

Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi

Thạch Chương Ngư

iSach-info

Mục lục

Chương 1: Thí Huynh
Chương 2: Muốn Làm Bậy
Chương 3: Sầu Cách
Chương 4: Mũi Nhọn
Chương 5: Đại Tần
Chương 6: Thanh Lâu
Chương 7: Mặc Bảo
Chương 8: Sắc Đẹp
Chương 9: Dạ Yến
Chương 10: Vây Long
Chương 11: Nhận Mẫu
Chương 12: Thuyết Khách
Chương 13: Huyền Cơ
Chương 14: Triền Miên
Chương 15: Mưu Sĩ
Chương 16: Tiên Cơ
Chương 17: Hiếp Bách
Chương 18: Đoạt Đích
Chương 19: Mất Khống Chế
Chương 20: Họa Hổ
Chương 21: Lợi Ích
Chương 22: Bôn Ba
Chương 23: Gặp Lại
Chương 24: Một Trận Chiến
Chương 25: Nguyên Nhân
Chương 26: Trở Về
Chương 27: Đại Hôn
Chương 28: Lửa Tình Thiêu Đốt
Chương 29: Cục Diện Chính Trị
Chương 30: Săn Bắn
Chương 31: Trị Bệnh
Chương 32: U Oán
Chương 33: Bố Trí Mai Phục
Chương 34: Nội Tình
Chương 35: Hiến Kế
Chương 36: Nỗi Lòng
Chương 37: Huyết Chiến
Chương 38: Kinh Biến

https://thuviensach.vn

Chương 39: Bắc Cương
Chương 40: Duyệt Binh
Chương 41: Lưỡng Nan
Chương 42: Đổ Máu
Chương 43: Bị Bắt
Chương 44: Đấu Sĩ (1+2 + 3)
Chương 45: Nguyên Tắc (1+2+3)
Chương 46: Thắng Bại (1+2+3)
Chương 47: Đặt Nền Móng (1 2 3)
Chương 48: Bố Trí (1 2 3 4)
Chương 49: Đối Sách (1 2 3)
Chương 50: Tắm Rửa (1 2 3)
Chương 51: Giải Sầu
Chương 52: Tâm Sự
Chương 53: Diễm Đấu
Chương 54: Bạn Cũ
Chương 55: Mật Đạo
Chương 56: Tuyết Lở
Chương 57: Yêu Hận (1 2 3 4)
Chương 58: Suối Nước Nóng
Chương 59: Tình Cờ Gặp Gỡ
Chương 60: Gian Thương
Chương 61: Thân Thế
Chương 62: Cường Bạo
Chương 63: Gian Tình
Chương 64: Ám Sát
Chương 65: Giục Cưới
Chương 66: Động Phòng
Chương 67: Trước Ngày Hôn Lễ
Chương 68: Khinh Nhờn
Chương 69: Dối Trời
Chương 70: Cung Đình
Chương 71: Đêm Động Phòng
Chương 72: Yêu Thương
Chương 73: Tân Hôn
Chương 74: Vùng Đất Hoang
Chương 75: Gia Viên
Chương 76: Tin Dữ
Chương 77: Âm Sơn
Chương 78: Bộ Lạc
Chương 79: Gian Tình
Chương 80: Thâm Cừu

https://thuviensach.vn

Chương 81: Kết Bái
Chương 82: Tiến Thoái
Chương 83: Chuyển Biến
Chương 84: Âm Hồn
Chương 85: Ngõ Hẹp
Chương 86: Cưới Hỏi
Chương 87: Dân Loạn
Chương 88: Giấc Ngủ Dài
Chương 89: Vợ Còn Nhỏ Tuổi
Chương 90: Đại Cục
Chương 91: Phẫn Nộ
Chương 92: Mê Hoặc
Chương 93: Hai Bờ Sông
Chương 94: Danh Kỹ
Chương 95: Tình Yêu
Chương 96: Trở Thành Sự Thật
Chương 97: Dò Xét
Chương 98: Tình Nghiệt
Chương 99: Đúng Sai
Chương 100: Cao Thủ
Chương 101: Mê Cục
Chương 102: Pháo Hoa
Chương 103: Mê Hồn
Chương 104: Vong Tình
Chương 105: Dịch Dung
Chương 106: Viễn Khách
Chương 107: Song Tu
Chương 108: Ngược Gió
Chương 109: Báo Ứng
Chương 110: Sắc Dục
Chương 111: Lột Xác
Chương 112: Chân Tướng
Chương 113: Phản Kích
Chương 114: Thương Tình
Chương 115: Mê Gian
Chương 116: Tri Kỷ
Chương 117: Kinh Hãi
Chương 118: Đào Mộ
Chương 119: Kết Minh
Chương 120: Chia Tay
Chương 121: Ôn Dịch
Chương 122: Tỷ Muội

https://thuviensach.vn

Chương 123: Bi Thương
Chương 124: Bao Che Khuyết Điểm
Chương 125: Khốn Cảnh
Chương 126: Đảm Sắc
Chương 127: Qua Cửa Ải
Chương 128: Tiếp Ứng
Chương 129: Thất Tung
Chương 130: Phòng Bị
Chương 131: Mệnh Lý
Chương 132: Tuần Hoàn
Chương 133: Không Giết
Chương 134: Lửa Giận
Chương 135: Mạnh Yếu
Chương 136: Mê Ly
Chương 138: Chuyện Cũ
Chương 138: Ấm Áp
Chương 139: Hợp Tan
Chương 140: Thân Tình
Chương 141: Thăm Viếng
Chương 142: Gian Thần
Chương 143: Tuyết Cốc
Chương 144: Đả Huyệt
Chương 145: Dục Hỏa
Chương 146: Gió Lớn
Chương 147: Đối Chọi
Chương 148: Đấu Trà
Chương 149: Cùng Ngủ
Chương 150: Nghĩ Cách Cứu Viện
Chương 151: Ám Đấu
Chương 152: Cướp Người Yêu
Chương 153: Cung Biến
Chương 154: Dụ Dỗ
Chương 155: Chính Tà
Chương 156: Đánh Cuộc
Chương 157: Động Tình
Chương 158: Nhân Duyên
Chương 159: Mưu Đoạt
Chương 160: Giải Thoát
Chương 161: Mưu Đồ Bí Mật
Chương 162: Thiên Vận
Chương 163: Sóng To
Chương 164: Vong Linh

https://thuviensach.vn

Chương 165: Tri Kỷ
Chương 166: Xả Thân
Chương 167: Hậu Cung
Chương 168: Thỉnh Chiến
Chương 169: Hiện Thực
Chương 170: Kiều Thê
Chương 171: Ẩn Tình
Chương 172: Nóng Như Lửa
Chương 173: Thâm Tình
Chương 174: Đại Kế
Chương 175: Mây Đen
Chương 176: Phá Phủ
Chương 177: Tế Thiên
Chương 178: Khó Lường
Chương 179: Báo Oán
Chương 180: Trăng Khuyết
Chương 181: Cân Nhắc
Chương 182: Bình Nghịch
Chương 183: Trăng Khuyết
Chương 184: Qua Sông
Chương 185: Trần Duyên
Chương 186: Sương Mù
Chương 187: Thật Giả
Chương 188: Cự Phú
Chương 189: Sắc Lang
Chương 190: Phá Quân
Chương 191: Thoát Khốn
Chương 192: Phỏng Đoán
Chương 193: Thương Nghị Bí Mật
Chương 194: Lửa Trại
Chương 195: Ước Định
Chương 196: Đăng Cơ
Chương 197: Cái Chết Đày Tiếc Nuối
Chương 198: Tin Mừng
Chương 199: Bảo Tàng
Chương 200: Đồ Sát Cả Thành
Chương 201: Mộng Cảnh
Chương 202: Phá Thành
Chương 203: Thù Lớn
Chương 204: Nguyện Vi
Chương 205: Đại Kết Cục: Trăng Tròn.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 1: Thí Huynh

Đại Khang quốc bốn mươi chín vị hoàng tử hoàng tôn theo thứ tự tên vị ,mỗi người một bàn bày đầy rượu và " Ngọc Dao xuân",món ăn do đích thân cung đình đệ nhất ngự trù chế biến.

Ngồi bên trái Long Dận Không là hoàng tôn Long Kỳ Chính năm nay đã ba mươi chín tuổi, phong thái trầm ổn thong dong,bên phải là thập nhị tứ hoàng huynh Long Dận Tường,hắn năm nay mười tám tuổi,vừa được hoàng đế Đại Khang Quốc ,Hâm Đức hoàng đế phong làm An Vương

Cần Vương Long Dận Lễ ngồi ở vị trí thủ tọa,tay giơ chén rượu cất cao giọng nói:

-Chư vị vương đệ,chư vị vương chất! Hôm nay là tết Nguyên Tiêu,Đại Khang ta dưới sự cai trị của phụ hoàng, quốc thái dân an, khắp nơi một cảnh thanh bình, chúng ta cùng chúc phụ hoàng vạn thọ vô cương, sớm ngày thống nhất giang sơn

Bên trong Cần Vương phủ vang lên một tiếng hoan hô thật lớn,tất cả mọi người đều vô cùng hưng phấn ,từ trong ánh mắt trên khuôn mặt của bọn họ,Long Dận thấy ai cũng sáng lên những tia hy vọng

Tình cảnh này làm Long Dận Không nhớ đến năm ngoái,cũng vào thời điểm này,tại buổi tiệc ở Trung Vương phủ , Trung Vương cũng nói giống như Cần Vương hôm nay,giọng tràn đầy hy vọng và phấn khích, Trung Vương là vị hoàng tử lớn tuổi nhất sau ba vị hoàng huynh đã mất , đươc coi là ngươi kế vị ngôi hoàng đế Đại Khang, nhưng do thân thể yếu kém đã lâm bệnh mà chết đi vào mùa hè năm ngoái

https://thuviensach.vn

Nếu Long Dận Không nhớ không lầm,Cần Vương năm nay cũng vừa bốn mươi chín tuổi,vừa vặn với số người dự tiệc hôm nay, Cần Vương thân thể cường tráng ,văn tài võ lược,có lẽ hắn thật sự đợi được ngày kế vị ngôi báu

-Dận Không! Sao ngươi không uống rượu?

Cần Vương quan sát đám người chợt thấy Long Dận Không ngồi im liền nói

Long Dận Không đang suy nghĩ giật mình trả lời:

-Ngũ Hoàng Huynh…Đệ sẽ không uống rượu…..

Ngồi kế Cần Vương là Mục Vương Long Dận Thượng ha hả nở nụ cười:

-Còn gọi là Ngũ Hoàng Huynh, phải gọi là Thái Tử

Chung quanh ,mọi người cùng kêu lên phụ họa theo

-Đúng rồi…đúng rồi…!

Nét mặt Cần Vương không khỏi lộ vẽ đắc ý, bàn tay vung lên, có vài phần giống phong phạm Thái Tử:

-Dận Không! Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?

-Mười sáu tuổi

Dận Không cúi đầu khiêm tốn trả lời

Mục Vương cười lớn nói:

-Mười sáu tuổi! Lúc ta bằng tuổi với người thì tửu lượng đã thâm hậu,không những vậy mà còn ngự cả ngũ nữ…..

https://thuviensach.vn

Nghe đến đó, các vị Hoàng Tử Hoàng Tôn liền bộc phát ra những tràn cười lớn, nói đến đề tài này thật đúng lúc, trong nhất thời không khí bàn tiệc bổng dưng cởi mỡ hơn trước

An Vương chủ động biện hộ giùm Dận Không nói:

-Chư vị Hoàng Huynh! Dận Không tuổi còn nhỏ, huống hồ phụ hoàng từng nói qua, trước mười tám tuổi tuyệt không cho chúng ta uống rượu,vậy cho hắn uống trà thay rượu được không?

Tất cả mọi người trong tiệc đều nhớ kỹ lời này,nguyên văn lời của Hoàng Đế là:

-Trước khi phong Vương không được uống rượu

Căn cứ theo Đại Khang luật lệ, vào năm mười tám tuổi ,hoàng tử mới được phong vương,cho nên An Vương mới có lời này

Nhưng trong suy nghĩ của Dận Không,bản thân mình khó có ngày được phong vương vị. Mẫu Thân của Dận Không là Bình Quý Phi năm đó tưởng chừng lên ngôi Hoàng Hậu , nhưng đột nhiên bị đày vào lãnh cung,trong lòng phiền muộn mà mất đi, lúc đó Dận Không được tám tuổi,trong chớp mắt đã tám năm trôi qua

Dận Không cũng không biết lý do tại sao,mẫu thân bị đày vào lãnh cung.Hoàng đế tự nhiên không cho Dận Không biết ,dựa theo sự hiểu biết của hắn mà suy đoán lý do chính là sự tranh chấp quyền lực nơi hậu cung.

Sau khi mẫu thân mất đi, Dận Không vẫn sống trong lãnh cung, ròng rãi tám năm trời làm bạn chỉ có tì nữ của mẫu thân tên là Duyên Bình cùng thái giám Dịch An .Trong thời gian tám năm,Dận Không chỉ thấy mặt vị phụ hoàng ba lần, đều tại buổi lễ tế thiên của đế quốc , mỗi lần gặp cũng không có cơ hội nói chuyện, nhiều lúc hắn nghĩ rằng có lẽ phụ hoàng căn bản cũng không biết có người con là hắn

https://thuviensach.vn

Hằng năm vào dịp tết Nguyên Tiêu, Dận Không mới có dịp gặp gỡ các vị hoàng tử,hoàng tôn này. Câu chuyện liên quan đến Dận Không nhanh chóng qua đi. Đám hoàng tử, hoàng tôn tiếp tục chén tác chén tù, cười nói chào hỏi rộn rã, hắn ngồi im lặng thưởng thức trà một mình

Cần Vương vỗ tay nhẹ nhàng mấy cái, rèm trúc trong đại sảnh vang lên từng tiếng nhẹ nhàng, một nhóm ca kỹ dung nhan diễm lệ, trên người là bộ trang phục ca cơ được may bằng chất liệu nhẹ nhàng có thể nhìn thấy được làn da trắng hồng ở bên trong y phục

Dận Không lúc này dù sao là tuổi mới lớn,nên toàn tâm chú ý đến đám ca kỹ này

Tiếng nhạc vang lên,nhóm ca cơ tập chung ở giữa đại sảnh, tung ra vô số những bông hoa hướng về bốn phía, trong đại sảnh hoa bay khắp nơi, hương hoa như thấm vào tận phế phủ của mọi người trong bàn tiệc

Một cô gái mặc bộ bạch y trắng sáng,thoạt trông giống như tiên nữ trong truyền thuyết , bước đi nhẹ nhàng thanh thoát từ giữa nhóm ca cơ xuất hiện biểu diễn một điệu múa mê hồn người

Tất cả như si ngốc ,đều nhìn về phía nữ ca cơ,cơ hồ quên cả hô hấp,cặp mắt tuyệt đẹp của nữ ca cơ nhìn một vòng xung quanh đại sảnh,không hẹn mà trong lòng ai cũng thầm nghĩ là nàng đang nhìn chính mình

Lúc này tiếng tiêu chợt có nhịp độ nhanh lên, cô gái lấy chân phải làm trụ,nhìn nhẹ như tơ thân thể mềm mài xoay tròn, nhóm ca cơ còn lại tập trung thành vòng tròn, ngọc thủ vung ra hàng trăm sợi lụa đủ màu sắc,cô gái bạch y đột nhiên lăng không từ từ bay lên cao ở xuất hiên ngay chính giữa những sợi lụa đầy màu sắc, trông giống như tiên nữ xuất hiện giữa trời

Tiếng vỗ tay vang lên bốn phía trong đại điện,tiếng khen ngợi không ngừng bên tai, nhóm ca cơ đứng yên nhận một lát rồi lùi lại hậu trường

https://thuviensach.vn

Cần Vương ở giữa nhịn không được khen:

-Thật là hay,thật là đẹp! Vũ điệu như thế chỉ có thể xem được vài lần ở nhân gian này

Mục Vương a a cười hai tiếng, loạng choạng đứng lên

-Tình cảnh này,Hoàng huynh là thi … ý đại phát,còn đệ dung tục 1 cái là ..niệu ý..đại phát. Đệ đi tiểu tiện đây..

Mọi người nghe thấy,nhất thời cười rộ lên, Mục Vương lảo đảo đi đến trước bàn của Long Dận Không thì đột nhiên hai chân mềm nhũn , thân thể mất cân bằng, té lên bàn ,đem rượu và thức ăn văng đi tứ phía. Dận Không nhất thời không kịp né,trên người dính đầy rượu và thức ăn

Cần Vương tựa hồ đã say ,a a nở nụ cười nhìn về phía bọn họ :

-Các ngươi! Một người đã say,một người không uống rượu được, vậy về trước đi

Dận Không đang có ý này,cuống quít đứng dậy cáo từ

Bên ngoài ,chẳng biết khi nào tuyết rơi đầy trời, Mục Vương loạng choạng đi phía trước Dận Không,trông bộ dạng hình như hắn đang có ý đuổi theo nhóm ca cơ vừa rời khỏi. Vũ nữ bạch y trong nhóm ca cơ tựa hồ nhận ra được điều gì,bước chân liền hoảng hốt đột nhiên nhanh lên

Mục Vương nhanh chân đuổi theo,vung chân ra cản lại cái ống quần màu trắng, cô gái kêu to một tiếng thảnh thót, thân hình suýt nữa té ngả. Đám ca cơ còn lại thấy tình cảnh này chạy tứ tán, không một ai còn bận tâm đến nữ ca cơ bạch y này

Mục Vương phát ra một tiếng cười lớn,thân thủ bắt được cánh tay cô gái:

https://thuviensach.vn

-Tiểu Quai Quai! Tổ tiên ngươi có tu nhân tích đức, nên bổn vương mới coi trọng ngươi đó

Lúc này cô gái sợ đến mặt mày thất sắc:

-Vương gia! Cầu xin ngài… buông tha cho nô tỳ

Mục Vương lúc này đáng nắm ống tay áo ,đột nhiên cô gái dùng toàn lực thoát ra,một tiếng "roẹt" vang lên lộ ra một cổ tay trắng hồng. Mục Vương mất thăng bằng,thân thể không khỏi lảo đảo lùi về sau mấy bước, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, cô gái nhân cơ hội này liền bỏ chạy về phía trước

Dận Không thấy vậy liền đến đở Mục Vương lên:

-Hoàng Huynh! Người say… không bằng để đệ đưa huynh về?

Mục Vương thô bạo một tay xô Dận Không ra:

-Ngươi là cái thứ gì?một tên không có thân phận ,là loại tạp chủng tự nhiên quan tâm đến ta,đúng là thứ rỗi hơi.

Trong nhất thời,khuôn mặt Dận Không đỏ bừng cơn giận trong lòng trào dậy mãnh liệt thầm nghĩ:

"Ta dù sao với hắn cũng cùng một người cha,thế mà hắn lại dùng lời lẽ ấy mắng mình"

Dận Không dùng sức cắn chặt môi dưới cố kiềm nén cơn giận trong lòng,nhìn tên hỗn đản loạng choạng đứng dậy cố gắng đuổi theo cô gái phía trước

Cô gái đối với địa hình trong Cần Vương phủ không quen thuộc,trong lúc hoảng sợ ,đi lạc vào hoa viên của vương phủ,vừa chạy vừa tìm đường bên tai lại không ngừng nghe tiếng cuồng tiếu của Mục Vương , nên càng

https://thuviensach.vn

lúc càng hoảng sợ, đôi chân run rẩy , liền té ngã trên mặt đất đầy tuyết, trên khuôn mặt cô gái hiện lên vẽ đau đớn, cố gắng đứng dậy nhưng vô lực

Mục Vương cười dâm đảng hướng nàng đi đến:

-Tiểu Quai Quai! Xem ra ngươi muốn cùng bổn vương trên mặt đất đại chiến một hồi rồi….

Cô gái dãy dụa rướn thân mình về phía sau, trong đôi mắt đẹp đang kinh hãi dòng lệ trào ra

Đột nhiên ,Mục Vương hướng về phía cô gái nhào tới, thân hình mập mạp đè lên người cô gái

Cô gái miệng thì kêu khóc,thân hình thì dãy dụa nhằm thoát khỏi thân hình mập mạp đang đè nặng trên người, Mục Vương đưa bàn tay cầm thú toan cởi quần của cô gái ,lúc này trong đầu hắn toàn bộ là những ý tưởng dâm loạn,căn bản không để ý tới Dận Không đang lẵng lặng xuất hiện phía sau

Dận Không hai tay cầm một cành cây,giơ cao đánh mạnh vào phía sau đầu Mục Vương,liền tức khắc cả thân mình mập mạp co giật một hồi sau đó ngất xĩu lên trên người cô gái

Cô gái cố sức đẩy thân hình mập mạp ra khỏi mình,lúc này y phục trên người đã bị xé rách nhiều chổ lộ ra làn da trắng hồng như tuyết,thấy vậy Dận Không cởi trường bào trên người khoát lên mình nàng

Nhìn hoa viên lúc này yên lặng,không một bóng người,Dận Không trong lòng lúc này mới bình tỉnh lại

Hắn cúi người xuống cố hết sức ốm cái xác của Mục Vướng hướng về cái giếng trong hoa viên đi tới,cô gái nhìn hành động của Dần Không không dấu nỗi sự tò mò và khó hiểu

https://thuviensach.vn

Dận Không thấp giọng nói:

-Nhanh! Giúp ta một tay, nếu không cả hai ta sẽ cùng chết

Cô gái cắn chặt môi,suy nghĩ một lát trong lòng hình như quyết địnhcái gì đó , tiến tới giúp Dận Không mang thi thể Mục Vương tới giếng nước

Khuôn mặt cô gái đầy vẽ sợ hãi,thân hình mềm mại nhỏ nhắn run lên từng hồi. Dận Không dùng toàn lực ôm cái thân hình mập mạp lên trên miệng giếng,rồi đẩy xuống ,nghe tiếng bọt nước vang khắp nơi ,hắn mới thở phào một hơi dài nhẹ nhỏm trong lòng thầm nghĩ

“ Cũng thật là kỳ quái! Mình vừa giết chết Mục Vương,mà trong lòng lại không cảm thấy chút gì sợ hãi

Liếc nhìn khuôn mặt không một chút huyết sắc của cô gái,một tay hắn nắm bả vai nàng nói:

-Nhớ kỹ! Coi như không có chuyện gì xảy ra

Miệng hắn phát ra âm thanh vô cùng lãnh khốc

Cô gái run rẩy gật đầu, hắn vỗ nhẹ lên vai nàng:

-Trở về đi

-Chỉ sợ…Những người kia biết…Mục Vương đuổi theo ta…

Cô gái nhắc nhở hắn

Hắn gật đầu:

-Ta mang người đi khỏi chổ này

-Người nào???

https://thuviensach.vn

Trong hoa viên có người hô to một tiếng,thân hình Dận Không cùng cô gái nhất thời chấn động

Một gã mặc trang phục người hầu,trên tay cầm chiếc đèn lồng đang đi tới phía hai người,hắn là tổng quản Cần Vương Phủ,Trung Phúc

Viên tổng quản trông thấy Dận Không đang ôm cô gái, nhịn không được lộ ra vẽ mặt tươi cười,trong lòng thầm nghĩ

"Vị hoàng tử nhỏ nhất này,nhất định sau lưng mấy vị hoàng huynh làm cái việc trộm hương thiết ngọc đây"

-Hoàng tử điện hạ!Ngài có nhìn thấy Mục Vương hay không?

Viên tổng quản Trung Phúc đang đi tìm Mục Vương,Dận Không nhanh chóng trấn an tâm thần liền nói:

-Hình như hoàng huynh ta đi tiểu tiện thì phải

-Thật là kỳ quái! Hạ nhân cũng tìm ở nơi đó rồi nhưng không thấy

Trung Phúc xoay người định rời đi

Dận Không đột nhiên ôm bụng la lớn:

-Ai cha! Đau bụng quá…!

Trung Phúc cuốn quít đi tới trước mặt Dận Không nói:

-Hoàng tử điện hạ! người làm sao vậy,ta đi mời đại phu…

-Thôi! Không cần,tại vì người nhắc đến cái đó…

Dận Không ra vẽ mặt cực kì thống khổ

https://thuviensach.vn

Trung Phúc biết nguyên nhân đau bụng của Dận Không ,biết không sao liền xoay người rời đi. Trong lúc này,đột nhiên Dận không tung môt quyền thật mạnh vào sau đầu của vị quản gia,rên lên một tiếng Trung Phúc nằm xĩu trên mặt tuyết

Cởi bỏ đồ trên người vị quản gia đem đưa cho cô gái,Dận Không ôm cái xác vứt tiếp xuống cái giếng

Cô gái thấy hắn trong chốc lát ra tay giết liền hai mạng người,nhất thời tim đập chân run ,thân hình như muồn té ngã

Dận Không quan sát chung quanh,thấy không có gì khác lạ,liền đi tới giúp cô gái mặc bộ đồ gia nhân và mang giày vào,sau đó mang nàng đi ra ngoài, vừa đi vừa cẩn thận xóa mọi dấu vết

Ra khỏi hoa viên, lúc này người đi qua đi lại nhiều hơn, cô gái hoảng sợ nép sát vào thân mình Dận Không, cũng may trong bóng tối,nên không ai lưu ý đến vẻ mặt này của nàng

Đi tới chổ đậu xe ngựa, Dận Không quan sát thấy đám ca cơ đang ngồi trên xe chưa rời đi,các nàng thuộc về hoàng cung nhạc phường,được Cần Vương mời tới giúp cho buổi tiệc thêm phần hưng phấn

Đợi cho xe ngựa của nhóm ca cơ rời đi,Dận Không mới mang cô gái đi tới cổ xe của mình,một cổ xe củ kỉ tấm bạt che đã sờn

Dịch An đang ngồi phía trước tay cầm cương ngựa,mắt nhắm nghiền tựa đang suy nghĩ điều gì đó

Dận Không ho nhẹ một tiếng,viên thái giám cuốn quít mở hai mắt

-Hoàng tử điện hạ…..

Hắn lập tức chú ý đến cô gái đi cùng,gương mặt tràn đầy vẽ kinh ngạc

https://thuviensach.vn

-Lập tức rời khỏi nơi này

Dận Không nói xong cầm tay cô gái đi vào trong xe

Trên không trung vang lên tiếng roi ngựa xé gió,hai thớt ngựa già kéo chiếc xe củ kỹ lăn trên mặt đất phủ đầy tuyết,không người nào bên ngoài có thể ngờ đến là trong cổ xe củ kỹ này là vị hoàng tử nhỏ nhất của Hâm Đức hoàng đế Đại Khang.

Cổ xe nguyên là của mẫu thân Dận Không năm đó lưu lại,tuy đã trãi qua nhiều năm tháng, nhưng bên trong vẫn còn lưu lại dáng vẽ sang trọng phú quý ngày nào, vốn là tứ mã kéo, nhưng đại nội tổng quản phân phối cho Dịch An chỉ hai thớt ngựa già, lấy sức hai ngựa già, kéo cổ tứ xa , nên xe chỉ chạy chầm chậm thong thả dù đã hết sức

Cô gái lúc này vẫn còn run rẫy chưa hoàn toàn khôi phục lại nỗi sợ hãi vừa rồi, Dận Không nhìn nàng cười ôn hòa nói:

-Ta còn không biết ngươi tên gì?

Gặp phải ánh mắt Dận Không, cô gái cuốn quít cúi đầu đáp:

-Nô tỳ là Thái Tuyết, đa tạ hoàng tử đã cứu giúp….

Dận Không nhàn nhạt nói:

-Ta cũng không nhớ kỹ là đã cứu ngươi khi nào

Cô gái sau khi nghe liền lập tức hiểu ra,đôi môi tái nhợt vì sợ hãi ngẩng đầu lên, điều này làm cho nàng thêm có dáng vẽ mong manh đến mê người,làm người khác không khỏi phát sinh ra cảm giác phải bảo vệ và chăm sóc

Dận Không vén màn xe, nhìn ra bên ngoài, lúc náy trời đã tối, tuyết rơi từ từ trong không khí, hai bên đường tràn ngập ánh đèn lồng, khách bộ

https://thuviensach.vn

hành đi dạo đông đảo.

Tửu quán, cửa hàng buôn bán chật ních thực khách và khách mua bán, quả nhiên là một cảnh tượng náo nhiệt, cả kinh thành tràn đầy một cảnh thái bình thịnh vượng. Dận Không ở trong thâm cung quá lâu,nên bình thường hiếm thấy cảnh náo nhiệt này

Người đi bộ phía trước xe quá đông,nên cổ xe không thể di chuyển, Dịch An vén rèm xe quay đầu lại nói:

-Hoàng tử điện hạ! ngài có muốn ta gọi người dẹp đường

Dận Không lắc đầu nói:

-Dịch An! Ngươi cứ đánh xe ngựa từ từ,đừng để ảnh hưởng mọi người, tới ngả tư cuối đường chờ ta, nhân cơ hội này ta đi dạo phố một chút

Dịch An gật đầu một cái,tay ghìm ngựa lại,Dận Không nắm bàn tay nhỏ bé của Thái Tuyết bước xuống xe

Trên đường, mỗi khách bộ hành trên tay đều cầm chiếc đèn lồng,xa xa nhìn lại trông giống như là dãy sao trên bầu trời đang lấp lánh

Dận Không sánh vai cùng Thái Tuyết bước đi chậm rãi, có lẽ do ảnh hưởng bởi không khí náo nhiệt phố phường vào dip tết, nên tâm tình của Thái Tuyết đã dần bình tĩnh trở lại

Ven đường có treo đèn lồng dạng giãi câu đối, Dận Không hứng thú nghĩ chân xem, mắt thấy cái hoa đăng treo bên trên có câu đối : “ cố ưu sầu u tư làm cách tao” đoán là thất ngôn đường thi, bên cạnh có hai gã tú tài còn trẻ đang làm ra vẽ suy nghĩ ,liền lạnh nhạt nói:

-Tự tố bình sanh bất đắc chí

https://thuviensach.vn

Dưới đèn ,một người mặc áo màu vàng,dáng vẽ trung niên đột nhiên xoay đầu lại:

-Công tử! Tại sao lại nghĩ đến Bài thơ Tỳ Bà Hành của Hương Sơn Cư Sĩ để giãi câu đố này?

Dận Không cất cao giọng nói:

-Người xưa có câu: " đừng giãi tại đề" là cách giãi câu đối trên hoa đăng đúng nhất, nay theo câu đối trên đèn hiển nhiên là lấy trong lịch sữ đề ra

chính là Sở Quốc Đại Phu Khuất Nguyên, truyện là Sở Hoài Vương nhận được thư của Tần Quốc mời đến Tần để xin lỗi về việc cướp đất khi nghe tin Sở Tề liên minh, Hoài Vương lưỡng lự giữa đi và không đi. Khi đó Khuất Nguyên đứng ra can ngăn khuyên Hoài Vương không nên đi, nhưng thế lực sợ Tần lại mạnh hơn, cuối cùng Hoài Vương đáp ứng thư nước Tần , đi sang Tần,l iền bị Tần Quốc trở mặt bắt làm tù binh và mất tại đất khách , Thái tử Hoành lên ngôi hoàng dâm vô độ không nghe lời can gián của Khuất Nguyên , còn bị lũ gian thần ám hại nên đã viết bài thơ Ly Tao (1) trong đó có câu: "cố ưu sầu u tư làm cách tao" bộc lộ tâm sự của mình

Hương Sơn Cư Sĩ ,Bạch Cư Di sau đó viết bài thơ Tỳ Bà Hành có câu : "Tự tố bình sinh bất đắc chí" cùng Khuất Nguyên năm đó có cảnh ngộ vài phần tương tự

Vị trung niên liền khen:

-Công tử quả nhiên không giống người thường!

Nói xong,liền đem hoa đăng xuống giao tận tay Thái Tuyết mỉm cười nói:

-Hoa đăng tặng giai nhân ,đúng là chuyện phong nhã

https://thuviensach.vn

Vị trung niên này nhãn lực phi phàm, trong chốc lát đã nhận ra Thái Tuyết là nữ cãi trang

Thái Tuyết cười,khuôn mặt ửng đỏ, càng toát ra vẽ kiểu diễm không thể nào mô tả

Vị trung niên nói:

-Công tử phá giãi đối thật xuất chúng, chẳng hay có hứng thú trong việc đối liễn

Dận Không cười nói:

-Tiên sinh mời nói

Vị Trung niên liền nói:

-Năm nay,do may mắn ,lão phu tình cờ có được một bức liễn, suy nghĩ đã lâu ,mà vẫn không sao đối cho chỉnh được, nay xin mời công tử chỉ điểm cho lão phu.

Vị trung Niên đột nhiên im lặng,sau đó cất giọng ngâm :

-Năm trăm dặm thiên trì, chạy tới đáy mắt. Phi khâm ngạn trách, hỉ mang mang không khoát khôn cùng. Xem: Đông tương thần tuấn; Tây chứ linh nghi; bắc đi uốn lượn; nam tường cảo tố. Cao nhân vận sĩ, hà phương tuyển thắng đăng trước khi. Thừa dịp giải tự loa châu, sơ tương tựu phong hoàn vụ tấn. chớ tần thiên vi địa, chút chuế chút thúy vũ đan hà. Mạc cô chịu: Bốn phía hương đạo; vạn khoảnh tình sa; cửu hạ phù dung; tam xuân dương liễu.

Dận Không mày kiếm hơi nhíu lại, không nghĩ tới nới phố thì náo nhiệt này lại là nơi hang hổ đầm rồng, tưởng bức liễn chỉ là câu đối bình thường,

https://thuviensach.vn

nên mới tò mò xem thử ,ai ngờ là bức liễn chín mươi chữ khí thế sôi trào, hào khí vạn dặm, trong nhất thời không tìm ra câu đối cho chỉnh

Bên cạnh Thái Tuyết bổng ôn nhu nói:

-Lão tiên sinh quả nhiên là học sâu hiểu rộng, công tử tiểu nử trước kia có dạy cho tiểu nữ một ít phương pháp đối, không biết tiểu nử có thể thay công tử đối vế này

Vị trung niên cười nói:

-Có câu tài nghệ không chỉ dành cho đấng mày râu, tiểu thư xin mời

Dận Không nhìn bộ dáng của Thái Tuyết, trong lòng chợt động: “chẳng lẽ nha đầu này học nghệ xuất chúng”

Thái Tuyết nhẹ giọng nói:

-Mấy ngàn năm chuyện cũ, chú đáo trong lòng. Đem tửu lăng hư, thán cuồn cuộn anh hùng ở đâu. nhớ: Hán tập lâu thuyền; Đường tiêu thiết trụ; tống huy ngọc phủ; nguyên khóa cách nang. Vĩ liệt phong công, hao hết di sơn tâm lực. Tẫn bức rèm che họa đống, cuốn không kịp Mộ Vũ hướng vân. dễ đoạn kiệt tàn bi, đô phó cùng thương khói lạc theo. Con thắng được: Vài xử sơ chuông; nửa giang ngư hỏa; hai hàng thu nhạn; nhất chẩm thanh sương.

Dận Không vừa nghe câu đối liền trợn mắt há hốc mồm, mà vị trung niên cũng kinh dị không kém, qua một lúc hắn cúi đầu quỳ xuống đất chấp tay vái rồi nói:

-Tiểu thư tài nghệ kinh thế, làm lão phu xấu hổ không thôi

Kì thật chuyện xấu hổ này không chỉ một mình hắn

Thái Tuyết thấy vậy cuốn quít trả lời:

https://thuviensach.vn

-Lão tiên sinh đừng có nói như vậy, tiểu nử chỉ tùy tiện đáp câu đối,nào có tài kinh thế gì,lão tiên sinh mau mời đứng lên

Chuyện nảy giờ làm kinh động không ít người đi đường, lúc này tụ tập lại,Dận Không thấy vậy định bước đi, nhưng vị trung niên dứt khoát không buông tha, kéo tay Dận Không lại nói:

-Công tử! Xin theo ta một chút

Dận Không đối với vị trung niên này ngập tràn sự tò mò, nên cùng Thái Tuyết đi theo hắn đến một cây cầu, trên cây cầu này treo đầy hoa đăng, nhưng câu đối nằm trên đèn khuất tầm mắt nên không có ai nhìn, hơn nữa trên sông gió thổi lạnh buốt, nên căn bản không một ai ghé xem

Một người mặc trường bào củ nát, nằm trên cầu, tựa hồ đã ngủ say

Vị trung niên vỗ vỗ vai hắn kích động nói:

-Tào tiên sinh! Câu liễn đã có vế đối

Vị Đố chữ tiên sinh trở mình một cái,cặp mắt dương dương nhìn liếc qua Dận không một cái nói:

-Đối được liễu thì có cái gì mà ngạc nhiên

Vị trung niên có một chút xấu hổ nhìn Dận Không giãi thích:

-Tiên sinh nhà ta tính tình có chút quái dị, Công tử vạn lần đừng tức giận

Lúc này vị Đố chữ tiên sinh nhìn kỹ Dận Không, ánh mắt đột nhiên sáng ngời lên một cách dị thường ,đứng lên nói:

-Công tử ! Tả phụ hữu bật, hiển nhiên là đế vương chi mệnh

Nội tâm Dận Không chấn động, nỗi bực dọc nảy giờ bổng nhiên biến mất

https://thuviensach.vn

Vị trung niên lúc này đem tới cái ghế gỗ, Dận Không tiến lại ngồi đối diện nói:

-Xin hỏi tiên sinh cao danh quý tánh?

Đố chữ tiên sinh cười nói:

-Kẻ hèn họ Tào tên Duệ, năm nay bốn mươi ba tuổi

Ánh mắt của vị Tào tiên sinh thủy chung vẫn không rời khỏi khuôn mặt của Dận Không, qua một hồi lâu, vị Đố chữ tiên sinh bùi ngùi thở dài nói:

-Tướng số của công tử,ta thật không có khả năng phán đoán

Dận Không cười nói:

-Tào tiên sinh có cái gì nói cái đó, không cần nói tường tận đâu

Tào Duệ nói:

-Ta biếu công tử một chữ

Nói xong ,vươn ngón tay khô gầy chấm mực trên tráp ,viết vào tờ giấy một chữ thật lớn : “ TÙ”

Dận Không khó hiểu nhìn về phía hắn

Tào Duệ nói:

-Chữ này công tử gìn giữ cẩn thận,sau này tất sẽ có chổ dùng

Dận Không nghe thấy liền cẩn thận gấp nhỏ tờ giấy lại, cẩn thận bỏ vào trong áo

Tào Duệ lúc này mới nhìn Thái Tuyết:

https://thuviensach.vn

-Vị cô nương này, hai mắt tràn ngập vẻ kinh hoàng, chắc là vừa mới trãi qua một việc gì đó làm kinh động

Thái Tuyết nhẹ nhàng a lên một tiếng, lập tức nhận thấy chính mình đang thất thố, lập tức kiềm hãm nét mặt lại

Lúc này vị trung niên nói:

-Vừa rồi đối câu liễn chính là vị tiểu thư này

Tào Duệ gật đầu:

-Xem ra Tào mỗ đã có thể hoàn thành nhiệm vụ này

Hắn lấy trong người ra một bức cổ họa nói:

-Tào mỗ được một vị bằng hữu nhờ cậy, đem bức họa này giao cho người có thể đối được bức liễn kia, nay vị cô nương này đã đối được ,vậy bức tranh này giao cho cô nương

Hắn đem bức cổ họa giao tận tay Thái Tuyết xong, xoay người cùng vị trung niên bước đi ,bỏ lại một dãy hoa đăng trên cầu

Dận Không cùng Thái Tuyết đi đến ngã tư cuối đường, Dịch An đã đợi ở đây từ lâu ,hai người lên xe ngựa

Dận Không hướng Dịch An nói:

-Đi đến đường phía đông

Dịch An ngẩn người lập tức hỏi

-Hoàng tử điện hả có phải là muốn đi tìm Duyên Bình

-Uhm

https://thuviensach.vn

Dận An trả lời đơn giản

Duyên Bình năm mười ba tuổi đã vào hoàng cung làm nô tỳ, hôm nay nhân dịp tết Nguyên tiêu ,nên được nghĩ về thăm nhà

Sở dĩ Dận Không đi tìm Duyên Bình nguyên nhân chính là hắn không biết an bài Thái Tuyết như thế nào,hắn giết chết Mục Vương trong lòng cũng không nghĩ rằng mọi chuyện sẽ trở nên phức tạp,cái chết của Mục Vương là thuần túy ngoài ý muốn, nếu không phải Mục Vương mắng hắn,thì hắn cũng không nỗi sát tâm , hắn sẽ không vì một ca cơ mà làm chuyện mạo hiểm, mặc dù hắn đã bắt đầu cảm nhận được Thái Tuyết này thật không tầm thường

Hắn sở dĩ giết chết Trung Phúc,vì gã quản gia này thấy hắn đừng cùng với Thái Tuyết bên cạnh giếng, chỉ cần cái thi thể được phát hiện, rất dể đàng ,mọi người sẽ nghĩ ngay là đến hắn là hung phạm, cho nên hắn không còn cách nào khác

Kỳ thật , ngay lúc đó hắn thậm chí muốn giết luôn Thái Tuyết, cũng không biết vì nguyên nhân gì,mà hắn buông tha

Thái Tuyết tay ôm bức cổ họa, thân thể mềm mại mỏng manh ,đứng run rẩy, nhưng lần này là run vì cái lạnh của thời tiết, Dận Không đem áo choàng khoát lên trên mình, Thái Tuyết cúi đầu xuống, nhưng không cự tuyệt

-Tiểu An Tử ! Sao ngươi lại tới đây

Bên ngoài vang lên tiếng của Duyên Bình Cô Cô

Dịch An cười nói:

-Chẳng những là ta,Tiểu Chủ nhân cũng đã tới

https://thuviensach.vn

Duyên Bình cuốn quít bước tơi bên xe ,cung kính nói:

-Nô tỳ không biết hoàng tử điện hạ đến, nên thất thố,mong hoàng tủ thứ tội

Khuôn mặt Dận Không hiện lên một nét cười nhàn nhạt, cả hoàng cung tôn kính với hắn như vậy chỉ có hai người bọn họ.

Dận Không cùng Thái Tuyết trên xe bước xuống đi vào nhà. Nhà Duyên Bình lúc trước cũng là gia đình quan lại, sau đó vì đắc tội với triều đình mà sa cơ lỡ vận, Duyên Bình phải bán mình vào cung làm nô tỳ, mẫu thân Dận Không giúp Duyên Bình thu xếp chổ này , để mang mẹ của mình về đây an dưỡng

Duyên Bình nhìn thấy Thái Tuyết thì thất kinh, Dận Không vội nói:

-Nàng vừa bán thân làm nô tỳ cho ta, tạm thời cho nàng tạm ở nơi này

Hắn lên tiếng, tự nhiên Duyên Binh không dám hỏi nhiều, bèn cầm tay Thái Tuyết dắt vào trong nhà

Dận Không cùng với Dich An ở lại phòng khách uống trà.Một lúc sau Thái Tuyết quay lại, lúc này đã mặc lại trang phục nữ nhi nhan sắc trở nên xinh đẹp động lòng người

Duyên Bình lấy cớ phải cùng vời Dịch An chuẩn bị tiệc tết lui ra sau, để lại trong phòng , hắn cùng Thái Tuyết hai người

Thái Tuyết đã đoán được thân phận hắn, nên biểu hiện thập phần cung kính

-Thái Tuyết! Trong kinh thành này, nhà ngươi có thân nhân nào không?

Thái Tuyết lắc đầu ,nhẹ giọng đáp:

https://thuviensach.vn

-Nô tỳ chỉ có một ca ca, nhưng do chiến loạn nên đã thất lạc nhiều năm nay

Dận Không gật đầu, bên ngoài biên giới Đại Khang quốc không bao giờ yên tỉnh, xung quanh là bảy quốc gia khác nhau nên chiến tranh xảy ra liên miên thủy chung không bao giờ dứt nên loại cảnh ngộ như Thái Tuyết có thể tùy ý mà thấy được

-Người trước tiên sống ở đây một thời gian, sau khi mọi việc yên ổn,ta sẽ cho người hộ tống ra khỏi kinh thành

Thái Tuyết cảm kích gật đầu,biểu lộ ra vẻ nhu nhược của nữ giới, tại hoàn cảnh này phó thác mọi sự cho Dận Không

Hắn cũng không thể ở lại lâu, đêm Nguyên Tiêu hoàng cung có quy định phải về cung trước nữa đêm, trong đầu hắn chợt muốn ra sống ở bên ngoài cho tự do tự tại, nhưng sau đó suy nghĩ lại muốn được như vậy e rằng phải hai năm sau này

Lúc hắn rời đi, Thái Tuyết theo hắn ra tận xe ngựa, thuận tay nàng đem giao bức cổ họa mà Tào tiên sinh đưa cho hắn, hướng nàng gật đầu như chào tạm biệt, chậm rãi buông màn xe

Dận Không sống tại Thanh Nguyệt Cung, nơi mọi người còn gọi là lãnh cung, sau khi mẫu thân hắn qua đời,thì nơi này do hắn kế thừa

Thanh Nguyệt Cung nằm ở tây bắc hoàng cùng, muốn đi vào nó, phải đi qua Thục Đức Cung cùng Nghi Chính Cung, nên bình thời thường xuyên hay đi qua lại hai cung này

Khép lại màn , không gian yên tỉnh trong xe làm hắn nhớ lại việc mưu sát Mục Vương, nội tâm không một chút sợ hãi hay lo lắng thầm nghỉ: “nếu cho ta chọn lại một lần nữa, ta vẫn không chút do dự sẽ giết hắn, ta không tha bất cứ ai vũ nhục mẫu thân, bất kể cho dù hắn là ai”

https://thuviensach.vn

Phía trước xe đột nhiên có âm thanh la khóc. Dịch An kéo dây cương, cổ xe dừng lại đột ngột, giọng Dịch An kinh hoàng thốt lên :

-Tiểu chủ nhân! Hoàng thượng ngự giá ở phía trước

Dận Không cuốn quít , sửa lại quần áo chỉnh tề, bước xuống xe. Trước cửa Thục Đức Cung mười mấy tên thái giám cùng cung nữ xếp thành hai hàng đứng thẳng, trong lòng hắn chợt nghĩ : " cảnh tượng trông giống như là ta đang ngự giá…"

Dịch An đem xe ngựa qua một bên,Dận Không theo quy củ , quỳ trên mặt đất đợi hoàng đế ngự giá tới

-Hoàng thượng! Thiếp thật sự không có cố ý mà….

Người khóc chính là Trân phi là phi tử mà năm ngoái hoàng đế sủng ái nhất,là phi tần có sắc đẹp xuất chúng nhất bên cạnh hoàng đế, sau đó bởi vì thời gian đã lâu mà không hoài thai, nên đã lén mời mấy tay thuật sỹ về làm phép, do có người biết lén tố cáo, hoàng đế nghe được sợ Phi gia hại chính mình, nên đày phi vào lãnh cung

Hôm nay đại khái, hoàng đế nhớ đến tình xưa, nên mới tới ghé thăm nàng, không biết Trân phi đã làm chuyện gì mà vị hoàng đế đang nổi giận

Trân phi khóc cả thân hình ngả trên mặt tuyết,nhưng vị hoàng đế không liếc mắt tới một cái,xăm xăm bước đi ra phía trước

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 2: Muốn Làm Bậy

Đại Khang Hâm Đức Hoàng Đế , họ Long thị, tên Thiên Dực , thân cao tám thước, thần lực kinh người, nhân gian đồn đãi rằng vị hoàng đế Đại Khang này có uy mãnh như hổ dữ, sức mạnh như thần long

Dận Không không biết vị phụ hoàng này đích thực có như lời đồn đại không.

Nhưng bất quá hình dáng quả thực vô cùng tráng kiện, uy phong lẫm liệt

Hâm Đức hoàng đế năm nay đã bảy mươi tám tuổi , nhưng nhìn dáng vẻ bên ngoài trông như mới qua tuổi ngũ tuần, thậm chí hắn nghĩ vị phụ hoàng này trông còn trẻ hơn vài vị hoàng huynh

Khi vị hoàng đế vừa bước qua, hắn liền lên tiếng hô:

-Hoàng nhi Dận Không ! Chúc phụ hoàng vạn thọ vô cương!

Hâm Đức hoàng đế dừng bước, nếu không phải Dận Không lớn tiếng chúc phúc, vị hoàng đế căn bản không chú ý đến hắn

-Ngươi là….

Vị hoàng đế trong nhất thời không nghĩ ra, Dận Không là vị con nào trong những đứa con của mình

Tổng quản thái giám Đa Long đứng bên cạnh thấp giọng nói:

-Thánh thượng! Vị này là thập tam nhất hoàng tử Dận Không

https://thuviensach.vn

Hắn im lặng một chút ,rồi nói tiếp:

- Là hoàng tử do Bình quý phi sinh ra …

Hoàng Đế Hâm Đức nhẹ nhàng a lên một tiếng, cất bước tới trước Dận Không

-Dận Không! Ngươi ngẩn đầu lên

Dận Không tuân mệnh ngẩn đầu lên. Cặp mắt tinh anh nhưng tràn đầy kinh ý nhìn về phía Hâm Đức hoàng đế, thật ra hắn chỉ giả bộ sợ hãi nhằm qua mắt hoàng đế,bản thân hắn luôn coi trời bằng vung và luôn căm hận vị phụ hoàng này

Hâm Đức Đế gật đầu cảm thán nói:

-Trưởng thành rồi! Trẩm cơ hồ không nhận ra ngươi đã trưởng thành rồi

Trong nội tâm Dận Không dâng lên niềm bi thương, hắn cùng với vị phụ hoàng này ở trong cùng một hoàng cung, thế mà chưa bao giờ đối diện nói chuyện với nhau một câu, trong thiên hạ chuyện gia đình bi thảm nhất cũng không hơn như vậy

Hâm Đức Đế kéo Dận Không đứng dầy, nhìn chăm chú vào mặt hắn ,suy tư hồi lâu mới nói:

-Ngươi giống mẫu thân ngươi nhiều lắm!

Hâm Đức Đế nói ra những lời này,khiến cho Dận Không động tâm, hắn nghĩ mình cùng với vị phụ hoàng này hóa ra cũng có điểm giống nhau gì đó,nhưng hình như rất ít

Hâm Đức Đế hỏi:

-Ngươi đi đâu mà bây giờ mới về?

https://thuviensach.vn

-Cần Vương huynh tổ chức yến tiệc nhân dịp Nguyên Tiêu, mời chúng hoàng huynh, hoàng tôn gặp nhau đối ẩm, nên mới về trể một tí

Dận Không chấp tay trả lời

Hâm Đức Đế gật đầu, xoay người hướng Đa Long nói:

-Hai ngày nữa, ngươi truyền chỉ của trẫm tập hợp các huynh đệ bọn hắn lại trong cung. Trẫm cả ngày lo chính sự không có thời gian gặp bọn chúng

Đa Long tuân mệnh bước lui xuống

Hâm Đức Đế chực bước đi , Trân phi cùng với vị cung nữ Ngọc Tỏa lảo đảo thân mình từ trong cửa cung chạy ra

-Hoàng thượng! Hoàng thượng…! Thiếp thật sự không có chủ tâm chọc người tức giận.

Hâm Đức Đế sắc mặt chuyển sang lạnh lùng, phất tay áo một cách dứt khoát

-Đem nàng trở về

Nói xong không quay đầu,cất bước đi thẳng ra bên ngoài

Trân phi bị hai gã thái giám cản lại té nhào trên mặt tuyết, hai gã một người nắm một tay kéo lê đi trên tuyết

Dận Không thở dài một tiếng, hướng hai gã thái giám nói:

-Hai người các ngươi về trước đi, để ta đưa Trân phi nương nương về

Hâm Đức Đế đã đi xa, Trân phi cùng với cung nử Ngọc Tỏa ôm nhau ngồi trên tuyết khóc rống lên từng hồi.Dận Không bảo Dịch An đem xe ngựa về trước, rồi tiến lại phía trước Trân Phi nói:

https://thuviensach.vn

-Trân phi nương nương! Ngoài này gió tuyết rất lạnh,nương nương mau về cung an nghĩ

Đôi mặt long lanh tuôn từng hàng lệ trên gương mặt xinh đẹp, Trân phi như vô lực cố gắng đứng dậy,thân thề run rẫy, hắn cởi áo khoát trên người khoát lên người Trân phi ,trong lòng thầm động: " không ngờ chỉ trong một buổi tối, mà ta đã khoát áo choàng chống phong hàn lên hai người phụ nử"

Dận Không cùng cung nữ Ngọc Tỏa dìu Trân Phi về Thục Đức Cung , nơi này so với Thanh Nguyệt Cung nơi hắn ở còn có vẻ vắng lặng và lạnh lẻo hơn, cả cung điện rộng lớn chỉ có mỗi Trân Phi và cung nữ hai người

Hắn thầm nghỉ: "xem ra phụ hoàng thật sự rất giận Trân phi, đến ngay cả một thái giám cũng không an bài"

Ngọc Tỏa thút thít nói:

-Quý phi nương nương! Nô tỳ đi chuẩn bị nước nóng cho ngài

Nhìn thân ảnh Ngọc Tỏa đi xa, Trân phi lộ vẻ sầu thảm nói:

-Quý phi nương nương …a..a..Ai có thể còn nhớ vị quý phi nương nương này chứ!

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt thế của nàng ,dưới ánh đèn lộ ra vẻ tiều tụy, đôi mắt đầy lệ nóng, càng tôn thêm dáng vẻ xinh đẹp

Hắn không đành lòng nhìn nữa, bèn bước xuống, hướng nàng định nói lời từ biệt

Trân phi nhìn hắn run giọng nói:

-Ngươi cũng xem thường ta..! Cả một câu cũng không nói với ta mà vội rời đi sao?

https://thuviensach.vn

Hắn cười nói:

-Trân phi hà cớ nói ra lời này. Nương nương trong mắt Dận Không ,thân phận cùng sinh mẫu giống nhau, trên đời có đứa con nào lại xem thường mẫu thân chứ. Kỳ thật, Dận Không cùng nương nương chỉ hơn kém nhau ba tuổi, nếu dựa theo tuổi tác, Dận Không phải kêu nương nương một tiếng tỷ tỷ. Chính là do bối phận có khác nhau ,đừng nói cách nhau ba tuổi thậm chí cách nhau ba canh giờ, Dận Không cũng phải lấy lễ mà bồi tiếp

Trân phi thản nhiên nói:

-Nếu ta nhớ không lầm, đêm nay là tết Nguyên Tiêu, thời khắc này năm ngoái, ta cùng hoàng thượng ngắm hoa đăng tại Vạn Hoa Lầu, nhưng bây giờ….

Hắn lúc này mới lưu ý quan sát, liền thấy trên bàn bầy tiệc còn có sẳn hai vò rượu, xem ra Trân phi định cùng với phụ hoàng đối ẩm

Trân phi đứng dậy nói:

-Giờ ngọ hôm nay, Ta đã ở nhà bếp chuẩn bị ngự thiện cho hoàng thượng, Tổng quản Đa Long nói cho ta biết, Hoàng thượng thích nhất là món “ Phách Vương Biệt”…

Tiếng của Trân phi bắt đầu run rẩy:

-Ta nào nghỉ đến….Hoàng thường bình sinh tối kị nhất…..

Dận Long lập tức hiểu ra,vị phụ hoàng này tối kị đến vần đề phạm húy, nguyên do là do Đa Long giở trò, nghỉ đến đây , hắn cũng không lấy làm kì quái. Đa Long là thân tín của Hiếu Thành hoàng hậu , Hiếu Thành hoàng hậu coi Trân phi là cái gai trong mắt ,cẩn phải gở ra.Vì chủ tử ,Đa Long làm thề nào mà cho Trân phi có cơ hội được hoàng đế sủng ái một lần nữa

https://thuviensach.vn

Nhìn dáng vẻ đau khổ , tiều tụy của Trân phi, hắn thầm nghĩ : “khó trách người xưa có nói : “ Xưa nay, Thâm cung đa oán phụ”. Vì muốn được sự sủng ái của hoàng đế, ai củng mưu mô tính kế, hao tổn tâm cơ, nhưng thật ra mấy ai được sủng ái, mà có được sủng ái thì kéo dài bao lâu đây chứ”

Trân phi nói:

-Nếu ngươi không chê món ăn thô lậu, rượu nhạt, hãy uống với ta vài chén!

Dận Không gật đầu. Hắn trước mặt các vị hoàng huynh làm ra vẻ không uống rượu nhưng thật ra tửu lượng của hắn rất cao thâm , từ năm bảy tuổi đã lén uống rượu cho đến nay, đến bây giờ còn chưa thử qua tư vị say rượu

Dận Không cùng Trân phi ngồi xuống bàn, Trân phi nhẹ nhàng rót rượu cho hắn và rót cho chính mình một chén, nhẹ giọng nói:

-Nhân sinh đắc ý cần tẫn hoan, mạc khiến kim tôn không đối nguyệt

Hắn liền nhớ tới câu: “Mượn rượu tiêu sầu, càng sầu thêm”

Hai người cụng li, uống một hơi cạn chén

Một lúc sau, rượu cũng đã gần hết, Trân phi lúc này đã có chút men say, nên tâm tình đã bình phục hơn trước, liếc nhìn bức họa trong tay Dận Phi nói:

-Bức họa họa cái gì thế?

Dận Không lắc đầu, từ lúc Tào Duệ đưa bức họa, hắn cùng với Thái Tuyết cũng chưa có xem qua, nên không biết bên trong tranh vẽ cái gì

-Cho ta xem một chút.

https://thuviensach.vn

Một cánh tay trắng như ngọc ngà vươn ra trươc mặt, hắn không thề cự tuyệt, đành đem bức họa đưa cho Trân phi

Trân phi từ từ mở bức họa ra, hắn cũng thử liếc nhìn, liền thấy trên bức họa vẽ hơn mười tư thế khác nhau, nhìn kỹ thì ra là bức Xuân Cung Đồ

Trân phi đỏ mặt, gắt nhẹ giọng nói:

-Hảo! Dận Không nhà ngươi. Còn nhỏ tuổi mà đã xem mấy thứ này

Dận Không trên mặt đầy xấu hổ ,hắn không ngờ bức họa lại vẽ mấy thứ này, cũng không biết tại sao lão Tào Duệ kia như thế nào lại đem bức Xuân Cung Đồ cho Thái Tuyết.

Hắn lập tức thu lại bức họa,trong lòng thầm nghĩ : “không biết Trân phi có nghĩ mình cố ý đem bức Xuân Cung Đồ này cho nàng xem hay không”

Dận Không cuốn quít cuốn lại bức họa, đang muốn nói lời xin lỗi, thì lúc này Ngọc Tỏa đã chuẩn bị nước nóng xong, đi vào trong sảnh nói:

-Quý phi nương nương! Nước nóng đã chuẩn bị xong rồi.

Trân phi gật đầu:

-Tỏa nhi! Ngươi đi nghỉ ngơi đi

Ngọc Tỏa nhìn Dận Không một lát,rồi dời thân đi ra

Dận Không cầm lấy bức cổ họa, hướng Trân phi hành lễ:

-Trân phi nương nương xin đừng trách tội. Thần không biết bức họa lại vẽ mấy thứ này, thần lập tức đi thiêu hủy nó

Trân phi ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

-Chớ có vội vàng thiêu hủy nó, bức họa này tuy vẽ mấy thứ kia, nhưng nét bút thập phần tinh xảo ,có lẽ bức họa này là bảo vật cũng không chừng…

Dận Không trong lòng xấu hổ, thấy Trân phi nhìn tới, cuốn quít cúi đầu

Trân phi đứng dậy:

-Ta đi tắm đây

Nàng đột nhiên duyên dáng kêu nhỏ một tiếng, thân thể thướt tha mềm mải lảo đảo bước đi,chực như ngã xuống đất

Dận Không liền dang hai tay ra ôm lấy thân thể mềm mại của nàng. Trân phi nhấc tay ôm nhẹ sau lưng hắn, thân thể mềm mại co dãn tựa sát vào người hắn

Bức cổ họa từ trong tay rơi xuống mặt đất, toàn thân Dận Không đột nhiên căng cứng, hơi thở trở nên dồn dập

Đôi môi nóng rức của Trân phi nhẹ nhàng hôn lên môi Dận Không, hơi thở thơm tho như tỏa ra luồng nhiệt chạy khắp toàn thân hắn

Dận Không nhất thời,hơi thở dồn dập,toàn thân nóng bừng, nhưng vẫn còn chút lý trí kiên trì nói:

-Nương nương ta…..

Dận Không còn chưa nói xong, Trân phi đã đem bàn tay của hắn đặt lên bờ ngực mềm mại của nàng

Một chút lý trí còn lại đã mất, Dận Không toàn lực ôm Trân phi vào lòng, bước về phía phòng tắm

https://thuviensach.vn

Sau một hồi cuồng nhiệt trong bể tắm nước nóng, nổi sợ hãi dâng lên trong lòng Dận Không. Hắn biết luật lệ trong cung rất rõ, nếu chuyện hôm nay mà truyền ra bên ngoài, thì chỉ có nước cả hai cùng bị chém đầu

Trân phi tựa như đóa phù dung, từ trong nước đứng lên bước ra khỏi bồn , thân hình mềm mại, nhủ hoa cao vút, nước từng dòng chảy theo những đường cong của nàng từng giọt tí tách, mái tóc đen mượt ẩm ướt, vài sợi dính lên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần của nàng ,tất cả tạo nên một cảnh tượng đẹp tuyệt mỹ không thể miêu tả

Nàng lấy tay đẩy nhẹ cánh cửa sổ bằng gỗ nhỏ, bên ngoài tuyết rơi đầy, gió lạnh từng cơn thổi mạnh

-Cẩn thẩn kẻo nhiễm lạnh

Dận Không thấp giọng nhắc nhở một cách dịu dàng

Trân phi xoay người lại, nhìn hắn thản nhiên cười:

-Dận Không! Ngươi có khinh ta không?

Hắn lắc đầu, đây bình sinh là lần đầu tiên đối với hắn, chính là hắn tình nguyện…..

Trân phi đi lại , dùng khăn lau những giọt nước trên người Dận Không, tay nàng nhe nhàng vuốt ve bộ ngực tráng kiện của hắn thầm nói:

-Ngươi không trông giống như bề ngoài, bên trong nóng nảy mạnh mẽ, bên ngoài tỏ ra văn nhược

Hắn nhàn nhạt nở nụ cười, hai người mặc quần áo, tay trong tay bước ra ngoài

Trân phi cuối người xuống, nhặt bức cổ họa lên nói:

https://thuviensach.vn

-Nếu ngươi thích, thì lưu lại đi

Trân phi chậm rãi lắc đầu, đem bức họa đưa cho hắn nói:

-Đối với ta những gì lưu lại trong kí ức còn chân thật hơn vật bên ngoài

Hắn ngơ ngác nhìn nàng, đột nhiên bước tới, hai tay ôm chặc lấy thân mình kiều diễm đó,đôi môi hắn hôn chặt môi nàng .Tuyết rơi đầy trời,gió từng cơn lạnh buốt

Qua một hồi lâu, hai người mới tách ra, Trân phi nói:

-Đêm đã khuya, ngươi nên trở về nghi nghơi đi.

Dận Không yên lặng gật đầu, đi ra tới cửa ngoài, Hắn quay đầu nhìn lại thấy Trân Phi trong bộ cung trang màu đỏ vẫn đứng lặng yên trong tuyết nhìn hắn

Rời Thục Đức Cung, Dịch An từ trong bóng tối đột nhiên xông ra

-Tiểu chủ nhân

Dịch An giơ lên cây dù che tuyết cho hắn

Hắn cuốn quít,tay kéo Dịch An đi nhanh về hướng Thanh Nguyệt Cung, khi thấy đã đi khá xa Thục Đức Cung, Dịch An mới cẩn thận nói nhỏ:

-Tiểu chủ nhân yên tâm. Đêm nay người cùng với vị trong kia cũng không xảy ra chuyện gì

Dận Không tự nhiên nghe ra ,lời của Dịch An ẩn chứa đầy ý tứ, liền liếc hắn một cái nói:

-Nói ít một câu ,người khác cũng không nói ngươi câm điếc

https://thuviensach.vn

Dịch An cuốn quít cúi đầu xuống. Đối với Dịch An, Dận Không cũng không lấy làm lo lắng, cùng với Duyên Bình là hai người tâm phúc mà mẫu thân lưu lại cho hắn, nếu không có hai người bọn họ, Dận Không cũng không có thể trong hoàng cung nguy cơ trùng trùng này mà lớn lên

Chuyện mặc dù đã là quá khứ,nhưng Dận Không thủy chung không có cách nào quên được. Mấy ngày này, hắn luôn sống trong cảm giác bất an. Cũng may ,Trân phi không chủ động qua tìm hắn, mọi chuyện yên lặng trôi qua, trong lòng hắn cùng từ từ hồi phục bình thường. Trân phi ở trong cung lâu năm, nàng so với hắn còn hiểu hơn luật lệ trong cung cấm này

Duyên bình đã hết ngày phép, trở về cung, Thái Tuyết vẫn ở lại nhà nàng trong kinh thành. Nàng đối với Thái Tuyết khen không dứt miệng rằng cô gái này thông minh ,siêng năng, chủ động gánh trách nhiệm chăm sóc mẹ già cho Duyên Bình….

Hơn hai mươi ngay trôi qua từ ngày Dận Không giết chết Mục Vương,Hắn thầm nghĩ thi thể hắn chắc phải được phát hiện rồi mới phải?

-Tiểu chủ nhân!

Dịch An khuôn mặt hoảng hốt từ cửa lớn chạy vào. Dận Không đang ngồi trên ghế ngước lên, ánh mắt thoáng chút lo lắng

Dịch An từ ánh mắt hắn lập tức hiểu chuyện, cẩn thận nói nhỏ:

-Tiểu chủ nhân! Mục Vương đã chết, thi thể Mục Vương mới được phát hiện trong giếng nước trong hoa viên tại Cần Vương Phủ

Dận Không làm ra vẻ giật mình, buông tiếng nói lớn:

-Có tra được ai là thủ phạm không?

Dịch An nói:

https://thuviensach.vn

-Bây giờ cũng chưa thu được tin tức cụ thể chính xác

Trong lòng Dận Không trầm xuống, mấy ngày nay hắn luôn nghĩ đến chuyện xảy ra với Trân phi mà không chú ý đến chuyện này, xem ra ta phải cẩn thận

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 3: Sầu Cách

Hâm Đức đế vừa nói ra lời này, chư vị hoàng tử hoàng tôn, đám hồi này cùng tranh nhau ồn ào, bổng thoát chốc đều yên lặng, đầu đều cúi xuống , tránh đi ánh mắt của hoàng đế. Khuôn mặt Hâm Đức đế lúc này trở nên giận dữ, lớn giọng nói:

-Trẫm hỏi một lần nữa, trong các ngươi ai muốn gánh trách nhiếm này?

Có vài vị hoàng tử tôn bởi vì sợ hãi ,không tự kìm hãm được thối lui về sau vài bước

Hâm Đức đế, khuôn mặt đỏ rực, tức giận quát lớn:

-Trẫm anh hùng một đời, lại sinh ra một đám ham sống sợ chết

-Phụ hoàng! Hoàng nhi nguyện gánh trách nhiệm “Đại Tần vi chất”

Dận Không xác nhận chung quanh, không người nào chủ động lên tiếng nữa, mới từ từ bước ra khỏi hàng, đi ra giữa điện

Nhất thời, tất cả ánh mắt mọi người trong đại điện đều chăm chú nhìn hắn, mười sáu năm sống trong hoàng cung, chưa bao giờ hắn được người khác chăm chú nhìn như hôm nay.

Hâm Đức đế nhíu đôi chân mày, cặp mặt đầy thâm thúy quan sát Dận Không môt hồi lâu, sau đó bùi ngùi thở dài

-Cuối cùng trẫm cũng có một hoàng nhi dũng cảm

https://thuviensach.vn

Đám hoàng tử ,tôn trong lòng ai cũng thầm cười nhạo : “tên này ngu xuẩn”. Ai cũng biết, Đại Khang cùng Đại Tần mặc dù có thể đạt được giao ước hòa bình, nhưng giao ước này đối với cả hai bên đều là tạm thời.

Nên một khi chiến sự xảy ra, con tin mà hai bên trao đổi sẽ là người chết trước. Một câu mà nói, làm con tin tại Đại Tần thì nguy hiểm hơn rất nhiều so với đi cầu hôn tại Hồ quốc, vì cuộc chiến giữa Đại Khang với Tần nhất định sẽ xảy ra

Hâm Đức đế nói:

-Trẫm phong ngươi làm Bình vương, bảy ngày sau khởi hành đi Đại Tần.

Việc Dận Không chủ động xin đi Đại Tần làm con tin trong nháy mắt lan truyền khắp hoàng cung, lúc bình thời đám hoàng tử tôn không coi hắn trong mắt, nay khi hắn nhận nhiệm vụ này thì coi như đã chết, lại càng không thèm để ý hắn.

Đều là đi làm con tin, nhưng An Vương Dận Tường có cảnh ngộ tốt hơn Dận Không rất nhiều, chí ít hắn còn dẫn một đám người mang theo sính lễ phong quang đi đến Hồ quốc làm phò mã. Sau đó ,nếu may mắn hơn nữa thì có thể cưới một nàng công chúa xinh đẹp làm vợ

Các hoàng tử tôn tranh nhau mở tiệc tiễn đưa An Vương ,cũng có người đánh tiếng mở tiệc tiễn đưa Dận Không, nhưng chỉ là lời nói thoáng qua. Hắn cũng đã sớm quen những điều như vậy, nên không thèm bận tâm, chi bằng ở lại Thanh Nguyệt cung để bình tâm suy nghĩ

Dịch An và Duyên Bình, cả hai đều mang tâm trạng nặng nề, dựa theo luật Đại Khang, bọn họ không được phép cùng Dận Không qua Đại Tần, Duyên Binh đêm ngày lo may quần áo cho hắn, Dịch An thì chuẩn bị những bộ kinh sữ mà lúc bình thời hắn hay đọc

https://thuviensach.vn

Gần đến ngày xuất phát, không khí xung quanh càng vắng lặng, trừ An Vương đồng cảnh ngộ, thì không một vị hoàng tử tôn nào đến thăm Dận Không, nhưng điều ngoài ý muốn của hắn chính là Trân phi, từ hôm gặp nàng khi lên Quảng Đức điện đến bây giờ, nàng cũng không qua hỏi thăm hắn

Đêm trước ngày khởi hành , Ngọc Tỏa mới lại tìm Dận Không, hắn đi theo sau Ngọc Tỏa đến Thục Đức cung

Tại Thục Đức cung, trên bàn tiệc đã bầy đầy rượu và thức ăn, mọi thứ đều được chế biến tinh tế, đẹp mắt, có thể cho thấy chủ nhân đã bỏ ra rất nhiều công sức lẫn tinh thần.

Dận Không liếc mắt không thấy Trân phi, Ngọc Tỏa nhẹ giọng nói:

-Bình vương xin đợi chút, Trân phi lập tức đến liền.

Nàng xoay người rời đi, khép nhẹ nhàng cánh cửa, điều này làm cho Dận Không xác nhận được ,Ngọc Tỏa biết mối quan hệ của hắn và Trân phi

Dận Không chậm rãi ngồi vào bàn, thì chợt nghe một tiếng ca mang nổi sầu u oán

-Bát nguyệt con bướm lai, song phi tây viên thảo. Cảm này thương thiếp tâm, ngồi sầu hồng nhan lão….

Mặc bộ áo trắng nữa trong suốt, Trân phi vừa ca vừa múa xuất hiện trước mặt Dận Không. Miệng anh đào thong thả nhẹ nhàng buông từng lời, tiếng ca của như suối chảy róc rách, có lúc vút cao, có lúc trầm bổng, khiến cho hắn mơ màng tiếc nuối

Tà áo trắng tung bay nhẹ nhàng trước mắt, cánh tay trắng ngần mềm mại đang múa theo vũ khúc, chiếc quần lụa mỏng màu đỏ nổi bật bên trong, càng làm cho vẻ kiều mị của nàng thêm say đắm lòng người

https://thuviensach.vn

Vũ điệu vừa dứt, Trân phi không kiềm hãm được nhỏ xuống hai dòng lệ trên khóe mắt

Dận Không chậm rãi đứng lên, đi lại phía sau, ôm cái thân thể mềm mại của nàng vào lòng

-Dận Không! Vũ khúc này ta chưa bao giờ khiêu vũ cho ai xem

Trân phi run giọng nói,nàng nói bất cứ kẽ nào dĩ nhiên là gồm cả hoàng đế

Áo lục trên người Trân phi rơi xuống, một thân hình mềm mại trắng ngần hiện ra trước mắt .Bàn tay Dận Không vuốt ve nhẹ nhàng cơ thể nàng, đột nhiên hắn giựt mạnh, ôm nàng siết chặt vào lòng, mặt hắn dán chặt vào đôi gò bồng đào đang vun cao, im lặng lắng nghe tim nàng đập thổn thức.

Hai tay Trân phi ôm chặt Dận Không,gục đầu trên vai hắn, thổn thức:

-Tại sao phải ra đi….??

Hắn ngước lên nhìn khuôn mặt xinh đẹp chứa chan dòng lệ nóng:

-Ta vĩnh viễn không bao giờ làm một vị hoàng tử tầm thường, một người mà sống trong cái hoàng cung này như sống trong chốn lao tù

Đôi môi anh đào trong chớp mắt khóa môi của hắn lại một cách nóng vội, hắn thô bạo đè Trân phi trên mặt đất dùng sức chiếm hữu nàng

Sau một đêm triền miên cho tới tận bình minh mới ngừng nghĩ. Trân phi chỉnh sửa quần áo cho Dận Không, hôn lên trán hắn nói:

-Dận Không! Ta sẽ đợi ngươi về.

Dận Không đột nhiên xoay người lại không đủ can đảm nhìn Trân phi nói:

https://thuviensach.vn

-Từ trước tới giờ,ta chưa bao giờ có được tình cảm chân thành của người khác, từ nàng ta mới lần đầu tiên có được cảm giác này

Trân phi hai tay xoay người hắn lại ,nhìn hắn nói:

-Dận Không! Bất kể ngươi đi tới nơi nào, nhất định phải nhớ kỹ ,trong Thục Đức cung của Đại Khang quốc có một người đàn bà tên Ngọc Oánh đang đợi chờ ngươi

-Ta sẽ không quên

Hắn nhẹ giọng trả lời

Trân phi đem chiếc ngọc bội nhét vào tay hắn nói:

- Đây là vật luôn bên ta từ nhỏ đến giờ, mang theo nó bên mình, tựa hồ ta cũng lúc nào bên cạnh ngươi….

Giọng nói nàng yếu ớt hòa với tiếng khóc

Dận Không ôm nàng thật chặt, hôn nàng một cái ,xoay người bước ra ngoài, còn không quá một canh giờ nữa sẽ có người tới đón hắn, nên không hắn không thể lưu lại quá lâu

Ngoài cửa cung, Dịch An và Duyên Bình đứng giử cửa suốt đêm, thấy hắn bước ra, Dịch An liền nói:

-Tiểu chủ nhân yên tâm! Đại tổng quản đã cho nô tài cùng Duyên Bình phụ trách mọi việc ở lãnh cung, Nô tài sẽ chiếu cố Trân phi

Mặt Dận Không lộ ra nụ cười, có Dịch An cùng Duyên Bình hai người, Trân phi sẽ có cuộc sống tốt hơn trước. Hắn ngẩn đầu lên nhìn bầu trời còn xám ,một con chim bay ngang tầm mắt, hắn thầm nghĩ: “ có lẽ đây là lần cuối cùng hắn nhìn ngắm bình minh ở hoàng cung”

https://thuviensach.vn

Phụ trách hộ tống Dận Không sang Tần quốc là Bát hoàng thúc, Ung Vương Long Thiên Khải, kì thật đầu tiên vị hoàng thúc này tên là Long Thiên Tề, nhưng sau đó Hâm Đức đế lên ngôi, mới đổi tên, vị hoàng thúc này là cánh tay đắc lực ,một lòng trung thành bên cạnh hoàng đế.

Chuyến đi xa này của Dận Không đượm chút vắng vẻ, hoàng đế tuy không đến nhưng có chuyển lời chúc ta bình an, nhưng một đám hoàng tử tôn, không một ai đến chào tạm biệt

Ung Vướng hướng Dận Không cười nói:

-Hoàng chất! Giữa trưa chúng ta mới từ Vạn Long cảng xuất phát, còn thời gian buổi sáng có thể lợi dụng, ngươi có cái gì muốn làm mà chưa làm không?

Dận Không lắc đầu, ở trong hoàng cung này hắn đã không còn chuyện gì hối tiếc, cũng không có người nào để hắn đến chào tạm biệt

Cổ xe tám ngựa, được trang trí tinh mĩ, từng bước chỉnh tề rời khỏi hoàng cung, ngang qua Thục Đức cung, hắn phảng phất nghe tiếng ca u buồn của Trân phi, mặc dù đang trong xe, nhưng hắn vẫn có thể tưởng tượng cảnh nàng cô độc đứng trong tuyết, lệ nóng dâng tràn

Ung Vương đưa cho Dân Không một ống sưởi ấm nạm vàng , cầm nó trong tay, khiến hắn tạm quên đi cái giá rét vào buổi sáng sớm

Ung Vương ngáp một cái, rồi nói:

-Mười năm qua, ta chưa từng rời khỏi kinh thành, nếu như lần này không phải nhận sự ủy thác của hoàng huynh ,ta thật không nỡ xa nhà, xa kiều thê

Dận Không lộ ra nụ cười, Ung Vương háo sắc có tiếng ở kinh thành, đáng tiếc trong nhà hắn lại có hãn thê(vợ dữ) ,Ung Vương phi Tề Tử Nhu

https://thuviensach.vn

trong nhà ngoài ngõ ai cũng biết chính là cọp cái, chuyến đi này đối với Ung Vương mà nói chính là cơ hội ‘thả hổ về rừng”

Dận Không vén màn xe ,nhìn ra bên đường mọi người đi trước thấy cổ xe đều tránh né, thỉnh thoảng có ánh mắt tò mò nhìn vào trong xe

Chuyến đi này của Dận Không nghi thức tương đối long trọng, hoàng đế ngoài việc đem hắn làm “vi chất” còn chuẩn bị nhiều kim ngân châu báu làm quà tặng cho vương tôn quý tộc Tần quốc

Đoàn xe bắt đầu tiến vào đường lớn đông đúc người qua lại, Dận Không đột nhiên nhớ đến Thái Tuyết lúc này đang ở chổ mẫu thân Duyên Bình, thầm nghĩ: “ Trước khi đi, ta cũng phải nói với nàng lời tạm biệt”

Dận Không hướng Ung Vương nói:

-Hoàng thúc! Ta có người bạn ngụ phía trước, dừng xe một chút,ta muốn đi chào tạm biệt một tiếng.

Ung Vương gật đầu:

-Thời gian còn sớm, ngươi đi đi

Dận Không cùng sáu gã thi vệ đi tới trước cửa nhà Duyên Bình, để bọn họ đứng ngoài, hắn bước tới gõ cửa

Qua hồi lâu, Thái Tuyết mới mở cửa, nàng hiển nhiên không ngờ là hắn đến, đôi mắt đẹp tràn đầy vui mừng lẫn sợ hãi

-Tham kiến điện hạ!

Dận không kéo tay nàng lên tiếng nói:

-Miễn lễ

https://thuviensach.vn

Hai người đi vào trong nhà, Thái Tuyết pha cho hắn một chun trà, nhấp một ngụm, hương tra nồng đầm từ yết hầu chảy thẳng xuống bụng, buông chén trà đặt lên bàn, từ bên hông lấy ra một thỏi vàng nói:

-Thái Tuyết! Ta hôm nay sắp đi Tần làm "vi chất", sau này sợ rằng không thể chiếu cố cho ngươi, số vàng này đủ cho ngươi sinh sống trong hai năm…

Thái Tuyết cúi đầu xuông, không nói lời nào, hai dòng lệ tuôn trào

Dận Không tiếp tục nói:

-Tuy viêc Mục Vương đã trôi qua, hoàng thượng sẽ không tiếp tục truy cứu, nhưng ngươi cũng phải để ý quan sát, sớm muộn gì cũng có người biết nơi này. Khang Đô cũng không phải là nơi ở lâu, trước khi đi ta có dặn Dịch An cùng Duyên Bình hai người, nếu có cơ hội, sẽ đem ngươi rời khỏi kinh thành

Thái Tuyết thủy chung trước sau không nói, Dận Không uống cạn chun trà đứng dậy

-Thời gian cũng không còn sớm, ta phải ra đi

-Điện hạ đợi chút, nô ty có vật muốn tặng điện hạ

Thái Tuyết xoay người đi vào phía trong, hắn nhìn cái lưng yểu điệu thon thả nghĩ: " không biết nàng đưa cho ta cái gì?"

Đợi được một lúc, Dận Không thấy một thư đồng từ phía trong đi ra, hắn âm thầm kì quái không nghĩ ra, nơi này còn có người khác đang sinh sống

Nhìn kỹ ,thư đồng này mi mục như họa, dáng vẻ mềm yếu, cùng Thái Tuyết có phần tương tự

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Dận Không đang trợn mắt há miệng nhìn, thư đồng thản nhiên cười, nụ cười như hoa nở, không phải Thái Tuyết thì còn là người nào?

Dận Không nhất thời hiểu rõ,Thái Tuyết muốn tặng hắn cái gì.

Thái Tuyết nhẹ giọng nói:

-Điện hạ lần này đến tầng, thân lâm hiểm cảnh, nguy cơ trùng trùng, Thái Tuyết mặc dù là phận nữ nhi nhưng tự tin mình có thể phụng thị điện hạ chuyện cơm nước

Dận Không lắc đầu:

- Thái Tuyết! Cũng như lời ngươi nói, Tần quốc là nơi hổ lang, ta lần này gánh quốc sự, tự thân cũng khó bảo toàn, hà có năng lực chiếu cố cho ngươi

Thái Tuyết ôm bọc hành lí trong lòng nói:

-Nếu không phải điện hạ trượng nghĩa cứu giúp, Thái Tuyết đã ô uế tấm thân trong sạch, trời đất bao la tuy lớn, nhưng Thái Tuyết tứ cố vô thân, chỉ có tấm thân này nguyện báo đáp điện hạ

Mắt Thái Tuyết long lanh vô cùng kiên định:

-Từ khi biết điện hạ sang Tần, Thái Tuyết đã chuẩn bị hành trang để có thể tùy lúc theo điện hạ đi xa, nếu điện hạ không tới gặp Thái Tuyết, Thái Tuyết cũng sẽ đi sang Tần đô tìm điện hạ

Dận Không im lặng không nói, ánh mắt hắn nhìn gương mặt Thái Tuyết chăm chú một hồi lâu rồi gật đầu

Ung Vương thấy Dận Không dẫn theo một thư đồng quay lại thì trợn mắt nhìn một chút, rồi lại khép mắt lại ngủ tiếp. Hắn lần này vào Tần ,vốn có

https://thuviensach.vn

thể an bài hai người hầu theo cùng, chính là Dận Không đích thân cự tuyệt, bây giờ thấy hắn dẫn theo một người, nên Ung Vương cũng không nói gì.

Thái Tuyết mang thân phận thư đồng, cũng là nô tài, phải cùng với xa phu ngồi chung, thân thể nàng lại nhu nhược, Dận Không thừa lúc Ung Vương ngủ say, lén đưa ống sưởi cho nàng

Giờ tỵ đã qua, đoàn xe đi tới Vạn Long cảng, trên không trung tuyết bay mù mịt, dưới mặt đất một màu trắng xóa, Thái Tuyết dìu Dận Không xuống xe, có lẽ ống sưởi phát huy tác dụng, tay nàng mềm mại như lụa, làm cho lòng hắn không khỏi rung động

Ung vương bước xuống sau ,hắn liền hắt hơi một cái, tay xoa xoa cái mũi ,lớn tiếng nói:

-Thời tiết thật quỷ quái, lạnh muốn đông cứng cả người

Dận Không cùng Ung Vương và hai mươi sau gã thị vệ đi chậm chậm dọc theo con đường làm bằng đá, Thái Tuyết phía sau, đang cố hết sức mang đám hành lí của hắn. Lúc Dịch An thu thập hành trang, không hề nghĩ tới ,gã thư đồng đi theo tiểu chủ nhân của mình lại là Thái Tuyết

Hai bên đường, thỉnh thoàng vài cô nhi quả phụ quần áo lam lũ trên thân đi qua . Vạn Long cảng là Khang đô đệ nhất đại cảng ,thuyền bẻ chở hàng hóa lui tới tấp nập, sản vật các nơi tập chung tai nơi này, sau đó phân phối khắp Khang đô, tự nhiên nơi này cùng trở thành mảnh đất cho nhóm người khất thực

Một gã hộ vệ bên cạnh Dận Không đẩy một đứa bé đáng cố gắng tiến tới ăn xin ra ngoài, đứa trẻ té nhào trên mặt đất, trán đập vào đá dưới mặt đường, máu tươi nhất thời chảy ra. Cách đó không xa, một thiếu phụ trung niên òa khóc chạy tới ôm đứa trẻ vào lòng

https://thuviensach.vn

Dận Không thở dài, lấy ra một thỏi ngân lượng, đi đến bên cạnh mẹ con họ, nhẹ nhàng đặt thỏi bac xuống, hắn thầm nghỉ: “ nếu phụ hoàng chứng kiến cảnh này, sẽ ngừng không nói đại đại quốc quôc nũa”

Xoay người lại, bắt gặp ánh mắt của Thái Tuyết đang nhìn mình tràn ngập cảm động và sùng kính, Dận Không nhàn nhạt cười, nàng nhanh chóng khép đôi mi mắt lại, lãng tránh cái nhìn của hắn. Một chiếc thuyền lớn đang neo đậu dưới sông, thuyền dài hai mươi lăm trượng, bề rộng chừng mười trượng, phía trên có ba tầng, chiếc thuyền này vốn là của hoàng đế dùng để xuất hành bằng đường thủy, sau đó ban tặng cho Trung Vương Long Dận Học, Trung Vương sau khi mất đi, nó biến thành công cụ xuất hành của đám hoàng tử tôn, Dận Không mặc dù chân chính là một vị hoàng tử, nhưng cũng chưa bao giờ đặt chân lên

Lần này ,Hoàng đế sử dụng nó để đưa Dận Không sang Tần, dụng ý chính là vì thể diện của Đại Khang, hắn mặt dù sang Tần làm con tin, nhưng cũng không thể vì điều này mà làm sơ sài sẽ làm mất mặt Đai Khang trước Tần quốc.

Khoang dưới thuyền là chổ đám thuyền công trú ngụ, tầng một là võ sĩ thị vệ, tầng hai là đám quan viên tùy tùng, tầng ba là nơi của Dận Không và Ung Vương. Vô luận vì cái gì thì ,trên danh nghĩa tại Đại Khang, hắn cũng là một vị Vương gia, nên có thể bình khởi bình tọa với Ung Vương

Ung Vương chắc trong lòng cũng không so đo chuyện này, bởi dù Dận Không có làm vương gia gì gì đó, thì vận mệnh cuối cùng chỉ là một tù nhân nơi đất khách

Thái Tuyết khệ nệ ôm đống hành lí vào trong phòng, mồ hôi trên trán không ngừng chảy ra, Dận Không cảm thấy nàng đang cố hết sức làm tốt phận sự của mình.

https://thuviensach.vn

Dận Không ngồi trên ghế, đưa mắt nhìn lưng nàng, cảm nhận được ánh mắt của hắn, tay đang dọn dẹp hành lí chợt dừng lại bối rối . Thu xếp gọn gàng xong, Thái Tuyết xoay người lại, ánh mắt thủy chung nhìn xuống sàn ,đi đến gần Dận Không , ngồi xuống cởi giày cho hắn:

-Buổi trưa mới có thể khai thuyền, điện hạ chắc đã mệt, nên nghĩ ngơi chút.

Dận Không cười nói:

-Ta nghĩ, thừa dịp này nhìn ngắm Khang đô lần cuối, chẳng lẽ ngay cả cái này ngươi cũng không cho sao ?

Thái Tuyết sợ hãi nói:

-Nô tỳ không dám

Dận Không cười lớn đứng dậy:

-Thái Tuyết chớ quên thân phận mình, nàng bây giờ là thư đồng của ta, như thế nào lại đột nhiên biến thành nô tỳ?

Mở cửa phòng, Dận Không chậm rãi rảo bước ra lan can thuyền, từ vị trí hắn đứng có thể quan sát toàn bộ kinh thành, kinh thành luôn luôn vĩ đại và phồn vinh trong mắt hắn trước giờ, lúc này đây trong lòng hắn cảm thấy bớt đi một phần nào đó, khó trách Khổng Tử có câu: “Đăng đông sơn mà tiểu lỗ,đăng thái sơn mà tiểu thiên hạ” . Dận Không cảm thấy câu này đúng với cảnh tượng hắn lúc này, hắn đứng trên tầng ba của chiếc thuyền lớn, nhìn về phía kinh thành , cảm thấy nó hình như nhỏ hơn thì phải

Tuyết rời đầy trời, không có dấu hiệu ngưng lại, nhìn xa xa kinh thành dưới mưa tuyết mờ ảo mông lung, Dận Không hít một hơi thật sâu không khí trong lành nhưng lạnh lẽo, tâm tình hắn lúc này thật khó mà có thể diễn tả. Mười sáu năm sống trong áp lực nơi hoàng cung,lúc này chỉ còn không

https://thuviensach.vn

đầy một canh giờ nữa ,hắn sẽ thoát khỏi sức ép tồn tại bấy lâu, tự do tung cánh

Trong mắt mọi người , nhất là đám hoàng tử tôn, Đại Tần là nơi hổ lang chi quốc. Dận Không mặc dù đi đến Tần làm con tin, nhưng chính là thoát được chốn ngục tù tại hoàng cung , nơi hắn không thể vùng vẫy thoát ra được, sang một chốn ngục tù mới, tuy tâm trạng hắn lo lắng khẩn trương , nhưng trong lòng còn có một chút cảm giác hưng phấn chờ mong

Nhìn xuống bến tàu, viên võ quan tùy tùng đang chỉ huy đám phu khuân vác, khiên từng thùng gỗ lớn nhỏ lên thuyền, nội tâm Dận Không bổng nhiên rung động : “những vật này về sau sẽ giúp ích cho tương lai ta đây”

Thái Tuyết đi ra,hai tay cầm trường bào đưa Dận Không, hắn khoác lên mình, hai tay nắm lan can thuyền nói :

-Nếu ngươi là ta, có nên bỏ cuộc sống an nhàn trong cung để đi đến Tần?

Thái Tuyết nhẹ giọng nói:

-Thái Tuyết mặc dù không hiểu biết nhiều, nhưng lại biết một điều vô luận điện hạ lựa chọn làm cái gì, thì đều có nguyên do của nó

Nàng không trả lời thẳng vấn đề của hắn

Dận Không xoay người lại nhìn Thái Tuyết, thấy nàng mặc bộ quần áo thư đồng, nhu thuận cúi đầu tránh ánh mắt hắn

Không khí rét đậm, làm cho cái mũi xinh xắn trên khuôn mặt kiểu mị ,tấy đỏ lên ,đôi môi mím chặt, tay vân vê tà áo, Dận Không càng nhìn càng chăm chú, nàng không chịu nổi cái nhìn của hắn, bước lại gần lan can thuyền ,đưa mắt nhìn về phía xa xa

https://thuviensach.vn

-Thái Tuyết nghĩ rằng ,điện hạ không phải là dạng người bằng lòng với hiện tại, nếu ở lại đây tranh đấu thì nguy cơ tứ phía,thậm chí lực bất tòng tâm nguy hiểm trùng trùng, chi bằng nhân cơ hội này tìm thấy tương lai cho chính mình, mục đích đi Tần lần này của điện hạ không phải như thế sao?

Dận Không giật mình nhìn nàng,trong lòng chợt động: " cô gái này thật thông minh, ông trời trên cao có lẽ đã ban cho ta một báu vật

Thái Tuyết cười, mặt đỏ hồng:

-Điện hạ, Thái Tuyết nói không đúng, xin đừng chê cười

Dận Không xoay mình, nhìn về phía Khang đô một lần nữa nói:

-Ta rời kinh đô, Đại Khang đã mất đi một vị điện hạ, tuy thế Đại Tần cũng sẽ không có thêm vị điện hạ nào

-Cái gì…..

Thái Tuyết không hiểu thốt

Dận Không cười to:

-Tại Đại Tần , ta chỉ là Long Dận Không, nếu nàng tôn kính ta,thì gọi ta một tiếng công tử

Đúng trưa, thuyền bắt đầu rời bến, Dận Không trong lòng lưu luyến nhìn Khang đô một lát

Ung Vương cũng không có nói nhiều với Dận Không, cơm trưa xong, hắn cùng với hai vị thiếp mang theo, chui vào trong phòng, từ lúc lên thuyền, Dận Không đã thấy hai người này lên thuyền trong bộ dáng ca cơ, Ung Vương bị vương phi chèn ép nhiều năm, rốt cuộc có cơ hội sổ lồng

https://thuviensach.vn

Phòng trên thuyền được cách âm rất tốt, ở bên trong cơ hồ không nghe được tiếng nước chảy của sông Hoàng Hà, Dận Không ngồi cạnh bàn xem danh sách tất cả Đại Tần vương công quý tộc khắc trên thẻ tre, tri kỷ tri bỉ trăm trận trăm thắng, hắn mặc dù sang Tần làm "vi chất", nhưng muốn tồn tại thì phải nắm rõ các lực lượng khác nhau tại Tần quốc

Thái Tuyết bên cạnh sắp xếp quần áo,chuyến đi Đại Tần đã được bảy ngày, bảy ngày này, hai người sống chung với nhau, cùng ở chung phòng, lúc nào cũng nghe được hơi thở thơm tho của nàng, nhất là thân hình kiều diễm của nàng, khiến chuyến đi xa của hắn thêm phần hương diễm

Xem xong bản danh sách, Dận Không vươn tay thư giãn, hắn có thiên phú về trí nhớ, cái gì nhìn qua rồi, thì hắn luôn luôn nhớ rõ, trong các vị hoàng tử tôn , hắn là người duy nhất có khả năng này, bất quá hắn luôn luôn dấu kín, duy nhất chỉ mình bản thân biết được

Thái Tuyết bưng trà lại, lúc hắn nhấp ngụm trà, nàng bóp nhẹ hai vai cho hắn, Dận Không thích ý ,nhắm liền hai mắt ,mang theo Thái Tuyết là sự lựa chọn chính xác, hắn thầm nghĩ

-Thái Tuyết! Nàng cãi trang nhu thế nào mà hay vậy?

Dận Không đột nhiên hỏi

Thái Tuyết nói:

-Đây là phương pháp gia truyền, dùng chút thảo dược đặc chế, đổ lên da mặt, liền có thể làm cho khuôn mặt biến đổi, chẳng những mắt thường nhìn không ra mà mưa gió cũng không hư tổn

Dận Không cười nói:

- Nếu như vậy , ngươi chẳng phải là hy sinh một gương mặt xinh đẹp à?

https://thuviensach.vn

Thái Tuyết e thẹn nói:

-Trên đời có vật này, thì sẽ có vật khác tương khắc với nó, nếu muốn trở lại như củ, chỉ cần dùng lưu hoàng hòa tan trong nước, lấy nước này rửa thì sẽ mất đi lớp cải trang

Dận Không cảm thán nói:

-Không nghĩ tới, nàng thân kinh bác nghệ

Thái Tuyết ôn nhu cười nói:

-Điện hạ đã quên, bây giờ Thái Tuyết là thư đồng của người

Dận Không cười

-ha ha hả

Lúc này bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa

-Bình Vương điện ha! Ung Vương mời ngài sang phòng

Phòng của Ung Vương cũng không khác gì nhiều so với phòng của hắn, khác chỉ ở chổ ở đây thêm nhiều rượu và thiếu đi mấy bộ sách. Không khí trong phòng vẫn còn lưu mùi hương diễm, từ ánh mắt mệt mỏi của Ung Vương, Dận Không có thể đoán được, nơi này vừa trãi qua một hồi đại chiến

Tiếng của Ung Vương có vẻ như hữu khí vô lực:

-Hoàng chất! Trước khi khởi hành, hoàng thượng có giao cho bản vương một đạo mật chỉ, nói khi nào lên thuyền, sẽ tuyên đọc cho ngươi

Dận Không đứng lên, theo nghi lễ quỳ xuống tiếp chỉ

Ung Vương từ từ mở đạo mật chỉ, cất cao giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết:nay phong cho Tam thập nhất hoàng tử Dận Không làm Bình Vương, thưởng cho lãnh địa Tuyên Thành, Bình Vương phủ một tòa ,gia nhân bốn mươi tám người, hoàng kim mười một vạn lượng….

Trong lòng Dận Không âm thầm buồn cười, phụ hoàng viết đạo mật chỉ này chỉ cố thể hiện phụ tử tình thâm, không biêt hắn làm thế nào mà mang lãnh địa hay vàng bạc sang Tần

Ung Vương thu mật chỉ, hướng Dận Không chúc mừng:

-Hoàng huynh đối với ngươi quả nhiên vô cùng ân sủng, ngoài ngươi ra, các hoàng chất được phong vương khác chưa từng có hậu lễ như thế

Dận Không cười nói:

-Hoàng thúc! Sau khi trở về từ Đại Tần, xin hoàng thúc tiếp nhận những thứ phụ hoàng ban thưởng vừa rồi

Ung Vương nghiêm mặt nói:

-Những thứ hoàng huynh ban cho ngươi, không thể tùy tiện đem cho người khác

Ung Vương làm ra bộ dáng bậc trưởng thượng quan tâm hậu bối nói:

-Dận Không! Ngươi tuổi còn nhỏ, nay đi Đại Tần lâu thì năm năm, nhanh thì có thể quay về liền, lúc đó chẳng những có lãnh địa trong tay ,mà có thể hoàng huynh lập ngươi lên làm thái tử không chừng

Ung Vương nói ra lời này, sợ rằng ngay cả chính bản thân Vương cũng không tin tưởng cho lắm , có lẽ Vương thương cảm vận mệnh hắn, nên trấn an bằng lời này

https://thuviensach.vn

Ánh Trăng bàng bạc, chiếu xuống hai bờ sông Hoàng Hà đầy tuyết, tuy mờ ảo, nhưng lại thêm phần nhu mĩ. Ngoài đám thuyền phu đang chèo thuyền, sợ rằng chỉ có hắn có hứng thú đi dạo giữa đêm đông gió rét này. Đi tới đầu thuyền, gió lạnh từng cơn thổi mạnh, nhưng Dận Không lại thấy thoải mái ,hít thật sâu từng luồn không khí, có lẽ hắn đang hưởng thụ cảm giác tự do

Xa xa ,những ánh đèn trên các con thuyền đánh cá không ngừng lóe lên, không nghĩ tới, giữa đêm khuya lạnh giá này,mà có người còn khổ cực kiếm sống, trên thế gian nay mỗi người một vận mệnh và vì nó mà bôn ba, Dận Không nghĩ hắn cũng như bọn họ, ở điểm này có chút giống nhau

Lúc này, những ánh đèn trên thuyền đánh cá lúc thì hợp lại, lúc thì tách ra, khoảng cách đến chiếc thuyền hắn ,càng lúc càng gần. Chiêc thuyền dẫn đầu nhắm thẳng tới, đột nhiên sau lưng nó xuất hiện càng lúc càng nhiều ánh đèn, Dận Không cảnh giác đứng lên, điều này không phải là hiện tượng bình thường

Một đám hỏa tên phá bầu trời đêm, xé gió bay đến thuyền hắn

-phập…phập

Một hàng tên găm thật sâu trên thân thuyền ngay trước mặt hắn, Dận Không xoay người chạy đi, mới chạy hai bước,một mũi tên đang cháy đỏ rực bay thẳng qua mặt hắn, cắm vào tường lâu, may mắn cho Dận Không ,nếu hắn đi nhanh một chút mũi tên đó đã găm vào thân thể thay vì bức tường gỗ của lâu thuyền

Nhảy vào phòng, vừa mới mở cửa xong, hai mũi hỏa tên xé gió cắm sâu vào cánh cửa, Dận Không kinh hoàng, không kịp lau mồ hôi trên trán. Thái Tuyết đang say ngủ, nghe động tỉnh cuốn quít ,té nhào trên mặt đất, đang lom khom cố gắng đứng dậy, hắn nhìn nàng cố lộ ra nụ cười trấn an nói:

-Sợ rằng chúng ta đã gặp phải bọn cướp

https://thuviensach.vn

Hỏa tiễn không ngừng xuyên qua cửa bay vào trong phòng , Dận không kéo Thái Tuyết lên gường để lánh tên, khoang thuyền đã bắt đầu cháy lớn, từng cụm khói bốc lên cuồn cuộn khiến hai người bọn hắn không khỏi ho khan. Nếu tiếp tục ở trong phòng không chịu đi xuống, hai người bọn hắn không bị chết cháy thì cũng chết vì ngộp khói

Dận Không kéo Thái Tuyết xuống giường, bao vây xung quanh là những mũi tên đang cháy đỏ rực, hai người lao ra phía cửa, cánh cửa bị thiêu cháy, liền nhẹ nhàng bị hắn đá ngã

Hai người chạy ra bên ngoài, liền được đám võ sĩ hộ vệ, tay cầm khiên thép bảo vệ. Thế công hỏa tiển hình như dần yếu, thì tiếng reo hò rung chuyển màn đêm từ những chiếc thuyền nhỏ truyền đến, mười mấy tên phỉ đồ từ chiếc thuyền nhỏ nhảy lên, tầng một là nơi trú ngụ của đám thị vệ, lúc này xông ra một phen hỗn chiến với đám phỉ đồ

Từ vị trí của Dận Không, hắn nhìn thấy trên chiến trường, phát hiện ra đám phỉ đồ đánh nhau có chiến thuật, tiến lui trật tự, công thủ hợp cách, biểu hiện đám phỉ đồ này đã từng trãi qua huấn luyện, chứ không phải là ô hợp, nhân số của đám võ sĩ thị vệ tuy đông hơn, nhưng vẫn không chiếm được ưu thế

Ung Vương cùng hai tì thiếp trong trang phục ca cơ xuất hiện gần vị trí Dận Không, xung quanh là tám hộ vệ cầm khiên đứng bảo vệ , trong lòng hắn đang sợ hãi tột độ, khóe miệng không ngừng run rẩy

Đám cháy trên thuyền lâu lâu lóe lên tia sáng soi sáng cả trời đêm, hai bóng đen, thân ảnh quỷ mị hướng tòa lầu trên thuyền phi thân tới.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 4: Mũi Nhọn

Dận Không đột nhiên ý thức được, mục đích của hai hắc y nhân này chính là hắn, hắn hạ giọng ra lệnh:

-xông lên, ngăn bọn chúng lại.

Sáu tên thị vệ thoáng chút chần chờ, trách nhiệm bọn chúng là bảo vệ an toàn cho hắn và Ung Vương, nên muốn đứng tại chổ này bảo vệ hắn, nhưng không ngờ rằng chút do dự của chúng ,đã đem Ung Vương và Dận Không gặp nguy hiểm

-Nhanh đi

Dận Không phẫn nộ quát

Đám thị vệ rốt cuộc cũng cầm đao vọt tới , Dận Không kéo Thái Tuyết nhanh chóng lui về phía sau.

Sáu tên thị vệ chặn hai hắc y nhân lại, sáu thanh đao vung lên hướng hai thân ảnh chém tới. Hai tên hắc y đều che mặt, như muốn dấu thân phận mình, tên bên trái vóc người yểu điệu, vừa nhìn đã biết là nữ nhân, nữ hắc y điểm chân vào sàn thuyền nhún một cái, thân hình vụt lên hơn ba trượng bỏ đám thị vệ lại phía sau, trên không trung tiện tay rút ra thanh đoản kiếm sáng lóe, nhắm hướng Ung Vương chém tới

Tên hắc y còn lại, đưa tay ra sau lưng ,rút ra môt thanh trọng kiếm, chém tới hướng sáu thanh đao, tiếng binh khí xé gió giao nhau chan chát, ngay lập tức, sáu thanh đao đều gãy làm hai đoạn. Dận Không nhìn thấy cảnh

https://thuviensach.vn

này, nhịn không được, hít một ngụm lãnh khí, trong tay người này chính là thanh bảo kiếm.

Hắc y nhân xuất kiếm với tốc độ nhanh cực điểm, không đợi sáu tên thị vệ làm động tác thứ hai, kiếm phong nhanh như tia chớp hướng vào cổ họng sáu người, huyết vụ theo thân kiếm trên tay hắn phun trào, nhìn cảnh tượng này, Thái Tuyết run sợ suýt ngất

Sáu khi giết sáu tên thị vệ, hắc y nhân thu kiếm, nhằm hướng tầng ba của lâu thuyền nơi Ung Vương đang đứng đề thân vọt tới

Trên này, nữ hắc y cũng đã kịp giết chết hai tên thị vệ đang bảo vệ Ung Vương. Dận Không nắm chặt tay Thái Tuyết, tay bàn tay lạnh như băng, có thể cảm nhận được nổi sợ hãi tột độ trong lòng hai người

Thoáng thấy hai hắc y chăm chú công kích Ung Vương, Dận Không kéo Thái Tuyết vọt chạy xuống tầng hai, ở phía dưới sàn tầng một, đám võ sỉ đông người hơn đã dần dần chiếm ưu thế, chỉ cấn xuống kịp tầng một,hai người sẽ cùng đám võ sĩ hợp lại bảo vệ

Dận Không chợt nghe hai tiếng thét của nữ nhân, sau đó là tiếng Ung Vương hoảng sợ la lớn, hắn cùng Thái Tuyết thêm nhanh chân hơn nữa, hướng tầng một chạy xuống, lúc này một thân ảnh màu đen, từ trên cao lao xuống, thanh kiếm lấp lánh trên tay, nhắm ngực hắn đâm tới.Trong tình cảnh nhất sinh nhất tử này,Dận Không trấn tỉnh trở lại nhìn về phía thanh kiếm, đột nhiên Thái Tuyết rời tay hắn,đảo thân mình đở đường kiếm đang đâm tới

Đoản kiếm trúng ngay bên phải ngực Thái Tuyết, hắc y có lẽ không nghĩ đến tên thư đồng dám lấy thân thể ra ngăn trở đường kiếm này, ngạc nhiên thốt lên một tiếng

-A…..

https://thuviensach.vn

Liền nhanh chóng thu hồi thanh kiếm, máu tươi trên người Thái Tuyết lập tức chảy ra, Dận Không xoay người ôm Thái Tuyết xem vết thương trên người nàng

Nữ hắc y mở đôi mắt tràn ngập sát khí nhìn Dận Không, vươn thanh kiếm chỉ vào cổ họng hắn, kiếm quang lóe sáng lạnh lẽo, khóe miệng Dân Không run rẩy

Lúc này Ung Vương bị tên Hắc y còn lại cầm chế, kiếm của tên hắc y đang đặt sau lưng Ung Vương, dẫn hắn từ từ bước xuống tầng hai, tên hắc y lớn tiếng nói:

-Tên này không phải Bình Vương

Ung Vương thường ngày có dáng vẻ kiêu hùng tràn ngập dũng khí, lúc này đã sớm vô ảnh vô tung, thân hình mập mạp bước từng bước chậm đầu không ngừng gật, sống chết trước mắt biểu hiện của hắn còn thua một tên nô tỳ

Dận Không cùng Ung vương hai người trước sau đều bị khống chế, làm cho đám võ sĩ mất đi dũng khí chiến đấu. Bọn chúng hạ kiếm, cúi đầu ủ rủ nhìn về hướng Dận Không và Ung vương

Hắc y nhân rít qua kẽ răng nói với nử hắc y:

-Giết chết hắn…

Thái Tuyết đã hết lực, cố nói qua tiếng rên :

-Muốn giết điện hạ..,trước hết phải giết ta….

Nội tâm Dận Không vô cùng cảm động, hắn nhẹ nhàng đặt Thái Tuyết xuống,sau đó đứng lên lấy tay nắm thanh kiêm đang giương ra nói

https://thuviensach.vn

-Ta không phải sợ chết, vì khi ngươi giết ta, chỉ sợ ngàn vạn dân chúng vô tội sẽ vì ta mà chết

Thoáng thấy trên đôi mắt nữ hắc y có một chút dao động, Dận Không cảm nhận được liền tranh thủ nói:

-Vị cô nương này!,Dận Không ta dĩ nhiên sẽ chết, mong rằng hãy cho ta một chút thời gian, ta muốn lưu lại di ngôn cho phụ hoàng

Hắc y nhân đang cầm chế Ung Vương cười lạnh:

- Tiểu tử! Chết đến nơi rồi mà còn nhiều lời.

Nội tâm Dận Không thoáng động, khi nghe gã hắc y kia nói tiếng mang khẩu âm con dân Đại Khang, bên ngoài vẫn tỏ vẻ thong dong tự tại ,không sợ chết

nhàn nhạt nói:

-Tính mạng của Dận Không này đã nằm trong tay hai vị, chẳng lẽ ngươi còn sợ kẽ văn nhược này

Dận Không nhìn thẳng hai mắt nữ hắc y nói:

-Cô nương chắc không phải là người Tần, cũng không phải là con dân Đại Khang, giết Dận Không ta lúc này, liền phá vỡ hiệp định hòa bình hai nước Khang Tần, khơi mào chiến tranh hai bên, từ đó có thể làm cho quý quốc có thể ngồi thế ngư ông đắc lợi

Lời này nói ra, hình như làm cho tên hắc y đang khống chế Ung Vương cảm thấy nao núng, điều này càng chứng minh hắn là người Đại Khang

Dận không ôn nhu nhìn Thái Tuyết đang ngất trên mặt đất nói:

https://thuviensach.vn

-Cô nương này nếu không biết múc đích của ta, há liều mình cứu Dận Không này?

Nữ hắc y mặc dù vẫn không nói lời nào, nhưng chính từ ánh mắt, Dận Không biết, nàng khẳng định muốn nghe cái đáp án cuối cùng

-Khang Tần hai nước có hiềm khích, Đại Khang gặp thiên tai đã ba năm nay, quốc lực đã không còn như trước, nếu lúc này cùng Tần quốc phát sinh chiến sự, tất khiến dân chúng tai ương, sanh linh đồ thán. Ta chết chỉ có một mạng nào có xá gì! Ta sống có thể đổi cho Khang Tần ,cái hòa bình . Dù chỉ trong thời gian ngắn, nhưng củng đủ cho Đại Khang hưu dưỡng sinh túc, tích súc quốc lực

Dừng lại một chút, Dận Không nói tiếp:

-Thư đồng tuy nhỏ nhưng cũng biết cái đạo lí này, hắn đở cho ta môt kiếm, không chỉ bởi vì ta là chủ nhân , mà là còn vì cha mẹ hắn đang sinh sống ở Đại Khang

Tiếng của Dận Không khẳng khái vang lớn, khiến đám võ sĩ bên dưới khuôn mặt trở nên kích động

Hắn bùi ngùi thở dài:

-Trước khi sang Tần, ta đã sớm biết mình phải chết, nhưng chết vì thủ trung trên đất Tần, Dận Không ta sẽ giúp cho Đại Khang có thêm thời gian chuẩn bị cho cuộc đại chiến sau này. Đáng tiếc…đáng tiếc! Không nghỉ tới ,Dận Không ta tráng chí không thành, phải chết trên đất Đại Khang này

Nói xong lời này,hắn lớn mật bước tới phía trước , kiếm trong tay nữ hắc y, đâm nhẹ vào ngực, máu tươi dọc theo thân kiếm chảy xuống tửng giọt, nữ hắc y thoáng chần chừ, sau đó rụt thanh kiếm lại phía sau một chút

Dận Không lại lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

-Ta cũng không có yêu cầu gì, chỉ xin lưu lại một di ngôn cho phụ hoàng minh xét: Dận Không ta không chết trên tay người Tần cũng không chết trên tay con dân Khang quốc, mà chết vì một nước là kẽ thù của Tần Khang,quốc gia muốn phá vỡ hiệp định hòa bình ,cố ý khơi mào chiến hỏa, có lẽ có thể hóa giãi một phần khổ nạn vì chiến tranh cho dân chúng

Một tên võ sĩ dơ kiếm thẳng vào nử hắc y nói:

-Nếu Bình vương chết, ta sẽ phanh thây ngươi thành vạn miếng

Tiếng nói vang lên, đem lại đấu chí cho đám võ sĩ, lúc này đều dơ kiếm cao, dưới ánh lửa cháy ,ánh mắt kích động sáng rực

Nữ hắc y lúc nãy sát khí lẫm liệt, giờ biến mất vô ảnh vô tung.

Dận Không thản nhiên nói:

-Cô nương có thể thỏa mãn cho Dận Không cái yêu cầu này?

Tên hắc y đang khống chế Ung Vương và nữ hắc y liếc mắt nhìn nhau, đồng thời buông kiếm xuống, Dận Không sỡ dĩ nảy giờ nói ra những lời này, vì nắm chắt hai người này không những là con dân Đai Khang mà còn thuộc lớp quý tộc quyền thế ,nên mới từng bước lấn tới, cũng may hắn không sai lầm , nếu không thì đã chết không chổ chôn thân

Tên hắc y xoay người hướng chiếc thuyền nhỏ đi tới, đôi mắt của nữ hắc y lạnh lùng nhìn Dận Không nói:

-Dận Không! Ngươi phải nhớ kỹ từng lời nói của ngươi đêm nay, nếu tương lai, ngươi là kẽ hại dân hại nước. Ta là người thứ nhất không bỏ qua cho ngươi

Dận Không lạnh nhạt cười:

https://thuviensach.vn

-Cô nương không quá lo,Dận Không ta một khi đã đi vào Tần, tức là đi đến cái chết, sợ rằng cả kiếp này cũng không có cơ hội làm hại dân chúng Đại Khang

Đôi mắt nữ hắc y hiện lên vẻ nuối tiếc, nàng nói ;

-Nếu đương kim hoàng đế có suy nghĩ như ngươi, thì Đại Khang sẽ không bao giờ lâm vào tình cảnh hôm nay

Nói xong, nàng xoay người lao đi về phía trước, sau đó biến dạng, mất hút trong bóng đêm, đám phỉ đồ cũng lục tục kéo nhau trở lại thuyền

Đám võ sĩ thấy địch nhân đang rút lui, định đuổi theo, Dận Không quát lớn:

-Dừng lại..

Nhìn ánh đèn trên các con thuyền nhỏ dần dần mất hút, Ung Vương mới xụi lơ vô lực đặt mông xuống sàn thuyền, không biết là do một trường sợ hãi vừa rồi, hay là cái chết của hai tỳ thiếp mà trên mặt hắn hai dòng lệ chảy ra

Dận Không ôm Thái Tuyết vào lòng,cảm thấy cái thân thể mềm mại hơi lạnh rống lớn kêu lên:

-Ngự y…..

Ngự y Tôn Tam Phân, trong hoàng cung đứng hàng thứ ba, hắn bản chất mộc mạc, không có tài ăn nói ,nên cái chức tứ phẩm quan ngự y hai mươi năm nay không thay đổi, Dận Không từ nhỏ tráng kiện không bị bệnh, nên cùng hắn tiếp xúc duy nhất một lần, đó là lúc Dận Không được sinh ra.

Dận Không ôm Thái Tuyết vào phòng, phòng của hắn lúc này đã được dập lửa, một màu loang lỗ ,tuy nhiên cái giường thì không hề hư hỏng, đặt

https://thuviensach.vn

nàng lên giường, hắn đi chong đèn sáng, sau đó dùng lưỡi dao nhỏ cắt trang phục Thái Tuyết gần chổ vết thương, một bên ngực mềm mại trắng hồng hiện ra, dưới gò bồng đào một tấc, vết thương đang ứa máu , không ngừng chảy ra, nội tâm hắn sợ hãi nhịn không được run rẩy đứng lên

Tôn Tam Phân mở hòm thuốc mang theo bên người, lấy rượu thuốc cùng khăn lau ra

Dận Không lạnh lùng nói:

-viêc hôm nay, trừ ngươi và ta ra, ta không muốn có kẽ thứ ba biết chuyện này

Tôn Tam Phân dùng khăn thấm dược tửu, lau xung quanh vết thương Thái Tuyết ,lạnh nhạt nói:

-Tôn mỗ làm người, biết điều gì nên nói, điều gì không nên nói

Dận Không thưởng thức gật đầu.

Tôn Tam Phân đem chỉ khâu xỏ qua kim châm, rịt thuốc lên vết thương, rồi khâu lại, sau đó lấy dãi lụa trắng băng lại xung quanh

Dận Không ôn nhu nhìn khuôn mặt tái nhợt của Thái Tuyết, nói nhỏ:

-Vết thương của nàng có gì đáng ngại không?

Tôn Tam Phân chậm rãi khép lại hòm thuốc, lấy khăn lau mồ hôi trán ,nói:

-Điện hạ yên tâm, thanh kiếm kia tuy sắc bén, nhưng vết đâm không sâu, chưa chạm vào phế phủ

-Sao nảy giờ nàng còn chưa tỉnh lại

https://thuviensach.vn

Dận không hỏi

-Bởi vì nàng mất máu quá nhiều, hơn nữa thể chất của nàng rất yếu, sợ rằng phải một thời gian mới có thể tỉnh lại

Tôn Tam Phân từ tốn trả lời,Dận Không lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

Tôn Tam Phân nói tiếp:

-Hạ quan sẽ điều chế một ít dược vật bổ máu, tin tưởng trong vòng một tháng, vị công tử này sẽ hoàn toàn bình phục

Nghe lời nói này, khiến Dận Không trong thời gian ngắn đã thay đổi cách nhìn về vị quan ngự y này

Lúc này ,bên ngoài khoang thuyền dồn dập tiếng chạy lên của thị vê, đứng trước cửa,tên thị vệ nói lớn:

-Bình vương điện ha! Ung Vương xảy ra chuyện….

Dận Không đột nhiên ngẩn ra, hướng Tôn Tam Phân nói:

-Ngươi theo ta đi xem.

Nói xong, hắn xoay người cuốn quít bước ra

Ung vương sợ hãi đến cuồng trí, đứng trước đám thị vệ, trên tay cầm thanh kiếm dính máu tươi, dưới chân một gã bị thương nơi cánh tay đang đau đớn, hắn khàn giọng hét lớn:

-Chuyển hướng! Đem ta quay lại Khang đô!

Đám thị vệ kia là tâm phúc của Ung vương, nên đứng một bên với hắn.

Dận Không tách ra khỏi đám đông, hướng Ung vương đi tới

https://thuviensach.vn

-Không được đến đây!

Ung Vương cầm trường kiếm, mặt đỏ bừng bừng hét lớn:

-Mau kêu bọn họ quay thuyền ,trở về Khang đô, nếu không ta…. Ta sẽ đem bọn họ giết chết hết, sau đó tự vẫn trước mặt ngươi

Trong lòng Dận Không cười thầm, Ung vương tuyệt đối không có cái dũng khí tự sát, nhưng mặt ngoài hắn làm ra bộ dáng vô cùng ân cần , run giọng nói:

-Hoàng thúc….Không thể…..

Ung Vương lẫm bẫm nói:

-Ta không muốn chết ở Tần quốc..Ta không muốn chết ở Tần Quốc…

-Hoàng thúc ! Chất nhi lần này đến Tần, trên lưng mang hàng ngàn vạn hy vọng của dân chúng. Phụ hoàng sỡ dĩ kêu người đi cùng chất nhi, là vì hoàng thúc mưu sâu kế rộng, tầm nhìn xa và thông hiểu, để nhi chất khi gặp bến mê thì hoàng thúc cạnh bên chỉ dạy. Nơi đây cách Tần chỉ còn một đêm hành trình, nếu lúc này hoàng thúc quay về, chất nhi một mình vào Tần thì làm sao cho dân chúng Đại Khang yên tâm, phụ hoàng yên tâm

Dận Không khẳng khái nói

Nhìn người đang bị thương nằm trên sàn, hắn nói tiếp:

-Việc này người kia không quan hệ, hoàng thúc hà cớ làm khó hắn

Dận Không xoay qua gã thị vệ đứng bên cạnh nói:

-Chuẩn bị hành trang cho ta, phía trước có bến cho ta xuống

https://thuviensach.vn

Ung vương vạn lần không nghĩ tới, Dân Không chủ động muốn xuống thuyền, trong lúc nhất thời mơ hồ không biết làm gì.

Dận Không tiến lại phía Ung vương hai bước ,nói tiếp:

-Hoàng thúc!Chật nhi cùng người từ biệt, xin hoàng thúc nói với phụ hoàng rằng, chất nhi muốn một mình vào Tần. Phụ hoàng tính tình nóng nảy ,nếu biết chân tướng việc này, sợ đối với hoàng thúc có điều bất lợi

Mặt Ung vương nhất thời trắng bệt, hắn bình sinh sợ nhất là hoàng đế, nghĩ đến cảnh hoàng đế trở mặt ,cả người hắn toát mồ hôi ướt đẫm

Mục đích của Dận Không là đả kích nội tâm bạc nhược của Ung vương, nên hắn bồi tiếp:

-Bất quá, hoàng thúc cùng phụ hoàng là huynh đệ tình thâm, có lẽ phụ hoàng sẽ bỏ qua cho hoàng thúc…

Ung vương tay cầm kiếm run rẩy, cánh tay vô lực buông rơi thanh kiếm xuống

Lúc này ,đám thuyền phu ở dưới đáy khoang thuyền, nghe động cả đám cầm côn, đinh ba từ dưới khoang vọt lên, nhìn thấy đồng bọn bị Ung vương làm bị thương đang nằm dưới đất, đều tức giận , định xông vào

Dận Không tiến lại ,đở người kia lên, đem giao cho Tam Tôn Phân. Lúc này đám thuyền phu đang bao vậy mấy tên thị vệ cùng Ung vương bên trong

Dận Không lớn tiêng nói:

-Các vị huynh đệ! Xin nghe Dận Không nói một lời.

Có lẽ ,tại vừa rồi khi đám phỉ đồ tập kích, hắn một phen xuất ra dũng khí, những người này đều im lặng ,bình tĩnh lại

https://thuviensach.vn

Dận Không đi đến phía trước, đột nhiên làm một động tác ngoài dự đoán của mọi người, hắn khuất tất quỳ xuống trước mặt mọi người. Lúc này mọi người đều thầm nghĩ: " Đường đường là một vị vương gia, mà cư nhiên quỳ gối trước mặt bọn họ" .Trong nhất thời cả toàn trường yên lặng

Giọng Dận Không tràn ngập thâm tình nói:

-Dận Không rời xa Đại Khang! Chẳng biết khi nào mới có thể quay về, điều thứ nhất phải lạy chính là cố thổ

Hắn cung cung kính kính quay lại hướng Đại Khang xá một cái

-Điều thứ hai Dận không muốn lạy là dân chúng, không có bọn họ, không có mấy trăm năm cơ nghiệp Đại Khang

Hắn quỳ tại sàn, xá tiếp một cái, sau đó quay lại hướng đám đông phía trước nói:

-Điều thứ ba, ta muốn lạy chính là các người, nếu không có các vị huynh đệ liều chết bảo vệ, ta đã chết trong tay bọn thổ phỉ, các ngươi không chỉ bảo vệ tính mạng Dận Không này mà còn bảo vệ hy vọng an cư lạc nghiệp của trăm vạn dân Đại Khang

Hắn cúi người chuẩn bị xá một cái

-Bình vương điện hạ!....

Những âm thanh kích động thay nhau vang lên. Tại sàn thuyền, tất cả đám võ sĩ, thị vệ, cùng thuyền phu lệ nóng oanh tràn đều quỳ xuống, chỉ có Ung vương trợn mắt há hốc nhìn, đứng yên tại chổ

Dận Không giọng uất ngẹn nói tiếp:

-Trên chiếc thuyền này, mọi người thân phận tuy khác nhau, nhưng là đang mang hy vọng của trăm vạn dân Đại Khang, có thể vì Đại Khang thực

https://thuviensach.vn

hiện hy vọng này hay không thực không chỉ riêng mình ta mà còn ở các ngươi, mỗi người trong chung ta chung vai thực hiện trọng trách này.

Nói xong ,hắn gập mình xá dài sàn thuyền, từ trong đám người truyền đến những tiếng khóc xúc động

Đám đông chậm chạp rời đi, cục diên xung đột giữa Ung vương và thuyền phu đã giãi quyết, Dận Không lạnh lùng nhìn khuôn mặt đang vô cùng xấu hổ của Ung vương, Đai Khang quốc ngày nay suy yếu chính là do quyền lực ở trong tay các vị hoàng thân quốc thích như thế này, hắn cảm khái

Cho dù là đám võ sĩ thân tín của Ung vương ,bây giờ đối với Dận Không ánh mắt nhìn của bọn họ cũng vô cùng sùng kính, nhưng trong nội tâm hăn cũng không lấy làm đắc ý. Đám phỉ đồ vừa rồi không phải đến vì tài vật, chúng đến là muốn giết hắn, phá kế hoạch hòa bình Khang Tần.

Từ sự kiện vừa rồi, hắn có lý do tin tưởng rằng: Người đứng ở phía sau chính là một nhân vật bên trong Đại Khang, hơn nữa người này có thân phận rất cao vì lộ tuyến hành trình của hắn, bị nắm rõ trong lòng bàn tay của người kia

Ung vương tại nguy cơ vừa rồi biểu hiện vô cùng nhu nhược, nhưng không làm hắn mất đi cảnh giác, Dận Không muốn hạ toàn bộ uy phong của hắn xuống, muốn hắn mất hết sự tin tưởng của đám người này

Dận Không hướng đám võ sĩ của Ung vương nói:

-Vừa rồi hỗn chiến, các thuyền phu chết không ít, các ngươi cởi giáp, xuống khoang thuyền phụ bọn họ một tay

Bọn võ sĩ nay đã hoàn toàn kính phục hắn , không nói hai lời, cởi bỏ giáp trên người, đi thẳng xuống khoang thuyền

https://thuviensach.vn

Ung vương sợ hãi, ánh mắt bất an nói:

-Bọn chúng đi, lấy ai bảo vệ cho chúng ta

Dận Không nhàn nhạt cười:

-Phòng của hoàng thúc đã dọn dẹp xong, nếu chất nhi là hoàng thúc, sẽ an an ổn ổn ngủ trong đó cho tới khi đến Tần

Ung vương vốn định quát lại, nhưng thấy ánh mắt sắc bén của Dận Không, hắn liền hạ xuống, xoay người rời đi về phòng của mình, nội tâm hắn có thể nhận ra, thập tam nhất hoàng chất nhu nhược ngày nào, nay không còn để cho hắn có thể quát nạt nữa rồi.

Tôn Tam Phân băng bó cho tên thuyền phu kia xong, hướng ta gật đầu thưởng thức, sau đó bước đi, đến nơi nào đó trong thuyền, đang cần hắn chữa trị

Trở lại phòng,Thái Tuyết vẫn đang hôn mê trên giường, Dận Không ngồi xuống bên cạnh ,nhìn khuôn mặt nàng đầy ôn nhu, hắn cẩn thận dùng khăn lau những giọt mồ hôi trên trán nàng, thân thể Thái Tuyết rất nóng, theo lời của Tôn Tam Phân thì cơ thể nóng lên là hiện tượng bình thường, hắn lấy khăn thấm nước ,đắp lên trán Thái Tuyết

Thái Tuyết không tiếc thân mình, đở cho hắn một kiếm, Dận Không nhìn khuôn mặt nàng tuy tiều tụy xanh xao, nhưng còn đượm nét hạnh phúc, nhìn nàng trong lòng hắn thầm nói:

“ Thái Tuyết, nếu một ngày, ta công thành danh toại, tuyệt sẽ không quên thâm tình hậu ý của nàng”

Thân thể mềm mại của Thái Tuyết đột nhiên run rẩy từng cơn, hình như nàng đang gặp phải một ác mộng cực kì đáng sợ:

https://thuviensach.vn

-Điện hạ… không nên….không nên…

Dận Không cầm tay nàng vuốt ve an ủi nhè nhẹ, Thái Tuyết hình như đang sợ hãi điều gì đó:

-Không nên….. giết ta… không nên….giết ta….

Một dòng lệ trong suốt rơi xuống từ khóe mắt của nàng, Dận Không nhẹ nhàng lau khô ,Thái Tuyết có tâm tính ngây thơ trãi qua kinh nghiệm nguy hiểm lần này chắc vô cùng sợ hãi, hắn thầm nghĩ

Thấy Thái Tuyết bất ổn, Dận Không không thể rời xa nàng, hắn gọi Tôn Tam Phân đến, Tôn Tam Phân liền dùng kim châm vào các huyệt đạo, rồi cho nàng phục dùng môt loại thuốc ,hương thơm mùi bạc hà của biệt dược lan tỏa khắp phòng

Dận Không tự mình tiễn Tôn Tam Phân ra khỏi phòng, nhưng Tôn Tam cũng không lập tức rời đi, hắn thấp giọng nói:

-Lão hủ có mấy câu, muốn nói cùng điện hạ

Dận Không gật đầu:

-Tôn tiên sinh! Có chuyện gì xin cứ nói thẳng

Tôn Tam Phân cùng Dận Không đi ra phía mũi thuyền, xa xa bầu trời đã bắt đầu có những tia sáng màu đỏ, một ngày mới lại bắt đầu, trãi qua một đêm chiến hỏa kinh hồn, y phục trên người Dận Không đã rách bươm nhìu chỗ, trên mặt cũng lấm lem vì bụi khói, nhưng vẫn toát lên vẻ anh minh, kiên định

Tôn Tam Phân vai đeo hòm thuốc, nhìn Dận Không nói:

-Lão hủ có một chuyện không rõ, Tần quốc là nơi đầm rồng hang cọp, chúng hoàng tử tôn tránh còn không kịp, Bình vương ngài trái lại còn gánh

https://thuviensach.vn

lấy trách nhiệm nguy hiểm này, chẳng lẽ đem tánh mạng mình ra làm trò đùa sao?

Dận Không nhàn nhạt cười cười, hỏi ngược lại:

-Tiên sinh nghĩ sao?

Tôn Tam Phân nghiêm mặt nói:

-Xưa nay ,con người việc đầu tiên là lo lắng lợi ích và an nguy của mình trước, cho dù thánh hiền cũng không ngoại lệ, điện hạ đã biết rõ tiền đồ gian hiểm, mà vẫn mạo hiểm, tất nhiên trong lòng có ý đồ khác

Dận Không nhíu nhìu đôi chân mày nghĩ: " Tôn Tam Phân nói với ta lời này, mục đích tột cùng là cái gì?"

Tôn Tam Phân tiếp tục nói:

-Đêm qua, điện hạ đã làm cho suy nghĩ của lão hủ trở nên sáng sủa

Dận Không ánh mắt dừng lại trên người Tôn Tam Phân quan sát, trong lòng thầm động, người này cao thâm khó lường, không giống như dáng vẻ bên ngoài của lão

Tôn Tam Phân nói:

-Điện hạ lo cho vạn dân, đem lợi ích của mình cùng vạn dân và Đại Khang thành một thể, điện hạ xem Đại Khang và chính bản thân mình là một ….

Dận Không nghe thấy lời nói của Tôn Tam Phân ẩn nấp một số y tứ, liền phất tay nói:

-Tiên sinh suy nghĩ quá nhiều, Dận Không chỉ nghĩ sao hóa giãi một trường chiến hỏa trước mắt, giúp cho dân chúng thoát khỏi cảnh tai ương,

https://thuviensach.vn

không như lời tiên sinh nói ta là hoành đô chí lớn đâu!

Dận Không muốn rời đi, thì lại nghe Tôn Tam Phân nói:

-Lão hủ mặc dù đã già, những vẫn còn nhớ rõ ràng thời gian điện hạ ra đời…

Dận Không liền dừng bước.

-Điện hạ không khóc, không cười, hai tay nắm chặt, bàn chân trái có bảy nốt son, chính là chân mệnh đế vương

Bàn chân trái của Dận Không quả thực có bảy nốt son, Hâm Đức đế mặc dù là phụ hoàng của hắn, cho tới bây giờ vẫn không biết chuyện này, bởi hắn sinh hạ nơi lãnh cung, từ luc mẫu thân sinh hắn ra, hoàng đế chưa bao giờ đến thăm mẹ con hắn

Dận Không nhớ lại, hình như hắn có nghe kể lúc mẫu thân hạ sinh hắn, Tôn Tam Phân luôn túc trực ở Thanh Nguyệt cung, như vậy hắn quả thật chứng kiến thời điểm hắn chào đời

Dận Không lạnh lùng nói:

-Tôn tiên sinh nói với ta chuyện này, đến tột cùng là muốn cái gì?

Tôn Tam Phân mở hòm thuốc, lấy ra một tấm bản đồ, từ từ mở ra, Dận Không cúi đầu nhìn xuống. Tấm bản đô vẽ biên giới tám nước, so với bản đồ hiện tại thì không giống nhau, tấm bản đồ này vẽ tại thời điểm Đại Khang là quốc gia đứng đầu, các nước đều cuối đầu xưng thần, diện tích Tần quốc khi đó còn chưa được một nữa so với bây giờ

Tôn Tam Phân nói:

-Năm đó, chính thái tử điện hạ lưu lại cho lão phu tấm bản đồ này

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân nói thái tử, chính là đại hoàng huynh Long Dận Cơ, người duy nhất được Hâm Đức đế phong làm thái tử, đáng tiếc năm hai mươi ba tuổi lâm bạo bệnh mà chết, có thể nói hắn tài năng nhưng mệnh yểu, nếu còn sống đến bây giờ, ngồi vào ngai vàng chỉ có thể là hắn.

Từ khi đại hoàng huynh mất,phụ hoàng hắn cũng không phong ai làm thái tử, thậm chí ý niệm truyền ngôi cho đám hoàng tử tôn cũng không còn

Tôn Tam Phân nói:

-Trên tấm bản đồ vẽ chính là biên giới các nước một trăm năm trước, Đại Khang lúc đó đạt thế cường thịnh

Nói xong, hắn cuộn tấm bản đồ lại, giao vào tay Dận Không

Dận Không có chút kì quái nhìn Tôn Tam Phân, chẳng hiểu vì sao Tôn Tam Phân giao tấm bản đồ này cho hắn.

-Thái tử lúc lâm chung có nói qua. Ngày sau nếu có cơ hội, thì đưa tấm bản đồ này cho người có năng lực chấn hưng Đại Khang

Tôn Tam Phân trên mặt hưng phấn nói.

Nội tâm Dận Không dâng lên một cảm giác khó hiểu, mặc dù không hiểu mục đích của Tôn Tam Phân là gì, nhưng chính bản thân hắn cũng rất quan tâm đến tấm bản đồ này, hắn trịnh trọng tiếp nhận. Khuôn mặt luôn luôn nghiêm túc của Tôn Tam Phân lộ ra nét tươi cười, hắn chỉnh hòm thuốc trên vai, hướng Dận Không cáo từ rời đi

Thái Tuyết được Tôn Tam Phân tận tình chữa trị nên vết thương hồi phục rất nhanh, nhưng lúc này tay nàng lại trở nên lanh như băng, Tôn Tam Phân nói hiện tượng này tất yếu xảy ra, Dận Không đem hỏa lò đặt dưới đáy giường, hai tay xoa bóp bàn tay chân Thái Tuyết giúp nàng lưu thông khí huyết, Dận Không luôn tự cho mình là kẽ biết kiềm chê bản thân, nhưng từ

https://thuviensach.vn

lúc xảy ra sự việc với Trân phi, thì hắn cảm thấy không còn tin tưởng như lúc xưa nữa, lúc này trước mặt hắn ,Thái Tuyết một thân ôn nhu mềm mại, hắn cảm thấy xoa bóp cho nàng đúng là một loại khảo nghiệm

Dận Không mặc dù không phải là một trang quân tử, nhưng hắn thông hiểu đạo lý, huống hồ Thái Tuyết vừa cứu hắn một mạng, nàng vừa trãi qua một hồi kinh sợ. Hắn miên man suy nghĩ ,trong phút chốc thiếp đi lúc nào không biết

Tỉnh lại, đôi chân Thái Tuyết vẫn bị hắn ôm trong lòng. Ngẩng đầu lên ,Dận Không thấy nàng ánh mắt thẹn thùng, xem bộ dáng chắc nàng đã tỉnh từ lâu, hắn cuốn quít buông hai chân nàng ra

Thái Tuyết thốt nhẹ một tiếng a xấu hỗ

-Có phải vết thương còn rất đau?

Dận Không ân cần hỏi

Thái Tuyết e thẹn lắc đầu:

-Chân…tê quá….

Hắn lập tức tỉnh ngộ ra, hai chân nàng vừa rồi bị hắn trong lúc ngủ ,nằm đè lên, nên máu không tuần hoàn, dẫn đến bị tê, chắc nàng thấy hắn ngủ say, không nỡ đánh thức, cố gắng chịu đựng toàn thân tê dại

Dận Không sửa sang lại trang phục, vươn người cho thoải mái, sau đó đến khung cửa sổ nhìn ra ngoài, thì lúc này đã vào hoàng hôn, ánh nắng chiều chiếu rọi tựa đem cả chân trời phía trước thiêu đốt

Thái Tuyết trở mình đình ngồi dậy, Dận Không cuốn quít chạy tới đở nàng nói:

-Nàng vết thương chưa lành, ngàn van lần không được cử động mạnh

https://thuviensach.vn

Thái Tuyết xấu hổ nói:

-Thái Tuyết nằm ở đây, chiếm mất cái giường của điện hạ

Dận Không cười nói:

-Cái giường ta cho nàng mượn, sau này mỗi tháng trừ vào tiền lương

Thái Tuyết thấp giọng nói:

-Đa tạ ân đức của điện hạ

Kỳ thật, lời cám ơn này, hắn phải nói với nàng mới đúng

Dận Không định hướng nàng nói lời tạ ơn, thì nghe bên ngoài có tiếng thét lên:

-Thuyền của Tần quốc!

Nội tâm hăn cảm thấy nao nao, Tần quốc nhanh như vậy, đã cử người ra ứng tiếp

Dận Không đặt Thái Tuyết nằm xuống giường, sau đó bước ra ngoài khoang thuyền

Lúc này đã có rất nhiều người tụ tập trên lâu thuyền, Ung vương cũng trong số đó, hắn cuốn quít ngoắc Dận Không lại nói:

-Phía trước có hai chiến thuyền của Tần quốc, nơi chúng ta đang đứng là đoạn thủy lộ dùng chung của hai nước, tình huống bình thường thì tàu chiến Tần sẽ không có mặt ở đây

Mọi người đang tụ tập thấy Dận Không đến, tránh ra một đường nhỏ, hắn xuyên qua đám người, đi ra phia trước nhìn , thấy trên sông phía trước hai chiến thuyền đang nhằm hướng thuyền hắn vượt sông đến, lâu thuyền màu

https://thuviensach.vn

đen ở trên chiến kì theo gió tung bay ,trên mặt cờ viết một chữ “Tần” thật to

Ung vương cảm thán nói:

-Thủy quân Tần quốc được xây dựng trong thời gian không dài, thế mà chúng đã nắm được kỹ thuật chế tạo thuyền

Nội tâm Dận Không cũng thở ra như Ung vương. Mấy chục năm nay, Tần Quốc về mặt quốc lực hay quân sự đều phát triển cực kì nhanh chóng, tổng hợp thực lực xem ra mạnh hơn Đại Khang, Đại Khang vẫn tưởng rằng chỉ có mình nắm kỹ thuật chế tạo đại thuyền chiến, không thể ngờ, người Tần đã có thể làm được, thậm chí thuyền Tần còn cao hơn, lớn hơn, chỉ có khác ở tính thẩm mĩ còn thua Đại Khang

Dận Không hạ lệnh nói:

-Đình chỉ chèo thuyền, xem đối phương biến hóa như thế nào?

Hai chiếc thuyền, một trái một phải, đem thuyền Đại Khang ép vào giữa,

Trên lâu của hai thuyền Tần, thả ra những tấm gỗ, nối ba chiếc thuyền lại với nhau. Ba gã đầu đội nón và áo giáp màu đen, theo kiểu tướng lĩnh Tần quốc bước nhanh với bộ dáng kiêu ngạo đi tới

Dận Không bảo đám thị vệ cùng thuyền phu lui ra phía sau , hắn cùng Ung vương nghênh tiếp ba người này

Từ sắc phục trên mình có thể thấy, bọn này có cấp bậc trong quân đội rất thấp, tại Đai Khang tương đương với chức thống lĩnh dưới tay có cở một ngàn binh sĩ

-Người tới chính là Khang quốc chất tử Dận Không, tên ở giữa trong ba người quát lớn

https://thuviensach.vn

Dận Không không nhanh không chậm hồi đáp :

-Ta là Đại Khang thập tam nhất hoàng tử Dận Không

Ba gã tướng thoáng nhìn lẫn nhau, gã thấp lùn nhất xuất ra một đạo thánh chỉ lớn tiếng nói:

- Chất tử Dận Không tiếp chỉ!

Sau khi nghe xong, Dận Không vô cùng xấu hổ, phải biết rằng hắn đến Tần, tuy thân phận là vi chất, nhưng dù sao cũng là một vị hoàng tử Đại Khang, nay mấy tến tướng chức vị nhỏ bé này chẳng những nói thẳng cái thân phận vi chất ,mà còn dùng thánh chỉ hạ nhục hắn, thật là hiếp người quá đáng, hắn thầm nghĩ

Gã bên trái, có khuôn mặt đen đen ,hai mắt trợn tròn, hung hăng nhìn hướng Dận Không nói:

-Vì sao còn chưa quỳ xuống ?

Đứng bên cạnh ,Ung vương run sợ cơ hồ muốn xuất tiểu trong quần, hai chân mềm nhủn, suýt nữa quỳ rạp xuống sàn thuyền, may mà Dận Không kip thời nắm một bên bả vai hắn kéo lại

Dận Không không run sợ khẳng khái nói:

-Ba vị tướng quân, nơi này thuộc địa phương nào?

Tên tướng thấp lùn khinh thường cười nói:

-Đương nhiên là thủy giới Đại Tần

Dận Không lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

-Đối với ta mà nói, ba vị tướng quân chính là đang đứng trên lâu thuyền của Đại Khang Quốc, Dận Không mặc dù ngu dốt nhưng cũng biết rằng, trong vòng quốc thổ Đại Khang chỉ lạy một vị hoàng đế. Khuôn mặt mập mạp của Ung vương thoáng đỏ lên, hắn cảm giác nghe được, lời của Dận Không hình như có cảm giác châm biếm

Gã tướng thấp lùn điềm nhiên a a nở nụ cười, hắn quan sat đánh giá cao thấp Dận Không một chập rồi nói:

- Bình vương chớ trách! Chúng ta vừa rồi chỉ là đùa một chút cho vui thôi

Hắn chỉ ra phía sau nói:

-Ta đến là muốn mời Bình vương di giá

Lòng Dận Không bổng nao nao, không phải dùng lâu thuyền này để đi đến thẳng Tần đô hay sao?, không biết cớ gì, đột nhiên bọn họ thay đổi

Tên tướng lãnh kia nói:

-Thánh thướng từng nói nói: “Đại Tần quốc,không cho người nước khang vào”, Bình vương cùng với nô phó, xin theo ta lên thuyền, các người còn lại lập tức có thề quay v

Miệng hắn nói thánh thượng, chính là nói đến Tần Quốc Quân Yên Uyên, Đại Tần dưới sự trị vì của hắn phát triển mạnh mẽ cho tới hôm nay, nhưng vị quốc quân này hình như có lòng cừu hận Đại Khang sâu đậm, từ câu nói vừa rồi có thể thấy rõ ràng

Dận Không liền quyết định chủ ý, sớm muộn gì cũng vào Tần làm “vi chất”, sao không tranh thủ thời điểm này để học thêm một chút kinh nghiệm đối phó sau này, hắn gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Các người chờ ta một chút, rồi khởi hành, ta muốn chuẩn bị một chút lễ vật cho Tần Quốc quân

Nghe Dận Không nói những lời ấy, Ung vương thở phào như trút được một gánh nặng, đối với hắn mà nói, khó khăn nguy hiểm cuối cùng đã trôi qua , dũng khí của hắn đã biến mất trong chuyến cùng Dận Không tới Tần

Trở lại phòng, Thái Tuyết đã trở mình ngồi dậy, tiếng động bên ngoài, nàng đã nghe ,nên biết chuyện gì xảy ra, Dận không còn chưa đề cập tới, nàng đã nói trước:

-Người nếu bỏ ta lại, ta sẽ chết tại đây, ngay trên thuyền này

Trong bụng Thái Tuyết như có lửa đốt, nàng nóng lòng đến mức quên cả phép xưng hô với hắn

Dận Không nở nụ cười, nhìn Thái Tuyết đang mơ hoặc ,rồi đứng lên, nàng đoán không ra suy nghĩ của hắn. Dận Không đương nhiên là không bao giờ bỏ nàng ở lại, từ lúc nàng đở một kiếm cho hắn, thì hắn đã thầm nhủ : “ dù trong bất kì hoàn cảnh nào ,ta cũng không bỏ rơi nàng”

Dận Không dìu Thái Tuyết ra cửa, mọi người đều nhìn lại, ánh mắt ngập tràn kinh ngạc, hắn đường đường là một vị vương gia, lại có thái độ như thế với một thư đồng

Tôn Tam Phân vai đeo hòm thuốc, chậm rãi bước tới trước mặt Dận Không, hắn từ từ đở tiếp Thái Tuyết từ tay Dận không, rồi nhẹ nói:

-Việc này là việc của lão phu

Dận Không nhìn hắn hồi lâu khó hiểu, Tôn Tam Phân cười nói:

-Lão phu ở trong cung, đã hơn ba mươi năm, nhưng cho đến lúc này vẫn là cái chức Y quan tứ phẩm, ở lại hoàng cung thì sẽ không bao giờ có cơ

https://thuviensach.vn

hội thăng tiến, lão phu nguyện đem thân này theo phò tá Bình vương, y thuật của lão phu, có lẽ giúp ít được ngài đôi chút

Trong lòng Dận Không lúc này xuất hiện rất nhiều lí do từ chối hắn, nhưng hắn suy nghĩ lại, vô luận Tôn Tam Phân có mục đích gì, Dận Không cũng tin chắc gã không có ác ý, thử hỏi một người giống hắn, một vị vương gia hữu danh vô thực, thì có gì đáng giá để gã lợi dụng chứ

Dận Không bước từng bước thong dong nhưng kiên định, bước tới trước mặt Ung vương, hắn liền đưa Dận Không một phong thư , nói:

-Cái này là danh sách những người nên tặng quà, lên đường may mắn

Dận Không vỗ nhẹ vào vai hắn nói:

-Cám ơn

Hắn bước đi tới phía trước một đoạn, thì lúc này trên thuyền, tất cả đám võ sĩ cùng thuyền phu đều quỳ xuống:

-Cung tiễn Bình vương điện hạ

Thân hình Dận Không thoáng rung động, nhưng hắn vẫn không quay đầu lại, phía trước là mục tiêu hắn chọn, hắn không do dự bước tới[/SIZE]

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 5: Đại Tần

Đáy thuyền ẩm nước và tối đen, ngoài trừ tiếng sóng vỗ vào mạn thuyền, thỉnh thoảng chỉ nghe tiếng bước chân trên đầu, Dận Không trong mắt thần dân Đại Khang là một vị hoàng tử cao cao tại thượng,, trong chớp mắt mọi sự thay đổi. Thương hải tang điền đâu cần phải tới trăm năm

Dận Không lo lắng nhất chính là vết thương của Thái Tuyết, nhưng khi Tôn Tam Phân đi cùng, thì đã giãi quyết cái khó khăn này, Thái Tuyết đã dần khỏe lại, ba người trong bóng đêm bàn luận về Tần đô, thỉnh thoảng nói về Đại Khang, từ lúc bước chân lên thuyền này, ba người bọn họ chính thức trở thành tù đồ

Dận Không cũng không coi mình là hoàng tử để bày tỏ sự khó chịu về cách đối xữ, nên cũng không bị đám này hạ nhục, trong lòng bọn tướng sĩ mà nói, việc hộ tống Dận Không ba người chỉ là trức trách, trong mắt bon chúng ba người chỉ là những thường dân Đại Khang không khác chi cho lắm

Ba ngày sau, rốt cuộc cũng đã đến kinh đô Đại Tần, Tần Đô nguyên có tên là Lạc Dương,Tần hoàng đề Tuyên Long Hoàng Yên Uyên trong thời gian sáu năm sai khi lên ngôi, đã phát triển Lạc Dương một cách nhanh chóng, cùng với Khang đô tọa lạc hai đầu sông Hoàng Hà, chính sách anh minh phát triển về phía biển trước khi phát triển trên bình nguyên của Tần đế là quyết định vô cùng sáng suốt.Tần đế phát triển Thông Tê cảng, một cảng nằm tại sông Hoàng Hà, thành một căn cứ thủy quân khổng lồ, bên cạnh đó chính sách giãm thuế xuất nhập cho thương nhân và khách thập phương, thuyền buôn từ khắp nơi như Triều Tiên, Đông doanh và các nước

https://thuviensach.vn

khu vực Nam Hải đua nhau cập bến, Thông Tê cảng bây giờ trong mắt dân chúng tám nước đã vượt qua Đại Khang Vạn Long cảng ,bài danh đệ nhất

Dận Không đứng trên lâu thuyền , trước mắt là một cảnh tượng vô cùng phồn vinh náo nhiệt, điểm khác biệt lớn nhất so với Vạn Long cảng, trên bến Thương Tê cảng, không có bất kì bóng dáng của kẽ ăn xin nào, chỉ có thương nhân, dân chúng đi qua lại, ai nấy đều tươi cười hớn hở. Thấy cảnh như vậy, Dận Không không khỏi thầm than:

“Phụ hoàng duy ngã độc tôn, coi trời băng vung, chính sách sai lầm, sự thật đã chứng minh ngay trước mắt”

Theo sau tám tên Tần quốc vệ quân, Dận Không ba người từ từ bước xuống thuyền, Thái Tuyết trong thân phận thư đồng đi phía trước, trong dáng nàng sức khỏe đã gần hồi phục hoàn toàn

Cách thuyền không xa, trên bến tàu có hai cổ xe ngựa màu đen đang đậu sẵn chờ đợi, Dận Không vừa bước vài bước xuống thuyền, thì một gã trong trang phục quan thất phẩm, thân hình cao gầy, tuổi trung niên, theo sau là sáu gã tùy tùng hướng tới nghênh đón

-Đại Tần thái tử phủ chấp sự Yên Tử Dân bái kiến Khang quốc thập tam nhất Bình vương điện hạ!

Tiếng hô từ tốn, nhưng trong lời nói không kém phần cao ngạo , Tần đế quả nhiên hiếp người quá đáng, cư nhiên phái một gã chấp sự trong phủ thái tử đến nghênh đón một vị hoàng tử, hiển nhiên không có coi Khang quốc trong mắt

Yên Tử Dân dẫn Dận Không vào xe ngựa đầu tiên, xe ngựa theo dáng vẻ chính là thứ dành cho hoàng tộc đi lại, nhưng cách trang trí vô cùng đơn giản khác xa với phong cách Đại Khang luôn tôn sung vẻ thẩm mĩ hào hoa, điều này cho thấy văn hóa hai nước có sự khác biệt

https://thuviensach.vn

Yên Tử Dân ngồi chung với Dận Không, Thái Tuyết với Tôn Tam Phân lên xe ngựa phía sau, Dận Không liếc nhìn Thông Tê cảng một cái, thầm nghĩ: “ Cuộc sống vi chất của mình đã bắt đầu”

Yên Tử Dân nói:

-Thái tử điện hạ vì chất tử đã an bài chu đáo phủ đệ, lễ vật cùng hành trang sẽ có người đưa đến đó trước , ta với người cùng đi đến đó, hắn đem xưng hô từ Bình vương chuyển sang chất tử, chẳng những hướng Dận Không thị uy mà còn nhắc nhỡ thân phận của hắn bây giờ

Dận Không làm ra vẻ bộ dáng cung kính khiêm tôn, dưới mái hiên nhà người không thể không cúi đầu, thân làm chất tử địch quốc thì có lắm mủi nhọn hướng vào mình, nếu không nhịn nhục thì sẽ có kết cuộc tốt . Tại Tần, thân phận chất tử của hắn thậm chí nếu so sánh còn thua một bình dân bá tánh Đại Tần

Cổ xe xuyên qua Tần đô ồn ào ,nhiệt náo. Sau một canh giờ rốt cuộc cũng đến Vi chất tử phủ. Đây là một tòa nhà củ kỷ, tường xung quanh cây cối,rêu phủ um tùm, nơi này hắn đã rất lâu không có người trú ngụ

Bên phải cánh cửa có tám gã võ sĩ, bọn người này được phái đến giám sát Dận Không, hắn nhìn thấy như vậy không khỏi thoáng cười khổ: “ Tần đế dùng cách này để đối đãi với một gã tay trói gà không chặt chất tử như hắn có phải là quá chu đáo hay không?”

Cửa lớn vừa mới sơn phết lại, tỏa ra một mùi hăng hắc, đôi tay nắm trên cửa bằng đồng cũng vừa được thay lại lấp lóe sáng lên, làm cho ngôi nhà âm u củ kỹ thêm chút ít sáng sủa

Đi vào cửa lớn, cái đầu tiên nhìn thấy là những đám cỏ dại mọc đầy sân, nơi này nguyên là hoa viên, nhưng sau một thời gian dài không người trú ngụ, sớm đã trở nên hoang vu

https://thuviensach.vn

Căn phòng nhỏ bên cạnh làm bằng gỗ trong hoa viên , đã chất những lễ vật mang sang từ Đại Khang, Ung vương đã giao cho Dận Không danh sách đem những thứ này đến tay chủ nhân mới của chúng

Chức trách của Yên Tư Dân chỉ là đem Dận Không đến nơi này, hắn cùng mấy gã tùy tùng rời khỏi đại môn ,xoay người hướng Dận Không nói:

-Đêm nay, Thái tử điện hạ sẽ mở yến tiệc tại vương phủ, nghênh đón vương tử các nước, ta sẽ phái xe đến đón, chất tử phải nhớ nhất định đúng giờ.

Dận Không tưởng rằng lần này đi tới Tần đô sẽ bị Tần đế tuyên triệu, xem ra Tần đế đã sớm đem chuyện "Đế quốc chất tử" giao cho thái tử, hắn đoán rằng sau này chắc cũng không có cơ hội gặp mặt Tần đế

Sau khi Yên Tử Dân đi khỏi, Dận Không đem danh sách tặng quà đưa cho Tôn Tam Phân, dặn hắn sắp đặt sẵn ,sau đó hắn cùng Thái Tuyết bước vào đại sảnh ngôi nhà

Đây chính là nội đường của tòa nhà, ánh mặt trời chiếu sáng cả đại sảnh, cả đại sảnh đâu đâu cũng thấy mạng nhện, cái bàn chính giữa sảnh phía trên phủ đầy bụi

Dận Không cười khổ lắc đầu:

-Kim ngọc bên ngoài, phế liệu bên trong, không nghĩ tới công phu toàn bộ của Tần quốc là làm cái đại môn

Thái Tuyết ôn nhu cười nói:

-Điện hạ chớ phiền lòng, Thái Tuyết sẽ lập tức dọn dẹp nơi này

Dận Không ân cần nói:

-Nàng thân thể chưa bình phục, ngàn vạn lần không nên làm việc quá sức

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân mang vẻ mặt đau khổ từ bên ngoài đi vào nói:

-Bình vương điện hạ, đám võ sĩ canh gác cửa , không muốn giúp đem lễ vật vào tây phòng, bọn họ nói chỉ có trách nhiệm canh cửa, ngoài chuyện này ra, bọn chúng không làm cái gì hết

Dận không cười ha hả trong đại sảnh xoay người lại nói:

-Tần đế so với phụ hoàng ta so sánh ra còn chu đáo hơn một chút, tình cảnh này ta phải tự lực mà làm,Dận Không ta đối với hắn cảm kích vô cùng

Hắn lấy nghịch cảnh để kích thích tinh thần mình, thấy hắn như vậy, Tôn Tam cùng Thái Tuyết cũng trở nên phấn chấn

Tôn Tam Phân thưởng thức gật đầu nói:

-Điện hạ! người cùng lão phu đem đồ qua tây phòng?

-Dận Không ta cũng đang muốn rèn luyện gân cốt một chút

Thái Tuyết trên đôi mắt đẹp hiện ra vẻ sùng bái nhìn về phía hắn nói:

-Thái Tuyết ở lại dọn dẹp phòng

Dận Không lắc đầu:

-Chờ nàng hoàn toàn hồi phục, bây giờ tốt nhất là nàng nên đi nghĩ ngơi

Dận Không tại Đai Khang, mặc dù không phải là vị hoàng tử nhận đươc ân sủng của hoàng đế, nhưng cũng chưa bao giờ phải lao động nặng nhọc, hắn cùng Tôn Tam Phân đem lễ vật vào hết tây phòng, trên lưng hai người mồ hôi thấm áo

Dận Không cùng Tôn Tam nghĩ ngơi đôi chút, sau đó bắt tay vào dọn dẹp phòng, Thái Tuyết sau khi bị hắn kiên trì không cho làm, đã xuống bếp tìm

https://thuviensach.vn

cái ấm ,nấu ra một ít nước ấm

Tôn Tam Phân dù đã qua tuổi ngũ tuần, nhưng thân thể lại vô cùng khỏe mạnh ngoài dự liệu của Dận Không, lao lực nguyên buổi sáng, hắn chưa từng có một chút lời than mệt

Giữa trưa, một tên vệ binh đem một gã trung niên đi vào, hắn là chính là tên đầu bếp, thái tử đem việc ăn uống của bọn Dận Không trao cho hắn, mỗi ngày vào bửa ăn, hắn sẽ cho người mang rượu và thức ăn lại đây, bởi vì hôm nay là lần đầu tiên, cho nên đích thân hắn đến

Công tử hảo! Ta gọi là Dư Lợi, là đầu bếp của công tử

Hắn hướng Dận Không ra lời tự giới thiệu

Từ ánh mắt của hắn, Dận Không đoán gã này vô cùng tham lam và giảo hoạt, một tên thương nhân lão luyện.

Rượu và thức ăn có chút thịnh soạn, thức ăn có tám món, còn có thêm bầu rượu Hoa Điêu

Dư Lợi hiển nhiên biết thân phận của Dận Không, bất quá hắn cùng các thương nhân khác có ánh mắt bất đồng, trong mắt hắn, cho dù Dận Không là hoàng tử mang thân phận vi chất, nhưng chỉ cần mang đến tiền tài thì hắn đối với Dận Không có thái độ khiêm cung rất nhiều . Dư Lợi đi rồi, Thái Tuyết nhìn bóng lưng của hắn nói:

-Không nghĩ tới, Tần quốc còn có người tốt như hắn

Tôn Tam Phân cười nói:

-Loại người này chỉ cần cho hắn tiền thì hắn gọi người đó là cha mẹ!

Dận Không nghe Tôn Tam Phân nói trực diện nói, nhìn không được nở nụ cười

https://thuviensach.vn

Thái Tuyết bưng nước nóng và khăn đi ra,Tôn Tam Phân cùng Dận Không giặt khăn rữa mặt, Tôn Tam Phân lại nói:

-Đối với hắn, ta phải chu toàn một chút, hắn nhất định nghĩ, mặc dù điện hạ đến đây làm vi chất, nhưng nhận của người thì phải làm cho người, sau này tất có tác dụng

Thái Tuyết cười nói:

-Nghe Tôn tiên sinh nói như vậy quả thật có chút đạo lý

Đến giờ ăn , hai người Thái Tuyết và Tôn Tam Phân vẫn giũ đúng tôn ti thân phận, đứng ở hai bên, Dận Không nở nụ cười:

-Tại Tần, chúng ta đều là kẽ ở tù, không có gì khác nhau, tất cả mọi người cùng ngồi xuống ăn cơm

Thái Tuyết nói:

-Điện hạ…..

Dận Không giả vờ giận nói:

-Như thế nào, không nghe lời ta nói phải không??

Thái Tuyết cười, mặt đỏ lên, đành phải theo lời ngồi xuống

Tôn Tam Phân ngồi bên tay trái Dận Không nói:

-Chúng ta đang ở trong Tần đồ,sau này phải thay đổi hoàn toàn cách xưng hô cho phù hợp

Hai người đưa mắt nhìn Dận Không

-Sau này gọi ta là công tử

https://thuviensach.vn

Xế chiều, Dận Không cùng Tôn Tam Phân dọn dẹp lại trong hoa viên ,đại sảnh một lần nữa, Thái Tuyết nấu nước pha trà , tòa nhà được ba người bọn họ dọn dẹp dần dần trở nên sáng sủa gọn gàng

Bởi vì buổi tối, Dận Không còn phải đi dự yến tiệc tại thái tử phủ, nên hắn nghĩ làm sớm, Thái Tuyết chuẩn bị nước nóng chu đáo cho hắn tắm rửa

Ở Đại Tần cũng như Đại Khang, hắn tắm rửa củng không cần ai hầu hạ. Tắm xong, hắn thay một bộ aó trường bào, tâm hồn trở nên thư thái, tác phong trở nên đỉnh đạc thong dong

Tôn Tam Phân dùng nước của hắn tắm qua ,giặt cái khăn nói đùa;

-Lão phu chọn theo Bình vương quả không sai, sau này ngày ngày được tắm rửa dưới hoàng ân

Dân Không cười ha hả, tuy nói hơi bị khổ cực lao lực, nhưng tâm trạng hắn tốt hơn nhiều so với lúc ở hoàng cung Đại Khang

Dận Không từ danh sách lễ phẩm, tìm ra lễ vật tặng cho Thái tử Tần quốc, đó là một cặp Phỉ Thúy Ngọc Mã, vô cùng tinh xảo, dáng nhìn cực kì bắt mắt đươc thợ thủ công chế tác công phu nhìn giống như là con tuấn mã ngoài đời đang phi nước kiệu, đích thực là cảnh giới tột cùng của công phu tạc ngọc

Tôn Tam Phân cùng Thái Tuyết thấy lễ vật, nhìn không được nói:

-Quả nhiên là tinh xảo vô cùng

Dận Không gật đầu, thầm nghĩ với lễ vật này , hắn có thể thu được hảo ý của Thái tử Tần

Gần tới hoàng hôn, Yên Tử Dân phái xa giá tới đón Dận Không, hắn lựa chọn cẩn thận hộp gấm sau đó bỏ lễ vật vào, lên xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Tần Thái tử, hiệu Nguyên Tịch, tự Sở Thu, năm nay hai mươi chín tuổi, nắm chức Thủy quân đô đốc Đại Tần, là người có quyền lực chỉ dưới Tần đế, Yên Nguyên Tịch là người hiếu khách, môn hạ thực khách trong phủ có gần ba ngàn người, nổi tiếng trong thiên hạ là người khẳng khái

Chiếc xe ngựa đón Dận Không đi dự tiệc so với chiếc hồi sáng keo kiệt hơn rất nhiều, mái che nhiều chổ bị tàn phá, gió lánh theo khe hở thỉnh thoảng thổi vào từng cơn, xem ra Yên Nguyên Tịch cũng không trọng hắn nhiều cho lắm

Thái tử phủ nằm ở phía đông Tần đô cách vi chất tử phủ của Dận Không không tới ba dặm

Dận Không bước xuống xe ngựa thì bên ngoài trời đã hoàng tối sẩm, chung quanh vương tôn quý tộc đi lại tấp nập đang hướng tới Thái tử phủ, xem ra đêm nay thái tử mới không ít khách tới yến tiệc

Hai gã thị vệ theo xe, dẫn Dận Không tới trước của , hướng tên lính gác cửa nói rõ thân phận Dận Không, hắn thấy ánh mắt của bọn chúng liếc qua lễ vật, đợi cho tên võ sĩ nói xong, Dận Không mới bước qua Đại môn đi vào trong phủ

So với Đại Khang hoàng cung nguy nga trang lệ, thì Tần quốc thái tử phủ cho Dận Không cái cảm giác hai chữ : “bình thường”, điều duy nhất là kiến trúc có phần to lớn hơn, cả tòa phủ đệ trang trí đơn sơ không một chút tinh xảo, điều này càng chứng minh rõ nét về văn hóa hai nước

Trên đường đi vào thiết yến đại sảnh, Dận Không gặp lại gã chấp sự Yên Tử Dân, hắn dẫn Dận Không tới vị trí đã được sắp đặt ngồi xuống, mà không dẫn hắn tới bái kiến thái tử

Tần Thái tử Yên Nguyên Tịch dưới ánh mắt nhìn của tất cả quan khách, từ cửa lớn đại sảnh đi vào, hắn thân cao bảy thước có thừa, vóc người tráng kiện, da tay màu đồng, diện mục anh tuấn, khí thế tràn ngập

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tịch, giơ tay về phía mọi người bảo an tọa, sau đó đưa tay vuốt cằm, ánh mắt thủy chung chưa bao giờ liếc qua Dận Không. Hạ nhân trong phủ bắt đầu đem thức ăn và rượu ra, món ăn không ngon lắm, rượu thì thiếu vị. Hắn cảm thấy, với tu cách là Thái tử, tổ chức yên tiệc như vậy, hình như có chút keo kiệt

Dận Không cùng đám khách mời, nâng chén kính tửu, hắn thầm nghỉ xem ra, đêm nay không có cơ hội cùng thái tử Tần nói chuyện

Rượu qua được ba tuần, ánh mắt Thái tử Yên Nguyên Tịch đột nhiên nhìn ngay trên người Dận Không, hắn nói:

-Bình vương điện hạ, có điều gì không hài lòng sao?

Nghe được lời nói, Dận Không lập tức tỉnh ngộ, thì ra hắn đã sớm quan sát chỉ là làm ra bộ dáng không quan tâm mà thôi.

Dận Không cung kính đáp:

-Thái tử an bài chu đáo, Dận Không cảm kích vô cùng

Yên Nguyên Tịch phá lên cười ha há, hắn giơ cao chén rượu lên nói:

-Nếu hài lòng, thì cùng ta uống cạn chén này.

Dận Không đương nhiên không dám cự tuyệt, sảng khoái giơ chén rượu lên uống cạn sạch

Yên Nguyên Tịch cười nói:

-Bình vương quả nhiên thật sảng khoái, hôm nay ngươi mới tới Tần đô, chén này là chén tẩy trần cho người

Hắn lại giơ cao chén rượu lên

https://thuviensach.vn

Dận Không cũng không thể làm gì khác hơn, cạn một chén nữa

Yên Nguyên Tịch nói;

-Khi Bình vương vào cửa, trong tay cầm một cái hộp gấm, không biết bên trong chứa vật gì vậy?

Hắn nói lời này, cố ý nhắc nhở Dận Không cái lễ vật

Dận Không đứng lên nói:

-Bên trong là ễ vật mà Dận Không đem tới biếu thái tử

-A! Đại Khang quốc quốc phú dân cường, lễ vật của Bình vương khẳng định là bất phàm, mau mở ra xem

Nội tâm Dận Không có chút đắc ý, trong yến tiệc ngoại trừ vương tôn quý tộc của Tần quốc, thì bọn vương tử hoàng tử mấy nước khác chắc vô cùng quan tâm đến lễ vật này

Hắn ôm hộp gấm đi ra giữa đại sảnh, mở hộp đem cặp Phỉ thúy Ngọc Mã ra, trong đại sảnh nhất thời vang lên tiếng than thở, hiển nhiên đã nhìn ra lễ vật là thứ không tầm thường

Ánh mắt Yên Nguyên Tịch không nhìn đến lễ vật một cái, hắn hướng về đám khách mời nói:

-Kính Duyên huynh, ngươi đối với ngọc khí bảo vật rất am tường, ngươi tới bình phẩm một chút

Ngồi tại cái bàn bên phải, một gã thanh niên đứng dậy, hắn là Trung Sơn quốc nhị hoàng tử Trương Kính Duyên, Trương Sơn quốc sớm đã thần phục Đại Tần, hắn trong mắt Thái tử tần cũng tầm thường như đám gia nô trong nhà

https://thuviensach.vn

Trương kính Duyên cười mỉm mỉm, đi đến trước Dận Không, ánh mắt cao thấp quan sát kiện lễ vật, sau đó phát ra tiếng cười lạnh chế nhạo:

-Thái tử điện hạ, theo Kính Duyên thì kiện lễ vật này mặc dù tay nghề khéo léo tinh xảo, nhung ngọc thì không được phẳng bóng, chính là ngọc thứ phẩm

Nội tâm Dận Không chấn động, không nghĩ tới hắn lại nói như vậy, đang muốn thu lại lễ vật, thì chứng kiến ánh mắt đầy thâm ý của Yên Nguyên Tịch, chợt nghĩ: " Chẳng lẽ bọn họ thực sự… cùng nhau thông đồng, cố ý hạ nhục ta và Đại Khang trước mặt mọi người"

Trong đám thực khách có vài tên a dua theo la lớn:

-Long Dận Không, ngươi không coi ai ra gì, dám dùng loại ngọc này lừa gạt thái tử, chẳng lẽ ngươi không còn muốn sống?

Dận Không cuốn quít quỳ ram xuống đất, giả bộ ra dáng cực kì sợ hãi, thân hình mọp xuống sát mặt đất, thanh âm run rẩy nói:

-Dận Không…thật… thât sự.. là chẳng biết…

Hắn làm ra bộ dáng bị đám người kia dọa sợ chết khiếp, ngay cả nước mắt cũng roi nhanh xuống

Yên Nguyên Tịch cười ha hả nói:

-Các ngươi đừng quá vô lễ như thế, phải biết kính trọng khách quý

Nói xong hắn từ ghế thủ tọa bước xuống đỡ Dận Không đang quỳ trên mặt đất, Dận Không run giọng nói:

-Thái tử… chớ giết ta….

-Người là khách quý của ta, như thế nào ta lại giết người

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tịch với vẻ mặt khinh thị cao cao tại thượng, hắn vỗ vỗ vai Dận Không nói tiếp:

-Ngươi trở về ghế ngồi đi

Dận Không run run đi trở về, trên đường quay về còn cố ý vấp ngã nằm lăn ra mặt đất, liền đưa đến một trận cười vang cả đại sảnh

Yên Nguyên Tịch nhìn bộ dáng của Dận Không, không thể không khỏi lắc đầu, hắn thu lấy kiện phỉ thúy ngọc mã lên rồi nói:

-Người xưa có nói, người vạn dặm xa, lễ nhẹ tình nặng! Bình vương tùy không đến từ vạn dặm nhưng tình ý sâu đậm, về phần lễ vật hắn có là cái gì, các vị cũng bất tất mà truy cứu

Hắn nhìn kỹ lại kiện bảo ngọc, rồi lại nói:

-Bổn thái tử không quan tâm đến lễ vật này mà là một tấm chân tình của Bình vương

Tất cả mọi người đếu nhìn hắn tõ sự tôn kính

Hốc mắt Dận Không ướt đỏ, lệ kích động dâng trào, nhưng trong lòng lại đang mắng tên Yên Nguyên Tịch trăm vạn lần, cái tên hỗn đản này chẳng những vũ nhục hắn và Đại Khang, mà đối với kiện lễ vật cũng không buông tha

Sau chuyện vừa rồi, tất cả mọi thực khách đều nhìn vị Khang quốc hoàng tử với ánh mắt khinh bỉ, Dận Không cũng không lấy làm trọng, vì đây chính là mục đích của hắn, trong mắt người khác ,hắn càng nhu nhược, thì sẽ làm cho người ta không để ý hắn

Vốn tưởng sau đó, Dận Không sẽ được yên ổn, hắn không nghĩ tới, Trung sơn nhị hoàng tử Trương Kính Duyên là đi đến trước mặt kính tửu,

https://thuviensach.vn

Dận Không đối với tên này trong lòng đã có sự phản cảm đến cực điểm, tên Trương Kinh Duyên muốn mời rượu Dận Không rõ ràng là muốn đem hắn ra làm trò cười một lần nữa

Dận Không mặc dù không muốn làm trò cười cho mọi người, nhưng hắn không thể từ chối, hắn giả bộ khiêm cung, cùng Trương Kính Duyên cạn ba chén, sau đó các khách nhân khác lần lượt tới trước Dận Không, trước chúc mừng sau kính tửu, hắn thầm nghĩ : " Sợ rằng không kịp thực hiện chí lớn, ta đã chết vì rượu ở thái tử phủ này rồi"

Hắn bèn giả say , miệng lắp bắp nói:

-Dận Không… cao hứng.. cao hứng..

Hai thị nữ đến bàn của hăn lại rót đầy rượu, Dận Không si mê nhìn hai nàng, sau đó hắn nắm ống tay ao của một nàng, kéo mạnh, đem nàng kia ôm vào lòng

Ả thị nữ thét lên một tiếng kinh hãi, sau đó hắn dụi đầu vào người thị nữ, dùng ngón tay móc cái họng mình một cách kính đáo

-Oa….oa

Tiếng ói vang lên, Dận Không đem hết thức ăn và rượu toàn bô phun lên thân thể người thị nữ

Mọi người thấy bộ dáng say xỉn của hắn liền ầm ầm cười vang, ả thị nữ khóc lóc thoát ra khỏi người hắn che mặt chạy ra ngoài cửa

Yên Nguyên Tịch cười to :

-Bình vương say …..

Dận Không bước chân siu vẹo, miện nói lắp:

https://thuviensach.vn

-Ta… không có say…..Ta còn có thể uống….

Sau đó tự tay rót đầy chén rượu, bầu rươu trên tay run rẩy ,rót đầy ra bàn

au đó hắn cầm ly rượu bước chân khập khiển đi tới trước mặt thái tử Tần nói:

-Thịnh tình của thái tử….Dận Không …vô cùng.. cảm kích…không có gì…. Báo đáp.. chỉ có chén rượu này….để biểu đạt… lòng cảm kích…..

Dận Không tay run run cầm chén rươu lên uống

Đại sảnh đang náo nhiệt ồn ào, bổng nhiên yên tỉnh tức thì, Dận Không chợt nghe được một tiếng nói lạnh lùng:

-Vừa rồi là ai khi dễ Vân nhi??

Hắn ngẩng khuôn mặt khờ khờ đang cười lên nhìn, thì thấy một Hồng y thiếu nữ đang đi tới, trên người nàng là một bộ trang phục màu đỏ, gương mặt không trang điểm nhưng vô cùng hồng hào, đẹp không bút nào tả xiết, tuổi ước chừng mười bảy ,mười tám, mái tóc đen mượt búi gọn gàng, trước ngực vun cao thật động lòng người

Cô gái có khuôn mặt và thân hình tuyệt đẹp, nhưng trên đôi chân mày đang lộ vẽ tức giận cực điểm

Yên Nguyên Tịch cười nói:

-Lâm nhi! Bình vương do say rượu, nên không giữ được mình, không phải hắn cố ý, ngươi cần gì so đo với hắn

Dận Không ngẫng ra, không nghĩ tới trước mặt mình là Tần quốc cửu công chúa Yên Lâm, theo lời nàng ói, thị nữ mà hắn oi trên mình chính là thị nữ của nàng, một cái phiền toài vô tình mà có đây, hắn thầm nghĩ

https://thuviensach.vn

Yên Lâm gương đôi mắt lạnh băng nhìn hắn, đột nhiên tay vung lên tát toàn lực vào mặt Dận Không, một là cái tát bất ngờ, hắn không kịp ứng phó, hai là hắn đang giã bộ say rượu, trong nhất thời trên mặt hắn hiện ra năm ngón tay như là bị đóng dấu, không nghĩ tới nàng ra tay nhanh và mạnh đến như vậy

Hắn a a cười khúc khích, chuyện hôm nay Dận Không không thể làm gì khác hơn là giã bộ say rượu cho tới cùng, thân thủ hắn hướng bàn tay Yên Lâm chộp tới ,miệng nói:

-Tiểu mĩ nhân….. theo ta ..hic ..hic .. uống một chén nào

-Dâm tặc!

Yên Lâm đảo đôi chân mày,giơ chân lên đạp Dận Không một cái, hắn té lồm cồm trên mặt đất, chén rượu trong tay bay đi, ướt cả mặt đất

Mọi người xung quanh bàn tiệc nhìn hắn với ánh mắt hả hê, nên nhớ rằng Yên Lâm nổi tiếng là vị công chua hung dữ điêu ngoa, bình thường đừng nói đối với nàng như thế, mà chỉ cần nhìn nàng thì cũng đã bị nghiêm trị , huống chi…

Yên Nguyên Tich thấy cục diện như vậy, liền cuốn quít bước tới, ngăn cản Yên Lam, cố khuyên nhủ:

-Lâm nhi! Ngươi không thể vô lể như thế

Một bến hắn kêu người đem Dận Không ra cửa

Dận Không vừa đi vừa nói nhảm:

-Tiểu mỹ nhân… hic hic

Trong đám thực khách có người thấp giọng cảm thán:

https://thuviensach.vn

-Khó trách Đại Khang càng lúc càng suy thoài, nếu ngôi vị hoàng đế mà trong tay tên này, ngày mất nước chỉ ngay trước mắt….

Trên mặt Dận Không vẫn còn đau đớn, năm ngón tay in sâu trên mặt, cái tát của Yên Lâm cực mạnh, nhưng tình huống ngoài ý muốn này càng làm cho người ta nhận thấy hắn là kẽ nhu nhược mà còn háo sắc, nên ý định hắn đạt được hôm nay vô cùng hiệu quả, trong mắt mọi người tại Tần , tiếng đồn về vị chất tử Đại Khang ham mê tửu sắc, nhu nhược bất tài, từ tối nay sẽ vang xa

Tôn Tam Phân lấy vãi bọc tuyết lại lăn trên khuôn mặt Dận Không, nổi đau đơn nhất thời dịu bớt, Thái Tuyết bên cạnh yên lặng đút cho hắn chén thuốc giãi rượu, hắn mặc dù không nói chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn bộ dạng , thì hai người kia cũng biết, hắn vừa chịu khuất nhục

Tôn Tam Phân đem lễ phẩm danh sách tới trước Dận Không nói:

-Công tử! Dựa theo danh sách của hoàng thượng, chúng ta cần bài phỏng những người này.

Dận Không đã sớm thuộc bản danh sách này, nhưng từ hôm ở phủ thái tử bị Yên Nguyên Tịch làm nhục, hắn đột nhiên nghĩ tới kế hoạch khác, nếu bây giờ hắn đưa lễ vật đến từng người theo danh sách chắc không được kết quả như dự tính, còn có thể làm cho người khác nghĩ hắn có dụng tâm khác, nhưng giữ lại bên người cũng không ổn, người xưa có nói thất phu vô tội, hoài bích có tội, nếu hăn khư khư ôm một đống bảo vật, sợ có ngày họa liền tay, phải tìm cách tẩu tán số tài sản này

Vô luận là Khang đô hay Tần đô, trừ bỏ quyền thế, thì kim tiền cũng là thứ mà người khác tôn trọng, thân phận Dận Không là vi chất chi tử, trước mặt người Tần không đáng một xu, nên hắn phải dùng kim tiền để làm việc, hắn không có khả năng giữ đống của cải này bên mình, nên phải tìm cách sử dụng nó trong thời gian ngắn nhất mà đạt hiệu quả cao nhất

https://thuviensach.vn

Dận Khôn nhàn nhạt phất tay nói:

-Lễ vật này toàn bộ lưu lại, ngay mai người theo ta dạo một vòng Tần đô, thuận tiện tìm một nhà buôn gì đó đem mấy thứ lễ vật này bán đi

Tôn Tam Phân cùng Thái Tuyết không biết mục đích của hắn là cái gì, hai người nhìn hắn ánh mắt mơ hồ

Dận Không cười nói:

-Tu bổ phủ đề, mua nô phó phải có kim tiền, nếu chúng ta không linh hoạt, thì không thể cải tạo điều kiện sồng hiện nay, phải dùng mấy thứ này sao cho co hữu ích

Cũng may Tần thái tử đối với thân phận chất tử của Dận Không cũng không có nhiều hạn chế, cái duy nhất bất tiện là khi đi ra ngoài thì luôn có hai gã thị vệ đi kèm

Sáng sớm hôm sau, ba người Dận Không cùng hai thị vệ đi dạo Tần đô đầy náo nhiệt, tới ngay một ngã tư trung tâm Tần đô, ngã tư này là một cái điểm trung tâm từ đó Tần đô không ngừng phát triển lan ra , nó trở thành một ngã tư lớn nhất Tần đô, nơi này chính là khu tập trung các cửa hàng buôn bán, quán ăn …nhiều nhất. Nơi thương nhân ,khách thập phương tụ tập đông nhất, khắp nơi một cảnh náo nhiệt phồn vinh

Dận Không đi dạo qua vài dãy nhà, đến một cửa tiệm có tên " Tụ Bảo Trai" trước mặt thì dừng lại. Theo hai gã thị vệ giới thiệu , Tụ Bảo Trai chính là hiệu buôn lớn có uy tín nhất Tần đô

Bên trong Tụ Bảo Trai cách trang tri rất phong nhã, so với cảnh náo nhiệt bên ngoài, thì bước qua cái cửa chính là hai không gian khác biệt, chủ nhân của Tụ Bảo Trai là một vị Lão nhân tóc bạc trắng ,đang đứng giới thiệu cho một vị khách một kiện san hô cao ba thước

https://thuviensach.vn

Dận Không đi vào nói:

-Ông chủ! Giúp ta nhìn kiện vật này!

Hắn đem bức ngọc tác cảnh rắn đang đánh nhau với chim điêu đặt ở trên quầy, kiện bảo vật này theo danh sách là tặng cho thừa tướng Gia Cát Khanh của Tần quốc

Lão giả hai mắt sáng ngời,tay cầm lấy kiện bảo ngọc trong tay ,nhìn hồi lâu ,rồi nói:

-Kiện bảo vật này từ hoàng cung đi ra, không biết công tử có từ đâu?

Dận Không khen:

-Ông chủ quả nhiên tinh mắt, nguồn gốc thứ này trong sạch, ngươi yên tâm, cứ ra giá đi.

Lão bạch phát trầm ngâm một chút, sau đó giơ ra ba ngón tay:

-Ba ngàn lượng bạc!

Dận Không sớm biết kiện ngọc này chính là bảo vật, bộ này lúc trước có tám cái, ba năm trước Bát hoàng huynh Mục vương lấy một con, sau đó bán lại cho Cần Vương, Cần vương phải trả cái giá một vạn lượng, nay lão bạch phát này đưa ra một cái giá chênh lệch một khoảng cách xa,tuy vậy

Dận Không sảng khoái đem kiện ngọc đặt lên quầy nói:

-Ông chủ đưa cho ta ba ngan lượng, vật này thuộc về ông

Lão bạch phát không nghĩ tới món hời như vậy rơi vào tay mình, hơi run run chút, cầm trong tay kiện ngọc, miệng nói nhanh:

-A Phúc, nhanh đi vào lấy ba ngàn lượng bạc

https://thuviensach.vn

Giữa trưa, hắn và mọi người tơi một tửu lâu gọi là Hồng nhạn Lâu ăn uống, xế chiều lại đến sòng bác lớn nhất Tần đô chơi bài, hắn rời sòng bạc trên người chỉ còn hai lạng bạc vụn

Thái Tuyết khuôn mặt lo lắng nhìn Dận Không nói:

-Công tử! Việc sữa chữa phủ đề đã không có tiền, mà còn sài như vậy??

Dận Không nở nụ cười:

-Chúng ta từ Đại Khang đến không chỉ là mang một kiện bảo vật đó, ngày mai ta sẽ đem cái khác đổi bạc tiếp

Liên tiếp năm ngày, Dận Không mỗi ngày bán một kiện bảo vật, nhưng lại không có một lượng bạc để đem về, thanh danh hắn tại Tần đô bất tri bất giác vang xa, tương truyền rằng, Bình vương Đại khang không nhưng đam mê tửu sắc mà còn là một tay đổ bác

Tại phủ đệ vi chất, thậm chí ngay cả Tôn Tam Phân đối với hắn cũng có phần phản cảm, hắn cùng Thái Tuyết nhất đinh không cùng theo Dận Không ra ngoài làm chuyện hồ đồ nữa

Dận Không lần này chuẩn bán lần này là kiên bảo thạch Cung Đăng. Lúc hắn chuẩn bị rời đi thì nhìn thấy một cổ xe tám ngựa chạy chậm chậm dừng ngay trước cửa phủ vi chất, không biết trong là người nào, nhưng nhất định kẽ này là nhân vật lớn

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 6: Thanh Lâu

Tám con tuấn mã cao lớn, trên cổ đeo lục lạc , bờm được trang trí cầu kì, màn che rực rỡ, trang trí bắt mắt, Đại Tần vă hóa còn mộc mac, một cổ xe như vậy cực kì hiếm thấy, hai tên ngồi phía trước cổ xe, một tên nhảy xuống trong bộ áo màu xanh của người hầu tiến tới trước cửa xe quỳ xuống, người còn lại cầm cương ngựa giữ cho cổ xe đứng yên lại

Một người từ trên xe bước xuống, Dận Không rất ít gặp người nào có thân hình mập mạp đến như vậy, mỗi bước đi như muốn dừng lại thở dốc, một chân đạp lên lưng tên người hầu, làm cho người khác nhìn thấy không nhịn được phải lo lắng cho gã người hầu kia, bất cứ lúc nào cũng có thể bị đè bẹp dí

Tên thị vệ gác cổng kề sát tai Dận Không nói nhỏ:

-Bình vương, hắn là Tần đô đệ nhất phú thương Tiền Tứ Hải

Dận Không tới Tần đô chỉ được một thời gian ngắn ngủi, nên không nghe qua tên người này, bất quá từ ánh mắt kính sợ của tên thị vệ, Tiền Tứ Hải tên này chắc có quyền lực rất lớn

Mặc dù là thời tiết đầu xuân, Tần đô vẫn còn rất lạnh, nhưng Tiền Tứ Hải không ngừng dùng khăn lau mồ hôi, hắn đi tới trước mặt Dận Không,khuôn mặt nở nụ cười nói thẳng vấn đề :

-Đem tất cả những gì ngươi có, ta sẽ cho ngươi một cái giá hợp lí.

https://thuviensach.vn

Dận Không không nghĩ ra, hắn vừa tới lại nói thẳng như vậy, liền cười cười hiểu ý, dắt hắn vào phòng chứa lễ vật, Tiền Tứ Hải, híp đôi mắt nhỏ lại, tỉ mỉ xem xét mỗi kiện bảo vật, Dận Không đứng một bên khoảng một canh giờ, thầm nghĩ người giàu phú khả địch quốc bình thường không có chú ý đến tiểu tiết như hắn

-Mười vạn lượng bac! Đem tất cả các thứ này giao cho ta

Tiền Tứ Hải xem xét xong, tự đưa ra cái giá mà hắn cho là hợp lý nói

Dận Không khoái trá gật đầu, tên họ Tiền này cho cái gia so với Tụ Bảo Trai có phần công đạo hơn nhiều, nên Dận Không đương nhiên không có lí do gì từ chối

Tiền Tứ Hải bảo mấy gã người hầu, mang hết bảo vật ra xe, Dận Không mời hắn đến phòng khách, hắn hạ thân xuống ghế, phát ra một tiếng làm giật mình cả Dận Không, cũng may cái ghế chịu đựng nỗi sức nặng này

Thái Tuyết đem trà đến cho Tiền Tứ Hải, họ Tiền liền uống một ngụm, hắn dùng trà gây ra tiếng động rất lớn, không thèm để ý tới cảm thụ của người xung quanh

-Trà ngon!

Hắn tùy ý khen nước trà xong, buông chén trà cạn sạch xuống, Dận Không ra hiệu Thái Tuyết tiếp tục dâng trà

Họ Tiền rút trong áo ra tờ ngân phiếu:

-Đây là mười vạn lượng ,ngân phiếu của Nghiêm Đức Long hiệu, có giá trị trong tám nước

Nói đến tiền, ánh mắt hắn có chút hưng phấn

Dận Không đem ngân phiếu nhét vào áo , cười nói:

https://thuviensach.vn

-Tiền lão bản quả thật sảng khoái!

Họ Tiền chớp đôi mắt nhỏ, lóe lên nói:

-Bình vương điện hạ, Tiền mỗ có một chuyện chưa được rõ?

-Mời nói!

Tiền Tứ Hải nói:

-Tiền mỗ nghe nói Bình vương điện hạ đem bán các kiện bảo ngọc , đều là lễ vật mà Hâm Đức hoảng đế Đại Khang chuẩn bị tặng các vị công khanh quý tộc… không biết có việc này hay không?

Dận Không lạnh nhạ cười nói:

-Tiền lão bản biết tin tức thật nhanh, và chính xác

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

-Bình vương làm việc này, không sợ Tần quốc công khanh trách cứ sao?

Dận Không cười lớn đứng lên đi ra ngoài hòa viên , nóng lòng biết đáp an, họ Tiền cùng đi ra theo, Dận Không chỉ khung cảnh hoang tàn xung quanh nói:

-Tiền lão bản chứng kiến cảnh này có thể hiểu nổi khổ của ta chứ

-Xin thứ cho Tiền mỗ ngu muội!

-Dận Không từ khi vào Tần làm vi chất, sanh tử của mình đã không còn do mình làm chủ, nếu khi chiến hỏa của Tần và Khang xảy ra, Dận Không liền mất mạng . Hôm nay có rượu thì hôm nay say, Dận Không không muốn mất thời gian nghĩ đến chuyện khác, chỉ tận tình hưởng thụ kiếp nhân sinh ngắn ngủi

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải chậm rãi gật đầu:

-Bình vương điện hạ quả nhiên thanh thản, chỉ cần có điểm này, Tiền mỗ nhất định coi người là bằng hữu

Họ Tiền rời đi, Dận Không theo ra tận cửa tiễn, Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

-Tiền mỗ cùng điện hạ vừa gặp nhưng tựa quen đã lâu, đêm nay Tiền mỗ tại "Bách Hoa Lâu" làm chủ, vì Bình vương điện hạ tẩy trần

Dận Không làm ra bộ dáng muốn đi nhưng không đi được mắt hướng về đám thị vệ đứng trước cửa nói:

-Không phải là Dận Không không muốn tòng mệnh mà là….

Tiền Tứ Hải âm thầm cười nói:

-Điện hạ yên tâm, hết thảy để Tiền mỗ lo liệu

-Tiền Tứ Hải, con người này không đơn giản

Tôn Tam Phân hướng Dận Không nói

Hắn gật đầu, nếu không phải là người có quyền lực, há có thể tự nhiên ra vào phủ chất tử, hơn nữa biết rõ ràng mất thứ lễ vật là do phụ hoàng ta chuẩn bị để tặng cho công khanh quý tộc Tần, mà còn xuất tiền mua lại

Thái Tuyết nhíu đôi mày thanh tú lại nói:

-Hắn khẳng định không phải là một thương nhân tầm thường, mua những vật này, có thể có người sau lưng

Dận Không gật đầu ,biểu lộ đồng ý:

-Có lẽ hắn do Yên Nguyên Tịch phái tới cũng không biết chừng

https://thuviensach.vn

Dận Không suy đoán như vậy cũng không phải không có nguyên do, Hắn đưa cho Yên Nguyên Tịch một kiện bào ngọc tinh phẩm, Yên Nguyên Tịch kiến thức tinh thông , hắn là biết giá trị của nó, mấy ngày nay hắn liên tục bán ra các kiện bảo vật khác nhau, tất nhiên Yên Nguyên Tịch sẽ biết, thân phận Dận Không bây giờ là chính là tù đồ trong tay Yên Nguyên Tịch, nên hắn không muốn bảo vật từ trong tay Dận Không lạc ra bên ngoài

Nếu trực tiếp cướp từ trên tay Dận Không ,lở truyền ra ngoài sẽ bị mọi người nhạo báng, nhưng hắn lại muốn sở hữu mấy món đồ này, nên chỉ còn cách mua lại chúng. Toàn bộ số lễ vật có giá trên một trăm vạn, dùng mười vạn mua lại vừa tránh tai mắt, vừa thu được trân bảo, đúng là cách lưỡng toàn kỳ mĩ

Tôn Tam Phân thở dài nói:

-Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Bây giờ lão phu cho chút hiểu ra một chút, việc công tử tẩu tán hết tài sản

Dận Không cười nói:

-Tôn tiên sinh nói như vậy, hình như không hài lòng với hành động của ta?

Tôn Tam Phân cười khổ nói:

-Xem ra mười vạn lượng ngân phiếu này cũng ngày một ngày hai mà mất thôi, cùng may cơm rau đạm bạc có thể no bụng, Tần quốc ngại mặt mũi, chắc cũng không cho chúng ta đói mà chết, nếu có trường hợp đó, lão phu có thể đi bán dạo thuốc dán, có lẽ cũng đủ kiếm cơm ngày hai bữa

Thái Tuyết thản nhiên cười nói:

-Công tử! Lần này chớ quên….trước đem phòng ốc ra sữa chữa một chút. Nếu còn kéo dài tới lể Thanh Minh, mưa xuống, sợ rằng cuộc sống sau này

https://thuviensach.vn

của chúng ta gắn luôn với cây dù

Dận Không cùng Tam Tôn Phân nhìn nhau phá lên cười

Khi màn đêm hoàn toàn buông xuống,Tiền Tứ Hải phái người đến đón Dận Không, đám thị vệ dường như có lời dặn dò, không ai kiên trì đi theo Dận Không, điều này làm cho hắn càng thêm tin rằng, họ Tiền cùng Yên Nguyên Tịch có quan hệ vô cùng mật thiết. Không có Yên Nguyên Tịch cho phép, đám thị vệ dù có gan bằng trời cũng không dám cho hắn đi ra ngoài phó ước

Bách Hoa Lâu tọa lac ở phía tây Tần đô, nơi này nằm cách ngã tư chính rất gần, nơi kia việc chính là buôn bán vật tư hàng hóa, còn tại khu vực Bách Hoa lâu chính là bán phấn buôn hương

Tiền Tứ Hải dường như là người coi trọng việc đúng giờ, khi Dận Không bước xuống xe, thì chiếc xe sang trọng rực rỡ của hắn cũng vừa tới, trên người hắn khoat một bộ trang phục, dù Dận Không khi say cũng không có can đảm mặc, toàn thân hắn khoát áo trường bào màu xanh bên trong môt bộ màu đỏ rực, toàn là thứ vãi nhất phẩm, nếu riêng từng thứ thì có lẽ rất đẹp, nhưng kết hợp lại trên thân thể mập mạp của hắn, thoạt nhìn giống như con ếch xanh thật lớn

Tiền Tứ Hải bắt tay Dận Không nồng nhiệt, tay chỉ chiêu bài của Bách Hoa lâu cười nói:

-Hưởng thụ nhân sinh là những nơi này, tất cả nam nhân Đại Tần đều mong muốn tới địa phương trước mặt

Họ Tiền cũng không quá lời, khi Dận Không cùng hăn bước vào Bách Hoa lâu, bên trong hương khí thoang thoảng, có thể khiến nam nhân phấn chấn

https://thuviensach.vn

Chân bước trên thảm được mang tư Ba Tư quốc xa xôi ,thảm mượt mà làm cho bước chân thật thoải mái, không khí ấm áp dể chịu, bốn cô gái vóc dáng vô cùng yểu điệu ,gương mặt xinh đẹp đi tới cởi cho Dận không và Tiền Tứ Hải cái áo khoát lông và trường bào

Cả đại sảnh vô cùng yên tỉnh, bốn vách tường xung quanh treo hơn mười bức họa mỹ nữ. Dận Không sớm biết Bách Hoa lâu là Tần đô đệ nhất thanh lâu, nhưng không nghỉ tới quang cảnh nơi đây thật khác so với truyền thuyết, mà là một thanh lâu trang nhã nhưng sang trọng , làm cho hắn cảm giác như đi vào trong một thư viện để đọc sách

Tiền Tứ Hải cười nói:

-Nơi nay chắc ngoài dự đoán của điện hạ?

Dận Không gật đầu nói:

-Quang cảnh nơi này thật làm cho Dận Không sảng khoái và bất ngờ

Tiền Tứ Hải ha ha cười to, hai người hướng tầng năm đi lên. Trãi qua từng tầng lâu, Dận Không tò mò quan sát thấy khắp nơi đầu cực kì thanh tỉnh, cửa phòng toàn bộ đóng chặt, trước cửa đều có hai cô gái đứng thẳng chờ bên ngoài

Tiền Tứ Hải hướng hắn nói:

-Xem các ngọn đèn trước cửa

Dận không lúc này mới để ý tới mỗi cửa phòng đều treo rất nhiều đèn lồng

Tiền Tứ Hải lại nói:

-Chỉ cần đèn sáng trước cửa phòng nào, thì phòng đó có khách hoặc đang chờ khách. Lầu hai có giá năm trăm lượng bạc một phòng, lầu ba thi một

https://thuviensach.vn

ngàn hai, tầng bốn có giá hai ngan hai, tầng năm thì là năm ngàn hai

Dận Không lưu ý quan sat, thì thấy tầng hai đèn sáng nhiều nhất, càng đi lên đèn sáng càng ít, lên tới tầng năm thì chỉ có hai nơi, một nơi bên ngoài cửa đã treo cao ngọn đèn

Hai cô gái đứng tại thang lâu như có ý chờ , miệng cười duyên dáng nói một người một câu chúc vạn phúc, sau đó dắt hai người hướng Yễm Nguyệt Các đi tới.

Tiến vào Yểm Nguyệt Các, liếc mắt Dận Không thấy treo bốn cái đèn lồng, trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẻ họ Tiền có mời thêm khách

Đi vào Yễm Nguyệt Các, đầu tiên là cái hành lang, hai bên hoa trồng khoe sắc rực rỡ, từ bên ngoài không thể nghĩ ra bên trong lại có cảnh này, hai nữ mĩ tỳ dẫn hai người xuyên qua một nơi giống như hoa viên , bon sai , hoa nở,hồ cá, hòn non bộ…cảnh này khiến người ta nghĩ đây hình như không phải là thanh lâu, đi tới một chút, xuất hiện trước mắt là tòa nhà nhỏ trông rất nho nhả, đại sảnh bên trong tri vo cùng tinh xảo ,tất cả khiến Dận Không nghĩ, vị chủ thanh lâu này tài lực hùng hậu và có con mắt thẩm mỹ, khác xa với đa số người Tần

Giữa đại sảnh là cái bàn thủy tinh trên bàn bầy đầy thức ăn, tất cả chén ăn ,dĩa đựng, … đều làm bằng thủy tinh chế tạo thành, Dận Không từ nhỏ sống trong hoàng cung kiến thức rộng rãi, cũng chưa nhìn qua cảnh này

Tiền Tứ Hải trên khóe miệng hiện lên một tiếu ý ,hắn nhìn Dận Không biết Dận Không đang bị cảnh tượng trước mắt làm kinh ngạc

Tiền Từ Hải nói:

-Bách Hoa lâu nhị tầng có ba mươi phòng, tầng ba có mười lăm phòng,tầng bốn có tám, nơi tầng năm nay chỉ có hai

https://thuviensach.vn

Kì thật khi bước lên Dận Không quan sát đã thấy điều này

Tiền Tứ Hải nói như thế còn có điểm đắc ý:

-Người có tư cách bước vào tầng năm, cả Tần quốc không vượt quá một trăm người, người thường thường lên đây chỉ có khoảng mười người

Nhìn bộ dạng đắc ý của hắn, cũng có thể đoán ra, hắn là một trong số mười người

Hai nữ tỳ mời hai người ngồi, rồi dời gót đi ra ngoài

Tiền Tứ Hải vỗ hai tay nhẹ nhàng, lập tức bốn cô gái mặc áo trắng bạc, từ bên trong bụi hoa đi ra, Dận Không không nhịn được mở to mắt, trong nhất thời ,hắn đoán không ra, các nàng vừa nảy ẩn thân ở đâu

Bốn nữ tử đều là nhân gian tuyệt sắc, thân hình mềm mại nhu không xương, chỉ cần nam nhân bình thường khi nhìn liền không khỏi động tâm, Dận Không trước mặt Tiền Tứ Hải liền bộc lộ ra dáng vẻ hiếu sắc

Tiền Tứ Hải hướng Dận Không mỉm cười giới thiệu

Phi Yến cùng Viên Viên đi tới bên cạnh họ Tiền ngồi xuống, xem ra nam nhân càng mập càng thích cảm thụ mỹ nữ

Tâm Văn và Nô Kiêu đi tới chổ Dận Không ngồi xuống, trên người hai nàng toát ra hương thơm thoang thoảng, thầm nghỉ quả nhiên mỹ sắc lực hấp dẫn không thể xem thường

Tiền Tứ Hài hai tay ôm eo hai mỹ nhân thân thể mềm mại cười nói:

-Bình vương điện hạ là khách quý của Tiền Mỗ, các người phải chăm sóc chu đáo

https://thuviensach.vn

Tâm Văn và Nô Kiều, không đợi hắn nói xong hết câu liền hướng Dận Không nép sát thân mình vào liếc mắt đưa tình, Dận Không nhịn không được, liền hôn mỗi nàng một cái

Tiền Tứ Hải lớn tiếng cười nói:

-Quả thật là giỏi, không nghĩ tới Bình vương điện hạ tuổi còn trẻ mà chơi trò cướp hoa trong bụi rậm quá xuất sắc

Sau đó là một màn y như đi bia ôm…..thời nay

Sau một hồi kích tình, Tiền Tứ Hải không nghĩ tới Dận Không lại làm chuyện đó trước mặt hắn, hắn chứng kiến Dận Không đại chiến hai nàng, trong lòng cũng không khỏi khó chịu, liền mang theo Phi Yến hướng bụi hoa đi tới, nguyên lai là sau bụi hoa có hai gian phòng ngủ

Chỉ còn lại Viên Viên không biết đứng ngồi thế nào, xem ra Tiền Tứ Hải không đủ năng lực một tiễn song phi. Thấy hắn rời đi, Dận Không càng không có chổ cố kỵ, lại thêm hưng phấn hướng hai nàng đại chiến

Tiền Tứ Hải thủ bút lớn như vậy, chính là hướng Dận Không khảo nghiệm xem hắn có như lời đồn không, nên Dận Không không làm cho khổ tâm của hắn trở nên uổng phí, đem hai nàng chế phục, thuận tay hắn đem Viên Viên đang ngồi trên bàn chế phục thành công

Tam nử không ngờ hắn lại dũng mãnh như thế, ca ba nàng lần lượt bị hắn chế ngự, một đêm nhất tiễn hạ ba điêu trôi qua

Sáng sớm tỉnh lại, ba vị mỹ nữ nằm co tròn xung quanh hắn, trãi qua một đêm loạn chiến các nàng đang ngủ say, Dận Không lặng lẽ rời giường, bên ngoài nước nóng đã để sẵn, mặc quần áo xong ,hướng ngoài cửa đi ra

Trước cửa, một nữ tỳ nhìn thấy hắn liền bước tới hành lễ nói:

https://thuviensach.vn

-Bình vương điện hạ chào buổi sáng, Tiền lão bản đang ở dưới lầu chờ người

Hắn đi theo sự chỉ dẫn của mỹ tì xuống lầu, Tiền Tứ Hải đang ngồi cùng với một nữ tử có dáng vẻ siêu tục thoát trần, nữ tử quay lưng về phía Dận Không, nên hắn không nhìn được gương mặt, nhưng từ phía sau lưng của nàng cũng có thể thấy nàng đích thực là tuyệt thế giai nhân

Tiền Tứ Hải hướng Dận Không phất tay nói:

-Bình vương! Chào buổi sáng

Lúc này nữ lang quay đầu lại, khuôn mặt nàng khi nhìn nam nhân chỉ có thể kinh diễm, đôi mi thanh tú,má đỏ môi đào, làn da trắng hồng, nhìn thấy Dận Không, khuôn mặt có chút nhếch lên, cười nhẹ nhàng làm cho vẻ đẹp của nàng thêm phần rạng r

Dận Không đi tới trước mặt Tiền Tứ Hải, họ Tiền hướng Dận Không giới thiệu

-Vị này là Bách Hoa lâu lão bản Mộ Dung Yên Yên tiểu thư

Nội tâm Dận Không lấy làm kinh hãi, hắn vạn lần không nghĩ ra, một lão bản thanh lâu lớn như vậy lại là một nữ lang trẻ tuổi

Mộ Dung Yên Yên giương đôi mắt đẹp, im lặng mỉm cười nhìn hắn

Nàng nhẹ giọng nói:

-Yên Yên từ xa quay về, nếu có chậm trễ ,mong rằng Bình vương điện hạ thứ tội!

Giọng nói của nàng có chút khàn khàn, ,không giống như bất kì nữ nhân xinh đẹp khác. Thái độ của nàng có chút khách sáo, nhưng Dận Không

https://thuviensach.vn

cũng không bận tâm, dù sao hắn với thân phận vi chất, nếu người ta không nể mặt Tiền Tứ Hải, sợ rằng ngay cả nói, nàng củng không thèm nói

Tiền Tứ Hải tựa hồ cũng không muốn cho Dận Không tiếp xúc nhiều với Mộ Dung Yên Yên, lấy cớ có chuyện phải làm, cùng Dận không rời Bách Hoa lâu

Bên ngoài, mặt trời đã lên cao, Dận Không xoay người nhìn cái chiêu bài của Bách Hoa lâu, liền gặp phải ánh mắt của Tiền Tứ Hải, hai người cùng cười rộ

Tiền Tứ Hải thở dài nói:

-Từ xưa anh hùng thường xuất thân từ thiếu niên, xem ra ta đã già rồi

Dận Không liền nói:

-Tiền Lão bản thức dậy sớm hơn so với ta còn gì?

Tiền Tứ Hải vừa bước đi vừa nói:

-Đêm qua Bình vương thật dũng mãnh, thật không ngờ tới,không ngờ tới

Dận Không thầm nghĩ ,chuyến ra ngoài tìm hoa đêm qua hắn là tốn của hắn không ít, nhưng chính là hắn muốn khảo nghiệm Dận Không, nay cũng đã có cái mà phúc đáp với Yên Nguyên Tịch

Trở lại chất phủ, Dận Không phát hiện bên trong không ít công nhân đang làm việc. Tôn Tam Phân đang chỉ huy bọn họ tu bổ lại các bức tường, thấy Dận Không hắn cười cười đi lên đón:

-Công tử! Một đêm không về, chắc là Tiền Tứ Hải chiêu đãi vô cùng chu đáo

https://thuviensach.vn

Dận Không đương nhiên nghe ra ẩn ý trong lời hắn liền mỉm cười chuyển đề tài:

-Những người này là do ngươi mời đến ah?

Tôn Tam Phân cười nói:

-Mặc dù do lão phu mời, nhưng tiền công phải phó thác cho công tử

Hắn nhìn Dận Không một chút ,lại nói:

-Công tử không dùng hết tiền vào đêm qua đó chứ?

Dận Không bật thốt lên:

-Đêm qua, ta ngủ cả đêm tại Bách Hoa Lâu, nào có đi đánh bạc….

Lời vừa nói, ý thức được mình vừa sai lầm

Tôn Tam Phân thở dài nói:

-Công tử mặc dù còn trẻ sức thịnh, nhưng việc nam nữ nên vừa sức

Dận Không lấp liếm nóiL

-Tôn tiên sinh hiểu lầm rồi, đêm qua ta cùng Tiền Tứ Hải ở tại đó uốn rượu .

Hắn nói lời này càng trước sau mâu thuẫn, hơn nữa không ai tin hắn cùng Tiền Tứ Hải lại uống rượu thâu đêm tại thanh lâu suốt đêm

Tôn Tam Phân nói:

-Công tử chớ quên, lão phu hành y đã hai mươi năm qua, có một số việc căn bản không thể gạt lão phu

https://thuviensach.vn

Dận Không xấu hổ cười cười, y thuật của Tôn Tam Phân đương nhiên có thể nhìn ra đêm qua hắn đã làm gì

- Công tử!

Thái Tuyết vui mừng pha lẫn sợ hãi từ phòng phía tây chạy đến, tạm thời làm hắn thoát ra khỏi sự truy vấn của Tôn Tam Phân

Tôn Tam Phân nói nhỏ:

-Thái Tuyết đêm qua chưa ngủ, nàng trọng thương vừa khỏi, công tử nên khuyên nàng nên nghĩ ngơi

Dận Không lúc này mới để ý thấy trong mắt Tôn Tam Phân cũng đầy tơ máu, xem ra, tối qua hắn cùng Thái Tuyết nhất định lo lắng cho hắn mà không ngủ

Nội tâm hắn bổng dâng lên một cả, xúc, đối với Tôn Tam Phân, Dận Không thêm phần kính ý, đối với Thái Tuyết, hắn thêm phần yêu thương

Khuôn mặt Thái Tuyết tràn ngập vui mừng,thấy Dận Không bình an trở về, nàng cảm giác như vừa nhấc viên đá ra khỏi lồng ngực, hắn mặc dù đã tắm qua tại Bách Hoa lâu, nhưng Thái Tuyết vì hắn chuẩn bị nước nóng, nên đành phải tắm thêm một lần nữa

Tắm xong, Thái Tuyết dâng lên hắn chun trà thật nóng, dù trãi qua một đêm mệt nhọc ,nhưng hắn lại thấy vô cùng sảng khoái

Phòng phía đông là thư phòng của Dận Không, trãi qua hai ngay thu dọn, trông đã có vẻ tươm tất gọn gàng. Từ giá sách, Dận Không lấy xuống đan thư Đại Tần vương công quý tộc truyền kỳ, cẩn thận đọc kỹ,đan thư này là do Đai Khang sử quan Gia Cát Thành vì chuyến đi Tần của hắn mà biên soạn, gom nhặt từ khắp nơi thân thế lí lịch, các mối quan hệ, thậm chí cả các mối thù, mặc dù có cái chỉ là lời đồn đãi, nhưng qua nó Dận Không có

https://thuviensach.vn

thể hiểu được sơ bộ kết cấu chính trị tại Tần, sách này cực kì có tác dụng đối với Dận Không

Dận Không mặc dù đã cùng với Thái tử Yên Nguyên Tịch tiếp xúc một lần, tuy ngăn ngủi nhưng hắn cũng nhìn ra người này trong lòng thành kiến sâu đậm , đối với thân phận chất tử của hắn luôn luôn đề phòng, hắn khó có thể lấy lòng người này, biện pháp tốt nhất là " kính nhi viễn chi", làm cho Yên Nguyên Tịch coi hắn chỉ là cá chậu chim lồng, tự sinh tự diệt ngay tại Tần đô

Nếu Dận Không muốn sống ẩn dật, chỉ cần hắn bộc lộ như mấy ngày vừa qua, khẳng định có thể ngày ngày tửu sắc an ổn, ít nhất là cho đến ngày Tần Khang khai chiến, Nhưng lúc nhận trách nhiệm đến Đại Tần , hắn đã hạ quyết tấm chấn hưng Đại Khang, nên hắn không thể an dật mà sống ,bỏ đi hùng tâm tráng chí Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Dận Không xem đan thư, thấy người số quý tộc hào hoa hiếu khách rất nhiều. Thái tử Yên Nguyên Tịch môn hạ thực khách ba ngàn nhưng khẳng khái mà nói tại Đại Tần hắn chỉ đứng thứ hai

Dận Không chú ý đến một cái tên ,Yên Nguyên Tông, hắn là vị hoàng tử thứ bảy của Tuyên Long hoàng Yên Uyên, theo đan thư ghi rõ Kì vương tên Yên Nguyên Tông , tự Ân Tiệp, mười tám tuổi, là người phong lưu khoáng dạt, khẳng khái hóa khách, cầm kì thi họa không chổ nào không biết, mẫu thân hắn chính là đương kim hoàng hậu Hạng Tinh

Nói tới Hạng Tinh thì đối với Dận Không có chút quan hệ, Hạng Tinh chính là muội muôi của đương kim Đại Hán quốc công, mà tam cô mẫu Trường Thi của Dận Không đang là phi tần sủng ái nhất của Đại Hán, hiện đang quản lý Đại Hán hậu cung

Theo lời đồn đại, Hạng Tinh và thái tử không hòa thuận. Hạng Tinh mười sáu tuổi đã được gả vào hậu cung Tần quốc, lúc đó Yên Nguyên Tịch đã

https://thuviensach.vn

được chọn làm thái tử, có lẽ do xuất phát từ mẫu thân của hắn bị Hạng Tinh cướp đi sủng ái của Tần đế, mâu thuẫn càng mãnh liệt hơn, khi Hạng Tinh hạ sinh Yên Nguyên Tông, sau một loạt chuyện xảy ra, hai phe hiện nay đang trong tình thế nước với lửa

Hạng Tinh trong năm năm ngắn ngủi từ trong đám phi tần vương lên làm hoàng hậu, điều này không chỉ nói nàng hoàn toàn phụ thuộc vào gia thế, mà còn do trí tuệ của nàng phát huy trong cuộc chiến đấu đá nơi hậu cung Tần

Đan thư còn nói từ khi sinh ra Yên Nguyên Tông, Hạng Tinh bắt đầu dụng tâm đưa Nguyên Tông lên làm thái tử, nàng mặc dù chiếm được sủng ái của Tần đế, nhung rất nhiều đại thần Tần quốc lại đứng bên phía Yên Nguyên Tịch, nên dụng tâm nàng chưa hoàn thành

Trong khi đó Yên Nguyên Tông tính tình đạm bạc không ham quyền lực, đối với ngôi vị thái tử cũng không thèm để ý, hắn dùng thơi gian cho cầm kì thi họa, điều này làm cho Hạng Tinh cực kì thất vọng, nàng chỉ cần một ngày Yên Nguyên Tịch chưa lên ngôi ,thì vẫn còn tranh đấu một là cho con mình, một là do sự tồn vong sau này, nếu Nguyên Tịch lên ngôi, Hạng Tinh chỉ còn biết vào lãnh cung sống nốt những ngày còn lại

Dận Không có thể đến gặp Hạng Tinh tại Tần đô này, cảnh ngộ khẳng định sẽ tốt hơn bây giờ, nhưng cũng có lẽ với thân phận chất tử của hắn, Hạng Tinh có lẽ sẽ nhìn hắn với ánh mắt coi thường

Dận Không đối với Yên Nguyên Tông cực kì hứng thú, Kỳ Vương Yên Nguyên Tông nhất định khi làm bạn sẽ tốt hơn rất nhiều so với thái tử Yên Nguyên Tịch, hắn môn hạ thực khách lên đến sáu ngàn, gấp đôi cả thái tử

Dận Không cảm thấy khát nước, đang muốn gọi Thái Tuyết, thì chợt nhớ ra, nàng đã sớm đi ngủ, hắn lặng lẽ đi đến cạnh nàng, từ trên giá lấy xuống tấm áo trường bào , đắp lên người nàng, lò sưởi lửa cháy bừng bừng rọi lên

https://thuviensach.vn

khuôn mặt xinh đẹp của Thái Tuyết, nhưng trong lòng hắn lúc này cảm giác phát sinh không phải là chuyện nhục dục mà là một tình cảm vô cùng thuần khiết

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 7: Mặc Bảo

Mười vạn lượng bạc vào trong tay Dận Không gần như chỉ trong hai ngày thì tiêu sạch, một số tiêu cho việc tu sửa phòng ốc, số mời thị vệ uống rượu, còn lại hắn toàn bộ quyên hết cho đỗ phường

Bản lãnh phá tiền trong sòng bạc của Dận Không làm cho các con bạc tại Tần đô tự cảm thấy thẹn. Cầm trên tay một số tiền lớn, hắn tiêu trong chớp mắt. Bản lãnh này của Dận Không chẳng mấy chốc truyền đi mọi hẻm hóc của Tần đô

Dận Không tới thành đô, tiêu tiền như nước, lấy thanh lâu và đỗ phường làm mục đích sống, đã thành công tiêu trừ sự cảnh giác của thái tử Yên Nguyên Tịch. Tám tên thị vệ canh cửa cũng không còn nghiêm ngặt như lúc ban đầu, ba người Dận Không có thể tự do đi ra vào chất tử phủ mà không có người đi kèm. Yên Nguyên Tịch cũng không muốn làm bọn họ chết đói tại Đại Tần, ngày ngày vẫn đem đến cơm thô rượu nhạt

Dận Không ở trong cung Đại Khang tuy là tại lãnh cung, nhưng vẫn là những bữa ăn đầy sơn hào hải vị, nay nếm thử những món ăn bình dân, cũng có cảm giác mới lạ, ngon miệng

Nhìn hắn ăn những món thô lậu trong rất ngon miệng, Tôn Tam Phân nhịn không được thở dài, buông đôi đũa trên tay xuống nói:

-Thái Tuyết! Ngươi đi tây sương lấy một ít hạt sen nấu cho công tử chén chè

Thái Tuyết cắn môi dưới nhẹ nhàng ,buồn bả nói:

https://thuviensach.vn

-Số hạt sen tiên sinh mang từ Đại Khang đã dùng hết rồi

Tôn Tam Phân kinh ngạc nói:

-Hắn là có rất nhiều, như thế nào lại….?

Dận Không cười giãi thích:

-Ta uống không quen mùi, nên đã cho nấu mời bọn thị vệ canh cửa bên ngoài rồi!

Tôn Tam Phân cứng họng gương mắt nhìn Dận Không, hạt sen thứ đó là được chọn từ tinh phẩm trong tinh phẩm mà lấy ra, giá trị ít nhất trên ngàn lượng, thế mà hắn âm thầm lặng lẽ tặng cho người khác, hắn tiêu cả mười vạn lượng vào sòng bạc Tôn Tam Phân không đau lòng, nhưng đối với một đại phu, thì dược tài quý hiếm há có thể đem ngân lượng so sánh

Chứng kiện vẻ mặt Tôn Tam Phận giận hắn không nói, trong lòng Dận Không âm thầm bật cười, hắn trước sau không biết được, đến tột cùng vì nguyên nhân gì , Tôn Tam Phân lại theo hắn sang Tần, nhưng Dận Không biết hắn ắt hắn có lý do. Lần này Dận Không đối với Tôn Tam Phân hiểu rõ hơn một chút, con người này nếu hắn tình nguyện không nói, thì không ai có thể từ miệng hắn hỏi ra một câu nào

Tôn Tam Phân còn nói ra một câu khiến Dận Không phải suy nghĩ lại

-Công tử không thích hạt sen thì quên đi, nhưng Thái Tuyết thể chất suy yếu, còn cần phải tẩm bổ. hà….

Tôn Tam Phân thở dài một câu

Thái Tuyết cuốn quít nói:

-Nô tỳ thân thể đã sớm bình phục, Tôn tiên sinh không cần phải lo lắng!

https://thuviensach.vn

Dưới tình huống cấp bách, nàng quên che dấu thân phận nữ nhi của mình, nhưng thật ra, trước mặt Tôn Tan Phân thì không còn là bí mật, trong lúc trị thương cho Thái Tuyết, hắn đã biết điều này

Dận Không nhìn khuôn mặt tái nhợt của Thái Tuyết, sau đó nhìn thức ăn đạm bạc trên bàn, thầm nghĩ hắn làm việc mà không nghĩ đến cảm thụ của người khác

Hắn đứng dậy

Thái Tuyết tưởng Dận Không vì Tôn Tam Phân nói như vậy mà nổi giận, liền khẽ thốt :

-Công tử…!

Dận Không lớn tiếng nói:

-Thái Tuyết! Chuẩn bị giấy bút, ta với ngươi đi ra ngoài một chuyến

Kỳ vương Yên Nguyên Tông ở phía đông Tần đô có một hội quán, nơi này nguyên là một ngọn đồi nhỏ, dân bản xứ đặt cho cái tên nho nhã là Trúc Ảnh Khâu, là nơi có địa hình cao nhất tại Tần đô, Yên Nguyên Tông cho cất hội quán ngay trên ngọn đồi này

Yên Nguyên Tông hào hoa phong nhã, cầm kì thi họa đều tinh thông, nhưng nói đến cao thâm thì chưa đến. Hắn ngày ngày nhàn hạ ,tu tập môn hạ thực khách tại Trúc Ảnh Khâu ngâm thơ vẽ tranh, đối với việc sưu tập thư pháp vô cùng si mê. Do anh hưởng từ Trúc Ảnh Khâu của Nguyên Tông, khu vực xung quanh nơi này tập trung rất đông văn nhân, nhiều người đến nơi này bày mực thiết bút viết thư pháp bán, hy vọng Kỳ vương có thể nhìn thấy, nếu may mắn trở thành môn hạ thực khách của hắn, thì có thể ví như một bước lên trời

https://thuviensach.vn

Dân Không lấy thân phận chất tử, thong thả ung dung , bước vào Trúc Ảnh Lâu. Hắn cùng Thái Tuyết đi một vòng quanh xem xét, chỉ thấy thư họa đều là thô sơ, chỉ có một ít xem đươc

Hắn đến gần một bức thư pháp rồi dừng bước, bức thư pháp trước mắt có thể nói là phóng bút mượt mà, phong thái coi được, có chút khí thế . Trong tất cả các chổ hắn đã xem, Dận Không thấy bức thư pháp nơi này là tốt nhất, tại đây có nhiều người đến xem, chổ này sinh ý cũng tốt nhất trong hội quán, hắn hướng vị trung niên thư sinh , người họa bức thư pháp nói:

-Đưa ta một trăm hai mươi lượng, ta họa cho ngươi một bức thư pháp

Thư sinh này nghe nói một câu, hắn sững sốt, sau đó lập tức phá lên cười ha há, đứng dậy trào phúng nói:

-Ngươi chẳng lẽ điên rồi?

Dận Không nhàn nhạt cười:

-Thư pháp đo ta họa, một bức ít nhất có giá trên ngàn lượng bạc, người không chịu, chẳng lẽ bỏ qua cơ hội kiếm tiền này?

Hắn thấy Dận Không ăn nói rành mạch ,rõ ràng hiển nhiên là một người bình thường, hai lông mày liền nhíu lại, cả giận nói:

-Ngươi đừng đứng tại đây gây chuyện, cẩn thận ta bắt ngươi đi gặp quan

Phải biết rằng đám văn nhân cạnh tranh lẫn nhau là việc rất thường thấy, hơn nữa bên ngoài Kỳ vương hội quán có hơn một trăm văn nhân viết thư pháp kiếm sinh ý, nên chuyện Dận Không làm mỗi ngày đều phát sinh tại nơi này

Thư sinh văn nhân hét một tiếng lớn, tập chung sự chú ý của mọi người xung quanh

https://thuviensach.vn

Dận Không cùng Thái Tuyết bị mọi người vây quanh, nhất thời là cái bia mọi người nhìn vào

Thái Tuyết trong quá khứ chưa bao giờ gặp tình hình này, tậm trạng kinh hoàng nói:

-Công tử! Chúng ta sao còn không mau rời đi?

Dận Không nhìn đám người xung quanh, rồi lấy tay chỉ vào bức thư pháp xuất sắc nhất nói:

-Nếu tại hạ nhìn không lầm thì bức thư pháp trên bán giá năm mươi hai lượng?

Thư sinh văn nhân quay đầu lại nhìn một chut, trên mặt không khỏi lộ vẻ đắc ý, nhìn bức thư pháp của hắn nói:

-Bức này đúng là có giá năm mươi hai lượng

Dận Không ha ha cười to một tiếng, anh mắt bộc lộ vẻ khinh thường, lớn tiếng bình phẩm nói:

-Chữ này nét bút mượt mà, phiêu phiêu dật dật, hắn là đạt tới đẳng cấp

Văn nhân thu sinh nghe hắn nói vậy, trên mặt có nét bớt giận lại, nhưng lại nghe hắn nói:

-Đáng tiếc chinh là nét chữ không có biến hóa, lại tràn ngập tục khí

Thư sinh văn nhân hé ra khuôn mặt đỏ bừng bừng nói:

-Ngươi là cái thứ gì, đứng có đứng chổ này mà bình phẩm bậy bạ

Dận Không cười nói:

https://thuviensach.vn

-Thư pháp có ba loại cảnh giới: họa núi là có thể tưởng ra ngon núi đó, họa thủy khi nhìn vào cứ tưởng ta đang đứng trước dòng sông đó là cảnh giới " vô ngã chi cảnh", thứ hai là mượn cố sự thời trước để nói ra lòng mình là " hữu thân chi cảnh", thứ ba là người với bút tùy hai mà một, hòa hợp với nhau gọi là "vong thân chi cảnh"

Dận Không nói đến đây, xung quanh không ít văn sĩ đều không khỏi tán thưởng gật đầu, bọn họ đối với giãi thích thâm thúy của hắn vô cùng đồng ý, theo lời hắn nói, thì bức thư họa trước mắt không đạt được cảnh giới nào trong ba loại kia

Văn nhân thu sinh không phục nói:

-Ngươi nói thì có biết chút, nhưng không biết có thể làm hay không?

Dận Không biết hắn không phục, nói ra lời này chính là đạt mục đích hôm nay đến đây, liền cười nói:

-Tại ha đối với thư pháp mà nói, cũng biết chút ít, mời chư vị chỉ điểm thêm

Xung quanh đám người cùng kêu lên "hảo hảo", trong đó có một số người thật lòng muốn xem khả năng của hắn, cũng có người chủ tâm khơi dậy tranh đấu giữa hắn với gã thư sinh, hòng dẹp bỏ duệ khí của hắn do sinh ý của gã này tốt nhất ở đây. Nên khi có chuyện xảy ra như vậy , đám người này cầu còn không được

Sớm đã có hai gã khiên ra hoạ án(bàn vẽ), Dận Không gọi Thái Tuyết lấy bút và mài mực cho hắn ,đặt lên trên bàn, mọi người tản ra xung quanh thành một vòng tròn , xem hắn biểu diễn

Hắn tập chung tinh thần, hai bàn tay xoa xoa lẫn nhau, đây là thói quen của Dận Không từ nhỏ, bản lãnh thư pháp của hắn cũng chưa từng thụ giáo qua bất kì danh sư nào, nhưng chính là trong hoàng cung Đại Khang đâu

https://thuviensach.vn

đâu cũng treo những trân phẩm thư pháp, tiện tay cầm cũng có thể là thư pháp của danh gia trong thiên hạ. Từ lúc năm tuổi, Dận Không đã tập viết theo những nét chữ đó, mẫu thân hắn thấy vậy nên dốc lòng chỉ dậy ngày ngày, đến năm mười hai, hắn đã có thể họa những bức thư pháp giống như danh gia đương thời

Dận Không lấy bút chấm mực, sau đó thuận tay phóng bút, nét vẽ của hắn rồng bay phượng múa, hào khí vạn trượng, bút trên tay hắn lên lên xuống xuống không có gì ngăn trở, thuận bút thuận ta, liên miên bất tận, nét chữ trên mặt giấy biến hóa không ngừng

Xung quang ,đám người chứng kiến thấy nét chữ như rồng bay phượng múa,không ngừng phát ra tiếng kinh hãi than thầm, gã văn nhân thu sinh nhìn hắn phóng bút, lập tức nhận ra rằng trình độ của gã còn thua xa nhiều lắm

Thư sinh văn nhân run giọng nói:

-Ngươi vừa rồi nói, bức thư họa này giá bao nhiêu?

Hắn nói như vậy vì ngay từ đầu, Dận Không nói đưa một trăm hai mươi lượng thì cho gã một chữ

Dận Không lạnh nhạt cười nói:

-Tiên sinh tưởng ta nói đùa sao?

Thư sinh văn nhân đỏ mặt tía tai cúi đầu xuống,rồi ngẫng đầu lên tựa hồ quyết tâm nói:

-Ta đưa cho ngươi hai trăm lượng bạc!

Dận Không còn chưa trả lời, thì nghe một tiếng nói trong đám đông vang lên:

https://thuviensach.vn

-Thư pháp như thế thì dù có tiền cũng không thể cầu! Ta trả ba ngàn lượng bạc cho bức thư pháp này

Tại Tần đô, người có khả năng lớn giọng như vậy không nhiều lắm, huống chi đây là Trúc Ảnh Khâu Kỳ vương hội quán

Dận Không trên mặt hiện lên nét tiếu ý, xoay người lại nhìn người lên tiếng với vẻ mặt làm bộ ngạc nhiên

Đây là lần đầu tiên ,Dận Không nhìn thấy Yên Nguyên Tông, trên người khoác một tấm long cẩm bào màu lam, được may một cách tinh xảo, khuôn mặt anh tuấn, phong thái quyền quý, khí độ ung dung

Yến Nguyên Tông mỉm cười hướng Dận Tông đi tới, đi theo sau hắn là hai gã vóc người tráng kiện, chính là môn hạ thực khách trong phủ, một gã có khuôn mặt đen, cầm tấm ngân phiếu đến đưa Dận Không, thân thủ vô cùng nhanh nhẹn

-Vị huynh đệ này nghi biểu đường đương, phong thái xuất chúng, không biết là cao nhân phương nào?

Kỳ vương quả nhiên như lời đồn, cần hiền tài như khát nước, bình sinh hòa nhã cởi mỡ

Dận Không đem ngân phiếu đưa Thái Tuyết ,rồi nói:

-Chỉ là một chút tài năng, không đáng để nhắc tới

Nói xong, hắn cùng Thái Tuyết thu dọn bút giấy, liền rời đi

Kỳ vương ngăn cản Dận Không lại nói:

-Yên mỗ có mở một hội quán gần đây. Nếu tiên sinh không bận thì xin ghé vào chốc lát

https://thuviensach.vn

Dận Không làm ra vẻ không hứng thú nói:

-Đa tạ thình tình của huynh đài, có điều ở nhà còn có việc gấp, hôm nay không được, nếu có cơ hội sau này sẽ trở lại bái phỏng

Dận Không chính là dùng sách lược, vì biết Kỳ vương đối với thư pháp vô cùng si mê, nên khẳng định hắn sẽ không bỏ qua cơ hội này

Trên nét mặt Kỳ vương lộ vẻ thất vọng, hai gã môn hạ thực khách bên cạnh nhìn thái độ hờ hững của Dận Không, không nhịn được, một tên bước tới nói:

-Hỗn trướng! Ngươi có biết là đang nói chuyện với ai không?

Kỳ Vương Yên Nguyên Tông trừng mắt với gã vừa nói một cái, trách cứ hắn nhiều chuyện, hán tử kia liền sợ cúi đầu xuống, Dận Không cung kính khiêm tốn cúi người thi lễ, xoay người cùng Thái Tuyết đương trường rời đi, trên đời này thứ mà khó cầu thì càng có giá, nếu giả dạng nhân vật loại này thì bản thân hắn có thể biểu diễn đến mức siêu phàm

Thái Tuyết mang vẻ mặt không hiểu ngơ ngác, theo Dận Không rời khỏi Trúc Ảnh Khâu, nàng vốn nhìn ra hắn chọn Kỳ vương hội quán bán chữ chính là muốn gặp Kỳ vương, nay Kỳ vương chủ động mời gặp ,hắn lại từ chối, nên lộ ra vẻ cực kỳ khó hiểu

Thấy xung quanh không có người, Thái Tuyết thấp giọng nói:

-Công tử vì sao không nhận lời mời của Kỳ vương?

Dận Không lạnh nhạt cười nói:

-Nếu ta chủ động đi tìm hắn, thì trong mắt hắn ,ta chỉ tầm thường như đám môn hạ thực khách kia, nếu ta đoán không sai, lòng hiếu kì của hắn sẽ bộc phát, rất nhanh hắn sẽ tới cửa nhà chúng ta mà tìm

https://thuviensach.vn

Tấm ngân phiếu hơn ba ngàn lượng cũng tiêu không bao lâu. Giữa trưa, hắn cùng Thái Tuyết đến tiểu lâu ăn cơm sau đó mua một ít vật dụng và thức ăn bổ dưỡng, còn bao nhiêu hắn lại tiêu tiếp vào đỗ phường

Trở về chất phủ một thời gian không bao lâu, Dận Không liền nghe tiếng đám thị vệ ngoài cửa nói lớn:

-Kỳ vương điện hạ!

Hắn và Thái Tuyết nhìn nhau mỉm cười. Buôn quyển sách trên tay, Dận Không chậm rãi hướng cửa ngoài bước tới

Yên Nguyên Tông mang theo một gã cầm trên tay một hộp gỗ được làm rất tinh xảo, bước vào đại môn , xa xa hướng Dận Không cười nói:

-Ta cứ tưởng là cao nhân nào mới xuất hiện tại Tần đô, hóa ra là Bình vương điện hạ

Dận Không ra vẻ sợ hãi nói:

-Lúc trước không biết là điện ha, nên đã thất lể.Thân phận bây giờ của Dận Không sao dám để điện hạ xưng hô như vậy!

Yên Nguyên Tông nghe nói, liền hiểu hắn đáng oán trách thân phận, lạnh nhạt cười cười, ra hiệu tên thư đồng đem hộp gỗ đặt trên cái bàn đá trong hoa viên

Đã vào đầu xuân, thời tiết chỉ còn đôi chut se se lạnh , trong hoa viên hoa cỏ đâm chồi nảy lộc, Dận Không cùng Yên Nguyên Tông ngồi xuống bên cạnh bàn đá

Yên nguyên Tông nói:

-Bình vương điện hạ! Tuổi còn trẻ mà công phu thư pháp thật cao thâm, Nguyên Tông thật sự bội phục

https://thuviensach.vn

Dận Không khiêm tốn nói:

-Chút tài mọn, Kỳ vương quá khen!

Thái Tuyết bưng trà tới cho hai người

Kỳ vương đưa tay mở hộp gỗ, xuất ra một quyển trục, bao bọc bên ngoài là lớp lụa, mở ba lớp lục ra thì quyển trục chân chính mới xuất hiện

Kỳ vương cẩn thận cầm cuốn trục đưa tới cho Dận Không nói:

-Đây là thư pháp mà Nguyên Tông đã cất công khổ cực vài ngày trước đây sưu tầm từ Đại Hán, Bình vương có thể giúp ta coi nó là thật hay giả

Thái Tuyết cùng tên thư đồng liền hé mắt nhìn tò mò, Dận Không đem cuốn trục từ từ mở ra, khi hắn nhìn thấy rõ, trong lòng mừng thầm một trận, bức họa này vẻ một người giữa bốn phương tám hướng cô độc đứng trên ngọn núi ngẫng đầu nhìn lên trời ,bức họa này có tên gọi là " ngự sơn trông trời". Hắn dám khẳng định bức này là thứ phẩm. Do bức chính phẩm từ lúc hắn bảy tuổi, đã được mẫu thân hắn cho xem qua, trí nhớ của hắn thì thiên hạ hiếm thấy, nên trong lòng có thể khẳng định chính xác

Dận Không làm ra vẻ tỉ mỉ quan sát, nhíu mày suy tư ,sau đó hướng Kỳ vướng nói

-Vật này quả thật là thứ phẩm

-Nga!

Kỳ vương cũng không có biểu hiện ngạc nhiên nhiều lắm, ánh mắt chỉ toát ra vẻ thưởng thức, nội tậm Dận Không suy nghĩ: " Chẳng lẽ hắn cố ý cầm một bức thứ phẩm đến để thử tài ta"

Dận Không cất cao giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Người họa bức này , vốn là người đạm bạc danh lợi, ẩn cư nơi thế ngoài đào viên, nên thư pháp toát lên vẻ phóng túng tự do tự tại, bố cục tự nhiên bên trong lại vô cùng thâm thúy, sơn thủy hài hòa, bốn phía đầy hào khí, lúc đương thời không ai có thể đạt được cảnh giới tương tự, người này đã hòa mình cùng với thiên nhiên xung quanh, có thể gọi là " thiên nhiên cảnh giới"

Kỳ vương gật đầu tấm tắc, Dận Không nhìn tiếp bức họa nói:

-Bức họa này có thể nói là vẻ bên ngoài so với nguyên tác, gần như hoàn toàn giống, nhưng không toát lên được cái khí thế và cái hồn như nguyên tác

Đôi mắt Kỳ vương toát lên vẻ thán phục, hắn làm sao biết , Dận Không đã nhìn thấy bức chính phẩm, nên hắn dựa vào đó giãi thích tường tận

Dận Không lúc này mời Kỳ vương dùng trà, hai người vừa uống trà vừa bàn luận văn chương thư pháp cổ kim, Dận Không cái gì đã đọc qua thì nhớ rất rõ, hơn nữa văn hóa Đại Khang uyên thâm hơn rất nhiều so với Tần, nên hắn giãi thích rất rõ ràng các khúc mắt của Nguyên Tông.

Hai người đều sinh ra từ gia đình hoàng tộc, ít nhiều có chung chút đồng cảm, nên nói chuyện với nhau rất hòa hợp, ăn ý

Đông tay kim cổ, hết văn chương thơ phú, lại đến cầm họa..,Kỳ vương giọng nói vẫn hăng hái , thư đồng bên cạnh liền chủ động nhắc nhở:

-Điện hạ! Tối nay, ngài còn phải vào cung dự tiệc

Kỳ vương lúc này mới dừng lại,Dận Không nhanh đứng lên tiễn hắn

Kỳ vương cầm hai tay hắn nói:

https://thuviensach.vn

-Nguyên Tông cùng Bình vương, vừa gặp đã như tri kỷ, nếu hôm nay không có chuyện quan trong, nhất định sẽ cùng người nói chuyện thâu đêm

Dận Không ra vẻ kích động nói:

-Dận Không và điện hạ đều có cùng tâm tư ,sở thích

Kỳ vương nói:

-Nếu như thế, giữa trưa ngay mai, mời Bình vương đến phủ, ta cón nhiều bức thư pháp thượng phẩm chờ Bình vương thỉnh giáo

Dận Không đương nhiên không có ý do từ chối, mỉm cười đáp ứng

Do là lần đầu đến nhà người, nên phải mang theo một ít lễ vật, Dận Không kêu Thái Tuyết mua một cây Bạch phiến (quạt trắng), hắn cầm bút viết lên trên mặt quạt bài một bài thơ, Thái Tuyết đứng bên chong đèn sáng, chờ hắn viết xong, cầm lên xem , nhịn không được nói:

-Thư pháp công tử quả nhiên là phi phàm thoát tục, khó trách Kỳ vương bỏ ra hơn ba ngàn lượng mua một bức thư pháp của người

Dận Không cười nói với Tôn Tam Phân đang ngồi bên cạnh:

-Tôn tiên sinh nếu muốn ta hổ trợ viết toa thuốc, ta có thể giúp không lấy tiền

Tôn Tam Phân cười khổ nói:

-Sợ rằng ở Tần đô, ít người có khả năng mua dược liệu bằng đơn thuốc này

Đi Kỳ vương phủ lần này, Dận Không không dám mang theo Thái Tuyết. Kỳ vương phủ thức khách gần một vạn, trong đó ắt hẳn có kỳ nhân dị sĩ,

https://thuviensach.vn

Thái Tuyết tuy thuật hóa trang có chút xảo diệu, nhưng vẫn có thể có người nhìn ra được

Hắn mặc một trường bào màu xanh, một tay cầm quạt, một tay cầm quà, phe phẩy đi tới Kỳ vương phủ

Kỳ vương phủ tọa lạc gần một cái hồ phía nam Tần đô, phong cách kiến trúc so với phủ thái tử hoàn toàn bất đồng, cả tòa vương phủ nguy nga tráng lệ, mái cong uốn lượng làm cho người nhìn xem cảm giác đáng ở một nơi nào đó tại Giang Nam, chủ thể kiến trúc cũng không giống như phong cách chủ đạo tại Tần, toàn bộ kết cầu nơi đây đều làm bằng gỗ, khắp nơi là những bức điêu khắc. Nhìn thấy thế, Dận Không lập tức nghĩ ngay đến mẫu thân của Kỳ vương là Hạng Tinh, tòa vương phủ này tám chín phần là bị ảnh hưởng của nàng

Đi tới đại môn, Dận Không đưa thiếp mời cho đám giữ cửa, không bao lâu, thì thấy đích thân Kỳ vương mặc áo màu trắng nho nhả từ trong phủ đi ra

Hắn từ xa cười nói:

-Bình vương quả nhiên thủ tín, Nguyên Tông trong lòng đang tính tới trước cửa chờ ,xảo diệu Bình vương vừa tới

Dận Không cười nói:

-Dận Không nóng lòng gặp Kỳ vương, nên mới mạo muội đến đây!

Kỳ vương cùng hắn nhìn nhau, đồng thời cười phá lên

Đi vào đại môn vương phủ, Dận Không mới cảm giác được diện tích nó cực kì lớn, xung quanh là từng hàng cây cổ thụ cao to, giữa là một mặt hồ hình bán nguyệt rộng lớn chính giữa hồ có một khoảng đất rộng chừng mười mẫu hơn trên đó là một tòa phủ to lớn, được trang trí tinh xảo ,bên

https://thuviensach.vn

phải chính là một tiểu lâu cao cao, con đường đi được ốp đá trắng tinh, nối tiếp là cây cầu dài bắc qua hồ, xung quanh trồng đầy trúc,dưới chân nghe tiếng nước chảy róc rách, tạo thành một cảnh tượng với đầy đủ sông suối ,cỏ cây, cầu đá khúc khuỷa, cổ thụ soi mình, hoa lá chen nhau đua sắc, đi trên cây cầu một quanh co một lúc , xuất hiện ngay trước mắt Dận Không là tòa tiểu lâu

Dận không nhìn xung quanh ,có thể đoán ra bố cục của tòa vương phủ, tòa vương phủ này vốn được xây dựng trên một mãnh đất nằm giữa cái hồ lớn, nên đã mượn nước từ nó làm thành dòng suối uống lượn chảy đi khắp phủ, kiến trúc tráng lệ cao nhỏ, nhưng bố cục hài hòa, trong lòng Dận Không không thể không tán thưởng, mặc dù hắn ở Đại Khang cũng chưa từng thấy tòa phủ đệ nào lại có khí chất như vậy

Phía trước tòa tiểu lâu là vườn hoa, mấy mĩ tì mặc áo trắng đang cắt cây tỉa cảnh chăm sóc hoa, đám mĩ tì mặt đẹp như ngọc, dưới hoa trong ánh mặt trời càng toát ra vẻ kiều diễm làm động lòng người, hai người xuyên qua vườn hoa, đi tới nơi Kỳ vương hàng ngày thường đọc sách, thưởng nguyệt chính là tòa tiểu lâu phía trước. Tòa tiều lầu nguyên là đươc cất từ gỗ hoàn toàn mà tạo thành

Dận Không cẩn thận quan sát, thì nhận ra , gỗ làm tòa tiểu lâu này chính là loại gỗ Đàn Hương chỉ có tại Đại Hán, tiểu lâu một nửa nằm trên đất, nửa còn lại treo trên hồ, phía trông ra hồ còn làm một đài dùng để ngắm cảnh bên cạnh là một cái thang treo dùng kéo lên hay hạ xuống một cái thuyền nhỏ thuận tiện cho việc đi ra giữa hồ

Từ bên ngoài nhìn vào, thì tòa tiểu lâu chỉ là làm từ hương mộc, thô sơ không đồng nhất, nhưng đến gần lại thì chính vẻ không đồng nhất , lộn xộn đó mới tạo nên vẻ đẹp của chính tiểu lâu này , xung quanh kì hoa dị thảo , tạo cho không gian tràn ngập mùi thơm dịu mát, cùng với mùi hương tỏa ra từ gỗ, hai mùi kết hợp hòa quyện lại làm cho người trong tiểu lâu chưa uống mà đã say

https://thuviensach.vn

Phía trước tiểu lâu có sáu bậc thang gỗ, bước lên bậc thang, đi vào một hành lang,hai bên hành lang xếp từng hàng các tượng gỗ điêu khắc, cách sắp xếp ẩn chứa nguyên lý phong thủy "Tam chiết nhị khúc, nhật loan tứ giác", đại sảnh tiểu lâu bên trong trang trí cực kì tinh xảo, tường chắn sàn lót đều bằng gỗ bóng mượt tạo thành, rèm cửa sổ có họa tiết trông rất sinh động chắc phải là do một thợ thủ công tài năng làm ra

Giữa đại sãnh là cái bàn gỗ đặt một cách vừa vặn hợp lý , trên bàn là bộ trà cụ tất cả đều làm từ gỗ cao cấp và quý hiếm

Dận Không quan sát xung quanh, trên tường quả nhiên treo nhiều bức thư pháp trân phẩm, nhìn ở giữa có một bức thư pháp thật lớn,hắn đoán ra đây là thủ bút của Yên Nguyên Tông, bèn đi lại ra vẻ cẩn thận chăm chú thưởng thức

Kỳ vương cũng rất tâm lý, thấy hắn say mê ngắm nhìn bức thư pháp ,bèn không làm gián đoạn ,ra ý bảo nô tỳ đi ra pha trà, rồi yên lặng đứng bên cạnh chờ đợi

Dận Không cũng tự nhiên không bỏ qua cơ hội khảo nghiệm tính kiên nhẫn của Kỳ vương, hắn làm vẽ bộ dáng suy tư, đừng cho đến lúc toàn thân tê dại không chịu nổi, rồi mới mở miệng nói lên một tiếng:

-Hảo chữ!

Yên Nguyên Tông trên mặt lộ vẻ vui mừng, về phương diện thư pháp hắn còn thua xa Dận Không, từ lúc Dận Không trước mặt hắn biểu diễn, ánh mắt hắn đã vô cùng tin tưởng vào tài nghệ của Dận Không, nên khi Dận Không khen hắn, trong lòng vô cùng hài lòng ,thoải mái

Yên Nguyên Tông cười nói:

-Tuy là hảo chữ, nhưng so với Bình vương điện hạ, thì còn kém xa ngàn dặm

https://thuviensach.vn

Lúc này ,Dận Không mới lấy cây quạt trong người mang ra, hai tay cầm đến đưa cho Kỳ vương, miệng nói:

-Kỳ vương điện hạ! Đêm qua vì điện hạ, Dận Không đã phóng bút trên một mặt quạt, lấy nó làm quá bái kiến, mong rằng điện hạ đừng chê cười

Nguyên Tông mở quạt ra, hai mắt nhất thời lộ rõ sự kích động, nét bút trên quạt so với nét bút tại Trúc Ảnh Lầu còn tinh tế và khí thế hơn nhiều lần

-Hảo chữ! Hão chữ!

Yên Nguyên Tông liên tục khen hai câu, đem quạt ngắm hồi lâu, không buông xuống

Yên Nguyên Tông đối với thư pháp và họa, quả thực si mê cùng cực, trên tường, trên giá kệ sưu tầm không biết bao nhiêu mà kể, nếu hắn cho Dận Không xem và bình phẩm hết chổ này sợ rằng có khi mấy tháng công phu cũng chưa xong, cũng may hắn không có ý định làm như thế, cẩn thận xếp quạt lại hắn cùng Dận Không bước tới tòa thủy tạ

Sớm đã có bốn nữ tì tại thủy tạ chuẩn bị rượu và thức ăn, khí trời mát mẽ, bốn nữ tì trên mình đều khoát bộ áo lụa trắng mỏng manh, thân thể mềm mại,nét thanh xuân hiện rõ trên từng khuôn mặt xinh đẹp

Nô tỳ của Yên Nguyên Tông mỗi người đều là tuyệt sắc, sau này Dận Tông mới biết, số nữ tỳ này đều là tú nữ tuyển vào hoàng cung làm phi tần, đương kim hoàng hậu vì thương con mà đem các nàng ban tặng, nhưng mục đích chính của hoàng hậu là sợ Yên Uyên thấy các nàng mà thay lòng, làm ảnh hưởng đến địa vị trong hậu cung. Cho nên nô tỳ của Kỳ vương so với cung nữ trong cung còn đẹp hơn gấp nhiều lần, thử nghĩ Hạng Tinh như thế nào mà lại đem nhưng cung nữ xinh đẹp lại xuân xanh ngời ngợi ở cạnh, để làm tăng nguy cơ cho chính mình cơ chứ!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Dận Không nhìn trước ngực bốn mĩ tì đảo qua đảo lại, Yên Nguyên Tông thấy hắn như vậy, nhịn không được mỉm cười, Nguyên Tông đã đại khái nghe được cái lời đồn về hắn

Yên Nguyên Tông theo đuổi cuộc sống hoàn mỹ, chẳng những hắn dùng những dụng cụ ăn hết sức tinh xảo, thậm chí cách bày biện món ăn cũng rất bắt mắt, nhìn chúng tựa như tác phẩm nghệ thuật, Dận Không quả thực có chút không đành hạ đũa

Yên Nguyên Tông cùng Dận Không đối ẩm một chén , nói:

-Theo ta được biết, Bình vương năm nay mới mười sáu tuổi, nhưng thư pháp lại tinh thông đến thế, không biết gia sư là ai?

Hắn lạnh nhạt cười:

-Dận Không không có sư phụ, sở học thư pháp là do lúc trước mô phỏng theo những tinh phẩm mà ra.

Những lời này của Dận Không ,thực chất không hề khoe khoang, ngoài trừ mẫu thân hắn chỉ dạy, thì bản thân hắn hoàn toàn tự học mà thành

Yên Nguyên Tông khen:

-Bình vương quả nhiên là tài nghệ kinh thế

-Lời này của điện hạ khiến Dận Không vô cùng xấu hổ, trừ bỏ tài mọn thư pháp ra, thì không có sở trường gì, Kỳ vương chê cười rồi!

Dận Không cố lộ ra dáng vẻ xấu hổ

Yên Nguyên Tông ha hả cười to lên một tiếng, ánh mắt nhìn xuống phía dưới hồ. Một tiếng đàn du dương từ xa vọng lại, Dận Không lắng tai nghe, tiếng đàn phảng phất như nội tâm của một nữ tử đang tương tư, âm trầm rồi

https://thuviensach.vn

chợt lên cao vút, đi sâu vào nội tâm người nghe, làm cho tâm trạng không khỏi buồn bả, suy tư

Dận Không nhìn theo ánh mắt Yên Nguyên Tông, thì thấy trên chiếc thuyền độc mộc chất đầy hoa, đầu thuyền đang đứng là một nữ lang vận bạch y trên tay là chiếc đàn, tóc dài bay bay trong gió, chiếc thuyền chạy từ từ gấn đến tiểu lâu, thì mới nhận ra nữ lang khoảng mười bảy, mười tám tuổi, đôi mi thanh thú tựa trăng non, đôi mắt đẹp nhưng ánh mắt lại chứa đựng nổi đau thương, da thịt trắng ngần như tuyết

Dận Không ánh mắt như si như dại nhìn nữ lang, cơ hồ quên mất mình đang ở chổ nào, đến lúc Nguyên Tông lớn tiếng gọi, hắn mới từ trong mộng bừng tỉnh dậy, xấu hỗ cười nói:

-Âm khúc này, nhân gian khó có thể nghe được vài lần, Dận Không thật là thất thố!

Yên Nguyên Tông cười nói:

-Nàng tên là Dao Như, là nô tỳ của vương phủ, nếu Bình vương thích, ta sẽ đem tặng nàng cho người.

Hắn cuốn quít chồi từ:

-Quân tử không đoạt sở thích của người khác, Dận Không không dám!

Yên Nguyên Tông a a cười, cùng không tiếp tục đề tài này, đang lúc nói chuyện, chiếc thuyền độc mộc đã đi tới trước thủy tạ, hai mĩ tì tiến tới dùng tháng treo đem thuyền lên bờ. Dao Như tựa như tiên nữ đang dạo bước, Ánh mắt Dận Không nhìn Dao Như, nàng thoáng cười lên, Dận Không thầm nghỉ: “ Nữ lang này đúng là tuyệt thế giai nhân, Yên Nguyên Tông như thế nào lại bỏ được, nói đem nàng cho ta chắc là thử dò xét, nếu ta đáp ứng, sợ rằng làm trò cười cho người

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tông hướng Dao Như nói:

- Dao Như! Vị này là Đại Khang Bình vương điện hạ, bức thư pháp mà người khen không hết lời chính là thủ bút của hắn

Đôi mắt xinh đẹp của Dao Như tóa lên một tia ngưỡng mộ, nàng nhẹ nhàng thanh thoát đi tới gần Dận Không ,ôn nhu nói:

-Nô tỳ Dao Như bái kiến Bình vương điện hạ!

Giọng nói của nàng tụa như tiếng hoàng oanh đang hót buổi sớm mai , âm thanh có chút đượm buồn, làm người nghe có thể bị câu hồn đoạt phách, nàng đứng gần Dận Không, trên thân thể tỏa ra mùi hương thoang thoảng, hắn nhịn không được, tim đập thình thịch

Yên Nguyên Tông liếc một ánh mắt, Dao Như cầm lấy bầu rượu, đổ đầy vào chén Dận Không, hai tay cầm chén giơ cao về hướng hắn nói:

-Nô tỳ kính Bình vương điện hạ một chén!

Hắn tiếp nhận chén rượu , vô tình chạm vào bàn tay nàng, trong lòng không khỏi rung động, Dao Như tựa hồ cảm giác được, đôi mặt đẹp hiện ra nét cười, nét ngượng ngùng, nàng liền cúi đầu xuống

Yên Nguyên Tông ra hiệu cho Dao Như ngồi cạnh Dận Không, hắn rốt cuộc nói ra việc chính hôm nay:;

-Nguyên Tông có một chuyện muốn nhờ!

Dận Không cuốn quít nói:

-Kỳ vương điện hạ đã phân phó, chỉ cần Dận Không có thể làm được cho dù qua dầu sôi lửa bỏng, vạn tử cũng không chối từ

https://thuviensach.vn

Có lẽ do lời Dận Không nói quá mức khoa trương, nên Nguyên Tông cùng Dao Như đều mỉm cười

Yên Nguyên Tông cười nói:

-Bình vương nói quá lời, ta nghĩ chuyện này đối với Bình vương mà nói thì không có khó khăn gì! Ba ngày sau là ngày sinh của mẫu hậu ta, người tròn ba mươi lăm tuổi, ta muốn tặng người một trăm thọ đồ, hướng người chúc thọ.

Dận Không gật đầu nói:

-Kỳ vương yên tâm! Dận Không quyết định toàn lực làm tốt chuyện này.

Yên Nguyên Tông kích động đứng dậy , lúc này xa xa có một nô tỳ cùng đi với một gã hán tử hướng phía này đi tới, tên hán tử là người mà Dận Không gặp ở Trúc Ảnh Khâu, chính là môn khách thân cận nhất của Kỳ vương

Yên Nguyên Tông thở dài lắc đầu nói:

-Thật sự là không đúng lúc, ta phải đi ra ngoài làm chút chuyện

Dận Không cuốn quít đứng dậy định cáo từ

Hắn không nghĩ Yến Nguyên Tông lại nói:

-Ta đã thu xếp cho Bình vương chổ nghĩ ngơi, Bình vương tạm thời ở chổ ta hai ngày này đi.

Dận Không ngẫng ra, không nghĩ tới Yên Nguyên Tông lại giữ hắn ở lại

Yên Nguyên Tông lại nói:

-Ta sẽ phái người tới chất tử phủ báo lại, Bình vương yên tâm

https://thuviensach.vn

Nguyên Tông hướng đến Dao Như nói:

-Ngươi hầu Bình vương đến Vân Vụ Lầu nghĩ ngơi

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 8: Sắc Đẹp

Dận Không theo bốn nữ mĩ tỳ đi đến Vân Vụ Lầu theo lời dặn của Nguyên Tông. Hắn có chút thất vọng, vốn định nhân cơ hội này để gần với Dao Như hơn ,nhưng không ngờ nàng lại không đi cùng

Đi đến Vận Vụ Lầu, hắn quan sát nhìn, trong lòng thầm nghĩ, Nguyên Tông vì hắn đã thu xếp chổ này vô cùng chu đáo. Tầng một gồm đại sảnh và phòng tắm, tầng hai dùng làm thư phòng, tầng ba dành làm phòng ngủ cho Dận Không

Bốn mĩ tỳ, dẫn hắn đi tới phòng tắm, đã thấy nước tắm chuẩn bị sẵn, trong bồn chứa đầy nước nóng, rãi đầy hoa sen, một mĩ tỳ dịu dàng nói:

-Bình vương điên hạ! Mời ngài cởi y phục

Dận Không ở Đại Khang cũng không ít cơ hội được tỳ nữ phục vụ khi tắm, nhưng khi đó tuổi hắn còn nhỏ, không chú ý đến việc nam nữ, từ khi cùng Trân phi xảy ra chuyện đó, hắn đối với việc trước mặt sinh ra rất nhiều ý nghĩ phức tạp

Hai mĩ tỳ giúp Dận Không cởi áo ngoài, một người dắt hắn tới cái bồn tắm, ngồi vào bồn, hắn thấy toàn thân trở nên thoái mái, vô cùng ấm áp, cái bồn làm bằng đá vô cùng sáng bóng chính là từ Hỏa Vân Thạch tạo thành

Một giọng nói ôn nhu cất lên:

-Các ngươi đi ra , để ta hầu hạ Bình vương tắm rửa

https://thuviensach.vn

Nội tâm Dận Không chấn động kinh hãi thầm thốt lên :

-Dao Như!

Dao Như khoát trên mình bộ trang phục màu đỏ, tóc dài không bối ,cái cổ trắng ngần, cánh tay mềm mại thon thả đi vào nói

Nàng mặc chiếc áo được may vô cùng tinh xảo, vừa vặn với thân hình càng làm tôn thêm vẻ đẹp trời sinh thêm vài phần rạng rỡ, mỗi bước đi , đều lộ ra bên ngoài một đôi chân dài ,kiều diễm. Phía trước vun cao, cái eo nhỏ ẩn hiện sau tà áo mỏng

Bốn nữ tỳ vâng dạ một tiếng, sau đó rời đi ra ngoài sảnh đứng hầu

Dao Như trên tay cầm khay rượu đặt nhẹ trên thềm đá, Dận Không cũng đã gặp qua cảnh này không ít, nhưng trước mặt là Dao Như tuyệt sắc nên nội tâm hắn vô cùng khẩn trương

Cánh tay trắng hồng, mềm mại nhẹ nhàng rót rượu vào trong chén, sau đó nàng tự tay dâng lên trước mặt hắn, nói nhẹ:

-Mời Bình vương dùng rượu!

Dận Không đắm chìm trong ánh mắt nhu tình của nàng, tay vô thức cầm chén rượu cạn sạch, một làn hơi nồng chạy dài từ phế quản xuống tới tận thực quản bên trong

Dao Như khẽ nở nụ cười , tay cầm lấy chén , e lệ uống cạn chén rượu, nhẹ giọng nói:

-Rượu này gọi là “Tam Trọng Tuyết”, dùng nước từ tuyết tan ra mà tạo thành

Dận Không tuy bên ngoài mang dáng vẻ thư sinh yếu ớt, nhưng do hắn ở lãnh cung nuôi chí lớn, rất siêng năng tập luyện thân thể, nên thân thể rắn

https://thuviensach.vn

chắc, vọc dáng tráng kiện, nở nang

Dao Như thấy vậy A lên một tiếng nhẹ nhàng, nàng không ngờ hắn lại tráng kiện như vậy, tay nàng nhẹ nhàng vuốt ve cơ thể hắn, dùng khăn bông lau nhẹ tấm lưng trần, nàng vóc nhẹ từng đóa hoa sen ,rồi chà sát lên da thịt Dận Không

Hắn im lặng nhắm mắt mà hưởng thụ, thì lúc này Dao Như trút bỏ bộ trang phục màu đỏ xuống đất, bước nhẹ vào bồn tắm ngồi đối diện với Dận Không, đôi gò bồng đào được điểm xuyết hai hạt hồng ngân ngay trước mắt hắn hiện rõ mồn một

Dận Không xoay đầu đi chổ khác,nhắm hai mắt lại, cố gắng kiềm chế dục vọng, thầm nghĩ nếu mình không cẩn thận dễ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục

Dao Như là giai nhân tuyệt sắc, bất kì nam nhân nào trong tình cảnh này không thể không động tâm, nhưng nếu nàng và Kỳ vương có quan hệ nào đó, nếu hắn vọng động, khẳng định tương lai sẽ gặp hậu quả vô cùng tai hại

Dao Như chồm tới trước mặt Dận Không ,hai mắt nàng nóng rực nhìn hắn nói:

-Công tử muốn Dao Như? Sau này mỗi ngày đều có thể…!

Dận Không cố hết sức kiềm nén dục vọng , cười nói:

-Ta chỉ tạm thời ở lại vương phủ , chỉ sợ cơ hội gặp mặt nàng sau này cũng có nhiều lắm..!

Dận Không nói xong, xoay đầu sang chổ khác, Dao Như chồm tới ôm hắn, dụi nhẹ bờ ngực mềm trên mặt , nước chảy từng dòng từ trên mái tóc đen tuyền xuống mặt hắn, nàng khẽ thốt ôn nhu vào tai hắn

https://thuviensach.vn

-Kỳ vương đã đem Dao Như ban cho điện hạ, sau này Dao Như sẽ là nô tỳ bên cạnh hầu hạ người, cớ sao lại nói không có cơ hội gặp mặt?

Dận Không xoay đầu lại trước mặt hắn là ánh mắt nồng cháy của nàng

Dao Như khẽ thốt :

- Điện hạ…..

Thời điểm này, nếu Dận Không từ chối, khẳng đính hắn là ngốc tử, hắn cầm tay nàng, ôm nhẹ vào lòng. Dao Nhu khẽ " A" lên một tiếng duyên dáng, thân hình mềm mại hương thơm nồng nàn quyện vào thân thể hắn

Sau một hồi cuồng nhiệt trong bồn tắm, bên ngoài trời đã vào lúc hoàng hôn, từ trước tới giờ Dận Không cũng chưa có lần nào tắm rửa lâu như thế, ánh mắt Dao Như nồng nàn, thấm đượm vẻ xuân ý nhìn hắn mỉm cười

Dận Không cùng Dao Như dung cơm tối, sau đó hắn chuẩn bị vẻ bức "Trăm Thọ Đồ" cho Nguyên Tông

Người xưa có nói nhận ân huệ của người thì phải báo đáp, Yên Nguyên Tông đem giai nhân tuyệt sắc Dao Như tặng cho Dận Không chính là tặng cho hắn một cái nhân tình. Mặc dù hắn trong lòng luôn âm thầm nuôi chí lớn, nhưng đối với Nguyên Tông khẳng khái, Dận Không vẫn cảm kích trong lòng, cách hồi báo tốt nhất là phải ra sức vì hắn làm tốt cái lễ vật mừng thọ này

Khả năng của Dận Không vẽ bực thư pháp này không khó, nhưng hắn muốn tại bữa tiệc mừng thọ, bức thư pháp này được mọi người chú ý, nên phải tổn hao một phen tâm tư

Có lẽ trong Kỳ vương phủ, Dao Như được Nguyên Tông chỉ dạy về thư pháp rất nhiều, nên kiến thức về mặt này của nàng cũng có ít nhiều uyên

https://thuviensach.vn

bác, Dận Không không nghĩ tới Dao Như vừa xinh đẹp tuyệt trần lại có hiểu biết như vậy, nên hắn càng thêm yêu mến

Dận Không tốn một ngày để tạo bố cục, sau đó mới quyết định động bút, Dao Như bên cạnh hắn làm bạn, khiến cho thời gian này của hắn thêm phần phong lưu khoái hoạt

Kỳ vương hai ngày nay không hề tới thăm Dận Không , chắc hắn không muốn làm phiền hắn, muốn cho hắn hoàn toàn để tâm vào bức "Trăm Thọ Đồ"

Dận Không cuối cùng cũng dừng bút, Dao Như sau lưng khẽ thốt lên tiếng a mừng rỡ, sau hai ngày hai đêm nhiệm vụ của Kỳ vương giao cho hắn rốt cục cũng hoàn thành

Dao Như đi tới phía sau hắn, nhìn vào bức thư pháp, Dận Không cảm giác vô cùng hài lòng, hai ngày tâm huyết không hoàn toàn uổng phí, thấy Dận Không có vẻ mệt mỏi, nàng đưa tay lên nhẹ nhàng xoa bóp hai vai

Bức thư pháp hoàn mỹ này, nói ra có nữa phần công phu của nàng, tâm tư Dận Không có thể hoàn toàn tập chung vì thể lực và tinh thần hắn vô cùng sảng khoái .Điều này là do Dao Như bên cạnh hắn hai ngày qua mang lại. Hắn thầm nghĩ, Kỳ vương ban Dao Như cho hắn, mục đích rõ ràng là vì điều này

Nhìn một hồi lâu, Dao Như cẩn thận cuốn nhẹ bức thư pháp lại rồi nói:

-Dao Như đem nó đi giao

Dận Không gật đầu

Nàng lại ôn nhu nói:

-Bình vương sao không lên lầu nghỉ ngơi một chút?

https://thuviensach.vn

Dận Không nhìn nàng cười cười nói:

-Nàng nhanh đi rồi quay về, ta trên phòng chờ nàng

Dao Như nghe như vậy, trên mắt thoáng ửng hồng, hai ngày qua nàng và Dận Không đã trãi qua vô số thời điểm khó quên trong đời

Dao Như vội vã gật đầu, xoay người đi xuống lầu, Dận Không nhìn bóng lưng nàng mỉm cười, Dao Như đối với hắn càng tỏ ra ngượng ngùng, thì chứng tỏ trong lòng nàng đã có hắn

Dận Không ngáp dài một cái, đang muốn hướng phòng ngủ đi lại, thì nghe bên ngoài một tiếng gọi Dao Như thật to

Hắn nghe được một giọng nói đang có tâm trạng vô cùng phẫn nộ.

Một giọng nữ đầy tức giận nói:

-Dao Như! Mấy ngày nay ngươi đi đâu??

Giọng nói có vài phần quen thuộc, trong lúc nhất thời, Dận Không không nghĩ ra là ai, hắn bước tới mở cửa sổ tòa lâu nhìn ra, liền thấy một cô gái đang bận bộ trang phục màu đỏ dùng để cỡi ngựa, đang nắm tay Dao Như hung hăng hỏi

Bị tiếng mở cửa của Dận Không làm kinh động , hai người liền ngẫng đầu nhìn về phía hắn. Lúc này Dận Không liền thấy sờ sờ trước mắt chính là Đại Tần Cửu công chúa Yên Lâm, hắn mỉm cười hướng nàng phất phất tay chào, Yên Lâm lúc đầu cũng hé cười ,sau khi nhìn rõ hắn thì vẻ băng lạnh hiện rõ trên khuôn mặt nàng, trong ánh mắt toát ra cừu hận thấu xương, bên cạnh Dao Như mặt mày thất sắc, hướng Dận Không quơ quơ tay, ra hiệu cho hắn mau mau rời đi

-Ta muốn giết chết tên dâm tặc này!

https://thuviensach.vn

Yên lâm cắn môi nghiến răng hét lớn, từ bên hông rút ra thanh đoản kiếm ,hướng tòa lâu nhào tới

Dận Không rùng mình, cuốn quít đóng cửa sổ lại, giọng nói Yến Lâm vang vọng khắp tòa lâu, hắn nhanh chóng vọt tới đóng cửa phòng lại, đồng thời đem cái kệ sách chấn ngang cửa

-Ầm….

Một tiếng động vang lên trước cửa,Yên Lâm đã đi tới, giơ chân đạp vào

Dận Không lớn tiếng nói:

-Cửu công chúa! Tại hạ theo lời mời của Kỳ vương tới nơi này, hình như không có đắc tội gì với công chúa

Ngoài cửa lại vang lên tiếng:

-Ầm

Nàng lại đá cánh cửa lần hai, sau đó vang lên tiếng nói:

-Dâm tặc! Ta muốn xé xác phanh thây ngươi mới giãi được mối hận trong lòng

Dận Không choáng váng tay dựa lên chồng sách trên bàn khi nghe nàng nói, bất quá lúc đầu hắn chỉ sờ soạn một chút nha hoàn của nàng ở thái tử phủ, như thế nào mà bây giờ trở thành mối thù “ bất cộng đái thiên “như vầy

Tiếng Dao Như ngoài cửa khóc lóc khuyên nhủ vang lên

-Công chúa điện hạ! Bình vương nhận lời mời của Kỳ vương đến đây viết thư pháp, ngoài ra không có ý gì khác

https://thuviensach.vn

Yên Lâm cả giận nói:

-Tiện nhân! Ngươi còn dám biện hộ cho hắn, chẳng lẽ ta không đoán ra được, mấy ngày nay các ngươi ở đây làm chuyện gì à

Dao Như thút thít khóc

Nghe đến đó, Dận Không chợt tỉnh ngộ, giọng điệu của nàng rõ ràng đang ghen ghét hắn cùng với Dao Như

Náo loạn hồi lâu, Dận Không mới nghĩ ra ,cái ả công chúa điêu ngoa này hình như không thích nam nhân mà ngược lại. Nghĩ đến đây, nội tâm hắn trở nên run rẩy, nếu xuất phát từ lần hắn vũ nhục ả nữ tỳ thì căn bản nàng chỉ nổi giận trong lúc đó, bây giờ nàng xem hắn là tình địch, nộ hỏa công tâm, lời nàng nói muốn giết hắn rất có thể xảy ra.

Trong lòng Dận Không thầm than khổ, sớm biết như thế này, đánh chết hắn cũng không dám nhận hậu lễ của Kỳ vương

Yên Lâm sau khi xô vài cái vào cánh cửa phòng, biết không thể phá hủy, rốt cuộc không cố gắng đẩy vào nữa, Dận Không lấy tay áo, lau mồ hôi lạnh trên trán, chỉ cần kéo dài một chút thời gian, hy vọng Kỳ vương xuất hiện vãn hồi tình cảnh này

Hết thảy một lần nữa xung quanh trở nên yên tỉnh, song Dận Không lại cảm giác cái im lặng này lại vô cùng nguy hiểm

Dưới lầu đột nhiền truyền lại tiếng của Dao Như đang hoảng sợ , khóc lóc , van xin:

-Công chúa điện hạ! Người không thể làm như vậy! Coi chừng xảy ra án mạng!

Yên Lâm hét lớn:

https://thuviensach.vn

-Cút ngay! Ta muốn thiêu chết tên hỗn đản này!

Dận Không nghe đến đó, cuốn quít đẩy cửa sổ ra nhìn, liền thấy Yên Lâm trên tay cầm cây đuốc, Dao Như đang níu nàng lại

Yên Lâm xâm xâm hướng tòa lâu đi tới, ngôi tiểu lâu này được cất lên hoàn toàn bằng gỗ, hơn nữa bên trong chất đầy sách rất dễ cháy , quả nhiên có ánh lửa cháy sáng lên

Mắt thấy tòa tiểu lâu bị đốt đang cháy, nếu Dận Không không rời khỏi, tất nhiên bị ả công chúa biến thái này thiêu chết . Trong vương phủ mặc dù có rất đông người, nhưng trừ Dao Như ra, không có ai dám đến ngăn cản ả điêu ngoa công chúa này, chỉ dựa vào Dao Như , nên không thể ngăn trở

Lửa gặp gió , bốc nhanh hơn, nhanh chóng hơi nóng xung quanh bao trùm tòa lâu. Dận Không cắn răng, tình thế trước mắt, không có chọn lựa nào khả dĩ, hắn mở cửa phòng ra, hướng cửa chính tòa lâu chạy đi, thà bị một kiếm của ả công chúa biến thái, còn hơn là chết cháy đen thui trong này

Đại sảnh vài chổ đã cháy, mang theo vài đốm lửa trên người, Dận Không lao ra bên ngoài

Yên Lâm đang đứng ở đây đợi , thấy hắn, không nói không rằng , liền một kiếm chém tới.

Dận Không lấy bên cạnh cái ghế lên đỡ , không ngờ, đoạn kiếm quá sắc bén, tạch một tiếng, đem chiếc ghế chém thành hai đoạn, hắn ném hai mảnh ghế ra, liều mạng hướng xa xa chạy đi, Yên Lâm nào có chịu buông tha dễ dàng, tay xách kiếm, nàng phóng theo truy đuổi.

Dao Như vừa khóc, vừa chạy theo.Trong vương phủ ,các nữ tỳ ai cũng thất sắc, nhưng căn bản không dám can thiệp vào

https://thuviensach.vn

Yên Lâm là người học qua võ công, nên khoảng cách giữa hắn và nàng càng lúc càng gần, dưới tình thế cấp bách, Dận Không liền hướng chiếc cầu chạy tới, trong lòng muốn lợi dùng cây cầu khúc khuỷa để giảm tốc độ của Yên Lâm lại. Nhưng không nghĩ tới, Yên Lâm hô to một tiếng, thân hình lăng không bay lên, tay nàng hướng Dận Không chém ra một kiếm, gặp cảnh này hắn không còn nghĩ đến thể diện, bèn lăn tròn trên cầu nè tránh kiếm này

Yên Lâm đáp xuống đất, kiếm vừa rồi nàng chém hụt, nên vội vọt tới , Dận Không lăn tròn trên mặt cầu, vọt đứng dậy chạy thục mạng, từ lúc sinh ra tới bây giờ, hắn lần đầu tiên bị đàn bà con gái làm cho chật vật đến như vậy

Dao Như nước mắt rưng rưng chạy vội đến, nàng nhào tới ôm phía dưới chân Yên Lâm, cất tiếng khóc nói:

-Cửu công chúa! Người muốn giết thì giết ta luôn đi

Yên Lâm nghe Dao Như nói như vậy, trong lòng hận càng thêm hận, cắn chặt răng nói:

-Tiện nhân! Ngươi đối với hắn quả nhiên là tình thâm ý trọng. Hảo! Ta sẽ cho các ngươi làm một cặp uyên ương nơi chín suối!

Yên Lâm huy kiếm hướng hậu tâm của Dao Như đâm tới. Mắt thấy tình trạng của Dao Như sắp sửa hương tan ngọc nát dưới kiếm , Dận Không cắn môi chặt, toàn lực vọt tới, hai tay ôm chặt lấy toàn thân Yên Lâm, nhất thời cả ba người cùng đứng im

Chu vi cầu vốn đã nhỏ hẹp,lại chứa ba người đang dùng toàn lực níu kéo lẫn nhau , nên mất thăng bằng liêu xiêu hướng tới lan cầu, một tiếng thét lên kinh hãi, ba người cùng té ngã xuống hồ

https://thuviensach.vn

Dận Không vốn vô cùng quen thuộc thủy tính, nhưng do ngã xuống bất ngờ, miệng cũng kịp nuốt vài ngụm nước, Dao Như và Yên Lâm không biết bơi, trước sau hai người dần dần chìm xuống

Xét tình hình chung quanh, đa số tỳ nữ trong vương phủ đều không biết bơi, chứng kiến ba người bọn hắn té xuống nước, bọn họ cuốn quít đi tìm cây gậy trúc vớt lên

Dận Không ôm thân thể mềm mại của Dao Như hướng phía bờ bơi tới, tà áo mỏng thấm nước ,hiện lên những đường cong mê người

Giọng một nữ tỳ kinh hô:

-Cửu công chúa đang chìm xuống kìa!

Dận Không quay đầu lại, quả nhiên trên mặt hồ không nhìn thấy Yên Lâm nữa. Đây chính là đại sự à, nếu ả công chúa biến thái này mà chết trong nước tại đây, hắn nhất định khó thoát tội chết

Hắn cởi áo khoát ra, hướng dòng nước bơi tới. Nếu ở Đại Khang gặp phải loại con gái điêu ngoa gian ác này, hắn sẽ mặc cho nàng tự sanh tự diệt, nhưng nơi này là Tần quốc, Yên Lâm lại là đỉnh đỉnh Cửu công chúa, người mà Tần đế Yên Uyên nhất mực sủng ái

Bơi một chút, Dận Không rốt cục cũng nhìn thấy Yên Lâm, lúc này hoàn toàn mất đi khí thế như lang như hổ hồi nảy, hai tay giơ lên phía trước, thân thể mềm mại không ngừng chìm xuống phía dưới hồ

Dận Không nhanh chóng lặn xuống, ôm lấy nàng từ phía sau. Hắn không biết nàng sống hay đã chết, liền đưa tay ra trước ngực , ngắt mạnh một cái, thân thể mềm mại của Yên Lâm rung động một chút, quả nhiên sức sinh tồn của ả điêu ngoa công chúa này vô cùng mạnh mẽ, hắn bế thốc Yên Lâm lên, hướng phía bờ đi tới

https://thuviensach.vn

Dận Không bủn rủn tay chân, hết lực mới mang Yên Lâm lên được tới bờ, sớm đã có một tỳ nữ mang ra chiếc khăn phủ lên người nàng. Dao Như nhìn thấy hắn an toàn trở lên, không để ý xung quanh, nhào tới ôm chặt hắn òa khóc lớn, hắn khẽ vuốt tóc nàng, đang muốn an ủi vài câu thì nghe tiếng một tỳ nữ hoảng sợ hô lớn:

-Cửu công chúa hình như đã chết!

Xung quanh liền có mấy tỳ nữ nhát gan òa lên khóc, nếu Yên Lâm thực sự chết mọi người có mặt ở đây sợ rằng không tránh khỏi liên lụy

Dận Không tách đám người đang bu xung quanh đi tới nơi Yên Lâm đang nằm, thấy nàng hai mắt nhắm nghiền, bộ y phục kỵ mã đã sớm ướt sủng, bó sát thân hình nàng, công bằng mà nói, nếu nàng không phải có khuynh hướng biến thái, thì chính là một vị tuyệt sắc giai nhân

Dận Không đưa tay nắm lấy cổ tay nàng xem mạch, mặc dù yếu ớt, nhưng vẫn tồn tại

Hắn liền lấy tay bịt mũi nàng, há miệng hít một hơi thật sâu, sau đó thổi một hơi vào miệng anh đào thơm tho

Có lẽ đã nhiễm lạnh và uống nước khá nhiều, nên nàng vẫn không tỉnh lại, Dận Không liền dùng tay đè trên ngực nàng nèn chặt từng hồi, ngực xữ nữ đàn hồi co giãn làm cho hắn không khỏi phát sinh cảm giác rung động, hắn đè thật mạnh vào ngực nàng vừa cứu nàng vừa cũng là trả thù một phen khốn đốn vừa rồi

Hắn lại hướng đôi môi anh đào ,thổi vào luồn hơi, hai tay vẫn đặt trên đôi gò bồng đào mềm mại, thì đột nhiên, Yên Lâm mở mắt, thấy tình hình hiện tại, liền xấu hổ phẫn nộ tới cực điểm

Một tiếng oa vang lên, ngụm nước từ trong miệng Yên Lâm văng trúng vào mặt Dận Không, hắn lau nước trên mặt miệng ra vẻ vui vẽ nói:

https://thuviensach.vn

-Không có việc gì rồi! Không có việc gì rồi…

Yên Lâm ho khan kịch liệt cố gắng đứng lên, liên tục nhổ ra vài ngụm nước, đột nhiên nàng vung một cước trúng ngay giữa ngực Dận Không, hắn hoàn toàn bị bất ngờ ngã lăn ra mặt đất, nàng lại bước tới đá một cước vào hạ thể hắn ,nói lớn:

-Dâm tặc!

Dận Không kêu lên một tiếng thảm thiết, toàn thân co quắp,Yên Lâm còn muốn vọt tới đạp hắn thêm một cước

-Không nên!

Dao Như lấy thân hình nàng che cho hắn, Yên Lâm liên tục đá mấy cước lên người nàng

Lúc này một tiếng la đầy phẫn nộ thét lên :

-Cửu muội! Ngươi làm cái gì vậy?

Thật là may cho Dận Không, Kỳ vương Yên Nguyên Tông thu được tin tức chạy tới vừa kịp lúc

Yên Lâm mặt đầy nước mắt, ngón tay nàng chỉ thẳng vào mặt Dận Không, nói lớn:

-Cái tên dâm tặc này, dám làm nhục ta

Kỳ vương sớm đã biết chuyện từ các tỳ nữ, trợn mắt nhìn thẳng Yên Lâm nói:

-Ngươi trước kia luôn làm chuyện hồ đồ, ta cũng không muốn nhắc nhở, nhưng hôm nay lại cư nhiên muốn hành hung giết người, quả nhiên là bất

https://thuviensach.vn

hảo thành tánh, chuyện lần này , ta nhất định phải bẩm báo phụ hoàng, đến lúc đó coi người có còn bảo vệ cho ngươi hay không!

Yên Lâm òa lên một tiếng khóc lớn,

Bình thường, nàng rất được vị hoàng huynh này cưng chiều, không nghĩ hôm nay , vì một người khác mà khiển trách nàng, Yên Lâm dùng sức xô đám người tản ra, hướng xa xa chạy đi, đám thị nữ có người muốn đuổi theo , liền bị Kỳ vương quát lớn:

-Không cần lo cho nàng!

Lúc này Yên Nguyên Tông mới nhìn Dận Không, hắn thở dài, vẻ mặt ăn năn hối hận đỡ Dận Không đứng dậy nói:

-Bình vương điện hạ! Nguyên Tông vô phương dạy bảo muội muội,

Dận Không miệng muốn nói vài câu khách sáo, nhưng hạ thể bên dưới truyền lên một cơn đau đớn. nên một chữ cũng không nói nên lời, Nguyên Tông thấy bộ dáng hắn như vậy liền hướng Dao Như nói:

-Ngươi đở Bình vương đi Vọng Hô Các nghĩ ngơi, ta đi tìm đại phu tới xem một chút

Dao Như lệ hoen mắt gật gật đầu, đột nhiên nhớ tới một chuyện, mặt trở nên trắng bệch:

-Tiêu rồi! Bức "Trăm Thọ Đồ"… tiêu rồi

Mặt Dận Không cũng hơi biến sắc, Dao Như vừa rồi chỉ nghĩ cách cứu hắn, mà làm thất lạc lễ vật, cũng may ở đây đông người , nên việc tìm kiếm cũng không khó

Một nữ tỳ tìm thấy ngay tại trước tòa lâu bị hỏa thiêu, một mảnh Trăm Thọ Đồ, phần còn lại sớm đã bị thiêu hủy. Dao Như sợ hãi ,thân hình không

https://thuviensach.vn

ngừng run rẩy, Dận Không cầm tay nàng vuốt ve, giúp nàng trấn tỉnh lại

Yên Nguyên Tông thấy cảnh tượng trước mắt, sắc mặt nhất thời trầm xuống, ngày chúc thọ của mẫu thân đã gần đến, thế mà lễ vật đã thành bộ dáng này

Dao Như rưng rưng nước mắt quỳ xuống nói:

-Kỳ vương điện hạ!... Do nô tỳ thất trách, xin điện hạ trách phạt

Dận Không nhìn tình cảnh nàng, trong lòng không khỏi chua xót, Kỳ vương liếc nhìn hắn, Dận Không biết rằng hắn đang đợi Dận Không mở lời

Nay bức "Trăm Thọ Đồ" mà Dận Không bỏ công phu hai ngày đêm đã bị hủy, mà khoảng cách thời gian buổi tiệc mừng thọ chỉ còn nửa ngày, hắn không thể vẽ lại bức thư pháp , huống hồ hắn đang bị thương khá nặng

Yên Nguyên Tông thấy ánh mắt hắn, không khỏi thất vọng thở dài:

-Xem ra Yên mỗ chỉ có thể tìm món quà khác

Dận Không đột nhiên nội tâm lóe sáng, nay đối với hắn cơ hội được gặp Hạng Tinh là vô cùng khó khăn, nay có cơ hội hắn quyết định không thể bỏ.

Vẻ bên ngoài, Dận Không tỏ ra bình tỉnh, không đổi sắc mặt, hướng Yên Nguyên Tông nói:

-Hay là ta vẽ cho hoàng hậu một bức truyền thần

Thư pháp hắn vốn là vô sư mà tự thông, còn họa ,hắn từng được họa sĩ hoàng cung Đại Khang Thâm đại sư chuyên vẽ cho các phi tần trong cung, nổi tiếng tám nước ,tận tình chỉ dạy, nên đã sớm thuần thục

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tông nghe nói, hai mắt sáng ngời, hắn cũng không biết Dận Không lại tinh thông về phương diện này, bất quá từ xưa , sách họa một nhà, nên hắn vô cùng tin tưởng

-Như thế rất tốt! bất quá….

Yên Nguyên Tông đột nhiên nghĩ tới một chuyện liền nói:

-Bình vương chưa bao giờ gặp qua mẫu hậu ta, làm thế nào mà vẽ cho thật giống người ?

Dận Không nghe vậy liền nói:

-Việc này không có gì khó khăn, chỉ cần Dận Không nhìn thấy hoàng hậu một lần, liền có thể họa một bức truyền thần của người!

Hắn cũng không có khoe khoang, lúc mười hai tuổi, Thâm đại sư trong hoàng cung đã từng nói : "đương thời, người chỉ có thể nhìn qua một lần, mà có thể họa ra bức truyền thần chỉ có mình điện hạ mà thôi"

Yên Nguyên Tông trầm ngâm một chút, không đáp ứng ngay lập tức. Tiệc chúc thọ sắp diễn ra, hoàng hậu bận trăm công nghìn việc, làm sao có thời gian mà gặp gỡ hắn, Yên Nguyên Tông bước tới vài bước hướng Dận Không nói:

-Bình vương có thể nắm chắt trong thời gian ngắn có thể họa một bức truyền thần của mẫu hậu ta?

Dận Khồng tràn ngập tự tin nói:

-Kỳ vương yên tâm, ta nhất định có thể họa chuẩn xác phong thái xuất trần của hoàng hậu

Yên Nguyên Tông hai hàng chân mày giãn ra, mừng rỡ nói:

https://thuviensach.vn

-Hảo! Đêm nay, Bình vương theo ta đi gặp mẫu hậu, quan sát cẩn thận, nhất định trước khi tiệc mừng thọ diễn ra, phải có bức truyền thần tuyệt tác

-Dận Không tuân mệnh

Nội tâm Dận Không phấn khởi lên, vốn tưởng việc này không bao giờ có cơ hội, không nghĩ tới tình huống này lại phát sinh ra, chỉ cần hắn nắm chặt cơ hội gặp mặt hoàng hậu này, bước sau chiếm được hảo cảm của nàng không khó

Một cước toàn lực của Yên Lâm quả là không nhẹ, Dao Như đở hắn tới Vọng Hố Các, Dận Không yêu cầu Tôn Tam Phân từ chất tử phủ đến xem vết thương, chứng kiến bộ dạng chật vật của hắn, Tôn Tam Phân nhịn không được nhíu mày lắc đầu

Hắn chỉ hạ thể bên dưới nói:

-Cửu công chúa vừa làm chuyện tốt

Tôn Tam Phân thở dài, đặt hòm thuốc xuống , Dao Như cuốn quít đi pha trà

Dận Không cởi đồ lót ra, Tôn Tam Phân nhìn xem thương thế ,nói:

-Không có gì! Chỉ là một chút sưng tấy, sứt một ít thuốc chống sưng, sao đó dùng băng lạnh chườm lên trên mặt, có thể khôi phục bình thường

-Nô tỳ đi lấy Đá

Dao Như xoay người đi ra

Tôn Tam Phân nhìn nàng đóng cửa phòng xong, rồi mới hướng hắn nói:

-Nàng là ai?

https://thuviensach.vn

Hắn cười nói:

-Là tỳ nữ Kỳ vương ban tặng cho ta

Tôn Tam Phân lắc lắc đầu, ánh mắt của Tôn Tam Phân cho hắn biết, vị đại phu này đã biết chuyện gì đã xảy ra giữa hắn và nữ tỳ này

Tôn Tam Phân thở dài nói:

-Sắc đẹp rõ ràng là hại người!

Tôn Tam Phấn cố ý than dài cho hắn nghe

Tôn Tam Phân mở trong rương lấy ra thuốc trị thương đặt lên bàn, nói nhẹ:

-Chuyện ở Kỳ vương phủ đã xong chưa? Công tử khi nào hồi phủ

Dận Không thấp giọng nói:

-Đêm nay, Kỳ vương dẫn ta vào cung dự tiệc chúc thọ hoàng hậu , sợ rằng hôm nay không về được!

Tôn Tam Phân gật đầu nói:

-Lão phu ở chổ này cũng không có tác dụng gì, ta nên trở về, Thái Tuyết đang chờ tin tức của công tử

Nghĩ đến Thái Tuyết, nội tâm Dận Không cảm thấy vô cùng ấm áp, hai ngày nay hắn ở trong Kỳ vương phủ, nàng nhất định vô cùng lo lắng, nghĩ đến thế ,liền lên tiếng nói:

-Tôn tiên sinh! Ngàn vạn lần đừng đem chuyện ta bị thương cho Thái Tuyết biết

Tôn Tam Phân nói:

https://thuviensach.vn

-Lão phu biết, công tử nhớ trong vòng ba ngày không nên làm cái việc kia.

Tôn Tam Phân rời đi, Dao Như mang Băng quay lại, dùng khăn trắng bọc khối băng lại đi tới gần hắn, ân cần nói:

-Vẫn đau àh ?

-Thuốc trị thương của Tôn tiên sinh quả nhiên hiệu nghiệm, nhưng để khôi phục hoàn toàn thì còn phải tốn chút thời gian

Dao Như mặt có chút đỏ lên, nhẹ nhàng cởi quần lót hắn ra, đem băng chườm lên vết thương

Dận Không nhịn không được : a ! lên một tiếng, ánh mắt của Dao Như và hắn cùng gặp nhau, tay nàng run run, nhìn khuôn mặt xinh đẹp như tiên nữ của nàng, huống hồ tay nàng đang đặt ở ngay vị trí mẫn cảm , hắn không tự chủ được, cái đó phản ứng làm vết thương gần đó lại đau lên, mồ hôi lạnh trên trán toát ra

Dận Không chặn tay Dao Như lại nói:

-Nàng đi giúp ta mang chén trà lại, cái này để cho ta làm

Dao Như đỏ mặt cười gật đầu, đứng dậy rời đi

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 9: Dạ Yến

Tần cung tọa lạc ngay vị trí trung tâm Tần đô, tường thành bảo vệ xung quanh vô cùng cao lớn, có thể nói hoàng cung là thành trong thành cùng với Tần đô. Hoàng hậu Hạng tinh mở tiệc chúc thọ tại chánh điện phía bắc, hai bên là sáu mươi ô, mỗi ô có hai dãy bàn ,mỗi bàn có thể chứa mười người, bàn phía trước là chổ của vương tôn và các đại thần, bàn sau là vương khanh gia quyến cùng với các gia tướng

Càng gần với bàn Tần đế và hoàng hậu ở giữa đại sảnh thì địa vị càng cao. Thái tử Yên Nguyên Tịch cùng Kỳ vương Yên Nguyên Tông chiếm hai bàn phải trái, chứng tỏ địa vị hai người trong đám hoàng tử là cao nhất, chúng tân khách vào tiệc ,theo vị trí an tọa, ai cũng ăn nói nhỏ nhẹ, không dám ồn ào, không khí khẩn trương mà nghiêm túc

Dận Không tuy thân phận là Đại Khang quốc Bình vương, cũng không được mời dư tiệc hôm nay, cho nên theo quy củ , đứng phía sau Yên Nguyên Tông. Yên Nguyên Tông có thể nói đối với hoàng hậu vừa kính vừa sợ, hy vọng tại buổi tiệc hôm này có thể làm hoàng hậu vui vẽ mà không bức bách hắn trong cuộc chiến giành ngôi vị hoàng đế

Thuốc trị thương của Tôn Tam Phân vô cùng hiệu nghiệm, hạ thể Dận Không đã không còn đau, lại trãi qua thời gian chườm băng, vết sưng sớm đã biến mất, hắn đã sẵn sàng cho cơ hội đêm nay

Kỳ vương xoay người về phía sau hướng hắn nói nhỏ:

-Chờ mẫu hậu ta đi ra, Bình vương cố xem xét cho tỉ mỉ, sau đó ta sẽ cho Trần công công mang người đi thiên điện để họa

https://thuviensach.vn

Lúc này tiếng chuông vang lên, nhắc nhở mọi người vào chổ ngồi. Gần ngàn tên hoàng tôn quôc thích, công khanh ,đại thần, ngồi vào chổ

Cửa đại điện vang lên một tiếng hô, Dận Không ngẫng đầu lên nhìn thì thấy một người vô cùng xinh đẹp trong bộ trang phục cung đình, xung quanh là mấy mĩ tỳ tiền hô hậu ủng, trên đầu có đeo những hạt trân châu,quang huy sáng lạn, thân thể mềm mại uyển chuyển cất bước, không phải Cửu công chúa Yên Lâm thì còn người nào khác ? Trong lòng Dận Không lấy làm kinh ngạc không nghĩ tới biến thái công chúa này hôm nay lại vô cùng xinh đẹp, cả người tràn ngập vị đàn bà

Yên Lâm tựa hồ sớm quên đi chuyện hồi chiều, nàng cười nói với các vị hoàng huynh khắp nơi, ánh mắt nàng khi nhìn thấy hắn thì nhất thời lạnh xuống, trong đôi mắt thoáng lộ vẻ xấu hổ. Dận Không cười thầm, hôm nay hắn mạo gan dưới nước ngắt nàng ngay tại nhủ hoa, chắc bây giờ còn đang đau đớn

Dận Không đương nhiên không sợ nàng nổi điên như hồi chiều, Yên Lâm cho dù là không coi ai ra gì, nhưng trong bữa tiệc đêm nay nàng sẽ không dám manh động. Bất hạnh nhất chính là vị trí Yên Lâm ngồi chính là cùng bàn với Kỳ vương, hắn nghĩ trong lòng phải đề phòng, tránh nàng tìm hắn gây phiền toái

Yên Nguyên Tông mặc dù cùng Yên Lâm không phải là nhất mẫu sơ sinh, nhưng đối với Yên Lâm vô cùng thương yêu, giọng nói trách móc hồi chiều, hắn chưa từng nói với nàng, Nguyên Tông chủ động đi đến bên cạnh Yên lâm, nàng khẳng định nhớ rõ việc hồi chiều, nhãn quan đỏ hồng, nhanh nói:

-Ta đi đến chổ đại hoàng huynh ngồi

Dận Không vừa nghe liền biết nàng chỉ nói giận lẫy

Yên Nguyên Tông cười nói:

https://thuviensach.vn

-Nha đầu quỷ! Không giận thất ca không được ah! Lại ngồi xuống, đợi ta cho người bưng hai chén rượu tới để xin lỗi ngươi

Yên Lâm hung hăng nhìn Dận Không một cái, lúc này mới chịu đến bàn Nguyên Tông ngồi xuống

Dận Không sớm đọc từ đan thư mang theo, biết mẫu thân của Yên Lâm là Thục Phi, sớm đã lâm bạo bệnh chết vào mười năm trước, theo lời đồn là hoàng hậu Hạng Tinh hận nàng tranh sủng ái của Tần đế mà hạ độc, bất quá xem Yên Lâm và Nguyên Tông thân cận, chắc hẳn Yên Lâm chưa nghe hoặc không tin lời đồn đại này

Lúc này tiếng chuông nhẹ vang lên, sáo trúc cũng nhanh chóng hòa nhịp, bạn nhạc buông từng nhạc khúc nhẹ nhàng. Mọi người thu hồi ánh mặt, tập chung hướng ra cửa chính, chúng phi tần đi trước, Tần đế Yên Uyên cầm tay Tinh hậu từ từ đi vào đại điện, phía sau hơn mười tên cận vệ, trong đó hơn một nửa phân đi nhiều hương quanh đại sảnh để thiết lập canh gác, phần còn lại đi theo Tần đế lên phía bàn thủ tịch

Đây là lần đầu tiên, Dận Không thấy vị vua danh chấn thiên hạ Yên Uyên, hắn vóc người trung bình, mặt dài, hai mắt tỏ ra buồn bả vô thần, dưới hàm là chòm râu, làn da trắng bệch, Tinh hậu phải dịu hắn mới ngồi được vào ghế thủ tịch.

Dận Không vạn vạn lần cũng không nghĩ đến, năm nay mới năm mươi ba tuổi mà Tần đế trông giống như một lão già

Yên Nguyên Tông nhỏ giọng nói:

-Bình vương xem xét thật kỹ!

Dận Không lúc này nới nhớ đến nhiệm vụ của hắn đêm này, ánh mắt liền chuyển hướng nhìn hoàng hậu, liền trong lòng không khỏi có chút rung động, Hạng Tinh phải nói là “làn thu thủy, nét xuân sơn” vô cùng diễm lệ,

https://thuviensach.vn

nhưng thần thái lại đoan trang, khí chất cao quý toát ra bên ngoài, cử chỉ ung dung lại sang trọng, mặt phượng không giận mà lại uy, loại nữ nhân nay thường thường có cá tính vô củng kiên cường, luôn muốn làm chủ mọi việc, đứng cùng với Tần đế , nàng hình như cao hơn một chút, không nghĩ tới Tinh hậu trông còn trẻ đến như vậy, nhìn qua bất qua hơn hai mươi, loại mỹ nữ này chính là giống như Trân phi, một loại mỹ nữ thành thục vận vị

Chúng phi tần dựa theo địa vị cao thấp chia ra mà ngồi, đám vệ sĩ hộ vệ phía sau, Tần đế bày tiệc tuy lớn, nhưng từ hắn đã sớm nhìn không ra uy nghi của vị bá chủ một phương

Mọi người chờ hắn ngồi vào chổ, cùng nói lên lời chúc mừng. Nghi thức của Tần so với Khang cũng không có cái gì khác nhau, Dận Không có thêm thời gian để chuyên tâm ngắm Tinh hậu

Dận Không đột nhiên phát hiện ra, khi hắn đối diện với loại thành thục mỹ nữ này, thì không tự chủ được bản thân sinh ra một loại dục vọng, lúc hắn nhìn Mộ Dung Yên Yên loại cảm giác này cũng phát sinh, bây giờ nhìn Hạng Tinh, cảm giác này càng thêm mãnh liệt bộc phát

Hắn nhìn kỹ, rồi thu hồi ánh mắt, xoay người thì nhìn thấy ánh mắt thâm cừu đại hận của Yên Lâm, Dận Không nhàn nhạt cười, đối với loại tình địch như thế này, hắn vô phương có biện pháp gì, trong bụng thầm nghĩ : “Yên Nguyên Tông có thể không biết tình cảm Yên Lâm đối với Dao Như, chắc hắn không nghĩ ra, hắn ban Dao Như cho ta đồng thời cùng kèm theo một niềm cừu hận

Yên Nguyên Tông cùng Yên Lâm phía trước đàm tiếu vui vẽ, xem như không có chuyện gì xảy ra. Dận Không thầm nghĩ xem ra Yên Nguyên Tông ban Dao Như cho hắn là muốn cắt đứt tình luyến của Yên Lâm với Dao Như

https://thuviensach.vn

Trần công công đã chuẩn bị chu đáo bút mực, mời Dận Không đi Thiên điện, hắn vừa định rời đi, liền nghe Tần đế lên tiếng:

-Hôm này mừng thọ hoàng hậu, mấy đứa nhỏ các ngươi đã chuẩn bị lễ vật gì rồi?

Yên Nguyên Tông sắc mặt hơi đổi, hắn vạn lần không nghĩ tới phụ hoàng tại lúc yến tiệc vừa bắt đầu lại đưa ra chuyện này. Nhìn chư vị hoàng tử xuất ra các loại lễ vật, hắn quấn trí, trên trán toát ra mồ hôi từng giọt. Yên Lâm cầm một hộp châu báu đứng dậy hướng hoàng hậu đi tới, nàng liền nhìn Kỳ vương ngồi im , thoáng có chút kinh ngạc, nói:

-Thất ca! Cùng đi với ta

Tinh hậu ánh mắt chú ý nhìn Kỳ vương, nàng đương nhiên coi trọng lễ vật của Nguyên Tông, chứng kiến thấy các vị hoàng tử tranh nhau biểu hiện, chỉ có Kỳ vương lá ngồi yên bất động, đôi mắt đẹp của Tinh hậu thoáng một tia không hài lòng

Tần đế nhìn vẻ mặt biến hóa của ái thê, toàn bộ xem trong mắt, cười nói:

-Nguyên Tông! Ngươi vì mẫu thân chuẩn bị cái gì?

Kỳ vương cuốn quít đứng dậy, cúi đầu đáp:

-Thần nhi…! Vì mẫu hậu chuẩn bị một bức họa truyền thần

Nga!!!

Tần đế cùng Tinh hậu liếc nhìn nhau, hai ánh mắt đều lộ sắc vui mừng, Tần đế nói:

-Đã như thế , sao còn không trình lên?

Yên Nguyên Tông lúng túng nói:

https://thuviensach.vn

-Thần nhi… còn chưa chuẩn bị tốt

Hắn nói ra lời này, xung quanh cái vị hoàng tử cùng cười rộ to lên, Tinh hậu mặt cười có chút đỏ, hiển nhiên là ngoài cười trong giận, trước đông đảo hoàng tộc cố kiềm nén

Yên Nguyên Tông hai tay nắm chặt, toàn thân run rẩy, đối với Dận Không cảnh này vô cùng quen thuộc, cảnh tranh đấu trong hoàng cung ,quốc gia nào cũng giống nhau

Hắn phía sau Yên Nguyên Tông thấp giọng nói nhỏ:

-Kỳ vương điện hạ, Dận Không nguyện tại đương tràng họa cho hoàng hầu bức truyền thần.

Yên Nguyên Tông trong mắt hiện lên một tia nghi ngờ, Nguyên Tông chưa từng chứng kiến Dận Không trổ tài họa, Dận Không lại đề nghị ngay tại đây trổ tài , xem ra có vẻ hơi nguy hiểm

Ánh mắt xinh đẹp của Tinh hậu nhìn xung quanh đám người một lượt, nhất thời cả đại điện yên tỉnh, từng người một đều hiểu rõ, nếu để Tinh hậu thấy ai nhạo báng Kỳ vương thì sau này sẽ không có kết cục tốt

Yên Nguyên Tông rốt cục hạ quyết tâm, lớn tiếng nói:

-Mẫu hậu! Con có mời tới một vị họa sĩ, xin tại đương tràng vẽ cho người bức họa truyền thần

Nét mặt Tinh hậu hiện ra vẻ mỉm cười, nàng vô cùng hy vọng con mình xuất hiện sẽ áp đảo chúng hoàng tử khác

Tinh hậu gất đầu nói:

-Tốt! khó được ngươi tỏ một mảnh hiếu tâm, hãy cho họa sĩ tại đương tràng vẽ tranh

https://thuviensach.vn

-Tạ ơn mẫu hậu

Dận Không nhận từ tay Trân công công chiếc khăn, yên lặng xoa xoa lau chùi hai tay, một khi hắn đứng trước họa án, thì tựu nhiên đã quên chính mình đang ở nơi nào

Tiệc rượu trên đại điện vẫn tiếp tục, ánh mắt mọi người đều tập chung sự chú ý lên Tần đế và Tinh hậu, rất ít người chú ý Dận Không đang làm gì

Nhắm mắt lại, phong thái cực kì diễm lệ của Tinh hậu trong nhất thời rõ ràng xuất hiện trước mặt Dận Không

Nếu muốn hoàn thành một tác phẩm tuyệt hảo thì bút tính, bút thê, bút ý, bút thú, bút lực, bút pháp đều không thể phân biệt, mà phải hòa hợp lẫn nhau, hắn ở phương diện này có thiên phú xuất chúng, dưới sự chỉ dạy của đại sư Thâm Thụ Khải , Dận không đã đạt tới cảnh giới danh sư

Hít một hơi thật sâu, Dận Không trầm mặc nhìn vào họa án, sau đó phóng bút , nét bút như nước chảy mây trôi, nhẹ nhàng thanh thoát

Phong thái xuất chúng của Tinh hậu dần dận hiện ra trên giấy, gần hết thời gian một nén nhang, thì trong tranh xuất hiện một Tinh hậu dáng vẻ cao sang, một đôi mắt đẹp dưới hàng chân mày là liễu, đôi mắt trông vô cùng ôn nhu, bối cảnh phía sau, hắn họa thêm rặng trúc , một cảnh thường gặp ở Giang Nam, quê hương của Tinh hậu

Từ lúc Dận Không bắt đầu họa, Kỳ vương luôn bức rứt không yên lòng, liền dứt khoát đứng lên, ra sau lưng Dận Không quan sát. Dận Không vươn tay chấm một điểm mực cuối cùng, mỉm cười nói:

-Tốt lắm!

Ánh mắt Kỳ vương rơi vào bức họa, nét mặt chuyển từ lo lắng sang cực kì vui mừng, nói lớn:

https://thuviensach.vn

-Hảo họa! Quả nhiên là Hảo Họa!

Kỳ vương kích động, âm thanh run rẩy vui mừng

Cửu công chúa Yên lâm cũng hiếu kì bước tới trước họa án, vốn nàng nhân cơ hội phá hắn vài câu, nhưng khi nhìn bức họa trên án, thì những lời trong miệng muốn nói, không thể thốt ra được nữa, sau một lúc lâu mới nói:

-Không nghĩ tới, tên dâm tặc nhà ngươi lại có bản lãnh này

Dận Không cười nói:

-Nếu không có Cửu công chúa hủy đi bức "Trăm Thọ đồ", Dận Không cũng không có cơ hội trước mặt mọi người biểu lộ

Yên Lâm nhìn hắn phẩn nộ, Dận Không lại tiếp tục cười nói:

-Cửu công chúa quốc sắc thiên tư, nếu một ngày có cơ hội Dận Không nhất định sẽ họa phong thư tuyệt thế của công chúa

Hắn nói ra lời xu nịnh này là không muốn cùng ả biến thái công chúa này cứ đối lập mãi, nếu Yên Lâm vỉ Dao Như mà thù hắn, thì cuộc sống tại Tần đô sau này sẽ gặp nhiều khó khăn

Yên Lâm khinh thường nhìn hắn, nói:

-Để tên dâm tặc như ngươi họa, chắc ta phải hối hận cả đời

Ả biến thái công chúa nói lớn không khiêng kị ai , hắn thản thốt sợ Tinh hậu nghe được lời này, lại có chuyện không hay, liền im lặng ngay tức khắc

Yên Lâm từ trên nét mặt đã mất đi cái sát khí hồi chiều, có lẽ nàng biết hắn cứu nàng lên từ dưới hồ, nên tiêu trừ bớt một phần địch ý, thấy hắn chịu nhục, nàng cùng im, không nói nữa

https://thuviensach.vn

Đợi cho bức họa ráo mực, Kỳ vương cẩn thận cuộn lại, lấy kinh nghiệm từ bức "Trăm Thọ đồ", lần này vô luận cũng không thể để xảy ra chuyện gì

Nghĩ đến Yên Lâm còn đứng sau, Dận Không nương người né tránh nhường đường cho Kỳ vương đi tới, nhân cơ hội hắn liền đánh về phía sau, ngay trước ngực trên bộ phận đầy co giản, nàng đau đến hét lên một tiếng, đích cú đánh vừa rồi khẳng định trúng ngay trên đỉnh gò bồng đào, ngay chổ đau hồi chiều. Nội tâm Dận Không vô cùng cao hứng, mặt ngoài lại trưng ra vẻ hồn nhiên vô tội ,nói:

-Công chuá điện hạ! Dận Không không biết người đứng sau!

Yên Lâm cắn môi dưới, Nàng cũng thấy hắn không cố ý, lửa giận trong người nhất thời không biết bộc phát ở đâu, Kỳ vương thấy vậy, sợ nàng sinh loạn liền bước tới an ủi:

-Cửu muội! Ngươi theo ta đến chổ mẫu hậu nào

Tinh hậu tiếp nhận từ tay Kỳ vương bức họa, mắt phượng nhất thời trở nên sáng ngời, thần thái kích động. Dận Không từ ra quan sát từng nét biến hóa trên khuôn mặt xinh đẹp

Tinh hậu nhẹ giọng khen :

-Hảo họa!

Đôi mắt đẹp của nàng có chút ươn ướt, hướng Kỳ vương nói:

-Đối với ai da, món quà này là lễ vật tốt nhất!

Kỳ vương vạn phần mừng rỡ, cung kính nói:

-Thần nhi chúc mẫu hậu phúc như đông hải, thọ tựa nam sơn

Tinh hậu mỉm cười:

https://thuviensach.vn

-Khó có được mảnh hiếu tâm này của hoàng nhi

Ánh mắt của nàng nhìn Nguyên Tông thật lâu không thành lời, nàng chợt nói:

-Nguyên Tông, ngươi cho mời vị họa sĩ lên đây.

Kỳ vương xoay người hướng Dận Không vẫy vẫy tay, nội tâm Dận Không kinh hoàng nổi lên, thời điểm máu chốt rút cục đã đến, hắn cố giữ dáng vẻ thảnh thơi, đường hoàng hướng Tinh hậu đi đến

Đi qua bàn của thái tử Yên Nguyên Tịch ,hắn vươn đôi mắt âm lạnh nhìn trừng trừng Dận Không, đối với hắn việc Dận Không xuất hiện là việc hắn không thể ngờ được

-Khang quốc thập tam nhất hoàng tử Dận Không bái kiến hoàng thượng cùng hoàng hậu, chúc hoàng thượng cùng hoàng hậu vạn vạn tuế

Dận Không cung kính khom người hành lễ, hắn tuy là Đại Tần vi chất, nhưng vẫn là Đại Khang hoàng tử, nên theo lễ tiết không cần quỳ lạy

Tần đế cùng Tinh hậu hơi giật mình, bọn họ không nghĩ đến họa sĩ trước mắt lại là một vị Khang quốc hoàng tử

Vẻ mặt Tần đế vô cùng hờ hững,nhìn Dận Không cũng không tỏ vẻ gì hảo cảm. Tinh hậu mỉm cười nói:

-Ta tưởng là ai có tài năng kì diệu đến thế, thì ra là Bình vương điện hạ!

Dận Không từ tốn nói:

-Dận Không tài không đến như thế, hoàng hậu quá khen rồi.

Tinh hậu lạnh nhạt cười, lấy ngọn tay chỉ bức họa nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi chỉ một lần gặp qua ai da, chỉ trong thời gian ngắn mà có thể họa một bức truyền thần như thế này, thế gian này có mấy người làm được, chẳng biết ai là gia sư của Bình vương?

Dận Không cung kính đáp:

-Dận Không từ nhỏ ở trong cung theo đại sư Thâm Thụ Khải học họa, tất cả đều do người truyền thụ

Tinh hậu gật đầu nói:

-Quả nhiên là vậy! Thâm đại su là tông sư một đời, ta cùng hắn cũng có một đoạn duyên ngộ, bất quá chưa từng được hắn vẽ cho một bức thư pháp, này ngươi thay mặt đồ nhi tặng ta bức họa này coi như là thỏa mãn tâm nguyện

Nàng chuyển hướng thái giám đứng sát bên nói:

-Thưởng cho bình vương một vạn lạng

Dận Không cuốn quít cúi đầu thấp hơn nói:

-Tạ ơn hoàng hậu nương nương

Tinh hậu cười nói:

-Không cần câu nệ như thế, cô mẫu của ngươi là tẩu tẩu của ta, đúng ra ngươi phải xưng ta một tiếng là cô cô chứ

Dận Không cuốn quít quỳ xuống:

-Chất nhi Dận Không bái kiến cô cô!

Lần này là hành lễ bậc trưởng bối, nên hắn quỳ xuống là đúng theo lễ giáo

https://thuviensach.vn

Tinh hậu cười nói:

-Ngươi đứng lên đi, ta đã sớm nghe nói Khang quốc muốn phái tới một vị hoàng tử, chính là vẫn không có nghe rằng ngươi đã đến Tần đô

Tần đế nói:

-Trẫm cũng không có nghe việc này!

Yên Uyên tự nhiên để ý chuyện nhỏ nhặt này, khi hắn nói, nét ngốc trệ vô thần vẫn hiện rõ trên khuôn mặt

Tinh hậu nghe Tần đế nói, chợt nghĩ đến điều gì đó, tay nắm chặt thành ghế, mắt phượng nhìn xuống bàn thái tử Yên Nguyên Tịch, nhẹ nói:

-Chuyện này chắc hẳn thái tử đã biết?

Lòng Dận Không trầm xuống, Tinh hậu dĩ nhiên muốn lợi dụng hắn làm vật trang trí cho cuộc tranh đấu của nàng

Yên Nguyên Tịch cuốn quít bước ra khỏi bàn nói:

-Phụ hoàng! Hoàng hậu! Hoàng nhi đã tiếp đón chu đáo Bình vương, nhưng do chánh sự nhiều việc, nên quên bẩm báo, xin thứ lỗi cho hoàng nhi!

Dận Không lắng nghe,thấy thái tử không xưng hô mẫu hậu đối với Tinh hậu, có lời đồn hắn và Tinh hậu cừu oán, chắc không sai

Tần đế định nói chuyện gì đó, nhưng liền bị Tinh hậu giành nói:

-Nguyên Tịch thân kiêm thủy quân đô đốc chi chức, bận trăm việc vì phụ hoàng mà giãi ưu, quả nhiên là vì nước vì dân, khó trách Thánh thượng giờ đây an nhàn tự tại rất nhiều!

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nói ra lời này nhằm trách thái tử thầm đoạt quyền lực

Trong đôi mắt của Yên Nguyên TỊch hiện rõ tia phẫn nộ, nhưng trước mặt Tần đế, hắn không dám phác tác, đành cố nhịn cười nói:

-Vì phụ hoàng giãi ưu là bổn phận của Hoàng nhi!

Tinh hậu ngọt ngào cười nói;

-Khó trách phụ hoàng thường xuyên khoe ngươi, trong mười vị hoàng tử thì ngươi chính là nhiểu nhất rõ nhất tâm tư của người

Ánh mắt nàng đảo qua đảo lại đám hoáng tử trong điện nói:

-Mấy đứa các ngươi sau này muốn nhiều chuyện phải học hỏi hoàng huynh, cái nên làm thì không làm, cái không nên làm lại làm

Tinh Hậu nói lời này giống như tát thái tử Yên Nguyên Tịch một bạt tai Yên Nguyên Tịch kiềm giữ không được, sắc mặt giận dữ, lạnh lùng nhìn Tinh hậu nói;

-Hoàng hậu tựa hồ trách Nguyên Tịch nhiều chuyện?

Tinh hậu cười lạnh nói;

-Thái tử nói quá lời! Ngươi hôm nay là thái tử, mai này là tân hoàng, ta hà dám trách cứ ngươi chứ?

Dận Không không nghĩ đến, Tinh hậu trước mặt Tần đế cùng chúng thần tử nói ra lời này mà không hề cố ky, cùng thái tử tại đương tràng giương cung bạt kiếm

Tần đế Yên Uyên đột nhiên ho khan kịch liệt, khuôn mặt bừng đỏ, đưa tay ôm ngực, Tinh hậu cuốn quít vuốt ngực hắn, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

-Ngự y!!

Qua một hồi ho khan, Tần đế mới dịu bớt, tay che miệng của hăn vừa lấy ra, liền thấy vài vệt máu dính trên tay áo, Dận Không lưu ý nhìn thấy , trong lòng thầm nghĩ , sợ rằng Tần đế không sống được bao nhiêu ngày nữa, trong thời gian này e rằng việc tranh đấu giành ngôi vị sẽ càng ác liệt hơn

Tần đế tựa hồ muốn nói điều gì đó, nhưng lại bắt đầu ho khan một chuỗi, Tinh hậu liếc ánh mắt nhìn hai tên thái giám, hai người liền lập tức dìu Tần đế rời đi.

Tinh hậu nâng chén rượu hướng về phía vương tôn, đại thần nói:

-Ai da lấy chén rượu này, cảm ta các khanh đã tới chúc thọ ai da

Mọi người đồng thời đứng thẳng lên, biểu thị tiệc chúc thọ tới đây chấm dứt

Vương tôn ,đại thần lục tục cáo từ, Tinh hậu vẫn không vội vàng rời đi, nàng mỉm cười chào hỏi từng người. Dân Không nhận ra, vị Tinh hậu này vô cùng không tầm thường, bệnh tình Tần đế chuyển biến nặng, mà nàng hoàn toàn bình tĩnh, bãi tiệc chúc thọ , mươn uy quốc quân bày tỏ trước mặt quần thần, đồng thời thị uy trước mặt thái tử

Nhớ tới Yên Nguyên Tịch, nội tâm Dận Không chợt ớn lạnh , vô luận đêm nay hắn xuất hiện tại đây mục đích như thế nào, vừa rồi tại đại điện Tinh hậu dùng hắn như là mũi tên để đối phó với thái tử, nên Yên Nguyên Tịch không khỏi không hận, Dận Không trong lòng âm thầm đợi sự trừng phạt của thái tử

Lúc Dận Không đi qua bàn tiệc Yên Nguyên Tịch, hắn liền cười lạnh, bước ra cản đường đi:

https://thuviensach.vn

-Công phu diễn trò của Bình vương thật cao thâm, Nguyên Tịch lại không biết Bình vương có tuyệt nghệ như thế!

Dận Không lạnh nhạt cười:

-Chút tài mọn của Dận Không mà thôi!

Yên Nguyên Tịch mỉm cười đầy thâm ý nói:

-Yên mỗ xem ra Bình vương thân mang đầy tuyệt học, hơn nữa vận dụng cũng đến mức lô hỏa thuần thanh

Đôi mắt Yên Nguyên Tịch tràn ngập sát khí, làm Dận Không không khỏi run lên

Kỳ vương thấy thái tử chặn đường hắn, liền bước lại mỉm cười nói:

-Đại hoàng huynh nói rất đúng, Bình vương đích thật là tài sâu học rộng, nếu có cơ hội chúng ta nên cùng bàn luận một chút về sách, họa

Yên Nguyên Tịch cười lạnh nói:

-Đáng tiếc ta không có thời gian rãnh rỗi

Dận Không cung kính tiễn Yên Nguyên Tịch rời đi, định đi theo Nguyên Tông rời khỏi tiệc, không nghĩ tới Tinh hậu chủ động đi tới trước mặt hai người nói:

-Như thế nào? Hoàng nhi không nói lời từ biệt mẫu thân mà đã muốn rời đi sao?

Kỳ vương cung kính nói:

-Hoàng nhi thấy mẫu hậu bận rộn, nên mới rời đi, định ngày mai vào cung vấn an mẫu hậu

https://thuviensach.vn

Tinh hậu thở dải nói:

-Ngươi đi đi, trong lòng ngươi, người mẹ này có lẽ còn thua một thực khách hào môn

Dận Không không biết Tinh hậu nói lời này có bao gồm hắn bên trong hay không, ánh mắt hắn đang tập chung chú ý đến hướng của thái tử Nguyên Tịch, trước khi đi Nguyên Tịch còn liếc cặp mắt nhìn hắn, lòng hắn thầm than, kì này thật sự không ổn, tới bữa tiệc hôm nay, Dận Không chi lo cách tiếp cận Tinh hậu, không ngờ bị nàng lợi dụng, thật sự không được mà còn mất

Ánh mắt Tinh hậu rút cục cũng nhìn tới Dận Không, nàng nhẹ giọng nói:

-Dận Không! Cám ơn ngươi vì bức họa, nếu có phiền toái gì ở Tần đô, cứ đến tìm ta

Hắn cuốn quít tạ ơn, trong lòng lại nghĩ : “Yên Nguyên Tịch là cái phiền toái trước mắt, do ngươi ban cho ta.”

Đêm đó .Dận Không theo Kỳ vương hồi phủ, nằm trên giường hắn trằn trọc suy nghĩ: “Ngày mai trở lại chất tử phủ, Yên Nguyên Tịch nhất định không tha ta, mà chuyện này lại không thể nói rõ với Kỳ vương….”

Suy nghĩ hoài, trước sau hắn cũng không có cách giãi quyết

Cửa phòng nhẹ vang lên, Dao Như bưng nước giãi rượu vào, hai mắt nàng còn có chút sưng, nhớ tới buổi chiều, nàng bị ủy khuất, hắn không khỏi phát sinh tình cảm yêu thương, bước lại ôm cái eo nhỏ của nàng, ôn nhu nói:

-Đã trễ thế này, sao còn chưa đi ngủ?

Dao Như nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Nô tỳ đã thu thập xong hành trang, mai theo điện hạ tới chất tử phủ.

Dận Không thở dai, đến bên cạnh bàn ngồi xuống

Dao Như đặt chén nước lên bàn, ôn nhu nói:

-Điện hạ hình như có điều gì không vui?

Hắn ngước nhìn khuôn mặt ,khiến người khác phải say mê này , nhẹ giọng nói:

-Nếu ta kêu nàng tiếp tục ở lại Kỳ vương phủ, nàng có đáp ứng không?

Dao Như mặt mày thất sắc, rưng rưng quỳ gối xuống nói:

-Dao Như đã là của điện hạ, nếu Điện hạ chê Dao Như, Dao Như chỉ có con đường chết….

Hai tay Dận Không đỡ nàng lên, lau nhẹ nước mắt đang chảy ra , nói nhẹ:

-Dao Như! Không phải ta không muốn mang nàng theo, nhưng ta bây giờ thân phận là một chất tử, tự thân cũng khó bảo toàn, há có năng lực chiếu cố cho nàng?

Dao Như nói:

-Dao Như chỉ cần có thể theo bên người điện hạ, thì đã có thể mãn nguyện

Đem nàng lên ngồi trên đùi mình, Dận Không nói:

-Ta không dấu nàng, đêm nay tại tiệc chúc thọ hoàng hậu, ta e rằng đã đắc tội với thái tử

https://thuviensach.vn

Thân thể mềm mại Dao Như khẽ chấn động. Nàng biết rất rõ, tại Tần đô, quyền lực của thái tử lớn như thế nào, người đắc tội chỉ e là không được kết cục tốt

Dao Như run giọng nói:

-Hay là chúng ta đi nói cho Kỳ vương

Dận Không nhìn nàng thật lâu, thầm nghĩ: “nàng đã quyết định đi theo mình”

Dận Không cười nói:

-Nay ta chỉ một thân một mình, thái tử muốn đối phó ta cũng không sao, nếu bây giờ đi tìm Kỳ vương nhất định Kỳ vương sẽ không tin tưởng chuyện của ta, cho dù có tin tưởng, thì Kỳ vương nhất định không vì một người như ta, mà gây mối bất hòa với vị đại hoàng huynh của mình

Dao Như tâm tư động liền nói:

-Không bằng, điện hạ hướng hoàng hậu, xin người….!

Dận Không ngắt lời:

-Nàng thấy thân phận ta, có thể tùy ý gặp hoàng hậu sao?

Dao Như trầm mặc cúi đầu

Dận Không lại thấp giọng nói:

-Cho nên ta mới bảo nàng tạm thời ở lại vương phủ

Dao Như ngẫng đầu lên, ánh mắt tràn ngập ôn nhu nhìn hắn

Dận Không nhẹ hôn lên vầng trán nàng nói:

https://thuviensach.vn

-Ngày mai ta trở lại chất tử phủ, nếu thái tử muốn đối phó ta, sợ rằng ta không được tự do như trước đây, nếu trong vòng ba ngày ta không thể rời khỏi chất tử phủ, nàng có thể lấy cớ để Kỳ vương đến đó, ta nhân cơ hội giãi bày hết thảy sự việc

Dao Như đôi mắt ửng đỏ, ôm cổ hắn sát vào mặt nàng nói:

-Nếu thái tử trong ba ngày, thái tử xuống tay với điện ha, thì nên,, như thế nào?

Dận Không cười lạnh nhạt:

-Dù sao ta cũng là một vị hoàng tử Đại Khang, thái tử dù muốn xuống tay, thì chỉ làm mấy việc hạ nhục, nhất định hắn không xuống tay giết ta

Dao Như gật đầu

Dận Không đua bàn tay nhẹ nhàng vuốt chân nàng, Dao Như thấy hăn như vậy, liền trở thân hình mềm mại lại nói:

-Thương thế của điện hạ chưa khỏi hẳn….

Hắn lúc này mới cảm thấy hạ thể nhói đau, chân mày nhíu nhíu lại, Dao Như lấy hai bàn tay đang đặt trên người nàng ra , dịu dàng nói:

-Điện hạ cần bảo trọng thân thể

Dận Không không nhịn được mắng một câu:

-Yên Lâm ra tay thật ác độc

Nhắc tới Yên lâm, ánh mắt Dao Như hiện lên vẻ thống khổ, nàng đem nước giãi nhiệt, cẩn thận đưa lên miệng Dận Không

-Nàng ta có phải thường xuyên quấy rầy nàng?

https://thuviensach.vn

Hắn do dự mãi, mới đem vấn đề này nói ra

Dao Như thở dài một hơi, đem chén nước buông xuông, hai mắt lệ tuôn chảy nói:

-Dao Như vốn là người của Điền thị

Dận Không ngạc nhiên nói:

-Chính là Tần quốc đệ nhất diêm thương gia tộc?

Dao Như gật đầu, rưng rưng nói:

-Điền tuấn là cha của nô tỳ

Trong lòng Dận Không không khỏi chấn động, Điền thị là gia tộc tại Tần, nhưng tại tám nước khác đều nổi danh. Điên Tuấn chính là đương gia của Điền thị gia tộc, và là thiên hạ đệ nhất diêm thương, muối của tám quốc dùng có hơn phân nữa là xuất phát từ Điền thị, ba năm trước đây, bỗng nhiên mắc tội, giờ không biết sống chết ra sao

Dao Như nói:

-Phụ thân nô tỳ vì đắc tội với Tần đế, bị tịch thu toàn bộ tài sản,phụ thân và huynh trưởng sung quân nơi biên cương phía bắc, mẫu thân bị tra khảo, thông các đốt ngón tay, lâm bệnh mà chêt, nô tỳ phải gia nhập làm tú nữ….

Dao Như dừng một chút, trong mắt toát lên vẻ bi thương

-Nô ty khổ cực đi tới Tần đô, chính là muốn gặp Tần đế để nói về việc phụ thân, ai ngờ chưa gặp được đã bị hoàng hậu ban tặng cho Kỳ vương

Dận Không thở dài nói:

https://thuviensach.vn

-Chắc hoàng hậu thấy nàng xuất chúng, nếu được làm phi sau này sẽ lấy được ân sủng của Tần đế, cho nên mới tìm cách đưa nàng ra bên ngoài

Dao Như gật gât đầu nói:

-Bây giờ nghĩ lại, lúc đầu không vào được hoàng cung có lẽ là may mắn, nếu vào được chắc giờ này đã thành nắm tro tàn hoặc sống dở chết dở nơi lãnh cung

Dận Không gật đầu đồng ý, nếu Dao Như được phong làm phi, Hạng Tinh trong tâm luôn đố kỵ, nàng vị tất còn sống đến ngày nay

Dao Như nói:

-Kỳ vương là người khoái hoạt nhân từ, nô tỳ ở chổ này sống cuộc sống thanh bình, mãi đến sau này, Cửu công chúa xuất hiện … mới….

Môi anh đào của Dao Như run lên, hai giọt nước mắt rơi xuông, tựa nhớ chuyện ngày xưa mà tủi thân

Dân Không ôm nàng vào trong lòng

Dao Như nói:

-Cửu công chua khi nhìn thấy nô tỳ liền biểu hiện cảm giác bất thường, vô cùng nhiệt tình, lúc đầu nô tỳ cũng không có cảm giác gì dị thường, nhưng sau nàng càng lúc làm nhiều việc biến thái, chỉ cần nô tỳ phản kháng, nàng liền nghiêm khắt trách phạt

Dao Như trong lòng hắn nói đến đây, khóc rống lên

-Chẳng lẻ Kỳ vương đối với chuyện này không hay không biết?

Dận Không giọng phẫn nộ

https://thuviensach.vn

Dao Như nói trong tiếng khóc:

-Việc này cũng không trách được Kỳ vương. Nô tỳ không dám nói chuyện này cho Kỳ vương biết, sau đó Kỳ vương phát hiện mối quan hệ này, liền nhiều lần răn dạy Cửu công chúa, nàng có ít nhiều không càn quấy nữa, chính là không được bao lâu, Cửu công chúa lại tiếp tục, Kỳ vương đối với nàng ta cũng vô lực, nên đành buông mặc

Dận Không thầm nghĩ: “Kỳ vương đem nàng ban cho ta, nhất định có nguyên nhân này trong đó.”

Dao Như thủ thỉ nói tiếp:

-Đến khi điện hạ xuất hiện, Dao Như mới thấy một tia hy vọng thoát khỏi cảnh khổ ải này, nếu ngay cả điện hạ cũng không cần Dao Như, Dao Như chỉ có con đường chết…

Dận Không ôm eo nâng khuôn mặt nàng lên nói;

-Ta như thế nào mà có thể bỏ nàng được

Dao Như mặt ửng đỏ , thấp giọng nói;

-Chỉ cần điện hạ thu nhận Dao Như, Dao Như dù có làm thân trâu ngựa củng nguyện theo hầu

Dận Không kề sát tai nàng nói:

-Vậy ta muốn ngự giá con ngựa này

-Điện hạ…

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 10: Vây Long

Sáng sớm hôm sau, Dận Không thức dậy sớm trở về chất tử phủ. Dao Như nghe lời hắn an bài tạm thời ở lại Kỳ vương phủ

Trở lại chất tử phủ, nhìn thấy mọi sự như củ, Dận Không mới bình tâm trở lại, trong lòng thầm nghĩ xem ra Yên Nguyên Tịch cũng không so đo chuyện nhỏ, hết thảy là do hắn sợ người

Thái Tuyết thấy hắn quay về vô cùng mừng rỡ, cuốn quít đi làm điểm tâm sáng, Dận Không lặng lẽ đi cùng với Tôn Tam Phân về phòng ngủ của mình , nói nhỏ :

-Tôn tiên sinh, thương thế tại hạ thể của ta vẫn còn sưng

Tôn Tam Phân nhìn hắn, nhất thời nhíu đôi chân mày lại nói:

-Công tử không nghe lời lão phu, lại đi làm chuyện kia àh

Tai Dận Không có chút nóng lên, nói giọng xấu hỗ:

-Tình cảm không thể kiềm nén

-Hảo cho một câu tình cảm không thể kiềm nén! Công tử nếu sau này có thế nào, lão phu cũng không có biện pháp

Hắn thấy Tôn Tam Phân nổi giận thực sự, liền nắm lấy ống tay áo, nói giọng cầu khẩn:

https://thuviensach.vn

-Tôn tiên sinh giúp ta, sau này mọi việc đều nghe theo lời chỉ dạy của tiên sinh

Tôn Tam Phân thở dài nói:

-Công tử chớ trách lão phu! Người đi tìm chút mật ong, thoa lên vết sưng, hai ngày tới từ bỏ tạp niệm trong đầu, thì sẽ khang phục như lúc ban đầu

Dận Không đang muốn nói cảm ơn, liền nghe ngoài cửa xôn xao ồn ào, hắn liếc nhìn Tôn Tam Phân, cả hai cùng lao ra cửa

Ngoài cửa có gần hai mươi tên Tần binh, hai tên đang đi vào nhà bếp, tiếng Thái Tuyết la lớn thất thanh , Dận Không liền hướng nhà bếp chạy tới, liền thấy hai tên Tần binh đem hết dụng cụ làm bếp đập vỡ tan tành, Thái Tuyết bị đẩy té ngã trên mặt đất, hắn đở Thái Tuyết đứng lên, nàng rưng rưng khóc nói:

-Bọn họ đã đem đồ làm bếp đập hết rồi….

Một gã Tần binh nói:

-Chúng ta hoài nghi trong này có tội phạm Đại Tần đang truy nả

Trong lúc vừa nói, tay cầm thiết côn đập vỡ liền mấy chum đựng nước, nước chảy lai láng trên mặt đất

Dận Không ôm Thái Tuyết vào lòng, an ủi nói:

-Có ta ở đây, không cần sợ

Đám Tần binh quậy phá như hổ lang xuất chuồng này, rõ ràng là do Nguyên Tịch phái đến, kết quả của việc biểu hiện của hắn đêm hôm qua

https://thuviensach.vn

Đám Tần binh tàn phá suốt một canh giờ, chất tử phủ mới được sửa sang lại bị phá còn tệ hơn trước, nhà bếp một mảnh hoang tàn, y phục chăn màng bị xé rách từng mảnh nhỏ, cái bàn trong đại sảnh giờ chỉ còn là một đống gổ vụng

Thái Tuyết chứa chan nước mắt, đem các thứ trên mặt đất gom lại

Dận Không thở dài, Yên Nguyên Tịch phá chất tử phủ chính là trả thù việc hắn là người của Tinh hậu, nhưng chính bản thân còn chưa thuộc về phe nào, vô tình đã dính vào cuộc đấu tranh này rồi, tình huống này hắn chưa hề chuẩn bị

Tôn Tam Phân mặt buồn rầu đi tới nói:

-Công tử! Toàn bộ giường ngủ đều bị phá hủy, Yên Nguyên Tịch rõ ràng là muốn bức chúng ta vào đường cùng

Dận Không cố lên tinh thần hai người, vẻ mặt tràn ngập tin tưởng nói:

-Trời không tuyệt đường của người

Hắn vừa nói dứt câu, trên không trung vang lên tiếng sét đánh, Tôn Tam Phân cười khổ nói :

-Bão vừa qua, mưa liền tới, ông trời quả đối với chúng ta không tệ

Từng hạt mưa rơi xuống, gió lạnh thổi từng hồi, nhất thời khắp đất trời bao phủ toàn nước..

Nếu là ngày xưa, có lẽ lúc này Dận Không sẽ phát sinh thi hứng, say mê với cảnh mưa bảo bập bùng, nhưng bây giờ hắn chỉ nghĩ " cảnh không nhà dưới mưa" chính là những lời này

Ba người cùng trú tại căn nhà phía đông, chỉ có nơi này mới có thể che mưa khỏi ướt đầu, mưa rơi như trút nước, thoáng chốc đã ngập đến giày ba

https://thuviensach.vn

người

Dận Không đứng lên xuyên qua nóc nhà, thò đầu ra nhìn bầu trời, trong lòng ngập tràn cảm giác nặng nề, tính tình và lòng dạ của Yên Nguyên Tịch hắn đã biết rõ, sự trả thù của hắn sẽ vẫn còn tiếp diễn trừ phi phải lấy Tinh hậu làm chổ dựa, nếu không sau này ở Tần đô một bước cũng khó đi

Tôn Tam Phân nói:

-Xem ra, công tử làm cho thái tử vô cùng mất hứng a

Dận Không thầm nghĩ: “Dục tốc bất đạt, chính mình muốn nhanh chóng tìm thế lực , nên tìm cơ hội gặp Tinh hậu, ai ngờ việc chưa xong ,đã đắc tội với Yên Nguyên Tịch

Tôn Tam Phân hỏi:

-Nghe nói công tử họa bức họa cho Tinh Hậu, chẳng lẻ vấn đề là từ bức họa này?

Hắn lắc đầu ,nói:

-Bức họa không có vấn đề, vấn đề chính là ta

-Công tử??

Tôn Tam Phân khó hiểu nói

Hắn cười khổ nói:

-Tinh hậu quá lợi hại, nàng đem ta làm vật trang trí để đối phó với thái tử

Tôn Tam Phân chợt hiểu ra:

-Khó trách thái tử đột nhiên đối phó với ta

https://thuviensach.vn

Thái Tuyết không phải không lo lắng, nảy giờ im lặng, đột nhiên lên tiếng :

-Bây giờ công tử đắc tội với thái tử, cuộc sống sau này của chúng ta không phải càng thêm khó khăn sao?

Tôn Tam Phân cảm thán nói:

-Công tử muốn đến gần Tinh hậu, không nghĩ tới bị người khác lợi dụng, sau này chúng ta tất cả phải cẩn thận, cái gì cũng không nên làm bừa

Nội tâm Dận Không dâng lên một niềm xấu hổ, nhân gian thường nói: "Lửa to, thì khét", hắn nóng lòng muốn dựa vào thế lực Tinh hậu, để thực thi ý định, nhưng không ngờ lại gây ra cái kết cục trước mắt, uổng công trước giờ hắn giả bộ đam mê tửu sắc, đỗ bác, vì sự việc vừa rồi ,tất cả đều đã hỏng bét, Yên Nguyên Tịch biết hắn giã bộ càng không thể bỏ qua

Bụng Dận Không lên tiếng rột.. rột, đã qua giờ cơm trưa, nhưng không có ai mang thức ăn đến, xem ra Yên Nguyên Tịch quyết tâm hành hạ tới cùng

Cũng may Tôn Tam Phân nhúm lửa lên, nấu một ít bổ dược , Thái Tuyết lấy rót ra ba cái chén bể , ba người ngồi xung quanh ánh lửa, uống từng chén thuốc chống đói , tình cảnh này hắn suốt đời không quên

Mưa gió trôi qua, bầu trời đêm như vừa được tẩy trần trở nên đẹp vô ngần, Dận Không cùng Tôn Tam Phân đi thu thập mấy thứ dụng cụ hư hỏng gom lại nhóm lửa chống cái lạnh ban đêm

Hắn lấy ra tấm bản đồ mà Tôn Tam Phân đưa, tại ánh hỏa quang bập bùng, cẩn thận xem xét, Thái Tuyết vì mệt mỏi đã sớm thiếp đi

Tôn Tam Phân lấy một ít thảo dược, cho vào lửa, một làn hương thơm nồng nàn bốc lên tràn ngập không gian, Dận Không cảm thấy vô cùng dễ

https://thuviensach.vn

chịu

Chậm rãi khép tấm bản đồ lại, trên mặt bản đồ có đánh dấu nhiều chổ, có thể thấy được năm đó, thái tử Đại Khang nhất định nuôi dưỡng hùng tâm tráng chí, khôi phục lại Đại Khang, Dận Không đối với vị hoàng huynh này vô cùng hứng thú

-Tiên sinh có thể cho ta biết, một ít chuyện về thái tử

Dận Không chợt hỏi

Thân hình Tôn Tam Phân có chút chấn động, buông nhánh thảo dược đang đốt dỡ, đi tới cạnh Dận Không ngồi xuống , nói:

-Năm đó, tâm nguyện lớn nhất của thái tử là thống nhất thiên hạ

Nội tâm Dân Không có chút chấn động, nhất thống thiên hạ , thật là hào tình tráng khí, hắn chưa từng gặp qua vị hoàng huynh này, nhưng hai người đều có cùng chí hướng

Tôn Tam Phân nói tiếp:

-Thái tử là người kỳ tài trên đời hiếm thấy, mười sáu tuổi tự mình mang binh chinh phạt bắc phương Hồ Lỗ, lấy mười vạn đại quân đánh với năm mươi vạn quân Hồ. Mười tám tuổi, đại nạn lủ lụt hạ lưu sông Hoàng Hà, Đại Khang ta phần lớn lãnh thổ nằm hai bên sông này, nên thiên tai năm đó rất nặng nề, thái tử là người đầu tiên, đi cứu trợ bá tánh, giúp cho dân chúng trãi qua một kiếp nạn. Chỉ tiếc, người tài mệnh yểu, thái tử sắp đăng cơ ngôi vị hoàng đế, lại lâm bệnh nặng mà mất đi

Giọng nói Tôn Tam toát ra vẻ vô cùng tiếc nuối, khẳng định năm đó Tôn Tam Phân và vị hoàng huynh này có một tình nghĩa vô cùng thâm trọng

Dận Không tò mò hỏi:

https://thuviensach.vn

-Tôn tiên sinh là một ngự y trong cung, hắn là biết thái tử lâm bệnh gì mà chết chứ?

Hắn sỡ dĩ nói ra lời này, bởi cái chết của thái tử trong hoàng cung cũng không nói rõ là bệnh gì.

Thân thể Tôn Tam Phân khẽ rùng mình, ánh mắt nhìn về phía đống lửa nói:

-Lúc thái tử bệnh nặng qua đời, lão phu đang tháp tùng cùng thái hậu đến Linh Sơn dâng hương, cho nên cũng không biết đến tột cùng thái tử bệnh gì mà mất

Dận Không đoán Tôn Tam Phân có điều còn giấu , bản tính Tôn Tam Phân là vậy, hắn không muốn nói, thì không ai có thể hỏi ra được, Dận Không gật gật đầu, nhìn ánh lửa bập bùng, chẳng mấy chốc thiếp đi

Nửa đêm chợt tỉnh giấc, hắn thấy Tôn Tam Phân đứng ngơ ngác nhìn lên bầu trời, không biết đang nghĩ đến cái gì

Mưa gió trôi qua, nhưng sự trả thù của thái tử Yên Nguyên Tịch không như vậy mà dừng lại. Trước cửa thị vệ đã được tăng thêm người, ba người muốn ra ngoài cũng không được. Qua hai ngày sau, thức ăn mới được mang đến, nhưng vô cùng sơ sài,đến mức không còn từ ngữ nào để hình dung, trừ bỏ tay chân không đeo cùm xích, thì ba người Dận Không hưởng thụ đãi ngộ hoàn toàn giống như bọn tù đồ

Qua ba ngày khổ cực, vào lúc hoàng hôn Dao Như đến như dự tính, nhưng điều khiến cho Dận Không thất vọng là Kỳ vương không có đi theo cùng. Đám thị vệ thấy mỹ nữ liền buông lời trêu chọc, Dao Như phải lấy ra Kỳ vương lệnh bài mới thoát khỏi dây dưa mà đi vào bên trong

-Điện hạ!

https://thuviensach.vn

Dao Như rưng rưng nước mắt ngả vào lòng Dận Không, hắn vuốt nhẹ nhàng vai nàng ,thấp giọng nói:

-Sao nàng tới có một mình?

Dao Như nói trong tiếng khóc:

-Vốn nô tỳ cùng Kỳ vương đến đây, nhưng trong cung có người đến báo tin, Tần hoàng đế bệnh tình thêm nặng, nên Kỳ vương phải đi đến hoàng cung

Nội tấm hắn thất vọng cùng cực, Kỳ vương không đến, tình cảnh này sẽ không có cách giãi quyết, cho dù co Dao Như thì chỉ tăng thêm một người chịu khổ mà thôi

Dao Như nói nhẹ bên tai hắn

-Bất quá…Cửu công chúa có thể đến đây…

Hai mắt Dận Không sáng ngời, Yên Lâm luyến ái Dao Như, nếu tìm tới đây, đối với hắn mà nói, đây chính là một cơ hội

Dận Không nắm tay Dao Như dắt nàng đi giới thiệu với Thái Tuyết cùng Tôn Tam Phân.

Tôn Tam Phân tại Kỳ vương phủ có gặp qua Dao Như một lần, Thái Tuyết là lần đầu, Dận Không liếc nhìn Thái Tuyết, thấy trong mắt nàng có một thoáng u buồn ,ai oán

Quả nhiên như lời Dao Như nói, không mất nhiều thời gian, Cửu công chúa đã tìm tới cửa. Tám gã thị vệ chặn cửa không cho vào, liền trên mặt mỗi người là tám dấu bàn tay ửng đỏ

Yên Lâm bước vào, nhìn thấy Dao Như đang ở bên cạnh Dận Không, ánh mắt như chực bốc hỏa, hắn thấy vậy liền cười nói:

https://thuviensach.vn

-Cửu công chúa là thiên kim ngọc diệp, như thế nào mà lại quang lâm tệ xá, Dận Không ta rất lấy làm vinh hạnh

-Dâm tặc! Câm cái miệng của ngươi lại! Vì sao ngươi lại lừa gạt Dao Như đến đây?

Yên Lâm ra bộ dáng chất vấn hỏi tội

-Cửu công chúa! Trí nhớ của người hình như không được tốt lắm, Kỳ vương không phải đã nói ban Dao Như cho tại hạ sao?

Dận Không cười hi hì đáp

Yên Lâm cả giận nói:

-Ta bất kể thất hoàng huynh đáp ứng ngươi cái gì, tóm lại ta không cho phép ai mang Dao Như đi

Dận Không âm thầm buồn cười, xem ra cái ả biến thái công chúa này quả nhiên là đã có tình cảm sâu đậm với Dao Như, chỉ cần Dao Như bên cạnh là có một sợi dây vô hình quấn lấy ả cửu công chúa này

Dao Như nắm chặt tay Dận Không nói:

-Cửu công chúa ! Người buông tha cho nô tỳ đi, Dao Như bất luận như thế nào, cũng không theo người trở về

Yên Lâm đưa tay sờ đoạn kiếm bên hông, nghiến răng nói lớn:

-Nếu người còn ở lại bên cạnh tên dâm tặc này, ta một kiếm giết chết ngươi

Mắt thấy tình huống dường như không ổn, Dận Không hướng Yên Lâm nói:

https://thuviensach.vn

-Công chúa ! Có thể cùng ta vào bên trong nói chuyện một chút?

-Ta và ngươi có chuyện gì để nói?

Yên Lâm thái độ hung hăng nhìn hắn nói

Hắn đi đến ,nói nhỏ vào tai nàng:

-Chúng ta nói chuyện về Dao Như, có thể tìm ra cách giãi quyết

Yên Lâm chân mày chớp động, quả nhiên đi theo hắn vào bên trong. Dao Như thấy vậy vô cùng sợ hãi, nghĩ đến cảnh hắn hai tay dâng nàng cho Yên Lâm

Yên Lâm trên đường đi thấy cảnh hoang tàn đổ nát của chất phủ, liền toát ra dáng vẻ khinh bỉ, lấy tay che miệng mũi lại nói:

-Ngươi ở tại nơi như thế này?

-Dận Không bất quá chỉ là một chất tử, thái tử an bài cho ta ở chổ nào, thì ta dĩ nhiên phải ở nơi đó

Dận Không nhàn nhạt đáp

Yên Lâm nhìn hắn một chút, thấp giọng nói:

-Có chuyện gì, ngươi mau nói ra

Hắn cười nói:

-Nếu muốn tại hạ đem Dao Như tặng cho công chúa cũng không khó, chỉ cần công chúa đáp ứng một điều kiện

-Nói!

-Mang tại hạ vào cung diện kiến hoàng hậu

https://thuviensach.vn

Yên Lâm nao nao, nàng căn bản không nghĩ ra, chuyện Dao Như với chuyện gặp hoàng hậu có quan hệ gì, đi qua đi lại vài bước , mới nói:

-Phụ hoàng bệnh tình ngày càng nghiêm trọng, mẫu hậu đêm ngày túc trực bên cạnh, sợ rằng không có thời gian gặp ngươi

-Nếu đã như vậy, Cửu công chúa cư coi như tại hạ cái gì cũng chưa nói qua

Dận Không xoay người ,làm bộ phải rời đi

Liền bị Yên Lâm ngăn cản

-Ngươi có thể lấy tiền, bao nhiêu ta cũng có thể đáp ứng

Dận Không còn chưa trả lời, thì nghe ngoài cửa có người bẩm báo:

-Công chúa! Hoàng thượng bệnh tình chuyển biến xấu, hoàng hậu triệu người vào cung gấp

Yên Lâm mặt mày thất sắc, xoay người hướng cửa phóng đi, liền bị hắn đứng bên nắm lại

-Ngươi muốn làm cái gì?

Yên Lâm cả giận nói

Hắn thấp giọng nói;

-Tôn tiên sinh chính là Đại Khang danh y, ngươi có thể mang chúng ta vào cung , thứ nhất ta có thể nhìn thấy hoàng hậu, thứ hai Tôn tiên sinh có thể chẩn bệnh cho hoàng thượng

Ánh mắt Yên Lăng chuyển biến, hiển nhiên bị đánh động vì lời nói của hắn, rốt cục nàng gật đầu:

https://thuviensach.vn

-Nếu ta mang ngươi vào cung gặp hoàng hậu, ngươi nhất định không được đổi ý

Dận Không cười nói:

-Công chúa yên tâm, chỉ cần nhìn thấy hoàng hậu, tai hạ sẽ đem Dao Như trao tận tay người

Tôn Tam Phân ngạc nhiên nói:

-Công tử muốn mang ta vào cung chữa trị cho Tần hoàng đế?

Dận Không gật đầu, nếu không phải lấy lí do này, hắn như thế nào mới có cơ hội gặp mặt hoàng hậu

Tôn Tam Phân nói tiếp:

-Công tử cũng biết, hành động này vô cùng mạo hiểm, nếu để cho thái tử Yên Nguyên Tịch biết, thì e rằng tại Tần đô này, chúng ta không nơi nương náu

Dận Không làm sao không biết đến chuyện này, chính Tinh Hậu đêm đó lợi dụng hắn để làm khó dễ Yên Nguyên Tịch, đã đem hắn vào cuộc tranh đấu này rồi, bây giờ có nghĩ muốn hay không muốn thì đã muộn, phải đưa ra lựa chọn, theo phe thái tử thì đã không xong, hơn nữa bản tính Yên Nguyên Tịch đa nghi, nếu thái tử lên ngôi hoàng đế,Dận Không sẽ không có ngay mơ đến chấn hưng Đại Khang , nên hắn chọn chính là con đường đi theo Tinh hậu

Tôn Tam Phân thở dài một hơi nói:

-Công tử nghĩ bây giờ chúng ta đủ lực để cuốn vào vòng tranh đấu này sao?

Hắn hỏi ngược lại:

https://thuviensach.vn

-Tôn tiên sinh cho ta còn có lựa chọn khác hay sao?

Tôn Tam Phân yên lặng suy nghĩ một chút, liền đưa tay lấy hòm thuốc đeo trên vai

Xuyên qua hai cánh cửa gổ, nhìn thấy Yên Lâm đang bất an đứng trong hoa viên, trong lòng nhất định đang nóng nảy, công chúa này mặc dù tính tình điêu ngoa, nhưng tâm lại trong sáng, đối với Dận Không mà nói lắm chổ lợi dụng có giá trị

Dận Không thấp giọng nói với Tôn Tam Phân:

-Tiên sinh có từng nghe qua loại man nhân cổ thuật

Tôn Tam Phân ngơ ngác, không hiểu vì sao hắn lại hỏi câu đó

Dận Không nói tiếp:

-Nghe nói vùng Miêu Cương, có nữ tử yêu nam nhân dị tộc, sẽ hạ loại cổ thuật trên người nam nhân, khiến nam tử này cả đời say mê, đến chết cũng không đổi

Lúc này Tôn Tam Phân mới hiểu ra mục đích của hắn, nhíu mày lắc đầu, nhìn xuyên qua cửa sổ thấy Yên Lâm xa xa, thấp giọng nói:

-Công tử muốn xuống tay với công chúa kia?

-Tiên sinh có cho ta cơ hội này không?

Tôn Tam Phân nhẹ nhàng vuốt râu, thấp giọng nói:

-Loại cổ thuật này, lão phu cũng có từng nghe qua, nhưng ngoại nhân thì không thể nào biết cách sữ dụng được, bất quá có một loại thảo dược cũng có tính chất tương tự, chỉ là không bằng cổ thuật kia ở thời gian kéo dài

https://thuviensach.vn

Hai mắt Dận Không sáng ngời

Tôn Tam Phân cảm thán nói:

-Công tử cùng cố thái tử quả nhiên bất đồng, thái tử không làm chuyện gì mà không nắm chắc, còn công tư lại thích việc hành binh nơi nguy hiểm

Tôn Tam Phân đi chuẩn bị mọi thứ, Yên Lâm có chút không nhịn được, Dận Không liền đi tới trước mặt nàng nói:

-Cửu công chua đợi một chút,Tôn tiên sinh đang chuẩn bị thảo dược, xong lập tức lên đường

Xoay người nhìn Dao Như nói:

-Dao Như! Bưng trà đến cho công chuá

Yên Lâm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Dao Như , ánh mắt như si ngốc, hắn không thể tưởng tượng một nữ tử lại có thể si mê một nữ tử khác đến như vậy

-Công chúa mời dùng trà!

Giọng nói của Dao Như như chim hoàng oanh hót, thật khiến người khác phải si mê, Yên Lâm ánh mắt rung động, đưa tay sờ soạng trên người Dao Như. Dận Không trong lòng cười thầm, không nghĩ tới đàn bà háo sắc thì cũng y như nam nhân

Yên Lâm nhấp một ngụm trà, Dận Không bất giác lộ vẻ mỉm cười, dựa theo lời Tôn Tam Phân nói, thảo dược này trong vòng một tháng dùng ba lần, liền dễ dàng chiếm lấy lòng nàng, nếu mọi việc thuận lợi, nàng công chúa điêu ngoa này sẽ biết tay hắn

Dận Không cùng Tôn Tam Phân đi theo Yên Lâm vào cung lúc bóng đêm đã phủ xuống, nhìn thấy bọn họ Hứa công công đại nội tổng quản Tần

https://thuviensach.vn

cung liền hỏi , do lúc trước khi đi có dặn dò nàng không được tiết lộ thân phận, nên nàng chỉ nói hai người là đại phu do nàng quen biết, mang đến hy vọng chữa khỏi cho phụ hoàng

Nếu Hứa công công biết hai người bọn hắn là ngự y của Đại Khang thì dù cho lá gan của hắn to bằng trời cũng không dám cho Tôn Tam Phân đi chữa bệnh cho Tần đế

Tần hoàng đế đang dưỡng bệnh tại phìa đông ngự hoa viên, gọi là Dụ Đức cung. Hứa công công dẫn ba người đi dọc theo đường mòn quanh co khúc khuỷa của ngự hoa viên, đi tới Dụ Đức cung, liền lên tiếng nhắc nhở:

-Khi hoàng hậu đồng ý, mới được khám bệnh

Câu nảy đối với hắn mà nói, cầu còn không được, mục tiêu chính của hắn là gặp mặt Tinh hậu, về phần Tần đế sống hay chết hắn không cần quan tâm

Hứa công công đi vào trước bẩm báo, không lâu sau hai gã thái giám đi ra dắt bọn họ vào. Vừa mới vào cửa đã nghe tiếng phẩn nộ của Tinh Hậu:

-Tất cả các ngươi đều là lũ vô dụng, hoàng thượng trọng dụng các ngươi bao nhiêu năm, này đem ra sử dụng thì không ai làm được tích sự gì

Dận Không cùng Tôn Tam Phân nhìn nhau, rõ ràng bệnh tình của Tần đế không có gì tiến triển khả quan

-Cút

Tiếng Tinh hậu vừa dứt, ba gã ngự y từ nội thất đi ra, Yên Lâm mắt rưng rưng chạy vọt vào, lại nghe Tinh hậu lạnh lùng nói:

-Nguyên Tông! Ngươi cung Lâm nhi canh giữ nơi này, chớ để ai quấy rầy phụ hoàng nghĩ ngơi

https://thuviensach.vn

Tầm màn che chợt động, Tinh hậu vận y phục cung trang bước ra, có lẽ vỉ chiếu cố cho Tần đế, nên vẻ bên ngoài hơi đơn giản, bất quá vẻ đơn giản này lại thập phần quyến rũ hơn là trang sức hào hoa đầy người. Tinh Hậu đương nhiên không nghĩ tới Yên Lâm mang theo đại phu là hắn, ánh mắt xẹt lên tia kinh ngạc nói:

-Bình vương?

Hắn cuốn quít quỳ xuống hành lễ:

-Cô cô

Mở miệng ra ,Dận Không liền xưng hô họ hàng, trong nháy mắt kéo quan hê hai bên lại gần nhau hơn

Tinh hậu lạnh nhạt nói:

-Ngươi đứng lên nói chuyên!

Hắn đứng đây, kéo Tôn Tam Phân lại bên người, hướng Tinh hậu nói:

- Đây là Ngư y Tôn Tiên sinh, theo chất nhi đên đây.

Tôn Tam Phân hướng tinh hậu khom người hành lễ chứ không quỳ

Thái giám bên cạnh nói lớn:

-To gan! Nhìn thấy hoàng hậu sao không quỳ?

Tôn Tam Phân lạnh lùng nói:

-Hoàng hậu là Đại Tần hoàng hậu, lão phu là thảo dân Đại Khang, không có luật nào nói, thảo dân Đại Khang thấy Đại Tần hoàng hậu thì phải quỳ hành lễ

https://thuviensach.vn

Thái giám nghe một câu há mồm cứng họng, định phát tác, thì nghe Tinh Hậu nói:

-Tôn tiên sinh nói cũng có đạo lý, ngươi không cần miễn cưỡng hắn

Tinh hậu liếc mắt đánh giá Tôn Tam Phân, ánh mắt toát ra vẻ thưởng thức, liền nói:

-Nếu đã tới, ngươi vào chẩn bệnh cho hoàng thượng một chút, Đại Tần ngự y đều là một lũ vô dung, chỉ mong Tôn tiên sinh có diệu thủ hồi xuân thuật!

Giọng nói có chút mất mác, tựa hồ đối với Tôn Tam Phân cũng không hy vọng quá lớn

Dận Không hướng Tôn Tam Phân ra hiệu, lão liền đặt hòm thuốc trên bàn, hai thái giám tới kiểm tra, thấy không có vũ khí gì , liền cho phép đi vào trong

Nhân cơ hội Tôn Tam Phân chẩn bệnh, Dận Không liền hướng Tinh hậu nói:

-Cô cô! Chất nhi có chuyện muốn bẩm báo cùng người!

Tinh hậu mày liễu hơi nhíu lại, biết hắn có việc cần nhờ, Tinh hậu chỉ tay về phía sảnh bên cạnh, rồi bước đi trước

Nội tâm Dận Không vô cùng mừng rỡ, cơ hội bấy lâu , nay ở ngay trước mặt

Đi vào bên trong, hắn cúi người quỳ rạp xuống , nói:

-Cô cô cứu chất nhi!

Tinh hậu nói:

https://thuviensach.vn

-Mau mau đứng lên, đứa nhỏ này! Có chuyện gì thì nói với ta, nếu có thể giúp người, ta nhất định sẽ giúp

Hắn lúc này mới đứng lên, đem hết chuyện Yên Nguyên Tịch đối với mình ra sao trình bày hết

Tinh hậu nghe xong, thở dài một hơi nói:

-Không ngờ thái tử lại đối xữ với ngươi như vậy! Xem ra đêm đó ta đã gây họa cho ngươi

Tinh hậu hứa hẹn nói:

-Việc này là do ta, nên ta sẽ giúp ngươi giãi quyết

-Tạ ơn cô cô làm chủ cho chất nhi!

Hắn vui sướng vô cùng, việc này nếu Tinh hậu đứng ra, thì nguy cơ trước mặt sẽ hóa giãi dễ dàng

Tinh hậu lại nói:

-Dận Không! Theo ta được biết, nhà ngươi lần này chính là tự nguyện đi đến Tần?

Hắn gật đầu, vì chuyện này đã không còn là bí mật

Tinh hậu quét ánh mắt trên người hắn nhìn chăm chú ,nói:

-Chẳng lẻ ngươi không nghĩ tới đi đến Tần là vô cùng nguy hiểm, buông bỏ vinh hoa phú quý nơi Đại Khang, cam chịu đến Tần làm chất tử?

Đối với loại người như Tinh hậu, câu trả lời không đầy đủ , tất sẽ khiến cho nàng nghi ngờ, nên chuyện vì phụ giãi ưu, xả thân thành nhân đối với nàng không thể nói ra

https://thuviensach.vn

Dận Không trầm ngâm một chút, rồi ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tràn đầy vẻ thù hận , nói:

-Chất nhi không dám dấu, chất nhi chủ động đi Tần là bởi vì cừu hận

Vạn vạn lần Tinh hậu cũng không thể nghĩ câu trả lời của hắn là như vậy, nàng ngạc nhiên mở to đôi mắt xinh đẹp nhìn hắn

Dận Không thấp giọng nói:

-Dận Không từ nhỏ lớn lên trong hoàng cung không có quyền gì, lại luôn bị ức hiếp, phụ hoàng thậm chí còn không biết sự tồn tại của chất nhi

Tinh hậu cảm động gật đậu, một vị hoàng tử thân phận giống như hắn ,bất cứ quốc gia nào cũng có thể tìm thấy, trừ người thành công kế vị ngôi đế, đa số mọi người có vận mệnh giống hắn

Dận Không khẳng khái nói lớn:

-Dận Không đối với phụ hoàng, với Đại Khang có thể là một người không ra gì, có thể vô thanh vô thức mà chết tại Đại Khang mà không ai biết, chi bằng làm thân phận chất tử tới Tần, cho dù bất hạnh chết tại đây , thì cũng có thể trong lòng dân chúng Đại Khang nhớ đến một vị hoàng tử vì nước mà chết. Nếu Dận Không may mắn đứng lên, tương lai nhất định sẽ chấn hưng Đại Khang, đem mọi sự cừu hận giãi quyết hết thảy

Hắn sỡ dĩ nói ra hết như vậy, chính là hiểu một phần con người Tinh hậu. Tinh hậu nhìn Nguyên Tông thích đạm bạc coi thường danh lợi, thất vọng đến cực điểm, nay thấy hắn hung hoài chí lớn, có thể kích động nàng ra tay giúp

Đôi mắt đẹp của Tinh hậu lộ vẻ kích động, nàng nhẹ giọng thở dài:

https://thuviensach.vn

-Nếu Nguyên Tông được một nửa của ngươi, phận làm mẫu thân như ta đã có thể hài lòng

Vừa nói, mặt nàng lộ vẻ mất mác, Yên Nguyên Tông nhiều lần trước mặt nàng tỏ vẻ không quan tâm đến việc tranh đấu ngôi vị hoàng đế, đây là tâm bệnh của nàng

Nửa canh giờ sau, Tôn Tam Phân mới từ bên trong đi ra, từ ánh mắt nghiêm trọng của hắn, Dận Không mơ hồ cảm thấy, bệnh tình của Tần đế có uẩn khúc bên trong

Tinh hậu ân cần nói:

-Bệnh tình của hoàng thượng như thế nào?

Tôn Tam Phân chấp tay nói:

-Bệnh tình của hoàng thượng lão phu có biết đôi chút, lão phu phải xin phép chủ nhân mới dám nói ra

Lời Tôn Tam Phân nói, đừng nói Tinh hậu, ngay cả hắn cũng khó tiếp nhận. Tinh hậu cả giận nói:

-Hoàng thượng chính là phu quân của ai da, bệnh tình của người chẳng lẻ ta không thề biết?

Dận Không đứng một bên nhìn vẻ mặt liều mạng của Tôn Tam Phân, mà thầm than, ngay cả hắn của bị Tôn Tam Phân kéo vào

Tôn Tam Phân lạnh nhạt nói:

-Lão phu chỉ coi công tử là chủ nhân duy nhất, việc gì cũng phải bẩm báo cho chủ nhân trước, mới có thể nói ra

https://thuviensach.vn

Dận Không biết Tôn Tam Phân không sợ trời không sợ đất, khi hắn quyết định thì cho dù Thiên vương lão tử cũng vô pháp làm hắn sửa đổi

Dận Không hướng Tinh hậu cuốn quít nói:

-Cô cô, Tôn tiên sinh ít khi giao tiếp với người ngoài, để chất nhi cùng hắn nói chuyện, sau đó bẩm báo với người

Tinh hầu phất tay aó , xoay người ngồi xuống ghế, nét mặt có đôi chút giận

Dận Không cùng Tôn Tam Phân đi ra ngoài, tới một chổ không có ai, Dận Không liền nói:

-Tôn tiên sinh! Hà cớ phải đắc tội với hoàng hậu

Vẻ mặt Tôn Tam Phân vô cùng nghiêm túc, thấp giọng nói:

-Tần hoàng đế không phải là mang bệnh bình thường, mà là trúng độc…

Dận Không mặt mày kinh hãi thất sắc, cẩn thận quan sát xung quanh, thấy không có người, liền kéo Tôn Tam Phân đi bộ, thấp giọng hỏi:

-Tôn tiên sinh xác định chắc chắn??

Tôn Tam Phân gật đầu, thấp giọng nói:

-Lão phu thật sự không biết, có nên chữa bệnh hay là không nên làm gì

Ý tứ của Tôn Tam Phân, Dận Không hiểu rõ. Người có khả năng đầu độc Tần hoàng đế tất nhiên là người vô cùng thân cận với hắn, nói như thế, kẽ đáng nghi nhất chính là Tinh hậu. Tôn Tam Phân chữa trị cho Tần đế chính là đối phó với Tinh hậu, lúc đó chờ đợi bọn hắn chỉ là con đường chết

https://thuviensach.vn

Mồ hôi lạnh không ngừng từ trên lưng chảy ra, thấm ướt cả vạt áo, trong lúc nhất thời, hắn không biết làm thế nào bẩm báo với Tinh hậu

Tôn Tam Phân trước mặt Tinh hậu nói chỉ thổ lộ chuyện với hắn thực là hồ đồ cực điểm, nếu biết Tần đế bị hạ độc thì tốt nhất thể hiện mình là người vô tri vô năng. Bây giờ tình hình như vậy, khẳng định Tinh hậu đã đoán ra được Tôn Tam Phân biết được chân tướng sự việc, có sinh ra sát tâm với hắn hay không là việc không thể nói trước

Tôn Tam Phân tựa hồ không ý thức được tình hình nguy hiểm, thấp giọng nói:

-Công tử! Chi bằng nói Tần đê lâm trọng bệnh, chúng ta cũng không chẩn đoán ra được

Dận Không cười khổ nói:

-Tôn tiên sinh ! Nếu vừa rồi tiên sinh nói như vậy có thể gạt được Tinh hậu, bây giờ mà nói vậy, khó thoát khỏi cái chết

Dận Không cắn chặt môi, chuyện tới nước này, chỉ đành trong nguy hiểm cầu thắng lợi, một là có thể bị giết, hai là có thể thay đổi vận mệnh

Dận Không thấp giọng nói:

-Tôn tiên sinh có thể nắm chắc việc chữa trị cho Tần đế?

Tôn Tam Phân lắc đầu nói:

-Độc mà Tần đế trúng phải có tên là Tiêu Dao Tán, xuất phát từ Tây vực, nếu chỉ dùng hai lần thì không có tác dụng gì, nhưng sử dụng thời gian lâu dài, độc tính sẽ bộc phát, trước hết là phá hủy thính giác, xúc giác và thị giác Nhìn tình hình bây giờ, Tần đế nhất định là đã bị phục dùng trong thời

https://thuviensach.vn

gian dài, độc tính đã xâm nhập vào phế phủ, không thể chữa khỏi. Nhưng nếu giảm bớt sự thống khổ, kéo dài một thời gian, lão phu có thể làm được

-Tôn tiên sinh xem Tần đế có thể kéo dài tính mạng bao lâu

Dận Không hỏi nhỏ

Tôn Tam Phân nhíu hàng chân mày suy nghĩ một chút rồi nói:

-Nếu để tình hình như lúc đầu, thì nhiều nhất là bảy ngày, bất quá nếu dùng kim châm đả huyệt, phối hợp với phương pháp thông huyết, có lẽ kéo dài một tháng

Tinh hậu ngồi trên ghề, liếc mắt nhìn Dận Không, khi hắn bước vào khẽ nói:

-Tôn tiên sinh nói như thế nào?

Hắn cung kính đáp:

-Tôn tiên sinh đang ở ngự y phòng ghi đơn thuốc cho hoàng thượng

Hàng chân mày Tinh hậu có chút giãn ra , nói:

-Nói như vậy, Tôn tiên sinh đã chẩn đoán ra bệnh của hoàng thượng?

Dận Không quan sát xung quanh, sau đó hướng Tinh hậu thấp giọng nói:

-Chất nhi không dám nói!

Đôi mắt Tinh hậu đầy thâm ý, nhìn hắn một chút rồi nói:

-Ta có chút mệt mỏi, ngươi theo ta dạo ngự hoa viên một chút

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 11: Nhận Mẫu

Ánh trăng soi vào mặt nước trong hồ, phản xạ lên thân thể mềm mại của Tinh hậu, gió đêm nhè nhẹ thổi, từ trên dáng vẻ mê người đó toát ra một mùi hương thoang thoảng, phong vị của nữ nhân thành thục, làm Dận Không như say như mê

-Nói đi!

Âm thanh Tinh hậu lạnh như băng

Hắn nhìn xung quanh thấy không có người,liền quỳ gối xuống trước mặt Tinh hậu , nói:

-Bệnh tình hoàng thượng đã không còn cách cứu chữa

Dận Không ngưng nói lại, chú ý lên cái bóng Tinh hậu dưới mặt đất quan sát, thấy nàng vẫn không có phản ứng gì.

-Hoàng thượng rốt cục là mắc bệnh gì?

-Theo lời Tôn tiên sinh nói, bệnh của hoàng thượng là do phục dùng lâu dài một dược liệu gọi là Tiêu Dao Tán, bây giờ độc tố đã xâm nhập phế phủ, không còn cách nào có thể chữa được!

Dận Không vừa nói vừa run, hắn quyết định đem cái mạng sống của mình ra đánh cược, nếu chính Tinh hậu hạ độc, thì coi như canh bạc của hắn thua thảm

https://thuviensach.vn

Tinh hậu thở dài ra một tiếng, sau đó ngồi xuống cái ghế đá trong hoa viên, khoát tay bảo hắn đến cùng ngồi, nàng nói:

- Ba năm trước đây, hoàng thượng đột nhiên bị cơn đau đầu kì lạ, mỗi lần phát tác, đau đến không muốn sống, hầu như tất cả đại phu tại Tần đều được mời đến nhưng vẫn không tìm ra căn nguyên. Hai năm trước, Lô vương Yên Hưng Tứ, chẳng biết từ đâu, mời đến một vị Vu y, người này sau khi xem bệnh cho hoàng thượng, thì đưa ra toa thuốc, trong đó có một dược liệu , chính là thứ mà Tôn tiên sinh nói : " Tiêu Dao Tán", hắn nói đây là phương thuốc bí truyền, hoàng thượng sau khi dùng thuốc này, quả nhiên cơn đau đầu thuyên giảm , tình hình trở nên tốt hơn

Dận Không âm thầm thở dài một hơi nhẹ nhỏm, nguyên lại là do người khác hạ độc, nếu Tinh hậu không liên quan, canh bạc này của hắn có lẻ thắng

Tinh hậu lại nói:

-Thấy hoàng thượng khôi phục lại sức khỏe, ai nấy trong hoàng cung đều mừng rỡ. Nhưng sau này hoàng thượng bắt đầu lại đau đầu nếu không dùng toa thuốc có chứa Tiêu Dao Tán, bắt đầu là ba ngày một lần, sau đó là một ngày một lần, nửa năm trước là một ngày phục dùng nhiều lần, con người hoàng thượng dần trở nên si ngốc, ngơ ngác, chuyện quốc gia đại sự đều vô năng xử lý, nhìn hoàng thượng ngày một già yếu, ta mới đoán ra, ngày đó Lô vương cùng Yên Nguyên Tịch lập mưu gây ra

Dận Không lặng im , ngồi nghe. Nếu hết thảy mọi điều đều như Tinh hậu nói, thì Yên Nguyên Tịch con người này quả thật vô cùng tàn ác và âm hiểm, hắn dám hạ độc phụ hoàng mình, mưu cầu ngôi vị hoàng đế

Tinh hậu nhìn thẳng vào mắt hắn, nói ra từng chữ:

-Dận Không! Toàn bộ ngự y trong cung này toàn là lủ vô dụng, bọn họ nói hoàng thượng có thể kéo dài nhiều nhất là bảy ngày

https://thuviensach.vn

Tinh hậu ngừng lại, khuôn mặt cố gắng cười mỉm đượm vẻ bất lực, dưới ánh trăng sáng, Tinh hậu trong bộ bạch y cung trang như là tiên nữ hạ phàm, nàng nói tiếp:

-Mà cái ta cần nhất ngay bây giờ , chính là thời gian!

Dận Không đương nhiên hiểu ý tứ của Tinh hậu, nếu trong vòng bảy ngày , Tần đế băng hà, Yên Nguyên Tịch với cương vị thái tử , đương nhiên đường hoàng đăng cơ đế vị. Tinh hậu trong thời gian ngắn không có cách nào chuẩn bị chu đáo

Tinh hậu nói:

-Ta muốn kéo dài khoảng hai mươi ngày, ngươi có làm được không?

Nhớ lời Tôn Tam Phân nói, hắn không do dự liền gật đầu đáp ứng

Nét mặt Tinh hậu lộ vẻ vui mừng nói:

-Dận Không! Nếu ngươi giúp ta làm tốt chuyện này, ta đảm bảo tại Đại Tần , ngươi sẽ luôn có vinh hoa phú quý, một đời không lo

Trong lòng mừng rỡ, Dận Không cuốn quít quỳ xuống nói:

-Dận Không… tạ ơn cô cô trước

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Nếu ta không nhầm, thì người so với Nguyên Tông còn nhỏ hơn hai tuổi. Nếu người không chê , sau nay gọi ta một tiếng mẫu thân đi

Dận Không không thể tin tưởng lời vừa nghe từ Tinh hậu, Tinh hậu muốn nhận hắn làm nghĩa tử, đối với hắn mà nói, chuyện này thật sự là một bước lên trời, liền cuốn quít quỳ rạp dưới mặt đất, xá ba cái , nói lớn:

https://thuviensach.vn

-Mẫu thân tại thượng! Xin nhận của nghĩa tử ba lạy

Tinh hậu nhận hắn làm nghĩa tử, sau này đương nhiên có thể tự do ra vào cung, nhưng quan trọng hơn sau này cả Đại Tần đều biết Tinh hậu là người đứng sau lưng hắn, thái tử Yên Nguyên Tịch cũng không dám đối phó với hắn như trước

Tinh hậu dặn dò:

-Bệnh tình hoàng thượng, ngoài trừ chúng ta ra, không được cho người khác biết

Dận Không lập tức gật gật đầu

Lúc này ở phía xa đột nhiên nghe tiếng khóc lớn của Yên Lâm

-Mẫu hậu! Mau tới, phụ hoàng không xong rồi….

Hắn cùng Tinh hậu nhìn nhau, ánh mắt hai người đều hiện lên vẻ kinh sợ

Tinh hậu sợ hãi vì quyền lực và địa vị có thể mất đi. Dận Không sợ hãi, vì mọi nổ lực sẽ tan thành bọt nước nếu Tần đế băng hà vào lúc này

Khi hắn cùng Tinh hậu đi vào cửa, liền nghe được tiếng khóc than bi thảm, Tinh hậu cuốn quít đi vào trong. Dận Không thấy Tôn Tam Phân lấy ra từ hòm thuốc một cái hộp gỗ, nét mặt vẫn bình thản trầm ngâm, nhất thời nội tâm liền bình tĩnh, đối với y thuật của Tôn Tam Phân, hắn luôn vô cùng tin tưởng

Hai ngự y đang ở cạnh Tần đế tận lực cứu chữa. Bản thân là con dân Đại Khang, nên Tôn Tam Phân không thể nhúng tay vào, nhưng đã chuẩn bị đầy đủ , chỉ chờ Tinh hậu lên tiếng

Tinh hậu đã mất đi sự trấn tĩnh thường ngày, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

-Dận Không!

Lời này chính là cho phép Tôn Tam Phân , hai người trước sau từ từ đi vào trong phòng, nội tâm Dận Không vô cùng khẩn trương, tương lại tại Đại Tần của hắn, đang nằm hết trên tay Tôn Tam Phân

Nét mặt Tần đế nhợt nhạt, hai mắt nhắm nghiền, miệng không ngừng rên rĩ, hai ngự y thúc thủ vô sách đứng bên cạnh, xem ra cả hai đã không có biện pháp

Tôn Tam Phân đem hộp gỗ đặt trên long sàn, tay mở ra, bên trong chứa đầy dao mỗ và kim châm. Một thái giám đứng bên cạnh thấy vậy, thất kinh la lớn:

-Lớn mật! Dám mang vũ khí vào, mưu đồ bất chính

Tôn Tam Phân lạnh lùng nói:

-Hoàng hậu nương nương! Xin mời tất cả mọi người không liên quan ra ngoài hết

Môi đào Tinh hậu cắn chặt, hy vọng của nàng giờ đặt ở đôi tay Tôn Tam Phân, dù có mời nàng ra ngoài, nàng cũng sẽ đáp ứng, lớn giọng quát:

-Còn dám quấy nhiễu, Tôn tiên sinh chữa bệnh cho hoàng thượng, cẩn thận coi chừng ta chém cái đầu của ngươi!

Vài tên thái giám nghe vậy, liền kinh hãi, xin phép lui ra bên ngoài

Tôn Tam Phân cầm cổ tay Tần đế, lấy dao khứa trên mạch một nhát, một dòng máu đen dọc theo cổ tay chảy ra ngoài

Dận Không liếc mắt trông thấy, Tôn Tam Phân dù rạch vết dao trên tay Tần đế, mà cảm thấy như đang rạch trên tay hắn, cơ hồ không dám nhìn cảnh tượng này, vô tình ánh mắt hắn lại gặp phải ánh mắt của Tinh hậu, lúc

https://thuviensach.vn

này nàng đã không còn huyết sắc trên khuôn mặt, đôi môi đào thỉnh thoảng run lên, hai tay nắm chặt.

Tôn Tam Phân có điều gì sơ sẫy thì cái Dận Không mất là tính mạng, còn nàng cái mất chính là giang sơn Đại Tần

Bình tĩnh không vội vàng, Tôn Tam Phân nhẹ nhàng buông ngân đao, lấy kim châm ra, ánh mắt nhìn Tinh hậu ra ý bảo đở Tần đế ngồi dậy. Tay cầm kim châm hướng Bách hội huyệt trên đỉnh đầu đâm tới, một châm đâm ra, lập tức thu về, hai tay nhanh như gió liên tiếp châm vào các đại huyệt Đại chuy, phong phủ…

Ước chừng thời gian dùng một chun trà, ba mươi đại huyệt trên người Tần đế , kim châm đều đâm tới. Hít một hơi lấy sức, Tôn Tam Phân lấy ra trong hộp một cây kim khác và tiếp tục chấm tới

Sau khi dùng kim châm đả thông kinh mạch Tần đế , mồ hôi trên trán của Tôn Tam Phân ướt đẫm,hắn thu châm lại , thì liền nghe Tần đế phát ra tiếng : ‘ nga…”

Hai mắt mở ra, miệng phun một ngụm máu đen kịt, tiếng ho khan một lần nữa vang lên trong Dụ Đức cung, trên mặt mỗi người trong cung, ai cũng thở phào nhẹ nhõm. Tôn Tam Phân đã thành công đem Tần đê quay lại từ cõi chết

Đợi cho Tần đế thiếp đi, Dận Không cùng Nguyên Tịch,Yên Lâm lui ra ngoài

Yên Lâm thấy phụ hoàng tạm thời qua cơn nguy kịch, tay lau khô nước mắt, liếc nhìn Dận Không, ra ý muốn nhắc nhở lời hứa hẹn của hắn về Dao Như

Kỳ vương Yên Nguyên Tông từ lúc thấy Dận Không đến giờ do lo lắng bệnh tình của Tần đế, nên không có chào hỏi, nay chủ động đi đến gần hắn

https://thuviensach.vn

, nói;

-Bình vương điện hạ! Đa tạ ngươi đã mang Tôn tiên sinh đến đây

-Sau này các ngươi là huynh đệ

Tinh hậu vén màn trúc từ từ đi ra, vẻ mặt của nàng đã khôi phục lại nét trấn tĩnh thường ngày, nói

Kỳ vương đương nhiên không biết chuyện của Dận Không nhận Tinh hậu làm mẹ , liền trố mắt nhìn hắn

Tinh hậu cười nói:

-Ta chính thức nhận Dận Không làm nghĩa tử, sau này hắn là đệ đệ của ngươi

Kỳ vương nét mặt mừng rỡ, đối với hắn mà nói, trong hoàng thất , tuy huynh đệ nhiều, nhưng không có ai có cùng sở thích như hắn, Dận Không tài thư phú hơn người, chính là hợp ý hắn, liền cầm hai tay Dận Không nói:

-Dận Không! Ta sớm đã có ý định cùng ngươi kết bái huynh đệ, không nghĩ tới chuyện này mẫu hậu đã làm trước

Yên Lâm dướn ánh mắt gắt gao nhìn Dận Không, sau đó đi lại gần hắn, vươn tay vỗ vỗ trên vai nói:

-Dận Không! Ngươi là đệ đệ của thất ca, đương nhiên cũng là huynh đệ của ta, ngàn vạn lần cũng không nên quên chuyện ngươi đã đáp ứng ta.

Yên Lâm vỗ toàn lực, khiến Dận Không đau đớn mà không nói nên lời, trong lòng thầm hận : “ nếu ngươi để ta nắm được cơ hội thì ta sẽ cho ngươi chết không bằng sống”

Tinh hậu lấy trong người ra một phỉ thúy ngọc bội nói:

https://thuviensach.vn

-Đây là Long bội, là thứ mà hoàng thượng luôn mang theo bên mình, nay ta vừa nhận ngươi làm nghĩa tử, hoàng thượng đương nhiên là nghĩa phụ, vật này chúng ta tặng cho ngươi , coi như là lễ vật ra mắt

Trong lòng Dận Không thầm cười, nếu Tần đế tỉnh táo, sẽ không bao giờ nhận tên địch quốc chất tử này làm nghĩa tử, long bội này chắc là Tinh hậu lấy từ trên người Tần đế đưa cho hắn, chủ ý nhận hắn làm nghĩa tử đương nhiên là do nàng quyết định

Dận Không quỳ xuống miệng nói

-Tạ ơn nghĩa hậu

Trong lòng hắn vô cùng đắc ý

Tần đế được Tôn Tam Phân điều trị đã qua được cơn nguy hiểm, tinh thần Tinh hậu đã trầm tỉnh trở lại, hướng Dận Không nói:

-Tôn tiên sinh nên ở trong cung theo dõi bệnh tình hoàng thượng, ý ngươi thế nào?

Dận Không thống khoái gật đầu

Trước khi rời đi, Tinh hậu hướng Kỳ vương nói:

-Nguyên Tông! Ngày mai, đem chuyện ta và phu hoàng nhận Dận Không làm nghĩa tử thông báo cho chư vị hoàng tộc công khanh đại thần, sau đó phái người đi tìm một phủ đệ mới

Kỳ vương cười nói:

-Mẫu hậu yên tâm! Hoàng nhi sẽ liền thông báo việc này, còn phủ đệ hoàng nhi thấy Phong Lâm Các hiện này không ai ở, nếu Dận Không không chê đơn sơ, có thể đến đó

https://thuviensach.vn

Tinh hậu gật đầu nói:

-Như vậy rất tốt

Nàng suy nghĩ một chút rồi lại nói:

-Nguyên Tịch khẳng định vẫn còn rất căm tức Dận Không, nay ngươi đã là nghĩa tử của ta,ta ban chỉ dụ này, hắn cũng không dám làm khó dễ

Đối với Dận Không mà nói, buổi tối hôm nay cảm giác của hắn đi từ nguy hiểm sang tràn đầy hưng phấn, đảo mắt một cái, một người mang thân phận chất tử trở thành nghĩa tử của hoàng đế và hoàng hậu Đại Tần, tương lai tốt đẹp phía trước đang từng bước hé rộng

Vui sướng qua đi, hắn lại tỉnh táo suy nghĩ lại, Tinh hậu sỡ dĩ nhận hắn làm nghĩa tử, là do tình thế trước mắt, hắn đối với nàng cực kì có giá trị lợi dụng, nếu muốn cho hoàng hậu thật coi trọng, trong thời gian ngắn phải biểu hiện cho thật tốt, khiến Tinh hậu xem hắn là nhân vật không thể thiếu trong việc giành quyền lực này

Thật ra Dận Không cũng không có chuẩn bị cho tình huống hiện nay, tính toàn ban đầu của hắn là từ từ coi tình thế quyền lực ở Đại Tần trong tay kẽ nào, rồi mới hành sự, nhưng người tính không bằng trời tính , Lợi ích và cả sinh mạng của hắn giờ đây đã dính chặt vào việc thành hay bại của Tinh hậu, nếu Tinh hậu thua, hoàn toàn có thể tưởng tượng ra hậu quả hắn sẽ gánh chịu từ thái tử Yên Nguyên Tịch, nếu Tinh hậu thắng, cơ hội hắn trọng phản Đại Khang gần ngay trước mắt. Lòng thầm quyết định, phải phát huy hết tất cả trí tuệ để hiệp trợ Tinh hậu đánh bại Yên Nguyên Tịch

Yên Nguyên Tông tự mình đưa Dận Không tới chất tử phủ, Dao Như và Thái Tuyết đoán chừng nghe động tĩnh, nhanh chóng ra cửa đón hai người, hai đôi mắt đẹp long lánh ánh lệ nhìn Dận Không

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tông thấy chất tử phủ một mảnh hoang tàn, trong lòng không khỏi tức giận, nói lớn:

-Hoàng huynh là việc này thật sự quá đáng!

Kỳ vương gọi mấy tên thị vệ canh cửa hung hăng trách mắng một hồi, sau đó bảo mọi người dọn dẹp rời khỏi chất tử phủ, có chỉ dụ của hoàng hậu, đương nhiên bọn thị vệ không dám ngăn cản, đành thúc thủ đứng im

Dận Không mang theo Dao Như, Thái Tuyết, ba người lên xe ngựa của Kỳ vương hướng Phong Lâm các biệt viện thẳng tiến

Phong Lâm Các cách Kỳ vương phủ không xa lắm, tọa lạc trên bờ hồ xung quanh là cảnh tự nhiên xinh đẹp, nơi này trước kia là phủ đệ của Kỳ vương, sau khi xây phủ đệ mới, Nguyên Tông cũng ít lui tới nơi này, bất quá nơi này cảnh tượng yên tĩnh lại phong cảnh hữu tình, nên Kỳ vương vẫn duy trì người quét dọn, phòng khi mình quay lại nghĩ ngơi

Đi đến Phong Lâm Các thì đã vào giữa đêm, đám người hầu nghe được tin tức đã đứng hết bên ngoài chờ

Phong Lâm Các so với chất tử phủ mà nói, có thể ví như một trời một vực, khung cảnh xung quanh tuy có vẻ vắng vẻ do xa trung tâm Tần đô, nhưng được không khí vô cùng thoáng mát, phủ đệ lại khang trang trông rất tao nhã, rất phù hợp với tính cách của Dận Không

Yên Nguyên Tông cũng không trở về Kỳ vương phủ , mà ở lại Phong Lâm Các, uống rượu ngắm trăng với Dận Không

Trăng thanh, gió mát, rượu ngon, làm cho Nguyên Tông vô cùng cảm khái, sau một ngày vô cùng lo lắng bất an vì Tần đế. Tại Đại Khang, Dận Không có không ít các vị hoàng huynh theo đuổi mục đích đêm ngày hưởng lạc thú ngắm trăng, thưởng hoa, rượu ngọn, gái đẹp, nhưng tất cả

https://thuviensach.vn

các vị hoàng huynh coi điều này là loại buồn bực mà phát tiết, tạm quên đi cuộc tranh đấu hoàng vị mà mình không đủ thực lực.

Yên Nguyên Tông chính là thật tâm hưởng thụ , tính Nguyên Tông sống đạm bạc, không tranh giành quyền lực, muốn tìm một vị hoàng tử có cơ hội đang cơ đế vị như hắn thật hiếm thấy

Có lẽ do Tinh hậu vô cùng thương yêu, nên mới tạo tính cách của Nguyên Tông ngày nay. Nguyên Tông từ khi ra đời, Hạng Tinh đã lên ngôi hoàng hậu, nàng đã tạo mọi điều kiện tốt nhất cho hắn, Nguyên Tông từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ trãi qua ủy khuất, chính thái tử Yên Nguyên Tịch cũng không dám làm gì hắn, nên căn bản Nguyên Tông không biết . quyền lực của Tinh hậu đã mang đến những thứ đó cho hắn, trong lòng Nguyên Tông chỉ hướng đến cuộc sống vô tranh, tranh giành làm gì, khi mọi thứ mình muốn đều có

Yên Nguyên Tông ngắm nhìn Trăng trên cao, bùi ngùi thở dài:

-Nếu có thể rời xa nơi trần thế, ung dung tự tại , mọi sự tranh đấu đều để bên ngoài, siêu thoát thế tục, thật là tốt biết bao nhiêu…

Lời nói của Yên Nguyên Tông toát ra vẻ vô cùng mất mác, bất lực

Dận Không cầm chén rượu uống cạn nói:

-Chỉ sợ nghĩa mẫu không cho phép làm như vậy!

Ánh mắt Yên Nguyên Tông buồn bả, rót cho Dận Không ly rượu, nói:

-Mẫu thân thủy chung không hiểu được ta, ta ghét nhất là cảnh quyền lực phân tranh, anh em tương tàn, cho dù sau đó có thể lên ngôi hoàng đế, ta cũng không phải là một hoàng đế tốt

Yên Nguyên Tông cảm khái một hồi, rồi nói tiếp:

https://thuviensach.vn

-Đại hoàng huynh, bất cứ thứ gì đều hơn ta, nếu hắn thừa kế ngôi vị hoàng đế, chắc chắn tốt hơn ta

Dận Không cảm khái trong lòng, không nghĩ tới Yên Nguyên Tông tự biết khả năng của mình, nhưng Tinh hậu muốn hắn kế vị ngôi đế, không chỉ vì hắn, mà còn cho tương lai sau này của Tinh hậu, tình thế Tinh hậu với thái tử hiện nay như nước với lửa, không thể dung hòa được nữa

Yên Nguyên Tông đối ẩm một chén với Dận Không, rồi hỏi:

-Dận Không! Nếu ở vị trí của ta, ngươi nên làm như thế nào?

Dận Không nở nụ cười, nếu hắn có điều kiện như Nguyên Tông hiện nay, tất sẽ trăm phương ngàn kế nhằm chiếm đế vị, sau đó chứng tỏ tài năng của mình

Suy nghĩ là vậy, nhưng hắn cũng không trả lời trực tiếp câu hỏi của Nguyên Tông, mà hỏi ngược lại:

-Đai ca có nghĩ tới, nếu thái tử lên ngôi đế, người có còn có ngày tháng ung dung tự tại như hiện nay không

Yên Nguyên Tông lạnh nhạt cười nói:

-Ta là người không muốn tranh đấu, đại hoàng huynh hắn là thấy ta đối với ngôi đế không có chút uy hiếp, nếu như hắn thật sự không dung dưỡng , ta nguyện không làm cái gọi là Kỳ vương, rời Tần đô làm một người áo vãi bình dân

Yên Nguyên Tông suy nghĩ là như thế, nhưng nếu Yên Nguyên Tịch trở thành Tần đế, hắn có buông tha cái nguy cơ này không?

Dận Không trong lòng suy nghĩ, chắc chắn là không bao giờ, đổi lại là hắn nếu là Yên Nguyên Tịch sau khi kế thừa ngôi vị, việc đầu tiên là thanh

https://thuviensach.vn

trừ thế lực đối đầu Tinh hậu, Yên Nguyên Tông mặc dù trong lòng không muốn, nhưng vẫn là người bên trận doanh của Tinh hậu, hơn nữa lại là con cờ đầu, lấy tính cách làm người của Yên Nguyên Tịch, hắn nhất định trảm thảo trừ căn(nhổ cỏ, nhổ cả gốc)

Dận Không cảm thán nói:

-Sinh ra trong nhà đế vương, có rất nhiều chuyện, căn bản không cho chúng ta lựa chọn

Yên Nguyên Tông nghe vậy, lòng tràn đầy niềm cảm kích gật đầu, giơ chén rượu nói:

-vô! Hôm nay có rượu thì hôm nay say, huynh đệ chúng ta nhất định không say không nghĩ

Tửu lượng Nguyên Tông so ra kém hơn Dận Không, hai vò rượu trôi qua, hắn bắt đầu nói ra những điều chất chứa bấy lâu trong lòng, trách cứ Tinh hậu kềm kẹp hắn, không cho hắn tự do lựa chọn cuộc sống theo ý mình.

Dận Không chỉ biết cười cười, Nội tâm Yên Nguyên Tịch so với hắn vô cùng yếu ớt, không giống như Tinh hậu đầy bản lãnh, không hiểu sao Nguyên Tông do Tinh hậu sinh ra mà tính cách lại không giống nhau như thế?

Yên Nguyên Tông cầm cừ không nổi, gục xuống bàn , thiếp đi. Dận Không lắc đầu, đứng lên dìu hắn về phòng

Đem Yên Nguyên Tông lên được cái giường, thì toàn thân Dận Không đều đã đầy mồ hôi. Dao Như cùng Thái Tuyết nghe động tĩnh đi lại, hắn liền ra hiệu đừng làm ồn, xoay người đóng cửa, định rời đi, thì nghe Nguyên Tông trở mình trên giường thấp giọng kêu lên:

https://thuviensach.vn

-Lâm nhi….!

Dận Không chấn động , lui lại một bước, Nguyên Tôn lại trong mộng nói lớn:

-Ta không nên làm ca ca của ngươi… Lâm nhi….

Dận Không cơ hồ không dám tin tưởng cái tai của mình, chẳng lẻ Nguyên Tông lại đi thích muội muội cùng cha khác mẹ của mình, ả công chúa biến thái Yên Lâm kia, hoàng cung Đại Tần xem ra còn loạn hơn ở Đại Khang a

Hắn xoay người rời đi, thì thấy Dao Như cúi đầu xuống, liền lập tức nhận ra, Dao Như khẳng định biết việc này

Dận Không im lặng bước đi ,Thái Tuyết nhìn ra ánh mắt Dận Không , khẳng định hắn có chuyện muốn nói cùng Dao Như ,liền nhẹ giọng nói:

-Nô tỳ đi nấu cho Kỳ vương chén thuốc giãi rượu

Hắn nắm bàn tay nhỏ bé của Dao Như đi thẳng tới phòng ngủ, đóng cửa lại, thấp giọng hỏi:

-Những lời Kỳ vương vừa nói, nàng đã từng nghe qua?

Dao Như gật đầu, chợt ngã và lòng hắn, run giọng nói:

-Tinh hậu đem bọn thiếp, đám tú nữ, đưa đến Kỳ vương phủ, một là phá bỏ chướng ngại sau này, hai là cho Kỳ vương tuyển phi. Mỗi vị tú nữ lúc mới vào Kỳ vương phủ , ai cũng có khát vọng một ngày trở thành vương phi, nhưng chính là….

Dao Như tựa hồ như nhớ là một chuyện cực kì đau khổ, thân thể mềm mại run rẩy

https://thuviensach.vn

Dận Không ôm chặt nàng vào lòng, Dao Như cất tiếng khóc nói:

-Kỳ vương là người khẳng khái, coi kim tiên như là cỏ rác, nhưng trong mắt hắn, bọn thiếp ngay cả cỏ rác cũng không bằng…

Một bóng đen bao phủ nội tâm Dận Không, chẳng lẻ Yên Nguyên Tông cũng biến thái như Yên Lâm

Dao Như nói tiếp:

-Bọn thiếp nhanh chóng nhìn ra, Kỳ vương không có hứng thú với bất kì ai Chỉ cần hắn cao hứng, bọn thiếp có thể vì hắn làm thân trâu ngựa cũng không tiếc…

Dao Như nói:

-Năm trước, có một vị tú nữ được hoàng hậu cho vào Kỳ vương phủ, trong tâm muốn hút sự chú ý của Kỳ vương, nên đã lén vào phòng ngủ, cố ý dùng sắc quyến dụ…nhưng sau đó…

Đôi mắt đẹp của Dao Như tràn đầy hoảng sợ nói tiếp

-Sáng sớm hôm sau, người tú nữ đó liền bị phát hiện chết trong hồ, trên thân vết thương khắp nơi, từ lần đó, không ai còn dám chủ động đến gần Kỳ vương

Dận Không hít một hơi lãnh khí nói:

-Hắn không phải hứng thú với nam nhân chứ?

Trong lòng hắn có chút rét run, Kỳ vương luôn nhiệt tình với hắn, không lẽ Yên Nguyên Tông đã nhìn trúng hắn??

Dao Như lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Chắc là không như vậy, Kỳ vương có đông đảo môn khách trong nhà, cũng không có ai có thể lưu lại Kỳ vương phủ, hơn nửa trước giờ không có phát hiện Kỳ vương với một nam tử nào biểu hiện thân mật

Dận Không thở ra một hơi, như trút đi gánh nặng trên vai

Dao Như nói tiếp:

-Sau đó, bọn thiếp phát hiện, chỉ cần Cửu công chúa xuất hiện, Kỳ vương trở nên vui vẽ dị thường, cửu công chúa không hai lòng chuyện gì, Kỳ vương cũng trở nên ưu sầu, cửu công chúa muốn làm gì, Kỳ vương cũng cố gắng hết biện pháp cho nàng thỏa mãn, bọn thiếp nhận ra, tình cảm của Kỳ vương đối với cửu công chua đã vượt lên trên tình huynh muội

Dận Không nhẹ nhàng hôn lên má Dao Như ,nhẹ nhàng nói:

-Sau này ,ta tuyệt đối không bao giờ làm thương tổn nàng

Ánh mắt đầy lệ ôn nhu của Dao Như ngước lên nhìn hắn

Dựa vào lời Dao Như nói, Dận Không cũng không chắc chắn tình cảm của Nguyên Tông đối với Yên Lâm như thế nào, thêm hôm nay trong lúc say rượu, Nguyên Tông bộc lộ ra, chứng tỏ hắn đối với Yên Lâm có một loại tình cảm không phải là tình cảm huynh muội đơn giản, Dận Không đột nhiên do dự nên hay không nên xuống tay với Yên Lâm

Lấy thủ đoạn của Dận Không phối hợp với mê dược, tất sẽ nắm Yên Lâm trong tay , nhưng hôm nay lại phát hiện ra chuyện này, hắn cho dù gan bằng trời cũng không dám xuống tay như kế hoạch, bất quá chuyện này phát sinh, trong đầu hắn hiện lên một kế hoạch mới

Hoàng hôn hai ngày sau, Dận Không vào cung bái kiến Tinh hậu, thân phận hắn giờ là nghiã tử của Tần đế và hoàng hậu, nên dễ dàng vào cung mà không bị cản trỡ

https://thuviensach.vn

Tinh hậu mấy ngày nay, luôn túc trực bên cạnh Tần đế, Tôn Tam Phân xuất hiện, nàng liền thở ra một hơi, Dận Không đi tới Dục Đức cung, vừa lúc Tinh hậu mới bước ra

Cung nữ Như Nhi, dẫn hắn tới chổ ngồi, Tinh hậu rữa mặt xong, mới đến gặp hắn.

Nàng mặc bộ bạch y cung trang, mái tóc đen dài được cột bởi sợi dây lụa, khuôn mặt tuy mệt mỏi nhưng vẫn toát ra vẽ mỹ nhân thành thục khiến người khác mê say

Nghĩa mẫu!

Dận Không đứng lên cuốn quít muốn lạy, liền bị Tinh hậu nắm vai hắn lại nói:

-Mẫu tử hà tất phải khách sáo!

Thanh âm dịu dàng, người nàng tỏa ra mùi thơm dể chịu, trong lòng hắn cảm thấy tự nhiên vô cùng khó chịu, lúc này hắn đột nhiên phát hiện ra chính mình cũng không phải là hạng quân tử gì, trước mặt nghĩa mẫu lại phát sinh ra ý niệm dâm tà

-Ngươi gấp như vậy muốn tìm ta, có phải là có chuyện gấp?

Tinh hậu mỉm cười, ngồi xuống ghế

Dận Không liếc mắt bốn phía, Tinh hậu hiểu ý, liền cao giọng nói:

-Như nhi! Mấy người các ngươi ra ngoài thay bình hoa củ đi

Vài tên cung nữ và thái giám lập tức rời đi

Dận Không nhìn bọn họ đóng cửa đi xa, mới hướng Tinh hậu nói:

https://thuviensach.vn

-Lần này, Thần nhi tới đây là chính là giãi nổi ưu sầu trong lòng của nghĩa mẫu .

-Nga!

Đôi chân này xinh đẹp của Tinh hậu nhướn lên, anh mắt toát lên vẻ chờ mong

Hắn thấp giọng nói:

-Thần nhi có biện pháp khiến cho Kỳ vương có hứng trong việc tranh đấu

Tinh hậu nhìn hắn với ánh mắt bán tính bán nghi hồi lâu rồi nói:

-Trước đây ta đã nhiều lần khuyên nhủ nó, nhưng nó lại cố chấp hồ đồ, trước mặt các công khanh, đại thần, làm cho ta không còn mặt mũi, một lòng vì hắn tranh đoạt ngôi vị, lại khiến cho người khác nghĩ ta định hí lộng triều chánh

Nghe khẩu khí của nàng , Dận Không cảm thấy hy vọng vào Nguyên Tông của nàng càng lúc càng xa vời

Hắn mỉm cười nói:

-Cửu công chúa Yên Lâm hình như đã đến tuổi cưới gả??

Tinh hậu dướn ánh mắt nhìn hắn, không hiểu tại sao lúc này hắn lại đem Yên Lâm nói ra

Ánh mắt nàng, làm cho Dận Không bối rối , chắc nàng nghĩ , hắn đối với Yên Lâm có tình cảm, liền nhanh chóng nói:

-Nếu mẫu hậu tìm một vị hôn phu cho Yên Lâm, chắc chắn sẽ khiến cho Kỳ vương bộc lộ lòng tranh đấu

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nhạy cảm, ánh mắt nhìn thẳng Dận Không nói:

-Ý của ngươi là…..

Nàng cười, vẻ mặt thống khổ, chậm rãi đứng dậy nói:

-Không có khả năng… không có khả năng…

Dận Không bổ sung:

-Nghĩa Mẫu xin hãy yên tâm, trong mắt cửu công chúa vẫn coi Kỳ vương là một vị ca ca

Tinh hậu buồn bả thở dải:

-Ta cả ngày bên cạnh hoàng thượng, không nghĩ tới lại phát sinh chuyện này…

Dận Không thấp giọng đề nghị :

-Thuận nước đẩy thuyền, nghĩa mẫu mau mau đính ước cho công chúa, ngăn cản Kỳ vương mê muội

Đôi mi thanh tú của Tinh hậu nhíu lại, đề nghị của hắn đúng là nhất cữ lưỡng tiện, nếu Yên Nguyên Tông đối với Yên Lâm tình ý thâm trọng sẽ nhất định ra tay cản trở hôn nhân này, nhưng với địa vị của Nguyên Tông bây giờ thì chỉ có tâm mà vô lực, Nguyên Tông chỉ có cơ hội khi hắn nắm quyền lực trong tay, tức là khi hắn lên ngôi Tần đế

Nhưng nếu Yên Nguyên Tông im lặng tiếp nhận chuyện này, thì đối với hắn cùng vô cùng hữu ích, hắn sẽ đoạn tuyệt mối luyến ái mê muội này

Tinh hậu hướng Dận Không nói;

-Dận Không! Ngươi cảm thấy Yên Lâm như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nàng không phải là muốn gã Yên Lâm cho ta chứ, Dận Không thầm than

Hắn cuốn quít khom người nói:

-Cửu công chúa quốc sắc thiên hương, quả là tuyệt sắc giai nhân, nhưng bất quá, Dân Không sợ rằng vô phúc…

Tinh hậu nghe vậy không khỏi cười nói:

-Ngươi khẩn trương cái gì? Ta còn chưa nói đem Yên Lâm gả cho ngươi!

Lời của nàng làm hắn vô cùng xấu hổ

Tinh hậu nói tiếp:

-Thật ra mà nói, thân phận Đại Khang hoàng tử của ngươi so với Yên Lâm cũng là môn đăng hộ đối ,nhưng làm như vậy sẽ làm cho Nguyên Tông hận ngươi, ta không muốn hai huynh đệ ngươi vì Yên Lâm mà sinh ra thù hận

Dận Không thầm nghĩ, cái này chỉ là một, cái thứ hai Tinh hậu sợ hắn sau khi cưới Yên Lâm hợp cùng với thái tử thì lúc đó nàng muốn trở tay cũng không kịp

Tinh hậu nói:

-Ta vừa nghĩ ra một người thích hợp

Phong thái uy nghi,tràn ngập vẻ kiều mị , lại tràn về, nàng nói:

-Công tử của tướng quốc Tiết An Triệu , Tiết Vô Kị là người vô cùng thích hợp

Dận Không liền hiểu mục đích của Tinh hậu, Tiết An Triệu là tướng quốc Đại Tần, cũng là người theo phe thái tử Nguyên Tịch, Yên Lâm nếu gả cho

https://thuviensach.vn

con hắn, tức sẽ làm Nguyên Tông phát sinh cừu hận đối với hắn, sinh ra động cơ tranh đấu ngôi vị, phương diện khác lại có thể phát sinh lòng nghi ngờ của thái tử đối với Tiết An Triệu

Dận Không trong lòng băn khoăn, hỏi:

-Tiết tướng quốc là nhân vật quan trong bên phía thái tử, hắn có tiếp nhận thành ý này của nghĩa mẫu ?

Tinh hậu lạnh nhạt cười nói:

-Tiết An Triệu sẽ không có lý do gì để cự tuyệt, nhưng để mọi sự vẹn toàn, tốt nhất là nên thông qua một người

-Người nào?

-Tần đô đệ nhất phú thương Tiền Tứ Hải

-Nhưng chính hắn cũng là người của thái tử

Dận Không lại khó hiểu hỏi lại

inh hậu cười nói:

-Loại người như Tiền Tứ Hải căn bản không thuộc phía nào. Hắn quan hệ rất tốt với cha con Tiết An Triệu, nhờ hắn làm cái này vô cùng thích hợp, thêm nữa..

Khuôn mặt xinh đẹp cười cười nhìn hắn nói tiếp:

-Nghe nói ngươi cùng Tiền Tứ Hải từng gặp gỡ qua, chuyện này giao cho ngươi đi làm, ý ngươi thế nào??

https://thuviensach.vn

Chương 12: Thuyết Khách

Dận Không thấy Tiến Tứ Hải, đúng lúc hắn đang cùng một vị bằng hữu câu cá bên hồ. Giữa trưa, nhưng trời không có nắng, gió từng cơn dịu mát, bầu trời đầy mây, cảnh tượng xung quanh vô cùng u nhã

Tiền Tứ Hải vẫn như bình thường, trên người khoát một bộ trang phục lòe loẹt, bên ngoài là cái trường bào màu tím, bên trong áo lông màu đen, thắt lưng đeo phỉ thúy ngọc bội, thân mình mập mạp đầy tục vị kim tiền, vị bằng hữu kia thì ngược lại, thân mặc trường sam màu xanh, chân đi giày vải, trông có vẻ giống như một ngư ông đích thực

Thấy Dận Không đi tới, hai người cũng không chú ý, ánh mắt tập chung lên mặt nước trên hồ

Tiền Tứ Hải hô lớn một tiếng ;

-Tới!

Tay giơ cao, cần câu cong lại như giương cung, trên mặt nước một con cá lớn đang cố hết sức vùng vẫy, tả xung hữu đột, chẳng mấy chốc bọt nước văng tung tóe khắp nơi.

Người áo xanh không hề chú ý đến biến hóa bên cạnh, mắt vẫn tập chung nhìn mặt nước, tay cầm câu bất động lộ vẻ trấn tĩnh cao thâm.

Con cá lớn sau một hồi vùng vẫy đã cắn đứt dây, ngậm theo lưỡi câu, lặn xuống hồ, Tiền Tứ Hải hô lên một tiếng mất mác, buông cần câu rơi trên mặt đất, lúc này hắn mới cười cười, nhìn Dận Không nói:

https://thuviensach.vn

-Thì ra là Bình vương điện hạ!

Dận Không mỉm cười nhìn hắn gật đầu, đang muốn nói chuyện, thì thấy người áo xanh đứng lên, tay cầm câu từ tốn, thu thã tự nhiên, sau khoảng thời gian dùng một chun trà, hắn đã thành công kéo lên bờ một con cá thật to.

Tiền Tứ Hải hâm mộ nói;

-Quản huynh câu kỹ cao siêu, tiểu đệ tự thẹn không bằng.

Người áo xanh cười nhạt, đem con cá xâu lại, hướng Tiền Tứ Hải nói:

-Nhiều năm như vậy mà tính kiên nhẫn của ngươi vẫn không tiến bộ

Nghe lời vừa nói, Dận Không thầm nghĩ: " Không biết người này có thân phận như thế nào, mà giọng nói có vẻ đang giáo huấn một vãn bối đối với một người như lão Tiền"

Tiền Tứ Hải ra bộ dáng thụ giáo, miệng quát, tay quơ gọi người hầu lại lấy cá

Hai người cùng đi rữa tay, sau đó đi đến trước mặt Dận Không, Tiền Tứ Hải hướng hắn giới thiệu nói:

-Vị này là người mà hoàng hậu mới nhận làm nghĩa tử, Đại Khang Bình vương

Sau đó hắn hướng vị áo xanh nói:

-Còn vị này là Tề quốc Quản Thư Hành, Quản tiên sinh

Trong lòng Dận Không thầm kinh hãi, đối với hắn, Quản Thư Hành, cái tên này không hề xa lạ.Bốn phú thương đệ nhất thiên hạ chính là Khang quốc Hàn Bách Thọ, Tấn quốc Phan Thọ, Tần quốc Điền Tuấn, vị thứ tư

https://thuviensach.vn

chính là Tần quốc Quản Thư Hành, bốn người này nắm giữ hầu hết các mạch kinh tế của tám nước, chẳng trách Tiền Tứ Hải có thái độ cung kính như vậy.

Quản Thư Hành cười nói:

-Thì ra là Đai Khang Bình vương, Quản mỗ đã sớm nghe Tứ Hải huynh khen ngợi thiếu niên anh tuấn, hôm nay thấy được quả nhiên phi phàm

Mặt Dận Không có chút nóng lên, Tiền Tứ Hải cùng hắn chỉ có một lần tiếp xúc chính là cái đêm hoang đường tại Bách Hoa lâu, loại chuyện như vậy, lão tiền kia không lẽ lấy ra tuyên dương chứ?

Tiền Tứ Hải cười cười, chỉ mái lâu che mưa gần hồ nói:

-Chúng ta tới chổ phía trước nói chuyện

Tại mái lâu mộc mạc, sớm đã chuẩn bị rượu, ba người ngồi xuống, Tiền Tứ Hải cười nói:

-Hai đại gia chờ chút, cá làm xong sẽ lập tức mang lên

Dận Không mỉm cười nói;

-Xem ra hôm nay , Dận Không có khẩu phúc rồi!

Quản Thư Hành cầm bầu rượu lắc lắc, rồi nói:

-Tứ Hải huynh quả thật là keo kiệt, Quản mỗ từ Tề quốc xa xôi đến đây, chỉ mang ra một chút rượu này đãi khách, thiệt là…

Lão Tiền xấu hổ cười nói:

-Tiền mỗ khi nào là người nhỏ mọn, đây là rượu Bồ Đào đem từ Tây Vực đên, mỗ liền lấy ra một nữa để đãi khách hôm nay đó.

https://thuviensach.vn

Quản Thư Hành ha hả cười nói:

-Nói chơi mà thôi!Tứ Hải huynh chớ có để ý

Lão Tiền lúc này mới hướng Dận Không nói:

-Bình vương làm sao biết Tiền mỗ ở chổ này?

-Dận Không đã ghé qua quý phủ, nghe quản gia quý phủ nói, Tiền tiên sinh đang ở đây, liền đi tới nơi này

Dận Không trả lời

Lão Tiền gật đầu nói:

-Chẳng hay Bình vương kiếm mỗ là có chuyện gì quan trọng ??

Dận Không liếc Quản Thư Hành, không trả lời Tiền Tứ Hải

Lão Tiền thấy vậy liền cười nói:

-Không ngại, Quản thư sinh với ta là hảo bằng hữu, Bình vương có chuyện gì xin cứ nói.

Quản Thư Hành đứng dậy nói:

-Quản mổ qua bên đó , coi bọn người kia làm cá.

Nói xong , liền cất bước về phía đám người hầu đang làm bếp

Nhìn bóng Quản Thư Hành rời khỏi, Lão Tiền quay lại hướng Dận Không nói:

-Bình vương có chuyện gì xin mời nói.

Dận Không lạnh nhạt cười nói:

https://thuviensach.vn

-Dận Không tới gặp Tiền tiên sinh , chính là bàn về một việc mua bán

Lão Tiền hai mắt sáng ngời, nói:

-Mỗ xin rữa tai lắng nghe.

-Tiền tiên sinh chắc cũng nghe đến Tĩnh hải Điền thị?

Thân hình mập mạp của Tiền Tứ Hải có chút run động. Điền thị cùng với Quản Thư Hành có thể nói là phú địch quốc ngang tầm.Tiền Tứ Hải tại Tần đô ,người so với hắn về tài sản, có thể đếm trên đầu ngón tay, nhưng hắn so với hai vị kia thỉ chỉ như đom đóm với trăng

Lão Tiền liền nói:

-Theo mỗ được biết,Điền Tuấn đã bị sung quân tại biên cương phía bắc…

Dận Không cười nhỏ một tiếng, thấp giọng nói:

-Nhưng diêm trường của Điền Tuấn thì vẫn còn….

Tiền Tứ Hải là thương nhân xuất sắc, lời vừa nghe, hắn lập tức nhận ra có mùi kim tiền, khuôn mặt có chút căng thẳng,chứng tỏ trong lòng đang khẩn trương

Dận Không cầm chén tra trên bàn, uống một ngum, chầm chậm nói;

-Diêm trường nay đã được sung công, nhưng chính là thu nhập nay không bằng với xưa, do đó hoàng hậu chuẩn bị đem giao cho giới thương nhân Tần quốc…

Hai mắt lão Tiền lộ vẻ kích động, tin tức này đối với hắn vạn lần hấp dẫn, bất luận gã thương nhân nào đều biết diêm trường của Điền thị là món lợi vô cùng béo bở. Lúc xưa Điền thị phú xưng tám nước chính là nhờ cái

https://thuviensach.vn

diêm trường này, sau khi họ Điền mang tội, diêm trương bị sung công, nhưng lợi nhuận thu vào đã kém xa trước, nhưng chính là do phương pháp quản lí không phù hợp

Lão Tiền nhíu mày, tựa hồ lo lắng điều gì đó, suy tư hồi lâu rồi nói:

-Tiền mỗ phải làm cái gì?

Tiền Tứ Hải quả nhiên không tầm thường, nghe Dận Không nói ra điều kiện mê người, thì đằng sau lưng nhất định phải có yêu cầu gì đó

Dận Không cười nói:

-Tiền tiên sinh không nên lo lắng quá, chuyện này vô cùng dễ dàng, nếu tiên sinh làm tốt chính là tác thành một hĩ sự.

Tiền Tứ Hải đưa ánh mắt hồ nghi nhìn Dận Không, tựa hồ nói trong thiên hạ ít khi nào lại có chuyện tiện nghi đến thế.

-Cửu công chúa Yên Lâm đã trưởng thành, hoàng hậu định đính ước cho nàng.

Dận Không chầm chậm nói

Tiền Tứ Hải cung kính nói:

-Không biết hoàng hậu đã coi trọng vị công tử nào?

-Tiết Vô Kỵ công tử của tướng quốc Tiết An Triệu

Tiền Tứ Hải chợt hiểu ra nói:

-Hoàng hậu nhìn trúng Tiết vệ úy?

Dận Không gật đầu, Tiền Tứ Hải nét mắt có chút mỉm cười. Lão Tiền đương nhiên không biết kế đằng sau của Dận Không và hoàng hậu, tám

https://thuviensach.vn

chín phần lão Tiền có thể chỉ nghĩ đến, Tinh hậu mượn chuyện hứa hôn này để chia rẽ tập đoàn thế lực của thái tử Yên Nguyên Tịch

Tiền Tứ Hải nói:

-Tinh hậu nhờ mỗ làm mai mối?

Dận Không cười nói:

-Dận Không chỉ truyền lời, Tinh hậu từng nói qua:" Tiền tiên sinh này là người coi trọng lợi ích, huống hồ Tiền tiên sinh quan hệ rất tốt với tướng quốc đương triều, chuyện này tốt nhất là chọn hắn."

Tiền Tứ Hải lộ vẻ xấu hổ, ngượng ngùng cười nói:

-Bình vương quả nhiên là người vui tính

Lúc này ,Quản Thư Hành cùng một người hầu bưng món cá đã làm xong, hướng phía lâu đi tới

Tiền Tứ Hải suy tư một chút liền nói;

-Bình vương điện hạ, nhờ người chuyển lời đến hoàng hậu, việc này cứ giao cho Tiền mỗ

Mưa lất phất rơi nhẹ,Dận Không nắm tay Dao Như đứng trên một tòa tửu lâu ngắm nhìn quan cảnh Tần đô, chuyện bàn bạc vời Tiền Tứ Hải thành công, khiến tâm trạng vô cùng thoải mái, nếu mọi sự thuận lợi, ngày mai hắn sẽ có tin tức

Tần đế Yên Uyên được Tôn Tam Phân tận tình trị liệu, bệnh tình có xu hướng ổn định, vượt qua kì hạn thời gian của Tinh hậu không thành vấn đề, Dận Không từng bước hành động lợi dụng Yên Lâm để kích tính chiến đấu nơi Yên Nguyên Tông

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải mặc dù không dễ dàng ngã theo phe Tinh hậu, nhưng người này chỉ quan tâm đến lợi ích, tuyệt đối không bỏ qua cơ hội nắm lấy diêm trường.Huống hồ, việc mai mối cho công chúa trên căn bản không ảnh hưởng tới việc theo phe nào, có lẽ hắn suy nghĩ dù cho Tiết Vô Kỵ có hứa hôn cùng công chúa, cũng không thay đổi lập trường của tướng quốc Tiết An Triệu. Tiền Tứ Hải làm việc này không những được lòng Tinh hậu, mà còn không gây hiềm khích với thái tử,diêm trường lại có thể nắm trong tay, việc có lợi như vậy, thương nhân như hắn ai lại từ chối

Dao Như ngả đầu lên vai Dận Không, khuôn mặt cười cười, vô cùng hạnh phúc, Dận Không kì này giựt dây Tinh hậu chuyện Yên Lâm cũng có chút ít tư tâm, chỉ cần là địch nhân, hắn luôn quyết tâm diệt trừ, mà Yên Lâm là tình địch cũng không ngoại lệ

Dao Như đột nhiên duyên dáng hô to một tiếng, ngón tay chỉ xuống góc đường

Dận Không theo hướng ngón tay Dao Như chỉ, liền thấy một gã nam tử, mình trần đang quỳ trên mặt đất, khấu đầu liên tục, trên trán đã sớm chảy máu, phía sau là một lão phu nhân đang nằm bất động trên cái lâu nhỏ dùng để trú mưa ven đường, lão phu nhân này hình như đã chết từ lâu rồi

Trên đường, người qua kẽ lại tấp nập, nhưng không ai ghé mắt nhìn, Dận Không thầm nghĩ, nhân tình thế thái của Tần quốc giàu có này cũng cũng không có nồng nhiệt cho lắm

Dận Không chậm rãi đi xuống, hướng nam tử vẫn đang không ngừng khấu đầu, ra ý bảo Dao Như đem hai thỏi bạc đặt trên mặt đất

Nam tử ngẩng đầu lên, diện mục có chút anh tuấn, khí khái. Bên trái khuôn mặt có đóng dấu văn tự, xem ra người này là một gã phạm nhân, khó trách, người đi đường tránh xa, không biết hoàn cảnh người này thế nào mà lại lâm vào cảnh khốn cùng như thế.

https://thuviensach.vn

-Tạ ơn đại ân của công tử

Hắn run giọng nói

Lúc này Dận Không mới chú ý đến cái mảnh lụa treo bên cạnh, tại Đại Khang , Dận Không đã từng thấy qua cảnh này, thường trên mảnh lụa viết : bán thân làm nô, bán thân chôn thân nhân phụ mẫu…

Nam tử cầm lấy bạc trong tay, miệng nói:

-Tại hạ là Đường Muội, sau này cả đời là nô bộc của công tử

Dận Không lạnh nhạt cười:

-Chỉ là hai thỏi bạc, sao lại đáng giá cả đời làm nô bộc của ngươi

Nói xong xoay người, cùng Dao Như định rời đi

Đường Muội lớn tiếng nói:

-Công tử! Xin mời ngài lưu lại danh tính, Đường Muội sau khi an táng mẫu thân chu đáo, sẽ tìm người theo hầu

Dận Không quay đầu lại, hướng hắn nói:

-Phụ mẫu sinh ra ngươi, tất nhiên muốn ngươi có ngày kiến công lập nghiệp, quang tông diệu tổ, đâu có ai muốn ngươi cả đời làm nô bộc cho người khác

Dận Không xuất ra tờ ngân phiếu, nói:

-Đường Muội! Ngươi an táng mẫu thân xong, cầm lấy chút tiền này, kiếm chuyện làm ăn, mẫu thân ngươi có linh thiên cũng được an ủi

Đường Muội đường đường nam tử hán, trước cảnh này nhịn không được lệ rơi đầy mặt, không cầm ngân phiếu, xoay người ôm thân mẫu lên, hướng

https://thuviensach.vn

cửa thành từ từ bước đi

Đôi mắt Dao Như đầy lệ, nhìn Dận Không sùng kính. Hai người đang định nói chuyện, thì đột nhiên một con tuấn mã xuất hiện ngay trước mắt, Dận Không kéo Dao Như tránh sang một bên, không ngờ con tuấn mã dừng ngay lại trước hai người

Một tên hắc y võ sĩ , ngồi trên tuấn mã, tay cầm cương ngựa, miệng cười lớn:

-Ta tưởng là ai, thì ra là Dao Như cô nương!

Dao Như sợ hãi, mặt mày thất sắc, cầm chặt tay Dận Không, thân thể mềm mại run lên từng hồi

Tên hắc y võ sĩ xoay người xuống ngựa, hướng hai người đi tới, miệng nói:

-Kỳ vương điện hạ chẳng lẻ đem ngươi tặng cho tên ngốc tử này

Vừa nói, hắn vừa vươn tay chộp tới Dao Như

Dận Không đem Dao Như bảo vệ phía sau, cả giận nói:

-Lớn mật! Ở giữa Tần đô cư nhiên làm càn! Trong mắt ngươi chẳng lẻ không còn vương pháp?

Tên hắc y võ sĩ ánh mắt có chút chấn động, sau đó liền cười ha hả:

-Ngươi là cái thứ gì? Kỳ vương cùng ta là chổ quen biết, Dao Như là tình nhân của ta, chúng ta nói chuyện với nhau, người đừng có nhiễu sự

Hai tay gã võ sĩ hung hăng gạt Dận Không qua một bên, nắm lấy tay Dao Như cười lớn nói:

https://thuviensach.vn

-Kỳ vương hồ đồ! Sao lại đem Dao Như ban tặng cho một tên phế vật, ta phải đi cầu Kỳ vương ban tặng nàng cho ta

Dao Như cố gắng vùng vẫy, nhưng thoát ra được, thất thanh la lớn:

-Hỗn đản! Ngươi mau thả ta ra

Hắc y võ sĩ cũng đồng bọn xung quanh cùng cười lên ha hả

Dận Không muốn sấn lại, liền bị tên võ sĩ tung một cước, ngã lăn trên mặt đất

Một âm thanh lãnh khốc vang lên:

-Buông nàng ra!

Đường Muội trên tay ôm thân mẫu, không biết khi nào xuất hiện, hắn đỡ Dận Không đứng lên, sau đó hướng tên hắc y võ sĩ nói:

-Ta nói lần thứ hai,sẽ không tha cho ngươi

Tên hắc y võ sĩ ha hả cười cuồng tiếu, Đường Muội đột nhiên vọt tới, tiếng cười đang vang vọng liền đứt đoạn. Tay Đường Muội nhanh như tia chớp, rút thanh loan đao bên hông gã hắc y võ sĩ, hàn quang hiện lên, trên yết hầu bốn gã võ sĩ liền xuất hiện bốn vết đao thật sâu, máu tươi theo đó từ từ phun ra

Dao Như ngã vào lòng Dận Không khóc lớn, Đường Muội ra tay vô cùng nhanh gọn và lãnh khốc, lạnh lùng nhìn xung quanh, hắn vung tay, thanh loan đao cấm chặt xuống mặt đường sâu ba tấc , cán đao run lên từng hồi

Mọi người xung quanh nhất thời im lặng, nơi xảy ra chuyện này, cách cửa thành không xa, đám vệ binh nghe được tin tức, liền đem người tới bao vây lại

https://thuviensach.vn

Đường Muội nhìn thoáng qua thân mẫu trên tay, thân hình đã sớm lạnh , chậm rãi đem thi thể đặt trước mặt Dận Không, cung kính hướng hắn dập đầu ba cái thật mạnh

Dận Không cuốn quít đở hắn lên, miệng nói:

-Người cần gì phải làm như thế!

Đường Muội nói:

-Xin Ân công an tán cho mẫu thân, Đường Muội sợ rằng không còn làm được việc này

Hai gã vệ binh xông lên , muốn dùng dây trói hắn, Dận Không lớn tiếng nói:

-Dừng tay!

Tay Dận Không móc ra ngọc bội được Tinh hậu ban tặng, nói lớn:

-Đây chính là Long bội do hoàng thượng ban tặng, các người ai dam bắt hắn!

Vài tên vệ binh nhất thời do dự, có tên đã nhận ra Dận Không, biết hắn vừa được Tinh hậu nhận làm nghĩa tử, hơn nữa lại xuất ra chính là ngọc bội của Tần hoàng đế nên chúng không dám coi thường mà vọng động

Bốn võ sĩ mà Đường Muội vừa giết chính là bọn thực khách của Kỳ vương phủ. Kỳ vương Yên Nguyên Tông ,một tháng trước, phái bọn người này sáng Đại Hán làm việc, cho nên không biết việc Dận Không được Tinh hậu coi trọng. Mấy tên này được Kỳ vương yêu thích, có địa vị khá cao trong đám thực khách, nêu kiêu ngạo, không coi ai ra gì

Một tên vệ binh, kéo tay Dận Không nói nhỏ:

https://thuviensach.vn

-Người này vừa mới từ ngục thả ra, nay lại giết chết bốn người, mạt tướng nếu không bắt lại, sợ rằng không duy trì được công đạo

Dận Không liền nói;

-Bốn người này rõ ràng gây sự trước, Đường Muội chỉ rút đao tương trợ

Tên vệ binh cười nói;

-Bình vương yên tâm, mạt tướng sẽ đem toàn bộ câu chuyện trình báo lại, bất quá muốn bảo vệ người này, phải làm sao cho Kỳ vương không truy cứu

Dận Không gật đầu, miệng dặn dò:

-Đường Muội là ân nhân của ta, các ngươi nên đối đãi tốt với hắn

Tên vệ binh liền nói;

-Bình vương xin yên tâm, mạt tướng làm việc tự có cân nhắc

Dận Không cùng Dao Như mang thi thể của thân mẫu Đường Muội chôn cất chu đáo tại một nghĩa trang phụ cận, sau đó liền đi tìm Kỳ vương

Yên Nguyên Tông hiển nhiên đã biết tin tức sự việc, trên mặt vẫn không có nét gì giận dữ, hình như sớm đoán ra, Dận Không sẽ tới tìm hắn

-Vương huynh!

Dận Không cung kính chào

Yên Nguyên Tông thở dai:

-Dận Không ngươi đên đây là vì chuyện của tên Đường Muội?

Dận Không gật đầu:

https://thuviensach.vn

-Việc này đều là do tiểu đệ, Đường Muội chỉ là một lòng báo ân, Vương huynh hãy vì hắn trung hiếu nhân nghĩa mà tha cho hắn một lần

Yên Nguyên Tông nói;

-Ngươi cũng biết, người hắn giết chính là những hào môn thực khách trong phủ ta , trong đó ĐíchKhâu Vũ là người đã từng cứu ta một mạng

Dận Không âm thầm cười nhạo, hào môn thực khách trong tay Kỳ vương toàn là lũ ti tiện, loại người này mà hắn lại xem trọng, thật đáng buồn cười

Yên Nguyên Tông trầm mặc đứng im một hồi, rồi nói;

-Bọn họ đùa giỡn Dao Như, chuyện này không đúng, nhưng chuyện ta ban Dao Như cho ngươi, bọn chúng lại không biết. Nhưng vì một nữ tử mà giết liền bốn mạng người, thật sự là có chút quá phận

Giọng nói của Yên Nguyên Tông tràn ngập ý tứ trách cứ

Dận Không lại cảm thấy chuyện này không có gì là quá phận. Đường Muội giết chết bốn gã này chính là hợp ý hắn, vô luận ai xúc phạm tới hắn, nếu có thể làm, hắn sẽ làm

Nghĩ như vậy, nhưng mặt ngoài Dận Không vẫn tỏ vẻ khiêm cung có lỗi, giọng khẩn cầu nói:

-Vương huynh xin cho hắn một cơ hội

Yên Nguyên Tông cả giận nói:

-Nếu ta không giáo huấn hắn, sau này làm sao có thể nhìn mặt đám thực khác hào môn trong nhà

-Đại ca!

https://thuviensach.vn

Dận Không chịu khuất tất quỳ xuống , Yên Nguyên Tông xem ra giận thật sự, bất quá người này hay mềm lòng, Dận Không liền dùng thủ đoạn này

Yên Nguyên Tông thấy vậy liền nói;

-Ngươi đứng lên rồi nói!

-Đại ca nếu không đáp ứng chuyện của Đường Muội, tiểu đề nguyện sẽ quỳ mãi nơi này

Yên Nguyên Tông thở dài;

-Cũng được! Người này có thể được coi là có nghĩa khí, ta đáp ứng ngươi

-Ta ơn đại ca!

Dận Không lúc này mời từ từ đứng lên

Yên Nguyên Tông nói;

-Nhưng Đường Muội sau này tuyệt đối không thể ở lại Tần đô

Dận Không Chỉ cần Nguyên Tông đáp ứng buông tha, chuyện này tự nhiên không thành vấn đề.

Yên Nguyên Tông quả nhiên giữ lời.

Buổi chiều Đường Muội liền được thả ra. Dận Không cùng Dao Như dẫn hắn tới trước mộ thân mẫu. Đứng trước mộ, hắn quỳ rạp xuống, khóc lớn nói:

-Mẫu thân! Con bất hiếu….

Lời nói không thoát ra được, lệ đã tuôn trào

https://thuviensach.vn

Dận Không vỗ nhẹ vào vai hắn, Đường Muội, tay gạt nước mắt ,đứng dậy

Dận Không lấy hành lý trên tay Dao Như đặt trên tay hắn, nói:

-Đường Muội! Mặc dù lần này có thể thoát ra, nhưng Tần đô này không thể ở lại, ngươi mau mau rời khỏi chổ này

Đường Muội dùng sức gật đầu, tiếp nhận hành trang, hắn quỳ xuống trước mặt Dận Không nói:

-Bình vương điện hạ! Đường Muội này suốt đời không quên đại ân của người

Dận Không đở hắn lên nói:

-Thật ra, ngươi mới là ân nhân của ta

Đường Muội nói:

-Đường Muôi vốn là vũ phu, không biết cách ăn nói, tương lai nếu Bình vương cần , nhất định sẽ liều mạng báo đáp

Nói xong, liền xoay mình rời đi, chẳng mấy chốc , thân ảnh biến mất trong màn đêm

Dận Không nhìn hướng hắn rời đi, cảm thán nói:

-Đường Muội chính là một vị hiệp sĩ

Dao Như ôm cổ tay hắn, ôn nhu nói:

-Đều do Dao Như không tốt, đem lại phiền toái cho công tử

Dận Không ôm thân thể Dao Như vào trong lòng. Năm tháng Dao Như ở Kỳ vương phủ, chắc chắn chịu rất nhiều nỗi khuất nhục. Lần này mặc dù

https://thuviensach.vn

cứu được Đường Muội, nhưng mối liên hệ của Dận Không và Kỳ vương đã xuất hiện một vết rách, bọn thực khách dưới tay hắn cũng sẽ sinh ra cừu hận , sợ rằng khôi phục lại mối quan hệ này, phải tốn thêm chút công phu và thời gian

Dận Không cùng Dao Như về tới Phong Lâm các, thì Tiền Tứ Hải đang trong đại sảnh chờ đợi, vẻ mặt hắn tươi cười, xem ra việc hôn sự của Yên Lâm đại công cáo thành

Tiền Tứ Hải thấy hắn và Dao Như liền cười nói;

-Tiền mỗ ở nơi này đợi hơn một canh giờ, thì ra là Bình vương điện hạ có mỹ nhân bên cạnh nên không biết thời gian

Dận Không cười nói:

-Xem ra Tiền tiên sinh mắng ta chậm trễ

-Tiền mỗ sao dám, bất qua chỉ nóng lòng đem hĩ tin nói cho Bình vương mà thôi!

Lời này nói ra, chứng tỏ Tiền Tứ Hải đã hoàn thành công việc

Dận Không ra hiệu cho Dao Như mang trà, liền thấy Tiền Tứ Hải đứng dậy nói:

-Quản tiên sinh còn đang chờ chúng ta tại Bách Hoa lầu, chúng ta còn không mau xuất phát?

Dận Không ngạc nhiên nói:

-Quản tiên sinh?

Trong lòng không nghĩ ra được, Quản Thư Hành đối với hôn sự này có gì liên quan

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải nói:

-Quản tiên sinh cố ý cùng Bình vương kết giao, nên đã chuẩn bị chu đáo một bàn tiệc, kêu mỗ chuyễn lời mời

Tiền Tứ Hải, cười mĩm nói:

-Chúng ta tới đó, vừa uống vừa nói, chẳng phải hay hơn?

Dận Không khoái trá gật đầu, Quản Thư Hánh lưu lại ấn tượng khá sâu, cùng người này kết giao, tương lai nhất định có kết quả tốt

Lần trước cùng Tiền Tứ Hải qua một đêm tại Bách Hoa lâu, lần này là lần thứ hai Dận Không đến nơi này

Trên xe ngựa, Tiền Tứ Hải đã đem tình hình nói ra, Tiết An Triệu đối với việc này do dự không quyết, nhưng chính là Tiết Vô Kỵ đã sớm ái mộ Yên Lâm, thấy con mình như vậy, Tiết An Triệu đã đáp ứng hôn sự này, ngày mai sẽ vaò cung hướng Tinh hậu cầu hôn

Dận Không cười nói;

-Hoàng hậu quả nhiên không có nhìn lầm, Tiền tiên sinh đã ra tay ,ắt thành công

Trong lòng liền coi trong thêm vài phần lão Tiền này

Tiền Tứ Hải hắc hắc cười một tiếng:

-Việc diêm trương Điện thị, mong Bình vương nhắc nhở hoàng hậu giùm

-Tiền tiên sinh cứ yên tâm! Hoàng hậu đã đáp ứng, tuyệt sẽ không đổi ý

Lúc Tinh hậu nói ra điều này rất chắc chắn, nên Dận Không rất mạnh dạn hứa

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải cảm ơn cuốn quít, nếu việc thu thập diêm trường thuận lợi, hắn rất nhanh có thể trở gia nhập vào hàng ngũ của nhóm thiên hạ đệ nhất phú thương

Dận Không trâm ngâm một chút, nói nhỏ:

-Thái tử có biết chuyện này hay không?

Tiền Tứ Hải có chút bối rối, không ngờ Dận Không hỏi câu này, do dự một chút rồi trả lời:

-Tiền mỗ nghĩ, thái tử hắn đã biết

-Nghe nói Tiền tiên sinh cùng thái tử giao tình không tệ

Dận Không cố ý hỏi, vì lần trước thái tử nhờ hắn đến dò xét, hắn thuộc dạng có ơn người thì trả lại cho người

Tiền Tứ Hải lộ ra bộ mặt trong vô cùng ngại ngùng, cười cười nói:

-Quen biết mà thôi, Tiền mỗ có quan hệ với rất nhiều người trong hoàng tộc, hơn nữa giao tình cũng không tệ…

Ngừng lại một chút Tiền Tứ Hải nói tiếp:

-Kỳ thật người mà Tiền mỗ ta muốn kết giao chính là Tần đế và hoàng hậu, nhưng lại không có cơ hội, hôm nay Bình vương đã mang đến cơ hội này

Lão Tiền quả nhiên cực kì giảo hoạt, hai người nhìn nhau , cùng cười phá lên

Tiền Tứ Hải cười mỉm nói:

https://thuviensach.vn

-Lần đầu tiên gặp Bình vương, liền biết điện hạ không phải là nhân vật trong ao tù , xem ra ánh mắt của Tiền mỗ quả nhiên không sai, tiền đồ của Bình vương thật không thể tính được

Dận Không cố ý thở dài một hơi :

-Dận Không bất quá chỉ là một kẽ mang thân phận chất tử, tại Đại Tấn chính là một kẽ tù đồ, làm gì mà có tiền đồ chứ

Tiền Tứ Hải nói:

-Bình vương cần gì quá khiêm tốn, Tần đô có người nào không biết, hoàng hậu đã nhận ngài là nghĩa tử, sau này mong Bình vương chiếu cố nhiều cho Tiền mỗ này

Trong lòng Dận Không cũng cảm thấy có chút đắc ý, dựa vào Tinh hậu, chính là dựa vào một ngọn núi lớn, nếu không như vậy, lão Tiền sao lại khách khí với hắn như thế. Hắn nhận ra tiền đồ của mình gắn chặt vào tiền đồ của Tinh hậu mẫu tử

Đi vào đại môn của Bách Hoa lâu, liền thấy một bóng dáng diễm lệ đang đứng đón, Dận Không liền nhận ra mỹ nữ này chính là Bách Hoa lâu lão bản Mộ Dung Yên Yên

Mộ Dung Yên Yên vận trang phục màu xanh, khoát bên ngoài chiếc ao lông cừu màu trắng, toát ra dung trang làm động lòng người. Nàng thản nhiên cười nói:

-Bình vương điện hạ, lâu quá không gặp!

Âm thanh khàn khan, nhưng lại có một chút mê lực đặc thù, tựa như đôi tay nhỏ bé đang vuốt nhẹ cõi lòng

Tiền Tứ Hải ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

-Mộ Dung lão bản trong mắt chỉ có Bình vương, chẳng lẻ không thấy Tiền mỗ

Mộ Dung Yên Yên ôn nhu cười:

-Tiền lão bản nói đùa, trong mắt Yên Yên mỗi vị khách vào Bách Hoa lâu đều vô cùng cao quý, nàng trả lời Tiền Tứ Hải mà hình như hướng tới Dận Không, hắn thầm nghĩ : " Xem ra từ lúc Tinh hậu nhận làm nghĩa tử, địa vị của ta quả nhiên có chút cân lượng tại Tần đô này"

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

-Nghĩa phụ đang đợi tại Yễm Nguyệt Các

Dận Không ngẫng ra, không nghĩ tới Mô Dung Yên Yên này lại có quan hệ như vậy với Quản Thư Hành, Lão Tiền cũng không nói trước cho hắn

Dận Không cùng Tiền Tứ Hải và Mộ Dung Yên Yên, đi lên Yễm Nguyệt Các, trang trí bên trong so với lần trước hoàn toàn bất đồng, hoa lan treo khắp nơi ,tỏa ra mùi hương thơm ngát

Đại sảnh lúc trước giờ không còn, chỉ thấy cái bàn gỗ đặt giữa không gian đầy hoa thơm, Quản Thư Hành mặc bộ áo màu xám, đang ngối cười mỉm.

Dận Không cuốn quít bước tới nói:

-Dận Không đến trể, mong Quản tiên sinh thứ lỗi

Quản Thư Hành cười nói:

-Có thể mời Bình vương tới, Quản mổ đã rất vinh hạnh, nếu ngồi đợi đến ngày mai, Quản mỗ cũng vui lòng

Bốn người ngồi xuống

https://thuviensach.vn

Vốn tưởng như lần trước, có mỹ nữ theo hầu, nhưng lần này ngoài Mộ Dung Yên Yên thì không còn ai khác

Mộ Dung Yên Yên đã cởi bỏ cái áo khoát lông cừu, ngồi cạnh Dận Không, toàn thân toát ra mùi thơm dìu dịu. Thân thể mềm mại, đường cong ẩn hiện sau lớp lụa trắng, làm hắn liên tưởng tới cảnh tượng được ôm trong lòng cái thân hình này

Thức ăn toàn bộ là đồ chay, bày biện công phu đẹp mắt, làm cho thực khách không đành lòng mà xuống đũa, Tiền Tứ Hải nhịn không được kháng nghị nói:

-Quản huynh rõ ràng biết Tiền mỗ vô nhục không vui, lại đi chuẩn bị toàn là đồ chay?

Quản Thư Hành cười nói:

-Ngươi không nên oán trách ta, chuyện này ta đem giao hết cho nghĩa nữ, ngươi có cái gì bất mãn thì cứ tìm nó

Mộ Dung Yên Yên rót rượu cho moi người xong, dịu dàng nói:

-Thịt cá ăn nhiều cũng không tốt, lấy dáng người Tiền lão bản chẳng lẻ lại thiếu thịt cá

Tiền Tứ Hải nói:

-Mộ Dung lão bản hình như lấy dáng vóc của ta mà trêu đùa?

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

-Vóc dáng của Tiền lão bản chính là quỷ khí bức người

Bốn người cùng ha hả cười

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải với tay, lấy chén rượu lên nhấp một ngum, hàng chân mày nhíu lại nói:

-Này! Cái này hình như không phải là rượu

Mộ Dung Yên Yên ôn nhu nói:

-Tiền lão bản không có nghe qua, quân tử uống rượu như uống nước sao?

Tiền Tứ Hải cười khổ nói;

-Ngày trước Quản huynh nói ta hẹp hòi, xem ra so với Mộ Dung lão bản, ta còn thua vài phần

Quản Thư Hành nói:

-Ngươi nào hiểu được, muốn cảm nhận thức ăn chay đúng vị, phải rữa sạch mùi vị còn sót lại trên lưỡi bằng nước trước

Nguyên lại chén nước này dùng để súc miệng, Dận Không bắt trước Quản Thư Hành súc miệng,sau đó hai mĩ tì đi tới, đem khăn cho mọi người lau tay

Tiền Tứ Hải nói:

-Ăn bửa cơm mà phải phiền toái như thế này, sớm biết như thế, Tiền mỗ mời mọi người tới Đức Hưng lâu ăn thịt nướng

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Vị đầu bếp này được mời từ Đại Khang tới, thức ăn chay do người này làm có thể nói là đệ nhất thiên hạ

Dận Không nghe vậy liền thốt lên:

-Mộ Dung cô nương nói chính là Quách Mộ Giả?

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Bình vương nói đùa, Quách Mộ Giả sớm đã từ thế, vị ta mời tới đấy chính là cháu ruột Quách Tử Tĩnh

Đôi mắt xinh đẹp sáng lên, cười nói:

-Bình vương ở Đại Khang nhiều năm, chắc là biết người này?

Dận Không cười nói;

-Lúc còn nhỏ, ta may mắn từng thưởng thức qua tay nghề của Quách Mộ Giả tiên sinh, mĩ vị còn nhớ tới tận bây giờ, về phần vị truyền nhân này, ta chưa từng nghe qua, càng vô duyên thưởng thức qua tài nghệ

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Tay nghề của người này có thể nói là chân truyền của Quách Mộ Giả lão tiên sinh, Bình vương hôm nay có thể thưởng thực để xem rõ thực hư

Nữ lang này rất có tâm kế, cố ý mời một đầu bếp tại Đại Khang, cố ý giãi trừ cảnh giác của Dận Không , nhằm kéo gần khoảng cách lại

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 13: Huyền Cơ

Tài nghệ của Quách Tử Tĩnh quả nhiên vô cùng phi phàm, từng loại thực phẩm vô cùng đơn giản, qua tay hắn chế biến , bổng trở thành một món ăn cực phẩm, hơn nữa cách trang trí món ăn lại vô cùng tinh xảo

Tiền Tứ Hải, mới đầu còn chê khen, sau khi ăn thử, liền như hổ cuốn báo vồ , đũa gắp liên miên không dứt. Quản Thư Hành ngoài uống rượu, đàm luận về cảnh vật, phong tục tập quán tám nước vẫn không nói ra mục đích mời Dận Không đến hôm nay

Cơm no rượu say, Tiền Tứ Hải thoải mái ngả lưng vào ghế, miệng cười nói:

-Thật không thể nào nghĩ ra, món chay lại có thể ngon đến như vậy, Tiền mỗ thật sự cảm thấy tâm trí thanh thản, tràn đầy khí lực. Có câu nói: “No bụng xuất dâm ý”, trong đầu mỗ bây giờ toàn là hình dáng của Viên Viên và Phi Yến

Mộ Dung Yên Yên nhịn không được nhíu hàng chân mày xinh đẹp, nàng cực kì bất mãn với cách ăn nói thô tục của lão Tiền

Quản Thư Hành cười nói:

-Đêm nay Quản mỗ làm chủ đãi khách, Tứ Hải huynh cứ vui chơi thỏa thích

-Cám ơn!

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tiền Tứ Hải loạng choạng đứng dậy , dáng trông có vẻ đã say, hướng cửa ngoài đi ra

Mộ Dung Yên Yên, liền nhân cơ hội này đứng dậy nói:

-Yên Yên đi xem chút!

Quản Thư Hành gật đầu, Dận Không nhận ra, Tiền Tứ Hải cùng Mộ Dung Yên Yên trước sau rời đi, chính là tạo cơ hội cho Quản Thư Hành nói chuyện riêng với hắn

Quản Thư Hành cùng Dận Không đối ẩm một chén, mỉm cười nói:

-Bình vương có biết nguyên nhân Quản mỗ lần này đến Tần?

Dận Không lắc đầu, hai mắt nhìn thẳng Quản Thư Hành , tựa hồ đang chờ giãi thích

Quản Thư Hành nói:

-Bình Vương có còn nhớ, lúc tại Khang đô có gặp qua một vị tiên sinh tên là Tào Duệ

Hai mắt Dận Không ngời sáng, liền nhớ lại đêm tao ngộ gặp Tào Duệ, nếu người này không viết cho hắn một chữ " tù" thì chắc Dận Không cũng không dám chủ động sang Tần làm vi chất, Dận Không gật đầu nói:

-Tào tiên sinh là thế ngoại cao nhân, lưu lại cho Dận Không ấn tượng rất sâu sắc

Quản Thư Hành cười nói:

-Tào Duệ quả là tài nghệ kinh thế, hắn cùng mỗ là hảo bằng hữu lâu năm

Dận Không mừng rỡ nói:

https://thuviensach.vn

-Quản tiên sinh là bằng hữu của Tào tiên sinh, vậy chắc biết Tào tiên sinh hiện đang ở đâu?

Từ đáy lòng, Dận Không vô cùng muốn gặp lại Tào Duệ một lần nữa, lúc này hắn rất cần một người có năng lực như vậy để chỉ đường dẫn lối

Quản Thư Hành nói:

-Vị bằng hữu này của mỗ như thần long thấy đầu nhưng không thể thấy đuôi, mỗ bây giờ cũng không biết hắn đang ở phương nào

Ánh mắt Dận Không toát lên vẻ thất vọng

Quản Thư Hành nói:

-Nữa tháng trước, trên đường mỗ sang Tần có gặp lại Tào Duệ, hắn có nhắc đến điện hạ với ta, nói là điện hạ hung hoài chí lớn, tương lai có thể thành bá nghiệp

Nét mặt bối rối, những lời của Quản Thư Hành vừa nói, khiến Dận Không hơi ngờ vực

Tựa hồ nhìn thấy được suy nghĩ của hắn, Quản Thư Hành mỉm cười nói:

-Mỗ còn biết, Tào Duệ có đưa cho Bình vương điện hạ một bức Xuân Cung đồ

Nhắc rới bức họa, Dận Không liền xác định Quản Thư Hành cùng Tào Duệ chắc chắn có quan hệ, liền mỉm cười gật đầu nói:

-Chính xác là có chuyện này!

Quản Thư Hành ánh mắt thoáng cho chút kích động, nhưng lập tức biến mất, khẽ vuốt chòm râu nói:

https://thuviensach.vn

-Bức họa Xuân cung đồ đó, mỗ từng nhiều lần muốn mượn xem qua, nhưng chưa bao giờ được hắn đáp ứng, chẳng biết điện hạ có thỏa mãn yêu cầu này của mỗ hay không?

Dận Không thầm nghĩ: " Bức họa này nếu là bức Xuân cung đồ bình thường, người như Quản Thư Hành làm sao có thể coi trọng, chẳng lẻ bên trong còn có điều bí mật"

Bên trong suy nghĩ, nhưng bên ngoài vẻ mặt vẫn bình yên, từ từ nói:

-Thật sự là không khéo, bức họa đó ,vãn bối lại không mang theo, hiện đang để trong cung tại Đại Khang

Quản Thư Hành vẻ mặt thất vọng nói:

-Nếu như thế, Quản mỗ với bức họa này thật vô duyên

-Nếu Quản tiên sinh thích bức họa đó, chờ lúc vãn bối trở về Khang quốc, lập tức lấy nó tặng cho tiên sinh

Dận Không ra vẻ vô cùng khẳng khái

Quản Thư Hành cười khổ nói:

-Mỗ xin cảm tạ Bình vương trước

Dận Không đang muốn tìm hiểu bức họa kia có gì bí mật, liền hỏi một câu:

-Quản tiên sinh thích bức họa đó, phải chăng là muốn học phòng thuật?

Quản Thư Hành cười nói:

-Mỗ năm nay đã sáu mươi ba, đối với việc nam nữ đã sớm không còn hứng thú, sỡ dĩ muốn thấy bức họa, là làm theo yêu cầu của một vị bằng

https://thuviensach.vn

hữu đã khuất.

Quản Thư Hành lấy cái lí do này nói ra, Dận Không biết không thể từ lão , biết cái bí mật bức họa, bèn không hỏi nữa

Có lẽ thấy không còn có cơ hội xem bức họa kia, Quản Thư Hành nhất thời mất hứng nói chuyện, hai người trông giây lát đột nhiên trầm mặc

Một lúc sau ,Mộ Dung Yên Yên quay lại,Dận Không đứng dậy cáo từ, Quản Thư Hành liền đứng dậy giữ lại:

-Đêm cũng đã khuya, sao Bình vương không nghĩ lại qua đêm?

Dận Không cự tuyệt nói:

-Ngày mai , vãn bối còn phải vào cung diện kiến hoàng hậu, nên tối nay phải chuẩn bị một chút

Nghe hắn nói như thế, Quản Thư Hành biết không thể nói gì khác, đành im lặng

Mộ Dung Yên Yên mỉm cười nói:

-Để ta tiễn Bình vương!

Dận Không gật đầu, hướng Quản Thư Hành cáo từ, hai người cùng bước xuống lầu. Ngoài sân , hắn không thấy xe ngựa của Tiền Tứ Hải, liền biết hắn giả bộ kiếm cớ tìm kỹ nữ đã về trước

Mộ Dung Yên Yên, chỉ tay vào cổ xe ngựa sang trọng nói:

-Bình vương lên xe của ta trở về!

Hắn gật đầu, lên xe ngựa. Mộ Dung Yên Yên cũng lên theo

Thấy vậy, Dận Không mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

-Mộ Dung cô nương chắc có chuyện muốn nói với ta?

Đôi mặt đẹp của Mộ Dung Yên Yên thoáng chút bối rồi, thấp giọng nói:

-Yên Yên quả là có chút chuyện muốn nói với Bình vương điện hạ

Đêm xuống, sương mù phủ khắp Tần đô, cổ xe tứ mã chậm rãi xuyên làn sương. Dận Không cùng Mộ Dung Yên Yên lần đầu gặp riêng với nhau, dưới ngọn đèn thủy tinh chập chờn sáng tối, khuôn mặt nàng càng trở nên xinh đẹp một cách kỳ bí, hắn không hiểu vì sao, một nữ tử như nàng lại đi làm lão bản chốn thanh lâu

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói :

-Bình vương điện hạ bây giờ đã là nghĩa tử của hoàng hậu, chắc bệnh tình của Tần hoàng đế ngài biết rất rõ?

Dận Không nhìn ánh mắt nàng, trong lòng thầm nghĩ: " Nàng ta hỏi vấn đề này làm gì? Tại sao một lão bãn như nàng lại quan tâm đến bệnh tình của Tần đế?"

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên hỏi bệnh tình Tần đế, cũng không có mục đích gì, Bình vương cứ yên tâm!

Dận Không cười nói:

-Tần đế là vua Tần quốc, chúng dân dĩ nhiên quan tâm đến rồi !

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên cũng không phải là thần dân Đại Tần. Yên Yên cùng với Bình vương giống nhau đều là con dân Đại Khang.

https://thuviensach.vn

Nghe lời nàng vừa nói, hắn giật cả mình

Ánh mắt Dận Không tràn ngập nghi ngờ nhìn nàng, không biết Mộ Dung Yên Yên tột cùng là muốn cái gì, khi nói lời này cho hắn biết

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên là người thuộc Đại Khang Thiên Cơ Cục

Nàng vừa nói, vừa lấy ra một lệnh bài trên đó có khắc hình con bướm đang tung cánh, mặt sau có hai chữ " Thiên" "Ky". Dận Không ở Đại Khang cũng từng nghe qua, tướng quốc đương triều Tả Trục Lưu có nắm giữ một tổ chức gián điệp cực kì bí mật gọi là Thiên Cơ Cục, các thành viên trong tổ chức ẩn nấp khắp tám nước, nhưng hắn không ngờ lão bản của Bách Hoa lâu lại là một thành viên của nó

Mộ Dung Yên Yên khom người hành lể nói:

-Yên Yên sợ bị lộ thân phận, nên trước đây không dám hành lể, mong Bình vương thứ tội!

Dận Không cười khổ nói:

-Tả tướng quốc quả nhiên là thủ đoạn cao thâm, trước khi ta đi Tần, cũng không báo cho ta biết

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Tả tướng quốc vì lo an nguy của các thành viên trong tổ chức nên mới như vậy

Dận Không tại Đại Khang cũng không có gặp Tả Trục Lưu nhiều lần lắm, người này là một trong những trợ thủ đắc lực của Hâm Đức đế, thuộc phe ủng hộ Cần vương . Trước khi Dận Không đi Đại Tần, triều đình cũng

https://thuviensach.vn

đã nhiều phen thảo luận việc đánh hay là hiệp nghị hòa bình với Tần, tướng quốc Tả Trục Lưu chính là thuộc phe chủ chiến

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

-Bình vương điện hạ bây giờ có thể đem tình hình bệnh tình của Tần đế nói cho Yên Yên biết?

Dận Không chậm rãi thả lỏng thân thể, thả lưng dựa vào thành xe ngựa , thầm nghĩ: “Tả Trực Lưu sau khi ý kiến chủ chiến thất bại, quả là trong lòng không cam tâm, nếu ta đem bệnh tình Tần đế nói ra, sợ rằng Tả Trục Lưu sẽ bẩm báo phụ hoàng, nhân cơ hội này xuất binh đánh Tần, khi đó hiệp nghị hòa bình xé bỏ, cái mạng của ta cũng theo đó mà mất”

Nghĩ vậy hắn liền nói:

-Tần đế chính xác là mắc bệnh, bất quá theo ngự y trong cung nói, hình như không có nghiêm trọng cho lắm, khoảng hai mươi ngay có thể bình phục hoàn toàn

Hàng chân mày thanh tú của Yên Yên nhăn lại, tựa hồ lời hắn nói ra nửa tin nửa ngờ

Dận Không thấp giọng nói:

-Mộ Dung cô nương hình như cùng Quản tiên sinh rât thân, không biết người này lại lịch như thế nào?

Mộ Dung Yên Yên cung kính đáp:

-Bình vương! Quản tiên sinh là phú thương Tề quốc, nắm trong tay các mõ thiết quáng, đồng lớn nhất thiên hạ. Lần này tới Tần chính là muốn gặp Tây Môn Bá Ngôn hợp tác làm ăn

https://thuviensach.vn

Dận Không trầm ngâm, Tây Môn Bá Ngôn chính là gia tộc sản xuất vũ khí của Trung Sơn quốc , một trong những gia tộc sản xuất vũ khí nổi tiếng tám nước. Khi Trung Sơn quốc xưng thần với Tần, gia tộc Tây Môn cũng chuyển đến Tần, quân lực Tần quốc mạnh hơn mấy lần so với trước đây, Tây Môn gia tộc cũng góp mấy phần sức lực trong đó

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên còn có chuyện muốn hỏi?

Dận Không gật đầu:

-Nàng nói đi!

-Tiền Tứ Hải gần đây bỗng nhiên đi lại mật thiết với Bình vương là vì chuyện gì?

Dận Không không trực tiếp trả lời câu hỏi của nàng ,mà hắn hỏi ngược lại:

-Tiền Tứ Hải có quan hệ gì với thái tử Yên Nguyên Tịch?

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Tiền Tứ Hải chính là thương nhân châu báu, người ngày mặt ngoài trông có vẻ kì dị , khác người, nhưng lại thâm sâu khôn lường. Hắn cũng không tỏ ra mình thuộc phe nào trong cuộc chiến tranh đoạt ngôi vị, có quan hệ rất rộng với các quan lại Tần quốc. Càng thêm khó suy đoán, vẻ bên ngoài của hắn vô cùng phàm tục, nhưng khách nhân lui tới nhà toàn là các nhân vật quyền lực, phú quý tám nước, Yên Yên cũng đang cố gắng điều tra thân phận thật sự của người này.

Dận Không cười nói:

-Xem ra sau này , ta phải đề phòng với người này.

https://thuviensach.vn

Hắn lúc này mới nói chuyện hoàng hậu nhờ Tiền Tứ Hải làm mai mối cho Mộ Dung Yên Yên nghe, nhưng nguyên nhân bên trong thì không đề cập đến

Khuôn mặt Yên Yên cười lộ vẻ say đắm lòng người, nhẹ giọng nói:

-Tinh hậu đem cửu công chúa gả cho công tử của Tiết tướng quốc, phải chăng là muốn phân hóa quyền lực của thái tử?

Không đợi Dận Không trả lời, nàng nói tiếp:

-Không có khả năng…Tiết An Triệu không vì con mình thành phò mã mà thay đổi lập trường, Tinh hậu dùng kế sách này có thể đoán trước thất bại.

Dận Không thầm cười, nguyên nhân vì sao chỉ có hắn và Tinh hậu biết

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Bình vương mặc dù được Tinh hậu nhận làm nghĩa tử, nhưng mọi việc tại Tần đô phải vô cùng cẩn thận, theo Yên Yên biết, Bình vương đã đắc tội với thái tử Yên Nguyên Tịch, chỉ sợ khi hắn đăng cơ đế vị, Tinh hậu cũng không đủ lực bảo vệ người.

Dận Không lạnh nhạt cười:

-Cuộc sống ở Tần đối với ta chính là cuộc sống tạm bợ, có thể qua được ngày nào thì hay ngày đó, làm gì có tâm tình suy nghĩ chuyện tương lai.

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng thở dài:

-Tinh hậu cùng thái tử tranh đấu, chưa biết bên nào sẽ giành thắng lợi cuối cùng, với thân phận Bình vương hôm nay, tham dự vào trong đó hình như không được sáng suốt.

https://thuviensach.vn

Dận Không gật đầu, ánh mắt nhìn ngọn thủy tinh đăng chăm chú, mặc dù đã biết Yên Yên thuộc Đại Khang Thiên Cơ Cụ, nhưng hắn vẫn không đem nội tâm của mình thổ lộ với nàng.

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên lớn mật hỏi Bình vương một câu,bộ dáng Bình vương bây giờ hình như không giống như sống qua ngày đoạn tháng, ngài hình như đang có tâm tư khác?

Dận Không ha ha cười phá lên, qua đầu nhìn thẳng ánh mắt kiều diễm của Yên Yên nói:

-Yên Yên cô nương hình như hiểu rất rõ suy nghĩ của ta nhỉ?

Khuôn mặt Yên Yên có chút ửng đỏ, cười nói:

-Bình vương thứ lỗi, Yên Yên chỉ vì suy nghĩ đến an nguy của Bình vương mà thôi

Trở về Phong Lâm Các thì đã giữa đêm, thấy phòng Thái Tuyết vẫn sáng đèn, lòng Dận Không tràn ngập ấm áp, do dự có nên gõ cửa hay không, thì Thái Tuyết tay xách đèn lồng đã mở cửa ra, mặt vui mừng khi nhìn thấy hắn, nói nhẹ :

-Công tử đã về!

Dận Không ân cần gật đầu:

-Đêm đã khuya, sao nàng còn chưa đi nghĩ?

-Nô tỳ thức để chuẩn bị cho công tử bữa ăn khuya.

Nói xong, nàng hướng phiá nhà bếp đi tới.

https://thuviensach.vn

-Thái Tuyết!

Dận Không từ phía sau gọi nàng

Thái Tuyết mỉm cười quay đầu.

-Ta không có đói bụng, nàng đi lấy bức họa mà Tào Duệ tiên sinh tặng cho, mang đến phòng ta nhé

Thái Tuyết treo cái đèn lồng lên tường, Dận Không cẩn thận cầm bức họa trên tay, nhưng không mở ra, vì Thái Tuyết vẫn đang nhìn hắn, bức họa vẽ gì, hắn biết rất rõ

Thái Tuyết thấy Dận Không vẫn không mở bức họa ra, có chút không hiểu liền nói:

-Công tử đang suy nghĩ điều gì?

Dận Không cười nói:

-Nàng đi nghĩ đi, để ta suy nghĩ một chút

Thái Tuyết ôn nhu vâng dạ một tiếng, pha trà xong cho Dận Không , nàng liền rời đi

Từ từ mở bức họa ra, Dận Không chăm chú nhìn vẫn không nhận ra huyền cơ bên trong, nhưng Quản Thư Hành coi trọng bức Xuân Cung đồ này, ắt hẳn nó phải có giá trị

Sau một hồi quan sát, không phát hiện ra điều gì khác lạ, Dận Không dựa vào bàn ngủ thiếp đi

Trong lúc đang mơ mơ màng màng, Dận Không cảm giác hình như có người đang đánh thức, cố mở hai mắt ra nhìn, liền thấy Yên Lâm đang đứng phía trước, đôi mắt xinh đẹp điêu ngoa nhìn hắn

https://thuviensach.vn

Dận Không cuốn quít ngồi lại, ả công chúa biến thái này không mời mà tự đến, tám phần là kiếm hắn gây phiền toái

Yên Lâm cười lạnh nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

-Dận Không! Chuyện ngươi đáp ứng ta còn nhớ chứ?

Dận Không liền hiểu ra mục đích của nàng không mời mà đến hôm này, mặt ngoài vẫn giả bộ ngơ ngác nói:

-Xin thứ cho Dận Không, ta vẫn không nhớ rõ đã đáp ứng công chúa tỷ tỷ chuyện gì?

Hai hàng chân mày của Yên Lâm nhíu lại:

-Ai là tỷ tỷ của ngươi? Mẫu hậu bị lời ngon tiếng ngọt mới nhận ngươi làm nghĩa tử, Yên Lâm ta không như vậy

Chỉ ngón tay về phía Dận Không, Yên Lâm nói:

-Hôm nay ta nhất định phải dẫn Dao Như về.

Dận Không a a cười nói:

-Ta tưởng đại sự gì, thì ra tỷ tỷ vì Dao Như đến đây, nếu là vì ả nha đầu này, ta xin hai tay dâng cho tỷ tỷ

Ánh mắt Yên Lâm hơi dịu lại nói:

-Nhà ngươi xem ra vẫn còn thức thời.

-Tỷ tỷ đợi chút, ta liền đem nàng tặng cho người

Nói xong, hắn đứng dậy, ánh mắt Yên Lâm nhìn lên bàn thì liền thấy bức Xuân cung đồ, mặt cười nhất thời đỏ lên, nói lớn:

https://thuviensach.vn

-Dận Không! Ngươi đúng là tên dâm tặc, trốn ở chổ này để xem cái loại dâm thư kia

Dận Không mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ : " Nói tới dâm đảng, Dận Không ta như thế nào lại so sánh được với ngươi?"

Bộ dáng bên ngoài vẫn không nói gì, chậm rãi cuốn bức họa lại, miệng nói:

-Lời của tỷ tỷ nói sai rồi, chuyện nam nữ chính là tư nhiên từ thời sơ khai thiên đia còn hổn độn đã có cho đến ngày nay, dùy trì nòi giống, điều hòa âm dương, lại bị tỷ tỷ hình dung ra hai chữ dâm uế

Thấy hắn cuốn bức họa một cách chậm chạp, Yên Lâm nhịn không được liếc mắt, khuông mặt cười cười lộ vẻ điêu ngoa, đột nhiên nàng nhanh tay đoạt bức tranh từ Dận Không xé thành hai đoạn

Dận Không kinh hãi thất sắc, đoạt lại bức họa từ trong này nàng, thì bức họa đã sớm thành vài mảnh, thấy vậy không khỏi nổi giận nói lớn:

-Con tiện nhân này quả nhiên không thể nói lí

Yên Lâm tức giận, mặt trắng bệch, cả giận nói:

-Ngươi gọi ta là cái gì?

Tiện tay, nàng rút đoản kiếm bên hông ra Dận Không nhìn xuống bức tranh giờ thành vài mảnh lụa, tức giận bước tới trước mặt Yên Lâm nói lớn:

-Không thể nói lí!

Nói xong , hắn xoay người đi ra ngoài, Yên Lâm liền đuổi theo , quát lớn:

-Dận Không! Ngươi dám mắng ta!

https://thuviensach.vn

Nghe động tĩnh trong phòng, Thái Tuyết cùng Dao Như nhanh chóng chạy đến, hai người trái phải giữ chặt Yên Lâm lại

Đang lúc huyên náo cao điểm, Kỳ vương Yên Nguyên Tông đi tới Phong Lâm Các, thấy cảnh tượng như vậy, liền cuốn quít chạy lại , nói:

-Cửu muội! Ngươi lại tới đây làm gì?

Yên Lâm thấy Kỳ vương, cái mũi hễnh lên, nhất thời khóc òa, ngã vào lòng Nguyên Tông, nức nở nói:

-Thất hoàng huynh…Cái tên hỗn đản Dận Không này… Dám mắng ta là tiện nhân

Yên Nguyên Tông ân cần, vỗ vỗ vai Yên Lâm, ánh mắt nhìn Dận Không ra vẻ trách cứ. Dận Không thấy bộ dáng hắn ôm Yên Lâm, trong lòng không hề có chút sợ hãi

Yên Lâm được Kỳ vương an ủi, rốt cục cũng ngừng khóc, Yên Nguyên Tông liền nói:

-Mẫu hậu cho người đến nói chúng ta nhanh vào cung, không biết xảy ra chuyện gì?

Yên Lâm vung tay áo lau nước mắt nói:

-Chẳng lẻ bệnh tình phụ hoàng lại trở nên trầm trọng?

Yên Nguyên Tông lắc đầu, hướng Dận Không nói;

-Dận Không! Mẫu hậu cũng bảo ngươi đi cùng

Dận Không đoán ra được mục đích của Tinh hậu hôm nay mời ba người vào cung, xem ra Tiết An Triệu đã hướng Yên Lâm cầu hôn, nội tâm hắn

https://thuviensach.vn

bổng nhiên cao hứng, chỉ cần hôn sự Yên Lâm định đoạt, thì sự dây dưa với Dao Như sẽ không còn, hắn có thể bớt đi một phen lo lắng

-Ta không lấy chồng! Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Yên Lâm điên cuồng thét lớn

Dận Không len lén nhìn nét mặt của Yên Nguyên Tông, lúc Tinh hậu nói đem Yên Lâm gả cho Tiết Vô Kỵ, khuôn mặt Kỳ vương không còn huyết sắc, hai bàn tay nắm chặt, có thể thấy được nội tâm Kỳ vương đang vô cùng khẩn trương và đau khổ

Tinh hậu lạnh lùng nhìn Yên Lâm nói;

-Nam lớn lấy vợ, nữ lớn gả chồng , từ cổ chí kim chính là quy luật bình thường

-Nhưng căn bản là hoàng nhi không thích cái gã Tiết Vô Kỵ kia

Hai mắt Yên Lâm rưng rưng, quỳ gối trên mặt đất.

Tinh hậu im lặng một chút, cầm chén trà nhấp một ngum, nói:

-Tiết Vô Kỵ là tinh anh trong lứa thanh niên bây giờ, lại trung thành cẩn cẩn, ta đã suy nghĩ rất kỹ mới lựa chọn cho ngươi

Yên Lâm khóc ròng nói:

-Hoàng nhi không muốn xuất giá, nguyện cả đời theo hầu mẫu hậu

Yên Nguyên Tông cắn môi, nén dũng khí lại, khuyên;

-Mẫu hậu! Có câu nói duyên tình không nên ép, nếu cửu muội căn bản không thích Tiết Hiệu úy… Mẫu hậu không nên bức bách cửu muội quá

-Hỗn trướng!

https://thuviensach.vn

Tinh hậu đặt mạnh chun trà trên mặt bàn, mắt phượng trợn tròn nói:

-Người xưa có nói, phụ mẫu đặt đâu con ngồi đó, chuyện này không phải do các ngươi làm chủ, ta mà mẫu hậu của các ngươi, chẳng lẻ lại đi hại Lâm nhi?

Yên Nguyên Tông sợ hãi cúi đầu xuống.

Tinh hậu chậm rãi , đứng dậy, trên mặt lộ vẻ yêu thương:

-Ta sỡ dĩ lo hôn sự này cho Lâm nhi, một là Tiết Vô Kỵ là một nhân tài trong lứa thanh niên đương thời, hai là hoàng thương yêu thương nhất chính là Lâm nhi, bây giờ hoàng thượng đang bệnh nặng, nếu biết có hĩ sự này, có thể bệnh tình sẽ có chuyển biến tốt

Đôi mắt đep của Tinh hậu nhìn Yên Lâm nói:

-Ngươi không hiểu nổi khổ tâm của mẫu hậu sao?

Yên Lâm khóc không ra tiếng.

Yên Nguyên Tông nói:

-Mẫu hậu! Con lớn mật nói một câu, nếu phụ hoàng mạnh khỏe vì tất đã đồng ý cách làm của người?

Hai mắt Tinh hậu lộ ra hàn quang hướng Yên Nguyên Tông gằn từng lời:

-Ai da chủ ý đã quyết, trừ phi các ngươi là phụ hoàng, trong thiên hạ không có ai có thể ngăn cản chuyện này

Ánh mắt vô cùng buồn bả, thất thần, Yên Nguyên Tông cúi đầu xuống, hướng Tinh hậu nói:

-Hoàng nhi có chút mệt mỏi, xin phép mẫu hậu hoàng nhi cáo lui

https://thuviensach.vn

-Ngươi đi đi!

Dận Không vốn muốn rời đi cùng Kỳ vương, nhưng Yên Nguyên Tông khoát tay bảo đừng, xem ra Kỳ vương cần thanh tỉnh để tỉnh táo suy nghĩ biến cố này

Yên Nguyên Tông đi rồi, Tinh hậu thở dài nói:

-Lâm nhi! Ngươi đứng lên đi!

Yên Lâm thủy chung quỳ trên mặt đất khóc ròng

Tinh hậu hướng Dận Không nói:

-Dận Không! Ngươi ở lại đây với Lâm nhi, ta còn phải đi chăm sóc cho hoàng thượng

Dận Không cuốn quít gật đầu.

Hắn đi tới gần Yên Lâm vỗ nhẹ vào vai nàng nói:

-Cửu công chúa!

Vai Yên Lâm không ngừng run rẩy, chứng tỏ nàng đang thương tâm đến cực điểm, đối với ả công chúa biến thái này, hắn cũng không động tâm thương cảm nhiều lắm, kỳ thật lần này coi như hắn đã giúp Yên Lâm một chuyện, chỉ cần sau khi thành hôn , nàng cảm nhận được cảm giác của việc nam nữ hoan lạc, có lẽ tính biến thái của nàng sẽ mất đi

-Cửu công chúa…!

Tay Dận không nắm ống tay áo của nàng, đột nhiên Yên Lâm xoay người lại, bắt tay hắn, hung hăng cắn một phát

https://thuviensach.vn

Dận Không đau đớn kêu to một tiếng, cánh tay phải bị cắn , máu tươi đầm đìa, cả giận nói:

-Ngươi thật sự quá biến thái!

Yên Lâm lúc này mới nhả tay hắn ra, đột nhiên ngã vào lòng hắn, cất tiếng khóc:

-Mẫu hậu tại sao muốn…Tại sao đối với ta như vậy…

Dận Không ngẫng ra, thân thể mềm mại ôn nhu của nàng dính sát và người hắn, nhủ hoa co giãn rung rung nhẹ nhẹ, một cảm giác không thành lời dâng lên trong lòng

Qua một lúc, Yên Lâm đẫy hắn ra, lệ ràn rụa trên khuôn mặt, hướng Dận Không nói:

-Cái tên dâm tặc! Tại sao vẫn còn ở đây, có phải muốn chê cười ta?

Dận Không cười khổ nói:

-Xem ra trong lòng công chúa, trước sau Dận Không vẫn không đáng để trong mắt.

Từ cánh tay truyến đến một trần đau đớn, hắn rên khẽ một tiếng, tại chổ bị cắn, máu tươi vẫn không ngừng chảy ra.

Ánh mắt Yên Lâm nhìn vào vết thương, ánh mắt toát ra vẻ xin lỗi, nàng lấy mảnh lụa băng lại vết thương cho hắn.

-Cảm ơn!

Dận Không đột nhiên nhận ra, ả công chúa biến thái này không phải là không còn chổ tốt

https://thuviensach.vn

Yên Lâm nói:

-Xem ra việc Dao Như cuối cùng là ngươi muốn thay đổi

Nàng vẫn không quên chuyện này, đem vấn đề Dao Như ra nói

Dận Không đứng dậy nói:

-Cửu công chúa hôn sự đã chuẩn bị, còn không phải gả đi sao?

Yên Lâm thở dài một hơi nói:

-Ngươi không cần lo lăng, mẫu hậu cố ý gả ta cho Tiết Vô Kị, ta tự nhiên không còn muốn Dao Như bên mình nữa, bất quá…Ngươi có thể đáp ứng ta, sau này chiếu cố tốt cho nàng không?

Dận Không gật đầu, xem ra nàng đối với Dao Như quả thật có vài phần chân tình

Yên Lâm nói:

-Ta có một lễ vật, nhờ ngươi đưa cho Dao Như, ngươi theo ta tới Ninh Tú Cung lấy

Có vẻ như nàng nghĩ ra hôn sự đã định đoạt, thần thái nản chí , ủ rũ, thái độ với Dận Không cãi thiện lên một chút

Dận Không theo Yên Lâm tới Ninh Tú cung. Trên đường đi , nàng vô cùng trầm mặc. Tới cửa cung, mới nói:

-Ngươi ở chổ này chờ ta, cấm đi vào!

Cung nữ bưng trà tới, rồi rời đi , lưu lại một mình hắn ngồi trong đại sảnh rộng lớn

Buồn bực chán nản, Dận Không đưa mắt quan sát chung quanh

https://thuviensach.vn

Gian đại sảnh bố trí có vẻ rất phong nhã, trên tường có treo vài bức họa, bên cạnh còn treo đầy binh khí thượng phẩm, tinh xảo hiển nhiên xuất xứ từ những tay đại sư vũ khí

Từ cách bố trí đại sành, nhìn không ra đây chính là nơi ở của một nữ nhi khuê các, nghĩ đến Yên Lâm có tính biến thái, xem ra nàng đã sớm coi mình là một nam nhân

Đợi một hồi lâu, không thấy Yên Lâm đi ra, ả cung nữ cũng không biết đang ở địa phương nào, hắn bắt đầu do dự đứng lên, ả công chúa biến thái không biết đang chơi trò gì, hắn có nên rời khỏi nơi này hay không

Đang chuẩn bị rời đi, liền nghe bên trong vang tiếng bước chân, Yên Lâm trên mịnh vận bộ y phục cung trang màu vang cùng với vị cung nữ hướng Dận Không đi tới

Yên Lâm tựa hồ đã khôi phục lại tinh thần, nước mắt sớm đã lau khô, nhưng trên ánh mắt vẫn còn chút u sầu

Nàng hướng tới bên cạnh Dận Không ngồi xuống, cung nữ đem bình tra đặt lên bàn, sau đó yên lặng lui ra.

Yên Lâm châm đầy chén trà cho hắn, ra hiệu bảo dùng trà, Dận Không cười cười, nhấc chun trà lên, nhưng chỉ chạm môi, không uống cạn. Đối với Yên Lâm hắn luôn đề phòng, nàng đối với hắn hận tới tận xương tủy, đột nhiên thay đổi thái độ ăn nói nhẹ nhàng , làm hắn hơi nghi ngờ

-Chẳng biết công chúa đã chuẩn bị xong lễ vật chưa?

Dận Không mỉm cười nói

Yên Lâm cười nói:

-Đã chuẩn bị xong

https://thuviensach.vn

Tay chỉ chun trà trên tay Dận Không nói:

-Mời dùng trà!

Dận Không băn khoăn, nàng nhiều lần mời hắn dùng trà, thái độ lại ôn nhu lễ phép so với trước kia quả là một trời một vực, trong này tất có điều cổ quái

Bên ngoài vẫn tỏ vẻ không ngu ngơ không biết , tay trái hắn nhẹ nhàng cởi bỏ miếng ngọc bội Tinh hậu ban tặng, thừa dịp nàng không chú ý, hắn thả rơi trên mặt đất

-A!

Dận Không giả bộ kinh hoàng kêu to một tiếng

Yên Lâm cúi xuống mắt đất nhìn thấy, liền khom người lượm giùm hắn, nhân cơ hội này hắn liền đổi vị trí hai chun trà

Nhận lấy Long bội từ tay Yên Lâm, ra vẽ kinh hãi, mắt xem xét miếng ngọc bội, miệng nói:

-Tạ ơn trời đất!

Yên Lâm cũng thất kinh nói:

-Nếu Long bội bị phá hủy, Cẩn thận cái đầu của ngươi

Dận Không ngượng ngùng gật đầu.

Dận Không cùng Yên Lâm ngồi xuống ghế, Yên lâm nâng chun tra lên, hắn âm thầm cười trộm, ả công chúa biến thái này dùng thủ đoạn này đối phó hắn, bây giờ gậy ông đập trúng lưng ông.

-Cửu công chúa! Mời dùng trà!

https://thuviensach.vn

Dận Không cung kính nói

Nhìn Dận Không uống cạn chun trà, Khuôn mặt Yên Lâm hiện lên nét cười đắc ý, nàng uống cạn chun trà, trên tay, ánh mắt bổng lộ ra nét hung dữ nói:

-Dận Không!

Dận Không cười nói:

-Công chuá có chuyện gì cần phân phó?

Yên Lâm đứng dậy đi tới trước mặt hắn nói:

-Dao Như là người bình sinh ta yêu quý nhất, thế là người cư nhiên hoành đao đoạt ái cướp đi!

Nét mặt Yên Lâm trông có vẻ giận tới cực điểm, đôi gò bồng đào cao cao phía trước không ngừng phập phồng

Dận Không bình tĩnh không chút bối rối trả lời:

-Công chúa đã chuẩn bị hôn dự, hà cớ gì lại dây dưa chuyện này.

Yên Lâm cả giận nói:

-Dâm tặc! Yên Lâm ta nếu không chiếm được thứ gì, thì bất luận kẽ nào cũng không thể có được

Cắn chặt môi dưới, mắt phượng trợn tròn, bộ dáng muốn một kiếm giết Dận Không, nội tâm hắn chợt run lên, kinh hoàng nói:

-Ngươi… Muốn làm cái gì?

Yên Lâm đắc ý cười nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi yên tâm, ta không muốn một kiếm giết chết ngươi

Ánh mắt nàng nhìn chun tra trên bàn của hắn nói:

-Dận Không! Ngươi mặc dù giảo hoạt, lần này lại lọt vào tay ta. Chun tra vừa rồi ta đã bỏ " Lạc hồn như ý tán" chỉ chốc lát nữa, dược tính sẽ phác tác, ngươi sẽ bị mất đi nhân tính

Chứng kiến bộ dáng làm như kinh hãi của Dận Không, đôi mắt đẹp của nàng sáng ngời

Dận Không ra vẻ bộ dáng giận dữ nói:

-Yên Lâm! Ngươi quả là hèn hạ!

Yên Lâm mỉm cười nói:

-Ngươi mất đi nhân tính, lúc ấy sẽ hành xữ bất kính với ta, chỉ cần ta lên tiếng kêu cứu…

Yên Lâm đột nhiên xém chiếc áo trên người, lộ ra bờ vai trắng ngần, miệng nói:

-Dận Không! Ý đồ vô lễ với công chúa chính là tử tội, đến lúc đó sợ rằng mẫu hậu cũng không bảo vệ được ngươi.

Trong lòng thầm than, mình vô cùng may mắn, nếu hắn không phát hiện ra thái độ của nàng có chút thay đổi mà đề phòng, thì lần này tội không thể tránh

Hắn lạnh lùng nói:

-Công chúa bày mưu tính kế, có nghĩ tới chính mình lại mắc cái bẫy do mình bầy ra không?

https://thuviensach.vn

Yên Lâm cười nói:

-Chết trước mắt mà còn tỏ vẻ!

Nàng đưa tay xé cái quần , lộ ra cái quần lót màu đỏ bên trong cùng với đôi chân trần mê người

Yên Lâm nói:

-Chỉ cần ta la lên một tiếng, ngươi….

Giọng nói của nàng đột nhiên run rẫy, khuôn mặt đang tươi cười, đột nhiên đỏ bừng

Dận Không mỉm cười, đứng lên nói:

-Công chúa quả nhiên là trí tuệ cao thâm, chỉ tiếc, người tính không bằng trời tính, của người lại trả lại cho người

Tay Dận Không chỉ trun trà trên bàn, rồi chỉ Yên Lâm nói:

-Chén trà có Lạc hồn như ý tan, hình như công chúa đã uống thì phải

Yên Lâm vô thức đưa tay lên cổ họng, tay còn lại không tự chủ đặt trên ngực nàng

Dận Không nở nụ cười, xoay người đi ra

Dận Không chưa từng nghĩ đến, Yên Lâm đột nhiên ốm cứng hắn lại

Nàng từ nhỏ đã tập võ nghệ, lại dùng toàn lực, nên Dận Không mất thăng bằng, hai người cùng ngã xuống mặt đất

Yên Lâm cười cười, môi anh đào hướng mặt hắn hôn từng hồi, miêng thốt ra từng tiếng rên rỉ mê người

https://thuviensach.vn

Dận Không kinh hãi thất sắc, vạn vạn lần không nghĩ tới, lạc hồn như ý tán dược lực lại mạnh mẻ đến như vậy

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 14: Triền Miên

Dận Không hét lớn: T

-Cứu mạng!

Chẳng may Yên Lâm đã sớm an bài các cung nữ và người hầu tại Tú Ninh cung, trừ phi nàng hô cứu mạng, thì bên trong dù phát sinh ra động tĩnh nào cũng không được phép vào, Dận Không khản giọng la hét nhưng vẫn không có tác dụng gì

Rẹt!

Một tiếng vang lên, Yên Lâm đã xe rách trường bào trên người , thân thể ôn nhu mềm mại nằm sát trên người hắn. Dận Không lúc này mới thấm thía đạo lí "người tính không bằng trời tính". Hắn quên mất nàng có võ công thâm hậu, dưới ảnh hưởng dược lực mất đi bản tính, đem hắn làm công cụ tiết dục

Dận Không trong lòng thầm than khổ, cố gắng giãy dụa hướng cửa cung thoát đi, Yên Lâm miệng thốt lên tiếng cười cuồng tiếu, một tay nắm chặt bả vai Dận Không , lôi hắn trở lại

-Cứu mạng!

Dận Không hô to mấy tiếng liên tục, toàn lực vùng vẫy, nhưng thủy chung không cách nào thoát ra khỏi ma trảo của Yên Lâm, trong chốc lát, cái khố trên người củng bị nàng cởi ra

https://thuviensach.vn

Yên Lâm nắm chặt vai hắn, đem thân hình nằm sắp đang cố hết sức vùng vẫy, lật ngược lại, nằm đè lên trên , đôi môi nóng bỏng của nàng tìm môi hắn, cái lưỡi thơm ngần tách môi hắn tiến vào

Hai tay Dận Không vẫn cố trườn trên mặt đất, nhưng hạ thể không tự chủ được đã phản ứng

Yên Lâm tựa hồ như điên cuồng, hạ thân nàng siết chặt Dận Không, miệng không ngừng rên rỉ, nhất thời hắn mất đi lý trí cuốn theo sự điên cuồng của nàng

Dận Không không nhớ chính xác, hắn cùng Yên Lâm điên cuồng triền miên bao nhiêu lâu, chỉ khi ánh mặt trời lặn rọi vào đại sảnh chiếu lên hai thân thể đang dính vào nhau

Đôi mắt đẹp của Yên Lâm dần dần khôi phục lại lý trí, ngay lập tức chuyển sang hoảng sợ lẫn xấu hổ, nàng đột nhiên vung tay lên , hung hăng tát lên mặt hắn một cái, nói lớn:

-Dâm tặc! Ngươi dám….

Lúc này Dận Không trong lòng hối hận đến cực điểm, chuyện phát sinh như thế này không biết làm thế nào để giãi quyết. Yên Lâm tay che ngực, từ trên người hắn đứng lên, hạ thân hoàn mỹ mê người hiện ra ngay trước mặt hắn

Dận Không dùng sức kéo tấm trường bào , mà lúc nảy hai ngươi làm thảm lót để điên đảo, không để ý tới chân của Yên Lâm đang đạp lên, trong nhất thời, tấm trường bào rách toạt ra làm hai

Yên Lâm ánh mắt đỏ ửng, cắn chặt môi, bộ dáng tựa hồ đang chịu ủy khuất đến cực điểm, Dận Không nhìn trên trường bào, thấy một chút máu hồng, thì ra ả biến thái công chúa này vẫn còn tấm thân xử nữ

https://thuviensach.vn

Một tay cầm nữa tấm trường bào che lại những chổ cần che trên cơ thể, một tay tháo từ trên tường xuống một thanh trường kiếm. Dận Không thấy vậy cuốn quít từ mặt đất đứng dậy, lớn tiếng nói:

-Ngươi muốn làm gì?

Yên Lâm vừa xấu hỗ vừa giận dữ nói:

-Ngươi là tên dâm tặc, dám dùng thủ đoạn hèn hạ để chiếm đoạt tấm thân trong sạch của ta, hôm nay ta phải bâm thây của ngươi thành trăm mảnh

Nói xong, nàng xoay mũi kiếm hướng ngực Dận Không đâm tới. Hoảng sợ, Dận Không không kịp mặc quần áo, hướng cửa cung định chạy, miệng nói lớn:

-Yên Lâm! Nếu không phải ngươi hạ dâm dược vào trong trà, như thế nào lại dẫn đến việc này, nếu còn bức ta, ta sẽ trần truồng đi ra ngoài, tìm phụ hoàng ngươi lý luận, xem ra chúng ta ai đúng ai sai?

Dận Không chỉ là nói lời dọa nàng, hắn cũng không có lá gan, toàn thân không mặc gì mà đi ra ngoài

Yên Lâm thương tâm đến cực điểm, buông rơi thanh trường kiếm trên tay xuống mặt đất, miệng khóc rống lên

Dận Không thấy vậy, vô cùng hoảng sợ, nếu người trong Ninh Tú cung nghe được mà xông vào, thấy tình cảnh này, hắn chắc không thể thoát khỏi tử tội, liền cuốn quít nói:

-Cửu công chúa ! Hay là chúng ta đi thay quần ào, sau đó ngồi xuống thương lượng một chút để xử trí việc này như thế nào…

Nước mắt tràn khuôn mặt Yên Lâm, nghe hắn nói, nàng ngẫn đầu lên, tâm tình có vẻ đã tỉnh táo lại một chút, chuyện này chính nàng một tay làm

https://thuviensach.vn

ra, có thể nói là tự làm tự chiu, sát khí trong ánh mắt dần dần vơi đi

Yên Lâm buồn bả, thất thần đi vào phòng thất phía sau, Dận Không trần truồng ngồi trên ghế suy nghĩ cách đối phó

Không bao lâu sau, thì thấy Yên Lâm vận một bộ cung trang màu hồng, ánh mắt u oán đi ra, trên tay cầm bộ y phục của thái giám, ném tới phía Dận Không nói:

-Mau thay nhanh!

Hai người bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt Yên Lâm lộ vẻ thèn thùng, cúi đầu xuống, tránh ánh mắt của hắn

Dận Không cảm thấy vô cùng bối rồi, chẳng lẻ sau việc da thịt chi hôn vừa rồi, đã làm ả biến thái công chúa này thay đổi, trở nên yêu thích việc nam nữ hoan lạc, phát sinh hảo cảm đối với hắn

Dận Không liền mặc vào bộ y phục thái giám, Yên Lâm cúi người lượm tấm trường bào rách lên, miệng nhẹ giọng kêu lên một tiếng, đôi chân mày thanh tú có chút nhăn lại, tay nàng vô thức che lại hạ thân

-Ngươi làm sao vậy?

Dận Không ân cần hỏi

Yên Lâm mặt ửng đỏ, thấp giọng gằn từng tiếng nói:

-Cái này không phải do tên dâm tặc nhà ngươi làm hay sao….

Xem bộ dáng thẹn thùng của nàng, trong lòng Dận Không không khỏi rung động, đưa tay nắm lấy bàn tay nàng , ôn nhu nói:

-Cửu công chúa!

https://thuviensach.vn

Trong lúc này, hắn biết phải ổn định tâm tư của nàng, nếu để nàng không kiềm được tâm trạng mà tiết lộ ra ngoài hết chuyện này, hậu quả về sau hắn có thể tưởng tượng ra

Yên Lâm dùng sức thoát khỏi tay hắn, cả giận nói:

-Ngươi….Còn muốn làm gì?

Dận Không thấp giọng nói:

-Dận Không không dám

Ánh mắt Yên Lâm rơi vào tấm trường bào có dính vệt máu hồng, khuôn mặt không nhịn được lại tiếp tục rơi lệ, nàng nghiến chặt răng nói:

-Dâm tặc!

Dận Không sợ nàng lại nổi sát khí, không tự chủ bản thân thối lui về sau

Yên Lâm vươn hai ngón tay, kéo ngay chóp mũi hắn, nói:

-Việc đã đến nước này, vô luận như thế nào ngươi phải cho ta một cái công đạo.

Dận Không cười khổ nói:

-Dận Không ngu muội, không biết cửu công chúa muốn công đạo ,tột cùng là cái gì?

Yên Lâm đi qua đi lại nói:

-Ta muốn ngươi nói với mẫu hậu thu hồi lại thánh chỉ, hủy bỏ hôn sự của ta với Tiết Vô Kị

-Cửu công chúa đã xem trong năng lực của Dận Không rồi, hoàng hậu đã quyết định chuyện này thì không dễ dàng thay đổi

https://thuviensach.vn

Yên Lâm nhìn thẳng vào mắt Dận Không nói:

-Dận Không! Ngươi chớ quên vừa rồi đã cùng ta làm chuyện gì

Hắn dở khóc dở cười nói:

-Nếu Dận Không không nhớ lầm, vừa rồi rõ ràng là cửu công chúa đã làm chuyện gì đối với ta

Yên Lâm nổi giận, một tay nhéo bả vai hắn, nói:

-Nếu như ngươi không đổi hai chun trà, ta lại cùng ngươi lại đi làm cái chuyện này… loại chuyện này…

Nhắm hai mắt lại, thở dai một hơi hắn nói:

-Dận Không không có nắm chắc việc khuyên bảo hoàng hậu thu lại thánh chỉ, nếu công chúa cố ý bức ta, không bằng nàng một kiếm đâm chết ta

Yên Lâm cắn răng nói:

-Dận Không! Ta hôm nay đã chịu nhục trong tay ngươi, sớm đã không còn coi trọng chuyện sanh tử, lại càng không để ý đến chuyện danh tiết. Tóm lại , ngươi tốt nhất là bẩm báo với mẫu hậu xin cưới ta, nếu không ta đem chuyện ngươi vô lễ với ta chiếu cáo thiên hạ , cho ngươi chết cũng không có chỗ chôn

Dận Không liền hiểu ra suy nghĩ của nàng, Yên Lâm muốn gả cho hắn không phải đối với hắn có hảo cảm gì, mà chỉ muốn ở bên cạnh Yên Lâm

Dận Không không thể làm gì khác hơn, đành gật đầu, thấp giọng nói:

-Cửu công chúa! Hoàng hậu đã đáp ứng chuyện hôn sự này, làm cho người đổi ý thật sự rất khó, chi bằng trước mắt kéo dài thời gian hôn sự này, sau đó chờ thời cơ khuyên người thu hồi thánh chỉ

https://thuviensach.vn

Yên Lâm nói:

-Phải kéo dài như thế nào?

Dận Không mỉm cười nói:

-Ngươi chỉ cần hướng mẫu hậu nói, phụ hoàng mang bệnh nặng, chính mình muốn chăm sóc cho người, đợi cho phụ hoàng khang phục, sẽ chính thức xuất giá cũng không muộn.

Yên Lâm gật đầu nói:

-Như thế rất hay! Ta đi tìm mẫu hậu

Thân mình vừa định rời đi, liền quay đầu lại nói:

-Dận Không! Nếu người dùng quỷ kế hại ta, ta sẽ bâm thây ngươi trăm đoạn.

Dận Không nhìn thẳng đôi mắt xinh đẹp của nàng , ánh mắt tràn đầy thâm tình nói:

-Cửu công chua, chẳng lẻ lúc này vẫn nhìn không ra, Dận Không đối với nàng là một tấm chân tình hay sao?

Yên Lâm nghe hắn nói, tỏ vẻ vô cùng bối rối nói:

-Ngươi…Nói bậy bạ cái gì đó..

Bước lại gần Yên Lâm,Dận Không thấp giọng nói:

-Kỳ thật, từ lần Dận Không gặp công chua, trong lòng đã có ý thích nàng. Ta cho dù đi hại người khắp thiên hạ, cũng không bao giờ lại đi hại người mình thương yêu

https://thuviensach.vn

Hắn nói ra những lời vô cùng ôn nhu, ánh mắt chứa chan thâm tình, nhưng trong lòng lại cười không ngớt, chỉ có lợi dụng tình cảm để tạm thời ổn định tâm tư Yên Lâm, sau này chậm rãi tìm cách đối phó

Yên Lâm nghe hắn nói xong, mặt đỏ bừng bừng, bộ dáng vô cùng mắc cở, khác xa bản tính thường ngày của nàng, sau khi trãi qua vụ việc vừa rồi, kết hợp với lời hắn vừa nói ra , làm cho nàng xúc động

-Ta tạm tin ngươi!

Yên Lâm trầm mặc hồi lâu, rốt cục mới thốt ra những lời này

Tuy Dận Không đã tạm thời ổn định tâm tư của Yên Lâm, nhưng trong lòng hắn vẫn luôn luôn canh cánh mối lo âu này. Sang hôm sau, Dận Không vào hoàng cùng tìm Tôn Tam Phân

Mấy ngày nay, Tôn Tam Phần lo lắng tìm cách chữa trị cho Tần đế, nên có vẻ tiều tùy rất nhiều, thấy Dận Không có ý tìm mình, Tôn Tam Phân cùng Dận Không hai người đi vào cái phòng vừa được dựng lên theo lời Tinh hậu dành riêng cho Tôn Tam Phân

Dận Không hỏi thăm sơ qua bệnh tình của Tần đế, kế tiếp hắn mới nói ra mục đích hôm nay:

-Tôn tiên sinh! Có loại dược vật nào có thể dùng để tránh thụ thai hay không?

Tôn Tam Phân bối rối, nhìn hắn một chút, rồi nói:

-Công tử sợ Dao Như có hĩ sự?

Dận Không lắc đầu, thấp giọng nói nhỏ:

-Lần này phiền toái vô cùng lớn, chính là cửu công chúa.

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân nghe xong thất kinh, sắc mặt tái nhợt nói:

-Công tử…. với nàng đó cũng dám xuống tay??

Dận Không cười khổ nói:

-Tiên sinh hiểu lầm rồi, phải nói là nàng xuống tay với ta mới đúng!

Lúc này , hắn mới đem câu chuyện đầu đuôi kể hết một lần.

Nghe xong, Tôn Tam Phân nhịn không được thở dài một tiếng nói:

-Oan nghiệt ! Oan nghiệt!

Tân Tam Phân đi tới bàn, mở hòm thuốc, lấy ra vài thứ thảo dược, miệng nhắc nhở nói:

-Công tử nên nhớ, trong vòng ba ngày, phải cho nàng uống

Dận Không gật đầu lia lịa

Đưa thảo dược cho Dận Không xong, Tôn Tam Phân thấp giọng nói:

-Lão phu ở trong cung, có nghe được một tin tức, đại tướng quân Bạch Quỹ đã từ biên cương phía bắc hồi triều, trong vòng bảy ngày có thể tới Tần đô.

Dận Không nhíu hàng chân mày nói:

-Giặc Hồ Lỗ phương bắc chưa yên, Bạch Quỹ lúc này quay lại tột cùng là vì chuyện gì?

Tôn Tam Phân nói tiếp:

-Tinh hậu đối với chuyện này vô cùng quan tâm, theo lão phu, chuyện Bạch Quỹ hồi triều có liên quan đến ngôi đế vị

https://thuviensach.vn

Dận Không im lặng gật đầu, trước nay mặc dù chưa từng nghe qua lập trường của Bạch Quỹ, thời điểm này hắn lại hồi kinh, nhất định là vì việc đó. Kết hợp với lời nói của Tinh hậu muốn kéo dài sự sống của Tần đế thêm hai mươi ngày, xem ra Tinh hậu chờ đợi viện binh chính là Bạch Quỹ

Tôn Tam Phân nói:

-Bạch Quỹ trong tay nắm trọng binh, là nhân vật duy nhất tại Đại Tần có thể chống lại Tiết An Triệu

Dận Không thấp giọng nói:

-Xem ra trận mưa gió này không thể tránh rồi!

Tôn Tam Phân cười đầy thâm ý nói:

-Chuyện này công tử đã sớm tính trước rồi mà!

Dận Không sang Ninh Tú cung, nhưng không thấy Yên Lâm, bèn trở về Phong Lâm Các, liền thấy Yên Lâm đang ở trong phủ cùng với Thái Tuyết, Dao Như ba người chuyện trò, lòng hắn thầm kêu không ổn, xem ra Yên Lâm vẫn không chịu buông tha Dao Như

Cầm thảo dược trong tay, Dận Không đưa cho Dao Như nói:

-Nàng vào bếp nấu số thảo dược này, chút nữa đem đến thư phòng cho ta

Dao Như nhận lấy rời đi, Thái Tuyết cũng đứng dậy đi vào bếp phụ giúp

Nhìn Yên Lâm một cái, Dận Không xoay người hướng thư phòng đi đến. Hắn đoán Yên Lâm có việc tìm, chắc chắn sẽ đi theo

Quả nhiên không ngoài dự tính, Yên Lâm liền đi theo sau Dận Không vào thư phòng

https://thuviensach.vn

Đi tới trước bàn, liền thấy bức họa Xuân cung đồ đã được dán lại cẩn thận, nhìn kỹ mới thấy vết rách trên bề mặt, thầm nghĩ, chuyện nảy chắc Thái Tuyết và Dao Như vì hắn mà làm

Yên Lâm thấy Dận Không không thèm chú ý đến nàng, liền giận dữ nói:

-Cái tên dâm tặc này! Ngươi coi bổn công chuá không tồn tại sao?

Dận Không lúc này mới ngẫng đầu lên, mỉm cười nói:

-Ta tưởng rằng công chúa đến tìm Dao Như

Nói xong ánh mắt hắn lại nhìn xuống bức họa

Yên Lâm vừa thẹn vừa giận, một tay nắm lấy bức họa nói:

-Ngươi mà còn dám đối xử với ta như vậy, ta liền đem bức họa này đi thiêu cháy

Dận Không cười nói:

-Cửu công chúa không thấy, nếu thiêu hủy nó, thì không phải là rất đáng tiếc sao?

-Có cái gì mà đáng tiếc?

Yên Lâm ngoài miệng nói , nhưng đôi mắt đẹp lại nhìn vào hình vẻ các tư thế trên bức hạ, mặt nhất thời ửng đỏ, tám chín phần là nàng đang liên tưởng đên chuyện hôm qua cùng hắn

Dận Không nhìn đôi mắt đẹp đang mơ hồ xuân tình, trong lòng không khỏi mỉm cười, liền nói:

-Cửu công chúa nếu thích, Dận Không tặng bức họa này cho công chúa.

Yên Lâm sẳng giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Ta muốn bức họa này làm gì…cái thứ….

Ngữ khí có vẻ ôn nhu lại rất nhiều, Dận Không buông bức họa xuống, đi tới gần , ôm nàng vào lòng

Thân thể Yên Lâm hơi run rẫy, nàng không ngờ hắn lại to gan đến thế.

-Cái tên dâm tặc! Ngươi…

Hai tay Dận Không đã lùa vào áo nàng, vuốt ve đôi gò bồng đào đang vung cao phập phồng

Yên Lâm gạt tay hắn lấy lệ, Dận Không liền nhấc bổng nàng lên đặt trên bàn thư án

-Ân!

Một tiếng duyên dáng mê người vang lên, hai thân thể liền siết chặc lại

-Cẩu tặc…!

Không khí trong thư phong chỉ còn lại tiếng thở mê người của Yên Lâm

Yên Lâm mặt đỏ ửng, lặng lẻ sửa sang lại y phục, dáng vẻ xấu hổ ,bối rồi làm cho Dận Không càng thêm yêu thích, nàng tựa như cái chén đặc chứa rượu ngon, chỉ khi đưa lên miệng mới biết trong đó đích thực là cực phẩm mĩ tửu

Dận Không lại đem nàng ôm vào lòng, Yên Lâm cắn tai hắn, nói nhỏ:

-Ngươi đúng là cầm thú, dám nhiều lần vô lễ với ta…

Âm thanh của nàng ôn nhu, thân thể như chú mèo nhỏ, nằm gọn trong lòng hắn

https://thuviensach.vn

Dận Không thầm đắc ý, xem ra hắn đã thành công làm cho Yên Lâm cảm thụ được cái tư vị của việc nam hoan nữ ái, tính biến thái của nàng đã dần thay đổi

Dận Không ôm chặc Yên Lâm , nhỏ giọng bên tai nói:

-Nàng ở cùng một chổ với Dao Như so với ở cùng với ta, cái nào thích hơn?

Đôi mắt đẹp của Yên Lâm nhắm nghiền, mặt ửng đỏ hồi lâu mới nói:

-Ta không biết trên đời còn có chuyện tuyệt vời như thế này

Lời nàng nói ra, làm cho hắn nổi lên thú tính, hắn dùng sức bắt được đôi môi anh đào của nàng, hai người lại thêm một hồi triền miên

Mãi đến khi có tiếng bước chân ngoài phòng, Dận Không mới thả nàng ra

Dao Như bưng chén thuốc đặt trên bàn, nhìn hắn cười ôn nhu, rồi xoay người rời đi

Dận Không vốn lo sợ bại lộ chuyện của hắn với Yên Lâm, nhưng liền phát hiện ra, Yên Lâm đã khôi phục dáng vẻ cao ngạo thường ngày, đến khi Dao Như đi ra, mới trở lại trạng thái lúc nảy, tay chỉ chén thuốc nói:

-Ngươi bị bệnh àh?

Dận Không lắc đầu nói:

-Chén thuốc này là dành cho nàng

-Ta?

Yên Lâm ngạc nhiên hỏi

https://thuviensach.vn

-Ta đang khỏe mạnh, tại sao lại uống thuốc?

Dận Không đưa tay chỉ chỉ bụng nàng nói:

-Ngươi không sợ chổ đó nổi lên àh?

Yên Lâm nhẹ giọng nói:

-Phải uống cái này sao?

Nói rồi cầm chén thuốc lên uống cạn, xem ra nang cũng sợ có thai

Dận Không từ phiá sau ôm vòng eo của nàng nói:

-Công chúa đã gặp hoàng hậu chưa?

Yên Lâm dưới công phu ôn nhu của hắn, sớm đã mất vẻ ương ngạnh ngày nào, như một tiểu thư khuê các, e lệ dựa vào lòng hắn, nhẹ giọng nói:

-Mẫu hậu đã đáp ứng ta, chỉ đính ước, khi nào phụ hoàng khang phục thì mới tổ chức việc cưới gả

Yên Lâm xoay người lại, ôm chặt Dận Không , nhìn vào mặt hắn nói:

-Ta quyết không gả cho tên Tiết Vô Kị kia!

Dận Không cố ý hỏi:

-Vì sao?

-Ngươi còn hỏi!

Yên Lâm hung hăng nhéo lỗ tai hắn nói:

-Cái tên dâm tặc nha ngươi đã hủy đi sự trong sạch của ta, bây giờ sao ta có thể lấy người khác?

https://thuviensach.vn

Dận Không không nghĩ ra, trong lòng Yên Lâm lại coi trọng vấn đề trinh tiết đến như vậy.

Yên Lâm nói:

-Ngươi tốt nhất mau nghĩ biện pháp khiến mẫu hậu hủy bỏ hôn ước, nêu không ta sẽ đem chuyện này ra…

Dận Không cuốn quít che đôi môi anh đào đang mấp máy nói:

-Chuyện này công chúa tuyệt đối không được nói ra, nếu không cả hai chúng ta khó thoát chết.

Yên Lâm thấp giọng nói:

- Nói lời thành thật cho ta, ngươi muốn xử trí chuyện chúng ta như thế nào?

Dận Không cười nói:

-Công chúa thân phận cao qúy, Dận Không sao xứng với người được, không bằng như vầy, công chúa cứ coi chuyện vừa rồi như giấc mộng, rồi từ từ quên đi có được không?

Hắn vừa nói, vừa quan sát phản ứng của Yên Lâm

Yên Lâm nghe xong cả giận nói:

-Ngươi mà không chịu trách nhiệm, ta một kiếm giết ngươi.

Dận Không cười nói:

-Không bằng ta đem Dao Như tặng cho công chua, sau nay các người có thể….

Yên Lâm cắn môi nhẹ nhàng, mặt có chút ửng đỏ, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Chẳng biết như thế nào… Ta với Dao Như.. Hình như không còn cảm giác như ngày xưa

Dận Không thầm mừng rỡ, quả nhiên sau khi trãi qua mấy hồi da thịt chi hôn, nàng ta đã thay đổi tính biến thái.

Yên Lâm rời Phong Lâm các, trong thư phòng một mình, Dận Không thở dài một hơi. Chuyện xảy ra với Yên Lâm là ngoài dự tính , nhưng mọi sự vẫn đang nằm trong tính toán, cũng may Tinh hậu chỉ lấy hôn sự của Yên Lâm để kích thích Kỳ vương, chỉ cần đạt mục đích, Yên Lâm gả hay không gả cho Tiết Vô Kị đã không còn quan trọng

Cửa phòng vang nhẹ, Dao Như cùng Thái Tuyết, sau khi tiễn Yên lâm, bước vào

Hai nàng nhìn nhau, mở miệng nói:

-Công tử! Vừa rồi lúc hai nô tỳ dán lại bức họa, phát hiện ra một bí mật

Dận Không ngẫng ra, bật thốt lên :

-Cái gì bí mật?

Hai người đi tới cạnh bàn, cầm lây cuốn trục dùng để cuốn bức họa, cho Dận Không xem, hắn liền phát hiện ra ở đầu và đuôi cái trục gổ có một đường nho nhỏ, nếu nhìn kỹ mới có thể phát hiện r

-Hai nàng nói… cái trục của bức họa có chuyện?

Thái Tuyết nói:

-Cái này chỉ do hai nô tỳ đoán, nhưng chưa được công tử cho phép nên không dám mở nó ra

https://thuviensach.vn

Dận Không gật đầu, lấy từ trên giá sách một thanh trùy thủ đem xuống, hắn cẩn thận rọc cái trục theo cái rảnh nhỏ, họa trục cắt thành hai nửa, thì một mảnh lụa màu vàng từ bên trong rơi ra.

Thái Tuyết cùng Dao Như tức thì phát ra tiếng :

-A!

Âm thanh tràn đầy kinh ngạc.

Dận Không lại mở cây họa trục thứ hai của bức họa, cũng rơi ra một mảnh lụa, nhưng khác màu với mảnh lụa trước

Đem hai mảnh lụa mở ra đặt trên bàn, lúc này mới nhìn ra một mảnh họa một tấm bản đồ, kí hiệu dày đặc, còn có một số ghi chú, mảnh còn lại họa một hình nhân trần truồng, mới đầu Dận Không lại tưởng vẫn còn là Xuân cung đổ, nhưng nhìn kỹ , trên hình nhân, còn có họa những đường nhỏ nhỏ màu hồng, tám chín phần chính là họa kinh mạch trên cơ thể, vấn đề này chỉ có thể hỏi qua Tôn Tam Phân mới biết chính xác là vật gỉ

Dận Không thu hai mảnh lụa lại, mặc dù không nhìn ra được điều gì, nhưng nhân vật như Quản Thư Hành lại cố gắng kiếm nó cho bằng được thì chắc chắn có giá trị rất lớn

Ngoài cửa truyền lên tiếng hô:

-Bình vương điện hạ!

Nhìn xuyên qua cửa sổ, Dận Không thấy một gã trung niên mặc áo xanh đứng trong sân, cùng với một người hầu đang nói chuyện.

Đi ra cửa,người áo xanh hướng Dận Không hành lễ, sau đó mới đưa ra cái thiệp mời, nói:

https://thuviensach.vn

- Bình vương điện hạ! Tại hạ Trần Tử Tô, là khách khanh của Kỳ vương điện hạ, phụng mệnh Kỳ vương mời điện hạ tới Yên Chi hồ dự tiệc

Dận Không gật đầu, từ lúc Tinh hậu bàn việc hôn sự của Yên Lâm, hắn vẫn đang đợi cơ hội cùng Yên Nguyên Tông nói chuyện

Triệu Tử Tô nói:

-Xe ngựa đang đợi ở ngoài cửa.

Dận Không mỉm cười nói:

-Trần tiên sinh mời đợi chốc lát, ta thay y phục xong , thì cùng ngươi rời đi

Trần Tử Tô cung kính nói:

-Tại hạ sẽ ở nơi này đợi

Trần Tử Tô tự tay mang thư mời, nhìn ra thân phận của người này trong đám thực môn hào khách rất thấp, Dận Không cùng hắn đi ra cửa, bước lên xe. Trần Tử Tô buông rèm che xuống, hướng xa phu nói:

-Ngô Tứ ca, người đưa Bình vương đi ,ta phải trở về một chuyến, nếu Kỳ vương có hỏi, làm phiền Ngô Tứ ca giãi thích một chút.

Người xa phu cười nói:

-Có phải trở về nấu cơm cho lão bà của ngươi? Khó trách ngươi lại kêu ta đi cùng , nguyên do là muốn ta thế ngươi

Trần Tử Tô trong Kỳ vương phủ ngoài trừ tài văn thơ, còn kiêm luôn chức xa phu cho Kỳ vương

Trần Tử Tô ngượng ngùng cười cười, rồi lui ra một bên

https://thuviensach.vn

Người xa phu nói tiếp:

-Thiên hạ người sợ lão bà, ta thấy vô số, nhưng ta chưa bao giờ gặp người giống như ngươi.

Trần Tử Tô lạnh nhạt cười nói:

-Ngô Tứ ca chẳng lẻ chưa từng nghe đạo lí: chồng chịu khuất vợ, tất đứng trên vạn người sao?

Dận Không lòng kinh động, đẩy màn xe nhìn ra ngoài, thì thấy Trần Tử Tô đã đi khá xa, thầm nghĩ nếu có thể nói ra lời vừa rồi, người này tuyệt đối không đơn giản

Yên Nguyên Tông đã sớm ngồi trên thuyền chờ đợi, Dận Không lên thuyền, thuyền phu liền chèo chậm rãi, chiếc thuyền từ từ ra giữa hồ.Ở giữa nước non, trời cao xanh thẳm, gió thổi hiu hiu, tâm thần trở nên bình ổn hơn

Vẻ mặt Yên Nguyên tông thập phần u buồn, khẳng định chuyện của Yên Lâm là khúc mắc trong lòng hắn, Dận Không thấp giọng nói:

-Vương Huynh! Hai ngày nay hình như tâm sự không ít, chẳng hay có điều gì có thề nói có ngu đệ nghe một chút, có lẽ có thể chia sẽ một chút

Yên Nguyên Tông thở dài nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

-Còn không phải là chuyện của Lâm nhi hay sao

Yên Nguyên Tông đứng dậy , nhìn xa xa về phía trước, nói :

-Lâm nhi cùng ta từ nhỏ lớn lên, ta là hoàng huynh của nàng, đương nhiên không muốn nàng đau khổ

https://thuviensach.vn

Dận Không thầm nghĩ: “ Hắn mặt ngoài nói chuyện chính trực, nhưng bên trong lại lạ việc xấu xa, tên này quả là vô cùng dối trá”

Dận Không lạnh nhạt cười nói:

-Nghe nói công tử của tướng quốc Tiết Vô Kị là một thanh niên tuấn kiệt, cửu công chua gả cho hắn , cũng không đến nỗi như vương huynh bi quan.

Yên Nguyên Tông nói:

-Dận Không!Ngươi chính là không biết, mẫu hậu sỡ dĩ đem Yên Lâm gả cho Tiết Vô Kị, dụng ý chính là tạo mối quan hệ tốt với cha con hắn, Lâm nhi chỉ là công cụ để lợi dụng mà thôi.

Ầm thầm bật cười,Dận Không ngoài miệng lại nói:

-Hoàng hậu sỡ dĩ làm như vậy, cũng có nỗi khổ tâm riêng.

Yên Nguyên Tông trên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ nói:

-Khổ tâm? Còn không phải vì giành quyền lực trong triều.

Dận Không nhân cơ hội liền nói:

-Vương huynh nếu biết nỗi khổ tâm của hoàng hậu , sao lại không làm theo ý người?

Yên Nguyên Tông dùng súc vỗ vào lan can thuyền nói:

-Mặc dù ta đối với chính trị không có hứng thú, nhưng cũng biết mẫu hậu cùng hoàng huynh tranh đấu quyết liệt, chuyện Lâm nhi lần này, chính là kế sách của mẫu hậu.

Dận Không gật đầu, Yên Nguyên Tông đối với tình thế hiện này cũng vô cùng hiểu rõ, nhưng kế sách lần này , hắn lại không hoàn toàn biết.

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tông nói:

-Không biết mẫu hậu có nghĩ tới, Tiết tướng quốc cùng hoàng huynh trung thành cẩn cẩn, tuyệt đối sẽ không vì hôn sự của con mà thay đổi lập trường

Ánh mắt Nguyên Tông tràn đầy vẻ mất mác nói:

-Lâm nhi chỉ là một người hy sinh vô ích mà thôi

Dận Không vỗ nhẹ lên vai Nguyên Tông nói:

-Vương huynh có nghĩ tới , chuyện này quyền chủ động vẫn còn trong tay huynh hay không?

Yên Nguyên Tông nao nao, ánh mắt tràn ngập nghi vấn nhìn Dận Không

Hắn mỉm cười nói:

-Hoàng hậu làm mọi chuyện, hết thảy đều vì muốn huynh đăng cơ ngôi đế vị.

Yên Nguyên Tông nói:

-Nhưng chính ta đối với ngôi đế vị này lại không có hứng thú.

-Kỳ thật chỉ cần vương huynh đăng cơ ngôi đế, hết thảy mọi sự đều do huynh quyết định

Dận Không thấp giọng nói:

-Hôn sự của cửu công chúa cũng như vậy

Hai mắt của Yên Nguyên Tông đột nhiên sáng ngời, lời Dận Không nói đã làm Kỳ vương vô cùng kích động

https://thuviensach.vn

-Thân phận làm con, vì mẫu hậu mà giãi ưu phiền, làm huynh trưởng, phải giãi thoát cho công chúa, đó là việc tất nhiên, vương huynh hãy suy nghĩ cẩn thận.

Yên Nguyên Tông trầm mặc hồi lâu, rốt cục gật đầu nói:

-Dận Không! Ngươi là một thuyết khách vô cùng lợi hại.

Dận Không cười nói:

-Lời Dận Không nói, đều xuất phát từ ích lợi của vương huynh mà thôi.

Yên Nguyên Tông vẫn còn chút băn khoăn nói:

-Chuyện tuy là như thế, bất quá... Nếu ta thực sự lên ngôi đế, sau này chẳng phải mất đi tự do

Khẩu âm Kỳ vương mang vẻ vô cùng mất mát

-Nếu vương huynh đối với quyền thế không hứng thú, có thể sau khi kế vị, đem mọi chuyện giao cho hoàng hậu, vương huynh lúc đó có thể như bây giờ, tự do tự tại.

Yên Nguyên Tông thở dài một hơi, Dận Không biết từ thời khắc này, Kỳ vương đã bắt đầu gia nhập dòng suối tranh giành quyền lực

Hết thảy mọi việc đều xảy ra theo dự tính của Dận Không, ngoài trừ việc Yên Lâm, nhưng vẫn không ảnh hưởng đến đại cục. Còn ba ngày nữa, đại tướng quân Bạch Quỹ hồi kinh, một màn tranh đoạt đẫm máu sắp sửa diễn ra.

Ánh mắt Tinh hậu tràn ngập vẻ thưởng thức nhìn Dận Không nói:

-Dận Không! Việc Nguyên Tông lần này, công của ngươi là lớn nhất

https://thuviensach.vn

Hắn cung kính nói;

-Đều là do chỉ bảo của mẫu hậu, nếu không cũng không thuận lợi đến như vậy

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Ngươi cần gì phải khiêm nhường đến như vậy, việc này ta biết rất rõ.

Nàng sửa sang lại ống tay áo nói:

-Bây giờ , nha đầu Lâm nhi lại có chút phiền toái, lấy cớ chăm sóc hoàng thượng, để hoãn việc cưới gả lại, không biết trong đầu nó đang tính toán chuyện gì

Dận Không thầm cười trong lòng, nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ suy tư, thấp giọng nói:

-Kỳ thật như vậy cũng tốt. nếu bây giờ tổ chức hôn sự, sợ rằng Kỳ vương nhất thời không thể tiếp nhận chuyện này, có lẻ từ từ là tốt nhất, để cho Kỳ vương quen dần

Mặt ngoài lời của hắn lo lắng cho Kỳ vương, nhưng thật ra toàn nói cho mình, Yên Lâm đã cùng hắn xảy ra quan hệ vợ chồng, nếu ép nàng, sợ trong nhất thời sẽ bộc lộ mọi chuyện

Tinh hậu gật đầu nói:

-Ngươi nói cũng có chút đạo lí, bất quá ngày cưới có thể kéo dài, nhưng đính ước không thể trì hoãn.

Nàng từ trên bàn, lấy một quả lệ chi (trái vãi), bỏ vào trong miệng, phong vận thành thục mê người, làm cho Dận Không say đắm nhìn, nhịn không được , hạ thể hắn có chút phản ứng

https://thuviensach.vn

-Đêm nay tại Nho Nguyệt Trai, ta mời phụ tử tướng quốc tới dự tiệc, ngươi cũng phải tới dự.

Dận Không nói:

-Ý của mẫu hậu là….

Tinh hậu nói:

-Đêm nay trước bon họ, ta sẽ hạ hôn ước

Có chút lo lắng trong lòng, Dận Không nói:

-Mẫu hậu không sợ Kỳ vương…

Tinh hậu cười nói:

-Hắn sớm muộn gì cũng phải đối mặt với việc nảy, đính ước có lẻ sẽ khích đấu chí của nó

Dận Không trong lòng bất an, nhưng Tinh hậu đã nói ra, rất khó thay đổi, nghĩ tới Yên Lâm tính tình nóng nảy, tối nay không chừng phác tác, không biết phải đối phó bằng cách nào?

https://thuviensach.vn

Chương 15: Mưu Sĩ

Nho Nguyệt Trai cách nơi Tần đế dưỡng bệnh, Dụ Đức cung, không xa lắm, Tinh hậu lựa chọn nơi này thiết yến mục đích chính là để tiện bề theo dõi tình hình bệnh tình của Tần đế, cảnh vật nơi này cũng như một ngự hoa viên thu nhỏ, nhưng lại thiên về phần phong nhã hơn, Dận Không không ngờ bên trong hoàng cung lại có một nơi toát lên vẻ dân dã như vậy

Tinh hậu dựa theo vị trí tước vị mà bố trí chổ ngồi, ngoại nhân ngoài trừ Dận Không còn có Tiết An Triệu phụ tử, hoàng thất gia quyến chỉ có: Yên Lâm, Nguyên Tông, người mà hắn không ngờ tại buổi tiệc đêm nay là thái tử Yên Nguyên Tịch cũng có mặt

Đây là lần đầu tiên , Dận Không nhìn thấy phụ tử Tiết An Triệu

Tiết An Triệu vẻ bên ngoài trên dưới ngũ tuần, trắng trẻo, dáng dấp nho nhả, có chút vẻ tiên phong đạo cốt

Ngược lại trên người Tiết Vô Kị không tìm được chút mùi nho nhã nào, hắn da ngăm đen, thân hình cao lớn, diện mục anh tuấn, cả người tràn đầy vẻ uy dũng, đích thực là một mảnh tướng

Dận Không quan sát Tiết Vô Kị, với điều kiện của hắn, đối với nữ giới có lực sát thương rất lớn, nếu không phải Yên Lâm luyến ái Dao Như trước, sau đó lại bị Dận Không trong lúc vô y thu hoạch, e rằng nàng sẽ bị người này hấp dẫn

Quan sát Tiết Vô Kị ngoài Dận Không còn có Yên Nguyên Tông, ánh mắt Kỳ vường tràn đầy cừu hận và sát khí, lần đầu tiên Dận Không nhận ra

https://thuviensach.vn

cảm giác cừu hận đến tột cùng trên người Yên Nguyên Tông, trong lòng không khỏi đổ mồ hôi lạnh, nếu chuyện hắn và Yên Lâm bị tiết lộ, chỉ sợ vị Kỳ vương này bằng mọi giá sẽ giết hắn để thoả mối hận trong lòng

Dận Không đối với Tiết Vô Kị không khỏi sinh ra vài phần thương cảm, người này bất tri bất giác tự dưng thành vật thế mạng cho hắn. Nếu Yên Nguyên Tông thuận lợi đăng cơ, e rằng người đầu tiên hắn đối phó chính là gã Tiết hiệu uý kia

Dận Không cùng Yên Nguyên Tông, Yên Nguyên Tịch, Yên Lâm ngồi vào bàn, Tinh hậu bố trí cho hắn ngồi cùng với ba người, chẳng những muốn hắn trực diện đối đầu với thái tử, còn muốn hắn canh chừng Yên Lâm lúc nàng không kiềm chế được bản thân.

Dận Không hướng Yên Lâm cười, có câu nói: " là phúc thì không phải hoạ, mà hoạ thì tránh không khỏi", hắn chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên người Yên Lâm, chỉ mong nàng có thể biết phân biệt chuyện nặng nhẹ.

Bàn chân ngọc của Yên Lâm dưới bàn nhẹ nhàng vuốt ve chân Dận Không, bản năng nũ tính của nàng từ lúc bị hắn khai phá , so với nữ tử bình thường thêm mười phần mãnh liệt

Âm thầm kêu khổ, Dận Không nhích lui lại cách xa Yên Lâm ra, nàng u oán nhìn hắn một cái, cũng may sự chú ý của mọi người đều tập chung vào Tinh hậu, Yên Nguyên Tông mặc dù thấy hành động của hắn, nhưng nhất định sẽ nghĩ Yên Lâm nhân cơ hội này trả thù, căn bản không thể nghĩ ra, Yên Lâm cùng Dận Không đang " đánh tình mắng tiếu"

Yên Nguyên Tịch cầm lấy chun trà, nhấp một ngụm nói:

-Hoàng hậu quả thật là đối xữ với Bình vương không tệ, bữa tiệc dành cho hoàng thất thế này mà lại mời Bình vương, không biết Bình vương đã dùng biện pháp nào để người coi trọng như thế?

https://thuviensach.vn

Dận Không mỉm cười nói:

-Lấy cách thái tử đối xữ với kẻ ngoài, đương nhiên không cách nào hiểu được con người của hoàng hậu

Đã chọn phía đối đầu với Yên Nguyên Tịch, nên Dận Không cố kị như xưa nữa

Yên Nguyên Tịch cười lạnh nói:

-Ta mặc dù không biết suy nghĩ của hoàng hậu, nhưng lại biết chút tâm tư của ngươi.

Dận Không ra vẻ ngạc nhiên nói:

-Thái tử thì ra còn có khả năng này?

Hai mắt Yên Nguyên Tịch lộ ra tia hàn quang bức người nói:

-Bổn vương luôn nhìn rõ người khác, nhưng lại xem nhẹ Bình vương, Bình vương quả nhiên là cao thâm khó lường

Dận Không cười mỉm nói:

-Thái tử quá khen, sau này Dận Không muốn sinh sống yên ổn tại Tần đô này, còn phải nhờ đến sự chiếu cố của ngài

Yên Nguyên Tịch cười lạnh một tiếng nói:

-Có hoàng hậu chiếu cố ngươi, ta nào có thể làm được gì, Bình vương hình như xem trong ta rồi.

Yên Nguyên Tông nảy giờ vẫn bàng quan, đột nhiên mở miệng nói:

-Dận Không nói đúng, sau này chỉ sợ ta cũng phải phiền hoàng huynh chiếu cố!

https://thuviensach.vn

Nguyên Tông đột nhiên nói một câu khiến cho Yên Nguyên TỊch sửng sốt im lặng tại chổ

Dận Không âm thầm cao hứng, sự kì thị của Yên Nguyên Tịch rốt cục đã làm khơi dậy sự phản cảm của Yên Nguyên Tông.

Lúc này cung nữ bắt đầu đem mon ăn lên, vừa lúc làm hoãn lại tình trạng giương cung bạt kiếm vừa rồi

.Ánh mắt của Yên Nguyên Tông vẫn quan sát Tiết Vô Kị, có thể nhận thấy tâm tình Kỳ vương đang vô cùng ủ dột lẫn bức xúc, nếu không vừa rồi hắn cũng không trước mặt thái tử thốt ra lời đó.

Tiết Vô Kị tác phong điềm đạm, cùng phụ thân đàm tiếu thế thái nhân tình, ánh mắt ngẫu nhiên hướng tới Yên Lâm, lập tức nhìn về hướng khác. Bằng trực giác, Dận Không nhận ra người này có tính ẩn nhẫn rất cao

Tinh hậu nâng chén nói:

-Đêm nay tại đây , ai da thiết yến, chính là vì chuyện đính ước của Lâm nhi cùng Tiết vệ uý.

Ánh mắt Nguyên Tông hiện lên tia thống khổ, bàn tay nắm chặt ly rượu.

Yên Lâm thừa dịp mọi người chú ý Tinh hậu, liền đưa tay nhéo Dận Không ngay bắp đùi thật mạnh, Hắn đau đến nỗi xuýt kêu lên thành tiếng, bèn cuốn quít cầm chun trà lên uống, để che lấy khuôn mặt đang vô cùng thống khổ, liếc nhìn Yên Lâm liền thấy nàng đang nhìn lên trăng non trên bấu trời đêm, đôi mắt xinh đẹp tràn đầy nét xuân ý

Dận Không nhớ lại cảnh triền miên với nàng, nội tâm không khỏi nóng lên, một mỹ nữ như vậy lại hai hay dâng tặng cho Tiết Vô Kị, chẳng lẻ ta là thằng ngu ngốc

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tinh hậu nhìn xuống bàn bốn người, nàng mỉm cười nói:

-Trường Bình công chúa Yên Lâm chính là nữ nhi bảo bối của ta, Tiết vệ uý hẳn là đã gặp qua, sao không đến làm quen một chút?

Tiết Vô Kị cuốn quít ngồi dậy, long hành hổ bộ đi tới trước mặt Yên Lâm cung kính nói:

-Vô Kị ngưỡng mộ vẽ tuyệt đại phong hoa của công chúa đã lâu.

Yên Lâm đột nhiên cười lên khanh khách nói:

-Cái người này thật là thú vị, ta nào biết ngươi là ai? Lại buông lời nịnh nọt, có phải phụ thân ngươi đã dạy cho ngươi?

Tiết Vô Kị vạn vàn lần không nghĩ tới Yên Lâm lại nói như vậy, trong lúc nhất thời vô cùng xấu hổ

Dận Không âm thầm kêu: " nguy rồi" ,liền nghe Tinh hậu nói:

-Lâm nhi! Chớ có vô lễ!

Tiết Vô Kị ứng biến thần tốc, mỉm cười nói:

-Hoàng hậu không cần trách mắng công chúa, thần nghĩ, công chúa chỉ đùa vui một chút thôi.

Nói xong, Tiết Vô Kị quay sang thái tử ,Kỳ vương cùng Dận Không hành lễ, thái độ vô cùng cung khiêm. Dận Không đối với hắn sự khinh thường ban đầu mất dần đi , người này có thể chịu khuất nhục, không thể là kẽ tầm thường.

Yên Lâm điêu ngoa ngồi xuống, nếu không sợ Tinh hậu, có lẻ nàng đã sớm phất tay áo rời đi.

https://thuviensach.vn

Tinh hậu hướng Tiết An Triệu cười nói:

-Tiết tướng quốc, sau này hai nhà chúng ta đã là thông gia rồi

Tiết An Triệu cười hai tiếng nói:

-Hạ thần nhận hoàng ân này quả thật vô cung vinh hạnh

Hắn mỉm cười nhìn về phía Yên Lâm nói:

-Cửu công chúa đơn thuần đáng yêu, hiền lương thục đức, khuyển tử có thể lấy cửu công chúa làm vợ, có thể nói kiếp trước có tu nhân tích đức

Công phu nói chuyện của Tiết An Triệu như lưu thuỷ hành vân, nếu nói Yên Lâm đơn thuần miễn cưỡng có thề được, nhưng trên người nàng có thể tìm được nữa điểm hiền lương thục đức quả thật nghe ra vô cùng nực cười

Tiết An Triệu lấy ra một cái hộp gỗ đàn hương, giao cho Tiết Vô Kị nói:

-Hôm nay là ngày hai ngươi đính hôn, làm thân phụ mẫu, lễ vật này tặng cho công chúa

Dừng lại một chút, Tiết An Triệu nói tiếp:

-Vô Kị từ nhỏ mẫu thân đã mất sớm, cái ngọc trâm này, lúc tiện nội lâm chung có nói, trong tương lai nếu Vô Kị lập thê, sẽ đem ngọc trâm này tặng cho thê tử của hắn

Giọng nói tràn ngập thâm tình, mọi người trong bàn tiệc đều dâng lên cảm xúc

Tiết Vô Kị cẩn thận cầm hộp gỗ đi tới trước mặt Yên Lâm, trãi qua việc vừa rồi, hắn trở nên bình tĩnh hơn, Tiết Vô Kị mỉm cười nói:

-Công chúa mời người nhận lấy

https://thuviensach.vn

Hai tay vững vàng dâng hộp gỗ tới phía trước

Một ánh mắt chứa đầy hàn quang chiếu thẳng vào Yên Lâm của Tinh hậu, Yên Lâm đang định từ chối, liền bị khuất hạ, vươn tay nhận lấy hộp gỗ, nhẹ giọng nói:

-Cám ơn!

Tiết An Triệu ha hả cười nói:

-Sau này chúng ta đã là người một nhà, cần gì nói lời cám ơn khách sáo như vậy.

Yên Lâm nhỏ giọng thầm thì nói:

-Sau này, ngươi là ngươi, ta là ta, người nào với ngươi cùng chung một nhà!

Tiết Vô Kị chưa rời đi, liền nghe thấy lời này, thân hình nhịn không được có chút giật mình

Thái tử Yên Nguyên Tịch cười nói:

-Vô Kị! Sau này ta đã có thể gọi ngươi hai tiếng muội phu! Lại… Huynh đệ chúng ta cùng cạn chén nào

Hắn nâng chén lên.

Yên Nguyên Tông cười lạnh nói:

-Hoàng huynh! Có gấp quá không, bọn họ chỉ cần một ngày chưa thành hôn, thì không thể xưng hô như thế, Lâm nhi vẫn còn là con gái chưa chồng, hoàng huynh nên lo nghĩ một chút đến cảm thụ của nàng.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời, Yên Nguyên Tịch không biết nói như thế nào, hắn làm sao có thể nghĩ đến Kỳ vương luôn vô tranh , tránh xa quyền lực, hôm nay lại cùng hắn đối nghịch khắp nơi.

Tiết Vô Kị phản ứng nhanh, mỉm cười nói:

-Vô Kị được thái tử ân sủng như hôm nay thật khó thể có được, Vô Kị … uống trước một chén

Hăn giơ cao chén rượu, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, Yên Nguyên Tịch lạnh lùng nhìn Kỳ vương một cái, cũng đem chen rượu trên tay uống cạn, đặt chén rượu lên bàn, ánh mắt không che dấu phẫn nộ nhìn Yên Nguyên Tông

Tiết Vô Kị đem chén rượu đầy, hướng Yên Nguyên Tông nói:

-Kỳ vương điện hạ,Vô Kị có chổ gì không phải, xin lượng thứ bao dung

Hắn đã sớm nhìn ra, đêm nay Yên Nguyên Tông nhắm địch ý vào hắn mọi chổ, liền chủ động hướng Kỳ vương giao hảo, Tiết Vô Kị vô cùng linh hoạt, không hổ là đại tướng Tần quốc

Yên Nguyên Tông miễn cưỡng đứng dậy , lạnh nhạt nói:

-Hôm nay là ngày đính ước, ta cũng không muốn làm mất vui, bất quá ta có một điều muốn nhắc nhở ngươi, nếu có một ngày, ngươi có lỗi với Yên Lâm, ta là người đầu tiên không bỏ qua cho ngươi.

Tiết Vô Kị xấu hổ cười cười, xa xa bàn phía trên, Tiết An Triệu có chút ngạc nhiên. Vị tướng quốc Đại Tần không nghĩ ra, vì Kỳ vương lại thay đổi đột biến như thế.

Đôi mắt đẹp của Tinh hậu hiện lên một sự thưởng thức, cái nàng chờ mong ở vị hoàng nhi từ rất lâu rồi nay đã xuất hiện

https://thuviensach.vn

Tiết Vô Kị cuối cùng cạn chén với Dận Không, sau đó mới trở về chổ ngồi

Tinh hậu đang định hướng mọi người kính tửu, nhất thời Hứa công công ghé sát bên tai nàng nói nhỏ, ánh mắt Tinh hậu trong nhất thời trở nên kinh hoàng.

Tinh hậu nhanh chóng đứng dậy, hướng Yên Nguyên Tịch nói:

-Làm phiền thái tử thay ta tiếp đãi tướng quốc phụ tử, ta có việc gấp phải rời đi

Tinh hậu không nói rõ chuyện gì, nhưng mọi người đều đoán ra được nhất định có liên quan đến bệnh tình Tần đế

Có chuyện này đặt trong lòng, mọi người tại bàn tiệc đều mất đi hưng phấn uống rượu

Ánh mắt Yên Nguyên Tịch không ngừng nhìn về hướng Dục Đức Cung, rốt cục không nhịn được , đứng dậy nói:

-Ta lo lắng phụ hoàng có chuyện, nên đi trước xem xét

Việc này bên ngoài xem ra không có quan hệ gì với Dận Không, nhưng chính là sự sanh tử của Tần đế sớm hay muộn lại ảnh hưởng rất lớn đến tương lai sau này, bên ngoài hắn giả vờ trấn tỉnh, nhưng nội tâm lại khẩn trương vô cùng

Tiết An Triệu giơ chén rượu nói:

-Nếu chủ nhân có việc gấp, lão phu đành cạn chén này , rồi xin cáo từ.

Dận Không cùng Yên Nguyên Tông định giơ chén cùng cạn, liền nghe từ Dục Đức cung truyền đến nhiều tiếng la, hai người nhìn nhau, trong chốc lát, gần như cùng lúc đứng dậy, hướng Dục Đức cung đi tới

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tịch sắc mặt xanh đen đang đứng trước cửa Dục Đức cung, bốn tên ngự vệ đang ngăn cản hắn không cho vào, Yên Nguyên Tịch cả giận nói:

-Nếu còn cản trở ta vào thăm phụ hoàng, cẩn thận ta đem bọn ngươi bầm thây vạn đoạn

Hứa công công nói:

-Thái tử chớ trách, hoàng hậu đã căn dặn qua, không có sự cho phép của người, thì bất luận kẻ nào cũng không được vào.

Yên Nguyên Tịch giận dữ hét lên:

-Ta là Đại Tần thái tử, chẳng lẻ còn không được phép vào thăm phụ hoàng sao?

Hứa công công nói:

-Xin thứ cho nô tài vô năng

Từng người đứng trước cửa Dụ Đức cung đều khẩn trương cực điểm, tình hình trước mắt sợ rằng không ai có thể biết được tình trạng của Tần đế như thế nào, Tinh hậu đã cự tuyệt mọi người vào trong, cố ý che giấu tình hình, để giành quyền nắm giữ sự chủ động

Yên Nguyên Tịch không khống chế được chính mình, hướng cửa cung bước nhanh lại

Bốn tên ngự tiền thị vệ nhất tề xoàn xoạt rút đao ra, trong lúc nhất thời tình trạng giương cung bạt kiếm xảy ra căng thẳng

Yên Nguyên Tịch tiến về phía trước từng bước một, bốn thanh đao đang chỉ trước ngực hắn, Yên Nguyên Tịch cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

-Ta muốn xem các ngươi có cái gan giết ta hay không?

Hứa công công lạnh lùng nói:

-Thái tử không nên làm khó nô tài

-Thái tử!

Tiết An Triệu tiến lại gần Yên Nguyên TỊch vỗ nhẹ vai hắn, ý bảo cố gắng trấn tĩnh, Tần đế sanh tử chưa biết, nếu ở chổ này phát sinh xung đột, hiển nhiên không phải là chuyện sáng suốt.

Nguyên Tông cùng Yên Lâm, đối với bệnh tình của Tần đế cũng vô cùng quan tâm, hai người cùng kêu lên:

-Hứa công công! Làm ơn cho chúng ta vào thăm phụ hoàng.

Mặt không có chút thay đổi, Hứa công công nói:

-Không có sự cho phép của hoàng hậu, bất luận là ai cũng không thể vào.

Tiết An Triệu mỉm cười nói:

-Chư vị không cần quá khẩn trương, hoàng thượng cát nhân thiên tương`, chắc là không có chuyện gì, các vị mau về trước để nghĩ ngơi, đợi hoàng hậu tuyện triệu , lúc ấy đến cũng không muộn

Ánh mắt Nguyên Tịch dịu xuống, hắn cùng phụ tử Tiết tướng quốc đồng thời rời đi, Yên Lâm theo cung nữ hướng Ninh Tú cung xuất phát

Dận Không cùng Kỳ vương đi chung đường, Nguyên Tông vì việc đính ước của Yên Lâm nên vô cùng buồn rầu, bây giờ lại thêm lo lắng cho Tần đế, tâm tình của hắn đã rớt xuống cực điểm.

https://thuviensach.vn

Hai người ra chổ đậu xe ngựa, nhưng không thấy xa phu đâu, Yên Nguyên Tông cả giận nói:

-Người đâu?

Qua hồi lâu mới thấy một người áo xám từ xa xa hoảng hốt bối rối chạy tới, nhìn kỹ chính là người đã đi Phong Lâm các đưa thiệp mời, Trần Tử Tô

Hắn đi tới, nhìn khuôn mặt đang giận dữ của Kỳ vương nói giọng run rẫy

-Kỳ vương… điện hạ, ta … ta vừa mới đi tiểu…

Yên Nguyên Tông trong lòng đang buồn bực không có chổ nào trút, liên một cước đá ngã Trần Tử Tô trên mặt đất, miệng nói:

-Yên Nguyên Tông ta, lại đi nuôi dưỡng loại phế vật này.

Kỳ vương cầm roi ngựa , hướng Trân Tử Tô đánh xuống liên hồi, trường bào của Trần Tử Tô liền có nhiều chổ rách nát

Dận Không cuốn quít cầm tay Nguyên Tông, buông lời khuyên nhủ:

-Vương huynh, nơi đây vẫn còn trong hoàng cung, nếu làm kinh động người khác sẽ có chuyện không hay!

Yên Nguyên Tông hung hăng hướng Trần Tử Tô nói:

-Cút! Ta không muốn nhìn thấy tên phế vật ngươi nữa

Lúc này một gã tiểu thái giám từ xa xa chạy lại nói:

-Kỳ vương điện hạ xin dừng bước!

Cơn giận của Yên Nguyên Tông vẫn còn chưa dứt, trừng mắt nhìn Trần Tử Tô một cái, mới hướng tiểu thái giám nói:

https://thuviensach.vn

-Chuyện gì?

Tiểu thái giám nói:

-Hoàng hậu truyền lời bảo Kỳ vương điện hạ đêm nay ỏ trong cung hầu, tuỳ thời chờ đợi tuyên triệu.

Yên Nguyên Tông gật đầu, xem ra bệnh tình của Tần đế đã vô cùng nghiêm trọng, Tinh hậu lưu Nguyên Tông lại tám chín phần là vì chuyện sắp đặt ngôi vị hoàng đế

Đợi đến khi Yên Nguyên Tông rời đi, Trần Tử Tô mới lồm cồm từ mặt đất ngồi dậy

Kỳ vương ra tay thật mạnh, vết rách trên tấm trường bào của Trần Tử Tô lô ra vài giọt máu

Dận Không thở dài nói:

-Ngươi có làm sao hay không?

Trần Tử Tô lắc đầu, môi mím lại vì đau đớn

Dận Không tiến lại đở lấy hắn , nói:

-Ta tiễn ngươi về

Trần Tử Tô cảm kích gật đầu

Dận Không tự mình đánh xe ngựa đưa Trần Tử Tô đến phía bắc Tần đô, nơi này chính là nơi cư ngụ của đại đa số bình dân, đêm đã khuya, mọi người đều đang chìm vào giấc ngủ, chỉ có mấy gian nhà còn lộ ánh đèn, nhà Trần Tử Tô là một trong số đó

https://thuviensach.vn

Dận Không dìu Trần Tử Tô xuống xe ngựa đi vào, bên trong liền nghe một thanh âm ôn nhu nói ra:

-Là Tử Tô trở về àh?

Ánh mắt Trần Tử Tô nhất thời lộ vẻ vô cùng hạnh phúc, miệng nói:

-Nhữ Nghiên, là ta

Âm thanh vừa phát ra chính là thê tử của hắn.

Dận Không đang muốn cáo từ, Trần Tử Tô liền nói:

-Bình vương điện ha mời đợi chút, Tử Tô có lời muốn nói với Bình vương.

Dận Không gất đầu, Trần Tử Tô vào bên trong đem tấm lót cho hắn ngồi xuống, sau đó đi vào phòng trong , Dận Không nghe có tiếng nước chảy, thầm nghĩ chắc là Trần Tử Tô hắn đang hầu hạ thê tử rửa mặt

Qua hồi lâu, Trần Tử Tô mới đi ra, hai ống tay áo vén lên cao được kéo xuống vội vã, miệng cười nói:

-Bình vương đợi lâu, chúng ta qua bên kia nói chuyện

Dận Không theo hắn vào thư phòng, hai người ngồi xuống ghế, Trần Tử Tô nói:

-Bình vương chớ trách! Nội tử đã không thể đi đứng gần năm năm nay, Tử Tô phải chiếu cố cho nàng tắm rữa

Dận Không cười nói:

-Trọng tình trọng nghĩa chính là việc đại trượng phu làm, ta làm thế nào mà đi trách tội tiên sinh.

https://thuviensach.vn

Dận Không quan sát vết máu trên tấm trường bào, không biết thảm cảnh này, nếu phu nhân của hắn nhìn được, không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào

Trần Tử Tô tựa hồ nhìn ra suy nghĩ của Dận Không, thấp giọng nói:

-Nội tử trời sanh đã mù, nhìn không thấy bô dáng của ta.

Dận Không kinh ngạc nhìn hắn, không nghĩ tới cảnh ngộ của Trần Tử Tô lại không may mắn đến như vậy, Dận Không cảm xúc nói:

-Hôm nay tâm tình của Kỳ vương không tốt, nếu không cũng không quá đáng đối với tiên sinh như vậy, đợi Kỳ vương hết giận, ta sẽ hướng nói với người một tiếng.

Trần Tử Tô cười khổ nói:

-Cảm ơn hảo ý của Bình vương, bất qua sau chuyện đêm này, Tử Tô đã hoàn toàn thất vọng đối với Kỳ vương, sau này sẽ không đi theo nữa

Dận Không thầm nghĩ, Kỳ vương môn khách mấy ngàn người, thiếu một, đối với Nguyên Tông chẳng đáng để ý

Trần Tử Tô thấp giọng nói:

-Dạ yến đêm nay tai hoàng cung chấm dứt sớm, Kỳ vương lại ở lại trong cung, có phải là bệnh tình của Tần đế có biến hoá?

Dận Không ngẩn ra, Trần Tử Tô như thế nào lại hứng thú với chuyện này, không biết hắn có lai lịch gì?

Trần Tử Tô cười nói:

-Bình vương không cần đa nghi, Tử Tô chỉ muốn giúp Bình vương phân tích một chút tình thế trước mắt

https://thuviensach.vn

Dận Không thầm nghĩ, gã Tử Tô này có thể giải thích cái gì đây, hắn mỉm cười nói:

-Dận Không xin rữa tai lắng nghe.

Trần Tử Tô nói:

-Tần đế bệnh tình trầm trọng, sợ rằng ngày một ngày hai sẽ băng hà, hoàng quyền lúc này cạnh tranh càng quyết liệt. Thái tử Yên Nguyên Tịch mặt dù làm việc quyết đoán , quả cảm, song lại vô cùng lỗ mãng, lòng dạ lại hẹp hòi, không có tính khẳng khái, người này nêu lên ngôi, thì không tốt cho Đại Tần.

Trần Tử Tô ngừng lại một chút, rồi nói tiếp:

-Kỳ vương Yên Nguyên Tông lại danh lợi đạm bạc, tự cho mình là thanh cao, nhưng tính tình nhu nhược, tất nhiên dưới áp lực của Tinh hậu cũng sẽ gia nhập vào việc tranh đoạt ngôi vị, người này nếu đăng cơ, quyền lực đại Tần liền rơi vào tay Tinh hậu.

Dận Không mỉm cười nói:

-Trần tiên sinh có thể nhìn thấu như vậy, không biết thái tử cùng Kỳ vương ai đăng cơ sẽ tốt hơn?

Trần Tử Tô lạnh nhạt nói:

-Bất luận là ai lên ngôi đế vị, thì Đại Tần quá trình đi xuống cũng sẽ bắt đầu.

Dận Không thất kinh, Trần Tử Tô này dựa vào đâu mà suy đoán như thế?

Trần Tử Tô đứng dậy, ánh mắt lấp lánh thần quang, nét mặt tràn ngập tự tin, không còn cái vẻ thất vọng khi làm xa phu vừa rồi, hắn thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Nếu thái tử lên ngôi, dựa vào tính cách của hắn, lập tức ra tay đối phó Tinh hậu cùng Kỳ vương . Thậm chí đối với bất cứ huynh đệ nào có thể uy hiếp ngôi đế, hắn cũng xuống tay. Tinh hậu là công chúa Đại Hán, Đại Hán Thành Đế sẽ không tự thủ bàng quan, liên minh Tần Hán đến lúc đó sẽ không còn.

Dận Không thưởng thức gật đầu, quan điểm của Trần Tử Tô và của hắn không bàn mà hợp

Trần Tử Tô tiếp tục nói:

-Nếu Kỳ vương lên ngôi, quyền lực Đại Tần thực tế nằm trong tay Tinh hậu. Lấy Tiết An Triệu cầm đầu nhóm Đại Tần quan lại, bọn họ nhất định sẽ không cam tâm để quyền lực rơi vào trong tay một người đàn bàn, lúc đó tình hình càng lúc, càng loạn hơn.

Suy luận của Trần Tử Tô làm cho Dận Không càng thêm cũng cố những dự tính của hắn, Trần Tử Tô mỉm cười nói tiếp:

-Tình thế tám nước bây giờ, Tần quốc mạnh nhất, nếu như Tần đê sống thêm mười năm, Tần quốc có thể thống nhất thiên hạ, không nghĩ tới người tính không bằng trời tính, mặc dù hắn tài giỏi như thế nào, vẫn không chạy thoát được vận mệnh con người

-Tiên sinh nghĩ , sau khi Tần đế băng hà, tám nước sẽ phát sinh biến hoá gì?

Dận Không cung kính thỉnh giáo

Trần Tử Tô nói:

-Tần đế chỉ cần vừa mất, địa vị bá chủ đại Tần tất nhiên không còn tồn tại. Nếu Tinh hậu cầm quyền, nàng muốn thâu tóm quyền lực trong tay tất phải dựa vào ngoại lực, chọn lựa tốt nhất là dựa vào Đại Hán, lúc đó Hán

https://thuviensach.vn

và Tần mối quan hệ vẻ ngoài coi như thêm phần khăng khít, nhưng thật ra uy cơ từ Đại Hán lại càng thêm nguy hiểm

-Trung Sơn quốc mặc dù đã xưng thần tử với Tần nhiều năm, nhưng quôc quân Trương Trí Thành bên trong lại không cam tâm như thế. Tần đế mất đi, chính là cơ hội để thoát li khỏi Đại Tần, gần đây Trung Sơn quốc hay lui tới với Đại Hán, không chừng lần này y dựa vào Đại Hán để mưu lấy độc lập

-Tề quốc thực lực trong tám nước, có thể nói thua Tần nhưng cùng Đại Khang và Đại Hán tương đương nhau, vài năm nay quốc quân Kinh Phong Đồng cố gắng phát triển thương nghiệp, quốc lực không ngừng tăng lên, mặt ngoài có vẻ coi trọng phát triển kinh tế mà không đâu tư binh lực, nhưng thực tế lại không ngừng tăng mạnh. Phía Tây ba nước Yên, Hàn ,Tấn hình thành một liên minh chặt chẽ, tiềm lực phát triển rất lớn, tuyệt đối không thể khinh thường

Trần Tử Tô đem vấn đề Dận Không quan tâm nhất, Đại Khang , nói sau cùng

Trần Tử Tô nói:

-Đại Khang mấy năm nay tuy không ngừng suy thoái, nhưng căn cơ vẫn còn. Đối với các nước đang có có mục đích xâm lược, Đại Khang trở thành mục tiêu chính, cũng may Hâm Đức hoàng đế cuối cùng cũng ý thức được điều này, gần đây đã nối lại quan hệ với các nước, tranh thủ thời gian tích súc quốc lực, chấn hưng lại Đại Khang, chỉ tiếc…

Trần Tử Tô đang muốn nói , lại thôi, tựa hồ có điều băn khoăn.

Dận Không cung kính nói:

-Trần Tiên sinh! Có điều gì xin cứ nói rõ, Dận Không nhất định tận tâm thụ giáo.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô gật đầu thưởng thức, rồi nói:

-Hâm Đức hoàng đế tuổi tác đã cao, nhưng đối với quyền lực cùng địa vị dục vọng lại không hề suy giảm, Đại Khang tương lai nguy cơ so với Đại Tần bây giờ có thể nghiêm trọng hơn.

Dận Không trong lòng trầm xuống, điều Tử Tô vừa nói, bản thân hắn vô cùng biết rõ.

Trần Tử Tô thấp giọng hỏi:

-Bình vương điện hạ chẳng lẻ không muốn trọng hưng Đại Khang, thống nhất thiên hạ?

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

-Hiện tai trong tám nước, không có nước nào đủ thực lực thống nhất thiên hạ. Tần đế lâm bệnh sắp mất, Hâm Đức đế tuổi tác đã cao, còn lại quốc quân sáu nước vô luận là mưu kế hay tầm nhìn đều thua xa hai vị hoàng đế trên, trong thiên hạ sắp hình thành ba thế lực bình hành, Bình vương đã chiếm cứ thiên thời.

- Đại Khang hoàng tử đông đảo, nhưng không ai có thề đủ tiềm lực giành ngôi thái tử. Bình vương nếu ở lại Đại Khang, lấy địa vị của người mà nói tuyệt đối là không có cơ hội, nhưng người lại chớp lấy thời cơ, chủ động sang Tần làm vi chất. Bên ngoài có vẻ như là vạn phần nguy hiểm, nhưng thực tế lại thành công khi gia nhập vào dòng suối tranh đấu trong hoàng cung Đại Tần, xảo diệu chiếm lấy địa lợi.

-Bình vương trong lúc nguy nan tự thân chủ động làm vi chất, giãi thoát cho Đai Khang một cảnh chiến hoả trước mắt, làm cho sinh linh thoát khỏi một kiếp đồ thán, chính lá chiếm được dân tâm của dân chúng Đại Khang. Hơn nữa trong vòng một thời gian ngắn tại Tần đô, lại cư nhiên thu được sự tin cậy và coi trong của Kỳ vương cùng hoàng hậu. Tại Đại Tần địa vị được

https://thuviensach.vn

đề cao, điều này coi như là được nhân hoà. Thiên thời, địa lợi, nhân hoà cả ba thứ đều có, Bình vương chính là thiên mệnh ,nắm trong tay cơ hội thống nhất thiên hạ

Dận không trong lòng vô cùng kích động, Trần Tử Tô nắm c tình thế hiện nay vô cùng chuẩn xác, người này đích thật là tuyệt thế kinh tài, nếu có hắn trợ thủ, nghiệp lớn tương lai vô cùng hữu ích

Dận Không cung kính hướng hắn vái một lạy, Trần Tử Tô an nhiên nhận của Dận Không một xá, mỉm cười nói:

-Có câu nói, lễ hạ cho người, tất có sở cầu, Bình vương điện hạ muốn Tử Tô làm điều gì?

Dận Không chân thành nói:

-Dựa vào trí tuệ của tiên sinh, tất nhận ra Dận Không muốn cầu người cái gì!

Trần Tử Tô ha hả cười to, sửa sang lại trường bào rách bươm, cung kính quỳ xuống trước mặt Dận Không, Dận Không cuốn quít đở lên, nói:

-Tiên sinh hà tất phải như thế?

Trần Tử Tô nghiêm nghị nói:

-Tử Tô lạy ở đây là lạy đế vương của thiên ha, vị minh quân nhất thống giang sơn.

Dận Không kích động, nắm lấy tay đở hắn đứng lên

Trần Tử Tô nói:

-Tử Tô năm nay ba mươi ba, đã lăn lộn nhiều nơi, nhưng không thoả được sở cầu, hôm nay đã gặp minh quân, từ giờ trở đi, Tử Tô nguyện toàn

https://thuviensach.vn

tâm hiệp trợ Bình vương thành tựu nghiệp lớn

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 16: Tiên Cơ

Dận Không cùng Trần Tử Tô cùng ngồi xuống , bàn luận chuyện thiên hạ cổ kim, bất tri bất giác trời đã gần sáng, cả hai đồng thời ngáp một cái, sau đó nhìn nhau cười ha hả

-Tiên sinh cùng ta nên đi sớm một chút

Dận Không đề nghị nói

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

-Bình vương điện hạ nên một mình đi thôi, Tử Tô còn muốn chiếu cố cho nội tử. Hơn nữa , trong cung đêm nay sợ rằng xảy ta nhiều biến hoá, Bình vương nên quan tâm một chút.

Trần Tử Tô dặn dò nói:

-Hoàng hậu cùng thái tử tranh đấu, nắm giữ mấu chốt là chỉ có một người, chính là tướng quốc Tiết An Triệu, nếu khống chế được Tiết An Triệu, có thể dễ dàng khống chế được cục diện. Tiết An Triệu người này mặc dù tâm cơ hơn người, trung thành cẩn cẩn, nhưng lại có một điểm yếu

Dận Không cung kính nói:

-Tiên sinh chỉ bảo!

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

-Sau khi phu nhân của Tiết An Triệu mất đi, phụ tử tướng quốc sống nương tựa lẫn nhau, nắm giữ Tiết Vô Kị, thì dễ dàng khống chế được Tiết An Triệu, hoàng hậu hẳn đã nhìn ra điểm này, nên cố gắng lợi dụng việc hôn sự, để quan hệ với Tiết An Triệu. Nếu làm mạnh tay hơn một chút, có thể cục diện cuối cùng có tác dụng

Dận Không im lặng thụ giáo xong, mới hướng Trần Tử Tô nói lời từ biệt

Dận Không đánh xe của Kỳ vương hướng hoàng cung chạy tới, trên đường đi lại trùng hợp gặp Tiền Tứ Hải, hắn liền giơ tay ngừng xe lại, lộ ra cái bụng to tròn, miệng cười nói:

-Bình vương điện hạ quả là có nhã hứng, cư nhiên tự mình đánh xe vào sáng sớm

Dận Không cười nói:

-Dận Không tài lực không có, không còn có cách gì khác hơn là phải tự lực cánh sinh.

-A a!Bình vương mới sáng sớm đã khóc với ta, không phải muốn ta mời ngài dùng điểm tâm sớm hay sao

Tiền Tứ Hải nói xong, tay chỉ về phía một tửu điếm có tên là Đức Hưng Lâu , nói tiếp:

-Ta hẹn Bách Hoa lâu Mộ Dung lão bản gặp nhau ở đây, Bình vương nếu nguyện ý, xin mời cùng ta đến đó

Nghĩ đến Mộ Dung Yên Yên phong thái kiều diễm, hắn không khỏi động lòng. Bây giờ sắc trời còn sớm, nếu đi Tần cung cũng không thể gặp Tinh hậu, vừa vặn thừa cơ hội đang đói bụng, ăn no một phen

https://thuviensach.vn

Dận Không đem xe ngựa giao cho mã phu của Tiền Tứ Hải, rồi sóng vai cùng hắn đi vào Đức Hưng lâu

Dận Không chỉ biết Đức Hưng lâu nổi tiếng là thịt nướng, nhưng không nghĩ tới cảnh sắc sáng sớm tại đây cũng có chút đặc sắc

Tiền Tứ Hải cùng Dận Không ngồi trên lầu hai dựa vào cửa sổ nhàn nhã ngồi xuống, từ vị trí này có thể nhìn thấy cảnh tượng của ngã tư chính của Đại Tần

Mộ Dung Yên Yên chưa đến, nên hai người không thể làm gì khác hơn là uống trà chờ đợi, Dận Không bảo tiểu nhị đem tới một chậu nước nóng, hắn rữa mặt qua loa một chút.

Tiền Tứ Hải cười nói:

-Bình vương tối hôm qua phong lưu khoái hoạt nơi nào?

Dận Không lau khô nước trên mặt, ngồi xuống nói:

-Tối hôm qua, ta cùng với một vị bằng hữu nói chuyện phiếm suốt đêm, nào có chuyện khoái hoạt như Tiền lão bản tưởng tượng.

Tiền Tứ Hải nói:

-Tiền mỗ tối qua có nghe được bệnh tình của Tần đế có chuyển biến xấu, Bình vương có nghe được tin tức gì không?

Dận Không uống một ngụm trà, chầm chậm nói:

-Tần đế hồng phúc tề thiên, khẳng định không có chuyện gì, Tiền lão bản cần gì tin những lời đồn đại đó.

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Không có lửa , vị tất có khói, cả Tần đô ai không biết Tần đế ,ngày một ngày hai sẽ băng hà.

Dận Không nhìn bốn phia, làm ra vẻ kinh hoàng, thấp giọng nói:

-Tiền lão bản đừng có nói lung tung, những lời này để kẻ khác nghe được sợ rằng có điều không hay.

Tiền Tứ Hải cười giảo hoạt, nói:

-Bình vương xem ra không coi Tiền mỗ là bằng hữu.

Dận Không a a cười nói:

-Tiền lão bản là phú thương địch quốc, lại vừa là hồng nhân trong mắt thái tử, Dận Không có nằm mơ cũng không dám vươn cao đến như vậy.

Tiền Tứ Hải cười cười, tay sờ hàm râu, miệng nói:

-Bình vương lại giễu cợt ta rồi, ngôi hoàng đế chỉ cần một ngày chưa có đăng cơ, thì cũng chưa biết chắc là ai ngồi vị trí đó.

Tiền Tứ Hải lấy ra hai tấm ngân phiếu, lặng lẽ đưa cho Dận Không, liếc nhìn thấy chừng năm vạn lượng, Dận Không lẵng lặng thu nhận.

Tiền Tứ Hải nói:

-Chuyện diêm trường, nhờ Bình vương hỗ trợ

Dận Không thầm nghĩ, xem ra Tinh hậu đã đem Điền thị diêm trường quyền kinh doanh giao cho hắn

-Chúc mừng Tiền lão bản!

Tiền Tứ Hải nói:

https://thuviensach.vn

-Qua hai ngày nửa, ta phải rời khỏi Tần đô đến Tế Châu tiếp quản diêm trường. Trước khi đi ta có việc nhờ Bình vương bẩm báo với hoàng hậu.

Tiền Tứ Hải quả nhiên là không có tự nhiên mà xuất ra ngân lượng

-Tiền lão bản có việc gì cần phân phó, chỉ cần Dận Không có thể làm được, nhất định tận sức

Tiền Tứ Hải cười nói:

-Việc này đối với Bình vương, một điểm cũng không khó khăn, ta muốn hoàng hậu hạ lệnh đặc xá miễn tội cho nguyên tổng quản diêm trường Điền thị Từ Đạt

Dận Không không biết nhân vật Từ Đạt này như thế nào, bất quá có thể khiến Tiền Tứ Hải xem trọng, khẳng định là không phải là người tầm thường

Tiền Tứ Hải nói:

-Người này bởi vì toàn gia Điền thị mắc trọng tội mà liên luỵ, bây giờ vẫn còn trong đại lao quan phủ tại Tế Châu, chỉ cần hoàng hậu mở miệng, hắn là không vấn đề gì

Dận Không gật đầu nói:

-Dận Không sẽ hướng hoàng hậu bẩm báo việc này.

Tiền Tứ Hải đột nhiên cười đứng dậy, Dận Không xoay người lại nhìn,

thì ra Mộ Dung Yên Yên xuất hiện

Mộ Dung Yên Yên không nghĩ tới Dận Không lại ở chổ này, lúc đầu hơi ngạc nhiên, sau đó nhìn hắn mỉm cười

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải ân cần kéo ghế mời nàng ngồi, vừa ngồi xuống, Mộ Dung Yên Yên liền nói:

-Yên Yên nghe được tin tức, Tiết tướng quốc tập hợp các vị lão thần vào cung, chỉ sợ là vì chuyện lập tân quốc quân

Nàng nói lời này, mục đích rõ ràng là nói với Dận Không

Tiền Tứ Hải nói:

-Tiết An Triệu bây giờ địa vị khác xưa, chẳng những là tướng quốc Đại Tần, mà còn là gia gia tương lai của cửu công chúa, hoàng hậu đối với hắn phải kiêng kị vài phần

Dận Không thầm nghĩ: " Tiết An Triệu quả nhiên không vì chuyện hôn sự mà thay đổi lập trường, bệnh tình của Tần đế chuyển biến, nhất định làm hắn hạ quyết tâm ủng hộ thái tử đăng cơ, lần này Tinh hậu sẽ bị áp lực cực lớn trước giờ chưa gặp phải

Nghĩ tới đây , Dận Không ngồi nữa, đứng dậy nói:

-Ta đột nhiên nhớ có chuyện quan trọng cần làm, hai người ở lại , Dận Không xin phép cáo từ trước.

Tiền Tứ Hải kinh ngạc nói:

-Trời còn sớm như vậy, chuyện gì mà chưa ăn đã muốn cấp tốc đi làm?

Sóng mắt Mộ Dung Yên Yên hơi đổi, nàng nhất định đoán ra Dận Không nóng lòng vào cung, để nắm vững tình hình phát sinh, liền nhẹ giọng nói:

-Bình vương điện hạ đi thong thả, thang lầu hơi cao, nên đi cẩn thận một chút.

Dận Không cười gật đầu, xoay người rời đi

https://thuviensach.vn

Dận Không vừa vào hoàng cung, liền nghe được bệnh tình của Tần đế đã tốt, mới đầu tưởng rằng tin tức này do Tinh hậu truyền ra, đến khi nhìn thấy Tôn Tam Phân, mới biết tình huống này đúng là sự thật

-Tôn tiên sinh quả nhiên là hoa đà tái thế!

Dận Không cảm thán khen ngợi.

Tôn Tam Phân cười khổ lắc đầu:

-Công tử không nghe qua hiện tượng hồi quang phản chiếu hay sao?

Dận Không ngẫn ra, hỏi:

-Ý tứ của Tôn tiên sinh là…?

Tôn Tam Phân nói:

-Tần đế vốn có thể kéo dài mạng sống thêm bảy ngày, nhưng hai ngày qua, lão phu đã dùng kim châm, kích khởi tính mạng lực còn sót lại trong người, bây giờ chỉ sợ mạng hắn không kéo dài qua ba ngày

Dận Không hớp một ngụm lãnh khí, Tôn Tam Phân làm như vậy chỉ có một lí do, chính là chủ ý của Tinh hậu.

Tôn Tam Phân cảm khái nói:

-Tinh hậu mưu kế quả thật vô cùng cao thâm, đêm qua trước mặt thái tử cùng Tiết An Triệu, thả ra một ít khói, để cho hai người bọn họ, tưởng rằng Tần đế sắp băng hà, hô hào đại thần ủng hộ thái tử đăng cơ. Hôm nay lại mang theo Tần đế tảo triều, việc này làm đám người kia ứng phó không kịp. Tiết An Triệu cùng với đám người ủng hộ thái tử đều trồi lên hết trên mặt nước, trong cuộc tranh đấu ngôi vị này, nàng đã chiếm hết tiên cơ

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc vì cái gì mà Tinh hậu thay đổi kế hoạch? Dận Không cố gắng suy nghĩ. Tinh hậu nếu muốn làm sinh mệnh của Tần đế ngắn lại, vậy nàng nhất định đã chuẩn bị chu đáo mọi sự, chẳng lẻ đại tướng quân Bạch Quỹ đã về tới Tần đô.

Tôn Tam Phân nói:

-Lão phu bây giờ lo lắng nhất là, nếu Tinh hậu nắm triều chính trong tay, có hướng chúng ta xuống tay hay không?

Dận Không cười khổ nói:

-Thỏ hết giết chó, tên hết vứt cung, chuyện này cũng không phải không có khả năng, bất quá trước mắt có thể chúng ta với Tinh hậu sẽ không còn thân thiết như trước, nàng tạm thời cũng không cần xuống tay với chúng ta. Hơn nữa lúc nàng cầm quyền, việc trước tiên là thanh trừ nhóm người thái tử cùng Tiết An Triệu, Tôn tiên sinh không cần quá lo lắng.

Tôn Tam Phân cảm thán nói:

-Thật sự lão phu muốn sớm rời khỏi nơi này

Bên ngoài chợt có tiếng ồn ào, nhìn qua cửa sổ có thể thấy Tần đế cùng Tinh hậu và một đám cung nữ đang quay về Dục Đức cung. Tôn Tam Phân cầm lấy hòm thuốc đi ra cửa, Dận Không liền dặn dò:

-Hướng Tinh hậu nói một tiếng, ta muốn gặp người.

Dận Không trong phòng đợi hơn nửa canh giờ cũng không thấy Tinh hậu cho người tuyên triệu, xem ra tám phần là Tôn Tam Phân đã quên nhắn lời, cũng may trong phòng còn có nước nóng, , hắn tự tay pha cho mình chun trà nóng. Uống một ngụm, liền nghe bên ngoài có tiếng bước chân.

https://thuviensach.vn

Cửa phòng " két" một tiếng vang lên, Yên Lâm cười lạnh đi vào. Dận Không hoảng hốt, ngụm tra đang ngậm trong miệng chợt dừng lại, khiến mặt hắn đỏ bừng, tay không ngừng chỉ vào cái cổ

Yên Lâm cuốn quít đi tới phía sau, đánh vào lưng một quyền, lúc này hắn mới thở ra một hơi.

Nàng nắm lấy lổ tai hắn nói:

-Cái tên dâm tặc nhà ngươi, tối hôm qua muốn trốn tránh ta?

Dận Không cười khổ nói:

-Cửu công chúa, người bây giờ là hôn thê của Tiết Vô Kị, chúng ta nên cư xữ cho đúng cách.

Yên Lâm cả giận nói:

-Nếu nói ta là hôn thê của Tiết Vô Kị, sao ngươi lại nhiều lần dâm nhục ta…

Dận Không sợ đến cuốn quít, tay bịt miệng nàng lại, Yên Lâm nhân cơ hội cắn vào tay hắn một cái. Hắn nhịn đau cầu khẩn:

-Hảo công chúa! Nếu người khác chứng kiến tình cảnh này của chúng ta, chẳng phải là gặp phiền toái hay sao, nàng buông ta ra trước có được hay không?

Yên Lâm cười nói:

-Muốn ta buông ra cũng được, nhưng ngươi phải đến Ninh Tú cung tìm ta.

Dận Không không thể không gật đầu, Yên Lâm lúc này mới buông tha,chịu rời đi. Nàng vừa rời đi, thì Tinh hậu và Hứa công công xuất hiện

https://thuviensach.vn

Thấy Dận Không, Tinh hậu liền hướng Hứa công công ra hiệu, Hứa công công liền đóng cửa ra ngoài

Dận Không quỳ rạp xuống nói:

-Dận Không bái kiến mẫu hậu.

-Đứng lên đi!

Tinh hậu có chút mệt mỏi, cuộc chiến tranh đấu đang tới thời điểm sanh tử, nàng đã nhiều ngày không an nghĩ

Dận Không đem chuyện của Tiền Tứ Hải ra nói, nàng liền gật đầu:

-Chuyện này đơn giản, đợi lát nữa ta sẽ thảo một lệnh đặc xá, ngươi đem đưa cho hắn.

Nàng lại nói:

-Nguyên Tông , tối hôm qua đến tìm ta…

Dận Không quan sát thấy thần sắc của Tinh hậu đầy vẻ bi ai, khả năng bây giờ của hắn làm đươc là chú tâm lắng nghe. Tinh hậu nói:

-Cái đồ hỗn trướng cư nhiên…. Cư nhiên trước mặt ta thừa nhận thương yêu Yên Lâm, còn muốn nói…Nếu không huỷ hôn sự của Yên Lâm cùng Tiết Vô Kị, hắn sẽ chủ động buông tha đế vị.

Nghĩ không ra Yên Nguyên Tông lại say mê Yên Lâm đến nước này, hai người muốn mượn chuyện này để kích khởi hùng tâm tranh đế vị của hắn, ai ngờ hắn dùng chuyện này để uy hiếp Tinh hậu.

Tinh hậu có thể ứng phó với mọi chuyện lớn bên ngoài, nhưng hết lần này đến lần khác không thể đối phó với con mình, bởi vì phẫn nộ nên lúc nàng cười khổ , khuôn mặt trở nên trắng bệch, tay có chút run rẫy. Dận

https://thuviensach.vn

Không từ đáy lòng sinh ra niềm cảm thông vô hạn, bây giờ thực sự nàng đang chịu áp lực vô cùng lớn

-Mẫu hậu định làm gì bây giờ?

Dận Không cẩn thận hỏi nhỏ.

Tinh hậu thở dài một hơi nói:

-Ta làm gì còn có biện pháp nào, thật không biết làm sao ta lại sinh ra một nghịch tử như vậy. Dận Không ! Lần này vô luận như thế nào, ngươi cũng phải giúp ta khuyên bảo nghịch tử này.

Hắn gật đầu,nhưng đối với việc khuyên bảo Yên Nguyên Tông , Dận Không cũng không lấy gì nắm chắc.

Tinh hậu nói:

-Từ lúc sinh ra hắn, ta vẫn luôn luôn bồi dưỡng tính cách kiên cường, độc lập, nhưng lại không nghĩ tới hắn lại vô cùng nhu nhược, căn bản không cách nào thay đổi.

Dận Không đột nhiên nghĩ tới Yên Lâm, tính tình nàng điêu ngoa. Từ góc độ nào đó mà nói, Yên Nguyên Tông khiếm khuyết điểm nào, thì trên người nàng có thể tìm được điểm đó, nếu bọn họ không phải đồng phụ dị mẫu huynh muội, chính là một cặp trời sinh , có tính cách bổ sung cho nhau. Có lẽ điểm này hấp dẫn Yên Nguyên Tông mê luyến Yên Lâm đến như vậy.

Tinh hậu nói:

-Nếu Nguyên Tông chính mình không thích ngôi vị hoàng đế, ta làm thế nào mà thắng được đám quần thần kia chứ

https://thuviensach.vn

-Mẫu hậu! Nghe nói hôm nay Tiết tướng quốc tập hợp quần thần ủng hộ thái tử đăng cơ.

Tinh hậu cười lạnh nói:

-Lão hồ ly đó quyết định cùng ta đối nghịch, đáng tiếc hắn không có đoán ra hoàng thượng đột nhiện khoẻ lại, hôm nay lại thượng triều

Tinh hậu đối với hắn vẫn có điều không nói, nếu không phải Tôn Tam Phân nói ra trước, Dận Không còn tưởng thật Tần đế khang phục

Dận Không đề nghị:

-Mẫu hậu! Không bằng người cứ đáp ứng trước chuyện Kỳ vương điện hạ, đợi đến khi lên ngôi, thì sẽ đối phó…

Tinh hậu lắc đầu nói:

-Hắn căn bản không tin ta

Đôi mắt phượng của Tinh hậu tràn ngập hàn ý nói:

-Không nghĩ tới Thục phi lưu lại ả nữ nhi này, lại mang cho ta phiền toái đên thế.

Dận Không đột nhiên rùng mình, ánh mắt Tinh hậu làm cho hắn cảm thấy sát khí nồng đậm, nếu Yên Nguyên Tông thuận lợi đăng cơ, Tinh hậu vì ngăn cản tình cảm của hắn, có thể xuống tay giết chết Yên Lâm, chỉ có như vậy mới đoạn tuyệt hy vọng này của Kỳ vương

Nhất thời, Dận Không cảm thấy vô cùng hối hận, ban đầu hắn nói ra chuyện Yên Nguyên Tông luyến ái đối với Yên Lâm cho Tinh hậu, thì chuyện của hắn với Yên Lâm chưa phát sinh ra đối với Yên Lâm hắn căn bản không cần suy nghĩ gì cho nàng, bây giờ việc hắn làm coi như đang đẩy Yên Lâm đến gần tới cái chết

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nói:

-Ta sợ hắn sinh sự làm chuyện không suy nghĩ, đã tạm thời giam lỏng tại Húc Dương cung, lát nữa ngươi theo Hứa công công đến đó khuyên nhủ hắn, hắn đã coi ngươi là hảo bằng hữu, nên có lẻ nghe lời ngươi.

Dận Không nhíu nhìu mày, trên mặt lộ ra vẻ khó khăn

Tinh hâu nhạy cảm thấy được nét mặt của hắn, thấp giọng nói:

-Ngươi không muốn đi?

Dận Không cười khổ nói:

-Mẩu hậu! Không phải là Dận Không không muốn đi, cho dù nhi thần có đi tìm Kỳ vương cũng chỉ là tốn công vô ích.

Tinh hậu nói:

-Nếu việc này khó khăn, hay là ta huỷ hôn sự này?

-Mẫu hậu chẳng lẻ không phát hiện ra vấn đề mấu chốt là ở trên người cửu công chúa sao?

-Yên Lâm?

Tinh hậu khó hiểu hỏi lại.

Dận Không mỉm cười nói:

-Thần nhi lớn mật có một ý này, nếu chúng ta thực hiện tốt, có thể có cơ hội khống chế Tiết An Triệu.

Tinh hậu nói:

https://thuviensach.vn

-Tiết An Triệu là người cẩn thận, mưu kế thâm sâu, sao lại dễ dàng không chế hắn

-Chúng ta nhắm vào Tiết Vô Kị, khống chế được hắn, là không chế được Tiết An Triệu.

Tinh hậu nói:

-Tiết Vô Kị võ công siêu quần, một địch trăm người, thân làm vệ uý lại là người làm việc vô cùng cẩn mật…

Đang nói, thấy nhìn thấy vẻ mặt nắm chắc của hắn, nàng liền ngừng lại.Tinh hậu nhìn thẳng vào mắt Dận Không nói:

-Nếu ngươi nói như vậy, chẳng lẻ đã có chủ ý?

Dận Không gật đầu nói:

-Nếu chính cửu công chúa làm chuyện này sẽ vô cùng dễ dàng.

Gương mặt Tinh hậu đầy vẻ nghi ngờ, nói:

-Con nha đầu Yên Lâm lại chịu can tâm tình nguyện xuống tay với Tiết Vô Kị…..

Dận Không âm thầm đắc ý, chỉ cần hắn ra tay, Yên Lâm khẳng định cam tâm tình nguyện làm chuyện này. Bên ngoài vẫn tỏ vẻ bình tĩnh, không dám biểu lộ ra ngoài, giọng tràn ngập tin tưởng nói:

-Cửu công chúa một lòng không muốn hôn sự này, Dận Không tin tưởng nàng không có lý do cự tuyệt chuyện này.

Ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng Hứa công công đang kinh hoàng:

-Hoàng hậu…. Hoàng thượng ngài….

https://thuviensach.vn

Dận Không cùng Tinh hậu nhìn nhau, cuốn quít bước ra ngoài

Trên Long sàn ,Tần đế miệng phun ra từng ngụm máu đen kịch, Tôn Tam Phân luôn luôn trấn tỉnh, lúc này trên tràn đầy mồ hôi, tay liên tục châm kim lên người của Tần đế

Máu tươi trong miêng Tần đề dần bớt ra, sắc mặt chuyển sang màu xám, hô hấp dần dần yếu đi

Đám thái giám và cung nữ sợ hãi đến cực điểm, đứng im không dám thở mạnh

Dận Không thấp giọng nói với Hứa công công:

-Công công cho thị vệ bảo vệ bốn phía Dụ Đức cung, bất luận kẻ nào cũng không được đến gần nơi đây, cũng không cho phép bất cứ ai rời khỏi nơi này

Hứa công công ngẫn đầu lên nhìn hắn, lập tức hiểu ra ý tứ, cuốn quít bước ra ngoài

Tinh hậu cũng không biểu lộ nhiều vẻ đau thương, đối với cái chết của Tần đế, nàng sớm đã có sự chuẩn bị. Mắt của Tần đế đột nhiên mở ra, tay phải chỉ về hướng Tinh hậu, miệng muốn nói cái gì đó, sau đó buông tay vô lực rơi xuống

Tôn Tam Phân ngừng kim châm, chậm rãi đặt Tần đế nằm lên long sàn. Một cung nữ đột nhiên khóc to, thái giám đứng bên cạnh cuốn quít dùng tay bịt miệng nàng lại

Tinh hậu lạnh lùng nhìn nàng một cái, hồi lâu mới nói:

-Hoàng thượng đang ngủ….

https://thuviensach.vn

Dận Không đưa ánh mắt ra hiệu với Tôn Tam Phân, Tôn Tam Phân lúc này mới đứng dậy. Tinh hậu yên lặng đi tới gần Tần đế, vươn tay vuốt nhẹ hai mắt

Dận Không cùng Tôn Tam Phân im lặng đứng một bên, cả hai đều hiểu rõ việc xảy ra tiếp theo phía sau. Tinh hậu làm ra việc ban sáng, thông báo cho toàn triều biết bệnh tình hoàng thượng chuyển biến tốt, vì vậy chuyện Tần đế băng hà không thể tiết lộ, tính cả bọn hắn bên trong, điều đó có nghĩa tất cả mọi người tại đây đều không được đi ra ngoài

Tinh hậu buông tấm màn , che lại long sàn, xoay người hướng Hứa công công nói:

-Ngươi mang Tôn tiên sinh và bọn chúng đi thiên điện nghĩ ngơi, nhớ kĩ phải hầu hạ chu đáo

Nói là nghĩ ngơi nhưng chính là giam lỏng mọi người.

-Tuân mệnh!

Hứa công công cung kính nói

Tinh hậu hướng Dận Không nói:

-Dận Không! Ngươi lưu lại, ta có chuyện muốn nói với ngươi

Hứa công công mang mọi người đi tới Thiên điện, trong phòng lúc này ngoài trừ thi thể của Tần đế thì chỉ còn Tinh hậu và Dận Không hai người

Dận Không trong lòng hơi cảm thấy bất an, mặc dù chính tay Tinh hậu làm cho Tần đế nhanh chết đi, nhưng Tôn Tam Phân cuối cùng cũng không hoàn thành lời hẹn kéo dài mươi ngày, không biết Tinh hậu có dựa vào điều này để làm khó dể hắn hay không?

https://thuviensach.vn

Tinh hậu ngồi xuống, từ trong đôi mắt tuyệt đẹp lộ ra vài nét thâm thuý khó nắm bắt

Dận Không trước mặt nàng quỳ xuống:

-Mẫu hậu! Tội thần nhi đáng chết vạn lần.

Tinh hậu hờ hững nói:

-Ngươi tột cùng là phạm tội gì? Nói cho ai da nghe một chút.

-Thần nhi không thể kéo dài thời gian như lời hứa hẹn đối với mẫu hậu, xin mẫu hậu trị tội.

Tinh hậu lạnh lùng nói:

-Nếu ngươi không nói, ta cơ hồ đã quên, xem ra không thể tha cho ngươi

-Mẫu hậu xin trị tội, thần nhìn quyết không có lời oán trách!

Dận Không cố tỏ ra bộ dáng thành khẩn

Tinh hậu thở dài một hơi mệt mõi nói:

-Người đã chết, cho dù có trách phạt ngươi cũng vô dụng, ngươi đứng lên đi.

Thầm mừng rở, Dận Không thầm nghĩ, xem ra Tinh hậu không có ý niệm giết hắn trong đầu

Tinh hậu nói:

-Việc hoàng thượng băng hà chỉ có thể giấu qua ngày hôm nay, ngay ngày mai trong triều tất xảy ra chuyện lớn, ngươi có nhớ chuyện vừa rồi đã nói với ta?

https://thuviensach.vn

Tinh hậu chính là nói về chuyện lợi dụng Yên Lâm đối phó với Tiết Vô Kị

-Thần nhi nhớ rõ!

Tinh hậu nói:

-Nêu ngươi có thể nắm chắc chuyện này, vậy giao cho ngươi đi làm. Việc này nhất định phải thành công , ngàn vạn lần không được " đả thảo kinh xà

Dận Không nhân cơ hợi đưa ra yêu cầu:

-Mẫu hậu! Muốn hoàn thành chuyện này, thần nhi cần sự giúp đở của Tôn tiên sinh

Dận Không sỡ dĩ đưa ra yêu cầu này, vì lo lắng Tinh hậu sẽ xuống tay với Tôn Tam Phân.

Tinh hậu gật đầu nói:

-Lát nữa ta sẽ kêu Hứa công công mang ngươi đi gặp hắn.

Tôn Tam Phân lấy từ trong hòm thuốc ra một cái bình nhỏ, đưa cho Dận Không nói:

-Cái này là Thất Nhật Tuý , bất luận là ai, uống vào là hôn mê bất tỉnh

Dận Không cẩn thận thu vào, hướng Tôn Tam Phân noi:

-E rằng Tôn tiên sinh còn phải uỷ khuất ở trong hoàng cung vài ngày nữa

Đối với việc này, Tôn Tam Phân đã có chuẩn bị trước, liền lạnh nhạt cười:

-Kỳ vương một ngày chưa đăng cơ, khẳng định lão phu phải ở đây ngây ngốc một ngày . Lão phu tuổi đã cao, sinh tử không đáng gì, công tử ngàn

https://thuviensach.vn

vạn lần phải cẩn thận, nếu lui được thì nên lui sớm.

-Tiên sinh cứ yên tâm, Dận Không sẽ cẩn thận chu đáo

Tôn Tam Phân thở dài một hơi nói:

-Lúc Tần đế băng hà, ánh mắt Tinh hậu vô cùng tự nhiên bình thản, hiển nhiên là đã chuẩn bị sẵn sàng, xem ra đại tướng quân Bạch Quỹ đang ở Tần đô.

Dận Không gật đầu, Tinh hậu tỉnh táo, sau lưng, ắt phải có chổ dựa vững chắc. Tối hôm qua , lúc thiết yến, nàng đã từng bước triển khai hành động. Dận Không dám khẳng định, Bạch Quỹ đang ở Tần đô, Tinh hậu làm tất cả chuyện này, chính là cùng với người này bày mưu tính kế, tất cả cho thấy tâm cơ của Bạch Quỹ cũng không dưới Tiết An Triệu.

Vẻ bên ngoài hoàng cung Đại Tân gió êm sóng lặng, tin Tần đế băng hà vẫn được nghiêm ngặt phong toả. Dận Không đi tới Tú Ninh cung trời đã vào giữa trưa

Vài cung nữ đang chơi đùa bên những khóm hoa ven hồ, măt hộ nước gợn lăn tăn ,xanh biếc. Trong bộ đồ cung trang màu xanh, Yên Lâm đang cười duyên dáng, đôi mắt nhu mì nhìn hắn, thoát lên nét vui vẻ

Dận Không chậm rãi đi tới, Yên Lâm cắn nhẹ môi anh đào nói:

-Bình vương điện hạ có chuyện gì sao?

Tình cảm của Yên Lâm đối với Dận Không càng lúc càng sâu đậm, trước mặt cung nữ, nàng không hề che dấu, mà luôn biểu lộ tình ý với hắn

Dận Không âm thầm than : “ không ổn”, nếu việc này cứ tiếp tục như vậy, sớm hay muộn cũng tiết lộ ra bên ngoài.

Làm ra vẻ mặt nghiêm túc, Dận Không nói:

https://thuviensach.vn

-Dận Không có chuyện muốn nói với công chúa.

Yên Lâm cùng Dận Không nhắm cửa Ninh Tú cung rời đi, ngoài một cung nữ xinh đẹp đi theo hầu, còn lại tất cả đều ở lại ven hồ

Dận Không tiện tay đóng cửa cung , Yên Lâm xoay người lại, đột nhiên ngã vào lòng hắn, gắt giọng nói:

-Ngươi là thứ lang tâm cẩu phế, bắt bản công chúa ta đợi ngươi suốt buổi sáng.

Vẻ thẹn thùng, pha chút điêu ngoa làm Dận Không cảm thấy cảm hứng, Hắn liền hôn lên đôi môi anh đào của nàng.Yên Lâm chỉ chờ có vậy, tay liên ôm siết lấy Dận Không, miệng khẽ rên từng tiếng mê người

Dận Không biết thời điểm bây giờ không phải lúc làm chuyện này, liền nói nhỏ bên tai nàng:

-Công chúa có muốn huỷ bỏ hôn sự với cái tên hỗn đản Tiết Vô Kị kia hay không?

Yên Lâm mở to đôi mắt đẹp đang nhắm nghiền, mừng rỡ gật đầu.

-Như thế nào? Ngươi định nói cho mẫu hậu biết chưa?

Dận Không thấp giọng nói:

-Hoàng hậu nhất định không đáp ứng

Yên Lâm vẻ mặt thất vọng, nói:

-Ngươi còn có biện pháp nào?

Dận Không mỉm cười nói:

-Có nhớ biện pháp mà nàng đã áp dụng đối với ta hay không?

https://thuviensach.vn

Yên Lâm cười xấu hổ, mặt đỏ bừng bừng nói:

-Cái tên hỗn đản, dám lấy chuyện này ra cười ta

Dận Không ôm nàng từ phía sau, siết chặt lại, nói nhỏ:

-Lâm nhi, chủ ý kia của nảng đích thực là hữu dụng, chỉ bất quá sai đối tượng. Lần này chúng ta đối phó với Tiết Vô Kị, tất nhiên dể thành công, lúc đó hắn có trăm cái miệng cũng không thể biện minh.

Yên Lâm nhẹ giọng nói:

-Thật ra…. Nói tới gian hoạt, trong thiên hạ có ai đủ sức so sánh với ngươi chưa?

Tay Dận Không tiến vào áo nhẹ vuốt ve cái gò bồng đào nhô cao, nói nhỏ:

-Cửu công chua so với Dận Không giảo hoạt hơn nhiều.!

Yên Lâm chộp cai tay không an phận của hắn lại nói nhỏ:

-Ngươi nghĩ , ta nên làm thế nào?

-Bảo cung nữ đi mời Tiết Vô Kị tới Ninh Tú cung dự tiệc, sau đó nhân cơ hội hạ dược trong rượu

Yên Lâm không ngừng gật đầu, mắt toả sáng lấp lánh, nhẹ giọng nói:

-Lần này phải làm cho tên hỗn đản đó chết không có chổ chôn

Yên Lâm nhờ Dận Không sửa sang lại y phục, tóc tai đã bị rối bời ,sau một hồi cùng hắn.

Hắn dùng lược chải lại mái tóc cho nàng.Từ lúc sau tuổi, Dận Không dùng phương pháp này đối với mẫu thân để biểu đạt hiếu tâm, không nghĩ

https://thuviensach.vn

tới hôm nay nó lại có hiệu dụng

Tay Dận Không thuần thục, đầu ngón tay vuốt nhè nhẹ theo mái tóc, Yên Lâm nhìn hắn qua tấm gương đồng, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười hạnh phúc. Hắn dùng châm bối lại mái tóc, sau đó chỉ cho nàng một bộ dáng quyến rũ nam nhân gọi là "Té ngựa kế"

Cách này là một tư thế có thể làm toát ra vẻ kiều mị của thân thể, các đường cong trên cơ thể bộc lộ ra ngoài

Đôi mắt Yên Lâm tràn đầy vẻ vui mừng, nhẹ nhàng nhéo hắn một cái, nói:

-Không nghĩ tới ngươi còn có chiêu này, so với Tiểu Đức Tử còn muốn tốt hơn àh, phải dứt khoát đem ngươi chém một đao cho vào cung làm thái giám hầu hạ bổn công chúa.

Dận Không cầm vai nàng nói:

-Nếu ta làm thái giam, cửu công chúa không cảm thấy mất mác àh?

Yên Lâm mặt đỏ bừng, xoay người nhìn hắn nói:

-Nếu từ lúc đầu, ta phế ngươi đi, thì đã không bị cái tên dâm tặc nhà ngươi khi nhục…

Dận Không ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng tháo dỡ sợi dây bên hông:

-Công chúa nếu phế ta đi, thì làm sao biết trên nhân gian này lại có lạc thú hay ho như thế

Yên Lâm e thẹn nói:

-Ngươi muốn làm cái gì?

https://thuviensach.vn

-Nô tài hầu hạ công chúa thay quần áo!

Nói xong, Dận Không giựt cái quần nàng xuống, hạ thân loã lồ trắng ngần hiện ra trước mắt.

Dận Không hôn vào cái gáy thơm tho của nàng, hai tay phía trước vuốt ve nhè nhẹ đôi nhủ hoa

Yên Lâm nhẹ giọng nói:

-Cái tên dâm tặc này, luôn nhân cơ hội khi dễ ta…

Nàng dựa hẳn vào người hắn, thả lỏng thân thể mặc kệ cho Dận Không khi dễ

Sau một hồi triền miên, Dận Không giúp Yên Lâm thay bộ cung trang màu đỏ, nàng trang điểm lai tỉ mỉ , trông càng toát ra vẻ động lòng người, Dận Không đem bình " Thất nhật tuý" giao cho nàng, miệng nói:

-Nhớ là chỉ bắt giữ, không được cho liều lượng nhiều , ngàn vạn lần không được lấy mạng hắn

Yên Lâm gật đầu, đột nhiên khuôn mặt đỏ bừng, ngã vào lòng Dận Không, hắn tưởng nàng trong lòng khẩn trương, liền nhẹ giọng an ủi nói:

-Không cần sợ hãi, mọi việc đều nằm trong kế hoạch, khẳng định không thể thất bại

Yên Lâm nhẹ giọng nói:

-Ta không phải sợ…Ta chỉ sợ ngươi gạt ta….

Dận Không ôm chặt lấy thân hình nàng, ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

-Nàng yên tâm, ta ẩn thân chổ này, nếu có chuyện phát sinh ngoài ý muốn, sẽ xuất nhiện bảo vệ nàng.

Kì thực , năng lực của hắn ngay cả Yên Lâm còn không đánh lại, như thế nào lại có thể bảo vệ nàng chứ?

Yên Lâm gật đầu, thâm tình nói:

-Ta tin ngươi….

Tiết Vô Kị đúng hẹn đi tới, Dận Không thay bộ y phục thái giám chờ đợi bên trong, chỉ cần Yên Lâm đắc thủ, hắn sẽ xông vào tiếp ứng nàng

Nhìn xuyên qua tấm màn che, Dận Không có thể thấy Tiết Vô Kị vẻ mặt đầy xuân ý đi vào, đôi mắt hắn ngơ ngác nhìn chăm chú thân thể Yên Lâm. Trong lòng Dận Không bổng nhiên dâng lên cảm giác ghen tức, bất tri bất giác, hắn đã xem Yên Lâm là người đàn bà của mình

Yên Lâm tỏ ra nét kiêu ngạo thường ngày, đối với Tiết Vô Kị vẫn biểu hiện như củ, Tiết Vô Kị tựa hồ sớm đã quen với thái độ của nàng, hắn mỉm cười nói:

-Cửu công chú cho người tìm Vô Kị chẳng hay có chuyện gì?

Yên Lâm bảo cung nữ dâng trà lên, trước mắt Dận Không là một màn quen thuộc, ngày đó nếu như không cảnh giác, nói không chừng Yên Lâm đã biến hắn thành thái giám

Tiết Vô Kị lại không có đề phòng như vậy, nhưng hắn chỉ uống một ngụm, liền buông chén trà xuống.

Yên Lâm lấy ra cái hộp gỗ đàn hương, đặt lên bàn, nhẹ giọng nói:

-Cái ngọc trâm này, trả lại cho ngươi

https://thuviensach.vn

Tiết Vô Kị bối rối, cuốn quít nói:

-Đây là tín vật của gia phụ đưa cho công chúa, Vô Kị không thể thu hồi

Yên Lâm nói:

-Tối hôm qua, ta đã nhận ra, ngọc trâm này đối với ngươi vô cùng quan trọng, huống hồ Tiết tướng quốc có nói qua, đây là di vật của thân mẫu ngươi, vật quý trọng như thế sao ta lại nhận lấy được

Giọng nói Yên Lâm tỏ ra vô cùng thành ý , tôn trọng.

Dận Không sỡ dĩ chỉ cách cho Yên Lâm làm chuyện này, chính là làm cho Vô Kị phân tâm mà giảm bớt sự đề phòng

Tiết Vô Kị thấy Yên Lâm không phải muốn huỷ hôn, lúc này mới yên lòng, đem hộp gỗ một lần nữa để trước mặt nàng nói:

-Gia mẫu lúc lưu lại ngọc trâm này có nói, chính là …giao cho… thê tử tương lại của Vô Kị…

Tiết Vô Kị vừa nói, vừa lén liếc nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Yên Lâm, thấy Yên Lâm không tức giận mới nói ra hết câu.

Yên Lâm thở dài , ôn nhu nói:

-Tiết hiệu uý chớ trách, Yên Lâm tối hôm qua, cũng không phải nhắm vào ngươi. Chỉ là từ nhỏ ta thích cuộc sống tự do, nên không hài lòng với việc làm lần này của hoàng hậu

Những lời này chính là do Dận Không dạy cho nàng, nhưng chính từ miệng Yên Lâm nói ra , rất dễ dàng nhận được đồng tình của đối phương

Tiết Vô Kị nói:

https://thuviensach.vn

-Tai hạ rất thưởng thức tính cách độc lập của công chúa, công chúa yên tâm, Vô Kị nhất định không ép buộc công chúa phải gả cho tại hạ

Yên Lâm nhẹ nhàng cắn môi, giương đôi mắt đẹp nhìn Tiết Vô Kị nói:

-Tiết vệ uý có thể hiểu được Yên Lâm, Yên Lâm cảm thấy vui cùng vui vẻ

Âm thanh lộ ra nét ôn nhu, Dận Không nhịn không được cơn ghen nổi lên, nha đầu kia không phải biến giả thành thật chứ!

Tiết Vô Kị nhân cơ hôi, bộc lộ tình cảm của mình:

-Vô Kị mặc dù bất tài, nhưng một lòng một dạ với công chúa, có trời cao chứng giám. Hy vọng công chúa cho Vô Kị có cơ hội chứng tỏ mình

Yên Lâm đỏ mặt cười, tay cầm chén trà trên bàn lên, miệng nói:

-Đa ta Tiết vệ uý đã giúp Yên Lâm giãi đi phiền não, Yên Lâm dùng chén trà này để cảm tạ người.

Tiết Vô Kị gật đầu, nhận chén trà, uống một hơi cạn sạch

Dận Không âm thầm thở dài một hơi, Yên Lâm cuối cùng cũng đã thành công

Yên Lâm nhẹ giọng nòi:

-Tiết vệ uý!Xin đợi chút, ta vào trong lấy vật này

Nàng xoay người đi vào trong, đôi mắt đẹp đầy vẻ đắc ý nhìn Dận Không đang núp sau màn che

Chợt nghe Tiết Vô Kị lớn tiếng nói:

-Công chúa…. Người…. Người đã bỏ trong trà thứ gì?

https://thuviensach.vn

Yên Lâm nghe được tiếng hắn, liền nhanh chóng hướng bên trong chạy nhanh vào

Tiết Vô Kị cả giận nói:

-Ngươi cư nhiên… hạ độc.!

Thân hình Tiết Vô Kị lăng không bay lên, nháy mắt đã tới gần Yên Lâm, vươn tay chộp vào vai nàng, Yên Lâm rút đoản kiếm giấu bên hông, xoáy người hướng cánh tay Tiết Vô Kị chém tới

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 17: Hiếp Bách

Tiết Vô Kị thân hình đang trên không trung, ngón giữa tay phải chợt búng ra một viên bi thiếc, một tiếng "đan" vang lên trúng ngay vào thanh đoản kiếm Yên Lâm vừa chém ra, Yên Lâm hô to lên một tiếng, thanh đoản kiếm rời khỏi tay nàng bay tới hướng Dận Không cắm sâu vào cái cột sau lung hắn, Dận Không toàn thân tiết ra mồ hôi lạnh

Tiết Vô Kị tay phải chụp vào yết hầu Yên Lâm, lạnh lùng nói:

-Nói! Tại sao ngươi lại đối xử với ta như thế

Thanh âm run run nhè nhẹ, cho thấy "thất nhật tuý" đang bắt đầu phát tác

Nghe được động tĩnh, cung nữ cùng các thái giám cuốn quít chạy đến, thấy tình cảnh trước mắt , đều thất kinh ,nhưng không dám nhào tới.

Yên Lâm lớn tiếng trách mắng:

-Nghịch tặc! Uổng công ta đối xử tốt với ngươi, ngươi lại dám vô lễ với ta?

Tiết Vô Kị hừ lạnh một tiếng, uy nghiêm bức ra, khiến hai gã thái giám phía sau không khỏi thối lui sang hai bên, quyết tâm bảo vệ chủ nhân, hai thái giám này tháo binh khí trên tường, cầm trên tay, vọt tới hướng Tiết Vô Kị

Dận Không nhìn thấy trên trán Tiết Vô Kị ra đầy mồ hôi, lòng thầm nghĩ, chẳng lẻ hắn đang dùng công lực để trục xuất dược lực?

https://thuviensach.vn

Dận Không nói lớn:

-Tất cả hãy cầm lấy binh khí, cùng nhau xông tới, lúc này phải liều mạng, nếu hắn thoát khỏi công hiệu của dược lực, mọi người chúng ta tại đây đều vô cùng nguy hiểm

Tiết Vô Kị lại hừ lạnh một tiếng, hai mắt đầy hàn quang, một tay đem Yên Lâm hướng Dận Không đẩy tới, Dận Không cuốn quít thu hôi thanh đao lại, đở lấy Yên Lâm

Trong nháy mắt ,Tiết Vô Kị đã xoay người sang hướng khác, giơ tay đoạt thanh đao trên tay một gã thái giám, thanh trường đao run lên phát ra tiếng " ông ông", nội tâm của Tiết Vô Kị đang phẫn nộ cực điểm, sát khí trên người hắn toả ra khắp đại sảnh.

Hai gã tiểu thái giám, dưới hổ uy của Tiết Vô Kị ngơ ngạc đứng im, không làm chủ được mình, liền bị Tiết Vô Kị vung trường đao , một làn đao quang loé lên, hai cái đầu liền rơi xuống đất.

Yên Lâm sợ hãi mặt mày thất sắc, Dận Không cũng không thua gì nàng, tay cầm kiếm không ngừng run rẫy, nghĩ không ra được, Tiết Vô Kị lại cường hãn như thế.

Tiết Vô Kị giận dữ hét:

-Dận Không??

Thanh âm bao trùm sự nổi giận lẫn ngạc nhiên

Hắn vô luận thế nào cũng không nghĩ ra, người đứng đằng sau chủ mưu việc này là Dận Không.

Chuyện đã tới nước này, Dận Không còn có cách khác lựa chọn, liền khởi động thanh kiếm, hướng ngực Tiết Vô Kị đâm tới. Tiết Vô Kị vung

https://thuviensach.vn

thanh đao lên phía trước , bổ ngang một phát, hàn quang loé lên, đem thanh kiếm chặt ra làm hai nửa, sau đó hướng Dận Không chém xuống

-Không được!

Yên Lâm nhào tới trước Dận Không, đở cho hắn nhát đao này

Tiết Vô Kị bối rồi, trường đao dừng ngay trên không, miệng thốt:

-Các ngươi….

Phảng phất như hiểu ra mọi sự, trong nháy mắt, đôi mắt hổ của Tiết Vô Kị hiện lên màu đỏ rực.

Nhân cơ hội hắn dừng tay , Dận Không cầm nửa thanh kiếm trong tay, ném về phía hắn, sau đó cầm tay Dận Không chạy ra theo hướng cửa cung

Tiết Vô Kị vung đao gạt thanh kiêm, vung chân đuổi theo, do dược lực đã có tác dụng, cước bộ của hắn trở nên xiêu vẹo, nhưng do thân thể cường hản, trong lòng lại đang tột cùng phẫn nộ, nên khoảng cách giữa hắn và bọn Dận Không hai người càng lúc càng gần

Một cung nữ xông lên chặn hắn lại, liền bị Tiết Vô Ki vung đao chém hạ

Ngay tại thời khắc “ ngàn cân treo sợi tóc” bên tai Dận Không vang lên một thanh âm phẫn nộ :

-Tiết Vô Kị ! Ngươi muốn làm cái gì?

Thì ra là Kỳ vương Yên Nguyên Tông vừa tới nơi này.

Tiết Vô Ki ngẫn lên nhìn Kỳ vương, nhưng hai tay vẫn vung đao bổ xuống

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tông giận dữ gầm lên một tiếng, toàn thân vọt lên, bắt được cổ tay Tiết Vô Kị. Nếu là lúc bình thường Yên Nguyên Tông không thể là đối thủ của Tiết Vô Kị, nhưng lúc này họ Tiết đã thấm mê dược, hắn còn có sức cố gắng vung đao, chỉ là do nổi phẫn nộ cùng cực trong lòng

Yên Nguyên Tông sớm đối với Tiết Vô Ki hận đến thấu xương, ra tay không hề lưu tình, toàn lực vung ra một cước trúng vào hạ thân , trường đao " đương" một tiếng rơi xuống mặt đất, thân hình chậm rãi ngã xuống .

Yên Nguyên Tông không nghĩ tới mình, một cước lại đắc thủ, hai mắt hiện lên vẻ mơ hồ

Dận Không cuốn quít buông tay Yên Lâm, đem dây trói Tiết Vô Kị thật chặt

Yên Lâm kinh hãi quá độ, không khỏi khóc lên từng hồi, Kỳ vương nhẹ nhàng vỗ vai nàng , giọng an ủi nhè nhẹ. Dận Không từ đáy lòng vô cùng ghét tên Kỳ vương này, cái tên hỗn đản này không thèm nghĩ tới tình huynh muội, động cơ xấu xa cực điểm, nhưng mặt ngoài hắn không dám biểu hiện ra thái độ .

Bên trong Ninh Tú cung hỗn loạn cực điểm, hai cung nữ sợ hại đến nỗi đi không được té nằm trên mặt đất, Dận Không dặn các nàng không được tiết lộ việc này ra ngoài, sau đó mới mang thi thể vài tên thái giám cùng cung nữ đi vào trong.

Làm xong mọi việc, Dận Không đi vào đại sảnh, Yên Lâm tâm tình đã bình tĩnh trở lại, Yên Nguyên Tông thấy hắn, liền nói:

-Ngươi làm thế nào lại ở chổ này?

Dận Không nhỏ giọng đáp:

-Mẫu hậu kêu tiểu đệ tai đây, dựng cái bẫy để cầm trụ tên nghịch tặc.

https://thuviensach.vn

-Mẫu hậu!

Yên Nguyên Tông khó hiểu thốt lên, hắn suy nghĩ không ra, tại sao Tinh hậu lại đi đối phó với Tiết Vô Kị.

Dận Không lúc này mới đem kế hoạch của Tinh hậu nhất nhất nói ra

Yên Nguyên Tông sau khi nghe, nét mặt đang tràn ngập nghi ngờ, nhất thời dịu xuống. Từ hành động của hắn đối với Tiết Vô Kị có thể thấy, người này có tâm ghen ghét rất nặng, nếu không có giãi thích hợp lí, khẳng định hắn sẽ nghi nghờ Yên Lâm với Dận Không có quan hệ gì đó.

Dận Không đột nhiên nhớ lại, Yên Nguyên Tông hình như đang bị giam lỏng tại Húc Dương cung, không biết làm sao hắn lại tới nơi này, nhịn không được mở miệng hỏi:

-Vương huynh vì sao lại tới nơi này?

Yên Nguyên Tông nói:

-Mẫu hậu đem ta giam lỏng tại Húc Dương cung, ta thừa dịp tên thái giám giữ cửa không chú ý,lén ra ngoài, trong lòng muốn đến Ninh Tú cung gặp cửu muội đề hỏi tình hình bệnh tình của phụ hoàng, ai ngờ lại gặp chuyện này.

Thì ra, Kỳ vương không tới Dục Đức cung, nên không biết Tần đế đã băng hà

Yên Nguyên Tông nhìn Tiết Vô Kị đang hôn mê trên mặt đất, nói:

-Chúng ta phải làm sao với hắn bây giờ?

Dận Không thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Người này tự ý xông vào cấm cung, có ý đồ phi lễ với công chúa, tội vô cùng lớn, trước phải giam giữ hắn nghiêm ngặt, sau đó hướng mẫu hậu xem xét

Yên Nguyên Tông khoé miệng lộ ra nét mỉm cười, lời Dận Không nói, cũng chính là ý hắn, Nguyên Tông sỡ dĩ trái ý với Tinh hậu , chính là vì hôn sự của Yên Lâm, bây giờ Tiết Vô Kị bị nắm, đương nhiên hôn sự sẽ giãi trừ, trong lòng hắn sự hài lòng vui sướng có thể nhìn thấy được.

Xử lý xong Tiết Vô Kị, Dận Không rời Ninh Tú cung. Yên Nguyên Tông lấy cớ Yên Lâm còn hoảng sợ, ở lại chăm sóc nàng. Dận Không cảm thấy hơi tức trong lòng, nhưng lấy thân phận mà nói, hắn không thể nói lời phản đối, hơn nữa Yên Nguyên Tông chỉ là tình đơn phương , trước mặt Yên Lâm , hắn vẫn nén giấu đi tình cảm của mình, biểu hiện bên ngoài chỉ là tình cảm của huynh trưởng đối với muội muội

Quay về Dục Đức cung thì trời đã vào hoàng hôn, Tinh hậu vẫn đang toạ vị tại vị trí hồi sáng, phảng phất hình như đang đợi Dận Không quay về.

Nàng đã thay một bộ đồ cung trang màu trắng, thoạt nhìn tựa như đoá hoa không nhiễm bụi trần, thanh nhã mà cao ngạo, nhưng trên nét mặt lại toát lên vẻ cô đơn.

Dận Không nhận ra Tinh hậu trước mặt vô cùng kiên cường, sau lưng lại ẩn dấu vẻ cô đơn tĩnh mịch, ngồi yên trong căn phòng trống trãi bên cạnh thi thể của Tần đế, có lẽ đối với nàng mà nói, từ khi vào hậu cung Đại Tần, cuộc sống như thế này cũng đã bắt đầu, lựa chọn cuộc sống trong hoàng thất, chính là chọn cho mình con đường cô độc

Tinh hậu đang trầm tư, thấy Dận Không vào, ánh mắt liền chuyển tới hắn, miệng nói:

-Thế nào rồi?

https://thuviensach.vn

Dận Không cung kính đáp:

-Mẫu hậu! Tiết Vô Kị tự ý xông vào cấm cung, có ý đồ cưỡng đoạt công chúa, bây giờ đã bị bắt, chờ mẫu hậu phát lạc.

Tinh hậu chậm rãi gật đậu, từ vẻ mặt nàng cũng không nhìn ra nhiêu lắm vui mừng hay sợ hãi:

-Ta đã sớm biết, ngươi nhất định không làm cho ta thất vọng.

Dận Không tiến lên từng bước, thấp giọng nói:

-Lần này có thể cầm chế được Tiết Vô Kị, toàn dựa vào sức của Kỳ vương.

Nét mặt của Tinh hậu hiện lên một tia vui mừng lẫn kinh ngạc:

-Nguyên Tông?

Dận Không gật đầu nói:

-Kỳ vương hiện giờ đang ở Ninh Tú Cung, thần nhi đã đem một phen khổ tâm tư của mẫu hậu nói cho Kỳ vương biết

Tinh hậu bùi ngùi thở dài nói:

-Chỉ mong hắn có thể hiểu ra rõ ràng

Nàng đứng dậy nói:

-Ngươi chuẩn bị ,một chút nữa theo ta xuất cung đi làm một việc

Dận Không thầm ngạc nhiên, Tinh hậu lại ngay thời điểm này xuất cung, không biết vì chuyện trọng yếu gì?

https://thuviensach.vn

Bóng đêm phủ xuống khắp nơi, Dận Không cùng Tinh hậu sóng vai ngồi trên xe ngựa, đây là lần đầu tiên, hắn ngồi ngang hàng với nàng. Tinh hậu khoát lên mình cái aó lông đen, càng làm nổi bật làn da trắng ngần, ánh mắt thâm thuý không thể nắm bắt ý nghĩ, loại phụ nữ như vậy làm cho lòng Dận Không cảm thấy vô cùng hấp dẫn

Tinh hậu vén màn xe lên, nhìn ra ngoài cửa sổ , bên ngoài gió thổi vu vu, cảnh vật trong đêm tối trở nên mông lung mơ hồ

Nàng nhẹ giọng cảm thán:

-Đã lâu rồi, ta không có rời khỏi hoàng cung.

Dận Không im lặng, đối với nàng mà nói, dù là ở Tần cung hay toàn bộ cuộc sống, cả đời nàng cũng phải luôn cố gắng phấn đấu.

-Không khí bên ngoài so với hoàng cung quả nhiên khác biệt

Tinh hậu lộ ra nét cười yếu ớt, vẻ tuyệt đại phong tư làm cho hô hấp của Dận Không đình trệ lại

Xe ngựa chạy tới quán trà phía tây thành thì dừng lại, Dận Không bước xuống trước, sau đó cẩn thận đở Tinh hậu xuống xe, cầm bàn tay nhu mì, mềm mại, nội tâm hắn bổng bộc lộ cảm xúc vô cùng khó miêu tả

Trà xá trang trí vô cùng đơn sơ, tường đất, nền đất, trên tường ngoại trừ hai bức thư hoạ, ngoài ra không có gì. Hơn nữa, một khách nhân uống trà cũng không có, chỉ có một lão bản râu tóc bạc phơ đang dựa vào cây cột cạnh lò sưởi, nghiêng đầu lim dim.

Tinh hậu tựa hồ đối với nơi này có chút quen thuộc, trực tiếp hướng tấm rèm cửa đông đi vào

https://thuviensach.vn

Bên trong gian phòng có một vị trung niên đang ngồi dựa vào cửa sổ, nhấm nháp nước trà , thấy Tinh hậu đi tới, liền đứng dậy khom người, Tinh hậu nhàn nhạt khoát tay áo, đi tới trước bàn ngồi xuống.

Người này cao lớn, tuấn vĩ, khuôn mặt đường đường chính chính, da tay trắng nõn, trên người mặc trường bào màu xám, ánh mắt thâm thuý khó dò. Từ ánh mắt cho đến bộ dáng, trắng bệch như đang mắc bệnh tạo nên vẻ cao thâm khó nắm bắt

Tinh hậu hướng hắn nói:

-Đại tướng quân quả nhiên nể mặt mũi ai da!

Dận Không thầm chấn động, chẳng lẻ đây là Tần quốc đại tướng quân Bạch Quỹ

Người nọ lạnh nhạt cười nói:

-Hoàng hậu tuyên triệu, vi thần không thể không đến.!

Dận Không đứng im lặng một bên, lúc này Tinh hậu mới giới thiệu Bạch Quỹ với hắn

-Dận Không! Vị này là Bạch Quỹ tướng quân.

Bạch Quỹ hướng Dận Không gật đầu, ánh mắt lộ vẻ thưởng thức.

Tinh hậu nhấp ngụm trà, nói:

-Hoàng thượng đã băng hà.

Nét mặt Bạch Quỹ hình như không ngạc nhiên lắm, miệng nói:

-Hoàng hậu! Vi thần đã điều hai van quân Long Tướng, năm ngàn Hổ Dực quân đang ở ngoài thành chờ đợi, chỉ cần hoàng hậu ra lệnh, liền đem

https://thuviensach.vn

bọn Tiết An Triệu một lưới bắt hết.

Tinh hậu quả nhiên đã chuẩn bị chu đáo, có Bạch Quỹ giúp đở, đối phó với phe thái tử hẳn là không khó

Đôi mắt Tinh hậu chớp nhẹ, giọng thở dài nói:

-Ai da vì chuyện này mà lo lắng, thật không muốn thấy việc máu nhuộm hoàng thành xảy ra.

Bạch Quỹ thất thần, hắn không hiểu tại sao Tinh hậu lại đột nhiên thay đổi chủ ý

Tinh hậu thanh thản nói:

-Bê hạ vừa băng hà, trong ngoài hoàng cung tất nhiên ai cũng sợ hãi bất an, xung quanh các nước đều muốn nhân cơ hội này mà quật khởi, nếu lúc này lại dùng biện pháp huyết tẩy, chỉ khiến cho thần dân Đại Tần thêm lo lắng kinh sợ, ta không muốn nhìn thấy cục diện này xuất hiện

Đôi mặt đẹp của nàng ứa ra chút lệ quang, nếu không biết đây là toàn bộ kế hoạch của nàng, chắc Dận Không nghĩ rằng, nàng đang vì dân chúng mà lo lắng.

Bạch Quỹ nói:

-Tiết An Triệu ngoan cố không chịu buông tha, thuỷ chung đứng về phía thái tử, hoàng hậu nếu nương tay, sợ rằng hậu hoạn khó lường.

Tinh hậu nói:

-Ai da không phải không lo lắng việc này, nhưng mọi việc cũng không thể xuống tay nhẫn tâm quá

Tinh hậu chỉ tay về hướng Dận Không nói:

https://thuviensach.vn

-Dận Không hôm nay giúp ta cầm chế Tiết Vô Kị, có hắn trong tay có thể kiềm chế được Tiết An Triệu, lúc đó sẽ dễ dàng làm mọi chuyện

Bạch Quỹ kinh ngạc nhìn Dận Không, hiển nhiên không tin tưởng hắn có thể địch lại Tiết Vô Kị anh dũng vô địch, nhưng từ miệng Tinh hậu nói ra, hắn không thể không tin. Bạch Quỹ nói:

-Hoàng hậu từ tâm,vi thần quả thật vô cùng hỗ thẹn

Tinh hậu nói:

-Ta hồi cung, lập tức đem chuyện hoàng thượng băng hà công bố ra, Tần đô lúc ây tất sẽ rung chuyễn, Bạch tướng quân nên giúp ta không kế cục diện trong kinh thành

Bạch Quỹ cung kính nói:

-Hoàng hậu yên tâm, ngư lâm quân thống lĩnh Chu Siêu chính một tay vi thần đề bạt, hoàng thành tuyệt đối an toàn

Tinh hậu còn chút lo lắng nói:

-Thái tử nắn giữ chức thuỷ quân đô đốc, quân phương Đại Tần nhất định sẽ ủng hộ….

Bạch Quỹ khinh thường nói:

-Cái chức đó chĩ là hữu danh vô thực, nắm quyền thuỷ quân trong tay chính là phó đô thống Vương Nguyên Đức. Vương Nguyên Đức cùng vi thần quan hệ như thế nào hắn hoàng hậu biết rất rõ!

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Ta làm sao quên được, Vương đô thống chính là huynh đệ với Bạch đại tướng quân cơ chứ

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ nói:

-Vi thần đã an bài chu đáo, hoàng hậu không cần phải lo lắng

Dận Không thầm nghĩ : " xem ra lão này sớm đã tới Tần đô, âm thầm chuẩn bị mọi việc"

Bạch Quỹ do dự một chút, miệng nói:

-Lợi dụng Tiết Vô Kị để trấn áp Tiết An Triệu quả là diệu kế, nhưng vi thần vẫn thiên về việc trảm thảo trừ căn.

Tinh hậu gật đầu nói:

-Mọi việc chờ khi Kỳ vương đăng cơ rồi hãy tính, ta không muốn các vị đại thần trong cung sinh ra lòng phản cảm

Bạch Quỹ im lặng, ánh mắt thâm thuý, làm cho người khác khó hiểu trong lòng hắn đang nghĩ gì

Tinh hậu nói:

-Hết thảy mọi việc ta nhờ vào Bạch tướng quân.

Bạch Quỹ cung kính nói:

-Vi thần tuân mệnh

Tinh hậu xoay người hướng cửa đi ra, Bạch Quỹ mỉm cười nhìn Dận Không, hai mắt đầy thâm ý gật đầu, Dận Không nhìn hắn cười cười, rồi mới đi theo Tinh hậu

Lên xe ngựa, Tinh hậu có chút mệt mỏi, nhắm hai mắt lại, nhẹ giọng nói:

-Ta mệt mỏi, muốn nghĩ ngơi một chút, khi nào tới nhớ đánh thức ta.

https://thuviensach.vn

Thần thái của nàng quả có chút mệt mỏi, tựa vào thành xe, nhanh chóng tiến vào mộng điệp, Dận Không nép sang một bên, tạo cho Tinh hậu chổ nghĩ rộng hơn, thân thể mềm mại của nàng một lúc liền lệch sang, trán nàng tựa vào vai hắn. Hơi thở nhàn nhạt mùi thơm nồng, hắn không nhịn được có chút phản ứng. Tinh hậu kiên cường, mưu kế thâm sâu, trong cơn ngủ say ,vẻ nhu mì nữ tính hiện ra trước mắt Dận Không.

Mấy ngày qua, Tinh hậu quả thực đã lao tâm khổ tứ, Dận Không thầm cảm thán nhìn nàng,vẻ cao quý xinh đep bên ngoài, nét lo âu, tiều tuỵ lại ẩn sâu bên trong

Tiết Vô Kị đã trở thành vương bài trong tay Tinh hậu, lợi dung hắn có thể thay đổi lập trường của Tiết An Triệu. Bất quá nếu có Bạch Quỹ giúp đở , tai sao nàng không một mẻ bắt gọn nhóm người kia để trừ hậu hoạn?

Dận Không biết Tinh hậu nhất định còn có suy nghĩ khác, nàng không muốn cục diện huyết tẫy này xảy ra, khẳng định còn có ý đồ khác

Chiếc áo khoát màu đen có chút trề xuống, trên cao nhìn xuống có thể thấy được bờ vai mượt mà của nàng, Dận Không yên lặng hít một hơi, cố gắng nhắm chặt hai mắt, nhưng vẫn không sao thoát khỏi cám dỗ trước mặt

Tinh hậu nhẹ nhàng ê a một tiếng, trán nàng tại vai hăn ma sát qua lại, điều nguy hiểm xảy ra là cánh tay nàng lúc say ngủ vô tình đặt vào vị trí mẫn cảm nơi hạ thân hắn

Dận Không dùng sức cắn môi dưới, liều mạng khống chế cảm xúc dâng lên, Tinh hậu vẫn ngủ say, không biết người bên cạnh đang một phen khốn đốn.

Dận Không qua một hồi vất vả mới khống chế chính mình

Xe ngựa cuối cùng đã tới hoàng cung, đoạn đường vừa qua đối với Dận Không mà nói tựa như trãi qua một trăm năm

https://thuviensach.vn

Tinh hậu tỉnh lại, từ vai hắn ngẫng đầu lên, hướng Dận Không ôn nhu cười nói:

-Cái tên hài nhi này, sao không đánh thức ta?

Dận Không nhu thuận hồi đáp:

-Thần nhi thấy mẫu hậu mệt mõi, nên không muốn đánh thức người

Tinh hậu gật đầu, sửa sang lại trang phục , nói nhỏ:

-Đêm nay nhất định vô cùng nhiệt náo

Quay về Dục Đức cung, từ bên ngoài vẫn yên tĩnh bình yên như không có chuyện gì xãy ra, nhưng bên trong mới phát hiện ra Hứa công công đã an bài chu đáo linh đường, khắp nơi một màu trắng, không khí tang thương dâng lên cực điểm

Thấy Tinh hậu quay lại,Hứa công công cuốn quít đi tới thấp giọng nói:

-Thái tử vừa rồi mới tới, muốn vào trong cung thăm hỏi bệnh tình hoàng thượng, lão nô liều chết ngăn cản

Tinh hậu khe khẽ thở dài nói:

-Khó được hắn có vài phần hiếu tâm, Hứa công công, cho người mời Tiết tướng quốc tới, nói hoàng thượng có chuyện muốn phó thác cho hắn.

Hứa công công ngạc nhiên nói:

-Ý của hoàng hậu là…

Tinh hậu nói:

-Chuyện hoàng thượng băng hà cũng đã đến lúc cho vạn dân được biết

https://thuviensach.vn

Nửa canh giờ sau, Tiết An Triệu tới Dục Đức cung, đi vao bên trong, thấy cảnh tượng trước mặt, nhất thời kinh hãi, tiêng bi ai kêu lớn, hai mắt rưng rưng, quỳ rạp xuống đất khóc:

-Bệ hạ! Lão thần tới trễ, không thề nhìn mặt người lần cuối….

Tiết An Triệu vừa khóc vừa vái lạy không ngừng

Tinh hậu vẻ mặt vô cảm nhìn Tiết An Triệu biểu diễn, Hứa công công đi tới phía sau nàng, thấp giọng nói:

-Tiết tương quốc đã tập hợp các đại thần trong triều tại Chính Đức cung, thái tử sẽ tới ngay lập tức…

Hứa công công nói tiếp:

-Các đại thần vẫn chưa biết tin hoàng thượng đã băng hà…

Nét mặt Tinh hậu thoáng hiện tia cười lạnh, Dận Không thầm nghĩ : “Tiết An Triệu quả nhiên chu đáo, sợ hoàng hậu nhân cơ hội xuống tay với hắn, nên đã tạo sẵn đường lui, nhưng vạn vạn lần không thề nghĩ ra, Tiết Vô Kị đã lọt vào tay Tinh hậu”

Tiết An Triệu rưng rưng đi tới, trong nháy mắt hắn đã hồi phục sự tĩnh táo, thấp giọng nói:

-Hoàng hậu muốn gặp lão thần?

Tinh hậu nói:

-Ta gọi tướng quốc vào đây trước, hắn là ngươi đã biết chuyện gì?

Tiết An Triệu ra vẻ hồ đồ, nói:

-Xin thứ cho lão thần ngu muội!

https://thuviensach.vn

Tinh hậu lạnh lùng nói:

-Ta muốn cùng tướng quốc thương nghị một chút, cuối cùng là ai kế thừa ngôi vị Tần đế?

Tiết An Triệu ra vẻ ngạc nhiên nói:

-Hôm nay , lão thần đã đại diện đề xuất việc này, hoàng hậu không phải đã cự tuyệt hay sao?

Tinh hậu nói:

-Lúc đó khác, bây giờ khác, đêm qua thân thể hoàng thượng có chút chuyển biến tốt, tự nhiên ta không vội chấp nhận chuyện đó, nhưng chính lúc này…

Nàng cố ý dừng lại một chút

-Hoàng thượng…

Nước mắt Tiết An Triệu lại chảy ra, không biết nội tâm hắn có thật sự bi thương hay không, lau khô nước mắt, đột nhiên hé ra khuôn mặt, cả giận nói:

-Hoàng hậu! Hoàng thượng băng hà chuyện lớn như vậy, mà người tính che mưa dấu mây, không biết tột cùng là có mục đích gì?

Tinh hậu lạnh nhạt cười nói:

-Ai da làm mọi chuyện tất cả đều vì sơn hà xã tắc Đại Tần, Tiết tướng quốc cho rằng ta có dã tâm gì?

Tiết An Triệu lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

-Hôm nay tại triều đình, hoàng hậu hắn đã chứng kiến các đại thần trong triều đều ủng hộ thái tử kế vị, hoàng hậu che dấu chuyện hoàng thượng băng hà, phải chăng là có ý khác?

Tinh hậu mặt phượng tỏ ra uy nghiêm, ánh mắt toả ra hàn quang lạnh lẻo nói:

-Xem ra tướng quốc muốn lấy quần thần tiếp tục làm khó ai da?

Tiết An Triệu cười nói:

-Không dám! Lão thân chỉ làm việc mình nên làm

Hắn cung kính vài chào, miệng nói:

-Hoàng thượng băng hà, trời đất đều đau buồn, thần phải đem việc này nói lại cho quần thần

Tiết An Triệu không hề sợ hãi, nói tiếp:

-Chúng thần đang tập trung tại Chính Đức điện, lão thần phải lập tức tới đó báo cho bọn họ.

Tinh hậu lạnh lùng nói:

-Ta nghĩ có chuyện ngươi cũng nên biết.

Ánh mắt nàng hướng về Dận Không

Dận Không từ tồn nói:

-Tiết tướng quốc, xế chiều hôm nay Tiết vệ uý mạnh mẽ xông vào Ninh Tú cung, có ý đồ cường bạo công chua, bây giờ đang giam giữ tại thiên lao.

Đồng tử của Tiết An Triệu chợt co rút lại, ánh mắt trở nên vô cùng tức giận, chuyển hướng Tinh hậu nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi…..

Sóng mắt Tinh hậu nhẹ nhàng , tay chỉ ghế ngồi bên cạnh, miệng nói:

-Tiết tướng quốc, chẳng lẻ muốn thấy một phen máu nhuộm hoàng thành?

Vẻ mặt Tiết An Triệu biến hoá tới cực điểm, chân bước tới do dự một chút, liền quay lại ngồi trên ghế

Tinh hậu giọng chân thành nói:

-Ta vốn muốn dùng vũ lực, nhưng làm như vậy , dù thành công thì Đại Tần nguyên khí sẽ bị tổn thương, các nước lân bang thừa dịp sẽ quật khởi, làm như vậy, ta làm sao có thể đối diện với lời trăn trối của hoàng thượng

Đôi mắt đẹp ứa ra chút nước mặt, bộ dáng toát ra vẻ vì nước vì dân

Tinh hậu nói tiếp:

-Công tâm mà nói, Nguyên Tịch có năng lực xuất sắc hơn Nguyên Tông nhiều điểm, nhưng hoàng thượng trước lúc lâm chung , đã dặn dò ta rằng, quyết không cho Nguyên Tịch đăng cơ ngôi vị

Dận Không âm thầm cười, Tần đế lâm chung, hắn đã đứng bên cạnh, nào có nghe Tần đế thốt ra được lời nào, Tinh hậu nói ra những lời này chính là " tử vô đối chứng", bây giờ nàng muốn nói gì thì nói, không ai phản bác được

Tinh hậu nói tiếp:

-Hoàng thượng nói: Nguyên Tịch mặc dù có năng lực, nhưng lòng dạ hẹp hòi, đấy chính là cái tính mà người làm đế vương cố kỵ nhất, trong lòng không dung huynh đệ thân thuộc, càng không dung quần thần chúng tướng,

https://thuviensach.vn

lúc đó làm sao có thể quản ngàn dặm cương vực, làm sao cho vạn dân an khang?

Tiết An Triệu nghe vậy, không nhịn được nói:

-Xem ra Tinh hậu chỉ coi Kỳ vương là người xứng đáng

Tinh hậu nói:

-Nguyên Tông mặc dù trời sinh thích đạm bạc, thiếu đi cái oai của bậc đế vương, nhưng trạch tâm nhân hậu, làm người khẳng khái, nếu hắn lên ngôi đế vị, tất nhiên sẽ yêu dân như con. Hoàng thượng chính là coi trọng điểm này, mới chọn Nguyên Tông làm Đại Tần tân quốc quân

Những lời này mới chính là trọng tâm của câu chuyện

Tiết An Triệu ngơ ngác đến xuất thần, một lúc lâu mới nói:

-Hoàng hậu định xử trí như thế nào đối với thái tử điện hạ?

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Chuyện này tuỳ thuộc vào thái độ của tướng quốc….

Tiết An Triệu nói:

-Lão thần không rõ ý tứ của hoàng hậu..

Tinh hậu xuất ra một đạo chiếu chỉ, nói:

-Đây là thánh chì của hoàng thượng, Tiết tướng quốc có thể xem trước.

Tiết An Triệu cung kính tiếp nhận thánh chỉ, hai tay mở ra, liền thấy trên đó viết: “ Vương thất không dung, thiên hoạ khó tránh… trước mặt hoàng đế, dám gây dựng nghiệp riêng, làm việc thiên vị, gây nhiều ai oán,tự lập quyền lực, sản nghiệp hơn đế, làm việc tự tiện ,kết bè kế phái, lũng đoạn

https://thuviensach.vn

triều cương,không dâng tấu chương, tàn ác với dân chúng, hình phạt hà khắc, khiến dân thán thần oán, xã tắc lâm nguy, nay phế ngôi thái tử, phong làm Doanh Dương vương. Kỳ vương Yên Nguyên Tông bản tính nhân hậu , thương dân như con, mến trọng hiền tài, chính thức thừa kế đế vị, nay thông báo cho toàn dân được biết.

Dận Không thầm cười, xem ra Tinh hậu đã tốn một phen công phu từ trước, ngay cả một phen tiểu sử của Nguyên Tịch cũng toàn bộ bới móc

Tiết An Triệu xem xong, trên trán toát mồ hôi lạnh, hai mắt nhìn thẳng Tinh hậu nói:

-Này….

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Tướng quốc đã xem kĩ, thái tử như thế sao lại là người thừa kế đại nghiệp của Tần quốc

Tiết An Triệu cười khổ nói:

-Đã muốn trị tội, thì không thể thoát

Hắn thu lại chiếu chỉ, hướng Tinh hậu nói:

-Không biết hoàng hậu muốn xử trí lão thần như thế nào?

Tinh hậu nói:

-Tướng quốc chính là rường cột nước nhà, nay tân hoàng vừa đăng cơ, lúc này rất cần người phụ tá, ai da nhất định đối đãi với ngươi trước đây với sau này đều giống nhau

Những lời này ngay lúc này, chắc chỉ có chính nàng mới có thể tin tưởng

https://thuviensach.vn

Tiết An Triệu nói:

-Hoàng hậu đã nói như vậy, lão thần cũng muốn nói cho rõ, Vô Kị là đứa con duy nhất của thần, xin tha mạng cho hắn

Tinh hậu gật đầu nói:

-Tướng quốc không cần lo lắng, chỉ cần Nguyên Tông đăng cơ, Tiết vệ uý dĩ nhiên bình an vô sự

Tiết An Triệu nói:

-Tinh hậu yên tâm, Kỳ vương đăng cơ, lão thần lập tức mang theo Vô Kị quay về Tề quốc, một bước cũng không vào biên cảnh Đại Tần

Tiết An Triệu xuất thân từ Tề quốc, được Tần đế Yên Uyên trọng dụng thưởng thức, trãi qua hơn mười năm lao tâm khổ tứ mới lên được vị trí tướng quốc

Tiết An Triệu rời đi, Tinh hậu xoay người lại hướng Dận Không nói:

-Dận Không! Theo ngươi, có thể tin được Tiết An Triệu hay không?

Dận Không cung kính nói:

-Tiết Vô Kị đang nằm trong tay chúng ta, hắn sẽ không dám làm chuyện gì, bất quá Tinh hậu thật sự buông tha phụ tử bọn họ?

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Ai da có thể cho thái tử làm Doanh Dương vương, thì làm sao có thể đuổi tận giết tuyệt phụ tử họ

Dận Không thầm nghĩ, nếu Tinh hậu thật sự buông tha phụ tử Tiết An Triệu, sợ rằng sẽ như lời của Bạch Quỹ chính là thả hổ về rừng

https://thuviensach.vn

Tinh hậu hướng Hứa công công nói:

-Ngươi đi báo cho chúng hoàng tử vương tôn, chuyện này phải cho bọn họ biết

Tinh hậu đưa cho Dận Không một cái lệnh bài, nói:

-Ngươi tự mình đi một chuyến tới Ninh Tú cung, thông tri cho Nguyên Tông cùng Yên Lâm lập tức tới đây, thuận tiện xem Tiết Vô Kị như thế nào

Kì thật mục đích chủ yếu của Tinh hậu chính là đi xem xét Tiết Vô Kị , bảo đảm hắn vẫn còn trong cầm chế

Dận Không gật đầu, ân cần nói:

-Mẫu hậu không nên vất vả quá mức, vẫn còn chút thời gian để nghĩ ngơi

Tinh hậu nhắc nhở nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

-Ninh Tú cung có một hầm băng, vị trí bí ẩn, ngươi nên cho người đem Tiết Vô Kị tạm thời giam giữ trong đó

Dận Không mang Tôn Tam Phân cùng đi tới Ninh Tú cung, Kỳ vương cùng Yên Lâm đã nghe phong phanh diễn biến trong cung, khi Dận Không đem chuyện Tần đế băng hà nói ra, hai người liền khóc lớn chạy tới Dục Đức cung, xem ra Tần đế Yên Uyên trong mắt bọn họ vẫn còn thập phần trọng yếu

Tiết Vô Kị vẫn còn đang bất tỉnh, phụ trách trông coi chính là sau gã đại nội thị vệ, tất cả đều là thân tín của Tinh hậu. Dận Không lấy ra lệnh bài, đưa cho gã thống lĩnh Nguỵ Ngọc Sơn, nói ra lời Tinh hậu phân phó, đem Tiết Vô Kị vào hầm băng

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân kiểm tra thân thể Tiết Vô Kị, sau khi xem xét mạch môn, liền cười khổ lắc đầu, hướng Dận Không thấp giọng nói:

-Công tử đã cho hắn uống bao nhiêu phân lượng?

Dận Không kinh ngạc nhìn Tôn Tam Phân một chút, liền tỉnh ngộ, khẳng định Yên Lâm sợ không đủ liều lượng, nên đã bỏ vào trà thật nhiều

-Hắn có thể xảy ra việc gì hay không?

Dận Không nhất thời khẩn trương, nếu độc chết Tiết Vô Kị chỉ sợ gây ra phiền toái.

Tôn Tam Phân lắc đầu nói:

-Thân thể hắn không có gì đáng ngại, bất qua phải mười ngày, nửa tháng hắn mới tỉnh lại

Dận Không như trút được gánh nặng, thở ra một hơi nhẹ nhỏm, hầm băng vô cùng lạnh, không thể đứng lâu bên trong. Dận Không sai bảo Nguỵ Ngọc Sơn tìm một vị trí tương đối ít lạnh, đắp cho hắn cái chăn, bây giờ không phải là lúc đoạt đi tánh mạng của hắn

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 18: Đoat Đích

Hoàng cung bây giờ tràn ngập tiếng khóc bi thống, thị vệ khắp nơi đều mặc tang phục, mỗi cổng ra vào, đều bị kiểm tra, cũng may lúc trước Tinh hậu có đưa cho Dận Không lệnh bài, nên trên đường quay lại Dục Đức cung liền không gặp trở ngại

Tới nơi liền nhìn thấy hơn trămviên đại thần đang quỳ rạp, tiếng khóc vang vọng cả bầu trời đêm. Đang ở bên ngoài dò xét, Hứa công công thấy Dận Không, liền lặng lẽ tới gần , dẫn hắn vào trong nội đường, lấy ra một bộ tang phục, giúp hắn mặc vào. Dận Không trên danh nghĩa là nghĩa tử của Tần đế, đương nhiên phải để tang cho Tần đế

Hứa công công vừa giúp Dận Không mặc tang phục, vừa thấp giọng nói:

-Mấy vị hoàng tử, công chúa khóc quá sức, nhiều lần bất tỉnh, làm phiền Bình vương điện hạ chiếu cố giúp..

Dận Không gật đầu nói:

-Hoàng hậu thế nào rồi?

Hứa công công nói:

-Hoàng hậu vẫn mạnh khoẻ, bất quá vừa rồi có mấy vị đại thần ủng hộ thái tử đăng cơ, làm cho người phải lo lắng đối sách

Dận Không thầm nghĩ: “ Có lẻ thấy Tinh hậu đối với ta thập phần coi trọng, nên Hứa công công này có thái độ tương đối kính trọng với mình ,

https://thuviensach.vn

nên khi nói không cần dấu diếm thái độ”

Dận Không sửa sang lại ống tay aó, từ cửa chính , tiến vào linh đường. Hứa công công chỉ cho hắn quỳ gối phía bên trái. Dận Không đi tới bên Yên Nguyên Tông cùng Yên Lâm, cố toát ra vẻ mặt bi thống đau khổ ,quỳ xuống. bên cạnh

Đôi mắt đẹp của Yên Lâm sớm đã sưng đỏ vì khóc , thấy Dận Không tới , không kìm hãm mình liền dựa vào vai hắn, Dận Không thầm rùng mình, dùng ánh mắt cuốn quít ngăn nàng lại, không nghĩ tới, hai mắt Yên Lâm nhắm lại, ngã xuống trong lòng , hắn ôm cai eo nhỏ nhắn của nàng, giọng khẩn trương nói:

-Công chúa….

Yên Nguyên Tông liếc mắt nhìn qua, cũng may trước mặt là tình huống đặc thù, nên Kỳ vương cũng không sinh ra lòng nghi nghờ, thanh âm khàn khàn nói:

-Dận Không! Ngươi đở Yên Lâm vào phòng nghĩ ngơi, thuận tiện tìm ngự y coi cho nàng một chút.

Dận Không gật đầu, cùng Hứa công công đở Yên Lâm vào nội đường bên trong, may mắn là Tôn Tam Phân vẫn còn ở chổ này.Kiểm tra một chút, Tôn Tam Phân nói:

-Không sao! Chỉ là do thương tâm quá độ, công chúa chỉ cần nghĩ ngơi một hồi là không có chuyện gì

Dận Không nghe nói vậy, lúc này mới yên lòng

Lúc này bên ngoài linh đường đột nhiên vang lên tiếng lao xao, tướng quốc Tiết An Triệu cùng đại tướng quân Bạch Quỹ cùng lúc đi tới. Hứa công công thấy thế liền cuốn quít đi ra.

https://thuviensach.vn

Dận Không nhìn qua cửa sổ, thấy Bạch Quỹ cùng Tiết An Triệu trên mình khoát tang phục, mặt ai cũng toát lên vẻ đau buồn, chỉ có chút bất đồng giữa hai ngươi, nét mặt Tiết An Triệu có vài phần buồn bực, bất đắc dĩ, chắc trong lòng đang lo cho an nguy con trai mình. Tay tướng quốc cầm đạo chiếu chỉ, chắc là Tinh hậu đã giao cho hắn đọc di chiếu trước mặt bá quan văn võ

Dận Không thấy vậy, trong lòng cảm thấy hưng phấn kịch liệt, chỉ cần Tiết An Triệu đọc di chiếu này, Kỳ vương Yên Nguyên Tông sẽ thuận lợi đăng cơ đế vị, đến lúc đó Tinh hậu có thể thành công chấp chưởng quyền lực Đại Tần

Yên Lâm đang trên gường đột nhiên kêu lên một tiếng thật dài, thân thể nàng nhích động một chút, chậm rãi mở mắt, nhìn Dận Không nói:

-Dận Không!

Bên trong phòng, ngoài trừ Tôn Tam Phân thì không còn ai, nên hắn cũng không còn e ngại, Dận Không đi tới bên giường, Yên Lâm mặt ứa nước mắt nhào vào trong lòng hắn

Tôn Tam Phân tinh ý quay đầu nhìn ra ngoài, kỳ thật chính là đang cảnh giới giùm Dận Không

-Phụ hoàng người….

Yên Lâm thỏ thẻ nói, Dận Không nhẹ nhàng hôn vào má nàng, nói nhẹ:

-Không có việc gì cả, mọi sự rồi sẽ trôi qua.

Yên Lâm ôm chặt thân mình Dận Không, cất tiếng khóc nói:

-Đáp ứng ta, vĩnh viễn phải ở bên cạnh ta… Không được bỏ ta mà đi..

https://thuviensach.vn

Dận Không nghiêm túc gật đầu, đột nhiên Tôn Tam Phân ho khan, Dận Không cuốn quít buông Yên Lâm ra, trở thân mình đứng dậy.

Hứa công công đi vào, hướng Yên Lâm nói:

-Công chúa điện hạ, Tiết tướng quốc chuẩn bị đọc di chiếu, người nên ra ngoài một chút

Yên Lâm gật đầu, Hứa công công liền đở nàng đi ra ngoài. Ra đến cửa, Yên Lâm xoay người lại nói:

-Dận Không! Ngươi không đi ra sao?

Di chiếu của Tần đế Yên Uyên thật ra không liên quan gì với Dận Không, nhưng lấy thân phận hắn bây giờ, cũng có thể được tham dự một cách hợp tình hợp lí, nên Dận Không gật đầu, vội vàng đi theo ra ngoài

Dận Không cùng Yên Lâm trở lại linh đường, cùng nhau quỳ xuống, lúc này Tinh hậu đã xuất hiện tại linh đường. Tiết An Triệu cùng Bạch Quỹ trao đổi với nhau bằng ánh mắt, liền Tiết tướng quốc bước tới giữa linh đường tuyên đọc di chiếu:

-Vương thất không tạo, thiên hoạ không hối…..

Nội dung di chiếu , Dận Không sớm đã biết, nên ánh mắt hắn tập chung chú ý vào thái tử Yên Nguyên Tịch, thấy trên mặt Yên Nguyên Tịch ban đầu tràn ngập vẻ tin tưởng, đột nhiên trở nên tái nhợt, hai mắt hắn không thề tin điều vừa nghe, nhìn Tiết An Triệu. Yên Nguyên Tịch vô luận như thế nào cũng không thề tưởng tượng được, vào thời khắc mấu chốt , Tiết An Triệu đột nhiên thay đổi lập trường bấy lâu nay của mình

Hai mắt Yên Nguyên Tịch nhanh chóng được phủ lấp bởi niềm cừu hận và căm giận, hai tay nắm chặt, đang định đứng dậy

https://thuviensach.vn

Liền lúc này trong đám quần thần bước ra một người, chính là Hoàn Mật,thượng thư bộ lễ của Đại Tần, nổi tiếng là một vị quan liêm kiết, tính tình chính trực, người luôn ủng hộ thái tử kế vị ngôi đế , Hoàn Mật nói:

-Tiên hoàng lúc tại thế, đã định thái tử là người kế nhiệm ngôi đế, nay lúc lâm chung tại sao lại thay đổi?

Tiết An Triệu lúng túng nói:

-Hoàn đại nhân, di chiếu chính là từ khẩu truyền của hoàng thượng…

Hoàn Mật cười ha hả:

-Khá lắm! Chính là từ khẩu truyền! Tiên hoàng nói ra những lời này, lúc đó có những ai ở đó?

Hoàn Mật đưa mắt nhìn đám quần thần, nói lớn:

-Ta đi vào trong cung, tiên đế đã băng hà, chắc hẳn là Tiết tướng quốc thuỷ chung canh giữ bên cạnh tiên đế?

Sắc mặt Tiết An Triệu xấu hổ tới cực điểm, trước đây hắn cùng Hoàn Mật tập chung hô hào đám quần thần tại Chính Đức điện ủng hộ thái tử, bây giờ chính mình đảo ngược, trở thành mục tiêu thoá mạ của đám quần thần kia

Hoàn Mật nói:

-Phế trưởng lập thứ, chính là vi lễ. Thái tử chính là chân mệnh đế quân, ta tuyệt không thừa nhận di chiếu trong tay tướng quốc.

Bạch Quỹ cả giận nói:

-Phản nghịch! Hoàn Mật! Ngươi thân là đại thần của Tần quốc, cư nhiên dám đứng trước linh đường của tiên đế nói lời đại nghịch bất đạo, trong

https://thuviensach.vn

mắt ngươi chẳng lẽ không có coi tiên hoàng ra gì?

Hoàn Mật lạnh lùng nói:

-Hoàn mỗ trung thành, trời cao chứng giám. Hôm nay dù có chết tại đây vẫn nói lên sự thật, mỗ không muốn làm một tên gian thần tiểu nhân mưu cầu được sống mà nói ra lời dối trá

Trong đám quần thần có mấy người đứng lên, Yên Nguyên Tịch nét mặt hiện lên vài tia an ủi, hắn đứng dậy nói:

-Muốn bức tội người, thì lời nào nói không được. Nguyên Tịch ta vì nước xuất lực, vì phụ hoàng giãi ưu lo, tự thấy không có làm điều gì sai trái, phụ hoàng tuyệt đối không có khả năng lưu lại di chiếu này

Nãy giờ không lên tiếng , Tinh hậu đột nhiên lạnh lùng nói:

-Nguyên Tịch! Phụ hoàng ngươi lúc lâm bệnh, ngươi đến bên giường chỉ có vài lần, làm sao biết bệ hạ không lưu lại di chiếu này?

Yên Nguyên Tịch cười lạnh nói:

-Nguyên Tịch dù không có đang cơ đế vị cũng không có gì phải hối tiếc, chỉ là Nguyên Tịch e rằng Đại Tần , một mảnh giang sơn gấm vóc , vô cớ lại lọt vào tay ngoại nhân

Tinh hậu cười lạnh nói:

-Ngoại nhân? Chẳng lẻ trong mắt ngươi, chỉ có ngươi là con của bệ hạ, những người khác thì không phải?

Yên Nguyên Tịch cả giận nói:

-Phụ hoàng lâm trọng bệnh, mỗi lần ta đến thăm, ngươi đều ngăn trở. Hôm nay không biết từ đâu lại lấy ra di chiếu này,cũng không biết tư tâm

https://thuviensach.vn

tột cùng của ngươi là cái gì. Phụ hoàng đột nhiên băng hà, hoàng hậu hình như chưa nói với quần thần về nguyên nhân cái chết của người?

Tinh hậu lạnh lùng nói:

-Thái tử chẳng lẻ thật sự muốn biết nguyên nhân bệ hạ băng hà?

Nàng xoay người hướng Bạch Quỹ nói:

-Lỗ vương, ngươi đã mang tới hay chưa?

Bạch Quỹ cung kính nói:

-Khải bẩm hoàng hậu! Lỗ vương đã mang vào cung, đang chờ hoàng hậu phát lạc.

Yên Nguyên Tịch sắc mặt đột biến, năm đó chính hắn sai Lỗ vương cho Tần đế Yên Uyên phục dùng tiêu dao tán, việc xong,đã cho người đưa Lỗ vương sang Tấn quốc, tưởng rặng việc này trời biết, đất biết, chỉ hai người biết, nay không biết như thế nào lại rơi vào tay Bạch Quỹ

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Ngươi có còn muốn cùng Lỗ vương đương tràng đối chất?

Trên trán Yên Nguyên Tịch mồ hôi lạnh tuôn rơi xuống, nếu Lỗ vương đem việc này tiết lộ ra, sợ rằng nữa cơ hội chuyển mình cũng không có

Dận Không âm thầm cảm thấy kì quái, Tinh hậu lúc trước không tiết lộ điều gì, có thật Lỗ vương Yên Hưng thật sự đã rơi vào tay nàng, hay là nàng chỉ tung đòn gió cố ý nhiễu loạn tâm tư Yên Nguyên Tịch?

Yên Nguyên Tịch không ngừng xoay người về phía sau như tìm gì đó, Bạch Quỹ nói:

https://thuviensach.vn

-Thái tử chắc chờ Đỗ Bằng thống lĩnh đám thị vệ đến đây mưu phản

Ánh mắt Yên Nguyên Tịch lộ ra vẻ sợ hãi cực kì:

-Ngươi….

Bạch Quỹ cười lạnh nói:

-Ta đã ra lệnh cho thống lĩnh ngự lâm quân Chu Siêu bắt gọn Đỗ Bằng cùng đám nghịch tặc, thái tử chờ bọn họ, sợ rằng họ không thể tới đây rồi.

Yên Nguyên Tịch mặt đổ mồ hôi ròng rã, Tinh hậu nắm cục diện sâu sắc hơn hắn tưởng tượng rất nhiều

Chứng kiến thấy tình thế không tốt, mấy người đứng bên cạn Hoàn Mật lặng yên lui xuống, chỉ còn Hoàn Mật vẫn đứng im lặng chỗ cũ.

Tinh hậu lạnh nhạt nói:

-Hoàn đại nhân còn có điều gì muốn nói?

Hoàn Mật tiến về phía trước hai bước, ánh mắt như thiêu cháy Tiết An Triệu, miệng nói:

-Tiết tướng quốc chẳng lẻ không nhớ tới ân sũng của tiên hoàng, ngày đó hai người chúng ta trước mặt tiên hoàng ,đã một phen đính ước hiệp trợ thaí tử, hôm nay hà cớ gì người lại đột nhiên trở mặt?

Tiết An Triệu hổ thẹn trong lòng, không dám đối mặt nhìn ánh mắt hắn.

Bạch Quỹ cả giận nói:

-Hỗn trướng! Bệ hạ linh cữu còn đó, ngươi lại đứng trước buông lời hồ đồ. Người đâu! Bắt hắn lại, đem hăn ra khỏi chổ này.

Hoàn Mật ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

-Bạch đại tướng quân, ngươi thật là uy phong lẫm liệt!

Hắn đưa ngón tay chỉ Bạch Quỹ nói:

-Chiến sự nơi biên cảnh vô cùng cấp bách, ngươi thân là hộ quốc tướng quân, lại không để ý tới an nguy của quốc gia,dám lẻn vào Tần đô, ý đồ phế bỏ thái tử, cũng không biết đến tột cùng ngươi làm việc này, đạt được lợi ích gì?

Bạch Quỹ cả giận nói:

-Đánh giặc ngoài, thì phải an ổn bên trong, Bạch mỗ một lòng vì nước, nếu không kịp về Tần đô dẹp yên chuyện này, mấy người các ngươi là một bầy thần tặc tử dám làm nhục thánh mệnh, làm cho tiên đế phải ôm hận nơi cửu tuyền

Ngoài cửa bốn gã cầm đao vọt tới, bao quanh Hoàn Mật lại, hắn cả giận nói lớn:

-Ta lại Đại Tần thượng thư, ai dám bắt ta.

Bốn gã hộ vê thấy uy thế của Hoàn Mật do dự không dám tiến lên. Hắn xông ra chỉ vào đám quần thần đang cúi đầu nói lớn:

-Các ngươi đều là lũ ham sống sợ chết, giương mắt nhìn cơ nghiệp tiên đế một tay sáng lập ra, nay tiêu huỷ trong tay đám nghịch tặc này

Ánh mắt hắn nhìn tới đâu, đám quần thần liền vội tránh, không dám đối mặt

Dận Không âm thầm than thở, Hoàn Mật con người này có thể nói là một trang hảo hán

Hoàn Mật quỳ rạp xuống đất, hướng linh đường Tần đế Yên Uyên, cung kính xá ba lạy, đột nhiên đứng dậy hướng Tinh hậu vọt tới

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ kịp thời che phía trước Tinh hậu, liền thấy Hoàn Mật một đầu đánh vào cái trụ gần bên, máu tươi trên trán bắn ra, moi người tại linh đường cơ hồ đều nhắm mắt lại, đau lòng không dám nhìn cảnh tượng này

Hoàn Mật tay chân không ngừng co quắp, miệng lẩm bẩm nói:

-Ta… lấy máu… tiễn đưa .. hoàng thượng..

Trong mắt dần mất đi nét tinh anh, hô hấp dần hoàn toàn đình trệ

Tiết An Triệu cắn môi, đôi mắt tràn đầy lệ nóng, hắn đột nhiên quỳ xuống, tất cả mọi người đều hiểu, hắn quỳ không phải vì Tần đế mà chính là vì Hoàn Mật.

Tinh hậu buồn bả thở dài một hơi nói:

-Hoàn đại nhân là một đại thần tận trung vì nước, mọi việc đều do tiểu nhân gian thần hãm hại

Náng hướng Bạch Quỹ nói:

-Bạch tướng quân, ngươi cho người hậu táng Hoàn đại nhân

Bạch Quỹ gật đầu đáp ứng

Cái chết của Hoàn Mật không có kích khởi đám quần thần, mà ngược lại làm cho bon họ nhận ra, nếu có phản ứng thì sẽ nhận được kết quả như Hoàn Mật, đám quần thần không ai dám lên tiếng phản đối một lần nữa

Tiết An Triệu run giọng đọc hết di chiếu, Yên Nguyên Tịch tựa hồ mất đi hết duệ khí ngày xưa, sắc mặt xanh đen, quỳ gối tại chỗ

Bạch Quỹ bước đi tới trước mặt Yên Nguyên Tông, quỳ rạp xuống, miệng nói:

https://thuviensach.vn

-Thần Bạch Quỹ khấu kiến hoàng thượng vạn tuế! Vạn vạn tuế!

Hắn hành động đầu tiên, đám quần thần thấy vậy, tranh nhau tới khấu kiến quỳ lạy Yên Nguyên Tông

Tinh hậu nhìn thấy đại cục đã định, bất giác khuôn mặt lộ ra nét tươi cười

Dận Không cùng Yên Lâm quỳ gối, lẳng lặng nhìn Yên Nguyên Tông, hắn thuỷ chung vẫn không thấy vui vẻ, nét mặt đượm sầu lo cùng với sự bất đắc dĩ. Dận Không đột nhiên có chút đồng cảm với hắn. Hàng vạn người đều ham muốn ngôi hoàng đế, nhưng đối với Nguyên Tông mà nói nó chỉ là một cái khoá ràng buộc hắn một cách vô hình mà thôi

Thi thể Hoàn Mật được đem xuống, trên mặt đất vẫn còn lưu lại một ít máu chưa khô. Cái chết của hắn chẳng những không giúp gì cho Yên Nguyên Tịch mà còn có tác dụng răn đe nhóm quần thần có ý nghĩ chống đối trong đầu

Ngày hôm sau, Dận Không cùng Tôn Tam Phân rời khỏi hoàng cung, Yên Nguyên Tông đăng cơ, đại sự đã định, tiếp tục lưu lại cũng không có tác dụng gì

Tôn Tam Phân quay đầu nhìn lại hoàng cung, thở ra một hơi nhẹ nhỏm, nói:

-Lão phu còn tưởng rằng không có cơ hội rời khỏi nơi đây nữa chứ!

Dận Không cười nói:

-Chuyện lần này làm khổ cực Tôn tiên sinh rồi.

Tôn Tam Phân nói:

-Mấy ngày sắp tới, hoàng cung tất nhiên vẫn còn phong ba bão táp, chúng ta rời xa nó, chính là điều tốt.

https://thuviensach.vn

Dận Không gật đầu, từng bước từng bước Tinh hậu nhất định sẽ đối phó với Tiết An Triệu, Kỳ vương lên ngôi với sự trợ giúp của Bạch Quỹ mấy ngày này việc ổn định triều chính tất sẽ có biến hoá dị thường

Ngã tư chính của Tần đô, người qua lại đều bị ngự lâm quân xét hỏi, dân chúng được tin Tần đế Yên Uyên băng hà , nét mặt ai cũng sầu thảm, lo lắng

Xe ngựa đang trên đường trở về Phong Lâm Các, Dận Không đột nhiên nhớ đến Trần Tử Tô, chuyện này dưới sự chỉ bảo của hắn, mới làm thoát khỏi một phen máu đổ khắp nơi, có lẽ nên đi bái phỏng hắn, đem tình hình trước mắt thuật lại

Tôn Tam Phân thấy thái độ Dận Không đối với Trần Tử Tô vô cùng coi trọng, liền đồng ý đi cùng hắn

Hai người Dận Không đi tới hàn xà của Trần Tử Tô, cửa nhà khép hờ, một vị trung niên mỹ phụ đang ngồi bên trong, Dận Không đoán ra , chắc là phu nhân của Trần Tử Tô

Dận Không nhẹ nhàng đứng trước cửa nói:

-Xin cho hỏi,Trần tiên sinh có ở nhà không?

Trần phu nhân ôn nhu nói:

-Tướng công mới đi ra ngoài, lập tức sẽ quay về ngay, ngài có phải là Bình vương điện hạ?

Dận Không cười gật đầu, quan sát thấy nàng thuỷ chung nhìn chằm chằm hướng khác, đôi mắt không chút thần thái, xem ra Trần Tử Tô nói nàng bị mù quả nhiên là sự thật.

-Bình vương! Xin mời vào

https://thuviensach.vn

Trần phu nhân nhẹ giọng nói

-Dân phụ thân thể mang bệnh, không thể đứng dậy tiếp khách

Hai người Dận Không nhìn nhau, rồi bước vào. Trần phu nhân trông hơn ba mươi tuổi, có lẽ do bệnh tật suốt ngày ở trong nhà, nên sắc mặt hơi tái

-Mời ngồi, trên bàn có trà, Bình vương cứ tự nhiên dùng

Dận Không nhìn trên bàn hình như chuẩn bị đầy đủ, chẳng lẻ Trần Tử Tô biết hắn sẽ đến đây?

Trần phu nhân ôn nhu cười nói:

-Tử Tô nói có thề hôm này Bình vương sẽ tới, quả nhiên là không sai.

Dận Không cười nói:

-Trần tiên sanh đoán trước được sự việc, quả thật là kỳ tài trong thiên h

Trần phu nhân nói:

-Trong thiên hạ , người khen Tử Tô như vậy , sợ rằng chỉ có Bình vương và dân phụ hai người mà thôi

Giọng nói của nàng có chút nuối tiếc

Tôn Tam Phân đột nhiên nói:

-Trần phu nhân bị tê liệt bao nhiêu năm rồi?

Trần phu nhân nhíu đôi chân mày lại nói:

-Năm năm trước, Dân phụ trong lần đi tảo mộ phụ thân, bị nhiễm phong hàn, sau đó nằm bệnh lâu ngày liền bị tê liệt

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân nói:

-Lão phu bất tài, xin xem mạch cho phu nhân!

Dận Không thầm mừng rỡ, Tôn Tam Phân y thuật cao thâm, hy vọng có thể trị khỏi bệnh cho Trần phu nhân được

Trần phu nhân gật đầu, đưa tay ra

Tôn Tam Phân cẩn thận xem xét mạch, trầm ngâm một chút, nói:

-Bệnh tình của phu nhân, có thể trị được

Trần phu nhân giọng run rẫy nói:

-Tiên sinh nói là….

Tôn Tam Phân tràn ngập tự tin nói:

-Lão phu mặc dù không nắm chắc trị cho phu nhân khôi phục như lúc ban đầu, bất quá trãi qua trị liệu có thể đi lại được thì không khó.

-Tiên sinh nói thế có thật không?

Ngoài cửa truyền đến tiếng vui mừng lẫn sợ hãi của Trần Tử Tô, hiển nhiên hắn vừa nghe được câu nói của Tôn Tam Phân

Tôn Tam Phân mỉm cười gật đầu, Trần Tử Tô liền quỳ xuống hành lễ, Dận Không cùng Tôn Tam Phân cuốn quít đở hắn đứng dậy

Trần Tử Tô run giọng nói:

-Nếu tiên sinh có thể trị cho hiền thê hai chân lành lặn, Trần Tử Tô nguyện làm thân trâu ngựa để báo đáp tiên sinh

Tôn Tam Phân nói:

https://thuviensach.vn

-Trần tiên sinh muốn tạ ơn thì nên tạ ơn Bình vương điện hạ

Tôn Tam Phân đem cái nhân tình này cho Dận Không.

Trần Tử Tô muốn nói lời cảm ơn với Dận Không, hắn liền phất tay nói:

-Dận Không lần này tới đây là có chút chuyện hướng Trần tiên sinh thỉnh giáo

Trần Tử Tô mời hắn và Tôn Tam Phân ngồi xuống

Dận Không đem chuyện trong cung phát sinh , hết thảy kể hết ra, Trần Tử Tô khi nghe không ngừng gật đầu

Dận Không mê hoặc nói:

-Dận Không có một việc suy nghĩ mãi mà không nhìn thấu được. Nếu như Tinh hậu thù hận Tiết An Triệu cùng nhóm quần thần kia, sao không một lần diệt trừ, mà còn lưu lại hậu hoạn như thế

Trần Tử Tô lạnh nhạt cười nói:

-Bình vương suy nghĩ thử, chính biến lần này ngoài trừ Tinh hậu ra, còn có nhân vật nào dành được lợi ích lớn nhất

Dận Không đột nhiên nhớ tới Bạch Quỹ, lền bật thốt lên :

-Bạch Quỹ!

Trần Tử Tô gật đầu nói:

-Nêu Trần mỗ không đoán sai, Tinh hậu nhất định ý thức được trãi qua vụ việc này, địa vị Bạch Quỹ càng lúc càng lớn, nếu để cho hắn tự do phát triển, sợ rằng sẽ mất đi sự khống chế. Lưu lại Tiết An Triệu cùng đám quần thần, trên danh nghĩa là tránh đổ máu, cho đám quần thần một cơ hội thay

https://thuviensach.vn

đổi, nhưng thực tế là vì phân bố quyền lực sau này, nhằm kiềm chế bớt Bạch Quỹ

Dận Không chợt hiểu ra, Tinh hậu quả nhiên suy nghĩ cao hơn hắn rất nhiều lần

Trần Tử Tô nói:

-Chỉ tiếc… Tinh hậu tính như thế, vị tất đã thành công

-Tiên sinh nói như thế nào?

Trần Tử Tô đứng dậy, mắt nhìn về hướng hoàng thành xa xa, nói:

-Bên ngoài xem ra có vẻ Tinh hậu đã thuận lợi đoạt quyền, nhưng chính thức giành lợi ích và quyền lực lớn nhất lại là Bạch Quỹ. Tinh hậu không có uy tín có có thể sai bảo quân đội, hơn nữa phế trưởng lập thứ đã mất đi lòng người. Tinh hậu đã sớm mất đi sự khống chế toàn bộ cục diện, rất nhiều chuyện có thể phát sinh sau này mà Tinh hậu không thể ngăn cản được

Dận Không được Trần Tử Tô chiết giãi tình huống có thể xảy ra, suy tư một chút liền nói:

-Nếu Bạch Quỹ thật sự như lời tiên sinh nói, Tinh hậu chẳng phải là gặp nguy cơ còn lớn hơn lúc trước

Trần Tử Tô gật đầu nói:

-Vô luận Tinh hậu có làm cách nào, Bạch Quỹ nhất định không buông tha Tiết An Triệu

Dận Không cười nói:

https://thuviensach.vn

-Tinh hậu cũng không buông tha hắn, Tiết An Triệu cùng với thái tử mà chết đi, thì mục tiêu của nàng sẽ là hắn

Trần Tử Tô nói:

-Bạch Quỹ xuất thân từ quân đội, là người lãnh khốc vô tình, hắn sẽ bằng mọi cách thanh trừ phe cánh của thái tử cùng Tiết An Triệu , Tần đô sắp tớ sẽ có một hồi tinh phong huyết vũ

Dận Không có chút lo lắng, nói:

-Xem ra chuyện này, ta phải nhắc nhở Tinh hậu một tiếng

Trần Tử Tô cười thâm thuý nói:

-Bình vương điện hạ chẳng lẽ không nhìn ra, đây mới chính là cơ hội của người sao?

Dận Không khó hiểu nhìn Trần Tử Tô, nhất thời không đoán ra được suy nghĩ của hắn.

Trần Tử Tô nói:

-Nếu Tinh hậu độc lãm triều chánh, nắm quyền lực trong tay, đối với điện hạ vị tất đã là chuyện tốt

Dận Không chợt hiểu ra, tình thế của hắn cùng Tinh hậu. Nếu Tinh hậu thuận lợi nắm thực quyền, trong mắt Tinh hậu hắn sẽ không còn có tác dụng, thỏ chết giết chó săn, mà hắn lại đang biết những điều không nên biết, tất sẽ mang hoạ sát thân bất cứ lúc nào

Trần Tử Tô nói:

-Điện hạ nếu muốn tại Tần đô bình an sinh tồn, tất phải trở thành nhân vật trung tâm trong nhánh quyền lực của Tinh hậu

https://thuviensach.vn

Trần Từ Tô mỉm cười nói:

-Mưu kế thâm sâu, thì cũng không qua ý trời. Tinh hậu lúc này chắc cảm thụ được ý nghĩa của câu nói này

Dận Không cùng Tôn Tam Phân trở về Phong Lâm Các thì trời đã vào giữa trưa. Dao Như và Thái Tuyết thấy bọn họ trở về an toàn vô cùng mừng rỡ. Tin Tần đế băng hà sớm đã truyền đi khắp nơi, hai nàng cũng đã biết, nên trong lòng vô cùng lo lắng, nay thấy hai người Dận Không trở về, coi như tâm trạng nặng nề mấy ngày qua được giãi thoát

Dao Như chạy lên nắm tay Dận Không, đầu tựa vào vai hắn, mặt cười rạng rở, Thái Tuyết lẳng lặng đứng phía sau nhìn hắn mỉm cười, ánh mắt toát lên niềm vui vô hạn

Tôn Tam Phân cười nói:

-Bây giờ thứ ta muốn nhất là được ăn món ăn do Thái Tuyết nấu

Thái Tuyết vui vẻ nói:

-Tôn tiên sinh đợi chút, Thai Tuyết lập tức đi làm cho người.

Dao Như nhẹ giọng nói:

-Công tử hình như đêm qua không ngủ? Dao Như đi chuẩn bị giường cho người

Dận Không nhẹ nhàng ôm lấy nàng, siết chặt lại, thấp giọng nói:

-Vậy nàng cần phải đi theo ta

Dao Như cười xấu hổ, mặt ửng đỏ, cuốn quít cúi đầu xuống, hướng phòng ngủ của Dận Không chạy đi

https://thuviensach.vn

Dận Không ha hả cười to, Tôn Tam Phân nhịn không được lắc lắc đầu. Dận Không đột nhiên nhớ ra hai mảnh lụa phát hiện từ bức Xuân Cung đồ, liền kéo Tôn Tam Phân đi tới thư phòng

Tôn Tam Phân cầm lấy mảnh lụa hoạ hình nhân trần truồng nhìn hồi lâu, mới nói:

-Đây chính là đồ phổ tu luyện nội công, các đường màu đỏ chính là huyệt đạo cùng kinh mạch

Dận Không dấy lên một ham muốn, từ lần trước bị đám Kỳ vương môn khách hạ nhục, hắn bỗng nhiên có hứng thú với ý định tu luyện võ công, nay lại có trong tay đồ phổ võ công mà thuộc loại cực kì quý báu và lợi hại, nếu không hiếm thấy thì làm sao có thể Tề quốc đại phú thương Quản Thư Hành động tâm cơ chứ

Tôn Tam Phân nói:

-Công tử từ chổ nào có được thứ này?

Dận Không cười nói:

-Cái này được dấu trong hoạ trục của bức Xuân Cung đồ, vốn ban đầu ta tưởng cái này chính là thuật phòng trung, bây giờ xem ra chính là tâm pháp võ công

-Công tử muốn học võ?

Tôn Tam Phân có chút hiếu kỳ hỏi

Dận Không gật đầu:

-Trong tình thế loạn lạc này, nếu không có vũ kĩ sợ rặng khó giữ được mình

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân gật đầu đồng ý

-Công tử nói có lý, lão phu mặc dù đối với võ công không hiểu rõ cho lắm , nhưng bức đồ phổ này hoạ kinh mạch cùng huyệt đạo, lão phu có thể nghiên cứu chút, rồi giãi đáp cho công tử.

Tôn Tam Phân y thuật tinh thông, thuật châm cứu lại cao siêu,đương nhiên nắm rõ huyệt đạo và kinh mạch trên cơ thể

Qua một đêm không ngủ, tâm thần có chút mệt mõi, ăn xong bữa trưa, Dận Không liền vào phòng ngủ một giấc, tỉnh lại thì đã vào đêm. Dao Như dưới ánh đèn, đang may cho hắn bộ đồ mới. Dận Không lăng yên đi tới, ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, Do bị bất ngờ, nàng liền kinh hãi, kim may liền đâm trúng vào ngón tay

Dận Không cuốn quít nắm tay nàng, đem ngón tay bị kim châm, ngậm vào miệng, Dao Như thẹn thùng, ôn nhu nói:

-Công tử hù doạ nô tỳ……

Dận Không áy náy nói:

-Do ta lỗ mãng, làm cho nàng bị thương

Nói xong hắn cúi xuống hôn vào đôi môi anh đào của nàng một cái thật sâu

Dao Như : “ A!” lên một tiếng, ngả vào lòng hắn, Dận Không bồng nàng lên, nói nhẹ vào tai:

-Bức hoạ kia, ta đã nghiên cứu kỹ, nay chúng ta phải thực hành một chút..

Dao Như dấu cái trán trong lòng hắn, hơi thở nhẹ giọng rên rỉ, làm cho hắn càng thêm động tình

https://thuviensach.vn

Hai người trên giường vừa mới cởi bỏ quần áo, thì nghe tiếng gõ cửa phòng vang lên, Thái Tuyết bên ngoài nói:

-Công tử! Có Mộ Dung cô nương muốn gặp công tử

Dận Không có chút bối rối, Mộ Dung Yên Yên này đến đây chắc là muốn thám thính tình hình trong cung. Không thể làm gì khác hơn , hắn đành buông cái thân thể mềm mai nhưng nóng như lửa đốt của Dao Như ra, tay vuốt nhẹ ngực nàng, thấp giọng nói:

-Nàng chờ chút, ta lập tức quay lại

Dao Như vươn hai tay quấn lấy thân hình Dận Không, dịu dàng nói:

-Công tử để Dao Như như thế này mà chờ sao?

Ghịt chặt hắn xuống, cái lưỡi thơm tho ướt át cùa nàng lướt nhẹ trên ngực hắn

Dận Không đối diên với cảnh này, không thề kìm chế được, thấp giọng nói:

-Ta như thế nào mà bỏ được…

Nói xong , hắn liền dung nhập vào thân thể say lòng người của Dao Như

Dận Không đi tới thư phòng, nhìn thấy Mộ Dung Yên Yên đang quan sát mấy bức thư pháp treo trên tường, Thai Tuyết thấy hắn, liền chạy đi pha trà

-Mộ Dung cô nương đêm khuya ghé tệ xa, chẳng biết có chuyện chi quan trọng?

Dận Không mỉm cười đi tới sát bên người Mộ Dung Yên Yên

Mộ Dung Yên Yên lạnh nhạt cười:

https://thuviensach.vn

-Yên Yên không biết điện hạ buổi chiều mà vẫn còn vất vả như thế, lại mới mạo muội ghé thăm, xin thứ lỗi!

Hắn nghe ra trong lời nói nàng có hàm ý châm chọc, trên mặt không khỏi có chút nóng lên, cuốn quít mời nàng ngồi xuống

Cũng may, Mộ Dung Yên Yên liền thay đổi chủ đề:

-Yên Yên đến đây lần này, chính là muốn hỏi Bình vương điện hạ một chuyện. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

-Mộ Dung cô nương cho chuyện gì xin nói rõ, Dận Không nếu biết nhất định nói hết

Hắn làm ra bộ dáng thành khẩn

Mộ Dung Yên Yên cười mỉm nói:

-Lần trước Bình vương điện hạ từng nói với Yên Yên , Tần đế Yên Uyên trong vòng hai mươi ngày sẽ khang phục, sao bậy giờ hắn đã băng hà?

Dận Không xấu hổ , ho khan một tiếng,cười nói:

-Thế sự khó liệu trước được, không nghĩ tới Tần đế là mệnh bạc đến như thế

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Hai ngày qua, trong cung phong vân biến đổi, Bạch Quỹ hiệp trợ Kỳ vương đăng cơ, thái tử Yên Nguyên Tịch bị truất phế, tình hình trong cung như thế nào, Bình vương điện hạ chắc là người rõ ràng nhất?

Dận Không gật đầu nói:

-Tình hình trước mắt, quả thật ta có biết một ít.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên muốn hỏi Binh vương một việc, vừa được tin Đại Tần thượng thư Hoàn Mật ,lấy cái chết chống lại Tinh hậu. Thi thể của hắn vừa bị tướng quân Bạch Quỹ đem treo ở ngọn môn, nhằm răn đe thiên hạ

Dận Không ngẫn ra, hắn rõ ràng nghe Tinh hậu nói qua, muốn Bạch Quỹ hậu táng Hoàn Mật, bậy giờ lại làm như vậy, không biết ý Bạch Quỹ muốn gì

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Hoàn Mật là người cương trực, ghét nịnh nọt, là một vị quan thanh liêm chính trực, sau khi chết lại bị Bạch Quỹ làm nhục như thế, người này quả là hèn hạ đến cực điểm. Chẳng những hắn đem thi thể treo lên ngọ môn, còn hạ lệnh tra xét phủ đệ , Hoàn gia ba mươi hai nhân khẩu toàn bộ bị giam vào thiên lao

Dận Không hít một ngụm lãnh khí, Trần Tử Tô quả nhiên phân tích như thần, Bạch Quỹ làm vậy rõ ràng không coi Tinh hậu vào mắt

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Yên Yên muốn nhờ Bình vương, phía sau cầu tình cho Hoàn thị, bỏ qua cho đám cô nhi quả phụ một mạng

Dận Không trầm ngâm một chút ,rồi nói:

-Không biết Mộ Dung Cô nương với Hoàn Mất có quan hệ gì?

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Tiểu thư của Hoàn đại nhân Hoàn Tiểu Trác chính là tri kỹ của Yên Yên, xin Bình vương trượng nghĩa cứu giúp

https://thuviensach.vn

Dận Không gật đầu, Mộ Dung Yên Yên lấy từ trong ống tay áo ra tấm ngân phiếu mười vạn lướng, đặt lên bàn nói:

-Nếu chừng này không đủ, Bình vương cứ nói thẳng

Dận Không nghiêm mặt nói:

-Mộ Dung cô nương xem ta là hạng người nào?

Hắn đem tấm ngân phiếu đẩy trả lại cho Mộ Dung Yên Yên

Nàng cũng không nhận lại, nhẹ giọng nói:

-Số ngân lượng này chính là dành cho Bình vương chi dụng trong việc đó, xin người chớ từ chối

Nàng nói tiếp:

-Yên Yên vừa mới nhận được tin tức, thái tử đã bị trục xuất khỏi Tần đô, Tiết An Triệu cũng đang bị giam lỏng, tình thế Tần đô càng lúc càng nghiêm trọng

Dận Không vạn van lần không thể nghĩ ra, chỉ trong thời gian ngắn như vậy mà sự việc lại biến hoá nhanh như thế, xem ra Tinh hậu thật sự đã mất quyền khống chế cục diện

Tiễn Mộ Dung Yên Yên ra về, Dận Không lập tực thay quần áo, cho người chuẩn bị xe ngựa vào cung, Thái Tuyết đi tới gần hắn, nhẹ giọng nói:

-Công tử! Xin hãy cẩn thận!

Dận Không gật đầu nói:

-Nàng yên tâm, ta biết chiếu cố bản thân mình

Thái Tuyết nói:

https://thuviensach.vn

-Có một số việc không phải cứ cố sức là làm được, công tử không nên miễn cưỡng…

Đôi mắt của nàng tràn ngập lo lắng, khẳng định nàng đã biết chuyện Mộ Dung Yên Yên nhờ hắn cầu cứu cho Hoàn thị, cho nên khuyên hắn nếu không được thì buông, không nên dấn thân mình vào vòng nguy hiểm

Dận Không vuốt nhẹ mặt nàng, cười nói:

-Ta nghe nàng, nhất định sẽ bình an quay về

Thái Tuyết thẹn thung, cắn nhẹ môi dưới. Dận Không đột nhiên nhớ tới khuôn mặt xinh đẹp khi xưa của nàng, khi chuyện này qua đi nhất định phải xoá bỏ dị dung thuật trên mặt nàng

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 19: Mất Khống Chế

Hoàn Mật cả nhà sống chết đối với Dận Không không hề quan hệ, hắn muốn vào cung diện kiến Tinh hậu chỉ vì lo lắng cho Tinh hậu đang lúc bất lực cô độc, lúc này chính nàng cần được người khác quan tâm nhất.

Cảnh tượng hoàng cung vẫn như xưa không có gì thay đổi kể từ lúc Tần đế Yên Uyên băng hà, chỉ có khác, ngự lâm quân canh gác nghiêm ngặt hơn. Xe ngựa vào đến cửa ngọ môn, Dận Không vén màn xe lên xem, quả nhiên có một thi thể được treo trên cao, ánh trăng chiếu rọi lên thi thể tạo một cái bóng dài trên mặt đất, khung cảnh xung quanh vô cùng thê lương.

Dận Không thầm thở dài một tiếng, Hoàn Mật vốn tính lấy mạng mình để kích khởi đấu chí đám quần thần , không ngờ bị chính Bạch Quỹ lấy cái chết của mình làm công cụ trấn nhiếp văn võ bá quan.

Tại Dục Đức cung, các cung nữ và thái giám vận tang phục vẫn đi tới đi lui, nhưng Dận Không lưu ý thấy ngoài trừ mấy quan viên phụ trách lễ nghi trong triều, thì hầu hết các đại thần đều đã rời đi. Tần đế Yên Uyên vừa mới chết, theo lẽ thường, vương tôn đại thần phải tập chung tai chổ này, bên cạnh linh đường , không lẻ đã xảy ra chuyện gì?

Mang theo một bụng nghi ngờ,Dận Không hướng cửa Dục Đức cung bước vài bước , liền đụng Hứa công công đang mang khay thức ăn đi ra. Thấy Dận Không, Hứa công công liền thở dài nói:

-Hoàng hậu nương nương hai ngày nay đã không ăn gì…

Dận Không đưa tay tiếp lấy khay thức ăn nói:

https://thuviensach.vn

-Để ta đi khuyên nhủ người.

Hứa công công nói:

-Hoàng thượng cùng Bạch tướng quân đến Chính Đức diên để thương nghị về việc tang lễ, các đại thần đa số đều qua bên đó, ở đây lại vô cùng vắng vẻ

Dận Không nói:

-Hứa công công, ngài tuổi tác đã cao, nên bảo trọng thân thể, hoàng hậu sau này còn dựa vào chiếu cố của người.

Hứa công công cuốn quít gật đầu nói:

-Vừa rồi, Tam hoàng tử và các công chúa có đến vấn an, nhưng hoàng hậu nổi giận đuổi bọn họ đi rồi.

Dận Không gật đầu, nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào,một cơn gió lánh từ phía sau lưng thổi tới, cả đại sảnh tràn ngập những tấm lụa màu trắng theo gió bay lên, hắn kiềm chế không được, chợt rùng mình một cái

Cả đại điện trống trơn, chỉ có một cung nữ đang ngồi canh chừng linh đường, Dận Không liền bước vào nội đường bên trong

Tinh hậu đang ngồi bên lặng lặng bên cạnh quan tài của Tần đế, hai mắt thất thần nhìn về phía trước, dường như có chút ngây dại. Dận Không đem khay thức ăn đặt bên cạnh , cung kính nói:

-Mẫu hậu!

Tinh hậu lúc này mới đình thần, giọng nói hơi kinh hãi:

-Dận Không! Ngươi… Ngươi vào khi nào?

https://thuviensach.vn

Âm thanh của nàng có chút yếu ớt, vô lực

Dận Không nhẹ giọng nói:

-Thần nhi vừa mới tới.

Tinh hậu thở dài một tiếng nói:

-Ta còn không biết bây giờ là ngày hay đêm nữa…

-Lúc này vẫn còn là đêm khuya!

Đôi mi thanh thú của Tinh hậu nhíu lại, từ ghế đứng lền, nàng đột nhiên thốt lên một tiếng, thân hình suýt té , Dận Không cuốn quít tiến lên ôm cái eo nhỏ nhắn của nàng lại, thân thể mềm mại cọ sát người hắn, làm cho hắn hơi cảm thấy rung động

Dận Không đỡ Tinh hậu trở về ghế ngồi, nàng cười khổ nói:

-Không nghĩ tới lại ngồi lâu đến thế, chân đã tê rần hết

Dận Không ngồi xuống đất, nói:

-Mẫu hậu! Thần nhi giúp người lưu thông huyết mạch

Tinh hậu gật đầu, không phản đối. Trong lòng Dận Không cảm thấy vô cùng mừng rỡ, hai tay nâng chân nàng lên đặt trên đầu gối của hắn

Mặc dù cách một lớp lụa, nhưng Dận Không cũng cảm nhận bàn chân mượt mà của nàng. Hắn chăm chú xoa nắn hai bàn chân Tinh hậu,nàng dùng sức cắn môi dưới, cuối cùng không kìm được, thốt lên tiếng ngâm khẽ.

Dận Không giảm bớt lực lại, ân cần nói:

-Mẫu hậu, có phải là thần nhi mạnh tay.

https://thuviensach.vn

Tinh hậu lắc đầu nói:

-Ngươi xoa bóp thật là thoải mái, cảm giác tê dại đã giảm đi rất nhiều

Dận Không nhân cơ hội nói:

-Mẫu hậu hình như có tâm sự trong lòng, chẳng biết là chuyện gì?

Tinh hậu thở dài, trong đôi mắt đẹp hình như có nước, nàng ngơ ngác nhìn ánh nến , một hồi lâu mới nói:

-Ngươi nữa đêm vào cung, chắc không chỉ vì cúng tế hoàng thượng chứ?

Dận Không gật đầu nói:

-Thần nhi xem ra không thể gạt mẫu hậu rồi, Dận Không lần này tới đây là muốn mẫu hậu buông tha tính mạng cho một nhà Hoàn thị.

Thân thể Tinh hậu có chút chấn động, nắm chặt tay ghế nói:

-Ta không phải đã hạ lệnh hậu táng Hoàn Mật sao?

Dận Không thấp giọng nói:

-Thi thể Hoàn Mật nây giờ đang bị treo trên cửa ngọ môn, Hoàn thị cả nhà đều bị tống vào thiên lao.

Tinh hậu vỗ mạnh lên tay ghế, phẫn nộ cực điểm, nét mặt tức giận pha lẫn sự bất đắc dĩ, nói:

-Nhất định là Bạch Quỹ làm chuyện này…

Dận Không thấp giọng nói:

-Mẫu hậu chẳng lẻ để cho Bạch tướng quân tuỳ ý hành sự?

https://thuviensach.vn

Tinh hậu thở dài một hơi nói:

-Bạch Quỹ trong tay nắm binh quyền, ta vốn muốn lợi dụng hắn để đánh bại thái từ cùng Tiết An Triệu, không nghĩ tới hắn mượn chuyện này, dấy động can qua….

Nàng cười nhẹ lộ vẻ đau buồn nói tiếp:

-Ngươi sợ rằng còn chưa biết, hắn trong một ngày đã mượn danh Nguyên Tông sát hại bảy trọng thần trong triều… Trên căn bản là không có xem ta trong mắt

Ánh mắt Tinh hậu tràn ngập sự căm hận lẫn hối tiếc

Dận Không đứng dậy,nhẹ nhàng vuốt ve vai nàng , Tinh hậu nói:

-Đành phải nhẫn nhịn, ta không thể làm gì khác hơn là chờ Nguyên Tông chính thức đăng cơ, rồi sẽ tính tiếp

Dận Không thấp giọng an ủi:

-Bạch Quỹ mặc dù thích nắm quyền lực, nhưng nếu muốn củng cố địa vị vững chắc tại Đại Tần trước tiên phải ủng hộ Nguyên Tông lên ngôi, trong khoảng thời gian tới, chắc chắn không có lòng mưu phản, mẫu hậu không cần quá lo lắng

Tinh hậu vỗ nhẹ vào bàn tay Dận Không, nói:

-Lúc nguy nan, ta là người trong cuộc nên không rõ tình thế cục diện trước mắt, lại không có ai giúp ta phân ưu, thật may mắn khi có ngươi bên cạnh

Dận Không cất giọng thâm tình:

https://thuviensach.vn

-Ân của mẫu hậu như tái tạo, dù có lệnh cho thần nhi vào dầu sôi lửa bỏng, thần nhi vẫn nguyện can tâm tình nguyện

Tinh hậu có chút cảm động, nhẹ nhàng cầm tay hắn, Dận Không không kìm nổi cảm xúc trong lòng, từ phía sau đột nhiêm ôm nhẹ thân thể mềm mại của nàng vào lòng.

Thân thể nàng có chút run rẫy, chậm rãi quay đầu lại, ánh mắt hiện lên vẻ ngạc nhiên, nhưng không có nét phẫn nộ, Dận Không thấp giọng nói:

-Trong lòng Dận Không lúc nào cũng nghĩ về mẫu hậu

Những lời này quả thật là hắn nghĩ sao nói vậy, đối với Tinh hậu, Dận Không luôn luôn ngưỡng mộ

Nghe lời hắn vừa nói, ánh mắt của nàng thoáng rung động, Dận không liền nắm bắt ngay tâm tình đang xao động của nàng

Hắn biết rõ đây là lúc Tinh hậu cô độc và bất lực nhất, cũng là lúc ý chí của nàng bạc nhược nhất. Bản thân là một nữ tử luôn luôn cần một người quan tâm chăm sóc. Dận không vô luận như thế nào cũng phải mạo hiểm một lần, phá vỡ phòng tuyến cuối cùng của Tinh hậu, đoat lấy cơ hội hiếm có này

Dận Không nhẹ nhàng siết chặt thân thể nàng, hôn lên đôi mắt diễm lệ, gò má, cuối cùng dừng lại tại đôi môi anh đào

Đôi mắt Tinh hậu nhắm nghiền lại, thân thể mềm mại vô cùng khẩn trương, phảng phất hương vị của thiếu nữ lần đầu tiên tiếp xúc với mùi vị ái tình . Dận Không dùng đầu lưỡi khai mở đôi môi anh đào của nàng

Tinh hậu “ a” lên khẽ một tiếng, cái lưỡi thơm tho rốt cục đã bị hắn thành công chinh phục, tay Dận Không không ngừng vuốt ve thân thể nàng

https://thuviensach.vn

Cơ thể Tinh hậu dưới sự vuốt ve mơn trớn trong chốc lát không ngừng nóng lên, khuôn mặt nở ra nụ cười đỏ bừng, Dận Không nhẹ nhàng trút bỏ áo nàng, một đôi gò bồng đào cao vút hiện ra trước mắt, hắn ôm nàng vào lòng

Chiếc khăn tang trên đầu Tinh hậu rơi ra, mái tóc dài đen mượt không có gì ràng buột chảy xuôi trên hai bờ vai trắng ngần, Dận Không nhẹ nhàng trút bỏ những gì còn sót lại trên người nàng, hai cơ thế hoà tan vào nhau, một lát sau chỉ còn là tiếng thở gấp đầy dục vọng vang lên trên không gian

Hồi đại chiến với Tinh hậu, tại trước linh đường của Tần đế khiến cho Dận Không có cảm giác vô cùng mới lạ, như tiếp cho hắn thêm phần sức lực, Tinh hậu sau bao ngày không có hơi ấm của đàn ông, đã kiệt sức trong vòng tay hắn

Hai thân thể đàng siết chắt và hoà tan vào nhau, đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi. Luồn khí lạnh chạy khắp toàn thân Dận Không, hắn liền quay đầu nhìn liền thấy cung nữ của Tinh hậu là Như nhi mặt trắng bệch đang vô cùng sợ hãi nhìn hai người. Vừa rồi hắn cùng Tinh hậu chìm đắm trong dục vọng đã quên mất còn một cung nữ đang ở bên trong. Chắc nghe được động tĩnh tưởng xảy ra chuyện, cung nữ chạy vào xem xét, nàng không ngờ lại thấy cảnh tượng trước mặt

Dận Không nhanh chóng rời khỏi thân thể Tinh hậu đứng dậy, cung nữ Như Nhi lúc này đã sợ đến kinh hồn thất phách, chỉ biết đứng im tại chổ

Dận Không nhanh chóng quyết đoán, áp sát vươn tay siết cổ họng nàng

Ánh mắt Tinh hậu hiện lên nét không đành lòng, những vẫn gật đầu, Dận Không dùng sức bóp cổ ả cung nữ .Sau một hồi lâu, cung nữ Như Nhi liền tắt hơi thở, hai chân buông thỏng, hắn liền dò xét kỹ xem nàng đã chết hay chưa, đến khi biết chắc nàng đã tuyệt mệnh mới đứng dậy

https://thuviensach.vn

Tinh hậu yên lặng mặc lại Tang phục . chậm rãi đi đến trước thân thể Nhu Nhi, đôi mắt thoáng chút lệ nóng, Nhu Nhi dù sao cũng đã theo nàng nhiều năm, tình cảm chủ tớ thập phần thâm sâu, nếu không phải nàng trong lúc vô ý phát hiện ra chuyện hai người, thì sẽ không có kết quả như thế

Cái chết của Nhu Nhi làm cho nội tâm hai người như cảm thấy có cái gì đè nặng, Tinh hậu lạnh lùng nói:

-Chuyện đêm này coi như không có cái gì phát sinh….

Dận Không gật đầu, mặc tang phục vào, Tần đế linh thiên nếu chứng kiến hắn trước quan tài của mình lại cùng với lão bà của hắn làm chuyện loại này…., không biết Tần đế sẽ nghĩ gì?

Dận Không biết rõ, Tinh hậu khác với những nữ tử kia, cho dù nàng cùng hắn đã xảy ra chuyện, nhưng tốt nhất là vẫn bảo trì quan hệ một khoảng cách nhất định

Tinh hậu thở dài, ánh mắt có chút dịu lại, khuôn mặt có chút ửng đỏ, xúc cảm vì chuyện vừa rồi cùng hắn vẫn chưa hoàn toàn biến mất trong nàng, nàng nhẹ giọng nói:

-Dận Không, người vừa rồi muốn cầu ta buông tha cho Hoàn thị nhất tộc?

-Nếu mẫu hậu cảm thấy khó khăn, thì coi như Dận Không chưa từng nói qua

Bây giơ hắn gọi nàng hai tiếng mẫu hậu, trong nội tâm có cảm giác là lạ

Tinh hậu nói:

-Ta sẽ ra một đạo ý chỉ, Hứa công công tự mình đi đại lao, đem Hoàn thị nhất tộc thả ra…

https://thuviensach.vn

Nàng ngừng lại một chút rồi nói:

-Thi thể của Hoàn Mật cho người nhà đem đi hậu táng.

-Đa tạ mẫu hậu!

Dận Không cúi đầu thật sâu, trước khi tới đây, hắn muốn bàn với Tinh hậu chuyện phân chia quyền lực, không hề nghĩ tới lại phát sinh cái chuyện kia, trong lòng đành phải tìm cơ hội khác , liếc nhìn thức ăn đã nguội lạnh, ân cần nói:

-Mẫu hậu vẫn còn nhiều việc phải làm, ngày an táng bệ hạ đã gần đến, nếu mẫu hậu không chịu ăn uống như vậy, sợ rằng sẽ ngã bệnh

Tinh hậu gật đầu:

-Ta đã biết!

Rời khỏi Dục Đức cung, bầu trời phía xa đã lộ ra sắc màu sam xám, một bầy quạ đen kêu “quan quát” bay trên hoàng cung làm tăng thêm phần lạnh lẻo thê lương

Hứa công công cùng hai tiểu thái giám đứng tại ngự hoa viên, nhìn đám quạ bay trên không trung lẩm bẩm nói:

-Chắc chúng đến từ biệt hoàng thượng

Quạ đen mặc dù trong nhân gian được coi là điềm xấu, nhưng trong hoàng cung lại được xem là biểu tượng của chuyện đau buồn

Hứa công công vừa thấy Dận Không, liền đi gấp lại nói:

-Tiết Vô Kị đã trốn thoát.!

-Cái gì?

https://thuviensach.vn

Dận Không trừng lớn hai mắt, Tiết Vô Kị rõ ràng là uống một lượng lớn "thất nhật tuý" làm thế nào mà tĩnh dậy chạy trốn?

Hứa công công thấp giọng nói:

-Biến mất cùng hắn còn có Nguỵ Ngọc Sơn, vài tên thị vệ đã bị chém chết trong hầm băng.

Hít một ngụm lãnh khí, Dận Không thầm nghĩ, xem ra Nguỵ Ngọc Sơn cùng Tiết Vô Kị có quan hệ không bình thường

Hứa công công nói:

-Tiết Vô Kị là vệ uý của Tần quốc, đương nhiên có quan hệ với thị vệ trong cung, nhưng không nghĩ đến lại là Nguỵ Ngọc Sơn

Dận Không thầm nghĩ, Tiết Vô Kị trốn thoát đối với hắn mà nói chính là mối nguy hiểm sau này, hắn cùng Yên Lâm lập mưu bắt Tiết Vô Kị, nên đối với Dận Không , Tiết Vô Kị sẽ có mối cừu hận thấu xương, sau này chỉ cần có cơ hội, nhất định sẽ trả thù, nghĩ tới đây, Dận Không cảm thấy hơi rét run trong lòng, nếu biết sớm chuyện xảy ra như vậy, lúc đầu một đao diệt gọn tên Tiết Vô Kị, hôm nay đâu cần phài lo lắng

Hứa công công nói:

-Chuyện này, lão nô vẫn chưa bẩm báo với hoàng hậu.

Dận Không thấp giọng nói:

-Chuyện này tạm thời không nên nói cho người, mẫu hậu biết chuyện chỉ thêm lo lắng

Hứa công công thở dài một hơi nói:

-Hai ngày nay, hoàng hậu đích thực chịu áp lực rất lớn…

https://thuviensach.vn

Rời khỏi hoàng cung, Dận Không liền gặp đám ngự lâm quân, đang áp giải phạm nhân, hắn nhận ra trong đó có mấy vị đại thần, xem ra trường cung đình biến loạn vẫn chưa chấm dứt. Tinh hậu dù một tay khơi dậy tràng phong ba, nhưng chính Bạch Quỹ đã lợi dụng cơn phong ba này chuyển hoá thành một tràng thanh trừng đẩm máu, nhằm nắm lấy quyền lực trong tay mình

Trở về Phong Lâm các, Dận Không liền thấy có một vị khách đang đợi trong đại sảnh, người này tới từ Đại Khang, chính là sứ thần Chu Nhược Thuỷ , tại Khang quốc Dận Không đã từng tiếp xúc qua, khi đó Chu Nhược Thuỷ chỉ là một vị quan phụ trách nghi lễ trong triều, không ngờ trong thời gian ngắn, hắn đã leo lên tới chức này

Chu Nhược Thuỷ thấy Dận Không trở về, liền quỳ rạp xuống đất, cung kính nói:

-Bái kiến Bình vương điện hạ!

Dận Không cười nói:

-Nơi này không phải Đại Khang, ta cũng không phải là cái gì Bình vương, ngươi đứng lên đi

Dận Không cùng Chu Nhược Thuỷ phân chủ khách cùng nhau ngồi cuông, Chu Nhược Thuỷ nói:

-Hạ quan đến Tần lần này chính là tham dự tang lễ của Tần đế

Dận Không không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái, từ Khang đô đến Tần đô, nếu đi suốt đêm ngày không nghĩ, cũng phải mất tới năm ngày năm đêm, không biết làm sao Chu Nhược Thuỷ này làm sao có thể tới đây sớm như vậy

Chu Nhược Thuỷ nói:

https://thuviensach.vn

-Hoàng thượng nửa tháng trước đã đoán ra, Tần đế sắp chết, cho nên lệnh hạ quan xuất phát đến Tần mười ngày trước

Dận Không ngẫn ra, hắn nhớ tới Mộ Dung Yên Yên từng hỏi qua bệnh tình của Tần đế Yên Uyên, chẳng lẻ nàng có thể đoán ra được?

Chu Nhược Thuỷ nói:

-Hoàng thượng phái hạ quan đem cho Bình vương một phong thơ

Từ trong tay áo hắn lấy ra một phong thơ cung kính đem đến trước mặt Dận Không.

Dận Không mở thư ra, nội dung trong thư đơn giản chỉ là một chút ý tứ trấn an, nét bút cũng không phải chính tay hoàng thượng đề bút, xem ra vị phụ hoàng này ngay một chút công phu viết thư cho hài nhi của mình vẫn không có, sự thất vọng của Dận Không đối với vị phụ hoàng này gia tăng thêm vài phần

Dận Không buông thư ra nói:

-Thân thể phụ hoàng dạo này ra sao?

Chu Nhược Thuỷ nói:

-Bệ hạ thân thể cường tráng, tinh thần vô cùng minh mẫn

Ầm thầm cười khổ, phụ hoàng nếu thân thể suy nhược, chẳng phải là hắn phải nhìn một vị hoàng huynh lên ngôi hay sao, đối với hăn tin tức này dù sao cũng là một tin tốt, phụ hoàng khoẻ mạnh, hắn sẽ còn thời gian tích súc lực lượng của mình

Chu Nhược Thuỷ nói:

https://thuviensach.vn

-Ung vương biết hạ quan đến đây, liền đặt biệt nhờ hạ quan mang đến cho điện hạ một lễ vật.

Chu Nhược Thuỷ ra lệnh cho tuỳ tùng mang một cái lễ hạp đặt trên bàn

Dận Không gật đầu, không nghĩ ra một vị hoàng thúc như vậy còn nhớ tới mình, Chu Nhược Thuỷ nói rõ tình hình trong triều tại Đại Khang cho Dận Không biết rõ, sau đó lưu lại tại Phong lâm các, ăn trưa rồi mới rời đi

Ba ngày sau, sắc trời còn chưa sáng, Nguyên Tông cùng Tinh hậu chủ trì tang lễ. Hoàng thân quốc thích, văn võ bá quán, cùng với sứ thần các nước tại lăng miếu Đại Tần cử hành long trọng tang lễ, đem thi thể của Tần đế Yên Uyên an táng vào Viên Tẩm, nơi chôn cất các vị quốc quân Đại Tần

Ngự Lâm quân thống lĩnh Chu Siêu thống lĩnh đám thủ hạ đi trước mở đường, quân Long Tướng hộ vệ hai bên, Hổ Dực quân đi sau áp trận, đoàn người xe hơn ngàn người cùng với vật phẩm xa hoa kéo dài liên miên hơn một dặm

Dân chúng Tần đô đều khoát lên tang phục trên mình, quỳ gối hai bên đường khóc cho vị minh quân ,một tay đem Đại Tần phát triển lớn mạnh như ngày này

Tinh hậu cùng Nguyên Tông khóc như chết đi sống lại, ai thấy đều cảm thấy chua xót

Mặc bộ tang phục, Dận Không đi chung với đám hoàng tử công chúa phía sau, Yên Lâm được hai cung nữ đở, khuôn mặt đẩm lệ, hai mắt sung vù, Tần đế mất đi, nàng bây giờ là kẻ mồ côi cả phụ lẫn mẫu

Bạch Quỹ cởi ngựa đi đầu trong đám quần thần, vẻ mặt nghiêm nghị, ánh mắt toát ra vẻ bi thống, Dận Không biết chắc rằng bộ dáng đau khổ của hắn chỉ là đang diễn trò

https://thuviensach.vn

Bầu trời mưa phùn bắt đầu rơi nhẹ, làm cho không khí tang thương càng đậm thêm vẻ bi ai, đội ngũ tang lễ di suốt mấy canh giờ, mãi tới giờ ngọ mới đến Viên Tẩm

Lăng mộ của Tần đế kết cấu tương tự như Tần cung hoàng thành, bốn phía đều có giác lâu, thủ vệ nghiêm ngặt, các cửa đều có một quan thủ mộ trông nom

Kị binh xem thành hai hàng bao quanh đường tới lăng mộ, vị quan mới nhậm chức bộ lễ thay cho Hoàn Mật, Khúc Tĩnh, đi tới trước mộ, ra lệnh mang quan tài của Tần đế đặt vào, lấy ra bài vị Tần đế đặt lên trong miếu, Bạch Quỹ tuyên đọc điếu tang, sau đó mới cử hành tang lễ. Việc đọc điếu tế chính là công việc của tướng quốc, Dận Không không biết lúc này Tiết An Triệu đang ở nơi nào

Linh cửu của Tần đế đã được quàn trong hoàng lăng, Tinh hậu khóc đến hôn mê, Dận Không không thể biết được đến tột cùng nổi đau đớn này có phải xuất ra từ thật tâm của nàng hay không nữa

Ba ngày sau, quân dân Tần đô mới cởi bỏ tang phục, mọi sự khôi phục lại như bình thường

Sứ thấn các nước đều rời đi , Tần Huệ An hoàng hay là Yên Nguyên Tông, tại Tần cung thiết yến đãi khách, Dận Không cũng là khách được mời, Yên Nguyên Tông đặc biệt cho người mời hắn, tựa hồ có việc cần bàn luận.

Một canh giờ trước giờ buổi tiệc, Dận Không đi vào trong cung. Yên Nguyên Tông mặc bộ triều phục màu đen, ngồi lẳng lặng tại Húc Dương cung, trước mặt là bức hoạ thật lớn chính là Tần quốc cương vực bản đồ, hai mắt Yên Nguyên Tông nhìn mơ hồ, chẳng biết đang suy nghĩ điều gì

Dận Không không dám quấy rầy, yên lặng đứng phía sau.

https://thuviensach.vn

Qua một hồi lâu, Yên Nguyên Tông mới thở dài một tiếng, xoay người lại

Dận Không cuốn quít quỳ xuống nói:

-Dận Không bái kiến bệ hạ….

Yên Nguyên Tông cười khổ nói:

-Nơi này không có kẽ khác, ngươi đừng có làm bộ dáng này, đứng lên đi

Lúc này Dận Không mới đứng dậy, nhẹ giọng nói:

-Hoàng huynh tìm ta, chẳng hay có chuyện gì sai bảo?

Yên Nguyên Tông nói:

-Mẫu hậu đính hạ hôn sự cho ta

Thầm chấn động trong lòng, nhưng bên ngoài Dận Không vẫn tỏ vẻ bình tỉnh, nói:

-Như vậy Dận Không xin chúc mừng hoàng huynh

Yên Nguyên Tông đứng dậy nói:

-Ngươi cũng biết mối hôn sự này?

Dận Không lắc đầu, việc này trước sau không hề có dấu hiệu gì, hắn như thế nào lại biết được

Yên Nguyên Tông đi tới hai bước rồi mới nói:

-Chính là trưởng nữ của Bạch Quỹ, Bạch Lệ Cơ

https://thuviensach.vn

Dận Không không khỏi thất kinh, Bạch Quỹ quả nhiên lợi hại, đem nữ nhi gả cho Yên Nguyên Tông, liền nghiễm nhiên đoạt lấy chức Quốc trượng , lại nắm trong tay binh quyền, tại Đại Tần không còn ai có thể so sánh với hắn

Yên Nguyên Tông phẫn nộ nói:

-Từ lúc phụ hoàng băng hà, Bạch Quỹ hoành hành vô lối, uy hiếp triều thần, trước sau đã tru sát hơn mười vị trọng thần, dã tâm đã phơi bày công khai.. Ta như thế nào lại đi lấy nữ nhi của nghịch tặc làm vợ?

Chuyện này địch thực là thập phần nghiêm trọng, Yên Nguyên Tông đến này chưa lấy thê, nếu lấy Lệ Cơ, nàng đương nhiên trở thành hoàng hậu, Bạch Quỹ lại lộng hành như hiện nay, chẳng lẻ Tinh hậu mặc cho Bạch Quỹ tự tung tự tác

Yên Nguyên Tông nói:

-Ta đã nói qua với mẫu hậu, nhưng chính người lại kiên trì việc này, vô luận thế nào cũng không thu hồi thánh chỉ

Yên Nguyên Tông cầm tay Dận Không nói:

-Dận Không! Lần này vô luận như thế nào, ngươi cũng phải nói mẫu hậu giúp ta

Dận Không gật đầu nói:

-Dận Không nguyện ý vì hoàng huynh nói thử, bất qua mẫu hậu vị tất đã chịu nghe…

Yên Nguyên Tông nói:

-Mẫu hậu từ lúc tang lễ phụ hoàng đến nay, cả ngày ở trong Phượng Dương cung, đối với mọi chuyện phát sinh trong triều đều bỏ mặc, hình

https://thuviensach.vn

như người đem cái đống lộn xộn này giao phó hết cho ta?

Dận Không nhịn không được , nở nụ cười khổ, Yên Nguyên Tông xem ra không hiểu rõ mẫu hậu của mình, tình hình trước mắt Tinh hậu chính là người lo âu nhiều nhất

Từ lúc cùng Tinh hậu xảy ra chuyện đó, Dận Không cũng hơi không muốn gặp nàng, không phải hắn sợ hãi, mà chính là cho nàng một không gian tĩnh táo suy nghĩ cách đối phó với cục diện trước mắt, hắn không muốn chuyện đó quấy nhiễu tâm tư của Tinh hậu

Mấy ngày không gặp, Tinh hậu trong có vẻ tiều tuỳ đi rất nhiều, càng làm cho nàng có vẻ nữ tính hơn xưa rất nhiều

Thấy Dận Không, nàng cũng không lấy làm ngạc nhiên, chỉ cái ghế ra ý bảo ngồi, rồi nói:

-Nguyên Tông kêu ngươi tới?

-Mẫu hậu anh minh!

Tinh hậu lạnh nhạt cười:

-Ngươi lần này tới không phải là khuyên ta thu hồi thánh chỉ, huỷ bỏ hôn sự này chứ?

Dận Không lắc đầu nói:

-Dận Không không có ý này!

Tinh hậu nói:

-Vậy ngươi tới đây là vì chuyện gì?

Xem xét xung quanh không thấy ai, Dận Không mới thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Dận Không tới đây vì mẫu hậu.

Đôi mày thanh tú của Tinh hậu nhăn lại, ánh mắt thoáng hiện nét giận dữ, khẳng định trong lòng nghĩ hắn muốn lấy chuyện kia để đùa giỡn nàng

Dận Không nhẹ giọng nói:

-Bạch Quỹ tự tung tự tác, kiêu hoành vô độ, mẫu hậu vì sao con muốn nữ nhi hắn làm hoàng hậu, lúc ây quyền thế của hắn lại càng vững chắc?

Ánh mắt của Tinh hậu có chút dịu lại, hỏi ngược lại:

-Ngươi cho là ai da còn có lựa chọn khác sao?

-Mẫu hậu làm việc này có phải là làm an tâm Bạch Quỹ

Tinh hậu gật đầu, nói:

-Buổi sáng hôm nay, phủ đệ của Tiết An Triệu đột nhiên bị hoả hoạn, trên trăm nhân mạng trong phủ đều bị hoả thiêu mà chết.

Dận Không kinh ngạc, bật thốt lên:

-Việc này chẳng lẻ là Bạch Quỹ làm?

Tinh hậu cắn chặt môi nói:

-Chuyện này là do một tay ta gây nên, hôm qua Bạch Quỹ diện kiến Nguyên Tông, mong chuẩn tấu cho hắn điều tra Tiết An Triệu, ta vẫn chưa đáp ứng, không nghĩ tới hôm nay lại phát sinh chuyện này

Dận Không thầm buồn bả, xem ra Tiết An Triệu nhất định đã chết trong tay Bạch Quỹ

Tinh hậu nói:

https://thuviensach.vn

-Hôn sự của Nguyên TÔng chính là chủ ý của ta, trưởng nữ của Bạch Quỹ là Lệ Cơ tư dung xinh đẹp, thông minh, hôn sự này tính ra cũng là môn đăng hộ đối

-Mẫu hậu có lo lắng cảm thụ của hoàng thượng?

Tinh hậu nói:

-Việc này chỉ là " quyền nghi chi kế" ,Nguyên Tông thân là vua một nước, mọi việc đều phải vì lợi ích của quốc gia mà làm

Dận Không đề nghị nói:

-Mẫu hậu! Bạch Quỹ thừa dịp triều cương chưa ổn định, mà thanh trừng phe đối nghịch, nhưng lại mang danh nghĩa của hoàng thượng và mẫu hậu, chuyện này sẽ để lại hậu hoạn khôn lường, tốt nhất mẫu hậu phải tập chung lực lượng chống lại tình hình này

Đôi mắt tuyệt đẹp của Tinh hậu toát ra vẻ thưởng thức, nàng nhẹ giọng nói:

-Ta làm sao không nghĩ tới chuyện đó cơ chứ, Tiết An Triệu vốn là một lựa chọn thích hợp, nhưng lại bị nghịch tặc Bạch Quỹ nhanh tay trừ đi, quần thần trong triều không còn ai có thể địch lại với hắn, sỡ dĩ ta ban thánh chỉ hôn sự này, chính là muốn Bạch Quỹ ổn định mà dừng tay lại

Dận Không thấp giọng nói:

-Tiết An Triệu sớm đã thành cái gai trong mắt Bạch Quỹ, hắn làm sao có thể để Tiết An Triệu sống sót, mẫu hậu muốn diệt trừ Bạch Quỹ đầu tiên phải bắt đầu từ bên trong phe cánh của Bạch Quỹ, phải chia rẽ và phân hoá quyền lực của hắn

Tinh hậu nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi nói cụ thể một chút.

Dận Không cầm chén trà trên bàn uống một ngụm, liếc mắt dò xét phản ứng của Tinh hậu, nên biết rằng chén trà này nàng vừa dùng qua, so với chén trà mời hắn hoàn toàn khác biệt

Hai mắt Tinh hậu xẹt qua một tia mị sắc, nhưng không có ý tứ trách cứ

Đặt nhẹ chun trà lên bàn, Dận Không thấp giọng nói:

-Ý của Dận Không chính là đánh vào tay chân thân tín của Bạch Quỹ

Đôi mắt đẹp của Tinh hậu trở nên sáng ngời, miệng anh đào thốt lên:

-Ta làm thế nào lại không nghĩ tới chuyện này!

Nàng mừng rỡ , đứng dậy đi qua đi lại, mở miệng khen:

-Diệu kế! Khi địa vị thay đổi, quan hệ của bọn họ khi đó sẽ phát sinh biến hoá, mặt ngoài ta tỏ ra vô cùng ân sủng hắn, nhưng đằng sau phải chia rẽ thực lực của hắn.

Dận Không cười nói:

-Việc này vạn vạn lần cũng không được quá gấp, mẫu hậu không muốn Bạch Quỹ nhận ra tình huống này, thì phải cân nhắc bọn người kia lên từng bước một

Tinh hậu nói:

-Bạch Quỹ hôm qua muốn ta đề bạt Chu Siêu cùng với Vương Nguyên Đức. Tốt! Lần này ta thuận nước đẩy thuyền phong cho Chu Siêu làm thống lĩnh ngự lâm quân, quan thăng hai cấp, đồng thơi đem quân Long Tướng cùng với Hổ Dực quân cho hắn điều động. Chức thuỷ quân đô đốc sẽ cho Vương Nguyên Đức đảm nhiệm

https://thuviensach.vn

Dận Không nói:

-Có câu nói: “ khó khăn thì đoàn kết, phú quý thì chia rẽ”, mẫu hậu đề bạt bọn họ, rồi cứ để cho bọn chúng tự xung đột với nhau về lợi ích

Tinh hậu thưởng thức gật đầu nói:

-Tiệc hôm nay lúc tàn, nếu ngươi không có chuyện gì, thì theo ta tới tướng quân phủ

Dận Không bối rối nói:

-Mẫu hậu muốn tới phủ Bạch Quỹ?

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Hôn lễ sắp diễn ra, ta cũng muốn đi xem thê tử tương lại của Nguyên Tông

Phủ tướng quân nằm tại phía nám của Tần đô, còn gọi là Ô Tước Nhai, nơi đây cách xa phồn hoa náo nhiệt của khu trung tâm , nhưng là nơi tập chung các phủ của tầng lớp quý tộc quan lại Đại Tần, kiến trúc nơi đây thiên về vững chắc, ngã tư đường toàn bộ từ đá tạo thành. Ánh trắng chiếu ánh sáng nhè nhẹ, lệnh giới nghiêm vẫn chưa tháo dỡ, nên trên đường đi chỉ thưa thớt người qua lại

Tinh hậu xuất cung lần này không muốn làm kinh động người khác, chỉ mang theo Dận Không cùng Hứa công công

Xe ngựa đến trước cửa phủ tướng quân thì dừng lại, Dận Không dỉu Tinh hậu xuống xe, Hứa công công đi tới trước cửa , hướng hai gã thị vệ đang giữ cửa thông báo một tiếng, hai người liền cuốn quít chạy vào bên trong. Lúc này Dận Không mới biết , Tinh hậu đi lần này không hề báo trước cho Bạch Quỹ

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, Bạch Quỹ cuốn quít đi ra đón, thân quỳ xuống nói:

-Vi thần không biết thái hậu giá lâm, không kịp nghênh đón, mong thái hậu thứ tội

Yên Uyên đã chết, Yên Nguyên Tông trở thành Tần đế, Tinh hậu đương nhiên trở thành thái hậu

Tinh hậu khoát tay nói:

-Bạch tướng quân hà tất phải khách khí, chúng ta đã là người một nhà, mau đứng lên đi.

Bạch Quỹ lúc này mới đứng dậy, ánh mắt có vẻ cực kì cung kính, đi phía trước dẫn đường, Dận Không cùng Tinh hậu theo sau

Phủ đệ của Bạch Quỹ mặc dù không có quy mô to lớn, nhưng cái chính là cũng không có sự phú quý giàu sang, cả toà phủ đệ vô cùng đơn giản

Đi qua ba cánh cửa lớn, thì tới đại sảnh toà phủ, vài tên hầu đang quỳ gối trướng đại sảnh, tiếng hô chúc tụng vang lên

Tinh hậu cười nói:

-Bạch tướng quân! Sao không thấy hai vị thiên kim của ngươi?

Bạch Quỹ cung kính nói:

-Thần đã cho người thông tri cho chúng rồi, thái hậu mời vào đại sảnh an toạ, chúng nó cũng nhanh tới thôi

[/CENTER]

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 20: Họa Hổ

Dận Không cùng Tinh hậu ngồi trong đại sảnh, hạ nhân trong phủ tướng quân dâng trà lên,hắn đưa ánh mắt nhìn lên vách tường giữa sảnh, liền bị hấp dẫn bởi bức họa con hổ treo trên vách

Bức hoạ dài gần hai trượng, cao khoảng bảy thước, họa con mãnh hổ đang nằm phục trong bụi rậm chờ con mồi, nhưng mắt hổ không hề có sát khí, ngược lại toàn thân lại toát lên khí sắc ôn hòa đáng yêu, Dận Không tò mò đi lại gần, nét bút người họa bực tranh quả nhiên lưu thủy hành vân nhưng lại không làm cho mãnh hổ trong tranh có khí thế uy mãnh

Bạch Quỹ thấy hắn quan sát bức tranh liền nói:

-Bạch mỗ sớm nghe nói, Bình vương điện hạ văn họa song tuyệt,nay có thể vì ta bình phẩm bức họa này một chút?

Dận Không lạnh nhạt cười nói:

-Nếu Dận Không đoán không sai, họa bức tranh này được họa bởi hai người

Bạch Quỹ ngạc nhiên nói:

-Sao Bình vương biết được?

Dận Không đưa tay chi bức tranh nói:

-Nhìn kỹ thì không khó đoán ra điều đó, nét bút họa bụi rậm cùng với nét bút họa mãnh hổ rõ ràng là hai thủ bút bất đồng. Nét bút họa bụi rậm tỉ mĩ

https://thuviensach.vn

cẩn thận nhưng lại vô cùng nhu mĩ , mượt mà, trong khi đó nét bút họa mãnh hổ lại phóng bút túy ý toát lên vẻ phóng khoáng, nhưng lại không kém phần tinh tế. Một người không thể vẽ hai phong cách bất đồng trên một bức tranh như thế, hơn nữa cách dùng màu lại càng chứng tỏ điều đó. Mãnh hổ dùng màu thanh đạm mộc mạc, màu họa họa trên bụi rậm lại rực rỡ chói mắt. Nếu Dận Không đoán không sai, hoa và bụi rậm là do một người vẽ,còn mãnh hổ là người thứ hai

Bạch Quỹ khen:

-Bình vương quả nhiên là hảo nhãn lực!

Bạch Quỹ nói tiếp:

-Bình vương thấy bức tranh này có khuyết điểm gì không?

Dận Không cười nói:

-Dận Không cả gan bình phẩm vài câu, bàn về nét bút bức tranh này xứng đáng xếp vào hạng nhất lưu, nhưng nếu xét về bố cục thì có thề xếp hàng nhị lưu, còn nếu nói về ẩn ý bên trong, bức tranh này chỉ xếp hạng tam lưu

Bạch Quỹ nghe Dận Không nói, tựa hồ có hứng thú, lớn tiếng nói:

-Bạch mỗ xin rửa tai lắng nghe!

-Bức tranh này vẽ hổ, đương nhiên hổ là việc chính,hổ trong tự nhiên chính là vua của muôn loài, kiêu ngạo nơi núi rừng, chấn nhiếp muôn thú, nhưng hổ trong tranh lại có vẻ ôn thuận như mèo, ánh mắt không có chút sát khí

Bạch Quỹ khẽ ừ một tiếng.

Dận Không nói tiếp:

https://thuviensach.vn

-Hổ nằm trong bụi rậm chờ con mồi, xung quanh trăm hoa đua nở , dụng ý chính của người vẻ chính là thêm phần diễm lệ phong cảnh thiên nhiên hoang dã, nhưng lại làm người xem nhìn cái đầu tiên chỉ thấy trăm hoa, không nhìn thấy mãnh hổ, sát khí lại tìm không thấy nơi mãnh hổ,đây mới chính là bại bút lớn nhất…

Hắn còn chưa nói xong, thì liền nghe một tiếng nói vang lên:

-Miệng chỉ biết nói hưu nói vượn!

Dận Không kinh ngạc quay đầu lại,liền thấy hai nữ tử xinh đẹp tuyệt trần, vóc dáng có vài phần tương tự, cả hai đều khoát trên người bộ y phục màu trắng. Nữ tử bên trái có vẻ hơi lớn tuổi hơn, khuôn mặt nghiêm trang, toát ra vẻ cao quý trời sinh, khí độ ung dung. Nữ tử nhỏ hơn lại có khuôn mặt xinh đẹp ngây thơ trong trắng, từ đầu đến chân không mang một món trang sức, toàn thân thanh khiết, không nhiễm bụi trần, nàng giương đôi mắt đẹp nhìn hắn, có vẻ tức giận.

Bạch Quỹ nghe thấy liền quát lên :

-Tư Hầu! Không được vô lễ!

Thì ra đây là hai nữ nhi của Bạch Quỹ Lệ Cơ cùng Tư Hầu, trong long Dận Không thầm khen, Bạch Quỹ kiếp trước tu thành chánh quả, mới sinh ra hai nữ nhi xinh đẹp như vậy, lại có chút tiếc nuối, Lệ Cơ một vị tuyệt thế giai nhân như thế kia lại bị gả cho tên Yên Nguyên Tông biến thái kia

-Còn không mau qua bái kiến thái hậu!

Bạch Quỹ lớn tiếng nói

Lệ Cơ cười ôn nhu, hướng Tinh hậu bước tới, Tư Hầu trừng mắt Dận Không một cái, mới đi tới trước mặt Tinh hậu

https://thuviensach.vn

-Lệ Cơ, Tư Hầu tham kiến thái hậu nương nương

Tinh hậu nhìn hai nàng chăm chú, mở miệng khen :

-Nữ nhi của Bạch khanh gia quả nhiên là bất phàm, aida thật sự càng nhìn càng thấy đáng yêu

Lệ Cơ đại khái biết bản thân mình sắp gả vào trong cung, nên nhất cử nhất động đều nghiêm trang đoan chính, Tư Hầu thì không như tỷ tỷ của mình, đứng bên cạnh Tinh hậu nhưng đôi mắt len lén nhìn về phía Dận Không nhiều lần

Bạch Quỹ hướng Dận Không giới thiệu với tỷ muội hai nàng,Tư Hầu nghe xong liền nói:

-Ta tưởng là ai, thì ra là ngươi là chất tử đến từ Khang quốc!

Bạch Quỹ cả giận nói:

-Hầu nhi! Chớ có nói bậy!

Dận Không cười nói:

-Đai tướng quân chớ có trách nàng, Tư Hầu tiểu thư chỉ nói lời thật lòng mà thôi.

Lệ Cơ ôn nhu nói:

-Bình vương điện hạ chớ trách, muội tử của ta bình thường không có ai quản, nên không hiểu lễ nghi.Thanh âm của nàng như hoàng oanh đang hót, từng chữ nói ra tràn ngập mê hoặc

Tư Hậu vẫn không chịu buông tha, miệng nói :

https://thuviensach.vn

-Ngươi dựa vào cái gì mà nói, bức tranh này ngay cả xếp hạng tam lưu cũng không xứng hả?

Dận Không âm thầm cười, hắn đã nhìn ra bức tranh này tám chin phần là do tỷ muội nàng họa ra, vừa rồi hắn chê bức tranh, tự nhiên làm nàng bực tức

Lệ Cơ nói nhỏ:

-Hầu nhi! Bình vương điện hạ nói không sai!

-Cái gì không sai? Ta xem ngươi chỉ được cái miệng nói, chứ thật ra không có tài cán gì cả

Tinh hậu cười nói:

-Hầu nhi này, quả là có tính tình đáng yêu

Dận Không tự nhiên trong lòng cảm thấy hứng thú với hai nữ nhi của Bạch Quỹ, lời nói của Tư Hầu đối với hắn mà nói chính là một cơ hội,có thể trước mặt hai nàng tỏ chút tài nghệ,nếu may mắn chiếm được cảm tình của hai nàng cũng chính là điều tốt sau này

Dận Không mỉm cười nói:

-Tại hạ bất tài, nguyện vì Bạch đại tướng quân họa một bức hổ đồ

Bạch Quỹ cười nói:

-Như thế quá tốt,phải làm cho tiểu nha đầu này biết cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên

Nói xong, Bạch Quỹ sai người mang tới giấy mực ,bày giấy lến án sách

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nhìn Dận Không, nàng đối với hắn tràn ngập tin tưởng, Dận Không chậm rãi bước tới trước án thư, không nóng lòng hạ bút , hắn xoay người hướng Tư Hầu nói:

-Tư Hầu tiểu thư có thể mài mực cho tại hạ được không?

Tư Hầu mím đôi môi anh đào lại, sau đó thốt lên:

-Họa thì họa đi còn bầy vẻ nhiều chuyện

Dận Không mỉm cười nói:

-Tiểu thư nói lời ấy là sai rồi! Muốn hoàn thành một bức tranh, việc đầu tiên là mực phải mài thật đều, ta thấy Tư Hầu tiểu thư sử dụng nét vẽ bằng mực cao siêu, cho nên mới có yêu cầu này

Tư Hầu tỏ vẻ miễn cưỡng đi tới giúp hắn mài mực, Dận Không hướng Lệ Cơ nói:

-Mời Lệ Cơ tiểu thư mài mực màu giùm tại hạ

Lệ Cơ ôn nhu gật đầu đi tới bên kia thư án

Dận Không kêu người đem tới một chậu nước sạch, rửa sạch hai tay thật kỹ ,sau đó mới lửng thững đi lại thư án, Tư Hầu nhỏ giọng nói:

-Làm ra vẻ cao thâm!

Dận Không hướng nàng chớp mắt vài cái,sau đo vung bút

Một khi đã chuyên tâm, cả thiên địa chỉ có một mình hắn tồn tại

Hắn vung bút như rồng bay phượng múa, nhìn như tùy ý, nhưng lại vô cùng chính xác, giây lát trôi qua, bố cục bức tranh dần hình thành

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tư Hầu từ khinh thường dần dần chuyển sang thưởng thức,lát sau lại toát lên vẻ khâm phục. Đôi mắt đẹp của Lệ Cơ thì ánh lên sự sùng bái

-Tốt lắm!

Dận Không dừng bút lại thốt lên

Bạch Quỹ gật đầu thưởng thức nói

-Hảo họa!Mãnh hổ nằm phục trên vách núi, ánh mắt lấp lánh, đầy sát khí, phong vân ảm đạm, tựa như có sắp có mưa gió. Vô luận là bút thế, bút lực ,bút ý đều tuyệt hảo

Bạch Quỹ khen xong, nói tiếp:

-Bình vương quả nhiên danh bất hư truyền

Dận Không mỉm cười nói:

-Nếu không cảm nhận được nét hổ uy của Bạch đại tướng quân,Dận Không không thể nào họa ra được khí thế cho mãnh hổ trong tranh

Bạch Quỹ ha hả cười to

Lệ Cơ cùng Tư Hầu vẫn chăm chú nhìn bức tranh, ánh mắt hai nàng đều toát lên vẻ thưởng thức

Tinh hậu mỉm cười nói:

-Bạch tướng quân, qua hai ngày nữa, ta sẽ cho người đem sính lễ tới

Bạch Quỹ cung kính nói:

-Thần tưởng rằng việc Lệ Cơ vào cung sẽ tạm hoãn lại một chút?

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nhíu hang chân mày thanh tú lại nói:

-Là như thế nào? Bạch tướng quân nghĩ rằng Nguyên Tông không xứng với nữ nhi ngươi sao?

Bạch Quỹ cuốn quit quỳ rạp trên mặt đất nói:

-Thái hậu nương nương xin bớt giận, xin cho vi thần giãi thích

Lệ Cơ cùng Tư Hầu thấy phụ thân đột nhiên quỳ xuống, chẳng biết chuyện gì xảy ra, cũng vội vả quỳ xuống theo

Tinh hậu thở dài một hơi nói:

-Bạch tướng quân , mau mau đứng lên, không nên hù dọa hai nữ nhi nhu thuận này

Bạch Quỹ lúc này mới đứng dậy nói:

-Tiên hoàng vừa mới an tang xong, bây giờ nếu bệ hạ cử hành hôn lễ, sợ rằng sẽ khiến cho người khác đàm tiếu

Tinh hậu nói:

-Chuyện này ngươi không cần lo lắng,ta sẽ giãi thích với đại thần trong triều. Đại Tần không thể một ngày không vua, cũng như bên cạnh hoàng thượng không thể không có hoàng hậu, chuyện này cứ như đã định mà tiến hành

Bạch Quỹ cuốn quit gật đầu

Dận Không đứng cạnh, trong bụng thầm mắng,tên Bạch Quỹ làm quốc trượng , trong lòng chắc đang vô cùng cáo hứng, nhưng bên ngoại lại bày đặt tỏ vẻ băn khoăn,thật sự là tên ngụy quân tử

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nói:

-Bạch tướng quân, ta còn có một chuyện

-Mời thái hậu nói!

Tinh hậu nhìn Dận Không một chút,nói:

-Ngươi xem đứa hài tử này của ta như thế nào?

Bạch Quỹ bối rối thấp giọng nói:

-Bình vương điện hạ thông minh tuyệt đỉnh, tài nghệ hơn người, thật sự là thanh niên hiếm có

-Nếu như ngươi thưởng thức hắn như vậy, ta cũng thấy an tâm

Tinh hậu cười, nhìn về phía Tư Hầu nói:

-Nhi nữ Tư Hầu này chân thật đáng yêu, ta xem nàng cùng Dận Không quả là xứng đôi vừa lứa, ý của Bạch tướng quân như thế nào?

-Chuyện này…

Trong lúc nhất thời, Bạch Quỹ không biết làm sao phản ứng, Tinh hậu đã ban cho hắn một chuyện quả là vô cùng khó xử, Dận Không mặc dù có tước hiệu vương gia, nhưng mặc ngoài vẫn là mang thân phận chất tử tại Đại Tần, chính là một kẽ tù đồ, nào có ai nguyện đem nữ nhi gả cho một người như hắn

Trên trán Bạch Quỹ toát ra mồ hôi lạnh, một hồi lâu mới nói:

-Hầu nhi … còn nhỏ…

Tinh hậu cười nói:

https://thuviensach.vn

-Bạch tướng quân nói lời ấy sai rồi, ta chỉ muốn đính ước hai bọn nó, chứ không phải lập tức thành hôn

Tinh hậu nói ra lời này, Bạch Quỹ không nghĩ ra lời gì để từ chối

Dận Không thầm mừng rỡ, không nghĩ tới hắn trong lúc vô tình lại chiếm được tiện nghi, bỏ qua tên nhạc trượng Bạch Quỹ xảo trá, nét xinh đẹp tuyệt mĩ của Tư Hầu quả thật đã làm hắn động lòng

Tinh hậu nói:

-Tư Hầu, nếu như người không phản đối, ta liền coi như ngươi đồng ý chuyện này

Tư Hầu mặt đỏ bừng, không nói ra lời phản đối cũng như đồng ý, chắc do vừa rồi lúc hắn trổ tài, nàng đã có chút động tâm, hơn nữa vẻ ngoài của Dận Không cũng vô cùng anh tuấn phi phàm, làm sao một cô gai vốn mê thích họa , thư lại không động lòng cơ chứ

Đôi mắt đẹp của Lê Cơ lộ ra nét u buồn, nàng đột nhiên mở miệng nói:

-Phụ thân hình như đã quên, Tư Hầu thuở nhỏ đã có hôn sự, một nữ nhi không thể gả cho hai nhà

Bạch Quỹ chợt hiểu ra,liền nói

-Đúng vậy! Ta suýt chút nữa thì quên mất chuyện này, Tư Hầu lúc trước đã có đính ước

Tinh hậu không lộ ra vẻ hơn giận, lạnh lùng nói:

-Là gả cho nhà nào?

Bạch Quỹ do dự một chút mới nói:

https://thuviensach.vn

-Là công tử của một lão bằng hữu ngày xưa

Rõ ràng Bạch Quỹ đang nói dối

-Vậy chuyện đính ước này hoãn lại, đợi chuyện này sau hãy tính

Tinh hậu tức giận thốt lên,không nhìn Bạch Quỹ xoay người bước ra cửa, Dận Không cuốn quit đi theo

Đi ra tới cửa lớn, Dận Không nhịn không được quay đầu lại nhìn, liền thấy Bạch thị nhị nữ vẫn đang đứng nơi đó, Tư Hầu thấy hắn quay lại nhìn, tỏ vẻ xấu hổ cúi đầu xuống, nét mặt Lệ Cơ lại tràn ngập vẻ mất mác

Dận Không thấy vậy liền thầm nghĩ, Lệ Cơ rõ ràng là mến mộ tài năng cùng phong thái của hắn, vừa rồi nói lời biện hộ từ chối hôn sự của muội muội không biết là vì muội muội của mình hay là vì lòng đố kị, suy nghĩ của hắn thiên về ý thứ hai hơn một chút

Rời tướng quân phủ, Tinh hậu không kìm hảm được, trên môi lộ ra nụ cười, Dận Không biết nàng đêm này rốt cục đã nhả ra một chút oán khí trong lỏng

Dận Không thầm đắc ý, Tinh hậu cùng Bạch Quỹ vừa mới bắt đầu tranh đấu,liền rơi xuống cái đại tiện nghi trúng hắn, nhưng bất quá tên Bạch Quỹ kia nhất định sẽ không dễ dàng gả đi nữ nhi bảo bối cho hắn, phải mau nghĩ cách nắm Tư Hầu trong tay

Tinh hậu nhẹ giọng nói:

-Ngươi chắc là đang rất đắc ý?

Dận Không bối rối, cuốn quít nói:

-Thần nhi nào có chuyện gì đắc ý

https://thuviensach.vn

-Chẳng những lấy được lòng một tuyệt thế mỹ nữ, còn có sự ủng hộ của một nhạc trượng quyền lực, không khiến ngươi vui vẻ sao?

Tinh hậu vừa nói vừa mỉm cười đầy thâm ý

Dận Không đột nhiên tỉnh ngộ, Tinh hậu ban cho hắn hôn sự này không chỉ đả kích Bạch Quỹ mà còn muốn hắn nhân cơ hội này đến gần Bạch Quỹ hơn, chiếm lấy sự tín nhiệm của Bạch Quỹ

Dận Không lớn mật cầm lấy bàn tay Tinh hậu, ôn nhu nói:

-Trong lòng Dận Không trên đời này địa vị của Tinh hậu không ai có thể so sánh được

Tinh hậu nhẹ nhàng thoát khỏi tay hắn, sau đó đầu nàng chậm rãi tựa lên vai Dận Không, tay hắn luồn phía sau, ôn nhu ôm gọn vòng eo thon của nàng

Nằm lên trên người nàng, Tinh hậu thân thể hoàn toàn buông thỏng, nhẹ giọng bên tai hắn nói nhỏ :

-Ngươi không sợ ta trảm cái đầu ngươi sao?

-Mất đầu dưới tay mẫu hậu, Dận Không kiếp này không hối tiếc

Hắn tự nhiên không chết dưới ống quần nàng, mà ngược lại, Tinh hậu sau cơn hưng phấn, ngây ngất chết lịm trong vòng tay siết chặt của hắn, miệng nàng thốt lên tiêng rên rỉ thật dài

Ánh trăng soi vào cửa sổ bên trong Phượng Dương cung, Tinh hậu giúp Dận Không mặc lại y phục, hôn nhẹ hắn một cái. Dận Không ôm siết cái eo thon của nàng từ phía sau, Tinh hậu nhẹ giọng nói:

-Ngươi đã ở chổ này ngây ngươi hơn một canh giờ rồi , chẳng lẻ không còn mau chóng rời đi…

https://thuviensach.vn

Dận Không nhẹ nhàng nói:

-Dận Không muốn lưu lại bầu bạn với mẫu hậu

Tinh hậu xoay người lại ôm hắn, nói:

-Lúc rãnh rỗi, ta sẽ tuyên triệu ngươi

Lời Tinh hậu nói làm cho hắn hoai nghi vị trí của hắn trong lòng nàng, chẳng lẻ Tinh hậu không có một chút cảm tình, chỉ coi hắn như là một nam sủng

Chuyện hôn sự của Yên Nguyên Tông nhanh chóng được loan ra, Tinh hậu tuyên chỉ ba tháng sau sẽ tổ chức hôn lễ

Sự chèn ép thanh trừng đối với đám triều thần của Bạch Quỹ đã giảm xuống, Tần đô sau cơn rung chuyển vì địa chấn quyền lực, cuối cùng đã trở lại yên tĩnh

Tinh hậu có lẽ do sợ lời đàm tiếu, nên khoảng thời gian này không tuyên triệu Dận Không vào cung, hắn suốt ngày ở Phong Lâm Các cùng Trần Tử Tô đàm luận việc thiên hạ, lúc nhàn hạ thì Tôn Tam Phân chỉ bảo cách luyện công thoe đồ phổ từ bức Xuân Cung đồ, có lẽ hắn không có căn cơ với luyện võ, mặc dù cố gắng nhưng vẫn không một chút tiến triển gì

Thấm thoát, tiết thanh minh đến, mưa phùn rơi nhè nhẹ trên bầu trời. Sáng sớm, Dận Không cùng Dao Như và Thái Tuyết đi đến Yên Chi hồ dự hội đạp thanh (ai đọc truyện kiều thì biết hội này). Đang muốn khởi hành, thì thấy Tiền Tứ Hải cùng Quản Thư Hành bước vào cửa

Dận Không thấy vậy cười nói:

-Hôm nay là ngày gì , mà hai vị đại phú thương lại ghé ngôi miếu mục nát của tại hạ thế?

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải a a cười nói:

-Vô sự không đăng tam bảo điện, Tiền mỗ tới đây tìm điện hạ chính là có việc cần bàn luận.

Dận Không mời hai người vào sảnh đường, Dao Như liền dâng trà lên

Quản Thư Hành trông thấy Dao Như liền cười nói:

-Khó trách Bình vương điện hạ lúc này nhất nhật thâm cư không ra ngoài, thì ra là nơi này chính là kim ốc tang kiều!

Dao Như cười xấu hổ , khuôn mặt ửng đỏ lui ra ngoài

Dận Không hướng Tiền Tứ Hải nói:

-Tiền lão bản không phải đi tế châu tiếp quản việc chăm nom diêm trường sao? Như thế nào lại vẫn còn ờ Tần đô?

Dận Không vừa nói vừa suy nghĩ, tám chin phần Tiền Tứ Hải chưa rời đi là do ngôi hoàng vị lúc đó chưa xác định, nên trong lòng chưa hạ quyết tâm sẽ ngã về bên nào

Tiền Tứ Hải làm ra vẻ mặt chịu ủy khuất nói:

-Bình vương điện hạ hình như đã quên chuyện đáp ứng mỗ?

Lúc này Dận Không mới nhớ đến chuyện Tiền Tứ Hải nhờ hắn miễn xá cho nguyên tổng quản diêm trường Từ Đạt Trì, việc này hắn cũng đã hướng Tinh hậu nói qua, nàng cũng đã đáp ứng, nhưng xem vẻ mặt của Tiền Tứ Hải, chắc văn kiện xá tội chưa đến tay , Tinh hậu mấy ngày nay trăm bề bận rộn, chắc cái việc nho nhỏ này sớm đã quên

Dận Không áy náy nói:

https://thuviensach.vn

-Tiền lão bản yên tâm, chuyện đó nhất định phải làm cho xong.

Tiền Tứ Hải a a nở nụ cười:

-Bình vương ngàn vạn lần không nên áy náy, Tiền mỗ không có ý thúc giục ngài, gần đây trong cung xảy ra nhiều chuyện, thái hậu tự nhiên không nhớ đến việc nhỏ nhặt này

Quản Thu Hành nói:

-Hôm nay chúng ta lại đây, một là muốn trò chuyền cùng Bình vương, hai là muốn mời Bình vương dự tiệc

Dận Không cười nói:

-Quản lão bản như thế nào mà lại khách khí vậy, người từ Tê quốc xa xôi đến, theo lý thì Dận Không phải là chủ đãi khách mới đúng, làm sao lại để ngài chiêu đãi hoài như vậy được

Quản Thư Hành cười nói:

-Bình vương hiểu lầm rồi, lần này mời chính là nghĩa nữ của mỗ , Yên Yên, mỗ chỉ là truyền lời mời mà thôi

Dận Không khẽ cau mày, Mộ Dung Yên Yên mời hắn chính là để cảm ơn việc nhà Hoàn thị, nhưng nếu nàng muốn cảm ơn chân thành, thì phải tự mình đi đến, không biết sao nàng lại nhờ Quản Thư Hành

Quản Thư Hành cười thâm ý nói:

-Nghe nói Bình vương điện hạ đã cùng nữ nhi của Bạch đại tướng quân đính hạ hôn sự, chẳng biết việc đó có thật hay không?

Dận Không lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Đồn đại mà thôi….

Tinh hậu mặc dù đưa ra chủ ý này, nhưng chính Bạch Quỷ cũng chưa chấp nhận, hắn tự nhiên không thể thừa nhận chuyện này

Hai mắt của Tiền Tứ Hải vo tròn lại, cười giảo hoạt nói:

-Nghe nói nữ nhi Tư Hầu của Bạch tướng quân thanh tú diễm lệ, nếu Bình vương có thề cưới nàng làm thê tử , chính là đại hĩ sự à

Hai người nói qua nói lại chính là muốn từ Dận Không moi một chút thông tin trong cung, Dận Không tránh nặng tìm nhẹ ứng phó vài câu, thấy bọn họ hai người không có ý cáo từ ra về, xem ra kế hoạch tảo mộ đạp thanh tan thành mây khói

Lúc này Thái Tuyết đi đến, nói nhỏ vào tai hắn

-Trong cung sai người đến…

Dận Không cuốn quit đứng dậy đi ra ngoài đón, liền thấy cung nữ Vân Nhi người thường xuyên hầu cận Yên Lâm đang đứng bên ngoài, hắn tưởng Tinh hậu sai người tuyên triệu, không nghĩ tới người trong cung là Yên Lâm

Vân Nhi hướng hắn thi lễ nói:

-Bình vương điện hạ, công chúa có việc gấp mời người vào cung

Dận Không gật đầu nói:

-Ngươi về trước đi, ta chuẩn bị một chút rồi sẽ lập tức xuất hành

Nói xong vẫn thấy Vân Nhi đứng yên tại chổ, không di chuyển nói:

https://thuviensach.vn

-Công chúa dặn dò, phải đem điện hạ quay về ,nếu không Vân Nhi sẽ bị trách phạt

Nha đầu Yên Lâm kia xưa nay làm việc đều như thế, Dận Không không thể khác hơn, gật đầu nói:

-Ngươi ở chổ này chờ , ta quay lại giãi thích cho mấy vị khách nhân một chút

Đi tới Ninh Tú cung, Dận Không mới biết được, Yên Lâm nhiễm phong hàn mấy ngày nay, hiện vẫn đang nằm dưỡng bệnh

Dận Không theo cung nữ Vân Nhi tới cửa Ninh Tú cung, Vân Nhi nhẹ giọng nói:

-Trong cung chỉ có công chúa, không có ai quấy rầy…

Lúc Vân Nhi nói chuyện ,ánh mắt thủy chung không dám nhìn hắn, lúc này Dận Không mới nhớ ra, đêm yến tiệc tại thái tử phủ, hắn mượn rượu giả say đùa giỡn quá trớn với nàng. Yên Lâm từ khi bị hắn chinh phục, tính tình đã hoàn toàn thay đổi, Vân Nhi là cung nữ thân cận của nàng, sợ rằng đã biết chuyện hắn cùng Yên Lâm. Dận Không thầm than không ổn

Yên Lâm nằm trên giường, tựa hồ như đã ngủ say

Dận Không nhẹ giọng nói:

-Công chúa!

Yên Lâm không phản ứng, hắn đi đến bên giường, nắm nhẹ tay nàng, đột nhiên Yên Lâm xoay người, cầm tay hắn, hung hăng cắn một phát. Dận Không đau đớn hét to lên, lúc này nàng mới thả tay hắn ra, giương đôi mắt u oán nhìn hắn.

Nhìn sâu vào đôi mắt đẹp của Yên Lâm, Dận Không nói nhỏ:

https://thuviensach.vn

-Công chúa như thế nào lại đối đãi nhẫn tâm với Dận Không như vậy

Yên Lâm cả giận nói:

-Ta hận không thể đem ngươi chém thành nhiều mảnh

Chiếc áo ngủ mỏng manh lộ ra bờ vai trần trắng như tuyết của nàng, Dận Không động lòng, ngồi xuống mép giường, ôm Yên Lâm vào lòng, ôn nhu nói:

-Không có lúc nào ,ta không nhớ đến nàng, nhưng bất quá ta ngại trong cung có nhiều người có thể phát hiện ra, nên không dám tới đây

Yên Lâm thoát ra khỏi vòng tay hắn, một tay nhéo lổ tai, nói:

-Ngươi dám lừa gạt ta. Bây giờ cả Tần đô này ai không biết người sắp trở thành hiền tế của Bạch đại tướng quân, ngươi nhớ ta ở chổ nào?

Dận Không cười khổ nói:

-Công chúa từ chổ nào nghe lời đồn này vậy?

Yên Lâm bán tín bán nghi nói:

-Chính miệng hoàng huynh nói cho ta biết, chẳng lẻ là không đúng?

Dận Không ôm lấy cơ thể nàng, khẽ hôn lên má đào một cái, ôn nhu nói:

-Chính xác có việc mẫu hậu hướng Bạch Quỹ nhắc tới hôn sự này, nhưng bất quá nữ nhi của Bạch Quỹ có đính ước từ nhỏ, nên làm gì có đạo lí một nữ nhi gả cho hai nhà?

Yên Lâm cười, đôi mắt lung linh nhìn hắn nói:

-Ngươi nói có thật không?

https://thuviensach.vn

Dận Không gật đầu, đối phó với nha đầu Yên Lâm này phương pháp tốt nhất là có thể lừa gạt thì phải lừa gạt, cái gì không thể lừa thì phải nói thật

-Ta thử tin ngươi lần này

Hai tay Dận Không thò vào bên trong lớp áo ngủ, phát hiện ra, ngoài trừ cái yếm, trên người nàng không mặc gì hết, Yên Lâm nhắm chặt đôi mắt lại, nhẹ giọng nói:

-Cái tên dâm tặc này, ngươi muốn làm gì?

Nàng rõ ràng là đã chuẩn bị sẵn sang, lại đổ chuyện lên trên đầu của hắn

-Dận Không vì công chúa mà hảo hảo an ủi

Nói xong, hắn đưa tay cởi áo nàng ra… Trong bóng tối , tiếng hô hấp dồn dập của nàng vang lên thật mê người

Thân thể mềm mại của nàng quấn chặt hắn,miệng ôn nhu nói:

-Dậm tặc! Ngươi làm cho ta thật khổ

Dục hỏa trong bong tối nhanh chóng thiêu đốt hai người

Sau hồi triền miên, Yên Lâm như con mèo nhỏ nhu thuận, nằm trên ngực Dận Không , ngón tay vân về khuôn ngực rắn chắc của hắn, nhẹ giọng nói:

-Ngươi định khi nào nói với mẫu hậu xin cưới ta?

Dận Không bối rối thấp giọng nói

-Phụ hoàng mới giá băng, bây giờ đề cập với người chuyện này, hình nhu không thích hợp..

Yên Lâm hung hăng nhéo ngực hắn nói:

https://thuviensach.vn

-Đến tột cùng là ngươi muốn an bài xử trí ta như thế nào?

Dận Không thấp giọng nói:

-Công chúa là thiên kim ngọc thể, xinh đẹp tuyệt trần, biện pháp xử trí chỉ có một

Nói xong,hắn xoay người đè lên thân thể nàng, Yên Lâm cười duyên dáng , ánh mắt toát lên vẻ chờ mòng, thì ngoài cửa Vân Nhi lớn tiếng nói:

-Bệ hạ giá lâm!

Nhất thời bị hù dọa, toàn thân Dạn Không toát ra mồ hôi lạnh, Yên Nguyên Tông sớm không đên, muộn không đến , lại đến ngay lúc này, nghe khẩu khí của Vân Nhi thì chắc hắn đã đứng ngoài cửa, bây giờ mặc quần áo còn không kịp, lấy đâu thời gian chạy trốn

Yên Lâm cuốn quit ném quần áo của Dận Không xuống dưới giường. Dưới giường khe hở quá nhỏ, hắn không thể trốn vào trong đó, không thể làm gì khác hơn là đắp tấm chăn lại trốn trong góc, cũng may chiếc giường rộng lớn, bên trong lại thập phần u tối, rất khó phát giác ra

Không bao lâu sau thì nghe tiếng Nguyên Tông vang lên:

-Lâm nhi! Muội đã khỏe chưa?

Yên Lâm nằm trên giường, thân thể hoàn toàn trần truồng, chỉ đắp trên mình tấm chăn, đương nhiên không thể bước xuống trả lời, giả vờ mệt nhọc nói:

-Muội đã đở nhiều rồi, nhưng bây giờ trong người vẫn còn hơi mệt

Trong lòng Dận Không thầm mắng Nguyên Tông vô sĩ, khuê phòng của muội muội mà hắn lại tùy tiện xông vào

https://thuviensach.vn

Yên Nguyên Tông nói:

-Ta đã cho thái y nấu thuốc, muội nên uống ngay bây giờ đi

Dận Không vỗ nhẹ nhẹ lên bàn chân Yên Lâm, nàng liền nói:

-Bệ hạ đặt lên bàn được rồi, lúc này muội không muốn uống cái gì hết

Yên Nguyên Tông thở dài một hơi, có chút mất mác nói:

-Lâm nhi! Ta muốn muội gọi ta bằng thất ca hơn

Yên Nguyên Tông thở dài một hơi, có chút mất mác nói:

-Lâm nhi! Ta muốn muội gọi ta bằng thất ca hơn

Yên Nguyên Tông lớn tiếng nói:

-Lâm Nhi! Muội cũng biết ta không muốn làm cái gì vua một nước, nếu không phải mẫu hậu ép ta, ta muốn cùng muội quy ẩn nơi rừng sâu…

Nguyên Tông rõ ràng đang kích động, ngay cả lời tỏ tình cũng nói ra

Yên Lâm không biết Nguyên Tông đối với mình luyến ái, nghe hắn nói chỉ tưởng hăn nhất thời bộc lộ cảm xúc chán ghét quân quyền, nên nhẹ giọng khuyên nhủ

-Hoang huynh là cửu ngũ chí tôn, sau này phải lo lắng cho an nguy của dân chúng đại Tần, sao lại nghĩ đến quy ẩn nới núi rừng

Yên Nguyên Tông tiến lên phía trước, lớn tiếng nói:

-Ta bây giờ cái cơ bản nhất là tự do còn không có, làm gì có tinh lực lo chuyện người khác

https://thuviensach.vn

Dận Không thấy Nguyên Tông tiến tới, hoảng sợ vô cùng, tay nắm chặt bàn chân của Yên Lâm, một cử động cũng không dám bộc lộ ra

Yên Lâm lấy chân ngọc còn lại mơn trơn vai hắn,giờ phút này hắn hoàn toàn không có cảm hứng thụ hưởng cái hương diễm này, nếu Yên Nguyên Tông phát hiện hắn trốn bên trong, chỉ sợ cái mạng nhỏ nay không còn giữ đượ

Yên Nguyên Tông buồn bả nói:

-Mẫu hậu đã hạ hôn sự cho ta, sau ba tháng phải cưới nữ nhi Lệ Cơ của Bạch Quỹ

Yên Lâm cười nói:

-Như thế rất tốt,Lâm nhi sẽ được thêm một tẩu tẩu tốt rồi

Yên Nguyên Tông thấy Yên Lâm không có phản ứng gì khi nghe hắn nói, lòng càng thêm buồn bực, thở dài một hơi nói:

-Ta không quấy rầy muội nghĩ ngơi, ngày mai ta sẽ quay lại thăm

Nghe tiếng đóng cửa, Dận Không lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, ngoài cửa vang lên tiếng của Vân Nhi:

-Cung tống bệ hạ!

Qua một hồi lâu, xác thực Nguyên Tông đã rời đi, Yên Lâm mới nở nụ cười, hai chân nàng đặt trên vai hắn, dịu dàng nói:

-Ngươi mà dám lừa dối ta, ta sẽ gọi hoàng huynh chém cái đầu của ngươi, à không ! Đem ngươi hoạn đi cho vào cung hầu hạ ta

Dận Không làm ra bộ dáng hung ác, hung hăng đặt nạng xuống dưới nói:

https://thuviensach.vn

-Cho nàng biết sự lợi hại của ta…

Dận Không ở Ninh Tú cung cùng với Yên Lâm triền miên hơn hai canh giờ, tới gần lúc hoàng hôn, nhớ tới cái hẹn với Tiền Tứ Hải và Quản Thư Hành, liền nói lời từ biệt với Yên Lâm

Vừa mới rời cửa Ninh Tú cung, liền gặp phải Hứa công công, vốn muốn trốn, không ngờ Hứa công công lại nhìn thấy, lớn tiếng gọi:

-Bình vương điện hạ! Ta đang muốn đi tìm ngài

Không thể làm gì khác hơn, Dận Không đành cười nói:

-Công công tìm ta có chuyện gì?

Quan sát thấy Hứa công công nhìn hướng Ninh Tú cung một chút, khẳng định hắn nhìn thấy Vân Nhi mình ra cửa, Dận Không cuốn quit giãi thích :

-Cửu công chúa mời ta đến họa một bức tranh

Hứa công công " nga" lên một tiếng, lúc này mới nói:

-Thái hậu truyền chỉ bảo nô tài đến Phong Lâm Các tìm điện hạ mời ngài vào cung, nếu không gặp ngài tại đây, e rằng chuyến đi này tay không về rồi

Dận Không hắc hắc cười, trong lòng lại khổ tâm. Suốt buổi chiều hôm nay , hắn cùng Yên Lâm đại chiến mấy hiệp. Tinh hậu hết lần này đến lần khác không tuyên triệu, lại ngay lúc này mời hắn vào cung, không biết còn đủ tinh lực để ứng phó với nàng hay không

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 21: Lợi Ích

Tinh hậu không nghĩ tới Dận Không lại tới nhanh đến như vậy, nét mặt có chút kinh ngạc nhìn hắn. Hứa công công đi lại gần nói bên tai nàng vài câu, Dận Không thầm kêu trong lòng " không tốt rồi", lấy trí tuệ của Tinh hậu nàng đương nhiên là không tin tưởng cái lí do kia của hắn, nếu nàng cố tình tra xét, kêu hắn đem bức tranh cho nàng xem, thì lúc đó không biết đối phó như thế nào?

Cũng may, Tinh hậu không có hỏi chuyện đó, ra hiệu cho Hứa công công lui ra, nàng chỉ cái ghế bảo hắn ngồi xuống.

-Dận Không lần này ta gọi ngươi đến đây chính là có việc quan trọng nhờ ngươi đi làm

Dận Không quan sát thấy sắc mặt nàng nghiêm trọng, không giống như bình thường, liền nghiêm túc nói:

- Mẫu hậu! Dận Không chờ người phân phó

Tinh hậu nói:

-Từ khi Tiết An Triệu mất đi, chức vụ tướng quốc đương triều bỏ trống. Tại buổi tảo triều hôm nay, Bạch Quỹ đã đề nghị quan Tư Không Lưu Huyền Nghĩa đảm nhận chức này, nhưng ta chưa quyết định

Nàng đứng dậy đi về hướng cửa sổ nói:

https://thuviensach.vn

-Lưu Huyền Nghĩa cùng với Bạch Quỹ chính là cùng một phe phản nghịch, nếu Lưu Huyền Nghĩa nắm chức này, thì triều chánh Đại Tần sẽ hoàn toàn rơi vào tay Bạch Quỹ, lúc đó muốn chế phục hắn sợ rằng muôn phần khó khăn

Dận Không phẫn nộ nói:

-Bạch Quỹ quả nhiên là lang tâm cẩu phế ,mẫu hậu phải sớm chuẩn bị, quyết không để cho hắn đắc ý như thế

Tinh hậu gật đầu nói:

-Cho nên ta nghĩ, ngươi phải đi Tế Châu một chuyến

Dận Không ngạc nhiên nói:

-Tế Châu?

Tinh hậu vươn tay ngọc cầm bàn tay hắn nói:

-Đại Tần do Tần đế Yên Uyên phát triển lớn mạnh đến ngày hôm nay, ngoài trừ công lớn của Bạch Quỹ và Tiết An Triệu, còn có công lớn của một người

Lời này Dận Không chưa bao giờ nghe qua chuyện này, nên trong lòng tràn ngập sự tò mò

Tinh hậu nói:

-Tiên hoàng có một vị huynh đệ kết bái, tên là Trầm Trì, luật pháp Đại Tần chặt chẽ công bằng, muôn dân tuân thủ chính là do hắn soạn ra, người này học thức xuất chúng, mưu kế siêu quần, từng giữ chức Đại Tần đình úy, sau do tiên hoàng thấy hắn trong triều uy tín có phần vượt mặt, nên trong lòng sinh ra đề phòng, lấy cái cớ bãi miễn chức vụ , điều đi đến Tế Châu làm quan thủ thành, tính ra đã gần hơn mười một năm rồi

https://thuviensach.vn

Dận Không đi tới Đại Tần một khoảng thời gian, đối với lịch sử chính trị đại Tần cũng dày công nghiên cứu, nhưng cho tới giờ vẫn chưa nghe qua cái tên Trầm Trì, ánh mắt lộ vẻ mê hoặc

Tinh hậu nói:

-Nhiều năm trôi qua, Trầm Trì vẫn không một câu oán trách, nếu không phải ta kiểm duyệt danh sách quan viên đại Tần, cơ hồ đã quên mất hắn

Đôi mắt đẹp của nàng sang lên tinh quang

Dận Không hỏi dò:

-Mẫu hậu muốn mờiTrầm Trì xuống núi đảm nhiệm chức tướng quốc?

Tinh hậu gật đầu nói:

-Ta chính xác là có dự tính này, bất quá trước khi Trầm Trì hồi kinh không được để lộ tin tức này ra bên ngoài

-Cho nên mẫu hậu muốn nhi thần tới Tế châu một chuyến mời Trầm Trì hồi kinh?

Tinh hậu nói:

-Trầm Trì bị lưu đày nhiều năm như vậy, trong lòng không khỏi sinh ra oán hận, cho nên ta nghĩ ngươi đi là người thích hợp nhất, với trí tuệ của ngươi khuyên bảo hắn quay về nhậm chức tướng quốc thì có vài phần hy vọng

Dận Không cung kính nói:

-Đa tạ mẫu hậu tín nhiệm thần nhi

Tinh hậu nhắc nhở nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi phải nhớ kỹ, chuyện này không được tiết lộ nửa điểm ra bên ngoài, nếu tên nghịch tặc Bạch Quỹ kia hay được, việc Trầm Trì hồi kinh sẽ xảy ra chuyện

-Mẫu hậu yên tâm, thần nhi nhất định không phụ lòng của người

Nghĩ tới cảnh có thể rời khỏi Tần đô, trong lòng Dận Không sinh ra một cảm giác thoải mái tự do

Ánh mắt Tinh hậu có vẻ đầy thâm ý nhìn hắn nói:

-Nghe nói vừa rồi ngươi mới tới Ninh Tú cung?

Dận Không cuốn quít giãi thích nói:

-Thần nhi phải đi họa cho cửu công chúa một bức họa, tiện thể tham thị bệnh tình của nàng

Tinh hậu lạnh nhạt cười nói:

-Ta không hỏi ngươi đi làm cái gì, ngươi cần gì phải khẩn trương như thế?

Nàng sửa sang lại ống tay áo nói:

-Hôn lễ của Nguyên Tông xong, ta sẽ tìm một chổ tốt đem con nha đầu đó gả đi, lưu nó lại trong cung, sớm muộn gì cũng có phiền toái xảy ra

Dận Không thầm rùng mình, chẳng lẻ Tinh hậu nhìn ra hắn với Yên Lâm có chuyện không ổn, xem ra sau này phải cẩn thận hơn nửa

Hai tay Dận Không từ phía sau ôm lấy thân hình mềm mại của Tinh hậu, miệng ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

-Tế Châu đường xá xa xôi, Thần nhi đi chuyến này chẳng biết bao giờ mới trở về, trong lòng có một nổi băn khoăn không dứt đó chính là mẫu hậu

Tinh hậu nhìn hắn một cái nói:

-Ngươi thật là dẻo miệng, toàn dùng lời ngon tiếng ngọt

Dận Không kéo tay nàng đặt lên hông của hắn, nói nhỏ:

-Lòng thần nhi đối với mẫu hậu có trời chứng giám, mẫu hậu nếu không tin, thần nhi nguyện móc tim ra cho người xem

Đôi mắt đẹp của Tinh hậu toát lên vẻ ôn nhu, ép thân hình vào trường bào của hắn, khuôn mặt nàng tựa trên bờ ngực rắn rỏi nói:

-Ta nếu không tin ngươi, làm sao có thể để mặc cho ngươi làm như thế..

Tâm lí con người thường thì dưới áp lực càng cao thì dục vọng sinh lí càng mãnh liệt .Trên người Tinh hậu, Dận Không cảm nhận được điều đó. Tinh hậu có khác với Yên Lâm, Yên Lâm thì chủ động, Tinh hậu có chút thủ động nhưng cả hai đều làm cho Dận Không sinh ra dục hỏa cùng cực…

…..

Tinh hậu sớm đã chuẩn bị sẵn mật chỉ, đưa tới cho Dận Không, nói:

-Ngươi nhất định phải đem mật chỉ này giao tận tay cho Trầm Trì

Dận Không cẩn thận cất mật chỉ vào trong lòng, thấp giọng nói:

-Mẫu hậu! Tiền Tứ Hải chuẩn bị đi Tế Châu trong nom diêm trường, thần nhi có thể thừa dịp này tháp tùng theo hắn, lấy cớ thưởng ngoạn phong cảnh đại Tần , sẽ không bị người khác nghi ngờ

Tinh hậu gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Cơ hội này tốt có thể che dấu sự nghi ngờ của kẻ khác, nhưng Tiền Tứ Hải kia giảo hoạt vô cung, ngươi vạn lần không nên trước mặt hắn thổ lộ điều gì

-Mẫu hậu yên tâm, thần nhi có phương pháp ứng phó với hắn

Dận Không chợt nhớ lại chuyện Tiền Tứ Hải nhờ cậy, liền hướng Tinh hậu nói:

-Lần trước Tiền Tứ Hải nhờ thần nhi bẩm với mẫu hậu xá tội cho nguyên tổng quản diêm trường Từ Đạt Trì, mẫu hậu chắc là không còn nhớ việc này

Tinh hậu cười nói:

-Ta gần đây bộn bề công việc, chuyện này đúng là đã quên. Hảo! Ta lập tức viết cho ngươi một chiếu chỉ miễn tội, không biết Tiền Tứ Hải vì sao lại quan tâm đến tên Từ Đạt Trì này?

Dận Không nói:

-Từ Đạt Trì là nguyên tổng quản của Điền thị diêm trường, chắc chắn vô cùng quen thuộc với diêm trường này, Tiền Tứ Hải tìm hắn phỏng chừng là vì việc này

Tinh hậu gật đầu đồng ý nói:

-Điền thị diêm trường từ khi được sung công, kinh doanh có thể nói không bằng một phần nhỏ so với trước, lần này giao vào tay Tiền Tứ Hải có lẽ có thể thay đổi tình hình

Mô Dung Yên Yên thiết yến không phải tại Bách Hoa lâu của nàng , mà tại Yên Chi hồ

https://thuviensach.vn

Bến tàu bên bờ hồ được nhân công dùng đá núi tạo thành vô cùng tinh xảo và chắc chắn

Tiền Tứ Hải đã sớm đứng dưới bền chờ đợi, dưới bến là một chiếc thuyền lớn , trên thuyền chấp sự toàn là những cô gái xinh đẹp, lại có them mười mấy nữ tử chơi đàn ,đang đua nhau cười nói, tất cả chì chờ Dận Không đến khai thuyền

Sảnh trong thuyền trang trí vô cùng tao nhã, xung quanh treo những ngọn đèn sang rực hấp dẫn ánh mắt của nhiều người

Quản Thư Hành, Mộ Dung Yên Yên đều có mặt, chỉ chờ mỗi mình hắn là khai tiệc

Dận Không thấy vậy áy náy nói:

-Dận Không mới vào cung diện kiến thái hậu, cho nên tới muộn, xin chư vị thứ tội

Quản Thư Hành cười nói:

-Bình vương điện hạ có thể đến là đã cho chúng ta mặt mũi rồi

Hắn đem người trẻ tuổi ngồi bên cạnh giới thiệu nói:

-Vị này là Tây Môn công tử

Dận Không cười hướng người ấy thi lễ, liền nhìn thấy người này vóc dáng trung đẳng, tướng mạo anh tuấn,mặt dài mày rậm, khuông mặt trắng như ngọc, phục sức hoa mĩ, bộ dáng có thề nhìn thấy ở thế gia công tử

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói nhỏ với Dận Không:

-Hắn là hậu nhân của Trung Sơn quốc Tây Môn Bá Ngôn, tên lả Tây Môn Qua

https://thuviensach.vn

Lúc này Dận Không mới biết vị công tử trẻ tuổi này đến từ gia tộc đệ nhất về lĩnh vực sản xuất vũ khí , Tây Môn gia tộc

Mộ Dung Yên Yên nhân dịp mọi người đang làm quen, ra lệnh khai thuyền, con thuyên nhè nhàng đi

Tiếng sáo trúc du dương vang lên, theo gió truyền đi xa xa

Dận Không đem chuyện chiếu chỉ miễn xá của Tinh hậu đưa cho Tiền Tứ Hải, Tiền Tứ Hải cảm ơn nói:

-Bình vương quả nhiên thủ tín, Tiền mỗ nhất định sẽ không quên cái nhân tình này

Dận Không cười nói:

-Có lời này của Tiền lão bản , Dận Không hoản toàn yên tâm. Dận Không có việc muốn nhờ Tiền lão bản

Tiền Tứ Hải ánh mắt kinh ngạc, lập tức đứng lên nói:

-Chỉ cần Bình vương điện hạ mở miệng nhờ việc mỗ có thể làm được, Tiền mỗ nhất định toàn lực ứng phó

Dận Không cười nói:

-Tiền lão bản không cần lo lắng, chuyện này chỉ là việc nhỏ thôi, Dận Không nghe nói Tế Châu phong cảnh hữu tình, nên muốn đi thưởng ngoạn một phen, nếu Tiền lão bản không sợ Dận Không gây phiền toái, thì chuyến đi này Dận Không muốn đi theo cùng

Tiền Tứ Hải vốn đang chờ nghe Dận Không nói yêu cầu gì khó khăn, nay nghe hắn nói việc như vậy, liền cười nói:

https://thuviensach.vn

-Tiền mỗ cầu việc này còn không được, chuyến đi Tế Châu này đường xá xa xôi, mỗ đang lo không biết làm sao cho qua thời gian này đấy chứ..

Tiền Tứ Hải có chút băn khoăn nói tiếp:

-Bất quá….

Dận Không liền hiểu ra, Tiền Tứ Hải đang băn khoăn cái thân phận chất tử của hắn, không thể rời khỏi Tần đô, liền mỉm cười nói:

-Dận Không đã hướng thái hậu nói qua, người đã đồng ý cho tại hạ đi Tế Châu lần này

Tiền Tứ Hải cười nói:

-Như thế rất tốt, như thế rất tốt…

Vẻ mặt Tiền Tứ Hải có chút mất tự nhiên, Dận Không thầm nghĩ chắc trong lòng Tiền Tứ Hải đang nghĩ tới chuyến đi Tế Châu này của hắn là thụ ý của Tinh hậu ngầm giám thị hắn việc diêm trường. Dận Không cũng không hướng Tiền Tứ Hải giãi thích, để hắn hiểu lầm như vậy, công việc mà Tinh hậu giao cho sẽ có lợi hơn

Lúc trước Dận Không có nghe Mộ Dung Yên Yên nói qua, Quản Thư Hành tới Tần đô mục đích là gặp Tây Môn gia tộc thương lượng việc mua bán, xem ra Tây Môn Qua chính là thay mặt cho Tây Môn gia tộc chuyện này

Quan sát Tây Môn Qua cùng với Quản Thư Hành nói chuyện có thể thấy được hai người không hề biết nhau từ trước, hai người có thể ngồi cùng nhau bàn bạc có lẻ là do Mộ Dung Yên Yên an bài

Mộ Dung Yên Yên từ lúc khai tiệc vẫn im lặng, đa phần là nghe mọi người nói chuyện, sau khi nghe Dận Không muốn đi đến Tế Châu, ánh mắt

https://thuviensach.vn

nàng liền chăm chú nhìn hắn

Dận Không xoay người hướng nàng cười nói:

-Mộ Dung cô nương có hứng thú cùng Dận Không du lịch một chuyến hay không ?

Dận Không đột nhiên hỏi, nàng không kịp đề phòng, mặt có chút ửng đỏ, Dận Không mời nàng trước mặt mọi người, nên ánh mắt mọi người xung quanh đều kinh ngạc nhìn nàng bao hàm ý tứ mập mờ

Ánh mắt của Tây Môn Qua hiện lên vẻ lo lắng, Dận Không nhạy cảm nhận ra, tên Tây Môn Qua này nhất định vô cùng hâm mộ Mộ Dung Yên Yên

Mộ Dung Yên Yên ôn nhu nói:

-Yên Yên đối với phong cảnh Tế Châu vô cùng hâm mộ, chỉ tiếc công việc bận rộn, sợ rằng không cách nào đi được

Nàng cầm trên tay chén rượu nói:

-Yên Yên lấy chén rượu bạc này chúc Bình vương điện hạ chuyến xuất hành này thuận buồm xuôi gió

Dận Không ha hả cười nói:

-Dận Không tạ ơn Mộ Dung cô nương

Hắn cùng nàng liền đối ẩm một chén

Tiền Tứ Hải cười giảo hoạt nói:

-Mộ Dung lão bản sao lại thiên vị như vậy, Tiền mỗ cùng Bình vương chuyến này đi cùng nhau tới Tế Châu, nhưng trong mắt Mộ Dung lão bản

https://thuviensach.vn

hình nhu chỉ có Bình vương thôi thì phải

Hai mắt Tiền Tứ Hải vo tròn lại nói đầy thâm ý:

-Từ xưa đến nay mỹ nhân yêu tài tử tuyệt sẽ không….

Tiền Tứ Hải vừa nói lời này ra, sắc mặt Tây Môn Qua lập tức sầm xuống, Quản Thư Hành nhìn ra chổ vi diệu trong đó, liền cười nói:

-Cái miệng của Tứ Hải huynh toàn nói bậy. Lại đây nào, lão phu thay nhi nữ kính ngươi một chén, mong Tứ Hải huynh tại Tế Châu thoải mái tự do , cả đời không muốn quay lại Tần đô nữa mới tốt.

Mọi người cùng cười to, Dận Không chủ động đối ẩm với Tây Môn Qua một chén, Tây Môn Qua nói:

-Tại Tế Châu có một gia nghiệp của Tây Môn tại hạ, Bình vương đi Tế Châu lần này, nếu có chuyện gì thì có thể tìm nhị thúc của taị hạ là Tây Môn Bá Đông

Dận Không mỉm cười hướng hắn tạ ơn, không nghĩ tới gia tộc Tây Môn thế lực lại trãi rộng trên khắp cương vực của Đại Tần, có thể thấy thực lực của Tây Môn gia tộc vô cùng lớn

Tiền Tứ Hải nói:

-Như thế rất tốt! Tới Tế Châu, Tiền mỗ nhất định tới đó bái phỏng

Tiền Tứ Hãi làm gì cũng không quên bản chất thương nhân, chỉ cần có lợi nhất định không buông tha

Phong cách làm người của Tây Môn Qua quả thật vô cùng hào khí, ngay lập tức tại bàn tiệc thảo ra một phong thư đưa cho Tiền Tứ Hải

https://thuviensach.vn

Nhân lúc Tây Môn Qua viết thư, Dận Không cùng Mộ Dung Yên Yên đi lên phía đầu thuyền. Mặt hồ không gió nên sóng nước yên ả, trên trời mây trôi nhàn nhạt,cảnh vật vô cùng yên tĩnh

Ánh mắt Mộ Dung Yên Yên nhìn trăng non trên bầu trời chăm chú làm cho người khác nhìn nàng phải say mê, chẳng biết tại sao hắn cùng nàng ở cùng một chổ luôn luôn cảm giác tồn tại một khoảng cách giữa hai người, Dận Không rất muốn dỡ bỏ khoảng cách này, nhưng lại không thể, có lẻ nguyên nhân ở chỗ hắn không thể hoàn toàn tín nhiệm nàng

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Chuyện nhà Hoàn thị, xin đạ ta điện hạ

-Chỉ là việc nhấc tay nhấc chân, không cần phải như vậy

Dận Không lạnh nhạt nói

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Kỳ vương đã đăng cơ đế vị, tình cảnh của điện hạ hắn là đã tốt lên rất nhiều, điện hạ có nghĩ tới việc quay về đại Khang?

Dận Không cười khổ nói:

-Chuyện này sợ rằng bản thân không thể tự chủ được

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Nếu Bình vương điện hạ xác định có ý muốn như vậy, Yên Yên có thể hướng Tả tướng quốc hiệp trợ

Dận Không vỗ nhẹ thành thuyền, nói:

https://thuviensach.vn

-Hảo ý của Mộ Dung cô nương, Dận Không cảm nhận được, bất quá Dận Không nghĩ rằng, nên để mọi việc thuận theo tự nhiên đi

Dận Không đương nhiên không muốn quay về Khang quốc lúc này. Tại Khang quốc cả ngày trong cung đếm thời gian trôi qua, mà tại Tần lúc này , hắn quả thật đang tự do phóng túng, hơn nữa phụ hoàng vẫn chưa có ý định chọn người kế vị, về Khang quốc bây giờ chắc chắn bị cuốn vào vòng tranh đấu của đám hoàng huynh hoàng đệ

Mộ Dung Yên Yên ngưng thị nhìn hắn nói:

-Nếu Yên Yên đoán không sai, Bình vương nhất định có dự tính khác…

Dận Không xoay người nhìn thẳng đôi mắt nàng, chân bước từng bước về phía nàng, Mộ Dung Yên Yên dựa sát thành thuyền không thể kui được nữa, hắn bước gần sát nàng nói:

-Mộ Dung cô nương đã đoán sai…

Lời hắn nói bao hàm hai ý tứ, Mộ Dung Yên Yên, cười xấu hổ, mặt ửng đỏ nói:

-Tâm trạng của Bình vương quả thật làm cho người khác khó nắm bắt…

Dận Không thấp giọng nói:

-Nếu Dận Không không có lĩnh hội sai, Mộ Dung cô nương hình như đối với ta cảm thấy rất hứng thú thì phải?

Mộ Dung Yên Yên nói:

-Chỉ sợ lĩnh hội của Bình vương sai rồi, Yên Yên quan tâm điện hạ, chính là ý tứ của hoàng thượng

Dận Không ha hả phá lên cười

https://thuviensach.vn

Yến tiệc tới giữa đêm mới tàn, Tiền Tứ Hải cùng Dận Không hẹn hai ngày sau xuất phát đi Tế Châu

Dận Không biết rõ nhiệm vụ lần này vô cùng quan trọng. mặc dù là với Thái Tuyết cùng Tôn Tam Phân, hắn vẫn không thổ lộ mục đích chuyến đi Tế Châu lần này

Tôn Tam Phân nói:

-Gần đây Tần đô phong vân biến ảo, công tử đi ra ngoài ngắm cảnh cũng là điều tốt

Dận Không nói:

-Mọi việc tại đây , hết thảy xin nhờ Tôn tiên sinh lo liệu

Tôn Tam Phân nói:

-Công tử yên tâm, lão phu nhất định an bài chu đáo

Thái Tuyết nhẹ giọng nói:

-Công tử đi xa nhất định phải chuẩn bị cho tốt, nếu còn có gì phải làm xin phân phó cho Thái Tuyết

Nàng đã nghe Dận Không nói, chuyến đi Tế Châu này sẽ đi một mình

Dận Không cười nói:

-Không cần phải chuẩn bị cái gì hết, Tiền Tứ Hải phú gia địch quốc, mọi việc đều đã an bài chu đáo

Dao Như nảy giờ yên lặng , không nói lời nào,đột nhiên lên tiếng:

-Công tử không thể mang Dao Như cùng đi sao?

https://thuviensach.vn

Kỳ thật, trong lòng Dận Không đã sớm lo lắng chuyện này. Chuyến đi này của Tiền Tứ Hải là tiếp quản diêm trường Điền thị, mà Điền thị diêm trường lại chính là sản nghiệp của gia tộc Dao Như

Dao Như nói:

-Dao Như xa quê quán đã lâu, mong công tư vì thương mến Dao Như mà thỏa mãn hy vong này

Nàng vừa nói, lệ tràn khóe mắt

Dận Không nhíu nhíu hàng chân mày, Thái Tuyết hiểu được hắn đang suy nghĩ gì, liền nói:

-Công tử không nên băn khoăn, Tiền Tứ Hải cũng không biết rõ thân thế của Dao Như, nếu Dao Như đi cùng cũng không khiến hắn e ngại

Dận Không gật đầu nói:

-Được rồi! Bất quá trên đường đi không thể tiết lộ thân phận của chính mình

Dao Như vô cùng mừng rỡ, gật đầu liên tục

Thái Tuyết cười nói:

-Có Dao Như đi cùng công tử, Thái Tuyết đã yên tâm rồi

Dao Như sỡ dĩ muốn cùng Dận Không đi Tế Châu chính là muốn thức hiện một nguyện vọng, mẫu thân nàng sau khi mất đi, tro cốt đang để ở Tần đô, nên mượn cơ hội nay, đem tro cốt về cố hương an táng

Sáng sớm hôm sau, Dận Không cùng Dao Như chuẩn bị đi đến Đại Phật Tự, nơi gửi tro cốt của mẫu thân Dao Như, nàng vận trên người bộ y phục

https://thuviensach.vn

trắng , ôm sát thân hình, tóc dài đung đưa trong gió, toàn thân toát ra phong vị say đắm lòng người

Đi tới Đại Phật Tự, mới biết hôm nay chính là lễ hội một năm một lần của chùa này, khắp nơi đều có người, kẻ buôn nhan , người bán đèn…khăp nới tiếng nói cười vang lên, âm thanh vô cùng hỗn độn

Mỗi tọa bảo điễn bên ngoài đều có hai lô đỉnh, chưa đầy nhang khói, mùi nhang tỏa đi khắp nơi, người người dâng hương, ai cũng nước mắt ràn rụa vì khói

Thông qua đại điện, đi về hướng cửa bắc, thì gặp một hành lang, Dao Như đối với chổ này thập phần quen thuộc, đi thêm khoảng ba trăm bước dọc theo hành lang ,mới đến chổ giữ tro cốt mẫu thân nàng

Phụ trách phòng cất giữ tro cốt là hai tăng nhân, hỏi sơ qua tình huống, mới cho hai người đi vào

Nơi nay chính là một mảnh sân hoang vu vắng vẻ , gọi là Phiêu Bạc viên, Đại Phật Tự dùng nơi này để cất giữ tro cốt của những người tha hương

Dao Như tìm được hai cốt của mẫu thân, mắt nàng đã tràn lệ,lấy tro cốt đi ra ngoài, phải làm một ít thủ tục rườm ra, Dận Không đưa Dao Như một ngàn lượng để quyên góp cho chùa

Thông qua một ngàn lượng này các tăng nhân liền coi hai người thành những nhân vật quan trọng, cung kính mời hai người ra phía sau thiền viện uống trà, còn bọn họ chủ động thay mặt đi làm thủ tục

Xung quanh thiền viện trồng nhiều cây Bồ Đề cổ thụ, mùi thơi thanh nhàn tỏa ra, làm Dận Không có chút cảm giác siêu thoát . Dao Như đi ra trước điện dâng hương, đợi hồi lâu không thấy nàng quay . Cảm thấy có chút nhàm chán, Dận Không liền đi tìm nàng, chân vừa bước đến cửa, thì liền nghe một giọng nói ôn nhu vang lên:

https://thuviensach.vn

-Hậu cung sâu như biển lớn,sang năm giờ này chỉ sợ không thể tới đây dâng hương…

Khẩu khí có vài phần ai oán

Thanh âm này đối với Dận Không có vài phần quen thuộc, nhưng trong thời gian ngắn, hắn không cách nào nghĩ ra là ai

Một giọng nói mềm mại khác vang lên:

-Tỷ tỷ hà tất phải lo lắng như thế?Tỷ tỷ gả cho bệ hạ chính là ngồi ngôi hoàng hậu, mẫu nghi thiên hạ, muốn đi đâu sợ rằng so với bây giờ còn dễ hơn đấy chứ

Dận Không liền nhận ra hai giọng nói này, chính là hai nữ nhi bảo bối của Bạch Quỹ, thật sự là cơ duyên xảo hợp, hắn không nghĩ tới lại gặp hai nàng tại chổ này

Dận Không bước nhanh ra cửa, liền thấy phía trước , hai thân hình yểu điệu đang hướng Quan Âm viện đi tới, đúng là Lệ Cơ cùng Tư Hầu

Dận Không đi theo phía sau, liền thấy hai người đi vào Quan Âm viện

Hắn đi tới cửa thấy Lệ Cơ cùng Tư Hầu đang quỳ gối song song trên tấm bồ đoàn, cà hai đều nghiêm nét mặt, đang khấn vài điều gì đó

Sau một lúc, Tư Hầu dịu dàng nói:

-Tỷ tỷ cầu xin nguyện vọng gì vậy?

Lệ Cơ ôn nhu nói:

-Tỷ cầu Bồ Tát phù hộ phụ thân thân thể an khang, phù hộ Tư Hâu muội sớm tìm được người trong lòng

https://thuviensach.vn

Tư Hầu gắt giọng nói:

-Tỷ tỷ thật xấu…

Nàng nắm tay Lệ Cơ nói:

-Tỷ tỷ tại sao không cầu nguyện cho mình?

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

-Ta vào hậu cung, hết thảy mọi việc đều không do minh làm chủ, cầu xin nguyện vọng há có tác dụng gì?

Nàng hướng Tư Hầu nói:

-Con nha đầu này, ngươi cầu xin nguyện vọng gì thế?

Tư Hậu mặt xấu hỗ, đỏ ửng, thấp giọng nói:

-Không có gì… So vói tỷ tỷ cũng không khác lắm

Lệ Cơ nào chịu tin, hỏi tới nói:

-Ngươi đừng có gạt ta, trước mặt Quan Âm Bồ Tat, ngươi dám nói dối, lúc đó nguyện vọng của ngươi sẽ không có linh nghiệm à…

Tư Hầu khẩn trương lấy tay che môi anh đào Lệ Cơ lại nói:

-Hảo tỷ tỷ… Muội nói, nhưng tỷ phải đáp ứng muội, ngàn vạn lần không được nói cho phụ thân biết

Lệ Cơ mỉm cười gật đầu

Tư Hầu nhẹ giọng nói:

-Tư Hầu… Cầu Bồ Tát xin cho muội được gặp lại … Bình vương

https://thuviensach.vn

Dận Không sau khi nghe vô cùng mừng rỡ, không nghĩ tới nguyện vọng của tiểu nha đầu này chính là muốn gặp hắn, xem ra biểu hiện đêm đó của hắn đã chinh phục được nàng

Lệ Cơ lạnh nhạt cười một tiếng nói:

-Thì ra là ngươi nghĩ đến Bình vương

Tư Hầu cuốn quit nói:

-Muội chỉ muốn mời hắn dạy một ít kỹ nghệ sách họa mà thôi, không có ý gì khác

Lệ Cơ thở dài một tiếng buồn bả nói:

-Làm tỷ tỷ, sao ta lại không nhìn ra tâm tư của muội, phụ thân sỡ dĩ không đáp ứng hôn sự này chính là vì hạnh phúc sau này của muội, Bình vương mặc dù là dòng dõi vương thất, nhưng tại Đại Tần chính là đang mang trên mình cái thân phận chất tử, nếu tương lai sau này Tần Khang phát sinh chiến hỏa , hắn sẽ khó thoát chết

Tư Hầu ánh mắt buồn bả , nhẹ giọng nói:

-Chỉ mong Tần Khang vĩnh viễn hòa bình mới tốt

Ý của nàng trong câu nói đã rỏ

Trong lòng Dận Không đang đắc ý tới cực điểm, thì phía sau đột nhiên vang lên một thanh âm

-Thí chủ!Ngươi trốn phía sau cửa làm cái gì?

Quay đầu nhìn lại, liền thấy một chú tiểu đang tức giận phía xa xa, Dạn Không xấu hỗ cười cười

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ và Tư Hầu nghe thấy vậy, liền bước ra ngoài, liền thấy Dận Không đang đứng , mặt hai nàng nhất thời ửng đỏ, tất nhiên là cả hai nghĩ đến phen nói chuyện vừa rồi đều lọt vào tai của hắn, Tư Hầu cắn môi anh đào, gắt giọng:

-Dận Không! Ngươi quả nhiên là vô sỉ, trốn ở đây nghe chúng ta nói chuyện

Dận Không cười nói:

-Tư Hầu tiểu thư hiểu lầm rồi, Dận Không vừa tới đây, lòng muốn dâng hương, không nghe hai người nói gì hết

Chú tiểu phía sau không chịu buông tha, nói:

-Vị thí chủ này, ta rõ ràng chứng kiến thí chủ trốn ở phía sau cửa rất lâu, thí chủ vì sao lại nói lời lừa gạt hai nữ thí chủ này

Dận Không bối rồi không biết nói sao, đành thốt ra :

-Trùng hợp trùng hợp…

Lệ Cơ nhìn Dận Không một cái nói:

-Nghe lén người khác nói chuyện không phải là hành vi của người quân tử

Dận Không ta vốn không phải là cái gì quân tử!

Dận Không cười cười, đi tới tượng Bồ Tát, hai chân quỳ xuống khấn:

-Cầu Quan Âm Bồ Tát phù hộ cho Dận Không trường mệnh trăm tuổi, phù hộ cho Lệ Cơ tiểu thư cùng bệ hạ nhân duyên mĩ mãn, phù hộ cho Tư Hầu tiểu thư sớm ngày tìm được lang quân như ý T

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn đứng dậy hướng nhị nữ nói:

-Hai vị cũng đã nghe nguyện vọng của tại hạ, cái này có thể gọi là không thiếu nợ nhau

Lệ Cơ gương mặt lạnh lùng, Tư Hầu thì mỉm cười, khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc, nhẹ giọng trách mắng:

-Ngươi quả nhiên giảo hoạt

Dận Không cười nói:

-Hôm nay có thể gặp được nhị vị tiểu thư, có thể nói là một loại duyên phận…

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

-Lệ Cơ cảm thấy không có cái gì gọi là duyên phận!

Nàng nắm tay Tư Hầu rời đi, Tư Hầu xoay đầu lại nhìn Dận Không, hắn liền hướng nàng làm cái mặt quỷ, nàng cười rực rỡ, khiến Dẫn Không nhất thời như si như dại ở nơi này

Dận Không cùng Dao Nhu đang chuẩn bị rời Đại Phật Tự trở về Phong Lâm Các, liền thấy một mĩ tì đang đứng cạnh xe ngựa, nàng thấy hắn liền bước tơi nói:

-Ngài chính là Bình vương điện hạ?

Dận Không gật đầu

Mĩ tì nói:

-Tiểu thư nhà nô tỳ có mấy lời muốn nói với Bình vương

Dận Không cười nói:

https://thuviensach.vn

-Tiểu thư nhà ngươi là ai?

Mĩ tì cười mặt đỏ hồng nói:

-Tiểu thư của nô tỳ họ Bạch…

Dận Không thầm vui mừng, khuôn mặt thanh tú, tràn đầy tươi cười của Tư Hầu hiện lên trong đầu hắn, tiểu nha đâu này quả nhiên là có ấn tượng sâu đậm , chủ động hẹn hắn gặp mặt

Dận Không bảo Dao Như đợi trong xe, liền theo mĩ tì hướng thảo đình trong chùa đi tới

Đi tới thảo đình liền mới biết, người ước hẹn không phải Tư Hầu mà chính là Lệ Cơ, đối với vị sắp trở thành hoàng hậu đại Tần, Dận Không luôn tràn ngập nỗi kính sợ, nếu có gì đắc tội, tương lai chỉ cần nàng nói với Nguyên Tông một hai câu thôi, sợ rằng hắn không cách nào tiêu thụ nổi

Lê Cơ lẵng lặng đứng trong thảo đình, trang phục màu đỏ trên người tung bay trước gió, từ phương hướng Dận Không nhìn lại cảm thấy Lệ Cơ cao cao tại thượng, khí chất ung dung hoa quý, trong lòng thầm khen, nàng có lẽ trời sanh ra đã được chọn làm hoàng hậu

Dận Không cung kính hướng nàng vái chào

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

-Có biết vì sao ta muốn hẹn Bình vương tại nơi này không?

-Có phải vì chuyện của Tư Hầu tiểu thư?

Lệ Cơ gật đầu, đôi mi thanh tu nhăn lại nói:

-Tư Hầu tính tình đơn thuần, không có tâm cơ, ta không muốn nhìn nó đi vào bể khổ

https://thuviensach.vn

Lời của Lệ Cơ nói, làm cho hắn không cảm thấy thoải mái, nhưng bên ngoài vẫn không dám biểu lộ:

-Đại tiểu thư xin nói ý tứ cho Dận Không rõ ràng

Lệ Cơ thở dài một hơi nói:

-Bình vương điện hạ! Lệ Cơ có một điều thỉnh cầu, không phải ta có ý gì với Bình vương, ta chỉ hy vọng Tư Hầu có thể hạnh phúc vui sướng

-Đại tiểu thư an tâm, Dận Không không có một chút oán trách gì với nàng

Dận Không quan sát thấy khuôn mặt nàng vẻ u sầu bao phủ, hôn lễ đã sắp tới, chẳng lẻ nàng không có hứng thú với hôn sự này, hắn hỏi dò:

-Lệ Cơ tiểu thu hình như không được vui vẻ?

Lệ Cơ nhẹ nhàng mím môi anh đào, ánh mắt như sương như khói, đôi vải lụa ngay thắt lưng ong tung bay trước gió, hấp dẫn thị thực của hắn

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

-Ta chưa bao giờ nghĩ có ngày phải gả cho hoàng thất, nếu cho ta lựa chọn, ta chon một cuộc sống vô tranh đạm bạc

Ánh mắt nhìn theo mảnh lụa tung bay nói:

-Sợ rằng kiếp này đã không còn cơ hội rồi…

Dận Không thấy nao nao, quan điểm của Lệ Cơ cùng Nguyên Tông không hẹn mà gặp, xem ra hai ngươi qua nhiên là trời sanh một đôi. Nghĩ tới Yên Nguyên Tông, hắn không khỏi lo lắng cho vận mệnh của Lệ Cơ, Nguyên Tông trong lòng vẫn luôn luôn say mê Yên Lâm, dù Lệ Cơ gả cho hắn chỉ sợ cũng khó thay đổi, lúc đó Lệ Cơ làm sao có thể hạnh phúc

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ nói:

-Vận mệnh của ta đã không còn cách nào thay đổi, cho nên ta không muốn muội muội của lại giống như ta

https://thuviensach.vn

Chương 22: Bôn Ba

Ngày rời khỏi Tần đô, bầu trời mưa phùn liên tục.

Tôi vốn tưởng rằng Tiền Tứ Hải nhất định sẽ dùng đội hình xa hoa lãng phí để di chuyển, nhưng không ngờ hắn chỉ dùng có 4 xe ngựa có mui che màu đen.

Hai chiếc ở giữa là thuộc về tôi và Tiền Tứ Hải, xe phía trước là chuẩn bị cho người hầu, xe phía sau không chở người, mà dùng để chở vật dụng.

Chuyến này Tiền Tứ Hải dẫn theo bốn gã hộ vệ phụ trách bảo vệ sự an toàn của chúng tôi trên đường đi, dựa theo lời nói của hắn, thì bốn người này đều có thể một chọi mười, có thể ứng phó với nguy hiểm khi xảy ra.

Xe ngựa nhìn bên ngoài tuy cực kỳ phổ thông, nhưng bên trong bài trí cực kỳ xa hoa, có thảm bằng lụa dệt, có lư hương có đèn, không cái gì không phải là hàng thượng phẩm.

Tiền Tứ Hải nhất định là lo lắng đến việc Tế Châu đường xá xa xôi, nếu như nhìn bên ngoài mà thấy xe ngựa xa hoa, thì sẽ dẫn tới phiền phức không đáng có.

Tôi cởi trường sam ung dung thoải mái ngồi trên ghế, Dao Như cầm tấm đệm lưng để vào cho tôi ngồi, sau đó cởi giày đặt lên hay chân nàng.

Tôi thích ý nhắm hai mắt lại, trong hành trình xa xôi có mỹ nhân làm bạn, thì đúng là hương diễm vô cùng, lần hành trình đến Tế Châu này, cũng có thể coi như là một lần thư giãn tinh thần và thể xác.

https://thuviensach.vn

Mưa liên tiếp trong hai ngày, phải tới giờ ngọ của ngày thứ 3 mới tạnh. Tôi ngáp một cái, hai ngày này thủy chung đều trốn ở bên trong xe, thực sự có chút khó chịu.

Rèm xe vén lên, Hộ vệ đầu mục (người cầm đầu) Chu Lãng phóng ngựa đi tới bên cạnh xe, lớn tiếng nói:

"Bình Vương điện hạ, còn 20 dặm nữa là tới Hồi Long Trấn, chúng ta có thể thoải mái nghỉ chân một chút rồi."

Tôi cười nói:

"Hôm nay thế nào lại không gặp Tiền lão bản?"

Chu Lãng nói:

"Người còn đang ngủ, nếu Bình vương điện hạ có việc, thì thuộc hạ đi gọi người dậy!"

Tôi lắc đầu nói:

"Không cần quấy nhiễu hắn, ta chỉ là thuận miệng hỏi một chút thôi."

Lúc này tôi mới buông màn xe, Dao Như cũng nghe được cuộc đối thoại này, nhẹ giọng nói:

"Xem ra khoảng buổi chiều là có thể đến Hồi Long Trấn rồi!"

"Nàng từng đi qua Hồi Long Trấn?"

Dao Như lắc đầu nói:

“Nô tỳ đúng là đã đi qua nơi đó, nhưng chưa từng nghỉ lại, bởi Hồi Long Trấn không thích hợp cho nữ tử ở..."

Tôi vô cùng kinh ngạc nhìn Dao Như:

https://thuviensach.vn

"Vì sao?"

Dao Như cười đỏ mặt nói:

"Hồi Long Trấn còn có một tên gọi khác là An Nhạc Oa, trong trấn trên kỹ viện san sát, còn có danh xưng là Tần đông đệ nhất phúc địa (mảnh đất tốt lành nhất phía đông nước Tần)..."

Tôi cười nói:

"Thì ra là thế, thảo nào nhìn đám thị vệ lại hưng phấn dị thường."

Dao Như nhẹ giọng nói:

" Trong lòng công tử có chờ mong như bọn họ không?"

Tôi cầm lấy bàn tay mê người của Dao Như, ôm thân thể mềm mại của nàng vào lòng, thấp giọng nói:

"Có nàng ở bên cạnh ta, lẽ nào ta còn tâm tư ở phương diện này ư."

Dao Như hổn hển, nhẹ nhàng đẩy tôi ra nói:

"Công tử, thị vệ đều ở bên ngoài."

Tôi lấy tay thâm nhập vào trong áo của nàng, miệng kề sát tai nàng nói:

"Ta nếu như không đem tinh lực hao hết, thì chẳng phải là buối tối lại phải theo đám thị vệ kia đi hoang đường hay sao?"

Dao Như bị tôi xoa nắn làm cho cả người mềm nhũn, đôi mắt đẹp như tơ, đẩy tôi dựa sát vào ghế, ôn nhu nói:

"Hãy để cho Dao Như hầu hạ công tử..."

https://thuviensach.vn

Vào lúc hoàng hôn, đoàn xe ngựa đi vào một con đường đá vụn tương đối cao, hai bên đường là rừng cây, bốn phía đều có sương mù bao phủ, trong tầm mắt không nhìn thấy bất cứ nhà cửa nào.

Trong tiếng gió đưa, hình như có nghe thấy thanh âm chiêng trống, đúng lúc này bầu trời lại tối đen, báo hiệu một trận mưa nữa lại tới.

Lại đi tiếp một đoạn đường thì trời đã tối đen, trong gió đã kèm theo mưa nặng hạt, ở bãi đất trống phía trước mặt đã có thấp thoáng bóng đèn, tiếng huyên náo, chiêng trống là từ nơi đó phát ra.

Xem ra phía trước chính là An Nhạc Oa, Hồi Long trấn mà Dao Như nói.

Đoàn xe ngựa của chúng tôi đi trên con đường cao, nên thấy cái trấn này nằm trong một vùng đất thấp ở phía trước.

Phía ngoài trấn được bảo vệ bởi một bức tường thành bằng gạch xanh, tiếp theo đó là một con sông đào, một cái cầu treo dài chừng 5 trượng, cửa thành mở rộng, đèn đuốc sáng trưng, có thể thấy chính xác là tiếng nhạc từ trong đó truyền tới.

Khi tới trước cửa, thì có hai tráng hán tay cầm trường thương ra quát hỏi mục đích tới. Chu Lãng nói là khách thương qua đường, thì bọn họ mới để cho chúng tôi đi qua.

Đi vào trong trấn, thấy người đi lại như mắc cửi, âm thanh của tiểu thương rao hàng lọt vào trong tai của tôi, kiến trúc ở hai bên trái phải chủ yếu là những tiểu lâu bằng gỗ, trước tiểu lâu có chừng 4, 5 cô gái xinh đẹp đang đứng quây quần, xem ra cái danh Tần đông đệ nhất phúc địa này cũng không phải chỉ có hư danh.

Không đợi tôi nhìn qua hết cảnh tượng trên đường phố, thì đột nhiên trời mưa lớn, đoàn người trên đường nhanh chóng tản đi hết, những nữ tử mời

https://thuviensach.vn

chào khách thương cũng trở lại trong tiểu lâu, âm thanh ồn ào nhanh chóng biến mất.

Đoàn người chúng tôi dừng lại trước một khách điếm bình dân có tên là "Đắc Ý cư", tôi và Dao Như xuống xe ngựa, nhanh chóng chạy vào trong khách điếm tránh mưa, Tiền Tứ Hải thân thể béo tốt, chạy ở phía sau, chỉ có một đoạn đường ngắn đã làm cho hắn phải thở hồng hộc.

Tiền Tứ Hải một bên lau nước mưa trên trán, một bên oán giận nói:

"Thời tiết thực là quỷ quái, cứ mãi u ám thế này làm cho người khác khó chịu muốn chết!"

Lời còn chưa dứt, thì đột nhiên một tiếng sấm vang lên, Tiền Tứ Hải không tự chủ được run lên một chút, cùng chúng tôi đi tới bên cạnh quầy.

Lão bản của khách điếm bình dân này là một trung niên mỹ phục có sắc đẹp không bình thường, nàng mặc một chiếc quần dài hoa lan, bên ngoài khoác một cái áo màu trắng, làm cho nàng toát lên một sự quyến rũ tự nhiên.

Nàng dùng đôi mắt đẹp liếc nhìn đoàn người chúng tôi, lười biếng nói:

"Mấy vị khách quan, toàn bộ các phòng của Đắc Ý cư đã đầy, kính xin tới nơi khác."

Tiền Tứ Hải sao có thể chịu được sự bực bội này, đang định phát tác.

Lúc này mấy tên thị vệ cùng Chu Lãng đi từ bên ngoài đi vào, Chu Lãng cười nói:

"Tô tam nương! Lẽ nào tôi tới nơi này cũng không có phòng ư?"

Tô tam nương thấy Chu Lãng thì nhất thời mặt mày rạng rỡ nói:

https://thuviensach.vn

"Tôi tưởng là ai, hóa ra là Chu Lãng tài chủ!"

Tôi và Tiền Tứ Hải nhìn nhau, đều nở một nụ cười, Tô tam nương này nhãn lực này hóa ra lại bình thường, ngay cả địa vị cao thấp cũng không phân biệt được.

Chu Lãng bị nàng gọi một tiếng tài chủ thì có chút xấu hổ, trên khuôn mặt già nua ửng đỏ, nhìn chúng tôi một cái.

Tôi và Tiền Tứ Hải song song xoay mặt đi, Tiền Tứ Hải nói khẽ với tôi nói:

"Tiểu tử này tám phần mười là có quan hệ với Tao nương môn này (người đàn bà)!"

Tôi gật đầu biểu thị đồng ý.

Tô tam nương đối Chu Lãng quả nhiên nhiệt tình chu đáo, lập tức chuẩn bị cho chúng tôi mấy gian phòng hảo hạng.

Sau khi dùng cơm ở đại sảnh dưới lầu, sau đó chúng tôi về phòng nghỉ ngơi.

Đẩy cửa sổ phòng bằng gỗ ra, một cơn gió đêm lùa tới, làm cho thân thể cảm thấy mát mẻ, đồng thời làm cho tinh thần của tôi cũng thả lỏng không ít.

Đã lâu rồi không có tâm tình thoải mái tới như vậy, rời xa cuộc tranh đấu ở Tần đô đúng là rất tốt.

Mưa to vẫn đang không có dấu hiệu dừng lại, Dao Như thắp một cây nến đỏ, làm cho gian phòng trở nên ấm áp, tôi khép cái cửa sổ lại, đi tới trước giường, vỗ vỗ mép giường nói:

"Dao Như! Lại đây!"

https://thuviensach.vn

Dao Như thẹn thùng nói:

"Công tử lại muốn, buổi trưa nay ở trên xe ngựa hoang đường còn chưa đủ hay sao..."

Tôi cười nói:

"Nếu được hoang đường cùng với Dao Như thì cả đời không đủ, bên ngoài đang mưa gió như vậy, chúng ta nhân dịp này hưởng thụ sung sướng một chút."

Dao Như nhẹ nhàng liếc tôi một cái, sau đó uyển chuyển đi tới trước người của tôi, hai tay vòng qua cổ, nhẹ nhàng nói:

"Công tử làm Dao Như có chút chịu không nổi..."

Tôi cười ha ha, Dao Như nói những câu này đúng là đang nịnh tôi mà.

Tôi bế Dao Như lên giường lớn, định cởi áo của nàng, thì bỗng nhiên truyền đến tiếng đập cửa.

Tôi vốn không muốn để ý tới, thế nhưng tiếng đập cửa càng ngày càng cấp, dường như là không muốn dừng lại, không còn cách nào khác, tôi đành phải chỉnh sửa lại y phục, sau đó đi ra ngoài.

Lúc mở cửa phòng, thì tôi bị cảnh tượng làm cho giật mình, trước cửa có tới 4 cô gái mặc y phục tương đối lả lơi, mặc trang phục thì đẹp, nhưng mà đáng tiếc là dung mạo lại kém tới mức không gì so sánh được, cho dù một tầng dầy son phấn cũng không cách nào xua tan được.

"Công tử có muốn chúng tôi hầu hạ người hay không?"

Tôi cười nói:

"Tại hạ đã có thê tử bồi tiếp, không nhọc lòng mấy vị mỹ nhân!"

https://thuviensach.vn

"Phì!"

Mấy người đồng thời nhìn tôi liếc mắt một cái:

"Có lầm hay không vậy, mang theo lão bà sao lại tới nơi này!"

Tôi cuống quít đóng cửa phòng, đối với những nữ tử này chỉ còn cách dùng kế lui binh.

Dao Như cười đến mức bịt mồm mà vẫn gặp người, đây là lần đầu tiên nàng thấy tôi chật vật như vậy.

Tôi hung ác nói: "Đều là do nàng phá hỏng cơ hội cùng với 4 vị mỹ nhân vui đùa, đêm nay ta bắt nàng đền bù toàn bộ!"

Tôi cười lớn nhào tới, Dao Như cười duyên thét to:

"Đừng mà..."

Mưa gió làm cho cửa sổ bung ra, tôi bất đắc dĩ lắc đầu, Dao Như đứng dậy đến đóng cửa sổ, bỗng nhiên kinh hô:

"Công tử! Người mau tới đây!"

Tôi cuống quít đứng dậy chạy về phía cửa sổ, thì thấy phương hướng tường thành đã cháy lớn vô cùng, trong mưa gió còn nghe có tiếng gào thét.

Tôi quả đoán nói:

"Hình như có gì đó không đúng, mau mặc lại y phục!"

Tôi và Dao Như vừa mặc quần áo tử tế, Tiền Tứ Hải cùng Chu Lãng đã vội vã đi tới phòng của tôi.

Hắn có vẻ có chút hoảng sợ khẩn trương nói:

https://thuviensach.vn

"Bình Vương điện hạ... Có mã tặc đang đánh tới đây, chúng ta mau mau rời đi..."

Chu Lãng lớn tiếng nói:

"Để thuộc hạ bảo người chuẩn bị xe ngựa!"

Khi chúng tôi tới dưới khách điếm, thì bầu không khí đã khẩn trương tới cực điểm, những khách nhân và kỹ nữ ai nấy cũng quần áo xộc xệch, đại môn của khách điếm đã bị cháy, Tô tam nương còn đang thu dọn ở quầy, thấy chúng tôi đi tới, nàng nhìn Chu Lãng nói: "Cửa thành trước phỏng đoán là thất thủ rồi, các người mau đi cửa sau đi!"

Đi tới hậu viện, cảnh tượng trước mắt làm cho chúng tôi không khỏi lấy làm kinh hãi, ba gã thị vệ và 4 người hầu đang cầm cương đao bảo vệ hai chiếc xe ngựa còn lại, hai chiếc xe trước đã bị khách nhân cướp mất.

Tiền Tứ Hải mắng:

"Cái đám vô liêm sỉ này, còn hơn cả cường đạo!"

Bởi vì đã mất đi hai chiếc xe ngựa, tôi, Dao Như và Tiền Tứ Hải đành phải ngồi chung một xe, còn một chiếc đi dành cho đám người hầu, đám thị vệ bảo vệ trái phải. Chu Lãng đi trước mở đường, có một tên thị vệ đi sau chặn hậu.

Khi xe ngựa đi qua được cửa sau ra đường, thì khắp nơi đều là người hoảng loạn chạy trốn. Tiền Tứ Hải khẩn trương dùng khăn gấm lau mồ hôi lạnh, lớn tiếng nói:

"Nhanh một chút! Nhanh một chút!"

Chu Lãng ở trước xe nói:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân yên tâm! Cửa thành này kiên cố, đám mã tặc chắc chắn còn lâu mới phá được..."

Hắn còn chưa dứt lời thì phía sau có người gào khóc, tôi vén cửa xe nhìn lại, thì thấy phía cửa thành đã có mười mấy tên hắc y kỵ sĩ phóng ngựa nhảy vào, toàn bộ trong tay đều cầm vũ khí sắc bén, trong mưa gió gầm hét.

"Mã tặc đã tấn công vào trong này rồi!"

Tôi sợ hãi nói. Dao Như thì sợ hãi đến mức hoa dung thất sắc.

Xe ngựa dùng tốc độ nhanh nhất phóng tới hướng cửa sau của Hồi Long trấn, đáng tiếc là trên đường đầy người chạy loạn, nên tốc độ của chúng tôi bị chậm lại.

Một gã tráng hán từ trong đám người lao ra, lao tới xe của chúng tôi. Thị vệ rút ra cương đao, dùng sống đao gõ lên người của hắn một cái, người này lập tức kêu thảm thiết ngã xuống.

Tiền Tứ Hải ra lệnh:

"Chỉ cần có người dám tới gần xe ngựa, giết không cần hỏi!"

Lúc này lại có hơn mười người dân chạy nạn đồng thời vọt lên, Chu Lãng và mấy tên thị vệ dùng đao chém tới đám người này, nhưng tiếc rằng người xông lên càng lúc càng nhiều, một gã thị vệ bất ngờ không kịp đề phòng bị bắt xuống ngựa.

Tiền Tứ Hải trên mặt đã không còn chút máu nào, tình hình trước mắt đã hoàn toàn mất đi khống chế, chiếc xe ngựa của đám người hầu ở phía sau đã bị đám người này bao vây.

Chu Lãng và hai gã thị vệ, vung khảm đao chém thẳng vào hai người xông đến, máu tươi lúc này cũng không còn tác dụng uy hiếp, ngược lại

https://thuviensach.vn

còn làm những người dân chạy nạn này phẫn nộ, họ đồng thời vọt lên, bao vây lấy xe ngựa của chúng tôi.

Tôi nhìn tình thế trước mắt, xe ngựa không còn cách nào thoát khốn được, mà lại thành cái đích cho mọi người nhắm tới. Tôi lập tức đẩy cửa xe, kéo Dao Như nhảy xuống, Tiền Tứ Hải thấy tình thế không ổn, thì lập tức bò xuống theo, cũng may là mọi người hiện giờ đang tập trung mà chiếc xe ngựa và thị vệ, nên tôi và Dao Như rất nhanh lẩn trong đám người.

Tôi cầm chặt lấy tay của Dao Như, rất sợ nàng bị tách ra, nhưng mà lại cách càng lúc càng xa với Tiền Tứ Hải.

Đám hắc y mã tặc kia đang vọt tới chỗ chúng tôi, tôi cầm tay Dao Như liều mạng chạy về phía cửa sau.

'Vù!' một mũi tên phá không bắn tới, xuyên qua làn mưa bụi, bắn trúng vào hậu tâm của một lão giả ở bên cạnh tôi, mũi tên nhọn xuyên thủng qua ngực hắn, máu tươi lập tức phun ra.

Dao Như bị cảnh tượng thê thảm trước mắt làm cho sợ hãi, thét to một tiếng, ngã trên mặt đất.

Tôi kéo nàng dậy, nhưng lại bị đám người ở phía sau ùn ùn đẩy tới, có mấy người ở phía sau đạp trúng người tôi, làm cho tôi đau đớn. Làm mưa tên bắn vào trong đám người, lại có mấy người khác ngã xuống.

Tôi và Dao Như ôm nhau nằm sấp trên mặt đất, lúc này bọn mã tặc kia đã xông vào trong đám người chạy nạn, bọn họ hạ thủ không lưu tình chút nào, nhất đao kiến huyết, những thi thể lập tức ngã xuống. Chúng tôi vẫn không nhúc nhích nằm im một chỗ, hi vọng có thể tránh thoát đợt tàn sát này của đám mã tặc.

Máu và nước mưa nhuộm đỏ cả một con đường, trên người tôi và Dao Như dính đầy máu loãng và bùn nhão. Bọn mã tặc kia tàn sát tới nửa canh

https://thuviensach.vn

giờ, thì trấn nhỏ yên tĩnh trở lại.

Nơi này yên lặng tràn ngập khí tức tử vong, tôi và Dao Như ôm chặt lấy nhau, trên người chúng tôi còn có mấy thi thể lạnh băng che lấp, trong lòng tôi cầu nguyện, mong cho buổi tối này mau chóng qua đi.

Hai gã mã tặc bắt đầu tìm tòi vàng bạc ở trên người đám tử thi, mỗi khi tìm đến người nào, còn không quên bổ một đao, để tránh cho việc có người còn chưa chết. Mắt thấy chúng sắp tới bên người chúng tôi, tôi và Dao Như khẩn trương tới cực điểm.

Bỗng nhiên có một tử thi đầy máu me bật dậy, không đợi hai gã mã tặc kêu lên, đã lập tức vung đao xông vào chém hai người mã tặc.

Tôi nhìn thấy người này là thị vệ Chu Lãng, thì mừng rỡ cuống quít đứng lên, thấp giọng nói:

"Chu thị vệ..."

Chu Lãng nghe thấy có người gọi hắn cũng lấy làm kinh hãi, nhưng nhìn rõ là tôi mới yên lòng, khập khiễng đi tới bên cạnh tôi thấp giọng nói:

"Bình Vương điện hạ... Nơi này không thích hợp ở lâu, chúng ta mau chóng rời đi thôi..."

Tôi và Dao Như đi theo ở phía sau hắn, Chu Lãng hiển nhiên đã bị thương, đi đứng vô cùng khó khăn. Chúng tôi đi ra từ cửa sau đã bị cháy đen.

Chu Lãng thở phào nhẹ nhỏm nói:

"Bình Vương điện hạ, dọc theo con đường này thì có thể đến được quan đạo đi Tế Châu, chúng ta mau mau phải chạy tới đó."

Tôi lắc đầu, trong lòng thầm nghĩ:

https://thuviensach.vn

"Bọn mã tặc kia sau khi phát hiện đồng bạn, nhất định sẽ đuổi theo, Chu Lãng bị thương, Dao Như là nữ lưu, chúng tôi không có khả năng chạy thoát được."

Tôi chỉ vào ngọn núi nhỏ bên cạnh, nói:

"Chúng ta tạm thời lên núi ẩn nấp, đợi mã tặc rời đi, thì chúng ta sẽ tiếp tục chạy."

Chu Lãng gật đầu, tôi đỡ hắn dọc theo sơn đạo lầy lội leo lên, ẩn thân tạm thời trong một ngôi miếu đổ nát dọc đường.

Không bao lâu, thì thấy dưới chân núi có ánh lửa, thì có thể phỏng đoán mã tặc đã phóng hỏa đốt Hồi Long Trấn rồi.

Ba người chúng tôi toàn thân đều bị nước mưa làm cho ướt sũng, Chu Lãng lấy đá lửa ra, tôi tìm thấy một bó củi khô, trong miếu lập tức có ánh sáng.

Chu Lãng không nhịn được rùng mình, sắc mặt hắn tái nhợt, tôi lúc này mới chú ý tới, trên đùi phải của hắn còn cắm một nửa mũi tên.

Chu Lãng móc chủy thủ ra, nhìn tôi nói:

"Điện hạ có thể giúp thuộc hạ được không?"

Tôi gật đầu, bảo Dao Như ra ngoài tìm một thanh gỗ khô, nhưng kỳ thực là bảo nàng tránh đi, để đỡ bị cảnh tượng máu me làm cho kinh hãi.

Tôi hơ nóng chủy thủ trên ngọn lửa, sau đó đưa cho Chu Lãng một đoạn cành khô, Chu Lãng ngậm ở miệng, cố sức xé cái quần đã bị máu dính lại, cũng may là mũi tên kia cắm không sâu ở trong bắp đùi hắn.

Tôi dùng chủy thủ cẩn thận rạch một đường trên đùi hắn, sau đó nắm lấy đoạn mũi tên, toàn lực lôi ra, Chu Lãng đau đến mức hừ một tiếng, trên trán

https://thuviensach.vn

mồ hôi rơi xuống, máu tươi từ miệng vết thương của hắn phun ra.

Tôi từ trong đống lửa rút ra một cành củi còn đang cháy, nhanh chóng đưa tới miệng vết thương của hắn, dùng phương pháp nguyên thủy nhất để cầm máu.

Chu Lãng gần như co quắp há to miệng, cành củi khô từ trong miệng của hắn rơi xuống: "A!" một tiếng, hắn kêu lên thảm thiết.

Tôi vứt cành củi đang cháy vào trong đống lửa, sau đó hơ khô ống tay áo, buộc vết thương cho hắn.

Chu Lãng phải rất lâu mới đỡ, thở dài. Hắn dùng mu bàn tay lau mồ hôi lạnh trên trán, nhìn tôi miễn cưỡng cười một cái, nói:

"Đa tạ Bình Vương điện hạ..."

Tôi cười nói:

"Nói tới cảm ơn thì phải là ta mới đúng, nếu như lúc nãy không có ngươi ra tay giết hai tên mã tặc, thì chỉ sợ hai người chúng ta đã làm ra dưới đao của chúng rồi."

Chu Lãng cười yếu ớt nói:

"Thuộc hạ trước đây đã đi qua Hồi Long Trấn nhiều lần, thế nhưng chưa từng nghe nói qua mã tặc gì cả, nên không biết những người này có lai lịch như thế nào?"

Chuyện tôi quan tâm hiện giờ chỉ có việc, làm sao để thoát khốn, nên nhìn Chu Lãng nói:

"Ở đây cách Tế Châu còn bao nhiêu lộ trình?"

Chu Lãng nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như cưỡi ngựa thì trong vòng 7 ngày có thể tới."

Tôi gật đầu nói:

"Ngày mai chúng ta lập tức tới một cái chợ ở gần đây mua một chiếc xe ngựa."

Chu Lãng cười khổ nói:

"Chợ cách nơi này ngắn nhất cũng hơn 100 dặm đường, chỉ sợ thuộc hạ đi không nổi..."

Lời của hắn cũng là tình hình thực tế, tôi nhìn vết thương của hắn, nếu như không có vài ngày tĩnh dưỡng, thì không thể khôi phục.

Lúc trời hừng đông, Chu Lãng bắt đầu lên cơn sốt, do không có dược vật, nên tôi chỉ còn cách dùng nước lạnh giúp hắn giảm nhiệt độ.

Bởi vì thương thế của hắn chưa ổn định, nên tôi quyết định ở lại trong gian miếu này mấy ngày, đợi khi nào Chu Lãng bình phục thì sẽ tiếp tục lên đường.

Cũng may trong núi này có đủ dã quả, rau dại, nên vấn đề lo bụng của chúng tôi tạm thời không cần lo lắng, chỉ là thương thế của Chu Lãng không lạc quan cho lắm, chỗ miệng vết thương đã bắt đầu có mủ, nếu như không được trị liệu đúng lúc, thì rất khó có thể bảo toàn được cái chân này.

"Nếu như có Tôn tiên sinh ở đây thì tốt rồi!"

Tôi nhìn vết thương của Chu Lãng cảm thán nói.

Chu Lãng cười nói:

"Sống chết là do số trời, Bình vương không cần cảm thán như vậy, hơn nữa chỉ một vết thương do trúng tên này không lấy được tính mạng của

https://thuviensach.vn

thuộc hạ!"

Tôi giúp hắn rửa sạch vết thương, sau đó băng bó kỹ lưỡng, nhìn xuống chân núi nói:

"Không bằng để ta đi Hồi Long trấn, xem có tìm được ngựa không."

Chu Lãng lắc đầu nói:

"Bình vương không thể một mình phạm hiểm, Hồi Long Trấn đã bị thiêu hủy, ở đó sẽ không còn lại cái gì cả."

Hắn kiến nghị nói:

"Bình vương cứ để tôi ở đây, hai người đi tới trấn phía trước, tìm được xe ngựa, sau đó tới đón tôi có được không?"

Đúng là tôi cũng có ý niệm như vậy trong đầu, thế nhưng ngọn núi này thường có dã thú lui tới, mà Chu Lãng hiện giờ không có sức phản kháng, ngay cả vấn đề ăn uống hàng ngày cũng không tự thân lo được. Nếu như chúng tôi rời đi, an nguy của hắn rất khó có thể bảo đảm.

Tôi cầm lấy trường đao của Chu Lãng nói:

"Không cần phải nói nữa, để ta tới Hồi Long trấn thử xem!"

Tôi kiên quyết quay về đó xem bởi vì còn có một nguyên nhân khác, đó là tôi đã bỏ lại ý chỉ của Tinh Hậu ở đó, nên ôm tâm lý may mắn xem có thể tìm lại được không.

Chu Lãng thấy tôi kiên quyết như thế, đành phải thôi. Tôi để Dao Như lưu lại chiếu cố cho Chu Lãng, sau đó một mình xuống núi.

Tôi lặng lẽ đi tới Hồi Long Trấn, cái trấn nhỏ trải qua trường hạo kiếp này đã trở nên hoang vắng, khắp nơi toàn là tường đổ đen thui, trên đường

https://thuviensach.vn

toàn là tử thi bị thiêu cháy, trong không khí tràn ngập một mùi vị buồn nôn. Cái trấn nhỏ phồn hoa, hôm nay đã trở thành một nơi tử vong.

Tôi dùng ống tay áo che mũi, đi tới trung tâm của trấn nhỏ, bỗng nhiên tôi chú ý tới trên một ngã tư đường, có tiền giấy tung bay theo gió.

Trong lòng tôi rùng mình, nhanh chóng rút trường đao trốn ở trong bức tường đổ, sau đó men theo bức tường đi về phía trước, thì thấy trên con đường phía bên phải, có một bạch y nữ tử đang tung tiền giấy, chắc là để tưởng niệm cho những người đã chết.

Tôi thu hồi trường đao đi tới phía của nàng, nàng kia nghe được tiếng bước chân, xoay người lại, hóa ra chính là Tô Tam nương, lão bản của Đắc Ý cư.

"Là ngươi!"

Cả hai chúng tôi đồng thời kinh hô.

Tô tam nương vứt toàn bộ số tiền giấy lên không trung, đi tới trước người của tôi nói:

"Công tử sao lại còn ở chỗ này?"

Tôi cười khổ nói:

"Ta có một vị bằng hữu bị thương, không thể làm gì khác hơn là trốn ở gần đây, tới đây là tìm một vật không thể thiếu, mà sao Tô lão bản còn ở chỗ này?"

Tô tam nương nói:

"Thứ nhất là để siêu độ cho những ... vong hồn này, thứ hai là vì tranh thủ thời gian lấy một số thứ."

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt đẹp của nàng lộ ra oán độc vẻ:

"Thủ hạ vì muốn tài vật của ta, nên đẩy ta từ trên xe ngựa xuống, ta chi còn cách là ẩn nấp trong trấn. Khi tin chắc đám mã tặc kia rời đi, thì mới dám trở lại!"

"Tam nương có biết bọn mã tặc kia đi về hướng nào không?"

Tô tam nương thở dài nói:

"Nhất định là có liên quan tới Trác Đồ."

"Trác Đồ?"

Tô tam nương nói:

"Cái tên Trác Đồ này là một tên đạo tặc hung tàn ở phía Đông Tần quốc, dưới tay của hắn có tới hơn vạn thủ hạ."

Tôi có chút kỳ quái hỏi:

"Tại sao hắn tàn sát Hồi Long Trấn?"

"Chuyện này nói ra rất dài dòng, Trác Đồ năm ngoái đoạt được một mỹ nữ tên là Quách Nhuận Ngọc, mạnh mẽ chiếm lấy làm thiếp, thế nhưng không nghĩ tới Quách Nhuận Ngọc này và trợ thủ đắc lực của hắn là Liễu Tam Biến thông gian, hai người trốn khỏi sơn trại, Trác Đồ tìm không được, nên giận chó đánh mèo, trút giận lên Hồi Long trấn..."

Tô tam nương dừng lại một chút rồi mới bổ sung:

"Liễu Tam Biến nguyên quán vốn là ở đây, thế nhưng cha mẹ của hắn đã mất lâu rồi, nên ở Hồi Long trấn không có bất luận một thân nhân nào cả!" Lúc nàng nói câu này có vẻ cực kỳ phẫn hận.

https://thuviensach.vn

Cái tên Trác Đồ này quả nhiên ghê tởm, tôi hỏi:

"Lẽ nào quan phủ cũng không hỏi tới ư?"

Tô tam nương cười lạnh nói:

"Quan phủ? Nếu là không có quan phủ trong bóng tối bảo vệ, thì sao Trác Đồ dám càn rỡ như thế, hơn nữa Hồi Long trấn này cách xa thành phủ, muốn quan phủ nhận được tin tức cũng phải mất một thời gian!"

Tôi thấy áo của nàng vô cùng sạch sẽ, trong lòng âm thầm kỳ quái, không biết Tô tam nương từ chỗ nào có được thứ này.

Tô tam nương dường như nhìn ra nghi vấn của tôi, cười nói:

"Tôi có một cái hầm ngầm ở gần Đắc Ý cư, những thứ này đều ở trong đó, mấy ngày nay tôi vẫn luôn ở bên trong, cho dù có lửa lớn tới đâu cũng không thể cháy tới, nên mới tránh được trường hạo kiếp này."

Trong lòng tôi khẽ động, nếu như Tô Tam nương có cái hầm này, thì có khi có vật chúng tôi có thể dùng được.

Tô tam nương nói:

"Nếu như chúng ta có thể gặp lại, thì cũng coi như là có duyên, ta với công tử làm một cuộc giao dịch nhé?"

"Giao dịch gì?"

Tôi hứng thú nói.

Tô tam nương chỉ về phía trước, nói:

"Công tử giúp ta vận chuyển vài thứ, ta sẽ cho công tử một cái xe ngựa rời đi."

https://thuviensach.vn

Tôi cười nói:

"Như vậy thì đúng là công bình!"

Tô tam nương dẫn tôi tới trước cái hầm ở gần Đắc Ý cư, hóa ra trong đó nàng giấu không ít vàng bạc…, chỉ bằng vào một nữ tử yếu đuối thì không có cách nào vận chuyển ra ngoài được.

Nhưng mà ý nghĩ của Tô tam nương này thì giản đơn tới cực điểm, nếu là gặp phải những người khác, có ý định với tài sản của nàng, thì chẳng phải là sẽ giết nàng đi hay sao.

Tôi tìm trong đống phế tích một lần, mọi thứ đều bị đốt trụi, ngay cả tờ Thánh chỉ kia của tôi cũng vậy, nó đã hoàn toàn dập tắt hi vọng của tôi.

Chiếc xe của Tô Tam nương nói tới chính là một chiếc xe một bánh, chất tài sản của nàng lên thì trên xe còn có thể ngồi một người.

Tôi cùng nàng đi tới chỗ của Dao Như và Chu Lãng, Tô tam nương lúc này mới biết còn có người tránh thoát được trường hạo kiếp này.

Chu Lãng và Tô tam nương là người quen biết đã lâu, hai người gặp mặt thì lại thêm cảm khái mà hàn huyên.

Tôi để Chu Lãng lên xe, sau đó kéo đi về phướng Tế Châu.

Tô tam nương có mang theo một lọ Kim Sang Dược, vừa đúng lúc có thể bôi cho Chu Lãng, tình hình của hắn dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Chúng tôi đi không chút dừng lại, mất cả ngày mới đi được chừng 50 dặm. Chỗ này chỉ là một nơi hoang vu, không thấy bóng của một ngôi nhà nào cả.

Buổi tối, chúng tôi hạ trại trong rừng cây ven đường. Từ khi chào đời cho tới nay, đây là lần đầu tiên tôi phải chịu đựng gian khổ như vậy, ngồi ở

https://thuviensach.vn

bên cạnh đống lửa nghĩ ngợi, Dao Như đi tới bên cạnh, giúp tôi xoa bóp cánh tay đau nhức.

Chu Lãng cảm kích nói:

"Công tử... kiếp sau Chu Lãng xin kết cỏ ngậm vành báo đáp ơn của công tử." Bởi vì Tô tam nương ở bên, nên nàng đương nhiên biết tôi là Bình vương.

Tôi tôi mở hai tay nói:

"Nếu như ngươi muốn cám ơn ta, thì thẳng thắn dạy ta đao pháp."

Chu Lãng có chút kỳ quái nói:

"Công tử muốn học võ công?"

Tôi gật đầu, trải qua mấy lần kinh biến, tôi mới hiểu được tầm quan trọng của võ công.

Chu Lãng nói:

"Chỉ cần công tử không chê võ công thấp kém Chu Lãng, thì thuộc hạ sẽ dốc túi truyền thụ."

Sau đó Chu Lãng liền đem bộ đao pháp đắc ý nhất của hắn truyền thụ cho tôi, tôi trời sinh thiên phú hơn người. Chu Lãng chỉ cần truyền miệng, trong vòng nửa canh giờ, tôi đã nắm được những yếu lĩnh của bộ đao pháp này, chỉ còn kém ở hỏa hầu mà thôi.

Tô tam nương và Dao Như đối võ công không có chút hứng thú gì, nên ở một bên nói chuyện phiếm.

Phải tới hoàng hôn ngày thứ 2, chúng tôi mới tới được trấn kế tiếp, Tô Tam nương vô cùng hào sảng, dùng ngân lượng của mình mời chúng tôi ăn

https://thuviensach.vn

một bữa, sau đó là mua thuốc trị thương cho Chu Lãng. Vốn tôi nghĩ chúng tôi sẽ chia tay ở đây, nhưng không nghĩ tới, sau khi mua được xe ngựa, thì nàng lại cùng chúng tôi đi Tế Châu.

Dao Như thấp giọng nhìn tôi nói:

"Tam nương dự định tới Tế Châu phát triển..."

Trong lòng tôi cười thầm, Tô Tam nương này tám phần mười là lại định mở kỹ viện, nhưng ngoài miệng sao có thể vạch trần, hơn nữa là ngân phiếu và hành lý của tôi đã thất lạc. Hiện giờ tiền bạc của nàng nhiều, thái độ làm người cũng rộng rãi, có nàng đồng hành thì tiện hơn nhiều.

Thương thế của Chu Lãng ổn định, mời tôi vào trong xe nghỉ ngơi, hắn chịu trách nhiệm đánh xe.

Nằm ở trên người Dao Như, bất tri bất giác tôi lại tiến vào mộng đẹp, trong lúc ngủ mơ trong đầu tôi xuất hiện bức Kinh Lạc Đồ kia, tôi bừng tỉnh tiến nhập vào cảnh giới vô ngã, một dòng khí chậm rãi sinh ra ở đan điền, di chuyển khắp toàn thân, phảng phất như có một bàn tay ấm áp xoa nắn khắp tứ chi, làm cho tôi thoải mái tới cực điểm.

Dòng khí này càng ngày càng mạnh, tốc độ di chuyển không ngừng tăng lên. Ở trong người vận hành một chu thiên, sau đó quay trở lại dan điền. Thân thể tôi mệt mỏi nhưng tinh thần lại phấn chấn, tôi thực sự muốn hét to một phen để phát tiết hết sự vui vẻ trong lòng.

Giọng nói êm tai của Tô tam nương vang lên:

"Dao Như, tướng công của cô tuyệt không phải là một nhân vật tầm thường."

Dao Như giải thích:

https://thuviensach.vn

"Dao Như chỉ là nô tỳ của công tử, không phải là thê thiếp."

Tô tam nương cười nói:

"Bình sinh ta nhìn qua vô số người, các người còn chưa có danh nghĩa phu thê, nhưng đã làm chuyện phu thê rồi."

Dao Như e thẹn nói:

"Tam nương!"

Trong lòng tôi cười thầm, Tô tam nương này đúng là quá thẳng thắn.

Tô tam nương nói:

"Nhưng mà tôi nhận thấy, Long công tử không phải là một nhân vật tầm thường, loại nam nhân này rất cuồng dã không thể quản giáo được."

Dao Như nhẹ giọng nói:

"Công tử đối với Dao Như rất tốt."

Tô tam nương nói:

"Nam nhân đều là như thế, nhưng mà nếu muốn đối với cô yêu thương không bỏ, thì cần có một thủ đoạn."

Dao Như dường như cảm thấy rất hứng thú thấp giọng nói:

"Thủ đoạn gì?"

Tô tam nương cười nói:

"Đương nhiên là công phu trên giường, điều đó mới làm cho hắn khó có thể rời bỏ cô!"

https://thuviensach.vn

Dao Như phì nói:

"Tam nương thật xấu, Dao Như không để ý tới cô nữa!"

Nghe đến đó, tôi cũng nhịn không được nữa, cười ha ha đứng lên, Tô Tam nương nhìn tôi nói:

"Long công tử đúng là quá không quang minh, lại nghe trộm tôi và Dao Như muội tử nói chuyện!"

Tôi cười nói:

"Ngươi nói lớn tiếng như vậy, mỗi chữ đều chui vào trong tai của ta, Dận Không đâu có lựa chọn nào khác?"

Dao Như mắc cỡ mặt cười đỏ bừng, như con mèo nhỏ rúc vào trong lòng của tôi.

Tô tam nương thì nở nụ cười nói:

"Tôi dạy Dao Như muội tử một số thủ đoạn, có thích hợp không?"

Tôi cười nói:

"Cũng không có gì là không thích hợp, Tam nương nếu muốn làm sư phụ của Dao Như, thì lời nói và việc làm đều phải gương mẫu, không bằng như vậy, ngươi tự mình đem công phu trên giường biểu diễn cho chúng tôi xem?"

Tô tam nương kiến thức rộng rãi, lần này cũng bị tôi náo loạn làm cho đỏ mặt, e thẹn nói:

"Ngươi quả nhiên không phải người tốt, khó trách muội tử của ta bị ngươi làm cho thần hồn điên đảo."

https://thuviensach.vn

Tôi và Dao Như cùng nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 23: Gặp Lại

Tế Châu ở bên cạnh Đông Hải, nơi này có mực nước biển sâu, bề mặt lại rộng rãi, rất thích hợp cho việc xây dựng các cảng lớn. Khách thương Cao Ly, Đông Doanh thường lui tới đây buôn bán, trở thành bến cảng trọng yếu cho thương nhân 8 nước, cùng thương nhân hải ngoại trao đổi buôn bán

Khi xe ngựa đi vào ngoại ô Tế Châu, thì hai bên quan đạo liễu rủ buông mành, phất phơ theo gió, giống như những dải lụa dài vô tận.

Chu Lãng và Tô tam nương sóng vai ngồi ở đầu xe, ra roi giục ngựa, nhẹ giọng thì thầm, thỉnh thoảng cười lên vui thích, xem ra giữa hai người này đã có một đoạn cố sự.

Khi bước chân vào trong thành Tế Châu, thì tâm tình của Dao Như xuống thấp một cách dị thường, hai mắt ưu thương nhìn ra bên ngoài xe, ngơ ngác xuất thần, tôi biết nàng nhất định nhớ lại quá khứ huy hoàng của gia tộc.

Tô tam nương xoay người nói:

"Tôi ở bên trong thành Tế Châu có một vị tỷ muội kết nghĩa kim lan, sau khi vào thành, chúng tôi có thể tới chỗ nào tạm trú chân trước đã."

Tôi thầm nghĩ trong lòng:

"Tỷ muội của Tô tam nương tám phần mười cũng là nhân vật trong nghề, lần này ta đến Tế Châu là được Tinh Hậu chỉ định, nếu như ở địa phương

https://thuviensach.vn

đó đúng là có điều không tốt. Chỉ là lúc mình ở Hồi Long trấn đã làm mất ý chỉ, khi gặp Trầm Trì thì làm sao cho hắn tin được?"

Xe ngựa đã đi tới trước cửa thành, Chu Lãng chậm rãi dừng ngựa, xuống xe, tôi vén rèm xe lên, thì thấy vệ binh ở phía trước đang kiểm tra đoàn người qua lại.

Chu Lãng nói:

"Công tử! Xem ra phải xuống xe kiểm tra!"

Tôi và Dao Như xuống xe ngựa, hai gã vệ binh đi tới, trên dưới đánh giá chúng tôi một lần, một người trong đó vui vẻ nói:

"Ngươi có phải là Long công tử?"

Tôi bị hắn thình lình gọi một câu làm cho bản thân phải kinh ngạc, mình chưa bao giờ tới Tế Châu, thì sao có người nhận ra được mình?

Có một lão giả mặc quần áo màu xanh ở gần cổng thành nghe thấy tiếng nói như vậy, cuống quít đi tới trước mặt của tôi, lấy ra một bức họa tượng đối chiếu một chút, lớn tiếng nói:

"Ngươi chính là Long Dận Không, Long công tử?"

Tôi càng thêm không sao đoán được ý định của những người này, tại sao lại tự dưng gọi tên tôi.

Tôi nhìn bức họa, thì quả nhiên thấy nam tử trong đó có vài phần tương tự tôi.

Lão giả kia cười nói: "Long công tử không cần nghi ngờ, chúng thuộc hạ được chủ nhân nhắc nhở đợi người ở chỗ này!" Hắn tự giới thiệu mình:

"Tại hạ là Tô Viễn Lâm, là quản gia của Tây Môn lão gia!"

https://thuviensach.vn

Tôi chợt nhớ tới, lúc sắp chia tay ở Tần đô, Tây Môn Qua đã từng nói qua nhị thúc của hắn là Tây Môn Bá Đống kinh doanh châu báu ở bến tàu Đông Nãng, nên mỉm cười hỏi nói:

"Chủ nhân theo như tiên sinh nói có phải là Tây Môn Bá Đống?"

Tô Viễn Lâm cười nói:

"Đúng là tục danh của chủ nhân!"

Hắn phất phất tay, hai chiếc xe tứ mã xa hoa đi tới bên người của chúng tôi, Tô Viễn Lâm cung kính đích đưa tay ra mời nói:

"Long công tử mời lên xe!"

Trong lòng tôi đối với tình huống này cũng suy đoán ra 7, 8 phần, tất nhiên là Tiền Tứ Hải đã bình yên thoát khốn, chạy tới được Tế Châu, nên khẳng định hắn đã đi nhờ Tây Môn Bá Đống hỗ trợ chuyện của tôi.

Tôi nhìn Tô Viễn Lâm hỏi:

"Tiền lão bản thế nào rồi?"

Tô Viễn Lâm hơi nhíu mày:

"Tiền lão bản tới Tế Châu vào khoảng 5 ngày trước, trên người nhiều chỗ bị thương, hai thị vệ đi theo bên người của ngài ấy cũng bị thương nghiêm trọng, chủ nhân nhà tôi mời danh y khám và chữa bệnh cho ngài ấy, hiện giờ còn đang dưỡng thương."

Vững tin Tiền Tứ Hải vẫn còn đang sống, tôi hơi yên lòng một chút, lúc này tất cả chỉ giờ vào bản thân Tiền Tứ Hải mà thôi.

Tây Môn Bá Đống có quyền thế rất lớn ở Tế Châu, người qua đường thấy xe ngựa của bọn họ đều tránh né.

https://thuviensach.vn

Đường trong thành Tế Châu rộng thẳng tắp, người trên đường lại rất ít, căn cứ vào sự giới thiệu của Tô Viễn Lâm, cư dân trong thành Tế Châu chủ yếu là ở càng mưu sinh, hiện giờ đã là thời gian làm việc, nên trong thành có vẻ vắng lặng.

Xe ngựa đi vào trong thành được khoảng 5 dặm, sau đó ngược lên hướng bắc.

Trong tai tôi đã nghe được thanh âm sóng vỗ, mùi mặn của nước biển lan tới, tôi kéo màn xe nhìn về phía trước, thì thấy một vùng biển xanh thẫm bao la ở trước mặt, nước biển phản chiếu cảnh sắc bầu trời, biến ảo vô cực, phác họa tới hàng ngàn, hàng vạn nét thanh tân trên bầu trời xanh.

Phủ đệ của Tây Môn Bá Đống được xây dựng trên một ngọn tiểu sơn có tên là Lâm Hải, xe ngựa đi tới trước một cánh đồng cỏ thì dừng lại.

Ở trước cửa đã có mấy người sớm đợi, khi tôi vừa xuống xe, thì một người liền cười lớn hướng tôi đi tới, cất cao giọng nói:

"Long công tử! Tại hạ chờ ở đây đã lâu!"

Hắn khoảng hơn 40 tuổi, mặc trường bào màu vàng bằng lụa, thân hình cao lớn, ngũ quan rõ ràng, làm cho người ta cảm thấy một loại tục khí không nói lên lời, kỳ lạ nhất nhất chính là chòm râu của hắn toàn bộ là màu nâu đỏ.

Trong lòng tôi phán đoán người này tất nhiên là Tây Môn Bá Đống không thể nghi ngờ, sau đí đi lên phía trước hai bước nói:

"Người tới có phải là Tây Môn lão gia?"

Tây Môn Bá Đống nhiệt tình cầm hai tay của tôi cười ha ha nói:

"Chính là tại hạ!"

https://thuviensach.vn

Sau đó hắn phất tay làm động tác mời, tôi với hắn sánh vai đi vào trong phủ.

Kiến trúc phủ đệ của Tây Môn Bá Đống thập phần tinh xảo, giống như đi vào một Giang Nam lâm viên. Bên trong phủ có hơn mười tiểu đình, lầu các làm nơi nghỉ chân, tuy bố trí một cách lộn xộn, nhưng cũng có thể thấy được bên trong là một khung cảnh thiên nhiên đẹp.

Bên trong vườn vô cùng yên tĩnh, làm cho người ta càng có cảm giác thanh lệ thoát tục. Những người hầu dọc đường đi đều yên lặng làm những công việc của riêng mình, nhưng mà khi thấy chúng tôi đi tới, đều quay người sang chào, xem ra môn quy của Tây Môn Bá Đống đúng là rất nghiêm.

Sau khi vòng qua bảy, tám ngã rẽ, đi qua cửa hông của một Thái Hồ, bên tai tôi nghe được tiếng nước chảy róc rách, trước mặt bỗng nhiên mở rộng, hiện ra một hồ nước.

Vốn đây là cội nguồn của một con suối, trải qua sự bố trí của thợ thủ công, dưới đất dùng trúc làm ống dẫn nước, từ một ngọn giả sơn cao chừng 7, 8 trượng đổ xuống, hóa thành 5, 6 thác nước lớn nhỏ đồ xuống hồ.

Cái hồ này rộng chừng 10 mẫu, hai bên bờ có liễu rủ. Đối diện có một tiểu lâu do trúc chế thành, trước tiểu lâu có một mẫu đất rộng chừng 1 mẫu, hương thơm hoa cỏ bay từ đó lại, mang lại cảm giác thanh tịnh, phía sau tiểu trúc là một cái lan can bằng trúc màu vàng, được bầu trời trong xanh phản chiếu lên mấy cái bàn tạo thành màu xanh.

Tôi xem lướt qua cảnh sắc bên đường, nói:

"Tiền lão bản ở chỗ này có phải không?"

Tây Môn Bá Đống nói:

https://thuviensach.vn

"Hắn bị thương ở mắt cá chân, vẫn đang nằm ở trên giường."

Hắn chỉ vào hành lang gấp khúc ở phía đông nói:

"Là ở chỗ này!"

Tôi theo Tây Môn Bá Đống đi tới chỗ dưỡng thương của Tiền Tứ Hải.

Đi qua hành lang gấp khúc, xuyên qua một cánh cổng, thì tới được một cái đình viện nhỏ nhỏ, Tiền Tứ Hải đang nằm ngủ trên ghế, mơ màng phơi nắng.

Hắn nghe được động tĩnh mở hai mắt nhìn về phía chúng tôi, trên khuôn mặt mập mạp tỏ ra vui mừng không gì sánh được, nói:

"Long công tử!"

Hắn giãy giụa muốn đứng dậy, tôi bước lên phía trước đè thân thể của hắn lại nói:

"Thương thế của ngài còn chưa khỏi, không cần thiết phải chuyển động thân thể."

Tây Môn Bá Đống ý bảo Tô Viễn Xa bố trí cho đám người Dao Như trước, sau đó bảo người hầu pha trà, chúng tôi ngồi ở đây đối ẩm.

Tiền Tứ Hải nói đến chuyện cũ vẫn đầy lòng áy náy:

"Tiền mỗ thực sự là đáng tội chết vạn lần, để bọn mã tặc kia quấy nhiễu công tử!"

Ở trước mặt Tây Môn Bá Đống hắn vẫn chú ý che giấu thân phận của tôi như cũ.

Tôi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Tiền lão bản không nên tự trách, sự kiện kia đã qua, hơn nữa ta cũng chẳng có tổn thất gì."

Tiền Tứ Hải liên tục gật đầu, lúc này mới chuyển hướng sang Tây Môn Bá Đống nói:

"Lần này có Tây Môn huynh trượng nghĩa tương trợ, không thì Tiền mỗ cũng không có khả năng gặp lại công tử nhanh như vậy."

Tây Môn Bá Đống cười nói:

"Tiền lão bản quá khách khí, các người có thể tìm tôi, là để mắt cho Tây Môn Bá Đống, ở bên trong thành Tế Châu chỉ cần tôi có làm được gì, xin hai vị cứ phân phó."

Người này tính tình có chút hào sảng, làm cho tôi không khỏi sinh ra hảo cảm đối với hắn.

Tiền Tứ Hải nói:

"Ngày ấy sau khi tôi và Long công tử thất tán, Lý Đông và Quản Triều liều mạng cứu tôi ra, nhưng mắt cá chân không may bị người ta đạp trúng, bất hạnh gãy xương, sau khi tìm được xe ngựa, tôi bảo hai người bọn họ tìm công tử, nhưng chỉ còn lại có một đống gạch vụn."

Tiền Tứ Hải cảm thán nói:

"Chúng tôi không thể làm gì khác hơn là đi tới Tế Châu trước, cầu Tây Môn lão bản hỗ trợ."

Tây Môn Bá Đống bổ sung:

"Tôi bảo Họa sư vẽ lại dung mạo của công tử theo sự miêu tả của Tiền lão bản, chia cho binh sĩ thủ vệ, bảo bọn họ lưu ý những người qua đường, quả nhiên là có tin tốt!"

https://thuviensach.vn

Xem ra Tây Môn Bá Đống và nhất định vô cùng hiểu biết quan viên Tế Châu, có thể hắn quen Trầm Trì cũng chưa biết chừng, trong lòng tôi không khỏi khẽ động, nhưng mà ở trước mặt Tiền Tứ Hải cũng không tiện nhờ vả chuyện này.

Thẳng đến thời gian Tây Môn Bá Đống đưa tôi về phòng, tôi mới hỏi:

"Tây Môn lão bản, chẳng hay ở đây có một quan viên tên là Trầm Trì?"

Tây Môn Bá Đống hai mắt tỏ vẻ nghi hoặc, hồi lâu mới nói:

"Đúng là có một vị quan viên tên là Trầm Trì, hắn làm thủ thành ở cửa Nam... Nhưng mà đã lâu rồi tôi chưa nghe được tin tức của hắn..."

Lúc này, tôi mới biết Trầm Trì không phải là thành chủ Tế Châu nhưng lời Tinh Hậu nói, mà chỉ là một quan viên trông coi cửa thành ở cửa Nam Tế Châu, người này nếu đúng như có tài như lời Tinh Hậu nói, thì có thể làm một người trông coi cửa thành không có tiếng tăm gì sao, đúng là tính nhẫn lại hơn người thường vài phần, đúng là sự tin tưởng trong lòng tôi với Trầm Trì lại tăng thêm vài phần.

Tây Môn Bá Đống an bài cho tôi ở tạm tại Bắc viện, đây là một là một tiểu viện nho nhã, từ trong tiểu đình trong viện có thể thấy được biển khơi ở phía xa xa.

Trong viện hương u lan rất nhiều, ngay cả trên đình cũng có hoa thơm được trồng, rủ xuống cả lan can, phất phơ theo gió, đây đúng là được bài trí theo phong cách cổ xưa, làm cho người khác cảm thấy thanh thản.

Khi Tô tam nương đưa Chu Lãng tới đây, liền rời khỏi Tây Môn phủ để tìm vị tỷ muội kia của nàng, nàng đối với chúng tôi an tâm, nên mới để chúng tôi ở lại chỗ này.

Dao Như thân thể có chút không khỏe, đã sớm lên giường nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Tôi thấy được tâm tình nàng không tốt, lặng lẽ rời khỏi phòng, để cho nàng có một không gian yên tĩnh.

Chu Lãng ở trong viện đang làm vài động tác giãn gân cốt, đành bài một bài quyền cước làm tiếng gió kêu vù vù, tôi khen: "Chu sư phụ quả nhiên lợi hại!"

Tư khi học đao pháp của hắn, tôi chuyển sang gọi hắn là Chu sư phụ.

Chu Lãng cuống quít dừng động tác lại, cười nói:

"Bình vương chê cười rồi."

Tôi chỉ vào trường đao bên hông hắn, nói:

"Ta luyện đao pháp cũng mới có mấy ngày, nếu thương thế của Chu sư phụ đã khỏe lại, xin chỉ giáo vài chiêu?"

"Tiểu nhân tuân mệnh!"

Chu Lãng rút trường đao ra cung kính đưa tới trong tay của tôi, sau đó bẻ một cành cây, nói:

"Bình vương không cần cố kỵ, cứ thoải mái tấn công tôi!"

Đây là lần đầu tiên diễn luyện đao pháp cùng với người khác của tôi, tôi giơ cao trường đao lên hét lớn một tiếng, bổ tới đỉnh đầu của Chu Lãng, do sợ thương thế hắn còn chưa khỏi hắn, nên tôi không dám dùng toàn lực.

Chu Lãng thần tình bình thản ung dung, cho tới khi đao phong cách đỉnh đầu hắn chừng 3 thốn, mới huy động cành cây trong tay 'cách!' một tiếng đập thẳng vào thân đao, một cỗ lực lượng theo thân đao truyền tới, làm cho cánh tay tôi tê rần, đao phong nhất thời lệch khỏi quỹ đạo, suýt nữa thì tuột khỏi tay tôi bay ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cánh tay Chu Lãng dùng sức cành cây ép vào thân đao cong như hình vòng cung, tôi cũng không chịu được nữa, trường đao rơi trên mặt đất.

Chu Lãng lại một lần nữa đưa trường đao vào trong tay tôi:

"Lúc đối địch, không được phép nửa điểm nhẹ dạ chần chờ."

Trong lòng tôi chấn động, đạo đối địch vào đấu tranh chính trị cũng có vài phần giống, tôi nắm chặt trường đao, lui về phía sau hai bước, chỉ có bảo trì khoảng cách nhất định, thì mới có thể thi triển chiêu số một cách tốt nhất.

Tôi bỗng nhiên vọt tới trước, lần này hạ thủ không dám lưu tình, trường đao u lên một tiếng, đâm thẳng vào ngực Chu Lãng.

"Hay!" Chu Lãng khen một tiếng, cành cây tà tà đập tới sống đao, hắn chủ yếu dùng đạo ứng đối để tránh đao phong, đao phong tuy rằng lợi hại nhưng không cách nào chuẩn xác chém trúng cành cây, cành cây xảo diệu chạm vào sống lưng đao, nhất thời toàn bộ lực lượng của tôi bị hóa giải.

Tôi bỗng nhiên nghĩ đến một việc, trong lúc tranh đấu giữa Thái hậu và Bạch Quỹ , cũng giống như cuộc tỷ thí này của tôi và Chu Lãng, cành cây tuy rằng nhu nhược, nhưng chỉ cần vận dụng xảo diệu, thì có thể chống lại trường đao sắc bén.

Tôi và Chu Lãng ở trong viện đối luyện một canh giờ, sau đó mới bắt đầu diễn luyện một cách thuần thục, Chu Lãng nhịn không được khen:

"Bình vương đúng là kỳ tài luyện võ, năm đó khi thuộc hạ luyện bộ đao pháp này phải mất tới 1 năm trời."

Tôi mỉm cười, thu hồi trường đao, cầm lấy chiếc khăn trên bàn lau mồ hôi trán, võ công và chính trị thực ra cũng là một, chỉ cần quan sát cẩn thận

https://thuviensach.vn

và hiếu thấu đối thủ, tìm kiếm nhược điểm của đối phương, phải gắng đạt tới việc một chiêu chế địch.

Ở phương diện này tôi vô cùng nhạy cảm, tuy rằng chẳng bao giờ tu luyện qua võ công, thế nhưng năng lực quan sát của tôi người thường không cách nào bằng được, đây cũng chính là nguyên nhân mà Chu Lãng khen tôi.

Tối hôm đó Tây Môn Bá Đống ở bên trong phủ thiết yến tẩy trần cho tôi, Tiền Tứ Hải chống quải trượng tham gia dạ yến, trải qua kiếp nạn sinh tử ở Hồi Long trấn, quan hệ của chúng tôi đã gần thêm một bước.

Tiền Tứ Hải nhỏ giọng nhìn tôi nói:

"Hiện tại tôi là người nghèo rớt mồng tơi, không thể làm gì khác hơn là mặt dày mày dạn ở nhờ Tây Môn lão bản rồi."

Tôi cười trộm nói:

"Tiền lão bản dự định bao giờ mới tiếp quản Diêm trường?"

Tiền Tứ Hải nói:

"Không vội, tôi dự định đi tìm Từ Đạt Trì trước."

Hắn may mắn nói:

"May mà tôi đã đem lệnh đặc xá và thư tín ở bên mình, nếu không thì đúng là phiền phức lớn rồi."

Nhớ tới việc bỏ quên ý chỉ của Tinh Hậu, tôi không khỏi có chút thẹn thùng, Tiền Tứ Hải làm việc quả nhiên chu đáo hơn nhiều so với tôi.

Tây Môn Bá Đống am hiểu sâu đạo đãi khách, hắn cũng không hỏi tôi mục đích chủ yếu của tôi chuyến này, trong suốt buổi tối đều nhiệt tình mời

https://thuviensach.vn

rượu, thỉnh thoảng có nói tới phong thổ của Đại Tần, và Trung Sơn quốc.

Tôi và Tiền Tứ Hải đối với biểu hiện nhiệt tình của chủ nhân thì vô cùng cảm kích, uống tới nửa đêm thì mới rời đi.

Trở lại nơi ở, lại phát hiện Dao Như không có ở trong phòng, tôi vốn cho rằng nàng đi tản bộ trong đình viện, nhưng tìm khắp nơi cũng không thấy, làm cho tôi cảm thấy kinh hoảng.

Hỏi qua Chu Lãng mới biết được, lúc chạng vạng Dao Như đã ra khỏi cửa tản bộ, cho tới bây giờ vẫn chưa về.

Tôi cũng không muốn kinh động chủ nhân, lặng lẽ mượn hai con ngựa của tổng quản Tô Viễn Lâm, tôi và Chu Lãng đi ra cửa tìm kiếm Dao Như.

Chu Lãng trước đó đã từng tới Tế Châu hai lần, đối với địa lý nơi này có chút hiểu biết, chúng tôi tìm quanh phủ đệ một vòng, mà vẫn không thấy Dao Như đâu.

Tôi lo lắng nói:

"Hai ngày này tâm tình nàng không tốt, ta nên quan tâm nhiều hơn mới đúng..."

Chu Lãng tự trách nói:

"Đều là tiểu nhân thất trách, đã không đi theo Dao Như tiểu thư."

"Việc này không quan hệ tới ngươi, đều là ta sơ sẩy..."

Trong lòng tôi không khỏi có chút hổ thẹn, nếu mà Dao Như xảy ra chuyện gì, thì tôi sẽ rất khó tha thứ cho mình.

Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

https://thuviensach.vn

Chu Lãng nói:

"Điện hạ, không biết Dao Như tiểu thư có thân thích và bằng hữu ở Tế Châu hay không?"

Trong lòng tôi chợ nghĩ, Dao Như từ nhỏ lớn lên ở đây, đối với nơi này nhất định hiểu rõ ràng, theo lý thuyết sẽ không xảy ra chuyện gì, tôi thấp giọng nói:

"Chu sư phụ, ngươi biết vị trí mà trước kia Điền thị gia tộc ở không?"

Chu Lãng gật đầu nói:

"Điền thị ở Đông Quy Đại Nhai ở phía Đông Nam, sao tự dưng điện hạ lại hỏi chuyện này?"

Tôi đương nhiên sẽ không đem thân thế của Dao Như nói cho hắn biết, vung roi ngựa lên, nói:

"Đi! Mang ta đi xem!"

Tôi và Chu Lãng giục ngựa giơ roi, không bao lâu thì tới một địa phương có kiến trúc to lớn, Chu Lãng chỉ vào đại môn Điền phủ nói:

"Từ khi Điền Tuần gia chủ của Điền thị gặp rủi ro, đại môn sớm bị phong bế, lâu ngày trở nên hoang phế."

Tôi nhờ ánh trang kiểm tra giấy niêm phong một chút, phát hiện không có gì suy chuyển, chắc là không có người động tới.

Tôi cưỡi ngựa đi chậm bên ngoài phủ Điền thị, thì thấy phía trước một tòa miếu thờ làm bằng đá xanh to lớn, thì có một vị mỹ nhân đang quỳ trên tế đàn, ngơ ngác xuất thần, không phải Dao Như thì còn là ai khác.

https://thuviensach.vn

Tôi giơ tay ra hiệu cho Chu Lãng, rồi xoay người xuống ngựa, vứt cương ngựa cho hắn, rồi đi tới chỗ Dao Như.

Tôi cởi áo choàng, phủ lên người Dao Như, Dao Như lúc này mới cả kinh, xoay người nhìn tôi một cái, trong đôi mắt đã nhạt nhòa lệ nóng

Tôi ôm vai nàng nói:

"Sao nàng lại tới đây? Ta thực sự là lo lắng cho nàng!"

Hai hàng nước mắt trong suốt chảy xuống trên má của Dao Như, nàng nức nở nói:

"Mười lăm năm trước Tần quốc phát sinh nạn hạn hán, cha thiếp mua lương thực từ Đại Hán, Đại Khang cứu tế, miếu công đức này là do chính Tần Tuyên Long hoàng đế lập để khen ngợi cha thiếp làm việc thiện, ... Lúc đó còn ban tặng cho Điền thị gia tộc một kim bài miễn tử, nhưng không nghĩ tới vẫn bội bạc mà hạ thủ với cha thiếp..."

Tôi thương tiếc hôn lên trán của nàng, đứng ở quan điểm của Tần đế thì không khó lý giải, Điền thị gia tộc đã lũng đoạn nghề buôn muối, ở trong Đại Tần có địa vị siêu nhiên, Tuyên Long Hoàng đế tuyệt sẽ không cam lòng cho mạch máu kinh tế bị gia tộc này nắm giữ.

Dao Như xoay người lại nhìn Điền phủ to lớn ở phía sau:

"Thiếp rất muốn gặp lại mọi người một lần..."

Tôi nhẹ giọng khuyên lơn:

"Nàng yên tâm, mọi người trong gia tộc nàng nhất định có một ngày gặp mặt."

Dao Như khóc thút thít nói:

https://thuviensach.vn

"Thiếp tới đây là muốn đem tro cốt của mẫu thân đặt vào trong từ đường... Thế nhưng..."

Tôi gật đầu, đã quyết ý thỏa mãn tâm nguyện của nàng. Tôi bảo Chu Lãng lui lại, sau đó đỡ Dao Như đứng trên lưng ngựa bò lên tường, sau đó tôi cũng bò lên theo. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Chu Lãng có chút lo lắng nói:

"Điện hạ... Nơi này đã bị triều đình niêm phong, ngài..."

Tôi cười nói:

"Ngươi ở chỗ này giúp ta trông chừng, ta đi một chút sẽ trở lại!"

Chu Lãng cởi trường đao bên hông xuống ném cho tôi nói:

"Mang theo để phòng thân!"

Tôi đưa tay tóm lấy, sau đó nhìn hắn cười một cái, sau đó xoay người nhảy xuống dưới, đỡ Dao Như vào, ở đây hoang phế đã lâu, trong viện đã mọc cao bằng đầu người. Dao Như đã xa nhà lâu năm, trong đôi mắt đẹp lệ nóng triền miên.

Tôi ôm tro cốt đi theo nàng tới tường đường, ánh trăng lạnh như nước, chiếu vào trong phủ đệ, lại càng làm cho nó trống trải cô liêu không gì sánh được.

Vị trí chúng tôi vào là Hậu viện, cách Từ đường rất gần, trên con đường đã lâu không có ai đi, cỏ mọc lan ra từ những khe hở, một mùi hương nhàn nhạt chậm rãi phiêu bồng trong không khí, làm cho tâm tình khẩn trương của tôi được thả lòng, đi theo con đường đã mọc rêu xanh, tới trước Từ đường.

https://thuviensach.vn

Cánh cửa lớn của Từ đường không có giấy niêm phong, có lẽ do thời gian đã quá lâu rồi, nên đã bị gió thổi rơi. Chúng tôi đẩy cửa đi vào, một luồng gió lạnh thổi vào mặt, làm cho tôi nhịn không được rùng mình một cái.

Dao Như lấy đá lửa châm nến trong Từ đường, ở đây thờ cúng toàn bộ là bài vị của tổ tiên Điền thị gia tộc. Tôi dựa theo vị trí nàng chỉ cất tro cốt vào đó, Dao Như quỳ xuống đất, thanh âm bi phẫn nói:

"Mẫu thân! Nữ nhi mang đã người trở về..."

Sau đó thì nghẹn ngào không cách nào nói được nữa...

Tôi đang muốn khuyên nàng rời đi, thì đột nhiên ánh nến bập bùng, một cỗ sát khí hướng thẳng chúng tôi phóng đến.

Tôi nhanh chóng rút trường đao ra, theo bản năng chém về phía trước.

Một tiếng kim loại chạm nhau vang lên chói tai, hổ khẩu của tôi đau nhức, trường đao lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Đao phong băng lãnh đã kề sát cổ của tôi, trong lòng tôi buồn bã tới cực điểm, mình luyện đao pháp đã nhiều ngày, nhưng lại không tiếp nổi một kích của người này.

Dao Như kêu to một tiếng, không đợi nàng xoay người lại, một âm thanh lãnh khốc vô tình đã vang lên từ phía sau, nói:

"Thành thật đứng ở đó, không thì ta một đao giết hắn!"

Thanh âm này đối với tôi mà nói có phần quen thuộc, nhưng bị đao phong kề cổ, nên không còn nghĩ ra được ai nữa.

"Ngươi là Điền Ngọc Lân?"

https://thuviensach.vn

"Không phải!"

Tôi lạnh lùng bình tĩnh đích đáp, Điền Ngọc Lân là ca ca của Dao Như, đối thủ có lẽ nhầm tôi với hắn.

Đối phương vặn tay tôi một cái, tôi nhìn người này đã dùng khen đen che mặt, nhất là đôi mắt tóe ra hàn quang.

Một đôi mày kiếm của hắn bỗng nhiên nhíu lại, cả kinh nói:

"Bình Vương điện hạ!"

Trong lòng tôi lấy làm kỳ quái, không ngời người này lại biết tôi.

Hắn cuống quít thu hồi trường đao, hai đầu gối quỳ rạp xuống đất nói:

"Điện hạ thứ tội, tiểu nhân đáng chết vạn lần đã quấy nhiễu ân công!" Hắn chậm rãi cởi miếng vải đen che mặt, trên khuôn mặt anh tuấn tràn ngập kích động và hổ thẹn.

"Đường Muội!"

Tôi vạn lần cũng không ngờ, người trước mắt này lại là Đường Muội.

Tôi cuống quít đỡ hắn lên:

"Vì sao ngươi lại ở chỗ này?"

Đường Muội nhìn chung quanh, hạ giọng nói:

"Bình Vương điện hạ, nơi này không thích hợp ở lâu, cứ rời khỏi đây trước, sau đó tiểu nhân sẽ giải thích với ngài."

Sau khi nhảy qua tường, chúng tôi hội họp với Chu Lãng, sau đó đi tới khách điếm bình dân của Đường Muội.

https://thuviensach.vn

Đóng cửa phòng, Đường Muội một lần nữa quỳ xuống ở trước mặt tôi: "Đường Muội tội đáng chết vạn lần, kính xin Bình vương trị tội!"

Tôi cười nâng dậy hắn nói:

"Ngươi cũng không biết là ta, có tội gì!"

Đường Muội lúc này mới đứng dậy, thái độ làm người của Chu Lãng khôn khéo, biết giữa chúng tôi tất có nhiều chuyện cần nói riêng, mượn cớ ăn khuya, ra khỏi phòng.

Đường Muội đưa mắt Dao Như, sau đó nhìn tôi nói:

"Bình Vương điện hạ và Điền thị gia tộc có quan hệ gì? Tại sao đêm khuya lại lẻn vào trong từ đường."

Tôi cười chỉ Dao Như nói:

"Cha của Dao Như là Điền Tuần, tôi cùng nàng mang tro cốt mẫu thân nàng về đây."

Đường Muội giờ mới hiểu được ngọn nguồn sự tình, hắn thở dài nói:

"Hóa ra Dao Như cô nương đó là tiểu thư của Điền phủ."

Dao Như nói:

"Ta vừa nghe ngươi gọi tên ca ca của ta, chẳng nhẽ ngươi có tin tức của hắn?"

Đường Muội gật đầu, đứng lên nói:

"Đường Muội từ khi rời khỏi Tần đô, thì hành nghề thích khách, bảy ngày trước có người nhờ tôi giết Điền Ngọc Lân."

Dao Như thất thanh nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi... Muốn giết ca ca ta!"

Đường Muội từ chối cho ý kiến gật đầu:

"Cố chủ cho tôi 3000 lượng bạc, bảo tôi đem Điền Ngọc Lân về."

Tôi nhịn không được hỏi:

"Cố chủ là ai?"

Đường Muội khó khăn nói:

"Bình vương xin thứ tội, làm nghề của chúng tôi phải tuân thủ quy tắc, giữ kín thông tin về cố chủ."

Tôi thấy hắn nói như thế, đương nhiên sẽ không hỏi nữa.

Đường Muội nói:

"Điền Ngọc Lân chạy trốn khỏi biên giới phía Bắc, vốn để trốn tránh đại họa, nên các người không nghe thấy tin tức của hắn là bình thường."

Dao Như trong lòng vừa vui vừa buồn, vui là ca ca mình đã thành công thoát khốn, buồn là ca ca mình lại chọc phải một đối thủ lợi hại, tình cảnh càng nguy hiểm hơn trước. Nàng có chút ít lo lắng nói:

"Ngươi có nhìn thấy ca ca của ta hay không..."

Đường Muội cười nói:

"Điền tiểu thư cứ việc yên tâm, Đường Muội nếu đã biết rõ chuyện này, thì sẽ không nhúng tay vào chuyện này nữa, ngày mai tôi đem ngân lượng trả lại cho người ta."

Tôi thưởng thức gật đầu, nhìn Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

"Đường Muội! Ta lần này tới Tế Châu cần xử lý một chuyện rất trọng yếu, ngươi có thể ở bên cạnh trợ giúp cho ta có được không?"

Đường Muội cuống quít quỳ rạp xuống đất nói:

"Đường Muội nguyện vì điện hạ xông vào trong lửa cũng không từ chối!"

Trong lòng tôi mừng rỡ vô cùng, có một cao thủ như Đường Muội ở bên người trợ giúp, sau này làm việc sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Sáng sớm hôm sau, tôi và Đường Muội cưỡi ngựa tới Nam thành bái phỏng Trầm Trì, hỏi qua binh sĩ thủ vệ mới biết được, Trầm Trì đã ốm nặng hai năm, hiện đang ở nhà dưỡng bệnh. Sau khi hỏi thăm chỗ ở của Trầm Trì, chúng tôi phóng ngựa ra ngoài bãi biển.

Khi đi tới bãi biển, sương mù bốc lên, làm cảnh vật xung quanh trở nên mờ mịt. Đưa mắt nhìn xa, biển xanh cùng cát trắng hòa quyện vào với nhau, làm cho cảnh vật đẹp tới cực điểm.

Đường Muội chỉ vào một căn nhà nhỏ trên vách núi, nói:

"Nơi này chắc là chỗ ở của Trầm Trì!"

Tôi cười nói:

"Thảo nào Trầm Trì lại ngây ngốc ở Tế Châu tận 11 năm, hóa ra đây là nơi nhân gian tiên cảnh, nếu đổi lại là ta, thì ta cũng cam tâm tình nguyện."

Đường Muội nói

: "Thứ cho Đường Muội nói thẳng, công tử lòng ôm chí lớn, quyết không chịu bình yên ngồi một chỗ."

https://thuviensach.vn

Tôi cười ha ha, cố sức vung rơi quất ở trên mông ngựa, tuấn mã hí dài một tiếng, chạy về hướng vách núi.

Đường Muội thúc ngựa vượt qua, sau đó chạy song song với tôi.

Đi tới trước vách núi, đem ngựa buộc vào một gốc cây to, chúng tôi đi theo sơn đạo nhỏ hẹp lên trên. Trên núi không người yên tĩnh, có tiếng chim hót níu lo.

Chỉ thấy hai bên trái phải là vách núi nguy hiểm, chênh vêch giữa trời. Không gian trở nên mênh mông, phía trước có một đường mòn nhỏ hẹp, nhìn về phía trước, sắc trời giống như một viên ngọc phỉ thúy xanh biếc, ở bên trên là mây trắng đang bay. Đường nhỏ cong queo, khúc chiết, cảnh thiên nhiên lại càng trở nên hùng vĩ.

Hai người chúng tôi đi tới căn nhà nhỏ trên đỉnh vách núi, bên ngoài căn nhà tranh này trồng toàn lan và cúc, thu cúc hoa lan, hỗ trợ lẫn nhau càng làm cho khung cảnh thêm đẹp.

Hơn nữa dưới ánh nguyệt trong sáng, phản chiếu hình ảnh của ngọn núi ngọc, nước chảy thông reo, sáng tối đan xen, cảnh vật tươi tốt, đúng là tôi chưa từng chứng kiến bao giờ.

Tôi dạo bước nơi này, tâm tình trở nên yên tĩnh sảng khoái. Phía trước có một đồng tử để tóc trái đào, đang cầm chổi quét sân.

Tôi cung kính nói:

"Xin hỏi tiểu huynh đệ, Trầm tiên sinh có ở đây không?"

Đồng tử nhìn tôi một cái nói:

"Tiên sinh nhà tôi đi câu cá, hai ngày rồi chưa trở về, mấy hôm nay tiên sinh trở lại nhé!"

https://thuviensach.vn

Tôi không khỏi có chút thất vọng, Trầm Trì này sao lại có thêt thoải mái nhàn hạ tới như vậy, sau khi lưu lại danh tính cho đồng tử, tôi cùng Đường Muội rời đi.

Ba ngày sau đó, tôi lại cùng Đường Muội bái phỏng, thế nhưng Trầm Trì vẫn chưa có trở về, lần này tôi có mang tới một số lễ vật, một lần nữa để lại tính danh, sau đó rời đi.

Đi tới dưới chân núi, Đường Muội không nhịn được nói:

"Trầm Trì này là người thế nào? Mà lại bắt công tử hạ mình tới chơi?"

Tôi cười nói:

"Ta cũng không biết, nhưng là người để cho Tinh Hậu coi trọng thì nhất định không phải là người bình thường."

Đường Muội cười nói:

"Lần sau chúng ta trở lại cũng được coi là Tam Cố mao lư rồi (1)!"

(1): Tam cố mao lư: ba lần đến nhà cỏ (Lưu Bị đích thân ba lần đến lều cỏ của Gia Cát Lượng để mời Gia Cát Lượng ra giúp, lần thứ ba mới gặp. Ý nói chân thành, khẩn khoản, năm lần bảy lượt mời cho được)

Tôi gật đầu nói:

"Nhưng không biết Trầm Trì này có tài như Ngọa Long tiên sinh hay không?"

Trở lại nơi ở, đã thấy Tiền Tứ Hải cùng một vị trung niên mặc quần áo cũ nát nói chuyện phiếm, hai người thấy tôi cuống quít đứng dậy, Tiền Tứ Hải nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử! Tôi giới thiệu cho người một chút, đây chính là quản gia của Điền phủ Từ Đạt Trì!"

Từ Đạt Trì hoảng sợ bước lên phía trước chào, bởi vì hắn đã biết thân phận của tôi, tôi lưu ý quan sát người này, hắn cũng chỉ khoảng hơn 30 tuổi, nhưng hai bên tóc mai đã hoa râm, da mặt do nhiều năm lao lục, nên có vẻ tái nhợt.

Tiền Tứ Hải nói:

"Ngày mai tôi liền đi tiếp quản Diêm trường Điền thị." Từ trong ngôn ngữ có thể thấy được sự hưng phấn từ trong đáy lòng của hắn, mục đích của chuyến đi chính là điều này, hôm nay tất cả sắp sửa thực hiện, trong lòng có thể nói là thoải mái vô cùn.

Ngay khi chúng tôi nói chuyện, Dao Như cùng Tô tam nương thì đã đi tới, nàng và Từ Đạt Trì ánh mắt gặp nhau, ai cũng lấy làm kinh hãi.

Từ Đạt Trì rung giọng nói:

"Tiểu thư..."

Dao Như viền mắt ửng đỏ:

"Từ thúc thúc..."

Tôi đã sớm biết bọn họ gặp nhau nhất định sẽ xuất hiện cục diện như vậy, Tiền Tứ Hải đối với điều này không hề chuẩn bị, trợn mắt há mồm đứng ở tại chỗ, hắn cười khổ nhìn tôi nói:

"Công tử, Dao Như cô nương hóa ra là nữ nhi của Điền Tuần?"

Tôi cười gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Công tử giấu diếm tôi thật là khổ!" Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Tiền Tứ Hải dùng vẻ mặt bất đắc dĩ, nói.

Tôi cười nói:

"Tiền lão bản sao phải nói ra câu ấy, tôi cũng chỉ mới biết."

Tiền Tứ Hải đương nhiên sẽ không tin tưởng lời của tôi, tôi vỗ vỗ vai hắn nói:

"Tiền lão bản cứ việc yên tâm, tôi sẽ đảm bảo Dao Như sẽ không can thiệp vào chuyện Diêm trường."

Tô tam nương lần này tới là lấy hành lý của mình, đồng thời mời chúng tôi tới dự tiệc.

Tô tam nương đối với mọi việc đều thích khuyếch đại thêm vài phần, trong miệng nàng thì vị tỷ muội này nghiễm nhiên trở thành phủ chủ của Tế Châu.

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

"Buổi trưa nay ta còn phải đi Diêm trường, sợ rằng không đi được rồi!"

Tô tam nương liếc mắt nói:

"Ta cũng đâu có nói là mời ngài nhỉ?"

Tiền Tứ Hải bị nàng trách móc thì khuôn mặt già nua của hắn đỏ bừng.

Tô tam nương nhìn tôi nói:

"Long công tử ngàn vạn lần không thể từ chối, lần này nhờ có tôi người mới có thể bình an tới được Tế Châu, cũng nên tạ ơn tôi chứ!"

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn xung quanh, giả vờ ngạc nhiên nói:

"Sao lại không thấy Chu Lãng?"

Tôi cười nói:

"Tam nương chủ yếu là muốn mời Chu Lãng, chúng tôi đi có cản trở việc tốt của các người không?"

Tô tam nương mặt cười ửng đỏ phì nói:

"Ngài thực là quá không đứng đắn, chỉ biết nói bậy, nếu tôi muốn làm chuyện kia với Chu Lãng, còn sợ các người cản trở ư!"

Câu này của nàng vừa ra khỏi miệng, nhất thời tạo thành một tràng cười.

https://thuviensach.vn

Chương 24: Một Trận Chiến

Khi tới nơi này tôi mới biết được, bằng hữu của Tô Tam nương lại chính là một trong phú thương của Tế Châu Lạc Vân Nhạn, Tế Châu phú thương nhiều vô số, thế nhưng đa số đều đến từ bên ngoài.

Phú thương bản địa chỉ đếm trên đầu ngón tay, Lạc Vân Nhạn là người hiển hách nhất trong số đó, một nửa số kỹ viện, sòng bạc và tửu lâu ở Tế Châu đều là sản nghiệp của nàng, cho nên người ngoài đặt cho nàng một cái danh hiệu 'Lạc Bán Thành' .

Lạc Vân Nhạn mời khách ở 'Vọng Hải Lâu', đây là tửu lâu lớn nhất Tế Châu, tửu lâu cao năm tầng, xây dựng sát biển, đẩy cửa sổ ra là có thể ngắm được cảnh biển.

Khi đi vào tầng thứ 3, Thiên Nhất Các, Lạc Vân Nhạn mặc trường bào màu đen cười tươi đi ra đón, mọi cử động đều tràn đầy phong tình mê người, có thể tưởng tượng ra, khi còn trẻ nàng là một vị tuyệt thế mỹ nữ điên đảo chúng sinh.

Tô tam nương kéo cánh tay Lạc Vân Nhạn giới thiệu những người chúng tôi.

Đôi mắt đẹp của Lạc Vân Nhạn thủy chung có một nét cười, nàng nũng nịu nhìn tôi nói:

"Vân Nhạn đã sớm ngưỡng mộ đại nghĩa của công tử đã lâu, hôm nay cuối cùng cũng có duyên gặp mặt."

https://thuviensach.vn

Tôi ha ha cười nói:

"Dận Không cũng ngưỡng mộ Lạc lão bản lâu rồi!"

Lạc Vân Nhạn dịu dàng nói:

"Công tử nói đùa, Vân Nhạn chỉ là một thảo dân, làm sao được vinh hạnh như vậy?"

Đôi mắt đẹp lưu chuyển, tận hiển phong thái mê người, Dao Như dường như đối với nàng không có nhiều hảo cảm lắm, hơi nhíu mày.

Lạc Vân Nhạn đang muốn mời chúng tôi ngồi vào vị trí, thì bỗng nhiên ở dưới lầu truyền tới tiếng ồn ào.

Một âm thanh thô hào vang lên:

"Lão tử đã tới, mau gọi lão bản nương của các ngươi ra đây, nếu không lão tử hỏa thiêu Vọng Hải Lâu này."

Chúng tôi đều ngơ ngác, Lạc Vân Nhạn trên mặt hiện lên sự xấu hổ.

Thanh âm kia tiếp tục nói:

"Vương bát độc tử! Lại dám động thủ với lão tử!"

Chỉ nghe 'Oành!' một tiếng vang thật lớn, sau đó truyền đến một tiếng kêu thảm, tiếp đó là thanh âm bát đĩa rơi xuống đất, hiển nhiên là đụng độ đã xảy ra.

Lạc Vân Nhạn không chút hoang mang nhìn chúng tôi nói:

"Chắc là khách nhân có chút hiểu lầm, Vân Nhạn xuống xem một chút, xem là có chuyện gì."

https://thuviensach.vn

Tôi hướng Đường Muội nháy mắt, bảo hắn đi theo phía sau Lạc Vân Nhạn, xem có chuyện gì xảy ra.

Khi tới đại sảnh ở lầu một, thì thấy một hán tử mặt đen đang chống nạnh, bên cạnh còn có một hán tử râu quai nón đang ngồi, vóc người thập phần khôi ngô, chừng ba mươi tuổi, mặc trường bào vải bố màu rám nắng, mũi ưng miệng rộng, trên mặt đầy vẻ phong sương, dưới hàng lông mày rậm là một đôi mắt trũng sâu, nhìn hắn rất có uy thế, nhưng người này cũng nhất định không phải người trung thổ.

Có mấy tên tiểu nhị nằm trên mặt đất, không ngừng rên rỉ, dưới đất bát đĩa vỡ liểng xiểng, cảnh tượng hỗn loạn tới cực điểm.

Hán tử râu quai nón dường như đối với cảnh tượng trước mắt chẳng chút quan tâm, nhàn nhã cầm ấm trà, rót một chén, chậm rãi uống.

Hán tử mặt đen hét lớn:

"Mau gọi lão bản nhà ngươi ra đây!"

Hắn lật tay cầm Bát Tiên Trác, giơ cao khỏi đầu ném tới quầy hàng trước mặt, Bát Tiên Trác này được chế tạo từ gỗ tử đàn, vô cùng cứn rắn, dưới một kích toàn lực của hắn, cái quầy hàng vỡ thành bốn, năm mảnh.

Hắc hán này cười to một tiếng, sau đó giơ Bát Tiên Trác ném tới phương vị của chúng tôi.

Tôi nhìn Đường Muội một cái, Đường Muội bay lên không trung, thân hình từ từ rơi xuống dưới, mũi chân chuẩn xác điểm ở mặt bàn trên, thân thể xoay tròn trên không khung, hóa giải toàn bộ lực lượng của đối phương.

Bát Tiên Trác nặng nề rơi xuống mặt đất, Đường Muội thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

"Vị huynh đài tính tình thật lớn lối, không hợp tính chuyện gì là lại nổi giận!"

Hắc hán này trợn tròn mắt gắt gao nhìn thẳng vào Đường Muội, nắm chặt Bát Tiên Trác, sẵn sàng xông lên liều mạng với Đường Muội.

Lạc Vân Nhạn uyển chuyển đi xuống thang lầu, dịu dàng nói:

"Hai vị đại gia, tôi là Lạc Vân Nhạn, là lão bản của tiểu lâu này, xin thứ cho ánh mắt của tôi thiển cận, không nhận ra hai vị đại gia là ai!"

Hán tử râu quai nón vốn không nói, thì nay chậm rãi buông chén trà, hai mắt giống như điện nhìn thẳng vào khuôn mặt của Lạc Vân Nhạn, Lạc Vân Nhạn mặc dù kiến thức rộng rãi, những cũng không khỏi thất thần.

Hán tử kia lạnh lùng nói:

"Thiên Hương Lâu cũng là sản nghiệp của ngươi?"

Lạc Vân Nhạn nhẹ nhàng vuốt mái tóc mây, dịu dàng nói:

"Không sai, đại gia có gì chỉ bảo?"

Hán tử kia bỗng nhiên đứng dậy:

"Ta nghe nói tháng trước có 10 nữ tử Đông Hồ (Đông Hồ Lỗ) bị bán tới Thiên Hương Lâu, ngươi đã giấu các nàng ở nơi này rồi?"

Lạc Vân Nhạn lúc này mới biết đối phương tìm mình là vì chuyện gì, lại càng tươi cười hơn trước, nói:

"Đại gia từ chỗ nào nghe được tin tức này, nhất định là có người vu khống, trong Thiên Hương Lâu tuyệt đối không có nữ tử Đông Hồ."

Hán tử kia cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi không cần chống chế, nếu như chúng ta không có căn cứ chính xác, thì sẽ không tới nơi này."

Hắn hướng tên Hắc hán kia nhìn một cái, tên này lập tức hiểu ý chụp vào người ở trên bàn.

Lạc Vân Nhạn không khỏi nổi giận nói:

"Xem ra vị đại gia này đúng có ý muốn tìm tới ta gây phiền phức rồi?"

Hán tử kia lãnh đạm thản nhiên gật đầu, uy hiếp nói:

"Đem 10 nữ tử Đông Hồ ra đây, chúng ta lập tức rời đi, bằng không ngươi sẽ phải trả một cái giá rất lớn!"

Lạc Vân Nhạn ha hả cười rộ lên:

"Đại gia cảm thấy ta là hạng nữ tử bình thường có thể khi dễ hay sao?"

Lúc này từ ngoài cửa tràn vào hơn mười người vạm vỡ, tay cầm thiết côn, trông có vẻ là mạnh mẽ.

Lạc Vân Nhạn phất phất tay, mười mấy người này nhanh chóng bao vây hai hán tử Đông Hồ này lại, thiết côn đồng loạt vung lên, đập tới vị trí của bọn họ.

Hắc hắn gầm lên một tiếng như sấm, đôi cánh tay vung lên túm lấy những cây thiết côn này, sau đó nhân thể đem thiết côn ôm vào trong lòng, thân thể bỗng nhiên hất một cái, làm cho hơn muwoif tráng hán ngã lăn trên mặt đất.

Hắn cầm trong tay một cây thiết côn, hai mắt nhìn thẳng Đường Muội hung ác nói:

"Rút đao!"

https://thuviensach.vn

Đường Muội chậm rãi lắc đầu nói:

"Ngươi không xứng!"

Hắc hán nổi giận gầm lên một tiếng, huy động thiết côn xông tới, thiết côn quay tròn nhưng phong bã bão tạp, đập vào ngang người của Đường Muội.

Đường Muội mũi chân nhẹ nhàng một điểm một cái ở trên mặt bàn, thân thể trên bốc lên không trung chừng khoảng hơn 2 trượng, thế công của đối phương lập tức không còn tác dụng.

Hắc hán nhìn như ngu dốt, nhưng tốc độ xuất thủ mau lẹ tới cực điểm, mũi côn chuyển hướng đánh tới mắt cá chân của Đường Muội.

Đường Muội thân thể xoay tròn hai vòng ở trên không trung, thân hình lập tức cao hơn vài thướng, Hắc hán liên kích không trúng, tức giận oa oa kêu to:

‘ "Tiểu tử! Có giỏi thì xuống đây đánh với ta!"

Đường Muội lộn một cái, khoảng cách hai bên lập tức trở nên xa hơn.

Hắc hán đang muốn xông lên, thì nghe Hán tử râu quai nón lớn tiếng nói:

"Đồ Đáp! Trở về!"

Hắn hán tên Đồ Đáp này tính tình tuy cuồng bạo, nhưng lại hoàn toàn nghe lời hán tử râu quai nón, quay trở lại bên cạnh hắn.

Hán tử râu quai nón chậm rãi đi tới hướng Đường Muội, ánh mắt lộ ra thưởng thức vẻ, hắn mỉm cười nói:

"Nghe Trung Nguyên đất rộng của nhiều, ngọa hổ tàng long, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của hắn rơi vào trường đao bên hông của Đường Muội nói:

"Tại hạ Đông hồ Hách Liên Chiến, mong tráng sĩ chỉ dạy hai chiêu."

Đường Muội cười nhạt một tiếng, đưa tay cầm chuôi đao, hắn hiển nhiên đã nhìn ra Hách Liên Chiến đã vượt qua cao thủ nhất lưu.

Hách Liên Chiến chậm rãi rút loan đao bên hông, thân đao giống như thu thủy, hàn mang bức ra làm người khác phải rùng mình, động tác rút đao của Hách Liên Chiến cực kỳ thong thả, mỗi rút ra một tấc, sát khí âm lãnh theo đao lan tỏa ra không gian bên ngoài.

Tôi tuy rằng ở tận lan can tầng 3, nhưng vẫn cảm thấy hàn mang lạnh thấu xương.

Khi toàn bộ loan đao của Hách Liên Chiến được rút ra, thì đôi mắt của Đường Muội cũng co rút lại, ngón tay của hắn bật tách một cái, trường đao bên hông cũng lập tức bay ra.

Hàn mang của loan đao trong tay Hách Liên Chiến tạo thành một hình vòng cung, thế tới cực độ chậm rãi, đợi đến khi cách Đường Muội chừng một thước, thì đột nhiên tăng nhanh, không khí bị loan đao xé rách thành muôn vàn sợi tơ nhỏ, âm thanh lách tách, không ngừng nổ vang trên không trung.

Trường đao trong tay Đường Muội bỗng phát ra tiếng long ngâm (rồng gầm), thân đao run rẩy kêu lên ông ông, quang mang hoa chói mắt lập tức tỏa ra, phảng phất như tiểu điểm của toàn bộ hào quang trong vũ trụ, tiếng gió kêu như khóc, không khí tỏa ra như sóng.

Song đao liên tục phát ra những âm thanh trầm thấp khác nhau, nhưng vô cùng chói tai, làm cho mấy người chung quanh phải bịt tai lại.

Thân thể hai người chụm vào nhau, nhưng lập tức cả hai bên đều lui lại.

https://thuviensach.vn

Vạt áo trước ngực Hách Liên Chiến đã rách ra một vết dài, một mảnh ống tay áo của Đường Muội chậm rãi rơi xuống.

"Hảo đao pháp!"

Hách Liên Chiến lên tiếng khen, dùng chân trái làm trục, bỗng nhiên xoay tròn, loan đao quay tròn quanh thân tạo thành những vòng sáng, nhìn từ xa có cảm giác như những con ngân long đang chạy vòng quanh thân thể hắn.

Đường Muội cánh tay rung lên, đao phong xé rách không khí, mũi đao đâm tới chỗ Hách Liên Chiến.

Một tiếng ầm vang, thân thể hai người lại một lần nữa va chạm với nhau, lực lượng này làm cho hai người đang đứng chấn động không ngừng.

Ánh mắt của Đường Muội trở nên ngưng trọng, mũi đao ngừng lại, thân thể bay ngược về phía sau, Hách Liên Chiến bám theo như hình với bóng, loan đao vung lên, công tới phía Đường Muội.

Lúc Đường Muội lui lại phía sau, sớm đã tính toán phương vị của mình.

Hai chân hắn chạm vào vách tường, bỗng nhiên dùng lực bắn ra phía trước, thân thể uốn cung như hình cung, đề thăng lực công kích tới mức lớn nhất.

Hách Liên Chiến hét lớn một tiếng, loan đao toàn lực bổ ra, lúc hai đao chạm nhau, quang mang đại thịnh, thân thể của hai người thoáng dừng lại ở trên không trung, sau đó đồng thời rơi xuống đất.

Tất cả mọi người đều nhận ra, võ công của họ sàn sàn như nhau, nếu muốn phân thắng bại, thì ít nhất cũng phải ngoài trăm chiêu.

Hai người đang muốn tái chiến, thì nghe ngoài cửa có tiếng quát:

https://thuviensach.vn

"Dừng tay! Sao người trong nhà lại đánh nhau!"

Mọi người đưa mắt nhìn về phía cửa, thì thấy Tây Môn Bá Đống sải bước đi đến, bởi vì hắn phải xử lý chuyện ở bến tàu, nên mới tới muộn.

Hách Liên Chiến và Đường Muội liếc mắt nhìn nhau, chậm rãi thu hồi lực đạo trên thân đao. Tây Môn Bá Đống cười đi tới trước hai người nói:

"Hách Liên huynh đã mất tăm mất tích bấy lâu rồi!"

Hách Liên Chiến mỉm cười nói:

"Hồng hồ tử! Quả nhiên là ngươi!"

Xem ra hai người đã sớm quen biết, giao tình không tệ.

Tây Môn Bá Đống vỗ vỗ bả vai của hắn nói:

"Ở đây tất cả đều là người một nhà, Hách Liên huynh chắc có chút hiểu lầm, có chuyện gì thì tính lên trên người của Tây Môn Bá Đống đi!"

Lạc Vân Nhạn và Tây Môn Bá Đống thì đã sớm quen biết, vội vã bắt chuyện.

Tây Môn Bá Đống giới thiệu tôi cho Hách Liên Chiến, Hách Liên Chiến mỉm cười nhìn tôi một cái, sau đó nhìn sang Đường Muội ở phía sau, nói:

"Có thể có được thủ hạ xuất sắc như vậy, Long công tử nhất định là có mị lực hơn người."

Tôi ha ha cười nói:

"Hách Liên huynh nói tiếng Hán thật tốt, thủ hạ Đồ Đáp của huynh cũng là một hảo hán tử!"

https://thuviensach.vn

Thái độ làm người của Đồ Đáp này vô cùng thoải mái, nghe tôi nói như vậy thì cười rộ lên.

Tây Môn Bá Đống cuối cùng mới giới thiệu Lạc Vân Nhạn với Hách Liên Chiến, hắn nhìn Lạc Vân Nhạn nói: "Đây là Hách Liên Chiến, phú thương giàu nhất Đông Hồ."

Tôi cũng nghe nói tới Hách Liên gia tộc ở Đông Hồ, bọn họ là một trong những thế lực mạnh nhất nước, buôn bán ngựa và gỗ, nam thì khắp cả 8 nước, bác thì tới tận Cao Ly, đâu đâu cũng là phạm vi buôn bán của gia tộc này

Lạc Vân Nhạn quả nhiên là người từng trải, cười duyên nói:

"Vân Nhạn có mắt như mù, mong rằng Hách Liên công tử bao dung nhiều hơn."

Hách Liên Chiến nói:

"Lạc lão bản! Hôm nay nếu đã có Hồng hồ tử ra mặt, thì ngươi lên nói cho rõ ràng chuyện kia, nếu như 10 nữ tử Đông Hồ kia ở trong tay của ngươi, thì đưa họ tới đây, chi phí của họ tính lên người của ta."

Có lẽ do có Tây Môn Bá Đống lên thái độ của Hách Liên Chiến hòa hoãn hơn nhiều.

Lạc Vân Nhạn hơi nhíu mày, Tây Môn Bá Đống mỉm cười nói:

"Lạc lão bản coi như nể mặt tôi, nếu biết tin tức của 10 nữ tử Đông Hồ này, thì nói cho Hách Liên Chiến huynh biết đi."

Hắn đối Lạc Vân Nhạn hiểu rất rõ ràng, chuyện này nhất định có quan hệ với nàng.

https://thuviensach.vn

Lạc Vân Nhạn thấy sự tình đã đến mức này, đương nhiên không tiếp tục kiên trì, nhẹ giọng thở dài nói:

"Đã làm trò trước mặt Tây môn lão bản, Vân Nhạn không dám đấu diếm, mấy ngày trước tôi đúng là có mua 10 nữ lang Đông Hồ, hiện giờ vẫn đang ở nhà cũ phía đông thành học tập ca vũ."

Nàng đưa đôi mắt đẹp nhìn Hách Liên Chiến nói:

"Nếu Hách Liên công tử là bằng hữu của Tây Môn lão bản, thì Vân Nhạn xin trả lại 10 nữ tử này cho người."

Có câu là người kính ta một thước, ta kính người một trượng. Lạc Vân Nhạn đã như vậy thì Hách Liên Chiến không thể thờ ơ, hắn cuống quít đứng lên nói:

"Chuyện này đúng là ta có chút lỗ mãng, đã đắc tội, mong rằng Lạc lão bản bao dung."

Hắn từ trong túi, móc ra một xấp ngân phiếu, hai tay đưa lên trước mặt của Lạc Vân Nhạn:

"Đây là 5 vạn lượng ngân phiếu, coi như bồi thường chút tổn thất cho Lạc lão bản."

Lạc Vân Nhạn cười nhạt một tiếng nói:

"Xem ra Hách Liên công tử không muốn có người bạn như Vân Nhạn này."

"Xin chỉ giáo cho?"

"Vân Nhạn sở dĩ đem những ... đông hồ nữ tử này trả lại cho Hách Liên công tử, thứ nhất là vì nể mặt Tây Môn lão bản, thứ hai là vì Hách Liên công tử là một hảo hán, chứ đâu phải vì mấy tờ ngân phiếu này?"

https://thuviensach.vn

Lạc Vân Nhạn những lời này đúng là có chút khí phách, những người ở đây đều bội phục nàng.

Hách Liên Chiến thưởng thức gật đầu, những thành kiến với Lạc Vân Nhạn lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Lạc Vân Nhạn từ trên bàn cầm lấy chén rượu rót đầy, mỉm cười nói:

"Hách Liên công tử nếu như có ý định cám ơn ta, thì xin lấy chén rượu này biểu thị tấm lòng."

Hách Liên Chiến cười ha ha, tiếp nhận chén rượu uống một hơi cạn sạch. Sau đó cầm vò rượu ở trên bàn, lớn tiếng nói:

"Tại hạ còn có chuyện phải làm, hôm nay không cách nào mời hết mọi người, nay mượn rượu ngon của Lạc lão bản, Hách Liên Chiến xin mời tất cả mọi người!"

Hắn nâng vò rượu lên, ngửa đầu uống.

Trong lòng tôi thầm khen, Hách Liên Chiến này quả nhiên là một hảo hán Mạc Bắc.

Hách Liên Chiến uống hết vò rượu ngon, lắng bình xuống đất, hướng mọi người chắp tay nói:

"Hách Liên Chiến xin cáo từ, chờ sau khi xong việc, nhất định mời mọi người một trận không say không về!"

Hách Liên Chiến và Đồ Đáp đi rồi, Lạc Vân Nhạn đang muốn mời mọi người một lần nữa ngồi vào vị trí, nhưng cận vệ Lý Đông của Tiền Tứ Hải vội vã chạy vào trong.

Hắn đi tới trước mặt tôi, không giấu diếm nói:

https://thuviensach.vn

"Long công tử... Diêm trường xảy ra chuyện rồi..." Tôi ngơ ngác, lúc này mới lưu ý đến việc quần áo trên người Lý Đông bị rách nhiều chỗ, trên mặt có nhiều vết bầm.

Lý Đông hít một hơi, nói chậm lại:

"Công nhân trong Diêm trường nổi loạn, Tiền lão bản và mấy người Quản Triều... hiện giờ đang bị nhốt trong thương khố..."

Tôi và Tây Môn Bá Đống liếc mắt nhìn nhau, đồng thời cùng đứng dậy.

Tây Môn Bá Đống nói:

"Tôi đi cầu viện quan phủ!"

Tôi và Đường Muội, Chu Lãng cáo từ muốn rời đi, Dao Như từ phía sau gọi tôi lại nói:

"Công tử! Thiếp đi theo người!"

Tôi nhớ tới Dao Như là tiểu thư của Điền thị, nên tôi gật đầu đáp ứng.

Diêm trường Điền thị ở bên cạnh Đông Hải, chỉ có vào đây mới biết mức độ bao la hùng vĩ của Diêm trường, phóng ngựa rong ruổi trên khắp duyên hải, thì thấy hai tòa vọng lâu cao chạm mây, đây chính là lối vào Diêm trường Điền thị.

Dao Như ở phía sau ôm lấy tôi, nhẹ giọng nói:

"Vọng lâu có tác dụng phụ trách cảnh giới, xung quanh Diêm trường có 39 tòa."

Tôi đưa mắt nhìn lại, trên Vọng lâu kia không có thủ vệ dò xét, xem ra kể từ khi trở thành quốc hữu, thì quản lý nơi này lỏng lẻo hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Ở phía xa xa có khoảng mấy nghìn công nhân đang tụ tập, có vẻ đang kích động, đứng trước một tòa thương khố kêu la.

Đường Muội một bên nói:

"Công tử có cần chờ quan binh tới hay không?."

Hắn rất sợ công nhân không khống chế được tâm tình của mình, làm bị thương tới tôi.

Tôi ghìm cương ngựa, hướng Lý Đông nói:

"Ngươi có biết bọn họ vì sao làm loạn?"

Lý Đông thở dài nói:

"Tình hình cụ thể thì thuộc hạ không rõ ràng lắm... Chỉ biết là Tiền lão bản triệu tập bọn họ nói chuyện, rồi sau đó xảy ra nổi loạn."

Lúc này có một âm thanh già nua kêu lên:

"Đại... Tiểu thư..."

Thân thể mềm mại của Dao Như ở phía sau tôi chấn động, run rẩy nói:

"Lâm bá..."

Tôi xoay người nhìn lại, thì thấy ở bên phải có một lão giả lưng còn đang đứng đó, trong đôi mắt vẩn đục tràn đầy vẻ kích động.

Dao Như xoay người xuống ngựa, chạy tới chỗ lão giả kia.

Lâm bá rơi lệ nói:

"Tiểu thư... Quả nhiên là người..."

https://thuviensach.vn

Hai đầu gối hắn quỳ rạp xuống đất.

Dao Như xông lên phía trước nâng Lâm bá dậy:

"Lâm bá... Người mau đứng lên đi..."

Lúc này tôi nhảy xuống ngựa, đưa dây cương cho Đường Muội.

Dao Như đỡ Lâm bá đứng dậy, nhẹ giọng nói:

"Lâm bá có biết vì sao công nhân Diêm trường nổi loạn hay không?"

Lâm bá lau đi nước mắt nói:

"Tiểu thư, Diêm trường vốn của Điền thị chúng ta, nhưng bị triều đình mạnh mẽ chiếm đoạt, trong suốt 3 năm nay không trả tiền lương cho chúng tôi."

Trong lòng tôi chợt hiểu, xem ra sự nổi loạn này là có quan hệ với tiền lương.

Lâm bá nói:

"Hôm nay Tiền Tứ Hải tới đây, không những không trả tiền lương, lại muốn sa thải những công nhân già yếu, tôi sao có thể để cho hắn đạt được ý đồ."

Dao Như đôi mắt đẹp đầy nước mắt, xoay người nhìn tôi một cái, nức nở nói:

"Công nhân Diêm trường đều lấy việc ở đây mà sống, nếu như Tiền lão bản sa thải bọn họ, thì bọn họ lấy cách gì mưu sinh đây..."

Tôi thấy Lâm bá gầy trơ xương, thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

"Tiền Tứ Hải xa thải những người này, thì không có gì đáng trách, đổi lại là tôi tiếp nhận diêm trường, cũng không muốn tiếp nhận những người già yếu này làm gánh nặng."

Nhưng tôi không biểu lộ ra ngoài, hướng Lâm bá nói:

"Lâm bá! Tôi và vị Tiền lão bản này có giao tình thâm hậu, nếu như người tin tôi, có thể bảo công nhân giải tán, để cho tôi nói chuyện với Tiền lão bản được không?"

Lâm bá nhìn tôi một cái, sau đó lại nhìn sang Dao Như.

Dao Như nói:

"Vị này là Long công tử là ân nhân của cháu, Lâm bá đừng lo láng."

Lâm bá lúc này mới gật đầu nói:

"Để tôi đi khuyên mọi người một chút, nhưng Long công tử làm sao phải khuyên được Tiền lão bản thu hồi mệnh lệnh mới được!"

Tôi cười nói:

"Lâm bá yên tâm, tôi nhất định làm hết sức."

Lâm bá là một trong những nguyên lão của Diêm trường Điền thị, ở trong đám công nhân có uy vọng rất cao, dưới sự khuyên bảo của hắn, đám người này cũng dần tản đi.

Khi chúng tôi tới kho muối thì Tiền Tứ Hải và mấy người Quản Triều trên mặt nơm nớp lo sợ đi ra.

Tôi và Tiền Tứ Hải đi tới một chỗ yên tĩnh, Tiền Tứ Hải thật dài thở phào nhẹ nhõm, lau đi mồ hôi lạnh trên trán, thấp giọng mắng:

https://thuviensach.vn

"Lũ điêu dân này, suýt nữa thì hủy đi khớp xương của Tiền mỗ..."

Tôi thấy bộ dáng chật vật của hắn, trong lòng âm thầm cười.

Tiền Tứ Hải nói:

"Cũng may là có Bình Vương điện hạ giải vây cho tôi!"

Tôi khoát tay áo nói:

"Chỉ sợ nguy cơ của Tiễn lão bản còn chưa hết, những người làm này không cam lòng chịu sa thải đâu."

Tiền Tứ Hải hiển nhiên là vẫn chưa hoàn toàn hết sự sợ hãi, nói:

"Chẳng nhẽ tôi lại phải gánh cái của nợ ấy ư... Hơn nữa lương bổng của bọn họ là do triều đình khất nợ, đâu có…liên quan tới tôi?"

"Lời tuy nói như vậy, thế nhưng những người làm công này lại là mấu chốt của sự việc, số ... nợ cũ của mấy năm họ đương nhiên tính trên người của ngài rồi."

Tiền Tứ Hải vẻ mặt đau khổ nói:

"Bình Vương điện hạ có thượng sách gì không?"

Tôi cười nhạt một tiếng, Tiền Tứ Hải này tuy rằng giảo hoạt, thế nhưng nếu nói tới thủ đoạn chính trị thì vẫn còn kém.

Tôi thấp giọng nói:

"Tiền lão bản có thể đáp ứng bọn họ trước."

"Điện hạ cũng biết, triều đình khất nợ tận 3 năm tiền lương đấy!"

Tiền Tứ Hải cả kinh nói.

https://thuviensach.vn

Tôi cười nói:

"Sau đó người lợi dụng chuyện đàm phán, nói chuyện với những người đầu lĩnh của họ, chuyện tiếp theo không cần tôi nói nữa chứ?"

Tiền Tứ Hải hiểu ra, nặng nề vỗ vỗ bắp đùi nói:

"Hay, bắt giặc phải bắt vua trước, Bình vương quả nhiên anh minh!"

Tôi nhìn xung quanh nói:

"Tiền lão bản chuyện này phải làm cho bí mật, tiền dùng trên người quan phủ không có hiệu quả bằng dùng trên những người làm công."

Dao Như xuất hiện trên Diêm trường này đã oanh động không nhỏ đối với những người làm công ở đây, từ biểu hiện tôn kính của bọn họ đối với Dao Như, thì có thể thấy địa vị của Điền thị gia tộc trong lòng họ khó có thể thay thế được.

Tiền Tứ Hải nhìn Dao Như ở phía xa xa, trong mắt có vài phần oán hận, Điền thị gia tộc vẫn là một ngọn núi lớn cản trở sự tiếp nhận Diêm trường của hắn.

Tôi vỗ nhẹ đầu vai hắn nói:

"Tiền lão bản không cần phải lo lắng, vài ngày nữa tôi sẽ mang Dao Như trở lại Tần đô."

Tôi cũng không muốn ở Tế Châu quá lâu, thứ nhất là bởi vì Dao Như từ khi tới nơi này thì vô cùng buồn bã. Còn có một nguyên nhân, đó là khi tôi ở Tế Châu luôn cảm thấy bất an, tôi cũng không cách nào xác định bất an này đến từ Tế Châu hay là Tần đô.

Nhưng mà ở chưa hoàn thành xong nhiệm vụ Tinh Hậu giao phó, thì tôi không thể rời khỏi Tế Châu, đây cũng là lần thứ 3 tôi tới nhà của Trầm Trì.

https://thuviensach.vn

Người đồng tử kia đang phơi những quả thông ở sân, thấy tôi và Đường Muội tiến đến, mỉm cười nói:

"Long công tử lại tới nữa rồi!"

Tôi gật đầu.

Đồng tử chỉ chỉ vào một gian phòng nói:

"Tiên sinh đã trở về, hiện tại đang ngủ trưa, không bằng ngài ở trong viện chờ người một c."hút

Sau đó hắn mang tới hai cái ghế đẩu bằng gỗ cây tùng, mời tôi và Đường Muội ngồi. Sau đó thì pha trà cho chúng tôi, chén trà có màu tím thẫm, có thể nhìn thấy bóng người, khi đưa tới miệng, thì có một mùi thơm ngào ngạt mà lạ lùng, khi uống vào làm cho tinh thần thoải mái, tôi nhấp một ngụm quả nhiên là sắc hương tuyệt vời.

"Trà ngon!" Tôi thấp giọng khen.

Đồng tử này không khỏi đắc ý ngẩng đầu nói:

"Đây là Tử Vũ trà, được ngắt từ vách núi, được tiên sinh tự mình sao, người thường rất khó có được."

Tôi ha hả cười nói:

"Tiểu huynh đệ nói thật là thú vị, tại sao ngươi biết ta không phải là một tục nhân?"

Đồng tử kiêu ngạo nói:

"Tôi có theo tiên sinh học thuận quan sát, ngài cốt cách thanh kỳ, tướng mạo bất phàm, đương nhiên không phải là nhân vật tầm thường."

https://thuviensach.vn

Tôi nhiều hứng thú nói:

"Ngươi nhiều thần thông như thế, vậy thì tiên sinh nhà ngươi chẳng phải là càng lợi hại hay sao?"

"Đó là đương nhiên!"

Tôi và Đường Muội đợi đủ hai người canh giờ, nhưng vẫn không thấy Trầm Trì từ trong phòng đi ra, mắt thấy mặt trời sắp lặn, nếu như tiếp tục chờ thì bầu trời chắc sẽ tối đen.

Đường Muội có chút không nhịn được, giận dữ nhìn tôi nói:

" Trầm Trì này rõ ràng là cố ý làm khó dễ công tử, để thuộc hạ đi bắt hắn tới đây!"

Tôi hung hăng trừng hắn nhìn mắt, thấp giọng trách mắng:

"Không được vô lễ!"

Đường Muội hoảng sợ vội vàng cúi đầu.

Tôi nhìn cánh cửa gỗ đóng chặt, thầm nghĩ trong lòng:

"Thật không biết Trầm Trì này là nhân vật như thế nào?"

Lúc này chợt nghe từ bên trong phòng có một thanh âm trong trẻo nói:

"Thính Phong! Có khách nhân đến rồi ư?"

Người đồng tử gọi là Thính Phong, nghiêm túc đáp:

"Tiên sinh, Có một vị công tử họ Long tới xin gặp mặt." Hắn cường điệu nói: "Ngài ấy đã tới hai lần trước rồi."

Trầm Trì ha ha cười nói:

https://thuviensach.vn

"Long công tử xin đợi chút, Trầm mỗ tắm rửa thay y phục rồi sẽ ra gặp người."

Tôi mỉm cười nói:

"Trầm tiên sinh không cần vội vã, Dận Không sẽ cung kính bồi tiếp."

Trầm Trì này lề mề mất một lúc lâu, mới từ trong nhà cỏ đi ra, người này vóc người trung bình, diện mạo phổ thông, màu da ngăm đen, khác hẳn với sự tưởng tượng trong lòng tôi.

Trầm Trì đi một đôi guốc gỗ, vừa ngáp vừa đi tới chỗ của tôi.

Tôi cung kính đích vái chào nói:

"Vãn bối Dận Không bái kiến Trầm tiên sinh!"

Trầm Trì đạm nhiên khoát tay áo, tự đi tới ghế, cầm cả một bình trà, uống ừng ực, sau đó chép miệng nói:

"Trầm mỗ hình như không quen biết Long công tử, không biết người tìm ta có chuyện gì?"

Tôi chú ý tới móng tay hắn rất dài, trên mặt vẫn còn vết đen, hình như là chưa từng tắm rửa.

Tôi hỏi dò:

"Trầm tiên sinh có từng nghe nói tới chuyện xảy ra ở Tần đô?"

Trầm Trì lắc đầu nói:

"Trầm mỗ mấy năm nay một mực ở trong núi tĩnh dưỡng, thời gian nhàn hạ, thì rời bến thả câu, chuyện trong triều đình không hề hỏi tới..."

Hắn hai mắt nheo lại, trên dưới đánh giá tôi vài lần nói:

https://thuviensach.vn

"Long công tử có phải lần này tới là vì ta?"

Tôi gật đầu nói:

"Thực không dám đấu diếm, Dận Không lần này là phụng mệnh Thái hậu mà đến."

Trầm Trì cười nói:

"Long công tử nói đùa, Thái hậu sao có thể nhớ tới một nông phu thôn dã như Trầm mỗ!"

Tôi nghiêm mặt nói:

"Dận Không phụng lệnh của Thái hậu tới, đặc biệt đến mời Trầm tiên sinh xuất sơn."

Trầm Trì nói:

"Long công tử có bằng chứng gì không?"

Tôi lúng túng nói:

"Trên đường tới Tế Châu, Dận Không gặp phải mã tặc, nên để thất lạc mất ý chỉ."

Trầm Trì có chút châm chọc nói:

"Xem ra lần này thái hậu nhờ không phải là ta!"

Đường Muội hai mắt căm tức nhìn Trầm Trì, đối với một người ngạo mạn vô lễ như thế này thì hắn không sao nhịn được.

Tôi dùng ánh mắt ngăn Đường Muội lại, nếu bởi vì hắn chọc giận Trầm Trì, chỉ sợ mục đích chuyến đi này của tôi lại càng khó thành công.

https://thuviensach.vn

Tôi mỉm cười nói:

"Thái hậu bảo Dận Không mời Trầm tiên sinh xuất sơn lần này là để nhậm chức Tướng quốc."

Trầm Trì cười nói:

"Ta tạm thời có thể tin lời người nói là thực, nhưng sợ rằng phải để Thái hậu thất vọng rồi, trải qua quan trường chìm nổi, Trầm mỗ từ lâu tâm đã bình như nước, công danh phú quý chỉ như mây khói."

Trầm Trì đôi mắt thâm thúy vô cùng, trong lúc nói chuyện, biểu tình không có bất kỳ ba động nào, làm cho tôi rất khó phán đoán được tâm tình thực sự của hắn.

Tôi thở dài nói:

"Trầm tiên sinh có suy nghĩ tới tiền đồ và số phận của Đại Tần?"

Trầm Trì mỉm cười, nâng chung trà lên chén nhẹ nhàng thổi một hơi vào những lá trà trong chén.

Tôi hùng hồn gạn đục khơi trong nói:

"Đại tướng quân Bạch Quỹ độc chiếm triều chính, ngang ngược kiêu ngạo, lòng lang dạ thú của hắn thiên hạ đã rõ từ lâu, nếu như để hắn tiếp tục phát triển, thì Đại Tần sớm muộn cũng thành vật trong tay của hắn."

Trầm Trì gật đầu nói:

"Chiếu theo những lời Long công tử nói, chức Tướng quốc này lại giống như một củ khoai lang nóng bỏng tay, Trầm mỗ lại càng không dám nhận."

Trầm Trì nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như ta không có đoán sai, Thái Hậu sở dĩ mời ta làm Tướng quốc, chẳng qua chỉ là dùng ta ngăn cản Bạch Quỹ, Trầm mỗ nói lời không khách khí, chuyện này chẳng khác gì thiên phương dạ đàm."

Tôi nhìn thẳng Trầm Trì, yên lặng chờ đợi hắn tiếp tục.

Trầm Trì đứng lên nói:

"Bạch Quỹ tay nắm trọng binh, quyền khuynh thiên hạ, Trầm Trì năm đó cũng chỉ ngồi ở vị trí Đình Úy của Đại Tần, mà hôm nay chỉ là một thức thành thủ của Tế Châu, thái hậu mặc dù cho ta nhậm chức Tướng quốc, thì ta lấy cái gì chống lại Bạch Quỹ, có khi ta còn chưa ngồi ấm chỗ, thì Bạch Quỹ đã lấy mất cái mạng già này."

Hắn chuyển hướng nhìn tôi nói:

"Long công tử không ngại ngàn dặm xa xôi mà tới, chắc là người tin cẩn của Thái hậu."

"Dận Không được Thái hậu thương yêu, thu nhận làm nghĩa tử!"

Lúc này tôi mới nói rõ quan hệ của tôi với Tinh Hậu cho Trầm Trì biết.

Trầm Trì ngơ ngác, nhịn không được quan sát tôi một lần nữa, hồi lâu mới nói:

"Hóa ra người chính là Đại Khang chất tử Bình vương Long Dận Không!"

Chuyện tình Tinh Hậu nhận tôi làm nghĩa tử từ lâu đã truyền khắp Đại Tần, chắc chắn Trầm Trì có nghe thấy.

Tôi gật đầu.

Trầm Trì không hiểu nói:

https://thuviensach.vn

"Trầm mỗ có một chuyện không hiểu, kính xin Bình vương giải thích hộ."

"Trầm tiên sinh mời nói!"

"Lúc này chính trị Đại Tần đang rối loạn, đối với Đại Khang quốc mà nói chính là thời cơ ngàn năm có một, Bình vương thân là con dân Đại Khang, nhưng lại bôn ba vì Đại Tần, điều này có chút thiếu thuyết phục..."

Tôi cười nói:

"Dựa theo lời Trầm tiên sinh nói, thì Dận Không phải làm cho Đại Tần càng náo động càng tốt, thế nhưng Trầm tiên sinh có nghĩ tới chuyện số phận của Dận Không và vận mệnh của Đại Tần đã liên hệ chặt chẽ vào một chỗ."

Trầm Trì lông mày khẽ động:

"Bình vương lo lắng quả nhiên chu toàn, Khang quốc nếu như dụng binh với Đại Tần, thì điện hạ đúng là người chết đầu tiên."

Kiến thức người này quả nhiên phi phàm, việc phân tích tình thế vô cùng logic, sự tôn sùng của Thái hậu đối với hắn không phải là không có đạo lý.

Tôi cung kính nói:

"Nếu như Đại Tần phát sinh nội loạn, Đại Khang tùy thời mà động, tổn thất với Dận Không chỉ là một tính mạng, nhưng đối với tiên sinh mà nói, thì lại tổn thất một cố thổ và gia viên của mình."

Tôi ngắm nhìn bốn phía nói:

"Nếu như Đại Tần phát sinh chiến loạn, sợ rằng Trầm tiên sinh không còn rong chơi tự đắc, sống cuộc sống ngoài nhân thế này không còn được bao lâu nữa rồi."

https://thuviensach.vn

Trầm Trì ha hả nở nụ cười:

"Dựa theo lời Bình vương nói, thì Trầm mỗ chỉ còn cách tiếp nhận lời mời của Thái hậu rồi?"

Tôi gật đầu nói:

"Trầm tiên sinh viết Luật Dân Luận, Dận Không có tỉ mỉ nghiên cứu qua, Trầm tiên sinh nói trước luật pháp người với người bình đẳng, Dận Không rất khâm phục."

Trầm Trì nói:

"Đáng tiếc không cách nào thực hiện ở Đại Tần!"

"Trầm tiên sinh chẳng lẽ đây không phải là một thời cơ thực hiện hoài bão tốt nhất hay sao?"

Trầm Trì chậm rãi đi về phía trước, nhìn mặt biển và trời chiều ở phía xa xa, dường như có điều suy nghĩ nói:

"Nếu là Tuyên Long hoàng đế ở dưới cửu tuyền, biết ta trở lại Tần đô thì không biết sẽ có cảm tưởng gì..."

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 25: Nguyên Nhân

Trầm Trì rốt cục đáp ứng theo tôi cùng nhau trở về Tần đô, tôi mơ hồ cảm thấy hắn không phải vì tôi mà cải biến chủ ý ban đầu, có lẽ ngay từ đầu hắn đã quyết định trở lại Tần đô.

Đến tột cùng hắn vì vận mệnh của Đại Tần, hay là vì quyền thế hiển hách? Hoặc là vì Tinh Hậu? Đáp án chỉ có chờ khi hắn về Tần đô mới có thể biết được.

Trở lại phủ đệ của Tây Môn Bá Đống, tôi thấy cửa phòng đóng chặt, đang muốn đẩy cửa đi vào, thì có một gã đầy tớ già đi tới bên cạnh tôi thấp giọng nói:

"Long công tử, Dao Như cô nương nhốt mình cả một buổi chiều trong phòng, hình như khóc rất thương tâm..."

Tôi gật đầu, nhẹ nhàng gật đầu rồi đập cửa phòng:

"Dao Như! Mở cửa ra!"

Tôi phải gọi khá lâu, Dao Như mới mở cửa ra, đôi mắt nàng sưng đỏ vì khóc, thấy tôi nàng cố sức cắn cắn môi, nhưng rồi không nén được bi thương, lăn vào giường khóc thảm thiết.

Tôi khép cửa phòng lại, định ôm nàng, nhưng lại bị nàng đẩy ra, Dao Như khóc nức nở nói:

"Người có nhớ từng đáp ứng thiếp cái gì không?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng tôi ngơ ngác, nhìn Dao Như thì đoán chắc là vì chuyện Diêm trường, nên tôi cười nói:

"Ta đương nhiên nhớ kỹ!"

"Vậy vì sao người còn bảo Tiền Tứ Hải bắt toàn bộ những người Lâm bá lại!"

Câu nói của Dao Như lập tức xác nhận suy đoán của tôi, thế nhưng nàng hôm nay vẫn luôn ở trong phủ, không biết người nào nhanh mồm nhanh miệng nói cho nàng biết.

Tôi giả bộ không biết, nói:

"Cái gì? Tiền Tứ Hải đem bọn Lâm bá bắt lại?" Tôi ra vẻ đầy căm phẫn, cả giận nói: “Cái tên hỗn đản này chỉ có lợi ích, lại dám dùng thủ đoạn hèn hạ bắt Lâm bá!"

Dao Như quả nhiên bị bộ dáng của tôi mê hoặc, nhẹ giọng nói:

"Người…thật sự không biết việc này?"

Tôi đưa tay lau đi lệ châu trên mặt nàng, ôn nhu nói:

"Nha đầu ngốc, ta sáng sớm đã cùng Đường Muội đi tìm Trầm Trì, nên căn bản không biết việc làm của Tiền Tứ Hải."

Dao Như khẽ gật đầu một cái, sợ hãi nói:

"Dao Như vừa rồi vô lễ với công tử, kính xin... Tha thứ..."

Trên đôi mắt đẹp của Dao Như lệ vẫn còn chưa khô, giống như sương mai buổi sớm, phong thần tuyệt thế, đôi mắt óng ánh quyến rũ, vẻ bi thương lại càng tô điểm thêm sức sống.

https://thuviensach.vn

Tôi đưa cánh tay ôm thân thể mềm mại của nàng vào lòng, Dao Như lập tức thả người vào trong ngực, ôm chặt lấy tôi, không nói một lời.

Tôi thấy vẻ mặt nàng vẫn còn buồn bã, hiển nhiên là lo lắng chuyện Diêm trường, tôi nói nhỏ vào đôi tai trong suốt của nàng, thấp giọng nói:

"Có muốn ta đi tìm Tiền Tứ Hải bảo hắn thả toàn bộ những người Lâm bá ra?"

Dao Như gật đầu, cố sức ôm chặt thân thể của tôi:

"Tạ ơn công tử!"

Tôi hôn lên đôi môi mềm mại của nàng, thấp giọng nói:

"Hai chúng ta còn khách khí thế ư? Trong lòng ta sớm đã coi nàng là thê tử của mình rồi..."

Dao Như mặt cười đỏ bừng, kìm lòng được ưm lên một tiếng, tôi biểu hiện sự thâm tình và si mê với nàng, một bên vuốt ve thân thể mềm mại của nàng, vừa nói:

"Nàng yên tâm, ta nhất định sẽ cứu bọn người Lâm bá!"

Tôi đang muốn áp dụng thêm một bước hành động với nàng, thì Dao Như đẩy hai tay tôi ra nói:

"Công tử mau đi tìm Tiền Tứ Hải đi, nếu chậm trễ mọi chuyện sợ không kịp!"

Tôi lưu luyến không muốn buông nàng ra, mỉm cười nói:

"Được, chờ khi ta trở lại, nàng nhất định phải chiều ta!"

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải không ngờ rằng tôi sẽ đến diêm trường tìm hắn, đôi mắt nhỏ híp lại, khen tặng nói:

"Bình Vương điện hạ quả nhiên cao minh, tôi dựa theo phương pháp của người bắt hết toàn bộ bọn đầu lĩnh trong vụ nổi loạn, những người làm công thấy tình hình như vậy, thì thành thật hơn rất nhiều, buổi chiều lại bắt đầu làm việc bình thường rồi. Nhưng mà vẫn còn có một số người làm cứng đầu tới đây gây chuyện, tôi vừa cho bọn thị vệ đuổi đi rồi."

Tôi cười nói:

"Đây đều là do bản lĩnh của Tiền lão bản, Dận Không cũng không dám kể công."

Tiền Tứ Hải hắc hắc nở nụ cười nói:

"Bình vương lần này tới đây có phải có chuyện muốn tôi làm phải không?"

"Nghe nói người đem bắt bọn người Lâm bá?"

Tiền Tứ Hải gật đầu nói:

"Lão gia hỏa kia cũng là một trong những đầu lĩnh gây náo loạn, sở dĩ..."

Tôi trừng mắt nhìn hắn một cái nói:

"Tiền lão bản biết rất rõ Dao Như và hắn có tình cảm không bình thường, vì sao lại làm khó tôi?"

Tiền Tứ Hải xấu hổ cười nói:

"Tiền mỗ lo lắng thiếu chu đáo, Bình vương yên tâm, tôi lập tức bảo người thả Lâm lão đầu ra."

https://thuviensach.vn

Tôi thở dài nói:

"Kỳ thực tôi cũng không phải trách người, đổi lại là tôi, tôi cũng làm như vậy!"

Tiền Tứ Hải liên tục gật đầu.

Tôi lại nói:

"Như vậy đi, chờ tôi và Dao Như rời khỏi Tế Châu, người có thể thoải mái làm theo ý mình!"

Tiền Tứ Hải ngạc nhiên nói:

"Bình vương phải rời khỏi Tế Châu?"

"Đại khái khoảng 3 hôm sau sẽ rời đi!"

Tôi dám nói chính xác thời gian là vì Trầm Trì đã đáp ứng chúng tôi rời đi vào hôm đó.

"Nhanh như vậy!"

Tôi cười nói:

"Tôi vốn có dự định phải giải sầu một phen, thế nhưng đi tới Tế Châu lại phát hiện mình vẫn lo lắng chuyện ở Tần đô, tân hoàng vừa mới đăng cơ, mẫu hậu phải đối mặt với vô số chuyện phức tạp, tôi cũng nên về phân ưu với họ."

Tiền Tứ Hải cảm thán nói:

"Bình vương nói cũng đúng, thế cục của Tần đô không ổn định, người cũng nên về sớm một chút."

Hắn lại nói:

https://thuviensach.vn

"Muốn công việc kinh doanh của Diêm trường Điền thị này phục hồi như cũ, thì phải mất một thời gian, trong khoảng thời gian ngắn, Tiền mỗ không cách nào về được Tần đô rồi."

Tiền Tứ Hải tiễn tôi ra tận người cửa lớn, Đường Muội nắm cương ngựa, tôi đang muốn lên ngựa, thì Đường Muội bỗng nhiên lớn tiếng nói:

"Cẩn thận!"

Sau đó hắn nhanh như chớp rút trường đao, chắn trước mặt của tôi và Tiền Tứ Hải. Thân đao trong đêm tối hiện lên một dải hàn mang, chuẩn xác đánh trúng một trận mưa tên.

Đao phong lướt qua, tạo lên những đốm lửa, hơn mười mũi tên gãy rơi xuống đất.

Tiền Tứ Hải sợ đến sắc mặt trắng bệch, hai đầu gối mềm nhũn, ngã trên mặt đất. Mục tiêu của làn mưa tên này là hắn, nếu như không phải Đường Muội xuất đao đúng lúc, thì sợ rằng hắn chỉ còn lại một cái tử thi, linh hồn sớm đã về nơi chín suối rồi.

Đường Muội ánh mắt lấp lánh nhìn thẳng về phương xa, lúc nào cũng đề phòng đối phương lần thứ 2 tập kích.

Nghe được động tĩnh mười mấy tên thị vệ cuống quít vọt tới, từ khi nổi loạn ở Diêm trường xảy ra, Tiền Tứ Hải đã gia tăng số lượng thị vệ lên nhiều lần.

Đường Muội thấp giọng nói:

"Thích khách mai phục ở phía tây của Vọng lâu trên Diêm trường, các người mau đi xem!" Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Những thị vệ này hai mặt nhìn nhau, nhưng không một ai đi xem.

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải từ trong sơn hoảng sợ khôi phục lại, cả giận nói:

"Tất cả đều là thùng cơm! Nuôi bọn phế vật các ngươi có lợi ích gì!"

Đường Muội nói:

"Thích khách kia lần này ám sát không thành công, chắc chắn sẽ không ở lại Diêm trường, lúc này có lẽ hắn đã rời đi rồi!"

Tiền Tứ Hải lòng còn sợ hãi nói:

"Nếu như hắn trở lại ám sát, tôi nên làm như thế nào..."

Tôi nhìn Vọng Lâu ở phía tây nói:

"Nếu như tôi không có đoán sai, thích khách này đối với tình hình Diêm trường biết rất rõ, có khi là công nhân trong Diêm trường không biết chừng."

Tiền Tứ Hải cắn răng nghiến lợi nói:

"Ngày mai tôi nhất định phải tỉ mỉ kiểm tra đám người này một lần, xem ai là người dám ám hại tôi!"

Trong lòng tôi cười thầm, Tiền Tứ Hải mặc dù làm như vậy cũng chỉ là tốn công vô ích, nhìn bộ dáng của hắn, thì đêm nay nhất định không cách nào ngủ ngon rồi.

Thích khách này tuy rằng không phải là vì tôi mà tới, thế nhưng những mũi tên này đúng là đã để lại tròng tôi một bóng ma, Diêm trường Điền thị quả nhiên phức tạp, xem ra vụ nổi loạn này có người đứng sau sai khiến.

Đường Muội nói:

"Công tử hoài nghi thích khách này là người của Diêm trường Điền thị?"

https://thuviensach.vn

Tôi thản nhiên cười nói:

"Đây chỉ là suy đoán của ta!"

"Suy đoán của công tử không phải là không có đạo lý!"

Tôi kỳ quái nhìn Đường Muội một chút.

Đường Muội nói:

"Từ độ mạnh yếu của mũi tên kia, thì biết thích khách kia là cao thủ nhất lưu! Theo tôi được biết trong nội bộ Điền thị, võ công tốt nhất là Điền Ngọc Lân, hơn nữa hắn có tài bắn cung siêu quần, có bản lĩnh thiện xạ!"

"Ngươi vừa nói, ám sát Tiền Tứ Hải chính là Điền Ngọc Lân?"

Đường Muội gật đầu nói: "Có loại khả năng này, Điền Ngọc Lân chắc chắn đã lẻn vào trong thành Tế Châu, công tử còn nhớ rõ lần trước thuộc hạ thiếu chút nữa ngộ thương người ư?"

Tôi nghĩ tới cảnh tương phùng giữa tôi và Đường Muội, thiếu chút nữa thì hắn hạ sát thủ với tôi rồi.

Tôi lặng lẽ không nói, một lát sau mới nói:

"Đường Muội, Điền Ngọc Lân đã gây ra tai họa gì ở phương bắc? Tại sao có người không tiếc một số tiền lớn mua mạng của hắn?"

Đường Muội do dự một chút, rốt cục quyết định nói:

"Điền Ngọc Lân giết chết nhi tử của Bắc cương cự cổ (thương nhân lớn ở biên giới phía Bắc) Vệ Đông Lâm, Vệ Đông Lâm sao có thể bỏ qua cho hắn chứ."

https://thuviensach.vn

Tôi hơi nhíu mày, Điền Ngọc Lân ở bắc cương sung quân, sao có thể gây ra tai họa này?

Đường Muội nói:

"Điền Ngọc Lân hắn là đã lẻn vào Tế Châu lâu ngày, phỏng chừng ở trong thành Tế Châu, hắn có người tiếp ứng!"

Trong lòng tôi ngẩn ngơ, chợt nhớ tới buổi chiều biểu hiện dị thường của Dao Như vào buổi chiều, chẳng nhẽ nàng có quan hệ với chuyện này?

Đường Muội dường như nhìn thấu sự biến hóa của tôi, thấp giọng nói:

"Công tử có tâm sự?"

Tôi ra vẻ tươi cười nói:

"Không có gì."

rở lại phủ đệ của Tây Môn Bá Đống, tôi phát hiện Dao Như cũng không ở bên trong phòng, hỏi qua người đầy tớ già phụ trách sinh hoạt của chúng tôi mới được biết, Dao Như đã đi tản bộ không lâu sau khi tôi đi.

Tôi hầu như có thể kết luận, Dao Như đã có chuyện giấu tôi, Điền Ngọc Lân chắc chắn đã tiềm nhập vào Tế Châu. Trong lòng tôi tràn ngập tức giận, cho dù xuất phát từ quan điểm gì đi chăng nữa, tôi cũng sẽ không tha thứ cho nữ nhân dám phản bội tôi.

Tôi cùng Đường Muội phóng ngựa đi ra cửa, Đường Muội thấy khuôn mặt tôi lãnh khốc, hắn hỏi dò:

"Công tử muốn đi nơi ở cũ của Điền thị?"

Tôi không nói gì cả chỉ gật đầu, huy động roi ngựa trong tay quất mạnh vào mông ngựa, tuấn mã hí dài một tiếng, phóng nhanh tới phương hướng

https://thuviensach.vn

của Điền phủ.

Trăng lạnh nhô lên cao, chiếu rọi toàn bộ thiên địa, làm cho nó như bao phủ một tầng sương dầy, làm cho tường cao của Điền phủ lưu lại một hình chiếu dài trên mặt đất.

Tôi xoay người xuống ngựa, dưới sự trợ giúp của Đường Muội bay qua bờ tường.

Đường Muội thấp giọng nói:

"Điền Ngọc Lân không phải là hạng người bình thường gì, công tử ngàn vạn lần nên cẩn thận!"

Tôi gật đầu, từ trên tường cao nhảy xuống. Trong không khí tràn đầy mùi hoa nhàn nhạt, Điền phủ yên tĩnh vô cùng.

Xa xa có ánh đèn lấp loáng, hay tay tôi nắm chặt, cảnh này đã chứng minh suy nghĩ của tôi.

Đường Muội ý bảo tôi dừng lại ở tại chỗ, rút trường đao vo thanh vô tức tới gần, khi hắn gần tới bức tường, thì đèn trong căn phòng này vụt tắt.

Từ cửa sổ có hai âm thanh nhẹ vang, hai đạo hàn mang nhanh như chớp bắn về phía Đường Muội.

Trường đao trong tay Đường Muội quơ ngang một vòng, hai mũi tên gãy rơi xuống, một thân ảnh màu đen phóng ra từ cửa sổ, hướng tới thân thể của Đường Muội.

Đường Muội nổi giận gầm lên một tiếng, dùng tốc độ cao nhất bổ vào đầu hắc y nhân này.

Hắc y nhân kia ứng biến rất nhanh, cánh tay vòng lại rút kiếm, đập thẳng vào thân đao của Đường Muội. Thân thể giống như một con ưng, lộn một

https://thuviensach.vn

vòng đáp thẳng lên nóc nhà.

Ánh trăng như nước, lẳng lặng chiếu vào trên người của hắn, hắn tiêu sái phiêu dật, thân thể cao to khỏe mạnh, khuôn mặt anh tuấn mang theo sự buồn bã, làm cho người hắn trở nên cao ngạo lạnh lùng, tôi phải thừa nhận rằng, người này là một mỹ nam tử hiếm thấy.

Hắn thản nhiên nhìn chăm chú vào Đường Muội, nói:

"Ta nhận ra ngươi!"

Vẻ mặt của hắn vẫn như cũ, trong giọng nói có mị lực của nam tính, tôi nghe thấy hắn nói thì chẳng có chút gì là lãnh khốc.

Đường Muội nhảy lên nóc đứng đối diện với hắn.

Một đạo quang hoa chói mắt từ trên người Hắc y nhân bắn thẳng vào ngực Đường Muội, thoáng chốc hắn đã công ra 18 kiếm, không khí như bị ngưng kết lại.

Trường đao trong tay Đường Muội cũng vung lên nghênh tiếp, chỉ trong nháy mắt đã va chạm hơn 10 lần, những tia lửa lấp lánh bắn ra, hai người đồng thời rơi xuống mặt đất.

Hắc y nam tử lạnh lùng nói:

"Hảo đao pháp!"

Đường Muội mỉm cười nói:

"Hảo kiếm pháp!"

Hắn hét lớn một tiếng, trường đao biến thành hình vòng cung lao thẳng về phía đối thủ, ánh mắt phản chiếu vào thân đao, như vẽ lên những quang hoa tuyệt luân.

https://thuviensach.vn

Hắc y nam tử đột ngột bay cao lên, giống như là tiên hạc tung cánh, trường kiếm trong tay hắn nhẹ nhàng chạm vào trường đao, mượn lực bay ra xa hơn một trượng, đột nhiên thân thể hắn lại lộn ngược trở lại, trường kiếm chỉ thẳng vào đỉnh đầu của Đường Muội, ánh kiếm tỏa ra, giống như có hàng ngàn, hàng vạn kiếm đang buông xuống.

Đường Muội thân thể không nhúc nhích tí nào, trường đao bổ thẳng vào hàng vạn điểm quang hoa đó, hàn mang lập tiêu biến, trong trạch viện trống vắng vang lên một tiếng động lớn, trường đao bổ thẳng vào mũi kiếm, hắc y nam tử lại một lần nữa bay ngược lại. Những viên gạch xanh dưới chân Đường Muội không chịu nổi áp lực, lập tức vỡ vụn.

Thân pháp của Hắc y nam tử cực kỳ quỷ bí, trong không trung thân hình bỗng nhiên chuyển biế, trường kiếm phát sinh một tiếng ngâm khẽ, cả người bay ngang mặt đất, mũi kiếm chỉ thẳng vào yết hầu Đường Muội.

Đường Muội hai tay giơ cao trường đao, thi triển chiêu Lực Phách Hoa Sơn hướng đối thủ chém tới, chiêu này tuy rằng tầm thường, nhưng khi được hắn sử dụng lại không còn tầm thường nữa, đao khí như bão táp chém thẳng vào người Hắc y nam tử.

Tốc độ dùng kiếm của Hắc y nam tử đột nhiên nhanh hơn, trường kiếm vung lên, vạch một đường trước ngực Đường Muội.

Đường Muội cổ tay khẽ biến, trường đao chém vào trong tay đối thủ.

Hắc y nam tử hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay chém thẳng vào đao phong, va chạm nảy lửa, thân hình của hai người cùng chấn động, Đường Muội ứng biến cực nhanh, chân trái đá thẳng vào tiểu phúc đối thủ.

Hắc y nam tử đột ngột lùi lại phía sau, cùi trái cong lại đập thẳng vào mặt đối phủ, thân hình Đường Muội lách sang trái, cánh tay phải tung ra một chưởng, đồng thời trường đao toàn lực hướng đối thủ đâm tới. Hai người đồng thời tiến lùi, khoảng cách đã hơn 1 trượng.

https://thuviensach.vn

Hắc y nam tử tay phải nhẹ rung, kiếm khí tỏa ra, thân kiếm kêu lên những tiếng xuy xuy.

Đường Muội không dám khinh thường chút nào, tích tụ lực lựng, giữ chặt trường đao, ánh mắt hai người giao chiến vô số lần trong không trung.

Thân hình Hắc y nam tử bỗng nhiên uốn lượn như hình cung, bắn thẳng tới Đường Muội, trường kiếm của hắn chỉ thẳng vào ngực.

Đường Muội hét lớn một tiếng, trường đao bổ thẳng xuống, nhưng kiếm thế đang trên đường đi thì biến đổi, giống như hàng vạn hàng nghìn Tuyết liên rơi trên bầu trời.

Đường Muội con ngươi chợt co rút lại, ngưng tụ toàn thân công lực, bổ thẳng vào chùm Tuyết liên ở giữa.

Chỉ nghe ầm một tiếng vang thật lớn, kiếm quang nhất thời tiêu thất, Hắc y nam tử loạng choạng lùi lại phía sau vài bước, khóe miệng chậm rãi chảy ra một tia đỏ tươi.

Đường Muội đang muốn tiếp tục tiến công, chợt nghe một tiếng kêu:

"Dừng tay!"

Tôi nhìn về phía trước, đã thấy Dao Như trên mặt đầy lệ vọt tới, che chắn trước người hắc y nam tử. Đường Muội chậm rãi buông trường đao, ánh mắt nhìn về phía tôi.

Tôi chậm rãi từ trong bóng tối đi ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Dao Như nói:

"Hóa ra nàng vẫn luôn gạt ta!"

Khuôn mặt của Dao Như không còn chút huyết sắc nào, thân thể mềm mại run lên, nhưng vẫn bảo hộ ở trước người nam tử kia:

https://thuviensach.vn

"Công tử, xin người buông tha cho ca ca thiếp..."

"Dao Như! Không cần xin hắn! Người này chỉ là một tên tay sai của Đại Tần mà thôi!"

Điền Ngọc Lân giận dữ hét.

Tôi mỉm cười nhìn về phía Điền Ngọc Lân:

"Ta vẫn thầm kỳ quái, Diêm trường tự nhiên nổi loạn, tất phải có người đứng sau xúi giục, hóa ra lại là ngươi!"

Điền Ngọc Lân cao ngạo nói:

"Diêm trường Điền thị vốn là sản nghiệp của người dân ở đây, các ngươi…chỉ là hạng vô liêm sỉ, dùng thủ đoạn bỉ ổi đoạt đi mà thôi!"

Thanh âm hắn trở nên có chút khàn khàn, xem ra trong lúc giao thủ với Đường Muội hắn bị thương không nhẹ.

Tôi đối với Diêm trường Điền thị không có hứng thú gì, nên cũng không muốn lấy tính mạng của Điền Ngọc Lân. Sở dĩ tối nay tôi dò xét Điền phủ, là vì quan tâm tới Dao Như mà thôi.

Tôi thở dài nói:

"Ngươi đi đi! Rời xa khỏi Tế Châu, nếu như tiếp tục ở lại chỉ còn có một con đường chết..."

Tôi nhìn Dao Như, lúc này nàng đang khóc sướt mướt:

"Không nên liên lụy tới muội muội của ngươi!"

Ánh mắt cao ngạo của Điền Ngọc Lân dần dần biến đổi, hắn nhìn thẳng hai mắt của tôi, chậm rãi gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Giúp ta chiếu cố tốt cho Dao Như!"

Nói xong hắn xoay người muốn rời đi.

Lúc này từ bốn góc tường có hơn mười hắc y che mặt, tay cầm trường đao, vô thanh vô tức tiến ra.

Điền Ngọc Lân lạnh lùng nói:

"Mang Dao Như đi! Những người này tới để tìm ta!"

Hắn chậm rãi rút cường cung ở phía sau lưng ra, lấy ra 5 chiếc vũ tiễn, song song đặt lên dây cung.

Hai mắt hiện lên một tia hàn mang khiếp người, dồn lực vào cường cung, cánh cung cong lên như trăng rằm, 5 chiếc vũ tiễn bay ra, phân biệt nhắm thẳng vào 5 bóng đen.

Tôi hướng Đường Muội nháy mắt, Đường Muội ngầm hiểu, rút trường đao điên cuồng phóng theo 5 chiếc vũ tiễn.

Hai tiếng kêu thảm vang lên trong màn đêm yên tĩnh, hai gã hắc y nhân bị vũ tiễn bắn trúng. Dưới cơ hội mà Đường Muội chặn đối thủ, Điền Ngọc Lân lại lấy ra 5 chiếc vũ tiễn, trước sau bên hắc y nhân có 6 người ngã xuống đất.

"Đi mau!"

Tôi thấp giọng nhìn Điền Ngọc Lân nói.

Điền Ngọc Lân gật đầu, tình hình trước mắt hắn hiểu rất rõ, với võ công của Đường Muội thì thừa sức ứng phó với 4 tên Hắc y nhân còn lại.

Điền Ngọc Lân ngưng mắt nhìn về phía muội muội của mình, sau đó xoay người nhảy lên tường bỏ chạy, thân thể như chim ưng xòe cánh.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong lúc chắn chuẩn bị đỗ lên trên tường, thì có một bóng trắng dài đột ngột xuất hiện, có một đạo hàn mang từ trên cao bổ thẳng vào đầu của Điền Ngọc Lân.

Điền Ngọc Lân đang ở giữa không trung, trường kiếm trong tay vòng ra chắn trước người. Nhưng đối phương sử dụng lực đạo hết sức xảo diệu, hàn mang lập tức trượt theo thân kiếm, chém vào tay của Điền Ngọc Lân.

Điền Ngọc Lân bất đắc dĩ phải lui về phía sau, nhưng không nghĩ đối thủ của mình lại chuyển kiếm cong như cung, xuy một tiếng vạch lên ngực áo của hắn.

Điền Ngọc Lân bị đối thủ bức bách tới mức chân tay luống cuống, một lần nữa rơi xuống viện, kiếm phong của bạch y thiếu nữ che mặt đã vạch một đường trước ngực của hắn. Gió đêm thổi qua làm lộ ra cơ ngực rắn chắc, nhưng máu đỏ đã bầy nhầy, trông rất khiếp người.

Điền Ngọc Lân phải lui về phía sau mấy bước, mới có thể đứng vững được. Trong lúc quyết đầu với Đường Muội, hắn đã hao tổn rất nhiều thể lực, hiện giờ không có cách nào chống lại cả.

Thiếu nữ kia lạnh lùng nói:

"Đem sổ sách Điền thị giao ra đây!"

Điền Ngọc Lân nắm chặt trường kiếm, ánh mắt kiên nhẫn mà ngoan cường, gầm lên một tiếng như hổ, hai tay cầm kiếm toàn lực bổ tới thiếu nữ kia.

Thiếu nữ kia cầm kiếm nhẹ nhàng tùy ý vung lên một cái, kiếm lại trượt theo kiếm của Điền Ngọc Lân, thân thể nhẹ nhàng bay lui lại phía sau.

Lúc này tôi mới biết mục tiêu thực sự của nàng là tôi và Dao Như.

https://thuviensach.vn

Trong lúc hoảng loạn, ta rút bội đao chém về phía nàng, thiếu nữ kia một tiếng cười khẽ, mũi kiếm đập nhẹ vào thân đao, thân thể nhẹ nhàng lướt qua, lợi kiếm đã chỉ vào yết hầu của Dao Như, nói:

"Tất cả đều dừng tay cho ta! Bằng không ta một kiếm đâm chết muội muội của ngươi!"

Đường Muội lúc này đã thành công đánh lui hơn mười hắc y đao khách, nhanh chóng vọt tới trước mặt của chúng ta.

Điền Ngọc Lân sắc mặt tái nhợt nhìn thiếu nữ che mặt, vô lực nói:

"Ngươi không thể tổn thương nàng..."

Thiếu nữ kia cười như tiếng chuông bạc ngân vang, nói:

"Tại sao không thể? Nếu ta muốn làm chuyện gì, thì trong thiên hạ chưa có ai có thể ngăn cản được ta!"

Kiếm phong của nàng khẽ động, kiếm khí lạnh lẽo lập tức lướt qua mái tóc của Dao Như, một vài sợi tóc đen lập tức rơi xuống đất.

Lợi kiếm vẫn nằm ngang trên cổ ngọc của Dao Như, chỉ cần nàng hơi dùng lực, thì Dao Như sẽ lập tức hương tiêu ngọc vẫn.

Dao Như bỗng nhiên lớn tiếng nói:

"Ca ca! Đi mau!"

Điền Ngọc Lân giật mình, trong lòng của hắn hiển nhiên là đang tranh đấu kịch liệt.

Dao Như rưng rưng nói:

https://thuviensach.vn

"Sổ sách này là thứ để Điền thị chúng ta chấn hưng, ngàn vạn lần không thể giao cho nàng!"

Trong lòng ta ngẩn ra, xem ra Dao Như giấu diếm ta rất nhiều điều.

Điền Ngọc Lân thở dài một hơi, từ trong người lấy ra một cuốn sổ màu vàng nhạt, giơ lên trước mặt thiếu nữ, đột nhiên ném lên không trung.

Thân thể mềm mại của thiếu nữ kia cũng lập tức bay lên, chộp tới cuốn sổ kia.

Đường Muội cũng lập tức phản ứng, huy động trường đao, một cỗ đao khí bá đạo chém thẳng tới thiếu nữ kia.

Thiếu nữ kia như tơ liễu trong gió, thân thể khẽ rung lên một cái, thân hình lập tức bốc cao lên mấy trượng, cầm cuốn sổ trong tay, cười duyên nói:

"Cảm tạ!"

Thân thể của nàng không dừng lại trên không trung, mà đột ngột chuyển hướng bay ra phía ngoài Điền phủ.

Đường Muội lo lắng cho an nguy của ta nên không tiếp tục truy kích, ta thấy Điền Ngọc Lân không có thần sắc gì khác, thì thầm nghĩ trong lòng:

"Lẽ nào này Điền Ngọc Lân giao cho nàng chỉ là một cuốn sổ giả?"

Điền Ngọc Lân không thèm liếc mắt nhìn ta, lập tức xoay người đi ngược lại với phương hướng của thiếu nữ.

Dao Như kinh hồn đứng ở tại chỗ, rất lâu sau mới òa lên khóc, ta thở dài nói:

"Trở về rồi hãy nói."

https://thuviensach.vn

Trăng lạnh sao thưa, chiếu sáng bồn bề, tất cả những con đường, phòng ốc đều hiện lên dưới ánh trăng. Những làn sương sớm vẫn đung đưa, xung quanh không một tiếng động.

Con đường ở trước mặt chúng ta quanh co kéo dài, một cơn gió lạnh thổi qua, Dao Như ngồi ở phía sau ta không nhịn được rùng mình một cái, vòng cánh tay ôm lấy thân thể của ta.

Ta lạnh như băng nói:

"Ngồi cho vững!"

Sau đó vung roi lên, quất mạnh vào mông ngựa, con ngựa bị đau, hí dài một tiếng phóng nhanh về phía trước.

Đường Muội rất sợ ta có sơ xuất, vội vàng bám sát theo sau.

Dao Như thấy ta lạnh nhạt như vậy, thì trong lòng đau xót, thấp giọng khóc nức nở. Thật ra trong lòng ta cũng không tức nàng, nhưng cũng muốn để cho nàng có một cái giáo huấn thật nghiêm khắc, nếu không sau này nàng còn dám giấu diếm ta.

Từ nhỏ ta đã lớn lên trong cung đình, thấy vô số phi tần vì lợi ích mà lừa gạt phụ hoàng, nếu ta ngay cả một nữ nhân cũng không thể chấn chỉnh, thì làm sao có khả năng nhất thống thiên hạ?

Từ trên đỉnh đầu đột nhiên ta nghe thấy một tiếng cười khanh khách, quay đầu nhìn lại thì thấy Bạch y thiếu nữ đã ở đó, nàng đứng trên một cây liễu, thân thể mềm mại theo hơi thở mà phập phồng.

Ánh trăng non từ sau nàng chiếu tới, làm thân hình tuyệt mĩ của nàng sáng lên, lại càng làm cho nàng có thêm một tầng quang hoa thần bí.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ răng trắng như tuyết, tà áo phấp phơ theo gió, ánh trăng lại càng làm tăng thêm khí chất phiêu dật của nàng. Nàng mặc bạch y bằng lụa trắng như tuyết, thân thể băng thanh ngọc khiết, lại càng làm cho nàng có khí tức phiêu nhiên xuất trần, tựa tiên nữ trong Nguyệt điện.

Trong đôi mắt đẹp của nàng có sự u oán nhìn thẳng vào ta nói:

"Vị công tử này có thể dừng chân hay không, ta có đôi câu muốn nói với Dao Như tỷ tỷ!"

Nàng võ công trác tuyệt, hành sự quỷ bí, trong lòng ta âm thầm đề phòng, nhưng mặt ngoài vẫn mỉm cười nói: "Cô nương có lời gì xin cứ nói thẳng!"

Đường Muội lạnh lùng nói:

"Yêu nữ! Điền Ngọc Lân không ở chỗ này, ngươi nếu dám dây dưa với chủ nhân của ta, ta sẽ không tha cho tính mệnh của ngươi đâu!"

Thiếu nữ kia khanh khách nở nụ cười, bàn tay nhỏ nhắn vỗ bộ ngực đẫy đà, dịu dàng nói:

"Người ta không phải yêu nữ! Vị công tử này sao lại hung ác như thế, chẳng có ý niệm thương hương tiếc ngọc nào trong đầu cả..."

Thanh âm của nàng mềm mại uyển chuyển, đôi mắt đẹp nhộn nhạo như nước mùa xuân, quả nhiên là mê người, tuy rằng nàng vẫn che mặt, nhưng không cách nào giấu được sự tao nhã.

Bàn tay nhỏ nhắn của nàng cầm quyển sổ giơ lên, nói:

"Dao Như tỷ tỷ! Đại ca tỷ rất giảo hoạt, lại cầm một quyển sổ giả lừa gạt muội!"

https://thuviensach.vn

Nàng đột nhiên đem cuốn sổ ném về phía Đường Muội, thân hình đồng thời bay xuống.

Khi cuốn sổ còn đang bay, thiếu nữ quát một tiếng, thanh kiếm nhỏ dài ba thước trong tay nhanh như chớp chém ra, kiếm khí bộc phát, nhất thời làm cho cuốn sổ hóa thành ngàn vạn mảnh nhỏ.Vô số mảnh giấy vụn từ trên bay xuống, phủ lên đỉnh đầu của chúng ta, nhìn từ xa trông giống như những hồ điệp màu vàng đang bay.

Đường Muội như giao long từ trên yên ngựa bay lên, trường đao xuất ra một làn sương mù, đem toàn bộ những mảnh giấy vụn chém thành bột mịn. Hàng nghìn hàng vạn bột giấy như có sức hút, bay về phía ngực của Đường Muội.

Đường Muội nổi giận gầm lên một tiếng, một đao toàn lực xuất ra, thiếu nữ kia chiêu thức quỷ dị, khi mũi kiếm chạm vào đao phong, thì lập tức bay ngược ra ngoài, từ trên không trung vặn mình một cái, thân thể mềm mại lại theo hình cung bay tới, công thẳng vào Đường Muội.

Đường Muội không đợi nàng tới trước mặt, liên tục cách không bổ ra ba đạo đao khí, thiếu nữ kia trường kiếm nhẹ vung, trông chỉ nhẹ nhàng tiếp đón ba đạo đao khí kia.

Thân thể mềm mại của nàng nhẹ nhàng bay lại phía sau, một lần nữa đứng trên cây liễu, bàn tay nhỏ nhắn của nàng vuốt làn tóc mây đẹp vô hạn, đôi mắt đẹp nhìn thẳng Đường Muội nói:

"Đao pháp thật ác độc!"

Đường Muội nhìn thấy nàng đã bị bức lui, cũng không tiến công, cẩn thận thủ hộ ở bên người ta và Dao Như.

Thiếu nữ dùng đôi đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào ta nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử nếu không muốn giữ lại, thì tiểu nữ không còn cách nào khác là phải rời đi!"

Mũi chân nhẹ nhàng điểm trên cành liễu một cái, biến mất trong màn đêm xa xôi, nhưng nàng vẫn lưu lại một câu nói:

"Công tử cẩn thận! Trong hộp tro cốt ở từ đường có cất giấu thứ gì đó? Chớ để Dao Như tỷ tỷ lừa gạt..."

Thiếu nữ nói một câu này, làm cho trong lòng ta nhói đâu, ta xoay người nhìn Dao Như một cái, Dao Như mặt mày thảm đạm, trong đôi mắt có lệ quang, ta cố sức cắn môi dưới, phóng ngựa về phía trước.

Khi về tới phòng, Dao Như đóng cửa phòng, quỳ xuống dưới hai chân ta, ôm lấy hai chân mà nức nở, nói:

"Công tử... Dao Như không có ý định lừa gạt người..."

Ta lạnh lùng nói:

"Vậy thì trong hộp tro cốt có giấu bí mật gì?"

Dao Như run giọng nói:

"Công tử đừng có tin yêu nữ nói bậy bạ, trong hộp đó thực sự là tro cốt của mẫu thân..."

Ta cười lạnh một tiếng, thoát khỏi hai tay của Dao Như, đi tới bên giường ngồi xuống.

Dao Như thương tâm đi tới, khóc thút thít nói:

"Ngày ấy khi gặp được Lâm bá, thiếp mới biết đại ca đã tới Tế Châu."

Ta lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

"Huynh muội gặp lại vốn không có gì đáng trách, ta hỏi nàng, trong sổ sách của Điền thị có giấu bí mật gì?"

Dao Như cắn cắn môi dưới, không trả lời ngay vấn đề của ta.

"Nàng có phải là không tin ta hay không?"

Trong lòng ta có một sự phẫn nộ dâng lên khó hiểu.

"Không phải!"

Hai hàng nước mắt trong suốt từ trên gò má của Dao Như chậm rãi rơi xuống, nàng rung giọng nói:

"Dao Như tuyệt đối không có ý lừa gạt công tử, chuyện này không nói cho công tử biết, chỉ là không muốn công tử bận tâm tới chuyện của Điền thị..."

Nàng quỳ trước mặt của ta, nói:

"Cuốn sổ đó là danh sách những người mà cha thiếp cho vay, trong đó có liên quan đến rất nhiều vương thất hậu duệ của Tần quốc, ca ca lần này trở về chính là vì tìm cuốn sổ sách này, tiến hành trả thù với những người vong ân phụ nghĩa."

Ta gật đầu, Dao Như giải thích hợp tình hợp lý, nhưng mà nếu như cuốn sổ này thực sự giống như lời nàng nói, thì chuyện bên trong ghi lại phải cực kỳ trọng yếu, nếu như lộ ra sẽ có ảnh hưởng cực lớn, thảo nào có người không tiếc bất cứ giá nào giết hắn. Chiếu theo tình hình đêm nay, thì Điền Ngọc Lân có cầm một cuốn sổ trọng yếu.

"Cuốn sổ này mang bên người ca ca nàng chỉ làm tăng thêm nguy hiểm, tại sao nàng không khuyên hắn để lại? Nếu như để cho ta chuyển cho Thái

https://thuviensach.vn

hậu, thì Điền thị gia tộc của nàng không chừng có thể lấy lại được sự trong sạch!"

Dao Như đau thương buồn bã nói:

"Thiếp cũng từng khuyên ca ca như vậy, nhưng mà ca ca chỉ muốn đích thân xử lý chuyện này, Dao Như cũng không còn cách nào khác..."

Dao Như đưa tay cởi giày cho ta, trong mắt đẹp vẫn còn ngấn lệ:

"Dao Như biết sai rồi, sau này không dám…có bất cứ điều gì giấu diếm công tử."

Ta thấy nàng buồn bã như vậy, trên má vẫn còn lưu hai hàng nước mắt, không khỏi sinh ra sự yêu thương, hơn nữa ta vốn yêu thương nàng từ trước, nên đem sự giận dữ này vứt lên chín tầng mây.

Ta đưa tay cầm ống tay áo của nàng, làm ra vẻ hung dữ nói:

"Việc này quyết không thể dễ dàng bỏ qua cho nàng!"

Ta dùng sức xé một cái, áo lót của nàng lập tức bung ra, nửa thân trên của nàng lập tức lõa lồ, hiện ra một bộ ngực mềm mại, hai trái tuyết cơ, quả nhiên là ôn hương ngọc nhuyễn.

Dao Như yếu ớt kêu lên một tiếng: "

Công tử..."

Sau đó nàng dùng đôi mắt thâm tình vô hạn nhìn thẳng vào mắt ta, quả nhiên là trăm sự quyến rũ sinh ra, hai hàng răng ngọc, trong mắt hiện lên sự chân thành, hơi thở ấm áp như trêu đùa.

Thân thể mềm mại dựa sát vào trong lòng của ta, ta đưa tay đặt lên hai quả tuyết lê, chỉ cảm thấy mềm mại tuyệt vời, không thể nghi ngờ rằng nó

https://thuviensach.vn

thực sự tuyệt mỹ.

Ta mở hai tay ra, bế nàng lên, sau đó nằm đè lên người nàng, hôn tới đôi môi anh đào. Đôi chân ngọc của Dao Như quặp chặt lấy hông của toi, bàn tay nhỏ nhắn kéo rèm che, nhất thời xuân sắc dạt dào.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 26: Trở Về

Lần này trở về này ta cũng không làm kinh động tới Tiền Tứ Hải, thậm chí cũng không cáo từ cả Tây Môn Bá Đống, ta nói với người hầu trong phủ là ra ngoài du ngoạn, sau đó vô thanh vô tức trở về.

Gió nhẹ phây phây, thổi đi cơn buồn ngủ, ánh rạng đông mới nhú màu trắng, cùng sương mù giao hòa vào một chỗ, tô điểm cho Tế Châu sơn thủy hữu tình, tiếng nhạc ngựa vang lên bên đường đá, làm cho người ta có cảm giác vui tai, đã lâu rồi không đi trên con đường vắng vẻ.

Đi tới chỗ cao, ta nhịn không được xoay người nhìn biển rộng ở hướng đông, thủy triều mới dâng lên, những con sóng màu lam vỗ vào những cành hoa màu trắng, tạo thành những con nước màu bạc, rút ra ngoài khơi, nơi có mặt trời đỏ lừ đang từ từ hiện lên.

Cảnh sắc hùng tráng này ở Đại Khang ta không cách nào nhìn thấy được, trong lồng ngực bỗng dâng lên hào khí vạn trượng, sẽ có một ngày, ta quản lý tất cả những mảnh đất này.

Tuấn mã hí lên một tiếng cắt đứt sự trầm tư của ta, hai chân ta thúc vào bụng ngựa, song song cùng với Đường Muội phóng về phía thành đông.

Trầm Trì quả nhiên giữ lời hứa, mang theo đồng tử Thính Phong đúng giờ đứng trong trường đình ngoài Đông môn chờ. Ta mỉm cười xuống ngựa, cung kính vái chào nói:

"Trầm tiên sinh quả nhiên là người thủ tín!"

https://thuviensach.vn

Trầm Trì ha ha cười nói:

"Trầm mỗ đã đáp ứng người khác chuyện gì thì không bao giờ thất tín."

Ta cung kính mời Trầm Trì lên xe, cùng với Đường Muội đi phía trước, lần trở về này ta thuê tổng cộng 2 chiếc xe ngựa.

Chúng ta mới đi được chừng 1 dặm, thì nghe thấy ở phía sau có tiếng kêu:

"Long công tử! Xin dừng bước..."

Quay đầu nhìn lại, thì thấy Tiền Tứ Hải và Tây Môn Bá Đống cưỡi tuấn mã, cùng với mấy tên thị vệ chạy theo.

Ta cười khổ lắc đầu, không nghĩ tới bọn họ lại phát hiện chuyện ta rời đi.

Tiền Tứ Hải thở hổn hển từ trên lưng ngựa khó khăn bò xuống, với vóc người mập mạp của hắn, cưỡi ngựa đúng là một chuyện rất khó khăn, hắn xoa xoa mồ hôi trên mặt nói:

"Công tử... người…người…không phải là mai…mới đi hay sao..."

Ta cười nói:

"Ta lo lắng Tần đô có việc, nên trở về sớm hơn." Sao đó nhìn Tây Môn Bá Đống, áy náy nói: "Tây Môn lão bản chớ trách, Dận Không ở quý phủ quấy rầy lâu ngày, lần này thật sự là không cho người thêm phiền phức nữa."

Tây Môn Bá Đống lớn tiếng nói:

"Long công tử cần gì nói như vậy, ta và công tử ở với nhau lâu ngày rất là hợp ý, có thể kết bạn với công tử chính là duyên phận kiếp trước của ta."

https://thuviensach.vn

Phía sau có thị vệ bưng một vò rượu lên, rót đầy ba cái bát.

Tây Môn Bá Đống hai tay bưng một bát tới trước mặt của ta, chân thành nói:

"Công tử nếu như muốn rời đi, tại hạ cũng không cố giữa, đường trở về Tần đô xa xôi, chúc công tử thuận buồm xuôi gió!"

Ta cảm kích gật đầu, Tây Môn Bá Đống này đúng là một người hiếu khách người. Ta đưa tay tiếp nhận bát rượu trong tay hắn, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch. Tây Môn Bá Đống theo ta uống một bát.

Tiền Tứ Hải tiến lên phía trước nói:

"Công tử sau khi trở về, xin đứng trước mặt tôn mẫu tạ ơn thay ta!"

Ta mỉm cười:

"Tiền lão bản yên tâm, mẫu thân của ta nếu như biết người thành công tiếp thu Điền thị diêm trường, đương nhiên là sẽ vui vẻ."

Tiền Tứ Hải vui mừng đối ẩm với ta một chén.

Sau đó hắn cầm trong tay thị vệ một bọc hành lý có nhiều vàng bạc, đưa tới trong tay của ta:

"Công tử cầm lấy…chút lộ phí này!"

Đối với Tiền Tứ Hải ta căn bản không cần khách khí, những vàng bạc này cũng là cướp đoạt được từ Diêm trường Điền thị mà thôi, ta tiếp nhận bọc hành lý, cầm trong tay nặng trịch, hiển nhiên là ngân lượng không ít, ta cười lớn đem bọc hành lý ném cho Đường Muội.

Tiền Tứ Hải đã chứng kiến Đường Muội xuất thủ, biết võ công của hắn vượt xa thị vệ của mình, cười nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử có Đường Muội bảo hộ, dọc đường chắc chắn không có phiền toái gì."

Ta kéo hắn đến một bên thấp giọng nói:

"Chuyện Diêm trường, người đừng có nóng vội, uy hiếp thì phải đi liền với dụ dỗ, nếu không họ nổi loạn, thì ta lại khó ăn nói trước mặt mẫu hậu."

Tiền Tứ Hải liên tục gật đầu.

Sau đó ta mới nhìn bọn họ nói lời từ biệt, Tây Môn Bá Đống lại lấy ra một cái hộp gỗ đưa đến trước mặt của ta nói:

"Ta nghe nói Long công tử bắt đầu học đao pháp, cái cương đao này là do thợ đỉnh cấp của Tây Môn gia tộc chế tạo, tặng cho công tử làm kỷ niệm!"

Tây Môn gia tộc chính là gia tộc buôn bán vũ khí lớn nhất trong gia tộc, binh khí do bọn họ chế tác đều là tinh phẩm, ta vui mừng tiếp nhận, lễ vật của Tây Môn Bá Đống còn làm ta vui mừng hơn vàng bạc của Tiền Tứ Hải.

Ta mời nói:

"Tây Môn lão bản nếu có thì giờ rảnh đến Tần đô, nhất định phải tới Phong Lâm Các tìm Dận Không gặp mặt, để Dận Không có cơ hội tạ ơn."

Tây Môn Bá Đống cười ha ha nói:

"Công tử yên tâm, chắc là không lâu sau chúng ta sẽ gặp nhau ở Tần đô."

Ta chắp tay hướng bọn họ cáo từ.

Trầm Trì rất ít xuống xe, ăn uống hàng ngày đều do đồng tử Thính Phong thu xếp. Trên đường trở lại, ta cố gắng đi vòng qua Hồi Long trấn, chủ yếu là tránh đi phiền phức không đáng có.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách tới Tần đô càng ngày càng gần, thì trong lòng ta lại càng khẩn trương, hành trình tới Tế Châu làm ta quên mất tình hình của Tần đô, khi trở lại Tần đô, cũng có nghĩa là dấn thân vào trường tranh đấu phức tạp. Tinh Hậu đã đem toàn bộ hi vọng ký thác vào người có tướng mạo xấu xí tên là Trầm Trì này.

Ta tuy rằng tin tưởng Trầm Trì là người có năng lực, thế nhưng chỉ bằng thực lực bản thân mà đối kháng với Bạch Quỹ tay cầm binh lực, thì đúng là còn có nhiều chuyện phải suy nghĩ.

Từ trên người Trầm Trì ta không nhận ra bất cứ sự khẩn trương nào, cho dù hắn có như thế nào, thì chỉ cần trạng thái này đã đủ thuyết phục ta rồi.

"Còn hai ngày nữa là tới Tần đô rồi..."

Trầm Trì lười biếng ở bên trong xe nói.

Ta phóng ngựa đi tới bên cạnh xe của hắn, mỉm cười nói:

"Trầm tiên sinh tỉnh rồi?"

Trầm Trì cười nói:

"Ta đâu có ngủ được, núi này đường đi bập bềnh, cái khớp xương già của Trầm mỗ nhưng sắp rời ra từng mảnh."

Ta nở nụ cười:

"Trầm tiên sinh, phía trước chính là đường lớn, chúng ta sắp thoát khỏi hồi khổ ải này rồi."

Trầm Trì vén màn xe lên, sau đó chui vào, nhìn ta nói:

"Bình Vương điện hạ chuyên chọn đường mòn sơn dã, không biết là muốn tránh né người phương nào?"

https://thuviensach.vn

"Trầm tiên sinh chớ nên hiểu lầm, Dận Không muốn nhân cơ hội này xem xét cảnh vật hai bên đường một chút."

Trầm Trì ha ha nở nụ cười, hắn nhẹ giọng nói:

"Bình vương có phải là sợ Trầm mỗ an nhàn lâu ngày, đã mất đi ý chí chiến đấu, nên cho Trầm mỗ lịch lãm một phen."

"Trầm tiên sinh thật biết nói đùa."

Lúc này trời đã về tây, màn đêm từ từ buông xuống.

Đường Muội vung roi ngựa chỉ phía trước, nói:

"Công tử! Hôm nay không bằng chúng ta nghỉ ngơi ở khách điếm bình dân này!"

Ta đưa mắt nhìn lại, thấy trong hoàng hôn quả nhiên có mấy gian nhà tranh. Trước cửa còn có mấy cây gậy trúc chống cửa sổ lên, đèn ở trong đó sáng lên hắt ra những tia sáng le lói.

Ta gật đầu nói:

"Được, vậy đi vào trong đó!"

Trầm Trì ở bên trong xe nói:

"Hoang sơn dã lĩnh, người qua đường rất thưa thớt, ở chỗ này mở cửa tiệm không là người gian trá cũng là người trộm cắp, các người đừng nên tìm lấy những hành động phiền phức."

Đường Muội cười cười, hắn đối với Trầm Trì luôn có cảm giác không tốt.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Trầm tiên sinh cứ việc yên tâm, mặc dù là hắc điếm, có Đường Muội ở đây cũng không có bất cứ chuyện gì!" Đường Muội võ công trác tuyệt, có hắn bên người ta đương nhiên không sợ hãi.

Trầm Trì hắc hắc cười lạnh một tiếng, không nói gì nữa.

Đoàn người đi trước nhà cỏ, thì có một tiểu nhị cười hì hì chạy vội ra:

"Mấy vị đại gia, ở trọ hay là ăn uống?"

Hắn quần áo tuy rằng cũ nát, thế nhưng cũng sạch sẽ gọn gàng.

Đường Muội nói:

"Các ngươi ở đây có phòng hảo hạng không?"

Tiểu nhị kia cười híp mắt nói:

"Đại gia yên tâm, Tam Nguyên Khách Điếm của chúng ta trong phương viên trăm dặm là nơi tốt nhất, ở hậu viện có 3 gian phòng hảo hạng được quét dọn sạch sẽ, đảm bảo các vị đại gia sẽ thấy thoải mái."

Ta cười nói:

"Trong vòng vài trăm dặm đều là hoang sơn dã lĩnh, chỉ duy nhất có một khách sạn của nhà ngươi, thảo nào mà ngươi múa mép như vậy."

Tiểu nhị kia cười ha hả gãi gãi đầu, đi tới trước ngựa của ta dắt cương ngựa, ta xoay người xuống ngựa. Trước tiên mời Trầm Trì từ bên trong xe đi ra, sau đó mới đi tới xe của Dao Như đỡ nàng ra bên ngoài.

Dao Như đã trải qua nhiều ngày bôn ba nên vô cùng uể oải, dựa vào đầu vai của ta. Ta ân cần nói:

"Thế nào? Thân thể khó chịu có phải không?"

https://thuviensach.vn

Dao Như gật đầu, yếu ớt nói:

"Dường như thiếp bị phong hàn, chân tay vô lực."

Ta sờ sờ trán của nàng, chỉ cảm thấy trán của nàng nóng tới dọa người, cuống quít ôm thân thể của nàng vào trong lòng, mau chóng tiến vào trong khách điếm.

Khách điếm bình dân này uy rằng đơn sơ, thế nhưng lại vô cùng sạch sẽ, trước quầy có một thiếu phục xinh đẹp đang tính bàn tính, nàng mặc một cái áo màu lam, từ đầu đến chân, không có chút trang điểm nào, thế nhưng trên người tỏa ra khí tức thánh khiết, không nhiễm bụi trần, y phục cực kỳ vừa vặn, thu hút ánh mặt của người khác.

Chắc là để cho tiện làm việc, nàng xắn ống tay lên tận khửu, đệ lộ bàn ta trắng như tuyết, ta thật không nghĩ ra, trong hoang sơn dã lĩnh lại có một nữ tử đẹp như vậy.

Nàng kiều mị nhìn ta một cái nói:

"Đại gia! Phòng hảo hạng đã sớm chuẩn bị xong."

Thanh âm ôn nhu của nàng, đúng là có sức hút tâm hồn người khác.

Ta trước tiên đem Dao Như vào trong phòng, Trầm Trì cũng am hiểu qua một chút y lý, lấy từ trong hòm thuốc luôn mang bên người ra mấy loại thảo dược, bảo tiểu đồng sắc cho Dao Như uống.

Sau khi Dao Như ngủ, ta với Trầm Trì và những người còn lại tới tiệm ăn, trên bàn phía đông nam có một nho sĩ mặc áo màu xanh đang nằm sấp, hắn dường như đã uống rượu say, trong miệng vẫn còn nói:

"Mang…rượu tới đây..."

Lão bản kia nương hung dữ mắng:

https://thuviensach.vn

"Cái tên tửu quỷ này cứ ba ngày lại tới đây uống rượu chịu, lão nương làm ăn nhỏ, ngươi cứ làm như thế thì ta sao làm ăn được nữa!"

Thanh sam nho sĩ loạng choạng đứng dậy, nhưng mà cái chân mềm mũn, lại ngã vật ra bàn, nhất thời đem bát đĩa rơi đầy xuống đất.

Lão bản nương kia tức giận đến mức sắc mặt trắng bệch, từ trong quầy hàng bưng một chậu nước lên, đi tới trước mặt Thanh sam nho sĩ đổ xuống.

Thanh sam nho sĩ nhịn không được rùng mình một cái, ngay sau đó hắt xì hai tiếng thật lớn. Cảm giác say nhất thời biến mất đi 7, 8 phần, cười nói:

"Nhuận nương! Thương cảm ta một lần, cho ta một phần rượu và thức ăn đi!"

Nhuận nương mày liễu dựng thẳng nói:

"Cho ngươi hai cái bạt tai! Còn không mau cút đi, nếu như quấy nhiễu khách quý của ta, hôm nay ta sẽ rút gân lột da ngươi."

Nho sĩ này vẫn tươi cười nói:

"Nhuận nương nếu như thích thì cứ đánh ta mười cái cũng không sao, chỉ cần cho ta một chén rượu là được."

Nhuận nương thở dài nói:

"Lão nương từ lúc mở cửa tiệm, còn chưa thấy một nhân vật bại hoại như ngươi."

Nàng lắc lắc hông nhỏ hướng quầy hàng đi đến:

"A vượng, lấy cho con ma mem này thêm một bầu rượu, để cho hắn say chết là tốt nhất!"

https://thuviensach.vn

Sau đó nàng đi tới trước mặt chúng ta, nở nụ cười quyến rũ, ôn nhu nói:

"Mấy vị đại gia muốn dùng gì?"

Ta hỏi:

"Ngươi ở nơi này có những thứ gì?"

Nhuận nương cười nói:

"Đại gia chớ có cho chỗ này của ta là thâm sơn cùng cốc, nhưng trong núi cũng có chỗ tốt, đầu bếp ở đây toàn nấu món ăn thôn quê, đảm bảo ngài chỉ chưa nghe thấy, nhìn thấy."

Ta cười nói:

"Được, vậy thì đem những món ăn đặc sắc của các ngươi lên!"

Nhuận nương vô cùng cao hứng lên tiếng bảo nhà bếp chuẩn bị.

Trầm Trì thấp giọng nói:

"Cô gái này quyết không phải là thôn phụ tầm thường, công tử xem hai tay nàng trắm mịn, không giống thôn phụ lao động thủ công, nhìn mặt nàng, đâu có giống một nữ tử sống nơi sơn dã đầy nắng gió?"

Đường Muội nở một nụ cười, trả lời lại một cách mỉa mai nói:

"Chiếu theo Trầm tiên sinh nói, thì đây rõ ràng là một hắc điếm rồi?"

Trầm Trì nói tuy rằng không phải không có lý, thế nhưng lấy những điểm này nói thôn phụ này mở hắc điếm, thì đúng là cũng có chút võ đoán.

Thanh sam nho sĩ giơ cao một chén rượu cất cao giọng nói:

" Nhân sinh đắc ý tu tẫn hoan mạc sử kim tôn không đối nguyệt..."

https://thuviensach.vn

(chuyện vui mừng đắc ý nhất của đời người là được đối ẩm với trăng…”)

Hắn ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, Đường Muội dường như bị hắn lây nhiễm, lớn tiếng nói:

"Tiểu nhị! Mang rượu tới đây!"

Nhuận nương tự mình bưng lên cho chúng ta bốn đĩa thức ăn, theo thứ tự là gà rừng hun khói, thịt lợn lòi trắng, măng trộn, nấm xào hành, bát ăn tuy là đồ sứ thô, nhưng mà sạch sẽ.

Rượu thì là loại dùng nước suối tinh khiết trên núi nấu, vừa mới bỏ bùn niêm phong, mở ra đã thấy hương thơm xông lên mũi.

Trầm Trì nháy mắt, Thính Phong lấy ra một cái ngân châm, thử qua từng đĩa thức ăn, thấy không có dị dạng gì, mới yên tâm.

Đường Muội nói:

"Trầm tiên sinh không yên tâm ư?"

Trầm Trì khẽ mĩm cười nói:

"Rượu còn chưa thử qua, có câu là tiểu tâm sử đắc vạn niên thuyền (cẩn thận thì lái thuyền được vạn năm), lẽ nào Đường hộ vệ chưa từng nghe qua câu nói này?"

Đường Muội ha ha nở nụ cười, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Thính Phong bưng chén dò xét, sau khi tin chắc là không có độc, mới bưng bát cho Trầm Trì đối ẩm.

Ta lo lắng chuyện phải chiếu cố Dao Như, nên không uống rượu. Đường Muội từ trước đến nay là không rượu không vui, uống hết một vò, Trầm Trì

https://thuviensach.vn

tửu lượng cũng rất cao, hai người không hợp ý, nhưng kẻ tung người hứng, liên tục uống rượu.

Thanh sam nho sĩ lúc này phảng phất như đã say, nâng cốc rồi lại đánh rơi trên bàn, lớn tiếng nói:

" Tửu phùng tri kỷ thiên bôi thiểu, thoại bất đầu ky,..."

(gặp người tri kỷ ngàn chén ít, nói lời không hợp…)

Lời còn chưa dứt, hắn đã gục xuống bàn.

Màn đêm buông xuống, từ trong núi phía xa xa truyền tới những thanh âm thú gào, làm cho bốn xung quanh lại càng trở nên vắng vẻ.

Ta ngáp một cái, dẫn đầu nói:

"Các người tiếp tục uống rượu, ta đi xem Dao Như thế nào rồi!"

Trầm Trì hơi có men say, cười nói:

" Xuân tiêu nhất khắc trị thiên kim (đêm xuân một khắc đáng giá ngàn vàng), Long công tử... không thể ở chỗ này bồi tiếp chúng ta rồi..."

Trở lại phòng, Dao Như vẫn đang ở ngủ say, ta thử xem nhiệt độ cơ thể của nàng một chút, so với trước kia thì bớt nóng hơn nhiều, trong lòng ta cũng cảm thấy yên tâm hơn trước. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Ta lấy cái hộp gỗ mà Tây Môn Bá Đống tặng ta, cũng đã lâu ta chưa xem nó. Khi mở hộp đao ra, thì trong đó có một thanh đao dài chừng 3 xích, chuôi đao dùng đồng xanh đúc thành, bên ngoài dùng dùng ra tê giác bọc, chuôi đao được dùng bằng ngà voi. Khi ta cầm vào nó thì vẫn còn thừa khoảng 1 nửa, vỏ đao là dùng da cá mập tạo thành, trông nó có vẻ cổ xưa.

https://thuviensach.vn

Tay cầm chuôi đao chậm rãi rút ra, một cỗ hàn khí lạnh buốt phả vào mặt, lưỡi đao hắt ra hàn mang như ánh nước, đao rộng chừng 6 tấc, sống đao dày chừng 2 phân, lưỡi đao mỏng như cánh ve, dưới nến có thể mơ hồ nhận thấy có khắc hình rồng.

Ta cầm đao, chém về phía trước, mũi đao veo một tiếng như xé rách không khí. Vũ khí do Tây môn gia tộc chế tạo quả nhiên xuất chúng, Đại Tần có một lực lượng mạnh như vậy hậu thuẫn, thảo nào sức chiến đấu trong quân đội chỉ trong một thời gian ngắn được đề thăng.

Cửa phòng bị gõ nhẹ, tiểu nhị ở ngoài cửa nói:

"Đại gia! Ta mang hương thơm tới cho ngài!"

Mở cửa phòng, tiểu nhị tươi cười đặt hương thơm vào trong tay của ta:

"Hoang sơn dã lĩnh, muỗi đặc biệt nhiều, hương thơm này đặc chế để đuổi muỗi." Ta gật đầu, tiếp nhận hương thơm tiện tay đóng cửa phòng.

Dao Như bỗng nhiên kêu một tiếng sợ hãi, ta để hương thơm tới trước bàn, đi tới trước giường.

Dao Như đầu đầy mồ hôi ngồi dậy, thấy ta thì oa một tiếng khóc ra thành tiếng, ôm chặt lấy ta nói:

"Thiếp... Vừa mơ một ác mộng, mơ thấy công tử không cần Dao Như nữa..."

Ta khẽ vuốt vai của nàng nói:

"Nha đầu ngốc, sao có thể như vậy, Dao Như là tâm can bảo bối của ta."

Thân thể mềm mại của Dao Như lạnh run, ta sờ sờ trán của nàng nói:

"Ta đi tìm Trầm tiên sinh, bốc cho nàng một thang thuốc."

https://thuviensach.vn

Dao Như chăm chú nói:

"Dao Như không uống thuốc, chỉ cần công tử ở bên người, thì bệnh gì cũng sẽ khỏi!"

Ta phủ lên vai nàng một cái trường bào, hôn lên mặt nàng một cái, thì đột nhiên ở ngoài vang lên một tiếng động.

Ta và Dao Như liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt đều tràn đầy vẻ kinh nghi.

"Ta đi xem!"

Ta cầm lấy trường đao, mở cửa phòng.

"Công tử ngàn vạn lần nên cẩn thận!"

Dao Như ở sau lưng ta dặn dò.

Ta gật đầu, trở tay khép cửa phòng.

Gió đêm trước mặt thổi tới, làm cho ta cảm thấy có đôi chút lạnh, trăng đã lên được một nửa, ánh sáng chan hòa khắp mọi ngươi. Ta nghe thấy tiếng động vật kêu, giống như sóng triều, trăng sáng thơ mộng, đúng là đầy thi hứng.

Tiệm ăn vẫn còn thắp đèn, nhưng không biết Trầm Trì và Đường Muội ở đâu, ta xoay người lại nhìn gian phòng ở hai bên một chút, thấy đèn toàn bộ đều đã tắt, có lẽ bọn họ đã ngủ rồi.

Đi tới phòng phía trước, Nhuận nương đang chống tay ở má ngủ gật, thanh sam nho sĩ vẫn đang uống, có lẽ hắn quyết định uống say chết ở nơi này.

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu, đang muốn rời đi, nhuận nương lúc này lại đột nhiên giương đôi mắt, ngạc nhiên nói:

"Hóa ra là đại gia! Có chuyện gì không?"

Ta cười nói:

"Không có việc gì, ta ngủ không được, nên ra ngoài xem thế nào!"

Nhuận nương khanh khách cười duyên nói:

"Đại gia có phải đang tìm hai vị bằng hữu không?"

Ta còn chưa trả lời, thì nhuận nương lại nói:

"Lúc này bọn họ đang mềm như bún nằm ở trên giường rồi!"

Trong lòng ta rùng mình, tay phải cầm thật chặt chuôi đao.

Nhuận nương nói:

"Nơi hoang thôn dã điếm, có đúng là mang lại cho công tử một hương vị khác không?"

Tên thanh sam nho sĩ vốn đang say rượu, thì lúc này lại chẳng có chuyện gì đứng lên, hắn diện mạo anh tuấn, trên khuôn mặt là hai hàng lông mày dài, đôi mắt sáng, trông đúng là rất có khí độ.

Ta cười lạnh nói:

"Hóa ra các người mở hắc điếm!"

Nhuận nương che môi anh đào nhỏ nhắn xinh xắn nói:

"Ngươi thật là rất phiền phức, chỉ độc dùng bữa, không uống rượu, đúng là không có phong vị đàn ông chút nào cả."

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi rút trường đao ra, thét lên:

"Đường Muội!"

Nhuận nương cười đến cười run rẩy cả người, nàng dịu dàng nói: "Tên Đường Muội và tên nho sinh nghèo kiết xác giảo hoạt của ngươi, làm sao biết ta đã trộn một loại dược vật đặc biệt vào rượu và thức ăn, chỉ khi nào trộn lẫn hai thứ, mới phát huy tác dụng."

Ta giờ mới hiểu được tại sao mình không có việc gì.

Nhuận nương liếc mắt nhìn thanh sam nho sĩ, nói:

"Tướng công! Tiểu tử này giao cho chàng!"

Nho sĩ ha ha cười nói:

"Đao rất tốt, ta muốn!"

Ta nhanh chóng hướng thối lui vào trong hậu viện, thì thấy tên tiểu nhị là A vượng xông vào chặn cửa. Ta nổi giận gầm lên một tiếng, giơ lên trường đao chém vào hắn.

A Vượng trở tay từ sau thắt lưng lấy ra một thanh Đóa cốt đao, không sợ hãi chút nào nghênh đón.

Ta hét lớn một tiếng, hai tay cầm trường đao chém mạnh xuống, sở dĩ ta phải lớn tiếng, vì để kích phát dũng khí từ trong bản thân, phải biết rằng đây là lần đầu tiên ta chính thức đối mặt với địch nhân.

Đóa cốt đao của A vượng keng một tiếng chạm vào thanh đao của ta, tạo thành hàng vạn tia lửa. Hai tay ta tê rần, không nghĩ tới tên này sức lực lại mạnh như vậy!

https://thuviensach.vn

Ta ỷ vào ưu thế là trường đao, tận lực duy trì khoảng cách nhất định, liên tục bổ đao vào hắn. A Vượng sử dụng Đóa cốt đao rất thuần thục, dễ dàng hóa giải thế tiến công của ta, thế nhưng lưỡi đao của hắn lại bị ta chém mẻ nhiều chỗ.

A Vượng tức giận oa oa kêu to.

Tên thanh sam nho sĩ và Nhuận nương yên lặng tới phía sau của ta, chỗ đứng của bọn họ vừa vặn chặn đường lui của ta, Nhuận nương cười nói:

"A Vượng! Ngươi nếu như đánh bại hắn, thì ta sẽ đem mỹ nữ trong phòng tặng cho ngươi làm vợ!"

Lời này không chỉ đề thăng ý chí của A vượng, mà còn quấy nhiễu tinh thần của ta.

Liên tục va chạm mấy chiêu với A vương, ta mới hiểu ra, hóa ra tên này toàn cậy mạnh, đao pháp lộn xộn, không hề có kỹ xảo gì đáng nói. Chỉ cần không cùng hắn đối cứng, thì sẽ có cơ hội thủ thắng.

A Vượng tính tình có chút táo bạo, càng không đánh bại được ta, thì lại càng nóng nảy, xuất thủ càng lúc càng hỗn loạn. Trong lòng ta mừng thầm, tận dụng một cơ hội, đâm trúng cổ tay của hắn, Đóa cốt đao trong tay hắn rơi xuống.

Thanh sam nho sĩ hừ lạnh một tiếng, thân hình của hắn quỷ mị tới bên cạnh ta, ta không nghĩ tới hắn lại nhanh tới như vậy, quay người chém một đao, nhưng lại chém vào khoảng không.

Ta muốn quay đầu lại, nhưng đột nhiên cổ tay cảm thấy đau đớn, hóa ra cổ tay ta đã bị thanh sam nho sĩ chộp trúng, đoạt luôn trường đao trong tay của ta, đồng thời đạp luôn một cái vào chân, ta không chịu nổi ngã sấp xuống đất. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

https://thuviensach.vn

Thanh sam nho sĩ búng vào trường đao một cái, trường đao ngâm vang một tiếng:

"Hảo đao! Quả nhiên đại tác phẩm của Tây môn gia tộc!"

Trường đao keng một tiếng, đồng thời chỉ vào người của ta:

"Nể mặt cái thanh đao này, Liễu Tam Biến ta cho ngươi hôm nay được chết toàn thây!"

Ta vừa nghe tới tên của hắn, thì trong lòng có một chút ánh sáng, lẽ nào hắn chính là Liễu Tam Biến đã mang tới một hồi tai kiếp cho Hồi Long trấn? Tình thế cấp bách ta cũng không còn suy nghĩ được nhiều, lớn tiếng nói:

"Ngươi là Liễu Tam Biến ở Hồi Long trấn!"

Liễu Tam Biến ngơ ngác:

"Ngươi nói cái gì?"

Ta thấy hắn kinh ngạc, thì có thể khẳng định hắn là Liễu Tam Biến đã bỏ trốn cùng ái thiếp của Trác Đồ, lập tức lớn tiếng nói: "Quả nhiên là ngươi, ngươi bắt cóc lão bà của người ta thì không tính, nhưng tại sao ngươi lại liên lụy tới toàn bộ Hồi Long trấn của chúng ta bị diệt vong!"

Đao phong chỉ vào ta thoáng chốc buông lỏng, Liễu Tam Biến thấp giọng nói:

"Ngươi... là người tới từ Hồi Long trấn?"

Hắn nhấc ta lên, hồ nghi nói:

"Tại sao ta chưa thấy mặt ngươi bao giờ?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta tuy rằng khẩn trương, nhưng mặt ngoài lại không biểu hiện gì:

"Ngươi rời nhà đương nhiên không biết ta, nhưng Tô Tam nương ở Đắc Ý cư thì ngươi biết chứ?"

Ánh mắt hoài nghi của Liễu Tam Biến tiêu thất, nhưng mũi đao vẫn chỉ vào cổ của ta.

Nhuận nương cười duyên nói:

"Nói chuyện mới biết, hóa ra đúng là người một nhà, tướng công! Chàng sao lại đối đãi hương thân như vậy?"

Trên mặt Liễu Tam Biến nhất thời hiện lên vẻ tươi cười, căm tức nói:

"Ta quên mất, hóa ra là hương thân!"

Ta thấy trên mặt hắn hiện lên sự tàn nhẫn, thì trong nội tâm sợ hãi không ngớt, ta nói câu vừa rồi thật sự là thất sách, Liễu Tam Biến và nhuận nương sở dĩ trốn ở chỗ này, chính là vì ẩn nấp thân phận, trốn tránh sự truy sát của Trác Đồ.

Mà trong tình thế cấp bách, ta lại vạch trần thân phận của bọn họ, đây cũng là việc mà hai người tối kị, chắc chắn họ sẽ không để ta được sống.

Trái tim ta phảng phất nhưu rơi vào trong hầm băng, không nghĩ tới bản thân tự cho là thông minh, lại chết ở một nơi hoang vắng này.

Liễu Tam Biến giơ trường đao lên cười lạnh nói:

"Nếu là hương thân, thì ta sẽ nhanh chóng tiễn ngươi một đoạn đường!"

Ta nhắm hai mắt lại, trong lòng buồn bã tới cực điểm.

https://thuviensach.vn

Trên mái hiên bỗng nhiên vang lên một tiếng cười khanh khách, một âm thanh uyển chuyển nói:

"Liễu Tam Biến, vì sao ngươi nóng lòng giết hắn như vậy? Hay là sợ hắn nói ra gian tình giữa ngươi và Tô Tam nương?"

Ta theo tiếng nói nhìn lại, thì thấy một thiếu nữ chừng 16, 17 tuổi, đang ngồi trên nóc nhà, làn da nõn là, đôi mắt lấp lánh, xinh đẹp sáng ngời, phong thần tuyệt thế, nếu như nói bình sinh ít gặp, thì người này phải nói là trên đời hiếm thấy.

Nhất là đôi bàn chân của nàng đẹp tuyệt thế, nhỏ dài chừng 6 tấc, tất mỏng như sương, không nhiễm bụi trần, có một loại cao nhã không nói lên lời, nàng giống như một kiệt tác của thiên địa tạo thành.

Ta thấy thanh âm của nàng có chút quen tai, thì nghĩ ra nàng chính là thiếu nữ ở Điền phủ muốn đoạt đi sổ sách của Điền Ngọc Lân, nàng xuất hiện chỗ này khẳng định là vì cuốn sổ đó.

Liễu Tam Biến cả giận nói:

"Ngươi nói bậy bạ gì đó?"

Thiếu nữ kia nhẹ giọng nói:

"Thế nào? Ta nói sai ư? Ngươi và Tô Tam nương không có chuyện cũ nào ư?"

Đôi mắt đẹp của Nhuận nương tràn đầy hoài nghi nhìn thẳng vào Liễu Tam Biến, Liễu Tam Biến trán toát ra mồ hôi lạnh, thấp giọng nói:

"Nhuận nương chớ nghe nha đầu kia nói bậy, ta làm gì có chuyện gì với Tô Tam nương?"

Ta không để mất thời cơ lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Tô Tam nương có nhắn lại với ta, nếu như gặp ngươi, thì nàng đợi gặp ngươi ở thành Tế Châu!"

"Ngươi thật vô sỉ, có ta rồi lại dám lui tới với nữ nhân khác!" Nhuận nương trời sinh có máu ghen, nên vô cùng tin tưởng Liễu Tam Biến có tư tình với nữ nhân khác.

Thiếu nữ kia thở dài một hơi nói:

"Làm một nữ nhân như ngươi, quả thực đáng thương cảm..."

Trong lòng ta thầm khen, thiếu nữ này quả nhiên đa mưu túc trí, chỉ thoáng qua như vậy đã nắm giữ được sự nhạy cảm trong nội tâm của Nhuận nương.

Liễu Tam Biến không cách nào kiềm chế được tức giận trong lòng, hét lớn một tiếng, thân thể đột nhiên bay lên, giơ cao trường đao trong không trung, dưới ánh trăng lạnh đao phong như hóa sương mù, đâm tới phía thiếu nữ kia.

Thiếu nữ kia lại không tránh né, ôn nhu nhìn thẳng vào đôi mắt của Liễu Tam Biến.

Liễu Tam Biến không khỏi ngẩn ngơ, vốn đao này một đao bổ ra đã thu lại vài phần lực đạo, biến hóa này chỉ trong nháy mắt, nhưng khí thế đã giảm đi mấy phần.

Thiếu nữ kia khanh khách cười duyên, thân thể mềm mại giống Lăng Ba tiên tử bàn nhẹ nhàng bay lên, chân phải đi tất mỏng đạp lên sống đao. Chân trái đá tới cổ tay của Liễu Tam Biến. Liễu Tam Biến cuống quít vứt trường đao, liên tục lui về phía sau mấy bước, tránh né thế công của thiếu nữ.

https://thuviensach.vn

Nhuận nương mày liễu dựng thẳng, thân thể mềm mại tức giận đến run lên, thét to:

"Đồ vô liêm sỉ, thấy tiểu hồ ly này thì lập tức đánh mất cả hồn phách!"

Nàng ghen một cách dữ dội, nàng không quan tâm tới ta nữa, mà rút ngọn Nhuyễn Tiên trên mái hiên, quật tới thiếu nữ.

Thiếu nữ kia cười duyên nói:

"Chính ngươi quản giáo không tốt lão công của mình, giờ lại trút giận nên người khác, quả nhiên là đáng buồn!"

Trong khi nói chuyện, thì thân thể mềm mại nhẹ nhàng bay qua đầu Nhuận nương, đáp xuống bên cạnh của ta.

Ta bò lên, định chạy trốn, thì bị nàng chặn lại.

Thiếu nữ kiều mị nói:

"Là một nam tử hán, sao lại trơ mắt nhìn một thiếu nữ yếu đuối bị người ta khi dễ."

Ta không khỏi nở một nụ cười khổ, nếu như nàng mà là thiếu nữ yếu đuối, thì nam nhân trên đời này biến thành phái nữ hết rồi.

Liễu Tam Biến và Nhuận nương hai người trải qua lần giao thủ vừa rồi, thấy được võ công thiếu nữ này cao cường, đâu còn dám tiếp tục, từ tên nóc nhà nhảy xuống, cuống quít chạy ra ngoài.

Thiếu nữ kia cũng không đuổi, đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào A vượng đang ngây ngốc đứng một bên nói:

"Sao vậy? Tại sao ngươi không đi? Có phải là định chờ cưới vợ hay không?"

https://thuviensach.vn

A Vượng lúc này mới hồi phục tinh thần lại, xoay người chạy ra ngoài hắc điếm.

Ta chợt nhớ tới đám người Đường Muội đang trúng độc, lớn tiếng nói:

"Đem giải dược lưu lại!"

Nhưng làm gì còn thấy thân ảnh của bọn họ.

Thiếu nữ kia vỗ nhẹ bả vai ta nói:

"Không cần phải gấp, độc bọn họ trúng, ta có thể cứu được!"

Ta cười khổ nói:

"Cô nương chắc chắn không dễ dàng giải độc như vậy!"

"Coi như ngươi thông minh!"

Thiếu nữ kia thản nhiên cười, càng xinh đẹp tuyệt luân, làm cho trăng sáng cũng phải ảm đạm thất sắc.

Ta cầm trường đao trên mặt đất, đút vào trong vỏ, nói:

"Cô nương vẫn theo dõi ta từ Tế Châu tới đây, không biết là có chuyện gì?"

"Ngươi tại sao lại không hỏi trong lòng của ngươi đang nghĩ gì?"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 27: Đại Hôn

Tôi mỉm cười nói:

"Cô nương chắc là đã tới nơi này từ sớm, nếu như ta không đoán sai, thì Dao Như đã bị cô không chế, ta lo lắng có lợi ích gì?"

Đôi mắt đẹp của nàng lưu chuyển, trong mắt tỏa ra mị lực vô cùng, tôi nhìn thẳng vào khuôn mặt nàng, không muốn rời đi một khắc nào.

Nàng êm ái nói:

"Nếu như ta giết nàng đi thì sao?"

Trong lòng tôi rùng mình, thiếu nữ này hành sự rất quái dị, có khi làm chuyện này thật.

Nàng đến gần tôi, mùi thơm mê người từ cơ thể nàng bay tới mũi của tôi, nhẹ giọng nói:

"Ngươi có sợ ta không?"

Tôi ha ha nở nụ cười, thu hồi ánh mắt từ trên người nàng, sau đó nhìn lên vầng trăng lạnh, tâm tình dần dần bình tĩnh, thiếu nữ này trên người tràn đầy mị lực khiến người khác khó chống cự, đổi lại là nhân vật tầm thường thì đã đánh mất bản tính ở trước mặt nàng từ lâu rồi.

Tôi chậm rãi xoay người lại, ánh mắt lại nhìn vào khuôn mặt thanh lệ tuyệt luân của nàng, nói:

https://thuviensach.vn

"Cô nương nếu như không có sổ sách của Điền thị, thì có thể giết Dao Như trước hay không?"

Thiếu nữ thản nhiên nở nụ cười, lại càng tỏa ra sự kiều mị, ôn nhu quyến rũ, nàng nhẹ giọng nói:

"Long Dận Không! Ngươi quả nhiên không phải nhân vật tầm thường, thảo nào có người khen ngươi không dứt!"

Tôi có tôi kinh ngạc hỏi:

"Cô nương quen ta?"

Thiếu nữ kia thản nhiên nói:

"Mới nghe qua, nhưng mà khi ta ở Tế Châu đã bị ngươi lừa."

Tôi cười nói:

"Cô nương vẫn chưa hỏi tên của ta bao giờ."

Ánh mắt của thiếu nữ kia đột nhiên chuyển sang lạnh lùng, nói:

"Dận Không! Ngươi tốt nhất lên khuyên nàng mang sổ sách Điền thị giao ra đây!"

Tôi thở dài nói:

"Điền Ngọc Lân đã đem sổ sách đi rồi, lúc đó ngươi cũng ở đó!"

Thiếu nữ lạnh lùng nói:

"Điền Ngọc Lân đã trốn khỏi Tế Châu từ lâu rồi, ta đi đâu tìm hắn? Hôm nay không làm gì khác hơn là mượn người trong lòng của ngươi dùng một thời gian!"

https://thuviensach.vn

Tôi mỉm cười nói:

"Xin thứ cho tại hạ nói thẳng, cô nương nếu như mang Dao Như đi, thì đó không phải là một hành động sáng suốt!"

Đôi mi thanh tú của thiếu nữ kia nhăn lại, dường như có điều suy nghĩ.

Tôi tiếp tục nói:

"Ta có nghe nói qua nội dung của bản sổ sách này, Điền Ngọc Lân dùng nó để uy hiếp một số vị đại thần trong triều."

Tôi nhìn nàng nói:

"Cô nương muốn hủy diệt chứng cứ, hay là có cùng mục đích với Điền Ngọc Lân!"

Đôi mi thanh tú của thiếu nữ giãn ra.

"Ta dám khẳng định, bản sổ sách này có tác dụng rất lớn với Điền Ngọc Lân, nên chắc chắn hắn sẽ đi Tần đô!"

Thiếu nữ cười duyên nói:

"Long Dận Không! Ngươi quả nhiên thông minh! Thế nhưng ngươi có nghĩ tới mặc dù Điền Ngọc Lân đi Tần đô, nhưng ngươi có nắm chắc chuyện hắn có liên hệ với Điền Ngọc Lân hay không? Để để ngừa vạn nhất..."

Bàn tay của nàng xòe ra, trong tay xuất hiện một quang mang màu lam. Tôi nhận ra đây là một cây châm rất nhỏ.

"Cái này gọi là Đoạt Mệnh Thất Tuyệt Châm, ta đã ghim nó vào trong cơ thể của Dao Như!"

https://thuviensach.vn

Tôi hít một hơi khí lạnh, cả giận nói:

"Ngươi lại dám dùng thủ đoạn ác độ như vậy sao!"

Thiếu nữ quyến rũ cười:

"Nếu không phải ngươi và thủ hạ của mình làm loạn, thì cuốn sổ đó đã rơi vào trong tay ta từ lâu rồi!"

Trong đôi mắt đẹp của nàng hiện lên sát khí băng lãnh:

"Ta cho ngươi thời gian một tháng, nếu như không tìm thấy nơi cất giấu cuốn sổ Điền thị, thì người trong lòng của ngươi sẽ thống khổ mà chết trước mặt ngươi!"

Đôi bàn tay của nàng khẽ phe phẩy, nói:

"Lấy năng lực của ngươi, làm chuyện này không khó."

Nàng uyển chuyển bay lên không trung, dưới ánh trăng tà áo phất phơ, trông như tiên tử.

Tay áo nhẹ vung lên, trên không trung nàng nở nụ cười, nhìn tôi nói:

"Quên nói cho ngươi biết, ta là U U..."

U U vừa rời đi, Đường Muội và Trầm Trì song song từ bên trong phòng vọt ra, bước chân của bọn họ vẫn loạng choạng.

Đường Muội lớn tiếng nói:

"Công tử! Người có sao không?"

Tôi lắc đầu, hướng Trầm Trì nói:

"Trầm tiên sinh không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

Trầm Trì thở dài một hơi nói:

"Không nghĩ tới vẫn bị trúng kế của người khác!"

Đường Muội vững tin tôi không có bất kỳ tổn thương, lúc này mới yên lòng lại, hắn thấp giọng nói:

"Vừa rồi có người dùng nước lạnh hắt vào người thuộc hạ, sau đó nhét một viên dược hoàn."

Tôi lúc này mới chú ý tới quần áo của Trầm Trì và hắn đã toàn bộ ướt đẫm, xem ra hai người được hưởng thụ đãi ngộ như nhau.

Người làm vậy thì chắc chắn là U U, nếu như vậy thì tôi không có cách nào nắm được hành động của nàng, nếu nàng xuất thủ cứu Đường Muội và Trầm Trì, thì tại sao lại hạ độc thủ đối phó với Dao Như? Cuốn sổ này có ý nghĩ gì với nàng.

Dao Như vẫn không nhúc nhích nằm trên giường, tôi không biết U U đã làm gì với nàng.

Đường Muội nói:

"Dao Như cô nương xem ra bị người ta phong tỏa huyệt đạo!"

Hắn nhìn tôi xin chỉ thị, sau đó mới giải huyệt cho Dao Như.

Dao Như khóc nhào vào trong lòng tôi, hiển nhiên nàng bị kinh sợ, Đường Muội và Trầm Trì thức thời lui ra ngoài.

Tôi một bên khuyên giải an ủi nàng, sau đó quan sát biểu hiện của nàng, trông vẫn giống như bình thường, trong lòng tôi không khỏi kêu lên may mắn. Hay là U U cố ý đe dọa tôi, Dao Như có bị nàng hạ Đoạt Mệnh Thất Tuyệt Châm hay không, thì chỉ có Tôn Tam Phân mới biết.

https://thuviensach.vn

Chúng tôi tìm được Thính Phong ở hậu viện, không biết hắn bị người ta làm hôn mê bằng cách nào.

Nhìn tường thành của Tần đô nguy nga, trong lòng tôi không khỏi kích động, từ Tế Châu về Tần đô, trong lòng tôi lại càng cảm thấy nó thân thích hơn, tôi phát hiện mình càng dấn thân vào trung tâm của sự tranh đấu, thì lại càng hưng phấn.

Ánh mắt của Trầm Trì cực kỳ phức tạp, tôi thấy được một sự cuồng nhiệt trong đó, 11 năm không cách nào thực hiện hoài bãi, khi mới tới Tần đô, hắn đã bị khát vọng quyền lực làm bừng tỉnh lại.

Trầm Trì và tôi liếc mắt nhìn nhau, ai cũng hiểu ý mỉm cười, sắp tới chúng tôi sẽ đứng chung một trận tuyến.

Đáp ứng yêu của Trầm Trì tôi an bài hắn ở lại Lộc Duyến khách điếm ở thành đông, hắn không muốn tin tức mình tới Tần đô bị truyền ra, trước khi đi Trầm Trì giao cho tôi một phong thơ nói:

"Những việc ta yêu cầu đều viết trong thư này, nếu công tử trình lên cho Thái Hậu, nàng đáp ứng điều kiện của ta, thì ta nguyện vào triều làm quan, nếu như nàng không đáp ứng, ta và Thính Phong sẽ trở lại Tế Châu, sống những ngày nhàn vân dã hạc."

Tôi để Đường Muội hộ tống Dao Như tới Phong Lâm Các trước, sau đó thuê một chiếc kiệu đi tới hoàng cung.

Sắp tới hoàng hôn, mặt trời chiều ngã về tây, toàn bộ hoàng thành đã phủ nắng chiều, từ xa nhìn lại, trông tường thành như được dát vàng.

Tôi lấy bức thư mà Trầm Trì đưa cho, bức thơ không dán lại, tôi rút phong thư ra, tỉ mỉ xem một lần. Ở trong thư Trầm Trì viết là, điều động tam đệ của Tuyên Long hoàng đế là Túc Vương Yến Hưng Khải nhậm

https://thuviensach.vn

chức Tướng quốc, sau đó lại điều hắn làm Đình Úy Đại Tần, sau đó bổ nhiệm một loạt những người có tên trong danh sách.

Tôi hơi nhíu mày, Trầm Trì hiển nhiên muốn ít tham gia vào trường tranh đấu này, cho dù là cho Yến Hưng Khải nhậm chức tướng quốc, hay là điều động quan viên từ ngoài vào kinh, thì chỉ là sách lược tránh mũi nhọn của Bạch Quỹ. Nhưng không ngờ là, hắn rời kinh đã nhiều năm, mà lại biết nhiều quan viên trong Tần đô tới như vậy.

Nhưng mà nếu như Tinh Hậu đáp ứng yêu cầu của hắn, thì làm sao che giấu được mục đích thực sự là, hắn đã trở lại Tần đô, Trầm Trì dùng phương pháp này để lừa gạt hắn ư?

Đi vào hoàng cung, thấy hai bên đường treo đủ loại đèn lồng đỏ đủ kích cỡ lớn nhỏ, có hàng trăm ngàn lãng hoa được kết thành từ kỳ hoa dị thảo, Ngọ môn đã được trang trí thành một Bài Lâu (cổng chào) bằng hoa, đưa mắt có thể thấy được, khắp nơi đều là không khí vui tươi, chẳng lẽ đại hôn của Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ sắp tiến hành?

Trong bụng đầy nghi hoặc, tôi đi tới Phượng Dương Cung. Tiểu thái giám ở trước cửa thấy tôi trở về, cuống quít vào bên trong truyền lời, mới đi tới cửa cung, Hứa công công đã tươi cười ra đón, xa xa thấy tôi đã gọi:

"Bình Vương điện hạ! Người đã trở về…hai ngày nay Thái Hậu nhắc tới người luôn!"

Tôi mỉm cười, không biết người Tinh Hậu nhớ là tôi hay là Trầm Trì.

Hứa công công dẫn tôi đi vào trong cung, thấp giọng nói:

"Bình vương trở về thực là đúng lúc, ngày mai là ngày đại hôn của Hoàng thượng, nếu như người biết ngài có thể tham dự, thì nhất định sẽ hết sức cao hứng."

https://thuviensach.vn

Một cỗ tư vị không rõ ràng xông lên đầu, Lệ Cơ duyên dáng lại xuất hiện trong đầu tôi, tôi nhớ tới trước khi chia tay ở trong Tần đô, nàng còn ở trong thảo đình nói chuyện với tôi.

Mà hoàng cung này chỉ là phần mộ mai táng tuổi thanh xuân của nàng, ngày mai đại hôn, ở trong mắt của nàng thì chỉ là một lễ tang cho sự thanh xuân.

Tinh Hậu đang ngồi trước gương, đôi vai trắng như tuyết, lại thêm có trường bào màu đen phụ trợ, càng làm động lòng người. Từ góc độ nàng ngồi, trong gương có thể nhìn thấy tôi đi lại, khi tôi tới gần, nàng nở nụ cười.

Ánh mắt của nàng bình thản lạnh lùng, sự hiện diện của tôi không làm cho nàng mừng rỡ chút nào. Sự cuồng nhiệt trong lòng tôi hạ xuống, tôi vẫn không trọng yếu tới mức làm cho Tinh Hậu kích động.

"Nhi thần Dận Không tham kiến mẫu hậu!"

Tinh Hậu vẫn không có xoay người lại, lạnh nhạt nói:

"Trầm Trì đâu?"

Tôi cung kính nói:

"Nhi thần an bài hắn ở khách điếm ở ngoài cung, hắn có phong thư này muốn dâng lên cho mẫu hậu."

Tinh Hậu lúc này mới xoay người lại, chiếc áo rất rộng cổ, làm cho tôi nhìn thấy ngọc nhũ bên trong, tôi muốn tìm cách âu yếm chúng. Nhưng nhìn thấy Tinh Hậu lạnh nhạt, tôi chỉ còn cách đèn nén dục vọng của mình xuống.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu xem xong lá thư, chậm rãi đặt ở trên bàn trang điểm, hồi lâu mới nói: "Trầm Trì đã cho ta một vấn đề khó..."

Tôi tràn ngập nghi hoặc nhìn Tinh Hậu.

Tinh Hậu nói:

"Túc Vương Yến Hưng Khải từ trước đến nay không vừa lòng với ta, nếu cho hắn trở thành Tướng quốc, thì chẳng phải là tạo thành một đối thủ nữa hay sao?"

Tôi thấp giọng hỏi:

"Yến Hưng Khải và Bạch Quỹ quan hệ thế nào?"

Tinh Hậu nói:

"Hai người này không có thâm giao, cũng không có mâu thuẫn! Yến Hưng Khải cũng không phải là người lương thiện, lúc tiên hoàng còn tại thế, hắn đã từng chưởng quản Ty tài lương (tiền bạc,lương thực), không nghĩ tới hắn lừa trên gạt dưới, ở giữa kiếm tiền bỏ túi riêng. Tiên hoàng trong cơn nóng giận, đã bãi miễn chức vị của hắn, vĩnh viên không được phong quan. Tước vị Túc vương cũng mới chỉ được phong 3 năm trước đây, loại nhân vật bại hoại này sao có thể nhậm chức Tướng quốc được?"

Tôi cười nói:

"Mẫu hậu chẳng nhẽ không nhận ra Trầm Trì muốn di dời sự chú ý của Bạch Quỹ?"

Tinh Hậu gật đầu nói:

"Ta biết, nhưng mà... Nếu để cho Yến Hưng Khải nhậm chức tướng quốc, Bạch Quỹ chưa chắc đáp ứng." Nàng trầm ngâm chốc lát mới nói: "Ngươi lập tức dẫn ta đi gặp Trầm Trì!"

https://thuviensach.vn

Tôi do dự nói:

"Trầm Trì hiện nay không muốn làm lộ tin tức hắn tới Tần đô, hành động của mẫu hậu sẽ làm người khác chú ý..."

Tinh Hậu lạnh nhạt nói:

"Hai ngày nay Bạch Quỹ bận việc…hôn sự cho nữ nhi của hắn, hắn không còn thời gian mà để tâm tới việc khác, hơn nữa... Ta chẳng nhẽ lại gióng trống khua chiêng ra khỏi cung hay sao!"

Tôi và Tinh Hậu ngồi trong kiệu đi tới Lộc Duyến khách điếm, Trầm Trì đang nghỉ ngơi, tôi gõ cửa phòng rất lâu, hắn mới mở cửa ra, hắn y quan chỉnh tề, trên giường chăn đệm cũng đã gấp gọn gàng, Trầm Trì cười nói:

"Ta vẫn đang đợi công tử!"

Tôi cung kính mời Tinh Hậu vào trong, Tinh Hậu nhìn Trầm Trì, nói:

"Trầm khanh gia có từng nhớ ta không?"

Trầm Trì vái chào rất sâu nói:

"Thảo dân Trầm Trì tham kiến thái hậu thiên tuế thiên thiên tuế!"

"Miễn!"

Tinh Hậu đi tới bên cạnh bàn ngồi xuống, tôi và Trầm Trì chia ra đứng bên trái phải trước mặt của nàng.

"Trầm khanh gia mời ngồi!"

Trầm Trì theo lời ngồi ngồi phía đối diện của Tinh Hậu, thần tình không có bất cứ biến hóa gì.

Tinh Hậu đem lá thư đẩy qua cho hắn, nói:

https://thuviensach.vn

"Trầm khanh tại sao lại giới thiệu Túc vương?"

Trầm Trì nói:

"Giới thiệu Túc vương chỉ là muốn di dời sự chú ý của Bạch Quỹ, Thái Hậu chắc đã nghĩ ra."

Tinh Hậu nhíu mày nói:

"Trong phong thư nay, khanh có đề cập tới hơn 20 quan viên, nhưng không giữ chức vụ trọng yếu."

Trầm Trì cười nói:

"Nếu như điều động người có chức vụ trọng yếu, sợ rằng Bạch Quỹ cũng sẽ không đồng ý!"

Trong mắt Tinh Hậu tràn ngập vẻ nghi hoặc.

Trầm Trì nói:

"Thứ cho thảo dân nói thẳng, thái hậu sở dĩ đem thần từ Tế Châu mời tới, mục đích thực sự chỉ là muốn dùng thần ngăn cản Bạch Quỹ."

Tinh Hậu không phủ nhận, khẽ gật đầu.

Trầm Trì nói:

"Liên quan tới chuyện 26 quan viên vi phạm thiên điều, bị Tuyên long hoàng đế cách chứ, thần muốn làm cho chuyện thần trở lại Tần đô, và được Thái hậu trọng dụng là chuyện đương nhiên. Về phần Túc vương Yến Hưng Khải, hắn tuy tham lam xấu xa, nhưng vẫn còn địa vị trong hoàng thất, chức vị tướng quốc cũng có thể đảm nhận, mà quan trọng hơn, trong mắt Bạch Quỹ, hắn không đủ cấu thành uy hiếp."

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

"Xem ra khanh đúng là đã chờ đợi thời cơ đã vào triều làm quan từ lâu rồi?"

Trầm Trì gật đầu nói:

"Thái hậu thánh minh."

Tinh Hậu thở dài nói:

"Cũng được, ngày mai là ngày đại hôn của Nguyên Tông, thừa dịp ta sẽ làm những chuyện của khanh."

Nàng hướng Trầm Trì nói:

"Trầm khanh gia có kế sách gì ức chế sự hoành hành của Bạch Quỹ?"

Trầm Trì mỉm cười đứng dậy, đi lại trong thư phòng vài bước, đối mặt với Tinh Hậu nói:

"Đối phó Bạch Quỹ cũng không khó!"

Tôi thầm nghĩ trong lòng:

"Trầm Trì này quả nhiên mạnh miệng, đối phó với Bạch Quỹ mà không khó sao?"

Tinh Hậu hứng thú nói:

"Nói nghe một chút!"

"Bạch Quỹ sở dĩ có quyền thế như ngày hôm nay, đều là do một tay Thái hậu tạo nên, nếu như Thái hậu muốn mọi việc trở lại như cũ, chỉ cần đem hắn trở lại vị trí cũ là được..."

https://thuviensach.vn

Trong mắt tôi và Tinh Hậu đồng thời biến đổi, Trầm Trì y quả nhiên không tầm thường.

Trong mắt Trầm Trì tràn ngập tự tin, điều này làm cho người ta quên mất cái dáng vẻ phổ thông của hắn.

"Trong thời gian gần đây, Đông Hồ luôn quấy nhiễu biên cảnh phía bắc, chiến sự sớm muộn gì cũng phát sinh."

Trầm Trì hạ giọng nói:

"Ngày nào chiến sự bạo phát, cũng chính là cơ hội tốt nhất mà Tinh Hậu đối phó với Bạch Quỹ!"

Khi ta với Tinh Hậu rời khỏi khách điếm, thì lời của Trầm Trì vẫn cứ vang vọng trong đầu của ta, với ta mà nói, thì sách lược mà Trầm Trì nghĩ ra giống như một bình minh trong lòng, làm cho ta đạt tới một cảnh giới mà trước nay chưa từng có.

Ta cũng từng nghĩ tới vô số phương pháp để đối phó Bạch Quỹ, nhưng chỉ là dùng nhân lực trong nước của Đại Tần. Mà Trầm Trì nhưng đưa mắt bỏ vào Đại Tần bên ngoài đích liệt quốc, ở quốc nội cục diện chính trị rơi vào giằng co đích thời gialại để mắt tới những quốc gia bên ngoài, nhân cơ hội thời gian cục diện chính trị giằng co, thì đem vấn đề này đổ lên đầu Bạch Quỹ.

Tinh Hậu sau khi ra khỏi cửa thì nhìn ta nói:

"Dận Không! Ngươi mới từ Tế Châu trở về, cũng mệt mỏi rồi, mau về nghỉ ngơi đi!"

Xem ra nàng không muốn ta cùng trở về cung, trong lòng ta có chút mất mác, cung kính lên tiếng, đưa mắt nhìn cỗ kiệu của nàng biến mất trong màn đêm.

https://thuviensach.vn

Trở lại Phong Lâm Các thì đã vào đêm khuya, mọi người vẫn chưa đi nghỉ, đợi ta trỏ về

Thải Tuyết nghe được động tĩnh, cuống quít từ phòng bếp chạy ra, đôi mắt đẹp đã ngấn lệ, nhìn ta cười, trong đôi mắt sáng này không cách nào che giấu được tình ý, càng làm cho nàng thêm kiều mị, động lòng người.

Ta nhìn nàng nở nụ cười, ngay cả ta cũng không cách nào lý giải được tình cảm và mối quan hệ của chúng ta nữa.

Tôn Tam Phân vẻ mặt nghiêm trọng nói:

"Công tử! Dao Như cô nương vẫn đang sốt!"

Ta ngơ ngác, cuống quít thu liễm tâm thần chuyển hướng nhìn Tôn Tam Phân nói:

"Tiên sinh thấy nàng bị mắc bệnh gì?"

Tôn Tam Phân nói:

"Mạch tượng của nàng rất kỳ quái, lúc mạnh lúc yếu, khí tức trầm trọng, hiển nhiên là dấu hiệu trúng độc!"

Hắn thấp giọng nhìn ta nói:

"Công tử có biết trên người nàng có dấu hiệu gì dị thường không?"

Ta lắc đầu, chợt nhớ tới U U đã nói với ta về Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm, ta cuống quít đi tới phòng Dao Như. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Ta dưới sự trợ giúp của Thải Tuyết, cởi quần áo của Dao Như ra, tỉ mỉ ở kiểm tra trên người của nàng một lần, quả nhiên ở vai trái phát hiện một dấu đỏ nhỏ như hạt đỗ.

https://thuviensach.vn

Ta hít một hơi lãnh khí, U U quả nhiên hành sự ác độc, chỉ vì một cuốn sổ của Điền thị mà lại hạ thủ đoạn độc ác tới như vậy.

Sau khi ra khỏi phòng, ta gọi Tôn Tam Phân tới, kể lại sự tình cho hắn một lần. Tôn Tam Phân chau mày, sau đó lấy từ trong hòm thuốc ra một cái Kim châm, đâm nơi bị U U hạ độc châm, lập tức có mấy giọt máu đen chảy ra.

"Độc tính của Đoạt Mệnh Thất Tuyệt Châm này lão phu có thể lấy ra, nhưng mà..."

"Nhưng mà thế nào?"

Tôn Tam Phân thở dài nói:

"Độc này là do người ta dùng nội lực đẩy vào trong kinh mạch, di động theo máu, lão phu sợ rằng không có cách nào bài trừ được cả."

Ta ân cần nói:

"Độc này có nguy hại với Dao Như hay không?"

Tôn Tam Phân gật đầu nói:

"Độc này cứ thêm một ngày, thì Dao Như cô nương lại thêm thống khổ, cho dù tính mạng có thể giữa được, thì sinh hoạt sau này sẽ có chút khó khăn..."

Ta thần tình buồn bã, vô lực ngồi ở bên giường, Thải Tuyết vỗ nhẹ hai vai ta, trong đôi mắt đẹp của nàng đã chảy ra hai dòng lệ.

Tôn Tam Phân nói:

"Nếu như có thể tìm được người hạ thủ, thì lão phu có thể lấy độc châm ra!"

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, U U khẳng định đã đến đây, nhưng mà nếu như không có sổ sách của Điền thì, chỉ sợ nàng sẽ không cứu Dao Như, mà vấn đề mấu chốt lại tập trung trên người Điền Ngọc Lân, không biết hắn có tới Tần đô hay không.

Đại hôn của Huệ an hoàng đế Yến Nguyên Tông, ta làm nghĩa đệ của hắn đương nhiên phải tham gia. Ta dùng thời gian cả đêm viết một bức câu đối, cẩn thận tỉ mỉ, cho tới buổi sáng mới vào Tần cung.

Hai bên đường nơi nơi khắp chốn giăng đèn kết hoa, toàn bộ Tần đô đều bởi vì ... đại hôn mà có không khí vui vẻ, từ sau khi Tuyên Long hoàng đế mất, thì đây là ngày vui đầu tiên.

Đi vào Tần cung, giống như đi vào một đại dương màu đỏ, hai bên đường đều là đèn lòng và rèm che màu đỏ, tất cả cung nữ thái giám đều đã mặc trang phục màu đỏ cát tường, đi qua đi lại như mắc cửi.

Địa điểm đại hôn diễn ra ở Chính Đức điện, khi ta đi tới nơi này, thì thấy một dàn nhạc toàn do mỹ nữ tuyệt sắc tạo thành, và 80 cung nữ mỹ lệ cầm quạt, hoa thơm đi lại. Khi tới trước đại diện, thì thấy một con đường đầy hoa đỏ, dẫn nhập vào lễ đường.

Nơi đó có 18 đồng nam đồng lữ, tay cầm lãng hoa hoặc lư hương, chân đạp thảm đỏ đi vào trong đại diện. Hơn 60 cung nữ thái giám đi theo sau, sau cùng mới là văn võ bá quan.

Trước mắt giống như một biển hoa, nơi nào cũng là hương thơm, nơi nào cũng vang lên tiếng cổ nhạc, cẩm tú thành đôi, lộng lẫy vô cùng.

Ta dựa theo sự chỉ dẫn của thái giám đi tới vị trí của mình, đã thấy Lệ Cơ đội mũ phượng màu đỏ, dịu dàng bước lên điện phủ, ta tuy rằng không thấy được khuôn mặt của nàng, thế nhưng có thể tưởng tượng lúc này nàng đang thương tâm tới cực điểm.

https://thuviensach.vn

Yến Nguyên Tông nghiêm nghị, từ trên nét mặt của hắn không thấy bất cứ sự vui sướng nào từ đại hôn này, hiển nhiên hắn vẫn chưa thể quên được Yến Lâm.

Yến Lâm và Tư Hầu một trái một phải đi bên cạnh Lệ Cơ, hai người hầu như đồng thời nhìn thấy ta, hướng ta thản nhiên cười, phảng phất như hai nụ hoa mới nở, ta thấy hai nàng cười, mới cảm giác như không khí buồn bã này tiêu tán đi vài phần.

Phía sau có một thanh âm khàn khàn nói: "Bình Vương điện hạ!"

Ta ngạc nhiên xoay người lại, đã thấy Túc vương Yến Hưng Khải chẳng biết từ lúc nào đi tới phía sau của ta, vóc người hắn không cao, nhưng lại có vẻ mập mạp, trên mặt vẫn hiện nụ cười, nếu như ta không biết hắn trước, thì không cách nào liên hệ hai chữ tham lam với con người của hắn.

Ta vội vàng cười nói:

"Túc vương thiên tuế ngài cũng tới rồi sao!"

Kỳ thực ta cùng Túc vương chỉ mới gặp mặt trong tang lễ của Tuyên long hoàng đế, chứ chưa bao giờ nói chuyện với nhau.

Túc vương cười nói:

"Đại hôn của hoàng thượng, ta đương nhiên phải đến sớm rồi!"

Ánh mắt của hắn tràn ngập mập mờ nhìn Tư Hầu nói:

"Hai nữ nhi của Bạch đại tướng quân này đúng là tuyệt phẩm nhân gian, nghe nói tiểu nữ nhi đã cùng Bình vương đính hôn, đúng là gần lại càng gần hơn!"

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Túc vương thiên tuế từ đâu nghe được lời đồn đãi như vậy, sao ta còn chưa nghe qua?"

Túc vương cười hắc hắc nói:

"Ngài chớ khách sáo với ta, nếu có thể gọi ta một tiếng Hoàng thúc là được!"

Ta gật đầu cười, trong lòng tính toán, Yến Hưng Khải tại sao lại chủ động nói chuyện với ta? Lẽ nào Tinh Hậu đã đem việc chuẩn bị đưa hắn lên làm tướng quốc nói cho hắn biết rồi? Nhưng nghĩ lại thì việc này chỉ mới định ra trong đêm qua, Tinh Hậu không có khả năng nhanh như vậy đã cho hắn biết, nên trong lòng tôi tràn ngập nghi vấn.

Chủ trì điển lễ là Phụng thường quan Khúc Tĩnh, ta và Yến Hưng Khải thừa dịp này đem lễ vật dâng lên.

Yến Hưng Khải xem ra là muốn kết giao với ta, nhìn ta nói:

"Ta đối với thư pháp của Bình vương điện hạ ngưỡng mộ đã lâu, chẳng hay Bình vương điện hạ có bằng lòng tặng ta một bức hay không?"

Ta vui vẻ gật đầu nói:

"Khi Dận Không viết xong, nhất định sẽ tự mình mang tới quý phủ!"

Yến Hưng Khải ha ha cười nói:

"Bình vương quả nhiên sảng khoái! Bản vương cám ơn trước vậy!"

Lúc này nghi thức đã cử hành hoàn tất, Yến Hưng Khải và ta nắm tay nhau đi tới đại diện, ta và hắn ngồi cùng bàn với một số hoàng tử khác.

Yến Hưng Khải lại chẳng hề chú ý tới nơi này, chuyên mang chuyện phong nguyệt ra nói, làm cho đám hoàng tử cười ầm lên.

https://thuviensach.vn

Ta nói thầm: "Yến Hưng Khải quả nhiên là không có năng lực, Trầm Trì đưa hắn lên làm tướng quốc, cũng chỉ là một người chịu tội mà thôi."

Yến Hưng Khải tửu lượng vô cùng tốt, hắn mời mỗi người ngồi cùng bàn hai chén, hạ giọng nhìn ta nói:

"Hoàng chất... Nói cho ngươi biết một bí mật..."

Hắn tựa hồ có chút men say, nên cũng chẳng cố kỵ nữa, bám vào người ta, kề vào tai ta, nói:

"Nguyên Tông không thích... nữ nhân, chức hoàng hậu này... sợ rằng chỉ là hữu danh vô thực..."

Trong lòng ta rùng mình, ta vốn tưởng chỉ có mấy người biết bí mật này, tại sao Yến Hưng Khải lại biết? Sau khi tin chắc những người quanh đây đang ăn uống trò chuyện, không chú ý tới bên ta.

Ta mới tỏ ra nửa tin nửa ngờ, thấp giọng nói:

"Hoàng thúc không có chứng cứ, không được nói bậy!"

Yến Hưng Khải hắc hắc cười cười, nhỏ giọng nói:

"Trong lúc lễ mừng tân xuân năm ngoài, khi đám hoàng tử và ta dự tiệc, ta đã an bàn cho họ mỗi người một ca kỹ..."

Hắn dừng lại một chút, nhìn những người khác một lượt, mới thấp giọng nói:

"Hắn cư nhiên... lại đem ca kỹ mà ta an bài cho hắn..."

Hắn xòe bàn tay ra hung hăng chém một cái.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn thấy vậy thì hít một hơi lạnh, do nghi vấn được giải đáp nên ta ôm lấy vai hắn, nói:

"Hoàng thúc! Chuyện này ngàn vạn lần không được nói với người khác, nói ra sợ rằng gặp tai họa!"

Yến Hưng Khải thấy ta khẩn trương, cảm giác say nhất thời bay đi mất 7, 8 phần, hắn ha hả cười gượng một tiếng.

Lúc này Huệ An hoàng đế Yến Nguyên Tông đi tới bàn tiệc của chúng ta mời rượu, chúng ta đám cuống quít đứng dậy, Yến Nguyên Tông có vẻ không vui, mời rượu cũng chỉ là xuất phát từ lễ nghi và hình thức, chỉ ứng phó một chén, sau đó chuyển sang bàn khác.

Yến Hưng Khải giỏi về tạo bầu không khí, không lâu lại uống với mỗi người chúng ta một chén, trong miệng lẩm bẩm:

"Vui vẻ... Thật là cao hứng..."

Khi tiệc gần tàn, ta mới thấy Tinh Hậu hướng tới bàn chúng ta mời rượu.

Yến Hưng Khải lại bắt đầu nói bậy :

"Ta thấy mỹ nữ đông đảo... thế nhưng hắn chẳng khác gì thái..."

Ta cuống quít che cái miệng của hắn lại, Yến Hưng Khải này không hề cố kỵ gì cả, chuyện gì cũng dám nói. May mà lúc này mọi người tập trung lên người Tinh Hậu, nên không chú ý tới chúng ta.

Ta rất sợ hắn làm loạn, gọi một tiểu thái giám tới, đỡ hắn vào một phòng trong thiên điện nghỉ ngơi.

Sau khi khép cửa phòng lại, thì thấy Yến Lâm và Hứa công công đi tới, Yến Lâm thấy ta trong đôi mắt đẹp nhất thời giận dữ, may mà có Hứa công công ở đây, nàng không dám phát tác.

https://thuviensach.vn

Hứa công công cười nói:

"Bình Vương điện hạ, ta và Cửu công chúa đang chuẩn bị đi tìm người!"

Ta mỉm cười nói:

"Tìm ta có chuyện gì?"

Hứa công công nói:

"Đêm nay ở phủ của Bạch đại tướng quân sẽ tổ chức yến hội, Thái hậu bảo ta nói với ngài cùng Túc vương tới."

Ta gật đầu nói:

"Khi ta nhận được thiệp mời của Bạch đại tướng quân, đêm nay sẽ tới."

Ta chỉ tay vào cửa phòng nói:

"Túc vương uống nhiều quá, cho hắn ở bên trong nghỉ ngơi."

"Lão nô chuẩn bị một chén giải rượu tới!"

Hứa công công xoay người rời đi, tạo cơ hội cho ta và Yến Lâm ở một mình, nàng cắn răng nghiến lợi nói:

" Dận Không thật giỏi! Dám vô thanh vô tức tới Tế Châu..."

Ta cuống quít nhìn nàng nháy mắt, thấp giọng nói: "Ở đây nhiều người phức tạp, Cửu công chúa ngàn vạn lần không thể nói bậy..."

Trong đôi mắt đẹp của nàng bốc lửa, nàng cố sức dậm chân, uy hiếp nói:

"Ta đi tới ngự hoa viên chờ ngươi! Nếu ngươi dám không tới, ta đem chuyện của chúng ta bẩm báo cho mẫu hậu!"

https://thuviensach.vn

Nói xong nàng nổi giận đùng đùng đi tới Ngự hoa viên.

Trong lòng ta không ngừng kêu khổ, không thể làm gì khác hơn là đi cách Yến Lâm một khoảng xa xa tới ngự hoa viên.

Cũng may yến hội chưa kết thúc, đa số mọi người trong cung đều tập trung ở quảng trường trong Chính Đức điện, nên nơi này im ắng không có người qua lại.

Khi đi qua một hành lang gấp khúc, tới một cái tiểu cầu bắc qua một ngọn giả sơn, nhất thời ta cảm giác được việc Di bộ hoán hình, nhất bộ nhất cảnh (cất bước biến hình, một bước một cảnh).

Thế nhưng khi ta bước vào trong Ngự hoa viên lại biến mất, ta đoán chắc không có người ở đây, mới thấp giọng hô: "Cửu công chúa..."

Đột nhiên có một cái ngọc thủ thon dài từ trong bụi hoa vươn ra, kéo tai của ta lôi vào trong bụi hoa.

Ta còn chưa nói gì, thì đã nhận ngay một bạt tai của nàng, trên má lập tức nóng lên, cảm thấy đau nhức.

"Cái tên dâm tặc này, lại nhẫn tâm vứt ta ở lại nơi này..."

Trong đôi mắt đẹp của nàng hiện lên hai dòng lệ, bỗng nhiên nàng nhào vào trong lòng của ta, ôm chặt lấy người ta, nói:

"Ngươi... có biết…ngày nào…đêm nào ta cũng nhớ tới ngươi hay không?"

Trong lòng ta cảm động, Yến Lâm kiễng chân lên, tới tấp hôn ta. Cái lưỡi thơm tho khuấy động, đúng là mềm mại vô cùng. Ta cố gắng giữ mình, vì trong lý trí vẫn biết nơi này còn đang ở trong cung, bèn nói vào tai nàng, nói:

https://thuviensach.vn

"Lâm nhi... Đây là ngự hoa viên..."

Yến Lâm cố sức kéo áo ta, làm cho cả hai mất cân bằng ngã xuống trong bụi hoa, chút lý trí cuối cùng trong đầu ta biến mất, ta nhẹ nhàng cởi áo của nàng, cơ thể mềm mại lập tức hiện ra, ta mạnh mẽ xâm nhập, Yến Lâm khẽ kêu lên một tiếng.

Đám cỏ xanh dưới thân chúng ta khẽ lay động, nhưng cánh hoa hồng nhạt rơi xuống, mà chúng ta cũng đang chìm đắm trong một bầu trời đầy hoa...

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 28: Lửa Tình Thiêu Đốt

Ta và Túc vương Yến Hưng Khải trực tiếp đi từ Hoàng cung tới phủ đệ của Bạch Quỹ, Yến Hưng Khải cảm giác say tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, khi bước vào phủ tướng quân, thì hắn đã hoàn toàn tỉnh táo.

Bạch Quỹ mặc y phục cát tường đứng trước cửa tiếp khác, ta và Yến Hưng Khải đại biểu cho hoàng thất đến, nên ngồi cùng bàn với mấy vị huynh đệ của Yến Nguyên Tông. Buổi trua ta cũng đã gặp, đại đa phần đều say khướt, hiện giờ đang ngồi nói chuyện phiếm.

Yến Hưng Khải và ta cùng nhau ngồi xuống, hắn nhịn không được cười nói:

"Đêm nay xem ra lại phải say một trận rồi!"

Ta nhắc nhở hắn nói:

"Túc vương ngàn vạn lần đừng uống quá nhiều, cẩn thận đừng để xảy ra chuyện không tốt!"

Yến Hưng Khải cảm kích cười:

"Ngươi yên tâm trong lòng ta tự có tính toán."

Bởi vì buổi tối hoàng cung còn có yến hội, nên số quan viên đi tới phủ Bạch Quỹ không nhiều lắm, nhưng trong đó lại đa số là những tướng lĩnh nắm binh quyền, những người này trời sinh tính hào phóng, ai cũng coi

https://thuviensach.vn

rượu như mạng. Khi yến hội bắt đầu, thì bầu không khí khách sáo, câu nệ lập tức biến mất.

Bạch Quỹ dẫn đầu đi tới chỗ chúng ta, Yến Hưng Khải cười đứng dậy, chúc mừng nói:

"Hôm nay nữ nhi của Bạch đại tướng quân tổ chức hôn lễ, sau này ngài là Quốc trượng, chúng ta trở thành người một nhà rồi!"

Bạch Quỹ thản nhiên cười nói:

"Bạch mỗ một lòng vì nước, công danh phú quý không muốn màng tới!"

Những lời này nói ra nghiêm nghị, người trong bàn tiệc ai cũng đứng dậy tỏ vẻ tôn kính.

Hắn và Yến Hưng Khải đối ẩm một chén, sau đó đi đến trước mặt của ta:

"Bình Vương điện hạ! Bạch mỗ mời người một chén!"

Ta cuống quít nói:

"Chúc mừng Bạch đại tướng quân!"

Bạch Quỹ và ta chạm chén rượu, thuận miệng nói rằng:

"Hành trình tới Tế Châu có vui vẻ không?"

Ta mỉm cười nói:

"Rất vui!"

Bạch Quỹ đầy thâm ý gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Yến Hưng Khải cười nói:

https://thuviensach.vn

"Xem ra ống tế (cha vợ, con rể) hai người cũng không có nhiều điều để nói."

Ta cười khổ nói:

"Túc vương không nên đem ta ra pha trò."

Lúc này có hai gã võ tướng đã đi tới hướng Yến Hưng Khải mời rượu, ta nhân cơ hội này đi tới Hoa viên ở tiền phủ.

Chẳng biết tại sao, ta cảm thấy Yến Hưng Khải không đơn giản như Tinh Hậu nói, người này mặt ngoài tuy rằng tầm thường vô vị, nhưng mà có thể khiến người khác mất đi sự phòng bị trong lòng với hắn, ta thậm chí hoài nghi, hắn cố ý ở trước mặt ta nói ra bí mật của Yến Nguyên Tông, nếu quả thật là như vậy, Yến Hưng Khải đáng là một nhân vật phải đề phòng.

Ánh trăng mông lung, chiếu sáng hầu như toàn bộ Hoa viên, đứng ở trong đó, ta cảm giác mình đã rời xa được không khí dung tục trong bàn rượu. Ta thở phào nhẹ nhõm, đột phiên phía trước có một Hồng y thiếu nữ đang đi tới, hóa ra là tiểu nữ nhi của Bạch Quỹ, Tư Hầu.

Chúng ta đồng thời mở miệng nói:

"Là ngươi!"

Tư Hầu vừa mừng vừa giận, dưới ánh trăng càng thêm thanh lệ thoát tục, đôi lông mày nhăn lai, rồi lại giãn ra, cúi đầu nhẹ giọng nói:

"Ngươi... tại sao lại tới nơi này?"

Ta cười nói:

"Tiệc rượu quá mức ồn ào, với lại bản thân ta không uống được nhiều rượu, nên mới tới nơi này cho thanh tịnh."

https://thuviensach.vn

Tư Hầu gật đầu, có chút phiền muộn nói:

"Ta và tỷ tỷ cùng nhau lớn lên từ nhỏ, mà giờ lại phải xa nhau..."

Ta đi tới bên cạnh nàng, nói:

"Trai lớn dựng vợ, gái lớn gả chồng, tiểu thư gả cho thánh thượng chính là việc thuận lý thành chương."

Ta nhìn nàng cười nói:

"Không bao lâu nữa, Tư Hầu tiểu thư cũng sẽ lập gia đình..."

Khuôn mặt Tư Hầu đỏ bừng lên trông lại càng động lòng người.

Ta cảm nhận được, trong lòng nàng có vài phần tình ý với ta, nếu không phải kiêng kỵ Bạch Quỹ, ta đã sớm hạ thủ với nàng rồi.

Ta cố ý thở dài nói:

"Nhưng không biết hôn phu của Tư Hầu tiểu thư là người như thế nào."

Tư Hầu nhẹ giọng phì phì nói

"Ngươi đừng nói bậy, ta làm gì…có hôn phu nào..."

Ta nhẹ giọng nói:

"Dận Không hình như nhớ kỹ Bạch tướng quân đã từng nói Tư Hầu tiểu thư sớm đã đính hôn với công tử họ Ngô."

Kỳ thực ta đã sớm biết đó chỉ là cái cớ của Bạch Quỹ, hôm nay cố ý nói ra với Tư Hầu, để thử tình cảm của nàng.

Tư Hầu nhẹ nhàng cắn cắn môi dưới, cái mũi xinh đẹp phập phồng, phải có dũng khí thật lớn, mới lên tiếng:

https://thuviensach.vn

"Ta đâu có đính hôn với hắn..."

Thanh âm dần dần nhỏ đi, mấy chữ sau cũng ta không nghe thấy gì cả.

Trong lòng ta cười thầm, nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra vô cùng phiền muộn, thở dài một tiếng nói:

" Tự cổ đa tình không dư hận, giá thế thượng bất như ý chi sự thực tại thái đa liễu..."

(Từ xưa đa tình thường mang hận, trên thế gian chuyện không như ý lại rất nhiều…)

Tư Hầu tất nhiên đoán ra ta ám chỉ cái gì, thần tình cũng buồn bã.

Ta đang định tiến thêm bước nữa, thì từ phía sau vang lên một thanh âm lạnh lùng nói:

"Bạch mỗ đang muốn mời rượu Bình vương, không ngờ ngài lại tới nơi này!"

Ta quay đầu nhìn lại, thì thấy Bạch Quỹ lạnh lùng đứng sau ta, hai mắt như phun lửa.

Tư Hầu kinh hoảng kêu một tiếng:

"Cha!"

"Đã trễ thế này, tại sao còn không quay về nghỉ ngơi!"

Bạch Quỹ cả giận nói.

Tư Hầu cuống quít bỏ chạy về tiểu lâu của mình.

Ta có chút xấu hổ cười trừ nói:

https://thuviensach.vn

"Tại hạ tự tiện xông vào Hoa viên của qúy phủ, mong rằng Bạch đại tướng quân thứ lỗi."

Bạch Quỹ cười lạnh nói:

"Bình Vương điện hạ được thái hậu coi trọng, Bạch mỗ sao dám oán giận!"

Hắn đối với ta cũng không có bất cứ hảo cảm gì.

Mặt tôi xám xịt nói:

"Thời gian đã không còn sớm, Dận Không xin được cáo lui trước!"

"Thứ cho ta không tiễn!"

Trong lòng ta buồn bã không từ nào nói ra được, mới vừa đi ra khỏi đại môn Bạch phủ, thì Túc vương Yến Hưng Khải ở phía sau chạy tới:

"Bình vương xin dừng chân!"

Hắn đi tới bên cạnh ta, oán giận nói:

"Tại sao không nói một tiếng đã rời đi?"

Ta cười nói:

"Tửu lượng của Dận Không không tốt, không cách nào tái chiến được."

Yến Hưng Khải nói:

"Bình vương chỉ sợ là ngại yến hội ầm ĩ không có tình thú phải không?" Hắn nhìn ta quỷ bí cười nói: "Đêm nay ta ở Bách Hoa lâu mở tiệc rượu, không biết Bình vương có hứng thú tham gia không?"

https://thuviensach.vn

Ta vừa bị Bạch Quỹ mắng một trận, trong lòng buồn phiền, xem ra Bách Hoa lâu đúng là một lựa chọn tốt, huống chi từ khi ta trở lại Tần đô còn chưa đi gặp Mộ Dung Yên Yên, nhân cơ hội này gặp nàng cũng được.

Đi tới Bách Hoa lâu, ta mới biết khách nhân mà Yến Hưng Khải mời ngoài ta còn có, Đại Tần Tông Chính Quan Lưu Nghệ, Thái phó Chu Vô Mặc, Trung sơn quốc Nhị hoàng tử Trương Kính Duyên.

Mộ Dung Yên Yên không ở chỗ này, làm cho ta có ít nhiều thất vọng.

Ta mới vừa tới đến Đại Tần thì đã cùng Trương Kính Duyên tiếp xúc, khi đó hắn đã từng trợ giúp thái tử Yến Nguyên Tịch vu ta dùng đồ dởm tặng lễ, ký ức vũ nhục ta vẫn còn mới nguyên.

Địa vị của chúng ta giờ này hoàn toàn khác xưa, chỗ dựa vững chắc của hắn là Yến Nguyên Tịch đã bị cách chức làm Danh Doanh vương, mà hiện tại ta lại là nghĩa tử của Thái hậu, là nghĩa đệ của Huệ An hoàng đế.

Trương Kính Duyên thì thật không ngờ ta sẽ đến, trên mặt thần tình có vẻ kinh hoàng.

Ta mỉm cười, cùng bọn họ vái chào.

Nhuyễn Hương Các này ta chưa vào bao giờ, nó thuộc một gian phòng ở tầng 3, phía ngoài cùng là một dòng suối nước nóng, đi qua hành lang là có thể tới được phòng tiệc, toàn bộ gian phòng kỳ thực chính là một cái giường thật to, ở giữa có một mâm gỗ lim vuông, trên vách tường phía tây có 5 cánh cửa kiểu tò vò, bên trong chính là 5 phòng ngủ lịch sự tao nhã.

Chúng ta bỏ quần áo và đồ dùng hàng ngày trước tiên ở dòng suối nước nóng tắm rửa, năm vị nữ lang mỹ lệ từ ngoài cửa đi vào, trên người chỉ mặc quần áo màu hồng nhạt trong suốt, hơi nước bốc lên lại càng xinh đẹp hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải cười nói:

"Những cô gái này đều là vừa mới từ Trung Sơn quốc đến, tuyệt đối khác hẳn với mỹ nữ Đại Tần!"

Chúng ta cùng nhau phá lên cười.

Trương Kính Duyên thần tình xấu hổ, hắn thật không ngờ những cô gái này lại đều là người Trung Sơn quốc. Trong lòng ta âm thầm chửi mứng, Yến Hưng Khải này an bài như vậy đến tột cùng là vô tình hay cố ý, đối với Trương Kính Duyên quả thực là một sự vũ nhục.

Dưới sự trợ giúp của mấy nữ lang, chúng ta tắm rửa xong xuôi, mặc trường bào màu trắng, đi tới cái giường lớn, ở đó êm ái vô cùng.

Yến Hưng Khải giải thích:

"Này cái giường này là xây dựng theo kiểu giường đất của người Đông Hồ, phía dưới có xây dựng thêm các loại lò nửa."

Trên bàn rượu đã bày xong mấy món đồ ăn tinh xảo, Yến Hưng Khải cầm chén rượu lên nói:

"Rượu này có công dụng bổ thận cường thân, các vị uống xong sẽ biết là bản vương không nói dối!"

Chúng ta uống hai chén, thì 5 vị mỹ nữ Trung sơn quốc đã bỏ y phục bước tới bên cạnh chúng ta, toàn bộ trong phòng nhất thời xuân sắc dạt dào.

Mỹ nữ bên cạnh nằm xuống dưới chân ta, cái lưỡi thơm tho bắt đầu loạn động.

Yến Hưng Khải 'Ba!' một tiếng, vỗ lên cái mông trắng ngần như tuyết của mỹ nữ kia, nhất thời có 5 dấu tay đỏ hồng. Mỹ nữ kia 'A!' một tiếng, uyển chuyển mềm mại tới cực điểm, làm cho ta suýt nữa thì sặc rượu.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải cười nói:

"Nữ tử Trung Sơn cái mông đẫy đà, hai chân thon dài, đúng là thứ đồ chơi thượng phẩm!"

Hắn cứ nói đi nói lại hai chữ Trung Sơn, không cố kỵ chút nào tới sự có mặt của Trương Kính Duyên, Trương Kính Duyên hắng giọng, nhẹ nhàng đẩy nữ tử bên người hắn ra.

Lưu Nghệ và Chu Vô Mặc đồng thời cười to, hai người kéo hai nữ tử bên cạnh vào, trắng trợn sờ trên mó dưới.

Yến Hưng Khải mỉm cười nói:

"Nhưng mà đây chỉ là vẻ bên ngoài, nếu không tự mình trải nghiệm, thì các ngươi sẽ không thể nào nghĩ ra chỗ tuyệt của nữ tử Trung Sơn, may mà Trung Sơn đã là nước phụ thuộc vào Đại Tần, nếu như không thì ta cũng không cách nào hưởng thụ tuyệt phẩm như thế này!"

Trương Kính Duyên không kiềm chế được nữa, đẩy mỹ nữ bên người hắn ra, bỗng nhiên đứng dậy, cả giận nói:

"Túc vương cố ý đùa giỡn ta có phải không?"

Yến Hưng Khải khép hờ hai mắt, khinh thường nói:

"Đùa giỡn? Bản vương rảnh rỗi như vậy sao?"

Hắn mỉm cười nói:

"Lấy ánh mắt của Nhị hoàng tử, thử phân biệt xem, trong 6 mỹ nữ này, ai là nữ tử Trung Sơn!"

Trương Kính Duyên đôi môi kịch liệt giật giật, hắn lúc này đã rõ ràng, Yến Hưng Khải mời hắn tới chỉ là để hạ nhục hắn trước mặt ta một phen,

https://thuviensach.vn

coi như là để hả giận lần ở Thái tử phủ.

Ánh mắt oán độc của hắn nhìn ta một cái, sau đó xoay người đi ra ngoài cửa.

Yến Hưng Khải ha ha cười nói:

"Gió đêm lạnh lẽo, Nhị hoàng tử lên mặc thêm y phục!"

Sáu Trung Sơn mỹ nữ đang nằm ở trên giường đồng thời cười to lên.

Yến Hưng Khải ánh mắt chuyển hướng sang nhìn ta nói:

"Trong lòng Bình vương đã thoải mái hơn chưa?"

Ta gật đầu cười, Yến Hưng Khải này để lấy lòng ta có thể nói là dụng tâm lương khổ, thậm chí ngay chuyện cũ năm xưa cũng điêu tra ra.

Chu Vô Mặc một bên nói:

"Túc vương thiên tuế, Chu mỗ thì rất kỳ quái, chẳng nhẽ 6 nữ tử này không phải là người Trung Sơn?"

Yến Hưng Khải cười nói:

"Tất cả đều là đồ dởm! Nhưng mà mỹ nữ thì đúng là hàng thật giá thật!"

Hắn nhìn mỹ nữ trong lòng, vỗ một cái:

"Hay là ta đem tới 2 Trung sơn mỹ nữ để cho các vị khách nhân thương thức!"

Mỹ nữ kia gắt giọng:

"Thiên tuế rất bất công, đã đi tới nơi này, lại còn tự mình mang theo nữ nhân trở về!"

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải cười to một tiếng.

Chu Vô Mặc và Lưu Nghệ cười nói:

"Chúng ta thích nữ tử bản địa, cho dù có đem Trung Sơn nữ tử tới đây, chắc là bọn ta cũng không có phúc được hưởng."

Bọn họ mỗi người dắt theo một mỹ nữ đi tới gian phòng phía tây.

Yến Hưng Khải cười lắc đầu nói:

"Xem ra phẩm vị của chúng ta cao hơn một bậc!"

Trong lòng ta minh bạch, tất cả những chuyện trước mắt đều do Yến Hưng Khải an bài, hắn muốn bày tỏ với ta thành ý của hắn? Chẳng lẽ hắn muốn ta chuyển thành ý của hắn tới Tinh Hậu?

Hai nữ tử mặc quần áo màu vàng nhạt, đi theo mỹ nữ vừa nãy vào trong đại sảnh, hai người này vóc người tuyệt hảo, thân hình giống nhau tới 7, 8 phần, khuôn mặt vui cười, răng trắng tự nhiên.

Chiếc áo màu vàng để lộ cổ, hở ra đôi nhũ phong trắng ngần, đôi chân dài trắng bóng, như là làm tử nhung lụa.

Yến Hưng Khải nói:

"Hai người này là hai mỹ nữ ta từ Trung Sơn quốc mang về, tên là Diệu Phù và Diệu Dung, hai người tuy rằng không phải thân sinh tỷ muội, thế nhưng hình dạng có thể nói là giống như sinh đôi."

Diệu Phù và Diệu Dung đồng thời đi tới trái phải của ta ngồi xuống, bộ ngực mềm mại, chân dài thẳng tắp, tỏa ra mị lực vô cùng.

Yến Hưng Khải cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bình Vương điện hạ đêm nay có thể cảm thụ Song phi thuật một chút, bản vương có thể đảm, người nhất định sẽ sướng tới mức quên cả trời đất!"

Nhị nữ trái phải dẫn theo ta đi vào trong một gian phòng, đối với hảo ý này của Yến Hưng Khải ta không có cách nào cự tuyệt, người này tuyệt đối không tầm thường, chẳng những điều tra cả lai lịch của ta, mà còn điều tra cả sở thích.

Diệu Phù dùng cái miệng nhỏ nhắn, kéo nút buộc của đai lưng của ta xuống.

Diệu Dung dùng bàn tay nhỏ nhắn vuốt ve trước ngực của ta, dùng cái lưỡi thơm tho nhẹ nhàng di chuyển, đôi nhũ phong tràn ngập co dãn cứ đánh đi đánh lại vào sau lưng của ta.

Hai nàng trên dưới tiến quân vào thân thể của ta, làm cho ta sướng tới nỗi rên rỉ.

Ánh đèn đột nhiên mờ đi, chúng ta hoàn toàn hợp lại một chỗ, một màn tranh đấu mãnh liệt được bắt đầu...

Trận bể dục này làm cho ta tạm thời quên mất phiền muộn ở trong tướng quân phủ, hai Trung Sơn mỹ nữ này đúng là như lời Yến Hưng Khải nói, tuyệt diệu tới vô cùng.

Chúng ta triền miên hợp lại một chỗ, hai nàng đã thỏa mãn ngủ thiếp đi, ta không khỏi lại nghĩ tới cục diện chính trị hiện nay, phải nhanh chóng tìm ra phương pháp đối phó với Bạch Quỹ, làm sao cho khi Tinh Hậu và hắn bắt đầu trận doanh thì ta có thể hoàn thành mọi việc.

Thế nhưng lấy thái độ của hắn tới ta đêm nay, cũng chẳng có gì hảo cảm. Nếu như muốn cải biến cái nhìn của hắn, thì tốt nhất là đột phá từ Tư Hầu, ta cười nhạt, để thành đại sự thì không thể câu lệ tiểu tiết, cho dù phải dùng

https://thuviensach.vn

bất cứ phương pháp gì, cũng phải mau chóng nắm giữ Tư Hầu vào trong tay mình.

Sáng sớm tỉnh lại, hai nàng đã rời đi, khi ta tới phòng Yến Hưng Khải, thì hắn đang ung dung ăn điểm tâm sáng.

Khi ta ngồi xuống đối diện với hắn, Yến Hưng Khải rót cho ta một chén trà, mỉm cười nói:

"Bình vương ngủ có ngon giấc không?"

Ta nâng chung trà lên cười nói:

"Thần thanh khí sảng, cả người đều thư thái!"

Yến Hưng Khải ha ha phá lên cười, hắn nhìn ta nói:

"Từ xưa có câu, dâng lễ vật tất có điều cầu xin, Bản vương cũng không ngoại lệ!"

Hắn nói trắng ra như vậy lại làm ta thêm hứng thú, ta chậm rãi buông chén trà nói:

"Túc vương thiên tuế mời nói."

Yến Hưng Khải nói:

"Chức Đại Tần Thiếu phủ đã bỏ trống nhiều năm, ta muốn vì nước phân ưu, nhưng chỉ tiếc là tiên hoàng có thành kiến với ta."

Hắn lại thở dài nói: "Cục diện chính trị của Đại Tần đang rối loạn, bản vương mặc dù tài lực có hạn, nhưng cũng vẫn muốn vì hoàng thất mà bỏ chút công sức, vì nước giải ưu, Bình vương có thể đem ý của ta chuyển tới cho Thái Hậu được không?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cười thầm, Yến Hưng Khải quả nhiên là nhắm tới chức Thiếu phủ phụ trách cung cấp vật dụng cho hoàng thất, nếu như hắn biết Tinh Hậu định để cho hắn làm chức Tướng quốc, thì hắn không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Nhưng mà đây đúng là một cơ hội tốt, ta nhân cơ hội này tặng cho hắn một nhân tình, nên lập tức gật đầu nói:

"Túc vương yên tâm, Dận Không nhất định sẽ bẩm báo chuyện này lên mẫu hậu."

Yến Hưng Khải mỉm cười nói:

"Việc này nếu có thể thành, thì bản vương sẽ đích thân cảm tạ!"

Ta và Yến Hưng Khải từ biệt, sau đó trực tiếp đi tới Tần cung đến tham kiến Tinh Hậu, sau khi tới Phượng Dương Cung, Tinh Hậu đang ở trong Hoa viên, ngắt mấy bông hoa tươi.

Có lẽ là bởi vì đại hôn của Yến Nguyên Tông, mà nàng hôm nay mặc trang phục màu đỏ, trên có thêu một hình con chim phượng đang vỗ cánh bay, giờ thân hình lại ở trong trăm hoa, đúng là dung nhập cả vào trong xuân ý.

Ánh bình minh bao phủ toàn bộ hoa viên, tạo nên quang hoa nhu hòa, khi gió nhẹ lướt qua, những giọt sương trên cánh hoa run rẩy, tạo nên những hình vòng cung mỹ lệ.

Từ phương hướng của ta có thể nhìn thấy trên mặt Tinh Hậu tràn đầy u buồn, đột nhiên nàng “a” lên một tiếng, hóa ra đã bị gai đâm vào tay.

Ta đang muốn tiến lên, thì đã thấy Hứa công công và hai cung nữ chạy tới.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu cả giận nói:

"Đồ hỗn láo! Ngay cả ngươi cũng dám khi dễ ta!"

Nàng cầm bông hoa trong tay ném xuống đất, nhìn Hứa công công nói:

"San bằng Hoa viên này cho ta!"

"Thái hậu..."

"Thế nào! Không nghe thấy lời nói của ta ư?"

Tinh Hậu nặng nề phất ống tay áo, xoay người đi vào trong cung, lúc này nàng mới nhìn thấy ta.

Trên khuôn mặt vẫn còn sót lại sự giận dữ:

"Dận Không! Tới sớm vậy!"

Ta cung kính hướng nàng hành lễ nói:

"Hài nhi có chuyện riêng muốn thỉnh an mẫu hậu!"

Tinh Hậu gật đầu đi vào trong cung.

Bộ ngực mê người của Tinh Hậu đang không ngừng phập phồng, ánh mắt của ta không kìm được đảo qua đó vài lần, nhưng khi nhìn vào trong mắt nàng, thì thấy hàn ý tỏa ra, ta không khỏi rùng mình vài cái.

Tinh Hậu thấy phản ứng của ta, ánh mắt dần dần dịu đi, thở dài nói:

"Không nghĩ nhi tử do mình sinh ra, lại không bằng người có tâm."

"Mẫu hậu sao lại nói ra câu này?"

https://thuviensach.vn

Ta lập tức phản ứng, hôm nay là ngày tân hôn đầu tiên của Yến Nguyên Tông, theo lý thuyết thì hắn và Lệ Cơ phải tới Phượng Dương Cung kính trà từ sớm.

Ta cười nói:

"Hay là... đêm xuân của họ quá ngắn... nên dậy muộn, cũng chưa biết chừng..."

Không biết tại sao, trong lòng ta cảm thấy đau xót.

Tinh Hậu thâm ý nhìn ta một cái nói:

"Người trẻ tuổi các ngươi chỉ biết ham vui, những chuyện khác thì vứt ra ngoài đầu rồi."

Ta đương nhiên biết nàng ám chỉ gì, nhìn dung nhan xinh đẹp của nàng, ta cảm thấy sự thỏa mãn.

"Tìm ta có chuyện gì?"

Lúc này ta mới bẩm báo lại chuyện của Yến Hưng Khải.

Tinh Hậu gật đầu nói:

"Trước đây hắn từng nhờ người nói với ta chuyện này, hắn muốn chức Thiếu Phủ, là muốn cướp đoạt mồ hôi nước mắt của dân chúng."

Ta cười nói:

"Túc vương nếu như biết mẫu hậu định cho hắn làm chức Tướng quốc, thì chắc là sung sướng tới phát điên lên mất."

Tinh Hậu cười lạnh nói:

"Hắn không cách nào sửa đổi được bản tính tham lam của mình!"

https://thuviensach.vn

"Chỉ cần lợi dụng thoả đáng, thì hắn hoàn toàn có thể trở thành bức tường chắn gió của mẫu hậu."

Tinh Hậu thâm ý cười nói:

"Ngươi mới sáng sớm đã tới trước mặt ta nói tốt cho hắn, có phải là được lợi ích gì rồi hay không?"

Ta ha hả cười nói:

"Dận Không đương nhiên phải nhân cơ hội này gõ hắn một phen rồi."

Tinh hậu nở nụ cười.

Lúc này Hứa công công ở ngoài cửa hô:

"Hoàng thượng giá lâm!"

Đôi mi thanh tú của Tinh Hậu giãn ra, xem ra Yến Nguyên Tông không có quên người mẫu hậu này.

Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ mặc trang phục màu đỏ đi vào trong cung, ta cuống quít đứng dậy thi lễ.

Yến Nguyên Tông thản nhiên cười nói:

"Đều là người một nhà, Dận Không không cần khách khí như thế."

Tiếp nhận chén trà trong tay hai người cung nữ, hai người cung kính dâng trà cho Tinh Hậu.

Ta bỗng nhiên nhìn thấy một vết thâm sau cổ của Lệ Cơ, trong lòng ta không khỏi run lên, lẽ nào nàng bị Yến Nguyên Tông biến thái này hành hạ suốt đêm qua.

https://thuviensach.vn

Để che dấu vết thâm này, Lệ Cơ mặc y phục cao cổ, nàng vẫn nở nụ cười, nhìn từ bên ngoài không cách nào thấy được nội tâm thống khổ của nàng.

Tinh Hậu mỉm cười nâng hai người bọn họ dậy, cảm thấy hài lòng gật đầu nói:

"Nguyên Tông, con cuối cùng cũng lập gia đình rồi, phụ hoàng con ở dưới cửu tuyền cũng có thể nhắm mắt..."

Trong lúc nói chuyện, thì đôi mắt của nàng lại đỏ lên.

Yến Nguyên Tông nói:

"Mẫu hậu yên tâm, hài nhi nhất định chăm lo việc nước, làm cho Đại Tần ngày càng cường thịnh."

Tinh Hậu lau nước mắt nói:

"Con có tâm tư như vậy, thì vi nương có thể yên tâm rồi..."

Nàng một tay cầm tay của Yến Nguyên Tông, một tay cầm tay Lệ Cơ, đặt lên nhau, nói:

"Chuyện quan trọng nhất của các con bây giờ là, phải lo người kế tục hương hỏa cho Đại Tần!"

Sắc mặt Yến Nguyên Tông bỗng nhiên biến đổi, nhưng lập tức khôi phục lại bình thường.

Trong đôi mắt đẹp của Lệ Cơ hiện lên sự u oán vô hạn.

Ta luôn chú ý tới biến hóa của hai người, trong khi Tinh Hậu chỉ tập trung chú ý lên người của Yến Nguyên Tông, cười vỗ vỗ đầu vai hắn:

https://thuviensach.vn

"Đứa con này, ngươi cũng lớn rồi, cho dù là bậc đế vương, thì cũng phải trải qua chuyện này chứ."

Lệ Cơ khuôn mặt đỏ bừng cúi đầu xuống.

Tinh Hậu nói:

"Khó có khi các ngươi đều ở đây, theo ta đi ăn sáng đi!"

Hứa công công đã an bài cung nữ chuẩn bị điểm tâm sáng và trái cây từ trước rồi.

Chúng ta cùng đi đến trước bàn ngồi xuống.

Tâm tình của Tinh Hậu đã tốt lên, thỉnh thoảng kể chuyện cho Yến Nguyên Tông nghe, Lệ Cơ thỉnh thoảng mỉm cười, Yến Nguyên Tông chẳng có biểu tình gì, chỉ vùi đầu vào ăn.

Lệ Cơ ánh mắt luôn tập trung vào Tinh Hậu, thỉnh thoảng lại mỉm cười, làm cho phong tư mê người tới cực điểm.

Ta bỗng nhiên có một ý nghĩ to gan tới cực điểm, và cũng lập tức thực hiện, bàn chân của ta nhẹ nhàng di chuyển ở dưới bàn, chuẩn xác tìm được bàn chân của Lệ Cơ, nhẹ nhàng xoa xoa.

Thân thể mềm mại của Lệ Cơ run lên, miếng điểm tâm vừa mới gắp đã rơi ngay xuống đĩa.

Tinh Hậu ân cần nói:

"Con làm sao vậy?"

Lệ Cơ nhanh chóng trấn tĩnh trở lại, mỉm cười nói:

"Mẫu hậu, hài nhi chỉ lỡ tay mà thôi."

https://thuviensach.vn

Yến Nguyên Tông có chút bất mãn trừng mắt nhìn nàng, mũi chân của Lệ cơ lui về phía sau, có ý trốn tránh ta, nhưng ta đâu có buông tha, lập tức đuổi theo, giữ lấy chân nàng, kéo lại phía trước.

Biểu hiện của ta vẫn là chăm chú nhìn Tinh Hậu nói chuyện, còn Lệ Cơ thì đưa tay nắm lấy tay của Yến Nguyên Tông.

Yến Nguyên Tông lạnh lùng hất bàn tay nhỏ nhắn của nàng ra, nói:

"Nơi này là hoàng cung, quy củ khác với nhà của nàng."

Lệ Cơ thấy hắn lạnh nhạt, tâm tình lại buồn bã, Tinh Hậu cả giận nói:

"Nguyên Tông, sao con lại nói như vậy!"

Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Lệ Cơ ôn nhu nói:

"Mẫu hậu đừng trách tội hoàng thượng, là Lệ Cơ không đúng..."

Ta cười nói:

"Hoàng huynh cũng chỉ là vô ý, chứ thực ra trong lòng không có ý trách cứ hoàng hậu."

Ta lấy bàn chân nhẹ nhàng ma sát vào chân của nàng.

Lệ Cơ không lùi lại nữa, bàn chân nhỏ nhắn để mặc ta kẹp lấy, ánh mắt của chúng ta chạm nhau, ta phát hiện trong đôi mắt của nàng cũng có xuân ý.

Loại xuân ý kiều diễm này làm cho tim của ta đập thình thịch, cho tới khi Tinh Hậu đứng dậy, ta mới đem chân thu hồi, Lệ Cơ nhân cơ hội nhìn ta liếc mắt, khuôn mặt đỏ ửng, cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Nhìn Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ rời đi, Tinh Hậu nhịn không được thở dài một hơi, tràn ngập phiền muộn nói:

"Ngươi có cảm giác Nguyên Tông và Lệ Cơ có cái gì đó không đúng hay không?"

Ta gật đầu nói:

"Mẫu hậu không cần lo lắng, chỉ là có thời gian là bọn họ sẽ nảy sinh tình cảm."

Tinh Hậu nói:

"Mong là như vậy..."

Nàng chuyển hướng nhìn ta nói:

"Mấy ngày nay ta bận về việc.. triều chính, nên quên mất chuyện của ngươi với tiểu nữ nhi của Bạch Quỹ, khi nào ta gặp hắn sẽ nhắc lại chuyện này."

Ta nhân cơ hội biểu lộ nói:

"Việc này không nhắc tới cũng được, Bạch Quỹ đối với hài nhi không có hảo cảm, hơn nữa hài nhi đối với Tư Hầu cũng không..."

Ta nhìn Tinh Hậu thấp giọng nói:

"Trong lòng hài nhi chỉ thương nhớ một mình mẫu hậu..."

Tinh Hậu lạnh lùng nhìn ta một cái nói:

"Dận Không, lẽ nào ngươi nghĩ rằng ta không biết tối hôm qua ngươi và Yến Hưng Khải đi tới địa phương nào ư?"

Ta xấu hổ cười nói:

https://thuviensach.vn

"Hài nhi cho dù có ở cùng với nữ tử khác, nhưng trong lòng vẫn nghĩ tới mậu hậu!"

"Lớn mật!"

Tinh Hậu mày liễu dựng thẳng, vung bàn tay nhỏ nhắn bạt tai ta một cái.

Ta cuống quít quỳ xuống ở trước mặt nàng.

"Hỗn láo, dám so sánh bổn cung với nữ tử thanh lâu!"

Tinh Hậu tức giận tới mức khuôn mặt trắng bệch, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Trong lòng ta không có chút sợ hãi nào, trái lại ta lại cảm thấy mừng rỡ, nàng càng tức giận, thì lại càng biểu hiện, trong tim nàng có một vị trí nhỏ nhoi cho ta.

Ta ôm lấy chân ngọc của nàng, chân thành tha thiết nói:

"Cho dù mẫu hậu muốn giết hài nhi, thì hài nhi cũng phải nói ra sự thật trong lòng, không giờ khắc nào hài nhi không nhớ tới mẫu hậu."

Tinh Hậu trở tay lại tát vào mặt ta một cái, thấp giọng nói:

"Buông ra!"

Ta vẫn ôm lấy hai chân của nàng không buông ra, Tinh Hậu giận dữ lại tát một cái nữa, ta ngẩng đầu lên nhắm mắt chấp nhận. Bỗng nhiên có một giọt nước mắt lạnh lùng rơi trên mặt của ta, ta vô cùng kinh ngạc mở mắt, thì thấy ánh mắt của Tinh Hậu đã dịu đi. Trên hai má vẫn còn giọt nước mắt trong suốt

Ta chậm rãi đứng dậy, Tinh Hậu đau xót vuốt hai má của ta, ta đột nhiên ôm lấy thân thể mềm mại của nàng vào trong lòng. Tinh Hậu nằm trong

https://thuviensach.vn

lòng ta run lên, ta lập tức bế xốc nàng lên, đi vào trong phòng...

Lúc ra khỏi Phượng Dương cung thì trời đã chính ngọ, tình cảm mãnh liệt nồng đậm của Tinh Hậu vẫn quanh quẩn trong đầu của ta. Ta chợt phát hiện bản thân mình cũng không thể thoát ra khỏi sự mê luyến đối với Tinh Hậu, hiện tại ta cảm giác như đang đứng sát mép vực, chỉ là rơi xuống là vạn kiếp bất phục.

Khi Túc vương Yến Hưng Khải trở thành tướng quốc, hắn đối với ta cảm kích vạn phần, quan hệ của chúng ta vì vậy mà tiến thêm một bước.

Dựa theo kế hoạch của Trầm Trì, Tinh Hậu tạm thời không có hành động gì với Bạch Quỹ, trong khoảng thời gian này là thời gian yên lặng.

Ta cũng nhân cơ hội này tiếp cận Bạch Quỹ, hi vọng chuyển đổi thái độ của hắn.

Bệnh tình của Dao Như không có cách nào chuyển biến tốt đẹp, Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm làm cho nàng thống khổ ngày sau nhiều hơn ngày trước. Tôn Tam Phân sử dụng tất cả phương pháp có thể làm cho nàng giảm bớt đau đớn, nhưng mà hiệu quả không lớn.

Điền Ngọc Lân dường như biến mất khỏi nhân gian, không có bất kỳ tin tức gì, sau nhiều ngày tìm kiếm qua đi, trong lòng ta dần dần mất đi sự hi vọng.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi ta từ Tế Châu về tới gặp Trần Tử Tô, khi tới phủ của hắn, thì lúc này hắn đang đỡ phu nhân của hắn tập đi. Tôn Tam Phân quả nhiên là diệu thủ hồi xuân, nhìn tình hình của Trần phu nhân thì việc khôi phục chỉ là trong thời gian sớm muộn mà thôi.

Trần Tử Tô thấy ta đến thì cuống quít mời ta ngồi vào bàn, ta bảo Đường Muội đến bên ngoài mua rượu và thức ăn, trưa nay sẽ ở đây ăn cơm với hắn.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nhìn sắc mặt của ta thì biết ta có tâm sự, mỉm cười nói:

"Bình vương từ Tế Châu du ngoạn trở về, tựa hồ tâm tình so với trước đây còn nặng nề hơn nhiều!"

Ta cười khổ nói:

"Trở về đã mấy ngày nay, những chuyện cũ lại ập về, làm cho ta không thở nổi, hôm nay mới có thời gian tiếp chuyện tiên sinh."

Trần Tử Tô qua Tôn Tam Phân đã biết ta trở về từ lâu rồi, nên hắn cười nói:

"Vốn có ta có ý nghĩ muốn tới phủ để tiếp kiến điện hạ, nhưng nghĩ là Bình vương đang bận, không ngờ hôm nay người đã tới trước rồi."

Ta thở dài nói:

"Dận Không hôm nay đến đây, là muốn thỉnh giáo tiên sinh một việc."

Trần Tử Tô nói:

"Bình vương có chuyện cứ việc nói thẳng."

Lúc này ta mới đem những chuyện xảy ra mấy ngày hôm nay nói lại cho hắn một lượt, Trần Tử Tô một bên lắng nghe một bên gật đầu. Khi ta nói đến việc Trầm Trì để Túc vương làm Tướng quốc, thì hắn hơi nhíu mày nói:

"Điện hạ có nghĩ tới vì sao Trầm Trì chọn người này hay không?"

Ta cười nói:

"Điểm ấy ta đã sớm nghĩ, thế nhưng theo hiểu biết của ta, Trầm Trì và Yến Hưng Khải cũng không có sự gặp gỡ nào."

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô gật đầu nói:

"Nói như vậy, thì Trầm Trì chỉ đơn giản là dùng Yến Hưng Khải để di dời sự chú ý của Bạch Quỹ thôi sao!"

Hắn dường như vẫn chưa tin hoàn toàn.

Ta tiếp tục nói:

"Tên Trầm Trì này ta không có cách nào nắm bắt được, hắn vẫn che giấu mục đích thực sự tới Tần đô, còn đề nghị Tinh Hậu điều mấy quan viên từ bên ngoài về."

Trần Tử Tô nói:

"Những quan viên này điện hạ có từng điều tra qua hay không?"

"Chắc là không có vấn đề gì, bởi vì họ cũng không quen biết Trầm Trì."

Trần Tử Tô nói:

"Ta vẫn cảm thấy Trầm Trì không chỉ muốn mê hoặc Bạch Quỹ, thế nhưng trong lúc nhất thời lại không có cách nào đoán ra ý đồ chân chính của hắn."

https://thuviensach.vn

Chương 29: Cục Diện Chính Trị

Trong lòng ta cũng nghĩ như vậy, nên gật đầu:

"Trầm Trì đề xuất ra kế hoạch này, là muốn dùng ngoại lực đối phó Bạch Quỹ! "

Trần Tử Tô hai hàng lông mày nhíu lại một chút, hắn bật thốt lên nói:

"Chính là việc dùng chiến tranh từ bên ngoài, làm cho Bạch Quỹ phải đi xa để ứng phó? "

Ta gật đầu.

Trần Tử Tô đột nhiên đứng dậy, hai mắt sáng lên, đi qua đi lại vài bước mới nói:

"Người này quả nhiên lợi hại! Dùng ngoại lực để giải thoát cho cục diện chính trị ở bên trong, hay! Quả nhiên là diệu kế!

Trần Tử Tô đi tới trước mặt của ta nói:

"Dựa theo kế hoạch của Trầm Trì thì hắn muốn phân hóa Đại Tần thành 3 lực lượng, Thái Hậu, Bạch Quỹ và Túc vương! "

"Túc Vương! "

Ta có chút kỳ quái nhìn Trần Tử Tô, trong lòng ta, Yến Hưng Khải chẳng qua chỉ là một con tốt thế thân mà thôi.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

"Ta dám khẳng định, Trầm Trì nâng Túc vương lên, là muốn dùng lực lượng này đối phó với Bạch Quỹ, mà không chỉ coi hắn là một người thế thân! "

Ta nghi hoặc nói:

"Nếu như làm Túc vương đối phó với Bạch Quỹ, thì Thái hậu mới là ngư ông đắc lợi! "

Trần Tử Tô nói:

"Nhưng mà chuyện này nguy hiểm vô cùng, nếu như Túc vương đủ lực lượng ngăn cản Bạch Quỹ lại, sau đó không làm cho hắn hạ đài được thì đúng là rước hổ đi cửa trước, kéo sói vào cửa sau."

Ta đã lo lắng tới chuyện này, nhưng mà nếu kéo dài chuyện này, thì Tinh Hậu không có cách nào nhẫn nại được nữa, chỉ cần Đông Hồ ở biên giới phía bắc em khơi mào chiến hỏa, thì nàng sẽ ra tay đối phó với Bạch Quỹ.

Trần Tử Tô nói:

"Có chuyện này Tử Tô phải nhắc nhở điện hạ, lúc nào Tinh Hậu được toàn bộ quyền lực, thì cũng là lúc người phải rời đi. "

Ta lạnh nhạt cười, bây giờ chuyện rời đi vẫn còn quá sớm, hơn nữa trong lòng ta đã có một ý nghĩ lớn mất, từ dấu hiệu mà Tinh Hậu đối đãi với ta, thì không phải là nàng không có tình cảm với ta, mà chỉ là ta chưa hoàn toàn chinh phục được nàng mà thôi.

Trở lại Phong Lâm các, Túc Vương Yến Hưng Khải đã tới tìm ta.

Ta cười cười mời hắn vào trong thư phòng, Yến Hưng Khải cùng ta hàn huyên một chút, sau đó đi vào chủ đề chính:

https://thuviensach.vn

"Bình Vương điện hạ.....Lần trước chuyện ta nhờ người....."

Ta cố ý nói:

"Chuyện gì? "

Yến Hưng Khải nóng ruột, nói:

"Chuyện mà ta nhờ người đề cập với Thái Hậu....."

Ta giả vờ như chợt hiểu ra nói:

"Hóa ra là chuyện này! "

Yến Hưng Khải chú ý nhìn ta.

Ta lắc đầu:

"Thái hậu vẫn chưa đáp ứng! "

Yến Hưng Khải vẻ mặt có sự mất mác:

"Thái hậu không đáp ứng? "

Ta gật đầu nói:

"Thái hậu tuyệt không đồng ý để Túc vương nhậm chức Thiếu Phủ, người là hoàng thú, chức Thiếu phủ sao có thể xứng với thân phận của người! "

Yến Hưng Khải cười khổ nói:

"Thái hậu vẫn còn chưa muốn sử dụng ta. "

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà Thái hậu để cho người nhậm chức…tướng quốc! "

Yến Hưng Khải không thể tin ngẩng đầu lên, trong hai mắt hiện lên sự vui sướng, nói:

"Người…người nói cái gì? "

Ta cười lập lại một lần.

Yến Hưng Khải kích động cầm hai tay của ta, vẫn không dám tin nói:

"Có thật không? "

Tâm tình hắn kích động tới cực độ, thanh âm trở nên run rẩy, sau rất lâu mới ngồi được xuống, nhìn ta nói:

"Nếu như Bổn vương thuận lợi nhậm chức Tướng quốc, thì tuyệt đối không thiếu chỗ tốt của Bình vương! "

Ta cười nói:

"Việc này đã định, hai ngày nữa Thái hậu sẽ hạ chỉ, với thân phận của Túc vương là hoàng thúc, Bạch Quỹ không thể nói gì được. "

Ta khéo léo nhắc nhở hắn rằng, Bạch Quỹ có thể cản trở việc của hắn.

Yến Hưng Khải nói:

"Bạch Quỹ thì ta tự có biện pháp. "

"Chỉ cần Bạch Quỹ đáp ứng, Túc Vương có thể thuận lợi nhậm chức Tướng quốc! "

Yến Hưng Khải dùng sức lắc hai tay của ta, nói:

"Bình Vương, chúng ta kết bái làm huynh đệ có được không? "

https://thuviensach.vn

Ta không khỏi ngạc nhiên há to miệng, đề nghị này của Yến Hưng Khải đúng là không thể tưởng tượng nổi, phải biết rằng ta là nghĩa tử của Tinh Hậu, phải gọi hắn là hoàng thúc, nếu như kết bái cùng với hắn, thì chẳng phải là làm loạn bối phận hay sao.

Yến Hưng Khải nói:

"Chẳng lẻ Bình Vương điện hạ xem thường ta? "

Ta cuống quít lắc đầu nói:

"Dận Không sao dám, có thể kết bái cùng với Túc vương thiên tuế, Dận Không muốn còn không được nữa là! "

Kỳ thật ngẫm lại kết bái cũng chỉ là hình thức, ta mặc dù xưng hô với Tinh hậu là nghĩa mẫu, nhưng lại có thể đặt nàng dưới thân mình, thì giờ có thêm một người huynh như Yến Hưng Khải cũng chẳng sao cả.

Mặc dù ai trong chúng ta cũng có mục đích riêng của mình, nhưng khi kết bái vẫn làm cho quan hệ trở nên thân cận không ít.

Yến Hưng Khải vốn muốn mời ta đến Túc Vương phủ gặp mặt, nhưng ta lo lắng cho chuyện của Dao Như nên cự tuyệt.

Yến Hưng Khải đi rồi, ta đi tới phòng của Dao Như, Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm lại bắt đầu hành hạ nàng, Dao Như thống khổ tới cực điểm, quần áo trên người nàng đã ướt đẫm, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Thải Tuyết ở một bên lệ châu ướt đẫm, thấy ta đi tới, nàng cuống quít đứng dậy, rưng rưng nói:

"Dao Như tỷ tỷ không chịu nổi nữa mất....."

Ta nhìn Tôn Tam Phân, Tôn Tam Phân thở dài nói:

https://thuviensach.vn

"Thất Tuyệt châm đã xâm nhập vào trong cơ thể của nàng, lão hủ không cách nào lấy ra, chỉ có cách làm nàng bớt thống khổ mà thôi. "

Ta ân cần nói:

"Nếu có thể làm Dao Như bớt thống khổ, thì có thể làm cho nàng có hi vọng sống không? "

Tôn Tam Phân nói:

"Công tử có điều không biết, trấn áp được thống khổ, nhưng lại có thể để lại tác dụng phụ, nếu như tiếp tục dùng dược vật này, sợ rằng....."

Hắn thấp giọng nói:

"Công tử còn nhớ Tuyên long hoàng đế không? "

Ta đột nhiên rùng mình, Tuyên long hoàng đế vì dùng dược vật này nhiều mà chết, ta sao có thể để cho Dao Như như vậy được.

Tôn Tam Phân nói:

"Hiện giờ chỉ có người hạ thủ mới cứu nàng được! "

Ta nhìn Tôn Tam Phân và Thải Tuyết một cái, hai người hiểu ý đi ra ngoài.

Ta thân thể mềm mại của Dao Như ôm vào trong lòng, Dao Như dùng sức cắn môi dưới, trên mặt không còn chút huyết sắc nào, run giọng nói:

"Dao Như.....xem ra.....Không cách nào hậu hạ.....công tử rồi....."

Ta thấy sự thống khổ của nàng, ôm chặt lấy nàng vào trong lòng, hôn lên cái trán của nàng, nói:

https://thuviensach.vn

"Dao Như, nàng nhất định phải cố gắng lên, cả đời nàng sẽ theo ở bên cạnh của ta. "

Trong đôi mắt đẹp của Dao Như tràn đầy nước mắt, từ đôi môi anh đào lại có một ít máu chảy ra.

Ta yêu thương lau mồ hôi trên trán nàng, nói:

"Dao Như, nói cho ta biết nơi ở của ca ca nàng? "

Cho đến hôm nay ta vẫn hoài nghi Dao Như biết chỗ ở của Điền Ngọc Lân.

"Thiếp.....không biết....."

Dao Như kiệt lực nói, thấy bộ dáng của nàng, ta không đành lòng hỏi, đỡ nàng nằm xuống, đắp chăn cho nàng rồi đi ra khỏi phòng.

Tôn Tam Phân thấy vẻ mặt buồn bã của ta, an ủi nói:

"Mỗi ngày sẽ phát tác ba lần, thuốc cũng chỉ có tác dụng trong vòng nửa canh giờ mà thôi. "

Ta thở dài, gọi Tôn Tam Phân và Đường Muội vào trong phòng.

Tôn Tam Phân định nói cho ta bệnh tình của Dao Như, thì ta đã,... mở miệng trước nói:

"Lần trước Mê huyễn thảo mà tiên sinh dùng còn không, cho ta một ít! "

Tôn Tam Phân ngạc nhiên nói:

"Công tử muốn dùng nó làm gì? "

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Sau này sẽ nói cho tiên sinh biết. "

Tôn Tam Phân thấy ta không muốn nói, cũng không dám hỏi nhiều, cung kính nói:

"Ta trở về mang tới cho công tử. "

Ta dặn dò hắn nói:

"Tôn tiên sinh còn có phương pháp nào chữa trị cho Dao Như hay không?. "

Tôn Tam Phân cười khổ nói:

"Lão phu đã thử qua nhiều phương pháp, nhưng Thất Tuyệt châm này vô cùng kỳ lạ, nên không có cách nào lấy nó ra được. "

Ta lại nhìn Đường Muội nói:

"Đường Muội, ngươi xem ở Tần đô có tìm được Điền Ngọc Lân và U U không. "

Đường Muội gật đầu nói:

"Thuộc hạ sẽ làm, nhưng mà ở Tần đô dân số rất đông, muốn tìm được họ thì giống như mò kim đáy bể. "

Ta cười, lấy ra một bức họa, nói:

"Ngươi đi tìm người vẽ lại bức họa này, càng giống càng tốt, sau đó sai người đi dán khắp ngõ ngách của Tần đô. "

Đường Muội tiếp nhận ngạc nhiên nói:

"Là yêu nữ kia hay sao! "

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

"Bệnh tình của Dao Như không còn cách nào để như vậy nữa, ta làm như vậy là để bức nàng ra. "

Đường Muội có chút băn khoăn nói:

"Chỉ sợ nàng sẽ không dễ dàng xuất hiện! "

Ta tràn ngập tin tưởng nói:

"Nàng chỉ một lòng nghĩ tới sổ sách Điền thị, lần trước bị Điền Ngọc Lân lừa, lần này chắc chắn biết nhưng cũng sẽ tới! "

Ba ngày sau các quan viên từng bị Tuyên long hoàng đế bãi chức nay lục tục quay lại Tần đô, Trầm Trì cũng có trong số đó.

Tinh hậu quả nhiên y theo đề nghị của hắn, bổ nhiệm Túc vương Yến Hưng Khải làm Tướng quốc. Ta vốn tưởng rằng Bạch Quỹ sẽ phản đối chuyện này, không nghĩ tới hắn lần này lại chấp nhận, xem ra Yến Hưng Khải đúng là có chút thủ đoạn.

Yến Hưng Khải thành công ngồi lên vị trí tướng quốc, trong lòng hưng phấn tới cực điểm, hắn mở tiệc tại Túc vương phủ mời các thành viên hoàng thất và đại thần, trong mắt hắn ta là người có công lớn nhất, nên đứng đầu trong danh sách được mời.

Phủ đệ của Yến Hưng Khải cũng không nằm trong Tần đô, mà năm đó khi bị Tuyên lòng hoàng đế bãi chức, hắn ẩn cư dưới Bàn Long sơn cách Tần đô 5 dặm, cho xây dựng một tòa Mộ Vũ sơn trang, ba năm trước đây khi Tuyên long hoàng đế khôi phục lại vương vị cho hắn, thì hắn xây dựng nơi này thành Túc vương phủ.

https://thuviensach.vn

Ta một mình đi trước tới Túc Vương phủ dự tiệc, lúc đi tới Túc vương phủ, thì thấy xe ngựa nườm nượp, tiếng người ồn ào, quan viên tới chúc mừng Túc vương vô số, trong lòng ta thầm nghĩ:

"Nếu như Yến Hưng Khải không đảm nhiệm chức Tướng quốc, thì làm gì có cảnh này. "

Có mấy người hầu mặc trang phục mới tinh chuyên làm nhiệm vụ dắt ngựa, ta tiện tay ném dây cương cho một người.

Từ xa xa đã truyền đến một tiếng cười to:

"Dận Không! Ta vẫn đang đợi đệ! "

Yến Hưng Khải từ trong cửa bước nhanh tới, ta cuống quít tiến ra nhìn hắn hành lễ:

"Túc Vương thiên tuế....."

Yến Hưng Khải nói:

"Dận Không, chẳng lẽ đệ đã quên chuyện kết bái giữa hai chúng ta? "

Ta cười nói:

"Đại ca chớ trách, có nhiều người như vậy, đệ sao có thể xưng huynh gọi đệ với Túc vương được! "

Yến Hưng Khải vừa là một tiếng cười to:

"Được, đệ còn nhớ là ta yên tâm rồi! "

Hắn chỉ vào một vị khách quý ở phía sau, ta nhìn lại, người này đúng là Đại tướng quân Bạch Quỹ.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải lập tức để ta qua một bên, mỉm cười tiến lên nghênh đón.

Đại Tần tông chính quan Lưu Nghệ, Thái Phó Chu Vô Mặc hiển nhiên là bạn của Yến Hưng Khải, hôm nay họ đảm nhận vị trí tiếp khách.

Thái Phó Chu Vô Mặc dẫn ta vào trong vương phủ, tòa vương phủ này dựa vào núi mà xây, sơn thế thủy vận (Thế sơn vận núi, ý nói là phong thủy) được lồng vào trong, ven đường cây mọc thành hàng, hoa thơm đua nở.

Trong lòng ta thầm khen:

" Yến Hưng Khải này thật biết hưởng thụ, ở đây còn hơn Ngự Hoa viên trong Tần cung, khó trách hắn không chịu chuyển vào trong thành.”

Tòa Quan Cảnh Thai này chính là nơi tổ chức yến hội đêm nay.

Vị trí của ta là ở hàng ghế khách quý, ngồi cùng bàn với Đại Tướng quân Bạch Quỹ, Phụng Thường quan Khúc Tĩnh, cho thấy Yến Hưng Khải đối với ta rất là coi trọng, nhưng mà loại an bài này làm cho ta có chút khó xử, sợ hắn ngay ở trên bàn tiệc làm mất mặt ta.

Cũng may Bạch Quỹ quyền cao chức trọng, quan viên như ruồi bu tới nịnh hót hắn, cho nên hắn không bận tam tới sự tồn tài của ta, cho tới khi khách nhân ngồi xuống hết, hắn mới nhìn ta mỉm cười gật đầu. Xem ra là ta nghĩ nhiều, lấy quyền thế của Bạch Quỹ, thì hắn sẽ không để ý tới một tên nhỏ nhoi như ta.

Bởi vì có Bạch Quỹ ở đây, từ lúc tiệc rượu bắt đầu là ta bắt đầu thu mình, mọi người thì chỉ quây quanh người của Bạch Quỹ và Yến Hưng Khải. Từ nhỏ ta đã thấy cảnh này, đối với việc này cứ coi như là cưỡi ngựa xem hoa.

Rượu cũng vừa đủ, Yến Hưng Khải đứng dậy lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm nay mọi người có thể tới nơi này, làm cho bản vương vô cùng cảm kích, được thánh thượng yêu mến, để cho ta nhậm chức Tướng quốc. Hôm nay ta ở trước mặt các vị xin thề, lấy thân phận của tướng quốc Đại Tần, ta sẽ đặt quyền lợi chung lên trên lợi ích cá nhân, đối với dân chúng đại Tần mà chịu khổ, cúc cung tận tụy đối với xã tắc Đại Tần!"

Hắn cầm chén rượu, ngửa đầu uống cạn, mọi người ở đây ai cũng kêu vỗ tay hoan hô ầm ầm.

Ta lưu ý đến trong ánh mắt Bạch Quỹ lúc này toát ra một vẻ trào phúng.

Yến Hưng Khải lại nói:

"Hiện giờ Nam bộ Đại Tần xảy ra nạn châu chấu, bản vương thân là tướng quốc đương nhiên phải làm gương!"

Hắn xoay người ra hiểu cho người hầu, người hầu này vội bưng lên một cái mâm phủ khăn đỏ.

Yến Hưng Khải lớn tiếng nói:

"Bản vương mặc dù không có nhiều gia tư, nhưng cũng nguyện vì quốc gia nỗ lực, ở đây là 1000 lượng vàng ròng, được ta nhiều năm tích cóp, nay lại nguyện dâng hết cho dân chúng!"

Lời nói hùng hồn của hắn đã được mọi người vỗ tay nhiệt liệt.

Hắn phất tay ra hiệu, lập tức từ bên dưới truyền ra tiếng đàn sáo. Từ trong lầu các tinh tế ở phía trước, có hơn mười thiếu nữ uyển chuyển đi ra. Những thiếu nữ này đều dùng lụa mỏng che mặt, nhưng nhìn từ vóc người cũng đoán ra, họ đều là những mỹ nữ tuyệt sắc khuynh thành.

Yến Hưng Khải mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Mười lăm mỹ nữ này chính là những tuyệt sắc mỹ nữ ở Trung Sơn quốc, hơn nữa điều quan trọng nhất chính là.."

Hắn nở nụ cười mập mờ, nói:

"Các nàng đều còn bảo trì được tấm thân xử nữ."

Một câu nói này làm cho mọi người đều trợn mắt há mồm.

Yến Hưng Khải lớn tiếng nói:

"Đêm nay các nàng sẽ thuộc về người cống hiến tối đa cho Đại Tần!"

Mọi người cùng nhau hoan hô, tâm tình kích động tới cực điểm.

Trong lòng ta không khỏi ngầm cười khổ, Yến Hưng Khải này thật sự là hoang đường tới cực điểm, lại có thể nghĩ ra phương pháp này để quyên tiền giúp nạn dân, nhưng mà nghĩ lại, chiêu thức này của hắn 8, 9 phần mười là muốn tạo cơ hội tặng lễ, dụng tâm của hắn kín đáo, trong chuyện này thì có thể thành hiện thực.

Bạch Quỹ thản nhiên nở nụ cười, ung dung cầm chén trà lên thưởng thức, đa số đại thần đều ý thức được Yến Hưng Khải đang tự biên tự diễn, đều ngồi im đợi sự tình diễn biến.

Mười lăm thiếu nữ này trên mình đều có một tấm thẻ đánh số, uyển chuyển đi lại giữa sân, để cho mọi người thưởng thức và bình phẩm.

Tông Chính Quan Lưu Nghệ dẫn đầu kêu lên:

"Số 6! Ta ra giá một nghìn lượng bạc!"

Đa số mọi người đều đang khoanh tay đứng nhìn, thấy Lưu Nghệ ra giá, thì toàn bộ mọi người đều im lặng như tờ.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải cười nói:

"Còn có nào vị đại nhân nào ra giá nữa không?"

Sau khi nhìn bốn phía, không thấy ai đáp lại. Yến Hưng Khải gật đầu:

"Được, thiếu nữ số 6 thuộc về Lưu đại nhân với giá 1000 lượng bạc!"

Hắn nói xong thì mọi người ồ cả lên, có người nuối tiếc, lúc nãy không ra giá để cho Lưu nghệ chiếm tiện nghi lớn.

Lúc này mới là bắt đầu náo nhiệt, các quan viên đại thần tranh nhau ra giá, cho nên giá bị mọi người đẩy lên cao, giá của một vị thiếu nữ bây giờ ít nhất cũng phải 3000 lượng bạc mới có được.

Yến Hưng Khải ha hả cười to, giao việc lại cho quản gia của mình, xoay người đi tới bên người Bạch Quỹ ngồi xuống, mỉm cười nói: "Bạch đại tướng quân hình như đối với chuyện này không có hứng thú?"

Bạch Quỹ thản nhiên cười nói:

"Bạch mỗ tài sản gia đình có ít, lo cho bản thân mình còn không đủ, muốn lo cho nạn dân cũng chỉ có lòng mà không có sức."

Hắn lấy thanh Loan đao được mang theo bên hông, đặt lên trên bàn nói:

"Thanh loan đao này có được từ trong tay Đại tướng quân Đông Hồ là Hoàn Nhan Ô Tư, nay mượn việc Vương qua quyên tiền, để biểu thị tấm lòng!"

Yến Hưng Khải có vẻ kích động cực kỳ, tiếp nhận loan đao, rút đao ra khỏi vỏ, thưởng thức nói:

"Đao này chính là đao của Đông Hồ đệ nhất dũng sĩ Hoàn Nhan Ô Tư!"

https://thuviensach.vn

Ta thấy đây chỉ là một thanh đao bình thường, cho dù có tinh xảo, nhưng cũng chỉ như một thứ đồ chơi, tối đa cũng chỉ có giá mấy trăm lượng bạc.

Không nghĩ tới Yến Hưng Khải nói:

"Bạch đại tướng quân quả nhiên hào phòng, một bảo vật như vậy mà lại mang ra hiến tặng, được, bản vương mua đao này với giá 8 vạn lượng bạc!"

Những người đang ngồi ở đây đều biến sắc, Yến Hưng Khải này không phải là hồ đồ đấy chứ, lại dùng cả 8 vạn lượng bạc mua một thanh đao bình thường.

Bạch Quỹ ha ha cười nói:

"Túc vương quả nhiên sảng khoái, Được! Cây đao này sẽ là của ngài rồi, tám vạn lượng bạc trắng coi như là một chút tâm ý của Bạch mỗ với dân chúng vậy."

Yến Hưng Khải vui mừng cầm loan đao treo ở bên hông, nếu như ai không hiểu, thì sẽ cho Yến Hưng Khải là người ngu nhất thiên hạ.

Bạch Quỹ đứng lên nói:

"Thời gian không còn sớm, Bạch mỗ còn có quân vụ phải xử lý, xin được cáo lui trước!"

"Thời gian còn sớm, đại tướng quân vì sao không đối ẩm thêm mấy chén." Yến Hưng Khải giữ lại nói.

Bạch Quỹ mỉm cười nói:

"Bạch mỗ tửu lượng không tốt hơn nữa gần đây quân Đông Hồ luôn quấy nhiễu biên giới phía bắc của Đại Tần, ta cần mau chóng nghĩ ra kế sách ứng phó, nếu ở chỗ này chỉ tổ làm cho yến tiệc mất vui!"

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải khen ngợi nói:

"Bạch tướng quân yêu nước thương dân, quả nhiên là trụ cột của nước nhà, bản vương kính phục vô cùng."

Hắn muốn tự mình đưa tiễn, nhưng Bạch Quỹ phất phất tay nói:

"Không cần, ngàn vạn lần không phải phiền tới đại nhân."

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người của ta, nói:

"Bình Vương điện hạ xin mời đi theo ta, Bạch mỗ có nói mấy câu muốn hỏi ngài!"

Trong lòng ta ngẩn ra, vạn lần cũng không ngờ tới việc Bạch Quỹ lại chủ động tìm ta nói chuyện.

Yến Hưng Khải cười nói:

"Cũng trùng hợp, Bình vương điện hạ cũng đang muốn như vậy!"

Ta và Bạch Quỹ sóng vai rời khỏi Quan Cảnh Thai, trên đường không ai nói chuyện, cho tới khi ra khỏi hắn Vương phủ, Bạch Quỹ thấy bốn phía vắng lặng, mới nhìn ta nói:

"Bình vương có nghĩ tới chuyện trở lại Đại Khang hay không?"

Trong lúc nhất thời ta không biết trả lời như thế nào, nếu như nói muốn trở lại, có khi Bạch Quỹ lại nghi ta là muốn rời khỏi Đại Tần, nếu nói là không muốn trở lại, thì hắn nhất định hoài nghi ta có động cơ với Đại Tần.

Bạch Quỹ cười lạnh nói:

"Xem ra Bình vương đối với Đại Tần quả thực là rất lưu luyến!"

Ta cố ý thở dài nói:

https://thuviensach.vn

"Thực không dám dấu diếm, thái hậu đối đãi với Dận Không như con mình sinh ra, hoàng thượng lại đối với ta tình như thủ túc, đúng là ta có chút luyến tiếc khi rời khỏi Tần đô..."

Bạch Quỹ lạnh lùng nói:

"Lẽ nào Bình Vương điện hạ đối với cố thổ không có lưu luyến chút nào?"

Trên mặt ta hiện lên sự phức tạp, hồi lâu mới nói:

"Dận Không sao lại không muốn trở về nhà cơ chứ, chỉ là..."

"Được, ta sẽ bẩm báo với hoàng thượng, trong một ngày gần đây sẽ trả ngươi về Đại Khang!"

Bạch Quỹ trực tiếp nói thẳng, không cho ta có sự phản kháng nào.

Trong lòng ta thầm mắng hắn ngang ngược, Bạch Quỹ sở dĩ muốn đuổi ta đi, tám phần mười là nhận thấy Tư Hầu có tình ý với ta, nếu như để tiếp tục phát triển, thì chuyện lớn đúng là không xong.

Nếu đã làm trò, thì phải diễn cho cùng, ta quỳ gối quỳ xuống nói:

"Đa tạ Bạch đại tướng quân thành toàn!"

Nhưng trong lòng nói:

"Việc này còn cần báo cáo Tinh Hậu, lúc đó ta sẽ bảo nàng ngăn lại."

"Đứng lên đi! Ngươi cũng là vương tử một quốc gia, há có thể nói quỳ thì quỳ!"

Bạch Quỹ không thèm liếc mắt nói.

Ta làm ra vẻ xấu hổ, đứng lên.

https://thuviensach.vn

Lúc này có hai người hầu mang dây cương tới cho Bạch Quỹ, hắn nhận lấy, nhảy lên ngựa, thân thể hắn còn chưa chạm đến yên ngựa, thì con ngựa kia đã hí lên một tiếng, một màn sương mù màu trắng đã bao phủ lấy Bạch Quỹ.

Hai người hầu dắt ngựa bỗng nhiên rút đao ra, đâm tới ngực của Bạch Quỹ.

Ta kinh hãi, liều lĩnh đấm tới một người ở gần nhất, nhưng lại bị hắn dùng khửu tay, thúc thẳng vào ngực. Ta bật lại vài bước, rồi mới ổn định lại được.

Chỉ cần tận dụng được thời gian ngắn này, thân hình Bạch Quỹ lập tức bay vọt lên, rơi ra bên ngoài cách khoảng 2 trượng, màn sương mù kia hiển nhiên đã bay vào mắt của hắn.

Hai gã người hầu vung đao dùng tốc độ cao nhất hướng Bạch Quỹ phóng đi, ta không kịp lo lắng, nhanh chóng rút trường đao ra, hét lớn một tiếng ngăn cản lối đi của hai người.

Người bên trái hừ lạnh một tiếng, xoay đao toàn lực bổ tới ta, ta cũng cử đao nghênh đón, keng một tiếng, hai đao va chạm, cánh tay của ta tê rần, lập tức chuyển thành hai tay cầm đao.

Đối thủ lập tức nghiêng đao, trượt dọc theo thanh đao của ta. Tiếp thành công được của hắn một đao, làm cho lòng tin của ta tăng lên, chuyển đao sang một tay, lập tức đâm vào vai trái của hắn.

Một người khác thành công tránh qua người của ta phóng đi, Bạch Quỹ gầm lên giận dữ, trường bào lập tức rách tan, những bụi phấn màu trắng từ trên người của hắn bay tứ tán, ngón tay của hắn nắm chặt, vung quyền đấm về phía tên sát thủ kia.

https://thuviensach.vn

Trường đao sắc bén nhưng khi va chạm với bàn tay của Bạch Quỹ thì lại gẫy vụn, tên sát thủ kia kinh hãi không hiểu nhìn thanh đao vỡ vụn ngay trước mặt mình, thì đột nhiên có một âm thanh rắc rắc vang lên trong đêm yên tĩnh, hóa ra là Bạch Quỹ đã đấm vỡ đầu tên sát thủ này.

Tên sát thủ kia đúng là bị uy phong của Bạch Quỹ uy hiếp, sợ hãi kêu lên một tiếng bỏ chạy, ta đang muốn truy kích, Bạch Quỹ lớn tiếng nói:

"Giặc cùng đường chớ đuổi!"

Ta thu đao vào vỏ, đi tới trước mặt Bạch Quỹ.

Lúc này hộ vệ trong vương phủ nghe thấy động tĩnh vội vàng lao ra, trên mặt Yến Hưng Khải đầy sự kinh hoàng, phủ những bột vôi trên người Bạch Quỹ.

Bạch Quỹ phản ứng kịp thời, hai mắt không bị dính nhiều vôi, nên trong chốc lát liền thổi sạch, Yến Hưng Khải luôn miệng nói lời áy náy.

Bạch Quỹ thản nhiên cười nói:

"Việc này không có liên quan tới ngài, ai cũng biết ta tới Vương phủ dự tiệc, hơn nữa việc giả mạo người hầu tới ám sát cũng không mang lại cho ta tổn thương gì."

Hắn xoay người hướng ta gật đầu nói:

"Lần này nhờ có Bình vương tương trợ, ta mới có thể tránh thoát một kiếp."

Ta cười nói:

"Bạch đại tướng quân cát nhân thiên tương, Dận Không không giúp được gì cả!"

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải vốn định giữ Bạch Quỹ ở đây nghỉ tạm, thế nhưng Bạch Quỹ cự tuyệt hảo ý của hắn, lên ngựa rời đi. Yến Hưng Khải vẫn còn lo lắng, cho thị vệ vương phủ bảo hộ hắn về phủ Tướng quốc.

Xảy ra chuyện này, làm mọi người mất đi hưng phấn, ai cũng thi nhau cáo từ rời đi. Yến Hưng Khải cũng không giữ lại, đem 15 nữ tử đấu giá tặng cho chủ nhân mới của các nàng.

Ta cũng muốn rời đi, thế nhưng Yến Hưng Khải lại gọi ta ở lại nói:

"Bình vương dừng chân, ta có lời muốn nói với ngài."

Đợi khi mọi người rời đi, hắn mới đi tới trước mặt của ta cười khổ nói:

"Mấy tên thích khách chết tiệt này lại dám ở trước Vương phủ gây rối, nếu như Bạch tướng quân có bất kỳ tổn thương gì, thì sợ rằng ta có nhảy xuống sông hoàng hà cũng không hết tội."

Ta ha hả nở nụ cười:

"Bạch tướng quân võ công trác tuyệt, mấy tên sát thủ này không làm tổn thương ngài ấy được."

Yến Hưng Khải móc khăn lụa xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, lại nói:

"Dận Không, hôm nay đệ ở lại đây với ca ca, sáng mai chúng ta lên núi săn bắn, thuận tiện giải sầu, làm tiêu tan một chút phiền muộn trong lòng."

Ta còn muốn chối từ, Yến Hưng Khải không nói nữa mà cầm cánh tay của ta:

"Cứ quyết định như vậy, để ta bảo thủ hạ an bài chỗ cho đệ."

Yến Hưng Khải sắp xếp cho ta ở Lưu Vân lâu, phía Đông Nam vương phủ, ta thấy hắn tiện tay quăng thanh đao của Bạch Quỹ ở một bên, nên

https://thuviensach.vn

nhắc nhở:

"Đại ca, đao này..."

Yến Hưng Khải cười nói:

"Cái thứ không đáng tiền này lưu lại có ích gì? Nếu như đệ thích thì tặng cho đệ đấy!"

Ta kỳ quái nói:

"Đại ca nếu biết đao này không đáng tiền, vì sao còn bỏ một số tiền lớn mua nó?"

Yến Hưng Khải quỷ bí nhìn ta cười cười:

"Lẽ nào huynh đệ không nhận ra dụng ý của Bạch Quỹ kia hiến đao này? Thật ra chỉ là muốn thị uy với ta, một thanh đao rách, 8 vạn lượng bạc, ta mất tiền, nhưng hắn được tiếng thơm."

Trong lòng ta cười thầm, Bạch Quỹ này đúng là muốn thị uy với Yến Hưng Khải thật.

Yến Hưng Khải ở lại Lưu Vân lâu tới nửa đêm mới rời đi.

Bốn mỹ tỳ đã chuẩn bị nước nóng cho ta từ lâu rồi, những ... mỹ tỳ này tuy dung mạo rất khá, nhưng so với Diệu Phù và Diệu Dung thì kém xa, chỉ là không biết vì sao Yến Hưng Khải không cho các nàng tới tắm cho ta.

Hai mỹ tỳ phụ trách tắm rửa cho ta, hai mỹ tỳ khác không ngừng đổ thêm nước nóng, không để cho nước bị lạnh đi. Ta thích ý đích nhắm hai mắt lại, những thủ pháp của bốn mỹ tỳ này đúng là đã được huấn luyện, xoa bóp cực kỳ thoải mái.

https://thuviensach.vn

Khi tắm rửa sắp kết thúc, cửa phòng khẽ mở, hai mỹ tỳ bước vào, đó chính là Diệu Phù và Diệu Dung, công phu ôn nhu của hai nàng với ta hiện giờ vẫn còn như mới. Khi mới nhìn thấy các nàng ta đã kìm lòng không nổi, bốn mỹ tỳ thấy biến hóa của ta, trên mặt đỏ hồng lên.

Dưới ánh nến chớp động, thân thể Diệu Phù và Diệu Dung tỏa ra mùi hương thơm nhè nhẹ. Ta nâng cằm của Diệu Phù lên nói:

"Vì sao lúc này mới đến?"

Diệu Phù mềm mại nói:

"Tỷ muội nô tỳ biết Bình Vương điện hạ tới đây, nên phải trang điểm cẩn thận, hơn nữa có 4 nàng xoa bóp cũng rất thoải mái mà."

Ta ha hả cười to, ôm hai người vào lòng:

"Trong lòng các nàng, ta có phải là người quan trọng nhất không?"

"Điện hạ!"

Nhị nữ e thẹn vô hạn.

Diệu Phù nói:

"Để chúng tỷ muội hầu hạ điện hạ thay y phục!" Nói xong nàng xoay người đi lấy một cái khăn và trường bào bằng lụa mỏng.

Ánh nến lóe lên một cái, đột nhiên tắt đi.

Diệu Phù kinh ngạc kêu lên một tiếng nói:

"Ngọn nến thế tại sao lại tắt!"

Diệu Dung nói:

https://thuviensach.vn

"Để nô tỳ đi thắp nến!"

Ta cầm lấy bàn tay của Diệu Dung, nhân cơ hội mò lên ngực của một cái, Diệu Dung hổn hển gắt giọng:

"Bình Vương điện hạ thật xấu!"

Ta ha hả nở nụ cười, lúc này mới thả Diệu Dung ra.

Nhớ tới sắp được đại chiến với hai mỹ nữ này, trong lòng ta không khỏi sung sướng kích thích.

Đợi cả buổi không thấy Diệu Dung thắp đèn, Diệu Phù đi lấy khăn mặt cũng không trở về. Ta không nhịn được nói:

"Thế nào? Nhìn không thấy ư?"

Nhưng hai nàng không ai trả lời ta.

Ta có chút kỳ quái, mở miệng nói:

"Diệu Phù! Diệu Dung!"

Một bàn tay trắng mịn mềm mại đặt lên vai của ta, ta không phân biệt được là ai, nên nắm bàn tay nhỏ nhắn cười nói:

"Kỳ thực làm loại chuyện này trong bóng tối đúng là rất có tình thú."

Phía sau bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười duyên:

"Quả thực như vậy ư?"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 30: Săn Bắn

Trong lòng ta hoảng hốt, chủ nhân của thanh âm này rõ ràng là yêu nữ U U kia, không đợi ta kịp phản ứng, bàn tay nhỏ nhắn đã chuyển ra sau gáy, bất ngờ ấn mạnh ta một cái xuống thùng tắm.

Ta bất ngờ không kịp đề phòng uống luôn hai ngụm nước, khi ta cảm thấy không thở được nữa, nàng mới nâng ta lên, ta ho khan mấy tiếng, mới cảm giác được không khí lưu thông.

U U cười lạnh nói:

"Ngươi thật to gan, dám đem bức họa ta dán khắp Tần đô!"

"Ta..."

Ta còn chưa kịp giải thích, nàng lại ấn ta xuống dưới, may mà lần này chuẩn bị tốt, nên không tới nỗi uống nước như lần trước.

Sau đó nàng lại lôi ta lên, ta tranh thủ hít mấy hơi thật sâu, hồi lâu mới nói:

"Ta... Tìm ngươi... đương nhiên là có chuyện..."

Nàng buồn bã nói:

"Nói!"

Ta vừa thở hổn vừa nói:

https://thuviensach.vn

"Cuốn sổ kia cũng không nằm trên người Điền Ngọc Lân."

U U nói:

"Ngươi là nói... cuốn sổ này đều ở trên người của Dao Như?"

"Đúng!"

U U cười lạnh một tiếng, lại ấn ta xuống phía dưới, lần này phải dài gấp đôi lần trước, ta hít thở không nổi, suýt nữa thì ngất đi.

"Ngươi dám gạt ta!"

Nàng kiều mị nói.

Ta thở hổn hển, qua hồi lâu mới có thể nói thành tiếng:

"Ta... sao lại lừa ngươi... cái... bản... sổ sách vốn là không có thực..."

"Nói thế là như thế nào?"

"Dao Như chính là sổ sách!"

Ta chợt lóe lên một ý nghĩ, lên tiếp tục nói:

"Dao Như đem nội dung sổ sách hoàn toàn ghi tạc trong đầu, bởi vậy…ta mới nói nàng là sổ sách của Điền thị..."

Ta sở dĩ nói như vậy, là bởi vì đã nhận thấy U U đối với cuốn sổ này cực kỳ coi trọng, Dao Như lại bị nàng hạ Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm, U U nghĩ, vì tính mạng, U U nhất định sẽ mang sổ sách ra trao đổi.

U U thả tóc của ta ra, ôn nhu nói:

"Nhìn người cũng không tới nỗi nào, thảo nào mà nhiều nữ nhân theo."

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

"Nam nhân có võ công trách tuyệt mới có thể hấp dẫn sự chú ý của nữ nhân!" Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

U U trả lời lại một cách mỉa mai nói:

"Một nam nhân ngay cả bản thân mình còn không bảo vệ được, thì sao còn nói tới chuyện bảo vệ nữ nhân?"

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Đó là ngươi còn chưa thưởng thức qua chỗ tốt của nam nhân!" Nhưng ngoài miệng không dám những lời này nói ra.

U U nói:

"Ta cho ngươi 5 ngày, bảo Dao Như viết toàn bộ sổ sách của Điền thị ra, nếu như ngươi không làm được, hậu quả không cần ta nói ngươi cũng biết."

Nói xong nàng gõ lên đầu ta một cái, căn phòng trở lại yên tĩnh, sau khi vững tin là nàng đã rời đi, ta mới bò ra từ trong thùng nước tắm lạnh ngắt.

Sau khi châm được nến, thì thấy Diệu Phù và Diệu Dung hai nàng đều nằm trên mặt đất, chẳng biết sống hay chết, thấy mạch của hai nàng còn đập, mới chứng thực được các nàng vẫn sống, lúc này mới yên lòng lại.

Sau khi đỡ hai nàng tới giường, ta cũng thay một bọ trường bào khô ráo khác, đẩy cửa sổ ra nhìn lại, Vương phủ đều yên tĩnh vô cùng, không biết U U đã đi đâu.

Diệu Phù và Diệu Dung trước sau tỉnh lại, ngạc nhiên nói:

"Chúng ta thế nào lại đang ngủ?"

https://thuviensach.vn

Yêu nữ kia không biết sử dụng thủ đoạn gì, mà lại có thể làm cho các nàng hồn nhiên không hề hay biết.

Ta đóng cửa sổ, trở lại trước giường, U U đích đột nhiên xuất hiện làm cho dục vọng của ta biến mất hoàn toàn, hai nàng một trái, một phải, ôm lấy ta, nói:

"Bình vương hình như có tâm sự?"

Ta gật đầu, Diệu Dung dịu dàng nói:

"Hay là tỷ muội chúng ta giúp Bình vương chia sẻ..."

Sáng sớm tỉnh lại, hai nàng gấp lại chăn mềm, đồng thời ta cũng đem thanh loan đao và Túc vương tặng cất giữ.

Yến Hưng Khải đã cho người chuẩn bị xe ngựa, hắn mặc trang phục võ sĩ, áo khác hồ ly trắng, áo choàng là lông soi, chân đi giày da trâu, lưng đeo Cung, bên hông là vũ khí, lại càng làm tăng thêm vài phần anh khí.

Theo chúng ta đi săn là 8 gã thị vệ đều mặc trang phục màu xám tro, khí thế uy mãnh. Yến Hưng Khải nhìn ta cười nói: "Dận Không đêm qua ngủ ngon giấc không?"

Ta ha hả nở nụ cười một tiếng:

"Rất tốt…rất tốt..."

Nhưng trong lòng lại nói:

"Nếu như không có chuyện yêu nữ đột nhiên xuất hiện mới tốt!"

Việc này ta cũng không muốn tiết lộ, vô tình đi đến bên cạnh hắn, Yến Hưng Khải dường như đối với ta hơi cảm thấy hứng thú, mập mờ hỏi: "Phong vị của hai nàng nhưu thế nào?"

https://thuviensach.vn

Hắn thật đúng là vô sỉ, ta ghé vào lỗ tai hắn nói:

"Nóng bỏng không gì sánh được, Dận Không hôm nay sợ rằng ngay cả việc leo lên lưng ngựa cũng không làm được rồi!"

Yến Hưng Khải thoả mãn ha ha phá lên cười.

Thị vệ đem tọa kỵ của hai người chúng ta tới, ngựa của ta là do Đường Muội chuẩn bị, mặc dù không phải là thiên lý thần câu, cũng có thể so sánh với một con ngựa tốt, thế nhưng ở trước con ngựa trắng như hoa tuyết, lông như ngọc thỏ của Yến Hưng Khải hoàn toàn mất đi khí thế, so với tọa kỵ của 8 tên thị vệ cũng kém một bậc.

Yến Hưng Khải giỏi về quan sát sắc mặt, lập tức cảm thấy được suy nghĩ trong lòng ta, mỉm cười nói:

"Con ngựa của đệ này có chút yếu, Thái Phó Chu Vô Mặc hôm qua mới đem tới một con Hắc Sư Tử, nay tặng cho đệ!"

Hắn nhìn thị vệ phất tay.

Thị vệ kia xoay người rời đi, không bao lâu đã dắt một con tuấn mã đen thui tới trước mặt của chúng ta, về hình dáng con ngựa đen này lớn hơn ngựa bình thường, lông như màu đất, tứ chi rất dài, bờm tràn ra hết gáy, thật đúng là tuấn mã.

Ta càng xem trong lòng càng thích, tiếp nhận dây cương từ trong tay của tên thị vệ kia, xoay người nhảy lên, hắc sư tử hai lỗ tai dựng thẳng, hí lên một tiếng hùng hồn, hai chân quơ lên phía trước, vọt đi.

Ta kẹp chặt lấy bụng ngựa, ghìm cương, rất sợ bị nó hất xuống đất, sau vài lần tung vó, hắc sư tử mới dừng chân.

Yến Hưng Khải cười nói:

https://thuviensach.vn

"Không cần lo lắng, kỵ sư ở chỗ ta đã thần phục nó rồi."

Ta cười nói:

"ngựa và nữ nhân giống nhau, càng mạnh mẽ mới càng có hứng thú!"

Yến Hưng Khải cười lớn nói:

"Huynh đệ quả nhiên kiến thức phi phàm, nói như vậy thực đúng với lòng ta!"

Thị vệ đem tới cho ta một cái cung, một chiếc túi đeo ở sau lưng, sau đó đoàn người đi về phía cửa Vương phủ.

Vừa ra khỏi cửa Vương phủ, Yến Hưng Khải đã vung roi hét lớn, con Ngọc Thỏ Mã lập tức tung vó phóng về phía sơn đạo, bọn thị vệ thấy vậy thì nhanh chóng ra roi, phóng ngựa đuổi theo.

Ta đánh mấy roi, mà con Hắc Sư Tử vẫn đứng im ở tại chỗ không nhúc nhích, mắt thấy mọi người đã chỉ còn là một điểm đen ở phía trước, ta bèn vuốt bờm nó, nói:

"Ngựa ơi, ngựa ơi, cho ta có thể diện một chút, đi nào!"

Hắc sư tử hí dài một tiếng cúi đầu rủ xuống, ta đánh liên tục hai roi, nó vẫn không nhúc nhích, trong lòng ta không khỏi tức giận, ta thấp giọng quát lớn nói:

"Đồ hỗn láo, nếu ngươi dám không nghe lời, chờ tương lai ta nhất thống thiên hạ, tất sẽ đem ngươi lột da róc xương, để xả mối hận trong lòng!"

Hắc sư tử đột nhiên quay đầu lại, hai mắt nhìn ta đầy sát khí, bờm ngựa đột nhiên dựng đứng lên.

Ta cả giận nói:

https://thuviensach.vn

"Súc sinh! Lại dám bất kính với ta..."

Lời còn chưa dứt, hắc sư tử đã ngửa đầu hí dài một tiếng, bốn vó cất lên, giống như là tên được bắn ra, thân hình ta bị lật ngửa ra sau, suýt chút nữa thì rơi xuống đất. Gió vang lên ù ù ở hai bên tai, cây cối không ngừng lùi về phía sau.

Ta cầm chắc cương ngựa, trong lòng không có bất kỳ sự sợ hãi nào, mà trong lòng lại cảm thấy kích thích vô cùng . Hắc sư tử trong nháy mắt đã đuổi theo đội ngũ, sau đó mới dần dần giảm tốc độ.

Ta đi tới trước đội ngũ, đi ngang hàng cùng với Yến Hưng Khải, khi đi tới trước ngọn núi, ngẩng đầu nhìn lên, thì thấy núi non chập chúng, thế núi hiểm trở, hai vách núi dựng thẳng đứng, ở giữa là một con đường nhỏ hẹp, gió lạnh quất vào mặt, trong không khí còn lưu lại vài phần hương thơm của hoa cỏ.

Chúng ta cho ngựa đi chậm lại, vòng vào đường núi, sau đi qua con đường, địa hình mới dần dần rộng ra.

Yến Hưng Khải cười nói:

"Ở đây săn là được rồi."

Người thủ hạ truyền lệnh thả chó, đem hơn 10 con chó săn Đông Hồ chân ngắn thả ra, khẩu lệnh vang lên, nhóm người và đám chó săn này tỏa ra khắp bốn phía của rừng rậm, không bao lâu sau, đã thấy đủ các loại dã thú hoảng loạn xông tới.

Bọn thị vệ giương cung, bắn ầm ầm vào đám dã thú, trong nháy mắt không con nào thoát chết.

Túc vương Yến Hưng Khải bắn không trượt phát nào, trên mặt tràn đầy đắc ý. Lúc ta ở Đại Khang cũng từng tập qua bắn cung, nên cũng bắn được

https://thuviensach.vn

mấy con mồi.

Lúc này đột nhiên từ trong rừng tùng có tiếng động vang lên…một con Mai Hoa Lộc đột nhiên phóng ra, xẹt qua đầu ngựa, bỏ chạy về phía bên trái rừng rậm.

Ta và Yến Hưng Khải đồng thời bắn ra hai mũi tên, Mai Hoa Lộc nghe tiếng gió, lập tức tăng tốc bốn chân, nghiêng người, chạy vào trong rừng, hai mũi tên bắn ra đã trượt.

Tay trái ta cầm Điêu cung, tay phải lấy một mũi tên, ngắm chuẩn xác vào con Mai Hoa Lộc, nhưng con mồi này đột nhiên nghiêng đi, mũi tên bắn trung mông phải của nó.

Mai Hoa Lộc mang theo đau đớn, trong nháy mắt biến mất ở trong rừng, ta thúc cương ngựa, lập tức xông vào trong rừng, nhưng đường khúc khửu, lại một mũi tên bắn trượt.

Lòng háo thắng của ta bị kích thích, âm thầm nói: "Hôm nay ta nhất định phải bắt được con súc sinh này!"

Nghĩ vậy, ta lập tức đánh vào mông Hắc Sư Tử một roi, nhưng mà tiếc rằng rừng rậm nhiều cây, đường lại gập ghềnh, cho dù ngựa có tốt thì cũng không phát huy hết được.

Ta bắn thêm một mũi tên, nhưng đột nhiên Mai Hoa Lộc chuyển mình, mũi tên ghim vào thân cây Tùng, Mai Hoa Lộc chuyển mình chạy vào dã sơn bên trên.

Ta chăm chú đuổi theo, khi chạy tới đỉnh núi, thì thấy Mai Hoa Lộc loạng choạng chạy về hướng núi đá phía trước, bốn chân đã mềm yếu vô lực, ta thấy vậy bèn cười một tiếng, đeo cung lên vài đi tới. Mai Hoa lộc này ngã xuống phía trước, nó trở thành đồ trong túi của ta.

https://thuviensach.vn

Ta nhẹ nhàng nới cương ngựa, Hắc Sư Tử chậm rãi đi tới.

Khi cách Mai Hoa Lộc chừng 2 trượng, thì hắc sư tử đột nhiên dừng bước lại, bờm dựng đứng hết cả lên, ta cho rằng nó sợ độ cao, lên ghìm cương ngựa.

Không nghĩ tới, nó không tiến về phía trước, mà lại lùi về phía sau, con Mai Hoa Lộc kia đột nhiên đứng dậy, nhưng chưa kịp bỏ chạy, thì từ trong vách núi có một con... mãnh hổ sặc sỡ lao ra, gầm lên một tiếng, cắn vào cổ của Mai Hoa Lộc.

Hắc sư tử kinh khủng vạn phần, hí dài một tiếng, phóng về phía trước chạy trốn.

Con Mãnh Hổ kia bỗng nhiên nghiêng đầu lại, bỏ qua Mai Hoa Lộc, toàn lực đuổi theo ta.

Nguy hiểm không ngừng tới gần, Hắc Sử Tử liều mạng chạy về phía trước, còn ta thì liều mạng kẹp chặn bụng ngựa, giữa chắc dây cương, định ghìm ngựa lại. Nhưng Hắc Sư Tử bị mãnh hổ dọa sợ, liều lĩnh lao xuống vách núi.

Ta kinh hãi với tốc độ của Hắc Sư Tử này, nếu như nhảy xuống, thì không chết cũng bị thương, chẳng nhẽ hôm nay ta phải bỏ mạng tại đây?

Trong thời gian ngàn cân treo sợi tóc, đột nhiên có một đạo nhân ảnh phóng ra trước đầu ngựa, đưa tay nắm cương ngựa, hét lớn một tiếng kéo Hắc Sư Tử lại, phải biết rằng lấy tốc độ của con tuấn mã này thì ít nhất cũng phải có sức ngàn cân, vậy mà hắn chỉ một tay đã kéo được lại, thần lực phải kinh nhân tới cực điểm.

Mãnh Hổ đã vọt tới trước mặt của chúng ta, gầm lên một tiếng, vồ tới chỗ chúng ta

https://thuviensach.vn

Ta sợ đến mức rơi luôn xuống đất, đại hán kia nổi giận gầm lên một tiếng, tay trái đấm trúng mặt Mãnh hổ. Mãnh hổ bị hắn một quyền đánh bay đi, nằm xuống đất kêu lên không ngừng.

Hán tử kia buông cương ngựa, gầm lên một tiếng như sấm: "Nghiệp chướng! Còn không mau cút đi!"

Mãnh hổ cụp đuôi, bỏ chạy xuống dưới.

Ta kinh hồn từ trên mặt đất bò dậy, lúc này mới thấy đây là một hán tử cao lớn, người này ước chừng khoảng 30 tuổi, mặt đen, hai mắt có thần, lấp lánh quang huy, mặc trang phục là từ da thú tạo thành, nghĩ rằng hắn là thợ săn quanh đây.

Hán tử kia vỗ nhẹ cái bờm của Hắc Sư Tử, cười nhìn ta nói:

"Có bị thương hay không?"

Lúc ta từ trên lưng ngựa rơi xuống, cũng bị xây sát mấy chỗ, nhưng không có gì đáng ngại, lập tức lắc đầu nói: "Đa tạ ân cứu mạng của tráng sĩ!"

Hán tử kia cười nói:

"Chỉ là việc nhỏ, cần gì ân với huệ!"

Lúc này Túc vương Yến Hưng Khải và thủ hạ mới đuôi tới, Yến Hưng Khải cuống quít đi tới bên cạnh ta liên tục tự trách nói:

"Đều là ca ca không tốt, làm cho đệ phải sợ hãi!"

Từ âm thanh hổ gầm, tất nhiên là hắn đoán được chuyện gì xảy ra.

Ta nhìn Yến Hưng Khải nói:

https://thuviensach.vn

"May mà có vị tráng sĩ này giúp Dận Không đánh hổ, nếu không thì giờ này chắc đệ đã là cô hồn dã quỷ rồi!"

Yến Hưng Khải lấy ra một cái ngân phiếu một nghìn lượng đưa cho hắn.

Hán tử kia cự tuyệt nói:

"Ta cứu vị công tử này không phải là muốn người ta báo đáp!"

Yến Hưng Khải nhìn thấy hắn có thái độ kiên quyết, chỉ đành thôi, Yến Hưng Khải có chút kỳ quái nói:

"Bàn Long sơn này từ trước tơi nay đâu có nghe có mãnh hổ lui tới đâu, hơn nữa Mãnh hổ thương đi đêm tránh ngày, tại sao lại xông ra đả thương người?"

Hán tử kia nói:

"Tại hạ là Tiêu Trấn Kỳ là thợ săn ở gần khu vực này, từ nhỏ đã vào núi săn bắn, chưa từng nghe qua có mãnh hổ ở đây."

Hắn nhíu mày lại nói:

"Bàn Long Sơn kéo dài hơn bốn mươi dặm, ở phía Tây có nối liền với Thương Nhị sơn, dưới chân Thương Nhị Sơn có Bách Trân Viên do hoàng thất Đại Tần xây dựng, không biết có phải con mãnh hổ này chạy ra từ đó hay không?"

Yến Hưng Khải gật đầu nói:

"Khi về ta sẽ điều tra một chút, nếu như Mãnh hổ này chạy ra từ Bách Trân viên, thì người quản lý không thể không chịu trách nhiệm!"

Tiêu Trấn Kỳ đem cương ngựa đặt vào trong tay của ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Tại hạ cũng hiểu qua về thuật nhìn tướng ngựa, con ngựa này tuy là thần tuấn, nhưng lại có ám tật (bệnh kín), đối với công tử là một tai họa ngầm..."

Lời vừa nói ra, thị vệ của Yến Hưng Khải đồng thời quát lên:

"Lớn mật! Ngươi nói bậy bạ gì đó?"

Phải biết rằng con Hắc Sư tử này là do đích thân Yến Hưng Khải tặng ta, Tiêu Trấn Kỳ nói như vậy cũng đẩy ta vào chỗ khó xử..

Yến Hưng Khải ngăn thủ hạ đang quát mắng lại, mỉm cười nói:

"Tiêu tráng sĩ nói nghe một chút!"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Nếu nhìn tướng mạo ngựa thì đúng là không tầm thường, thế nhưng nhãn thần tán loạn, ánh mắt mơ màng, khẳng định là trước đây có người hạ độc dược, tâm trí đã mất từ lâu, chỉ cần độc dược phát tác, tính điên cuồng sẽ nổi lên."

Yến Hưng Khải hít một hơi lạnh, con ngựa này vốn là có người tiến cống cho Tần hoàng Yến Nguyên Tông, Thái Phó Chu Vô Mặc thấy con ngựa này thần tuấn phi thường, nên tự ý giữ lại đem tặng cho Yến Hưng Khải, không nghĩ tới Yến Hưng Khải lại đem tặng ta. Chiếu theo lời nói của hắn, thì người tặng ngựa có dụng ý với Yến Nguyên Tông.

Ta và Yến Hưng Khải liếc mắt nhìn nhau, trong đôi mắt hai người đều có sự kinh hãi.

Tiêu Trấn Kỳ tát vào mõm con Hắc Sư tử một cái, sau đó giữ hàm, kéo lấy lưỡi của nó, ngửi ngửi, nói: "Nếu như ta đoán không sai, thì khẳng định trước đây có người cho nó ăn Thần Ly thảo."

Ta ân cần nói:

https://thuviensach.vn

"Còn chữa được không?"

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu:

"Phương pháp thì có, trong thức ăn hàng ngày trộn thêm hai thăng Ba đậu, thì có thể bài trừ đại bộ phận độc tố, sau đó lấy Lộ cam, trung hòa độc tính, thì khẳng định 7 ngày sau sẽ khôi phục như thường!"

Hắn nhìn ta cười nói:

"Nhưng mà con ngựa này sau khi khỏi hắn, thì tính tình sẽ hung dữ hơn trước, công tử nếu muốn thu phục nó, thì phải tốn chút công phu hơn trước."

Yến Hưng Khải chỉ có quan tâm tới người tặng ngựa, chứ không có hứng thú với việc trị bệnh. Nếu không phải là Tiêu Trấn Kỳ nói có phương pháp cứu trị, thì hắn đã sai người giết con ngựa này từ lâu rồi.

Lúc này bầu trời trời u ám, mơ hồ truyền đến tiếng sấm nổ. Yến Hưng Khải nhìn bầu trời tối mịt, nói:

"Hỏng rồi, xem ra khi về thì gặp mưa rồi!"

Tiêu Trấn Kỳ chỉ về hướng Tây nam nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Chỗ kia có một trường lang (hành lang dài) dựa vào sườn núi, có thể tạm thời tránh mưa."

Chúng ta đi theo phương hướng mà Tiêu Trấn Kỳ chỉ, quả nhiên có thấy một trường lang đổ nát, khi chúng ta mới tiến vào trong, thì mưa trên bầu trời đã đổ xuống. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Khi tiến vào trong hành lang, thì thấy trên vách có khắc nhiều văn tự, có lẽ là do những người tu sửa, xây dựng nó khắc vào. Khi ta quan sát kỹ, thì

https://thuviensach.vn

thấy trên đó có khắc Binh pháp Tôn Tử, thì lấy làm kỳ nói:

"Ai lại đi khắc binh pháp ở đây?"

Yến Hưng Khải cũng đi tới, hắn thấp giọng nói:

"Sao ta không biết ở đây có một nơi như thế này..."

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Binh pháp này là do đại tướng quân khai quốc của Đại Tần là Mông Hiên khắc, mà điều quan trọng nhất là, trên đó có ghi lại những điều tâm đắc của bản thân người, sau khi tướng quân Mông Hiên mất, cũng được an táng ở Bạt Kiếm tuyền cách đây không xa."

Yến Hưng Khải dường như nhớ tới cái gì đó, nhẹ nhàng ồ một tiếng nói:

"Hình như đúng là có chuyện như vậy!"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Mông Hiên tướng quân tuy rằng lập vô số công lao, nhưng lại chết trong tay Tần hoàng."

Yến Hưng Khải cười nói:

"Chuyện cũ xưa rồi, vậy mà ngươi còn nhớ rõ, Mông Hiên là người Khang quốc, tiên hoàng sở dĩ giết hắn, chính là do hắn cấu kết với Đại Khang ý đồ bán đứng Đại Tần."

Tiêu Trấn Kỳ cười lạnh nói:

"Dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, nếu Tần hoàng đã sớm biết tướng quân là người Khang quốc, thì tại sao vẫn dùng? Nếu không phải Mông tướng quân chinh chiến vì hắn, thì

https://thuviensach.vn

lãnh thổ quốc gia của Đại Tần có được mở rộng như ngày hôm nay không?"Trong lời nói của hắn quả nhiên là cực kỳ tôn kính đối với nhân vật này.

Yến Hưng Khải cười nói:

"Ngươi chỉ là thôn phu sơn dã, thì hiểu cái gì?"

Tiêu Trấn Kỳ lớn tiếng nói:

"Thảo dân mặc dù là thôn phu, dân thế nhưng cũng biết cái gì là Đại nghĩa trung liệt, Mông tướng quân sở dĩ bị tần hoàng giết chết, là bởi vì hắn có công lao vượt qua chủ, nên bị Tần hoàng đố kỵ..."

Yến Hưng Khải nghe thấy hắn làm nhục tổ tiên, nhịn không được giận tím mặt nói:

"Hỗn láo, tại sao ngươi có thể nói lời đại nghịch bất đạo như vậy!"

Ta cuống quít khuyên nhủ:

"Túc vương thiên tuế, ngài sao có thể tính toán với cả một thôn phu?"

Ta cố ý gọi tước vị, là muốn nắc nhở Tiêu Trấn Kỳ một chút.

Tiêu Trấn Kỳ đôi mắt đỏ vằn, lúc này hắn mới chính thức biết được thân phận của chúng ta, hắn nặng nề hừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài, hiển nhiên là không muốn trú mưa cùng với chúng ta.

Yến Hưng Khải nhìn theo bóng lưng của hắn xa dần, trong lòng tức giận mắng:

"Điêu dân to gan, lại dám bất kính với bản vương như vậy!"

https://thuviensach.vn

Tám gã thị vệ định chạy ra ngoài bắt hắn, nhưng lại bị ta cản trở lại. Lấy một quyền đánh bay mãnh hổ của Tiêu Trấn Kỳ thì 8 thị vệ này chắc không phải đối thủ của hắn.

Khi mưa tạnh, ta và Yến Hưng Khải được thị vệ bảo hộ quay về Vương phủ, Yến Hưng Khải mời ta ở lại vương phủ dùng bữa trưa, nhưng ta không đồng ý mà quay trở lại Tần đô. Khi biết được phương pháp chữa trị cho Hắc Sư Tử, nên ta cũng dắt nó theo.

Ta tìm đến Đường Muội đem việc U U tối qua lẻn vào Vương phủ nói lại cho hắn biết, Đường Muội cũng thất kinh, hắn nhíu chặt hai hàng lông mày nói:

"Nàng này võ công cao cường, hành tung quỷ bí, không biết có lai lịch như thế nào?"

Ta thở dài nói:

"Mấu chốt bây giờ vẫn chỉ là sổ sách của Điền thị, chỉ cần có thể tìm được sổ sách, xem Điền Ngọc Lân muốn uy hiếp người nào, thì sẽ dễ ăn nói với U U."

Đường Muội nói:

"Nàng hẹn công tử trong vòng 5 ngày, công tử định thế nào?"

Hắn biết ta không có sổ sách, mà có cũng không giao.

Ta cười nói:

"Ta đương nhiên là làm giả một phần, nàng chưa từng thấy qua nó, sao có thể biết thật hay giả? Hơn nữa ta cũng sẽ không cho nàng cơ hội phân biệt được thật giả!"

Đường Muội hai mắt sáng ngời nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử muốn bắt nàng?"

Ta gật đầu nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Chỉ có bắt được nàng mới có thể bức bách nàng giao ra giải dược, trừ cách này ra, chúng ta không còn bất kỳ phương pháp nào khác."

Ta lại đem chuyện hôm nay xảo ngộ Tiêu Trấn Kỳ nói cho Đường Muội, cảm thán nói:

"Người này tuyệt đối là một nhân tài, nếu như có được sự tương trợ của hắn, thì cơ hội bắt được yêu nữ này lớn hơn một chút."

Đường Muội nói:

"Để thuộc hạ đi hỏi thăm, nếu như tìm được hắn sẽ mời hắn tới đây gặp công tử."

Ta khoát tay áo nói:

"Không được, tìm được nơi ở của hắn, ta sẽ đích thân đi gặp hắn."

Ta bảo Thải Tuyết chuẩn bị vài thang thuốc bổ, sau đó đi tới Bạch phủ, Bạch Quỹ hôm qua bị đâm, ta có thể nhân cơ hội này làm quen với hắn.

Khi đi tới tướng quân phủ, không nghĩ tới Bạch Quỹ cũng không ở trong phủ, hỏi qua thủ vệ và nô bộc mới biết, hắn đã vào triều nghị sự, xem ra thương thế cũng không có gì nặng. Ta âm thầm cảm thán, xem ra muốn nịnh Bạch Quỹ cũng không phải dễ dàng, ta để lại bái thiếp và thuốc, xoay người rời đi.

Rời khỏi tướng quân phủ, ta phóng ngựa đi tới Ô Tước Nhai, thì rước mặt thấy một chiếc xe ngựa chậm rãi đi tới, mà mỹ tỳ đánh xe có chút quen mắt. Khi nhìn kỹ lại, thì phát hiện đây chính là tỳ nữ Bạch phủ đã đưa tin

https://thuviensach.vn

thay cho Lệ Cơ, trong lòng ta khẽ động, lẽ nào người này lại chính là Tư Hầu?

Khi ta đi ngang quan xe ngựa, thì gọi:

"Tư Hầu tiểu thư!"

Màn xe nhẹ nhàng kéo lên, một khuôn mặt như hoa phù dung làm đắm say lòng người hiện ra, không phải Tư Hầu thì còn là ai. Nàng không ngờ ở chỗ này có thể gặp được ta, trong mắt hiện đầy sự kinh ngạc.

Ta mỉm cười, Tư Hầu khuôn mặt đỏ lên, nhanh chóng cúi đầu xuống, màn xe cũng buông xuống theo.

Na mỹ tỳ hiển nhiên còn nhớ rõ ta, lớn tiếng nói:

"Bình vương muốn làm cái gì?"

Ta mỉm cười nói: "Ta có mấy câu muốn cùng Bạch tiểu thư nói chuyện!"

Mỹ tỳ này hiển nhiên là có sự đề phòng, lớn tiếng nói:

"Tránh ra!"

Tư Hầu ở bên trong xe ôn nhu nói:

"Lăng Phượng, không được vô lễ!"

Trong lòng ta âm thầm đắc ý, thấp giọng hướng bên trong xe nói:

"Phía trước là một trà lâu, có loại trà Tam Trọng Tuyết, Dận Không đi trước tới đó đợi!"

Nói xong ta thúc ngựa rời đi, trong lòng thấp thỏm bất an, không biết Tư Hầu có đi theo hay không? Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

https://thuviensach.vn

Đi tới trà lâu, ta ở trên tầng hai đẩy cửa sổ ra nhìn lại, thì quả nhiên thấy xe ngựa của Tư Hầu đi tới. Trong lòng ta mừng rỡ vô cùng, lập tức cho Trà đồng ngân phiếu 50 lượng, bảo dẫn hai người lên, tránh cho chuyện gì rắc rối phức tạp.

Ta thừa dịp bốn bề vắng lặng, thả một ít thảo dược mà Tôn Tam Phân đưa cho bỏ vào chung trà.

Vừa làm xong chuyện này, Tư Hầu khuôn mặt e thẹn đi vào, phải biết rằng ở Đại Tần lễ giáo nghiêm ngặt vô cùng, giữa nam và nữ mặc dù có gặp mặt ở hai bên đường, cũng rất ít đối mặt nói chuyện với nhau. Ta và Tư Hầu đi tới trà lâu này, trông giống như những người đang yêu đương vụng trộm.

Ta nho nhã mời Tư Hầu ngồi xuống, Lăng Phượng đứng sau lưng Tư Hầu, xem ra nàng đã quyết ý phải bảo vệ Tư Hầu rồi. Trong lòng ta thầm nghĩ, nếu nàng không đi, thì khi thảo dược có tác dụng phải làm sao đây?

Tư Hầu nhẹ giọng nói:

"Chẳng hay Bình vương tìm ta có chuyện gì?"

Ta cố ý thở dài một hơi, hai mắt nhìn Lăng Phượng một chút.

Tư Hầu hiểu ý, hướng Lăng Phượng nói:

"Lăng Phượng, ngươi đi ra ngoài cửa chờ ta!" Lăng Phượng không tình nguyện đi ra khỏi phòng, khép cửa lại.

Ta thấp giọng nói:

"Dận Không muốn cùng tiểu thư nói chuyện về Hoàng hậu!"

"Tỷ tỷ?"

https://thuviensach.vn

Ta nặng nề gật đầu, làm ra vẻ lo lắng, nói:

"Ta trước đây vài ngày có vào cung bái kiến mẫu hậu, thì trùng hợp cùng lệnh tỷ gặp nhau, lúc nào cũng cảm thấy nàng tâm thần hoảng hốt, có gì đó lo lắng, không giống như những phu thê mới cưới khác..."

Tư Hầu chán nản nói:

"Lúc mới cưới xong tỷ tỷ có về nhà, ta hỏi tỷ ấy là hoàng thượng đối đãi ra làm sao? Tỷ ấy còn nói là hoàng thượng đối với tỷ ấy vô cùng yêu thích, nhưng ta luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng."

Ta cảm thán nói:

"Cửa cung sâu như biển, Hoàng hậu lại bị hoàng thượng lạnh nhạt, ở trong hoàng cung Đại Tần, mà ngay cả một người thân tín để nói chuyện cũng không có..."

Trong đôi mắt đẹp của Tư Hầu đã rưng rưng lệ, nói:

"Tỷ tỷ từ nhỏ đã suy nghĩ cho mọi người, cho dù trong lòng có khổ sở cũng không bao giờ nói cho ta và phụ thân biết."

Ta lấy ra một cái khăn tay trắng đưa cho nàng, Tư Hầu do dự một chút, cũng vẫn nhận lấy, lau đi nước mắt trên mặt.

Ta lại thêm nước vào chén trà của nàng, Tư Hầu lại uống hết, trong lòng ta vô cùng mừng rỡ. Tư Hầu hiển nhiên là không phát giác ra dụng tâm âm hiểm của ta, dựa theo lời Tôn Tam Phân nói, nếu như trong vòng 1 tháng liên tục dùng 3 lần Mê Huyễn Thảo, thì có thể làm nàng có tình cảm với ta. Nếu như thuận lợi nắm được nàng, thì có khi lại cải biến được lòng của Bạch Quỹ không biết chừng.

Tư Hầu nói:

https://thuviensach.vn

"Mấy lần ta đã muốn vào cung gặp tỷ tỷ, thế nhưng phụ thân không cho..."

Ta cố ý thở dài nói:

"Người xưa có câu: có lời muốn nói mà không biết nói như thế nào."

Tư Hầu ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào ta, nói: "Điện hạ xin cứ nói thẳng!"

Ta nghiêm mặt nói:

"Tại hạ lúc nào cũng cảm thấy Bạch đại tướng quân đem Lệ Cơ tiểu thư gả cho hoàng thượng, là không có nghĩ cho cảm giác của nữ nhi mình..."

Ta nói những lời này chẳng phải là chỉ trích Bạch Quỹ vì lo lợi ích chính trị, không để ý tới hạnh phúc của nữ nhi mình là gì.

Ta cẩn thận quan sát sự biến hóa của Tư Hầu, hai hàng lông mày của nàng nhăn lại, dường như có điều suy nghĩ, nhưng trên mặt lại không xuất hiện bất cứ sự phản cảm nào.

Tư Hầu nói:

"Bình Vương điện hạ, Tư Hầu có một chuyện muốn nhờ, nếu như người gặp tỷ tỷ của ta, xin chuyển tới tỷ ấy một câu là ta và phụ thân đều rất nhớ tỷ ấy, nếu như khi nào rảnh thì tỷ ấy...có thể trở về gặp mặt..."

Ta nhân cơ hội nói rằng:

"Tư Hầu tiểu thư chẳng lẽ không muốn tự mình tới gặp hoàng hậu hay sao?"

Thân thể mềm mại của Tư Hầu khẽ chấn động, lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Phụ thân không cho phép ta đi, hơn nữa hoàng cung là nơi có thể tự tiện ra vào hay sao?"

Ta mỉm cười nói:

"Nếu như Tư Hầu tiểu thư thực sự muốn đi, buổi sáng ngày mai ta ở chỗ này chờ!"

Tư Hầu khuôn mặt ửng đỏ, lo lắng hồi lâu rốt cục cũng nhẹ nhàng gật đầu.

Sáng sớm hôm sau, ta đã tới trà lâu chờ, nhưng mà cho tới khi mặt trời lên cao cũng không thấy Tư Hầu tới.

Chén trà trước mặt cũng đã qua 3 lần nước, ta rốt cuộc cũng buông bỏ hi vọng, có câu là mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, cơ hội để Tư Hầu lần thứ hai dùng Mê Huyễn Thảo đã thất bại.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 31: Trị Bệnh

Trong lúc ta đang thất vọng đợi trong trà lâu, thì đột nhiên phát nhiện nha hoàn Lăng Phượng đang đi tới, nàng không ngừng nhìn xung quanh, hiển nhiên sợ có người theo dõi, sau khi đi tới gần, nàng mới kín đáo đưa cho ta một phong thư, thấp giọng nói:

"Tiểu thư không tới được, mong công tử đưa phong thư này cho Hoàng hậu!"

Nói xong liền xoay người rời đi.

Ta cười khổ lắc đầu, tốn một phen tâm cơ, không nghĩ tới chỉ được làm một Tín sử (đưa thư).

Ta đã mấy ngày không vào cung gặp mặt Tinh Hậu, chuyện Bạch Quỹ muốn đuổi ta về Đại Khang phải bẩm báo nàng sớm mới tốt, đồng thời thuận tiện đưa thư cho Lệ Cơ.

Ta từ Đông môn tiến vào Hoàng cung, sở dĩ chọn nơi này là vì có thể tránh qua Trữ Tú Cung, nếu như Yến Lâm thấy ta tới, thì nàng nhất định sẽ dây dưa không tha.

Đi ngang qua Ngự Hoa viên, thì lại thấy Tinh Hậu đang tươi cười nói chuyện với Lệ Cơ, hai người thỉnh thoảng cười rộ lên, trông tình cảnh này thì tương đối hòa hợp.

Tinh Hậu là người đầu tiên phát hiện ra ta, hướng ta vẫy vẫy tay, ta cuống quít chạy tới, hướng hai người hành lễ nói:

https://thuviensach.vn

"Dận Không bái kiến mẫu hậu, bái kiến hoàng hậu!"

Tinh Hậu cười nói:

"Người trong nhà nào sao lại lễ tiết rườm rà như vậy, mau ngồi xuống nói chuyện đi!"

Lúc này Hứa công công mang theo một gã tiểu thái giám bưng trái cây dâng lên, Hứa công công nói:

"Thái hậu nương nương! Đây là Băng Qua (dưa lạnh) và Tuyết Ngẫu (Ngó sen) từ Tây vực mới dâng lên, mời người nếm thử!"

Chúng ta nhìn lại cái đĩa, Tuyết Ngẫu thì ta chưa từng thấy, trông bền ngoài của nó cũng thanh nhã, phía trên có 5 lỗ nhó, vừa trắng lại vừa có hương thơm bát ngát. Băng Qua thì không lớn, trông giống như dưa Ha Mi, nhưng trông có màu xanh, lại tựa như màu vàng, trông là biết sẽ ngọt như mật. Băng tuyết bao bên ngoài, là do nước lạnh tạo thành.

Tinh Hậu cười nói:

"Ta tưởng Băng qua trông như thế nào, hóa ra chính là dưa Ha-Mi!"

Hứa công công cung kính giải thích:

"Khởi bẩm thái hậu, Băng qua và dưa Ha Mi khác nhau, đây là thứ đặc sản ở trên Tuyết sơn, mọc cao ngàn thước, là thứ bình thường khó thấy, mặc dù có nhiều người đi tìm, nhưng mà khó kiếm ra một trái.

"A? Ngươi đã nói như vậy, thì ta sẽ thưởng thức một chút!"

Tinh Hậu đem dưa trên bàn cho ta và Lệ Cơ, dưa chưa trôi tới bụng đã cảm thấy mùi vị tuyệt vời. Quả nhiên là sắc hương vị tam tuyệt, ngon ngọt vừa đó, lạnh tới chân răng, thấm vào cả ruột gan. Mới ăn được hai miếng, cảm thấy toàn thân thư thái, sảng khoái vô cùng.

https://thuviensach.vn

Ta ăn hai miếng, sau đó nhìn tiểu thái giám bảo đưa khăn lau tay lên.

Lệ Cơ nhận ra ta có lời muốn nói với Tinh Hậu, mượn cớ muốn xem cá, dẫn cung nữ tới Cửu Khúc Trường Kiều ở bên kia.

Tinh Hậu dùng khăn lụa xoa xoa khóe môi, lạnh nhạt nói:

"Mấy ngày nay ngươi và Yến Hưng Khải rất thân thiết đấy!"

Ta thấp giọng nói:

"Hài nhi một lòng vì mẫu hậu lo lắng, tiếp cận Túc vương là vì kiểm tra lai lịch của hắn!"

Tinh Hậu cười nhạt:

"Nghe nói ngươi và Túc vương kết bái, có chuyện này hay không?"

Trong lòng ta trầm xuống, cuống quít quỳ rạp xuống trước mặt Tinh Hậu:

"Hài nhi đang muốn hướng mẫu hậu bẩm báo việc này!"

Tinh Hậu lạnh lùng nói:

"Ta cũng không trách ngươi, ngươi quỳ xuống làm gì?"

"Hài nhi nhất thời sơ sẩy quên đem việc này nói cho mẫu hậu, mong mẫu hậu thứ tội!"

Tinh Hậu ha hả nở nụ cười, nàng đứng lên đi về phía trường đình hai bước, rồi dừng lại:

"Ta còn nghe nói ở yến hội của Túc vương, ngươi xuất thủ cứu Bạch Quỹ..."

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu! Chuyện này chỉ là trùng hợp, lấy năng lực của hài nhi thì làm sao có thể cứu được hắn!"

Ta đã sớm biết việc này sớm muộn gì cũng truyền tới tai của nàng.

Tinh Hậu thở dài nói:

"Những lời này của ngươi cũng là thực, nếu Bạch Quỹ dễ giết như vậy, thì làm sao có cục diện như bây giờ."

"Hài nhi lần này đến đây cũng là chuyện có quan hệ với Bạch Quỹ!"

Tinh Hậu nói:

"Đứng lên rồi nói!"

Từ ngữ khí của nàng, ta xác nhận nàng thật tình không tức giận, mới yên tâm đứng lên, đi tới bên cạnh nàng:

"Mẫu hậu! Ngày đó hài nhi ở yến hội của Túc vương, trong lúc cùng hắn đi ra cửa, hắn hỏi hài nhi có muốn quay về Khang quốc hay không?!"

Tinh Hậu giật mình:

"Ngươi nói như thế nào?"

Ta thấp giọng nói:

"Hài nhi không muốn trở về!"

Tinh Hậu quay mặt lại, đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào hai mắt của ta, dường như muốn nhìn thấu tất cả tâm tư, ánh mắt của ta bình thản mà chân thành, nàng tuyệt đối sẽ không nhận ra bất cứ điều gì từ vẻ bên ngoài.

"Bạch Quỹ hôm nay vào triều đã nói chuyện ngươi phải trở về nước!"

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chấn động, Bạch Quỹ này quả nhiên không vì chuyện ta cứu hắn mà thay đổi thái độ, một lòng muốn đuổi ta ra khỏi Đại Tần. Ta làm bộ sầu khổ, nói:

"Mẫu hậu, hài nhi luyến tiếc... Ở đây..."

Ta cố ý kéo dài từ cuối, Tinh Hậu nhất định có thể hiểu được ý nghĩa chân chính của ta.

Tinh Hậu u oán thở dài một hơi:

"Ta làm sao không biết dụng ý thực sự của Bạch Quỹ, chuyện này vốn là do ta dựng lên, nếu như ta không nhắc tới chuyện hôn sự kia, thì Bạch Quỹ sao có thể giận mèo đánh chó được chứ."

Ta thầm kêu không ổn, lẽ nào Tinh Hậu đã đồng ý đề nghị của Bạch Quỹ.

Tinh Hậu chậm rãi ngồi xuống ghế đá, nhẹ giọng nói:

"Bạch Quỹ nếu đã đưa ra, đại thần trong triều đương nhiên cũng sẽ đồng ý đề nghị của hắn, ngay cả Hoàng thượng cũng đồng ý rồi..."

Trước mắt ta tối sầm, suýt nữa bất tỉnh, phải vất vả lắm mới tạo được cục diện như thế này ở Đại Tần. Vậy mà chỉ một đề nghị của Bạch Quỹ đã phá hỏng tất cả, hôm nay mọi việc không thuận, đầu tiên là Tư Hầu lỡ hẹn, sau đó Tinh Hậu nói cho ta biết tin tức này, xem ra thời gian ta ở Đại Tần cũng không nhiều nữa.

Tinh Hậu nói:

"May mà nghĩa huynh Yến Hưng Khải của ngươi đứng ra đúng lúc, hắn nói hiện tại Đông Hồ không ngừng quấy rầy bắc cương, nếu là đem ngươi thả lại Đại Khang, Hâm Đức hoàng đế sẽ không có lo lắng gì, mà phát chiến hỏa, tất cả mọi việc đợi tới khi bình định Bắc cương rồi nói."

https://thuviensach.vn

Ta vui mừng quá đỗi, nhưng vẫn không dám xác định bản thân mình thế nào, thấp giọng hỏi:

"Mẫu hậu! Hoàng thượng nói như thế nào?"

Tinh Hậu liếc mắt nhìn ta một cái, đột nhiên nở một nụ cười làm đắm say lòng người. Nàng nhẹ giọng nói:

"Hoàng thượng đáp ứng đợi Bình xong phản loạn Đông Hồ, mới đuổi ngươi về nước."

Tảng đá trong lòng ta cuối cùng cũng buông xuống.

Tinh Hậu nói:

"Dận Không, ngươi và Yến Hưng Khải kết bái là việc cực kỳ hoang đường, Yến Hưng Khải là một tên hỗn đản lại nói ra chuyện này, làm cho ai da mất hết mặt mũi!"

Ta dùng vẻ mặt xấu hổ nói:

"Chuyện này hài nhi đúng là lo lắng không chu toàn!" Trong lòng nhịn không được chửi Yến Hưng Khải chẳng biết xấu hổ, loại chuyện này sao có thể nói ra được chứ.

Tinh Hậu nói:

"Bạch Quỹ xem ra muốn đem nữ nhi gả cho ngươi rồi, hay là ngươi đem cái tâm này bỏ đi!"

Ta cuống quít giải thích:

"Mẫu hậu! Hài nhi đối với nàng cũng không có ý niệm trong đầu!"

Tinh Hậu cười lạnh một tiếng:

https://thuviensach.vn

"Dận Không, ta lẽ nào không nhìn ra tâm tư của ngươi hay sao?"

Ta nhất thời không nói gì.

Tinh Hậu lắc đầu, xoay người hướng Phượng Dương Cung đi đến, nhưng đột nhiên nghĩ ra một việc, xoay người hướng ta nói:

"Ngươi mặc dù là hoàng tử Đại Khang, nên chuyện gì cũng phải suy nghĩ cho thân phận mình, Bách Hoa lâu ít đến đi!"

Ta cung kính gật đầu, cho tới khi Tinh Hậu rời xa, ta mới dám ngẩng đầu lên. Vốn muốn nhân cơ hội này chiếm đoạt Tinh Hậu một trận, không nghĩ tới mới đi tới đây đã bị răn dạy một trận, làm cho tâm tình của ta mất hết, xem ra chuyện của ta và Tư Hầu là có duyên không phận, tốt hơn hết là sau này ít nghĩ tới.

Ta thần tình ảm đạm rời khỏi ngự hoa viên, khi đi tới cửu khúc trường kiều vẫn thấy Lệ Cơ ngồi đó, nàng một mình ngồi nơi này ngơ ngác xuất thuần, mới mấy ngày không gặp, nàng phảng phất như gầy đi rất nhiều. Xem ra cuộc sống của nàng với Yến Nguyên Tông cũng khoogn tốt.

Ta nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Lệ Cơ ngẩng đầu nhìn ta một cái, lập tức vừa đưa ánh mắt nhìn xuống mặt nước:

"Bình vương có chuyện gì sao?"

Ta lấy ra lá phong thư, cung kính đặt vào trong tay của nàng:

"Hôm qua Dận Không gặp tiểu thư Tư Hầu, nên nàng phó thác chuyện này cho Dận Không."

Lệ Cơ không xem mà xé ném xuống mặt nước, trong lòng ta lấy làm kỳ quái, hành động của Lệ Cơ thật sự là không thể tưởng tượng nổi. Lệ Cơ dùng đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

https://thuviensach.vn

"Trong lòng ngươi có phải cho rằng ta là một người điên?"

Ta cuống quít nói:

"Dận Không không dám!"

Lệ Cơ cười lạnh một tiếng, đôi mắt đẹp chăm chú nhắm lại, sâu xa nói:

"Nội dung trong bức thư này, ta không xem cũng biết, xem thêm chỉ làm ta đau khổ mà thôi..."

Trong ngữ khí của nàng hiện lên sự chua xót thống khổ.

Ta thấy nơi này là nơi đông người, không dám nói chuyện đơn lẻ với nàng, hướng nàng cáo từ nói:

"Hoàng hậu nương nương, Dận Không còn có việc muốn làm, nếu như người không có phân phó gì, Dận Không xin lui trước"

Lệ Cơ gật đầu, ta đang muốn đi, thì đột nhiên nàng gọi ta lạ nói:

"Bình vương! Trong khoảng thời gian này, ngươi có thể vẽ cho ta một bức họa không?"

Ta do dự nói:

"Việc này... Sợ rằng không thích hợp..."

Lệ Cơ mắt phượng ẩn chứa uy nghiêm nói:

"Ngươi đến tột cùng là không muốn hay là không dám?"

"Dận Không không dám!"

Nàng thần tình dịu đi nói:

https://thuviensach.vn

"Ta coi như ngươi đã đáp ứng rồi, ngày khác ta sẽ cầu hoàng thượng hạ chỉ!"

Trong lòng ta cười thầm, chỉ một bức tranh thì làm gì phải nghiêm trọng tức vậy, cho dù nàng hồ đồ, nhưng Yến Nguyên Tông chưa chắc đã hồ đồ cùng nàng. Ta hàm hồ đáp ứng, xoay người rời đi.

Đường Muội rất nhanh chóng tìm được nơi ở của Tiêu Trấn Kỳ, hắn ở một thôn nhỏ gần Bàn Long sơn, thôn này có tên là Tướng quân thôn, nghe nói đây chính là nơi mai táng đại tướng quân Mông Hiên, trong thôn có nhiều người không phải là hậu duệ của Đại Tần.

Ta và Đường Muội từ sáng sớm đã rời khỏi Tần đô, trong lúc bình minh thì tới được Tướng quân thôn. Đường Muội dùng roi ngựa chỉ về phía thôn nhỏ trong sơn cốc, nói:

"Chính là chỗ đó rồi!"

Ta đưa mắt nhìn lại, thì thấy trong sơn cốc chỉ có khoảng hơn 10 hộ, phòng ốc đa phần là tường đất, trên thì lợp lá, bên cạnh có một con suối nhỏ.

Khi cưỡi ngựa đi qua con suối nhỏ, thì thấy có hơn 10 tiểu đồng để tóc trái đào đang chơi đùa.

Có hai hài đồng đang dùng gậy trúc chơi trò chiến trận, rất là vui vẻ, phía sau hai người đều có mấy hài đồng theo lệnh. Công thủ tiến thoái, hiển nhiên là có bài bản.

Ta và Đường Muội nhìn nhau, không khỏi mỉm cười, Đường Muội cảm thán nói:

"Ở đây quả nhiên là tướng quân thôn, ngay cả hài đồng nhỏ tuổi như vậy, mà cũng biết sử dụng binh pháp!"

https://thuviensach.vn

Đám hài đồng thấy ta và Đường Muội đi tới, liền ngừng tay tranh đấu, ùa lên như ong vỡ tổ, bao vây ta và Đường Muội lại, hài đồng dẫn đầu nói: "Người đến là ai? Mau mau xưng tên ra!"

Ta ha hả cười nói: "Tiểu huynh đệ, ở trong thôn có đúng là có một người tên là Tiêu Trấn Kỳ hay không?"

Đứa bé kia dùng vẻ mặt nghi hoặc nhìn ta, thì có một hài đồng ở phía sau nói:

"Ngươi quen Tiêu thúc thúc?"

Ta còn chưa kịp trả lời, tiểu đồng dẫn đầu phẫn nộ quát:

"Ngươi không nhớ quân kỷ hay sao? Lúc trước chúng ta ước định như thế nào? Mang xuống đánh ba côn thật nặng cho ta!"

Quả nhiên có hai gã đồng tử tiến lên, đè hài đồng này ra mặt đất, vạch quần, đánh ba côn thật mạnh vào cái mông trắng noãn, hài đồng kia cũng khỏe mạnh, chịu đòn không nhăn mặt, sau đó khập khiễng đứng dậy. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Tiểu đồng dẫn đầu nói:

"Có biết vì sao ta đánh ngươi hay không?"

"Mạt tướng biết tội!"

Đường Muội không hiểu, nhưng ta lại âm thầm kinh hãi, tiểu đồng này lợi hại như vậy, tương lai đúng là một nhân vật trác tuyệt thiên hạ.

Lúc này có một vị lão nhân tóc trắng ở phía xa xa quát lên:

"Đám tiểu tử các ngươi suốt ngày cứ đánh đánh giết giết, lại quấy nhiễu khách nhân của chúng ta hay sao!"

https://thuviensach.vn

Đám hài đồng này lập tức giải tán, chỉ có tiểu đồng dẫn đầu chạy tới bên cạnh, đỡ lấy cánh tay của lão nhân, cười hì hì, nói:

"Gia gia!"

Lão giả kia run rẩy đi tới trước mặt của chúng ta nói:

"Nhị vị tới tìm ai?"

Ta cung kính nói ý định của mình một lần.

Lão giả kia cười nói:

"Hóa ra là tìm Tiêu Trấn Kỳ, hắn cũng ở trong thôn, đang giúp Ngô quả phục bổ củi!"

Hắn nhìn đứa bé kia nói:

"Phúc oa, cháu mang hai vị thúc thúc này đi tìm phụ thân của cháu đi!"

Hóa ra tên hài đồng Phúc Oa này lại là con của Tiêu Trấn Kỳ.

Phúc oa đi tới trước ngựa Đường Muội nói:

"Ta có thể lên ngựa không?"

Đường Muội cười nói:

"Đương nhiên có thể”

Sau đó hắn đưa tay đỡ Phúc oa lên ngựa.

Phúc oa hưng phấn nắm cương ngựa, nghiễm nhiên làm một tướng quân diễu võ giương oai, hét lớn:

"Ta rốt cục cũng có thể làm một tướng quân chân chính rồi!"

https://thuviensach.vn

Chúng ta theo chỉ dẫn của Phúc oa đi tới ngôi nhà tranh của Ngô quả phụ, đã thấy Tiêu Trấn Kỳ đang bổ củi, thân thể hắn cao lớn cường tráng, vung búa như không.

Phúc oa kêu lớn:

"Cha! Hai vị thúc thúc này tới tìm cha!"

Tiêu Trấn Kỳ ngẩng đầu lên, hắn lập tức tựu nhận ra ta, cầm lấy khăn mặt lau mồ hôi cười nói:

"Công tử sao lại có thể tìm được nơi này?"

Ta nhảy xuống ngựa đến, mỉm cười đi tới trước mặt hắn nói:

"Dận Không tới đây có hai việc, thứ nhất là cám ơn ân cứu mạng của Tiêu đại ca, chuyện thứ hai là có việc muốn nhờ vả"

Tiêu Trấn Kỳ dẫn chúng ta đi đến viện ngồi dưới gốc liễu, phúc oa hưng phấn đi pha trà cho chúng ta.

Ta bảo Đường Muội để lễ vật lên trên bàn, Tiêu Trấn Kỳ nhìn hộp lễ vật, không khỏi nhíu mày nói:

"Công tử không cần như vậy?"

Ta mỉm cười nói:

"Tiêu đại ca nhìn bên trong đã rồi hãy nói!"

Tiêu Trấn Kỳ nghi hoặc đích nhìn ta một cái, lúc này mới mở lễ hộp, bên trong là một cái cung cổ xưa, ánh mắt Tiêu Trấn Kỳ bỗng nhiên sáng ngời, hắn đứng dậy cầm lấy cây cung, sau khi nhìn kỹ cây cung, giương cung giật mạnh vài lần, kích động nói:

https://thuviensach.vn

" Chuyện này... Đây là Liệp Thiên cung của Mông Hiên tướng quân, công tử từ nơi nào mà có được nó?"

Ta ha hả nở nụ cười, cái cung này vốn là do Lão bản của Luật Kim Phường cất giữa, ta phải dùng tận 2 vạn lượng bạc trắng để đổi, nhưng mà không thể cho Tiêu Trấn Kỳ biết tình hình thực thế được, ta cười nói:

"Cái cung này là do một người bạn tốt của ta cất giấu, ngày đó nhìn đại ca cực kỳ tôn sùng Mông Hiên tướng quân, nên mới cầu hắn tặng cây cung này cho ân nhân cứu mạng của ta."

Tặng lễ cũng là một môn học cực kỳ cao thâm, chỉ cần nhìn kỹ sở thích của đối phương, thì đối phương nhất định không bao giờ cự tuyệt.

Tiêu Trấn Kỳ lại nhìn vào bên trong chiếc hộp, trong đó còn một quyển Binh thư, đây là do ta sao chép lại Binh pháp Tôn Tử và những điều tâm đắc của Mông Hiên tướng quân trên vách đá lại.

Tiêu Trấn Kỳ khen:

"Chữ đẹp!"

Sau khi hắn lật tới tên đề tự, thần tình hơi đổi, ngẩng đầu nhìn ta nói:

"Công tử... Là Bình vương?"

Ta gật đầu, Tiêu Trấn Kỳ bỗng nhiên quỳ gối quỳ xuống:

"Con dân Đại Khang Tiêu Trấn Kỳ bái kiến bình Vương điện hạ!"

Ta cuống quít đưa tay nâng hắn đứng lên:

"Tiêu đại ca, đại ca làm cái gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Phúc Oa lúc này đột nhiên mang ấm trà đi tới, thấy phụ thân đang quỳ, cũng cuống quýt quỳ xuống bên cạnh phụ thân.

Ta và Đường Muội nâng hai người nâng dậy, Tiêu Trấn Kỳ lúc này mới nói:

"Tại hạ vốn là người Khang quốc!"

Ta gật đầu nói:

"Tiêu đại ca vì sao lưu lạc tới tận đây?"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Dân cư trong ngọn núi này phần lớn là con dân Đại Khang, tổ tiên chúng ta đi theo Mông Hiên tướng quân Nam chinh bắc chiến, là giúp Đại Tần đuổi Hồ Lỗ, mở mang lãnh thổ quốc gia. Sau khi Mông tướng quân gặp rủi ro, tổ tiên chúng ta đồng thời chịu tội, lúc hết thời hạn, muốn đem tro cốt của Mông Hiên tướng quân về cố thổ, ai ngờ Đại Khang không cho."

Ta bùi ngùi than thở:

"Mông tướng quân là vì Đại Tần mở mang lãnh thổ, đương nhiên là tặc tử của Đại Khang rồi!"

Tiêu Trấn Kỳ kích động nói:

"Mẫu thân của Mông Hiên tướng quân là người Tần, nên trong dòng máu của người có một nửa là người Tần, đầu tiên là người tới Khang Quốc, nhưng Khang quốc không nhận ra tài năng, nên người mới tới Tần."

Hắn dừng lại một chút lại nói:

https://thuviensach.vn

"Mông tướng quân tuy là tướng Tần, nhưng chưa bao giờ mang binh xâm lược Đại Khang một tấc đất, vì đó là cố thổ của người!"

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Mông Hiên này tuy chưa từng đánh Khang, nhưng có sự xuất hiện của hắn, lại giúp Tần quốc mở mang lãnh thổ, có câu là dài thì sụp đổ. Nếu như Tần quốc hùng mạnh, thì Khang quốc kiểu gì cũng bị uy hiếp, cho dù Tiêu Trấn Kỳ có phủ nhận thế nào đi chăng nữa, thì Mông Hiên này vẫn là một tội nhân!"

Ta cũng không muốn nói về Mông Hiên, nên phối hợp gật đầu.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Mông tướng quân trước khi chết đã từng dặn tổ tiên chúng ta, cho dù Đại Tần có thưởng lương bổng như thế nào, nhưng có cơ hội thì nhất định phải mang hài cốt của người về Đại Khang, nhưng không ngờ lại lưu lạc tới tận hôm nay, chúng ta không hoàn thành tâm nguyện của người, quả thực là vô cùng hổ thẹn với Mông tướng quân."

Ta bùi ngùi than thở:

"Trên đời việc không như ý rất nhiều, Đại ca không nên tự trách mình."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Tổ tiên chúng ta cũng chỉ muốn trở về Đại Khang, nhưng không nghĩ tới ở đây tận 20 năm!"

Hắn đưa tay sờ sờ đầu Phúc Oa:

"Chỉ thương cảm cho những hài tử này, không biết hình dạng của tổ quốc ra sao, chắc chắn phải có một ngày, ta nhất định phải dẫn họ trở về Đại Khang!"

https://thuviensach.vn

Ta thưởng thức gật đầu:

"Nếu như ta có thể trở về Đại Khang, nhất định sẽ hoàn thành tâm nguyện này của đại ca!"

Tiêu Trấn Kỳ hai mắt lộ ra quang mang kích động:

"Tạ ơn bình Vương điện hạ!"

Buổi trưa ta và Đường Muội ở lại đây ăn cơm, Tiêu Trấn Kỳ là người phóng khoáng, liên tục đối ẩm với Đường Muội, thoáng chốc đã hết 3 vò, hai người tính tình có chút hợp ý, bàn luận sôi nổi, cho dù là võ công hay chuyện thường đều cười ha hả.

Tiêu Trấn Kỳ nhìn ta nói:

"Bình vương nói còn một việc, đó là việc gì?"

Ta cười nói:

"Con Hắc sư tử dựa theo phương pháp của Đại ca, cho nó ăn Ba đậu, tuy là độc tính đã trừ, nhưng từ ngày đó liên tục đi tả, chắc chỉ còn có nửa cái mạng!"

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

"Việc này không có gì, ngày mai ta tới Tần đô mua sắm, tiện sẽ ghé qua Bình vương phủ xem thế nào!"

Phúc Oa nghe thấy vậy, nói:

"Cha có mang con theo không?"

Tiêu Trấn Kỳ trừng hắn một cái nói:

https://thuviensach.vn

"Người lớn đang nói chuyện, tiểu hài tử sao lại xen vào, ăn no rồi đi chơi với các bạn, ngồi đây làm gì?" Phúc Oa chu cái miệng nhỏ nhắn đi ra ngoài.

Đường Muội nói:

"Không ngờ Tiêu đại ca còn trẻ như vậy mà đã có hài tử lớn thế này rồi!"

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Những hài tử này là cô nhi do ta thu dưỡng, chúng nó gọi ta là cha, chứ thực ra không có thân thích gì cả!" Sự khen ngợi trong lòng ta đối với Tiêu Trấn Kỳ lại tăng thêm vài phần.

Tin tức Tiêu Trấn Kỳ là người Khang, lại làm cho ta vui mừng thêm vài phần, chỉ cần kể vài chuyện cố hương, thì chiêu mộ hắn sẽ không có gì khó khăn.

Tiêu Trấn Kỳ quả nhiên hết lòng tuân thủ lời hứa, từ sáng sớm hôm sau đã tới Phong Lâm Các, ta và Đường Muội cùng hắn đi tới chuồng ngựa. Hắc sư tử đi ngoài mấy ngày nay, đã không còn tinh thần, suy yếu nằm trên đống cỏ, mồm sủi bọt mép liên tục.

Tiêu Trấn Kỳ đi tới bên người Hắc sư tử, nâng mõm nó lên, sau đó lại bám vào bụng ngựa để nghe ngóng. Sau đó hắn đứng lên nói:

"Việc này là sơ xuất của ta, uy lực của Mê Ly thảo quá mạnh, nhưng người này lại trộn thêm cả Vân Tạ vào, nên dùng ba đậu không thể trị hết được."

Tôn Tam Phân nghe nói có vị thầy lang thú y tới, thì đi tới nơi này xem náo nhiệt, hắn nhịn không được chen lời vào nói:

https://thuviensach.vn

"Vân Tạ và Ba đậu trộn lẫn vào với nhau thì sẽ có tác dụng đi tả rất nặng, nếu như dùng đơn độc thì có tác dụng trị bệnh, nhưng không biết ai lại…hạ thủ nặng tay như vậy?"

Ta cười khổ nói:

"Mục đích thực sự của người hạ thủ là nhằm vào Tần hoàng, Hắc sư tử chỉ là một công cụ mà thôi."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Nếu như ta đoán không sai, thì dùng Khoai sọ nấu nhừ, đồng thời cho ăn thêm cam, thì sẽ trị bệnh được, nhưng mà không phải trong một thời gian ngắn sẽ khỏi."

Tôn Tam Phân nói:

"Tiêu tráng sĩ đối với y lý xem ra có nghiêm cứu, lão hủ xin thỉnh giáo một hai điều!"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Lão tiên sinh cứ việc nói, tiêu mỗ đối với việc trị bệnh cho ngựa cũng biết chút ít!"

Tôn Tam Phân nói:

"Nếu như có dị vật xâm nhập trong cơ thể, Tiêu tráng sĩ có phương pháp lấy ra hay không?"

Ta không khỏi nhíu mày, Tiêu Trấn Kỳ này chỉ là một thầy thuốc thú y, sao có thể biết cách trị bệnh cho Dao Như được!

Tiêu Trấn Kỳ nói:

https://thuviensach.vn

"Vậy thì phải xem kích cỡ và vị trí của dị vật!"

"Nếu như là một cây cương châm tương đối dài?"

Tiêu Trấn Kỳ nghe thế thì đã rõ Tôn Tam Phân không phải muốn hỏi về trị bệnh cho thú y, mà là trị bệnh cho người. Hắn suy nghĩ một chút mới nói:

"Tiên sinh có thể xác định vị trí của cương châm không?"

Tôn Tam Phân gật đầu nói:

"Cương châm ở dưới vai trái 7 tấc, gần trái tim."

Tiêu Trấn Kỳ con ngươi chợt co rút lại nói:

"Lão tiên sinh có thể mang ta đi xem bệnh nhân được không?"

Tôn Tam Phân và Đường Muội đồng thời nhìn ta.

Ta thở dài nói:

"Bệnh nhân là ái thiếp của ta..."

Ấn ký màu lam ở vai trái của Dao Như đã to bằng cái đồng tiền, dưới làn da trắng như tuyết nhìn mà giật mình. Tôn Tam Phân nói:

"Lão hủ tuy rằng có thể trừ đi độc tính, thế nhưng nó đã cắm sâu vào trong thân thể, một ngày không lấy ra được, thì một ngày chưa thể trừ đi độc tính."

Tiêu Trấn Kỳ trầm giọng nói:

"Nếu như Tiêu mỗ không nhìn lầm, thì vị cô nương này trúng Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm!"

https://thuviensach.vn

Ta thấy hắn nói ra được tên gọi, thì trong lòng vui mừng vô cùng, bật thốt lên nói:

"Tiêu đại ca biết thứ đó sao?"

Trên mặt Tiêu Trấn Kỳ hiện lên sự binh thương, thanh âm trầm giọng nói:

"Thứ đó đã đoạt đi tính mạng của ái thê ta, sao có thể quên được..."

Từ ánh mắt của hắn ta đã đoán ra, Tiêu Trấn Kỳ nhất định là có một chuyện cực kỳ thương tâm.

Hắn đứng lên nói:

"Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm là độc môn ám khí của Ma môn Sí Diễm Yêu Cơ Lãnh Cô Huyên, trong thiên hạ chẳng đã có không biết bao nhiêu người vô tội chết trong tay của thứ này."

Hắn nhìn vái thật sâu nói:

"Bình Vương điện hạ nếu như stin được ta, Tiêu mỗ nguyện mạo hiểm thử một lần!"

Ta kích động cầm cánh tay hắn nói:

"Tiêu đại ca như có thể trị khỏi cho Dao Như, thì kiếp này ta sẽ không quên ân được này!"

Tiêu Trấn Kỳ nhìn Đường Muội nói:

"Nếu như muốn cứu trị cho Dao Như cô nương, còn cần Đường huynh phối hợp cùng tới ta!"

Hắn nhìn Tôn Tam Phân nói:

https://thuviensach.vn

"Ta còn cần một cái thước đồng dài chừng khoảng 1 xích!"

Tôn Tam Phân gật đầu nói:

"Ta sẽ dùng ngân đao rạch miệng vết thương giúp các người!"

Ta và Thải Tuyết ngồi ở trên giường đỡ lấy thân thể mềm mại của Dao Như, Tôn Tam Phân dùng ngân đao cẩn thận rạch vết thương, cho tới khi tới tận xương. Lúc này Tiêu Trấn Kỳ đặt thước đồng lên miệng vết thương, một tay đặt ở chuôi của thước, một cỗ nội lực hùng hậu theo thân thước truyền vào trong cơ thể Dao Như.

Dao Như kêu lên một tiếng đau đớn, mười ngón tay nhọn cắm sâu vào cánh tay của ta, ta đau đến hừ một tiếng. Đôi môi anh đào của Dao Như cắn chặt, không còn chút huyết sắc.

Trên trán của Tiêu Trấn Kỳ bốc lên một làn sương trắng, thần sắc của hắn nghiêm nghị, nội lực không ngừng cuồn cuộn chảy vào trong cơ thể Dao Như, ước chừng qua nửa chén hương, Tiêu Trấn Kỳ hô lớn:

"Đường huynh!"

Đường Muội đã sớm đợi ở một bên, lập tức hai tay áp lên lưng của Tiêu Trấn Kỳ, hai cỗ nội lực đồng thời hợp lại một chỗ, hùng hậu chuyển vào trong kinh mạch của Dao Như. Dao Như phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời có một tiếng kim loại va chạm với nhau vang lên.

Tiêu Trấn Kỳ chậm rãi thu lực, cầm lấy thước đồng, đem nó ngâm trong một cái bát nước, đã thấy bên trong thước đồng có một cây cương châm đen ngòm, mọi người nhìn thấy vậy, ai cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tôn Tam Phân lập tức giúp Dao Như trị độc, dùng kim châm khâu miệng vết thương lại.

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ lau mồ hôi trên trán, thở phào nhẹ nhõm thật dài, trong quá trình chữa thương, hắn tiêu hao nội lực rất lớn, nên trông có vẻ mệt mỏi.

Tôn Tam Phân băng bó kỹ miệng vết thương cho Dao Như, ta đem nàng giao cho Thải Tuyết chiếu cố, đi tới trước mặt Tiêu Trấn Kỳ, đang muốn hành lễ, lại bị Tiêu Trấn Kỳ ngăn cản:

"Điện hạ chớ như vậy, ta chính là con dân Đại Khang, người làm như vậy, chẳng phải là muốn giết ta ư?"

Tôn Tam Phân lúc này đã ra ngoài, hắn vẻ mặt vẻ mừng rỡ, nói:

"Dao Như cô nương chắc chắn sẽ không có vấn đề gì rồi!"

Tiêu Trấn Kỳ uống một ngụm trà nói:

"Tiêu mỗ dùng nội lực bức độc châm ra, sợ rằng đã làm tổn thương kinh mạch của Dao Như cô nương, muốn khôi phục hoàn toàn, chỉ sợ phải một đoạn thời gian nữa!"

Tôn Tam Phân khen:

"Tiêu tráng sĩ quả nhiên là thần y!"

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Tôn tiên sinh ngàn vạn lần không nên nói như vậy, Tiêu mỗ chỉ là người biết chút y thuật trị bệnh cho ngựa, sao có thể gọi là Thần y gì được, đó chỉ là nhờ vào chút võ công, huống hồ..."

Hắn nhìn Đường Muội nói:

"Nếu như không có Đường huynh hỗ trợ, ta cũng không cách nào lấy thứ đó ra!"

https://thuviensach.vn

Hắn phân tích nói:

"Xem ra người hạ châm cũng không phải là Lãnh Cô Huyên."

Đường Muội nói:

"Người hạ thủ là yêu nữ U U, võ công của nàng với ta sàn sàn như nhau!"

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

"Có thế chứ, ta và Đường huynh gộp lại cũng gấp hai lần nàng, thì mới có thể thuận lợi lấy ra. Nếu như là Lưu Chấn Hải hạ thủ, thì cơ hội của chúng ta vô cùng nhỏ bé."

Hắn đứng dậy:

"Chúng ta đi ra ngoài nói, nếu không lại làm phiền Dao Như cô nương nghỉ ngơi!"

Chúng ta đi ra khỏi phòng, người hầu bên ngoài sớm đã pha trà. Vóc người của Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ như nhau, sau khi Tiêu Trấn Kỳ thay một bộ quần áo của Đường Muội, hắn mới ra ngoài.

Ta đã nhìn ra Tiêu Trấn Kỳ đối với Ma Môn có thâm cừu đại hận, nên nhờ hắn đối phó với U U cũng không khó.

Hiện tại Dao Như đã được chữa trị, phần thắng của ta cũng tăng lên vài phần.

Ta đang muốn nói với Tiêu Trấn Kỳ việc này, thì ngoài cửa có hai thái giám chạy vào, từ xa xa đã nói:

"Bình Vương điện hạ tiếp chỉ!"

https://thuviensach.vn

Ta cuống quít quỳ rạp xuống đất, tiểu thái giám này đọc qua một lần, ta ngàn vạn lần cũng không ngờ tới, Yến Nguyên Tông lại bảo ta vẽ một bức họa cho Lệ Cơ

Ngày ấy ở ngự hoa viên Lệ Cơ đã từng nói, nhưng ta chỉ cho là nàng thuận miệng, nhưng ai ngờ lại làm được.

Ta tiếp nhận thánh chỉ, tiểu thái giám nhìn ta nói:

"Hoàng thượng bảo người lập tức vào cung, không được chậm trễ!"

Ta nặng nề gật đầu, không biết Lệ Cơ bảo ta vẽ một bức họa có mục đích gì.

Thánh mệnh khó cãi, ta hướng Tiêu Trấn Kỳ giải thích một chút, sau đó bảo Đường Muội chiêu đãi hắn cho thực tốt, rồi mới đi theo hai tiểu thái giám vào Tần cung.

Đi tới Húc Dương Cung, ta phát hiện Yến Nguyên Tông đã ở trong cung, tảng đá trong lòng mới buông xuống, xem ra chỉ đơn thuần là vẽ tranh, chứ không có mục đích gì khác.

Ta trước tiên hướng Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ thi lễ, Yến Nguyên Tông nói:

"Dận Không! Hoàng hậu muốn vẽ tranh lưu lại hình ảnh, ta lập tức nhớ tới đệ!"

Ta khiêm tốn nói:

"Được hoàng thượng yêu mến, Dận Không nhất định sẽ tận lực!"

Yến Nguyên Tông bỗng nhiên thở dài một hơi:

https://thuviensach.vn

"Ai cũng như vậy cả, từ khi trẫm là hoàng đế, thì các huynh đệ bên cạnh đều coi trẫm như rắn rết, ngay cả một câu thân cận cũng không nói với ta!"

Trong lời nói tràn ngập cảm khái.

https://thuviensach.vn

Chương 32: U Oán

Ta cung kính nói:

"Thánh thượng là vạn thừa chi tôn (ngôi vị được vạn người tôn kính), lễ quân thần tất nhiên phải phân rõ!"

Yến Nguyên Tông lắc đầu, lôi kéo ta đi tới thư phòng ở bên cạnh, trên thư án vẫn còn một bức tự hắn mới viết, Yến Nguyên Tông nói: "Ngươi giúp ta xem một chút, xem trình độ viết phúc tự của ta có tiến bộ hay không!"

Ta tiến tới gần, trên mặt giấy có viết dòng chữ là Tự cổ đa tình không dư hận' (Từ xưa đa tình thường mang hận), trong lòng ta không khỏi cười thầm, Yến Nguyên Tông này trong lòng cảm thán khẳng định không phải là vì Lệ Cơ.

Công tâm mà xem xét, thì bức phúc tự này do Yến Nguyên Tông viết rất đạt tiêu chuẩn, đậm nhạt phân rõ, trong thư pháp có dung nhập tình cảm, ta được dịp khen ngợi hắn vài câu, Yến Nguyên Tông không khỏi có chút đắc ý.

Hắn lớn tiếng nói: "Trẫm tình nguyện mỗi ngày trốn ở chỗ này viết chữ vẽ tranh, còn tốt hơn vào triều nghe các đại thần lải nhải."

Lệ Cơ tự mình bưng trà tới, đúng lúc Yến Nguyên Tông đang kích động, cũng không biết nàng tới, hắn vung tay lên, chạm vào khay trà, làm cho nước trà bắn bên bức phúc tự, trong lòng ta thầm kêu không ổn.

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ sợ đến sắc mặt trắng bệch, hoảng hốt vội vàng quỳ xuống đất:

"Hoàng thượng thứ tội... là nô tì vô tâm!"

Yến Nguyên Tông mặt đỏ bừng, hai mắt trợn tròn, bỗng nhiên nắm lấy mái tóc dài của Lệ Cơ, tát cho nàng một cái bạt tai, nói:

"Tiện nhân! Ngươi có ý định hủy đồ trẫm thích phải không!"

Một dòng máu từ môi anh đào chậm rãi chảy ra, đôi mắt đẹp của nàng tràn ngập nước mắt. Yến Nguyên Tông để giải hận, kéo mái tóc của nàng, làm cho nàng lê dài trên đất, rồi lại nhấc chân đạp nàng vài cái.

Ta cuống quít quỳ rạp xuống đất, ôm lấy hai chân của Yến Nguyên Tông, nói:

"Hoàng huynh bớt giận, hoàng hậu không phải là cố ý, xin người bỏ qua cho nàng đi!"

Yến Nguyên Tông tức giận chỉ vào Lệ Cơ nói:

"Tiện nhân, hôm nay nếu không phải nể mặt Dận Không, thì ta nhất định sẽ đuổi ngươi ra khỏi cung!"

Lúc này ở ngoài cửa có một gã tiểu thái giám vào thông báo nói:

"Hoàng thượng!"

Yến Nguyên Tông cả giận nói:

"Chuyện gì!"

Tiểu thái giám rụt rè nói:

"Cửu công chúa mời hoàng thượng tới chơi cờ!"

https://thuviensach.vn

Yến Nguyên Tông lập tức dịu đi, hắn nhìn ta nói:

"Dận Không đệ ở lại vẽ tranh cho hoàng hậu, ta đi tìm Cửu muội chơi cờ!"

Hắn đi tới cửa thì quay đầu, nói:

"Được rồi! Buổi tối đệ ở lại đây dùng bữa!"

Ta gật đầu đáp ứng.

Sau khi Yến Nguyên Tông đi rồi, Lệ Cơ vẫn quỳ rạp trên mặt đất. Trong lòng ta sinh ra đồng cảm, đi theo tên Yến Nguyên Tông biến thái này, Lệ Cơ đúng là phải chịu khổ rồi.

Nàng yên lặng từ trên mặt đất bò lên, ta thấy tay phải của nàng rớm máu, nên ân cần nói:

"Thần đi gọi người!"

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

"Không cần, chẳng lẽ người muốn để cho mọi người nhìn thấy bộ dạng của ta bây giờ hay sao?"

Trong đôi mắt đẹp của nàng, ngoại trừ lệ nóng ra, còn lại toàn là quang mang lạnh lùng, ta móc khăn tay ra, băng bó vết thương cho nàng. Lệ Cơ rùng mình, hai hàng nước mắt lại rơi xuống.

Nàng nhẹ nhàng bước tới trước án thư, lấy ra một tờ giấy tuyên thành còn trắng, ôn nhu nói:

"Bình vương nhìn dung mạo của Lệ Cơ như thế này, còn có thể vẽ được tranh đẹp hay không?"

https://thuviensach.vn

Ta cung kính nói:

"Hoàng hậu phong hoa tuyệt đại, Dận Không sẽ dùng hết toàn lực để thể hiện sự tao nhã của người."

Lệ Cơ thê thảm cười nói:

"Phong hoa tuyệt đại? Trong mắt Yến Nguyên Tông, thì ta không bằng cả một nữ nhân bình thường!"

Ta yên lặng không nói, đối với tâm tư của Yến Nguyên Tông, thì ta hiểu hơn ai hết.

Ngoài cửa có một cung nữ nói:

"Bữa trưa của hoàng hậu đã chuẩn bị xong, người có muốn dùng không ..."

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

"Ta không muốn ăn! Bình vương đã vẽ tranh cho ta, không có chuyện gì thì đừng có quấy rầy!"

Người cung nữ này khúm núm lui xuống.

Ta và Lệ Cơ ở trong một phòng, bầu không khí trở nên nhất thời lúng túng.

Ta đi tới trước án thư, cầm lấy bút lông cừu nói:

"Hoàng hậu nương nương mời ngồi ở ở chỗ này, Dận Không sẽ vẽ cho người!

Lệ Cơ gật đầu chậm rãi đi tới tấm bình phong trước án thư, đôi mắt u oán nhìn thẳng vào ta, đôi mi thanh tú ẩn chứa vô số ai oán, nhưng không thể

https://thuviensach.vn

làm nhòa đi lệ chất trời sinh, phong tình ẩn chứa trong đó là vôt ận.

Lệ Cơ xoay người sang chỗ khác, bàn tay nhỏ nhắn của nàng đột nhiên kéo trường bào, thân thể mềm mại trắng mịn không chút tỳ vết hiện lên trước mắt ta.

Trong lòng ta kinh hãi tới cực điểm, hành động của Lệ Cơ hoàn toàn ngoài dự liệu của ta.

Ta cuống quít nghiêng đầu đi thấp giọng nói:

"Hoàng hậu..."

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

"Nếu đã vẽ tranh cho ta, thì ngươi tại sao không dám nhìn, nếu như ta lúc này hô lên một tiếng, thì hậu quả của ngươi sẽ không tưởng tượng nổi đâu!"

Ánh mắt của ta rốt cục lại nhìn vào thân thể xinh đẹp hoàn mỹ của nàng, thì thấy trên thân thể trắng như tuyết ấy có những vết thương mà giật mình, cánh tay còn rõ những vết cắn, đây đúng là do tên Yến Nguyên Tông biến thái kia ban tặng mà.

Lệ Cơ hờ hững nói:

"Từ khi bước vào cửa cung, ta coi mình đã chết, nhưng ngàn vạn lần không ngờ tới, ta lại bị làm nhục tới như vậy..."

Nàng chậm rãi xoay người lại, trong đôi mắt đẹp tràn đầy lệ quang:

"Ta có đúng là rất ngu ngốc không, tại sao ta lại không sống vì mình một ngày chứ?"

Ta cố sức cắn cắn môi dưới, đối mặt với Lệ Cơ ta thực sự không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

"Ta gần đây cho rằng cha ta lo cho ta, nhưng hắn lại đẩy ta và đống lửa, ta và Tư Hầu đều là nữ nhi của hắn, vì sao hết lần này tới lần khác lại bắt chúng ta gánh chịu nhiều điều xấu tới như vậy!"

Trong đôi mắt nàng, không có nước mắt mà chỉ có u oán và phẫn hận.

Ta chậm rãi buông bút lông cừu xuống, việc của ta bây giờ là chỉ có lắng nghe.

Lệ Cơ nói:

"Lệ Cơ thầm nghĩ muốn yên lặng sống nốt cuộc đời, nhưng mà cơ hội như vậy ông trời cũng không cho!"

Nàng đi về phía trước, thân thể mềm mại mê người làm cho ta không dám nhìn gần:

"Ngươi cũng biết, Yến Nguyên Tông hắn căn bản không phải là một nam nhân, hắn trời sinh là một hoạn quan, là một người có tâm lý biến thái!"

Mặc dù Lệ Cơ tận lực thấp giọng nói, nhưng mà ta vẫn hoảng sợ vô cùng, nếu như người ngoài nghe thấy, thì ta và nàng khó thoát khỏi cái chết.

Ta thấp giọng nói:

"Hoàng hậu nên nghỉ ngơi, Dận Không xin cáo từ."

Ta muốn chạy thật nhanh khỏi nơi này, nhưng Lệ Cơ đột nhiên chắn ngang trước mặt, ta bất đắc dĩ phải dừng lại, hôm nay phiền phức lớn rồi, Lệ Cơ này muốn làm gì?

Lệ Cơ chán nản nói:

"Ta biết trong lòng ngươi sợ, ngươi và Yến Nguyên Tông đều không phải là nam nhân như nhau..."

https://thuviensach.vn

Ta cúi đầu xuống, ánh mắt nhìn vào hai nhũ phong của nàng, thì giật mình nhắm mắt lại.

Lệ Cơ nói:

"Có biết vì sao lúc thái hậu cầu hôn cho ngươi, ta lại phản đối hay không?"

Nàng đi tới một bước, hàn quang trong mắt nàng tỏa ra:

"Bởi vì ta hận nàng! Cha ta vì sao đẩy ta vào hố lửa, mà lại cho nàng một cơ hội được lang quân như ý!"

Lệ Cơ tràn ngập cừu hận nói làm cho trong lòng ta không khỏi chấn động.

Ta thấp giọng nói:

"Hoàng hậu nương nương, nếu để cho người khác thấy như thế này, sợ rằng..."

Bộ ngực mê người của nàng phập phồng, nói:

"Ta đối thế giới này từ lâu đã không có bất kỳ lưu luyến nào, ta bảo ngươi vẽ, chỉ là muốn lưu lại một kỷ niệm..."

Hai hàng nước mắt của nàng chậm rãi chảy xuống.

Trong lòng ta hoảng hốt, lẽ nào Lệ Cơ đã ôm tâm lý tự vẫn, chuyện này phiền phức vô cùng, ngàn vạn lần nàng đừng có kéo ta vào vũng bùn này.

"Ngươi có thể ôm ta một chút không?"

Lệ Cơ nhẹ giọng nói.

"Hoàng hậu..."

https://thuviensach.vn

Không đợi ta cự tuyệt, thân thể mềm mại của nàng đã nhào vào trong lòng của ta, khuôn mặt lạnh băng dúi đầu vào cổ ta, mím môi nức nở.

Ta vỗ nhẹ nhẹ hai vai của nàng, cánh tay ngọc của Lệ Cơ ôm lấy cổ của ta, đôi môi anh đào hôn lên đôi môi của ta. Ta đúng không phải với Yến Nguyên Tông, đối mặt với Lệ Cơ, ta không có năng lực kiềm chế. Hơn nữa cũng không có cách nào khác, nếu như ta bỏ chạy, thì phiền phức khẳng định còn lớn hơn.

Hai tay của ta đặt trên hai mông của nàng, nâng nàng lên, hai chân nàng quặp lấy hông của ta, đầu của ta thì chúi vào bộ ngực mê người của nàng, từ từ xoay người đặt nàng lên trên án thư đã trải tờ giấy Tuyên Thành trắng.

Lệ Cơ chăm chú nhìn ta, trên mặt nàng đã hiện lên sự thẹn thùng.

Nàng cố sức ôm chặc thân thể của ta, nói:

"Ngươi có sợ không?"

Lúc này sợ hay không cũng không phải do ta nữa rồi, ta thấp giọng nói:

"Sợ! Nhưng mà chết vì nàng thì lại không sợ!"

Ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, cẩn thận xâm nhập vào trong thành trì. Mười đầu ngón tay của nàng cắm vào trong thân thể của ta, từ trong miệng nàng kêu lên một tiếng kêu đau đớn.

Ánh dương quang từ cửa sổ chiếu vào bên trong thư phòng, yên lặng chứng kiến sự triền miên của hai chúng ta, Lệ Cơ dưới sự công kích mãnh liệt của ta, hô hấp trở nên gấp gáp.

Thân thể mềm mại của nàng gần như co quắp ở trên thân thể của ta, mồ hôi từ thân thể của ta chảy xuống thân hình trắng như tuyết của nàng, thân

https://thuviensach.vn

thể mềm mại của Lệ Cơ mềm nhũn nằm trên tờ giấy Tuyên Thành, cơn chấn động kịch liệt dần dần qua đi.

Ta và nàng mặc quần áo chính tề, ngồi vào vị trí của mình, thì thấy trên tờ giấy Tuyên Thành đã có một nụ hồng xử nữ. Lệ Cơ vuốt tóc mây, ánh mắt rơi vào trên tờ giấy, nhất thời thẹn thùng vô cùng. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Ta đem tờ giấy này cẩn thận gập lại, sau đó đút vào trong người, thâm tình nói:

"Dận Không sẽ cất giấu bức họa này..."

Lệ Cơ đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhộn nhạo nồng đậm xuân ý. Tiểu nữ nhân mới thành người lớn, nhấc tay động chân đều toát ra vẻ thành thục mê người.

Trong lòng ta chấn động, vội vàng mở một tờ giấy Tuyên Thành khác, cầm bút lông cừu, đem hình dáng mê người của Lệ Cơ vẽ lên trên giấy. Lệ Cơ ở bên cạnh án thư mài mực cho ta, ánh mắt của chúng gặp nhau, trong ai cũng nồng đậm xuân ý.

Phải mất gần một canh giờ, ta mới có thể hoàn thành xong bức họa, Lệ Cơ nhìn bức họa thật lâu, từ đôi măt đẹp của nàng chảy ra dòng lệ trong suốt, nàng run giọng nói:

"Ta hầu như đã quên mất bộ dáng của mình trước kia..."

"Phong tư của hoàng hậu vĩnh viễn khắc sâu vào trong tim của Dận Không!"

Lệ Cơ nở nụ cười sáng lạn, hai hàng nước mắt không cách nào kiếm chế được nữa, nói:

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn..."

Ta không hiểu hàm nghĩa của câu nói này, chỉ cho rằng nàng nói vì bức họa, hay là cảm ơn ta đã biến nàng thành nữ nhân chân chính, điều này chỉ có nàng mới biết.

Ta cũng ở lại dự cơm tối với Yến Nguyên Tông, chuyện của ta và Hoàng hậu là chuyện bất ngờ. Sau khi chuyện qua đi, ta cũng không có bất kỳ gì sợ hãi, Lệ Cơ là một nữ nhân lý trí, ở các phương diện khác nàng cũng giống như Tinh Hậu, từ trong ánh mắt của nàng ta đã nhìn ra.

Khi ta biến nàng thành một nữ nhân chân chính, thì nàng sẽ có khát vọng và lưu luyến, nàng biết làm gì với tất cả, chuyện của hai chúng ta có lẽ chỉ như một ngôi sao cuối chân trời, sáng le lói mà thôi.

Sau khi từ biệt Lệ Cơ, ta tới Phượng Dương Cung gặp Tinh Hậu, nếu như ta đến hoàng cung không gặp nàng, thảo nào nàng cũng chỉ trích.

Đi tới Phượng Dương Cung thì lại trùng hợp gặp Trầm Trì ở đó. Hắn đang đưa pháp lệnh sửa đổi của Đại Tần cho Tinh Hậu xem.

Tinh Hậu tâm tình rất tốt, nhìn ta mỉm cười nói:

"Đã vẽ xong tranh chưa?"

Ta gật đầu, thi lễ với nàng, sau đó bắt chuyện với Trầm Trì.

Trầm Trì nói:

"Vi thần trở về sửa lại mấy điều còn chưa phù hợp!"

Tinh Hậu nói:

"Được! Ngươi đi đi!"

https://thuviensach.vn

Lúc này Hứa công công vội vã từ ngoài cung đi tới, thần tình có vẻ khẩn trương, đi tới trước mặt Tinh Hậu nói:

"Thái hậu! Có một tin tức xấy..."

Trầm Trì vốn muốn rời đi, nhưng nghe Hứa công công nói như vậy, thì lập tức dừng bước.

Hứa công công nói:

"Phụ tử Tiết An Triều không chết!"

Tin tức này đối với chúng ta mà nói giống như một quả đạn pháo nổ giữa bầu trời.

Tinh Hậu đứng dậy:

"Ngươi nói cái gì? Tiết An Triều rõ ràng đã bị Bạch Quỹ thiêu chết ở trong phủ đệ rồi mà!"

Hứa công công nói:

"Nô tài cũng mới nghe được tin tức này, cha con Tiết An Triều đã tới Đại Tề, hơn nữa còn được Tề quốc phong làm Tướng quốc!"

"Cái gì!"

Tinh Hậu mắt phượng trợn tròn, có vẻ cực kỳ tức giận.

Hứa công công nói:

"Nghe nói Tiết Vô Kỵ đã quy thuận, Tề quốc phong hắn làm Hổ Uy tướng quốc, chưởng quản Đại thuận thành hộ vệ quân."

Trầm Trì nói:

https://thuviensach.vn

"Không nghĩ tới phụ tử người này lại có thể chạy thoát ra ngoài."

Tinh Hậu cắn răng nghiến lợi nói:

"Ta đã sớm biết bọn họ không dễ dàng chết như vậy! Tề quốc là minh hữu của Đại Tần ta, sao có thể nhận hai kẻ phản bôi này!"

Trầm Trì cười nói:

"Thái hậu không cần vì chuyện này mà phiền nhiễu, Tề quốc quốc quân Kinh Phong Đồng vẫn luôn chiêu hiền đãi sĩ, hơn nữa phụ tử Tiết An Triều vốn là người Tề quốc, tìm nơi này nương tựa cũng không có gì kinh ngạc."

Tinh Hậu than thở:

"Từ trước khi tiên hoàng băng hà, các quốc gia xung quanh không ai dám bất kính với Đại Tần như vậy...xem ra chiến sự xảy ra chỉ là chuyện sớm muộn."

Trầm Trì nói:

"Thực lực của Tề quốc mấy năm gần đây tuy có tăng lên, nhưng chưa đủ thực lực khiêu khích Đại Tần, huống hồ còn có man di ở phía Tây nam quanh năm gây chuyện, lúc này chúng ta nên tập trung lo việc nội loạn."

Chuyện này dùng để nhất thời nhắc nhở Tinh Hậu, từ một khía cạnh nào đó, phụ tử Tiết An Triều chạy sang Tề quốc là một chuyện tốt, Tinh Hậu có thể toàn lực ứng phó Bạch Quỹ.

Trầm Trì nhắc nhở:

"Có chuyện này Thái hậu nên làm tốt mới được! Thái tử Yến Nguyên Tịch tuy rằng bị cách chức xuống làm Doanh dương vương, thế nhưng ở trong lòng một số lão thần, hắn vẫn là người kế thừa ngôi vị hoàng đế, Thái hậu để hắn sống trên đời, thì giống như là lưu lại một tai họa ngầm."

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu gật đầu nói:

"Ta nghe nói hắn ở Doanh Dương gửi gắm tình cảm cho mây gió trăng hoa, đối với việc trong triều không có bất cứ hứng thú gì, hình như là đã tiếp nhận hiện thực rồi!"

Trầm Trì cười nói:

"Càng như vậy thì càng chứng minh hùng tâm của hắn chưa chết, Thái Hậu định buông tha cho hắn hay sao?"

Tinh Hậu do dự nói:

"Ta cũng không phải là không muốn giết hắn, thế nhưng mấy lão thần trong triều biết ta giết Yến Nguyên Tịch, tất sẽ tìm ta gây phiền toái, nếu bị Bạch Quỹ nắm được, hậu quả không tưởng tượng nổi."

Trầm Trì nói:

"Tình hình biên giới phía bắc không lạc quan cho lắm, chẳng nhẽ Bạch tướng quân lại đánh mất ý chí chiến đầu rồi hay sao?"

Tinh Hậu nói:

"Bạch Quỹ hình như đã quên mất chức trách của mình, quyết tâm muốn lưu lại Tần đô rồi."

Nàng bỗng nhiên nhìn ta một cái nói:

"Dận Không, ngươi có cao kiến gì?"

Ở trước mặt Trầm Trì ta sao dám mùa rìu qua mắt Lỗ Ban, cung kính nói:

"Hài nhi cảm thấy Trầm đại nhân nói rất đúng, Yến Nguyên Tịch lưu lại ở trên đời này sẽ chỉ là một cái tai hoạ ngầm, mau chóng diệt trừ đi mới là

https://thuviensach.vn

tốt."

Trầm Trì lại nói:

"Thần còn có một biện pháp làm cho Bạch Quỹ rời đi!"

Tinh Hậu hai mắt sáng ngời nói:

"Nói nghe một chút!"

"Nếu như bệ hạ ngự giá thân chinh, thì Bạch Quỹ đương nhiên phải đi theo!"

Trong lòng ta âm thầm thán phục, mưu lược của Trầm Trì tuyệt đối không tầm thường, may mà người này không đứng ở bên trận doanh của Bạch Quỹ, nếu không thì hắn còn nguy hiểm hơn Bạch Quỹ nhiều lần.

Rời khỏi hoàng cung đã là nửa đêm, ta cho ngựa đi chậm, suy nghĩ chuyện của Lệ Cơ, bất tri bất giác đã đi tới trước Bách Hoa lâu, ta ghìm cương ngựa, nhìn vào cửa một chút.

Từ khi trở lại Tần đô đã không còn thấy Mộ Dung Yên Yên, vốn định vào cửa hỏi thăm, nhưng do có sự dặn dò của Tinh Hậu, ta a bỏ đi ý niệm trong đầu, nhưng lúc đang muốn rời đi, chợt nghe ở phía sau có người gọi ta:

"Bình Vương điện hạ xin dừng bước!"

Ta quay đầu lại nhìn lại, thì thấy Tây Mông Qua mặc một bộ quần áo võ sĩ màu lam, anh khí bừng bừng đi tới. Ta cuống quít nhảy xuống, lần trước tới Tế Châu cũng do bức thư của hắn, nên mới nhận ân tình rất lớn của Tây Môn Bá Đống.

Tây Môn Qua cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bình vương tới tìm Mộ Dung cô nương ư?"

Ta biết hắn đối với Mộ Dung Yên Yên có hảo cảm, cuống quít giải thích:

"Dận Không chỉ là trùng hợp cùng đường, đang muốn về Phong Lâm các!"

Tây Môn Qua nói:

"Ta vừa vặn hẹn Mộ Dung cô nương cùng đi Yên Chi Hồ ngắm trăng uống rượu, Bình vương cùng đi chứ!"

Ta cười nói:

"Ta còn có việc, không làm chậm trễ chuyện của hai người!"

Đúng lúc này, Mộ Dung Yên Yên cưỡi một con tuấn mã màu trắng từ phía sau đi ra, thấy ta nở nụ cười mừng rỡ, nói:

"Bình vương ở đây à?"

"Ta mới từ hoàng cung trở về, đang muồn về nhà!"

Mộ Dung Yên Yên nhìn ta đầy thâm ý, nói:

"Từ hoàng cung về Phong Lâm các có nhiều con đường để đi, mà tới Bách Hoa lâu chỉ có một con đường, Bình vương sao lại bỏ gần tìm xa?"

Ta ha ha nở nụ cười:

"Nếu cô nương đã cho là ta tới Bách Hoa lâu, thì ta cũng không còn gì để nói!"

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Nghe nói điện hạ hai ngày trước đã đi cùng Túc vương!"

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

"Ngày đó Mộ Dung Lão bản cũng ở chỗ đó ư."

"Ta tiễn nghĩa phụ về Trung Sơn quốc, hôm nay mới trở về"

Tây Môn Qua thấy chúng ta trò chuyện nhiệt tình, bỏ hắn ở một bên, thì trở lại tọa kỵ của mình, nói:

"Bình vương! Nếu như mọi người đã có duyên, thì đêm nay ngàn vạn lần đừng từ chối tới Yên Chi Hồ Lục Liễu Đình, đồng thời chúng ta cũng thi thố cước lực một phen!"

Mộ Dung Yên Yên cười duyên nói:

"Tốt, ta vừa lúc cũng muốn thử cước bộ của con ngựa này!"

Nàng không chờ chúng ta đồng ý, đã quất một roi vào mông ngựa, con ngựa trắng bốn vó tung bay, chạy về phương hướng của Yên Chi Hồ.

Tây Môn Qua thâm ý nhìn thoáng qua ta một cái, nói:

"Bình Vương điện hạ, để xem ai trong chúng ta đuổi theo được Mộ Dung cô nương trước!"

Hắn rõ ràng đã coi ta trở thành đối thủ tranh đấu trong tình trường rồi.

Lòng háo thắng của ta bị kích thích, vung roi ngựa một cái, đồng thời cùng Tây Môn Qua phóng vọt đi.

Chuyện này đã phân cao thấp, ngựa của Tây Môn Qua và Mộ Dung Yên Yên đều là thần tuấn, đồng thời chạy ở phía trước. Ta cho dù có thế nào đi chăng nữa, cũng bị lọt ở lại phía sau, trong lòng không khỏi tức giận nói:

"Chờ khi Hắc Sư tử lành bệnh, phải so tài với họ một lần nữa."

https://thuviensach.vn

Khi ta tới Lục Liễu đình, thì hai người đã đợi ở đây từ lâu, trong đình còn có một vị thế gia công tử nhưng ta lại không biết, Tây Môn Qua hướng ta giới thiệu nói:

"Vị này chính là biểu huynh của ta, Tống Tử Thân."

Ta mỉm cười ôm quyền thi lễ.

Mộ Dung Yên Yên lấy rượu và thức ăn ra, Tây Môn Qua giúp nàng đặt các món lên bàn, ta và Tống Tử Thân thuận miệng nói chuyện vài câu, người này tiết kiệm lời nói, ta không sao có được nhiệt tình, bèn ngẩng đầu ngắm trăng.

Rượu và thức ăn dọn xong, Tây Môn Qua nâng chén nói:

"Chén rượu này trước tiên kính Mộ Dung cô nương, cảm tạ nàng đã đích thân chế biến cho chúng ta bàn tiệc này!"

Hóa ra những thức ăn này đều đo đích thân Mộ Dung Yên Yên nấu nướng.

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

"Có nghĩa phụ của Tây Môn công tử chiếu cố ta nhiều như vậy, ta đương nhiên phải đích thân cám ơn rồi!"

Ta cười nói:

"Xem ra phúc trạch của ta không cạn, lại có thể thưởng thức được mỹ vị do đích thân Mộ Dung lão bản chế biến."

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Người đừng khen vội, ta học trù nghệ còn ít thời gian, thưởng thức trước rồi phẩm bình sau!"

https://thuviensach.vn

Ba người chúng ta đồng thời động đũa, khi thức ăn vào trong miệng thì suýt nữa phun ra, xem ra hai người bọn họ cũng không khác ta chút nào.

"Thế nào?"

Tây Môn Qua dựng lên ngón cái, nói:

"Thật sự là mỹ vị nhân gian, Mộ Dung cô nương quả nhiên là nấu nướng tuyệt vời!"

Lời thì nói như vậy, nhưng hắn lại không dám động đũa vào thức ăn nữa.

Mộ Dung Yên Yên nhìn về phía ta, ta phải cố nuốt miếng thức ăn, uống một hớp rượu, sau đó nói:

"Rất ngon..."

Tống Tử Thân nở nụ cười, hắn chỉ vào chúng ta nói:

"Các người nói không thật, rõ ràng là khó ăn cực kỳ."

Không nghĩ tới hắn là một người thành thật, có cái gì nói đó, làm cho sắc mặt của ta và Tây Môn Qua đều ngượng ngùng.

Mộ Dung Yên Yên tự mình cũng nếm thử một miếng, nhịn không được phun ra, lúc này mới cười nói:

"Hai người thật sự là nói dối, khó ăn như vậy, sao phải dối gạt ta."

Ta và Tây Môn Qua liếc mắt nhìn nhau đều cười cười xấu hổ.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Bình Vương điện hạ thân là hoàng tử, đối với việc đối nhân xử thế sẽ còn mang âm hưởng 3 phần, đương nhiên là không nói thật."

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn Tây Môn Qua nói:

" Tây Môn công tử thân là thiếu chủ của Tây Môn gia tộc, mọi việc đều lo lắng chu toàn, trước khi nói phải dự tính hậu quả, nói dối cũng là điều đương nhiên."

Nàng cầm chén rượu lên nói:

"Chén rượu này Yên Yên kính Tống công tử, Tống công tử tuy rằng là lần đầu tiên nhìn thấy Yên Yên, nhưng mà lòng chân thành có thể thấy được, không lừa gạt chút nào, quả nhiên là chính nhân quân tử."

Ta ha ha nở nụ cười, cầm chén rượu lên nói:

"Tây Môn huynh, hai chúng ta là ngụy quân tử, vậy thì phải uống một chén!" Tây Môn Qua phá lên cười, chạm chén với ta, uống một hơi cạn sạch.

Tống tử thân mặc dù là một quân tử thành tâm thành ý, nhưng mà tửu lượng lại không được tốt, qua vài ba chén rượu đã say khướt, Tây Môn Qua đỡ hắn đi đến bên hồ rửa mặt cho tỉnh táo, lúc này chỉ còn lại có ta và Mộ Dung Yên Yên đơn độc ở một chỗ.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Bình vương trong hành trính tới Tế Châu xem ra thu hoạch không ít!"

Ta cười nói:

"Mộ Dung cô nương nói những lời này hình như có hàm nghĩa khác!"

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Bình vương chân trước vừa quay về Tần đô, thì Trầm Trì đã theo chân sau tới, không biết hai chuyện này có quan hệ với nhau không?"

https://thuviensach.vn

Lấy sự thông minh của Mộ Dung Yên Yên, nàng đương nhiên có thể đoán được một số nghi hoặc bên trong.

Ta cười nói:

"Số quan lại bị biếm chức trước kia của Đại Tần có 26 người, theo lời Mộ Dung cô nương nói, thì ta đều có quan hệ với cả bọn họ hay sao?"

Mộ Dung Yên Yên thản nhiên cười nói:

"Yên Yên tuy rằng ngu muội thế nhưng cũng biết một số đạo lý."

Ta cười ha ha đứng lên, cầm chén rượu lên hướng Mộ Dung Yên Yên nói:

"Yên Yên cô nương dường như chưa bao giờ tín nhiệm Dận Không!"

"Bình Vương điện hạ hình như cũng chưa từng thực lòng với Yên Yên?"

Ngoài mặt chúng ta cười nói, nhưng trong lòng lại có tính toán riêng của mình.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Điện hạ mời Trầm Trì tới Tần đô có phải là vì đối phó Bạch Quỹ?"

"Mộ Dung cô nương Băng Tuyết thông minh, có một số việc sợ rằng không cần Dận Không giải thích."

Mộ Dung Yên Yên cười yếu ớt:

"Điện hạ có muốn biết người ám sát Bạch Quỹ là ai hay không?"

Ta ngơ ngác, thấp giọng nói:

"Cô nương biết nội tình?"

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên gật đầu nói:

"Bình Vương điện hạ phải nói cho ta biết trước một việc!" Nàng dừng lại một chút mới nói: "Túc vương Yến Hưng Khải xuất nhậm tướng quốc là do ai đề nghị?"

Ta do dự một chút, cũng không trả lời ngay vấn đề của nàng.

Mộ Dung Yên Yên thấp giọng nói:

"Có phải là Trầm Trì hay không?"

Ta ngưng mắt nhìn đôi mắt đẹp sáng mà thâm thúy của nàng, rốt cục gật đầu.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Người đứng sau màn ám sát Bạch Quỹ là Túc vương!"

"Cái gì?"

Ta thất kinh, cho dù như thế nào ta cũng không nghĩ đến ám sát Bạch Quỹ là Yến Hưng Khải, ta nửa ngờ nửa tin nói:

"Hắn sẽ không ngốc tới mức làm như vậy chứ!"

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Công tử có biết hắn thực tình muốn giết Bạch Quỹ không? Hay là hắn chỉ là dò hỏi thực lực của Bạch Quỹ, nhân cơ hội này dời sự chú ý của hắn ..."

Ta chậm rãi để chén rượu xuống.

Mộ Dung Yên Yên nói:

https://thuviensach.vn

"Ngay cả công tử cũng nghĩ như vậy, thì Bạch Quỹ cũng sẽ giống như người, sẽ không nghi ngờ tới việc này là do Yến Hưng Khải làm. Thi thể hai gã sát thủ kia được tìm thấy ở ven sông, từ ký hiệu trên người họ, thì cho thấy họ là người của gia tộc Hoàn thị."

"Ý của cô nương là có người cố ý giá họa cho gia tộc Hoàn thị?"

Mộ Dung Yên Yên gật đầu nói:

"Ta dám cam đoan là Hoàn thị gia tộc không làm chuyện này, nhưng Bạch Quỹ sẽ không tin!"

Ta nhíu chặt hai hàng lông mày, dựa theo lời Mộ Dung Yên Yên nói, thì Yến Hưng Khải là người thâm sâu không thể dò được.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Ta tuy rằng tra không ra con người của Yến Hưng Khải nhưng hắn chắc chắn có quan hệ chằng chịt với Ma môn, công tử cần phải đề phòng người này."

Trong lòng ta chấn động, Mộ Dung Yên Yên nhắc nhở ta, ta mới nghĩ tới, chuyện U U có thể lẻn vào vương phủ, lẽ nào nàng và Túc vương đã sớm quen biết, đang đẩy ta vào một cái lưới đã giăng sẵn.

"Bình vương đang suy nghĩ gì vậy?"

"Mộ Dung cô nương có biết một người tên là U U hay không?"

Mộ Dung Yên Yên đôi mi thanh tú vi nhăn mày:

"U U?"

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Nàng chắc chắn có quan hệ mật thiết với Ma môn Sí Diễm Yêu Cơ Lãnh Cô Huyên." Lúc này ta mới đem chuyện sổ sách Điền thị thuật lại cho Mộ Dung Yên Yên một lần.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Xem ra nàng đúng là người của Ma môn, Yên Yên bất tài, nhưng cũng nguyện hỗ trợ điện hạ!"

"Mộ Dung cô nương ý là..."

"Sau khi bắt được yêu nữ, thì chúng ta có thể điều tra ra manh mối!"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 33: Bố Trí Mai Phục

Dao Như vào sáng sớm ngày thứ hai thì tỉnh lại, Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm tuy rằng đã lấy ra, thế nhưng do Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội đồng thời cùng thúc đẩy nổi lực, làm cho kinh mạch nàng bị tổn thương, nếu muốn hoàn toàn khôi phục sợ rằng ít nhất cũng phải chừng 3 tháng.

Ta từ trong tay Thải Tuyết tiếp nhận khăn mặt, lau mồ hôi trên trán cho Dao Như, nàng yếu ớt nằm trên bờ vai của ta, vô lực nói:

"Thiếp….sẽ phải chết đúng không..."

Ta cười véo véo cái mũi của nàng, nói:

"Yên tâm! Bệnh của nàng sẽ rất nhanh khỏi."

Trong đôi mắt đẹp của nàng tràn ngập thâm tình nhìn ta, nói:

"Công tử…thiếp còn tưởng rằng không bao giờ được hầu hạ người nữa."

"Nha đầu ngốc, ta quyết sẽ không để cho các nàng rời xa ta!"

Lúc nói câu này ta nhìn Thải Tuyết, Thải Tuyết nhẹ nhàng cắn môi dưới cúi đầu xuống.

Dao Như nói:

"Công tử... Dao Như có chuyện vẫn không nói thật cho người biết, cuốn sổ kia được chôn cùng với mẫu thân của thiếp, công tử có trách thiếp không?"

https://thuviensach.vn

Ta ôm vào Dao Như:

"Ta biết nàng có nỗi khổ trong lòng."

Dao Như gật đầu, nhẹ giọng nói:

"Trong cuốn sổ đó ghi những gì, Dao Như đều nhớ rõ, nếu công tử muốn, Dao Như có thể viết ra!"

"Nàng nghỉ ngơi cho tốt, sau khi thương thế khỏi hẳn rồi hãy nói!"

Ta ôn nhu khuyên bảo.

Dao Như thân thể vẫn còn rất yếu, ôm lấy bả vai của ta ngủ say.

Ta đi ra cửa ngoài, Đường Muội đang đứng dưới gốc cây tùng lau trường đao, tối nay chính là kỳ hạn mà ta ước hẹn với U U giao cuốn sổ, tất cả phải chuẩn bị thật kỹ cho trường đại chiến.

Đường Muội nhìn thấy ta, buông trường đao trong tay, đứng lên nói:

"Công tử! Yên nữ tối nay có tới không?"

Ta gật đầu nói:

"Nàng nhất định sẽ đến."

Ta ngẩng đầu nhìn bầu trời, đã là chính ngọ, Tiêu Trấn Kỳ vẫn chưa tới đến, không biết hắn có tới đúng hẹn hay không.

Lúc này Đường Muội lớn tiếng nói:

"Tiêu đại ca!"

Ta nhìn về phía cửa, quả nhiên Tiêu Trấn Kỳ và Tôn Tam Phân sóng vai đi vào, hắn quả nhiên là thủ tín.

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nhìn ta chào, sau đó mới đặt cung tên lên bàn.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Bình Vương điện hạ đã bố trí xong chưa?"

Ta gật đầu nói:

"Ta đã có được bản vẽ của khu nhà này!"

Ta lấy bản vẽ đặt lên bàn đá trong viện, Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ đồng thời đi lại gần nhìn, ta chỉ bản vẽ nói:

"Buổi tối khi nàng xuất hiện, các người phải phục kích ở hai bên, cố gắng chế trụ nàng!"

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới một thanh âm của nữ nhân:

"Long Dận Không ở chỗ này phải không?"

Chúng ta không nói nữa, mà nhìn về phía cửa, thì thấy một nữ đồng chừng 10 tuổi, cầm một giỏ hoa màu lam, cười hì hì, đi vào trong viện.

Ta mỉm cười nói:

"Ngươi biết hắn sao?"

Nữ đồng cười nói:

"Ta tuy rằng không nhận ra hắn, thế nhưng biết người này thích nhất là tới gần nữ hài tử, hơn nữa trong đôi mắt lúc nào cũng háo sắc."

Nàng nhìn ta một cái nói:

"Ngươi có phải là Long Dận Không không?"

https://thuviensach.vn

Trước mặt mọi người bị một cô bé quở trách, ta không khỏi có chút xấu hổ, ho khan một tiếng mới nói:

"Ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Nữ đồng từ kia từ trong giỏ hoa lấy ra một phong thư, nói:

"Có một vị tỷ tỷ bảo ta giao nó cho ngươi."

Ta đang muốn nhận lấy, thì nữ đồng kia thu tay lại, nói:

"Tỷ tỷ nói phải đưa cho ta 10 lượng bạc, ta mới đưa cho ngươi được!"

Ta lấy một tờ ngân phiếu 50 lượng nhét vào trong tay của nàng, nữ đồng lúc này mới vui vẻ đem bức thư đưa cho ta, xoay người hưng phấn rời đi.

Ta cẩn thận dùng đao mở bao thư, rút bức thư từ trong đó ra, thấy trên đó viết:

“Đêm nay canh ba, Yên Chi Hồ, Phù Dung viên'

Bên dưới có đề là U U, chữ viết đẹp phiêu dật.

Đường Muội nói:

"Có đi không?"

Ta cười nói:

"Đương nhiên là phải đi, nhưng mà... Lần này cần chuẩn bị thật tốt!"

Lúc này Mộ Dung Yên Yên và Tây Môn Qua đã tới Phong Lâm Các, ta cuống quít nghênh đón.

Tây Môn Qua cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bình Vương điện hạ, tại hạ không mời mà tới, ngài có trách ta đường đột không?"

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

"Tây Môn công tử đến đây là để hỗ trợ!"

Tây Môn Qua nói:

"Yêu nghiệt Ma môn người nào cũng có thể tru giết, tại hạ bất tài, nhưng cũng nguyện ra sức."

Ta cảm tạ nói:

"Có thể được họ Tây Môn công tử tương trợ, đêm nay tất sẽ nắm chắc thắng lợi, Dận Không xin cám ơn trước."

Mấy người ngồi vào chỗ của mình ở trong viện, ta giới thiệu cho bọn họ quen nhau, sau đó mới nói ra địa chỉ mà U U đưa tới.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Nàng nếu chủ động hẹn gặp công tử, tất sẽ chuẩn bị kỹ càng ở Phù Dung viên, không chừng còn có trợ thủ."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Bên cạnh Phù Dung viên có núi, sông, rừng, địa hình phức tạp, sở dĩ nàng chọn nơi này, là muốn có đường rút lui."

Mộ Dung Yên Yên phân tích nói:

"Đêm nay chúng ta bao vây tiễu trừ yêu nữ cũng cần phải đề phòng nàng nhân cơ hội tới Phong Lâm các gây chuyện, ta và Tây Môn công tử đã thương lượng qua, buổi tối hắn sẽ ở lại đây thủ hộ."

https://thuviensach.vn

Tây Môn Qua nói:

"Ta sẽ dẫn theo 6 tên gia tướng, thủ hộ nơi này."

Ta gật đầu nói:

"Được, đêm nay chúng ta bố trí mai phục ở Phù Dung viên, có gắng bắt cho được yêu nữ!"

Đêm lạnh như tuyết, bầu trời chỉ có một màu xanh, trăng sáng rõ, gần như chiếu khắp mọi nơi, phản phất như rắc thu ba lên từng cành cây ngọn cỏ. Nhìn xuống mặt Yên Chi Hồ, sóng gợn lăn tăng, nguyệt ảnh như ẩn như hiện.

Ta và Đường Muội chậm rãi đi vào Phù Dung viên, tối nay là thời khắc mấu chốt, bắt được U U sẽ tra hỏi người chủ mưu đứng đằng sau.

Mộ Dung Yên Yên và Tiêu Trấn Kỳ đã tới đầu bên kia của Phù Dung viên mai phục, Tiêu Trấn Kỳ võ công không dưới Đường Muội, nhưng võ công của Mộ Dung Yên Yên ta chưa từng thấy qua, nhưng mà thấy biểu hiện tự tin của nàng, ta có thể khẳng định nàng là cao thủ thâm tàng bất lộ.

Phù Dung viên khắp nơi đều có hoa tươi, trong không khí tràn ngập mùi hương của hoa. Ta chắp tay đứng ở giữa, ngẩng đầu nhìn trăng.

Sắp tới canh ba, gió đêm vi vút, cánh hoa chập chờn, làm cho Phù Dung viên có chút thê lương.

Đường Muội nói:

"Nàng có tới hay không?"

Ta tràn ngập lòng tin nói:

"Nhất định sẽ tới!"

https://thuviensach.vn

U U không biết Thất Tuyệt châm trên người Dao Như đã bị lấy ra, nàng đương nhiên sẽ dùng nó để áp chế ta, buộc phải giao ra sổ sách Điền thị.

Đường Muội bỗng nhiên nắm trường đao, thấp giọng nói:

"Nàng tới!"

Ta nhìn về phía trước xa xa, thì thấy U U mặc bạch y, phiêu nhiên như tiên tử, mũi chân đạp ở trên cành hoa, bay tới chỗ chúng ta, từ xa xa đã cười duyên:

"Dận Không! Có mang sổ sách tới không?"

Ta mỉm cười nói:

"U U cô nương làm gì phải vội, hoa nở dưới trăng, cảnh đẹp ngày tốt, gặp mặt đã nói chuyện giao dịch, hình như có chút tục khí, không bằng hôm nay chúng ta mượn cơ hội này bàn chuyện phong nguyệt."

U U cười tươi như hoa, dịu dàng nói:

"Đáng tiếc U U sinh ra chỉ là một tục nhân, đối với phong nguyệt không có bất cứ hứng thú gì."

Nàng đứng trong trăm loài hoa, giống như tiên tử, phong hoa tuyệt đại làm cho trăng hoa phải ảm đạm.

"Hãy bớt nói nhảm đi! Ngươi mang sổ sách ra, ta cứu tình nhân của ngươi, hai chúng ta không ai nợ ai!"

Ta từ trong lòng lấy ra một quyển sổ, hướng U U giơ lên nói:

"Sổ sách ở đây, nhưng muốn lấy phải chữa cho Dao Như trước!"

https://thuviensach.vn

U U khanh khách cười khẽ, bàn tay nhỏ nhắn nhẹ hất lên một cái, một chiếc Ngọc bình bay về phía ta, nói:

"Bên trong bình là giải dược, ngươi cho nàng ăn ba viên có thể khỏi."

Trong lòng ta thầm mắng U U ác độc, không lấy Thất Tuyệt Châm ra, uống giải dược có tác dụng gì? Ta lạnh lùng nói:

"Thế nhưng Thất Tuyệt châm vẫn đang ở trong cơ thể của nàng!"

U U giảo hoạt cười nói:

"Thất Tuyệt châm được làm từ một loại gỗ kỳ lạ, có giải dược là lập tức ta rã, ngươi cho ta đang lừa ngươi hay sao?"

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Ngươi không gạt ta mới là lạ!"

Nhưng vẫn đem cuốn nổ vứt sang cho nàng, U U đưa tay đón, Đường Muội đồng thời giương trường đao, quang ảnh bao phủ lấy U U.

U U đã sớm dự bị chuyện Đường Muội sẽ hành động này, bàn tay nhỏ nhắn cầm lấy cuốn sổ, mũi chân nhẹ nhàng điểm lên mặt đất một cái, thân thể bay ngược lại phía sau.

Đường Muội nổi giận gầm lên một tiếng, trường đao toàn lực bổ xuống, đao khí lạnh thấu xương từ trong đao phong tỏa ra, phạm vi mở rộng đến hai trượng. Những cây hoa ở phía trước lập tức bị xé thành những mảnh nhỏ, bắn ra tứ phía.

U U tay áo tung bay theo gió, thân thể mềm mại lướt đi, rút kiếm chém ra một cái, những cánh hoa bị nàng dẫn động, hình thành một luống kiếm khí màu đỏ nhạt.

https://thuviensach.vn

Đường Muội đao thế biến đổi, đổi chém thành đâm, đao phong hợp lại, làm cho những cánh hoa bay tứ tán.

U U ở trong nháy mắt dựng thẳng người lên lên, tế kiếm chỉ thẳng vào đao phong, cánh hoa theo thế kiếm mà đi. Nàng lăng không bay ngược ra khoảng 3 trượng, thân hình lộn một vòng ra ngoài.

Trường đao của Đường Muội quay ngược trở lại, lấy sống đao đập vào mũi kiếm của U U, đao kiếm tương giao, trường kiếm trong tay U U cong như cung, nội lực quán trú vào thân kiếm, thân kiếm đột nhiên dựng thẳng mượn lực lượng này bay ngược ra sau.

Thân thể của U U lần thứ hai bay ngược lên trên không trung, nàng không muốn cùng Đường Muội chiến đấu, mượn lực liên tục uốn người trên không trung 2 vòng, bay ra ngoài.

Không đợi nàng đứng vững, ba mũi tên theo hình chữ phẩm (品) bay tới, Tiêu Trấn Kỳ đã mai phục trong bụi hoa từ lâu, nay căng cung kéo ra bắn tới.

Ba mũi tên này nhanh như chớp, bắn tới thân thể mềm mại của nàng, U U quát một tiếng, tế kiếm theo hình cung chém ra, đánh bay ba mũi tên ra ngoài, thân thể bắn ngược lại phía sau.

Mộ Dung Yên Yên trong võ sĩ phục màu xanh, chặn đường lui của U U, tay nàng cầm một thanh loan đao màu xanh, dưới anh trăng phản ra ánh sáng, hóa ra là một thanh đao trong suốt.

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ mỗi người đứng một góc, 3 người vây quay U U vào giữa.

U U tóc dài tung bay theo gió, tế kiếm trong tay chậm rãi rũ xuống, trong đôi mắt đẹp tràn ngập ai oán, nhìn về phía ta nói:

https://thuviensach.vn

"Dận Không! Ngươi lại lập bẫy hại ta?"

Ta mỉm cười nói:

"Dận Không ngưỡng mộ sự tao nhã của U U cô nương, nên muốn mời cô nương ở lại chơi mấy ngày."

U U thở dài một hơi, nở nụ cười điên đảo chúng sinh, nói:

"Tên hỗn đản này, trong lòng đang nghĩ gì, tưởng U U ta không biết hay sao?"

Nàng nhìn cuốn sổ trong tay một chút, nói:

"Xem ra cuốn sổ này cũng là giả rồi?"

Ta gật đầu cười.

"Lẽ nào ngươi thực sự không để ý tới tính mệnh của người trong lòng ngươi hay sao?"

Nàng giận tái mặt, nhưng chỉ một cái cau mày cũng tỏa ra mị lực.

Ta cười nói:

"U U cô nương bây giờ vẫn chưa hiểu hay sao?"

U U gật đầu, đột nhiên thân thể quỷ mị đánh về phía Mộ Dung Yên Yên, nàng trước sau cùng Đường Muội, Tiêu Trấn Kỳ giao thủ, biết hai người này công lực không thua kém mình, vì vậy lựa chọn người yếu nhất đột phá vòng vây.

Mộ Dung Yên Yên nhẹ nhàng dùng Loan đao chém một nhát, tốc độ xuất đao cực kỳ chậm rãi, đối kháng mãnh liệt với U U. Ngọc Bích Loan Đao

https://thuviensach.vn

tỏa ra ánh sáng trong như nước, thân đao lóe sáng, nặng nề va chạm với trường kiếm.

Thân thể mềm mại của hai nàng đồng thời từ trên mặt đất bay lên, đao kiếm chạm vào nhau không ngừng, đao phong kiếm khí mang làm cho các cánh hoa bay loạn trong không trung.

Thân pháp của hai nàng đều nhẹ nhàng phiêu dật, đánh nhau mà phảng phất như đang múa, đêm trăng cảnh đẹp người xinh làm cho ta nhìn tới mê mẩn.

U U liên tục chém ra mười tám kiếm, nhưng đều bị Mộ Dung Yên Yên giống như vẽ tơ xuân đẩy ngược trở về, không thể làm gì khác hơn là lại một lần nữa rơi xuống mặt đất. Nàng nhẹ nhàng cắn cắn môi dưới nói:

"Dận Không! Tên hỗn đản này, lại dám tìm nhiều cao thủ như vậy khi dễ một mình ta..."

Lời còn chưa dứt, tế kiếm lần thứ hai chém ra, mục tiêu lần này là Tiêu Trấn Kỳ, Tiêu Trấn Kỳ hai mắt không dao động, cho tới khi tế kiếm tới trước người mới tung ra một quyền, quyền phong mạnh mẽ cương liệt vô cùng, thể hiện công lực thâm hậu của Tiêu Trấn Kỳ.

U U kiếm thế biến đổi, mục tiêu công kích đổi thành Đường Muội, chỉ thoáng qua nàng đã công kích cả 3 hướng, nhưng ba người dần dần khép vòng vây, áp lực lên U U cũng nặng nề hơn trước.

Ba người này cho dù là võ công cũng đều sàn sàn như U U, cho nên áp lực lên U U thế nào không cần nghĩ cũng biết.

Thân thể mềm mại của U U bỗng nhiên xoay tròn tại chỗ, trường bào màu trắng đột nhiên bị xé rách, đệ lộ một thân thể mê người khoác một tấm áo lụa mỏng bên trong. Dưới ánh trăng càng làm cho động lòng người.

https://thuviensach.vn

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ đồng thời do dự một chút, nhưng chỉ trong sát na đó thôi, U U đã tận dụng thời cơ bay ra ngoài.

Tiêu Trấn Kỳ nổi giận gầm lên một tiếng, song quyền tỏa ra phong ba cuồn cuộn như sóng biển đánh về phía U U, nàng lại không tránh, ngạnh kháng một kích.

Ta trong lúc hoảng loạn, thậm chí không kịp rút đao, liền bị U U chế trụ mạch môn, U U phun ra một ngụm máu tươi lên cổ của ta, nàng dùng tế kiếm đặt lên trên cổ của ta, lạnh lùng nói:

"Còn dám tiến tới ta một kiếm đâm chết hắn!"

Đám người Đường Muội nhìn nhau, không thể làm gì khác hơn là lui về phía sau mấy bước.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Ngươi nếu làm thương tổn Bình vương một cọng tóc gáy, ta đảm bảo ngươi chết không có chỗ chôn!"

Đôi mắt đẹp của U U lưu chuyển, cười duyên nói:

"Thật không?"

Mũi kiếm nhẹ nhàng kéo ở trên cổ của ta một cái, da cổ lập tức bị cắt đứt, máu tươi lập tức chảy ra.

U U nói:

"Các ngươi tốt nhất là đứng im tại chỗ, bằng không cho dù ta chết, thì cũng phải cắt lấy cái đầu của Dận Không."

Ta nháy mắt với đám người Mộ Dung Yên Yên một cái, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"U U cô nương chỉ muốn mang theo ta tâm sự, các ngươi không cần sợ hãi!"

Nhưng trong lòng ta lại kinh khủng tới cực điểm, U U này trời sinh tính cổ quái, nếu như nàng chọc giận, thì đúng là có khả năng nàng sẽ hạ thủ giết ta.

U U nắm lấy cánh tay của ta, lộn một vòng, trực tiếp bay ra phía ngoài Yên Chi Hồ.

Đường Muội không cam lòng muốn đuổi theo, ai dè U U ném ra một quả đạn khói, nổ trên không trung, khói trắng tỏa ra bốn phía. U U được làn khói yểm trợ, liên tục lộn vài cái đã ra ngoài hồ, ta kinh hồn nhìn lại phía sau, nàng hừ lạnh một tiếng, ném thân thể của ta bay ngược lên phía trước.

Ta kêu gào thảm thiết, thân thể như đằng vân vũ giá bay vào trong hồ, lẽ nào yêu nữ này muốn ta sống không được, chết không xong, nhưng ta còn chưa kịp phản ứng, thì thân thể nặng nề rơi vào một cái thuyền rõ, đâu tới mức gần như ngất đi.

U U nhẹ nhàng rơi vào đuôi thuyền, thân thể mềm mại không tự chủ được nghiêng ngả, 'Phốc!' h một tiếng phun ra một ngụm máu hiển nhiên là nàng trúng một quyền cũng không nhẹ.

U U giơ tế kiếm lên đặt vào yết hầu của ta, lạnh lùng nói:

"Mau chèo thuyền đi, nếu không ta một kiếm đâm chết ngươi!"

Ta nhanh chóng từ trong kinh hoảng ổn định lại, bình tĩnh nói:

"U U cô nương muốn đi đâu?"

U U chỉ mũi kiếm về phía trước, mũi kiếm đâm rách da thịt, ta đau tới mức nhíu mày, ta lập tức hiểu yêu nữ này chẳng hề nói đạo lý không nói

https://thuviensach.vn

thêm gì nữa, chèo thuyền.

U U có chút uể oải ngồi xuống phía sau của ta, vô lực nói:

"Đi theo hướng Đông, trên đường không được dừng lại nghỉ, bằng không ta sẽ khiến ngươi chết không toàn thây trong cái hồ này..."

Nàng lại ho khan kịch liệt.

Ta bình tĩnh nhìn mặt hồ, U U nói những lời này thực ra là nhắc nhở ta, chỉ cần có cơ hội nhảy xuống nước, lấy kỹ năng bơi của ta, nàng có thể đuổi theo hay sao.

Thuyền đến giữa hồ, trăng sáng sao thưa, vạn dặm xanh biếc, mặt nước mênh mông, soi sáng trời cao. Giữa hồ có một cái Già Lan Sơn, ngọn núi này không cao, giống như một cái Đại thanh loa (con ốc sên), lưng giống như một cái cổ tháp, di động trên mặt hồ. Ánh trăng chiếu sáng xung quanh ngọn núi, xen lẫn với sương khói, trông nó giống như một ngọn Thần sơn.

Xem ra mục đích của U U chính là chỗ này, ta len lén nhìn xung quanh, thấy ánh mắt U U tràn đầy sát ý, nhịn không được trong lòng run lên.

U U lạnh lùng nói:

"Ngươi có phải là đang nghĩ tới thủ hạ của ngươi tới cứu ngươi? Đừng có nằm mộng!"

Tính cảnh giác của nàng rất cao, kiếm phong thủy chung không rời cổ ta, ta muốn trốn vào nước cũng không dễ dàng.

Thuyền nhỏ cách Già Lam Sơn càng ngày càng gần, tâm tình của ta càng ngày càng trầm trọng, nếu như cùng nàng lên bờ, thì cơ hội đào tẩu của ta càng lúc càng xa vời.

https://thuviensach.vn

Phía sau vang lên thanh âm giở sổ sách, hiển nhiên U U xem bản sổ sách này, nàng lập tức có thể nhìn thấu thật giả, cả giận nói:

"Long Dận Không! Ngươi dám gạt ta!"

Lợi kiếm trong tay không chút nào dung tình vạch một cái ở trên bẹn của ta, ta đau đớn kêu lên một tiếng, cố nén đau nói:

"cuốn sổ này tuyệt đối là thực..."

"Là thực? Ha hả!" U U cười nhạt:

"Ngươi cho rằng ta là trẻ con ba tuổi?"

Mũi kiếm hung hăng đâm vào trên người của ta, ta không ngừng kêu khổ, yêu nữ này quả nhiên ác độc, hôm nay rơi vào trong tay nàng thực sự là bất hạnh vô cùng.

Lúc này, từ trên mặt hồ xa xa vang lên một tiếng cười khẽ, một thanh âm nũng nịu nói:

"U U muội tử, muội tìm được sổ sách rồi hay sao?"

Ta theo tiếng nói nhìn lại, thì thấy một tiểu cô nương chừng 10 tuổi, ngồi trên một cái bè trúc màu xanh lục, từ trong màn sương khói ở trên mặt hồ tiến về phía chúng ta. Hai tay nàng chống má, miệng cười khanh khách, rõ ràng là tiểu cô nương hôm nay tới Phong Lâm các báo tín. Nhìn tuổi của nàng nhỏ hơn U U, nhưng không biết vì sao lại gọi U U là muội tử.

Mặt hồ không sóng không gió, cũng không thấy nàng dùng bất luận thứ gì để chèo bè trúc, vậy mà tốc độ của bè trúc này rất nhanh, để lại trên mặt hồ một dòng nước trắng xóa, hóa ra thiếu nữ này hóa ra cũng là một cao thủ thâm tàng bất lộ, trong lòng ta kêu to không ổn.

U U mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Cuốn sổ này là giả!"

Tiểu cô nương này tên là Từ Linh, cười dài một tiếng, nói:

"U U muội tử sao lại bị tên hỗn đản này đánh lừa? Không bằng muội đem cuốn sổ đó giao cho ta, để ta xem một chút."

Nàng hai mắt nhìn thẳng U U nói:

"Muội bị thương?"

U U nói:

"Chỉ là vết thương nhẹ mà thôi, tỷ tỷ không cần lo lắng!"

Từ Linh nói:

"Đem cuốn sổ kia cho ta xem!"

U U lạnh lùng nói:

"Việc này U U sẽ đích thân làm, không cần làm phiền tỷ tỷ!"

Từ Linh cười nhạt, lời còn chưa dứt, thân thể mềm mại nhẹ nhàng bay lên khỏi bè trúc, đặt chân xuống đầu thuỳen. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

U U cầm áo của ta, kéo mạnh về phía sau.

Từ Linh mềm mại ôn nhu cười nói:

"Muội tử sao lại đề phòng tỷ như vậy, chẳng nhẽ tỷ hại muội hay sao?"

U U thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

"Tỷ tỷ đương nhiên sẽ không hại muội, thế nhưng lúc này có 3 người vây công muội, không biết tỷ tỷ đi nơi nào tiêu diêu tự tại.”

Từ Linh khanh khách cười nói:

"Muội tử là đệ tử mà sư tôn thương yêu nhất, đối phó với 3 người bọn chúng chẳng phải là dễ dàng hay sao, cần gì tỷ phải làm thay?"

Ta lúc này mới biết được, hai người bọn họ hóa ra là bất hòa, thời điểm mà U U đối địch, Từ Linh không ra giúp đỡ.

U U nói:

"Tỷ tỷ quả nhiên là suy nghĩ cho muội thật tốt, khi gặp sư tôn, muội sẽ đem toàn bộ những điều này bẩm báo với người."

Trong đôi mắt đẹp của Từ Linh hiện lên một tia cực kỳ lãnh khốc, nàng nhìn thẳng U U nói:

"Đem cuốn sổ tới đây!"

U U cười nói:

"Đã nói với tỷ là giả rồi mà!"

Từ Linh cười lạnh nói:

"Nếu là giả vì sao không mang ra cho ta xem?"

"Tỷ tỷ chỉ một lòng muốn chiếm cuốn sổ, đến tột cùng là có ý gì?"

Trên khuôn mặt ngây thơ của Từ Linh nở nụ cười quyến rũ, điều này làm cho ta càng thêm tin tưởng tuổi của nàng quyết không như biểu hiện bên ngoài.

Nàng dịu dàng nói:

https://thuviensach.vn

"Ai mang cuốn sổ này cho sư tôn chẳng giống nhau? Muội tử chẳng lẽ còn sợ ta mất công lao hay sao?"

Ánh mắt của nàng nhìn vào ta, nói:

"Muội tử nếu đã thoát khốn, cần gì phải mang theo tên này cho vướng tay vướng chân, tỷ thay muội giết hắn cho rồi!"

Vừa dứt lời, thân thể của nàng như quỷ mỵ bay tới trước người của ta, năm ngóc tay như móc câu, quang mang lấp lánh chụp vào đầu của ta.

Trong lúc hoảng loạn, ta cầm mái chèo đập vào cánh tay của nàng, U U quát một tiếng, tế kiếm bay ra quang mang lạnh buốt hóa giải thế công của Từ Linh.

Ngón tay của Từ Linh chạm vào kiếm quang, lập tức rụt trở lại, thân thể mềm mại lộn một vòng, đứng vào vị trí ban đầu.

Nàng cười lạnh nói:

"Muội tử lại bảo vệ hắn, chẳng lẽ muội với hắn có quan hệ gì phải không?"

U U chậm rãi đứng dậy:

"Tỷ tỷ chẳng lẽ không biết, chỉ cần là thứ của U U, thì không ai có thể động vào, giết hắn cũng phải do muội động thủ."

Từ Linh cười lạnh, đưa tay sửa lại mái tóc, nhẹ giọng nói:

"Chỉ tiếc sư tôn không ở chỗ này, nên không ai có thể làm chỗ dựa cho muội rồi!"

U U lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

"Tỷ cho mình là đối thủ của muội hay sao?"

"Bình thường thì chưa chắc, nhưng mà bây giờ..."

Trong đôi mắt đẹp của Từ Linh tỏa ra sát khí lạnh lẽo vô cùng.

U U cầm kiếm đứng chắn trước người của, thân thể mềm mại run nhè nhẹ, dường như nội thương lại bắt đầu phát tác:

"Tỷ dám phản bội sư môn!"

Từ Linh cười lạnh nói:

"Phản bội sư môn? Người đâu có coi ta là đệ tử, ở trong mắt người chỉ có một mình muội mà thôi!"

Thân thể mềm mại của nàng chậm rãi bay lên, tóc dài ở trong gió đêm nhè nhẹ phấp phới, song chưởng triển khai, mười ngón tay đã hóa thành màu lam.

U U quát to một tiếng, công tới Từ Linh, thân thể của Từ Linh đột nhiên xoay tròn trên không trung, như ẩn vào trong hư vô, vô số điểm hàn quang từ trong huyễn ảnh trên không trung bắn ra.

Thân pháp của hai người gần giống nhau, nhẹ nhàng xinh xắn, uyển chuyển như quỷ mỵ.

Ta thừa dịp hai người giao đấu trên không trung, nhanh chóng nhảy vào trong hồ nước.

Cùng lúc đó thuyền nhỏ không chịu nổi áp lực, tác ra làm đôi, nhị nữ mỗi người đứng ở một bên.

Ta liều mạng vừa bơi về hướng Già Lam Sơn, vừa xoay người nhìn lại.

https://thuviensach.vn

U U và Từ Linh khu động nửa chiếc thuyền dưới chân, phóng tới nhau, nước bắn trắng xóa. Trong sát na hai người chạm nhau, thân thể của Từ Linh bắn thẳng lên không trung, từ trên cao lao xuống U U.

U U tế kiếm lao nhanh ra, vô số điểm hàn mang bao phủ lấy thân thể của Từ Linh. Thân ảnh màu trắng trên không trung liên tục giao thủ, hai người xuất chiêu nhanh như điện, trong nháy mắt đã giao thủ hơn chục chiêu.

Sau một lúc, U U đem cuốn sổ ném ra phía người, nói:

"Cho ngươi!"

Từ Linh đang ở thế tiến công, đột ngột thu mình lại, đuổi theo phía sau, tóm lấy cuốn sổ, điểm một chân vào mặt hồ, lần thứ hai bay ngược lại bè trúc.

U U chậm rãi rơi vào boong thuyền, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, chân không chạm nước.

Từ Linh khẽ cười nói:

"Sớm đem sổ sách cho tỷ, thì đâu cần ăn quả đắng như vậy."

Nàng khu động bè trúc dưới chân, trong nháy mắt biến mất trong trong tầm mắt.

Ta rất sợ U U trở lại bắt ta, dùng hết toàn lực để bơi, nhưng khi nhìn lại phía sau, lại phát hiện U U đã biến mất ở mặt hồ, trong lòng ta thầm kêu, chẳng nhẽ yêu nữ này chìm rồi?

Ta lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng: "Cho dù nàng sống hay chết, việc quan trọng là phải chạy đi đã."

Sau khi bơi được mấy trượng, quay đầu nhìn lại, thì vẫn không thấy thân ảnh của U U. Ta do dự một chút, rốt cục vẫn thay đổi phương hướng, bơi

https://thuviensach.vn

tới nơi mà U U rơi xuống.

Lặn xuống nước nhiều lần, tìm xung quanh nơi nàng rơi xuống nhiều lần, nhưng không tìm được thân ảnh của nàng, ánh trăng chiếu xuống mặt nước, hiện thành vô số hình thù kỳ dị.

Ta rột cục cũng bỏ qua hi vọng, bơi về phía trước, thế nhưng đột nhiê có một đôi cánh tay vòng qua, ôm lấy cổ của ta, trong lòng ta hoảng hốt, quay đầu nhìn lại, thì thấy trên khuôn mặt đẹp tuyệt luân của U U đang tươi cười, dưới ánh trăng chiếu vào khuôn mặt trở nên tái nhợt, hai mắt nhắm nghiền.

Không đợi ta kịp phản ứng, cánh tay của nàng lại lỏng ra, thân thể dần chìm xuống mặt nước.

Ta nhanh chóng bơi tới bên cạnh nàng, ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, đang muốn bơi đi, nhưng không ngờ hai mắt của U U đột nhiên mở ra, bàn tay nhỏ nhắn cố sức bóp chặt yết hầu của ta. Ta cố sức giãy dụa hai cái, nhưng không cách nào thoát được, sau một lúc mắt ta tối sầm đi, không còn nhìn thấy gì nữa.

Ý thức của ta ở trong nháy mắt biến mất, cũng ngay lúc đó, từ trong đan điền có một dòng khí sinh ra, theo kinh mạch của ta nhanh chóng vận hành, cảm giác hít thở không được biến mất, tri giác cũng dần xuất hiện này. Các tư thế trong Xuân Cung Đồ lần lượt xuất hiện ở trong đầu ta, đủ các hình dạng.

Khí tức vận hành trong kinh mạch, làm cho khí lực của ta trở lại đôi chút, đơn giản thoát ra khỏi tay của U U. Nhưng điều kỳ lạ là, ta ở dưới nước dài như vậy, lại không có cảm giác gì là lạnh lẽo.

U U đã hôn mê rồi, ta ôm lấy nàng, nổi lên trên mặt nước.

https://thuviensach.vn

Ta dựa vào kỹ năng bơi của mình, mang U U tới ven Già Lam Sơn, trên ngọn núi này tùng bách mọc lưa thưa, lúc này trăng tròn đã lên tới đỉnh đầu, cảnh đẹp như tranh vẽ, gió thổi làm cả người cảm thấy mát mẻ vô cùng. Trên đỉnh núi xa xa, có một ngọn đèn le lói, trông như ánh sao thưa.

Trong lòng ta âm thầm lấy làm kỳ, đêm khuya thanh tĩnh, tại sao lại có đèn dầu ở đây.

Ta đem U U đặt trên mặt đất, tấm áo lụa mỏng của nàng ướt đẫm, những đường cong của thân thể mềm mại lộ ra, ta cởi trường sam phủ lên trên người của nàng, xoay người đi vào trong rừng, nếu như đợi yêu nữ này tỉnh lại, thì phiền phức vô cùng.

Ta còn chưa đi được mấy bước, chợt nghe U U ở phía sau, yếu ớt nói:

"Ngươi đứng lại đó cho ta..."

Ta xoay người nhìn lại, thì thấy nàng loạng choạng đứng dậy, trong đôi mắt đẹp ai oán vô cùng:

"Ngươi... định bỏ ta ở đây... Không để ý đến ta mà đi ư?"

Trông bộ dáng đáng thương của nàng, ai nói đây là một ma nữ ác độc.

Nàng dường như không chịu được nữa, thân thể mềm mại sắp ngã.

Ta không thể tránh được lắc đầu, rốt cục trở lại bên cạnh nàng, U U vô lực nằm ở trên người của ta, u oán thở dài một hơi nói:

"Ngươi cuối cùng vẫn còn có chút lương tâm..."

Nàng chỉ ngôi chùa trên đỉnh núi nói:

"Mang ta đến Mộ Vân Trai..."

https://thuviensach.vn

Ta cõng nàng, đi dọc theo dòng suối nhỏ, tới Mộ Vân Trai.

Trong dòng suối có những ngọn đèn từ trên đầu nguồn chảy xuống. Trăng sáng ở trên trời, chiếu lên mặt nước, từ trên núi mơ hồ truyền tới tiếng tụng kinh, làm cho ta không khỏi có cảm giác thế ngoại siêu nhiên.

U U nhẹ nhàng thổi một hơi vào cổ của ta, nói:

"Vì sao phải trở lại cứu ta?"

Trên mặt của ta nở nụ cười bất đắc dĩ, ngay cả ta cũng không rõ tại sao lại muốn cứu U U, rõ ràng là có thể nhân cơ hội này thoát khỏi nàng, nhưng lại ngu xuẩn cứu nàng.

U U cánh tay ngọc ôm lấy cổ của ta, nói:

"Ngươi bây giờ đang hối hận phải không?"

Ta lắc đầu:

"Ta đã làm việc gì thì không bao giờ hối hận."

U U vô lực cười một tiếng:

"Ta tại sao lại có cảm giác, cho dù ngươi làm chuyện gì, cũng có tính toán từ trước..."

Nàng nhịn không được lại ho khan, trong miệng lần thứ hai phun ra một ngụm máu.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 34: Nội Tình

"Ta thấy mình... không được..."

U U yếu ớt nói.

Ta thoải mái nói:

"Ngươi chắc chắn là không có việc gì."

"Tại sao ngươi biết?"

"Có câu là: người tốt sống không lâu, bại hoại sống ngàn năm!"

U U cốc một cái lên đầu ta, buồn bã nói:

"Không nghĩ ta lại có thể chết cùng ngươi ở một chỗ."

Ta có thể nhận ra tâm tình của nàng, nàng bị thương không nhẹ, trong lòng không khỏi có cảm giác thương tiếc, nếu như nàng không phải cứu ta thì cũng không bị thương nghiêm trọng như vậy.

U U nhẹ giọng nói:

"Ngươi có thể đặt ta xuống hay không?"

Ta gật đầu, đặt nàng xuống, U U bảo ta bế nàng tới bên dòng suối, đôi mắt đẹp của nàng nhìn vào những ngọn đèn dưới suối, dường như chìm vào trong chuyện cũ. Hồi lâu mới nói:

https://thuviensach.vn

"Khi ta còn nhỏ, năm nào cũng theo gia đình tới bờ sông thả đèn, tình cảnh đó mới như ngày hôm qua..."

Ta cầm một cái đèn hoa, đặt vào trong tay U U nói:

"Ngươi cứ coi ta là nhà của ngươi, ôn lại chuyện cũ có được không?"

U U cười sẵng giọng:

"Tên hỗn đản này, lại nhân cơ hội chiếm... tiện nghi..."

Nàng ho khan hai tiếng, trên khuôn mặt đỏ bừng, tiếp nhận đèn hoa trong tay ta, nói:

"Ngươi cũng biết, mỗi chiếc đèn hoa này đều mang một tâm sự, tiếp nhận nó chính là tiếp nhận nỗi thống khổ và tâm sự của người khác..."

Ta mỉm cười nói:

"Đèn đã chảy theo dòng nước đã lâu, tâm sự cũng đã bay mất, ngươi có tâm sự gì, thì cứ thoải mái trút xuống đi!"

U U gật đầu, nhắm đôi mắt đẹp lại dường như đang cầu nguyện cái gì đó. Sau đó cúi người đặt đèn hoa vào trong dòng nước, đèn hoa lập tức bị cuốn đi, dần dần chỉ còn lại một chấm nhỏ.

Từ những bụi cây bên dòng suối có vô số đom đóm bay lên, ta vào U U than nhẹ một tiếng chìm đắm vào trong mỹ cảnh.

Ta cõng U U tới trước Mộ Vân Trai, bầu trời phía trước đã có tia sáng, bình minh đang tới gần, U U đã ngủ say trên lưng ta từ lâu.

Mộ Vân Trai được xây dựng từ gạch xanh, ngói xám, thấp thoáng trong cây xanh, hiện lên sự thanh nhã, trên tường có rêu xanh rì, chắc là đã tồn tại từ lâu.

https://thuviensach.vn

Ta đang muốn đến gõ cửa, cửa thiền vừa vặn mở, một ni cô trẻ tuổi đi ra, nàng nhìn thấy ta ngơ ngác nói:

"Thí chủ, có chuyện gì ư?"

Ta cười cười, cũng không biết U U tới đây là có mục đích gì, ta vỗ nhẹ cánh tay nàng, không nghĩ tới cánh tay của nàng mềm như sợi bún, buông thõng xuống, trong lòng ta kinh hoảng, không phải yêu nữ này đã chết rồi đấy chứ.

Ni cô này nhìn thấy vậy, nhanh chóng đi tới bên cạnh ta, vươn tay bắt mạch, nhăn mày nói:

"Nàng còn sống, thí chủ theo ta vào trong này!"

Ta theo nàng đi vào Mộ Vân Trai, đi qua hương đường, vòng qua đại điện, tới một tĩnh thất trong hậu viện.

Ni cô kia cửa một gian phòng nói:

"Thí chủ xin đợi ở chỗ này, ta đi mời sư thúc tới!"

Ta cõng U U vào trong tĩnh thất, bên trong bài trí cực kỳ đơn giản, ngoại trừ một cái giường, thì chỉ có một bồ đoàn. Ta đặt U U đang hôn mê lên trên giường, thì cũng vừa vặn vị ni cô kia mang một trung niên mỹ phụ đi tới.

Ta cuống quít chắp tay chào.

Mỹ phụ kia mặc bố y mộc mạc, không trang điểm gì, nhưng lại tỏa ra một loại khí chất cao cao tại thượng, đôi mắt đẹp thâm thúy mà sâu sắc, phảng phất như có thể nhìn thấu nội tâm người khác, ta không tự chủ được cúi đầu xuống, lảng tránh ánh mắt của nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng chậm rãi đi tới trước giường, đưa tay nắm lấy mạch môn của U U, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lùng, chuyển hướng nhìn ta nói:

"Ngươi là ai?"

Ta thấy thần tình của nàng, trong lòng thầm kêu không ổn, cuống quít đáp:

"Tại hạ Long Dận Không, người trong Tần đô, cô nương này không phải là do ta làm tổn thương..."

Mỹ phụ kia bỗng nhiên đứng dậy, không đợi ta kịp phản ứng, nhanh như chớp cầm lấy cổ tay phải của ta, hàn khí theo mạch đập truyền tới. Nhưng ngay lúc đó, từ đan điền của ta cũng có một luống khí bốc lên, tiến vào những nơi có hàn khí.

Mỹ phụ kia vẫn cầm tay của ta, nhưng hàn khí đã biến mất không còn tung tích, kinh mạch của ta đồng thời có hai dòng khí dịch chuyển, một cỗ quyền phong bá đạo từ cánh tay của ta tỏa ra. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Mỹ phụ kia hừ lạnh một tiếng, ống tay áo nhẹ phẩy, chỉ nghe ầm một tiếng, những miếng gạch xanh dưới nền đã bị vỡ tan thành từng mảnh.

Ta trợn mắt há mồm, không tin đây là một quyền do ta phát ra.

Mỹ phụ kia lạnh lùng nói:

"Ngươi rõ ràng tu luyện huyền công, tại sao lại còn đóng giả trước mắt ta?"

Ta ngạc nhiên nói:

"Tại hạ thực sự không biết tiền bối nói gì!"

https://thuviensach.vn

Mỹ phụ kia xoay người sang chỗ khác, đi tới bên cửa sổ, hờ hững nói:

"Ngươi mang nàng đi thôi, cho dù ngươi có mục đích gì, ta cũng sẽ không truy cứu, trở lại nói cho sư phụ các ngươi biết, Thu Nguyệt Hàn ta kiếp này không màng thế sự, không muốn tranh đấu với nàng làm cái gì!"

Ta nghi hoặc nói:

"Tiền bối chắc là hiểu lầm, tại hạ và vị cô nương này cũng chỉ là bình thủy tương phùng, không có ai sai khiến cả!"

Ánh mắt của Thu Nguyệt Hàn lạnh lẽo nhìn ra ngoài cửa sổ, đối với ta vô cùng hờ hững.

Ta biết nàng sẽ không tin tưởng những gì ta nói, tiếp tục giải thích cũng không có tác dụng gì, lập tức vái chào thật sâu nói:

"Nếu như tại hạ không có cách nào làm cho tiền bối tin, tại hạ không thể làm gì khác hơn là cáo từ, vị cô nương kia kính xin tiền bối cứu trị!"

Ta xoay người đi ra ngoài cửa, từ biểu hiện của Thu Nguyệt Hàn, thì nàng nhất định không phải là nhân vật tầm thường, nói không chừng nàng và U U có quan hệ sâu đậm, ta ở lại cũng chỉ chuốc thêm phiền phức.

"Ngươi đứng lại!"

Thu Nguyệt Hàn nhẹ giọng nói, ngữ khí của nàng lãnh đạm vô cùng, không có bất cứ gì biến hóa.

Ta dừng bước, cung kính nói:

"Tiền bối còn có chuyện gì phân phó?"

"Mang nàng đi cùng!"

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh nói:

"Tiền bối là người trong phật môn, lẽ nào giương mắt nhìn người khác mất mạng?" Ta xoay người rời đi, nhưng chưa đi được hai bước, nhưng ni cô kia như quỷ mị chặn lối đi của ta, lạnh lùng nói: "Sư thúc nói lẽ nào ngươi không nghe thấy?"

Ta mỉm cười nói:

"Tỷ tỷ muốn gây khó dễ cho ta sao?"

Chân ta không dừng bước, vẫn tiến lên phía trước.

Nữ ni kia cả giận nói:

"Lớn mật!"

Bàn tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng hất lên, một chưởng hướng tới ngực của ta đánh tới, tốc độ xuất chưởng của nàng cực kỳ chậm rãi, ta tin tưởng có thể tránh được.

Nhưng không nghĩ tới bàn tay kia như hình với bóng, chỉ mới chạm nhẹ vào ngực ta, thì một cỗ lực lượng như búa tạ giáng tới, ta kêu lên thảm thiết, thân hình bay ngược về phía sau.

Ngay lúc ta chuẩn bị đập vào tường, Thu Nguyệt Hàn nhẹ nhàng huy động ống tay áo, một cỗ lực lượng đỡ vào lưng ta, lập tức ngăn cản lực lượng vốn cố.

Ta nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, một cỗ lực lượng vô hình từ đan điền truyền ra, hóa giải những nơi bị tắc nghẽn do chưởng lực của nữ ni kia.

Thu Nguyệt Hàn thấp giọng nói:

"Viên Tuệ! Ngươi vào bên trong chiếu cố vị thí chủ kia!"

https://thuviensach.vn

Sau đó chuyển hướng nhìn ta nói:

"Ngươi đi theo ta!"

Ta đi theo phía sau của nàng tiến vào hậu viện, hậu viện tuy rằng không lớn, thế nhưng lại tao nhã, trúc xanh hai bên, giữa có một dòng suối, bọt nước bắng tung tóe.

Gió nhẹ thổi qua, áo xám của Thu Nguyệt Hàn tung bay, càng làm cho nàng trở nên cao ngạo. Nàng nhìn thẳng vào hai mắt của ta, nói từng chữ:

"Ngươi không phải là đệ tử của Lãnh Cô Huyên?"

Ta cười nói:

"Tại hạ đã nói từ trước rồi, tiền bối hiểu lầm!"

"Vậy ngươi từ chỗ nào mà học được Vô Gian Huyền Công này?"

Trong lòng ta có chút do dự, Thu Nguyệt Hàn là người thế nào ta không rõ, nếu như đem tình hình thực tế nói cho nàng biết, có khi nàng lại bắt ta.

Nhưng khi nghĩ lại, thì lúc đầu nàng đã nhận ra ta học Vô Gian Huyền Công kia, cũng không có ý niệm gì, mà còn bảo ta mau chóng mang U U rời đi.

Thu Nguyệt Hàn dường như đoán được ý nghĩ của ta, lạnh nhạt nói:

"Ngươi không cần lo lắng, ta không có ý đồ gì với Vô Gian Huyền Công của ngươi, sở dĩ ta gọi ngươi tới đây, chỉ muốn làm rõ quan hệ của ngươi và Lãnh Cô Huyên."

Ta thành thực đáp:

https://thuviensach.vn

"Tại hạ chưa từng gặp Lãnh Cô Huyên, ngay cả võ công cũng chỉ mới tập luyện không lâu."

Thu Nguyệt Hàn gật đầu nói:

"Võ công của ngươi đúng là vô cùng thô thiển, cũng mới chỉ nhập môn Vô Gian Huyền Công mà thôi..."

Nàng hỏi tới:

"Ngươi và thiếu nữ kia có quan hệ như thế nào, Huyền Minh Công của nàng đã tu luyện tới Ngũ trọng cảnh giới, so với ngươi thì mạnh hơn nhiều."

"Tại hạ và vị U U cô nương kia chỉ là bình thủy tương phùng, nàng bị thương trong tay một tiểu cô nương gọi là Từ Linh, hình như nàng gọi cô ta là... Tỷ tỷ."

Ta tránh nặng tìm nhẹ, bỏ bớt chuyện giữa ta và U U.

"Từ Linh!"

Thu Nguyệt Hàn đôi mi thanh tú nhăn lại, nàng trầm mặc trong chốc lát, nói:

"Hóa ra U U này quả nhiên là đệ tử của Lãnh Cô Huyên..."

Nàng lại nói:

"Vậy thì Vô Gian Huyền Công này ngươi từ đâu mà học được?"

"Việc này nói ra rất dài dòng..."

Ta chuyện của mình có được Xuân Cung Đồ, sau đó đem những quyển trục bằng lụa hỏi nàng một lần. Thu Nguyệt Hàn sau khi nghe tới tên của

https://thuviensach.vn

Tào Duệ thì đôi mắt co lại, ta đoán nàng chắc chắn có quan hệ sâu xa với hắn.

Thu Nguyệt Hàn nghe ta nói xong lai lịch của Vô Gian Huyền Công, lúc này mới gật đầu:

"Hóa ra là như vậy!"

Nàng chậm rãi đi tới bên cạnh dòng suối, nhìn về phía mặt trời mọc ở phía Đông, hồi lâu mới nói:

"Việc này U U cũng biết?"

Ta lắc đầu.

"Vậy là tốt rồi! Ngươi nhớ kỹ, chuyện của Vô Gian Huyền Công không thể để cho bất kỳ ai biết, bằng không thì ngươi không thể nào có cuộc sống yên bình được đâu."

Ta hít một hơi khí lạnh, nghe khẩu khí của nàng, thì Vô Gian Huyền Công chắc chắn là bảo vật, lộ ra sẽ mang tới phiền phức không nhỏ.

Thu Nguyệt Hàn nói:

"Vô Gian Huyền Công là võ học chí cao của Ma môn, từ hơn trăm năm trước do Không Không Chân Nhân vô tình làm mất, Ma Môn đã xuất động rất nhiều cao thủ tìm kiếm, nhưng mà lại không tìm được, đành phải căn cứ vào trí nhớ, viết lại bộ võ học này.

Nhưng mà trong Ma Môn chỉ có hai người may mắn được luyện công phu này, hơn nữa do tính cách bất đồng, công pháp luyện ra cũng đối lập với nhau, Ma Môn bởi vậy mà phân liệt trở thành hai phái, một phái là Huyền Minh giáo, sau này dùng Huyền Minh công làm đại diện, võ công thiên về âm nhu quỷ bí."

https://thuviensach.vn

Ta bật thốt lên nói:

"U U chính là người trong giáo phái này?"

Thu Nguyệt Hàn gật đầu lại nói:

"Một phái coi trọng thanh đạm vô vi, không tranh với đời, sáng lập lên Phiêu Miễu Các, hai phái này cao thủ nhiều như mây, nhưng không ai đạt tới cảnh giới của Không Không chân nhân."

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Thu Nguyệt Hàn này tại sao đối với chuyện của Ma môn lại rõ như vậy, phải chăng nàng cũng là người trong Ma môn?"

Thu Nguyệt Hàn nói:

"Ngươi đang nghi vẫn tại sao ta lại biết chuyện tình của Ma môn?"

Ta cười hắc hắc nói:

"Tiền bối quả nhiên lợi hại, Dận Không không giấu được gì trước pháp nhãn của người."

"Chờ nội công của ngươi có căn cơ rồi, cũng có thể căn cứ vào ánh mắt, hành động mà đoán được suy nghĩ của người khác."

Thu Nguyệt Hàn than nhẹ một tiếng nói:

"Bởi vì ta là người của Huyền Minh giáo, cũng là sư muội của Lãnh Cô Huyên!"

Trong lòng ta không khỏi thất kinh, Thu Nguyệt Hàn này lại là sư bá của U U!

Thu Nguyệt Hàn nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi không cần sợ, ta với Ma môn từ lâu đã đoạn tuyệt quan hệ, chuyện của Vô Gian Huyền Công ta sẽ giúp ngươi che giấu."

Trong lòng ta âm thầm thở phào nhẹ nhõm, có chút nghi ngờ nói:

"Tiền bối tại sao lại biết ta tu luyện Vô Gian Huyền Công?"

Thu Nguyệt Hàn mỉm cười nói:

"Sư tôn ta năm đó từng truyền cho ta một pháp môn, có thể nhận biết được ai tu luyện công phu này, nội công của ngươi tuy rằng nông cạn, nhưng lại khác hẳn với Huyền Minh Công âm nhu quỷ bí, cũng khác hẳn với võ công của Phiêu Miễu Các phiêu hốt bất định, mà là huyền công chính tông của Ma Môn."

Nàng dừng lại một chút lại nói:

"Công phu này là nội công tâm pháp cơ sở, cũng là cơ sở tu luyện tất cả các võ công trong Ma môn, nếu để cho người trong Ma môn biết ngươi tu luyện Vô Gian Huyền Công, thì sẽ trăm phương ngàn kết cướp đoạt."

Ta lạnh nhạt nói:

"Kỳ thực tại hạ đối với bộ công pháp này cũng không có hứng thú quá lớn, nếu như phiền toái như vậy, ngày khác ta đem lại cho tiền bối, coi như là vật quy nguyên chủ."

Thu Nguyệt Hàn cười nói:

"Ngươi cũng không rõ cách ứng xử của người trong Ma môn, mặc dù là ngươi trả lại bản công pháp này, nhưng họ vẫn sẽ đưa ngươi vào chỗ chết, Ma Môn quyết không cho phép người ngoài tu luyện võ công bản môn!"

Trán của ta toát ra mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Thu Nguyệt Hàn nói:

"Vô Gian Huyền Công ở trong nhân gian hơn trăm năm, nay lại ở trong tay của ngươi, điều đó đã chứng minh nó và ngươi có duyên, vậy thì cần gì phải cự tuyệt?"

Ta nghĩ rồi hồi lâu rốt cục gật đầu nói:

"Dận Không hiểu !"

Thu Nguyệt Hàn mỉm cười:

"Nếu như ta không có đoán sai, U U cô nương kia tìm tới ngươi gây phiền toái."

Ta đỏ mặt lên, thầm nghĩ trong lòng:

"Vị tiền bối này bản lĩnh rất lợi hại, cái môn đọc tâm tư của người khác này ta phải học mới được."

Thu Nguyệt Hàn nói:

"Ngươi đi đi! Ta sẽ cứu nàng."

Ta cung kính hướng nàng hành lễ cáo từ, trước khi đi Thu Nguyệt Hàn dặn ta nói:

"Vị U U cô nương này, ngươi tốt nhất là ít tiếp xúc với nàng, nếu cho nàng biết ngươi tu luyện Vô Gian Huyền Công, sợ rằng biết hậu hoạn vô cùng."

Trở về Phong Lâm các, thì Thải Tuyết đang bưng chén thuốc từ trong bếp đi ra, nàng không nghĩ tới ta bình an trở về, thân thể mềm mại chấn động, đánh rơi chén thuốc xuống đất.

https://thuviensach.vn

Chén thuốc nóng bỏng rơi vào chân của nàng, nhưng Thải Tuyết không phát hiện, từ trong đôi mắt đẹp có hai hàng nước mắt chảy ra, nói:

"Công tử... Người cuối cùng cũng đã trở về..."

Ta đi tới, ân cần nói:

"Có nóng hay không?"

Thải Tuyết lúc này mới kịp phản ứng, đôi mi thanh tú nhăn lại, đau đến mức hừ một tiếng. Ta ôm lấy eo nhỏ nhắn của nàng, đi lại bên ghế.

Thải Tuyết e thẹn nói:

"Công tử ngàn vạn lần đừng quên thân phận của chúng ta..."

Ta mỉm cười nói:

"Thân phận gì? Trong Phong Lâm các này chỉ có một mình nàng là thư đồng!"

Thải Tuyết e thẹn vô hạn, khuôn mặt đỏ ửng.

Ta ôm Thải Tuyết đi tới ghế đá, cẩn thận cởi giầy cho nàng, hé lộ bàn chân nhỏ nhắn xinh đẹp, nước thuốc nóng đã làm ửng đỏ một khoảng. Ta dùng vải sạch lau vết thương, sau đó tìm được thuốc mỡ trong hòm thuốc của Tôn Tam Phân bôi lên. Theo Tôn Tam Phân đã lâu, mưa dầm thấm đất, ta cũng hiểu một số cách điều trị sơ sơ.

Ta cầm lấy một chiếc ghế, đặt bàn chân của Thải Tuyết lên đùi của ta, lúc này mới nhớ tới những người khác, hỏi:

"Bọn họ đâu hết rồi?"

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ngoại trừ nô tỳ lưu lại chiếu cố Dao Như, những người khác tất cả đều đi ra ngoài tìm công tử rồi..."

Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, đám người Tôn Tam Phân và Mộ Dung Yên Yên lục tục trở về, thấy ta bình an không việc gì trở về, ai nấy đều mừng rỡ như điên.

Tôn Tam Phân nói:

"Đường Muội đến Túc vương phủ cầu viện, chắc cũng sắp trở về."

Ta đem tình hình sau khi ta bị bắt nói lại cho mọi người, nhưng bỏ qua đoạn Thu Nguyệt Hàn, mà chỉ nói là trong lúc U U và Từ Linh tranh đấu, ta nhân cơ hội bỏ trốn.

Tất cả mọi người đều than ta may mắn không ngừng.

Ta bảo nô bộc tới Túc vương phủ báo bình an, tránh cho họ khuếch đại chuyện nay.

Mộ Dung Yên Yên dường như có điều gì muốn nói, nên ta với nàng đi vào trong thư phòng. Mộ Dung Yên Yên thấp giọng nói: "Bình Vương điện hạ, việc lớn không tốt!"

Ta thấy thần tình khẩn trương của nàng, đoán là tình thế vô cùng nghiêm trọng, hỏi tới:

"Chuyện gì?"

"Sứ thần Đại Khang hôm qua bị binh sĩ phòng thủ biên giới giết chết!"

Ta ngơ ngác, hai hàng lông mày nhíu chặt nói:

"Cô nương đã điều tra rõ chân tướng việc này hay chưa?"

https://thuviensach.vn

"Có tin tức này Sứ thần Đại Khang và người Tần xung đột, người này giận dữ rút đao chém hắn!"

Trong lòng ta âm thầm ca thán, triều cương Đại Khang đã tới mức này, vậy mà Sứ thần đi làm việc lại không thu liễm lời nói, cùng người khác tranh phong, để rồi bị người ta giết chết.

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Điện hạ ngàn vạn lần không nên coi nhẹ chuyện này, quan hệ giữa Đại Khang và Tần quốc có khả năng vì chuyện này mà biến đổi, huống chi chính trị của Tần quốc đang rối loạn, trong nước thì bất ổn, biên giới phía Bắc thì Đông Hồ lại đang rục rịch, Đại Khang nếu coi đây là cơ hội phát động chiến sự với Tần quốc, thì tình cảnh của điện hạ sẽ vô cùng khó khăn, Yên Yên cho rằng, điện hạ cũng nên có kế hoạch trước."

Ta gật đầu, kiếp ăn nhờ ở đậu, phải phòng ngừa chu đáo.

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến thanh âm của Yến Hưng Khải:

"Huynh đệ! Ca ca tới thăm đệ đây!"

Chắc là hắn thu được tin tức bình an của ta, nên chạy tới phủ dò xét.

Ta cuống quít đi ra ngoài, đã thấy Yến Hưng Khải dùng vẻ mặt quan tâm chạy tới nơi này.

Hắn bước thật nhanh, cầm thật chặc hai tay của ta nói:

"Hảo huynh đệ! Thấy đệ bình an vô sự, ca ca đã an tâm rồi, nếu như yêu nữ dám làm tổn thương một sợ tóc gáy của đệ, ta có lật tung từng viên gạch ở Tần đô này lên, cũng phải bắt cho được nàng.”

Ta giả bộ vô cùng cảm động, cố sức lắc tay của hắn, thanh âm có chút nức nở nói:

https://thuviensach.vn

"Đa tạ Vương huynh quan tâm..."

Yến Hưng Khải nói:

"Người trong nhà còn khách sao như vậy ư?"

Thấy Mộ Dung Yên Yên ở phía sau của ta, hắn không khỏi ngẩn ngơ, lập tức dùng vẻ mặt tươi cười nói:

"Mộ Dung Lão bản cũng ở chỗ này, bản vương đúng là không biết người là hồng nhan tri kỷ của lão đệ ta!"

Mộ Dung Yên Yên thản nhiên cười nói:

"Bình vương và Túc vương đều như nhau, đều là khách quý của Bách Hoa Lâu, cũng là bằng hữu tốt của Yên Yên."

Yến Hưng Khải ha hả nở nụ cười:

"Có thể được yên yên cô nương quan tâm, bản vương thật sự là vinh hạnh vô cùng."

Yên yên đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhẹ giọng nói:

"Túc vương thiên tuế sau này nhớ quan tâm nhiều hơn tới chuyện làm ăn của Bách Hoa lâu nhé."

Nàng dường như cũng không muốn tiếp tục ở tại chỗ này, hàn huyên hai câu sau đó hướng chúng ta cáo từ.

Yến Hưng Khải nhìn theo bóng lưng của Mộ Dung Yên Yên, không kìm lòng được than thở:

"Từ xưa giai nhân ái tài tử (Từ xưa giai nhân yêu tài tử), Mộ Dung đại mỹ nữ cũng không ngoại lệ!"

https://thuviensach.vn

Ta cười vỗ vỗ bả vai hắn nói:

"Vương huynh anh hoa nội liễm, quý khí bức người, ai đứng trước mặt cũng phải tự ti mặc cảm làm gì có nữ tử nào dám thể hiện tình cảm trước mặt người."

Yến Hưng Khải cố ý hưng phấn nói:

" Dận Không thật giỏi, chẳng phải đệ đang tố khổ với ta hay sao?"

"Ngu đệ không dám!"

Hai người nhìn nhau cười ha ha.

Yến Hưng Khải nói:

"Ta đã đem tin tức Bình vương bình yên bẩm báo với Thái Hậu."

Ta nhíu mày, không nghĩ tới chuyện này mọi người đều biết, xem ra phải vào cung rồi.

Cũng may là Yến Hưng Khải cũng vào cung nghị sự, ta với hắn ngồi cùng xe vào Tần cung.

Đi tới Phượng Dương Cung, Tinh Hậu không ở đó, hỏi qua Hứa công công mới biết nàng đã đi Chính Đức điện nghị sự, ta mơ hồ cảm thấy có đại sự phát sinh, trong lòng nhất thời trở nên bất an.

Hứa công công bảo ta ở trong cung ngồi chờ, bảo cung nữ dâng trà.

Ta biết hắn là người thân cận nhất bên cạnh Tinh Hậu, uống một hớp trà, thờ ơ hỏi:

"Thánh thượng đột nhiên triệu tập quần thần đến chính điện nghị sự, chẳng lẽ có chuyện khẩn cấp gì phát sinh?"

https://thuviensach.vn

Lời vừa ra khỏi miệng, thì ta lập tức hối hận, lấy thái độ làm người của Hứa công công, không có sự cho phép của Tinh Hậu, thì hắn không dám nói với ta.

Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Hứa công công mỉm cười nói:

"Việc này lão nô cũng không rõ ràng, Bình Vương điện hạ chờ Thái Hậu trở về rồi hỏi!"

Ta gật đầu, buông chén trà, lúc này Yến Lâm từ bên ngoài vọt vào, hai mắt sưng đỏ, búi tóc cũng có chút tán loạn, nàng nhìn Hứa công công nói:

"Ngươi đi ra ngoài trước, ta có lời muốn nói với Dận Không!"

Ta thấy được tâm tình nàng kích động dị thường, trông như lúc nào cũng có thể sụp đổ, trong lòng thầm kêu không ổn.

Hứa công công thâm ý nhìn ta, càng làm cho ta xấu hổ, hắn hắn nhìn cung nữ bên cạnh, sau đó thối lui ra ngoài.

Sau khi vững tin họ đã rời đi, mới thấp giọng nói:

"Lâm nhi! Nàng cũng nên cố kỵ, nếu không để những người khác nhìn thấy..."

Yến Lâm oa một tiếng khóc rống lên, liều lĩnh ôm lấy thân thể của ta, khóc không thành tiếng nói:

"Chàng sao lại không có lương tâm như vậy, mẫu hậu muốn đem thiếp gả tới Cao Ly, lúc này thiếp chết còn không sợ, thì sao phải sợ người khác biết?"

Trong lòng ta trầm xuống, quả nhiên đã xảy ra chuyện, Tinh Hậu tại sao phải nóng lòng đem Yến Lâm gả ra xa như vậy, chẳng lẽ là nàng đã phát hiện ra quan hệ của chúng ta?

https://thuviensach.vn

Yến Lâm hung hăng cắn vào vai của ta:

"Chàng nếu như... không nghĩ ra cách nào, thì thiếp sẽ cùng chết với chàng, thiếp không muốn một mình tới nơi đó..."

Ta trấn an nói:

"Lâm nhi, nàng trước tiên cứ bình tĩnh!"

Yến Lâm nói:

"Thiếp biết trong lòng chàng e ngại mẫu hậu, nhưng lại không sợ thiếp, chàng còn nhớ lần trước đáp ứng thiếp chuyện gì không, thiếp đợi chàng một thời gian dài như vậy, tại sao không thấy chàng nỗ lực gì cả!"

Nàng song chưởng chăm chú ôm lấy cổ của ta, bộ dáng như chết cũng không buông, trong lòng ta không khỏi âm thầm kêu khổ, trong lúc nhất thời không nghĩ ra phương pháp nào bảo nàng buông ra.

Đúng lúc này, từ ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến nhất tiếng một tiếng kêu. Ta cuống quít đẩy Yến Lâm ra, thì thấy Tinh Hậu giận dữ đi từ bên ngoài vào.

Trong lòng ta bất an tới cực điểm, biết cảnh vừa rồi của ta và Yến Lâm đã rơi vào trong mắt của nàng.

Yến Lâm thấy mẫu hậu, cuống quít lau nước mắt, có chút khiếp đảm cúi đầu xuống.

Tinh Hậu lạnh lùng nhìn ta liếc mắt, sau đó nhìn thẳng Yến Lâm nói:

"Thân là Đại Tần công chúa vậy mà dám chạy tới Phượng Dương cung khóc lóc, còn ra thể thống gì nữa!"

Yến Lâm hai đầu gối quỳ rạp xuống đất, nức nở nói:

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, hài nhi cho dù như thế nào cũng sẽ không tới Cao Ly! Khẩn cầu mẫu hậu thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!"

Tinh Hậu cả giận nói:

"Hỗn láo! Lúc trước ta đem ngươi gả cho Tiết Vô Kỵ, ngươi cũng khước từ, nay lại không muốn tới Cao Ly, trong lòng ngươi còn một người mẫu hậu như ta hay không?"

Yến Lâm khóc lớn ôm lấy hai chân Tinh Hậu nói:

"Mẫu hậu... Hài nhi tình nguyện... kiếp này ở bên cạnh phụng dưỡng người, không muốn đi đâu, càng không muốn gả cho ai..."

Lúc nói lời này trong đôi mắt đẹp của nàng ai oán nhìn ta, trong lòng ta nhịn không được run lên, xấu hổ cúi đầu. Đối với mối tình thắm thiết của nàng, ta sao có thể thờ ơ mãi được?

Ta lấy hết dũng khí nói:

"Mẫu hậu..."

"Ngươi câm miệng cho ta!"

Tinh Hậu mắt phượng trợn tròn, hiển nhiên tức giận tới cực điểm, ta chỉ còn cách ngậm miệng.

Tinh Hậu đẩy Yến Lâm ra nói:

"Ngươi đi về cung đi, chuyện này đã quyết định, không ai có thể thay đổi!"

Yến Lâm khóc không thành tiếng, Tinh Hậu gọi hai cung nữ, đỡ Yến Lâm ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nàng dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào ta, nhưng không nói lời nào, chuyện này so với trách mắng còn khó chấp nhận hơn, ta quỳ xuống ở trước mặt nàng, thấp giọng nói:

"Hài nhi xin mẫu hậu trách phạt!"

Tinh Hậu nở nụ cười lạnh:

"Dận Không! Ngươi đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi!"

Mồ hôi lạnh dọc theo lưng của ta trợt xuống, ta run giọng nói:

"Hài nhi tự biết mình làm sai, mẫu hậu có giết, hài nhi cũng không dám có nửa câu oán hận."

Tinh Hậu u nhiên thở dài một hơi, nàng ngồi xuống, nói:

"Ngươi thật to gan, lại dám lợi dụng sự tín nhiệm của ta, dâm loạn hậu cung..." Nói đến đây nàng không tự chủ được dừng lại một chút, chắc là nghĩ tới chuyện của ta với nàng.

Ta cuống quít giải thích:

"Quan hệ giữa nhi thần và Cửu công chúa không giống như mẫu hậu nghĩ."

"Đến lúc này ngươi còn dám gạt ta! Bao lần ngươi tới Trữ Tú Cung, ta đều biết rõ ràng, chẳng nhẽ ngươi còn muốn đối chất?"

Xem ra cung nữ của Yến Lâm đã để lộ tin tức, trong lòng ta âm thầm hối hận, chuyện của mình với Yến Lâm thực sự là quá mức qua loa. Ta nói:

"Hài nhi tự biết tội không thể tha thứ, chỉ cầu mẫu hậu ban thưởng cho cái chết!"

https://thuviensach.vn

Từ giọng nói của nàng, ta biết nàng không đành lòng, nên mới dám nói như vậy.

Tinh Hậu cười lạnh nói:

"Ngươi đã muốn chết như vậy? Có phải là đang muốn cùng nha đầu Yến Lâm kia tự tử hay không?"

Ta thấy nàng nói câu ngoài ý muốn, cuống quít nói:

"Mẫu hậu cho hài nhi một cơ hội lập công chuộc tội?"

Tinh Hậu nói:

"Đại Khang Sử Tiết vừa bị giết ở tần cảnh, nếu như ta lại giết ngươi, thì chẳng phải là khai chiến với Khang quốc hay sao?"

Hòn đá treo ngược trong lòng ta cuối cùng cũng buông xuống, cung kính nói:

"Hài nhi đã gửi thư về Đại Khang, phụ hoàng chắc không hiểu lầm..."

Tinh Hậu gật đầu nói:

"Ngươi rốt cuộc vẫn còn một tấm lòng"

Ta thấy tâm tình của nàng dịu lại, lúc này mới to gan hỏi:

"Mẫu hậu hình như có tâm sự..."

Tinh Hậu nhìn thẳng ta nói:

"Ngươi nếu như thấy ta có tâm sự, vậy có định giải ưu cho ta?"

Ta thề son sắt nói:

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu có bất kỳ sai phái gì, Dận Không cho dù phải xông pha khói lửa, muôn lần chết cũng không chối từ!"

Tinh Hậu mỉm cười:

"Toàn diện khai chiến với Đông Hồ!"

"Cái gì?"

Ta thất kinh nói, nếu khai chiến với Đông Hồ, thì phải cần Bạch Quỹ đi biên cương chỉ huy, Tinh Hậu toàn lực khai chiến với Đông Hồ, biểu hiện tranh đấu trong triều đình đã tới lúc kịch liệt.

Tinh Hậu gật đầu, đứng dậy:

"Ta nghe theo kiến nghị của Trầm khanh gia, để hoàng thượng đích thân tới bắc cương đốc chiến, Bạch Quỹ bắt buộc phải theo! Ba ngày sau sẽ theo quân tới Bắc cương!"

Ta thầm nghĩ: "Tinh Hậu nói những lời này với ta, là có dụng ý gì."

Tinh Hậu nói:

"Nguyên Tông thái độ làm người đơn thuần không hề xảo trá, ta rất sợ trên đường bị Bạch Quỹ dùng quỷ kế ám hại, ta muốn ngươi làm bạn với nó trên đường đi!"

Trong lòng ta không khỏi ngẩn ra, lấy thân phận chết tử của ta, lại có thể theo Tần đô xuất chinh, đúng là không thể tưởng tượng nổi. Với lại khi ta và Yến Nguyên Tông rời đi, chuyện của Yến Lâm không cách nào cản trở, Tinh Hậu dùng chiêu này quả thực là hiểm.

"Ngươi không muốn đi?"

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu thấy ta hồi lâu không trả lời vấn đề của nàng, nhịn không được hỏi.

https://thuviensach.vn

Chương 35: Hiến Kế

"Mẫu hậu để bệ hạ thân chinh cùng Bạch Quỹ rời kinh đánh giặc, có phải là quá mức mạo hiểm."

Tinh Hậu thản nhiên cười nói:

"Ra chiến trường đánh giặc là Bạch Quỹ, không phải là hoàng thượng, Nguyên Tông chỉ cần ở Nhạn Châu Quan quan sát chiến sự là được, chiến trường cách nơi đó rất xa, không có bất cứ nguy hiểm gì, "

"Mẫu hậu hiểu lầm ý hài nhi rồi, Bạch Quỹ là người giả dối, hắn nhìn ra lo lắng của mẫu hậu, lúc đó mà trở tay khống chế hoàng thượng, ép mẫu hậu, vậy thì cái được không bù đủ cái mất?"

Sau nhiều lần do dự, ta vẫn đem lo lắng trong lòng nói ra.

Tinh Hậu gật đầu:

"Ta đã nghĩ tới, nên mới bảo ngươi đi Bắc cương cùng Nguyên Tông, lấy trí tuệ của ngươi chắc là có thể phát hiện ra mưu gian của Bạch Quỹ."

Ta cung kính nói:

"Hài nhi tất không phụ sự nhờ vả của mẫu hậu."

Trong lòng ta đã hiểu, Tinh Hậu không phải là đột nhiên có ý niệm bảo ta đi Bắc cương, mà là từ lúc Trầm Trì có kiến nghị, nàng đã hình thành ý nghĩ này, chỉ là mượn cơ hội Yến Lâm mở miệng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

"Lần này Lâm Nhi sẽ cùng đại quân lên bắc, sau khi qua Tùng Giang thành là có thể vào biên giới Cao Ly.”

Ta ngạc nhiên nói:

"Cái gì?"

Nhưng ta lập tức hiểu rõ, Tinh Hậu muốn dùng Yến Lâm đổi lấy sự hòa bình với Cao Ly, khi khai chiến với Đông Hồ, thì cùng Cao Ly ở phía sau giáp công.

Tinh Hậu nói:

"Việc đại hôn của Lâm nhi đã được Nguyên Tông cho phép, việc này đại cục đã định, ngươi tốt nhất là thu tay nếu như ở trên đường giở trò, ta sẽ không tha cho ngươi!"

Nàng lại nói:

"Ngươi lần này phụ trách đưa Lâm nhi tới Cao Ly, không được phép có sai sót!"

Ta buồn bã gật đầu, nhớ tới số phận của Yến Lâm, trong lòng ta uể oải tới cực điểm.

Tinh Hậu phất tay áo nói:

"Ngươi trở về chuẩn bị cho tốt, lần tới Bắc cương này quan hệ trọng đại, chớ làm cho ta thất vọng!"

Trên đường đi, đầu óc của ta tràn ngập ánh mắt u oán của Yến Lâm, trong lòng toàn là sự bứt rứt, Yến Lâm tính tình cương liệt, nếu như nàng tìm đường chết, thì cả đời ta sẽ không thể tha thứ cho mình.

https://thuviensach.vn

Dựa theo lời của Tinh Hậu, Yến Nguyên Tông không có bất cứ dị nghị nào với đề nghị này, ta không cách nào hiểu được chuyện này, lấy tình cảm khác thường của Yến Nguyên Tông với Yến Lâm, lẽ nào hắn giương mắt thờ ơ? Có lẽ chỉ có Yến Nguyên Tông mới có thể giải được câu hỏi này.

Ta mất hồn mất vía trở lại Phong Lâm Các, tất cả mọi người đều nhận ra tâm tình của ta không tốt, nên không có tới quấy rầy ta.

Ta yên lặng ngồi ở trong thư phòng, lấy ra bản đồ mà Long Dận Cơ lưu lại, ngưng thần nhìn núi sông ngang dọc rất lâu.

Từ khi Trầm Trì trở lại Tần đô, sự bất hòa của ta với nàng tăng lên rất nhiều, với lại tới hôm nay cũng không tiết lộ cho ta nhiều tin tức, Yến Nguyên Tông thân chinh, Bạch Quỹ bắc thượng, Yến Lâm xa giá.

Một loạt chuyện tình tới hôm nay, ta mới phát hiện nó toàn bao trùm lấy Bạch Quỹ, Yến Nguyên Tông chỉ như một con mồi, Yến Lâm trở thành tặng phẩm cho đồng minh, mà ta lại bị đẩy tới một nơi xa lắc...

Ánh trăng như sương, xuyên thấu qua cửa sổ chiếu lên thư án, để lại những hình ảnh loang lổ, lần đầu tiên ta thấy mình bất lực. Tinh Hậu và Trầm Trì không thể nghi ngờ đã tiến hành bước đầu tiên trong kế hoạch đối phó với Bạch Quỹ, bước tiếp theo họ còn làm những gì nữa?

Cửa phòng nhẹ động, Thải Tuyết và Dao Như cùng nhau đi đến, một người thì cầm khăn mặt, một người thì bưng khay cơm tới.

Dao Như bệnh lâu mới khỏi, khuôn mặt vẫn còn tái nhợt, Thải Tuyết thì chân bị bỏng, nhìn ta với ánh mắt vô cùng quan tâm.

Ta ân cần nói:

"Thân thể các nàng còn chưa khỏi, tại sao lại làm những việc này?"

https://thuviensach.vn

Dao Như dịu dàng cười nói:

"Dao Như nếu như cứ nằm ở trên giường, sớm muộn cũng bị nhàn nhã làm chết."

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

"Trần tiên sinh đã tới lâu rồi, đang ở trong phòng nói chuyện với Tôn tiên sinh..."

Ta vui vẻ nói:

"Mau mời bọn họ vào đi!"

Mê cục trước mắt ta, có lẽ chỉ có Trần Tử Tô mới có thể phá giải.

Tôn Tam Phân và Trần Tử Tô đi tới thư phòng, ta cuống quít đứng lên đón chào, Thải Tuyết và Dao Như biết ý, lui ra ngoài.

Tôn Tam Phân thấy bản đồ trên bàn, lông mày hoa râm khẽ nhếch lên.

Trần Tử Tô nói:

"Nghe nói Bình vương tự nhốt mình trong phòng từ trưa tới giờ, Tử Tô đặc biệt tới thăm!"

Ta cười nói:

"Không biết là ai nhanh mồm tới như vậy."

Tôn Tam Phân nói:

"Là lão hủ bảo Đường Muội mời Trần tiên sinh tới!"

Ta cười lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Tôn tiên sinh quả nhiên bốc thuốc đúng bệnh."

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

"Không biết công tử có tâm bệnh gì."

Ta bùi ngùi ca thán, đem chuyện ở trong cung nói lại một lần.

Lúc này mọi người mới biết được chuyện ta phải cùng Yến Nguyên Tông đi Bắc cương đốc chiến, Tôn Tam Phân lớn tiếng nói:

"Buồn cười! Bình vương là Đại Khang hoàng tử, Tần quốc và Đông Hồ phát sinh chiến sự, có liên quan gì tới người?"

Trần Tử Tô nhíu chặt hai hàng lông mày, một lát mới nói:

"Tinh Hậu muốn đối phó với Bạch Quỹ, Yến Nguyên Tông chỉ là một con cờ mà thôi, Bình vương điện hạ hình như lần này giống như bị dẫn ra pháp trường..."

Hắn dừng lại một chút nói:

"Tinh Hậu phái Bình vương điện hạ đi, chỉ sợ không đơn giản như vậy..."

Ta cười khổ nói:

"Nàng nói muốn ta giúp Yến Nguyên Tông phá giải mưu gian của Bạch Quỹ, chỉ là một cái cớ mà thôi."

Tôn Tam Phân nói:

"Tinh Hậu sai công tử đi Bắc cương có phải là có quan hệ với chuyện của Cửu công chúa đi Cao Ly?"

Hắn đối với chuyện của ta và Yến Lâm thì biết rõ, nên mới hỏi câu này.

https://thuviensach.vn

Ta xấu hổ ho khan một tiếng nói:

"Không phải, lần này ta hộ tống nàng tới Tùng Giang thành, sau đó nàng ở đó vào Cao Ly."

Trần Tử Tô phảng phất đoán được điều gi đó, hắn mỉm cười nói:

"Công tử phiền muộn vì lần đi bắc cương này, hay là vì chuyện xa giá của công chúa?"

Hắn một câu nói toạc suy nghĩ trong lòng của ta.

"Không dối gạt tiên sinh, hai chuyện này đều làm Dận Không lo nghĩ!"

Ta tình hình thực tế nói.

Trần Tử Tô hai mắt lấp lánh sinh quang:

"Tử Tô to gan suy đoán một câu, công tử và Cửu công chúa có quan hệ không tầm thường!"

Ta gật đầu, Tôn Tam Phân ở một bên nhịn không được thở dài một hơi.

Trần Tử Tô nói:

"Công tử buồn phiền vì chuyện của Cửu công chúa, chứng tỏ công tử không phải là người vô tình!"

Ta lặng lẽ không nói, Tôn Tam Phân nói:

"Thành đại sự sao có thể để ý tới tâm tình của nhi nữ. Lão hủ vốn không muốn nói, thế nhưng công tử trong lúc then chốt lại sa vào tâm tình nhi nữ không thoát ra được, thực sự làm lão hủ nản lòng thoái chí!"

Trần Tử Tô cười nói:

https://thuviensach.vn

"Tôn tiên sinh nói lời ấy sai rồi, công tử nếu là người vô tình, mọi việc đều không từ thủ đoạn. Đối với người bên cạnh chẳng quan tâm, thì tương lai làm sao có thể đem ân huệ phổ khắp chúng sinh, có ân với vạn dân được."

Phán đoán của Trần Tử Tô ngoài dự liệu của ta.

Trần Tử Tô ý thâm ý nói:

"Tử Tô bây giờ đã hiểu một chút ."

Tôn Tam Phân không hiểu ra sao nói:

"Lão hủ hồ đồ vẫn chưa rõ."

Trần Tử Tô cười nói:

"Lấy mưu lược của Bạch Quỹ, tất có thể nhận ra lần Bắc chinh này, là muốn đưa hắn rời khỏi Tần đô, hắn đương nhiên phải chuẩn bị đầy đủ. Tinh Hậu để Cửu công chúa xuất giá cùng đại quân xuất chinh, Yến Nguyên Tông đương nhiên phải ở hậu quân.

Nếu như tại hạ không có đoán sai, Yến Nguyên Tông nhất định sẽ dừng lại ở Tùng Giang thành mấy ngày, mà Bạch Quỹ sẽ đi tiên phong chiến đấu, vô hình chung Yến Nguyên Tông sẽ không có nguy hiểm gì."

Ta đồng cảm gật đầu.

Trần Tử Tô lại nói:

"Tinh Hậu sở dĩ để Bình vương và Cửu công chúa đồng hành. Xem ra là đã nhìn thấu tâm tư của Cửu công chúa, nếu như ngày nào còn nhìn thấy Bình vương thì ngày đó sẽ không tự sát, chỉ cần thuận lợi đến Tùng Giang thành, giao công chúa cho người của Cao Ly, vậy thì sự sống chết của nàng không còn quan trọng nữa rồi."

https://thuviensach.vn

Ta hít một hơi lạnh, run giọng nói:

"Ta... . . . Tại sao không nghĩ đến!"

Trần Tử Tô nói:

"Người trong cuộc thì mê muội, Bình vương bị lún sâu trong đó, đương nhiên là nghĩ không ra."

Ta vái hắn một cái thật sâu, nói:

"Kính xin tiên sinh chỉ cho ta điểm sai lầm!"

Trần Tử Tô thở dài một hơi nói:

"Việc của Cửu công chúa, sợ rằng chỉ có một kết cục..."

Ta đương nhiên hiểu rõ ý của hắn là chỉ có cái chết, trong lòng thất vọng tới cực điểm.

Trần Tử Tô nói:

"Hơn nữa Cửu công chúa nếu như chết trên đất Tần chỉ sợ Bình vương không cách nào thoát khỏi liên quan!"

Ta cười khổ nói:

"Lẽ nào muốn ta đích thân dồn Yến Lâm vào tử lộ?"

Tôn Tam Phân trước giờ vẫn im lặng, bỗng nhiên nói:

"Không hẳn vậy, công tử lẽ nào không nghe nói qua câu, tìm sự sống trong chỗ chết hay sao?"

Trong lòng ta vô cùng kinh ngạc nhìn Tôn Tam Phân.

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân nói:

"Nếu như sử dụng Thất Nhật Túy thoả đáng, có thể làm cho người khác tiến vào trạng thái chết giả!"

Ta kích động vạn phần đứng dậy, nếu như không có Tôn Tam Phân nhắc nhở, ta hầu như đã quên mất thủ đoạn lúc trước ta sử dụng với Tiết Vô Kỵ. Ta lớn tiếng nói:

"Chỉ cần đưa nàng tới tay của đội đón dâu Cao Ly, lúc đó nàng chết, thì ta sẽ không có quan hệ gì cả."

Trần Tử Tô gật đầu nói:

"Kế này rất hay, nếu như Cửu công chúa được người ta đón rồi mà chết, đội đón dâu của Cao Ly tất sẽ không nhận thi thể, Cửu công chúa có thể thoát được một kiếp này."

Sự sung sướng trong lòng ta không có ngôn từ nào có thể diễn tả, hận không thể kêu lên thể hiện sự vui mừng trong lòng nàng.

Trần Tử Tô nhắc nhở:

"Công tử lần này đi Bắc cương phải chuẩn bị thật đầy đủ, nếu có thể cứu công chúa ra, thì nàng cả đời phải ở ngoài lãnh thổ Đại Tần."

Ta nặng nề gật đầu.

Trần Tử Tô nói:

"Lần này cho dù Thái hậu và Bạch Quỹ ai thắng ai thua, Đại Tần tất sẽ có chấn động, công tử cũng phải sớm có dự định." Hắn cầm địa đồ trên thư án nói: "Công tử kiểu gì cũng có một ngày trở về Đại Khang..."

Tôn Tam Phân nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như Tinh Hậu thành công đoạt quyền trong tay Bạch Quỹ, nàng có thể bắt tay đối phó chúng ta hay không?"

Trần Tử Tô nói:

"Rất khó nói, việc Đại Khang Sử Tiết bị giết còn đang sôi sùng sục, nếu như chiến sự Đại Tần và Đông Hồ kéo dài, khó bảo đảm Đại Khang sẽ không nhúng tay vào, tới lúc đó công tử sẽ nguy hiểm."

Ta gật đầu nói:

"Thái hậu sẽ đem hết toàn lực đối phó Bạch Quỹ, đối với Đại Tần mà nói cũng bị tổn thương rất nặng, vận mệnh của Đại Tần sợ rằng từ nay về sau sẽ không cách nào vực dậy."

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

"Có lẽ đây chính là cơ hội trời ban cho công tử..."

Trần Tử Tô đi rồi, Tôn Tam Phân nhìn ta nói:

"Đêm đã khuya, công tử cũng nên sớm đi nghỉ ngơi."

Ta cảm kích gật đầu, nếu như không có hắn ở bên cạnh hết sức trợ giúp ta, thì có lẽ ta rất khó vượt qua cửa ải khó khăn này.

Ra khỏi thư phòng, ánh trăng sáng vằng vặc, giơ hai tay lên, chiến ý một lần nữa lại trở lại đầy người, Đường Muội từ bên ngoài trở về, treo đèn lồng đặt trên cây, cung kính nói:

"Công tử còn chưa ngủ?"

Ta mỉm cười nói:

"Không biết tại sao, hôm nay ta lại không thấy bất kỳ sự mệt mỏi nào."

https://thuviensach.vn

Ta thấy bên hông Đường Muội còn đeo trường đao, hưng phấn nói:

"Trước đó vài ngày ngươi dạy đao pháp cho ta, ta cũng đã rèn luyện rồi, ngươi với ta diễn luyện một chút."

Không đợi Đường Muội trả lời, ta đã rút trường đao bên hông chém tới Đường Muội, chuyện chiếm tiên cơ, ta đã luyện tới mức lô hỏa thuần thanh.

Đường Muội cười ha ha, hai chân không di động, lấy vỏ đao tiếp đao phong, thế đao biến đổi, chuyển tử thủ sang công.

Đường Muội nhẹ nhàng nhắc nhở:

"Chiêu thức của công tử, không có tới nửa phần lực đạo!"

Ta ngưng đao không phát, trong đầu chợt nhớ tới đồ phổ của Vô Gian Huyền Công, trong đan điền có một cỗ khí lưu bạo phát, lan tỏa toàn thân.

"Xem đao!"

Ta rống to một tiếng, trường đao phát ra âm thanh ti ti, phá không hướng Đường Muội chém tới, Đường Muội cổ tay khẽ động, trường đao đã ra khỏi vỏ, hai đao ở trên không trung 'Ba!' một tiếng chạm vào nhau, tỏa ra một những tia lửa.

"Hay!"

Đường Muội lớn tiếng khen.

Ta dừng lại một lát, sau đó lại tiếp tục chém ra, khí lưu trong cơ thể càng lúc càng vận dụng thuần thục.

Đường Muội hiển nhiên bị công lực tự đề thăng của ta mà ngây ngờ, bồi tiếp hơn trăm hiệp, tự đáy lòng khen:

https://thuviensach.vn

"Công tử hôm nay đã tiến bộ như vậy, chỉ sợ thêm một thời gian nữa, thuộc hạ không phải là đối thủ của người rồi."

Ta ha hả cười nói:

"Ngươi từ bao giờ học được thói nịnh hót rồi!"

Dao Như nghe được động tĩnh khoác ngoài áo đi ra, cười duyên nói:

"Thiếp thấy võ công cuả công tử đã vượt lên trước Đường đại ca rồi!"

Đường Muội cười cầm lấy đèn lồng, xoay người trở về phòng.

Ta thu hồi trường đao, đi tới trước mặt Dao Như nói:

"Trễ thế này rồi, còn chờ ta ư?"

Ta nhìn chằm chằm, làm khuôn mặt Dao Như ửng đỏ, Dao Như nhẹ giọng nói:

"Dao Như có việc muốn nói với công tử!"

Ta một tay ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, thấp giọng nói: "Vào phòng rồi nói!"

"Mau buông thiếp ra... Đừng cho bọn họ thấy..."

Ta cúi đầu hôn lên đôi môi kiều diễm của nàng, ôm nàng trở lại bên trong phòng.

Dao Như thở hổn hà hổn hển nói:

"Thiếp không thở nổi rồi..."

Ta thương mới khỏi bệnh, sức khỏe yếu, lúc này mới buông nàng ra, đứng dậy khép cửa phòng nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm nay ta ở chỗ này nghỉ ngơi."

Dao Như nũng nịu nói:

"Người ta vết thương còn chưa được tốt lắm đâu!"

Đôi bàn tay của ta dọc theo đôi tú chân của nàng, chạy ngược lên phía trên, nói:

"Hình như thương thế của nàng ở phía trên cơ mà!"

Dao Như bị ta vuốt ve vỗ về, thân thể mềm mại không ngừng run lên, chặn lấy đôi bàn tay của ta, nói:

"Công tử chờ Dao Như nói xong chuyện nghiêm túc đã..."

Nhưng chưa kịp làm gì, thì đã bị ta hôn lên đôi môi của nàng, đưa tay gạt bàn tay của nàng ra, hai chân kiều diễm cách xa nhau một chút, rồi mỉm cười nói:

"Thế này nói mới tốt!"

Dao Như kêu lên một tiếng đắm say lòng người, hai chân quấn chặt lấy người ta, hai chúng ta lại chìm đắm vào trong chuyển động triền miên... ...

Ta và Dao Như sóng vai nằm trên giường, khuôn mặt Dao Như kiều diễm giống như hoa hải đường, nàng nhìn ta một cái, cắn môi dưới, thân thể mềm mại xoay người lại. Ta đưa tay vuốt ve gần vết thương của nàng, Dao Như cười khẽ, ta hôn lên chỗ đó một cái, nói:

"Nàng nói có chuyện nghiêm túc, sao giờ lại quên rồi?"

Dao Như gắt giọng:

"Công tử có cho Dao Như cơ hội nói chuyện hay sao?"

https://thuviensach.vn

Ta đem nàng kéo vào trong lòng, cười nói:

"Đem chuyện đứng đắn của nàng nói cho ta một chút"

Hai tay lại bắt đầu hoạt động trên cơ thể của nàng.

Dao Như cười duyên nói:

"Lại làm như vậy, chỉ sợ thiếp lại quên đi..."

Nàng nắm hai tay của ta, đặt trên đôi mông của nàng, đưa trán vào trong lòng ta, nói:

"Công tử, thiếp muốn nói chuyện về cuốn sổ kia."

Ta ôm thân thể mềm mại của nàng chặt thêm một chút, nói:

"Chuyện kia đã qua, không nên nhắc lại."

"Không! Công tử, người không biết bí mật thật sự của cuốn sổ này..."

Dao Như hạ giọng nói:

"Cha thiếp năm đó kinh doanh Diêm trường, có qua lại với một số công khanh quý tộc, những lễ vật mà cha thiếp tặng ai, đều ghi chép rõ ràng, hơn nữa... Diêm trường Điền thị còn có một Vương tộc tham gia trong đó..."

Dao Như nói:

"Đại ca của thiếp sở dĩ phải trốn khỏi Bắc cương, chính là vì có người muốn mưu hại đại ca và cha thiếp."

Trong đôi mắt đẹp của Dao Như đã ngấn lệ:

"Đại ca tuy rằng thoát khỏi bắc cương, thế nhưng... cha thiếp lại mất liên lạc, đến nay sống chết còn chưa rõ. "

https://thuviensach.vn

"Người nọ đến tột cùng là ai?"

Dao Như vùi đầu trong ngực ta, nói:

"Túc vương Yến Hưng Khải!"

"Cái gì?"

Ta thất kinh, suýt nữa thì bật dậy, Yến Hưng Khải và Điền thị gia tộc lại có loại quan hệ này, khó trách hắn chủ động tiếp cận ta, thảo nào U U có thể dễ dàng lẻn vào Túc vương phủ. Những chuyện cũ đã được giải đáp, ta càng ngày càng cảm thấy Yến Hưng Khải thực sự là sâu không thể dò.

Dao Như nói:

"Cha và Yến Hưng Khải thời gian đó từng có những cuộc giao dịch lớn, liên quan tới chuyện mở rộng phạm vi cho Diêm trường."

Ta gật đầu, Yến Hưng Khải tham lam có tiếng, Điền Tuần năm đó lại là phú thương của Tần quốc, trong khi Yến Hưng Khải lại làm chưởng quản Tài lương ty, không có lý do gì mà lại buông tha Điền Tuần. Yến Hưng Khải nóng lòng muốn có cuốn sổ như vậy, đã chứng minh hắn muốn xóa sạch điểm yếu mà Điền Tuần nắm được, nhưng việc hắn tham ô đã bị Tuyên Long hoàng đế phát hiện, lẽ nào trong này còn có một bí mật khác.

Nhớ tới chuyện lúc nào ta cũng có thể bị U U quấy rối, trong lòng ta lại cảm thấy bất an, nếu như ta và Đường Muội đi tới bắc cương, ai sẽ bảo đảm sự an nguy của Dao Như và các nàng?

Đêm nay ta không cách nào ngủ yên giấc, Yến Hưng Khải như một bóng ma cứ lởn vởn trong đầu, không có cách nào xóa sạch cả.

Sáng sớm hôm sau, ta mang theo Đường Muội đi tới Già Lam Sơn gặp Thu Nguyệt Hàn, trước khi rời khỏi Tần quốc, ta phải tiễu trừ cái tai họa

https://thuviensach.vn

ngầm này. Viên Tuệ đang ở trong vườn quét lá, thấy ta, hai tay chắp lại, nói:

"Sư thúc ta đang tụng kinh..."

Ta nói:

"Ta có thể ở chỗ này chờ!"

Vườn tuệ dựa theo quy củ, viết tên chúng ta vào danh sách, ta nhịn không được hỏi hỏi:

"Nàng đã đi chưa?"

Nàng ở đây chính là chỉ U U, Viên Tuệ gật đầu :

"Sư thúc đã bảo nàng rời đi rồi. "

Nàng bưng trà tới cho ta và Đường Muội, cùng tiếp chuyện dưới một gốc cây.

Đường Muội nhìn theo bóng lưng của Viên Tuệ, không nhịn được nói:

"Nàng này võ công cao tuyệt, chỉ sợ còn trên cả thuộc hạ..."

Lúc này ta chợt thấy thân ảnh của Thu Nguyệt Hàn đi vào trong tiền viện, cuống quít ngừng đối thoại với Đường Muội, đứng dậy tiến ra đón, cung kính nói:

"Tiền bối!"

Thu Nguyệt Hàn nhàn nhạt gật đầu, nhẹ giọng nói:

"Ngươi đi theo ta!"

https://thuviensach.vn

Ta đi theo phía sau của nàng vào tĩnh thất, Thu Nguyệt Hàn dùng đôi mắt đẹp đánh giá ta một chút:

"Ngươi lần này đến đây là vì chuyện của U U hay là vì chuyện khác?"

Ta biết nàng giỏi về nhìn thấu tâm cơ của người khác, nên cũng không giấu diếm mục đích tới đây lần này:

"Tiền bối, Dận Không sắp tới có chuyện quan trọng trong người, sợ rằng phải rời khỏi Tần đô một thời gian. "

Thu Nguyệt Hàn nói:

"Có phải ngươi lo lắng Ma môn sẽ tìm ngươi gây phiền toái?"

"Thực không muốn giấu diếm, tại hạ lo lắng vị U U cô nương kia biết lúc tại hạ không có ở Tần đô, mà hạ thủ với người bên cạnh..."

Ta lập tức đem chuyện U U kể lại một lần.

Thu Nguyệt Hàn đôi mi thanh tú nhăn lại, nói:

"Ngươi muốn ta giúp ngươi?"

Ta gật đầu.

Thu Nguyệt Hàn đi qua đi lại hai bước, u nhiên thở dài một hơi nói:

"Ta đã sớm không màng tới thế sự, như vậy đi, ngươi đem vị Dao Như cô nương kia đưa đến Mộ Vân Trai, chờ lúc ngươi trở lại Tần đô rồi tới đón là được. "

Ta vui mừng quá đỗi, Dao Như ở bên người Thu Nguyệt Hàn, U U cho dù có to gan bằng trời cũng không dám tìm đến, ta Bắc chinh cũng không có gì phải lo lắng nữa, ta hướng Thu Nguyệt Hàn vái thật sâu, nói:

https://thuviensach.vn

"Đa tạ tiền bối tương trợ!"

Thu Nguyệt Hàn lạnh nhạt nói:

"Thất phu vô tội hoài bích có tội, Vô Gian Huyền Công sớm muộn cũng sẽ mang tới cho ngươi phiền phức."

Nàng dùng ánh mắt thâm thúy nhìn thẳng ta nói:

"Ta có ý muốn truyền cho ngươi một bộ công pháp, không biết ngươi có muốn học hay không?"

Ta cho dù có nghĩ thế nào, cũng không ngờ tới, lại có chuyện tốt như vậy rơi xuống đầu mình, cuống quít quỳ rạp xuống trên đất nói:

"Sư phụ ở trên, xin nhận của đồ nhi Dận Không một lạy. "

Thu Nguyệt Hàn lạnh lùng nói:

"Ta chỉ là truyền cho ngươi một bộ công pháp, không phải sư phụ của ngươi, ngươi mau đứng lên cho ta!"

"Cho dù tiền bối không nhận vãn bối làm đệ tử, nhưng ơn truyền công vẫn phải làm như vậy. "

Ta kiên trì khấu đầu với nàng 3 cái, sau đó mới đứng dậy.

Thu Nguyệt Hàn nói:

"Bộ Thổ Nạp Quyết này là công pháp tối cơ sở của Ma Môn, nếu như nắm giữ được, thì khi tu luyện Vô Gian Huyền Công sẽ mang lại lợi ích to lớn, ngươi cẩn thận lắng nghe!"

Nàng đem khẩu quyết nói ra, những chỗ then chốt còn tự mình giải thích, ta chỉ nghe xong một lần, đã đem khẩu quyết hoàn toàn nhớ kỹ, Thu

https://thuviensach.vn

Nguyệt Hàn thưởng thức gật gật đầu nói:

"Ngươi quả nhiên thiên tư hơn người, thảo nào..."

Nàng muốn nói gì đó lại thôi, ta mơ hồ cảm giác được Thu Nguyệt Hàn truyền cho ta bộ khẩu quyết có lẽ là có ẩn tình khác.

Yến Nguyên Tông thân chinh, Yến Lâm xuất giá, hai đại sự kiện này đều oanh động cả nước, do vậy Tinh Hậu phải tới Thái miếu tế tổ. Thái miếu ở phía Tây của Yên Chi Hồ, đảm bảo cho sự an toàn của Hoàng tộc, 5000 binh sĩ của Hổ Tiêu Quân đã vây kín Thái Miếu, những chỗ trọng yếu đều có cao thủ đại nội thị vệ tự mình trấn giữa, ta cũng đi theo Tinh Hậu, nhưng tâm tình trầm trọng vô cùng.

Đi tới cửa Thái Miếu, mọi người đều phải xuống xe đi bộ, ta thấy phía trước là Yến Lâm, bầu trời lúc này xám xịt, toàn mây mù, phủ kín núi non, làm bầu trời càng thêm mông lung, không phân biệt được thật giả, trên dưới...

Dưới ánh hoàng hôn, khuôn mặt Yến Lâm như bị phủ sương mù, trông không rõ nét mặt của nàng, chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ, một khuôn mặt hoàn mỹ, ta bỗng nhiên cảm thấy trong lòng nàng đang vô cùng thống khổ.

Ta nhìn khuôn mặt mỹ lệ của Yến Lâm mà hổ thẹn, tình cảm của nàng đối với ta là vô cùng chân thành và cảm động.

Nghi thức tế tự cũng qua đi, khi nàng đi qua ta, đột nhiên dừng lại, đôi mắt đẹp lẳng lặng nhìn thẳng ta, từ trong ánh mắt của nàng ta nhận ra được một tình yêu khắc cốt minh tâm và sự u oán. Ta không tự chủ được cúi đầu xuống, nàng đem toàn bộ tình cảm và hi vọng ký thác và trên người của ta, vậy mà ta lại làm cho nàng thất vọng và đau lòng.

Yến Lâm ở trong một biệt viện của Thái Miếu, một đêm này nàng muốn làm bạn với Thanh Đăng Cổ Phật, ta nhìn ánh đèn cửa số của nàng, trông

https://thuviensach.vn

có vẻ ảm đạm và thê lương.

Ta do dự nhưng vẫn không dám tới cư xá của Yến Lâm, Hứa công công chẳng biết lúc nào đã đi tới bên cạnh ta, thấp giọng nói: "Bình Vương điện hạ, thái hậu mời người qua đó!"

Ta gật đầu theo hắn đi tới biệt viện, Tinh Hậu mặc một chiếc trường bào màu xám, đang quỳ trên bồ đoàn, khuôn mặt bị che lấp bởi ánh đèn mờ ảo, làm cho nàng càng trở nên thần bí.

Nàng tuy rằng ở ngay trước mặt của ta, nhưng ta cảm thấy, nàng cách xa ta như cách xa một thế giới.

Ta yên lặng quỳ gối ở bên cạnh nàng, nhìn ánh nến biến ảo trên tường, mà nội tâm ta cũng tuôn trào hừng hực.

"Có từng thấy qua hoàng thượng không?"

Ta lắc đầu.

Tinh Hậu nói:

"Càng gần đại hôi của Yến Lâm, ta thấy nó biểu hiện càng không tốt, dường như càng lúc càng bất an."

Ta biết nàng ám chỉ cái gì, nên thấp giọng nói:

"Hay là hoàng thượng từ khi thành hôn xong đã thay đổi."

Tinh Hậu cười nhạt:

"Không có khả năng! Ta biết tâm ý của nó, lần này Bắc chinh, ngươi phải chú ý Yến Lâm cho ta, không để cho nó làm ra chuyện tình gì hồ đồ."

"Mẫu hậu yên tâm, hài nhi nhất định sẽ lưu ý nhiều hơn..."

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu lúc này mới đưa ánh mắt chuyển hướng sang ta:

"Trong lòng ngươi có phải là rất hận ta?"

"Hài nhi không dám!"

"Không dám?" Từ đôi mắt đẹp của Tinh Hậu bắn ra hàn quang bức người, nói:

"Ngươi nói như vậy chính là hận ta."

Ta lấy hết dũng khí nhìn vào mắt của nàng thật lau, cho tới khi ánh mắt của nàng dịu đi, Tinh Hậu thở dài nói:

"Ta biết, chẳng những là ngươi, ngay cả Nguyên Tông, Yến Lâm đều hận ta..."

Nàng chậm rãi từ trên bồ đoàn đứng dậy:

"Ta đem Yến Lâm gả tới Cao Ly, không phải là vì ngươi đâu!"

Ánh trăng từ cửa sổ chiếu vào, lại càng làm tôn thêm những nét hoàn mỹ trên cơ thể nàng, nàng ngẩng đầu lên, si ngốc vầng trăng phía xa xa:

"Ta không thể cho ... Nguyên Tông có sự huyễn tưởng gì nữa. "

Tinh Hậu nói xong liền trầm mặc, nàng phảng phất như hoàn toàn chìm đắm ở trong ánh trăng mỹ lệ, hồi lâu mới nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Lần này nếu có bất luận sai lầm gì, chỉ sợ ta không còn cơ hội trở mình."

Tinh Hậu nói xong liền xoay người rời đi, để lại ta ở trong phật đường vắng vẻ.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn bóng hình xinh đẹp của nàng rời đi, trong nội tâm bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác xa lạ khó nói, ta đột nhiên minh bạch, những chuyện trong quá khứ của nàng, đã hoàn toàn chấm dứt.

Địa vị và tác dụng của ta từ khi có Trầm Trì xuất hiện, đã trở nên cực kỳ nhỏ bé, đối với Tinh Hậu mà nói, đã là một nhân vật vô dụng, ta vốn muốn nhắc nhở nàng về chuyện Yến Hưng Khải, nhưng mà lại thôi, bí mật này phải tới lúc mấu chốt mới công bố ra ngoài.

Ta đang chuẩn bị rời đi, thì ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân nhẹ nhàng, hóa ra là Lệ Cơ đi tới nơi này, ta không kìm lòng được ho khan một tiếng, nàng nhìn ta thấp giọng nói: "Dận Không?"

Ta gật đầu, ánh mắt nhìn ra ngoài một chút, hai cung nữ cầm đèn đứng chờ ở chỗ bậc cửa, các nàng không nghe thấy tiếng nói của Lệ Cơ.

Ta cung kính hướng Lệ Cơ hành lễ nói:

"Dận Không xin được cáo lui trước..."

"Ngươi lưu lại! Ta có chuyện muốn nói với ngươi!"

Lệ Cơ thấp giọng nói, nàng có lẽ là sợ người ta phát giác, nên xoay người đi ra ngoài, cho khoảng cách xa thêm một chút.

"Thái hậu vừa rời đi không lâu."

Ta hướng nàng ám chỉ nói.

Lệ Cơ gật đầu, cầm đèn lồng trong tay thổi tắt, trong phật đường nhất thời ảm đạm đi, trong nội tâm ta cực kỳ bất an. Từ khi cùng nàng phát sinh chuyện kia, thì đây là lần đầu tiên ở chung một nơi với nàng, đêm khuya thanh vắng, nếu để cho người khác biết chúng ta cô nam quả nữ ở chung nơi này, chỉ sợ sẽ có giải thích.

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ thấp giọng nói:

"Nghe nói ngươi phải theo Hoàng thượng tới Bắc cương?"

"Hoàng hậu yên tâm, Dận Không nhất định sẽ chiếu cố tốt cho hoàng thượng."

Lệ Cơ cả giận nói:

"Sống chết của hắn thì có liên quan gì tới ta?"

Ta ngượng ngùng ngậm miệng lại.

Lệ Cơ nói:

"Ta muốn cầu ngươi một việc..." Nàng nhìn ta, nói: "Chiếu cố tốt cho cha ta, ngàn vạn lần đừng để cho người bị kẻ gian làm hại."

Trong lòng ta rùng mình, Lệ Cơ hiển nhiên đã biết được chủ ý của Tinh Hậu và Yến Nguyên Tông đi bắc cương, ta đành nói:

"Bạch đại tướng quân thống suất thiên quân, đến lúc đó sợ rằng người cần chiếu cố là thần mới đúng..."

Lệ Cơ dùng đôi mắt đẹp lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

"Dận Không! Ngươi chẳng lẽ không nói thật với ta được nửa câu hay sao?"

Trong lòng ta run lên, đã thấy đôi mắt đẹp của Lệ Cơ nhộn nhạo nàng nhẹ giọng nói:

"Ta tuy rằng gia nhập Hoàng cung không lâu, nhưng cũng nhìn ra được chỗ vi diệu, cha ta lần này viễn chinh, sợ rằng dữ nhiều lành ít."

Nàng lại đi về phía trước một bước, ép ta đến góc tối, nói:

https://thuviensach.vn

"Đáp ứng ta, chiếu cố cho cha ta!"

Ta nhìn khuôn mặt đắm say lòng người của nàng, rốt cục gật đầu.

Ánh mắt Lệ Cơ tràn đầy nhu tình, nàng ôn nhu dặn dò:

"Ngươi cũng phải cẩn thận, thái hậu để đối phó được cha ta, sẽ không tiếc bất cứ giá nào đâu."

Đôi mắt nàng chậm rãi nhắm lại, nhẹ giọng nói:

"Nếu không phải ngươi khơi dậy khát vọng trong ta, thì có lẽ ta đã sớm không còn trên đời này nữa... Ngươi có thể hôn ta một lần không?"

Ta nhìn khuôn mặt đẹp thê mỹ của nàng, đột nhiên ôm vào trong lồng ngực, trong bóng chúng ta điên cuồng lần tìm vị trí đôi môi, nước mắt của Lệ Cơ chảy ra.

"Đáp ứng ta, nhất định phải sống trở về..."

Cho tới khi Lệ Cơ rời đi, những câu này vẫn quanh quẩn trong óc của ta.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 36: Nỗi Lòng

Ta và Đường Muội cùng nhau đi trong đại quân, phía sau chính là đội ngũ 1000 người hộ tống Yến Lâm, tất cả đều được điều ra từ Long Tương quân.

Do Phó thống lĩnh Long Tương Quân Lý Hùng Tín phụ trách thống suất, nhóm này có hơn ngàn kị binh nhẹ hộ tống công chúa Yến Lâm, có hơn 30 cung nữ, cầm cung đi theo 6 chiếc xe ngựa, đồng thời có hơn 40 xe chở lương thực, đoàn người rời khỏi Hoàng Cung, tiến theo phía Nam. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Dựa theo an bài trước đó, Bạch Quỹ và Yến Nguyên Tông ở trong trung quân, Yến Lâm ở hậu quân, sau đó mới là đội quân nhu phụ trách quân lương.

Bách tính Tần đô nghe nói tướng sĩ viễn chinh, đều đã đứng hai bên đường từ sớm, mang theo rượu và thức ăn, để tiễn đưa họ. Trong đó có không ít người có thân nhân ở trong quân, lúc lưu luyến chia thay, bi thương không thể tránh được, nhất thời tiếng khóc vang lên.

Lý Hùng Tín từ phía sau chạy tới bên cạnh ta, lớn tiếng nói:

"Bình Vương điện hạ, phía trước báo lại là có bách tính cản lối đi, chúng ta tạm thời dừng lại ở chỗ này, chờ sau khi đại quân ra khỏi thành rồi mới xuất phát có được không?"

Thân phận của ta bây giờ là Di Hôn Sử, nên thái độ của hắn đối với ta cũng dị thường cung kính.

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

"Được!"

Sau đó xoay người hướng Đường Muội nói:

"Chúng ta đi phía trước nhìn xem thế nào!"

Ta và Đường Muội phóng ngựa lên phía trước, nhưng người phía trước đi cực kỳ chậm, bách tính và tướng sĩ chia tay đều vô cùng lưu luyến, những thống lĩnh trong quân hò hét lớn tiếng, nhưng đây toàn là bách tính, họ cũng không để ý nhiều lắm.

Đường Muội cảm thán nói:

"Trận chiến tranh này qua đi, Tần đô lại thăng thêm rất nhiều cô nhi quả phụ."

Ta trầm giọng nói:

"Nhất tướng công thành vạn cốt khô, chỉ cần có chiến tranh sẽ có người chết, nếu như bọn họ tiếp tục ở lại Tần đô hưởng thụ cuộc sống an nhàn, sợ rằng ngay cả những ... cô nhi quả phụ này cũng không giữ được tính mệnh!" Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Phía trước đột nhiên ồn ào, đoàn người tách ra thành một cái khe, Bạch Quỹ và hai tướng lĩnh đi tới.

Bạch Quỹ đem roi ngựa đưa cho thủ hạ, vững vàng đứng ở trên yên ngựa, cất cao giọng nói:

"Các vị phụ lão hương thân Đại Tần!"

Trong đám người có không ít người hét lớn, đám đông yên tĩnh đi rất nhiều, Bạch Quỹ ở biên giới chống giặc Hồ, danh tiếng lan xa, trong dân

https://thuviensach.vn

chúng đại Tần cực kỳ có uy tín.

Bạch Quỹ lớn tiếng nói:

"Ta biết ở đây mỗi người đều có phụ mẫu huynh đệ, đều có thê nhi tử nữ, có ai không muốn phụ mẫu thê nhi của mình được an nhàn yên vui?"

Ngữ khí của hắn tràn đầy kích động:

"Thế nhưng Đông Hồ đã xâm nhập vào Bắc cương Đại Tần, nếu như chúng ta mỗi người đều ham yên vui, thì nay mai họ công phá phòng tuyến của Đại Tần, chúng ta lần này đi không chỉ là bảo vệ biên giới Đại Tần, mà còn bảo vệ sự bình yên của mọi người!"

Hắn bỗng nhiên rút trường kiếm ở thắt lưng, nhanh như tia chớp chém vào cánh tay trái của mình, máu tươi chậm rãi chảy xuống.

Bạch Quỹ tràn ngập thâm tình nói:

"Bạch mỗ hôm nay lấy máu của mình xin thề, quyết không để cho bất kỳ một tướng sĩ nào bỏ mình vô ích, quyết không cho Hồ Lỗ đặt chân và lãnh thổ Đại Tần một bước!"

Lời nói hào hùng của hắn đã làm cảm động được nhiều người, tướng lĩnh bên người hắn nhân cơ hội hô lớn:

"Thề giết hồ lỗ! Bảo vệ non sông!"

Bách tính tướng sĩ cùng kêu to lên, tình cảm mãnh liệt trong khoảnh khắc thay thế bi thương, ta và Đường Muội liếc mắt nhìn nhau, ngay cả chúng ta đều phải bội phục năng lực của Bạch Quỹ.

Đội ngũ bắt đầu tiến lên, Bạch Quỹ quay đầu ngựa gia nhập trong đại quân.

https://thuviensach.vn

Trong đám người bỗng nhiên có một âm thanh thống khổ vang lên:

"Cha!"

Ta theo tiếng nhìn lại, đã thấy Tư Hầu được Lăng Phượng hộ tống chạy theo đoàn người.

Bạch Quỹ quay đầu lại, cố sức mấy máy đôi môi, bỗng nhiên giơ roi nặng nề quất lên mông tuấn mã, mau chóng rời xa đoàn người.

Tư Hầu lệ rơi đầy mặt, vẫn muốn chạy về phía trước, nhưng lại bị người khác xô ngã.

Ta phóng ngựa vọt tới, sợ đoàn người này đạp lên người Tư Hầu vội nhảy xuống ngựa, nâng nàng dậy.

Lăng Phượng lúc này vọt tới.

"Tiểu thư có sao không?"

Ta ân cần hỏi han.

Tư Hầu rưng rưng lắc đầu, đôi mắt đẹp nhìn thẳng ta nhẹ giọng nói:

"Bình Vương điện hạ tại sao lại ở chỗ này?"

Ta mỉm cười nói:

"Ta phụng mệnh bắc thượng, theo hoàng thượng thân chinh, thuận tiện hộ tống công chúa tới Cao Ly thành hôn."

Trong đôi mắt đẹp của Tư Hầu hiện lên sự bi thương khó hiểu, ta nhạy cảm nhận thấy sự biến hóa của nàng, nhẹ giọng nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

https://thuviensach.vn

"Tư Hầu tiểu thư có chuyện gì để ta chuyển đạt cho Bạch đại tướng quân ư?"

Tư Hầu u nhiên thở dài một hơi nói:

"Cha ta lần này xuất chinh đúng là rất khó có khả năng trở về."

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Sợ rằng Bạch Quỹ lần này là dữ nhiều lành ít rồi..."

Nhưng ngoài miệng lại nói:

"Bạch đại tướng quân lần đi này tất nhiên sẽ rất nhanh đẩy lùi hồ lỗ, sớm ngày chiến thắng trở về."

Tư Hầu gật đầu, nhẹ giọng nói:

"Bắc cương trời đông giá lạnh, Bình Vương điện hạ phải bảo toàn thân thể..."

Khuôn mặt nàng ửng đỏ, hiển nhiên nói ra lời nói này cũng đã tốn nhiều dũng khí.

"Tiểu thư cũng phải chiếu cố cho mình thật tốt."

Tư Hầu từ trong tay Lăng Phượng cầm lấy một cái bao đưa cho ta nói:

"Bên trong là hai cái áo da điêu, công tử giúp ta đưa một cái cho cha ta... Còn một cái thì tự mình mặc..."

Ta không khỏi trong lòng rung động, Tư Hầu may hai kiện áo này rõ ràng là cho cha mình, nhưng khi nhìn thấy ta, lập tức cho ta một cái, rõ ràng ta đã chiếm vị trí trọng yếu trong lòng nàng.

Đường Muội ở sau người nhắc nhở:

https://thuviensach.vn

"Công tử! Chúng ta nên xuất phát!"

Ta lưu luyến hướng Tư Hầu nói lời từ biệt, nhảy lên mình ngựa cùng Đường Muội gia nhập trong đại quân.

Khi tới cửa thành, ta xoay người nhìn lại, thì vẫn thấy Tư Hầu si ngốc đứng đó, chăm chú nhìn theo phương hướng của ta.

Đội ngũ đi ra khỏi cửa thành, Đường Muội nhìn xung quanh, hắn lẩm bẩm:

"Tại sao còn chưa tới!"

Lúc này từ xa xa truyền đến một tiếng ngựa hí, Tiêu Trấn Kỳ cưỡi con Hắc Sư Tử, vui mừng vọt đến bên người của ta.

Ta lúc này mới biết người Đường Muội chờ lại là hắn.

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Công tử đi xa vì sao không mang theo hắc sư tử?"

Ta nhìn hắc sư tử, nó dường như đã khôi phục sự thần tuấn lúc trước, cười nói:

"Xem ra nó thích đại ca làm chủ nhân, con ngựa này tặng cho đại ca đi."

Đường Muội cười nói:

"Tiêu đại ca đáp ứng ta, cùng đi công tử đi bắc cương!"

"Thực sự?"

Câu này đối với ta thực sự là một vui mừng ngoài ý muốn. Vốn có ta cũng có ý mời Tiêu Trấn Kỳ cùng nhau đi, thế nhưng lo lắng tới chuyện

https://thuviensach.vn

hắn còn phải chiếu cố tới đám hài đồng trong sơn thôn, nên mới bỏ qua ý niệm này, nhưng không ngờ Đường Muội lại làm được.

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu cười:

"Không biết công tử có bằng lòng không?"

"Cầu còn không được! Cầu còn không được!"

Ba người chúng ta nhìn nhau cười.

Lúc rời khỏi Tần đô, đại quân rõ ràng tăng nhanh tốc độ, Lý Hùng Tín đi tới trước mặt của ta nói:

"Điện hạ, Huy Trữ Công Chúa có việc mời người sang đó một chút."

Vị này Huy Trữ Công Chúa Yến Khải Nguyệt này là em gái cùng cha khác mẹ của Tuyên Long Hoàng đế, lần này theo cùng chúng ta tới đề thân.

Nàng thành hôn 3 năm thì trở thành góa phụ, Tuyên Long hoàng đế đặc biệt cho nàng trở lại Hoàng cung, hiệp trợ Tinh Hậu xử lý một số tạp vụ trong cung, ta đoán được, nàng có thể là người mà Tinh Hậu sắp xếp để giám thị.

Đi tới bên cạnh xe của nàng, Yến Khải Nguyệt vén rèm xe lên, thò đầu nhìn ta một cái nói:

"Bình vương, Thái Hậu có chuyển lời tới ngươi, là lần này do ngươi thống nhất phụ trách!"

Ta mỉm cười nói:

"Công chúa điện hạ có phân phó gì?"

Yến Khải Nguyệt nói:

https://thuviensach.vn

"Đội ngũ của chúng ta không thể so với quân sĩ, toàn là nữ lưu yếu đuối, nếu cứ theo tốc độ hành quân nhanh chóng của quân sĩ như thế này, sợ rằng chưa đến được Tùng Giang thành, thì đã có nhiều người đổ bệnh..."

Nàng chỉ về phía xa giá của Yến Lâm ở phía sau, nói:

"Ta và cung nữ trong cung thì không có gì, thế nhưng vạn nhất Cửu công chúa có mệnh hệ gì, thì chúng ta nói như thế nào với Thái Hậu đây?"

Yến Khải Nguyệt không vui nói:

"An toàn là trọng yếu, sức khỏe của Cửu công chúa là trên hết, từ nơi này đến Tùng Giang thành hoàn toàn đều là ở trong biên giới nước Tần, ngươi có lo lắng gì không?"

Nàng nói không phải không có lý, hơn nữa chúng ta đi theo đội ngũ vận chuyển lương thảo, an toàn chắc sẽ không có vấn đề gì.

Ta xoay người cùng Lý Hùng Tín thương lượng một chút, làm giảm tốc độ của đội ngũ lại.

Ta lập tức lĩnh giáo được sự phiền phức của vị Huy Trữ Công Chúa này, nàng đối với ta vẫn duy trì sự cảnh giác cao độ, lúc nào cũng ở cùng với Yến Lâm, làm cho ta không có cơ hội tiếp cận.

Hai ngày qua đi, chúng ta đã cách đại quân một khoảng, lúc buổi chiều nghỉ ngơi, ta và Đường Muội, Tiêu Trấn Kỳ ba người uống rượu. Tiêu Trấn Kỳ thấy lòng ta không tốt, còn tưởng rằng là ta mệt mỏi, mỉm cười nói:

"Công tử uống thêm hai chén, sau đó ngủ một giấc, sau khi tỉnh dậy đảm bảo người thần thanh khí sảng, cảm giác mệt mỏi toàn bộ sẽ biến mất."

Ta cười khổ nói:

"Ta không cảm thấy mệt nhọc, chỉ là có chút buồn phiền..."

https://thuviensach.vn

Đường Muội tuy rằng không rõ kế hoạch cụ thể, nhưng mà chuyện của ta và Yến Lâm chắc hẳn cũng có biết, thấp giọng nói:

"Công tử có phải là vì việc xa giá của Cửu công chúa?"

Ta nâng chén rượu, uống không còn một giọt thừa, lúc này mới nói:

"Ta còn có một số việc phải nói với Yến Lâm, nhưng Huy Trữ Công Chúa kia cứ suốt ngày kè kè, làm ta không có cơ hội."

Tiêu Trấn Kỳ ha hả nở nụ cười:

"Ta còn tưởng chuyện gì, ta có thể lẻn vào phòng nàng, châm cho nàng một cái..."

Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Yến Khải Nguyệt từ sáng sớm ngày thứ hai đã bắt đầu ăn vị đắng, trong khi hành quân đã bắt đầu cảm thấy thoát lực, nên sai cung nữ mời ta tới trước xe của nàng, vô lực nói:

"Bình vương... Chúng ta... có thể nghỉ một chút hay không..."

Trong lòng ta cười thầm, nhưng sắc mặt vẫn như thường, nói:

"Trong vòng 7 ngày chúng ta phải tới được Tùng Giang thành, nếu như chúng ta cứ dừng lại như vậy, sẽ rất khó đạt được tiến độ..."

Ta dừng lại một chút lại nói:

"Nếu như chuyện này có sơ sót gì, thì chúng ta sẽ khó nói với Thái Hậu!"

"Được rồi! Tất cả nghe theo ngươi..."

Yến Khải Nguyệt hét lên một tiếng, lập tức thống khổ nhíu mày, ta nhìn có chút hả hê, thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

"Ta xem ngươi còn có thể kiên trì tới khi nào." Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Khi chính ngọ, Yến Khải Nguyệt đã mệt nhoài nằm trong xe, các tướng sĩ đã bắc bếp nấu, nhóm lửa làm cơm.

Chúng ta đóng quân ở bên một con sông nhỏ, ở đây đồng cỏ, cây cối tươi tốt, nước sông đục ngầu, và đồng cỏ xanh rì đối lập với nhau, làm cho người ta có cảm giác thần bí.

Đường Muội thấp giọng nhắc nhở ta nói:

"Cửu công chúa!"

Ta xoay người nhìn lại, đã thấy Yến Lâm từ trên xe bước xuống, rời xa đoàn người, đi tới bên bờ sông lẳng lặng đứng một mình, bóng lưng nhỏ nhắn mềm mại của nàng trông cô đơn không gì sánh được.

Ta yên lặng đi tới phía sau của nàng, nhẹ ho nhẹ một tiếng. Yến Lâm vẫn chưa quay đầu lại, lạnh lùng nói:

"Ngươi đã phá hỏng tất cả của ta..."

Ta buồn bã không nói gì, hai hàng nước mắt trong suốt của Yến Lâm chảy xuống, nàng nhẹ giọng nói:

"Ta vĩnh viễn sẽ không tha thứ cho ngươi!"

Nàng chậm rãi di chuyển thân thể mềm mại, khuôn mặt mỹ lệ dưới ánh nắng, trông lại càng u oán, trong mấy ngày nay, đây là lần đầu tiên ta ở gần nàng tới như vậy, trông nàng tiều tụy đi rất nhiều. Hai ngày bôn ba, làm cho trên khuôn mặt hiện lên sự mệt mỏi, nhưng lại tăng thêm vài phần kiều diễm mê người.

Yến lâm lạnh lùng nhìn thẳng ta, hờ hững nói:

https://thuviensach.vn

"Ở trong lòng ngươi, có yêu ta hay không?"

Ta đi về phía trước hai bước, ánh mắt nhìn xuống dòng sông, tránh ánh mắt u oán của nàng.

Yến Lâm lạnh lùng nói:

"Ta từ nhỏ sống ở trong cung đình, chẳng bao giờ hưởng thụ được hạnh phúc, nhưng từ khi gặp ngươi, ta mới biệt được thế nào là cuộc sống tươi đẹp..."

Ta biết hàm ý của nàng, ý nàng là ta đã đập tan cuộc sống đó.

Yến Lâm nhìn vào một đóa hoa bách hợp trên núi, thật lâu không muốn rời đi:

"Ta thật nhớ mùi vị tự do của hoa thiên nhiên..."

Trong lòng ta tự nhiên dâng lên một dũng khí vô hình, đi nhanh tới vách núi, dùng cả hai chân, hai tay bò lên. Khi đi tới giữa đường, ta suýt nữa trượt chân rơi xuống, nhưng ta kịp thời bám vào vách đá, hai bàn tay chảy máu đau rát vô cùng.

Yến Lâm kêu lên một tiếng, nàng ân cần nói:

"Ngươi... mau xuống đi, ta chỉ là thuận miệng nói một chút..."

Ta quật cường cắn môi dưới ổn định thân hình, sau đó dùng sức một cái, "Hô" một tiếng lăng không xoay người, lướt qua đoạn đường khó khăn, thành công hái được đóa hoa Bách Hợp. Hai chân của ta kẹp chặt, đưa bông hoa lên miệng, thân thể thừa dịp chuẩn xác rơi xuống.

Ta cẩn thận trèo xuống, khi cách đất còn khoảng 3 trượng, thì tiêu sái tung mình một cái, hạ xuống bên cạnh Yến Lâm, có được công pháp của Thu Nguyệt Hàn truyền thụ, võ công của ta tăng mạnh.

https://thuviensach.vn

Ta cầm đóa hoa Bách hợp trong tay, đưa tới trước mặt Yến Lâm, đôi mắt đẹp của nàng rưng rưng tiếp nhận đóa hoa, sau đó xoay nhìn xuống sông, run giọng nói:

"Ngươi ngoại trừ biết đoạt đi tự do của người khác, còn biết làm cái gì khác không?"

Ta tràn ngập thâm tình thẳng vào hai mắt của nàng, thấp giọng nói:

"Lẽ nào nàng cho rằng, ta đem nữ nhân của mình tặng cho người khác?"

Trong đôi mắt đẹp của Yến Lâm nhất thời hiện lên vẻ kinh dị, nàng đúng là đã mất đi tín nhiệm với ta.

Ta hạ giọng nói:

"Ta phát thệ: quyết không để cho nàng gả tới Cao Ly..."

"Ngươi nghĩ rằng ta còn tin tưởng ngươi hay sao?"

Yến Lâm xoay người đi tới bên cạnh dòng sông, nhưng nàng lại dẫm phải một viên đá cuội trượt chân, đột nhiên hét lên một tiếng, rơi xuống nước.

Ta quá sợ hãi, ngay lập tức nhảy xuống, bơi tới bên người Yến Lâm, dùng cánh tay ôm lấy nàng, thì thấy Yến Lâm nở nụ cười, bàn tay lập tức tóm lấy hạ thể của ta, nói:

"Tên hỗn đản này, gạt ta thật khổ, ta sẽ làm cho ngươi vĩnh viễn không gần được nữ nhân."

Lúc này ta mới biết nàng cố ý dẫn dụ ta, ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, thấp giọng nói:

"Ta nhất định sẽ mang nàng rời khỏi nơi này."

https://thuviensach.vn

Những cung nữ và binh sĩ ở phía xa chứng kiến tình cảnh này, tất cả đều thất kinh chạy tới, ta biểu hiện như đang tận lực cứu nàng, nhưng trong lúc này cũng đem kế hoạch nói cho nàng biết.

Yến Lâm lúc này mới biết ta chưa từng buông bỏ nàng, hai bàn tay nhỏ nhắn ôm chặt lấy ta, ôn nhu nói:

"Có được sự đối đãi của chàng với thiếp như thế này, thiếp... thiếp chết cũng không oán hận..."

Tình cảm chân thành làm cho lòng ta rung động.

Dưới sự trợ giúp của binh sĩ, ta mang được Yến Lâm lên bờ sông, mấy người cung nữ cuống quýt khoác lên người Yến Lâm một cái khăn lông, hộ tống vào trong xe.

Ta cởi trường bào, Đường Muội mang tới cho ta một bộ trang phục võ sĩ, nhìn Yến Lâm ở phía xa xa, trên mặt không khỏi nở nụ cười, không nghĩ tới cô gái nhỏ này lại dùng phương pháp như vậy tiếp cận ta, xem ra, nàng đã tự coi mình là một nữ nhân chân chính của ta rồi.

Tất cả mọi người đều có thể nhận thấy Yến Khải Nguyệt tận lực trì hoãn tốc độ hành quân. Lý Hùng Tín đã không chỉ một lần yêu cầu ta khuyên Yến Khải Nguyệt, hắn rất sợ không tới được Tùng Giang thành đúng hẹn.

Ta biết Yến Khải Nguyệt này sở dĩ làm như vậy, là vì tránh cho Yến Nguyên Tông và Yến Lâm tiếp xúc, ta cũng vui vẻ đồng ý với nàng.

Tuy rằng Yến Nguyên Tông và Bạch Quỹ đi cùng với nhau, thế nhưng lấy tình yêu của hắn với Yến Nguyên Tông, không ai biết rằng hắn sẽ không nán lại ở Tùng Giang thành. Nếu là thật sự như vậy, Yến Lâm tới Tùng Giang thành sớm sẽ gặp phải phiền phức.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm ta ngoài ý muốn chính là, trong suốt cuộc hành trình, không truyền lại tin tức của Yến Nguyên Tông, hắn và Bạch Quỹ đã rời khỏi Tùng Giang thành đi về phương bắc, xem ra cũng không có tâm ý muốn gặp lại Yến Lâm. Ta càng nghĩ càng không hiểu chuyện này, đến tột cùng là vì cái gì mà có thể làm Yến Nguyên Tông đột nhiên đổi tính.

Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội song song đi ở hai bên trái phái của ta, khoảng cách của chúng ta với đại quân càng lúc càng dài, đường càng lên bắc càng hoang vắng, liên tiếp hai ngày không gặp bất cứ người nào.

Phóng ngựa lên một gò cao, nhìn phương xa trống vắng, mới chỉ là buổi chiều, mà trời đã u ám vô cùng

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Xem ra trời sẽ tối, hôm nay chúng ta nghỉ ngơi ở trên gò đất này vậy."

Ta gật đầu, ở đây cách Tùng Giang thành chỉ còn khoảng 2 ngày lộ trình, nên cũng không vội.

Lý Hùng Tín sao thủ hạ dựng trại trên gò đất, trướng bồng mới dựng xong, trời đã có tuyết rơi, chúng ta trốn trong trướng bồng, Đường Muội tìm chậu than, âm thanh tí tách vang lên.

Khí hậu ở Bắc cương thay đổi thất thường, nhiệt độ không khí chợt giảm xuống, ta mở bọc hành lý, lấy cái áo lông điêu mà Tư Hầu tặng ra, cười lắc đầu, nếu như Bạch Quỹ mà biết, con gái bảo bối của hắn may cho hắn hai cái áo, vậy mà lại chia cho ta một cái, không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Mặc vào áo vào, đi tới bên cạnh chậu than ngồi xuống, Tiêu Trấn Kỳ từ bên ngoài cầm bầu rượu đi đến, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Xem ra đêm nay sợ rằng sẽ có tuyết lớn, ta lại săn được hai con thỏ rừng, chúng ta có thứ nhắm rồi.

Đường Muội cười nói:

"Chuyện săn thú tốt như vậy, sao lại không gọi ta?"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Ta đi lấy rượu vừa vặn nhìn thấy, chứ không phải là có chủ định đi ắn" Trong khi nói chuyện, Lý Hùng Tín đã mang hai con thỏ đi tới.

Tiêu Trấn Kỳ tiếp nhận dùng que sắt xuyên qua, nướng trên chậu than.

Lý Hùng Tín nói:

"Doanh trướng của Cửu công chúa, tại hạ đã cho an bài xong, người bảo vệ cũng đã cắt cử, đêm nay Bình Vương điện hạ có thể yên tâm ngủ một giấc rồi."

Ta thở dài nói:

"Chỉ mong trận tuyết này không lớn quá mới tốt."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Nơi đây cách Tùng Giang thành không xa, cho dù là tuyết lớn, ngựa của chúng ta cũng có thể tiếp tục cuộc hành trình."

Hắn nhìn Lý Hùng Tín nói:

"Đêm nay có thể sẽ rất lạnh, Lý tương quân hãy cho binh sĩ bó chân ngựa lại, để tránh khỏi bị tuyết làm thương tổn."

Lý Hùng Tín gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Ta đi phân phó cho bọn họ."

Ta ngăn cản hắn nói:

"Việc này không vội, uống hai chén rượu rồi hãy đi!"

Lúc này bên ngoài tiếng gió thổi phần phật, làm cho ngựa hí lên những tiếng kinh khủng. Ta tiến lên cạnh lỗ hổng nhìn ra ngoài, thì chỉ thấy từ hướng Tây bắc, có một đám mây đen kéo tới, theo càng ngày càng gần, gió càng ngày càng lớn.

Còn chưa tới gần, đã nghe như tiếng giận dữ, giống như vạn mã cùng chạy, ngàn đạo sấm sét, biển gầm núi lở, ầm ầm ùng ùng, tiếng rít lên khắp bên tai, làm cho người ta cảm thấy lạnh lòng, thanh thế cực kỳ đáng sợ. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Trướng bồng bị gió thổi, cửa trướng giật đùng đùng, biên độ dao động các lúc càng lớn.

Mấy người chúng ta ra bên ngoài, sắc trời càng lúc càng đen tối, khắp nơi đều là gió tuyết, y phục bị thổi tung bay, gió lạnh chui vào trong tay người, làm ai ấy cũng rùng mình.

Tiêu Trấn Kỳ sắc mặt khẽ biến, hắn lớn tiếng nói:

"Mau chuyển mọi người tới khu vực gò đất..."

Trong khi nói chuyện thì sức gió lại tăng, đất đá bay thành từng đoàn đập tới.

Ta lấy tay che mặt, xoay người nhìn lai phía sau, binh sĩ đang dắt ngựa tiến về phía gò đất. Yến Lâm và Yến Khải Nguyệt cũng nhanh chóng di chuyển để tránh gió.

https://thuviensach.vn

Sắc trời đã hoàn toàn đen tối, trong không trung thỉnh thoảng nổi lên vài ngọn lửa, không khí thôn quê ập tới. Tuy rằng chúng ta trước đó đều dùng vải bông bảo vệ miệng mũi, nhưng vẫn bị ho khan từng tiếng.

Xung quanh chiếc xe của Yến Lâm một lần nữa được củng cố, gió cũng đỡ thổi mạnh hơn, chúng ta lật đật trở lại doanh trướng, khi về tới nơi chậu than đã tắt.

Đường Muội một lần nữa nhóm than, lúc này ở bên ngoài tuyết đã bay lả tả, ta nhịn không được than thở:

"Thời tiết đúng là quỷ quái!"

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Bắc cương chính là như vậy, qua mấy hôm công tử sẽ quen thôi!"

Ta đem bầu rượu làm bằng đồng đặt ở bên trên chậu than, múi rượu và mùi thịt thỏ bay khắp trong không khí, ta mỉm cười nói:

"Quản không được nhiều chuyện như vậy, hôm nay có rượu thì hôm nay say, huynh đệ chúng ta cứ chiếu cố tốt cho cái bụng của mình đã!"

Tiêu Trấn Kỳ lấy một cái chân thỏ đưa cho ta, ta uống một ngụm rượu, há mồm cắn vào cái đùi thỏ nóng hổi, hương thơm chui vào trong miệng thư thái không gì sánh được, ta nhịn không được khen:

"Tiêu đại ca, đúng là hảo thủ nghệ!"

Tiêu Trấn Kỳ cười híp mắt nói:

"Ta quanh năm lấy săn thú mà sống, làm vài món thôn quê thì đúng là có chút sở trường."

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

"Để cho Lý thống lĩnh nửa con!"

Vừa mới nói chuyện, thì Lý Hùng Tín xốc trướng đi vào, trong tay vẫn còn cầm một bầu rượu lớn.

Đường Muội cười nói:

"Ta còn đang lo thiếu rượu, không biết phó thống lĩnh tìm ở đâu được nhiều rượu như vậy?"

Lý Hùng Tín cười đắc ý cười:

"Ta cũng là người thích rượu, trước khi xuất chinh đã tới Hạnh Hoa Thôn, lấy hai bình Tam Trọng Thiên, đặt trong xe vật phẩm của công chúa chở tới."

Ta ha hả cười nói:

"Nhìn không ra Lý thống lĩnh vẻ mặt trung hậu, vậy mà có thể làm được chuyện riêng như vậy."

Lý Hùng Tín nâng cốc hồ đưa cho Đường Muội nói:

"Mạt tướng chỉ là muốn mang lại cho điện hạ một chút tiện nghi mà thôi..."

Ta cười nói:

"Trước đây tại sao không thấy ngươi mang rượu tới? Tám phần mười là lén chúng ta uống không ít rồi!"

Lý Hùng Tín cuống quít giải thích:

"Mạt tướng là một nhân vật nhỏ bé, Huy Trữ Công Chúa thì lại canh giữ vật phẩm rất nghiêm, nếu không phải hai ngày này nàng đột nhiên sinh

https://thuviensach.vn

bệnh, thì mạt tướng còn không lấy ra được!"

Nhắc tới Yến Khải Nguyệt ta và Tiêu Trấn Kỳ liếc mắt nhìn nhau, hai bên đều mỉm cười.

Chúng ta bên cạnh bếp sưởi, uống rượu trò chuyện, có rượu ngon vào bụng, nhất thời cả người ấm áp hơn không ít, không bao lâu sau một bầu rượu đã bị chúng ta uống không còn một giọt. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Tại hạ đi lấy thêm, hôm nay uống một trận không say không về!"

Lý Hùng Tín có men say, lắc lư đứng dậy.

Đường Muội bỗng nhiên một tay kéo hắn sang một bên, một mũi hỏa tiễn bắn thẳng vào trong trướng, xem ra đi đúng vị trí của Lý Hùng Tín vừa mới đứng.

Lý Hùng Tín toát mồ hôi lạnh, nếu không phải Đường Muội kéo hắn một cái, thì chỉ sợ thân thể đã bị tên cắm chi chít rồi.

Lúc này trong trời đêm vô số mưa tên xé gió liên tiếp bay tới, chúng ta nhanh chóng rút binh khí ra, xốc cửa trướng, phóng ra bên ngoài.

Khi lên tới gò đất nhìn lại, thì ai nấy đều thất kinh, bởi vì ngoài trời đuốc sáng nhấp nhô, ít cũng phải có hơn ngàn người, đoàn người từ bốn phương tám hướng kéo tới, phương phướng chính là doanh trướng của chúng ta, hỏa tiễn như mưa bắn tới.

Hỏa tiễn bắn vào trong doanh trướng, bên tai thỉnh thoảng vang lên tiếng kêu thảm.

Lý Hùng Tín hét lớn:

https://thuviensach.vn

"Các binh sĩ không nên kinh hoảng, mau chóng bảo vệ phượng giá của công chúa!"

Ta rút trường đao ra, Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội ở hai bên bảo vệ, lao về phía xe của Yến Lâm.

Binh lính cũng từ trong hỗn loạn ổn định lại, mấy trăm binh sĩ bị thương cũng được binh sĩ dùng thuẫn bọc lại bên trong.

Xe của Yến Lâm bị hỏa tiễn bắn trúng, lửa bắt đầu cháy, nàng được hai cung nữ dìu ra ngoài, nhưng khi nhìn thấy ta, thì liều lĩnh chạy tới.

Một trận mưa tên lại bay về phía này, ta kinh khủng hét lớn:

"Cẩn thận!"

Tiếng dây cung bên người vang lên, Tiêu Trấn Kỳ chuẩn xác rút tên bắn trúng một mũi hảo tiễn, đang nhắm vào Yến Lâm, trong bóng tối tia lửa bắn ra bốn phía, hai mũi tên đồng thời rơi xuống.

Yến Lâm kiệt lực khống chế tình cảm của mình, trong đôi mắt đẹp tràn ngập nhu tình nhìn ta, ta thấp giọng nói:

"Công chúa yên tâm, ta nhất định sẽ bảo vệ người được bình yên vô sự."

Yến Khải Nguyệt được hai binh sĩ trợ giúp, run rẩy từ trong xe bò ra, gan của nàng đã bị dọa vỡ, lúc này chẳng còn tâm tình nào mà giám sát ta và Yến Lâm.

Khi thế công của hỏa tiễn ngừng lại, thì địch nhân cách chúng ta chỉ còn một khoảng, Tiêu Trấn Kỳ giương cung cài tên, xoay thẳng ra phía trước bắn ra một lúc 6 mũi.

Từ trận doanh đối phương truyền đến mấy tiếng kêu thảm, ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Lý thống lĩnh đi trước mở đường, Đường Muội đoạn hậu, các huynh đệ thụ thương ở giữa, các huynh đệ khác thủ hộ hai bên, mọi người cùng nhau xông ra!"

Lý Hùng Tín suất lĩnh hai trăm binh sĩ, dẫn đầu lao ra ngoài phóng đi. Địch nhân dùng đuốc chiếu sáng mọi nơi, từ bốn phương tràn tới chỗ chúng ta. Lý Hùng Tín suất lĩnh toàn là tinh anh của Long Tương Quân, ai nấy đều dũng mãnh hơn người, bọn họ như mãnh hổ tràn vào trong trận doanh của quân địch, trước sau đã chém ngã mấy tên, nhưng đối phương không bị hù dọa chút nào, tiếp tục tiến lên phía trước.

Bốn phía đều là đao quang kiếm ảnh, tiếng người gào thét, càng ngày càng nhiều ánh đuốc chiếu sáng bầu trời. Binh sĩ dưới sự chỉ huy của Lý Hùng Tín chút nào không hoảng hốt, công thủ có bài bản đột phá vòng vây ra ngoài.

Bỗng nhiên từ phía sau truyền đến những tiếng kêu thảm, hiển nhiên lại có mấy người bị hạ độc thủ, sát khí trong lòng ta tăng mạnh, nhưng thần trí lại bình tĩnh như trước.

Trong thời khắc mấu chốt sống chết cũng không được hoảng loạn, nhìn bốn phía đều là ánh đuốc, căn bản không biết được nơi nào địch nhân yếu hơn, nếu như đợi tới hừng đông, thì tình thế của chúng ta càng thêm nghiêm trọng.

Lý Hùng Tín đã thụ thương nhiều chỗ, hét lớn nói:

"Bình vương, mau mang người chạy đi, thuộc hạ cản cho!"

Ta kiên quyết lắc đầu, phân tán ra chỉ làm suy yếu lực lượng của chúng ta, lại mang lại cho địch nhân một cơ hội.

Đường Muội hét lớn một tiếng, trường đao hình cung chém ngang hai tên địch lập tức ngã xuống, địch nhân dường như đã nhìn ra chúng ta mới là

https://thuviensach.vn

trung tâm của đội hình phòng thủ, nên tập trung lực lượng hướng chúng ta tiến công.

Áp lực của chúng ta không ngừng tăng lên, nhưng cũng may là có Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ võ công trác tuyệt, đã xuất thủ thì không ai sống sót.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 37: Huyết Chiến

Địch nhân vốn đang vây quanh chúng ta vội lui ra sau, hình thành một vòng vây ước chừng khoảng 2 trượng, hơn 10 trường thương nhanh như gió đâm tới. Địch nhân hiển nhiên cũng đã nhận ra, đánh giáp lá cà chỉ làm tăng thương vong cho bên mình, nên mới dùng trường thương và các loại vũ khí dài, công kích chúng ta. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Đường Muội hét lớn một tiếng, trường đao quét ngang một vòng, chặt đứt toàn bộ số trường thương, Tiêu Trấn Kỳ nhanh như tia chớp bắn ra mấy mũi tên, lại có thêm vài địch nhân hét lên ngã xuống.

Đường Muội lớn tiếng nói:

"Bảo hộ công tử!"

Sau đó thân hình nhanh như gió xông vào doanh trướng quân địch, trường đao vung lên, là có một đối thủ ngã xuống đất, lúc này có 7, 8 thanh trường thương đâm tới chỗ hắn, Đường Muội tránh sang một bên. Chân phải đá trúng một địch thủ, đối phương còn chưa kịp ngã, tay trái hắn đã túm lấy cổ áo, lẳng ra sau.

Tên địch thủ kia còn chưa kịp kêu lên, thì đã bị mấy thanh trường thương xuyên thủng.

Tiêu Trấn Kỳ bắn không trượt mũi tên nào, một một tiếng dây cung vang lên, là một người đổ xuống.

https://thuviensach.vn

Lúc này phía Đông đột nhiên vang lên tiếng kèn lệnh, có một gã địch nhân phá thủng phòng tuyến, cử trường thương đâm tới trước ngực của ta.

Ta hét lớn một tiếng, trường đao quay vòng, trường thương lập tức gãy thành hai đoạn, đối phương không ngờ binh khí của ta lại sắc bén tới như vậy, chỉ hơi chút chần chừ, thân thể ta đã vọt tới trước, một đao đâm thật sâu vào trong cơ thể hắn, máu tươi phun ra, thấm đẫm tay áo. Ta thật không hiểu nổi một cảm giác hưng phấn từ đâu chui ra, tiện tay rút đao, chém bay đầu địch nhân.

Tiêu Trấn Kỳ nhanh chóng quay về phòng thủ, hai mũi tên lại bắn chết hai địch nhân xâm nhập. Nhưng túi đựng tên cũng tới lúc hết, hắn gầm một tiếng như hổ, mũi chân hất một thanh trường thương lên, mũi thương rung lên trong tuyết, dòng khí lưu ngưng tụ ở đầu thương, bỗng nhiên “ba” một tiếng bắn ra, ba gã địch nhân đã bị đánh rơi vũ khí, không đợi địch nhân phản ứng, trường thương như độc xà đâm vào giữa ngực một người. Hai tay hắn dùng sức nâng địch thủ lên, quẳng vào hai gã khác, 3 người đồng thời rơi xuống đất.

"Đi theo phía sau của ta!"

Tiêu Trấn Kỳ nhanh chóng đi tới một lỗ hổng, ta kéo tay dắt Yến Lâm, một tay cầm đao chăm chú theo hắn, Tiêu Trấn Kỳ dùng trường thương mở rộng phạm vi, giống như chiến thần hạ phàm, mở một đường máu từ trong lòng địch nhân.

Đường Muội đánh rơi hai thanh trường thương của địch thủ, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới chỗ chúng ta, hai người biểu hiện ra sức mạnh cường hãn, làm cho địch nhân kinh sợ, đã có người thối lui.

Ta vung đao liên tục chém hai gã đối thủ, Đường Muội, Tiêu Trấn Kỳ rốt cục thành công hội hợp một chỗ, Yến Lâm kinh hô:

"Cô cô!"

https://thuviensach.vn

Ta quay đầu nhìn lại, thì thấy Yến Khải Nguyệt và hơn 10 binh sĩ phụ trách bảo hộ nàng đã bị rơi lại phía sau, bị địch nhân vây khốn, Lý Hùng Tín đang suất lĩnh thủ hạ quay lại cứu nàng.

"Thuộc hạ đi cứu nàng!"

Đường Muội lớn tiếng nói.

Ta lắc đầu, lạnh lùng nói:

"Trước tiên mang công chúa rời khỏi nơi này đã!"

Yến Lâm mới là vấn đề mấu chốt, sự sống chết của Yến Khải Nguyệt không liên quan tới ta. Hơn nữa nàng chết trong đám loạn quân lại càng tốt, bớt đi một người của Tinh Hậu giám sát ta.

Lúc này đã có hơn trăm địch nhân xúm lại chỗ chúng ta, trong tay của bọn họ là nỏ, vào tầm bắn là bắn. Xem ra đối phương sớm định hạ sát thủ, trăm phương ngàn kế cũng không cho chúng ta thoát khỏi nơi hoang vu này.

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ lợi dụng binh khí cản những mũi tên bắn tới, ta và Yến Lâm trốn ở phía sau bọn họ, tránh né vũ tiễn, tướng sĩ Long Tương quân tuy rằng vũ kỹ cao cường, hăng hái quên mình, nhưng đối phương ở gần như vậy dùng nỏ bắn, thì cũng thi nhau ngã xuống đất.

Hai cung nữ bên người Yến Lâm trước sau bị nỗ tiến bắn trúng, kêu thảm té trên mặt đất.

Yến Lâm kêu lên một tiếng đau thương, ta nắm lấy tay nàng, không để cho nàng liều lĩnh tiến lên phía trước.

Tiêu Trấn Kỳ lãnh đạm bình tĩnh nói:

"Chúng ta trước tiên phải chiếm lấy chỗ cao trên gò đất!"

https://thuviensach.vn

Đường Muội thừa dịp quân địch lắp tên, thân thể như chim ưng hạ cánh, lao vào trong đám địch quân, trường đao bổ ngang, sự sống chết ở trước mắt, hạ thủ không được nhân từ.

Bên người chúng ta chỉ còn lại khoảng hơn trăm binh sĩ, trong đó phân nửa đang quay đầu lại đánh địch, mặt khác hơn 30 nghe che chắn trước người của chúng ta, hướng gò đất cao phóng đi. Tuyết rơi càng lúc càng lớn, trên gò đất đã có không ít tuyết, rất dễ trơn trượt.

Tiêu Trấn Kỳ đã giết đỏ cả mắt, trường thương trên tay đâm chọc, quét ngang, đã phá thủng được một lỗ hổng.

Trên khuôn mặt chúng ta ai nấy cũng có vết máu, dã tính trong người đã được thức tỉnh. Ta gầm lên một tiếng đem địch nhân trước mặt chém thành hai khúc, trường đao còn chưa rút về, thì có một người vọt tới, trường kiếm đâm thẳng vào ngực của ta.

Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội còn đang đối địch, căn bản không kịp cứu trợ, Yến Lâm vốn đang ở sau lưng ta, đột nhiên nhảy vọt tới, đoản kiếm lóe sáng, đâm thẳng vào yết hầu đối phương,, máu phun ra như suối. Yến Lâm từ trước tới giờ chưa từng giết người, nay máu phun lên thân hình nàng, làm cho nàng hét lên kinh khủng. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Phía sau lại có một cung nữ trượt chân té trên mặt đất, một đám địch thủ hung tàn không đợi nàng đứng lên, loạn đao chém xuống, làm cho người ta không đành lòng nhìn.

Yến Lâm hai chân mềm nhũn, thân thể mềm mại ngã xuống, ta hoảng sợ vội vàng ôm lấy thắt lưng của nàng, để cho nàng dựa sát vào trong lòng của ta. Tiêu Trấn Kỳ một lần nữa trở lại bên cạnh ta tiếp ứng, một trái một phải đỡ Yến Lâm lên gò đất, khi lên được tới nơi, nhìn lại số binh sĩ bên cạnh cũng chỉ còn lại có hơn 20 người.

https://thuviensach.vn

Đường Muội giết hết số người dùng nỏ, mang theo 4 hộp tên vọt tới chỗ chúng ta.

Sóng người tràn tới, chỉ nghe có người hét lớn:

"Quyết không cho một ai sống sót!"

Tiêu Trấn Kỳ đưa tay rút tên từ trong túi, ngắm thẳng vào phương hướng người nói, cung căng như trăng tròng, mũi tên như sao xẹt bay tới người vừa nói.

Tên địch nhân kia cuống quít dùng đao đập vào đầu mũi tên, đỡ được mũi thứ nhất, nhưng không cách nào đỡ được mũi thứ hai, mũi tên bắn trúng vào mi tâm của hắn, thân thể hắn lập tức đổ ập xuống.

Hai mươi binh sĩ theo chúng ta lên gò đất, đều là xạ thủ thiện xạ, đều cầm cung tiễn phản kích địch nhân. Chúng ta chiếm cứ địa lợi, lực sát thương bội tăng, địch nhân điên cuồng tiến công, nhưng rất nhanh bị chúng ta ngăn chặn.

Tuyết càng rơi càng lớn, hoa tuyết bay lượn trước mặt chúng ta, chúng ta không dám thả lỏng chỉ sợ địch nhân lại tập kích lần nữa.

Bàn tay nhỏ nhắn của Yến Lâm lạnh lẽo lạ thường, đôi mắt đẹp thất thần nhìn về phía trước, môi anh đào lạnh tới mức biến thành màu xám, nàng hiển nhiên vẫn chưa phục hồi tinh thần lại.

Ta nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn của nàng kéo vào trong lòng, sống chết ở trước mắt, ta không cố kỵ ánh mắt của người khác.

Đường Muội thấp giọng nói:

"Bọn họ hình như bắt đầu rút lui!"

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ mặt dính đầy máu, lúc này mới thả lỏng cung tên cầm trong tay. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Hoa tuyết rất nhanh che giấu toàn bộ máu tươi, phảng phất như chưa từng phát sinh chuyện gì.

Khí trời lạnh lẽo tới cực điểm, máu trong cơ thể chúng ta dường như cô đọng lại. Ở dưới tình huống này, hành động của ai nấy đều vô cùng khó khăn

Đường Muội bỗng nhiên lớn tiếng nói:

"Công tử mau tới!"

Ta hướng hắn đi tới, thấy Đường Muội ngồi xổm xuống trước thi thể một địch nhân, áo của người này bị Đường Muội cắt ra, trên ngực còn xăm một hình còn đại bàng lớn. Ta nhíu mày, binh sĩ Đại Tần thường xăm mình, lấy Hổ và Đại Bang làm chủ yếu, xem ra lần tập kích chúng ta lần này là quân Tần.

Đường Muội gạt mũ da trên những thi thể này ra, thì thấy trên đó có chữ, ta thất thanh nói:

"Những người này là quân phạm!"

Đường Muội gật đầu:

"Hắn là binh sĩ vi phạm kỷ luật!"

Ta cố sức nắm chặt hai tay, tình hình trước mắt cho thấy, nhưng người này rất có khả năng do Bạch Quỹ phái tới, xem ra hắn đã cảm thấy được mục đích của Tinh Hậu, nên hạ thủ với Yến Lâm, phá hỏng minh ước giữa Cao Ly và Đại Tần, hãm Tinh Hậu cho vào trong tình thế bị động.

https://thuviensach.vn

Nhưng lập tức ta phủ nhận cái ý nghĩ này, Bạch Quỹ phụng mệnh bắc chinh, không có lý do gì mà lại phá hỏng minh ước giữa hai nước cả, thế cục trước mắt càng lúc càng khó phân biệt.

"Công chúa!"

Tiêu Trấn Kỳ ở một bên kêu lên.

Ta xoay người nhìn lại, đã thấy Yến Lâm si ngốc đi về phía trước, ta hoảng hốt vội vàng đuổi theo, nghe thấy Yến Lâm trong miệng không ngừng lẩm bẩm nói:

"Ta không đến Cao Ly... Ta phải về nhà..."

Ta nắm cánh tay của nàng hét lớn:

"Lâm nhi!"

Thân thể mềm mại của Yến Lâm run lên, lúc này mới trở lại bình thường, trong đôi mắt đẹp chậm rãi chảy ra hai hàng nước mắt:

"Dận Không!"

Nàng bỗng nhiên lao vào trong lòng của ta, nói:

"Không được rời xa thiếp..."

Các binh sĩ khác thấy vậy vội xoay người sang phương hướng khác, giờ đây họ đều hiểu rõ quan hệ giữa ta và Yến Lâm. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Phía xa xa truyền tới tiếng hí của tuấn mã, phía trước có một chấm đen chạy như bay tới chỗ chúng ta.

"Hắc sư tử!"

https://thuviensach.vn

Ta và Tiêu Trấn Kỳ đồng thời vui vẻ nói, không nghĩ tới trong trận huyến chiến này, nó lại thành công thoát được kiếp nạn. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Lúc kiểm kê nhân số mới phát hiện, chúng ta chỉ còn lại có hai mươi sáu người, ngoại trừ hắc sư tử thì không còn bất cứ con ngựa nào khác, tình thế trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Yến Lâm nhẹ giọng nói:

"Thiếp không muốn làm công chúa, lại càng không muốn tới Cao Ly, chàng có thể dẫn thiếp đi được không, chỉ cần ở bên cạnh chàng, có cực khổ thế nào thiếp cũng nguyện ý..."

Đối mặt với tình cảm sâu nặng của Yến Lâm như vậy, ta không cách nào thờ ơ được, ta hạ giọng nói:

"Ta thề là nhất định sẽ mang nàng rời đi, nhưng mà không phải bây giờ..."

Trong ánh mắt Yến Lâm hiện lên một sự mất mác.

Ta đỡ nàng lên ngựa, ta dắt cương ngựa đi phía sau đội ngũ, nếu như đào tẩu thì đây là cơ hội tốt nhất. Thế nhưng làm như vậy là buông tha tất cả tiền đồ của ta, cuộc sống bỗng chốc chỉ còn lại con số 0.

Tuyết đọng trong tất, làm cho mọi người di chuyển vô cùng khó khăn, trong đội ngũ đã có mấy binh sĩ ngã xuống vì giá lạnh, cứ theo đà này, không chờ chúng ta đến được Tùng Giang Thành, thì đã chết trong đồng tuyết này rồi.

Tiêu Trấn Kỳ đi tới bên cạnh ta, chỉ vào rừng tùng phía trước, nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử! Chúng ta ở đó tạm thời nghỉ ngơi một chút, đồng thởi xử lý thương thế cho các huynh đệ."

Ta gật đầu nói:

"Không thể dừng lại trong thời gian dài, ta lo lắng địch nhân sẽ lại tới!"

Tiêu Trấn Kỳ tán thành gật đầu:

"Địch nhân tổn thất không chúng ta dưới, bọn họ vô cùng có khả năng là tập hợp đội ngũ quay trở lại."

Đi vào rừng tùng, chúng ta dùng đao kiếm chặt mấy bó củi, đốt thành mấy đống lửa thật to, mọi người ngồi chung quanh đống lửa. Đường Muội lấy ra Lộ Tuyến đồ, trải ra trên mặt đất, từ nơi này đến Tùng Giang Thành còn cách một đoạn đường, tuyết lớn vẫn không có dấu hiệu dừng, nếu như đi bộ, thì khó có khả năng tới được.

Đường Muội chỉ địa đồ nói:

"Phía Bắc 30 dặm có một thị trấn, chúng ta có thể ở đó bổ sung lương thực."

Ta gật đầu, hướng Đường Muội nói:

"Ngươi mang theo 2 binh sĩ, dò xét quanh rừng tùng một vòng, một giờ nữa chúng ta xuất phát."

Đường Muội đứng dậy gọi hai tên lính rời đi.

Ta đứng dậy đến bên người Yến Lâm, nàng lẳng lặng ngồi ở bên cạnh đống lửa, mấy ngày liên tiếp liên tiếp không ngừng có biến đổi lớn, làm cho nàng trở nên u buồn hơn trước rất nhiều, trong lòng ta dâng lên một tình cảm yêu thương vô cùng, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Lâm nhi!"

Yến Lâm nhìn ta một cái, ánh mắt một lần nữa trở lại đống lửa, hai tay ôm gối nói:

"Nếu như chàng mặc kệ thiếp, thì thiếp nhất định sẽ tự tử."

Ta nhìn xung quanh, Tiêu Trấn Kỳ và binh lính ở cách chúng ta rất xa, bọn họ đang tạo điều kiện cho chúng ta trò chuyện riêng với nhau.

Ta nhỏ giọng đem sự an bài của mình nói cho Yến Lâm, trong đôi mắt đẹp của nàng tràn đầy vui mừng, nàng nhẹ giọng nói:

"Chàng bảo thiếp làm gì, thiếp cũng nguyện ý..."

Trong lòng ta rung động, nếu như không phải có người ở đây, ta nhất định phải đem nàng ôm vào lòng, yêu thương một phen.

"Mọi người mau mau chuẩn bị! Địch nhân đến..."

Đường Muội cùng hai binh sĩ vội vã chạy trở về, chúng ta đồng thời đứng dậy.

Tiêu Trấn Kỳ lớn tiếng nói:

"Mau dập tắt lửa!"

Đường Muội lắc đầu nói:

"Đã quá muộn, sắc trời đang tối, nhất định là ánh lửa hấp dẫn họ tới."

"Bao nhiêu người?"

"Hình như so với trước đây còn nhiều hơn!"

https://thuviensach.vn

Câu trả lời của Đường Muội làm cho tâm tình của mọi người trùng xuống.

Ta ngẩng đầu lên, nhìn những cây tùng trong tuyết, lớn tiếng nói:

"Mọi người toàn bộ trèo lên cây tùng ẩn thân!"

Cây tùng cao lớn, cành lá rậm rạp, là một nơi ẩn thân rất tốt, mặc dù bị địch nhân phát hiện hành tung, thì chúng ta cũng chiếm địa lợi.

Ta trèo lên một cây tùng, xem xét cành tùng có thể chịu được trọng lượng của chúng ta, nên mới yên tâm đỡ Yến Lâm lên.

Tiêu Trấn Kỳ nặng nề đập vào mông Hắc Sư Tử một cái, con ngựa hí lên một tiếng đau đớn, chạy vào sâu bên trong. Sau đó hắn mới trèo lên cây tùng, dập tắt đống lửa.

Đường Muội và mấy tên lính dập tắt đống lửa, sau đó trốn lên mấy cây tùng ở bên cạnh ta. Ta có thể cảm nhận rõ ràng tiếng tim đập của mọi người.

Yến Lâm từ phía sau ôm lấy thân thể của ta, đôi môi nóng rực cố sức hôn vào gáy của ta, ở trong lòng của nàng, ta mới là tất cả của nàng, chỉ cần ở bên cạnh ta, cho dù có bất kỳ nguy hiểm gì, cũng không khiến nàng sợ hãi.

Ta xoay người, đem nàng ôm vào trong lòng, bắt được cái miệng thơm tho của nàng, cùng nhau hòa nhập, hai người chơi trò bắt lưỡi, triền miên với nhau.

Ngoài bìa rừng truyền đến tiếng ngựa hí, một lát sau, bên tai của chúng ta vang lên những tiếng bước chân, xuyên qua tán lá, có thể thấy được mấy trăm binh sĩ đang đi vào trong này tìm tòi.

"Dừng lại!"

https://thuviensach.vn

Một thanh âm lạnh lùng vang lên, một nam tử cao lớn đi tới trước vùng tuyết trống.

Hắn rút trường kiếm ra, đâm vào cây tùng, cành tùng rung lên, hắn nhìn vào chỗ ẩn nấp của ta với Yến Lâm.

Ta ngừng thở, rất sợ bị hắn phát hiện, từ góc độ của ta có thể thấy rõ ràng khuôn mặt của hắn.

Người này khoảng chừng ba mươi tuổi, mày kiếm trong mắt có thần, trên mặt còn một vết sẹo lớn, làm cho người khác phải giật mình, hắn phá tan toàn bộ mặt đất, bộc lộ ra sự giận dữ không nói lên lời, lớn tiếng nói:

"Bọn họ đi không xa, mau lục soát xung quanh."

Hắn mang theo thủ hạ đi theo hướng Bắc, ta âm thầm thở dài một hơi.

Nhìn đám người này rời đi, Yến Lâm hướng ta nở một nụ cười yếu ớt, vỗ nhẹ nhẹ ngực mình, làm ra bộ dáng may mắn vạn phần.

Bỗng nhiên, một tiếng dây cung nhẹ vang lên, một mũi hỏa tiến bắn tới dưới chân ta, đuôi tên vẫn rung động không ngớt, ngay sau đó vô số hỏa tiễn bắn tới tơi ẩn nấp của chúng ta, trên cây tùng vốn sẵn dầu, gặp lửa là cháy theo. Hóa ra tên mặt sẹo kia rõ ràng đã nhận ra nơi ẩn nấp của mọi người, hắn mang thủ hạ đi, là vì không muốn thủ hạ bị thương. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Hai binh sĩ ẩn thân trong cây tùng gần đó, bị lửa bùng lên, kêu thảm một tiếng từ trên nhánh cây rơi xuống, không chờ bọn hắn rơi xuống đất, mưa tên đã bắn ngập trong thân thể họ, hai người biếN thành hai con nhím, lập tức bị mất mạng.

Lửa đã bùng lên, ta muốn tránh, nhưng cũng không biết tránh bằng cách nào.

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ đưa tay rút mũi tên từ trên cây, bắn ra phía ngoài, nhưng do đứng trên cây, lực lượng không lớn.

"Cùng bọn họ liều mạng!"

Tiêu Trấn Kỳ nổi giận gầm lên một tiếng từ trên cây nhảy xuống, tiếp tục trốn ở trên cây chỉ có kết cục bị thiêu sống, ta và Yến Lâm theo hắn nhảy xuống.

Hỏa tiễn yếu hơn so với lúc ban đầu, tiếng kêu giết từ tứ phía truyền tới, gần ngàn người kéo tới chỗ chúng ta.

Ta chuyển hướng nhìn Yến Lâm nói:

"Nàng có sợ không?"

Yến Lâm cố sức lắc đầu, rút đoản kiếm bên hông ra.

Ta cảm động mấp máy môi dưới, rút trường đao ra gầm lên một tiếng:

"Xông lên!"

Tiêu Trấn Kỳ nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền đánh gãy một cây đại thụ, hai tay ôm lấy thân cây, điên cuồng ném về phía trước, hơn mười địch nhân bị thân cây đè ngã xuống đất.

Đường Muội ở trong rừng tùng bay qua bay lại, trong nháy mắt đã tới chỗ địch nhân, vung trường đao xông vào trong trận địa địch nhân, trường đao chém ra, huyết vũ tung bay, trận thế quân địch lập tức rối loạn.

Hai tên binh sĩ bảo hộ và Yến Lâm, cùng tiến thoái theo Tiêu Trấn Kỳ. Ánh lửa ánh đỏ ngập trời, cái chết và giết chóc làm cho thần kinh của chúng ta như căng lên, lại có mấy binh sĩ bên người nga xuống, tầng tầng quân địch vẫn xông lên.

https://thuviensach.vn

Ta tiện tay trở mình chém một đối thủ, trong đêm này, tính hung tàn của ta toàn bộ thể hiện ra ngoài.

Yến Lâm bỗng nhiên trượt chân, té ngã trên mặt đất, từ trong hàng ngũ của địch quân có mấy người lao ra, vung đao chém tới nàng.

Ta một tay kéo Yến Lâm lại, tay phải dùng trường đao trực tiếp đỡ mũi kiếm của đối phương, đao kiếm tương giao, âm thanh đinh tai nhức óc vang lên trong không khí.

Hổ khẩu của ta đau nhức, trường đao suýt nữa tuột tay bay ra ngoài, thì thấy đối thủ của ta chính là tướng quân mặt sẹo kia.

Người này trên mặt nở nụ cười tàn khốc, ta đem Yến Lâm hộ ở sau người, thần kinh căng thẳng, nhưng cơ thể lại tiến vào trạng thái thả lỏng.

Tướng quân mặt sẹo hừ lạnh một tiếng, giơ cao đại kiếm trong tay, khi vượt quá đỉnh đầu, thì toàn lực chém xuống. Lần giao thủ đầu tiên, ta biết thực lực của mình kém hắn rất nhiều, nên nhanh chóng cầm trường đao bằng hai tay, vung theo hình cung, đao kiếm lần thứ hai tương giao, thân hình chúng ta đều khẽ chấn động.

Chúng ta đồng thời lui về phía sau một bước, sau đó dùng tốc độ cao nhất phóng về phía nhau, tướng quân mặt sẹo chém một kiếm vào trường đao của ta, thân thể của ta như xả ra từng mảnh, đồng thời tay trái của hắn còn giáng một quyền vào tiểu phúc của ta.

Ta đau nhức tới mức ngất đi, nhưng lúc này, một dòng khí thanh lương từ trong đan điền sinh ra, cảm giác đau đớn qua đi. Ta phun ra một ngụm máu lớn, lúc này khí lưu chuyển khắp toàn thân, ta hét lớn một tiếng, cánh tay trên không dùng sức vung lên, trường đao trong tay phát ra những tiếng ông ông.

https://thuviensach.vn

Tướng quân mặt sẹo cảm thấy kinh dị, quyền toàn lực của hắn vừa rồi cũng không hạ được ta.

Ta cử trường đao phóng tới chỗ hắn, mục tiêu lần này là ngực hắn, tướng quân mặt sẹo trường kiếm dựng thẳng lên, lấy độ dày của thân kiếm ngăn cản trường đao.

Ta thuận thế nghiêng đao, chém vào cánh tay của hắn, đối thủ cổ tay co lại, trương đao lại va chạm vào thân kiếm, chúng ta một lần nữa bật ra xa.

Tiêu Trấn Kỳ một quyền đánh bại đối thủ trước mặt, trường thương trong tay phóng về tướng quân mặt sẹo, tướng quân mặt sẹo vung đao ngăn cản, ta cảm thấy đây là một cơ hội khó mà có được, vội vàng vung trường đao đâm tới hông của hắn.

Trường thương truyền ra lực lượng khổng lồ khiến tướng quân mặt sẹo không tự chủ được lùi về phía sau hai bước, điều này cũng làm cho hắn may mắn tránh khỏi sát chiêu của ta, nhưng đao phong lại đâm vào tiểu phúc của hắn một tấc.

Hắn kêu lên thảm thiết, thân kiếm đẩy trường đao ra, một quyền nện vào vai trái của ta, thân hình ta bật lại phía sau mấy bước mới có thể ổn định được lại

Tướng quân mặt sẹo đã được thủ hạ cứu trở lại, ta thầm kêu đáng tiếc, bỏ lỡ một cơ hội giết địch.

Số lượng địch nhân vẫn không ngừng tăng lên, mà quân số của chúng ta sắp tan vỡ, trong lòng ta dâng lên một nỗi buồn, lẽ nào ta lại không minh bạch chết trong rừng tùng tuyết lớn này, chẳng lẽ toàn bộ mộng tưởng của ta cũng bị mai táng ở chỗ này?

Yến Lâm đột nhiên kêu ta một tiếng, một mũi tên đã cắm vào cánh tay trái của ta, ta cắn chặt răng, tay phải cầm lấy mũi tên mạnh mẽ rút ra, sự

https://thuviensach.vn

đau đớn làm cho thân hình ta phải run rẩy.

Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội cũng thụ thương nhiều nơi, ba người chúng ta vây Yến Lâm vào giữa, may mắn là còn lại mấy người lính, tuy rằng toàn thân đẫm máu, nhưng mà vẫn kiên cường không quay đầu.

Ta sâu hít một hơi thật sâu, một luồng ánh sáng đột nhiên chiếu qua kẽ cây tùng, có lẽ đây là lần nhìn thấy ánh mặt trời cuối cùng của ta. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Đội ngũ quân địch đột nhiên rối loạn, những tiếng hô giết từ phía bên ngoài vọng tới.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều xuất hiện một tia hi vọng, dũng khí sắp sửa buông tha lại một lần nữa dâng lên, địch nhân lại tiến hành công kích, chúng ta lại cử vũ khí nghênh địch.

Địch nhân bắt đầu lui lại, hơn ngàn danh quân Tần binh liều chết lao vào, hơn nữa nhân số còn đang không ngừng tăng lên. Ta nhận ra thân ảnh của Lý Hùng Tín ở trong đám người, hắn dẫn đầu xung phong liều chết, địch nhân đã ý thức được đại thế đã mất, cho nên bỏ qua chúng ta liều chết chạy thoát thân.

Lý Hùng Tín suất lĩnh hơn mười binh sĩ tới bên người của chúng ta, ta gần như mất toàn bộ sức lực ngồi trên mặt tuyết, vô lực nói:

"Ngươi rốt cuộc đã tới..."

Yến Lâm dùng lụa trắng băng bó vết thương cho ta, Lý Hùng Tín kể lại những chuyện hắn gặp được. Trước kia hắn thành công bảo hộ Yến Khải Nguyệt chạy ra ngoài, trên đường gặp được quân đội phụ trách lương thảo, nên rút ra hai ngàn người, tới cứu chúng ta. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

https://thuviensach.vn

Lý Hùng Tín nói:

"Rất may là trên đường gặp được tọa kỵ của Bình vương, nếu không chúng thuộc hạ không cách nào tìm tới nơi này được!"

Xa xa truyền đến một tiếng ngựa hí, Tiêu Trấn Kỳ mừng rỡ đứng dậy, hướng hắc sư tử nghênh đón, ta thầm nghĩ trong lòng:

"Cảm tình của Tiêu đại ca đối với Hắc sư tử đặc biệt tốt, ta phải tặng con ngựa này cho hắn mới được."

Trải qua sinh tử kiếp nạn, Yến Lâm không còn che giấu tình cảm của mình nữa, nghiêng đầu ngả vào vai của ta.

Lý Hùng Tín xấu hổ nghiêng đầu đi, ta vỗ nhẹ cái eo nhỏ nhắn của Yến Lâm, đứng dậy, lúc này một đội ngũ ở phía trước cũng tiến tới trước mặt chúng ta.

Lý Hùng Tín nói:

"Là người của chúng ta!"

Ta lúc này mới yên lòng lại, tướng lĩnh phụ trách lương thảo tên là Từ Hổ Thiện, cũng là một người do Bạch Quỹ tự thân đề bạt, hắn mang tới một chiếc xe ngựa cho Yến Lâm.

Trận chiến đấu này bên ta tổn thất thảm trọng, hơn 800 binh sĩ chết trận đêm qua, hơn nữa của hồi môn của Yến Lâm cũng bị hư hao.

Cũng may mắn là Yến Lâm cũng không có bị thương tổn, Yến Khải Nguyệt được Lý Hùng Tín bảo vệ chạy thoát, nhưng lại bị thương rất nặng, đang hôn mê.

Qua nghỉ ngơi một thời gian, chúng ta theo đội quân vận chuyển lương thảo bắc thượng, Đường Muội phóng ngựa đi tới bên cạnh ta, nói:

https://thuviensach.vn

"Thương thế của công tử ra sao?"

Ta thản nhiên cười nói:

"Chỉ bị thương ngoài da, ngươi không cần phải lo lắng."

Đường Muội nói:

"Trải qua trận huyết chiến này, thuộc hạ phát hiện đao pháp của công tử tiến bộ rất nhanh!"

Ta cười nói:

"Có lẽ chỉ có ở trong sinh tử, mới kích phát được tiềm năng."

Đường Muội nói:

"Công tử đã nhìn thấy chân lý của đao pháp, chỉ cần thời gian, tiền đồ sau này không thể đoán được."

Ta cười ha ha, đối với võ đạo ta không có mấy tâm tư, nhưng trải qua trận chiến này, ta càng lúc càng cảm thấy sự quan trọng của võ công. Có một số thời điểm, chỉ có sự lạnh lùng của đao phong mới giải quyết được vấn đề.

Chúng ta bắt được 20 địch nhân, nhưng tra hỏi vẫn không phát hiện được người chủ mưu là ai? Vấn đề này vẫn là một đám mây đen bảo phủ nội tâm của ta.

Thương thế của Yến Khải Nguyệt thập phần nghiêm trọng, ngựa phải, tiểu phúc bị tên bắn trúng, cho tới chiều hôm nay mới tỉnh lại.

Ta mượn cớ đi tới trong doanh trướng của nàng, lúc này chỉ còn hai cung nữ đang sắc thuốc, Yến Lâm dùng vẻ mặt buồn bã ngồi bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Thấy ta, Yến Khải Nguyệt đôi mắt mở ra, nàng yếu ớt nói:

"Ngươi tới làm cái gì?"

Yến Lâm nháy mắt, hai cung nữ thối lui ra khỏi doanh trướng. Ta đem Kim Sang Dược để ở một bên, mỉm cười nói:

"Đây là thuốc trị thương của thần mang từ Tần đô, có chút giúp ích cho thương thế của công chúa."

Yến Khải Nguyệt ho khan một tiếng, khóe môi lại chảy ra một dòng máu, nàng hung hăng nhìn thẳng ta, xem ra đối với ta nàng không hảo cảm: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Ngươi đã mang tới rồi... đi ra ngoài..."

Ta cười nhạt một tiếng, nhưng vẫn nói một câu:

"Nếu như thần không có đoán sai, chuyện tập kích lần này, công chúa hẳn biết rõ nội tình..."

"Hỗn láo... dám vu khống ta..."

Yến Khải Nguyệt càng lúc càng ho khan, khuôn mặt đỏ bừng, tâm tình kích động tới cực điểm.

Yến Lâm hơi trách cứ nhìn ta một cái, nhẹ giọng nói:

"Ngươi nói bậy bạ gì đó."

Ta mỉm cười nhìn thẳng Yến Khải Nguyệt:

"Công chúa trên đường đi cố ý trì hoãn tiến trình của chúng ta, ý muốn cách xa đội ngũ phía trước, dụng tâm chân chính thì Dận Không chắc không phải nói rõ chứ?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi..."

"Chỉ là ngàn vạn lần không ngờ, người đứng sau màn đến cả công chúa cũng không buông tha!"

Yến Khải Nguyệt ngực phập phồng, hiển nhiên tâm tình kích động tới cực điểm:

"Ngươi... cút ra ngoài...cho ta ..."

Yến Lâm gần như cầu xin kéo cánh tay của ta.

Ta lạnh lùng nói:

"Lúc đầu, thần nghĩ là Thái Hậu phái công chúa tới giám sát, kéo chậm tốc độ là vì Thái Hậu phân phó, nhưng hiện tại, người sai công chúa là một người khác, nói! Đến tột cùng là ai sai công chúa làm như vậy?"

Yến Khải Nguyệt kinh khủng co rụt lại, nàng run giọng nói:

"Ngươi... Ăn nói bừa bãi..."

Yến Lâm nói:

"Dận Không, ngươi sao lại vô lễ với cô cô như vậy!"

Ta cười lạnh nói:

"Có muốn thần mang mấy tên tù binh tới đối chết không?"

"Ngươi..."

Ta chẳng qua chỉ là phô trương thanh thế, thấy Yến Khải Nguyệt gần như không chịu nổi nữa, ta nội tâm bỗng nhiên chợt hiểu, từ biểu hiện của nàng, thì việc này Tinh Hậu không biết, chẳng lẽ là... , đầu óc của ta bỗng nhiên xuất hiện khuôn mặt của Yến Hưng Khải.

https://thuviensach.vn

Yến Khải Nguyệt và nàng ta là huynh muội, từ ý nghĩa nào đó mà nói, quan hệ của bọn họ còn gần hơn so với Tinh Hậu, lẽ nào chuyện này xuất phát từ mưu kế do Yến Hưng Khải bày ra?"

Ta hạ giọng nói:

"Có phải Túc vương bí mật ra lệnh cho công chúa làm như vậy?"

Yến Khải Nguyệt thân thể không tự chủ được run rẩy giật mình, trong hai mắt lộ vẻ sợ hãi vẻ:

"Ngươi nói bậy..."

Ta ha hả nở nụ cười:

"Nhìn không ra hoàng huynh của công chúa lại lợi hại như vậy, việc này nếu như truyền tới trong tai thái hậu, sợ rằng công chúa điện hạ sẽ có kết cục rất thảm."

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 38: Kinh Biến

Yến Khải Nguyệt đột nhiên hét lên một tiếng, hai tay nắm lấy tóc của mình, khàn giọng nói:

"Ngươi. . . cho rằng. . . ta sẽ. . . sợ nàng ư? Nếu không phải nàng. . . thì hoàng huynh của ta. . . làm sao lại chết . . sớm như vậy, nếu không phải nàng. . . Thái tử tại sao lại bị cách chức?"

Tâm tình của nàng kích động, liên tiếp nói ra mấy câu, máu tươi từ trong miệng cứ trào ra

Yến Lâm khóc lớn nói:

"Cô cô, người không nên nói nữa. . ."

Yến Khải Nguyệt cắn răng nghiến lợi nói:

"Đó là. . . mẫu thân của ngươi. . . chết ở. . . trong tay nữ nhân độc ác này. . ."

Yến Lâm khiếp sợ, nàng liều mạng loạng choạng bịt hai tai nói:

"Không có khả năng. . . người gạt ta, người gạt ta!"

Yến Khải Nguyệt thê thảm cười nói:

"Ta. . . vì sao lại. . . lừa ngươi. . . Trong thiên hạ. . . Ai chẳng biết Tần Thục phi là bị Hạng Tinh giết chết. . ."

https://thuviensach.vn

Nàng thở dốc một lát rồi tiếp tục nói:

"Chỉ có ngươi không biết gì. . . một mình ngươi. . . Mà thôi. . ."

Yến Lâm khóc ồ lên, Yến Khải Nguyệt hướng ta nói:

"Ngươi. . . lại gần đây. . . ta nói cho ngươi biết. . . chủ mưu ở đằng sau. . ."

Ta tiến đến bên người nàng, nàng đột nhiên ôm lấy cổ ta, cắn một cái vào gáy. Ta kinh sợ đẩy nàng ra, nhưng mà cổ mình đã chảy máu.

Yến Khải Nguyệt cười lên điên cuồng, thanh âm dần dần yếu ớt, ta nhìn lên, thì nàng đã chết.

Yến Lâm bi thống, gục lên người của Yến Khải Nguyệt khóc ầm lên, ta dùng khăn lụa che miệng vết thương trên cổ lại, đứng dậy, không biết vì sao Yến Khải Nguyệt này lại hận ta tới như vậy.

Mọi người ở bên ngoài thấy vậy thì chạy vào, trông thấy tình cảnh này không khỏi thổn thức.

Ta thừa dịp không có người chú ý đi ra ngoài doanh trướng, Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội hai người thấy ta, cuống quít tới hỏi han tình hình cụ thể.

Ta và hai người bọn họ đi tới một chỗ yên lặng không người, sau đó mới nói lại cho họ đầu đuôi tình hình.

Tiêu Trấn Kỳ hít một hơi khí lạnh nói:

"Yến Hưng Khải lại âm hiểm như vậy sao?"

Đường Muội mê hoặc nói:

https://thuviensach.vn

"Hắn phá hư hôn sự giữa Đại Tần và Cao Ly có mục đích gì?"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Phá hoại hôn sự này chỉ có lợi cho Đông Hồ, không lẽ hắn đã có hẹn ước với Đông Hồ?"

Ta gật đầu nói:

"Bây giờ có thể thấy dã tâm của Yến Hưng Khải không chỉ là dồn Bạch Quỹ vào khốn cảnh, ta hầu như có thể kết luận, người hắn muốn đối phó còn thêm Tinh Hậu nữa."

Đường Muội nói:

"Chúng ta làm sao bây giờ?"

Ta ngẩng đầu nhìn bầu trời hồi lâu mới nói:

"Với tình thế trước mắt, chúng ta phải hoàn thành sứ mệnh của Tinh Hậu, nói cách khác, nếu không thì ta không còn cơ hội trở lại Tần đô."

Tiêu Trấn Kỳ thấp giọng nói:

"Công tử có nghĩ tới, nếu như chúng ta phá hỏng hôn sự của Đại Tần và Cao Ly, thì vô hình trung đã trở thành đồng lõa của Yến Hưng Khải!"

Ta thâm ý cười nói:

"Vậy thì sao? Vận mệnh của Đại Tần đâu có quan hệ gì tới chúng ta? Hơn nữa. . . Ta quyết không thể đem Cửu công chúa đẩy vào trong hố lửa được!"

Ta tiếp nhận cây đuốc do Lý Hùng Tín đưa, châm lửa hỏa tiêu Yến Khải Nguyệt, Yến Lâm xoay người sang chỗ khác, không đành lòng nhìn nữa,

https://thuviensach.vn

thân thể Yến Khải Nguyệt dần dần chìm trong biển lửa.

Cái chết của nàng cũng không khiến ta thả lỏng, khẳng định trong đội ngũ còn có gian tế khác của Yến Hưng Khải, cách Tùng Giang Thành không xa, ta quyết không cho địch cơ hội lợi dụng nào nữa.

Hoàng hôn ngày hôm sau, chúng ta cuối cùng cũng tới Bắc cương đệ nhất cảng Tùng Giang Thành, Từ Hổ Thiện suất lĩnh quân đội vận lương tiếp tục bắc thượng, ta và Lý Hùng Tín cùng hơn 100 người hộ tống Yến Lâm vào Tùng Giang thành. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Quan thủ thành là Quản Bình Triều suất lĩnh văn võ bá quan đợi ở cổng thành từ sớm, khi thấy tọa giá của Yến Lâm đi qua, hắn cuống quít tới hành lễ. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Quản Bình Triều nói:

"Hạ quan đã sớm chuẩn bị dịch quán cho công chúa, mời công chúa vào thành nghỉ tạm."

Xa mã dưới sự hộ vệ tiến nhập trong thành, nơi này là đệ nhất cảng, có nhiều quân đồn trú, vô cùng có kỷ cương.

Đi tới trạm dịch, sau khi thay y phục xong Quản Bình Triều lại tới bái yết.

Ta mời hắn vào trong phòng, Quản Bình Triều an ủi chúng ta vì gặp phải nguy hiểm mấy ngày qua, sau đó cảm thán chuyện Yến Khải Nguyệt chết, rồi mới nhập chủ đề chính.

"Bình Vương điện hạ, hạ quan đã thu tuyển được 20 thiếu nữ cùng công chúa đi Cao Ly, hơn nữa những lễ vật bị tổn hại cũng đang cho thu xếp, buổi trưa ngày mai là có thể hoàn thành."

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, Quản Bình Triều suy nghĩ cực kỳ chu đáo, dù sao lần đại hôn này cũng đại biểu cho hình tượng của Tần quốc, không thể mất mặt trước Cao Ly được.

Quản Bình Triều nói:

"Hạ quan đã chuẩn bị hoàn tất, chỉ đợi Nghênh Thân đội tới (đội đón dâu). Bình vương tối nay có thể yên tâm, hạ quan thiết tiệc ở dịch trạm, kính mời Bình vương xa giá."

Lúc này ngoài cửa truyền tới một thanh âm sợ hãi, nói:

"Bình Vương điện hạ, công chúa mời ngài qua đó."

Ta theo tiếng nhìn lại, thấy một mỹ tỳ đứng ở trước cửa, trông rất sợ hãi, có thể đoán được đây là cung nữ là Quản Bình Triều tuyển để đi theo Yến Lâm. Diện mạo của nàng không có gì phải bàn, nhưng mà khí chất lại khác xa cung nữ tới một trời một vực.

Ta hướng Quản Bình Triều nói:

"Các người không cần chờ ta."

Sau khi đi ra ngoài cửa, chợt nhớ tới một chuyện, xoay người lại nói:

"Ngươi sai người làm cho công chúa một chút đồ ăn, ta sẽ đích thân mang sang."

Quản Bình Triều cuống quít đáp ứng.

Biệt viện của Yến Lâm chỉ cách chỗ ta có một bức tường, Lý Hùng Tín an bài bốn thủ hạ ở đây canh phòng, chúng thấy ta hoảng vội vàng hành lễ. Ta gật đầu, ngẩng đầu tiêu sái bước vào trong phòng. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

https://thuviensach.vn

Yến Lâm đang đứng ở dưới gốc cây mai vàng trong viện, trong đôi mắt đẹp tràn ngập u buồn, từ sau khi Yến Khải Nguyệt chết, tâm tình của nàng càng trở nên buồn bã.

"Công chúa!"

Ta nhẹ giọng nói.

Yến Lâm thân thể mềm mại run rẩy, nàng xoay người lại nhìn ta một cái nói:

"Chàng vì sao lâu như vậy không tới thăm thiếp?"

Ánh mắt của ta nhìn vào hướng cửa phòng, Yến Lâm hiểu ý đi vào, ta cũng đi theo sau.

Vừa vào trong phòng, Yến Lâm đã nhào vào trong lòng ta, nói:

"Dận Không! Dẫn thiếp đi. . . thiếp rất sợ. . ."

Hai tay của ta ôm lấy khuôn mặt của nàng, nhẹ nhàng hôn những giọt nước mắt, nói:

"Ta nhất định sẽ mang nàng đi, nhưng không phải lúc này!"

Yến Lâm ôm cổ của ta:

"Thiếp sắp không chịu nổi nữa rồi, nếu như cứ tiếp tục như vậy, thiếp sẽ chết. . ."

Tay đưa tay vào trong y phục của nàng, vuốt ve bộ ngực đẫy đà, nói:

"Ngày mai ta sẽ mang nàng rời khỏi chỗ này, rời xa toàn bộ chết chóc và bất hạnh."

https://thuviensach.vn

Yến Lâm kéo quần áo của ta, gần như điên cuồng kéo ta lên giường, chúng ta triền miên cho tới khi cạn kiệt sức lực, làm thỏa mãn sự sung sướng của đối phương. Yến Lâm trong sự sung sướng run rẩy, thân thể mềm mại của nàng nằm sấp trên ngực của ta, cố sức ôm chặt ta.

Ta nâng khuôn mặt của nàng lên nhìn vào trong đó. Đôi mắt của Yến Lâm dần trở nên ướt át, hai giọt nước mắt rơi xuống trên ngực của ta, nàng bỗng nhiên hạ đôi môi anh đào cắn một cái.

Ta đau tới mức suýt nữa kêu to, ngực bị cắn chảy máu, Yến Lâm lúc này mới rời miệng, cái lưỡi thom tho liếm những vết máu chảy ra, trong sự đau khổ cũng mang theo vài phần thích thú.

"Ta muốn chàng vĩnh viễn cũng không thể nào quên những chuyện hôm nay."

Nước mắt của Yến Lâm không tự chủ được chảy ra.

Ta xoay người đặt nàng ở dưới thân, máu trên ngực của ta dính vào ngực của nàng, nói:

"Ta sẽ không quên. . ."

Tùng giang cảng được xây dựng ở Thương Hải Loan, là càng lớn nhất ở phía Bắc của Tần quốc. Ở đây có binh lính thủy quân đồn trú, đồng thời được trải qua nhiều lần xây dựng và mở rộng, quy mô của nó rất hoành tráng.

Đại môn từ từ mở ra, chúng ta nuối đuôi nhau tiến vào, trên mặt đất trải thảm đó kéo dài, trên mặt nước ở phía trước có hơn 10 chiếc chiến thuyền, chiến thuyền được xếp theo hình Nhạn, đây cũng là trận thế khi có tin vui của Thủy quân.

https://thuviensach.vn

Ngoài xa có 5 chiếc thuyền lớn đứng đợi, đây chính là Nghênh Thân Thuyền của Cao Ly, chúng ta dựa theo nghi thức, đưa Yến Lâm sang bên đó.

Ngoại trừ hai mươi mỹ tỳ đi theo, ta và Đường Muội, Tiêu Trấn Kỳ, Lý Hùng Tín tự mình hộ tống Yến Lâm.

Quản Bình Triều cũng đi lên thuyền lớn, ta đứng đầu thuyền, thuyền chậm rãi đi tới chỗ đối phương. Đứng ngạo nghễ giữa gió lạnh thấu xương, nhưng mà ta với Yến Lâm thì lại chẳng cảm thấy gì.

Đường Muội đi tới phía sau của ta nói: "Công tử chuẩn bị xong chưa?" Ta xoay người cười cười:

"Từ khi rời khỏi Tần đô, ta lúc nào cũng ở trong trạng thái chuẩn bị."

Đường Muội cố sức nắm chặt trường đao trong tay, tràn ngập lòng tin nói:

"Thuộc hạ tin tưởng công tử nhất định sẽ thực hiện được dự định."

Cách Nghênh Thân thuyền của đối phương chừng trăm trượng, thì các thuyền khác dừng lại, chỉ có mỗi chiếc thuyền của ta vẫn tiếp tục tiến lên.

Thuyền của chúng ta chậm đi tới chủ hạm của đối phương, khi hai chiếc thuyền cách nhau chừng 5 trượng, thủy binh của đối phương bắc một cây cầu dài. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi " Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Trên thuyền Cao Ly lập tức vang lên tiếng đàn sáo, có hai gã võ sĩ trải thảm đỏ, có hơn 20 mỹ tỳ Cao Ly đi tới.

Tiêu Trấn Kỳ nhìn không chớp mắt vào đôi chân của những thiếu nữ Cao Ly này, thấp giọng hướng ta nói:

https://thuviensach.vn

"Những . . . nữ tử Cao Ly này đều biết võ công, bộ pháp cực kỳ ảo diệu."

Yến Lâm trang phục màu đỏ, được hai mỹ tỳ đỡ lên thảm, lúc đi qua bên cạnh ta, nàng dừng lại một chút, ta thâm ý nói:

"Công chúa yên tâm, Dận Không sẽ đi ngay theo phía sau của người."

Chúng ta chậm rãi sang tàu của Cao Ly, ba gã quan viên Cao Ly tiến lên hành lễ, quan viên đứng giữa có bộ râu dài, nói:

"Cao Ly sứ thần Kim Thuấn Thần bái kiến Đại Tần Cửu công chúa bệ hạ!"

Yến Lâm lạnh nhạt nói:

"Miễn lễ!"

Kim Thuấn Thần đứng lên nói:

"Mời công chúa tắm rửa nghiệm thân!"

Ta ngơ ngác, nước Cao Ly này đã ra cho chúng ta một vấn đề khó, Yến Lâm sớm bị ta làm hư thân (phá trinh), thì làm sao có thể qua cửa ải này?

Ta nhướng mày, giận dữ hét:

"Lớn mật! Đường đường Đại Tần công chúa sao có thể để cho ngươi vũ nhục như vậy?"

Kim Thuấn Thần hướng ta trông lại, ánh mắt của hắn không có bất kỳ sự sợ hãi nào, nghiêm mặt nói:

"Cao Ly quốc thổ tuy nhỏ, nhưng cũng có quy củ và tôn nghiêm của mình, cưới công chúa trước phải nghiệm thân, xin Bình vương điện hạ thứ tội!"

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh nói:

"Đại Tần cũng có quy củ, ngươi nếu dám làm ra chuyện gì ảnh hưởng tới sự uy nghiêm của Đại Tần, vậy hôn sự lần này không xong đâu!"

Lý Hùng Tín cuống quít đi tới bên cạnh ta thấp giọng nói:

"Bình Vương điện hạ, việc này nếu như làm lớn, thì sẽ không hoàn thành sự giao phó của Thái Hậu. . ."

Ta cố ý lớn tiếng nói:

"Sợ cái gì? Cao Ly vũ nhục Đại Tần, cho dù Thái Hậu có biết, cũng không cho bọn họ làm càn như vậy!"

Bức rèm ở cửa khoang thuyền nhẹ động, có một thiếu nữ Cao Ly xinh đẹp tuyệt trần đi ra, nàng mặc trang phục màu phấn hồng, tinh linh tú lệ không chê vào đâu được.

Mái tóc mềm mại thả xuống hai vai, băng cơ ngọc cốt, da thịt như tuyết, thân thể thướt tha thon thả, cánh tay nhỏ nhắn, thần sắc ung dung, giống như tiên nữ trên cung trăng, làm cho người ta sinh ra cảm giác ngưỡng mộ, không có ai dám sinh ra ý dâm loạn.

Trong lòng ta thầm khen, không nghĩ tới Cao Ly lại có mỹ nữ như vậy.

Cô gái kia hướng Yến Lâm thi lễ nói:

"Cao Ly Quốc Y Quan Toàn Tuệ Kiều tham kiến công chúa điện hạ."

Thanh âm của nàng như nhạc họa, uyển chuyển êm tai, khiến ta nghe như mê mẩn.

Yến Lâm gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Ngươi là y quan phụ trách nghiệm thân có phải không?"

Tuệ kiều nói:

"Công chúa xin chớ trách, hoàng thất Cao Ly từ trước đến nay đều có quy củ như vậy, nghiệm thân cho công chúa còn có thể báo lại với Hoàng thất Cao Ly, đồng thời chứng minh sự trong sạch của công chúa, ngăn miệng của tiểu nhân."

Trong lòng ta ngẩn ra, nghe khẩu khí của nàng, thì hình như đã nghe được lời đồn đãi gì rồi.

Yến Lâm nói:

"Được, ta đi theo ngươi."

Nàng cùng hai người hầu đi vào bên trong, trong lòng ta khẩn trương vô cùng, Yến Lâm trước đó uống 'Thất Nhật Túy' do Tôn Tam Phân đặc chế, dược tính rất nhanh sẽ phát tác, thế nhưng lấy lòng cảnh giác của thiếu nữ Toàn Tuệ Kiều này, đồng thời với y thuật của nàng có thể phát hiện ra điều gì hay không.

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ trở nên ngưng trọng, chuẩn bị đối phó với tình huống xấu nhất.

Trong gian phòng trên thuyền đột nhiên có một tiếng thét kinh hãi, ta nghe rõ thanh âm này là của Toàn Tuệ Kiều, Kim Thuấn Thần và Cao Ly quan viên tất cả đều giật mình.

Ta làm bộ như muốn phóng vào trong, nhưng lại bị Kim Thuấn Thần ngăn trở lối đi, lớn tiếng nói:

"Bình Vương điện hạ xin dừng bước, trong khoang thuyền là nơi cấm kỵ, điện hạ đi vào không tiện."

https://thuviensach.vn

Ta lạnh lùng nói:

"Ngươi lẽ nào không nghe thấy có tiếng kêu hay sao? Nếu như công chúa có sơ xuất gì, thì ngươi có thể chịu trách nhiệm được không?"

Kim Thuấn Thần tràn ngập lòng tin nói:

"Toàn thái y là là đệ nhất thần y của Cao Ly chúng ta, quyết không có gì sai lầm..."

Lời còn chưa dứt, thì thấy một cung nữ Cao Ly từ trong khoang thuyền vọt ra, run giọng dùng tiếng Hàn nói câu gì đó. Kim Thuấn Thần sợ hãi, vội vã đi vào trong khoang thuyền, ta nháy mắt cho bọn Đường Muội, cùng đi vào trong.

Khi vào thì thấy Yến Lâm mặc trang phục mỏng, thẳng tắp nằm ở trên giường, Toàn Tuệ Kiều đang ở bên giường kiệt lực thi cứu, trong lòng ta thầm mừng rỡ biết là 'Thất Nhật Túy' đã phát tác, lớn tiếng nói:

"Công chúa điện hạ!"

Sau đó dùng vẻ mặt bi thương lao tới.

Trên trán bóng mịn của Toàn Tuệ Kiều đầy mồ hôi, nàng lấy ra một cái hộp gấm, dường như còn muốn tiếp tục nỗ lực, ta rất sợ nàng phát hiện Yến Lâm chết giả, giận dữ hét:

"Tiện nhân lớn mật, dám mưu hại công chúa, bắt lại cho ta!"

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ song song vọt lên, lại bị Kim Thuấn Thần ngăn cản lối đi, đau khổ cầu khẩn nói:

"Cửu công chúa sống chết còn chưa biết, hãy cho Toàn thái y một cơ hội..."

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều hiện lên sự tức giận, nàng nhẹ giọng nói:

"Ta chuẩn bị nghiệm thân cho công chúa, thì nàng đột nhiên ngã xuống đất, sao có thể nói là ta gia hại?"

Sau đó nàng mở hộp gấm, từ bên trong lấy ra ngân châm.

Ta cầm cổ tay của nàng, giận dữ hét:

"Tiện nhân! Ngươi còn dám?"

Một tay đẩy nàng xuống đất một tay bắt mạch cho Yến Lâm, chỉ thấy nàng không còn thở, da thịt lạnh như tuyết, hiển nhiên là đã chết.

Ta nhanh như tia chớp rút trường đao, mũi đao nhắm thẳng vào cái cổ tuyệt đẹp của Toàn Tuệ Kiều, tràn ngập cừu hận nói:

"Ngươi giết công chúa!"

Chuyện cho tới bây giờ, ta đem tất cả đổ lên trên người nàng, cho dù Tần quốc và Cao Ly có phát sinh chiến sự, ta cũng không tiếc.

Kim Thuấn Thần không ngờ thế cục lại phát triển tới nông nỗi này, hắn dò xét mạch đập của Yến Lâm, sau khi tin tưởng là nàng đã chết, trên mặt không còn chút huyết sắc nào.

Bên ngoài khoang thuyền có hơn trăm tên thị vệ Cao Ly vây quanh, ta tàn bạo kéo tóc của Toàn Tuệ Kiều, một tay kéo nàng lên:

"Nói! Rốt cuộc là ai phái ngươi tới gia hại công chúa?"

Lý Hùng Tín ở bên ngoài thấy vậy, cuống quít chiến thuyền Tần quốc phát tín hiệu, những chiến thuyền ở xa nhanh chóng vây chiến thuyền Cao Ly lại.

https://thuviensach.vn

Toàn Tuệ Kiều đau đớn nhăn mày, đao phong sắc bén chỉ sát vào cổ nàng, chỉ cần nhúc nhích, là nàng sẽ hương tiêu ngọc vẫn.

Đường Muội bảo vệ Yến Lâm, Tiêu Trấn Kỳ ở bên cạnh ta, đề phòng thị vệ Cao Ly đột nhiên tấn công.

Ta dùng đao uy hiếp Toàn Tuệ Kiều tiến ra ngoài, Kim Thuấn Thần thấy biến hóa như vậy, thì ra lệnh cho cung nỏ nhắm ngay vào ta, cũng không có ý thối lui.

Tiêu Trấn Kỳ giận dữ hét:

"Tránh ra!"

Những binh sĩ Cao Ly này không nhúc nhích, luôn dùng đôi mắt lạnh lùng nhìn ta, chỉ đợi Kim Thuấn Thần hạ lệnh là phát tiễn.

Toàn Tuệ Kiều không chút hoảng sợ, nàng nhẹ giọng nói:

"Ta theo bọn họ tới, cho dù thế nào thì công chúa Đại Tần cũng chết trên thuyền Cao Ly, phải có một người gánh trách nhiệm này..."

Nàng dừng lại một chút lại nói:

"Không nên vì ta mà cùng Tần quốc phát sinh chiến sự, nếu như như vậy sợ rằng mắc mưu người khác."

Nàng dùng đôi mắt đẹp trừng mắt nhìn ta, dường như có thâm ý.

Ta nhìn thẳng vào hai mắt nàng, trên mặt có sự xấu hổ, kéo nàng vào trong ngực mình, thối lui từng bước.

Chiến thuyền Đại Tần đã tới gần, Kim Thuấn Thần gật đầu, hắn đương nhiên không muốn Toàn Tuệ Kiều rơi vào cảnh táng thân.

https://thuviensach.vn

Đường Muội ôm lấy thân thể Yến Lâm, đi theo sau ta. Binh sĩ Cao Ly đi theo, ta bước thong thả, cùng Đường Muội qua cầu.

Lý Hùng Tín tiếp nhận Toàn Tuệ Kiều, thì đột nhiên có một Hắc giáp võ sĩ từ trong hàng ngũ của Cao Ly nhảy ra, huy động trường kiếm trong tay toàn lực hướng Lý Hùng Tín đâm tới.

Lý Hùng Tín hoảng loạn buông Tuệ Kiều, trường kiếm trong tay nghênh đón đối phương, song kiếm tương giao, Lý Hùng Tín thối lui 5 bước mới có thể ổn định lại được

Ta rất sợ Toàn Tuệ Kiều nhân cơ hội đào tẩu, xoay người vọt tới bên cạnh nàng, cầm lấy cánh tay trái của nàng.

Toàn Tuệ Kiều nói:

"Ngươi sợ cái gì? Ta nếu đã đáp ứng gánh chịu trách nhiệm này, thì sẽ không đào tẩu."

Hắc giáp võ sĩ buông tha Lý Hùng Tín, hướng ta vọt tới.

Tiêu Trấn Kỳ liếc mắt nhìn ra võ công của đối phương vượt xa Lý Hùng Tín, nên vọt tới che trước người của ta, vung quyền đánh tới đối phương

Hắc giáp võ sĩ cũng tung quyền, hai quyền chạm nhau, thân thể hai người đều là chấn động. Trong lòng ta cả kinh, không ngờ Hắc giáp võ sĩ này có thể chống đỡ được đòn tấn công của Tiêu Trấn Kỳ.

Toàn Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

"Xa Hạo! Ngươi lui ra!"

Hắc giáp võ sĩ đang muốn tiếp tục, nghe vậy thì trường kiếm ngưng trệ ở trong hư không, khuôn mặt anh tuấn tái đi, áp chế sát khí xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn thẳng ta gằn từng chữ:

"Nếu như... Toàn thái y bị bất cứ thương tổn gì, ta sẽ làm cho ngươi chết... không nơi táng thân!" Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Hắn dùng Hán ngữ trúc trắc của mình, làm cho thanh âm lại càng trở nên băng lãnh, ta cảnh giác cao độ, kéo Toàn Tuệ Kiều lên cầu.

Tiêu Trấn Kỳ thưởng thức gật đầu nói: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Có cơ hội đó rồi hãy tới tìm ta, ta cũng muốn xem quyền đầu của ngươi cứng rắn như thế nào!"

Xa Hạo hầu như không di động, trong nội tâm của hắn tràn ngập phẫn hận nhìn ta.

Tiêu Trấn Kỳ là người cuối cùng trở lại trên chiến thuyền, đội Nghênh Thân thuyền của Cao Ly quay đầu, đi về phương xa.

Chiến thuyền bên ta đã đi tới, Lý Hùng Tín lớn tiếng nói:

"Lần này đáng nhẽ phải bắt toàn bộ những người Cao Ly ở đây!"

Trong lòng ta cười thầm, biết hắn lo lắng chuyện Yến Lâm chết, sợ Tinh Hậu trách phạt.

Các binh sĩ khác đã sớm mang tin tức Yến Lâm chết thông báo cho các chiến thuyền khác, họ tập trung lại, truy kích theo Nghênh Thân thuyền của Cao Ly.

Ta dùng vẻ mặt cực kỳ bi ai, mang theo di thể Yến Lâm phản hồi Tùng Giang cảng khẩu.

https://thuviensach.vn

Nhận được tin tức Quản Bình Triều đã sớm sai người bỏ đi trang phục màu đỏ, dùng vẻ mặt ai oán đứng đợi.

"Công chúa bệ hạ!" Quản Bình Triều hô to một tiếng, trên mặt lệ ngang dọc, toàn bộ hiện trường biến thành nơi vang lên tiếng khóc. Ta cũng hiểu đám người này khóc không thực, đảo qua một lượt rồi nhìn vào Quản Bình Triều.

"Lúc Công chúa rời đi... vẫn êm đẹp... tại sao đột nhiên..."

Quản Bình Triều chìm đắm ở trong bi thống, nói.

Ta kéo mái tóc của Toàn Tuệ Kiều, quẳng nàng xuống đất, cắn răng nghiến lợi nói:

"Đều là do tiện nhân này làm hại!"

Ta rút loan đao bên hông, chỉ vào ngực của Toàn Tuệ Kiều nói:

"Hôm nay nhất định phải báo thâm cừu cho công chúa!"

Sự thông minh của Toàn Tuệ Kiều làm cho ta cảnh giác, giờ phút này nàng đã hoài nghi về nguyên nhân cái chết của Yến Lâm, lưu lại nàng là vô cùng phiền phức.

Quản Bình Triều nói:

"Đao hạ lưu nhân!"

Hắn đi tới bên cạnh ta thấp giọng nói:

"Bình Vương điện hạ, theo bản quan nhận thấy, việc này ở sau lưng tất có người chỉ thị. Chúng ta chính thức thẩm vấn mới có thể định tội."

Hắn lại nói:

https://thuviensach.vn

"Công chúa tử thân không phải chuyện đùa, nếu như Thái Hậu trách tội, chúng ta không ai thoát khỏi liên quan..."

Hắn lo lắng đúng là chu toàn.

Ta gật đầu nói:

"Ý của Quản đại nhân là?"

"Là mau chóng mang di thể công chúa về Tần đô, đồng thời áp giải thiếu nữ này cùng về, giao cho thái hậu tự mình thẩm vấn."

"Quản đại nhân nói đúng."

Ta thu loan đao vào trong vỏ.

Trở lại Tùng Giang Thành, ta bảo Quản Bình Triều mời mấy danh y địa phương, kiểm tra thi thể của Yến Lâm, mục đích là có người chứng thực Yến Lâm đã chết.

Chiến hạm đuổi bắt thuyền Cao Ly toàn bộ trở về tay không, chuyện này đối với Đại Tần mà nói là một chuyện tốt, có thể tránh được chiến sự đôi bên.

Căn cứ vào tình hình này, Cao Ly không thể chỉ vì một nữ y mà phát động chiến tranh với Đại Tần, Tinh Hậu thì không có khả năng đồng thời khai chiến với Đông Hồ, lại hướng Cao Ly hưng sư vấn tội, sự sống chết của Yến Lâm chỉ là tin vặt.

Quản Bình Triều trong một khoảng thời gian ngắn đã chuẩn bị xong tất cả. Lúc đầu hoàng hôn, chúng ta liền hộ tống quan tài của Yến Lâm trở về.

Dựa theo kế hoạch đã định trước, đêm đó chúng ta nghỉ lại Không Nhược Tự gần Tùng Giang thành.

https://thuviensach.vn

Quan tài của Yến Lâm tạm thời đặt trong hậu điện, ta bảo Lý Hùng Tín suất lĩnh thủ hạ canh chừng. Sau đó một mình đi vào trong, vỗ vỗ nhẹ vào quan tài, Yến Lâm lúc này vẫn chưa tỉnh, ta sai Đường Muội động tay động chân vào trong quan tài, đêm nay sẽ giúp Yến Lâm thoát khốn.

"Bình Vương điện hạ..."

Một thanh âm sợ hãi nói.

Ta giương mắt nhìn lại, thì thấy một cung nữ tướng mạo thanh tú đi đến, nàng chính là cũng nữ mà Quản Bình Triều thu tuyển ở Tùng Giang thành.

"Chuyện gì?"

"Thái y Cao Ly không muốn ăn cơm, hơn nữa còn yêu cầu gặp ngài!"

Ta nhíu mày, cung nữ này đúng là chưa được huấn luyện, chuyện nhỏ như vậy mà cũng cần tới ta hay sao.

Ta không nhịn được nói:

"Nàng không muốn ăn thì sẽ bị đói, ngươi đi xuống đi, loại chuyện này không nên phiền ta!"

Cung nữ kia cuống quít hướng ta cáo từ, xoay người sang chỗ khác, trong lòng ta bỗng nhiên chợt nghĩ, thân hình cung nữ này tương tự như Yến Lâm.

"Ngươi lại đây!"

Nàng dừng bước lại xoay người lại:

"Bình vương có chuyện gì phân phó?"

Ta chỉ quan tài Yến Lâm nói:

https://thuviensach.vn

"Trên quan tài có vài vết bẩn, ngươi tới lau cho sạch sẽ!"

Nàng lên tiếng, đi tới trước quan tài, nhưng không nhìn thấy vết bẩn. Ta cười nhạt, hai tay dùng sức bóp cổ nàng, cung nữ này không kịp giãy giụa, đã bị ta bóp chết.

Ta đem thi thể của nàng giấu ở sau Phật tượng, rồi mới gọi Đường Muội tới.

Đường Muội thấp giọng nói:

"Công tử, tất cả đều ở trong kế hoạch!"

Kế hoạch theo lời của hắn là để Tiêu Trấn Kỳ dẫn dụ Lý Hùng Tín và thủ hạ rời đi, sau đó nhân cơ hội thả Yến Lâm.

Ta mỉm cười nói:

"Cứ mở quan tài trước đã!"

Hai người chúng ta hợp lực mở quan tài, Yến Lâm vẫn nằm im bên trong, giống như đang ngủ say.

Ta nhẹ nhàng cẩn thận ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, khi chạm tới cảm thấy nó lạnh băng, điều này làm ta có chút bất an, có phải nàng chỉ đang ngủ?

Ta đem trường bào của Yến Lâm cởi ra, sau đó khoác lên người cung nữ kia, đồng thời cởi y phục của nàng ra.

Đường Muội thế mới biết ta đã tìm được một người thế thân, hắn thấp giọng nói:

"Tinh Hậu sẽ không phát hiện?"

https://thuviensach.vn

Ta thản nhiên cười nói:

"Tôn tiên sinh đã cho ta một viên Thực Hủ Hoàn, ta đã đặt ở trong miệng của nàng, khi tới Tần đô, thi thể của nàng đã thối, ai biết đây là Yến Lâm?"

Đường Muội gật đầu.

Ánh trăng nhu hòa, đêm thanh không tiếng động, ta một mình đứng ở đại điện nhìn ra không trung phía xa xa, trong lòng lo lắng không yên.

Tất cả tuy rằng đều ở trong kế hoạch của ta, nhưng vẫn có thể có chuyện xấu. Chuyện này không chỉ ở Tinh Hậu, mà còn ở người Thần y Cao Ly kia, ta cảm thấy nàng đã nhìn qua huyền cơ nào đó.

Có chú bất tri bất giác, ta đã đi tới trước nơi giam giữ thiếu nữ kia.

Hai gã thủ vệ thấy là ta, hoảng sợ vội vàng hành lễ tránh ra.

Toàn Tuệ Kiều ngồi trên đống củi, đôi mắt đẹp nhìn thẳng ta lạnh lùng nói:

"Ngươi tới là để giết ta?"

Ta mỉm cười đi tới trước mặt nàng, hỏi ngược lại: Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

"Ta tại sao phải giết ngươi?"

Toàn Tuệ Kiều xoay mặt sang bên khác, không muốn nói chuyện với ta.

Ta cảm không thú vị, xoay người muốn rời đi.

Lại nghe Toàn Tuệ Kiều ở phía sau nói:

"Công chúa có đúng là vẫn còn sống hay không?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chấn động, vẫn chưa xoay người lại, lạnh nhạt nói:

"Ngươi nói bậy bạ gì đó?"

Toàn Tuệ Kiều nói:

"Lúc ở trên thuyền, ngươi nhiều lần ngăn cản ta cứu chữa, trong chuyện này tất phải có kỳ quặc..."

Ta cười ha ha nói:

"Vì mạng sống lý do nào ngươi chẳng lôi ra được, ngươi hãy tới trước mặt Thái Hậu giải thích chuyện này đi!"

Đúng lúc này, từ hậu điện bỗng truyền ra ánh lửa, ta bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, thì thấy ánh lửa rực trời đêm.

Những binh sĩ bị giật mình, cuống quít vọt ra, thế nhưng thế lửa rất lớn, có tốc độ rất nhanh, hơn nữa trong tay chúng ta cũng không có công cụ dập lửa, ngăn được nó rất là khó khăn.

Theo kế hoạch của chúng ta, đêm nay sẽ phóng hỏa, nhưng còn chưa tới thời gian, lẽ nào Tiêu Trấn Kỳ sớm làm việc này, quay đầu lại nghĩ, chuyện này không có khả năng, lấy cách hành sự thận trọng của Thế Kỷ Mới thì Lý Hùng Tín còn đang đi tuần, hắn sẽ không hành sự.

Sự thực lập tức chứng minh ý nghĩ của ta, Lý Hùng Tín và Tiêu Trấn Kỳ đồng thời hướng ta chạy tới.

Tiêu Trấn Kỳ ở xa xa nói:

"Bình Vương điện hạ, đột nhiên cháy lớn!"

Từ trong ánh mắt của hắn, thì thấy việc này không phải do hắn làm, trong lòng ta tối sầm lại, Đường Muội và Yến Lâm vẫn đang ở trong hậu điện, ta

https://thuviensach.vn

khàn cả giọng hô lớn:

"Nhanh đi cứu hoả! Quan tài của công chúa vẫn còn ở bên trong!"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 39: Bắc Cương

Lý Hùng Tín suất lĩnh vài tên thủ hạ, mạo hiểm vượt qua ngọn lửa nhảy vào trong hậu điện.

Ta bỗng nhiên nghĩ đến một việc, lớn tiếng hướng Tiêu Trấn Kỳ nói: "Mau vào trong Thiên điện! Đừng để cho loạn tặc thừa dịp cứu Tuệ Kiều."

Tiêu Trấn Kỳ xoay phòng vào trong Thiên điện.

Lý Hùng Tín và thủ hạ từ trong đám cháy mang quan tài ra ngoài, quần áo trên người và đồ dùng đề bị đốt cháy đen, chiếc quan tài cũng bị bắt lửa, hiện giờ vẫn còn chưa tắt.

Ta cuống quít đi tới bên cạnh quan tài:

"Thế nào? Bên trong có người không?"

Lý Hùng Tín lắc đầu nói:

"Không có."

Ta lúc này mới yên lòng lại, xem ra Đường Muội đã thừa dịp hỗn loạn mang Yến rời đi, trận hỏa hoạn này không cần biết là do ai sắp đặt, cũng mang tới điều lợi to lớn cho ta không thể nghi ngờ.

Ta làm bộ dáng lo lắng, nói:

"Hỏng rồi! Đường Muội còn ở bên trong!" Vừa dứt lời, từ trong đại điện vang lên tiếng đinh tai nhức óc, nó ầm ầm sập xuống.

https://thuviensach.vn

Ta hướng Thiên điện nhìn lại, một gã hắc y nhân lưng cõng Tuệ Kiều lao ra ngoài cửa sổ, đang chạy về hướng tường chùa.

Tiêu Trấn Kỳ sau đó đuổi theo ra, bắn liên tục ba mũi tên vào hắc y nhân đang chạy trốn, hắc y nhân vung tay, đánh rơi toàn bộ.

Hai gã võ sĩ nỗ lực ngăn cản hắn tiếp tục đi tới, hắc y nhân nổi giận gầm lên một tiếng, trường kiếm nhanh như tia chớp xẹt qua yết hầu hai người, hai người kêu thảm một tiếng, lập tức bị mất mạng.

Hắc y nhân lăng không nhảy lên, thân thể đã tới sát cạnh bức tường.

Tiêu Trấn Kỳ lại tiếp tục bắn ra hai mũi tên, nhưng mục tiêu lúc này là Toàn Tuệ Kiều.

Hắc y nhân bất đắc dĩ thân thể ở trên không trung xoay tròn một cái, đem Toàn Tuệ Kiều giấu ra đằng sau lưng, vung kiếm gạt tiễn, trong ánh lửa, tà nhìn rõ người này là Cao Ly võ sĩ Xa Hạo.

Tiêu Trấn Kỳ hét lớn một tiếng song song bắn ra 5 mũi tiễn, Xa Hạo không chỉ phải tránh né vũ tiễn, mà còn phải chú ý Tuệ Kiều, nhất thời không sao chiếu cốt hết được, đã bị vũ tiễn bắn trúng đùi phải. Tiêu Trấn Kỳ thừa dịp hắn dừng lại, thân hình bay lên cao, vung quyền đánh tới.

Xa Hạo nhịn đau đau nhức, cũng vung quyền đấm tới Tiêu Trấn Kỳ, hai người đều dốc toàn bộ thực lực của mình.

Lý Hùng Tín và chúng võ sĩ đuổi theo, giương cung hướng Xa Hạo vọt tới.

Xa Hạo và Tiêu Trấn Kỳ ở trên không trung va chạm nhau, hai người đều bắn ra ngoài miếu. Tiêu Trấn Kỳ sao có thể cho hắn rời đi, dùng tốc độ cao nhất đuổi tới.

https://thuviensach.vn

Đám người chúng ta cũng toàn bộ chạy ra ngoài.

Xa Hạo trên đùi bị tên bắn trúng, tốc độ hành động chậm lại srất nhiều. Hắn liều mạng chạy về hướng rừng Tùng trước mặt, tới sát rừng tùng, hắn buông Tuệ Kiều, cầm kiếm đứng thẳng ở tại chỗ. Hắn đã nhận ra không có cách nào thoát khỏi sự truy kích của chúng ta, nên đành ở lại ngăn cản, tạo cơ hội cho Toàn Tuệ Kiều chạy thoát.

Tiêu Trấn Kỳ chậm rãi đi tới hướng Xa Hạo, càng gần thì cước bộ của hắn càng nhanh.

Xa Hạo thản nhiên đứng ở tại chỗ, trường kiếm trong tay chậm rãi giơ lên, kiếm phong băng lãnh như thu thủy, quang mang vừa vặn chiếu tới đôi mắt của Tiêu Trấn Kỳ, đôi mắt của Xa Hạo như co rút lại, hàn mang trong trường kiếm tỏa ra, đâm tới ngực trái của Tiêu Trấn Kỳ.

Tiêu Trấn Kỳ thân hình tránh thoát kiếm quang, hữu quyền đánh ra, quyền phong bá đạo làm cho trường kiếm vang lên ông ông. Hai người lực lượng tương đương nhau, lần này được coi như kỳ phùng địch thủ, quyền đến kiếm đâm, trong nháy mắt đã giao thủ, Xa Hạo do đùi phải bị thương, phải lùi lại mấy bước.

Ta mang theo vài tên võ sĩ tiến vào trong rừng cây, trong rừng bụi gai rất nhiều, ta lưu ý tới trên một bụi cây có mảnh áo rách. Đại khái là do Toàn Tuệ Kiều trong lúc chạy trốn lưu lại, nhưng ta lại thấy phương vị không đúng, trong lúc nhất thời không biết là nàng chạy ra từ con đường nào, Tuệ Kiều quả nhiên trí tuệ hơn người, trong lúc nguy cấp mà vẫn không quên bố trí nghi trận.

Ta ra hiệu cho mấy tên binh sĩ:

"Chúng ta chia nhau tìm kiếm, phải bắt được nàng mang về."

https://thuviensach.vn

Khi tiến vào trong rừng rậm một đoạn, ta và một tên binh sĩ cùng nhau đi, trong lòng ta âm thầm kỳ quái, theo lý thuyết nàng là một nữ tử yếu đuối, thì làm sao đi xa được, tên binh sĩ thấp giọng nói:

"Bình Vương điện hạ, chúng ta trở về đi, trong hoang sơn này rất nhiều dã thú..."

Ta gật đầu, xoay người hướng bụi cây bên cạnh, cười nói:

"Hóa ra ngươi ở trong này!"

Tên binh sĩ này cũng không biết là ta cố ý, rút đao ra xông vào trong rừng cây chém lung tung, cành lá bay tới tấp, nhưng đâu có thân ảnh nào.

Ta thầm mắng hắn ngu xuẩn, nếu như Toàn Tuệ Kiều ẩn thân ở đây, thì chẳng phải bị hắn chém thành thịt vụn rồi hay sao.

Ta xoay người nói:

"Chúng ta đi thôi."

Đột nhiên bên tai vang lên tiếng nước chảy róc rách, ta dừng bước lại, hướng binh sĩ, nói:

"Ngươi có nghe thấy gì không?"

Hắn gật đầu chỉ về hướng Đông, ta rút trường đao, chém những cành cây bụi rậm khi đi qua, đi được tầm trăm bước, thì thấy một dòng suối nhỏ, dòng nước chảy xiết, phía trước 50 trượng là một vách núi, tạo thành một thác nước. Ta nhìn quanh bốn phía, vẫn không thấy ai, dần dần bỏ hi vọng bắt được Toàn Tuệ Kiều. Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Trong lúc vô ý cúi đầu xuống, thì thấy trong dòng suối có một dấu chân nhỏ, nước vẫn còn đục, ta cầm cung tên, đi dọc theo dòng suối.

https://thuviensach.vn

Không đợi ta đi hết dòng suối, thì có một thân ảnh hiện lên, Toàn Tuệ Kiều quả nhiên trốn trong dòng suối, toàn thân nàng bị nước dính vào, hiện lên những đường cong mềm mại.

Ta kéo căng dây cung, nhắm vào hậu tâm của nàng, nhưng trong lòng vẫn có một cảm giác không đành lòng xuất thủ.

Toàn Tuệ Kiều dừng lại, không chạy trốn nữa, dùng đôi mắt lạnh lùng nhìn ta, ta cắn môi, mũi tên như lưu tinh lao đi, cắm vào trong ngực của nàng.

Toàn Tuệ Kiều như một bông hoa trong gió, run rẩy ngã xuống, theo dòng nước chảy xiết lao xuống phía dưới.

Một cảm giác bi thương dâng lên trong lòng ta, nếu như có thể lựa chọn, ta sẽ không giết thiếu nữ này.

Ta đem cung tiễn ném xuống đất, cướp đoạt đi sinh mệnh của Toàn Tuệ Kiều, giữ nó chỉ thêm buồn.

Toàn Tuệ Kiều như một cánh bèo, trôi theo dòng nước, sau đó mất hẳn trong tầm mắt của ta...

Tiêu Trấn Kỳ mặc dù áp đảo được Xa Hạo, nhưng vẫn không thể bắt sống hắn, chuyện này đã để lại một bóng ma trong lòng ta, nếu như hắn biết ta giết Toàn Tuệ Kiều, thì chắc chắn hắn sẽ liều mạng báo thù.

Sau khi kiểm kê nhân số mới phát hiện, Xa Hạo tổng cộng giết chết sáu gã binh sĩ, quan tài của Yến Lâm bị đốt, đành phải tìm mua một cái mới.

Lý Hùng Tín thần tình chán nản nói:

"Lần này sao có thể bẩm báo với Thái Hậu đây..."

Ta vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:

https://thuviensach.vn

"Di thể của Cửu công chúa vẫn còn, chúng ta chỉ cần mua một cỗ quan tài khác, hơn nữa Thái y Cao Ly kia cũng bị ta giết chết, lúc tới trước mặt Thái Hậu, ta sẽ bẩm báo cho."

Lý Hùng Tín gật đầu, tình thế phát triển tới mức này đã vượt ra khỏi năng lực của hắn.

Một binh sĩ lớn tiếng nói:

"Dưới chân núi có đoàn người đang vọt tới chỗ chúng ta!"

Chúng ta đồng thời cả kinh, nhanh chóng rút vũ khí chạy tới chỗ cao. Đưa mắt nhìn lại, thì có hơn mười binh sĩ đang lao tới, nhưng căn cứ vào trang phục của bọn họ, thì là binh Tần, trong lòng ta lúc này mới yên lòng lại.

Trong nháy những binh sĩ kia đã tới trước cổng chua, đứng ở xa xa hô lớn:

"Bình Vương điện hạ có ở đây không?"

Tiêu Trấn Kỳ cả tiếng đáp:

"Các ngươi là ai?"

"Chúng ta phụng bệ hạ tới đón Bình vương tới Bắc cương!"

Trong lòng ta âm thầm thở dài, vốn muốn nhân cơ hội này trở lại Tần đô, nhưng Yến Nguyên Tông lại hết lần này tới lần khác bắt ta cùng đi.

Tên đầu mục nhảy xuống ngựa, đi tới trước mặt của chúng ta.

Hắn trước đây chắc là biết ta, nên mới cung kính hành lễ nói:

https://thuviensach.vn

"Lúc thuộc hạ tới Tùng Giang thành mới biết chuyện của Cửu công chúa, nên một đường chạy tới đây."

Không ngờ tình cảm mà Yến Nguyên Tông dành cho Yến Lâm lại khác thường tới như vậy, trong lòng ta càng thêm thấp thỏm bất an, nếu như hắn biết tin tức Yến Lâm chết, thì sẽ có phản ứng như thế nào.

Kỵ sĩ kia nói:

"Quân mệnh khó cãi, Bình vương mau chóng theo thuộc hạ lên đường."

Ta gật đầu nói:

"Mấy vị kính xin một chút, ta còn có công việc phải bàn giao."

Ta gọi Lý Hùng Tín sang một bên, hắn nghe nói ta không về Tần đô, thì thần tình tỏ ra kinh sợ, hành trình lần này đúng là một hành trình ma, đầu tiên là Yến Khải Nguyệt bị giết, bây giờ lại tới Yến Lâm chết trong tay Nghênh thân đội của Cao Ly, hắn biết ăn nói như thế nào với Thái Hậu đây.

Ta lấy ra một phong thư, giao cho Lý Hùng Tín nói:

"Ngươi đích thân đem phong thư này giao cho thái hậu, chân tướng sự việc như thế nào, ta đã nói rõ, người sẽ không trách tội ngươi."

Kỳ thực ta cũng không tin điều mình nói. Xảy ra chuyện lớn như vậy, Tinh Hậu không tìm hắn gây phiền phức mới là lạ, nhưng mà Yến Khải Nguyệt và Yến Lâm đều chỉ là nhân vật râu ria, nàng tối đa cũng chỉ xử phạt một chút, chứ không tới nỗi tử hình.

Lý Hùng Tín và thủ hạ mang theo quan tài rời đi, ta và Tiêu Trấn Kỳ thu thập xong bọc hành lý, theo hướng bắc xuất phát tới Yến Châu.

Tiêu Trấn Kỳ và cùng nhau đi trong đội ngũ, hắn từ trong lòng lấy ra một tờ giấy đưa tới trong tay của ta, ta vừa mở ra nhìn, thì thấy có ghi dòng chữ:

https://thuviensach.vn

“Bắc Yến xuôi nam”, bên dưới có đề là Đường Muội.

Ta mỉm cười, Đường Muội quả nhiên đã thành công giải cứu Yến Lâm, dựa theo kế hoạch, hắn sẽ hộ tống Yến Lâm tới Tế Châu, sau đó đi Trung Sơn quốc nghỉ tạm.

Ta xé nát tờ giấy, ở trong gió tung bay.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Hoàng thượng nếu như biết tin Cửu công chúa chết, nhất định sẽ không tránh khỏi bi thống."

Ta gật đầu nói:

"Xem ra không tránh khỏi lần trách phạt này..."

Hai ngày sau chúng ta đến Yến châu, đường xá khắp nơi đều là bách tính chạy nạn. Bầu trời âm u, gió lạnh thổi tới làm cho da thịt của ta cảm thấy đau nhức. Ta vô ý thức rụt cái cổ lại, nhịn không được hắt hơi một cái. Trong gió lạnh này đã là một khảo nghiệm đối với binh sĩ Đại Tần.

Tiếng kèn thê lương truyền ra, mang tới một hương vị khác.

Tiêu Trấn Kỳ cảm thán nói:

"Chẳng biết lúc nào, bách tính mới có thể được an bình."

Ta nhìn thành quách phía xa xa thản nhiên nói:

"Người Hồ sở dĩ ở trong khoảng thời gian ngắn có thể nhanh chóng phát triển, là vì trước đây 8 nước đều đánh giết lẫn nhau, nếu như 8 nước thống nhất, hình thành một phòng tuyến, thì người Hồ sao có thể xuôi nam."

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Hơn 50 năm nay, người Hồ đều xâm lấn lãnh thổ của Tần, Khang, Yến."

Ta bùi ngùi than thở:

"Khang quốc bị địa tổn thất nghiêm trọng nhất, bị người Hồ chiếm tới một phần tư lãnh thổ ở Phía Bắc."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Năm đó nếu không phải là Tần quốc và Hồ Quốc liên minh, Khang quốc cũng sẽ không bị thảm bại trong chiến trận như vậy."

"8 nước đánh nhau mới là nguyên nhân chính trong chuyện này, muốn trừ tận gốc thì phải thống nhất 8 nước thành môt chỉnh thể."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Thiên hạ có phân thì phải có hợp, có hợp tất sẽ có phân, Hồ Quốc cũng chạy không thoát khỏi quy luật này, hiện giờ đã bắt đầu phân liệt."

Ta lắc đầu nói:

"Đông Hồ tuy rằng nhanh chóng trỗi dậy, nhưng mà chúng sẽ không có sức chống lại Bắc Hồ, xâm lược Đại Tần chính là bắt đầu sự suy sụp của chúng...",

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Bắc hồ trong khoảng thời gian ngắn sẽ không đánh Đông Hồ, Nhị Hồ cách nhau bởi dãy Thiên Lĩnh, nếu như Bắc Hồ vượt qua núi cao xâm lược Đông Hồ, thì tổn thất sẽ thảm trọng."

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Cái bọn họ muốn làm nhất là đánh hạ Đại Khang, lấy Đại Khang làm chỗ dựa Đông tiến, đánh bại Đại Tần sau đó Bắc thượng Đông Hồ."

Tiêu Trấn Kỳ nở nụ cười:

"Bắc hồ tuy rằng cường thịnh, nhưng muốn hoàn thành sự nghiệp này chắc chắn sẽ không hề dễ dàng."

Đi tới trước cửa thành, có một đội binh sĩ đang kiểm tra bách tính vào thành, đại khái là để phòng ngừa gian tế trà trộn. Tường thành của Nhạn Châu quan cũng không cao, các công tượng (thợ xây dựng) và binh sĩ đang tu bổ, trông có cảm giác như mới.

Tiêu Trấn Kỳ than thở: "Tần quốc dựa vào tường thành đơn sơ như vậy, có thể tránh khỏi sự xâm lược của thiết kỵ Đông Hồ hay không?"

Ta cho ngựa đi chậm lại, dùng roi ngựa chỉ về phía trước, nói:

"Phòng ngự của Tần quốc chủ yếu là ở vùng Man Châu, sở dĩ tu bổ tường thành cũng chỉ là việc đột xuất, chỉ cần Bạch Quỹ có thể ngăn cản Hồ Lỗ ở Man Châu, thì ở đây có nguy hiểm gì."

Ta đã có nghiên cứu về đợt Bắc chinh lần này, lên cũng có lý giải về thực lực đôi bên.

Trong lúc nói chuyện đã tiến tới cửa thành, binh sĩ đi theo tiến lên báo cáo, binh sĩ thủ thành lập tức cho qua.

Nhạn châu là một trong tam đại trọng trấn ở phía Bắc của Đại Tần, cùng Man Châu và Bắc Xuyên hình thành một hình tam giác, Man Châu là trấn ở gần nội địa nhất.

Bạch Quỹ ở đây thiết lập tầng phòng tuyến thứ hai, phòng tuyến trọng điểm đối kháng Đông Hồ lần này là ở Man Châu và Bắc Xuyên, ở đó có 30

https://thuviensach.vn

vạn tinh binh của Đại Tần, ở đây chỉ có 10 vạn.

Đi vào cửa thành, khắp nơi chỉ thấy binh sĩ khôi giáp sáng loáng, không có một bách tính phổ thông nào.

Yến Nguyên Tông ở phủ của Nhạn Châu thành chủ là Nhạc Trì Cạnh, con đường đi tới biệt viện đã được tu sửa, đại môn đã được làm mới.

Sớm có người đã bẩm báo với Yến Nguyên Tông là ta tới, Tiêu Trấn Kỳ thì về dịch trạm nghỉ ngơi trước, ta theo tiểu thái giám đi vào trong phủ.

Yến Nguyên Tông đang ở trung phủ cùng Nhạc Trì Cạnh chơi cờ, hắn chỉ chăm chú nhìn vào bàn cờ, nhíu mày, chứ không chú ý tới ta.

Ta khoanh tay đứng ở phía sau hắn, nội tâm thấp thỏm bất an, tin tức Yến Lâm chết nhất định đã tới tai của hắn.

"Xong!"

Yến Nguyên Tông lớn tiếng nói.

Nhạc Trì Cạnh khiêm cung nở nụ cười, nịnh nọt nói:

"Bệ hạ kỳ nghệ tinh diệu, vi thần bội phục vô cùng..."

Yến Nguyên Tông cười ha ha, đứng dậy lạnh lùng nhìn ta một cái.

Ta cuống quít quỳ xuống nói:

"Dận Không tham kiến bệ hạ." Trên mặt ta đã biểu hiện ra biểu tình bi thống.

Yến Nguyên Tông lạnh lùng nhìn thẳng ta hồi lâu không nói.

Ta rơi lệ nói:

https://thuviensach.vn

"Dận Không phụ sự nhờ vả của bệ hạ, để công chúa gặp nạn, xin bệ hạ trị tội!" Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi "

Yến Nguyên Tông rốt cục thở dài nói:

"Lâm nhi đã chết, trừng phạt ngươi có lợi gì? Ngươi trước tiên đứng lên đi."

Ta không thể tin tưởng vào lỗ tai của mình, Yến Nguyên Tông sao lại có thể bình thản tới như vậy.

Ta len lén nhìn hắn, Yến Nguyên Tông không thể nghi ngờ là đã thay đổi tính cách, dường như thành một con người mới? Lẽ nào hắn leo lên đế vị, thì đã học xong môn công phu ẩn giấu tình cảm của mình?

Nhạc Trì Cạnh đoán chúng ta có chuyện riêng cần nói, lên cáo lui rời đi.

Yến Nguyên Tông hướng ta nói:

"Đông Hồ đã sắp tới phòng tuyến Man Châu, đại chiến hết sức căng thẳng. Nhưng Bạch Quỹ lại năm lần bảy lượt mời ta tới Man Châu, rõ ràng là muốn ta đi vào trong hiểm cảnh."

Trong lòng ta cười thầm, Bạch Quỹ đương nhiên sẽ không bỏ qua một vương bài như Yến Nguyên Tông, có hắn ở bên cạnh thì Tinh Hậu nhất định sẽ lo lắng hơn rất nhiều. Ta kiến nghị nói:

"Hoàng huynh chính là hoàng đế Đại Tần, chỉ cần huynh không đi, thì Bạch Quỹ có thể làm gì."

Yến Nguyên Tông nói:

"Ngươi không biết, Bạch Quỹ từ lâu đã tung tin là ta sẽ tới Man Châu ủy lạo quân sĩ rồi. Nếu như ta tiếp tục ẩn thân ở chỗ này, thì sẽ mất đi uy tín đối với binh sĩ?"

https://thuviensach.vn

Hắn do dự nói:

"Trước khi tới đây, mẫu hậu đã nhiều lần dặn ta là phải giữ uy tín ở trong quân, ngàn vạn lần không nên đánh mất thể diện trước Bạch Quỹ, ta phải làm sao bây giờ?"

"Ý của hoàng huynh là..."

"Ta dự định trước khi chiến sự phát sinh thì tới Man Châu một chuyến, ủy lạo sĩ khí, sau đó nhanh chóng trở về."

Ta gật đầu nói:

"Bệ hạ minh giám, tới Man Châu có thể nói là một chuyện phiêu lưu, nhưng có thể tạo dựng được uy tín trong lòng binh sĩ, điều đó có lợi cho việc sau này của bệ hạ."

Yến Nguyên Tông nói:

"Được, ngày mai ta với ngươi sẽ tới Man Châu."

Trở lại trạm dịch, Tiêu Trấn Kỳ tiến ra đón, ta đem chuyện vừa rồi nói cho hắn nghe, có chút kỳ quái nói:

"Yến Nguyên Tông sao lại có thể thờ ở trước tin Yến Lâm chết, nếu như ta không phải tận mắt chứng kiến, thì sẽ không thể tin được."

Tiêu Trấn Kỳ đến:

"Chuyện này có thể hiểu là, hôn sự của Yến Lâm đã làm cho hắn thờ ơ."

Ta lắc đầu đến:

"Không đúng! Ta vẫn cảm giác có cái gì không đúng, nhưng không biết không đúng ở điểm nào..." Truyện "Tam Cung Lục Viện Thất Thập Nhị Phi

https://thuviensach.vn

"

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Lo lắng nhiều như vậy có lợi gì chứ? Việc cấp bách là phải mau chóng nghĩ cách thoát thân."

Ta cười khổ nói:

"Yến Nguyên Tông muốn đi Man Châu úy lạo đại quân, sợ rằng đến đó rồi sẽ rất khó rời đi, Bạch Quỹ là nhân vật nào, sao có thể cho hắn rời đi được cơ chứ. "

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Vậy công tử sao đồng ý để Yến Nguyên Tông tới đó?"

"Toàn bộ Bắc cương đều là phạm vi thế lực của Bạch Quỹ, ta ngăn cản thì cũng có tác dụng gì? Còn nữa, Yến Nguyên Tông hỏi ta nhưng kỳ thực đã sớm quyết định, ý kiến của ta hắn sẽ không quan tâm tới."

Tiêu Trấn Kỳ có chút ít sầu lo nói: “Bạch Quỹ đối với công tử có thành kiến, ta lo lắng lần này hắn sẽ đối phó với công tử.”

Ta mỉm cười nói: “Xem rat a phải ôm chặt bắp đùi Yến Nguyên Tông, lấy hắn làm bức tường che gió.”

Nhạc Trì Cạnh phái ra 1500 binh sĩ tự mình hộ tống Yến Nguyên Tông tới Man Châu, Nhạn Châu và Man Châu cách nhau chỉ có một ngày hành trình, chúng ta sáng sớm xuất phát, thì tới hoàng hôn đã nhìn thấy thành Mạn Châu.

Yến Nguyên Tông đa số thời gian đều ở tỏng xe của hắn yên giấc, ta và Nhạc Trì Cạnh sóng vai đi ở phía trước, nghe hắn nói chuyện phong thuỷ Bắc cương.

https://thuviensach.vn

Nhạc Trì Cạnh nói: “Bắc cương vốn có phòng tuyến Thiết Toả Thất Quan, thế nhưng mấy năm nay Đông Hồ không ngừng xâm nhập phía nam đã đoạt mất 4 thành là Tân Thành, An Dương, Truân Lưu, Đào Ấp, hiện tại chỉ còn lại có Man Châu, Bắc Xuyên, Nhạn Châu tam trấn, Thiết Toả Thất Quan từ lâu đã chỉ có tiếng mà không có miếng rồi.”

Tiêu Trấn Kỳ ở sau người nói: “Lần này Đông Hồ xâm nhập phía nam có bao nhiêu binh lực?”

“Nghe nói có năm mươi vạn quân sĩ, chỉ sợ la sau hai ngày sẽ tới nơi này.”

Trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng cô nhạn kêu to, ánh mắt của mọi người đều bị nó hấp dẫn. Ta cảm khán nói: “Trời giá rét đông lạnh, vì sao nó còn ở lại đây?”

Nhạc Trì Cạnh nói: “Đây chỉ là cô nhạn lạc đàn, xem ra tính mệnh không còn được dài nữa.”

Trong khi nói chuyện, từ không trung truyền tới tiếng chim Điêu hót vang, một con hắc điêu từ trên cao lao xuống phía dưới.

Tiêu Trấn Kỳ nói: “Nghiệp chướng, lại dám lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.”

Hắn tháo cung xuống, đặt một mũi tên vào dây cung, vũ tiễn như lưu tinh bắn đi, trúng ngay vào cổ con hắc điêu, con hắc điêu kêu thảm một tiếng, rơi xuống, Cô nhạn bị kinh sợ, chút sức lực còn lại biến mất, đồng thời rơi xuống.

Ta hướng Tiêu Trấn Kỳ nói: “Ngươi một lòng chỉ muốn cứu vớt tính mạng cô nhạn nhưng đâu có nghĩ mũi tên kia đã tước đoạt đi 2 sinh mạng. Thiên địa vạn vật tồn tại đều có quy luật, sao có thể để cho ngươi tuỳ ý thao túng?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ trên mặt lộ vẻ xấu hổ. Có một binh sĩ tiến lên nhặt lên hắc điểu và cô nhạn, đi tới trước ngựa dâng lên cho chúng ta. Ta cười nói: “Thịt điêu tuy khô khan, nhưng thịt nhạn lại là mỹ vị, đợi tới Mãn Châu rồi chúng ta cùng ăn.”

Nhạc Trì Cạnh không để mất thời cơ nịnh nọt nói: “Bình Vương điện hạ quả nhiên kiến thức phi phàm, vi thần bội phục bội phục.”

Ta cười ha ha, người này thật thú vị, chỉ có một con cô nhạn mà nói ta kiến thức phi phàm cái gì, ta hiện giờ lại nghĩ, Đại Tần cũng là một con cô nhạn. Đông Hồ như hắc điêu lúc nào cũng có thể hành động còn ta có thể thao túng bọn họ được hay không?

Đêm đó Bạch Quỹ ở trong quân doanh tổ chức dạ tiệc giúp Yến Nguyên Tông tẩy trần, ta và Yến Nguyên Tông đến doanh trướng thì Bạch Quỹ vẫn chưa trở về. Yến Nguyên Tông và ta cùng nhau ở tỏng doanh trướng ngồi xuống, trên mặt không hề lộ ra vẻ hờn giận.

Trong doanh trướng vô cùng lạnh lẽo, chậu than chúng ta mới đốt lên, đã dần dần liệm đi, đương nhiên là không đủ vật liệu.

Yến Nguyên Tông không chịu nổi lạnh lẽo, đi tới bên cạnh chậu than, giơ hai tay ra để sưởi ấm.

Đợi đủ nửa canh giờ, vẫn không thấy Bạch Quỹ trở về, Yến Nguyên Tông không nhịn được nói: “Bạch đại tướng quân mời ta tới đây, còn bản thân mình lại không có mặt, có phải là đem tar a làm trò đùa?”

Lý Vệ cuống quýt giải thích: “Bạch đại tướng quân đi kiểm tra công sự phòng ngự, nhất định là có việc làm chậm trễ, xin bệ hạ chớ trách.”

Yến Nguyên Tông hừ lạnh một tiếng: “Bỏ đi, ta tháy ta tới nơi này không có lộc ăn, tốt nhất là quay về nghĩ ngơi.”

https://thuviensach.vn

Lúc hắn xoay người định rời đi thì Bạch Quỹ ở ngoài trướng cười ha hả, cùng hai tướng lĩnh đi vào.

Ba người còn vương rất nhiều hoa tuyết, chứng tỏ tuyết ở bên ngoài đã bắt đầu rơi.

Bạch Quỹ phủi hoa tuyết, cởi áo cừu, hướng Yên Nguyên Tông nói: "Để bệ hạ đợi lâu, vi thần bận việc thị sát phòng tuyến, kính xin người thứ tội."

Vẻ mặt của hắn không có bất luận cái gì áy náy, cứ để luôn kim đao ngồi xuống, nhận lấy khăn mặt trong tay thuộc hạ, xoa xoa mặt.

Yến Nguyên Tông nhìn thấy Bạch Quỹ thì bực tức đã vứt lên chín tầng mây, mỉm cười nói: "Bạch đại tướng quân vì nước vất vả, Trẫm cảm kích còn không kịp, sao lại có thể trách tội."

Bạch Quỹ cười ha ha, bắt chuyện mời mọi người ngồi, hướng Yến Nguyên Tông nói: "Bắc cương thời tiết lạnh khủng khiếp, nơi này không chu toàn như Tần đô, mong bệ hạ bao dung."

Yến Nguyên Tông liên tục gật đầu. Lý Vệ làm cho bưng rượu và thức ăn lên, quả nhiên đúng như lời Bạch Quỹ, thức ăn chỉ là vài món tầm thường, rượu cũng được làm từ cao lương.

Bạch Quỹ bưng bát rượu nói: "Bệ hạ đích thân tới tiền tuyến, khích lệ sĩ khí chúng tướng, cổ vũ lòng tin toàn quân, quả thật là may mắn của Đại Tần, thần xin mời bệ hạ một chén!"

Chúng tướng đồng thanh hưởng ứng, nhất tề bưng bát rượu lên.

Yến Nguyên Tông bưng bát rượu lên, uống một ngụm, rượu cay xè làm cho hắn ho sặc sụa, từ nhỏ hắn sống trong hoàng cung, đâu có uống qua thứ rượu thô như thế này bao giờ.

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ mỉm cười đắc ý, hắn đưa tay nói: “Bệ hạ mời dùng thức ăn.”

Yến Nguyên Tông cầm lấy chiếc đũa, gắp một miếng thịt bò, nhai vài miếng, cố gắng mà nuốt.

Bạch Quỹ ánh mắt chuyển hướng sang ta nói: “Bình Vương đã thích ứng với thời tiết ở Bắc cương chưa?”

Ta cười nói: “Đa tạ Bạch đại tướng quân quan tâm, Dận Không coi đây như một lần khảo nghiệm.”

Bạch Quỹ cười nói: “Thanh niên hiện giờ giống như ngài không được nhiều lắm.”

Lời thoại của hắn biến chuyển, trọng tâm câu chuyện được dời sang người Yến Lâm, nói: “Cửu công chúa chết ở trên nghênh thân thuyền của người Cao Ly, Bình Vương đã điều tra được manh mối gì chưa?”

Ta thở dài nói: “Việc này rắc rối phức tạp, đến bây giờ ta vẫn chưa hiểu được vì sao nữ y Cao Ly kia lại hạ thủ với công chúa.”

Bạch Quỹ nói: “Thái hậu vốn định muốn dùng lễ cưới này cùng Cao Ly đạt thành liên minh, để Cao Ly từ sau công kích Đông Hồ, không nghĩ tới lại như vậy, đúng là thiên ý trêu người.”

Ta lén nhìn Yến Nguyên Tông, khi ta và Bạch Quỹ đàm luận chuyện Yến Lâm, hắn đang xoa xoa hai tay, dường như lời nói của chúng ta đối với hắn không hề có bất kỳ tác động nào.

Rất khó tưởng tượng đây là Yến Nguyên Tông, ngươi mê luyến Yến Lâm gần như điên cuồng, thế nhưng bây giờ hắn đang ngồi ở bên cạnh ta. Yến Nguyên Tông đối với Bạch Quỹ không có nhiều hứng thú, uống vài chén rượu, sau đó liền đứng dậy cáo từ. Bạch Quỹ cũng không giữ lại, đứng

https://thuviensach.vn

lên nói: “Sáng sớm ngày mai có cuộc thao luyện binh sĩ, bệ hạ nghĩ ngơi cho lại sức.”

Đi ra ngoài trướng, đã thấy trên bầu trời tuyết lớn rơi lả tả, Yến Nguyên Tông được binh sĩ bảo vệ tới doanh trướng của mình. (Typer: ta mà cái thằng dịch chương này là ta đâm đầu vô cột điện chết cho khỏi nhục mặt rồi, gõ mà nhục cả mấy ngón tay …)

Ta đang muốn đến doanh trướng của mình thì nghe ở phía sau có người gọi ta: “Bình Vương điện hạ!”

Xoay người nhìn lại, hoá ra là thiên tướng Lý Vệ.

Hắn đi tới trước mặt ta nói: “Bạch tướng quân có lời mời điện hạ tới doanh trướng, người có chuyện muốn hỏi.”

Ta gật đầu, hướng hắn hỏi rõ vị trí doanh trướng của Bạch Quỹ, sau đó về trướng của mình đem theo cái áo mà Tư Hầu nhờ.

Tuyết rơi rất lớn, trong nháy mắt đã che lấp mặt đất, gió bắc gào thét, khắp bầu trời toàn là hoa tuyết, trông như một màn múa trước mắt của ta.

Đi tới trướng của Bạch Quỹ, binh sĩ thủ vệ ở ngoài sau khi kiểm tra thân phận mới để cho ta đi vào.

Bạch Quỹ đã cởi áo giáp, ngồi ở trên thảm lông dê xem binh thư. Thấy ta đến, hắn buông binh thư, chỉ chỉ thảm nói: “Ngồi đi.”

Đây là lần đầu tiên hắn đối với ta hoà ái như vậy, ta có chút thụ sủng nhược kinh, đi lên thảm ngồi xếp bằng. Sau đó ta đưa cái áo tới, nói: “Trước kia Tư Hầu tiểu thư có nhờ ta mang tới cho ngài một cái áo.”

Trong mắt hổ của Bạch Quỹ nhất thời toát ra vẻ hiền hoà, hắn tiếp nhận cái áo, nhẹ nhàng vuốt ve cảm thán nói: “Hài tử này…”

https://thuviensach.vn

Hắn bỗng nhiên chú ý tới cái áo ta đang mặc giống y hệt cái áo mà hắn đang cầm, ánh mắt hơi rùng mình, lấy trí thông minh của hắn, đương nhiên hiểu vấn đề.

Cũng may hắn không có hỏi tới, đem chiếc áo đặt ở đầu gối hỏi: “Nghe nói trong hành trình ngài đưa công chúa tới Tùng Gianh thành, gặp phải nhiều lần phục kích, không biết là ai làm?”

Ta do dự một chút, rốt cục nói: “Những người đó tất cả đều là quân phạm.”

Bạch Quỹ nhăn mày lại: “Quân Phạm?”

Ta gật đầu: “Bọn họ biết đường đi của công chúa, hơn nữa còn cực kỳ tinh tường, hơn nữa ta hoài nghi …”

Bạch Quỹ hoàn tàon bị ta hấp dẫn.

“Ta hoài nghi Yến Khải Nguyệt chính là nội gian thông báo tin tức.”

“Có chứng cứ gì?”

Ta thấp giọng nói: “Dận Không cũng chỉ là suy đoán, từ sau khi rời Tần đô, Yến Khải Nguyệt vẫn cố gắng kéo dài hành trình, chuyện này phía sau nhất định có người sai sử.”

Bạch Quỹ gật đầu nói: “Ngài hoài nghi ai đứng sau những chuyện này?”

“Trước khi có chứng cứ xác thực, Dận Không không dám nói lung tung.”

Bạch Quỹ cười ha hả, lại nói: “Ngài có từng hoài nghi ta sai sử những quân phạm này tập kích hay không?”

Ta lắc đầu nói: “Dận Không không có hoài nghi Bạch tướng quân.”

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ hứng thú hỏi: “Vì sao?”

https://thuviensach.vn

Chương 40: Duyệt Binh

“Bạch tướng quân một lòng vì nước, giết công chúa sẽ phá hỏng liên minh của Đại Tần và Cao Ly, lợi ích thực sự sẽ là Đông Hồ, Bạch Tướng quân quyết không thể nào làm ra loại chuyện có lỗi với bách tính Đại Tần như vậy.”

Ta nói những lời này dõng dạc, đồng thời cũng khéo léo nịnh Bạch Quỹ.

Bạch Quỹ thản nhiên cười nói: “Đa tạ Bình vương đã tín nhiệm Bạch mỗ, nếu như ta không phải là người hiềm nghi, vậy thì chuyện này là ai đây? Dựa theo Bình vương suy đoán, người này nhất định mong muốn phá hư quan hệ của Cao Ly và Đại Tần mất đi một hậu viện mạnh mẽ, có khi là nội gian của Đông Hồ.”

Ta tán thành gật đầu. Bạch Quỹ đứng dậy: “Đại Tần sở dĩ luân lạc tới ngày hôm nay, không phải vì do ngoại xâm mà là vì nội loạn.”

Trong lòng ta chấn động, Bạch Quỹ đã hiểu được thực chất của vấn đề.

Bạch Quỹ thân ý nhìn về phía ta nói: “Bạch mỗ cho đến bây giờ vẫn không rõ, điện hạ vì sao không chịu rời khỏi Tần quốc, mà lại gia nhập vào vòng tranh đấu này.”

“Đối với Dận Không mà nói, Tần quốc và Đại Khang thì có gì khác nhau.”

Bạch Quỹ gật đầu, thở dài một hơi nói: “An nhàn có lúc còn đáng sợ hơn so với chiến tranh, ta cũng chỉ mới hiểu được đạo lý này …”

https://thuviensach.vn

Những lời nói này của Bạch Quỹ cứ lởn vởn trong đầu óc của ta, theo như ta suy đoán, thì hắn hiển nhiên đã hiểu được vấn đề nào đó.

Một cảm giác cực kỳ không tốt bao phủ ở trong đầu ta, Tỉnh Hậu, Yến Hưng Khải, Trầm Trì thậm chí cả Yến NGuyên Tông mỗi người bọn họ đều khác hẳn so với người mà trước kia ta quen biết.

Trận chiến tranh này cũng không đáng sợ, mà đáng sợ nhất là âm mưu ở phía sau, ta không có cách nào xác định được lập trường của mình.

Tinh Hậu hiển nhiên muốn lợi dụng lần chiến tranh này để làm suy yếu quyền lực của Bạch Quỹ, mà Yến Hưng Khải lại lợi dụng sự tranh đấu của Tinh Hậu và Bạch Quỹ, để phát triển bản thân.

Nếu như theo sự phân tíhc của Bạch Quỹ thì Yến Hưng Khải vô cùng có khả năng có hẹn ước với Đông Hồ, phá hư liên minh của Cao Ly và Đại Tần chỉ là bước đầu tiên trong kế hoạch của hắn.

Cho dù mục đích của Yến Hưng Khải là gì, thì lập trường của hắn và Tinh Hậu không thể nào đồng nhất trong lần đối phó với Bạch Quỹ này.

Chỉ có lợi dụng sự nóng lòng muốn đối phó với Bạch Quỹ của Tinh Hậu, thì hắn mới có lợi. Tuy rằng ta giữa đường phá huỷ nỗ lực sát hại Yến Lâm, thế nhưng cuối cùng vẫn tạo ra chuyện Yến Lâm tử vong.

Từ việc phá huỷ hôn lễ của Cao Ly và Đại Tần lần này, vô hình trung đã trởi thành một kẻ đồng loã với Yến Hưng Khải, trong lúc vô tình đã đem hoàn cảnh của mình đẩy tới hoàn cảnh khó khăn.

Thế cuộc trước mắt, Bạch Quỹ sẽ không dễ dàng để cho Yến Nguyệt Tông ly khai, mà ta thì sẽ thân bất do kỷ phải ở lại tiền tuyến cùng Yến Nguyên Tông.

https://thuviensach.vn

Nếu như Đông Hồ công phá thành công phòng tuyến của quân Tần, thì ta và Yến Nguyên TÔng đều phải đối mặt với nguy hiểm.

Yến Nguyên TÔng không thể nghi ngờ là còn đáng sợ hơn so với Tinh Hậu, Tinh Hậu chỉ muốn đoạt đi tính mạng của Bạch Quỹ, mà Yến Nguyên Tông lại còn muốn cả thiên hạ Đại Tần.

Tiêu Trấn Kỳ yên lặng đi vào trong trướng của ta, hắn đem một cái khay đặt lên bàn, mù thơm bốc lên trong không khí, ta nhìn vào trong cái khay, hoá ra là một con chim nhạn, ta cười nói: “Người đúng là vẫn đem nó nướng ăn.”

Tiêu Trấn Kỳ cầm lấy bầu rượu rót một chén, đặt xuống bên cạnh ta, ta nói: “Trễ thế này tại sao lại đột nhiên muốn tìm ta uống rượu?”

Tiêu Trấn Kỳ cười nói: “Ta thấy từ khi công tử gặp mặt Bạch Quỹ xong thì tâm tình nóng nảy không vui, do đó mới tới cùng công tử uống rượu tâm sự.”

Ta uống một hơi cạn sạch chén rượu, một dòng khí nóng chạy từ cổ vào trong bụng, ta thoả dài khoan khoái.

Tiêu Trấn Kỳ xé cái chân nhạn đưa cho ta, ta cắn một miếng nói: “Hôm nay ở trong buổi tiệc ăn không được no, nên đói bụng sớm”

“Bạch Quỹ tìm công tử vì chuyện gì? Hắn có phải là muốn làm khó dễ công tử không?”

Ta thở dài, cùng Tiếu Trấn Kỳ đối ẩm một chén: “Bạch Quỹ chỉ hỏi chuyện chúng ta dọc đường gặp phải mấy người tập kích, rất quan tâm tứoi chuyện ai là chủ mưu đằng sau.”

Tiêu Trấn Kỳ nói: “Người đứng sau mà là Yến Hưng Khải thì không thể nghi ngờ, công tử làm gì phải nói với hắn?”

https://thuviensach.vn

“Hắn chắc chắn có nghĩ tới, nhưng mà quân Đông Hồ đã tới sát biên cảnh, Bạch Quỹ hắn là không có tinh lực đi đối phó Yến Hưng Khải.”

Tiêu Trấn Kỳ nói: “Vậy thì công tử lo lắng vì chuyện gì? Ngày mai sau khi Yến Nguyên Tông sẽ tham gia duyệt binh, chúng ta phải mau chóng trở lại Tần đô, không thể bị chiến hoả cuốn vào.”

Ta hỏi ngược lại: “Ngươi cho là Bạch Quỹ sẽ để cho chúng ta trở về dễ dàng như vậy sao?”

Tiêu Trấn Kỳ lặng lẽ không nói. Ta thấp giọng nói: “Cho dù ta có tình nguyện hay không, số phận lần này của ta và Yến Nguyên Tông đều cùng một chỗ với Bạch Quỹ, Bạch Quỹ nếu như chiến bại, chỉ sợ kết quả của chúng ta cũng bi thảm như vậy…”

Tiêu Trấn Kỳ không nhịn được nói: “Ta tới bây giờ còn không hiểu, Yến Nguyên Tông là con ruột của Tinh Hậu, tại sao bà ta lại nhẫn tâm đẩy con mình vào hiểm cảnh?”

“Yến Nguyên Tông chẳng qua là một cái mồi, nếu như không có hắn, Bạch Quỹ làm sao cam tâm ra tiền tuyến kháng địch?”

“Tinh Hậu chẳng lẽ không sợ Bạch Quỹ lấy Yến Nguyên Tông làm con tin, áp chế nàng ư?”

Ta nhíu mày, những câu hỏi mà Tiêu Trấn Kỳ đặt ra cho ta, ta cũng không có cách nào lý giải, với sự yêu thương mà nàng dành cho Yến Nguyên Tông, làm sao có thể mang tính mạng của hắn ra đặt cược, lẽ nào đối với nàng mà nói, quyền lực còn trọng yếu hơn tính mạng của con trai mình?

Chuyện này quyết không thể nào hiểu được, huống hồ nếu như Yến Nguyên Tông xảy ra sự tình gì, Tinh Hậu cũng là mất đi sự khống chế đối

https://thuviensach.vn

với Đại Tần, triều đình sẽ không cho phép một nữ nhân độc chiếm triều cương, nàng chắc chắn phải nghĩ tới vấn đề này, vậy thì mấu chốt ở đâu?

Người khởi xướng cái kế hoạch này là Trầm Trì, hắn và Yến Nguyên Tông có hẹn ước ngầm nào không? Hắn trợ giúp Tinh Hậu có mục đích gì khác không?

Ta lâm vào suy tư. Tiêu Trấn Kỳ nói: “Xem ra chúng ta chỉ có kỳ vọng vào việc Bạch Quỹ toàn thắng thì mới có thể sớm ngày trở lại Tần đô.”

Sáng sớm hôm sau, ta bị tiếng kèn làm cho giật mình tỉnh giấc, nhiệt độ trong trướng rất thấp, chậu than bên trong đã tắt từ lúc nào không biết.

Nhớ tới hôm nay còn phải cùng Yến Nguyên Tông tham gia duyệt binh, ta cuống quýt mặc quần áo tử tế, rửa mặt chải đầu qua loa một chút, sau đó đi ra khỏi doanh trướng.

Tiêu Trấn Kỳ tới tìm ta, lớn tiếng nói: “Công tử dậy thật sớm!”

Ta ha hả cười nói: “Chậu than đã tắt, ta nếu như tiếp tục ngủ, chỉ sợ là bị đông cứng rồi.”

Lúc này Lý Vệ mang theo hai tên lính hướng chúng ta đi tới, ba trên người hắn còn đọng một lượt tuyết dày, từ xa trông như ba người tuyết.

Lý Vệ lớn tiếng nói: “Bình Vương điện hạ! Bệ hạ và Bạch đại tướng quân đã đi trước tới mục trường, ty chức tới đón người.”

Yến Nguyên Tông lại còn dậy sớm hơn ta, chuyện này đúng là ngoài dự liệu, ta và Tiêu Trấn Kỳ theo Lý Vệ đi tới.

Đi về phía đông chừng 50 trượng, thì tới một giáo trường luyện binh, đây là một cánh đồng hoang vu, trên mặt đất tuyết còn đọng thành mảng lớn, hai vạn bnh sĩ đã xếp hàng chỉnh tề.

https://thuviensach.vn

Khi ta cùng Lý Vệ đi tới điểm tướng đài, Yến Nguyên Tông mặc áo da cừu, cánh tay đang lạnh run.

Bạch Quỹ một thân Thanh Đồng khôi giáp, uy phong lẫm lẫm ngồi ở bên người Yến Nguyên Tông, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve Hổ phù, đúng là có cái oai bễ ngễ thiên hạ.

Ta ngồi xuống bên cạnh Yến Nguyên Tông, Yến Nguyên Tông hướng ta cười bất đắc dĩ, nhưng không có mở miệng nói, hơn phân nửa là bởi vì cảm thụ được áp lực nghiêm túc của giáo trường.

Bạch Quỹ hướng Lý Vệ nói: “Giám quân còn chưa tới ư?”

Giám quân trong miệng của hắn chính là Đại Tần Ngự Sử Phương Văn Sơn.

Người này từ trước đến nay được Tinh Hậu sủng hạnh, cũng là một người ủng hộ kiên cường đối với Yến Nguyên Tông.

Lý Vệ cung kính nói: “Ty chức đã cho mời Phương đại nhân, chắc chắn là sẽ nhanh tới thôi.”

Bạch Quỹ gật đầu, đôi lông mày nhướng lên, ánh mắt trở nên băng lãnh vô cùng.

Qua hồi lâu, mới nhìn thấy Phương Văn SƠn đi vào, hai gã thủ hạ của hắng cũng đi theo, áy náy nói: “Thứ tội, thứ tội, Phương mỗ dậy trễ!”

Hắn thấy ánh mắt đầy sát khí của Bạch Quỹ, thì không khỏi ngẩn ngơ, lập tức cười đi tới trên đài.

Bạch Quỹ lạnh lùng nói: “Phương đại nhân chậm nửa canh giờ.”

Phương Văn Sơn cười nói: “Phương mỗ tối qua uống mấy chén, hôm nay trời đông giá lạnh, cho nên mới…”

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ vỗ bàn một cái thật mạnh, giận dữ thét: “Phương đại nhân chẳng lẽ coi quân kỷ là trò đùa ư?”

Yến Nguyên Tông kìm lòng không được run lên một cái, Phương Văn Sơn hắc hắc cười gượng một tiếng nói: “Phượng mỗ biết sai rồi, lần sau sẽ không viện dẫn lý do này nữa…”

Bạch Quỹ dùng đôi mắt âm lãnh nhìn thẳng vào hắn, Phương Văn Sơn trên trán toát ra mồ hôi lạnh, nhìn về phía Yến Nguyên Tông xin giúp đỡ.

Yến Nguyên Tông ho khan một tiếng nói: “Bạch tướng quân, ta nghĩ Phương đại nhân cũng chỉ vô tâm, việc này hay là cho qua đi.”

Bạch Quỹ cười lạnh nói: “Bệ hạ nói lời ấy sai rồi, là một thống suất tam quân, mà mọi người không theo quân kỷ thì Bạch mỗ còn sao có thể thống suất tam quân được nữa, sao có thể nói chuyện đẩy lui Đông Hồ? Phương đại nhân thân là giám quân, lại dám trái với quân kỷ, Bạch mỗ mà không phạt thì sao có thể phục chúng?”

Hắn xoay người hướng Lý Vệ nói: “Dựa theo quân kỷ việc này nên xử lý như thế nào?”

Lý Vệ lớn tiếng nói: “Đem trảm!”

Phương Văn Sơn bị doạ sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Bệ hạ…”

Yến Nguyên Tông khẽ cau mày, hắn cũng nhìn ra Bạch Quỹ rõ ràng là chuyện bé xé ra to, cố ý hạ uy phong của hắn: “Bạch tướng quân! Phương đại nhân chính là giám quân do thái hậu uỷ nhiệm trọng trách, kính xin Bạch tướng quân nể mặt trẫm mà tha cho hắn một lần.”

Bạch Quỹ thản nhiên cười nói: “Nếu bệ hạ đã mở miệng, thần đâu dám không tuân theo.”

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn thẳng Phương Văn Sơn nói: “Nhưng mà…nếu cứ như vậy buông tha, thì chúng tướng sẽ không phục.”

Hắn rút ra một lệnh tiễn nói: “Đem hai gã tuỳ tùng của Phương đại nhân chém cho ta.” Hai gã tuỳ túng thấy vậy, nhất thời gào khóc.

Bạch Quỹ lại lấy ra một lệnh tiễn khác nói: “Phương đại nhân tử tội có thể miễn nhưng tội sống khó tha, đánh 20 quân côn cảnh cáo.”

Lập tức có hai tên lính đem Phương Văn Sơn kéo xuống, Yến Nguyên Tông sắc mặt xám xịt, Bạch Quỹ dùng chiêu thức này rõ ràng là làm cho hắn xem, hạ uy phong của một hoàng đế.

Phương Văn Sơn bị phạt xong được binh sĩ kéo về, vừa hận vì nhục, vừa đau đớn, làm cho mặt hắn méo xệch.

Bạch Quỹ làm ra bộ dáng thân thiết thấp giọng nói: “Phương đại nhân, trước mặt chúng tướng sĩ, Bạch mỗ không thể không làm như vậy, xin hãy tha lỗi.”

Phương Văn Sơn đau đến khoá miệng co quắp, cười nói: “Ta … biết ….”

Trong lòng ta cười thầm, chuyện này Bạch Quỹ quả nhiên âm hiểm, đánh xong còn nói vậy, chỉ làm cho Phương Văn Sơn càng thêm hận hắn.

Nhưng mà lấy địa vị hắn bây giờ, hiển nhiên sẽ không đem Phương Văn Sơn để vào mắt.

Bạch Quỹ nhìn chúng tướng chung quanh, cất cao giọng nói: “Người Hồ cường hãn, đã trước sau chiếm Tân Thành, An Dương, Truân Lưu, Đảo Ấp 4 thành trọng yếu ở biên quan của ta, hiện nay lại tập kết 30 vạn đại quân tiến đánh Bắc Xuyên, Man Châu, Nhạn Châu là muốn tạo thế tương trợ lẫn nhau, nếu như Bắc Xuyên thành bị phá, sự phòng thủ của Đại Tần ta tất bị gián đoạn, Man Châu, Nhạn Châu tất nguy. Chư vị có cao kiến gì không?”

https://thuviensach.vn

Chúng tướng hai mặt nhìn nhau, nhưng không có người nào mở miệng nói. Bạch Quỹ chuyển hướng Yến Nguyệt Tông nói: “Bệ hạ có đề nghị gì không?”

Yến Nguyên Tông không ngờ Bạch Quỹ đột nhiên lại hỏi đến trên đầu của mình, cứng họng nói: “Cái gì?”

Bạch Quỹ mỉm cười nói: “Thần hỏi bệ hạ nhìn cuộc chiến này có ý kiến gì không?”

Yến Nguyên Tông trên trán đầy mồ hôi, hắn đâu biết cuộc chiến này như thế nào, tới Man Châu chủ yếu là để khích lệ tướng sĩ. Chuyện chiến tranh đâu có quan hệ gì tới hắn, hắn mở miệng nói: “Nếu như người Hồ đến … chúng ta phải đánh bại bọn họ … đúng … đuổi bọn họ chạy về phương bắc!”

Trong chúng tướng có người đã cười, Yến Nguyên Tông nói câu này thì có khác gì không nói.

Bạch Quỹ gật đầu nói: “Bệ hạ nói không sai, nếu như người Hồ đến, chúng ta sẽ cho bọn họ ngậm đắng, đánh bại họ hoàn toàn.”

Ánh mắt hắn một lần nữa chuyển hướng tới chúng tướng lớn tiếng nói: “Bắc Xuyên quyết không thể buông bỏ, viện quân của chúng ta phải tới Bắc Xuyên trước đại quân Đông Hồ.”

Tỏng đám người có một âm thanh nói: “Bạch tướng quân, Man thành cách Bắc Xuyên gần trăm dặm, hiện tại trời giá rét, hành quân vô cùng khó khăn, có khi người Hồ chỉ đưa tin tức, trong trời lạnh như thế này sao lại công thành?”

Người nói chính là thống lĩnh Thiết Thương Doanh – Lưu Kỳ Phong.

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ nói: “Căn cứ tiền phương hồi báo, đại quân Đông Hồ đã bắt đầu từ Đảo Ấp, Truân Lưu hướng Bắc Xuyên xuất phát, dựa theo tốc độ bình thường, trong vòng ba ngày tất nhiên bọn họ có thể đến Bắc Xuyên, chiến sự là không thể tránh khỏi.”

Thiết Đao Doanh thống lõnh Trác Thành Kiện lớn tiếng nói: “Bắc Xuyên nguy cấp như lửa cháy lông mày, mạt tướng nguyện xin đi tiên phong cứu viện Bắc Xuyên.”

Bạch Quỹ gật đầu nói: “Đông Hồ lần này hợp 30 vạn quân toàn lực công kích Bắc Xuyên, hiển nhiên nhất định phải đoạt được Bắc Xuyên, quân ta tới Bắc Xuyên trước, dĩ dật đãi lao, cùng đại quân Đông Hồ quyết chiến một trận ở đó.”

Tất cả mọi người đều sửng sốt, ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Bạch Quỹ, đang mong đợi hắn hạ lệnh.

Bạch Quỹ nói: “Bắc Xuyên có 5 vạn tướng sĩ thủ thành, ta muốn phái 30 vạn đại quân tới nơi này ứng chiến, một trận đánh bại quân Đông Hồ, để cho Bắc cương được yên bình.”

Hắn chuyển hướng nhìn Yến Nguyên Tông nói: “Bệ hạ nghĩ như thế nào?”

Yến Nguyên Tông liên tục gật đầu nói: “Bạch tướng quân nói chí lý.”

Bạch Quỹ cười cười: “Lần này có bệ hạ theo quân thân chinh, tất nhiên sĩ khí như hồng, đánh tan Đông Hồ đã thành kết cục đã định.”

Yến Nguyên Tông run giọng nói: “Trẫm … cũng phải đi?”

Bạch Quỹ gật đầu nói: “Bệ hạ tới Bắc cương chính là ngự giá thân chinh, loại đại chiến này không thể thiếu sự tham dự của người.”

https://thuviensach.vn

Ta thuỷ chung vẫn quan sát hành động của Yến Nguyên Tông, thấy hắn với quá khứ khác hẳn nhau, Yến Nguyên Tông mặc dù đối với chính trị không có hứng thú, thế nhưng tính cách cũng không nhu nhược tới như vậy.

Vì cái gì mà làm hắn có biến hoá khổng lồ tới như vậy? Cùng với trước đây giống như hai người hoàn toàn khác nhau.

Bạch Quỹ nói: “Chỉnh đốn tam quân, tức khắc xuất binh.”

Trở lại doanh trướng, Tiêu Trấn Kỳ thở dài nói: “Bạch Quỹ đem đại bộ phận binh lực phái đi Bắc Xuyên, nếu như Đông Hồ chuyển hướng công kích Man Châu thì làm thế nào?”

“Bạch Quỹ chắc chắn đã lo lắng qua vấn đề này, hơn nữa ở đây lưu thủ hơn 10 vạn binh lực, đủ để phòng thủ sự đánh lén của quân Đông Hồ.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu, hướng ta nói: “Công tử hôm nay thuỷ chung thần sắc bất an, có vấn đề gì vậy?”

“Ngươi có nghĩ tới, biểu hiện của Yến Nguyên Tông là vô cùng quái dị?”

Tiêu Trấn Kỳ suy nghĩ một chút nói: “Khong có gì không đúng, hắn vốn chỉ ở trong hoàng thất, biểu hiện sợ hãi là chuyện thường.”

Ta lắc đầu nói: “Ta quyết không tin một người có thể ở trong khoảng thời gian ngắn phát sinh biến hoá khổng lồ tới như vậy.”

“Công tử hoài nghi Yến Nguyên Tông có vấn đề?”

“Ta thì không rõ, nhưng từ điiệu bộ, hình dáng, giọng nói không phát hiện điều gì dị thường.”

Tiêu Trấn Kỳ cười nói: “Công tử quá lo lắng rồi, trên đời này làm sao có người giống nhau như vậy.”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói: “Hy vọng là ta đã đoán sai.”

Tiêu Trấn Kỳ nói: “Nếu quả thật như công tử nói, Tinh Hậu dùng thế thân thay thế Yến Nguyên Tông, như vậy thì nàng không còn cố kỵ gì với Bạch Quỹ nữa, mà là thoải mái từ bỏ.”

Trong lòng ta chấn động, đúng là không ngoại trừ khả năng này, thảo nào hắn phản ứng lạnh nhạt với tin Yến Lâm chết, huống chi Tinh Hậu hành sự từ trước đến nay cẩn mật, nàng sẽ không để cho Bạch Quỹ dùng Yến Nguyên Tông uy hiếp nàng, tại sao nàng lại có thể đưa con trai vào miệng cọp?

Ta đứng lên nói: “Trước khi xuất chinh, ta phải đi gặp Yến Nguyên Tông.”

Đi tới doanh trướng của Yến Nguyên Tông, thì hắn đã thu thập sẵn sàng từ lâu, đang chuẩn bị lúc nào cũng có thể xuất phát.

Thấy ta, Yến Nguyên Tông có chút kinh hoàng đi tới, kéo cánh tay của ta nói: “Dận Không, ta đang muốn đi tìm ngươi, Bạch Quỹ bắt chúng ta theo quân xuất chinh, ngươi hãy nghĩ một biện pháo để trẫm rời đi.”

Ta mỉm cười nói: “Bệ hạ nói lời ấy sai rồi, lần này người ngự giá thân chinh, chính là cổ vũ sĩ khí đại quân, tạo quân uy vô thượng, nếu như ở phía sau rời đi, thì không khác gì lâm trận chạy trốn. Ở trong con mắt tướng sĩ, người còn chút uy tín nào nữa?”

Yến Nguyên Tông thở dài nói: “Ta … chỉ là không muốn ra chiến trường, nếu như nghĩ ra biện pháp ở lại Man Châu thành này, thì còn tốt hơn nên tiền phương.”

Ta cảm thán nói: “Bê hạ có từng nghĩ tới Cửu công chúa, nếu như không phải là vì Đại Tần, nàng cũng sẽ không xa giá tới Cao Ly, lại càng không

https://thuviensach.vn

phải chịu kiếp nạn như vậy, chắc là bây giờ còn yên lành mà sống trên đời …”

Ta cố ý tác động vào nỗi đau của hắn, lặng yên quan sát động tĩnh.

Yến Nguyên Tông thần tình buồn bã: “Lâm nhi thực sự là số phận nhiều gian truant, lúc trước ta nên phản đối mẫu hậu xa giá nàng sang Cao Ly.”

Trong lòng ta khẽ động, nếu nói Yến Nguyên Tông không phản đối Tinh Hậu đem Yến Lâm gả sang Cao Ly, đánh chết ta cũng không tin tưởng.

Ta hầu như có thể nhận định Yến Nguyên Tông này tám phần mười là giả mạo, ta nói bóng gió nói: “Thần ở Tần đô đã từng thấy qua một người vô cùng tương tự bệ hạ…”

Yến Nguyên Tông sắc mặt đột nhiên biến đổi, lập tức cười nói: “Biết … lại có chuyện trùng hợp như vậy sao?”

Ta đang muốn nói tiếp, thì đã nghe kèn lệnh bên ngoài, đại quân đang bắt đầu tập hợp.

Yến Nguyên Tông cuống quýt hướng ngoài trướng đi đến: “Ta phải nhanh chân xem kế hoạch của Bạch tướng quân.”

Ta nhìn theo bóng lưng của hắn, cố sức nắm chặt song quyền, một cảm giác bi thương dâng lên trong lòng ta.

Sự vô tình của Tinh Hậu đã vượt ra khỏi sự tưởng tượng của ta, ta đã bị nàng từ bỏ, Yến Nguyên Tông này chắc chắn không phải là thật.

Địa vị của ta trong lòng nàng cũng giống như Yến Nguyên Tông này, chỉ là một con mồi nhử Bạch Quỹ.

Ta buồn bã đi ra ngoài trướng, tuyết lúc này rơi rất nhanh, Yến Nguyên Tông bước thấp bước cao đi tới bên cạnh thị vệ, hắn lúc này tâm tình đã

https://thuviensach.vn

hoảng loạn rồi.

Lú đại quân gần xuất phát, tất cả đã trở thành đại cục, bây giờ vạch trần thân phận của hắn cũng không có cái gì tốt.

Bạch Quỹ nói không chừng sẽ thẹn quá hoá giận, đồng thời hạ thủ với ta và Yến Nguyên Tông, không nghi ngờ gì nữa, ta đã bị Tinh Hậu đưa vào trong khống cảnh.

Hi vọng của ta toàn bộ ký thác lên người của Bạch Quỹ, mong hắn chiến thắng Đông Hồ, thì ta và Yến Nguyên Tông giả mạo này còn có thể tiếp tục, nhưng nếu như hắn thất bại, ta không cách nào tưởng tượng ra số phận của hai chúng ta.

Tuyết lớn bay tán loạn, sắc trời âm u, 30 vạn đại quân Tần quốc đã chuẩn bị sắp xếp, bộ binh 15 vạn, thiết thương quân tam 3 vạn 5 ngàn, dẫn đầu đội ngũ, sau đó là 3 vạn Thiết kỵ binh, là chủ lực đập tan trận doanh của địch, 4 vạn 5 ngàn bộ binh, phân bố theo các "Trùng xa" cùng kụ binh đi tới, phụ trách tấn thê trận thế quân địch.

Ta và Yến Nguyên Tông ở trung tâm đội ngũ, phụ trách bảo hộ chúng ra chính la thân vệ đoàn của Bạch Quỹ, đây là 1 vạn quân tinh nhuệ do Lý Vệ phụ trách. Bọn họ mặc toàn áo giáp đen, trong đó có 2000 nỏ binh, 3000 Trường thương binh và 5000 trường đao binh, tất cả đều là kỵ sĩ dũng mãnh.

Ở phía trước chúng ta, Bạch Quỹ dẫn 3 vạn thần nỏ doanh, đây là loại nỏ tiên tiến nhất trong 8 nước, liên phát được 18 mũi, lực sát thương cực lớn. Cuối cùng là 2 vạn quân nhu binh, 1 vạn quân Kinh kỵ binh phụ trách đoạn hậu.

Đại quân xếp thành 3 trận thế, đồng loạt tiến về hướng Bắc Xuyên.

https://thuviensach.vn

Từ khi phát hiện ra thân phận của Yến Nguyên Tông, ta lúc nào cũng bị vây kín trong phiền muộn.

Tiêu Trấn Kỳ cảm thấy được ta có sự khác thường, thấp giọng nói: “Là hàng giả?”

Ta gật đầu, Tiêu Trấn Kỳ sắc mặt nhất thời ngưng trọng. “Làm sao bây giờ?”

Ta thấp giọng nói: “Lúc này chỉ có để hắn tiếp tục nguỵ trang, mục tiêu của Bạch Quỹ đặt ở trên người hắn, nên sẽ không rời sự chú ý sang ta.”

Khi màng đêm buông xuống, chúng ta đã hạ trại cách Bắc Xuyên 10 dặm, Bạch Quỹ đứng ở trên tuyết lĩnh phía trước, nhìn về hướng Bắc Xuyên.

Ta lặng yên đi tới phía sau hắn nói: “Bạch tướng quân vì sao dừng lại ở chỗ này?”

Bạch Quỹ cười nói: “Bắc Xuyên thành tuy rằng địa lý hiểm yếu, thế nhưng thành trì diện tích rất nhỏ, nếu như hơn 30 vạn đại quân này tiến vào, thì chỉ sợ thành Bắc Xuyên bị phá cho tan hoang.”

Bạch Quỹ chỉ vào hướng Đông của Bắc Xuyên thành nói: “Nơi đó là Quần Lang Cốc, địa thế hiểm yếu, chính là con đường từ Đào Ấp phải đi qua để tới Bắc Xuyên thành, chỉ cần hai bên ở sơn cốc mai phục trọng binh, thì sẽ đơn giản mà ngăn đại quân Đông Hồ.”

Hắn vè hướng Bắc Bắc Xuyên nói: “Phòng thủ sẽ được thiết lập ở con đường lớn này, ở đây vùng đất bằng phẳng, sẽ không có gì cản trở, đại quân từ Truân Lưu tới, thì sẽ quyết chiến với chúng ta ở chỗ này.”

Lúc này có hai con tuấn mã từ phía sau chạy như bay tới, hoá ra là hai thống lĩnh đi tiên phong.

https://thuviensach.vn

Hai người tới trước mặt Bạch Quỹ xoay người xuống ngựa, lớn tiếng nói: “Bạch tướng quân! Việc lớn không tốt!”

Bạch Quỹ không vui nói: “Chuyện gì mà kinh hoảng như vậy?”

Tiên phong doanh thống lĩnh Tông Hào tràn ngập tức giận nói: “Thành chủ Bắc Xuyên thành Triệu Thanh Đào cự tuyệt cho tiên phong doanh vào thành!”

“Cái gì?”

Bạch Quỹ mở to hai mắt, trong ánh mắt lộ vẻ kinh dị.

Tông Hào nói: “Cái tên hỗn trướng này nói, đó là vì an nguy của bách tính trong thành, nên không thể cho đại quân chúng ta vào thành.”

Bạch Quỹ cả giận nói: “Tên hỗn đản này to gan bằng trời, lại dám làm ra chuyện đại nghịch bất đạo, chẳng nhẽ hắn không biết Hoàng thượng ở trong đại quân hay sao?”

Tông Hào nói: “Hắn nói, để phòng thủ thành, thì cho dù hoàng thượng có tới, hắn cũng chỉ còn cách làm như vậy.”

Bạch Quỹ nổi giận gầm lên một tiếng, bước nhanh tới hướng toạ kỵ, nhưng đi tới gần thì hắn đột nhiên thay đổi, trầm ngâm nói: “Triệu Thanh Đào không bao giờ có lá gan lớn như vậy, nhất định có người ở phía sau sai xử.”

Tông Hào nói: “Chúng ta làm sao bây giờ, lui về Man Châu hay ở chỗ nàu ngăn đại quân Đông Hồ?”

Bạch Quỹ nói: “Nếu như ta lui về, thì không phải là dâng tặng Bắc Xuyên cho quân Đông Hồ hay sao?”

https://thuviensach.vn

Hắn ở tại chỗ đi hai bước, hạ lệnh: “Tông Hào, ngươi suất lĩnh tiên phong doanh lưu ý phương hướng hai cánh của Hồ quân.”

Tông Hào lĩnh mệnh rời đi.

Bạch Quỹ hướng Lý Vệ nói: “Truyền lệnh xuống, cắm trại tại chỗ, triệu tập chúng tướng ở Tuyết Khâu.”

Không bao lâu, các tướng lĩnh trong các doanh đều tập trung trên Tuyết Khâu, Yến Nguyên Tông dường như đã nhận ra điều dị thường, gọi giám quân tới.

Hắn hoang mang rối loạn nhìn hướng Bạch Quỹ nói: “Bạch tướng quân … nghe nói, chúng ta không cách nào vào được thành?”

“Bệ hạ tin tức thật linh thông!”

Yến Nguyên Tông run giọng nói: “Nếu nhu vậy tại sao chúng ta không trở về Man Châu? Chẳng lẽ lại xây dựng doanh trại ở nơi băng thiên tuyết đại này?”

Bạch Quỹ cười lạnh nói: “Bệ hạ chớ quên, mỗi một tấc đất ở đây đều là của người, 30 vạn binh sĩ đang bảo vệ thiên hạ Đại Tần.”

Yến Nguyên Tông cười một chút, hồi lâu mới nói: “Thế nhưng…chỉ vì một Bắc Xuyên mà đặt đại quân trong hoàn cảnh khó khăn như vậy thì thật là một hành động không sáng suốt…”

Bạch Quỹ cười ha hả: “Bệ hạ từ bao giờ hiểu được binh pháp vậy?”

Ngôn từ châm chọc Yến Nguyên Tông, Yến Nguyên Tông cúi đầu, thần tình xấu hổ tới cực điểm.

https://thuviensach.vn

Chương 41: Lưỡng Nan

Tinh thế biến hoá vượt ra rất xa khỏi sự tưởng tượn của chúng ta, hai canh giờ sau một tin tức xấu truyền tới, đại quân trú tại man Châu đang bắt đầu rút lui, đi về phía Nhạn Châu, chủ động buông bỏ sự phòng thủ với Man Châu.

Ta mơ hồ đoán được dụng ý thực sự của Tinh Hậu.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ ngồi bên đống lửa, nhìn về phía Bạch Quỹ đang khẩn cấp thương lượng đối sách với các tướng lĩnh của mình.

Tiêu Trấn Kỳ vừa sửa sang lại bao đựng tên vừa nói: “Đây là rõ ràng do thủ thành Man Châu, Bắc Xuyên gây nên, tất cả những chuyện này đã được sắp xếp từ lâu rồi.”

Hắn to gian suy đoán nói: “Tinh Hậu có thể bỏ qua hai thành Bắc Xuyên và Man Châu để đổi lấy tính mạng của Bạch Quỹ hay không?”

Trong lòng ta chấn động, bỏ thêm một cây củi vào trong đống lửa, lúc này mới trầm thấp nói: “Ta tới tận hôm nay mới chân chính biết nàng…”

Tiêu Trấn Kỳ “ba” một tiếng bẻ gãy một cành cây khô: “Để diệt được Bạch Quỹ không tiếc hai thành và tính mạng của hơn 30 vạn quân sĩ, Tinh Hậu này thật sự là ác độc tới cực điểm.”

Ta nhìn ngọn lửa phập phồng nói: “30 vạn binh sĩ này, đích thực là binh sĩ chính thông của Bạch Quỹ, diệt cỏ diệt tận gốc, Tinh Hậu nhất định hiểu rõ đạo lý này.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nghi hoặc nói: “Bạch Quỹ ở Bắc cương uy tín cực cao, các quan thủ thành đều là do hắn tự tay dựng lên, tại sao lại đột nhiên phản bội?”

“Chính là từ khi Bắc chinh, Tinh Hậu và Trầm Trì…”

Ta nhìn về phía Yến Nguyên Tông ở phương xa nói: “Chỉ có chúng ta không biết gì mà thôi…”

Tiêu Trấn Kỳ thở dài nói: “Nếu như là công tử, công tử làm sao bây giờ?”

Ta suy nghĩ một chút mới nói: “Nếu như Bạch Quỹ để đại quân lui về Man Châu, sợ rằng quân ở Bắc Xuyên sẽ không đánh mà lùi, ta hầu như có thể kết luận, mục đích thật sự của Tinh Hậu và Trầm Trì chính là để Bạch Quỹ mệt mỏi ở Bắc Xuyên và Man Châu, còn hai thành này đã chủ động từ bỏ từ lâu rồi.”

Bạch Quỹ thông qua hội nghị khẩn cấp, rốt cục quyết định toàn quân hướng Man Châu lui lại.

Mà tình thế lại bất hạnh đúng như Tiêu Trấn Kỳ dự đoán, đó là khi Bạch Quỹ lui được nửa đường thì quân trú trong thành Bắc Xuyên do Triệu Thanh Đào cũng đã lui khỏi thành, hướng về phía Nhạn Châu đi tới.

50 vạn đại quân Đông Hồ từ Truân Lưu, Đào Ấp hai thành hướng Phương hướng Man Châu tiến quân, bọn họ đối với mọi cử động của Tần quân đều hết sức rõ ràng.

Phụ trách bảo hộ Yến Nguyên Tông là một đạo quân tinh nhuệ, rõ ràng họ đã gia tăng cảnh giác đối với chúng ta, ta thúc ngựa đi tới trước mặt Lý Vệ: “Lý tướng quân, ta có chuyện muốn nói với Bạch tướng quân.”

https://thuviensach.vn

Tình thế chuyển tiếp đột ngột, ta có cần phải đem thân phận thật sự của Yến Nguyên Tông nói cho Bạch Quỹ?

Lý Vệ lạnh lùng nhìn ta một cái nói: “Bạch tướng quân lúc này sợ rằng không có thời gian gặp người…”

Câu nói của hắn đột nhiên ngừng lại, đưa mắt nhìn về phương hướng của Man Châu thành, thì thấy ở phía xa xa lửa đỏ rực trời, Lý Vệ hai mắt phẫn nộ đỏ lên: “Đê tiện!”

Hắn lớn tiếng mắng.

Ta có thể hiểu sự phẫn nộ của hắn lúc này, quân lương cho đại quân toàn bộ ở Man Châu thành, trận này đại hoả hoạn này sẽ tuyệt đường lui của mọi người.

Đại quân đã dừng lại không đi tới hướng Man Châu, Bạch Quỹ cũng hiểu, giờ đây có đổi hướng đi tới Nhạn Châu thành thì chỉ sợ cũng chỉ có một kết cục như vậy, lại còn tiêu hao thể lực của binh sĩ nhiều hơn mà thôi.

30 vạn đại quân tạm thời hạ trại trên cánh đồng bát ngát trước Man Châu thành.

Lửa đỏ rừng rực, tuyết rơi thấp thoáng, Bạch Quỹ đứng ở trước đại quân, lớn tiếng nói: “Các huynh đệ, tin tưởng các ngươi đã biết tình huống mà chúng ta phải đối mặt, thủ thành Man Châu, Bắc Xuyên đã dẫn quân bỏ thành lẫn trốn, lượng thực bên trong Man Châu thành đã bị đố trụi, đồng thời lương thực lại không đủ duy trì tới Nhạn Châu, chỉ có cách liều mạng cùng đại quân Đông Hồ một trận!”

Ánh lửa chiếu rọi những đôi mắt kích động, ai nấy đều nhìn lên người của Bạch Quỹ.

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ lớn tiếng nói: “Có cái chết nhẹ tựa lông hồng, có cái chết nặng tựa thái sơn, ta thân là Đại Tần sĩ tốt, sẽ lưu lại giọt máu tươi cuối cùng để bảo vệ Đại Tần!”

Hắn chỉ hướng Yến Nguyên Tông nói: “Bệ hạ và chúng ra cùng tồn tại, chúng ta thề sống chết bảo vệ an nguy của bệ hạ!”

“Thề sống chết bảo vệ bệ hạ!”

Thanh âm kích động xé rách bầu trời, máu của ta như sôi lên, cho dù lập trường của Bạch Quỹ như thế nào, thì ta đúng là cũng phải khâm phục hắn.

Bạch Quỹ lệnh cho 8 vạn bộ binh, 2 vạn thần nỏ binh mai phục trong rừng rậm phía đông ở Man Châu thành, ngăn chặn Đông Hồ từ Đào Ấp tới, 5 vạn bộ binh phụ trách đào hào, sửa tường thành ở Man Châu, một lần nữa xây dựng lại công sự phòng ngự.

Sáng sớm hôm sau, chúng ta hoàn toàn tiến nhập vào trong thành Man Châu, cả toà thành trì đã hoang tàn như một phế tích. Binh sĩ lợi dụng gạch ngói vỡ tu bổ lại tường thành.

Trước kịch chiến, ai cũng tận tâm tận lực. Ta và Tiêu Trấn Kỳ thì chủ động gia nhập đội ngũ tu bổ tường thành.

Vào lúc giữa trưa, Bạch Quỹ cùng hai gã tướng lĩnh đi tới tường thành dò xét, thấy ta trong đó thì dừng lại nói: “Bình vương?”

Ngữ khí của hắn tràn đầy kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ ta lại gia nhập vào đội ngũ thủ thành.

Ta cười nói: “Sự an nguy của Dận Không đã cùng chung một chỗ với Man Châu rồi.”

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ thưởng thức gật đầu. Ta đặt hòn gạch sang một bên nói: “Dận Không có mấy câu muốn nói với Bạch tướng quân.”

Bạch Quỹ dẫn đầu đi tới một nơi.

“Ngươi có phải là biết trước kế hoạch của Thái Hậu hay không?”

Bạch Quỹ mắt nhìn xuống con sông đào bảo vệ thành, vô số binh sĩ đang tưới dầu lên mặt băng,

Ta lắc đầu nói: “Nếu như ta có thể sớm biết rõ tất cả, cũng sẽ không rơi vào khốn cảnh như hiện nay.”

Ta rốt cục lấy hết dũng khí nói: “Bạch tướng quân có cảm thấy hoàng thượng có cái gì đó dị thường hay không?”

Bạch Quỹ bỗng nhiên xoay người lại, trong mắt xẹt qua một tia hàn mang bức người nói: “Ngươi nói cái gì?”

“Ta cảm thấy hoàng thượng khác với trước kia.”

Bạch Quỹ nắm chặt song quyền, hồi lâu mới nói: “Trên đời này lẽ nào lại có hai người giống nhau tới như vậy?”

Ta gật đầu nói: “Bắt đầu ta không tin, thế nhưng trải qua một phen thử thách, phát hiện người này có sự khả nghi.”

“Tại sai ngươi lại muốn nói cho ta biết?”

Ta cười nhạt nói: “Lẽ nào Bạch đại tướng quân còn không nhận ra, giờ phút này số phận của Dận Không đã liên hệ chặt chẽ với tướng quân hay sao?”

Bạch Quỹ ha hả nở nụ cười nói: “Đại quân Đông Hồ chậm nhất là tối nay sẽ tới, chúng ta ở đây quyết chiến một trận.”

https://thuviensach.vn

Hắn chuyển hướng ta nói: “Việc của Yến Nguyên Tông không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không quân sĩ sẽ đại loạn, mọi người sẽ không thể vãn hồi được.”

Ta trịnh trọng gật đầu.

Bạch Quỹ chậm rãi nói: “Thái hậu quả nhiên lợi hại, để diệt trừ Bạch mỗ lại không tiếc bỏ qua biên giới Đại Tần và hơn 30 vạn tướng sĩ…”

Nghĩ đến việc bản thân mình bị Tinh Hậu vứt bỏ, trong lòng ta dâng lên một nỗi buồn vô cớ.

Bạch Quỹ nói: “Lấy sự hiểu biết của ta với Thái Hậu, nàng còn chưa cao minh tới mức này, lẽ nào toàn bộ những chuyện này đều là do Yến Hưng Khải bày ra?”

Đôi mắt thâm thuý của hắn nhìn thẳng vào ta, dường như muốn nhìn thấy suy nghĩ trong lòng ta.

“Bạch tướng quân còn bỏ quên một nhân vật!”

“Ai?”

“Trầm Trì!”

Chuyện cho tới bây giờ, ta đã không còn băn khoăn chút nào nữa, Bạch Quỹ là đối tượng duy nhất ta có thể dựa dẫm.

Bạch Quỹ con ngươi chợt co rút lại: “Trầm Trì có phải là người mà ngươi mời từ Tế Châu tới?”

Ta gật đầu, cười khổ nói: “Dận Không hôm nay mới hiểu được cái gì gọi là mua dây buột mình!”

https://thuviensach.vn

Bạch Quỹ ha ha cười, hắn nhìn về hướng trời chiều, cảm thán nói: “Thái Hậu, Yến Hưng Khải, Trầm Trì đúng là đã công thủ liên minh, lần này quyết tâm phải diệt trừ ta.”

Hắn thâm ý nhìn ta một cái nói: “Bình vương lần này đúng là quân cờ mà Thái Hậu dùng để mê hoặc ta.”

“Chỉ là một tên tốt thí mà thôi!” Ta tự giễu nói.

Bạch Quỹ và ta bèn nhìn nhau cười.

Lúc nửa đêm, đại tướng quân Đông Hồ là Ngốc Nhan suất lãnh 20 vạn quân tiến tới gần Man Châu, bọn họ dường như đối với cây trong rừng phục sớm có cảm thấy, cho ngoài rừng rậm năm dặm chỗ đóng quân.

Lúc sáng sớm, 30 vạn hổ quân do tam hoàng tử Hách Liên Trì rất suất lĩnh từ Đào Ấp theo còn đường phía tây tới Man Châu, đóng ở bên phải rừng cây, hai mũi cộng lại lên tới hơn 50 vạn binh, vây kín Bạch Quỹ, cũng không vội phát động thế tiến công.

Địch nhân hiển nhiên đối với lực lượng Tần binh tương đương rõ ràng, phục binh đã mất đi ý nghĩa vốn có, Bạch Quỹ không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh rút lui quân đội đã mai phục, đem hơn 10 vạn quân ở vòng ngoài toàn bộ rút lui vào trong Man Châu thành.

Vào lúc giữa trưa, 50 vạn quân Đông Hồ bắt đầu công kích vào phía Nam của Man Châu thành.

Tuyết lớn bay tán loạn, sắc trời âm u. 50 vạn quân Đông Hồ đã chuẩn bị sắp xếp, bộ binh 20 vạn, cung nỏ binh 10 vạn, thiết kỵ binh 5 vạn, công thành binh 15 vạn, tất cả đều tiến lui có trật tự, chuẩn bị công thành.

Ta cùng Yến Nguyên Tông đứng ở trên tường thành, Bạch Quỹ ung dung nhìn ra phía trước, chỉ về phía đại quân Đông Hồ ở phía xa nói: “Đây chính

https://thuviensach.vn

là đệ nhất quân đoàn của Đông Hồ, tổng binh lực đạt 50 vạn người."

Hắn lại chỉ vào hai hướng trái phải của đại quân nói: "Cánh trái là do Ngốc Nhan suất lĩnh đoàn thứ hai và thứ ba, cánh hữu là quân đoàn thứ tư và thứ năm không có ai chỉ huy, hậu phương là thiết giáp quân, mỗi đạo này có 6 vạn, tổng cộng có 18 vạn đại quân, còn lại 32 vạn đại quân phụ trách công thành."

Hắn lại nói: "Người Đông Hồ am hiểu cưỡi ngựa bắn cung, hơn nữa nghe nói lần này đến đây mang có thêm không ít công thành khí giới như Đầu Thạch Xa (máy ném đá), Vân Thê (thang mây), Trùng Xa (xe công thành), chúng ra phòng thủ sẽ có áp lực rất lớn."

Lý Vệ ở một bên nói: "Người Đông Hồ có thể trong một thời gian ngắn nắm giữ kỹ thuật chế tạo khí giới này, toàn bộ là do công tượng của Khang quốc ban tặng."

Ta nghe hắn nói thì biết người đó tên là Mặc Vô Thương, người này nghe nói là đệ tử Mặc gia, am hiểu chế tạo các loại vũ khí tiên tiến trong thiên hạ, được ta phụ hoàng thưởng thức, phụ trách chế tạo khí giới cho Đại Khang.

Sau đó bởi vì đắc tội với tướng quốc Tả Trục Lưu, bị cung kình kẹp tay, trải qua thiên tân vạn khổ từ Đại Khang chạy ra, tìm nơi nương tựa vào Đông Hồ Khả Hãn, không nghĩ tới tài nghệ của hắn lại làm cho các quốc gia ở trung nguyên gặp phiền phức.

Một tiếng kèn lệnh vang lên, quân đội Đông Hồ bắt đầu thong thả di động về phía Man Châu thành, 6 vạn bộ binh tiên phong cầm trong tay Bì thuẫn tiến lên trước.

Thấy địch nhân tiến nhập vào tầm sát thương, Bạch Quỹ bắn ra một lệnh tiễn lên bầu trời, 2 vạn thần nỏ doanh đứng ở phía trước, mỗi người cầm trong tay kính nỏ, bắn về phía đại quân Đông Hồ.

https://thuviensach.vn

Trong một sát na, trên bầu trời khắp nơi đều la tên bắn như mưa, quân đội Đông Hồ ngã một loại, tử thương vô số.

2 vạn thần nỏ binh này bắn xong, lại tới 2 vạn thần nỏ binh khác, 3 đợt tấn công 6 vạn người thay phiên nhau phát tên, giương nỏ, đặt nỏ, lại bắn một loạt, một … lại một lượt khác.

Bởi thời gian nỏ đi dài, cho nên 3 đợt người thay phiên nhau bắn, vũ tiễn nhất thời bay không ngừng trên bầu trời.

Thần Nõ Doanh chỉ có chừng 5 vạn sĩ tốt, rồi lại điều thêm 1 vạn binh sĩ khác từ trong quân tới.

Số lượng nỏ trong quân rất nhiều, không giống nhu cung, cũng không có kỹ thuật gì đặc biệt, chỉ đơn giản là nhắm vào, giết địch bằng sức mạnh là được.

Mấy vạn đại quân Đông Hồ tiến lên, chỉ qua một thời gian, tới tám phần mười đã tử vong hoặc trọng thương.

Cùng lúc đó trong đại quân Đông Hồ hơn hai trăm chiếc Đầu Thạch Xa bắt đầu phát động, cự thạch được bôi dầu đốt lửa bắn lên trên không tủng, giống như lưu tinh hướng tường thành bay tới.

Cự thạch hoặc bắn trúng tường thành, hoặc bay trệch …nhưng cũng rơi trúng vào đám cung nỏ thủ, hơn trăm người nhất thời bị nghiền thành thịt nát, lửa cháy toàn thân, có không ít người nhảy xuống tường thành.

Bạch Quỹ lại bắn ra một cái lệnh tiễn, binh sĩ đẩy 30 cái “Sàng Tử Nỗ” thật lớn đi tới trên bờ tường có lan can, đầu Sàng Tử Nỗ nhắm vào Đông Hồ Đầu Thạch Xa, một tiếng rít vang trời vang lên, cự tiễn bắn trúng Đầu Thạch Xa, từ trong Đầu Thạch Xa có 7, 8 binh sĩ bị hất văng ra, hiển nhiên là không sống được nữa.

https://thuviensach.vn

Lại có hơn mười chiếc Đầu Thạch Xa bị phá hỏng.

Sau khi cự tiễn bắn, đám binh sĩ lại kéo Quyển Nhiễu Ky, dây cung được kéo căng, cự tiễn lại được bắn ra.

Đầu Thạch Xa mục tiêu quá lớn hơn nữa lại vô cùng kồng kềnh, khó có thể di động, trong khoảng thời gian ngắn lại có hơn 10 chiếc bị phá huỷ.

Không nghĩ tới chỉ trong một thời gian ngắn, trong đại quân Đông Hồ đã gia tăng hơn trăm chiếc Đầu Thạch Xa, cực thạch lại như mưa phóng tới tường thành, Sàng Tử Nỗ bị phá huỷ hơn phân nửa, lực công kích của cự tiễn bị hạ xuống thấp.

Kèn lệnh của quân Đông hồ lại vang lên, mười vạn tên cung nỏ binh đồng thời bắt đầu phóng ra, mục tiêu của bọn họ chính là phòng tuyến bên ngoài của thành, vũ tiễn như mưa phóng xuống.

Hơn 10 vạn binh sĩ ở trong hào ngoài tường tành bị chôn vùi trong mưa tên.

Yến Nguyên Tông sợ đến thân thể lạnh run, mặt không còn chút huyết sắc, hai gã thị vệ đỡ hắn xuống thành, Bạch Quỹ nhìn theo 1 cái, Lý Vệ suất lĩnh tám gã võ sĩ nhắm mắt đi theo phía sau Yến Nguyên Tông, những tên võ sĩ này vốn nghĩ người này là hoàng thượng Đại Tần nên có sự quan tâm.

Sau khi Đông Hồ bắn một trận mưa tên, thì tháo lui ra ngoài chừng 1 dặm.

Bên ta cũng tận dụng cơ hội này nghỉ thả hơi trong chốc lát.

Hành quân y sinh cuống quýt chữa trị cho những người bị thương, cảnh tượng khắp nơi đều là cảnh tang thương Bạch Quỹ đi xuyên qua tường

https://thuviensach.vn

thành, an ui sĩ tốt bị thương, tuyết ngừng rôi, nhưng nhiệt độ không khí lại thấp hơn, chúng ta chỉ có thể dùng nhiệt độ cơ thể tụ sưởi ấm.

Cánh tay trái của ta cũng bị mưa tân làm mất một lớp da, Tiêu Trấn Kỳ tìm tới một mảnh lụa trắng và rươu mạnh, sát trùng cho ta, sau đó băng bó lại.

Ta cười nói: “Chỉ là bị thương ngoài da, không cần phải cẩn thận như vậy.”

Tiêu Trấn Kỳ nói: “Trước khi ta đi, Dao Như cô nương và Thải Tuyết đã nhiều lần dặn dò, nhất định phải chiếu cố cẩn thận công tử, ta không thể phụ sự nhờ vả của các nàng.”

Trước mắt ta hiện ra khuôn mặt xinh đẹp động lòng người của Dao Như và Thải Tuyết, trong lòng ta rúng động, chẳng biết lần này còn có cơ hội trở về Tần đô, nhìn thấy những nhu tình của người ngọc này?

Tiếng rên rỉ của thương binh làm cho ta trở lại thực tại, ta tiếp nhận bầu rượu của Tiêu Trấn Kỳ đưa tới, ngửa đầu uống 2 hớp lớn, một cảm giác nóng ấm lại dâng lên.

Tiêu Trấn Ký thấp giọng nói: “Tên của quân Tần có thể dùng trong 3 ngày, nhưng lương thực tối đa chỉ có thể dùng trong 2 ngày, đại quân Đông Hồ chỉ cần lấy tĩnh chế động, chỉ chờ tới lúc trong thành hết lương thực, Man Châu tự sụp đổ.”

Ta gật đầu nói: “Nếu như tiếp tế không thể đến kịp, thì Man Châu không thể kháng cự trong thời gian dài.”

Tiêu Trấn Kỳ nhìn xung quanh, hạ giọng nói: “Công tử lẽ nào lại tiếp tục theo mọi người ở lại nơi này?”

https://thuviensach.vn

Ta vững tin không ai nghe được chúng ta đối thoại, lúc này mới nhỏ giọng nói: “Bạch Quỹ đối với chúng ta chiếu cố trọng điểm, muốn từ nơi này ra ngoài, rất khó, hơn nữa … Tinh Hậu nếu như đã quyết ý buông tha hai toà thành trì này, thì có người rời khỏi đâu, sẽ mang lại điềm xấu.”

Ngoài cửa thành bỗng nhiên rối loạn, ta phát hiện 2 võ sĩ đã bị thương chạy tới chỗ này, nhìn kỹ, hoá ra là thống lĩnh Tiên phong doanh Tông Hào.

Cả người hắn đều trúng tên, mà nặng nhất là bên ngực trái, có ba mũi tên lớn cắm vào, tiên huyết chảy ồ ồ không ngừng, mắt thấy đã hấp hối. Hắn được Bạch Quỹ phái đi Nhạn Châu cầu cứu, lẽ nào lại gặp điều xấu?

Bạch Quỹ đi nhanh tới, đỡ lấy Tông Hào lớn tiếng nói: “Làm sao vậy?”

Tông Hào tràn ngập bi phẫn nói: “Nhạc Trì Cảnh …cái tên cẩu tặc, không cho chúng thuộc hạ vào thành …còn …còn…bắn chết…ba trăm tên huynh đệ…ta mang theo… tất cả đều…”

Bạch Quỹ nắm chặt song quyền, những tiếng lách cách vang lên, hiển nhiên phẫn nộ tới cực điểm.

Ta vô cùng kinh ngạc bởi thực lực Tinh Hậu biểu hiện ra ngoài. Tại sao trong một thời gian ngắn, nàng có thể khống chế nhiều tướng lĩnh như vậy?

Nhạc Trì Cảnh, Triệu Thanh Đào, đám võ tướng này rõ ràng là do Bạch Quỹ một tay đề bạt lên? Lấy thực lực của Bạch Quỹ lẽ nào lại bại bởi một kích này?

Trong ngày công thành đầu tiên, đại quân Đông Hồ không có bất cứ hành động nào khác, chúng hạ trại ngoài thành, tạm thời điều dưỡng.

Cho tới đêm thứ 2, Hách Liên Trì thống lĩnh bộ 7 vạn thiết kỵ binh cùng 5 vạn thiết kỵ binh của Ngốc Nhan, 3 vạn cung nỏ binh, 5 vạn bộ binh được bóng đem bao ơhủ, khởi đầu đợt công kích mới vào thành Man Châu.

https://thuviensach.vn

Tiếng hò hét đinh tai nhức óc làm cho ta giật mình tỉnh giấc, trên thành ánh lửa bập bùng, 1 vạn cung tiễn thủ mai phục ngoài thành bắt đầu bắn vào đội ngũ đối phương.

Đông Hồ thiết kỵ binh tốc độ tiến lên rất nhanh. Vũ tiễn không thể ngăn chặn được tốc độ của bọn họ, sự tử vong của đồng bạn không làm chúng chùn bước, mà lại kích thích tính hoang dại trong cơ thể, chúng gầm gừ vang vọng cả bầu trời.

Thiết kỵ binh xông thẳng qua phạm vi của vũ tiễn, binh sĩ Đại Tần chuyển sang dùng trường thương, hiển nhiên là đối mặt với đạo quân thiết kỵ, chỉ có dùng trường thương là hợp lý nhất.

Kỵ binh một loạt ngã xuống, nhưng kỵ binh phía sau lại không ngừng ùn ùn xông lên.

Đại quân Đông Hồ đã đánh vào vòng ngoài phòng tuyến, đang bắt đầu công kích tường thành.

Bạch Quỹ hướng không trung bắn ra ba cái lệnh tiễn màu sắc không giống nhau, cửa thành mở rộng, một đội quân 4 vạn kỵ binh tinh nhuệ từ trong thành lao ra.

Sau khi ra khỏi cửa, chia làm hai cánh, phân biệt tấn công hai cánh của quân Đông Hồ, bọn họ muốn dùng tốc độ nhanh nhất, đánh bại hai đạo cung nỏ doanh của quân Đông Hồ ở hai cánh.

Trước thành Man Châu rơi vào một hồi mưa máu gió tanh, cho tới khi bình minh mới tạm dừng.

Phòng tuyến bên ngoài thành công chặn bước tiến của quân Đông Hồ, Đông Hồ tổn thất thảm trọng, tử vong 8 vạn, bị thương hơn 6 vạn người, hơn nữa cung nỏ doanh của họ bị bên ta đánh cho trọng thương, lực công kích từ xa giảm mạnh.

https://thuviensach.vn

Chương 42: Đổ Máu

Lý Vệ và đám võ sĩ chật vật hộ tống Yến Nguyên Tông lên tường thành.

Cách trận chiến ác liệt tiếp tục diễn ra, Đông Hồ sau khi triển khai tâm lý chiến thì lại điều động 20 vạn quân tiếp tục tấn công.

ở bên ngoài, dưới sự yểm trợ của bộ binh, hơn 100 chiếc Trùng Xa từ bốn phương tám hướng bắt đầu công kích vào phòng tuyến.

bề ngoài của Trùng Xa dài chừng 5 trượng, nhưng bốn phía được dùng những bó củi lớn bọc lại, bên ngoài lại có da trâu, có thể chứa vài trăm binh sĩ. Tuy rằng tốc độ không cao thế nhưng lại có lực phòng ngự vô cùng chắc chắn.

Bạch Quỹ sắc mặt ngưng trọng, hắn hạ lệnh cho binh sĩ chảy xu (Typer: ???) bắt rút lui vào trong thành, cung tiễn binh chuẩn bị hoả tiễn.

Trên tường thành còn thừa lại năm cái Sàng Tử Nỗ bắt đầu phóng ra, cự tiễn bắn vào trong Trùng Xa, làm cho những tấm da trâu phía trước Trùng Xa thủng một lỗ lớn.

Đông Hồ binh sĩ tay cầm đá lớn, vô số Trùng Xa lại bắt đầu công kích.

Cửa thành Man Châu chậm rãi đóng lại, Trùng Xa bắt đầu tiến tới sông đào ngoài thành.

Bạch Quỹ hét lớn một tiếng: “Bắn cung!”

https://thuviensach.vn

Hoả tiễn đồng thời bắn xuống mặt băng, lửa gặp dầu thì cháy bùng lên, tạo thành một bức tường lửa vòng quanh Man Châu thành.

Trùng Xa kết cấu khổng lồ, hành động chậm chạp, giờ lại đối diện với vô số hoả tiễn bắn tới, trong khoảnh khắc tiến nhập sông đào bảo vệ thành, thì hơn 1 vạn binh sĩ trong Trùng Xa trở thành vật bị thiêu cháy.

Đại quân ĐÔng Hồ rơi vào trong biển lửa, với lại Trùng Xa đã cháy không chịu được áp lực bắt đầu sụp đổ, quân Đông Hòcòn lại cũng bắt đầu công thành.

Quân đội ở phía sau của Đông Hồ bắt đầu lướt qua mặt băng, cuồn cuộn không ngừng hướng tường thành vọt tới, chúng binh liều chết thôi động Lôi Mộc Xa cho chạy qua mặt băng của sông đào.

Mặt băng không chụi nổi, lập tức vỡ ra, mấy chục tên đẩy xe lập tức bị gỗ ghiền nát.

Lôi Mộc Xa rốt cục cũng cách cửa thành chừng 10 trượng, Bạch Quỹ ra lệnh một tiếng, trên tường thành tiễn bắn xuống như mưa, ngăn chặn thành công việc Lôi Mộc Xa phá cửa thành.

Một loạt binh sĩ Đông Hồ đổ xuống, lại có loạt khác xông lên, giống như thuỷ triều lớp lớp, tre già măng mọc.

Lôi mộc xa rốt cục cũng nặng nề đập vào cửa thành, nhưng cửa thành kiên cố chỉ hơi rung chuyển một cái, vẫn sừng sững không tổn hao gì.

Binh sĩ Đông Hồ không cáhc nào khác là đành kéo nó ra một chỗ khác, cho những chiếc lôi mộc xa khác vào, ỷ sức mạnh tấn công.

Bạch Quỹ huy động lệnh kỳ, binh sĩ thủ thành đêm những côn gỗ, có cắm đầy điinh như răng sói ném xuống.

https://thuviensach.vn

Lại có binh sĩ đổ dầu hoả đang sôi xuống dưới, binh sĩ Đông Hồ trwóc của kêu thảm không ngừng, khóc thét liên tục.

Khi dầu hoả đổ xuống, hoả tiễn lập tức bắn tới, trước cửa thành hoả thế mãnh liệt, giống như địa ngục nhân gian.

Hơn ngàn tên binh sĩ Đông Hồ, cả người đều bị lửa thiêu đốt, gào khóc chạy tứ tung bốn phía.

Năm ngàn binh sĩ thủ thành, dùng hết sức đem những cây côn gỗ này ném xuống, sau đó lại kéo ngược trở lên, cứ lặp lại tiếp tục như vậy nhiều lần, đã thành công ngăn cản quân Đông Hồ tiến tới cửa thành.

Lôi mộc xa liến tiếp đâm vào, cửa thành đã xuất hiện những dấu hiệu cho thấy nó đang rệu rã.

Lập tức có 2 ngàn hộ thành quân đem gỗ chuẩn bị sẵn chẹn vào cửa thành, những người thợ lập tức đóng những bàn đinh mới.

Vào lúc hoàng hôn gió bắt đầu nổi lên, tuyết bắt đầu rơi lớn trên chiến trường, Đông Hồ ngừng tiến công, rút về doanh địa.

Tròng một ngày đêm kháng cự công thành, làm cho tướng sĩ đều uể oải tới cực điểm, ta và Tiêu Trấn Kỳ cũng trở lại trong thành tạm nghỉ.

Ở giữa Man Châu thành là những bát lớn, mỗi người chỉ được có một bát cháo loãng.

Ta và Tiều Trấn Kỳ bưng bát của mình ngồi dưới một gốc cây, đương nhiên, cháo loãng không thể nào no bụng được.

Ta thở dài một hơi, thấp giọng nói: “Man Châu không kháng cự được thời gian dài bao lâu nữa rồi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ trần đầy đồng cảm gật đầu nói: “Bên trong thành sẽ nhanh chóng cạn kiệt lương thực, hơn nữa chuyện Yến Nguyên Tông giả mạo bị bại lộ, việc này tuyệt đối đã hạ sĩ khí của quân sĩ…”

Thấy Bạch Quỹ hướng phương hướng chúng ta đi tới, Tiêu Trấn Kỳ vội vã ngậm miệng lại, thức thời lui qua một bên.

Bạch Quỹ hướng ta cười nói: “Thế nào? Còn chịu nổi ư?”

Ta gật đầu, chỉ hướng bát tô nói: “Bạch tướng quân vì sao không ăn cháo?”

Bạch Quỹ lắc đầu nói: “Ăn không vào…nhìn hơn 10 vạn huynh đệ từng theo ta vào sinh ra tử, nay bị tử trận ở đây, thực không có cách nào ăn nổi.”

“Bên trong thành lương thực đã không còn nhiều lắm.” Ta nhắc nhở.

Bạch Quỹ thở dài: “Ta lo lắng nhất chính là sĩ khí của các tướng sĩ, việc Yến Nguyên Tông đã truyền khắp toàn quân, trong nội tâm rất nhiều binh sĩ đã tuyệt vọng.”

Trong lòng ta buồn bã, từ trên người Bạch Quỹ ta bỗng nhiên cảm thấy một cảm giác anh hùng mạt lộ.

Bạch Quỹ nói: “Đông Hồ nhiều lần công thành đã chứng minh bọn họ đang lo lắng chiến sự tiếp tục kéo dài, tổn thất không thể tưởng tượng, Bắc cương trời sắp trở nên cực lạnh, chỉ cần chúng ta có thể lại thủ vững mấy ngày, đại quân Đông Hồ tất nhiên sẽ rút lui.”

“Nhưng mà bây giờ bên trong thành quân tâm tan rã, Bạch tướng quân phải mau chóng nghĩ biện pháp.”

Bạch Quỹ bất đắc dĩ cười nói: “Tử vong trước mặt, bản tính mỗi người đều lộ rõ, cái ta lo lắng nhất thì đã lộ ra rồi.”

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn ta một cái nói: “Dận Không, thật không ngờ cuối cùng chúng ta lại có thể đứng trên một lập trường.”

Ta lưu ý đến cách xưng hô của hắn đối với ta. Từ Bình vương đổi thành Dận Không, không biết là có ý định hay không, xưng hô như vậy đã kéo gần khoảng cách của chúng ta lại rất nhiều.

Bạch Quỹ cảm than nói: “Ta nếu như không mưu cầu danh lợi, cũng sẽ không luân lạc tới nông nỗi hôm nay, bây giờ ta lo lắng nhất chính là hai nữ nhi của ta…”

Trong giọng nói đã bộc lộ chân tình.

Ta thấp giọng nói: “Thái hậu làm thế này là quá mức độc ác, Đại Tần trải qua kiếp nạn này, không cách nào khôi phục được như xưa.”

Bạch Quỹ chẳng đáng cười nói: “Hạng Tinh dù sao cũng chỉ là một nữ nhân, để giết ta không tiếc hi sinh quốc thổ và binh sĩ, đem quốc vận Đại Tần trở thành trò đùa. Xem ra Đại Tần vận thế đã suy, ngày vong quốc đã không còn xa nữa.”

“Tướng quân dự tính như thế nào để thoát khỏi khốn cảnh này?”

Bạch Quỹ nhíu mày, hắn hỏi ngược lại: “Đổi lại là ngươi ở vào vị trí của ta, ngươi sẽ làm như thế nào?”

Hắn dường như cũng không nghĩ ra.

Ta không có đáp án, hắn tập giọng nói: “Nếu như lui khỏi Man Châu, sợ rằng chưa tới Nhạn Châu đã gặp phải độc thủ của Tinh Hậu, không có chúng ta vào thành, mà ngược lại sẽ phái binh chinh phạt.”

Mà ở đằng sau chúng ta còn có truy binh Đông Hồ, hai bên từ lâu đã hẹn ngầm, chúng ta lại càng khó khăn hơn.

https://thuviensach.vn

Nếu như đầu hàng Đông Hồ thì một thời oanh liệt của ta sẽ mất hết, hơn nữa cho dù ta chết rồi thì sao? Thái Hậu đương nhiên là đã bịt kín đường lui, hiện giờ chỉ còn cách ngồi giữ cái thành này mà thôi."

Ta lặng lẽ không nói, hồi lâu mới nói: "Nếu như thành bị phá?"

Bạch Quỹ cười nhạt một tiếng nói: "Nếu như ta chết trận, thì biết đâu đối với Tinh Hậu lại là một kết cục tốt, nàng ta sẽ phong tước vị cho ta, đồng thời hậu táng trọng thế."

Hắn thở dài một tiếng nói: "Ngươi có tin bây giờ trong đầu ta chỉ có một suy nghĩ, là làm sao tiêu hao được binh lực Đông Hồ, càng giữ được một giây phút yên bình nào cho bách tính Đại Tần thì càng tốt bấy nhiêu…"

Trong lòng ta chấn động, nhìn về phía Bạch Quỹ thì gặp ánh mắt chân thành tha thiết của hắn.

Bạch Quỹ nói: "Ta đã một lần để quyền lực che mắt, máu tanh trên chiến trường đã khôi phục lại bản tính cho ta. Luân lạc đến kết quả ngày hôm nay, ta sẽ không trách cứ bất kỳ người nào."

Ta nặng nề gật đầu, trong nội tâm tràn đầy sùng kính.

Bạch Quỹ nói: "Nếu như người có thể tránh khỏi trường kiếp nạn này, ta sẽ không ngăn cản ngươi và Hầu nhi gặp gỡ."

Trong lòng ta đau xót, nước mắt suýt nữa rơi xuống.

Bạch Quỹ nhìn thẳng hai mắt ta nói: "Yến Nguyên Tông người này không thể khinh thường, biểu hiện của hắn thì không tham lam nhưng sắc mặt thì lại là tiểu nhân, hắn che giấy rất sâu, ngay cả Tinh Hậu cũng không phải là đối thủ."

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu. Bạch Quỹ cảm thán nói: “Người ta cảm thấy có lỗi nhất là Lệ Cơ, ta đã chính tay đẩy nó vào trong hố lửa.”

Lúc này binh sĩ Đại Tần ở phía xa xa đã bắt đầu rối loạn, hai gã tướng lĩnh hoang mang vọt tới trước mặt Bạch Quỹ, thở hỗn hển nói: “Bạch tướng quân, việc lớn không tốt, một số binh sĩ của bộ binh doanh nhảy vào kỵ binh doanh giết chiến mã, hai phe xung đột đã có hơn 10 người chết.”

Bạch Quỹ sắc mặt trầm trọng, phẫn nộ quát. “Hỗn trướng! Trong mắt bọn họ không coi quân kỷ ra gì ư? Phàm kẻ nào khả nghi giết ngựa toàn bộ bắt lại cho ta!”

Hai gã tướng lĩnh mặt lộ vẻ khó xử: “Tướng quân …hiện tại binh sĩ tham dự giết ngựa đã có hơn ngàn người.”

“Cái gì?”

Bạch Quỹ sắc mặt liền hiện lên vẻ bi ai, thế cục bên trong thành đã tớ bờ vực của sự tan vỡ.

Ta nói: “Nếu đã xảy ra loại chuyện như vậy, Bạch tướng quân thì nên an bài cho hợp với thời thế.”

Bạch Quỹ không giải thích được nhìn ta một cái.

Ta thấp giọng nói: “Những binh lính này hiển nhiên đều là bị đói, nên mới làm ra chuyện như vậy. Hơn nữa bây giờ chiến mã cũng không còn tác dụng gì lớn nữa, cỏ khô lại thiếu thốn, chiến mã cũng không tránh được việc bị chết đói, không băng tướng quân giết ngựa, để binh sĩ được no bụng, có thể tạm thời trấn an quân tâm.”

Bạch Quỹ rốt cục gật đầu nói: “Được rồi, cứ dựa theo lời của ngươi nói mà làm.”

https://thuviensach.vn

Tuyết càng lúc càng nhiều, binh sĩ bên trong thành sau khi ban bố chuyện giết ngựa, thì đã an ổn rất nhiều, theo đội ngũ chỉnh tề mang bát tới lĩnh thịt ngựa.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ đi tới trên tường thành, thì thế cung nỏ doanh đã sẵn sàng đón địch. Đồng thời nhìn lại phía doanh trại Đông Hồ, hình như họ cũng đã có động tĩnh.

Một mũi lệnh tiễn bắn lên giữa bầu trời đêm, quân địch lại bắt đầu tấn công.

Bạch Quỹ đứng ở trong gió tuyết lớn tiếng nói: “Các huynh đệ, ta biết các ngươi vừa lạnh vừa đói, triều đình lại ruồng bỏ chúng ta, ta và các ngươi đều phẫn nộ như nhau, nhưng vì cái gì chúng ta phải lưu lạc, kiên trì chiến đấu?”

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Bạch Quỹ.

Bạch Quỹ hét lớn: “Bởi vì ta biết, ta bảo vệ không phải hoàng thượng mà là bảo vệ thê tử, phụ mẫu ở hậu phương. Mỗi khắc thủ thành, thì họ được một khắc bình an, ta sẽ đem hết sức lực và hùng tâm bảo vệ cái thành này!”

Trong ánh mắt binh sĩ đều hiện lên vẻ lệ quang kích động, cho dù Bạch Qux nói câu này có phải là do thật tâm hay không, thì trong lòng ta đều cảm động.

Lý Vệ xô Yến Nguyên Tông đi lên, Bạch Quỹ căm tức nhìn Yến Nguyên Tông, hai mắt hàn quan đại thịnh.

Bạch Quỹ cười lạnh nói: “Chính là do tên hỗn đản này đã làm cho hơn 30 vạn huynh đệ chúng ta lâm vào cảnh tiến thoái lưỡng nan, hôm nay ta sẽ dùng hắn để tế đại kỳ!”

https://thuviensach.vn

Yến Nguyên Tông sợ đến "Đông" một tiếng quỳ rạp xuống đất, dập đầu như đảo tỏi nói: "Bạch tướng quân, xin ngài …chớ lấy mạng chó của ta….đâu có đáng giá…"

Bạch Quỹ "Xoẹt" một tiếng rút trường kiếm ra, toàn lực hướng trên gáy Yến Nguyên Tông chém tới, mũi kiếm lướt qua, đầu rơi xuống, máu lập tức phun ra như mưa.

Chiến tranh thảm liệt, máy tươi tung toá khắp nơi.

Đông Hồ đại quân tập hợp tất cả Trùng Xa và Lôi Mộc Xa hướng cửa thành tiếp tục trùng kích, do thiếu nỏ tiễn thủ, nên lực sát thương giảm mạnh.

Nhưng mà lại càng bất hạnh chính là An Dương lại có hơn 20 vạn quân tiếp viện cho quân Đông Hồ.

Cổn mộc, lôi thạch, phàm là những gì có thể dùng được, đều được mang ra dùng.

Thần nỏ doanh khống chế số lần phát tiễn, chỉ khi có quân địch khống chế vũ khí công thành tới thì mới bắn.

Lôi mộc xa của đối phương ở cửa thành luân phiên đâm tới, rốt cục đã làm gỗ kêu lên răng rắc.

Cung nỏ thủ mai phục phía sau cửa thành đều nhất thời bắn tới phía đại môn, đem những quân Đông Hồ định nhảy vào bắt buộc phải lui lại.

Vừa ngăn chặn được được thế tiến công của địch nhân, thì hai cửa khác cũng bị lôi mộc xa đánh bung.

Đại quân Đông Hồ như thuỷ triều tràn vào trong thành, khắp nơi hò hét, ta và Tiêu Trấn Kỳ rút lui vào trong.

https://thuviensach.vn

Cửa thành đã phòng thủ yếu ớt nay lại càng thêm không chịu nổi lôi mộc xa đánh, không chờ chúng thở được một chút, thì nội thành đã tiếp tục bị công kích.

Chỉ trong nháy mắt, binh sĩ Đông Hồ đã vây quanh, phía sau truyền tới những tiếng thét thảm thiết, một đại đội kỵ binh Đông Hồ từ phía sau xung phong liều chết mà đến, tiến vào trong nội thành mà làm cho nhật nguyệt vô quang, như vào chỗ không người, tuỳ ý giết chóc.

Hơn vạn cung thủ binh bắn hết số tiễn, thì đành để mặc cho quân Đông Hồ giết chóc, nhất thời thây chất đày núi, máy chảy thành sông, cung nỏ binh Đại Tần sợ hãi bỏ chạy tứ phía, nhưng rốt cục người vẫn chết vô số. Có người bị chém thành hai đoạn, có người bị kiếm xuyên tim, vạn tên cung thủ binh chỉ trong chốc lát đã mất đi một nửa.

Trong sự kinh hoàng trường thương binh một lần nữa tập hợp, xếp thành trận hình hướng đội ngũ đối phương tiến lên.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ phóng ngựa về cửa thành phía sau triệt thối.

Trong đám người thấy thân ảnh Lý Vệ, hắn lớn tiếng nói: “Thiết thương doanh, thiết đao doanh đoạn hậu tử thủ, thần nỏ doanh, thiết kỵ doanh hướng bắc trùng kíhc, giết mở đường lui, 30 đội phía trái, phải cùng nhau hấp dẫn sự chú ý địch nhân, các đội còn lại theo ta áp trận, bảo hộ Bạch tướng quân giết mở đường máu, xông lên!”

Trong thời khắc sinh tử tồn vong, Lý Vệ còn có thể gắng giữ tỉnh táo, điều động thân vệ đoàn của hắn, bảo vệ Bạch Quỹ.

Người cần đầu thên vệ đoàn lui lại, những binh sĩ đang kiên trì chiến đấu trong thành, lập tức quân tâm tan vỡ, rất nhiều binh sĩ lập tức bỏ binh khí xuống, chạy thục mạng về phía sau.

https://thuviensach.vn

Thương cảm cho quân đội tinh nhuệ nhất của Đại Tần, chỉ trong một chốc là người chạy kẻ chết, mỗi người chỉ để ý làm sao giữ được tính mạng của mình nên kiệt lực chạy trống, dũng khí lúc trước, không biết là chạy đi đâu.

Bạch Quỹ và chúng ta được thân vệ đoàn yểm trợ chạy ra hướng cửa bắc, nhưng đột nhiên có một tiếng kêu thảm thiết truyền tới.

Ta xoay người lại đã thấy Lý Vệ rơi xuống ngựa, trên ngực còn thấy một mũi tên bắn xuyên từ phía sau ra trước ngực.

Bạch Quỹ và hắn tình cảm từ trước đến nay vô cùng thâm hậu, thấy Lý Vệ chết ở trước mặt mình, kêu lên một tiếng như vỡ tim nát phổi, hắn quay đầu ngựa lại định lao tới, nhưng lại bị những người ở hai bên túm chặt cương ngựa, bảo vệ hắn lui lại.

Ngọn núi phía trước tuy rằng không cao, thế nhưng có băng tuyết quanh năm, tuyết tùng um tùm, có thể là một nơi ẩn thân tốt.

Khi mới chạy tới sườn núi, thì đã thấy những cây đuốc sáng rực từ trên đỉnh núi chạy tới, hoá ra đây là viện quan từ An Dương của người Đông Hồ.

Thân vệ đoàn của Bạch Quỹ, đã còn không tới 5 ngàn người, trên đỉnh núi đâu đâu cũng là ánh lửa, xem ra địch nhân ít nhất phải có 5 vạn.

Một tiếng kèn lệnh vang lên, quân Đông Hồ trên đỉnh núi bắt đầu bắn tên xuống như mưa, ta đầu vai bị loạn tiễn bắn trúng, đau nhức từ trên lưng ngựa rơi xuống.

Hắc sư tử một tiếng hí dài, thay đổi phương hướng, trong phút chốc gia tốc, chẳng thèm để ý tới ta mà bỏ chạy. Ta tàn bạo mắng: “Súc sinh, không thèm để ý tới tình nghĩa!”

https://thuviensach.vn

Nhớ tức hắc sư tử chính là do Yến Hưng Khải tặng cho, trong lòng ta nhất thời sát khí bốc lên ngùn ngụt, nếu như để cho ta gặp lại, thì ta sẽ một đao chém chết nó.

Tiêu Trấn Kỳ lập tức nhảy xuống, dùng khiên chắn che tên cho ta. Ta cắn chặt răng đem tên rút ra, mang theo cả một khối máu thịt. Tinh thế nguy cấp, căn bản không có thời gian để băng bó vết thương.

Quân Đông Hồ gào thét từ trên núi chạy xuống, vừa chạy vừa bắn tên liên tục, ta vừa chạy trốn, vừa dùng đao ngăn tên, liều mạng chạy về hướng rừng Tùng.

Một khi đã tiến nhập trong rừng rậm thì sẽ rất khó khăn cho việc công kích bằng tên.

Bốn phía kêu gào giết, giết, cảnh tượng thảm liệt cực kỳ.

Vừa mới nhảy vào tỏng rừng tùng, thì đã có binh sĩ Đông Hồ mai phục vọt tới.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ liếc mắt nhìn nhau, tự biết là đêm nay muốn toàn thân trở ra còn khó hơn lên trời. Ta giơ cây đuốc lên, vọt tới địch nhân, cả người nhiệt huyết sôi trào, trong lòng chỉ có mỗi ý niệm giết chóc, hét lớn: “Ta liều mạng, giết một người thì được hơn một người!”

Ta liều lĩnh nhằm phía trước vọt tới, vung đao lên chém ngã một người từ trên lưng ngựa.

Một tên binh sĩ Đông Hồ trong lúc hoảng loạn, vứt đuốc trong tay, vung trường thương lên, trường đao của ta vô cùng sắc bén, chẻ trường thương làm hai đoạn, đao bổ trúng vai của địch nhân, tên kia kêu thảm một tiếng lập tức rơi xuống phía dưới.

https://thuviensach.vn

Trong sự kinh hô của địch nhân, Tiêu Trấn Kỳ nhảy vào trong trận doanh của địch, trường thương trong tay vung lên như múa, trong chớp mắt đã có 6 binh sĩ trúng thương của hắn mất mạng.

Địch nhân cứ ùn ùn kéo tới, giống như tre già măng mọc, chỉ trong một chốc, ta và Tiêu Trấn Kỳ đã rơi vào trong vòng vây của địch nhân.

Trên người của ta nhiều chỗ bị thương, hầu như một đao đưa ra là cướp đi một tính mạng của binh sĩ Đông Hồ, địch nhân vẫn đang ùn ùn kéo tới.

Ở phía sau bỗng nhiên truyền tới tiếng xé gió, ta căn bản là không kịp nhìn, dùng chân trái làm trụ, cả người xoay tròn, trường đao trong tay chém ngang ra, chặt đứt một thanh trường mâu, trượt theo thân mâu chém vào yết hầu đối phương.

Trải qua liên tục chém giết, trải qua chiến đấu liên tục, lực lượng của ta đã yếu đi rất nhiều, một đao kia không thể chém bay đầu hắn, mà lại dính vào cổ.

Ta một cước đạp bay thi thể, lúc này mới rút trường đao, máu từ yết hầu đối phương bắn đầy lên mặt mũi của ta.

Tiêu Trấn Kỳ và ta đã cách xa nhau khoảng 10 trượng, ta muốn tiến tới chỗ hắn, nhưng mà lại bị địch nhân ngăn cản.

Trong rừng lại có thêm binh sĩ của Đông Hồ chạy ra, trong khí chúng ta lại không còn quân lính nữa, hơn 10 danh thủ Đông Hồ cầm trường mây vây ta lại.

Lúc này địch nhân đã chiếm thượng phong, bốn phía đều có đao kiếm, đúng là rất khó thoát.

Ta lợi dụng trường đao sắc bén trong tay, chặt vài thanh trường mâu, định mở đường máu, thế nhưng hồ binh cứ ùn ùn kéo tới, thoát được vòng

https://thuviensach.vn

vây này lại tới vòng vây khác, ta và Tiêu Trấn Kỳ cách nhau ngày càng xa, cuối cùng không còn nhìn thấy thân ảnh nhau.

Tuyết lạnh rơi và máy nóng tạo thành một cảnh tượng vô cùng thê mỹ, xung quanh toàn là nguy hiểm và tử vong.

Trường đao trong tay lần lượt vung về phía trước, trong lòng ta chỉ có một thâm âm luẩn quẩn: “Không phải ngươi chết chính là ta vong!”

Mấy trăm binh sĩ Đông Hồ như lang như hổ điên cuồng tấn công về phía ta, vết thương trên người ta vô số, nhưng mà lúc này chẳng còn cảm giác gì cả.

Trường đao lại bổ ra, tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên, thi thể của hai địch nhân lại nằm trên đất. Ta rút đao quay ngược lại, đâm thủng bụng một binh sĩ Đông Hồ, hắn chết tạ trận.

Mấy tên binh sĩ Đông Hồ dùng trường mâu đâm tới, ta vung đao gạt, nhưng mà lực lượng đã suy yếu, đao cầm không vững, keng một tiếng đao bay ra ngoài.

Một gã binh sĩ Đông Hồ đâm trúng vào vai trái của ta, cảm giác đau nhức truyền tới, thân hình ta nghiêng đi, lao xuống phía dưới mới tránh thoát được biệc bị đâm xuyên tim.

Ta lăn liên tục mấy vòng, muốn tránh thoát khỏi sự truy kích của địch nhân, nhưng lại có hơn 10 thanh trường mâu đồng thời đâm tới chỗ ta. Ta nhắm hai mắt lại, biết là lần này khó tránh khỏi cái chết.

Trong sát na này, ta nghĩ tới Dao Như và Thải Tuyết ở Tần đo, sau đó lại nhớ tới Yến Lâm ở xa, lại nhớ chuyện Tinh Hậu dồn ta vào chỗ chết, còn có Trân Phi ở hoàng cung Đại Khang đau khổ chờ ta, trong khoảnh khắc tất cả đã hiện lên.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này tiếng kêu thảm thiết vang lên, Bạch Quỹ không biết từ nơi nào xuất hiện, trường kích trong tay liên tục đâm chết hai binh sĩ Đông Hồ, vọt tới chỗ ta.

“Lên ngựa!” Hắn hét lớn.

Ta một lần nữa dũng khí toàn thân lại bùng lên, tay trái nắm chặt trường mâu, tay phải nhặt trường đao, hung hăng đam vào cổ đối phương, một cái đầu bị ta chém rụng.

Ta xoay người nhảy lên chiến mã, Bạch Quỹ hét lớn một tiếng, vung kích giết chết tên binh sĩ đang che trước ngựa. Tuấn mã hí dài một tiếng, phóng về phía rừng rậm.

“Sau yên ngựa có nõ tiễn.” Bạch Quỹ nhắc nhở ta.

Ta từ yên ngựa tháo nỏ tiễn xuống, liên tục bắn, lại bắn chết vài tên người Hồ.

Trong rừng đột nhiên xuất hiện vài cái dây thừng, chiến mã hai vó dựng lên tránh thoát cái thứ nhất, nhưng lại không tránh được cái thứ hai.

Bạch Quỹ thần thể từ trên lựng ngựa nhảy lên, trường kích tạo thành hàn mang theo hình vòng cung, hai gã Đông Hồ ẩn nấp sau cây lập tức mất mạng.

Ta cũng nhảy lên, nhưng chưa kịp rời khỏi lưng ngựa, thì đã có một trận mưa tên bắn trúng đùi phải, làm cho ta nặng nề ngã sấp xuống tuyết.

Một tên binh lính giơ cáo trường mâu tàn bạo đâm về phía ngực ta, ta kéo nỏ bắn, mũi tên trúng ngực hắn, hắn kêu lên một tiếng thảm thiết, ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Từ trong rừng lại tuôn ra vô số Hồ binh, không đợi ta từ trên mặt đất bò dậy, sớm đã có người đè chặt hai tay của ta, kéo ra sau lưng, sau đó trói lại.

Bạch Quỹ rơi vào trong vòng vây của mấy trăm tên binh sĩ Đông Hồ, trường kích điên cuồng vũ động, đám Hồ binh ở trước mặt hắn ngã xuống, có mấy tên thân vệ của Bạch Quỹ còn đang khổ chiến, thấy Bạch Quỹ như vậy thì xông lại cứu, nhưng lại bị cung tiễn thủ của Đông Hồ bắn chết.

Sáu gã hắc giáp kỵ sĩ vô thanh vô tức tiếp cận vòng vây, chúng từ 6 phương vị phát tiễn, sáu vũ tiễn gào thét hướng Bạch Quỹ vọt tới, sau đó lại liên tục phát thêm tiễn, phượng vị tuy khác nhau nhưng mục tiêu đều là nhắm vào Bạch Quỹ.

Bạch Quỹ dùng trường kích gặt tên, nhưng mà lúc này đột nhiên có một mũi tên bay tới, cắm vào người hắn, lập tức có vô số mũi tên đồng loạt căm lên người.

Ta lúc này mới phát hiện, ở 6 đuôi mũi tên đầu có căm dây thừng, 6 hắc giáp võ sĩ ra sức kéo, Bạch Quỹ đau đớn, té ngã ở trên tuyết.

Hắn vứt trường kích, rút bội kiếm gầm lên một tiếng, chăt đứt vũ tiễn, muốn chặt đứt dây để đứng dậy, nhưng mà 6 hắc giáp võ sĩ kia thấy vậy, lập tức ra sức kéo.

Bạch Quỹ gầm lên một tiếng, song chưởng nắm đầu thương bẻ gãy, đem đầu thương ném phía ngoài, hai tên Hồ Binh tránh không kịp, bị mất mạng tại chỗ.

Tiếc rằng địch nhân đông đảo, Bạch Quỹ cũng không cách nào tránh được, bị vô số mũi tên bắn trúng, toàn thân máu tươi đỏ lòm.

Một gã hắc giáp kỵ sĩ hét lớn: “Lưu lại tính mạng của hắn!”

https://thuviensach.vn

Hơn trăm tên sĩ tốt Đông Hồ triệt thoái về phía sau, cung tên trong tay nhất tề giơ lên, hai mũi tên bắn vào người Bạch Quỹ.

Bạch Quỹ cười ha hả, khó khắn từ trên mặt đất đứng lên, hai gã hắc giáp kỵ sĩ đồng thời bắn tên, hai mũi tên trúng ngay hai chân của hắn, hắn lắc lư vài cái, cố gắng chống đỡ nhưng lại lập tức ngã xuống.

Người Đông Hồ thắng tính, từ trước đến nay tôn trọng anh hùng cường giả, thấy Bạch Quỹ khí khái như vậy, nên sinh ra tâm lý sùng kính, không bắn tên nữa.

Máu tươi từ trên người Bạch Quỹ ồ ồ chảy trên tuyết, hắn nhìn xung quanh, tự biết đại thế đã mất, trong mắt hiện lên bị thương vô tận.

Hoa tuyết không tiếng động bay xuống dính vào người hắn, hắn phảng phất như nghe thấy sinh mệnh của mình đang dần dần trôi qua.

Bạch Quỹ khoé môi nở nụ cười, hắn nhẹ giọng nói: “Rốt cục có thể trở về nhà …”

Hắn dùng lực rút mũi tên trên đùi, thân hình xoay người về hướng nam, căm mạnh hai mũi tên vào ngực, thân thể của hắn đứng thẳng, sau đó ngã về phía sau.

Nước mắt của ta nhạt nhoà, chẳng còn nhìn thấy gì nữa.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 43: Bị Bắt

Vết thương càng ngày càng đau đớn, gió lạnh cộng với băng tuyết đang tra tấn da thịt của ta, một lần nữa, ta trở lại với hiện thực.

Dưới sự thúc dục của Đông Hồ thiết kỵ, ta với đám tù nhân binh sĩ Đại Tần đang khó khăn đi lên một gò đất.

Ta rốt cục cũng ý thức được mình còn sống, máu và gió lạnh đã làm cho ta ý thức được mọi chuyện, thân thể đau nhức vì bị nhiều vết thương, nhưng ta vẫn cố sức cắn chặt môi chịu đựng.

Một binh sĩ Đại Tần ngã xuống, làm cho ta ngã theo, cắm đầu vào hậu tâm của hắn.

Sinh mệnh ở trên chiến trường trở nên vô cùng nhỏ bé, để bảo trụ tính mạng của mình thì ai cũng phải cố gắng.

Tám vạn Tần binh bị bắt, được chia làm 3 đội ngũ, Tần binh trọng thương bị giết chết tại chỗ, ta theo đám người đi tới chỗ của thương binh nhẹ, đi lại càng trở nên khó khăn.

Người Hồ binh kiểm tra, lấy thanh loan đao đang đeo ở lưng ta ra, đây chính là thanh đao mà Yến Hưng Khải dùng 8 vạn lượng mua được từ trong tay Bạch Quỹ.

Người Hồ binh này nhìn ta một cái, đem chuôi đao đập mạnh vào tiểu phúc của ta, ta đau đớn quỵ ngay xuống đất.

https://thuviensach.vn

Người Hồ binh này đã rút loan đao, đang muốn chém đầu ta, thì đột nhiên bị một người gọi: “Chậm đã!”

Hắn nhìn chuôi đao, hồ nghi nhìn ta nhiều lần rồi nói: “Cây đao này, ngươi từ đâu có được?”

Ta biết thanh đao này là do Bạch Quỹ giết Đông Hồ danh tướng Hoàn Nhan Ô Tư thu được.

Ta đương nhiên không dám nói thật, lên tiếng nói: “Ta ở trên chiến trường nhặt được…”

Người Hồ binh này hồ nghi nhìn ta một cái, cuối cùng không tiếp tục hỏi, thô bạo đẩy ta vào trong đám tù binh.

Trong lòng ta thầm kêu may mắn, vô tình tránh thoát được một lần chết. Ta yếu ớt đi tới chỗ đội ngũ đang ngồi, vết thương trên đùi phải máu đã ngừng chảy, cộng thêm với ống quần dính nước đã dính lại với nhau. Tuy rằng không trúng gân cốt, nhưng để lâu vẫn sẽ bị nguy hiểm.

Bên người hai gã Tần binh nhỏ giọng nói chuyện với nhau: “Không biết người Hồ định xử lý chúng ta như thế nào?”

“Việc này còn hỏi hay sao, khẳng định là mang chúng ta bán làm nô lấy tiến…”

Hai người bỗng nhiên ngừng lai, vì thấy một thiếu nữ đi về phía bên này, khi ta nhìn rõ dung mạo của thiếu nữ này, thì cả người giống như bị ngũ lôi oanh đỉnh, kinh ngạc tới ngây người.

Cô gái đầu đội mũ da, mặc áo da bó sát người, cổ tay dùng lông cừu kết lại, bộ quần áo lông cáo làm cho nàng thanh lệ tuyệt luân, băng cơ ngọc cốt, thân thể lả lướt, cánh tay nhỏ nhắn, trong suốt, đúng là xuất trần.

https://thuviensach.vn

Đây rõ ràng là Thái Y Triều Tiên bị ta bắn chết Toàn Tuệ Kiều.

Ta cố sức cắn cắn môi dưới vững tin chuyện trước mắt mình không phải là ảo giác.

Hai gã binh sĩ Đông Hồ lưng đeo hòm thuốc, Toàn Tuệ Kiều đang kiểm tra thương binh, lấy thuốc trị thương.

“Không có khả năng!”

Trong lòng ta kêu to, ta rõ ràng bắn trúng hậu tâm của nàng, nhưng hiện giờ sao nàng có thể ở trong quân Đông Hồ được?

Toàn Tuệ Kiều đi tới chỗ ta, ta hoảng sợ vội vàng cúi đầu, rất sợ bị nàng nhận ra.

Nàng dừng lại bên người ta, một tên binh sĩ Đông Hồ rút ngân đao. Trong lòng ta hoảng sợ, lẽ nào nàng nhận ra ta, đang định thi triển thủ đoạn độc ác nào đó?

Nàng nhẹ giọng nói: “Vết thương của ngươi cần phải xử lý một chút, nếu không thì cái chân sẽ bị phế!”

Từ thanh âm, động tác của nàng ta, ta có thể hoàn toàn kết luận, nàng chính là Toàn Tuệ Kiều.

Thế nhưng nàng dường như không nhận rat a, nàng dùng ngân đao, cắt ống quần, tẩy rửa vết thương và băng lại.

Ta to gan đưa mắt nhìn vào khuôn mặt của nàng, Tuệ Kiều ánh mắt chuyên chú nhìn vào vết thương của ta, đôi lông mi nhăn lại, dường như có điều gì đó thấp thỏm bất an.

Long mi của nàng nhảy lên một cái, ánh mắt nhìn thẳng vào ta, dịu dàng cười nói: “Ngươi yên tâm, rất nhanh sẽ khang phục.”

https://thuviensach.vn

Ta nhất thời nghi hoặc, nàng có phải là Toàn Tuệ Kiều hay không?

Giọng nói và dáng điệu nụ cười thì không có gì khác nhau cả, trên đời này lại có người giống nhau tới vậy sao, hay là nàng không nhớ được chuyện trước kia?

Sau đó nàng lại băng bó kỹ vết thương trên vai của ta.

Tên Hồ binh ở phía sau nói: “Hoàn Nhan đại phu, nếu như thương thế của hắn quá nặng, thì không cần chữa trị!”

Toàn Tuệ Kiều nhẹ giọng nói: “Người này chưa tổn thương gân cốt, sẽ nhanh chóng bình phục thôi!”

Nàng băng kỹ vết thương cho ta, lại lưu lại một quyển lụa trắng và một bình rượu thuốc nhỏ, dặn dò: “Ngươi đúng giờ rửa vết thương, chú ý giữ ấm, thì không có gì đáng ngại.”

Ta cảm kích gật đầu, nhìn theo nàng đi xa, lúc này mới đem lụa trắng và rượu thuốc cẩn thận thu vào.

Trải qua một phen kiểm tra, 8 vạn binh sĩ bị bắt không còn lại được 3 vạn, binh sĩ Đông Hồ giết những binh sĩ Đại Tần không có giá trị, còn những việc như thu dọn và đốt xác thì giao lại cho chúng ta.

Chúng ta đem vũ khí nộp lên trên, binh sĩ Đông Hồ cho phép chúng ta lấy quần áo của người chết mặc chống lạnh, ta lột lấy hai cái áo bong, tạm thời có thể giữ được ấm.

Sau khi dọn dẹp chiến trường, 2 vạn tù binh theo Ngốc Nhan quân đoàn phản hồi Truân Lưu, lần này quân Ngốc Nhan tổn thất thảm trọng nhất, 20 vạn đại quân của hắn tử thương hơn phân nửa, chỉ còn lại hhơn 5 vạn binh sĩ.

https://thuviensach.vn

Đi bộ gian nan khoảng 4 ngày đường, chúng ta cách Truân Lưu thành chỉ khoảng 50 dặm.

Ngốc Nhan cũng không vội thúc giục, để chúng ta hạ trại ngoài thành nghỉ ngơi.

Lương thực cung cấp cho chúng ta môi này đều rất ít, nên ai nấy đều bị đói.

Ta và 49 tên tù binh ngồi thành một vòng tròn, ở giữa đốt một đống lửa trại, hai binh sĩ Đông Hồ đi tới, một người trong đó la lớn: "Tối nay tướng quân có lệnh, mỗi một tổ có một đùi dê, về phần ai có lộc ăn, thì phải dựa vào bản lĩnh của các ngươi."

Ta hiểu bọn họ có ý bảo chúng ta ra đấu, lấy niềm vui cho họ.

Ta thấp giọng nói: "Mọi người không ra, người Hồ rõ ràng là đang trêu chúng ta…"

Hai gã Hồ binh cầm đùi dê nướng vàng, thơm phức đi tới tổ của chúng ta, ta phát hiện ý chí của mình trở nên yếu đuối, ánh mắt nhìn thẳng vào cá đùi dê, hận không thể xông lên đoạt tới trong tay của mình.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn vào đó, nhân tính và lòng tự tôn đã bị cái đói thiêu cháy hoàn toàn.

Một gã Hồ binh cười đem đùi dê ném tới trên đống lửa, hai gã bắt tù binh hầu như đồng thời xông tới, không tiếc tất cả đưa tay giành lấy cái đùi dê trong đống lửa.

Có một gã bị bỏng tay, nhấc chân đá vào đối phương, nhưng người phía sau lại nhào tới, mục tiêu vẫn là cái đùi dê.

https://thuviensach.vn

Hơn mười tên Hồ binh nhìn chúng ta đấu đá, thoải mái cười to. Bọn họ giám sát những tù binh này, nếu như ai có ý định chạy trốn, thì sẽ giết không tha.

Ta đứng ở ngoài đám người, lẳng lặng đợi cơ hội, ta tin tưởng trận hỗn chiến này sẽ không kết thúc quá sớm.

Quả nhiên đúng như ta dự liệu, để có thức ăn, mọi người tranh nhau tới lúc kiệt sức, một nửa đám tù binh đã nằm trên đất, không còn sức mà đứng dậy nữa.

Tranh đoạt vẫn đan tiếp tục, một gã tù binh vóc người cường tráng cướp được đùi dê, vừa cắn một cái, đã bị tên tù binh phía sau đẩy một cái, đùi dê tuột tay, bay tới chân của ta.

Ta cầm lấy đùi dê chạy quanh đống lửa căn một miếng lớn, mục tiêu của mọi người nhất thời tập trung lên người ta, hơn 10 tên tù binh trước sau vây công ta vào giữa.

Ta tay phải nắm chặt đùi dê, tay trái thúc cùi trỏ một cái, một tên đau đớn kêu lên thảm thiết.

Ta nhân cơ hội chạy qua một bên, thoát khỏi vòng vây của họ, lại cắn một cái, còn chưa chạy được hai bước, đã bị người phía sau đánh một cái, thân thể ta mất cân đối, đùi dê tuột tay bay ra, ta liều lĩnh bò qua, cánh tay nắm lấy đùi dê.

Cái đùi dê bị một tên cường tráng khác tóm được, ta đấm một đấm vào mặt hắn, nhưng cũng bị một quyền vào tiểu phúc, miếng thịt dê chưa kịp nuốt đã bắn ra ngoài.

Chúng ta không ai công kích lần thứ hai, liều mạng xé cái đùi dê, đút vào trong miệng.

https://thuviensach.vn

Miệng vết thương ở vai đau nhức, suýt chút nữa làm ta bất tỉnh, ba gã tù binh vây quanh, nỗ lực đoạt đoạn đùi dê trong tay chúng ta, một người hung hăng đá vào vết thương trên đùi của ta.

Hai này nay họ đi cùng ta, đương nhiên biết miệng vết thương, hạ thủ âm độc và chuẩn xác.

Lửa giận của ta bị đau đớn kích phát, hét lớn một tiếng đem đoạn đùi dê hung hăng cắm vào mắt của người kia, xương đùi dê gãy, sắc bén vô cùng, cắm sâu vào trong mắt người này.

Người này thê thảm kêu to một tiếng, lấy tay che lấy đoạn đùi dê đã dính đầy máu, tay chân không ngừng co quắp, không bao lâu thì chết đi.

Tình hình trước mắt làm cho lửa giận trong lòng ta lạnh đi, một cảm giác hối hận tràn đầy trong nội tâm, tại sao ta có thể tước đi tính mạng của đồng bạn, cảnh tượng thê thảm trước mắt làm cho tất cả mọi người kinh ngạc vô cùng, đám tù binh đứng đó, không còn ai đi tranh đoạt đùi dê nữa.

Mấy tên Hồ binh không ngờ sự việc lại diễn biến tới mức gây tai nạn chết người, nhanh chóng tiến lên vây quanh ta, dùng cán mâu nện vào đầu ta, ta lập tức lấy hai tay ôm đầu, tránh cho bị tổn thương trí mạng.

“Giết chết hắn!” một gã binh sĩ người Hồ hô to.

“Giết chết hắn!” lần này thì lại có nhiều người la to hơn, có nhiều tù binh cũng vây quanh ta.

Mấy tên Hồ binh thay đổi đầu mâu, hiển nhiên bọn họ muốn giết ta bằng được.

Ta thống khổ vạn phần nhắm nghiền hai mắt, tại sao mình có thể phạm phải sai lầm cấp thấp như vậy chứ? Trải qua thiên tân vạn khổ mới bảo trụ được cái mạng, giờ đây lại để mất đi đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

“Buông hắn ra!”

Một thanh âm uy nghiêm vang lên, một lão giả cao lớn không biết xuất hiện từ lúc nào, mái tóc màu vàng được bệnh thành những sợi nhỏ, tung bay ở sau hai vai, đôi mắt thâm thuý, mi cong như hình cung, râu thì có màu vàng nhạt.

Người này hiển nhiên không phải người trong quân ngũ, vì bách tính Đông Hồ bình thường mặc đồ bằng da.

Mấy tên binh sĩ này dường như có chút kính nể với hắn, thu hồi trường mâu hướng hắn nói: “Ô Kỳ Thái lão gia, người này giết chết một gã đồng bạn, dựa theo quân quy phải xử tử tại chỗ.”

Ô Kỳ Thái cười nói: “Chỉ là giết chết một tên tù binh, có cái gì to tát đâu chứ, hơn nữa là binh sĩ Tần quốc, thì làm sao có thể dùng chế tài của chúng ta được, tính mạng của người này, ta muốn, lấy quan hệ giữa ta và Ngốc Nhan tướng quân, thì điều này chắc không có vấn đề gì chứ.”

Mấy tên binh sĩ Đông Hồ nhìn nhau, đồng thời gật đầu, hiển nhiên quan hệ giữa Ô Kỳ Thái và Ngốc Nhan không phải là bình thường.

Đi theo phía sau Ô Kỳ Thái có 4 hán tử người Hồ cao lớn, chúng kéo ta lên khỏi mặt tuyết, hướng ra phía ngoài doanh trại.

Đi ra ngoài quân doanh khoảng chừng 1 dặm, thì thấy có hơn 10 cái doanh trướng sát phế tích gần biên giới, có lẽ đây là doanh địa của Ô Kỳ Thái.

Lúc này ta mới phát hiện, mình không phải là người duy nhất được mang tới nơi này, đi cùng với ta còn có hơn 20 binh sĩ Tần quốc, ta bỗng nhiên ý thực được có lẽ ta đã trở thành thương phẩm buôn bán, giống như Ngốc Nhan từng làm.

https://thuviensach.vn

Giữa doanh trại có một cái hoả lò, chúng ta xếp hàng đi tới đó, hơn nữa còn bị dùng xiềng xích chân lại, xiềng chân dùng kim loại đặc thù chế thành, giữa hai cái cùm là một đoạn dây xích vô cùng mảnh khảnh, nhưng lại cứng rắn dị thường, nên không ảnh hưởng tới việc đi lại của chúng ta.

Sau khi hoàn thành hết các trình trự, chúng ta được đưa tới bên cạnh đống lửa, hai gã hán tử người Hồ bắt đầu phân phát thức ăn cho chúng ta.

Đối với tù binh chúng ta mà nói, thực vật lần này đã là vô cùng phong phú rồi, chẳng những có thịt quay, ruột xông khói, đồng thời còn chuẩn bị cho chúng ta một ít rượu.

Tên tù binh nào cũng tỏ ra vui mừng như điên, ở trong quân đội của địch còn được đãi ngộ như thế này, quả thực là một sự hạnh phúc.

Sau khí lấp đầy dạ dày, ta bắt đầu uống thêm ngụm rượu, lúc ta bắt đầu nhớ tới Ô Kỳ Thái, hắn từ trong tay Ngốc Nhan lấy chúng ta tới đây làm gì?

Dựa vào trực giác, ta cảm thấy chuyện này nhất định có quan hệ với việc tranh đoạt đùi dê nướng hôm nay, hay đây chính là một trò được bọn họ đạo diễn tỉ mĩ?

Sau khi hơn 20 người chúng ta ăn uống no nê, Ô Kỳ Thái mới trở lại doanh địa, ánh mắt của hắn đảo qua tất cả chúng ta, nói: “Ta mặc kệ các ngươi là người phương nào, có loại thân phận gì, từ hôm nay trở đi, các ngươi chỉ có một chủ nhân, chính là ta!” Giọng nói của hắn như chuông đồng, vang ông ông trong cánh đồng bát ngát.

“Các ngươi là nô lệ mà ta dùng tiền mua được, sinh mệnh các ngươi thuộc về Ô Kỳ Thái ta, phục tùng ta, ta sẽ cho các ngươi có tài phú, nữ nhân và những điều các ngươi mơ ước, phản bội ta, ta sẽ cho các ngươi chịu hình phạt còn kinh khủng hơn so với cái chết!”

https://thuviensach.vn

Ô Kỳ Thái từ trong hoả lò lấy ra một cái Thiết Lạc (dấu ấn bằng sắt), hắn hét lớn nói: “Cởi áo của các ngươi ra, để ngực trần, ta sẽ đích thân lưu lại Ô thị ấn ký, các ngươi sẽ là tài sản của ta!”

Ô Kỳ Thái chỉ thiết lạc vào một gã tù binh, tên Tần binh này nhắm hai mắt lại, thanh âm thịt cháy và mùi khét lẹt bốc lên, một cái ấn ký được in lên trán hắn.

Hắn chỉ hướng vào tên tù binh tiếp theo, tên này hst lớn: “Sĩ khả sát bất khả nhục! Ta cho dù chết cũng không để cho bọn Hồ cẩu các ngươi vũ nhục!”

Tên tù binh này liều lĩnh hướng Ô Kỳ Thái phóng đi, nhưng lại bị cái xiền chân làm ngã trên tuyết.

Ô Kỳ Thái cười nói: “Hay cho một anh hùng hảo hán tử!”

Hắn đi nhanh tới trước người tên tù binh này, giơ chân phải hung hăng đạp lên sống lưng hắn một cái, chỉ nghe “cách” một tiếng, xương sống của tên tù binh này lập tức bị gãy đôi, mất mạng tại chỗ. Hắn cầm thiết lạc dí lên trán nói: “Cho dù chết, cũng phải lưu lại ấn ký của Ô thị.”

Hắn lập tức lại cảm thán nói: “500 lượng bạc cứ như vậy biến mất!”

Chiêu thúc ấy của Ô Kỳ Thái chấn nhiếp được toàn bộ đám tù binh, khiến cho họ phải phục tùng.

Ô Kỳ Thái cầm thiết lạc nung đỏ tới trước mặt của ta, ta không sợ nhìn chăm chú vào hắn, Ô Kỳ Thái có chút trào phúng hỏi: “Ngươi có phải không muốn hay không?”

Ta hỏi ngược lại: “Chủ nhân mua ta hết bao nhiêu ngân lượng?”

Ô Kỳ Thái vươn 3 ngón tay: “Ba nghìn hai!”

https://thuviensach.vn

“Nếu như ấn cái thiết lạc này lên mặt ta, chủ nhân không những chỉ mất đi một tên nô lệ trung tâm, hơn nữa còn mất đi số tiền lớn gấp nhiều lần số tiền mua ta!”

“Thật không? Cho ta một cái lý do!”

Ta gật đầu: “Nô lệ cũng có tự tôn, có giá trị hơn rất nhiều so với một nô lệ mất đi tự tôn!”

Trong hai mắt Ô Kỳ Thái toát ra một tia quang mang kinh dị, hắn giật mình, không đem thiết lạc khắc lên trán của ta, thấp giọng nói: “Te để lại cho ngươi sự tôn nghiêm, mong là ngươi sẽ chứng minh được mình khác với những người khác!”

Ta là người duy nhất không bị lưu lại dấu ấn nô lệ, mà từ giờ phút này, trong ánh mắt của đám tù binh, họ đã bắt đầu cừu hận ta, chỉ qua cảm giác thôi, ta cũng cảm nhận được điều này.

Ô Kỳ Thái dẫn theo chúng ta đi về phía bắc, qua nửa tháng tới một cái trấn nhỏ ở bắc bộ Đông Hồ. Trải qua nửa tháng điều dưỡng, thân thể của ta đã dần dần bình phục, sự ưu đãi của Ô Kỳ Thái cho chúng ta cũng hậu hĩnh vô cùng, cuộc sống hàng ngày không có gì là không chu toàn.

Trấnh nhỏ này cách đô thành Đông Hồ là Hắc Sa thành không tới 50 dặm.

Ở đây chỉ có những mái nhà nhỏ, một năm trước Ô Kỳ Thái mua nơi này, sau đó thiết lập trạm giác ở xung quanh.

Đi vào trong trấn, phảng phất như đi vào một cái lao ngục, bốn phía trấn nhỏ là những bức tường đá xây thành, mặt trên cắm đầy chông sắt, nam bắc đều có một cổng ra, hai bên cổng ra đều có vọng lâu (chòi gác). Trên cái vọng lâu này, đêm hay ngày đều có người gác.

https://thuviensach.vn

Chúng ta ở trấn nhỏ này tắm rửa và thay quần áo, đồ dùng hàng này, mấy tên nô bộc dùng nwóc lạnh dội lên người chúng ta, trong khi đó, khí trời cực kỳ lạnh, làm cho những giọt nước hình thành những đám băng trên người, cho tới khi tan hết thì nhiệt độ cơ thể mới dần dần tăng lên.

Ô Kỳ Thái híp mắt quan sát khí lực và sức chịu đựng của chúng ta, sau đó nở nụ cười thoả mãn.

Trên tiểu lâu phía bên phải đột nhiên vang lên một tiếng cười khanh khách.

Điều đó đã hấp dẫn ánh mắt của chúng ta, ở trên lan can tiêu lâu, có một đám hồ nữ dung mạo xinh đẹp đang nhìn chúng ta chỉ chỉ trỏ trỏ, thỉnh thoảng còn liếc tới những ánh mắt siêu hồn lạc phách.

Một số người trong chúng ta lập tức quên mất hoàn cảnh của mình, hướng đám hồ nữ kia biểu diễn khí lực, gầm lên một tiếng rung trời.

Đám hồ nữ kia lại càng cười vui vẻ, ánh mắt chẳng kiêng kị gì nhìn thẳng vào thân thể chúng ta.

Hầu như ánh mắt của đám hồ nữ này đều dừng lại ở trên mặt của ta, vì ta không có dấu vết nô lệ.

Thương thế trên cơ thể của ta hầu như là đã khỏi hẳn, để lộ ra những đường cong rắn chắc trên cơ thể, màu da đồng cổ dưới ánh mặt trời của Bắc quốc sáng rực lên, những vết sẹo trên chiến trường không ảnh hưởng gì, mà lại càng làm tăng thêm mị lực nam tính.

Ô Kỳ Thái ha ha cười nói: “Cái trấn nhỏ này tên là Tam Đỉnh Tập, cũng là nơi nhiều người lui tới, thế nhưng 5 năm trước xảy ra một trận ôn dịch, dân cư ở đây chết mất một nửa, nửa còn lại trốn đi nơi khác, Tam Đỉnh Tập đã trở nên trống không, ta dùng 5000 lượng bạc mua nó.” Ánh mắt của hắn lấp lánh nhìn thẳng vào chúng ta nói: “Các ngươi còn đáng giá hơn cái trấn

https://thuviensach.vn

này, t among muốn các ngươi báo đáp lại ta nhiều hơn những gì mà các ngươi đã nói.”

Ô Kỳ Thái chỉ đám hồ nữ trên lầu nói: “Trong vòng 3 tháng tới, ta sẽ cung cấp cho các ngươi tất cả những gì mác các ngươi muốn, nhưng mà chuyện các ngươi phải làm chính là dùng toàn bộ sức lực luyện tập cho ta, ta muốn các ngươi trở thành một trong những đấu sĩ dũng mãnh nhất Hắc Sa thành!”

Trước đây ta mơ hồ đoán được mục đích của Ô Kỳ Thái, thì nay đã được xác nhận.

Hắn mua chúng ta, để bồi dưỡng chúng ta thành những đấu sĩ, mục đích là mua vui cho mọi người.

Trong lòng ta bỗng nhiên dâng lên một tia mong muốn, Ô Kỳ Thái muốn đạt được lợi ích càng cao, thì nhất định sẽ làm mọi cách để cho ta có tư cách tham gia thi đấu tốt nhất.

Hắc Sa thành là nơi tập trung nhiều quyền quý, hiển nhiên sẽ là nơi mà hắn chú ý nhất.

Với ta mà nói đây là một cơ hội không thể buông tha, đám nô lệ chúng ta chỉ có ở nơi này trổ hết tài năng thì mới có cơ hội phục hồi tự do.

Những ngày máu tanh ở Tam Đỉnh Tập bắt đầu, trong vòng 10 ngày đầu, Ô Kỳ Thái bắt đầu khôi phục huấn luyện cho chúng ta, đồng thời truyền thụ cho chúng ta một số kỹ xảo cách đấu (đánh nhau).

Bản thân ta có Vô Gian Huyền Công, lợi dụng cơ hội này, ta dựa theo lời chỉ điểm của Thu Nguyệt Hàn khổ tu, trong khoảng thời gian này thực lực tăng mạnh.

https://thuviensach.vn

Đám nô lệ chúng ta ai cũng ý thức được việc, nguy cơ đã cận kề, nên tận dụng mọi thời gian tranh thủ luyện tập.

Từ ngày thứ mười bắt đầu, cứ hai người trong chúng ta được biên thành một tổ đội, bắt đầu tiến hành huấn luyện cường hóa.

Ta cùng với một hán tử tên là A Đông được biên thành một tổ, ta và hắn cũng thử giao thủ, biết là năng lực của hắn kém xa ta, nhưng ta không dám biểu lộ ra, trong khoảng thời gian ở cùng hắn,ta luôn giấu diếm thực lực của mình.

Mỗi lần đói chiến ta luôn tỏ ra bất phân thắng bại với hắn.

Mỗi khi tới thời gian nghỉ, A Đông lại chủ động nói chuyện với ta, nhưng ta lãnh đạm bỏ qua, một ngày nào đó kết quả sẽ là chúng ta phải đối mặt.

Ta sẽ đích thân kết liễu tính mạng của hắn, do vậy không nên có bất cứ tình cảm nào hết.

Trong nháy mắt đã qua một tháng, Ô Kỳ Thái lại tập trung chúng ta tới sân huấn luyện, ở đó, mỗi người chọn ngẫu nhiên cho mình một đối thủ.

Vũ khí toàn bộ rút ra, đao phong, hàn mang lạnh người

Đối thủ của ta là một gã người Tần cao lớn vạm vỡ, mấy ngày nay liên tục luyện tập khí lực, làm cho tinh thần của ta cũng trở nên cứng cỏi. Đứng trước địch thủ, ta không có bất cứ sự mất bình tĩnh nào, ta biết, đây đang đặt những bước chân trên con đường sinh tử của mình, dù sao thì nhân từ với địch cũng là tàn nhẫn với chính mình.

Ta chỉ cần dùng một hiệp, lưỡi đao đã vô tình cắt đứt yết hầu của đối thủ, nhìn một sinh mệnh bị biến mất trong tay của ta, ta cũng chẳng có chút gì bi thương, bởi lẽ ta đã tiến gần tới tự do thêm một bước.

https://thuviensach.vn

Hai mươi sáu tên nô lệ, trải qua lần đầu tiên sàng chọn chỉ vẻn vẹn còn 15 tên. Hai tên nô lệ bị trọng thương, rất nhanh cũng bị biến thành xác chết.

Chúng ta còn 13 người, tiếp tục tiến vào đợt huấn luyện thứ hai, đồng thời kéo dài thêm một tháng sinh mệnh.

Điều làm ta ngoài ý muốn chính là A Đông cũng thành công bảo tồn được mang sống, thực lực của hắn ta cũng biết nhưng không ngờ hắn cũng ẩn giấu thực lực như ta.

A Đông nhìn ta tươi cười sáng lạn, hắn đi tới bên cạnh ta thấp giọng nói : "Đao nhanh thật"

"Cũng vậy, cũng vậy". khóe môi ta nở nụ cười.

Trong khi đang ăn cơm, có một tên nô lệ đi ngang qua phía sau ta, bỗng nhiên, hắn dùng cái dĩa từ sau lưng đam thẳng vào yết hầu ta.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh ta căn bản không phản ứng kịp.

Đúng lúc này A Đông kịp thời xuất hiện, tóm lấy cổ tay tên kia, đánh rơi cái dĩa xuống đất.

Hai tay của ta đồng thời đập lên cánh tay cua tên đánh lén, khiến hắn gập người lại, đầu gối của ta đạp mạnh vào các khớp ngón tay của hắn, âm thanh xương vỡ vang lên, hắn đau quá gập người xuống đất.

Ta cầm cái bát trên bàn, toàn lực đập vào mặt hắn, hắn dùng cánh tay còn lại, thống khổ đưa lên che mặt.

Trong phòng bỗng nhiên vang lên tiếng vỗ tay, Ô Thái Kỳ tươi cười xuất hiện ở ngoài cửa lớn, hắn lớn tiếng nói:

"Tên nô lệ mà hôm nay ngươi giết chính là ca ca của hắn."

https://thuviensach.vn

Ta cố sức cắn môi dưới, hai tay vặn cổ tên đánh lén, hắn hét lên một tiếng, xương cổ bị gãy, chết ngay lập tức.

Trong phòng lặng ngắt như tờ, trong ánh mắt của A Đông hiện lên sự sợ hãi.

Ta lau vết máu đứng dậy, vưa vặn bắt gặp ánh mắt nóng rực của Ô Kỳ Thái, hắn thưởng thức gật đầu, xoay người đi ra cửa.

Ánh trăng mông lung chiếu vào trên giường của ta, sau khi ta tắm rửa, ta lẳng lặng nằm trên tấm da thú, hưởng thụ hơi ấm từ bếp sưởi phả ra, trong thời tiết giá lạnh này, ta khó mà tin được đây lại là phương Bắc giá lạnh.

Lòng bàn tay của ta do cầm khiếm nhiều, đã chai sạn, ta vuốt vuốt nó, một cảm giác thô ráp hiện lên, giờ ta khó mà tin được, đây lại là bàn tay từng có những bút pháp thần kỳ.

Không biết Tiêu Trấn Kỳ có thoát hiểm hay không, nếu như hắn chết đi, không biết trên đời này còn ai lo lắng cho ta nữa không? Hàng loạt cac s vấn đề xuất hiện trong đầu của ta làm ta khó ngủ vô cùng.

Cánh cửa bị đóng đột nhiên mở ra, âm thanh ken két vang lên.

Một nữ tử người Hồ xinh xắn đi vào trong phòng, cánh cửa sắt sau lưng nàng đóng lại, mái tóc vàng chập chờn trong áo khoác dài, đôi mắt màu lam trông như dòng suối mát nhộn nhạo, cái mũi đinh khác hẳn với nữ tử phương Nam.

Đôi mắt kiều mị liếc nhìn ta, bàn tay nhỏ nhắn chậm rãi tháo thắt lưng, cái áo choàng màu hồng chậm rãi rơi xuống, da thịt nàng trắng như tuyết, đôi nhũ phong ngạo nghễ, thẳng tắp đúng là vưu vật của nhân gian.

Nàng uyển chuyển đi lại, chân nhỏ khẽ đặt lên trên giường, thản nhiên cười, hai má hiện lên những lúm đồng tiền mê người.

https://thuviensach.vn

Bàn tay nhỏ nhắn cầm lấy cái vòng, buộc mái tóc vàng óng ở đằng sau lên, động tác này càng làm hiện lộ bộ ngực ngạo nhân, hai điểm đỏ rung động, động tác đơn giản này đang trêu chọc, tạo áp lực tinh thần cho ta.

Nàng nhạy cảm phát hiện biến hóa trên thân thể ta, cái thân mềm mại nằm trên hai chân, bàn tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng vuốt ve hai gò má ta, thân thể mềm mại đè xuống, mùi hương mê người phảng phất trong phòng.

Nhiệt độ cơ thể của ta dưới sự ma sát của nàng nhanh chóng tăng cao, hai tay của ta đặt lên đôi mông đầy ắp của nàng, nhẹ nhàng ấn xuống dưới.

Một tiếng ngâm khẽ mê người vang lên, thân thể mềm mại đã bao phủ lấy ta, động tác của nàng đã trở nên nhún nhảy, nhanh chóng tạo cho chúng ta hưng phấn cao độ.

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, đột nhiên kịch liệt chuyển động.

Hồ nữ thấy động tác của ta chuyển sang kịch liệt, lập tức quấn chặt lấy thân hình ta, nàng đương nhiên đã trải qua thuật phòng the, những tiếng rên vang lên thật đúng lúc.

Đối mặt với một vưu vật nước khác như vậy, ta chẳng có cảm giác gì là thương hương tiếc ngọc, có lẽ do phải chịu áp lực lâu rồi, nên ta thoải mái bạo phát....

Sáng sớm hôm sau, ánh mặt trời chiếu vào trong phòng, Hồ nữ nhẹ nhàng cựa mình đúng dậy mặc quần áo, nhưng vừa mới đi được một bước, thân hình cảm thấy đau đớn, nhẹ nhàng a lên một tiếng.

Ta ân cần nói: " Ngươi có sao không."

Nàng xoay người lại thản nhiên cười, trên áo còn đọng lại những vết máu, đương nhiên là do tối hôm qua ta phát tiết trên người nàng

https://thuviensach.vn

"Ngươi là một con dã thú..."

Nàng nói nhỏ một tiếng, nhưng sau đó lại tươi cười ngượng ngùng.

"Ngươi còn tới hay không?" Thanh âm của ta tràn đầy chờ mong.

Nàng cúi đầu suy nghĩ một chút: "Có lẽ sẽ...."

Sau đó mở cửa phòng đi ra ngoài

Một đêm như thế này, đối với ta đã là một giấc mơ, nhưng ngay sau đó, ta đã trở lại thế giới hiện thực, cường độ huấn luyện bắt đầu gia tăng, đối thủ của chúng ta dần biến thành hai người, bốn người, sáu người.

Tam Đỉnh Tập không bao giờ thiếu nô lệ tập cùng chúng ta, mỗi ngày có rất nhiều người chết đi trước mặt chúng ta, trong đó không chỉ có tù binh, mà có nhiều nô lệ thuộc nhiều chủng tộc khác nhau.

Sau khi tháng thứ 3 gần kết thúc, 26 người trong nhóm chúng ta chỉ còn vẻn vẹn có 4 người, mà ta và A Đông đều là những người sống sót

Khi tiết trời bắt đầu ấm, tuyết dưới chân đã dần tan, trên mặt Ô Kỳ Thái lúc này lại càng tươi cười, đối với tiến độ của chúng ta, hắn tương đối thỏa mãn, hiện giờ đang tính toán những khoản hồi báo kếch xù.

Tâm tình của ta càng lúc càng ngưng trọng, rời khỏi Tam Đỉnh Tập, chính là lúc phải đối mặt với những trận quyết đấu sinh tử.

Từ biểu hiện của A Đông ta thấy được, đao pháp của hắn chẳng thua ta chút nào, nếu như chọn hai người chúng ta quyết đấu, thì thắng bại thực khó nói.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 44: Đấu Sĩ (1+2 + 3)

Cuộc sống thường là như vậy, những chuyện mà người ta mong muốn đừng xảy ra thì nó lại phát sinh.

Trận quyết đấu cuối cùng của ta, đối thủ lại là A Đông, có nghĩa la, trong chúng ta bắt buộc phải có một người chết.

Đợt mưa xuân đầu tiên của Đông Hồ rốt cuộc cũng phủ xuống, A Đông và ta đứng đối mặt ở trong mưa lạnh, tóc tai hắn toán loạn phủ cả lên mặt.

Trên mặt đất khắp nơi đều là máu loãng, hiển nhiên trước trận quyết đấu của chúng ta, đã có người chết đi, máu của người đó vẫn chưa bị nước mưa xóa sạch.

Hai mươi tên võ sĩ cầm kính nỏ trong tay đứng ở bên ngoài sân đấu, chỉ cần chúng ta có bất kì dị động gì, thì nỏ tiễn sẽ không do dự tước đi tính mạng của chúng ta.

Ta và A Đông đồng thời rút trường đao, ánh đao tỏa ra mang lại sự thê lương, trong tầm mắt chúng ta, thân đao cũng trở nên mơ hồ.

Ô Kỳ Thái nhàn nhã ngồi trên đài cao, hắn nhẹ nhàng phất phất tay, tuyên bố trận quyết đấu bắt đầu.

Trong ánh mắt của A Đông chợt tỏa ra sát khí, trường đao vung lên chém tới đầu vai của ta.

https://thuviensach.vn

Ta đồng thời ra chiêu với hắn nhưng tốc độ lại nhanh hơn hắn, đao khí bá đạo xé tan làn mưa bụi, đâm thẳng vào ngực hắn.

A Đông kinh ngạc, đấu pháp không phòng thủ của ta là một việc làm cho hắn ngoài dự liệu.

Bất đắc dĩ, hắn không còn cách nào khác phải thu hồi trường đao, dùng sống đao chặn một đao của ta.

Song đao chạm vào nhau, nước mắt bắn tung ra bốn phía. Ta từ trong nguy hiểm thắng được một đao, chuyển từ thế bị động sang chủ động.

Trong lúc quyết đấu bình thường ta đã biết, thực lực của A Đông mạnh hơn ta một chút, do vậy ta phải chiếm cứ lấy chủ động, dùng tốc độ bù đắp sự vào sự thiếu hụt về lực lượng.

Ta chợt nhớ tới nguyên nhân mà ta rơi vào trong khốn cảnh ngày hôm nay, tuy rằng ta có thể nhìn thấu cục diện chính trị, tìm kiếm địch nhân yếu hơn mình, nhưng lại không thể nào nắm bắt được kì ngộ, để phát triển lực lượng của riêng mình.

Mà trong lúc quyết đấu với A Đông, ta đã phát hiện được nhược điểm của đối phương, nên phải lấy ngắn nuôi dài, chủ đông giao phong với đối phương.

Nếu như đứng chờ một cơ hội tốt, chi băng chủ động tạo ra cho mình một cơ hội tốt.

Khi ở Tần đô, ta thủy chung chỉ là một người đứng giữa hai cỗ lực lượng chính trị, đó là Tinh Hậu và Bạch Quỹ.

Khi đó ta nỗ lực tìm kiếm một kẽ hở để phát triển, nhưng lại quên mất một điều trọng yếu, cơ hội không tự thân mang tới mà phải do mình tự nắm giữ

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta gầm lên một tiếng, thanh đao vang lên những tiếng ông ông trong mưa, sát khí âm lãnh từ trên thân của ta tỏa ra.

Con ngươi của A Đông chợt co rút lại, ta cảm nhận được trong đó có một sự hoảng hốt.

Trường đao của ta gào thét, chém tới đỉnh đầu của hắn, A Đông hoàn toàn bị uy thế của ta làm cho kinh sợ, nhanh chóng chuyển sang cầm đao bằng hai tay, chặn ngang trường đao của ta.

Một đao vừa chém xuống, đao thứ hai của ta đã xuất ra, dùng tốc độ cao nhất để chém xuống. Dưới thế công của ta, A Đông liên tiếp phải lui về phía sau, cuối cùng là chạm vào hàng rào.

Đường đao đang chém tới của ta đột nhiên chuyển biến, hướng bụng dưới của hắn đâm tới.

Ánh mắt của hắn trở nên thất thần, ta phát hiện, dường như hắn đã để cho hồn phách rời khỏi thân thể.

Đao phong của ta xé rách trường bào của hắn, làm rơi trên mặt đất, đao khí sắc bén đã xé rách làn da hắn, máu tươi tung bay ra ngoài.

Một cây trường mâu gào thét phá không bay tới, nện vào thân đao của ta trước khi đao phong của ta chém và thân hình của A Đông, thân đao kịch liệt xoay tròn, việc này đã cứu được một mạng cho A Đông.

"Dừng tay!" Phía sau truyền đến tiếng la lớn của Ô Kỳ Thái.

Đao phong dừng lại cách A Đông không tới một tấc, một giọt nước chảy ở trên mặt của A Đông, hai mắt hắn nhắm lại, bàn tay cắm sâu vào trong đất.

https://thuviensach.vn

Ô Kỳ Thái chậm rãi từ trên đài cao đi xuống, thì ra trường mâu là do hắn phóng tới. Khi đi tới bên cạnh, hắn đoạt lấy trường đao trên tay của ta.

Lúc này lồng ngực của A Đông mới phập phồng, ta có thể nghe thấy hơi thở gấp gáp của hắn.

"Hai người các ngươi đều được giữ lại!" Ô Kỳ Thái nói xong câu đó rồi xoay ngươi đi.Ta nhìn A Đông đang nằm trên mặt đất, chìa tay cho hắn, đây là lần đầu tiên ta chủ động bày tỏ tình cảm.

Trong mắt A Đông hiện lên sự không thể tin, rất lâu mới đua tay ra nắm lấy tay ta, ta đỡ hắn đứng dậy.

Có thể ra khỏi cái trấn nhỏ này, thì sẽ thành thủ hạ đấu sĩ của Ô Kỳ Thái, cũng đồng nghĩa với chuyện ..... ta và A Đông sẽ không bao giờ phải đọ sức sinh tử nữa.

Chúng ta sánh vai đứng trong mưa, trên trán vẫn còn mồ hôi nhễ nhại, dưới áp lực cực độ mới làm xuất hiện chúng .

Nước nóng làm cho da của ta đỏ lên, ta yên lặng nằm trong bể ngâm mình, đây là lần đầu tiên ta thả lỏng thân hình ở trong cái trấn này.

Ô Kỳ Thái đúng là một lão bản biết điều, hắn biết lúc nào cần phải cho thủ hạ đấu sĩ của mình thả lỏng

Phía sau vang lên tiếng bước chân nhẹ nhàng, một mùi hương quen thuộc bay vào trong mũi của ta, ba tháng huấn luyện này đã lam cho ta trở nên vô cùng nhạy cảm, không cần nhìn cũng biết, người tới là hồ nữ kia.

bàn tay nhỏ nhắn của nàng nhẹ nhàng nắm lấy bả vai của ta, bản năng trên cơ thể của ta lập tức khẩn trương, nàng cười duyên một tiếng :" Thả lỏng đi, dã thú..."

https://thuviensach.vn

Bàn tay mềm mại của nàng nhẹ nhàng xoa bóp người cho ta, ta thoải mái ngửa đầu gối lên vai ngọc cua nàng.

Nàng nhẹ giọng thở dài nói: " Có rất ít Đấu Sĩ có bề ngoài văn nhã như ngươi ."

Ta mỉm cười, tóm lấy hai tay của nàng kéo nàng vào bên trong

Nàng thét lên một tiếng chói tai, thân hình mềm mại nhẹ nhàng trượt vào trong nước, mái tóc màu vàng óng ánh, khuôn mặt thì như hoa Hải Đường, phiêu phù trong làn nước.

Ta cầm tay nàng, kéo nàng vào trong lòng, đặt nàng nằm trên thân hình ta.

Hồ nữ thản nhiên cười, ngón tay nhẹ nhàng nâng cằm của ta lên, đầu ngón tay dọc theo cổ của ta xuống ngực, rồi chậm rãi xuống phía dưới

Nàng cắn môi dưới, cả người trầm mình vào trong nước

Một cảm giác sảng khoái từ hạ thân truyền tới, ta mở hai tay, thoải mái hưởng thụ sụ sung sướng do nàng mang lại.....

Sau khi Hồ nữ hầu hạ ta buộc tóc, ta thay nội y và bì giáp mới tinh, cả người nhu có cảm giác thoát thai hoán cốt.

Đôi mắt màu lam của nàng si ngốc nhìn ta, bỗng nhiên ôm chặt lấy ta, dùng sức hôn lên môi ta, đầu lưỡi quấn vào nhau, sau một lúc lâu mới buông ra.Nàng sâu xa nói: "Ngươi không giống người khác, chua từng hỏi tên của ta."

Ta nâng khuôn mặt nàng lên, trông như một đóa lục bình trong mưa gió, thỉnh thoảng dựa sát vào nhau, tìm kiếm sự an ủi.

Số phận không phải do mình nắm giữ, ta còn biết nói gì với nàng?

https://thuviensach.vn

Nàng lắc đầu, dường như hiểu được hàm nghĩa trong ánh mắt của ta, nở nụ cười cay đắng:"Ngươi sẽ trở lại đây, cũng không bao giờ cần nhớ tới ta..."

Ta nhìn chăm chú vào nàng, Hồ nữ nhẹ giọng nói:"Có vô số đấu sĩ đi ra từ nơi này, nhưng mà không có ai..."

Không cần nàng nói hết, ta đã biết kết cục của những người đó

Mưa phùn chẳng biết từ lúc nào đã tạnh, để lộ một vầng trăng cong cong trên bầu trời, trăng ở đây chẳng khác gì với Trung Nguyên, nhưng lại mang cho ta một cảm giác cô đơn, tịch mịch.

Ô Kỳ Thái chắp tay đứng trước cửa phòng ta, hai tay dựa vào lan can, ngắm nhìn trấn nhỏ, ta chậm rãi đi qua bên người của hắn, hắn bỗng nhiên gọi ta lại: " Tới đây, ta có lời hỏi ngươi."

Ta đi tới bên người hắn, cũng dựa vào lan can, nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn.

Ô Kỳ Thái đánh giá ta từ trên xuống dưới, sau đó cười thoải mái:"Ta là chủ nhân của ngươi, tại sao ngươi không sợ ta."

" Ngươi cho ta tính mạng, ta mang lại cho ngươi tiền tài, việc gì phải sợ ngươi ?"

Ô Kỳ Thái thưởng thức gật đầu, thấp giọng nói: " Lấy ánh mắt nhìn người của ta, ta biết ngươi không giống người khác, trong mắt ngươi tràn đầy dã tâm."

Ta chỉ cười, không cho ý kiến.

Ô Kỳ Thái nghiêm mặt nói: "Ta bình sinh đã duyệt qua vô số người, quyết không thể nhìn nhầm."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của hắn chuyển hướng lên bầu trời hư vô, nói:"Ngươi chắc chắn không phải là tù binh phổ thông của Tần quốc, huyết thống của ngươi cao quý hơn bọn chúng, đây là nguyên nhân mà ta không lưu lại ấn kí cho ngươi."

Ánh mắt ta cũng hiện lên sự thưởng thức, không nghĩ tới lão bản tàn khốc này cũng có ánh mắt đánh giá người khác.

Ô Kỳ Thái bỗng nhiên xoay người lại, ánh mắt lấp lánh có thần, nhìn thẳng vào ta, nói: " Nói cho ta biết, ngươi muốn thứ gì?"

Ta cũng không trả lời vấn đề này, mà xoay người sánh vai đứng cùng hắn

Ngươi muốn tự do, ngươi khát vọng tự do hơn bất kì người nào!" Ô Kỳ Thái một câu nói toạc ra suy nghĩ trong lòng ta.

Ta mỉm cười trào phúng nói: " Thế nhưng hiện tại ta là một nô lệ của củ nhân, một đấu sĩ không cách nào có được tự do."

Ô Kỳ Thái lớn tiếng nở nụ cười: " Ta đã từng giống như ngươi." Hắn kéo trường bào, để lộ trên thân hình những vết sẹo lớn.

Ta vô cùng kinh ngạc nhìn hắn.

Ô Kỳ Thái gật đầu nói: "Đúng vậy, ta đã từng là một nô lệ, Ô Kỳ Thái đứng trước mặt ngươi ngày hôm nay, đều là do hai bàn tay ta đoạt lại tự do cho mình."

Hắn dừng một chút lại nói: "Ta có thể, ngươi cũng có thể làm được."

"Ngày mai chúng ta sẽ đi 'Hắc Sa thành', ngươi sẽ khiêu chiến toàn bộ đấu sĩ của Hồ quốc."

Hắn nhìn thẳng vào ta đầy thâm ý: "Muốn đoạt được tự do, thì phải đoạt được quán quân đấu sĩ, đây là cơ hội duy nhất của ngươi."

https://thuviensach.vn

Ô Kỳ Thái sở dĩ nói cho ta biết điều này, là bởi vì hắn muốn khơi dậy chiến ý và khát vọng trong ta. Mặc dù ta có thể đoạt được quán quân nhưng chưa chắc hắn đã trả lại tự do cho ta.

Là một thương nhân làm gì có ai chủ động buông tha nguồn tài phú vô tận của mình cơ chứ.

A Đông cười: "Biết tại sao trong thời khắc mấu chốt Ô Kỳ Thái lưu lại tính mạng cho chúng ta không?"

Ta lắc đầu.

A Đông nói: "Trước khi tỉ võ, chúng ta một chết một trọng thương, vậy thì tiền của hắn vứt cho chó ăn hết rồi."

Hắn cảm thán nói: "Lại nói ta đúng là phải cám ơn họ...."

Ta lạnh nhạt nói: "Hay là Ô Kỳ Thái đã sớm nhìn thực lực của ngươi hơn xa ta."

A Đông lắc đầu, đang định nói câu gì, thì nghe thanh âm của một nữ tử vang lên: " A Đông.....A Đông..."

Chúng ta đồng thời xoay người nhìn lại phía cửa sổ, thì thấy một thiếu nữ người Hồ đang chạy tới, ta không biết tên Hồ nữ này, nhưng có lẽ là nữ nhân mà Ô Kỳ Thái ban cho A Đông.

A Đông bỗng nhiên đứng dậy, hai tay nắm chặt lớn tiếng nói: "Ô Linh.."

Hắn liều lĩnh định nhảy xuống xe.

Thanh âm lãnh khốc của Ô Kỳ Thái từ bên ngoài vọng tới: "Ta chỉ cung cấp nữ nhân cho ngươi để thả lỏng tinh thần, chứ không cho phép ngươi có tình cảm với nàng."

https://thuviensach.vn

"Hỗn đản! Một ngày nào đó ta sẽ giết chết ngươi."

A Đông gầm lên một tiếng.

Ô Kỳ Thái cười ha ha, khuôn mặt lãnh khốc của hắn hiện lên ngoài song sắt: "Ta đúng là đang cần loại cừu hận này ở ngươi, thân tình, tình yêu, tình ái...ta không cần biết, nhưng mong ngươi mang nó phát tiết trên người đối thủ."

A Đông hét lớn một tiếng đập trán vào chấn song thép, máu tươi chậm chậm chảy xuống.

Thân thể hắn xụi lơ trên mặt đất, trong mắt hổ tràn đầy nước mắt, thì thào nói: "Ta...đã hại.....chết nàng!"

Ta lẳng lặng nhìn hắn, Ô Linh đúng là chết trong tay hắn, tình cảnh của chúng ta bây giờ, không xứng có người yêu.

Xa phu cố sức tung một roi ngựa, xe ngựa tung gió chạy như bay,mang theo cừu hận của chúng ta, tiến nhập vào trong thành thị phồn hoa...

'Hắc Sa thành' nằm ở thảo nguyên Khoa Nhĩ Thấm, toàn bộ thành trì nằm trong Bắc Lộc thâm cốc thuộc dãy núi Khải Lạp Nhĩ Sơn, bên ngoài có vách đá cao ngàn trượng, tuyết phong thấp thoáng.

Lối vào là một cái hẻm đen kịt, xà kính ruột dê, chỉ có một đường duy nhất, sau khi đi vào trong hơn 30 dặm. mới thấy đường lớn.

Hai bên cốc khẩu, vách núi hiểm trở, vực sâu hút hồn, đúng là 'Một người đủ để quan ải, chống lại thế tiến công của vạn người'.

Lại đi vào trong hơn 10 dặm nữa, thế núi bỗng nhiên chuyển biến, non xanh nước biếc, phong cảnh hữu tình.

https://thuviensach.vn

Đây chính là một bồn địa thuộc một cái hồ lưng chừng núi, xung quanh quần sơn bao phủ, giống như một tòa thành, ở bên ngoài có khí lạnh và rừng rậm ngăn trở, ở trên thượng lưu khắp nơi đều là kỳ hoa dị thảo, khí hậu ấm áp, bốn mùa đều là mùa xuân.

Thành trì dựa vào vách núi mà xây, từ bên ngoài đi vào đếm được 5 bức tường thành, cái sau cao hơn cái trước, độ dạy đạt tới hơn 10 trượng.

Sông Hắc Thủy chậm rãi chảy qua vờn quanh thành trì, lại mang lại cho Hắc Sa Thành cái lá chắn thiên nhiên, mùa hè thì mát, mùa đông thì ấm, nơi nào cũng là mùa xuân.

Sau khi tiến nhập 'Hắc Sa Thành', Ô Kỳ Thái đã buông lỏng trông coi chúng ta.

A Đông vẫn chìm đắm trong đau khổ như cũ, ánh mắt hắn nhìn về phía Ô Kỳ Thái tràn đầy cừu hậu khắc cốt ghi tâm, loại sát khi này lần đầu tiên xuất hiện trên người hắn.

Thấy thành trì to lớn như vậy, ta phải lớn tiếng than thở, Ô Kỳ Thái ở trên ngựa mỉm cười nói:

"Tòa thành trì này được xây dựng hơn 300 năm, ai có thể chiếm được tòa thành này, coi như có thể chiếm được Tây bộ của thảo nguyên Khoa Nhĩ Thấm."

Hắn vung roi, chỉ nước sông đang chảy nói:

"Người có thấy hai bên bờ sông Hắc Thủy không?" Ta xuống phía dưới, thì thấy hai bên bờ toàn Sa thạnh, có lấm tấm màu đen.

Ô Kỳ Thái nói:

https://thuviensach.vn

"Trên Sa thạch không có bất kỳ loại thực vật nào sinh trưởng được, nhưng nó lại là tài liệu chế tạo vũ khí cực tốt!"

Ta nghe vậy thì mê mẩn cả người, thảo nào mà Đông Hồ nhanh chóng quật khởi.

"Đấu Sĩ mặc dù là nô lệ, nhưng họ vẫn được người dân tôn kính, một đấu sĩ thành công, có thể thu phục lòng tin của rất nhiều người."

Ô Kỳ Thái thâm ý nói.

Chỗ nghỉ ngơi của chúng ta là Ô thị hành quán, gần với đấu trường, đây cũng là sản nghiệp duy nhất của Ô Kỳ Thái ở Hắc Sa Thành, bởi vì trên mỗi tài sản, đều có lưu lại Ô thị ấn ký.

Tường viện cao lớn, thủ vệ sâm nghiêm, chẳng khác gì là một cái ngục giam cả.

Ta và A Đông là hai đấu sĩ mới gia nhập hành quán, ở đây ngoại trừ chúng ta thì còn có 26 tên Đấu Sĩ xuất sắc, Sát Cáp Thai là trợ thủ thân cận của Ô Kỳ Thái, phụ trách công việc ở Hành quán.

Hai mươi tám Đấu sĩ chúng ta, là do Ô Kỳ Thái tỉ mỉ tuyển chọn trong đám nô lệ. Mỗi người đều là những tay thân kinh bách chiến, mang lại cho Ô Kỳ Thái rất nhiều tài phú.

Nhìn biểu hiện của Ô Kỳ Thái với Sát Cáp Thai, chứng tỏ hắn vô cùng được tín nhiệm, mọi công việc lớn nhỏ đều được giao cho hắn.

Sát Cáp Thai phân 28 Đấu sĩ chúng ta thành những tổ riêng, cứ 4 người một tổ. Mỗi người đều có một gian phòng riêng, ở đây canh gác còn nghiêm trọng hơn cả ở Tam Đình Trấn.

https://thuviensach.vn

Để phòng ngừa chúng ta phát sinh mâu thuẫn, dẫn tới việc dùng binh khí đánh nhau, Sát Cáp Thai ra lệnh cho thủ hạ tịch thu vũ khí, chỉ khi tới thời gian huấn luyện, mới có thể được sử dụng.

Ở cùng tiểu viện với ta còn có hai đấu sĩ khác, một tên là Lang Thứ người Đột Quyết, có thân hình cao lớn, tên còn lại là Đột Tạ người Đông Hồ, 4 người chúng ta là những đấu sĩ năm đầu tiên.

Đột Tạ là người địa phương, nên vô cùng hiểu nơi này.

Thức ăn chúng ta vô cùng phong phú, người ra còn có cả rượu.

Đối với chúng ta mà nói, buổi tối uống rượu chính là thời gian thả lỏng nhất trong ngày.

A Đông một mình ngồi ở trên cây, sương đã xuống, nhưng hắn vẫn không rời đi.

Ta và Đột Tạ, Lang Thứ ngồi vây quanh cái bàn đá trong tiểu viện.

Đột Tạ nói:

"Ta đi gọi hắn đạt tới."

Ta lắc đầu, A Đông cần một không gian tương đối yên tĩnh, để có thể tiêu hóa hết nỗi đau.

Lang Thứ đem tui rượu chia làm 3 phần, người mùi hương rượu, chúng ta dùng đầu lưỡi cảm nhận từng tí một hương thơm của nó.

Ta và Đột Tạ đồng thời nụ cười.

Lang Thứ cũng cười hàm hậu, hắn nói:

"Ta không dám uống nhiều, một bát rượu này đủ để uống mấy hôm."

https://thuviensach.vn

Đột Tạ cười nói:

"Nếu như chúng ta thuận lợi tiến vào trận chung kết, vậy thì có thể uống thỏa thích rồi."

Lang Thứ không hiểu nói:

"Trong 28 đấu sĩ, vì sao chỉ chọn 4 người chúng ta đi thi đấu?"

Đột Tạ nói:

"Bởi vì đây là lần đầu tiên quyết đấu của chúng ta, do trước kia không cỏ chiến tích gì, nên phải qua hai trận đấu loại. mới vào được vòng chung kết."

Lang Thứ lại uổng một ngụm rượu ngon. không nhịn được. liếm miệng tem tép.

Ta hưởng Đột Tạ nói: "Tại sao lại còn phải tham gia hai trận đáu loại?"

Đột Tạ nói:

"Nhưng người tham gia quvét đầu hàng năm thì tương đổi nhiều, nhưng chi có Tứ gia mõi có khả năng tiến nhập vào trận chung kết. đó là, hoàng thất Hoàn Nhan Gia Tộc. tướng quốc Gia Luật Xích Mi. phú thương Hách Liên gia tộc, còn lại chính là chủ nhản của chúng ta Ô Kỳ Thải..."

Hắn hạ giọng nói:

"Tứ đại gia tộc nàv hàng năm đều cỏ đặc quvền chọn phái ra bổn tay đầu sĩ mói tham gia. như vậy là ngoại trừ 16 người của tứ đại gia tộc. những người khác cũng được quvền cử thâm 16 người. Tổng cộng là 32 người, được phân thành 4 tổ, Tiên hành đấu loại. 3 người thắng cuối cùng sẽ có cơ hội tần cấp, tiến vào vòng chung kết."

https://thuviensach.vn

Lang Thứ không nhịn được nói: "Như vậy chẳng phải là quy trình tương đổi dài hay sao?"

Đột Tạ cười nói:

"Chi một ngàv một đêm là kết thúc thôi sáng ngàv kia. 8 người còn sổng sẽ được quvền vào chung kết."

Ta lại nói:

"Thế nhưng thủ hạ của ô KỲ Thái có tơi 28 người tham gia thi đấu, lẽ nào 24 ngươi kia đồng loạt được tần cấp?"

Đột Tạ lác đâu nói:

"Chi có 2 người trong 24 người kia được quvền tấn cáp. 22 người còn lại là Đầu sĩ tham gia quyết đấu tập thể."

"Cái gì?"

Ta vô cùng kinh ngạc há to miệng, đãv là lần đầu tiên ta nghe nói có tận hai mươi hai người tham gia quvết đấu tập thể.

Đột Tạ nói:

"Đây là truyền thống quvết đấu của người Hồ. Tập thể quyết đấu theo như thường lệ sẽ được tiến hành trước cuộc thi đầu cuối cùng. Lập thành nhưng từng đội chém giết. cảnh tường thảm liệt tới cực điểm."

Võ sĩ phụ trách cảnh giới lớn tiếng quát lẻn: "Ăn cơm nhanh lẻn. nói chuvện nhò thôi."

Chúng ta cuống quít dừng cuộc nói chuyện lại. đồng thời cúi đẩu xuống.

https://thuviensach.vn

Cuộc đầu vòng lại được cừ hành ờ Đầu trường Thiên Bộc. thuộc phía đông của Hắc Sa Thành, nơi nàv ba mặt đều cỏ núi bao quanh, sau lưng là thác nước.

Tuy đã là mùa xuân. nhưng băng cứng ờ đinh núi nhiều năm vẫn không thav đổi ngav cả dòng nước cũng phủ một lóp băng nhàn nhạt.

Lang Thứ hai tay nắm chặt Đại Thiết Linh lớn tiếng hát dãn ca Đột Quvết. trong mười ngày tiếp theo là những ngày quyẻt chiến của chúng ta. chúng ta sẽ vì sinh mệnh và sự tự do của mình để quvết chiến.

A Đông vãn năm trong một góc của xe ngựa. Mấy ngày hôm nay hắn gầy hơn rát nhiều, khuôn mặt càng trờ nên hốc hác. Ở trong mắt của Đột Tạ và Lang Thứ, không thể nghi ngờ gì nữa A Đông đà trờ thành Đấu Sĩ đẩu tiên bị giết.

Thế nhưng, ta lại không cho là như vậy. bởi bên trong mắt của A Đông. có một ngọn lửa cừu hận cực kỳ mãnh liệt. cừu hận sẽ không dễ gì khiến người ta từ vong.

Đầu trường Thiên Bộc. là đấu trường của nước Đông Hồ, thế nhưng từ ba năm trước, khi Hắc Sa thành khởi công xây dựng Đấu trường Sư Tàm. Thì ờ đảy đã bị hạ cấp thành nơi thi đầu vòng loại và thi đấu của dân chúng.

Người tới đãy xem phần đông là bách tính Đòng Hồ. Đương nhiên khi có nhưng trận thi đầu lớn. thinh thoảng cũng sẽ cỏ vương thất hậu duệ quý tộc tới nơi này xem.

Nhưng mà nhiều nhát là nhưng thám tử. chúng có nhiệm vụ là phát hiện nhưng nhân tổ mới trong trận đấu, dự đoán hướng đi của các cuộc thụ sau đó bắt đẩu khởi động cho nhưng cuộc đánh bạc lớn kinh tâm động phách.

https://thuviensach.vn

Chúng ta được đưa vào trong một phòng nghi ngơi trước khi thi đáu, đãv cũng chẳng khác gì một gian phòng giam, nhìn qua lưới sắt có thể nhận thấv được tình hình thi đấu trong đấu trường, Sát Cáp Thai đã cho thợ đấm bóp tới, làm giãn gân cốt. chuẩn bị cho chúng ta.

Nhưng mà nhiều nhát là nhưng thám tử. chúng có nhiệm vụ là phát hiện nhưng nhãn tổ mõi trong trận đấu, dự đoán hướng đi của các cuộc thi, sau đó bắt đẩu khởi động cho nhưng cuộc đánh bạc lớn kinh tâm động phách.

Chúng ta được đưa vào trong một phòng nghỉ ngơi trước khi thi đấu, đãy cũng chẳng khác gì một gian phòng giam, nhìn qua lưới sắt có thể nhận thấy được tình hình thi đấu trong đấu trường, Sát Cáp Thai đã cho thợ đấm bóp tới, làm giãn gân cốt chuẩn bị cho chúng ta.

Ô Kỳ Thái mang theo kết quả rút thăm trờ về, hai gã võ sĩ mờ xiềng xích cho A Đòng đầu tiên, hóa ra hắn là người thi đấu đầu tiên.

A Đông lắng lặng mặc áo giáp. sau đỏ mang mặt nạ bảo hộ, cầm lấy vũ khí và đi ra ngoài.

"A Đông!" Ta gọi hắn.

Thản hình hắn dừng lại một chút

"Quên đi sợ hãi, quên đi tất cả quá khứ!" Ta lớn tiếng dặn hắn.

A Đông hờ hững đi ra ngoài cửa.

Đột Tạ và Lang Thứ đồng thời nhìn về phía cửa sổ. ta lắng lặng ngồi ờ trên ghế dài thả lòng thân thể của. dựa theo khẩu quyết của Vô Gian Huvền Công đưa dòng khí lưu vận chuyển toàn thân, hô hấp của ta trờ nên bình ổn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Sát Cáp Thai luôn nhìn theo ta, trong mắt hắn hiện lẻn sự thường thức.

Những tiếng kêu thảm trong đầu trường vang lên liên tiếp, cử quanh quẩn vọng lại trong phòng, chẳng qua bao nhiêu thời gian. Đột Tạ và Lang Thứ đồng thời hoan hò. trẽn miệng nở nụ cười. A Đông thắng lợi.

Cước bộ của A Đông vẫn như trước, hắn chẳng có gì biến hóa, bì giáp trước ngực bị vũ khí sắc nhọn nào đó xé rách. để lộ một vết thương thật sâu trẽn ngực. máu vẫn còn chưa đông, chảv dọc theo bì giáp rơi xuống đất.

Lúc đi qua bẽn người của ô KỲ Thái con ngươi của hắn chợt co rút lại, cánh tay cầm đao dựng ngược lên.

O Kỳ Thái cười lạnh nói:

"Ngươi chưa đủ năng lực giết Ta!"

Hai gã võ sĩ đồng thời cầm nỏ giương lẻn, rất sợ A Đông đột nhiên công kích.

Cơ Thể A Đông chậm rãi thả lòng. trường đao 'Đương!' một tiếng rơi trẽn mặt đát. Các võ sĩ thủ hạ cuống quýt mang xiềng chân cho hắn.

O Kỳ Thái ngửa mặt lẽn trời cười nhưng tiếng đinh tai nhức óc, sau đó dùng ngón tay thô to chỉ vào ta. nói:

"Băng Báo! Đến phiên ngươi lên đấu!"

Băng Báo là tên của ta. Trong thi đấu, chi có ta có biệt hiệu. đủ thấy hắn coi trọng ta như thế nào.

Ta mặc bì giáp, hắn đi tới bên cạnh ta. nói: "Các ngươi lên chú ý một vẩn đề trong khi đấu loại."

https://thuviensach.vn

Ta mặt nạ da dưa, nhìn vào Sát Cáp Thai.

"Ta đã điều tra thực lực của tất cả các đáu sĩ. không ai có thể mạnh bằng ngươi." Sát Cáp Thai dừng lại một chút. nói thêm:

" Tờ họp của A Đông với các ngươi là người mạnh nhất. các ngươi phải chú ý che giấu thực lực, đừng cho người chú ý tới các ngươi từ đầu, nếu không các ngươi sẽ khó mà tiến xa được."

Ta rút trường đao, từng bước một đi vào trong đấu trường.

Mặt trời chính ngọ chiếu vào thân hình ta, để lại một vệt đen trẽn mặt đất của đấu trường, không khí trong lòng làm cho tinh thần của ta rung lên.

Ta nhảy một bước tiến tới. để lại trên mặt đát một dấu chân của ta. Trong phút chốc. ta đã tiến vào trạng thái thi đấu tốt nhất, đổi thủ của ta là một gã Đấu Sĩ có vóc người tương đổi mập mạp. trong tav hắn cầm thiết chuỳ. đang gào thét chạy lại chỗ ta.

Cước bộ của ta bắt đầu gia tốc, khi chạy Tới Trước mặt hắn thì đã tới cực hạn, sau đó bỗng nhiên ta bay lên trời, Thiết chuỳ của đối thủ xẹt qua dưới chân, quán tính lớn mà cho người hắn xoay tròn qua một bên.

Ta cười lạnh dùng trường đao đấm thẳng ra, đao phong chém vào vai phải hắn. ta cảm nhận được cả tiếng tim đập.

Ta thúc trường đao về phía trước một cái. sau đó rút ra, trong tiếng ồ lẽn, đổi thủ loạng choạng ngã xuống, máu tươi từ trong miệng vết thương phun ra như suối

Sát Cáp Thai đang quan sát cảm thẩy bát an, bời vì ta không làm theo nhưng gì hắn đã dặn. Nếu như ta không che giấu thực lực của mình, bộc lộ hình tượng bách chiến bách thắng, thì sự chú ý của mọi người sẽ tập trung lên người của ta. Lúc đổi thủ coi trọng ta, thì cơ hội của ta sẽ tới.

https://thuviensach.vn

Đột Tạ nói:

"Bởi vì đây là lần đầu tiên quyết đấu của chúng ta, do trước kia không cỏ chiến tích gì, nên phải qua hai trận đấu loại. mới vào được vòng chung kết."

Lang Thứ lại uổng một ngụm rượu ngon. không nhịn được. liếm miệng tem tép.

Ta hưởng Đột Tạ nói: "Tại sao lại còn phải tham gia hai trận đáu loại?"

Đột Tạ nói:

"Nhưng người tham gia quvét đầu hàng năm thì tương đổi nhiều, nhưng chi có Tứ gia mõi có khả năng tiến nhập vào trận chung kết. đó là, hoàng thất Hoàn Nhan Gia Tộc. tướng quốc Gia Luật Xích Mi. phú thương Hách Liên gia tộc, còn lại chính là chủ nhản của chúng ta Ô Kỳ Thải..."

Hắn hạ giọng nói:

"Tứ đại gia tộc nàv hàng năm đều cỏ đặc quvền chọn phái ra bổn tay đầu sĩ mói tham gia. như vậy là ngoại trừ 16 người của tứ đại gia tộc. những người khác cũng được quvền cử thâm 16 người. Tổng cộng là 32 người, được phân thành 4 tổ, Tiên hành đấu loại. 3 người thắng cuối cùng sẽ có cơ hội tần cấp, tiến vào vòng chung kết."

Lang Thứ không nhịn được nói: "Như vậy chẳng phải là quy trình tương đổi dài hay sao?"

Đột Tạ cười nói:

"Chi một ngàv một đêm là kết thúc thôi sáng ngàv kia. 8 người còn sổng sẽ được quvền vào chung kết."

Ta lại nói:

https://thuviensach.vn

"Thế nhưng thủ hạ của ô KỲ Thái có tơi 28 người tham gia thi đấu, lẽ nào 24 ngươi kia đồng loạt được tần cấp?"

Đột Tạ lác đâu nói:

"Chi có 2 người trong 24 người kia được quvền tấn cáp. 22 người còn lại là Đầu sĩ tham gia quyết đấu tập thể."

"Cái gì?"

Ta vô cùng kinh ngạc há to miệng, đãv là lần đầu tiên ta nghe nói có tận hai mươi hai người tham gia quvết đấu tập thể.

Đột Tạ nói:

"Đây là truyền thống quvết đấu của người Hồ. Tập thể quyết đấu theo như thường lệ sẽ được tiến hành trước cuộc thi đầu cuối cùng. Lập thành nhưng từng đội chém giết. cảnh tường thảm liệt tới cực điểm."

Võ sĩ phụ trách cảnh giới lớn tiếng quát lẻn: "Ăn cơm nhanh lẻn. nói chuvện nhò thôi."

Chúng ta cuống quít dừng cuộc nói chuyện lại. đồng thời cúi đẩu xuống.

Cuộc đầu vòng lại được cừ hành ờ Đầu trường Thiên Bộc. thuộc phía đông của Hắc Sa Thành, nơi nàv ba mặt đều cỏ núi bao quanh, sau lưng là thác nước.

Tuy đã là mùa xuân. nhưng băng cứng ờ đinh núi nhiều năm vẫn không thav đổi ngav cả dòng nước cũng phủ một lóp băng nhàn nhạt.

Lang Thứ hai tay nắm chặt Đại Thiết Linh lớn tiếng hát dãn ca Đột Quvết. trong mười ngày tiếp theo là những ngày quyẻt chiến của chúng ta. chúng ta sẽ vì sinh mệnh và sự tự do của mình để quvết chiến.

https://thuviensach.vn

A Đông vãn năm trong một góc của xe ngựa. Mấy ngày hôm nay hắn gầy hơn rát nhiều, khuôn mặt càng trờ nên hốc hác. Ở trong mắt của Đột Tạ và Lang Thứ, không thể nghi ngờ gì nữa A Đông đà trờ thành Đấu Sĩ đầu tiên bị giết.

Thế nhưng, ta lại không cho là như vậy. bời bên trong mắt của A Đông. có một ngọn lửa cừu hận cực kỳ mãnh liệt. cừu hận sẽ không dẽ gì khiến người ta từ vong.

Đầu trường Thiên Bộc. là đấu trường của nước Đông Hồ, thế nhưng từ ba năm trước, khi Hắc Sa thành khởi công xây dựng Đấu trường Sư Tàm. Thì ờ đảy đã bị hạ cấp thành nơi thi đầu vòng loại và thi đấu của dân chúng.

Người tới đãy xem phần đông là bách tính Đòng Hồ. Đương nhiên khi có nhưng trận thi đầu lớn. thinh thoảng cũng sẽ cỏ vương thất hậu duệ quý tộc tới nơi này xem.

Nhưng mà nhiều nhát là nhưng thám tử. chúng có nhiệm vụ là phát hiện nhưng nhân tổ mới trong trận đấu, dự đoán hướng đi của các cuộc thụ sau đó bắt đẩu khởi động cho nhưng cuộc đánh bạc lớn kinh tâm động phách.

Chúng ta được đưa vào trong một phòng nghi ngơi trước khi thi đáu, đãv cũng chẳng khác gì một gian phòng giam, nhìn qua lưới sắt có thể nhận thấv được tình hình thi đấu trong đấu trường, Sát Cáp Thai đã cho thợ đấm bóp tới, làm giãn gân cốt. chuẩn bị cho chúng ta.

Nhưng mà nhiều nhát là nhưng thám tử. chúng có nhiệm vụ là phát hiện nhưng nhãn tổ mõi trong trận đấu, dự đoán hướng đi của các cuộc thi, sau đó bắt đẩu khởi động cho nhưng cuộc đánh bạc lớn kinh tâm động phách.

Chúng ta được đưa vào trong một phòng nghỉ ngơi trước khi thi đấu, đãy cũng chẳng khác gì một gian phòng giam, nhìn qua lưới sắt có thể nhận

https://thuviensach.vn

thấy được tình hình thi đấu trong đấu trường, Sát Cáp Thai đã cho thợ đấm bóp tới, làm giãn gân cốt chuẩn bị cho chúng ta.

Ô Kỳ Thái mang theo kết quả rút thăm trờ về, hai gã võ sĩ mờ xiềng xích cho A Đòng đầu tiên, hóa ra hắn là người thi đấu đầu tiên.

A Đông lắng lặng mặc áo giáp. sau đỏ mang mặt nạ bảo hộ, cầm lấy vũ khí và đi ra ngoài.

"A Đông!" Ta gọi hắn.

Thản hình hắn dừng lại một chút

"Quên đi sợ hãi, quên đi tất cả quá khứ!" Ta lớn tiếng dặn hắn.

A Đông hờ hững đi ra ngoài cửa.

Đột Tạ và Lang Thứ đồng thời nhìn về phía cửa sổ. ta lắng lặng ngồi ờ trẽn ghế dài thả lòng thân thể của. dựa theo khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công đưa dòng khí lưu vận chuyển toàn thân, hô hấp của ta trờ nên bình ổn.

Ánh mắt của Sát Cáp Thai luôn nhìn theo ta, trong mắt hắn hiện lẻn sự thường thức.

Những tiếng kêu thảm trong đầu trường vang lên liên tiếp, cử quanh quẩn vọng lại trong phòng, chẳng qua bao nhiêu thời gian. Đột Tạ và Lang Thứ đồng thời hoan hò. trẽn miệng nở nụ cười. A Đông thắng lợi.

Cước bộ của A Đông vẫn như trước, hắn chẳng có gì biến hóa, bì giáp trước ngực bị vũ khí sắc nhọn nào đó xé rách. để lộ một vết thương thật sâu trẽn ngực. máu vẫn còn chưa đông, chảv dọc theo bì giáp rơi xuống đất.

Lúc đi qua bẽn người của ô KỲ Thái con ngươi của hắn chợt co rút lại, cánh tay cầm đao dựng ngược lên.

https://thuviensach.vn

O Kỳ Thái cười lạnh nói:

"Ngươi chưa đủ năng lực giết Ta!"

Hai gã võ sĩ đồng thời cầm nỏ giương lẻn, rất sợ A Đông đột nhiên công kích.

Cơ Thể A Đông chậm rãi thả lòng. trường đao 'Đương!' một tiếng rơi trẽn mặt đát. Các võ sĩ thủ hạ cuống quýt mang xiềng chân cho hắn.

O Kỳ Thái ngửa mặt lẽn trời cười nhưng tiếng đinh tai nhức óc, sau đó dùng ngón tay thô to chỉ vào ta. nói:

"Băng Báo! Đến phiên ngươi lên đấu!"

Băng Báo là tên của ta. Trong thi đấu, chi có ta có biệt hiệu. đủ thấy hắn coi trọng ta như thế nào.

Ta mặc bì giáp, hắn đi tới bên cạnh ta. nói: "Các ngươi lên chú ý một vẩn đề trong khi đấu loại."

Ta mặt nạ da dưa, nhìn vào Sát Cáp Thai.

"Ta đã điều tra thực lực của tất cả các đáu sĩ. không ai có thể mạnh bằng ngươi." Sát Cáp Thai dừng lại một chút. nói thêm:

" Tờ họp của A Đông với các ngươi là người mạnh nhất. các ngươi phải chú ý che giấu thực lực, đừng cho người chú ý tới các ngươi từ đầu, nếu không các ngươi sẽ khó mà tiến xa được."

Ta rút trường đao, từng bước một đi vào trong đấu trường.

Mặt trời chính ngọ chiếu vào thân hình ta, để lại một vệt đen trẽn mặt đất của đấu trường, không khí trong lòng làm cho tinh thần của ta rung lên.

https://thuviensach.vn

Ta nhảy một bước tiến tới. để lại trên mặt đát một dấu chân của ta. Trong phút chốc. ta đã tiến vào trạng thái thi đấu tốt nhất, đổi thủ của ta là một gã Đấu Sĩ có vóc người tương đổi mập mạp. trong tav hắn cầm thiết chuỳ. đang gào thét chạy lại chỗ ta.

Cước bộ của ta bắt đầu gia tốc, khi chạy Tới Trước mặt hắn thì đã tới cực hạn, sau đó bỗng nhiên ta bay lên trời, Thiết chuỳ của đối thủ xẹt qua dưới chân, quán tính lớn mà cho người hắn xoay tròn qua một bên.

Ta cười lạnh dùng trường đao đấm thẳng ra, đao phong chém vào vai phải hắn. ta cảm nhận được cả tiếng tim đập.

Ta thúc trường đao về phía trước một cái. sau đó rút ra, trong tiếng ồ lẽn, đổi thủ loạng choạng ngã xuống, máu tươi từ trong miệng vết thương phun ra như suối

Sát Cáp Thai đang quan sát cảm thẩy bát an, bời vì ta không làm theo nhưng gì hắn đã dặn. Nếu như ta không che giấu thực lực của mình, bộc lộ hình tượng bách chiến bách thắng, thì sự chú ý của mọi người sẽ tập trung lên người của ta. Lúc đổi thủ coi trọng ta, thì cơ hội của ta sẽ tới.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 45: Nguyên Tắc (1+2+3)

Hai gã khác đối thủ khác vẫn chưa thắng bại, bọn họ đã sớm bị khí phách của ta làm cho kinh sợ, bọn họ xuất thủ vô cùng chậm chạp, bởi ai thắng sẽ là người bị chết dưới đao của ta.

Rốt cục cũng có một Đấu Sĩ đâm đao vào tiểu phúc của đối thủ, nhưng ngực của hắn cũng bị trường đao của đối phương đâm trúng, ta từng bước một đi tới chỗ hai người, toàn đấu trường lặng ngắt như tờ.

Hai người đột nhiên rống to một tiếng, đồng thời hướng tới ta mà công kích.

Thân hình ta nhanh chóng tiến lên trước một bước, tay trái kéo trường mâu, một đối thủ ngã lăn ra đất.

Trường đao của ta chặn loan đao của một người còn lại, đầu gối hung hăng thúc vào tiểu phúc của hắn, trường đao lập tức chém xuống đầu người này.

Không đợi trường đao chém tới, đao phong đã chặt đứt hậu tâm của người này, trong cổ hắn kêu lên những tiếng ặc ặc.

Toàn bộ đấu trường Thiên Bộc đồng loạt hô lớn: "Băng Báo! Băng Báo!"

Sau đó tất cả mọi người cùng đứng dậy.

Ta rút trường đao, cắm sâu vào trong đất, sau đó đi ra ngoài, khi ta trở lại phòng nghỉ, mọi người vẫn còn hét tên của ta, ta đã lấy thực lực của mình,

https://thuviensach.vn

chinh phục những người ở đây.

Đôi mắt thâm thúy của Ô Kỳ Thái lạnh lùng nhìn thẳng ta, biểu hiện của ta đã làm rối loạn toàn bộ kế hoạch của hắn.

"Vì sao?"

Ô Kỳ Thái thấp giọng hỏi, hắn thậm chí không quan tâm tới ai sẽ tham gia thi đấu tiếp theo.

Ta kéo mặt nạ bằng da xuống, trên môi nở nụ cười tràn ngập tự tin:

“Ta sẽ vì người lấy tất cả, nhưng ta sẽ đoạt lấy tự do của mình!"

Ô Kỳ Thái ha hả nớ nụ cười lạnh:

"Ngươi có tư cách nói điều kiện với ta ư?"

"Bây giờ thì không có, nhưng lập tức sẽ có!"

Ô Kỳ Thái nhăm mặt lại, một lúc sau mới nói:

"Ngươi có biết không, ta giết ngươi chỉ như giết một con sơn dương?"

Ta gật đầu, đáp lễ nói:

"Giết một con sơn dương thì tổn thất của ngươi... chỉ như một con dê. Nhưng ý nghĩa của ta đối với ngươi mà nói, thì đó là tất cả tài phú."

Ta đã đánh trúng điều mà Ô Kỳ Thái suy nghĩ ở trong lòng, nên hắn nở nụ cười: "Ngươi quả nhiên là khác với những nô lệ khác, dám tạo áp lực với ta."

Ta lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

"Ta ở trong áp lực giành lại tự do, còn ngươi là muốn có lợi ích, hai điều này hoàn toàn khác nhau."

Ô Kỳ Thái nặng nề gật đầu:

"Đoạt được quán quân, ta cho ngươi tự do!"

Sát Cáp Thai ở phía sau hai mắt tỏa sáng, đây là lần đầu tiên hắn thấy Ô Kỳ Thái mặc cả với một tên đầy tớ.

Lần đấu loại này, 4 gã Đấu Sĩ chúng ta đều giành được thắng lợi, ai cũng gia nhập vào vòng chung kết, cho nên những gia tộc khác không có nhiều đấu sĩ mới được tham gia, Ô Kỳ Thái hiện giờ đang có thực lực hùng hậu.

Danh tiếng của ta bắt đầu có ở Hắc Sa thành, Ô Kỳ Thái đương nhiên sẽ không cho ta lộ diện, hình dạng, thậm chí là quốc gia của ta cũng là đề tài được bàn tán nơi trà dư tửu hậu.

Trận chung kết và trận đấu loại hoàn toàn khác nhau, hơn nữa còn có thêm 2 gã Đấu Sĩ tự động tấn cấp.

Tổng cộng Ô Kỳ Thái có 6 Đấu Sĩ tiếp nhập vào trận chung kết, Hoàn Nhan Gia Tộc thân là hoàng thất, khí thế đương nhiên là khác, gia tộc này phái ra 10 tên Đấu Sĩ gia nhập vòng chiến.

Gia Luật Xích Mi cũng không kém chút nào, hắn phái ra đội ngũ thi đấu gồm có 9 người, trong đó có cả quán quán năm trước.

Phú thương Hách Liên gia tộc phái ra 9 Đấu Sĩ, nếu như so sánh mà nói thì đội ngũ 6 người của Ô Kỳ Thái thực lực đơn bạc nhất.

Những đấu sĩ còn lại tập trung ở đấu trường Sư Tâm để tiến hành trận quyết đấu tập thể.

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai đưa cho chúng ta mỗi người hai bản kế hoạch, hắn đã điều tra toàn bộ thể chất và tập quán, thói quen của các Đấu Sĩ.

Đương nhiên, Ô Kỳ Thái rất coi trọng lần thi đấu này, qua miệng của Đột Tạ được biết, thủ hạ Đấu Sĩ của Ô Kỳ Thái trong vòng 6 năm liên tiếp chỉ giành được có hạng ba.

Từ sau vòng đấu loại, thái độ của Sát Cáp Thai tỏ ra khách khí hơn nhiều với ta, bằng trực giác của mình, ta cảm thấy, hắn đã coi ta là người bằng vai, chứ không hề coi như là nô lệ nữa.

Đêm trước trận chung kết. khi chúng ta ăn cơm xong, Sát Cáp Thai tiến tới phòng của ta, hắn mang tới cho ta một bộ áp giáp mới chế tạo, được làm từ Tinh cương, những chỗ khác thì hoàn toàn được may từ da thú.

Sát Cáp Thai cười nói:

"Mong là ngươi có thể mặc bộ áp giáp này, tiến vào trận chung kết."

Ta cười nhạt một tiếng, cởi áo giáp ra, sau đó Sát Cáp Thai lại đưa cho ta một cái mặt nạ hoàng kim:

“Trận chung kết không giống như trận đấu loại, các đối thủ của ngươi vô cùng cường đại"

Ta đối với lần này đã có chuẩn bị tâm lý, cởi mặt nạ ra, đặt trên bàn, rồi nói:

"Vào trận chung kết, thì ý nghĩa của ta cũng thay đổi."

Sát Cáp Thai gật đầu:

"Chủ nhân rất xem trọng ngươi."

Ta nở nụ cười, hướng Sát Cáp Thai nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi tin hắn sẽ trả lại tự do cho ta?"

Sát Cáp Thai thâm ý đáp:

"Nếu như ngươi có thể mang lại hồi báo hậu hĩnh cho chủ nhân, thì tin tưởng chủ nhân sẽ làm như vậy."

Ta nhạy cảm nắm bắt được nghi ngờ của hắn, ngay cả hắn cũng không tin, Ô Kỳ Thái lại bỏ qua một nô lệ như ta.

Ta cảm thán nói:

"Làm kiếp nô lệ, chỉ có chết đi, mới hoàn toàn có được tự do."

Thân thể Sát Cáp Thai chấn động, quang mang trong ánh mắt hiện ra, hồi lâu mới nói:

"Thân phận của ngươi ở Đại Tần là thế nào?"

Ta trầm mặc hồi lâu mới hồi đáp:

"Ta đã quên từ lâu rồi, hiện giờ ta chỉ còn là một tên nô lệ tên là Băng Báo."

Khi đao phong đâm vào thân thể của ngươi khác, ta đã không còn hưng phấn cuồng nhiệt như trước kia, càng ngày ta càng trở nên lạnh lùng, đối thủ mất đi sinh mạng, ta cũng đồng nghĩa mà mất đi nhân tính thiện lương.

Khi ta thắng trận thứ 3, mọi người đã nhận ra, không ai có thể ngăn cản ta tiến nhập vào vòng chung kết.

Cái tên Băng Báo đã truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Hắc Sa thành, tên của ta đã thành một truyền kỳ.

https://thuviensach.vn

Đột Tạ và Lang Thứ đều dừng lại ở top Tứ cường, cùng với hai gã đấu sĩ khác tiến nhập vào vòng chung kết.

Đột Tạ bị đám trúng tiểu phúc, nhưng do phản ứng kịp thời, nên không nguy hiểm tới tính mạng.

Con mắt trái của Lang Thứ bị kiếm phong đâm trúng. Điều này làm cho gương mặt hắn có vẻ dữ tợn.

Tất cả mọi người đều không ngờ rằng A Đông có thể tiến vào hàng ngũ Bát cường, thương thế của hắn còn nghiêm trọng hơn Đột Tạ và Lang Thứ.

Thế nhưng hắn lại nhanh chóng đánh bại đối thủ của mình, một sự tàn nhẫn hiện lên.

Ta rốt cục cũng hiểu vì sao Ô Kỳ Thái lại giết hồ nữ kia, chỉ có cừu hận mới có thể làm cho hắn trong thời gian ngắn tiến lên cảnh giới cao nhất. Ta cần tự do, mà cái A Đông cần là báo thù.

A Đông càng ngày càng trở nên trầm mặc, khoảng cách giữa hắn và ta ngày một xa, sinh mạng và sức sống của hắn như bị cuốn đi theo cái chết của Hồ nữ.

Xương sườn ở ngực trái của hắn bị chém gãy hai cái, ở đùi trái cũng bị thương, những vết thương lớn nhỏ khác thì vô số kể, nếu là người khác, thì đã ngã xuống rồi, nhưng hắn lại biểu hiện như mình chẳng có gì đau đớn.

Đối thủ tiếp theo của hắn chính là Bạo Long Cầu Tháp. Quá trình thi đấu làm cho Ô Kỳ Thái mừng rỡ như điên, cho dù kết quả thi đấu có như thế nào, chi cần làm tiêu hao thể lực của Bạo Long Cầu Tháp, thì hi vọng của ta ở trận chung kết lại tăng thêm một phần.

Xe ngựa chậm rãi tiến vào cửa lớn của đấu trường Sư Tâm, bách tính hai bên đường hoan hô nhiệt liệt, đa số bọn họ đều hô tên của ta, A Đông từ

https://thuviensach.vn

trước tới nay vẫn không nói gì, thì bỗng nhiên mở miệng:

“Xin lỗi...”

Ta ngơ ngác, không hiểu rõ hàm nghĩa trong câu nói của hắn:

“Ngươi có thể thắng....”

A Đông trầm thấp nói:

“Ta hiểu rõ tình cảnh của mình hơn bất cứ người nào, chắc chắn ta sẽ không chống đỡ được qua cửa ải này, nếu như ngươi có thể đi tới thắng lợi cuối cùng, thì xin hãy an táng ta và Ô Linh cùng một chỗ.”

Trong lòng ta không cách nào miêu tả cảm xúc của mình lúc này.

Khi xuống xe ngựa, đoàn người ở bên ngoài điên cuồng hô lên, binh lính phụ trách bảo vệ phải đẩy đoàn người này ra, ta và A Đông tiến vào trong tiếng hoan hô của mọi người.

Một hài đồng ăn mặc hoa mỹ, từ trong hàng ngũ của bọn lính canh chen vào, chạy thẳng tới ta, gương mặt vô cùng tươi tắn, nói:

"Băng Báo thúc thúc! Ta có thể sờ mũ của thúc thúc không?"

Trong lòng của hắn lúc này, ta chẳng khác nào một vị anh hùng đỉnh thiên lập địa.

Lúc này có hai binh lính đi tới, chia nhau nắm cánh tay của đứa bé đó, kéo ra ngoài.

"Thả người ra!"

Một thanh âm phẫn nộ vang lên.

https://thuviensach.vn

Từ cửa bước ra một mỹ nữ, thân thể nàng có nàng da rám nắng, vóc người cao to, tóc màu đỏ buông xõa theo hai vai, da màu trắng giống như những người Đông Hồ khác, nhưng lại mịn màng như nữ tử Giang Nam, đôi mắt màu lam đẹp làm đắm say lòng người, phảng phất như một hồ nước trong suốt.

Cái miệng duyên dáng, khóe môi lúc nào cũng nhếch lên, chứng tỏ nàng có một cá tính mạnh mẽ, rất khó bị người khác khống chế và phục tùng, đôi mắt nàng lãnh khốc và đầy lý trí!

Đây là lần đầu tiên, ta gặp một nữ tử giống như Tinh Hậu.

Khi ta đưa mắt nhìn sang thiếu nữ đứng phía sau nàng, thì hô hấp gần như dừng lại, bởi khuôn mặt của cô gái kia như tranh vẽ, trên má có hai lúm đồng tiền, không phải Toàn Tuệ Kiều thì là ai?

Tuy rằng không biết nàng có nhận ra ta không, nhưng mà ta cũng vô ý thức cúi đầu xuống.

Hai gã binh lính kia cuống quýt hành lễ với nàng, nói:

"Vân Na tướng quân!"

Trong lòng ta ngơ ngác, không nghĩ tới vị mỹ nữ trước mắt kia lại là một trong 4 dũng tướng của Đông Hồ, Hoàn Nhan Vân Na.

Ô Kỳ Thái bước lên tạ lỗi, Hoàn Nhan VânNa khoát tay áo nói:

"Quên đi! Sau này bảo võ sĩ thủ hạ đối đãi với tiểu hài tử tốt một chút."

Nàng cầm lấy cánh tay của hài đồng nhẹ giọng quát lên:

"Dực Hổ, ai bảo đệ chạy tới nơi này?"

Hài đồng gọi là Dực Hổ kia thè lưỡi, cười hi hi nói:

https://thuviensach.vn

"Đệ tới để xem Băng Báo thúc thúc."

Hắn hướng ta lớn tiếng nói:

"Băng Báo thúc thúc, ta có thể sờ mũ của thúc thúc không?"

Ta cúi người, Dực Hổ dùng bàn tay nhỏ bé, sờ lên mũ ta, thần tình mừng rỡ vô cùng.

"Đệ muốn nhìn khuôn mặt của thúc thúc!"

Hai bàn tay nhỏ bé của Dực Hổ sờ vào cái mặt nạ hoàng kim, tiểu tử này đúng là được đằng chân, lân đằng đầu.

Hoàn Nhan Vân Na quát lên:

"Dực Hổ! Không được vô lễ!"

Ta lấy một tâm huy chương xuống, đây là thứ mà ta được thưởng trong trận chiến thắng tiến vào vòng chung kết, đeo lên vai của Dực Hổ, vỗ vỗ vai hắn, rồi đứng thẳng người.

Toàn Tuệ Kiều đi tới bên người Dực Hổ, cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nó, ánh mắt của ta và nàng chạm nhau, nàng không khỏi ngẩn ngơ, Dực Hổ lớn tiếng nói:

"Băng Báo thúc thúc, thúc thúc nhất định có thể chiến thắng tất cả đối thủ!"

Ta gật đầu, ưỡn ngực, long hành hổ bộ (đi như rồng hổ) đi tiến vô trong cửa vào.

Ta vạn lần không ngờ, A Đông lại chủ động xin thua, Cầu Tháp vì vậy mà thuận lợi tiến vào trận sau, ta đã hiểu là tại sao hắn lại nói với ta như vậy.

https://thuviensach.vn

Vì hắn đã chuẩn bị tâm lý chết trong tay của Ô Kỳ Thái, hắn xin thua là vì muốn giữ thể lực tốt nhất cho đối thủ, Cầu Tháp sẽ có hi vọng thắng lớn hơn, như vậy hắn đã có thể trả thù.

Đây là phương thức duy nhất mà hắn có thể làm trong lúc này.

Đôi mắt hổ của Ô Kỳ Thái toàn bộ biến thành màu đỏ, khi A Đông vừa đi trở về phòng nghỉ, hắn đã đấm một quyền trúng ngay cằm của A Đông, khiến hắn bay ra ngoài, nặng nề đập vào vách tường. A Đông bắt đầu ho khan kịch liệt, máu miệng, máu mũi trào ra.

Hắn thoải mái cười:

"Ngươi không cách nào nắm giữ được ta, ta sẽ cho ngươi phải trả một cái giá rất lớn..."

Ô Kỳ Thái nổi giận gầm lên một tiếng, nhấc chân đạp lên ngực của hắn.

Sát Cáp Thai cuống quít ngăn cản ở hắn:

"Chủ nhân, hắn hiện tại một lòng muốn chết, người làm như vậy, sẽ thỏa mãn cho tâm nguyện của hắn."

Ô Kỳ Thái cố sức kiềm chế cơn nóng giận của mình, xoay người, đấm một quyền lên vách tường, vách tường được xây bằng đã cẩm thạch, bị hắn đấm một quyên lún sâu xuống, bụi bay mù mịt.

A Đông đột nhiên xin thua, làm áp lực trên vai của ta tăng lên rất lớn.

Ô Kỳ Thái đi tới bên người ta, hai tay đặt lên vai ta nói:

"Ta tất cả hi vọng đều đặt lên người của ngươi, chỉ cần ngươi đoạt quán quân, ta sẽ trả lại tự do cho ngươi!"

Ta cổ sức xiết chặt đai lưng, hai mắt không biểu hiện gì cả.

https://thuviensach.vn

Ô Kỳ Thái nặng nề gật đầu, vỗ vỗ vai ta nói:

"Ngươi nhất định có thể làm được!"

Đối thủ của ta đến từ Hoàn Nhan hoàng tộc, Cự Nham, thân thể của hắn cao lớn hơn ta rất nhiều, hắn ngạo nghễ đứng giữa đấu trường, một thanh đại kiếm dài chừng 6 xích cắm ở trước mặt.

Hắn mang mặt nạ hổ, tóc vang tung bay, ta từ từ đi vào trong đấu trường, đôi mắt của hắn chưa rời khỏi ta một chút nào.

Tay trái ta cầm Hộ thuẫn, tay phải cầm trường đao, chỉ xéo xuống mặt đất.

Ta đã đoán được lực lượng của Cự Nham khẳng định trên rất nhiều, nên phương pháp đối phó của ta là dùng Hộ thuẫn, giảm lực công kích của hắn.

Cự Nham gầm lớn một tiếng, tâm tình của khán giả lập tức bị kích động tới mức cuồng nhiệt.

Khi ta bước chân vào trong đấu trường, Hoàn Nhan Vân Na và Toàn Tuệ Kiều đang ngồi trên khán đài, đôi mắt quan tâm nhìn thẳng vào ta, Dực Hổ liều mạng khua khua đôi tay nhỏ bé.

Ta nở nụ cười, “đinh” một tiếng, trận đấu bắt đầu, tâm tình của ta trở nên căng thẳng, trong tầm mắt chỉ còn lại một người đó là Cự Nham.

Hắn rút đại kiếm, gầm lên một tiếng hướng ta vọt tới, ta xoay người chạy quanh đấu trường, trong đấu trường nhất thời yên tĩnh, không ngờ trận đấu lại diễn ra như vậy, đâu có chém giết thảm liệt.

Ý của ta là muốn tiêu hao thể lực của Cự Nham, Cự Nham tuy rằng thân cao chân dài, thế nhưng động tác lại chậm, luôn cách ta một khoảng, sự phẫn nộ của hắn lên tới cực điểm, những từ gầm gừ đã phát ra trong miệng.

https://thuviensach.vn

Trong sân đã có người bắt đầu ồn ào, sách lược của ta như vậy, không khác gì lùi bước.

Cự Nham đang vững tin là ta chạy trốn, nhưng thân hình ta đột ngột dừng lại, nhảy xéo sang một bên, tới bên cạnh của hắn, mà Cự Nham theo quán tính, vẫn phóng đi theo phương hướng cũ.

Trường đao trong tay của ta đâm tới sườn trái của hắn, muốn một kích giết địch.

Trong lúc nguy cấp, Cự Nham trở nên tỉnh táo dị thường. Hắn lấy hộ thuẫn ở cánh tay trái che lại, nhưng ta lại biến đổi thế đao, đao phong tà tà đâm về phía trước, mũi đao đâm vào cánh tay của hắn.

Cự Nham không hề hay biết, đại kiếm trong tay phải quét tới, ta rút trường đao, lui lại phía sau.

Cự Nham bị ta đâm trúng cánh tay, máu tươi lập tức phụt ra, nhát kiếm của hắn vừa rồi thất bại, ta tận dụng thời cơ, đâm thêm một đao vào ngực của hắn.

Tốc độ của Cự Nham tương đối chậm, mũi đao xuyên qua bì giáp, đâm vào cơ ngực, nhưng chỉ vào được nửa thốn, rồi không cách nào vào thêm được nữa, bởi tay trái của hắn đã tóm được thân đao.

Hắn mạnh mẽ dùng lực rút đao, máu tươi theo đao chảy ồ ồ ra. Dường như hắn không có cảm giác đau đớn, “đương" một tiếng, thanh đao gãy làm hai đoạn, đại kiếm chém vào cổ của ta.

Ta lại lui về phía sau mấy bước, né tránh một kiếm của hắn, sau đó nhìn trường đao trong tay, bây giờ nó chi còn lại chừng một xích.

Cự Nham cười lên đắc ý, hắn bỗng nhiên nhảy tới một bước, ta rõ ràng cảm giác được mặt đất rung động, đại kiếm lấy thế của vạn quân bổ tới ta.

https://thuviensach.vn

Thân hình của ta nhích sang bên trái, dùng hộ thuẫn trong tay cản kiếm, một lực lượng vô cùng khổng lồ truyền tới, làm cho thân hình của ta bay vọt về phía sau chừng 3 trượng, ngã xuống mặt đất. Lực lượng khổng lồ này, làm ta không cách nào dự đoán được.

Cự Nham gia tốc chạy về phía ta, hắn muốn nhân cơ hội, tước đoạt sinh mệnh của đối thủ.

Ta bò dậy, lấy đoạn kiếm còn lại, toàn lực chém tới Cự Nham, thân hình của ta bay ngược ra sau, nhưng khác với lần trước, là lần này ta tận dụng lực lượng của Cự Nham.

Ta vững vàng rơi sát vào biên giới của tấm lưới bảo hộ, cánh tay cầm đao run lên, hổ khẩu đã rách toạc, tóe máu.

Cự Nham thấy ta bị dồn tới góc, hắn đi từng bước tới cạnh ta, hộ thuẫn trong tay đã bị rách, ta toàn lực ném vào hắn, nhưng lại bị hắn đánh bay sang một bên.

Ta đứng thẳng lưng, nhìn chằm chằm vào cước bộ của Cự Nham.

Cự Nham dừng lại, sau đó nhanh chóng hướng ta vọt tới, đồng thời ta cũng phóng tới chỗ hắn, nhưng mục tiêu của ta không phải là đầu hắn, mà lại là hạ bàn.

Đòn đánh của ta đã vượt ra ngoài dự liệu của Cự Nham, thế kiếm của hắn đã mất, vội vàng xoay lại, đâm xuống dưới.

Thân hình ta dán chặt vào mặt đất, cánh tay toàn lực đâm tới xuyên thủng bì giáp, đâm vào tiểu phúc của hắn.

Cự Nham gào lên một tiếng thảm thiết, thân hình không còn duy trì được nữa, lập tức ngã xuống dưới đất, hắn run rẩy rút đoạn đao ra, ta thừa dịp này, lại đấm thêm một quyền vào chỗ đó.

https://thuviensach.vn

Cự Nham bị thương nặng như vậy, nhưng hắn vẫn tóm được tay của ta. Song chưởng của hắn như một cái vòng sắt xiết chặt, dường như muốn nghiền nát tay của ta.

Ta liều mạng ngửa ra sau, dùng đầu đập vào mũi của hắn. Cự Nham đau đớn, nới lỏng cánh tay, ta nhanh chóng thoát ra.

Do mất một lượng máu lớn, nên hành động của Cự Nham đã trở nên chậm chạp, thể lực của ta cũng không còn, biết chiêu vừa rồi đã hao tổn rất nhiều sức lực.

Cự Nham cầm lấy đại kiếm một lần nữa dồn ta vào góc, dưới sự chiến đấu của chúng ta, tấm lưới đã rách thành những mảnh nhỏ.

Ánh sáng trùng hợp chiếu lên thân hình của ta và Cự Nham, hợp hai cái bóng lại làm một, Cự Nham lại giơ đại kiếm lên, hắn thấy ta đã không còn đường lui, nên ước tính, một kiếm này sẽ chém ta thành hai đoạn.

Ta liều lĩnh xông tới, ôm lấy phần eo của hắn, đột nhiên kéo một cái, làm cho đại kiếm của Cự Nham không chém được, đồng thời ta điên cuồng dùng khửu tay, thúc vào sườn của hắn.

Nhưng ta cũng bị hắn thúc một cái vào sống lưng, sự đau đớn, làm bộc phát toàn bộ thực lực của ta.

Ta gầm lên một tiếng chấn vỡ thiên địa, thân hình to lớn của Cự Nham bị ta vác bổng lên, ta ngửa người một cái, nương theo một thế vật của người Mông Cổ, vặn hắn ra đằng sau.

Đại kiếm từ trong tay Cự Nham văng ra, kiếm phong băng lãnh xẹt qua má của ta, cắm lên mặt đất.

Sống lưng của Cự Nham bị bẻ gãy, mặt nạ hổ rơi ra, máu tươi trào ra từ trên mặt của hắn.

https://thuviensach.vn

Ta bò dậy rút đại kiếm lên khỏi mặt đất.

"Giết chết hắn!"

"Giết chết hắn!"

Toàn bộ đấu trường vang lên những tiếng gào khản cổ, ta nhìn vào trong đám người, thấy Toàn Tuệ Kiều dường như không đành lòng nhìn cảnh máu tanh trước mặt, hai mắt nhắm chặt lại.

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na tỏa ra quang mang kích động, nàng không chút nào che giấu sự thưởng thức đối với ta, khuôn mặt nhỏ nhắn của Dực Hổ đỏ bừng lên, liều mạng gọi tên của ta.

Ta nắm lấy mái tóc vàng rối bời của Cự Nham, một kiếm chém đứt đầu của hắn, đối với hắn, đây chính là một sự giải thoát.

Cả đấu trường rung chuyển bởi những tiếng gào.

Ba ngày sau chính là trận chung kết, ta mơ hồ cảm thấy Ô Kỳ Thái dường như có điều gì đó lo lắng.

Trận đấu với Cự Nham đã làm tiêu hao rất lớn thể lực của ta, trong khi đó Bạo Long Cầu Tháp lại có được sự nghỉ ngơi khi A Đông bỏ cuộc, hay là Ô Kỳ Thái lo lắng chuyện này.

Đêm trước trận chung kết, Ô Kỳ Thái và Sát Cáp Thai đem rượu và thức ăn tới phòng của ta, chủ nhân chủ động cùng với nô lệ uống rượu, không thể nghi ngờ, đây chính là một chuyện vô cùng mới mẻ.

Ô Kỳ Thái dùng ngân đao cắt một chân con dê đưa cho cả, còn Sát Cáp Thai rót rượu.

"Thể lực khôi phục tới đâu rồi?"

https://thuviensach.vn

Ô Kỳ Thái thân thiết hỏi.

Ta cười nhạt một tiếng nói:

"Chắc không có gì trở ngại."

Sát Cáp Thai khác hẳn ngày xưa, trong cách nói của hắn đã câu nệ hon trước rất nhiều.

Ô Kỳ Thái bưng bát rượu lên nói:

"Chúc ngươi ngày mai có thể giành lấy được tự do. Cạn!"

Ta bưng bát rượu lên định uống, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Sát Cáp Thai có cái gì đó toát ra, hình như là có nỗi khổ tâm.

Trong lòng ta chợt hiểu, chỉ đưa bát rượu lên miệng, cho dính, ướt môi, thình lình Ô Kỳ Thái giật lấy bát rượu trong tay ta, làm nó rơi xuống đất, nói:

"Không nên uống!"

Ta ngạc nhiên nhìn về phía Ô Kỳ Thái.

Ô Kỳ Thái nắm chặt song quyền, thờ dài một tiếng, Sát Cáp Thai ở phía sau tỏ ra vui mừng.

Ô Kỳ Thái đứng đậy, đi lại trong phòng nhiều lần, dùng thanh âm trầm thấp nói:

"Gia Luật thừa tướng có tìm ta..."

Ta nhìn đôi mắt phúc tạp của hắn, nhất thời hiểu được ngọn nguồn.

Ô Kỳ Thái bỗng nhiên mở cửa phòng, gió đêm mang theo hơi lạnh của mùa xuân tràn vào, hắn hít một hơi thật sâu nói:

https://thuviensach.vn

"Ba mươi năm trước, cũng có một nô lệ vào tới trận chung kết như ngươi, lúc đó trong lòng hắn tràn ngập tự tin có thể giành lấy chức quán quân, nhưng chủ nhân của hắn lại bảo hắn bỏ qua thi đấu, sau đó lấy sự tự do làm khuất phục hắn..."

Hắn hiển nhiên là đang kể chuyện của mình.

Ô Kỳ Thái bỗng nhiên xoay người lại, mở áo ngực của mình ra, trên ngực toàn những vết sẹo chằng chịt, hai mắt hắn ươn ướt nói:

"Những vết sẹo vinh hạnh này của ta, đã biến thành những nỗi sỉ nhục suốt đời."

Trong đôi mắt của hắn hiện lên sự thống khổ:

"Hiện giờ ta mới hiểu được một đạo lý, tự do tuy đáng quý, nhưng không thể hi sinh sự tôn nghiêm để đổi lấy nó!"

Hắn nhìn thẳng vào ta nói:

"Tên Xích Mi kia đặt cược một số tiền lớn mà trận đấu ngày mai, nên hắn không muốn có sự sơ xuất gì."

Ta gật đầu nói:

"Cho nên ngươi đã nghĩ ra chủ ý hạ độc vào trong rượu?"

Sát Cáp Thai từ trước tới giờ không mở miệng, thì nay bỗng nói:

"Việc này không có liên quan tới chủ nhân, là chủ ý của ta, hơn nữa trong rượu kia cũng không phải độc dược gì cả, chỉ là Tùng Cốt Tán, khiến cho tứ chi mềm nhũn vô lực."

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

"Tùng Cốt Tán và độc dược có khác gì nhau đâu, đều đoạt đi tính mệnh của ta, chẳng qua chỉ là vấn đê sớm hay muộn mà thôi."

Trên mặt Sát Cáp Thai hiện lên sự xấu hổ, kỳ thực hắn một lòng suy nghĩ cho Ô Kỳ Thái, chuyện này không thể trách hắn được.

Sát Cáp Thai có chút u sầu, lo lắng, nói:

"Nếu như chúng ta thắng trận quyết đấu này, sợ rằng Gia Luật Xích Mi sẽ không bỏ qua ý đồ đâu."

Ô Kỳ Thái chuyển hướng nhìn ta lớn tiếng hỏi:

"Ngươi có sợ không?"

Ta lắc đầu, thế cục đã phát triển tới mức này, sợ có lợi ích gì chứ?

Ô Kỳ Thái cười ha ha nói:

"Hảo hán tử! Dũng cảm hơn nhiều so với ta năm đó."

Hắn lấy ra một tờ giấy ở trong ngực, nói:

"Đây là từ khế ước ta mua ngươi từ trong tay Ngốc Nhan, chỉ cần ngày mai ngươi thắng lợi, ta cho ngươi tự do."

Sát Cáp Thai thở dài một tiếng:

"Chủ nhân nếu như kiên trì thì sẽ phải trả một cái giá rất thảm trọng!"

Ta cười nhạt nói:

"Chỉ cần bước vào trận quyết đấu, ta chỉ có một lựa chọn, đó là nhanh chóng kết liễu đối thủ, dùng thòi gian ngắn nhất trận đấu, điểm này không ai có thể thay đổi..."

https://thuviensach.vn

Ta dừng lại một chút nói:

"Bao gồm cả chính ta!"

Mưa phùn kéo dài, nhưng không vì vậy làm cản trở trận quyết đấu, cách tự do chỉ một bước chân, đã khơi dậy sự hưng phấn đã đánh mất từ lâu trong lòng của ta.

Ta có thể đó được tự do không? Khi còn ở Đại Khang, vì có được tự do, tránh khỏi bị người ta khống chế, ta tới Tần.

Làm thân phận con tin ở Tần, ta lại càng không có gì tự do của chính mình, bây giờ làm nô lệ của Ô Kỳ Thái, hình như ta cách tự do không còn xa nữa rồi.

Cho dù ta có đánh bại Cầu Tháp, thì cũng không cách nào có được tự do chân chính.

Ta ngửa đầu nhìn thẳng lên trời cao, chỉ có trở thành vương giả hùng bá thiên hạ, thì mới mong có được tự do của chính mình, mới có thể tùy tâm sở dục, chi phối vạn dân thiên hạ.

Ta càng kiên định bước đi, trong mặt nạ hoàng kim rất tối nhưng bầu trời thì lại rất sáng, tiếng hoan hô trong nháy mắt đạt tới đỉnh.

Ta nhìn xuyên quan mặt nạ hoàng kim, chuẩn xác nhìn vào vị trí của Toàn Tuệ Kiều.

Đôi mắt đẹp của nàng lóe sáng khi ta xuất hiện, ngoài ra quan tâm tới ta còn có Hoàn Nhan Vân Na, Toàn Tuệ Kiều thì còn rụt rè một chút, nhưng thiếu nữ bắc quốc thì nhiệt tình hơn nhiều.

Nàng và Dực Hổ đồng thời hét tên của ta, hai chữ Băng Báo đã làm cho tim ta dậy sóng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta dâng lên một sự ấm áp từ lâu không có, sự ôn nhu mà ta đã quên lại một lần nữa, trở lại trong tim của ta, ta nắm chặt trường đao băng lãnh, phải đoạt lại những gì đã mất.

Đất trong trường đấu bị mưa nhuộm thành một màu đỏ, máu trong trường đấu như được cát đỏ hút dần đi.

Bạo Long Cầu Tháp nghiêng nghiêng đi vào trong đấu trường, thân hình của hắn và ta tương đương nhau, bì giáp màu đen làm cho hắn trông rắn chắc, bước chân của chúng ta đi chậm chậm, gặp nhau ở giữa trận đấu.

Trường đao của ta và đoản kiếm của Cầu Tháp chạm khẽ vào mau, mượn cơ hội này, chúng ta đều quan sát đối phương, trong đôi mắt của Cầu Tháp là sự lý trí và tỉnh táo, trong đó ta không nhìn thấy bất luận một thứ gì gọi là cuồng nhiệt, những âm thanh ngoài kia không có một chút ảnh hướng nào với hắn cả.

"Mong rằng máu của ngươi sẽ xứng với đoản kiếm trong tay của ta."

Thanh âm băng lãnh của Bạo Long vang lên.

"Ta sẽ đạp qua thi thể của ngươi, để nghênh tiếp tự do!"

https://thuviensach.vn

Chương 46: Thắng Bại (1+2+3)

Ta và Bạo Long đồng thời triệt thoái về phía sau, sau khi cách nhau chừng 3 trượng thì đứng lại, một tiếng "đinh" vang lên, hai người đồng thời phóng đi.

Sức bật của Bạo Long cực kỳ mạnh mẽ, thân thể lăng không bay lên, hộ thuẫn ở tay trái cản trường đao, đoản kiếm ở tay phải chém tới cổ của ta.

Ta và hắn đồng thời xuất phát nhưng tốc độ của ta chậm hơn một chút, ta dùng hộ thuẫn ở tay trái cản kiếm phong.

Nhưng không nghĩ tới, đoản kiếm của Bạo Long cực kỳ lợi hại, kiếm phong xuyên thủng hộ thuẫn bằng thép nhưng cũng vì vậy mà sức lực giảm đi vài phần.

Tuy là như thế, nhưng cũng đã lưu lại ở tay trái của ta một vết thương thật sâu.

Khi ta thu tay trái lại, thì trường đao thay đổi góc độ, bổ về phía hạ bàn của Bạo Long, sự khống chế thân hình ở trên không trung, vượt qua sức tưởng tượng của ta, chân phải hắn nhanh chóng thu lại, rồi đạp lên hộ thuẫn của ta.

Thân hình của hắn mượn lực bay về phía trước, lăng không bay qua đỉnh đầu của ta, nhưng khi tới giữa, thì phương hướng chợt thay đổi, đâm thẳng xuống đỉnh đầu của ta.

https://thuviensach.vn

Trong tình thế cấp bách, ta chẳng quan tâm gì tới hình tượng nữa, xoay người lăn tròn mấy vòng, mới có thể tránh thoát được một kích trí mạng của hắn.

Bạo Long cười nhạt một tiếng, A Đông đột nhiên rút lui, làm cho hắn được nghỉ ngơi, thể lực và tinh lực được phục hồi đầy đủ, trạng thái của bản thân đang ở đỉnh phong.

Trong khi đó, ta đã dùng hết sức đấu với Cự Nham, cho nên thể lực bị rơi xuống hạ phong.

Càng thêm phiền phức chính là, đoản kiếm của Bạo Long sắc bén dị thường, không gì không phá được, trường đao của ta không dám chính diện đón đỡ, tiên cơ của ta hoàn toàn bị mất hết.

Bạo Long gầm lên một tiếng, đoản kiếm lần thứ 2 đâm vào hộ thuẫn của ta, ta thình lình bỏ hộ thuẫn, cả hai tay cầm trường đao bổ tới chỗ hắn.

Lực phòng vệ ở tay trái của Bạo long cực tốt, hộ thuẫn ngăn trở trường đao, đoản kiếm chém xéo về hướng tiểu phúc của ta. Dưới thế tấn công sắc bén của hắn, ta đành phải lùi lại.

Khí thế của Bạo Long càng ngày càng tăng, khán giả trong đấu trường dần dần hét vang tên của hắn, lấn át những thanh âm hét tên của ta, có thể tưởng tượng, ta đã lâm vào bất lợi.

Chẳng hiểu sao ta lại chợt nhớ tới cảnh tượng của Bạch Quỹ trước khi chết, sở dĩ hắn bị Tinh Hậu đưa vào chỗ chết, chính là do tay hắn nắm trọng binh, nhưng thật không ngờ Tinh Hậu lại dùng hiểm chiêu, bỏ hai tòa thành, tước đoạt đi tính mạng của hắn.

Đoản kiếm của Bạo Long chính là điều mà ta kiêng kị nhất, muốn thắng lợi, thì trước tiên phải bỏ đi trở ngại này.

https://thuviensach.vn

Trong đầu của ta chợt hiện lên một ý nghĩ, nhưng muốn làm chuyện này, thì trong lòng của ta phải làm được một chuyện, đó là bỏ đi sự sợ hãi.

Khi Bạo Long lần thứ hai xuất thủ, thân hình ta chủ động nghênh đón kiếm phong, trường đao trong tay phải dùng thế lưỡng bại câu thương, bổ vào đầu vai của hắn.

Bạo Lòng dùng hộ thuẫn, đẩy trường đao của ta sang một bên, đoản kiếm nhanh như chớp đâm vào ngực trái của ta.

Khi thân hình của ta cách kiếm phong chừng 1 thốn, thì đột nhiên nhích sang trái, đoản kiếm kiếm đâm thẳng vào bên phải của ta.

Không đợi Bạo long rút đoản kiếm, tay trái của ta đấm thẳng vào mặt của hắn, ngón giữa và ngón trò chuẩn đâm vào hai mắt của Bạo Long.

Đoản kiếm xuyên qua thân thể của ta, cắm vào tận xương. Nếu như lúc này Bạo Long chỉ cần chuyển động kiếm phong một chút thôi, thì với sự sắc bén của đoản kiếm, chắc chắn sẽ đưa ta vào chỗ chết.

Bóng tối và sự đau nhức, làm cho Bạo Long từ bỏ đoản kiếm, hai tay che hai mắt, kêu lên một tiếng thảm thiết, máu tươi từ chảy qua kẽ tay của hắn.

Ta cũng vô lực tấn công lần thứ hai, thân thể dần dần ngã xuống đất, máu tươi từ miệng vết thương phun ra như suối.

Bạo Long hai tay sờ soạng trên mặt đất, bò tới hướng của ta, từ cổ họng của hắn vang lên tiếng gào như thú, bằng bất cứ giá nào, hắn cũng phải giết ta.

Tất cả mọi người từ trong đấu trường đều đứng lên nhìn chằm chằm vào người ta.

https://thuviensach.vn

Ta giãy giụa muốn đứng lên, thế nhưng do mất quá nhiều máu, đã làm cho ta yếu ớt vô lực, thân thể của ta lại một lần nữa ngã xuống trong vũng bùn lầy lội.

Hai tay của Bạo Long rốt cục cũng mò tới hai chân của ta, hắn cười lớn bắt đầu di chuyển lên phía cổ ta.

Tay trái của ta chậm rãi rút đoản kiếm vẫn mang theo bên người, máu tươi từ miệng vết thương lại phun ra, ta ngưng tụ lực lượng toàn thân đâm tới.

Nhưng khi mũi kiếm đang trên đường đi, thì lại bị hắn chuẩn xác tóm lấy, xoay ngược lại, đè xuống phía ngực của ta.

Máu tươi từ trong mắt của hắn đang chảy xuống người của ta. lúc này, hắn biểu hiện vô cùng kinh khủng.

Đoản kiếm đâm xuyên qua bì giáp, chạm tới ngực của ta, ta cắn răng một cái, một lần nữa đẩy ngược cánh tay của hắn lại.

Bạo long nổi giận gầm lên một tiếng, dùng thân hình chặn lấy chuôi kiếm, muốn dùng toàn bộ sức lực để ấn xuống.

Kiếm phong lại một lần nữa lại đâm xuống người của ta, lúc này ta hoàn toàn tỉnh táo nhận ra, ta không có cách nào cản được kiếm phong này.

Một thanh âm thanh thúy bỗng nhiên vang lên:

"Băng Báo thúc thúc! Mau đứng lên, thúc thúc có thể mà, thúc thúc có thể chiến thắng hắn!"

Là thanh âm của Dực Hổ.

"Cố gắng lên lên!”

https://thuviensach.vn

"Cố gắng lên lên!"

Ta nghe được hai thanh âm trợ uy cho ta là của Hoàn Nhan Vân Na và Toàn Tuệ Kiều.

Một lực lượng không biết từ đâu truyền tới, lần thứ hai ta đẩy ngược đoản kiếm lại, kề sát vào vết hầu của Bạo Long.

Hắn dường như cảm nhận được hơi lạnh từ kiếm phong truyền tới, thân hình liều mạng ngửa ra sau, thế nhưng hai tay của hắn vẫn nắm chặt tay của ta, kiếm phong đâm thẳng vào yết hầu của hắn.

Lực lượng của Bạo Long dần dần yếu đi, khi ta đâm mũi kiếm vào được một tấc, thì thân hình của hắn hoàn toàn mềm nhũn.

Ta cố sức đẩy hắn ra, đoản kiếm cắm sâu xuống phía dưới, vẫn còn đang rung rung trên thân thể hắn.

Một ý trí lớn lao từ đâu truyền tới, lại làm ta một lần nữa đứng lên, ta có thể nhìn thấy mọi người hoan hô nhảy nhót, nhưng không nghe được bất cứ một thanh âm gì.

Những hình ảnh của bọn họ nhạt nhòa dần trước mắt của ta, rốt cục bóng tối cũng phủ xuống..

Chỉ trong nháy mắt, ta bước vào một không gian đen đặc, Yến Lâm, Thải Tuyết, Dao Như, Yên Yên, Tư Hầu từng người một đi quanh người ta, gọi lớn tên của ta.

Các nàng liều mạng kéo ta, nỗ lực muốn đem ta ra khỏi bóng tối.

Đúng lúc này, Tinh Hậu đột nhiên đứng ở phía sau các nàng, trong tay cầm đao nhọn, cười lớn đâm vào hậu tâm của từng nàng một.

https://thuviensach.vn

Ta liều mạng kêu lớn, thế nhưng lại không phát ra bất cứ thanh âm gì, trong tuyệt vọng ta khóc nức nở.

Tuệ Kiều đứng ở phía sau của ta, mặc dù không quay đầu lại, nhưng ta cảm nhận được sự u oán từ trong mắt của nàng:

"Tại sao muốn giết ta?"

Nàng chậm rãi buông ngân cung, mũi tên nhanh chóng bay tới hậu tâm của ta.

Sự đau đớn chậm rãi kéo tới, thân thể ta như một đám mây, một cảm giác uể oải tràn ngập toàn thân, ta nhớ là mình lúc đó, đã tiến nhập vào một giấc ngủ vĩnh viễn...

Trong bóng tối mơ hồ xuất hiện một tia tia sáng, tia sáng này tuy rằng yếu ớt, nhưng mà nó đã chiếu rọi bóng tối trong đầu của ta.

Ta không thể ngã xuống như vậy, tính mạng của ta không thể kết thúc một cách rẻ mạt như thế này, ta si ngốc nắm lấy tia sáng, như muốn đem toàn bộ nó kéo vào trong lòng.

"Băng Báo..."

Ta nghe thấy có người gọi ta, trong bóng đêm ta cố sức tìm kiếm, nhưng không thấy bất cứ một thân ảnh nào.

"Băng Báo thúc thúc.”

Cuối cùng, ta cũng nhận ra phương hướng của thanh âm, thân hình ta liều mạng di động về phía đó, khuôn mặt nhỏ nhắn tròn tròn của Dực Hổ rốt cục cũng xuất hiện trong tầm mắt của ta.

"Băng Báo thúc thúc!"

https://thuviensach.vn

Khi ta một lần nữa nghe thấy tiếng gọi, thì biết mình đã trở về hiện thực.

Ta nằm ở trên ghế dài trong phòng nghỉ, có rất nhiều người vây quanh ta. Có những đôi mắt nhìn chằm chằm vào ta, ta có thể nhận ra, đó là Ô Kỳ Thái, Sát Cáp Thai, Dực Hổ còn có Tuệ Kiều.

Tuệ Kiều thành thạo quấn mảnh lụa trắng quanh ngực của ta, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, nhẹ giọng nói:

"Vận khí của ngươi thật tốt, kiếm phong lại không đả thương tới tim và phổi. Chỉ cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian là sẽ khôi phục như thường, không để lại bất cứ hậu quả gì cả."

"Tạ ơn Tạ tiểu thư cứu giúp..."

Lần này ta có thể tin tưởng, thanh âm vếu ớt vô lực kia là do chính ta phát ra.

Tuệ Kiều ôn nhu cười nói:

"Người ngươi phải tạ ơn là Dực Hổ thiếu gia!"

Dực Hổ đi tới, trong đôi mắt to đen lúng liếng tràn ngập kích động:

"Băng Báo thúc thúc, thúc thật uy phong!"

Hắn mô phỏng theo động tác của ta chém ra một cái, thế nhưng thân hình mất cân đối ngã phịch xuống đất, làm cho mọi người xung quanh bật cười.

Một thanh âm lạnh lùng từ ngoài cửa vang lên:

"Dực Hổ! Làm loạn đủ chưa?"

Mọi người đồng thời nhìn ra phía cửa, Hoàn Nhan Vân Na chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở ngoài cửa, trong đôi mắt xanh của nàng tràn ngập

https://thuviensach.vn

tức giận, Dực Hổ thè lưỡi, tay chân lúng túng đi tới, thấp giọng nói:

"Tỷ tỷ!"

Hoàn Nhan Vân Na quát lên:

"Không nói tiếng nào là đi mất, đệ không biết tỷ sẽ lo lắng hay sao?"

Toàn Tuệ Kiều cuống quít giải thích:

"Việc này đều là do muội, trong lúc cấp bách, muội quên không bẩm báo lại với tỷ."

Hoàn Nhan Vân Na thở dài nói:

"Thanh Thanh, muội đừng thay nó biện giải, chắc chắn là nó đòi muội đi theo."

Dực Hổ cười ôm lấy cánh tay trái của tỷ tỷ mình, nói:

"Tỷ tỷ, tỷ không phải là thường dạy muội, là một nam nhi thì phải cứu giúp người khác hay sao?”

Vân Na vuốt ve cái đầu nhỏ của hắn:

"Sao ta lại không cho đệ đi cứu người cơ chứ, nhưng mà trước khi đi phải nói với tỷ một tiếng."

Dực Hổ liên tục gật đầu.

Ô Kỳ Thái lúc này mới bước tới chào:

"Hoàn Nhan tướng quân!"

Hoàn Nhan Vân Na lãnh đạm nhìn Ô Kỳ Thái, nàng không muốn kết giao với Ô Kỳ Thái, nên chỉ khẽ gật đầu, sau đó cùng với Toàn Tuệ Kiều và

https://thuviensach.vn

Dực Hổ cùng nhau rời đi, nhưng trước khi đi, cũng không quên liếc nhìn ta một cái.

Ô Kỳ Thái buồn bã thở dài một hơi, hắn nhìn Sát Cáp Thai nói: "Quay về hành quán thu thập một chút, sau đó chúng ta phải lập tức rời khỏi Hắc Sa thành."

Hai tên võ sĩ mang ta lên xe ngựa, tứ chi của ta có cảm giác như dần dần khôi phục, sự đau đớn từ vết thương mang lại, làm cho mồ hôi lạnh của ta toát ra, sự uể oải làm cho ta muốn ngủ.

Sau khi tinh lại, thì ta phát hiện mình đã ở trong hành quán, nhưng không phải gian phòng lúc trước, sự bài trí không thể tính là xa hoa, nhưng lại khác trước kia một trời một vực. Ánh nến bên trong phòng chập chờn, chắc lúc này trời đã tối.

Cổ họng ta khô nóng dị thường, đó là vì nguyên nhân ta mất quá nhiều máu. Đang muốn mở cửa gọi người, thì cửa phòng đã mở ra, cũng Lang Thứ bưng chén thuốc và chén trà đi đến, hắn đệm thêm một cái gối vào sau lưng ta, cung kính nói: "Có phải là đang mệt không?”

Ta gật đầu, tuy rằng Lang Thứ tính tình thô lỗ, nhưng lại thẳng thắn, không biết vì sao hắn lại cung kính với ta như vậy, có lẽ là từ khi ta thắng trận quyết đấu?

Lang Thứ rót cho ta một chén thuốc, đỡ cho ta uống.

Ta yếu ớt nói: "Thật không ngờ tới... ngươi lại còn biết chăm sóc người khác..."

Lang Thứ cười hắc hắc nói: "Năm đó khi còn làm chăn ngựa, mấy trăm con ngựa ta còn chiếu cố được, huống chi chỉ là một mình ngươi,..." Nói vừa ra khỏi miệng, hắn đã cảm thấy không ổn, trở tay nặng nề tát vào má

https://thuviensach.vn

mình một cái, nói: "Lang Thứ chết tiệt, toàn nói bậy thôi, ngài đại nhân đại lượng, cứ coi như ta đang đánh rắm đi."

Trong lòng ta kỳ quái, tại sao hắn lại có biểu hiện tôn kính với ta như vậy chứ.

Lúc này ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một những tiếng ồn ào, có một thanh âm vô cùng khẩn trương nói: "Người đâu, mau tới đây! Chủ nhân đã xảy ra chuyện..." Câu cuối dường như đã nức nở, vất vả lắm ta mới phân biệt được, thanh âm này là do Sát Cáp Thai phát ra.

Lang Thứ lấy làm kinh hãi, quay đầu chạy ra ngoài cửa.

Tuy rằng ta cũng muốn xem chuyện gì xảy ra, nhưng bản thân ta lại không cách nào di chuyển được.

Ta vô cùng lo lắng và bất an đợi một hồi lâu, Lang Thứ rốt cục cũng trở về, đi tới bên giường ta thấp giọng nói: "Chủ nhân bảo ta mang ngươi tới bên đó."

Không đợi câu trả lời của ta, hắn ôm lấy thân hình của ta, đi ra ngoài cửa. Mặc dù hắn vô cùng cẩn thận, nhưng vẫn chạm vào vết thương của ta, làm cho ta đau tới mức suýt cắn vào môi.

Ô Kỳ Thái sắc mặt tái nhợt ngồi ở trên thảm, ở ngực hắn có cắm hai mũi tên, máu đen chảy ra ướt hết cả áo. Đôi lông mày hoa râm nhíu chặt lại một chỗ, dường như đang cố gắng kìm nén đau đớn.

Sát Cáp Thai đôi mắt đẫm lệ, quỳ ở một bên.

Lang Thứ cẩn thận đặt ta ở đối diện với Ô Kỳ Thái, để cho ta dựa vào ngực hắn.

https://thuviensach.vn

Ô Kỳ Thái cố gắng mỉm cười, hắn ho khan hai tiếng, tiếp nhận khế ước từ trong tay Sát Cáp Thai, nói: "Băng Báo... đây... đây...là khế ước của ngươi... ta đồng ý cho ngươi được tự do..." Hắn run rẩy đem khế ước châm lên ngọn nến, trong nháy mắt, khế ước đã hóa thành tro tàn.

Ô Kỳ Thái nói: "Ta... Cả đời này... chỉ có một việc chuyện ăn năn..., hôm nay... ngươi...giúp ta hoàn thành... Ô Kỳ Thái ta... có chết cũng..." Lời còn chua dứt, thì hắn đã trợn mắt lên, sau đó thì rũ xuống.

"Chủ nhân!" Sát Cáp Thai lớn tiếng gào khóc.

Ta nhìn khế ước đã hóa thành tro tan, trong lòng ta ngẩn ngơ, đây là sự cố gắng của ta sao, đây là sự tự do của ta sao? Khi nó tới được với mình, thì bản thân ta chẳng có cảm giác gì là kích động cả. Nhìn thi thể Ô Kỳ Thái, trong lòng ta dâng lên một nỗi bi thương, cho dù hắn làm gì, thì cũng coi như là một người giữ lời hứa, hơn nữa hắn đã mang lại cho ta dự do, thiện ác vốn có thể phân biệt được hay sao?

Ba ngày sau, ta đã có thể xuống giường đi lại nhẹ nhàng, Ô Kỳ Thái đã được Sát Cáp Thai chôn cất tử tế, nhìn bề ngoài thì Ô thị hành quán không có gì biến hóa cả.

Những nô lệ đối với chủ nhân bạo ngược như Ô Kỳ Thái cũng không có cảm tình gì, đa số trong lòng những người ở đây đều vui mừng. Ta bỗng nhiên nghĩ tới A Đông, từ sau trận quyết chiến kia, đã không còn nghe thấy tin tức về hắn nữa, không biết hắn còn sống trên đời hay không.

Lúc hoàng hôn, Sát Cáp Thai tới tìm ta, chỉ trong vòng có mấy hôm, mà hắn đã tiều tụy đi rất nhiều, tóc mai đã nhiều thêm mấy sợi.

Sát Cáp Thai đích thân pha một bình trà Long Tỉnh, ngồi đối diện với ta.

Ta Uống một ngụm trà, thì phát hiện đây chỉ là loại trà bình thường nhất trong trà Long Tĩnh của Tây hồ, thế nhưng ở cái nơi giá lạnh khủng khiếp

https://thuviensach.vn

như thế này, nó lại là thứ vô cùng trân quý.

Sát Cáp Thai nói: "Ngày ấy sau khi quyết đấu, chủ nhân vốn dự tính là sau khi kết thúc thì phải nhanh chóng rời đi, thế nhưng Gia Luật thừa tướng lại phái người mời chủ nhân vào trong phủ nghị sự, Gia Luật thừa tướng nói là muốn mua cả Ô thị hành quán và tất cả nô lệ, trong đó chi đích danh là phải mua ngươi."

Ta thổi nhẹ một cánh trà, nhẹ nhấp một ngụm, bình tĩnh nói: "Chủ nhân trả lời như thế nào?" Nhưng thực ra trong lòng ta đã đoán được đáp án của Ô Kỳ Thái.

Sát Cáp Thai tràn ngập bi phẫn nói: "Chủ nhân đương nhiên là không chịu đáp ứng, Gia Luật Xích Mi thẹn quá hoá giận, hai người chia tay trong sự không vui. Ta và chủ nhân lo lắng hắn sẽ thi triển độc kế, muốn quay về hành quán mang ngươi rời đi luôn, thế nhưng không nghĩ tới..."

Sát Cáp Thai cố sức cắn môi dưới, hiển nhiên phẫn nộ tới cực điểm: "Không nghĩ tới tên Gia Luật Xích Mi vô liêm sỉ này, lại hạ thủ với chúng ta khi đang trên đường về."

Trong lòng ta thầm than, Ô Kỳ Thái này đúng là không biết lượng sức, Gia Luật Xích Mi chính là Đông Hồ thừa tướng, muốn đẩy hắn vào đường cùng thì dễ như trở bàn tay.

Sát Cáp Thai lại nói: "Trước khi chủ nhân lâm chung, có dặn ta hai chuyện, chuyện thứ nhất là trả lại sự tự do cho ngươi, chủ nhân đã tự mình làm được rồi. Còn một chuyện nữa là giao toàn bộ điền sản cho ta, bảo ta xử lý cho tốt."

Ta gật đầu, Sát Cáp Thai làm việc cẩn thận kín đáo, đúng là một người thừa kế rất tốt gia nghiệp của Ô Kỳ Thái.

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai nói: "Ta vốn không muốn tiếp nhận, thế nhưng trước khi chủ nhân lâm chung, bên người không có con nối dõi, hơn nữa mục đích mà chủ nhân giao cho ta chính là, muốn ta chống đỡ qua trường nguy cơ này, vì vậy ta mới tiếp nhận."

Sát Cáp Thai bùi ngùi than thở: "Chủ nhân tuy rằng mất đi, thế nhưng Gia Luật Xích Mi vẫn không buông tha sự nhòm ngó đối với gia sản của Ô thị, hai ngày nay, hắn đã phái người tới đây, nói chuyện mua sản nghiệp với ta. Cái tên tiểu nhân vô liêm sỉ này lại muốn dùng một con ngựa đổi lấy một Đấu Sĩ. Đây rõ ràng là muốn mạnh mẽ chiếm đoạt mà. Nếu như ta đồng ý, thì sẽ có lỗi với chủ nhân, nếu như ta không đồng ý, thì Gia Luật Xích Mi vốn là đương triều thừa tướng, quyền cao chức trọng, hắn mà tức giận lên, thì người trong Ô thị hành quán sẽ khó tránh khỏi độc thủ."

Sát Cáp Thai trên mặt xám lại, thổn thức không ngừng.

Trong lòng ta đã hiểu rõ ý của hắn, Gia Luật Xích Mi không phải là nhắm vào toàn bộ Ô thị hành quá, mà chính là ta, vì ta đã đánh chết Bạo Long trong trận quyết đấu, làm cho hắn tổn thất một lượng tài phú lớn, nên khẳng định hắn muốn dùng ta thay thế chỗ trống của Bạo Long. Mà hiện giờ ta đã được tự do, cho nên Sát Cáp Thai đau đầu nhất là chuyện này.

Ta buông chén trà nói: "Ngươi có nghĩ ra đối sách gì không?"

Sát Cáp Thai than thở: "Ta không nghĩ ra đối sách gì, cho nên mới tới đây xin ngài dậy ta.”

Ngôn từ của hắn đối với ta cực kỳ khách khí.

Ta mỉm cười nói:" Gia Luật Xích Mi chắc là không thiếu tài phú, mua Ô thị hành quán chỉ là để xả mối hận trong lòng, nếu như ngươi đem nó chuyển cho thừa tướng, vậy thì chuyện này kết thúc rồi."

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai cười khổ nói: "Băng Báo huynh hôm nay đã là người tự do, ta làm sao có thể đẩy sản nghiệp Ô thị vào trong biển lửa được, sở dĩ ta tìm tới ngài thương lượng, là vì chủ nhân cực kỳ tôn trọng ngài, cho dù tâm trí hay là đảm lược đều vượt xa ta."

Ta âm thầm cảm thán, không nghĩ tới Ô Kỳ Thái này lại là tri kỉ của ta.

Sát Cáp Thai nói: "Băng Báo huynh nếu như đã biết được huyền cơ, xin cứ việc nói thẳng, Gia Luật Xích Mi trên danh nghĩa là mua sản nghiệp Ô thị, chứ mục đích của hắn là ngài, tính mạng của toàn bộ Ô thị hiện giờ nằm trong tay ngài đó."

Ta gật đầu nói: "Nếu như ta chủ động đi theo Gia Luật Xích Mi, hắn có lẽ sẽ buông tha các ngươi, nếu như ta cự tuyệt hắn, chỉ sợ hắn sẽ không tiếc tất cả đối phó Ô thị, đến lúc đó chẳng những các ngươi sẽ khó thoát một kiếp, cho nên cho dù chúng ta có tình nguyện hay không, thì số phận của chúng ta đã gắn liền với nhau rồi."

Sát Cáp Thai khen: "Chủ nhân quả nhiên không có nói sai, năng lực nhận biết thời thế của ngài vượt xa ta."

Ta mỉm cười nói: "Ngươi đừng có vội tâng bốc ta, ta phải vất vả vô cùng mới được tự do, quyết sẽ không bao giờ trở lại cuộc sống cũ. Hơn nữa Gia Luật Xích Mi chỉ cho là một đấu sĩ, nương tựa vào hắn, có khác gì làm một nô lệ."

Sát Cáp Thai buồn bã gật đầu nói: "Nếu như thế, ta chỉ còn cách giải tán Ô thị hành quán, trả lại tự do cho các đấu sĩ, để cho bọn chúng trốn đi tránh chết vậy."

Ta hỏi ngược lại: "Ngươi cho là Gia Luật Xích Mi sẽ bỏ qua như vậy ư?"

Không đợi câu trả lời của hắn, ta lại nói: "Lúc chủ nhân ngươi còn sống, tất cả các vật dụng đều lưu lại ấn ký Ô thị, thử hỏi một khi Gia Luật Xích

https://thuviensach.vn

Mi muốn đối phó bọn họ, vậy thì những nô lệ có ấn ký Ô thị sẽ trốn đi đâu đây?"

Sát Cáp Thai cung kính hướng ta thi lễ một cái nói: "Sát Cáp Thai kiến thức nông cạn, kính xin Băng Báo huynh chỉ điểm sai lầm."

Ta trọng thương chưa lành, liên tục nói nhiều lời như thế đã mệt tới mức thở hổn hển, nâng chung trà lên nói: "Tình thế hiện nay, chỉ có hai từ “kéo dài” mà thôi."

Sát Cáp Thai ánh mắt sáng ngời nói: "Nguyện nghe chỉ bảo?"

Ta nói nhiên cười nói: "Có hai lý do, thứ nhất, chủ nhân ngươi mới mất, tất cả tài sản còn đang trong quá trình thanh lý kiểm toán, thứ hai, ta trọng thương chưa lành, chỉ cần ngươi trả lời như vậy, thì chúng ta sẽ thoát hiểm, Gia Luật Xích Mi sẽ không hại chết một ai nữa cả."

Sát Cáp Thai có chút ít lo lắng nói: "Thế nhưng... Mặc dù dùng với hai lý do này, chúng ta có thể kéo dài thêm thời gian, nhưng sau đó hắn lại ép chúng ta quyết định."

Ta mỉm cười nói: "Thời gian có thể thay đổi tất cả, hơn nữa lúc đó không có cách nào thay đổi, thì chí ít chúng ta còn có cơ hội chuẩn bị chu đáo, lúc đó có thể làm cho Gia Luật Xích Mi chịu hậu quả cá chết rách lưới, còn hơn nghẹn cổ chờ chết như bây giờ."

Sát Cáp Thai liên tục xưng phải, lý luận của ta làm cho hắn phục tùng. Sỡ dĩ ta bảo hắn kéo dài thời gian chính là vì thương thế của ta còn chưa bình phục, ta muốn tận dụng thời gian này, suy tính bước đi tương lai của mình.

Lúc này có một gã võ sĩ từ bên ngoài đi vào, nhìn ta nói: "Băng Báo công tử, bên ngoài có một hài đồng tên là Dực Hổ và một vị nữ tử cầu kiến."

https://thuviensach.vn

Hai mắt ta sáng ngời, trời xanh đúng là không vứt bỏ ta, Dực Hổ xuất hiện đã làm cho ta nhìn thấy ngọn đèn sáng trong bóng đêm, nếu như ta có thể lợi dụng tâm lý sùng bái của hài đồng này, nhân cơ hội tiếp cận Đông Hồ tứ đại dũng tướng Hoàn Nhan Vân Na, chỉ cần có được sự tương trợ của Hoàn Nhan Vân Na, thì nguy cơ do Gia Luật Xích Mi gây ra, có thể được hóa giải.

Ta cười nói: "Mau mời bọn họ vào!"

Dực Hổ mặc một bộ đò da thú, vui vẻ nháy vào trong phòng của tạ ở phía sau hắn chính là một thân ảnh động lòng người. Đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều nhìn thẳng vào ta, cả kinh nói: "Là ngươi!"

Trong lòng ta hoảng sợ, lúc này mói nhớ là mình quên không mang mặt nạ, chẳng nhẽ khi nàng nhìn thấy dung mạo của ta thì sẽ nhớ lại chuyện cũ. Trong lòng ta hối hận tới cực điểm, đúng là sơ xẩy mà.

Khuôn mặt của Toàn Tuệ Kiều ửng đỏ, nhìn về phía sau của mình một chút, Sát Cáp Thai đã sớm thức thời bỏ đi, lúc này nàng mới thấp giọng nói: "Ngươi... tại sao lại là tướng lĩnh bị bắt ở Man Châu?"

Lúc này ta mới yên lòng, hóa ra nàng chỉ nhớ sự tình ở Man Châu, chứ lại quên chuyện ta đã giết nàng, trong lòng âm thầm kêu may mắn, do sợ quá nên trán đã đổ mồ hôi.

"Thế nào? vết thương của người lại đau có đúng hay không?" Toàn Tuệ Kiều ân cần nói.

Ta lắc đầu, cười nói: "Chắc là do quá nóng."

Dực Hổ chẳng quan tâm gì tới chuyện khác, chỉ luôn miệng hỏi sự tình khi ta quyết đấu.

https://thuviensach.vn

Ta đi tới trước giường ngồi xuống, Dực Hổ giúp ta cởi áo ngoài, Toàn Tuệ Kiều tỉ mỉ kiểm tra vết thương, sau đó băng bó lại một lần nữa. Bàn tay nhỏ nhắn của nàng quấn những mảnh lụa quanh người ta, ta ngửi được một mùi hương thơm ngát, trong lòng ta bỗng dâng lên một cảm giác khó mà kìm nén, hận không thể đem nàng ôm vào trong lòng bừa bãi yêu thương một phen.

Sau khi kìm nén những ý niệm này ở trong đầu, ta mới thốt lên được một câu: "Cảm tạ!"

Toàn Tuệ Kiều ôn nhu cười nói: "Là Dực Hổ dẫn ta tới được, ngươi cảm tạ hắn đi."

Dực Hổ khanh khách cười nói: "Băng Báo thúc thúc, nếu như người muốn cảm tạ ta, thì hãy dạy ta Cách Đấu thuật (thủ thật đấu vật, võ thuật của đấu sĩ) đi."

Toàn Tuệ Kiều đạo: "Dực Hổ! Không thể.”

Ta cười nói: "Hoàn Nhan tướng quân thân là Đông Hồ tứ đại danh tướng, võ công đương nhiên là siêu quần, tiểu công tử hà tất phải bỏ gần tìm xa?"

Dực Hổ lắc đầu nói: "Tỷ tỷ ta hoa quyền tú chân (ý nói chân tay mềm yếu) làm sao có thể so sánh với công phu của Băng Báo thúc thúc, thân là nam tử hán đương nhiên là phải học công phu của nam tử hán."

Ta và Toàn Tuệ Kiều nhịn không được bật cười lên, không nghĩ tới Dực Hổ còn tuổi nhỏ mà lại có hào khí can vân (hào khí vượt mây).

Ta sảng khoái đáp ứng: "Ta đáp ứng ngươi, nhưng mà... trước tiên ngươi phải được tỷ tỷ của mình đồng ý."

Dực Hổ hưng phấn nhảy dựng lên, nhưng trên mặt lại lập tức tỏ vẻ khó xử: "Tỷ tỷ của ta... việc này rất khó nói."

https://thuviensach.vn

Hắn đưa ánh mắt nhìn Toàn Tuệ Kiều, hiển nhiên là muốn nàng giúp đỡ.

Toàn Tuệ Kiều nhẹ giọng nói: "Việc này không vội, đợi thúc thúc ngươi bình phục rồi hãy nói."

Dực Hổ có chút mất mác gật đầu nói: "Được, tới lúc đó tỷ phải giúp đệ thuyết phục tỷ tỷcủa đệ."

Toàn Tuệ Kiều thấy sắc trời đã tối, đứng lên nói: "Chúng ta phải đi về, tỷ tỷ tìm không thấy đệ sẽ rất nóng ruột."

Dực Hổ dẫn đầu đi ra cửa, ta ở phía sau gọi Toàn Tuệ Kiều: "Thanh Thanh tiểu thư."

Thân thể mềm mại của Toàn Tuệ Kiều dừng lại ở trước cửa.

"Cảm tạ tiểu thư hai lần cứu giúp."

Nàng xoay người lại, nhìn ta cười nói: "Trị bệnh cứu người chính là bổn phận của thầy thuốc, công tử hà tất phải để ở trong lòng."

Ta ngơ ngác nhìn thân ảnh của nàng biến mất trong màn đêm, sự rung động trong lòng ta mới dần dần lắng lại.

Sát Cáp Thai dựa theo sách lược của ta, quả nhiên là đã hoãn lại được thế lửa, đồng thời hắn cũng tăng mạnh phòng vệ, chỉ sợ là có người bỏ trốn, làm cho Gia Luật Xích Mi phát hiện, sẽ sớm đối phó với chúng ta.

Mấy ngày nay, Toàn Tuệ Kiều và Dực Hổ đều tới đây, tiếng là thăm bệnh, nhưng thực ra là quấn lấy ta, đòi dạy cách đấu thuật.

Thể chất của ta vốn cường tráng, hơn nữa có danh y Tuệ Kiều cẩn thận chăm sóc, thương thế hồi phục rất nhanh. Bảy ngày sau, Toàn Tuệ Kiều gỡ băng cho ta, ta có thể đi lại như thường.

https://thuviensach.vn

"Cảm tạ!" Câu này ta đã nói với Toàn Tuệ Kiều không biết bao nhiêu lần rồi.

Tuệ Kiều không khỏi mỉm cười, ánh mắt của nàng rời khỏi bộ ngực cường tráng của ta nhìn ra ngoài cửa, bên ngoài truyền đến tiếng cười của Dực Hổ và Lang Thứ. Mấy ngày nay, ta bảo Lang Thứ chỉ điểm cho hắn một số Cách Đấu thuật, cho nên hai người vô cùng hợp ý.

"Ta đi xem Dực Hổ." Toàn Tuệ Kiều dường như muốn lảng tránh thời gian mà hai chúng ta ở riêng.

Ta gật đầu, cầm lấy áo da khoác lên trên người, theo Tuệ Kiều đi ra ngoài.

Lang Thứ một tay giơ Dực Hổ lên đỉnh đầu. xoay tròn một vòng, Dực Hổ cười lên khanh khách.

Tuệ Kiều ân cần nói: "Dực Hổ! Mau xuống đi, đừng để ngã bị thương."

Lang Thứ ha hả cười nói: "Thanh Thanh tiểu thư cứ việc yên tâm, Lang Thứ ta quyết sẽ không làm tổn thương tới tiểu công tử."

Ta ở phía sau Tuệ Kiều nói: "Nếu như bọn họ đùa vui vẻ như vậy, thì chúng ta cứ để cho họ đùa thêm một lát nữa."

Tuệ Kiều gật đầu, đúng lúc này, đột nhiên ở ngoài cửa vang lên tiếng thét thảm thiết, tiếp theo là có một gã võ sĩ bay vào, nặng nề rơi trên mặt đất.

Ta ngẩng đầu nhìn lại, hóa ra là Hoàn Nhan Vân Na đang phủ sương lên mặt, lạnh lùng hướng chúng ta đi tới. Thân hình nàng rám nắng, ở cô tay là lông cừu trắng, đôi nhũ phong cao ngất. Ánh mắt của ta nhìn vào đó, đúng là không thua gì Tinh Hậu, co giãn và tràn đầy sức sống. Không biết ai sẽ có phúc duyên được hưởng thụ sự mê người của nàng đây.

https://thuviensach.vn

Toàn Tuệ Kiều hoa dung thất sắc.

Lang Thứ cũng nhận ra bầu không khí có chút không ổn, cuống quít đem Dực Hổ để xuống.

Hoàn Nhan Vân Na nhìn thẳng vào Dực Hổ nói: "Nếu như không có Mặc tiên sinh nói cho ta biết, thì ta không biết đệ chạy tới đây làm loạn!"

Tuệ Kiều thấp giọng nói: "Tỷ tỷ..."

Hoàn Nhan Vân Na hiển nhiên là máu nóng bốc lên đầu, cả giận nói: "Còn muội nữa, ta đem Dực Hổ phó thác cho muội trông nom, muội không những giúp ta quản giáo nó, mà lại cùng nó ra ngoài làm loạn, muội đúng là làm cho ta quá thất vọng rồi."

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 47: Đặt Nền Móng (1 2 3)

Toàn Tuệ Kiều bị nàng răn dạy, trong đôi mắt đẹp đã ngấn lệ, ta cực kỳ không đành lòng, mở miệng nói:

"Thanh Thanh tiểu thư chỉ muốn giúp ta cắt chỉ nên mới tới nơi này..."

Hoàn Nhan Vân Na lạnh lùng cắt ngang lời nói của ta:

"Chuyện nhà của ta không cần ngươi hỏi tới."

Ta nhất thời nghẹn lời, thầm nghĩ:

"Hoàn Nhan Vân Na phẫn nộ như vậy, có khả năng là nàng cố kỵ thân phận nô lệ của chúng ta."

Cho nên ta nhìn Dực Hổ nói:

"Tiểu công tử tốt hơn hết là theo Hoàn Nhan tướng quân đi thôi."

Không nghĩ tới Dực Hổ tuổi còn nhỏ, nhưng tính khí lại vô cùng quật cường, hắn đi tới bên cạnh ta, ôm lấy cánh tay của ta, nói:

"Ta sẽ không đi theo Mặc lão nhân kia học cái gì mà chi, hồ, giả, dã, (i i, a, a) ta muốn cùng Băng Báo thúc thúc học Cách Đấu thuật."

Khuôn mặt của Hoàn Nhan Vân Na tức giận đến đỏ bừng, nàng cả giận nói:

https://thuviensach.vn

"Loại kỹ thuật vật lộn này chỉ có thể giải trí cho người khác, sao có thể dùng ở nơi lịch sự cơ chứ."

Ta khẽ cau mày, những lời này của nàng có chút quá mức, mặc dù là muốn dạy dỗ đệ đệ, nhưng cũng không cần hạ thấp tất cả những người khác như vậy chứ.

Ta trả lời một cách mỉa mai nói:

"Hoàn Nhan tướng quân xuất thân cao quý, đương nhiên là khinh thường những Đấu Sĩ làm công việc giải trí cho người khác như chúng ta, nhưng không biết ở trong mắt tướng quân, cái gì mới được coi là lịch sự đây?"

Câu này của ta quả thực đã chạm tới nỗi lòng thầm kín của Hoàn Nhan Vân Na, nàng tuy có thân phận hoàng thất, thế nhưng mẫu thân lại mà một nữ tử ngoại tộc.

Hoàn Nhan Vân Na cố gắng kiềm chế phẫn nộ trong lòng, hung hăng nhìn chằm chằm vào ta, kéo cánh tay của Dực Hổ, quát:

"Trở về cho ta!"

Dực Hổ gắt gao ôm lấy bắp đùi của ta nói:

"Đệ nhất định không đi, bình thường tỷ có quan tâm đệ đâu, đệ làm bất cứ chuyện gì, tỷ cũng để mắt tới, nếu như cha và mẫu thân còn trên đời, nhất định sẽ không làm như tỷ đang làm với đệ."

Hoàn Nhan Vân Na mi mắt mà đỏ lên, bỗng nhiên buông cánh tay của Dực Hổ, thương tâm tới cực điểm, nói:

"Đệ... có thể nghĩ về ta như vậy...”

Dực Hổ nói:

https://thuviensach.vn

"Lẽ nào đệ nói sai ư? Xem ra những người khác nói là thật, tỷ không phải là thân sinh tỷ tỷ của đệ..."

“Dực Hổ!”

Tuệ Kiều cuống quít ngăn cản hắn nói.

Hoàn Nhan Vân Na cố sức cắn cắn môi dưới, trong đôi mắt màu xanh đã ngấn lệ, nàng là tướng quân xuất lĩnh trăm vạn đại quân rong ruổi sa trường, nhưng không cách nào chịu đựng nỗi, khi đệ đệ của mình nói những câu này.

Nàng bỗng nhiên giương tay, tát Dực Hổ một cái. Ta vốn lưu ý tới phản ứng của nàng, nên cuống quít kéo Dực Hổ về phía sau.

Một chưởng này của Hoàn Nhan Vân Na đánh lên vết thương của ta, ta trọng thương mới khỏi, đâu chịu được một kích nàng của nàng, cho lên lùi lại phía sau hai bước, ngã bệt xuống đất.

Dực Hổ cũng bị ta xô ngã, nhưng tính cách của hắn quật cường, lại càng phẫn nộ, bò dậy đi tới trước mặt của Hoàn Nhan Vân Na, ngẩng đầu lên nói:

"Tỷ đánh chết đệ đi, dù sao đệ sống ở trên đời này cũng không có ai thương yêu, nếu như chết, đệ có thể gặp mẫu thân...” Nói tới đây, thì hai hàng lệ đã chảy ra.

Hoàn Nhan Vân Na lần thứ hai vung lên tay, nhưng không cách nào hạ thủ được, nàng đột nhiên che mặt, xoay người chạy ra cửa.

Ngoài cửa truyền tới tiếng tuấn mã hí dài, chắc là Hoàn Nhan Vân Na đem lửa giận trút lên người con ngựa.

https://thuviensach.vn

Dực Hổ thấy tỷ tỷ của mình tức giận bỏ đi, thì ngẩn ngơ, đứng ở giữa sân.

Tuệ Kiều u oán thở dài một hơi nói:

"Dực Hổ, đệ sao có thể vô lễ với tỷ tỷ của mình như vậy."

Khuôn mặt nhỏ của Dực Hổ tỏ vẻ xấu hổ:

"Đệ... đệ chỉ là nhất thời giận dữ, cho nên nói ra mà không nghĩ..."

Tuệ Kiều nói:

"Theo tỷ trở về đi, xin lỗi tỷ tỷ của đệ."

"Không!"

Dực Hổ lớn tiếng nói:

"Nam tử hán đã nói là nói, giống như mũi tên đã bắn ra, há có thể thu hồi?"

Ta âm thầm buồn cười, không nghĩ tới hài tử này tính cách lại quật cường như vậy.

Cho dù Toàn Tuệ Kiều khuyên bảo như thế nào, nhưng Dực Hổ cũng nhất định không theo nàng trở về, rơi vào đường cùng, nàng không thể làm gì khác hơn, là nhìn ta nói:

"Làm phiền công tử thay ta chăm sóc Dực Hổ, ta phải đi về xem tỷ tỷ thế nào rồi."

Ta gật đầu nói:

"Tiểu thư mau đi đi, nhất định không đẻ Hoàn Nhan tướng quân làm ra chuyện gì cả."

https://thuviensach.vn

Sau khi Toàn Tuệ Kiều đi rồi, Sát Cáp Thai tới tìm ta, nói là ta nên tới Sư Tâm đấu trường nhận thưởng, tiền thưởng thì sau khi thi đấu, Ô Kỳ Thái đã nhận, nhưng mà có vật phẩm cá nhân, phải đích thân ta đi lấy mới được.

Bởi vì mấy hôm trước, ta trọng thương không đi được, cho nên phải hoãn lại.

Ta đem Dực Hổ phó thác cho Lang Thứ chiếu cố, cùng Sát Cáp Thai ngồi xe ngựa, đi tới đấu trường Sư Tâm.

Hiệu suất làm việc của người Đông Hồ cực cao, ở Sư Tâm đấu trường không tới nửa giờ, thì toàn bộ công việc đã làm xong.

Ta nhận được một bộ khôi giáp được chế tạo công phu, một thanh trường đao có khắc hai chữ Băng Báo, đao này dùng ô kim chế tạo, đúng là trân phẩm trong trân phẩm.

Lúc trở về, Sát Cáp Thai bảo xa phu đi chậm lại, giới thiệu cho ta những cảnh vật ở hai bên đường đi, đây là lần đầu tiên, ta có tâm tình thưởng thức phong cảnh khi tới Hắc sa thành.

Dân chúng ở Đông Hồ khỏe mạnh, lại đông đảo, cho nên thường đeo bội đao đi lại trên đường, tửu quán ven đường rất nhiều, nhưng lại khác xa với phong cách Trung nguyên.

Hiện giờ đã là cuối xuân, cho nên các tấm màn che bên ngoài đã được vén lên, có thể nhìn thấy tình hình bên trong.

Đôi mắt của ta dừng lại ở một tửu quán tên là ‘Vãn Phong cư’, trong đó chỉ có một thiếu nữ xinh đẹp đang ngồi điên cuồng uống rượu, ta có thể nhận ra, nàng chính là Hoàn Nhan Vân Na.

Bên người nàng đã có hai vò rượu, xem ra là đã uống ở đây không ít thời gian rồi.

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai cũng nhận ra nàng, thất thanh nói:

"Đấy không phải là Hoàn Nhan tướng quân sao?"

Ta gật đâu, nhịn không được cười nói:

"Lòng phụ nữ dù sao cũng rất hẹp hòi, cãi nhau hai câu với đệ đệ, thì đã chạy tới đây uống rượu giải sầu rồi."

Sát Cáp Thai thở dài nói:

"Băng Báo huynh có điều không biến, thân thế của Hoàn Nhan tướng quân không được bình thường, mẫu thân nàng là một người ngoại quốc, năm đó cha nàng là Cạnh Sơn vương Hoàn Nhan Liệt Phong cướp được mẫu thân nàng từ Nga La Tư trở về, lúc về thì nghi ngờ là đã có thai. Sau khi Hoàn Nhan Vân Na được sinh ra, lại khác với những nữ tử Đông Hồ khác, cho nên hoàng thất Đông Hồ không thừa nhận thân phận của nàng. Sau khi cha mẹ nàng chết đi, thì lại càng bị hoàng thất xa lánh, nếu không đã sớm nhận được danh hiệu quận chúa rồi."

Ta ngạc nhiên nói:

"Lại còn có chuyện như vậy sao? Vậy thì địa vị hiện tại của nàng làm sao mà có?"

Sát Cáp Thai trên mặt lộ vẻ sùng kính vẻ, thấp giọng nói:

"Địa vị của Hoàn Nhan Vân Na hiện nay, toàn là do nàng một thân đạt được, mười lăm tuổi tòng quân, mười sáu tuổi suất lĩnh hai vạn đại quân Đông Hô, đánh tan tám vạn đại quán Triều Tiên, chỉ một trận đã đạt được hòa ước với Triều Tiên. Cho nên từ đó về sau, nàng được mệnh danh là một trong tứ đại dũng tướng của Đông Hô. Hơn nữa người kế nhiệm quốc chủ, chính là thúc thúc của nàng Hoàn Nhan Liệt Thái, vô cùng coi trọng nàng, cho nên địa vị mới dần được đề cao."

https://thuviensach.vn

Ta giờ mới hiểu được vì sao Hoàn Nhan Vân Na lại chú ý tới Dực Hổ như vậy, những lời nói của hài tử này đúng là đã đả thương người khác, cho dù là ai, cũng không thể chịu được.

Chắc chắn đây là thời gian mà Hoàn Nhan Vân Na yếu ớt nhất, đồng thời cũng là một cơ hội cho chính ta, trong lòng ta không khỏi xuất hiện một ý nghĩ, hướng Sát Cáp Thai nói:

"Dừng xe, ta muốn qua đó xem."

Sát Cáp Thai không hiểu, ta mỉm cười nói:

"Việc này ít nhiều cũng có quan hệ với ta, để ta đi khuyên nhủ nàng."

Sát Cáp Thai có chút ít lo lắng nói:

"Hoàn Nhan tướng quân dù sao cũng là thân phận hoàng tộc, nàng chưa chắc sẽ..."

Nhưng ta đã đẩy cửa xe đi xuống.

Khi ta vừa vào cửa, Hoàn Nhan Vân Na đã nhận ra ta, lạnh lùng nhìn, rồi lập tức nhớ tới bát rượu trên bàn.

Ta thản nhiên gọi chủ quán mang một vò rượu tới, ta ngồi đối diện với bàn của Hoàn Nhan Vân Na, nàng uống một chén, ta cũng uống một chén, nàng uống hết một vò, ta cũng uống hết một vò.

Nếu là lúc bình thường thì tửu lượng của ta có thể liều mạng với nàng, thế nhưng sau khi bị trọng thương, tửu lượng của ta đại giảm, hơn thế nữa trong bụng trống trơn.

Khi uống hết một vò rượu, thì đã có chút mơ màng, trong lòng thầm kêu không ổn, nếu như tiếp tục uống với Hoàn Nhan Vân Na như vậy nữa, thì chẳng bao lâu sẽ say chết mất.

https://thuviensach.vn

Mang theo cảm giác say, ta đi tới bàn của Hoàn Nhan Vân Na, ngồi đối diện với nàng.

Hoàn Nhan Vân Na mày liễu dựng lên, lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

"Tránh ra!"

Ta ha hả cười nói:

"Cái bàn này hình như là không phải của Hoàn Nhan tướng quân, là khách nhân, thì ai cũng có thể ngồi."

Hoàn Nhan Vân Na cả giận nói:

"Ta đã ngồi cái bàn này từ lâu rồi, ngươi tốt nhất đừng có dây dua, bằng không..."

Ta nghe vậy thì tấm tắc nói:

"Không hổ là Hoàn Nhan tướng quân, quả nhiên uy phong, quả nhiên sát khí."

Hoàn Nhan Vân Na sao không nhận ra ý châm chọc của ta, đứng lên nói:

"Nếu ngươi ở nơi này, ta đi!"

Ta mỉm cười nói:

"Tại hạ có chuyện thủy chung không rõ, địa vị của Dực Hổ có phải cũng giống như cái bàn này, tướng quân cũng coi nó là đồ trong túi có phải không?"

Hoàn Nhan Vân Na bỗng nhiên xoay người lại, từ trong đôi mắt đẹp toát ra quang hoa phẫn nộ vô cùng:

https://thuviensach.vn

"Băng Báo, từ khi ngươi xuất hiện, thì luôn đối nghịch với ta, người đã xúi giục nó những gì?"

"Hoàn Nhan tướng quân chẳng lẽ chưa nghĩ tới cái chuyện mà Dực Hổ tôn trọng chính là vũ lực, là một anh hùng chân chính..."

Hoàn Nhan Vân Na cười lạnh nói:

"Ngươi tự cho mình là anh hùng?"

Ta dõng dạc hồi đáp:

"Trong lòng tướng quân, ta chỉ là một tên nô lệ ti tiện, thế nhưng ở trong lòng Dực Hổ, ta là một anh hùng đỉnh thiên lập địa."

Hoàn Nhan Vân Na lặng lẽ không nói gì.

Trong lòng ta biết, nàng đã rung động, cho nên ngữ khí trở nên chậm chạp, nói: "Nếu như ngươi thực sự quan tâm tới Dực Hổ, thì ngồi xuống, chúng ta bình tĩnh nói chuyện một chút."

Hoàn Nhan Vân Na do dự một chút, rốt cục một lần nữa ngồi xuống.

Ta rót cho nàng một bát rượu đầy, rồi cũng tự rót cho mình, làm như thấm thìa nói: "Hoàn Nhan tướng quân, tại hạ có gì mạo phạm thì xin thứ lỗi, hài tử Dực Hổ này tính tình quật cường, trong lòng rất coi trọng anh hùng, giấc mộng của hắn là trở thành tướng quân rong ruổi sa trường, là một dũng tướng chỉ nói vạn quân, nếu như tướng quân chỉ ép nó học những binh pháp máy móc, khô khan, thì sẽ làm cho tâm tình của nó trở nên mâu thuẫn."

Hoàn Nhan Vân Na u oán thở dài một hơi nói:

"Muốn trở thành một dũng tướng, thì chỉ dùng võ lực là được sao."

https://thuviensach.vn

"Dực Hổ tuổi còn quá nhỏ, nó chưa chắc đã hiểu sự khổ tâm của tướng quân, mọi việc đều phải tiến hành từ từ, nóng vội chỉ nhận được sự phản tác dụng."

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na sáng ngời, nàng vạn lần không ngờ, một kiến giải như vậy, lại có thể xuất hiện trên người một đầy tớ.

Ta bưng bát rượu lên, chạm bát với nàng, sau đó ngửa cổ uống một hơi cạn sạch, Hoàn Nhan Vân Na đặt bát rượu không xuống bàn. Trong lòng ta mừng thầm, biết là sự đề phòng của nàng đối với ta không còn nghiêm trọng như trước.

Ta hỏi dò:

"Hoàn Nhan tướng quân và Dực Hổ hình như là gặp nhau không được nhiều lắm..."

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu, chán nản nói:

"Ta nhiều năm ở bên ngoài chinh chiến, sự chiếu cố đối với nó đương nhiên là có thiếu sót, nhưng không nghĩ tới, Dực Hổ lại nghĩ ta... lại hận ta tới mức này..."

Nói đến chỗ thương tâm, đôi mắt nàng đỏ lên, nước mắt suýt nữa thì rơi xuống, ta thấy nàng đau khổ như vậy, hiển nhiên là câu nói lúc nãy đã tác động cực mạnh tới nàng.

Ta khuyên nhủ nói:

"Dực Hổ chẳng qua chỉ là một đứa bé, nó nói những câu này, chỉ là do tức giận nhất thời, lúc tướng quân đi thì nó đã bắt đầu hối hận, Hoàn Nhan tướng quân có muốn đến Ô thị hành quán, đón nó trở về?"

Hoàn Nhan Vân Na lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Ta không đi!"

Ta đương nhiên biết là nàng vẫn còn tức giận bởi những câu nói của Dực Hổ, nên mỉm cười nói:

"Chẳng nhẽ cả đời này, tỷ đệ hai người không định gặp lại nhau?"

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Nếu như ta đi đón nó, thì nó lại càng không biết đất rộng trời cao, sau này ta đứng trước mặt nó, làm gì còn tôn nghiêm nữa chứ?"

Ta mỉm cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân, lẽ nào người thực lòng muốn giao Dực Hổ cho những đấu sĩ như ta chiếu cố hay sao?"

Hoàn Nhan Vân Na mặt cười ửng đỏ, nhẹ giọng nói:

"Cũng được! Ta đi đón nó với ngươi."

Đi tới Ô thị hành quán, Hoàn Nhan Vân Na nói thế nào cũng không tình nguyện vào cùng với ta, ta chỉ còn cách đi tìm Dực Hổ, không nghĩ tới nó đang ngồi ở trong phòng của ta ngẩn người.

Nghe được tiếng bước chân, nó quay đầu lại, nhưng khi nhìn thấy ta, lại vô tình cúi đầu xuống, thấp giọng nói:

"Băng Báo thúc thúc."

Ta vỗ vỗ đầu hắn:

"Tại sao không đi tìm Lang Thứ chơi đùa?"

Dực Hổ nói:

https://thuviensach.vn

"Ta thấy có chút mệt mỏi, cho nên mới trở về nghỉ ngơi."

"Có phải là nhớ tới tỷ tỷ đúng không?"

Dực Hổ nhìn ta một cái, rốt cục gật đầu nói:

"Dực Hổ hôm nay đúng là không phải, đã nói những lời không nên nói đúng không?"

Ta hỏi ngược lại:

"Vậy thì ngươi cảm thấy sao?"

Dực Hổ chán nản nói:

"Sợ rằng tỷ tỷ sẽ không bao giờ ... tha thứ cho ta nữa."

Ta cười nói:

"Vì sao không quay về xin lỗi trước mặt tỷ tỷ của ngươi."

Dực Hổ lớn tiếng nói:

"Nam tử hán đại trượng phu, đã nói ra là như tên đã bắn, sao..."

Ta cắt ngang lời của nó:

"Thế nhưng ngươi có hiểu hàm nghĩ chân chính của những câu này?"

Dực Hổ yên lặng nhìn về phía ta.

Ta lớn tiếng nói:

"Đại trượng phu chân chính, có những việc nên làm, có những việc không nên làm, nếu như mình đã làm mà sai, thì phải có dũng khí thừa nhận, phải đối mặt, vậy còn ngươi thì sao? Thương tổn tỷ tỷ của mình, lại

https://thuviensach.vn

muốn trốn tránh, không dám đi đối mặt, vậy còn muốn trở thành anh hùng hảo hán sao?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Dực Hổ đỏ bừng, đột nhiên cất bước đi ra ngoài cửa.

"Ngươi muốn đi đâu đấy?"

"Ta đi nhận tội với tỷ tỷ!"

Khi Dực Hổ đi ra ngoài cửa, đã nhìn thấy Hoàn Nhan Vân Na rưng rưng lệ đứng ở ngoài, đoạn đối thoại của chúng ta, đương nhiên là lọt vào trong tai của nàng.

"Tỷ tỷ!"

Dực Hổ khóc ô ô chạy tới, hai tỷ đệ ôm châm lấy nhau, những khúc mắc đã sớm tiêu tan thành mây khói.

Tỷ đệ hai người lau khô nước mắt, Hoàn Nhan Vân Na dắt Dực Hổ đi tới trước mặt của ta nói:

"Đa tạ ngươi!”

Ta cười nói:

"Chỉ là việc nhỏ, không nên nhắc tới."

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Nghe nói ngươi đã được tự do?"

Ta gật đầu nói:

"Trước khi chết, chủ nhân Ô Kỳ Thái đã thiêu hủy khế ước."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ngươi có muốn tới phủ của ta, chỉ điểm võ công cho Dực Hổ không?"

Ta vốn đợi nàng chủ động đưa ra lời mời này, nhưng biểu hiện lại chẳng có gì là mừng rỡ, trái lại ta còn làm ra bộ dáng khó khăn, nói:

"Băng Báo thân phận thấp, nếu như tới quý phủ, có mang lại phiền phúc cho Hoàn Nhan tướng quân không?"

Hoàn Nhan Vân Na nhẹ giọng nói:

"Từ trước tói nay, ta chưa từng chú ý tới ai nói gì cả."

Ngụ ý của nàng là ta có thể tới.

Dực Hổ mừng rỡ cầm tay ta nói:

"Băng Báo thúc thúc, thúc đồng ý đi!"

Hoàn Nhan Vân Na đã nói như vậy, thì ta đâu thể tiếp tục từ chối, mỉm cười nói:

"Đã được Hoàn Nhan tướng quân để mặt, tại hạ cung kính không bằng tuân mệnh."

Ta và Hoàn Nhan Vân Na ước định, ba ngày sau sẽ tới phủ đệ của nàng dạy học.

Khi tỷ đệ Hoàn Nhan Vân Na rời đi, Sát Cáp Thai hoang mang, khẩn trương chạy tới tìm ra, sau khi đóng cửa phòng lại, hắn run giọng nói:

"Nghe nói Băng Báo huynh đã đáp ứng đến Cạnh Sơn Vương Phủ dạy học?"

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Tin tức của ngươi thực linh thông."

Trong lòng ta hiểu rõ, khi ta và Hoàn Nhan Vân Na thương lượng những chuyện này, Sát Cáp Thai nhất định ở một bên nghe trộm.

Sát Cáp Thai lo lắng, lo lắng nói:

"Băng Báo huynh lẽ nào muốn bỏ đi, để mặc chúng ta tự sinh, tự diệt có đúng không?"

"Tại sao lại nói như vậy?"

Sát Cáp Thai đột nhiên quỳ xuống ở trước mặt ta.

Ta cuống quít nâng hắn dậy nói:

"Tổng quản không cần như vậy, làm như vậy không phải muốn giết tại hạ sao?"

Sát Cáp Thai nức nở nói:

"Tại hạ tuy rằng ngu dốt, nhưng cũng nhận ra Băng Báo huynh muốn dứt áo ra đi. Chỉ cần huynh đi tới Cạnh Sơn Vương Phủ, Gia Luật Xích Mi cho dù có ngang ngược kiêu ngạo, cũng không dám tìm huynh gây phiền phức, nhưng đám người chúng ta ở đây, chỉ còn lại một con đường chết."

Ta kéo hai cánh tay của hắn nói:

"Trước tiên ngươi cứ đứng lên đã."

Sát Cáp Thai vẫn kiên trì quỳ trên mặt đất nói:

"Sát Cáp Thai không phải là người ham muốn gia nghiệp của chủ nhân, trước khi chết, chủ nhân có nói với ta, cho dù như thế nào, cũng không thể

https://thuviensach.vn

để sản nghiệp của Ô thị rơi vào trong tay Gia Luật Xích Mi, ta sao có thể để cho chủ nhân ôm hận nơi cửu tuyền được."

Hắn rưng rưng nói:

"Tính mạng của Sát Cáp Thai này đều do chủ nhân ban tặng, ta tự biết mình không hoàn thành được sự nhờ vả của chủ nhân. Đã như vậy, ta cũng chỉ còn cách lấy cái chết tạ tội."

Hắn rút loan đao bên hông, cắt mạnh vào cổ mình.

Ta hoảng sợ vội vàng nắm lấy cổ tay hắn:

"Ngàn vạn lần không thể, tổng quản có chuyện gì thì có thể nói với ta, nếu như ta làm được, nhất định sẽ làm hết mình!"

Sát Cáp Thai bán tín bán nghi nhìn thẳng ta nói:

"Huynh có thật là sẽ giúp ta?"

Ta gật đầu, kỳ thực ta đã sớm đoán ra, Sát Cáp Thai nhất định là yêu cầu ta giúp hắn bảo trụ cái Ô thị hành quán này.

Trong lòng ta có chút do dự, đây đúng là một cái phiền phức không nhỏ, cho dù là ai cũng không thể đắc tội với Gia Luật Xích Mi quyền khuynh thiên hạ.

Thế nhưng Sát Cáp Thai này rõ ràng là ở vào đường cùng rồi, chỉ cần ta tiến nhập vào Cạnh Sơn Vương Phủ, thì đã nói lên, sự sống chết của họ, không còn quan hệ gì với ta nữa.

Sát Cáp Thai nói:

"Xin huynh tiếp nhận toàn bộ sản nghiệp và nô lệ của Ô thị, trở thành chủ nhân của chúng ta!"

https://thuviensach.vn

Ta nhịn không được 'A!' lên một tiếng, ngàn vạn lần không ngờ, Sát Cáp Thai lại đưa ra một yêu cầu như vậy.

Làm nô lệ của Ô Kỳ Thái mấy tháng, đối với sản nghiệp của hắn, ta cũng có chút hiểu biết, không nói tới tài sản, chỉ những nô lệ kia thôi, cũng là những võ sĩ có thể địch nhiều người, mà lúc này, ta lại đang cần những người như vậy.

Đây đúng là thời cơ phát triển lực lượng cực tốt, nhưng mà lại nghĩ tới Gia Luật Xích Mi thì ta cũng có chút do dự, tiếp nhận sản nghiệp Ô thị, cũng là tiếp nhận một địch nhân.

Ô Kỳ Thái chính là một ví dụ rõ ràng, với đám võ sĩ này, thì căn bản không chống đỡ được với Gia Luật Xích Mi.

Sát Cáp Thai nói:

"Chủ nhân trước khi chết đã từng nói cho ta biết, nếu như ta không có năng lực bảo hộ Ô thị, thì sẽ đem nó chuyển cho huynh, huynh sẽ dẫn dắt nó vượt qua nguy cơ này."

Ta cười khổ nói:

"Đúng là hắn đã để mắt tới ta."

Ta nhìn Sát Cáp Thai hoài nghi, Ô Kỳ Thái chết bất thình lình, thì tại sao có thể căn dặn mọi chuyện rõ ràng như vậy.

Sát Cáp Thai nói:

"Hoàn Nhan tướng quân chiến công hiển hách, được đế quốc tín nhiệm rất cao, nếu như huynh đã đáp ứng làm chủ nhân của Ô thị, vậy thì Hoàn Nhan tướng quân chắc chắn sẽ không bỏ mặc chuyện này."

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi tính như vậy, chẳng phải là đem lại phiền phức cho gia đình Hoàn Nhan Vân Na rồi hay sao? Gia Luật Xích Mi sao có thể nuốt trôi cục tức này?"

Sát Cáp Thai nói:

"Huynh có điều khôngbiết, quốc quân Đông Hô là Hoàn Nhan Liệt Thái sớm đã có lòng ái mộ Hoàn Nhan Vân Na, việc này cả nước đều biết, Hoàn Nhan tướng quân trở thành Vương Phi là chuyện không sớm thì muộn, cho nên Gia Luật Xích Mi có lá gan lớn hơn đi nữa, cũng không dám hạ thủ với Hoàn Nhan tướng quân."

Ta không khỏi lấy làm kinh hãi:

"Cái gì? Bọn họ không phải có quan hệ thúc điệt (chú, cháu) hay sao?"

Sát Cáp Thai nói:

"Có cái gì kỳ lạ? Đông Hồ không thể so với Trung Nguyên, ở đây căn bản là chẳng có lễ giáo gì cả, hơn nữa ai cũng biết, Hoàn Nhan Vân Na không phải là con đẻ của Cạnh Sơn vương, nàng và Hoàn Nhan Liệt Thái chẳng có quan hệ máu mủ gì cả."

Lúc này ta mới hiểu Sát Cáp Thai hành sự quả nhiên chu đáo, mấy ngày trước hắn đã điều tra tất cả tình hình của Hoàn Nhan Vân Na rồi, xem ra hôm nay hắn đưa ra yêu cầu như vây, là đã suy tính kỹ rồi.

Sát Cáp Thai nói:

"Ngài không cần phải lo lắng, nếu như ta đem sản nghiệp Ô thị chuyển giao cho ngài, thì về sau cũng vì ngài mà cúc cung tận tụy, tới chết mới thôi."

https://thuviensach.vn

Hắn chậm rãi vạch áo, trên ngực hắn chi chít vết đao, càng làm cho ta kinh hãi hơn chính là, hạ thân của hắn cũng bị đao chém đứt:

"Chủ nhân năm đó cứu được ta từ trong tay của mã tặc, từ đó ta đã đem toàn bộ tinh lực đều đặt vào trong sản nghiệp Ô thị, trời sinh ta không thích tiền tài, lại không thân cận nữ sắc, Ô thị và ta, sớm đã hợp thành một thể."

Sát Cáp Thai khép áo lại, hai mắt rưng rưng nói:

"Sát Cáp Thai không có yêu cầu gì cả, bảo tồn sản nghiệp Ô thị là tâm huyết cuối cùng của ta, đến chết không thay đổi."

Hắn một lần nữa quỳ xuống nói:

"Tại hạ lần đầu tiên nhìn thấy huynh, đã biết huynh không phải vật trong ao tù, những chuyện từ đó về sau, đã kiểm chứng cách nhìn của ta."

Ta chậm rãi gật đầu nói:

"Ta vốn chỉ là một tên nô lệ của Ô thị, thì làm sao để hơn trăm võ sĩ phục mình được?"

Sát Cáp Thai đứng dậy, bỗng nhiên kéo cửa phòng, đã thấy trước cửa đình viện, tất cả võ sĩ Ô thị đều mặc quần áo chỉnh tề, quỳ ở nơi đó, cùng kêu lên nói:

"Thuộc hạ tham kiến chủ nhân!"

Sát Cáp Thai nói:

"Chủ nhân có đáp ứng không?"

Thấy tình cảnh trước mắt, trong lòng ta không khỏi chấn động, hào khí trong lồng ngực dâng lên, không cách nào ức chế được, ta năng nề gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Ta ở lại với Ô thị!"

Sát Cáp Thai đem đem toàn bộ sản nghiệp và số người của Ô thị nói lại với ta, ta vốn tưởng rằng Ô Kỳ Thái chỉ là một chủ nô huấn luyện Đấu Sĩ để vơ vét của cải, thật không ngờ rằng, bên ngoài lãnh thổ Đông Hồ, cũng có không ít sản nghiệp của hắn.

Sát Cáp Thai cười nói:

"Chủ nhân Ô Kỳ Thái chỉ thích huấn luyện Đấu Sĩ, những chuyện khác đều giao cho thuộc hạ đi làm, cho nên toàn bộ tiền bạc đều do thuộc hạ quản lý, thuộc hạ ở chán núi phía nam của Khái Lạp Nhĩ Sơn mua hai cánh đồng cỏ, ở đông Thương Bạch sơn mua một lâm trường, ngoài ra còn đầu tư ở nhiều nơi khác."

Ta khép sổ sách nói:

"Sát Cáp Thai, chuyện kinh doanh của Ô thị vẫn giao cho ngươi làm."

Sát Cáp Thai cung kính đáp ứng, hắn lại nói:

"Chủ nhân Ô Kỳ Thái lúc còn sống mua rất nhiêu nô lệ, ngoại trừ làm việc ở đông cỏ và lâm trường, thì huấn luyện nô lệ để chiến đấu có tới hơn 1000 người, chủ nhân dự định xử trí bọn họ như thế nào?"

Ta ngả lưng vào cái ghế dựa, suy nghĩ một chút mới nói:

"Ở Ô thị hành quán còn lại bao nhiêu Đấu Sĩ?"

"Còn lại mười hai người!”

Sát Cáp Thai phóng đoán ý của ta nói:

"Chủ nhân có phải muốn trả lại tự do cho họ hay không?"

https://thuviensach.vn

Ta hỏi ngược lại:

"Tự do có thể dễ dàng đoạt được như vậy ư?"

Sát Cáp Thai lập tức lĩnh hiểu ý của ta:

"Thuộc hạ hiểu rồi."

Ta dặn dò:

"Mau chóng chữa thương cho bọn họ, sau đó tháo xiềng chân ra, mang xiềng chân chỉ làm cho bọn họ tăng thêm cừu hận với Ô thị mà thôi."

Điều này, ta đã được lĩnh nghiệm.

Sát Cáp Thai có chút nghi ngờ nói:

"Thế nhưng những người này chạy trốn thì làm sao bây giờ?"

Ta mỉm cười nói:

"Bọn họ chạy trốn đơn giản là muốn được tự do, nếu như cho họ một số tự do nhất định, thì họ sẽ luyến tiếc cuộc sống nơi đây, hơn nữa, ta không có hứng thú với quyết đấu, nên sẽ không đưa họ tới đấu trường, không có lo lắng về tính mạng, họ còn chạy làm gì?"

Sát Cáp Thai điểm qua một chút, ở trong Ô thị hành quán có một trăm sáu ba người, ta xem danh sách, nhưng không thấy tên A Đông, nhịn không được nói:

"A Đông đâu?"

"Hắn bị chủ nhân Ô Kỳ Thái nhốt vào hầm, nhiều ngày rồi thuộc hạ không hỏi tới, không biết là chết hay chưa."

Ta nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi dẫn ta đi xem!"

Ta và Sát Cáp Thai và hai võ sĩ đi tới trước hầm, khi mở cửa có một cỗ mùi tanh tưởi bay tới, làm cho ta suýt nữa thì nôn ọe, ta bịt miệng mũi nói:

"Các ngươi đi xuống xem hắn còn sống hay không."

Hai gã võ sĩ cầm đèn đi vào, một lát sau họ đi ra, xách theo A Đông không chút nào cựa quậy, một gã võ sĩ nói:

"Hắn còn sống?"

Sát Cáp Thai không khỏi cảm thán nói:

"Sức sống của người này thực ngoan cường."

Ta gật đầu nói:

"Mau tìm đại phu, trị liệu cho hắn tốt một chút."

Trước đây ta đã có dự cảm, A Đông sẽ không dễ chết như vậy. Sức sống của A Đông giống như một cây trúc già cứng cỏi, trong bất cứ hoàn cảnh ác liệt nào cũng có thể sinh tồn.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 48: Bố Trí (1 2 3 4)

Cạnh Sơn Vương Phủ ở nam bộ của Hắc Sa thành, lúc Cạnh Sơn vương còn tại thế là người dũng mãnh thiện chiến nhất trong các vương tử, mọi người cực kỳ coi trọng hắn, xây dựng cho hắn một cái phủ đệ ở trong tứ đại danh thắng ‘Noãn ngọc tuyền’ trong Hắc Sa thành.

Lại đi tới thì thấy có một dòng suối nhỏ chắn ngang phía trước, có một chiếc cầu ba cổng vòm được xây bằng vân thạch, bắc ngang qua suối nhỏ, trên cầu có người viết ba chữ “Hạ Mã Kiều” như rồng bay phượng múa, bút họa cứng cáp mang phong cách cổ xưa.

Khi ta tới gần, thì bên dưới có để ba chữ Hán, là Mặc Vô Thương, trong lòng không khỏi thưởng thức vị truyền nhân Hắc thị thần bí này, xem ra hắn không chỉ am thuật chế tạo cơ quan, mà ở phương diện thư pháp cũng hơn người thường.

Dẫn ngựa đi qua cầu nhỏ, ta thấy Dực Hổ cưỡi một con ngựa gỗ đi về phía ta, ta không khỏi mở to hai mắt.

Con ngựa kia kết cấu hoàn toàn bằng gỗ, vậy mà tứ chi có thể hoạt động.

Dực Hổ nhìn thấy ta, thì cười vặn tai trái của ngựa gỗ một cái, con ngựa lập tức tăng tốc, trong nháy mắt đã tới chỗ ta.

Dực Hổ dừng ngựa gỗ, vô cùng hưng phấn, xoay người nhảy xuống, cầm lấy cánh tay của ta, nói:

"Sư phụ! Người quả nhiên là giữ lời hứa."

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

"Ta chỉ tới dạy ngươi vài ngày, không có bản lĩnh gì để làm sư phụ người đâu."

Ta vuốt ve mái tóc của nó, sau đó nhìn vào con ngựa gỗ, nói:

"Con ngựa gỗ này do ai chế tạo?"

"Mặc lão đầu nhi!"

Xem ra Dực Hổ không có nhiều hảo cảm với Mặc Vô Thương.

Ta đi quanh ngựa gỗ một vòng, nhưng không biết làm thế nào cho nó hoạt động.

"Mặc lão đầu nhi rất cổ quái, cho nên thứ lão chế tạo cũng vô cùng cổ quái, con ngựa gỗ này ta đã mở ra một lần. Bên trong của nó toàn là mấy cái bánh răng."

Trong lòng ta âm thầm cảm thán nói:

"Nếu như ta làm hoàng đế Đại Khang, cho dù như thế nào, cũng sẽ không để cho nhân vật lợi hại như thế này ra khỏi nước. Cho dù ta không sử dụng được hắn, thì cũng phải giết để trừ hậu hoạn. Đại Khang biến thành cục diện như ngày hôm nay, có rất nhiều chuyện sai lầm liên quan tới phụ hoàng."

Ta theo Dực Hổ đi đến Cạnh Sơn Vương Phủ, đi ngang qua ba lần cửa lớn, sau đó tới một cái Hoa viên, Bắc Cương và Trung Nguyên khác nhau, có vô số hoa và cây ta không biết tên.

Thế nhưng hiển nhiên là hoa viên này cũng do thợ nổi tiếng thiết kế, chỉ có một con đường mà ba lần rẽ, cảnh lại thay đổi 3 lần, đúng là độc đáo.

https://thuviensach.vn

Đi qua một hành lang gấp khúc, phía trước hiện ra toàn là hoa Hải Đường màu trắng, Toàn Tuệ Kiều mặc một bộ y phục màu đỏ, đang chăm sóc cho hoa, cả người nàng chìm trong nắng sớm, yêu kiều hơn hoa, xinh đẹp tuyệt luân.

Ta ngơ ngác nhìn bóng hình xinh đẹp của nàng, bỗng chốc lâm vào ngơ ngẩn xuất thần, Dực Hổ kéo ống tay áo của ta, nói:

“Sư phụ!”

Một tiếng của nó làm cho ta và Toàn Tuệ Kiều đồng thời giật mình, Toàn Tuệ Kiều xoay người lại, thấy ánh mắt của ta nhìn nàng, khuôn mặt đỏ lên, uyển chuyển đi tới trước mặt của ta nói:

"Tiên sinh đã tới."

Ta ngượng ngùng cười nói:

"Cũng mới tới thôi, thấy Thanh Thanh tiểu thư đang bận, nên không dám quấy rầy."

Lúc này, ta mới chú ý tới, trên tay Toàn Tuệ Kiều là một cái bình ngọc, Toàn Tuệ Kiều giải thích:

"Cái bình sứ này dùng để lấy sương sớm trên hoa Tuyết Hải Đường."

Ta suy đoán, nói:

"Nếu như ta đoán không sai, thì những hạt này dùng để làm vật chế thuốc."

Toàn Tuệ Kiều gật đầu nói:

"Tiên sinh đoán không sai, Tuyết Hải Đường vốn là thứ lạnh vô cùng, mùa đông thì có thể lấy nước do tuyết tan, ngày xuân thì lấy sương do hoa

https://thuviensach.vn

nở, ở gần nhụy hoa lại có càng nhiều, nếu như độ ẩm cao, Thần Lộ có được linh khí của tự nhiên, hợp với nhụy hoa Tuyết Hải Đường, thì đúng là ra được một phương thuốc tốt."

Ta nịnh nọt nói:

"Có một lời này của Thanh Thanh tiểu thư, tại hạ đúng là giống như được mưa rào mùa hạn."

Toàn Tuệ Kiều mỉm cười cười nói:

"Chỉ là một chút thuật sơn dã, kính xin tiên sinh đừng chê cười."

Trong lòng ta thầm nghĩ:

"Xem ra y thuật của nàng chưa quên, nhưng tại sao lại quên hết tất cả những lai lịch của bản thân."

Mang theo đầy sự nghi hoặc, ta cùng với Dực Hổ đi vòng qua hoa viên, ta nhận ra đây là luyện công trường.

Hoàn Nhan Vân Na mặc một bộ võ sĩ phục bó sát người, các đường cong trên thân thể hiện lên, ta kiệt lực khống chế ánh mắt của mình, Hồ nữ đúng là khác với nữ tử Trung Nguyên, trang phục nóng bỏng này đúng là làm cho huyết khí của ta sôi sùng sục.

Hoàn Nhan Vân Na uyển chuyển đi tới, hai cái đùi thon dài, lập tức hấp dẫn ánh mắt của ta.

Ta giả bộ khom mình hành lễ, nhưng lại nhân cơ hội nhìn cái đùi của nàng từ trên xuống dưới một lần.

Hoàn Nhan Vân Na mời ta đến Già Vũ lang (hành lang che mưa) ngồi, bảo Dực Hổ đi chuẩn bị trà.

https://thuviensach.vn

Ta thấy nàng cố ý điều Dực Hổ đi, chắc chắn là có điều muốn nói với ta.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ngươi là người Tần?"

Ta gật đầu, xem ra Toàn Tuệ Kiều đã đem chuyện ở Man Châu nói cho nàng nghe.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Không nghĩ tới ngươi lại là binh sĩ bị bắt ở Man Châu, nếu như vậy thì chúng ta cũng có chút duyên phận."

Ta thở dài nói:

"Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Hoàn Nhan tướng quân không đề cập tới cũng được."

Hoàn Nhan Vân Na cười nhạt một tiếng nói:

"Dựa theo luật lệ của quốc gia, binh sĩ bị bắt sẽ bị đưa tới cực bắc khai thác đồng hoang, ngươi khẳng định là được Ngốc Nhan lén bán cho Ô Kỳ Thái, nếu không tại sao lại có thể xuất hiện trong Hắc Sa thành."

Trong lòng ta âm thầm phân tích:

"Hoàn Nhan Vân Na nói với ta những điều này là có mục đích gì? Nàng có biết thân phận của ta không?"

Nghĩ tới đây ta lại lập tức phủ định:

"Không có khả năng, thân phận của ta không cách nào lộ ra được, trừ khi Toàn Tuệ Kiều khôi phục ký ức, nếu không thì không ai có thể đoán ra ta là Long Dận Không."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ngươi cũng chớ lưu ý quá, ta mời ngươi tới dạy học, nên cũng phải điều tra ngươi. Nếu không ta làm sao có thể yên tâm giao Dực Hổ cho ngươi."

Ta liên tục gật đầu, Hoàn Nhan Vân Na lại nói:

"Nhiều năm ta liên tục xuất chinh, rất khiếm khuyết trong việc chăm sóc Dực Hổ, không nghĩ tới nó lại có tính cách hiếu chiến, ngươi cố gắng giúp ta dạy hắn, qua một thời gian ta có thể giúp ngươi trở lại Trung Nguyên." Hoàn Nhan Vân Na lập tức vứt cho ta một điều kiện cực kỳ động tâm.

Ta khom người nói:

"Đa tạ Hoàn Nhan tướng quân."

Hoàn Nhan Vân Na mỉm cười nói:

"Đông Hồ chúng ta không thể so với Tần quốc, không có nhiều lễ tiết rườm rà, sau này gặp ta, cũng không cần quá câu nệ, được rồi, ngươi họ gì?"

Ta cung kính nói:

"Tại hạ họ Long tên là Tắc Linh, trước khi bị bắt, ở Man Châu làm thầy ký (như thư kỳ) trong quân."

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu nói:

"Thầy ký? Không ngờ ngươi lại biết chữ?"

Trong lòng ta thầm cười, sao lại chỉ biết chữ, ở Trung Nguyên ta còn là một nhân vật phong lưu.

https://thuviensach.vn

Sở dĩ ta lấy thân phận là thầy ký, là muốn biểu hiện ra năng lực văn chương, nên lập tức cười nhạt một tiếng nói:

"Cũng học qua mấy năm thi thư."

"Đó là những sách gì?"

"Tứ thư ngũ kinh, bách gia chư tử, tất cả đều học qua."

Ta đúng là nói sự thực, không khuếch đại chút nào, nhưng mà lọt vào tai của Hoàn Nhan Vân Na, không khác thì là ta thổi da trâu.

Những sách đó, những tiên sinh dạy học ở đây có khi còn chưa đọc hết, đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na nhìn ta một lần, sau đó nói: "Long tiên sinh đúng là văn võ song toàn."

Ta biết nàng tất nhiên không tin, mỉm cười nói:

"Tại hạ sở dĩ đáp ứng Hoàn Nhan tướng quân dạy Dực Hổ, tất nhiên là đem hết sức, tại hạ tuy nói lời to gan, nhưng đúng là Hoàn Nhan tướng quân không biết cách dạy Dực Hổ!"

Đôi mi thanh tú của Hoàn Nhan Vân Na khẽ nhíu lại, nhẹ giọng nói : "Nói vậy là sao?"

"Tướng quân chỉ một lòng muốn dậy cho nó những bài vở, sách kinh. Nhưng lại không biết mục đích giáo dục then chốt, đó là có dạy gì đi chăng nữa, thì cũng phải căn cứ vào chí hướng của nó, chí hướng của Dực Hổ là thành một chiến tướng hùng bá sa trường, thì tướng quân cũng phải bắt tay vào phương diện này. Phải lấy những danh tướng xưa nay để khích lệ nó, vừa kích lệ, vừa lợi dụng, chứ không phải đem ý chí của bản thân ép lên người nó."

Ánh mắt của Hoàn Nhan Vân Na sáng lên, có chút khen ngợi nói:

https://thuviensach.vn

"Có rất ít nô lệ, có kiến giải như ngươi."

Ta hơi nhíu mày, đứng lên nói:

"Tại hạ cáo từ, Hoàn Nhan tướng quân mời người khác cao minh hơn."

Hoàn Nhan Vân Na tự mình nói lỡ lời, cuống quít đứng lên ngăn ta lại nói:

"Long tiên sinh, ta chỉ là lỡ lời, chứ không có ý chế nhạo, kính xin tiên sinh ngàn vạn lần tha thứ."

Ta cố ý giả bộ làm ra vẻ nghiêm túc, nói:

"Long mỗ chẳng bao giờ vì thân phận đầy tớ mà cảm thấy tự ti, cho dù là thủ binh ở Đại Tần, bị quý quốc bắt làm tù binh, hoặc là bán mình làm nô, thì tại hạ vẫn thuộc về mình, tôn ti như thế nào, nhưng cách nghĩ của tại hạ vẫn không khác!"

Những lời này cũng là ta thật tâm nói ra.

Hoàn Nhan Vân Na xấu hổ, hướng ta vái một cái thật sâu, nói:

"Long tiên sinh chớ trách, Vân Na sai rồi."

Ta thấy sự việc đã tốt, nên thở dài một hơi nói:

"Việc này bỏ qua đi, tại hạ tin Hoàn Nhan tướng quân cũng chỉ là vô tâm mà thôi."

Trải qua một lần như vậy, cảm giác của Hoàn Nhan Vân Na với ta đã tăng lên một ít, nếu như muốn chinh phục loại nữ nhân có tính cách mạnh mẽ, thì đầu tiên là phải làm cho nàng không còn đánh giá mình thấp, mà ta lại là nô lệ, đây là rào cản lớn nhất của nàng.

https://thuviensach.vn

Dực Hổ dựa theo quy củ, dập đầu dâng trà cho ta, ta và Hoàn Nhan Vân Na ước định, cứ cách một ngày, thì tới dậy cho Dực Hổ một buổi sáng.

Dực Hổ tuy rằng tinh nghịch, thế nhưng lại đối với ta sùng bái tới cực điểm, ta đồng thời dạy hắn Cách Đấu thuật, cũng kể luôn những danh tướng xưa nay, Dực Hổ nghe tới mê mẩn, mỗi khi ta nói tới lúc trọng yếu thì lại dừng lại, Dực Hổ trăm lần khẩn cầu, ta mới nói cho hắn biết, chuyện này được ghi lại ở sách nào.

Dực Hổ rơi vào đường cùng, không có cách nào hơn là đi tới thư phòng tìm cuốn sách kia, cũng may sách trong Vương phủ rất nhiều, cho nên nó cũng tìm được vài cuốn sử sách.

Nếu như gặp chữ Hán nào không nhận ra, lại dành lại để hỏi ta, thường xuyên như vậy, bất tri bất giác tiểu tử này cũng biết được thêm không ít chữ lạ.

Hoàn Nhan Vân Na suốt ngày bận rộn quân vụ, thường là đi sớm về muộn, nên có rất ít thời gian gặp ta.

Khi ta tới thì đa số thời gian đều được Toàn Tuệ Kiều tiếp đãi, không biết có phải xuất phát từ sự hổ thẹn là ngày xưa ta bắn chết nàng hay không, mà ta càng ngày càng mê luyến nàng, mỗi lần nhìn thấy nàng thì tim lại đập thình thịch.

Gia Luật Xích Mi cũng không vì chuyện Ô Kỳ Thái chết, mà buông tha cho gia nghiệp, sau nửa tháng, hắn đã ra tối hậu thư cho chúng ta.

Ta đang ở trong luyện công đường đối luyện với Lang Thứ, thì Sát Cáp Thai khẩn trương đi tới, ta dừng lại, đem trường đao cho Lang Thứ, lau mồ hôi nói:

"Chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai nói:

"Tổng quản Cáp Di của Gia Luật Xích Mi tới rồi, hắn muốn đích thân gặp chủ nhân." Hắn hạ giọng nói:

"Không biết bọn họ lấy được tin tức ở đâu, là chủ nhân là chủ nhân mới của Ô thị."

Ta nhíu màynói:

"Nhanh như vậy, lão hỗn đản kia cuối cùng cũng không còn kiên nhẫn được nữa. Được, bảo hắn tới phòng khách chờ ta!"

Ta cố ý kéo dài thời gian, tắm rửa thay y phục rồi mới tới phòng khách gặp hắn.

Cáp Di là một là người Hồ mập lùn, mỗi khi đôi mắt nhỏ chuyển động, thì lại toát ra sự giả dối tham lam. Hắn chờ lâu không thấy ta vào, cười lạnh nói:

"Ngươi là chủ nhân mới của Ô thị?"

Ta mỉm cười nói:

"Cáp tổng quản hôm nay đến đây là có gì chỉ bảo?"

Cáp Di tỉ mỉ đánh giá ta một chút, mới nói:

"Lúc đầu Gia Luật thừa tướng đã lập khế ước với Ô Kỳ Thái, dùng một con ngựa đổi lấy gã nô lệ, đồng thời mua cả Ô thị hành quán, các ngươi đã nghĩ thế nào?"

Ta không hiểu nói:

"Khế ước gì? Tại sao ta lại không biết?"

https://thuviensach.vn

Cáp Di cả giận nói:

"Ô Kỳ Thái đã ở trước mặt thừa tường lập khế ước."

Hắn chỉ Sát Cáp Thai nói:

"Lúc Ô Kỳ Thái đồng ý, thì tên này cũng ở bên."

Sát Cáp Thai trợn mắt nhìn:

"Chủ nhân ta đã đáp ứng ngươi cái gì!"

Cáp Di nặng nề vỗ bàn một cái nói:

"Đồ vô liêm sỉ, lẽ nào Gia Luật thừa tướng lại vu hãm ngươi?"

Ta phất tay bảo Sát Cáp Thai dừng lại, rồi hướng Cáp Di mỉm cười nói:

"Cáp tông quản nếu đã tới nơi này, vậy thì trên tay đương nhiên là có khế ước, không biết có thể cho ta xem qua hay không?"

Cáp Di gật đầu, lấy ra một tờ khế ước trên người. Trên đó viết: dùng một vạn lượng bạc để mua toàn bộ sản nghiệp của Ô thị, dùng một con tuấn mã đổi một người nô lệ.

Trên đó có ghi cả danh sách sản nghiệp, có cả những mục trường, Gia Luật Xích Mi quả nhiên đê tiện vô sỉ tới cực điểm, cái loại khế ước này cũng có thể lập ra.

Ta cẩn thận đem khế ước thu vào trong người, hướng Cáp Di nói: “Cáp tổng quản kính xin về trước, trong vòng bảy ngày, chúng ta sẽ chuẩn bị sẵn sàng, tới lúc đó xin tới tiếp nhận.”

Cáp Di bán tín bán nghi nhìn ta một cái, ta mỉm cười nói:

"Cáp tổng quản lẽ nào không tin ta?"

https://thuviensach.vn

Cáp Di gật đầu nói:

"Ta tạm thời tin ngươi một lần, đến lúc đó nếu ngươi thay đổi, ta sẽ đem binh san bằng chỗ này."

Cáp Di vừa đi, Sát Cáp Thai đã bi phẫn nói:

"Chủ nhân! Người định dâng nơi này cho Gia Luật Xích Mi?"

Ta ha hả cười to.

Sát Cáp Thai nghi hoặc nói:

"Lẽ nào chủ nhân đã có biện pháp ứng phó?"

Ta vỗ vỗ vai hắn nói:

"Người Hán chúng ta có câu: thuyền đến đâu, tự nhiên có cầu tới đó. Đợi khi bọn họ tới thu hành quán, ta đương nhiên là có biện pháp ứng phó."

"Thật không?"

Sát Cáp Thai bán tín bán nghi nói.

Ta thấp giọng nói:

"Gia Luật Xích Mi nhất định đã điều tra tường tận về sản nghiệp của Ô thị, ngươi tốt nhất nên lưu ý những người trong nội bộ, ngàn vạn lần đừng để xuất hiện nội tặc."

Ta bảo võ sĩ thủ hạ của mình cho mấy tên kia vào. Chúng vội vàng mang Cáp Di đang hấp hối, chạy ra ngoài.

Ta bảo Lang Thứ dẫn Dực Hổ theo đi ra ngoài, Sát Cáp Thai sợ hãi đi tới gần ta, nói:

https://thuviensach.vn

"Chúng ta đánh Cáp Di, thì phiền phức này lớn rồi, nhất định là Gia Luật Xích Mi sẽ không buông tha đâu."

Ta mỉm cười nói:

"Vậy còn phải xem chủ nhân của nó là ai. Hắn thân là Đông Hồ thừa tướng, tổng quản bị đánh khẳng định sẽ nuốt không trôi."

"Vậy chủ nhân còn…”

Sát Cáp Thai thấy ta mỉm cười, bỗng nhiên tỉnh ngộ, hạ giọng nói:

"Chủ nhân muốn kéo Hoàn Nhan tướng quân vào.”

Ta hướng hắn chớp chớp mắt nói:

"Gia Luật Xích Mi không bao lâu nữa sẽ phái người bao vây nơi đây, trước khi Hoàn Nhan Vân Na chạy tới đây, chúng ta phải làm tốt công tác chuẩn bị."

Sát Cáp Thai không hiểu nói:

"Lẽ nào chủ nhân định quyết đấu với Gia Luật Xích Mi một trận?"

Ta cười lắc đầu:

"Nguy cơ của chuyện này còn chưa hóa giải, ta không muốn mang thêm một tội danh phản nghịch nữa. Bảo mọi người thu toàn bộ đao kiếm lại, Gia Luật Xích Mi tuy rằng ngang ngược kiêu ngạo, nhưng cũng không dám ở trong Hắc Sa thành thực hiện việc diệt môn, huống hồ... Dực Hổ còn đang ở trong tay của chúng ta."

Sát Cáp Thai liên tục gật đầu.

https://thuviensach.vn

Cũng không bao lâu, Đột Tạ được chúng ta phái đi thám thính đã trở về, nói:

"Chủ nhân! Có hơn ngàn binh mã đang xông tới Ô thị hành quán của chúng ta!"

Ta nói:

"Mọi người lui về hành quán, đóng đại môn, yên lặng theo dõi kỳ biến."

Đại môn vừa mới đóng, thì đã nghe tiếng vó ngựa kinh thiên động địa, ta và Sát Cáp Thai đi tới trên Vọng lâu, thì thấy hơn ngàn binh mã Đông Hồ võ trang đầy đủ, đang bao vây hành quán lại.

Một gã Đông Hồ đầu trọc, phóng ngựa tới trước cửa hành quán, cao giọng quát lớn:

"Người bên trong nghe đây, ta là thống lĩnh thành Tây của Hắc Sa thành Mẫu Cửu Nguyệt, hoài nghi các người mưu phản, mau bỏ toàn bộ vũ khí, mở cửa ra cho ta!"

Ta và Sát Cáp Thai liếc mắt nhìn nhau, không ai nói gì, Mẫu Cửu Nguyệt này rõ ràng là bị Gia Luật Xích Mi sai sử.

Mẫu Cửu Nguyệt gầm lớn nói:

"Ta cho các ngươi một nén hương thời gian, nếu không đầu hàng, đứng trách ta hạ thủ vô tình."

Ta yên lặng tính toán thời gian, thời gian mà A Đông đi báo tin cũng đã tới, nguy cơ trước mắt này, chỉ có Hoàn Nhan Vân Na mới có thể hóa giải.

Dực Hổ cũng đứng trên vọng lâu, nhìn ra phía ngoài, tình cảnh trước mắt chẳng làm cho nó sợ hãi, tức giận nói:

https://thuviensach.vn

"Bọn họ đều là do tên mập mạp chết bầm kia phái tới hay sao? Nếu để cho tỷ tỷ của ta biết, nhất định sẽ suất lĩnh đại quân, giết sạch cả nhà bọn họ.”

Ta vỗ vỗ vai nó nói:

"Ở trên này rất nguy hiểm."

Sau đó xoay người hướng Lang Thứ nói:

"Lang Thứ! Mang Dực Hổ đến chỗ an toàn."

Dực Hổ lớn tiếng nói:

"Ta nhất định phải ở lại chỗ này, quyết tử chiến với đám hỗn đản kia."

Thời gian cũng đã hết, Mẫu Cửu Nguyệt phẫn nộ quát:

"Chuẩn bị hỏa tiễn!"

Hơn ngàn binh sĩ, tay cầm cung, châm hỏa tiễn, tình thế khẩn trương tới cực điểm, ta bảo mọi người không nên nôn nóng, Hoàn Nhan Vân Na bây giờ vẫn chưa tới, lẽ nào A Đông không mang tin tức thông báo cho nàng?

"Bắn cung!"

Mẫu Cửu Nguyệt chợt quát một tiếng, hòa tiễn như mưa rào bắn vào bên trong, chúng ta cuống quít dùng thuẫn che kín thân thể.

Sau một lần bắn, Hành quán nhiều chỗ đã bốc cháy, Mẫu Cửu Nguyệt bảo thủ hạ tạm thời dừng công kích, lớn tiếng hô:

"Phong tỏa cửa ra, ai xông ra giết không cần hỏi!"

Nhưng từ xa đã vọng lại nhưng âm thanh ồn ã, ta đưa mắt nhìn lại, thì thấy Hoàn Nhan Vân Na mặc một bì giáp màu đỏ, tóc đỏ phấp phơ theo

https://thuviensach.vn

gió, cả người giống như một ngọn lửa, dẫn đầu đội ngũ.

Có hơn mười tên kim giáp võ sĩ đi theo nàng, A Đông đi cuối cùng.

Mẫu Cửu Nguyệt xoay người nhìn lại, sự xuất hiện của Hoàn Nhan Vân Na cũng không làm hắn kinh hãi.

Hắn làm một cái thủ thế, binh lính thủ hạ của Hoàn Nhan Vân Na vây hắn vào giữa.

Hoàn Nhan Vân Na mi liễu dựng thẳng, nói:

"To gan! Còn chưa tránh ra!"

Mẫu Cửu Nguyệt ha hả cười nói:

“Hoàn Nhan tướng quân, ty chức phụng mệnh tới đây bắt nghịch tặc mưu phản, việc này tốt nhất ngài không nên tham dự vào.”

Hoàn Nhan Vân Na giơ cao ngân sắc trường mâu trong tay, cả giận nói:

"Ngươi có chứng cứ gì nói họ mưu phản?"

Mẫu Cửu Nguyệt cười lạnh nói:

"Gia Luật thừa tướng đã điều tra, Ô thị hành quán đào tạo Đấu Sĩ, ý đồ mưu sát quốc quân, tại hạ chi là phụng mệnh hành sự, kính xin Hoàn Nhan tướng quân không nên cản trở."

Mỗi câu nói của hắn đều mang Gia Luật Xích Mi ra, hiển nhiên là nhắc Hoàn Nhan Vân Na không nên nhiều chuyện.

Ta thấy Hoàn Nhan Vân Na thần tình do dự, trong lòng biết là không ổn, nàng chỉ quan tâm tới Dực Hổ, chứ địa vị của chúng ta chẳng là cái gì, nếu

https://thuviensach.vn

như nàng có thể mang Dực Hổ đi, thì chẳng thèm quan tâm tới sống chết của chúng ta.

Ta hướng Lang Thứ len lén nháy mắt với hắn, Lang Thứ hiểu ý ôm lấy Dực Hổ, Dực Hổ lớn tiếng kêu lên:

"Tỷ tỷ! những người này bất kính với đệ, còn nhục mạ tỷ tỷ."

Lúc này, từ phía ngoài hành quán đột nhiên bắn ra một mũi tên, ta hét lớn một tiếng vung đao chém tới cái mũi tên kia đao phong xoay tròn một vòng, xảo diệu đập vào mũi tên, mũi tên lập tức cải biến góc bộ, bắn về phía Dực Hổ.

Trải qua sự găn chặn của ta, mũi tên đã giảm bớt phân nửa lực lượng, nhưng vẫn cắm vào đầu vai của Dực Hổ.

Lang Thứ bi phẫn kêu lên:

"Dực Hổ thiếu gia!"

"Dực Hổ!"

Hoàn Nhan Vân Na thấy Dực Hổ trúng tiễn, làm gì còn lo lắng nữa, lập tức xoay tròn trường mâu, đây hai gã Hồ binh ở phía trước ngã lăn ra.

Hoàn Nhan Vân Na chiến công hiển hách, có uy danh cực cao trong binh sĩ Đông Hồ, đám binh sĩ này thấy nàng nổi giận, đều không tự chủ được lùi lại.

Mẫu Cửu Nguyệt thấy tình thế không ổn, cuống quít lui sang một bên, Hoàn Nhan Vân Na giục ngựa với tốc độ cao nhất vọt vào trong hành quán, lúc đi ngang qua chỗ Mẫu Cửu Nguyệt, lạnh lùng nói:

"Nếu như Dực Hổ có chuyện gì không may xảy ra, thì ngươi chết cũng không có chỗ chôn đâu!”

https://thuviensach.vn

Chương 49: Đối Sách (1 2 3)

Dực Hổ bị bắn trúng một mũi tên nhưng bị thương không nặng, lúc đó ta đã xảo diệu hóa giải một phần lực lượng của mũi tên. Đều nhọn của mũi tên mới chỉ cắm vào da thịt, chưa tổn thương tới gân cốt bên trong.

Ta rút mũi tên ra, sau đó mới giao cho Lang Thứ đem Dực Hổ xuống dưới Vọng Lâu.

Chỉ cần lưu ý một chút, thì có thể nhận ra, mũi tên này khác hẳn với mũi tên của quan binh, trên mũi tên không có ký hiệu đặc biệt gì của quan binh.

Sát Cáp Thai cho mở đại môn của hành quán, Hoàn Nhan Vân Na lo lắng vạn phần vọt vào.

Ta bình tĩnh ta tiến lên đón, Lang Thứ đã băng bó vết thương cho Dực Hổ, ôm Dực Hổ đi tới nàng trước mặt.

"Dực Hổ!"

Hoàn Nhan Vân Na thất kinh ôm lấy Dực Hổ, Dực Hổ bị thương cũng không nặng, nhếch miệng cười nói:

"Tỷ tỷ, đệ không sao!"

Hoàn Nhan Vân Na thấy nó không bị thương tổn gì, nên mới yên lòng một chút.

Hoàn Nhan Vân Na hung hăng trợn liếc mắt nhìn ta, ta áy náy nói:

https://thuviensach.vn

"Đều là tại hạ chiếu cố không chu toàn, làm cho Dực Hổ bị thương."

Ta hướng Dực Hổ nói:

"Ngươi theo Hoàn Nhan tướng quân về đi thôi."

Dực Hổ cố sức lắc đầu nói:

"Ta không đi! Sư phụ bình thường dạy ta đạo lý làm người, thầy trò chúng ta có phúc cùng hưởng, trong lúc nguy cấp, Dực Hổ làm sao có thể để sư phụ một mình gặp nạn!"

Những câu nói này của nó đúng là có khí phách, trong lòng ta không khỏi xấu hổ, mình lại lập kế với một đứa bé, đúng là quá mức vô sỉ.

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na nhìn thẳng vào ta, phảng phất như muốn đọc được suy nghĩ trong lòng ta, hồi lâu mới nói:

"Ngươi và Gia Luật Xích Mi có ân oán gì?"

Dưới ánh mắt của nàng, trong lòng ta không khỏi hoảng loạn, lấy sự thông tuệ của Hoàn Nhan Vân Na, tất nhiên ta có thể đoán được, ta cố ý kéo nàng vào. Chuyện cho tới bây giờ, muốn bảo trì được Ô thị hành quán, đành phải ủy khuất nàng vậy.

Ta thấp giọng đem chân tướng sự tình nói lại cho nàng một lần.

Đôi mi thanh tú của Hoàn Nhan Vân Na nhíu lại, như có điều suy nghĩ. Dực Hổ nắm cánh tay của nàng, nói:

"Tỷ tỷ! Chuyện này là do cái tên tổng quán cho má kia nhục mạ tỷ, đệ tức giận mới đánh hắn.”

Hoàn Nhan Vân Na trách mắng:

https://thuviensach.vn

"Tiểu hài tử hành sự kích động, đệ trúng kế của người khác mà không biết!"

Những câu này nói ra tướng như dăn dạy Dực Hổ, nhưng thực chất là nói cho ta nghe.

Chuyện này ta đã sớm nghĩ qua, mỉm cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân yên tâm, Ô thị hành quán quyết tâm không bao giờ kéo các người vào trong, người mang Dực Hổ rời đi, chúng ta buông tay, đánh một trận với chúng."

Hoàn Nhan Vân Na hỏi ngược lại:

"Không kéo ta vào trong? Ngươi bây giờ mới nói những lời này có ích lợi gì?"

Trong lòng ta âm thầm đắc ý, chuyện phát triển tới bây giờ, cho dù Hoàn Nhan Vân Na có tình nguyện hay không, thì cũng bị ta kéo vào rồi.

Hoàn Nhan Vân Na đem Dực Hổ giao cho Lang Thứ:

"Thay ta chiếu cố tốt cho nó, nếu nó có mệnh hệ gì, ta sẽ hỏi tội ngươi đó!"

Lúc nói những lời này, đôi mắt đẹp của nàng nhìn chằm chằm vào ta, ta làm bộ như không biết, đôi mắt nhìn chăm chăm ra ngoài đại môn.

Hoàn Nhan Vân Na vuốt trường thương, nhảy lên ngựa, phóng ra ngoài.

Mẫu Cửu Nguyệt vẫn đang điều binh vây ở bên ngoài.

Hoàn Nhan Vân Na chỉ thương vào Mẫu Cửu Nguyệt nói:

"Ai đã bắn bị thương đệ đệ của ta, giao hắn ra đây!"

https://thuviensach.vn

Mẫu Cửu Nguyệt cười gượng một tiếng nói:

"Hoàn Nhan tướng quân tốt nhất là mau chóng rời đi, đừng làm khó tại hạ."

Hoàn Nhan Vân Na cả giận nói:

"Ta hôm nay cứ làm khó dễ ngươi, người định làm gì ta?"

"Xin thứ cho hạ quan vô lễ!"

Mẫu Cửu Nguyệt xoay người hướng thủ hạ nói:

"Mọi người nghe lệnh, theo ta xông vào Ô thị hành quán, bắt hết tất cả nghịch tặc."

Hắn dựa vào Gia Luật Xích Mi, không chút nào sợ hãi nói.

Hoàn Nhan Vân Na đứng trước đại môn, mày liễu dựng thẳng, sát khí trong mắt phượng tỏa ra, đám binh sĩ không ai dám bước về phía trước, mà có người còn giật mình lùi lại.

Mẫu CửuNguyệt cả giận nói:

"Tất cả đều là bọn giá áo thùng cơm!"

Hắn huy động trường đao trong tay quát to:

"Theo ta xông vào, kẻ nào lui lại phía sau, xử trí theo quân pháp!"

Hắn giục ngựa phóng lên trước, binh sĩ phía sau bắt đầu đi theo.

Hoàn Nhan Vân Na hai chân thúc vào bụng ngựa, tuấn mã hí dài một tiếng, trường thương như tia chóp, phóng vào Mẫu Cửu Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Mẫu Cửu Nguyệt kêu thảm một tiếng, đầu vai đã bị trúng thương, thân thể ngã ngay xuống chân ngựa.

Hoàn Nhan Vân Na cổ tay nhẹ xoay, mũi thương để ngay vào cổ họng hắn, lạnh lùng nói:

"Ta đã sớm mua Ô thị hành quán, mỗi người ở đây đều là thủ hạ của ta, ngươi dám vu họ tội mưu phản, vậy chẳng khác nào là vu tội cho ta."

Mẫu Cửu Nguyệt mồ hôi lạnh tuôn rơi, gần đây hắn vẫn tự tin võ công mình cao siêu, không nghĩ tới lại không đỡ được một hiệp của Hoàn Nhan Vân Na như nếu như đối phương không phải hạ thủ lưu tình, thì hắn đã đi đời nhà ma rồi.

Trong lòng ta mừng rỡ không ngớt, Hoàn Nhan Vân Na nói ra như vậy, thì khẳng định đã tiếp nhận chuyện của Ô thị hành quán, ta và Sát Cáp Thai đồng thời thở dài một hơi.

Hoàn Nhan Vân Na thu hồi ngân thương, Mẫu Cửu Nguyệt được hai gã binh sĩ đỡ dậy, oán hận nhìn thoáng qua Hoàn Nhan Vân Na, không dám nói thêm gì nữa ... sau đó thì suất lĩnh thủ hạ rời đi.

Ta lặng yên đi tới phía sau Hoàn Nhan Vân Na cung kính nói:

"Đa tạ Hoàn Nhan tướng quân xuất thủ tương trợ"

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

"Ngươi đi theo ta, ta có lời muốn nói riêng với ngươi."

Ta mỉm cười nói:

"Mời theo tại hạ vào trong phủ rồi nói."

https://thuviensach.vn

Ta dẫn nàng vào đại sảnh của hành quán, Hoàn Nhan Vân Na không ngồi, mà lạnh lùng nói:

"Long Tắc Linh, ngươi lập kế kéo ta vào bên trong, ta tạm thời không so đo với người, thế nhưng sao lại đê tiện vô sỉ tới mức kéo Dực Hổ vào?"

Ta giả bộ vô tội, nói:

"Hoàn Nhan tướng quân chỉ giáo cho, việc của hành quán là ngoài ý muốn, tại hạ không bao giờ kéo tỷ đệ của Hoàn Nhan tướng quân vào."

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na tỏa ra quang mang phẫn nộ:

"Ngươi ít giả bộ hồ đồ đi, chuyện hôm nay hiển nhiên là ngươi lập kế, muốn dùng ta đối pho với Gia Luật Xích Mi, hóa giải nguy cơ của Ô thị hành quán."

Ta cười nhạt nói:

“Nếu Hoàn Nhan tướng quân một lòng đem chuyện này đổ lên người của ta, Long mỗ cũng không cần phải giải thích gì nữa, cho dù tướng quân có tin tưởng hay không, ta chưa từng có ý nghĩ sẽ làm tổn thương Dực Hổ.”

Ta đi tới trước mặt nàng, làm bộ chính nghĩa nói:

"Gia Luật Xích Mi một lòng muốn đoạt Ô thị hành quán, chuyện này căn cứ đã có, tại hạ được chư vị huynh đệ tín nhiệm, cử làm người đứng đầu hành quán, Gia Luật Xích Mi làm thừa tướng của quý quốc, hắn một đoạt Ô thị hành quán, quả thực là không có cách nào chống lại cả..."

Hoàn Nhan Vân Na tiếp lời nói:

"Cho nên ngươi muốn kéo tỷ đệ chúng ta vào, đứng ra nghĩ biện pháp cho Ô thị hành quán của ngươi?"

https://thuviensach.vn

Ta nhìn vào đôi mắt đẹp của nàng, gật đầu nói:

"Ước nguyện ban đầu của tại hạ, chỉ là muốn Hoàn Nhan tướng quân trợ giúp việc này, ở trước mặt Cáp Di nhắc tới tướng quân, muốn cho hắn biết khó mà lui. Thế nhưng ai ngờ Cáp Di quá mức kiêu ngạo, hắn không những nể mặt tướng quân, trái lại còn nói lời nhục mạ, việc này vừa vặn bị Dực Hổ nghe được, trong cơn tức giận mới đánh Cáp Di. Chuyện vì vậy mới trở nên gay gắt, mà chuyện Dực Hổ bị thương, cũng là ngoài sự mong muốn của tại hạ."

Ta buồn bã thở dài nói:

"Chuyện cho tới bây giờ, tại hạ đúng là đã tạo thành sai lầm lớn."

Ta hướng Hoàn Nhan Vân Na vái thật sâu:

"Hoàn Nhan tướng quân, tướng quân cứ việc yên tâm, ta đương nhiên sẽ cho tướng quân một cái công đạo."

"Vậy thì ngươi định làm thế nào?"

Giọng nói của ta tràn ngập hào hùng:

"Nếu Gia Luật Xích Mi muốn vu cho chúng ta tội mưu phản, vậy thì các huynh đệ sẽ thực sự tạo phản cho hắn xem. Chúng ta có hơn trăm huynh đệ, hoặc là không làm, nhưng đã làm thì sẽ giết tới phủ Thừa tướng, cùng lão ô quy kia lưỡng bại câu thương."

"Hồ đồ!"

Hoàn Nhan Vân Na tức giận dậm chân.

Ta giả vờ hồ đồ nói:

"Lẽ nào chúng ta phải ở nơi này chịu chết?"

https://thuviensach.vn

Ngữ khí của Hoàn Nhan Vân Na đã hòa hoãn đi, nói:

"Nếu như ngươi làm nhưvậy, là dồn ta vào chỗ bất nghĩa."

Trong lòng ta cười thầm, nhưng ngoài mặt lại làm như anh hùng khí khái:

"Hoàn Nhan tướng quân yên tâm, những chuyện chúng ta làm, đều không liên quan tới tướng quân."

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ngươi bây giờ nói như vậy thì có ích lợi gì?"

Nàng thở dài ngồi xuống ghế, ta nhân cơ hội rót cho nàng một chén hương trà.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Gia Luật Xích Mi và ta xưa nay không vừa mắt nhau, lần này có được cơ hội, hắn nhất định sẽ nói trước mặt quốc quân."

Ta áy náy nói:

"Không nghĩ tới chuyện này lại mang tới cho Hoàn Nhan tướng quân phiên phúc lớn như vậy, tại hạ đúng là rất bất an."

Đôi mi thanh tú của Hoàn Nhan Vân Na nhăn lại, nói:

"Long Tắc Linh, đến bây giờ ngươi còn diễn trò trước mặt ta?"

Ta ngượng ngùng cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân chăng nhẽ lại không nhận ra thành ý của tại hạ?"

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na không thể tránh được nhìn ta một cái nói:

"Ngươi yên tâm, nếu như lúc nãy ta đã nói lời như vậy, thì sẽ phụ trách việc của Ô thị hành quán."

Ta ngồi xuống ở bên cạnh nàng, nói:

"Gia Luật Xích Mi quyền cao chức trọng, chuyện lần này sợ không dễ làm."

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ngươi đem khế ước nhà đất của Ô thị hành quán toàn bộ giao cho ta."

Ta ngạc nhiên nói:

"Cái gì?"

Hoàn Nhan Vân Na trợn mắt nhìn ta nói:

"Ngươi nghĩ ta tham tài sản của Ô thị? Ta chỉ muốn chứng minh cho Gia Luật Xích Mi biết, rằng ta đã mua Ô thị hành quán."

Ta không khỏi liếc mắt nhìn Hoàn Nhan Vân Na, nàng cũng không phải là nhẫn tâm lúc người khác nguy nan, mà đúng là có tấm lòng cao thượng.

Lại nhớ chuyện này do mình gây nên, ta không khỏi âm thầm xấu hổ, lấy tính tình của Hoàn Nhan Vân Na, nếu như ta thẳng thắn xin nàng giúp đỡ, thì nàng nhất định sẽ không giúp.

Lúc này nàng đồng ý giúp Ô thị, nhưng mà lòng tin của ta đã giảm mạnh ở trong lòng nàng.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

https://thuviensach.vn

"Trở về ta sẽ bảo tổng quản tới thương lượng chuyện của ngươi, ta tuy rằng không tham tài sản của Ô thị, nhưng về thủ tục thì phải làm cho xong, tránh cho quốc quân hỏi tới lại không biết trả lời như thế nào."

Ta liên tiếp gật đầu nói:

"Tất cả xin nghe tướng quân phân phó."

Hoàn Nhan Vân Na nếu đã tham gia vào chuyện này, thì mọi chuyện khác đương nhiên là yên ổn, Gia Luật Xích Mi cũng không tiếp tục làm khó dễ chúng ta.

Nhưng ta biết đây chi là sự yên tĩnh trước cơn bão, muốn hoàn toàn thoát khỏi nguy cơ này, chi còn cách rời khỏi Hắc Sa thành, chạy khỏi Đông Hồ.

Thế nhưng dưới tình huống này, thì Gia Luật Xích Mi chắc chắn sẽ chú ý tới từng hành động của ta, chỉ cần chúng ta rời khỏi Hắc Sa thành, thì sẽ mất đi sự che chở của Hoàn Nhan Vân Na, tất sẽ gặp phái sự truy sát của hắn.

Ta yên lặng xem xét kỹ địa đồ, từ Bắc tới nam, từ Tây sang đông, tấm địa đồ này đã được ta nghiên cứu qua vô số lần, trong đầu đã hình thành được lộ tuyến chạy trốn, cái mà ta thiếu, chỉ là thời cơ.

Sát Cáp Thai lặng lẽ từ ngoài cửa đi vào, thấp giọng hướng ta nói:

"Hoàn Nhan tướng quân phái người truyền tin, sáng sớm ngày mai, mời chủ nhân tới Cạnh Sơn Vương Phủ."

"Có chuyện gì vậy?"

Ta vô cùng kinh ngạc hỏi, từ sau lần xảy ra chuyện kia, Hoàn Nhan Vân Na không cho Dực Hổ theo ta học Cách Đấu thuật, mà cũng có nửa tháng, ta chưa từng tới Vương phủ.

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai nói:

"Thuộc hạ cũng không rõ ràng lắm, không biết là có quan hệ với chuyện lần trước không? Lẽ nào Gia Luật Xích Mi gây áp lực với Hoàn Nhan tướng quân?"

Ta gật đầu:

"Không loại trừ khả năng này."

Sát Cáp Thai có chút sầu lo nói:

"Có cần mang theo hai huynh đệ đi cùng không?"

Ta ha hả cười nói:

"Không phải đi đánh nhau, mang theo nhiều người làm gì? Hơn nữa Hoàn Nhan tướng quân nếu đã đáp ứng lo chuyện này, thì sẽ không thay đổi. Hay là nàng lại tính cho ta tiếp tục dạy Dực Hổ."

Ánh mắt của Sát Cáp Thai nhìn vào địa đồ trên bàn, hắn thấp giọng nói:

"Chủ nhân, trung tuần cuối tháng này, mục trường sẽ có một đoàn ngựa thồ tới kinh thành, chúng ta có nên nhân cơ hội rời khỏi đây?"

Ta thở dài nói:

"Sát Cáp Thai, việc này ta đã nghĩ rất nhiều lần, bây giờ chưa phải là lúc rời khỏi Hắc Sa thành, Gia Luật Xích Mi tuy rằng không tới tìm chúng ta gây phiền phức, thế nhưng sau lưng sẽ luôn chú ý tới nhất cử nhất động của chúng ta. Nếu như chúng ta rời khỏi đây, mất đi sự bảo hộ của Hoàn Nhan tướng quân, thì hắn sẽ tính đuổi tận giết tuyệt chúng ta."

Sát Cáp Thai sầu lo gật đầu, chán nản nói:

https://thuviensach.vn

"Lẽ nào chúng ta lại phải ở Hắc Sa thành này nén giận?"

"Gia Luật Xích Mi thân là Đông Hồ thừa tướng, hắn không có khả năng lúc nào cũng chú ý tới chúng ta, chỉ cần có việc nào đó ngoài ý muốn rời sự chú ý của hắn đi, thì đó chính là thời cơ chúng ta rời khỏi đây."

…….

Sáng sớm hôm sau, ta đi tới Cạnh Sơn Vương Phủ, người hầu dẫn ta đi tới hoa viên, Hoàn Nhan Vân Na mặc hồng sắc bì giáp, ngồi ở trong lương đình chờ ta.

"Hoàn Nhan tướng quân!"

Ta cung kính hướng nàng hành lễ nói.

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu, đứng lên nói:

"Quốc quân hôm nay triệu ta tới Ngọc Tuyền Cung, đặc biệt nói là mang ngươi cùng đi."

"Ta?"

Ta ngạc nhiên nói. Không biết Đông Hồ quốc quân triệu kiến một Đấu Sĩ như ta làm gì.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Việc này tám phần mười là do Gia Luật Xích Mi quấy phá. Lần này người theo ta vào cung, mọi việc đều phải cẩn thận cẩn thận, nhìn ánh mắt của ta mà hành sự."

Ta trịnh trọng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Ta theo Hoàn Nhan Vân Na rời khỏi Vương Phủ, đi thẳng tới Ngọc Tuyền Cung.

Ngọc Tuyền Cung cách Cạnh Sơn Vương Phủ cũng không tính là xa, đây là một hành cung biệt viện của Đông Hồ quốc quân.

Hoàn Nhan Liệt Thái chọn nơi đây tiếp kiến Hoàn Nhan Vân Na hiển nhiên không phải bàn về chính sự.

Đi dọc theo sơn đạo, gió mát thổi tới, mang theo mùi thơm của hoa dại. Từ hai bên trái phải của rừng rậm, truyền tới tiếng nước chảy vui tai, làm cho tâm tình người khác thoải mái.

Trên đường đi Hoàn Nhan Vân Na luôn trầm mặc, đôi mi đẹp tuyệt vời nhăn lại, trong đôi mắt có sự thê lương, phảng phất như có tâm sự.

Không biết nàng có phải là Ô thị hành quán mà phiền não như vậy không, hay là còn có sự tình khác.

Phía trước xuất hiện một cái cửa, bốn gã binh lính mặc khôi giáp đứng ở hai bên. Chúng ta giao tọa kỵ cho họ, sau khi kiểm tra, rồi mới được bước vào đại môn.

Trước mặt chúng ta là một hồ nước không gợn sóng, giống như một viên ngọc bích khảm trong sơn dã, bốn bề đều là những ngọn núi cao ngất có mây vờn quanh, trông giống như một toàn thành.

Trong lòng ta thầm khen, Đông Hồ quốc quân đúng là biết hưởng thụ, chọn nơi động tiên này làm nơi hướng thanh hàn đúng là rất chính xác.

Thỉnh thoảng có những nữ tử xinh đẹp đi qua, cách ăn mặc của Hồ nữ và Trung Nguyên không giống nhau, khi thời tiết ấm, thì mặc áo da dê, hạ thân mặc váy lụa mỏng, để lộ những cái đùi nhỏ đẹp, chân dài rám nắng, lại càng làm động lòng người.

https://thuviensach.vn

Mỹ cảnh trước mắt đúng là làm cho ta không khỏi ngây người, Hoàn Nhan Vân Na thấp giọng nhắc nhở:

"Chăng nhẽ ngươi chưa nghe qua câu, nhìn chăm chú vào đồ của người khác là phi lễ?"

Ta cười nhạt nói: "Sự xinh đẹp trên đời chỉ là để thưởng thức, nếu không thì sao thể hiện được giá trị của bản thân các nàng ấy?"

Thâm ý của câu này, trực tiếp rơi vào trên người của Hoàn Nhan Vân Na.

Hoàn Nhan Vân Na dưới ánh mắt nóng rực của ta, có chút e thẹn cúi đầu xuống, nhẹ giọng quát lên:

"To gan! Ngươi nói bậy bạ gì đó?"

Ta âm thầm cảm thán, mỹ nữ như thế này, không biết ai có phúc được hưởng thụ đây, ta cũng đã sớm nghe nói Đông Hồ quốc quân Hoàn Nhan Liệt Thái đối với nàng có lòng muốn dòm ngó, nếu như hắn có được giai nhân, thì thực sự đối với ta là một tiếc nuối lớn lao.

Ta nhìn sắc đôi mắt đẹp màu lam của Hoàn Nhan Vân Na, thầm nghĩ trong lòng:

"Không biết Hoàn Nhan Liệt Thái có phân lượng như thế nào trong lòng nàng?"

Khi chúng ta đi qua cửa nhỏ, thì phía trước rộng rãi và sáng lên, có một hòn cẩm thạch được đặt trong hồ nước.

Vòng qua hòn cẩm thạch đó, thì thấy hai bên trái phải toàn trồng nhiều loại hoa, phía trước là một ngọn núi nhỏ, nơi cao nhất của ngọn núi này có một thảo đình, nếu như đứng ở trong thảo đình này, có thể thu toàn bộ Hắc Sa thành vào trong mắt.

https://thuviensach.vn

Bên trong đình có năm, sáu vị hồ nữ mặc cẩm ý, đang chuẩn bị điểm tâm và trái cây.

Có hai gã mặc quan phục Đông Hồ đang đứng trong góc nói chuyện phiếm, khi nghe thấy tiếng bước chân của chúng ta, thì đồng thời xoay người lại.

Một người trong đó ta đã từng gặp, đó chính là người suất lĩnh hồ quân tấn công Man Châu, Đông Hồ tướng quân Ngốc Nhan.

Một người khác ước chừng hơn năm mươi tuổi, thân hình cao lớn, mặt trắng bệch, hai hàng lông mày màu đỏ nhạt, gần lông mày bên phải có một nốt ruồi màu chu sa, trong mắt toát lên sự âm độc và giả dối, người này chính là Đông Hồ thừa tướng Gia Luật Xích Mi.

Do thân phận của ta thấp kém, nên đứng ở ngoài thảo đình chờ, Hoàn Nhan Vân Na mỉm cười đi vào trong đình.

Gia Luật Xích Mi cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân lúc này mới đến, lão phu và Ngốc Nhan tướng quân đợi ở đây đã lâu."

Hoàn Nhan Vân Na cười nhạt một tiếng nói:

"Quốc quân còn chưa tới, Vân Na đâu có tới chậm."

Gia Luật Xích Mi hắc hắc nở nụ cười hai tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía ta.

Ta giả bộ sợ hãi, cúi đầu xuống, không muốn phát sinh xung đột gì trực tiếp với Gia Luật Xích Mi.

Lúc này, có tiếng bước chân vọng từ xa tới, Hoàn Nhan Liệt Thái được sáu cung nữ vây quanh đi tới thảo đình.

https://thuviensach.vn

Người này khác hẳn với tưởng tượng của ta, vóc người hắn không cao, tuổi ước chừng trên dưới bốn mươi, tóc ở hai bên đã hoa râm.

Bụng hắn nhô ra, bước đi rất ngắn, đúng là có nửa phần dáng dấp của đế vương.

Nếu như Hoàn Nhan Vân Na gả cho hắn, thì đúng là một đóa hoa nhài cắm trên bãi phân trâu.

Hoàn Nhan Liệt Thái từ từ đi vào lương đình, đôi mắt nhỏ chẳng khi nào rời khỏi người của Hoàn Nhan Vân Na, trong lòng ta bốc lên một nỗi phẫn hận không rõ, hận không thể móc đôi mắt kia ra.

Ba người đồng thời hành lễ, Hoàn Nhan Liệt Thái khoát tay áo nói:

"Hôm nay không bàn quốc sự, các khanh đừng quá câu nệ lễ tiết."

Mấy người phân chủ khách ngồi vào chỗ của mình, Hoàn Nhan Liệt Thái nói: "Hôm nay gọi các khanh tới, cũng không có chuyện gì quan trọng."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Ngốc Nhan nói:

"Ngốc Nhan tướng quân vừa tặng cho ta hai con mãnh hổ, đang được nhốt trong chuồng."

Hắn lại hướng Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Vân Na, ta nghe nói khanh thu được một dũng sĩ, có lực bắt hổ nhốt long, chẳng biết có thể cho ta thấy một chút uy phong của hắn?"

Trong lòng ta trầm xuống, Hoàn Nhan Liệt Thái quả nhiên là bị người khác xúi giục, hắn đâu nghĩ ra được cái trò âm hiểm này để đối phó với ta.

Hoàn Nhan Vân Na sắc mặt bất biến, nhẹ nhàng buông chén trà trong tay xuống, nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, thần đúng là có thu nhận một dũng sĩ, thế nhưng từ trong lần quyết đấu tháng trước, thương thế của hắn vẫn chưa lành, nếu như bảo hắn đi bắt hổ, quả thực là có khác gì chịu chết?"

Nàng từ chối vô cùng kiên quyết, Hoàn Nhan Liệt Thái có chút xấu hổ, từ đó có thể nhận ra sự sủng ái của hắn với Hoàn Nhan Vân Na, nếu như là người khác, thì hắn sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

Gia Luật Xích Mi cười hắc hắc nói:

"Hoàn Nhan tướng quân đúng là có lòng quan tâm tới tên dũng sĩ này!"

Câu này của hắn đúng là đang xúi giục lòng ganh tỵ của tên Hoàn Nhan Liệt Thái.

Hoàn Nhan Vân Na cười nhạt nói:

"Thân là một tướng lĩnh thì phải quan tâm tới thuộc hạ của mình, nếu không lo lắng cho họ, thì sao họ dũng cảm vì mình?"

Gia Luật Xích Mi cười gian chuyển hướng sang Ngốc Nhan nói:

"Ngốc Nhan tướng quân cũng là người cầm binh, không biết là có cần như Hoàn Nhan tướng quân nói hay không?"

Ngốc Nhan mỉm cười nói:

"Quan điểm của mạt tướng và Hoàn Nhan tướng quân lại trái ngược, đối đãi với thuộc hạ quá mức khoan dung, thì sẽ làm cho bọn họ được yêu mà kiêu ngạo, ta luôn lấy nghiêm minh mà trị quân."

Gia Luật Xích Mi cười nói:

"Xem ra hai vị tướng quân đúng là trái ngược với nhau về mặt phương pháp, nhưng mà ai nấy đều có chiến công hiển hách."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Liệt Thái nói:

"Đúng vậy, lần này có thể thuận lợi công hãm Đại Tần tam trấn, hoàn toàn là dựa vào hai vị tướng quân đây chỉ huy có cách."

Gia Luật Xích Mi tiếp lời nói:

"Nói đến đây thần chợt nhớ tới, Hoàn Nhan tướng quân mới thu nhận tên dũng sĩ này, hình như là tù binh của Đại Tần."

Mọi người đồng thời nhìn về phía ta, ta đã hiểu rõ, Gia Luật Xích Mi luôn chĩa mâu vào người của ta, trước đây hắn đã điều tra lai lịch của ta rồi.

Hoàn Nhan Vân Na vô cùng tự nhiên nói:

"Sức tưởng tượng của Gia luật thừa tướng đúng là đã vượt qua người thường, tên thủ hạ này của ta đúng là người TrungNguyên, nhưng lại không phải là tù binh của Tần quốc."

Đôi mắt đẹp của nàng chuyển hướng sang Ngốc Nhan nói:

"Tù binh bị bắt lần này, đều do Ngốc Nhan tướng quân phụ trách xử lý, tù binh Đại Tần đều bị đầy lên cực bắc, lẽ nào tướng quân lại đem họ đi bán?"

Nàng không khéo đẩy chuyện này sang người của Ngốc Nhan.

Ngốc Nhan hít một hơi lạnh, lúng túng nở nụ cười:

"Hoàn Nhan tướng quân nói đùa, ta sao lại làm chuyện buôn bán tù binh?"

Ánh mắt của Gia Luật Xích Mi hiện lên sự khen ngợi, Hoàn Nhan Vân Na đúng là không đơn giản, có thể ung dung hóa giải vấn đề của hắn.

https://thuviensach.vn

Nếu như tiếp tục dây dưa ở vấn đề này, sẽ kéo Ngốc Nhan vào vũng bùn, cho nên Gia Luật Xích Mi đành phải thôi.

Hắn chuyển hướng mục tiêu sang ta, nói:

"Ngươi tới đây!"

Ta đi về phía trước hai bước, Gia Luật Xích Mi lạnh lùng nói:

"Ngẩng đầu lên!"

Ta theo lời hắn ngẩng đầu, nhìn thẳng vào mắt của hắn.

Gia Luật Xích Mi khen:

"Quả nhiên là nhân tài, thảo nào Hoàn Nhan tướng quân lại khen ngợi người như vậy."

Người này đúng là đê tiện vô cùng, hành sự xấu xa, chuyện làm chuyện kích bẩy người khác.

Hoàn Nhan Vân Na cũng không kiềm chế được, vỗ bàn đứng dậy nói:

"Gia Luật thừa tướng, ngài có ý gì?"

Gia Luật Xích Mi cười hắc hắc nói:

"Không có ý gì, chỉ khen ngợi tên dũng sĩ này hai câu mà thôi."

Sắc mặt của Hoàn Nhan Liệt Thái trở nên vô cùng khó coi, khóe miệng co quắp lại, ánh mắt vô cùng oán độc nhìn vào ta, nói:

"Tên dũng sĩ này đúng là nhân tài xuất chúng, nhưng mà nhìn hắn đâu có vết thương gì?"

https://thuviensach.vn

Hắn đứng dậy đi tới bên cạnh, vỗ vỗ lên vai của ta, lực lượng trên cánh tay của hắn đúng là vô cùng lớn, làm cho ngực của ta đau ê ẩm.

Ta thầm giật mình, không nghĩ tới người này trông bề ngoài như vậy, mà lại là một cao thủ thâm tàng bất lộ.

Hoàn Nhan Liệt Thái mỉm cười nói:

"Đúng là khó có dịp mọi người vui vẻ như hôm nay, ta và vị dũng sĩ này đấu thử một trận, có được không?"

Gia Luật Xích Mi gật đầu kêu hay, Hoàn Nhan Vân Na hoa dung thất sắc, nàng phản đối nói:

"Không thể... Thúc phụ chính là vua của một nước, vạn nhất có..."

Hoàn Nhan Liệt Thái lạnh lùng trợn mắt nhìn nàng một cái nói:

"Thế nào? Khanh nghĩ ta không phải là đối thủ của hắn?"

Ta thầm kêu không ổn, Gia Luật Xích Mi hiển nhiên đã khơi dậy lòng ghen tuông của Hoàn Nhan Liệt Thái, hắn muốn khiêu chiến ta, chỉ là muốn trút giận trong lòng.

Cuộc tỷ thí này với ta đúng là nguy hiểm tới cực điểm, Hoàn Nhan Liệt Thái là vua của một nước, nếu như ta làm bị thương hắn, sợ rằng khó mà giữ được mạng, lại còn liên lụy tới Hoàn Nhan Vân Na.

Nhưng mà nhường nhịn, hắn mà nhân cơ hội này xuất thủ, giết ta tại chỗ cũng không biết chừng.

Hoàn Nhan Liệt Thái đã dẫn đầu đi tới đấu trường, tình thế phát triển tới mức này, ta chẳng còn làm cách nào khác hơn, là đi theo hắn.

Hoàn Nhan Vân Na đi cuối đội ngũ, sóng vai với ta, nàng thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Quốc quân am hiểu Cách Đấu thuật ở trong nước cũng là cao thủ hàng đầu, ngươi yên tâm, nếu như hắn đả thương ngươi, thì ta sẽ ra tay ngăn cản."

Ta hạ giọng nói:

"Ngàn vạn lần không thể, nếu không thì sẽ rơi vào bẫy của kẻ khác."

Trong đôi mắt đẹp của nàng hiện lên sự lo lắng:

"Thế nhưng ngươi..."

Ta thấp giọng nói:

"Có thể được tướng quân quan tâm như vậy, ta đúng là có chết cũng tình nguyện.” Khuôn mặt của Hoàn Nhan Vân Na không khỏi đỏ lên.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 50: Tắm Rửa (1 2 3)

Đấu trường của Ngọc Tuyền cung được xây dựng trên một bãi cỏ, cạnh hồ nước, xung quanh có đóng những cọc gỗ, dùng dây gân bò quấn xung quanh, tạo thành một cái võ đài, bên trong võ đài có khắc hình hai con Hùng sư đang đánh nhau.

Đông Hồ và Trung Nguyên khác nhau, nhưng mà cho dù là vương triều, bách tính, đều ưa chuộng hùng sư, dùng nó làm nhiều ký hiệu khác nhau.

Hoàn Nhan Liệt Thái cởi áo ngoài, thay một bộ trang phục võ sĩ, đúng là cũng tăng thêm vài phần anh khí.

Ta từ từ tiến vào đấu trường, vô cùng thận trọng chờ đổi thủ tấn công.

Hoàn Nhan Liệt Thái lạnh lùng nói:

"Trên đấu trường, ngươi đừng coi ta là quốc quân, nếu có ý nhường nhịn, thì người thiệt chính là ngươi."

Ta thẩm nghĩ trong lòng:

"Nếu ta đả thương ngươi, sợ rằng còn thiệt thòi nhiều hơn."

Hoàn Nhan Liệt Thái và ta đồng thời cầm lấy một thanh mộc kiếm, ta và hắn chạm mộc kiếm vào nhau, sau đó lùi ra xa, Hoàn Nhan Liệt Thái gầm lên một tiếng, bắt đầu thế tiến công.

Hắn cầm kiếm bằng hai tay, toàn lực chém xuống người ta, mộc kiếm của ta đưa ngang, ngăn được một kích của hắn, Hoàn Nhan Liệt Thái lực

https://thuviensach.vn

lượng rất lớn, hơn nữa hắn không lo chuyện phòng thủ, cho nên tiến công như vũ bạo vào người của ta.

Trước mặt hắn, ta xuất thủ phải cẩn thận, mặc dù là có tấn công, nhưng chỉ làm giả bộ, đa phần đều là phòng thủ, thế nhưng Hoàn Nhan Liệt Thái kiếm pháp tinh diệu, dưới thế công liên tiếp của hắn, ta bắt buộc phải lùi lại phía sau.

Gia Luật Xích Mi và Ngốc Nhan ở bên ngoài liên tục trầm trồ khen ngợi trợ uy trợ uy cho Hoàn Nhan Liệt Thái, trong đôi mắt của Hoàn Nhan Vân Na lộ ra vẻ lo lắng, nàng đang rất khó xử.

Ta bị Hoàn Nhan Liệt Thái bức bách tới sát mép đấu trường, cười khổ nói:

"Bệ hạ võ công cái thế, tiểu nhân không phải là đối thủ, cam nguyện chịu thua!"

Hoàn Nhan Liệt Thái cười lạnh nói:

"Thắng bại chưa phân, tại sao ngươi lại nhận thua?"

Mộc kiếm trong tay của hắn không dừng lại, chém ngang vào lưng của ta, ta dùng tay đấm lên mộc kiếm một cái, Hoàn Nhan Liệt Thái toàn lực đè xuống.

Xem ra hắn không đánh bại ta trước mặt mọi người, thì tuyệt đối sẽ không dừng tay.

Ta thấy đùi phải hắn khẽ giơ lên, trong lòng biết là hắn muốn đá, thầm nghĩ: "Chuyện cho tới bây giờ, đành phải nhận của hắn một cước vậy."

Hoàn Nhan Liệt Thái chân phải đá ra, thân hình ta hơi nghiêng, ngạnh đỡ hắn một cước, lập tức kêu to một tiếng, ngửa đầu ngã nhào ra đất, mộc

https://thuviensach.vn

kiếm tuột khỏi tay, bay ra ngoài.

Không nghĩ tới Hoàn Nhan Liệt Thái lúc này đáng hận, mộc kiếm đâm vào tiểu phúc của ta. Thế kiếm này mà đàm vào, thì đúng là vô cùng nguy hiểm.

Hoàn Nhan Vân Na cả kinh kêu lên:

"Đừng mà!"

Trước nguy cơ như vậy, ta đành phải dùng tay trái đỡ kiếm của hắn. Hoàn Nhan Liệt Thái hừ lạnh một tiếng, đổi đâm thành chém, thân kiếm nặng nề chém vào tay của ta.

Một cảm giác đau đớn truyền tới, ta rõ ràng nghe được âm thanh xương gãy, mồ hôi lạnh chảy dọc trên trán.

Hoàn Nhan Liệt Thái lúc này mới dừng thế tiến công, đem mộc kiếm vứt trên mặt đất, mỉm cười nói: "Quả nhiên là một gã dũng sĩ!"

Trong lời nói tràn đầy vị châm chọc.

Ta cố nén đau đớn từ trên mặt đất chậm rãi đứng lên, Hoàn Nhan Vân Na đi tới bên ta, ân cần nói:

"Ngươi không có chuyện gì chứ?"

Hoàn Nhan Liệt Thái trong lòng ghen ghét dữ dội, nhịn không được hừ lạnh một tiếng nói:

"Vân Na hình như rất quan tâm tới tên thuộc hạ này."

Ta dùng tay phải lau mồ hôi trên đầu, chỗ xương gãy đau đớn khiến tay của ta run lên một cái.

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na không để ý tới mọi người ở đấy, đỡ lấy cánh tay trái của ta, nói: "Hình như là xương gãy rồi!"

Hoàn Nhan Liệt Thái cười lạnh nói:

"Bị thương trên đấu trường là chuyện khó tránh, tìm ngự y trị cho hắn là được rồi."

Hoàn Nhan Vân Na bất mãn nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói:

"Mạt tướng xin cáo từ trước."

Hoàn Nhan Liệt Thái ha hả cười nói:

"Ngự y trong cung, chẳng nhẽ lại kém y sinh trong phủ của nàng sao?"

Hoàn Nhan Vân Na lạnh nhạt nói:

"Thần không có ý này, Long Tắc Linh đã bị thương, ở chỗ này sẽ làm ảnh hưởng tới sự nhiệt tình của bệ hạ."

Hoàn Nhan Liệt Thái nặng nề hừ một tiếng, hiển nhiên tức giận tới cực điểm:

"Nàng muốn làm thế nào, thì cứ làm như vậy đi!"

Sau đó xoay người, đi ra khỏi đấu trường.

Gia Luật Xích Mi có chút hả hê nhìn theo phương hướng của chúng ta, cùng với Ngốc Nhan đi theo phía sau của Hoàn Nhan Liệt Thái.

Ta buồn bã thở dài một hơi nói:

"Tướng quân tội gì phải làm như vậy?"

Hoàn Nhan Vân Na cắn cắn môi anh đào nói:

https://thuviensach.vn

"Quốc quân rõ ràng là bị Gia Luật Xích Mi xúi giục, cố ý gia hại cho ngươi."

Nàng nhặt mộc kiếm trên mặt đất, bẻ gãy nó, cố định cánh tay cho ta, nhẹ giọng nói: "Ngươi còn đau không?"

Ta thấy nàng quan tâm với ta như vậy, trong lòng không khỏi sinh ra một cỗ nhu tình, to gan nói:

"Có nàng bên người, thống khổ mấy cũng chịu được."

Hoàn Nhan Vân Na giật mình, đôi mắt đẹp trợn to, nàng hiển nhiên là kinh ngạc vì ta chẳng kiêng nể chút nào biểu lộ tình cảm, khuôn mặt lập tức đỏ như mây, nhẹ giọng quát lên:

"Nếu không phải ngươi mang thương tích, ta nhất định phải trách phạt ngươi vì tội khinh cuồng, không kiêng kị gì cả."

Hai người chúng ta đi ra khỏi Ngọc Tuyền Cung, dọc theo sơn đạo chậm rãi đi xuống, ngựa đi lên thì được, nhưng đi xuống thì khó tránh khỏi xóc, nảy, làm cho vết thương của ta rất đau đớn. Đi chưa được bao xa, mồ hôi lạnh đã ướt đẫm.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Nếu như có Thanh Thanh ở đây, nhất định có thể làm giảm bớt đau đớn cho ngươi."

Ta cố sức giơ khủy tay lau mồ hôi lạnh, trên trán, nhân cơ hội hỏi:

"Thanh Thanh cô nương và Hoàn Nhan tướng quân quen nhau được bao lâu rồi?"

Đây là câu hỏi mà ta đã nghĩ trong lòng lâu rồi, nhưng chưa có thời cơ để hỏi, nhớ lại mình đã bắn chết Toàn Tuệ Kiều, nhưng không ngờ cơ duyên

https://thuviensach.vn

trùng hợp kiểu gì mà nàng lại kết bạn được với Hoàn Nhan Vân Na.

Hoàn Nhan Vân Na u oán than thở:

"Ta quen Thanh Thanh cũng chỉ mới nửa năm, đó là lúc ta xuất chinh đi Tần quốc, cắm trại ở giữa đường, thấy binh lính bỏ trốn của Tần quốc cướp bóc thôn dân, tàn sát bách tính, nên mới cứu lại nàng được từ trong tay của đám đào binh này."

Trong lòng ta chợt hỏi, không biết vì sao Toàn Tuệ Kiều lại ở trong thôn dân này.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Lai lịch của Thanh Thanh ta không rõ ràng cho lắm, nghe cô ta nói, cô ta cũng không phải người trong thôn trang này, được thôn dân cứu lên từ một con sông gần đó, khi đó hậu tâm của nàng còn cắm một mũi tên."

Trong lòng ta xấu hổ, nếu như Hoàn Nhan Vân Na biết người bắn Toàn Tuệ Kiều là ta, thì không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Nhưng mà bất hạnh ở chỗ, Thanh Thanh hầu như đã quên toàn bộ chuyện trước kia. Tên, tuổi, thậm chí cả quốc gia cũng không nhớ rõ, chỉ có một điểm không quên, chính là y thuật diệu thủ hồi xuân của nàng. Cũng vì vậy mà ta mang theo nàng bên người, sau đó chúng ta kết bái kim lan."

Ta mỉm cười nói:

"Đã lâu như vậy rồi, mà Thanh Thanh cô nương còn chưa khôi phục trí nhớ hay sao?"

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu, tức giận nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu để ta điều tra ra ai làm hại nàng, thì ta sẽ đem hắn băm thây vạn đoạn, để giải mối hận trong lòng ta."

Nội tâm ta không khỏi run lên, âm thầm hi vọng, Toàn Tuệ Kiều vĩnh viễn không nhớ ra chuyện cũ.

Ngựa của Hoàn Nhan Vân Na bỗng nhiên hí lên một tiếng dài, hai lỗ tai dựng thẳng lên, có vẻ vô cùng bất an, Hoàn Nhan Vân Na ghìm cương ngựa, tay phải cầm loan đao, thấp giọng nói:

"Trên cây có người..."

Lời còn chưa dứt, ba mũi tên đã theo hình chữ phẩm (品) bắn vào ngực của ta.

Hoàn Nhan Vân Na nổi giận quát một tiếng, thân thể mềm mại từ trên lưng ngựa bay lên, đánh rơi ba mũi tên.

Nhưng mà ngay sau đó, lại có ba mũi tên phóng tới từ phía sau của ta, cánh tay phải của ta đỡ trên lưng ngựa, thân hình nghiêng sang một bên, rơi xuống đất.

Mũi tên bắn thẳng vào con ngựa, làm nó hí lên một tiếng, ngã ầm xuống đất.

Bị rơi từ trên lưng ngựa xuống đất, khiến cánh tay bị gãy của ta đau tới mức phải hừ một tiếng.

Hoàn Nhan Vân Na đang trên không trung quay đầu lại, nhanh chóng yểm hộ bên người của ta, rút lui về phía cây đại thụ.

Ta chậm rãi rút trường đao bên hông, ánh mắt nhìn thẳng vào bóng cây trên đỉnh đầu, thấp giọng nói:

"Những người này là vì ta mà tới!"

https://thuviensach.vn

Một cành cây trên đỉnh đầu rung lên, một tên mặc hắc y lao xuống, trường thương đâm thẳng vào đầu ta, Hoàn Nhan Vân Na lăng không nhảy lên, nghênh đón đối phương.

Người bịt mặt đột nhiên móc hai chân vào cành cây, lực công kích lại tăng thêm vài phân, mũi thương biến thành vô số điểm hàn mang phát sáng, phủ xuống thân hình của Hoàn Nhan Vân Na.

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na không có một chút dao động, chỉ trong nháy mắt đã phân biệt được mũi thương nào là thật giả, loan đao trong tay chuẩn xác chém vào trên mũi thương, hàng vạn điểm hàn mang giờ chỉ còn lại có một điểm.

Thân hình của người bịt mặt trên không trung bốc lên, nỗ lực lướt qua Hoàn Nhan Vân Na, công kích vào đỉnh đầu của ta.

Hoàn Nhan Vân Na cũng uyển chuyển bay lên, cản lối đi của người bịt mặt, loan đao hóa ra vô số đóa tuyết liên nở rộ chém tới.

Người bịt mặt hét lớn một tiếng, trường thương trong tay nâng lên, tua đỏ ở đầu thương bốc lên như ngọn lửa, trực tiếp đâm tới trung tâm của đóa tuyết liên.

Lúc đao thương va chạm, thân hình của Hoàn Nhan Vân Na đột nhiên bốc cao lên một trượng, loan đao tuột tay bay ra, theo hình cung chém tới cổ của người bịt mặt.

Trường thương trong tay của người bịt mặt hoành ngang đỡ, nhưng không ngờ loan đao trong tay khi va chạm với trường thương lại bật ngược lại, thay đổi góc độ, bổ trúng cổ của hắn.

Máu tươi từ cổ hắn phụt ra, thân hình của người bịt mặt ngã ngửa ra phía sau.

https://thuviensach.vn

Đồng thời từ lúc đó, bốn người bịt mặt từ bốn hướng khác nhau, vây lấy chúng ta, ba người vây Hoàn Nhan Vân Na, một người cử đao chém tới ta.

Ta cắn chặt răng, khi mà đối phương chưa công kích, hoành đao chém tới.

Song đao va chạm vào nhau, vang lên những tiếng chói tai, lực lượng của đối phương hóa ra không bằng ta.

Hắn hừ lạnh một tiếng, trường đao trong tay lại như điện công tới.

Cánh tay trái bị thương, chỉ còn cách dùng cánh tay phải đón đỡ, lực lượng bị giảm mạnh, cho nên khó khăn chống đỡ qua vài sát chiêu của đối phương, nhưng tình thế đã cực kỳ nguy hiểm.

Hoàn Nhan Vân Na thấy tình cảnh của ta cấp tốc chém ra hai đao, muốn tới gần ta.

Tiếc rằng ba người kia lại liều mạng cuốn lấy nàng, nhất thời không làm sao thoát ra được.

Đau đớn không ngừng kích thích thần kinh của ta, ta chậm rãi ngưng tụ lực lượng, đối phương bỗng nhiên chém ngang tới.

Khi hắn lướt qua, quang mang đột nhiên hiện lên như sóng vỗ vỡ đê, một cỗ lực lượng làm người khác phải bó tay chịu trói.

Đao ảnh không ngừng gào thét quanh người ta, sóng lớn như ép ta bắn ra ngoài, đao phong vang lên những tiếng xuy xuy, một lực lượng lớn đang công kích ta.

Ta biết đối thủ công lực rất mạnh, không dám trực tiếp đón đỡ, trường đao trong tay hơi dừng lại, sau đó nghiêng người chém tới thân đao của hắn.

https://thuviensach.vn

Song đao còn chưa va chạm, đao khí đã choảng nhau, phát ra một tiếng ầm mạnh mẽ.

Loan đao trong tay Hoàn Nhan Vân Na tạo thành những quang mang thê lương, quang mang đó lấy nàng làm trung tâm, không ngừng mở rộng ra ngoài.

Ba gã đối thủ kia dưới áp lực của nàng không ngừng lui lại phía sau.

Nàng ngắm đúng thời cơ, từ trong vòng vây lộn ra ngoài, dựa vào người của ta.

Trường đao trong tay của ta rốt cục cũng chạm vào đối phương, lực của đối phương ép ta cong lại, bỗng nhiên đối thủ lại thu hồi lực lượng, nhẹ nhàng lướt qua một bên, thân hình ta theo quán tính phóng về phía trước.

Tả quyền (tay trái) của hắn nặng nề đấm trúng tiểu phúc của ta, một cỗ hàn khí cực kỳ âm hàn xâm nhập vào trong đan điền, thân hình của ta bị đánh bay ngược về phía sau.

Hắn lại lần thứ hai phát động thế công, hai tay giơ cao trường đao, từ trên cao bổ xuống đầu ta.

Đúng lúc này, Hoàn Nhan Vân Na cũng chém tới phía sau hắn, hắn buộc phải xoay đao, đón đỡ thế công của Hoàn Nhan Vân Na.

Ta lượm lại được một cái mạng từ chỗ sống chết hiểm nghèo.

Hoàn Nhan Vân Na một lần nữa hợp lại một chỗ, bốn gã bịt mặt lại theo hình tứ giác, chuẩn bị vây công chúng ta một lần nữa.

Đúng lúc này, từ phương xa vang lên tiếng vó ngựa gấp gáp, hiển nhiên là có người đang phi tới bên này. Bốn người kia đồng thời liếc mắt nhìn nhau, bỏ qua công kích, lẩn trốn vào trong rừng.

https://thuviensach.vn

Ta vô lực vứt trường đao, dựa mình vào thân cây, lúc nãy bị trúng một quyền quả thực không nhẹ, ở đan điền có một cỗ hàn khí không ngừng ăn mòn thân thể ta, ta dường như ở trong một vùng toàn băng tuyết, thân hình không tự chủ được run lên.

Hoàn Nhan Vân Na đỡ lấy cánh tay của ta, ân cần nói:

"Ngươi thế nào?"

Ta cười nhạt một tiếng, vốn định nói là không có gì, nhưng hàn khí đột nhiên bạo phát, làm cho ta chẳng nói được câu nào.

Từ xa xa truyền tới một tiếng thét kinh hãi:

"Chủ nhân ở đâu!"

Cuối cùng Sát Cáp Thai mang theo A Đông và Lang Thứ chạy tới. Ta và Hoàn Nhan Vân Na đồng thời thở phào một hơi.

Đoàn người hộ tống ta đi tơi Cạnh Sơn Vương Phủ, Toàn Tuệ Kiều nghe được tin tức, kiểm tra vết thương, sau đó nối lại xương cốt cho ta.

"Chủ nhân nhà ta thế nào?"

Sát Cáp Thai khẩn cấp hỏi thăm.

Toàn Tuệ Kiều mỉm cười nói:

"Mọi người yên tâm, cốt xương gãy nhưng không bị vỡ vụn, ta đã cố định cho hắn rồi chỉ cần nghỉ ngơi một thời gian, sẽ hồi phục như ban đầu."

Ta nhìn nàng cảm kích, nhưng cái miệng lại run lên.

Toàn Tuệ Kiều lại nói:

https://thuviensach.vn

"Phiền phức chính là ở chỗ nội thương, hàn khí đã làm tổn thương kinh mạch của hắn, nếu như muốn khôi phục được, thì phải loại bỏ hàn khí, chuyện này cần tỷ tỷ hỗ trợ."

Hoàn Nhan Vân Na ngạc nhiên nói: "Ta?"

Toàn Tuệ Kiều gật đầu nói:

"Trong Vương phủ có Noãn Ngọc Tuyền đó là một vị thuốc hay để trị liệu hàn khí cho Long công tử."

Hoàn Nhan Vân Na giờ mới hiểu được ý của Toàn Tuệ Kiều, nàng nhìn ta một cái nói:

"Được rồi, ta sẽ sắp xếp cho ngươi một gian phòng hảo hạng, người tạm thời ở lại vương phủ dưỡng thương."

Trong lòng ta mừng thầm, mấy ngày nay có thể cùng hai vị mỹ nữ sớm chiều gặp mặt, tốt nhất là dùng cơ hội lấy được trái tim của các nàng.

Nghĩ tới đây, ta không tự chủ được mỉm cười một cái, nhưng lại bị Hoàn Nhan Vân Na ở bên cạnh nhìn thấy, nhẹ giọng nói:

"Ngươi cười cái gì? Lẽ nào vết thương đã không còn đau nữa?"

Ta cuống quít làm ra vẻ thống khổ nói:

"So với vừa rồi thì khá hơn một chút, nhưng mà vẫn còn rất đau."

Dựa theo sự an bài của Toàn Tuệ Kiều, mỗi ngày ta ngoại trừ nghỉ ngơi, thì một ngày ba lần, ngâm mình ở trong ôn tuyền (suối nước nóng), đúng là tiêu diêu tự tại.

Noãn Ngọc Tuyền ở phía bắc của Vương phủ, được xây dựng theo địa hình tự nhiên, lầu các được xây dựng bên cạnh thủy trúc, cây cối tốt tươi,

https://thuviensach.vn

đúng là như tranh vẽ.

Ta yên tĩnh nằm trong cái áo hình bát giác, làn nước trong suốt bắt đầu trùm lên người, thỉnh thoảng có nổi những bọt nước lăn tăn như trân châu, gột rửa da thịt, nước nóng theo lỗ chân lông của ta tiến vào thân thể, hơi nước mù mịt, làm cho ta có cảm giác như ở trong tiên cảnh, cảm giác đau đớn ở trong cánh tay của ta biến mất.

Thảo nào người ta nói, tái ông mất ngựa chưa biết là phúc hay họa, nếu không bị thương, thì sao có thể hướng thụ sự sung sướng như thế này.

Ta chậm rãi lấy một tuyết quả đưa vào miệng, nhắm mắt lại hưởng thụ, không biết từ lúc nào đã tiến vào trong mộng, giấc mộng rất chập chờn, Hoàn Nhan Vân Na và Toàn Tuệ Kiều dường như đang đi tới bên cạnh ta...

Hai nữ cười duyên cởi bỏ quần áo trên người, da thịt trong suốt như ngọc hiện ra trước mắt của ta, con mắt ta mở to.

Tiếng cười của các nàng như gần như xa, Hoàn Nhan Vân Na nhẹ giọng nói:

"Dận Không! Có muốn ta không?"

"Muốn! Muốn!"

Ta liên tục gật đầu, Tuệ Kiều đi tới phía sau của ta, bàn tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng xoa bóp hai vai, ta thoải mái rên rỉ lên:

"Vân Na... Tuệ Kiều..."

Tai của ta bỗng nhiên truyền tới sự đau nhức, trong lòng ta cả kinh, giật mình từ trong giấc mơ tỉnh lại, thấy Dực Hổ đang nhéo nhéo lỗ tai của ta, nói:

https://thuviensach.vn

"Sư phụ! Đúng là không biết xấu hổ, nằm mơ mà vẫn gọi tên tỷ tỷ của ta."

Khuôn mặt dày của ta đỏ lên, đúng là không cẩn thận bị tiểu tử này nghe được, nhưng ta vẫn cố ý già mồm nói:

"Dực Hổ, chớ có nói bậy, ta sao có thể gọi tên các nàng được chứ?"

Dực Hổ cười ha hả nói:

"Su phụ nếu như không thừa nhận, ta gọi tỷ tỷ tới đối chất với người."

Hắn làm bộ đi ra ngoài cửa.

Ta cuống quít ngăn cản hắn nói:

"Dực Hổ, quay lại đi!"

Dực Hổ lúc này mới cười tủm tỉm quay lại, đặt áo sạch của ta ở một bên, đưa cho ta một cái khăn tắm, nói:

"Nếu như không muốn ta nói cho tỷ tỷ biết, thì hai ngày tới, sư phụ phải dạy cho ta mấy công phu lợi hại."

Ta lau khô nước trên thân mình, mặc quần áo vào, nói:

"Sao tiểu quỷ này lại chạy tới đây?"

Dực Hổ nói:

"Su phụ còn chưa đáp ứng ta đâu đấy."

"Được!"

Ta cố sức gật đầu.

https://thuviensach.vn

Dực Hổ hớn hở nâng cánh tay của ta lên, nói:

"Thanh Thanh tỷ tỷ bảo ta vào hỏi thăm sư phụ một chút, vì sư phụ ở bên trong đã hơn 1 canh giờ rồi."

Hắn chợt nhớ tới một việc, ngẩng đầu hỏi: "Tuệ Kiều là ai?"

Ta làm bộ như không muôn giải thích, nói:

"Ngươi hỏi ta, ta biết hỏi ai."

Dực Hổ thần bí nói:

"Chẳng lẽ là tình nhân của sư phụ?"

Ta trách mắng:

"Tiêu hài tử này, nói bậy bạ cái gì đó?"

Dực Hổ xua xua tay nói:

"Dực Hổ tuy nhỏ, nhưng có thể nhận ra rất nhiều chuyện."

Ta bỗng nhiên có hứng thú nói:

"Ngươi có thể nhận ra được cái gì?"

Dực Hổ thần bí cười tới gập cả lưng, sau đó kề sát vào tai của tạ nhỏ giọng nói:

"Sư phụ thích tỷ tỷ của ta đúng không?"

Ta kéo tai Dực Hổ nói:

"Hảo tiểu tử dám nói bậy."

https://thuviensach.vn

Dực Hổ khanh khách cười rộ lên, miệng không ngừng xin tha, nói:

"Sư phụ tha mạng, sư phụ tha mạng, Thanh Thanh tỷ tỷ, cứu ta!"

Ta ngẩng đầu nhìn lại, thì thấy Toàn Tuệ Kiều đã đứng ở bên từ lâu, lúc này ta mới buông Dực Hổ, Dực Hổ trốn sau lưng Toàn Tuệ Kiều, sau đó nhìn ta làm mặt quỷ.

"Thanh Thanh cô nương!"

Ta kêu lên.

Toàn Tuệ Kiều ôn nhu cười nói:

"Xem tình hình của ngươi, thù hình như thương thế đã hoàn toàn hồi phục."

Ta mỉm cười nói:

"Trong cơ thể của ta đã không còn cảm thấy lạnh nữa, chắc chắn sẽ rất nhanh hồi phục như cũ, tất cả nhờ có Thanh Thanh cô nương. Tại hạ vô cùng cảm kích."

Dực Hổ chỉ nói:

"Ngoài miệng cảm kích thì có ích lợi gì, nếu như sư phục thực sức muốn cảm ơn Thanh Thanh thì mời chúng ta ra ngoài ăn một bữa cơm."

"Hảo tiểu tử, lại còn dám đòi cơm sư phụ." Ta trừng mắt nhìn hắn.

Toàn Tuệ Kiều nở nụ cười, nhẹ giọng nói: "Dực Hổ, không nên đùa nữa."

Dực Hổ nói:

"Mấy ngày nay, tỷ tỷ vì chữa thương cho sư phụ, suốt ngày nhốt đệ trong phòng, đệ đã buồn muốn chết rồi, hôm nay vừa vặn tỷ ấy không có ở nhà,

https://thuviensach.vn

nói gì thì nói, sư phụ cũng phải mang ta ra ngoài chơi."

Ta cười nói:

"Được, ra ngoài giải sầu cũng tốt!"

Nhưng mà ánh mắt của ta lại nhìn vào Toàn Tuệ Kiều, mong đợi đáp án từ nàng.

Dực Hổ cầm tay nàng, kéo ra ngoài cửa nói:

"Hôm nay có hội chùa Lục Thường, chúng ta ngoài ra xem náo nhiệt đi."

Hội chùa Lục Thường diễn ra ở phía Tây của Hắc Sa thành, ba người chúng ta sau khi đi tới chùa Lục Thường, thì mặt trời đã lên cao, khắp nơi toàn là khách tiểu thương hoặc dân chúng, chen vai thích cánh, náo nhiệt vô cùng.

Vốn tưởng rằng có thể cùng Toàn Tuệ Kiều đơn độc ở chung, thế nhưng tiểu tử Dực Hổ này lại nghịch ngợm vô cùng, đông thì nhìn, tây thì cười. Tinh lực của hai người chúng ta đều đặt trên mình nói, không có thời gian rảnh mà nói chuyện với nhau.

Phía trước vang lên những tiếng trống, chiêng đã hấp dẫn sự chú ý của Dực Hổ, nó kéo chúng ta vào trong đám người, có một lão giả đang làm xiếc khỉ. Dực Hổ thấy vậy thì thích thú, bắt chước động tác của con khỉ đang vò đầu bứt tai.

Ta hướng Tuệ Kiều nói:

"Tiểu thư ở đây với nó, ta đi mua một chút thức ăn vặt."

Ở cách đó không xa, có một hàng ăn vặt, ta mua mấy que mứt quả, thì lại nghe lời tiếng thét của Dực Hổ. Trong lòng ta ngẩn ra cuống quít bò lại tất cả, nhanh chóng chạy tới chỗ Dực Hổ.

https://thuviensach.vn

Lúc này, có một đám người vây quanh Toàn Tuệ Kiều và Dực Hổ vào giữa, ở bên cạnh có một tiểu tử tai to mặt lớn, không ngừng hét lên:

"Đánh chúng cho ta, nữ nhân thì bắt về trong phủ làm thiếp."

Dực Hổ che ở trước người Tuệ Kiều, nổi giận đùng đùng nói:

"Ai dám tới đây, cẩn thận sư phụ ta lấy mạng chó của chúng."

Tiểu tử kia cười quái dị nói:

"Ngươi có biết ta là ai không? Đương triều thừa tướng chính là nghĩa phụ của ta, đại tướng quân là cha ta, ai dám không nể thể diện của ta, mà dám tìm ta gây phiền phức."

Ta đã biết đại khái tình hình từ trong đám người đang đứng bàn luận, tiểu tử này là con của Đại tướng quân Ngốc Nhan, tên là Thiện Đô, lúc nãy là do hắn đùa giỡn lão giả xiếc khỉ, Dực Hổ đứng ra bênh vực kẻ yếu, cho nên mới rước lấy tai họa này.

Ta cười đi tới trước mặt Thiện Đô, nói:

"Công tử, sao lại tính toán cùng với trẻ con như vậy."

Thiện Đô xoay người nhìn ta một cái, trên mặt hiện lên vẻ khinh thường nói:

"Ngươi là sư phụ của nó?"

Hắn đột nhiên mở miệng, phun một cục đờm tới chỗ ta.

Ta đã sớm đề phòng, khi hắn phun cục đờm ra, tay phải nhanh chóng đấm một quyền lên mặt hắn, làm cho thân hình của mập mạp này bay ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hai gã thủ hạ cầm mộc côn xông tới, ta tuy rằng bị thương, nhưng đối phó với hai gã tay chân này vẫn còn thừa sức, tay chân này vẫn còn thừa sức.

Cho nên tay phải túm lấy một cây mộc côn, kéo về phía trước, đoạt lấy mộc côn từ trong tay của hắn, ngăn cản công kích của một người. Chân phải thì nhanh như chớp, đá trúng thân hình của hai người.

Những tên thủ hạ này bình thường chỉ ỷ thế hiếp người, đâu có chịu vị đắng bao giờ. Khi thấy ta liên tiếp ra đòn, thì kêu cha gọi mẹ, bỏ chạy.

Thiện Đô thấy tình thế không ổn, lẩn vào trong đám người.

Ta cầm mộc côn bẻ gãy đi tới trước mặt Toàn Tuệ Kiều hỏi:

"Tiểu thư có sao không?"

Tuệ Kiều lắc đầu, Dực Hổ ở bên cạnh nói:

"Su phụ thực không công bằng, tại sao người không hỏi, ta có sao không"

Ta trách mắng:

"Ngươi gây chuyện khắp nơi, trở về ta tính sổ với người."

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

"Chúng ta mau rời đi, nếu không những người kia sẽ không từ bỏ ý đồ đâu."

Ta gật đầu, Toàn Tuệ Kiều nói rất có lý, dù sao thì mình vẫn còn mang thương tích, nếu như đám người kia tìm người tới giúp đỡ, thì rất phiên phức, nên chúng ta lập tức cùng bọn họ rời khỏi chùa Lục Thường.

https://thuviensach.vn

Vừa ra tới cửa chùa, thì đã thấy Thiện Đô trở lại, hắn mang theo hơn trăm võ sĩ, tay cầm vũ khí, vây chúng ta lại.

Thiện Đô cười lớn:

"Tiểu tử, ngày chết của ngươi tới rồi."

Dực Hổ cả giận nói:

"Sư phụ, chúng ta liều mạng với bọn họ."

Ta hơi nhíu mày, tiểu tử này tính tình kích động, sau này nhất định phải giáo huấn một phen.

Hơn trăm võ sĩ này tay đều cầm cương đao sáng loáng, hướng chúng ta vọt tới, hảo hán không sợ thiệt trước mắt, ta nhân cơ hội này nắm tay Toàn Tuệ Kiều chạy vào trong chùa.

Dực Hổ chạy theo phía sau chúng ta, hổn hển nói:

"Su phụ... Đúng là không có nghĩa khí, chỉ lo cho Thanh Thanh mà mặc kệ ta ư?"

Chúng ta chui vào trong đám người, mọi người thấy tình hình trước mắt, thì ai cũng sợ trốn mất, cục diện nhất thời lâm vào tình trạng hỗn loạn.

Toàn Tuệ Kiều đang chạy thì hai chân mềm nhũn, té ngã trên mặt đất, ta cuống quít nâng nàng dậy, chỉ mới dừng lại một chút, những võ sĩ kia đã chạy tới, vung đao chém vào đầu của ta.

Ta ôm lấy cái eo nhỏ của Toàn Tuệ Kiều, kéo nàng dậy sau đó xoay mình một cái lùi lại phía sau, tránh thoát khỏi đòn công kích của đối phương.

Đồng thời thúc cùi chỏ vào ngực của một tên, đánh cho tên võ sĩ kia lảo đảo lùi lại phía sau.

https://thuviensach.vn

Dực Hổ vốn trốn ở trong đám người, nhưng khi nhìn thấy ta và Toàn Tuệ Kiều bị vây, thì muốn trở lại cứu chúng ta, ta lớn tiếng nói:

"Không cần lo cho ta, chạy mau!"

Hơn hai tên võ sĩ vây quanh ta và Toàn Tuệ Kiều, vòng vây dần dần co lại.

Ta kéo Toàn Tuệ Kiều về phía sau lưng, thấp giọng nói:

"Theo ta, không cần sợ hãi."

Toàn Tuệ Kiều cố sức dùng bàn tay nhỏ nhắn, nắm chặt lấy tay của ta, nhẹ giọng nói:

"Có người ở bên cạnh ta, ta không sợ!"

Ta quay đầu lại nhìn, thì thấy ánh mắt của Toàn Tuệ Kiều ôn nhu như nước, trong lòng không khỏi kích động.

Đao phong lạnh thấu xương hợp lại, những suy nghĩ hào hùng trong lòng ta bốc lên, ta lạnh lùng nhìn đám người xung quanh, sát khí bức nhân chậm rãi tản mát.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 51: Giải Sầu

Đột nhiên ở phía sau có một thanh âm uy nghiêm vang lên:

"Thiện Đô! Ngươi lại gây sự!"

Thanh âm này với ta mà nói tương đối có phần quen thuộc, ta xoay người lại, thì thấy một tráng hán mặc trường bào màu lam đang đi tới.

Người này mũi ưng miệng rộng, trên mặt đầy vẻ phong sương, đôi mắt màu lam hõm sâu dưới hai hàng lông mày rậm.

Đây đúng là người mà ta tình cờ gặp gỡ ở Tế Châu, Đông Hồ phú thương Hách Liên Chiến, bên người hắn còn có võ sĩ Đồ Đáp, người này không rời hắn một bước.

Thiện Đô dường như rất sợ hãi Hách Liên Chiến, cúi đầu thấp giọng nói:

"Hách Liên thúc thúc, là tiểu tử không biết sống chết này trêu chọc điệt nhi."

Đồ Đáp nhìn thấy ta làm hắn hơi ngạc nhiên, sau đó kề sát vào tai của Hách Liên Chiến nói cái gì đó.

Hách Liên Chiến lúc này mới chú ý tới ta, khuôn mặt cũng kinh ngạc, không ngờ lại gặp nhau ở chỗ này.

Ta mỉm cười nói:

"Hách Liên huynh, đã lâu không gặp rồi."

https://thuviensach.vn

Hách Liên Chiến cười ha ha nói:

"Long huynh đệ, ngọn gió nào thổi ngươi tới đây."

Trí nhớ của hắn đúng là vô cùng, chỉ mới gặp mặt ta một lần, mà lại nhớ được cả họ.

Ta mỉm cười nói:

"Một lời khó nói hết."

Lúc này Dực Hổ ở phía xa, nhìn thấy đám người này, lớn tiếng kêu lên:

"Hách Liên thúc thúc!"

Sau đó hắn nhảy lên, ôm lấy cổ của Hách Liên Chiến.

Hách Liên Chiến vô cùng mừng rỡ đưa tay ôm lấy hắn, tung lên cao nói:

"Hảo tiểu tử! Chẳng phải ta nói sau này phải gọi ta là Hách Liên đại ca sao.”

Dực Hổ cười nói:

"Trên người thúc thúc toàn lông đỏ, điệt nhi gọi là thúc thúc, tức là nể mặt thúc rồi đó."

Hách Liên Chiến tung hắn hai vòng trên không, sau đó mới giao hắn vào trong tay của Đồ Đáp.

Dực Hổ chỉ vào Thiện Đô nói:

"Hách Liên thúc thúc, chính là tên bại hoại này đuổi giết cháu."

Hách Liên Chiến căm tức nhìn Thiện Đô nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi đúng là càng ngày càng không ra gì, bắt nạt cả tiểu hài tử."

Thiện Đô tuy rằng ngang ngược đã quen, nhưng ở trước mặt Hách Liên Chiến cũng chỉ có cách vâng dạ, cúi người nói:

"Chất nhi không biết những người này là bằng hữu của thúc thúc, cho nên mới có điều mạo phạm. Không bằng như vậy, chất nhi mời mọi người tới Kim Tôn Tứ uống rượu tạ tội."

Hách Liên Chiến lạnh lùng nói:

"Chẳng nhẽ ta không có tiền mời bằng hữu? Còn không mau mang theo thủ hạ của ngươi rời đi, ở chỗ này làm ta mất hứng."

Thiện Đô liên tục gật đầu, lúc gần đi còn cầu khẩn nói:

"Hách Liên thúc thúc ngàn vạn lần không nên đem việc này nói cho mẫu thân của ta biết."

Hách Liên Chiến trách mắng:

"Còn không mau đi!"

Thiện Đô lúc khẩn trương rời đi.

Hách Liên Chiến nhìn ta cười nói:

"Cái tên vô liêm sỉ này lại quấy nhiễu Long huynh, người làm thúc thúc như ta sẽ thay hắn bồi tội."

Dực Hổ mỉm cười nói:

"Hách Liên ca ca hôm nay phải mời chúng ta một bữa thật ngon."

Hách Liên Chiến cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi tại sao lại gọi ta là ca ca rồi?"

Dực Hổ cười đắc ý nói:

"Gọi là ca ca, vì không muốn gọi là thúc thúc bại hoại."

Chúng ta cùng nhau cười ha hả.

Kim Tôn Tứ cách chùa Lục Thường rất gần, đây là một tửu quán nổi danh, từ bên ngoài nhìn vào, thì không thấy gì đặc biệt, xung quanh trồng rất nhiều dương liễu, xây dựng bằng tường đất, là kiến trục tầm thường nhất của người hồ.

Chỉ có chỗ đặc biệt duy nhất, đó chính là trên tấm biển của quán có viết ba chữ Hán “Kim Tôn Tứ”, bút pháp mạnh mẽ có lực, tràn ngập khí thế hào hùng.

Từ trong chữ biết, ta nhận ra mấy chữ này có nét giống với mấy bức thư pháp ở Cạnh Sơn vương phủ.

Chắc là do Mặc Vô Thường viết, nhưng mà tâm tình của hắn khi viết tấm biển này lại vô cùng khác thường.

Hách Liên Chiến nói:

"Chủ nhân của tửu quán này đã từng mở tiệm ở Đại Khang nhiều năm, mười hai năm trước mới trở về nơi đây, tấm biển này được viết từ khi còn ở Đại Khang."

Ta khen:

"Chữ thật tuyệt!"

Hách Liên Chiến gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Vị tiên sinh viết những chữ này là một kỳ tài."

Tuệ Kiều nhìn thư pháp trên tấm biển mà ngơ ngác xuất thần, ta thấp giọng nói: "Thanh Thanh cô nương đang suy nghĩ gì vậy?"

Toàn Tuệ Kiều nhíu đôi mày lại, nói:

"Bức thư pháp này cũng là thủ bút của Mặc tiên sinh, nhưng mà lại không quá giống."

Ta thưởng thức nhìn nàng một chút, Toàn Tuệ Kiều có thể nhìn ra sự khác thường giữa nét bút, thì đúng là không tầm thường.

Trước cửa quán có hai Hồ nữ đứng tiếp khách, ở Khang Đô ta cũng đã gặp không ít tửu quán của người Hồ, cũng biết đại khái về lễ nghi đón khách của họ.

Hồ nữ dẫn chúng ta đi tới một gian nhà gỗ mộc mạc, trên bốn bức tường bên trong treo đều cung tiễn các loại, trên mặt đất trải thảm lông dê, chúng ta theo thứ tự ngồi xuống.

Hách Liên Chiến gọi mấy món ăn đặc sắc, sau đó xoay người nhìn ta, nói:

"Ở đây nổi danh nhất là Tam Lặc Tửu, không biết Long huynh đã từng uống chưa?"

Ta mỉm cười nói:

"Có phải là Tam Lặc Tửu bắt nguồn tử Ba Tư?"

Hách Liên Chiến ngạc nhiên nói:

"Long huynh đệ cũng biết loại rượu này?"

https://thuviensach.vn

"Tại hạ đã từng nghe nói qua điển cố của Tam Lặc Tửu, rượu này khởi nguồn từ Ba Tư, được pha chế giữa ba loại rượu Am Ma Lặc, Bì Lê Lặc, Ha Lê Lặc, nhưng vẫn vô duyên, chưa từng được thưởng thức."

Hách Liên Chiến khen:

“Long huynh đệ quả nhiên học thức hơn người.”

Hắn nhìn Hồ nữ nói:

"Mỗi thứ đều mang cho ta hai vò."

Hồ nữ mỉm cười ngọt ngào nói:

"Thật là không may, rượu Bì Lê đã bị Mặc tiên sinh mua toàn bộ, nếu mấy vị muốn uống, thì ngày mai xin hãy trở lại."

Hách Liên Chiến cười khổ nói:

"Lão nhân này tính tình cổ quái, tại sao lại chỉ mua một loại rượu?"

Dực Hổ nói:

“Hắn đâu chỉ cổ quái, mà là một lão đầu nhi biến thái…”

Tuệ Kiều trách mắng:

"Dực Hổ! Sao có thể nói bậy sau lưng Mặc tiên sinh như vậy chứ."

Dực Hổ thè lưỡi nói:

"Hôm nào đó đệ đi trộm của hắn hai vò."

Hồ nữ đứng bên cạnh cười nói:

https://thuviensach.vn

"Chúng tôi mặc dù không có rượu Bì Lê Lặc, thế nhưng lại có một lại rượu mới từ Ô Qua Sơn được tiến cử sang, đó là Long Cao Tửu, mấy vị có muốn thưởng thức một chút không?"

Hách Liên Chiến gật đầu nói:

"Được, nhanh mang lên đây!"

Hách Liên Chiến cùng với ta nâng cốc chúc mừng. Còn về tình hình bản thân, ta chưa mở miệng, thì Dực Hổ đã đem sự tích truyền kỳ của ta kể lại một lần, ta cũng sớm biết, mình không thể giấu diếm được, cho nên cứ mặc nó thêm mắm thêm muối.

Chủ tớ Hách Liên Chiến nghe vậy thì trợn trừng mắt, ngàn vạn lần cái tên Băng Báo danh chấn Đông Hồ lại là ta.

Hách Liên Chiến than thở:

"Những chuyện mà Long huynh đệ phải trải qua thực sự là có nhiều phúc tạp, nếu như ta biết trước tin tức về ngươi, thì đã không để ngươi bị làm nhục tới như vậy."

Ta bưng bát rượu lên nói:

"Long mỗ tin tưởng, trời cao sẽ tự có an bài. Nếu như không có những chuyện này, thì Long mồ đâu có quen biết được nhiều bằng hữu tình thâm nghĩa trọng tới như vậy."

Ánh mắt của ta hơi liếc về Toàn Tuệ Kiều một cái, Toàn Tuệ Kiều đương nhiên là hiểu ý của ta, khuôn mặt hơi đỏ lên, vội vã bưng bát rượu che giấu sự e thẹn của mình.

Hách Liên Chiến nhìn Toàn Tuệ Kiều một chút, lại nhìn ta một chút, thâm ý nói: "Xem ra Long huynh đệ đúng là được nhiều hơn mất."

https://thuviensach.vn

Chúng ta chạm bát rượu, uống một hơi cạn sạch.

Tửu lượng của Hách Liên Chiến quả thực là rất lớn, sau khi uống xong ba loại rượu, mặt vẫn không đổi sắc.

Ta đã có chút say, Toàn Tuệ Kiều nhắc nhở ta, nói:

"Thân thể của ngươi còn chưa phục hồi như cũ, uống ít chớ để say!"

Hách Liên Chiến cười to nói:

"Đúng là tri kỉ của Long huynh, say thì tình càng thêm thân."

Tính tình của hắn phóng khoáng, nghĩ gì là nói ra cái đó, không hề cố ý.

Khuôn mặt của Toàn Tuệ Kiều đỏ bừng, bỗng ngồi cách xa ta một chút nữa, nhưng lại bị ta chặn lại.

Đôi mắt đẹp của nàng có chút oán trách nhìn ta một cái, ta mượn cảm giác say, to gan cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng.

Lúc nãy khi chạy trốn, ta cũng có cầm tay, thế nhưng khi đó tâm tình làm sao bằng được bây giờ, Toàn Tuệ Kiều chỉ giãy dụa mang tính tượng trưng một chút, rồi cứ để mặc ta cầm.

Hành động của chúng ta không sao qua mắt được Dực Hổ, hắn lập tức kêu lớn:

"Su phụ, người cầm tay Thanh Thanh tỷ tỷ, thì tỷ ấy làm sao có thể dùng bữa?"

Câu nói này làm cho chúng ta xấu hổ vô cùng.

Toàn Tuệ Kiều e thẹn vô cùng, cố sức tách bàn tay của ta ra, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ta đi ra ngoài nhìn phong cảnh một chút."

Sau đó đi như chạy ra ngoài cửa.

Hách Liên Chiến và Đồ Đáp đều là những người thông minh, hai người cười lên ha ha, Hách Liên Chiến vuốt đầu Dực Hổ nói:

"Đệ phá hoại chuyện tốt của sư phụ, cẩn thận hắn giáo huấn lại đệ đó."

Dực Hổ có chút sợ hãi hỏi:

"Su phụ sẽ không nhỏ mọn vậy chứ?"

Ta giả bộ hung dữ, nói:

"Ta đang suy nghĩ xem, nên dùng biện pháp gì để hành hạ ngươi."

Dực Hổ cười chạy ra ngoài cửa:

"Ta gọi Thanh Thanh tỷ tỷ tới, để cho sư phụ tiếp tục cầm tay."

Hách Liên Chiến còn chưa uống xong một ngụm rượu, nghe được câu nói này, thì phù một tiếng, phun hết ra ngoài.

Ta cũng phải cười lớn.

Hồ nữ kiều mị một lần nữa rót đầy rượu cho chúng ta, tình cảnh này làm cho ta nhớ lại thời vẫn còn ở Khang Đô, tâm tình thoải mái nên nhịn không được ngâm:

"Cầm tấu long môn chi lục đồng, ngọc hồ mỹ tửu thanh nhược không. Thôi huyền phất trụ dữ quân ẩm, khán chu thành bích nhan thủy hồng. Hồ cơ mạo như hoa, đương lư tiếu xuân phong. Tiếu xuân phong, vũ la y, quân kim bất túy tương an quy?"

Dịch giả tạm dịch:

https://thuviensach.vn

"Tấu khúc cầm dưới gốc cây Ngô đồng ở Long Môn, ngọc hồ mỹ tửu trong suốt như không. Gẩy nhẹ cung huyền cùng quân vương đối ẩm, trông thành Chu từ xanh đã chuyển sang đỏ. Thiếu nữ Hồ dung mạo đẹp như hoa, ở quán rượu cười như gió xuân về. Cười như gió xuân, múa như chim bay, chẳng nhẽ quân vương không say lại về?"

Hách Liên Chiến gõ nhịp trầm trồ khen ngợi nói:

"Hay cho câu chẳng nhẽ quân vương không say lại về, nào, hôm nay chúng ta không say không về."

Xe ngựa lung lay lúc lắc, ta đã có bẩy phần say, sao không nhân cơ hội này phóng túng một phen.

Từ mũi ta ngửi được mùi hương thơm, ta biết Toàn Tuệ Kiều ở ngay bên người, ta mượn việc say tựa đầu vào vai nàng, Toàn Tuệ Kiều muốn đẩy ta ra, nhưng lại có chút không đành lòng, cứ để cho ta tựa vào thân thể mềm mại của nàng.

Xe ngựa vẫn đi, nàng dí nhẹ một ngón tay vào trán của ta, nói:

"Ngươi không nên giả bộ, ta biết ý định của ngươi rồi."

Trong lòng ta cười thầm, vẫn không lên tiếng chút nào, bàn tay cố ý chạm vào đôi chân ngọc của nàng.

Toàn Tuệ Kiều như đứng đống lửa, như ngồi đống than, nỗ lực ngồi sang một bên trốn ta, ta nheo mắt nhìn nàng, thì thấy khuôn mặt Toàn Tuệ Kiều đỏ hồng, trong đôi mắt đẹp có vài phần ngượng ngùng, lại có vài phẩn mừng rỡ.

Ta cũng không tiếp tục làm ra những hành động quá phận, Toàn Tuệ Kiều ở trong lòng ta thuần khiết không chút tỳ vết, không thể khinh nhờn nàng được.

https://thuviensach.vn

Không biết từ lúc nào, ta đã dựa sát vào Toàn Tuệ Kiều mà ngủ thật say, khi tỉnh lại thì mình đã nằm trong gian phòng của mình. Ta ngồi dậy, mở cửa sổ, thì thấy trăng đã lên cao.

Cửa phòng nhẹ mở, Toàn Tuệ Kiều mặc một bộ trường bào màu trắng đi tới, chân đi guốc gỗ, chiếc tất dài màu trắng không nhiễm một hạt bụi, giống như một đóa hoa bách hợp ở trong đêm.

Nàng cười nhạt một tiếng, sự ưu nhã của nàng đã làm động lòng người, nàng đặt một cái khay lên bàn, nói:

"Ngươi hãy uống canh giải rượu đi."

Ta đi tới bên cạnh nàng, uống cạn bát canh, cố ý hỏi:

"Hôm nay ta say, có làm việc gì thất lễ không?"

Tuệ Kiều lắc đầu, nhẹ nhàng nói:

"Các ngươi chắc lâu không gặp nên uống say như chết, uống như vậy không có lợi cho thân thể."

Ta gật đầu, nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp của nàng, ôn nhu nói:

"Thanh Thanh, ta đáp ứng nàng, từ giờ trở đi sẽ không bao giờ uổng nhiều như vậy nữa."

Tuệ Kiều xấu hổ nói:

"Ta là gì của ngươi, ngươi hứa với ta làm gì?"

Ta đặt tay lên vai của nàng, Toàn Tuệ Kiều cúi đầu xuống nói:

"Ngươi... Ngươi muốn làm cái gì?"

https://thuviensach.vn

Ta chầm chậm ôm thân thể mềm mại của nàng vào lòng, đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều khép lại, thân hình hơi run lên.

Ta nhẹ nhàng hôn một cái lên cái trán của nàng, ánh mắt nhìn thẳng vào đôi môi anh đào căng bóng.

Bỗng nhiên ngoài cửa vang lên tiếng bước chân rất gấp, chúng ta cuống quít buông nhau ra. Thanh âm của Dực Hổ vang lên ở bên ngoài:

"Thanh Thanh tỷ tỷ!"

Ta mở cửa phòng, thấy Dực Hổ rất vội vã đi vào, cầm cánh tay của Toàn Tuệ Kiều, nói:

"Thanh Thanh tỷ tỷ, tỷ tỷ từ khi về nhà, liền giam mình trong phòng, ngay cả cơm tối cũng không ăn. Đệ đã đi gọi cửa, nhưng tỷ ấy không chịu mở, đệ rất lo lắng, không biết tỷ ấy có xảy ra chuyện gì không."

Ta và Toàn Tuệ Kiều nhìn nhau, đồng thời nói:

"Chúng ta cùng đệ đi xem thế nào."

Chúng ta đến chỗ ở của Hoàn Nhan Vân Na, quả nhiên đúng như lời của Dực Hổ nói, cửa phòng được đóng từ bên trong, trong phòng vẫn có ánh nến hắt ra, hình bóng xinh đẹp của nàng in lên cửa.

Tuệ Kiều nhẹ nhàng gõ cửa nói:

"Tỷ tỷ!”

Hoàn Nhan Vân Na không trả lời, Dực Hổ lập tức la lớn.

Lẽ nào nàng gặp chuyện gì đó không hài lòng, không biết là có liên quan gì tới ta hay không?

https://thuviensach.vn

Toàn Tuệ Kiều thấy cửa phòng không mở, không biết làm gì khác hơn là lo lắng thở dài.

Ta khuyên nhủ nói:

"Nàng mang theo Dực Hổ mau về phòng nghỉ ngơi đi, Hoàn Nhan tướng quân cần yên lặng một chút."

Trở lại phòng mình, trong lòng ta bỗng bị vây kín bởi một bóng ma, ngày ấy ở Ngọc Tuyền Cung, Gia Luật Xích Mi đã thành công khơi mào lên tính ghen ghét đố kỵ của Hoàn Nhan Liệt Thái.

Sau khi ta bị thương, lại ở trong vương phủ, nếu như chuyện này truyền vào trong tai của Hoàn Nhan Liệt Thái, thì Hoàn Nhan Vân Na chắc chắn sẽ gặp phiền phức.

Ta và Ô thị hành quán nếu muốn đứng được ở Hắc Sa thành, thì chắc chắn phải có sự trợ giúp của Hoàn Nhan Vân Na. Thế nhưng Hoàn Nhan Liệt Thái lại sinh hận với ta, địa vị của Hoàn Nhan Vân Na tất sẽ bị ảnh hưởng, và tình cảnh của ta và Ô thị lại càng trở nên khó khăn.

Nghĩ tới những chuyện này, ta không cách nào nghỉ được, nên mặc quán áo tử tế, đi tới hoa viên của Vương phủ.

Đêm khuya yên tĩnh không một tiếng động, ánh trăng như nước, trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Gió đêm thổi hiu hiu, làm cho cơn buồn ngủ của ta biến mất không còn tăm hơi. Nhìn vầng trăng sáng trên cao, ta không khỏi nghĩ tới những chuyện ở Đại Khang, bất giác mới nhớ, mình ở Đông Hồ cũng đã được hơn nửa năm rồi.

Ta đã nhiều lần nghe ngóng, phụ hoàng vẫn bình an, thế nhưng với tuổi của người, thì lúc nào cũng có khả năng mất.

https://thuviensach.vn

Nếu như ta không trở lại Đại Khang trước khi người băng hà, thì mọi nỗ lực của ta, cũng hóa thành công cốc.

Ta buồn bã thở dài một hơi, cũng ngay lúc đó, ở bên kia cũng truyền tới tiếng thở dài.

Ta ngạc nhiên xoay người sang phía đó, thì thấy Hoàn Nhan Vân Na mặc trang phục của Đông Hồ màu xanh, đứng ở bên cạnh một đóa hoa, quả nhiên là người còn đẹp hơn hoa, khuynh quốc khuynh thành.

Ta nở nụ cười ấm áp, tâm tình của nàng cũng không yên như ta nửa đêm tới hoa viên giải sầu.

"Đã trễ thế này vì sao ngươi còn chưa đi nghỉ?"

Ánh mắt của Hoàn Nhan Vân Na lại trở lại trên đóa hoa, ta chậm rãi đi tới bên người nàng thấp giọng nói:

"Hoàn Nhan tướng quân cũng không ngủ được ư?"

Hoàn Nhan Vân Na u oán thở dài một hơi.

Ta thử hỏi:

“Chẳng nhẽ tướng quân phiền não vì chuyện của Ô thị hành quán.”

Hoàn Nhan nhìn ta một cái nói:

"Việc này không có quan hệ gì với các người."

Nàng dừng lại một chút lại nói:

"Quốc quân đã giải trừ binh quyền của ta, bảo ta đóng quân ở Hắc Sa thành."

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta ngẩn ra, Hoàn Nhan Vân Na đúng là đã bị chúng ta liên lụy.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Thúc phụ ta lại đi ân sủng cái tên Gia Luật Xích Mi, người này gian nịnh vô cùng, có thù tất báo, ngươi và thủ hạ đấu sĩ của ngươi cũng nên sớm ngày rời khỏi Hắc Sa thành."

Trên trán của nàng hiện lên sự u buồn, không cách nào xóa đi được.

Ta mỉm cười nói:

"Tướng quân ở lại Hắc Sa thành cũng là một chuyện tốt, ít nhất có thể ở cùng với Dực Hổ."

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu, từ trong đôi mắt đẹp của nàng lóe ra hai điểm trong suốt.

Ta thầm nghĩ:

"Không nghĩ tới binh quyền và địa vị lại trọng yếu với nàng như vậy. Cứ theo tình thế của Hoàn Nhan Vân Na hiện nay, thì nếu tiếp tục, ngay cả bản thân cũng khó bảo toàn, khi đó tình cảnh của chúng ta như thế nào không nói cũng biết, không băng nhân cơ hội này, mau chóng rời khỏi Hắc Sa thành."

Trong đầu ta bỗng nhiên sinh ra một cái ý nghĩ, lập tức nói:

"Hoàn Nhan tướng quân, Ô thị ở bên ngoài Hắc Sa thành có một cái tiểu trấn, rơi đó cách xa sự ồn ã của trần thế. Đó là một nơi giải sầu rất tốt, nếu như tướng quân muốn, ngày mai chúng ta có thể tới đi chơi hai ngày."

Hoàn Nhan Vân Na trầm ngâm một chút, gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Cũng được, ngày mai chúng ta khởi hành tới nơi đó."

Chính ngọ ngày hôm sau, ta cùng nhóm người của Hoàn Nhan Vân Na rời khỏi Hắc Sa thành, Sát Cáp Thai suất lĩnh hơn 10 võ sĩ, đã chờ trước ở Hạ Mã Kiều.

Hắn phóng ngựa đi tới bên người ta, nói:

"Chủ nhân, thuộc hạ đã sai Đột Tạ tới Tam Đỉnh Tập trước để chuẩn bị."

Ta thoả mãn gật đầu, Hoàn Nhan Vân Na đột nhiên xuất hiện trong đội ngũ, nàng mặc trang phục bằng lụa, khí vũ hiên ngang, nói:

"Lên đường đi!"

Sau đó nàng quất một roi, con ngựa hí dài một tiếng, phóng ra ngoài cửa thành. Lúc ra khỏi thành, tâm tình của Hoàn Nhan Vân Na lại càng xấu, một mình đi trước đội ngũ. Ta và Sát Cáp Thai đi cuối cùng.

Sát Cáp Thai thấp giọng nói:

"Mọi việc đã an bài thỏa đáng, từ Tam Đỉnh Tập, chúng ta có thể rút lui lên lâm trường ở biên cảnh."

Ta gật đầu nói:

"Gia Luật Xích Mi chắc chắn sẽ không phát hiện, chuyện này chúng ta đừng để lộ ra ngoài.”

Sát Cáp Thai nhìn Hoàn Nhan Vân Na ở phía trước, nói:

"Hoàn Nhan tướng quân có nhận ra mục đích thực sự của chúng ta khi đi tới Tam Đỉnh Tập?"

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nàng thông tuệ hơn người, đương nhiên là có thể đoán ra mục đích của chúng ta. Nhưng mà ta cũng tin tưởng, lần này nàng đã đồng ý đi Tam Đỉnh Tập giải sầu, cũng là vì muốn thành toàn cho chúng ta."

Sát Cáp Thai có chút cảm khái nói:

"Chuyện lần này nhất định sẽ ảnh hưởng tới Hoàn Nhan tướng quân, sau này nàng và Gia Luật Xích Mi lại càng như nước lửa khó dung."

Trời chiều đã ngả về tây, hoàng hôn bao phủ lên toàn bộ Tam Đỉnh Tập, khiến nó đỏ như máu. Đại môn của tòa thành đã mở từ lâu, hai mươi kỵ sĩ chia làm hai hàng đứng chờ trước cửa. Xem ra Đột Tạ đã sớm thông báo cho bọn họ phải chuẩn bị chu đáo.

Hoàn Nhan Vân Na mỉm cười nói:

"Có thể nhận ra, ngươi đã tốn không ít công phu."

Ta ha hả cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân đại giá quang lâm, sao lại không long trọng được, mời!"

Ta và Hoàn Nhan VânNa dẫn đầu đi vào trong đại môn, toàn bộ tiểu trấn đã được quét dọn vô cùng ngăn nắp, con đường bằng đá xanh cũng đã dội nước rửa qua, có vẻ trong suốt như ngọc, khi móng ngựa đạp lên nó, thì vang lên những âm hưởng dễ nghe.

Lần này trở lại tiểu trấn, tâm tình của ta khác hẳn lần trước, từ nô lệ đến chủ nhân, điều này đã làm cho ta có biến hóa long trời lở đất.

Sát Cáp Thai dẫn Hoàn Nhan Vân Na đi nghi ngơi, Lang Thứ đi tới bên cạnh ta thấp giọng nói:

"A Đông không biết đi đâu rồi."

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày:

"Hồ nữ Ô Linh kia an táng ở đâu?"

Lang Thứ chỉ về phía Bắc của tiểu trấn, nói:

"Nơi đó có một mộ địa."

Mộ địa là một nơi hoang vu, nằm ở lưng chừng núi, ở đây mai táng rất nhiều đấu sĩ, nô lệ. Trên những nấm mồ này toàn cỏ hoang, không có bia, nên chẳng biết là mộ nào mai táng ai.

A Đông lặng lẽ đứng trước ba ngôi mộ, hai hàng lệ cứ chảy ra, Ô Linh chắc chắn được mai táng một trong những ngôi mộ này, thế nhưng hắn lại khôn có cách nào nhận ra được.

Ta không muốn quấy rầy hắn, xoay người đi xuống dưới chân núi.

Ở chân núi ta gặp Sát Cáp Thai, sau đó đem những chuyện ta an bài, nói lại với hắn một lần.

Ta chỉ mộ địa trên núi, nói:

"Ngươi hỏi thăm một chút, xem ra nữ đầy tớ Ô Linh được mai táng ở đâu, thuận tiện sửa sang lại ngôi mộ cho nàng."

Sát Cáp Thai nói:

"Ba ngày trước, ở mục trường vận chuyển tới hơn 200 con tuấn mã, chủ nhân có thể tới mã trường một chút, xem có tọa kỵ nào hợp với mình hay không."

Ta gật đầu, căn cứ theo con đường mà Sát Cáp Thai chỉ, đi tới mã trường, khi tới nơi thì phát hiện Hoàn Nhan Vân Na và Tuệ Kiều cũng ở đây, Dực Hổ đang thuần phục một con ngựa đen.

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na tâm tình xem ra tốt hơn nhiều, thỉnh thoảng cười nói:

"Dực Hổ! Giữ chắc cái cổ của nó, ngàn vạn lần đừng có buông tay."

Dực Hổ ôm chặt lấy cổ ngựa, mặc cho nó tung, nhảy thế nào, vẫn vững vàng cưỡi trên lưng. Nó từ nhỏ đã lớn lên trên lưng ngựa, cưỡi ngựa đã thuần thục, con ngựa kia nhảy một lúc thì mệt, rốt cục cũng bỏ qua, bắt đầu chạy chậm lại.

Ta nhìn Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Hoàn Nhan tướng quân có nhìn trúng con nào không."

Hoàn Nhan Vân Na cười nói:

"Vừa rồi ta chỉ để ý Dực Hổ thuần phục ngựa, chứ không chú ý tới con nào cả."

Ba người chúng ta đi tới bên cạnh hàng rào chắn, bên trong có khoảng hon 200 con ngựa, có một con lông trắng, thân thể béo tốt.

Ta nhịn không được khen ngựa:

"Ngựa tốt!"

Hoàn Nhan Vân Na cười nói:

"Nhìn con này tinh thần uy mãnh, thế nhưng lại không phải lương câu có thể rong ruổi ngàn dặm."

Thuật xem tướng ngựa ta biết rất ít, nếu như có Tiêu Trấn Kỳ ở đây, thì có thể thông thạo vài phần.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

https://thuviensach.vn

"Bí quyết chọn ngựa là phải nhìn xương của nó, những con ngựa người to, bốn chân ngắn, móng ngựa lớn thì chỉ là loại chạy chậm, cho đi kéo xe."

Ta chỉ vào con ngựa nói:

"Con ngựa kia thân thể cao to, tứ chi thon dài, có phải là lương câu hay không?"

Hoàn Nhan Vân Na cười nói:

"Ngươi bảo người dắt tới để ta nhìn mới biết được.”

Có một gã võ sĩ đứng bên cạnh gọi lớn:

"Tứ lão đầu nhi! Đem con ngựa kia dắt tới đây."

Từ trong mã trường có một lão giả gầy nhô xương đứng đậy, vốn lão đang ngồi xổm tắm cho ngựa, nên chúng ta không lưu ý tới sự hiện diện của lão.

Lão giả kia run rẩy đi tới chuồng ngựa, kéo con ngựa đó tới trước mặt chúng ta.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Con ngựa này tuy rằng tứ chi thon dài, thế nhưng bắp đùi rắn chắc, chân nhỏ. hiển nhiên không tốt cho việc chạy nhanh."

Ta cười cười, ánh mắt nhìn vào lão giả kia, hắn rõ ràng là người Trung Nguyên, râu tóc hoa râm, trong một thời gian dài không vệ sinh khiến hắn có vẻ tiều tụy.

Thế nhưng đôi mắt lại thường lóe sáng, khí chất tuyệt không giống bách tính tầm thường.

https://thuviensach.vn

Lão giả kia thật không ngờ ta cũng là người Trung Nguyên, không khỏi giật mình, lập tức cúi đầu xuống.

"Lão là người nước nào?"

Ta mở miệng hỏi.

Lão giả kia cung kính đáp:

"Lão nô là người Tần quốc."

Ta ngơ ngác, khẩu âm của lão giả này là vùng Tế Châu, cho nên ta không khỏi đánh giá lão kỹ hơn.

Ta nhớ phụ thân của Dao Như là Điền Tuần và Điền Ngọc Lân đều bị sung quân ở bắc cương. Do Điền Ngọc Lân giết Vệ Triển là con trai của Vệ Đông Lâm, nên hai người phải bở chạy về Đại Tần.

Trong khi chạy trốn thì Điền Tuần không biết thất lạc ở đâu, lẽ nào lão giả này lại là hắn?

Lão giả kia thấp giọng nói:

"Nếu như chủ nhân không có gì phân phó nữa, lão xin đi tắm cho ngựa."

Ta gật đầu nhìn theo lão giả này đi xa.

Tuệ Kiều nhẹ nhàng nói:

"Ngươi quen hắn?"

Ta mỉm cười nói:

"Không nhận ra, chẳng qua chỉ cảm thấy hiếu kỳ vì hắn là người Đại Tần mà thôi."

https://thuviensach.vn

Màn đêm buông xuống, Sát Cáp Thai ở 'Bắc Vọng Lâu' thiết yến, chiêu đãi nhóm người của Hoàn Nhan Vân Na, rượu và thức ăn tuy rằng phong phú thế nhưng ăn cơm chỉ có ta, Hoàn Nhan Vân Na, Toàn Tuệ Kiều ba người. Dực Hổ vì mệt mỏi, cho nên ăn một chút, rồi đi về ngủ.

Rượu tới nửa chừng, Tuệ Kiều đứng dậy cáo từ, chỉ còn lại ta với Hoàn Nhan Vân Na hai người ngồi đối diện.

Ta cầm chén rượu nói:

"Hoàn Nhan tướng quân có còn nhớ lần chúng ta uống rượu ở Hắc Sa thành hay không?"

Hoàn Nhan Vân Na mỉm cười cười, khẽ gật đầu, cùng ta chạm một chén rượu nói:

"Nhất túy giải thiên sầu, rời khỏi vùng đất thị phi Hắc Sa thành, ngay cả tâm tình uống rượu cũng trở nên tốt hơn rất nhiều."

Ta cùng nàng uống cạn một chén, Hoàn Nhan Vân Na tự mình rót cho ta một chén rượu đầy, đôi mặt đẹp màu xanh nhìn thẳng vào ta nói:

"Ngươi định rời đi đúng không?"

Ta cầm chén rượu lên, đưa mắt nhìn vào những giọt nước đang dao động, chậm rãi gật đầu:

"Hoàn Nhan tướng quân có thể trách ta quá mức ích kỷ không?"

Hoàn Nhan Vân Na lại uống một chén, nhìn ra vầng trăng cao xa kia, u oán thở dài một hơi:

"Quốc quân tước bỏ binh quyền của ta, hơn nữa..."

https://thuviensach.vn

Nàng dường như muốn nói cái gì đó, nhưng mà lại thôi. Bàn tay nhỏ nhắn cầm lấy chén rượu, yên lặng uống một mình.

Ta nhìn khuôn mặt đẹp của nàng trở nên mơ hồ, trong lòng không khỏi dâng lên cảm xúc vô cùng, nàng tuy rằng thông minh, thế nhưng xuất thân lại bị giới hạn, cho nên không cách nào ổn định được thế lực của mình trong triều đình Đông Hồ.

Hơn nữa lại có Hoàn Nhan Liệt Thái dòm ngó nàng, hoàn cảnh của nàng trong thời gian tới càng thêm nguy hiểm.

Ta áy náy nói:

"Nếu như không phải vì Ô thị, Hoàn Nhan tướng quân cũng sẽ không đắc tội với tên tiểu nhân Gia Luật Xích Mi."

Hoàn Nhan Vân Na cười nhạt một tiếng:

"Ngươi chắc là không biết, thúc phụ và phụ thân của ta lúc còn sống không vừa mắt nhau, lúc trước, nếu không phải như hắn xúi giục tiên vương phái phụ thân ta xuất chính bắc Hồ... thì phụ thân của ta cũng sẽ không chết trận..."

Nàng nói tới chuyện thương tâm này, đôi mắt đẹp đỏ lên, hai giọt nước mắt trong suốt rơi xuống trên bàn.

Nàng nhanh chóng lau nước mắt, nhìn ta cố cười một cái:

"Ta chưa từng khóc trước mặt người nào, ngươi đừng thấy vậy mà cười ta."

"Mấy năm nay tướng quân nhất định chịu không ít khổ cực."

Ta dùng ngân đao, cắt một miếng thịt dê, đặt ở trong đĩa của Hoàn Nhan VânNa.

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Sau khi phụ thân của ta mất, ta và đệ đệ sống nương tựa vào nhau, tiên vương kiên quyết không thừa nhận huyết thống của ta, cho ta ở lại Cạnh Sơn vương phủ đã là một ân huệ lớn lao rồi..."

Ta và Hoàn Nhan Vân Na nâng cốc dạ đàm, chẳng mấy chốc mà đêm đã khuya. Chúng ta cảm thấy như nỗi buồn vơi đi, rượu ngon đã cạn năm vò, nhưng tinh thần của ta lại chợt tỉnh táo, nhưng người trước mắt, trong lòng không khỏi sinh ra cảm giác lưu luyến.

Hoàn Nhan Vân Na có chút men say, cười nói:

"Ngươi nghe ta nói nhiều như vậy, có thấy phiền hay không?"

Ta lắc đầu nói:

"Được nghe tướng quân nói chuyện cả đời, Tắc Linh cũng không phiền."

Hoàn Nhan Vân Na ha hả nở nụ cười, bưng chén rượu lên nói:

"Ngươi nếu như muốn bỏ trốn, thì mai thu thập một chút, rồi rời khỏi đây, ta sẽ thay ngươi ứng phó..."

Trong lòng ta vô cùng cảm kích, mục đích của Hoàn Nhan Vân Na khi hẹn ta tới đây uống rượu, thực chất là muốn trợ giúp ta, điều đó đã chứng minh, vị trí của ta ở trong lòng nàng cũng không phải là con số không.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Đêm nay chỉ có ta nói chuyện, không phân biệt cái gì cả, ngươi có cái gì... muốn nói không? Hay là ngươi đem chuyện của mình nói cho ta biết."

"Quá khứ của ta, Hoàn Nhan tướng quân đã biết hết rồi..."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na thở dài:

"Bỏ đi, ta biết, trong lòng ngươi chưa bao giờ coi ta là bằng hữu chân chính."

Nàng ngửa đầu uống cạn một chén rượu cuối cùng, đứng lên nói:

"Đêm đã khuya, ta đi ngủ..."

Mới đi được một bước, chân nàng bỗng nhiên mềm nhũn, thân hình đột nhiên đổ về phía trước.

Ta cuống quít đỡ lấy cánh tay nàng:

"Ta đưa tướng quân về phòng!"

Hoàn Nhan Vân Na đẩy ta, nói:

"Không cần, ta muốn yên lặng một mình."

Nàng chậm rãi đi ra ngoài cửa, ánh trăng chiếu lên thân hình hoàn mỹ không tỳ vết của nàng, có một sự cô đơn và bất lực không nói nên lời.

Nhưng bề ngoài nàng vẫn kiên cường và che chở cho mọi người, ta nhìn theo bóng hình xinh đẹp của nàng thật lâu, cho tới khi hoàn toàn biến mất trong màn đêm.

Sát Cáp Thai lặng lẽ đi tới bên người của ta, cung kính nói:

"Chủ nhân!"

Ta đưa bàn tay rạ thắp giọng nói:

"Đêm nay ngươi bảo mọi người chuẩn bị, ngày mai chúng ta rời khỏi Tam Đỉnh Tập, chạy thẳng theo hướng Đông, đi tới lâm trường Thương Bạch sơn."

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai kinh ngạc nói:

"Chủ nhân đã nói việc này với Hoàn Nhan tướng quân?"

Ta gật đầu:

"Nàng đã sớm nhận ra mục đích của chúng ta, hơn nữa còn đồng ý trợ giúp chúng ta rời đi."

Sát Cáp Thai cảm thán nói:

"Hoàn Nhan tướng quân đối với chủ nhân đúng là tình nghĩa sâu nặng."

Ta nở nụ cười khổ, từ ngoài cửa lại truyền tới tiếng bước chân, Toàn Tuệ Kiều lại đi tới. Ta tiến lên nghênh đón, mỉm cười nói:

"Đã khuya thế này, sao lại còn chưa ngủ?"

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

"Ta có mấy lời muốn nói với ngươi."

Ta chỉ hướng hồ nước trong trấn, nói:

"Qua bên kia một chút."

Ta và Toàn Tuệ Kiều đi dọc theo con đường đá xanh, gió mát lướt qua, trong sáng lung linh, nước chảy dưới trăng, thỉnh thoảng lại có một làn nước gợn qua, giống như ánh trăng nhả ngọc phun châu, sương khói mịt mờ, hiển nhiên là cảnh đẹp trong u trấn.

Ta vốc một vốc nước rửa mặt, cảm giác tỉnh táo hơn rất nhiều.

Toàn Tuệ Kiều đưa bàn tay nhỏ nhắn của mình xuống nước, trông rực rỡ như một đóa thủy tiên nở rộ. Trong đôi mắt của nàng có một làn sương mù dày đặc, khi ánh trăng chiếu vào trông lại càng thê lương.

https://thuviensach.vn

Ta cũng đoán ra là nàng tìm ta có việc, nên nhẹ giọng nói:

"Thanh Thanh cô nương tìm ta có chuyện gì không?"

Tuệ Kiều nói:

"Lúc nãy ta nghe tỷ tỷ nói, người chuẩn bị rời khỏi đây?"

Ta gật đầu, nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng, tràn ngập thâm tình nhìn về phía nàng nói:

"Thanh Thanh, nàng có bằng lòng rời đi với ta không?"

Ánh mắt của Toàn Tuệ Kiều đột nhiên trở nên lãnh đạm, cố sức rút bàn tay ra, lạnh lùng nói:

"Ta chưa từng nghĩ tới, ngươi lại là người như vậy."

Ta có chút ngạc nhiên nhìn nàng, khôngbiết vì sao nàng lại tức giận.

Trong đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều tràn ngập vẻ thất vọng:

"Tỷ tỷ bị vướng trong khốn cảnh, vậy mà ngươi lại xoay lưng bỏ đi, ta đúng là nhìn lầm ngươi rồi!"

"Cái gì? Nàng có thể nói cho ta biết chuyện gì được không!"

Trong đôi mắt của Toàn Tuệ Kiều đã hiện lên hai dòng lệ trong suốt:

"Ngươi cũng biết, Hoàn Nhan Liệt Thái muốn nạp tỷ ấy làm phi, mấy ngày hôm nay tỷ ấy vô cùng phiền não."

Trong lòng ta chấn động, thảo nào mà mấy ngày hôm nay, tâm tình của Hoàn Nhan Vân Na lại xuống thấp với như vậy. Lại liên tưởng với những lời nàng vừa nói lúc nãy, lẽ nào nàng thực sự đã quyết định gả mình cho tên khốn Hoàn Nhan Liệt Thái?

https://thuviensach.vn

Ta nắm chặt hai tay, trong lòng tràn ngập phẫn nộ và mất mác.

Tuệ Kiều nức nở nói:

"Ta biết, tỷ ấy không muốn gả cho tên Hoàn Nhan Liệt Thái, nhưng mà thế cục bây giờ, đã khiến nàng không thể không làm như vậy."

Nàng có chút u oán liếc mắt nhìn ta nói:

"Tỷ tỷ nếu không phải vì ngươi, cũng sẽ không mắc vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan như vậy."

Ta áy náy nói:

"Thanh Thanh, việc này ta hoàn toàn không biết."

Tuệ Kiều thở dài nói:

"Ngươi bây giờ đã biết, vậy thì còn muốn rời đi nữa hay không?"

Ta lặng lẽ không nói, với ta mà nói, đây là cơ hội tốt nhất để ta rời khỏi Đông Hồ. Nếu như ta do dự, thì chẳng những là ta, mà toàn bộ mọi người trong Ô thị cũng khó mà chạy trốn.

Ánh mắt của Toàn Tuệ Kiều từ thất vọng biến thành hoàn toàn thất vọng, nàng xoay người đi về, ta nhìn theo bóng hình của nàng, rồi lại vốc nước đập vào mặt, nước lạnh trong trẻo gột rửa thân hình của ta.

Ta tỉnh táo nhận ra rằng, Toàn Tuệ Kiều và Hoàn Nhan Vân Na đã có vị trí trọng yếu trong lòng của ta.

Đối với tình cảm của ta mà nói, đây chỉ là một loại xa xỉ phẩm, ta cũng không biết có nên vì tình cảm này mà buông bỏ tự do đang tới gần hay không.

https://thuviensach.vn

Thở dài một hơi, ta cảm thấy mình hít thở cũng khó khăn, trước mắt lại hiện lên hình ảnh, ta cầm cung bắn chết Toàn Tuệ Kiều.

Thân hình mềm mại của nàng ngã xuống nước, máu tươi tự dưng lại bốc ngược lên không trung, hiện lên trước mắt của ta.

Ta thống khổ nhắm mắt lại, bỗng nhiên ngẩng đầu, khó nhọc thở hổn hển, rồi gào lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 52: Tâm Sự

Gió đêm mang tới tiếng hồ cầm (đàn nhị) thê lương, tiếng đàn như quyện vào trong gió, thê lương thảm thiết, làm cho áp lực trong lòng người trở nên vô cùng.

Sương mù bốc lên, che khuất vầng trăng lại, trấn nhỏ yên tĩnh lạ thường.

Làn điệu du dương giống như nước chảy mây trôi, cứ vang lên không dứt ở bên tai, ánh trăng lại chiếu rọi, giống như đang thì thầm bên tai của một đôi tình nhân, như có sục sôi bất bình, lại u oán phiền muộn, lại bi thương như khói bụi chiến trường, thây chất khắp nơi, vết thương đầy mình.

Trong lòng ta không tự chủ được, tiếng hồ cầm này lúc cao lúc thấp, như tiếng khóc nỉ non của ai đó, ta nhận ra nó được phát ra từ phía mã trường, chầm chậm đi tới đó.

Từ xa ta đã thấy một bóng lưng cô độc ngồi dựa vào hàng rào, ánh trăng chiếu rọi bóng hình cô độc ấy, người này chính là lão giả hôm nay đã chăm sóc ngựa.

Tiếng đàn đột nhiên ngừng lại, lão giả kia xoay người, thấy người tới là ta, cho nên cuống quít đứng dậy khom mình hành lễ nói:

"Chủ nhân!”

Ta mỉm cười nói:

"Hồ cầm (đàn nhị) kéo rất hay."

https://thuviensach.vn

Lão giả cười nhạt nói:

"Chủ nhân quá khen, ta chỉ mới học qua, để giải buồn trong những lúc thời gian nhàn hạ."

"Lão là người Tần quốc Tế Châu?"

Ta đã sớm muốn thăm dò lai lịch của người này, lúc này bốn bề vắng lặng, đúng là một cơ hội tốt.

Lão giả lắc đầu nói:

"Ta quê quán ở huyện Hải Tây, cách Tế Châu hơn ba trăm dặm."

Ta nhíu mày, thấp giọng nói:

"Lão bá có nghe nói tới Điền Tuần không?"

Lão giả gật đầu nói:

"Đương nhiên là có nghe nói, hắn là đệ nhất phú thương của Tần quốc. Nhưng mà từ khi bị Tuyên Long hoàng đế tịch thu tài sản, thì không biết hiện giờ đang ở đâu."

Nét mặt của lão giả này không có bất kỳ sự biến hóa nào, chẳng nhẽ hắn không phải Điền Tuần? Hoặc là hắn lo lắng, sau khi bại lộ, thì sẽ bất lợi cho hắn?

Ta cố ý thử nói:

"Nghe nói Điền Tuần và nhi tử của hắn là Điền Ngọc Lân đều bị sung quân tới bắc cương"

Lão giả nói:

https://thuviensach.vn

"Ta có nghe người ta nói qua, thế nhưng bắc cương lạnh khủng khiếp, phụ tử bọn họ hưởng phú quy đã quen, sao có thể chịu được cuộc sống lao động khổ công như thế này."

"Nghe nói Điền Ngọc Lân vì giết người, cho nên đã bỏ trốn khỏi Bắc cương."

Lão giả cười nói:

“Hình như chủ nhân vô cùng am hiểu tình hình của Điền thị."

Ta mỉm cười nói:

"Cũng bởi vì ta nghe nói, lão họ Điền, cho nên mới liên tưởng tới chuyện của phụ tử bọn họ, trước kia ta ở Đại Tần, có gặp Điền Ngọc Lân một lần."

Ánh mắt của lão giả vẫn như nước trong giếng cổ, không một chút dao động, ta không nhận ra điều gì, cho nên đối với hắn lại càng có hứng thú.

Loại trầm ổn này không thể xuất hiện trên người của một nô lệ phổ thông được. Cho dù hắn không phải Điền Tuần, thì lai lịch cũng sẽ không tầm thường.

Ta nhìn bầu trời đêm, khẽ thở dài một hơi, cảm thán nói:

"Hóa ra đã ta ở Đông Hồ này hơn nửa năm... rồi, giờ lại càng nhớ từng ngọn cây, ngọn cỏ ở cố hướng."

Ta chuyển hướng sang lão giả nói:

"Ngươi có muốn trở về không."

Ánh mắt của lão giả nhìn về phương nam rất mơ màng:

https://thuviensach.vn

"Lá rụng về cội, lão nô đã đã tới tuổi gần đất xa trời, đương nhiên là muốn trở về cổ thụ, thế nhưng sợ rằng khi còn sống, nguyện vọng này khó có thể thực hiện..."

Ta đưa mắt nhìn xuống thì thấy cái bóng của ta và hắn đã được in hình xuống bãi cỏ.

"Thực không giấu diếm, ta và Điền Tuần cũng được coi là có quan hệ sâu xa."

"A?"

"Nữ nhi Dao Như của hắn, là thị tỳ của ta."

Ta chú ý thấy thân hình của Điền Tuần hơi run lên, đồng thời hô hấp của hắn cũng nhanh hơn một chút.

Đây chẳng qua là chuyện trong nháy mắt, sau đó lại khôi phục bình thường, lẽ nào hắn thực sự không phải là Điền Tuần?

Ánh mắt của ta nhìn thẳng vào hắn nói:

"Hiện không biết Điền Tuần ở phương nào nữa?"

Tâm trạng của lão giả khôi phục lại sự bình tĩnh như trước:

"Hoặc là vẫn còn đi lính, hoặc là đã chết nhiêu năm rồi."

Ta mỉm cười nói:

"Nếu như ta gặp được hắn, thì sẽ nhất định đưa hắn trở về Trung Nguyên."

Những lời này ta muốn tỏ rõ lập trường của mình cho hắn biết.

Lão giả kia cảm thán nói:

https://thuviensach.vn

"Biển người mênh mông, chủ nhân sao có thể trùng hợp mà gặp được hắn như vậy."

Ta gật đầu, xoay người rời đi, nhưng đột nhiên lại dừng lại nói:

"Sợ rằng hiện tại Điền Tuần cũng không biết, cuốn sổ đã mang lại rất nhiều phiền phức cho nữ nhi của lão."

Khi ta đi được một khoảng, lão giả kia mới mở miệng nói:

"Thật ra cái cuốn sổ sách kia không có gì cả."

Câu nói này, hắn cũng tự nhận mình là Điền Tuần.

Trong lòng ta mừng như điên, quay đầu lại, dùng ánh mắt phức tạp nhìn lão.

Ta có thể kết luận, tâm tình của lão lúc này đang mâu thuẫn tới cực điểm, có lẽ sợ ta là địch nhân, nhưng cũng không muốn bỏ qua cơ hội này.

"Nếu như không có? Vì sao người trong Ma Môn lại tới quấy rối Dao Như nhiều như vậy?"

Ta phải tiến thêm một bước, để xác định thân phận thực sự của lão.

Ánh mắt của Điền Tuần tràn ngập hồ nghi nhìn ta một cái, chúng ta chưa ai tin đối phương cả.

Ta mỉm cười nói:

"Nếu như muốn ta tin lão là Điền Tuần, thì lão phải thể hiện thành ý của mình."

Điền Tuần cười lạnh nói:

"Không biết chủ nhân cần bao nhiêu thành ý?"

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi đi tới trước mặt lão, nói:

"Không cần nhiều lắm, chỉ cần đủ chứng minh lão là Điền Tuần!"

Ta dừng một chút lại nói:

"Đối với lão mà nói, đây là một cơ hội tốt nhất."

Điền Tuần đương nhiên hiểu ý của ta, hắn hiện giờ có thân phận là đầy tớ, đương nhiên không thể nói chuyện được mất, số phận của hắn sớm đã bị ta thao túng.

Điền Tuần chậm rãi gật đầu:

"Cuốn sổ kia ghi lại giao dịch giữa Túc vương Yến Hưng Khải và Điền thị."

Ta cười nhạt nói:

"Nếu như Yến Hưng Khải chỉ nhận hối lộ, thì sao phải gấp gáp muốn hủy vật chứng như vậy."

Điền Tuần cười lạnh nói:

"Chủ nhân chắc không biết, Yến Hưng Khải đâu chỉ đơn giản là nhận hối lộ. Hắn cấp cho ta sự thuận lợi, thì cũng thu lấy từ trong tay của ta lợi ích, dùng nó để hối lộ chúng thần trong triều của Tần quốc, hơn nữa..."

Điền Tuần muốn nói gì đó lại thôi, sau khi suy nghĩ một lát, mới nói:

"Yến Hưng Khải đã từng thông qua Vệ Đông Lâm tiến hành tiếp xúc với Đông Hồ, hắn bán đứng lợi ích của Tần quốc để đổi lấy sự hợp tác với Đông Hồ."

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chấn động, vốn tưởng rằng chuyện Man Châu là do Tinh Hậu bày ra, người chủ mưu là Trầm Trì, thế nhưng kẻ được lợi chân chính lại là đại quân Đông Hồ.

Thế nhưng tại sao mỗi bước đi của Bạch Quỹ đều bị đổi phương kiềm chế, bây giờ mới nhớ lại, thì ra huyền cơ là ở chỗ này.

Ta hầu như có thể kết luận, Trầm Trì và Yến Hưng Khải có quan hệ như tơ nhện, Trầm Trì bày ra kế hoạch cho Tinh Hậu, nhưng người được lợi lại là Yến Hưng Khải.

Điền Tuần nói:

"Khi chuyện tham ô của Yến Hưng Khải bị lộ ra, thì đã bị Tuyên Long hoàng đế bãi miễn, Điền thị cũng bị liên lụy vào trong đó, ta và Ngọc Lân bị sung quân lên Bắc cương. Yến Hưng Khải một lòng muốn diệt trừ phụ tử của chúng ta, nếu như không có sự bảo hộ của Ngọc Lân, thì ta sợ rằng đã sớm chết trên đường sung quân rồi..."

Ta thấp giọng nói:

"Điền Ngọc Lân vì sao lại giết chết nhi tử của Vệ Đông Lâm?"

Điền Tuần nói:

"Chủ nhân chắc là không biết, ta và Vệ Đông Lâm là anh em kết nghĩa, hắn và Đông Hồ quan hệ rất mật thiết. Trước kia Yến Hưng Khải thông qua hắn để liên hệ với Đông Hồ, phụ tử chúng ta muốn giữ tính mạng phải đi cầu hắn, thế nhưng không ngờ..."

Tới lúc này, ta đã có thể đoán được chuyện gì. Chắc chắn là Vệ Đông Lâm không nể tình nghĩa, bán đứng phụ tử Điền Tuần.

Trong đôi mắt của Điền Tuần hiện lên sự oán độc vô cùng:

https://thuviensach.vn

"Hắn không những không giúp ta, mà còn dồn phụ tử chúng ta vào chỗ chết, chỉ tiếc là mưu gian của hắn bị ta phát hiện sớm, hắn không hại chết được ta, mà còn mất đi tính mạng của con trai mình."

Ta bỗng nhiên tỉnh ngộ nói:

"Thảo nào Vệ Đông Lâm không tiếc bất cứ giá nào truy sát Điền Ngọc Lân."

Điền Tuần khinh thường nói:

"Hắn và Yến Hưng Khải vốn có cùng là một ổ rắn chuột."

Trong lòng ta cười thầm, quan hệ giữa Điền Tuẩn và Yến Hưng Khải năm xưa cũng chẳng phải như vậy hay sao.

Hai người bởi vì lợi ích mà đi tới cùng nhau, sau đó Điền Tuần mất đi giá trị lợi dụng với Yến Hưng Khải, huống chi trong tay lão lại nắm chứng cứ cấu kết với Đông Hồ, đương nhiên trở thành đối tượng truy giết của Yến Hưng Khải.

Điền Tuần nói:

"Chủ nhân đã cảm thấy ta đủ thành ý chưa?"

Ta thoả mãn gật đầu nói:

"Ngày mai ta sẽ dẫn ngươi cùng đi tới lâm trường Thương Bạch Sơn."

Trên mặt Điền Tuần cũng không có nhiều vui sướng cho lắm, hắn lạnh nhạt nói:

"Đa tạ chủ nhân."

"Ngươi hình như không hài lòng?"

https://thuviensach.vn

Điền Tuần hỏi ngược lại:

"Chủ nhân cho ta phải hài lòng như thế nào? Lão nô tuổi đã gần đất xa trời, cho dù có trở lại được Đại Tần, hay là ở Đông Hồ, cũng phải đối mặt với cái chết, hi vọng nếu khi chết, xương cốt được đặt trong từ đường của Điền thị."

Có thể nhận ra, tâm hắn đã như nước, lá rụng về cội là kỳ vọng duy nhất của hắn lúc này.

Ta thấp giọng nói:

"Dao Như ngày đêm đều nhớ tới ngươi."

Điền Tuần chán nản nói:

"Kiếp này của lão nô có lỗi nhất là với hai đứa con của mình, chẳng những không lưu lại gia nghiệp Điền thị cho chúng, mà còn liên lụy tới tự do, làm cho chúng suốt ngày phải sống trong sợ hãi."

Ta trấn an hắn nói:

"Dao Như cùng anh trai nàng vẫn bình an vô sự, quay về đến Đại Tần, thì gia đình các ngươi sẽ được đoàn viên."

Điền Tuần cười khổ nói:

"Đại Tần tuy lớn, nhưng đâu còn đất dung thân cho Điền Tuần, Yến Hưng Khải nếu như biết tin ta vẫn còn sống trên đời này, thì hắn sẽ không tiếc bất cứ giá nào để diệt trừ ta."

"Có chuyện người vẫn không biết, đó là lệnh công tử muốn dùng chứng cứ trong tay chống lại Yến Hưng Khải."

Điền Tuần thở dài nói:

https://thuviensach.vn

"Từ sau khi nó bỏ trốn khỏi bắc cương, ta cũng biết nó một lòng muốn trả thù Yến Hưng Khải, thế nhưng Ngọc Lân vẫn còn quá đơn thuần, chỉ với một cuốn sổ này, sẽ chẳng mảy may làm bị thương Yến Hưng Khải đâu."

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu nói:

"Yến Hưng Khải vận dụng lực lượng Ma Môn đối phó Điền Ngọc Lân, Điền Ngọc Lân mang theo cuốn sổ bỏ chạy, thì mục tiêu tập trung lại trên người của Dao Như."

Điền Tuần nói:

"Yến Hưng Khái từ trước đến nay vẫn có quan hệ mật thiết với Ma Môn, nhiều năm qua hắn đều cung cấp tài chính cho Ma môn."

Đúng là lão đã biết quá sâu về Yến Hưng Khải, thảo nào mà Yến Hưng Khải lại cố sức diệt trừ hắn như vậy. Điền Tuần xuất hiện với ta mà nói thì đúng là một cơ hội trời xanh ban tặng cho ta.

Chỉ cần lợi dụng tấm vương bài này một cách thỏa đáng, sau khi phá được mưu gian của Yến Hưng Khải, ta có thể đối phó được với hắn.

Đêm nay ta không ngủ được, không phải vì chuyện gặp gỡ Điền Tuần, cũng không phải bởi vì sắp rời xa Hắc Sa thành, sắp đạt được tự do.

Mà trong đầu ta lúc nào cũng quanh quẩn hình bóng của Hoàn Nhan Vân Na và Toàn Tuệ Kiều.

Với ta mà nói, kể từ khi Yến Lâm được gả sang Triều Tiên, thì đúng là trời cao đang trêu người ta. Nhiều khi ta cảm thấy rất khó khăn trong việc lựa chọn tình cảm hay lợi ích.

https://thuviensach.vn

Ta không phải cỏ cây, sao có thể vô tình? Hoàn Nhan Vân Na đối với ta có ân, nàng rơi vào khốn cảnh như hôm nay, có quan hệ với ra rất lớn.

Toàn Tuệ Kiều thì đã không còn nghi ngờ gì nữa, nàng đã yêu thương ta, với lại ta đã từng đoạt đi sinh mệnh của nàng, lần này chẳng lẽ lại làm cho tâm tình nàng tàn như tro nguội, phiền muộn cả đời...

Dưới đèn, ta nhìn vào tấm địa đồ da dê thật lâu, ánh mắt cứ chậm rãi nhìn đi nhìn lại trên mỗi tấc đất, con đường thành Vương lại khó khăn tới vậy, lựa chọn con đường này, chẳng nhẽ lại là một con đường cô độc?

Ta cầm lấy địa đồ, châm trên ngọn nến, địa đồ với ta không có lợi ích gì cả, mỗi ngọn núi, con sống đều đã khắc sâu ở trong lòng của ta.

Mở ra một tấm lụa trắng, giọng nói của Toàn Tuệ Kiều và Hoàn Nhan Vân Na cứ phảng phất vang lên trong đầu ta.

Ta cầm lấy cái bút lông cừu, chấm mực, đầu bút chậm rãi di chuyển trên lụa, từng nét đậm nhạt như chảy những suy nghĩ trong lòng của ta lên giấy.

Cho tới gần bình minh, ta ngủ thật say trên bàn, từ bên tai vang lên tiếng di động thật khẽ.

Ta cố sức mở mắt ra, thì thấy Hoàn Nhan Vân Na đang đứng trước mặt, yên lặng nhìn bức họa, nước mắt trong suốt cứ rơi xuống.

Trên vai ta có một cái áo lông cừu, hiển nhiên là Hoàn Nhan Vân Na đã khoác cho ta, mùi thơm trên cơ thể của nàng vẫn còn lưu lại.

Nàng không nhận ra ta đã tỉnh lại, ánh mắt chỉ dán trên bức họa.

Ta nhẹ nhàng đi tới, cầm áo lông cừu khoác lên vai của nàng.

Hoàn Nhan Vân Na lúc này mới phát hiện, xoay người lại, trong đôi mắt màu xanh vẫn còn hai hàng lệ nóng, đây là lần đầu tiên ta thấy cảnh này

https://thuviensach.vn

xuất hiện trên người nàng.

"Dậy sớm vậy!"

Trong hai mắt của ta đầy tơ máu.

"Cũng giống như ngươi, một đêm không ngủ."

Hoàn Nhan Vân Na lại nhìn vào bức họa.

Ta mỉm cười nói:

"Trước khi chia tay ta muốn lưu lại một kỷ niệm."

"Có một số việc hoàn toàn quên đi thì tốt hơn!"

Thanh âm của Hoàn Nhan Vân Na tràn đầy cô đơn và mất mác.

Ta tháo bức họa xuống, cuộn lại, đặt vào trong tay của nàng:

"Đối với thâm tình hậu ý của Hoàn nhan tướng quân và Thanh Thanh cô nương, tại hạ vĩnh viễn khắc ghi trong tim."

Hoàn Nhan Vân Na lấy một phong thư ra, nói:

"Ta đã nghĩ, Gia Luật Xích Mi chắc chắn sẽ không tha truy kích với ngươi. Nếu như ngươi muốn rời Đông Hồ, thì con đường tốt nhất là chọn đường biên. Từ đây đi theo hướng đông, đến Hải thiên thành xuống biển, đi về phía nam là tới Tần quốc. Thành chủ Hải thiên thành là bộ hạ cũ của ta, ngươi cầm bức thư do tự tay ta viết, thì sẽ thuận lợi thông qua được kiểm tra."

Ta cố sức gật đầu, trong lòng tràn ngập kích động, Hứa Nhược Vân Na đã có thâm tình với ta, hoàn toàn lo lắng, sắp xếp cho ta.

Ta lấy hết dũng khí thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Tướng quân nếu không muốn gả cho tên hôn quân này, tại sao không rời khỏi đây?"

Hoàn Nhan Vân Na cắn cắn môi dưới, buôn bã lắc đầu nói:

"Phụ thân bảo ta chiếu cố tốt cho Dực Hổ, còn lưu lại cho nó Cạnh sơn vương phủ, cho dù như thế nào đi nữa, ta cũng không thể phụ nhắc nhở của phụ thân mình."

Ta kích động nói:

"Ở chỗ này khuất nhục, không bằng rời khỏi vùng đất thương tâm này. Nếu như ngươi chiếu cố cho Dực Hổ, thì ở đây có được cái gì? Với xuất thân của các người, Dực Hổ ở đây chẳng nhẽ lại có cơ hội nổi bật? Người khác có thừa nhận huyết thống hoàng tộc của nó ư?"

Hoàn Nhan Vân Na chán nản nói:

"Ta đã đáp ứng gả cho quốc quân, Dực Hổ sẽ không bị người khác kỳ thị.”

Ta lớn tiếng nói:

"Ngươi sai rồi, ngươi không hiểu Dực Hổ, càng không hiểu chính bản thân mình!"

Hai mắt ta nhìn thẳng vào Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Cho dù tương lai Dực Hổ có thể dựng lên sự nghiệp, đứng vào hàng ngũ vương hầu, toàn là do tỷ tỷ của mình hi sinh hạnh phúc đổi lấy, khi đó nó sẽ có cảm giác như thế nào?"

Hoàn Nhan Vân Na tức giận nói:

https://thuviensach.vn

"Ta chẳng nghĩ ta hi sinh gì cả, ta gả cho quốc quân, ta sẽ là quý phi, ta..."

Ta thô bạo cắt ngang lời nàng, nói:

"Ngươi quả nhiên là không hiểu mình, ngươi làm gì có tình cảm với Hoàn Nhan Liệt Thái, sở dĩ ngươi đồng ý, chỉ vì hi sinh bản thân đổi lấy tương lai cho Dực Hổ! Nếu như ngươi hạnh phúc, cũng sẽ không thống khổ như vậy, cũng không bị chìm trong mâu thuẫn như thế nào!"

Hoàn Nhan Vân Na lớn tiếng thét to:

"Sự may mắn, bất hạnh của ta có quan hệ gì với ngươi? Ngươi chỉ là một tên nô lệ ti tiện, không có quyền hỏi tới quyết định của ta!"

Ta bỗng nhiên nắm lấy vai nàng, cố sức ôm nàng vào lòng, Hoàn Nhan Vân Na thân hình run lên một cái, lập tức liều mạng giãy dụa.

Ta cúi đầu xuống hôn lên đôi môi anh đào của nàng, cố sức hôn thật chặt.

Hàm răng của nàng hung hăng cắn ta một cái, máu tươi từ trên môi ta chậm rãi chảy ra, đôi mắt của nàng đã xuất hiện nhiệt lệ.

Lệ nóng lại chảy ra từ trong mắt của nàng, theo khuôn mặt hoàn mỹ rơi xuống, thấm vào da thịt của chúng ta, cùng với máu tươi trộn lẫn vào một chỗ.

Thân thể của Hoàn Nhan Vân Na mềm dần đi, sau đó khóc nức nở, rồi khóc rống lên, ta yên lặng ôm lấy, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng.

Sau một lúc, Hoàn Nhan Vân Na đã khôi phục lại sự kiên cường, nàng lau nước mắt, nhẹ giọng nói: "Ta tuy rằng không biết quá khứ của ngươi, nhưng ta hiểu rõ, ngươi giống như thiên mã trên đỉnh núi tuyết Khải Lạp

https://thuviensach.vn

Nhĩ, không thuộc về cánh đồng hoa thổi đầy cát bụi này, cũng không thêt vì ai mà ở lại. Ta cũng giống như vậy, vì Dực Hổ ta quyết không rời đi."

Trong lòng ta dâng lên cảm giác yêu thương và kính trọng nàng.

Hoàn Nhan Vân Na lấy khăn cẩm lau vết máu trên môi của ta giống như là đang chăm sóc tiểu hài tử.

Ta run giọng nói: "Vân Na..."

Nàng nhẹ nhàng che môi của ta lại, nói: "Ta biết, mỗi chuyện ta đều biết rất rõ, phụ thân của ta mặc dù không ban cho ta huyết thống của Hoàn nhan gia tộc, nhưng lại cho ta một dòng họ cao quý."

Ta lại hôn lên đôi môi mềm mại của nàng, lần này nàng không cự tuyệt. Hai mắt chúng ta nhìn nhau thật lâu, mặc dù chỉ trong giây lát, nhưng mà đã cảm giác như đã sống cùng nhau mấy chục năm dài.

Bên ngoài vang lên tiếng ngựa hí, hiển nhiên là Sát Cáp Thai đã chuẩn bị xong, Hoàn Nhan Vân Na nhẹ nhàng thoát khỏi tay của ta, nhìn bức họa Toàn Tuệ Kiều, nhẹ giọng nói: "Ta thật sự rất hâm mộ Thanh Thanh..."

Hoàn Nhan Vân Na xoay người đi ra cửa, bỗng nhiên a lên một tiếng thật to, thân hình lập tức đứng lại.

Ta cuống quít xông lên phía trước, thấy Dực Hổ đang dựa vào bức tường, trên mặt chan chứa nước mắt. Chắc là đoạn đối thoại của chúng ta, nó đã nghe hết toàn bộ. Nó dùng sức lắc đầu, hét lớn một tiếng, chạy về phía xa xa.

Hoàn Nhan Vân Na muốn đuổi theo hắn, lại bị ta kéo lại: "Ta đi!"

Dực Hổ gần như phát cuồng phóng lên ngọn núi nhỏ bên ngoài, ta đuổi theo tới tận chân núi, mới có thể cản được hắn lại.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đi đâu vậy?" Ta giận dữ hét.

Dực Hổ lớn tiếng nói: "Ta không biết, ta chỉ biết phải để cho tỷ tỷ rời xa nơi đây, không cho tỷ tỷ hi sinh vì ta, ta cũng không cần sự nghiệp to lớn gì cả, thậm chí ta không cần họ Hoàn Nhan nữa!"

Trong mắt nó toàn là nước mắt.

Ta thở dài, kéo nó ngồi xuống bãi cỏ, một ánh mặt trời phá tan đám sương mù, mặt trời chậm rãi mọc lên từ phía đông, một quang mang màu đỏ bao phủ lên thân hình của chúng ta.

Dực Hổ nhìn phương hướng Hắc Sa thành nói: "Sư phụ! Ta đi với người!"

Trong lòng ta chợt nghĩ, Hoàn Nhan Vân Na lo lắng nhất là cho Dực Hổ, nếu như Dực Hổ theo ta rời đi, vậy thì Hoàn Nhan Vân Na sẽ nhất quyết theo ta rời đi, ta thấp giọng nói: "Dực Hổ, ngươi còn nhỏ, không hiểu được danh lợi trọng yếu thế nào đâu. Khi nào ngươi lớn lên, thì sẽ càng khát vọng nó, có một ngày, ngươi sẽ hối hận vì lựa chọn ngày hôm nay."

"Ta sẽ không hối hận!" Dực Hổ lớn tiếng nói, nó dùng sức lắc cánh tay của ta nói: "Sư phụ! Ta biết người thích tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng thích người, đừng cho tỷ tỷ gả cho tên hôn quân kia, ta muốn tỷ tỷ gả cho người!"

Ta vỗ vỗ vai Dực Hổ, đứng dậy, chậm rãi đi tới một gò cao.

Dực Hổ ở phía sau ta kêu lên: "Su phụ! Chẳng phải người thường nói cho ta biết, nam tử hán đại trượng phu dám làm phải dám chịu hay sao? Vậy thì tại sao lại trơ mắt nhìn tỷ tỷ của ta nhảy vào hố lửa?"

Ở phía tây xa xa, thảo nguyên Khoa Nhĩ Thấm giống như một hải dương màu lục, rộng lớn vô biên. Phía Đông là dãy Khải Lạp Nhĩ Sơn nguy nga hùng vĩ, lên Đông sơn thấy mình nhỏ bé, lên Thái sơn thấy thiên hạ nhỏ bé,

https://thuviensach.vn

nếu như leo lên đỉnh tuyết phong Khải Lạp Nhĩ, ta có cảm giác nhớ cố thổ của mình hay không?

Dực Hổ ngơ ngác nhìn ta, nó đang đợi đáp án.

Cửa trại từ từ mở ra, có hơn mười kỵ sĩ phóng vào người dẫn đầu là Hách Liên Chiến, không biết tại sao hắn tìm được nơi này.

Ta hướng Dực Hổ nói: "Ngươi yên tâm, ta nhất định, sẽ không để cho tỷ tỷ của ngươi nhảy vào hố lửa."

Ta và Dực Hổ đi xuống gò núi, Hách Liên Chiến đang ở trong tiểu lâu nói gì đó với Hoàn Nhan Vân Na, ai nấy sắc mặt đều trầm trọng.

Thấy ta trở về, Hách Liên Chiến đứng dậy bắt chuyện với ta.

"Hách Liên huynh sao lại tới nơi này?"

Hoàn Nhan Vân Na vẻ mặt sầu lo vẻ, nhẹ giọng nói: "Hách Liên đại ca có nói cho chúng ta biết, quốc quân đã hạ lệnh, chỉ cần Ô thị có ý đồ rời đi, thì giết không cần hỏi."

Trong lòng ta ngẩn ra, nhưng mà lập tức hiểu ý, Hoàn Nhan Liệt Thái không phải nhắm vào Ô thị ta, mà lại Hoàn Nhan Vân Na hắn sợ Hoàn Nhan Vân Na theo chúng ta cùng nhau rời đi.

Hách Liên Chiến nói: "Từ lúc biết được tin tức từ Ngốc Nhan, thì hiểu Gia Luật Xích Mi muốn mượn cơ hội này quăng một lưới bắt toàn bộ Ô thị các ngươi..."

Hắn nhìn Hoàn Nhan Vân Na một chút nói: "Hắn nói trước mặt quốc quân, là tướng quân muốn theo Ô thị rời đi."

Hoàn Nhan Vân Na khuôn mặt đỏ lên, lập tức cả giận nói: "Ta có bao giờ nói là muốn rời đi đâu?"

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói: "Xem ra hắn hi vọng nhất là Hoàn Nhan tướng quân sẽ theo chúng ta rời đi, như vậy thì hắn có thể thanh trừ một thể."

Hách Liên Chiến gật đầu nói: "Gia Luật Xích Mi bố trí phục binh ở gần Tam Đỉnh Tập, chỉ cần các ngươi đào tẩu, sẽ hạ sát thủ với các ngươi."

Thế cục biến chuyển đột ngột, hi vọng rời đi của ta cũng đã xa với, nhưng mà tâm tình của ta lại thoải mái. Với ta mà nói, con đường duy nhất hiện nay chính là trở lại Hắc Sa thành.

Hoàn Nhan Vân Na và ta liếc mắt nhìn nhau, nàng thở dài nói: "Long công tử không còn cách nào khác, chẳng phải đành quyết định trở về rồi."

Ta gật đầu, ánh mắt chuyển hướng sang Tuệ Kiều ở bên cạnh, thâm ý nói: "Bản thân ta cũng không quyết định là sẽ rời đi!"

Nếu như đã quyết định tạm thời lưu lại, ta và Hoàn Nhan Vân Na đều hoàn toàn coi đây là một đợt nghỉ ngơi.

Hoàn Nhan Vân Na tận lực lảng tránh ta, thời gian mà nàng nói chuyện với Hách Liên Chiến còn nhiều hơn ta. Còn Toàn Tuệ Kiều từ đêm đó, thì vô cùng lãnh đạm với ta.

Sát Cáp Thai nói cho chúng ta biết, ở phía Nam Tam Đỉnh Tập có một u cốc, phong cảnh tuyệt hảo, hắn sẽ dẫn chúng ta đi du ngoạn, nhóm sáu người chúng ta lên đường.

Tiến nhập cốc khẩu, đường đi vô cùng hẹp. Sát Cáp Thai và Dực Hổ đi đầu tiên, Hoàn Nhan Vân Na và Hách Liên Chiến đi theo sau, không nghĩ tới Toàn Tuệ Kiều lại giục ngựa, vọt lên trước ta.

Ta không thể tránh được lắc đầu, xem ra nàng vẫn không tha thứ cho ta.

https://thuviensach.vn

Thế núi ngày càng hiểm trở, Sát Cáp Thai bảo chúng ta xuống ngựa, buộc vào thân cây, rồi đi bộ nhập cốc. Ta nhân cơ hội này đi tới bên người Toàn Tuệ Kiều, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng.

Toàn Tuệ Kiều hung hắng trừng mắt nhìn ta, hạ giọng nói: "Buông tay!"

"Trừ phi nàng đáp ứng ta là không tức giận."

Mấy người kia đã đi vào trong cốc, đương nhiên là không lưu ý tới chuyện của chúng ta.

Tuệ Kiều khuôn mặt đỏ lên nói: "Ngàn vạn lần đừng để cho tỷ tỷ thấy."

Ta lại càng tiến sát lên, sau đó ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng.

"Ngươi mau buông ra!" Tuệ Kiều liều mạng giãy dụa nói.

Lúc này ở phía trước Dực Hổ quay đầu lại, Toàn Tuệ Kiều cuống quít cạy tay ta ra, nhưng làm sao có thể thoát được chứ.

"Sư phụ! Thanh Thanh tỷ tỷ! Hai người sao đi chậm vậy!"

Dực Hổ lớn tiếng nói.

Ta cười nói:

"Các người hãy đi trước đi, Thanh Thanh cô nương bị trật chân, ta giúp nàng qua đó." Thân hình ta nghiêng đi, kéo Toàn Tuệ Kiều sát vào bên người. Tuệ Kiều e thẹn nói:

"Ngươi này vô lại, dám làm trò trước mặt mọi người..."

Ta giảo hoạt cười nói:

"Cho nên đành phải ủy khuất Thanh Thanh cô nương giả vờ bị thương."

https://thuviensach.vn

"Thật là giảo hoạt!"

Tuệ Kiều nũng nịu quát lên, thân thể mềm mại yên lặng nằm trên vai của ta.

Ta chậm rãi cõng Toàn Tuệ Kiều đi vào trong sơn cốc, Tuệ Kiều nhẹ giọng nói: "Nếu như không có Hách Liên Chiến mang tin tức của Gia Luật Xích Mi tới, thì ngươi có rời đi hay không?"

"Chắc chắn là không!"

Ta nói như đinh đóng cột hồi đáp.

Tuệ Kiều trầm mặc xuống, sau một lúc lại nói:

"Ta thấy bức họa ngươi vẽ cho tỷ tỷ, ý tứ trong đó, ta có thể hiểu."

Ta thản nhiên nói:

"Ta đúng là có do dự, nhưng mà vẫn không rời đi, không phải Gia Luật Xích Mi."

Ta quay mặt lại, nhìn thẳng vào hai mắt trong suốt của Toàn Tuệ Kiều, nói:

"Ta ở lại là vì nàng, và vì Hoàn Nhan tướng quân."

Toàn Tuệ Kiều ửng đỏ, sự nghi ngờ trong mắt đã biến mất.

Phía trước có một dòng suối chảy róc rách, ta nhảy qua một hòn đá, Toàn Tuệ Kiều yên lặng dán khuôn mặt vào lưng ta, lắng nghe tiếng tim đập.

Có một đóa hoa theo dòng suối chảy xuống, gió mát phơ phất, đưa vào mặt thật là thoải mái, trời đất lúc này thật yên tĩnh.

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Trong lòng ta, ngươi vĩnh viễn là một dũng sĩ không gì không thể thắng. Trốn tránh và lùi bước không thuộc về ngươi."

Khóe môi của ta giật giật, Toàn Tuệ Kiều chẳng ngại ngần gì biểu lộ nhu tình với ta.

Trong lòng ta rùng mình một cái, âm thầm cảm thấy may mắn và quyết định nhất định phải mang theo Tuệ Kiều và Vân Na cùng nhau rời khỏi Đông Hồ, trở thành một vương giả chân chính.

Mấy người Hoàn Nhan Vân Na chờ ở phía trước đã lâu, thấy ta cõng Toàn Tuệ Kiều tới đây, thì biểu tình của mấy người đều khác nhau.

Khi ta đặt Toàn Tuệ Kiều xuống, đỡ nàng ngồi lên một tảng đá, lúc này Toàn Tuệ Kiều đành phải phối hợp diễn trò với ta, giả bộ khập khiễng.

Hoàn Nhan Vân Na ân cần nói:

"Muội muội xem ra thương không nhẹ."

Tuệ Kiều khuôn mặt đỏ hồng nói:

"Không có chuyện gì, chỉ cần nghỉ ngơi một lúc là có thể đi lại như thường."

Hoàn Nhan Vân Na thâm ý liếc mắt nhìn ta, nói:

"Xem ra hôm nay phải khổ cực cho ngươi rồi."

Ta biết nàng đã nhận ra sự vi diệu trong chuyện này, nên cười nói:

"Thanh Thanh cô nương đã mấy lần cứu tính mạng của ta, khổ cực cũng là điều bình thường."

Hách Liên Chiến cười ha ha nói:

https://thuviensach.vn

"Đó là chuyện đương nhiên, chỉ sợ lúc nào ngươi cũng muốn khổ cực như vậy."

Khuôn mặt của Toàn Tuệ Kiều xấu hổ đỏ bừng, trong lúc nhất thời đã quên mất phải giả bộ, đứng lên nói:

"Ta đi qua bên kia xe."

Sau đó bước thật nhanh về phía trước.

Trên mặt của mọi người đều mỉm cười, Hoàn Nhan Vân Na hung hăng liếc mắt nhìn ta cái mũi đáng yêu nhăn lại, nói:

"Ta cũng qua bên kia xem."

Nàng và Dực Hổ đi tới chỗ Toàn Tuệ Kiều.

Hách Liên Chiến có chút ước ao nói:

"Long huynh đệ thật là lợi hại, xem ra trái tim của Thanh Thanh cô nương đã bị huynh tóm được rồi."

Trong lòng ta âm thầm đắc ý, đâu chỉ có được trái tim của một mình Toàn Tuệ Kiều?

Hách Liên Chiến nhìn theo bóng lưng của Hoàn Nhan Vân Na, cảm thán nói: "Vân Na nếu như bị gả cho quốc quân, thì chắc chắn không có hạnh phúc."

"Hách Liên Chiến huynh dường như rất hiểu Hoàn Nhan tướng quân?"

Hách Liên Chiến gật đầu, có chút mất mác nói:

"Ta quen nàng đã hơn năm... năm thời gian, ở trong lòng nàng, ta là một đại ca."

https://thuviensach.vn

Hách Liên Chiến chán nản nói:

"Huynh có nhận ra không, cảm giác của Vân Na đối với ta và huynh khác nhau?"

Ta ngơ ngác, không biết hắn đột nhiên nói tới câu này là có mục đích gì, nên cười nói:

"Hách Liên huynh sao lại nói ra câu này? Hai ngày nay, nàng nói chuyện với huynh nhiều hơn mà."

Hách Liên Chiến cười khổ nói:

"Vân Na ở bên cạnh ta toàn nói chuyện về người!"

Hắn cầm lấy một hòn đá, ném vào trong dòng suối, bọt nước bắn tung lên, xem ra cũng có tình cảm với Hoàn Nhan Vân Na.

Hách Liên Chiến nói:

"Cho dù vị trí của ta ở trong lòng Vân na như thế nào, thì ta cũng không trơ mắt nhìn nàng nhảy vào hố lửa."

Ta hỏi ngược lại:

"Hách Liên huynh chẳng nhẽ không biết Hoàn Nhan tướng quân và Hoàn Nhan Liệt Thái bất hòa hay sao?”

Hách Liên Chiến nói:

"Ta biết, trong lòng Vân Na chỉ coi ta như huynh trưởng, ta không có khả năng ảnh hưởng tới quyết định của nàng."

Hắn đưa tay nắm lấy vai ta nói:

https://thuviensach.vn

"Thế nhưng huynh có thể! Huynh có thể ảnh hướng tới Vân Na, có thể làm nàng thay đổi quyết định gả cho quốc quân!"

Ta thấp giọng nói:

"Cho dù là ta mang theo Vân Na rời đi, hoặc là Vân Na gả cho Hoàn Nhan Liệt Thái, điều đó có gì khác với huynh cơ chứ?"

Hách Liên Chiến kích động nói:

"Yêu một người không có nghĩa là phải ở bên cạnh nàng, chỉ cần người mình yêu hạnh phúc, như vậy là đủ rồi."

Trong lòng ta bỗng nhiên kích động, nói:

"Hách Liên huynh!"

Hách Liên Chiến cười nói:

"Huynh đừng nghĩ ta vĩ đại như vậy, cũng đừng có quên, một ngày Vân Na còn chưa thành thân, thì Hách Liên Chiến ta vẫn có cơ hội, sau này ai có được trái tim của nàng, vẫn còn chưa chắc chắn."

Ta tràn ngập lòng tin nói:

"Huynh cũng giống như những người khác, không có cơ hội nào đâu."

Hách Liên Chiến ha ha cười nói:

"Hảo hán tử, có hào khí, mặc dù Hách Liên Chiến ta thua trong tay huynh, nhưng cũng thua tâm phục khẩu phục."

Hắn cởi bầu rượu xuống, uống vài hớp, sau đó lại đưa cho ta. Ta tiếp nhận túi rượu thoải mái uống vài hớp, hai bên cười lên ha hả.

https://thuviensach.vn

Năm ngày sau, nhóm người chúng ta trở lại Hắc Sa thành, thế cục đột nhiên thay đổi, đã làm cho toàn bộ kế hoạch rời đi thất bại.

Chắc là trời xanh cũng muốn ta không buông tha người mình yêu, nên vẫn chưa cho ta mang theo Sát Cáp Thai rời khỏi Hắc Sa thành.

Kế hoạch của Gia Luật Xích Mi cũng thất bại, hắn đành phải hạ lệnh rút binh.

Ta bảo Sát Cáp Thai vẫn chuẩn bị cho tốt, khi thời cơ đến, hắn sẽ mang theo người ở Tam Đỉnh Tập bỏ chạy, sau đó sẽ tập hợp ở lâm trường Thương Bạch sơn.

Trở lại Ô thị hành quán, đã lập tức cho các võ sĩ nghỉ việc, chỉ lưu lại hai người là A Đông và Lang Thứ.

Nếu như số người càng nhiều, thì mục tiêu lại càng lớn, bất lợi cho việc bỏ trốn. Những đồ quý trong hành quán đã bị Sát Cáp Thai bán lấy tiền, hành quán hiện giờ chỉ còn lại một cái xác trống không.

Hoàn Nhan Liệt Thái dường như muốn nhanh chóng cưới Vân Na, cho nên định đại hôn là vào đầu tháng 6, chỉ còn có 10 ngày nữa.

Sau khi ta nghe thấy tin tức đó, liền đi tới Cạnh Sơn Vương Phủ, thấy Toàn Tuệ Kiều đang muốn ra cửa, thấy ta, nàng vui mừng cười nói:

"Ta cũng đang muốn đi tìm ngươi."

Ta gật đầu:

"Ta biết, Hoàn Nhan tướng quân đâu?"

Tuệ Kiều nói:

"Tỷ ấy ở Diễn Vũ Thính."

https://thuviensach.vn

Đi vào Diễn Vũ Thính, thấy Hoàn Nhan Vân Na mặc một bộ võ sĩ phục màu trắng bó sát người, trong tay đang cầm một cái trường thương, toàn lực huy động, tua thương như một ngọn lửa quấn quanh thân hình nàng.

Ta yên lặng rút một thanh trường đao trên giá, đi tới phương hướng của nàng.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 53: Diễm Đấu

Vân Na yêu kiều quát lên một tiếng, trường thương hướng ta đâm tới, ta nhảy một cái, vọt lên phía trước, né qua sự công kích của mũi thương, sống đao đập vào cán thương, làm cho trường thương rung lên, phát ra một tiếng long ngâm.

Hoàn Nhan Vân Na thản nhiên cười, trường thương như du long quay đầu tấn công, đè trường đao của ta xuống dưới, ta thối lui về phía sau, rút trường đao ra.

Nhưng trường thương lại theo sát như hình với bóng, mũi thương hoa lên cái, đột nhiên chuyển biến phương hướng, đâm thẳng vào vai trái của ta.

Xuy một tiếng, trường bào ở vai trái của ta đã bị rách, Vân Na hiển nhiên là hạ thủ lưu tình, nếu như đối địch ở trên chiến trường, thương này chắc hẳn đã đâm xuyên qua vai trái.

Hoàn Nhan Vân Na khẽ cắn môi anh đào, cái cằm đẹp lại hếch lên cao.

Trường thương trong tay lần thứ hai hướng ta đám tới, ta dự đoán đường đi của mũi thương, thân thể xoay tròng tránh thoát, sau đó vọt tới giữa Diễn Vũ Thính.

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na một lần nữa trở nên lạnh lùng, nàng quán chú nội lực lên trường thương.

Bóng hình màu đỏ lập tức di chuyển, giống như hoa tươi nở rộ, trong đầu ta đột nhiên thanh tĩnh, Vô Gian Huyền Công tự vận chuyên ở trong đan

https://thuviensach.vn

điền, nội lực quán chú vào thân đao, khiến nó trở nên sáng loáng như tuyết.

Hoàn Nhan Vân Na quát một tiếng, giơ cao trường thương nhanh như tia chớp đâm ra, võ công của ta trải qua lần huấn luyện Cách Đấu thuật, có thể nói là đột nhiên tăng mạnh.

Ta chém ngang trường đao, xảo diệu dán sát vào mũi thương của Hoàn Nhan Vân Na, cổ tay xoay tròn, kéo trường thương sang một bên.

Hoàn Nhan Vân Na biến hóa rất nhanh, trường thương linh động, giống như linh xà thoát khỏi gông cùm của trường đao, đao thương va chạm, phát ra một tiếng kêu chói tai.

Hai vai của chúng ta chạm vào nhau, thân thể tiếp xúc với nhau trong một thời gian ngắn, Hoàn Nhan Vân Na tại chỗ nhảy lên, thân thể mềm mại xoay tròn trên không trung.

Mũi thương của nàng đâm thẳng vào ngực của ta, một luồng khí mạnh mẽ từ trên không trung ép xuống.

Ta chuẩn xác nhắm chặt vị trí đầu thương của nàng, dùng trường đao điểm vào mũi thương.

Đao và thân thể của ta đồng thời xoay tròn, hóa giải đại bộ phận lực lượng của nàng.

Hoàn Nhan Vân Na mũi thương thu về, xoay ngược đâm vào thân đao, thân hình khẽ lướt qua đỉnh đầu của ta.

Ta biết tình thế không ổn, thân hình theo bản năng nhảy vọt lên phía trước, nhưng dù vậy vẫn không tránh thoát khỏi một thương từ trên cao đâm xuống của Hoàn Nhan Vân Na.

https://thuviensach.vn

Mũi thương lạnh lẽo trượt dọc theo sống lưng của ta, cái trường bào bị nàng xé thành hai nửa.

Ta có chút chật vật cởi áo, nếu như Hoàn Nhan Vân Na không phải là hạ thủ lưu tình, thì thân thể ta đã bị xé thành hai mảnh.

"Tướng quân hình như đánh thật!"

Ta cởi áo khác ném vào một góc của Diễn Vũ Thính.

Hoàn Nhan Vân Na đắc ý ngẩng đầu lên, lắc lắc ngón trỏ, chỉ ý là ta không phải đối thủ của nàng.

Hành động càn rỡ của nàng nhất thời kích phát lòng háo thắng mạnh mẽ trong lòng của ta.

Hai tay của ta cầm trường đao, những đường cong hoàn mỹ trên thân hiện lên.

Ta hét lớn một tiếng vung trường đao, toàn lực công tới vị trí của nàng.

Hoàn Nhan Vân Na đã xuất thương trước khi ta xuất đao.

Ta nở nụ cười giảo hoạt, buông trường đao trong tay, thân hình hướng thẳng vào mũi thương, ta đoán Vân Na chắc chắn sẽ không đả thương ta.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, Hoàn Nhan Vân Na bất đắc dĩ phải thu trường thương về.

Ta thừa cơ hội này, thân hình nghiêng qua một bên, dùng tốc độ cao nhất vọt tới, đao phong sắc bén lướt qua vai của nàng, làm cho ống tay áo bén trái của nàng chậm rãi bay xuống, để lộ một cánh tay kiều diễm như tuyết.

Ta học theo động tác của Hoàn Nhan Vân Na, lắc lắc ngón tay.

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na khuôn mặt ửng đỏ, cũng không che giấu cảnh xuân mà lại càng tấn công ta một cách mãnh liệt.

Với ta mà nói, nàng càng tấn công mãnh liệt bao nhiêu, thì cơ hội của ta càng nhiều.

Hoàn Nhan Vân Na thấy liên tiếp tiến công không có kết quả, không khỏi phập phồng bất an, hơn nữa ta toàn dùng đấu pháp vô lại, biết nàng không muốn đả thương ta cho nên xuất thủ chẳng theo quy củ nào cả.

Ta chọn đúng thời cơ, thừa dịp trước ngực nàng mở rộng, một đao dọc theo cổ nàng xuống dưới.

Cái áo đang mặc của Hoàn Nhan Vân Na lập tức bị xé rách, để lộ bộ ngực phập phồng trơn bóng.

Tuy rằng nàng còn mang theo yếm ngực, nhưng mà những đường cong của nó khiến ta phụt máu.

Hoàn Nhan Vân Na vừa thẹn vừa vội, phương thức xuất chiêu cũng thay đổi, nàng học theo cách của ta, bỏ qua phòng thủ.

Chúng ta thương đâm đao chém, ai cũng muốn đánh bại đối phương, nhưng cũng sợ tổn thương tới nhau.

Ta do dự nên biến thành bị động, Hoàn Nhan Vân Na chọc một thương vào đai lưng của ta.

Cái quần của ta bị đứt dây buộc, lập tức rơi xuống đất.

Nàng không để cho ta có cơ hội thở dốc, cử thương đâm tới yết hầu của ta.

Do hai chân của ta bị hạn chế, nếu lui về phía sau, thì chắc chắn sẽ ngã nhào trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Ta vung trường đao chắn trường thương lại, lắc mình một cái vọt tới phía sau của nàng, tay trái lập tức ôm lấy thân thể mềm mại, tóm chặt cổ tay cầm thương của nàng.

Ta kề sát vào miếng lụa mềm mại trước ngực, sự tiếp xúc không khoảng cách như thế này khiến ta có phản ứng sinh lý, ta không khống chế được nữa, hôn lên mặt nàng một cái.

Hoàn Nhan Vân Na đỏ mặt, giãy dụa thoát khỏi lòng của ta, nói:

"Ngươi là đồ khinh bạc."

Ta mỉm cười nói:

"Hình như là Hoàn Nhan tướng quân xé ý phục của ta trước."

Thấy những đường cong xinh xắn của nàng, ta đâu còn kiềm chế được nữa, đưa một tay ra, ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, cố sức hôn lên đôi môi anh đào đỏ rực.

Thân thể mềm mại của Hoàn Nhan Vân Na trở nên nóng rực, sự không kiêng kỵ của ta khiến cho thân hình nàng bủn rủn, dịu dàng nói:

"Ngươi... cái tên cuồng đồ... mau thả ta ra..”

Ta có được cơ hội tốt, sao có thể dễ dàng buông tha như vậy, đưa tay cởi cái yếm trước ngực.

Hoàn Nhan Vân Na kinh dị, bỗng nhiên giãy ra, ta bị tình mê ý loạn, cho nên bị nàng đẩy một cái, đập đầu xuống đá xanh, suýt nữa thì ngất đi.

"Ngươi không sao chứ?”

Hoàn Nhan Vân Na ân cần nói.

https://thuviensach.vn

Ta xoa cái ót ngồi dậy, ánh mắt một lần nữa lại rơi vào bộ ngực của nàng.

Hoàn Nhan Vân Na khuôn mặt đỏ ửng, nói:

"Ngươi quả nhiên không phải người tốt."

Nàng đứng dậy đi về phía sau màn chen, ta tuy rằng sắc đảm trùm trời, nhưng cũng biết Hoàn Nhan Vân Na là người thận trọng, nếu có những hành động quá mức, sẽ khiến nàng xem nhẹ.

Quần áo của nàng bị ta làm rách, đương nhiên là không cách nào mặc được nữa.

Hoàn Nhan Vân Na thay một bộ trường bào màu xanh, thấy ta chật vật, nên che miệng cười.

Ta cười nói:

"Lại còn hả hê, chẳng phải chuyện này do Hoàn Nhan tướng quân gây lên sao, mau đi tìm y phục cho ta thay."

Hoàn Nhan Vân Na cười duyên nói:

"Chỗ này của ta đều là quần áo nữ tử, ngươi có thể mặc được không? Xem ra ngươi chỉ còn cách cứ như thế này mà đi ra ngoài."

Ta cố ý nói:

“Ta như thế này đi ra ngoài cũng không sao nhưng người bên ngoài nhìn thấy nhất định sẽ nghĩ ngợi lung tung.”

"Nghĩ ngợi lung tung cái gì?"

“Ta đoán bọn họ sẽ nghĩ, Hoàn Nhan đại tướng quân ham mê mỹ sắc của ta, có mưu đồ bất chính…”

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nhẹ giọng phì phì nói:

"Loại ý nghĩ xấu xa này chỉ ngươi mới có."

Nàng đưa tay về phía sau lưng, đem một bộ võ sĩ phục ném tới:

"Ngươi thử xem."

Ta cười thay quần áo, Hoàn Nhan Vân Na thu hồi những vật dụng đã nằm ngổn ngang trên mặt đất.

"Vân Na, nàng định gả cho lão ô quy kia hả?"

Ta biết tâm ý của Hoàn Nhan Vân Na, nên cách xưng hô cũng chuyển sang thân thiết.

Hoàn Nhan Vân Na không trực tiếp trả lời vấn đề của ta:

"Kỳ đại hôn của ta là thời cơ tốt nhất cho ngươi rời khỏi Hắc Sa thành. Mọi người ai cũng chú ý tới kỳ đại hội này, đối với ngươi và Ô thị sẽ không còn quan tâm như trước nữa."

Ta kiên quyết lắc đầu nói:

"Ta quyết không rời khỏi đây một mình."

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ta sẽ bảo Thanh Thanh cùng đi với ngươi."

Ta nắm lấy bàn tay của nàng, nói:

"Nàng đâu có bất kỳ tình cảm gì với Hoàn Nhan Liệt Thái, cần gì phải nhảy vào chốn dầu sôi lửa bỏng? Nếu như nàng thực sự gả cho hắn, thì Dực Hổ sẽ vui sướng hay sao? Lẽ nào nàng muốn hắn mang theo tâm trạng day dứt mà sống?"

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Nếu như ta theo ngươi rời đi, Dực Hổ có lẽ sẽ lênh đênh, đâu còn tương lai nữa? Ta đối mặt với phụ mẫu ở suối vàng như thế nào đây?”

Ta lớn tiếng nói:

"Chắc chắn không, ta cùng nàng bồi dưỡng Dực Hổ trưởng thành."

Hoàn Nhan Vân Na chậm rãi lắc đầu nói:

"Có một số việc không đơn giản như ngươi tưởng tượng, ta chỉ muốn nó có một cuộc sống bình yên."

"Bình yên hay không thì phải nghĩ từ khía cạnh của Dực Hổ, khó khăn và khốn cảnh mới là phương thức tốt nhất cho nó phấn đấu!"

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na bỗng nhiên sáng ngời.

Ta thâm tình nói:

"Cho dù phải dùng phương pháp nào, ta cũng sẽ không để cho nàng gả cho Hoàn Nhan Liệt Thái, bởi vì ta yêu nàng, ta không bao giờ để cho nữ nhân mình thích đi lấy người khác!"

"Ngươi rất bá đạo!"

Thần sắc của Hoàn Nhan Vân Na vẫn như trước, không cảm động vì ta biểu lộ chân tình.

"Nàng tự hỏi lòng mình xem, chẳng nhẽ ta không có vị trí nào trong lòng nàng hay sao?"

Hoàn Nhan Vân Na u oán thở dài một hơi, nàng xoay người đi vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

Ta đi theo phía sau của nàng, Hoàn Nhan Vân Na lấy một tấm địa đồ, trải ra bàn, ta cúi đầu nhìn xuống, hóa ra đây là một tấm bản đồ đường đi.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Đây là tấm bản đồ ghi lại kết cấu của hoàng cung, ta đã nghĩ, biện pháp rời khỏi Hắc Sa thành chỉ có một."

Ta thấp giọng nói:

"Nàng muốn trong lúc xuất giá bỏ trốn?"

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu, trong lòng ta mừng như điên, Hoàn Nhan Vân Na rốt cục cũng quyết định cùng ta rời khỏi đây.

Nhưng mà ta lại cảm thấy khó hiểu vô cùng, lúc đó ta và người khác thoát thân sẽ dễ, đối với Hoàn Nhan Vân Na thì lại khác.

Nàng là người bị vạn ánh mắt nhìn vào, chẳng nhẽ nàng vẫn ôm quyết tâm thành hôn?

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ta đã từng nghe phụ thân nói qua, Tiên Hoàng có nhờ Mặc Vô Thương xây dựng một địa đạo, kéo dài từ hoàng cung ra ngoài thành."

Trong lòng ta chấn động, lập tức hiểu ý của Hoàn Nhan Vân Na ta nhìn kỹ tấm bản đồ, nhưng không nhìn thấy ký hiệu như lời mà nàng nói.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Điều này chỉ có một mình Mặc Vô Thương biết mà thôi, tiên hoàng trước khi chết, đã hạ lệnh lấp kín cửa vào."

"Muốn tìm được cửa vào, phải lấy được tin tức từ Mặc Vô Thương."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Mặc Vô Thương đã ẩn cư từ năm năm trước, không hỏi bất cứ chuyện triều chính nào, muốn hắn nói ra việc này, chắc là sẽ rất khó."

"Ta đi gặp hắn, cho dù phải trả một cái giá lớn như thế nào, cũng phải tìm được cửa vào."

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Phụ thân ta lúc còn sống là bằng hữu tâm đầu ý hợp của Mặc Vô Thương, bảo Dực Hổ dẫn ngươi đi, hắn nhất định sẽ đồng ý gặp mặt."

Ta và Dực Hổ cùng nhau đi tới Lạc Mai sơn trang, Dực Hổ là môn hạ của Mặc Vô Thương, nhưng mà chỉ tiếc nó trời sinh tính tình cố chấp.

Nó không thích Mặc Vô Thương một chút nào, thậm chí nhiều năm rồi cũng chẳng thèm hỏi thăm tới lão.

"Su phụ! Mặc lão đầu nhi tính tình rất kỳ quái, người tìm hắn làm gì?"

Ta không đem mục đích nói cho Dực Hổ, mỉm cười nói:

"Một ngày làm thầy, suốt đời làm cha, Mặc tiên sinh nói như thế nào cũng đã truyền thụ cho ngươi học vấn, tại sao ngươi lại ở sau lưng nói xấu ông ta như vậy được."

Dực Hổ chu cái miệng nhỏ nhắn nói:

"Lão chẳng bao giờ coi ta là đồ đệ, mấy năm nay hắn có dạy cho ta cái gì đâu."

Sơn trang mặc dù tên là Lạc Mai, nhưng xung quanh chẳng có một gốc mai nào, thay thế mai là một loại cây màu đỏ, từ xa nhìn lại, sơn trang giống như một ngọn lửa.

https://thuviensach.vn

Đi vào trong rừng, đường đi trở nên rắc rối phức tạp, ở phía trước đều có ba con đường, thông ra ba hướng khác nhau, ẩn chứa vô số cơ quan huyền diệu.

Dực Hổ đi trước dẫn đường, nó tuy rằng chẳng học thành tài môn nào, nhưng mà đoạn đường này cũng không làm khó được nó. Hai người chúng ta đi vòng vèo mấy lượt, mới tới được cửa của Lạc Mai sơn trang.

Cửa lớn đã mở, dường như chủ nhân biết có khách đến.

Đi vào đại môn, thì thấy phía trước toàn là nước, nếu như muốn đi vào trong nội viện, thì nhất định phải dùng đường thủy. Thế nhưng trên mặt nước chỉ có một cái cầu hai nhịp, ở giữa thiếu chừng tám trượng.

Dực Hổ nói:

"Mặc lão đầu nhi thích nhất là làm ra vẻ huyền bí."

Hắn la lớn:

"Mặc tiên sinh, là ta!"

Từ bên tai vang lên thanh âm của cơ quan kẽo kẹt, một đoạn cầu thiếu nổi lên từ dưới mắt nước, vừa khít vào hai đoạn cầu có từ trước, ta thầm nghĩ:

"Mặc Vô Thương quả nhiên có tài cái thế thần thông, thiết kế cơ quan đã tới trình, độ điêu luyện."

Đi tới bờ bên kia, cầu gỗ phía sau lại chìm xuống mặt nước, có một thanh niên chừng hai mươi tư tuổi, ngồi trên xe lăn mỉm cười nhìn chúng ta, nói:

"Dực Hổ! Ngươi cuối cùng cũng tới rồi sao?"

Dực Hổ nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm nay ta tới là dẫn sư phụ đi gặp Mặc tiên sinh."

Thanh niên trước mặt lập tức dùng hai mắt đánh giá ta hồi lâu.

Ta chắp tay hành lễ nói:

"Tại hạ Long Tắc Linh, đặc biệt tới bái phỏng Mặc lão tiên sinh."

Hắn có chút kinh ngạc nói:

"Ngươi là người Hán?"

Ta gật đầu cười:

"Vị huynh đài này cũng là người Hán."

Thanh niên kia mỉm cười nói:

"Tại hạ Gia Cát Tiểu Liên, Mặc Vô Thương là sư phụ ta."

Xe lăn có cơ quan, có thể di chuyển, hắn xoay người, đi về phía sau viện.

Dực Hổ kéo ta đi theo phía sau hắn, hai bên đường cây cối tỏa hương thơm, oanh ca yến hót, giống như vùng sông nước Giang Nam.

Gia Cát Tiểu Liên vừa đi vừa giới thiệu cho chúng ta:

"Đường bên trong phủ đều dựa theo Cửu Cung bát quái bố trí, các ngươi nhớ theo sát ta.”

Đi qua một hành lang, vòng qua một bức tường, một mùi hương thơm ngát bay tới, trước mắt chúng ta xuất hiện một biển hoa màu đỏ, từ hình dạng đóa hoa, thì không thể nghi ngờ nó là hoa sơn trà.

Ta không khỏi lấy làm kỳ quái, nói:

https://thuviensach.vn

"Tại Mạc Bắc sao lại có hoa sơn trà Miền Nam?"

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

"Sư phụ ta học tập thiên nhân, cho dù có trên tuyết phong cũng có thể làm hoa trà nở rộ."

Hắn chỉ ngón tay về một phía, ta theo đó nhìn lại, hóa ra huyền cơ được giấu trong thứ đó, phía trên chúng ta là một lớp kính do thủy tinh chế thành, có tác dụng che mưa che nắng, nhưng không hề ngăn ánh mặt trời chiếu vào bên trong.

Gia Cát Tiểu Liên lại chỉ vào tám ông táo ở các góc tường nói:

"Mỗi khi chuyển sang thời tiết lạnh của mùa đông, chúng ta có thể lợi dụng chúng đốt lửa, bên trong có hơi nước, như vậy thì quanh năm có thể ấm."

Ta cảm thán nói:

"Trong thiên hạ chỉ có duy nhất tiên sinh mới có thể trồng hoa sơn trà ở Mạc Bắc."

Chúng ta đi qua nhà ấm trồng hoa, đến nơi sinh hoạt hàng ngày của Mặc Vô Thương, nơi đây có bảy phòng nhỏ khác nhau, được dùng gỗ chế thành, chúng trước xây dựng theo phương vị của sao Bắc Đẩu.

Gia Cát Tiểu Liên dẫn chúng ta đi đến một căn nhà gỗ ở giữa, nhìn từ bề ngoài, gỗ của căn nhà này phẩm chất không đồng nhất, nhưng lại rất có trật tự, không mất vẻ đẹp tự nhiên. Đúng là chúng tạo lên hứng thú và một phong cách riêng.

Xung quanh nhà gỗ có không ít kỳ hoa dị thảo, tản mát ra mùi thơm ngát, quyện cùng với mùi hương của gỗ, tạo thành những mùi hương đặc biệt,

https://thuviensach.vn

khiến người khác phải si mê!

Trước cửa nhà gỗ, có sáu bậc thang bằng gỗ, sau bậc thang lại là một hành lang gấp khúc, đi thẳng vào trong nhà.

Sự bố trí bên trong cũng tương tự như bên ngoài, mặt tường, sàn nhà đều dùng vật liệu bằng gỗ chế thành, rèm cửa sổ thì là hàng dệt thủ công, cái bàn trong đại sảnh thì là một gốc cây, ngay cả dụng cụ như chén cũng được chế thành từ gỗ, lại càng toát lên vẻ giản dị tự nhiên.

Nhà gỗ ít cửa sổ, nhưng ánh sáng trong phòng rất đầy đủ, ta nhất thời hiếu kỳ, đưa mắt nhìn xung quanh, muốn tìm ra nơi phát ra tia sáng.

Ta rốt cục phát hiện ở trên nóc nhà có một cái cửa sổ, nó được làm từ một miếng ngọc lưu ly hiếm thấy. Ánh sáng có thể xuyên qua ngọc lưu ly, chiếu vào trong phòng.

Gia Cát Tiểu Liên gọi tới một đồng nhi, pha hương trà cho chúng ta.

Thái độ của hắn ưu nhã, nếu như hai chân không bị tàn tật, thì cũng được tính là một mỹ thiếu niên.

Ta mỉm cười nói:

"Mặc tiên sinh không ở chỗ này ư?"

Gia Cát Tiểu Liên cười nhạt nói:

"Gia sư đang ở Quan Tinh Lâu tĩnh tu (yên lặng suy nghĩ), lúc này sợ rằng không tiện quấy rối."

Mặt của ta lộ vẻ thất vọng.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

https://thuviensach.vn

"Long công tử có chuyện gì, có thể nói thẳng với tại hạ, tại hạ có thể thay tiên sinh giải quyết."

Ta áy náynói:

"Chư Cát huynh chớ trách, chuyện này ta chỉ có thể nói với tiên sinh mà thôi."

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

"Đã như vậy, Long công tử xin đợi ở nơi này một lát."

Dực Hổ không nhịn được nói:

"Lão sớm không tĩnh tu, chậm không tĩnh tu, lại đúng thời gian chúng ta tới gặp tĩnh tu. Có phải là không muốn gặp chúng ta có phải không?"

Ta trách mắng:

"Dực Hổ, không được vô lễ."

Gia Cát Tiểu Liên hiển nhiên đã biết tính tình của Dực Hổ, cười nói:

"Thực không dám dấu diếm, Gia sư tối hôm qua cả đêm quan sát trăng sao, sáng sớm hôm nay mới nghỉ ngơi."

Ta cười nói: "Dù sao ta cũng không có chuyện gì, có thể yên tâm ở đây chờ Mặc tiên sinh, hơn nữa…"

Ta giương chén trà trong tay lên nói:

"Mạc Bắc rất hiếm loại Quân Sơn Ngân Châm chính tông như thế này."

Gia Cát Tiểu Liên hai mắt sáng ngời:

https://thuviensach.vn

"Long huynh còn chưa mở chén thưởng thức, sao có thể biết đây là Quân Sơn Ngân Châm chính tông?"

Ta mỉm cười nói:

"Dù chưa mở chung trà, nhưng cũng có thể ngửi được mùi hương thơm ngát."

Ta nhẹ nhàng mở chung trà, lại khen:

"Quả nhiên là trà ngon."

"Vì sao lại biết được?"

Gia Cát Tiểu Liên hứng thú hỏi.

Ta thưởng thức một ngụm trà nói:

"Trà này lá rất to, trên thực tế lá lại thẳng, thân vàng óng ánh, có màu bạc, nước trà màu da cam trong suốt, mùi hương thanh thuần, tư vị ngọt ngào thoải mái, chắc chắn phải là trà Quân Sơn."

Ta đã nhận ra trong mắt Gia Cát Tiểu Liên tràn ngập tán thưởng, mượn cơ hội này khoe khoang mình trà nghệ tinh thâm cũng được.

Ta thở dài nói:

"Có một điều không hoàn mỹ là…”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Long huynh xin cứ nói thẳng."

Ta đặt chung trà xuống, nói:

https://thuviensach.vn

"Dụng cụ để pha Quân Sơn Ngân Châm tốt nhất là dùng chén thủy tinh trong suốt. Khi dùng chén thủy tinh pha trà, thì có thể thấy cuống lá trà hướng lên trên, đầu hướng xuống dưới, nổi trong mặt nước, sau đó từ từ hạ xuống, lúc đó chúng ta cầm chén lên, lắc đi lên lắc xuống ba lần, vì vậy mới có tên Quân Sơn Ngân Châm ‘Tam khởi tam lạc’.

Gia Cát Tiểu Liên khen:

"Long huynh quả nhiên kiến thức phi phàm."

Ta cười nói:

"Múa rìu trước mặt Lỗ Ban, Chư Cát huynh không nên chê cười."

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Long huynh khí vũ hiên ngang, cử chỉ phi phàm, tuyệt không phải nhân vật tầm thường."

"Chư Cát huynh còn có thể xem tướng?"

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

"Có biết một ...hai...."

Hắn hai mắt hoi nheo lại ngưng mắt nhìn ta nói:

"Long huynh trán rất rộng, anh hoa nội liễm, trong ánh mắt uẩn ý (chứ đựng nhiều ý) vô cùng, có kiểu ngồi ẩn chứa tư thế của Long Hổ."

Trong lòng ta chấn động, nhìn thẳng vào Gia Cát Tiểu Liên, hai mắt người này tràn ngập cơ trí, chẳng nhẽ lại lợi hại như vậy? Hay là hắn đã đoán ra thân phận của ta?

Ta cười ha ha nói:

https://thuviensach.vn

"Tại hạ chẳng qua chỉ là thảo dân, Chư Cát huynh không nên pha trò ta."

Gia Cát Tiểu Liên nở nụ cười, hắn chỉ Dực Hổ nói:

"Dực Hổ từ trước đến nay ngang ngạnh, duy chỉ có thuận theo huynh đài, mệnh số cũng ẩn hàm trong đó, Gia sư đã từng xem tướng cho nó, Dực Hổ chính là võ khúc chi tương, ngày sau tất sẽ trở thành một đại tướng tài rong ruổi sa trường."

Ta đối với Huyền học mệnh lý (1) từ trước tới nay không quá tin tưởng, thế nhưng kiến giải của Gia Cát Tiểu Liên đã làm cho ta không khỏi tin vài phần.

(1) Huyền học: Trào lưu triết học duy tâm do Hà Yên, Vương Bật thời Ngụy Tấn sáng lập, bằng cách nhào nặn tư tướng của Lão tử, Trang tử và Nho gia.

Mệnh Lý: số mệnh.

Ta chợt nhớ tới khi ở Khang đô, Tào Duệ đã từng cho ta một chữ “Tù”, trong lòng chợt có suy nghĩ, nói:

"Không biết Chư Cát huynh có biết đoán chữ không?"

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

“Long huynh muốn ta đoán chữ gì?”

Ta dùng đầu ngón tay chấm một chút nước trà, viết một chữ “Tù” thật to trên bàn trà.

Gia Cát Tiêu Liên mày kiêm nhăn lại, xem một lúc lâu, nói tới cũng kỳ quái, chữ nhân trong chữ tù lại đột nhiên biến mất (Tù: 囚- chữ Nhân trong chữ Khẩu).

https://thuviensach.vn

Gia Cát Tiểu Liên thâm ý liếc mắt nhìn ta, nói:

"Chữ này không cần ta giải, bản thân nó đã tự nói rõ những biến hóa của mình."

Ta có không hiểu nhìn hắn.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Người đang bị nhốt trong bốn bức tường, đó là vì một chữ Tù. Tường không đổ mà người biến mất, thì ám chỉ một chữ “đào”, nếu ta đoán không sai, đó chính là suy nghĩ của Long huynh."

Lúc này ta lại hoài nghi Gia Cát Tiểu Liên có phải là người mang tài cao hay không. Hắn chỉ dựa vào một chữ mà đoán được suy nghĩ trong lòng ta, người này xem ra đã được chân truyền của Mặc Vô Thương.

"Tiểu Liên, con lại đang xem tướng cho khách nhân phải không?"

Một thanh âm âm nhu vang lên, thứ thanh âm này ta không có gì xa lạ cả, bởi nó chính là giọng điệu của thái giám trong cung.

Ta đoán là Mặc Vô Thương đã tới, lão ở Đại Khang chịu cung hình, thanh âm đương nhiên là phải âm dương quái khí rồi.

Mặc Vô Thương mặc trường bào màu xám, chậm rãi đi vào trong nhà gỗ, lão mặc dù không ở Trung Nguyên đã nhiều năm, nhưng trang phục trên người vẫn mặc theo lối người Hán.

Thân hình lão cao lớn, vai hai rũ xuống, làn da màu trắng, có chút xám lại, mi dài buông xuống, trong hai mắt hiện lên sự tang thương. Có lẽ do thời gian, cho nên khuôn mặt hắn đã cứng ngắc, không nhìn ra biến hóa gì cả.

Ta cuống quít đứng dậy, cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Mặc tiên sinh! Vãn bối Long Tắc Linh đặc biệt tới bái…”

Mặc Vô Thương lạnh lùng cắt ngang lời của ta nói:

"Ngươi tìm ta có mục đích gì?"

Ta ngơ ngác, vạn lần không ngờ Mặc Vô Thương lại cự tuyệt người ngoài ngàm dặm nhanh như vậy, có khi ta đã hao tổn một phen tâm cơ rồi.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Sư phụ, Dực Hổ mang vị Long công tử này tới có việc thỉnh giáo."

Mặc Vô Thương hờ hững gật đầu, lạnh lùng nhìn ta một cái nói:

"Ngươi đi theo ta."

Ta theo Mặc Vô Thương đi tới tiểu lâu thứ năm, đây chính là Quan Tinh Lâu, là nơi Mặc Vô Thương dùng nó để quan sát trăng sao và kiểm tra hiện tượng thiên văn. Nó cao năm tầng, phía bên trái có đủ địa đồ của các quốc gia, bên phải là tử vi và đồ án.

Mặc Vô Thương chậm rãi ngồi xuống bồ đoàn, giống như là đang nhập định, ta không dám quấy rầy lão, đành phải ngồi một bên, đợi hắn tỉnh lại.

Mặc Vô Thương dường như cố ý thử thách sự kiên trì của ta, từ sáng sớm đến buổi chiều, rồi hoàng hôn lão một câu cũng không nói. Ta ngồi cả ngày, mắt thấy trời đã tối, trong lòng muốn đứng dậy rời đi.

Nhưng khi nhớ tới số phận của Hoàn Nhan Vân Na, ta lại kiềm chế kích động trong lòng, thầm đọc khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công, xua tan phiền muộn trong lòng.

Từ trong đan điền có một luồng khí thanh lương di chuyển khắp châu thân, sự phiền muộn trong lòng đã bị xua đi, dần dần chuyển sang trạng thái

https://thuviensach.vn

không minh, bất tri bất giác ta đã trở thành một phần của tự nhiên.

Bóng đêm làm hiện rõ vô số trời sao, Mặc Vô Thương bỗng nhiên thở dài một tiếng.

Lão chậm rãi đứng dậy, đưa mắt nhìn về phía chân trời xa xăm, hồi lâu mới nói: "Ngươi rốt cuộc đã tới!"

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Gia Cát Tiểu Liên thân là đệ tử của hắn mà đã lợi hại như vậy, nếu như nói tới thuật xem tướng của Mặc Vô Thương lại càng tinh thâm hơn, nói không chừng hắn đã đọc được ý đồ tới đây của ta."

Mặc Vô Thương chỉ vào một cái máy bên người, nói:

"Ngươi đi qua đi nhìn xem đi."

Trong lòng ta hiếu kỳ đi tới, một hài đồng đặt một tấm thủy tinh vào trong ống kính, trong tầm nhìn của ta xuất hiện vô số ngôi sao, hóa ra đây là dụng cụ mà Mặc Vô Thương dùng nó để quan sát trăng sao.

Mặc Vô Thương nói:

"Ba năm trước ta phát hiện một ngôi sao mới ở phía Tây, lúc ngôi sao mới này mới xuất hiện, thì quang mang ảm đảm, thế nhưng nửa năm sau đó nó đột nhiên chói mắt dị thường, căn cứ theo suy tính của ta, ngôi sao mới này tới từ vị trí của Đại Khang."

Trong lòng ta chấn động, ngôi sao mới mà Mặc Vô Thương nói không phải là ta đấy chứ? Ta chuyển ống kính về phía Đại Khang, nhưng không nhìn thấy ngôi sao kia như lời lão nói.

Mặc Vô Thương nói:

https://thuviensach.vn

"Sau đó sự kỳ quái đã xảy ra, nửa năm sau, ngôi sao mới bắt đầu chuyển hướng sang phía Đông."

Hắn dùng tay di chuyển dụng cụ sang hướng khác, trước mắt ta xuất hiện một bầu trời sao khác, ta trước mắt xuất hiện mặt khác một bức tinh đồ.

Mặc Vô Thương nói:

"Ngôi sao mới này di chuyển sang lãnh thổ Đại Tần, Tử Vi tinh của Đại Tần bắt đầu ảm đạm đi, không lâu sau thì truyền tới tin tức Tuyên Long hoàng đế băng hà."

Ta xoay người bán tín bán nghi nhìn về phía Mặc Vô Thương, mấy tin tức này hắn là đã sớm truyền đến Đông Hồ, Mặc Vô Thương có lẽ dùng nó làm sự kiện để suy đoán.

Trên mặt Mặc Vô Thương hiện lên một nụ cười cực kỳ khó coi, hắn đưa tay chỉ hướng trời cao, nói:

"Ngươi xem!"

Ta ngửa đầu nhìn lại, thì thấy trong đêm, bầu trời đầy sao lấp lánh, cạnh sao Bắc Đẩu có một ngôi sao lấp lánh tới mức chói mắt.

Mặc Vô Thương nói:

"Ngôi sao mới kia hiện tại đã di chuyển sang lãnh thổ Đông Hồ, hai ngày nay nó lệch khỏi quỹ đạo, có xu hướng xuôi Nam."

Ánh mắt của hắn lấp lánh nhìn thẳng ta nói:

"Nếu như ta đoán không sai, ngươi chính là ngôi sao mới đến từ Đại Khang kia."

https://thuviensach.vn

Hắn phân tích nhịp nhàng ăn khớp, tuy rằng hắn có thể đoán được ta từ Đại Khang tới, nhưng tại sao hắn có thể đoán được ta đã từng qua Đại Tần?

Ta cười nói:

"Mặc tiên sinh có thể đoán ra mục đích lần này của ta đến đây không?"

Mặc Vô Thương cười nhạt nói:

"Ngươi muốn xuôi Nam, mục đích lần này của ngươi là muốn tìm ta trợ giúp ngươi rời khỏi Đông Hồ."

Lúc này, trong lòng ta chỉ còn hai chữ khâm phục, hướng Mặc Vô Thương vái một cái thật sâu, nói:

"Vãn bối Long Tắc Linh khấu kiến tiên sinh!"

Mặc Vô Thương lạnh lùng nói:

"Ta đã nói tới mức như vậy, ngươi vẫn còn che giấu thân phận với ta đủ thấy người không có thành ý, Long Dận Không, ngươi cho ta là lão hồ đồ ư?"

Lão nói một câu vạch trần thân phận của ta, ta nhịn không được toát mồ hôi lạnh, ngơ ngác đứng im tại chỗ, không biết nói cái gì cho phải.

Mặc Vô Thương nói:

"Từ khi phát hiện ngôi sao kia đột nhiên trở nên sáng chói, ta bắt đầu lưu ý tới sự biến đổi của các quốc gia, đầu tiên là ngươi nhập Tần làm con tin, sau đó là theo Bạch Quỹ xuất chinh, hành trình này hoàn toàn ăn khớp với sự di chuyển của ngôi sao mới kia."

Trong lòng ta âm thâm tự đánh giá:

https://thuviensach.vn

"Lúc trước Mặc Vô Thương bị phụ hoàng ta làm hại, sau đó mới liều mạng bỏ trốn xa xứ, hôm nay hắn đoán ra thân phận của ta, sao có thể đơn giản mà giúp ta được. Nói không chừng hắn có thể vạch trần thân phận của ta với người Hồ, nếu như vậy, thì tình cảnh của ta càng thêm nguy hiểm."

Nghĩ tới đây, sát niệm trong lòng ta đột nhiên nảy sinh.

Mặc Vô Thương cười nói:

"Ngươi có phải là muốn giết ta diệt khẩu không?"

Ta cười nói:

"Mặc tiên sinh sao lại nói như vậy, ta đâu có ý niệm đó trong đầu?"

Mặc Vô Thương lạnh lùng nói:

"Năm xưa khi ta ở Đại Khang, đã bị phụ thân người làm hại, nếu không vì vậy ta sao có thể thê thảm như ngày hôm nay? Trong thiên hạ ta hận nhất một người, đó là tên hỗn trướng Long Thiên Việt!"

Ta lặng lẽ không nói gì, thủ đoạn mà phụ hoàng ta đối với hắn, đúng là tàn khốc vô cùng.

Mặc Vô Thương nói:

“Tả Trục Lưu vu ta cấu kết với Đông Hồ, ta thực sự cấu kết cho hắn xem, tài của ta không thể sử dụng ở Đại Khang, vậy thì ta mang nó cho người Hồ Lỗ, ta muốn bọn họ phải nếm thử cảm giác hối hận…”

Thanh âm của lão càng lúc càng thê lương.

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

"Mặc tiên sinh đúng là người không chịu khuất nhục, thế nhưng tiên sinh có nghĩ tới những chuyện mà mấy năm nay tiên sinh làm, đâu có ảnh hưởng gì tới Tả Trục Lưu và phụ hoàng ta, nhưng lại làm hại dân chúng vô tội toàn Trung Nguyên."

Mặc Vô Thương cười ha ha, thanh âm của hắn dần biến thành nức nở, ánh mắt của hắn trăn trối nhìn thẳng vào ta, nói:

"Kiếp này ta nuối tiếc nhất cũng là chuyện này, người đáng chết thì lại tiêu dao, bách tính vô tội thì máu chảy thành sông. Ta tự cho mình là người hiểu thiên đạo, nhưng mọi chuyện lại nghịch thiên mà đi, càng đi thì càng lún sâu, từ lâu đã trở thành tội nhân của dân tộc."

https://thuviensach.vn

Chương 54: Bạn Cũ

Ta rốt cục cũng hiểu, tại sao Mặc Vô Thương lại ẩn cư nơi thế ngoại, không hỏi tới chuyện của Đông Hồ.

Đó là do hắn đã tạo thành sai lầm lớn, đem những thiết kế của mình cho quân đội Đông Hồ, thực lực của Đông Hồ hôm nay, cũng có phần công lao của hắn.

Trên mặt của Mặc Vô Thương hiện lên sự bi ai, nói:

"Ta và Cạnh Sơn vương là bạn tri giao, trước lúc mất hắn đem hai người con phó thác cho ta. Từ xưa tới nay ta ít hỏi tới chuyện của bọn chúng, thế nhưng những chuyện xảy ra ở Cạnh Sơn vương phủ ta đều biết rõ ràng."

Mặc Vô Thương chậm rãi dựa tay vào lan can, cảm khái ngàn vạn lần, nói:

"Vân Na vốn không phải là con thân sinh của Cạnh Sơn vương, nàng có huyết thống Nga La Tư, Dực Hổ mặc dù là con của hắn, nhưng mà phụ thân mất sớm, mẫu thân lại xuất thân ti tiện, ở trong vương thất Đông Hồ chẳng có địa vị gì cả. Vân Na thông tuệ hơn người, võ công mưu kế đều rất giỏi, nhưng tiếc rằng sự xinh đẹp lại là mầm tai họa, Hoàn Nhan Liệt Thái thèm thuồng sắc đẹp của nàng, một lòng muốn nạp nàng vào cung."

Ta tập trung tinh thần nghe từng câu, từng chữ của Mặc Vô Thương.

Mặc Vô Thương nói:

https://thuviensach.vn

"Ta đã sớm quan sát số tử vi cho tỷ đệ chúng, Hoàn Nhan Vân Na quý khí bức người, chiếm cứ Thiên Phủ Tinh, có số phận mẫu nghi thiên hạ. Ta vốn tưởng rằng, nó chắc chắn sẽ gả cho Hoàn Nhan Liệt Thái, trở thành hoàng hậu Đông Hồ. Thế nhưng từ khi ngươi đột xiên xuất hiện đã cải biến tất cả, vị trí của nàng lại sáng lóe lên bên cạnh ngôi sao mới kia, Hồng Loan tinh của Vân Na hợp với ngươi có số phu thê, lúc này ta mới biết, phu quân trong số mạng của nó là người khác."

Mặc Vô Thương dựa vào lan can vỗ nhẹ nhẹ một cái nói:

"Ngươi xem bên ngôi sao mới kia còn có một ngôi sao màu lam, quang mang nhu hòa, nhưng sâu sắc kéo dài, chiếm cứ vị trí bên cạnh, ngôi sao ấy và ngôi sao của Vân Na gắn bó với nhau. Cả hai đều xúm lại bên ngôi sao mới kia, cùng được ngôi sao mới chiếu rọi, đồng thời sáng lên."

Trong lòng ta âm thầm nghĩ tới, ngôi sao màu lam kia chắc chắn là Toàn Tuệ Kiều.

Mặc Vô Thương nói:

"Thiên mệnh không thể trái, người trần thế đâu có thể ngăn cả ngôi sao xoay vần.”

Hắn ngưng mắt nhìn ta nói:

"Trong kỳ đại hôn của Vân Na, người tính dẫn nàng bỏ trốn."

Ta gật đầu.

Mặc Vô Thương nói:

"Ta đã từng giúp quốc quân tiền nhiệm của Đông Hồ thiết kế một cái địa đạo kéo dài từ trong Hoàng cung ra ngoài thành, việc này ta chỉ nói cho

https://thuviensach.vn

Cạnh Sơn vương Hoàn Nhan Liệt Phong, chắc chắn là ngươi biết việc này từ trong miệng của Vân Na."

Mặc Vô Thương quả nhiên liệu sự như thần, tất cả mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay của hắn.

Ta cung kính quy xuống ở trước mặt của hắn, nói:

"Dận Không xin Mặc tiên sinh thành toàn."

Mặc Vô Thương cười khổ một tiếng:

"Thật là thiên ý trêu người, Long Thiên Việt hại ta thê thảm tới hoàn cảnh này, vậy mà ta lại phải trợ giúp cho con của hắn."

Hắn đưa tay nâng ta dậy, nói:

"Thiên mệnh của ngươi chính là đế vương, quỳ xuống trước mặt ta, chẳng phải là muốn ta giảm tuổi thọ hay sao."

Ta sợ hãi nói:

"Dận Không không có ý này."

Mặc Vô Thương chán nản nói:

"Tất cả đều là thiên ý."

Trong lòng ta không khỏi ngẩn ra, nghe lời hắn nói, thì mạng của hắn không còn dài?

Mặc Vô Thương nói:

"Có mấy chuyện ta phải nhắc nhở ngươi."

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

"Mặc tiên sinh xin chỉ giáo."

"Hoàn Nhan Vân Na đương nhiên là không biết thân phận thực sự của ngươi, nếu như ngươi muốn nàng theo ngươi rời khỏi Đông Hồ, thì nhất định phải thẳng thắn cho nàng biết thân phận thực sự. Bằng không cho dù ta có đưa bí đồ cho ngươi, thì nàng cũng sẽ không mang Dực Hổ ra đánh bạc."

Ta gật đầu nói:

"Dận Không biết."

Mặc Vô Thương lại nói:

"Ta biết là đế vương thì sẽ không từ thủ đoạn, nhưng mà ta thấy sát tâm của ngươi quá nặng, cứ tiếp tục như vậy, thì tuyệt không phải là cái phúc của vạn dân. Trừ khi bất đắc dĩ, ngươi phải thu liễm sát niệm của bản thân, thích giết chóc sẽ chỉ làm mất bản tính con người."

Ta trịnh trọng gật đầu.

Mặc Vô Thương nói:

"Ta còn muốn cầu ngươi ba việc."

"Chỉ cần Dận Không có thể làm được, tất sẽ đốc toàn bộ sức lực để làm."

"Ta luân lạc tới nông nỗi hôm nay, đều là do Tả Trục Lưu và phụ hoàng ngươi ban tặng, ta cũng không làm khó dễ ngươi giết cha, nhưng chỉ cần cầu ngươi giúp ta diệt trừ Tả Trục Lưu..."

Hắn dừng một chút lại nói:

"Tả Trục Lưu một lòng trợ giúp cần vương lên ngôi đế, đối với chuyện của ngươi sẽ là một trở ngại lớn, việc này chắc đối với ngươi không khó."

https://thuviensach.vn

"Mặc tiên sinh yên tâm, Dận Không nhất định hoàn thành giúp ngài tâm nguyện này."

Mặc Vô Thương nói:

"Gia Cát Tiểu Liên chính là ta cháu ngoại của ta, lúc trước ta gặp rủi ro. Mặc môn, họ Gia Cát đều bị ta liên lụy. Chỉ có ta và Tiểu Liên tránh được trường kiếp nạn này, thiên ý trêu người. Tiểu Liên lại bị tàn tật nửa người, lần này ngươi trở lại Trung Nguyên, cần mang theo nó."

Ta ngạc nhiên nói:

"Gia Cát huynh có biết chuyện này hay không?"

Mặc Vô Thương cười nhạt nói:

"Tiểu Liên đã được ta chân truyền một thân tài nghệ, có thể nói là trò giỏi hơn thầy, nhiều ngày qua ta ở đây quan sát trăng sao, nó cũng đứng ở bên cạnh, hơn nữa ta cũng nói cho nó tất cả. Huống chi, ngươi tới Lạc Mai sơn trang nó đã tự mình ra tiếp đãi, Tiểu Liên xưa nay không thích xã giao, điều này chứng tỏ, nó đã tìm được Thánh A La trong mệnh của nó, người đó chính là ngươi."

Năng lực của Gia Cát Tiểu Liên ta đã được chứng thực, nếu như có được người này trợ giúp, thì đúng là một đại lực lượng cho con đường đế nghiệp sau này, ta vui vẻ nói:

"Chỉ cần Gia Cát huynh nguyện ý theo ta trở về, thì đương nhiên Dận Không tuân mệnh."

Mặc Vô Thương nói:

"Mối hận nhất thời của ta lại làm hại vô số bách tính vô tội, nghiệp chướng nặng nề, không còn mặt mũi nào quay về Trung Nguyên, lúc ngươi

https://thuviensach.vn

trở về Đại Khang, cần tìm cách rửa oan cho Mặc môn."

Ta cung kính nói:

"Mặc tiên sinh yên tâm, việc này Dận Không nhất định sẽ làm được."

Mặc Vô Thương thở dài một tiếng, đôi mắt thâm thúy lại nhìn lên bầu trời mênh mông vô tận:

"Tâm nguyện của ta đã xong, kiếp này những tội nghiệt đã nợ, Tiểu Liên sẽ thay ta trả nợ..."

Hắn chỉ một quyển trục trên bàn, nói:

"Địa đồ ở chỗ này, ngươi đi đi..."

Trở lại nhà gỗ, Gia Cát Tiểu Liên vẫn ngồi chỗ cũ đợi, hắn bình tĩnh nhìn ta nói: "Long công tử đã đạt được mục đích rồi đúng không?"

Ta gật đầu.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Sư phụ ta vẫn luôn đợi huynh."

Ta hiểu hàm nghĩa trong câu nói này, nên thấp giọng nói:

"Gia Cát huynh có muốn theo ta trở về TrungNguyên không?"

Gia Cát Tiểu Liên lạnh nhạt nói:

"Tiểu Liên tin sư phụ không nhìn nhầm."

Ánh mắt của hắn nhìn vào quyển trục trên tay của ta, nói:

https://thuviensach.vn

"Ngày đại hôn cũng là ngày rời đi, nhưng mà trước khi Long công tử tiến nhập hoàng cung, vẫn còn có quý nhân tương trợ.”

Ta trong đầu nhất thời hiện ra khuôn mặt của Hách Liên Chiến, mỉm cười nói:

"Việc này không khó."

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Tiểu Liên ngày ấy sẽ ở Khải Lạp Nhĩ Sơn chuẩn bị tốt tất cả hành trang chờ công tử tới."

Hoàn Nhan Vân Na chậm rãi khép địa đồ, nàng nhẹ giọng nói:

"Ta vốn cho rằng Mặc tiên sinh sẽ làm khó dễ ngươi."

"Ta cũng cho là như thế."

Hoàn Nhan Vân Na nói:

"Ngày đại hôn, Hách Liên đại ca sẽ mang mấy người các người tiến nhập hoàng cung, ngươi nhân cơ hội đó mà theo bí đạo rời đi."

Ta đi tới bên cạnh nàng, nói:

"Cho đến bây giờ, nàng còn không muốn theo ta rời đi hay sao?"

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na hiện lên sự ưu thương vô tận, nói:

"Ta không phải là không muốn theo ngươi rời đi, nhưng nếu như ta cứ như vậy mà bỏ trốn thì Dực Hổ sẽ không có ngày nổi danh ở Đông Hồ này."

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Cho dù nàng ở lại đây, thì Dực Hổ cũng chưa chắc đã có ngày rạng danh, vương thất Đông Hồ không bao giờ chú ý tới các người, rời khỏi nơi đây đối với nó một việc xóa sạch ký ức. Muốn thay đổi, thì chỉ có biện pháp rời khỏi đây mà thôi!"

Hoàn Nhan Vân Na tỏ ra vô cùng kiên định:

"Chỉ cần ta còn sống một ngày trên đời, ta sẽ không bao giờ để cho Dực Hổ bị người ta kỳ thị..."

Ta nắm hai tay của nàng nói:

"Đâu phải chỉ có cách gả vào cung là tốt cho Dực Hổ, Hoàn Nhan Liệt Thái chỉ là một hôn quân, sự ân sủng của hắn đối với nàng chưa chắc đã là bất biến, chẳng nhẽ nàng chỉ vì những tương lai hư vô mờ mịt mà đánh đổi tất cả?"

Trong hai mắt của Hoàn Nhan Vân Na hiện lên hai dòng lệ, nàng nan giọng nói:

"Ta... Có thể làm như thế nào?"

Ta thấp giọng nói:

"Theo ta đi, mang theo Dực Hổ rời xa nơi đây, ta sẽ giúp nàng bồi dưỡng Dực Hổ, sẽ có một ngày, ta vì nàng mà đoạt cả đất Đông Hồ!"

Thân thể mềm mại của Hoàn Nhan Vân Na không khỏi chấn động:

"Ngươi... Đến tột cùng là ai?"

Ta cố sức đem nàng ôm vào trong lòng:

"Ta là Đại Khang Bình vương Long Dận Không."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na kinh ngạc tới ngây người, hồi lâu mới đẩy ta ra nói:

"Ngươi chính là chất tử Đại Khang hộ tống Bạch Quỹ xuất chinh?"

Ta nặng nề gật đầu, nắm bàn tay nhỏ nhắn của Vân Na nói:

"Ta quyết không cho phép nàng gả cho Hoàn Nhan Liệt Thái, ta muốn nàng kiếp này làm bạn trọn đời bên ta."

Ta không để cho nàng cơ hội để do dự, một lần nữa đem thân thể mềm mại mê người ôm vào lòng, hôn lên đôi môi anh đào đẫy đà kia.

Vân Na còn muốn tránh, nhưng lại bị ta dồn đến góc tường, không còn chỗ trốn, nhiều lần giãy dụa, đôi môi anh đào rốt cục cũng bị ta chiếm đóng, cái lưỡi kiêu đã bị ta thành công tóm được.

Lúc đầu chúng ta hôn nhau còn rụt rè, sau đó trở nên cuồng nhiệt hơn, nhiệt độ cơ thể của hai bên không ngừng tăng lên.

Ta đưa tay muốn cởi thắt lưng của nàng, lai bị Hoàn Nhan Vân Na nắm lấy:

"Không thể.."

Ta hiểu ý, trước khi đại hôn sẽ có một người nghiệm thân cho nàng. Lúc này ta đoạt đi trinh tiết của nàng, thì sẽ ảnh hưởng tới đại cục.

Tình cảm mãnh liệt trong lòng ta dịu xuống, ta ôm lấy Vân Na đặt nàng ngồi lên đầu gối của ta.

Vân Na gắt giọng:

"Ngươi như thế này, ta sao có thể theo người bỏ trốn được?"

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Sau này cả ngày lẫn đêm ta đều làm với nàng như vậy."

Vân Na thản nhiên cười, e thẹn vô hạn. Nàng đấm nhẹ một quyền vào ngực ta, áp mặt vào đó, có thể làm cho Hoàn Nhan tướng quân chỉ huy đại quân ôn nhu như chim én nhỏ thế này, trong lòng ta cũng có một cảm giác thỏa mãn.

Vân Na nói:

"Ta đã sớm đoán ra xuất thân của ngươi tuyệt không bình thường."

Ta cười nói:

"Nếu đoán ra, vì sao không hỏi ta?"

Vân Na nhẹ giọng phì nói:

"Ngươi toàn lợi dụng ta."

"Trời đất chứng giám."

"Ngươi còn có lương tâm? Ngươi nói xem, có phải là từ khi ngươi dạy Dực Hổ Cách Đấu thuật, thì đã trăm phương ngàn kế kéo ta vào trong phiền phức này."

Ta ha hả cười nói:

"Nàng có nhận thấy ta kéo nàng vào hay là cứu nàng ra, là ta không đành lòng thấy Hoàn Nhan tướng quân khuynh quốc khuynh thành lại bị gả cho một lão nhân hèn mọn."

Vân Na nói:

"Nếu không phải đại hôn của ta sắp tới, thì chắc chắn người sẽ không đem thân phận thực sự nói cho ta."

https://thuviensach.vn

Ta cố sức ôm chặt nàng nói:

"Điều này chẳng phải nói lên, vị trí của nàng trong lòng ta rất trọng yếu hay sao?"

"Thu hồi lại những lời dỗ ngon dỗ ngọt của người đi."

Ta mỉm cười nói:

"Kỳ thực từ lúc ở Tam Đỉnh Tập ta đã hạ quyết tâm không để nàng phải gả cho lão ô quy Hoàn Nhan Liệt Thái."

"Không phải!"

Hoàn Nhan Vân Na vẫn mạnh miệng như cũ.

"Không phải? Vậy thì tại sao lúc đó nàng lại có sự ngưỡng mộ Thanh Thanh, hơn nữa lại có rất nhiêu phương pháp trốn khỏi Hắc Sa thành, tại sao nàng lại phải trọn phương pháp trốn từ hoàng cung?"

Hoàn Nhan Vân Na khuôn mặt ửng hồng nói:

"Ta..."

Không đợi nàng nói xong, ta lại hôn lên đôi môi anh đào của nàng, bàn tay phải không chịu an phận, dọc theo váy ngược lên trên, dò xét theo những đường cong của đôi chân ngọc, tiến về phía trước xoa nắn.

Vân Na bị ta xoa nắn bừa bãi, thân hình mềm mại run lên một cái, dùng hai chân kẹp lấy tay của ta, nói:

"Không được sờ nữa...."

Ta hôn lên cái cổ trắng của nàng, nhẹ giọng nói:

"Trừ phi nàng nói ra cảm thụ trong lòng với ta."

https://thuviensach.vn

Vân Na dịu dàng nói:

"Ngươi... kỳ thực cũng đã biết..."

Ta cố ý đùa nàng nói:

"Ngươi không nói, ta sao có thể biết."

Tay trái của ta đồng thời đặt lên bộ ngực của nàng.

"Thiếp... yêu chàng..."

Vân Na dùng toàn bộ dũng khí, mới nói ra được lời này, trong đôi mắt xanh nhộn nhạo tràn ngập xuân sắc.

"Buông ra!"

Ta cười nói:

"Rõ ràng là nàng dùng hai chân kẹp lấy tay của ta, người buông phải là nàng mới đúng."

Vân Na khuôn mặt đỏ hồng thả lòng chân ngọc, hung đấm vào ngực ta một quyền.

Ngoài cửa truyền đến thanh âm của thị tỳ:

"Tiểu thư, Hách Liên đại gia tới rồi."

Ta và VânNa liếc mắt nhìn nhau, cuống quít đứng dậy.

Vân Na nói:

"Bảo hắn chờ ở trong phòng khách, ta sẽ tới ngay."

https://thuviensach.vn

Nàng một lần nữa vuốt lại tóc mây, chỉnh sửa lại quần áo, sau đó mới cùng ta tiến vào phòng khách.

Hách Liên Chiến thấy ta và Vân Na cùng nhau vào, cười nói:

"Xem ra ta lại chậm một bước."

Vân Na đương nhiên là hiểu ý khác của hắn, khuôn mặt đỏ lên, đi tới một bên ngồi xuống, ta cùng Hách Liên Chiến cũng lần lượt ngồi vào vị trí của mình:

"Hách Liên huynh có phải là đã mang được tin tức tốt gì cho ta không?"

Hách Liên Chiến gật đầu nói:

"Chuyện ta đã an bài thóa đáng, người ở Tam Đỉnh Tập sẽ xen lẫn trong thương đội của ta ngày đêm xuất phát tới Thương Bạch Sơn."

"Đa tạ Hách Liên huynh tương trợ."

Hách Liên Chiến nói:

"Chỉ cần huynh không ở trong đó, Gia Luật Xích Mi tất nhiên sẽ không làm khó bọn họ, hơn nữa giao tình giữa ta và hắn tuy rằng không tốt, thế nhưng cũng không thể vài tên nô lệ mà xung đột với ta được."

Ánh mắt của hắn nhìn phía Vân Na nói:

"Quốc quân đã định ngày đại hôn, Vân Na định làm gì?"

Ở trong lòng Hoàn Nhan Vân Na, Hách Liên Chiến là một người huynh trưởng đáng tín nhiệm, nàng nhẹ giọng nói:

"Ta và Long công tử quyết định, ở trong thời gian đại hôn sẽ rời khỏi Hắc Sa thành bằng bí đạo."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Hách Liên Chiến hiện lên sự vui mừng, hắn hướng ta gật đầu nói:

"Vẫn là Long huynh đệ có biện pháp."

"Có chuyện này phải nhờ Hách Liên huynh hỗ trợ."

Hách Liên Chiến thoải mái nói:

"Chỉ cần ta có thể làm được, xin cứ nói rõ."

"Ngày đại hôn, ta đành phải nhờ Hách Liên huynh mang mấy người chúng ta tiến nhập hoàng cung."

Hách Liên Chiên cười nói:

"Việc này ta đã sớm có chuẩn bị, lúc hôn lễ bắt đầu ta, sẽ mời một gánh xiếc thú tới, đến lúc đó các ngươi ở lẫn vào trong đó, tuyệt đối không có bất kỳ vấn đề gì."

Ta vui mừng vô cùng, mọi sự đã được chuẩn bị kỹ càng, chỉ chờ ngày đại hôn.

Căn cứ vào bản bí đồ mà Mặc Vô Thương cho ta, thì cửa ra ở một sơn cốc trong chân núi phía Tây Khải Lạp Nhĩ Sơn, nếu muốn tránh thoát khỏi truy binh Đông Hồ, thì cách tốt nhất là vượt qua ngọn núi tuyết Khải Lạp Nhĩ, ta và Vân Na đã tìm được đường chạy trốn.

Để tránh cho người khác hiềm nghi, mấy ngày nay ta đều ở trong Ô thị hành quán không ra khỏi cửa, tin tức giữa ta và Hoàn Nhan Vân Na đều do Toàn Tuệ Kiều truyền lại.

Ta biết rõ mình sẽ phải đối mặt với một trường chiến đấu nguy hiểm, cho nên mỗi ngày đều tiến hành tập luyện với A Đông và Lang Thứ cố gắng điều chỉnh trạng thái bản thân tới mức tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Mặt trời chiều đã ngả về tây, toàn bộ Ô thị hành quán được bao phủ bởi một dáng chiều nhàn nhạt, ta và A Đông đồng thời thu hồi trường đao, Lang Thứ vứt cho mỗi người chúng ta một cái khăn nóng.

Ta lau mặt nói:

"Từ nay tới mồng sáu, không biết ở Cạnh Sơn vương phủ có thay đổi gì không."

Lang Thứ cười nói:

"Chắc vẫn như thường, chẳng bao lâu nữa Thanh Thanh sẽ tới đây trao đổi tin tức."

Ta gật đầu, nhìn phía phương hướng Cạnh Sơn Vương Phủ:

"Ba ngày rồi Thanh Thanh cũng không tới.”

Lang Thứ nói:

"Thuộc hạ hôm nay đã dò xét quanh hành quán một vòng, chúng ta vẫn bị người theo dõi."

A Đông nói:

"Gia Luật Xích Mi lo lắng chúng ta sẽ thừa dịp này mà trốn đi, đương nhiên phải giám sát chặt chẽ."

Ta mỉm cười nói:

"Lão Hồ Ly này nếu như không phải kiêng kỵ Hoàn Nhan tướng quân, thì đã sớm đem binh đạp bằng Ô thị rồi."

Chuông đồng trước cửa rung nhẹ, hiển nhiên có khách tới chơi, Lang Thứ mở đại môn, là Toàn Tuệ Kiều đi tới, Lang Thứ liền mở miệng rộng

https://thuviensach.vn

cười ha hả nói:

"Thanh Thanh cô nương, chúng ta mới nhớ tới cô nương, vậy mà cô đã tới rồi."

Toàn Tuệ Kiều mặc một bộ quần áo màu lam, cưỡi ngựa, tóc dài tết thành những bím nhỏ màu đen, mặc một bộ trang phục Đông Hồ, khuôn mặt kiều diễm ôn nhu, lại càng thêm động lòng người.

Nàng cầm một cái cặp lồng đưa cho Lang Thứ nói:

"Các ngươi đã nhiều ngày khổ cực, ta có làm mấy món bồi dưỡng cho các ngươi."

"Tạ ơn Thanh Thanh cô nương."

Lang Thứ vội vã nhận lấy, sau đó cùng A Đông thức thời rời đi.

Ta mỉm cười đi tới trước mặt Tuệ Kiều:

"Ta còn tưởng Thanh Thanh cô nương đã quên ta rồi chứ."

Tuệ Kiều khuôn mặt đỏ lên:

"Hai ngày nay ta chuẩn bị cho tỷ tỷ xuất giá, nên không có thời gian tới đây."

"Nàng ấy hai ngày này có tốt không?"

Tuệ Kiều gật đầu, nàng nhẹ giọng nói:

"Tỷ tỷ đã nói cho ta biết, tất cả như thường, cũng dặn ngươi không cần phải lo lắng."

Nàng nhìn ta một cái, ân cần nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi gầy... trước tiên đi ăn cơm đi."

Lòng ta ấm áp, cầm bàn tay nhỏ nhắn của nàng nói:

"Không bằng chúng ta ra ngoài ăn cơm."

Tuệ Kiều cúi người, xấu hổ gật đầu.

Khi ra ngoài đường lớn, màn đêm đã phủ xuống. Tuy rằng ta đã tới nơi này trong một thời gian rất dài, nhưng không quen thuộc địa hình xung quanh, Toàn Tuệ Kiều không đi ra ngoài bao giờ, đương nhiên là không bằng cả ta.

Chúng ta mua một nửa con dê, sau đó lại mua hai túi Mã Nãi tửu, ra ngoài chỗ Thiên Bộc đấu trường, tìm một cái thạch đình ngồi xuống, bốn mắt nhìn nhau, tình ý chan chứa.

Ta giơ túi rượu lên nói:

"Cầu chúc cho chúng ta tất cả thuận lợi, đạt được ước nguyện trong lòng."

Ta uống một ngụm sau đó đưa túi rượu cho Tuệ Kiều.

Nàng nhẹ giọng nói:

"Long đại ca, lúc trước muội đã từng hiểu lầm huynh, huynh có trách muội hay không?"

Ta cười to nói:

"Ta không biết Thanh Thanh nói tới chuyện gì?"

Tuệ Kiều thấp giọng nói:

"Ở tiểu trấn, muội còn tưởng huynh sẽ vứt bỏ tỷ tỷ, một mình rời đi."

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta âm thầm xấu hổ, nếu như lúc đó ta làm như vậy, sợ rằng sẽ hối hận cả đời.

Tuệ Kiều thấy ta thần tình buồn bã, cho là mình lại nói sai cái gì đó, chủ động nắm lấy bàn tay của nói:

"Kỳ thực muội lúc đó cũng biết, huynh chắc chắn sẽ không làm như vậy, chỉ là... muội vẫn sợ huynh rời đi..."

Trong đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều đã hiện lên hai dòng lệ.

Ta lật tay, nắm bàn tay nhỏ nhắn của nàng, thâm tình nói:

"Thanh Thanh, muội yên tâm, ta không phải thương hại muội đâu, cho dù như thế nào đi chăng nữa, ta sẽ không bao giờ vứt bỏ, không bao giờ không để ý tới muội."

Tuệ Kiều rưng rưng gật đầu, kéo bàn tay của tạ áp khuôn mặt mình lên đó.

Nàng nhẹ giọng nói:

"Muội không nhớ rõ quá khứ của mình, không nhớ rõ quốc gia, thậm chí không nhớ rõ tên mình, đêm nào muội cũng mơ thấy một ác mộng làm giật mình tỉnh giấc, cho tới khi gặp được huynh, muội mới có thể yên tâm ngủ."

Ta nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài của nàng, yêu thương hỏi:

"Giấc mơ thế nào?"

Tuệ Kiều dùng sức ôm chặt cánh tay của ta, ánh trăng như sương, chiếu lên khuôn mặt thanh lệ tuyệt luân của nàng, trong đôi mắt đẹp tràn ngập sợ hãi:

https://thuviensach.vn

"Muội... trong mộng, luôn luôn thấy... thi thể mình bồng bềnh trôi trên mặt nước..."

Trong lòng ta tràn ngập sợ hãi, đúng là mình đã tự tay gây nên nỗi ám ảnh cho nàng. Ta đem thân thể mềm mại của nàng ôm vào trong lòng:

"Thanh Thanh, ta sẽ vĩnh viễn làm bạn bên muội, sẽ không cho bất cứ người nào xúc phạm muội."

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

"Chỉ cần có thể ở bên cạnh huynh, muội cũng sẽ không còn sợ những thứ đáng sợ kia, muội tình nguyện không muốn khôi phục ký ức."

Ta hôn lên đôi môi anh đào mềm mại, ta sẽ dùng tình yêu gấp bội của mình đền bù cho Toàn Tuệ Kiều.

Từ cành cây phía sau rung lên một cái, ta nhạy cảm cảm nhận được có sự khác thường, nói nhỏ vào tai của Toàn Tuệ Kiều:

"Có người ở gần."

Tuệ Kiều thân thể mềm mại khẽ nan lên, ta thấp giọng nói:

"Đừng sợ! Chúng ta cùng nhau rời khỏi đây."

Chúng ta vừa đứng lên, thì có một tiếng vũ khí bén nhọn từ phía sau phóng tới. Xuất phát từ bản năng, ta nhanh chóng rút trường đao, trở tay bổ về phía sau một cái.

Trường đao chuẩn xác bổ trúng một mũi tên, hướng đi của nó bị trệch, rơi sang một bên, hiển nhiên là uy lực không lớn.

Ta bảo hộ Tuệ Kiều ở sau người, trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Bọn chuột nhắt nhát gan, giấu đầu lòi đuôi, sao lại không dám ra gặp mặt!"

Từ trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng quát lạnh lùng, có một tên dùng vải đen che mặt, trường đao trong tay sáng loáng toàn lực tấn công về phía tay.

"Ở trong đình chờ ta!"

Ta vung đao tấn công về phía người che mặt, song đao tương giao, hổ khẩu ta rung mạnh, trong lòng không khỏi cả kinh, lực lượng của đối thủ chắc chắn vượt qua ta.

Chân của ta thối lui về phía sau, xoay tròn cổ tay hóa giải lực lượng của đối phương. Đao phong mượn thế xoay tròn, tấn công ngược vào tiểu phúc của đối thủ.

Đối phương một tay cầm đao, toàn lực ép xuống, cản thế tấn công của ta, quyền trái tung ra đấm vào cổ của ta.

Ta bất đắc dĩ lại lui về phía sau một bước, tránh thoát khỏi thế tiến công vô cùng mãnh liệt của đối phương.

Sau đó nhanh chóng đổi thành hai tay cầm đao, tìm kiếm chỗ sơ hở của đối phương, rồi hét lớn một tiếng, chém vào hông của đối phương.

Đại hán che mặt xảo diệu ngửa người một cái, trường đao ở tay phải trượt theo thân đao của ta xuống dưới.

Ta mượn lực thân hình bay lên phía trước, mũi đao đâm xuống phía dưới, đại hán che mặt ứng biến thật nhanh, sống dao lại đánh ngược lên, đánh văng thế tiến công của ta, dùng tốc độ cao nhất hướng thạch đình phóng đi.

https://thuviensach.vn

Ta lo lắng cho an nguy của Tuệ Kiều, liều lĩnh đem trường đao đâm tới hậu tâm của hắn, đại hán kia bỗng nhiên cười lớn một tiếng, trường đao trong tay chém ngược ra sau, lần thứ hai hóa giải thế tiến công của ta.

Tiếng cười kia với ta mà nói cũng quen thuộc chỉ tới, ta trong lúc nhất thời canh đứng ở tại chỗ.

Đại hán che mặt ngừng tiến công, cắm trường đao trong tay xuống đất, chậm rãi cởi miếng vải che mặt, khom mình hành lễ nói:

"Công tử, đã lâu không gặp?"

"Tiêu đại ca!"

Ta không thể tin vào sự thật trước mắt, hô lớn.

Tiêu Trấn Kỳ tươi cười, ta xông lên nắm lấy hai vai của hắn, sự kích động trong lòng khó có thể diễn tả ngôn từ.

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Trải qua trường kiếp nạn này, võ công của công tử lại cao thêm một tầng, quả thực là đáng mừng."

Ta cười nói:

"Cũng giống như mọi người thường nói 'Tái ông mất ngựa, không biết là họa hay phúc'."

Ta rất sợ Tiêu Trấn Kỳ nói toạc ra lai lịch của Tuệ Kiều, nên giành trước giới thiệu với hắn:

"Đây là Thanh Thanh cô nương."

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ thấy ta nói tên của nàng, hơi có chút kinh ngạc, lập tức khôi phục bình thường, cung kính hướng Tuệ Kiều hành lễ.

Tuệ Kiều khuôn mặt ửng hồng, e thẹn vô hạn, lại nghĩ tới chuyện những lời vừa nói với ta đã bị Tiêu Trấn Kỳ nghe trộm.

Toàn Tuệ Kiều rời đi, ta và Tiêu Trân Kỳ ở lại hành quán, vừa ngồi xuống, Tiêu Trấn Kỳ liền khẩn cấp hỏi:

"Công tử tại sao lại cùng với Toàn thái y ở chung một chỗ vậy?"

Ta cười khổ nói:

"Thiên ý trêu người, huynh nói trước cho ta biết, làm sao mà huynh tìm được ta."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Ngày ấy sau khi thất lạc trên chiến trường, ta may mắn trốn thoát, sau đó lại nghe tin Bạch Quỹ và công từ đều tử vong. Ta không tin công tử lại không qua được kiếp nạn này, cho nên sau khi thương thế tốt lên một chút, liền lên đường sang Đông Hò. Bởi vì tù binh Đại Tần bị bắt đều bị đưa tới cực bắc làm lính, ta cũng ngàn dặm tới đó, thế nhưng không tìm được nơi hạ lạc của công tử. Sau đó lại nghe tới chuyện có một số tù binh bị bán trao tay làm nô lệ, thì tìm tới Hắc Sa thành."

Ta yên lặng gật đầu, để Tiêu Trấn Kỳ tìm được ta, đúng là phải trải qua vô vàn gian khổ.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Tháng trước ta tới Hắc Sa thành, nhưng nơi này người rất đông đúc, muốn tìm được công tử, thì không khác nào mò kim đáy biển. Hỏi xung quanh một hồi, ta mới biết nhiều nô lệ thường được huấn luyện làm Đấu Sĩ,

https://thuviensach.vn

cho nên ta tìm khắp các hành quán huấn luyện Đấu Sĩ trong thành, rồi ngẫu nhiên gặp được Toàn thái y ở bên ngoài Ô thị hành quán."

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Ta vốn tướng rằng nàng đã sớm chết, không nghĩ tới nàng vẫn sống trên cõi đời này, ta mơ hồ nghĩ là đi theo nàng chắc chắn sẽ tìm được công tử, quá nhiên, ta đã tìm được."

Tiêu Trấn Kỳ thoải mái nở nụ cười.

Ta thấp giọng nói:

"Tuệ Kiều đã mất đi ký ức trước kia, ta muốn huynh đừng cho nàng biết."

https://thuviensach.vn

Chương 55: Mật Đạo

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

"Công tử yên tâm, khi ta mới nhìn thấy hai người thì đã đoán được rồi."

Nghĩ tới tình cảnh thân thể của mình và Toàn Tuệ Kiều bị hắn nhìn thấy, ta cũng có chút xấu hổ, ho khan một tiếng nói:

"Có tin tức nào từ phía Tần quốc hay không?"

Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Ta không liên hệ bao giờ cả, hiện giờ tìm được công tử rồi, chúng ta sẽ trở về là biết."

Lúc này, ta kể lại những chuyện mình trải qua nói lại cho hắn biết, lại kể cho hắn kế hoạch chạy trốn khỏi Đông Hồ. Hôm nay lại có thêm Tiêu Trấn Kỳ thì chạy trốn khỏi Đông Hồ đã tăng thêm vài phần cơ hội.

Đêm trước ngày đại hôn, mưa xuân kéo dài, bóng đêm thật sâu, ta và Tiêu Trấn Kỳ thay nhau chuẩn bị quần áo cho tốt, rồi từ cửa sau rời khỏi Ô thị hành quán, đi được trăm bước đã thấy đường phố đông vui nhộn nhịp.

Hách Liên Chiến trong lần chúc mừng đại hôn của quốc quân này đã mời không ít nghệ nhân có danh tiếng, chúng ta đóng giả kiệu phu, đạo cụ lẫn vào trong đám người đó.

Dựa theo sự an bài từ trước, chúng ta theo gánh hát đi vào trong cung. Ta và A Đông một tổ, Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ một tổ, mang theo 2 rương

https://thuviensach.vn

đạo cụ đi cuối đội ngũ tiến vào trong hoàng cung.

Trên đường đi khắp nơi đều là cảnh tượng giăng đèn kết hoa, tràn ngập không khí vui mừng. Đi qua ba lần cửa lớn, hoàng cung Đông Hô đã hiện lên trong tầm mắt.

Trong mấy chục năm nay, Đông Hồ phát triển cực nhanh, kiến trúc văn hóa đều chịu ảnh hưởng của Trung Nguyên, các thợ thủ công ở đây thì lại cố gắng bảo trì văn hóa dân tộc, trên các cột kèo mái ngói đều tràn ngập khí chất mộc mạc.

Trước đại môn của hoàng cung, đại nội thị vệ lục soát kiểm tra từng người trong chúng ta, sau khi vững tin không ai mang vũ khí theo mới cho qua.

Thời gian trước Hách Liên Chiến đã phát cho chúng ta mỗi người một cái lệnh bài hoàng cung, cho nên lần lục soát này cũng đơn giản, chỉ là vấn đề thủ tục.

Hoàng cung Đông Hồ đa phần các vật dụng đều được làm tư gỗ, mang lại phong cách cổ xưa thuần hậu, khác hắn những cột ở Trung Nguyên thường được mạ vàng, sơn đỏ.

Nhưng mà cung điện phòng ốc ở đây được khổng lồ cực kỳ, thiếu vài phần huy hoàng, nhưng lại hơn cảm giác trang nghiêm.

Dưới sự hướng dẫn của thái giám chấp sự, chúng ta vòng qua Sùng Chính Điện, Dật Trữ Cung, đi tới trên quảng trường hoàng cung, đây chính là nơi biểu diễn của ngày mai.

Dọc theo quảng trường đã có dựng mấy cái trướng bồng, để cho các gánh hát nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Địa đồ mà Mặc Vô Thương cho ta, từ lâu ta đã nhớ kỹ, đại điện phía trước có khí thế to lớn chính là Cần Chính Điện, là nơi cử hành đại hôn ngày mai.

Sau Cần Chính điện chính là ngự hoa viên, phía Tây ngự hoa viên là Cầu Phúc cung, đây là thư phòng của quốc quân tiền nhiệm, cửa mật đạo cũng ở đó.

Chúng ta vừa mới buông rương đạo cụ, thì thị vệ đã dò xét, sau khi tin chắc là không có gì dị thường, mới cho chúng ta vào trong trướng bồng nghỉ tạm.

Thời gian càng tới gần thì biểu hiện của ta càng bình tĩnh.

Tiêu Trấn Kỳ tràn ngập thưởng thức nhìn ta:

"Nửa năm không gặp, công tử đã thay đổi rất nhiều."

Ta mỉm cười nói:

"Hoàn cảnh có thể thay đổi con người."

A Đông bỗng nhiên ngắt lời nói:

"Không ai có thể vĩnh viễn thay đổi!"

Sáng sớm hôm sau, đủ loại tiếng động được vang lên, nào là quan lại, thái giám cung nữ đi lại như mắc cửi trên quảng trường.

Hách Liên Chiến đã tới từ sớm, mỉm cười thi lễ với mấy người một cái, có thể nhận ra, hắn có địa vị khá cao trong vương thất Đông Hồ.

Chúng ta vội vàng giúp mấy người dựng sân khấu kịch, Hách Liên Chiến hướng ta phất phất tay. Ta từ trên đài đi xuống tới chỗ của hắn.

https://thuviensach.vn

Hách Liên Chiến nói:

"Tất cả đã an bài xong, mấy người các ngươi khi thấy biểu diễn bắt đầu, liền tìm cơ hội tiến nhập Cầu Phúc cung, trên đường ta đã an bài người phụ trách tiếp ứng. Trước hôn lễ phải tận lực tránh gây hỗn loạn, để cho Vân Na có cơ hội thoát thân."

Hắn chỉ trướng bồng dùng để thay y phục, nói:

"Ta đã chuẩn bị xong cho các ngươi mấy bộ quần áo."

Lễ mừng bắt đầu, bốn người chúng ta đi vào trong trướng, Đồ Đáp phụ trách tiếp ứng chúng ta, hắn chỉ một cái rương gỗ trong góc, nói:

"Toàn bộ đều ở đây."

Chúng ta thay đổi y phục, ở đây có bốn bộ trang phục thái giám, Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ đều sững sờ, hai người đều có râu trên mặt, có giả thái giám cũng không có ai tin tưởng.

Đồ Đáp đưa cho hắn một cây chuỳ thủ, hai người nhanh chóng cạo sạch chòm râu, trong lòng ta không khỏi âm thầm cười khổ, sớm biết Hách Liên Chiến bảo chúng ta giả thái giám, thì chúng ta đã chuẩn bị từ trước rồi.

Đồ Đáp và ta nắm tay nói:

"Thuận buồm xuôi gió, có người sẽ ở trước cửa ngự hoa viên chờ các ngươi."

Bốn người chúng ta cầm lễ mừng, đi tới hướng ngự hoa viên, ở trước cửa có sáu gã thị vệ đang đứng, người cầm đầu quát lớn:

"Mấy người các ngươi không đem quà tặng đưa đến Ty lễ quan kiểm tra, tới nơi này làm gì?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta ngẩn ra, không biết nên trả lời như thế nào.

Một thanh âm eo éo từ phía sau truyền đến nói:

"Thế nào? Lão Chuyện của Lão phật gia các ngươi cũng muốn quản ư?"

Sáu gã thị vệ hoảng sợ vội vàng khom mình hành lễ nói:

"Đa Đồ Nhĩ công công!"

Ta xoay người nhìn lại, thì thấy một lão thái giám tóc trắng bạc phơ đang đi tới, xem ra hắn chính là người phụ trách tiếp ứng chúng ta.

Đa Đồ Nhĩ ho khan hai tiếng nói:

"Những lễ vật này là Gia Luật thừa tướng kính hiến cho lão phật gia, các ngươi có cần kiểm tra một chút không?"

Mấy tên thị vệ này đương nhiên là vô cùng kính nể Đa Đồ Nhĩ, cười nói:

"Chuyện của lão phật gia chúng ta sao dám hỏi đến, đã đắc tội rồi, mong Đa Đô Nhĩ công công bao dung."

Đa Đồ Nhĩ lạnh lùng nhìn ta, nói:

"Đúng là đồ vô tích sự, còn đứng ngây ra đó làm gì, còn không mau đi vào."

Mấy người chúng ta cuống quít cầm quà tặng đi vào ngự hoa viên.

Đa Đồ Nhĩ chậm rãi đi sau, sau khi vòng qua một hòn giả sơn thì xuất hiện một lối rẽ Đa Đồ Nhĩ nhẹ giọng nói:

"Con đường bên trái dẫn tới Cầu Phúc cung, từ đây các người phải tự mình đi thôi."

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn đi vào con đường bên phải.

Chúng ta không dám làm lỡ chuyện, nhanh chóng hướng Cầu Phúc cung đi đến. Đông Hồ ngự hoa viên kém rất xa so với Đại Khang, thế nhưng đường đi lại rắc rối phức tạp, có rất nhiều quái thạch cây cối. Nếu như không phải nghiên cứu địa đồ kỹ từ trước, thì ta rất khó trong một thời gian ngắn có thể tìm thấy phương hướng Cầu Phúc cung.

Cầu Phúc cung là ngự thư phòng của tiền nhiệm hoàng đế Đông Hồ, sau khi Hoàn Nhan Liệt Thái kế thừa ngôi vị hoàng đế thì biến nơi đây thành một kho sách. Với lại bản tính hắn không thích đọc sách, cho nên rất ít khi tới đây.

Ngoài điện chỉ có hai tiểu thái giám đang quét tước đình viện.

Lang Thứ và A Đông nhanh chóng xông tới, nhanh chóng vặn gãy cổ họ.

Đẩy đại môn Cầu Phúc cung ra, một mùi tanh hôi đập vào mặt, trong cung điện chỉ toàn là giá sách, chúng ta kéo thi thể hai gã thái giám vào trong phòng.

Chúng ta mở lễ hộp trong tay, Hách Liên Chiến đã chuẩn bị cho chúng ta một cái xẻng, những vật dụng cạy cửa và một mồi lửa.

Ta lấy địa đồ trong lòng ra chỉ hướng trù phòng, nói:

"A Đông! Ngươi và Lang Thứ đến đây phóng hỏa, càng lớn càng tốt."

A Đông gật đầu, lấy một thanh trường kiếm trong hộp lễ vật cùng Lang Thứ đi ra ngoài.

Tiêu Trấn Kỳ phụ trách canh chừng trước cửa, ta dựa theo bản đồ của Mặc Vô Thương, đi bên cạnh một giá sách, rồi đây nó sang một bên, dùng côn đập nhẹ mà mặt đất.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là có cảm giác, ta cạy viên gạch ra, bên dưới xuất hiện một lỗ vuông chừng ba thước.

Ta che động khẩu này lại, Tiêu Trấn Kỳ nhìn vào thấp giọng nói:

"Cái động khẩu này toàn là đá, làm sao mở?"

Ta lấy tay phủi phủi mặt đá, lập tức xuất hiện 7 lỗ thủng.

Dựa theo ghi chép trên địa đồ, thì trước kia Mặc Vô Thương dùng đoạn long thạch che cái động khẩu này lại, có chuẩn bị một đường lui phía sau.

Hắn đục ở đây bảy lỗ tròn theo phương vị của sao Bắc Đẩu, chính là chìa khóa để mở đoạn long thạch ra.

Từ ngoài đại điện bỗng nhiên truyền lại những tiếng động lớn, ta và Tiêu Trấn Kỳ đông thời vọt ra ngoài nhìn lại. Thì thấy phương hướng ở Trù phòng khói bốc lên nghi ngút, hiển nhiên là A Đông và Lang Thứ đã đắc thủ.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ nhìn nhau, đều lộ ra vẻ mừng rỡ.

Không bao lâu, ta thấy Lang Thứ đi tới, chúng ta lập tức kéo hắn vào bên trong đại môn.

"A Đông đâu?"

Ta thấp giọng hỏi.

Lang Thứ nói:

"Hắn sợ mọi người hỗn loạn sẽ tới đây, cho nên tói Dưỡng Tâm Điện phóng hỏa, bảo ta về trước nói cho chủ nhân biết một tiếng, hắn bảo chủ nhân không cần chờ hắn."

https://thuviensach.vn

Ta cười khổ lắc đầu, lấy bản lĩnh của A Đông, chắc chắn sẽ không thất thủ.

Trải qua một thời gian, có ba gã thị vệ đi tới, ta nhìn lại hóa ra là 3 người Vân Na, Tuệ Kiều và Dực Hổ, các nàng và mấy người chúng ta đều mặc trang phục thái giám.

Ta vô cùng vui mừng tiến lên nghênh đón.

Hoàn Nhan Vân Na liều lĩnh nhào vào trong lòng ta, ta và nàng ôm chặt lấy nhau, Tuệ Kiều ở sau lưng nàng cười khanh khách nhìn ta, trong ánh mắt tràn đầy nhu tình mật ý.

Tình thế khẩn cấp, không cho phép chần chờ, sáu người chúng ta lập tức vào trong điện.

Dực Hổ vui tươi hớn hở nói:

"Cái tên ngốc hoàng đế kia còn đang chờ tỷ tỷ tới bái đường."

Vân Na đỏ mặt quát lên:

"Chớ có nói bậy!"

Mọi người cùng nhau cười lên ha há.

Ta chỉ vào động khẩu nói:

"Bảy cái lỗ kia được xếp theo hình Bắc Đẩu thất tinh, chúng ta dựa theo trình tự thực hiện một lượt, đầu tiên là ấn vào lỗ một, ba, sau đó ấn vào lỗ hai, năm, bảy, cuối cùng là hai lỗ bốn và sáu."

Ta và Vân Na, Tiêu Trấn Kỳ ba người phụ trách ấn cơ quan, nhưng sau khi ấn xuống vẫn không thấy phản ứng gì. Chúng ta liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đều ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Ta cố sức lắc đầu, căn cứ vào biểu hiện lúc đó của Mặc Vô Thương, thì lão sẽ không gạt ta.

Đúng lúc này, mặt đất dưới chân chúng ta bỗng nhiên chấn động một cái, ta kéo Tuệ Kiều và Vân Na lui về phía sau một bước.

Trong cái động khẩu tràn ngập sương mù, cự thạch kêu lên ầm ầm, chậm rãi chìm xuống phía dưới, cự thạch phát sinh ầm ầm nổ, chậm rãi xuống phía dưới chìm.

Dực Hổ nhìn cái lỗ đen thui, nhịn không được thở dài nói:

"Không biết nó sâu bao nhiêu, chẳng biết nhảy xuống có chết không?"

Tiếng huyên náo bên ngoài vọng lại càng lúc càng lớn.

Hoàn Nhan Vân Na khẩn trương nói:

"Chắc là bọn họ đã phát hiện chuyện ta trốn đi, rất nhanh sẽ lục soát đến đây."

Ta gật đầu nói:

"Đem hai thi thể kia ném xuống trước thử xem."

Lang Thứ ôm lấy hai cỗ thi thể ném xuống phía dưới, nhưng nửa ngày không có hồi âm, xem ra phía dưới chắc là rất sâu, trong đám công cụ của chúng ta không có dây thừng.

Tiêu Trấn Kỳ nhắc nhở:

"Không đi nữa, chỉ sợ là không kịp rồi."

Lang Thứ cắn răng, bỗng nhiên dẫn đầu hướng cái động khẩu phóng đi, ta không kịp ngăn cản lại, không bao lâu sau truyền đến tiếng cười to:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân! Phía dưới toàn là bùn nhão, thảo nào không có thanh âm.”

Chúng ta vui mừng vô cùng, Dực Hổ trước tiên nhảy xuống, sau đó là Tuệ Kiều và Hoàn Nhan Vân Na, A Đông lúc này vẫn chưa tới, không biết có gặp phiền phức gì trên đường không, tình thế đã gấp gáp, không cho phép đợi thêm nữa.

Ta hướng Tiêu Trấn Kỳ nói:

"Đốt luôn nơi này đi."

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu, cùng ta châm lửa vào mấy cái giá sách, chẳng bao lâu lửa cháy ngập trời.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ nhảy vào trong động, phía dưới quả nhiên giống như lời Lang Thứ nói, toàn là bùn nhão, không khí tanh hôi vô cùng. Do chúng ta lo lắng ở đây nhiều khí mê tan, cho nên không dám châm đuốc, dọc theo đường hầm đi về phía trước.

Trong bóng tối bỗng nhiên xuất hiện một tia sáng, hóa ra là một viên dạ minh châu trong tay Vân Na.

Ta cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân quả nhiên là người chuyên bày mưu nghĩ kế, chuyện này cũng có thể nghĩ đến."

Vân Na cười duyên nói:

"Hạt châu này là Gia Luật Xích Mi kính hiến cho nương nương, ta thích nên tìm cách lấy nó."

Tất cả mọi người đều bị nàng chọc cười.

https://thuviensach.vn

Có dạ minh châu chiếu sáng, tốc độ của chúng ta nhanh hơn rất nhiều, đi khoảng hai dặm, mới thoát khỏi đống bùn nhão này. Không khí ở chỗ này đã giảm bớt mùi tanh hôi đi rất nhiều, hay là khứu giác của chúng ta đã thích ứng với không khí nơi đây.

Ta và Vân Na, Tuệ Kiều đi tuốt đằng trước, Dực Hổ ở sau người kể lại cho Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ những chuyện xảy ra vừa qua, trông sinh động như thật.

Vân Na nhẹ giọng nói:

"Hôm nay thoát nạn cũng ít nhiều nhờ vào Đa Đồ Nhĩ công công."

Ta thấp giọng hòi:

" Đa Đô Nhĩ công công đến tột cùng là ai?"

Vân Na đạo:

"Lúc trước phụ vương ta đã từng cứu tính mạng của hắn, người này vẫn luôn giữ trong lòng, nếu như không có hắn giúp đỡ, chúng ta sao có thể chạy ra khỏi cung."

Ta cười nói:

"Ta đúng là sợ lão ô quy kia dây dưa với nàng."

Vân Na thấp giọng nói:

"Ta thoát được lão ô quy, nhưng không thoát được bàn tay của ma đầu chàng."

Trong lòng ta rung động, đồng thời tóm lấy hai cái eo nhỏ nhắn, nói:

"Mặc tiên sinh đã nói, ý trời đã bảo hai nàng ở bén trái phải của ta."

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều nói:

"Nói bậy, sao Mặc tiên sinh có thể nói loại lời không nghiêm chỉnh như vậy chứ?”

Ta biết các nàng sẽ không tin tưởng cho nên kể lại chuyện hôm đó một chút.

Đường đi phía trước càng lúc càng hẹp, có chỗ chỉ đủ cho một người đi, phía trước hơn mười trượng, có một cánh cửa đá chắn đường. Dựa theo ký hiệu trên bản đồ, đây là cơ quan đầu tiên thông ra ngoài.

Ta dùng dạ minh châu soi sáng, tìm được một cái vòng nắm bằng đồng, xoay ngược theo chiều kim đồng hồ ba vòng, rồi lại xoay thuận hai vòng, sau đó lại xoay ngược hai vòng, cửa đá chậm rãi mở ra.

Thông qua cửa đá, lối đi phía trước đã rộng lên nhiều, ta lại dùng cái vòng bằng đồng xoay ngược chiều kim đồng hồ năm vòng, xoay thuận một vòng, cửa đá một lần nữa đóng lại, dựa theo lời của địa đô, làm như vậy có thể vĩnh viễn phong bế.

Tiêu Trấn Kỳ nhịn không được khen:

"Vị Mặc tiên sinh này quả nhiên là một kỳ nhân."

Vân Na nói:

"Mặc tiên sinh thiên văn địa lý, y bốc tinh tướng không chỗ nào không thông, tiên hoàng lúc trước thiết kế mật đạo này, cũng là vì phòng ngừa trong lúc chạy trốn."

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Sau khi ra ngoài nhất định phải tạ ơn tiên hoàng Đông Hồ này mới được, nếu như hắn không lưu lại bí đạo này, thì chúng ta sẽ không thể thuận

https://thuviensach.vn

lợi mà rời khỏi Hắc Sa thành phòng thủ nghiêm mật kia."

Địa hình cực kỳ phức tạp, đi được một đoạn lại gặp phải một cửa đá, có lúc rẽ nhánh, cũng may là cơ quan đồ của Mặc Vô Thương vẽ lại vô cùng chi tiết, những chỗ then chốt đều ghi rõ toàn bộ. Chúng ta đi trong bóng tối chừng khoảng hai canh giờ, thì đất dưới chân bắt đầu rắn dần lên.

Cúi đầu nhìn lại, hóa ra đây là con đường được xây thành từ đá xanh, con đường lớn dần lên, hai bên đường có những rãnh nước nhỏ, chắc dùng để thoát nước.

Lại đi về phía trước đi hơn trăm bước, con đường đã dần dần hết. Ta ngửa đầu nhìn lại, thì thấy một bức tướng đá vuông vắn, trên vách tường có đính vào những chiếc thang cuốn.

Lang Thứ và Tiêu Trấn Kỳ dẫn đầu leo lên, hai người hợp lực dùng sức đẩy phiến đá trên đầu sang một bên, ánh sáng yếu ớt từ bên ngoài xuyên thẳng vào.

Tiêu Trấn Kỳ lớn tiếng nói:

"Có tiếng nước!"

Dực Hổ vui mừng quá đỗi, dùng cả tay chân bò lên.

Ta nhân cơ hội ôm Vân Na và Tuệ Kiều, hôn lên khuôn mặt của mỗi người một cái. Hai thiếu nữ này đồng thời cười một tiếng, thân thể mềm mại dựa sát vào người ta.

Khi lên tới mặt đất mới biết đây là một sơn động, những luồng gió mát từ bên ngoài thổi tới, làm cho tinh thần của ta trở nên thoải mái. Những thanh âm của thác nước ở bên ngoài truyền tới, ta đoán là nó cũng không ở xa đây.

https://thuviensach.vn

Ta và Tiêu Trấn Kỳ, Lang Thứ hợp lực đẩy phiên đá lấp lại, đông thời còn chèn thêm mấy tấm cự thạch.

Chúng ta đồng thời bước thật nhanh ra ngoài chỗ có ánh sáng, đi được chừng nửa dặm, trước mắt bỗng nhiên rộng rãi, thì thấy bên ngoài động khẩu là một cái hồ nước thật to, bao quanh động khẩu, ngoài động hiên nhiên là một cái thác nước.

Trong lòng ta không khỏi âm thẩm than thở, Mặc Vô Thương quả nhiên lợi hại, lại có thể tìm được một nơi bí ẩn như vậy làm lối ra.

Lang Thứ cười tươi một tiếng, dẫn đầu xông vào trong nước, Tiêu Trấn Kỳ bám sát theo Dực Hổ nhảy ra ngoài.

Hoàn Nhan Vân Na bình thường quả cảm, thì bây giờ lại nao núng:

"Ta... không biết bơi..”

Ta cười ha ha lên, một tay ôm lấy thân hình nàng vào trong ngực, nói:

"Vậy thì ta đem nàng ra ngoài."

Tuệ Kiều mỉm cười nói:

"Từ nhỏ muội đã lớn lên ở bên bờ sông Hãn giang, chỉ sợ huynh bơi không nhanh bằng muội đâu."

Nói xong nàng thả mình vào trong dòng nước.

Hoàn Nhan Vân Na kêu to một tiếng, ta ôm nàng nhảy ùm xuống.

Lực đẩy của thác nước cực lớn, thoáng cái đã làm chúng ta chìm xuống, ta nhanh chóng thích ứng với việc chìm trong mặt nước.

https://thuviensach.vn

Khi mờ mắt nhìn thì thấy Toàn Tuệ Kiều như một mỹ nhân ngư, đang bơi ở trên đỉnh đầu của ta, đôi mắt đẹp nhìn ta đúng là làm mê lòng người. Sau đó nàng bơi về phía trước.

Hai mắt của Hoàn Nhan Vân Na nhắm chặt, nín thở, ôm chặt lấy cổ của ta.

Ta một tay ôm vòng eo, một tay đỡ lấy mông nàng, chậm rãi bơi lên mặt nước.

Chợt nhớ tới hoàn cảnh mới quen của ta và Yến Lâm khi xưa, trong lòng không khỏi rung động, ta nhớ lại cái trò đùa khi trước, đưa tay vào trong ngực nàng nhéo một cái.

Hoàn Nhan Vân Na thân thể mềm mại run lên, mở đôi mắt đẹp, kinh hoàng uống một ngụm nước, ta cuống quít nổi lên.

Hoàn Nhan Vân Na nằm ở trong lòng ta kịch liệt ho khan, sau một lúc mới chậm lại được, bàn tay nhỏ nhắn hung hăng nhéo ta một cái, nói:

"Tên dâm tặc này, muốn hại ta chết phải không?"

Trên bờ truyền truyền đến tiếng gọi của Dực Hổ, Vân Na cười tươi, trên mặt đỏ như mây, ta thấp giọng cười nói:

"Nàng yên tâm, bọn họ không nhìn thấy chuyện của chúng ta ở dưới nước."

Vân Na gắt giọng:

"Ngươi còn dám nói bậy, ta không bao giờ ... để ý tới ngươi nữa.”

Thấy bộ dáng thẹn thùng của tiểu nữ nhi này, ta hận không thể tại chỗ yêu thương nàng một phen.

https://thuviensach.vn

Ta đỡ Vân Na đi lên trên bờ, đưa mắt nhìn xung quanh, thì thấy trên bãi cỏ cách đó không xa, có một vị bạch y công tử đang mỉm cười nhìn chúng ta.

Đây là cao đồ của Mặc Vô Thương, Gia Cát Tiểu Liên. Bên người hắn còn một vị tráng hán cao to, khí lực chắc là tương đương với Lang Thứ.

Ta chậm rãi đi tới chỗ của Gia Cát Tiểu Liên, cười nói:

"Gia Cát huynh quả nhiên tuân thủ lời hứa."

Gia Cát Tiểu Liên cười nhạt nói:

"Tiểu Liên hôm qua dựng ở đây mấy căn lều tạm, chỉ chờ công tử đến."

Hắn chỉ hai trướng bồng phía sau, nói:

"Chư vị mời thay y phục, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây."

Gia Cát Tiểu Liên chuẩn bị tương đối chu đáo, vũ khí, quần áo và đồ dùng hàng ngày đều không thiếu thứ gì, có lẽ là chuẩn bị vượt núi, lên hắn mang theo cả những bì giáp bằng lông điêu, cừu, và một số quần áo bông.

Gia Cát Tiểu Liên nhìn đại hán bên người, nói:

"Cự Linh, ngươi hủy chiếc xe ngựa đi, còn ngựa thì thả ra."

Đại hán tên Cự Linh gật đầu, xoay người đi vào trong rừng.

Gia Cát Tiểu Liên hướng ta nói:

"Cự Linh trời sinh câm điếc, mặc dù là tôi tớ, thế nhưng từ nhỏ đã lớn lên cùng ta, tình cảm với ta như là huynh đệ, mong công tử có thể đối xử tử tế với hắn."

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Gia Cát huynh yên tâm, ta sẽ coi hắn như là huynh trưởng của mình."

Nhưng ta kỳ quái hỏi:

"Nếu hắn trời sinh câm điếc, vậy thì tại sao lại nghe hiểu được lời của huynh nói?"

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

"Hắn có thể đọc hiểu thần ngữ."

Trong khi nói chuyện Cự Linh đã trở về, hắn cúi người cõng Gia Cát Tiểu Liên trên lưng.

Gia Cát Tiểu Liên chuẩn bị hành lý tuy nhiều, thế nhưng mọi người chia ra cầm lại không có bao nhiêu.

Nhóm tám người chúng ta đi dọc theo sườn Khải Lạp Nhĩ Sơn để leo lên trên.

Cho tới lúc hoàng hôn, chúng ta mới chỉ tới được sườn núi, nhìn về phương hướng Hắc Sa thành, thì toàn bộ thành trì đã biến thành một cái bàn cờ, tất cả có vẻ cực kỳ yên tĩnh.

Ta có thể tưởng tượng ra, lúc này Hắc Sa thành vô cùng hỗn loạn. Hoàn Nhan Vân Na trốn đi, tất nhiên sẽ làm cho Hoàn Nhan Liệt Thái phẫn nộ dị thường, hắn sẽ lục soát toàn bộ Hắc Sa thành để tìm kiếm Vân Na.

Gia Cát Tiểu Liên nhìn về phía Hắc Sa thành, trong ánh mắt hiện lên sự sầu não và lưu luyến.

Gió núi gào thét, lúc nãy mới cảm nhận được ánh nắng của mùa xuân, còn bây giờ lại cảm nhận được gió rét của màu thu.

Hoàn Nhan Vân Na nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Từ nơi này đi lên, nhiệt độ càng ngày càng thấp, với tốc độ của chúng ta bây giờ, chắc chừng khoảng 2 canh giờ nữa mới tới được nơi có tuyết."

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

"Hoàn Nhan tướng quân nói không sai, nhưng mà chỉ nửa canh giờ nữa bầu trời sẽ tối đen, chúng ta không có khả năng đi trong đêm."

Hoàn Nhan Vân Na chỉ về một chỗ đất cao phía trước, nói:

"Chúng ta tối nay cắm trại ở đấy, hừng đông ngày mai tiếp tục xuất phát."

Sơn đạo trở nên gồ ghề, vốn cho là nửa canh giờ nhưng mà chúng ta phải đi tới một cách giờ, lúc tới được chỗ cao, thì trời hoàn toàn tối đen.

Tiêu Trấn Kỳ mang theo Dực Hổ ở vùng phụ cận săn thú, trong núi động vật hoang dã đông đảo, không bao lâu hai người đã thắng lợi trở về.

Ta và Lang Thứ đốt lửa trại, Vân Na và Tuệ Kiều ở trong rừng hái được một số quả dại. Chúng ta ngồi vây quanh đống lửa, mỗi một người ai nấy đều tươi cười.

Gia Cát Tiểu Liên và Cự Linh hai người ngồi xa một bên, hiển nhiên bọn họ không có hứng thú với câu chuyện của chúng ta. Ta bảo Dực Hổ cầm con hoẵng và một số dã quả sang đó.

Không bao lâu Dực Hổ liền đem con hoẵng trở về, nó nhìn ta nói:

"Hắn không ăn thịt!"

Ta xoay người sang chỗ khác, thấy Gia Cát Tiểu Liên đang giơ túi nước lên với ta, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử lầm trách, từ trước tới giờ ta thích một mình, không phải có ý như vậy."

Ta gật đầu cười.

Hoàn Nhan Vân Na nhẹ giọng cười nói:

"Tiên sinh đúng là thế ngoại cao nhân, đâu có giống như người thường, trên người đầy tục khí."

Ta ha hả cười nói:

"Đâu có ai biết tục khí trong lời nàng là cái gì?"

Dực Hổ giành trước đáp:

"Đương nhiên là ăn uống, chơi gái, đánh bạc!"

Hoàn Nhan Vân Na quát lên:

"Dực Hổ, đệ lại nói bậy bạ gì đó?"

Dực Hổ thè lưỡi, vỗ vỗ cái bụng nói:

"No rồi, đệ đi ngủ."

Tuệ Kiều đứng dậy đi theo chiếu cố cho nó.

Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ mượn cớ đi dò xét xung quanh, chỉ còn lại có ta và Vân Na hai người.

Ta cười hì hì đi tới bên cạnh nàng nói:

"Hôm nay ăn uống đều đã làm rồi, chỉ còn mỗi việc chơi gái thôi, không biết Hoàn Nhan đại tướng quân có thỏa mãn ta một chút không."

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na e thẹn hướng ta đánh tới:

"Cái tên bại hoại này, coi ta là ai chứ!"

Ta cười ha ha xoay người bỏ chạy, Vân Na vui cười đuổi theo phía sau, vào trong rừng, ta đột nhiên xoay người cố sức đem nàng ôm vào lòng, rồi hôn lên đôi môi kiều diễm ướt át của nàng.

Vân Na phản ứng cực kỳ nhiệt tình, cái lưỡi thom tho chủ động dò xét vào trong môi ta, chúng ta triền miên một chỗ thật lâu, bàn tay của ta không an phận thò vào trong áo, Vân Na duyên dáng kêu to một tiếng, bộ ngực mềm mại đã bị ta chiếm đóng.

Nàng nũng nịu oán trách nói:

"Chàng ở dưới nước véo người ta, bây giờ người ta vẫn còn đau."

Ta nhẹ nhàng xoa xoa nói:

"Cho nên bây giờ ta sẽ bồi thường gấp bội cho nàng nha."

Vân Na khuôn mặt đỏ lên, dúi đầu vào trong ngực ta, nói:

"Dận Không, kể từ hôm nay, mặc kệ sống cũng được, chết cũng được, thiếp vĩnh viễn sẽ theo bên người chàng.”

Không có ngôn ngữ gì có thể miêu tả được sự kích động trong lòng ta, ta cố sức ôm chặt thân thể mềm mại của nàng, đem sự nhiệt tình hòa tan đối phương.

Triền miên một lúc lâu, hai người chúng ta mới dừng lại, Vân Na nhẹ giọng nói:

"Chúng ta cần phải trở về, không thì người khác lại nghĩ lung tung."

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

"Chúng ta đâu có làm chuyện gì, cần gì phải cố kỵ bọn họ loạn tưởng?"

Vân Na nhẹ nhàng đấm vào vai ta một quyền:

"Thiếp hiện giờ mới phát hiện ra Long Dận Không là một tên bại hoại."

"Hối hận?"

Đôi mắt màu xanh đẹp của Vân Na nhộn nhạo nồng đậm tình ý:

“Đã lên thuyền của kẻ trộm, không còn cách gì khác là đành phải tiếp tục."

Ta ôm vai nàng nói:

“Chúng ta vốn có câu, lấy chồng theo chồng, lấy chó thì theo chó…”

Vân Na cười tiếp lời nói:

"Gả cho khỉ thì chạy khắp núi."

Nàng cầm ta bàn tay của ta nói:

"Xem ra ta kiếp này đã định sẵn thiếp phải theo con khỉ này chạy khắp núi rồi."

Trở lại doanh địa, những người còn lại cũng đã an giấc, chỉ có Gia Cát Tiểu Liên vẫn ngồi dưới gốc cây như cũ, hắn nhìn xuống dưới chân núi, ngơ ngác xuất thần.

Ta và Vân Na lưu luyến không rời cáo biệt, lúc này mới chậm rãi đi tới phía sau Gia Cát Tiểu Liên.

Gia Cát Tiểu Liên cảm thấy được ta đến:

https://thuviensach.vn

"Công tử còn chưa an giấc?"

Ta đi tới bên người hắn, nhìn theo phương hướng của hắn, hóa ra lại là Hắc Sa thành, lẽ nào hắn có tình quyến luyến với phiến thổ địa này?

Ta thấp giọng hỏi:

"Gia Cát huynh có phải là có gì lưu luyến không?"

Gia Cát Tiểu Liên lạnh nhạt nói:

"Ta vốn không phải là người Đông Hồ, mảnh đất này lại không phải là cố thổ, có gì khiến ta phải lưu luyến?"

“Thế nhưng Gia Cát huynh toàn nhìn về phương hướng của Hắc Sa thành..”

Gia Cát Tiểu Liên đạo:

"Ta đang tiễn đưa sư phụ."

"Cái gì?"

Hôm nay ta toàn lạc trong biển hạnh phúc, lúc này mới nghĩ tới tình cảnh của Mặc Vô Thương.

Chuyện bí đạo nhất định sẽ bị người khác khám phá ra, tra xét ra Mặc Vô Thương cũng không khó, cho nên Mặc Vô Thương mới bảo Gia Cát Tiểu Liên đi theo ta rời khỏi Đông Hồ.

Lúc hắn trao bí đồ cho ta, cũng là lúc hắn xác định mình phải chết. Một cảm giác hổ thẹn kéo tới, làm cho ta cúi đầu xuống.

Gia Cát Tiêu Liên nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử không cần tự trách, từ năm năm trước sư phụ đã ẩn cư thế ngoại, đó là vì cảm thấy mình nghiệp chướng nặng nề, năm năm nay, người chuyên tâm tu hành, thế nhưng không cách nào tha thứ cho mình được."

Ta chán nản nói:

"Cho dù như thế nào Mặc tiên sinh cũng vì ta mà hi sinh vì nước."

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

“Chỉ có như vậy, sư phụ mới thực sự được giải thoát.”

Hắn chuyển hướng sang ta, nói:

"Lúc cuối cùng sư phụ ngộ ra một đạo lý, cừu hận càng sâu, thì tổn thương tới mình càng lớn."

Ta nặng nề gật đầu, nếu như Mặc Vô Thương không phải xuất phát từ cừu hận đối với phụ hoàng ta và Tả Trục Lưu, thì cũng không giận chó đánh mèo, gây họa khắp Trung Nguyên.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

"Lúc Tiểu Liên còn sống, nhất định sẽ vì sư phụ mà bồi thường hết các tạo nghiệt này."

Một vì sao xẹt qua phía chân trời, ta và Gia Cát Tiểu Liên đồng thời ngẩng đầu lên, không biết đạo lưu tinh kia có phải là hồn phách của Mặc Vô Thương không nữa...

Trời tờ mờ sáng, chúng ta lại tiếp tục leo dọc theo phương hướng đã định.

Càng lên cao, thì nhiệt độ không ngừng giảm xuống, cảnh sắc xung quanh cũng không ngừng biến hóa.

https://thuviensach.vn

Dưới chân núi là khí hậu của mùa xuân, sườn núi lại là khí hậu cuối thu, đi lên trên cao, thảm thực vật càng ít, trên đỉnh núi có một đường tuyết trắng.

Vào lúc giữa trưa, chúng ta mới đi tới được ranh giới tuyết, trải qua thời gian ngắn nghỉ ngơi, chúng ta lại tiếp tục bò lên, trước kia ta chỉ được nghe qua là gió tuyết cực kỳ rét buốt chứ chưa từng được cảm nhận qua.

Từ trên không trung bỗng nhiên truyền tới một tiếng kêu lanh lảnh của chim điêu, ta và Tiêu Trấn Kỳ đồng thời ngẩng đầu lên, thì thấy có một điểm đen đang bay qua bay lại trên bầu trời.

https://thuviensach.vn

Chương 56: Tuyết Lở

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Những con điêu này bay cao thật, thường thì nơi có tuyết ít khi có động vật lui tới...”

Hoàn Nhan Vân Na sắc mặt đột nhiên biến đổi, nàng cả kinh nói:

“Chẳng lẽ là Gia Luật Xích Mi sai thần thú doanh đuổi tới?”

Gia Cát Tiểu Liên ngửa đầu nhìn con hắc điêu một chút nói:

“Hoàn Nhan tướng quân nói không sai, điêu phổ thông rất ít khi tới nơi này kiếm ăn.”

Tiêu Trấn Kỳ hừ lạnh một tiếng, từ phía sau tháo Trường Cung xuống, cung như trăng đầy tháng, định vị hắc điêu, ‘Vù’ một tiếng mũi tên đã lao thẳng lên không trung.

Khi mũi tên vừa rời khỏi cung, Tiêu Trấn Kỳ liền thở dài một hơi nói:

“Con súc sinh này bay rất cao, độ mạnh của cung sợ rằng không đủ.”

Quả nhiên không ngoài dự liệu của hắn, mũi tên bay chưa tới hắc điêu, thì con hắc điêu đã cảnh giác kêu lên một tiếng lanh lảnh, rồi vòng qua hướng Đông bay đi.

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Địch nhân sẽ rất nhanh chóng xác định, được vị trí của chúng ta, mọi người đẩy nhanh tốc độ, mau chóng vượt qua đỉnh núi.”

Đường tới ranh giới tuyết càng lúc càng khó đi, tốc độ của chúng ta giảm hẳn so với lúc trước. Gió lạnh càng lúc càng lớn, thổi ngược chiều so với hướng chúng ta đi, thường cứ đi được vài đoạn, lại bị gió thổi lùi lại vài bước.

Ta nhìn ngọn núi tuyết Khải Lạp Nhĩ cao xa, trông giống như một khối ngọc không tỳ vết, giữa trời xanh mây trắng trông đặc biệt chói mắt, phảng phất như gần trong gang tấc, mà lại xa tận chân trời.

Đi khỏi vùng đất này, phía trước chúng ta xuất hiện một con sông băng, băng trên núi tuyết cộng thêm những dải băng trên sông, tạo lên những ngọn núi băng nhỏ, phảng phất như một thanh bảo kiếm trong suốt, lấp lánh hàn quang, ánh mặt trời chiếu vào trông như chúng phát ra quang mang bảy sắc, làm cho chúng ta tưởng như đang ở trong nhân gian tiên cảnh.

Chúng ta ngược gió đi qua đám băng, đường phía trước càng lúc càng nhỏ hẹp, gió lạnh gào thét đánh thốc thẳng vào những ngọn núi băng nhỏ, làm cho những hạt tuyết nhỏ rơi xối xả như mưa, giống như đang kêu gào, tạo thành những luồng gió xoáy kéo theo tuyết bay lả tả trên đỉnh đầu.

Khi đi qua sườn núi băng này, mỗi người trong chúng ta ai nấy đều ở trong tình trạng kiệt sức. Chúng ta tìm một hẻm núi băng tránh gió, tất cả dừng lại nghỉ ngơi, Gia Cát Tiểu Liên móc từ trong người một cái kính viễn vọng đưa cho ta.

Ta học theo cách của hắn, đưa mắt nhìn vào trong kính viễn vọng, thì thấy một đội ngũ chừng 200 người đang tiến nhập ranh giới tuyết, bọn họ tập hợp năm người làm một tổ, dùng xe trượt tuyết di chuyển và dùng chó săn ở Bắc cực kéo, cho nên tốc độ rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Ta hít một hơi lạnh, dựa theo tốc độ của địch nhân bây giờ, thì rất nhanh sẽ đuổi kịp chúng ta.

Hoàn Nhan Vân Na nói:

“Những người của Thần thú doanh cũng không phải là khó đối phó, không biết là Lỗ Cung Bạo có theo tới đây hay không?”

Gia Cát Tiểu Liên bình tĩnh nói:

“Lỗ Cung Bạo và sư phụ ta được gọi là hai đại kỳ nhân của Đông Hồ, hắn am hiểu thú ngữ, có thể điểu khiển bầy thú. Nếu như hắn đích thân tới đây, sợ rằng...”

Hắn bỗng nhiên dừng lại không nói nữa.

“Bầy điêu!”

Tiêu Trấn Kỳ thị lực rất tốt, phát hiện ra sự biến hóa trên không trung.

Trên bầu trời có hơn trăm điểm đen đang lao nhanh tới vị trí của chúng ta.

Lang Thứ lớn tiếng nói:

“Nơi này không thích hợp ở lại, mau tìm chỗ trốn!”

Nhưng mà chỗ chúng ta đứng đang ở giữa không trung, phía trước là bức tường băng cao chót vót, phía sau là vạn trượng vực sâu, chỉ có theo con đường kéo dài này mới có thể lên được tới đỉnh núi, nhưng mà trong một thời gian ngắn muốn leo lên đỉnh núi, thì thực sự là không thể nào.

Ta lạnh lùng nói:

“Không còn kịp rồi, cầm lấy cung tiễn chuẩn bị chiến đấu!”

https://thuviensach.vn

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Cự Linh! Đem Mặc thị liên nỗ (nỏ của họ Mặc) chia cho mọi người!”

Mặc thị liên nỗ dùng tinh cương chế tạo thân nỏ, bên ngoài dùng da trâu để bọc, bên trong có thể đồng thời móc vào 10 mũi tên, tầm bắn tuy rằng giống nhau, thế nhưng quan trọng là trong một thời gian ngắn có thể lập tức bắn ra, hơn nữa khoang nỏ và thân nỏ được tách ra, bắn và lắp tên không ảnh hưởng gì tới nhau.

Mặc Vô Thương quả nhiên là đại kỳ tài, loại liên nỗ này nếu như dùng trong đại quân, thì lực công kích tầm xa tăng lên mấy lần.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ, Lang Thứ, Hoàn Nhan Vân Na, Cự Linh đem Tuệ Kiều, Dực Hổ, Gia Cát Tiểu Liên ba người bảo vệ ở trung tâm, trong tay của mỗi người đều cầm một cái liên nỗ hướng lên bầu trời.

Đàn điêu bay tới càng lúc càng gần, bắt đầu làm lao xuống.

Ta hét lớn:

“Bắn!”

Năm người chúng ta toàn lực ấn nút, những mũi tên xé gió bắn lên không trung, Tiêu Trấn Kỳ và Vân Na đều là thần tiễn thủ, Lang Thứ và Cự Linh cũng là thiện xạ, ta tuy rằng kém nhất nhưng mà có nỏ này dùng, trong khoảng thời gian ngắn cũng đã bắn được chết năm con điêu.

Gia Cát Tiểu Liên và Dực Hổ ở Tuệ Kiều phụ trách lấy mũi tên cho chúng ta, sau khi bắn xong một loạt, lại nhanh chóng thay bằng một loạt khác.

Sau khi bắn được ba loạt thì tuyết điêu trên không trung đã ít hơn một nửa.

https://thuviensach.vn

Những con còn lại thấy tình thế không ổn xoay mình bay ngược trở lại, trong đám này có mấy con tuyết điêu hung hãn, bị nỏ bắn xuyên qua người rồi, mà vẫn còn dùng tốc độ cao nhất lao vào chúng ta.

Một con tuyết điêu đã lao tới cách chúng ta không tới ba thước, ta nhanh chóng rút trường đao bổ trung cái cổ của con điêu này, chém nó thành hai khúc.

Hai con tuyết điêu khác chia thành hai hướng công kích ta, Tiêu Trấn Kỳ và Vân Na đồng thời sử dụng nỏ bắn, mấy con tuyết điêu này bỗng nhiên kêu lên một tiếng, dừng lại giữa không trung, sau đó rơi xuống vách núi.

Trận hình công kích của tuyết điêu bị chúng ta bắn cho tán loạn, những con còn lại không còn ý niệm công kích trong đầu, bỏ chạy ra tứ phía.

Chúng ta nhanh chóng thu hồi nỏ tiễn, dọc theo vách núi di chuyển. Mặc dù không có người bị thương trong chiến đấu, thế nhưng tuyết điêu công kích cũng đã trì hoãn hành trình của chúng ta, cho nên truy binh cách chúng ta càng lúc càng gần.

Đi khỏi vách núi băng, trước mặt chúng ta xuất hiện một vùng băng, bên trái có mấy núi đá hiểm trở, Gia Cát Tiểu Liên bảo Cự Linh dừng bước, xem kỹ hoàn cảnh xung quanh, hồi lâu mới nói:

“Chúng ta đi tới gần núi đá kia tạm thời tránh né một chút.”

Đôi mi thanh tú của Hoàn Nhan Vân Na nhíu lại nói:

“Bên kia hình như không có đường để đi.”

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

“Ta vẫn còn chưa nói hết.”

Hắn chỉ vào cái hồ trong núi nói:

https://thuviensach.vn

“Đó là một nơi ẩn thân cực tốt.”

Tiêu Trấn Kỳ có chút sầu lo nói:

“Khứu giác của chó săn cực kỳ nhạy bén, chúng ta chưa chắc đã tránh thoát được sự truy đuổi của nó.”

Ta biết Gia Cát Tiểu Liên tất nhiên có cách nghĩ của hắn, thấp giọng nói:

“Gia Cát huynh có cao kiến gì chăng?”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Cách vách núi tuyết kia có độ đốc cực lớn, trên đó có quang mang bảy sắc, hiển nhiên là bên sườn núi có sông băng.”

Ta nhìn theo phương hướng mà hắn chỉ, quả nhiên trên sườn núi có những quang mang bảy sắc hiện lên.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Với tốc độ hiện nay của chúng ta, thì rất khó thoát khỏi sự truy đuổi của Thần Thú Doanh, biện pháp tốt nhất chính là lợi dụng địa hình tiêu diệt toàn bộ bọn họ!”

Chúng ta vô cùng kinh hãi nhìn hắn, thần thú doanh nhân số đông đảo, còn có chó săn tương trợ. Nếu như cứng đối cứng, thì phần thắng của chúng ta rất nhỏ.

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Ta không thể chính diện đánh nhau với chúng được.”

Hắn hướng Cự Linh nói:

“Đem Phích lịch đạn ra đây.”

https://thuviensach.vn

Cự Linh lấy một viên đạn màu đen từ trong áo da của mình, sau đó lại lấy ra một cái cung bằng thép.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Đợi cho bọn họ đi tới trên sườn dốc có tuyết phủ, chúng ta bắn Phích lịch đạn nên đỉnh sườn núi, đạn nổ sẽ tạo thành một trận tuyết lở long trời lở đất.”

Ta lập tức hiểu được lời mà Gia Cát Tiểu Liên nói, hóa ra lúc nãy hắn đang đứng quan sát hiểm địa, đây chính là nơi duy nhất có thể tránh được tuyết lở lan đến.

Chúng ta đi vào trong cái hồ của núi đá, Tiêu Trấn Kỳ muốn thử sức với cây cung, nhíu mày nói:

“Sợ rằng độ mạnh của cái cung này thiếu, không bắn được tới đỉnh núi.”

Hắn nhanh chóng gỡ Trường Cung từ phía sau xuống, dùng chùy thủ cắt đứt dây cung, rồi lại nối thêm hai đoạn.

Bên tai mơ hồ nghe được có tiếng chó sủa, hơn hai trăm tên lính của thần thú doanh đã xuất hiện ở trong cánh đồng tuyết.

Gia Cát Tiểu Liên dùng kính viễn vọng tỉ mỉ quan sát hành động của đối phương, đợi khi toàn bộ người của đối phương tiến vào trong sườn tuyết, hắn thấp giọng nói:

“Bắn!”

Tiêu Trấn Kỳ toàn lực bắn cung, cái cung bằng thép này bị hắn kéo cong lên, Tiêu Trấn Kỳ hét lớn một tiếng, sáu chiếc dây cung bằng gân bò được kéo ra, tay phải của hắn bỗng nhiên buông lỏng, phích lịch đạn nhanh như tia chớp hướng đỉnh núi vọt tới.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của mọi người đều nhìn vào phía trên sườn dốc, chẳng biết từ khi nào bầu trời lại kéo tới một đám mây đen, ánh sáng trở nên âm u, Phích lịch đạn biến mất trong đỉnh núi tuyết.

Hô hấp của ta như ngừng lại, yên lặng đợi thời khắc kích động tới. Trên đỉnh sườn dốc bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ, rồi những tiếng đì đùng kéo tới, mặt đất dưới chân rung chuyển ầm ầm.

Chúng ta theo bản năng đứng sát vào nhau, giữ chặt cho khỏi ngã.

Trên sườn dốc tuyết bay bụi mù, đó là hiện tượng của những tảng băng bị nổ vỡ, toàn bộ ngọn núi nhất thời bị phủ thêm một tầng sương mù dày đặc, ánh nắng cũng không thể chiếu xuống dưới.

Mặt trời lại hiện ra từ trong đám mây đen, thanh âm núi vỡ không ngừng vang lên bên tai, nhanh chóng lao xuống phía dưới.

Chúng không gặp phải trở ngại gì ở trên đường, tốc độ lao rất nhanh, dưới ánh mặt trời chiết xạ tạo thành những quang mang thê lương.

Tuyết lở giống như nước chảy trên sông dài, chạy chồm gầm thét cuốn tới chân núi.

Thần thú doanh nhất thời hoảng loạn cả lên, hơn hai trăm tên lính liều lĩnh bỏ chạy xuống dưới chân núi, nhưng bọn họ còn chưa chạy được vài bước, thì vô số tảng băng lớn đã gào thét lao tới, cuốn tất cả các đội ngũ ở đây mang đi.

Đây là trận chiến không có thuốc súng, mà chỉ có sức mạnh của thiên nhiên biểu hiện ra sự mỹ lệ và tàn nhẫn, vừa đáng sợ, vừa tráng lệ tuyệt luân!

Hơn hai trăm tên lính giống như lá rụng trong gió thu, tuyết lở còn chưa có tới trước mặt bọn họ, thì luồng không khí ập tới đã cuốn họ bay toán

https://thuviensach.vn

loạn.

Tuệ Kiều không đành lòng nhìn nhắm mắt lại, khuôn mặt của nàng áp sát vào lưng của ta.

Tuyết lở kéo dài trong nửa giờ mới kết thúc, nó cũng không tính là lớn, thế nhưng hơn hai trăm binh sĩ thần thú doanh ở trước nó lại vô cùng nhỏ bé.

Tuyết lở qua đi, cánh đồng tuyết chẳng có chút dấu vết nào, mấy trăm sinh mệnh vô thanh vô tức biến mất, dường như là chưa từng xuất hiện.

Ta là người đầu tiên khôi phục này tình hình từ trong sự khiếp sợ, tất cả đều đã là quá khứ chúng ta phải nhanh chóng đi qua cánh đồng tuyết này.

Sức gió dần dần yếu bớt, toàn bộ cánh đồng tuyết trống trải dị thường, chúng ta lội tuyết tiếp tục hành trình.

Có lẽ là do cảnh tượng tàn khốc xảy ra trước mắt, nên trong suốt một đoạn hành trình dài, chúng ta không ai nói gì, tất cả đều trầm mặc.

Khi ánh mặt trời chậm rãi hạ xuống chân núi một vầng trăng non mọc lên, ánh sáng âm u trong trẻo bao phủ toàn bộ cánh đồng tuyết.

Khải Lạp Nhĩ Tuyết Sơn ở dưới ánh trăng phảng phất như một bóng người to lớn ngủ say, ánh trăng chiếu rõ mọi vật, nhìn mỹ lệ vô cùng.

Đi qua một hành lang băng dài và lạnh, những tia sáng rực rỡ làm cho ta phải nhắm hai mắt lại, khi mở ra, thì thấy phía trước có một mặt hồ như một chiếc kính, bởi vì mặt hồ đã sớm bị đóng băng, ánh trăng trong suốt bị phản xạ, phảng phất như tuyết ở trong u cốc được khảm một khối kim cương mỹ lệ.

“Tạp Kỳ Nhã!”

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na vui mừng nói, nàng lập tức giải thích:

“Tạp Kỳ Nhã chính là thiên không chi hồ, nếu như đi qua nó, thì đối diện chính là đỉnh núi Khải Lạp Nhĩ Sơn.”

Dực Hổ hưng phấn lớn tiếng vui mừng nở nụ cười:

“Chúng ta sắp đến đỉnh núi!”

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu nói:

“Trước khi trời sáng, chúng ta có thể tới được đỉnh núi Khải Lạp Nhĩ Sơn.”

Băng trên mặt hồ rất dày, có thể chịu được trọng lượng của chúng ta, Dực Hổ và Lang Thứ hưng phấn nhảy nhót trên mặt băng.

Ta có chút kỳ quái hỏi:

“Trên đỉnh tuyết sơn này, tại sao lại có hồ nước?”

Hoàn Nhan Vân Na giải thích:

“Tạp Kỳ Nhã cấu thành rất kỳ quái, mỗi khi tới mùa hạ, ánh sáng mặt trời sẽ kéo dài, từ đáy hồ sẽ có một sức sóng bốc lên, làm tan chảy băng, hòa tan toàn bộ hồ nước, thời gian còn lại thì toàn bộ bị đóng băng.”

Ta cười nói:

“Nếu như vậy thì chỉ cần qua hai tháng nữa, ở đây sẽ là cảnh tượng sóng nước dập giờn?”

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu:

“Chỉ tiếc lần này ngươi không có cơ hội thấy được.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ bỗng nhiên cúi người, đưa tay sờ vào mặt băng, thần tình trờ nên ngưng trọng dị thường:

“Đi mau! Có cái gì đó đang chạy tới hướng chúng ta!”

Chúng ta tuy rằng không biết hắn chỉ cái gì, thế nhưng ai nấy đều cảm nhận được tình thế gấp gáp, cước bộ trở nên nhanh hơn vọt tới bờ hồ bên kia.

Khi mới đi tới giữa hồ, thì từ xa truyền lại những tiếng sấm nổ ì ùng, mặt băng dưới chân chấn động kịch liệt.

Sau khi xoay người lại, thì thấy từ phía cốc khẩu có một đạo màu trắng đang kéo tới.

Hoàn Nhan Vân Na tuy rằng xưa nay trấn tĩnh, nhưng lúc này mặt cũng không còn chút máu:

“Đàn trâu rừng...”

Tiêu Trấn Kỳ hét lớn:

“Chạy mau!”

Ta lắc đầu nói:

“Không còn kịp rồi!”

Tốc độ của đàn trâu rừng đã đạt tới cực hạn, chúng ta còn chưa tới bờ bên kia thì đã bị nó đuổi kịp.

Ta lớn tiếng nói:

“Dùng phích lịch đạn cho nổ tung mặt hồ!”

Gia Cát Tiểu Liên gật đầu, đem Phích lịch đạn giao cho Cự Linh.

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Các người đi mau, ta lưu lại đoạn hậu!”

Hắn tiếp nhận cung trong tay của Cự Linh, liên tục bắn ra hai quả phích lịch đạn, phích lịch đạn rơi ở trên mặt băng phía xa, làm cho chúng ta thất vọng, chính là vụ nổ chỉ mới làm bong một lớp băng, phích lịch đạn cũng không phát huy được uy lực vốn có của nó.

Ban đầu Cự Linh vốn đã đi xa, đột nhiên dừng bước lại, đem Gia Cát Tiểu Liên giao cho Lang Thứ, một lần nữa đi vòng đến trước mặt Tiêu Trấn Kỳ, hắn rút cái búa lớn sau lưng ra, toàn lực bổ vào mặt băng, khi bổ liên tục hơn mười cái, mặt băng cũng xuất hiện một vết nứt nhỏ.

Hai người xoay mình chạy cách nơi đó một khoảng, Tiêu Trấn Kỳ nhắm vào vết nứt bắn tới. Phích lịch đạn chuẩn xác rơi vào cái khe, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, cái khe vứt đã biến thành một cái băng động, nước từ trong hồ băng phun lên.

Đàn trâu rừng đã chạy lên mặt băng, chỉ có người ở trong hoàn cảnh này mới biết sự sợ hãi trong tim tới mức nào.

Cái băng động kia không có dấu hiệu mở rộng, mà trong tay chúng ta chỉ còn có một quả phích lịch đạn.

Tiêu Trấn Kỳ nổi giận gầm lên một tiếng, đem viên phích lịch đạn cuối cùng này bắn vào băng động.

Một tiếng nổ vang lên, cái băng động rộng thêm chừng hai trượng rồi đột nhiên dựng thẳng lên, vết nứt nhanh chóng mở rộng, nước từ trong hồ không ngừng phun ra ngoài.

Toàn Tuệ Kiều không biết võ công, đương nhiên là nàng ở vị trí cuối cùng, ta chạy chậm lại, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, nỗ lực kéo nàng

https://thuviensach.vn

đi.

Các vết nứt trên mặt hồ không ngừng mở rộng, thế nhưng mặt băng vẫn chưa hoàn toàn vỡ vụn, nhưng đột nhiên chúng bạo phát, điên cuồng hướng chúng ta vọt tới.

Toàn Tuệ Kiều đột nhiên té ngã trên mặt băng, vết nứt dưới chân chúng ta đột nhiên xuất hiện, một làn nước phun lên, trong nháy mắt kéo xa khoảng cách giữa hai chúng ta.

Ta xoay người muốn phóng tới chỗ Toàn Tuệ Kiều, Tiêu Trấn Kỳ ở một bên nắm lấy cánh tay ta, hét lớn:

“Công tử, đi mau!”

“Không cần lo cho muội!”

Tuệ Kiều nức nở nói, vết nứt kia đã mở rộng chừng một trượng.

“Buông ra!”

Ta khàn cả giọng hét lớn, lập tức bỏ cánh tay đang bám vào Tiêu Trấn Kỳ.

Ta tung mình lướt qua cái khe, băng dưới chân đột nhiên nứt gãy, hai tay của ta bám chặt vào mép băng, nửa người đã rơi vào trong làn nước lạnh ngắt.

Băng gãy sắc nhọn đâm vào tay của ta, để lại một màu máu đỏ lòm, nhìn mà giật mình, lưu lại một phiến nhìn thấy mà giật mình đỏ sẫm sắc.

“Cẩn thận!”

Tuệ Kiều cầm lấy tay của ta, ta khó nhọc bò lên trên mặt băng, sau đó xoay người ôm lấy Toàn Tuệ Kiều.

https://thuviensach.vn

Khi xoay người nhìn lại, thì thấy cái khe nứt đã rộng hơn mười trượng, lấy năng lực của ta hiển nhiên là không cách nào vượt qua được.

Đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều rưng rưng nói:

“Huynh..tại sao lại ngu như vậy...”

Ta ôm chặt lấy thân thể mềm mại của nàng, hôn lên đôi mắt thất thần kia:

“Ta nói rồi, vĩnh viễn sẽ không bao giờ bỏ muội!”

Đàn trâu rừng cách chúng ta càng lúc càng gần, chúng ta không còn lựa chọn nào khác, tiếp tục ở lại trên mặt băng chỉ có một con đường chết.

Ta cầm lấy bàn tay mềm mại của Toàn Tuệ Kiều, nói:

“Chúng ta cùng nhau nhảy xuống!”

Tuệ Kiều ôn nhu vô hạn gật đầu, trên mặt của nàng không có một chút sợ hãi nào.

Đàn trâu rừng đang điên cuồng phóng tới đột nhiên dừng lại, toàn bộ thiên địa nhất thời im lặng tới đáng sợ.

Tiếng gãy nứt thanh thúy lại một lần nữa vang lên, mặt hồ đã nứt gãy không cách nào chịu được trọng lượng của đàn trâu, băng bắt đầu gãy ra.

Đàn trâu rừng tru lên kinh khủng, điên cuồng chạy nước rút về phía sau, mặc kệ dẫm lên thân thể đồng bạn.

Trâu rừng liên tiếp rơi vào trong hồ nước, mặt băng lúc này đã vỡ thành những mảnh nhỏ.

Chỗ đứng của ta và Toàn Tuệ Kiều chỉ còn lại chừng một trượng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ và Hoàn Nhan Vân Na, Lang Thứ ba người xuất hiện ở trên mặt băng đối diện. Tiêu Trấn Kỳ lấy ra một mũi tên từ trong bao, lớn tiếng nói:

“Công tử không nên kinh hoảng. Ta tới cứu người!”

Hắn đem một cái dây dài buộc vào đuôi mũi tên rồi ném qua cho ta.

Ta chuẩn xác tóm lấy mũi tên, buộc quanh hông mình, Tuệ Kiều từ phía sau ôm lấy cổ ta, lặng lẽ hôn lên gáy ta.

Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ hợp lực kéo, tảng băng dưới chân chúng ta đã di chuyển dần tới chỗ bọn họ.

“Cẩn thận!”

Hoàn Nhan Vân Na kinh hô.

Ta vô ý thức xoay người sang chỗ khác, thì thấy ở trên mặt hồ phía sau, bỗng nhiên nhô lên một khối băng cao hơn chừng mười trượng, đang lao tới chỗ chúng ta, hồ nước dưới chân chấn động.

Ta lập tức tung mình nhảy xuống nước, đôi mắt nhất thời trở nên đen đặc, vô số khối băng bay qua người, có cảm giác như là băng đao lướt qua.

Mặc dù đã có nước hồ giảm bớt lựa đạo, nhưng mà chúng cũng gây ra thương tổn cho chúng ta cực lớn.

Ta và Toàn Tuệ Kiều như rơi vào trong bão tố, sinh mệnh đang cố sức gãy dụa bên bờ vực tử vong.

Ta dần dần thích ứng với cách nhìn dưới nước, thấy vô số khối băng đang hướng chúng ta phóng tới, rồi nặng nề đập vào trên người chúng ta.

https://thuviensach.vn

Ta kéo Toàn Tuệ Kiều toàn lực chìm xuống dưới nước, chỉ có như vậy mới có thể giảm bớt lực đạo của những khối băng.

Đôi mắt đẹp của Toàn Tuệ Kiều bỗng nhiên mở to, thân thể nàng bỗng nhiên giãy dụa, toàn lực đẩy ta sang một bên, một khối băng lớn nặng nề đâm vào thân thể nàng.

Thân thể của Toàn Tuệ Kiều chậm rãi chìm xuống, ta điên cuồng bơi xuống phía dưới, ôm lấy thân thể Tuệ Kiều, ta biết mình rơi lệ, nhưng nước mắt mới ra đã nhập vào hồ nước băng lãnh này rồi.

Một làn máu tươi từ trong miệng của Toàn Tuệ Kiều phun ra, dường như muốn đọng lại trên người ta, nếu như Toàn Tuệ Kiều không đẩy ta ra, thì người bị khối băng kia đâm trúng phải là ta.

Dây kéo bắt đầu rung động, ta mang Tuệ Kiều nổi lên mặt nước.

Hô hấp của Toàn Tuệ Kiều vô cùng yếu ớt, ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng lớn tiếng la lên:

“Tuệ Kiều! Không được rời bỏ ta! Tuệ Kiều!”

Đôi mắt đẹp của Hoàn Nhan Vân Na hiện lên sự kinh dị, nàng không biết hoàn cảnh của ta và Toàn Tuệ Kiều dưới nước như thế nào.

Tiêu Trấn Kỳ lấy một cái bao vải, phủ lên người ta, rồi cõng ta nhanh chóng rời khỏi mặt băng này.

Cự Linh đã lập hai trướng bồng bên bờ hồ, ta gần như chết lặng được Tiêu Trấn Kỳ dẫn vào, trong trướng bồng còn đặt một chậu than nho nhỏ, bởi vì không gian bên trong nhỏ hẹp, nên ấm áp hơn nhiều so với bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Bỏ đi y phục đã đóng thành những lớp băng, thay một bộ quần áo lông cừu khô ấm, Tiêu Trấn Kỳ lại đưa cho ta một túi rượu mạnh, ta ngửa đầU Uống, cái cảm giác ấm nóng mới từ bụng dâng lên.

“Công tử cảm thấy thế nào?”

Gia Cát Tiểu Liên thân thiết hỏi.

Thần trí của ta rốt cục cũng tỉnh táo lại:

“Tuệ Kiều! Ta muốn đi thăm nàng!”

Tứ chi của ta vẫn lạnh ngắt, lảo đảo đi ra khỏi trướng bồng, Lang Thứ đang canh giữ bên ngoài, nói:

“Hoàn Nhan tướng quân đang thay quần áo cho Thanh Thanh cô nương…”

Ta đẩy Lang Thứ ra nhảy vào trong trướng bồng.

Lúc này thấy Hoàn Nhan Vân Na vẫn chưa kịp đắp thảm lông cho Toàn Tuệ Kiều.

Ta khóc thét nói:

“Tuệ Kiều...”

Trước mắt ta tối sầm, dường như muốn ngất đi.

Vân Na cuống quít đỡ lấy ta nói:

“Ngươi không cần lo lắng, nàng còn sống.”

Ta được Vân Na đã tới bên người Tuệ Kiều, yên lặng nhìn khuôn mặt tái nhợt của nàng, trong lòng đau xót vô cùng.

https://thuviensach.vn

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Thanh Thanh cát nhân sẽ có thiên tướng phù hộ (người tốt sẽ được thần tiên phù hộ). Nàng nhất định sẽ phục hồi như cũ.”

Ta gật đầu, hướng Vân Na nói:

“Đêm nay sợ rằng phải khổ cực cho nàng rồi.”

Vân Na mỉm cười nói:

“Giữa chúng ta khách sáo như vậy ư?”

Ta cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Tuệ Kiều, cơ thể nàng đang ấm dần lên, xem ra Vân Na nói không sai, tính mệnh Tuệ Kiều đã không có trở ngại gì rồi.

Đêm nay ta và Vân Na ngồi bên cạnh Tuệ Kiều, không ai đi ngủ cả.

Cho tới lúc gần sáng, Vân Na dựa vào người của ta mơ màng chợp mắt, cũng không lâu lắm, bên tai chợt nghe tiếng Tuệ Kiều kinh hô:

“Đừng mà, đừng mà!”

Ta mở hai mắt, thấy Tuệ Kiều toát đầy mồ hôi lạnh, hai mắt nàng nhắm chặt, trên khuôn mặt hiện lên thần sắc kinh khủng.

Vân Na cầm bàn tay nhỏ nhắn của nàng, nhẹ giọng an ủi:

“Thanh Thanh, tỷ ở chỗ này, sẽ không ai giết được muội!”

Tuệ Kiều dần bình tĩnh lại, dần dần tiến nhập vào trong mộng đẹp.

Ta thấy biểu tình kinh hồn đáng tởm của nàng, trong lòng chấn động, không ngờ hành động của ta đã tạo thành một bóng ma ám ảnh trong lòng nàng. Bắn Tuệ Kiều là hành động hối hận nhất trong cuộc đời của ta.

https://thuviensach.vn

Ta khoác áo lông cừu đi ra ngoài trướng, chẳng biết từ bao giờ tuyết đã rơi nhỏ trên bầu trời, mặt hồ một lần nữa lại đóng băng.

Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ đi dò xét đã trở về, thấy ta cười nói:

“Công tử đã khôi phục như cũ hay chưa?”

Ta gật đầu.

Tiêu Trấn Kỳ lại nói:

“Ta và Lang Thứ đi dò xét xung quanh, không có địch nhân ở gần đây.”

Lang Thứ nói:

“Chúng ta chỉ cần đi qua ngọn núi tuyết phía trước, là có thể tới chân núi phía đông của Khải Lạp Nhĩ Sơn, dưới chân núi rừng rậm nguyên thủy, hơn nữa nó thuộc phạm vi của bộ lạc du mục, cho nên người Đông Hồ không dám truy kích tới đây.”

“Chuẩn bị một chút, chúng ta sẽ lập tức xuất phát!”

Chuyện hôm qua đã làm ta sợ hãi, nếu như bọn họ đuổi kịp, thì đúng là sẽ có một hồi ác chiến xảy ra.

Ta kiên trì muốn cõng Tuệ Kiều trên lưng, cũng không ai ngăn cản ta, Vân Na từ hành động của ta đã cảm thấy có gì đó khác thường.

Tiêu Trấn Kỳ cũng hiểu rõ chuyện của ta và Toàn Tuệ Kiều, ta làm như vậy, là để giảm bớt cảm giác tội lỗi ở trong lòng.

Tuệ Kiều vẫn ngủ say, thỉnh thoảng lại nói mê, lần nào cũng lặp lại là ta không nên giết nàng.

https://thuviensach.vn

Tới buổi trưa, chúng ta đã thành công leo lên đỉnh núi Khải Lạp Nhĩ Sơn, đứng từ trên đỉnh núi quan sát, trong lòng bỗng dâng lên hào khí vạn tầng.

Chân núi phía đông của Khải Lạp Nhĩ Sơn nhẹ nhàng thoai thoải, sự khó khăn trong khi đi lại đã giảm bớt đi rất nhiều.

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Cổ nhân có câu lên núi thì dễ, xuống núi thì khó, chúng ta cần thay đổi nơi này một chút, chân núi phía đông của Khải Lạp Nhĩ Sơn có địa hình tương đối dễ hơn so với phía Tây, mỗi bước đi của chúng ta thuận lợi, thì địch nhân lại càng gần thêm một bước.”

Tiêu Trấn Kỳ kiến nghị nói:

“Chúng ta tạm thời nghỉ ngơi một chút, căn cứ theo lộ trình của chúng ta, thì tới chiều là có thể tới được ranh giới tuyết”

Hắn hiển nhiên là lo lắng cho ta.

Hoàn Nhan Vân Na gật đầu nói:

“Được, chúng ta nghỉ ngơi một canh giờ, sau đó tiếp tục xuất phát.”

Ta một mình đi ra cánh đồng tuyết, nắm một vốc tuyết ném ra ngoài ra. Vân Na yên lặng đi tới phía sau, nàng nhẹ giọng nói:

“Rời khỏi Hắc Sa thành, ngươi hình như vẫn chưa hài lòng.”

Ta cười khổ.

“Ngươi còn đang lo lắng cho Thanh Thanh?”

Ta gật đầu, theo lý thuyết Tuệ Kiều sẽ rất nhanh sẽ tỉnh lại, thế nhưng chẳng hiểu tại sao ta luôn có cảm giác tinh thần không yên.

https://thuviensach.vn

Vân Na dắt ta tay:

“Nói ra đi, có thể ta sẽ chia sẻ với ngươi được.”

Ta bước lên phía trước hai bước, lấy hết dũng khí nói:

“Thanh Thanh tên thực chất là Toàn Tuệ Kiều, mũi tên sau lưng nàng là do ta bắn!”

“A!”

Hoàn Nhan Vân Na kinh hãi.

Ta nhỏ giọng nói chuyện cũ cho nàng nghe, ánh mắt ta thủy chung chỉ nhìn về phía xa, nếu như đã nói hết, thì ta như trút được gánh nặng thở dài một hơi:

“Nếu như cho ta một cơ hội làm lại, ta quyết không bắn mũi tên kia...”

Hoàn Nhan Vân Na thấp giọng:

“Không! Nếu như có trở lại quá khứ, ngươi vẫn phải bắn mũi tên kia, bởi vì mục tiêu của ngươi là thiên hạ, muốn làm vương giả chân chính, đôi khi cũng phải trả giá cho tình cảm của mình.”

Trái tim ta kịch liệt chấn động:

“Nàng có khinh thường ta hay không?”

Vân Na bỗng nhiên từ phía sau ôm lấy ta:

“Thiếp không, thiếp tin Tuệ Kiều cũng sẽ không, bởi vì người chúng thiếp yêu là một vương giả, mà muốn làm vương giả thì phải hi sinh nhiều hơn những người khác.”

https://thuviensach.vn

Ta xoay người lại, đem thân thể mềm mại của Vân Na ôm vào trong ngực.

“Tỷ tỷ! Sư phụ! Thanh Thanh tỷ tỷ đã tỉnh!”

Dực Hổ ở phía xa lớn tiếng gọi chúng ta, ta và Vân Na nhìn nhau đồng thời mỉm cười, hướng doanh trướng chạy lại.

Tuệ Kiều giật mình nhìn hai người chúng ta, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

“Thanh Thanh!”

Hoàn Nhan Vân Na nhẹ nhàng gọi.

“Ngươi là ai? Ta có quen ngươi không?”

Câu trả lời của Tuệ Kiều làm cho chúng ta thất kinh.

Ta tiến đến trước mặt nàng, nói:

“Thanh Thanh! Muội còn nhớ ta hay không?”

“Thanh Thanh là ai? Ngươi là ai?”

Tuệ Kiều thậm chí không nhớ cả ta.

Trên mặt của ai cũng hiện lên sự tiếc hận, ta vẫn chưa hết hy vọng nói:

“Thanh Thanh, muội có nhớ ta không, chúng ta cùng nhau rơi xuống nước mà...”

“Ta chưa từng thấy ngươi, các ngươi có phải là muốn hại ta không? Vì sao lại đưa ta tới chỗ này?”

Tuệ Kiều có chút kinh hoàng lui về phía sau.

https://thuviensach.vn

Ta liều lĩnh nắm cánh tay nàng nói:

“Muội biết mà, ta là Long Dận Không, còn muội là Toàn Tuệ Kiều.”

“Buông ra!”

Tuệ Kiều thét lên vùng thoát khỏi bàn tay của ta:

“Ngươi tránh ra! Ta không biết ngươi, ngươi mau tránh ra!”

Vân Na vỗ nhẹ lên vai ta nói:

“Dận Không! Để cho muội ấy nghỉ ngơi một chút, xem ra muội ấy đã quên hết tất cả mọi chuyện rồi, ngươi không nên tiếp tục kích thích nàng, nếu không thì mọi chuyện sẽ hỏng bét.”

Ta buồn bã gật đầu, yên lặng đi ra ngoài trướng, ngửa đầu nhìn bầu trời, từ trong lòng gào lên một tiếng bi thương.

Trời xanh vì sao lại tàn nhẫn như vậy, nếu đem Tuệ Kiều lần thứ hai tới bên cạnh ta, thì vì sao lại phải xóa đi ký ức của nàng.

Chuyện thống khổ nhất trên đời là chờ đợi người mình yêu, nhưng nàng lại không còn nhận ra mình nữa...

https://thuviensach.vn

Chương 57: Yêu Hận (1 2 3 4)

Dực Hổ cởi cái áo da cừu, ném rất xa ra ngoài, trong miệng cười vui một tiếng, rồi vùi đầu xuống ngủ, Lang Thứ cũng nằm vật xuống.

Ngoại trừ ta ra, trên mặt mọi người ai nấy đều tươi cười, thậm chí ngay cả Tuệ Kiều cũng đã bắt đầu dung nhập vào trong đoàn thể này, nàng và Hoàn Nhan Vân Na sóng vai đứng ở trên sườn núi nở đầy hoa tươi, đang nhìn ra xa xa nói cái gì đó.

Ta xoay người sang một bên, ngọn núi Khải Lạp Nhĩ phía sau vẫn đang sừng sững đứng đó, hai ngày qua là một ký ức kinh hồn, thỉnh thoảng còn bừng tỉnh trong giấc mộng.

Gió nhẹ lướt qua, đưa tới mùi thơm thoang thoảng của hoa tươi, thần kinh, và sự căng thẳng của toàn thân chậm rãi được thả lỏng.

Sau khi rời khỏi chân núi, địa điểm tiếp theo của chúng ta là bờ sông Hắc Thủy, đi tới chỗ cạn nhất của sông Hắc Thủy là có thể dẫn chúng ta tới lâm trường Thương Bạch Sơn.

Lang Thứ cười cười đi tới bên cạnh ta, nói:

“Chủ nhân! Dưới chân núi có một ‘Soa Hách Nhĩ Phạt Mộc Trường’ cũng là sản nghiệp Ô thị, chúng ta có thể đi Soa Hách Nhĩ Phạt Mộc Trường nghỉ tạm.”

Lang Thứ nói:

https://thuviensach.vn

“Năm đó thuộc hạ và Đột Tạ được huấn luyện ở Soa Hách Nhĩ Phạt Mộc Trường.”

“Được, vậy thì chúng ta tới đó nghỉ ngơi.”

Cho tới chiều hôm đó, chúng ta đi tới Soa Hách Nhĩ Phạt Mộc Trường, phạt mộc trường (nơi đốn gỗ) này nằm trong một khu rừng rậm dưới chân núi Khải Lạp Nhĩ Sơn, mà phạt mộc trường cũng chỉ là ngụy trang, nơi đây chủ yếu huấn luyện Đấu Sĩ.

Dân cư nơi đây thưa thớt, địa hình rắc rối phức tạp, nếu như không có Lang Thứ dẫn đường, người bên ngoài rất khó tìm tới.

Trong bóng cây rừng thấp thoáng, một tòa thành nhỏ được dựng hoàn toàn bằng gỗ hiện ra, tường vây cao tới sáu trượng, những chông gỗ phía trên được vót nhọn, ở bốn góc tường đều có một cái tháp canh, hiển nhiên là dùng để phòng ngừa nô lệ đào tẩu.

Chúng ta mới vừa tới đến trước cửa, đại môn đã chậm rãi mở ra, ba gã hán tử mặc Hồ phục đi nhanh tới, từ rất xa đã hô:

“Chủ nhân! Người rốt cuộc đã tới!”

Lúc này ta mới nhìn kỹ, hóa ra người ở giữa là Đột Tạ. Tình cảm của Lang Thứ và Đột Tạ từ trước đến nay rất thâm hậu, kích động xông tới ôm nhau.

Sau khi đi vào đại môn, thì mới phát hiện, tòa phạt mộc trường này cực kỳ trống trải ngoại trừ ba người Đột Tạ, thì không còn nô lệ nào khác nữa.

Đột Tạ nói:

“Tổng quản Sát Cáp Thai bảo thuộc hạ chờ ở đây đợi chủ nhân tới. Những người khác thì đến lâm trường Thương Bạch Sơn từ trước rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Mấy ngày nay ngươi vẫn ở chỗ này ư?”

Đột Tạ cười nói:

“Từ khi rời khỏi Tam Đỉnh Tập, thuộc hạ đã chờ ở đây nửa tháng. Tổng quản Sát Cáp Thai đã thông báo, chủ nhân một ngày chưa tới thì thuộc hạ phải ở chỗ này chờ thêm một ngày.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như cả đời ta không đến thì sao?”

“Vậy thì thuộc hạ phải ở nơi này chờ chủ nhân cả đời rồi!”

Đột Tạ không chút do dự hồi đáp.

Trong lòng ta kích động, đưa tay vỗ lên cái vai rộng của Đột Tạ, như muốn tranh hùng với thiên hạ, thì đầu tiên phải có những thuộc hạ trung thành với mình.

Đột Tạ, Lang Thứ đều có thân phận nô lệ, nhưng sẽ trở thành những hòn đá trong sự nghiệp của ta.

Khi chúng ta tới, vật liệu trong phạt mộc trường đã được chuẩn bị một cách kỹ lưỡng, sau khi trải qua vô số nguy hiểm, tâm tình của chúng ta hôm nay mới thực sự được bình tĩnh lại.

Ăn cơm tối xong, tất cả mọi người đều đi ngủ sớm, còn ta vì chuyện của Tuệ Kiều không cách nào ngủ yên được.

Mặc quần áo tử tế đi ra ngoài cửa, ánh trăng xuyên thấu cây cối phủ lên phạt mộc trường, tạo thành những bóng cây loang lổ. Gió đêm thanh lương, tạo lên những thanh âm vi vu.

https://thuviensach.vn

Ta chợt thấy một thân ảnh yểu điệu cầm theo đèn lồng đi về hướng con suối trước mặt, ta dụi dụi con mắt, thiếu nữ kia rõ ràng là Tuệ Kiều.

Trong lòng ta vô cùng hiếu kỳ, đêm khuya thanh tĩnh, nàng đi tới bên dòng suối làm cái gì? Ta lặng yên đi theo phía sau nàng.

Tuệ Kiều đi tới bên dòng suối nhò đem một chiếc thuyền giấy để vào trong dòng nước, sâu xa nói:

“Tại sao đoạt đi của ta tất cả? Vì sao lại cho ta gặp lại hắn?”

Con thuyền giấy dần xuôi theo dòng nước, Tuệ Kiều che mặt lại, khóc nức nở lên.

Hóa ra nàng đã nhớ lại tất cả, thậm chí còn khôi phục cả ký ức kiếp trước, Tuệ Kiều đã biết ta là Dận Không, biết ta chính là chất tử Long Dận Không của Khang quốc, người đã bắn chết nàng.

Sau khi nàng tỉnh lại vẫn cố giả vờ, trong lòng ta không khỏi dâng lên một sự bi ai, xem ra Tuệ Kiều không cách nào tha thứ cho những chuyện mà ta làm trong quá khứ.

Ta ngưng mắt thật lâu nhìn bóng lưng Tuệ Kiều, nhưng lại không có dũng khí tiến lên phía trước, tốt nhất là cho nàng một đoạn thời gian, để lại bình tĩnh lại một chút.

Sáng sớm hôm sau, chúng ta rời khỏi Soa Hách Nhĩ Phạt Mộc Trường, hai ngày sau chúng ta đi qua sông Hắc Thủy, dãy núi Thương Bạch Sơn nguy nga liên miên bất tận đang ở trước mặt.

Con đường này là con đường mà ta và Sát Cáp Thai từ trước đã chọn, người đi lại rất hiếm, hành trình tương đối an tĩnh, truy binh Đông Hồ không có dấu hiệu nào là đã đuổi kịp.

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na phóng ngựa đi tới bên người ta, nói:

“Dận Không, từ nơi này cách lâm trường có còn xa lắm không?”

Ta nheo hai mắt lại nhìn dãy núi, nói:

“Tổng quản Sát Cáp Thai đã nói, sau khi tiến nhập Thương Bạch Sơn thì tìm một con sông tên là Lưu Thương, nó chảy về tận kinh đô, lâm trường ở đâu nguồn con sông này.”

Đột Tạ ở phía sau chúng ta nói:

“Lâm trường ở Thiên Mộ Phong của Thương Bạch Sơn, lúc tiến nhập Thương Bạch Sơn, thì chúng ta còn tối đa là hai ngày lộ trình nữa, trên con đường này cảnh sắc rất đẹp, chủ nhân có thể thưởng thức giải sầu.”

Ta cười nói:

“Trước kia ngươi đã tới?”

Đột Tạ lắc đầu, chỉ vào một tên nô lệ bên người nói:

“Tha Lý Thuật đối với nơi này tương đối quen thuộc, thuộc hạ nghe hắn nói.”

Tên nô lệ Tha Lý Thuật cung kính nói:

“Chủ nhân, thuộc hạ đã sinh sống ở Thương Bạch sơn này hai mươi lăm năm rồi, từng cọng cây ngọn cỏ ở đây, thuộc hạ đều hết sức rõ ràng.”

Hắn chỉ hướng đông nam nói:

“Chiều nay là chúng ta sẽ tới được Thải Hồng cốc, ở đó có thể nhìn thấy được sông Lưu Thương.”

Hoàn Nhan Vân Na cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tổng quản Sát Cáp Thai này quả nhiên không đơn giản.”

Ta gật đầu nói:

“Toàn bộ sản nghiệp của Ô thị là do hắn kinh doanh mà nên.”

Hoàn Nhan Vân Na nói:

“Ta khen hắn không phải vì năng lực kinh doanh của hắn, mục trường, lâm trường của Ô thị hắn đều bỏ rất nhiều công sức, rồi lại nói cái lâm trường này toàn là chỗ thâm sơn, bí ẩn rừng rậm rất nhiều, nhưng hắn toàn chọn chỗ đầu nguồn, thì công việc vận chuyển gỗ không có bất kỳ vấn đề gì.”

Tha Lý Thuật nói:

“Bảy năm trước Tổng quản đã mua tòa lâm trường này, mấy năm nay quy mô không ngừng mở rộng. Nhưng mà trọng điểm kinh doanh không phải là ở Đông Hồ.”

Hoàn Nhan Vân Na có chút kỳ quái hỏi:

“Ở đây cách Hải Vu Vệ thành gần nhất, nếu như gỗ không thông qua đó thì làm cách nào xuôi nam?”

Sở dĩ nàng đặt câu hỏi như vậy, vì hầu hết thương nhân Đông Hồ đều lui tới Hải Vu Vệ thành, đồng thời nó cũng là nơi tập kết hàng hóa của thương nhân.

Tha Lý Thuật hồi đáp:

“Sông Lưu Thương địa thế vô cùng kỳ lạ, ở Thải Hồng cốc được chia làm hai nhánh, một nhánh thì trực tiếp chảy về đông nhập biển, còn một nhánh thì chảy theo hướng Bắc vào Nhai Tuân Giang.”

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Vân Na nói:

“Nhai Tuân Giang chính là con sông của Triều Tiên phải không?”

“Tướng quân sinh nói không sai, đa phần gỗ của lâm trường Ô thị đều theo Nhai Tuân Giang vận chuyển đến Triều Tiên, sau đó lại từ đó xuôi nam.”

Hoàn Nhan Vân Na lấy làm kỳ quái nói:

“Tổng quản Sát Cáp Thai vì sao lại bỏ gần cầu xa như vậy?”

Tha Lý Thuật cười nói:

“Đều do Đông Hồ thuế má quá nặng, nếu như trực tiếp rời bến từ Hải Vu Vệ thành, thì đại bộ phận lợi nhuận sẽ bị quan quân bóc lột. Từ Triều Tiên rời bến, có thể tiết kiệm được không ít tiền.”

“Có được một quản gia cẩn thận như vậy, Bình Vương điện hạ sắp là người giàu có nhất thiên hạ rồi.”

Hoàn Nhan Vân Na mỉm cười nói, nhưng lại thấy ta nhìn bóng lưng Tuệ Kiều ngơ ngác, nên nhẹ nhàng kéo vạt áo của ta, nói:

“Ngươi đang suy nghĩ cái gì vậy?”

Ta thở dài nói:

“Không có gì, chỉ là có chút lo lắng cho bệnh tình của Tuệ Kiều.”

Ta cũng không đem chuyện Tuệ Kiều đã khôi phục ký ức nói cho nàng biết.

Vân Na trầm mặc xuống, dường như nàng có điều gì muốn nói rồi lại thôi.

https://thuviensach.vn

Đi vào Thải Hồng cốc thì mới thấy đây đúng là thiên đường của nhân gian, trong cốc sắc màu rực rỡ, cảnh sắc hợp lòng người, hồ điệp đủ các loại màu sắc tùy ý bay lượn.

Sông Lưu Thương lặng lẽ chảy qua cốc khẩu của Thải Hồng cốc, khi tới cốc khẩu thì chia làm hai.

Hướng đông yên lặng chảy ra biển, còn hướng bắc lại chảy xiết vào phía bắc của Triều Tiên.

Bên bờ sông có dựng hơn mười cái nhà gỗ, trước mười căn nhà này có mười mấy hán tử lưng trần đang bận bịu công việc, nhiệm vụ chủ yếu của bọn họ chính là chuẩn xác điều chỉnh những bè gỗ chảy đúng dòng chảy của con sông.

Tha Lý Thuật nói:

“Nơi này thường công việc là đơn giản, nhánh sông này chảy tới phía Đông thì nước rất bình lặng, nhưng mà khi tới được Vũ Quý, tốc độ chảy lại đột nhiên tăng lớn, công việc lúc đó sẽ khó khăn hơn rất nhiều.”

Mấy hán tử đang làm việc cũng nhìn thấy chúng ta, bọn họ khua tay hai tay hướng chúng ta cao giọng hô lớn.

Tha Lý Thuật cười hướng bọn họ phất tay, hắn ở trong núi sinh hoạt nhiều năm, rất quen thuộc với mọi người ở lâm trường.

Hắn hướng ta nói:

“Chủ nhân hôm nay ở nơi này nghỉ ngơi, ngày mai lại đi tới lâm trường có được không?”

Ta gật đầu nói:

“Được, ngươi đi an bài một chút, sắp xếp chỗ nghỉ cho mọi người.”

https://thuviensach.vn

Những công nhân kia bố trí cho chúng ta ba căn nhà gỗ, khi ăn cơm ta chợt phát hiện Tuệ Kiều không ở chỗ này, ta nhìn Hoàn Nhan Vân Na hỏi:

"Nàng có nhìn thấy Tuệ Kiều hay không?"

Vân Na lắc đầu, Dực Hổ chỉ vào rừng cây bên trái, nói:

"Thanh Thanh tỷ tỷ nói là sẽ qua bên kia hái hoa."

Trong lòng ta trầm xuống, lớn tiếng nói:

"Muội ấy đi bao lâu rồi?"

"Hơn nửa canh giờ rồi..."

Ta lập tức phóng tới chỗ ngựa của mình, cởi dây cương xuống, phi thân lên ngựa, chạy vào trong rừng cây.

Thế nhưng trong rừng đâu có bóng hình của Tuệ Kiều, trong lòng ta bất an tới cực điểm, quay ngựa dọc theo bờ sông đi xuống tìm kiếm.

Đột nhiên có một thanh âm vang lên trong đầu ta, Tuệ Kiều nhất định là bỏ ta rồi, chẳng nhẽ những lời Tha Lý Thuật nói hôm nay nàng cũng nghe được, cho nên dọc theo bờ sông tới Triều Tiên.

Đi dọc theo bờ sông chừng năm sáu dặm, vẫn không thấy tung tích của Tuệ Kiều, lấy tốc độ của nàng tuyệt đối không có khả năng đi xa được, trong núi thường có dã thú lui tới, chẳng nhẽ nàng đã xảy ra chuyện gì, ta lo lắng hô lớn:

"Tuệ Kiều! Tuệ Kiều!"

Trong núi chỉ có thanh âm của ta vọng lại, khung cảnh trống vắng lạ thường.

https://thuviensach.vn

Ta đang muốn dọc theo bờ sông xuôi xuống dưới tìm kiếm, thì từ phía sau nghe thấy một tiếng ngựa hí, thì ra là Vân Na đuổi theo:

“Dận Không, Tuệ Kiều không trốn đi đâu, muội ấy đi hái sâm.”

Lúc này ta mới yên lòng lại, Vân Na móc một tấm khăn lụa đặt vào trong tay của ta:

“Đến bờ sông rửa mặt đi.”

Hóa ra là do tâm tình của ta khẩn trương, cho nên mặt và cổ đầy mồ hôi, ta tiếp nhận khăn lụa xuống ngựa đi tới bờ sông, nhúng chiếc khăn mềm mại vào trong dòng nước.

Vân Na ở phía sau nhẹ giọng thở dài một hơi nói:

“Ta nghĩ ngươi nên thẳng thắn nói chuyện với Tuệ Kiều, tiếp tục như vậy chỉ làm dằn vặt nhau thêm mà thôi.”

Ta gật đầu nói:

“Tuệ Kiều không mất đi ký ức, nàng hiện tại chỉ là đang giả vờ mà thôi.”

Vân Na có chút oán trách nhìn ta một cái nói:

“Tuệ Kiều giả vờ chỉ là để trốn tránh, muội ấy không biết làm cách nào để đối mặt với ngươi.”

“Nàng biết?”

Vân Na cười nói:

“Người trong cuộc thì mê, mấy ngày nay Tuệ Kiều chỉ lãnh đạm duy nhất với ngươi mà thôi, uổng cho ngươi thông minh một đời, gặp phải loại chuyện như thế này thì lại hồ đồ.”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói:

“Trong một khoảng thời gian ngắn, có lẽ Tuệ Kiều không cách nào tiếp nhận được hiện thực.”

Vân Na nói:

“Ta lại không cho là như vậy, nếu như muội ấy quyết định lưu lại, thì trong lòng đã tiếp nhận ngươi rồi, ngươi còn chờ nàng chủ động mở miệng nói chuyện hay sao.”

Trong lòng ta vui vẻ, Vân Na nói đúng.

Ta ôm thân thể mềm mại của nàng vào lòng, hôn lên đôi môi anh đào ướt át, do xung quanh không có người, nên Vân Na cũng không ngượng ngùng và rụt rè như trước kia, nàng ôm lấy ta, nhiệt tình triền miên đáp lại.

Sau khi hôn một lúc lâu, Vân Na mới buông ta ra, ôn nhu vô hạn nhìn ta một cái nói:

“Ngươi làm cho ta không thở nổi...”

Ta lại chặn đôi môi của nàng lại, cho tới khi thân hình nàng hoàn toàn xụi lơ đi, thì ta mới nhẹ nhàng nói vào tai của nàng:

“Khi ta còn sống, chẳng bao giờ ta hết yêu nàng.”

Đôi mắt của Vân Na khép hờ, vẫn đang say sưa trong tình cảm mãnh liệt.

Trở lại doanh địa, đã là lúc hoàng hôn, Tuệ Kiều đang ở bờ sông rửa sâm. Vân Na đẩy ta một cái, khích lệ nói:

“Nhanh đi.”

Ta do dự một chút cuối cùng lấy hết dũng khí đi về phía Tuệ Kiều.

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều dường như cảm thấy ta đi tới phía sau của nàng, thân thể mềm mại run lên nhè nhẹ một chút, lập tức đặt toàn bộ đồ trong tay xuống, xoay người đi.

“Tuệ Kiều!”

Ta thấp giọng hô, thế nhưng Tuệ Kiều đi càng lúc càng nhanh, cuối cùng là bỏ chạy.

Ta đuổi theo nắm lấy cánh tay của nàng.

“Buông ra! Ta không biết ngươi, lại càng không biết Tuệ Kiều mà ngươi nói là ai!”

Tuệ Kiều lớn tiếng nói.

“Muội biết mà, muội biết ta là ai, muội cũng nhớ rõ mọi việc!”

Ta kích động hét lớn.

Khuôn mặt của Tuệ Kiều tái nhợt, trong đôi mắt đẹp hiện lên sự thê lương.

Ta thâm tình nói:

“Cho huynh một cơ hội, để cho huynh có thể bồi thường tất cả cho muội.”

Tuệ Kiều rưng rưng lắc đầu:

“Ngươi sai rồi, ta không phải hận ngươi, mà là ta tự hận mình, tại sao ta lại yêu ngươi, tại sao lại yêu một người đích thân giết mình!”

Ta bỗng nhiên đem thân thể mềm mại của Tuệ Kiều ôm vào trong lòng, Tuệ Kiều liều mạng giãy dụa, nhưng mà với lực lượng của nàng thì làm sao

https://thuviensach.vn

thoát được.

Thấy vậy nàng hung hăng cắn một cái lên tay của ta, ta nhịn đau không rên một tiếng, sự đau đớn này sẽ làm giảm bớt cắn rứt trong lòng ta.

Qua hồi lâu, cái miệng của Tuệ Kiều đã nhả ra, nằm ở trong lòng ta lớn tiếng khóc ồ lên.

Yêu một người chẳng cần phải có lý do, ta nhẹ nhàng nâng cằm nàng lên, thâm tình hôn lên đôi môi anh đào kia, trên miệng của Tuệ Kiều vẫn còn dính máu tươi.

“Ta hận ngươi!”

Tuệ Kiều ôm chặt lấy thân hình ta.

Ta lại càng dùng đôi môi của mình hôn những nụ hôn nóng bỏng, sự ủy khuất và băng giá trong lòng nàng đã bị ta đánh tan, rốt cục cũng mở miệng ra...

Tuệ Kiều lấy một cái khăn cẩm băng bó vết thương cho ta, ôn nhu nói:

“Còn đau không?”

Ta mỉm cười ôm lấy nàng, rồi đặt nàng ngồi lên hai đầu gối của ta.

Tuệ Kiều hờn dỗi nói:

“Mau buông muội xuống.”

Ta ha hả cười nói:

“Tất cả mọi người đều hiểu, họ sẽ không quấy rầy chúng ta.”

Tuệ Kiều ngượng ngùng cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Người này quỷ kế đa đoan, trăm phương ngàn kế tiếp cận muội.”

Ta hôn dọc theo cái gáy của nàng lên tới đôi môi, nhưng lại bị nàng cắn cho một cái.

Ta cười khổ nói:

“ Toàn thái y, y thuật cao minh, không nghĩ tới công phu cắn người còn lợi hại hơn.”

Tuệ Kiều nói:

“Đối với loại người âm hiểm độc ác thế này, thì đương nhiên không thể hạ miệng lưu tình.”

Ta thấp giọng nói:

“Muội khôi phục ký ức từ khi nào?”

Tuệ KiềU U oán thở dài một hơi, chỉ ra bờ sông, nói:

“Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.”

Tuệ Kiều nói:

“Ngày ấy khi rơi xuống hồ, bị khối băng đụng trúng, muội đã tỉnh táo lại, những chuyện cũ lần lượt hiện lên trong đầu...”

Nàng có chút u oán nhìn ta một cái nói:

“Thời gian hôn mê, muội luôn mơ tới huynh, sau đó thì ký ức khôi phục hoàn toàn.”

Ta nhẹ giọng nói:

“Muội còn có trách ta hay không?”

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều trầm mặc xuống, hồi lâu mới nói:

“Khi muội tỉnh lại, trong lòng muội thống khổ tới cực điểm, thế nhưng cho dù muội có nêu mọi lý do để hận huynh, nhưng lại không cách nào không nhớ tới...tên bại hoại này được...”

Trong đôi mắt nàng lại hiện lên hai dòng lệ.

Ta nhẹ nhàng ôm cái eo nhỏ nhắn của nàng, Tuệ Kiều nói:

“Muội đã mấy lần muốn im lặng bỏ trốn, nhưng cuối cùng lại do dự, muội...biết tình cảm của huynh với muội... sợ huynh không chịu được khi muội rời đi...”

“Tuệ Kiều...”

Đối mặt với thâm tình này, tâm tình của ta kích động vô cùng.

Ta nắm lấy hai vai của nàng, nói:

“Tuệ Kiều, trước kia huynh bắn muội chỉ là do tình thế bất đắc dĩ, từ đó về sau lúc nào huynh cũng hối hận.”

Tuệ Kiều khẽ gật đầu nói:

“Muội biết, mấy ngày nay lúc nào muội cũng nghĩ về chuyện này, chuyện của huynh lúc đó ở trong tình thế không bình thường. Huống hồ... lúc đó huynh chỉ một lòng muốn cứu hồng nhan tri kỷ của mình, đương nhiên sẽ không để ý tới tính mệnh của một nữ tử khác.”

Nàng đương nhiên đã đoán ra quan hệ của ta và Yến Lâm.

Khuôn mặt dày của ta đỏ lên, xấu hổ cười cười.

Tuệ Kiều nói:

https://thuviensach.vn

“Kỳ thực lúc trước huynh tận lực ngăn cản muội cứu công chúa Đại Tần, muội cũng đoán được trong chuyện này chắc chắn phải có điều gì đó không bình thường.”

Ta thẳng thắn thành khẩn nói:

“Yến Lâm chưa chết, chuyện đó chỉ là một màn được chuẩn bị trước, muốn lừa gạt hai phe Triều Tiên, Đại Tần, dàn xếp chuyện nàng biến mất khỏi nhân gian.”

Tuệ Kiều nói:

“Nàng ấy uống loại dược vật gì mà lại có thể thành như vậy?”

“Yến Lâm dùng Thất Nhật Túy do Tôn Tam Phân chế tạo ra.”

Tuệ Kiều nói:

“Ngày khác nếu có cơ hội, muội nhất định phải hướng vị Tôn tiên sinh này xin chỉ dạy một chút.”

Ta cười nói:

“Huynh tin là không bao lâu nữa muội có thể gặp Tôn tiên sinh.”

Tuệ Kiều thản nhiên cười, chậm rãi tựa vào trong lòng ta, một vầng trăng ló lên từ sau rặng cây. Ánh trăng như nước, vô số hồ điệp đủ loại màu sắc bay lượn xung quanh chúng ta, những tia sáng kỳ lạ hiện lên, bóng đêm thật ôn nhu lãng mạn.

Sáng sớm hôm sau, nhóm người chúng ta đi dọc theo thượng lưu, sau khi hóa giải được hiểu lầm giữa ta và Tuệ Kiều, cuộc hành trình vui vẻ hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Dọc đường đi tiếng cười nói không ngừng, đây là lần thả lỏng tâm tình nhất từ khi chúng ta rời khỏi Hắc Sa thành.

Tới lúc hoàng hôn, chúng ta đã tới gần Thiên Mộ Phong, Sát Cáp Thai dẫn theo hơn mười võ sĩ đã đợi ở chân núi từ lâu, thấy ta Sát Cáp Thai tươi cười tiến lên đón.

Ta có chút kinh ngạc hỏi:

“Tổng quản Sát Cáp Thai sao lại biết chúng ta sẽ đến?”

Sát Cáp Thai ha hả cười nói:

“Khi chủ nhân ở Thải Hồng cốc, thì những công nhân kia đã thả bồ câu đưa tin, thuộc hạ đã chuẩn bị xong tất cả, chỉ chờ chủ nhân tới.”

Hắn chỉ hướng đỉnh núi nói:

“Lâm trường Thiên Mộ Phong tuy rằng không có tiếng tăm gì, thế nhưng quy mô của nó thì ở Đông Hồ cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay mà thôi.”

Khi tới được lâm trường, ta mới biết Sát Cáp Thai không nói khoa trương chút nào, Thiên Mộ Phong là một trong những ngọn núi cao nhất Thương Bạch Sơn, khi mùa đông hàng năm tới, tuyết lớn phủ xuống kéo dài chừng bảy tháng.

Chân núi phía nam lại chẳng bị ảnh hưởng chút nào cả, bốn mùa toàn là mùa xuân, căn cứ theo độ cao của sườn núi mà có những loại cây rừng khác nhau, ví dụ như Tùng rụng lá, Tùng đỏ, Vân Sam, Chương Tử Tùng, cây cối toàn là cổ thụ, lại có Hắc mộc nhĩ, nấm trăn, nấm hương, nấm đầu khỉ... toàn những loại sân trân trong rừng.

https://thuviensach.vn

Phía bắc Thiên Mộc phong thì khí hậu lạnh giá, trên đỉnh núi tuyết đọng quanh năm.

Vân Na nhìn lướt qua cảnh sắc ở hai bên, nhẹ giọng nói:

“Ngọn núi nam thì nắng ấm, bắc thì tuyết lạnh chính là đây rồi.”

Sát Cáp Thai hồi đáp:

“Hoàn Nhan tướng quân nói rất đúng, bây giờ còn là mùa xuân, cốc vũ (một trong hai mươi tư tiết trong năm, vào khoảng mười chín, hai mươi hay hai mươi mốt tháng tư) đã qua, tuyết trên lưng chừng núi vẫn còn đọng, thỉnh thoảng sẽ có tuyết rơi, trời cuối tháng sáu sẽ có sương giá, nhiệt độ chênh lệch rất lớn, ban ngày thì nóng bức, ban đêm sẽ lạnh run người.”

Mùa thu mưa lớn, trời còn chưa sáng sương tuyết đã rơi. Khi đó tuyết trên đỉnh núi sẽ dày tới vài thước, khu rừng này sẽ bị phong bế.”

Vân Na cười nói:

“Xem ra đây chính là thời gian đẹp nhất của lâm trường.”

Sát Cáp Thai nói:

“ Đúng là như thế, đi từ dưới chân núi lên, bốn mùa rõ ràng, loại cảnh sắc nào cũng có thể nhìn thấy.”

Tuệ Kiều hiếu kỳ hỏi:

“Tất cả ngọn núi này đều là của Ô thị ư?”

Sát Cáp Thai nói:

“Đâu chỉ mỗi Thiên Mộ Phong, năm ngọn núi liên tiếp đều thuộc về Ô thị.”

https://thuviensach.vn

Vân Na không khỏi cảm thán nói:

“Ô thị có lâm trường rộng như vậy, tại sao ta chưa từng nghe nói qua.”

Sát Cáp Thai nói:

“Ở Đông Hồ mọi việc đều chú ý xuất thân huyết thống. Lão chủ nhân xuất thân là đầy tớ, mặc dù khôi phục thân tự do, có gia tài bạc triệu, nhưng cũng không thể thay đổi được gì.”

Hoàn Nhan Vân Na ánh mắt buồn bã, hiển nhiên là nàng liên tưởng tới bản thân của mình. Ta lặng lẽ cầm bàn tay nhỏ nhắn của nàng nàng.

Sát Cáp Thai lại nói:

“Lão chủ nhân khi còn sống chỉ thích ẩu đả đánh nhau, nhìn chuyện kinh doanh thì không có hứng thú, tất cả đều giao cho thuộc hạ đi xử lý. Cái lâm trường này là do thuộc hạ mua từ tám năm trước, bởi vì nơi này là chỗ thâm sơn, giá đất tương đối rẻ, cho nên trong tám năm đã mang lại rất nhiều tài phú cho Ô thị.”

Vân Na than thở:

“Đẳng cấp chế độ ở Đông Hồ cực kỳ khắc nghiệt, nếu như không có xuất thân quy tộc, thì không cách nào được người ta coi trọng.”

Sát Cáp Thai nói:

“Tài phú của Ô thị trong mấy năm nay như một vết dầu loang. Thuộc hạ cũng biết đạo lý cây to đón gió, nên địa bàn kinh doanh toàn là Nga La Tư, Mông Cổ, giao dịch với bát quốc thì toàn chọn con đường là Triều Tiên, không đi qua Đông Hồ bao giờ, cho nên lâm trường Thiên Mục Phong này không được mấy người biết.”

Ta có chút sầu lo nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàn Nhan Liệt Thái chắc chắn sẽ không bỏ qua, chúng sẽ phái người tới đây.”

Sát Cáp Thai nói:

“Chủ nhân không cần phải lo lắng, lâm trường này vốn biệt lập, giao dịch thì toàn với Triều Tiên, cho nên người ngoài rất khó tìm tới.”

Vân Na nói:

“Tổng quản Sát Cáp Thai nói rất có nói lý, nếu như ta đoán không sai, Hoàn Nhan Liệt Thái sẽ bố trí phòng thủ trọng điểm ở bờ biển, lấy tĩnh chế động, chúng ta rời khỏi Đông Hồ sẽ không dễ.”

Sát Cáp Thai chuẩn bị nơi ở cho chúng ta là một sơn cốc thiên nhiên trong lâm trường Thiên Mộ Phong, đây là một sơn cốc có hình dạng cái hồ lô, cái miệng nhỏ nối liền với bên ngoài, hoang thú và gió lạnh không thể xâm nhập vào được.

Bốn mùa ở đây đều là mùa xuân, hơn nữa trong sơn cốc có rất nhiều suối nước nóng, đọng lại ở những chỗ trũng tạo thành những hồ nhỏ, phong cảnh đẹp tới mức líu lưỡi.

Đi vào cốc khẩu, trước mắt chúng ta nhất thời sáng ngời, thấy một hồ nước trong suốt xuất hiện ở phía trước, dưới ánh mặt trời trông như một nữ thần, hồ nước yên lặng trong tới đáy, mây trắng trên bầu trời và tuyết trắng ở bốn phương chiếu ngược vào trong nước, đem toàn bộ cảnh sắc thiên nhiên thu vào trong đáy mắt.

Sát Cáp Thai nói:

“Chủ nhân! Từ cốc khẩu đi theo hướng phải đó là Ô thị lâm đạo, đi chừng mất nửa giờ.”

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ vào mấy căn nhà gỗ bên hồ nói:

“Mấy căn nhà gỗ này thuộc hạ bảo công nhân đẩy nhanh tốc độ hoàn thành, bên trong có những vật dụng cần thiết, chủ nhân hết sức yên tâm ở chỗ này.”

Sát Cáp Thai làm việc quả nhiên chu đáo cẩn thận.

Ta gật đầu cười nói:

“Đã làm phiền Tổng quản rồi.”

Sát Cáp Thai nói:

“Làm việc cho chủ nhân là bổn phận của thuộc hạ.”

Hắn lại giới thiệu với ta tình huống đại khái, sau đó mới rời đi.

Dực Hổ dù sao cũng chỉ là tiểu hài tử, thích đùa vui vô cùng, cho nên khi vừa mới sắp xếp xong đã nhõng nhẽo lôi bằng được Tiêu Trấn Kỳ đi săn thú, cho nên cũng tạo cho ba người chúng ta một cơ hội.

Cho dù là ta hay Vân Na cũng chưa bao giờ nếm thử cuộc sống như thế này, ánh mặt trời sau ngọ ấm áp chiếu xuống, ba người chúng ta ở bên bờ hồ thưởng thức cảnh sắc tươi đẹp, thể xác và tinh thần phảng phất như dung nhập vào trong tự nhiên.

Vân Na và Tuệ Kiều một trái một phải dựa vào vai của ta, mơ mơ màng màng.

“Đúng là muốn vĩnh viễn ở lại nơi này.”

Vân Na nói mê man nói.

Tuệ Kiều gật đầu, trong lòng nàng có cùng cách nghĩ với Vân Na.

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn về phía mặt hồ xa xa, gió nhẹ nhẹ phẩy, làm cho mặt hồ nổi những gợn sóng, phong cảnh trên mặt nước trở nên chập chờn, giống như từng dải lụa mỏng kéo dài trên mặt nước, lướt qua lướt lại, gió nhẹ qua đi, mặt hồ lại yên tĩnh, giống như sự ba động trong nội tâm của ta.

Ta tỉnh táo nhận ra, mình không phải theo đuổi một cuộc sống như thế nào, yên tĩnh và an nhàn chỉ có thể để cho ta hưởng thụ nhất thời, chứ không cách nào làm cho ta thỏa mãn.

Tư tưởng của ta là những nơi xa xôi như Tần quốc, Đại Khang, không biết lúc này nơi đó đã có biến hóa như thế nào?

Man Châu thất bại, tuy rằng thành công diệt trừ thế lực Bạch Quỹ, thế nhưng thực lực Tần quốc lại bị ảnh hưởng rất lớn.

Dã tâm của Yến Hưng Khải còn vượt xa so với Bạch Quỹ, Tinh Hậu chắc chắn là đã phát hiện mối quan hệ giữa hắn và Trầm Trì, nàng lúc này có hối hận gì không?

Ta chợt phát hiện, mình vẫn đang nhớ nhung nàng, sự vô tình của nữ nhân này đem lại cho ta, vậy mà ta lại không có nửa phần cừu hận.

“Huynh vẫn đang lo lắng chuyện ở Trung Nguyên?”

Vân Na nhẹ giọng nói.

Ta gật đầu, chậm rãi đứng dậy, chỉ vào bên kia tiểu hồ nói:

“Chúng ta đi qua bên kia xem đi.”

Tuệ Kiều đứng lên, nhưng đột nhiên cảm thấy choáng váng, ta vội vàng đỡ lấy, nếu không thì nàng nhất định sẽ ngã.

“Muội không sao chứ?”

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều lắc đầu nói:

“Không có chuyện gì, đại khái là hai ngày nay liên tiếp người đi đường, thân thể mệt mỏi quá mức mà thôi.”

Nàng dịu dàng cười nói:

“Hai người đi thôi, muội muốn nghỉ ngơi một chút.”

Vân Na nói:

“Cũng tốt, khi Dực Hổ về không thấy chúng ta lại sốt ruột.”

Chúng ta đỡ Tuệ Kiều trở về phòng ngủ, sau đó mới cưỡi chung một con tuấn mã đi tới bên kia hồ, thân thể của Vân Na không ngừng ma sát vào người ta, ta đâu có thể buông tha một cơ hội thân cận tốt như thế này được.

Ta ôm lấy nàng, hai tay không an phận vuốt ve cái mông ngọc của nàng.

Vân Na gắt giọng:

“Huynh lại không thành thật, muội đá huynh xuống ngựa bây giờ.”

Ta ha hả cười nói:

“Hoàn Nhan đại tướng quân nếu như muốn đá, thì Dận Không chỉ còn cách là chấp nhận mà thôi.”

Tay phải của ta đặt lên bộ ngực co giãn phập phồng của nàng, thân thể mềm mại của Vân Na run lên, bỗng nhiên hai chân nàng thúc một cái, con ngựa đột nhiên lồng lên chạy như bay.

Ta bất ngờ không kịp đề phòng, từ trên lưng ngựa ngã xuống, cũng may là bên hồ toàn bãi cỏ, cho nên không đau lắm.

https://thuviensach.vn

Vân Na cười như chuông bạc, thấy ta nằm im không nhúc nhích, nhất thời hoảng lên, đi tới bên cạnh ta, kinh hoàng nói:

“Dận Không! Huynh không nên làm muội sợ!”

Ta rốt cục nhịn không được nữa nở nụ cười, một tay tóm lấy Vân Na, đem thân thể mềm mại của nàng đặt dưới thân.

Vân Na kêu to một tiếng:

“Tên bại hoại này, lại dám gạt muội...”

Ta cười nói:

“Nàng có ý đồ mưu sát thân phu, hôm nay ta nhất định phải trừng phạt nàng một phen.”

Vân Na mặt cười đỏ bừng:

“Huynh muốn như thế nào?”

Ta mê đắm nhìn nàng nói:

“Muội cứ nói đi?”

Vân Na ngượng ngập nói:

“Huynh... nếu như khi dễ muội… muội liền hô cứu mạng”

Thần thái của nàng vô cùng xấu hổ, còn đâu là một đại tướng quân thống lĩnh vạn quân.

https://thuviensach.vn

Chương 58: Suối Nước Nóng

Ta càng nhìn trong lòng càng yêu, ôn nhu nói:

“Để cho ta hôn một cái...”

Đôi mắt đẹp của Vân Na nhắm lại, môi anh đào hé mở đang đợi ta tới để yêu thương.

Ta chậm rãi cúi đầu muốn hôn lên đôi môi của nàng, thì nghe từ trong rừng cây có tiếng róc rách như chuông khánh vang lên. Vân Na có chút kinh hoảng mở đôi mắt nói:

“Có người!”

Ta cười nói:

“Núi hoang dã lâm, làm gì có người ở.”

Nhưng trong lòng ta cũng có chút ngạc nhiên, nắm bàn tay mềm mại của Vân Na đi tới, muốn xem có chuyện gì.

Thanh âm kia thanh thúy dễ nghe, tràn ngập nhịp nhàng, lọt vào trong tay có vẻ vô cùng sảng khoái, ở trong rừng đi quanh co hơn trăm bước, thì thấy phía xa xa có một tảng đá lớn.

Chúng ta đi vòng qua tảng đá lớn, thì thấy có một hồ nước trong suốt, thanh tuyền từ dưới lòng đất chảy ra.

https://thuviensach.vn

Thanh âm mà chúng ta vừa nghe được ban nãy, chính là tiếng nước chảy róc rách.

Trên mặt hồ có một làn hơi nước nóng, ta đưa tay nhúng thì hóa ra là nước ấm, có cảm giác như nóng nên, hóa ra đây là một cái suối nước nóng, trong rừng rậm đúng là có thắng cảnh.

Vân Na hưng phấn, nói:

“Lúc khác nhất định phải gọi Tuệ Kiều tới đây tắm rửa.”

Ta mỉm cười nói:

“Không cần lúc khác, chẳng nhẽ ta với nàng lại không hơn Tuệ Kiều hay sao?

Vân Na nói:

“Huynh lại có cái chủ ý xấu gì rồi.”

Ta cởi áo ngoài, nói:

“Lúc nãy điên cuồng như vậy làm cho người ta đầy mồ hôi, vừa vặn có thể tắm trong cái suối nước nóng này một chút.”

Vân Na cuống quít xoay người sang chỗ khác, e thẹn nói:

“Huynh... Đúng là mặt dày, còn không mau mặc quần áo vào!”

Ta ha hả cười to:

“Hoàn Nhan đại tướng quân đối mặt với thiên quân vạn mã còn không sợ, chẳng lẽ còn sợ ta cởi y phục sao?”

Vân Na được bị ta nói khích, bỗng nhiên xoay người lại:

https://thuviensach.vn

“Muội sợ huynh? Huynh có cái gì đẹp!”

Nhưng khi quay lại thì thấy ta vẫn mặc quần áo, hiểu ra là ta cố ý đùa nàng, nên nói:

“Lại dám gạt muội, xem muội giáo huấn huynh thế nào..”

Lời còn chua dứt, đã bị ta tóm được, kéo vào trong dòng suối.

Vân Na không biết bơi, sợ đến la hoảng lên.

Ta cười từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của nàng:

“Không cần sợ, nước rất nông.”

Tay phải của ta lặng lẽ kéo áo của nàng.

Thân thể mềm mại của Vân Na run lên, dính sát vào trong lòng ta, nàng vô lực nói:

“Dận Không... Huynh...”

Nhưng bộ ngực đẫy đà của nàng đã rơi vào trong lòng bàn tay của ta.

Chỉ một loáng sau, chúng ta đã thân không mảnh vải, ta nhẹ nhàng vuốt ve thân thể mềm mại hoàn mỹ của Vân Na, hôn lên mỗi tấc da thịt nóng bỏng của nàng.

Chẳng biết là vì nước ấm hay là vì ta, mà thân thể của Vân Na nóng lên, trên da thịt nõn nà của nàng thỉnh thoảng có sắc đỏ ửng.

Ta mút cái lưỡi thom tho mềm mại của nàng, tình cảm mãnh liệt trong cơ thể không ngăn được mà bốc cháy lên.

“A!”

https://thuviensach.vn

Vân Na kêu lên một tiếng rên rỉ khi ta công thành chiếm đất.

Một màu đỏ tươi lập tức lan ra dưới dòng nước, nước suối kịch liệt chuyển động, hô hấp của ta càng lúc càng gấp gáp kết hợp với tiếng rên rỉ mê người của Vân Na, tiếng nước suối réo rắt, ở trong núi rừng vắng vẻ này đã trở thành một khúc nhạc tiêu hồn triền miên...

Vân Na giống như con dê nhỏ yên lặng để ta ôm vào trong lòng, ta nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng trần truồng như tơ lụa của nàng.

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Dận Không, nếu như có một ngày huynh trở thành đế vương hùng bá thiên hạ, huynh còn dẫn muội tới nơi này hay không?”

Ta khẽ hôn cái gáy ngọc mịn màng của nàng, thâm tình nói:

“Cho dù ờ bất cứ lúc nào, ta cũng coi Vân Na như trân bảo ở trong lòng.”

Đôi mắt đẹp của Vân Na nhộn nhạo làm đắm say lòng người, nàng dùng nụ hôn nồng nhiệt đáp lại câu nói của ta.

Một lần nữa ta nhiệt tình công thành, bãi cỏ tươi lập tức biến thành chiến trường triền miên giữa hai chúng ta.

Cho tới lúc hoàng hôn chúng ta mới mặc lại y phục, dựa sát vào nhau đi ra khỏi rừng cây, Vân Na đã biến thành một tiểu nữ nhân ôn nhu dịu dàng.

Ta cầm dây cương trên yên ngựa, đỡ Vân Na trèo lên, nhưng không nghĩ tới Vân Na nhẹ giọng kêu một tiếng, một lần nữa hạ xuống đất.

“Làm sao vậy?”

Ta quan tâm hỏi.

https://thuviensach.vn

Vân Na kiều mị trợn mắt nhìn ta một cái nói:

“Cũng là chuyện tốt do huynh làm...”

Ta nhất thời tỉnh ngộ lại, nhịn không được ha hả cười to. Ta nhảy lên mình ngựa trước, sau đó cúi người ôm lấy thân thể mềm mại của Vân Na lên, đặt nàng ngồi ở phía trước của ta.

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Sớm biết loại chuyện có thể gây đau đớn như vậy, thì muội nói gì cũng sẽ không cho huynh hành động!”

Ta ôm nàng vào trong lòng, ôn nhu nói:

“Nữ nhân sớm muộn gì cũng phải có lúc này, sau này Vân Na mới biết được cảm giác thích thú từ đó, không chừng mỗi ngày muội đều muốn huynh làm.”

Vân Na e thẹn nói:

“Miệng huynh đầy khinh bạc, cẩn thận muội đánh huynh.”

Ta cười ha ha, phóng ngựa phi tới mấy căn nhà gỗ.

Trở lại nhà gỗ, Tiêu Trấn Kỳ và Dực Hổ săn thú đã trở về, hai người và Tuệ Kiều đang nướng thú và làm mấy món ăn thôn quê Đông Hồ.

Dực Hổ tiến lên đón:

“Sư phụ, tỷ tỷ, chúng ta bắt được rất nhiều con mồi, đêm nay hai người có lộc ăn rồi.”

Ta cười nhảy xuống ngựa, đỡ Vân Na cẩn thận từng tý một đi xuống, khi bước xuống đất đôi mi thanh tú của nàng nhăn lại, hiển nhiên vẫn có chút

https://thuviensach.vn

đau đớn.

“Muội đi thay một bộ y phục.”

Vân Na khập khiễng đi về phòng của mình.

Dực Hổ kỳ quái nói:

“Tỷ tỷ hôm nay làm sao vậy?’

Hắn nhìn ta một cái nói:

“Thành thật khai báo, có phải là sư phụ khi dễ tỷ tỷ của ta?”

Ta cười sờ sờ đầu hắn nói:

“Tỷ tỷ của ngươi vừa rồi không cẩn thận bị trật chân, chắc là không có chuyện gì.”

Mấy người chúng ta ngồi quanh đống lửa trại, hưởng thụ món ăn thôn quê, thanh âm vui vẻ thi nhau vang lên.

Từ ngoài cốc khẩu bỗng nhiên truyền đến tiếng ngựa hí, quay đầu lại nhìn lại, thì thấy Sát Cáp Thai có mang theo một con sói.

Ta vẫy vẫy ta, nói:

“Tới thật đúng lúc, mau tới uống rượu!”

Sát Cáp Thai biểu tình hơi có vẻ ngưng trọng, đi tới trước mặt của chúng ta, nói:

“Chủ nhân! Đã xảy ra chuyện?”

Ta ngơ ngác, đem túi rượu giao cho Vân Na cầm, đứng lên nói:

https://thuviensach.vn

“Có phải là truy binh Đông Hồ đã đuổi tới?”

Sát Cáp Thai lắc đầu nói:

“Đại Khang dùng ba mươi vạn đại quân tấn công Tần quốc!”

“Cái gì?”

Tin tức đối với ta mà nói cũng không có ý ngoài dự liệu, thế nhưng vừa nghe nói tới chuyện này cũng giật mình.

Sát Cáp Thai nói:

“Căn cứ vào tin tức thuộc hạ nắm được, Đại Khang lấy cớ chất tử bị giết phát động chiến tranh.”

Ta gật đầu, mượn cớ chất tử đúng là phụ hoàng có thể xuất binh, có thể nhận thấy thực lực Tần quốc đã suy yếu sau trận đánh với Đông Hồ, nên muốn nhân cơ hội này làm khó dễ.

Mặc dù ta bị Đông Hồ bắt làm tù binh, nhưng ở Tần đô thì đã coi như là người chết, phụ hoàng sẽ không bỏ qua cái cơ hội tốt ngàn năm có một này.

Ta nhíu mày nói:

“Tần quốc tuy rằng và tổn hao không ít thực lực trong chiến tranh với Đông Hồ, thế nhưng lấy tình cảnh của Đại Khang hiện nay thì rất khó có thể đạt được mục đích, huống hồ Tinh Hậu còn có nhà mẹ đẻ Đại hán làm hậu viện.”

Sát Cáp Thai nói:

“Hiện giờ chưa nghe được tin Đại Hán xuất binh viện trợ.”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Hán đế tất nhiên là muốn chờ cơ hội.”

Vân Na nói:

“Không sai, Khang, Tần hai nước thực lực đều ở trên Hán quốc, hai hổ đánh nhau, huống chi hiện tại Khang, Tần, hai nước đều không phải là lúc đang thịnh, không phải là một trận có thể ăn được đối phương, cho nên trận chiến tranh này kết quả cuối cùng có thể là rơi vào giằng co.”

Tiêu Trấn Kỳ tán thành gật đầu nói:

“Đợi cho hai nước chân chính rơi vào sự giằng co, thực lực của hai bên lúc đó đã tổn thất thật lớn, Đại Hán tọa sơn quan hổ đấu thì sẽ là người được lợi lớn nhất.”

Ta bổ sung:

“Không chỉ là đại hán, mà những quốc gia khác cũng đang chờ thời cơ, khi mà thực lực Tần Khang xuống dốc, lúc đó sẽ làm cho tình thế tám nước biến đổi rất lớn.”

Ta thở dài nói:

“Quyết định này của phụ hoàng trông thì tưởng như sáng suốt, nhưng thực sự là rất ngu ngốc, công kích Tần quốc thực là một hỗn chiêu (quyết định không sáng suốt).”

Trong lòng ta cảm thấy bi ai, tới nay phụ hoàng cũng không ý thức được sự trọng yếu của việc liên minh, Đại Khang sở dĩ xuống dốc tới bây giờ, đều là bảy nước liên minh lại chống đối.

Thực lực của Đại Khang hiện nay không đơn giản chỉ là đi chiếm đoạt thực lực nước khác.

https://thuviensach.vn

Huống chi đối thủ mà người lựa chọn là Đại Tần, Tần quốc mấy năm nay suy yếu, thế nhưng thực lực chân chính vẫn có thể sánh vai cùng với Đại Khang.

Phụ hoàng quyết định như vậy chỉ làm cho thực lực của Đại Khang thêm tổn hao, người chân chính được lợi sẽ là Đại Hán và các quốc gia khác.

Sát Cáp Thai nói:

“Xem ra chủ nhân cần phải quay về Trung Nguyên thực hiện kế áp hậu rồi.”

Ta gật đầu nói:

“Mấy ngày nay, ngươi chú ý nhiều hơn với diễn biến của chiến sự, nếu như có tình huống gì dị thường, phái lập tức báo cáo với ta.”

“Chủ nhân yên tâm, thuộc hạ biết.”

Ánh nến chập chờn, ta lẳng lặng ngồi ở bên bàn gỗ. Ta nhìn rất lâu vào biên giới Đại Khang, phụ hoàng phát động cuộc chiến này làm cho thế cục của tám nước ngày càng trở nên phức tạp, hướng phát triển rất khó dự đoán.

Nhưng với ta mà nói đó cũng là một cơ hội ngàn năm có một, ta quyết không cho mình có sự thất bại.

Lấy thực lực của hai nước Tần Khang hiện nay, thì không có khả năng nước nào bại trận cả, kết cục có khả năng là hòa đàm.

Nếu như đúng theo dự tính của ta thì địa vị của của ta sẽ trở nên trọng yếu chưa từng có từ trước tới nay, ta phải nắm chắc thời cơ này.

Vân Na yên lặng đi vào trong phòng, ánh mắt nàng rơi vào trên bản đồ, mỉm cười, đi tới phía sau ta, nhẹ nhàng xoa bóp hai vai cho ta:

https://thuviensach.vn

“Đang suy nghĩ chiến sự của Khang Tần đúng không?”

Ta gật đầu nói:

“Đây là lúc ta nên trở về.”

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Chiến tranh vừa mới bắt đầu, nếu như huynh bây giờ trở lại, Đại Khang sẽ không có lý do phát động chiến tranh.”

Ta thấp giọng nói:

“Trường chiến tranh này không được duy trì trong thời gian dài, Trung Nguyên sắp bước vào mùa hạ, biên cảnh Khang Tần chỉ một tháng nữa là tới tiết Vũ quý (mưa), Hoàng Hà sẽ tiến vào mùa lũ theo định kỳ, dưới loại thời tiết ác nghiệt như vậy, binh sĩ hai nước sẽ rơi vào bế tắc không duy trì được lâu, đó là thời gian mà ta trở lại Tần đô.”

Vân Na cả kinh, lên tiếng nói:

“Trở lại Tần đô?”

Ta nặng nề gật đầu:

“Ta ngã từ nơi này, cũng sẽ bò dậy từ đây, hành động của ta sẽ hợp với sự tình của hai nước.”

Vân Na có chút sầu lo nói:

“Thế nhưng nếu như nắm bắt thời cơ không tốt, Tần quốc có thể bắt huynh giết cho hả giận.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cho nên ta không thể có bất kỳ sai lầm nào, xuất hiện quá sớm sẽ bị Tần quốc bắt giết, Đại Khang cũng sẽ tức giận, xuất hiện quá chậm, khi hai nước nghị hòa xong, thì đại công này không còn thuộc về ta nữa.”

Vân Na ôm cổ ta, dán mặt vào vai ta, nói:

“Huynh đã quyết tâm.”

“Ta dự định cho Tiêu đại ca ngày mai trở lại Đại Tần theo đường bộ, chúng ta đi theo đường thủy.”

Ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa, Vân Na thả ta ra mở cửa phòng, hóa ra là Tiêu Trấn Kỳ tới tìm ta.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Hoàn Nhan tướng quân!”

Hoàn Nhan Vân Na cười nói:

“Ta đang cùng Dận Không nói chuyện về ngươi.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ta cũng muốn tìm công tử nói chuyện.”

Hoàn Nhan Vân Na nói:

“Ta về nghỉ ngơi trước.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Hoàn Nhan tướng quân xin dừng bước, việc này ta cũng muốn trưng cầu ý kiến của tướng quân một chút.”

Hắn hướng ta nói:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn trở về Đại Tần trước!”

Ta và Hoàn Nhan Vân Na đồng thời nở nụ cười.

Tiêu Trấn Kỳ không khỏi nghi hoặc nói:

“Hai người cười cái gì?”

Ta cười nói:

“Huynh có ý nghĩ giống như chúng ta.”

“Trùng hợp như thế sao!”

Tiêu Trấn Kỳ tỏ vẻ hiểu cười nói.

Hắn chỉ vào địa đồ nói:

“Ta muốn đi đường bộ trở về Đại Tần, sau đó bắt liên lạc với Đường Muội, chuẩn bị tốt moi thứ cho công tử.”

Ta gật đầu nói:

“Đến thời điểm Vũ quý, chiến sự của hai nước sẽ bước vào giai đoạn gian khổ nhất, ta sẽ theo đường thủy trở về, chọn đường qua Triều Tiên, sau đó tới Tế Châu.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Được, ta tìm được Đường Muội, sau đó ở Tế Châu đợi đại giá của công tử.”

Sáng sớm hôm sau, Tiêu Trấn Kỳ rời khỏi lâm trương Thương Bạch Sơn, để cho mọi chuyện được ổn thỏa..., ta bảo Lang Thứ và Đột Tạ cùng đi với hắn, trên đường có thể chiếu cố lẫn nhau.

https://thuviensach.vn

Ta đưa Tiêu Trấn Kỳ tới cốc khẩu, trước khi hắn đi lại dặn dò:

“Tin tức ta về Đại Tần ngàn vạn lần không cho thể cho Yến Lâm và các nàng biết, ta lo lắng các nàng sẽ không tiếc tất cả tới Tế Châu tìm ta.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Công tử yên tâm, ta sẽ tận lực giữ bí mật chuyện này.”

Nhìn Tiêu Trấn Kỳ ba người biến mất nơi cuối rừng, ta mới thở dài xoay người lại.

Tuệ Kiều và Vân Na hai người đang thu thập dược liệu ở cốc khẩu, ta yên lặng đi tới phía sau của hai nàng, đem cánh tay ôm cả hai nàng vào trong lòng.

Hai người đồng thời thét lên một tiếng chói tai, cầm cái xèng đào thuốc định đánh ta.

Vân Na cười nói:

“Tiêu đại ca đi rồi?”

Ta gật đầu.

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Huynh định bao lâu nữa thì trở về Đại Tần?”

“Qua mười ngày nữa, ta đã hỏi qua Tổng quản Sát Cáp Thai, chúng ta có thể dùng bè gỗ, dọc theo Lưu Thương Hà, tiến nhập vào Nhai Tuân Giang, sau đó từ ‘Nguyệt La Thành’ ở biên cảnh Triều Tiên thuê thuyền xuôi nam.”

Vân Na nói:

https://thuviensach.vn

“Muội đã sớm nghe nói Trung Nguyên địa linh nhân kiệt, bảo vật đầy trời nhưng mà chưa bao giờ tới đó.”

Ta cười nói:

“Các muội sẽ nhanh chóng được ngắm phong cảnh Trung Nguyên mà thôi.”

Tuệ Kiều cảm thán nói:

“Trung Nguyên tuy nói phồn hoa, thế nhưng nhân thế lại tràn ngập tranh đấu, ngươi lừa ta gạt, không thể nào yên tĩnh như ở đây.”

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Người sống ở trong thế tục, thì đã không thể rời khỏi tranh đấu và náo động được, hiện tại thế cục tứ phân ngũ liệt (chia bốn xẻ năm), thì đi đâu tìm được nơi yên tĩnh thực sự?”

Chiến tranh xảy ra, biên giới của hai nước Khang Tần đại bộ phận đã rơi vào trong chiến hỏa.

Tất cả đều giống như ta dự đoán trước, hai nước không thể dùng một trận để có thể ăn được đối phương, cho nên chiến cuộc bước vào thời kỳ giằng co.

Đại hán vẫn không có ý xuất binh, bọn họ đang chờ đợi một thời cơ tốt nhất.

Trước đêm xuất phát, Gia Cát Tiểu Liên và Điền Tuần cùng chúng ta hội hợp ở lâm trường.

Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy Điền Tuần ở lâm trường, Sát Cáp Thai dựa theo sự phân phó của ta đã khôi phục thân tự do cho lão.

https://thuviensach.vn

Không phải làm việc mệt nhọc nữa đã giúp nguyên khí của hắn khôi phục rất nhiều, cái mặt khô vàng đã xuất hiện vài phần huyết sắc.

Lúc ăn cơm tối xong, và Điền Tuần đi tới bên hồ. Điền Tuần vẫn duy trì lễ nghi chủ tớ khi ở bên cạnh ta, mọi việc đều hết sức cung kính.

Ta cười nói:

“Lão là trưởng bối của ta, không cần phải giữ lễ như vậy.”

Điền Tuần nói:

“Chủ nhân có ân tái tạo với lão...”

Ta giơ tay ngăn các lý do thoái thác của lão lại, nói:

“Trở về đến Đại Tần lão muốn làm cái gì?”

Điền Tuần cười khổ nói:

“Hôm nay Điền mỗ chỉ còn lại hai bàn tay trắng, sau khi gặp được nữ nhi của lão, lão sẽ tìm một nơi nào đó sống nốt cuộc đời.”

“Yến Hưng Khải làm hại lão như vậy, lão dự định, bỏ qua hay sao?”

Điền Tuần hỏi ngược lại:

“Yến Hưng Khải hôm nay đã là Đại Tần tướng quốc, công tử bảo ta lấy thực lực gì chống lại hắn?”

Ta nhìn thẳng vào hai mắt Điền Tuần nói:

“Lần trở về này ta có thể giúp lão khôi phục lại sự trong sạch.”

Điền Tuần lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ chủ nhân lo lắng, thế nhưng Điền mỗ trải qua những chuyện này, đã coi phú quý như phù vân, lão chỉ có một hi vọng duy nhất lúc này là được gặp lại nữ nhi của lão.”

Ta cười lạnh nói:

“Trong tay của lão có tất cả nhược điểm của Yến Hưng Khải, nếu như lão không đối phó hắn, thì hắn sẽ bỏ qua cho ngươi đơn giản như vậy sao!”

Điền Tuần buồn bã gật đầu nói:

“Chủ nhân muốn ta làm như thế nào?”

Ta nhìn về phía mặt hồ xa xa, nói:

“Ta muốn lão đem tất cả chứng cứ phạm tội của Yến Hưng Khải toàn bộ giao cho ta.”

Điền Tuần thân thể khẽ run lên nói:

“Lão... thật sự là không muốn trêu chọc vào người này.”

Ta mỉm cười nói:

“Đối với lão mà nói, chuyện này chỉ mất công nhấc tay, lão giúp ta hoàn thành việc này, ta có thể đem cả nhà lão về Đại Khang, Yến Hưng Khải muốn đối phó với lão, thì cũng đã là ngoài tầm tay với.”

Điền Tuần nói:

“Chủ nhân chẳng nhẽ muốn giao chứng cứ phạm tội của Yến Hưng Khải cho Tinh Hậu?”

Ta chậm rãi lắc đầu:

https://thuviensach.vn

“Giao cho Tinh Hậu đối với ta mà nói cũng không phải là chuyện có lợi, sự tồn tại của Yến Hưng Khải đối với chúng ta là trăm lợi không hại, chỉ cần hắn và Tinh Hậu tiếp tục đấu tranh thì quốc vận Tần quốc sẽ ngày một suy sụp.”

Điền Tuần gật đầu tán thành.

Ta thấp giọng nói:

“Lão yên tâm, vì Dao Như, ta sẽ bảo đảm an nguy cho lão.”

Gia Cát Tiểu Liên ngồi trên xe lăn đi tới chỗ chúng ta, lâm trường gỗ phong phú vô cùng, không thiếu nguyên liệu cho hắn chế tạo.

Ta cười nói:

“Gia Cát huynh muốn giải sầu hay sao?”

Gia Cát Tiểu Liên cầm chiếc quạt lông khẽ phất phơ nói:

“Ta đặc biệt tới mời công tử quan tinh.”

Điền Tuần cuống quít cáo từ rời đi.

Gia Cát Tiểu Liên nhìn bóng lưng Điền Tuần nói:

“Lão giả họ Điền này tâm cơ sâu nặng, không phải là nhân vật tầm thường gì.”

Ta cười nói:

“Gia Cát huynh ánh mắt sắc bén, người này chính là một trong thiên hạ tứ đại cự phú Điền Tuần.”

Gia Cát Tiểu Liên gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Thì ra là thế, nhưng mà vận mệnh hắn đang suy giảm, xem ra không còn dài nữa.”

Trong lòng ta ngẩn ra, Gia Cát Tiểu Liên tướng thuật tinh thâm. Nếu hắn nói như vậy khẳng định là có lý, Điền Tuần này không biết còn có cơ hội gặp mặt nữ nhi của mình nữa không.

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Ta chỉ là tiện miệng nói một chút, công tử không nên để tâm.”

Ta gật đầu, học theo cách hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

“Công tử rốt cuộc tìm được cơ hội.”

Ta mỉm cười nói:

“Gia Cát huynh có thể bói một quẻ tính hung cát cho ta không?”

Gia Cát Tiểu Liên cười nhạt nói:

“Công tử lần này đã chuẩn bị từ lâu, đối với cục diện chiến tranh, này đã tính toán kỹ càng, có thể nói là vạn sự sẵn sàng.”

Ta chuyển hướng nhìn Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Gia Cát huynh vị nói gió đông là...”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Đã nhiều ngày nay ta quan sát thiên tượng, Vũ quý (mùa mưa) có thể đến sớm.”

Đôi mày của ta khẽ nhếch lên.

https://thuviensach.vn

Theo như lời Gia Cát Tiểu Liên nói thì đây chính là chuyện ta mong đợi nhất.

“Nếu như Vũ Quý đến sớm, vậy thì đại biểu cho việc chiến sự Tần Khang sẽ nhanh chóng tiến vào cục diện bế tắc.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Mùa mưa lớn năm nay đối với công tử đúng là nắng hạn gặp mưa rào.”

Ta mang theo nhóm mười người Vân Na, Tuệ Kiều, Gia Cát Tiểu Liên, dùng bè gỗ dọc theo Lưu Thương Hà tiến nhập Nhai Tuân Giang, hoàng hôn ngày hôm sau thuận lợi tới được Nguyệt La Thành ở biên cảnh của Triều Tiên.

Sát Cáp Thai đã tới đây từ hai ngày trước, hắn chuẩn bị chỗ nghỉ chân và thuê đội thuyền cho chúng ta.

Nguyệt La Thành là thành trì chỗ giao cắt giữa Triều Tiên, Đông Hồ, Nga La Tư, xung quanh thành trì toàn là cảng, diện tích tuy nhỏ, thế nhưng thương phẩm của các quốc gia rất nhiều, nhìn không hết mắt.

Ta thừa dịp này mang theo Vân Na, Tuệ Kiều hai người mua không ít đặc sản ở trong thành.

Rời khỏi Đông Hồ tâm tình của chúng ta thoải mái hơn rất nhiều, nhìn hai nàng xinh đẹp động lòng người, vui sướng tíu tít, một cảm giác hạnh phúc không biết tên dâng lên trong lòng ta.

Đoàn người phía trước bỗng nhiên xuất hiện sự rối loạn, có một con hắc mã gầy trơ xương xông loạn vào trong phố xá sầm uất, con ngựa kia lông dài, hí lên một tiếng chạy thẳng, xô ngã không ít người bán hàng rong, phía sau có hai gã võ sĩ đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Con ngựa kia bỗng nhiên hướng ta chạy tới, khi tới trước mặt ta, thì cúi thấp đầu xuống, dùng đầu cọ vào áo bào của ta, ta ngơ ngác, cúi đầu nhìn lại, thì thấy con ngựa kia dùng ánh mắt đau thương buồn bã nhìn ta.

“Hắc sư tử!”

Ta không thể tin tưởng vào mắt của mình, con ngựa gầy này lại là con tuấn mã Hắc sư tử trước kia hay sao.

Nhớ tới lúc trước nó bỏ ta lại trên chiến trường Man Châu, ta nhịn không được có chút phiền chán, thấp giọng nói:

“Con súc sinh này không có tình nghĩa, mau cút đi cho ta.”

Hắc sư tử hí lên một tiếng, nó không đi mà lại cắn một góc áo của ta.

Vân Na ngạc nhiên nói:

“Nó hình như biết huynh!”

Ta thở dài nói:

“Nó vốn là tọa kỵ của ta, nhưng ở trên chiến trường lại bỏ ta chạy trối chết. Ta hận không thể đem nó lột da rút gân.”

Tuệ Kiều không đành lòng nói:

“Nó trông rất đáng thương, mấy ngày vừa rồi nhất định là nếm không ít vị đắng, huynh cứu nó đi.”

Vân Na nói:

“Đúng vậy, huynh cũng đứng tức giận với một con ngựa, trông nó hình như là biết hối hận rồi.”

https://thuviensach.vn

Hai gã võ sĩ đi tới, một người kéo cương ngựa, một người khác hung hăng quất một roi da vào mông nó, quát:

“Súc sinh! Ta bảo mày chạy à!”

Thấy hắn đối đãi như vậy với Hắc sư tử, trong lòng ta cũng nổi giận lôi đình, không đợi ta xuất thủ, Vân Na tóm lấy cổ tay của gã võ sĩ kia, nói:

“Ngươi có tính người hay không, sao lại đối đãi như vậy với một con ngựa!”

Tên võ sĩ kia ngang ngược vô cùng, lạnh lùng nói:

“Con ngựa là của ta, ta muốn đối đãi với nó như thế này thì như vậy, mắc mớ gì tới ngươi...”

Thanh âm của hắn đột nhiên run rẩy, trên trán toát mồ hôi lạnh, dường như là đang nếm vị đắng.

Ta cố nén lửa giận nói:

“Ngựa này bao nhiêu tiền, ta mua!”

Vân Na lúc này mới buông cổ tay tên võ sĩ kia ra.

Tên võ sĩ kia vừa xoa cổ tay, vừa nói:

“Hai trăm lương bạc!”

Vân Na cả giận nói:

“Ngươi muốn ăn cướp sao, con ngựa này gầy yếu như vậy, ngay cả hai mươi lượng cũng không đáng.”

Võ sĩ kia hắc hắc cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Có mua hay không, trước kia ta mua nó phải mất năm trăm lượng bạc, bán như vậy là đã lỗ rất nhiều rồi đấy.”

Ta gật đầu, lấy ngân phiếu ra nói:

“Từ giờ trở đi, con ngựa này là của ta.”

Võ sĩ kia không khỏi ngẩn người, hắn không ngờ ta lại mua thật, lúc hắn mua con ngựa này cũng chỉ có năm mươi lượng.

Trở lại khách sạn, Sát Cáp Thai vô cùng kinh ngạc khi thấy ta mang một con ngựa ốm trở về, Điền Tuần chủ động đem hắc sư tử dắt tới tàu ngựa ở hậu viện, tắm rửa cho nó.

Sát Cáp Thai đi theo ta vào trong phòng, đem tình hình báo lại cho ta một lần.

Ta gật đầu nói:

“Sáng mai chúng ta sẽ ngồi thuyền rời khỏi nơi đây.”

Sát Cáp Thai nói:

“Chủ nhân yên tâm, chiếc thuyền quanh năm đi lại giữa Nguyệt La Thành và Tế Châu, danh dự của chủ thuyền rất tốt, không có vấn đề gì cả.”

Ta vỗ vỗ bả vai hắn nói:

“Chúng ta rời khỏi Đông Hồ, thì tất cả sản nghiệp Ô thị sẽ giao cho ngươi, Gia Luật Xích Mi khẳng định sẽ điều tra sản nghiệp Ô thị, ngươi phải cẩn thận hơn gấp bội.”

Sát Cáp Thai cười nói:

https://thuviensach.vn

“Thuộc hạ sẽ đem sản nghiệp Ô thị mau chóng bán trao tay, chờ làm xong chuyện này, thuộc hạ sẽ dẫn mọi người tới Trung Nguyên tìm chủ nhân.”

Ta mỉm cười nói:

“Hách Liên Chiến có lẽ sẽ có hứng thú, ngươi liên hệ với hắn một chút.”

Sát Cáp Thai nói:

“Thuộc hạ tuân mệnh.”

Trời vẫn còn chưa sáng, ta và nhóm người Vân Na leo lên thuyền lớn, nhìn Nguyệt La Thành dần dần thu nhỏ lại trong tầm mắt, ta như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Tuệ Kiều yên lặng nhìn về phương hướng của Triều Tiên, tâm tình của nàng khác với ta, ta cách Trung Nguyên càng gần, thì nàng rời khỏi cố hương càng xa.

Ta đi tới phía sau nàng, ôm nàng vào lòng:

“Bên ngoài gió lớn, sao không vào phòng nghỉ ngơi?”

Tuệ Kiều sâu xa nói:

“Muội muốn nhìn cố thổ thêm vài lần.”

Ta khẽ hôn cái tai trong suốt của nàng, nói:

“Muội còn thân nhân nào ở Triều Tiên không?”

Tuệ Kiều nói:

“Muội là cô nhi, từ nhỏ đã được nghĩa phụ làm ngự y thu dưỡng, nghĩa phụ ba năm trước cũng đã bệnh mất, Tuệ Kiều ở trên đời này không còn

https://thuviensach.vn

thân nhân nào nữa...”

Thanh âm của nàng tràn ngập buồn bã.

Ta ôm chặt lấy nàng nói:

“Muội còn có ta, kiếp này ta sẽ không để muội rời xa ta.”

Tuệ Kiều rưng rưng gật đầu, chủ động dâng lên đôi môi thơm.

Bảy ngày sau chúng ta rốt cục đã tới thuỷ vực Đại Tần, mấy ngày nay ta và Gia Cát Tiểu Liên, Vân Na phân tích tình huống, chuẩn bị đầy đủ cho cục diện rắc rối phức tạp sắp tới.

Đêm khuya yên tĩnh, ta và Gia Cát Tiểu Liên ở boong tàU Uống trà, Vân Na và Tuệ Kiều ở đầu thuyền thưởng thức cảnh đêm trên biển.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Lúc ta rời khỏi Trung Nguyên là khi còn không hiểu chuyện, hiện giờ đối với Trung Nguyên có ấn tượng mơ hồ.”

Ta cười nói:

“Gia Cát huynh một khi bước chân vào cố thổ, thì quá khứ sẽ từng giọt, từng giọt hiện lên.”

Gia Cát Tiểu Liên gật đầu:

“Những nấm mồ của Mặc thị và Gia Cát gia sợ rằng cỏ thơm đã mọc um tùm.”

“Trở lại Đại Khang ta nhất định sẽ rửa sạch oan khuất cho hai nhà, một lần nữa tu sửa phần mộ tổ tiên cho huynh.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

https://thuviensach.vn

“Sợ rằng Hâm Đức hoàng đế chưa chắc đã đáp ứng.”

Ta thề nói:

“Gia Cát huynh cứ việc yên tâm, cho dù phải trả giá lớn như thế nào, ta cũng sẽ hoàn thành việc này.”

Vân Na và Tuệ Kiều bỗng nhiên đồng thanh kinh hô, từ ngoài xa mơ hồ truyền tới tiếng gào giết, ta và Gia Cát Tiểu Liên liếc nhau, đứng dậy đi tới đầu thuyền.

Cách đó không xa, có một chiếc thuyền với năm cái cột buồm đang lao vun vun tới chỗ chúng ta, ba chiến thuyền theo đuôi ở phía sau,vô số hỏa tiễn bắn lên thuyền, thấy thuyền đã cháy, Vân Na kêu to:

“Mau mau tránh ra!”

Thân thuyền của chúng ta nhỏ hơn thuyền họ, nếu như bị họ chính diện đâm vào, thì sợ rằng đội thuyền sẽ bị tổn thất nặng nề nhất.

Thủy thủ trên thuyền toàn lực chèo, nỗ lực tránh một khoảng so với những chiếc thuyền kia.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chiếc thuyền kia trong nháy mắt đã tới trước thuyền của chúng ta, đội thuyền chúng ta mặc dù lớn nhưng đại bộ phận đã nghiêng sang một bên, nhưng vẫn còn một phần mép thuyền bên phải bị thuyền buồm kia đâm vào.

Chỉ nghe ‘Răng rắc!’ một tiếng giòn tan vang lên, mép thuyền đã bị nát bấy, thân thuyền bị đối phương đâm vào nghiêng sang một bên.

Ta cuống quít ôm lấy Vân Na và Tuệ Kiều, phòng ngừa chấn động văng ra khỏi thuyền.

https://thuviensach.vn

Thân tàu rung mạnh làm cho Gia Cát Tiểu Liên vén ngã xuống đất, ta đem Tuệ Kiều giao cho Vân Na, vọt tới bên người Gia Cát Tiểu Liên nâng hắn dậy.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Không phải là gặp hải tặc đó chứ?”

Trong lòng ta thầm kêu không tốt, nhanh chóng trấn tĩnh tinh thần lại, cao giọng nói:

“Mọi người chuẩn bị vũ khí cho tốt, lúc nào cũng phải chuẩn bị chiến đấu!”

Một gã thủy thủ hoang mang rối loạn đi tới trước mặt ta, run giọng nói:

“Công tử... khoang... khoang thuyền bị nước vào, như vậy sợ rằng... không giữ được...”

Tất cả mọi người tập họp trên boong thuyền, chiếc thuyền chúng ta bị chiến thuyền kia đâm trúng hiển nhiên là đang dần dần chìm xuống.

Ba chiến thuyền đã đi tới gần, hai chiếc ép sát vào hai bên thuyền, còn lại một chiếc thì chính diện đi tới trước mặt chúng ta. Thân thuyền này sơn màu đen, trên cột buồm có một chiếc cờ lớn, trên đó có thêu một chữ “Long”.

Một tên thủy thủy sợ hãi nói:

“Là người của Hải Long Bang!”

Vân Na nói:

“Quả nhiên gặp hải tặc.”

https://thuviensach.vn

Ta ở Đại Tần đâu có nghe nói tới cái tên Hải Long Bang bao giờ, bọn này chỉ hoạt động trong thủy vực Triều Tiên và Đại Hán, hơn nữa ở Hoàng Hà thuỷ vực cũng có phân đà, lấy cướp đoạt thuyền thương làm nghề sinh nhai, không nghĩ tới chúng ta lại đụng độ phải bọn họ.

Trên thuyền đối phương có chừng hơn trăm người, hỏa tiễn trong tay tất cả đều nhắm ngay vào đội thuyền của chúng ta, chỉ cần thủ lĩnh ra lệnh một tiếng, hỏa tiễn sẽ bắn ra.

Nếu như ở đất bằng, thì chúng ta có thể có thể đánh một trận, thế nhưng bây giờ đang ở trên mặt nước, huống hồ thuyền của chúng ta lại đang chìm xuống.

Mặc dù đối phương không công kích nhưng đối mặt với một con thuyền đang chìm cũng là một nỗi lo.

https://thuviensach.vn

Chương 59: Tình Cờ Gặp Gỡ

Đám người kia nói chuyện với nhau bằng những câu quái dị, có một số người trong đó đã mang sào trúc có móc kéo hai thuyền sát lại một chỗ.

Ta thấp giọng dặn dò:

“Mọi người bảo trì bình tĩnh, địch đông ta ít, không thể hành động nông nổi.”

Hắc y nam tử có tướng mạo anh tuấn đứng trong đám đông nhìn vào chúng ta, hắn ra hiệu bằng các động tác khác nhau, chỉ huy thủ hạ bắt đầu hành động.

Trong nháy mắt đã có hơn hai mươi tên hải tặc nhảy lên thuyền của chúng ta, mục đích của những người này là tài vật và nữ nhân, khi họ thấy sự xinh đẹp của Vân Na và Tuệ Kiều thì kêu lên những tiếng quái dị xông tới.

Ta cầm thật chặt trường đao, xem ra không thể tránh khỏi một trận huyết chiến rồi.

Hắc y nam tử kia cũng đi lên thuyền, lớn tiếng nói:

“Thuyền này sẽ nhanh chóng bị chìm, mau chóng đem tài vật và nữ nhân qua bên kia.”

Ánh mắt hắn và ta gặp nhau, trên mặt hắn hiện lên sự kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Thần kinh của ta vô cùng căng thẳng, đánh mắt cho Vân Na, Vân Na lập tức hiểu ý, bắt giặc phải bắt vua, dùng người này để xoay chuyển hoàn cảnh của mình.

Hắc y nam tử dường như hiểu thấu tâm tư của chúng ta, cười lạnh nói:

“Nếu như ngươi không muốn người khác toi mạng, tốt nhất đừng nên hành động thiếu suy nghĩ.”

Hắn cũng không lui lại, mà lại tiến lên vài bước, cẩn thận quan sát ta hồi lâu mới nói:

“Ngươi có phải là Đại Khang Bình vương Long Dận Không.”

Trong lòng ta cả kinh, mình chưa từng gặp người này bao giờ, vậy mà hắn một câu nói toạc ra thân phận của mình? Ta thử tìm lại những ấn tượng trong đầu về người này, nhưng mà hoàn toàn trống rỗng.

Vậy Hắc y nam tử nói:

“Chiếc này thuyền sắp chìm rồi, các ngươi lên thuyền ta rồi hãy nói.”

Thái độ của hắn đối với chúng ta hòa hoãn đi rất nhiều.

Mang theo đầy bụng nghi ngờ, chúng ta sang thuyền lớn của bọn họ.

Mấy trăm tên hải tặc vây chúng ta lại, ánh mắt thèm thuồng nhìn vào Vân Na và Tuệ Kiều.

Hắc y nam tử phất phất đuổi mọi người đi, lúc này mới hướng ta nói:

“Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta, ngươi có phải là Bình vương hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, mình đang trong hiểm cảnh, giấu diếm thân phận cũng không phải là biện pháp tốt.

Nam tử kia nở nụ cười, để lộ một hàm răng trắng bóng:

“Ta đã sớm biết, ngươi sẽ không dễ dàng chết như vậy.”

Trong lòng ta càng cảm thấy nghi hoặc, thấp giọng nói:

“Ngươi là...”

Hắc y nam tử cười ha hả nói:

“Năm đó ngươi từ Đại Khang đến Tần làm con tin, ta từng chặn ngươi lại, không ngờ cảnh này lại tái diễn.”

Lúc này ta mới nhớ lại, quả thực là có chuyện như vậy, trong lòng âm thầm kêu may mắn, người này chắc chắn là không có ác ý với ta, năm đó hắn bỏ qua được, thì giờ cũng có thể.

Hắc y nam tử nói:

“Tại hạ Khâu Dật Trần bái kiến Bình vương điện hạ.”

Hắn cung kính hướng ta vái một cái, sau đó mời chúng ta ngồi vào một cái bàn trên sàn thuyền, rồi bảo thủ hạ mang trà lên.

“Bình vương mời dùng trà!”‘

Khâu Dật Trần nói.

Ta nâng chung trà lên uống một ngụm, bàn tay nhỏ nhắn của Vân Na lặng lẽ đưa xuống dưới bàn cấu vào bẹn ta một cái. Hiển nhiên là muốn ngăn cản ta uống trà, nàng sợ đối phương có lòng hạ độc.

https://thuviensach.vn

Ta tự nhiên uống cạn chung trà, chúng ta đã rơi vào trong tay đối phương, nếu như Khâu Dật Trần thật sự muốn hại ta, thì không cần dùng tới thủ đoạn phức tạp này.

Lúc này nếu như ta biểu hiện ra sự sợ hãi và do dự, thì sẽ bị đối phương đánh giá thấp.

Khâu Dật Trần cười nói:

“Bình vương điện hạ quả nhiên là can đảm hơn người, tại sao lại biết ta không hạ độc vào trong trà?”

Ta cười nhạt nói:

“Dận Không tuy rằng mới gặp mặt Khâu huynh được hai lần, thế nhưng cũng tin Khâu huynh không phải là loại tiểu nhân như vậy.”

Khâu Dật Trần cười ha ha nói:

“Chỉ với sự khí phách này của Bình vương, người thường không thể so được rồi.”

Gió đêm gào thét, sóng biển vỗ ì ạch vào mạn thuyền, Khâu Dật Trần cười nói:

“Các người vào trong khoang nghỉ ngơi một chút đi, chỉ một thời gian nữa là tới thủy trại, ngày mai ta sẽ chuẩn bị lương khô và thuyền tốt, rồi rời đi cũng không trễ!”

Ta vội vàng gật đầu cảm ơn, mà thực tế là chúng ta cũng không có lựa chọn nào khác.

Đội tàu đi về phía tây chừng khoảng 2 canh giờ, tiến nhập vào một bến cảng hình tròn, cái cảng này bị đảo vây vào nửa, ba mặt núi vây quanh,

https://thuviensach.vn

cảng khẩu chỉ rộng chừng hơn hai mươi trượng, trên đó còn có một cái cửa cổng to lớn, khi đội tàu đi tới gần, chỉ cần phát tín hiệu, là có võ sĩ mở cửa.

Trong lòng ta thầm khen thiết kế cảng này thực sự là khéo léo vô cùng, Gia Cát Tiểu Liên ở bên cạnh ta ngạc nhiên nói:

“Bố cục của đảo này không giống nhau, người thiết kế tuyệt đối là người có tay nghề giỏi, nhìn từ cách bố cục thì có tám phần là tác phẩm của sư phụ ta, nhưng kỳ quái là, ta chưa bao giờ nghe sư phụ nói gì về chuyện này cả...”

Vân Na nói:

“Xem ra Khâu Dật Trần này cũng không phải là hải tặc bình thường.”

Khi đi vào cửa cảng, thì mặt nước trở nên rộng hơn, chiến thuyền dừng lại ở sát biên giới cảng khẩu, Khâu Dật Trần mời chúng ta ra ngoài cửa khoang.

Khi chúng ta đi lên sàn thuyền thì thuyền đã bỏ neo, bóng đêm yên tĩnh, toàn bộ cảng khẩu khắp nơi đều là thuyền, trong lúc nhất thời chúng ta không nhận ra được, ở đây có bao nhiêu đội thuyền.

Chúng ta đi theo Khâu Dật Trần vào trong trại, con đường này được lát bằng đá cuội, đi trên nó vô cùng thoải mái.

Khâu Dật Trần cũng không giới thiệu phong cảnh bên đường cho chúng ta, với lại trong đêm tối cũng chẳng nhìn thấy tình hình gì cả.

Nội trại được dựng trên một ngọn núi cao, có hơn mười tòa tiểu lâu bằng gỗ ở đó, Khâu Dật Trân dẫn chúng ta tới một tiểu lâu hai tầng, hiển nhiên là dùng để tiếp đón khách quý.

Khâu Dật Trần cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đêm đã khuya, hôm nay Bình vương điện hạ cứ nghỉ tạm tại đây, sáng mai chúng ta lại nói chuyện.”

Sau đó hắn hướng mấy tên thủ hạ, nói:

“Mấy vị này tất cả đều là quý khách của ta, nếu có người nào dám quấy nhiễu khách quý, chém không tha.”

Sau đó hắn mới xoay người rời đi.

Gia Cát Tiểu Liên nhẹ giọng nói:

“Kiến trúc trong trại này hoàn toàn giống cách bố trí trong Toàn cơ đồ của su phụ ta...”

Ta cười nói:

“Có thể Mặc tiên sinh trước kia đã từng thu nhận đệ tử, cái trại này là do người đó xây dựng.”

Gia Cát lắc đầu nói:

“Không có khả năng, sư phụ ta cũng chỉ mới vẽ ra Toàn cơ đồ trong khoảng mười năm trở lại đây, trong khi kiến trúc ở đây cũng đã có khoảng năm mươi năm rồi.”

Vân Na nói:

“Vậy thì chỉ còn một cách giải thích, người kiến tạo nơi này cũng xuất thân từ một nơi với Mặc tiên sinh.”

Ta gật đầu nói:

“Việc này giản đơn, ngày mai hỏi Khâu Dật Trần một chút liền biết.”

https://thuviensach.vn

Khâu Dật Trần mặc dù đối với chúng ta không có ác ý, nhưng mà chúng ta cũng không dám phớt lờ.

Đêm đó ta và Vân Na, Cự Linh ba người không ngủ, phòng thủ ở bên trong tiểu lâu, rất sợ nửa đêm có biến.

May mà đêm nay cũng yên tĩnh, không có ai quấy rầy chúng ta cả.

Sáng sớm hôm sau, ánh sáng mặt trời vừa mói nhú lên, toàn bộ trời đất đã được bao quanh bởi một màu vàng óng ả.

Ta và Vân Na sóng vai đứng ở trên tiểu lâu, từ vị trí của chúng ta có thể nhìn thấy toàn bộ cảng khẩu, trong cảng khẩu chiến thuyền lớn nhỏ có chừng năm, sáu chục chiếc.

Thời tiết cuối xuân, cây cỏ sum xuê, khắp nơi đều là hoa tươi, Vân Na tự đáy lòng khen:

“Nơi đây đúng là thiên đường của nhân gian.”

Phía sau một thanh âm cười nói:

“Vị cô nương này nói không sai, đảo của chúng ta có tên là ‘đảo Thiên đường’ .”

Ta xoay người nhìn lại, thấy Khâu Dật Trần đang đi tới, hắn chỉ tay về phía cảng khẩu nói:

“Tên của cảng khẩu này là ‘Nguyệt Nha Loan’! “

Ta hứng thú hỏi:

“Những cái tên này đều tao nhã như vậy, có phải là tác phẩm của Khâu huynh không?”

https://thuviensach.vn

Khâu Dật Trần mỉm cười nói:

“Ta không có bản lĩnh như vậy, ở trên đảo của chúng ta ngoại trừ ‘Nguyệt Nha Loan’, thì còn có bảy danh thắng khác, tất cả đều do Tử Ngưng đặt.”

Nét mặt của hắn hiện lên sự hạnh phúc vô hạn, hiển nhiên người có tên là Tử Ngưng này có địa vị vô cùng thần thánh trong hắn.

Ta cảm thán nói:

“Vị Tử Ngưng cô nương này tài cao như vậy, có cơ hội Dận Không phải gặp mặt một lần mới được.”

Khâu Dật Trần đưa tay chỉ về phía một tòa tiểu trúc dưới chân núi nói:

“Nhất định có cơ hội, đây là trà lâu tốt nhất trên đảo. Còn hơn cả danh điếm ở Giang Nam.”

Ta cười nói:

“Nếu như vậy thì chúng ta cũng muốn thưởng thức một chút.”

Trà lâu này có tên gọi là ‘Thính Triều Lâu’, bốn phía đều là thủy trúc xanh um tươi tốt, gió nhẹ thổi qua lá trúc vang lên những tiếng xào xạc, khi lọt tai nghe được thì cảm thấy vô cùng êm tai.

Trên đường đi có gặp mấy người, ai cũng cung kính hành lễ với Khâu Dật Trần, có thể nhận ra, ở đây hắn có địa vị tương đối cao.

Chúng ta đi tới trà lâu ngồi vào vị trí của mình, lão bản tự mình dâng trà bánh tinh mỹ, Khâu Dật Trần vuốt ve chén trà, nói:

“Các vị mời!”

https://thuviensach.vn

Ta ghé mũi ngửi chén trà, chỉ cảm thấy một mùi hương thơm mát bay lên, thẳng vào tận tim phổi, khen:

“Trà ngon!”

Khâu Dật Trần cười nói:

“Có ngon hay không thì phải sau khi thưởng thức mới biết được.”

Ta cười nhạt nói:

“Khâu huynh nói câu đó sai rồi, trà ngon hay không thì phải ở vị, sau đó là sắc, cuối cùng mới tới khâu thưởng thức!”

Khâu Dật Trần cười nói:

“Nghe Bình vương điện hạ nói như thế, hóa ra trà nói đúng là cũng cần nhiều học vấn? Xin hỏi trà này có lai lịch ra sao?”

Ta khiêm tốn nói:

“Ta chỉ hiểu bề ngoài, còn nói tới trà mà nói, Gia Cát huynh đây mới là cao thủ chân chính.”

Gia Cát Tiểu Liên chậm rãi hạ chén trà xuống nói:

“Công tử đã nói như vậy, tại hạ liền phỏng đoán một chút, trà này chính là trà Bạch Mẫu đơn của Phúc Kiến, nói tới trà này cần phải nói tới một truyền thuyết. Có người nói ở thời kỳ trước, có một vị Thái thú tên là Mao Nghĩa, không quen cảnh tham nhũng chốn quan trường, vì vậy từ quan theo mẫu thân đến thâm sơn rừng già quy ẩn. Khi hai mẹ con tới trước một ngọn núi, chỉ cảm thấy mùi thơm lạ lùng xông vào mũi, hỏi thăm một vị lão giả mới biết được hương thơm này tới từ mười tám cây Bạch Mẫu Đơn ở bên bờ sen, hai mẹ con thấy chỗ này cảnh giống như tiên cảnh, thì ở lại. Tiếc rằng trời lúc nào cũng có gió mây, bỗng nhiên một ngày nọ, mẫu thân tuổi

https://thuviensach.vn

già hơn nữa vì mệt nhọc mà ngã bệnh, hiếu tử này đi xung quanh tìm thuốc, nhưng lại không hề tìm được. Trong lúc uể oải và tuyệt vọng, có một đêm Mao Nghĩa mơ thấy một vị tiên ông tóc bạc trắng, tiên ông kia nói cho hắn biết là muốn trị bệnh cho mẫu thân hãy dùng cá chép hấp với trà, thiếu một thứ cũng không được. Mao Nghĩa cho rằng đây nhất định là tiên nhân chỉ điểm, nhưng lúc này là mùa đông, hồ nước đã đóng băng, đi đâu mới có thể hái trà đây? Trong lúc đang khó khăn, mười khóm Bạch mẫu đơn bỗng biến thành 18 khóm Tiên trà, thân dài lá xanh mượt. Mao Nghĩa lập tức hái nó đem phơi nắng, rồi dùng trà hấp với cá chép cho mẫu thân ăn, sau khi mẫu thân hắn ăn xong bệnh quả nhiên quả nhiên khỏi, sau đó mới có tên là danh trà 'Bạch Mẫu Đơn'."

Tuệ Kiều nhìn hình dạng lá trà một chút, quả nhiên là giống hoa Bạch mẫu đơn đang trôi nổi trong nước, nhẹ giọng nói:

"Quả nhiên giống hoa mẫu đơn."

Khâu Dật Trần khen:

"Bội phục bội phục, vị Gia Cát huynh này kiến thức uyên bác, đã đem lai lịch của trà này nói rõ từng chi tiết."

Chợt nghe ngoài cửa có một người nói:

"Đảo chủ và Tử Ngưng cô nương tới rồi!"

Ta nhìn ra ngoài cửa sổ, trong lục trúc thấp thoáng, có một vị thiếu nữ yểu điệu và một vị lão giả một trước một sau hướng "Thính Triều Lâu" đi tới.

Cô gái kia trong tay cầm một bó hoa tươi vừa hái, khuôn mặt như bức tranh, khí chất ưu nhã động lòng người, bó hoa tươi trong tay nàng phảng phất như mất đi cái đẹp.

https://thuviensach.vn

Ta lưu ý đến cánh tay cầm trà của Khâu Dật Trần run lên, sánh ra một chút nước, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn vào thiếu nữ có tên gọi là Tử Ngưng cô nương kia.

Ta và Vân Na nhìn nhau, đồng thời mỉm cười.

Hai người xốc màn trúc lên đi vào bên trong phòng, chúng ta đứng dậy, Khâu Dật Trân hướng ta giới thiệu:

“Vị này là Kiều đảo chủ của chúng ta.”

Lão giả kia râu tóc trắng noãn, thân thể khôi ngô, mặt có màu đỏ tím, giọng nói như chuông đồng, ha hả cười nói:

“Lão phu Kiều Sở Tam tham kiến Bình vương điện hạ.”

Trong lòng ta ngẩn ra, cái tên Kiều Sờ Tam này nổi danh đã lâu, hắn sinh ra ở Đại Khang, đã từng ở làm quan ở biên cảnh Đại Tần, sau đó bị vu là thông đồng với địch bán nước, cho nên suất lĩnh thuộc hạ vào rừng làm giặc cướp, gần đây du đãng ở trong Hoàng Hà, không biết tại sao hắn lại là thủ lĩnh của Hải Long bang?

Khâu Dật Trần lại chỉ vào nữ tử có tên là Tử Ngưng nói:

“Vị này chính là thiên kim của đảo chủ, Tử Ngưng cô nương.”

Khi ta nhìn tới đôi mắt đẹp của nàng, thì cảm thấy có vài phần quen thuộc.

Tử Ngưng mỉm cười nói:

“Dận Không, ngươi tốt nhất hãy nhớ kỹ từng câu từng chữ đêm nay ngươi nói, nếu như tương lai dám làm hại bách tính, ta là người thứ nhất không buông tha ngươi!”

https://thuviensach.vn

Hai lông mày của ta giãn ra, hít một hơi thật sâu, nói:

“Hóa ra là cô nương, Dận Không tạ ơn cô nương lần trước không giết.”

Tử Ngưng cười nói:

“Khâu đại ca nói cho ta biết ở trên biển gặp một vị cố nhân, không nghĩ người đó là ngươi.”

Ta cười khổ nói:

“Dận Không và Khâu huynh xem ra có duyên, nhiều lần rơi vào trong tay của huynh ấy.”

Kỳ thực ta định nói là mình có duyên với Tử Ngưng, nhưng lời như vậy sao có thể nói ra được, Khâu Dật Trần hiển nhiên là có tình cảm với Tử Ngưng này, ta nói như vậy sẽ làm cho hắn không hài lòng.

Sau khi cười nói, chúng ta ngồi xuống, đôi mắt đẹp của Tử Ngưng hiếu kỳ nhìn Vân Na một chút, lại nhìn Tuệ Kiều một chút, nhẹ giọng nói:

“Nghe nói Bình vương điện hạ chết trong đại chiến Man Châu, không nghĩ tới ngươi lại mang theo hồng nhan tri kỷ ở trên biển tiêu dao.”

Thiếu nữ này xem ra tính tình thẳng thắn, trong lòng nghĩ cái gì là nói ra cái đó.

Ta cười nói:

“Tử Ngưng cô nương sợ rằng hiểu lầm, chúng ta lần này không phải là tiêu dao trên biển, mà là muốn về Tần đô.”

Kiều Sở Tam ngơ ngác, lớn tiếng nói:

“Bình vương không biết Khang Tần đang đại chiến ư?”

https://thuviensach.vn

Ta đang muốn trả lời, thì bầu trời trong bỗng nhiên vang lên một tiếng sấm.

Sấm mùa xuân có thể khiến cho người ta phải sợ hãi, thân hình mọi người không tự chủ được run lên một cái.

Kiều Sở Tam ngóng nhìn mây đen không ngừng tụ tập trên bầu trời, nói:

“Xem ra sắp có một trận bão nữa rồi.”

Tử Ngưng cảm thán nói:

“Tướng sĩ Khang, Tần ở tiền tuyến sợ rằng lại phải chịu khổ.”

Khâu Dật Trần gật đầu nói:

“Hâm Đức hoàng đế xuất quân không đúng lúc, nếu như là ta, thì ta quyết không dụng binh vào mùa hạ.”

Kiều Sở Tam nói:

“Phàm là ai có chiến lược đều biết, dụng binh vào tiết vũ quý là một hành động không sáng suốt, trừ khi Đại Khang có năng lực trong một thời gian ngắn đánh bại Đại Tần.”

Trong lòng ta thầm than:

“Phụ hoàng tuổi đã thất tuần, suy nghĩ sâu xa có lẽ kém với thời còn trẻ, cho dù là trong quyết sách quan trọng hay đối ngoại, đã có nhiều quyết định không sáng suốt, trận chiến tranh này mang lại cho Đại Khang sự tổn thương cực kỳ lớn.”

Tử Ngưng nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo của phụ thân, dường như muốn nhắc nhở hắn, ta dù sao cũng là nhi tử của Hâm Đức hoàng đế, bọn họ thảo luận cũng phải để ý tới cảm thụ của ta một chút.

https://thuviensach.vn

Kiểu Sở Tam nhìn phía ta nói:

“Chúng ta đều là người lỗ mãng, có cái gì thì nói cái đó, Bình vương điện hạ sẽ không trách tội chứ?”

Ta cười nói:

“Kiều đảo chủ nói đi đâu vậy, Dận Không cũng không mấy coi trọng vào trận chiến này, quan điểm của mấy vị không mưu mà hợp với tại hạ.”

Đôi mắt đẹp của Tử Ngưng mở to, có chút kỳ quái nhìn phía ta nói:

“Bình vương không tán thành trận chiến này?”

Ta gật đầu:

“Đúng như Kiều đảo chủ nói, Khang quốc không thể trong một thời gian ngắn mà đánh bại Đại Tần được, hiện tại Vũ Quý đã đến, chiến sự của hai nước đương nhiên là rơi vào bế tắc.”

Kiều Sở Tam than thở:

“Chỉ tiếc Hâm Đức hoàng đế không nhận ra điều này, hồ đồ kéo cả quốc gia vào một trường tai họa.”

Ta nhìn bầu trời tăm tối, sấm sét đan xen nhau đánh xuống, mưa bắt đầu nặng hạt. Trong lòng ta yên lặng nói:

“Có khi phụ hoàng cũng ý thức được nhưng vì tuổi tác của người sắp hết rồi.”

Khâu Dật Trần nói:

“Có một chuyện này chúng ta nghĩ mãi cũng không thông. Quan hệ giữa Đại Hán và Đại Tần khăng khít như vậy, tại sao vẫn không xuất binh tương

https://thuviensach.vn

trợ?”

Kiều Sở Tam nói:

“Việc này có gì khó hiểu chỗ? Đại Hán và Tần, Khang Đô có quan hệ thông gia, Hán Thành Đế đương nhiên là mừng rỡ mà trợ giúp. Khang, Tần sau khi trải qua trận chiến này, ắt ở vào thế lưỡng bại câu thương, đối với Đại Hán mà nói là một chuyện tốt vô cùng. Nói không chừng hắn sẽ nhân cơ hội này trở thành bá chủ mới của tám nước.”

Tử Ngưng u oán than thở:

“Người khổ chỉ là bách tính trong thiên hạ, người đứng đầu như họ có suy nghĩ qua sự khổ sở của bách tính đâu.”

Ánh mắt Kiều Sở Tam nhắp nháy nhìn về phía ta nói:

“Từ sau trận chiến Man Châu, Bình vương không biết là đi đâu, nghe binh sĩ Tần quốc quay về báo, Bình vương và Bạch Quỹ đều chết trong tay Đông Hồ.”

Ta cười nhạt một tiếng, đem chuyện ở Man Châu nói qua một lần, chuyện bị bắt như thế nào, rồi phải làm nô thì một chữ không nói tới.

Kiểu Sở Tam cảm thán nói:

“Bình vương quả nhiên hồng phúc thật lớn, trải qua bao nhiêu chuyện khó khăn như vậy, mà vẫn có thể trở về Trung Nguyên.”

Lúc này ta mới nghĩ tới, phụ hoàng ban cho ta cái danh hiệu Bình vương này, có lẽ cũng có ý tứ bình an, nhưng mà có khi cũng không phải?

Khâu Dật Trần nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương vì sao không quay quay về Đại Khang mà lại lựa chọn Đại Tần?”

“Từ Đông Hồ nếu muốn trục tiếp tiến nhập Đại Khang, thì phải vượt qua Thiên Lĩnh, nếu như cân nhắc, thì đi đường biển an toàn hơn...”

Nhưng nhớ tới đi biển gặp hải tặc, ta không khỏi nở nụ cười.

Khâu Dật Trần đương nhiên là đoán được vì sao ta cười, cho nên cũng ha hả cười rộ.

Ta nhân cơ hội nói sang chuyện khác:

“Bố cục của đảo này cực kỳ tinh diệu, điêu luyện sắc sảo, có phải là Kiều đảo chủ khéo tay xây dựng lên?”

Kiều Sở Tam cười nói:

“Ta đâu có bản lĩnh lớn tới như vậy, đảo này là do tổ tông của Dật Trần xây, bản vẽ thì là của Mặc thị.”

Hai hàng lông mày của Gia Cát Tiểu Liên khẽ nhúc nhích.

Khâu Dật Trần nói:

“Việc này nói rất dài dòng, đã nhiều năm trước tổ phụ của ta có cứu một người truyền nhân của Mặc thị, để cảm tạ ân cứu mạng, người kia liền đem một bức cơ quan đồ cho sư phụ ta, tổ phụ ta căn cứ vào đó để xây dựng lên hòn đảo này.”

Kiều Sở Tam nói:

“Cho nên ta chỉ là đảo chủ trên danh nghĩa, đảo chủ chân chính là Dật Trần.”

https://thuviensach.vn

Khâu Dật Trần khiêm cung nói:

“Nếu như không có Kiều bá bá trợ giúp, đảo thiên đường làm sao có thể có cục diện hôm nay.”

Xem ra quan hệ của bọn họ không giống như bình thường, ta là người ngoài đương nhiên không tiện hỏi kỹ.

Khâu Dật Trần nói:

“Bình vương dự định bao giờ rời khỏi nơi đây?”

Ta mỉm cười nói:

“Càng nhanh càng tốt.”

Kiều Sở Tam nói:

“Nếu như từ đây đi, con đường an toàn nhất là đi về phía nam, qua Trung Sơn, Đại Hán, phản hồi Đại Khang.”

“Dận Không dự định về Tần đô.”

“Cái gì?”

Bọn họ đều ngẩn ra.

Tử Ngưng ân cần nói:

“Khang Tần hai nước đang giao chiến, ngươi lúc này trở lại thì có khác gì chịu chết?”

Khâu Dật Trần hình như hiểu ra điều gì đó, suy đoán nói:

“Bình vương có phải muốn điều gì đó từ chiến sự của hai nước phải không?”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài, đứng dậy lo lắng nói:

“Trận chiến Khang Tần này đã làm cho hai nước lún sâu vào vũng bùn, nếu như tiếp tục phát triển sẽ chỉ làm cho hai nước không ngừng suy yếu mà thôi.”

Kiều Sở Tam thưởng thức từ cõi lòng nhìn ta nói:

“Bình vương nghĩ cho thương sinh thiện hạ, cam tâm nhập hiểm cảnh, Kiều mỗ bội phục vô cùng.”

Trong lòng ta không khỏi xấu hổ, ta đâu có cao thượng như hắn nói, lần này tới Tần quốc chẳng qua chỉ là một lần đánh bạc, nắm chắc cơ hội này thì ta có thể áo gấm vinh quy, một bước lên trời.

Trên mặt ta giả bộ làm hình tượng khí khái hiên ngang, nói:

“Chỉ cần có thể làm cho bách tính không phải lao vào trận chiến này, Dận Không tiếc gì cái mạng nhỏ!”

Ai nấy đều bị ngôn từ của ta làm cho cảm động, Kiều Sở Tam nặng nề gật đầu nói:

“Bình vương yên tâm, Kiều mỗ vì đại nghĩa của người, nhất định phụ trách an toàn của điện hạ tới tận Đại Tần.”

Mua gió tuy rằng chưa ngừng, nhưng ta vẫn kiên trì lên đường, thời cơ này đối với ta mà nói trong kiếp này chỉ có một lần, mất đi thì vĩnh viễn không còn nữa.

Hai ngày sau, chúng ta đã tới Đông Sắc Loan của Tế Châu, lúc này vẫn là nửa đêm, mưa đêm phất phơ bầu trời tối mịt, không trăng không sao, Khâu Dật Trần và Tử Ngưng đưa chúng ta lên bờ.

Khâu Dật Trần nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương điện hạ, hiện tại hai nước giao chiến, thủy vực giao cách giữa Tần Khang đã phong tỏa. Ta và Tử Ngưng chỉ có thể đưa ngươi tới đây mà thôi.”

“Đa tạ Khâu huynh đưa tiễn, nếu có ngày Dận Không may mắn trở lại Đại Khang, tất không quên đại ân hôm nay của Khâu huynh và Tử Ngưng cô nương.”

Tử Ngưng cười nói:

“Ngươi chỉ cần nhớ kỹ một việc, đối đãi với bách tính Đại Khang cho thật tốt.”

Ta liên tục gật đầu:

“Tử Ngưng cô nương cứ việc yên tâm, Dận Không vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên điều cô giao phó.”

Tử Ngưng nhẹ giọng nói:

“Phía trước nguy cơ bốn bề, hung hiểm vô cùng, mọi việc Bình vương đều phải cẩn thận.”

Ta ha hả cười nói:

“Ta sẽ nhớ kỹ!”

Đông Sắc Loan ở ngoại ô Tế Châu, đây là một cảng cá dân dụng.

Trong cảng vẫn còn lấp lánh ánh đèn của thuyền chài, Điền Tuân đối với nơi này quen thuộc vô cùng, có hắn làm người dẫn đường, chúng ta cũng được không ít đường vòng.

Dựa theo ước định, lúc trước của ta và Tiêu Trấn Kỳ, chúng ta đi tới một khách điếm tên là Di An khách sạn.

https://thuviensach.vn

Điền Tuần rời khỏi quê hương đã nhiều năm, khung cảnh nơi này có nhiều thay đổi lớn, lấy cái dáng dấp gầy trơ xương của hắn, thì chẳng cần hóa trang cũng không ai có thể nhận ra được.

Khi chúng ta vừa mới thu xếp xong chỗ ở, thì Đột Tạ cũng tìm tới.

Ta cũng không nghĩ hắn lại tới nhanh như vậy, nên vui vẻ nói:

“Tiêu đại ca bọn họ đâu rồi?”

Sau khi Đột Tạ thi lễ với ta mới cung kính nói:

“Chủ nhân, hắn và Lang Thứ đi đón người sẽ trở về nhanh thôi.”

Ta có chút kỳ quái nhíu mày, không phải đã hẹn nhau gặp mặt ở khách sạn này rồi hay sao, chẳng nhẽ ngoại trừ ta ra, hắn vẫn còn người phải chờ?

Đột Tạ nói:

“Nghe nói là đi đón một vị bằng hữu họ Đường.”

Trong lòng ta nhất thời đại hỉ, chẳng lẽ đi đón Đường Muội.

Cho tới lúc gần hết buổi sáng, Tiêu Trấn Kỳ mới trở về khách sạn, nhưng làm ta càng thêm vui mừng là, hắn không chỉ đem Đường Muội tới, mà còn đem thêm một nhân vật mà ta đang nghĩ tới, đó là Trần Tử Tô.

Đường Muội và Trần Tử Tô trong mắt nhạt nhòa lệ nóng, quỳ rạp xuống trước mặt ta, ta cuống quít tiến lên nâng bọn họ dậy.

Trần Tử Tô nức nở nói:

“Tử Tô cuối cùng cũng chờ được ngày này.”

Ta cầm hai tay hắn nói:

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh sao lại tới Tế Châu?”

Trần Tử Tô nói:

“Việc này nói rất dài dòng, sợ rằng công tử không biết, nhạc phụ Tử Tô chính là người Trung Sơn quốc, hàng năm ta đều tới Trung Sơn tảo mộ, năm nay nhạc mẫu lại mới mất, ta cùng với tiện nội trở về hợp tác cho hai người, thuận tiện tu sửa lại phần mộ, cho nên phải ở đó mất hơn ba tháng.”

Ta hỏi:

“Vì sao tẩu phu nhân không cùng về?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Nàng lúc này đang ở với Yến cô nương.”

Yến cô nương đương nhiên là Cửu công chúa Yến Lâm, lần trước đi tới Bắc cương, ta đã thành công tạo ra cái chết giả cho Yến Lâm, cho nên trên đời này không còn Cửu công chúa nữa.

Đường Muội nói:

“Lúc đầu thuộc hạ mang theo Yến cô nương tới Trung Sơn quốc, thuộc hạ mua một căn nhà ở Húc Nhược thành cho Yến cô nương ở tạm, vốn định chờ công tử bình yên phản hồi, thế nhưng sau đó lại truyền đến tin công tử và Bạch Quỹ tử vong ở chiến trường Man Châu. Mấy lần thuộc hạ đã định đi Man Châu dò xét tin tức của công tử, tiếc rằng tin công tử chết không biết vì sao lại truyền tới tai Yến cô nương, nàng sống chết cũng muốn đi Bắc cương tìm công tử.”

Nghĩ đến sự thâm tình của Yến Lâm trong lòng ta dâng lên một sự ấm áp.

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Cũng may là Trần tiên sinh trở về Trung Sơn quốc lo việc tang sự, thuộc hạ giao Yến cô nương cho tiên sinh và tẩu phu nhân. Khi đã chuẩn bị xong xuôi, đang muốn xuất phát, thì lại nghe tin tức Khang Tần đại chiến.”

Trần Tử Tô một bên nói:

“Chiến sự của Khang Tần hiện nay chỉ có hai nước tham gia, thế nhưng các nước xung quanh đang dòm ngóm chờ tin tức. Quốc quân Trương Trí Thành của Trung Sơn quốc cũng có mưu đồ ở điểm này.”

Tiêu Trấn Kỳ cười ha hả nói:

“Sau khi ta trở về liền đi tìm Đường huynh đệ, còn về phần Trần tiên sinh thì ta lại không nghĩ tới chuyện được gặp.”

Ta vui mừng nói:

“Dận Không đang lo không biết làm thế nào, thì trời lại phái một ngọn đèn sáng tới giúp ta.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Công tử lần này trở về không phải ngẫu nhiên, nếu như Tử Tô không đoán sai, thì người đã sớm dự tính tất cả rồi.”

Lúc này ta mới giới thiệu những người xung quanh với Trần Tử Tô.

Sau khi hàn huyên qua đi, ta và Trần Tử Tô đi tới một gian phòng nói chuyện.

Trần Tử Tô chân thành nói:

“Công tử lần này trải qua hành trình đau khổ ở Bắc cương, Tử Tô không thể phụng dưỡng ở bên, trong lòng cảm thấy vô cùng áy náy.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt nói:

“Với ta mà nói, bị đau khổ và sỉ nhục, nhưng cũng lấy được không ít tài phú.”

Trần Tử Tô hai mắt lấp lánh quang mang kích động, run giọng nói:

“Công tử chuẩn bị xong chưa?”

Ta nặng nề gật đầu, hạ giọng nói:

“Trời xanh sẽ không cho Dận Không cơ hội này lần thứ hai, cho dù có bao nhiêu phần thắng, ta cũng phải toàn lực giành lấy!”

Trần Tử Tô nói:

“Trong thời gian công tử biến mất, Tử Tô vẫn quan sát tình hình của tám nước, Tử Tô tin tưởng người nhất định sẽ bình an trở về.”

Chúng ta ngồi xuống bàn, Trần Tử Tô nói:

“Đại Tần liên tục trải qua chuyện Đông Hồ, rồi lại vướng phải chiến loạn với Đại Khang, trong nước tiếng oán thán đã dậy đất. Huống chi mâu thuẫn giữa thái hậu và Yến Hưng Khải đã trở nên gay gắt, loạn trong giặc ngoài khiến Thái hậu lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.”

Ta gật đầu nói:

“Thái độ của Yến Hưng Khải với trận chiến này như thế nào?”

Trần Tử Tô nói:

“Yến Hưng Khải đã nhiều lần làm khó dễ chuyện thất bại trong trận đánh với Đông Hồ, khi thái hậu phát hiện hắn lòng lang dạ thú thì đã muộn. Yến Hưng Khải trong triều đã bồi dưỡng một nhóm đồng đảng, hơn nữa quan hệ

https://thuviensach.vn

giữa hắn và Trầm Trì không tầm thường, hai người này hợp sức lại thì đủ thực lực chống đối với thái hậu. Yến Hưng Khải từng nhắc tới chuyện bãi miễn của Yến Nguyên Tịch, muốn đẩy hoàng đế khôi lỗi Yến Nguyên Tông xuống."

Ta cười lạnh nói:

"Hắn có lòng tốt như vậy sao? Sợ rằng hắn thực sự muốn làm hoàng đế."

Trần Tử Tô cười nói:

"Đúng là như thế, từ mọi phương diện hắn đều phải cảm tạ trận chiến của thái hậu với Đông Hồ, Yến Hưng Khải đã đem chuyện Yến Nguyên Tông ra mà ép thái hậu. Thái hậu lâm vào tình thế khó khăn, muốn nhà mẹ đẻ là Đại Hán trợ giúp, nhưng Hán Thành đế cho tới hôm nay vẫn duy trì sự bình tĩnh, không tỏ rõ thái độ, rõ ràng là muốn tọa sơn quan hổ đấu, thái hậu chán nản tới cực điểm."

Trần Tử Tô nói:

"Cũng may là cho dù Yến Hưng Khải hay thái hậu cũng không muốn Đại Tần mất nước, nếu không bọn họ sẽ bất chấp tất cả mà sống chết với nhau? Tình hình chiến sự tới mức này, điều mà họ muốn nhất chính là hòa đàm."

Ta phân tích nói:

"Tình hình của Đại Khang thì ta rất rõ ràng, hai năm qua tai họa trong nước không ngừng xảy ra, thu nhập của quốc khố liên tục giảm xuống, trận chiến này phụ hoàng đã phải cố hết sức mới làm được. Thế nhưng chiến tranh là do Đại Khang khơi mào, phụ hoàng tuổi đã cao, nhưng sự hư vinh trong lòng lại càng tăng. Nếu như không có một cái cớ hợp lý, thì người rất khó chấp nhận hòa đàm."

https://thuviensach.vn

Chương 60: Gian Thương

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Công tử bình yên trở về là một cái cớ hợp lý, Hâm Đức hoàng đế lấy công tử làm lý do để phát động chiến tranh, hôm nay công tử không việc gì, thì lý do kia không còn hiệu lực nữa, cả hai bên đều có thể mượn cớ này đường hoàng rút lui khỏi cuộc chiến.”

Ta có chút sầu lo nói:

“Bây giờ điều ta lo lắng nhất là Đại Hán chọn lúc này xuất binh viện trợ Đại Tần, nếu thực sự như vậy, thì thái độ của thái hậu sẽ trở nên ngang ngạnh hơn.”

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

“Chắc chắn là không, nếu trí tuệ của Tinh Hậu thì cũng biết dụng tâm của việc Đại Hán án binh bất động. Nếu như đại Hán vào lúc này xuất binh, sợ rằng lợi ích của Đại Tần càng thêm tổn hại.”

Hắn dừng lại một chút lại nói:

“Hơn nữa Trung Sơn quốc cũng muốn thoát khỏi sự phụ thuộc vào Đại Tần. bây giờ lại có thêm Đại Hán đứng sau nữa, thì Đại Tần lại càng mong muốn nghị hòa hơn ai hết.”

Trần Tử Tô phân tích không phải không có lý, ta lại nói:

https://thuviensach.vn

“Lẻn vào Tần đô cũng không khó, thế nhưng ai có thể giúp ta tổ chức cuộc gặp với Đại Tần đây?”

Trước khi đạt được hiệp nghị với Đại Tần, thì ta sẽ không bộc lộ thân phận.

Trần Tử Tô cười nói:

“Công tử chẳng nhẽ lại quên mất một thương nhân?”

Ta ngơ ngác, lập tức bật thốt lên nói:

“Tiền Tứ Hải!”

Trần Tử Tô nói:

“Từ khi Tiền Tứ Hải tiếp nhận Diêm trường Điền thị, quan hệ của hắn với Tinh Hậu, Yến Hưng Khải đều hòa hợp. Giao tình của công tử với hắn lại không nhạt, nếu như năm đó không phải có công tử thì sao hắn có thể có được chỗ tốt như vậy? Bây giờ là lúc hắn nên báo đáp lại.”

“Tiền Tứ Hải là một gian thương chỉ biết duy nhất một việc đó là lợi ích, trước kia là ta được Tinh Hậu sủng sái, nay đã khác xưa, rất khó đảm bảo hắn sẽ không bán ta.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Ta đã bảo Đường Muội điều tra thực trạng kinh doanh gần đây của Tiền Tứ Hải, hắn thông qua Quản Thư Hành đem muối vận chuyển đến Tề quốc, và ba nước ở tây bắc là Yên, Hàn, Tấn. Nhưng mà do phát sinh chiến sự với Đại Khang, cho nên con đường vận chuyển của hắn bị gián đoạn. Nếu như đem muối vận chuyển tới các quốc gia khác, thì phải gián tiếp xuôi nam, giá thành vận chuyển sẽ tăng lên gấp nhiều lần.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười hiểu ý, Trần Tử Tô quả nhiên là thầy hay bạn hiền của ta, sự hiểu biết của hắn với ta mà nói giống như nắng hạn gặp mưa rào, mọi vấn để đều được hắn suy nghĩ lo lắng.

Trần Tử Tô chủ nói:

“Công tử yên tâm, ngày mai ta đích thân đi đến Diêm trường Điền thị, mang Tiền Tứ Hải tới trước mặt người.”

Chỉ có lợi ích mới là bằng hữu vĩnh viễn của Tiền Tứ Hải, thế nhưng khi ta nắm giữ lợi ích trong tay, thì cũng sẽ trở thành bạn tốt nhất của hắn.

Tiền Tứ Hải đi ba bước gộp lại làm hai, vọt tới trước mặt ta, nhiều ngày không gặp thân hình của hắn càng lúc càng béo lên, cho nên cách đi của hắn cũng có phần làm ta cảm động.

“Bình vương điện hạ!”

Tiền Tứ Hải dùng bàn tay mập mạp chộp lấy tay ta, trong mắt của hắn đã có ánh lệ.

Ta cố nén không cười ra tiếng, trên mặt cũng biểu hiện sự kích động và sầu não không thua gì Tiền Tứ Hải.

Tiền Tứ Hải thổn thức cùng ta vào phòng ngồi xuống. Đường Muội và Trần Tử Tô xoay người rời đi, Tiền Tứ Hải cũng không mang theo tùy tùng gì, điều này biểu hiện thành ý của hắn.

Nghe xong những lời hư tình giả ý của Tiền Tứ Hải, ta trực tiếp đi vào chính đề:

“Dận Không từ khi nhập Tần thì đây là lần đầu tiên mời Tiền lão bản tới, là vì ta có chuyện cần giúp đỡ.”

Tiền Tứ Hải vung bàn tay lên, đập vào ngực hai cái, nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương yên tâm! Chỉ cần Tiền mỗ có thể làm được, dù phải xông pha khói lửa cũng không chối từ.”

Ta nhìn thẳng vào hai mắt của Tiền Tứ Hải nói:

“Tử Tô chắc cũng đem ý của ta truyền đạt cho Tiền lão bản rồi.”

Tiền Tứ Hải liên tục gật đầu nói:

“Ta đã an bài, dự định tự mình hộ tống điện hạ trở lại Tần đô.”

Ta hài lòng gật gật đầu nói:

“Chỉ cần ta có thể đạt được mong muốn, thì tương lai con đường vận chuyển muối đi ba nước sẽ được thông thoáng, hơn nữa...”

Ta cố ý dừng lại một chút.

Tiền Tứ Hải tràn ngập chờ mong ngẩng đầu lên.

Ta chậm rãi uống một ngụm trà, lúc này mới nói:

“Ta miễn toàn bộ phí quá cảnh cho ngươi.”

Tiền Tứ Hải kinh hỉ vạn phần, cung kính hướng ta vái một cái nói:

“Lời nói của Bình vương hôm nay, Tiền mỗ sẽ vĩnh viên ghi nhớ trong tim.”

Ta và Đường Muội, Trần Tử Tô, Lang Thứ, Đột Tạ cùng với Tiền Tứ Hải trở lại Tần đô, những người còn lại do Tiêu Trấn Kỳ suất lĩnh trở lại Tần đô sau.

Sỡ dĩ ta phải an bài như vậy, một là không muốn Tiền Tứ Hải nhìn thấy Điền Tuần sẽ sinh ý đề phòng, hai là vì sự an toàn của Tuệ Kiều và Vân Na, ta không muốn nhiều chuyện phát sinh không đáng có ở Tần đô.

https://thuviensach.vn

Với ta mà nói, thời gian chính là tất cả, cho nên khi đi đường ta không dừng lại, phần lớn thời gian mỗi ngày đều dành để lên đường, có thể nói là ngày đêm kiêm trình.

Tiền Tứ Hải tuy rằng sống an nhàn sung sướng đã quen, nhưng mà do có lợi ích nên hắn không rên rỉ một tiếng nào, điều này làm cho ấn tượng của ta về hắn thay đổi rất nhiều.

Bảy ngày sau, chúng ta đã nhìn thấy tường thành của Tần đô, ta ghìm cương ngựa, nhìn thật lâu vào tường thành nguy nga kia, tất cả dường như đã thay đổi, chỉ còn mỗi mình ta vẫn giữ nguyên.

Khi đi vào trong thành, ta sẽ tạm thời không để ý tới thân tình, hữu tình, ái tình, toàn tâm toàn ý lao vào cuộc chiến tranh chính trị tàn khốc.

Đây là lần đầu tiên trong đời, ta có thể chủ động nắm giữ đại cục, có thể đem số phận và tiền đồ của ta thay đổi.

Tiền Tứ Hải thở hổn hên ở bên cạnh ta nói:

“Bình vương có thể.. .tạm thời nghỉ lại ở phủ của ta...”

Ta lắc đầu nói:

“Ta đã có một nơi tuyệt hảo rồi.”

“Ở đâu?”

“Bách Hoa Lâu!”

Tiền Tứ Hải ngạc nhiên nói:

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Hắn đang nghĩ là ta muốn đi Bách Hoa Lâu tìm xuân, nhưng mà chợt hiểu ý của ta, ha hả cười nói:

“Bình vương cao minh, Bách Hoa lâu đúng là một nơi ẩn thân tốt, để ta sẽ an bài cho người.”

Ta bảo Đường Muội mang theo Lang Thứ tới Phong Lâm Các ở tạm, dặn dò hắn không được mang tin tức ta trở về nói cho ai khác, cho dù là Tôn Tam Phân và Thải Tuyết cũng không ngoại lệ.

Ta cũng không nói nhiều, theo Tiền Tứ Hải tới Vạn Hoa Lâu, chuyện tình tầm hoa, ta không nghĩ tới, nhưng cũng muốn gặp một người là Mộ Dung Yên Yên.

Lúc sắp chia tay, Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

“Nếu như ta gặp được thái hậu, vậy thì sắp xếp chỗ gặp ở đâu?”

Ta mỉm cười chỉ về phương hướng Bách Hoa lâu, nói:

“Nếu như nàng thật sự có thành ý, thì sẽ tự mình di giá.”

Tiền Tứ Hải trợn mắt há mồm nhìn ta:

“Chuyện này... Chỉ sợ khi ta nói ra, thái hậu sẽ chặt đầu ta.”

Ta đưa một phong thư đã chuẩn bị trước cho hắn nói:

“Ngươi đem thư này trình cho thái hậu, nàng nhất định sẽ tới.”

Hiện tại Bách Hoa Lâu đã không còn phồn hoa như trước kia, xe ngựa ở trước cửa không có mấy, ngay cả thủ vệ gác cửa cũng không nhiều, Đại chiến Khang Tần đã làm cho các quan viên trong triều hạn chế đi rất nhiều, cho dù là phú thương cũng không dám ca hát tiêu sài hoang phí khi quốc nạn.

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi đi vào đại môn, có hai nữ tử xinh đẹp như hoa tiến lên đón.

Ta không cần lo lắng vì các nàng biết ta, Bách Hoa lâu này chỉ là một nơi phong nguyệt, cho nên phải luôn luôn thay đổi được các nữ nhân ở đây, nếu như mãi chỉ toàn người cũ, thì khách nhân sợ rằng sớm đã đi hết.

Bởi vì khách nhân ham cái đẹp thì lại là người thích của lạ, trong nhà kiều thê mỹ lệ cũng có không ít, nhưng vẫn thích tới đây tìm thú vui.

“Vị đại gia này, hình như đây là lần đầu tiên ngài tới, không biết ngài có quen vị cô nương nào không?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta chỉ có quen biết một người, đó là Mộ Dung Yên Yên cô nương.”

Hai vị nữ tử nghe thấy ta nói tên lão bản của họ, thì càng cười tươi:

“Công tử là bằng hữu của lão bản?”

Ta lắc đầu, ánh mắt đã bị một tuyệt đại mỹ nhân trên lầu hấp dẫn.

Mộ Dung Yên Yên đứng dựa vào lan can của tầng ba, lặng yên nhìn ta, thân hình nàng mặc trường bào bằng gấm, trên vai khoác một chiếc khăn lụa màu nhũ mỏng.

Những đường cong trên thân thể ẩn hiện, càng làm tăng thêm vài phần xinh đẹp tuyệt trần.

Bàn tay nhỏ nhắn của nàng vịn vào lan can, bộ ngực phập phồng, hai dòng lệ chảy ra từ đôi mắt.

Ta mỉm cười hướng nàng gật đầu, lúc này chúng ta không cần nói, chúng ta không cần dùng ngôn ngữ để biểu đạt tình cảm của mình.

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau Mộ Dung Yên Yên mới bình tĩnh lại được, nàng chậm rãi đi tới trước mặt ta, cước bộ mặt dù nhanh nhưng không hề mất đi sự uyển chuyển ưu nhã, ngàn vạn lời nói, nàng chỉ gộp lại trong một câu:

“Ngươi đã trở về?”

Ta bình tĩnh hồi đáp:

“Đã trở về!”

Ta và Mộ Dung Yên Yên ngồi ở trong hậu viện của Bách Hoa lâu, trên bàn đá có đặt mấy món điểm tâm tinh tế, Mộ Dung Yên Yên đích thân rót cho ta một chén rượu ngon, nhẹ giọng nói:

“Yên Yên kính Bình vương một chén.”

Ta nhẹ nhàng cùng nàng chạm chén, sau đó ngửa đẩU Uống một hơi cạn sạch, mỉm cười nói:

“Công việc làm ăn của Mộ Dung lão bản gần đây hình như ảm đảm đi không ít.”

Mộ Dung Yên Yên dịu dàng cười nói:

“Chỉ cần có một người khách là Bình vương, thì cho dù Bách Hoa lâu đóng cửa ba năm cũng được.”

Những lời này bao hàm nhiều nghĩa, không chỉ ám chỉ ta có tác dụng lớn trong cuộc chiến Tần Khang mà còn đồng thời đại biểu vị trí của ta trong lòng nàng không giống như bình thường.

Ta chậm rãi để chén rượu xuống, nói:

“Ta dự định thuyết phục hai phe Khang Tần hoà đàm.”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên gật đầu nói:

“Trong triều đình của Đại Khang có rất nhiều người có nguyện vọng hòa đàm, trở ngại lớn nhất bây giờ chính là Hâm Đức hoàng đế.”

Ta thấp giọng nói:

“Ta muốn biết trong số rất nhiều người này có bao hàm Tả tướng quốc hay không?”

Mộ Dung Yên Yên lại gật đầu một cái, nàng nhẹ giọng nói:

“Khi trận chiến này mới bắt đầu, Tả tướng quốc đã kịch liệt phản đối, thế nhưng Hâm Đức hoàng đế khư khư cố chấp, cho nên mới rơi vào cục diện như ngày hôm nay.”

Nàng nhìn ta một cái:

“Hôm nay Bình vương điện hạ bình yên trở về, lý do bệ hạ phát động chiến tranh đã không còn, có lẽ người sẽ chấp nhận hoà đàm.”

Ta mỉm cười nói:

“Muốn người tiếp nhận, sợ rằng còn phải nhờ công phu của Tả thừa tướng.”

“Bình vương yên tâm, chuyện này ta sẽ mau chóng thông báo cho Tả tướng quốc, bảo người toàn lực thúc đẩy chuyện hòa đàm. Nhưng mà... bên Thái hậu có thể...”

“Phương diện thái hậu ta sẽ phụ trách, Mộ Dung Lão bản không cần lo lắng.”

Ta tràn ngập lòng tin nói.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đẹp của Mộ Dung Yên Yên lóe lên một cái:

“Xem ra Bình vương đã chuẩn bị trở về Đại Khang?”

Ta gật đầu nói:

“Mộ Dung cô nương có điều gì muốn nói với ta không?”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Tình thế Đại Khang rắc rối phức tạp, sức khỏe của Hâm Đức hoàng đế đã không còn được như lúc trước, ngôi vị thừa kế đang ở trước mắt cho nên các vị hoàng tử tranh đấu rất gay gắt, nếu như Bình vương trở về sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.”

Ta ha hả cười nói:

“Bây giờ mà còn không về, thì chỉ sợ ta không còn thời gian làm tròn chữ hiếu bên cạnh phụ hoàng.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Tả tướng quốc và rất nhiều đại thần đang chờ Cần vương Dận Lễ trở thành thái tử, mà hoàng thượng thì hình như coi trọng Hưng vương Dận Canh.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Trước mắt ta chỉ muốn toàn lực làm tốt việc hòa đàm, những sự tình khác thì đợi ta về Đại Khang rồi sẽ tính.”

“Điện hạ, nếu như người có lòng tranh đoạt thì phải đối mặt với sự khó khăn vượt quá tưởng tượng.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cười thầm, trên đời này làm gì có khó khăn và thống khổ gì mà ta chưa trải qua?

Ta dùng ánh mắt sáng quắc nhìn thẳng Mộ Dung Yên Yên nói:

“Nếu như ta muốn tham gia tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, nàng đứng về bên ai?”

Đôi mắt đẹp của Mộ Dung Yên Yên hiện lên sự hoảng loạn, dưới cái nhìn của ta, nàng kìm lòng không được mà cúi đầu xuống, thấp giọng nói:

“Tả tướng quốc đối với ta như thân sinh phụ mẫu... Ta…”

Ta gật đầu, đứng dậy:

“Đêm khuya gió lạnh, Dận Không bôn ba đường dài đã có chút mệt mỏi, Mộ Dung lão bản an bài cho ta một chỗ nghỉ tạm, ta cũng muốn ngủ một giấc.”

Mộ Dung Yên Yên trở nên u oán, nàng chỉ hậu viện nói:

“Phòng đã chuẩn bị từ lâu, Bình vương điện hạ cứ việc yên tâm nghỉ ngơi, Yên Yên sẽ vĩnh viễn không bán đứng người vì lợi ích.”

Sáng sớm hôm sau, Tiền Tứ Hải đã tới tìm ra, từ biểu tình của hắn, thì sự tình cũng không tiến triển thuận lợi:

“Bình vương! Lá thư đó ta đã chuyển cho thái hậu.”

“A!”

Ta thờ ơ đáp trả, lấy một cái ngoại bào khoác lên người.

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng thái hậu chỉ nhìn một chút rồi đuổi ta đi, không biết nàng có mở ra xem không?”

Ta cười nói:

“Chắc chắn là có.”

Sớ dĩ ta tự tin như vây là vì biết lúc trước Hạng Tinh rất thưởng thức thư pháp của ta, cho dù nàng hãm hại ta ra làm sao, thì ở sâu trong lòng nàng cũng có một vị trí nhỏ nhoi cho ta.

Huống hồ, ta có thể làm nàng thoát khỏi khốn cảnh trước mắt, cho dù ở điểm nào thì nàng cũng sẽ đọc bức thư này.

Tiền Tứ Hải lại nói:

“Nghe nói Đại Hán đã đồng ý phát binh.”

Ta lạnh lùng nói:

“Hán Thành Đế quả nhiên chọn đúng thời cơ.”

Tiền Tứ Hải có chút lo lắng nói:

“Nếu là Hán Thành Đế thật sự xuất binh, Hán Tần hợp lực, Đại Khang nhất định sẽ thua, thái hậu một lần nữa chiếm hết ưu thế, sao nàng có thể đơn giản hòa đàm được chứ?”

Ta cười ha ha, nặng nề vỗ vỗ bả vai Tiền Tứ Hải nói:

“Những chuyện khác Tiền lão bản không cần quá lo, hai ngày này chuẩn bị cho ta một số lễ vật, ta muốn yết kiến một số vương công quy tộc đại thần.”

“Không có, không có, tất cả cứ tính trên người của ta đi.”

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải liên tục gật đầu.

Lúc này Mộ Dung Yên Yên từ ngoài cửa đi vào, ánh mắt của nàng hơi có vẻ bối rối, kéo ta đến một bên, thấp giọng nói:

“Có người tìm ngươi.”

“Ai?”

“Đại nội Tổng quản Hứa công công.”

Ta mỉm cười hiểu ý, Tinh Hậu rốt cuộc đã tới, ta chỉ tầng năm của Bách Hoa lâu, nói:

“Ta ở ‘Tân Nguyệt Các’ gặp nàng!”

Ta thoải mái dựa vào cái ghế mềm, thường thức chén trà Lục An loại tốt nhất, đợi Tinh Hậu đến.

Bức rèm che nhẹ động, Tinh Hậu mặc áo choàng màu nâu được Hứa công công đưa vào Tân Nguyệt Các.

Ta khẽ nhấp một ngụm trà thơm, ánh mắt vẫn không nhìn vào nàng.

“Ngươi đi ra bên ngoài chờ ta!”

Thanh âm của Tinh Hậu vẫn lạnh lùng và bình tĩnh, cho dù ta trở về cũng chẳng làm cho tâm hồn nàng gợn sóng chút nào.

Ta ngạo mạn buông chén trà sứ xuống, xoay người lại, Tinh Hậu lẳng lặng đứng ở trước cửa, tấm màn che phía sau vẫn không ngừng chập chờn.

Cái áo choàng của nàng đã bỏ từ lâu, trường bào mộc mạo lại tăng thêm những nét duyên dáng của nàng, nàng lẳng lặng nhìn ta, không mừng rỡ, không ưu thương, phảng phất như đối mặt với người xa lạ.

https://thuviensach.vn

Ta lẳng lặng nhìn nàng, cho dù lúc trước ta căm hận nàng như thế nào, nhưng khi nàng thật sự xuất hiện trước mặt ta, ta phát hiện sự căm hận của mình đã tiêu tan thành mây khói.

Ta nhớ kỹ một câu nói, giữa nam nữ có tình yêu cho nên mới có hận, nếu như ta không còn hận nàng nữa, thì ý nghĩa của nàng đối với ta có khi cũng chăng còn yêu thương gì nữa.

Tinh Hậu xinh đẹp tuyệt trần khẽ nhúc nhích, ánh mắt quật cường đã trở nên ôn nhu hơn.

“Dận Không!”

Nàng nhẹ nhàng nói.

Ta mỉm cười, một nụ cười cực kỳ lãnh đạm:

“Thái hậu mời ngồi.”

Ánh mắt của Tinh Hậu dừng ở trên mặt ta, hồi lâu mới gật đầu, đi tới ngồi đối diện với ta, chắc chắn là nàng đã suy đoán ra mục đích thực sự của ta.

Ta cũng biết rõ, sự nhượng bộ của nàng không phải xuất phát từ sự áy náy đối với ta.

“Ngươi đã thay đổi!”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Lúc này ai gia gần như không nhận ra ngươi.”

Ta cười rót cho nàng một chén trà:

“Sương gió và giá lạnh Bắc cương đủ để thay đổi bất cứ người nào.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nhẹ nhàng nói:

“Nếu như biết trước sự việc lại như bây giờ, thì ta quyết không để cho ngươi tham chiến Bắc cương.”

Ánh mắt của ta tràn ngập trào phúng nhìn nàng, đôi mắt của Tinh Hậu vẫn thâm thúy như cũ, làm cho ta rất khó nhận ra trong lòng nàng đã suy nghĩ cái gì.

“Ngươi còn đang trách ta?”

Tinh Hậu run giọng nói, nhưng ánh mắt nàng lại không có chút hoảng loạn nào.

Ta mỉm cười nói:

“Hôm nay ta mời người tới không phải vì quá khứ, mà là vì hiện tại.”

Tinh Hậu gật đầu, giờ thì chúng ta cũng chẳng cần phải quanh co nữa, nàng lại trở nên cao quý và lãnh đạm, vô hình chung quan hệ giữa chúng ta đã bị kéo ra xa.

“Nếu như thái hậu không muốn trận chiến này tiếp tục, thì ta có thể làm sứ giả nghị hòa.”

Tinh Hậu ha hả cười rộ lên:

“Nghị hòa? Dận Không, ngươi quả nhiên là lo lắng cho Khang quốc. Hâm Đức hoàng đế mượn cớ báo thù cho ngươi khơi mào trận chiến tranh này, khiến cho hai nước máu chảy thành sông, ngươi bây giờ không việc gì trở về, lại nhắc tới chuyện nghị hòa, bảo ta phải làm thế nào với... mấy vạn tướng sĩ đã chết!”

Nàng buông chén trà đứng dậy, khí thế như nhìn từ trên cao xuống, nói:

https://thuviensach.vn

“Ta không sợ nói cho ngươi biết, Hán quốc đã đáp ứng lập tức xuất binh tương trợ, kết cục cuối cùng của Khang quốc là bại vong!”

Ta cười ha ha lên, cười đến mức nước mắt cũng chảy ra, Tinh Hậu cả giận nói:

“Ngươi cười cái gì?”

Ta thật vất vả mới có thể dừng lại, nhìn Tinh Hậu chậm rãi lắc đầu:

“Có biết ta nhớ tới cái gì không?”

Đôi mắt phượng của Tinh Hậu tràn ngập tức giận, nàng cho rằng ta cười nhạo và chế giễu nàng:

“Ta làm sao biết ngươi nghĩ cái gì?”

Ta có chút trào phúng nói:

“Ta còn tưởng rằng trên đời này, thái hậu là người hiểu rõ ta nhất.”

Khuôn mặt của Tinh Hậu đỏ lên, nàng đang muốn nói cái gì đó, nhưng lại bị ta giành trước ngắt lời:

“Dận Không dường như lại thấy trận chiến Man Châu tái diễn, mượn ngoại lực để đối phó địch nhân. Ha hả, chỉ khác lần trước Bạch Quỹ là nội loạn, lần này Đại Khang là kẻ thù bên ngoài.”

Thân thể mềm mại của Tinh Hậu run lên nhè nhẹ, nàng chậm rãi ngồi xuống.

Ánh mắt của ta sáng như đuốc nhìn thẳng vào nàng nói:

“Diệt trừ Bạch Quỹ, tổn thất ba tòa trọng trấn và hơn mười vạn tướng sĩ, diệt trừ Đại Khang sẽ mất cái gì? Bao nhiêu thổ địa? Bao nhiêu tướng sĩ?

https://thuviensach.vn

Trong lòng thái hậu đã chuẩn bị đủ chưa?”

Đôi mi dài của Tinh Hậu rủ xuống, ta nhận ra phòng tuyến tâm lý của nàng đã gần như tan vỡ, bắt đầu lảng tránh ánh mắt của ta.

Ta cười lạnh nói:

“Dận Không không cần phải nói lời khách khí nữa, hiện tại nếu hai nước nghị hòa, thì Đại Tần nhận được nhiều chỗ tốt hơn Đại Khang!”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Ngươi chớ quên, hiện tại quyền chủ động vẫn đang nắm giữ ở trong tay ta.”

“Thái hậu cũng biết, hiện tại khác hẳn với tương lai!”

Ta nói:

“Người dùng phương pháp mượn ngoại lực, ta tin tưởng cái mà Đại Hán muốn còn nhiều hơn Đông Hồ nhiều!”

Tinh Hậu hoàn toàn bị ta đánh trúng yếu điểm, nàng yên lặng không nói gì bưng chén trà lên đểche giấu sự bối rối của mình.

Ta to gan dự đoán nói:

“Mảnh đất của Trung Sơn quốc còn to hơn cả ba trọng trấn kia, hình như mục đích của Đại Hán là ở đây.”

Lúc Tinh Hậu buông chén trà xuống thì đã khôi phục sự lạnh lùng bình tĩnh như lúc đầu, nàng nhẹ giọng nói:

“Lần này ngươi trở về là để nghị hòa?”

https://thuviensach.vn

“Ta trở về là vì ngăn cản không cho trận chiến này tiếp tục, không muốn cho tướng sĩ và bách tính vô tội hai nước máu chảy đầu rơi.”

Tinh Hậu nhìn ta thật lâu, ta không hề sợ hãi nhìn thẳng vào nàng, ta không còn là nghĩa tử Long Dận Không trước mắt nàng, mà hiện giờ ta đại diện cho Đại Khang.

“Ta mệt mỏi rồi!”

Tinh Hậu thờ ơ nói ra những lời này, sau đó đứng lên đi ra ngoài cửa, lúc vén bức mành, nàng dừng lại, nói:

“Hôm nay ta sẽ đem tin tức ngươi bình an thông cáo cho Khang quốc, nếu như chiến tranh có thể kết thúc, ta sẽ bảo hộ ngươi bình an về nước.”

Lúc rời khỏi Tân Nguyệt các, Mộ Dung Yên Yên vẫn ở bên ngoài chờ ta:

“Thế nào?”

Ta chỉ vào bầu trời tối tăm, nói:

“Tiết Vũ Quý rất nhanh sẽ qua đi.”

Tin tức ta bình an trở về Tần đô nhanh như một làn gió tràn khắp nơi, chẳng bao lâu nó cũng sẽ truyền tới Đại Khang.

Cho dù là Đại Tần hay Đại Khang thì cũng đã kiệt sức vào trận chiến này rồi, sự xuất hiện của ta vừa vặn tạo cho bọn họ một cái cớ đình chiến, chiến cục ở biên giới đã tạm dừng lại.

Lúc rời khỏi Bách Hoa lâu, bầu trời u ám đã trong sáng trở lại, ánh mặt trời chiếu khắp nơi trên đất Tần đô.

Trên mặt bách tính đã hiện những nụ cười, họ đều hiểu, chiến tranh sẽ kết thúc, cái thiếu chỉ là thời gian mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ta nheo hai mắt lại nhìn mặt trời kiều diễm, không để ý tới việc ánh mặt trời sẽ làm bỏng mắt. Không biết vì sao, lúc này ta bỗng nhiên cảm nhận được, mặt trời tồn tại là vì ta, vạn vật trên thế gian đều vì ta mà sinh ra.

“Bình vươngđiện hạ!”

Thanh âm của Tiền Tứ Hải như động đất vang lên ở phía sau ta, khuôn mặt mập mạp được ánh mặt trời chiếu rọi trở nên xán lạn.

Sự thắng lợi của ta đã đem lại lợi nhuận cho hắn, lợi ích của hắn đã liên hệ chặt chẽ với ta, sự thực đã chứng minh Tiền Tứ Hải là một thương nhân tinh mắt.

Hắn có tất cả những điều kiện của thương nhân xưa nay, đó là ăn ý và mạo hiểm, cái nhìn thời cuộc rất nhạy cảm, và có năng lực siêu quần trong việc nắm chắc năng lực của mình, thời gian đối với hắn bây giờ là lợi ích.

“Bình vương điện hạ, ta đã chuẩn bị xong hết cho ngài, hiện tại đã sai người đưa tới Phong Lâm Các, các chi phí cần thiết của ngài ở Tần đô cứ tính lên người của ta đi.”

Ta ôm Tiền Tứ Hải nói:

“Tiền huynh, Dận Không vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên người bạn này.”

Lúc ta gặp nạn thì ta gọi hắn là Tiền lão bản, lúc ta vinh quy ta gọi hắn là Tiền huynh, tuy rằng chỉ thay đổi cách xưng hô, nhưng mà quan hệ thì trở nên thân cận hơn rất nhiều.

Tiền Tứ Hải nói:

“Điện hạ, hai ngày này sợ rằng người bái phóng ngài sẽ rất nhiều.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Càng nhiều càng tốt”

Cảnh của Phong Lâm các vẫn như cũ, đối với ta mà nói nó rất quen thuộc, đi vào cái mái nhà nhỏ kia, ta đã thấy Thải Tuyết đứng ở cuối con đường.

Thải Tuyết mặc một quần áo màu trắng, phảng phất như một đóa hoa bách hợp xuất trần đứng ở đằng xa, khi nàng nhìn thấy thân ảnh của ta, thì nước mắt giống như sương mai chảy xuống.

Ta nhớ lại lần đầu tiên ta gặp nàng là ở Cần Vương phủ, bộ quần áo hôm nay, lại làm ta nhớ lại cảnh tượng ngày đầu tiên.

Khóe mắt của ta cay cay, đã trải qua nhiều khổ sở, rất nhiều dằn vặt, nhưng chua từng làm cho ta rơi lệ, vậy mà Thải Tuyết lại làm cho ta khuất phục, ánh mắt của ta đã ươn ướt.

Chúng ta đồng thời chạy về hướng đối phương, khoảng cách chỉ chừng năm trượng, nhưng mà sao xa xôi như thế.

Thải Tuyết bỏ qua tất cả rụt rè, cố sức ôm lấy ta, thân thể mềm mại của nàng run lên như hoa trong gió.

Ta cố sức ôm chặt nàng, dường như muốn đem thân hình mềm mại của nàng hòa tan vào người ta, khi ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, ta có thể cảm nhận được nước mắt của chúng ta đã dạt dào. Trải qua bao nhiêu đau thương xa cách, chúng ta có quyền hưởng thụ tình yêu này.

Ta cầm bàn tay mềm mại của Thải Tuyết, nhẹ nhàng nói:

“Chúng ta trở về đi, tất cả mọi người đang chờ.”

Thải Tuyết nhu thuận gật đầu, cùng ta bước vào trong đại môn của Phong Lâm các.

https://thuviensach.vn

Đường Muội, Lang Thứ, Đột Tạ đang ở dưới lầu trợ giúp người khác mang lễ vật vào trong, Trần Tử Tô ngồi ở cái bàn đá trong đình viện, giúp ta chỉnh sửa lại một núi bái thiếp nhỏ.

Thấy ta vào, tất cả bọn họ đều dừng tay đứng dậy, ta nhìn bốn phía nhưng không thấy hình ảnh của Tôn Tam Phân, ngạc nhiên nói:

“Tôn tiên sinh đâu?”

Thải Tuyết nhẹ nhàng kéo ống tay áo của ta, buồn bã nói:

“Tôn tiên sinh bị bệnh, đang ở phòng phía Tây dưỡng bệnh.”

“Nhanh dẫn ta đi gặp hắn.”

Nếu như không phải Thải Tuyết nói cho ta biết trước, thì ta thật sự không nhận ra lão giả sắp hấp hối trước mắt này lại là Tôn Tam Phân.

Ta quá sợ hãi chạy vội tới giường bệnh, nắm đôi bàn tay gầy trơ xương của Tôn Tam Phân nói:

“Tôn tiên sinh! Tôn tiên sinh!”

Tôn Tam Phân cố hết sức nắm bàn tay ta để đáp lại, nhưng không cách nào nói được một câu, đôi mắt vẩn đục cố sức mở ra, nhưng lại mệt mỏi bất lực nhắm lại, trong khóe mắt chảy ra hai hàng lệ.

Thải Tuyết tràn ngập ưu thương nói:

“Từ khi nghe tin công tử mất, Tôn tiên sinh lập tức ngã bệnh, muội vốn tưởng người là thần y, bệnh nhỏ này không thành vấn đề, thế nhưng không nghĩ bệnh tình của người càng lúc càng trầm trọng, ba tháng trước đột nhiên trúng gió, ngay cả nói cũng không được nữa.”

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phân vẫn không nói được, dường như lão muốn nói cho ta cái gì đó, nhưng không cách nào phát ra được thanh âm.

Trong lòng ta tràn ngập bi ai, thầy thuốc không thể tự chữa cho mình, cho dù đương đại thần y như Tôn Tam Phân cũng không thoát khỏi kết cục này. Đáng tiếc Tuệ Kiều không cùng ta tới, nếu không cũng có thể chữa cho lão.

Đi khỏi phòng của Tôn Tam Phân, lòng ta đã bị bịt kín bởi sự u ám, lấy bệnh tình của Tôn Tam Phân hiện nay, sợ rằng rất khó theo ta cùng nhau trở về Đại Khang.

Đột Tạ dường như nhận ra sự phiền muộn của ta thoải mái nói:

“Tuệ Kiều cô nương và mọi người đã xuất phát tới Tần đô được mấy hôm rồi, có lẽ sẽ có cách chữa trị cho Tôn tiên sinh.”

Ta gật đầu, trước mắt chi hi vọng vào việc này.

Trần Tử Tô hướng ta nói:

“Công tử! Vừa nãy Túc vương Yến Hưng Khải đã đưa bái thiếp tới, nói là sáng mai sẽ tới bái phỏng người.”

Ta cau mày, cái tên đầu sỏ cấu kết với Đông Hồ tới gặp ta làm gì?

Trần Tử Tô cười nói:

“Tất cả đều đã nhận ra chuyện hai nước nghị hòa không thể thay đổi được nữa, bây giờ Yến Hưng Khải xuất hiện là muốn bày tỏ ý tốt với công tử.”

Ta cười thần bí:

https://thuviensach.vn

“Chuyện trên thế gian thật là kỳ diệu, rõ ràng hắn là cừu nhân của ta, nhưng hiện giờ ta không còn cách nào khác là phải làm bằng hữu với hắn.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Xem ra công tử đã nghĩ kỹ, chỉ cần người trở lại Đại Khang, thì hắn sẽ là bằng hữu thân mật nhất của người ở Đai Tần.”

Ta gật đầu, mỉm cười nói:

“Người hiểu ta chỉ có Trần tiên sinh!”

Thời gian mà Yến Hưng Khải tới bái phỏng ta còn sớm hơn cả ta dự định, trên bái thiếp viết là ngày mai, nhưng đêm hôm đó hắn đã tới Phong Lâm Các, việc này làm ta trở tay không kịp.

Ta thấy thái độ của Yến Hưng Khải và Tinh Hậu thật sự là khác nhau, khẩu phật tâm xà, tiểu lí tàng đao, chuyện của hắn ta đã biết rõ từ lâu, cho nên ta cũng không thể rơi vào hạ phong được.

“Huynh đệ! Ca ca nhớ đệ thật muốn chết!”

Công phu đóng kịch của Yến Hưng Khải tuyệt đối là hạng nhất, khi bước vào đại môn thì nước mắt cũng như mưa.

Ta cũng dùng đôi mắt đỏ ngầu tiến lên nghênh đón, ôm chặt lấy hắn, nhưng trong lòng lại chửi hắn ngàn vạn lần.

Yến Hưng Khải một bên lau nước mắt, một bên nắm lấy tay ta, đi vào trong thư phòng:

“Huynh đệ, lúc trước ca ca đã cực khổ khuyên thái hậu đừng để đệ xuất chinh, thế nhưng không cách nào lay chuyển được ý của người, làm cho đệ... phải chịu nhiều đau khổ như vậy... Vi huynh thật là xấu hổ...”

https://thuviensach.vn

Hắn lại dùng khăn tay lau nước mắt.

Ta giả bộ cảm động vô cùng, đôi mắt cũng đỏ lên, nói:

“Đa tạ ca ca lo lắng, kỳ thực lần này Dận Không có thể toàn mạng thoát khỏi Đông Hồ, cũng may mắn nhờ ca ca một phần.”

Yến Hưng Khải bị câu nói này của ta làm cho hồ đồ, trong lúc nhất thời hắn không biết nói gì:

“Huynh đệ...”

“Cũng vì con Hắc sư tử mà ca ca cho đệ, nếu như không có nó, thì đệ làm sao thuận lợi chạy khỏi Đông Hồ được chứ.”

Ta bịa chuyện nói.

Yến Hưng Khải cảm thán nói:

“Đúng là đệ hồng phúc tề thiên, con ngựa tồi ấy lại có thể giúp đệ được nhiều như vậy.”

https://thuviensach.vn

Chương 61: Thân Thế

Ta và Yến Hưng Khải hư tình giả ý hàn huyên một phen, sau đó Yến Hưng Khải mới chịu thổ lộ mục đích thực sự lần này:

"Huynh đệ, Khang quốc Hâm Đức hoàng đế đã đáp ứng nghị hòa, nghe nói sứ thần lần này được phái tới là Ung vương."

Tin tức của Yến Hưng Khải quả nhiên linh thông, chuyện của Đại Khang hắn còn nắm giữ được, trong khi ta còn chưa biết tin gì.

Yến Hưng Khải nói:

"Thái hậu hôm nay triệu ta vào cung thương lượng việc này, vi huynh dốc hết sức tán thành việc hoà đàm, nếu như trận chiến tranh này tiếp tục, thì sẽ chẳng có chỗ tốt nào với cả hai nước Khang, Tần."

Ta mỉm cười nói:

"Đại ca nghĩ gì khi Hán Thành Đế xuất binh?"

Yến Hưng Khải than thở:

"Ta cực lực phản đối chuyện này, thái hậu muốn dùng lực lượng nhà mẹ đẻ là Đại Hán hợp lực đánh bại Đại Khang, nhưng làm gì có ai không biết tính toán của Hán Thành đế cơ chứ. Lúc mới bắt đầu cuộc chiến thì hắn tọa sơn quan hổ đấu, sau khi chiến cuộc lâm vào bế tắc, hắn mới ra tay. Trung Sơn quốc rục rịch, là do có Hán quốc ở sau lưng làm chỗ dựa, nếu như Hán

https://thuviensach.vn

quốc phát binh, chỉ sợ là rước hổ vào nhà, bản đồ Đại Tần không biết lại thiếu đi bao nhiêu lãnh thổ nữa đây.”

Trong lòng ta cười thầm, Yến Hưng Khải sợ rằng chỉ lo lắng cho lợi ích bản thân mà thôi, nếu như đại hán xuất binh, thì Tinh Hậu chắc chắn sẽ mượn lực Đại Hán nhổ khối u ác tính này.

Nhưng mà cũng may cho hắn, từ khi Tinh Hậu trải qua chuyện Bạch Quỹ, đã trở nên lý trí hơn rất nhiều, đồng thời lo lắng cho sự an toàn của con trai nàng, nên nàng mới không dám mạo hiểm.

Yến Hưng Khải nói vài câu nữa, sau đó mới cáo từ rời đi, việc hòa đàm hắn tiết lộ sớm với ta như vậy, còn có một mục đích nữa là nhân cơ hội kéo gần quan hệ của chúng ta.

Sáng sớm hôm sau, tin tức hai nước hòa đàm chính thức được xác nhận, Đại Khang phái Ung vương Long Thiên Khải làm Sử Tiết, tới Tần đô hoà đàm, thuận tiện nghênh tiếp ta trở về Đại Khang.

Chuyện này có chút kỳ quái, Ung vương vốn nhu nhược vô năng, sao có thể đảm nhiệm trọng trách nghị hòa, càng làm cho ta nghi hoặc hơn là, lần này Ung vương lại chủ động tới chỗ ta chờ lệnh.

Địa vị của ta được đề cao chưa từng có, hiện giờ không ai coi ta là một chất tử. Cho dù là Vương khanh quy tộc hay bách tính húi cua, ai nấy đều bị trận chiến tranh này ảnh hưởng, sự xuất hiện của ta cũng chính là nguyện vọng của họ.

Cục diện lạc quan trước mắt cũng không làm ta lâm vào chủ quan, Ung vương Long Thiên Khải một ngày còn chưa tới Tần đô, thì ta một ngày cũng không thể phớt lờ.

Ta miễn tiếp khách, càng gần thời gian mấu chốt, thì càng phải cần bình tĩnh lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Bãi cỏ trước Già Lam Sơn oanh ca bướm lượn, bước vào đây giống như lạc lối vào một thế ngoại đào viên, khiến con người có thể quên mất buồn bã. Hai bên trúc mọc thành hàng, cỏ xanh miên man, thanh tuyền chảy róc rách như một bản hòa ca.

Ta đi dọc theo bậc đá, trong đầu lại hiện lên nụ cười của U U, rồi nhớ lại đêm đó khi ta phục kích nàng, rồi cõng nàng một đêm đi tới Mộ Vân Trai. Yêu nữ có tính cách cổ quái này, không biết đang ở phương nào.

Ta chợt nhớ tới mục đích hôm nay của mình là tới đón Dao Như, sao có thể nhớ tới U U được chứ, trong lòng ta cười khổ.

Sơn môn của Mộ Vân Trai đóng chặt, cỏ dại và lá rụng che kín mặt đất.

Ta nhẹ nhàng đập cửa nhưng không thấy có người đáp lại. Ta nhíu mày.

Ta tăng thêm lực lượng, tiếng đập cửa vang đi rất xa, sau một lúc lâu, có một lão ni lưng còng run rẩy đi tới, lão ni này dùng đôi mắt vẩn đục đánh giá ta một lượt, sau đó mới dùng thanh âm khàn khàn nói:

“Ngươi... Là...”

Ta mỉm cười nói:

“Đại sư, vãn bối Dận Không đặc biệt tới bái kiến Thu Nguyệt Hàn tiền bối.”

Lão ni thì thào nói:

“Dận Không... A! Người hình như có nhắc tới một người như vậy, được rồi... Ngươi chờ ta một chút, người có một phong thư đưa cho ngươi...”

Ta ngạc nhiên nói:

“Tiền bối ấy không ở chỗ này sao?”

https://thuviensach.vn

Lão ni lắc đầu nói:

“Không... Ba tháng trước người đã mang theo hai đồ nhi tới Đại Khang rồi...”

Lão ni này đi cực kỳ chậm, ta đợi mất một nén hương mới nhận được phong thư do Thu Nguyệt Hàn để lại cho ta. Sau khi đưa cho ta xong, lão ni đóng sơn môn lại.

Ta cười khổ lắc đầu, mở phong thư thấy những hành chữ nhỏ đẹp hiện lên, quả nhiên là do Thu Nguyệt Hàn tự tay viết, trong thơ nàng có nhắc tới chuyện đột nhiên có việc gấp, phải đi Đại Khang, phải chừng hơn nửa năm mới trở về.

Bởi vì nàng đã đáp ứng ta chiếu cố sự an nguy của Dao Như, nên mới đem Dao Như cùng đi, nếu như trong nửa năm ta có thể về Khang Đô, thì tới Từ Tể am ở ngoại thành tìm nàng.

Nhìn thời gian của bức thư, quả nhiên giống như lão ni đã nói, các nàng đã đi được hơn 3 tháng rồi. Nếu như ta thuận lợi trở về Đại Khang, các nàng chắc chắn chưa rời đi.

Mặc dù ta có chút thất vọng, thế nhưng biết Dao Như không sao, cũng yên lòng phân nửa.

Trở lại Phong Lâm Các, sự thất vọng của ta bị niềm vui thay thế, nhóm người Tiêu Trấn Kỳ, Vân Na, Tuệ Kiều đang ngồi.

Ta tiến lên ôm lấy hai nàng vào trong lòng, hôn lên mặt của mỗi nàng một cái.

Vân Na thì không có gì, nhưng Tuệ Kiều lại e thẹn vô hạn, cố sức đấm ta một cái nói:

https://thuviensach.vn

“Đúng là không có nghiêm chỉnh gì hết, trước mặt người khác còn khi dễ muội...”

Ta thấp giọng nói:

“Được, đây chính là muội nói đó nhé, nếu như khi nào chỉ có ta và muội, ta cần phải...”

Vân Na nũng nịu cười nói:

“Mau buông ra đi, cẩn thận làm gương xấu cho tiểu hài tử.”

Lúc này, ta mới thả các nàng ra, Dực Hổ cười nói:

“Đệ chẳng nhìn thấy cái gì cả.”

Mọi người cùng nhau cười lên ha hả.

Đột nhiên ta nghĩ tới bệnh tình của Tôn Tam Phân, nên cuống quít hướng Tuệ Kiều nói:

“Tuệ Kiều, muội tới thật đúng lúc, ta đang có chuyện cần muội giúp.”

Tuệ Kiều nói:

“Có phải bệnh tình của Tôn tiên sinh?”

Ta gật đầu, xem ra khi nàng tới Phong Lâm các đã xem qua bệnh tình của Tôn Tam Phân rồi.

“Muội lúc nãy có xem bệnh cho Tôn tiên sinh, người không chỉ đơn giản là trúng gió như vậy...”

Tuệ Kiều có điều gì muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Ta ngơ ngác, thấy biểu tình ngưng trọng của Tuệ Kiều, thì bệnh tình của Tôn Tam Phân vô cùng nghiêm trọng, ta cầm tay nàng cùng đi tới phòng của Tôn Tam Phân.

Đi vào trong phòng, ta thấp giọng nói:

“Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?”

Tuệ Kiều nói:

“Trong cơ thể Tôn tiên sinh còn một loại kịch độc.”

“Cái gì?”

Ta kinh hô, trước khi ta đi, Tôn Tam Phân vẫn tốt, đến tột cùng là ai làm hại lão đây?

Tuệ Kiều nói:

“Căn cứ theo suy tính của muội, Tôn Tam Phân trúng độc trong một thời gian rất lâu rồi, độc tính bây giờ đã nhập vào phủ tạng, sợ rằng chỉ có ông trời mới có thể cứu được.”

Nàng nói câu này, có khác gì tuyên bố Tôn Tam Phân chắc chắn phải chết.

Ta buồn bã xoay người, ngồi bên giường bệnh, ta mang theo Tôn Tam Phân tới Đại Tần, nhưng mà lại không cách nào mang lão trở về, sự đau khổ trong lòng không cách nào diễn tả được bằng ngôn từ.

Tuệ Kiều chủ động ôm lấy cổ ta, kéo đầu ta vào ngực của nàng.

Ta nắm bàn tay nhỏ nhắn của nàng, ngửa đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Tuệ Kiều, cho dù phải dùng phương pháp gì, muội cũng phải làm cho Tôn tiên sinh tỉnh lại. Ta muốn tiên sinh nói cho ta biết, ai hãm hại người như vậy!”

Tuệ Kiều gật đầu:

“Huynh yên tâm, việc này muội có thể làm được.”

Tuệ Kiều dùng phương pháp châm cứu kích khởi tiềm năng trong cơ thể của Tôn Tam Phân, tới nửa đêm thì hắn tỉnh lại, điều này lại làm cho ta nhớ tới phương pháp mà Tôn Tam Phân trị bệnh cho Tuyên Long hoàng đế trước kia.

Tôn Tam Phân chậm rãi mở đôi mắt, hắn không tin tưởng ta lại ngồi bên cạnh giường của hắn, bàn tay phải gầy trơ xương run rẩy sờ khuôn mặt của ta, nói:

“Thái tử... người... đã trở về...”

Ý thức của hắn vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại.

Mi mắt của ta đã ươn ướt, thân hình nhoài lên phía trước, để cho hắn sờ được mặt ta, nức nở nói:

“Tôn tiên sinh... Ta là Dận Không... Ta đã trở về...”

“Dận Không!”

Ánh mắt của Tôn Tam Phân đột nhiên mở to, hai tay cố sờ môi, mũi, cằm của ta, thời gian mang bệnh dài như vậy đã làm cho hắn bị mù.

“Ngươi... Là Dận Không...”

Trong đôi mắt vô thần kia chảy ra hai hàng lệ vẩn đục:

https://thuviensach.vn

“Ngươi... cuối cùng cũng sống trở về... Ta cuối cùng...cũng chờ được ngươi...”

Ta nắm chặt hai bàn tay của hắn nói:

“Ta là Dận Không, ta đã trở về!”

Tôn Tam Phân thấp giọng nói:

“Ta... Có câu... Muốn nói riêng với ngươi...”

Ta liếc mắt nhìn mọi người, ai nấy đều hiểu ý đi ra ngoài.

Nghe thấy thanh âm đóng cửa phòng, Tôn Tam Phân mới nói:

“Ta đưa cho ngươi... tấm bản đồ kia... còn giữ không?”

“Còn!”

Ta lấy tấm bản đồ năm đó sang Tần đặt vào trong tay của hắn.

Tôn Tam Phân sờ tấm địa đồ nghẹn ngào nói:

“Thái tử... Người yên tâm... Dận Không... Hắn còn sống...”

Trong lòng ta dâng lên một cảm giác nói không lên lời, Tôn Tam Phân hồ đồ, hay là muốn thổ lộ với ta điều gì đó?

Tôn Tam Phân đem tấm địa đồ trả lại cho ta, kéo ta vào sát giường, hạ giọng nói:

“Cất kỹ nó... Đây là di vật duy nhất...của phụ thân ngươi để lại...”

Trong nháy mắt máu ta đông lại, tim như ngừng đập, phải một lúc lâu, ta mới nghe được thanh âm hô hấp của mình, tim đập càng lúc càng nhanh.

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh... đang nói cái gì...”

Thanh âm của ta trở nên đáng sợ.

Tôn Tam Phân khó khăn hổn hển nói:

“Thái tử Long Dận Cơ mới là... cha ruột của ngươi... Hâm Đức hoàng đế là...”

“Ngươi đang gạt ta!”

Tầm nhìn của ta hoàn toàn biến thành màu đỏ, máu mươi chảy dòng dòng nếu như Long Dận Cơ là phụ thân của ta, thì Hâm Đức hoàng đế là gia gia của ta, trong thiên hạ lại có chuyện hoang đường như vậy sao?

Tôn Tam Phân kịch liệt ho khan lên, qua rất lâu mới bình phục được:

“Ngươi... trước khi mẫu thân ngươi nhập cung... đã cùng với... phụ thân ngươi nên duyên... Hâm Đức hoàng đế... Bởi vì thèm thuồng sắc đẹp của mẫu thân ngươi, cho nên rắp tâm cướp lấy...”

Ta nắm chặt song quyền, trong lòng không cảm thấy sỉ nhục, mà tràn ngập phẫn nộ và cừu hận.

Tôn Tam Phân nói:

“Lúc mẫu thân ngươi nhập cung...đã có mang được một tháng... thái tử để... bảo toàn tính mạng... cho nàng ấy, nên mới... tìm ta.... ta lén... mua bà đỡ nghiệm thân cho mẫu thân ngươi... cho tới khi… ngươi sinh ra...mọi chuyện hoàn toàn là do ta sắp đặt...”

Hắn thở dốc một lúc lâu lại nói:

“Nếu như ngươi... còn chưa tin... thì có thể tìm đọc nhật ký trong cung... thời gian ngươi sinh...là sinh non...”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta đã không còn nghi ngờ, từ lúc ta còn nhỏ, mẫu thân ta đã nói cho ta biết ta sinh non một tháng, năm mười bốn tuổi ta cũng đọc qua nhật ký trong cung, trong đó cũng ghi là ta sinh non.

Tôn Tam Phân là ngự y đích thân đỡ đẻ cho ta, nếu như tất cả là sự thực, vậy thì ta phải tới tận năm mười tám tuổi mới biết được thân thế của mình.

Ta chẳng phải Tam thập nhất hoàng tử gì cả, mà là tôn tử (cháu) của Hâm Đức hoàng đế, nhi tử của thái tử Long Dận Cơ.

Ta hạ giọng nói:

“Thái tử... chết như thế nào?”

Tôn Tam Phân sầu thảm nói:

“Trong mắt Hâm Đức hoàng đế... chỉ có quyền lực và ngôi vị hoàng đế, ai nguy hiểm... tới địa vị của hắn... thì hắn sẽ giết toàn bộ... Thái tử hùng tài đại lược, được chúng thần tôn sùng... Hơn nữa bởi vì chuyện của mẫu thân ngươi... người không ngày nào không muốn leo lên... Đế vị... để cứu... mẹ con các ngươi... cho nên... Hâm Đức hoàng đế... sao... có thể lưu... một người nguy hiểm như vậy... sống trên thế giới này... cho dù thái tử... là con ruột của hắn”

Ta rốt cục cũng hiểu, người mà ta luôn miệng gọi là phụ hoàng lại là người giết phụ thân của ta, mẫu thân của ta cũng vì chuyện này buồn bã mà chết, tất cả đều là do hắn ban tặng.

Lúc đầu thì ta khiếp sợ, nhưng dần dần đã tỉnh táo lại, có một thanh âm không ngừng nói với ta:

“Ngoại trừ Tôn Tam Phân thì trên thế giới này không còn ai biết chuyện này nữa, trong mắt người ngoài ta vẫn là nhi tử của Hâm Đức hoàng đế, vẫn là Đại Khang tam thập nhhất hoàng tử, vẫn là Bình vương điện hạ.”

https://thuviensach.vn

Tôn Tam Phản thấp giọng nói:

“Ngươi... phụ thân của ngươi... trước khi lâm chung có giao phó cho ta, nếu như ngươi... là người ôm chí lớn, vậy thì đem tấm bản đồ này... cho ngươi, nếu như chỉ là một người vô vi... thích hưởng an nhàn... thì cứ để cho ngươi... bình yên... sống nốt cuộc đời này”

Hắn tay cố sức kéo vạt áo của ta, kề sát miệng vào tai của ta, vui mừng nói:

“Ngươi... Dù sao cũng là... nhi tử của Long Dận Cơ... máu trong cơ thể ngươi cũng là dòng máu của người... trời sinh ngươi đã không phải là một người bình thường...”

Thần sắc của ta vô cùng phức tạp nhìn Tôn Tam Phân, trong long đã coi đây là sự thực.

Tôn Tam Phân dùng hết toàn lực nói:

“Ngôi vị hoàng đế vốn đã thuộc về phụ thân của ngươi... Ngươi... có tư cách hơn bất cứ người nào để... kế thừa Đại Khang... ngươi phải trở về... đoạt lấy tất cả...”

Lời hắn nói giống như một tia sét phá tan màn đêm đen tối trước mắt ta, ta có tư cách thừa kế đế vị hơn bất cứ người nào!

Trong lòng ta liều mạng gầm thét, giờ ta mới hiểu tại sao khi ta còn sống mẫu thân của ta không có bất kỳ hảo cảm nào với phụ hoàng, hoàng huynh... trong hoàng cung.

Thậm chí trong lòng mẫu thân của ta còn ôm một loại cừu hận, lúc giết Bát hoàng huynh (chương 1) ta cũng chẳng có gì áy náy, mầm mống cừu hận đã gieo vào trong người ta từ lúc mới sinh, ta sống là để báo thù.

https://thuviensach.vn

Ta hạ giọng nói:

“Tôn tiên sinh, người yên tâm, ta sẽ nhanh chóng trở về Đại Khang”

Trên mặt Tôn Tam Phân nở một nụ cười.

Ta thấp giọng nói:

“Là ai hạ độc làm hại tiên sinh?”

Tôn Tam Phản cười nhạt một tiếng:

“Lúc... ngươi rời đi, thái hậu đột nhiên triệu ta vào cung.... bảo ta giúp nàng...”

Nói tới đây, hắn đột nhiên không nói được nữa.

Ta cố nén tức giận nói:

“Quả nhiên là nàng!”

Tôn Tam Phân nói:

“Việc này không trách nàng được... nàng... ta biết... bí mật của nàng... nàng không giết ta... Đó mới là kỳ quái... ta chỉ lo lắng nàng sẽ làm... chuyện bất lợi với công tử...”

Ta cười lạnh nói:

“Hiện giờ nàng ta không có tâm tình này!”

Nhưng trong lòng ta có chút kỳ quái, bí mật Tuyên Long hoàng đế ta cũng biết rõ, vì sao Tinh Hậu không hạ thủ với ta?

Tôn Tam Phân lại nói:

https://thuviensach.vn

“Ta dùng thuốc tạm giữ... độc tính, có thể tạm thời kéo dài được một số... thời gian, tự biết người định không bằng trời định... đột nhiên xảy ra bệnh làm cho ta suy sụp...”

Tôn Tam Phân kịch liệt ho khan.

Ta cuống quít gọi Tuệ Kiều, Tuệ Kiều lấy kim châm vào hai huyệt ở đinh đầu, trợ giúp hắn ổn định, lại.”

Tôn Tam Phân mỉm cười nhìn Tuệ Kiều, nói:

“Vị cô nương này... y thuật tinh tuyệt... chi tiếc lão hủ... không có cơ hội luận bàn với cô nương...”

Tuệ Kiều rưng rưng nói:

“Chỉ tại y thuật Tuệ Kiều không tinh, không thể cứu được tính mệnh cho tiên sinh.”

“Những sự việc trên đời này, có một số việc sức người... không thể làm được...”

Tôn Tam Phân chỉ giá sách nói:

“Ta đem... y thuật của cả đời mình...biên soạn thành một bộ sách... cô nương nếu như... không chê... ta sẽ đem nó tặng...”

Tuệ Kiều rưng rưng gật đầu.

Lúc bước ra ngoài cửa thì trời đã hoàng hôn, một mình ta đi xung quanh Yên Chi Hồ, gió mát phất phơ, nhưng trong lòng ta đang loạn như ma.

Mặt trời ở phía tây đang chậm rãi chìm vào trong nước, trước mắt ta như hiện lên hình bóng của Hâm Đức hoàng đế. Sự liên tưởng đột ngột này, sinh ra một sự căm hận chưa từng có trong lòng ta.

https://thuviensach.vn

Ánh nắng chiều như máu, làm cho hồ nước cũng như máu, thế giới này toàn là giả nhân giả nghĩa, tàn khốc như máu tanh mà thôi.

Một giọt nước mắt lạnh ngắt theo má ta chảy xuống, ta tỉnh táo nhận thức được rằng, ai mới là phụ thân chân chính, ai mới là người lo lắng cho ta.

Mặt trời lặn, mặt trăng lại lên, thiên địa toàn máu tanh lại biến thành trong sáng rực rỡ. Lúc này ta vẫn chìm trong cảm giác bi thống, trong không khí như phảng phất toàn mùi máu tanh, có một số việc vĩnh viễn không cách nào xóa đi được.

Thải Tuyết yên lặng đi tới bên người ta, nàng nhẹ nhàng phủ thêm cho ta áo lông cừu bên ngoài, nhẹ nhàng khuyên bảo, nói:

“Đêm khuya gió lạnh, trở về đi!”

Ta bỗng nhiên kéo nàng vào trong lòng, cố sức hôn lên đôi môi anh đào, bàn tay phải thì thô bạo luồn vào trong áo, xoa nắn bộ ngực của nàng.

Thải Tuyết im lặng cắn môi, không nói một câu nào.

Ta đột nhiên dừng lại, buồn bã buông nàng ra, nói:

“Xin lỗi...”

Thải Tuyết ôm lấy thân hình ta từ phía sau, nói:

“Muội biết trong lòng của công tử rất khó chịu... Vì sao không khóc...”

Ta ha hả cười đứng lên:

“Ta khó chịu hay sao? Ta đâu có khó chịu?”

Thải Tuyết lệ rơi như mưa nhìn ta.

“Thải Tuyết, muội để cho huvnh ấy bình tĩnh lại một chút!”

https://thuviensach.vn

Vân Na chậm rãi hướng chúng ta đi tới, hành động vừa rồi của ta đã bị nàng nhìn thấy hoàn toàn.

Nàng ôm Thải Tuyết đi về Phong Lâm các, đi được mấy bước nàng dừng lại, nói:

“Dận Không! Tôn tiên sinh... đã qua đời...”

Ta chắc chắn không để Tôn Tam Phân ở lại Đại Tần, cho dù hắn sống hay là đã chết, ta cũng sẽ mang hắn về Đại Khang.

Sau khi Tôn Tam Phân mất được năm ngày, Ung vương Long Thiên Khải suất lĩnh các quan viên hòa đàm đến Tần đô, nơi đầu tiên hắn tới chính là Phong Lâm các của chúng ta.

Phong Lâm Các đã hoàn toàn sạch sẽ, ta đích thân nhặt từng một cái lá rụng, trên thế giới này ta không cho phép bi thương tồn tại, từ hôm nay trở đi, mỗi một bước ta đều phải đi tới ngôi vị hoàng đế.

Muốn trở thành một vương giả chân chính, thì phải học cách quên cừu hận, cho dù là Hâm Đức hoàng đế sát hại phụ mẫu ta đi nữa, thì chỉ cần có cừu hận sẽ ảnh hưởng tới phán đoán của ta, trong lúc vô ý toát ra cừu hận sẽ làm đối thủ cảnh giác.

Bây giờ ta ăn mặc rất khoa mỹ, khí chất cao quý, con người năm đó ở Khang Đô không thể nào so sánh nổi.

Ung vương chẳng có biến hóa gì, bản thân hắn chẳng bao giờ lo chính vụ, cho nên cũng không bao giờ nói tới chuyện hắn làm lụng vất vả vì nước, trông bên ngoài hắn trẻ hơn tuổi một chút.

“Hoàng chất!”

https://thuviensach.vn

Ung vương nhanh chóng bước tới trước mặt ta, cầm thật chặt hai tay của ta, sự nhiệt tình của hắn làm cho ta tin tưởng, hắn không ghi hận chuyện ta vô lễ với hắn trên đường đến Tần.

“Hoàng thúc!”

Ta đương nhiên cũng giả dạng kích động vì lâu ngày không gặp nhau.

“Ngươi chịu khổ rồi...”

Tình cảm của Ung vương chân thành không dối trá, ta có chút nghi hoặc, không biết phán đoán của ta có vấn đề hay là hắn thực sự có tình cảm chú cháu với ta?

Ung vương giới thiệu với ta các quan viên đi theo, đa phần là ta đã gặp, nhưng có một số thì ta chưa bao giờ quen.

Chỉ cần Ung vương giới thiệu một lần, ta đã có thể chuẩn xác gọi tên đối phương, thậm chí tư liệu của bọn họ ta cũng biết rõ ràng.

Tuy nói ta tha hương, nhưng không khắc nào ngừng tìm hiểu về quan viên ở Đại Khang.

Ta cũng nhận ra lần này Ung vương tới cũng chẳng phải vì bày tỏ chuyện tình cảm, hắn nhận định cho chuyện muốn nói với ta.

Chuyện tiếp theo đã chứng minh suy đoán của ta.

Khi mọi người trở về, Ung vương hướng ta nói:

“Hoàng chất, có muốn biết tại sao lần này ta tự mình tới đây hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Bát hoàng thúc có chuyện gì cứ nói.”

https://thuviensach.vn

Ung vương nói:

“Được, ở trước mặt ngươi ta chẳng có gì phải giấu diếm, phụ hoàng ngươi tuổi tác đã cao, không còn đủ năng lực xử lý chính sự. Lần này Khang Tần đại chiến thực sự là một quyết định không sáng suốt của hắn, việc sắc lập thái tử như tên đã lên dây, không thể không phát.”

Ta nhấp một ngụm trà, tỉ mỉ đánh giá Long Thiên Khải, hắn muốn thử ta hay còn ý niệm khác trong đầu?

Ung vương nói:

“Trong nước Đại Khang hiện giờ có hai người có khả năng trở thành thái tử, án theo lẽ thường mà nói, lập thái tử đương nhiên phải là trưởng tử. Cần vương Long Dận Lễ là người nhân đức không ai phản đối được, nhưng tính tình của hắn không quyết đoán, không hợp với người có lòng dạ hẹp hòi như phụ hoàng ngươi. Mặc dù có đám người Tả Trục Lưu kia làm chỗ dựa, thế nhưng hắn tới giờ vẫn không được sắc phong, thì có thể đoán, phụ hoàng ngươi không dự tính hắn làm người thừa kế.”

Ta không tỏ thái độ, chậm rãi buông chén trà, đợi Ung vương nhập đề.

Ung vương nói:

“Hưng vương Long Dận Thao hai năm qua địa vị thăng tiến rất nhanh, nghiễm nhiên trở thành người có thể cùng ngồi với Cần vương, tính tình của hắn tàn bạo, xử sự quả đoán, rất có phong cách của phụ hoàng ngươi, nên được hắn yêu thích. Hai năm qua Hâm Đức hoàng đế đã nhiều lần muốn lập Hưng vương làm thái tử, thế nhưng chuyện phế trưởng lập thứ không hợp. Hơn nữa phụ hoàng ngươi cũng không muốn sớm bị tước quyền, cho nên chuyện cứ kéo dài tới ngày hôm nay.”

Ung vương uống một ngụm trà nói:

https://thuviensach.vn

“Tình huống bây giờ không còn giống như trước kia, thân thể phụ hoàng người càng ngày càng sa sút, ta lo lắng hắn sẽ không duy trì được bao nhiêu thời gian nữa đâu.”

Hắn hạ giọng nói:

“Hoàng chất chẳng nhẽ không có bất kỳ ý nghĩ nào với ngôi vị hoàng đế?”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Bát hoàng thúc thật biết nói đùa, ngôi vị hoàng đế Đại Khang có truyền tới tay hoàng thúc, cũng không tới tay ta được.”

Ung vương nghiêm mặt nói:

“Hoàng chất, ngươi không cần hoài nghi mục đích của ta, ta không đứng về phía trận doanh của Cần vương, cũng không đứng bên Hưng vương, hơn nữa cho dù đứng bên nào đi nữa ta cũng không có kết cục tốt!”

Ta ngơ ngác, cười nhạt nói:

“Hoàng thúc nói những lời này đã làm cho Dận Không hoàn toàn hồ đồ rồi.”

Ung vương cố sức cắn cắn môi dưới nói:

“Ta và Tả Trục Lưu có cừu oán, năm xưa khi hắn còn là một người dân thường, ta thiếu chút nữa đã lấy đi tính mạng của hắn.”

Việc này ta cũng có nghe nói qua khi Tả Trục Lưu còn trẻ đã từng xông vào tọa giá của Ung vương, bị Ung vương hành hạ tới mức chết đi sống lại, sau đó có hoàng hậu đứng ra nói giúp, tính mạng của người này mới giữ lại được.

https://thuviensach.vn

Ung vương nói:

“Nếu như đứng vào chỗ Cần vương, thế lực của Tả Trục Lưu sẽ tăng lên nhiều, sợ rằng đến lúc đó người đầu tiên hắn muốn giết là ta.”

Hắn xoa xoa mồ hôi lạnh lại nói:

“Bên Long Dận Thao lại càng phiền phức, năm đó hắn nhìn trúng một mỹ tỳ xinh đẹp trong phủ của ta, nhiêu lần hướng ta đòi lấy, nhưng đều bị ta cự tuyệt. Sau đó ta dâng mỹ tỳ kia cho hoàng thượng, lấy tâm địa của hắn tuyệt sẽ không bỏ qua loại cừu hận như thế này. Một khi hắn cầm quyền, thì kết cục của ta càng thê thảm hơn.

Có lẽ do liên tướng tới số phận của mình, trên mặt của Ung vương không còn chút máu nào, hai hàm răng không ngừng run lên.

Ta thoải mái nói:

“Hoàng thúc không cần lo ngại, có khi bọn họ đã quên mất rồi cũng chưa biết chừng.”

Ung vương dùng sức lắc đầu nói:

“Chắc chắn là không, bọn họ quyết sẽ không quên, ta tuy rằng không có bản lãnh gì, thế nhưng ở phương diện nhìn người cũng có chút độc đáo.”

Ánh mắt của hắn nhìn kỹ ta nói:

“Lúc trước khi ta theo ngươi rời khỏi Đại Khang, biểu hiện của ngươi khi gặp chuyện rất quyết đoán, lâm nguy không loạn, ký ức đó tới nay vẫn còn như mới trong đầu ta, hoàng chất, lần này ta mạo hiểm tới Tần đô cũng vì một việc...”

Hắn dừng lại một chút, trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đặc biệt đưa cho hoàng chất một phần đại lễ!”

Hai mắt của ta bỗng nhiên sáng ngời.

Ung vương nói:

“Tất cả công lao trong lần nghị hòa này sẽ là của ngươi, không ai có thể cướp đi một chút nào cả. Trải qua chuyện này, ngươi sẽ là người có danh vọng lớn nhất trong lòng bách tính của Khang quốc, vượt trên tất cả các hoàng tử, hoàng tôn!”

Ta vẫn đang lo lắng vì chuyện này, nếu như Đại Khang phái tới người khác làm sứ thần hòa đàm, thì sẽ có khả năng cướp mất công lao của ta.

Danh vọng của ta lúc đó sẽ bị giảm bớt, Long Thiên Khải lần này tới đây, đúng là trời xanh chuẩn bị cho ta một chuyện tốt vô cùng lớn.

Ta chậm rãi uống một hớp trà, từ ngôn từ của Ung vương tuy rằng hết sức thành khẩn, thế nhưng ta rời khỏi Đại Khang đã nhiều năm, không dám cả tin bất cứ một người nào.

“Hoàng thúc! Ta chỉ muốn sớm ngày trở lại Đại Khang, an toàn làm Bình vương.”

Ung vương cười khổ nói:

“Tóm lại là ngươi vẫn cảnh giác, cũng được, ngày mai ngươi sẽ biết tâm ý của ta, ta chỉ cần ngươi đáp ứng một việc, nếu như tương lai ngươi có thể trở thành hoàng đế Đại Khang, thì bảo đảm cho ta một cuộc đời bình an là được rồi!”

Ta ngưng mắt nhìn Ung vương thật lâu, rốt cục gật đầu.

Ung vương quả nhiên là tuân thủ ước hẹn với ta, ở trong quá trình nghị hòa đều lấy ta làm chủ.

https://thuviensach.vn

Mà thực ra bản thân Ung vương vẫn còn khiếm khuyết rất nhiều, nếu như để hắn chủ trì việc nghị hòa, thì sợ rằng Đại Khang sẽ mất đi rất nhiều lợi ích.

Người phụ trách nghị hòa của Tần quốc là Trầm Trì là mãnh hổ mà ta kéo về Tần đô, làm hại ta gặp rủi ro ở Đông Hồ. Tất cả đã là quá khứ, lập trường của ta đã thay đổi, cừu hận của chúng ta chẳng còn gì là quan trọng nữa.

Là đại diện của Tần quốc đàm phán, Trầm Trì chắc chắn sẽ là một đối thủ mạnh, hòa ước hắn cũng đã nghĩ xong, đương nhiên bao gồm cả chuyện ta phải trở về Đại Khang.

Nhưng ta không cách nào chấp nhận được là, hắn lấy lý do trận chiến này do Đại Khang khai mào, cho nên Đại Khang phải cắt hai tòa trọng trấn ở biên cảnh, đất đai, hồ nước, kéo dài từ Hoàng Hà tới khúc sông thuộc biên giới của Đại Tần.

Có thể nói đây chính là cánh cửa vào Đại Khang, con đường chiến lược ở đây vô cùng trọng yếu, ta sao có thể đáp ứng hắn được.

Tiến hoặc thoái, thắng hay bại chỉ là một ý niệm, thế nhưng lần đàm phán này có ý nghĩa vô cùng trọng yếu với ta, nếu như kết quả đàm phán không làm Hâm Đức hoàng đế thỏa mãn, như vậy thì ta sẽ phải đối mặt với sự lạnh nhạt và chỉ trích ở Đại Khang.

Trong bàn đàm phán sặc mùi thuốc súng, trong một thời gian ngắn không cách nào đạt thành hiệp nghị, cục diện lâm vào tình trạng bế tắc.

Ta đề nghị nghỉ ngơi một ngày một đêm, nỗ lực tìm phương pháp phá vỡ cục diện bế tắc này, đối với ta mà nói, đây là cuộc chiến giành lợi ích ở Đại Khang, là danh vọng trong tương lai của ta.

https://thuviensach.vn

Nếu như có thể ảnh hưởng tới Trầm Trì thì chỉ có một mình Túc vương Yến Hưng Khải. Lợi ích đối với Yến Hưng Khải không trọng yếu, cho nên chỉ có dùng hắn ép từ trên xuống.

Ta tự mình mang theo lễ vật tới phủ Túc vương bái phỏng Yến Hưng Khải, Yến Hưng Khải dường như đã chuẩn bị tiếp ta đến, mỉm cười mời vào trong phủ.

“Hiền đệ tìm ta có việc gì?”

Yến Hưng Khải cười híp mắt nói.

Ta gật đầu, mở lễ hộp, bên trong là một quyển sổ sách Điền thị. Hai mắt Yến Hưng Khải sáng ngời, nhưng nụ cười lại biến mất, cau mày nhìn ta, nói:

“Hiền đệ đây là ý gì?”

Ta cười cầm cuốn sổ châm vào ngọn nến.

Yến Hưng Khải nhăn mặt, dường như không rõ hàm nghĩa của chuyện này.

“Đệ rời Đại Khang đã ba năm rồi, sau khi về nước muốn an toàn làm một Bình vương.”

Yến Hưng Khải lạnh lùng nói:

“Chúc mừng đệ.”

Ta ha hả cười nói:

“Có gì mà chúc mừng? Một Bình vương thì có gì khác khi ở Đại Khang hay Đại Tần? Sao có thể so sánh với Tướng quốc, dưới một người trên vạn người!”

https://thuviensach.vn

Ta cố ý đem những lời này bắn lại phía hắn.

Yến Hưng Khải sao không hiểu hàm nghĩa trong câu nói của ta cơ chứ, trong mắt hiện lên một ánh mắt quái dị.

Ta cố ý nói:

“Lẽ nào ca ca thấy còn chưa đủ?”

Yến Hưng Khải đang muốn nói gì đó, nhưng lại bị ta giành trước:

“Đệ không biết ca ca muốn gì, thế nhưng Dận Không cũng hiểu, thực sự là chưa đủ!”

https://thuviensach.vn

Chương 62: Cường Bạo

Ta đứng dậy dõng dạc nói:

"Lúc Đại Khang bốn bề thọ địch, là ai một mình mạo hiểm lúc nào cũng sẵn sàng hi sinh tính mạng của mình tới Tần làm con tin, là ta. Ai bị Đông Hồ bắt vẫn nhẫn nhục chịu đủ mọi điều, là ta. Trong khi Khang Tần chiến loạn, là ai nhảy vào nước sôi lửa bỏng giải cứu vạn dân, vẫn là ta!"

Đôi mắt hổ của ta lấp lánh nhìn Yến Hưng Khải nói:

"Ta đã bỏ ra nhiều như vậy là vì cái gì? Chính là vì không muốn người khác khinh thường hai chữ Bình vương này!"

Trong mắt Yến Hưng Khải tỏa ra quang mang nóng rực, biểu hiện của ta đã kích phát sự đồng cảm trong lòng hắn.

Ta nhìn kỹ Yến Hưng Khải nói:

"Có một số việc ngươi biết rõ làng, ta thiêu hủy bản sổ sách này là muốn nói cho ngươi biết, cuốn sổ này đối với ta không quan trọng. Ta cũng muốn ngươi biết, nhưng ngươi cũng muốn ta hiểu. Chúng ta không phải là địch nhân, chí ít thì bây giờ cũng không phải, đã như vậy, vì sao chúng ta không hợp tác cho tốt?"

Yến Hưng Khải chậm rãi gật đầu, vươn tay nắm chặt lấy tay của ta.

Ta và Trầm Trì đồng thời ký tên mình vào hai bản hiệp ước, ngọc tỷ của hai nước đã được đóng vào đó từ lâu rồi, cuối cùng hòa đàm cũng kết thúc

https://thuviensach.vn

hoàn mỹ.

“Bình vương lên đường may mắn!”

Trầm Trì thâm ý nói.

Ta cười nói:

“Cám ơn lời chúc của Trầm đại nhân, lúc này Dận Không mới ngửi thấy hương vị của tự do.”

Chúng ta nhìn nhau cười.

Chắc chắn ta vĩnh viễn không bao giờ trở thành bằng hữu của Trầm Trì, thế nhưng ta cũng không hi vọng có một vị địch nhân như vậy. Cũng may hiện tại chúng ta không có xung đột gì về lợi ích, cho nên hai bên mới có thê vận hành chung một quỹ đạo.

Trầm Trì nói:

“Đêm nay bệ hạ ở hoàng cung thiết yến, thứ nhất là chúc mừng hai nước ký hòa ước, thứ hai là để tiễn đưa Bình vương điện hạ.”

Ta gật đầu nói:

“Bản vương nhất định sẽ tới đúng giờ!”

Đây là lần đầu tiên ta dùng từ bản vương, hiện tại tuy vẫn còn ở Đại Tần, nhưng ta không còn thân phận chất tử nữa, mà ta đã đạt được tự do.

Yến tiệc diễn ra trong bầu không khí nặng nề, chủ nhân Yến Nguyên Tông không tới dự, ta biết hắn vẫn đang hận ta, hận ta bảo hộ Yến Lâm bất lợi, làm cho Yến Lâm hương tiêu ngọc vẫn, nhân vật chính của Đại Tần lại thành Yến Hưng Khải và Trầm Trì.

https://thuviensach.vn

Cuộc đời thật kỳ lạ, đem ta vào chỗ chết thường là những người mình tôn kính, tưởng họ là bạn thì hóa ra lại là đối thủ của mình.

Ta uống rất nhiều rượu, nhưng chẳng say chút nào.

Lúc rời khỏi hoàng cung thì trời đã mưa tí tách. Ta và Yến Hưng Khải cáo từ, dưới sự bảo hộ của Ung vương đi tới xe ngựa.

Đi tới trước xe, đã thấy Hứa công công cầm ô đứng chờ.

“Hứa công công!”

Ta hơi cảm thấy kinh ngạc nói.

Hứa công công cung kính chắp tay nói:

“Bình vương điện hạ, thái hậu ở Phượng Dương Cung thiết yến mở tiệc tiễn đưa ngài!”

Ta ha hả nở nụ cười.

Ta bảo Ung vương về dịch quán trước sau đó xoay người hướng Hứa công công nói:

“Đêm khuya vào cung sợ rằng không tiện, Hứa công công thay ta cảm tạ thái hậu.”

Hứa công công nói:

“Thái hậu nói là Bình vương sẽ nhớ kỹ tình cảm mẹ con ngày xưa.”

Ta gật đầu:

“Được rồi! Dẫn đường!”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu ngồi ở trong Phượng Dương Cung, thức ăn trên bàn đã bày sẵn, nàng chắc chắn đã đợi không ít thời gian rồi, ánh nến chập chờn có lẽ cũng giống như tâm trạng bất định của nàng.

Ta cởi ngoại bào đưa cho Hứa công công, chậm rãi đi tới trước mặt Tinh Hậu.

Ánh mắt của nàng vẫn chăm chú nhìn vào ngọn nến, chẳng thèm liếc mắt nhìn ta chút nào.

Những cánh cửa sổ được toàn bộ mở ra, gió lùa vào trong cung, làm cho bầu không khí ở đây vô cùng quỷ dị.

Hứa công công đang muốn rót rượu cho ta thì Tinh Hậu lạnh nhạt nói:

“Ngươi đi đi, không có ta phân phó, không được cho bất cứ người nào quấy rầy chúng ta!”

Hứa công công gật đầu, xoay người rời đi.

Tinh Hậu cầm lấy bầu rượu trắng rót cho ta một chén đầy, sau đó cầm chén của mình giơ lên trước mặt nói:

“Uống xong chén rượu này, ta có mấy câu muốn hỏi ngươi.’’

Nàng ngửa đầU Uống cạn chén rượu, vẫn thấy ta thờ ơ, đôi mi hơi nhăn lại, nói:

“Ngươi... có phải là sợ ta hạ độc trong rượu?”

Ta mỉm cười lắc đầu, vẫn không nói gì.

Tinh Hậu lại rót cho mình một chén đầy:

https://thuviensach.vn

“Quên đi, ngươi uống cũng được, không uống cũng được, ta sẽ không miễn cưỡng ngươi...”

Nếu như không phải ta đã biết dụng tâm chân chính của nàng, thì chắc chắn sẽ mềm lòng khi nghe lời nói này.

Tinh Hậu lại tự uống một chén nói:

“Ngươi rất có bản lĩnh, có thể giải quyết hòa ước một cách viên mãn.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như hòa đàm, hai bên đều phải công bình, ta không thể nhúng tay vào lợi ích của bên nào cả.”

Tinh Hậu cười lạnh một tiếng, nặng nề để chén rượu xuống:

“Ngươi và Yến Hưng Khải đã có hẹn ngầm gì?”

Ta trả lời một cách mỉa mai nói:

“Ta và Túc vương hẹn ngầm xem kém xa thái hậu!”

“Hỗn láo!”

Tinh Hậu thân thể mềm mại run lên, bỗng nhiên đứng đứng dậy nói.

Ta không sợ nhìn nàng, hiệp nghị đã đạt thành, ta cũng đã khôi phục thân tự do, lấy trí tuệ của nàng thì không bao giờ nàng sẽ giết ta, phá hư cục diện này.

Ta không sợ hãi cười nói:

“Tính khí của thái hậu đã thay đổi rất nhiều, có phải là do chịu áp lực quá lớn không?”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu lạnh lùng nói:

“Dận Không, ta hôm nay cho gọi ngươi tới đây, chính là muốn nói cho ngươi biết, lúc trước ta không có ý làm hại ngươi, có một số việc...”

Ta bỗng nhiên lấy một tấm ngọc bội vẫn đeo ở bên hông đặt lên bàn, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng Tinh Hậu, hàm nghĩa trong đó không nói cũng hiểu.

Tinh Hậu chậm rãi lắc đầu nói:

“Dận Không, ngươi quả nhiên không giống người thường, nếu ngươi không còn là chất tử, thì đương nhiên sẽ không để người mẫu hậu này vào mắt.”

Ta ngạo mạn đứng dậy:

“Thái hậu, người uống rượu say, Dận Không cáo từ!”

Tinh Hậu tức giận nói:

“Đồ hỗn trướng, chỉ cần ta muốn giết ngươi, thì có thể đưa ngươi vào chỗ chết!”

Ta đang muốn đi ra ngoài cửa nghe được câu nói này thì xoay người lại, đi tới trước mặt Tinh Hậu, từ sự điên cuồng trong mắt nàng ta nhận thấy một sự sợ hãi:

“Ngươi...”

Ta kiềm nén lửa giận nói:

“Ngươi là Thái hậu cao thượng của Tần quốc, thì sao để một chất tử như ta vào trong mắt. Chỉ cần ngươi nhấc tay động chân, lúc nào cũng có thể cướp đi sinh mạng của ta như giết một con kiến.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu không tự chủ được lui về phía sau một bước:

“Ngươi... Ngươi cút ra ngoài cho ta!”

Ta ha hả cười lạnh một tiếng, lại tiến lên một bước, cầm lấy bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Vì sao ngươi không gọi người tới giết ta đi?”

Tinh Hậu cố sức cắn môi dưới:

“Dận Không, sự nhẫn nại của ta có giới hạn...”

Nàng còn chưa có nói xong, ta đột nhiên cầm lấy cổ áo của nàng, xé mạnh một cái, làm cho áo của nàng rách toang.

“A!”

Tinh Hậu kêu lên một tiếng chói tai sau đó dùng hai bàn tay nhỏ nhắn che miệng mình lại, trong đôi mắt đẹp của nàng tràn ngập sợ hãi và không thể tin tưởng được, nàng không tin ta lại to gan tới mức này.

Đôi mắt đẹp của ta nhìn thẳng vào bộ ngực trắng như tuyết của nàng, hai điểm đỏ trên ngọn núi vẫn còn đang rung động.

Tinh Hậu cố gắng lấy hai tay che ngực mình lại, nhưng đối với ta chút sức lực này không đáng kể.

Ta không muốn chết, mỗi việc ta làm đều có sự suy nghĩ chính chắn, lần này cũng sẽ như vậy. Khang Tần mới hòa đàm thành công, cho dù ta có làm gì đi nữa, thì Tinh Hậu đều phải cân nhắc tới việc này, cho nên nàng không dám giết ta.

Nếu như giết ta, hai nước lại rơi vào một trận chiến, mà nàng mới có thời gian thở dốc trong cuộc đấu tranh chính trị, nên không muốn mất đi thời

https://thuviensach.vn

gian quý báu này.

Ta kéo hai tay của nàng ra, đôi môi lướt lên ngực của nàng, Tinh Hậu kiệt lực giằng co, nhưng lại không dám lớn tiếng kêu cứu:

“Súc sinh... Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi...”

“Xoẹt!”

Ta xé rách toàn bộ cái quần của nàng, thân thể của nàng hoàn toàn lõa lồ ở trước mặt ta. Ta vô cùng thô bạo tiến vào trong thành trì, đôi mắt Tinh Hậu do thống khổ mà co rút lại.

Ta phải làm cho nàng biết, ở trước mặt ta, nàng không phải là một thái hậu cao thượng của Tần quốc, mà chỉ là một nữ nhân biết nghe lời.

Sự ấm áp trong thành trì cũng không làm sự lạnh lùng trong lòng ta giảm xuống, không vuốt ve, không có ôn nhu, ta mạnh mẽ xâm phạm nàng, giống như một mũi tên xé rách một bức họa thần thánh.

Nước mắt chảy dọc trên mặt của Tinh Hậu, chúng cứ tí tách rơi trên sàn nhà, búi tóc của nàng hoàn toàn rối tung, khuôn mặt tái nhợt, đôi môi thấm máu, nàng đã tự cắn môi mình tới chảy máu.

Ta gầm lên một tiếng khoái ý, Tinh Hậu vẫn không nhúc nhích nhìn ta, chẳng hiểu tại sao, ta bỗng nhiên cảm thấy dưới thân mình là một thi thể mất đi sức sống.

Ta liều mạng ôm chặt thân thể nàng, dùng hết toàn lực phát tiết sự phẫn nộ và cừu hận, không biết trải qua bao nhiêu lâu, nhưng ta không thể đạt tới sự vui vẻ.

Ta bỗng nhiên từ trên người nàng bò dậy, nhanh chóng mặc y phục của mình vào.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu chậm rãi đứng dậy, từ đáy lòng nàng vang lên một câu nói:

“Cút! Ta vĩnh viễn không muốn nhìn thấy ngươi...”

Ta cũng quên mất là mình rời khỏi hoàng cung như thế nào, cũng không biết tại sao mình lại tới một tửu quán cứ uống một chén rượu cay, ta lại làm thấy lòng mình ấm lại.

Ta cuối cùng cũng nhận ta, ta trả thù Tinh Hậu cũng không sung sướng như trong tưởng tượng, thương tổn nàng cũng đồng thời xúc phạm tới chính ta.

Ta nhớ không rõ là mình uống bao nhiêu chén rượu, ta hiện giờ chẳng nhớ nổi mình đang ở địa phương nào nữa...

Trong lúc mơ hồ, ta cảm giác như mình đang ở trên mây, thân thể nhẹ nhàng bay xuống, giương đôi mắt, trời vẫn là đêm khuya trăng sáng sao thưa, cuối cùng là nằm trên một con thuyền nhỏ.

Một bạch y thiếu nữ đứng trên mũi thuyền, tóc dài phất phới theo gió, giống như Lăng Ba tiên tử. Nghe thấy tiếng động, nàng quay đầu lại, hướng ta thản nhiên cười, ta ngàn vạn lần cũng không ngờ tới, người này lại là ma nữ U U.

“Con mèo say mèm, ngươi cuối cùng cũng tỉnh lại rồi!”

Nàng nũng nịu nói.

Ta cúi người vốc một vốc nước đưa lên miệng uống, sau đó lấy ống tay chùi miệng, mỉm cười nói:

“Hóa ra là U U cô nương.”

U U thiên kiều bá mị liếc mắt nhìn ta, đi tới ngồi trước mặt ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Ta còn tưởng ngươi đã sớm quên rồi.”

Ta ha hả cười nói:

“Mỹ nữ như cô nương thì chỉ cần liếc mắt một cái, cả đời cũng không thể quên được.”

U U nhẹ nhàng véo ta một cái, trên khuôn mặt nở nụ cười mê người, làm gì có nữ hài tử nào không thích nam nhân khen đẹp đâu?

“Lúc ngươi uống say trông rất dọa người.”

Nàng nhẹ giọng nói.

Ta rửa mặt, mơ màng nghĩ lại mà cảm thấy lạnh người:

“Ta uống say thích nhất là phi lễ người khác, không biết vừa rồi ta có phi lễ cô nương không?”

U U khuôn mặt đỏ lên, gắt giọng:

“Ngươi chính là Đại Khang Bình vương, mở miệng ta là khinh bạc ta, nếu ngươi dám đối với ta như vậy, ta sẽ cắt đứt hai tay ngươi, sau đó dùng chúng vả vào mồm ngươi.”

Thấy thần thái của nàng như vậy, trong lòng ta không khỏi cười thầm, xem ra đúng là mình đã sờ soạng tiểu yêu nữ này, chỉ trách mình uống nhiều, ngay cả chiếm tiện nghi như thế nào cũng không nhớ được.

Sự xuất hiện của nàng làm cho ta quên mất sự thống khổ vừa rồi. Ta mỉm cười nói:

“Cô nương đại khái không biết, nam nhân muốn làm chuyện xấu thì dùng tay tát vào mồm không có hiệu quả...”

https://thuviensach.vn

U U véo cái tai của ta, nói:

“Cái tên dâm tặc này, ngoại trừ việc này, chẳng nhẽ ngươi không còn lời nào để nói ư?”

Ta lớn tiếng xin tha, yêu nữ này mới cười thả tay ra, nói:

“Ngươi sắp trở lại Đại Khang rồi, vậy thì đưa sổ sách Điền thị cho ta được không?”

Ta cười khổ nói:

“Cuốn sổ kia không ở trong tay ta thì ta lấy cái gì giao cho cô nương?”

U Ucả giận nói:

“Dận Không, ngươi ít nói dối đi, nữ nhi Điền Tuần là lão bà của ngươi, sao nàng ta không nói cho ngươi biết được chứ!”

Ta cười nói:

“Trong tay Dao Như cũng không có cuốn sổ đó, từ trước tới giờ hoàn toàn là do Điền Ngọc Lân cầm, cô nương năm lần bảy lượt tới tìm ta làm gì?”

“Ngươi định nuốt riêng cuốn sổ đó phải không?”

Đôi mắt đẹp của U U trợn tròn.

“Cái cuốn sổ cũ nát đó với ta có tác dụng gì đâu, ta muốn nó làm cái gì?”

U U cười lạnh nói:

“Ngươi đừng nói là ngươi không biết bí mật của nó.”

https://thuviensach.vn

Sư nghi ngờ trong lòng ta nảy lên, về cuốn sổ ta với Yến Hưng Khải đã có hẹn ngầm, theo lý thuyết thì hắn sẽ không cho người tới tìm ta hỏi về cuốn sổ nữa.

Nhưng U U lúc này lại tới tìm ta, vậy thì nàng có phải do Yến Hưng Khải sai sử không, hay là còn một mục đích nào khác? Chẳng nhẽ ngoại trừ nó là chứng cứ phạm tội của Yến Hưng Khải thì còn một bí mật nào khác?

Ta nói:

"Ta đương nhiên là biết, thế nhưng cuốn sổ đó không ở trong tay ta, thì ta lấy gì đưa cho cô nương."

U U nói:

"Không bằng chúng ta giao dịch, ngươi lấy cuốn sổ ra, ta giúp ngươi tìm bảo tàng Mâu thị, tài bảo trong đó toàn bộ thuộc về ngươi, ta chỉ muốn một quyển sách trong đó là được."

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, bảo tàng Mâu thị!

Chuyện này ta đã từng nghe nói qua, trước kia có một phú thương giàu nhất thiên hạ tên là Mâu Kỳ Vô, trước khi hắn chết, hắn chôn toàn bộ tài sản vào một địa điểm cực kỳ bí mật.

Nhưng chuyện này không có ai khảo chứng tính chân thật của nó, hôm nay U U đã nói như vậy, xem ra cuốn sổ Điển thị này tất có điều nghi hoặc.

Ta cười nói:

"Giao dịch đó không công bình với ta."

U U cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Sao không công bình, cuốn sổ Điền thị kia chỉ là một nửa, nếu như không có sự trợ giúp của ta, ngươi tìm được nửa còn lại hay sao?”

Ta thầm nghĩ:

“U U không có hứng thú với tài bảo, mà nàng chỉ muốn tìm một quyển sách, lẽ nào quyển sách này là võ học bí tịch? Nàng tới từ Ma môn, vậy thì bản bí tịch này tám chín phần mười là có quan hệ với Ma môn, nhưng mà Vô Gian Huyền Công hiện đang ở trong tay của ta...”

Ta bỗng nhiên nghĩ đến, trong bức Xuân cung đồ kia ngoại trừ Vô Gian Huyền Công còn có một tấm bản đồ khác, lẽ nào nó có quan hệ với bảo tàng Mâu thị?

Ta giảo hoạt cười nói:

“Tóm lại ta vẫn thấy mình bị thiệt, nếu như U U cô nương đồng ý gả cho ta, thì ta có thể suy nghĩ một chút.”

U U cười nói:

“Tương lai U U chỉ muốn gả cho một người thực lòng yêu mình, nhưng tiếc rằng ta không có cảm giác gì với ngươi cả.”

“Đó là do cô nương không nhận ra chỗ tốt của ta, cô nương cứ tỉ mỉ ngẫm lại, ta thân là Đại Khang Bình vương, bề ngoài nhìn cũng không kém, ngoại trừ võ công hơi thua cô nương một chút, còn những thứ khác cũng không tệ, U U cô nương không ngại thì nghĩ tới ta một chút nha.”

Ta dõng dạc nói.

U U nũng nịu cười nói:

“Da mặt thật dày, được ta đáp ứng ngươi, nếu như tương lai ngươi có thể nhất thống giang sơn và ta lại chưa tìm được ý trung nhân, thì ta đành ủy

https://thuviensach.vn

khuất gả cho ngươi vậy.”

“Một lời đã định!”

Ta đưa tay ra cùng U U vỗ tay ba cái.

U U nhẹ giọng nói:

“Ngươi đừng có quên việc tối nay, nhất định phải thu sổ sách Điền thị vào trong tay, mấy ngày nữa ta sẽ tới tìm ngươi trao đổi...”

Nói xong câu đó, thân hình nàng nhẹ nhàng bay lên, mũi chân điểm trên mặt nước, biến mất trong bóng tối.

Ta tự nhận mình không có kinh công cao cường như vậy, nên đành chịu khó chèo thuyền tới bên bờ.

Không nghĩ tới đêm nay ta lại biết bí mật trong sổ sách Điền thị từ miệng U U, Điền Tuần xem ra không nói sự thực cho ta biết, Dao Như cũng không biết bí mật trong đó, vậy thì cuốn sổ kia vẫn còn nằm trong tay Điền Ngọc Lân.

Nếu như đúng theo lời U U nói, trong sổ Điền thị có giấu bảo tàng Mâu thị, vậy thì ta phải đem nó chiếm làm của riêng, sau này nó sẽ có trợ giúp lớn tới việc tranh đoạt vương vị của ta.

Yến Nguyên Tông tuy rằng không dự tiệc tối, thế nhưng xuất phát từ lễ nghi, ta vẫn phải tới chỗ hắn cáo từ. Từ khi sau Yến Lâm mất đi, hắn ít vào trong triều chính, đại bộ phận tinh lực đều đặt vào trong thơ từ ca phú.

Khi ta tới gặp hắn, Yến Nguyên Tông đang si ngốc nhìn vào một bức họa, từ ánh mắt của hắn, ta nhận thấy tâm tinh của hắn không đặt trên bức tranh.

https://thuviensach.vn

Ta yên lặng đứng một bên, Húc Dương cung đúng là có chút kỳ quái, ta nhận ra Lệ Cơ không ở trong cung, không biết nàng đi đâu rồi.

Đợi đã lâu mà không thấy Yến Nguyên Tông nói gì, ta chỉ còn cách tự phá vỡ sự im lặng này, nhỏ giọng nói:

“Dận Không tham kiến hoàng thượng!”

Yến Nguyên Tông giống như bị giật mình, bỗng nhiên run rẩy một chút, lúc này mới nhận ra sự tồn tại của ta.

Hắn xoay người lại nhìn ta một cái, trên mặt nở một nụ cười kinh dị:

“Ngươi... tới rồi!”

“Dận Không hai ngày nữa sẽ trở về Đại Khang, nên tới từ biệt hoàng thượng.”

Yến Nguyên Tông gật đầu nói:

“Ngươi đi thì cứ đi, cần gì phải tới cáo từ.”

Ta có chút xấu hổ ho khan một tiếng, xem ra Yến Nguyên Tông cũng không muốn nói chuyện với ta, ta ở đây cũng vô vị, tốt hơn hết là nên rời đi.

Khi ta chuẩn bị rời đi, Yến Nguyên Tông đột nhiên gọi ta lại, nói:

“Dận Không. Trước khi đi, ngươi có thể giúp ta một chút không?”

Ta cung kính nói:

“Hoàng thượng xin cứ việc phân phó.”

“Giúp ta vẽ một bức họa của...Lâm nhi...”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta âm thầm than, Yến Nguyên Tông này đúng là không quên được Yến Lâm, xem ra cả đời hắn không thể thoát ra khỏi đoạn nghiệt duyên này.

Ta đáp ứng với lời thỉnh cầu của Yến Nguyên Tông, thế nhưng không hiểu tại sao, ta chỉ có thể họa được dung mạo của Yến Lâm chứ không họa được thần vận của nàng.

Điều này không phải xuất phát từ duyên cớ lâu ngày không được gặp nàng, mà trong tiềm thức của ta, tất cả những gì của Yến Lâm đều phải thuộc về ta, không thể chia xẻ cho người khác.

Sau khi Bạch Quỹ chết, di hài của hắn cũng bị người ta mang đi, Tinh Hậu tuy rằng hận hắn, thế nhưng vẫn chiếu theo ý dân, lập một tấm mộ ở phía Tây Tần đô, chôn di vật và quán áo của hắn ở trong đó.

Trước ngày rời khỏi Đại Tần, ta mang theo tế phẩm tới trước mộ Bạch Quỹ, xuyên qua một khu rừng, ta đã nghe thấy tiếng khóc thổn thức, nhìn xuyên qua cành cây có thể nhận thấy được hai thân ảnh mỹ lệ mặc áo trắng đang quy gối trước mộ. Trong lòng ta không khỏi kinh hoàng, đây là tỷ muội Tư Hầu.

Lúc mới trở lại Tần đô, ta đã nghĩ tới phải tìm Tư Hầu, nhưng do bận việc hòa đàm mà lại hoãn lại, đồng thời ta cũng sợ mình không thể đối mặt với ánh mắt ưu thương của nàng.

Tiếng bước chân của ta đã làm kinh động Lệ Cơ, nàng quay đầu lại, khi nhìn thấy ta thì trong đôi mắt đẫm lệ có vài phần vui mừng.

Ta hướng nàng mỉm cười gật đầu, sau đó đặt tế phẩm lên trước phần mộ.

“Bình vương...”

https://thuviensach.vn

Tư Hầu khóc thút thít nói, trên khuôn mặt xinh đẹp vẫn còn hai dòng nước mắt, quả nhiên là làm cho ta càng thêm thương yêu.

Ta tràn ngập vêu thương nói:

“Tư Hầu cô nương, Hoàng hậu nương nương.”

Lệ Cơ lạnh nhạt nói:

“Chỉ có một mình Bình vương là người tới bái tế phụ thân ta.”

Ta cung kính ở trước mộ Bạch Quỹ lạy ba cái, dùng thanh âm trầm thấp nói:

“Bạch đại tướng quân tinh trung báo quốc, sau khi chết đi vẫn là một tấm gương sáng cho ta.”

Lệ Cơ thê thảm cười:

“Cha ta vì Đại Tần hao tổn tới giọt máu cuối cùng, vậy mà được cái gì? Chẳng qua chỉ là một mảnh đất vàng, ngay cả thi cốt cũng không tìm lại được.”

Tư Hầu nghe thấy câu này, lại thương tâm khóc ầm lên.

Lệ Cơ nói:

“Ngươi đi theo ta, ta có chuyện muốn hỏi ngươi.”

Ta theo nàng tới núi đá phía trước, tới trước khu rừng đào thì đứng lại. Ta từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của Lệ Cơ, hai mắt của Lệ Cơ nhắm chặt, ta dùng đôi môi của mình tìm kiếm đôi môi anh đào, thưởng thức đôi môi đẫy đà ngọt ngào ấy.

Hai giọt nước mắt trong suốt từ trên má của Lệ Cơ chảy xuống, nói:

https://thuviensach.vn

“Ta vẫn luôn đợi ngươi trở về.”

Ta nâng khuôn mặt đẹp của nàng lên, thâm tình nói:

“Trong khi ta bị bắt, không lúc nào không nhớ tới nàng.”

Lệ Cơ ôm chặt lấy thân thể của ta, nói:

“Dận Không, dẫn ta đi, ta không muốn ở lại hoàng cung một khắc nào nữa, lại càng không muốn đối mặt với tên điên như Yến Nguyên Tông.”

Ta thâm tình hôn lên khuôn mặt của nàng, trong lòng không khỏi bi ai. Sao ta không muốn mang nàng rời khỏi khô hải này chứ, thế nhưng thân phận của Lệ Cơ là hoàng hậu của Tần quốc, ta không thể hành động theo cảm tính được.

Đôi mắt đẹp của Lệ Cơ đã ảm đạm đi, nàng nhẹ nhàng đẩy ta ra, lạnh lùng nói:

“Ngươi không dám!”

Ta thấp giọng nói:

“Ta có nỗi khổ bất đắc dĩ, phải lo lắng vì đại cục.”

“Đại cục?”

Lệ Cơ lộ vẻ sầu thảm cười:

“Đại cục của ngươi đơn giản chỉ là cái ngôi vị hoàng đế.”

Ta lắc đầu nói:

“Chiến sự Khang Tần mới kết thúc, nếu như ta mang nàng đi, thì đối với Tần quốc là một sự sỉ nhục, không ai có thể tha thứ cho chuyện này cả.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Lệ Cơ khôi phục sự bình tĩnh và lạnh lùng ban đầu, hiện thực đã định trước chúng ta có duyên nhưng không có phận.

Nàng hái một bông hoa đào bên cạnh xuống, dùng tay bóp nát nó, nói:

“Phụ thân ta chết như thế nào?”

Trong lòng ta ngơ ngác, Bạch Quỹ chết trong tay Tinh Hậu, chuyện này ta cũng không muốn nói cho Lệ Cơ, với tình cảnh của nàng, biết sự thật không có gì tốt cả.

Lệ Cơ nói:

“Có phải là do thái hậu bố trí không?”

Ta trầm ngâm không nói.

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

“Ngươi không nói ta cũng có thể đoán được, lúc phụ thân ta bị vây ở Man Châu, các thành xung quanh đều đóng cửa không ra, thờ ờ để một mình phụ thân ta tác chiến, nếu như không có sự phân phó của thái hậu, bọn họ sẽ không có lá gan lớn tới mức như vậy.”

Trong lòng ta lấy làm kỳ quái, Lệ Cơ ở trong thâm cung, sao lại có thể nắm chắc tình hình chiến sự tới như vậy? Chẳng nhẽ có người đem tình hình nói cho nàng biết, châm ngòi cho cừu hận của nàng với Tinh Hậu.

Lệ Cơ nói:

“Ngươi không cần sợ, kể từ khi ta biết tin tức phụ thân ta mất đi, ta đã không còn chủ ý rời khỏi Tần cung, ta hỏi ngươi như vậy, là muốn thử tâm ý của ta với ngươi mà thôi.”

Nàng lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Ở trong lòng của ngươi địa vị của ta xem ra còn kém Tư Hầu.”

Trong đôi mắt phượng của nàng tỏa ra sự oán độc:

“Nếu ta không chiếm được, thì ta quyết không cho người khác có được.”

Ta âm thầm xấu hổ, Lệ Cơ vốn cao quý và lạnh lùng đây cũng là điểm mà ta yêu thích nàng, nhưng tình cảnh hiện tại đã kéo xa quan hệ của ta với nàng.

Đột nhiên ta cảm nhận được, ở phương diện này Lệ Cơ và Tinh Hậu có chút tương tự nhau.

Loại cảm giác này làm cho ta cực kỳ sợ hãi Lệ Cơ đã thay đổi, nàng trở nên bình tĩnh lạnh lùng và lý trí, điều này là do ai tạo thành?

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

“Ta đã đừng đem tất cả hi vọng đặt lên người của ngươi, nhưng bây giờ ta mới phát hiện mình ngây thơ và ấu trĩ tới mức nào!”

Nàng xoay người bỏ đi, không liếc mắt nhìn ta một cái.

Trở lại trước mộ Bạch Quỹ, Lệ Cơ đã đi, chỉ còn một mình Tư Hầu cô đơn đứng đó.

“Tỷ tỷ dường như rất tức giận!”

Tư Hầu nhẹ giọng nói.

Ta gật đầu, cầm lấy cái cạp lồng trên đất, thấp giọng nói:

“Ta đưa muội trở về.”

Làm cho ta ngoài ý muốn chính là, Tư Hầu đã rời khỏi tướng quân phủ, mà tới ở trong một biệt viện của Bạch Quỹ, nơi đây chỉ là bốn mái nhà

https://thuviensach.vn

thanh u yên tĩnh.

Hầu hạ nàng chỉ có Lăng Phượng và một vị lão ma ma (người vú già), Tư Hầu giải thích:

“Một mình ta không hợp ở trong một nơi lớn như vậy, nên ta mang theo Lăng Phượng và Vũ ma ma tới đây”

Ta theo nàng tới phòng khách, phòng khách tuy nhỏ, thế nhưng bố trí lại hết sức lịch sự tao nhã, trên tường có treo nhiều bức tranh, ta đột nhiên nhớ tới tình cảnh lúc đầu chúng ta quen biết, không khỏi cười thầm một tiếng.

Khuôn mặt Tư Hầu ửng hồng nói:

“Ta vẽ không tốt, ngươi đừng có cười.”

Ta ha hả cười nói:

“Lúc đầu ta chỉ cố ý chọc giận nàng, chứ thực ra bút vẽ của nàng đã ẩn chứa sự quý phái.”

Tư Hầu u oán thở dài một hơi nói:

“Chỉ tiếc cha ta không còn nhìn thấy nó nữa.”

Ta thấy bộ dáng điềm đạm đáng yêu của nàng, trong lòng bỗng nhiên có một suy nghĩ, ngoại trừ Lệ Cơ ở trong cung, thì trên thế giới này nàng không còn một thân nhân nào nữa.

Lệ Cơ ốc còn không mang nổi mình ốc, thì sao có thể chiếu cố nổi cho nàng, ta thầm nghĩ:

“Tốt nhất là mang nàng cùng rời khỏi nơi này.”

Nhướng mày, ý nghĩ này đúng là một chủ ý hay, ta cố ý thở dài một hơi.

https://thuviensach.vn

Tư Hầu nói:

“Ngươi hình như có tâm sự?”

“Dận Không ngày mai phải rời khỏi nơi này, lúc sắp chia tay có một chuyện không thể yên lòng.”

Tư Hầu nói:

“Chuyện gì?”

Ta thấp giọng nói:

“Trước kia ở trên chiến trường, Bạch tướng quân có giao phó cho ta một việc, Dận Không không biết có nên nói hay không?”

Tư Hầu nói:

“Nếu như là phụ thân ta giao phó, Bình vương cứ nói đừng ngại.”

Ta nhìn thẳng vào trong đôi mắt đẹp của nàng, nhẹ giọng nói:

“Bạch đại tướng quân bảo ta chiếu cố nàng cả đời.”

Tư Hầu ngàn vạn lần không ngờ ta lại nói câu này, khuôn mặt ửng hồng, xấu hổ cúi đầu xuống, hồi lâu mới nói:

“Những lời này... có phải là do phụ thân ta nói không?”

“Ngàn vạn lần chính xác!”

Bạch Quỹ đương nhiên không nói đem Tư Hầu gả cho ta, thế nhưng để bảo vệ nàng ta không còn cách nào khác là nói dối, Bạch Quỹ nếu như ở dưới suối vàng có biết, nhất định sẽ không phản đối ta làm như vậy.

Tư Hầu trầm mặc hồi lâu mới nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng... tỷ tỷ ta đặt cho ta một mối hôn sự!”

“Cái gì?”

Ta cả kinh nói, lúc này ta mới hiểu hàm nghĩa chân chính của câu nói khi Lệ Cơ rời đi, nàng đã sớm nhận ra Tư Hầu có tình cảm với ta, với tình cảnh của nàng hiện nay thì không cách nào đến với ta được, cho nên giận chó đánh mèo.

Tư Hầu chán nản nói:

“Tỷ tỷ đem ta gả cho Tam công tử Chu Tự Chân của Thái Phó Chu Vô Mặc.”

Trong lòng ta thẩm mắng:

“Cái tên Chu Tự Thân kia tính là gì mà xứng với Tư Hầu.”

Chuyện này hiển nhiên là do Lệ Cơ thao túng, nàng vốn hận Tư Hầu từ lâu rồi.

Ta cầm lấy bàn tay của Tư Hầu, nói:

“Nàng chưa gặp Chu Tự Chân lần nào, sao có thể có tình cảm với hắn được?”

Tư Hầu nhẹ nhàng thoát khỏi bàn tay của ta, thấp giọng nói:

“Trên đời này ta chỉ có một người thân duy nhất là tỷ tỷ, nếu như ta không nghe lời tỷ ấy, thì tỷ ấy nhất định sẽ thương tâm.”

Ta cười lạnh nói:

“Chẳng nhẽ nghe lời cả chuyện bắt nàng nhảy vào hố lửa? Trong lòng nàng ấy có lẽ không coi nàng là tỷ muội từ lâu rồi.”

https://thuviensach.vn

“Không được vu oan cho tỷ tỷ của ta!”

Tư Hầu tức giận nói.

Ta gật đầu:

“Ta chỉ muốn hỏi nàng một câu, nàng có thích ta hay không?”

Tư Hầu khuôn mặt ửng đỏ, bảo nàng mở miệng nói thích ta thì đúng là một chuyện vô cùng khó khăn.

Ta thâm tình nói:

“Nếu như nàng không nói thì đã chứng minh nàng thích ta.”

Tư Hầu cố sức cắn cắn môi dưới nói:

“Ngươi sao có thể biết tâm ý của ta thế nào? Ta không thể bỏ đi như vậy, càng không thể làm chuyện có lỗi với tỷ tỷ.”

Ta cả giận nói:

“Nàng có nghĩ cho mình, có từng nghĩ tới cảm nhận của ta hay không?”

Ta đột nhiên nắm lấy vai nàng, cố sức kéo nàng vào trong lòng.

Tư Hầu liều mạng giãy dụa, nhưng ta lại dùng miệng bịt kín miệng nàng, tay phải chui vào trong quần, xoa đôi chân ngọc nhẵn bóng của nàng.

Cho dù ta phải dùng tới thủ đoạn nào đi chăng nữa, cũng phải có được nàng, nàng là của ta, ta không thể để nàng rơi vào trong tay kẻ khác được.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 63: Gian Tình

Đôi mắt đẹp của Tư Hầu kinh hoàng trợn to, ta đưa tay đóng cửa phòng lại, kéo chiếc quần của nàng lên, sau đó bỏ y phục, vuốt ve cái mông ngọc của nàng.

Tư Hầu kiệt lực giằng co, nhưng lại bị ta ôm chặt lấy cái eo nhỏ nhắn không cho nàng giãy dụa, sau đó từ phía sau xâm nhập vào động đào, đau đớn làm cho Tư Hầu kêu to một tiếng, động tác giãy dụa đã làm lộ cái cổ áo của nàng, đồi ngọc phong đung đưa sinh động.

Thân thể mềm mại của nàng ôm chặt lấy ta, ta bỏ đai lưng của nàng, đặt hai tay lên đôi ngọc phong đẫy đà kia, nói:

“Nàng là của ta, ta sẽ không cho để nàng gả cho bất cứ người nào khác...”

Thanh âm của ta do hưng phấn cực độ mà run rẩy.

Tư Hầu không có sức lực để chống lại, nên để mặc cho ta hành động, do cảm giác của nàng khẩn trương mà thân hình mềm mại của nàng cứng ngắc, sau đó từ từ mềm mại.

Lúc đau đớn qua đi, ta lại cố gắng ôn nhu hết mức, dưới sự âu yếm của ta, Tư Hầu bắt đầu bỏ qua sự rụt rè, cái chân ngọc trắng như tuyết vòng qua lưng ta, cái mông ngọc áp sát và hùa theo động tác của ta.

Ta vuốt ve từng tấc da thịt của Tư Hầu, hôn lên cái cổ xinh xắn, thân hình nàng run lên, cổ họng nàng vang lên những tiếng rên mê người.

https://thuviensach.vn

Ta bỗng nhiên ôm chặt lấy nàng, đem thân thể mềm mại của nàng nâng lên, dí sát vào vách tường.

Sự kinh hoàng trong đôi mắt của Tư Hầu đã rút đi, thay vào đó là sự phức tạp, ngượng ngùng và hưng phấn lẫn lộn hòa cùng một chỗ.

Điều này làm cho ta càng thêm kích động, ta thoải mái hưởng thụ thân hình xinh đẹp của nàng, động tác của ta càng lúc càng mãnh liệt, ta muốn hoàn toàn chinh phục được Tư Hầu.

Khuôn mặt xinh đẹp mê ngươi, ngọc thể trắng như tuyết, mềm mại không xương bắt đầu run rẩy.

Ta cũng không cách nào khống chế được tình cảm của mình nữa, gầm nhẹ một tiếng, thành trì công phá đã xong.

Ta ôm thân thể mềm mại của Tư Hầu thật lâu, hưởng thụ những cảm giác thoải mái đem lại.

Tư Hầu nằm ở trong lòng ta khóc nức nở lên.

Thủ đoạn của ta tuy rằng có chút đê tiện, nhưng mà ta vẫn không do dự, muốn trong thời gian ngắn hoàn toàn nắm giữ trái tim nàng chỉ có cách làm như vậy.

Huống hồ, Tư Hầu đối với ta cũng có tình cảm, ta làm chuyện này, nàng cũng sẽ không hận ta.

“Ta hận ngươi...”

Tư Hầu nhẹ giọng nói, nhưng trong đôi mắt đẹp lại chẳng có sự cừu hận nào cả.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đều là nàng ép ta, nếu như không phải nàng kiên trì gả cho tên hỗn trướng Chu Tự Chân kia, thì sao ta lại vươn tay ngắt hoa được chứ?”

Ta hôn lên cái vành tai xinh đẹp của nàng, nói:

“Do ta quá yêu nàng, nên ta mới làm ra chuyện như vậy, nàng đừng trách ta.”

Trái tim của Tư Hầu đã hoàn toàn mềm đi, nàng khẽ ừ một tiếng, giấu cả khuôn mặt vào trong ngực của ta, nói:

“Dận Không... Huynh không thể cô phụ muội.”

Trong lòng ta âm thầm đắc ý, sau một hồi đại chiến cuối cùng cũng bắt được trái tim của nàng, bây giờ thì tên Chu Tự Chân kia đã bị vứt lên chín tầng mây rồi.

Ta thâm tình nói:

“Ta sẽ cùng nàng sống cả đời bên nhau, theo ta trở về Đại Khang được không?”

Tư Hầu nhu thuận gật đầu, nàng đứng lên, chỉnh sửa lại trang phục của mình. Ta giờ mới lưu ý tới, trên ngoại bào của mình có dính một vài nụ hồng xử nữ.

Ánh mắt của Tư Hầu nhìn vào ngoại bào của tạ khuôn mặt đỏ lên, đôi bàn tay trắng như tuyết đấm vào ngực ta một cái.

Ta tóm lấy bàn tay ấy, nhẹ nhàng nói:

“Còn đau không?”

Tư Hầu lắc đầu, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ nói không sai, huynh quả nhiên không phải người tốt.”

Ta ha hả nở nụ cười, ôm nàng vai nói:

“Giúp ta tìm một bộ quần áo, ta không thể đi ra ngoài như vậy.”

Tư Hầu đỏ mặt đi ra ngoài một lúc sau nàng đem một bộ quần áo tới, đây là một bộ trang phục của Bạch Quỹ, thân hình ta và Bạch Quỹ tương tự nhau, cho nên mặc cũng vừa vặn.

Tư Hầu có chút sầu lo nói:

“Muội vô thanh vô tức rời đi với huynh như vậy, tỷ tỷ biết ăn nói như thế nào với Chu gia?”

Ta cười nói:

“Việc này muội không cần lo lắng, tỷ tỷ của muội là hoàng hậu của một nước, phụ tử Chu Vô Mặc cho dù có không hài lòng cũng không dám trách cứ, huống chi là ta mang muội đi, đâu có quan hệ gì với tỷ tỷ của muội?”

Ta không lo lắng phụ tử Chu Vô Mặc, mà nghĩ tới cảm thụ của Lệ Cơ, trải qua chuyện này, có lẽ nàng càng căm hận ta và Tư Hầu.

Ta dặn dò:

“Chuyện này muội ngàn vạn lần không thể để cho tỷ tỷ của muội biết, cho dù là Lăng Phượng cũng không được nói.”

Tư Hầu gật đầu, ta đem thân thể mềm mại của nàng ôm vào trong lòng:

“Sáng sớm ngày mai huynh tới đón muội, chuyện rời khỏi Đại Tần muội không được nói với ai, sau này có cơ hội thì giải thích với tỷ tỷ của muội sau.”

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới chuyện phải rời khỏi quê hương, Tư Hầu không khỏi buồn bã, ta dùng hết công phu ôn nhu, cuối cùng cũng làm cho nàng hài lòng, rồi mới rời đi.

Sáng sớm hôm sau, ta suất lĩnh mọi người đi tới ngõ Thông Tể, vì không muốn cho mọi người chú ý, nên ta đã bảo Đường Muội và Đột Tạ đi đón Tư Hầu đợi trước ở đó.

Ung vương Long Thiên Khải sóng vai đứng cạnh ta mỉm cười nói:

“Hoàng chất mấy năm này thu hoạch thật phong phú, mỹ nữ bên cạnh như mây, xem ra không bao lâu chúng ta lại phải lo chuyện vui cho ngươi rồi.”

Ta ha hả cười nói:

“Đáng tiếc trên người Dận Không không có xu nào, ở Đại Khang lại không có đất dung thân.”

Ung vương cười nói:

“Hoàng chất thế nào đã quên, trước khi ngươi tới Đại Tần, bệ hạ đã từng ban cho ngươi một lãnh địa, ở Khang Đô ban cho ngươi một tòa Bình vương phủ, đầy tớ già bốn mươi tám người, hoàng kim mười một vạn lượng, tơ lụa ba trăm tấm, ngựa dê bò sáu mươi tám con.”

Đúng là quá khó khăn cho hắn, chuyện đã qua lâu như vậy rồi vậy mà hắn vẫn nhớ rõ từng chi tiết.

Ung vương nói:

“Trước khi ta tới đây, đã từng nói riêng với bệ hạ, bệ hạ đã tu sửa Bình vương phủ ở Khang Đô cho ngươi, sau khi ngươi trở về là có thể ở.”

“Đa tạ bát hoàng thúc giúp đỡ.”

https://thuviensach.vn

Ung vương cười nói:

“Ta biết ngươi từ trước đến nay không thích làm rùm beng, cho nên vị trí và cách sắp xếp của Bình vương phủ đều do ta đích thân lựa chọn đảm bảo sẽ làm ngươi hài lòng.”

Ta đang muốn cảm ơn, thì lại thấy một chiếc xe ngựa đi tới, Mộ Dung Yên Yên mặc trường bào màu xanh đi xuống xe.

Ung vương hướng ta chớp chớp mắt nói:

“Lại có một đại mỹ nữ nữa tới cửa rồi.”

Ta lắc đầu nói:

“Mộ Dung cô nương khẳng định sẽ không theo ta về Đại Khang.”

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

“Bình vương điện hạ sao không nói một tiếng đã rời đi vậy?”

Ta cười nói:

“Sứ mệnh của Dận Không ở Đại Tần đã xong, ở lại đây cũng không có tác dụng gì nữa, đương nhiên là muốn sớm ngày trở về Đại Khang.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Trên đường trở về, Bình vương phải cẩn thận.”

Ta hiểu ý nàng ám chỉ trong câu nói, dường như muốn nhắc nhở ta cái gì đó, nên ta thấp giọng nói:

“Mộ Dung lão bản muốn nói cho ta biết cái gì?”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên đi bước ra một chỗ khác, ta đi theo phía sau nàng. Nàng thấp giọng nói:

“Có người bố trí mai phục trong thủy vực của Đại Tần, cho nên khi điện hạ tới thủy vực Đại Tần thì bỏ thuyên lên bờ, cải trang đi Khang Đô.”

Ta hơi nhíu mày, Mộ Dung Yên Yên là người của Tả Trục Lưu, nên nàng có thể biết được kế hoạch này. Xem ra người chặn giết trên đường chắc chắn là Tả Trục Lưu. Công tích của ta đã khiến cho các vương tử ở Đại Khang chú ý, Tả Trục Lưu đã bắt đầu hành động với ta.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Công tử nghị hòa thành công, ở trong lòng bách tính Đại Khang đã có uy vọng, chư vị hoàng tử đã sớm coi công tử là cái gai trong mắt rồi.”

Ta gật đầu, đây cũng là kết quả khó tránh, xem ra khi ta trở về nước việc đầu tiên là phải đối mặt với sự vây công của các vị hoàng huynh.

Nhưng chuyện này ta đã chuẩn bị đầy đủ rồi, trải qua mấy năm nay, không biết các vị hoàng huynh của ta có tiến triển gì không.

Ta mỉm cười nói:

“Mộ Dung lão bản chẳng nhẽ không nghĩ tới chuyện về Đại Khang kinh doanh?”

Mộ Dung Yên Yên khẽ lắc đầu nói:

“Ta tạm thời không có dự định trở lại Đại Khang.”

Ta nhìn thẳng vào khuôn mặt của nàng, hít sâu một hơi nói:

“Trải qua trận chiến này, Tần Khang đều tổn thất rất lớn, thế cục tám nước cũng đã thay đổi. Tần quốc không còn là đối thủ chủ yếu của Khang

https://thuviensach.vn

quốc, cô nương ở lại chỗ này ý nghĩa không còn lớn nữa.”

Mộ Dung Yên Yên sâu xa nói:

“Bình vương phân tích tình thế đúng là có lý, thế nhưng có rất nhiều chuyện Yên Yên thân bất do kỷ (không thể tự mình quyết định được).”

Xem ra Tả Trục Lưu có ảnh hưởng rất lớn với nàng, Mộ Dung Yên Yên không đơn thuần như Tư Hầu, nếu như ta triển khai thủ đoạn tương tự như vậy với nàng, thì sợ rằng chẳng có được trái tim của nàng, mà lại làm chuyện đùa hóa thật, nàng sẽ ghi hận ta cả đời.

Ta thấp giọng nói:

“Cái hẹn lần trước ở Bách Hoa lâu có mang lại phiền phức gì cho cô nương không?”

Mộ Dung Yên Yên dịu dàng cười nói:

“Không có, Bình vương ở Bách Hoa lâu là chuyện bình thường, thái hậu sao lại sinh nghi được chứ?”

Ý của nàng rõ ràng ám chỉ là ta thích tầm xuân, làm ta ha hả nở nụ cười.

“Thuận buồm xuôi gió!”

Mộ Dung Yên Yên hướng ta cáo từ.

Ta nặng nề gật đầu, chân thành tha thiết nói:

“Mộ Dung lão bản nếu như gặp phải khó khăn gì, thì đừng có quên ở Đại Khang còn có một người bạn là Dận Không này.”

Từ trong đôi mắt của Mộ Dung Yên Yên hiện lên sự phức tạp, lấy sự thông minh của nàng thì đương nhiên hiểu ý nghĩa sâu xa trong câu nói của

https://thuviensach.vn

ta.

Ta lưu luyến nhìn Mộ Dung Yên Yên, sau đó dứt khoát xoay người đi lên thuyền.

Ánh mắt của ta đảo qua từng người trên thuyền, Vân Na, Tuệ Kiều, Thải Tuyết, Tư Hầu, Đường Muội, Gia Cát Tiểu Liên... ai nấy cũng trên mặt đều nở nụ cười, ta dựa vào lan can, lẩm bẩm:

“Hẹn gặp lại, Đại Tần!”

Con thuyền lộng gió đi nhanh giữa sóng nước Hoàng Hà, bên tai ngoại trừ tiếng nước chỉ còn mỗi tiếng gió đêm, tuy rằng đã cuối xuân, nhưng gió vẫn còn mang theo hơi lạnh.

Ta một mình đứng ở trên đầu thuyền, thưởng thức cảnh trong đêm khuya cô tịch.

Không biết vì sao, từ khi rời khỏi Tần đô, khuôn mặt tuyệt vọng tái nhợt của Tinh Hậu không ngừng xuất hiện trong đầu ta.

Ta muốn đẩy nữ nhân này ra khỏi đầu, nhưng mà lại nhớ mãi không quên.

Nhớ tới chuyện cường bạo nàng ngày đó, trong lòng ta không khỏi co quắp lại, sự trả thù nàng không mang lại cho ta bất cứ sự thoải mái nào, mà chỉ làm tăng thống khổ, ta chợt phát hiện mình vĩnh viễn không thể quên Hạng Tinh này rồi.

Vân Na yên lặng đi tới phía sau ta, khoác thêm cho ta một cái áo lông cừu.

Ta xoay người lại, ôm nàng vào lòng nói:

“Sao còn chưa đi ngủ?”

https://thuviensach.vn

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Muội thấy huynh có tâm sự nặng nề, nên muốn chia sẻ với huynh một chút.”

Ta hôn lên mặt nàng cười nói:

“Chỉ có Vân Na là quan tâm tới ta.”

Vân Na thản nhiên cười nói:

“Huynh có nhiều hồng nhan tri kỷ như vậy, mỗi người bọn họ đều quan tâm tới huynh.”

Ta ôm chặt thân thể mềm mại của nàng, nhìn ra dòng nước phía xa xa, thấp giọng nói:

“Ngày mai là chúng ta có thể tới thủy vực Đại Khang rồi.”

Vân Na nói:

“Trông bộ dáng của huynh, thì dường như huynh đang phải chịu một áp lực lớn.”

Ta gật đầu nói:

“Ta còn chưa bước chân vào Đại Khang, vậy mà đã có người muốn ám sát ta.”

Vân Na mỉm cười nói:

“Cây cao thì đón gió, công tích của huynh lần này làm cho bách tính cả nước đều biết, bị các hoàng tử khác đố kỵ là điều đương nhiên.”

Ta than thở:

https://thuviensach.vn

“Thân là hoàng tộc, cuộc sống không được an nhàn tự tại như bách tính phổ thông.”

Vân Na nói:

“Mỗi người có một mục đích không giống nhau, nếu như bảo huynh sống cuộc sống nhàn vân dã hạc, huynh khẳng định sẽ không vui.”

Ta cười ha hả, Vân Na nói không sai, chỉ có trong chính trị và tranh đấu, thì ta mới cảm thấy mình sống có ý nghĩa. Ta luồn tay vào trong áo của Vân Na, vuốt ve đôi ngọc phong cao ngất, Vân Na bị ta vỗ về âu yếm, thân hình mềm mại nhịn không được mà run lên.

Ta thấp giọng nói:

“Ngày mai tiến nhập vào thủy vực Đại Khang, chúng ta bỏ thuyền lên bờ, đi đường bộ về Khang Đô.”

Vân Na gật đầu, nắm lấy bàn tay của ta, nói:

“Không được sờ nữa...”

Ta mỉm cười hôn lên đôi tai trong suốt của nàng, nhẹ giọng nói:

“Đêm rất dài, chúng ta vào cùng ngủ chung đi.”

Vân Na khuôn mặt đỏ bừng, đôi mắt đẹp phát sáng, nàng mặc dù không có nói, thế nhưng nhãn từ ánh mắt đã chứng minh, nàng đã ngầm đồng ý với ta.

Ta bế nàng lên, hai tay của Vân Na vòng qua cổ của ta, khuôn mặt thì dính sát vào ngực của ta.

Lúc vào tới phòng, thân thể mềm mại của Vân Na đã trở nên nóng hổi, ta khép cửa phòng, nàng dùng đôi môi nhiệt tình hôn lên cổ ta.

https://thuviensach.vn

Tính tình Vân Na khác với những nữ tử khác, từ khi nếm qua tư vị mây mưa với ta, nàng không tìm cách che giấu sự cuồng nhiệt, với lại cứ yêu đương vụng trộm trong bóng tối lại là một sự mới mẻ và kích thích. Chúng ta vừa hôn vừa vuốt ve, tìm tới cái giường.

Vân Na cười một tiếng đẩy ta ngã xuống giường, trong bóng tối chúng ta cùng nhau lột bỏ quần áo, hai thân thể xích lõa lập tức hợp vào một chỗ.

Ánh mắt của ta dần dần thích ứng với bóng đêm, da thịt của Vân Na sáng lên một tầng quang hoa nhàn nhạt, những tiếng ngâm nga của nàng làm cho ta mê say, ta cuồng nhiệt công thành chiếm đất.

Ta sờ nắm đôi mông ngọc co giãn, giúp nàng di chuyển trên người của ta.

Như có một làn sóng thủy triều xô tới, mái tóc màu đỏ của Vân Na bồng bềnh như ngọn lửa giữa đêm khuya nàng đã làm cho máu của ta sôi lên tới mức cao nhất.

Bởi vì phòng của Tuệ Kiều và Thải Tuyết ở sát vách, nên Vân Na không dám lớn tiếng rên rỉ, cố gắng kiềm chế những tiếng thở dốc trong cổ họng, điều này lại càng thêm rung động lòng người.

Vân Na há mồm hôn mạnh vào môi ta, cái lưỡi mềm mại thâm nhập vào trong miệng của ta, cùng lưỡi của ta xoắn lại. Ta dùng hết khí lực ôm chặt lấy nàng, đôi ngọc phong đầy đặn ma sát liên tục vào ngực của ta.

Tình cảm mãnh liệt như đang gột rửa thân hình của hai chúng ta, thân thể mềm mại của Vân Na không ngừng run rẩy, nàng ngửa đầu ra phía sau.

Cái chân ngọc của Vân Na như một cái dây ngọc quấn vào hông của ta, đôi mắt màu xanh lam có hai giọt lệ chảy ra, nàng thì thào, giống như là cầu xin, giống như là rên rỉ, giống như là đang nói mơ.

https://thuviensach.vn

Ta toàn lực công thành, đôi chân quấn quanh thân hình ta của Vân Na không ngừng quắp chặp, thân thể mềm mại phối hợp với động tác của ta.

Một cỗ lực hấp dẫn vô hình đã kéo chúng ta lại với nhau, công thành càng lúc càng kịch liệt, làm cho chúng ta như hòa tan vào với nhau.

Khi ta công thành đã xong, Vân Na cố sức cắn vào vai của ta, kêu lên một tiếng nhẹ nhàng như trút được bầu tâm sự, qua hồi lâu nàng mới thở phào nhẹ nhõm, thân thể mềm mại xụi lơ nằm ở trên người của tạ mê say nói:

“Dận Không... Huynh là oan gia kiếp này của muội..”

Sáng hôm sau khi ta tỉnh đậy, thì Vân Na đã dậy từ lâu rồi.

Ta mặc xong quần áo, thì thấy trên đệm có rơi mây sợi tóc dài, chắc là do đêm qua hưng phấn để lại, ta nhịn không được cười nói:

“Mộng xuân không có vết, nhưng mà tích thì lại còn.”

Khi ta ra khỏi phòng đã thấy mọi người tập trung đầy đủ trên thuyền, con thuyền cũng đi vào trong thủy vực Đại Khang.

Gia Cát Tiểu Liên ngồi xe đi tới bên người ta nói:

“Phía trước chính là Miện Trì thành, công tử có tính toán gì không?”

Ta lớn tiếng nói:

“Mọi người chuẩn bị một chút, chúng ta đỗ lại ở Miện trì chuyển sang đường bộ tới Khang Đô.”

Trần Tử Tô cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta bảo Miện trì thành xuất binh hộ tống, công tử lần này phong quang, sẽ làm cho các vị hoành huynh thêm ghi hận.”

Ta cười ha ha nói:

“Cho dù ta chống gậy đánh chó ăn xin tới Khang Đô, thì họ cũng chẳng có ý niệm tốt gì với ta. Chuyện gì muốn tới sẽ tới, chúng ta lo lắng làm gì?”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Xem ra công tử đã có chuẩn bị lội ngược dòng.”

Ta giảo hoạt cười nói:

“Vua chỉ cần có dân tâm thì lo gì không được thiên hạ, chỉ cần có sự ủng hộ của dân chúng, ta cần gì phải quan tâm tới cảm thụ của bọn họ.”

Nói tuy rằng dễ dàng, thế nhưng ta cũng ý thức được mình không thể xem thường lực lượng của các vị hoành huynh, trong lòng ta đã có một kế hoạch sợ bộ, phải phân hóa bọn họ, đánh bại từng người đơn lẻ một.

Vân Na đang cùng Tư Hầu trò chuyện, thỉnh thoảng lại cười lên một tiếng.

Ta đi tới, từ phía sau ôm lấy hai nàng, nói:

“Nói chuyện gì vậy? Có thể cho ta nghe một chút không?”

Vân Na trợn mắt nhìn ta một cái nói:

“Đương nhiên là nói tới chuyện tốt mà huynh làm!”

Ta ha hả cười to nói:

“Là chuyện tối qua sao?”

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Vân Na đỏ lên, gắt giọng:

“Tên hỗn trướng này, nói bậy bạ gì đó!”

Sau đó nàng đuổi theo ta đòi đánh, ta xoay người chạy vòng quanh thuyền, ai nấy đều cười lên ha hả.

Khi thuyền đi vào Miện trì cảng, trong tầm mắt chúng ta toàn là những mỏ muối, có mấy người đang sửa chữa lại cảng khẩu.

Từ trang phục của binh sĩ có thể nhận thấy, khôi giáp đã cũ, không ít trang phục đã phải chắp vá, thậm chí có người còn mặc áo bông, ta nhịn không được thở dài một tiếng.

Vân Na nói:

“Chế độ đãi ngộ của binh sĩ Khang quốc quá thấp, từ khôi giáp bọn họ đang mặc có thể nhận thấy, chắc là từ khi nhập ngũ chưa từng thay đổi.”

Ung vương thở dài nói:

“Hai năm qua trong nước Đại Khang tai hoạ liên tục, thu hoạch giảm dần theo từng năm, quân lương cho những binh sĩ ở tiền tuyến đã nợ hơn nửa năm rồi, chứ đừng nói tới những binh sĩ ở hậu phương.”

Vân Na nói:

“Thực lực của một nước như vậy mà vẫn khởi xướng chiến sự, xem ra vị Hâm Đức hoàng đế này quả nhiên là lão hồ đồ.”

Ta yên lặng nhìn về phía trước, trong lòng có vô số cảm giác, kinh tế chính là gốc rễ để lập quốc, không có tài lực hùng hậu làm hậu thuẫn, thì bất cứ chính sách quan trọng nào cũng chỉ là nói suông.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Hâm Đức hoàng đế đã không còn tâm tình trùng chấn Đại Khang, hiện tại Đại Khang cũng giống như hắn đang hấp hối, ta quyết không thể để cho tình cảnh này tiếp tục.

Đất nước này thuộc về phụ thân ta, cũng là thuộc về ta, Hâm Đức hoàng đế chỉ dùng sức chiếm lấy những gì gia đình ta có mà thôi.

Chủ thành Miện trì hiển nhiên không dự tính được ta sẽ lên bờ, cho nên hoang mang chạy tới cảng, đi tới trước mặt của ta thấp thỏm lo âu quỳ xuống nói:

“Vi thần Khâu Đức không biết Bình vương điện hạ quang lâm, không từ xa tiếp đón, xin Bình vương điện hạ thứ tội!”

Hắn quỳ rạp trên mặt đất liên tục dập đầu.

Ta nhàn nhạt phất phất tay nói:

“Ngươi đứng lên đi!”

Khâu Đức này ta đã sớm nghe nói qua, chức quan của hắn là do luồn cúi mà có được, cho nên ấn tượng của ta với hắn không nhiều.

Khâu Đức cười nói:

“Vi thần đã lập tiệc tẩy trần cho điện hạ, để báo đáp ngàn vạn ân tình của người.”

Ta gật đầu, đối với loại tiểu nhân như thế này phải có thái độ đúng mực, hôm nay ta mới trở về trong nước, cần lập riêng thế lực cho mình.

Nếu như ta cự tuyệt người ngoài ngàn dặm, thì làm sao có cơ hội phát triển thế lực cho riêng mình.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên vang lên một tiếng động lớn, bức tường đang xây bỗng nhiên đổ xụp xuống.

Ta ngơ ngác, sau đó vọt tới chỗ không may, cuống quít đẩy đá hỗ trợ binh sĩ bị lấp ở phía dưới.

Nhóm người Đường Muội, Tiêu Trấn Kỳ cũng vọt tới hỗ trợ, Khâu Đức thấy ta tự thân cứu viện, đương nhiên là không dám ở lại phía sau, cố bỏ qua sự dơ bẩn của công trường, cùng chúng ta cứu những binh sĩ bị thương ra.

Có năm binh sĩ bị thương, nhưng may mắn là không có ai chết. Tuệ Kiều cầm hòm thuốc tới, tiếp xương băng bó vết thương cho họ, ta đương nhiên là không bỏ qua cơ hội thu phục nhân tâm, thoải mái nói chuyện với binh sĩ bị thương, đồng thời an ủi những binh sĩ còn lại.

Khi những binh sĩ này nghe nói ta là Bình vương, thì ai cũng có vẻ kích động dị thường, ta có thân phận cực cao mà lại bình thường giản dị như binh sĩ, làm cho họ không thể nào tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, ta lại là người thúc đẩy hai nước hòa đàm, làm cho bọn họ miễn được cái cảnh chiến hỏa, cho nên hình tượng của ta trước mắt bọn họ sáng hơn rất nhiều.

Ta nhìn Khâu Đức nói:

“Hòa ước Khang Tần mới ký kết không lâu, sắp tới sẽ không có biến hóa gì dị thường, Khâu đại nhân không cần bận tâm, tốt nhất là đẩy nhanh tốc độ, sau đó cho binh sĩ nghỉ ngơi.”

Khâu Đức nhất nhất đáp ứng.

Dưới sự hộ tống của Khâu Đức, nhóm người chúng ta tiến vào trong Miện Trì thành.

https://thuviensach.vn

Đây là một trọng trấn quan trọng nơi biên giới, thường xuyên có chiến hỏa, những vết thương trước mắt thật sự là rõ ràng, đi trên tuyến đường chính trong thành mà thấy rất ít người kinh doanh hoặc bán hàng rong.

Khâu Đức sóng vai đi với ta giới thiệu những địa danh đã đi qua.

Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, trong lòng ta có một nỗi khổ không nói nên lời, tường thành cháy đen, nhà cửa tàn tạ.

Mỗi một chỗ hư hỏng lại giống như một vết thương trên người của ta trong tiềm thức, ta đã coi Đại Khang là vật riêng của mình, nó chỉ cần đau ở đâu là ta cảm nhận được ở đó.

Tiệc rượu tuy rằng phong phú, thế nhưng ta đã mất đi sự nhiệt tình, rượu ngon mà giống như máu của các tướng sĩ.

Chỉ có tới mảnh đất này, ta mới cảm nhận sự được yêu thương của ta dành cho nó.

Hôm nay Đại Khang đã thương tích đầy mình, một cảm giác gấp gáp tràn ngập trong trái tim của ta.

Khâu Đức cung kính nói:

“Nơi nghỉ chân của Bình vương điện hạ ty chức đã an bài thỏa đáng, mong người ở Miện trì thành thêm mấy ngày.”

Ta lắc đầu nói:

“Sáng sớm ngày mai ta phải rời khỏi đây, ngươi phái một chi đội năm nghìn người hộ tống ta trở lại Khang Đô.”

“Năm nghìn?”

https://thuviensach.vn

Khâu Đức ngẩn ra, quân đội của cả tòa Miện trì thành này mới có 3 vạn, trong khi đó ta há mồm đã nói ra con số năm nghìn người.

“Không được sao?”

Ta lạnh lùng nói.

Khâu Đức cười nói:

“Vi thần không có ý này, điện hạ yên tâm, sáng sớm ngày mai ty chức sẽ an bài thỏa đáng.”

Có năm nghìn binh sĩ hộ tống, sự an toàn trên đường đi của ta không thành vấn đề này.

Ta đem năm nghìn quân này giao cho Tiêu Trấn Kỳ điều khiển, thuở nhỏ hắn có nghiên cứu binh pháp, có kiến giải độc đáo với bày binh bố trận, nhưng mà chưa có cơ hội thực tiễn mà thôi.

Đây là lần đầu tiên hắn làm một tướng lĩnh cầm quân, nên lập tức biểu hiện tài năng quân sự siêu nhiên trời cho, năm nghìn binh sĩ dưới pháp lệnh của hắn, quân kỷ nghiêm minh, di chuyển có trận hình, ngay cả một người am hiểu sâu về binh thuật như Vân Na cũng phải âm thầm thán phục.

Đi đường bộ giúp ta càng hiểu rõ tình cảnh của Đại Khang, tất cả quả nhiên đúng như lời Ung vương nói, mấy năm nay Đại Khang tai họa không ngừng, dân chúng lầm than.

Trong khi đó vì trận chiến tranh này Hâm Đức hoàng đế đã gia tăng thuế khóa với dân chúng.

Từ Miện trì đi tới Khang Đô, ta chẳng thấy một thành trấn nào giàu có và đông đúc cả.

https://thuviensach.vn

Kinh tế Đại Khang so với thời điểm ta rời khỏi đất nước còn thấp hơn rất nhiều.

Ta thật sự không thể nào tưởng tượng nổi, dưới tình huống này, Hâm Đức hoàng đế sao lại có thể quyết định xuất binh được chứ?

Nếu như người thống trị một triều đại có tư tưởng cực kỳ hiếu chiến sẽ làm cho triều đại đó suy yếu.

Khi cách Khang Đô chi còn hai ngày, trời lại đổ mua, đêm đó chúng ta dừng chân ở một noi gọi là ‘Công tử Bá’.

Lúc ăn cơm chiều, không ít binh sĩ hướng về phía con đê dập đầu, rượu mà ta đem tặng cho họ, họ lại mang ra con đê tưới lên đó, hành động này làm cho ta hiếu kỳ, ta bảo Tiêu Trấn Kỳ đi hỏi xem có chuyện gì.

Không bao lâu sau, Tiêu Trấn Kỳ trở lại doanh trướng, thấp giọng nói:

“Công từ, hóa ra đây chính là nơi năm xưa thái tử Long Dận Cơ giúp nạn dân chống thiên tai, con đê này là do thái tử tự mình xây dựng, các binh sĩ khi đi qua hai bờ sông Hoàng Hà đều dập đầu nhớ tới ân đức của người.”

Trong lòng ta không khỏi kích động, không nghĩ tới con đê này là do phụ thân ta xây, công đức của người năm xưa, bây giờ vẫn có người tưởng nhớ.

Ta thay một bộ trường bào màu trắng, mang theo Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ, xách trái cây và rượu ngon tới con đê.

Đêm đã khuya, mưa lại càng nặng hạt, hai bờ sông Hoàng Hà hoàn toàn bao phủ trong mua bụi thê lương.

Ta đứng yên lặng trên con đê, phảng phất như nhìn thấy bóng dáng phụ thân năm đó suất lĩnh mọi người chống lũ.

https://thuviensach.vn

Ta cung kính quỳ xuống, dập đầu một cái, sau đó đem rượu ngon tưới lên con đê, rượu này ta mời cả mảnh đất Đại Khang.

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ liếc mắt nhìn nhau, cũng lập tức quỳ xuống, bọn họ tuy rằng không biết vì sao ta làm như vậy.

Thế nhưng từ hành động trọng nghĩa của ta có thể nhận thấy, mảnh đất này có ý nghĩa không tầm thường với ta.

Ta lại rót một chén rượu, tự mình uống một hớp sau đó đổ một nửa xuống con sông Hoàng Hà, mắt của ta đã tràn ngập lệ nóng, chúng làm cho tầm nhìn của ta bị nhòa đi.

Trong lúc hoảng hốt ta như nhìn thấy một nam tử phong thần như ngọc, đang ngồi đối diện với ta, người đó mỉm cười thân thiện, nói:

“Dận Không, con rốt cục đã trở về!”

Phụ thân của ta! Trong lòng ta thầm gọi tên người, cả kiếp này ta không được gặp phụ thân, người mỉm cười nhìn ta, giơ chén rượu trong tay, nói:

“Dận Không! Con hãy nhìn kỹ mảnh đất dưới chân, những dãy núi, con sông, bầu trời, bách tính toàn bộ đều thuộc về con.”

Ta nặng nề gật đầu, nước mắt không thể kiềm chế được chảy ra.

“Ta có thể làm được, thì con nhất định có thể làm được, ta tin tưởng con, chuyện con làm còn tốt hơn ta!”

Người đưa tay mở tấm địa đồ mà ta đã in sâu vào trong óc, nói:

“Dận Không, con nhớ kỹ mảnh đất này, đây mới là lãnh thổ của Đại Khang, nó là một quá khứ huy hoàng, con thân là con cháu của Long thị, con không thể để nó bị mất.”

https://thuviensach.vn

Ta không nói một câu nào, chỉ có mỗi cách gật đầu liên tục.

Phụ thân của ta nhẹ nhàng vỗ vai ta, nói:

“Con phải quên cừu hận, vì cừu hận sẽ ảnh hưởng tới sự phán đoán, vĩnh viễn con phải nhớ kỹ, Đại Khang mới là mục đích của con.”

Mẫu thân ta mặc một bộ y phục màu trắng, chẳng biết từ lúc nào xuất hiện ở phía sau phụ thân ta, mẫu thân mỉm cười nhìn phụ tử chúng ta, cổ họng ta nghẹn lại, chưa bao giờ ta có được tình cảm như thế này.

Mẫu thân nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của ta, dùng khẩu khí quen thuộc oán trách:

“Đứa nhỏ này, chiếu cố tốt mình.”

Ta nắm lấy hai bàn tay của hai người để vào trong ngực của mình, mong khoảnh khắc này có thể vĩnh hằng.

Thân ảnh của hai người nhạt nhòa trong làn mưa bụi, trước mắt ta lúc này chỉ còn có mỗi nước mưa thê lương.

Tiếng sóng vẫn như cũ, tiếng gió vẫn như xưa, ta trịnh trọng quỳ lạy ở trên con đê, sau đó ôm lấy vò rượu bên người, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Ta toàn lực ném vò rượu xuống dòng sông sóng nước cuồn cuộn, ngửa đầu hét một tiếng điên cuồng từ trong nội tâm.

Ta sống không phải vì báo thù, ta sống để lấy lại những gì thuộc về ta.

https://thuviensach.vn

Chương 64: Ám Sát

Khi chúng ta tới bên ngoài Khang Đô, sắc trời còn chưa sáng rõ, chân trời phía đông có một tia sáng kéo dài giống như than chì, tâm trạng của ai trong chúng ta cũng thoải mái hơn.

Đã tới thành trì nên binh sĩ thủ vệ đã hoàn thành sứ mạng của họ, lấy thân phận của họ không cách nào hộ tống ta vào trong thành được.

Mà ta cũng không làm loại hành động bất kính như thế này với Hâm Đức hoàng đế, mặc dù không có ý nghĩ gì khi suất lĩnh năm nghìn binh lính vào trong thành, thế nhưng vào miệng của người khác lại không hay.

Ngoại trừ thị vệ của Ung vương, ta để toàn bộ năm nghìn binh lính của Miện trì thành ở bên ngoài, Ung vương cho thủ hạ thân tín dẫn bọn họ về nơi đóng quân của Long Kỳ binh, năm ngày sau sẽ phản hồi Miện trì thành.

Trần Tử Tô một mình tới tìm ta, vẻ mặt của hắn ngưng trọng nói:

“Công tử cho rằng nguy cơ đã qua ư?”

Ta lắc đầu, trên đường tuy rằng bình an thế nhưng Khang Đô mới là trung tâm của sự rối loạn.

Trần Tử Tô nói:

“Tuyệt đối không có loại khả năng này, càng là nơi chúng ta cho rằng an toàn, thì tư tưởng sẽ lơ là mất cảnh giác, đối phương mà thừa cơ xuất thủ thì cơ hội thành công rất lớn.”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày, từ khi bước chân vào Đại Khang, thì tâm tình của ta đã thả lòng rất nhiều.

Lúc này có Trần Tử Tô nhắc nhở, thần kinh của ta lại căng thẳng, trước kia Tả Trục Lưu đã muốn ám sát ta trên đường thủy, khi kế hoạch thất bại, hắn sẽ không cam tâm ngồi yên.

Trên đường đi ta có năm nghìn binh mã bảo hộ, cơ hội hạ thủ của hắn xa vời, nhưng khi tiến nhập Khang Đô lại là một cơ hội tốt.

Trần Tử Tô nói:

“Từ khi công tử bước chân vào Đại Khang cho tới nay, bách tính ở khắp phố lớn ngõ nhỏ đều hoan nghênh. Lúc này chúng ta mới về tới Khang đô, nhưng tin tức sợ rằng đã truyền vào bên trong thành từ lâu rồi, nếu lại xuất hiện tình cảnh hỗn loạn, thì công tử sẽ nguy hiểm vạn phần.”

Gia Cát Tiểu Liên ngồi xe lăn chậm rãi đi tới chỗ chúng ta, hắn mỉm cười nói:

“Công tử có phải đang nghĩ vấn đề an toàn khi vào thành đúng không?”

Ta gật đầu, Trần Tử Tô đúng là đã đưa cho ra cho chúng ta một vấn để khó, nếu như lúc đó mà xuất hiện cục diện bách tính hoan nghênh, thì nhất định ta phải lộ diện trước mặt mọi người.

Trần Tử Tô nói:

“Đường Muội đã vào thành tìm hiểu từ trước, công tử kiên nhẫn chờ một chút.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Trần tiên sinh nói không sai, hiểu rõ tình huống bên trong thành sẽ có lợi cho chúng ta.”

https://thuviensach.vn

Một lúc sau Đường Muội từ trong thành trở về, hắn lớn tiếng nói:

“Hai bên đường đi trong thành đều đứng chật ních bách tính tới hoan nghênh Bình vương trở về, họ đợi từ sáng sớm hôm qua, tới lúc này đã tròn một đêm.”

“Tin tức truyền đi thật nhanh, trên đường đi chúng ta đã cố ý làm lỡ một ngày một đêm hành trình, vì sao bách tính còn biết rõ như vậy? Việc này có phải do người khác cố ý an bài hay không?”

Trần Tử Tô tràn ngập khả nghi nói.

Ta tán thành gật đầu.

Trần Tử Tô kiến nghị nói:

“Không bằng công tử tạm hoãn việc vào thành!”

Ta lắc đầu nói:

“Nếu như người muốn đối phó ta truyền tin cho toàn bộ bách tính Đại Khang, thì khẳng định sẽ đến tai phụ hoàng, ta mà tạm hoãn vào thành, sẽ làm cho người phản cảm, cho là ta có tâm lý kiêu căng.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Việc này giản đơn, chúng ta có thể an bài hai cỗ kiệu giống nhau, làm rối loạn mục tiêu của chúng.”

Trần Tử Tô yên lặng không nói gì nhìn về phía ta, hiển nhiên là hắn đang đợi ta trả lời.

Ta cười nhạt, kế sách hoàn mỹ thế nào nữa cũng không có tác dụng, trong lòng ta đã sớm có đáp án, đại đa số bách tính ở đây đều tới đón tiếp

https://thuviensach.vn

ta, ta mang lại cho họ hòa bình, mang lại cho họ hi vọng, đây là thời khắc lấy dân tâm tốt nhất.

Nếu như ta lựa chọn lùi bước thì sẽ đánh mất một cơ hội gần gũi với dân chúng, bên nặng bên nhẹ ta đã trọn xong, lựa chọn này cần dũng khí để đối mặt.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như ta đã lựa chọn trở về thì cũng đã chuẩn bị tâm lý đối mặt từ lâu rồi.”

Đường Muội nặng nề gật đầu nói:

“Công tử, thuộc hạ và Tiêu đại ca sẽ bảo vệ người!”

Trần tử Tô và Gia Cát Tiểu Liên liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt hai người đều hiện lên sự vui mừng.

Con người sống thế nào đi nữa cũng phải đối mặt, ta mặc dù có thể an toàn được hôm nay, nhưng địch nhân cũng có thể tiếp tục hành động vào ngày mai.

Ta có tự tin của riêng mình, ngoài những huynh đệ tình như thủ túc, ngoài bộ hạ trung tâm, thì còn có bách tính yêu quý ta đang ở đây, trên đời này còn cái gì khiến ta phải sợ hãi nữa cơ chứ?

Cửa thành Khang Đô đã mở từ lâu, binh sĩ thủ thành khôi giáp sáng loáng chia làm hai hàng đứng ở hai bên, tám gã thị vệ của Ung vương đi trước mở đường, sau đó là Tiêu Trấn Kỳ và Lang Thứ.

Ta cưỡi Hắc sư tử đã khôi phục lại dáng vẻ khi xưa đi giữa đội ngũ, Đường Muội và Đột Tạ đi phía sau, sau cùng là Ung vương và xa đội gia quyến của ta.

https://thuviensach.vn

Đi vào đại môn Khang Đô, trước mắt ta là một biển người cuồng nhiệt, vạn dân bách tính đừng ở hai bên, đang chờ ta đến.

Ánh mặt trời xuất hiện ở sau đường chân trời, nắng sớm vàng óng bao phủ lên toàn thân của ta, khí phách oai hùng của ta lại tăng thêm vài phần.

“Bình vương thiên tuế!”

Không biết là ai hô lên tiếng đầu tiên đã làm cho toàn bộ bách tính đứng đây sôi trào, ai nấy đều quỳ xuống hai bên đường.

Ta chưa bao giờ gặp cảnh tượng cảm động tới như vậy, tuấn mã đi tới đâu, bách tính liền cung kính quỳ xuống tới đó, không rối loạn, không có tiếng la hét.

“Ta đã trở về!”

Trong lòng ta cũng lớn tiếng la lên, những thiếu nữ đứng ở hai bên đường rải những bông hoa tươi trước ngựa của ta, điều đó biểu thị sự tôn kính và ái mộ của họ.

Tuệ Kiều, Vân Na. Tư Hầu, Thải Tuyết tất cả đều vén màn xe nhìn cảnh tượng kích động này, họ yên lặng dõi theo vinh quang của ta, ta là niềm tự hào và kiêu ngạo của các nàng.

Đoàn ngựa đi tới trước ‘Thăng Long Môn’, ta lập tức xoay người nhảy xuống, đây chính là nơi mà khai quốc hoàng đế của Đại Khang là Thác Đế treo áo long bào, phiêu nhiên rời bỏ cung cấm, từ đó về sau không thấy tung tích.

Căn cứ vào Khang sử ghi lại, sau khi Thác Đế vứt bỏ tước vị đã tới Ngũ Đài Sơn xuất gia, pháp hiệu Viên Đức, tu thành chính quả.

https://thuviensach.vn

Để nhớ lại công đức của hắn, các vị đế vương đời sau đều tu sửa nơi này, lúc mới đầu nó có tên là ‘Khí Bào Môn’ (cửa treo áo), sau nhiều lần cải biến, cuối cùng có tên là ‘Thăng Long Môn’.

Trước Thăng Long môn phải xuống ngựa là quy củ bất thành văn của đế vương bách tính.

Ta đem cương ngựa giao cho Đột Tạ đi tới trước cửa Thăng Long môn.

Có một lão giả tóc trắng xóa run rẩy từ trong đám người đi ra. Hắn chính là Hàn Lâm viện Tiêu Mông Hiên, là một trong những người có tài văn chương nhất ở Đại Khang ta.

Trước khi ta rời khỏi Đại Khang, hắn phụ trách biên soạn Khang sử, với lại ta cùng hắn cũng có một đoạn duyên phận thầy trò, mẫu thân ta từng bảo hắn chỉ điểm thơ từ ca phú cho ta.

Người này làm quan ngay thẳng, là một nhân vật có thể tin.

Phía sau hắn còn có một thiếu nữ mảnh mai, đây là cháu gái của hắn.

Tiêu Mông Hiên nhìn ta với ánh mắt tràn ngập kính ý:

“Bình vương điện hạ, lão hủ được bách tính Đại Khang đề cử, đặc biệt tới đây mời rượu người.”

Ta gật đầu, mỉm cười nói:

“Đa tạ ý tốt của Tiêu đại nhân.”

Tiêu Mông Hiên cười nói:

“Tiêu mỗ đã cáo lão hồi hương, hôm nay chỉ là một thường dân áo vải mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ phía sau đưa cho hắn một chén rượu, Tiêu Mông Hiên hai tay dâng lên trước mặt ta, nói:

“Chén thứ nhất kính Bình vương năm đó chịu nhục, tự thân vào quốc gia hổ lang, hóa giải nguy cơ chiến hỏa cho Đại Khang ta.”

Tiêu Mông Hiên lại đem cho ta chén thứ hai:

“Chén thứ hai, kính Bình vương đã không thể ý tới an nguy của bản thân khi Khang Tần đang chiến tranh, tự mình tới Tần đô tìm lại hòa bình cho Đại Khang, để cho bách tính Đại Khang không phải chịu chiến hỏa liên miên.”

Ta cầm mấy bát rượu uống cạn sạch.

Tiêu Mông Hiên lại dâng lên chén thứ ba, hắn cung kính quy xuống đất, ta cuống quít nâng hắn dậy, nói:

“Tiêu tiên sinh sao lại phải hành trọng lễ như vậy.”

Tiêu Mông Hiên kích động nói:

“Khi còn sống Tiêu mỗ tận lực biên soạn Khang sử, từ khi Đại Khang lập quốc cho tới nay, mỗi việc lão phu đều có nghiên cứu qua, hiện nay Đại Khang đã như một bệnh nhân đang hấp hối.”

Hắn hạ giọng nói:

“Bình vương có biết hay không, bây giờ người đã là sự hi vọng của Đại Khang rồi đó...”

Hắn giơ cao bát rượu lên đỉnh đầu, tất cả bách tính đồng thanh hô lên:

“Bình vương thiên tuế, mời dùng rượu!”

https://thuviensach.vn

Ta trịnh trọng tiếp nhận bát rượu này, có được dân tâm sẽ có thiên hạ, bách tính khắp nơi ai cũng mong muốn có một cuộc sống yên bình.

Ta đã hóa giải hai nguy cơ chiến hỏa cho Đại Khang, nên có được sự tôn trọng của họ, điều này cũng có nghĩa ta đã có lực lượng căn bản để đối đầu với các hoàng huynh trong tương lai.

Ta yên lặng ngưng mắt nhìn ba chữ 'Thăng Long Môn', năm đó Thác Đế sáng lập Đại Khang, chờ khi cơ nghiệp vững chắc rồi rời đi. Mà ta xuất hiện khi Đại Khang gặp khốn khó, trải qua thiên tân vạn khổ mới trở về được, chẳng nhẽ hai người chúng ta không có nhân duyên gì hay sao?

Ta yên lặng uống xong chén rượu cuối cùng, trong lòng âm thầm thề:

"Dận Không ta sẽ chấn hưng gia nghiệp của tổ tông, mang lại cho bách tính yên vui thịnh vượng."

Đi qua thăng Long Môn, ta lại lên ngựa, tường thành hoàng cung oai nghiêm đã hiện ra trong tầm mắt của ta.

Đi qua con đường này sẽ tới được 'Cửu Long cầu', đây là chỗ bách tính đứng đông nhất. Càng tới cuối đường, Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ lại càng cảnh giác, lúc này ở các tiểu lâu hai bên đường có vô số thiếu nữ đang đứng, trong tay họ cầm những cành hoa nhiều màu sắc, rải trước đoàn ngựa của chúng ta. Trong trời đất nhất thời tràn ngập trong biển hoa mênh mông.

Chẳng hiểu sao, trong lòng ta bồng cảm thấy một cỗ sát khí bức người, cùng lúc đó một mũi tên bắn tới trước ngực của ta, mũi tên còn chưa tới, đã ép những cánh hoa dạt sang hai bên.

Tiêu Trấn Kỳ đang đứng ở trước mặt ta lập tức phản ứng, từ bên hông rút loan đao, nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình lập tức bay lên, hàn quang như thu thủy bổ vào mũi tên đang bay tới.

https://thuviensach.vn

Cái mũi tên này chỉ là một tín hiệu, từ những nóc nhà ở xung quanh có vô số đạn hoàn bắn tới, những tiếng nổ đinh tai vang lên, một làn khói trắng nhất thời bao phủ toàn bộ con đường.

Bách tính đang đứng nghênh tiếp ta nhất thời hoảng loạn lên, những tiếng thét kinh hoàng, những tiếc khóc thất thanh, tiếng ngựa hí đan vào nhau, con đường trở nên hỗn loạn vô cùng.

Bốn gã áo xám bịt mặt từ trong đám người hỗn loạn lao ra, cử thương đâm tới vị trí của ta, Đột Tạ và Lang Thứ tiến lên tiếp đón địch nhân.

Ánh mắt của ta và Đường Muội chú ý tới nóc nhà ở bên đường, mũi tên vừa rồi bắn ra từ phía đó. Từ trong khói trắng mù mịt, có một bạch y nam tử huy động trường kiếm lạnh lẽo, gào thét công tới phía ta.

Đường Muội rút trường đao ở bên hông, gầm lên một tiếng thật dài, lực quán trường đao, đao ảnh rung động, quang ảnh trùng trùng không ngớt, đao khí bá đạo như sương.

Đao kiếm tương giao vang lên một tiếng “keng” thật lớn, hai cỗ khí thế cường đại lấy hai người làm trung tâm tản ra xung quanh.

Tiêu Trấn Kỳ trở tay tháo Liệp Thiên Cung xuống, liên tục hướng Bạch y nhân kia bắn ra ba mũi tên.

Thân pháp của bạch y nhân kia vô cùng cổ quái, hắn ở trên không trung xảo diệu xoay tròn một vòng, lấy thân hình làm trục, trường kiếm xoay quanh một vòng, đánh rơi ba mũi tên của Tiêu Trấn Kỳ xuống đất.

Trong chiến đấu kịch liệt, làn sóng người lấy vị trí của ta làm trung tâm tràn ra mọi hướng, ai nấy cũng liều mạng chạy trốn. Người đi đường, xe ngựa, sạp hàng đại loạn, ngựa hí người kêu chấn động một góc trời.

https://thuviensach.vn

Lúc này có một đội tuần binh quát tháo từ vị trí vương thành tiến vào, điều này lại càng làm không khí khẩn trương tăng thêm vài phần.

Tranh đấu kịch liệt đã kinh động tới cấm vệ quân tuần tra thành, bạch y thích khách lạnh lùng nhìn ta, bỏ chạy vào trong đám người.

Tiêu Trấn Kỳ quát to:

“Chạy đi đâu!”

Rồi phi thân đuổi theo.

Thích khách kia trong lúc hoảng loạn xô vào một thiếu phụ, thiếu phụ kia ngã xuống đất, đứa bé trong lòng rơi ngay vào trước ngựa của ta.

Mắt thấy đứa bé kia sẽ bị Hắc sư tử đạp lên người, thiếu phụ kia che mắt kêu lên thảm thiết.

Ta vội vàng kéo cương ngựa, hai vó trước của Hắc sư tử lập tức cất cao lên trên không trung, hí lên một tiếng, rồi mới chậm rãi hạ xuống. Ta cúi người xuống nhìn xem móng ngựa có làm tổn thương tiểu hài đồng kia hay không?

Bỗng nhiên có một cỗ hàn khí từ bên dưới xông thẳng vào người ta, thiếu phụ đang ngã và hài đồng kia dường như đang mỉm cười kỳ quái.

Trong tay tiểu hài đồng kia không biết từ lúc nào đã có một cái nỏ, năm mũi hàn quang nhanh như chớp bắn tới ngực của ta, tình thế vô cùng nguy hiểm bởi vì khoảng cách của chúng ta quá gần.

Ta thầm kêu không ổn, lập tức ngả người về phía sau theo bản năng, người ta dán sát vào lưng ngựa.

Mới tránh thoát được loạt tên thứ nhất, thì loạt tên thứ hai đã bay tới.

https://thuviensach.vn

Đồng thời thiếu phụ kia cũng cầm lấy chùy thủ điên cuồng lao tới vị trí của ta.

Ta nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình bật lên khỏi lưng ngựa, trường đao trong tay đẩy mấy mũi tên kia ra, nhưng không cách nào tránh được chùy thủ của thiếu phụ.

Thân hình chỉ kịp nghiêng sang bên một cái, tránh thoát khỏi một kích trí mạng, nhưng vạt áo trước ngực đã rách toang, lưu lại một vết máu thật dài.

Nếu như không phải ta phản ứng kịp, thì đã bị thiếu phụ này đâm thủng ngực.

Tiểu hài đồng kia bắn hết tên, lập tức rút chùy thủ, thân pháp của nó linh động tới cực điểm, thân hình thấp bé bốc lên giữa không trung, giống như quỷ mị lướt tới. Trên mặt của nó chẳng có chút ngây thơ nào, hóa ra đây là một người lùn.

Đường Muội lập tức quay về ngăn thiếu phụ kia lại, đao phong rung lên, quang ảnh đầy trời cuốn lấy người thiếu phụ.

Ta cảm thấy miệng vết thương không có bất luận đau đớn gì, mà lại có một cảm giác tê tê, trong lòng ta không khỏi cả kinh, lẽ nào trên chùy thủ của thích khách này có kịch độc?

Lửa giận trong lòng ta hoàn toàn bị kích khởi, trường đao trong tay giống như biển giận sóng dữ toàn lực chém tới tên người lùn.

Tên người lùn kia thấy thế đao của ta mạnh mẽ, không dám cứng rắn va chạm, mũi chùy thủ vừa chạm vào thân đao, thân hình lập tức trượt về phía sau.

Phía sau truyền đến một tiếng quát, Vân Na xuất hiện ngăn cản lối đi của hắn, ta ngưng tụ toàn bộ lực lượng chém tới đỉnh đầu của hắn. Tên người

https://thuviensach.vn

lùn kia sợ đến sắc mặt tái nhợt, khổ nỗi không có đường thối lui, đành phải dùng chùy thủ đỡ một đao.

Trường đao chém gãy cái chùy thủ, theo đó mà lia xuống, thân hình thấp bé của hắn lập tức phân thành hai khúc.

Vân Na thấy thảm trạng trước mặt, có chút không đành lòng nhắm đôi mắt đẹp lại.

Từ xa xa truyền tới tiếng kêu vỡ tim nát phổi của thiếu phụ:

“Thu Lãng!”

Nàng bỏ qua Đường Muội trước mắt, liều lĩnh công về phía ta.

Đường Muội làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy, xoay ngược chuôi đao đánh ngay vào hậu tâm của thiếu phụ kia, thiếu phụ kia thét lên một tiếng, ngã vào trên mặt đất.

Đường Muội kề trường đao vào cổ nàng, ta lạnh lùng nháy mắt với hắn, Đường Muội hiểu ý, xoay tay cứa vào cổ nàng một nhát.

Với ta mà nói, lưu lại người này sống cũng chẳng có bất kỳ ý nghĩa gì, quan trọng là chủ mưu ở phía sau. Hơn nữa lưu lại cũng chỉ làm cừu hận của đối phương với ta càng tăng lên mà thôi.

Giết chết thích khách cũng là một loại biểu hiện, ý ta là không muốn biết chủ mưu ám sát ở phía sau, đối phương sẽ không cần phải lo lắng tính kế gì thêm nữa, lưu lại cho đối phương một con đường thì mình cũng còn lại một mảnh đất sống.

Bốn gã thích khách áo xám cũng không chạy thoát được sự liên hợp với Đột Tạ và Lang Thứ, bỏ mạng tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều kiểm tra vết thương cho ta, may mà độc trên chùy thủ chi là loại độc bình thường, sau khi xử lý băng bó xong, thì đã không còn gì đáng ngại nữa.

Ung vương hoang mang chạy tới bên người ta, ta cũng không muốn cho hắn biết thương thế thực sự, giả bộ suy yếu.

Ung vương kinh hoảng nói:

“Chuyện này… còn vương pháp nữa sao... lại dám công khai ám sát Hoàng chất ở trong Khang Đô, nếu như... để ta điều tra ra ai làm chuyện này, ta nhất định sẽ bầm thây hắn thành vạn đoạn.”

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng thúc không cần truy cứu, cho dù có tra ra chân tướng cũng chẳng có chứng cứ gì chứng minh cả.”

Ung vương căm phẫn nói:

“Chẳng nhẽ cứ bỏ qua như vậy hay sao, chúng ta phải bẩm báo chuyện này với hoàng thượng, người nhất định sẽ điều tra ngọn nguồn chuyện này.”

Ta cố ý ho khan một tiếng nói:

“Hoàng thúc, ta bị thương, lúc này vào cung gặp phụ hoàng, sợ rằng chỉ làm cho người lo lắng thêm mà thôi...”

Ung vương thở dài nói:

“Nếu như vậy thì ta vào cung báo cáo với hoàng thượng, ngươi cứ về Bình vương phủ nghỉ ngơi trước đi.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Làm phiền hoàngthúc.”

Việc ám sát đột ngột này mang lại cho ta lợi nhiều hơn hại, nếu như bảo ta vào cung bẩm báo với Hâm Đức hoàng đế chuyện này, thì hắn sẽ nhất định hạ lệnh điều tra, đồng thời sẽ làm cho chúng hoàng tử cảm thấy bất an, sẽ sinh ra sự mâu thuẫn với ta.

Nếu như do Ung vương nói thì một thời gian sau ta sẽ bẩm báo với Hâm Đức hoàng đế là thôi điêu tra chuyện này, hiệu quả vẫn như nhau, nhưng sẽ lưu lại ấn tượng khoan dung trong lòng hắn.

Huống chi, ta vừa trở lại Khang Đô, tình hình của các hoàng tử hoàng tôn gần đây như thế nào đều không biết, hiện tại bị thương có thể miễn chuyện đi bái phòng, yên lặng nghe ngóng tình hình!

Bình vương phủ ở phía Đông của Khang Đô, hóa ra đây chính là phủ đệ của Kính Vương Long Thiên Thân, trước kia hắn đắc tội với Hâm Đức hoàng đế mà bị bãi miễn, nhưng đó cũng là chuyện của bảy năm trước rồi.

Ngày đó hắn bị khép vào tội danh mưu phản, nhốt vào trong thiên lao, không bao lâu bị bệnh mà chết.

Từ đó tòa phủ đệ này bị bỏ hoang, Hâm Đức hoàng đế năm đó đã từng muốn ban cho Trung vương Long Dận Học, thế nhưng hắn còn chưa kịp tới đây sửa chữa, đã bị trúng gió bất thình lình mà chết.

Từ đó về sau, không ai muốn tòa phủ đệ này nữa, trong mắt các hoàng tử đây là một nơi không tốt lành.

Ta tuy rằng không tin phong thuỷ, thế nhưng Hâm Đức hoàng đế đem nơi này làm Bình vương phủ, thì ít nhiều trong lòng ta cũng khó chịu, trong cảm nhận của ta, ta vẫn không có vị trí trọng yếu.

https://thuviensach.vn

Tòa phủ đệ này mặc dù bị đồn là có ma, nhưng nó lại rộng vô cùng, thiết kế lại xa hoa, là một trong những tòa phủ đệ đứng đầu ở Khang Đô.

Vương Phủ chia làm ba đường Trung, Đông, Tây, do các nhà kiểu tứ hợp viện cấu thành, phía trước là nhà của binh lính hộ viện và đầy tới, đi qua một hành lang ở phía sau là tới Hoa viên trong vương phủ.

Trong hoa viên của vương phủ có đủ các loại kỳ hoa dị thảo, trước cửa hoa viên có hai con sư tử đá, mỗi con đều có khắc hoa văn đồ án.

Đi tới phía trước hơn trăm bước nữa, thì xuất hiện một hành lang trúc, giữa rừng trúc thấp thoáng một cái hồ nhỏ, trường kiều màu trắng yên lặng vắt ngang qua mặt hồ, chia hồ làm hai bộ phận.

Trường kiều hiển nhiên là vừa mới xây dựng thành, cái hồ nhỏ lại được thay nước tù, cho nên càng tạo lên sự tao nhã.

Đi qua trường kiều là đủ các loại tiểu lâu có mái uốn cong, đó là chỗ ở của chủ nhân, hai bên của hồ nhỏ có hai cái cửa hông, phía trước có chừng hơn mười căn nhà nhỏ cho thân nhân của chủ nhân ở.

Gia Cát Tiểu Liên nhìn xung quanh tòa phủ đệ mỉm cười nói:

“Tòa phủ đệ này ở vào phía Đông của Khang Đô, ngồi Bắc triều nam, thật sự là chỗ hưng nghiệp, đúng là phong thuỷ bảo địa.”

Ta mỉm cười nói:

“Có lời cát tường của Gia cát tiên sinh, chắc chắn ta có thể thay đổi vận khí của tòa phủ đệ này.”

Mấy người hầu gái hướng dẫn chúng ta đi tới ‘Bích La lâu’ Tư Hầu và Vân Na đỡ ta tới giường, Tuệ Kiều một lần nữa kiểm tra vết thương trước ngực, rồi lại bắt mạch mới vững tin là độc tính đã hết.

https://thuviensach.vn

Ngoại thương của ta cũng không nặng, nếu như không phải bị mấy người các nàng ép, thì dù thế nào nữa ta cũng không nằm ở trên giường.

Ngoài cửa truyền tới một thanh âm kích động:

“Tiểu chủ nhân...”

Dịch An và Duyên Bình hai nàng đang khóc chạy tới, trong tay Duyên Bình còn cầm một cái bao, hiển nhiên là mới chạy từ trong cung ra đây.

Hai người quy xuống trước mặt ta, khóc nói:

“Tiểu chủ nhân... người cuối cùng cũng đã trở về.”

Hai người này đã chiếu cố ta từ nhỏ, trong tâm ta cũng coi họ như là thân nhân, nên cuống quít nâng họ dậy, ôm lấy hai người.

Dịch An lau nước mắt nói:

“Mấy năm nay không thời khắc nào chúng nô tài không mong chủ nhân trở về, ông trời đúng là có mắt, đã mang chủ nhân bình yên trở về đây.”

Vân Na lặng lẽ liếc mắt với ta một cái, cùng Tư Hầu, Tuệ Kiều lui ra ngoài, tạo cho ba người chúng ta có một không gian riêng để trò chuyện.

Duyên Bình rưng rưng nói:

“Tiểu chủ nhân rốt cục cũng trưởng thành, nếu như nương nương ở dưới suối vàng có biết, nhất định sẽ cảm thấy vui mừng.”

Nhớ tới mẫu thân ta, Duyên Bình không nhịn được mà rơi lệ.

Ta cười lau nước mắt giúp Duyên Bình, nói:

“Duyên Bình, chúng ta gặp mặt là một chuyện mừng lớn, sao ngươi lại khóc như vậy?”

https://thuviensach.vn

Duyên Bình lau nước mắt nói:

“Nô tỳ là thật cao hứng.”

Ta lớn tiếng nói:

“Các ngươi yên tâm, ngày mai ta sẽ vào cung gặp mặt phụ hoàng, xin hai người các ngươi tới vương phủ.”

Dịch An cười nói:

“Tiểu chủ nhân sợ rằng còn không biết, bệ hạ đã ân chuẩn cho chúng ta rời khỏi hoàng cung, tới vương phủ hầu hạ người.”

Ta vui mừng nói:

“Như vậy thật tốt quá.”

Dịch An lại nói:

“Chuyện này cũng do Ung vương cầu xin giúp.”

Ta gật đầu, Ung vương đã trở thành đồng bọn đầu tiên của ta ở Khang Đô.

Duyên Bình nói:

‘‘Hai người cứ tâm sự đi, nô tỳ ra ngoài tâm sự với Thải Tuyết cô nương.”

Thải Tuyết đã từng ở trong nhà nàng một khoảng thời gian, tình cảm của hai người không đến nỗi nào.

Đợi cho Duyên Bình rời đi, Dịch An cẩn thận khép cửa phòng lại, thấp giọng nói với ta:

https://thuviensach.vn

“Tiểu chủ nhân, có người muốn nô tài báo với chủ nhân một câu!”

Trong lòng ta ngơ ngác, cũng hiểu rõ người này chắc chắn là Trân phi.

Nghĩ tới tình cảm chân thành của nàng, trong lòng ta lại nhộn nhạo, thế nhưng ta lập tức dùng lý trí nhắc nhở mình, tuyệt đối không được có ý nghĩ tình cảm lúc này.

Ta lần này trở về mục đích chủ yếu là ngôi vị hoàng đế của Đại Khang, nếu như tiếp tục dây dưa với Trân phi, thì chẳng có chỗ tốt nào với ta cả.

Dịch An nói:

“Người bảo nô tài nói với tiểu chủ nhân, có một số việc, có một số người thì vĩnh viễn coi như chưa từng diễn ra, chưa từng gặp mặt.”

Trong lòng ta cảm thấy hổ thẹn, Trân phi đã cảm thấy được chuyện này, sở dĩ nàng bảo Dịch An nói những lời này với ta.

Chính là không muốn ta vì tư tình nữ nhi mà ảnh hướng tới tiền đồ và số phận của mình, hiện giờ nàng còn tỉnh táo hơn ta nhiều lắm.

Ta thấp giọng nói:

“Nàng... Có khỏe không?”

Dịch An gật đầu, do dự một chút nói:

“Có câu này tiểu nhân không biết có nên nói hay không nữa?”

“Dịch An, giữa ngươi và ta còn gì mà không thể nói?”

Dịch An nói:

“Từ khi tiểu chủ nhân rời khỏi Đại Khang thì có rất nhiều chuyện đã thay đổi, Trân Phi nương nương lại có được sự sủng hạnh của bệ hạ, năm ngoái

https://thuviensach.vn

mới được sắc phong là quý phi...”

“Đủ rồi!”

Ta vỗ bàn giận dữ nói.

Dịch An sợ hãi quỳ ở trước mặt ta.

Ta khoát tay áo nói:

“Ngươi không cần kinh hoảng, ta không nóng giận với ngươi, ngươi đi xuống đi...”

Ta đẩy cửa sổ ra, những hạt mưa lạnh lẽo làm giảm bớt phiền muộn trong lòng ta.

Mặc dù Trân phi có được sủng ái cũng chẳng phải là chuyện khó nghĩ gì, nàng vốn là phi tử của Hâm Đức hoàng đế, thân ở trong hoàng cung, nàng có lựa chọn gì khác cơ chứ?

Ta tới Bình vương phủ không được bao nhiêu thời gian, thì các vị hoàng huynh hoàng chất nối đuôi nhau với cửa bái phỏng. Thế nhưng có rất nhiều người chúng ta còn chưa nói chuyện với nhau lần nào.

Trong đó có một số người là ngoại lệ, ví dụ như Cần vương Long Dận Lễ, Hưng vương Long Dận Thao chỉ cho người đưa quà tới, với thân phận của hai người thì không cần đích thân tới bái phỏng.

Thương thế của ta mặc dù không nghiêm trọng, thế nhưng vẫn cố gắng không xuống giường, cho tới khi sắc trời tối hẳn, mấy người trong hoàng tộc cũng rời đi, thì ta mới mơ màng tỉnh lại.

Nằm tiếp chuyện họ cả ngày, bị những lời hư tình giả ý của họ làm cho mơ màng, cảnh tượng hôm nay đúng là khác trước kia một trời một vực.

https://thuviensach.vn

Lúc mọi người rời đi, Ung vương lại tới bái phỏng, ta bảo Dịch An đưa hắn tới phòng ngủ. Ung vương hỏi thăm thương thế của ta, vững tin ta không có gì nguy hiểm mới nói chuyện:

“Hoàng chất, đây là Sơn Sâm ta mua từ Triều Tiên, có thể giúp ngươi tẩm bổ thân thể.”

“Đa tạ bát hoàng thúc lo lắng.”

Ung vương cười nói:

“Giữa hai chúng ta còn phải khách sáo như vậy sao.”

Ta mỉm cười gật đầu nói:

“Hoàng thúc có gặp được phụ hoàng không?”

Ung vương nói:

“Bệ hạ hết sức quan tâm thương thế của ngươi, bảo ngươi không cần nóng lòng đi gặp hắn, cứ an tâm ở lại trong vương phủ dưỡng bệnh.”

Hắn dừng lại một chút nói:

“Bệ hạ đã hạ lệnh cho Tả Trục Lưu điều tra chuyện ám sát.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Chuyện này giao cho Tả Trục Lưu thì vĩnh viễn cũng không điều tra ra kết quả gì.”

Ung vương nói:

“Sức khỏe của bệ hạ gần đây không được tốt, sau khi hoàng chất khôi phục thì mau chóng đi thăm người một chút, biểu hiện hiếu tâm của mình.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu.

Ung vương lại hàn huyên vài câu, sau đó đứng dậy cáo từ.

Ta bảo Vân Na tiễn hắn ra ngoài cửa. Trần Tử Tô đi tới bên cạnh giường, đỡ một cái đệm vào lưng của ta, ta xòe cánh tay nói:

“Buồn bực muốn chết ta rồi.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Mấy tên thích khách đánh bậy đánh bạ lại mang tới chuyện tốt cho công tử, chí ít cũng mang lại cho chúng ta một thời gian có thể hiểu được thế cục của Đại Khang.”

Ta hứng thú nói:

“Trần tiên sinh đã hiểu được những gì?”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Trong lúc công tử tiếp kiến các vị hoàng huynh hoàng chất, Tử Tô nhàn rỗi vô sự cũng đi tìm hiểu chuyện một buổi chiều.”

Xem ra hắn đã biết không ít chuyện qua Dịch An.

Ta cảm thán nói:

“Hoàng cung của Đại Khang phức tạp hơn Đại Tần nhiều, hiện giờ ta hi vọng nhất là phụ hoàng có thể khỏe mạnh an khang sống thêm một thời gian.”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Đúng vậy, công tử mới trở về nước, chuyện gì cũng phải bắt đầu lại từ đầu, chuyện đầu tiên chúng ta phải làm là đứng vững được gót chân.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Ta hiểu phụ hoàng, chỉ cần sức khỏe của người trong mức cho phép, người sẽ tuyệt đối không đem quyền lực trong tay trao cho chúng ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Công lợi dụng chiêu này để hoãn sự việc lại quả thực là tuyệt diệu, nếu như ta không đoán sai, thì chừng hai ngày nữa các vị hoàng huynh của người sẽ có hành động.”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 65: Giục Cưới

Trần Tử Tô nói:

“Vì sao hôm đó công tử không để lại một người sống?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta giữ lại tính mạng cho họ, thì họ sẽ khai ra người chủ mưu phía sau hay sao?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Phương thức hành sự của công tử thay đổi so với trước kia rất nhiều.”

Ta cười ha ha nói:

“Giết với không giết với ta có ý nghĩa như nhau, làm gì có hoàng tử nào không muốn ngồi lên ngôi vị hoàng đế? Nếu như ta bị người khác đâm thiệt mạng, thì đúng là trùng hợp với mong muốn của họ, từ điều này mà nói, mỗi người trong bọn họ đều là một hiềm nghi.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử dự định làm gì với những huynh đệ này?”

Ta mỉm cười nói:

“Kỳ thực trên tổ huấn của hoàng thất có ghi chép rõ ràng, nếu như ta có thể làm được, thì sẽ tránh khỏi không ít phiền phức.”

https://thuviensach.vn

“Nguyện nghe chỉ bảo.”

“Hiếu với phụ hoàng, quan tâm huynh đệ, chăm chỉ làm việc, cảnh giác nhẫn nhịn.”

Ta cười nói ra mười sáu chữ tổ huấn.

Ánh mắt của Trần Tử Tô bỗng nhiên sáng ngời, gật đầu nói:

“Công tử anh minh, mười sáu chữ này đã nói ra được suy nghĩ trong lòng của Tử Tô.”

Hắn có chút kích động nói:

“Nhưng mà... tổ huấn nói ra thì dễ, thực hiện được lại vô cùng khó.”

Ta gật đầu nói:

“Cho dù là Cần vương hay Hưng vương, bọn họ đều có thể làm được chuyện có hiếu với phụ hoàng, thế nhưng với huynh đệ họ không thể dùng tới hai chữ quan tâm được, Cần vương tuy rằng chăm chỉ, nhưng mà năng lực lại thiếu, cho nên mỗi người có một cách hiểu không giống nhau.”

Trần Tử Tô thâm ý nói:

“Nếu như mỗi vị hoàng tử đều có thể dựa theo tổ huấn mà làm, thì sợ rằng con đường của công tử sẽ vô cùng khó khăn.”

Ta nhìn về phía Trần Tử Tô nói:

“Tiên sinh có đề nghị gì?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Điều ta nghĩ sợ rằng công tử đã sớm đoán được, Cần vương và Hưng vương tranh chấp thì cả Đại Khang đã biết rồi, đề nghị của ta là công tử

https://thuviensach.vn

đứng trung lập, không đắc tội với hai người này, ngoài ra còn phải lưu ý tới một cỗ thế lực nào đó."

"Tiên sinh muốn..."

"Huynh đệ của công tử có ba mươi ba người, ngoài ra có mười sáu vị hoàng tôn đã thành niên, mỗi người trong số họ đều muốn kế thừa ngôi hoàng đế."

Ta tán thành gật đầu, Hâm Đức hoàng đế một ngày còn chưa xác định người thừa kế, thì ai trong chúng ta cũng có hi vọng.

Trần Tử Tô nói:

"Cần vương và Hưng vương tuy rằng có khả năng trở thành thái tử lớn nhất, nhưng cũng đồng thời tồn tại nguy cơ lớn hơn. Cho dù bề ngoài có một số hoàng tử hoàng tôn đang dựa dẫm vào họ, nhưng mà có khi trong lòng những người này đang đợi thời cơ, nói một cách khác, họ sẽ là cái đích cho mọi người chỉ trích. Nếu như một ngày nào đó có tình huống ngoài ý muốn xảy ra, tường đổ thì người chết, chỉ một chiêu vô ý, thì trọn đời họ sẽ không thoát thân được."

Trần Tử Tô lại nói:

"Xin thứ cho Tử Tô nói thẳng, trong đám hoàng tử này không chỉ có một người đang giữ thái độ im lặng chờ thời, trong lúc công tử không có thực lực đoàn kết họ lại, thì ngàn vạn lần không được chèn ép đối thủ..."

Hắn dừng lại một chút rồi nói:

"Nếu như có thể lợi dụng thỏa đáng Cần vương và Hưng vương thì có thể gạt bỏ được rất nhiều đối thủ mạnh."

Ta cảm thán nói:

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh chớ quên, chuyện ám sát ta hôm nay đã chứng minh người trong hoàng thất đã có sát tâm với ta.”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Người đứng sau màn là ai hiện giờ còn chưa biết, chiếu theo sự quan sát của ta, Cần vương và Hưng vương có lẽ đã coi công tử là đối thủ lớn nhất.”

Ta thấp giọng nói:

“Cần vương và Hưng vương sẽ không động thủ, người động thủ là người sau màn ủng hộ họ.”

“Công tử nói là Tả Trục Lưu?”

Từ ngoài cửa truyền tới thanh âm của Tiêu Trấn Kỳ:

“Công tử!”

Lúc này ta mới nhớ tới, hai ngày nay hắn đuổi theo bạch y thích khác, lúc này mới trở về. Trần Tử Tô mở cửa phòng, Tiêu Trấn Kỳ và Đường Muội Gia Cát Tiểu Liên cùng nhau tới đây gặp ta.

Tiêu Trấn Kỳ quỳ xuống nói:

“Công tử! Đều là Tiêu Trấn Kỳ làm hỏng đại sự, nếu như ta không tự ý rời đi, thì công tử sẽ không bị thương.”

Ta cuống quít nâng hắn đậy nói:

“Tiêu đại ca, việc này sao có thể trách huynh được, Dận Không không có chuyện gì, còn việc tổn thương da thịt có gì đáng ngại đâu.”

Tiêu Trấn Kỳ lúc này mới đứng dậy.

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Có thể làm cho ngươi đuổi theo, thân phận tên thích khách kia chắc chắn là không tầm thường.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Từ chiêu thức của tên thích khách kia, ta nhận ra thân phận của hắn.”

Tiêu Trấn Kỳ nhìn ta một cái nói:

“Công tử còn nhớ tên Xa Hạo kiếm khách của Triều tiên kia không?”

Ta không khỏi ngẩn ra, cau mày nói:

“Xa Hạo? Tại sao hắn tới đây?”

Đường Muội nói:

“Chắc chăn hắn nghe được tin công tử trở về Đại Khang, cho nên tìm tới báo thù.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ta đuổi theo hắn ra ngoài Khang Đô, thì hắn trốn thoát.”

Ta gật đầu nói:

“Nếu nói như vậy, thì lần ám sát này có khả năng sẽ không liên quan gì tới nội bộ Khang quốc, có lẽ chỉ là ân oán cá nhân giữa ta và Xa Hạo.”

Từ hành động ám sát của Xa Hạo đối với ta mà nói, chắc chắn hắn chưa biết Tuệ Kiều còn sống trên đời.

Ta thấp giọng hướng Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Xa Hạo đúng là một phiền phức, chúng ta phải tăng cường cảnh giới vương phủ, ngàn vạn lần đừng cho người ngoài trà trộn vào trong.”

https://thuviensach.vn

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Cái phủ đệ này tuy đã được tu sửa và xây dựng mới, thế nhưng bố cục của nó vẫn còn nhiều chỗ không hợp lý.”

Cơ quan trận pháp chính là điểm mạnh của Gia Cát Tiểu Liên, ta cười nói:

“Việc này liền giao cho Gia Cát tiên sinh đi, có cần gì ở phương diện tiền tài thì cứ lấy.”

Hâm Đức hoàng đế ban cho ta mười một vạn lượng hoàng kim vẫn chưa đổi ra tiền mặt, thế nhưng việc tu sửa vương phủ lại nằm trong tay Ung vương, ta muốn một chút bạc của hắn chắc không vấn đề gì.

Lúc mọi người rời đi, Tuệ Kiều và Tư Hầu đồng thời bưng bát thuốc vào, ta uống xong bát thảo dược do Tuệ Kiều đích thân nấu, lại tiếp nhận chén trà trong tay Tư Hầu. Nhìn hai vị giai nhân như hoa như ngọc ở trước mắt, trong lòng ta bỗng nhiên có một cảm giác thỏa mãn.

Ta cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của hai nàng, kéo hai nàng ngồi xuống bên cạnh, mỗi tay ôm một cái eo, nói:

“Phòng ở đã sắp xếp xong chưa?”

Tư Hầu gật đầu nói:

“Trong tiểu lâu này bố trí rất đặc biệt, mỗi một gian phòng đều vô cùng tinh, xảo đẹp đẽ, còn hơn nhà của muội ở Tần đô rất nhiều.”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

“Chỉ cần mọi người có thể bình an, thì ở đâu cũng được.”

Nàng nhìn ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh và Tư Hầu ở đây trò chuyện, muội đi xem Dực Hổ thế nào rồi.”

“Dực Hổ làm sao vậy?”

Ta hỏi.

“Không có chuyện gì, chỉ là do hành trình nhiều mệt nhọc, hôm nay lại bị kinh sợ, cho nên bị sốt, Vân Na và Thải Tuyết đang chiếu cố nó.”

“Ta cùng với muội đi thăm nó!”

Tuệ Kiều ngăn cản ta nói:

“Độc tính trong cơ thể huynh tuy giảm, thế nhưng không thể ra ngoài gặp gió, tối nay ngoan ngoãn ở trong phòng, không được ra ngoài.”

Ta kéo cái eo nhỏ nhắn của nàng, hôn lên mặt nàng một cái, Tuệ Kiều và Tư Hầu đều đỏ mặt xấu hổ, cúi đầu xuống.

Lúc này ta mới buông Tuệ Kiều ra, dặn dò:

“Thay ta nói với Vân Na một tiếng, sáng sớm hôm sau ta sẽ tới thăm Dực Hổ.”

Tuệ Kiều khẽ gật đầu rời khỏi phòng, xoay người khép cửa phòng lại.

Tư Hầu có chút ngượng ngùng đứng đậy:

“Dận Không... trời đã không còn sớm, muội về đi ngủ đây.”

Ta vọt lên cài then phòng, nói:

“Hầu nhi ngoan, tối nay ở lại đây với ta được không?”

Khuôn mặt Tư Hầu ửng hồng, càng thêm xinh đẹp động lòng người, nàng nhăn nhó nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng... các tỷ tỷ sẽ cười muội...”

Ta đem thân thể mềm mại của nàng ôm vào lòng, nhẹ giọng nói:

“Chờ khi ta yên ổn ở Khang Đô sẽ cưới các nàng làm thê tử, lúc đó xem ai còn dám cười nàng?”

Ta hôn dọc theo khuôn mặt của Tư Hầu xuống tới tận cái cổ trắng ngần của nàng.

Tư Hầu xấu hổ nói:

“Nhưng mà chúng ta... dù sao vẫn còn chưa thành thân...”

Ta cười ha hả vòng tay ôm nàng vào trong lòng, sau đó luồn tay vào trong váy, Tư Hầu liều mạng ngăn cản ta nói:

“Muội còn... phải trở về...”

Ta nhẹ giọng nói:

“Hôm nay ta có thương tích trên mình, chẳng nhẽ muội nhẫn tâm để lại ta cô độc ở đây không người chăm sóc? Nếu như ta có chuyện gì, thì đâu có ai chiếu cố.”

Tư Hầu rốt cục cũng buông lỏng người, tay ta thuận lợi xâm nhập vào bên trong, nàng nhẹ nhàng cắn môi anh đào, sự xoa nắn của ta làm cho thân hình nàng run lên.

Thân thể Tư Hầu ướt át kiều diễm vô cùng, ta nhẹ nhàng cởi quần nàng. Tư Hầu đỏ mặt nói:

“Huynh... thổi nến đi đã...”

https://thuviensach.vn

Ta lột y phục của Tư Hầu ra để lộ một cái yếm màu hồng, bộ ngực sữa phập phồng cao chót vót.

Ngón tay ta chạy dọc theo cái cổ trắng ngần xuống dưới, khi đi qua con đường mòn giữa hai ngực, xâm nhập vào cái rốn đáng yêu, hai tay khẽ vuốt ve cái eo nhỏ, da thịt nàng trắng mịn, đúng là băng cơ ngọc cốt.

Dưới sự xoa nắn của ta, Tư Hầu nhẹ nhàng khép hai bàn chân lại, trong hơi thở phát ra tiếng ngâm nga khe khẽ, giờ này khắc này, nàng đã toàn lực ngửa người ra sau, toàn bộ thân thể mềm mại hình thành một đường con mê người.

Nàng đã bị ta kích thích, hoàn toàn quên mất sự ngượng ngùng trong nội tâm, trong đôi mắt đẹp quyến rũ nhộn nhão, thỉnh thoảng phát ra tiếng thở dốc động lòng người.

Ta hôn lên cặp môi nóng rực thơm nồng của nàng, rướn người cố sức công vào cổng thành ướt át.

“A!”

Cánh tay ngọc của Tư Hầu vô thức ôm lấy thân hình của ta, điều này làm cho thân thể chúng ta kết hợp càng thêm chặt chẽ.

“Đau không?”

Ta yêu thương hơn kể từ sau lần cường bạo ở Tần đô, thì đây là lần đầu tiên chúng ta thân mật, ta rất sợ hành động thô bạo của mình làm thương tổn giai nhân.

Trong đôi mắt đẹp của Tư Hầu tràn ngập xuân ý lắc đầu, thân thể mềm mại không tự chủ được lại run lên.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta mừng rỡ, biết Tư Hầu đã hiểu được sự sung sướng của việc nam hoan nữ ái, cho nên không còn lo lắng nữa mà toàn lực đưa nàng lên đỉnh sung sướng.

Tư Hầu hoàn toàn chìm đắm trong những cơn sóng mà ta mang lại, thân thể mềm mại cố sức phối hợp với sự vui đùa của ta, tiếng rên rỉ của nàng càng lúc càng lớn, thanh âm êm ái giống như oanh vàng mùa xuân, xuân sắc ngập người, có thể làm cho một thiếu nữ rụt rè biến thành một người như vậy, đúng là niềm vui sướng nhất trên thế gian.

Tư Hầu sung sướng tới mức chảy nước mắt, thanh âm của nàng gần như là khóc, thân hình không ngừng run lên, tứ chi gần như quắp chặt lấy ta, thỏa thích hùa theo sự yêu thương của ta mang tới...

Ánh nến chập chờn người đẹp mềm mại, Tư Hầu hạnh phúc được ta ôm vào trong lòng, ta nhẹ nhàng vuốt ve cái lưng trần nhẵn bóng của nàng, làm cho Tư Hầu cười vang như chuông bạc.

Ta mỉm cười nói:

“May mà đêm nay ta đã đóng cửa sổ.”

Tư Hầu nhẹ nhàng vuốt ve ngực ta nói:

“Có ý gì vậy?”

Ta cười nói:

“Nếu không thanh âm của nàng sẽ truyền khắp vương phủ.”

“Huynh thật đáng ghét, muội không để ý tới huynh nữa...”

Tư Hầu đỏ mặt vùi đầu vào trong ngực ta.

https://thuviensach.vn

Ta cười lớn ôm chặt lấy nàng, bỗng nhiên Tư Hầu vươn tay ôm lấy cổ ta, dán sát vào tai của ta, nhẹ giọng nói:

“Kiếp này Tư Hầu chỉ là nữ nhân của Dận Không, chỉ cần huynh muốn, Tư Hầu sẽ vì huynh làm bất cứ chuyện gì...”

Sắc dục trong người ta lần thứ hai bị nàng kích thích, những tiếng rên rỉ mê người lại vang lên, chúng ta một lần nữa lại chìm trong thế giới ý loạn tình mê...

Sáng sớm hôm sau, khi Tư Hầu giúp ta rửa mặt xong, Dịch An đã đợi ở ngoài cửa, thấy ta hắn mỉm cười nói:

“Chủ nhân, Duyên Bình đang ở Xuân Vũ Trai chuẩn bị điểm tâm chờ người tới dùng bữa.”

Ta gật đầu cười:

“Dịch An, ta tới xem Dực Hổ đã, sau đó sẽ tới dùng bữa với các nàng.”

Dực Hổ, Vân Na, Tuệ Kiều ba người ở trong tiểu lâu sát bên cạnh ta, khi ta tới, Dực Hổ vẫn còn đang ngủ.

Vân Na và Tuệ Kiều đang ngồi bên giường, một đêm qua hai nàng không ngủ, cho nên đã ngủ gục.

Ta sờ cái trán của Dực Hổ, nhiệt độ cơ thể của nó đã khôi phục bình thường, nó bị ta làm tỉnh lại, ta vội vàng ra hiệu cho nó chớ lên tiếng, nhỏ giọng nói:

“Sao rồi?”

Dực Hổ bám vào tai tạ nhỏ giọng nói:

“Sư phụ, ta đã khỏe rồi!”

https://thuviensach.vn

Ta cười dựng ngón cái lên với nó.

Ta cầm lấy một tấm chăn lông, cẩn thận đắp lên người của Vân Na và Tuệ Kiều.

Sau khi ra khỏi cửa, ta gọi thị nữ tới bảo chiếu cố mấy người các nàng cho tốt, rồi mới đi tới Xuân Vũ Trai.

Đi tới Xuân Vũ Trai ta đã phát hiện Thải Tuyết đang ở đó, nàng đang cùng Duyên Bình chuẩn bị điểm tâm, ta nhíu mày nói:

“Thải Tuyết, sao muội còn làm những công việc nặng nhọc này?”

Duyên Bình cuống quít giải thích:

“Tiểu chủ nhân, nô tỳ đã khuyên Thải Tuyết cô nương nhiều lần rồi.”

Thải Tuyết cười nói:

“Mấy năm nay chuẩn bị điểm tâm sáng cho công tử đã thành thói quen, nay đổi một người mới, Thải Tuyết sợ rằng không hợp với sở thích của công tử, huống hồ bản thân Thải Tuyết vẫn là thị nữ của người.”

Ta cầm lấy bàn tay của nàng, thâm tình nói:

“Ở trong lòng ta chưa từng coi Thải Tuyết là thị nữ.”

Duyên Bình ở một bên hiểu ý mỉm cười.

Ta vội vã dùng xong bữa sáng, sau đó bảo Dịch An chuẩn bị xe ngựa, dưới sự hộ tống của Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ, ta đi vào trong cung gặp Hâm Đức hoàng đế.

Thân phận của ta đã khác xưa, quần áo mặc trên người đều vô cùng xa hoa, không phải là ta có ý định phô trương, mà phải biết rằng phong tục ở

https://thuviensach.vn

Đại Khang và Đại Tần không giống nhau. Nếu như ta chỉ ăn mặc giản dị, thì trong mắt các hoàng tử khác sẽ nói ta keo kiệt, thậm chí có người còn nói ta giả vờ thanh cao, có ý đồ biểu hiện mình trước mặt phụ hoàng.

Đường Muội và Tiêu Trấn Kỳ không có quan chức gì, cho nên bọn họ không tiến vào trong hoàng cung được. Ta chậm rãi xuống xe ngựa, bảo bọn họ chờ ở bên ngoài, ung dung đi vào trong cung.

Hâm Đức hoàng đế bởi vì long thể bất an, đã nhiều ngày nay chưa từng vào triều, hiện tại đang ở Dưỡng Tâm Điện dưỡng bệnh, thái giám trong cung đã thông báo cho ta truyện này từ sớm.

Ở trước Dưỡng Tâm Điện ta gặp Thập Tam hoàng tử cũng tới thăm hỏi bệnh tình của hoàng thượng, Đức Vương Long Dận Chiếu. Ta đối với tình cách của hắn cũng hiểu đôi chút, hắn và Cần vương là do một mẹ sinh ra, cùng là con của hoàng hậu. Nhưng sức khỏe của hoàng hậu không thể bằng được với Hâm Đức hoàng đế, bảy năm trước đã nằm liệt giường, không thể tự sinh hoạt, thậm chí không nói được nữa, hiện nay chẳng khác gì một người sống thực vật cả. Hậu cung Đại Khang hiện giờ đang như rắn mắt đầu.

Ta và Đức Vương mỉm cười nhìn nhau một chút, từ nhỏ chúng ta lớn lên ở trong. Cho nên quy củ nơi này đã ghi sâu trong tim, trong cung nghiêm cấm gây tiếng động lớn, mà bây giờ lại ở trước Dưỡng Tâm Điện, chúng ta chỉ còn mỗi phương thức này biểu hiện sự chào hỏi lẫn nhau.

Tiểu thái giám đi vào trong điện thông báo, không bao lâu sau hắn trở ra, bảo chúng ta có thể vào.

Ta và Đức Vương sóng vai đi vào trong đại môn của Dưỡng Tâm Điện, trước khi ta rời khỏi Đại Khang thì không có tư cách cùng đi với hắn, nhưng hiện giờ ta đã được phong vương, hơn nữa công tích còn hơn xa vị

https://thuviensach.vn

hoàng huynh không có tiếng tăm này, ta đi cùng với hắn đã là vinh dự cho hắn rồi.

Nhưng mà biểu hiện của ta vẫn là sự khiêm tốn và cung kính, đây là bản lĩnh mà ta học được khi lịch lãm mấy năm nay. Hiện giờ ta vận dụng nó lại càng thêm lô hỏa thuần thanh, tuổi ta tuy nhỏ hơn Long Dận Chiếu mười tuổi, thế nhưng luận tới tâm cơ, hắn còn kém rất xa ta.

Hâm Đức hoàng nằm ở trên giường, có một cung nữ vóc người yểu điệu đang xoa bóp chân cho hắn. Chúng ta cung kính quỳ xuống trước long sàng (giường của vua), cùng nói:

“Hài nhi Dận Chiếu, Dận Không bái kiến phụ hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Hâm Đức hoàng đế thở dài một hơi, được cung nữ đỡ dậy, điều này đã làm cho ta vui mừng một chút, xem ra bệnh tình của hắn không tệ như người ta vẫn nói.

Hâm Đức hoàng đế chậm rãi gật đầu, các khớp xương vang lên canh cách. Hắn nhìn Dận Chiếu một chút, sau đó lại nhìn ta, trong đôi mắt vẩn đục kia hiển hiện quang mang nhàn nhạt, ánh mắt hắn đã không còn lợi hại như ngày xưa, xem ra hắn thực sự đã già rồi.

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế dừng lại trên mặt ta thật lâu, nhưng không nói câu gì.

Tim của ta đập thình thịch, nhưng sắc mặt lại như giếng cổ không một chút dao động. Hâm Đức hoàng đế tuy rằng đã già nua, thế nhưng hắn không hồ đồ.

“Dận Không! Tới đây, để cho ta nhìn kỹ con một chút.”

https://thuviensach.vn

Từ khi ta sinh ra cho tới nay, đây là lần đầu tiên hắn gọi chính xác tên của ta. Nếu như đổi lại là trước kia, thì trong lòng ta sẽ có sự ấm áp vì tình thân, thế nhưng bây giờ ta đã biết, vị phụ hoàng trước mắt này là hung phạm sát hại phụ mẫu của ta, nên điều đó chẳng làm cho ta cảm động chút nào.

Nhưng đóng kịch thì vẫn phải làm, hai hàng nước mắt của ta rơi xuống, ta dùng hai đầu gối đi sát tới bên giường của hắn, nói:

“Phụ hoàng!”

Nước mắt của ta rơi xuống như mưa, trong lòng ta đang bội phục công phu diễn trò của mình.

Hâm Đức hoàng đế vỗ vỗ vai ta, hắn rất ít khi dùng phương thức này biểu lộ tình cảm, thanh âm của hắn vô cùng trầm thấp nói:

“Mấy năm này con đã phải chịu khổ rồi...”

Ta nức nở nói:

“Chỉ cần có thể đổi được sự an bình cho Đại Khang, thì chút khổ nhọc ấy có đáng gì.”

Ta dùng hai tay dâng lên một cây tuyết sâm, đây là cây tuyết sâm mà Tuệ Kiều đào được ở Thương Bạch Sơn, là một trân phẩm hiếm có.

Đức Vương Dận Chiếu vẫn giữ im lặng, thì nay kinh hoàng, nói:

“Không thể!”

Lông mày của ta không nhịn được mà nhíu nhíu lại, Dận Chiếu căm giận nói:

https://thuviensach.vn

“Tam Thập Nhất đệ, phụ hoàng máu nóng thân thể hư nhược, sao có thể dùng nhân sâm, đệ có ý gì?’“

Không nghĩ tới Dận Chiếu này ngoài mặt tầm thường, nhưng cũng có tâm cơ, không buông tha một cơ hội tốt để công kích ta.

Hâm Đức hoàng đế sắc mặt hơi đổi, nhưng sau đó lại chuyển thành tươi cười, nói:

“Dận Chiếu, ta nghĩ Dận Không không có ý định hại ta, nó chỉ biểu đạt hiếu tâm mà thôi.”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Thập Tam hoàng huynh vẫn còn chưa biết phẩm chất của nhân sâm này như thế nào, sao có thể vội vàng kết luận được?”

Ta cung kính hướng Hâm Đức hoàng đế nói:

“Phụ hoàng hãy truyền thái y tới để họ bình luận một chút.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu, ngự y Chu Độ Hàn vốn đang ở ngay trong Dưỡng Tâm Điện, vội vàng chạy tới mở hộp sâm. Bên trong là một cây nhân sâm trắng như tuyết, thân sâm mượt mà trắng bóng, râu dài giống như một lão nhân, cành lá không bị gãy một chút nào.

Chu Độ Hàn nhịn không được khen:

“Đúng là sâm tốt!”

Hắn vui mừng hướng về phía Hâm Đức hoàng đế nói:

“Bệ hạ, đây là một tuyết sâm mọc cao ngàn dặm, ở Trung nguyên tuyệt đối không tìm được loại này, cây sâm này vốn sinh ra ở trên Tuyết Sơn, có tính thất thanh nhiệt, vừa vặn có thể trị bệnh cho hoàng thượng”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế nghe thấy vậy thì mừng lớn, hòa nhã nói:

“Dận Không, cây tuyết sâm này con lấy từ đâu vậy?”

Ta thấp giọng nói:

“Trong lúc đại chiến ở Man Châu, hài nhi phải lưu lạc Đông Hồ, lúc đi qua Thương Bạch sơn liên phát hiện ra cây sâm này, mới mang về kính hiến cho phụ hoàng.”

Chu Độ Hàn chen lời vào nói:

“Loại tuyết sâm này chỉ mọc ở nơi cực hàn, Bình vương điện hạ khi đào nó chắc chắn phải chịu không ít khổ cực.”

Ta run giọng nói:

“Hài nhi nhiều năm nay không túc trực chăm sóc bên cạnh phụ hoàng được, chỉ cần phụ hoàng có thể khỏe mạnh, thì một chút khổ cực đó có tính là cái gì?”

Hâm Đức hoàng đế cảm động không còn ngôn từ nào biểu đạt nên lời, Đức Vương xấu hổ tới cực điểm, hắn vốn tưởng đây là một cơ hội tốt để công kích ta, nhưng không ngờ ta lại có chuẩn bị trước. Nếu như không rõ bệnh tình của Hâm Đức hoàng đế, sao ta có thể mạo hiểm tặng đồ được?

Hâm Đức hoàng đế bất mãn nhìn Đức Vương một chút nói:

“Nếu như không còn chuyện gì thì ngươi lui xuống trước đi, ta và Dận Không còn có chuyện muốn nói.”

Đức Vương không thể làm gì khác hơn là cáo từ, trước khi đi còn liếc mắt nhìn ta một cái. Trong ánh mắt của hắn tràn đầy cừu hận, trong lòng ta

https://thuviensach.vn

ngầm cười khổ, thực hiện tổ huấn đúng là quá khó với vị hoàng huynh này.

Khi Đức vương mới ra khỏi cửa, có một tiểu thái giám đi vào thông báo nói:

“Trân Phi nương nương giá lâm...”

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, tuy rằng đã dự định kiểu gì cũng phải tương phùng với nàng, nhưng thật không ngờ thời khắc đó lại tới nhanh như vậy.

Hâm Đức hoàng đế lúc này mới chú ý tới ta vẫn đang quy trước giường, vội vã bảo tiểu thái giám mang tới cho ta một cái cẩm đoàn (hình tròn làm băng vải đê ngồi).

Trán Phi ở cùng hai cung nữ uyển chuyển đi vào Dưỡng Tâm Điện, trong đôi mắt đẹp của nàng mang theo nét cười quyến rũ, mỗi động tác giơ tay nhấc chân đều toát lên vẻ kiều mị.

Sự xinh đẹp của nàng không bị thời gian làm phai nhòa, mà lại càng kiều diễm và quyến rũ.

“Thần thiếp Ngọc Oánh khấu kiến bệ hạ!”

Thanh âm của nàng giống như oanh vàng trong cốc vắng, làm cho nội tâm ta không khỏi run lên. Ánh mắt của Trân phi chỉ chú ý tới Hâm Đức hoàng đế, chưa từng liếc mắt với ta một cái nào.

Hâm Đức hoàng đế ha ha cười nói:

“Trân Phi! Nàng xem ai đã trở về này?”

Cuối cùng đôi mắt đẹp của Trân Phi mới chuyển hướng sang ta, nàng cười nhẹ một cái, ta cuống quít đứng dậy hành lễ nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi Dận Không bái kiến Trân Phi nương nương.”

Trân Phi cười nói:

“Mấy năm không gặp, Bình vương quả nhiên đã trưởng thành hơn rất nhiều.”

Biểu hiện bình tĩnh của nàng khiến ta phải bội phục.

Hâm Đức hoàng đế phất phất tay, Trân Phi đi tới bên cạnh hắn ngồi xuống, dịu dàng nói:

“Bệ hạ hôm nay có khá hơn chút nào không? Thần thiếp vừa học xong mấy thủ thức xoa bóp, người có muốn thưởng thức không?”

Một sự chua xót khổ sở dâng lên trong lòng ta.

Hâm Đức hoàng đế cười nói:

“Để lát nữa, được rồi, chuyện ta giao cho nàng đã làm tới đâu rồi?”

Trân Phi gật đầu, từ trong tay cung nữ lấy một cuộn giấy đỏ:

“Bệ hạ mời xem, đây chính kết quả sau sự lựa chọn kỹ càng của thiếp, tổng cộng có mười hai danh nhân, tư sắc phẩm hạnh không có chỗ nào không tốt.”

Hâm Đức hoàng đế chỉ nhìn lướt qua, hướng ta nói:

“Dận Không, trong hoàng gia thì chỉ có con vẫn chưa nạp phi.”

Lúc này ta mới hiểu, hóa ra cuốn giấy kia là danh sách mà Trân Phi chuẩn bị cho ta để nạp phi.

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi muốn khi còn trẻ sẽ xuất lực vì phụ hoàng, làm chuyện có lợi cho Đại Khang ta.”

Hâm Đức hoàng đế cười nói:

“Việc cũng cần làm, nhưng hôn sự cũng phải làm cho xong, nghe nói bên cạnh con đã có mấy vị ái thiếp?”

Ta gật đầu, việc này không cách nào giấu diếm được hắn.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Trong các hoàng nhi của ta, thì con chịu khổ sở nhiều nhất, cho nên ta muốn bồi thương cho con, hôn sự này ta phải xử lý cho con.”

“Tạ ơn phụ hoàng!”

“Con cưới bao nhiêu thiếp, ta sẽ không hỏi đến, nhưng mà nạp phi không phải chuyện đùa, quan trọng là phải môn đăng hộ đối. Từ khi nghe tin con khởi hành về Tần đô, ta đã để cho Trân Phi chuẩn bị công việc này.”

Trân Phi cười nói:

“Đại khái là thần thiếp năng lực quá kém, chọn tới chọn lui, mà danh sách danh môn khuê tú vẫn không nhiều, hơn nữa...”

Nàng thâm ý nhìn ta một cái nói:

“Các đại thân nghe nói là Bình vương nạp phi, liền đưa nữ nhi tới, làm cho thiếp hoa cả mắt.”

Hâm Đức hoàng đế nhịn không được nở nụ cười:

“Mỹ nữ nhiều đúng là khó lựa chọn.”

Trân Phi nói:

https://thuviensach.vn

“Thiếp phải chọn ngàn vạn lần mới chọn ra được mười hai người này.”

Nàng đem danh sách đưa tới tay của ta.

Ta nhìn vào danh sách, bên trong có ghi tên, xuất thân, dòng dõi của từng người. Ta cẩn thận nhìn lại một lần, việc nạp phi đúng là chuyện quan trọng với ta, dựa vào lần đại hôn này ta sẽ có khả năng có được một lực lượng tương đối chống lưng.

Ta chậm rãi khép cuốn sổ lại, mỉm cười nói:

“Trong lúc nhất thời hài nhi cũng không thể chọn được, khẩn cầu phụ hoàng cho con hai ngày để suy nghĩ.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Hôn nhân là việc đại sự, con nên suy nghĩ cho tốt, nếu như thực sự khó chọn, thì bảo Trân Phi gọi tất cả các nàng tới cung, con tự mình chọn.”

Trân Phi lên tiếng, nói:

“Hoàng thượng, người tưởng là đang chọn tú nữ ư, đây toàn là thiên kim của các vương công đại thần, ít nhiều chúng ta cũng phải nghĩ tới cảm thụ của họ.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu cười, ta nhân cơ hội này đứng dậy cáo từ.

Hâm Đức hoàng đế hướng Trân Phi nói:

“Trân Phi, nàng thay ta tiễn Dận Không.”

Ta cuống quít từ chối nói:

“Không cần làm phiền nương nương.”

Trân Phi nói:

https://thuviensach.vn

“Cũng vừa lúc ta có chuyện muốn nói với ngươi.”

Trân Phi đúng là thông minh vô cùng, nàng nói như vậy trước mặt hoàng đế, đương nhiên là sẽ không sợ người khác nói chuyện thị phi.

Ta và Trân Phi đi tới một cái lương đình trong ngự hoa viên rồi ngồi xuống, bốn mắt nhìn nhau, Trân Phi cũng không che giấu được nhu tình trong mắt nữa.

Trong lòng chúng ta đều hiểu được cảm thụ của đối phương, có một số việc không cần thiết là phải nói.

Trầm mặc một lúc lâu, Trân Phi mới nói:

“Bệ hạ có ý định điều ngươi đi Tuyên Thành.”

Ta ngơ ngác, tuy rằng Hâm Đức hoàng đế đã ban Tuyên thành cho ta làm lãnh địa, thế nhưng đó là chuyện trước kia nhập Tần.

Căn cứ vào thái độ của hắn lúc nãy, ta còn nghĩ lương tâm của hắn đột nhiên xuất hiện, thay đổi thái độ với ta.

Nhưng không ngờ hắn vẫn định cách chức ta đuổi tới một nơi xa xôi hẻo lánh.

Trân Phi nói:

“Từ khi nghị hòa cho tới nay, đám hoàng tử hoàng tôn kia chẳng buông tha một cơ hội nào để chửi bới ngươi, bệ hạ là người hỉ nộ vô thường, ngoài mặt thì biểu hiện ôn hòa với ngươi, nhưng trong lòng vốn có tâm cảnh giác. Làn này định cho ngươi đi Tuyên thành, nhưng ta lại cố tình nhắc tới chuyện nạp phi, chỉ có dùng biện pháp này, mới có thể giúp ngươi ở lại Khang Đô.”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn một lòng muốn trục xuất ta tới Tuyên Thành, cho dù nạp phi cũng không thay đổi được hắn.”

Trân Phi thấp giọng nói:

“Kỳ thực bệ hạ đối với vị hoàng tử nào cũng giống nhau, hắn tuy rằng tuổi già sức yếu, thế nhưng chẳng bao giờ nghĩ tới chuyện buông tha hoàng quyền. Trong hai năm qua, chẳng biết hắn từ chỗ nào nghe được thuyết trường sinh bất lão, chiêu tụ nhân sĩ bốn phương, luyện chế đan dược trường sinh bất lão. Lần bạo bệnh này cũng là do độc tố trong đan dược tích tụ lại.”

Trân Phi giở cuộn giấy, nói:

“Những người có tên trong danh sách này, là do ta mất rất nhiêu tâm huyết chọn ra. Trong đó có hai người cho dù là gia thế hay tư sắc đều là lựa chọn tốt nhất. Ngươi chỉ cần có thể thuận lợi cưới được một trong hai người đó làm thê tử, thì ngươi đã có được một phần thực lực cực mạnh duy trì. Phu dựa vào thê hiển quý, địa vị của ngươi sẽ được nhanh chóng đề thăng trong lòng các vị hoàng tử.”

Trong lòng ta âm thầm cảm kích, tất cả những chuyện trước mắt nàng làm, đủ để chứng minh tình yêu của nàng với ta cho tới bây giờ vẫn chưa từng thay đổi.

https://thuviensach.vn

Chương 66: Động Phòng

Bàn tay nhỏ nhắn của nàng chỉ vào danh sách, nói:

"Tả Ngọc Di, là nữ nhi của tướng quốc Tả Trục Lưu, năm nay mười tám tuổi, nàng chính là con gái nuôi của hoàng hậu, tướng mạo đoan trang, bề ngoài tú lệ, bên trong thông minh."

Ta gật đầu nói:

"Nghe thì rất tốt, không biết Tả Trục Lưu có mấy người con?"

Trân Phi nói:

"Tả Trục Lưu có năm người con gái, hơn nữa ta thấy hắn sẽ không tình nguyện gả con cho ngươi. Trước kia Cần vương đã có ý định nạp con gái của Tả Trục Lưu làm Tân phi, nhưng cũng bị Tả Trục Lưu cự tuyệt. Sở dĩ ta đưa Tả Ngọc Di liệt vào trong danh sách vương phi là nhìn trúng quyền thế của hắn. Nếu như ngươi có thể thuận lợi nạp nàng làm phi thì Tả Trục Lưu sẽ phải lo lắng địa vị của ngươi, có khi sẽ bỏ Cần vương qua phụ tá ngươi cũng nên."

Ta không nói gì, ánh mắt một lần nhìn vào trong danh sách.

Trân Phi lại nói:

"Còn có một người đó là nữ nhi bảo bối Lâm Sở Nhi của Dực Vương Lâm Bi Phong, Dực Vương là thân đệ đệ của tây cung Tĩnh Đức phi, là cậu của Hưng vương Long Dận Thao. Hắn và bệ hạ vừa là họ hàng, nhưng

https://thuviensach.vn

cũng nhiều năm đông chinh tây chiến, chiến công nhiêu vô số, là một trong những trọng thần được tín nhiệm của Hâm Đức hoàng đế. Hắn là một trong những trợ lực mạnh mẽ nhất ủng hộ Hưng vương, nhưng do mấy năm gần đây liên tục chiến bại đã ảnh hưởng đến địa vị của hắn trong lòng bệ hạ."

Ta gật đầu đầu:

"Lâm Sở Nhi ta đã đừng gặp, hình như chỉ là một tiểu hài tử."

Trân Phi thản nhiên cười nói:

"Người thì có thể lớn lên trong một ngày một đêm, huống chi Lâm Sở Nhi cũng đã là con gái mười tám, hiện giờ đã trổ mã thành một vị tuyệt đại giai nhân, bây giờ ngươi có gặp nàng cũng không thể nhận ra được."

Nàng dừng lại một chút lại nói:

"Năm ngoái Lâm Bi Phong đã thiếu chút nữa vì chuyện Lâm Sở Nhi mà bất hòa với bệ hạ."

Từ câu nói của nàng, ta có thể suy đoán ra Hâm Đức hoàng đế nhất định là nhìn trúng Lâm Sở Nhi, kết quả bị Lâm Bi Phong cự tuyệt.

Trân Phi nói:

"Càng là người có sự trợ giúp với ngươi lớn, thì thuyết phục lại càng khó, tuy rằng ta đã sai người truyền đạt ý của bệ hạ với Tả Trục Lưu và Lâm Bi Phong, nhưng mà bọn họ chưa tỏ thái độ gì."

Nàng thu danh sách về, nói:

"Sau khi trở về ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ, những giai nhân danh viện khác đều kém so với hai người này. Cho dù Tả Trục Lưu và Lâm Bi Phong không tình nguyện, thì họ cũng không dám cự tuyệt ý của bệ hạ."

https://thuviensach.vn

Trở lại Vương Phủ, việc đầu tiên là ta gọi Trần Tử Tô và Dịch An vào trong thư phòng, chuyện nạp phi đúng là chuyện vô cùng trọng yếu, chỉ cần ta đi một nước sai lầm, sợ rằng sẽ ảnh hưởng tới tiền đồ và số phận của ta sau này.

Trần Tử Tô nhíu chặt hai hàng lông mày nói:

"Lấy tuổi của công tử đúng là đã tới thời gian nạp phi, thế nhưng lần chọn phi này là chọn lợi ích, chứ không phải là bản thân vương phi."

Ta bùi ngùi than thở:

"Ta cũng đang vì chuyện này phát sầu, bề ngoài là chọn Tả Ngọc Di và Lâm Sở Nhi thế nhưng thực tế là lựa chọn hai thế lực lớn là Cần vương và Hưng vương."

Dịch An nói:

"Có câu này lão nô không biết có nên nói hay không, ở đây tổng cộng có mười hai người, tiểu chủ nhân chắc chắn là có sự lựa chọn khác."

Ta cười nói:

"Trần tiên sinh không phải đã nói rồi hay sao, lần chọn phi này là chọn lợi ích, cho nên người khác rất dễ từ chối."

Dịch An dường như có chút hiểu, hắn nhìn danh sách một chút, nói:

"Hai vị tiểu thư này lão nô đều đã từng thấy qua, tư sắc đúng là khuynh quốc khuynh thành, Tả tiểu thư tổng cộng bảy người huynh đệ, năm tỷ muội, thì nàng đứng ở hàng thứ tư. Nghe nói Tả tướng quốc đã có ý định gả nàng cho Anh Vương Long Dận Phương."

Ta gật đầu, Long Dận Phương là hoàng tử thứ hai mươi hai, cũng là một người con thứ của hoàng hậu, là bào đệ của Cần vương Long Dận Lễ, xuất

https://thuviensach.vn

thân và địa vị của hắn tôn quý hơn ta rất nhiều.

Dịch An nói:

“Lão nô mặc dù không có kiến thức, thế nhưng cũng biết phàm là nữ tử hơn người, thường bị thiếu tình yêu thương của phụ mẫu.”

Ta khẽ nhếch hai hàng lông mày, thưởng thức hàm nghĩa trong câu nói của Dịch An.

“Dực Vương Lâm Bi Phong chỉ có một nữ nhi là Lâm Sở Nhi, người này từ trước đến nay nặng về tình cảm, khi còn sống chỉ cưới một người Vương Phi, tới năm bốn mươi hai tuổi mới có một nữ nhi này, Vương Phi tuổi lớn khó sinh mà chết. Dực Vương không nạp thêm phi nào khác, một mình nuôi nấng người con này.”

Dịch An thở dài nói:

“Chỉ căn cứ vào điều này, thì hắn đúng là một hán tử trọng tình trọng nghĩa.”

Ta âm thầm nghĩ tới, mình từ trước đến nay đa tình, hồng nhan tri kỷ vô số, lấy bản tính Dực Vương chưa chắc đã thích một người con rể như ta.

Dịch An lại nói:

“Năm ngoái bệ hạ không biết nghe lời ai gièm pha, muốn nhét Lâm Sở Nhi vào hậu cung, những vừa mới nhắc tới chuyện này với Dực Vương, thì hắn đã phẫn nộ vỗ bàn đứng dậy, hai người chia tay trong không khí không vui vẻ, nếu như không phải hắn ngày xưa lập nhiều công lao hãn mã, thì hoàng thượng chắc chắn không tha cho hắn.”

Ta cười nhạt một tiếng, Hâm Đức hoàng đế không muốn động tới hắn tất nhiên còn có những nguyên nhân khác, Dực Vương là bào đệ của Tây cung

https://thuviensach.vn

Tĩnh Đức phi, thế lực của dòng họ này không phải chuyện đùa ở Đại Khang, Hâm Đức hoàng đế có khả năng là nghĩ tới vấn đề này.

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Dịch An nói không sai, nếu muốn nạp phi thì chỉ nạp một nữ tử có gia thế không bình thường. Tả Trục Lưu tuy rằng thế lớn, nhưng hắn lại kém Dực vương ở thân phận hoàng thân, hơn nữa Dực Vương chỉ có một nữ nhi, Lâm Sở Nhi đối với hắn có ảnh hưởng cực lớn. Nếu như công tử cưới nàng làm phi, Dực Vương nhất định sẽ coi trọng nữ nhi mà bảo hộ công tử, đối với tương lai công tử sau này nhất định có sự trợ giúp lớn.”

Ta mỉm cười nói:

“Chờ sau khi ta trưng cầu ý kiến của Vân Na và các nàng, ta sẽ tiếp tục nói chuyện này.”

Trần Tử Tô thâm ý hướng ta gật đầu nói:

“Công tử nói có lý, chuyện này tốt nhất nên thương lượng với mọi người một chút, tránh mâu thuẫn trong nội bộ.”

Ta tìm riêng Vân Na nói chuyện, lấy kiến thức nhất uyên bác của chúng nữ, thì đương nhiên nghĩ về đại cục, có sự lý giải và thấu hiểu hành động của ta.

Vân Na nghe xong toàn bộ sự tình, khẽ gật đầu nói:

“Chuyện này không cần hỏi muội, lúc đầu ở tuyết phong Khải Lạp Nhĩ muội cũng từng nói, chúng ta yêu chính là một vương giả, cho nên tình yêu này phải trả giá nhiều hơn bình thường...”

Tuy nàng nói như thế, trong đôi mắt màu xanh kia vẫn có lệ, làm gì có nữ nhân nào thờ ơ cho người mình yêu nạp phi đâu.

https://thuviensach.vn

Ta đem thân thể mềm mại của nàng ôm vào trong lòng, khuyên giải an ủi:

“Vân Na, ta cưới Lâm Sở Nhi phần lớn là lo lắng lợi ích chính trị, địa vị của nàng ở trong lòng ta kém rất xa các muội.”

Vân Na gật đầu, hai tay đặt lên vai của ta, nói:

“Muội biết.”

“Thế nhưng vì sao nàng còn thương tâm?”

Vân Na khẽ sẵng giọng:

“Dù sao muội cũng chỉ là một nữ nhân, mà nữ nhân thì lòng bao dung rất nhỏ.”

Ta hôn lên đôi môi mềm mại đỏ tươi của nàng, tuy biết rồi nhưng vẫn cố hỏi:

“Muội đang ghen?”

Vân Na khịt khịt cái mũi đáng yêu, nhào vào trong lòng ta, nước mắt chảy ròng ròng.

Trong lòng ta cảm thấy vô cùng áy náy, mấy người Vân Na đã từng vào sinh ra tử, có sự giúp đỡ khi hoạn nạn, hiện giờ ta lại nạp một cô gái xa lạ khác làm phi, đối với các nàng đúng là thiếu công bình.

Trong đầu ta bỗng nhiên có một ý nghĩ, nâng khuôn mặt Vân Na lên, cười nói:

“Đêm nay ta sẽ cưới mấy người các nàng!”

Vân Na nhẹ giọng phi nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh nói bậy bạ gì đó?”

Ta mỉm cười nói:

“Chỉ cần muội tình nguyện, chúng ta chẳng cần phải câu nệ lễ nghi gì cả, ta sẽ bảo Dịch An chuẩn bị một chút, đêm nay ta và mấy người các nàng bái đường thành thân.”

“Hồ đồ!”

Vân Na tuy rằng nói như thế, nhưng mà khuôn mặt nhỏ đã đỏ lên.

Ta ôm nàng, nói:

“Chúng ta hành động sớm thì sẽ sớm có con thừa tự, các nghi thức cơ bản không thể nào thiếu được.”

Vân Na nín khóc mỉm cười nói:

“Một mình huynh hồ đồ đi, chúng ta khôngtheo huynh điên...”

Ta dùng miệng che đôi môi anh đào của nàng lại, Vân Na ở trong lòng ta giãy dụa mang tính chất tượng trưng, rồi nhanh chóng mang lưỡi cho ta quấn lấy.

Hai chúng ta chơi trò đuổi bắt, từ trong đôi mắt của nàng đã tràn ngập hơi nước, khuôn mặt thanh tú vô cùng, bộ dáng cực kỳ mê người, mái tóc dài làm nổi bật làn da màu trắng của nàng, càng tăng thêm sự phong tình mà nữ tử Trung Nguyên không có được.

Dưới sự chủ trì của Trần Tử Tô, ta và Vân Na, Tuệ Kiều, Tư Hầu bái thiên địa, tham gia hôn lễ của chúng có tất cả các hảo bằng hữu và tâm phúc.

https://thuviensach.vn

Mặc dù không xa hoa long trọng như hôn lễ của hoàng cung, thế nhưng đối với chúng ta mà nói không khí thỏa mãn mới là quan trọng nhất.

Sở dĩ ta muốn cấp cho các nàng danh phận, chính là muốn chứng minh cho các nàng biết, ở trong lòng ta các nàng rất quan trọng, ta không bao giờ vì chính trị mà quên các nàng.

Dực Hổ cười ha hả nói:

"Sau này ta không thể gọi là sư phụ nữa rồi."

Lang Thứ xoa xoa đầu nó, cười nói:

"Sau này ngươi có thể gọi là tỷ phu."

Dực Hổ mở trừng hai mắt nói:

"Chi tiếc là sau này tỷ tỷ không thể ôm ta ngủ."

Lời nói không cố ý này làm cho mọi người cùng nhau cười lên ha hả, Vân Na tuy rằng có mang theo mũ phượng khăn trùm, thế nhưng lúc này xấu hổ tới mức không tìm được cái khe hở nào mà chui vào.

Tiếp nhận lời chúc phúc của mọi người, ta đã có chút say được Dịch An đỡ tới phòng, Dịch An tự đáy lòng cười nói:

“Quý phi nương nương nếu như nhìn thấy công tử ngày hôm nay, thì nhất định sẽ vui vẻ.”

Duyên Bình và Thải Tuyết cười đi ra mở cửa phòng.

Khi ta đóng cửa lại đã thấy ba vị tân nương mặc quần áo giống nhau như đúc ngồi trong phòng, trong nội tâm ta không khỏi mừng rỡ, ngày này ta hi vọng đã lâu rồi.

https://thuviensach.vn

Ta đi tới dùng đòn cân (thanh gỗ nâng khăn) gạt khăn voan của các nàng ra, dưới ánh bến, ba vị mỹ nữ tranh, nhau tỏa sáng, xuân lan thu cúc mặn mà cả ba.

Vân Na và Tư Hầu từ sớm đã có danh nghĩa phu thê với ta, trong đôi mắt đẹp nhộn nhạo tràn ngập tình ý.

Tuệ Kiều tuy rằng đã cùng ta trải qua nhiều gian khổ trắc trở, tình thâm ý trọng, nhưng mà chúng ta mới chỉ hôn môi mà thôi, nàng biết hôm nay là đêm hoa chúc, trong lòng cũng dự tính được sẽ xảy ra chuyện gì, cúi đầu xuống, xấu hổ tới mức không dám nhìn ta.

Ta cầm lấy bầu rượu trên bàn, rót sáu chén đầy cùng các nàng uống rượu giao bôi.

Ta cười nói:

“Đêm nay chúng ta cùng nhau ngủ, chính…”

Vân Na nũng nịu sẵng giọng:

“Nếu huynh lên làm hoàng đế thì nhất định sẽ là một hôn quân hoang dâm vô độ.”

Tư Hầu cười phụ họa nói:

“Đúng vậy!”

Hai nàng đồng thời liếc mắt nhìn Tuệ Kiều, sau đó nhìn vào trong phòng.

Ta cười ha hả, nhất thời hiểu ý của các nàng, Tuệ Kiều là người rụt rè, nếu như bảo nàng làm chuyện đó trước mặt hai người thì cho dù thế nào nàng cũng sẽ không nguyện ý.

https://thuviensach.vn

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của Tuệ Kiều, hướng Vân Na và Tư Hầu mỉm cười một chút, xoay người đi vào trong phòng Tuệ Kiều không nói một tiếng nằm ở trong lòng ta, khuôn mặt áp sát vào ngực ta nóng bừng.

Cái màn màu hồng ta bị hạ xuống, ta ôm lấy nàng đặt lên trên giường.

Khí chất của Tuệ Kiều vô cùng thanh thuần, ôn nhu uyển chuyển lại mang thêm mấy phần e thẹn, lại càng làm cho ta mê say.

Ta cởi váy của nàng, dọc theo khuôn mặt trắng ngần hôn xuống dưới.

Tuệ Kiều nhẹ nhàng ôm lấy ta, đôi mắt đẹp nhắm chặt, trong đôi mi dài có hai hàng nước mắt trong suốt.

Trước kia ta thiếu chút nữ cướp đoạt đi tính mạng của nàng, vậy mà bây giờ lại thành nam nhân mà nàng yêu nhất.

Ta chậm rãi cởi cái yếm, bộ ngực đẫy đà của nàng bật ra, ta không nghĩ tới nàng lại có bộ ngực ngạo nhân tới như vậy.

Tuệ Kiều khuôn mặt đỏ bừng, nhẹ giọng nói:

“Không được nhìn!”

Lúc này ta mà không nhìn, thì chỉ có là kẻ ngu, nhìn thấy bộ ngực nàng trong suốt trắng như tuyết, đường cong co giãn, ta nhẹ nhàng vuốt ve, hôn lên đỉnh hòn non bộ.

Khuôn mặt của Tuệ Kiều càng lúc càng đỏ, hô hấp đã bắt đầu trở nên gấp gáp, ta cởi y phục của nàng, vuốt ve tấm lưng trắng mịn.

Đột nhiên ta dừng tay lại, Tuệ Kiều đã bị ta đùa tới ý loạn tình mê, có chút oán trách mở đôi mắt đẹp.

https://thuviensach.vn

Ta nhẹ nhàng lật người nàng lại, dùng ánh nến để nhìn thì thấy rõ ở hậu tâm của nàng có một vết sẹo hình hoa mai.

Vết sẹo này là do năm đó ta đích thân bắn, trong nội tâm ta dâng lên một sự áy náy vô cùng.

Ta gục đầu xuống hôn lên cái sẹo đó thật lâu, lắng nghe tiếng tim Tuệ Kiều đập.

“Xin lỗi!”

Ta nhẹ giọng nói, Tuệ Kiều lắc đầu, nàng chậm rãi xoay người lại, toàn lực nhào vào trong lòng ta, chúng ta không nói thêm lời nào, điên cuồng ôm lấy nhau.

Ta cố sức tiến vào trong thành trì mê người của nàng, Tuệ Kiều “a” lên một tiếng, thể xác và tinh thần của chúng rốt cục dung hợp làm một thể...

Đêm xuân tuy đẹp, nhưng lại ngắn vô cùng, thảo nào cổ nhân có câu, đêm xuân một khắc đáng giá ngàn vàng, với ta mà nói, ngàn vàng sao có thể hình dung được đêm nay.

Khi ta tỉnh lại, ba vị giai nhân đều trần như nhộng nằm ở bên người ta, Vân Na và Tư Hầu bị ta mạnh mẽ ôm lên giường, yêu thương từng người một.

Nhìn các nàng ngủ rất say sưa, trong lòng ta có một cảm giác tự hào của nam nhân, yên lặng rời khỏi thân thể của các nàng đứng dậy.

Lúc ra khỏi tiểu lâu ánh mặt trời đã chiếu khắp nơi, Gia Cát Tiểu Liên đang ở bên tiểu hồ chỉ nói Cự Linh và Lang Thứ cải tạo xây dựng cái gì đó, ta cười tủm tỉm đi tới.

Thấy ta mấy người đều ngừng công việc, cùng nhau nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân!”

Ta ý bảo bọn họ tiếp tục, Gia Cát Tiểu Liên di chuyển xe lăn đi tới chỗ ta, hắn mỉm cười nói:

“Sau khi ta tỉ mỉ quan sát địa hình vương phủ, thì phát hiện một tòa địa cung không nhỏ, có thể là năm đó Kính Vương Long Thiên Thần dùng nơi này làm nơi giấu của cải.”

Ta cười nói:

“Xem ra Long Thiên Thần bị tội cũng không phải là ngẫu nhiên.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử còn nhớ địa đạo chạy trốn ở Đông Hồ không?”

Ta gật đầu, trong lòng không khỏi có ý nghĩ, nếu như chúng ta xây dựng ở trong vương phủ một địa đạo như vậy, thì đúng là một điều hay, phòng ngừa chu đáo, chuẩn bị mọi tình huống có thể xảy ra trong tương lai.

Gia Cát Tiểu Liên thấp giọng nói:

“Hai ngày tới ta chuẩn bị ra ngoài ra thành bái tế tổ tiên, cũng thuận lợi tìm một lối ra kín đáo.”

Ta vui vẻ đáp ứng:

“Chờ ta xong việc nạp phi sẽ cùng nhau đi với Gia Cát tiên sinh.”

Kỳ thực ta đã có ý sớm ra khỏi thành, trước kia ta đã cho Đường Muội đến Tử Tể am tìm Dao Như, thế nhưng Đường Muội chỉ tìm được Từ Tể am mà không tìm được người.

https://thuviensach.vn

Chuyện này làm cho ta vô cùng nuối tiếc, không chỉ bởi vì Dao Như là người ta yêu, mà còn một chuyện trọng yếu khác, đó là chỉ có thể thông qua nàng mới biết được bảo đồ có giấu bảo tàng Mâu thị từ trong miệng Điền Tuần.

Sau khi suy nghĩ những điều lợi và hại, cuối cùng ta cũng quyết định nạp nữ nhi Lâm Sở Nhi của Dực Vương Lâm Bi Phong làm phi.

Ta vào cung bẩm báo kết quả của mình với Hâm Đức hoàng đế.

Hâm Đức hoàng đế gật đầu, hắn thấp giọng nói:

“Dận Không, ánh mắt của ngươi rất tốt, nữ nhi của Dực Vương tư sắc xuất chúng, có thể dùng từ khuynh quốc khuynh thành để hình dung.”

Trong ngôn từ của hắn có vài phần tiếc nuối, có vẻ là nhớ mãi không quên.

Ta nhớ tới những chuyện hắn làm với phụ mẫu ta, trong lòng lại càng cảm thấy chán ghét.

Hâm Đức hoàng đế dường như nhận ra điều gì đó ở trong mắt của ta, nói:

“Sao vậy? Hình như con không cao hứng?”

Ta âm thầm xấu hổ, nếu muốn thành đại sự, thì nhất định phải quên cừu hận, chỉ cần mang theo quá khứ sẽ tự thể hiện qua sắc mặt.

Ta cuống quít giải thích:

“Phụ hoàng, nhi thần nghe nói... Dực Vương cực kỳ sủng ái nữ nhi của mình, việc nạp phi có cần trưng cầu ý kiến của hắn hay không?”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Trẫm chính là vua của Đại Khang, con là hoàng nhi của ta, luận đến thân thế địa vị, hắn có lý do gì cự tuyệt?”

Hắn hướng ta nói:

“Việc này cứ quyết định như vậy, ta sẽ chọn cho con một ngày hoàng đạo chuẩn bị nạp phi!”

“Tạ ơn phụ hoàng!”

Hâm Đức hoàng đế lại nói:

“Phiến lãnh địa mà ta ban cho con, thuế khóa năm nay còn chưa nộp lên, phần lớn loạn dân nhân cơ hội này làm loạn, sau khi con thành hôn, thì nhanh chóng đi Tuyên Thành xử lý một chút.”

Trong lòng ta thầm mắng Hâm Đức hoàng đế, lão hồ ly này rõ ràng không muốn cho ta ở lại Khang Đô nữa đây mà.

Hâm Đức hoàng đế thở dài nói:

“Lần này con thúc đẩy Tần Khang hai nước giải hòa, cũng tính là lập được đại công, thế nhưng có rất nhiều huynh đệ của con vì chuyện này mà sinh ra cừu hận. Ta không phải không muốn giữ con bên cạnh, nhưng cho con đi ra ngoài lịch lãm, đối với con cũng có chỗ tốt lớn lao.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Trước kia ta đi tới Tẩn quốc làm con tin, sau đó lại bị bắt tới Đông Hồ làm nô lệ, đám hoàng tử hoàng tôn kia lịch lãm có bằng nửa ta không, Hâm Đức hoàng đế rõ ràng đã có sự cảnh giác với ta.”

Nhưng ngoài miệng ta lại nói:

“Đa tạ phụ hoàng quan tâm tới hài nhi.”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Hai năm qua trẫm dần dần cảm thấy lực bất tòng tâm, lúc nào cũng muốn giao giang sơn Đại Khang lại cho các con, chỉ muốn thanh nhàn tự tại, nhưng mà các con lại giống như một cánh chim không gió, không một người nào có thể đảm đương trọng trách, khiến trẫm phải nỗ lực vô cùng.”

Ta âm thầm buồn cười, bản chất của hắn là không muốn buông bỏ hoàng quyền, đám hoàng tử hoàng tôn tranh đấu với nhau như hiện nay cũng chính là do sự chuyên quyền của hắn tạo thành.

Căn cứ vào việc hắn một lòng muốn trục xuất ta tới Tuyên Thành thì có thể hiểu, Hâm Đức hoàng đế đối với ta đã sinh lòng phòng bị.

Sau này ta phải hành sự một cách cẩn thận, không thể để lộ phong mang, bằng không sẽ bị hắn hạ thủ.

Hâm Đức hoàng đế chợt nhớ tới cái gì đó, hắn hướng ta nói:

“Trước khi con nạp phi, cũng nên tới chỗ mẫu thân con bái tế một chút.”

Ta ngàn vạn lần không ngờ hắn lại chủ động đưa ra việc này, kỳ thực từ khi ta trở lại Khang Đô vẫn âm thầm nghĩ cách vào bái tế mẫu thân.

Thế nhưng lo lắng chuyện này truyền tới tai của Hâm Đức hoàng đế, khiến cho hắn không hài lòng, cho nên không còn cách nào khác đành phải kiềm chế ý nghĩ này trong đầu.

Rời khỏi Dưỡng Tâm Điện, ta đi dọc theo con đường quen thuộc tới Thanh Nguyệt cung, sau khi mẫu thân ta mất cũng chẳng được đãi ngộ gì cả.

Thi thể của người bị thiêu, tro cốt cũng bị ném vào trong con sông đào bảo vệ thành.

https://thuviensach.vn

Dựa theo cách nói của Hâm Đức hoàng đế, đây là nguyện vọng khi còn sống của mẫu thân ta, người muốn ở trong con sông đào kia nhìn ngắm quốc quân.

Ta chẳng bao giờ tin tưởng lý do này, bởi vì mẫu thân ta nằm bệnh hơn một năm, đâu có nhắc gì tới chuyện này.

Dịch An len lén mua lại phần lớn tro cốt từ trong tay thái giám phụ trách hành sự, cho nên bình ngọc đựng tro cốt của mẫu thân ta vẫn được đặt trong Thanh Nguyệt cung, chỉ có ta với hắn biết bí mật này.

Ta đã thiết kế một gian linh đường nhỏ cho mẫu thân của ta, ngày giỗ hàng năm ta đều tới đây dâng hương bái tế, chuyện này cũng chẳng phải bí mật gì ở trong cung.

Mười sáu năm sinh sống ở đây, ta nhắm mắt cũng có thể đi tới được Thanh Nguyệt cung, khi đi tới Thục Đức Cung, ta nhịn không được phải dừng bước.

Trân Phi một lần nữa lấy được sủng ái, địa vị cũng được đề thăng, đã không còn ở lại chỗ này từ lâu rồi.

Cửa cung đóng chặt, trên những cánh cửa đã phủ một lớp bụi, ta không tự chủ được nghĩ tới đêm xuân kia, những sự kiện giữa ta và Trân Phi lần lượt hiện lên ở trong đầu...

“Bình vương điện hạ!”

Có một thanh âm eo éo vang lên, ta xoay người lại nhìn, tiểu thái giám Lạc Mịch không biết xuất hiện ở phía sau của ta từ lúc nào, mấy năm không gặp hắn đã cao hơn rất nhiều.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Ở trong trí nhớ của ta, hắn vốn là tiểu thái giám bên cạnh Hâm Đức hoàng đế.

Lạc Mịch cười khổ nói:

“Nô tài lỡ tay đánh vỡ chén thuốc của hoàng thượng, may mắn tránh được tử tội nhưng lại bị phái tới trông coi mấy tòa cung điện này.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi tới cũng đúng lúc, ta đang muốn quay lại Thanh Nguyệt cung.”

Lạc Mịch cung kính nói:

“Dịch công công trước kia rời khỏi hoàng cung đã giao cho nô tài mỗi ngày đều phải vào trong đó quét dọn.”

Ta cười nhạt một tiếng đã đi trước tới Thanh Nguyệt cung.

Lạc Mịch tiến lên đẩy cửa đại môn Thanh Nguyệt cung, cảnh tượng trước mắt vô cùng quen thuộc với ta.

Trong lòng ta có cảm giác nhìn vật nhớ người, cảnh còn người mất cảm giác.

Từ trong cung bài biện và bố cục đến xem, Lạc Mịch quả nhiên là mất một phen tâm tư quét tước.

Đẩy ra linh đường cách môn, Lạc Mịch quy củ hậu ở trước cửa, Dịch An nhất định đã nói với hắn quy củ. Linh đường là nơi ta không cho phép bất cứ ai tiến vào.

https://thuviensach.vn

Tia sáng ảm đạm từ ngoài cửa sổ chiếu vào, mơ hồ có thể thấy đại khái ở bên trong.

Ta móc đá đánh lửa, châm lên ngọn nến ở trên bàn thờ. Trên bàn thờ đã có rất nhiều bụi, ngẩng đầu, ta thấy bức vẽ mẫu thân vẫn còn còn ở vị trí cũ, mẫu thân vẫn đang cười thật tươi, hiền hòa chăm chú nhìn vào ta.

Trên linh vị của mẫu thân có chút bụi, ta yên lặng lấy khăn lụa nhẹ nhàng lau nó đi, sau đó nghiêm cẩn đặt lên bàn thờ, quỳ xuống mặt đất.

Bóng tối đã giấu đi nước mắt của ta, nhưng không che dấu được ưu thương trong nội tâm, trong lòng ta gào lên:

“Mẫu thân, hài nhi đã trở về!”

Ta trịnh trọng dập đầu ba cái rồi mới lấy bình ngọc đựng tro cốt từ sau bức họa ra, cẩn thận cất vào trong lòng mình.

Trước đó ta đã bảo Lạc Mịch đi tới canh giữ đại môn cho nên nơi này không cần phải lo lắng gì, tất cả quá khứ đều bị chôn sâu trong thâm cung tịch mịch...

Trở lại Bình vương phủ không được bao lâu thì Long Thiên Khải chạy tới, thấy biểu tình khẩn trương của hắn ta nghĩ chắc chắn là có chuyện phát sinh, đợi cho mọi người lui ra ngoài, hắn mới thấp giọng nói:

“Hoàng chất, ngươi có biết hay không, bệ hạ đang muốn ngươi đi Tuyên Thành thụ phong?”

Ta gật đầu nói:

“Hôm nay người có nói qua với ta, sau khi đại hôn ta phải lập tức đi Tuyên Thành.”

Ung vương cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này tám phần mười là chủ ý của các vị hoàng huynh của ngươi.”

Ta cười nhạt nói:

“Tuyên Thành và Khang Đô chỉ cách nhau có ba ngày hành trình, hơn nữa mảnh đất này khi đi Tần quốc ta đã đi qua, Tuyên Thành vốn là của ta, thì đương phiên ta phải tới đó thụ phong.”

Ung vương nói:

“Tuy nói như thế, nhưng mà mấy hoàng huynh của ngươi cũng có đất phong riêng, tại sao bọn họ không trở lại ấp phong của mình. Duy nhất chỉ có một mình ngươi rời khỏi Khang Đô, đây rõ ràng là bắt ngươi rời khỏi quyền lực trung tâm.”

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng thúc lẽ nào không nghe nói qua, cây tốt cần có rừng đẹp, công tích của ta gần đây đã khiến họ đố kỵ, lúc này tới Tuyên Thành bình định loạn dân cũng không phải là không có chỗ tốt. Chí ít cũng tránh được mũi nhọn của các vị hoàng huynh hợp lực đối phó ta.”

Ung vương nói:

“Thế nhưng... sức khỏe của bệ hạ càng lúc càng yếu, bây giờ ngươi rời đi, nếu như hắn có chuyện gì bất trắc, thì ngươi làm sao phản ứng kịp.”

Ta phá lên cười, trước kia ta cũng từng lo lắng như vậy, thế nhưng từ sau khi tham kiến Hâm Đức hoàng đế về, ta đã bỏ chúng đi.

Bệnh tình của hắn lúc này không nghiêm trọng như lời đồn đại bên ngoài, sức khỏe của hắn vẫn còn tốt.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa sự cuồng nhiệt của hắn đối với quyền lực không hạ thấp, càng lúc yếu lại càng cuồng nhiệt hơn trước.

Ta và các vị hoàng huynh nếu như cứ ở đây tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, nếu ai thiếu kiên nhẫn, thì người đó là người đầu tiên bị đá ra khỏi quỹ đạo.

Ung vương nói:

“Chuyện hoàng chất nạp phi đã tiến triển tới mức độ nào rồi?”

Chuyện ta chọn được người hắn vẫn không biết.

“Lúc nãy ta vào cung cũng chính là vì chuyện này.”

Ung vương hai hàng lông mày nhíu lại thành một, nói:

“A! Không biết ngươi chọn nữ nhi của nhà nào làm phi?”

“Nữ nhi duy nhất của Dực Vương Lâm Bi Phong, Lâm Sở Nhi.”

Ung vương thở phào nhẹ nhõm nói:

“Ánh mắt của hoàng nhi quả nhiên là chuẩn xác.”

Lúc này ta mới nghĩ tới chuyện Ung vương và Tả Trục Lưu có cừu oán, từ trong lòng hắn đương nhiên không muốn ta trở thành con rể của Tả Trục Lưu.

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng thúc có biết gì về.. .Lâm Sở Nhi này không?”

Ung vương lắc đầu nói:

“Ta chỉ biết là Dực Vương đối với nàng cực kỳ sủng ái, những chuyện khác không biết gì cả. Nhưng mà hoàng chất có thể trở thành con rể hắn,

https://thuviensach.vn

khẳng định là một chuyện tốt...”

Hắn nhíu mày nói:

“Nhưng mà... lần trước Dực vương đã vì chuyện hoàng thượng muốn thu Lâm Sở Nhi vào cung mà trở mặt mấy ngày, lần này chắc sẽ không thuận lợi.”

Ta đang muốn mở miệng, nhưng lại nghe Đường Muội từ ngoài cửa đi vào, nói:

“Công tử! Cần vương và Hưng vương đưa thiệp mời tới đây.”

Ta ngơ ngác, thiên hạ làm gì có chuyện trùng hợp như thế.

Đường Muội đưa hai tờ bái thiếp vào trong tay của ta, ta giở ra nhìn, thì thấy Cần vương và Hưng vương đồng thời lập tiệc tẩy trần cho ta vào tối nay.

Ung vương và ta liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nở nụ cười, hai người này quả nhiên nắm bắt được thời cơ mời khách.

Bề ngoài thì hai người này mở tiệc tẩy trần cho ta, nhưng trên thực tế lại cho ta lựa chọn trận doanh, nhưng hiện giờ ta không thể đắc tội bên nào được.

Ung vương thâm ý nói:

“Bữa cơm này hoàng chất ăn không ngon rồi.”

Ta đem hai tờ thiệp mời ném lên bàn trà, hướng Đường Muội nói:

“Ngươi thay ta từ chối bọn họ, nói đêm nay ta có chuyện quan trọng, ngày mai sẽ thiết yến ở vương phủ đáp lại thành ý của hai người bọn họ.”

https://thuviensach.vn

Đường Muội nói:

“Công tử có chuyện quan trọng gì? Nếu như không giải thích hợp lý, sợ rằng...”

Ta mỉm cười nói:

“Đêm nay ta và bát hoàng thúc định đi Dực Vương phủ bái phỏng.”

Đây là lý do chu toàn hơn bất cứ lý do nào, con rể đăng môn bái phỏng nhạc phụ, còn chuyện nào quan trọng hơn.

Trong hai mắt Ung vương lộ vẻ tán thưởng.

Nếu như ta đã quyết định nạp Lâm Sở Nhi làm phi, thì sẽ làm cho chuyện này tiến hành một cách thuận lợi.

Căn cứ vào mục đích của ta để lý giải, Lâm Bi Phong chưa chắc sẽ đơn giản đáp ứng chuyện phụ hoàng tứ hôn, cho nên ta phải có quyết đoán, trước là bái phỏng hắn, sau đó dùng biểu hiện của mình đạt được mục đích cuối cùng.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 67: Trước Ngày Hôn Lễ

Năm đó Hâm Đức hoàng đế đã từng sắc phong bảy người khác họ lên Vương, hôm nay chỉ còn sống được ba người, nhưng chân chính tại vị chỉ còn lại có Dực Vương Lâm Bi Phong.

Việc này không chỉ vì hắn có Tây cung Tĩnh Đức phi làm hậu thuẫn, mà nguyên nhân chủ yếu là vì Lâm Bi Phong dũng mãnh thiện chiến, đã từng lập vô số chiến công cho Đại Khang, hơn nữa hắn đối với Hâm Đức hoàng đế trung tâm không hai lòng.

Dực Vương phủ ở phía Tây Khang Đô, từ phủ đệ của ta đi tới cần xuyên qua toàn bộ đô thành.

Ta và Ung vương mang theo lễ vặt đã được chọn tỉ mỉ dưới sự bảo hộ của Đường Muội tới Dực vương phủ.

Trong thời gian ở Đông Hồ, ta đã có thói quen cưỡi ngựa, ta và Đường Muội cùng nhau cưỡi ngựa đi trước, vừa đi vừa nhìn khung cảnh Khang Đô lúc hoàng hôn.

Hòa bình mới khôi phục được không lâu, nhưng bách tính Khang Đô lại khôi phục cảnh tượng ca múa thái bình, ta âm thầm cảm thán nói:

“Người bị tổn thương nhiều nhất trong chiến tranh là bách tính, quan lại Đại Khang đã quên cảnh thống khổ của Đại Khang từ lâu rồi, hiện giờ đã quen với cuộc sống an nhàn tự tại.”

https://thuviensach.vn

Bên ngoài Đại Khang thì êm đềm nhưng bên trong ẩn chứa nguy cơ rất lớn.

Phía trước con đường có mấy tên binh lính đang đạp hai tiểu khất cái xuống đường, bọn họ còn kéo chúng đi tới phương hướng cửa thành.

Trong hai mắt Đường Muội tràn ngập sự phẫn nộ, thấp giọng nói:

“Tưởng trong Khang Đô không có người ăn xin, hóa ra là có thật.”

Ta bùi ngùi than thở:

“Công phu bên ngoài tuy tốt, nhưng không giải quyết được vấn đề bên trong.”

Những binh lính kia dường như bị hai tên tiểu khất cái làm cho phẫn nộ, cầm lấy côn bổng đập vào chúng.

Đường Muội không được kiềm chế phẫn nộ, hét lớn:

“Dừng tay!”

Mấy tên lính ngạc nhiên ngẩng đầu lên, có một người trong đó nhận ra ta, cuống quít quỳ rạp xuống đất nói:

“Bình vương thiên tuế!”

Ta phất phất tay nói:

“Đứng lên đi”

Những binh lính này cũng chỉ phụng mệnh hành sự, ta không cần phải... làm khó bọn chúng.

Ta bảo Đường Muội cho hai tên tiểu khất cái một ít ngân lượng, rồi tống cổ chúng rời khỏi nơi đây.

https://thuviensach.vn

Đường Muội nhìn những binh sĩ hoảng hốt rời đi, cơn giận vẫn còn sót lại, nói:

“Công tử sao lại bỏ qua như vậy chứ?”

Ta cười nhạt nói:

“Bọn họ cũng chỉ là phụng mệnh hành sự, đa số đều không phải là tình nguyện, truy cứu làm gì.”

Đường Muội gật đầu than thở:

“Bách tính thật khó!”

Ta sao không biết bách tính khổ sở, thế nhưng với địa vị và quyền thế của ta hiện nay, không có cách nào cải biến cục diện chính trị của Đại Khang, tất cả chỉ có thể làm ngơ một cách bất đắc dĩ.

Ta nói sang chủ đề khác:

“Hai ngày nay sao không nhìn thấy Tiêu đại ca?”

Đường Muội cười nói:

“Tiêu đại ca ra ngoài thành dàn xếp hương thân của Tướng quân thôn.”

Ta nở nụ cười:

“Những hương thân này đều bình an tới được Đại Khang sao?”

Đường Muội gật đầu nói:

“Tiêu đại ca tạm thời để cho bọn họ ở ngoài thành, hai ngày nay công tử bận chuyện nạp phi, nên huynh ấy không dám quấy rầy.”

https://thuviensach.vn

Ta chợt nhớ tới Hâm Đức hoàng đế đã đem Tuyên Thành ban cho ta làm ấp phong, nơi đó đúng là chỗ tuyệt hảo cho những thôn dân này, ta hướng Đường Muội nói:

“Sau khi sự tình này xong, ngươi đi tìm Tiêu đại ca bảo huynh ấy tới vương phủ gặp ta”

Đường Muội vội vã đáp ứng.

Ung vương và Dực Vương giao tình rất hời hợt, nhưng cũng tới Dực Vương phủ vài lần rồi, các cuộc gặp toàn trên phương diện xã giao. Nếu như lần này không phải là vì ta, hắn sẽ không chủ động tới cửa bái phỏng.

Dực Vương cũng đang ở trong phủ, nghe thấy thủ hạ vào thông báo, vội vã tự mình ra đón.

Trước khi ta rời khỏi Đại Khang đã nhiều lần gặp Dực Vương, ấn tượng với hắn rắt sâu đậm, thế nhưng Dực Vương đối với ta lại không có quá nhiều ấn tượng.

Dực Vương Lâm Bi Phong, năm nay năm mươi tám tuổi, vóc người khôi ngô, dáng vẻ đường đường, tuy rằng đã gần hoa giáp (sáu mươi năm), thế nhưng trên thân hình vẫn tỏa ra một cỗ khí tức nam tử cường hãn.

Người này trời sinh, nặng tình, sau khi thê tử mình mất, tuy đã có nhiều giai nhân chủ động bày tỏ, thế nhưng nguyện cả đời cô độc không cưới vợ.

Dực Vương hiển nhiên không ngờ tới ta sẽ chủ động đăng môn, hơi cảm thấy kinh ngạc, sau khi đánh giá ta cẩn thận một lần, hắn mới có thể nhận ra ta chính là Tam Thập Nhất hoàng tử của ngày xưa.

Cử chi của ta hài hòa, khí độ ung dung, hôm nay tới bái phỏng Dực Vương có mục đích chính là muốn để lại cho hắn một ấn tượng tốt đẹp, lấy tướng mạo của ta thì việc này cũng không khó.

https://thuviensach.vn

Dực Vương cười nói:

“Hai vị Vương gia tới thật đúng dịp, ta cũng mới chuẩn bị mấy món điểm tâm, nếu như không chê rượu nhạt, thì cùng nhau đối ẩm mấy chén.”

Ung vương nhân cơ hội này nói:

“Như vậy rất tốt ta và Dực Vương đã lâu rồi chưa từng đối ẩm.”

Dực Vương dẫn chúng ta tới hoa viên, sở dĩ ta cố ý chọn thời gian ăn cơm tối bái phỏng, biểu hiện thì không hiểu ý, nhưng mà thực tế ta cũng đang thử Dực vương.

Cái bàn trong hoa viên được làm từ một gốc cây gỗ, trên bàn có bốn món ăn, món nào cũng tinh xảo, món nào cũng độc đáo.

Ta mỉm cười nói:

“Xem ra Dận Không tới không đúng lúc, đã quấy rầy nhã hứng của hoàng thúc.”

Dực Vương cười nói:

“Bình vương đã làm cho Đại Khang thoát khỏi một trận chiến, bản vương đã sớm muốn mở tiệc chiêu đãi, chỉ sợ Bình vương không thích cái tính của bản vương mà thôi.”

Ung vương ha hả cười nói:

“Hai vị không cần khách sáo như vậy, sau này cũng sẽ là người một nhà thôi..”

Sắc mặt ôn hòa của Dực vương hơi đổi lạnh lùng nhìn người nô bộc bên cạnh, nói:

https://thuviensach.vn

“Rót rượu!”

Xưa nay ta giỏi quan sát sắc mặt của người khác, nên nhận ra có sự phản cảm với lời nói này, nên mỉm cười nói:

“Lại nói tới chuyện này, vốn dĩ Dận Không còn muốn gọi Dực vương một tiếng cữu phụ (cậu), cho nên chúng ta vốn đã là người một nhà từ trước rồi.”

Từ cữu phụ cũng chẳng có gì gượng ép, Dực Vương là đệ đệ của Thục Đức phi, thì cũng giống như cậu của ta mà thôi.

Sắc mặt của Dực vương đã hòa hoãn đi, hắn mỉm cười nói:

“Khi Bình vương còn nhỏ, bản vương đã từng bế người, mà ta còn nhớ kỹ, thư pháp của người tương đối khá.”

Ta khiêm tốn nói:

“Chỉ là chút tài mọn không đáng giá nhắc tới.”

Ta đem hộp lễ vật hai tay dâng lên cho Dực Vương nói:

“Cữu cữu, lần này Dận Không đến đây có mang cho người một lễ vật.”

Dực Vương cười nói:

“Ngươi nếu như đã gọi ta một tiếng cữu phụ, thì sao lại khách sáo như vậy?”

Ung vương nói:

“Không bằng chúng ta mở ra xem đây là lễ vật gì, ta cũng muốn thỏa lòng hiếu kỳ một chút.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương mở lễ hộp, thì thấy bên trong có một bức họa, ta mỉm cười, tâm lý thuật là điều mà ta am hiểu nhất, nếu như muốn thu được hảo cảm của người khác, đầu tiên phải biết được trong nội tâm đối phương suy nghĩ cái gì.

Dực Vương rất nặng tình, đối với thê tử của mình nhớ mãi không quên, ta từ phòng tranh trong cung, tìm hồi lâu mới được bức họa Thiên Dạ Yến Đồ năm đó đại sư Khải Chi vẽ.

Dưới sự trợ giúp của Dịch An ta mang nó ra ngoài cung, trong khi đó ta là cao đồ của họa sư Khải Chi, cho nên vẽ lại nó theo ý của mình rốt cục cũng hoàn thành bức họa Dực vương phi.

Ánh mắt của Dực vương đã ngấn lệ, nhìn chăm chú vào bức họa, khóe mi đã ươn ướt.

Ung vương không ngờ trong hộp lễ vật của ta có giấu đòn sát thủ này, cho nên không thể giấu được sự bội phục với ta.

Trong lòng ta âm thầm đắc ý, phương pháp tuy rằng cũ, thế nhưng cứ áp dụng là đúng, cho dù Dực Vương có ý chí sắt đá thì cũng sẽ bị bức họa của ta làm cho cảm động.

Dực Vương trầm mặc hồi lâu, sau đó nghiêng người sang chỗ khác, giơ ống tay áo lau lệ trên khỏe mắt.

Hắn cẩn thận cuộn bức họa lại, nói:

“Đa tạ Bình vương, đây... là lễ vật trân quý nhất mà bản vương nhận được.”

Hắn đem bức họa giao cho nô bộc bên người nói:

“Đem bức họa treo giữa phòng ngủ của ta.”

https://thuviensach.vn

Tên nô bộc xoay người rời đi.

Dực Vương cười nói:

“Lúc nãy bản vương thấy vật nhớ người, nhớ tới vong thê, hai vị không nên chê cười.”

Ta cung kính nói:

“Cữu phụ đối với cữu mẫu tình thâm ý trọng, thật sự khiến cho người khác phải kính nể.”

Dực Vương nói:

“Khi còn sống, bản vương chỉ yêu một mình vương phi, chỉ tiếc thiên ý trêu người, đã làm cho chúng ta âm dương xa cách, sinh ly tử biệt…”

Lời nói của hắn đã thổn thức vô cùng.

Ta cảm thán nói:

“Đa tình từ xưa thường ly biệt, trong nhân thế đâu có được mấy chuyện hoàn mỹ đâu?”

Dực Vương bưng chén rượu lên nói:

“Nào, khó có khi chúng ta hợp ý như vậy, cạn một chén.”

Ba người chúng ta nhìn nhau cười, đồng thời uống cạn chén rượu ngon.

Dực Vương hỏi tình hình khi ta làm con tin ở Tần quốc, ta một lòng đáp lại. Ta đem những chuyện ở Tần quốc và Đông Hồ gia công lại, rồi thoải mái thổi phồng, mặc dù những nhân vật như Dực vương cũng không khỏi cảm thán.

Rượu uống còn chưa thỏa, Dực vương đã chuyển ý, nhẹ giọng than thở:

https://thuviensach.vn

“Năm nay bệ hạ đã thất tuần, trong khi cái chức thái tử vẫn còn đang treo, không biết Bình vương có cao kiến gì không?”

Câu nói này của hắn là hỏi về lập trường chính trị của ta, toàn bộ Đại Khang ai mà không biết, Dực vương một lòng phò tá cháu ngoại là Hưng vương Long Dận Thao, cho nên ta không thể biểu lộ mục đích thực sự trước mặt hắn.

Ta mỉm cười để chén rượu xuống, ánh mắt nhìn về phía Dực Vương nói:

“Dận Không chẳng biết nói gì!”

Dực Vương hứng thú nói:

“Chỗ này không có người ngoài, Bình vương cứ nói đừng ngại.”

Ta làm bộ gượng ép, nói:

“Dận Không cho rằng, kỳ thực ai làm thái tử đều không quan trọng, chuyện chủ yếu là người đó phải thực sự suy nghĩ cho Đại Khang, có thể thay đổi được quốc lực đang hạ thấp từng năm như hiện nay.”

Hai mắt Dực Vương không khỏi sáng ngời, hắn vội hỏi:

“Bình vương cho rằng ai có năng lực này?”

Ta cười nhạt nói:

“Bất cứ người nào cũng biết, có hai người có khả năng lớn sẽ được chọn làm thái tử, một là ngũ hoàng huynh của ta, Cần vương Long Dận Lễ, một vị khác chính là lục hoàng huynh Hưng vương Long Dận Thao. Thực không dám dấu diếm, trước khi ta tới bái phỏng cữu phụ, hai vị hoàng huynh này đồng thời đưa thiệp mời ta đi dự tiệc, Dận Không lo lắng suy nghĩ cho nên mới uyển chuyển cự tuyệt.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương mỉm cười nói:

“Hai vị hoàng huynh của ngươi đều mời, tại sao ngươi không chọn lấy một?”

Ta thẳng thắn thành khẩn nói:

“Dận Không sợ rằng đi tới tiệc của vị hoàng huynh này, sẽ đắc tội với vị hoàng huynh khác, căn cứ vào tình hình của Dận Không mà nói một không quyền, hai không muốn tranh danh đoạt lợi. Chịu ba năm đau khổ ở Tần quốc, ta đã khám phá ra sự tranh đoạt chính trị có hậu quả gì, nên hiện giờ chỉ muốn bo bo giữ mình… không đếm xỉa đến...”

Ta dừng lại một chút, cố ý nói:

“Cữu phụ sẽ không trách Dận Không không có chí tiến thủ đó chứ?”

Dực Vương thoải mái cười một tiếng, đưa tay vỗ vai ta, nói:

“Dận Không, lấy tuổi của ngươi mà có ánh mắt như vậy thực sự là hiếm có, xem ra những chuyện trải qua mấy năm nay không phải là không có lợi với ngươi.”

Ta cung kính nói:

“Đại Khang nếu như muốn cường thịnh, thì chuyện đầu tiên là nội chính phải vững chắc, mà chuyện này lại nằm trong tay phụ hoàng. Cũng như lời cữu phụ nói chuyện thái tử một ngày còn chưa quyết, thì các vị hoàng huynh sê không dừng tranh đấu. Dận Không không có dã tâm gì với ngôi vị hoàng đế, cũng không muốn gia nhập trận doanh nào, chỉ cầu có thể bình an sống qua ngày, làm tốt những việc phụ hoàng giao phó, đồng thời tận lực vì Đại Khang, như vậy là được rồi.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương nặng nề gật đầu, qua buổi nói chuyện này ta đã hiểu tâm tư của hắn.

Trước khi tới đây ta đã suy nghĩ quá nhiều, Lâm Sở Nhi là một nữ nhi duy nhất của hắn, người làm phụ mẫu ai chẳng muốn con mình được sống một cuộc sống an toàn.

Mà sự an toàn của Lâm Sở Nhi lại quyết định, bởi người mà nàng lấy.

Nếu như ta bộc lộ dã tâm muốn ngôi vị thái tử thì Dực vương lại lo lắng cho nữ nhi của mình, cho nên ta tận lực tạo ấn tượng không muốn tranh đoạt với hắn làm cho hắn yên tâm giao nữ nhi cho ta.

Công phu của ta quả nhiên không có uổng phí, Dực Vương và ta trò chuyện với nhau rất vui vẻ, trong nháy mắt một vò rượu ngon đã bị uống cạn, lần đầu tới nhà ta cũng không muốn tạo ấn tượng là một người say rượu, nên đứng dậy cáo từ nói:

“Trời cũng đã tối, Dận Không xin phép, cữu phụ cứ việc nghỉ ngơi.”

Dực Vương cười nói:

“Uống còn chưa tận hứng, sao lại trở về sớm vậy, ta còn có chuyện muốn hỏi ngươi, uống với ta thêm hai chén nữa.”

Thịnh tình không thể chối từ, ta chỉ còn cách nặng nề ngồi xuống, cùng hắn tiếp tục uống rượu.

Dực Vương nói:

“Dận Không, nếu như ngươi đã thẳng thắn như vậy, thì ta cũng không che giấu làm gì, mục đích tới đây của ngươi hôm nay, ta rất rõ ràng.”

Nói đến đây hắn ngẩng đầu nhìn Ung vương.

https://thuviensach.vn

Ung vương lập tức hiểu ý, cười nói:

“Bản vương có chút say, muốn đi ngắm hoa, hai người các ngươi cứ tiếp tục nói chuyện.”

Hắn đứng dậy đi ra ngoài.

Dực Vương lúc này mới nói:

“Hôm nay bệ hạ đã hạ chỉ tứ hôn.”

Hai mắt hắn sáng quắc nhìn về phía ta nói:

“Cũng không cần dấu giếm, hồi chiều ta mới vào cung, đem ý này nói cho Tĩnh Đức phi nương nương.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Lần này hắn tới tìm Tĩnh Đức phi là muốn tìm cách chối bỏ cuộc hôn nhân này.”

Dực Vương nói:

“Ta không muốn gả Sở nhi vào trong nhà đế vương, ta làm quan nhiều năm, đã rõ như lòng bàn tay những chuyện xảy ra trong hoàng tộc, ta không muốn đem nữ nhi duy nhất của mình đẩy vào trong hố lửa!”

Ta gật đầu, lắng nghe lời hắn nói.

Dực Vương nói:

“Bệ hạ tuổi tác đã cao, trong khi đó việc người kế thừa lại không quyết, ta dám khẳng định, sau khi bệ hạ trăm tuổi, cục diện Đại Khang sẽ có sự biến đổi lớn. Ta thân là thần tử Đại Khang, đương nhiên là phải tận lực

https://thuviensach.vn

tuyển chọn cho Đại Khang một vị quân chủ anh minh, bị cuốn vào cơn gió lốc này là chắc chắn không thể tránh được.”

Dực Vương thân là đệ đệ của Tĩnh Đức phi, là cữu phụ của Hưng vương Long Dận Thao đương nhiên là phải vì gia tộc tận lực, chuyện này thiên hạ ai cũng biết.

Dực Vương nói:

“Thế nhưng ta không muốn Sở nhi bị liên quan vào trường phong ba này, ngươi hiểu chưa?”

Ta cung kính nói:

“Ý của cữu phụ Dận Không đã hoàn toàn hiểu rõ, người yên tâm ngày mai ta sẽ xin phụ hoàng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, Dận Không sẽ không làm khó cữu phụ.”

Dực Vương cười nhạt nói:

“Qua buổi nói chuyện hôm nay, đã làm bản vương thay đổi cách nhìn, ngươi đúng là người có tình, ta tin tưởng nếu như Sở nhi gả cho ngươi, thì nó sẽ không bị ủy khuất”

Ta mừng rỡ biết rằng hiểu hiện đêm nay đã làm cho ánh mắt của Dực vương về ta khác xưa, những lời này của hắn chẳng khác nào đã đồng ý hôn sự của ta và Lâm Sở Nhi.

Dực Vương nói:

“Bản vương muốn ngươi hứa một điều.”

“Ta muốn ngươi kiếp này phải dùng hết sức bảo vệ Sở Nhi, cho dù thế cục Đại Khang phát triển như thế nào, ngươi cũng phải bảo vệ cho nàng an toàn.”

https://thuviensach.vn

“Cữu phụ yên tâm, Dận Không nhất định sẽ không phụ giao phó của người.”

Trong đôi mắt Dực vương hiện lên một chút thả lỏng, thấp giọng nói:

“Ngươi đi đi, sáng sớm ngày mai ta sẽ đích thân đến khấu kiến bệ hạ.”

Mọi chuyện đều được tiến hành một cách thuận lợi, buổi chiểu ngày thứ hai, từ trong cung truyền đến tin tức hôn sự. Hâm Đức hoàng đế đang cùng với Dực vương thương lượng, hôn lễ được chỉ định vào ngày mười sáu tháng sau, cách hiện tại không đầy một tháng.

Ta bước lên lầu cao, nhìn toàn bộ khung cảnh của vương phủ, bước đường lên ngôi vị hoàng đế Đại Khang của ta lại được củng cố thêm một bước.

Trần Tử Tô mặt mày hớn hở đi tới phía sau của ta, mỉm cười nói:

“Chúc mừng công tử, chúc mừng công tử!”

Ta ha hả cười nói:

“Trần tiên sinh vui mừng như vậy, sợ rằng không chỉ vì Dận Không?”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Công tử quả nhiên nhìn rõ mọi việc, lúc nãy ta tiếp được thư nhà ở Trung sơn, nên muốn cầm tới đây cùng công tử xem chung.”

Hắn thần thần bí bí móc ra một bức thư đặt vào trong tay của ta.

Trong lòng ta cũng mừng như điên, mở giấy viết thư, những hàng chữ xinh đẹp đập vào mắt, hình dáng điêu ngoa của Yến Lâm nhất thời hiện lên trong đầu.

https://thuviensach.vn

Những câu chữ trong bức thư toát lên tình ý chân thành tha thiết với ta, cuối thư còn một vết đen mờ mờ, hiển nhiên là nước mắt.

Ta xiết chặt tờ giấy nhỏ trong tay, xoay người hướng Trần Tử Tô nói:

“Tẩu phu nhân và Yến Lâm bao giờ sẽ trở về đại khang?”

Trần Tử Tô nói:

“Đường Muội và Lang Thứ đêm nay sẽ đi đón các nàng, nếu như thuận lợi, thì trong vòng một tháng có thể tới.”

Ta gật đầu nói:

“Yến Lâm tính tình cương liệt, nếu như biết ta tổ chức hôn lễ nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ. Tiên sinh nói với Đường Muội, bảo hắn dẫn tẩu phu nhân và Yến Lâm tới Tuyên Thành, ta không muốn trong hôn lễ phát sinh biến cố gì cả.”

“Thanh quan khó dứt việc nhà, cho dù là công tử cũng khó mà giải quyết tốt chuyện này.”

Ta cười nói:

“Tính tình Yến Lâm ngoài mềm trong cứng, chỉ cần cho ta một khoảng thời gian, ta sẽ khuyên được nàng tiếp thu chuyện này.”

Trần Tử Tô nói:

“Vừa nãy ta đã cùng Hoàn Nhan tướng quân tính toán, bệ hạ ban tặng cho công tử một Tuyên Thành hẻo lánh, thế nhưng đất đai lại rộng, nhiều vô cùng.”

Từ sau khi trở lại Đại Khang, do sự vụ bộn bề phức tạp, ta chưa từng nghiên cứu qua chuyện Tuyên Thành.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nghe Trần Tử Tô nói như thế, nên cũng cảm thấy hứng thú, nói:

“Trần tiên sinh mời nói tỉ mỉ một chút.”

Từ phía sau truyền tới một tiếng cười ôn nhu:

“Qua đây xem địa đồ đã”

Ta xoay người lại nhìn lại, thấy Hoàn Nhan Vân Na cầm đại đồ đang đi lên tiểu lâu.

Ta cười nói:

“Nếu có bản đồ thì đương nhiên là tốt nhất.”

Hoàn Nhan Vân Na trải bức địa đồ ra, cương vực Đại Khang hiện lên trước mắt, nàng đã dùng bút đỏ tô ranh giới Tuyên Thành mà Hâm Đức hoàng đế ban cho ta.

Ta cười nhạt nói:

“Tuyên Thành nằm ở Bắc cương của Đại Khang, tuy chỉ cách Khang Đô có ba ngày hành trình, thế nhưng địa thế của nó cao, bề mặt đất phức tạp, sản lượng ngũ cốc cực thấp, phương bắc có Âm Sơn, phía nam có một con sông cụt Tần Lâm, đất rộng người thưa...”

Vân Na nở nụ cười:

“Xem ra huynh không phải là không biết gì, thế nhưng cách hiểu của huynh toàn là khuyết điểm về nó.”

Ta có chút nghi hoặc nhìn Vân Na, nàng đã bao giờ tới Tuyên Thành đâu mà còn hiểu rõ hơn ta?

Trần Tử Tô chỉ Tuyên Thành nói:

https://thuviensach.vn

“Phần thưởng bệ hạ cho công tử tuy rằng cằn cỗi, nhưng đọc trong Khang sử, thì nơi đây lại là một mảnh đất giàu có và đông đúc.”

Hắn chỉ hướng tây nói:

“Phía Tây của Tuyên Thành năm xưa là đất của Bắc Hồ, cũng chính là nơi buôn bán sầm uất nhất giữa Đại Khang và ba nước Yến, Hàn, Tấn, nhưng sau đó nơi này chiến hỏa liên miên, nên mới suy sụp tới tình cảnh ngày hôm nay. Phía đông có ngàn vạn mẫu rộng tốt, nhưng mà sông cụt hàng năm dâng lũ, không có người trồng trọt, cho nên mới biến thành một vùng đất hoang vu.”

Ta gật đầu.

Vân Na nói:

“Gia Cát tiên sinh đã đọc qua những ghi chép về con sông cụt ấy, nên thấy sự kỳ lạ của nó, trong nước sông không có bất cứ một loại cá nào có thể sinh tồn. Nhưng mà nó lại có rất nhiều loại khoáng thạch kim loại, từ xưa khi Đại Khang mới lập quốc, con sông này chính là phúc địa để đãi vàng.”

Nàng chỉ vào nơi tận cùng của phía Bắc Tuyên Thành nói:

“Âm Sơn tuy rằng là ranh giới quốc gia, thế nhưng khi vượt qua dãy núi này lại là thảo nguyên Hồ Nhi Thái.”

“Hồ Nhi Thái là địa giới của Bắc Hồ.”

Vân Na lắc đầu nói:

“Huynh chắc không rõ, từ chân núi phía Bắc của Âm sơn kéo dài hơn năm trăm dặm cũng không phải là địa giới của Bắc Hồ, mà là vùng đất

https://thuviensach.vn

quản lý của hơn mười bộ lạc. Mảnh đất này có đồng cỏ và nguồn nước, đất đai màu mỡ, dê bò phong phú, thật sự là thiên đường của nhân gian.”

Ta cười nói:

“Chiếu theo lời của các người, thì phụ hoàng không phải đầy ta đi lưu vong, mà ngược lại là đang thưởng cho ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Đối với người khác có lẽ là lưu vong, nhưng đối với công tử tuyệt đối là một phần thưởng. Sau khi nạp phi, địa vị của công tử cũng dần vững chắc, chúng ta tới Tuyên Thành tạm lánh mũi nhọn, ngồi xem Cần vương và Hưng vương nhị hổ tương tranh, điều này là một chuyện tốt trong lúc này.”

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Hơn nữa vị nhạc phụ kia của huynh cũng sẽ không nhẫn tâm để nữ nhi bảo bối của mình ở Tuyên Thành chịu khổ, chắc là không bao lâu, sẽ tìm một biện pháp triệu huynh về Khang Đô.”

Trần Tử Tô thâm ý nói:

“Bình vương phủ chính là cơ sở đặt chân của công tử, thế nhưng Tuyên Thành lại là nơi lập quốc sau này.”

Lúc này Tiêu Trấn Kỳ cùng với Đường Muội tới gặp ta, hắn nhìn địa đồ nói:

“Công tử đã chuẩn bị xong chuyện tới Tuyên Thành?”

Ta mỉm cười nói:

“Sợ rằng ta phải sau khi đại hôn mới có thể tới Tuyên Thành, cho nên đành phải phái huynh đi tiền trạm.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ lập tức hiểu ý của ta, vui mừng nói:

“Đa tạ công tử an bài.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Mong là khi ta và công tử tới Tuyên Thành, ngươi đã an bài thỏa đáng mọi chuyện rồi.”

Ta lại hướng Đường Muội dặn dò chi tiết việc đi Trung Sơn đón Yến Lâm, sau đó mới cùng Vân Na rời đi.

Sau khi trở lại phòng, Tuệ Kiều và Tư Hầu cũng đi dạo phố trở về, hai người mua không ít mứt hoa quả.

Ta cười nói:

“Mấy thứ này để cho hạ nhân mua, hai muội cần gì phải ra ngoài?”

Tư Hầu cười nói:

“Thế nhưng hạ nhân không biết khẩu vị của tỷ tỷ.”

Ta có chút kỳ quái nhìn về phía Vân Na, thấy khuôn mặt của Vân Na đỏ bừng, e thẹn vô hạn, trong lòng ta càng nghi hoặc, nên ôm lấy vai nàng, nói:

“Vân Na ngoan, nói cho ta biết chuyện gì đi.”

Vân Na đã thay đổi hoàn toàn dáng dấp nghĩa hiệp ngày xưa, khẽ cắn môi một cái, xoay người bỏ chạy vào trong phòng.

Tuệ Kiều cười dịu dàng nói nhỏ vào tai của ta:

“Thật ngốc, huynh sắp làm cha rồi!”

https://thuviensach.vn

“Thật sao!”

Sự vui mừng trong lòng ta không ngôn từ nào diễn tả được, ta đuổi theo Vân Na vào trong, ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, nói:

“Vân Na! Có phải vậy không?”

Vân Na e thẹn gật đầu nói:

“Hai ngày nay muội ăn không thấy ngon, vốn tưởng bị bệnh, thế nhưng Tuệ Kiều bắt mạch cho muội nói...có thể là muội có...”

Ta hung hăng thơm một cái lên đôi môi anh đào của nàng.

Vân Na e thẹn nói:

“Huynh mau buông muội xuống.”

Lúc này ta mới cẩn thận đặt nàng xuống, nhưng lại có chút ngạc nhiên vuốt cái bụng nàng, nói:

“Vân Na, người khác mang thai bụng rất lớn, nhưng sao bụng muội lại bằng phẳng như vậy?”

Vân Na cười nói:

“Huynh nói bậy bạ gì đó, Tuệ Kiều nói muội mang thai chưa được hai tháng, sao bụng có thể lớn được chứ?”

Ta vui vẻ nói:

“Xem ra đúng là có từ lần chúng ta ở dưới suối nước nóng.”

Vân Na sẵng giọng:

“Huynh đừng có nói bậy.”

https://thuviensach.vn

Lúc này Tư Hầu và Tuệ Kiều đi vào bên trong.

Ta cười tủm tỉm ôm Tư Hầu và Tuệ Kiều nói:

“Hai người các muội tới bao giờ mới sinh cho ta hai tiểu vương tử?”

Hai thiếu nữ e thẹn vô cùng, rúc vào trong lòng ta không dám ngẩng đầu lên.

Vân Na cười nói:

“Dận Không, có chuyện này muội muốn nói với huynh một chút.”

Ta cười cầm lấy một viên ô mai đút vào trong miệng, nói:

“Nương tử có chuyện gì xin cứ việc phân phó.”

Vân Na nói:

“Muội muốn cùng với Tiêu đại ca tới Tuyên Thành trước.”

Ta ngơ ngác, lập tức phản đổi nói:

“Ta không đồng ý, hiện giờ muội đang mang thai, sao có thể chịu nổi việc bôn ba đường dài?”

Vân Na dịu dàng cười nói:

“Chuyện này muội đã nghĩ rồi, huynh sắp nạp phi, tuy rằng đã cùng với chúng muội bái thiên địa. Nhưng chuyện muội mang thai, tốt nhất bây giờ đừng cho người khác biết.”

Ta lớn tiếng nói:

“Việc này chỉ cần chúng ta không nói, người khác sao có thể biết được?”

https://thuviensach.vn

“Dận Không, sở dĩ muội chọn đi Tuyên Thành trước, là còn có một mục đích khác. Đó chính là tạo cơ hội cho huynh và vương phi ở chung một chỗ, huynh nghĩ xem, nếu như bọn muội đều ở lại vương phủ, thì tân nương sẽ có cảm giác như thế nào?”

Tư Hầu nói:

“Hơn nữa tân nương thấy bọn muội với huynh lúc nào cũng huynh huynh muội muội, trong lòng nhất định sẽ không dễ chịu.”

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Huynh yên tâm, có muội và Tư Hầu ở bên cạnh chiếu cố, sẽ không xảy ra bất kỳ vấn đề gì, hơn nữa trên đường còn có Tiêu đại ca, đường xá lại không quá xa xôi”

Ta rốt cục cũng gật đầu, trong lòng cảm động vô cùng, mấy người các nàng ai nấy đều lo lắng cho ta.

Vân Na nói:

“Bọn muội cần chuẩn bị một chút, đại khái bảy ngày sau xuất phát, sau khi bọn muội đi, huynh có thể toàn tâm toàn ý lo cho lần hôn lễ này.”

Ta hôn lên môi của từng người, nói:

“Các muội đều là thê tử tốt của ta, kiếp này ta sẽ không cô phụ các muội.”

Nghĩ đến lúc sắp ly biệt, sự yêu thương của ta với các vị mỹ nhân đều tăng lên gắp đôi, khi trời mới tối đã kéo ba vị tiểu mỹ nhân lên giường.

Vân Na gắt giọng:

https://thuviensach.vn

“Hôm nay huynh phải tha cho muội, không được tổn thương thai nhi ở trong bụng.”

Ta cười tủm tỉm đưa mắt nhìn sang Tư Hầu, Tư Hầu cuống quít khoát tay nói:

“Muội hôm nay tới tháng, không thể phụng dưỡng tướng công.”

“Tuệ Kiều!”

Ta giả bộ làm ra khuôn mặt dâm tà, Tuệ Kiều mặt cười đỏ bừng, nàng cắn môi dưới nói:

“Muội... tới phòng...”

Còn chưa nói xong, ta đã tóm lấy bàn tay của nàng, mỉm cười nói:

“Hôm nay không ai được đi, tất cả đều phải ở chỗ này cùng nhau ngủ.”

Vân Na cười nói:

“Huynh quả nhiên là hoang dâm vô độ, muội có chút mệt mỏi, đi ngủ trước.”

Nói xong nàng xoay người, giả vờ ngủ.

Tư Hầu lo lắng nhìn Tuệ Kiều đang xấu hổ, cũng giả vờ ngủ say.

Tuệ Kiều xấu hổ chui vào trong chăn, ta cố sức giật chăn của nàng, sau đó cởi sạch y phục chui vào trong.

Tuệ Kiều chỉ mặc một cái áo ngủ bằng lụa mỏng, thân hình chúng ta dính sát vào nhau, có thể cảm thụ hơi ấm trên thân thể đối phương.

Nàng xấu hổ tới mức tai cũng đỏ bừng, hơi thở nóng hổi phả và cổ ta, làm cho ta ngứa ngáy khó chịu.

https://thuviensach.vn

Ta cởi hết y phục của nàng, đưa tay vuốt ve hai cái mông ngọc, sau đó co nắn xoa bóp, thưởng thức sự co giãn. Dưới sự vuốt ve của ta, Tuệ Kiều vô ý thức tách đôi chân ngọc, ta nhân cơ hội xâm chiếm lãnh địa thần bí nhất của nàng.

Động tác của ta càng lúc càng kịch liệt, tiếng thở dốc của Tuệ Kiều càng ngày càng gấp, cuối cùng nàng không kiềm chế được sự sung sướng, cất tiếng rên rỉ.

Áo ngủ bằng gấm đã bị ta xốc lên, thân hình hoàn mỹ trắng ngọc của nàng hiện ra, bàn tay nhỏ nhắn của nàng che miệng, cố gắng để mình không phát ra tiếng.

Đôi chân dài thon nhỏ của nàng quấn chặt lấy hông của ta, ngón chân trong suốt vì hưng phấn mà ửng hồng.

Dưới sự công kích toàn lực của ta, Tuệ Kiều cuối cùng cũng cất cao giọng hát, tiếng rên cao vút không cách nào kiềm chế được nữa.

Không biết từ lúc nào, trên mặt của Vân Na tràn ngập tình ý, hai mắt tràn ngập lửa dục nhìn ta và Tuệ Kiều đang tác chiến mãnh liệt.

Tư Hầu xấu hổ tới mức da thịt trên người đỏ lên, bàn tay nhỏ nhắn che mắt, nhưng lại nhìn qua kẽ hở xem chúng ta.

Sự náo động của ta và Tuệ Kiều đã khơi dậy ngọn lửa tình trong lòng hai nàng.

Khi Tuệ Kiều cất tiếng hát cao vút, thân thể mềm mại của Vân Na và Tư Hầu cũng đồng thời run lên, ta toàn lực ép xuống thân hình Tuệ Kiều, kết hợp chặt chẽ lại một chỗ.

Qua hồi lâu, chúng ta mới lưu luyến xa nhau.

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều lúc này mới biết là cuộc đại chiến của nàng đã để cho Vân Na và Tư Hầu nhìn thấy, xấu hổ tới mức muốn tìm một cái khe hở nào đó mà chui vào, ôm lấy cánh tay ta hung hăng cắn một cái.

Ta kêu thảm một tiếng, chui vào trong chăn của Vân Na, người ngọc chẳng biết từ lúc nào đã lột sạch toàn bộ quần áo, thân thể nóng rực như lửa.

Nàng xoay người lại ôm chặt lấy ta, ngọn lửa tình mãnh liệt lan tràn sang ta.

Thảo nào mọi người thường nói nữ nhân có thai thì cuộc sống tình dục có thể mạnh mẽ hơn trước rất nhiều.

Đối với Vân Na ta phải cẩn thận hơn rất nhiều, đại đa số thời gian đều cho nàng chủ động.

Phù dung sớm nở, xuân tình vô hạn, khi ta và Vân Na đại chiến, thì tay của ta với sang chỗ Tư Hầu làm cho nàng rên rỉ không ngừng, khi nàng đau khổ xin tha, thì ta mới thu tay lại.

https://thuviensach.vn

Chương 68: Khinh Nhờn

Mặc dù đại hôn sắp tới, nhưng những chuyện cần ta làm không nhiều, mấy ngày hôm nay ngoại trừ giúp Vân Na và chúng nữ chuẩn bị vật phẩm đi Tuyên Thành, tiếp nhận những lời chúc mừng của vương công quý tộc, thì cũng không có việc gì khác, cuộc sống bình lặng đi rất nhiều.

Sáng sớm hôm nay, ta và Tiêu Trấn Kỳ, Gia Cát Tiểu Liên, Cự Linh bốn người đi tới vùng ngoại ô của Khang Đô, thứ nhất là vì giải sầu, thứ hai là cùng Gia Cát Tiểu Liên tìm một chỗ thích hợp cho cửa ra của sơn đạo trong vương phủ, ngoài ra ta còn có một mục đích khác là đi tới Từ Tể am dò hỏi nơi ở của Dao Như.

Mấy người chúng ta mới ra khỏi thành, Gia Cát Tiểu Liên liền nhận ra ta không được thoải mái, nên mỉm cười nói:

“Công tử có phải là thấy cuộc tìm kiếm này quá mức nhàm chán?”

Ta lắc đầu nói:

“Sao lại như vậy, vốn ta còn có ý định giải sầu mà.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử nếu như có chuyện gì cần làm thì cứ đi làm đi, có ta với Cự Linh là được rồi.”

Ta suy nghĩ một chút gật đầu nói:

“Được rồi, ta đi trước làm một chuyện, sau đó trở lại tìm các người.”

https://thuviensach.vn

Cáo biệt Gia Cát Tiểu Liên, ta mang theo Tiêu Trấn Kỳ theo phương hướng mà Đường Muội chỉ, đi tới Từ Tể am.

Tiêu Trấn Kỳ cũng biết ta tới tìm Dao Như, bèn hỏi:

“Đường Muội đã tới ba lần, mỗi lần hỏi Dao Như cô nương, ni cô ở đây đều nói nàng không có trong am.”

Ta nhíu mày nói:

“Thu tiền bối sẽ không gạt ta, nếu như người đã để lại lá thư này, thì Dao Như nhất định ở chỗ này. Hơn nữa trong lòng ta có một cảm giác rất mạnh, Dao Như chắc chắn ở trong Từ Tể am này, chỉ là nàng không muốn gặp ta mà thôi.”

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

“Dao Như cô nương đối với công tử tình thâm ý trọng, nếu như nàng biết công tử đã trở lại Khang Đô chỉ sợ vui mừng còn không kịp, sao lại không muốn gặp người cơ chứ?”

Trong lúc nói chuyện chúng ta đã tới một khu rừng um tùm, có một con đường nhỏ ngoằn ngèo dẫn vào sâu trong đó, Từ Tể am nằm trong khu rừng này.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ giảm tốc độ ngựa lại, từ từ mà đi, con đường tuy rằng không rộng lắm, thế nhưng mặt đường dùng đá xanh lát, con đường được quét sạch một cách dị thường.

Hai bên đường có những cây phật đăng (đèn phật), đi một lúc, thấy phía trước có một khu phật đường, chắc đó là Từ Tể am.

Sau khi đi một vòng, một tòa ni cô có màu than chì hiện ra trước mặt, trước cửa có một quảng trường nhỏ, hiện giờ đã chính ngọ, nhưng nơi đây

https://thuviensach.vn

lại không hề có khách hành hương, đèn nhang cũng không thịnh.

Ta xoay người xuống ngựa, đem dây cương giao cho Tiêu Trấn Kỳ:

“Phật môn tịnh địa, ta đi vào một mình, huynh ở lại đây chờ ta.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Công tử cẩn thận một chút.”

Ta cười nhạt một tiếng, chỉ chỉ trường đao bên hông mình, đao pháp của ta hiện giờ còn kém Đường Muội, thế nhưng kém cũng không phải nhiều lắm, đối phó địch nhân bình thường hẳn là không có vấn đề gì, với lại, ở nơi phật môn tịnh địa này có gì nguy hiểm cơ chứ.

Đi vào Từ Tể am, ta mới phát hiện nơi này lớn hơn rất nhiều so với tưởng tượng.

Tiền viện có mấy tiểu ni cô chính đang quét dọn, thấy ta tới đây, một người trong đó tiến lên nói:

“Xin chào thí chủ, không biết thí chủ tới đây tìm người hay để dâng hương!”

Tiểu ni cô chỉ vào đại điện phía sau, nói:

“Thí chủ mời.”

Ta chậm rãi đi lên bậc thang, sau khi dâng hương xong, bái lạy phật tổ ba lạy.

Ánh mắt ta lướt qua những ni cô trong đại điện.

Đột nhiên có một thanh âm già nua từ phía sau vang lên:

“Bái phật chỉ cần thành tâm, nếu như lừa dối sẽ không linh nghiệm.”

https://thuviensach.vn

Ta xoay người sang chỗ khác, thì thấy một ni cô mặc áo xám đang nhìn ta.

Ta đứng dậy hướng lão ni chắp tay, nói:

“Đa tạ đại sư làm phép.”

Vậy lão ni cười nói:

“Thí chủ tới đây vốn không phải là để thắp hương, đương nhiên không cần bần ni làm phép.”

Ta cười nói:

“Đại sư có thể nhận thấy mục đích của ta sao?”

Lão ni lạnh nhạt nói:

“Từ Tể am từ trước đến nay đèn nhang quạnh quẽ, xưa nay ít có khách hành hương tới đây, những người tới thì đa phần là tìm người, nếu lão ni không có đoán sai, mục đích của công tử tới đây cũng vậy.”

Ta nhìn thấy trong mắt lão ni này tràn ngập cơ trí, nên nói:

“Tại hạ Điền Ngọc Lân, đặc biệt tới tìm muội muội ta là Dao Như, kính xin đại sư giúp đỡ.”

Vậy lão ni mỉm cười nói:

“Thí chủ sợ rằng đã đến nhầm chỗ rồi, Từ Tể am không có nữ thí chủ nào tên Dao Như cả.”

Ta cung kính hướng lão ni vái một cái, nói:

“Đại sư nói những lời giấu diếm thiên cơ, Điền mỗ to gan phỏng đoán một chút, Dao Như chắc chắn ở chỗ này, có lẽ nàng đã xuất gia, mong

https://thuviensach.vn

muốn chặt đứt lòng trần, cho nên kính xin đại sư giúp đỡ.”

Lão ni nhịn không được quan sát ta một lần nữa, hướng ta chắp tay nói:

“Lời thí chủ nói mới là thiên cơ, nếu như đã thấu triệt như vậy, thì cần gì phải tự tìm phiền não, quấy nhiễu người thanh mộng (giấc mộng thanh tu)?”

Trong lòng ta mừng thầm, theo lời lão ni này thì Dao Như chắc chắn ở đây, nhưng nàng đã lánh mình vào không môn, không biết vì nguyên nhân gì mà nàng lại làm như vậy?

Ta hít một hơi nói:

“Đại sư không biết, Dao Như chính là muội muội của ta, Ngọc Lân lần này đến đây, là bởi vì người thân có bệnh trầm trọng nguy hiểm, hiện đang hấp hối, trước khi chết người đó chỉ có một nguyện vọng, đó là muốn gặp lại nữ nhi của mình, kính xin đại sư thỏa mãn nguyện vọng của phụ thân ta...”

Ta dùng vẻ mặt đau buồn, hai giọt nước mắt cũng rơi ra.

Lão nhi thấy ta như vậy, trong lúc nhất thời không biết đáp ra làm sao cả.

Ta run giọng nói:

“Đại sư, người xuất gia lấy từ bi làm gốc, tuy nói chặt đứt trần duyên, lục căn thanh tịnh, thế nhưng tế thế cứu người chính là gốc rễ của phật môn, xuất gia nhưng không vong tình, hơn nữa lại càng không thể vô tình. Phụ thân ta sắp từ giã trần thế, ngay cả nguyện vọng gặp lại con gái mình cũng không thể thỏa mãn, vậy thì nói gì tới tế thế cứu người?”

Lão ni bị ta hỏi như vậy thì không biết trả lời ra sao, qua hồi lâu mới nói:

“Thí chủ xin đợi, ta đi hỏi ý nàng một chút.”

https://thuviensach.vn

Ta thỉnh cầu nói:

“Ngọc Lân xin đại sư ra mặt, để ta chính miệng nói chuyện này với muội muội của ta.”

Lão ni rốt cục cũng gật đầu nói:

“Nàng lúc này đang ở Quan Âm các tụng kinh, ngươi đi tìm nàng đi.”

“Tạ ơn đại sư thành toàn.”

Dựa theo lão ni chỉ điểm, ta đi tới hậu viện Quan Âm các, từ rất xa đã nghe thấy tiếng gõ mõ tụng kinh, trong lòng ta dâng lên một sự kích động, chậm rãi đi tới. Quan Âm các đóng chặt cửa, ánh sáng bên trong lờ mờ, không biết là Dao Như có ở trong đó tụng kinh hay không.

Ta đẩy cửa phòng ra, đi vào bên trong, sau đó tiện tay đóng cửa lại.

Lúc này có một bạch y nữ ni xinh đẹp, vóc người tiều tụy đang quỳ gối trước tượng Quan Âm, bàn tay nhẹ nhàng gõ mõ, một tay khác thì di chuyển phật châu, đôi môi anh đào không ngừng khép mở, thì thầm đọc kinh, không phải Dao Như thì là ai?

Dao Như không biết được ta tới, động tác gõ mõ vẫn như cũ.

Mái tóc đen của nàng đã hoàn toàn cạo trọc, không biết là nó có đại biểu cho việc, nàng đã chém đứt trần duyên giữa ta với nàng hay không?

Trong lòng ta cảm thấy chua xót khổ sở, yên lặng quỳ xuống bên cạnh Dao Như.

Tiết tấu gõ mõ bỗng nhiên trở nên rối loạn, đôi mi thanh tú của Dao Như nhíu lại, nàng đã cảm thận được ta, khí tức của ta đối với nàng vô cùng quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Ta cung kính lạy ba lạy trước tượng bồ tát, nói:

“Ta đã trở về, cầu Bồ tát thành toàn!”

Thân thể mềm mại của Dao Như rung mạnh, nàng tuy rằng đã cố gắng kiềm chế, thế nhưng hai hàng nước mắt trong suốt vẫn không thể chảy xuống.

Ta nhìn nàng, thâm tình nói:

“Dao Như, vì sao nàng phải dằn vặt mình như vậy?”

Dao Như vẫn không mở đôi mắt, hồi lâu mới nói:

“Thí chủ... ngươi nhận nhầm người rồi...”

Ta đưa tay cầm vai nàng, nói:

“Nếu như nhầm, thì sao nàng không dám nhìn ta?”

Dao Như chậm rãi mở đôi mắt, trong đôi mắt đẹp đã đẫm lệ, nàng cố sức cắn môi lắc đầu, thoát khỏi hai bàn tay ta, nói:

“Trước mắt ngươi chỉ có một nữ ni pháp hiệu Tuệ Thanh, thí chủ xin... tự trọng...”

Nàng đứng dậy muốn chạy ra ngoài, nhưng lại bị ta kéo vào trong lòng.

Dao Như ảm đạm, hạ giọng nói:

“Thí chủ... Ngươi... Mau buông ra... ở trước mặt Bồ tát, ngươi không được khinh nhờn thần linh, chẳng nhẽ ngươi không sợ thiên lôi giáng xuống ư”

Ta áp sát vào mặt của nàng, nói:

https://thuviensach.vn

“Cho dù thiên lôi có đánh xuống, chỉ cần ta được ở với Dao Như, thì có chết cũng không oán hận.”

Dao Như run giọng nói:

“Ngươi... có hiểu hay không,ta đã quyết ý xuất gia, từ lâu đã quên... tất cả quá khứ. Coi như ta cầu xin... ngươi... bỏ qua cho ta đi…”

Ta lớn tiếng nói:

“Ta không biết là vì cái gì thúc đẩy muội xuất gia, thế nhưng ta biết, tình cảm của nàng với ta không dễ thay đổi như vậy.”

Dao Như đã trấn tĩnh lại từ trong sự hoảng loạn, nàng cố sức giãy dụa, lạnh lùng nói:

“Thí chủ sợ rằng đã nhậm rồi, Tuệ Thanh đã sớm quên tất cả trần thế, ngươi đã đánh giá cao địa vị của ngươi trong lòng người khác rồi.”

Mặc dù ta biết nàng đang nói dối, thế nhưng những lời này vẫn như kim châm, khơi dậy sự phẫn nộ của ta, ta liều lĩnh ôm nàng vào trong lòng:

“Dao Như! Ta nhất định phải mang nàng đi!”

Dao Như ra sức giãy dụa, điều đó lại càng làm ta phẫn nộ, bàn tay của ta đưa vào trong áo của nàng, vuốt ve bộ ngực phập phồng mềm mại.

Đôi mắt đẹp của Dao Như kinh hoảng trợn to, không ngờ ta lại dám làm tới chuyện khinh nhờn thần linh như thế này.

“Ngươi... lại dám như thế... Ta liền lớn tiếng kêu cứu...”

Ta cười lạnh một tiếng, động tác vẫn không dừng lại, tăng bào của Dao Như đã bị ta cởi ra. Ta đặt thân hình mềm mại của nàng nên hương án, thô bạo tiến vào trong công thành.

https://thuviensach.vn

Dao Như kêu lên một tiếng thống khổ, hai tay bấu vào hương án, thân hình không biết là vì đau đớn hay sợ hãi mà run lên.

Trong lòng ta dâng lên sự áy náy, động tác trở nên ôn nhu, ta hôn dọc theo cổ của Dao Như xuống dưới.

Dao Như nhẹ giọng khóc ồ lên, dưới sự vỗ về của ta, nàng cuối cùng cũng chủ động ôm lấy ta, thân thể mềm mại bắt đầu phối hợp.

Ta nhìn tượng Quan âm trên đỉnh đầu, cái cảm giác này làm cho ta hưng phấn vô cùng, gần như điên cuồng hành động, phật châu trong tay Dao Như chậm rãi rơi xuống đất....

Dao Như chỉnh sửa lại tăng bào, khuôn mặt đỏ bừng không cách nào che giấu được, cái cảm giác tội ác đã sớm bị sự sung sướng do yêu đương vụng trộm thay thế.

Nàng ôm lấy ta nói:

“Dận Không! Cái tên oan gia này, muội không cách nào quên được huynh.”

Ta nâng cái cằm hoàn mỹ của nàng lên, khẽ hôn lên đôi môi anh đào mềm mại, thâm tình nói:

“Ta quyết không cho nàng rời khỏi ta.”

Dao Như gật đầu, trong đôi mắt đẹp lại xuất hiện hai dòng nước mắt.

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Chúng ta rời nơi này thôi!”

Dao Như nhu thuận gật đầu.

https://thuviensach.vn

Ra bên ngoài Từ Tể am, Tiêu Trấn Kỳ đang sốt ruột vô cùng, nếu như chúng ta nếu không ra, thì chắc chắn hắn phải xông vào.

Thấy Dao Như đi cùng ta, hắn mừng rỡ kêu lên:

“Dao Như cô nương quả nhiên ở chỗ này.”

“Tiêu đại ca!”

Dao Như kêu một tiếng, ngượng ngùng cúi đầu xuống, lúc này nàng đã thay đổi y phục tục gia, nhưng cái đầu trọc thì không cách nào che giấu được.

Ta dùng loan đao cắt một mảnh áo coi như là một cái khăn quấn trên đỉnh đầu.

Nếu như cứ để vậy mà đi ra, thì người khác nhất định cho là ta đã lừa gạt được một vị nữ ni phong lưu.

Tiêu Trấn Kỳ hiểu ý đi phía trước, cách chúng ta một khoảng tương đối dài.

Ta và Dao Như cùng cưỡi chung một con ngựa đi phía sau, nhân cơ hội này nàng kể lại tình hình của nàng.

Hóa ra khi Dao Như ở Đại Tần nghe tin ta đã chết, liền nghĩ ra tới việc lấy cái chết đi theo, nhưng sau đó được Thu Nguyệt Hàn khuyên bảo, tâm tàn như tro nguội, liền quyết ý xuất gia.

Ta cười nói:

“Lúc nãy muội nhận ra ta, sao lại tỏ vẻ không quen biết thế?”

Dao Như nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh bây giờ là Bình vương, hơn nữa còn sắp nạp phi, muội chỉ là một nô tỳ, làm sao xứng đôi với điện hạ.”

Ta ôm thân thể mềm mại của nàng nói:

“Trong lòng ta chưa bao giờ đem coi nàng là một nô tỳ, ta nói rồi Dao Như là thê tử của ta, cho dù quá khứ hay tương lai, câu này vĩnh viễn không thay đổi.”

Dao Như cảm động trong đôi mắt đẹp lại ngập tràn nước mắt, run giọng nói:

“Điện hạ...”

Đôi môi thơm chủ động dâng lên, chúng ta triền miên trong một nụ hôn dài.

Nhớ tới trận điên cuồng trong Quan Âm các, Dao Như không khỏi sợ hãi nói:

“Hôm nay huynh ở trên phật đường ép buộc muội làm chuyện đó, không biết bồ tát có trách tội hay không?”

Ta ha hả cười to nói:

“Quan Âm bồ tát luôn có phương châm là tế thế cứu nhân, phổ độ chúng sinh, người muốn làm nguyệt lão cho chúng ta còn không kịp. Hơn nữa chuyện chúng ta làm là chuyện bình thường trong chúng sinh ai mà chẳng biết, mà Bồ tát lại càng rõ làng, xem trộm chúng ta như vậy chẳng phải là phạm tội nghiệt hay sao? Cho nên Bồ tát chắc chắn sẽ không trách tội chúng ta.”

Dao Như khuôn mặt ửng hồng nói:

https://thuviensach.vn

“Trong đầu huynh toàn là ý niệm dâm tà, cho dù Bồ tát nghe huynh nói cũng phải đỏ mặt.”

Đi ra khỏi khu rừng, dù sao ta cũng nên để ý tới thân phận một chút, nếu như để cho người khác thấy ta và Dao Như thân thiết một chỗ, thì sẽ khó nói trước mặt Dực vương.

Bởi vậy, ta bảo Tiêu Trấn Kỳ mang Dao Như đi trước, còn ta theo một đoạn rất xa ở phía sau.

Dao Như thỉnh thoảng lại quay đầu lại nhìn ta, ta mỉm cười nói:

“Trở lại Vương Phủ, ta sẽ cho muội một sự vui mừng bất ngờ.”

Sự vui mừng mà ta nói tới chính là Điền Tuần, Dao Như không ngờ tới mình lại ở trong vương phủ gặp lại phụ thân, phụ tử hai người đều trải qua một kiếp nạn, lúc này mới cảm thấy tình thân đáng quý, cho nên ôm nhau khóc rống lên.

Một lúc lâu sau, Điền Tuần mới lau nước mắt, kéo Dao Như quỳ xuống trước mặt ta, ta cuống quít cản hai hai người lại, lớn tiếng nói:

“Chuyện này không được! Từ lâu ta đã coi Dao Như là thê tử của ta rồi, Điền lão gia tử là nhạc phụ của ta, làm gì có nói lý trưởng bối phải quỳ trước mặt tiểu bối?”

Trong ánh mắt Điền Tuần hiện lên sự cảm kích, hắn tuy rằng được ta cứu thoát từ Đông Hồ ra, thế nhưng hắn vẫn có điều giấu diếm.

Từ trong chuyện sổ sách Điền thị có thể nhận ra, tâm cơ người này sâu không thể dò.

Ta dám khẳng định, sự theo đuổi của hắn không đơn giản chỉ là một nhà đoàn tụ, mà hắn có dã tâm đối với bảo tàng Mâu thị.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là ta trả lại cho hắn tự do, sau đó cho cha con hắn gặp lại nhau, sự phòng bị của Điền Tuần với ta đã giảm đi rất nhiều rồi, chỉ cần thời cơ cho phép, ta sẽ hỏi Điền Tuần bí mật của cuốn sổ đó.

Phụ tử xa cách gặp lại, đương nhiên là có điều muốn nói.

Cho tới lúc trời chạng vạng, Dao Như mới cùng phụ thân tới tìm ta, đôi mắt đẹp của nàng do khóc nhiều mà sưng đỏ.

Điền Tuần nói:

“Chủ nhân, ta muốn cùng với tiểu nữ theo Hoàn Nhan tướng quân tới Tuyên Thành.”

Ta gật đầu, dù sao sớm muộn gì ta cũng tới Tuyên Thành hội họp với mọi người, để bọn họ đi trước cũng tốt, hơn nữa tránh cho thời gian nạp phi có chuyện xảy ra.

Ta mỉm cười nói:

“Có cần gì cứ nói với Dịch An, chúng ta là người một nhà, ngàn vạn lần đừng khách khí.”

Điền Tuần có cảm giác được yêu mà sợ, nói:

“Chủ nhân đối với lão nô có ân tái tạo, kiếp sau xin kết cỏ ngậm vành báo đáp.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Lão hồ ly này rõ ràng là nghĩ một đằng nói một nẻo. Ban đầu ta cho ngươi thân tự do, ngươi chẳng phải là nói cho ta bí mật sổ sách Điền thị rồi hay sao.”

Nhưng ta vẫn mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đã nói là người một nhà, sao lại khách khí như thế?”

Điền Tuần cung kính nói:

“Lão nô sao có thể với cao.”

Ta càng nghe càng cảm thấy phiền não, lạnh lùng nói:

“Ta định nạp Dao Như làm phi tần, chẳng nhẽ ngươi không tán thành?”

Điền Tuần thấy ngữ khí của ta bất thiện, lại càng tỏ ra sợ hãi, cúi đầu nói:

“Chủ nhân, lão nô không có ý này, chủ nhân coi trọng Dao Như, đó là phúc của nó từ kiếp trước, lão nô vui vẻ còn không kịp, sao lại dám phản đối.”

Ta phất phất tay nói:

“Được rồi, ta coi như ngươi đã đáp ứng, không có chuyện gì khác thì ngươi lui xuống đi.”

Điền Tuần cung kính hướng ta thở dài một cái rồi mới lui ra, Dao Như cũng muốn ra ngoài với phụ thân, nhưng lại bị ta giữ lại..

Ta cầm bàn tay mềm mại của Dao Như, ôm nàng vào trong lòng, nhẹ giọng nói:

“Thế nào? Giận ta sao?”

Dao Như cắn cắn môi nói:

“Phụ thân muội mấy năm nay chịu nhiều cực khổ, tính tình đã thay đổi rất nhiều, kính xin công tử không nên trách người.”

Ta hôn lên má nàng một cái, nói:

https://thuviensach.vn

“Người là phụ thân của muội, sao ta có thể trách người được chứ?”

Ôm Dao Như đặt nàng ngồi lên đùi, ta cảm thán nói:

“Chỉ tiếc là bây giờ không tìm được huynh trưởng của muội, giúp cả nhà muội đoàn tụ.”

Dao Như thấy ta nói như vậy, thì mi mắt lại hồng lên, ôm cổ ta nói:

“Công tử, tình ý của công tử với Dao Như kiếp này, đời đời kiếp kiếp Dao Như cũng không thể báo đáp lại được.”

Ta ôm cái eo nhỏ nhắn của nàng nói:

“Cho dù tương lai có chuyện gì xảy ra, muội luôn luôn là Dao Như mà ta yêu nhất, tình yêu của ta với muội mãi mãi không thay đổi.”

Sáng sớm hôm sau, ta tự mình tiễn mấy người Vân Na ra ngoài thành, tuy nói chúng ta chỉ xa nhau trong thời gian ngắn, thế nhưng tới lúc phải chia tay, chúng nữ vẫn lệ rơi dịu dàng.

Cho dù là Vân Na kiên cường, cũng không nhịn được mà lau nước mắt, có lẽ là do nàng mang thai nên tính tình trở nên mềm yếu hơn trước rất nhiều.

Ta ôm từng người một chia tay, khi đi tới chỗ Tiêu Trấn Kỳ, trịnh trọng giao phó các nàng cho hắn, rồi mới lưu luyến nhìn các nàng rời đi.

Trở lại Vương Phủ, Trần Tử Tô ở lại vội vã tiến lên đón:

“Công tử, bệ hạ triệu người vào cung, từ khi người ra khỏi thành tới giờ, thái giám đã ba lần giục rồi.”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

‘‘Không có chuyện gì gấp đâu.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử mau đi xem thế nào đi”

Ta gật đầu, không thay quần áo, mà xoay người đi thẳng vào hoàng cung.

Tinh thần Hâm Đức hoàng đế hôm nay rất tốt, vốn ở Dưỡng Tâm Điện dưỡng bệnh nhiều này, hôm nay lại ở ngự hoa viên Di Nhiên thường thức trà.

Hai vị hoàng huynh của ta là Cần vương Long Dận Lễ, Hưng vương Long Dận Thao cũng ngồi bên cạnh tiếp hắn, đúng là cảnh tượng khó gặp.

Hưng vương thấy ta tới thì cười tủm tỉm phất tay nói:

“Dận Không, mau tới đây, mọi người chờ đệ lâu rồi.”

Ta đương nhiên hiểu, Dực vương đồng ý gả nữ nhi cho ta, Hưng vương đã coi ta là một người trong cái tập đoàn chính trị của hắn.

Có người vui mừng thì tất sẽ có người buồn, ánh mắt của Cần vương nhìn ta không được thân mật như vậy, trong lòng ta cười thầm.

Cần vương này hỉ nộ ái ố đều hiện ra mặt, với một chút này thôi, thì sau này cho dù có thành công hắn cũng sẽ bị tướng quốc Tả Trục Lưu khống chế, trở thành một con rối trong bàn cờ chính trị Đại Khang.

Ta cung kính nói:

“Hài nhi Dận Không tham kiến phụ hoàng vạn tuế, tham kiến hai vị hoàng huynh.”

Hâm Đức hoàng đế tâm tình hơi tệ, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tìm con cũng không có chuyện gì, chỉ muốn cùng với mấy huynh đệ các ngươi tâm sự một chút.”

Ta âm thầm kỳ quái, Hâm Đức hoàng đế rất ít dùng loại thái độ này biểu hiện với mấy người chúng ta, không biết lần này có sự tình gì đặc biệt.

Hưng vương lập tức giúp ta giải tỏa nghi hoặc, hắn mỉm cười nói:

“Phụ hoàng có được sự tương trợ của Lô chân nhân, sắp luyện thành tiên đan.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu, cảm thán nói:

“Ông trời quả nhiên đối đãi với ta không tệ, ta vốn đang khó khăn trong việc kiếm hoàng tuyền, tìm linh dược luyện thuốc tiên, không nghĩ tới Lô chân nhân lại có thể chủ động tìm tới cửa.”

Lúc này ta đã hiểu rõ, Hâm Đức hoàng đế say mê tiên đạo, không biết là đã được chỗ tốt gì. Cung nữ phía sau dâng cho ta một chén trà, ta nhẹ nhàng nhấp một ngụm, không nói gì.

Cần vương thở dài nói:

“Phụ hoàng, nhi thần vẫn cảm thấy Lô chân nhân này quá mức kỳ quái, thân thế lai lịch của người này hoàn toàn không có, nếu như là do địch nhân phái tới...”

Hâm Đức hoàng đế biến sắc, cả giận nói:

“Ngươi cho rằng trẫm hồ đồ ư?”

Cần vương rùng mình, lập tức câm như hến.

Hâm Đức hoàng đế thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Trẫm biết sự quan tâm của con với ta, nhưng vừa rồi con cũng thấy, Lô chân nhân đưa cho ta một viên tiên đan. Trẫm ăn vào thì lập tức cảm thấy thần thanh khí sảng, tinh lực dư thừa, dường như đã quay lại thời tráng niên.”

Hưng vương cười nói:

“Phụ hoàng nói đúng, Lô chân nhân là người trong tiên đạo, lai lịch xuất thân đương nhiên sẽ không giống tục nhân tầm thường, nhi thần thấy hắn hạc phát đồng nhân (tóc bạc mà người như trẻ con), không biết là đã mấy trăm tuổi rồi.”

Ta nhìn thấy hắn mặt mày rạng rỡ, trong lòng đã hiểu hơn phân nửa, cái tên Lô chân nhân này tám phần mười là do Hưng vương Long Dận Thao dùng một số tiền lớn mang về.

Tiên đan chỉ là mượn cơ, nói không chừng muốn nhân cơ hội độc chết Hâm Đức hoàng đế.

Cần vương thấy mình nói một câu đã chọc giận Hâm Đức hoàng đế, đương nhiên là không dám nói tiếp.

Cũng may Hâm Đức hoàng đế liền chuyển trọng tâm của câu chuyện lên đầu của ta:

“Dận Không, ngày nạp phi đã tới gần, công việc chuẩn bị tới đâu rồi?”

Ta cười nói:

“Đa tạ phụ hoàng quan tâm, hài nhi đem mọi chuyện phức tạp cho thủ hạ xử lý, hơn nữa sau đại hôn hài nhi cũng tới Tuyên Thành, cho nên mọi việc đều tiết kiệm, hầu như đã chuẩn bị xong rồi.”

Hâm Đức hoàng đế khẽ cau mày, buông chén trà nói:

https://thuviensach.vn

“Sao lại có thể như vậy? Con dù sao cũng là con trai của trẫm, Dực vương cũng chỉ có một nữ nhi bảo bối, nếu hôn lễ đơn giản chẳng phải là khiến người khác đàm tiếu hay sao?”

Hưng vương phụ họa nói:

“Đúng vậy, hôn lễ của hoàng thất chúng ta sao có thể giống bách tính tầm thường? Lần này không những phải làm to, mà còn phải làm cho long trọng.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Trẫm cũng có ý này.”

Hắn nhìn về phía ta nói:

“Hôn lễ của Dận Không lần này tổ chức trong cung đi.”

Hắn mới nói ra câu này, Hưng vương và Cần vương đồng thời biến sắc, phải biết rằng dựa theo quy củ của Đại Khang, chỉ có thái tử mới có thể tổ chức nạp phi ở trong cung, những người khác không thể được.

Ta cuống quít uyển chuyển cự tuyệt nói:

“Phụ hoàng, hài nhi đã tu sửa Bình vương phủ như mới, hơn nữa đã hỏi qua ý của Dực vương, hắn cũng muốn tổ chức hôn lễ trong vương phủ.”

Đối với Hâm Đức hoàng đế ta phải đề phòng, hắn trời sinh tính tình thô bạo, hơn nữa dâm tà vô cùng, trước đây hắn đã từng dòm ngó sự xinh đẹp của Lâm Sở Nhi, muốn thu nàng vào hậu cung.

Nếu như không phải Dực Vương kiên quyết phản đối, thì hắn đã thực hiện được, lần này ta cũng phải cẩn thận.

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Ý của Dực vương thì ngươi nghe, nhưng ý của trẫm thì ngươi không nghe sao?”

Ta cuống quít quy rạp xuống đất nói:

“Hài nhi không có ý này, phụ hoàng bệnh mới khỏi, nếu như tổ chức hôn lễ ở trong cung, đương nhiên sẽ quấy rầy sự dưỡng bệnh của người. Hơn nữa, Đại Khang có quy định, ngoại trừ hoàng thượng và thái tử, thì không ai được tổ chức hôn lễ ở trong cung. Phụ hoàng nếu như để hài nhi tổ chức hôn lễ ở đây, thì hài nhi không cách nào đối mặt với liệt tổ liệt tông, mà quần thần cũng có cách nhìn khác.”

Cần vương và Hưng vương cũng đồng thời khuyên nhủ:

“Phụ hoàng, kỳ thực cử hành hôn lễ ở Vương Phủ, cũng náo nhiệt vô cùng. Dận Không nói không sai, người đừng làm khó đệ ấy nữa.”

Hâm Đức hoàng đế bỗng nhiên đứng dậy, cả giận nói:

“Bỏ đi, uổng cho ý tốt của ta, nếu như ngươi không muốn, vậy thì tùy ngươi đi!”

Nói xong hắn phẩy tay áo rời đi, để cho ba người chúng ta ngơ ngác nhìn nhau.

Cần vương là người đầu tiên phá tan sự trầm mặc, hắn đứng lên nói:

“Ta còn có một số việc muốn làm, huynh đệ các ngươi cứ trò chuyện, ta đi trước.”

Bây giờ hắn đã coi ta cùng một trận tuyến với Hưng vương, đương nhiên là không muốn ở chung với chúng ta.

Hưng vương nhìn theo bóng lưng của hắn, nở nụ cười nhạt, khi chuyển hướng sang ta đã khôi phục sự thân mật:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, có cái gì... cần ta giúp không?”

Ta cười nói:

“Đa tạ hoàng huynh quan tâm, Dận Không đã chuẩn bị tương đối rồi, nếu như có chuyện gì cần nhờ hoàng huynh, thì đệ sẽ không khách sáo.”

Hưng vương cười nói:

“Như vậy rất tốt, huynh đệ chúng ta thân lại càng thêm thân, sau khi đệ cưới Sở Nhi, thì cũng coi như là muội phu (em rể) của ta.”

Hắn nói câu này làm cho lông mao của ta dựng đứng hết lên, nếu để người khác không hiểu nghe được, thì lại tưởng rằng ta loạn luân.

Hưng vương cảm thán nói:

“Chỉ tiếc, huynh đệ chúng ta vừa đoàn tụ, thì đã phải chia tay, ta thật không hiểu, vì sao phụ hoàng lại phái đệ tới Tuyên Thành cơ chứ?”

Hắn rõ ràng là mèo khóc chuột giả từ bi, ta bị cách chức đến Tuyên Thành, trong lòng hắn cao hứng vô cùng mới đúng.

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không thích nhất là cuộc sống nhàn vân dã hạc, Tuyên Thành với đệ mà nói, đó là một chỗ lý tưởng, nghĩ đến chuyện có thể giương cung xạ điêu, khu cẩu bác miễn (xua chó đuổi con mồi), Dận Không hận không thể lập tức bay tới đó.”

Hưng vương làm ra bộ dáng mê say, nói:

“Nghe thấy đệ nói tới cuộc sống tiêu dao tự tại như vậy, ngu huynh đúng là đã động tâm, chỉ tiếc phụ hoàng tuổi tác đã cao, ta còn phải ở chỗ này chia bớt sầu lo cho người.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta thầm mắng hắn đê tiện, nhưng ngoài mặt vẫn cười nói:

“Sau này khi hoàng huynh rảnh rỗi, có thể tới Tuyên Thành tìm đệ, huynh đệ chúng ta hai người phóng ngựa chạy dưới chân núi Âm sơn, rong ruổi cười to, đó mới là sảng khoái.”

“Nhất định!”

Hưng vương nói.

Hai người chúng ta cùng rời khỏi cung, ta định cáo từ, thì Hưng vương giữ lại nói:

“Dận Không, sau khi đại hôn đệ phải đi Tuyên Thành, chắc chắn huynh đệ chúng ta sẽ khó gặp nhau, đêm nay ta ở Noãn Xuân các mở tiệc, đồng thời chúc mừng và cũng là tiễn đệ lên đường.”

Trong lòng ta ngơ ngác, Noãn Xuân các là một nơi nổi tiếng phong nguyệt, lấy thân phận của ta lúc này, đi vào đó có chút không tiện.

Hưng vương dường như nhìn thấu sự do dự của ta, mỉm cười nói:

“Đêm nay ta còn mời mấy vị hoàng huynh, đệ cứ việc yên tâm, huynh đệ chúng ta sẽ không ai nói cho cữu phụ biết đâu, hơn nữa vi huynh cũng chỉ mời đệ uống rượu, không làm chuyện hoang đường, đệ coi như nể mặt ta mà tới?”

Dưới sự chèo kéo của hắn, ta chỉ còn cách gật đầu, Long Dận Thao hiện đang cố sức kéo ta gia nhập phe của hắn, cho nên sẽ không có chuyện hắn hại ta.

Noãn Xuân các cũng có điểm tương tự giống như Bách Hoa Lâu của Tần quốc, người tới nơi này hầu như là người có thân phận địa vị trong triều đình.

https://thuviensach.vn

Cho nên ra vào đây không phải là danh môn vọng tộc, cũng là thế gia công tử.

Ca kỹ ở đây chỉ bán nghệ không bán thân, khác với những kỹ viện tầm thường.

Khi tiệc bắt đầu ta mới biết, ngoại trừ ta ra, Hưng vương không mời hoàng huynh nào khác.

Sau khi rượu và thức ăn bưng lên, có một ca kỹ ngồi đối diện với chúng ta, hoặc đàn hoặc thổi những khúc nhạc du dương.

Hưng vương nói:

“Dận Không, thực không dấu diếm, hôm nay ta mời đệ tới đây là có một chuyện muốn nhờ.”

https://thuviensach.vn

Chương 69: Dối Trời

Ta ngơ ngác không biết Hưng vương nhờ ta chuyện gì, mỉm cười nói:

“Hoàng huynh mời nói, chỉ cần Dận Không có thể làm được, chắc chắn sẽ đem hết toàn lực thực hiện.”

Hưng vương mỉm cười nói:

“Chuyện này nói rất dài dòng, trong trận chiến Khang Tần vừa qua, ta phát hiện trang bị vũ khí trong quân đội đã lạc hậu hơn nhiều so với Tần quốc, nếu như không có đệ xuất hiện đúng lúc, thì ai thắng ai bại trong trận chiến này còn chưa biết.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu.

Hưng vương nói:

“Phụ hoàng đã giao trọng trách thay đổi vũ khí, sửa đổi trang bị cho huynh.”

Hắn nhìn về phía ta nói:

“Ai cũng biết muốn chế tạo ra vũ khí hoàn mỹ, trang bị hạng nhất, thì phải có một số lượng lớn kim loại có chất lượng tốt, mà Đại Khang lại không đủ số lượng đồng, sắt khoáng thạch, hiện giờ ta chỉ còn cách dựa vào nước ngoài.”

Ta yên lặng nghe hắn trình bày.

https://thuviensach.vn

Hưng vương nói:

“Trong tám nước, chỉ có thương nhân Quản Thư Hành của Tề quốc là có năng lực cung cấp một số lượng lớn quặng sắt. Ta đã cùng hắn bàn bạc, thế nhưng hắn lại không muốn nói chuyện làm ăn, người đầu tiên hắn nói tới là đệ. Đồng thời hắn còn nói, chỉ cần Bình vương đáp ứng, hắn sẽ ký hiệp ước với huynh ngay lập tức.”

Ta cuối cùng cũng biết mục đích thực sự của hắn, mỉm cười nói:

“Đệ và Quản Thư Hành quen nhau từ khi còn ở Tần quốc, cũng coi như lão bằng hữu, nhưng mà đệ chưa thể ảnh hưởng tới quyết đoán của hắn được.”

Từ xa xa bỗng truyền tới một tiếng cười sang sảng:

“Hưng vương thứ tội, Quản mỗ đến chậm!”

Quản Thư Hành mặc bộ nho sam màu vàng đi tới, thấy hắn ta cũng bỡ ngỡ, bởi ta chưa bao giờ nghe tin hắn tới Khang Đô.

Ta ha hả cười nói:

“Quản tiên sinh tới Khang Đô vì sao không tìm Dận Không, lẽ nào đã quên lão bằng hữu như ta rồi?”

Quản Thư Hành cười to nói:

“Bình vương chớ trách, buổi sáng hôm nay Quản mỗ mới đến, nên không thể mới gặp người ngay được.”

Ta nhiệt tình mời hắn ngồi xuống.

Chúng ta cạn chén, sau đó ngồi kể lại những chuyện xảy ra, mục đích chủ yếu mà Hưng vương mời Quản Thư Hành đến đây chính là chuyện

https://thuviensach.vn

buôn bán quặng sắt.

Hắn đã mấy lần muốn hướng trọng tâm câu chuyện tới phương diện giao dịch, nhưng lại bị Quản Thư Hành khéo léo tách ra, xem ra hắn vẫn còn do dự trong chuyện cung cấp quặng sắt.

Phần lớn thời gian Quản Thư Hành đều nói chuyện cũ ở Tần quốc với ta, thấy Hưng vương không có hứng thú, nhưng lại e ngại thể diện, nên không còn cách nào khác là ở một bên nghe.

Những chuyện chúng ta nói tới hắn đều không biết, cho nên không cách nào chen vào được, chưa được bao lâu mà hắn đã ngáp mấy cái liền.

Quản Thư Hành khẽ mỉm cười nói:

“Cơm nước đã no nê, buổi tiệc hôm nay cũng nên kết thúc thôi.”

Hưng vương ngơ ngác, cứng họng nói:

“Thế nhưng...”

Hắn đang chờ Quản Thư Hành cho hắn một câu trả lời thuyết phục.

Quản Thư Hành cười nói:

“Hưng vương yên tâm, sáng sớm ngày mai ta sẽ cho người câu trả lời cuối cùng.”

Ánh mắt hắn nhìn về phía ta nói:

“Đêm nay Quản mỗ muốn tới Bình vương phủ quấy rầy một phen, không biết Bình vương có ngại gì hay không?”

“Cầu còn không được! Ta đang muốn cùng Quản tiên sinh ôn chuyện cũ.”

https://thuviensach.vn

Ta biết Quản Thư Hành này đang muốn đơn độc cùng ta nói chuyện.

Sau khi từ biệt Hưng vương, ta và Quản Thư Hành ngồi xe trở lại Bình vương phủ, tất cả đúng như dự liệu, mục đích mà Quản Thư Hành tới đây là vì gặp ta.

Ta mời hắn tới thư phòng, rồi mỉm cười nói:

“Quản tiên sinh ngàn dặm xa xôi đến đây, xem ra cuộc làm ăn này tương đối quan trọng.”

Quản Thư Hành gật đầu nói:

“Bình vương điện hạ, nếu như chỉ có hai ta, Quản mỗ cũng không ngại nói thẳng, Quản mỗ chẳng bao giờ quan tâm tới chuyện tiêu thụ quặng sắt, mà mục đích lần này chính là muốn gặp người.”

Ta mơ hồ suy đoán ra mục đích của hắn, còn nhớ năm xưa khi ở Tần hắn đã từng thông qua Tiền Tứ Hải muốn mua bức Xuân Cung đồ, lẽ nào lần này hắn cũng tới đây vì thứ này?

Quản Thư Hành cười nói:

“Bình vương điện hạ chắc còn nhớ, khi ở Bách Hoa lâu của Tần quốc, Quản mồ từng cầu ngài một việc?”

Ta đương nhiên là nhớ, bởi vì ngay lúc ấy hắn đã đòi bức Xuân Cung Đồ, nhưng mà ta lấy lý do quên ở Đại Khang chối từ cho qua. Đông thời cũng đáp ứng, nếu như có ngày trở lại Đại Khang sẽ đem bức Xuân Cung đồ cho hắn.

Lúc này ta giả vờ không hiểu, nói:

“Xin thứ cho Dận Không ngu muội, không biết Quản tiên sinh nói tới chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Quản Thư Hành nói ngay vào trọng tâm câu chuyện:

“Bức Xuân Cung Đồ bây giờ còn ở trong tay Bình vương hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Quản tiên sinh không đề cập tới chuyện này, thì ta hầu như đã quên mất, đúng là ta có một bức Xuân Cung đồ, lát nữa để ta tìm lại một chút, chỉ cần có thể tìm thấy, thì sẽ đem nó tặng cho Quản tiên sinh.”

Quản Thư Hành nói:

“Bình vương điện hạ, Quản mỗ sẽ không lấy không của người bức Xuân Cung đồ này, nếu như người có thể chuyển nhượng nó cho ta, Quản mỗ sẽ lập tức ký tên là hiệp nghị buôn bán quặng sắt với Đại Khang, hơn nữa...”

Hắn dừng lại một chút nói:

“Ta sẽ gửi cho Bình vương mười vạn lượng vàng gọi là tạ ơn.”

Ta giả vờ kinh ngạc nói:

“Bức Xuân Cung đồ này có bí mật gì? Quản tiên sinh sao lại trả giá lớn như vậy?”

Quản Thư Hành cười nhạt nói:

“Quản mỗ nhìn trúng bí quyết tu luyện khí thuật trong đó, chứ không có ý gì khác.”

Ta cùng hắn hàn huyên vài câu, sau đó bảo Dịch An dẫn hắn tới phòng khách nghỉ ngơi.

Kể từ khi biết trong Xuân Cung Đồ có giấu bí tịch võ công, thì ta đối với nó vô cùng quý trọng, lúc nào cũng cất giữ nó một cách tốt nhất. Từ khi U

https://thuviensach.vn

U nói cho biết bí mật trong sổ sách Điền thị, ta đã nghĩ bức Xuân Cung đồ này là thứ cực kỳ trân quy.

Có thể làm cho một thương nhân trả giá cực lớn truy tìm, thì nhất định sẽ mang lại lợi nhuận lớn hơn nữa cho hắn.

Quản Thư Hành thèm khát Xuân Cung đồ như vậy, đã chứng minh giá trị của nó, chắc chắn trong nó có một phần bảo đồ của bảo tàng Mâu thị.

Ta tìm tới Gia Cát Tiểu Liên, hắn am hiểu cơ quan thuật, có thể giúp ta trong chuyện này.

Gia Cát Tiểu Liên đã nhiều ngày bận rộn thiết kế bản vẽ sơn địa đạo, lúc này đang nghỉ khuya, khi ta tới tìm hắn thì cũng là lúc hắn đang mệt mỏi, cả người bơ phờ, nói:

“Đêm khuya công tử tới thăm, không biết là có gì phân phó?”

Ta lấy Xuân Cung Đồ ra, trải trước mặt hắn, sau đó đem lai lịch của nó thuật lại một lần.

Gia Cát Tiểu Liên gật đầu, nhìn vào tâm bản đồ nhưng lại không biết nó là địa phương nào.

Ta cười nói:

“Nếu như phần bản đồ này có giấu bảo tàng Mâu thị, thì chỉ có một phần mà không có phần còn lại, sẽ không cách nào khám phá ra huyền cơ trong đó.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử dự định đem Xuân Cung Đồ này giao cho Quản Thư Hành?”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Quản Thư Hành lấy quặng sắt thạch làm mồi dụ, việc này có quan hệ tới sự phát triển của Đại Khang trong thời gian tới, ta rất khó cự tuyệt.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Thế nhưng công tử lại không muốn giao bức Xuân cung đồ này ra.”

Ta cười nói:

“Cho nên ta mới tìm Gia Cát huynh thương lượng.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Bức đồ này bị tổn hại nghiêm trọng, cho dù là người bình thường cũng nhận ra, quyển trục và địa đồ đã bị người ta động tới, nhưng mà Tiểu Liên có biện pháp khôi phục nó lại như lúc ban đầu.”

“Thật không?”

Ta vui vẻ nói.

Gia Cát Tiểu Liên gật đầu cười nói:

“Nhìn bề ngoài bức Xuân Cung đồ này không có vẻ dị thường, thế nhưng quyển trục kia lại vô cùng đáng nghiên cứu, trong đó có rất nhiều ký hiệu. Căn cứ vào các ký hiệu người khác dễ dàng nhận ra, nó đã bị bóc, nhưng mà ta có nghiên cứu đối với các kỹ xảo chế tạo, chỉ cần công tử vẽ lại bức địa đồ này trên lụa, Tiểu Liên có thể trong vòng một đêm làm cho nó giống y như quyển trục này.”

Trong lòng ta mừng như điên, ta đợi cũng chính là câu trả lời này.

Ánh nắng sớm lấp lánh chiếu vào thư phòng của ta, ta và Gia Cát Tiểu Liên một đêm không ngủ, ta nhìn địa đồ vẽ lại một bức bản đồ mới.

https://thuviensach.vn

Đa phần là giống nhau, nhưng có một số chỗ thay đổi đôi chút, nhưng chỉ đôi chút thôi cũng làm cho bản đồ có sự thay đổi rất lớn. Quản Thư Hành là người khôn khéo, nếu như ta hoàn toàn thay đổi thì hắn sẽ phát hiện ra ngay.

Gia Cát Tiểu Liên ở trước mặt ta thiết kế lại bức lụa đồ mà ta vừa vẽ, trải qua một đêm nỗ lực, cuối cùng cũng hoàn thành chỉnh sửa bức Xuân Cung đồ này.

Bức Xuân Cung Đồ đã từng bị Yến Lâm đập vỡ, vết tích đập vỡ ta cũng không cố tình che giấu, Quản Thư Hành cũng không chú ý tới bề ngoài của nó, mà là bên trong nó có giấu cái gì.

Ta nhiều lần xem lại bức Xuân Cung Đồ, sau khi vững tin nó không có gì sơ hở, thì mới yên lòng.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử yên tâm, bản đồ bằng lụa và quyển trục bằng gỗ ta đã xử lý qua, ngay cả những thợ có kinh nghiệm cũng không cách nào phát hiện ra được thời đại của nó, hơn nữa nó còn là thể loại địa đồ. Công tử cũng chỉ thay đổi mấy điểm then chốt, nếu không được xem bản chính, thì Quản Thư Hành có khả năng thông thiên cũng không thể trong một thời gian ngắn nhận ra đây là đồ dởm.”

Ta gật đầu, đây chỉ là một nửa của bảo đồ mà thôi, một... nửa khác rất có khả năng đang nằm trong tay Điền Tuần, cho dù Quản Thư Hành có được nó cũng không có tác dụng gì.

Sau khi rửa mặt ta bảo Dịch An mời Quản Thư Hành cùng nhau ăn điểm tâm sáng, xem ra đêm qua Quản Thư Hành cũng không ngủ ngon, tám phần mười là nghĩ tới chuyện Xuân Cung đồ.

Ta mang túi cẩm đựng Xuân Cung đồ cho hắn.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Quản Thư Hành bỗng nhiên sáng ngời, hắn vội vàng mở túi cẩm, lấy Xuân cung đồ ra, ở trước mặt ta xé một đường. Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, từ lâu hắn đã biết bí mật trong đó, ánh mắt đầu tiên của hắn là nhìn vào quyển trục.

Trong lòng ta thấp thỏm bất an, không biết Gia Cát Tiểu Liên sửa chữa có qua được con mắt của hắn không.

Quản Thư Hành quan sát tỉ mỉ một nén hương, rồi mới ngẩng đầu lên nhìn ta, nói:

“Bức Xuân Cung Đồ này vì sao bị tổn hại?”

Trong lòng ta cả kinh, nhưng bề ngoài vẫn bình tĩnh như nước, mỉm cười nói:

“Mấy ngày trước, mấy vị thiếp yêu chơi đùa làm rách, ta có sửa chữa nó một lần”

Quản Thư Hành gật đầu, đưa tay sang chỗ ta, nói:

“Bình vương điện hạ có thể cho ta mượn bội đao một chút không?”

Ta vui vẻ đem loan đao đặt vào trong tay của hắn.

Quản Thư Hành cầm đao trong tay, cẩn thận dọc quyển trục ra, rồi rút một tấm lụa.

Trong lòng ta khẩn trương tới cực điểm, không biết là kế sách này có lừa dối được Quản Thư Hành hay không.

Quản Thư Hành không có hứng thú nhiều với bức bản đồ tu luyện kinh mạch, tất cả sự chú ý của hắn đều đặt trên bản đồ, sau khi kiểm tra hồi lâu, trong ánh mắt hắn hiện lên vẻ mừng rỡ như điên.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cũng chậm rãi bình tĩnh trở lại, từ biểu hiện của hắn cho thấy, ta đã thành công lừa gạt được hắn.

Ta giả vờ ngạc nhiên nói:

“Trong quyển trục này sao lại có giấu nhiều huyền cơ như vậy?”

Quản Thư Hành ha hả cười nói:

“Bình vương quả nhiên là người giữ chứ tín, bức địa đồ này giống như điều mà Quản mỗ dự đoán.”

Hắn đem bức Xuân Cung đồ đẩy lại trước mặt ta, nói:

“Gọi là vật quy nguyên chủ, Bình vương có thể giữ lại nó làm kỷ niệm.”

Ta giả bộ hiếu kỳ nhìn vào nó, nói:

“Quản tiên sinh có thể nói cho ta biết, trên bức địa đồ kia viết cái gì hay không?”

Quản Thư Hành thản nhiên, nói:

“Thực không dám dấu diếm, tấm bản đồ này vẽ lại tài nguyên khoáng sản, Bình vương có thể không cảm thấy hứng thú, nhưng mà đối với ta mà nói, nó lại có ý nghĩa khác.”

Trong lòng ta thầm mắng, lão hồ ly này quả nhiên gian trá dị thường, nhưng mà ta lại nghĩ, cho dù hắn có giảo hoạt, cũng bị ta lừa vào trong một cái tròng. Ta không khỏi đắc ý, nhưng trên mặt lại hiện lên sự tiếc nuối.

Quản Thư Hành cười nói:

“Bình vương điện hạ không cần hối hận, Quản mỗ đã nói thì nhất định sẽ làm, trong vòng ba ngày sẽ đem mười vạn lượng vàng nhập vào trong tiền

https://thuviensach.vn

trang Quảng Xương Long, hiệp nghị quặng sắt, trong ngày hôm nay ta sẽ ký với Hưng vương."

Ta nhân cơ hội này đưa ra một yêu cầu:

"Quản lão bản có thể bán cho ta một cái nhân tình không?"

Quản Thư Hành vui vẻ nói:

"Bình vương điện hạ xin cứ việc phân phó."

Ta thấp giọng nói:

"Diêm trường của Tứ Hải huynh đang muốn mở một con đường thông tới Đại Khang, lúc còn ở Tần quốc huynh ấy từng cầu ta hỗ trợ."

Ta thở dài một hơi lại nói:

"Dận Không cũng mới trở về Đại Khang, tất cả mọi chuyện mới bắt đầu, có một số việc ta không thể nói với phụ hoàng được, cho nên chuyện mà Tứ Hải huynh nhờ cậy, cho tới hôm nay ta vẫn chưa thể hoàn thành, không biết Quản tiên sinh có hiểu ý của ta không?"

Quản Thư Hành gật đầu cười:

"Đừng nói là Bình vương mở miệng cầu trợ, chỉ cần nói tới giao tình giữa Quản mỗ và Tiền huynh, thì chuyện này ta sao có thể làm ngơ được. Điện hạ yên tâm, trong việc đàm phán hiệp nghị với Hưng vương, ta sẽ đem chuyện này nói với hắn, chắc chắn sẽ không cự tuyệt."

Hắn dừng lại một chút cười nói:

"Sau khi xong chuyện này, ta sẽ đi Tần quốc mấy ngày nói cho Tứ Hải huynh biết chuyện này là do Bình vương ra sức."

https://thuviensach.vn

Ta cười ha ha thủ hướng Quản Thư Hành đưa tay nói:

“Nếu như vậy, ta đành cám ơn Quản tiên sinh trước.”

Phần nhân tình này mà ta cho Tiền Tứ Hải chắc chắn là không nhỏ, Đại Khang có nhiều quan khẩu, chuyện thuế vụ ta đã sớm nói với Ung vương, chỉ thiếu một cái gật đầu của phụ hoàng, nếu như chuyện này do Quản Thư Hành nói ta, ta nghĩ bọn họ sẽ không cự tuyệt.

Ta hướng Quản Thư Hành đưa tay ra mời nói:

“Mấy ngày nữa là ngày đại hôn của ta, Quản tiên sinh nếu như còn ở lại Khang Đô, thì mời tham gia ngày vui của Dận Không.”

Quản Thư Hành áy náy nói:

“Việc này quản mỗ đã biết, nhưng mà sau khi xong việc hiệp nghị, ta sẽ lập tức sang Tần, cho nên không dự được tiệc cưới này, nhưng mà Bình vương yên tâm, Quản mỗ nhất định sẽ mang lễ tới đúng giờ.”

Ngày đại hôn tới càng gần, ta lại càng không có chuyện gì làm. Ngày thứ hai, mười vạn lượng vàng của Quản Thư Hành đã được đưa tới.

Sau khi hắn và Hưng vương bàn bạc, đã đạt thành hiệp nghị mua quặng sắt, đồng thời việc Tiền Tứ Hải được mở con đường buôn bán ở Đại Khang cũng được đưa vào trong hiệp nghị.

Sau này ta mới biết, Quản Thư Hành vội vàng đi Tần quốc như vậy là bởi vì Trung Sơn quốc xảy ra biến động, bách tính trong nước đòi độc lập (Trung Sơn quốc là thuộc địa của Tần quốc) ngày một mãnh liệt.

Mà lợi ích của Quản Thư Hành lại liên hệ chặt chẽ với Tây Môn thế gia, hắn phải sang Tần để có thể tìm hiểu và chọn hướng đi mới.

https://thuviensach.vn

Quản Thư Hành mang tới cho ta mười vạn lượng vàng không khác gì giúp ta sưởi ấm ngày tuyết rơi.

Ta đã rút một bộ phận giao cho Gia Cát Tiểu Liên, hắn dùng danh nghĩa riêng mua một nông trang ở Khang Đô, cũng chính là nơi hắn sẽ thiết kế cửa ra của địa đạo.

Công trình này hao tổn của cải thực lớn, hơn nữa cần phải bí ẩn, cho nên công nhân đào bới đều là những người không ở Khang Đô.

Chúng ta tuyên bố với họ là bảo bọn họ giúp đào khoáng sản, hơn nữa các bộ phận then chốt và nơi sắp đặt cơ quan đều do thủ hạ của mình tự tay hoàn thành.

Theo như Gia Cát Tiểu Liên dự tính, muốn địa đạo này thành công, chí ít cũng cần chừng hai năm thời gian.

Trong khoảng thời gian này Trần Tử Tô phụ trách việc kiểm kê quà tặng, tuy chỉ còn ba ngày nữa mới tới ngày đại hôn, nhưng quà của tân khách mang tới không dứt.

Trong số này phần lớn chính là những phú thương của Đại Khang, tuy rằng gia tài của bọn họ có bạc triệu, nhưng địa vị chính trị lại không hiển hách.

Có rất nhiều người muốn tận dụng quan hệ, cho nên họ dùng phương thức này để biểu đạt ý chúc mừng, mục đích là muốn dùng quan hệ để tiến thân.

Ta bảo Trần Tử Tô đặc biệt lưu ý tới việc này, ghi chép lại danh sách những phú thương này, sắp xếp cho bọn họ một chỗ ngồi riêng. Lúc này họ bọn đang có tâm lý muốn nhận sang, nhưng mà sau này lại là cơ sở bền chắc cho tương lai của ta.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế từ khi bị ta cự tuyệt không tổ chức hôn lễ trong cung, thì không mời ta vào cung lần nào nữa.

Cho tới khi trước hôn lễ một ngày một đêm, mới cho thái giám triệu ta vào cung yết kiến.

Mấy ngày không gặp, khí sắc của hắn dường như tốt hơn nhiều, thanh âm to khỏe, lưng thẳng.

Xem ra Lô chân nhân này đúng là có vài phần bản lĩnh nếu như hắn mà luyện thành cái thuốc trường sinh bất tử gì đó, thì công phu nhiều năm của ta chẳng phải là uổng phí hay sao.

Trong lòng ta cũng hiểu, trên đời này không có thuốc gì là thuốc trường sinh bất lão cả, Lô chân nhân kia tám phần mười là phương sĩ tinh thông dược lý.

Dưới sự điều trị của hắn, Hâm Đức hoàng đế dần dần khôi phục được sự cường tráng.

Hâm Đức hoàng đế và Trân Phi đang ở Dưỡng Tâm Điện chơi cờ, hắn bảo thái giám mang một cái ghế cho ta ngồi một bên, rồi tiếp tục chơi cờ với Trân Phi.

Sau khi Trân Phi đi một nước, ánh mắt quyến rũ đều nhìn vào mặt của Hâm Đức hoàng đế.

Hâm Đức hoàng đế thỉnh thoảng cười một tiếng thích thú, tiếng cười này lọt vào tai của ta thì chói tai vô cùng, mắt thấy người mình yêu chơi đùa cùng nam nhân khác, đúng là một loại dày vò.

Thế trận của quân trắng dần tan rã, hiển nhiên bại cục đã định.

Trân Phi nũng nịu nói:

https://thuviensach.vn

“Không chơi nữa, không chơi nữa, bệ hạ chưa bao giờ chiều theo người ta...”

Hâm Đức hoàng đế cười ha ha nói:

“Ai nói ta không chiều nàng, chẳng phải đã chấp nàng năm quân rồi hay sao?”

Trân Phi kiều mị liếc Hâm Đức hoàng đế một cái nói:

“Bệ hạ bày mưu nghĩ kế, ẩn chứa thiên cơ, thần thiếp làm sao sánh bằng.”

Trân Phi nói những câu này tuy là bình thường, nhưng mà trong lòng ta đau không khác gì xát muối.

Trân Phi xoay người hướng ta nói:

“Đã để Bình vương đợi lâu, phụ tử hai người nói chuyện đi, ta cáo lui trước.”

Thảo nào người ta nói, nữ nhân là chuyên gia đóng kịch, nét mặt của nàng khi nhìn ta chẳng có chút biến hóa nào cả.

Ta cung kính nói:

“Cung tiễn quý phi nương nương.”

Hâm Đức hoàng đế kéo ống tay áo nàng nói:

“Trân Phi, nàng ở lại, chuyện này cũng có phần của nàng.”

Trân Phi không thể làm gì khác hơn là một lần nữa ngồi xuống, nhẹ giọng nói:

“Thiếp đi pha trà.”

https://thuviensach.vn

Nói xong uyển chuyển đi vào trong phòng.

Hâm Đức hoàng đế cười tủm tỉm nhìn theo bóng lưng của nàng, cho tới khi nàng khuất sau tấm màn che, mới đưa mắt nhìn sang ta, nói:

“Dận Không, hôn sự đã chuẩn bị xong chưa?”

Ta cung kính nói:

“Tất cả đã chuẩn bị xong, chỉ chờ ngày cưới tới.”

Hâm Đức hoàng đế thoả mãn gật đầu nói:

“Ta đã suy nghĩ, ngày mai ta và Trân Phi tới quý phủ của ngươi dự hôn lễ.”

Trong lòng ta không khỏi ngẩn ra, Hâm Đức hoàng đế có phải là già nên hồ đồ rồi không, những chuyện gần đây hắn làm toàn là việc không tưởng tượng nổi, ngoài dự liệu của thường nhân.

Hoàng tử đại hôn, theo lý thuyết thì người dự phải là hoàng thượng và hoàng hậu, thế nhưng hoàng hậu đã bị liệt nhiều năm, chắc chắn không thể xuất hiện trên lễ đường.

Nhưng mà theo quy định phải là Tĩnh Đức phi người đứng đầu Tây cung mới đúng, cho dù thế nào cũng không thể tới lượt Trân Phi được.

Huống chi Tĩnh Đức phi là tỷ tỷ của Dực vương, tân nương Lâm Sở Nhi là cháu ruột, xét theo điểm nào cũng thấy có tư cách hơn so với Trân Phi.

Ta do dự nói:

“Phụ hoàng, Tĩnh Đức nương nương…”

Hâm Đức hoàng đế nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng? Ta đã bảo nàng không cần phải đi, hậu cung phải có người trông nom, từ trước tới nay nàng ta thay hoàng hậu chấp chưởng tam cung, lần hôn lễ này không cần phải tham gia nữa.”

Trong lòng ta thầm mắng hắn hồ đồ, làm như vậy chẳng khác nào bảo Tĩnh Đức phi phạm tội gì đó, hơn nữa Dực vương cũng không vui.

Trân Phi lúc này đã bưng khay tới, đem hai chén trà đặt lên bàn trước mặt chúng ta.

Lời của Hâm Đức hoàng đế vừa rồi nàng cũng nghe được, nén cười nói:

“Bệ hạ, Tĩnh Đức nương nương chính là tỷ tỷ của Dực Vương, cháu gái nàng thành hôn theo lý nàng phải đi dự.”

Hâm Đức hoàng đế có chút nghi hoặc nói:

“Cái gì? Nàng ta là tỷ tỷ của Dực Vương? Hóa ra là ta đã quên!”

Ta thấy biểu hiện của hắn không giống như giả bộ, chẳng nhẽ trí nhớ của Hâm Đức hoàng đế đã bị hạ thấp tới mức này.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Nếu đã như vậy thì để cho Tĩnh Đức phi đi thôi, thông báo cho nàng ta một tiếng.”

Thấy tình cảnh trước mắt, ta không khỏi sinh ra cảm giác dở khóc dở cười, Tĩnh Đức phi chắc chắn đã biết Hâm Đức hoàng đế không cho nàng đi dự hôn lễ, chắc là đang tức giận vô cùng.

Ta chủ động nói:

“Phụ hoàng, để nhi thần đi Vĩnh Thọ cung một chuyến, truyền đạt ý của người.”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Được, ngươi đi đi.”

Đúng như tất cả dự liệu của ta, mới vừa tới đại môn Vĩnh Thọ cung đã nghe tiếng than khóc la mắng, ta nở nụ cười nhạt, không cần hỏi cũng biết, tiếng mắng là của Tĩnh Đức phi, tiếng khóc là của đám thái giám cung nữ ở trong cung mà thôi.

Thái giám cung nữ trong cung thấy ta tới, thì cuống quít đi vào thông báo, qua một lúc lâu, Tĩnh Đức phi mới cho người gọi ta vào. Trông là biết nàng ta mới rửa qua mặt mũi, hai mắt vẫn còn phù thũng, búi tóc có chút tán loạn.

Ta không có hảo cảm gì với vị Tĩnh Đức phi này, trái lại còn có sự cừu hận, năm đó nàng ta và Túc Trang hoàng hậu cùng nhau tìm cách làm khó dễ mẫu thân ta, nếu không người cũng không qua đời sớm như vậy.

Tĩnh Đức phi mời ta ngồi đối diện với nàng, thanh âm bởi vì vừa khóc nên có vẻ khàn khàn:

“Bình vương tới tìm ta có chuyện gì không?”

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng phái hài nhi tới cung thỉnh mẫu hậu, ngày mai tham gia đại hôn của hài nhi.”

Tĩnh Đức phi hai mắt sáng ngời, nhưng lại lãnh đạm nói:

“Hắn chẳng phải là muốn cho Trân phi đi hay sao, vì sao lại đột nhiên cải biến chủ ý?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng vẫn luôn lo lắng, đây là lần đầu hài nhi nạp phi, nên phải làm cho long trọng, cho nên phải để cho hài nhi tự mình tới mời nương nương.”

Câu trả lời của ta vô cùng xảo diệu, có ý đề cao địa vị của nàng ở trong cung.

Đôi mi thanh tú của Tĩnh Đức phi nhăn lại, nói:

“Thế nhưng... Chẳng hiểu tại sao, ta bỗng nhiên đau đầu vô cùng, sợ rằng ngày mai không cách nào tham gia được...”

Trong lòng ta âm thầm mắng một câu, nghe được Hâm Đức hoàng đế cải biến chủ ý, nữ nhân này lại thay đổi chủ ý làm khó, định để lão tử cầu xin ngươi phải không?

Ta biểu hiện cực kỳ chân tình, nói:

“Hài nhi thật tình mong muốn nương nương có thể tham gia hôn lễ, Dận Không từ nhỏ đã mất mẫu thân, nếu như không có nương nương nhiều năm qua chiếu cố, thì sao có thể có hài nhi ngày hôm nay, ở trong lòng hài nhi từ lâu đã coi nương nương chính là mẫu thân của mình rồi.”

Ta cố gắng nói những lời không thật để cảm động Tĩnh Đức phi, mắt của nàng hơi có chút đỏ lên, sau đó nước mắt thánh thót rơi xuống, run giọng nói:

“Dận Không, khó mà có người có tâm ý như ngươi, ngươi yên tâm, ngày mai ta nhất định sẽ tham gia đại hôn của ngươi.”

Rời khỏi Vĩnh Thọ cung, khi đi qua Ngự hoa viên, ta nhìn thấy Trân Phi đang vô cùng kinh hoảng, nàng nhìn thấy ta giống như nhìn thấy một cứu tinh, hét lớn:

https://thuviensach.vn

“Dận Không... ngươi... phụ hoàng ngươi đột nhiên ói ra một ngụm máu tươi...”

Ta lớn tiếng nói:

“Còn không mau triệu thái y vào trong điện!”

Trân Phi nước mắt rơi như mua, nói:

“Đã phái người đi rồi.”

Ta không nhiều lời với nàng, xoay người chạy về hướng Dưỡng Tâm Điện, hai gã cung nữ một trái một phải đang nâng Hâm Đức hoàng đế, sắc mặt hắn tái xanh, thân thể không ngừng run lên.

Ta vọt tới bên cạnh hắn, bắt thử mạch đập, thì cảm thấy nó đập cực nhanh, hơn nữa đã vô cùng yếu ớt, hô hấp thì nhẹ như tơ, nếu như không được cứu trị kịp thời, thì lúc nào cũng có thể chết vì không thở được.

Trong cái khó nó cái khôn, ta chợt nhớ tới Vô Gian Huyền Công có một tác dùng đả thông khí huyết, trong tinh thế cấp bách chỉ đành thử một lần.

Ta cởi giày, đi tới ngồi phía sau Hâm Đức hoàng đế, hai tay để vào hậu tâm của hắn, một luồng khí ấm áp từ trong đan điền bốc lên, theo kinh mạc của ta dồn lên tay, chậm rãi truyền vào trong cơ thể của hắn.

Dòng khí vận hành trong cơ thể Hâm Đức hoàng đế được ba vòng chu thiên, hắn mới hổn hển thở được một hơi.

Lúc này một đám ngự y mới chạy tới, Chu Độ Hàn dẫn đầu tới bắt mạch thử cho Hâm Đức hoàng đế, rồi cuống quít lấy từ bên trong hòm thuốc hai viên dược hoàn, đưa cho Hâm Đức hoàng đế ăn vào.

Hâm Đức hoàng đế nhắm mắt một lúc lâu, sau đó thở dài một hơi, lau mồ hôi trên trán, từ trên long sàng đi xuống.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế căm tức nhìn đám ngự y nói:

“Tất cả đều là phế vật, trẫm vừa rồi hầu như đã chết, lúc đó các ngươi đang ở chỗ nào? Kéo ra ngoài chém hết cho ta!”

Đám ngự y bị dọa tới mức quỳ rạp xuống đất, dập đầu như đảo tỏi, van xin tha mạng.

Kỳ thực chuyện này không trách được bọn họ, Hâm Đức hoàng đế từ khi dùng tiên đan của Lô chân nhân, có cảm giác mình khôi phục khỏe mạnh, cho nên đã cho toàn bộ ngự y rời khỏi Dưỡng Tâm Điện, khi xảy ra chuyện thì làm sao mà tới kịp.

Ta và Trân Phi đưa ánh mắt nhìn nhau, ta quỳ xuống nói:

“Phụ hoàng, chuyện đột nhiên xảy ra, làm cho bọn họ phản ứng không kịp, hơn nữa ngày mai là ngày vui của hài nhi, kính xin phụ hoàng phá lệ khai ân, tha cho bọn họ một mạng.”

Hâm Đức hoàng đế trầm ngâm một chút, phất phất tay nói:

“Nể mặt Dận Không, trẫm tha cho các ngươi một mạng, còn không mau cút đi!”

Đám ngự y trước sau đi ra ngoài, chỉ có Chu Độ Hàn vẫn đứng tại chỗ, hắn thân là người đứng đầu ngự y, đương nhiên là phải có trách nhiệm chiếu cố hoàng thượng.

Hắn quỳ trên trên mặt đất nói:

“Bệ hạ, thần liều chết có việc can gián.”

Hâm Đức hoàng đế vẫn còn trong cơn giận, nặng nề hừ một tiếng nói:

“Nói mau!”

https://thuviensach.vn

Chu Độ Hàn nói:

“Từ các triệu chứng bệnh trạng của hoàng thượng, thần to gan suy đoán, độc tính này có liên quan tới đan dược mà bệ hạ đang dùng”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Đồ vô liêm sỉ, Lô chân nhân sao lại dám hại ta? Rõ ràng là y thuật của ngươi không tinh, muốn nhân cơ hội này đem trách nhiệm đẩy cho người khác.”

Chu Độ Hàn khuyên nhủ:

“Bệ hạ, nếu như lúc nãy không có Bình vương điện hạ dùng nội lực bảo vệ tâm mạch cho người, thì độc tố đã xâm nhập phổi tạng, cho dù có lực thông thiên, cũng không cách nào cứu được...”

Hâm Đức hoàng đế giận tím mặt, cầm chén thuốc hung hăng ném lên đỉnh đầu của Chu Độ Hàn, trên trán Chu Độ Hàn máu chảy như mưa.

Trân Phi sợ đến mức kêu to một tiếng, nhưng lập tức đưa tay che miệng.

Ta bảo Chu Độ Hàn đi ra ngoài trước, để tránh kích thích Hâm Đức hoàng đế thêm phẫn nộ.

Sau đó ta nhìn tiểu thái giám nói:

“Ngươi gọi Lô chân nhân tới đây, chúng ta hỏi một chút, chẳng phải là sẽ rõ ràng hay sao.”

Tiểu thái giám kia thấp giọng nói:

“Nô tài đã cho người đi mời, nhưng không biết tại sao bây giờ còn chưa trở về.”

https://thuviensach.vn

Nói tới câu này, thái giám đi mời Lô chân nhân cũng trở về, hắn mang tới một tin tức chứng minh suy đoán của Chu Độ Hàn là đúng.

Lúc Lô chân nhân nghe nói Hâm Đức hoàng đế thổ huyết, đã đánh ngất tiểu thái giám, đợi khi hắn tỉnh lại, thì chẳng biết đã đi đâu, chắc chắn là đã đem vàng bạc chạy ra khỏi cung rồi.

Hâm Đức hoàng đế giận dữ nói:

“Cái tên phương sĩ (những người cầu tiên đạo) vô liêm sỉ này, lại dám can đảm khi quân, thị vệ trong cung nhiều như vậy, hắn có thể ra khỏi cung hay sao?”

Trân Phi nhắc nhở:

“Bệ hạ chớ quên, người từng ban cho hắn một cái Long bài có quyền tự do ra vào cung.”

Hâm Đức hoàng đế cắn răng nghiến lợi nói:

“Truyền ý chỉ của trẫm, bắt tất cả phương sĩ họ Lô lại.”

Hiện giờ tức giận đã xông lên đầu hắn, có khuyên bảo cũng không ăn thua.

Lúc này tiểu thái giám đã mời Chu Độ Hàn quay lại, bảo hắn bắt mạch rồi bốc thuốc một lần nữa.

Ta dặn cung nữ thái giám bên cạnh Hâm Đức hoàng đế không được đem tình hình nói ra ngoài, để tránh cho đám hoàng tử, phi tần, quấy rầy Hâm Đức hoàng đế nghỉ ngơi.

Sau khi uống thuốc, Hâm Đức hoàng đế dần trở lại bình thường.

https://thuviensach.vn

Từ ánh mắt của Chu Độ Hàn có thể nhận ra, hắn vô cùng cảm kích với hành động của ta ngày hôm nay.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Dận Không, trẫm hiện giờ đã không có chuyện gì, ngươi mau trở về chuẩn bị hôn sự đi.”

Ta sao có thể buông tha cơ hội biểu hiện tốt thế này, chân thành tha thiết nói:

“Sự an khang của phụ hoàng là trên hết, những thứ khác đều không trọng yếu, đêm nay hài nhi túc trực bên cạnh giường của phụ hoàng.”

https://thuviensach.vn

Chương 70: Cung Đình

Chu Độ Hàn cho dù trên đầu băng lụa trắng, thế nhưng vẫn cố gắng làm hết trách nhiệm của mình, đứng bên cạnh giường của Hâm Đức hoàng đế. Mắt trên trái của hắn vẫn còn sưng một cục, đúng là gần vua như gần cọp.

Bên cạnh Dưỡng Tâm điện có một gian phòng sắc thuốc, hiện giờ Chu Độ Hàn kê đơn bốc thuốc, Trân Phi chịu trách nhiệm sắc.

Thừa dịp Hâm Đức hoàng đế ngủ say, ta và Chu Độ Hàn đi tới ngoài hành lang Dưỡng Tâm Điện ăn chút điểm tâm, ta nhìn Chu Độ Hàn nhẹ giọng thở dài một hơi nói:

“Chu tiên sinh, hôm nay thực làm khó người rồi.”

Chu Độ Hàn cười khổ một tiếng:

“Lão thần đã quen rồi, ở bên cạnh bệ hạ lâu như vậy đương nhiên là biết tính người.”

Ta ân cần nói:

“Theo cách nhìn của tiên sinh, thì bệnh của phụ hoàng ta thế nào rồi?”

Chu Độ Hàn nói:

“Điện hạ nên biết, bệ hạ vốn không có bệnh, mà chính là bản thân của người, thần đã khuyên hoàng thượng không dưới một lần, là đừng có tin những phương sĩ tứ phương, rồi trên đời này không có đan dược gì trường

https://thuviensach.vn

sinh bất lão cả, nhưng mà bệ hạ đã mê đắm vào quá sâu rồi, chẳng để tâm tới nửa câu.”

Ta cảm thán nói:

“Đúng vậy, thuốc hay thì đắng miệng, lời thật thì khó nghe, khổ tâm của Chu tiên sinh, sợ rằng hoàng thượng sẽ không hiểu.”

Chu Độ Hàn nói:

“Thể chất của bệ hạ vốn cường kiện, nếu như không dùng đan được nữa, thì chẳng mấy chốc có thể điều trị cho người khôi phục như xưa.”

Ta đang muốn nói tiếp, nhưng chợt nghe thấy từ trong Dưỡng Tâm điện vang lên một tiếng kêu thê lương thảm thiết. Ta và Chu Độ Hàn liếc mắt nhìn nhau, đồng thời chạy tới Dưỡng Tâm Điện.

Tình hình bên trong Dưỡng Tâm điện làm cho ta kinh hãi, lúc này trong tay Hâm Đức hoàng đế đang cầm một thanh đoản đao dính đầy máu tươi, đao phong đâm sâu vào ngực của một tiểu thái giám.

Hắn gần như điên cuồng hét lớn:

“Nghịch tặc, lại muốn mưu hại trẫm!”

Ta cuống quít xông lên phía trước ôm lấy Hâm Đức hoàng đế, Chu Độ Hàn được sự trợ giúp của các thái giám và cung nữ còn lại kéo tiểu thái giám kia ra.

Trên trán của Hâm Đức hoàng đế có những giọt mồ hôi to như hạt đậu, y phục ướt đẫm, miệng không ngừng nói nhảm:

“Nghịch tặc... Nghịch tặc...”

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau hắn mới bình tĩnh lại được, nằm trên long sàng mơ màng thiếp đi.

Chu Độ Hàn khâu miệng vết thương của tiểu thái giám kia lại, sau đó dùng lụa trắng băng bó thật kỹ. May mà một đao kia của Hâm Đức hoàng đế không đâm trúng chỗ yếu hại, bằng không thì một tính mạng vô tội sẽ mất đi.

Trân Phi nghe thấy động tĩnh chạy tới, thấy không có người chết mới yên lòng, sau đó dặn dò cung nữ thái giám ngàn vạn lần không được đem chuyện này truyền ra ngoài.

Trải qua chuyện này, cung nữ thái giám nào cũng bị hù tới mức vỡ gan, làm sao dám đem chuyện này truyền đi cơ chứ.

Trân Phi u oán thở dài một cái nói:

“Hai người đều đi nghỉ đi, đêm nay ta chiếu cố bệ hạ.”

Nàng mới nói câu này, các cung nữ thái giám đã tản đi hết.

Chu Độ Hàn lại lấy ra một dược vật có tác dụng an thần, cho Hâm Đức hoàng đế ăn vào, hắn thấp giọng nói:

“Trước khi trời sáng bệ hạ sẽ không tỉnh lại, ở đây giao lại cho nương nương và điện hạ, thần ở phòng thuốc ngay sát vách, có bất kỳ tình huống gì, xin lập tức nói cho thần biết.”

Sau khi Chu Độ Hàn rời đi, trong Dưỡng Tâm điện chỉ còn lại có ba người. Sau khi Hâm Đức hoàng đế uống thuốc đã ngủ rất say, trong miệng vẫn thỉnh thoảng nói mơ.

Ta thở dài, mong là hắn có thể đứng vững được một thời gian nữa, để ta chuẩn bị đầy đủ, đứng vững chân ở nơi này.

https://thuviensach.vn

“Nghịch tử...”

Hâm Đức hoàng đế hàm hồ quát lên một câu.

Ta ngơ ngác, thấy hắn lật mình, rồi lại nói ra một câu khác:

“Trẫm... sẽ không tin tưởng ai cả...”

Ta và Trân Phi đưa mắt nhìn nhau một cái, ai nấy đểu tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Khi tới nửa đêm, mắt ta đã có chút cay cay, đứng lên duỗi thắt lưng một cái.

Trân Phi rót cho ta một chén trà nóng, đi tới bên người ta, ôn nhu nói:

“Nếu như ngươi mệt mỏi, thì đi nghỉ đi, nơi này có ta là được rồi.”

Ta nhìn thẳng vào khuôn mặt của nàng, trong lòng dâng lên vô hạn nhu tình, trong lúc vô ý chạm vào bàn tay mềm mại của nàng, tinh thần không khỏi rung động.

Trân Phi ý thức sự biến hóa trong đôi mắt của ta, hoảng hốt cúi đầu.

Chúng ta đồng thời nhìn lại phương hướng của Hâm Đức hoàng đế, thấy hắn đang ngáy rất to.

Ta nói mộtcâu hai nghĩa:

“Phụ hoàng đã ngủ say.”

Sau đó bàn tay phải to gan đưa ra nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Trân Phi, khuôn mặt nàng biến thành đỏ ửng, hai hàng lông mi run lên, hiển nhiên là trong lòng nàng kích động tới cực điểm.

Đối với hai người chúng ta mà nói, tối hôm nay là một cơ hội cực tốt.

https://thuviensach.vn

Trân Phi nhẹ nhàng bỏ bàn tay của ta ra, xoay người đi về phía sau cái bình phong, rồi hướng về phía ta vẫy tay, trong lòng nàng cũng có một ý nghĩ giống như ta.

Ta mỉm cười, chậm rãi đi theo phía sau nàng tới bức bình phong.

Mới đi vào bên trong, Trân Phi đã nhào vào lòng ta, đôi môi nóng rực tìm kiếm vị trí đôi môi của ta, cái lưỡi thơm tho cùng ta triền miên quấn quanh một chỗ.

Ta đưa tay thò vào trong váy của nàng, mới thấy nó chẳng có quần áo gì cả, nội khố của nàng chẳng biết đã bị quẳng đi từ lúc nào. Xem ra khi cho thái giám cung nữ rời đi, Trân Phi cũng đã chuẩn bị chu đáo cho chuyện này.

Nàng khẽ liếm cái tai của ta, nói:

“Thiếp vẫn luôn nhớ tới chàng...”

Bàn tay nhỏ nhắn của nàng nhẹ nhàng kéo đai lưng của ta, ngón tay mềm mại khẽ di chuyển.

Ở trước mặt nàng, ta dường như là một thiếu niên ngây thơ không biết mùi vị tình ái.

Trân Phi cầm hai tay ta đặt lên đôi mông ngọc đầy đặn của nàng, ta xốc thân hình nàng lên.

Dưới sự trợ giúp của ta, đôi chân dài xinh đẹp đã thành công quấn quanh bên hông ta. Thân thể của chúng ta tiến hành công thành chiếm đất, ta ra sức thể hiện tài dùng binh.

Cổ áo của Trân Phi rung rinh lên mở rất lớn, bộ ngực trong suốt lắc lư sinh động, những đường cong của thân hình nàng như ẩn như hiện, lại càng

https://thuviensach.vn

làm tăng thêm sự kiều diễm động lòng người.

Không biết là bởi vì... nguy hiểm mang tới sự kích thích, hay là vì Trân Phi là cô gái đầu tiên của ta, mà chỉ mới qua một chút ta đã công thành thắng lợi.

Trân Phi dùng sức ôm lấy thân thể của ta, trong lúc ý loạn tình mê, nàng rên lên những tiếng sung sướng.

Chúng ta không muốn xa nhau, nàng ngoan cường không chịu đầu hàng, ta cũng không từ bỏ ý định công thành, chỉ được một lúc hai chúng ta lại chiến tiếp.

Trong sự triền miên, chúng ta đã quên mất đây là Dưỡng Tâm Điện, quên mất Hâm Đức hoàng đế vẫn mê man nằm ngoài tấm bình phong...

Trong lòng Trân Phi giấu một tình yêu rất lớn, có thể làm cho nàng quên sợ hãi thỏa thích nhập vào sự điên cuồng. Sau những chuyện này, nàng vẫn là Trân Phi của lý trí đóng vai nàng nên đóng.

Đối với ta mà nói đêm điên cuồng này cực ngắn, thậm chí ta còn có cảm giác, ta mới là chủ nhân của nơi này.

Sau khi khôi phục lại bình tĩnh từ sự điên cuồng, chúng ta lại là con người của lý trí.

Khi ánh bình minh của ngày mới hiện lên, trong hai mắt ta và Trân Phi đều tràn ngập tơ máu.

Điều đó không phải do thức đêm, mà là do điên cuồng.

“Chúc chàng hạnh phúc.”

Bốn từ bình thường, nhưng do Trân Phi nói ra thì lại tràn ngập cảm xúc.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng để vẫn đang ngủ say, cho tới tận khi ta rời đi, bầu trời vẫn còn màu than chì, khắp trời đất hiện giờ chỉ còn một màu mờ mờ ảo ảo.

Ta hít một hơi thật sâu, cảm giác cho chút uể oải, phải xốc lại tinh thần nghênh tiếp đại hôn đang đến gần.

Trong vương phủ đã có không ít người, Ung vương và Trần Tử Tô đang lo lắng chờ đợi từ sớm trong phủ, thấy ta từ bên ngoài vào, mấy người đồng thời tiến lên đón.

Ung vương nói:

“Hoàng chất! Ngươi một đêm không về, ta còn tưởng có chuyện gì xảy ra, đang định vào cung tìm ngươi.”

Ta cười nói:

“Phụ hoàng và ta đốt đuốc nói chuyện suốt đêm, không cho ta trở về, tối hôm qua ta ở luôn trong Dưỡng Tâm điện.”

Ung vương tươi cười, thấp giọng nói:

“Hình như bệ hạ ân sủng hoàng chất hơn trước nhiều rồi.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Phụ hoàng đối với mỗi hoàng tử đều như vậy, nhưng đối với ta thì có lẽ muốn ta lập tức tới Tuyên Thành.”

Ánh mắt Trần Tử Tô lóe lên, dường như có điều muốn nói, ta đem chuyện trong phủ giao lại cho Ung vương, sau đó cùng Trần Tử Tô đi tới một chỗ.

Trần Tử Tô hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Cửu công chúa đã trở về...”

“Cái gì?”

Ta kinh hãi, chuyện này không phải chuyện đùa, kéo Trần Tử Tô đi xa thêm vài bước, mới nói:

“Chẳng phải ta đã bảo Đường Muội hộ tống nàng tới Tuyên Thành trước rồi sao?”

Trần Tử Tô cười khổ nói:

“Từ khi công chúa bước chân vào Đại Khang đã nghe được tin tức công tử muốn nạp phi, nên lấy cái chết ép Đường Muội đưa về Khang Đô gặp người, Đường Muội rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là phải mang công chúa trở về.”

“Nàng ở đâu?”

“Lúc này đang ở trong thư phòng, Đường Muội cũng ở bên coi chừng.”

Ta không nhiều lời với hắn nữa, xoay người chạy vào trong thư phòng. Đột Tạ canh giữ bên ngoài thấy ta trở về thì cuống quít tránh ra, bất đắc dĩ chỉ vào cánh cửa của thư phòng.

“Đường Muội! Nếu ngươi không bảo Dận Không tới gặp ta, thì ta sẽ chặt cái đầu của ngươi!”

Từ bên trong truyền đến tiếng thét chói tai của Yến Lâm.

Ta không khỏi cười khổ, công chúa điêu ngoa này tới thực đúng lúc.

Đẩy cửa phòng ra, trong lòng ta vừa mừng vừa lo, đúng là ta nhớ Yến Lâm tới cực điểm, thế nhưng đại hôn sắp diễn ra rồi, chuyện ta phải lo lắng rất nhiều, nên biểu tình trên mặt có chút miễn cưỡng.

https://thuviensach.vn

Đường Muội thấy ta vào, như trút được gánh nặng thở dài một hơi, xoay người đi ra ngoài cửa.

Đã lâu không gặp, Yến Lâm dường như gầy hơn trước nhiều, nhưng lại càng thêm thanh lệ động lòng người, khi nhìn thấy ta, trong đôi mắt đẹp của nàng tuôn ra hai dòng lệ trong suốt, cái mũi đáng yêu khịt khịt.

Chúng ta đứng im đó nhìn nhau, chậm rãi đi tới chỗ đối phương, ta mở cánh tay đợi nàng nhảy vào trong lòng, nhưng không nghĩ tới, nàng đột nhiên vung tay tát vào mặt ta một cái.

Ta đang thất thần, không nghĩ tới nàng đột nhiên hạ thủ, chỗ bị đánh vừa nóng bỏng vừa đau đớn.

“Dận Không! Ngươi... ngươi làm ta rất... thất vọng...!”

Hai hàng trong suốt nước mắt theo khuôn mặt của Yến Lâm không một tiếng động rơi xuống.

Ta xoa xoa khuôn mặt, ôn nhu nói:

“Lâm nhi, muội nghe ta giải thích...”

“Ta không nghe, cái tên vương bát đản vong ân phụ nghĩa, bội tình bạc nghĩa, không có đạo đức, táng tận thiên lương!”

Yến Lâm liên tiếp chỉ trích làm cho ta dở khóc dở cười.

Trong lúc nàng đang kích động thế này, có nói gì chắc cũng không nghe.

Ta chân thành nói:

“Lâm nhi, cho dù bất cứ hoàn cảnh nào ta cũng không bỏ nàng, cho ta một chút thời gian, ta nhất định sẽ cho nàng một giải thích làm thỏa đáng.”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm cắn răng nghiến lợi nói:

“Dận Không, hôm nay nếu ngươi muốn nạp phi, thì ta sẽ chết trước mặt ngươi!”

Ta biết tính tình nàng xưa nay cương liệt, nói được là làm được, vốn ta muốn trấn an nàng một chút, thế nhưng hôn lễ sắp bắt đấu, làm gì còn thời gian giải thích với nàng nữa.

Trong lòng ta đã quyết định, xoay người hướng ra phía ngoài nói:

“Đường Muội!”

Đường Muội vẫn chờ bên ngoài đi đến:

“Công tử có gì phân phó?”

Ta lớn tiếng nói:

“Đem nàng nhốt vào trong hầm của Vương Phủ không có ta ra lệnh thì không được cho nàng ra ngoài!”

“Chuyện này...”

Đường Muội lộ vẻ khó xử.

“Còn không mau làm đi!”

Ta giận dữ hét.

Đường Muội tiến lên nắm lấy cổ tay Yến Lâm, Yến Lâm ngàn vạn lần không ngờ ta lại đối xử với nàng như vậy, trên mặt nước mắt như mưa, khóc không thành tiếng nói:

“Dận Không... tên hỗn đản này... lại dám...”

https://thuviensach.vn

Nàng khổ sỡ nói không nên lời.

Ta thở dài một hơi, hướng Đường Muội nói:

“Ngươi bảo Duyên Bình xuống hầu hạ nàng, làm cho nàng một chút thức ăn, ngàn vạn lần đừng cho nàng làm chuyện điên rồ.”

Đường Muội trịnh trọng gật đầu, cùng với Đột Tạ mang Yến Lâm ra ngoài.

Ta tận dụng thời gian tắm rửa thay y phục, cố gắng quên những sự tình phức tạp đi, toàn tâm toàn ý chuẩn bị cho hôn lễ sắp diễn ra.

Thân là một trong những vị hoàng tử, hơn nữa còn hai lần mang lại hòa bình cho Đại Khang, lần đại hôn này có ý nghĩa vô cùng to lớn trong bách tính.

Bách tính ai nấy cũng thay quần áo đẹp, từ sáng sớm đã đứng ở hai bên phải trái của con đường, đợi đại hôn cử hành.

Toàn bộ Khang Đô đều giăng đèn kết hoa, trên tuyến đường chính từ Bình vương phủ đến Dực Vương phủ toàn bộ phủ kín thảm đỏ.

Đối với cá nhân ta mà nói, chuyện này không cần thiết, thế nhưng lần đại hôn này không phải là chuyện của một người, mỗi người dân đều lấy một phương thức nào đó để tham gia vào.

Cho nên quy mô của đại hôn càng lúc càng lớn, theo như lời Ung vương nói, thì đại hôn này có quy mô to nhất trong tất cả các hoàng tử.

Đầu của ta đội Tử Kim quan, mặc áo bào cát tường đỏ có thêu chín con rồng lớn đang vờn quanh Kim Châu, lại càng tỏ ra vẻ anh khí bừng bừng.

Đội ngũ đón dâu kéo dài hơn ba dặm, toàn bộ Khang Đô đều đắm chìm trong bầu không khí vui sướng.

https://thuviensach.vn

Ta cưỡi một con tuấn mã trắng như tuyết không hề có tạp chất, con tuấn mã này là một trong những lễ vật mà Ung vương tặng cho ta, trang phục cát tường, ngựa trắng cao quý càng làm cho ta thêm hoa lệ.

Ta phóng ngựa đi đầu đội ngũ đón dâu, tâm trạng cũng hồi hộp lo lắng.

Đối với ta mà nói, cuộc hôn nhân này làm cho địa vị của ta trong triều đình kiên cố thêm một bước.

Hình dáng của Lâm Sở Nhi đối với ta không có ý nghĩa, nàng chỉ là một biểu hiện trên con đường chính trị, chỉ có thông qua nàng, địa vị của ta mới có bước tiến nhảy vọt.

Tuy rằng đã hiểu ý của Dực vương, hắn không hi vọng ta tham gia và cuộc tranh giành hoàng quyền.

Thế nhưng hắn cũng không nắm trong tay được tất cả mọi chuyện, chỉ cần ta thành hôn xong với Lâm Sở Nhi, thì sẽ từng bước khuếch trương trận doanh của mình, trong quá trình này, Lâm Sở Nhi có tác dụng then chốt.

Tiếng pháo cắt đứt suy nghĩ của ta, đội ngũ đón dâu đã đi tới trước Dực vương phủ, bầu không khí đã lên tới mức cao trào. Ta nhẹ nhàng nhảy xuống ngựa, hít một hơi thật sâu.

Ta sửa sang lại kim quan một chút, tiến lên phía trước đại môn đập cửa. Đại Khang có tục truyền, tân lang là bách tính hay hoàng tộc đều phải tuân thủ cái phong tục này.

Từ trong cánh cửa vang lên tiếng cười, hiển nhiên là thân bằng tốt (họ hàng, người thân, bạn bè tốt) của Dực Vương, có một thanh âm vang lên:

“Người tới là ai?”

https://thuviensach.vn

Ta cười đáp:

“Long Dận Không!”

“Tới đây vì chuyện gì?”

“Đặc biệt tới thành thân cùng quận chúa.”

Mọi người cùng cười lên ha ha, đại môn chậm rãi mở ra, có một bàn tay thò ra, dựa theo quy củ muốn lấy tiền lì xì.

Dịch An đứng bên cạnh ta đưa lì xì tới, lúc này cửa đại môn mới hoàn toàn mở ra, người bên trong cùng nhau chúc mừng, nói:

“Cung chúc Bình vương điện hạ và quận chúa tân hôn đại hỉ, vĩnh kết đồng tâm, trăm năm hạnh phúc!”

Ta mỉm cười thi lễ cùng với mọi người.

Tú lâu của Lâm Sở Nhi ở Hoa viên phía đông, toàn bộ Vương Phủ khắp nơi đều giăng đèn kết hoa, thế lực của dòng họ Khang không thể khinh thường, hôn lễ của ta và Lâm Sở Nhi đã kéo theo cả Tĩnh Đức phi, cho nên hầu hết các nhân vật trọng yếu trong gia tộc đều tới.

Chọn Lâm Sở Nhi làm phi, ta cũng đã tìm hiểu rõ dòng họ Lâm, tên tuổi của những nhân vật trọng điểm ta đều nhớ rõ. Ta gật đầu với mỗi người họ, nếu như gần thì ta chuẩn xác gọi tên của từng người.

Trưởng bối hầu như toàn là người có quan hàm, chỉ đơn giản một lần gọi tên, cũng đã có được hảo cảm của mọi người.

Đi cùng ta tới trước tú lâu có một thị tỳ xinh đẹp, cũng như vừa nãy, cửa phòng đóng rất chặt, nữ quyến của dòng họ Lâm thị ở bên trong cố ý làm khó ta.

https://thuviensach.vn

Các nàng hiển nhiên là có chuẩn bị trước, khi thì ngâm thơ, khi thì đối liễn, những vấn đề khó liên tiếp tuôn ra, cũng may là sở học của ta không cạn, có thể qua tất cả các ải. Cuối cùng là dâng lên một vạn lượng tiền lì xì, thì các nàng mới cho ta vào trong tú lâu.

Ở trong ấn tượng của ta, Lâm Sở Nhivẫn chỉ là một cô gái nhỏ, hồi nhỏ nàng đã vào trong hoàng cung chơi đùa cùng với cô mẫu Tĩnh Đức phi, ta đã sớm quên hình dáng của nàng, bởi vì chúng ta cũng chỉ ngẫu nhiên gặp một lần.

Xung quanh dần dần im lặng, mọi người nhìn ta tiến lên đập cửa phòng của Lâm Sở Nhi.

Ta vốn có cho rằng còn phải chịu trở ngại, nhưng không nghĩ tới cửa phòng nhanh chóng mở ra.

Dực Vương Lâm Bi Phong cũng ở bên trong phòng, ta nhanh chóng bước lên quỳ xuống, nói:

“Nhạc phụ đại nhân ở trên xin nhận của tiểu tế một lạy.”

Ta cung kính khấu đầu ba cái với Lâm Bi Phong.

Lâm Bi Phong gật đầu, ánh mắt chuyển hướng nhìn Lâm Sở Nhi ngồi trong tú lâu, có phần lưu luyến.

Hai mỹ tỳ đỡ Lâm Sở Nhi đi tới trước mặt Lâm Bi Phong, bởi vì do đội mũ phượng và khăn trùm nên ta không nhìn thấy khuôn mặt của nàng, nhưng mà nhìn qua thân thể thướt tha, vóc người tuyệt hảo kia, thì lời đồn nàng có dung mạo nghiêng nước nghiêng thành cũng không ngoa.

Lâm Sở Nhi yên lặng không nói gì quỳ xuống trước mặt phụ thân, từ từ làm lễ bái biệt.

https://thuviensach.vn

Từ động tác của nàng ta có thể cảm thấy tâm tình của nàng vô cùng nặng nề, trong lòng nàng cũng không muốn gả cho ta, thế nhưng trong chuyện hôn nhân này nàng chẳng có cách nào từ chối cả.

Chẳng hiểu sao ta chợt nhớ tới Lệ Cơ ở Đại Tần, nhớ tới đại hôn của nàng với Yến Nguyên Tông sao mà giống bây giờ tới vậy.

Sống trong gia đình quyền quý chưa chắc đã được hạnh phúc, gả cho hoàng thất lại càng chua xót.

Dực Vương đích thân cầm bàn tay của nữ nhi đặt vào trong tay ta, bàn tay của Lâm Sở Nhi trắng mịn nhưng lạnh lẽo dị thường, ta đoán tâm tình của nàng bây giờ đang khẩn trương.

Dực Vương nhìn vào hai mắt ta nói một câu thấm thía:

“Dận Không, hôm nay ta đem nữ nhi của mình giao cho con, sau này con phải đối xử tốt với nó, bằng không... ta…”

Hai mi mắt của Dực vương đỏ hồng lên, hắn có chút buồn bã ngồi xuống ghế, vô lực phất phất tay nói:

“Đi thôi!”

Cổ nhạc nổi lên, ta và Lâm Sở Nhi chậm rãi đi ra khỏi tú lâu, tiếng chúc phúc của mọi người vang lên bên tai không dứt.

Lâm Sở Nhi được mỹ tỳ đưa vào trong kiệu hoa, còn ta nhảy lên ngựa, tiếng pháo đinh tai nhức óc vang tới từ hướng Bình vương phủ.

Ta vốn tưởng Hâm Đức hoàng đế trải qua chuyện tối qua thì không thể tham gia hôn lễ, thế nhưng không nghĩ tới khi ta với Lâm Sở Nhi vào trong Bình vương phủ thì hắn với Tĩnh Đức phi đã tới rồi.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đại hôn không cử hành ở trong hoàng cung, cho nên thiếu đi vài phần nghiêm túc trang trọng, nhưng lại có thêm vài phần bình dân náo nhiệt.

Nghe xong những câu chúc mừng của Tông Chính Quan, đại hôn chính thức bắt đầu.

Căn cứ vào lễ nghi hoàng thất, lúc bái thiên địa, ta và Lâm Sở Nhi phải dập đầu với Hâm Đức hoàng đế và Tĩnh Đức phi chín cái, sau đó mới phu thê giao bái.

Hâm Đức hoàng đế thỉnh thoảng cười to, từ trong thần thái của hắn chẳng giống chút nào so với việc tối hôm qua hít thở không thông. Cũng vì mẫu thân ta sớm mất, cho nên Tĩnh Đức phi tiếp nhận chức mẫu thân.

Nàng đưa cho Lâm Sở Nhi một cái phỉ thúy ngọc trạc (vòng tay phi thúy) vô giá.

Hâm Đức hoàng đế mỉm cười nói:

“Dận Không, kể từ hôm nay con đã chính thức thành gia, sau khi đại hôn, con nhất định phải cai quản Tuyên Thành cho tốt, không được uổng công trẫm tín nhiệm con như vậy.”

Trong lòng ta thầm mắng, nói vậy chẳng phải muốn cách chức ta tới Tuyên Thành hay sao, xem ra ân cứu mạng tối hôm qua chẳng rút ngắn mối quan hệ trong lòng hắn được chút nào.

Hâm Đức hoàng đế lại nói:

“Sở nhi, nếu con đã gả cho Dận Không, thì con phải có trách nhiệm phụ tá nó.”

Ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào Lâm Sở Nhi mơ hồ hiện ra sự tiếc nuối.

https://thuviensach.vn

Ta cũng biết hắn có tâm dòm ngó Lâm Sở Nhi, cho nên sự căm tức với hắn lại tăng thêm vài phần.

Khi đưa Lâm Sở Nhivào trong hôn phòng, thì tiệc cưới chính thức bắt đầu, ta mặc dù là tân lang nên việc mời rượu là không thể tránh khỏi.

Hâm Đức hoàng đế chờ ta kính rượu xong thì rời đi, Tĩnh Đức phi lưu lại nói chuyện với Lâm Sở Nhi.

Kỳ thực là nói cho nàng biết một số sự tình và nghi lễ trong đêm tân hôn, thân là cô mẫu thì phải phụ trách chuyện này.

Quy mô của tiệc cưới đã vượt ta khỏi sự tưởng tượng của ta, nếu như bàn nào cũng tới mời rượu, thì sợ rằng ta chẳng còn đi nổi mà gục xuống.

Đa số các bàn ta đều lướt qua, nhưng mà khi tới bàn của các hoàng huynh thì sao có thể quá quan dễ như vậy, mỗi người hai chén đã làm cho ta có chút mơ màng.

Cần vương cười nói:

“Dận Không là người thành thân trễ nhất trong số huynh đệ chúng ta, chúng ta phải nắm lấy cơ hội hôm nay chuốc cho đệ ấy say khướt mới được.”

Cũng chẳng biết là ai nói một câu:

“Ba năm trước huynh đệ chúng ta đã tụ tập đông đủ một lần.”

Cần vương gật đầu, cảm thán nói:

“Chỉ tiếc Dận Tường không có ở đây, bằng không huynh đệ của chúng ta sẽ chân chính gặp mặt.”

Hưng vương cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngày đại hỉ nói chuyện này làm gì, Dận Tường hiện giờ đang ở Bắc Hồ phong lưu khoái hoạt với Công chúa Hồ quốc rồi.”

Mọi người cùng nhau cười lên ha hả.

Hưng vương nhân cơ hội giơ chén rượu lên nói:

“Cho nên huynh đệ chúng ta càng phải quý trọng thời gian trước mặt, đoàn kết chặt chẽ, giúp Đại Khang vượt qua thời kỳ khó khăn trước mắt.”

Hắn nói câu này đã đoạt mất phần việc của Cần vương, chúng hoàng tử cùng phụ họa, cầm bát rượu bưng lên.

Cần vương xấu hổ đi tới, Hưng vương có ảnh hưởng càng lớn trong đám hoàng tử, thì sự uy hiếp với hắn lại càng tăng.

Trong lòng ta âm thầm cười, mâu thuẫn của hai người đã trở nên gay gắt, không buông tha cơ hội nào để tấn công lẫn nhau.

Mọi người cùng nâng chén nhìn sang phía ta.

Ta cuống quít xin tha nói:

“Các vị hoàng huynh, Dận Không say rồi.”

Hưng vương cười to nói:

“Say mới tốt, ngày đại hỉ này không say không được.”

Cần vương bưng chén rượu lên nói:

“Dận Không, vi huynh đại diện cho các vị huynh đệ chúc đệ và quận chúa bách niên giai lão, vĩnh kết đồng tâm.”

Ta bưng chén rượu lên nói:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ ngũ hoàng huynh.”

Rồi cùng hắn uống cạn hai chén.

Vốn ta tưởng đợt mời rượu tới đây là kết thúc, nhưng không ngờ Hưng vương lại kéo ta, nói:

“Chén rượu này đệ phải uống.”

Ta ngơ ngác nhìn hắn, hành động này chẳng phải là đối nghịch với Cần vương sao, Cần vương vừa mới đại diện cho các vị huynh đệ uống với ta hai chén.

Lúc này hắn mời rượu, chẳng phải là không để Cần vương vào trong mắt hay sao.

Cần vương lạnh lùng nói:

“Dận Thao, Dận Không còn nhiều bàn muốn mời đệ ấy uống rượu, đệ đừng nên miễn cưỡng.”

Hưng vương cười nói:

“Ngũ hoàng huynh nói lời ấy sai rồi, chén vừa rồi là huynh đại diện cho các vị huynh đệ, nhưng mà chén này đệ đại diện cho cữu cữu và biểu muội (em họ).”

Cần vương cười lạnh nói:

“Ta đã quên mất, Dực vương là cữu phụ của đệ!”

Hắn chẳng thèm che giấu sự phẫn nộ trong lòng.

Hưng vương không thèm để ý, cầm chén rượu lên nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, cữu phụ ta chỉ có một nữ nhi, nếu như đệ đã cưới nàng, nhất định phải thương yêu nàng, ngàn vạn lần không thể khi dễ nàng, bằng không người làm ca ca như ta sẽ là người đầu tiên không tha cho đệ.”

Ta nói:

“Lục hoàng huynh cứ việc yên tâm, đệ nhất định sẽ đối đãi với Sở Nhi thật tốt.”

Ta và Hưng vương lại uống hai chén, rồi mới rời bàn rượu của bọn họ.

Trần Tử Tô tiến lên đỡ lấy ta nói:

“Công tử bảo trọng, uống nhiều rượu quá sẽ tổn hại tới thân thể.”

Ta tiếp nhận chén trà do Dịch An đưa tới, uống một hơi cạn sạch, thở phào nhẹ nhõm nói:

“Không có việc gì.”

Trần Tử Tô nói:

‘‘Những thương nhân kia đều được an bài ở Đông viện, công tử không cần phải đi nữa.”

Ta nhíu mày nói:

“Ta dù gì cũng phải đi, họ mang hi vọng tới đây, ta không muốn bọn họ mất hứng mà về.”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Công tử nói cũng đúng.”

Ta được Dịch An đỡ tới Đông uyển, những thương nhân kia coi việc ta tới mời rượu là một vinh hạnh lớn lao, cho nên khi thấy ta tới, họ kích đông

https://thuviensach.vn

vô cùng.

Ta nâng chén nói:

“Dận Không cảm ơn các vị quang lâm, mọi người đều mong muốn Đại Khang phú cường, Dận Không chỉ biết dùng chén rượu nhạt này cảm tạ sự ưu ái của các vị.”

Mọi người đồng thời đứng dậy, đa số thương nhân ở Đại Khang đều không phải là người trong giới thượng lưu, cho nên đều nhiệt tình đứng dậy cạn chén.

Ta cất cao giọng nói:

“Mấy năm nay Đại Khang tai họa không ngừng, thực lực của quốc gia không ngừng hạ thấp, nếu muốn quốc gia cường thịnh trước hết phải phát triển kinh tế, mà mọi người lại là chủ lực của Đại Khang, chính là xương sống của Đại Khang, mọi người thịnh vượng cũng có nghĩa Đại Khang thịnh vượng. Ta đại diện cho Đại Khang kính các vị chén rượu này, mong các vị trợ giúp kinh tế Đại Khang sớm ngày phồn vinh trở lại.”

Ta nói:

“Sau này các vị gặp phải chuyện gì khó xử trong việc làm ăn có thể trực tiếp tới tìm Long Dận Không ta, chỉ cần ta có thể giúp được gì, Dận Không nhất định đem hết toàn lực ra làm.”

Số thương nhân ở đây bị những câu nói của ta kích động, ai nấy cũng đồng thời khen hay.

Ta ngửa đầu uống cạn chén rượu, sau đó dốc chén, mọi người đồng thanh hoan hô, rồi cạn chén của mình.

https://thuviensach.vn

Lúc ta mời xong rượu, thì đêm đã khuya, trong vương phủ đèn lồng đỏ treo cao, khắp nơi đều là bầu không khí vui tươi.

Ta bảo Ung vương và Trần Tử Tô thay ta tiếp khách, Dịch An tới nhắc nhở ta thời gian không còn sớm, cần phải tiến vào động phòng.

Hắn đỡ ta tới phòng tắm, vốn ta định tắm giải rượu, nhưng không ngờ đầu lại cảm thấy choáng váng, hận không thể nằm ngay chỗ này mà ngủ.

Chuyện này cũng khó trách, đêm qua ta ở Dưỡng Tâm Điện đại chiến không ngủ, hôm nay lại uống nhiều rượu như vậy, đương nhiên là không thừa nhận nổi.

https://thuviensach.vn

Chương 71: Đêm Động Phòng

Thay một bộ đồ mới, uống xong canh tỉnh rượu do Dịch An mang tới, ta đã tỉnh táo hơn không ít.

Dịch An nhắc nhở ta nói:

“Tiểu chủ nhân, đừng để Vương phi đợi lâu.”

Ta gật đầu, đứng dậy đi tới phòng tân hôn.

Khi ta ra bên ngoài phòng tắm thì trời đã đầy sao, vương phủ lúc nãy còn ồn ã, thì nay đã chìm vào trong yên tĩnh.

Ta hít một hơi thật sâu không khí trong trẻo nhưng lại lạnh lẽo, trong không khí còn mang theo mùi thơm ngát của hoa tươi.

Ta ngẩng đầu nhìn trăng tròn mông lung, mây với trăng như đang sum vầy, cuộc sống của ta và Lâm Sở Nhi bắt đầu từ đây.

Đêm nay rất thần thánh và yên tĩnh, tràn ngập thần bí và những điều vui mừng không biết.

Đối với ta mà nói điều quan trọng nhất chính là, thành hôn đại biểu cho việc ta đã trưởng thành, phải gánh vác trách nhiệm trong cuộc sống của Lâm Sở Nhi sau này.

Dịch An đỡ ta đi tới phòng tân hôn, căn phòng được trang trí rất trang trọng và hoa lệ, khí khái phi phàm.

https://thuviensach.vn

Sự bài trí bên trong đều là do nữ viên quan phụ trách lễ nghi trong vương phủ an bài, nó được bố trí theo phong cách của hoàng thất, màn che trướng rũ, gối gấm đệm êm.

Nữ quan sai mỹ tỳ dâng lên các loại vật phẩm khác nhau tới, gồm: thịt khô, anh đào, gạo, mận, nước. Mỗi loại đều được đựng trong những dụng cụ bằng vàng ròng.

Lâm Sở Nhi đầu đội mũ phượng, có khăn voan trùm đầu, yên lặng ngôi trên giường, nàng đã đợi ta rất lâu rồi.

Ta nhìn nữ quan rồi đi tới ngồi đối diện với Lâm Sở Nhi. Dưới sự hướng dẫn của nữ quan, chúng ta tiến hành những nghi thức, đồng thời đem gà, xôi, gạo, nước kính báo trời xanh, mời các vị thần và liệt tổ liệt tông, mong họ chúc phúc cho hôn nhân được mỹ mãn.

Sau khi nghi thức qua đi, nữ quan lại đưa cho chúng ta mỗi người một cái khăn ướt, ta và Lâm Sở Nhi nhận lấy lau tay.

Nữ quan kia ở trước mặt chúng ta thử thức ăn chứng minh trong thức ăn không có độc, sau đó dâng lên cho chúng ta dùng.

Đây chỉ là những món ăn thông thường, và cũng chỉ mang tính tượng trưng.

Lâm Sở Nhi ăn một miếng, nhưng ta cả ngày còn chưa ăn gì, lúc này không hiểu tại sao lại cảm thấy đói vô cùng, đánh sạch chỗ thức ăn này không sót một thứ gì.

Nữ quan kia trợn mắt há mồm, không nghĩ tới ta lại ăn được nhiều như vậy.

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bản vương... có chút đói bụng...”

Còn chưa nói xong thì đã ợ một hơi, ta ngại quá đành không nói nữa.

Có hai mỹ tỳ dâng nước ấm, ta rửa tay, sau đó lại đem tới hai chén rượu ngon.

Ta với Lâm Sở Nhi uống rượu giao bôi, sau đó họ trịnh trọng chúc chúng ta những chuyện như hôn nhân hạnh phúc sớm sanh quý tử nối dõi tông đường, thọ cùng trời đất trẻ cùng tứ hải, rồi mới thôi.

Sau khi các nghi lễ qua đi, nữ quan kia mới chịu lui ra và Lâm Sở Nhi lại bị các cung nữ hướng dẫn mang tới hai gian phòng khác nhau, thay đổi y phục bình thường.

Sau điều này họ mới chính thức cáo lui, khép cửa phòng lại, để cho ta và Lâm Sở Nhi có được một không gian yên tĩnh.

Ta vén khăn voan, trong lòng đối với thê tử Lâm Sở Nhi này chưa từng có tâm trạng chờ mong.

Ta thấy hơi thở của Lâm Sở Nhi trở nên dồn dập, tâm tình của nàng lúc này vô cùng khẩn trương.

Ta chậm rãi rút khăn voan ra, thả nó xuống đất. Ngay cả ta cũng không khỏi than thở, sự xinh đẹp của Lâm Sở Nhi đúng là động lòng người, đôi mi dài thanh tú giống như hai con suối trong suốt, cái mũi giống như một tuyệt phẩm điêu khắc, đôi môi trơn bóng mềm mại, có thể dùng từ cực kỳ xinh đẹp để hình dung.

Khóe môi nàng hơi nhếch lên, biểu thị cho sự tự tin của mình.

Ngũ quan tuyệt mĩ này xứng danh với tiên tử, thảo nào mà trước kia Hâm Đức hoàng đế muốn tìm cách nhét nàng vào trong hậu cung của mình.

https://thuviensach.vn

Khi ánh mắt của chúng ta giao nhau, ta chẳng cảm nhận được nhu tình và sự chờ đợi nào từ trong mắt của nàng, có một cảm giác xa lạ nhất thời kéo giãn khoảng cách của chúng ta.

Ta muốn tìm thấy sự ôn nhu e thẹn động lòng người của Lâm Sở Nhi, thế nhưng từ trong mắt nàng ta chi nhận ra sự lạnh lùng và lý trí.

Chẳng hiểu sao, lúc này ta bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện, Lâm Sở Nhi không muốn gả cho ta.

Sự xinh đẹp của Lâm Sở Nhi làm cho ta hít thở không thông, giống như một tiên tử không nhiễm bụi trần, ta chậm rãi ngồi ở trên một cái ghế đối diện.

“Nàng không vui?”

Ta hỏi.

Lâm Sở Nhi lạnh lùng bình tĩnh trả lời:

“Sở Nhi chẳng có gì không vui cả.”

Ta cầm lấy chén trà trên bàn nhưng lại phát hiện nước trà đã cạn.

Lâm Sở Nhi yên lặng đứng dậy, chế thêm nước cho ta, sau đó lại ngồi vào giường.

Ta uống cạn chén trà, nhẹ giọng nói:

“Nàng có biết, từ đêm nay chúng ta sẽ sống chung với nhau cả đời.”

Lâm Sở Nhi gật đầu, chậm rãi giơ bàn tay nhỏ nhắn, cởi y phục cát tường.

https://thuviensach.vn

Ta yên lặng nhìn động tác của nàng, chợt phát hiện trên mí mắt của nàng có hai giọt nước mắt trong suốt, và rồi nàng không kiềm chế được nữa, hai hàng nước mắt tuôn như mưa.

Không biết tại sao, hình bóng Lệ Cơ lại hiện lên trước mắt của ta.

“Dận Không! Ta hận ngươi!”

Nghĩ tới câu nói này làm cho thân hình ta run lên, nhịn không được mà nhắm mắt lại.

Khi ta mở mắt ra, Lâm Sở Nhi đã cởi áo ngoài mặc nội y bằng lụa mỏng có thể nhận ra được băng cơ ngọc cốt của nàng, điều này làm cho ta động tâm, chỉ cần đi tới là có thể chiếm hữu được nàng.

Nhưng mà, nàng vẫn rơi nước mắt.

Ta không nói gì, chậm rãi đứng dậy, từ trong đôi mắt đẹp của Lâm Sở Nhi hiện lên sự kinh hoàng, hình ảnh này như một mũi tên bắn vào trong tim của ta.

Ta cố gắng kiềm chế sự bi ai và phẫn nộ trong lòng, xoay người đi ra ngoài cửa.

Ta chợt phát hiện mình không cách nào hạ thủ được với Lâm Sở Nhi, điều này chẳng phải do sự thiện lương quấy phá, mà là ánh mắt của Lâm Sở Nhi.

Từ trong ánh mắt của nàng ta nhận ra sự tuyệt vọng và bi thương không nói nên lời, ta chẳng cách nào đối mặt với nàng được, đứng trước mặt nàng, ta thấy mình giống như một tên đồ tể.

Những mỹ tỳ đứng gác ở bên ngoài thấy ta đi ra thì đều sửng sốt, nhưng các nàng không dám hỏi đến, trong lòng ai nấy đều run sợ cúi đầu xuống, ta

https://thuviensach.vn

giận dữ hét lên:

“Giờ này còn đứng đây làm gì? Cút cho ta!”

Dịch An cũng không về nghỉ mà đứng ở cách đấy một đoạn, nghe thấy động tĩnh thì cuống quít chạy tới, hắn bảo mấy mỹ tỳ lui xuống, thấp giọng nói:

“Tiểu chủ nhân vì sao không nghỉ ngơi?”

Ta lạnh lùng nói:

“Không có tâm tình!”

Dịch An nhấ thời nghẹn lời, hồi lâu mới nói:

“Thế nhưng tối nay là...”

“Ta tới thư phòng nghỉ ngơi!”

Đi tới thư phòng, tâm tình phiền muộn của ta không cách nào giảm xuống được, ta mở cửa tủ lấy một vò rượu ngồi ngửa đầu uống.

Sự nóng bỏng của rượu làm cho tâm tình của ta càng thêm buồn bã, nhưng ta cũng tỉnh táo nhận ra, ta phẫn nộ không phải vì Lâm Sở Nhi.

Lệ Cơ đã trở thành một tình kết khó giải trong lòng ta, ta bắt đầu nghĩ lại, mình đối với nàng có quá mức tàn khốc hay không?

Nhìn Yến Lâm, Tuệ Kiều, Tư Hầu, thậm chí đối với ngay cả Tinh Hậu đã vài lần hãm hại ta, ta cũng không nói gì. Thế nhưng chi duy nhất có Lệ Cơ là ta chưa hồi báo được nàng điều gì.

https://thuviensach.vn

Số phận của Lệ Cơ đáng thương nhất trong số các nàng ở đây, trong cuộc đời của mình, nàng đã đặt hết hi vọng vào ta, vì ta mà nàng không tiếc thứ vì, thế nhưng ta đã làm cho nàng được điều gì?

Thậm chí khi rời Đại Tần ngay cả một câu yêu thương ta cũng không nói được với nàng, ta có quá mức tàn khốc hay không?

Từ trong mắt Lâm Sở Nhi ta lại thấy ánh mắt của Lệ Cơ lúc sắp chia tay, ánh mắt này đã chạm tới sự đau khổ đã chôn sâu trong tâm của ta.

Ta thất tha thất thểu đi tới căn hầm, Đường Muội đang canh giữ đây không ngờ là ta lại tới, cho nên vội vàng bước lên đỡ lấy ta, nói:

“Công tử, người uống nhiêu quá.”

Khi vào bên trong, ta nghe thấy tiếng Yến Lâm thống khổ gào khóc, Duyên Bình đang ở bên cạnh an ủi.

Nghe thấy tiếng bước chân, Duyên Bình ngẩng đầu lên, nàng kinh ngạc mở to hai mắt, ta đặt một ngón tay lên môi mình, ý bảo nàng im lặng.

Duyên Bình gật đầu xoay người rời khỏi hầm.

Ta chậm rãi đóng cửa lại, đi tới bên người Yến Lâm ngồi xuống, nàng vẫn ôm hai đầu gối, vùi mặt vào trong đó khóc thút thít.

Trong lòng ta tràn đầy áy náy, buông vò rượu, vỗ vỗ vào vai nàng.

Yến Lâm chậm rãi ngẩng đầu lên, đôi mắt đẹp của nàng vì khóc mà sưng đỏ, ánh mắt của nàng tràn ngập nghi hoặc, sau đó là phẫn nộ.

Nàng nắm tay lại, hung hăng đấm lên người của ta, ta yên lặng chấp nhận, cho tới khi Yến Lâm có chút mệt mỏi, nàng mới bổ nhào vào trong lòng ta, ‘Oa’ một tiếng khóc rống lên.

https://thuviensach.vn

Ta nhẹ hôn lên khuôn mặt của nàng, nói:

“Nha đầu ngốc... chẳng phải là ta đã tới rồi hay sao...”

Yến Lâm khóc hu hu, nói:

“Dận Không... ngươi... đúng là không có lương tâm... ngươi có biết, ngươi chính là người duy nhất trên thế gian mà ta nương tựa.... ngươi không thích ta... ta sẽ chết...”

Ta ôm chặt lấy thân thể mềm mại của nàng, nói:

“Lâm nhi ngoan, sao ta lại không thích nàng cơ chứ?”

Yến Lâm ngẩng đầu lên nói:

“Thế nhưng vì sao ngươi phải nạp phi?”

Ta dùng tay áo lau nước mắt trên mặt nàng, nói:

“Ta nạp phi cũng không có nghĩa là ta không thích nàng, nàng cũng biết, Dao Như là thị thiếp của ta, nàng còn tiếp thu được, vì sao hôm nay lại không tiếp nhận được chuyện ta nạp phi?”

Yên Lâm cố sức cắn cắn môi dưới nói:

“Thế nhưng ngươi chưa từng thương lượng với ta...”

Ta khẽ hôn lên đôi môi kiều diễm của nàng:

“Ta thân là Đại Khang hoàng tử, phụ hoàng tứ hôn đương nhiên là không cách nào cự tuyệt, mà lúc đó nàng còn ở Trung Sơn quốc, ta không thương lượng với nàng được.”

Yến Lâm lúc này mới hết giận dữ, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng vì sao hôm nay ngươi nạp phi lại nhốt ta trong này, rõ ràng là có mới nới cũ.”

Nghĩ tới đây nàng lại giận dữ, nắm lấy cánh tay của ta hung hăng cắn một cái.

Ta đau tới mức hét lên một tiếng thảm thiết, thân hình không tự chủ được ngã về sau, nặng nề đập đầu vào tường, suýt nữa ngất đi.

Yến Lâm thấy ta như vậy, sợ đến mức chân tay luống cuống, ôm chặt lấy ta nói:

“Dận Không, huynh không có chuyện gì chứ, ngàn vạn lần đừng làm muội sợ!”

Ta cười khổ lắc đầu, cầm vò rượu lên nói:

“Lâm nhi, chúng ta ly biệt đã lâu, cũng nên uống một trận say khướt chứ.”

Ta và Yến Lâm vừa uống vừa trò chuyện, ta vốn đã say, uống thêm hai lần thì không kiềm chế được nữa.

Ta ôm lấy Yến Lâm, nói:

“Còn có nhớ chuyện... nàng… cường bạo ta năm đó không?”

Yến Lâm đại xấu hổ, khuôn mặt ửng hồng nhẹ giọng phì phì nói:

“Tên dâm tặc này, rõ ràng là huynh...”

Nói tới nửa câu thì nàng nhớ lại tình hình ngày đó, xuân tình theo đó nảy mầm dí sát mặt vào ngực ta, vân vê vạt áo, dịu dàng nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh nói đúng, muội tình nguyện làm như vậy, bây giờ nếu như muội cường bạo huynh một lần nữa, huynh dám không?”

Câu nói này của Yến Lâm làm cho ta thấy kích thích vô cùng, ta cố ý giả bộ thấp thỏm lo âu, che ngực nói:

“Ngươi nếu như dám làm như thế, ta liền lớn tiếng kêu cứu.”

Yến Lâm quyến rũ cười, một tay đẩy ta ngã xuống mặt đất, đôi chân ngọc nhảy lên người của ta, kiêu mị nói:

“Ngươi có lớn tiếng kêu, cũng không ai tới cứu ngươi.”

Yến Lâm cúi xuống, môi anh đào nóng rực đã chặn lấy đôi môi của ta, một mùi thương thoang thoảng bay vào mũi, cộng thêm mùi rượu làm cho ta càng thêm kích thích.

Nàng cởi từng món đồ, đôi môi anh đào hôn dần xuống dưới, một cảm giác sung sướng khó ta tràn ngập toàn thân ta.

Ta hít một hơi thật sâu, hai tay cầm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng, nhẹ nhàng kéo chiếc váy, Yến Lâm a một tiếng, ta xoay người đặt nàng xuống dưới.

Trong đôi mắt đẹp của nàng đã tràn ngập xuân tình, nàng nhẹ giọng nói:

“Bây giờ thì ai cường bạo ai?”

Ta lấy ta xoa chân ngọc mềm mại, dọc theo đó tiến lên, thân hình Yến Lâm nhịn không được run rẩy, đôi mắt khép hờ nhìn ta.

Chẳng hiểu tại sao, tâm tình của nàng bỗng nhiên lạnh lùng, đẩy ta ra, ta bất ngờ không kịp đề phòng bị nàng đẩy ngã trên mặt đất, ngạc nhiên nói:

“Nàng làm cái gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm mày liễu dựng thẳng nói:

“Dận Không, ngươi là tên dâm tặc vô sỉ, có phải vương phi không cho ngươi chạm tới, nên ngươi mới tới tìm ta. Ngươi cho ta là cái gì, là nô lệ gọi tới là tới ư?”

Ta đưa tay muốn cầm tay nàng, nhưng mà Yến Lâm nổi giận cầm vò rượu lên mặt đất, định đập vào người của ta.

Ta ôm lấy đôi chân nhỏ của nàng, làm cho nàng ngã xuống, hai chúng ta quấn chặt vào một chỗ, trên người ai nấy đều dính đầy rượu ngon và bụi bặm.

Yến Lâm hung hăng nhéo cái lỗ tai ta nói:

“Dâm tặc, nếu ngươi dám dùng sức mạnh với ta, thì ta sẽ lớn tiếng kêu cứu, để cho cả tòa vương phủ này biết hành vi cầm thú của ngươi...”

Ta không đợi nàng nói hết câu, đầu lưỡi đã xâm nhập vào trong đôi môi anh đào của nàng, bàn tay thâm nhập vào bên trong đẩy nội y của nàng ra, ngón tay vân vê bộ ngực của nàng.

Yến Lâm cố sức cầm tóc của ta muốn kéo ta xuống dưới, ta nhịn đau nói:

“Lâm nhi, vị trí của nàng trong trái tim ta từ trước tới giờ chưa từng thay đổi, ta thực sự hi vọng tân nương là nàng.”

Ta tràn ngập nhu tình nói, nhất thời đánh trúng được trái tim của nàng, ánh mắt của nàng dần dần mềm đi.

Ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, hiện giờ nàng đã để mặc đầu lưỡi cho ta theo đuổi, dưới sự nhiệt tình của ta, trái tim nàng đã hoàn toàn bị nhu tình bao phủ.

https://thuviensach.vn

Nàng vươn cánh tay ngọc ôm lấy lưng của ta, thân hình mềm mại hòa nhịp cùng với những động tác của ta.

Lần thứ hai ta vén váy của nàng lên, bàn tay xoa bắp đùi mềm mại, thân hình của nàng run lên.

Dưới sự tìm kiếm của ta, Yến Lâm dường như có sự kháng cự, khép chân ngọc kẹp lấy tay của ta, nỗ lực ngăn cản động tác tiến thêm của ta.

Ta mạnh mẽ xâm nhập trong hai chân của nàng, gầm nhẹ một tiếng, cuối cùng chúng ta cũng bị hỏa tình thiêu đốt.

Yến Lâm không kêu cứu, ngược lại nàng rên rỉ và thở dốc, tình cảm của nàng mạnh mẽ hơn ta tưởng, chúng ta một đêm này liều chết triền miên, dùng thân xác thể hiện tình cảm của mình với đối phương.

Thảo nào người ta nói, nữ nhân là phương thuốc hay, trải qua sự triền miên với Yến Lâm, tâm tình của ta đã bớt phiền muộn.

Liên tục hai đêm không nghỉ, ta có chút mệt mỏi rã rời, nằm ở trong lòng Yến Lâm ngủ thật say.

Khi tỉnh lại, đã thấy Yến Lâm nằm ở bên cạnh, một cảm giác ấm áp đột nhiên nảy sinh trong lòng ta, có nhiều nữ nhân yêu ta như vậy, thì ta cần gì phải quá để ý tới Lâm Sở Nhi.

Chẳng qua nàng ta chỉ là một công cụ trong con đường chính trị của ta, cho dù nàng không có tình cảm với ta, thì cũng có gì lạ?

Ta nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài của Yến Lâm, động tác rất khẽ nhưng cũng làm nàng giật mình tỉnh giấc. Yến Lâm dịu dàng cười nói:

“Huynh đã tỉnh?”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta ngủ đã bao lâu rồi?”

“Trong hầm không biết ngày hay đêm, muội làm sao biết?”

Câu trả lời của Yến Lâm làm cho ta cảm thấy áy náy.

Nàng bỗng nhiên ôm lấy ta nói:

“Dận Không, muội sai rồi.”

Ta ngạc nhiên nói:

“Lâm nhi, không phải muội đang sốt đó chứ?”

Yến Lâm nhẹ giọng phì phì nói:

“Huynh mới sốt ấy.”

Nàng lập tức nói tiếp:

“Huynh thân là hoàng tử, chuyện phải lo lắng rất nhiều, đáng nhẽ muội phải thông cảm cho huynh mới phải.”

Ta sờ gáy mình, mặt trời đúng là mọc đằng tây rồi, chỉ qua một đêm ngắn ngủi, sao cô công chúa điêu ngoa này lại có thể thay đổi một cách như vậy, không phải là nàng cố ý làm cho ta yên tâm đó chứ?

Ta bán tín bán nghi nhìn nàng.

Yến Lâm cười nói:

“Thật là mệt, tối hôm qua huynh quần muội trên giường, thiếu chút nữa muội mệt chết.”

Ta cười xấu xa nói:

https://thuviensach.vn

“Thế sao hôm qua khi muội ở trên, muội không nói gì?”

Yến Lâm đỏ mặt, nhéo tai ta nói:

“Dâm tặc, huynh quả nhiên là miệng chó không mọc được ngà voi.”

Ta cuống quít xin tha, Yến Lâm lúc này mới buông tai của ta ra, nhẹ giọng nói:

“Tối hôm qua huynh thật đáng yêu, khi ngủ còn gọi tên muội...”

Ta thầm nghĩ trong lòng “Lại có chuyện này sao? Nhìn nha đầu kia say sưa như vậy, thì có khi là thật?”

Như vậy cũng tốt, chí ít cũng làm cho nàng biết, tình cảm của ta đối với nàng chưa từng thay đổi.

Ta nhân cơ hội ôm vai nàng nói:

“Lâm nhi, mấy ngày nay trong lòng ta mâu thuẫn tới cực điểm, lần nạp phi này là việc mà phụ hoàng an bài, ta đối với Lâm Sở Nhi kia không có nửa phần tình cảm nào.”

Ta cũng chỉ nói tình hình thực tế, Lâm Sở Nhi kia cũng chẳng có tình cảm với ta.

Yến Lâm gật đầu nói:

“Muội biết nỗi khổ tâm của huynh rồi.”

Ta thở dài nói:

“Lúc trước huynh bảo Đường Muội dẫn muội tới Bắc cương (biên giới phía bắc của Đại Khang), cũng chính là không muốn làm cho muội phải chịu nỗi khổ này.”

https://thuviensach.vn

Câu này ta nói có vài phần hư tình giả ý, sở dĩ ta bảo Đường Muội làm như vậy, là sợ nàng gây rối trong hôn lễ.

Trong đôi mắt đẹp của Yến Lâm tràn ngập lệ nóng, hiển nhiên là nàng vô cùng cảm động.

“Muội biết...”

Nàng chủ động dâng cặp môi thơm nói:

“Muội đã quyết định, ngay ngày hôm nay sẽ theo Đường Muội rời khỏi đây, để tránh làm khó cho huynh.”

Trong lòng ta như trút được gánh nặng, nếu như Yến Lâm lúc này đi Tuyên Thành thì sẽ giải quyết được một khốn cảnh trước mắt, nhưng mà khi nàng gặp Vân Na và các nàng, thì sợ rằng lại ghen tuông ngập trời.

Lấy trí tuệ của Vân Na đối phó với Yến Lâm không khó, những chuyện này tốt nhất cứ giao cho nàng làm đi.

Nàng đẩy ta ngã xuống giường, trải qua một lần mây mưa, thì mới lưu luyến buông ta ra.

Khi ra khỏi hầm thì trời đã là giữa trưa, Đường Muội vẫn đang canh giữ ở bên ngoài, thấy ta xuất hiện, sắc mặt của hắn có chút cổ quái nhìn ta nói:

“Công tử dậy rồi?”

Ta có chút lúng túng cười cười, thấp giọng đem chuyện Yến Lâm đã đồng ý đi Tuyên Thành nói cho hắn, bảo hắn phải bảo hộ Yến Lâm cho cẩn thận.

Không đợi ta nói hết, Dịch An đã cuống quít chạy tới lên nói:

“Tiểu tổ tông của nô tài, người cuối cùng cũng ra rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta ha hả cười nói:

“Có chuyện gì làm ngươi gấp tới vậy?”

Dịch An chỉ mặt trời nói:

“Người xem bây giờ là lúc nào, hôm nay người còn phải cùng với vương phi vào cung kính trà!”

“Không xong!”

Ta nặng nề vỗ vỗ đầu, tối hôm qua uống quá nhiều, hôm nay quên cả chuyện trọng yếu này. Nếu như trước chính ngọ (12h) không vào trong cung, thì nhất định sẽ bị người khác chê cười.

Hoang mang rối loạn trương trương tắm rửa hoàn tất, đổi tốt y phục, đi trước tân phòng đi đón Lâm Sở Nhi.

Lâm Sở Nhi đã thay một bộ quần áo màu hồng được may rất tinh xảo, càng tỏ ra xinh đẹp động lòng người. Nàng vẫn giữa tư thế tối hôm qua, đôi mắt đẹp yên lặng nhìn qua cửa sổ.

Ta đóng cửa phòng thấp giọng nói:

“Chúng ta phải lập tức vào cung kính trà.”

Lâm Sở Nhi chậm rãi quay đầu, nàng nhẹ giọng nói:

“Ta không đi!”

“Cái gì?”

Ta không khỏi giận giữ, bây giờ tính đối đầu với ta ư? Ta lạnh lùng nói:

“Ngươi bây giờ là Bình vương phi, có đi hay không cũng không phải do ngươi quyết định!”

https://thuviensach.vn

Lâm Sở Nhi chẳng có sợ hãi gì, đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào ta, chậm rãi giơ một tấm lụa trắng trong tay ra.

Ta giờ mới hiểu được lý do nàng không đi, đêm qua là đêm động phòng của chúng ta.

Chiếu theo lệ thì máu xử nữ của Lâm Sở Nhi phải có trên tấm lụa này, ngày hôm nay vào cung, hoàng hậu sẽ tự mình kiểm nghiệm.

Tối hôm qua ta không động phòng với nàng, lấy đâu ra máu đỏ? Nếu cứ như vậy vào cung, thì sẽ làm trò cười cho kẻ khác, có người sẽ nghĩ, Lâm Sở Nhi không còn hoàn bích nữa, phiền phức sẽ còn lớn hơn nữa.

Ta có chút lo lắng nhìn mặt trời ngoài cửa sổ, bật thốt lên:

“Không còn kịp rồi!”

Lâm Sở Nhi mặt cười hơi đỏ lên, câu nói này của ta đã biến thành một nghĩa khác khi nàng nghe được.

Ta từ bên hông rút loan đao, vén ống tay áo, cắt một cái.

“Ngươi...”

Lâm Sở Nhi thất thanh kêu to, nhưng mà nàng lập tức hiểu ý của ta.

Nàng cầm khăn lụa, cho thấm máu, có lẽ là do đao kia ta cắt quá sâu, máu chảy lênh láng.

Lâm Sở Nhi cắn cắn môi dưới, lấy một cái khăn lụa khác trong tay áo băng bó cho ta.

Dùng loại phương pháp này qua cửa, chẳng qua cũng chỉ là một loại bắt đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Khi ta và Lâm Sở Nhi tới hoàng cung, cũng may là vẫn chưa chính ngọ. Hâm Đức hoàng đế và Tĩnh Đức phi đã chờ ở Vĩnh Thọ cung từ sớm.

Ta kinh sợ kéo Lâm Sở Nhi quỳ xuống dập đầu:

“Hài nhi tới chậm, mong phụ hoàng, nương nương thứ tội!”

Tĩnh Đức phi cười nói:

“Tan hôn của người trẻ tuổi, dậy muộn cũng là điều khó tránh, mà dù sao các ngươi vẫn còn chưa quá thời gian kính trà.”

Nàng đứng dậy cầm tay Lâm Sở Nhi, hai người cúi đầu đi vào trong phòng, xem ra để kiểm nghiệm chuyên tân hôn.

Nghĩ lại ta thấy máu trên tấm khăn quá nhiều, không biết Tĩnh Đức phi có cảm thấy chúng ta lừa dối hay không? Có lẽ nàng sẽ thương cảm cho cháu ngoại bảo bối này, nghĩ tới đây ta không khỏi cười khổ.

Không bao lâu Tĩnh Đức phi tươi cười dẫn theo Lâm Sở Nhi e thẹn ra ngoài, không cần hỏi ta cũng biết nàng có chuyện khó nói.

Trong lòng ta âm thầm cảm thán, phải dùng tới thủ đoạn cắt tay kiếm máu hồng cũng là bất đắc dĩ, nếu để cho Vân Na và các nàng biết, tất sẽ cười ta thối mũi.

Tĩnh Đức phi và Hàm Đức hoàng đế một lần nữa ngồi xuống, lúc này ta mới cùng Lâm Sở Nhi kính trà cho bọn họ.

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế chỉ nhìn vào Lâm Sở Nhi, ta mặc dù không có nhiều tình cảm với nàng, nhưng khi thấy ánh mắt dâm loạn của Hâm Đức hoàng đế như vậy, thì trong lòng vẫn phẫn nộ tới cực điểm.

Tĩnh Đức phi cười nói:

https://thuviensach.vn

“Các ngươi đã là phu thê, sau này phải tranh thủ thời gian sinh cho chúng ta mấy đứa cháu.”

Ta cung kính nói:

“Nương nương yên tâm, chúng ta sẽ cố gắng.”

Lâm Sở Nhi khuôn mặt đỏ bừng.

Hâm Đức hoàng đế mê đắm nhìn nàng nói:

“Sở nhi, Dận Không đối đãi với ngươi như thế nào?”

Lâm Sở Nhi nhìn ta một cái, ngượng ngùng cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói:

“Khởi bẩm phụ hoàng, điện hạ đối với Sở Nhi rất tốt.”

Không nghĩ tới nàng còn biết diễn trò, đúng là nữ nhi của Dực vương, quả nhiên kiến thức rộng rãi.

Tĩnh Đức phi vốn định giữ chúng ta ở trong cung ăn cơm, nhưng ta mượn cớ trong phủ có chuyện nên cùng với Lâm Sở Nhi rời khỏi Vĩnh Thọ cung.

Nhưng thật ra ta sợ bọn họ nhìn thấu thủ đoạn của mình, đồng thời cũng không chịu nổi ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế, Lâm Sở Nhi dù sao cũng là phi tử của ta, hắn ngay cả sự tôn trọng tối thiểu cũng không hiểu.

Khi ta và Lâm Sở Nhi rời khỏi Vĩnh Thọ cung, ánh mắt của nàng mê đắm nhìn vào cái hồ sen trước mặt, trong đôi mắt mơ hồ, dường như nhớ tới cái gì đó.

Ta nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nàng mới phục hồi tinh thần, cùng ta đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chúng ta tuy rằng ngồi chung một xe, nhưng chỉ tồn tại không khí trầm mặc và giằng co.

Ta thật không ngờ mình lại có một ngày nhìn một vị tuyệt thế mỹ nữ trước mặt mà không nói được câu nào, hơn nữa người đó còn là thê tử của mình.

Khi đi qua phố Đông, Lâm Sở Nhi kéo màn xe, nhìn ra đường phố, còn ta thì mơ màng chìm vào trong giấc mộng.

Lâm Sở Nhi bỗng nhiên nói:

“Dừng xe!”

Xe ngựa chậm rãi dừng lại.

Ta ngơ ngác mở đôi mắt, đã thấy Lâm Sở Nhi đẩy cửa xe đi xuống.

Ta tò mò theo nàng xuống xe, thấy nàng đi tới một cửa hàng bán mặt nạ, cầm một cái trong đó.

Nàng nở một nụ cười, rực rỡ như hoa mùa xuân kiều diễm như nắng sớm, trong lòng ta chấn động.

Trong lúc hoảng hốt, trong đầu ta lại xuất hiện hình bóng của một nữ hài, nữ hài này cũng cầm trong tay một cái mặt nạ, cười khanh khách chạy tung tăng.

Lâm Sở Nhi không mang tiền, ta bảo Dịch An đi thanh toán giúp nàng.

Lâm Sở Nhi hướng ta gật đầu cảm kích, đúng lúc này, một loại cảm giác nguy cơ chợt tràn ngập trong lòng ta, ta ngẩng đầu lên, thì thấy trên nóc nhà đối diện có một bạch y nam tử đang kéo căng dây cung, nhắm ngay hậu tâm của Lâm Sở Nhi, mũi tên toàn lực xé gió bay đi.

https://thuviensach.vn

Xa Hạo, hắn vẫn chưa rời khỏi Khang Đô. Trong nháy mắt ta đã hiểu dụng ý của hắn, hắn muốn dùng thủ đoạn tàn khốc nhất làm cho ta đau đớn.

“Cẩn thận!”

Ta hét lớn một tiếng, che trên người của Lâm Sở Nhi, mũi tên xuyên vào vai phải của ta, cảm giác đau thấu xương làm cho ta phải cắn chặt hàm răng.

Tay trái của ta nhanh chóng rút trường đao bên hông, theo bản năng chặn ở phía sau.

Sau khi bắn xong mũi tên, thân hình Xa Hạo như một con chim giương cánh lao xuống, trường kiếm tà tà đi xuống, muốn đâm thủng trái tim của ta.

Thời gian khổ luyện ở Đông Hồ đã có tác dụng mấu chốt, việc cảm nhận nguy hiểm và năng lực ứng biến của ta đã tiến nhập vào cảnh giới hạng nhất.

Thương thế ở vai phải đã ảnh hưởng nghiêm trọng tới động tác của ta, đồng thời việc dùng đao bằng tay trái cũng khó khăn, cho nên lực lượng và kỹ xảo đều giảm mạnh.

Xa Hạo toàn lực chém một kiếm, ta phải lui tận ba bước mới có thể đỡ được nhát kiếm này.

Hộ vệ của ta cuống quít vọt lên, bọn họ đương nhiên không phải là đối thủ của Xa Hạo, ta lạnh lùng nói:

“Bảo vệ Vương phi cho tốt, ở đây ta ứng phó!”

Xa Hạo nở nụ cười tàn khốc:

https://thuviensach.vn

“Chết đã đến nơi rồi vẫn còn muốn giả mạo anh hùng!”

Ta đột nhiên cắm trường đao xuống con đường, cắn môi, bẻ gãy mũi tên của vai phải.

https://thuviensach.vn

Chương 72: Yêu Thương

Trong đôi mắt âm lãnh của Xa Hạo không khỏi hiện lên sự khâm phục, hắn không nhân cơ hội này tấn công ta.

Ta lạnh lùng nói:

“Hoàng thành hộ vệ quân sẽ đến ngay, bây giờ ngươi đi vẫn còn kịp.”

Ta muốn phân tán sự tập trung của hắn.

Xa Hạo cười lạnh nói:

“Lần này tới đây, ta không tính là còn sống rời đi.”

Con ngươi hắn chợt co rút lại, sát khí bức người tỏa ra khắp phương viên hai trượng.

Máu từ miệng vết thương của ta vẫn không ngừng chảy ra ngoài, ánh mắt của ta kiên định, hai tay cầm chắc chuôi đao, vận hết nội lực toàn thân chờ đợi.

Ta và Xa Hạo đồng thời rống to một tiếng, đao kiếm lần thứ hai tương giao, mặt đá xanh dưới chân của ta do chịu một lực lượng quá lớn mà nứt ra.

Xa Hạo công kích giống như bão táp mưa sa, không cho ta cơ hội thở lấy hơi.

https://thuviensach.vn

Ta khó khăn lắm mới đẩy được trường kiếm trong tay hắn ra, thấp giọng nói:

“Tuệ Kiều vẫn còn sống!”

Ánh mắt của Xa Hạo hiện lên sự khó tin, nói:

“Ngươi gạt ta!”

Hắn xuất thủ không lưu tình, đao theo hình cung chém vào vai trái của ta, ta vung trường đao đỡ, lần va chạm này đã lấy đi hết sức lực của ta, một cỗ lực lượng truyền theo thân đao tới, làm cho ta phải lui lại phía sau mấy bước mới hoá giải được lực lượng của hắn.

Xa Hạo hừ lạnh một tiếng, lần thứ hai vung trường kiếm chém ra.

Ta chỉ cần cố gắng chống đỡ trong một thời gian ngắn nữa, thì hoàng thành hộ vệ quản sẽ tới.

Trường kiếm của ta hóa thành hơn mười vòng sáng thê lương, đột nhiên chúng đồng thời phóng tới chỗ ta. Khi tới trước mặt ta, chúng họp thành một hàn quang lạnh thấu xương.

Ta nhằm chuẩn xác vào vị trí vai trái của hắn, toàn lực bổ một đao, buộc hắn phải thu kiếm. Xa Hạo không tránh, nở nụ cười tàn khốc. Ta bỗng nhiên hiểu được ý đồ của hắn, hắn muốn đồng quy vu tận, chỉ tiếc thời gian đã không còn nữa.

Nếu như trường đao của ta bổ vào vai của hắn thì trường kiếm của hắn sẽ đâm thủng trái tim của ta. Một đối thủ không sợ chết mới đáng sợ, từ lâu Xa Hạo đã chẳng còn lưu luyến gì với tính mạng của mình.

Nhưng ta thì khác, ta còn nhiều hi vọng, hai tâm tư khác nhau, nhưng số phận lại không khác gì cả.

https://thuviensach.vn

Ta bỏ qua đao đang chém, toàn lực lui lại phía sau, nhưng đó mới là sai lầm lớn nhất của ta.

Xa Hạo chẳng cho ta thời gian nghỉ ngơi, trường kiếm vươn theo, cách ngực của ta chỉ chừng hai thốn.

Trong lòng ta tràn ngập tuyệt vọng, cuộc sống đầy đủ đã đánh mất ý chí chiến đấu của ta. Ta không còn là Băng Báo lãnh khốc vô tình khi ở Đông Hồ nữa rồi.

Trong thời khắc mành chuông treo sợi tóc, một đạo kiếm quang đã chặn kiếm phong lại, xảo diệu đánh chệch trường kiếm trong tay của Xa Hạo.

Lâm Sở Nhi tay cầm lợi kiếm, yên lặng xuất hiện bên người ta, trong đôi mắt đẹp hiện lên quang mang lạnh lùng, trong lúc tử vong sinh tồn này, nàng đã cứu được tính mạng của ta.

Xa Hạo kinh ngạc vô cùng, hắn không ngờ tới một Bình vương phi yểu điệu thục nữ lại là người mang võ công bí hiểm.

Ta có thời gian thở dốc nên đã cầm lại trường đao, Lâm Sở Nhi xuất thủ đúng lúc, đã làm cho tình hình của hai bên thay đổi rất lớn.

Hộ vệ của ta móc nỏ tiễn nhắm bắn vào vị trí của Xa Hạo.

Mấy trăm hộ vệ thành cũng từ các phương hướng ùa tới.

Thời cơ ám sát tốt nhất của Xa Hạo đã mất đi, lúc này trên nóc nhà đã xuất hiện mấy trăm võ sĩ mặc giáp đen, dùng nỏ tiễn nhắm vào Xa Hạo.

Hơn mười hộ vệ quân tiến lên quây quanh ta và Lâm Sở Nhi.

Nguy hiểm đã qua, ta lạnh lùng hướng Xa Hạo nói:

“Ngươi không còn cơ hội nữa đâu.”

https://thuviensach.vn

Ta được Lâm Sở Nhi đỡ, xoay người sang một bên, lạnh lùng nói:

“Giết không cần hỏi!”

Tên bắn như mưa về phương hướng của Xa Hạo, nhưng cùng lúc đó, thân hình của hắn bỗng nhiên hướng bức tường bên cạnh phóng tới. Đồng thời bức tường kia cũng sập xuống, bóng hình hắn đã biến mất trong phố xa đông đúc.

Xem ra hắn đã có tay chân phục sẵn ở sau bức tường này, ta không khỏi cười khổ một tiếng, thấp giọng hướng Dịch An nói:

“Thông tri cho hoàng thành hộ vệ quân quyết không để cho Xa Hạo đào tẩu khỏi Khang Đô.”

Biết ta ở trên đường bị người ám toán, Hâm Đức hoàng đế đã phái Chu Độ Hàn tới xem thương thế của ta, bởi vì mũi tên đã bị ta bẻ gãy, cho nên phải mất một thời gian rất lâu mới lấy ra được.

Khi Chu Độ Hàn xách định tên này không có độc, thì mới yên lòng.

Xa Hạo tuy rằng hận ta, thế nhưng hắn không phải tiểu nhân, loại hành vi hèn hạ như vậy, hắn khinh thường.

Thị nữ mang nước nóng tới, Lâm Sở Nhi tự mình lau vết máu trên người của ta, nàng hiển nhiên không ngờ, trên người của ta lại có nhiều vết thương như vậy, trong đôi mắt đẹp ánh lên vẻ kinh ngạc.

Khi lau vết máu cho ta, Lâm Sở Nhi đột nhiên ‘A’ một tiếng.

Ta hơi cảm thấy kinh ngạc nhìn nàng một chút, nhưng không ngờ đôi mắt đẹp của nàng lại nhìn chằm chằm vào ngực của ta, ánh mắt không rời đi được nữa.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cảm thấy hiếu kỳ, lẽ nào bộ ngực của ta đẹp như vậy? Ngay cả Lâm Sở Nhi lạnh lùng cũng bị mê hoặc?

Nhưng ta lập tức bỏ ý nghĩ này, bởi vì ta phát hiện ánh mắt của Lâm Sở Nhi nhìn chằm chằm vào cái bùa hộ mệnh trên ngực của ta.

Chiếc bùa hộ mệnh này là do mẫu thản ta lưu lại, do người tự tay làm, tuy không tinh xảo, thế nhưng từ khi ta sinh ra nó đã được đeo ở trên người, do ảnh hưởng bởi thời gian, nên chất liệu đã mang dáng vẻ cổ xưa.

Lâm Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Ngươi... ngươi là...”

Nàng có vẻ kích động dị thường, bộ ngực mê người không ngừng phập phồng.

Ta cười nói:

“Ta là ai ngươi cũng không biết hay sao, có phải là bị chuyện ngày hôm nay làm cho kinh sợ không?”

Nàng bỗng nhiên nói:

“Khi ngươi còn nhỏ, có phải là đã cứu tính mạng của một nữ hài không?”

Ta không giải thích được lắc đầu.

Lâm Sở Nhi lại nói:

“Phía sau chiếc bùa hộ mệnh này của ngươi, có phải là có một chữ Bình hay không?”

Ta không khỏi ngạc nhiên, bí mật này chỉ có ta và mẫu thân ta biết, chữ Bình cũ ta đã xóa đi, khắc lại một chữ Bình khác từ lâu, sao nàng lại biết

https://thuviensach.vn

chuyện này?

(Người dịch: Chữ Bình này là chữ trong từ Bình quý phi - mẹ của Dận Không, chứ không phải Bình vương)

“Ngươi có nhớ lúc còn nhỏ, khi ngươi xóa chữ của nó, có người nào ở bên cạnh hay không?”

Thanh âm của Lâm Sở Nhi run lên.

Trong đầu ta bỗng nhiên hiện lên một bức họa mặt: có một tiểu nữ hài hỏi ta:

“Tiểu ca ca, huynh rõ ràng là con trai, sao lại khắc tên con gái?”

Rồi lại một bức tranh khác hiện lên, một nữ hài mặc y phục màu đỏ ngã xuống hồ sen đã đông cứng, nam hài kia không để ý tới nước lạnh nhảy xuống cứu nàng lên…

Bé trai kia an ủi nữ hài đang khóc sướt mướt...

Tĩnh Đức phi cầm trúc trượng hung hăng đánh vào lưng của nam hài quát:

“Nói! Là ai đây Tiểu Đinh Đương ngã xuống nước?”

Những mảnh nhỏ của bức tranh đã liên hệ lại với nhau, khó trách ta có một ấn tượng nào đó với Lâm Sở Nhi, nhưng vẫn nghĩ không ra.

Bởi vì ta đã quên mất nữ hài tử kia, cho nên không biết tiểu cô nương mình cứu là Lâm Sở Nhi.

Ta ngơ ngác nhìn Lâm Sở Nhi, ngàn vạn lần không ngờ nàng lại khắc sâu ký ức kia vào lòng tới như vậy. Đã nhiều năm trôi qua, nàng vẫn còn nhớ tới tiểu nam hài đã cứu nàng từ trong hồ sen lên.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Đinh Đương...”

“Bình ca ca...”

Từ đôi mắt của Lâm Sở Nhi có hai giọt lệ kích động rơi xuống.

Nói tới chuyện này thì phải ngược dòng thời gian trở lại hơn mười năm trước, khi đó ta ở trong hoàng cung gặp một cô bé, nàng ở trên mặt băng của hồ sen trong Vĩnh Thọ cung chơi đùa.

Bỗng nhiên mặt băng vỡ ra, nàng từ bên trên ngã xuống nước, xung quanh lại không có ai khác ở bên, đúng lúc ta đi ngang qua đã liều lĩnh nhảy xuống cứu nàng.

Ta còn nhớ rõ, lúc đó ta mang theo nàng trốn vào trong hòn giả sơn gần đó sưởi ấm và hong khô quần áo, khi nàng nhìn thấy cái bùa hộ mệnh trên ngực của ta, lại nhìn thấy chữ ở mặt sau, cho nên gọi ta là Bình ca ca.

Khi Tĩnh Đức phi tìm được chúng ta, đã từng hung hăng đánh ta một trận, vì để tránh cho mẫu thân lo lắng, ta không nói chuyện này ra.

Chuyện này theo thời gian dần dần mờ nhạt trong ký ức, thậm chí năm sau có gặp Lâm Sở Nhi ở trong hoàng cung, ta cũng khó mà nhớ nổi nàng là nữ hài ngã xuống nước.

Ta mỉm cười nói:

“Bây giờ ta mới hiểu, tại sao nàng không vui hóa ra trong lòng nàng chỉ có vị trí cho Bình ca ca mà thôi.”

Lâm Sở Nhi khuôn mặt ửng hồng cúi đầu xuống, trong đôi mắt đẹp của nàng bây giờ tràn ngập lạnh lùng và e thẹn, nàng không ngờ tới Bình ca ca trong trái tim nàng lại là ta.

https://thuviensach.vn

Vách ngăn lúc trước đã hóa thành mây khói, thay vào đó là hạnh phúc ngọt ngào vô tận.

Lâm Sở Nhi đứng dậy đi tới trước bàn trang điểm, mở hộp trang sức lấy ra một cái mặt nạ đã phai màu, đi tới bên cạnh ta, nói:

“Năm đó huynh đưa cho muội muội vẫn giữ bên người.”

Trong lòng ta cảm động khó mà diễn ta được, ta không nghĩ tới chuyện nhỏ nhặt như vậy mà Lâm Sở Nhi lại nhớ tới tận bây giờ.

Ta mỉm cười nói:

“Ta thật không ngờ, nữ hài tử năm đó ngã xuống hồ sen lại là muội, ta hầu như đã quên mất chuyện này...”

“Muội không bao giờ quên!”

Lâm Sở Nhi nhẹ giọng nói.

Ta nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay của nàng, Lâm Sở Nhi kích động đỏ bừng, nàng chậm rãi ngôi ở bên cạnh ta, lấy hết dũng khí dựa vào vai của ta.

Ngoài cửa vang lên thanh âm của Dịch An:

“Tiểu chủ nhân, Ung vương thiên tuế tới.”

Ta và Lâm Sở Nhi lưu luyến đứng lên, nói:

“Ta đi ra ngoài một chút.”

Lâm Sở Nhi lo lắng nói:

“Thế nhưng thương thế của huynh...”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này không ngại, hoàng thúc tìm ta chắc là có chuyện, nếu ở chỗ này gặp người thì có chút bất kính.”

Lâm Sở Nhi cẩn thận khoác thêm áo bào cho ta, từ khi nàng biết ta là Bình ca ca trong lòng, thì biểu hiện ra tất cả nhu tình của mình.

Ta thầm kêu may mắn, năm đó tiểu nam hài là ta, chứ nếu là một vị hoàng huynh khách thì cả đời này ta phải sống với người có bóng hình khác trong lòng, những phiền muộn tích tụ nhiều ngày không thổi mà bay.

Đi tới phòng khách, Ung vương đã đợi ở đó rất lâu, thấy ta tới hắn cuống quít đứng lên nói:

“Hoàng chất, thương thế của ngươi thế nào?”

Ta cầm tay hắn rồi ngồi xuống, nói:

“Hoàng Thúc yên tâm, chẳng qua chỉ là bị thương da thịt, không có chuyện gì.”

Ung vương lúc này mới yên lòng, hắn hạ giọng nói:

“Bệ hạ nghe nói ngươi bị ám toán có chút tức giận, lúc nãy đã triệu tập các vị hoàng tử lại, hung hăng mắng một trận.”

Ta không ngờ Hâm Đức hoàng đế lại phản ứng mạnh mẽ như vậy, có chút kinh ngạc hỏi:

“Thế nào? Phụ hoàng hoài nghi chuyện này có quan hệ với các vị hoàng huynh?”

Ung vương nói:

“Hoàng thành hộ vệ quân không bắt được sát thủ ám sát ngươi, nhưng lại bắt vài tên không có liên quan. Dưới sự nghiêm hình bức cung của Tả

https://thuviensach.vn

tướng quốc, có người đã thừa nhận là mình tự tay đâm ngươi.”

Ta chau mày, không nghĩ tới chuyện này lại rơi vào trong tay của Tả Trục Lưu.

Ung vương nói:

“Từ trước đến nay Tả Trục Lưu chỉ tận lực cho Cần vương Dận Lễ, ta lo lắng hắn nhân cơ hội này xoay mũi giáo vào Hưng vương.”

Ta gật đầu nói:

“Phụ hoàng rất kiêng kị chuyện các huynh đệ tàn sát lẫn nhau, chuyện này sợ rằng sẽ không kết thúc một cách đơn giản, ta phải vào cung báo cáo với phụ hoàng chuyện này.”

Ung vương nói:

“Ta tới phủ tướng quốc thám thính một chút, xem mũi giáo của Tả Trục Lưu hướng vào đâu.”

Ung vương vừa rời đi, ta cũng gọi Trần Tử Tô tới, đem tình hình hiện tại nói lại cho hắn một lần.

Trần Tử Tô thì cảm thấy không ổn than thở:

“Công tử, Tả Trục Lưu này muốn nhân cơ hội làm lớn chuyện, cho dù mũi giáo lần này có chỉ vào Hưng vương hay không, thì trong cũng sẽ trải qua một hồi sóng gió.”

Ta gật đầu nói:

“Ta cũng dự cảm được chuyện này, nên muốn lập tức gặp phụ hoàng, tận lực hóa giải.”

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

“Dựa theo lời công tử nói thì Tả Trục Lưu sẽ châm cho ngọn lửa này biến thành trận đại hỏa hoạn, hắn muốn đốt như thế nào, thì không ai dự liệu được.”

Trở lại gian phòng, Lâm Sở Nhi thấy ta thần tình ngưng trọng, lo lắng tiến lên đón:

“Điện hạ, có chuyện gì không?”

Ta cười nói:

“Không có chuyện gì, phụ hoàng lo lắng cho thương thế của ta, ta phải vào cung gặp mặt phụ hoàng cho người bớt lo.”

Trong đôi mắt đẹp của Lâm Sở Nhi hiện lên sự hoài nghi, lý do này của ta quá mức gượng ép, nàng nhẹ giọng nói:

‘‘Muội đi theo huynh.”

Ta lắc đầu nói:

“Không cần, phụ tử chúng ta còn có việc riêng nói chuyện, muội cứ ở nhà chờ ta đi.”

Một chữ “nhà” đã kéo khoảng cách của chúng ta gần hơn rất nhiều so với trước.

Lâm Sở Nhi đích thân thay triều phục cho ta, đỡ ta ra ngoài đại môn của vương phủ.

Thấy Lâm Sở Nhi lưu luyến, trong lòng ta không khỏi kích động, không nghĩ tới tiểu nha đâu này lại đau khổ yêu ta... nhiều năm, dường như ông trời đã định trước, nàng sẽ trở thành tân nương của ta.

https://thuviensach.vn

Đi tới hoàng cung ta mới biết được tất cả các hoàng tử hoàng tôn đều bị triệu tập đến ‘Sùng Đức điện’.

Khi ta bước vào trong, Hâm Đức hoàng đế đang rống lên giận dữ, ta cũng không kinh động tới hắn, mà đứng trong một góc.

Hâm Đức hoàng đế giận dữ hét:

“Đời trẫm hận nhất là chuyện gà nhà đá nhau, thủ túc tương tàn, thế nhưng ngàn vạn lần không ngờ, chuyện này lại xảy ra ở trong cái đám bất hiểu tử các ngươi.”

Dưới sự phẫn nộ, hắn đấm một quyền vào long ỷ, một tiếng “rầm” thật lớn vang lên, đại bộ phận mọi người ở đây đều phải rùng mình.

Trong lòng ta âm thầm than thở, Hâm Đức hoàng đế năm đó để leo lên được ngôi vị hoàng đế, chẳng phải là gà nhà đá nhau, thủ túc tương tàn hay sao.

Hắn thân là Tam hoàng tử, đã từng giết hơn mười huynh đệ của mình, mới trở thành được hoàng đế Đại Khang, bây giờ hắn có tư cách gì chỉ trích chúng ta?

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Việc này ta đã điều tra, đến tột cùng là ai làm thì mau đứng ra nhận tội.”

Ánh mắt lạnh lùng của hắn quét qua đám người, khi nhìn tới ai, thì chúng hoàng tử đều cúi đầu xuống, rất sợ ánh mắt của hắn dừng lại trên người của mình.

Ta đứng ở trong góc nên Hâm Đức hoàng đế không nhìn thấy, thế nhưng ta vẫn có cảm giác khó chịu. Khi ngẩng đâu nhìn lên, thì thấy một đôi mắt thâm thúy âm lãnh của Tả Trục Lưu đang nhìn vào ta.

https://thuviensach.vn

Ta bình tĩnh đối diện với hắn, qua một lúc lâu, chúng ta đồng thời nở nụ cười.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ta hi vọng người đứng sau lưng bước ra cho ta, nếu như tiếp tục che giấu, đừng trách ta không cho cơ hội.”

Ta mỉm cười hướng Tả Trục Lưu gật đầu, sau đó sải bước đi ra ngoài cung kính nói:

“Phụ hoàng! Hài nhi có mấy câu muốn nói.”

Lúc này mọi người mới lưu ý tới sự xuất hiện của ta, trên mặt chúng hoàng tử có người vui mừng, có người khẩn trương, không ai biết mục đích của ta lần này là gì.

Ta đang muốn quỳ xuống thi lễ, Hâm Đức hoàng đế khoát tay áo nói:

“Trên người của ngươi còn thương thế, hôm nay miễn, ban cho ngồi!”

Có thể nhận ra, hắn vẫn còn chút quan tâm tới ta.

Ta lắc đầu nói:

“Hài nhi không dám ngồi.”

Hâm Đức hoàng đế có chút nghi hoặc nhìn ta.

Ta nhìn các vị hoàng tử, hoàng tôn xung quanh nói:

“Dận Không muốn hỏi phụ hoàng một câu, các vị hoàng huynh của con bị tội gì, sao lại bị triệu tới nơi này?”

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Tả tướng quốc đã điều tra, trong số này có quan hệ với người ám sát ngươi.”

Ta giả vờ kinh ngạc ồ một tiếng, sau đó nhìn về phía Tả Trục Lưu nói:

“Tả tướng quốc hành sự giống như lôi đình vạn quân (nhanh như sấm sét, mạnh như vạn quân), Dận Không vừa mới bị ám toán đã tìm ra hung thủ, có thể nói cho Dận Không thân phận của hung thủ được không?”

Tả Trục Lưu cười nói:

“Người trực tiếp hạ thủ còn chưa tìm được, nhưng mà bắt được đồng đảng.”

Ta ha hả cười nói:

“Đáng tiếc là Tả tướng quốc còn để lọt một nhân vật mấu chốt.”

Hâm Đức hoàng đế và Tả Trục Lưu đồng thời hỏi:

“Ai?”

Ta tiến lên chỗ của Cần vương và Hưng vương quỳ xuống, nói:

‘‘Nhi thần!”

Hâm Đức hoàng đế nhíu mày nói:

“Dận Không, ngươi muốn nói cái gì?”

Ta lớn tiếng nói:

“Phụ hoàng nếu như cho rằng người ám sát là một trong số các vị hoàng tử ở đây, thì người có nghĩ tới chuyện vì sao họ phải giết nhi thần không?”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Có lẽ là thấy ta ân sủng với ngươi nhiều, cho nên tâm sinh đố kỵ, muốn diệt trừ cản trở này.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như theo lời phụ hoàng nói thì nhi thần chẳng phải là người có khả năng chủ mưu lớn nhất hay sao?”

Hâm Đức hoàng đế ngơ ngác, lập tức vừa cười nói:

“Nói bậy, trong thiên hạ làm gì có chuyện mình ám sát mình?”

“Sao lại không thể? Nếu như hài nhi muốn làm chuyện đó, dọa cho các hoàng tử thần hồn nát thần tính, làm cho người trong hoàng cung bất an, nhi thần sẽ nhân cơ hội này, loại trừ đi một vị hoàng huynh cản trở mình.”

Khi nói những câu này ta nhìn chằm chằm vào Tả Trục Lưu, sắc mặt Tả Trục Lưu trở nên âm lãnh cực kỳ, hắn đã rõ mục đích tới đây của ta.

Ta sẽ không cho hắn lợi dụng cơ hội này để đối phó với các hoàng tử khác, thanh trừ cản trở đối với Cần vương.

Câu nói này của ta làm cho Hâm Đức hoàng đế hít một hơi lạnh, hắn ngồi xuống long ỷ, biểu tình trên mặt biến hóa khôn lường.

Các vị hoàng huynh của ta lúc này mới yên lòng, bọn họ thấy ta không bỏ đá xuống giếng, mà muốn khuyên nhủ phụ hoàng hóa giải trường nguy cơ này.

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế nhìn lên bàn không cần hỏi cũng biết, trên đó có viết một số tên trong số các vị hoàng tử.

Tả Trục Lưu vốn im lặng thì lúc này ra khỏi hàng nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, thần cho rằng Bình vương nói không phải là không có nói lý, thần xin bệ hạ nghĩ lại, không nên để người khác lợi dụng chuyện này gây ra sự hỗn loạn.”

Công phu mượn gió của hắn đúng là đệ nhất, khi thấy không đúng, lập tức đứng ra phủi sạch trách nhiệm của mình.

Lúc này, Dực Vương Lâm Bi Phong cũng tới hoàng cung, khi bái kiến qua Hâm Đức hoàng đế, hắn lớn tiếng nói:

“Nghe nói bệ hạ đã tìm được kẻ chủ mưu ám sát phía sau?”

Tả Trục Lưu mỉm cười nói:

“Dực Vương từ nơi nào biết được tin tức này? Chỉ là mấy người khả nghi, chứ chưa có chứng cớ.”

Dực Vương Lâm Bi Phong gật đầu nói:

“Bệ hạ thánh minh, tất nhiên sẽ không bị tiểu nhân gian nịnh lừa dối.”

Tả Trục Lưu thâm ý nhìn ta một cái nói:

“Ta còn chưa kịp chúc mừng Dực Vương, con rể này của ngài quả nhiên là rồng phượng trong lòng người, là một nhân vật rất nổi tiếng trong các hoàng tử, không biết Dực vương có hài lòng không?”

Hắn quyền cao chức trọng, được Hâm Đức hoàng đế sủng hạnh, nên mới dám ở trước mặt mọi người nói như vậy, mục đích là xúi giục mọi người căm thù ta.

Lâm Bi Phong cười lạnh nói:

“Hài lòng hay không là chuyện của Lâm Bi Phong ta, Tả tướng quốc hình như không thể thay ta cả nhận được?”

https://thuviensach.vn

Tả Trục Lưu cười gượng hai tiếng, tuy rằng hắn không muốn đem nữ nhi gả cho ta, nhưng vẫn âm thầm tranh đấu với Dực vương.

Hâm Đức hoàng đế ý bảo thái giám đốt nến, đem những tờ giấy trên bàn đốt đi, chúng hoàng tử như trút được gánh nặng thở dài một hơi, xem ra Hâm Đức hoàng đế đã quyết định không tiếp tục truy cứu việc này.

Tả Trục Lưu và Lâm Bi Phong cùng nói:

“Bệ hạ thánh minh!”

Hâm Đức hoàng đế phất phất tay, ý bảo tất cả hoàng tử đứng dậy, ánh mắt của hắn chuyển nhìn ta, nói:

“Dận Không, thương thế của ngươi ra sao?”

Ta cung kính nói:

“Khởi bẩm phụ hoàng, thương thế của hài nhi không sao, đa tạ phụ hoàng lo lắng.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Các ngươi đều là hoàng nhi của ta, trong lòng ta các ngươi đều rất trọng yếu, ta không muốn các ngươi tiếp tục lục đục với nhau...”

Hắn dừng lại một chút lại nói:

“Chỉ có huynh đệ hòa thuận thì xã tắc Đại Khang mới có thể vững bền, các ngươi phải đem hết tài năng phụ tá trẫm, để cho Đại Khang được phồn thịnh như xưa.”

Trong lòng ta không khỏi âm thầm buồn cười, cho tới tận bây giờ, hắn vẫn không ý thức được chuyện bản thân hắn là nguyên nhân gây ra tranh

https://thuviensach.vn

chắp. Hắn không có ý niệm thoái vị, thì các hoàng tử tranh đấu ngày càng kịch liệt.

Tả Trục Lưu nói:

“Bệ hạ, chuyện hôm nay tuy rằng kết thúc thế nhưng thần vẫn cảm thấy lo lắng...”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Tả tướng quốc có gì cứ việc nói thẳng, hà tất phải ấp a ấp úng.”

Tả Trục Lưu lớn tiếng nói:

“Bệ hạ, người còn nhớ tới chuyện phong ấp cho các vương gia khi Đại Khang mới lập quốc?”

Hâm Đức hoàng đế ngơ ngác, cái mi hoa râm nhíu lại với nhau.

Tả Trục Lưu nói tới việc phong ấp, đây là phương pháp được sử dụng khi Đại Khang mới lập quốc.

Các đế vương của Đại Khang đem lãnh thổ quốc gia phân cho các vị hoàng tử, để bọn họ gánh vác việc trị quốc.

Nhưng mà sau đó phát sinh binh loạn, khi bình định được thì chuyện phong vương vẫn còn, nhưng phân đất thì lại hạn chế.

Hâm Đức hoàng đế hiện nay đam mê quyền lực, mặc dù đất phong toàn là những nơi cách xa Khang Đô, ngoài thì mang tiếng là thương, nhưng bên trong thực chất lại là cách chức, như ta cũng là một ví dụ.

Tả Trục Lưa nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, thần cho rằng năm đó phản loạn là vì đã trao binh quyền vào trong tay các vị vương gia, bệ hạ có thể thay đổi phương pháp này đi.”

Hắn từ trong tay áo lấy ra một phong tấu chương, nói:

“Thần đã nghiên cứu khả năng phong ấp, phương án đã nếu ở trong, kính xin bệ hạ xem qua.”

Thái giám tiếp nhận tấu chương trình cho Hàm Đức hoàng đế.

Tả Trục Lưu lại nói:

“Sở dĩ thần nghĩ tới chuyện phong ấp, là vì nhận thấy những biến hóa đáng mừng trên người Cần vương. Trong các hoàng tử, Bình vương nhỏ tuổi nhất, nhưng cách xử sự của người bây giờ đã đĩnh đạc tài thao lược đã hiện ra, vượt lên trên rất nhiều vị hoàng huynh. Đây cũng là chỗ tốt khi trải qua rèn luyện, thay đổi cuộc sống an nhàn sung sướng hiện nay.”

Hắn nói những câu này bao hàm ý cách chức, và cô lập ta với các vị hoàng tử.

Lâm Bi Phong nói:

“Đề nghị của Tả tướng quốc không phải không có lý, để cho các vị hoàng tử ra ngoài rèn luyện cũng là có lợi cho bọn họ, trợ giúp rất lớn cho sự thống trị của Đại Khang.”

Tả Trục Lưu kinh ngạc nhìn Lâm Bi Phong, hắn không ngờ Dực vương lại tán thành đề nghị của mình.

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Ta sẽ suy nghĩ chuyện phong ấp, hôm nay tới đây thôi, các ngươi về đi.”

https://thuviensach.vn

Chúng hoàng tử lục tục đi ra ngoài, ai nấy đều ghé tai lại nghị luận, nếu như Hâm Đức hoàng đế chân tiếp nhận đề nghị phong ấp của Tả Trục Lưu, thì sợ rằng tất cả bọn họ đều bị trục xuất ra ngoài Khang Đô.

Dực Vương gọi ta lại, ta dừng bước lại, cung kính hướng hắn nói:

“Nhạc phụ!”

“Thương thế có nghiêm trọng không?”

Ta lắc đầu nói:

“Nhạc phụ xin yên tâm, chỉ là bị thương ngoài da, không ảnh hưởng tới gân cốt.”

Dực Vương nói:

“Ta đưa ngươi về phủ.”

Ra khỏi hoàng cung, ta và Dực Vương lên xe ngựa, Dịch An đánh xe về.

Dực Vương nói:

“Dận Không, ta thật cao hứng khi ngươi nghĩ tới đại cục, tránh cho Đại Khang thoát khỏi một hồi phong ba.”

Ta than thở:

“Tên thích khách kia là một trong những cừu gia khi còn ở Đại Tần, hắn chỉ nhắm vào một mình tiểu tế mà thôi, chứ không liên quan gì tới các vị hoàng huynh khác.”

Dực Vương tức giận, nói:

“Nhưng mà có người lại không nghĩ như vậy, Tả Trục Lưu hôm nay muốn nhân cơ hội này tiến hành thanh trừ.”

https://thuviensach.vn

Căn cứ vào lập trường của hắn thì hắn nhất định cho rằng Tả Trục Lưu chỉ mũi giáo vào Hưng vương Long Dận Thao.

Ta thấp giọng nói:

“Thân là nhi tử của Hâm Đức hoàng đế, đôi khi không hạnh phúc bằng bách tính phổ thông, hai chữ quyền lực có thể gạt bỏ máu mủ tình thâm.”

Ta than thở nói:

“Để tránh loạn lạc, hài nhi sẽ mang theo Sở Nhi tới Tuyên Thành, nơi đó tuy rằng xa xôi nhưng còn tự do hơn nhiều so với Khang Đô.”

Dực vương nhìn ta thật lâu mới gật đầu.

Ta có chút kỳ quái nói:

“Hài nhi có một chuyện không hiểu, tại sao lúc nãy trên Sùng Đức điện, Tả Trục Lưu đưa ra việc phong ấp, người lại đồng ý?”

Dực Vương dựa vào thùng xe, mỉm cười nói:

“Dận Không, việc phong ấp không phải chuyện đùa, Tả Trục Lưu có to gan hơn nữa, hắn cũng không dám chủ động nêu ra việc phong ấp.”

Ta ngơ ngác, không biết nói gì nhìn về phía Dực Vương:

“Chẳng lẽ là phụ hoàng...”

Từ ánh mắt nghiêm trọng của Dực vương ta đã nhận ra được đáp án, người muốn lợi dụng chuyện hôm nay dấy lên một hồi phong ba, không chỉ có một mình Tả Trục Lưu, mà còn có cả Hâm Đức hoàng đế.

Tả Trục Lưu đưa ra việc phong ấp, nhưng người phía sau sai xử lại là Hâm Đức hoàng đế, hắn không muốn truyền ngôi, lưu lại đám hoàng tử ở

https://thuviensach.vn

Khang Đô chỉ là một tai họa ngầm.

Hắn không lo lắng chúng ta đấu tranh lẫn nhau, mà lo lắng chúng ta sẽ hợp lại.

Ta chút nữa đã bị biểu hiện già nua của Hâm Đức hoàng đế trong thời gian gần đây lừa gạt, từ khi ta trở lại Đại Khang, hắn đã bắt tay vào làm chuyện phong ấp, ta chỉ là một mồi nhử mà thôi.

Dực Vương nói:

“Một năm trước bệ hạ đã đưa ra chuyện phong ấp, nhưng sau đó bị trận chiến Khang Tần cản trở, hôm nay mượn chuyện ngươi bị ám sát người thông qua Tả Trục Lưu nhắc lại, sợ rằng chuyện phong ấp đã được quyết định rồi.”

Ta lặng lẽ gật đầu.

Dực Vương nói:

“Dựa theo ý đồ lúc trước, thì ngoại trừ Cần vương và Hưng vương, những hoàng tử khác đều phải rời khỏi Khang Đô tới đất phong, chắc là khoảng chừng hai ngày nữa bệ hạ sẽ ban bố ý chỉ.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Hâm Đức hoàng đế quả nhiên là cáo già, cứ như vậy thì sẽ miễn được việc các hoàng tử đấu tranh phức tạp, cũng tránh cho Cần vương và Hưng vương kết bè kết phái, nhân cơ hội này làm suy yếu thực lực của họ.”

Ta có chút sầu lo nói:

“Trong các vị hoàng tử, người có khả năng thừa kết nhất chính là Cần vương và Hưng vương, bọn họ ở lại Khang Đô chưa chắc đã là một chuyện tốt.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương nói:

“Có gì chứng minh chuyện này?”

Ta thấp giọng nói:

“Đây chỉ là một cảm giác của hài nhi, chứ cũng không biết nói thế nào cả.”

Kỳ thực trong lòng ta cực kỳ rõ ràng, Hâm Đức hoàng đế tám phần mười là muốn cho Dận Lễ và Dận Thao tiếp tục đấu tranh, hai người này chỉ cần lơ là thì sẽ bị Hâm Đức hoàng đế tóm được nhược điểm.

Nói tới tự do thì họ sẽ không bằng ta và các vị hoàng tử khác, chuyện này ta cũng không vạch trần, Dực Vương mặc dù là nhạc phụ ta, nhưng dù sao lập trường của hắn vẫn đứng ở bên Hưng vương.

Dực Vương cảm thán nói:

“Dận Không, ngươi mang theo Sở Nhi rời xa nơi này, vĩnh viễn không dính líu tới tranh chấp hoàng quyền...”

Dực Vương nói những lời này là muốn ta bo bo giữ mình, thế nhưng hắn đâu có nghĩ tới, sinh ra trong gia đình đế vương, biện pháp giữ mình tốt nhất là diệt trừ cản trở, trở thành chí tôn trong thiên hạ, nắm mọi quyền lực trong tay.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 73: Tân Hôn

Dực Vương theo ta tới trước cửa phủ Bình vương mới cáo từ, dựa theo quy định thì hắn bây giờ không thể vào trong nhà, ta cười nói:

“Sáng sớm ngày mai hài nhi và Sở Nhi tới kính trà.”

Dực Vương gật đầu nói:

“Ngươi trên người mang thương tích, nên nghỉ ngơi thực nhiều, nếu như không thể tới cũng không miễn cưỡng, không cần câu nệ lễ tiết rườm rà.”

Ta cung kính hướng về phía hắn cáo từ, cho tới khi xe ngựa biến mất nơi góc đường ta mới đi vào trong.

Trần Tử Tô đứng ở trước cửa, mỉm cười nói:

“Công tử đã trở về.”

Ta ngạc nhiên nói:

“Tiên sinh vẫn ở nơi này chờ ta?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Tử Tô chỉ trùng hợp đi ra ngoài mua đồ thôi, không nghĩ tới công tử cũng trở về lúc này, công việc thế nào rồi?”

Ta và hắn vừa đi vừa nói chuyện, nhưng không đem chuyện của mình và Dực vương nói cho hắn biết.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô chau mày nói:

“Chuyện này rất kỳ quặc, việc phong ấp không thể đưa ra trong trường hợp này, trừ phi…”

Hắn hai mắt sáng ngời nói:

“Trừ phi Hâm Đức hoàng đế trước đó đã ra quyết định, Tả Trục Lưu chỉ là người được sắp xếp đưa ra trước mặt mọi người.”

Ta gật đầu nói:

“Xem ra phụ hoàng đã có tâm cảnh giới đối với chúng ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Chiêu này của Hâm Đức hoàng đế đúng là rất lợi hại, nhưng mà cũng chỉ có những hoàng tử thiếu kiên nhẫn mới động thủ trước.”

Ta lắc đầu nói:

“Trong số huynh đệ của chúng ta, không có ai chân chính giao thiệp với quân chính của Đại Khang, loại chuyện này tuyệt đối sẽ không phát sinh.”

Trần Tử Tô nói:

“Nếu như vậy thì công tử bị phái đi Tuyên Thành còn tốt hơn những người khác.”

“Sao tiên sinh, lại nói như vậy?”

Trần Tử Tô nói:

“Ở càng gần Khang Đô, thì càng bị Hâm Đức hoàng đế kiềm tỏa, Tuyên Thành ở Bắc cương của Đại Khang, công tử nhất định sẽ tự do hơn.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Mặc kệ người khác an bài thế nào, chúng ta cũng chuẩn bị bắt tay đi Tuyên Thành thôi.”

Trần Tử Tô thần bí hướng ta nói:

“Công tử có biết vì sao Dực vương tới hoàng cung không?”

Ta không nói nhìn hắn, Trần Tử Tô quỷ bí cười:

“Là vương phi bảo ta tới Dực vương phủ, đem chuyện công tử vào cung nói cho Dực Vương biết.”

Hắn thâm ý nói:

“Xem ra Vương phi rất quan tâm tới người.”

Ta cười ha ha một tiếng, cố sức vỗ vỗ vai của Trần Tử Tô, rồi đi tới tiểu lâu.

Lâm Sở Nhi vẫn đang đợi ta, thấy ta trở về, nàng mừng rỡ từ trong tiểu lâu chạy tới đón, khi tới gần ta, bước chân mới chậm lại, trở nên rụt rè hơn.

Ta mỉm cười nói:

“Muội vẫn đang đợi ta?”

Lâm Sở Nhi cười yếu ớt, nàng nhẹ giọng nói:

“Muội đã chuẩn bị xong cơm nước rồi.”

Nhìn một bàn đầy thức ăn tinh xảo, ta không khỏi lấy làm kinh hãi, thủ pháp nấu nướng của trù sư vương phủ ta đã quen. Nhưng mà nhìn những món ăn trên bàn này tinh xảo hơn nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Duyên Bình cười nói:

“Vương phi bận rộn tròn một buổi sáng, những thức ăn này toàn bộ do đích thân người làm cho tiểu chủ nhân.”

Trong lòng ta tràn ngập cảm giác ấm áp.

Lâm Sở Nhi ôn nhu nói:

“Trù nghệ của Sở Nhi không tinh, mong rằng điện hạ không nên ghét bỏ.”

Ta ha ha cười nói:

“Sao lại như vậy chứ.”

Ta cầm đôi đũa gắp một món ăn, chỉ thấy nó tinh thuần mát lạnh, còn hơn là ngự trù trong hoàng cung làm, thực sự là không nhận ra đây là do vị tiểu kiều thê của ta làm.

Lâm Sở Nhi thấy ăn quá nhanh, nên mỉm cười.

Cho tới bây giờ, chúng ta mới cảm nhận được sự vui vẻ của tân hôn.

Màn đêm phủ xuống, đây là đêm thứ hai chúng ta kết hôn, giờ đã lên đèn, ta đứng dậy đi ra ngoài cửa.

“Huynh đi đâu vậy?”

Lâm Sở Nhi ở phía sau ta nói.

Ta mỉm cười, cố ý nói:

“Ta tới thư phòng đọc sách.”

Đôi mắt đẹp của Lâm Sở Nhi trở nên ảm đạm, có chút u oán nói:

https://thuviensach.vn

“Đêm khuya rồi điện hạ còn khổ công đọc sách ư?”

Ta cố ý thở dài nói:

“Sở nhi, ta không muốn ép buộc muội, ta sẽ chờ, đợi cho tới khi muội tiếp nhận tướng công này mới thôi.”

Ta làm bộ muốn mở cửa rời đi.

Lâm Sở Nhi bỗng nhiên vọt tới, từ phía sau ôm lấy ta, nhẹ giọng khóc nức nở nói:

“Bình ca ca, muội không cho huynh đi... Sở nhi đã sớm coi huynh là phu quân của mình rồi.”

Ta cười khổ nói:

“Trong lòng của muội coi ta là phu quân hay là coi Bình ca ca là phu quân?”

Ta thậm chí có cảm giác mình ăn dấm chua.

Lâm Sở Nhi áp khuôn mặt vào lưng của ta, nói:

“Sở nhi biết Bình ca ca chính là Dận Không, Dận Không chính là Bình ca ca, từ khi huynh giúp muội cản mũi tên kia... Muội đã biết huynh chính là Bình ca ca, là Bình ca ca bảo hộ muội cả đời…”

Câu nói này đã chạm tới nội tâm của ta, ta bỗng nhiên xoay người lại, cố sức đem Lâm Sở Nhi kéo vào trong lòng, đôi môi không khách khí hôn tới đôi môi anh đào của nàng.

Khi hai môi chạm vào nhau, thân thể mềm mại của Lâm Sở Nhi chấn động, khuôn mặt đỏ bừng, nhẹ nhàng mở miệng, cho đầu lưỡi của ta xâm nhập vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Cái lưỡi nguyệt thơm lảng tránh khiêu khích của ta, hương thơm bay vào trong miệng của ta, chúng ta hòa nhập vào nhau.

Đôi lông mi đen dài của Sở Nhi láy động, đối với lần đầu tiên này chờ mong, nhưng cũng khẩn trương.

Do hành động quá độ, nên vết thương trên vai đau đớn, ta nhịn không được hừ một tiếng.

Sở nhi mở đôi mắt đẹp, không hôn ta nữa, cái miệng yêu kiều hổn hển nói:

“Thương thế của huynh…”

Đôi môi của ta lại dính lên cái tai ngọc của nàng, khí tức nam tử khiến cho thân hình nàng run rẩy, câu định nói nhất thời quên mất.

Ta dùng đầu lưỡi liếm dọc theo gáy ngọc, hô hấp của Sở Nhi trở nên gấp gáp, bộ ngực mê người phập phồng.

Tay trái của ta chậm rãi cởi ngoại bào của nàng, di chuyển dần dần lên bộ ngực của nàng, đùa nghịch cái yếm bạc, rồi xoa xoa nắn nắn.

Sở nhi bị ta xoa nắn thì khẩn trương, nhiệt độ cơ thể không ngừng tăng lên.

“Điện hạ…”

Nàng run giọng kêu lên.

“Tiểu Đinh Đương, gọi Bình ca ca…”

Ta thấp giọng nói.

“Bình ca ca…”

https://thuviensach.vn

Ta và Sở nhi ôm nhau đi tới bên giường hỉ, dù sao ở vai phải của ta còn có thương tích, cởi quần áo bất tiện, Sở nhi xấu hổ thay ta bỏ đi áo khoác, cúi đầu thật sâu không dám nhìn ta.

Ta cười nói:

“Lẽ nào chúng ta cứ như thế này động phòng ư?”

Đôi mắt đẹp của Lâm Sở Nhi nửa mở nửa khép, bàn tay nhỏ nhắn run rẩy cởi nội y cho ta, thấy bộ ngực cường kiện của ta, cái gáy ngọc cũng đỏ lên.

Thấy Sở Nhi đang ngượng ngùng, ta giúp nàng cởi cái yếm, thân thể trong suốt hoàn mỹ của nàng hiện lên ở trước mắt ta.

Ta nhẹ nhàng vuốt ve làn da của nàng, Sở Nhi e thẹn run rẩy muốn đẩy ta ra, nhưng trong lúc vô tình lại chạm vào bên dưới, cho nên kinh hoảng cuống quít lùi sau.

Ta bị bàn tay nhỏ nhắn của nàng trêu chọc khiến cho huyết mạch như sôi trào, một tay vòng qua ôm chặt cái eo nhỏ nhắn kéo nàng vào trong lòng.

Ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, rồi dần dần di chuyển xuống dưới.

Thân thể mềm mại của Sở Nhi bị ta kích thích mà run rẩy, không kìm được rên lên một tiếng.

“Sở nhi...”

Ta nhẹ giọng gọi tên nàng.

Đôi mắt đẹp của nàng nhắm chặt, mặt cười đỏ bừng, làm tỏ ra kiều diễm động lòng người.

“Ư”

https://thuviensach.vn

Từ trong hơi thở, nàng đáp lại ta.

Ta nhẹ nhàng đặt nàng lên trên giường, ánh nến làm cho giường hỉ mông lung hơn nhiều.

Sở Nhi bỗng nhiên kêu lên một tiếng thống khổ, ánh trăng ngượng ngùng phải lẩn vào trong mây...

Bình minh lên, Sở Nhi ngượng ngùng giống như một con sơn dương cuộn tròn trong lòng của ta, yên lặng lắng nghe tiếng tim ta đập.

Ta hôn lên khuôn mặt kiều diễm của nàng, Sở Nhi ngượng ngùng ôm chặt lấy ta.

Ta mỉm cười từ trong chăn lấy ra một cái khăn lụa, giả vờ kinh hoảng la lên một tiếng:

“Oa!”

Sở nhi mở đôi mắt đẹp, thấy trên cái khăn lụa có một nụ hồng, thì khuôn mặt càng đỏ, áp sát vào ngực của ta, hàm răng khẽ cắn ta một cái, nói:

“Bại hoại!”

Ta nở nụ cười.

Bàn tay của ta khẽ vuốt cái mông ngọc của Sở Nhi, nói:

“Chúng ta cũng phải dậy sớm, còn đi tới kính trà cho phụ thân.”

Sở nhi lúc này mới ngẩng đầu lên, đưa tay với cái khăn lụa:

“Cho muội!”

Ta cười giấu khăn ở phía sau, nói:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn lưu làm kỷ niệm.”

Sở nhi nhẹ giọng phì phì nói:

“Thật hư hỏng, thứ này... có cái gì mà lưu niêm chứ?”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu vậy, thì ta đổi với muội!”

Ta cởi tấm bùa hộ mệnh bằng gỗ xuống, đeo lên người của Sở Nhi, thâm tình nói:

“Cái bùa hộ mệnh này không trân quý, thế nhưng đây là mẫu thân ta để lại cho ta, trong lòng ta nó là vô giá, cũng giống như muội…”

Những lời tâm tình này của ta đã hòa tan Sở Nhi, nàng chủ động dâng môi thơm triền miên đáp lại nụ hôn nồng nhiệt của ta. Tình cảm nhất thời lại bị thiêu đốt, hai người nhập lại làm một...

Khi rời khỏi tiểu lâu, mặt trời đã lên cao, Sở nhi kéo cánh tay ta, biểu hiện tuy nhìn thì giống như ta quan tâm nàng, nhưng thực ra là nàng muốn ta đỡ đi.

Tối hôm qua ta kìm lòng không đậu, nhưng cũng không phải là không hiểu tình cảm của nàng, chân tình của Sở Nhi bộc lộ đã làm ta yêu thương nàng hơn.

Hôm nay nàng mới biết được sự khổ sở của chuyện này, cứ đi được một đoạn lại phải đứng lại nghỉ.

Ta nói:

“Có phải là rất đau, muốn ta cõng muội không?”

https://thuviensach.vn

Sở nhi kiều mị trợn mắt nhìn ta, nhẹ giọng nói:

“Tối hôm qua sao huynh không yêu quý muội?”

Ta ha hả cười nói:

“Ai bảo nương tử của ta mê người như vậy chứ?”

Trong đôi mắt đẹp của Sở Nhi lộ xuân tình, lại nghĩ tới chuyện tối qua, nàng nhẹ giọng nói:

“Chúng ta đi mau đi, nếu không phụ thân sẽ sốt ruột.”

Khi chúng ta tới Dực vương phủ, thì Dực vương không có ở bên trong, quản gia nói cho chúng ta biết, từ sáng sớm Dực Vương đã tới hoàng cung, hắn bảo ta và Sở Nhi ngồi đợi, khi nào xong sẽ về.

Trong lòng ta mơ hồ đoán được, lần này Dực Vương vào cung tám phần mười là có quan hệ với chuyện phong ấp.

Xem ra Hâm Đức hoàng đế đã hạ thủ với đám hoàng tử của mình, làm suy yếu lực lượng của chúng ta, tránh ảnh hưởng tới đế vị của hắn.

Thừa dịp thời gian này, Sở Nhi mang ta đi dạo trong vương phủ, chúng ta dừng lại ở hoa viên. Sở Nhi ngôi trên một cái ghế đu, bên cạnh toàn hoa tươi, ta từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của nàng nói:

“Võ công của muội là do ai truyền thụ?”

Sở nhi cười nói:

“Đương nhiên là phụ thân muội, nhưng kiếm thuật là do sư phụ muội truyền.”

“Thật không nhận ra, muội còn là một nữ hiệp võ công cao cường.”

https://thuviensach.vn

Sở nhi ngoái đâu lại nhìn ta một cái, mỉm cười nói:

“Muội tập võ chỉ dùng để phòng thân, nhưng không ngờ nó lại có công dụng. Nhưng mà sau này chúng ta cũng nên luận bàn một chút, xem đao pháp của huynh lợi hại, hay kiếm pháp của muội lợi hại.”

Ta cười hớn hở gật đầu.

Phía sau bỗng nhiên truyền đến tiếng cười sang sảng.

“Sở nhi, Dận Không, các con đã tới rồi!”

Khi ta xoay người lại thì thấy Dực Vương Lâm Bi Phong đang đi tới, trên người của hắn vẫn đang mặc triều phục, hiển nhiên là nghe tới tin tức chúng ta tới, hắn không kịp thay quần áo.

“Phụ thân.”

Sở nhi cười duyên tiến lên nghênh đón.

Lâm Bi Phong ôm nữ nhi của mình một cái, rồi cầm hai vai của nàng, nói:

“Xem ra Dận Không đối với con rất tốt, nếu không bây giờ lệ rơi đầy mặt rồi.”

Sở nhi e thẹn nhìn ta một cái, khẽ gật đầu.

Lúc này ta mới đi tới cười nói:

“Nhạc phụ đại nhân mạnh khỏe?”

Lâm Bi Phong gật đầu nói:

“Các con tới Sơ Nguyệt các chờ ta, ta thay đổi y phục rồi qua ngay.”

https://thuviensach.vn

Cơm nước đã chuẩn bị xong từ lâu, ta và Lâm Bi Phong ngồi đối diện với nhau, Sở Nhi ở bên cạnh rót rượu, ba người chúng ta cùng cạn một chén.

Lâm Bi Phong bùi ngùi than thở:

“Dận Không, vừa rồi ta vào cung là vì việc phong ấp.”

Suy đoán của ta quả nhiên là chính xác.

Lâm Bi Phong nói:

“Bệ hạ đã quyết định ở Khang Đô chỉ có Hưng vương và Cần vương, còn những hoàng tử khác sẽ bị điều tới ấp phong.”

Ta cười nói:

“Vốn con tưởng chỉ có một mình con, nhưng không ngờ các hoàng tử khác cũng bị điều ra khỏi Khang Đô.”

Lâm Bi Phong cùng ta chạm một chén nói:

“Hành động lần này của bệ hạ coi như là sáng suốt.”

“Nhạc phụ tán thành cách làm của phụ hoàng?”

Lâm Bi Phong gật đầu nói:

“Làm như vậy thì mâu thuẫn trong các hoàng tử giảm đi rất nhiều, nhưng mà…”

Ta phỏng đoán nói:

“Nhạc phụ lo lắng Cần vương và Hưng vương mâu thuẫn sẽ trở nên gay gắt?”

https://thuviensach.vn

Lâm Bi Phong ánh mắt sáng ngời, hiển nhiên là ta nói trúng tâm sự của hắn.

Hắn thấp giọng nói:

“Hôm nay bệ hạ lại chủ động đưa ra chuyện người thừa kế, nói là trong vòng một năm sẽ xác lập thái từ, hơn nữa…”

Trái tim của ta đập bang bang, đối với câu tiếp theo của hắn vô cùng chờ mong.

Lâm Bi Phong nói:

“Dựa theo ý của bệ hạ, thì người chỉ muốn lựa chọn trong hai người Cần vương và Hưng vương mà thôi. Nhưng mà theo quan điểm của người, thì vẫn nghiêng về phía Hưng vương hơn một chút, hơn nữa gần đây Hưng vương làm được một số chuyện đúng là đáng nể.”

Sở Nhi nói:

“Lục biểu ca vẫn luôn muốn làm hoàng đế, chuyện này coi như thỏa mãn tâm nguyện của huynh ấy.”

Lâm Bi Phong cười nói:

“Tiểu hài tử như con thì hiểu cái gì?”

Ta thử thăm dò nói:

“Nhạc phụ cảm thấy phụ hoàng muốn nhượng quyền thực, hay chỉ là biểu hiện giả dối?”

Lâm Bi Phong nhìn ta một cái, nặng nề gật đầu.

https://thuviensach.vn

Đối với ta mà nói, hiện giờ ta hi vọng nhất chính là kết quả này. Hâm Đức hoàng đế có dục vọng mạnh với quyền lực bao nhiêu, thì cũng làm cho các hoàng tử mâu thuẫn càng mạnh.

Cho dù là Cần vương hay Hưng vương cũng không thể trong một thời gian ngắn leo lên ngôi vị hoàng đế được, ta cũng có thời gian phát triển lực lượng của mình.

Lâm Bi Phong nói:

"Tính tình của bệ hạ càng lúc càng cổ quái, hình như là do trong một thời gian dài dùng đan dược của các phương sĩ?"

Ta lắc đầu, đan dược có thể gây tổn hại tới thân thế, nhưng không cách nào ảnh hưởng tới bản tính được.

Lúc đầu ta cũng cho rằng Hâm Đức hoàng đế bị đan dược và tuổi già hạnh hạ tới mức hồ đồ, nhưng mà bây giờ xem lại, thì khứu giác của hắn vẫn nhạy bén như cũ.

Các vị hoàng huynh của ta đúng là buồn cười tới cực điểm, họ cứ đắm chìm vào trong vòng tranh đấu, nhưng không biết địch nhân thực sự của họ là Hâm Đức hoàng đế.

Ta chợt nhớ tới một cố sự, có hai huynh đệ đi săn thú, nhìn thấy trên không trung có một con chim nhạn, chưa bắn xuống họ đã thương lượng nấu nướng con mồi như thế nào, đợi cho hai người kết thúc thì chim nhạn đã bay đi từ lâu.

Hiện tại các vị hoàng huynh của ta sao giống cái cố sự này tới vậy.

Lâm Bi Phong nói:

https://thuviensach.vn

“Chỉ trong ngày hôm nay, ý chỉ của bệ hạ sẽ ban xuống, sợ rằng các hoàng tử phải lập tức rời khỏi Khang Đô…”

Ta mỉm cười nói:

“Nhạc phụ, thật ra không có ý chỉ này, Dận Không cũng muốn tới Tuyên Thành.”

Lâm Bi Phong gật đầu, ánh mắt nhìn thẳng vào nữ nhi của mình, trong đó lộ ra sự lưu luyến.

Lâm Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Sau khi nữ nhi rời khỏi Khang Đô, sẽ biết tự chiếu cố mình cho tốt.”

Ta cười nói:

“Tuyên Thành cách Khang Đô chỉ có ba ngày đường, nếu như muội nhớ phụ thân thì lúc nào cũng có thể trở về.”

Ta nói thì dễ, nhưng trong lòng cũng hiểu, không có mệnh lệnh của Hâm Đức hoàng đế, chúng ta sẽ không thể trở về Khang Đô được.

Lâm Bi Phong nói:

“Tất cả các vương phủ đều được bảo tồn lại, bệ hạ đã ân chuẩn cho các hoàng tử Tết nguyên đán hàng năm có thể trở về kinh đô.”

Hắn hướng ta nói:

“Ở trong các hoàng tử, thì ấp phong của con rộng nhất, nhưng mà cũng là nơi cằn cỗi nhất.”

Ta đã sớm điều tra tình huống của Tuyên Thành cho nên đã hiểu rõ tình cảnh của nơi đó.

https://thuviensach.vn

Lâm Bi Phong nói:

“Dưới chân núi Âm sơn có mười bộ tộc, hai năm qua bọn họ phát triển rất nhanh chóng, không ngừng xuôi nam tiến hành cướp đoạt, bách tính Tuyên Thành bị chúng làm hại, khổ không thể tả.”

Sở nhi nói:

“Quân biên cảnh của Đại Khang tại sao lại không quan tâm?”

Lâm Bi Phong cười khổ nói:

“Không phải họ không quan tâm, mà là trọng điểm biên phòng của Đại Khang lại ở phía Đông, Tây, Nam, toàn tuyến biên giới phía bắc chỉ là chỗ giáp với Bắc Hồ là trọng điểm. Tuyên Thành là nơi cằn cỗi, không phải trọng điểm của chiến lược phòng bị. Hơn nữa người của mười bộ tộc này thuật cưỡi ngựa thuần thục, mỗi lần cướp bóc đều chạy như bay, đợi quân đội tới nơi thì họ cũng đã trốn vào trong Âm Sơn, cho nên tới nay vẫn không có biện pháp gì.”

Hắn dừng lại một chút nói:

‘‘Nhưng mà vấn đề an toàn các con không cần phải lo lắng, Tuyên Thành thủ quan Trử Đại Tráng là bộ hạ cũ của ta, con tới đó họ sẽ một lòng tương trợ.”

“Đa tạ nhạc phụ.”

Lâm Bi Phong nói:

“Con dự định bao giờ đi Tuyên Thành?”

Ta cung kính nói:

“Ngày mùng hai tháng sau.”

https://thuviensach.vn

Lâm Bi Phong ngơ ngác:

“Nhanh như vậy sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Thời gian con phiêu bạt bên ngoài cũng dài, cho nên không quen với cách sinh hoạt trong cung đình, cái cảm giác tự do tự tại hợp với con hơn.”

Lâm Bi Phong thưởng thức gật đầu, thấy Sở nhi và ta tình thâm ý trọng, cảm giác của hắn cũng được mỹ mãn.

Dùng cơm trưa xong, ta và Dực Vương đi tới lương đình trong hoa viên nói chuyện.

Sở nhi đến tú lâu nghỉ tạm, tạo cho chúng ta một cơ hội đơn độc nói chuyện.

Lâm Bi Phong hai mắt sáng quắc nhìn thẳng vào ta nói:

“Dận Không, con phải nói cho ta biết, con có cách nghĩ như thế nào với ngôi vị hoàng đế của Đại Khang?”

Ta cười nhạt nói:

“Nhạc phụ hình như hoài nghi động cơ của con?”

Lâm Bi Phong hai tay dựa vào lan can vỗ nhè nhẹ nói:

“Ta đã từng không nghi ngờ gì con, thế nhưng từ hôm qua ở trong cung nhìn thấy con, ta đã thay đổi cách nhìn.”

Ý trong câu này không cần nói cũng hiểu.

Ta không trực tiếp trả lời nghi vấn của hắn, mà trịnh trọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nhạc phụ yên tâm, chuyện Dận Không đáp ứng người vĩnh viễn sẽ không thay đổi, tâm ý của con với Sở Nhi cũng không bao giờ thay đổi.”

Lâm Bi Phong gật đầu nói:

“Biểu hiện hôm qua của con khi ở Sùng Đức điện đã làm cho ta phải lo lắng những lời con nói với ta. Dận Không, ta cuối cùng cũng hiểu, con cũng khát cầu ngôi vị hoàng để như họ, thậm chí dục vọng của con còn mãnh liệt hơn họ!”

Lâm Bi Phong một câu nói toạc ý nghĩ của ta.

Ta và Lâm Bi Phong đứng đối diện nhau, hồi lâu ta mới cười nói:

“Nhạc phụ quá lo lắng, lần này Dận Không đi Tuyên Thành chính là muốn sớm rời khỏi mảnh đất thị phi này.”

Lâm Bi Phong cười ha hả, thấp giọng nói:

“Ta cũng muốn đây là cách nghĩ thực sự của con.”

Hâm Đức hoàng đế đột nhiên hạ lệnh phong ấp, làm cho cả hoàng cung rơi vào sợ hãi, các hoàng tử ở trong cung vô cùng thắp thỏm bất an.

Biểu hiện thì là phong ấp, nhưng thực chất là đuổi họ rời khỏi Khang Đô, huống chi Hâm Đức hoàng đế trước đó lập nhiều quy củ, các vị hoàng tử không thể can thiệp vào quản chính của địa phương, hạn chế việc phát triển thực lực của họ.

Đương nhiên trong đó cũng có ngoại lệ, Hâm Đức hoàng đế đã đem trọng trách phát triển vũ khí của Đại Khang cho Hưng vương, ngoài ra thủy quân cũng giao cho hắn thống lĩnh.

Mà người cũng được ở lại Khang Đô là Cần vương thì chẳng có ủy nhiệm gì. Hưng vương nghiễm nhiên trở thành một người có khả năng trở

https://thuviensach.vn

thành thái tử nhất.

Hâm Đức hoàng đế hạn cho chúng ta trong vòng một tháng phải rời khỏi Khang Đô, ta là người đầu tiên rời đi.

Trước khi đi, Hâm Đức hoàng đế triệu tập chúng ta tới Mộc Ân cung, hắn thiết yến gọi là tống biệt.

Khi ta vào trong cung, thì có rất ít hoàng tử tới, ta biết một số người đã thông qua các loại quan hệ, hướng Hâm Đức hoàng đế cầu tình mơ mộng muốn ở lại Khang Đô.

Ta biết các vị hoàng tử này giống như hoa trong nhà ấm, quen sống sung sướng nhàn hạ, nay sắp bị trục xuất ra ngoài, trong tâm hồn có sự sợ hãi vô cùng.

Cần vương Long Dận Lễ là một trong những hoàng tử tới sớm nhất, mà cũng trùng hợp là ta lại được an bài ở cùng chỗ với hắn.

Sau khi ta thành công thúc đẩy Khang Tần hòa bình, rồi lại cứu được tính mệnh của Hâm Đức hoàng đế, thì địa vị của ta trong các vị hoàng tử cũng được kéo lên không ít.

Từ biểu tình của Cần vương, hắn chẳng bị ảnh hưởng chút nào khi Hâm Đức hoàng đế không trọng dụng hắn, hướng ta mỉm cười nói:

“Dận Không, nghe nói đệ ngày mai rời Khang Đô đi Tuyên Thành?”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này đã được phụ hoàng quyết định, từ khi phong ấp, huống chi loạn dân ở Tuyên Thành hoạt động không ngừng, đệ phải đi bình định chuyện này, coi như là giải nỗi lo lắng cho phụ hoàng.”

Cần vương than thở:

https://thuviensach.vn

“Ta vẫn không hiểu nổi tại sao phụ hoàng lại để đệ tới một nơi hoang vu hẻo lánh cằn cỗi như Tuyên Thành, lấy năng lực của đệ, phải điều tới một trọng trấn mới có thể phát huy tài cán.”

Ta cười ha hả nói:

“Ngũ hoàng huynh quá khen, Dận Không nào có tài cán gì, so sánh sự cống hiến với Đại Khang của các vị hoàng huynh, thì Dận Không chỉ như một con đom đóm so với mặt trăng, thực sự là đáng thẹn, đáng thẹn.”

Cần vương cười nói:

“Dận Không, đệ đúng là quá khiêm tốn, việc nghị hòa giữa Đại Khang và Đại Tần, đệ đã lập công lớn với Đại Khang, chuyện đó làm cho ngu huynh vẫn còn mặc cảm tới giờ.”

Chúng ta cùng nhau cười to, nhưng trong lòng mỗi người đều có một chủ ý riêng.

Các vị hoàng tử lục tục kéo đến, toàn bộ Mộc Ân cung không vì đông người mà có bầu không khí náo nhiệt, thay vào đó là một áp lực vô hình.

Tới thời gian khai tiệc, Hâm Đức hoàng đế vẫn chưa tới, các vị hoàng từ bắt đầu đám thấp giọng rỉ tai, thỉnh thoảng còn nghe được tiếng thở dài, ai nấy vì vận mệnh của mình mà sầu não.

Ta chợt nhớ tới một mùa đông của nhiều năm về trước, khi đó chúng ta ở trong Cần vương phủ uống rượu, rồi cũng tại nơi đó, ta gặp được Thải Tuyết, cũng là lần đầu tiên trong đời ta giết người, người bị ta giết là bát hoàng huynh Mục vương Long Dận Thượng.

Số phận của ta từ hôm đó tới nay hoàn toàn thay đổi ở trong mắt ta, số phận của các vị hoàng tử này đã bị Hâm Đức hoàng đế nắm trong tay, nhưng mà ta lại khác.

https://thuviensach.vn

Ta không có bất cứ điều gì khiến mình phải bi quan và tuyệt vọng, từ nay trở đi, ta phải nắm giữ số phận của mình, cho dù ở trong tình trạng này kiểu gì cũng phải thản nhiên.

Hâm Đức hoàng đế tới muộn đúng nửa canh giờ, không biết hắn cố ý hay vô tâm, mới có mấy ngày không gặp mà tinh thần của hắn càng trở nên quắc thước, xem ra sức khỏe của hắn đang trong thời kỳ hồi phục.

Mộc Ân cung vốn đang ầm ĩ nhất thời trở nên lặng ngắt như tờ, Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng quét mắt nhìn chúng ta, nói một câu hai nghĩa:

“Thế nào? Không đợi được hay sao?”

Ai cũng hiểu hàm nghĩa phía sau của hắn là gì (Dịch giả: không đợi được thì làm phản).

Hâm Đức hoàng đế cầm chén rượu bằng vàng lên, nói:

“Các ngươi đều là hoàng nhi mà ta thương yêu nhất, lần này cho các ngươi rời kinh, không phải do lòng trẫm độc ác, mà là muốn mượn cơ hội này rèn luyện thêm cho các ngươi, để các ngươi sớm trở thành những lương đống của Đại Khang.”

Hắn ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, đặt một chồng giấy lên bàn nói:

“Còn có một việc ta phải nhắc nhở các ngươi, những ai thông qua người khác hướng trẫm cầu tình nữa, trẫm liền đưa người đó vào thiên lao, đấy mới là một nơi chân chính ma luyện các ngươi.”

Mọi người đồng thời ngừng hô hấp, rất sợ Hâm Đức hoàng đế nhìn về phía mình.

Hâm Đức hoàng đế chậm rãi đứng dậy:

https://thuviensach.vn

“Huynh đệ các ngươi sắp chia tay, trẫm không muốn cản trở các ngươi nói chuyện, nên về nghi ngơi trước.”

Nói xong hắn đứng dậy rời đi, để lại đám hoàng tử chúng ta trợn mắt há mồm.

Ta âm thầm bội phục sự lãnh khốc của hắn, Hâm Đức hoàng đế có thể trở thành một hoàng giả thống trị Đại Khang nhiều năm không đổ, cũng là vì có quan hệ với tính tình lãnh khốc này, năm đó phụ thân của ta cũng thua ở điểm này.

Hâm Đức hoàng đế vừa đi, tất cả mọi người đều mất đi sự nhiệt tình, có mấy người đứng dậy rời đi, vì ngày mai ta phải lên đường cho nên cũng tính chuyện rời khỏi đây.

Hưng vương đang cùng mấy vị hoàng huynh khác trò chuyện, hắn đã được Hâm Đức hoàng đế trọng dụng, trở thành mục tiêu tranh đấu của các vị hoàng tử.

Thấy ta đứng dậy rời đi, hắn chủ động hướng ta mỉm cười nói:

“Dận Không, sao lại đi sớm vậy, ta còn chưa nói chuyện với đệ.”

Ta cười nói:

“Lục hoàng huynh, sáng sớm ngày mai đệ còn phải tới Tuyên Thành, nên bây giờ muốn về chuẩn bị một chút.”

Hưng vương gật đầu, khoác vai ta tiễn ra ngoài Mộc Ân cung, thấp giọng nói:

“Ngươi yên tâm, ta đã nói chuyện với cữu cữu, chỉ cần thời cơ cho phép, ta sẽ dâng tấu chương cầu phụ hoàng cho đệ trở lại Khang Đô.”

Ta giả bộ cảm kích vô cùng nói:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ hoàng huynh.”

Nhưng trong lòng ta âm thầm buồn cười, Long Dận Thao này chắc là đều hứa hẹn với các vị hoàng tử như vậy.

Sau khi cáo biệt với Hưng vương, ta xoay người rời đi, khi mới đi tới tiền viện của Mộc Ân cung, đã thấy một cung nữ vội vã đi tới, nàng không nhìn phía trước, nên xô vào người của ta.

Dịch An ở phía sau, cả giận nói:

“Hỗn trướng! Không có mắt à?”

Ta đưa tay nâng cung nữ kia dậy, nhưng kinh ngạc phát hiện, nàng là thiếp thân cung nữ Ngọc Tỏa của Trân Phi.

Dịch An lúc này mới nhìn rõ dung mạo của nàng, lập tức ngậm miệng lại.

Ngọc Tỏa nhìn ta nháy mắt một cái, rồi nhét một phong thư vào trong tay của ta.

Ta giả bộ như không biết gì, nói với nàng:

“Sau này đi đứng phải cẩn thận một chút, đường đi trong hoàng cung rất phức tạp, nếu không cẩn thận sẽ bị ngã.”

“Nô tỳ biết rồi!”

Ngọc Tỏa cúi đầu xuống cuống quít đào tẩu.

Khi lên xe ngựa, Dịch An thắp một cái đèn thủy tinh, ta cởi bỏ triều phục, thoải mái dựa lưng vào ghế.

https://thuviensach.vn

Mượn ánh sáng của đèn, ta mở phong thư, một mùi hương nhàn nhạt bay vào trong mũi, khuôn mặt mỹ lệ của Trân Phi dường như xuất hiện trước mắt ta.

Nội dung của bức thư rất ngắn:

“Nguyệt nghe nói Lục có ý định phạm thượng, vì vậy mới phong ấp, quân cần phải cẩn thận, chớ giao thiệp với người đó, trân trọng.”

Cuối thư không đề ai viết, chỉ có một dấu son môi.

Ta nhẹ nhàng áp môi mình vào dấu son môi kia, phảng phất như đang hôn lên đôi môi anh đào mềm mại của Trân Phi.

Trong lòng ta không cách nào bình tĩnh lại được, Nguyệt chính là Hâm Đức hoàng đế Long Thiên Việt, Lục là Lục hoàng tử Long Dận Thao. Trân Phi muốn nói cho ta biết, có người hướng Hâm Đức hoàng đế báo Long Dận Thao có ý định mưu phản, thảo nào Hâm Đức hoàng đế lại đột nhiên thực hiện chuyện phong ấp.

Long Dận Thao có được sự trọng dụng của Hâm Đức hoàng đế chỉ là biểu hiện giả dối, phong ấp cho các hoàng tử cũng là giả, làm suy yếu thực lực của Hưng vương và Cần vương mới là thực.

Hâm Đức hoàng đế trọng dụng Hưng vương chỉ là một khảo nghiệm, nếu như Long Dận Thao có ý đồ soán vị, thì sợ rằng sẽ tai ương ngập đầu.

Nếu như so sánh mà nói, thì Cần vương lại an toàn hơn hắn rất nhiều. Hùng phong của lão hổ như vậy, thì ta phải một lần nữa đánh giá lại năng lực của Hâm Đức hoàng đế.

Chuyện này vốn không có quan hệ lớn gì tới ta, Hâm Đức hoàng đế bắt tay vào đối phó Long Dận Thao thậm chí đó còn là một chuyện tốt với ta.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng phụ thân của Sở Nhi là Dực vương lại đứng ở bên Long Dận Thao.

Vạn nhất Long Dận Thao có ý đồ soán vị, Dực Vương nhất định sẽ khó thoát khỏi can hệ, đến lúc đó không chừng sẽ liên lụy đến ta.

Nghĩ tới đây, tâm tình của ta trở nên trầm trọng, trước khi đi Tuyên Thành ta nhất định phải nói cho Dực vương biết chuyện này, để tránh việc hắn bị liên lụy vào trong đó.

Việc này không phải vì hắn là phụ thân của Sở Nhi, mà còn bởi vì Dực vương là một trợ lực rất lớn cho con đường tranh danh đoạt lợi của ta.

https://thuviensach.vn

Chương 74: Vùng Đất Hoang

Lần này ta không cho Trần Tử Tô đi theo, sắp xếp hắn ở lại Bình vương phủ chuẩn bị, thuận tiện chú ý tới biến hóa của thế cục ở Khang Đô, sẵn sàng báo cáo lại cho ta.

Gia Cát Tiểu Liên ở lại nông trang ngoài Khang Đô phụ trách xây dựng địa đạo, trong một thời gian ngắn sẽ không thể đi Tuyên Thành được.

Ta và Sở nhi suất lĩnh hơn một trăm võ sĩ rời đi, Dịch An và Duyên Bình đều phải đồng hành với ta.

Ta không muốn cho bọn họ bôn ba, thế nhưng dưới sự kiên trì của họ. ta không còn cách gì hơn là đồng ý.

Dực Vương tự mình tiễn ta và Lâm Sở Nhi ra ngoài thành của Khang Đô, cho tới khi đưa được mười dặm thì phụ tử mới rơi lệ chia tay.

Ta bảo Sở Nhi lên xe ngựa trước, cùng Dực vương đi tới một nơi xa xa, thấp giọng nói:

“Nhạc phụ còn nhớ câu hỏi lúc đầu người hỏi con hay không?”

Dực Vương ngơ ngác, ánh mắt nhìn thẳng vào ta nói:

‘‘Câu nào?”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nhạc phụ đã từng hỏi trong lòng hài nhi có nghĩ tới ngôi vị hoàng đế của Đại Khang hay không?”

Dực Vương chấn động, hắn hạ giọng nói:

“Con bây giờ muốn nói thật với ta ư?”

Ta gật đầu nói:

“Hài nhi chẳng bao giờ để ngôi vị hoàng đế Đại Khang vào trong mắt...”

Ta dừng lại một chút, tăng giọng nói:

“Cái hài nhi coi trọng là thiên hạ!”

Từ trong hai mắt của Dực Vương hiện lên sự vô cùng khiếp sợ, hồi lâu hắn mới nói:

“Ta... quả nhiên không nhìn lầm con, dã tâm của con còn lớn hơn nhiều so với các hoàng tử khác.”

Ta mỉm cười nói:

“Vì sao nhạc phụ không đổi hai từ dã tâm thành hoài bão?”

Dực Vương lặng lẽ không nói.

Ta ngửa đầu nhìn về phía bầu trời tối tăm nói:

“Nhạc phụ làm quan nhiều năm chắc cũng nhận ra mấy năm nay Đại Khang không ngừng suy yếu. Phụ hoàng đã già yếu từ lâu, nhưng lại không muốn buông tha quyền lực của mình, chuyện phong ấp lần này là một sự kiện để chứng minh, hắn không muốn truyền ngôi vị hoàng đế. Con thân là Long thị tử tôn nên phải có trách nhiệm chấn hưng cơ nghiệp tổ tiên, con không thể để giang sơn Đại Khang bị hủy trong tay của thế hệ chúng con.”

https://thuviensach.vn

Ta nhìn vào hai mắt Dực Vương nói:

“Con biết cách nghĩ của người, cũng biết lập trường của người, thế nhưng Dận Không cho rằng, cho dù là Hưng vương hay Cần vương đều không có năng lực gánh vác giang sơn Đại Khang, càng không thể nói tới chuyện trọng chấn uy phong ngày xưa.”

Ta tràn ngập tự tin nói:

“Hài nhi có thể!”

Ánh mắt Dực vương nhìn ra phía chân trời xa xa, hắn nhẹ giọng than thở nói:

“Chẳng nhẽ con đã quên việc đáp ứng ta chiếu cố Sở Nhi cho tốt hay sao?”

Ta lắc đầu nói:

“Dận Không không quên, cho nên con mới lựa chọn phấn đấu và chống lại, thay vì lùi bước và trốn tránh.”

Dực Vương một lần nữa chuyển hướng nhìn sang ta.

Ta không sợ hãi chút nào đối diện cùng với hắn:

“Phụ hoàng là người ra sao nhạc phụ cũng hiểu, nếu như lúc trước người không phản đối thì sợ rằng Sở Nhi đã bị nhét vào trong cung rồi. Điều đó cũng vì địa vị của người trong triều không thể thay thế, cũng vì thế lực to lớn của Lâm gia thị tộc ở Đại Khang, cho nên phụ hoàng chỉ còn cách lựa chọn.”

Dực Vương cắn môi, biểu tình của hắn càng thêm kiên nghị.

https://thuviensach.vn

“Điều đó đã chứng minh, trên thế giới này chỉ có người có thực lực siêu nhiên mới bảo vệ được mình, bảo hộ được người thân bên cạnh. Cho dù là vị hoàng huynh nào thừa kế ngôi vị hoàng đế Đại Khang, lúc đó hắn sẽ có quyền lợi vô thượng. Phụ hoàng cũng biết, lịch sử của Đại Khang đã chết đi bao nhiêu hậu duệ hoàng tộc, cho dù vị quân vương nào mới đăng cơ, việc đầu tiên của hắn là giết huynh đệ của mình.”

Ánh mắt của Dực vương đã hòa hoãn đi rất nhiều, yên lặng nghe ta nói.

Ta tăng giọng nói:

“Cho nên muốn trong thời gian tới, Sở Nhi không bị thương tổn thì con phải nắm giữ việc chủ động với thế cục, nhiều năm lưu vong đã làm cho con hiểu, nếu muốn có cuộc sống tốt, thì chỉ có cách là nắm giữ số phận của mình!”

Dực Vương chậm rãi giơ cánh tay lên, nặng nề vỗ vai ta hai cái, dùng thanh âm trầm thấp nói:

“Con... đúng.”

Ta cũng biết hắn đồng ý với cách nghĩ của ta, trong lòng mừng như điên, thấp giọng nói:

“Nếu như có một ngày bắt nhạc phụ phải lựa chọn thì người sẽ đứng ở bên Hưng vương hay đứng ở bên con?”

Dực Vương nhìn ta một cái, thâm ý nói:

“Ta vĩnh viễn đều đứng ở bên Sở Nhi.”

Chúng ta đồng thời mỉm cười.

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng lần này giao trọng trách cho Lục hoàng huynh, trông thì tưởng như muốn hắn làm thái tử, nhưng thật ra đã sinh lòng nghi ngờ, nhạc phụ phải chú ý nhiều hơn một chút, đừng bị liên lụy vào trong đó.”

Ta dừng lại một chút lại nói:

“Ở Bình vương phủ con có một người hảo bằng hữu là Trần Tử Tô, người đó thay con xử lý công việc, nếu như nhạc phụ gặp phải vấn đề gì khó giải quyết thì có thể tìm hắn thương lượng.”

Dực Vương thở dài nói:

“Ta biết.”

Hắn nhìn phía xa xa, Lâm Sở Nhi vẫn đang đứng ở bên cạnh xe ngựa nhìn chúng ta, thấp giọng nói:

“Chiếu cố tốt cho Sở nhi, nhớ kỹ cho dù có chuyện gì phát sinh, cũng phải tới tìm ta.”

Câu này của hắn là một lời hứa.

Ta nặng nề gật đầu, xoay người đi về hướng của Lâm Sở Nhi.

Tuy rằng lần này Hâm Đức hoàng đế cách chức, nhưng trong lòng ta không có bất kỳ cảm giác mất mát nào.

Khi trở lại Đại Khang ta đã nhìn thấy, triều chính nơi này đã mục rữa, Hâm Đức hoàng đế cực độ chuyên chế, hắn sẽ không thuận lợi đem ngôi vị hoàng đế giao cho đời sau, cho dù hiện nay Hưng vương hay Cần vương có ưu thế, nhưng lúc nào cũng sẽ bị Hâm Đức hoàng đế đánh đổ.

Với ta mà nói đây là một cơ hội khó mà có được, phải nhanh chóng phát triển thế lực bản thân nắm giữ thế cục triều chính.

https://thuviensach.vn

Sở nhi cầm bàn tay của ta, ôn nhu nói:

“Dận Không, huynh đang suy nghĩ gì?”

Ta cười nói:

“Ta đang suy nghĩ cảnh sắc Âm sơn vào mùa hè này nhất định sẽ đẹp, đến lúc đó ta mang theo muội rong ruổi thảo nguyên xem cảnh núi sông, chẳng phải là vui vẻ lắm hay sao.”

Sở nhi ôn nhu vào vai của ta, nhắm đôi mắt đẹp lại, giống như giao phó hết cho ta, nàng nhẹ giọng nói:

“Muội chưa bao giờ xa nhà.”

Ta ôm cái eo nhỏ nhắn của nàng, mỉm cười nói:

“Chúng ta dù sao cũng không vội, cho nên sẽ tới những danh thắng nổi danh ven đường du lãm một phen, đồng thời cũng làm cho muội bớt thương tâm.”

Chiều ngày thứ hai trời nổi mưa lớn, nhưng mà chuyện này không ảnh hưởng tới tâm tình du lãm của chúng ta chút nào.

Chúng đều lướt qua những danh thắng ven đường, tuy rằng không phải là đẹp nhất nhưng dù sao thưởng cảnh dưới mưa cũng là một sự lãng mạn.

Cứ rong chơi như vậy, vốn hành trình tới Tuyên Thành chỉ có ba ngày, nhưng mà chúng ta phải đi mất mười ngày thời gian.

Phía trước chính là con sông cụt, mưa lớn vẫn không dứt, mực nước trên sông đã dâng lên rất nhiều.

Ta và Sở Nhi sóng vai đứng trên bờ sông, nhìn sóng cuộn trào, nhịn không được cảm thán một tiếng.

https://thuviensach.vn

Sở nhi nói:

“Sông nước chảy xiết như vậy, chúng ta làm sao đi qua được?”

Ta lo lắng không phải vấn đề qua sông, mà là mực nước sông đã dâng quá cao, nếu như tiếp tục mưa, chỉ sợ phải đối mặt với nguy cơ vỡ đê, Tuyên Thành rất có khả năng sẽ phải đối mặt với một trận lụt.

Dịch An và mấy tên võ sĩ đi quanh, sau đó đi tới bên cạnh ta, lớn tiếng nói:

“Tiểu chủ nhân, cây cầu trong ký hiệu đã bị hủy, chúng ta chỉ còn cách đợi mưa tạnh sẽ tính tiếp.”

Ta gật đầu, tình huống trước mắt chỉ còn cách là kiên nhẫn, ta hướng Dịch An nói:

“Ngươi mang theo mấy người tới vùng phụ cận xem có nơi nào có thể nghỉ qua đêm.”

Dịch An đáp ứng một tiếng, đang muốn rời đi, thì Sở Nhi vui vẻ nói:

“Bờ bên kia có một chiếc thuyền lớn đang đi tới.”

Ta ngơ ngác, nhìn theo phương hướng của nàng chỉ, thì thấy trong mưa bụi mông lung, quả nhiên có một chiếc thuyền lớn thong thả đi về hướng của chúng ta.

Đợi cho thuyền lớn chạy tới gần, ta thấy trên thuyền có treo hai lá cờ xí một bên có chữ Khang, một bên có chữ Trử, xem ra đây là đội thuyền do Thủ thành Trử Đại Tráng phái tới.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Không nghĩ tới chúng ta mới tới Tuyên Thành đã được phụ thân muội chiếu cố rồi.”

Sở nhi cười nói:

“Mỗi năm Trử thúc thúc đều tới nhà của muội, tính tình của thúc ấy phóng khoáng, ngay cả muội cũng thích.”

Khi chúng ta nói chuyện thì thuyền lớn đã bỏ neo lên bờ, từ trên thuyền đi xuống một gã tướng lĩnh và bốn binh sĩ mặc áo tơi, đi tới trước mặt của ta nói:

“Người tới có phải là Bình vương điện hạ?”

Ta ha hả cười nói:

“Chính thị bản vương!”

Tướng lĩnh kia quỳ xuống đất, cung kính nói:

“Mạt tướng Đỗ Phi Hùng phụng mệnh lệnh của Trử tướng quân đặc biệt tới tiếp đón điện hạ và vương phi, xin thứ tội cho mạt tướng tới chậm.”

Ta cười nói:

“Mau đứng dậy đi, chúng ta cũng mới tới đây mà thôi!”

Đỗ Phi Hùng lúc này mới đứng dậy, cung kính dẫn chúng ta lên thuyền.

Chiếc thuyền lớn này hiển nhiên là do chiến thuyền cải tạo lại, thân thuyền tuy lớn, nhưng nhiều chỗ đã tàn tạ, có thể nhận thấy đã lâu rồi nó không được tu sửa.

Chúng ta vào trong khoang thuyền thay một bộ đồ khô, sau đó mới đi ra boong thuyền.

https://thuviensach.vn

Nhìn con sông cụt lúc này đang sóng lớn ngập trời thế nước rất hung mãnh.

Đỗ Phi Hùng nói:

“Trên khúc sông cụt này có một cây cầu, thế nhưng do nhiều năm không được tu sửa, đêm qua đã bị lũ cuốn trôi. Sáng hôm nay mạt tướng mới biết cầu bị sụp, Trử tướng quân ra lệnh cho thuộc hạ đi đón đại giá của Bình vương.”

Ta nhíu mày, chuyển hướng nhìn Đỗ Phi Hùng nói:

“Mực nước của con sông cụt này không ngừng dâng lên, chẳng nhẽ quan viên Tuyên Thành không có biện pháp chống lũ hay không?”

Đỗ Phi Hùng nói:

“Khởi bẩm điện hạ, từ trước tới nay quân chính và dân ở Đại Khang cách rất xa nhau, việc phòng chống lũ lụt là do quan phủ địa phương phụ trách, từ trước tới nay quân chính không hỏi tới.”

Hắn dừng lại một chút rồi nói:

“Căn cứ theo những gì mạt tướng biết, thực tế cũng có động viên vài lần, nhưng mà do tài chính thiếu hụt, hiệu suất thắp, ngoại trừ tăng cường được ở mấy chỗ yếu, còn những chỗ khác thì không cách nào lo được.”

Ta có chút sầu lo nói:

“Theo ta được biết, Tuyên Thành trong năm năm gần đây đã xảy ra ba lần ngập úng, lẽ nào còn không đủ cho quan viên địa phương coi trọng hay sao?”

Đỗ Phi Hùng nói:

https://thuviensach.vn

“Điện hạ, nếu như muốn triệt để giải quyết được nạn lụt cho Tuyên Thành, thì phải vét được bùn ở đáy con sông cụt này, nếu không có đắp đê cao hơn nữa thì cũng không có tác dụng gì. Nhưng mà công việc này cần một đội ngũ nhân lực khổng lồ, trong khi Tuyên Thành mấy năm nay mất mùa, thuế khóa trong năm còn không thu được, lấy đâu ra tiền khởi công xây dựng thủy lợi?”

Trong lòng ta âm thầm cảm thán, chính trị Đại Khang mục rữa không chỉ biểu hiện ở Khang Đô, mà còn do nhiêu quyết sách sai lầm, mới đưa tới cục diện suy yếu như hiện nay.

Dưới tình huống này phụ hoàng không những không thay đổi cách cai trị kinh tế trong nước, mà còn phát động chiến tranh với Tần quốc, tạo thành họa vô đơn chí cho bách tính trong nước.

Thuyền lớn đi ngược dòng chạy hướng về trung tâm, bến đò Tuyên Thành cũng tàn tạ vô cùng, chỉ có mấy chiến thuyền thưa thớt đang bỏ neo, có lẽ là do mấy ngày nay mưa liên tiếp, người lái thuyền cũng đã chạy lụt.

Đỗ Phi Hùng nói:

“Phía hạ du còn có một bến đò lớn, nhưng mà do lo ngại quan địa phương quấy rầy sự yên tĩnh của điện hạ, cho nên mới dừng lại ở chỗ này.”

Ta gật đầu cười, Đỗ Phi Hùng này đúng là lo lắng rất chu đáo.

Trên bến đò đã sớm có xe ngựa đứng đợi, Đỗ Phi Hùng nói:

“Điện hạ mời lên xe, Trử tướng quân đã đợi trong doanh trại từ lâu rồi.”

Ta lắc đầu nói:

“Hôm nay ta muốn đi một vòng quanh Tuyên Thành, ngươi hãy thay ta hồi bẩm Trử tướng quân, ngày khác ta sẽ tới quân doanh bái phỏng.”

https://thuviensach.vn

Đỗ Phi Hùng kinh ngạc nói:

“Điện hạ, trời mưa lớn như vậy, tốt nhất là người nên tới quân doanh nghỉ ngơi một chút, đợi mưa tạnh rồi hãy đi.”

Ta mỉm cười nói:

“Ta chủ ý đã định, ngươi không cần khuyên bảo nữa.”

Đỗ Phi Hùng không nói gì nữa, bảo binh sĩ thủ hạ vận chuyển đồ đạc của ta từ trên thuyền xuống, lưu lại một tên binh sĩ địa phương chỉ đường cho chúng ta, rồi mới cáo từ rời đi.

Trước khi ta sang Tần, Hâm Đức hoàng đế đã đem nơi này cho ta làm ấp phong, khi đó đã xây dựng một tòa Bình vương phủ ở ngoại ô của Tuyên Thành, mấy người Vân Na đã sớm tới đó.

Chúng ta theo binh sĩ kia đi chừng hai canh giờ, thì mới thấy được tường thành của Tuyên Thành.

Ta nhìn phương hướng của Tuyên Thành nói:

“Dịch An!”

Dịch An thấy ta gọi thì cuống quít đi tới trước mặt ta nói:

“Tiểu chủ nhân có chuyện gì?

“Ngươi mang người tới Bình vương phủ, ta và Vương phi muốn vào trong thành xem tình hình một chút.”

Dịch An ngơ ngác, hắn lo lắng cho sự an toàn của ta và Sở Nhi.

Lúc này trời đã không còn mưa xối xả như trước nữa, sắc trời bắt đầu sáng hơn, toàn bộ thiên địa như được gột rửa, trong không khí còn mang

https://thuviensach.vn

theo hơi nước tươi mát.

Ta và Sở nhi nắm tay đi vào trong Tuyên Thành, sự tàn tạ của nơi này còn nghiêm trọng hơn so với tưởng tượng của ta, tường thành đã bị tổn hại nhiều chỗ, thậm chí còn có cỏ hoang mọc tùm lum.

Binh sĩ thủ thành còn nhân thời gian chợp mắt ở tường thành, khôi giáp trên người họ cũng đã cũ nát vô cùng.

Trên đường lớn rất ít người lui tới, cũng không có người tuần tra.

Sở nhi nhẹ giọng nói:

“Nơi này quả nhiên vô cùng nghèo khó.”

Trước cửa có dán mấy tờ bố cáo, nhưng do mấy ngày mưa lớn nên nét mực đã bị nhòe, ta mờ hồ nhận ra, nội dung trên đó viết về chuyện trưng thu thuế khóa.

Đường vào trong thành lại còn nghiêm trọng hơn, nhà dân thấp bé, con đường nhỏ hẹp, mặt đường thì do lâu năm không tu sửa nên vô cùng lầy lội.

Người đi đường mặt mày đều sầu thảm, hiển nhiên là có điều không được như ý muốn.

Sở nhi có chút ngạc nhiên nói:

“Ở đây nghèo khó như vậy, nhưng tại sao lại không có một người khất cái nào?”

Ta bùi ngùi than thở:

“Khất cái tới nơi cằn cỗi này xin ăn làm gì? Nước chảy chỗ trũng, người thường đi tới chỗ cao, tám phần mười là bọn họ đã tới những nơi giàu có,

https://thuviensach.vn

đông đúc để xin ăn.”

Sở nhi nói:

“Quan địa phương ở Tuyên Thành này cũng là phụ mẫu một phương, sao không có chính sách gì cơ chứ?”

Đây cũng là một cái nghi vấn trong lòng ta.

Chúng ta hỏi vị trí của phủ nha Tuyên Thành rồi chậm rãi bước tới.

Nha môn cũng tàn tạ vô cùng, ngoại trừ hai con sư tử đá ở trước cửa còn có chút hùng phong, thì cái trống lớn bên cạnh đã có mấy miếng vá, nước sơn đỏ đã bong ra từng mảng, trông có vẻ cô đơn vô cùng.

Trước cửa chẳng có một nha dịch nào, trong cả nha phủ cũng thấy sự khó khăn.

Ta và Sở nhi đi vào trong đại môn, cảnh tượng trước mắt làm cho chúng ta trợn mắt há mồm.

Có một trung niên thư sinh mặc quần áo cũ nát đang cho gà ăn, bên cạnh còn có một nha dịch đang quét tước những vũng nước trong phủ.

Thấy ta và Sở Nhi vào, thư sinh kia thả tay xuống nói:

“Nhị vị tới cáo trạng hay tới tìm người?”

Ta đè nén lửa giận trong lòng, lạnh lùng nói:

“Đương nhiên là tới cáo trạng!”

Thư sinh kia cười nói:

“Ba năm nay công tử là người đầu tiên tới đây cáo trạng.”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi nói:

“Tri phủ đại nhân ở chỗ này?”

Thư sinh kia lắc đầu nói:

“Triệu đại nhân đã tới con sông cụt kia xem mực nước, hôm nay không sẽ trở lại, nhị vị có chuyện thì cứ nói với tại hạ đi.”

Hắn hướng nha dịch kia bảo một tiếng, hai người rửa tay, rồi đi vào trong công đường, Sở nhi thấp giọng hướng ta nói:

“Không thể nào, ở đây chỉ có hai người bọn họ.”

Đi vào công đường, thư sinh kia bảo nha dịch lấy ra hai cái ghế, mỉm cười nói:

“Nhị vị mời ngồi, uống chén trà rồi nói.”

Ta thấy hắn bưng nước trà tới, nhưng rõ ràng là trong suốt thấy đáy, chỉ là nước sôi, đâu có thấy nửa bóng lá trà nào đâu.

Thư Sinh nói:

“Tại hạ là văn án của Triệu đại nhân, Công Tôn Lộc, hai vị có chuyện gì thì xin nói với tại hạ.”

Hắn nhìn ta một cái nói:

“Nhìn hai vị thì chắc chắn không phải là người Tuyên Thành.”

Công Tôn Lộc cười khổ nói:

“Công tử có điều không biết, Tuyên Thành vô cùng cằn cỗi, quan phủ trong ba năm nay chưa được hưởng lương, nha dịch ở đây dù sao cũng phải

https://thuviensach.vn

sinh sống, không thể nhịn ăn ở chỗ này hầu người khác, cho nên họ rời đi tự tìm cách sinh nhai.”

Tiếng gà mái ở ngoài cửa cục tác kêu lên, nha dịch kia kích động nói:

“Đẻ trứng, đẻ trứng!”

Sở nhi nhịn không được cười thành tiếng.

Công Tôn Lộc thở dài nói:

“Nghèo đương nhiên là chuyện xấu, nhưng cũng có mặt tốt, ở Tuyên Thành không ai nhặt của rơi, đêm không cần đóng cửa.”

Nha dịch kia chen lời vào nói:

“Không nhặt của rơi trên đường là bởi vì không có gì đáng nhặt, đêm không cần đóng cửa là bởi vì không ai có tài vật gì để trộm.”

Tâm tình của ta trầm trọng hơn trước rất nhiều.

Công Tôn Lộc nói:

“Mấy năm nay tai họa không ngừng, thuế khóa mỗi năm đều ít hơn năm trước, những bách tính có sức khỏe thì chạy tha hương làm ăn, còn lại toàn là người già, phụ nữ và trẻ em, thuế khóa trong mấy năm nay không thể nào thu được.”

Nha dịch kia nói:

“Công tử đến cáo trạng ai?”

Ta vốn muốn tới cáo trạng tri phủ Tuyên Thành, thế nhưng nghe Công Tôn Lộc nói xong, thì tình cảnh hiện nay không phải là do tri phủ Tuyên Thành tạo nên.

https://thuviensach.vn

Công Tôn Lộc cười nhạt nói:

“Vị công tử này sợ rằng không phải tới cáo trạng, nếu như ty chức không đoán sai thì công tử chính là Bình vương điện hạ đến từ Khang Đô.”

Ta mỉm cười gật đầu nói:

“Nhãn lực của ngươi không tệ.”

Công Tôn Lộc và tên nha dịch kia cuống quýt quỳ xuống nói:

“Tiểu nhân tham kiến Bình vương thiên tuế, Vương phi thiên tuế.”

Ta ha hả cười nói:

“Hóa ra Công Tôn Lộc ngươi đã sớm biết thân phận của ta, vừa rồi chỉ là cố ý nói cho ta nghe, có phải thế không?”

“Bình vương minh giám!”

Công Tôn Lộc vẫn quỳ trên mặt đất.

Ta mỉm cười nói:

“Mau đứng dậy đi, nói cho ta nghe một chút, vì sao ngươi đoán ra thân phận của ta.”

Công Tôn Lộc lúc này mới đứng dậy, cung kính nói:

“Bình vương và Vương phi ăn mặc hoa mỹ, khí chất cao quý, rất hiếm thấy ở Tuyên Thành, hơn nữa Triệu đại nhân trước khi đi có dặn trong khoảng hai ngày nữa Bình vương sẽ tới Tuyên Thành, bảo ty chức chú ý quan sát nhiều hơn.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Tri phủ Tuyên Thành cũng là một người chính trực, biết ta từ Khang Đô tới, cũng không tạo cảnh thái bình giả tạo, nghi thức long trọng, làm chuyện nịnh hót. Có lẽ hắn muốn làm thế này để ta biết tình trạng khổ cực nơi đây.”

Ta hướng Công Tôn Lộc nói:

“Chờ Triệu đại nhân trờ về, ngươi làm bảo hắn tới Bình vương phủ gặp ta, ta có chuyện cần thương lượng với hắn.”

Công Tôn Lộc liên tục gật đầu, bảo nha dịch chuẩn bị một chiếc xe lừa, muốn đưa ta quay về Vương Phủ. Con lừa kia gầy ốm lông xoăn, nhìn thấy hình dạng của nó như vậy, sao ta có thể nhẫn tâm cưỡi được?

Ta cười nói:

“Không cần, từ nơi này đến Vương Phủ cũng không quá xa, chúng ta đi bộ là được, nhân tiện nhìn tình huống Tuyên Thành một chút.”

Công Tôn Lộc nói:

“Nếu như vậy thì ty chức nguyện dẫn đường cho Bình vương.”

Công Tôn Lộc dẫn ta đi qua phố phường trong Tuyên Thành, hắn chuyên chọn những nơi nghèo khó mà đi, đường xá nhà cửa trước mắt toàn là cảnh tượng thê lương.

Hắn vừa đi vừa nói cho chúng ta biết những tại họa gần đây của Tuyên Thành. Ta và Sở Nhi nghe được mà lòng chua xót không ngớt.

Bình vương phủ ở dưới chân Lộc Vân sơn ngoại ô Tuyên Thành, nơi này vốn là hành cung nghỉ mát của hoàng đế thứ hai của Đại Khang, sau đó rồi cũng bị vứt bỏ.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hâm Đức hoàng đế hạ lệnh ban ấp, đã cưỡng chế quan phủ địa phương xây dựng vương phủ cho ta.

Quan phủ Tuyên Thành không có tiền bạc xây dựng, liền to gan đem cái hành cung sớm bị triều đình bỏ quên này cải tạo lại một phen.

Công Tôn Lộc là người thẳng thắn thành khẩn, đối với tất cả cũng không giấu diếm, hắn lại thông minh, nên chuyện gì cũng nói rất rõ ràng.

Khi đi tới chân núi Lộc Vân sơn thì thỉnh thoảng có những người dân nghèo khổ đi tới đi lui, ta ngơ ngác, nhưng không biết bọn họ tới đây làm cái gì.

Công Tôn Lộc nói:

“Đây cũng là ơn trạch của Bình vương, mỗi buổi chiều nơi này đều có phát cháo, những người dân bị đói trong thành đều tới đây.”

Ta biết đây là những hành động của Vân Na và các nàng, họ muốn tạo danh tiếng tốt cho ta, nên không khỏi mỉm cười.

Sở nhi kéo cánh tay ta nói:

“Việc này cỏ phải là do mấy vị hồng nhan tri kỉ của huynh làm hay không?”

Sở nhi đã nghe nói ta có mấy vị cơ thiếp, nhưng mà từ khi thành hôn chưa bao giờ hỏi ta.

Ta cũng định, nói với nàng chuyện này, thế nhưng mỗi khi muốn mở miệng, lại sợ nàng không tiếp nhận, cho nên kéo dài tới bây giờ.

Ta có chút lúng túng cười cười nói:

“Chắc là như vậy...”

https://thuviensach.vn

Sở nhi hung hăng véo vào cánh tay ta một cái, thấp giọng nói:

“Sắp gặp các nàng rồi, vì sao huynh không nói cho muội biết trước?”

Ta nhẹ giọng nói:

“Ta lo lắng muội sẽ mất hứng.”

Sở nhi cắn môi nói:

“Trước khi muội thành hôn, muội có nghe nói huynh đã có hồng nhan, nhưng khi đó muội cũng không biết huynh là Bình ca ca. Sau khi chúng ta thành thân, muội liền chú ý tới việc này, thế nhưng huynh lại không nhắc gì với muội, muội còn cho rằng trên đường tới Tuyên Thành huynh sẽ nói cho muội biết, nhưng mà không ngờ...”

Ta ha hả cười nói:

“Ta cũng đang định nói cho muội chuyện này.”

Sở nhi nhẹ giọng phì phì nói:

“Tin huynh mới là lạ, nếu như muội không hỏi Dịch An trước, thì sợ rằng tới nơi này phải trợn mắt há mồm mà đứng nhìn.”

Ta ngượng ngùng nở nụ cười, thấp giọng nói:

“Việc này làm ta rất khó mở miệng, cũng bởi vì sợ muội khẩn trương, nên ta mới giấu diếm tới bây giờ.”

Kỳ thực lấy thân phận của ta nạp thêm mấy thê thiếp cũng không có gì, nhưng mà Sở nhi thân là nữ nhi của Dực Vương, lại được Hâm Đức hoàng đế ngự ban làm Vương phi, ta phải lo lắng tới cảm thụ của nàng

Sở nhi nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì Dịch An cũng nói cho muội biết rồi, Sở Nhi cũng không phải là người ngang ngược không hiểu chuyện, huynh cùng với mấy nàng ấy quen nhau trong lúc hoạn nạn, muội sao lại trách huynh được chứ...”

Trong lòng ta mừng như điên, ôm cái eo nhỏ nhắn của Sở nhi, hận không thể đem nàng yêu thương một phen, nhưng nghĩ đến Công Tôn Lộc còn đang ở phía trước, không còn cách nào là phải nhịn xuống.

Sở nhi thẹn thùng nói:

“Nhưng mà huynh cũng không thể để các nàng ấy khi dễ muội.”

Ta cười ha ha, thầm nghĩ trong lòng:

“Sợ rằng mấy người Vân Na cũng có cách nghĩ như vậy.”

Chẳng mấy chốc chúng ta tới trước Bình vương phủ, trước thấy xung quanh một vùng đất trống có hơn trăm cái bát tô, bên trong đó toàn là cháo, mấy binh sĩ đứng quanh đang phân phát cho người dân.

Người bị đói tuy rằng đông đảo, thế nhưng duy trì trật tự rất tốt, không chen lấn xô đẩy.

Đột Tạ đang đứng ở cửa phụ trách chuyện này, ngẩng đầu lên nhìn thấy ta, vui mừng lớn tiếng kêu lên:

“Chủ nhân đã trở về!”

Hắn nói câu này làm cho mọi người đồng thời nhìn về phía ta, một cảnh tượng làm cho ta không tưởng tượng được xuất hiện.

Tất cả bách tính tất cả đều quỳ rạp xuống, cùng nhau nói:

“Bình vương thiên tuế! Đa tạ đại ân đại đức của người...”

https://thuviensach.vn

Ta và Sở nhi cả kinh, viền mắt cũng ươn ướt, trong lòng ta trở nên trầm trọng, hiện giờ ta chính là hi vọng của họ.

Ta chậm rãi phất phất tay nói:

“Tất cả đứng lên, ta đảm bảo với các ngươi, kể từ hôm nay, ta sẽ phát triển Tuyên Thành trở thành một vùng đất tốt, làm cho cuộc sống của các ngươi trở nên giàu có và sung túc!”

Vân Na, Tư Hầu và chúng nữ nghe được tin thì cuống quít xuất hiện, khi nhìn thấy ta thì ai ấy nước mắt đều rơi lã chã.

Ta bảo Đột Tạ tiếp tục phát cháo, cùng với Sở Nhi đi vào trong vương phủ.

Có lẽ là bởi vì nguyên nhân có Sở Nhi ở đây, Vân Na và chúng nữ đều kiềm chế tình cảm nhớ nhung trong lòng. Đối với các nàng đây chính là một quá trình phải thích ứng và quen thuộc.

Ta giới thiệu các nàng với Sở Nhi, Sở Nhi mỉm cười chào hỏi các nàng, người ghê gớm nhất vẫn là Yến Lâm công chúa điêu ngoa. Nàng thừa dịp người khác không chú ý, hung hăng nhéo vào lưng ta một cái, ta đau tới mức suýt nữa thì kêu to.

Sở nhi hướng Duyên Bình nói:

“Bình di, người dẫn ta đi nghỉ ngơi một chút, bôn ba mấy ngày liền, ta hơi mệt.”

Ta biết nàng muốn tạo một không gian riêng cho ta và Vân Na các nàng thể hiện nỗi nhớ trong lòng, ta lại càng thêm cảm kích nàng.

Sở nhi mới vừa đi, thì chúng nữ đã như ong vỡ tổ, người thì véo tai, ngươi thì bóp mũi, mà hạ thủ nặng nhất chính là Yến Lâm.

https://thuviensach.vn

Yến Lâm thở phì phì nói:

“Long Dận Không, ngươi thật giỏi, trách không được ngươi lưu luyến ở Khang Đô không muốn tới đây, hóa ra là vì Lâm Sở Nhi xinh đẹp.”

Ta thật vất vả mới trốn được hình phạt của các nàng, núp sau lưng Vân Na, mỉm cười nói:

“Các nàng ai chẳng phải là quốc sắc thiên hương, đương nhiên...”

Ta chỉ chỉ Yến Lâm nói:

“Nàng tuy kém một chút, nhưng mà cũng tính là một tuyệt đại giai nhân.”

“Dâm tặc!”

Yến Lâm thề không bỏ qua ta, xông vọt lại, nhưng lại bị ta nắm lấy cái eo nhỏ nhắn bế lên, cúi xuống ‘Ba’ một tiếng, hôn một cái thật kêu.

Yến Lâm còn muốn chửi ta, nhưng lại bị môi của ta ngăn lại, ta cố tách hàm răng trắng bóng của nàng ra, lùa cái đầu lưỡi thơm tho đang chạy lung tung kia, hôn mộ nụ hôn thật triền miên.

Chúng nữ thấy thế, ai nấy đều đỏ bừng mặt.

Khi ta buông Yến Lâm ra, thì tiểu cô nương này đã bị ta hôn tới mức như đang bay trên chín tầng mây.

Ta ôm từng người Tư Hầu, Dao Như... mỗi người đều hôn một cái, cuối cùng mới tới Vân Na, trước tiên ta đưa tay sờ bụng nàng, mỉm cười nói:

“Quả nhiên lớn hơn trước rất nhiều.”

Yến Lâm che hai mắt nói:

https://thuviensach.vn

“Tên dâm tặc này, ta không muốn nhìn hắn nữa.”

Vân Na dịu dàng cười chui vào trong ngực của ta, đã nhiều ngày không gặp, nàng đắm mình vào trong nụ hôn ngọt ngào.

Tuệ Kiều và Thải Tuyết không ở trong Vương Phủ, khi hỏi Vân Na mới được biết, hai nàng được Đường Muội hộ tống đi giúp người dân bị đói.

Vân Na có chút sầu lo nói:

“Dận Không, tình hình của Tuyên Thành còn tệ hơn so với chúng ta dự tính. Lúc bọn muội tới, tình hình ở đây vô cùng nghiêm trọng, nên muội dùng đại bộ phận tài chính bảo Tiêu đại ca tới các châu chuyện gần đây mua lương thực. Thế nhưng cháo ít mà nạn dân nhiều, chỉvới lực lượng của chúng ta thì quá mức đơn bạc.”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này ta đã nghĩ rồi, ta sẽ lập tức viết tấu chương gửi lên phụ hoàng, yêu cầu người miễn cho Tuyên Thành ba năm thuế khóa.”

Vân Na nói:

“Trước đây vài ngày, tri phủ Triệu đại nhân có nói tới chuyện này, ba năm nay hắn đã viết rất nhiều tấu chương, thể nhưng Hâm Đức hoàng để lại không đả động gì tới, vẫn kiên trì bắt Tuyên Thành nộp thuế.”

Ta cười nhạt nói:

“Ta tin phụ hoàng nhất định sẽ đáp ứng.”

Vân Na có chút nghi hoặc nhìn ta một cái.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Lúc trước hắn ban cho ta mười một vạn lượng vàng, cho tới bây giờ ta vẫn chưa đổi ra tiền mặt, ta sẽ dùng nó để bù vào tiền thuế của Tuyên Thành.”

Yến Lâm ở một bên nói:

“Muội tuy không hiểu được đạo lý gì lớn, nhưng cũng biết miệng ăn núi lở, cho dù chúng ta có dùng toàn bộ tài sản, cũng khó mà giải quyết được cuộc sống khó khăn của người dân Tuyên Thành.”

Ta gật đầu nói:

“Cho nên muốn thoát khỏi khốn cảnh này, chỉ còn cách nhờ vào nạn dân Tuyên Thành.”

Vân Na đang muốn nói vì đó, thì ngoài cửa lại vang lên một tiếng sét, mưa lớn mới dừng không lâu lại đổ xuống, nàng đầy âu lo nói:

“Mực nước của con sông cụt kia hai hôm nay không ngừng dâng lên, muội đã lĩnh ba vạn lượng bạc từ chỗ vương phi giao cho Triệu đại nhân chống lũ, không biết tình hình như thế nào rồi?”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 75: Gia Viên

Ta thấy Dao Như đứng ở một bên không nói câu gì, sắc mặt ảm đạm, không khỏi kỳ quái, ta cầm bàn tay của nàng, nói:

“Muội làm sao vậy? Sao gặp ta mà có cảm giác như không thích?”

Ta vừa mới hỏi, thì Dao Như đã che mặt khóc nức nở.

Tư Hầu vội vàng ôm lấy nàng an ủi.

Vân Na u oán thở dài nói:

“Điền bá phụ mất tích trên đường đi.”

Ta ngơ ngác, lập tức hiểu Điền Tuần đã chạy trốn, người này vô cùng gian xảo.

Ta còn tưởng cho hắn sự tự do, cho phụ tử hắn đoàn tụ, nhưng hắn không chút nào cảm động, tám phần mười là hắn muốn đi tìm kiếm bảo tàng Mâu thị.

Trong lòng ta không khỏi hối hận, trước khi đi quên không bảo Vân Na lưu ý tới hành tung của hắn một chút, hiện giờ lại phải bực tức vì chuyện này.

May mắn là hắn có trong tay cuốn sổ kia, nhưng dù sao cũng chỉ là một nửa bản đồ mà thôi, không cách nào tìm ra nơi hạ lạc của bảo tàng Mâu thị được.

https://thuviensach.vn

Vân Na nói:

“Tư Hầu, muội mang Dao Như về phòng nghỉ ngơi trước, chúng ta nhất định sẽ tìm được Điền bá phụ.”

Nàng lại hướng Yến Lâm nói:

“Lâm muội, muội trò chuyện với Vương phi đi, đừng để cho nàng ấy cảm giác chúng ta xa lánh nàng.”

Đôi mắt đẹp của Yến Lâm trợn tròn, nàng không ngờ Vân Na lại giao cho nàng nhiệm vụ này:

“Vân Na tỷ tỷ... muội từ nhỏ không khéo ăn nói, nếu như đắc tội vương phi người ta thì chẳng phải sau này không có ngày yên lành hay sao?”

Vân Na dịu dàng cười nói:

“Biết là tốt rồi, gia đình yên ấm thì vạn sự hưng, trong chúng ta thì chỉ có muội và nàng ấy là xuất thân cao quý, nên sẽ có nhiều điểm chung. Người khác chưa chắc đã có thể nói chuyện với nàng ấy, chuyện này tỷ đã nghĩ tới nghĩ lui, vẫn thấy chỉ có muội là thích hợp nhất.”

Yến Lâm suy nghĩ một chút thấy không còn cách nào khác, nên đành gật đầu:

“Nếu như tỷ tỷ bảo muội làm, thì muội sẽ làm, nhưng nếu như muội làm rùm beng lên, thì tỷ cũng đừng trách muội.”

Thấy Yến Lâm điêu ngoa này phục tùng Vân Na, trong lòng ta không khỏi vui mừng, ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của Vân Na, đặt nàng ngôi lên đùi ta, nói:

“Hoàn Nhan đại tướng quân quả nhiên lợi hại, ngay cả nha đầu Yến Lâm điêu ngoa này cũng bị nàng thu phục, bội phục bội phục.”

https://thuviensach.vn

Vân Na nhẹ giọng cười nói:

“Đây không phải là công lao của muội, cái chính là do họ đối với huynh có tình cảm sâu đậm, nếu không ai chịu sự chia sẻ thế này?”

Ta có chút lo lắng nói:

“Sao muội lại bảo Yến Lâm tới, tiểu cô nương này nói thường không suy nghĩ.”

Vân Na cười thần bí:

“Khi muội nhìn thấy vương phi vào cửa, đã biết nàng ta ung dung rộng lượng, tính cách của Yến Lâm không tốt, nhưng lại vô cùng trong sáng. Huynh yên tâm, lấy tâm cơ của Lâm Sở Nhi, sẽ dễ dàng thu được hảo cảm của Yến Lâm.”

Ta ha hả nở nụ cười, có Vân Na bên cạnh, đúng là giải quyết hộ ta không ít phiền phức.

Vân Na nói:

“Lúc nãy muội thấy Công Tôn tiên sinh theo huynh đến đây, huynh không thể thiếu lễ với người ta, người này chức vụ không cao, nhưng lại vô cùng có tài học.”

Lúc này ta mới nhớ tới, mình mải nói chuyện với chúng nữ mà bỏ quên Công Tôn Lộc ở ngoài cửa.

Ta cuống quít đứng dậy đi ra ngoài cửa, thì thấy việc phát cháo đã dừng lại, những người dân đã tụ tập trong bãi đất trống nghe Công Tôn Lộc nói gì đó.

Công Tôn Lộc thấy ta xuất hiện, cuống quít dừng lại, đi tới trước mặt của ta nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương điện hạ, mới có tin tức từ con sông cụt, khúc sông ở Lâm Tử pha xuất hiện tình hình nguy hiểm, ty chức đang thuyết phục mọi người tương trợ.”

Ta gật đầu nói:

“Tình huống thế nào?”

Công Tôn Lộc chán nản nói:

“Mực nước vẫn không ngừng dâng lên, sợ rằng con đê không cách nào giữ được nữa.”

Hắn thấp giọng bổ sung:

“Lâm Tử pha là khúc sông cách đây gần nhất, nếu như có một ngày vỡ đê, hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi, toàn bộ Tuyên Thành này sẽ bị bao phủ trong hồng thủy.”

Ta nặng nề gật đầu, gọi Đột Tạ nói:

“Ngươi tới quân doanh Tuyên Thành, hướng Trử Đại Tráng tướng quân cầu viện.”

Công Tôn Lộc nói:

“Bình vương đại khái không biết, bệ hạ có lệnh, quân đội cùng dân chính phải xa nhau, nếu muốn thuyên chuyển quân đội phải có sự phê chuẩn của triều đình.”

Ta ngửa đầu nhìn bầu trời tăm tối lớn tiếng nói:

“Tuyên Thành là ấp phong của ta, mọi việc ở đây do ta thống trị, cho dù là binh, hay là dân, chỉ cần sống trên mảnh đất này, thì có nghĩa phụ bảo vệ gia viên của ta! Đột Tạ, lập tức đi ngay!”

https://thuviensach.vn

Ta đi nhanh tới trước đám người, ánh mắt đảo qua từng khuôn mặt u buồn và tang thương của họ, trên bầu trời bỗng nhiên xẹt qua một tiếng sét, ta lớn tiếng nói:

“Các vị hương thân, ta là Long Dận Không, kể từ hôm nay ta và các người đều sinh sống trên mảnh đất Tuyên Thành này.”

Nói xong câu này, một tiếng sét như phá vỡ thiên địa vang lên.

Ta lớn tiếng nói:

“Ta biết các người đem hi vọng của mình ký thác lên người của ta, kỳ vọng ta có thể thay đổi cuộc sống của các ngươi, cứu các ngươi từ trong nghèo khó và túng quẫn ra ngoài, các ngươi sai rồi!”

Tất cả rơi vào trong sự im lặng.

Ánh mắt của ta sáng quắc nói:

“Bởi vì người cứu các ngươi chính là các ngươi, mảnh đất này tuy rằng khổ cực, nhưng nó là đất mẹ của chúng ta, chúng ta không thể bỏ nó được. Nếu muốn thay đổi đây tất cả, chỉ dựa vào một mình Long Dận Không ta thì không thể nào làm được, Tuyên Thành có ngàn vạn người, số phận của chúng ta sẽ được định đoạt trong thời gian tới.”

Ta đưa tay chỉ hướng con sông cụt, nói:

“Đại đê nguy cấp trong sớm tối, những nữ nhân và trẻ con ở Tuyên Thành sẽ đi đâu?”

Ta cởi trường bào trên người, đi tới khúc sông kia.

Trong đám người không biết là ai đã cảm động đã khóc ồ lên.

https://thuviensach.vn

Dịch An, Công Tôn Lộc cũng rơi lệ đi theo ta, một người rồi mười người, rồi trăm người, số người đi theo ngày một nhiều, đội ngũ của chúng ta không ngừng lớn mạnh.

Ai nấy đều ngẩng cao đầu, bọn họ tuy rằng gầy yếu, thế nhưng trong mắt đều tràn ngập hi vọng.

Dọc đường đi, mưa ngày càng nặng hạt, nhìn thấy cả một biển nước trong mắt, cánh đồng ruộng đã ngập trong đại dương mênh mông.

Nước sông đã lên một cách nhanh chóng, trên đường khắp nơi đều là cây cối, lầy lội vô cùng, bùn nhão ngập tới đầu gối.

Đoạn đường vốn chỉ đi khoảng nửa canh giờ, thì chúng ta phải đi mất hơn một canh giờ.

Khi đi tới Lâm Tử pha, ta mới chính thức cảm thấy uy lực của hồng thủy, trên con đê lớn ở Lâm Tử pha đã có hơn ngàn bách tính đang cố sức giữ đê.

Bởi vì sau lưng phải đối mặt với sự sạt lở đất từ trên núi, trước mặt là đê vỡ tới nơi, cho dù cần bao tải đắp đất, tre dài chắn ngang thì cũng cần một lượng nhân lực tương đối lớn.

Chúng ta lập tức xông vào trong đội ngũ vác đất đắp đê.

Trong mưa gió, tất cả mọi người quên mất tôn ti thân phận, chỉ chú tâm vào trận ẩu đả với hồng thủy.

Tình hình nguy hiểm ở chỗ này mới được khắc phục thì một khúc sông khác lại xuất hiện lỗ hổng, một dòng nước mang theo uy lực không thể kháng cự bỗng nhiên không biết từ địa phương nào vọt ra, hồng thủy kêu réo ầm ầm, cát, bùn, đá theo nhau cuốn tới.

Ta đứng ở gần vị trí hổng nhất, cho nên lập tức hét lớn một tiếng:

https://thuviensach.vn

“Các huynh đệ! Dùng thân thể ngăn chặn hồng thủy!”

Ta và hơn mười võ sĩ cầm tay nhau xông lên chặn dòng nước lại, uy lực của dòng nước lớn tới mức suýt hất tung chúng ta ra ngoài.

Nhưng mà phía sau chúng ta lập tức xuất hiện một bức tường người, chúng ta ngâm người trong hồng thủy, cảm giác lạnh lẽo kéo tới, nhưng mà trong lòng chúng ta tràn ngập nhiệt tình và lửa nóng.

Bách tính mang những bao cát tới lấp vào lỗ hổng, nhưng bất hạnh là, bao tải cát cũng dùng hết, chỉ bằng bức tường người của chúng ta sẽ không chống đỡ được trong thời gian dài.

Đoàn người phía sau bỗng nhiên vang lên tiếng hoan hô, ta quay đầu nhìn lại, thì thấy một đội ngũ đang hướng đại đê đi tới. Trên mặt ta nở nụ cười, Trử Đại Tráng đã phái quân đội tới.

Năm nghìn binh lính lập tức gia nhập trường chiến tranh chống lũ, bọn họ mang tới mấy ngàn bao cát đã phát huy công dụng thật lớn.

Chỉ trong vòng hai canh giờ, chỗ hổng cũng bị chúng ta chặn lại.

Trời xanh dường như cũng cảm động nỗ lực của chúng ta, mưa lớn bắt đầu dừng lại.

Ta mệt mỏi lau nước trên mặt, đi về phía con đập, vẫn thấy nước sông mãnh liệt cuộn trào, nhưng mà xu thế dâng nước đã chậm lại.

Binh sĩ và bách tính kiểm tra những chỗ sung yếu trên đê, quân dân phối hợp cáng lúc càng thuần thục.

“Bình vương điện hạ!”

Thanh âm của Công Tôn Lộc vang lên từ phía sau, ta xoay người lại, thấy hắn cùng với lão hương thân chừng hơn sáu mươi tuổi đi tới.

https://thuviensach.vn

Lão giả kia đi tới trước mặt của ta quỳ xuống nói:

“Tuyên Thành tri phủ Triệu Đông Tề bái kiến Bình vương thiên tuế, thiên thiên tuế!”

Ta cuống quít nâng hắn dậy nói:

“Triệu đại nhân xin đứng lên.”

Ta thật không ngờ Triệu Đông Tề lại già yếu như vậy, nên nhớ rằng trong lý lịch của hắn chỉ ghi là bốn mươi lăm tuổi.

Triệu Đông Tề đi tới bên cạnh ta thì dừng lại, nhìn sóng nước bập bùng, không khỏi thở dài một hơi nói:

“Nếu như hôm nay điện hạ không tới, thì đại đê không giữ được, Tuyên Thành sẽ bị ngập trong lũ lụt.”

Ta cười nói:

“Tuyên Thành chính là ấp phong của bản vương, bản vương đương nhiên phải dùng toàn bộ lực lượng của mình tạo phúc cho bách tính, chuyện đầu tiên mà bản vương phải làm chính là bảo toàn được gia viên của họ.”

Triệu Đông Tề nói:

“Con sông cụt này mỗi năm đều dâng nước, hai năm qua đã đắp đê cao hơn thế, nhưng nước của thượng du mang theo một lượng lớn bùn cát, làm cho lòng sông không ngừng dâng cao, hôm nay lòng sông đã cao hơn mặt đất, tai họa vì đó mà kéo tới.”

Ta gật đầu nói:

“Sau khi vũ quý qua đi, ta sẽ tìm cách thanh trừ úng lụt.”

https://thuviensach.vn

Triệu Đông Tề xấu hổ nói:

“Hạ quan thân là phụ mẫu một phương, nhưng mà lại để Tuyên Thành tới tình hình như vậy, mong Bình vương trị tội.”

Ta vỗ vỗ cái vai đã gầy trơ xương của hắn nói:

“Triệu đại nhân, từ trên đường tới Tuyên Thành đã hiểu tất cả, để Tuyên Thành giàu có và đông đúc lại, ta sẽ cung cấp cho đại nhân tất cả tiện lợi, mong rằng đại nhân có thể chứng thực với ta đại nhân có năng lực quản lý nơi này.”

Trong đôi mắt của Triệu Đông Tề hiện lên sự kích động vô cùng.

Ta cổ vũ hắn nói:

“Triệu đại nhân cứ thoải mái buông tay làm đi!”

Triệu Đông Tề chia người chống lũ thành ba tổ, cứ mỗi canh giờ lại thay phiên nhau một lần. Dưới yêu cầu của ta, hắn cũng xếp ta vào một tổ.

Để làm gương cho bách tính và binh sĩ, ta quên mất mệt nhọc và đói khát, vùi đầu vào tranh đấu với hồng thủy. Khi ánh bình minh hiện lên, bầu trời vẫn còn chưa sáng, ta mới từ dưới đập đê đi lên, hiện giờ dòng chảy đã ổn định, đồng thời mực nước cũng không thấy dâng cao thêm.

Dịch An phụ trách phát cháo, hướng ta đi tới, mỉm cười nói:

“Tiểu chủ nhân, mấy vị Vương phi tới thăm người.”

Ta ngơ ngác, ngẩng đầu nhìn về phía trước đã thấy Sở nhi và Yến Lâm mỉm cười hướng ta chạy tới, ta tiến lên đón, cầm lấy hai bàn tay của hai vị ái thê, ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Sao các muội lại tới đây? Ở đây quá nguy hiểm, về nhà chờ ta thì tốt hơn.”

Yến Lâm nói:

“Huynh có thể tới, chúng ta vì sao không thể tới?”

Nàng nhìn gò má của ta phù thũng, trong mắt tràn ngập tơ máu, thì viền mắt đỏ lên, nức nở nói:

“Sao huynh không yêu quý bản thân mình, việc này cần vì phải tự mình làm cơ chứ?”

Sở nhi hai mắt cũng ươn ướt, nàng nhẹ giọng nói:

“Làm gương tốt thì mới là bổn phận của người đứng đầu.”

Nàng cầm khăn lụa lau nước trên mặt của ta, đau lòng nói:

“Ngàn vạn lần không nên miễn cường mình, chú ý bảo trọng thân thể.”

Trong lòng ta mừng rỡ, cùng với Sở Nhi và Yến Lâm đi tới phía trước, thì thấy Tuệ Kiều đang đứng bên cạnh một đống bình đất, chỉ cho binh sĩ mang thảo dược để vào trong các bình đất.

Lửa đốt cực to, giống như mặt trời kiều diễm, trên trán của nàng đã nhễ nhại mồ hôi.

Ta đi tới bên người nàng, Tuệ Kiều thấy ta, trong đôi mắt đẹp tràn đầy nhu tình, nàng và ta cầm tay nhau thật lâu, tình ý liên miên không dứt.

Thật lâu sau, ta mới mở miệng nói:

“Những thảo dược này dùng để làm gì?”

“Đại tai tất có đại dịch, những thứ này để phòng ngừa ôn dịch.”

https://thuviensach.vn

Nàng đặc biệt giảng giải thêm:

“Đây là phương thức mà Tôn tiên sinh để lại cho muội.”

Sở nhi cầm một cái hộp đựng thức ăn đi tới bên cạnh ta, ôn nhu nói:

“Dận Không, huynh cả đêm chưa ăn cơm, muội có làm mấy món huynh hãy ăn đi.”

Ta đáp ứng một tiếng, nhưng lại thấy đa số bách tính và binh sĩ cũng chưa ăn cơm, nếu như mình ăn một mình thì không tốt.

Sở nhi dường như biết lo lắng của ta, nàng nhẹ giọng nói:

“Lần này theo bọn muội tới có hơn trăm võ sĩ chở theo hai xe lương thực, họ đang nấu cháo, đợi chia cho bách tính.”

Ta đưa tay vuốt ve mái tóc của nàng nói:

“Chờ khi ta trở về sẽ ăn, bây giờ ta ăn cháo cùng mọi người.”

Sở nhi gật đầu, đem hộp đựng thức ăn để qua một bên.

Yến Lâm nói:

“Dận Không, muội không biết nấu cơm, cũng không biết sắc thuốc, cả đêm huynh mệt mỏi rồi, muội sẽ xoa bóp cho huynh.”

Ta ha hả nở nụ cười, ngồi dưới gốc cây đại thụ, Yến Lâm nhảy nhót đi tới phía sau của ta, đôi bàn tay như phấn nhẹ nhàng đấm vai cho ta.

Ta thoải mái nhắm mắt lại, trong lòng ngực tràn ngập tự tin và dũng khí có các nàng ở bên cạnh, cho dù là hoàn cành khó khăn tới đâu, thì cũng chỉ là một loại khảo nghiệm cho hạnh phúc mà thôi.

“Dận Không!”

https://thuviensach.vn

Trong lúc ngủ đang lơ mơ ngủ, Sở Nhi lắc lắc hai cánh tay của ta.

Ta mở hai mắt, theo phương hướng mà Sở Nhi chi nhìn lại, thấy bầu trời đã trong sáng, màu nước và màu trời giống như nhau, kết hợp lại một chỗ, mơ hồ có thể thấy được chút ánh sáng le lói.

Ta kích động đứng dậy, cầm cánh tay Sở Nhi, nhẹ giọng nói:

“Trời quang mây tạnh.”

Ta yên lặng nhìn bầu trời, trong lòng vẫn không thể tin đây là sự thật, ở phía xa xa ánh sáng ngày càng nhiêu, rồi đột nhiên có một đạo thất thải quang mang hiện lên, phảng phắt như xuyên phá hư không tạo thành một đường con hoàn chỉnh.

Đạo cầu vồng kia ngày càng tiên diễm, giống như là ký hiệu dừng mưa, gọi nắng tới.

Khi mà cái cầu vồng kia ảm đạm đi, thì dưới mặt nước như có hàng ngàn con kim xà trắng xóa, lao vút từ dưới mặt nước lên.

Mọi người đồng thời hoan hô, ta nhìn ánh mặt trời, viền mắt đã ươn ướt.

Không biết là ai người thứ nhất hô lẻn:

“Bình vương thiên tuế!”

Liên tiếp những âm thanh này vang lên khắp khúc sông, truyền khắp mỗi tấc đất của Tuyên Thành.

Khúc công cụt này hoành hành suốt nửa tháng, hiện giờ đã dừng lại, Vũ Quý đã qua, trên mặt bách tính Tuyên Thành đã nở những cười hiếm hoi.

Trải qua sự kiến chống lũ lần này, ai nấy cũng tin tưởng, ta sẽ nhanh chóng giải thoát bọn họ khỏi khốn cảnh.

https://thuviensach.vn

Khi tấu chương được đưa tới Khang Đô, thì Hâm Đức hoàng đế cũng đáp ứng thỉnh cầu của ta, mười một vạn lượng hoàng kim kia tính làm thuế khóa của bách tính Tuyên Thành trong vòng hai năm.

Sau khi tin tức truyền ra, bách tính Tuyên Thành chìm đắm trong biển sung sướng, thanh danh của ta cũng nhanh chóng truyền tụng trong lòng bách tính.

Chỉ một hành động đơn giản đã lấy được dân tâm, nhưng điều này không làm cho ta đắc chí, bởi ta biết, tình cảnh của Tuyên Thành không thể ở trong một thời gian ngắn mà hoàn toàn thay đổi.

Mấy năm liền, nước sông dâng lên gây ngập lụt, đã làm cho không ít ruộng đồng ngập nước, đa số bách tính Tuyên Thành đều bỏ đất đai của mình, không ai muốn chuyện mình khổ cực trồng trọt, nhưng chỉ tới vũ quý lại biến thành bọt nước.

Nếu như muốn làm cho bách tính khôi phục lòng tin, trở lại canh tác trên mảnh đất của mình, thì phải giải quyết được cái tai họa ngầm trên con sông cụt kia.

Để giải quyết vấn đề này, ta triệu tập Triệu Đông Tề, Công Tôn Lộc tiến hành thương lượng.

Đồ ăn tuy rằng giản đơn, thế nhưng được Sở Nhi và Thải Tuyết nấu nướng, sắc hương vị của mỗi món đều liệt vào hạng tuyệt đỉnh, rượu cũng là rượu do chính người dân ở thôn Đỗ Diêu nấu.

Bởi vì hôm nay ta là chủ mở tiệc chiêu đãi mời ba người Triệu Đông Tề, Trử Đại Tráng, Công Tôn Lộc ba người, nhưng mà những món trong tiệc rượu đều là do ta khổ công suy nghĩ chọn lựa.

Hiện giờ đang thời kỳ gian khổ, ta phải làm sao cho họ thấy mình đồng cam cộng khổ với bách tính, có như vậy họ mới toàn tâm toàn ý làm việc

https://thuviensach.vn

cho bách tính Đại Khang.

Rượu quá tam tuần, ta mỉm cười nói:

“Hôm nay bản vương mời ba vị tới đây, chủ yếu là muốn cùng các người trao đổi tình hình phát triển của Tuyên Thành.”

Triệu Đông Tề cung kính nói:

“Bình vương điện hạ có gì phân phó xin nói rõ, hạ quan dù phải xông pha khói lửa cũng không chối từ.”

Ta ha hả cười nói:

“Triệu đại nhân nói quá lời, hôm nay ta mở tiệc trong phủ là muốn mọi người có không khí bình đẳng, cùng bàn mưu tính kế giúp Tuyên Thành sớm ngày giúp Tuyên Thành thoát khỏi khốn cảnh.”

Trử Đại Tráng nói:

“Trử mỗ mặc dù là vũ phu, thế nhưng cũng ở đây nhiều năm, ty chức cảm thấy muốn Tuyên Thành hoàn toàn thay đổi được khốn cảnh, thì có vài việc lớn cần phải xử lý đầu tiên.”

Chúng ta đồng thời dừng ánh mắt trên người Trử Đại Tráng.

Trử Đại Tráng nói:

“Thứ nhất là khúc sông cụt, sở dĩ Tuyên Thành luân lạc tới tình hình hiện nay là có quan hệ với nó, mấy năm gần đây lũ lụt không ngừng, phần lớn ruộng tốt đều bị bao phủ trong nước, khúc sông cụt này chính là đầu sỏ gây nên tội ác.”

Hắn uống một chén rượu, chép miệng nói:

https://thuviensach.vn

“Thứ hai là các bộ tộc ở chân núi Âm sơn, lúc bình thường họ xuất sơn cướp đoạt bách tính, khiến cho gà chó không yên, làm cho dân chúng lầm than.”

Hắn thở dài nói:

“Ty chức thân là thống lĩnh quân đóng tại Tuyên Thành, chuyện này do ty chức phụ trách đi.”

Ta mỉm cười, trong lòng đương nhiên cũng cho là như vậy, đánh đuổi Hồ Lỗ giữ gìn trị an địa phương là chức trách của Trử Đại Tráng, Hồ Lỗ càn quấy như vậy, hắn phòng hộ bất lực đương nhiên là khó thoát khỏi liên quan.

Trử Đại Tráng nói:

‘‘Những Hồ Lỗ ở trong Âm sơn này hành động nhanh chóng, hành tung quỷ bí, ty chức mặc dù đã nhiều lần phái binh tiểu trừ, thế nhưng khi vừa tiến vào trong Âm sơn đã mất đi dấu vết của họ. Mấy năm nay hao phí một lượng lớn nhân vật lực, mà lại không có cách nào trừ tận gốc Hồ Lỗ, sĩ tốt tổn thất cũng không ít.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Trử Đại Tráng này có vấn đề trong việc đối phó với Hồ Lỗ.”

Nhưng mà ta cũng không lập tức vạch trần làm gì.

Triệu Đông Tề nói:

“Những bộ lạc Hồ tộc kia trong vòng hai năm nay rất ít xuất sơn cướp đoạt.”

Công Tôn Lộc than thở:

https://thuviensach.vn

“Đó là đương nhiên, dân ở chân núi Âm sơn đã trốn hết, vùng đó hoang vắng không có người ở, lấy đâu ra tài vật cho họ cướp đây.”

Triệu Đông Tề nói:

“Cho nên hạ quan vẫn cho rằng, việc cấp bách nhất chính là con sông cụt, chỉ có cải thiện hoàn cảnh của Tuyên Thành, mới có thể khiến bách tính trở lại canh tác.”

Trử Đại Tráng nói:

“Điều này thì ai cũng biết, nhưng đáng tiếc là việc khó lại càng thêm khó khăn, vấn đề con sông cụt là do tích lũy nhiều năm mà thành, muốn hoàn toàn khơi thông nó, thì sợ rằng phải tốn một lượng nhân lực và tiền tài cực lớn. Phương diện nhân lực thì bách tính Tuyên Thành và binh sĩ của ty chức có thể hợp lại, thế nhưng công cụ, tài vật thì không thứ nào không cần tiền tài. Với tình huống hiện tại của Tuyên Thành, thì sợ rằng có bàn tới bàn nữa cũng không ăn thua.”

Công Tôn Lộc tràn đầy đồng cảm gật đầu nói:

“Không biết Bình vương điện hạ có thể xin bệ hạ ban một khoản tiền?”

Ta lắc đầu, hiện nay quốc khố Đại Khang đang trống rỗng, lần này có thể khiến Hâm Đức hoàng đế miễn thuế cho Tuyên Thành hai năm đã là khai ân rồi, muốn hắn chi cho Tuyên Thành là không có khả năng.

Mấy người chúng ta đồng thời trầm mặc, không có tài chính, thì việc sửa chữa con sông kia chỉ là nói suông mà thôi.

Ta để chén rượu xuống nói:

“Không biết các người có nghe nói qua việc, hai bên bờ sông cụt năm xưa là nơi đãi cát tìm vàng?”

https://thuviensach.vn

Triệu Đông Tề tiếp lời nói:

“Đúng là có chuyện như vậy, nhưng đó là chuyện từ khi Đại Khang mới lập quốc, hơn nữa do khai thác nên số khoáng sản dưới lòng sông đã giảm mạnh, mấy năm nay lại theo dòng nước chảy đi, cái mỏ vàng này từ lâu đã không còn thấy bóng rồi.”

Công Tôn Lộc nói:

“Lần đãi vàng cuối cùng là cách đây hai mươi năm trước, nhưng không tìm thấy một chút nào.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như chúng ta có thể đãi ra vàng thì sao?”

Ba người không hiểu, nghi hoặc nhìn ta.

Trử Đại Tráng là người thứ nhất nói:

“Nếu có thể đãi ra vàng, thì tiền dùng cho trị thủy có thể nói là lấy từ nước trị nước.”

Ta đảo hai mắt một vòng, tiến thêm một bước nói:

“Nếu như chúng ta mở xưởng đãi vàng, hơn nữa lại tìm ra một lượng vàng lớn thì thế nào?”

Triệu Đông Tề nói:

“Nếu như chúng ta có thể tìm ra một lượng vàng lớn, thì sợ rằng toàn bộ bách tính Đại Khang đều dồn tới đây.”

Công Tôn Lộc hai mắt sáng ngời, cuối cùng hắn cũng hiểu ý của ta, hai mắt tràn ngập kích động.

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Công Tôn tiên sinh hình như là đoán được cách nghĩ của ta.”

Công Tôn Lộc cung kính hướng ta vái một cái, nói:

“Ty chức tự đoán một chút, nếu như muốn Tuyên Thành nhanh chóng khôi phục nguyên khí thì phải có một lượng lớn tài chính rót vào. Ý của Bình vương là nhân cơ hội đãi vàng, hấp dẫn một lượng lớn khách thương tới Tuyên Thành, kéo kinh tế của Tuyên Thành lên.”

Ta gật đầu, đứng dậy, nhìn lên vầng trăng trên bầu trời, nói:

“Nếu muốn thay đổi diện mạo Tuyên Thành, chỉ bằng sức của mấy người chúng ta thì không thể được, dựa vào triều đình lại càng không có khả năng, Tuyên Thành cũng không có nhiều tiền tới như vậy. Chỉ có một biện pháp duy nhất chính là dựa vào ngoại lực, nhưng mà một nơi nghèo muốn có tài chính đầu tư vào, thi phải chứng minh được nơi này có lợi nhuận.”

Ta mỉm cười chuyển hướng nhìn bọn họ nói:

“Ta tìm các ngươi tới, chính là muốn phối hợp trình diễn một trò hay.”

Tất cả bọn họ đều hiểu ý của ta, gật đầu.

Ta lớn tiếng nói:

“Ta đã mua ba mỏ vàng bỏ hoang ở gần Lâm Tử pha, sau khi sửa chữa thì trong vòng một tháng có thể khởi công, có sự bảo chứng của ta, trong khoảng thời gian ngắn ta có thể đãi được một lượng lớn kim sa (cát vàng - hạt vàng nhỏ như cát, sau đó người ta cô lại thành vàng).”

Ta hướng Trử Đại Tráng nói:

https://thuviensach.vn

“Trử tướng quân lúc ta khởi công, ta muốn binh sĩ của ông luôn tuần tra khúc sông cụt, hơn là tập trung trọng điểm vào những mỏ vàng bỏ hoang, ta muốn chúng được bảo vệ một cách trọng điểm.”

Trử Đại Tráng vui vẻ đáp:

“Bình vương điện hạ cứ việc yên tâm, chuyên này giao cho ta đi.”

Ta hướng Triệu Đông Tề nói:

“Triệu đại nhận lập tức khởi thảo một bản bố cáo, khi ta khởi công, nghiêm lệnh cho bách tính không được tiếp cận các mỏ vàng, lại càng không được cho bách tính tự ý đãi cát tìm vàng, phàm người nào trái lệnh, chém không buông tha.”

“Hạ quan nhất định, làm tốt chuyện này.”

Ta lại dặn dò:

“Bản bố cáo này phải được dán khắp ngõ ngách của Tuyên Thành, để cho mỗi vị bách tính đều biết nội dung của nó.”

Công Tôn Lộc nói:

‘‘Nhưng khi thương nhân tìm tới phát hiện ở Tuyên Thành không tìm được kim sa thì thế nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Ở hai bờ sông cụt này có tới hai trăm ba mươi lăm mỏ vàng bỏ hoang, chỉ cần Công tôn tiên sinh chỉnh lý toàn bộ chúng, còn những chuyện khác, ta tự có sắp xếp.”

Sau khi bọn họ rời đi, Sở nhi và Vân Na hai người cười đi ra, những lời ta nói đã bị hai người nghe hết.

https://thuviensach.vn

Vân Na cười nói:

“Tướng công thật là cao minh.”

Dưới sự yêu cầu của ta, các nàng bắt đầu dùng từ tướng công để xưng hô với ta.

Ta cười nói:

“Chủ ý không có gì là cao mưu, nhưng mà Yến Lâm có nói cho ta biết một việc.”

“Chuyện vì?”

Hai người đồng thời hỏi.

Ta ôm hai vai hai nàng ngồi xuống lương đình, nói:

“Trung Sơn quốc có rất nhiều mỹ ngọc, mà mỹ ngọc khi được khai thác từ trong núi ra, bên ngoài của nó đều được bọc một lớp giáo, nhìn thì tầm thường như những viên đá khác. Những mỹ ngọc này được tập trung tại một xưởng, những người thợ ở đây phá vỡ bên ngoài, dùng phẩm chất của ngọc để định giá trị của nó. Có thương nhân lấy giá rẻ mua rất nhiều mỹ ngọc, nhưng mà họ dùng ngàn vàng chưa chắc đã tìm được viên ngọc tốt.”

Sở Nhi cười nói:

“Bình vương điện hạ của chúng ta có phải là muốn dùng những viên ngọc tốt này đổi lấy ngàn vàng của những thương nhân kia?”

Ta ôm lấy eo của hai nàng, hỏi:

“Sao lại không thể?”

Sở Nhi nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ ý của huynh mặc dù tốt, nhưng mà những người kia khi giám định ngọc vẫn nhận ra được những vân của mỹ ngọc, điều này mới chính là nguyên nhân chân chính khiến họ lao đầu vào tìm. Mà những mỏ vàng bỏ hoang ở hai bên bờ sông kia không có được một lượng lớn kim sa, thì huynh dùng cái gì hấp dẫn thương nhân?”

Ta cười nói:

“Những thương nhân chân chính đều mạo hiểm trong làm ăn, ta sẽ chuẩn bị tâm lý chu đáo cho họ.”

Ta thấp giọng nói:

“Ta đã bảo Đường Muội và Đột Tạ tới Tấn quốc mua một lượng lớn kim sa, khi ba mỏ vàng của ta hoạt động, lượng kim sa này sẽ khiến cho người khác nhìn trân trối.”

Vân Na nói:

“Cho dù những thương nhân kia bị huynh lừa bịp thành công, nhưng khi họ ý thức được ở trong những mỏ này không có kim sa, thì sau này còn ai tin huynh nữa?”

Ta cố ỷ thở dài nói:

“Thảo nào người ta nói nữ nhân khi mang thai thì thường ngốc hơn trước, Hoàn Nhan đại tướng quân trí dũng song toàn của ta cũng không nghĩ ra được.”

Vân Na nhẹ nhàng ở đấm vào ngực ta một quyền, dựa đầu vào vai ta, dịu dàng nói:

“Huynh nói đi.”

Ta đắc ý cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta sẽ đem hai trăm ba mươi lăm mỏ vàng kia bán đi, cho dù mỗi mỏ chỉ bán được một nghìn lượng vàng, thì gộp lại cũng được hơn hai mươi vạn lượng, lúc đó đã dư dả cải tạo con sông cụt kia.”

Trong mắt nhị nữ đồng thời hiện lên ánh mắt không thể tin, nói:

“Trong thiên hạ sao lại có nhiều thương nhân như vậy chứ?”

Ta tràn ngập lòng tin nói:

“Các nàng chờ coi, Tuyên Thành sẽ lập tức trở thành một khối bảo địa trong mắt người thiên hạ.”

Nếu như muốn làm thành công chuyện này, thì chỉ dựa vào sự tưởng tượng thôi thì không đủ, quan phủ, quân đội phải kết hợp chặt chẽ với ta.

Chỉ trong vòng một tháng, khúc sông cụt kia đã trở nên thần bí dị thường.

Khi ba mỏ vàng của ta chính thức được khai thác, một lượng lớn kim sa cứ cuồn cuộn tuôn ra, kỳ thực kim sa này là do ta bảo Đường Muội mua từ Tấn quốc.

Chuyện đãi vàng chỉ là giả dối, đồng thời ta cũng phải cho những người thợ cam kết không hề lộ chuyện này.

Toàn bộ những mỏ vàng ở hai bên bờ sông đã bị Trử Đại Tráng cử quân đội trông coi nghiêm mật, Triệu Đông Tề dựa theo ý của ta, đem bố cáo dán khắp hang cùng ngõ hẻm ở Tuyên Thành.

Chuyện Tuyên Thành có thể đãi được vàng chỉ trong nháy mắt đã được bách tính truyền đi, rồi truyền khắp Đại Khang, thậm chí còn truyền khắp các nước xung quanh.

https://thuviensach.vn

Chương 76: Tin Dữ

Chuyện Tuyên Thành đãi được vàng chỉ trong vòng một tháng đã truyền khắp thiên hạ, các thương nhân tầm vàng chen chúc tới Tuyên Thành, nơi quanh năm hoang vắng này đã trở nên náo nhiệt.

Triệu Đông Tề dùng danh nghĩa quan phủ mở mười hai khách điếm, thế nhưng toàn bộ khách điếm này vẫn kín chỗ.

Ta dùng danh nghĩa của mình khai trương hai cửa hàng vàng ở trung tâm Tuyên Thành, vàng trong cửa hàng toàn bộ là vàng được lấy ra từ những mỏ vàng của ta.

Đây cũng chỉ là một miếng mồi thứ hai, hoàng kim nhiều như núi khiến cho các thương nhân trở nên cuồng nhiệt.

Dựa theo sự phân phó của ta, Trử Đại Tráng thực hiện trông coi nghiêm ngặt những mỏ vàng hiện có, binh sĩ ngày đêm tiến hành tra xét, thậm chí người ngoài cũng không thể tiếp cận được tới con đê.

Triệu Đông Tề dựa theo sự phân phó của ta, triệu tập tất cả thương nhân lại, đồng thời phân loại hơn hai trăm mỏ vàng ra thành nhiều đẳng cấp, tiến hành bán đấu giá.

Khi tiến hành đấu giá, ta không tới mà ở trong vương phủ chờ động tĩnh.

Tâm tình của ta không bình tĩnh như mặt ngoài, chuyện mỏ vàng lần này là do ta nói diện thực hiện một chuyện lừa bịp, mục đích chính là tiền bạc của thương nhân trên khắp các quốc gia.

https://thuviensach.vn

Thải Tuyết pha trà cho ta, từ khi tới Tuyên Thành, nàng luôn tận lực bảo trì khoảng cách với ta.

Lúc mới đầu ta còn tưởng là nàng vì Sở Nhi, nhưng mà sau đó ta đã chậm rãi phát hiện, khi không có Sở Nhi ở bên cạnh, Thải Tuyết vẫn lảng tránh ta.

Ta cầm lấy tay của nàng, Thải Tuyết hơi có vẻ kinh hoảng giãy ra:

“Công tử... mau buông ra, đừng để Vương phi thấy.”

Ta mỉm cười nói:

“Từ khi nào muội xa lạ với ta như thế?”

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

“Thải Tuyết chỉ là một nô tỳ, chỉ có một tâm nguyện là hầu hạ công tử thật tốt.”

Ta đang muốn nói gì đó, thì ngoài cửa vang lên tiếng cười, Vân Na và Yến Lâm hai nàng đi tới, Thải Tuyết nhân cơ hội này thoát ra khỏi bàn tay của ta.

Cái bụng của Vân Na đã lớn lên thấy rõ, ta cười tiến ra đón, đỡ lấy nàng nói:

“Cẩn thận một chút.”

Yến Lâm phì cười, nói:

“Huynh đừng có ở chỗ này hư tình giả ý, sao tối qua huynh không quan tâm tỷ tỷ như thế này? Nếu như đè hỏng cục cưng, cẩn thận muội một đao giết huynh!”

https://thuviensach.vn

Cách nói của nàng từ trước tới nay ta không muốn thay đổi, nhưng khi nàng vừa nói xong, thì Vân Na đã mắc cỡ khuôn mặt đỏ bừng, nhẹ giọng trách mắng:

“Nha đầu này nói lung tung gì thế.”

Tuy trách mắng nhưng hai hàng lông mày của nàng lại toát ra xuân ý vô hạn, mà chuyện này cũng không trách ta được, nếu như tối hôm qua không phải Vân Na chủ động, thì ta sao lại làm chuyện hoang đường như vậy chứ.

Sau khi ta lén hỏi Tuệ Kiều mới biết được, phụ nữ khi mang thai có một đoạn thời gian đòi hỏi vô cùng mãnh liệt chuyện phòng the, hiện giờ Vân Na đang ở trong giai đoạn này.

Ta ha hả cười nói:

“Nói bậy, tối hôm qua Vân Na ở trên, sao ta có thể đè cục cưng được chứ?”

Vân Na thấy chúng ta càng nói càng hoang đường, nên hung hăng nhìn ta một cái nói:

“Nếu huynh còn nói bậy với nha đầu kia, cẩn thận muội không để ý tới huynh nữa.”

Ta cẩn thận đỡ nàng ngồi xuống, nói:

“Các muội tới tìm ta có chuyện gì không?”

Yến Lâm nói:

“Tỷ tỷ nói hiện giờ huynh đang đứng ngồi không yên, cho nên mới tới đây nói chuyện với huynh một chút, thuận tiện nói cho huynh biết hai việc vui.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nếu như nói ta không khẩn trương chút nào thì là nói dối, ta cũng mong muốn hôm nay trời chiều lòng người.”

Ta thấy biểu hiện của các nàng có chút kỳ quái thì nói:

“Tại sao hôm nay không nhìn thấy Sở Nhi và các nàng?”

Yên Lâm cười nói:

“Sở Nhi muội tử từ sáng đã tới Bạch Vân Tự cầu phúc, Tư Hầu và Dao Như...”

Nàng cố ý kéo dài thanh âm.

“Cũng là do chuyện tốt của huynh làm!”

Ta vui vẻ nói:

“Hai nàng cũng có?”

Vân Na mỉm cười gật đầu nói:

“Sáng nay Tuệ Kiều đã chẩn mạch cho hai nàng, xác nhận hai nàng đang mang cốt nhục của huynh.”

Trong lòng ta tràn đầy vui sướng, đây là một sự khởi đầu tốt, hiện giờ ta lại có thêm hai sinh mệnh mới, có đúng là biểu thị chuyện ta đã mang lại một sức sống mới cho Tuyên Thành?

Ta đang muốn đi gặp Tư Hầu thì ngoài cửa vang lên thanh âm kích động của Dịch An:

“Tiểu chủ nhân, Đường Muội đã trở về!”

https://thuviensach.vn

Ta cuống quít đứng dậy đi ra ngoài cửa, lúc này thấy Đường Muội mặt mày hớn hở đi tới.

Từ biểu tình của hắn ta đã đoán được, việc đấu giá hôm nay nhất định, được tiến hành vô cùng thuận lợi.

Đường Muội nói:

“Công tử, hai trăm ba mươi lăm mỏ vàng đã được bán hết.”

Ta khẩn cấp hỏi thăm:

“Được bao nhiêu ngân lượng?”

Đường Muội nửa kín nửa hở, nói:

“Chủ nhân đoán một chút xem!”

“Năm mươi vạn lượng vàng?”

Đây là số lượng lý tưởng nhất mà ta muốn.

Đường Muội lắc đầu, thanh âm có chút run rẩy nói:

“Tổng cộng bán được hai trăm sáu mươi vạn lượng vàng!”

“Cái gì?”

Ta không thể tin mở to hai mắt, hai trăm sáu mươi vạn lượng vàng là con số vượt rất xa mong muốn của ta.

Đường Muội cười nói:

https://thuviensach.vn

“Sở dĩ có thể bán được cái giá trên trời như vậy, thì công tử phải cảm tạ một vị lão bằng hữu của người.”

Ta đưa mắt nhìn ra ngoài cửa, thì thấy thân hình mập hình mập mạp của Tiền Tứ Hải đi tới, thấy vậy ta tiến lên nghênh đón, nói:

“Tứ Hải huynh, huynh tới Tuyên Thành từ bao giờ?”

Tiền Tứ Hải cười nói:

“Người trong thiên hạ làm gì có ai không biết chuyện Tuyên Thành phát hiện mỏ vàng? Phàm là thương nhân thì toàn lấy lợi ích làm đầu, giao tình của Tiền mỗ với Bình vương không tệ, đương nhiên cũng muốn tới chiếm một tiện nghi lớn.”

Ta cười lớn cùng Tiền Tứ Hải sóng vai đi vào trong phòng khách.

Tiền Tứ Hải vừa nhìn thấy Yến Lâm, trong hai mắt hắn lộ vẻ hoảng sợ, hắn là con dân của Đại Tần, đương nhiên là biết tin cửu công chúa đã chết từ lâu.

Lúc này lại thấy Yến Lâm ở đây, trong lòng hắn kinh hoàng khó có thể lấy từ nào hình dung được.

Yến Lâm thấy Tiền Tứ Hải hồn phi phách tán, thì nhịn không được khanh khách nở nụ cười.

Tiền Tứ Hải lại càng tỏ vẻ kinh hoàng, không tự chủ được lui về phía sau một bước, run giọng nói:

“Ngươi... là người... hay là...”

Hắn quay đầu nhìn thấy ta tươi cười, trong lòng lập tức đoán được sự nghi hoặc trong đó, hắn xoa xoa mồ hôi lạnh, cười khổ nói:

https://thuviensach.vn

“Tiền mỗ còn tưởng rằng...”

Yến Lâm cười nói:

“Ngươi tưởng là cái gì, lẽ nào trước kia ngươi đã từng gặp ta?”

Tiền Tứ Hải vội vàng lắc đầu nói:

“Chưa từng, Tiền mỗ chưa từng thấy qua cô nương.”

Suy nghĩ của hắn biến chuyển mau lẹ vô cùng, cái gì nên nói, cái gì không nên nói hắn còn rõ ràng hơn so với nhiều người.

Ta bảo Yến Lâm rót trà cho Tiền Tứ Hải, rồi ngồi nói chuyện với hắn trong đại sảnh, có chút kỳ quái hỏi thăm:

“Tứ hải huynh chẳng lẽ lại đổi nghề chuyền sang kinh doanh vàng hay sao?”

Tiền Tứ Hải lắc đầu nói:

“Tiền mỗ lần này đến đây, một là vì cảm tạ đại ân đả thông con đường buôn muối của Bình vương điện hạ, hai là đi Bắc Hồ tính chuyện làm ăn.”

Vân Na mỉm cười nói:

“Tiền lão bản quả nhiên là tiền tài khắp bốn biển, kinh doanh khắp ba sông.”

Tiền Tứ Hải cười hắc hắc nói:

“Trước đây Tiền mỗ từng muốn công việc làm ăn của mình kéo dài tới Hồ Lỗ, nhưng mà Đông Hồ và Tần quốc tình thế căng thẳng, muốn thông thương là không có khả năng. Bắc Hồ và Đại Khang tuy xung đột không ngừng, thếnhưng quan ải luôn luôn thông thoáng, Bình vương lại tạo con

https://thuviensach.vn

đường buôn bán ở Đại Khang cho ta, Tiền mỗ nếu như không lợi dụng cho thật tốt, thì đúng là có lỗi với tâm ý của điện hạ hay sao.”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Tứ hải huynh, ta chỉ mới giúp huynh đả thông quan ải thủy lộ, nhưng ở trên đất liền ta lại không có khả năng đó.”

Tiền Tứ Hải giảo hoạt cười nói:

“Thực không dám dấu diếm, lần này Tiền mỗ dám tới Bắc Hồ, là được thương nhân của Bắc Hồ là Xích Lỗ Ôn mời. Từ khi ta tiếp nhận Diêm trường Điền thị, thì hắn đã chủ động muốn làm ăn với ta, thế nhưng đáng tiếc là điều kiện lúc đó có hạn, không cách nào thành công được. Hiện tại thời cơ đã chín muồi Tiền mỗ đương nhiên là không thể bỏ quan cơ hội kiếm chác này rồi.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Thông thương giữa Đại Khang và Bắc Hồ cần phải có sự đồng ý của Hâm Đức hoàng đế, chẳng nhẽ Tiền Tứ Hải đã đả thông các quan ải trên bộ?”

Tiền Tứ Hải nói:

“Quản Tiên sinh đã dẫn ta tới gặp Hưng vương, sở dĩ lần này ta tới Bắc Hồ cũng là được Hưng vương đồng ý.”

Ta gật đầu, Tiền Tứ Hải giỏi về luồn cúi, có Quản Thư Hành giới thiệu, hắn tiếp cận Hưng vương không khó.

Tiền Tứ Hải nói:

“Lần này ta tới Bắc Hồ chọn con đường Tuyên Thanh, gặp Bình vương cũng chỉ là một lý do, quan trọng hơn là tới đây tạ ơn.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Tứ hải huynh nếu như tới Bắc Hồ làm ăn sao lại tới Tuyên Thành mua mỏ vàng?”

Tiền Tứ Hải nói:

“Phàm là người kinh doanh thì ai mà chẳng coi trọng lợi ích, nếu như có lợi nhuận lớn thì đương nhiên phải mạo hiểm thử một lần. Bình vương có được tâm lý sốt ruột của đông đảo thương nhân, nhưng mà vẫn còn bỏ quên một việc.”

Ta có chút kinh ngạc nói.

Tiền Tứ Hải nói:

“Tiền mỗ đi tới Tuyên Thành đương nhiên là muốn dâng cho Bình vương một phần đại lễ, chuyện lần này đã vừa vặn tạo cho ta một cơ hội. Tăng giá, làm giá trên thị trường thì ta là hạng nhất, Tiền mỗ chỉ cần nói chuyện, liên lạc với một hai đồng liêu, đương nhiên sẽ tạo ra ngọn lửa náo nhiệt trong trường đấu giá, thu lợi vô cùng!”

Căn cứ vào cách nói này hắn đã nhận ra sự thật trong việc mỏ vàng lần này.

Ta cười ha hả:

“Tứ hải huynh quả nhiên lợi hại.”

“Bình vương mới lợi hại!”

Chúng ta nhìn nhau cười ha hả.

Tiền Tứ Hải lại nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này Tứ Hải tới đây vẫn còn chuyện không rõ, trong một khoảng thời gian ngắn Bình vương muốn quy tụ một lượng lớn tài chính. Thế nhưng người có từng nghĩ tới chuyện, nếu như có một ngày số thương nhân kia không có được hồi báo như họ muốn thì sẽ rời khỏi Tuyên Thành. Đến lúc đó nơi này chẳng phải là một lần nữa lại vắng vẻ hay sao?”

Ta thở dài nói:

“Tuyên Thành giống như một bệnh nhân đang hấp hối, bây giờ cần thiết nhất là có một liều thuốc trợ lực, kích thích sức sống của nó lên, nếu không thì cái mảnh đất này sẽ càng lúc càng sa sút.”

Tiền Tứ Hải gật đầu nói:

“Điện hạ nói cũng đúng.”

Hắn từ trong ống tay lấy ra năm tờ khế ước, nói:

“Đây là khế ước của những mỏ vàng hôm nay Tiền mỗ có được, ta lần đầu tới nhà, không mang theo lễ vật gì, những mỏ vàng này cho như là lễ vật dâng lên cho Bình vương điện hạ đi.”

Ta cũng không khách khí tiếp nhận đặt vào trong tay của Vân Na, nói:

“Giúp ta cất nó đi.”

Vân Na mỉm cười đứng lên nói:

“Hai người chắc chắn là còn nhiều chuyện muốn tâm sự, ta sẽ tránh đi một chút.”

Tiền Tứ Hải cung kính đứng dậy đưa tiễn.

Ta cũng có chuyện cần nói riêng với Tiền Tứ Hải, ta rời khỏi Đại Tần cũng đã mấy tháng rồi, thế cục trong nước của Đại Tần hiện giờ không biết

https://thuviensach.vn

ra sao.

Tiền Tứ Hải thấy Vân Na rời đi, mới lấy từ trong tay áo một quyển trục, thấp giọng nói:

“Điện hạ, lần này khi Tứ Hải từ Tần đô tới đây, hoàng hậu có đưa cho ta một bức họa.”

Ta ngơ ngác, đôi mắt u oán của Lệ Cơ nhất thời hiện lên trong đầu.

Ta tiếp nhận quyển trục từ trong tay của Tiền Tứ Hải, chậm rãi mở ra, thấy đây là một bức tranh họa đầu.

Hai tay của ta nhịn không được mà run lên, trong bức tranh hoa đào này, người khác không nhận điều gì bất thường, thế nhưng ta lại nhận ra chỗ đặc biệt của nó.

Ta vẫn nhớ kỹ khoảng thời gian trước khi Lệ Cơ đòi ta vào cung vẽ bức họa cho nàng, hai người chúng ta ở trên giấy lụa Tuyên Thành triền miên, chuyện cũ mà như giấc mộng mới phát sinh ngày hôm qua.

Lẫn lộn trong hoa đào màu hồng, chính là những cánh hoa màu đỏ, trong lòng ta đau đớn khó mà miêu tả thành lời.

Chính trên tấm lụa Tuyên Thành này, ta đã cướp đi tấm thân xử nữ của Lệ Cơ, hoa đào đỏ thẫm cũng là điểm hồng ngày đó.

Nàng bảo Tiền Tứ Hải mang cho ta bức họa, ta cũng hiểu nàng muốn nói cho ta biết điều gì, phía dưới còn đề thêm ba chữ - không dư hận.

Ta yên lặng không nói gì đem bức họa cuộn tròn để sang một bên.

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Gần đây sức khỏe của hoàng thượng không được tốt, nghe nói là bị bệnh lao.”

Ta gật đầu, Yến Nguyên Tông đúng là vô cùng bất hạnh, đầu tiên hắn yêu nhầm muội muội của mình, sau đó là không có được cuộc sống như ý, trở thành con rối trong tay Tinh Hậu, bây giờ lại bị nhiễm trọng bệnh.

Ta cố gắng thoát khỏi cái bóng của Lệ Cơ, ổn định tâm tình một chút mới nói:

“Phương diện khác có ... gì mới không?”

Tiền Tứ Hải nói:

“Trung Sơn quốc vẫn đang bị chấn động, dân chúng trong nước yêu cầu phải thoát khỏi sự phụ thuộc vào Tần quốc. Tình hình ngày một trở nên khốc liệt, trong triều Đại Tần cũng có nhiều đại thần phê bình kín đáo, đã có người đưa ra ý tưởng mời Yến Nguyên Tịch xuất sơn chấp chính. Thái hậu hiện giờ có thể coi là loạn trong giặc ngoài áp lực cực lớn, nhưng mà...”

Tiền Tứ Hải dừng một chút rồi nói:

“Thực lực của thái hậu cũng không thể coi thường, hiện giờ người đang thuyết phục Hán Thành Đế, Hạng Bác Đào trợ giúp nàng bình định Trung Sơn quốc náo loạn, nếu như tình thế có thể khống chế được, thì người sẽ bình yên vượt qua lần nguy cơ này.”

Ta cảm thán nói:

“Từ sau khi Tuyên Long hoàng đế mất đi, cục diện chính trị Đại Tần liên tục bị rung chuyển, nếu như muốn trở lại sự cường thịnh như xưa, sợ rằng đã không còn cách nào nữa rồi.”

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải lặng lẽ không nói, hắn thân là con dân Đại Tần đương nhiên là không hi vọng tình huống trong nước chuyển biến xấu.

Ta vỗ vỗ vai hắn, nói:

“Tứ hải huynh nếu như tới Tuyên Thành, thì hãy nán lại thêm vài ngày, chúng ta chè chén một phen.”

Tiền Tứ Hải lắc đầu nói:

“Tiền mỗ mặc dù có ý đó, nhưng tiếc rằng cuối tháng phải tới được Bắc Hồ, cho nên ngày mai phải lên đường.”

“Vội vã như vậy sao?”

Tiền Tứ Hải nói:

“Làm ăn cũng giống như chiến trường, thời gian là mấu chốt của sự thành công, cơ hội sẽ không chờ đợi ta đến.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu, nhưng mà đột nhiên ở ngoài cửa có một tiếng kêu lớn vang lên:

“Bình vương điện hạ!”

Ta có thể nhận rạ đây chính là thanh âm của Trử Đại Tráng, chẳng nhẽ hắn biết tin toàn bộ mỏ vàng đã được bán cho nên tới đây muốn giục lấy tiền?

Trên mặt Trử Đại Tráng chẳng có chút mừng rỡ nào, mà ngược lại có ba phần đau thương, vội vã đi tới trước mặt ta, thê lương lên tiếng nói:

“Bình vương điện hạ... An vương... đã bệnh chết ở Bắc Hồ...”

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Ta không thể tin tưởng vào lỗ tai của mình nữa.

Trử Đại Tráng lặp lại một lần nữa, nói:

“An vương bệnh chết rồi!”

Trước mắt của ta tối sầm, suýt nữa thì hôn mê bất tỉnh, trong đám hoàng tử thì ta với An vương Long Dận Tường có cảm tình tốt nhất, năm đó hắn không kỳ thị ta như những người khác.

Ta nhớ Dận Tường lớn hơn ta hai tuổi, thân hình cường tráng, khi ta về tới Khang Đô còn nhận được thư của hắn nói là sức khỏe vẫn tốt, ở Bắc Hồ sống cũng như ý, sao có thể đột nhiên chết bệnh được?

Trử Đại Tráng và Tiền Tứ Hải thấy ta sắc mặt của ta thống khổ, cuống quít đỡ ta ngồi trên ghế, thấp giọng quyền nói:

“Điện hạ xin nén bi thương.”

Ta chán nản nói:

“Trử tướng quân thu được tin tức hoàng huynh của ta chết từ bao giờ?”

Trử Đại Tráng nói:

“Ty chức vừa nhận được tin của An vương liền chạy tới, chắc không bao lâu nữa bệ hạ cũng nhận được tin.”

Ta thở dài nói:

“Hoàng huynh của ta năm nay mới có hai mươi hai tuổi sao lại đột nhiên mất sớm cơ chứ, đúng là trời cao đố kỵ anh tài!”

Trử Đại Tráng an ủi ta vài câu, sau đó mới rời đi.

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải vừa nghe tin An vương chết, lập tức bỏ ý niệm rời khỏi Tuyên Thành, An vương đột nhiên tử vong không phải là việc nhỏ, nếu như Bắc Hồ không có giải thích hợp lý, sợ rằng Đại Khang sẽ không từ bỏ ý đồ, cục diện bình thường của hai nước hiện nay sẽ trở nên khẩn trương.

Ánh trăng mông lung, ta ngồi một mình ở trong hoa viên nhớ lại những cảnh tượng trong quá khứ của mình với Dận Tường.

Đối với các vị huynh đệ khác ta không có quá nhiều tình cảm, thế nhưng Dận Tường là một ngoại lệ.

Từ lúc ta còn nhỏ, hắn đã chiếu cố ta, đối với một hoàng tử mẫu thân mất sớm như ta mà nói đây là một phần thân tình thực sự trân quý.

Trước kia hắn đi Bắc Hồ cầu thân, còn ta đi Đại Tần làm con tin, cả hai chúng ta chỉ là quân cờ mà Hâm Đức hoàng đế lợi dụng.

Nhưng không ngờ tới, ta có thể trải qua đau khổ mà sống sót, trong khi hắn lại bỏ mệnh nơi tha hương, cáo biệt Khang Đô một lần rồi thành thiên cổ.

Cảm thán số phận của Dận Tường, ta lại thấy cuộc sống của mình hiện nay sao mà may mắn như vậy.

Không biết tại sao, trong lòng ta luôn nghĩ tới chuyện, Dận Tường quyết không phải là chết bệnh, thể chất của hắn cường tráng, lý do chết bệnh thực sự là quá gượng ép.

Một đôi bàn tay mềm mại đặt lên vai của ta, ta xoay người nhìn lại, thấy Sở Nhi không biết từ khi nào đã đi tới phía sau của ta rồi.

Sở nhi ôn nhu nói:

“Huynh vẫn còn nhớ tới chuyện của hoàng huynh?”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, kéo Sở nhi ngồi xuống bên cạnh ta, nói:

“Trong tất cả số huynh đệ của ta, chỉ có Dận Tường mới coi ta là huynh đệ của hắn...”

Cổ họng của ta nghẹn ngào, nói không ra lời.

Sở nhi ôm ta, nàng nhẹ giọng nói:

“An Vương ca ca nếu như biết huynh nhớ người như vậy, có ở dưới cửu tuyền huynh ấy cũng mỉm cười thoải mái.”

Ta chán nản nói:

“Ta vốn có ý định viết thư cho Dận Tường, đem chuyện Tuyên Thành nói cho hắn biết, hẹn hắn khi nào có thời gian rảnh tới Tuyên Thành gặp nhau, thế nhưng không nghĩ tới... không còn cơ hội gặp mặt kiếp này nữa rồi.”

Sở nhi nói:

“An Vương ca ca vì bình yên cho Đại Khang mà tới Bắc Hồ cầu thân, sự hi sinh của người đối với Đại Khang sẽ vĩnh viễn lưu lại trong lòng bách tính.”

Ta chậm rãi lắc đầu nói:

“Sau khi người chết rồi, tất cả thanh danh đều như phù vân, có lưu lại được danh tiếng thì sao cơ chứ?”

Sở nhi lặng lẽ không nói.

Ta nhẹ giọng than thở:

https://thuviensach.vn

“Không biết trong lòng phụ hoàng có nhớ tới người con này nữa hay không.”

Sự thực chứng minh sự lo lắng của ta là dư thừa, Hâm Đức hoàng đế không chỉ nhớ đứa con Dận Tường này, mà cũng nhớ rõ ta mồn một. Cho nên khi hắn chọn người đi Bắc Hồ phúng viếng, ta là người đầu tiên bị điểm danh.

Nguyên nhân rất đơn giàn, hoàng tử cách Bắc Hồ gần nhắt là ta, mà ta lại có cảnh ngộ tương đối giống Dận Tường, chuyện này giao cho ta là thích hợp nhất.

Nhưng còn một lý do trọng yếu hơn cả, đó là ta đã tự mình mang lại hòa bình cho Đại Khang trong chiến tranh Khang Tần, chuyện này đã chứng minh tài ngoại giao xuất sắc của ta.

Sau khi Dận Tường mất, quan hệ giữa Đại Khang và Bắc Hồ trở nên vô cùng vi diệu, hắn mong muốn quan hệ của đôi bên tiếp tục ổn định.

Ai cũng biết, lần đi Bắc Hồ phúng viến này tràn ngập nguy cơ và hung hiểm.

Yến Lâm là người đầu tiên phủ quyết nói:

“Không thể đi, huynh mới từ Tần quốc trở về, sao lại phải đi Bắc Hồ phúng viếng ngay, phụ hoàng huynh có hơn ba mươi người con, tại sao hết lần này tới lần khác lại chọn huynh?”

Ta cười nói:

“Muội có phải là sợ ta tới Bắc Hồ, bị Khả Hãn của Bắc Hồ lưu lại làm con rễ?”

Yến Lâm hai vành mắt mà đều đỏ lên, nói:

https://thuviensach.vn

‘‘Người ta nói người Hồ trời sinh tính tình dã man, làm việc không nói tình lý, rất có khả năng bọn họ sẽ làm như vậy.”

Đôi mắt đẹp của Vân Na hiện lên sự sầu lo vô tận:

“Bắc Hồ Khả Hãn - Thác Bạt Thọ Thiện là người hỉ nộ vô thường, huống chi nguyên nhân cái chết của An vương lần này lại không rõ, nếu như tướng công đi tới đó, chắc chắn là hung hiểm dị thường.”

Ta ha hả cười nói:

“Phụ hoàng đã ban chỉ, bảo ta đi Bắc Hồ phúng viếng, nếu như ta không đi, thì đó là cãi mệnh. Hơn nữa người chết là hoàng huynh của ta, nếu như ta không đến, thì cũng không hợp lý cho lắm.”

Tư Hầu nức nở nói:

“Huynh biết là tới Bắc Hồ hung hiểm, vì sao lại còn phải đi. Phụ hoàng huynh nếu như giáng tội thì cùng lắm là không làm Bình vương nữa, chúng ta yên ổn làm bách tính, vui vẻ tự tại có hơn không.”

Dao Như ôn nhu nói:

“Còn có mấy tháng nữa huynh được làm cha rồi, chẳng nhẽ lại nhẫn tâm bỏ bọn muội ở lại tới Bắc Hồ hay sao?”

Ta thấy các nàng như đứt từng khúc ruột, trong lòng cũng không nỡ, thế nhưng lần đi Đông Hồ này có khi lại là một khảo nghiệm của Hâm Đức hoàng đế đối với ta.

Nếu như ta không đi Đông Hồ, thì hắn sẽ mượn cớ trị tội, huống chi ta còn có rất nhiều hoàng huynh am hiểu thuật bỏ đá xuống giếng.

Tuệ Kiều yên lặng ngồi ở một bên, không nói gì.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn về phía nàng, mong muốn nàng nói lên chính kiến của mình.

Tuệ Kiều u oán thở dài nói:

“Huynh đã quyết định thì không ai có thể thay đổi được, muội nếu nói là không cho huynh đi, thì huynh vẫn sẽ đi, huynh đâu cần quan tâm tới cách nghĩ của muội làm gì?”

Ta gật đầu, thâm tình nhìn các vị kiều thê nói:

“Tuệ Kiều nói không sai, lần này ta nhất định phải đi.”

Tư Hầu và Yến Lâm nhịn không được nữa, bật khóc thành tiếng.

Ta đứng dậy đi tới giữa phòng khách, chắp tay nói:

“Hai ngày nay, ngày nào ta cũng mơ thấy hoàng huynh của mình, ta thấy huynh ấy không ngừng khóc lóc kể lể với ta. Nếu như ta không đích thân tới Bắc Hồ, thì sợ rằng kiếp này ta không an lòng được.”

Ta không nói với các nàng tình hình thực tế như thế nào, mà cũng chẳng có chuyện Dận Tường báo mộng cho ta.

Sở dĩ ta nói điều này, là vì muốn các nàng bỏ ý niệm khuyên ta ở lại, hoàng mệnh thì khó cãi, lần hành trình tới Đông Hồ này như mũi tên đã kéo căng, không bắn ra không được.

Sở nhi từ đầu tới giờ không có ý kiến, bỗng nhiên nói:

“Muội cùng với huynh tới Bắc Hồ!”

Ta chấn động, xoay người nhìn lại, thấy đôi mắt sáng ngời của Sở Nhi đang nhìn ta, nàng nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Muội muốn theo huynh, đi là có lý do chính đáng, thứ nhất muội là Bình vương phi, đi theo huynh tới phúng viếng là hợp lễ nghi. Thứ hai có muội ở bên cạnh, huynh không cần lo lắng chuyện công chúa Bắc Hồ nhìn trúng huynh, đem huynh lưu lại làm phò mã.”

Yến Lâm lớn tiếng nói:

“Muội cũng muốn đi.”

Sở nhi nhẹ giọng nói:

“Lâm tỷ tỷ, lần đi này không phải chuyện đùa, nếu như Dận Không mang theo nhiều nữ quyến thì trong mắt của người Bắc Hồ mình có còn được nghiêm túc không?”

Sở nhi nói:

“Hơn nữa, trong mấy người chúng ta chỉ có Vân Na tỷ tỷ là võ công tốt nhắt. Nhưng mà Vân Na tỷ tỷ, Dao Như và Tư Hầu đều mang bầu, tất cả còn phải dựa vào tỷ tỷ chiếu cố. Trong khi chúng ta đi tới Bắc Hồ, sự tình vương phủ sẽ do tỷ quyết định, trọng trách trên người của tỷ sẽ rất nặng nề.”

Yến Lâm rưng rưng gật đầu.

Trong lòng ta tấm tắc lấy làm kỳ, Sở nhi quả nhiên không giống người thường, Yến Lâm từ trước đến nay ngang ngược kiêu ngạo nhưng khi ở trước mặt nàng lại nghe lời, ta đúng là không chọn sai vương phi.

Vân Na nhìn ta một cái, hiển nhien là vô cùng thưởng thức với biểu hiện của Sở Nhi, nàng cười nói:

“Có Sở Nhi muội tử ở bên cạnh chiếu cố cho huynh, muội cũng yên lòng.”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm lau sạch nước mắt nói:

“Nếu Sở nhi muội tử đã bảo tỷ ở lại, thi tỷ sẽ ở lại. Nhưng mà... muội phải coi chừng cái tên hoa tâm này nghiêm ngặt, đừng thông đồng với hắn mang mấy Hồ nữ yêu mị trở về.”

Nàng nói chuyện từ trước tới nay không suy nghĩ, câu này vừa mới nói ra thì Vân Na đã xấu hổ đỏ bừng, nũng nịu trách mắng:

“Nha đầu chết tiệt kia, có phải là đang mắng tỷ không!”

Yến Lâm thè lưỡi, cười nói:

“Muội không có ý đó, quên mất Vân Na tỷ cũng là Hồ nữ yêu mị!”

Tất cả mọi người bị câu nói của Yến Lâm chọc cho bật cười, tạm thời quên mất buồn bã.

Tuyên Thành mới khởi sắc, nhưng mà ta đã phải rời đi, trong lòng ta chứa nhiều điều lưu luyến không rời.

Ta đem toàn bộ kế hoạch và cách nghĩ của mình giao lại cho Vân Na, trong khoảng thời gian ta rời đi, tất cả sự vụ ở Tuyên Thành đều do nàng chủ trì.

Vân Na nói:

“Lần này huynh đi phải mau chóng trở về, chuyện mỏ vàng Tuyên Thành đã làm cho toàn bộ Đại Khang sôi lên sùng sục, phụ hoàng huynh không có khả năng là không nghe không thấy.”

Ta cười nhạt nói:

“Lần này hắn phái ta tới Bắc Hồ phúng viếng, cũng không ngoại trừ nguyên nhân này.”

https://thuviensach.vn

Vân Na cảm thán nói:

“Cây cao thì đón gió, ở đâu cũng không tránh được chuyện này. Muội lo lắng không phải là phụ hoàng huynh sẽ có lòng đối phó với huynh, mà sợ có người thừa dịp huynh đi Bắc Hồ làm náo loạn.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu, trước kia khi ta đi Đại Tần đã có người phái sát thủ giết ta ở trên sông, có ý muốn làm cho quan hệ Khang Tần trở nên hỗn loạn, lần này cũng không thể đảm bảo rằng trò cũ không lập lại.

Vân Na nói:

“Lộ tuyến đi Bắc Hồ lần này huynh phải suy nghĩ cho kỹ, ngàn vạn lần đừng để xuất hiện nguy hiểm.”

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, nói:

“Ta quyết định đi đường tắt, từ Âm sơn tiến nhập Bắc Hồ.”

“Cái gì?”

Vân Na kinh hô:

“Huynh biết rõ ở Âm sơn có những bộ lạc dã man, sao còn chọn con đường này?”

Ta thấp giọng nói:

“Vị trí của con đường này vô cùng bí mật, đa phần đều xuyên qua núi rừng, bây giờ lại là mùa hạ, đa số các bộ lạc dã man đều ở trong những mục trường ở phía Bắc Âm sơn, cách con đường này rất xa, chúng ta sẽ không gặp họ. Mà quan trọng nhất là, ta muốn tới được Bắc Hồ trước khi hoàng huynh hạ huyệt, cho nên chỉ có đi con đường này, sau đó vòng qua hướng tây. Đi con đường này thứ nhất là kịp thời gian, thứ hai là đi đường lớn sẽ

https://thuviensach.vn

bị người khác biết, đi đường nhỏ sẽ tránh được những nguy hiểm ngoài ý muốn.”

Vân Na ôn nhu nói:

“Nếu như huynh đã quyết định, muội sẽ không nói gì, chỉ cần huynh đều nhớ kỹ, bọn muôi ở đây ngày đêm chờ huynh là được.”

Trong lòng ta cảm động, bàn tay chui vào trong áo, xoa xoa cái bụng của nàng, Vân Na nũng nịu nói:

“Huynh đừng ở chỗ này hô đồ, Yến Lâm và Tuệ Kiều còn đang ở trong phòng chờ ngươi.”

Ta ha hả cười nói:

“Chuyện này không phải là chủ ý của muội đó chứ?”

Vân Na cười duyên ôm lấy ta nói:

“Chuyện đêm nay không phải là chủ ý của muội, mà là do Vân Na an bài, không có nhận ra hay không, kiến thức của Sở Nhi vượt trên tất cả các tỷ muội?”

Ta nâng cằm của nàng lên, nói:

“Nhưng ta lại cảm giác Hoàn Nhan đại tướng quân lại càng lợi hại.”

Vân Na khuôn mặt đỏ lên, nàng đương nhiên là hiểu ý ta nói tới cái gì, cho nên hôn lên mặt của ta một cái, nói:

“Mau đi đi, đừng để Lâm nhi và Tuệ Kiều ở bên trong phòng đau khổ chờ đợi.”

Lúc này ta mới lưu luyến rời khỏi phòng nàng, trở về phòng mình.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là Yến Lâm và Tuệ Kiều đang ở trong phòng chờ ta, ta ôm lấy hai người, mang tới cho mỗi người những nụ hôn nóng bỏng, triền miên đi tới bên giường.

Hai người giúp ta cởi quần áo, đồng thời chui vào trong chăn.

Bởi vì sắp sửa ly biệt, Tuệ Kiều đã không còn rụt rè như ngày xưa nữa, cùng với Yến Lâm nóng bỏng dị thường, rúc vào trong lòng của ta.

Ta nhẹ giọng dặn dò Tuệ Kiều nói:

“Trong thời gian ta đi tới Bắc Hồ, ba sinh linh bé bỏng giao cho nàng chiếu cố.”

Tuệ Kiều nói:

“Tướng công yên tâm, Tuệ Kiều nhất định sẽ chăm sóc tốt cho mấy nàng.”

Yến Lâm nhẹ giọng khóc nức nở lên, ta tưởng nàng thương tâm vì ta sắp đi xa, thấp giọng khuyên lơn:

‘‘Lâm nhi, muội không cần thương tâm, nhiêu nhất là trong vòng một tháng ta sẽ trở về.”

Yến Lâm bỗng nhiên ôm cổ ta nói:

“Muội biết... mình thực vô dụng... chuyện gì cũng... không làm được”

Ta thâm tình nói:

“Lâm nhi, ở trong lòng ta, các muội đều trọng yếu như nhau, muội vĩnh viễn là Lâm nhi có tình cảm chân thành nhất!”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm khóc như mưa hoa lê đầy trời, trong đôi mắt đẹp tỏa ra quang mang nhiếp hồn câu phách, mũi thở nhẹ nhàng, môi anh đào khẽ mở, dụ người tới cực điểm, hương thơm thoang thoảng từ trên người nàng bay vào trong mũi của ta, làm cho tình cảm mãnh liệt trong lòng ta dâng trào.

Ta kéo nàng xuống dưới, Yến Lâm nhẹ giọng rên rỉ, trong phòng xuân ý dạt dào, cái giường rung lên, tiếng rên rỉ mê người của Tuệ Kiều cũng vang lên, hai âm thanh đan vào nhau tạo thành một dạ khúc triền miên sâu sắc động lòng người...

https://thuviensach.vn

Chương 77: Âm Sơn

Sáng sớm hôm sau ta từ biệt các vị kiều thê, rời Tuyên Thành lên bắc, đi được khoảng chừng trăm dặm đã tới được chân núi Âm Sơn.

Ngoại trừ Sở nhi, Đường Muội, Đột Tạ ta chỉ dẫn theo hơn hai mươi võ sĩ, vốn ta định mời Tiền Tứ Hải đi cùng, thế nhưng Tiền Tứ Hải lo lắng chuyện An vương mới mất, tình thế không rõ, cho nên không dám đem thân nhập hiểm địa.

Hắn viết một phong thư, nhờ ta mang tới cho Đông Hồ thương nhân Xích Lỗ Ôn.

Trong số võ sĩ đi theo ta, có một người tên là Vương Chính, đây là người do Trử Đại Tráng đề cử, người này đã từng nhiều lần thâm nhập Bắc Hồ dò xét quân tình, đối với con đường đi từ Âm Sơn tới Bắc Hồ tương đối quen thuộc.

Chân núi Âm Sơn đồng cỏ và nguồn nước màu mỡ, nhưng mà lại không có ai chăn nuôi, thỉnh thoảng có thấy một hai con dê núi.

Vương Chính nói:

“Lúc đầu ở đây có không ít người chăn nuôi, nhưng do họ không chịu được người trong bộ tộc Hồ Lỗ quấy rầy, nên tất cả đã rời khỏi đây.”

Ta nhíu mày nói:

“Trử tướng quân không đóng quân ở đây?”

https://thuviensach.vn

Vương Chính nói:

“Quân đội thì có.”

“Đi về hướng tây có một kỵ binh doanh, bọn họ phụ trách cảnh giới ở vùng này. Nhưng mà, Âm Sơn Hồ lỗ xuất quỷ nhập thần, mỗi lần đánh bất ngờ đều nhanh chóng dị thường, hơn nữa chiến mã của họ thần tuấn, quân ta chưa chạy tới nơi, thì họ đã rút khỏi từ lâu rồi. Chuyện buồn cười nhất chính là có một lần Hồ Lỗ giả cướp đoạt điều kỵ binh ra ngoài, sau đó đánh bất ngờ vào doanh trại, đốt đi toàn bộ doanh địa.”

Ta bùi ngùi than thở:

“Trang bị của quân ta thực sự quá kém.”

Vương Chính nói:

“Những người chăn nuôi thấy quân đội không cách nào bảo hộ họ, nên chẳng còn ai dám ở nơi này chăn thả, nơi màu mỡ này đã trở nên hoang vắng.”

Sở nhi nói:

“An cư mới lại nghiệp, nếu như muốn Tuyên Thành khôi phục phồn vinh, đầu tiên phải làm tốt trị an, mang lại cho bách tính một cuộc sống bình yên.”

Ta gật đầu nói:

“Chờ sau khi chúng ta từ Bắc Hồ trở về, sẽ lo lắng chuyện này.”

Từ khi có con ngựa Thất Thụy Tuyết Thông do Ung vương tặng, ta đã đem con Hắc Sư tử cho Tiêu Trấn Kỳ, con ngựa này tuy rằng không thần tuấn bằng hắc sư tử nhưng mà tính tình dễ bảo.

https://thuviensach.vn

Sở nhi cưỡi một con ngựa màu vàng nhạt, càng thêm xinh đẹp, hai ống tay áo phất phơ lại càng tỏa ra tính kiêu mị của nữ giới.

Trong đội ngũ của ta có hai người tinh kỵ đi cuối cùng, vừa nói nói mà, thỉnh thoảng cười lên vui vẻ.

Vương Chính đã từng vài lần đi tới Bắc Hồ, cho nên lựa chọn một cái sơn đạo hẹp hòi, thế núi khúc khủy, ngựa không đi được. Nếu như dựa theo lẽ thường, thì Hồ Lỗ sẽ không chọn những nơi này làm mục trường chăn dê.

Khi sắc trời hoàn toàn tối đen, chúng ta tìm một khu đất bằng phẳng cắm trại, Đường Muội chỉ huy thủ hạ lập trướng bồng, lại đốt ở phía trước một đống lửa thật to.

Có mấy võ sĩ cầm cung đi vào trong rừng, dã thú ở đây rất nhiều, không bao lâu chúng ta đã có vài món ăn thôn quê nhắm rượu.

Đường Muội nói:

“Thuộc hạ đi tới ngọn núi phía trước nhìn xem có thấy bóng địch nhân hay không.”

Ta gật đầu nói:

“Ta và Sở nhi đi với ngươi, thuận tiện xem cảnh sắc ban đêm của Âm Sơn.”

Chúng ta đang muốn đứng dậy, thì mơ hồ nghe thấy tiếng kêu cứu mạng từ trong núi vọng ra. Ta và Đường Muội liếc mắt nhìn nhau, đồng thời chạy về hướng có tiếng kêu cứu.

Chạy về phía trước chừng hai trăm bước, có một khối cự nham đột ngột chắn ngang, thanh âm kia lại càng trở nên rõ ràng, đây là một thanh âm của

https://thuviensach.vn

nữ tử.

Ta và Đường Muội nhảy lên khối cự nham nhìn sang, thì thấy bên kia có một cái bóng màu đỏ đang nằm.

“Có ai không, cứu mạng...”

Nàng thống khổ kêu lên.

Nhìn khối cự nham của nàng cao chừng hơn mười trượng, Đường Muội đang muốn nhảy sang cứu, ta lập tức cầm cánh tay của hắn kéo lại, thấp giọng ngăn cản nói:

“Trong núi sâu hoang dã sao lại có duy nhất một nữ tử, cẩn thận hành động.”

Đường Muội thấp giọng nói:

“Công tử, nếu như chúng ta không viện thủ, một khi dã thú tới, thì chẳng phải nàng sẽ nguy hiểm hay sao?”

Thiếu nữ kia càng kêu cứu thảm thiết, ta nhìn bốn phía xung quanh, vững tin không có người nào ở đây, mới thở dài nói:

“Ngươi đi đi!”

Lúc này Sở Nhi cũng mang theo hai võ sĩ chạy tới, nàng cũng thấy hiếu kỳ, nhẹ giọng nói:

“Sao lại có một nữ tử ở trong sơn dã như thế này?”

Ta thấp giọng nói:

“Cứ cứu trước rồi hỏi sau.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Nếu có chỗ nào quái dị, thì một đao chém chết nàng ta.”

Đường Muội cởi đai lưng kéo thiếu nữ kia lên, sau đó ta cũng vươn tay giúp hắn.

Đường Muội cẩn thận buông nữ tử kia ra, lúc này ta mới thấy thiếu nữ kia mặc một bộ trang phục màu đỏ, đỉnh đầu có một cái mũ da thú, khuôn mặt xinh đẹp, trong đôi mắt màu xanh vẫn còn vương lệ, trong lòng còn ôm một con sơn dương.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Không nghĩ tới Hồ nữ này lại là một mỹ nữ.”

Sở nhi nặng nề véo cánh tay của ta một cái, ta đau đến nhíu mày, nàng đương nhiên biết là ta đang nhìn Hồ nữ này, cho nên mỉm cười.

Đường Muội lau đi mồ hôi trên trán, hướng Hồ nữ nói:

“Cô nương không có chuyện gì chứ?”

Hồ nữ gật đầu nói:

“Đa tạ ân cứu mệnh của tráng sĩ.”

Nàng đang muốn đứng dậy, nhưng lại thống khổ “a” lên một tiếng, ngã luôn xuống đất.

“Cô nương sao vậy?”

Đường Muội ân cần nói.

“Đại khái là ta bị trẹo chân.”

Ta và Sở nhi liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nở nụ cười, ta cố ý nói:

https://thuviensach.vn

“Đường Muội, ngươi cõng vị cô nương này về trại.”

“Cái gì?”

Ta và Sở nhi đã xoay người đi trước, ta thấp giọng hướng Sở nhi nói:

“Khi về muội nên chú ý tới hành động của Hồ nữ này, chú ý xem nàng ta có... tìm cách liên hệ với người khác không.”

Đường Muội chắc là do cứu người sốt ruột, nên không cố kỵ gì nhiều, hắn cõng Hồ nữ kia trên lưng, nhưng trong lòng lại xấu hổ, khuôn mặt đỏ bừng.

Khi về tới trại, hắn đặt Hồ nữ kia xuống bên cạnh đống lửa.

Sở nhi cầm một lọ rượu thuốc đi tới:

“Tỷ tỷ, không biết thương thế của ngươi thế nào, ta giúp ngươi bôi thuốc nhé.”

Hồ nữ kia kéo ống quần để lộ bàn chân nhỏ trắng như tuyết, chỗ gót chân nàng quả nhiên có máu bầm, nàng nhẹ giọng nói:

“Phổ Mạn không dám làm phiền tiểu thư, để ta tự lo thôi.”

Sở nhi cười nói:

“Không cần khách khí, ta giúp ngươi.”

Nàng đổ rượu thuốc ra xoa nắn vết thương cho Phổ Mạn, đôi mi thanh tú của Phổ Mạn nhăn lại, có vẻ dị thường thống khổ, xem ra thương thế của nàng không phải là giả.

Ta kéo Đường Muội sang một bên, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đi tuần tra bốn phía một chút, xem có người nào theo tới đây không.”

Đường Muội gật đầu rời đi.

Sở nhi sau khi giúp Phổ Mạn bôi thuốc, mới chú ý tới con sơn dương trong ngực của nàng, nhẹ giọng nói:

“Sao tỷ tỷ lại xuất hiện một mình trong thâm sơn?”

Phổ Mạn u oán thở dài một hơi nói:

“Nhà của ta ở Xuyên Vân Cốc, hôm nay lúc hoàng hôn không thấy Tuyết Nhung Nhĩ đâu, liền đi tìm nó và phát hiện nó ở bên dưới cự nham. Ta xuống cứu nó thì trượt chân, nếu như không gặp được mấy người, thì không biết sẽ ra sao nữa!”

Lý do của nàng cũng được coi là hợp tình hợp lý.

Ta cười chen lời nói:

“Người cứu ngươi là Đường Muội, chúng ta có giúp gì đâu.”

Lúc này Đường Muội vừa vặn trở về, nghe thấy ta nói tới tên của hắn, có chút kinh ngạc hỏi:

“Công tử nói vì thuộc hạ vệ?”

Ta cười nói:

“Phổ Mạn cô nương nói ngươi là ân nhân cứu mạng.”

Đường Muội cười nói:

“Chỉ là việc nhỏ, cần gì phải nhắc tới?”

https://thuviensach.vn

Hắn lập tức thấp giọng hướng ta nói:

“Xung quanh không có gì dị thường.”

Lúc này ta mới yên tâm.

Lúc ăn cơm tối xong, ta bảo binh sĩ dựng cho Phổ Mạn một cái trướng riêng, rồi mới cùng Sở Nhi về nghỉ.

Nhìn qua khe trướng, thấy Đường Muội vẫn ngồi bên đống lửa, hắn chủ động yêu cầu nhiệm vụ đêm nay giao cho hắn.

Phổ Mạn vẫn không về trướng nghỉ ngơi, khập khiễng đi tới bên cạnh Đường Muội, dường như nàng ta có điều gì muốn nói với hắn.

Sở nhi cũng ngó đầu lại, thấy ta nhìn ra ngoài, thì cười ra thành tiếng.

Ta kinh ngạc nói:

“Cười cái gì?”

Sở nhi kề sát vào tai của ta nói:

“Có phải huynh động tâm với Phổ Mạn không?”

Ta cười khổ nói:

“Trời đất chứng giám, sao ta có thể như vậy được? Hơn nữa có Sở Nhi ngoan bên người, ta có tặc tâm nhưng không có tặc đảm (có ý nghĩ làm tặc - nhưng không có gan làm).”

Sở nhi nhẹ giọng cười nói:

“Muội biết huynh không có, nhưng huynh có thấy Đường Muội hôm nay có chút kỳ quái.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Ta cũng lo lắng chuyện này, Đường Muội chưa từng đỏ mặt với nữ tử nào, hôm nay hắn hình như có hảo cảm đặc biệt với Phổ Mạn.”

Sở nhi nói:

“Điều này là huynh không đúng, chẳng nhẽ chỉ cho phép quan phóng hỏa mà không cho bách tính đốt đèn, huynh suốt ngày tầm hoa, nhưng lại nhẫn tâm nhìn Đường đại ca lẻ loi hiu quạnh sao?”

Ta thấp giọng nói:

“Ta không có ý này, nhưng không hiểu sao ta vẫn cảm thấy Phổ Mạn này có gì đó kỳ quái.”

Sở nhi nói:

“Có khi nàng thực sự là một nữ tử chăn dê, hơn nữa huynh thấy Đường Muội lẻ loi đã lâu rồi.”

Ta gật đầu, trở tay ôm Sở nhi, lật nàng nằm trên thảm, mỉm cười nói:

“Chúng ta không nói tới nàng ta nữa, hưởng thụ một chút dã thú Âm Sơn đi?”

Sở nhi nhẹ giọng phì cười, nói:

“Huynh là tên hoang dâm vô đạo, từ lúc nào đã có ý nghĩ này rồi!”

Khuôn mặt nàng đỏ lên lại càng thêm kiều diễm.

Ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nhẹ giọng nói:

“Thừa dịp hai chúng ta đi Bắc Hồ, phải chuyên cần làm việc một chút, chẳng nhẽ Bình vương phi lại không thể bằng Hoàn Nhan tướng quân hay

https://thuviensach.vn

sao?”

Sở nhi e thẹn nói:

“Muội không cần bụng lớn...”

Ta cười nói:

“Muội không muốn? Vậy sao khi nhìn Vân Na và các nàng, trong mắt muội lại có sắc thái ngưỡng mộ...”

Sở Nhi lập tức chặn môi ta lại, cái lưỡi thơm tho đã luồn vào trong miệng của ta.

Ta lật tay, yên lặng tắt đèn, xuân sắc vô hạn tràn ra khắp trướng bồng...

Sáng sớm ta đã tỉnh ngủ, nhưng không thấy Sở Nhi ở trong trướng, ta mặc quần áo từ tế đi ra ngoài, thấy Đường Muội và Đột Tạ đang ở dưới gốc cây cho ngựa ăn.

Ta cười cười đi tới.

Hai người hướng ta cười nói:

“Tối hôm qua công tử ngủ có ngon giấc không?”

Ta gật đầu nói:

“Phổ Mạn cô nương đâu rồi?”

Đột Tạ nói:

“Lúc nãy nàng ta cùng với vương phi đi hái một số quả dại, hiện đang rửa chúng ở bên suối.”

Ta có chút kỳ quái nói:

https://thuviensach.vn

“Thương thế ở chân của nàng đã khỏi rồi à?”

Đường Muội nói:

“Đã tốt hơn tối hôm qua, đi đứng không ảnh hưởng gì.”

Ta giảo hoạt cười nói:

“Hình như ngươi rất quan tâm tới người ta phải không!”

Đường Muội sắc mặt đỏ lên, thấp giọng nói:

“Thuộc hạ chỉ muốn cứu nàng, chứ không có ý nghĩ gì khác.”

Ta gọi Vương Chính tới, hỏi:

“Xuyên Vân Cốc mà Phổ Mạn nói là ở chỗ nào?”

Vương Chính nói:

“Xuyên Vân Cốc ở ngay phía trước, cách chúng ta không xa, muốn tới Bắc Hồ nhất định phải đi qua nơi đó.”

Đường Muội nói:

“Chúng ta cũng cùng đường, thuận tiện đem nàng ta trở về nhà, để một nữ hài tử ở lại trong hoang sơn dã lĩnh, thực sự là không an toàn.”

Ta cười nói:

“Ngươi thấy thế nào thì làm như thế đi.”

Sở nhi và Phổ Mạn đi tới, trong tay hai người là một rổ dã quả, ta mỉm cười nghênh đón, cầm lấy một quả trong tay Sở Nhi, cắn một miếng lớn, Phổ Mạn đi tới bên người Đường Muội, chọn cho hắn một dã quả lớn nhất.

https://thuviensach.vn

Thấy biểu tình của Đường Muội, ta đã biết rõ hắn đã động tình với Phổ Mạn, ta ôm eo Sở Nhi đi tới phía xa xa, Sở nhi nhẹ giọng nói:

“Nàng ta hỏi rất nhiều chuyện của Đường Muội.”

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới hành trình tới Bắc Hồ lại thúc đẩy nhân duyên cho Đường Muội.”

Sở nhi nói:

“Huynh không nghi ngờ nàng?”

Ta lắc đầu nói:

“Hoài nghi thì thế nào, chúng ta đâu có chứng cớ, nếu như bỏ nàng ta lại, trong lòng Đường Muội nhất định sẽ khó chịu, lần này tạm thời mạo hiểm thử một lần, nói không chừng có thể tạo thành một việc tốt cho hắn.”

Sở nhi gật đầu cười, ta đưa tay cầm một trái cây khác, khi đưa vào mồm thì thấy nó chua vô cùng, oa một tiếng phun ra, dùng vẻ mặt đau khổ nói:

“Cái quả này chua quá.”

Sở nhi nếm thử một miếng nói:

“Sao muội lại không cảm thấy?”

Ta ha hả cười nói:

“Không phải là muội có rồi chứ?”

Sở nhi nhẹ giọng nói:

“Sao nhanh như vậy được, tháng trước muội vẫn có...”

https://thuviensach.vn

Sau khi thu dọn đồ đạc, chúng ta lại tiến về phía Xuyên Vân cốc, sơn đạo gồ ghề, càng đi đi càng khó khăn, về sau chúng ta phải xuống ngựa mà đi.

Phổ Mạn đi đầu tiên, chân nàng ta dường như đã khôi phục bình thường, ôm con Tuyết Nhung Nhĩ, vui vẻ hát dân ca, lời ca du dương dễ nghe, làm cho chúng ta mê mẩn.

Vương Chính giải thích:

“Bài hát mà Phổ Mạn hát là bài mà người Hồ thường hát nhất.”

Đột Tạ ở phía sau, nói:

“Đây không phải là bài ở vùng này, bởi vì thuộc hạ ở Đông Hồ cũng được nghe, Phổ Mạn cô nương đúng là hát rất hay.”

Trong lòng ta bỗng nhiên nghĩ đến, bài hát này có phải là báo tin cho người khác hay không, nếu như dùng phương thức này kéo địch nhân tới, đúng là không tìm ra vết tích.

Sở Nhi dường như đoán được suy nghĩ trong lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Chúng ta cẩn thận một chút là hơn.”

Tiếng ca của Phổ Mạn bỗng nhiên ngừng lại, khuôn mặt nàng ta ửng hồng, nhìn Sở Nhi nói:

“Sở nhi muội tử, ta... muốn vào trong rừng một chút...”

Thấy nàng xấu hổ như vậy, ta cũng đoán được tám phần mười là nàng muốn đi vệ sinh, ở đây nhiều nam nhân như vậy, đương hiên là mở miệng khó khăn.

Ta lặng lẽ hướng Sở nhi nháy mi, Sở nhi lập tức hiểu ý, dịu dàng cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta với tỷ tỷ cùng đi.”

Hai người đi vào trong rừng, ta xoay người hướng Vương Chính nói:

“Ngươi tới phía trước nhìn xem.”

Vương Chính lĩnh mệnh tiến lên xem xét tình hình, ở đây cách Xuyên Vân Cốc không xa, ta không muốn xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn.

Đường Muội biết hành động đó của ta là hoài nghi Phổ Mạn, nhưng không nói gì ôm con sơn dương vào trong ngực.

Ta cười vỗ vỗ vai hắn, không nghĩ tới Đường Muội là một hán tử thô lỗ mà cũng biết nhu tình.

Có Sở nhi giám sát, Phổ Mạn đương nhiên là không có cơ hội chạy trốn, ta tình nguyện tin mình đa nghi, còn hơn là coi Phổ Mạn là nữ hài thiện lương, nếu không có gì thì Đường Muội đúng là đã tìm được mối nhân duyên tốt.

Sở nhi hướng ta cười cười, ý nói Phổ Mạn không nói dối.

Ta thở dài một hơi, bảo mọi người tiếp tục tiến lên.

Khi tới gần Xuyên Vân Cốc, sơn đạo ngày càng hẹp, hai bên sơn đạo cây cối um tùm như che trời, ánh mặt trời không cách nào chiếu xuống được.

Phổ Mạn không hát nữa, mà dường như vểnh tai nghe ngóng thanh âm của móng ngựa, con đường càng lúc càng vui vẻ.

Bỗng nhiên từ trong sơn đạo có hàng ngàn con chim bay ra, tiếng tuấn mã hí lên, chứng tỏ có chuyện xảy ra.

Ta ‘xoẹt’ một tiếng rút trường đao, dừng bước, nhưng đợi một lúc vẫn không có gì, có khả năng là chúng ta sợ bóng sợ gió.

https://thuviensach.vn

Phổ Mạn chỉ về phía trước nói:

“Còn hơn một dặm nữa là tới Xuyên Vân Cốc.”

Nàng cười duyên dẫn đường, nhưng bỗng nhiên đạp trúng một cái tròng, cái dây lập tức thít lại, treo ngược nàng lên phía trên.

Chuyện phát sinh bất ngờ, chúng ta không kịp phản ứng.

“Cẩn thận!” Đường Muội muốn cứu viện thì đã muộn.

Đường Muội giận dữ quát một tiếng, chân trái điểm một cái lên lưng ngựa, thân hình lặp tức bay lên, trường đao chém tới cái dây đang treo Phổ Mạn. Cùng lúc đó, có ba mũi tên ở trong rừng bắn về phía hắn.

Đường Muội thân hình không dừng lại trên không trung, mà lại xoay người ba vòng, trường đao đánh rơi toàn bộ số mũi tên, chỉ trong nháy mắt hắn đã tới bên người của Phổ Mạn, ánh đao lướt qua, thân hình Phổ Mạn lập tức rơi xuống.

Đường Muội đưa tay nắm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng, từ trên không trung chậm rãi hạ xuống.

Đột Tạ cùng hơn mười võ sĩ lập tức hướng về phía có mũi tên phóng đi.

Ta lớn tiếng nói:

“Quay lại, chúng ta phải lập tức ra khỏi con đường này.”

Sau đó ta cùng Sở nhi hướng về phía cốc khẩu chạy đi, thắp giọng nhìn Vương Chính nói:

“Dùng nỏ tiễn nhắm vào Phổ Mạn, nếu nàng ta có bất kỳ dị trạng gì lập tức bắn chết.”

https://thuviensach.vn

Vương Chính ngơ ngác, gật đầu.

Khi xuyên qua phiến rừng rậm này, tình hình trước mắt lại làm ta kinh hoảng hơn.

Phía trước có một đội quái nhân vây quanh chúng ta, trong tay họ cầm đủ loại binh khí, trong miệng gào thét không ngừng.

Ta đơn giản đánh giá đối phương một chút, họ có khoảng hơn trăm người, thân hình to lớn, cường tráng vô cùng.

Những chiến sĩ người Hồ này đi tới cách chúng ta chừng hơn mười trượng thì dừng lại, ánh mắt tràn ngập hung quang, tràn ngập sát khí.

Ta đã sớm biết những Âm Sơn Hồ Lỗ này toàn là những Đấu Sĩ dũng mãnh, bên ta tuy rằng toàn là cao thủ lấy một chọi mười, nhưng địch nhân đông đảo, tốt nhất là nên cẩn thận đối phó.

Ở giữa đội ngũ có một Hồ nam tử cao giọng quát lớn:

“Đem tài vật và nữ nhân lưu lại, ta tha cho các ngươi rời đi.”

Ta cười lạnh nói:

“Vậy xem các ngươi có bản lĩnh này hay không.”

Đám người Hồ ha ha cười lớn, thúc vào lưng tọa kỵ, giơ trường mâu, đằng đằng sát khí lao tới chỗ chúng ta.

Đường Muội cúi người tháo trường mâu ở dưới bụng ngựa, tay trái quất vào mông ngựa một roi, dẫn đầu lao tới đám người Hồ kia.

Kinh nghiệm chiến đấu của đám người Hồ phong phú, thẳng lưng, đâm vào ngựa của Đường Muội, họ thực hành chiến thuật, muốn đả thương người thì phải đả thương ngựa trước.

https://thuviensach.vn

Đường Muội sao có thể cho hắn thực hiện được ý đồ, trường mâu cũng bung ra, chặn đứng đầu mâu của đối phương.

Những người khác tiến lên công tới chúng ta, bình thường ta sử dụng tường đao, thế nhưng ở dưới cục diện phối hợp tấn công, sử dụng trường mâu sẽ có thêm được lợi thế, vung, chọc, quét có uy lực lớn hơn.

Sở nhi và ta sóng vai chiến đấu, lực lượng của nàng tuy kém ta một chút, nhưng chiêu thức lại tinh xảo hơn ta.

Đám người Hồ xung quanh chúng ta kêu thảm thiết không ngừng, không ít người rơi xuống ngựa.

Chúng ta cũng không muốn đại khai sát giới, chỉ muốn cho đám người Hồ này biết khó mà lui, giết chóc chỉ kích khởi hung tính của bọn họ, làm cho cục diện không cách nào thu xếp ổn thỏa được.

Tuy rằng chúng ta đã hạ thủ lưu tình, nhưng mà nhiều người vẫn bị thương không nhẹ.

Tọa kỵ của Sở Nhi đột nhiên bị bắn trúng cổ, con ngựa này hí lên một tiếng thảm thiết, bốn chân loạng choạng ngã xuống.

Ta thấy vậy bèn nắm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng, ôm nàng lên con ngựa của ta.

Ở phía sau có một người nhân cơ hội này đâm ta một mâu, Sở Nhi quét ngang trường thương, trúng ngay thắt lưng của hắn.

Tên kia kêu thảm một tiếng ngã từ trên lưng ngựa ngã xuống, đồng thời kéo theo hai người khác lăn xuống.

Ta và Sở nhi đồng thời huy động trường thương, phối hợp trái phải, làm cho địch nhân không thể nào tới gần được.

https://thuviensach.vn

Phía trước lại có mấy con ngựa phóng tới chỗ ta, ta quay đầu lại hướng Sở nhi nói:

“Muội có sợ không?”

Trong đôi mắt đẹp của Sở Nhi hiện lên sự ôn nhu, lắc đầu nói:

“Ở bên cạnh huynh, muội chẳng có gì phải sợ!”

Trong lòng ta cảm động, hét lớn một tiếng:

“Xông lên!”

Khi hai người bên đối phương cưỡi ngựa xông tới chỗ ta, ta và Sở nhi đồng thời xuất thương, hai người kia lập tức ngã xuống.

Võ sĩ thủ hạ của ta phấn khởi, đánh bại không ít địch nhân.

Giao chiến kịch liệt nhất vẫn là Đường Muội và tên người Hồ kia.

Mâu pháp của người Hồ kia tinh thâm, cho dù tốc độ hay lực lượng đều cho thấy hắn là một cao thủ đã trải qua hàng trăm trận chiến.

Đường Muội phải ứng phó với người này, nhưng đồng thời cũng phải ứng phó với những người khác quấy rầy hắn, trường mâu vừa quét ngã một đối thủ, thì đã phải thu về phòng ngự, bởi tên người Hồ kia đã đâm tới trước ngực hắn.

Đường Muội nổi giận gầm lên một tiếng, vứt trường mâu, tay trái cầm trường đao che ở trước ngực.

“Keng” một tiếng, trường mâu của đối phương đâm trúng ngay thân đao, tên người Hồ kia hiển nhiên không ngờ tới Đường Muội lại có thể cản được mâu này của hắn, trong ánh mắt toát ra vẻ tán thưởng.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên ở phía sau có một tiếng nữ tử sợ hãi truyền tới, ta ghìm cương ngựa xoay người nhìn lại, thì thấy Phổ Mạn đã lọt vào trong vòng vây của người Hồ, nàng ta đã ngã ngồi trên đất, trong mắt toát lên vẻ sợ hãi.

Đường Muội và ta đồng thời chú ý tới chuyện này, vung đao cản một kích của đối phương, rồi quay đầu phóng tới chỗ Phổ Mạn.

Ta và hắn cách nhau tương đối xa, thấy hắn xông vào trận địa thì thầm kêu không ổn.

Lúc này đa số người bên ta đã có thể phá vòng vây, nếu như tiến nhập vào trong vòng vây của địch một lần nữa thì thực không phải là hành động sáng suốt.

Ta hét lớn:

“Đường Muội trở về!”

Đường Muội bây giờ coi lời ta nói như bỏ ngoài tai, trường mâu lao tới, tạo thành một đường máu phóng tới chỗ Phổ Mạn.

Tên nam tử người Hồ kia lập tức bám sát theo hắn.

Ta lắc đầu, làm một cái thủ thế, Đột Tạ và những võ sĩ khác lập tức theo ta phóng tới chỗ Đường Muội.

Đường Muội đã vọt tới bên người Phổ Mạn, trường mâu đập vào hai tên người Hồ bên cạnh nàng, cúi người ôm lấy eo của Phổ Mạn nâng nàng dậy.

Cũng ngay lúc đó tên nam tử người Hồ kia đã vọt tới phía sau của hắn, trường mâu toàn lực đâm vào hậu tâm của Đường Muội.

Trong lòng ta trầm xuống, tay chân nhất thời trở nên băng lãnh, tiếc rằng ta và Đường Muội cách nhau quá xa, không thể nào cứu viện được.

https://thuviensach.vn

“Đừng mà!”

Phô Mạn lập tức khóc thét lên.

Tên nam tử người Hồ kia ngơ ngác, nhưng lúc này trường mâu đã tới sát vạt áo, không thểnào thu mâu kịp, ‘phốc’ một tiếng đâm vào thân thể của Đường Muội.

Đường Muội cố sức cắn môi, ôm Phổ Mạn vào trong lòng, trở tay một đao chém đứt trường mâu của đối thủ, máu tươi lặp tức phun ra như suối.

Thân hình hắn chấn động, lặp tức ngã ngựa.

Phổ Mạn cũng lăn theo hắn, khóc lóc ôm lấy Đường Muội, nói:

“Đường Muội! Ngươi không nên làm ta sợ... là ta đã hại ngươi...”

Tên nam tử người Hồ kia ngơ ngác, những người Hồ khác cũng quên mất công kích.

Ta vọt tới trước người Đường Muội, xoay người đẩy Phổ Mạn ra, giận dữ hét:

“Cút ngay!”

Trong lòng ta đã biết rõ, Phổ Mạn và đám người này là một bọn.

Ta xé áo của Đường Muội, Đột Tạ ôm lấy Đường Muội, những võ sĩ khác vây quanh chúng ta, Sở Nhi dùng trường thương chỉ ngay vào gáy của Phổ Mạn, rất sợ nàng ta đào tẩu, nhưng Phổ Mạn lúc này căn bản là không chú ý tới ai khác.

Đầu mâu đâm trúng vai trái của Đường Muội, xem ra tiếng kêu cuối cùng của Phổ Mạn đã làm cho tên người Hồ kia cải biến sát ý. Mũi mâu chỉ cần nghiêng sang phải một chút, là đâm trúng trái tim của Đường Muội.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng hiện giờ đầu mâu đã chui rất sâu vào trong người, ta không dám rút ra, vì sợ hắn mất máu nhiều mà chết.

Tên người Hồ kia thấp giọng nói:

“Không bằng để ta thử xem thế nào?”

Ta xoay người nhìn lại, lúc này mới thấy rõ mặt hắn, người này ngũ quan rõ ràng, trông hơi thô kệch, trên má là một bộ râu quai nón.

Ta lại nhìn Đường Muội thấy sắc mặt của hắn tái nhợt, dưới tình huống này, ta không còn lựa chọn nào khác, đành phải mạo hiểm thử một lần.

Ta lạnh lùng nói:

“Nếu như Đường Muội có gì không may xảy ra, ta thề rằng nợ máu các ngươi sẽ phải trả bằng máu!”

Hắn đứng đối diện với ta, thản nhiên nói:

“Xoa Tháp tộc chúng ta từ trước tới nay chưa từng sợ uy hiếp!”

Phổ Mạn khóc nói:

“Ca ca, cứu hắn...”

https://thuviensach.vn

Chương 78: Bộ Lạc

Trong đám người, có một gã hán tử tráng kiện bước ra, hắn lớn tiếng nói:

“Nhã Khắc, bọn họ dùng Phổ Mạn uy hiếp chúng ta, họ không phải người tốt, tại sao phải cứu hắn.”

Tên nam tử người Hồ tên là Nhã Khắc lạnh lùng nhìn hán tử kia một cái nói:

“Mông Lý Đa, nơi này do ai chỉ huy?”

Mông Lý Đa căm giận bất bình trợn mắt nhìn Nhã Khắc, nhưng ánh mắt của hắn khi nhìn Phổ Mạn lại rất tha thiết.

Ta cười lạnh nói:

“Nếu như ngươi không muốn nàng ta chết, thì nghiêm chỉnh lui về sau.”

Nhã Khắc lấy một lọ thuốc trị thương từ bên hông rồi hướng ta nói:

“Ta cần ngươi phối hợp.”

Ta gật đầu, hai tay cầm lấy đoạn mâu cụt.

Nhã Khắc thấp giọng nói:

“Rút!”

Ta nhanh chóng rút đầu mâu ra, Nhã Khắc lập tức bịt vào miệng vết thương, dịch thể màu lam đặc sệt chuẩn xác bịt kín miệng vết thương, máu

https://thuviensach.vn

tươi cũng ngừng chảy.

Môi Đường Muội giật giật, từ trong hôn mê tỉnh lại.

“Đường Muội!”

Phổ Mạn khóc lóc chạy tới, Sở Nhi cũng rời trường thương, không cản trở nàng ta.

Khuôn mặt không còn chút máu nào của Đường Muội lộ ra vẻ tươi cười:

“Ngươi không có chuyện gì... thật tốt quá…”

Phổ Mạn lại càng khóc thê thảm hơn, lúc này biểu hiện của nàng không phải là giả vờ. Ta âm thầm cảm thán, sớm biết như vậy thì cần gì phải lập kế hại chúng ta.

Nhã Khắc lại tìm một mảnh lụa trắng băng bó vết thương cho Đường Muội, không nghĩ tới những người hồ này lại tinh thông thuật liệu thương (chữa thương - xử lý vết thương).

Trải qua những chuyện xảy ra này, đôi bên đều bỏ đi ý niệm tranh đấu trong đầu. Ta bảo Đột Tạ và Vương Chính dùng cành cây làm một cái cáng cứu thương, muốn khiêng Đường Muội đi, nhưng Phổ Mạn lại đột nhiên đứng chắn trước mặt, nói:

“Không được đi!”

Ta cười nhạt nói:

“Phổ Mạn cô nương còn muốn làm cái gì, chẳng nhẽ muốn ngươi sống ta chết, cô mới chịu hài lòng”

Phổ Mạn nước mắt rơi như mưa, dịu dàng nói:

https://thuviensach.vn

“Thương thế của Đường Muội quá nặng, các ngươi lại không hiểu thuật trị thương, nếu như tiếp tục kiên trì chỉ sợ hắn dữ nhiều lành ít.”

Nhã Khắc nói:

“Muội muội của ta không lừa các ngươi, không bằng các ngươi theo ta đến Xuyên Vân Cốc, tạm thời nghỉ tạm hai ngày, đợi khi thương thế của hắn ổn định mới quyết định?”

Sở nhi giật giặt vạt áo của ta, nhẹ giọng nói:

“Muội thấy Phổ Mạn này đã động chân tình với Đường Muội, hiện giờ nàng ta đang hổ thẹn về chuyện làm bị thương Đường Muội. Huống chi Đường Muội bị thương không nhẹ, nếu như chúng ta tiếp tục đi, thì đối với hắn không có lợi.”

Nếu như ta tiếp tục đi, đúng là có chút mạo hiểm, thế nhưng để cho những người Hồ này cứu trị Đường Muội, cũng không biết là họ có đột nhiên đối phó chúng ta hay không.

Khi chúng ta tới hang ổ của bọn chúng, rất có khả năng là đưa dê vào miệng cọp.

Phổ Mạn lớn tiếng nói:

“Ta biết các ngươi không tin tưởng ta, thế nhưng ta không thể trơ mắt nhìn các ngươi mang Đường Muội đi!”

Nàng đi tới trước mặt ta, cầm trường mâu chỉ gáy của mình nói:

“Nếu như ngươi lo lắng, ta có thể làm con tin cho các ngươi!”

Mông Lý Đa giận dữ hét:

“Phô Mạn. Cái tên Hán nhân này đáng giá cho ngươi làm như vậy ư?”

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt đẹp của Đường Muội lệ lại rơi ra, nàng thâm tình nhìn Đường Muội nói:

“Từ khi hắn không để ý tới tính mạng cứu ta, ta đã thích hắn rồi, kiếp này trong lòng ta chỉ có một hình bóng là hắn mà thôi.”

Hồ nữ quả nhiên khác hẳn với nữ tử người Hán, yêu hận đều mãnh liệt, chỉ cần việc nàng ta đứng trước mặt mọi người công khai chuyện mình yêu Đường Muội, thì những nữ tử người Hán khác đã không bằng rồi.

Trong lòng ta thầm than, phản cảm đối với Phổ Mạn đã biến mất không còn tăm hơi.

Mông Lý Đa không cách nào kiềm chế được ghen tỵ trong lòng, điên cuồng hét lên một tiếng, rút chủy thủy bên hông xông tới chỗ Đường Muội.

Xem ra hắn đối với Phổ Mạn cũng thâm tình, thấy trong lòng nàng ta đã có người khác, hắn không thể nào chịu đựng được.

Phổ Mạn giang hai tay, cản trước người Mông Lý Đa, nổi giận nói:

“Ngươi muốn làm gì?”

Mông Lý Đa phẫn nộ tới cực điểm, thân hình của hắn run lên, hắn lớn tiếng quát:

“Tránh ra, ta muốn giết tên Hán nhân này!”

Phổ Mạn cố sức cắn cắn môi, bỗng nhiên vung tay phải, tát một cái vào mặt của Mông Lý Đa, lớn tiếng nói:

“Nếu như ngươi muốn giết hắn thì giết ta đi!”

Mông Lý Đa bị đánh làm cho ngây ngốc, trong hai mắt đầy tơ máu, thần tình đáng sợ cực kỳ, bờ môi của hắn run lên nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi lại vì một tên Hán nhân mà đánh ta…”

Nhã Khắc rất sợ Mông Lý Đa kích động làm tổn thương tới Phổ Mạn, phất phất tay, từ trong đội ngũ có bốn gã tráng hán xông lên áp chế hắn.

Mông Lý Đa cũng không phản kháng, trong ánh mắt tràn đầy vẻ bi thương, hiển nhiên là bị cái bạt tai của Phổ Mạn làm thương tâm tới cực điểm.

Trải qua sự suy nghĩ kỹ càng, ta quyết định mang Đường Muội tới Xuyên Vân cốc tạm thời nghỉ ngơi, đợi khi thương thế của hắn ổn định rồi tính tiếp.

Phổ Mạn quả nhiên hết lòng tuân thủ lời hứa, luôn luôn đứng trong đội ngũ của chúng ta.

Biểu hiện bảo vệ Đường Muội của nàng lúc nãy làm chúng ta cảm động, nên ta cũng không đối đãi với nàng như đối đãi với con tin, để cho nàng ta tự mình chiếu cố Đường Muội.

Thông qua miệng của Vương chính, ta được biết người Xoa Tháp tộc bình thường không ở vùng này, hoạt động của bọn họ là ở phía Tây bắc của Âm Sơn, khôngbiết vì sao lại xuất hiện ở đây.

Thương thế của Đường Muội dần ổn định, điều này làm cho tâm tình của Phổ Mạn bình tĩnh lại nhiều.

Nàng nói cho chúng ta biết, bộ tộc du mục ở Âm Sơn rất đông, thường vào mùa xuân sẽ di chuyển lên phía tây bắc Âm Sơn chăn nuôi.

Thế nhưng không ngờ tới là phía Bắc Hồ bỗng nhiên tăng cường quân đội trú quân ở Âm Sơn, chỉ trong vòng nửa năm binh lực đã tăng thêm hơn mười vạn người, chúng đã đuổi họ tới nơi này.

https://thuviensach.vn

Ta ngơ ngác, những bộ lạc này tuy rằng không thuộc về sự quản hạt của Bắc Hồ, thế nhưng tổ tiên của họ vẫn có quan hệ với Bắc Hồ, trước giờ Bắc Hồ đều cho phép bọn họ chăn thả ở Âm Sơn sao tự nhiên lại cải biến chủ ý?

Mà ở Âm Sơn này cũng chỉ có mấy bộ lạc, sao phải tăng hơn mười vạn binh lính?

Ta bỗng nhiên nghĩ đến phía tây bắc Âm Sơn tiếp giáp với dãy Thiên Lĩnh, chẳng nhẽ Bắc Hồ muốn tập kết binh lực đối phó Đông Hồ, hoặc là có mưu đồ bất chính với Đại Khang ở phía Nam?

Quân tình trọng yếu như vậy, tại sao Đại Khang lại không hề hay biết, lúc ta ở Tuyên Thành, Trử Đại Tráng cũng không đề cập tới.

Xem ra năng lực xử lý quân vụ của Trử Đại Tráng cũng tạm được, nếu không sẽ bị mấy bộ lạc này quấy rầy quanh năm.

Sở nhi có chút kỳ quái hỏi thăm:

“Phổ Mạn, ngươi là người Hồ, sao không trở lại Bắc Hồ?”

Phổ Mạn nhẹ giọng than thở:

“Sở nhi muội tử có điều không biết, trong Âm Sơn này có bốn bộ Xoa Tháp tộc, Cát Khắc Lạp tộc, Nặc Lan tộc, Mục Kỳ tộc, tổ tiên của chúng ta đều cùng với Bắc Hồ Bột Nhi Kim tộc xưng hùng thảo nguyên, nhưng sau đó đều bị Bột Nhi Kim tộc đánh bại, thảo nguyên cũng bị bọn họ thống nhất. Chúng ta may mắn chạy thoát tới Âm Sơn, những năm gần đây họ chưa từng buông tha ức hiếp và chinh phạt, tộc nhân của chúng ta không ngừng giảm thiểu…”

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, thần tình Phổ Mạn có vẻ buồn bã, hiển nhiên là thương tâm vì tộc nhân của mình.

Ta nói thầm:

“Ngươi chỉ biết là sầu não cho số phận tộc nhân của mình, thế nhưng lúc ngươi đánh cướp người Hán chúng ta, sao lại không có gì đồng tình?”

Phía trước đột nhiên hiện lên một cái cốc khẩu rất hẹp, bên trái bên phải là hai khối cự thạch, trông giống như hai võ sĩ bảo vệ bên trong sơn cốc, chắc đây là đường vào của Xuyên Vân Cốc.

Vương Chính nhìn ta nói:

“Ở phía đông cách nơi này chừng ba dặm có một sơn đạo, đó là con đường bắt buộc phải qua nếu như muốn tới Bắc Hồ, không biết là Xoa Tháp tộc này di chuyển tới đây từ lúc nào.”

Hai bên trái phải của sơn cốc được xây dựng rất nhiều trạm gác ngầm, phần lớn là đẽo gọt vách đá mà thành, ngoài thì có rừng cây bao phủ, tính bí mặt vô cùng tốt, nếu như có kẻ thù xâm lấn, muốn đi qua được nơi này chắc chắn phải chịu tổn thất thảm trọng.

Ta âm thầm kinh hãi, nhìn những công sự phòng ngự ở nơi này, thì tên nam tử người Hồ gọi là Nhã Khắc kia cũng không thô kệch như bề ngoài, chắc chắn hắn có nghiên cứu rất sâu về quân sự.

Trong cốc truyền đến vô số tiếng hoan hô, một đám trẻ con của Xoa Tháp tộc vọt tới, đây là thói quen để nghênh đón tộc nhân chiến thắng trở về.

Hai gã dũng sĩ Xoa Tháp tộc tiến lên cản đám trẻ con lại.

https://thuviensach.vn

Nhã Khắc đưa chúng ta tới mấy gian nhà gỗ bên trong sơn cốc, đây là nơi bọn họ dùng để chiêu đãi khách quý.

Ta nhận ra hắn đối với chúng ta không có ác ý, từ khi tiến nhập vào cốc khẩu, đã chủ động bỏ kiếm, cùng với chúng ta đi tới nơi này.

Ta cũng nhận ra, hắn chuyển biến như vậy chủ yếu là vì muội muội của mình.

Chúng ta thu xếp chỗ ở cho Đường Muội, Phổ Mạn thì nhất quyết ở bên trong chiếu cố cho hắn, Đột Tạ và Vương Chính không dám buông lỏng cảnh giác, bảo vệ vòng ngoài.

Nhã Khắc đi tới bên cạnh ta nói:

“Ta có thể nói chuyện riêng với ngươi không?”

Thấy ánh mắt chân thành của hắn, ta gật đầu, tiếp tục giằng co với đối phương, đối với ta chẳng có chỗ nào tốt, ta phải mau chóng tìm biện pháp hỏa giải nguy cơ trước mắt.

Ta và Nhã Khắc đi tới một gốc đại thụ không xa bên nhà gỗ, Nhã Khắc tin tưởng bốn phía không có ai, mới nói:

“Sở dĩ ta nhượng bộ không phải là vì ta sợ ngươi!”

Ta cười nhạt nói:

“Nếu như chúng ta hôm nay không xuất thủ lưu tình, thì phần lớn người của các ngươi đều chết trong chiến đấu rồi.”

Nhã Khắc nhìn ta thật lâu, bỗng nhiên cười lên ha hả, hắn nặng nề gật đầu nói:

“Ngươi và Đường Muội đều là hảo hán tử!”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi gọi ta tới đây, sợ rằng không phải chỉ đơn giản là để khen ngợi.”

Nhã Khắc thở dài, hắn nhìn về phương hướng của căn nhà gỗ, nói:

“Ta chỉ có một muội tử là Phổ Mạn, nó chưa từng động lòng tới nam nhân nào, ta nghĩ nó đã yêu Đường Muội rồi.”

Ta có chút châm chọc nói:

“Chỉ tiếc người trong lòng của muội muội ngươi cũng suýt chết dưới mâu của ngươi. Nếu như hắn chết, thì sợ rằng kiếp này Phổ Mạn không cách nào tha thứ cho ngươi được.”

Trên mặt Nhã Khắc hiện lên sự áy náy, hắn thấp giọng nói:

“Ta muốn thương lượng với ngươi một chút, có thể để lại Đường Muội ở lại chỗ này hay không, đợi cho thương thế của hắn tốt, thì hắn có thể rời đi.”

Ta nhíu mày, căn cứ vào thương thế của Đường Muội, theo chúng ta tới Bắc Hồ là không có khả năng, cách tốt nhất là để hắn ở lại chỗ này dưỡng thương.

Thế nhưng Nhã Khắc này là địch hay bạn còn khó nói, ta làm sao có thể yên tâm giao Đường Muội vào trong tay hắn được chứ.

Nhã Khắc dường như nhìn thấu sự lo lắng của ta, hắn lớn tiếng nói:

“Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối không làm chuyện thương tâm tới muội muội của mình.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này ta cần hỏi ý kiến của Đường Muội.”

Lúc này tiếng khóc của Phổ Mạn đột nhiên vang lên, chúng ta quay đầu nhìn lại, thì thấy Phổ Mạn vọt ra từ căn nhà gỗ, ta và Nhã Khắc cuống quít chạy tới.

Trở lại nhà gỗ, Đường Muội vừa tỉnh lại, Đột Tạ đang ở đút thuốc cho hắn, Đường Muội thấy ta, cố gắng ngồi dậy, ta ấn vai của hắn xuống, thấp giọng nói:

“Ngươi nằm xuống nghỉ ngơi.”

Đường Muội xấu hổ nói:

“Đều là Đường Muội tin lầm yêu nữ, để công tử phải rơi vào hiểm cảnh…”

Dưới sự kích động hắn ho khan kịch liệt, phun ra một ngụm máu, xem ra một mâu kia của Nhã Khắc không nhẹ, chắc là bị thương tới phổi tạng của Đường Muội rồi.

Ta cầm tay phải của hắn bắt mạch, đem một cỗ nội lực nhu hòa truyền sang, trợ giúp hắn mau chóng ổn định tâm tình.

Ta thở dài nói:

“Đường Muội, kỳ thực Phổ Mạn cũng không phải cố tình làm hại ngươi, nếu như không phải có nàng, thì ngươi đã chết dưới mâu của Nhã Khắc rồi.”

Đường Muội im lặng không nói, trong ánh mắt của hắn hiện lên sự phẫn uất.

Ta kéo chăn đắp cho hắn, nói:

https://thuviensach.vn

“Một nữ tử không có tình cảm với ngươi thì sẽ không bao giờ chịu chủ động làm con tin. Võ công của ngươi mặc dù trên ta, thế nhưng phương diện tình cảm ta lại tỉnh táo hơn rất nhiều so với ngươi. Nếu như ngươi không động chân tình với nàng ta, thì sao ngươi lại không để ý tới an nguy của bản thân, xông vào trận địa địch cứu nàng?”

Ánh mắt của Đường Muội dần trở nên ôn nhu.

Ta đứng dậy chậm rãi đi lại trong phòng, nói:

“Ta cho rằng ngươi không nên trách nàng, hơn nữa khi nàng ở với chúng ta, nàng ta còn chưa ý thức được tình cảm của mình. Khi ngươi xoay ngươi cứu nàng, thì nàng mới phát hiện là mình đã yêu ngươi, một người khi còn chưa rõ tình cảm của mình, làm những chuyện ngốc nghếch, thì sao không thể tha thứ được chứ”

“Thế nhưng...”

Đường Muội còn muốn nói điều gì đó, nhưng không biết nói sao cho phải.

Ta cười nói:

“Chớ quên ngươi là một nam tử hán, chẳng lẽ lại đi tính toán với một nữ nhân? Ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi có tình cảm với Phổ Mạn không?”

Đường Muội đột nhiên cúi đầu xuống, hồi lâu mới nói:

“Thuộc hạ không rõ ràng lắm... chi biết là khi nàng có nguy hiểm, thuộc hạ sẽ bất chắp tính mạng cứu nàng.”

Ta nở nụ cười, chuyện đã rõ ràng, Đường Muội có thể hi sinh tính mạng vì Phổ Mạn, phần tình cảm sâu đậm này đã vượt ra khỏi sự tưởng tượng của ta.

https://thuviensach.vn

Cuộc sống thật là thần kỳ, khi tình cảm tới chẳng có dấu hiện gì cả, rất nhanh chóng.

Đường Muội thấp giọng nói:

“Lúc nãy thuộc hạ mắng nàng… thuộc hạ lo lắng, nàng... sẽ không tha thứ…”

Tiếng khóc nức nở lại vang lên, Phổ Mạn chẳng biết từ lúc nào đứng ở cửa, câu chuyện giữa ta và Đường Muội nàng đã nghe rõ ràng.

“Đường Muội…”

Phổ Mạn gục xuống bên giường của Đường Muội, chẳng thèm để ý người khác vẫn đang ở đây, ôm chặt lấy thân thể Đường Muội. Đường Muội lúc này lại ngại ngùng như một tiểu cô nương, khuôn mặt tái nhợt của hắn đỏ bừng lên.

Ta hướng Đột Tạ nháy mắt, rồi lui ra khỏi phòng.

Nhã Khắc vẫn đang đứng ở ngoài cửa, hỏi:

“Thế nào?”

Ta thần bí trợn trừng hai mắt với hắn nói:

“Đoán là không bao lâu nữa, ngươi sẽ thăng cấp làm đại cữu tử (anh vợ)!”

Màn đêm buông xuống, trong Xuyên Vân Cốc đã đốt lửa trại, người của Xoa Tháp tộc đã lập thịnh yến chiêu đãi những khách quý như chúng ta.

https://thuviensach.vn

Ta và Sở Nhi ngồi xung quanh một đống lửa, hưởng thụ đặc sản của người Xoa Tháp tộc là thịt quay và rượu trái cây, Nhã Khắc và thê tử của hắn là Đông Thải Tô ngồi cùng với chúng ta, không ngừng mời rượu.

Ta và hắn đã giải tỏa được khúc mắc, nhưng nghĩ tới ngày mai còn phải lên đường đi xa, cho nên uống rượu cũng giữ mình.

Đột Tạ và những vố sĩ khác đã bị những thiếu nữ của Xoa tháp tộc nhiệt tình kéo lên nhảy múa.

Có một số thiếu nữ khác hướng ta vẫy tay, hiển nhiên là muốn mời ta gia nhập.

Sở Nhi cười nói:

“Muội đã sớm biết, trên đường đi thảo nào huynh cũng có diễm ngộ, có lẽ muội không nên cùng đi với huynh nếu không sẽ phá hỏng nhiều chuyện tốt trên đường.”

Ta ha hả cười nói:

“Có muội ở bên cạnh ta, ta sao có thể động tâm với người khác?”

Ta nắm lấy tay của Sở Nhi đi tới chỗ nhảy múa, ta học theo cách nhảy của bọn họ, thanh âm reo hò liên tục vang lên trong trời đêm.

Từ phía xa xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét chói tai, chúng ta đồng thời cả kinh, thanh âm này rõ ràng phát ra từ vị trí căn nhà gỗ của Đường Muội.

Nhã Khắc áy náy nói:

“Chuyện này là do ta gây ra, nên cũng khó thoát khỏi trách nhiệm, không bằng như vậy, ta tự mình đưa các ngươi đến Bắc Hồ, lấy việc này biểu đạt sự áy náy trong lòng ta.”

https://thuviensach.vn

Ta và Nhã Khắc liếc mắt nhìn nhau, đồng thời chạv tới.

Khi đi tới trước cửa đã phát hiện, người phụ trách ở lại bảo vệ là Vương Chính đã ngã trong vũng máu.

Mông Lý Đa người đầy mùi rượu đang cố sức kéo cánh tay của Phổ Mạn, xông vào trong nhà gỗ, trong tay hắn vẫn đang cầm một thanh loan đao đang rỉ máu.

Mông Lý Đa không để ý tới chúng ta, tóm lấy Phổ Mạn giận dữ hét:

“Ta có gì không bằng tên người Hán này, từ nhỏ tới lớn ta đều suy nghĩ cho ngươi, trong lòng của ngươi tại sao lại không có vị trí của ta?”

Nhã Khắc giận dữ hét:

“Mông Lý Đa, lá gan của ngươi thật lớn!”

Mông Lý Đa lạnh lùng nhìn Nhã Khắc, tay hắn vẫn cầm lấy cổ tay của Phổ Mạn không buông ra, Mông Lý Đa lớn tiếng nói:

“Nhã Khắc, ta và ngươi cùng nhau lớn lên, ngươi đã chính mồm đáp ứng gả Phổ Mạn cho ta, tại sao hôm nay lại đồng ý cho nàng và tên người Hán này ở cùng một chỗ?”

Nhã Khắc kiềm chế tức giận nói:

“Mông Lý Đa, ngươi không được tiếp tục làm loạn, trong lòng Phổ Mạn không có ngươi, chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng được!"

“Ngươi nói dối! Phổ Mạn là của ta, không ai có thể cướp nàng đi!”

Mông Lý Đa xoay loan đao để vào cổ Phổ Mạn, nói:

“Nếu như chết, ta cũng phải chết cùng với nàng!”

https://thuviensach.vn

Hắn giống như một con hổ điên, thần trí đã thác loạn từ lâu.

Võ sĩ nâng Vương Chính, kinh hô:

“Vương Chính đã chết!”

Trong lòng ta cũng cả kinh, lập tức bắt mạch cho Vương Chính, thấy cánh tay hắn đã lạnh ngắt, chẳng còn mạch đập, chứng tỏ đã chết từ lâu.

Ta phẫn nộ tới cực điểm, thế nhưng Mông Lý Đa đã tóm được Phổ Mạn, hơn nữa đây là chỗ của Xoa Tháp tộc, tốt nhất là để hắn cho Nhã Khắc xử lý.

Nhã Khắc cả giận nói:

“Mông Lý Đa, ngươi đã làm chuyện tốt rồi đó, còn không mau buông Phổ Mạn ra!”

Mông Lý Đa cười lạnh một tiếng, đao phong lại dí thêm một chút, máu tươi lập tức theo cái cổ trắng như tuyết của Phổ Mạn phun ra.

Nhã Khắc quang tâm tới an nguy của muội muội hai tay nắm chặt, nhưng mà không dám xông lên.

Phổ Mạn lạnh lùng nói:

“Mông Lý Đa, ngươi là tên cầm thú, ta chưa bao giờ thích ngươi, nếu như ngươi làm như vậy, thì trong lòng ta lại càng coi thường ngươi hơn.”

Ta thầm kêu không ổn, tâm tình của Mông Lý Đa đang bị kích động, Phổ Mạn này lại còn kích thích hắn, có khả năng hắn sẽ cùng Phổ Mạn đồng quy vu tận.

Mông Lý Đa quả nhiên kích động vô cùng, đôi môi không ngừng run rẩy nói:

https://thuviensach.vn

“Ta giết ngươi…”

“Ngoại trừ... khi dễ nữ nhân... ngươi còn có bản lãnh gì?”

Thanh âm yếu ớt của Đường Muội vang lên, không hiểu hắn lấy lực lượng ở đâu mà bước xuống giường.

Tay phải của hắn nắm trường đao, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Mông Lý Đa.

Ta cảm thấy, sát khí trên người của hắn tỏa ra mạnh mẽ vô cùng.

Mông Lý Đa nhìn thấy Đường Muội, tất cả cừu hận đều xông lên đầu, hét lớn:

“Ta muốn giết tên hỗn trướng này!”

Đường Muội bình tĩnh nói:

“Ta biết ngươi hận ta, ta... cho ngươi một cơ hội, chân chính là nam nhân… đường đường chính chính đánh với ta một trận…”

Mông Lý Đa nặng nề gật đầu, bỗng nhiên đẩy Phổ Mạn ra, sải bước hướng Đường Muội đi đến.

Nhã Khắc thấy Mông Lý Đa thả muội muội của mình, lớn tiếng nói:

“Bắt hắn lại cho ta!”

Đường Muội cười nhạt nói:

“Ta nói rồi... ta sẽ cho hắn một cơ hội…”

Mông Lý Đa gầm lên giận dữ, loan đao giống như lôi đình vạn quân chém tới Đường Muội, Đường Muội không có phản kích gì cả, không biết tay hắn còn sức lực phản kích hay không.

https://thuviensach.vn

Khi đao phong gần bổ trúng hắn, thân hình của Đường Muội lập tức ngã xuống đất, khoảng cách giữa hắn và loan đao đã cách xa.

Cùng lúc đó, trường đao trong tay của hắn đâm ngược trở nên, trúng ngay vào tiểu phúc của Mông Lý Đa.

Do bị thương nên Đường Muội không cách nào xuất toàn lực, bằng không một đao kia sẽ đâm chết Mông Lý Đa.

Mông Lý Đa kêu thảm một tiếng, thân hình lập lức lui lại phía sau, Nhã Khắc nắm chắc thời cơ xông tới, đấm thẳng một quyền vào cổ của Mông Lý Đa, làm cho hắn ngất đi.

Thủ hạ dũng sĩ của Xoa Tháp tốc xông tới, trói Mông Lý Đa lại.

Phổ Mạn ôm lấy Đường Muội khóc lớn, máu ở ngực của Đường Muội lại chảy ra, trận giao phong vừa rồi làm cho vết thương của hắn lại vỡ chảy máu.

Nhã Khắc nói:

“Ngươi yên tâm, ta sẽ cứu sống hắn.”

Vương Chính tử vong là chuyện ngoài ý muốn của chúng, người chi đường của chúng ta bị chết, hành trình lên Bắc Hồ của chúng ta sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Nhã Khắc tuy rằng biểu hiện là muốn trừng phạt Mông Lý Đa một cách nghiêm khắc, nhưng mà ta nhận ra hắn lại không muốn làm như vậy, Mông Lý Đa từ nhỏ đã kết bái an đáp (huynh đệ) với hắn, vì tình cảm này Nhã Khắc sẽ không bao giờ giết.

Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, đêm đó ta nghe được tin tức Mông Lý Đa đã đào tẩu, ta biết Nhã Khắc lén thả hắn ra, nhưng trong lòng cũng

https://thuviensach.vn

chỉ có thể nhẫn nhịn, nếu như bây giờ truy cứu chuyện này, cũng không mang lại được lợi ích gì cả.

Ta để Đường Muội tạm thời ở lại Xuyên Vân Cốc, sáng sớm hôm sau ta cùng Sở Nhi và võ sĩ thủ hạ của mình tiếp tục đi về hướng Bắc Hồ.

Khi đi ra khỏi cốc khẩu, ta nghe thấy một tiếng gọi, khi xoay người nhìn lại thì thấy Nhã Khắc cưỡi một con tuấn mã màu đen đuổi tới.

Ta ghìm cương ngựa, mỉm cười nói:

“Nhã Khắc tráng sĩ còn gì phân phó hay sao?”

Nhã Khắc đi tới trước mặt của ta, ta chú ý tới bọc hành lý trên người của hắn thì nhận ra hắn muốn đi xa.

Nhã Khắc nói:

“Ta nghe Đường Muội nói, người chết tối hôm qua là người dẫn đường của các ngươi?”

Ta gật đầu.

Nhã Khắc áy náy nói:

“Chuyện này là do ta gây ra, nên cũng khó thoát khỏi trách nhiệm, không bằng như vậy, ta tự mình đưa các ngươi đến Bắc Hồ, lấy việc này biểu đạt sự áy náy trong lòng ta.”

Ta cười nhạt nói:

“Huynh đài sao lại khách khí như thế, Vương Chính tuy rằng đã chết, nhưng mà chúng ta vẫn còn bản đồ.”

Nhã Khắc chân thành nói:

https://thuviensach.vn

“Đường đi ở Âm Sơn vô cùng phức tạp, nếu như không có người dẫn đường biết rõ địa hình, thì các ngươi sẽ không thể thuận lợi tới Bắc Hồ được đâu. Huống chi trong Âm Sơn này cũng không chỉ có độc bộ tộc Xoa Tháp chúng ta sinh sống, ta mang các ngươi đi, có thể tránh được những phiền phức không đáng có.”

Hắn nói đúng là có lý, ta do dự một chút, rốt cục gật đầu nói:

“Nếu như vậy thì làm phiền Nhã Khắc tráng sĩ.”

Nhã Khắc ha hà nở nụ cười, để lộ hàm răng trắng như tuyết, nói:

“Các ngươi sau này gọi ta là Nhã Khắc đi, đừng nên xa lạ như thế.”

Thông qua miệng của Nhã Khắc chúng ta mới biết, lần dẫn đường này không phải là chủ ý của hắn, Phổ Mạn đã nhờ hắn dẫn đường cho chúng ta, bồi thường sai lầm mà Mông Lý Đa đã giết Vương Chính.

Ta âm thầm nói:

“Tám phần mười Phổ Mạn nhận ra Nhã Khắc thả Mông Lý Đa, bảo hắn dẫn đường cho chúng ta là có ý bồi tội.”

Nhã Khắc đối với đường đi trên Âm Sơn quen thuộc hơn nhiều so với Vương Chính, có hắn trợ giúp, chỉ hai ngày sau chúng ta đã ra khỏi núi Âm Sơn đi tới thảo nguyên Thư Đặc.

Xuân hạ giao thời, trời cao mây trắng, thảo nguyên nuôi ngựa béo phì, cỏ xanh mơn mởn, cả vùng đất như được trải một tấm thảm nhung rộng rãi mênh mông, gió nhẹ thổi qua làm cho tấm thảm xanh này dập dờn.

Giữa biển có xanh thỉnh thoảng điểm tô những bông hoa Bồ Công Anh màu vàng, Mã Liên (sen ngựa) màu xanh, hoa Bách Hợp màu phấn hồng,

https://thuviensach.vn

Tố Châu màu trắng như tuyết, hương thơm ngát theo gió mát đưa vào tận phỏi, cảm giác trong lòng thật là thanh thản thoải mái.

Nhã Khắc nói:

“Bắc Hồ đô thành ở Khố Tô cách nơi này chỉ còn hai ngày lộ trình, trên đường đi toàn là thảo nguyên mênh mông.”

Ta nhìn thảo nguyên mênh mong không có điểm tận cùng, kìm lòng không được than thở:

“Nếu như không có ngươi dẫn đường, đứng trên thảo nguyên này không làm sao phân biệt được phương hướng.”

Nhã Khắc cười nói:

“Ở trên thảo nguyên hành tẩu, khung cảnh ở chỗ nào cũng giống nhau như đúc, không có người sinh sống ở đây dẫn đường, thì kiểu gì cũng bị lạc.”

Từ ánh mắt nóng rực của hắn ta nhận ra đây là nơi mà tổ tiên của hắn từng tung hoành ngang dọc.

Nhã Khắc nói:

“Ta còn chưa biết, các ngươi đi Ô Khố Tô thành là vì chuyện gì?”

Đến nơi này rồi cũng không cần phải giấu diếm nữa, ta thở dài nói:

“Thực không dám dấu diếm, ta chính là Đại Khang Bình vương Long Dận Không, lần này tới đây là để phúng viếng.”

Nhã Khắc ngơ ngác, một lát mới nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi chính là Tuyên Thành Bình vương?”

Hắn liếc mắt đánh giá ta, rồi nói:

“Lúc mới gặp ngươi ta đã nhận ra ngươi không giống người bình thường, quả nhiên là ta không nhìn lầm ngươi.”

Hai người chúng ta đồng thời giảm tốc độ của ngựa lại, thong thả rong ruổi bước đi.

Nhã Khắc nói:

“Nghe nói khi ngươi tới Tuyên Thành đã làm cho nơi đó náo nhiệt, ta còn đang chuẩn bị đánh bất ngờ một phen.”

Hắn chẳng giấu diếm gì nói luôn ý định của mình.

Ta mỉm cười nói:

“Các ngươi còn dám quấy rầy bách tính, sợ rằng tổn thất sẽ rất thảm trọng.”

Nhã Khắc nở nụ cười, hắn lớn tiếng nói:

“Bình thường thì ta sẽ không tin, thế nhưng nếu ngươi là Tuyên Thành Bình vương, thì chuyện này ta cần phải suy nghĩ lại một lần nữa.”

Hai ngày sau chúng ta cũng tới được thủ phủ của Bắc Hồ là Ô Khố Tô thành, phong tục của ở đây khác với Trung nguyên, cho dù là nam nữ già trẻ đều dùng tuấn mã di chuyển, thảo nào họ được xưng là quốc gia trên lưng ngựa.

Tường thành của Ô Khố Tô thành cũng không nguy nga tráng lệ như trong tưởng tượng của ta, vệ binh ở cửa thành rất ít khi tiến hành tuần tra

https://thuviensach.vn

khách thương, không giống như không khí sâm nghiêm của các đô thành khác.

Ta tìm tướng lãnh thủ thành, lấy công văn ra, thông báo ý định, của mình cho đối phương.

Tướng lãnh thủ thành kia cũng khá lịch sự, khi biết ta là đặc sứ Đại Khang, thì nhiệt tình dẫn chúng ta tới dịch quán ở đông thành nghỉ ngơi, sau đó hắn đi bẩm báo với cấp trên.

Không bao lâu sau, có võ sĩ ở bên ngoài vào thông báo:

“Bình vương điện hạ, Bắc Hồ quốc thái tử Thác Bạt Thuần Chiếu đến đây cầu kiến.”

Ta cũng vừa mới tắm rửa xong, Sở Nhi đang giúp ta mặc quần áo, nghe thấy vậy thì lớn tiếng nói:

“Ngươi mời thái tử đi tới tiểu thính đợi một chút, ta sẽ tới ngay.”

Sở nhi giúp ta đeo đai lưng, sửa sang lại y phục mỉm cười nói:

“Bắc Hồ này cũng không giống như người ta đồn đại, phương diện lễ nghi vô cùng chu đáo.”

Ta đầu đội tử kim quan, dường như có điều suy nghĩ nói:

“Đây chính là chỗ đáng sợ nhất của Bắc Hồ, trình độ văn minh sẽ quyết định quốc gia đó có phải là cường quốc hay không.”

Thác Bạt Thuần Chiếu lại càng trưởng thành hơn so với tưởng tượng của ta, tuy rằng hắn lớn hơn ta chừng năm tuổi, nhưng mà sương giỏ trên thảo nguyên đã để lại vết tích tang thương trên mặt của hắn, hai chòm râu dài đầy cương liệt, đôi mắt Hồ thâm thúy cực kỳ.

https://thuviensach.vn

Hắn là lục hoàng tử của Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện, Bắc Hồ không giống với các quốc gia ở Trung Nguyên, ai có tài thì sẽ được làm thái tử, đây cũng là nguyên nhân trọng yếu khiến họ không ngừng phát triển.

Thác Bạt Thuần Chiếu mỉm cười đứng dậy, lấy giọng Bắc Hồ thuần chất, nhìn ta nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu đặc biệt tới chào đón khách nhân tôn quý.”

Ta cũng học theo lễ nghi của hắn đáp lại nói:

“Đại Khang Long Dận Không tham kiến thái tử.”

Chúng ta mỉm cười nắm tay ngồi xuống.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Phụ hoàng biết hoàng tử trong hai ngày nay sẽ tới, cho nên đã đặc biệt dặn dò thủ thành, một khi thấy Bình vương tới, phải lập tức bẩm báo cho chúng ta biết.”

Ta khách khí nói:

“Đa tạ Dại Hãn ưu ái.”

Chúng ta hàn huyên một vài câu, sau đó mới tiếp nhập chính đề.

Thác Bạt Thuần Chiếu chán nản nói:

“Di thể của An vương ngày mai sẽ mai táng, Bình vương tới vừa kịp lúc tham gia tang lễ.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ, trước khi Dận Không tới đây, phụ hoàng đã từng giao phó, nhất định phải đem di thể của hoàng huynh trở về cố quốc, không biết…”

Thác Bạt Thuần Chiếu lắc đầu nói:

“Bình vương, ta cũng hiểu đạo lý lá rụng về cội, thế nhưng công chúa và An vương từ trước đến nay tình thâm ý trọng, sao có thể chịu đựng được khi An vương rời đi? Không bằng như vậy, đợi sau khi công chúa trăm tuổi ta sẽ cho hai vợ chồng họ trở về Đại Khang, thế nào?”

Lý do này của hắn đúng là chu toàn, trong lúc nhất thời ta không nghĩ ra cách cự tuyệt.

Ta thở dài nói:

“Dận Không muốn gặp hoàng huynh…”

Thác Bạt Thuần Chiếu gật đầu nói:

“Ta đã cho chuẩn bị xe ngựa, lúc nào Bình vương cũng có thể khởi hành.”

Linh đường được lập ở Phò mã phủ phía thành tây, khi tới nơi này ta mới được biết, phò mã và công chúa không ở cùng một nơi, họ chỉ ở cùng một viện mà thôi.

Phò mã nếu như muốn gặp công chúa, phải được công chúa chấp thuận, nghĩ tới điểm này ta cũng nhận ra, vị hoàng huynh này của ta đã bị giam lỏng ở đây nhiều năm.

Nhớ tới số phận thê thảm của Dận Tường, trong lòng ta dâng lên vô tận thê lương.

https://thuviensach.vn

Chương 79: Gian Tình

Trước cửa phủ phò mã vô cùng vắng vẻ, tuy rằng có đầy đủ các loại câu đối và vải tang, nhưng mà bên trong tế điện lại không có nhiều người. Ta và Sở Nhi mặc đồ tang màu đen, tâm tình trầm trọng đi vào trong đại môn cũng được sơn đen.

Toàn bộ phủ viện này không lớn, chẳng qua chỉ là một khu nhà theo kiểu tam tiến tam xuất, khắp nơi giăng đầy vải tang, càng làm cho nó chật chội. Một gã người còn trẻ, đang lầm rầm khấn vái ở ngoài linh đường.

Lĩnh cữu Dận Tường được đặt ở trong đại sảnh của phủ phò mã, tuy rằng hắn và Bắc Hồ công chúa Thác Bạt Ngọc Nhi thành hôn đã nhiều năm, nhung mà vẫn không có con nối dõi.

Bên trong linh đường, chỉ có một mình công chúa đang quỳ, cảnh tượng lại càng thêm thê thảm vô cùng.

Hai mắt của ta đỏ ngầu, nức nở nói:

“Hoàng huynh, đệ tới thăm huynh...”

Ta trịnh trọng lạy ba lạy, cổ họng nghẹn ngào, khóc không thành tiếng, Sở nhi đỡ lấy cánh tay của ta.

Khi ta lau nước mắt, ta chú ý tới Thác Bạt Ngọc Nhi, cho dù nàng mặc quần áo tang, nhưng cũng không giấu được vẻ đẹp trời sinh, nàng cúi đầu, khuôn mặt như tranh, đúng là một vị mỹ nữ.

https://thuviensach.vn

Ta và Sở nhi đi tới chỗ nàng, cung kính hành lễ nói:

“Tẩu tử (chị dâu) xin nén bi thương, bảo trọng thân thể.”

Vành mắt của Thác Bạt Ngọc Nhi đỏ lên, rơi lệ. Sở Nhi cuống quít đi tới bên cạnh nàng khuyên nhủ.

Ta thở dài, xoay người nhìn phía linh cữu Dận Tường.

Thác Bạt Thuần Chiếu đi tới bên người ta, thấp giọng nói:

“Ngày ấy khi phò mã đi săn trở về thì sốt cao không ngừng, phụ hãn đã phái toàn bộ ngự y trong hoàng cung tới chữa bệnh, chỉ tiếc là không cách nào xoay chuyển lực của trời đất...”

Trong lòng của ta không kìm được thổn thức.

Ta cảm thán nói:

“Có một sổ việc sức người không làm được.”

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Đêm nay ta ở trong phủ thiết yến, mời riêng phu thê Bình vương tới tẩy trần.”

Ta cười nhạt nói:

“Thịnh tình của thái tử ta tâm lĩnh, nhưng mà ta phải ở lại đây túc trực bên cạnh linh cữu của hoàng huynh.”

Trong mắt Thác Bạt Thuần Chiếu hiện lên sự khâm phục:

“Huynh đệ các ngươi tình thâm nghĩa trọng làm cho ta cảm động vô cùng.”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi đã khuyên được Thác Bạt Ngọc Nhi trở về nghỉ tạm, lúc nàng ta đứng dậy, ta bỗng nhiên phát hiện một gấu váy màu đỏ hồng của nàng. Trong lòng ta chấn động, nhưng biểu hiện vẫn bình tĩnh như cũ.

Thác Bạt Thuần Chiếu còn có chính sự phải xử lý, hắn hướng ta cáo từ sau đó rời khỏi phủ phò mã, ta tiễn hắn ra khỏi đại môn, sau người lại thì thấy Sở Nhi đang đi tới.

Sở Nhi dường như có chuyện muốn nói, cầm tay ta đi tới một chỗ vắng vẻ, thấp giọng nói:

“Dận Không, muội thấy có điều quái dị.”

Ta nhìn xung quanh, vững tin không có người, mới thấp giọng nói:

“Ta cũng cảm thấy như vậy, trong bộ đồ tang của Thác Bạt Ngọc Nhi là một bộ đồ màu đỏ.”

Đôi mi thanh tú của Sở Nhi nhăn lại, nói:

“Muội không nhận ra chuyện này, nhưng mà mùi hương trên người nàng ta vô cùng nồng nàng, rõ ràng là mùi Bách Hoa Lộ của Ba Tư. Thử hỏi làm gì có một nữ nhân trượng phu mới mất nào lại chú ý trang điểm tới như vậy?”

Ta gật đầu, xem ra việc này rất kỳ quái, phía sau cái chết của Dận Tường không biết có giấu bí mật gì đây?

Tới thời gian hoàng hôn, ta và Sở nhi tới gặp Thác Bạt Ngọc Nhi, đây là lần đầu tiên nói chuyện giữa ta và nàng từ khi tới Bắc Hồ.

“Công chúa, Dận Không tới đây là có chuyện muốn nhờ.”

Thác Bạt Ngọc Nhi nói:

https://thuviensach.vn

“Có chuyện gì, ngươi cứ việc nói. Dận Tường mặc dù đã rời trần thế, nhưng dù gì đi chăng nữa ta cũng là tẩu tử của các ngươi, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ làm hết sức để hỗ trợ.”

Lời nói của nàng ta không khéo, không hổ là một công chúa.

Ta cung kính nói:

“Dận Không muốn nhìn mặt hoàng huynh một lần cuối.”

Trong đôi mắt đẹp của Thác Bạt Ngọc Nhi hiện lên sự kinh hoảng, nhưng mà lập tức bình tĩnh lại ngay, nhẹ giọng than thở:

“Dận Tường đã nhập quan từ lâu, sao ngươi lại quấy rầy sự yên tĩnh của huynh ấy?”

Ta cung kính nói:

“Dận Không không muốn quấy rầy sự yên tĩnh của hoàng huynh, nhưng mà có một việc Dận Không bắt buộc phải làm.”

Ta lấy từ trên cổ xuống một cái Lục sắc Long Bội, đưa tới trước mặt Thác Bạt Ngọc Nhi:

“Hoàng thất Đại Khang chúng ta có một quy củ, phàm là mỗi vị hoàng tử lúc mới sinh ra, đều được ban một cái Long bội. Khối ngọc bội này được làm từ mỹ ngọc Lam Điền (loại ngọc nổi tiếng được bán nhiều ở Vương Phủ Tỉnh - Bắc Kinh), chứa đựng tinh hoa của trời đất, hoa văn trong ngọc bội có thể làm cho thân thể chúng ta khỏe mạnh. Trước khi Dận Không tới đây, phụ hoàng đã có giao phó, nếu như không thể mang linh cữu của huynh ấy về Đại Khang, thì phải mang ngọc bội trở về.”

Thác Bạt Ngọc Nhi cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Ta và huynh ấy làm phu thê nhiều năm, nhưng chưa từng nghe tới chuyện này.”

Ta cười nhạt nói:

“Chắc là hoàng huynh vẫn chưa nhắc với tẩu tử, Long bội này chính là tiêu chí đặc hữu của gia tộc, cả đời không thể rời khỏi thân thể.”

Thác Bạt Ngọc Nhi nửa tin nửa ngờ, nói:

“Có chuyện như vậy sao?”

Ta gật đầu nói:

“Từ khi khai quốc, có một vị hoàng tử bị thuộc hạ đầu độc bằng thuốc độc, tiên đế đã căn cứ vào sự biến đổi màu trên ngọc bội, mà tìm ra hung thủ chân chính.”

Ta im lặng chú ý tới biến hóa của Thác Bạt Ngọc Nhi, thấy trong mắt nàng ta có sự hoảng hốt.

Ta hầu như có thể kết luận, Bắc Hồ công chúa này khẳng định có vấn đề, có khi cái chết của Dận Tường có quan hệ với nàng ta.

Gió nhẹ thổi qua làm cho ngọn đèn trong phòng phất phơ, Thác Bạt Ngọc Nhi có bóng ma trong lòng, nên cũng hơi sợ hãi.

Sở nhi bỗng nhiên thân hình mềm nhũn dựa vào người của ta, đôi mi thanh tú vi nhăn lại, dường như có vẻ hết sức thống khổ.

Ta ân cần nói:

“Sở nhi, muội làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi dịu dàng cười nói:

“Chắc là do quỳ lâu, nên mệt mỏi...”

Thác Bạt Ngọc Nhi nhẹ giọng nói:

“Phòng nghỉ ở hậu viện đã thu thập xong, ngươi có thể mang nàng tới đó nghỉ ngơi.”

Sở nhi ôn nhu nói:

“Để muội tự đi, huynh ở lại đây túc trực bên linh cữu của hoàng huynh.”

Nàng đứng dậy đi ra ngoài cửa, nhưng mới bước được hai bước, đã la hoảng một tiếng, ngã lăn xuống đất.

Ta nhanh chóng vọt tới, ôm thân thể nàng vào lòng, lớn tiếng la lên:

“Sở nhi! Sở nhi!”

Thác Bạt Ngọc Nhi thấy tình hình trước mắt thì kinh hãi, nói:

“Có muốn ta mời đại phu tới không?”

Ta lắc đầu nói:

“Nàng chỉ là mệt nhọc quá độ, để ta mang nàng về nghỉ ngơi một chút là hồi phục lại ngay.”

Ta nhìn linh cữu Dận Tường nói:

“Nhưng mà việc túc trực bên linh cữu đêm nay, phải làm phiền công chúa...”

Thác Bạt Ngọc Nhi gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đi đi, ta là thê tử của Dận Tường, làm việc này cũng là bổn phận của mình.”

Ta ôm thân thể mềm mại của Sở Nhi tới hậu viện, khi khép cửa phòng, trên mặt nở nụ cười.

Sở Nhi đang giả bộ hôn mê cũng mỉm cười, ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nhẹ giọng nói:

“Muội có công phu đóng kịch trời cho.”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Lúc muội ngã xuống, chỉ sợ huynh không đỡ được.”

Ta ôm nàng xoay một vòng tròn, đặt nàng lên trên giường rồi nhanh chóng bỏ đồ tang trên người.

Sở nhi cởi đồ tang, mai tóc dài xõa ra, ta cài cửa phòng lại, từ trong khe cửa nhìn ra ngoài, thấy hai gã võ sĩ theo đuôi chúng ta tới đây.

Thác Bạt Ngọc Nhi quả nhiên trong lòng có quỷ, phái người giám thị chúng ta.

Sở Nhi nói:

“Không biết nàng ta có trúng kế của ta hay không?”

Trong ánh mắt của ta lửa giận thoáng hiện, hạ giọng nói:

“Chi cần hoàng huynh của ta là do nàng làm hại, thì nhất định nàng ta sẽ trúng kế!”

Ta và Sở Nhi liếc mắt nhìn nhau, thổi tắt nến trong phòng, đồng thời kêu lên một tiếng, hai gã võ sĩ kia do dự một chút, nhanh chóng vọt tới.

https://thuviensach.vn

Khi hai người mới nhảy vào trong phòng, đã bị chúng ta mai phục từ trong bóng tối, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai đánh ngã xuống đất.

Ta cởi đồ tang trên người bọn họ, trói hai người vào một chỗ, sau đó lại bịt miệng họ lại.

Khi tin chắc là không có ai nghe thấy động tĩnh của chúng ta, ta mới đẩy cửa sổ lên, cùng Sở Nhi nhảy ra ngoài.

Chúng ta yên lặng tới bên linh đường, thấy đại môn đã đóng kín, quả nhiên Thác Bạt Ngọc Nhi trong lòng có quỷ.

Ta dùng mũi đao khoét một lỗ trên cửa giấy nhìn vào trong phòng, thấy một nam một nữ đang ôm chặt lấy nhau.

Từ góc độ của ta vừa vặn nhìn thấy người kia là Bắc Hồ công chúa Thác Bạt Ngọc Nhi, người nam thì không nhìn rõ mặt vì thân hình hắn ở trong bóng tối.

Chỉ nghe Thác Bạt Ngọc Nhi run giọng nói:

“Đô Sắc Hiến, nếu tiếp tục như thế này thiếp không chịu nổi nữa đâu, chàng dẫn thiếp đi, thiếp không muốn tiếp tục trông coi cái thi thể lạnh lẽo này.”

Nam tử kia ôn nhu nói:

“Ngọc nhi, nếu nàng có thể nhẫn nhịn lâu như vậy, vì sao không chịu thêm vài ngày? Chờ khi Long Dận Tường hạ táng, ta sẽ dẫn nàng rời đi, tới một nơi không ai biết hai chúng ta.”

Thác Bạt Ngọc Nhi nức nở nói:

“Thiếp... thực sự không nổi nữa, vậy Long Dận Không cảnh giác dị thường, thiếp cảm thấy... hắn đã bắt đầu hoài nghi, hôm nay hắn nhiều lần

https://thuviensach.vn

yêu cầu mở quan tài...”

Nam tử kia cười lạnh nói:

“Hắn chẳng qua chỉ là một hoàng tử phổ thông của Khang quốc, có thể gây nên sóng gió gì cơ chứ? Nàng không cần để ý tới hắn, hai ngày nữa hắn sẽ trở về, nàng còn lo lắng cái gì nữa?”

Thác Bạt Ngọc Nhi nói:

“Lần này không giống... trên người hoàng tử Đại Khang đều có một khối long bội, mà khối Long bội kia có thể cảm nhận được sự biến hóa trên thân thể bọn họ. Nếu như Long Dận Không kiên trì đòi khối Long bội kia, thì phụ hãn... sẽ có khả năng đáp ứng yêu cầu của hắn... huống chi cái quan tài này vẫn còn chưa niêm phong...”

Nam tử kia nói:

“Làm gì có khối Long bội nào thần kỳ như vậy, tại sao nàng không nghe tên kia nói qua.”

Thác Bạt Ngọc Nhi thấp giọng nói:

“Thiếp và hắn chỉ là hữu danh vô thực, sao có thể dò được bí mật gì cơ chứ?”

Ta âm thàm kinh hãi, không nghĩ tới hoàng huynh mệnh khổ của ta nhiều năm như vậy vẫn chỉ là phò mã trên danh nghĩa, sự phẫn nộ trong lòng ta không có cách nào ngăn chặn, thân hình run lên từng đợt.

Sở nhi nhận ra ta phẫn nộ, nhẹ nhàng cầm bàn tay của ta, giúp ta khôi phục tâm tình.

Người kia tử nói:

https://thuviensach.vn

“Việc này dễ làm, chúng ta lấy khối Long bội kia ra là được.”

Thác Bạt Ngọc Nhi run giọng nói:

“Như vậy là tốt nhất... đỡ cho hắn tìm ra dấu vết gì, mà hắn có hướng phụ hãn đòi cũng không được...”

Từ cách nói của nàng, Thác Bạt Thọ Thiện chắc chắn không biết chuyện nàng ta hại chết Dận Tường.

Ta nhìn qua cửa sổ, thấy nam tử kia đang từ từ đi tới trước linh cữu.

Ánh sáng của nến vừa vặn chiếu lên mặt hắn, ta nhìn rõ đây là một trong những người còn trẻ ban sáng cúng bái trước linh đường.

Hắn đi tới trước linh cữu, vận lực đẩy nắp quan tài, Thác Bạt Ngọc Nhi dường như có sự sợ hãi, xoay người nhắm mắt lại.

Nam tử kia lục lọi một lần, có chút kỳ quái nói:

“Sao trên cổ của hắn đâu có khối long bội nào!”

Thác Bạt Ngọc Nhi nói:

“Chàng thử tìm... những chỗ khác xem!”

Ta không ức chế được lửa giận trong lòng nữa, vọt tới một cước đạp tung cửa phòng, giận dữ hét:

“Giỏi cho một đôi gian phu dâm phụ, hôm nay ta bắt các ngươi tới trước mặt Khả hãn để làm rõ chuyện này!”

Hai người giật mình, khi thấy ta đột nhiên xuất hiện trong linh đường, thì trên mặt cắt không còn hột máu.

https://thuviensach.vn

Nam tử kia phản ứng rất thần tốc, gầm nhẹ một tiếng rút loan đao bên hông vọt tới chỗ ta.

Ta sao có thể cho hắn thực hiện được mưu đồ, thân hình hơi nghiêng đi, tay phải chuẩn xác tóm lấy cổ tay cầm đao của hắn, kéo hắn về phía sau.

Tên kia không khống chế được cước bộ, ngã sấp xuống đất, ta hận hắn hại chết Dận Tường, cho nên hạ thủ không chút dung tình, không đợi cho hắn bò dậy, đã đạp vào cổ tay cầm đao của hắn.

Chỉ nghe một tiếng "răng rắc" thanh thúy, xương cổ tay của hắn đã bị ta đạp gãy.

Thân thể người này vô cùng cường tráng, nhịn đau không rên lên một tiếng nào.

Thác Bạt Ngọc Nhi khóc lóc vọt lên, muốn cứu nam tử kia từ trong tay của ta. Sở Nhi tóm lấy tay của nàng, đạp một cước vào đầu gối, Thác Bạt Ngọc Nhi nhất thời quy rạp xuống đất.

Thác Bạt Ngọc Nhi phẫn hận nhìn ta nói:

"Hóa ra không có Long bội nào cả, chuyện này chỉ do ngươi dựng lên, Long Dận Không tên hỗn đản này, sao có thể dùng thủ đoạn hèn hạ như vậy gạt ta!"

Ta ha hả cười lạnh nói:

"Đối phó với một con tiện nhân như ngươi, thì cần gì thủ đoạn hay không thủ đoạn."

Thác Bạt Ngọc Nhi nói:

"Thức thời thì thả ta ra, nếu không ta bảo phụ hãn bằm thây ngươi thành vạn đoạn."

https://thuviensach.vn

Đến lúc này rồi mà nàng ta còn mang uy phong của công chúa ra dọa.

Ta có chút giễu cợt nói:

“Ngươi cùng với tên này yêu đương vụng trộm phải không? Chuyện này nếu như truyền đi, thì không biết hắn muốn giết ta hay ngươi đây?”

Thác Bạt Ngọc Nhi nhịn không được run lên một cái:

“Ngươi...”

Ta xoay ngược chuôi đao, đập vào ót của tên kia, làm cho hắn ngất đi.

“Đô Sắc Hiến!”

Thác Bạt Ngọc lệ châu rơi lã chã, có thể nhận ra nàng đối với tên này tình thâm nghĩa trọng, nhưng chẳng thèm quan tâm tới tính mạng của hoàng huynh ta.

Trong lòng ta phẫn nộ vô cùng, nếu như không phải cố ky nàng ta có thân phận là công chúa Bắc Hồ, thì ta đã một đao đâm chết rồi.

Ta dùng vải trắng trói nàng lại, rồi ra ngoài phò mã phủ, bảo Đột Tạ tới mời Thác Bạt Thuần Chiếu tới đây.

Chuyện này không phải chuyện đùa, nếu là xử lý không tốt, thì sợ rằng ta sẽ hãm hiểm cảnh.

Tâm tình của ta trầm trọng đi tới bên cạnh linh cữu Dận Tường, qua ánh nến mơ hồ ta có thể nhận thấy hình dáng của hắn, hai mắt của Dận Tường mở rất lớn, hiển nhiên là chết không nhắm mắt.

Có lẽ là do khí hậu Bắc Hồ khô ráo, hoặc bởi vì trong quan tài có để dược vật chống sự phân hủy, thi thể Dận Tường không hư thối, thậm chí không có bất kỳ mùi vị khác thường nào.

https://thuviensach.vn

Áo liệm của hắn đã bị Đô Sắc Hiến tìm tòi cởi ra, ta cổ sức cắn cắn môi, vén vạt áo của hắn lên, thì thấy trước ngực hắn có một vết đao thật sâu.

Dận Tường quả nhiên là bị đôi gian phu dâm phụ này hại chết, ta chậm rãi vuốt mắt cho hắn, trong lòng bi phẫn không thể hình dung được.

Ta cũng không làm chuyện thiếu tỉnh táo, mình đang ở nước ngoài, cho dù có gì sơ xuất thì mình sẽ rơi vào cục diện bất lợi.

Từ trong đối thoại của hai người này, ta có thể đoán được người ngoài không rõ chân tướng của việc Dận Tường chết đi.

Dận Tường ở Bắc Hồ có địa vị hèn mọn, không ai coi trọng tên phò mã Đại Khang tới đây cầu hòa này cả.

Ta chậm rãi đi tới chỗ Thác Bạt Ngọc Nhi, cúi người lạnh lùng nhìn thẳng vào đôi mắt của nàng ta, nói:

“Có phải ngươi giết hoàng huynh ta?”

Thác Bạt Ngọc Nhi bị ta nhìn như vậy, thì cúi đầu xuống thấp giọng nói:

“Ta... không giết hắn...”

Ta cười lạnh nói:

“Vết thương trên ngực hắn là do ai gây ra?”

Ta bỗng nhiên xoay người sang lại, rút loan đao đặt trên hậu tâm của Đô sắc Hiến, nói:

“Nếu không phải ngươi, thì chính là tên hỗn trướng này, ta dùng máu của hắn để tế vong linh của hoàng huynh ta.”

Thác Bạt Ngọc Nhi thét to:

https://thuviensach.vn

“Không được! Ngươi... hoàng huynh ngươi là... do ta giết... không có quan hệ gì với hắn cả!”

Thác Bạt Thuần Chiếu hắng giọng che mặt đứng ở ngoài cửa, câu nói vừa rồi của Thác Bạt Ngọc Nhi hắn đã nghe rõ.

Ta thu hồi loan đao đứng dậy, hướng Thác Bạt Thuần Chiếu:

“Thái tử tới tới thật đúng lúc, có một số việc, ta đang muốn người trả lời một cách thỏa đáng!”

Thác Bạt Thuần Chiếu biểu tình lạnh lùng, hắn theo ta đi tới trước linh cữu, cúi người nhìn một chút, sắc mặt càng trở nên khó coi.

Thác Bạt Thuần Chiếu thấp giọng nói:

“Chúng ta ra bên ngoài nói.”

Ánh trăng như nước chiếu lên thân ảnh của chúng ta, ta và Thác Bạt Thuần Chiếu đứng ở trong sân, ai cũng muốn nhìn ra tâm tư của đối phương.

Ta mở miệng trước nói:

“Chuyện này người có biết hay không?”

Đương nhiên là ta muốn nói tới chuyện Thác Bạt Ngọc Nhi hại chết Dận Tường.

Thác Bạt Thuần Chiếu lắc đầu nói:

“Việc này ta và phụ hãn hoàn toàn không biết.”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàng huynh của ta đang sống êm đẹp đột nhiên chết đi, lẽ nào các ngươi không có bất kỳ sự nghi ngờ nào, thậm chí ngay cả khám nghiệm tử thi cũng không làm?”

Thác Bạt Thuần Chiếu thở dài một hơi nói:

“Ta đúng là không ngờ tới trong chuyện này lại phức tạp tới như vậy.”

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi dự định xử trí như thế nào?”

Trong ánh mắt của Thác Bạt Thuần Chiếu tỏa ra sát khí lạnh lẽo, ta đã sớm có chuẩn bị đầy đủ, cười lạnh nói:

“Ngươi có phải muốn giết ta, để giữ gìn danh dự của hoàng thất?”

Thác Bạt Thuần Chiếu bị ta nói trúng tâm sự, trên mặt nở nụ cười.

Ta lạnh nhạt nói:

“Hai thủ hạ của ta đang cưỡi khoái mã tới Đại Khang, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, năm hôm sau bọn họ sẽ tới được trong nước. Nếu như ta bình yên trở về Đại Khang, thì chuyện này sẽ vĩnh viễn biến mất, nếu như ta có chuyện gì xảy ra, thì nguyên nhân cái chết của Dận Tường sẽ truyền khắp thiên hạ. Đến lúc đó, chiến tranh giữa Đại Khang và Bắc Hồ sẽ tuyệt đối không cách nào tránh khỏi.”

“Ngươi đang uy hiếp ta?”

Trong đôi mắt của Thác Bạt Thuần Chiếu tỏa ra sát khí bức người.

Ta không sợ hãi chút nào đối diện với hắn, nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe nói Bắc Hồ đang tập kết binh lực ở phía tây Âm Sơn, hình như muốn gây chiến với Đông Hồ. Nếu như chiến sự giữa Đại Khang và Bắc Hồ xảy ra, thì Đông Hồ chắc chắn là rất thích xuất binh tương trợ!”

Khóe môi của Thác Bạt Thuần Chiếu co quắp lại, chỗ yếu hại nhất trong lòng hắn đã bị ta nói trúng, sắc mặt của hắn dần hòa hoãn lại, thấp giọng nói:

“Bình vương hình như rất thích giấu diếm bí mật.”

“Vậy còn xem Thái tử đáp ứng cho ta những gì!”

Ta chuyển thế từ phòng thủ sang phản công.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Ngươi muốn thế nào?”

Ta biết trận tuyến không còn ác liệt nữa, thời khắc đưa yêu cầu đã tới.

Ta bình tĩnh nói:

“Một, là phải hộ tống linh cữu của hoàng huynh ta về nước.”

Thác Bạt Thuần Chiếu nhíu mày nói:

“Ta chỉ có thể đáp ứng cho ngươi mang tro cốt của hắn về Đại Khang.”

Hắn sở dĩ nói như vậy, là muốn bảo trụ bí mật Dận Tường bị giết.

Ta gật đầu nói:

“Được, ta đồng ý.”

Chuyện này ta đã sớm nghĩ tới, nếu như mang Dận Tường về nước, thì sơ hở không cách nào che giấu được, ta lại nói:

https://thuviensach.vn

“Thứ hai, ta muốn ngươi trị tội hung thủ chân chính, cho hoàng huynh của ta một câu trả lời thỏa đáng.”

Thác Bạt Thuần Chiếu hít vào một hơi khí lạnh, Thác Bạt Ngọc Nhi là muội muội cùng mẹ của hắn, bảo hắn giết Thác Bạt Ngọc Nhi hiển nhiên là chuyện khó vô cùng, hắn hạ giọng nói:

“Ngươi đang làm khó dễ ta...”

Ta cười lạnh nói:

“Thái tử sợ rằng hiểu lầm, ta sao có thể bảo ngươi nhẫn tâm giết muội muội của mình được?”

Thác Bạt Thuần Chiếu nghi hoặc nhìn ta:

“Ý ngươi là...”

“Ta muốn ngươi giết Đô Sắc Hiến, thứ nhất cũng đòi lại công đạo cho hoàng huynh của ta, thứ hai có thể bảo toàn dược danh dự của hoàng thất Bắc Hồ, đối với cả ta và ngươi đều không có tổn thất gì.”

Thác Bạt Thuần Chiếu gật đầu nói:

“Ta có thể đáp ứng ngươi.”

Ta xoay người nhìn về phía linh đường nói:

“Hoàng huynh của ta đến đây thành thân, nhưng không ngờ lại có kết quả như vậy. Cho dù như thế nào đi chăng nữa, cũng do muội muội của ngươi gây nên, nếu như ta bỏ qua cho nàng, thì sợ rằng cả đời cũng sẽ không an lòng.”

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

https://thuviensach.vn

“Chẳng phải ngươi đã đáp ứng..”

Ta cắt ngang lời nói của hắn:

“Lẽ nào tính mạng của hoàng huynh ta lại rẻ mạt vậy sao?”

Thác Bạt Thuần Chiếu lặng lẽ không nói.

Ta nói ra điều kiện cuối cùng:

“Phía Tây Âm Sơn có một đồng cỏ tên là Lục Hải Nguyên, trước kia là địa phận của Đại Khang, nhưng sau này được làm lễ vật cho hoàng huynh của ta, cái đồng cỏ này cũng tới lúc thu hồi rồi.”

Biểu hiện của Thác Bạt Thuần Chiếu vô cùng phức tạp, theo như lời ta nói, thì Lục Hải Nguyên nằm ở phía Tây bắc Tuyên Thành, cũng là chân núi phía tây Âm Sơn, chu vi hơn một trăm dặm.

Nơi này đất đai màu mỡ, là một mục trường thiên nhiên, năm đó Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện mượn cớ cưới xin mà chiếm lấy, ta đương nhiên phải nắm lấy cơ hội đoạt lại mảnh đất này.

Thác Bạt Thuần Chiếu lo lắng hồi lâu, mới thở dài một hơi nói:

“Chuyện này ta phải cùng phụ hoàng thương lượng một chút, ngày mai ta sẽ cho ngươi câu trả lời thuyết phục.”

Hắn xoay người đi nhanh vào trong linh đường, ta đi theo phía sau của hắn, xem hắn muốn làm chuyện gì.

Thác Bạt Thuần Chiếu đi tới trước mặt Đô Sắc Hiến, một tay giữ lấy hắn, Đô Sắc Hiến đã tỉnh lại từ lâu rồi, khi thấy Thác Bạt Thuần Chiếu, thì trên mặt hiện lên sự kinh hoàng:

“Thái... Tử...”

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Ngọc Nhi liều mạng kêu lên:

“Lục a ca (đại ca), bình thường huynh hiểu muội nhất, muội xin huynh tha cho hắn, chuyện này không liên quan gì tới hắn cả, đều do một mình muội làm... huynh muốn giết thì giết muội đi!”

Thác Bạt Thuần Chiếu căm tức nhìn Đô Sắc Hiến, bỗng nhiên rút đao, mũi đao nhanh như tia chớp đâm vào gáy của Đô Sắc Hiến, Đô Sắc Hiến không có phản ứng gì, từ từ ngã xuống.

Ta âm thầm kinh hãi, không nghĩ tới Thác Bạt Thuần Chiếu lại xuất thủ tàn độc như vậy.

Thác Bạt Ngọc Nhi bi thảm hét lên một tiếng, lập tức hôn mê.

Thác Bạt Thuần Chiếu lạnh lùng nhìn phía ta nói:

“Ta đã làm xong một việc, cũng mong ngươi tuân thủ lời hứa.”

Sắc mặt của ta và Sở Nhi tái nhợt, bình tĩnh nói:

“Thái tử yên tâm, ngày mai ta sẽ đúng giờ tới tham gia lễ tang, ngươi có thể xóa toàn bộ vết tích.”

Trở lại dịch quán, Sở nhi vẫn chìm trong cảnh tang thương, nàng tuy rằng võ công cao cường, thế nhưng chưa từng chứng kiến cảnh máu tanh tàn nhẫn như vậy, rơi vào trong sự khiếp sợ.

Ta lắc đầu, tràn ngập lòng tin nói.

“Thác Bạt Thuần Chiếu không phải một nhân vật tầm thường, hắn hiểu được lợi hại được mất, giết ta hắn chẳng có chỗ tốt nào, ngược lại còn mang tới một địch nhân là Đại Khang.”

Sở nhi nói:

https://thuviensach.vn

“Sát hại hoàng huynh... không phải là công chúa ư? Lẽ nào huynh cứ như vậy buông tha nàng ta?”

Ta cười lạnh nói:

“Chuyện tàn nhẫn nhất trên đời không phải là cái chết, mà là sinh lý tử biệt, tận mắt chứng kiến người trong lòng mình chết đi, đối với Thác Bạt Ngọc Nhi là một phương thức trả thù tàn nhẫn nhất. Ta tin tưởng rằng kiếp này nàng ta sẽ sống trong thống khổ.”

Thân thể mềm mại của Sở Nhi run lên, nói:

“Dận Không... đôi khi muội có cảm giác là mình không hiểu huynh.”

Ta hôn lên cặp môi thơm kiều diễm của nàng, mỉm cười nói:

“Vậy thì chúng ta phải thành thật tìm hiểu nhau một phen.”

Cánh tay phải của ta đã luồn vào trong áo, xoa nắn bộ ngực co giãn của nàng.

Sở Nhi thẹn thùng nói:

“Tình thế nguy hiểm như vậy, huynh vẫn còn muốn làm loại chuyện này.”

Ta ha hả cười nói:

“Lẽ nào muội không cảm thấy, dưới tình thế nguy hiểm, làm loại chuyện này càng thêm kích thích ư?”

Sở nhi nhẹ giọng phì một tiếng, hai tay chú động ôm lấy cổ của ta.

Ta nồng nhiệt xoa nắn thân hình của nàng, hô hấp của chúng ta càng trở nên gấp gáp, hiển nhiên là cả hai đã bắt đầu động tình.

https://thuviensach.vn

Sở Nhi không kìm nén được rên rỉ, thanh âm kiều mị vang lên, nàng e thẹn vô cùng, khuôn mặt ửng hồng.

Ta nồng nhiệt công thành, thỏa thích hưởng thụ sự sung sướng do Sở Nhi mang lại.

Nếu như loại thời gian nào có thể quên đi sự sợ hãi, thì chính là thời gian nam hoan nữ ái. Sở Nhi nhận được sự ân cần và chân thành từ ta, tâm trạng đã trở nên thoải mái hơn nhiều.

Công tâm mà xem xét, ta chẳng có sợ hãi gì đối với tình huống hiện giờ, thân ở Bắc Hồ, nhưng kết cục cũng không phải hoàn toàn do người khác quyết định.

Chúng ta ôm chặt lấy nhau, Sở Nhi hổn hển nói:

“Có huynh ở bên cạnh muội... muội không sợ gì cả.”

Ta thấp giọng cười nói:

“Ta chỉ muốn ở trong thân thể muội, lúc đó ta tràn ngập dũng khí.”

Sở Nhi khuôn mặt đỏ lên, nhẹ nhàng cắn lên vai của ta một cái, ta lập tức trả thù như cuồng phong bão vũ, bóng đêm dường như cũng biết bốc cháy...

Sáng sớm hôm sau, Bắc Hồ tổ chức lễ tang cho Dận Tường theo tiêu chuẩn của hoàng thất.

Đầu tiên là dùng mười tám người khiêng quan tài của Dận Tường ra khỏi phò mã phủ, sao đó đổi cho mười sáu người khác khiêng, giơ cao vạn lá cờ.

Sau đó là hai trăm người mang đủ loại binh khí, cờ quạt, các loại hình nhân được chế tạo bằng giấy.

https://thuviensach.vn

Ta mặc đồ tang đi phía trước quan tài, phía sau quan tài là một linh đội được võ trang đầy đủ.

Sau nữa là tới đội ngũ hoàng thất Bắc Hồ, xe kiệu không ngừng.

Trong đội ngũ đưa tang, còn có cả những tên thầy cúng cầm đủ loại pháp cụ, nhảy những điệu nhảy quái dị.

Bắc Hồ công chúa Thác Bạt Ngọc Nhi không xuất hiện trong đội ngũ đưa tang, dựa theo lời họ nói, thì do công chúa thương tâm quá độ, ốm nằm bệt giường.

Nhưng ta biết nàng ta thương tâm vì Đô Sắc Hiến, chẳng có liên quan gì tới hoàng huynh mệnh khổ của ta cả.

Bởi vì ta và Thác Bạt Thuần Chiếu đã đạt thành hiệp nghị, thi thể Dận Tường cũng không hạ táng, mà sau khi làm xong các loại nghi lễ, thì tiến hành hỏa thiêu ngay tại mộ.

Vẻ mặt ta bi phẫn cầm lấy cây đuốc, châm vào đống củi xung quanh quan tài, ánh lửa bùng lên, trong lòng ta âm thầm nói:

“Hoàng huynh, hãy yên nghỉ đi, Dận Không đã thay huynh trừng phạt con tiện nhân kia rồi!”

Sau khi hỏa thiêu, các vương công quý tộc lập tức rời đi, ta thu tro cốt của Dận Tường lại, cẩn thận cất vào trong một cái lọ.

Thác Bạt Thuần Chiếu đi tới bên người của ta.

Ta cầm lọ tro đặt vào trong tay của Đột Tạ, cùng Thác Bạt Thuần Chiếu đi tới một chỗ không người.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đã đem chuyện này bẩm báo với phụ hoàng, người đã đáp ứng đem Lục Hải Nguyên trả lại cho ngươi.”

Ánh mắt ta hiện lên sự vui mừng.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Nhưng mà Lục Hải Nguyên có ba tòa mục trường cỡ lớn của chúng ta, nếu như muốn toàn bộ di chuyển thì phải cần một số thời gian, ngươi có thể cho chúng ta thêm hai tháng nữa?”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này không có gì.”

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Bình vương dự định lúc nào rời khỏi Ô Khố Tô?”

“Ta còn muốn thu xếp một số di vật của hoàng huynh, chừng ba hôm sau sẽ rời đi.”

Thác Bạt Thuần Chiếu mỉm cười nói:

“Như vậy thật là tốt, ta còn muốn tìm một cơ hội nói chuyện với Bình vương, ngày mai ta ở Liệt Phong Lâu mời khách, ngươi ngàn vạn lần không được cự tuyệt!”

Ta gật đầu cười.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 80: Thâm Cừu

Sở dĩ ta còn ở lại, là vì có một nguyên nhân trọng yếu, chính là đem thư của Tiền Tứ Hải giao cho Bắc Hồ phú thương Xích Lỗ Ôn.

Phủ đệ của Xích Lỗ Ôn ở vào thành nam Ô Khố Tô, nơi này là nơi ở của những vương công quyền quý Bắc Hồ. Xích Lỗ Ôn ở Ô Khố Tô danh khí rất lớn, ta và Nhã Khắc dễ dàng tìm được phủ đệ của hắn.

Phủ đệ của Xích Lỗ Ôn cũng không xa hoa như trong tưởng tượng, toàn bộ kiến trúc được làm từ Hồng quật thạch của Bắc Hồ xây dựng thành, trên nóc nhà được bao phủ mới những lớp da, trông thì chỉ hơn nhà dân một chút.

Ta báo thân phận cho người canh cửa, không lâu sau người kia trở ra, tươi cười mời chúng ta vào trong viện, trong viện cũng không trồng hoa cỏ gì cả, mà toàn là đại thụ che trời.

Có một người mặc áo xám đang ngồi dưới bóng cây đọc sách, hắn không thô kệch như những người Hồ bình thường, sắc mặt rất trắng, mày kiếm mắt sáng, dưới cằm là râu ba chỏm, không giống râu cuộn như người Hồ khác, nước da có vẻ hơi vàng, đây là ký hiệu đã nhận biết hắn là người dị tộc.

Hắn buông cuốn sách, mỉm cười đứng dậy, đi tới trước mặt ta, nói:

“Người tới có phải là Đại Khang Bình vương?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chính là tại hạ!”

Xích Lỗ Ôn nhiệt tình nắm cánh tay của ta, dẫn ta tới bên gốc cây đại thụ ngồi xuống, sau đó lại bảo nô bộc mang cho ta một chén Tô Du trà nóng hổi.

Ta nhấp một ngụm trà, nhưng không cảm nhận thấy trong Tô Du trà có loại tinh túy trời đất gì cả, thay vào đó là một mùi thơm nhàn nhạt, nếu như ngẫm kỹ thì trà vị có vẻ giống như thạch trà Long Tĩnh.

Xích Lô Ôn cười nói:

“Bình vương có nhận ra điểm khác biệt gì trong chén trà Tô Du này không?”

Ta có chút mê hoặc nói:

“Bên trong nó hình như có trà vị của Long Tĩnh.”

Xích Lô Ôn cười ha hả nói:

“Bình vương quả nhiên lợi hại, ta đã cải tiến loại Tô Du trà bình thường, sau bao lần nếm thử mới làm ra được. Tây hồ trà Long Tĩnh chính là khắc tinh của loại mùi vị này, nhưng mà muốn kết hợp lại với Tô Du trà, thì chỉ có cách lấy những lá non hình răng cưa ở ngọn trà mà thôi.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Không nghĩ tới Xích Lỗ Ôn này lại là một người phong nhã.”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Bình vương nhất định cảm thấy tại sao ta là một người Hồ, nhưng lại hứng thú với văn hóa trung nguyên, thực không dám dấu diếm, mẫu thân của ta chính là người Hán.”

https://thuviensach.vn

Ta bỗng nhiên tỉnh ngộ, thảo nào Xích Lỗ Ôn này khi mới nhìn trông có vẻ giống người Trung Nguyên, hóa ra trong mình hắn mang hai dòng máu Hán, Hồ.

Ta mỉm cười nói:

“Không biết lệnh đường nguyên quán ở đâu?”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Mẫu thân của ta chính là người Đại Hán, lúc người và phụ thân ta thành thân thì đi tới Bắc Hồ.”

Ta gật đầu nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh có từng trở lại quê nhà chưa?”

Xích Lỗ Ôn lắc đầu nói:

“Mấy năm nay phạm vi buôn bán của ta chỉ ở hai nước Yến, Hàn, chưa từng lui tới những nước khác ở Trung Nguyên.”

Ta lấy phong thư của Tiền Tứ Hải đưa cho Xích Lỗ Ôn, nói:

“Trước khi Dận Không tới Bắc Hồ, được hảo bằng hữu Tiền Tứ Hải đưa cho phong thư này, nói muốn tận tay giao cho Xích Lỗ huynh.”

Xích Lỗ Ôn cầm phong thư, không nhìn mà ném qua một bên.

Ta kinh ngạc nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh không muốn xem bên trong viết gì hay sao?”

Xích Lỗ Ôn cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Cho dù làm việc vì cũng phải có hai chữ thành tín, người buôn bán cũng như vậy. Nếu như Tiền Tứ Hải đã đáp ứng ta là tới Bắc Hồ gặp mặt nói chuyện, bây giờ lại thất ước. Từ nay ta cũng nhận rõ con người và phẩm tính của hắn, còn muốn ta làm ăn với hắn nữa hay sao?”

Ta lặng lẽ không nói gì, Xích Lỗ ôn nói câu này làm ta không thể phản bác được.

Lần này Tiền Tứ Hải không dám theo ta tới đây, đó là sợ cái chết của An vương có thể khiến thế cục Bắc Hồ và Đại Khang chuyển biến xấu, hắn lo lắng an toàn của bản thân mình, không ngờ là một bước lùi của hắn lại để vuột mất cơ hội thành công.

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Bình vương có biết ta buôn bán thứ gì không?”

Ta cười nói:

“Nghe nói phần lớn dê bò của Bắc Hồ đều phải qua bàn tay của Xích Lỗ Ôn huynh tiêu thụ ra ngoài, không biết thật hay giả?”

Xích Lỗ Ôn thản nhiên nói:

“Điều này cũng không khuếch đại chút nào.”

Ta thưởng thức nhìn hắn, tên thương nhân Bắc Hồ này đúng là không tầm thường.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Ta có một việc làm ăn muốn nói chuyện với Bình vương.”

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

“Xích Lỗ Ôn huynh ta không phải là người buôn bán.”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Ta biết, nhưng Bình vương cũng biết, cho dù một quốc gia nào đi chăng nữa, cũng phải có thương nhân làm trụ cột, nếu như không có họ, kinh tế suy yếu, thực lực của một nước sẽ giảm mạnh.”

Trong lòng ta không khỏi chấn động, nhìn về phía Xích Lỗ Ôn nói:

“Nguyện nghe huynh nói rõ.”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Làm một thương nhân biểu hiện bên ngoài là buôn bán, nhưng mà trên thực tế lại không khác chút vào với người hoạt động ở chính trường. Tất cả đều phải củng cố bên trong, đối ngoại bên ngoài, tích lũy tài phú, mở rộng con đường phát triển của mình.”

Ta gật đầu cười.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Bình vương chắc đã nghe nói, Bắc Hồ sắp chuẩn bị chiến tranh với Đông Hồ.”

Ta lại gật đầu một cái nói:

“Đúng là ta đã nghe nói qua chuyện này.”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Chuyện này với ta mà nói là một cơ hội tốt, hai nước giao chiến sẽ cần một lượng vật liệu chiến tranh rất lớn, nếu chuẩn bị tốt ta có thể trở thành người cung ứng cho Bắc Hồ.”

https://thuviensach.vn

Hắn thấp giọng nói:

“Người ta thường nói chiến mã là đặc sản của Bắc Hồ, thế nhưng ngũ cốc, bông vải, dược liệu, binh khí đều khan hiếm. Nếu như một ngày chiến hỏa bùng phát, cung sẽ không đủ cầu. Hai nước Yến, Hàn lại quá nhỏ, lấy thực lực của họ không thể cung cấp đủ nhu cầu cho ta.”

Ánh mắt của hắn lấp lánh nhìn về phía ta nói:

“Bình vương có... kiến nghị gì không?”

Ta lập tức hiểu ý của hắn, rõ ràng hắn muốn mời ta trở thành bạn làm ăn.

Ta mỉm cười nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh coi trọng Dận Không ở điểm nào nhất?”

Xích Lỗ Ôn ha hả cười nói:

“Ta nghe nói đại hãn đã đem Lục Hải Nguyên trả lại cho Bình vương.”

Ta cười nói:

“Tin tức của huynh quả nhiên linh thông.”

Xích Lỗ Ôn mỉm cười nói:

“Ta cũng chỉ mới nghe nói mà thôi, thương nhân cũng như chính gia, một thương nhân ngồi trong nhà phải biết tin tức xa ngoài ngàn gặm. Huống chi chuyện xảy ra ở bên trong Ô Khố Tô thành, sao có thể không biết được.”

Ta và hắn cùng nở nụ cười.

Xích Lỗ Ôn nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương nên biết, Lục Hải Nguyên không chỉ là một đồng cỏ, mà còn là giải đất nằm giữa ba nước Bắc Hồ, Khang quốc, Yến quốc, là vị trí tiến hành giao dịch tốt nhất giữa ba nước.”

Ta gật đầu.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Ta coi trọng Bình vương điện hạ ở sự can đảm và năng lực, người một mình tới Bắc Hồ chịu tang, lại có thể thay đổi được ý của đại hãn, đồng thời còn có thể khiến người đồng ý cho điện hạ mang tro cốt về nước, còn trả lại đất đai. Tuy rằng ta không biết điện hạ dùng phương thức gì thuyết phục đại hãn, thế nhưng ta biết, nếu như Tiền Tứ Hải giao chuyện trọng yếu như vậy cho người, thì cũng đủ chứng minh, địa vị của người trong mắt của hắn. Ta tuy rằng khinh thường hắn, nhưng cũng tin ánh mắt của hắn không trông nhầm người.”

Xích Lỗ Ôn vươn tay ra, nói:

“Bình vương thân là người đứng đầu Tuyên Thành, chỉ trong một thời gian ngắn đã khéo léo kéo đẩy thương nhân tới vùng đất cằn cỗi đó, thủ đoạn rất cao minh. Tại hạ đã quan sát Bình vương từ lâu, tin tưởng người có thể giúp ta làm được chuyện này.”

Ta cầm hai tay Xích Lỗ ôn nói:

“Đa tạ Xích Lỗ Ôn huynh tín nhiệm, Dận Không nhất định sẽ trợ giúp huynh khai thông thương nghiệp ở Trung nguyên.”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Không phải là giúp ta, mà chính là người giúp mình. Thực ra ta không coi Trung nguyên và Bắc Hồ có gì khác nhau cả, người ở nước nào cũng tranh giành vì lợi ích, đâu có gì khác nhau.”

https://thuviensach.vn

Quan điểm của Xích Lỗ Ôn đương nhiên ta không thể đồng ý gật bừa, nhưng có thể hiểu được.

Mục đích xuất phát của hắn và ta khác nhau, hắn muốn lợi nhuận, còn ta muốn quyền lực vô thượng.

Nếu mà so sánh giữa hai điều này, thì con đường của ta sẽ phải trả công khổ cực hơn, Thác Bạt Thuần Chiếu và ta giống nhau, giống từ hoàn cảnh xuất thân tới mục đích của mình.

…

Ta và Thác Bạt Thuần Chiếu ngồi đối diện, Liệt Phong Lâu là tửu lâu xa hoa nhất Ô Khố Tô thành, Thác Bạt Thuần Chiếu mở tiệc ở đây chiêu đãi ta, chứng tỏ hắn rất coi trọng cuộc gặp này.

Tiệc rượu rất lớn, nhưng lại chỉ có hai người ngồi, Thác Bạt Thuần Chiếu bưng chén rượu lên nói:

“Mời!”

Rượu này là rượu Hạnh Hoa Thôn của Trung Nguyên, uống rất ngon, sau khi uống một ngụm cảm thấy hơi nóng của nó bốc lên hầm hập.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Nhân việc Bình vương tới đây phúng điếu, Thuần Chiếu có việc muốn nhờ.”

Ta mỉm cười nói:

“Thái tử mời nói rõ.”

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe nói Đại Khang gần đây mua vào một lượng lớn quặng sắt từ Tề quốc, toàn lực rèn đúc vũ khí trang bị, không biết có tính dụng binh với bên ngoài hay không?”

Trong lòng ta thầm than, đây cũng là một quyết định sai lầm của Hâm Đức hoàng đế, vừa mới cùng Đại Tân lưỡng bại câu thương, thì lại rèn đúc một lượng vũ khí lớn, các nước láng giềng nghe vậy đương nhiên là có tâm đề phòng.

Ta giải thích nói:

“Thái tử có điều không biết, Đại Khang mua quặng sắt chủ yếu là để sản xuất nông cụ chứ không sản xuất vũ khí.”

Thác Bạt Thuần Chiếu ồ lên một tiếng, sắc mặt nửa ngờ nửa tin.

Ta cười nói:

“Thái tử chẳng nhẽ lại cho rằng Đại Khang chủ động khai chiến với Bắc Hồ?”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Bình vương thật biết nói đùa, Đại Khang và Bắc Hồ xưa nay giao hảo, sao ta có thể đoán như vậy được.”

Hắn lại nói:

“Việc An vương chỉ là một bất hạnh, phụ hãn ta muốn bày tỏ sự áy náy với Hâm Đức hoàng đế.”

Trong lòng ta thầm mắng, đây mới là mèo khóc chuột giả từ bi, nếu như bọn họ quan tâm tới Dận Tường, thì hắn cũng không bị rơi vào kết cục như thế này.

https://thuviensach.vn

Ta lạnh nhạt nói:

“Chuyện này nếu đã qua, thì chúng ta không nên nhắc lại nữa.”

Ta uyển chuyển nhắc cho hắn biết, ta không tiết lộ chuyện Dận Tường ra ngoài.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Ta nghe nói quý quốc có một vị An Dung công chúa, tướng mạo song toàn, trong lòng ta hâm mộ đã lâu, không biết lần này Bình vương trở về có thể thay ta hướng Hâm Đức hoàng đế cầu hôn không?”

Ta ngơ ngác, nhưng mà lập tức hiểu rõ, Bắc Hồ muốn lợi dụng việc cầu thân lần thứ hai với Đại Khang để tăng cường hữu hảo, củng cổ hậu phương của mình thật vững chắc.

Từ chuyện này có thể suy đoán được, Bắc Hồ nhất định sẽ xuất quân chinh phạt Đông Hồ.

An Dung công chúa mà Thác Bạt Thuần Chiếu nói chính là nữ nhi nhỏ nhất của Tĩnh Đức phi, là đồng bào muội tử của Hưng vương Long Dận Thao.

Từ trước đến nay nàng ta được Hâm Đức hoàng đế sủng ái vô cùng, nếu như bảo gả nàng ta tới Bắc Hồ, thì sợ rằng Tĩnh Đức phi sẽ không sẽ đồng ý.

Thế nhưng nhìn lại mối quan hệ thiệt hơn giữa Bắc Hồ và Đại Khang, nhất là đối với bản thân ta, Tuyên Thành gần Bắc Hồ, hai bên mà phát sinh chiến sự, thì lãnh địa của ta là nơi đầu tiên tan hoang.

Nghĩ tới đây ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Khi về nước ta sẽ bẩm báo chuyện này cho phụ hoàng, ta tin là người sẽ đồng ý”

Thác Bạt Thuần Chiếu lại nói:

“Ta có một vị muội muội, tên là Thác Bạt Lục Châu, năm nay mười hai tuổi, có tri thức hiểu lễ nghĩa, hiền lương thục đức, tới nay vẫn còn đợi trong khuê các. Nếu như Bình vương không chê, thì xin nguyện gả cho Bình vương làm phi.”

Ta ngàn vạn lần ta cũng có phần trong việc hôn nhân này, Thác Bạt Thuần Chiếu định biến ta thành Dận Tường thứ hai đó chứ?

Ta cuống quít uyển chuyển cự tuyệt nói:

“Thái tử có điều không biết, Dận Không đã nạp phi từ lâu, quy phủ cũng có nhiều thê thiếp, sợ rằng thiếu tôn trọng với công chúa.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Bình vương chính là rồng phượng trong loài người, muội muội của ta nếu như được gả cho điện hạ thì đó là phúc phận của nó.”

Hắn dường như nhìn thấu sự lo lắng của ta, mỉm cười nói:

“Bình vương yên tâm, lần hôn nhân này, Lục Châu sẽ theo tới quý quốc”

Thấy hắn nói ta không cần ở lại Bắc Hồ, ta mới yên lòng, nhưng mà thành thân là chuyện trọng đại.

Thác Bạt Lục Châu chỉ là một điều kiện để trao đổi với An Dung công chúa, nếu như ta đáp ứng qua loa, thì hoàng thất Đại Khang nhất định sẽ cho rằng ta động tay động chân.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa kiều thê của ta sao có thể đơn giản đồng ý như vậy, chuyện này tốt nhất cứ giao cho Hâm Đức hoàng đế định đoạt là hơn cả.

“Thái tử điện hạ, chuyện này để Dận Không về nước bẩm báo lên phụ hoàng, để người quyết định.”

Thác Bạt Thuần Chiếu gật đầu nói:

“Trong vòng một tháng ta muốn có câu trả lời thuyết phục từ phía Bình vương.”

Ta không có hứng thú gì với cô tiểu công chúa này, không tính tới chuyện tình cảm, mà chỉ cần nói tới nàng mới mười hai tuổi đã làm cho ta đứng từ xa nhìn rồi.

Nữ tử người Hồ thường lập gia đình rất sớm, có người mười tuổi đã lập gia đình, đối với bọn họ là chuyện bình thường.

Thế nhưng đối với người Hán chúng ta mà nói, chuyện như vậy thực sự là không cách nào tưởng tượng nổi, tiểu nữ hài mười hai tuổi còn chưa thành niên, sao có thể gả cho người khác làm thê tử được?

Thác Bạt Thuần Chiếu nâng chén nói:

“Chỉ mong Đại Khang và Bắc Hồ luôn luôn hữu hảo, vĩnh viễn không giao binh.”

Ta cùng hắn chạm chén, ngồi đối ẩm dưới lầu.

Thác Bạt Thuần Chiếu may mắn hơn so với ta rất nhiều, binh lực và quyền hành của hắn gần ngang bằng với Khả hãn Thác Bạt Thọ Thiện, kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi, trong khi đó ta phải không ngừng nỗ lực tiến tới hoàng quyền.

https://thuviensach.vn

Ta bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như có một ngày hắn trở thành Khả hãn Bắc Hồ, mà ta trở thành Đại Khang hoàng đế, giữa chúng ta còn có thể ngồi chung một bàn mà uống rượu hay không?

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Ngày mai chúng ta sẽ tới bãi săn Hách Lan, phụ hãn đặc biệt bảo ta tới mời điện hạ tới, đồng thời cũng mở tiệc tống biệt người về nước.”

Ta gật đầu, lần tới Bắc Hồ này chưa gặp mặt được Khả hãn của bọn họ, ngày mai gặp mặt cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Bãi săn Hách Lan ở phía tây của Ô Khố Tô thành, vốn đây chỉ là một lần đi săn bình thường.

Nhưng khi hỏi Nhã Khắc mới biết, hôm nay là tết Tát Khố Lan của Bắc Hồ, đây là ngày đản sinh của vị thần thảo nguyên Tát Nhĩ Đông. Mỗi khi tới ngày này, người Bắc Hồ lại cử hành lễ chúc mừng, tế tự thần linh.

Bãi săn Hách Lan là một trong những khu vực săn bắn của hoàng gia Bắc Hồ, lúc bình thường thủ vệ sâm nghiêm, chỉ có hôm nay mới mở cửa cho người ngoài.

Đương nhiên người ngoài ở đây cũng phải có thân phận địa vị là vương công quý tộc, tuyệt đối không có bách tính tầm thường.

Ta và Sở Nhi mang theo Nhã Khắc, Đột Tạ tới bãi săn Hách Lan, trên đường đi chúng ta bắt gặp toàn là bầu không khí hân hoan, người Hồ mặc lễ phục, ai nấy đều tươi cười hạnh phúc.

Ta âm thầm cảm thán, bọn họ sẽ không còn tươi cười như vậy được bao lâu nữa, một khi mà Bắc Hồ phát động chiến tranh với Đông Hồ, thì cũng là hồi chuông báo động cuộc sống khổ cực của bách tính chính thức bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Ở trước bãi săn, chúng ta gặp Xích Lỗ Ôn cũng tới săn bắn, hắn thân là đệ nhất phú thương của Bắc Hồ, đương nhiên được liệt vào hạng khách quý, mà cơ hội có thể tiếp cận với đại hãn như thế này, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Xích Lỗ Ôn mang theo bốn gã thủ hạ, ai nấy đều cường tráng, vô cùng to lớn, từ trang phục của họ có thể nhận ra, họ là những người đấu vật.

Xích Lỗ Ôn phóng ngựa tới bên cạnh ta, mỉm cười nói:

“Lúc nãy còn đang nghĩ có thể ở bãi săn gặp Bình vương hay không, vậy mà bây giờ lại được gặp ngay đây.”

Ta cười nói:

“Thái tử mời ta tới tham gia săn bắn, ta thật không ngờ nơi này lại náo nhiệt tới như vậy.”

Xích Lỗ Ôn nói nguồn gốc và các hoạt động vui chơi của tết Tát Khố Lan Tiết cho ta biết.

Khi chúng ta tới bãi săn, Thác Bạt Thuần Chiếu đã chờ ở đấy, hôm nay hắn người mặc áo giáp, đầu đội kim khôi, uy phong lẫm lẫm, oai hùng phi phàm.

Hắn nói chuyện với ta một vài câu, sau đó đi tới bên cạnh Xích Lỗ Ôn, hắn cùng với Xích Lỗ Ôn trò chuyện vô cùng thân mật, xem nhưng không biết thương lượng cái gì.

Ta kéo dây cương, cùng Sở Nhi đi cách bọn họ một khoảng rất xa.

Sở Nhi nói nhỏ:

“Không biết tiểu công chúa của Bắc Hồ này có xuất hiện hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta nhận ra thanh âm của nàng có chứa ẩn ý, ha hả cười nói:

“Muội có phải là ăn dấm chua của tiểu hài tử hay không?”

Sở nhi nhẹ giọng nói:

“Muội không quản huynh, nhưng mà cẩn thận các vị tỷ muội sẽ không tha cho huynh đâu!”

Nhìn thái độ của nàng thì biết, trong lòng nàng chắc chắn đang rất khó chịu.

Ta cười nói:

“Thác Bạt Lục Châu chỉ là một tiểu cô nương mười hai tuổi, sao ta có thể hoang dâm tới mức làm ra chuyện này được. Sau khi trở lại Đại Khang, ta sẽ dâng tấu chương xin phụ hoàng chọn cho nàng một vị hoàng tôn có độ tuổi xấp xỉ, trước tiên đem chuyện hôn nhân định đoạt cho xong rồi mới tính chuyện khác.”

Sở Nhi nói:

“Bắc Hồ Khả Hãn sao có thể chấp nhận như vậy? Nếu như hắn một lòng muốn gả nữ nhi cho huynh, thì trước đó đã suy nghĩ kỹ càng, thân phận địa vị của huynh cũng khiến cho hắn phải lo lắng.”

Ta ha hả cười nói:

“Muội yên tâm, ta sẽ xử lý tốt, lấy tuổi của nha đầu này thực ra cũng hợp đôi với Dực Hổ.”

Sở Nhi nghĩ đến Dực Hổ, nhịn không được bật cười lên.

Thác Bạt Thuần Chiếu dẫn chúng ta đi đến chỗ ngồi cho các vị khách quý, hắn lo lắng ta không quen nhiều người, cho nên an bài Xích Lỗ Ôn

https://thuviensach.vn

ngồi cùng với ta một chỗ.

Xích Lỗ Ôn kết giao rất rộng ở Bắc Hồ, những người tới đây săn bắn hôm nay hắn đều biết.

Những người qua đây đều lên tiếng hỏi thăm hắn, ta ở bên cạnh hắn lại càng cảm thấy lạc lõng, cũng may là ở giữa sân đã có người bắt đầu biểu diễn.

Tiếng ca vũ cất lên, Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện ngồi ở chủ tọa, bên cạnh có hai vị phi tử.

Vóc người của hắn khôi ngô, da mặt đỏ tím, râu tóc hoa râm, đôi mắt hổ không giận mà uy, đúng là có dáng dấp bá chủ một phương.

Quần thần không phải quỳ lễ, luật pháp của bọn họ không có nghiêm khắc như ở Trung nguyên.

Tiếng nhạc nhẹ dần, mọi người thi nhau chúc Thác Bạt Thọ Thiện thân thể khỏe mạnh, phúc ngang trời đất.

Thác Bạt Thọ Thiện cười ha ha, vuốt râu nói:

“Ngày này hàng năm, ta đều triệu tập mọi người tới đây mừng tết Tát Khố Lan. Dưới sự nỗ lực của chư vị ái khanh, quốc gia của chúng ta hiện tại có thể nói là dân giàu nước mạnh, phát triển không ngừng, ta cảm ơn các vị trung thần, các lực sĩ anh dũng, nào, chúng ta cùng hát mừng thỏa thích đi!”

Tiếng nhạc một lần nữa vang lên.

Có mấy người đấu vật đi vào trong sân, họ bắt đầu biểu diễn, bốn tên mà Xích Lỗ Ôn mang theo cũng ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Mấy tên này hăng hái nhiệt tình vật nhau, làm cho mọi người trầm trồ khen ngợi liên tiếp, ta và Sở Nhi cùng chìm đắm trong bầu không khí vui vẻ.

Sau khi biểu diễn đấu vật qua đi, Thác Bạt Thọ Thiện cầm chén rượu đứng dậy, nói:

“Mong thần Tái Nhĩ Đông vĩnh viễn che chở cho chúng ta!”

Toàn bộ mọi người ở đây đều đứng lên, ta cũng học theo cách thức của Xích Lỗ Ôn, giơ cao chén rượu, lấy tay vẩy một chút ra ngoài, sau đó ngửa đầu uống cạn.

Thác Bạt Thọ Thiện giơ lên cái chén không lên trời, phi tử bên người hắn lại thêm ruợu, Thác Bạt Thọ Thiện nói:

“Chúc cho quốc gia phồn vinh hưng thịnh, dân giàu nước mạnh.”

Mọi người hô to vạn tuế, lại uống cạn một chén này.

Thác Bạt Thọ Thiện nói:

“Chén rượu thứ ba, ta mời khách nhân tôn quý của chúng tạ Đại Khang Bình vương! Mong rằng Đại Khang và chúng ta muôn đời hữu hảo, vĩnh viễn không chinh chiến.”

Ta có chút được yêu mà sợ, hai tay nâng chén nói:

“Đa tạ đại hãn!”

Thác Bạt Thọ Thiện cười to nói:

“Sắp là người một nhà rồi, sao còn khách khí như thế.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta ngơ ngác, Thác Bạt Thọ Thiện này chẳng kiêng kị gì cả, ta vốn đã nói với Thác Bạt Thuần Chiếu chuyển lời tới hắn là phải về bẩm với Hám Đức hoàng đế trước, sau đó mới hồi đáp, vậy mà hôm nay hắn vẫn ở trước mặt mọi người nói ra như vậy.

Mọi người không biết Thác Bạt Thọ Thiện nói người một nhà là có ý gì, trong lòng ai cũng kinh ngạc nhìn ta.

Thác Bạt Thọ Thiện cười nói:

“Ta đã đem tiểu công chúa Lục Châu gả cho Bình vương làm thê tử, Bình vương cũng đã đáp ứng đem Đại Khang An Dung công chúa gả cho Thọ Thiện làm thê tử.”

Mọi người cùng nhau hoan hô, trong lòng ta thầm kêu không ổn, Thác Bạt Thọ Thiện nói ra câu này, đã đẩy ta vào trong tình thế quẫn bách.

Chỉ cần nói ra chuyện này, Hâm Đức hoàng đế sẽ vì đại cục mà đáp ứng chuyện An Dung công chúa, ta đương nhiên sẽ không thoát khỏi hiềm nghi tiền trảm hậu tấu (làm trước báo sau).

Thác Bạt Thọ Thiện cũng biết được kết cục này, hắn tuyên bố trước mặt mọi người như vậy, là không muốn cho ta có bất kỳ đường lui nào.

Ánh mắt của Sớ Nhi nhìn về phía trước, mỉm cười, nhẹ giọng nói:

“Xem ra chức phò mã thảo nguyên của huynh đã được định đoạt rồi.”

Ta cười khổ nói:

“Sao người Bắc Hồ lại không nói lý thế nhỉ? Chuyện này có khác gì mua ép bán ép.”

Xích Lỗ Ôn bưng chén rượu lên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương điện hạ, có lẽ sau này ta nên gọi người là phò mã rồi.”

Ta dùng vẻ mặt đau khổ cầm chén rượu lên.

Xích Lỗ Ôn dường như nhìn thấu tâm sự của ta, mỉm cười nói:

“Nữ tử Bắc Hồ vốn có tục lệ kết hôn sớm, có phải Bình vương đang lo lắng điều này?”

Ta thở dài nói:

“Lục Châu công chúa chỉ là một đứa bé...”

Xích Lỗ Ôn ha ha cười nói:

“Bình vương anh minh như vậy, nhưng sao một suy nghĩ đơn giản như thế này lại không hiểu? Bây giờ công chúa chỉ là một tiểu hài tử, thế nhưng thời gian vẫn còn dài để lớn, hơn nữa...”

Hắn nhìn xung quanh một chút, rồi hạ giọng nói:

“Tại hạ cho rằng đa số đám cưới trong hoàng thất là không có cảm tình!”

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, những lời này của Xích Lỗ Ôn đúng là đang nhắc nhở ta.

Bởi vì ta luôn có sự phản đổi chuyện hôn nhân này trong lòng, cũng không phải vì tuổi tác của Lục Châu, mà quan trọng hơn chính là ta lo lắng tới tình cảm của phu thê, nếu như cưới một cô bé, tất sẽ làm cho nàng khổ sở.

Thế nhưng nếu nghĩ lại, nếu ta cưới Lục Châu làm thê tử, thì không chỉ quan hệ giữa Đại Khang và Bắc Hồ tăng mạnh, mà đối với bản thân ta cũng chẳng có chỗ nào không tốt.

https://thuviensach.vn

Huống chi lần thành thân này cũng không phải là ở rể, mà chủ động đưa nàng ta vào Đại Khang.

Xích Lỗ Ôn nhắc nhở ta nói:

“Đại hãn tính tình hung dữ, Bình vương tốt nhất không nên ở trước mặt mọi người làm tổn hại tới thể diện của người, bằng không hậu quả thật không tưởng tượng nổi đâu...”

Hắn lo lắng chỉ là dư thừa, bởi ta đương nhiên sẽ không tự tìm chỗ chết.

Khi bắt đầu uống rượu tự do, đa số các vương công quý tộc hoàng thất đều cầm chén rượu đi tới chỗ ta. Ta bỗng nhiên nghĩ tới Dận Tường, không biết hắn có từng được mọi người đối đãi như thế này hay chưa.

Cơm nước no nê, mọi người bắt đầu tản ra khắp nơi trong bãi săn. Nhóm người của ta và Sở Nhi cũng tiến hành đi tới các nơi như Hoạt phật (phật sống), lạt ma niệm kim, tế tự sơn thần, cầu khẩn bình an, sau đó mới tham gia săn bắn.

Tính tình của người Bắc Hồ rất hiếu khách, yêu thích ca vũ, đồng thời tinh kỵ thiện xạ, giỏi về thu phục ngựa, những người hiểu về ngựa, bắn tên giỏi, đấu vật tốt đều được họ đối đãi như anh hùng, ai nấy đều tôn trọng.

Nhã Khắc và Đột Tạ đều là hảo hán tinh kỵ (cưỡi ngựa giỏi) thiện xạ, nhìn thấy tình hình trước mắt thì ngứa nghề, hai người lập tức gia nhập đội thi đấu bắn tên.

Ta và Sở Nhi đứng xem, chợt nghe tiếng hoan hô ầm ĩ từ phía sau, màn che của tái mã trường (trường đua ngựa) được kéo ra, Sở Nhi kéo tay của ta chạy tới bên cạnh sân thi đấu.

Có hàng ngàn người cũng kéo tới trường đua, vừa xem thi đấu, vừa nổi trống phất cờ, hò hét trợ uy.

https://thuviensach.vn

Người cưỡi ngựa trong sân thì liên tục ra roi, kịch liệt tranh đấu với đối thủ, bầu không khí trở nên náo nhiệt dị thường.

Trong sản thi đấu, có người mạo hiểm cưỡi ngựa biểu diễn các loại kỹ xảo như: lên ngựa, vắt trên lưng ngựa, xuống ngựa làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt.

Bên ngoài có mấy trăm người của đội danh dự, hơn một trăm người của đội biểu diễn lạc đà, hơn một nghìn người của các gánh hát, tiếng khen ngợi cộng với thanh âm chiêng trống đan xen vào nhau làm cho tâm tình người xem lại càng trở nên phấn khích.

Ta đứng ở phía sau, bây giờ mới cảm nhận được sự nhiệt tình của người Bắc Hồ, tính cách oai hùng hào sảng của họ có liên quan tới việc sinh sống trên lưng ngựa.

Ở xung quanh có không ít các bàn để đầy ắp các loại dưa và hoa quả, trái cây, toàn bộ đều cung cấp miễn phí cho những khách nhân tới đây.

Ta nếm thử một chút dưa của Bắc Hồ, mới thấy nó ngọt mịn, lại nhìn xâu thịt dê ở bên cạnh, ăn xong rồi mà cảm giác ngon miệng vẫn còn chưa tan biến.

Thiếu nữ Bắc Hồ mỹ lệ bưng rượu ngon tới mời khách, những thiếu nữ chưa chồng đều che mặt, chỉ để lộ một đôi mắt mỹ lệ, đây cũng là cơ hội để họ tìm kiếm người trong lòng.

Có một thiếu nữ vóc người mỹ lệ cầm rượu đưa tới, đem một chiếc khăn ha đa quấn lên cổ ta, sau đó rót rượu ngon, hai tay cung kính dâng lên.

Ta mỉm cười cầm chén rượu, đang định uống, thì đột nhiên có một mũi tên gào thét bay tới, chuẩn xác bắn trúng chén rượu.

https://thuviensach.vn

Ta cuống quít buông chén lui lại, thế bắn của mũi tên cũng hết xuyên qua chén rượu rồi rơi xuống đất.

Ta ngẩng đầu nhìn về phía xa, thấy một hồng y nữ hài cười trên tuấn mã màu nâu, lạnh lùng nhìn sang bên này, trong tay nàng vẫn còn một cái cung màu vàng, mũi tên vừa rồi nhất định là do nàng ta bắn.

Nữ lang mời rượu ta đột nhiên gào lên như người bị bệnh tâm thần, rút chủy thủ ở bên hông, toàn lực đâm tới.

Ta chuẩn xác tóm lấy cổ tay của nàng ta, vặn ngược trở lại, chủy thủ của nàng lập tức rơi xuống đất, nhưng vẫn hung ác nói:

“Long Dận Không, ta có hóa thành quỷ cũng không bỏ qua cho ngươi.”

Ta nghe thanh âm mới nhận ra đây chính là Bắc Hồ công chúa Thác Bạt Ngọc Nhi, lập tức hiểu rõ chân tướng trong chuyện này.

Thác Bạt Ngọc Nhi muốn nhân cơ hội mời rượu, hạ độc hại chết ta, cái con phụ nhân hung ác này đã quyết tâm tìm cái chết báo thù cho gian phu.

Ta phẫn nộ tăng thêm lực đạo, Thác Bạt Ngọc Nhi đau đến run rẩy không ngừng.

Thác Bạt Thuần Chiếu chạy tới, nắm cánh tay của Thác Bạt Ngọc Nhi, thấp giọng trách mắng:

“Muội làm loạn còn chưa đủ ư?”

Thác Bạt Ngọc Nhi gào lên:

“Ta muốn giết ngươi!”

Lời còn chua dứt, Thác Bạt Thuần Chiếu đã vỗ vào gáy của nàng ta một cái, Thác Bạt Ngọc Nhi lập tức ngất đi, hắn không muốn chuyện này tiếp

https://thuviensach.vn

tục, nếu không sẽ trở thành sự chú ý của mọi người.

Hắn ôm lấy Thác Bạt Ngọc Nhi, hướng ta áy náy cười, xoay người đi tới doanh trướng ở trước mặt.

Ta kinh hồn lau mồ hôi lạnh, lúc nãy không phải có một mũi tên của tiểu nữ hài kia, thì sợ rằng ta đã bị Thác Bạt Ngọc Nhi hại chết rồi.

Ta và Sở nhi đi tới trước mặt tiểu nữ hài kia, mỉm cười nói:

“Đa tạ tiểu muội muội.”

Nữ hài kia dùng khăn đỏ che mặt, nên chúng ta không nhận được ra diện mạo. đôi mắt đẹp của nàng đánh giá ta một chút, sau đó xoay ngựa bỏ đi.

Xích Lỗ Ôn chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau ta, mỉm cười nói:

“Bình vương điện hạ sợ rằng còn không biết, nàng chính là tiểu thê tử tương lai của người – tiểu công chúa Thác Bạt Lục Châu.”

Sở Nhi thâm ý liếc mắt nhìn ta nói:

“Xem ra vị tiểu thê tử này rất quan tâm tới huynh.”

Chuyện ngoài ý muốn này làm cho ta mất hứng, thở dài, nắm lấy cái eo nhỏ nhắn của Sở Nhi, nói:

“Chúng ta về thôi.”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 81: Kết Bái

Sau khi trải qua chuyện Thác Bạt Ngọc Nhi ám sát ta ở bãi săn Hách Lan, ta đã quyết định ngay lập tức rời khỏi Bắc Hồ, đêm dài lắm mộng, nếu như ta tiếp tục ở lại nơi này, thì chưa chắc đã hết những rắc rối khác phát sinh.

Khi đêm xuống, chúng ta đã tới thảo nguyên cách Ô Khố Tô thành hơn mười dặm, quay đầu nhìn lại phương hướng Ô Khố Tô thành, ta như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Nhã Khắc nói:

“Cuối cùng cũng có thể trở lại Âm Sơn, ta có chút nhớ nhung các huynh đệ trong bộ tộc.”

Đột Tạ cười nói:

“Ngươi nhớ mười ba vị thê tử của mình thì đúng hơn.”

Nhã Khắc ha ha nở nụ cười, hắn nhìn ta một cái nói:

“Lần này Bình vương thu hoạch rất lớn, không chỉ thành công đón được di hài của An vương trở về, mà còn có được Bắc Hồ tiểu công chúa...”

Nhưng khi nhìn thấy biểu tình của Sở Nhi lạnh như sương, mới ý thức được mình nói sai, ngượng ngùng cười cười, kéo cương ngựa lại, đi sau chúng ta.

Ta nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Muội vẫn còn tức giận?”

Sở nhi lắc đầu nói:

“Muội không tức giận, nhưng mà có chút lo lắng, chuyện phát triển tới mức này rồi, huynh tính bẩm báo thế nào với phụ hoàng đây?”

Ta thở dài nói:

“Chỉ cần cái cửa của Tĩnh Đức phi thôi, cũng rất khó qua, An Dung công chúa chính là viên ngọc quý trên tay người, muốn người gả An Dung công chúa lên Bắc Hồ, thì đúng là vô cùng khó khăn.”

Sở nhi nói:

“Muội cũng lo lắng chuyện này, cô mẫu vẫn có ý muốn gả nàng ta cho tam hoàng tử của Hán quốc là Hạng Đạt Sinh, đồng thời cũng chuẩn bị gả An Dung công chúa sang bên đó từ lâu rồi.”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này ta cũng có nghe được, nhưng mà đây cũng chỉ là một ý định, chưa chắc đã trở thành sự thực.”

Sở nhi u oán thở dài một hơi nói:

“Chuyện này huynh phải đích thân về Khang Đô giải thích với phụ hoàng rồi.”

Thật ra không có chuyện cầu thân, ta cũng phải hộ tống tro cốt của An vương về Khang Đô, trong lòng ta đã chuẩn bị đối mặt với mọi trắc trở.

Tâm tình của ta khi trở về không được thoải mái, cho nên lộ trình có cảm giác như rất dài, trên đường đi lại gặp khá nhiều mưa, năm hôm sau chúng ta mới về tới Âm Sơn Xuyên Vân Cốc.

https://thuviensach.vn

Đường Muội ở trong cốc dường như đã sớm trông mòn con mắt, khi nhận được tin tức chúng ta trở về, hắn cùng với Phổ Mạn ra tận cổc khẩu đón. Từ bước đi của Đường Muội, ta đã nhận ra thương thế của hắn đã rất tốt rồi.

Ta cười đi tới bên người hắn, Đường Muội ý bảo Phổ Mạn buông hắn ra, đi thật nhanh tới trước mặt tạ hít một hơi thật sâu nói:

“Công tử bình an trở về, Đường Muội vô cùng vui mừng.”

Ta cười ha hả, đỡ lấy vai của hắn nói:

“Đường Muội! Mấy ngày nay ngươi phong lưu khoái hoạt, trong khi mấy người chúng ta phong trần mệt mỏi, khi khác phải trừng phạt ngươi một phen.”

Một bên Phổ Mạn cuống quít nói:

“Hắn bị trọng thương, điều này ngươi cũng biết, vì sao còn phạt hắn?”

Đột Tạ và mấy người ở phía sau đồng thời nở nụ cười, không nghĩ tới Tiểu Ny Tử này lại bảo vệ Đường Muội tới như vậy.

Khuôn mặt Đường Muội đỏ bừng, có chút xấu hổ!

Ta vỗ vỗ bả vai hắn nói:

“Đã có Phổ Mạn cầu tình cho ngươi, ta cũng không trách phạt nặng làm gì, vậy thì như vậy đi, phạt ngươi ở lại Xuyên Vân Cốc dưỡng thương, cho tới khi nào thương thế hồi phục mới trở lại Tuyên Thành.”

“Thật sao?”

Phổ Mạn vui mừng trợn tròn mắt.

https://thuviensach.vn

Mọi người lại cười rộ lên.

Phổ Mạn trừng mắt gắt giọng:

“Cười cái gì mà cười? Ta chỉ muốn có Đường Muội bên cạnh, có cái gì buồn cười?”

Đường Muội nhíu mày nói:

“Phổ Mạn! Không được vô lễ!”

Khi đôi mắt đẹp của Phổ Mạn nhìn Đường Muội thì lập tức trở nên vô cùng ôn nhu:

“Bên ngoài gió lớn, ta đỡ ngươi vào trong nghỉ ngơi.”

Ta cười nói:

“Đường Muội, ngươi trọng thương mới khỏi, trở về nghỉ ngơi đi.”

Đêm đó chúng ta ở lại Xuyên Vân Cốc, sau khi cơm tối xong, ta tới tìm Nhã Khắc, thấy hắn đang thương lượng chuyện vì đó với một tộc nhân, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Thấy ta tên kia tộc nhân cuống quít rời đi, ta đứng bên cạnh Nhã Khắc, nói:

“Có chuyện gì mà thần bí như vậy?”

Nhã Khắc thở dài nói:

“Mông Lý Đa đã nượng tựa vào Hải Vu tộc.”

Hắn lập tức giải thích:

https://thuviensach.vn

“Hải Vu tộc và Xoa Tháp tộc chúng ta là kẻ thù truyền kiếp, hắn làm thế này là ruồng bỏ tổ tiên. Sớm biết như vậy thì ta đã một đao giết hắn.”

Hắn chân thành nhìn về phía ta nói:

“Có chuyện này ta vẫn không nói cho ngươi biết... Mông Lý Đa là do ta thả ra.”

Ta cười nhạt nói:

“Ngươi và hắn đã từng là kết nghĩa an đáp, sao có thể dễ dàng từ bỏ tình huynh đệ như vậy, nếu như đổi lại là ta, thì ta cũng sẽ làm như vậy.”

Nhã Khắc chân thành xin lỗi nói:

“Dù gì đi nữa ta vẫn phải xin lỗi ngươi.”

Ta ha hả nở nụ cười, chân thành nói:

“Lần này có thể thuận lợi tới được Bắc Hồ, cũng là nhờ Nhã Khắc huynh toàn lực trợ giúp, Dận Không và ngươi có chút hợp ý, ta có một thỉnh cầu, không biết ngươi có đáp ứng không?”

“Bình vương cứ nói đừng ngại, chỉ cần ta có thể làm được, ta sẽ đốc hết toàn lực!”

Nhã Khắc sảng khoái đáp.

Ta mỉm cười nói:

“Việc này đối với ngươi mà nói thì không khó, ta có ý kết nghĩa an đáp với nguơi, không biết Nhã Khắc nghĩ như thế nào?”

Hai mắt của Nhã Khắc sáng quắc, kích động cầm hai cánh tay của ta nói:

“Nhã Khắc chính là giới thảo mãng, sao có thể như vậy được.”

https://thuviensach.vn

Ta lớn tiếng nói:

“Quân tử kết giao đâu có để ý tới thân phận và địa vị, phú quý, công danh, lợi lộc như phù vân, chỉ có tình huynh đệ chân chính mới tồn tại thiên trường địa cửu!”

Sở dĩ ta đưa ra đề nghị kết nghĩa an đáp với Nhã Khắc cũng là có dự tính, Xoa Tháp tộc ở Âm Sơn có thực lực cường đại nhất trong các tộc, Nhã Khắc thân là thủ lĩnh bộ tộc, có uy tín cực cao, ta kết bái với hắn thì sẽ giải quyết được vấn đề phía bắc của Tuyên Thành.

Nhã Khắc nặng nề gật đầu:

“Ngươi chờ ta một chút!”

Hắn xoay người đi vào trong một căn nhà gỗ, không lâu sau cầm thêm một vò rượu và hai cái bát, hắn mỉm cười nói:

“Người Hán các ngươi có cách nói, khi kết nghĩa thì phải có rượu, chúng ta cũng dựa theo quy định đó mà làm.”

Ta và hắn nói ngày sinh của mình, Nhã Khắc lớn hơn ta chín tuổi, sẽ là huynh trưởng của ta.

Chúng ta quỳ gối dưới gốc cây đại thụ, lấy đất làm lô, lấy cỏ làm hương, cung kính làm lễ kết bái.

Ta và Nhã Khắc dùng yêu đao cắt ngón tay, nhỏ máu vào trong bát rượu, sau khi uống cạn, chúng ta đồng thời cười to.

“Huynh đệ!”

“Đại ca!”

https://thuviensach.vn

Dựa theo quy củ của Xoa Tháp tộc, ta vàNhã Khắc trao đổi bội đao cho nhau, trăng non mới nhú, chúng ta ngồi đối ẩm.

Lúc này ta chợt nhớ tới một người đại ca kế bái khác là Yến Hưng Khải, tình cảm của ta và Nhã Khắc tốt hơn hắn rất nhiều.

Nhã Khắc nói:

“Kể từ hôm nay Xoa Tháp tộc chúng ta không bao giờ... quấy rầy Tuyên Thành nữa.”

Ta cười lắc đầu nói:

“Chuyện của quá khứ, huynh đệ của chúng ta cần gì phải nhắc tới, nhưng mà chẳng nhẽ đại ca định để bộ tộc sinh sống trong Âm Sơn này mãi hay sao?”

Nhã Khắc thở dài nói:

“Thực không dám dấu diếm, cứ suốt ngày sống cuộc sống luôn luôn di chuyển thế này cũng mệt, thế nhưng các tộc trong Âm Sơn không đoàn kết, các bên đánh nhau không ngừng. Bắc Hồ không cho chúng ta sinh sống, trong khi đó về phía Nam lại là Đại Khang, chúng ta chẳng có cách gì khác là phải ở lại đây mưu cầu sinh tồn.”

Ta và hắn chạm một bát rượu, nói:

“Đại ca, huynh có nghĩ tới chuyện cho tộc nhân mình tiếp tục cuộc sống chăn thả?”

Nhã Khắc cười khổ nói:

“Cho dù ta có muốn, nhưng mà đi đâu tìm đồng cỏ bây giờ?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Phía bắc Tuyên Thành có một đồng cỏ quanh năm hoang vu, tại sao huynh không tới đó?”

Nhã Khắc có chút run sợ nhìn ta:

“Huynh đệ, chúng ta không phải là con dân Đại Khang, làm gì có quyền chăn thả ở nơi đó?”

Ta ha ha cười nói:

“Vậy thì đại ca nói cho đệ biết, Xoa Tháp tộc thuộc về quốc gia nào?”

Nhã Khắc không cách nào trả lời được, hắn trầm mặc.

Ta đứng dậy đi tới dưới gốc cây đại thụ, vỗ vào thân cây nói:

“Người Hán thì sao? Người Hồ thì sao? Chỉ cần sinh ra trên thế giới này, thì ai nấy cũng có tự do, cũng có một vùng đất để sinh sống.”

Nhã Khắc theo ta đứng lên, ngưng thần lắng nghe lời ta nói.

“Trên đời này chẳng có quá nhiều quốc gia, mỗi vùng đất, mỗi đổng cỏ đều thuộc sở hữu chung của mọi người, chính vì chiến tranh mới làm cho những mảnh đất, đồng cỏ này chia năm xẻ bảy.”

Nhã Khắc nặng nề gật đầu.

Ta nhìn thẳng vào hai mắt của hắn, trịnh trọng nói:

“Chúng ta nếu như đã kết bái thành huynh đệ, vậy thì Xoa Tháp tộc sao lại không thể sinh sống cùng với người Hán trên cùng một mảnh đất?”

Trong ánh mắt của Nhã Khắc hiện lên quang mang kích động.

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Đệ muốn biến đồng cỏ đấy thành thiên đường cho các huynh sinh sống, mọi người không có khoảng cách và giới hạn, cũng không có phân tranh.”

Nhã Khắc kích động nói:

“Huynh đệ, nói cho ta biết ta phải làm thế nào, đại ca sẽ toàn lực ủng hộ quyết định của đệ.”

Ta mỉm cười nói:

“Đại ca, lần này khi đệ về Đại Khang, sẽ bẩm báo chuyện này với phụ hoàng, người nhất định đồng ý.”

Ngày thứ hai Nhã Khắc tự mình tiễn chúng ta tới chân núi Âm Sơn, với ta mà nói, lần tới Bắc Hồ này đã đạt được hiệu quả ngoài sự mong muốn.

Cảm tình giữa Đường Muội và Phổ Mạn, ta và Nhã Khắc kết bái, vô hình đã tạo thành một minh ước kiên cố với Xoa Tháp tộc, nguy cơ ở phía bắc Tuyên Thành đã hoàn toàn được giải quyết, bây giờ ta cần đối mặt với việc khó khăn vô cùng là chuyện cầu hôn.

Nhận được tin tức chúng ta trở về bình an, Vân Na, Yến Lâm đã tới đón chúng ta từ sáng sớm, thấy thân ảnh mạnh mẽ oai hùng của ta, chúng nữ không cách nào nhịn được, nước mắt vui mừng chảy xuống.

Ta ôm từng người vào trong lòng, nhưng lại không thấy bóng Tuệ Kiều và Dao Như đâu, hỏi Vân Na ta mới được biết, Dao Như bị bệnh, Tuệ Kiều ở lại Vương Phủ chiếu cố nàng.

Nghe thấy Dao Như bị bệnh, lòng ta nóng như lửa đốt, giục ngựa chạy như bay về vương phủ.

Đi vào gian phòng của Dao Như, ta thấy sắc mặt của nàng tái nhợt, đang dựa mình vào thành giường, Tuệ Kiều đang đút thuốc cho nàng uống.

https://thuviensach.vn

Nhị nữ thấy ta, trong đôi mắt đẹp chảy ra hai hàng lệ trong suốt.

“Công tử...”

Ta tiến lên tiếp nhận chén thuốc trong tay Tuệ Kiều, nhẹ giọng nói:

“Để ta làm cho!”

Hai giọt nước mắt trong suốt theo khuôn mặt tái nhợt của Dao Như chảy xuống, ta đút từng thìa thuốc cho nàng.

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Mấy ngày trước Dao Như không chịu được gió lạnh, hơn nữa do nhớ công tử quá độ, cho nên bệnh tình mới xuất hiện. Hiện giờ đã bắt đầu khôi phục, chắc là không có trợ ngại gì, nhưng mà...”

Tuệ Kiều muốn nói gì đó lại thôi, Dao Như lớn tiếng khóc ồ lên, ta ôm nàng vào trong lồng ngực, ôn nhu nói:

“Làm sao vậy?”

Dao Như nức nở nói:

“Công tử... muội... muội có lỗi với huynh...”

Tuệ Kiều u oán thở dài nói:

“Thai nhi trong bụng Dao Như không còn giữ được nữa.”

Trong lòng ta trầm xuống, đây đúng là một đả kích lớn với ta, nhưng mà lúc này Dao Như còn thống khổ hơn ta nhiều.

Ta ôm vai nàng, nhẹ giọng khuyên lơn:

https://thuviensach.vn

“Không ngại chuyện này, sau này chúng ta còn có thể sinh thêm nhiều hài tử nữa.”

Dưới sự khuyên bảo của ta, Dao Như mới bình tâm lại, ngủ thật say.

Ta và Tuệ Kiều đi ra ngoài cửa, ta thấp giọng nói:

“Tuệ Kiều, Dao Như chỉ trúng gió lạnh thôi, sao lại xảy thai được?”

Tuệ Kiều cắn cắn môi, rốt cục quyết định nói:

“Có chuyện này muội nghĩ tốt nhất là huynh nên biết, mấy hôm trước Dao Như đột nhiên tới miếu sơn thần cầu phúc, khi muội tìm nàng ta thì còn có một nam tử ở đó.”

“Cái gì?”

Ta thất thanh nói, lửa giận trong lồng ngực của ta nhất thời bùng lên thiêu đốt, lẽ nào Dao Như làm chuyện gì có lỗi sau lưng của ta?

Tuệ Kiều kéo ta sang một bên, thấp giọng nói:

“Lúc đó muội cũng cảm thấy kỳ quái, nên mới núp ở một bên, thì nghe được Dao Như gọi nam tử kia là ca ca.”

Tâm tình của ta dần bình phục lại, nam tử kia chắc chắn là Điền Ngọc Lân, nhưng mà Điền Tuần đã đào tẩu, hắn tới tìm Dao Như làm gì?

Tuệ Kiều nói:

“Nam tử kia dường như muốn dẫn Dao Như đi, nhưng mà Dao Như kiên quyết không chịu, trong lúc giằng co bị ngã xuống đất. Muội lập tức chạy tới, nhưng mà nam tử kia đã nhanh chóng đào tẩu, đối với Dao Như, muội vẫn giả bộ không biết chuyện này.”

https://thuviensach.vn

Ta cắn răng nghiến lợi nói:

“Nếu như có một ngày ta tìm thấy tên hỗn trướng Điền Ngọc Lân, thì nhất định phải lột da rút gân hắn, mới giải được mối hận trong lòng của ta.”

Tuệ Kiều thở dài nói:

“Mấy hôm nay tâm tình của Dao Như không ổn định, huynh không được có đả kích nàng thêm.”

Ta gật đầu, khẽ vuốt khuôn mặt của nàng, nói:

“Tuệ Kiều, mấy ngày nay cực khổ cho muội rồi.”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

“Còn có một việc, muội cũng muốn nói cho huynh biết.”

Ta ha hả cười nội:

“Có chuyện gì, buổi tối chúng ta ở trên giường nói.”

Tuệ Kiều nhẹ giọng phì phì nói:

“Buổi tối sao huynh có thể đoàng hoàng được cơ chứ.”

Ta thấy nàng e thẹn, trong lòng lại rung động, đem thân thể mềm mại của nàng ôm vào lòng, cố sức hôn lên đôi môi anh đào kia một cái.

Tuệ Kiều đỏ mặt đẩy ra ta nói:

“Huynh không sợ thủ hạ nhìn thấy sao.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đây là phủ đệ của ta, ngay cả quyền hôn người mình yêu cũng không có hay sao?”

Tuệ Kiều giữ lấy bàn tay của ta, không muốn cho ta tiếp tục làm loạn nữa, nàng nghiêm mặt nói:

“Xa Hạo tới rồi.”

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, không nghĩ tới chỉ một câu nói ở Khang Đô, đã làm cho hắn theo đuổi ta tới tận Tuyên Thành.

Tuệ Kiều nói:

“Muội đã nói rõ với hắn, nhưng mà hắn kiên quyết không rời khỏi nơi này, hắn muốn chờ huynh về nói chuyện một lần.”

Tuệ Kiều thở dài nói:

“Hắn vẫn chung tình với muội, vì muội mà hắn đã nhiều lần ám sát huynh. Lúc này khi biết muội còn sống trên đời, sự bế tắc trong lòng hắn vẫn không thể nào cởi được.”

Ta thấp giọng nói:

“Muội muốn ta đối với hắn như thế nào?”

Tuệ Kiều nói:

“Xa Hạo tuy rằng đã sám sát huynh, thế nhưng hắn bản thân cũng không phải người xấu, nếu như huynh chiều muội, thì hãy nói chuyện với hắn một lần, khuyên hắn rời khỏi nơi này, trở về Triều Tiên.”

Ta gật đầu nói:

“Muội yên tâm, ta nhất định sẽ xử lý chuyện này tốt.”

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều dặn dò:

“Hăn đã từng có ân với muội, huynh ngàn vạn lần không nên thương tổn hắn.”

Ta cầm bàn tay nhỏ nhắn của nàng, nói:

“Ta đáp ứng muội.”

Sau khi ta tắm rửa thay y phục xong, thì nhận được tin tức Tri Phủ Tuyên Thành Triệu Đông Tề mang theo Công Tôn Lộc đến đây gặp ta. Từ khuôn mặt tươi cười của hai người, ta có thể hình dung ra tất cả mọi chuyện đang tiến triển thuận lợi.

Triệu Đông Tề trước tiên hỏi ta tình huống của chuyến đi Bắc Hồ, sau đó mới đem trọng tâm câu chuyện chuyển về Tuyên Thành.

Hắn cười híp mắt nói:

“Tài chính bán đấu giá các mỏ vàng còn rất nhiều, chúng ta đang tiến hành nạo vét khúc sông.”

Công Tôn Lộc nói:

“Có một việc Bình vương chắc sẽ không không ngờ tới, những thương nhân đãi vàng này trắng trợn đào móc bùn để tìm vàng, vô hình trung đã thanh lý được số bùn ứ đọng trong nhiều năm.”

Ta nhịn không được bật cười, việc này đúng là ngoài ý liệu của ta.

Ta thấp giọng nói:

“Dựa theo sự phỏng đoán của các ngươi, công việc nạo vét con sông kia bao nhiêu lâu thì hoàn thành?”

https://thuviensach.vn

Triệu Đông Tề nói:

“Ty chức và Công Tôn Lộc đã tính toán, đến tháng ba sang năm là có thể hoàn thành, đến lúc đó sẽ không còn nạn hồng thủy nữa.”

Ta thoả mãn gật đầu nói:

“Gần đây bách tính có tình hình biến chuyển gì không?”

Triệu Đông Tề nói:

“Ty chức dựa theo lời điện hạ nói, tiến hành cứu tế nạn dân, hơn nữa còn có phần thưởng cho những bách tính chủ động canh tác, cho nên đã có không ít bách tính quay trở về Tuyên Thành, cứ tính theo tình hình này, thì mọi chuyện rất khả quan.”

Công Tôn Lộc tràn ngập lo lắng nói:

“Bình vương điện hạ, có một chuyện ty chức vẫn lo lắng không dứt được, đó là chúng ta lợi dụng chuyện mỏ vàng hấp dẫn thương nhân tới Tuyên Thành. Nhưng mà trải qua một thời gian dài, có một số mỏ đúng là đào được vàng, nhưng mà số lượng rất ít, so với những điều mà điện hạ nói không tương xứng, cho nên nhiều thương nhân đã thoái chí.”

Ta cười nói:

“Chuyện này ta đã tính toán qua, đúng là không cách nào giải quyết được, cho dù thế nào đi chăng nữa, chúng ta cũng gom đủ số tài chính, nếu như bọn họ muốn rời đi vậy thì kệ họ thôi.”

Công Tôn Lộc nói:

“Nhưng mà tiếp tục như vậy, thì bọn họ sẽ nhận ra điện hạ lừa dối họ, sau này làm gì có thương nhân nào muốn tới Tuyên Thành kinh doanh?”

https://thuviensach.vn

Ta ha hả cười nói:

“Chuyện này ngươi không nên lo lắng, nói cho các ngươi một tin vui, khi ta ở Bắc Hồ đã cùng với Xích Lỗ Ôn nói chuyện, sau này Tuyên Thành sẽ trở thành nơi trung chuyển giao dịch giữa Đại Khang và Bắc Hồ. Ta tin càng ngày sẽ có càng nhiều thương nhân tới đây đầu tư.”

Công Tôn Lộc nói:

“Ty chức cho rằng, chúng ta nên bồi thường cho mỗi thương nhân một chút?”

Ta lắc đầu nói:

“Không phải là ta không muốn bồi thường cho họ, mà là Tuyên Thành không có năng lực bồi thường. Làm chuyện gì cũng cần hồi báo, sở dĩ bọn họ mua mỏ vàng cũng là muốn có lợi nhuận nhiều hơn...”

Ngoài cửa bỗng vang lên thanh âm mừng rỡ của Tiêu Trấn Kỳ:

“Công tử!”

Tính cách của hắn từ trước đến nay trầm ổn, rất ít khi vui mừng ra mặt.

Ba người chúng ta đồng thời nhìn ra cửa, thấy Tiêu Trấn Kỳ nở nụ cười vọt vào, Dực Hổ thở hổn hển theo sau.

Dực Hổ mấy ngày nay vẫn đi theo Tiêu Trấn Kỳ học học võ tài bắn cung, sự sùng bái đối với ta trước kia đã chuyển sang người Tiêu Trấn Kỳ.

Dực Hổ giành nói:

“Tỷ phu! Trong mỏ vàng chúng ta đào ra được... rất nhiều vàng đen.”

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trên đời này làm gì có vàng đen?”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Là than! Dùng để sưởi ấm!”

Ta và Triệu Đông Tề đồng thời đứng dậy, đây đúng là một tin tức vô cùng tốt, dưới đất Tuyên Thành có than đá, chuyện này chưa có người nào nghe nói tới.

Tiêu Trân Kỳ thở hổn hển nói:

“Không chỉ có mỏ vàng của chúng ta, mà hầu hết các mỏ vàng đều có, hơn nữa lại rất lớn. Ta đã từng nghe các thương nhân kinh doanh than đá nói, số lượng than của Tuyên Thành còn nhiều hơn so với Tấn quốc nhiều lần.

Chuyện này ta đã nghe nói tới, ở Tấn quốc có một người là Phan Độ, dựa vào ‘Ô Nguyên mỏ’ buôn bán than đá mà trở thành một trong thiên hạ tứ đại phú thương.

Nếu như đúng theo lời Tiêu Trấn Kỳ nói, thì ông trời đã ban cho Tuyên Thành một hậu lễ rất lớn.

Triệu Đông Tề cũng kích động vô cùng.

Công Tôn Lộc lại nói:

“Chúng ta phát hiện tài nguyên, mặc dù là chuyện tốt, thế nhưng có một tai họa ngầm ty chức cần nhắc nhở điện hạ. Hầu như những mỏ vàng này đều ở hai bên bờ sông cụt, đãi vàng và khai thác than là hai khái niệm khác nhau. Nếu như để cho bọn họ tự do khai thác không có quy hoạch, thì tình hình lại trở nên vô cùng nghiêm trọng.”

Ta hít một hơi lạnh, quyết đoán hạ lệnh:

https://thuviensach.vn

“Lập tức thông tri cho tất cả các vị quáng chủ (chủ mỏ khoáng sản), lập tức dừng sản xuất, triệu tập tới phủ nha nghị sự.”

Lần này ta tự mình làm chủ, trên mặt thương nhân tới đây ai nấy đều hiện lên sự mừng rỡ.

Hôm nay họ không biết ta triệu tập họ tới làm gì, nhưng mà được ta tự mình tiếp kiến, họ cũng đoán được chuyện này không phải là chuyện đùa.

Ta mỉm cười nhìn toàn trường, nói:

“Nghe nói ở mỏ vàng của các ngươi đào được không ít than đá?”

Đám thương nhân hai mặt nhìn nhau, không biết ta nói câu này là có ý gì.

“Các ngươi không cần sợ, nếu như ta đã chuyển nhượng các mỏ vàng này cho các ngươi, thì cũng sẽ không thu hồi.”

Lúc này họ mới yên lòng.

Ta lớn tiếng nói:

“Thế nhưng có chuyện ta phải nói rõ trước, các mỏ khoáng sản hầu như đều ở hai bên bờ sông. Lúc trước chuyển nhượng cho các ngươi, cũng chỉ tính theo giá chuyển nhượng của mỏ vàng. Nếu như bây giờ các ngươi đào móc than đá, kiếm được tiền nhiêu là chuyện tốt, các ngươi có nhiều khoáng sản, thì Tuyên Thành cũng sớm ngày phú cường. Nhưng mà...”

Ta cố ý dừng lại một chút, chậm rãi nhấp một ngụm trà.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, họ đang muốn nghe ta nói tiếp, bởi điều ta sắp nói có liên quan mật thiết tới lợi ích của họ.

https://thuviensach.vn

Ta trịnh trọng nói:

“Ta đang tiến hành nạo vét, tu sửa con sông này, trong khi các ngươi lại tiến hành đào móc, việc này đã làm tăng thêm phí tu sửa.”

Trong đám người có một gã thương nhân nói:

“Bình vương thiên tuế, chúng ta có thể đưa ra một số lượng tài chính để tu sửa.”

Mọi người đồng thanh phụ họa.

Ta đang đợi bọn họ nói điều này, mỉm cười nói:

“Tâm ý của mọi người ta tâm lĩnh, nhưng ta triệu tập mọi người tới đây cũng không phải là chiêu mộ tài chính của các ngươi. Ta đã cùng Triệu tri phủ, Công Tôn tiên sinh thương lượng, phàm là ai khai thác mỏ, thì phải khai báo số lượng, quan phủ sẽ định ra kết hoạch khai thác cụ thể. Ta mong là mọi người chấp hành kế hoạch này, ngàn vạn lần không thể khai thác quá độ, ảnh hưởng tới sự an toàn của khúc sông. Nếu như có một ngày đê vỡ, thì tài phú của các ngươi cũng bị chìm trong bọt nước.”

Ta lớn tiếng nói:

“Mời chư vị yên tâm, ngày nào bản vương còn ở Tuyên Thành thì ngày đó sẽ bảo đảm cho lợi ích của các ngươi. Thế nhưng ta mong muốn, mọi người sẽ lo lắng cho cục diện của Tuyên Thành.”

Mọi người đồng thời chấp nhận ý kiến của ta, vốn họ tưởng rằng ta sẽ bắt bọn họ thêm tiền, nhưng không ngờ ta lại nói ra câu này.

Thật ra ta chỉ cần sáng tạo cơ hội cho họ, họ sẽ làm ra tài phú cho Tuyên Thành, sẽ có nhiều bách tính có việc làm, chuyện này có ý nghĩa hơn nhiều so với việc lấy tiền của thương nhân.

https://thuviensach.vn

Lúc ta và Tiêu Trấn Kỳ rời khỏi nha môn, thì trong lòng dâng lên một sự sung sướng không nói lên lời.

Tảng đá lớn trong lòng tồn tại nhiều ngày qua đã được rời đi.

Ngoài cửa có một nam tử áo trắng lạnh lùng nhìn ta, chắc chắn hắn đã đợi ở nơi này rất lâu rồi, mục đích là đợi ta.

“Xa Hạo!”

Trong lòng ta thầm kêu tên của hắn.

Tiêu Trấn Kỳ nắm chặt chuôi đao, hắn và Xa Hạo đã nhiều lần giao thủ, nên luôn đề phòng một đối thủ như thế này.

Xa Hạo lạnh lùng cười, cởi trường kiếm bên hông xuống, đi tới chỗ Tiêu Trấn Kỳ, nhìn ta nói:

“Ta ở trong trà lâu đầu đường đợi ngươi!”

Tiêu Trấn Kỳ nhắc nhở ta nói:

“Công tử cẩn thận.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như hắn muốn ám sát ta, thì sẽ không dùng phương thức này, ngươi ở ngoài trà lâu chờ ta.”

Ta bước nhanh tới phương hướng trà lâu.

Ngồi đối diện với một sát thủ, từng ám sát mình nhiều lần, đúng là có một cảm giác mới mẻ.

Từ khi ta đi vào trong trà lâu, ánh mắt của Xa Hạo không cách nào rời khỏi ta. Thế nhưng ta lại tìm thấy trong đó sự bi thương và bất đắc dĩ,

https://thuviensach.vn

không còn sát khí và cừu hận như ngày xưa.

“Ta đã gặp Tuệ Kiều!”

Xa Hạo chậm rãi nói.

Ta gật đầu, mỉm cười nói:

“Tuệ Kiều đã nói với ta chuyện này, nàng muốn ta và ngươi gặp mặt nói chuyện.”

Xa Hạo lạnh lùng nói:

“Chuyện của nam nhân, thì hãy để nam nhân giải quyết.”

Trong mắt Xa Hạo hiện lên vẻ bi thương, thân hình của hắn tựa vào ghế ngồi, cố sức cắn môi, một lúc lâu sau mới nói:

“Ta là một gã võ sĩ Triều Tiên, năm đó khi bảo vệ hoàng thượng, bị người ta đâm một nhát, tất cả mọi người cho rằng ta đã chết, chỉ có Tuệ Kiều là kiên trì cứu sống ta, kéo ta từ biên giới tử vong lại. Từ ngày đó, ta tồn tại vì nàng.”

Thâm tình của Xa Hạo làm ta cảm động.

Xa Hạo nói:

“Lúc trước ta không tiếc tất cả ám sát ngươi, là vì ngươi sát hại Tuệ Kiều, ta tồn tại là vì báo thù, thế nhưng...”

Trong mắt của Xa Hạo rơi xuống hai giọt lệ:

“Ta ngàn vạn lần không ngờ, Tuệ Kiều... nàng vẫn sống ở trên đời này, lại càng thêm không ngờ, nàng lại lấy ngươi... người lúc trước dồn nàng vào chỗ chết!”

https://thuviensach.vn

Trên mặt của ta hiện lên sự xấu hổ, chuyện bắn nàng là một nỗi hổ thẹn trong lòng ta.

Xa Hạo nói:

“Ông trời đối với ta quá mức tàn khốc, ta một lòng muốn báo thù vì Tuệ Kiều, là vì tình cảm chân thành...”

Hắn cười khổ nói:

“Ta không có lý do giết ngươi, ta cũng mất đi lý do tiếp tục tồn tại.”

Ta trịnh trọng nói:

‘Ta sẽ dùng phần đời còn lại, bù đắp tội nghiệt mà mình gây ra với Tuệ Kiều.”

Xa Hạo gật đầu:

“Thật ra khi ta gặp Tuệ Kiều, ta cũng đã hiểu rõ. nàng chẳng còn cừu hận gì với ngươi từ lảu rồi mà làm cho nữ nhân thay đổi như vậy. chỉ có một nguyên nhản là nàng đã yêu ngươi.”

Hắn thấp giọng nói:

“Ta sẽ nhờ kỹ những lời ngươi nói với ta hôm nay, nếu có một ngày, ngươi làm tổn thương Tuệ Kiều, thì ta sẽ không tiếc tất cả đối phó với ngươi.”

Nói xong câu này, hắn xoay người rời khỏi trà lâu, ta yên lặng nâng chung trà lên, thân ảnh của hắn biến mất ở cuối con đường...

…

https://thuviensach.vn

Khi ta kể lại chuyện hôm nay ta gặp Xa Hạo, trong đôi mắt đẹp của Tuệ Kiều hiện lên hai dòng lệ.

Ta ôm nàng vào lòng, nhẹ giọng nói:

“Vì sao muội khóc?”

Tuệ Kiều tựa vào trong lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Xa Hạo là một cô nhi, số phận của hắn rất bất hạnh, trước kia khi xảy ra phản loạn ở cung đình, nếu như không phải hắn liều mạng cứu muội thì muội đã chết dưới loạn đao, trong lòng muội hắn giống như một người ca ca.”

Ta yêu thương hôn lên những giọt nước mắt của Tuệ Kiều, Xa Hạo cũng hiểu rõ tình cảm của ta và Tuệ Kiều, chắc chắn hắn sẽ không ở lại đây, không biết là với tâm trạng của hắn hiện nay, hắn sẽ lưu lạc tới phương nào.

Ta thấp giọng nói:

“Hay là ta bảo hắn ở lại.”

Tuệ Kiều lắc đầu nói:

“Hắn là người cứng đầu, nhất định không ở lại”

Ta ôm Tuệ Kiều nói:

“Trước kia nếu như không gặp ta, muội có chọn Xa Hạo không?”

Tuệ Kiều khẽ cắn môi, lắc đầu nói:

“Không đâu, muội đối với hắn chỉ có tình thân, chưa từng có... loại cảm giác tim đập thình thịch như với huynh.”

https://thuviensach.vn

Ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, Tuệ Kiều đúng là một lễ vật mà ông trời ban cho ta.

Ngoài cửa chợt vang lên tiếng ho khan của Vân Na. Ta cười buông Tuệ Kiều ra, mở cửa phòng.

Vân Na cười nói:

“Sắc trời mới vừa tối, hai người đã trốn trong phòng làm gì?”

Ta ôm Vân Na nói:

“Đương nhiên là làm chuyện tốt, Hoàn Nhan tướng quân có hứng thú tham gia hay không?”

Vân Na nhẹ giọng phì phì nói:

“Lại nói bậy, cẩn thận dậy hư tiểu hài tử.”

Ta đỡ nàng ngồi xuống giường, Tuệ Kiều đỏ mặt nói:

“Tỷ tỷ đừng nghe huynh ấy nói bậy, muôi và huynh ấy có chuyện cần nói.”

Ta cười ha hả, ôm hai nàng vào trong lòng, cảm thán nói:

“Cảm giác trở về nhà thật thích.”

Vân Na nói:

“Chỉ tiếc là ngày mai huynh lại phải khởi hành.”

Ta thở dài nói:

“Ta phải đem tro cốt của hoàng huynh về Khang Đô, hơn nữa cũng phải bẩm báo với phụ hoàng chuyện cầu hôn của Bắc Hồ, tránh cho mọi người

https://thuviensach.vn

nhân cơ hội này châm chích.”

Vân Na trợn mắt nhìn ta một cái nói:

“Huynh trở về lâu như vậy rồi, sao không giải thích chuyện tiểu công chúa Bắc Hồ kia với mọi người, trong lòng huynh có vị trí của mấy người bọn muội hay không?”

Ta cười khổ nói:

“Chuyện này ta nghĩ, Sở Nhi giải thích với các nàng là hơn ta, ta đang ở tình thế tiến thoái lưỡng nan.”

Tuệ Kiều nói:

“Nghe nói tiểu công chúa Bắc Hồ chỉ có mười hai tuổi, cuộc hôn nhân này quá mức hoang đường.”

Vân Na nhẹ nhàng đập một quyền vào ngực của ta, nói:

“Nói không chừng có người lại đang âm thầm đắc ý, lấy tiểu công chúa Bắc Hồ là có thêm một tiểu kiều thê, đồng thời có thể duy trì quan hệ với Bắc Hồ, đúng là nhất cử lưỡng tiện.”

Ta thề nói:

“Các muội không nên nghĩ ta như vậy, có trời đất chứng giám, ta đối với tiểu công chúa kia không có bất kỳ hứng thú nào.”

https://thuviensach.vn

Chương 82: Tiến Thoái

Vân Na cười nói:

“Huynh đừng vội, hôm nay muội tìm huynh không phải là để vấn tội!”

Ta ngạc nhiên nói:

“Vậy thì có chuyện gì?”

Vân Na nói:

“Huynh cảm thấy Trử Đại Tráng này thế nào?”

Ta nhíu mày nói:

“Người này là tính tình không tệ, nhưng mà năng lực quản lý chung của hắn quá kém, sỡ dĩ Tuyên Thành suy sụp như thế này, hắn cũng có ít nhiều quan hệ, hơn nữa... cách làm việc của hắn tương đối cứng nhắc.”

Vân Na gật đầu nói:

“Cảm giác của muội và huynh giống nhau, mấy ngày nay do phải xử lý công việc mỏ vàng, nên muội tiếp xúc với hắn nhiều hơn, phát hiện năng lực ứng biến của người này rất kém, việc gì hắn cũng viện dẫn luật lệ Đại Khang. Nếu như dây dưa như thế này, thì hiệu quả công việc không bao giờ cao được.”

Điều này ta vốn biết từ trước, nhưng hôm nay Vân Na nói vấn đề này ra, thì ta lại phải cân nhắc thêm một chút.

https://thuviensach.vn

Vân Na nói:

“Nếu như muốn Tuyên Thành trở thành một thể thống nhất, thì quân và dân phải như một. Căn cứ vào tình hình của Tuyên Thành hiện nay, thì sớm muộn Trử Đại Tráng cũng là một cái gông cản trở sự phát triển của nơi này.”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Lần này tới Khang Đô, ta sẽ nói chuyện với Dực vương, bảo hắn điều chuyển Trử Đại Tráng đi nơi khác.”

Tuệ Kiều nói:

“Thế nhưng Trử tướng quân là bộ hạ cũ của Dực Vương, huynh cũng phải nghĩ tới cảm thụ của hắn và Sở Nhi muội muội nữa chứ?”

Ta thở dài nói:

“Chuyện này phải nhanh chóng giải quyết, ta muốn quân đồn trú ở Tuyên Thành phải là thiếp thân vệ đội của ta.”

Vân Na mỉm cười nói:

“Xem ra trong lòng huynh đã xác định được người thích hợp?”

Ta cười nói:

“Ta muốn cho Tiêu đại ca tới nhậm chức trong quân ngũ!”

Vân Na đồng ý nói:

“Tiêu đại ca văn thao vũ lược đều là lựa chọn tốt nhất, huynh ấy mà quản lý quân đồn chú thì còn gì bằng.”

Nàng bỗng nhiên nhẹ giọng “a” một tiếng.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?”

Ta hỏi.

Vân Na vui mừng nói:

“Đứa nhỏ nó đang đạp muội!”

Ta đưa tay đặt lên bụng nàng, quả nhiên cảm thấy những động tác nhẹ, nói:

“Đá mạnh như vậy, thì chắc chắn là một đứa con trai rồi.”

Vân Na đập một cái vào tay của ta, nói:

“Nhưng muội lại muốn một người con gái.”

Ta ha hả cười nói:

“Nam ta cũng muốn, nữ ta cũng muốn, ta muốn mỗi nàng đều phải sinh hạ cho ta rất nhiều người con.”

Vân Na cười nói:

“Muội không có sức để hồ đồ với huynh, nếu muốn thì huynh bảo Tuệ Kiều nỗ lực, muội đi nghỉ đây.”

Nàng đứng dậy đi ra ngoài cửa.

Ta tủm tỉm cười nhìn Tuệ Kiều nói:

“Tuệ Kiều...”

Tuệ Kiều khuôn mặt đỏ hồng, đứng lên nói:

“Muội còn phải chiếu cố Dao Như, đêm nay không được rồi!”

https://thuviensach.vn

Ta hoàn toàn thất vọng nói:

“Chẳng nhẽ muội nhẫn tâm để ta ở chỗ này một mình?”

Tuệ Kiều nói:

“Huynh đi tìm Yến Lâm đi, mấy ngày hôm nay nàng ấy nhớ huynh nhiều lắm.”

Ta kháng nghị nói:

“Nàng coi ta là hàng hóa ư? Định điều đi đâu thì ta phải tới đó à.”

Tuệ Kiều hôn lên môi ta một cái, nói:

“Ngoan, tâm tình Dao Như rất không ổn định, muội phải chiếu cố cho nàng ấy, chờ sau khi huynh từ Khang Đô trở về, mỗi tối muội đều ở bên cạnh huynh, làm cho huynh cảm thấy phiền muộn mới thôi.”

Ta ôm thân thể mềm mại của nàng, nói:

“Cho dù ta ở với Tuệ Kiều bao nhiêu chăng nữa cũng không cảm thấy phiền muộn.”

Ta và nàng triền miên trong nụ hôn nồng nhiệt.

Tuệ Kiều hổn hển nói:

“Huynh không được tiếp tục nữa, làm nhỡ chuyện của muội bây giờ...”

Đầu lưỡi của nàng đã bị ta tóm được, hai bàn tay đã đặt lên trên bộ ngực mềm mại.

Tuệ Kiều “a” một tiếng, toànbộ thân thể mềm mại nhất thời nhũn ra.

Ta thuận thế đặt nàng xuống giường.

https://thuviensach.vn

“Muội còn phải chiếu cố...”

Thanh âm của nàng đã gián đoạn, cuối cùng chỉ còn tiếng rên ri động lòng người...

Khuôn mặt của Tuệ Kiều đỏ hồng, nàng vuốt tóc mây, ta vẫn chưa buông nàng, mà hôn thêm một cái, vất vả lắm Tuệ Kiều mới đứng dậy được, nói:

“Thực sự là muội phải đi rồi.”

Lúc này ta mới lưu luyến không rời buông nàng ra.

Tuệ Kiều mới rời đi, thì Yến Lâm đã đi vào.

Ta cười nói:

“Lâm nhi, ta đang muốn đi tìm muội!”

Yến Lâm véo lỗ tai của ta, mày liễu dựng thẳng, cả giận nói:

“Huynh đi tìm muội? Chẳng nhẽ trong tim huynh có vị trí của muội hay sao.”

Ta cầu khẩn nói:

“Công chúa ngoan của ta, nhỏ giọng một chút có được hay không?”

Yến Lâm không kiềm chế được giận dữ, nói:

“Cái tên vô lương tâm này, giờ thì ta đã hiểu vì sao huynh bảo ta chiếu cố các nàng, hóa ra huynh đối xử với ta như một nha hoàn.”

Tai của ta bị nàng véo rất đau đớn, cố gắng nắm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Lâm nhi ngoan, muội buông tay trước có được không?”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm tức giận, xốc cái áo ngủ bằng gấm của ta lên, mắt phượng trợn tròn, nói:

“Cái tên dâm tặc vô sỉ này, ban ngày ban mặt mà lại trốn ở đây làm chuyện bỉ ổi ư!”

Ta không khỏi ngây người, bây giờ trăng đã lên rồi, đâu phải là ban ngày ban mặt gì chứ? Thấy bộ ngực của Yến Lâm phập phồng vì tức giận, ta không kìm được, thân thể có sự biến hóa.

Yến Lâm cũng nhận thấy biến hóa của ta, khuôn mặt ửng hồng nói:

“Hôm nay ta nhất định phải thiến cái tên dám tặc này!”

Thế nhưng tay của nàng lại buông lỏng.

Ta nắm cánh tay của nàng, kéo nàng vào trong lòng, bàn tay của Yến Lâm lại đánh vào mặt ta, nhưng bị ta ôm chặt, sau đó kéo hai tay nàng lại một chỗ, dùng đai lưng trói lại.

Yến Lâm vừa thẹn vừa giận, gắt giọng:

“Cái tên dâm tặc này, ngươi muốn làm gì?”

Ta ha hả cười nói:

“Muội luôn miệng gọi ta là dâm tặc, đương nhiên là ta không thể phụ cái danh xưng này, hôm nay ta sẽ làm dâm tặc cho muội xem!”

Ta giật cái quần lụa của nàng một cái, đùi ngọc đã hiện ra trước mặt ta.

Yến Lâm khẽ cắn môi, trong ánh mắt toát ra vài phần hưng phấn, thỉnh thoảng như thế này đúng là vô cùng kích thích.

Yến Lâm nhẹ giọng mắng:

https://thuviensach.vn

“Cái tên dâm tặc này nếu dám cường bạo ta, thì kiếp này ngươi sẽ không được làm nam nhân.”

Thật ra trong lòng nàng lại đang muốn ta cường bạo.

Ta vỗ mạnh một cái vào ngực của nàng, Yến Lâm thét lên một tiếng chói tai. Ta cũng định nhân cơ hội này mà trả thù nàng, nhưng không ngờ nha đầu này lại hưng phấn tới vậy.

Ta mạnh bạo tấn công thành trì, thân hình nàng run lên, trong đôi mắt đẹp có nhu tình, hô hấp trở nên gấp gáp, thấp giọng nói:

“Huynh mau cởi...”

Ta cởi đai lưng, Yến Lâm giống như một con báo nhào xuống giường, thân thể mềm mại cuốn chặt lấy ta...

Trận chiến điên cuồng này phải rất lâu mới dừng lại, Yến Lâm như một con mèo nhỏ năm úp trên ngực của ta, nàng khanh khách nở nụ cười.

Ta nhẹ nhàng vuốt ve điểm đỏ trước ngực của nàng, mỉm cười nói:

“Muội bây giờ đã tin, ta không bao giờ quên muội chưa.”

Yến Lâm nhẹ nhàng cắn một cái trên ngực ta, nói:

“Nhưng huynh vẫn đối xử với các nàng kia tốt hơn muội!”

Ta thở dài nói:

“Có phải muội cố tình gây sự không!”

Yến Lâm nói:

“Vậy vì sao... mỗi người các nàng đều mang bầu hài tử, mà muội lại không có động tĩnh gì?”

https://thuviensach.vn

“Chuyện này...”

Ta ngàn vạn lần không ngờ nàng lại tỵ một vấn đề thực không tưởng tượng nổi.

Yến Lâm căm tức nhìn ta, nói:

“Chắc chắn là huynh toàn lực với các nàng ấy, còn muội thì chỉ làm cho có lệ.”

Ta suýt nữa bị lý do của nha đầu ngốc này làm ngất đi.

Yến Lâm ôm lấy hạ thể ta, nói:

“Thấy chưa, rõ ràng là vô tình, nếu như ở bên cạnh Tuệ Kiều hay Sở Nhi thì không như vậy đâu.”

Ta cười khổ nói:

“Chuyện này không cách nào nói rõ với muội được.”

Nhưng mà nha đầu Yến Lâm kia đâu có dễ dàng buông tha, dưới sự khiêu khích của nàng, thân thể ta một lần nữa lại bừng bừng sức sống, ta lấy một tay đẩy nàng xuống giường, giả bộ hung ác, nói:

“Hôm nay ta sẽ toàn lực ứng phó, tới khi nào nàng xin tha thì thôi.”

…

Buổi sáng khi ta tỉnh dậy, Yến Lâm vẫn còn đang ngủ say. Ta đột nhiên véo một cái lên ngực nàng, Yến Lâm khẽ ừ, xoay người lại tiếp tục ngủ.

Ta cười nói:

“Hôm nay ta tới Khang Đô, muội không dậy tiễn ta hay sao?”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm nũng nịu nói:

“Muội đứng còn không nổi, chỗ đó vẫn còn nóng bỏng đau rát!”

Ta cười ha ha, nha đầu ngốc này cuối cùng cũng nếm vị đắng, tối hôm qua là do nàng năm lần bảy lượt khiêu khích, bảo sao ta không hăng hái chiến đấu được cơ chứ?

Yến Lâm ôm ta nói:

“Dận Không, muội nghĩ lần này sẽ mang bầu.”

Ta ha hả cười nói:

“Ta cũng cảm thấy như vậy, nếu không thì uổng công ta nỗ lực một đêm rồi?”

Yến Lâm mắc cỡ dùng chăn che đầu lại.

Khi ra khỏi phòng, Sở Nhi và các nàng đã dậy từ lâu, đang chuẩn bị điểm tâm cho ta. Khi nhìn thấy vẻ mặt mệt mỏi của ta, mấy người các nàng đều mỉm cười, Sở nhi nói:

“Xem ra tối qua huynh ngủ không được ngon.”

Ta ậm ừ cho có lệ, đi tới bên cạnh bàn ngồi xuống, Tư Hầu đi tới phía sau của ta, xoa bóp hai vai, nói:

“Tướng công, có phải là thắt lưng huynh rất mỏi, cần muội xoa bóp đúng không?”

Ta ha hả cười nói:

“Mấy nàng không nên làm nhiều, mau ăn sáng, ta còn phải lên đường.”

https://thuviensach.vn

Các nàng bắt đầu ngồi xuống, Duyên Bình và mấy người hầu mang đồ ăn sáng lên.

Ta chợt nhớ tới một chuyện, mở miệng hỏi:

“Vân Na, tại sao ta không thấy chuyện phát cháo nữa?”

Vân Na nói:

“Yến Lâm lo lắng tới sự ồn ào gây bất lợi với thai nhi, cho nên bảo Dịch An đem địa điểm phát cháo chuyển sang cổng phía tây của Tuyên Thành. Nhưng mà gần đây có một lượng lớn khách thương kéo tới, có rất nhiều người đã tìm được việc làm, cho nên số người tới lĩnh càng lúc càng ít. Căn cứ vào tình hình này, phỏng chừng vài ngày nữa thì chúng ta cũng sẽ ngừng.”

Ta gật đầu cười nói:

“Như vậy là tốt nhất.”

Vân Na nói:

“Hai mỏ vàng của chúng ta, cộng thêm ba mỏ của Tiền Tứ Hải đưa cho, toàn bộ đều có một lượng than đá lớn, chắc là không bao lâu nữa, chúng ta sẽ trở thành cự phú của Đại Khang.”

Ta nhịn không được cười nói:

“Nếu như Tiền Tứ Hải biết tin này nhất định sẽ hối tiếc.”

Các nàng đồng thời nở nụ cười, Tuệ Kiều nói:

“Số hàng hóa của Tiền Tứ Hải có vấn đề, hắn phải đi Khang Đô xử lý chuyện này, lần này huynh có thể gặp hắn.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, hướng Sở nhi nói:

“Lần tới Khang Đô này ta đi một mình thôi.”

Đôi mi thanh tú của Sở Nhi nhăn lại, nói:

“Muội muốn đi với huynh, thứ nhất là có thể nói vài câu tốt trước mặt cô mẫu cho huynh, hơn nữa muội cũng muốn gặp mặt phụ thân.”

Ta lắc đầu nói:

“Có nhạc phụ ở đấy, hành trình tới Khang Đô chắc chắn sẽ không có vấn đề gì, mà hiện giờ ta đang lo lắng chuyện Tuyên Thành sản xuất than đá, lúc này nó đã trở thành tiêu điểm của Đại Khang, chắc chắn sẽ có nhiều chuyện không tưởng tượng được xảy ra. Hiệu quả làm việc của Trử Đại Tráng rất kém, mấy năm trấn áp Âm Sơn đâu có làm nổi chuyện gì. Sau khi ta rời đi, chỉ sợ là hắn chỉ biết nghe theo sự phân phó của muội mà thôi.”

Sở Nhi im lặng không nói gì.

Ta lại nói:

“Còn nữa, Xích Lỗ Ôn rất có khả năng trong một thời gian ngắn sẽ tới Tuyên Thành, nếu như chúng ta đồng thời đi Khang Đô, thì hắn tới đây biết phải gặp ai?”

Sở Nhi nói:

“Muội hiểu rồi, muội sẽ ở lại xử lý việc này.”

Nàng buồn bã đứng lên nói:

“Muội đi chuẩn bị một ít quà, huynh mang tới cho phụ thân muội.”

Nhìn Sở nhi rời đi, ta không khỏi thở dài.

https://thuviensach.vn

Vân Na tâm tư kín đáo, nhận ra được khổ tâm của ta, thấp giọng nói:

“Huynh có phải đang lo chuyện cầu hôn sẽ ảnh hưởng tới Sở Nhi?”

Ta cười khổ lắc đầu:

“Chuyện này rất phiền phức, các muội nếu như không ở bên canh ta, thì ta còn dễ xử lý.”

Vân Na gật đâu nói:

“Nếu như nhìn từ đại cục, cưới tiểu công chúa Bắc Hồ kia đương nhiên là một chuyện tốt, nhưng mà…”

Nàng u oán thở dài nói:

“Trong lòng bọn muội sẽ có sự khó chịu.”

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Nàng yên tâm, ta sẽ cố sức xử lý tốt chuyện này.”

Lời tuy như vậy, nhưng mà ta biết, chuyện cưới vợ Bắc Hồ này sợ rằng không từ chối được, nếu nhìn từ đại cục của hai nước, chắc chắn ta phải bước lên con đường này.

Lần trở lại Khang Đô này, ta mang theo Lang Thứ, Đột Tạ và mười hai võ sĩ khác. Nếu như Hâm Đức hoàng đế đáp ứng yêu cầu cưới xin của Bắc Hồ, thì cho dù ta có muốn hay không, cũng sẽ trở thành tiêu điểm của Đại Khang.

Nhóm mười lăm người chúng ta ngày đêm hành trình, mất gần hai ngày chúng ta đã tới được Khang Đô.

https://thuviensach.vn

Hành trình lần này của chúng ta không thông báo cho ai, cho nên ta cũng không muốn vào trong thành vội, mà đi tới nông trang ngoài thành gặp mặt Gia Cát Tiểu Liên hỏi tình hình rồi mới quyết định.

Khi bước vào trong nông trang, đã thấy Gia Cát Tiểu Liên và Trần Tử Tô vui mừng bước ra đón.

Ta ngạc nhiên nói:

“Gia Cát huynh ở chỗ này thì không có gì kỳ quái, nhưng tại sao Trần Tử Tô tiên sinh cũng ở đây?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Gia Cát tiên sinh am hiểu thuật quan tinh (quan sát trăng sao), tiên sinh nói hôm nay công tử nhất định sẽ về, cho nên ta mới tới đây đợi.”

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

“Trần tiên sinh nói đùa, rõ ràng tiên sinh tính toán được ngày công tử trở về Khang Đô, hơn nữa còn đoán được trước khi công tử vào thành sẽ tới nơi này, làm gì có quan hệ gì tới ta?”

Ta cười nói:

“Hai người đều là thầy tốt bạn hiền của ta, hôm nay gặp mặt ở đây là tốt vô cùng, Dận Không vẫn còn một bụng nghi hoặc, muốn cầu hai vị tiên sinh giải đáp cho ta.”

Ba người chúng ta đi vào trong thảo đình của nông trang.

Cự Linh rót trà cho chúng ta.

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Chỉ trong một thời gian ngắn công tử làm cho Tuyên Thành khởi sắc như vậy, đúng là làm cho ta bội phục vô cùng.”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô chỉ nói sự thực, lúc trước công tử lợi dụng chuyện mỏ vàng hấp dẫn thương nhân, ta cũng nhận thấy nó là một diệu kế, nhưng kế này chỉ có hiệu quả trong một thời gian. Trong khi đó mọi chuyện lại bất ngờ, có thể nói là thiên thời cũng đứng về phía công tử, dưới đất Tuyên Thành lại có than đá, thử hỏi trong thiên hạ làm gì có ai có vận khí tốt như vậy chứ.”

Ta mỉm cười nói:

“Ngay cả ta cũng không ngờ tới chuyện này ông trời đối với ta đúng là không tệ, a! Sao tin tức này lại nhanh chóng truyền tới Khang Đô tới vậy?”

Trần Tử Tô nói:

“Một truyền mười, mười truyền một trăm, cho dù là tin tức hỏa tốc do lương câu chạy ngàn dặm cũng không đuổi kịp. Đừng nói là Khang Đô, sợ rằng bây giờ ở khắp ngõ ngách của tám nước đều truyền tới tin tức này rồi.”

Ta buông chén trà nói:

“Bên trong hoàng cung có phản ứng gì không?”

Trần Tử Tô nói:

“Hai ngày qua trọng tâm câu chuyện mà các vương hầu hoàng tử cho tới bách tính bình dân nói chủ yếu là về công tử. Ngay cả chuyện công tử đi Bắc Hồ, lén lút đáp ứng chuyện cầu hôn cũng được truyền tới nơi này rồi.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Xem ra lần này ta trở về không đúng lúc rồi.”

Trần Tử Tô nói:

“Ngày hôm trước ta hỏi thăm được chuyện, tâm tình của Hâm Đức hoàng đế không được tốt cho lắm.”

“Xin chỉ giáo?”

Trần Tử Tô nói:

“Không riêng chuyện của công tử, mà ngay cả Hưng vương Long Dận Thao cũng bị người ta mật báo, nói là trong quá trình mua quặng sắt, hắn đã trắng trợn thu hối lộ, âm thâm tự phát triển tay chân, Hâm Đức hoàng đế đã ra lệnh điều tra rõ chuyện này.”

Ta hơi sững sờ, chuyện này ta vẫn chưa nghe nói gì cả, thảo nào Tiền Tứ Hải lại vội vã chạy tới Khang Đô như vậy.

Hàng hóa của hắn được vận chuyển thông suốt ở Đại Khang, chủ yếu là bởi vì Hưng vương bảo đảm, hai người có mối quan hệ cực kỳ mật thiết, xem ra chuyện này đã kéo hắn vào trong rồi.

Ta có chút nghi hoặc nói:

“Nếu như theo lý thuyết thì Hưng vương không nhận hối lộ trong trường hợp này, có phải là có người muốn làm khó dễ hắn hay không?”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Dực Vương cũng đã nói, Hưng vương không có khả năng nhận hối lộ, nhưng mà tính đa nghi của Hâm Đức hoàng đế càng lúc càng nhiều, cho dù gió hơi thổi, cỏ hơi lay, cũng vẫn làm như đại sự tiến hành điều tra tới cùng. Dựa theo Dực Vương phân tích, chắc chắn người đứng sau màn lần này là Tả Trục Lưu.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này không có chứng cứ rõ ràng, mà có tra ra thì cũng chẳng giải quyết được chuyện gì.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Nói thì như vậy, nhưng mà hiện giờ Hưng vương đã bị mất quyền lực, chuyện mua quặng sắt cũng vì thế mà dừng lại.”

Ta hỏi:

“Cần vương có phản ứng gì không?”

Trần Tử Tô nở nụ cười:

“Tình huống hiện tại của Cần vương còn bi đát hơn Hưng vương, có lời đồn rằng hắn và Dịch quý phi làm bậy, Hâm Đức hoàng đế vì chuyện này mà tức giận vô cùng. Nhưng chuyện này cũng chẳng có chứng cứ, nên không thể làm gì được.”

Ta nhịn không được bật cười, chuyện của Cần vương chắc chắn do phía Hưng vương làm ra.

Trần Tử Tô nói:

“Hơn nữa An vương mất đi, công tử lại tự ý đáp ứng chuyện cầu hôn, liên tiếp những chuyện này phát sinh làm cho Hâm Đức hoàng đế tức giận tới cực điểm, sợ rằng lần này lão muốn tìm một mục tiêu trong ba người để phát tiết.”

Ta cười khổ, đáp:

https://thuviensach.vn

“Chỉ mong là hắn không chọn ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Tất cả đều rất khó nói, chuyện của Cần vương và Hưng vương không tìm được chứng cứ nào, nhưng chuyện của công tử lại vô cùng chính xác. Dực Vương nói cho ta biết, kể từ khi biết công tử đáp ứng chuyện cầu hôn của Bắc Hồ, ngày nào Tĩnh Đức phi cũng tìm Hâm Đức hoàng đế tranh cãi, sợ rằng chuyện này sẽ không có kết quả tốt.”

Ta cười nhạt nói:

“Chuyện đã tới nước này, ta cũng không còn cách nào khác, chỉ còn cách trực tiếp đối mặt.”

“Công tử định làm gì?”

“Ta định gặp nhạc phụ đại nhân một lần rồi mới quyết định.”

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

“Ta nghĩ công tử không cần thiếp phải gặp Dực vương, cho dù gặp hay không, thì Dực vương cũng xuất phát từ lợi ích của công tử mà hành động. Hôn sự lần này chẳng quan trọng gì với hắn cả, huống chi khi công tử vào thành lại gặp Dực vương ngay, thì Hâm Đức hoàng đế sẽ có lòng nghi ngờ.”

Ta gật đầu nói:

“Nếu như vậy, ta liền trực tiếp vào cung gặp mặt phụ hoàng.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử và An Dung công chúa có quen biết không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Tuy rằng cùng ở trong cung, nhưng mà ta rất ít tiếp xúc với nàng, chỉ mới gặp vài lần trong đại điển, hoặc tế tự.”

Trần Tử Tô nói:

“Thật ra mấu chốt của chuyện này lại ở trên người An Dung công chúa. Nếu như nàng ta cam tâm gả cho Bắc Hồ, thì chuyện này lại dễ dàng giải quyết rồi.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Hai ngày nay chúng ta đã điều tra rõ ràng tình hình về An Dung công chúa, người ngoài thường nói nàng dung mạo xuất chúng, ngoài xinh đẹp, trong trí tuệ. Thế nhưng tính cách của nàng lại là ngoài mềm trong cứng, đối đãi với thủ hạ cung nữ lãnh khốc vô tình, thường xuyên cảm thân phận nữ nhi, không thể cùng với các hoàng huynh khác tranh đấu, tầm mắt của người này rất rộng.”

Ta không khỏi sửng sốt, cho tới bây giờ ta cũng không biết An Dung công chúa lại có tính cách như vậy.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Một nữ tử như vậy, thì điều hấp dẫn nàng ta nhất là quyền lực, công tử có thể nghĩ cách làm nàng ta đồng ý.”

Trước khi vào cung, ta đã chuẩn bị đầy đủ về mặt tư tưởng, mấy tháng không gặp, Hâm Đức hoàng đế hình như lại già đi rất nhiều, mái tóc hoa râm không ít, những vết nhăn trên mặt lại càng nhiều.

Khi ta đem tro cốt của Dận Tường dâng lên, trong mắt hắn chẳng có chút bi thương nào, có lẽ từ lâu hắn đã quên mất hình dạng của Dận Tường như

https://thuviensach.vn

thế nào rồi.

Trân Phi lặng lẽ nháy ta một cái, muốn nhắc nhớ ta rằng, tâm tình của Hâm Đức hoàng đế lúc này rất kém.

Ta cung kính quỳ rạp xuống trước mặt Hâm Đức hoàng đế:

“Hài nhi tham kiến phụ hoàng vạn tuế! Vạn vạn tuế!”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Trên đời này, làm gì có người sống được vạn tuổi?”

Ta im lặng không nói gì.

Hâm Đức hoàng đế không hiểu ý của ta, vẫn xót xa nói:

“Nghe nói ngươi làm Tuyên Thành trở nên náo nhiệt vô cùng?”

“Nhờ hồng phúc của phụ hoàng, trong mấy ngày gần đây Tuyên Thành đã khai thác được than đá, bách tính cũng có nghề để kiếm ăn.”

Hâm Đức hoàng đế ha hả cười nói:

“Tốt! Tốt! Tốt!”

Hắn liên tiếp nói ba chữ tốt, nhưng hàm nghĩa trong đó thì sợ rằng chỉ có hắn mới biết được.

Ta cung kính nói:

“Hài nhi đã mang một khối Ngọc Chẩm từ Bắc Hồ về kính dâng lên phụ hoàng, nó có tác dụng đông ấm hạ mát, an thần dưỡng khí, kính xin phụ hoàng vui lòng nhận cho.”

Ta dùng hai tay dâng lễ vật lên.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nhìn ta không đưa tay ra nhận.

Trân Phi nhân cơ hội nói:

“Bệ hạ, khó có người có hiếu tâm như Dận Không, người nhận lấy đi!”

Nàng đưa tay tiếp nhận khối ngọc chẩm.

Không nghĩ tới Hâm Đức hoàng đế bỗng nhiên vươn tay ra, hất tung cái hộp lễ vật ra ngoài, ngọc chẩm lăn lóc trên đất, vỡ làm bốn năm mảnh.

Trân Phi sợ đến hoa dung thất sắc:

“Bệ hạ...”

Hâm Đức hoàng đế trợn tròn đôi mắt, tát cho nàng một cái vang dội:

“Tiện nhân! Ở đây tới phiên ngươi nói chuyện hay sao?”

Trân Phi thấp thỏm lo âu quy rạp xuống đất.

Lửa giận ở trong lồng ngực của ta bùng lên, mắt thấy Trân Phi bị làm nhục, ta hận không thể xông lên cắt ngay cái yết hầu của lão xuống.

Hâm Đức hoàng đế chỉ vào Trân Phi nói:

“Ngươi có phải là giống con tiện nhân Dịch Quyên kia, thấy trẫm già nua lên coi trọng tên súc sinh này!”

Trong lòng ta kinh hoàng tới cực điểm, lẽ nào Hâm Đức hoàng đế đã biết tư tình giữa ta và Trân Phi, nếu quả thật là như vậy, thì tình cảnh của ta không ổn rồi.

Trân Phi khóc lớn bò trên mặt đất, nói:

https://thuviensach.vn

“Thần thiếp tự vấn lương tâm vẫn trung tâm với bệ hạ, nếu như người hoài nghi, thiếp nguyện chết trước mặt người.”

Nàng đứng dậy bỗng nhiên lao đầu vào một cái cột.

Ta đứng dậy, kéo ống tay áo của nàng lại nói:

“Nương nương!”

Thân hình của Trân Phi dừng lại, chẳng qua nàng cũng chỉ giả bộ mà thôi, nhưng mà không ngờ ta lại kéo ống tay áo của nàng trước mặt Hâm Đức hoàng đế.

Ta buông ống tay áo của Trân Phi ra, một lần nữa quy rạp xuống trước mặt Hâm Đức hoàng đế, nói:

“Phụ hoàng! Hài nhi xin người ban cho cái chết!”

Hâm Đức hoàng đế ngơ ngác, lạnh lùng nói:

“Ngươi phạm vào tội gì? Tại sao lại muốn ta giết ngươi?”

Ta bi phẫn nói:

“Nhi thần tình nguyện chết đi, chứ không muốn để cho phụ hoàng hoài nghi.”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Nếu như theo lời ngươi nói, thì chuyện này không có.”

Hắn đi qua đi lại hai bước, rồi mới nói:

“Tại sao ngươi tự ý đáp ứng chuyện cầu hôn của Bắc Hồ?”

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi vẫn chưa đáp ứng, việc này là do Bắc Hồ Khả Hãn định ra, nhi thần đã nói là phải trở lại Đại Khang, bẩm báo phụ hoàng để cho người quyết định.”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Chuyện này vốn ngươi nên cự tuyệt, ta đã có một người con trai chết ở Bắc Hồ, chẳng nhẽ lại muốn ta mất thêm một người con gái nữa hay sao?”

“Cái chết của hoàng huynh chỉ là ngoài ý muốn, cũng không phải là chuyện mà Bắc Hồ muốn. Sở dĩ Bắc Hồ đưa ra chuyện cầu hôn, là muốn quan hệ giữa Đại Khang và Bắc Hồ càng thêm tiếp tục gắn bó và tốt đẹp.”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Sở dĩ Bắc Hồ đưa ra chuyện cầu hôn, chẳng qua chỉ muốn có một hậu phương yên ổn, toàn tâm toàn ý đánh Đông Hồ. Bọn họ lo lắng cho lợi ích của mình, có lợi ích gì cho Đại Khang đâu?”

Ta cung kính nói:

“Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện đã đem Lục Hải Nguyên trả lại cho Đại Khang.”

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nói:

“Những năm gần đây, diện tích mà họ chiếm được đâu chỉ có một Lục Hải Nguyên?”

Trong lòng ta thầm kêu không tốt, theo ý của hắn thì hình như hắn không muốn đáp ứng chuyện cầu hôn này rồi:

“Phụ hoàng định làm như thế nào?”

Hâm Đức hoàng đế không nhịn được nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này ta còn đang suy nghĩ, hai ngày nữa ta sẽ nói cho ngươi biết. Được rồi, ngươi đứng lên đi, ta có chuyện muốn nói với ngươi.”

Lúc này, ta mới đứng dậy.

Hâm Đức hoàng đế đưa tay nâng Trân Phi đang khóc đậy, hòa nhã nói:

“Ngọc Oanh, lúc nãy không phải trẫm muốn thế đâu, chẳng qua hai ngày hôm nay chuyện phiền não nhiều quá.”

“Bệ hạ.”

Trân Phi u oán tựa vào vai của Hâm Đức hoàng đế.

Ta hung hăng nhìn vào cái lưng của hắn, xem ra chuyện vừa rồi chỉ là hắn nhất thời nổi giận, chứ không biết chuyện giữa ta và Trân Phi, cái đao treo trên đầu cũng được hạ xuống.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Trẫm dự định xây dựng một tân cung ở phía đông nam của Linh quận.”

Ta kinh ngạc nói:

“Chẳng nhẽ phụ hoàng định dời đô?”

Hâm Đức hoàng đế lắc đầu nói:

“Ta đã tìm người xem xét, mấy năm gần đây Đại Khang tai họa không ngừng, tất cả đều có quan hệ với vị trí của hoàng cung. Khi tân cung xây dựng thành, ta sẽ hạ chỉ thu Linh quận về địa giới của Khang Đô, phát triển nó thành một tòa thành thị lớn nhất trong tám nước.”

Ta cẩn thận nhắc nhở:

https://thuviensach.vn

“Công trình này tổn hao của cải rất lớn, lấy tài lực hiện nay của Đại Khang, sợ rằng...”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ta cũng tính toán qua rồi, thu nhập thuế trong vòng ba năm của Đại Khang sẽ đủ xây dựng một tòa tân cung.”

Ta biết hắn đã quyết định, đương nhiên không dám khuyên nhiều.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Chuyện xây dựng tân cung phải tiến hành cho sớm, nghe nói gần đây Tuyên Thành báo điềm lành, phát hiện một lượng lớn khoáng sản. Để tránh cho dân chúng khai thác lung tung, ta quyết định thu toàn bộ số tài nguyên này về tay của triều đình.”

Trong lòng ta mắng chửi Hâm Đức hoàng đế vô số lần, rõ ràng hắn cướp của ta mà. Tuyên Thành vừa mới khởi sắc, nếu như hắn thu hết toàn bộ tài nguyên, thì ta làm sao đối với mặt những thương nhân kia đây?

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng, hài nhi cho rằng chuyện này không thể nóng vội.”

Hâm Đức hoàng đế sắc mặt lạnh băng, nói:

“Ngươi không đáp ứng?”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện trong vương thổ Đại Khang, sao hài nhi lại dám không đáp ứng, nhưng mà hài nhi và những thương nhân kia đã ký kết khế ước, cho họ thuê số mỏ tài nguyên kia. Bây giờ mới nhìn thấy lợi nhuận, triều đình đã thu

https://thuviensach.vn

hồi, vậy thì thử hỏi sau này còn có thương nhân nào xuất lực vì triều đình nữa?”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Bọn họ thân là con dân Đại Khang, đương nhiên phải có trách nhiệm lo lắng cho đất nước.”

“Phụ hoàng, hài nhi có một biện pháp tốt, ta sẽ để cho những thương nhân kia kinh doanh các mỏ, triều đinh sẽ ra quy định, toàn bộ số than đá sản xuất ra sẽ do triều đình thu mua, vừa tiện cho chúng ta, lại có lợi cho thương nhân, người nghĩ thế nào?”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Đây cũng là một biện pháp.”

Ta lại nói:

“Về phương diện giá tiền, chúng ta sẽ ưu đãi cho họ, nếu không thì sẽ không kích thích được sự hăng hái của mọi người.”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Chuyện này ngươi tự làm đi, nhưng mà thu nhập phải toàn bộ nộp lên triều đình.”

Ta vui mừng vô cùng, xem ra Hâm Đức hoàng đế không phải là không biết tình huống của Tuyên Thành, hắn chỉ muốn tài phú từ khoáng sản mà thôi.

Chuyện này nhất định có người đứng sau lưng đưa đẩy, nhưng mà do ta quản lý, thì ta tin rằng mình vẫn khống chế được đại cục.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế lúc này mới nhìn vào bình tro cốt của Dận Tường, nhẹ giọng than thở:

“Trong số hoàng nhi của trẫm, thì Dận Tường là người nghe lời nhất. Nó nhu thuận từ nhỏ, luôn biết rõ tâm sự của ta... vậy mà không ngờ tới lại chết tha hương…”

Trong lời nói của hắn có chút thổn thức, hai giọt lệ rơi ra.

Trân Phi ôn nhu khuyên nhủ:

“Bệ hạ, cuối cùng Dận Tường cũng lá rụng về cội, người không nên bi thương quá mức.”

Hâm Đức hoàng đế nhìn ta một cái nói:

“Có thể mang tro cốt của Dận Tường trở về, ngươi cũng lập được một đại công, việc tự tiện đồng ý chuyện cầu hôn tạm thời bỏ qua, hai ngày tới ngươi lo lắng giúp ta tang sự của Dận Tường.”

“Phụ hoàng yên tâm, hài nhi nhất định sẽ làm tốt chuyện này.”

Hâm Đức hoàng đế thở dài một hơi nói:

“Trẫm thực sự đã già rồi...”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 83: Chuyển Biến

Ta vừa mới ra khỏi Dưỡng Tâm Điện, thì thấy tiểu thái giám Lạc Mịch đang hoang mang chạy tới, ta thấy ánh mắt của hắn có gì đó không đúng, nên cản lối hắn đi, nói:

"Có chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao lại trông mất hồn mất vía thế kia?"

Lạc Mịch tràn ngập sợ hãi nói:

"Dịch quý phi... tự vẫn rồi..."

Ta hơi sững sờ, Dịch quý phi mà chết thì chuyện của nàng với Cần vương cho dù thật hay giả cũng kết thúc, nhưng lại không thể loại bỏ được hiểm nghi thông dâm, vĩnh viễn là một bóng ma trong lòng Hâm Đức hoàng đế.

Ta thấy trong tay của Lạc Mịch cầm một phong thư, thấp giọng nói:

"Đây là cái gì?"

Lạc Mịch lau mồ hôi trên mặt, nói:

"Trước khi chết... Dịch quý phi... lưu lại một phong thư."

Ta đi tới vỗ vai Lạc Mịch, hạ giọng nói:

"Tâm tình của bệ hạ lúc này cực kém, nếu như ngươi đi vào thông báo tin Dịch quý phi chết, thì người nhất định trị tội ngươi."

https://thuviensach.vn

Lạc Mịch hít một hơi lạnh, hắn biết rõ tính tình Hâm Đức hoàng đế, đối với những lời ta nói không có chút nghi ngờ gì cả.

Ta giật lấy bức thư trong tay Lạc Mịch, hắn hơi sững sờ, nhưng không dám nói lời nào.

Ta mở bức thư ra, thì thấy trong đó là một bức họa Dịch quý phi, khóe miệng nàng còn hơi cười nhạt, ta lập tức xé vụn phong thư, nếu như bức thư này rơi vào trong tay Hâm Đức hoàng đế, thì chẳng phải là Cần vương sẽ rửa sạch được nỗi oan hay sao.

Lạc Mịch cả kinh, há to miệng:

“Điện hạ... người...”

Ta lạnh lùng nhìn hắn nói:

“Ngươi ở trong cung nhiều năm, chuyện gì nên nói, chuyên gì không nên nói ngươi cũng biết rồi phải không.”

Lạc Mịch thấp thỏm lo âu gật đầu. Ta vỗ vỗ vai hắn:

“Mấy ngày nữa, ta sẽ an bài một công việc tốt cho ngươi.”

“Tạ ơn điện hạ!”

Ta xoay người nhìn Dưỡng Tâm Điện một chút, thấp giọng nói:

“Tin Dịch quý phi chết tốt hơn hết là ngươi đi nói với Trân Phi nương nương, bảo người bẩm báo lại cho hoàng thượng.”

Lạc Mịch vái chào thật sâu, nói:

“Tạ ơn điện hạ chỉ điểm.”

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới tình cảnh của Cẩn vương, trong lòng ta không khỏi đắc ý, chuyện Dịch quý phi đột nhiên chết sẽ là một cái họa không ngờ với hắn.

Rời khỏi hoàng cung, ta về phủ của mình lấy lễ vật, sau đó đi tới Dực vương phủ.

Khi tới Dực vương phủ ta mới biết, Tĩnh Đức phi và An Dung công chúa đều có ở đây, cơ hội như thế này, ta có thể buông tha hay sao.

Tĩnh Đức nhìn thấy ta, thì giống như gặp lại cừu nhân, hai mắt đỏ bừng, cắn răng nghiến lợi nói:

“Dận Không, ngươi đã làm được chuyện tốt rồi đó!”

Ta cười nói:

“Nương nương gần đây có khỏe không?”

Tĩnh Đức phi cả giận nói:

“Khỏe? Thiếu chút nữa bị ngươi làm cho tức chết!”

Dực Vương nhẹ nhàng ho khan một tiếng, mở miệng giúp ta giải vây nói:

“Dận Không, con đã đi gặp bệ hạ chưa?”

Ta cung kính đáp:

“Hài nhi mới từ hoàng cung trở về.”

Tĩnh Đức phi lạnh lùng nói:

“Hai người các ngươi đừng có kẻ tung người hứng chuyển trọng tâm câu chuyện, hôm nay ta mang theo An Dung tới đây, chính là muốn răn dạy tên hỗn trướng không nói tình nghĩa như ngươi.”

https://thuviensach.vn

Ta xấu hổ cười nói:

“Nương nương có chuyện gì xin cứ nói thẳng.”

Tĩnh Đức phi nói:

“An Dung tuy rằng không phải muội muội cùng mẹ sinh ra với ngươi, thế nhưng dù sao nó cũng là muội muội, sao ngươi có thể đẩy nó vào trong hố lửa cơ chứ?”

Ta cười nói:

“Nương nương đã hiểu nhầm nhi thần rồi, nhi thần sao có thể làm chuyện nhẫn tâm như vậy.”

Tĩnh Đức mi liễu dựng thẳng nói:

“Giỏi cho Dận Không, tới bây giờ ngươi vẫn còn chống chế, nói! Tại sao ngươi lại lén lút đáp ứng chuyện cầu hôn của Bắc Hồ?”

Ta ngượng ngùng cười cười nói:

“Lúc nãy hài nhi đã giải thích với phụ hoàng, chuyện cầu hôn không phải là do hài nhi đưa ra. Thái tử Bắc Hồ là Thác Bạt Thuần Chiếu ngưỡng mộ tuyệt đại tao nhã của hoàng muội cho nên mới hướng hài nhi cầu thân, hài như sao dám đáp ứng. Mặc dù Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện đã nói trước mặt mọi người, nhưng mà con đã nói là phải trở về xin ý kiến của phụ hoàng.”

Tĩnh Đức phi nữa tin nửa ngờ nói:

“Có thật không?”

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không nếu như nói lời giả dối, thì sẽ bị vạn tiễn xuyên tim, chết không được tử tế.”

Tĩnh Đức phì phì phì nói:

“Đang tốt lành, sao phải thề độc làm gì.”

Ta thấy ánh mắt của nàng chuyển biến, dường như đã thôi tức giận, ta và Dực Vương liếc mắt nhìn nhau, mỉm cười.

Đúng lúc này, An Dung công chúa tản bộ trở về, nếu như không có Tĩnh Đức phi gọi nàng, thì ta không thể nào nhận ra được. Mấy năm trước, An Dung chỉ là một tiểu nha đâu ngây ngô, vậy mà bây giờ đã là một thiếu nữ dung mạo xuất chúng.

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng muội, còn nhớ ta không?”

An Dung rụt rè cười:

“Dận Không ca ca, muội đương nhiên là nhớ, phụ hoàng vẫn thường khen huynh là người thông minh nhất trong số các vị ca ca.”

Trong lòng ta cười thầm, An Dung là người kiêu ngạo, không thể nào khen ta trước mặt được, hơn nữa, chúng ta gặp mặt khi còn nhỏ, bây giờ nàng cũng chẳng thể nào nhớ được hình dạng của ta.

Dực Vương nói:

“Ta đã cho người chuẩn bị cơm, tối nay cả nhà chúng ta đoàn tụ.”

Tĩnh Đức phi lạnh nhạt nói:

“Không cần, ta phải về.”

https://thuviensach.vn

Ta chợt nhớ tới chuyện Dịch quý phi, cuống quít nói:

“Nương nương, hài nhi vừa nghe được một việc, Dịch quý phi đã tự vẫn.”

“Cái gì?”

Tĩnh Đức phi bỗng nhiên đứng đậy, nàng thay quyền hoàng hậu chấp chướng nội cung, chuyện này đương nhiên nằm trong trách nhiệm của nàng.

“Tại sao không cho ta biết sớm?”

Tĩnh Đức phi không nhiều lời, vội vã rời đi, Dực vương đứng dậy tiễn.

An Dung không đi theo, vừa vặn tạo một cơ hội cho ta trò chuyện riêng với nàng.

An Dung nói:

“Việc cầu thân có phải là do huynh đưa ra không?”

Ta lắc đầu nói:

“Chuyện này ta đã giải thích rất nhiều lần, sự thực là thái tử Bắc Hồ Thác Bạt Thuần Chiếu chủ động đưa ra, không biết từ đâu hắn nghe được sự tao nhã của muội, một lòng muốn lấy muội làm vợ.”

An Dung cười mặt đỏ hồng, thấp giọng nói:

“Muội rất ghét đám người man rợ này.”

Xem ra nàng không có hảo cảm gì với người Bắc Hồ.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bắc Hồ cũng không phải là không ra gì như muội tưởng tượng, Thác Bạt Thuần Chiếu cũng không dã man như vậy.”

An Dung hứng thú nói:

“Vậy thì hắn là người như thế nào?”

Ta nhấp một hớp trà, nói:

“Hắn năm nay hai mươi lăm tuổi, thấp thoáng đã có phong phạm vương giả, là nhân vật quyền lực nhất sau Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện. Thông qua vài lần tiếp xúc với hắn ta phát hiện người này ẩn giấu trí lớn, học vấn võ công đều rất nổi tiếng.”

Đôi mắt đẹp của An Dung sáng ngời.

Ta thấy sự biến hóa của nàng, nói:

“Thác Bạt Thọ Thiện đã có ý niệm đem tước vị Khả Hãn truyền cho Thác Bạt Thuần Chiếu, lần phát động chiến tranh với Đông Hồ này chính là điềm báo cho việc Thác Bạt Thuần Chiếu lên ngôi Khả Hãn.”

An Dung cười nói:

“Nếu như mẫu phi muội nghe thấy huynh khen Thác Bạt Thuần Chiếu tốt như vậy, thì chắc chắn sẽ chửi huynh một trận.”

Ta cười nói:

“Ta chỉ nói tình hình thực tế, nếu như muội không tin có thể hỏi những người khác.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe nói nương nương định gả muội cho tam hoàng tử của Hán quốc là Hạng Đạt Thăng?”

An Dung gật đầu nói:

“Chuyện hôn nhân là do phụ mẫu làm chủ, muội cũng chưa từng gặp mặt Hạng Đạt Thăng, nên không biết hắn như thế nào.”

Ta thở dài nói:

“Hắn là tam hoàng tử của Hán quốc, tướng mạo coi như không tệ, nhưng mà... theo như ta biết, tính tình của hắn nhu nhược, không được phụ hoàng hắn yêu thích, huống hồ...”

“Sao vậy?”

An Dung vội vã hỏi.

Ta lắc đầu nói:

“Căn cứ vào cục diện của Hán quốc bây giờ, hắn không có hi vọng gì trong việc thừa kế ngôi vị hoàng đế.”

Trong mắt An Dung hiện lên sự mất mát.

Ta nhân cơ hội nói:

“Hoàng muội, người làm ca ca ta có một câu thật lòng muốn nói.”

An Dung khẽ gật đầu nói:

“Hoàng huynh xin cứ nói.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như ta là muội, chắc chắn ta sẽ chọn Thác Bạt Thuần Chiếu chứ không chọn Hạng Đạt Thăng.”

Thân hình của An Dung chấn động, ánh mắt nhìn thẳng vào ta.

Ta tiếp tục nói:

“Nếu như nói về Thác Bạt Thuần Chiếu thì cho dù là mị lực hay dung mạo đều hơn nhiều so với Hạng Đạt Thăng mạnh hơn nhiều, huống chi, hắn chính là thái tử Bắc Hồ, sắp được phong làm Đại Hãn thống lĩnh Bắc Hồ. Trong khi đó Hạng Đạt Thăng chỉ là một tamg hoàng tử của Hán quốc, tối đa hắn cũng chỉ an toàn được làm một vương gia mà thôi”

An Dung im lặng không nói, lâm vào trầm tư.

Ta biết tâm ý của nàng ta đã chuyển biến, tiếp tục giới thiệu, nói:

“Lấy dung mạo và thân phận của muội, một khi được gả vào Bắc Hồ thì sẽ làm hoàng hậu, còn nếu như gả tới Hán quốc, sợ rằng... cả đời này chỉ có thể làm một vương phi không quyền không thế.”

An Dung bỗng nhiên nở nụ cười, cắn môi nói:

“Muội chợt phát hiện hoàng huynh rất thích hợp làm bà mối.”

Ta ngẩn người, lập tức bật cười ha hả.

Sau khi ăn cơm trưa xong, ta và Dực vương đi tới thư phòng, ta mang lễ vật của Sở Nhi chuẩn bị cho hắn.

Trong mắt Dực vương hiện lên sự kích động, cẩn thận cất quà đi.

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Hiện giờ Sở Nhi bận bịu chuyện của Tuyên Thành nên không có cách nào trở về được.”

Dực Vương gật đầu nói:

“Bây giờ Khang Đô đang rung chuyển, nó ở lại Tuyên Thành là tốt nhất.”

Hắn thở dài nói:

“Dận Thao và Dận Lễ hai tên này đang gây chiến không ngừng, Đại Khang quốc khố trống rỗng, phụ hoàng con hết lần này tới lần khác muốn xây dựng tân cung, sợ rằng cục diện yên bình của Đại Khang không duy trì được bao lâu nữa.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu.

Dực Vương nói:

“Chuyện cầu thân với Bắc Hồ đã giải thích với phụ hoàng con chưa?”

Ta cười nhạt nói:

“Đây cũng không phải là vấn đề mà người quan tâm, cái người thực sự chú ý là khoáng sản của Tuyên Thành, yêu cầu con đem toàn bộ khoáng sản nộp lên cho triều đình.”

Dực Vương nhíu mày nói:

“Tuyên Thành vừa mới có dấu hiệu khôi phục, bệ hạ làm như vậy chẳng phải là dồn nó là con đường chết hay sao?”

Ta thở dài nói:

“Con đã thuyết phục được người một chút, nhưng mà chắc chắn một nửa là phải chảy vào trong quốc khố rồi.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương cười lạnh nói:

“Chắc là người định dùng nó để xây dựng tân cung.”

Ta sầu lo nói:

“Phụ hoàng xây dựng tân cung sẽ tăng thu thuế má, bách tính lại cực khổ rồi.”

Dực Vương nói:

“Không chỉ có như vậy, ta đã xem bản thiết kế của tân cung, quy mô vô cùng khổng lồ, muốn xây dựng phải cần một nguồn nhân lực lớn, chi độc chuyện này không cũng đã khiến dân tình oán thán rồi.”

“Chẳng nhẽ lại không có ai khuyên can hay sao?”

Dực Vương gật đầu:

“Các triều thần đều đã khuyên can, nhưng mà bệ hạ khư khư cố chấp, không lọt tai bất cứ ý kiến của ai cả, chuyện xây dựng tân cung đã được định rồi.”

Ta cười nhạt nói:

“Nếu như khuyên can không được, thì tốt hơn hết là bảo trì im lặng.”

Dực Vương nói:

“Chuyện Bắc Hồ cầu hôn, phụ hoàng con nói như thế nào?”

Ta thấp giọng nói:

“Người cũng chưa cho con đáp án chính xác.”

Dực Vương thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như nhìn từ đại cục, kết hôn với Bắc Hồ đúng là có lợi, nhưng mà...”

Hắn định nói gì đó lại thôi.

Hắn đương nhiên là biết chuyện ta sẽ cưới tiểu công chúa của Bắc Hồ, nên giải thích:

“Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện đã ở trước mặt mọi người nhắc tới chuyện này, hài nhi cũng không đáp ứng, đang chuẩn bị một lý do thật tốt để cự tuyệt.”

Ánh mắt của Dực vương lóe sáng, hắn thấp giọng nói:

“Vì sao phải cự tuyệt?”

Ta hơi sững sờ, không biết hắn có ý gì đây.

Dực Vương nói:

“Cưới Bắc Hồ tiểu công chúa là một cơ hội để củng cố địa vị rất tốt của con, đối với công việc của Tuyên Thành lại càng thuận lợi, sẽ nhận được một cơ hội phát triển rất tốt.”

Ta đã sớm nghĩ tới chuyện này, nhưng chưa hề nói với bất kỳ ai.

Ta thở dài nói:

“Hài nhi là lo lắng cảm thụ của Sở Nhi...”

Dực Vương nở nụ cười, vỗ vỗ bả vai ta nói:

“Dận Không, ta tin Sở Nhi sẽ không trách con, huống hồ con cưới tiểu công chúa kia cũng chỉ vì mục đích chính trị, chứ không có tình yêu thực sự, Sở Nhi sẽ lo lắng vì đại cục mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta kích động, ta vẫn lo lắng Dực vương phản đối chuyện này, không ngờ tới là hắn lại có thể biểu thị đồng ý ở trước mặt của ta, chuyện cưới hỏi với Bắc Hồ đã không còn trở ngại gì rồi.

Dực Vương nói:

‘Nếu như muốn trở thành người làm đại sự, đương nhiên phải nghĩ cho đại cục, con phải không ngừng nỗ lực vì mục tiêu cuối cùng, xây dựng tất cả những điều kiện cho sự thành công.”

Ta vái một cái thật sâu, biểu thị sự tôn trọng với Dực vương.

Dực Vương cười nói:

“Những chuyện ở Tuyên Thành của con đã làm cho ta tin tưởng, con mới là người có thể thống lĩnh Đại Khang, mọi người trong triều gần đây rất quan tâm tới con. Được lòng người đương nhiên là tốt, thế nhưng cũng sẽ khiến người khác cừu thị và cảnh giác.”

“Kính xin nhạc phụ thay con lưu ý chuyện ở Khang Đô.”

Dực Vương nói:

“Mấy ngày trước, Tả Trục Lưu dẫn đầu một đám người dâng tấu chương lên Hâm Đức hoàng đế, yêu cầu sớm ngày định người kế thừa, nhưng mà ngẫu nhiên Dận Thao và Dận Lễ xảy ra chuyện, nên mới dẹp đi.”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện của bọn họ chẳng qua chỉ là chuyện nhỏ, chẳng lâu nữa sẽ qua mà thôi.”

Dực Vương nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ trở nên vô cùng đa nghi, việc nhỏ trong lòng người cũng sẽ biến thành đại sự, theo sự suy đoán của ta, Dận Thao và Dận Lễ không rũ sạch mình dễ dàng tới như vậy.”

Ta lúc này mới nói chuyện của Trử Đại Tráng với Dực vương:

“Nhạc phụ, người thấy Trử Đại Tráng như thế nào?”

Dực Vương nhìn ta một cái nói:

“Đại Tráng là do một tay ta nâng đỡ lên, hắn nói tuy rằng thiếu khả năng, thế nhưng là người trung thành, là bộ hạ có thể tin cậy được, có chuyện gì à?”

Ta dứt khoát nói:

“Hài nhi nghĩ người này rất bình thường, muốn thay thế hắn.”

Dực Vương trầm ngâm trong chốc lát, rồi nói:

“Nếu như con nhúng tay quá sớm vào quân vụ, sẽ khiến phụ hoàng con cảnh giác, có thể hoài nghi con có ý đồ mưu phản.”

Ta mỉm cười nói:

“Nhạc phụ yên tâm, hài nhi tự có chừng mực, chắc chắn sẽ không để lại bất kỳ kẽ hở nào cho phụ hoàng nghi ngờ.”

Dực Vương gật đầu nói:

“Nhưng con đã có người lựa chọn chưa?”

“Con có một bộ hạ là Tiêu Trấn Kỳ, cho dù bản lĩnh hay năng lực thống soái hắn đều có thể đảm nhiệm được chức vụ ấy.”

Dực Vương nói:

https://thuviensach.vn

“Khi nào con trở lại Tuyên Thành thì bảo hắn tới tìm gặp ta, chuyện này phải có một khoảng thời gian, đồng thời không để lại kẽ hở nào cả, tất cả cứ để ta lo đi.”

Ta chậm xử lý tang vụ của An vương, là còn muốn đợi xem thái độ của Hâm Đức hoàng đế về việc cầu hôn, ta quay về Khang Đô đã hấp dẫn sự chú ý của không ít người, ngày nào cũng có rất nhiều khách tới thăm, trong đó có cả một người là Tiền Tứ Hải.

Ta mỉm cười nói:

“Từ khi chia tay tới nay, Tứ Hải huynh vẫn khỏe chứ?”

Tiền Tứ Hải nhíu mày, đau khổ nói:

“Phúc tới thì ít, nhưng mà họa lại vô đơn chí, ta nói câu này chắc Bình vương cũng hiểu.”

Ta cười nói:

“Tứ Hải huynh không cần phải lo lắng, chờ chuyện của Hưng vương có manh mối, thì chuyện của huynh chắc chắn sẽ xong.”

Tiền Tứ Hải thở dài một hơi nói:

“Hàng hóa của ta vẫn bị giữ lại trên cảng, trong khi lại sắp tới kỳ hạn giao dịch với người ta rồi.”

Ta chậm rãi nhấp một ngụm trà, trong lòng nghĩ thầm, lần này hắn tới tìm ta để xin trợ giúp.

Tiền Tứ Hải thấy ta không có tỏ thái độ, nuốt nước bọt nói:

“Nếu như cứ kéo dài như thế này, ta chắc chắn sẽ tổn thất thảm trọng, Bình vương có biện pháp gì có thể cho hàng hóa chuyển đi trước hay

https://thuviensach.vn

không.”

Ta nhíu mày nói:

“Tứ Hải huynh, lần này là phụ hoàng tự mình hạ lệnh điều tra, nếu muốn hàng hóa được phép thông thương thì phải có lệnh của người mới được.”

Tiền Tứ Hải dùng vẻ mặt đau khổ nói:

“Ân tình ta sẽ báo đáp, nhưng cũng mong Bình vương nghĩ một biện pháp giúp ta.”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện của Tứ Hải huynh, ta nhất định sẽ tận lực, nhưng mà sợ rằng chuyện này phải một hai ngày nữa, chờ lửa giận của phụ hoàng bớt đi, ta sẽ nói chuyện này với người.”

Tiền Tứ Hải nói:

“Tất cả đều xin nhờ cậy vào điện hạ.”

Hắn móc ra một tập ngân phiếu, nói:

“Chỗ này xin để cho điện hạ chi dùng.”

Ta cười nói:

“Tứ Hải huynh chẳng nhẽ lại coi ta và Hưng vương như nhau?”

Tiền Tứ Hải cười hắc hắc nói:

“Đâu có, đâu có, ta sao có thể dùng tiền làm loại chuyện đó.”

Ta cười to nói:

https://thuviensach.vn

“Tứ Hải huynh là người mà ta luôn yên tâm.”

Ta thu lấy tập ngân phiếu, thì bên ngoài có thủ hạ vào thông báo, Ung vương Long Thiên Khải tới.

Tiền Tứ Hải đứng dậy cáo từ, ta cười nói:

“Dù sao có không có người lạ nào, ngươi lưu lại nghe một chút cũng tốt.”

Ung vương đi vào bên trong phòng thấy Tiền Tứ Hải, cũng giật mình ngơ ngác.

Gần đây đồn thổi chuyện Hưng vương nhận hối lộ, nên danh khí của Tiền Tứ Hải ở Khang Đô cũng rất là lớn.

Tiền Tứ Hải cuống quít cung kính thi lễ một cái.

Ta cười nói:

“Hoàng thúc, Tứ Hải là hảo bằng hữu của ta ở Đại Tần, có việc gì cứ nói thẳng.”

Ung vương gật đầu, ngồi xuống nói:

“Dận Không, bệ hạ bảo ta phụ trách việc xây dựng tân cung, nhưng lại chỉ định việc dùng ‘Mục Sơn thạch’ làm móng. Loại đá này ở Đại Khang không nhiều lắm, ta tới đây là muốn ngươi nghĩ giúp ta biện pháp.”

Tiền Tứ Hải chen lời vào nói:

“Loại đá này chính là sản phẩm đặc biệt của Bặc Ấp ở Đại Tần.”

Ung vương nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đương nhiên biết, nhưng mà quan hệ giữa hai nước Khang Tần vẫn vô cùng căng thẳng, làm sao có thể điều loại đá đấy tới đây?”

Ta mỉm cười nói:

“Trên đời này không có chuyện gì mà mình không làm được, Tiền lão bản có thấy đúng không?”

Tiền Tứ Hải vội vàng gật đầu, hắn cười nói:

“Mục Sơn thạch cũng không đắt, hơn nữa trong dân gian cũng ít sử dụng, ta nghĩ là ta có biện pháp.”

Ung vương vui vẻ nói:

“Như vậy thì tốt rồi, chuyện này cứ giao cho ngươi vậy.”

Ta không ngờ mọi chuyện lại trùng hợp như vậy, xem ra vận khí của Tiền Tứ Hải đúng là không tệ.

Ta cười nói:

“Nếu như Tiền lão bản có thể hoàn thành việc này, ta đảm bảo chuyện thương vận sẽ khôi phục bình thường.”

Tiền Tứ Hải vui mừng vô cùng, liên tục gật đầu nói:

“Việc này không nên chậm trễ, ta phải đi sắp xếp nguồn cung cấp vật liệu.”

Ung vương tìm ta chắc chắn là có chuyện trọng yếu, đợi Tiền Tứ Hải đi, hắn mới thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe nói Tả Trục Lưu đã đề nghị khi Bắc Hồ phát động chiến tranh, với Đông Hồ, thì chúng ta tập trung binh lực công kích hậu phương của Bắc Hồ.”

“Cái gì?”

Ta thất kinh nói.

Ung vương nói:

“Hôm nay ở trong triều Dực Vương và Tả Trục Lưu đã cãi nhau một trận, suýt chút nữa thì động tay, động chân.”

“Phụ hoàng nói như thế nào?”

Ung vương cười nói:

“Bệ hạ không tỏ thái độ, nhưng mà ta phỏng đoán chuyện này sẽ không thành.”

“Sao lại nhận thấy như vậy?”

Ung vương nói:

“Hiện nay bệ hạ quan tâm nhất là chuyện xây dựng cung điện mới, nếu như phát động chiến tranh với Bắc Hồ, thì việc xây dựng chắc chắn sẽ bị trì hoãn lại, tài chính trong quốc khố không còn nhiều, nó không đủ để thực hiện đồng thời hai việc.”

Ta gật đầu nói:

“Hoàng thúc, nếu như Tiền Tứ Hải có thể tìm được Mục Sơn thạch, thì cũng coi như hắn lập công chuộc tội, người tâu với phụ hoàng là trả lại hàng hóa cho hắn.”

https://thuviensach.vn

Ung vương nói:

“Chuyện này cũng không khó, ta có thể làm được.”

Ta lười biếng ngáp một cái nói:

“Chẳng hiểu tại sao sống cuộc sống an nhàn sung sướng ở Khang Đô, ta lại không thấy quen.”

Ung vương cười nói:

“Ở đây sao có thể tự tại như ở Tuyên Thành.”

Ta ha ha nở nụ cười:

“Chỉ tiếc là phụ hoàng còn chưa tỏ thái độ chuyện cầu thân, lúc này ta muốn trở về cũng không về được.”

Ở ngoài vang lên tiếng gõ cửa, Trần Tử Tô ở ngoài cửa nói:

“Bình vương điện hạ, bệ hạ tuyên người vào cung.”

Ung vương và ta nhìn nhau một cái nói:

“Tám phần mười là vì chuyện này.”

Đi tới Dưỡng Tâm Điện cũng là lúc hoàng hôn, từ xa ta đã nhận thấy thiếp thân cung nữ của Tĩnh Đức phi đứng ở bên ngoài, trong lòng ta ngẩn ra, xem ra chuyện này nhất định có quan hệ với chuyện cầu hôn, nếu không thì Tĩnh Đức phi sẽ không xuất hiện ở đây.

Đi vào Dưỡng Tâm Điện, thấy Tĩnh Đức phi còn đang khóc, Hâm Đức hoàng đế đang nói gì đó với nàng.

Ta mới bước vào, Tĩnh Đức phi đã dùng đôi mắt sưng đỏ, trợn trừng nhìn ta nói:

https://thuviensach.vn

“Long Dận Không ngươi thật giỏi, ngày ấy ngươi hạ bùa mê thuốc lú gì cho muội muội ngươi, mà làm nó thay đổi chủ ý?”

Trong lòng ta âm thầm vui vẻ, xem ra An Dung đã thay đổi ý nghĩ, quyết định gả cho thái tử Bắc Hồ, Tĩnh Đức phi vì chuyện này chắc chắn sẽ hưng sư vấn tội ta.

Ta làm ra vẻ không hiểu, nói:

“Hài nhi không biết nương nương đang nói cái gì?”

Tĩnh Đức phi bỗng nhiên đứng dậy, đưa tay chỉ thẳng vào mặt ta, nói:

“Long Dận Không! Ngươi đừng có giả bộ hồ đồ, An Dung vẫn luôn nghe lời, vì sao sau khi gặp ngươi một lần lại đột nhiên quyết định gả nhập Bắc Hồ? Ngươi đã nói với nó cái gì?”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Ngươi có làm gì hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Phụ hoàng, việc hôn nhân đương nhiên là do phụ mẫu làm chủ, thế nhưng cũng nên coi trọng chọn lựa của nữ nhi, hoàng muội nếu đã quyết định gả cho Bắc Hồ, đương nhiên là có nói lý của nó. Huống chi lựa chọn của hoàng muội cũng là một lựa chọn không tồi với Đại Khang.”

“Ngươi đánh rắm!”

Trong cơn tức giận, ngay cả lời này Tĩnh Đức phi cũng nói ra được.

Hâm Đức hoàng đế nhíu mày, hiển nhiên là có sự thất vọng với phong độ của Tĩnh Đức phi.

https://thuviensach.vn

Ta thấy nàng ta tức giận, trong lòng cũng cảm thấy vui vẻ, năm đó nàng đã nhiều lần làm nhục mẫu thân ta, hôm nay ta cũng sẽ cho nàng nếm thử cảm giác xa rời người thân.

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng, nương nương, từ phương diện cá nhân của hoàng muội mà nói, khi gả cho Bắc Hồ sẽ đương nhiên được làm thái tử phi, rồi sẽ trở thành hoàng hậu của Bắc Hồ. Nếu như gả cho Hán quốc, Hạng Đạt Thăng chỉ là một tam hoàng tử, địa vị của hai người kém nhau tới ngàn vạn.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu, hắn thấp giọng nói:

“Chuyện này ta cũng đã nghĩ tới.”

Tĩnh Đức phi nức nở nói:

“Thời tiết của Bắc Hồ vào mùa đông rất lạnh, trong khi người Hồ lại dã man, làm sao An Dung chịu được những khổ sở như vậy chứ.”

Ta cười nói:

“Nương nương vẫn chưa tới Bắc Hồ, sao lại tưởng tượng ra như vậy, đô thành của Bắc Hồ là Ô Khố Tô cũng không thua kém gì so với Khang Đô, Thái tử Bắc Hồ Thác Bạt Thuần Chiếu là một nam nhi am hiểu trí thức lễ nghĩa, còn hơn Hạng Đạt Thăng chỉ biết sống an nhàn sung sướng rất nhiều lần.”

Tĩnh Đức phi gạt lệ nói:

“Nếu như gả cho Bắc Hồ, ta sợ rằng không nhìn thấy nó nữa...”

Ta cười nói.

https://thuviensach.vn

“Nương nương nói câu ấy là sai rồi, Ô Khố Tô cách Đại Khang chỉ có bảy ngày hành trình, trong khi Hán đô cách Đại Khang tới hơn mười ngày, hơn nữa còn có Trường Giang cách trở, ai xa ai gần chắc chắn người có thể định liệu.”

Tĩnh Đức phi cắn cắn môi nói:

“Thế nhưng ta nghe nói thái tử Bắc Hồ đã có thê tử, An Dung gả vào đó có khả năng sẽ bị làm thiếp không?”

Ta ha ha cười nói:

“Chuyện này nương nương lại càng không cần lo lắng, Thác Bạt Thuần Chiếu đã đáp ứng, chỉ cần An Dung công chúa gả cho Bắc Hồ, hắn sẽ lập muội ấy làm chính thất. Huống chi hai vị thê tử của Thác Bạt Thuần Chiếu lại không mang thai, nếu như An Dung sinh cho hắn một Lân nhi (người con như kỳ lân - ý nói sự quý báu), thì sau này nó sẽ làm Khả Hãn của Bắc Hồ.”

Hai mắt Hâm Đức hoàng đế bỗng nhiên sáng ngời, vỗ đùi một cái, nói:

“Nếu như ngoại tôn của ta có thể làm Khả Hãn Bắc Hồ, vậy thì chẳng phải là hai nhà đã thân lại càng thêm thân hay sao.”

Ta gật đầu nói:

“Phụ hoàng nói rất đúng.”

Hâm Đức hoàng đế ha hả cười nói:

“Tốt! Tốt! Chuyện này cứ quyết định như vậy đi!”

Tĩnh Đức phi cả kinh nói:

“Bệ hạ, lúc nãy người đã nói...”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Dận Không nói có lý, huống chi ta cũng muốn tôn trọng quyết định của An Dung, làm hoàng hậu Bắc Hồ đương nhiên là tốt hơn so với làm một Vương phi bình thường ở Hán quốc. Cái tên hỗn đản Hạng Bác Đào kia cũng không tốt lành gì, khi Khang Tần có chiến sự, hắn đã đứng nhìn, có ý đồ mưu lợi bất chính, loại tiểu nhân này ta khinh thường còn không hết, sao có thể trở thành thông gia với hắn được chứ!”

Tĩnh Đức phi thấy Hâm Đức hoàng đế chủ ý đã quyết không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận hiện thực, thở dài nói:

“Nếu như sau này An Dung có ủy khuất gì, thì ta sẽ không tha cho ngươi.”

Ta cười nói:

“Nương nương yên tâm, Dận Không cũng quan tâm tới An Dung như người vậy.”

Tĩnh Đức phi hừ lạnh một tiếng, phất tay áo xoay người đi ra ngoài.

Hâm Đức hoàng đế nhìn theo bóng lưng của nàng ta, cười khổ lắc đầu nói:

“Nàng yêu thương người con gái này vô cùng, đương nhiên là không muốn gả nó cho Bắc Hồ.”

Hắn chỉ vào cái ghế đối diện, ý bảo ta ngồi xuống, sau đó nói:

“Chuyện này ngươi nhất định phải xử lý tốt, không thể để mất thể diện của Đại Khang ta.”

“Hài nhi biết.”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế lại nói:

“Chuyện Bắc Hồ công chúa thế nào.”

Ta gật đầu, đem chuyện an táng Dận Tường kể lại một lần.

Hâm Đức hoàng đế thở dài nói:

“Gần đây xảy ra quá nhiều chuyện, tâm lực của trẫm cũng cạn kiệt rồi, ngày mai ngươi theo ta tới thiên đàn tế thiên!”

Trong lòng ta thầm mừng rỡ không ngớt, hắn mang ta đi thiên đàn tế thiên, có phải là có ý niệm truyền ngôi cho ta hay không?

Hâm Đức hoàng đế dừng dừng lại nói:

“Hai ngày nay ta luôn mơ thấy... Dịch quý phi xuất hiện ở bên cạnh ta, đêm nay ngươi thay ta tới Thục Đức Cung, túc trực bên cạnh linh cữu của nàng.”

Ta có chút dở khóc dở cười, Hâm Đức hoàng đế sao có thể bảo ta đi túc trực linh cữu được chứ, chắc là do hắn nghĩ Dịch quý phi chết oan, nhưng mà cho dù thế nào, ta cũng không thể cự tuyệt.

Đêm nay ta đành phải ở lại Thục Đức Cung, đốt tiền giấy cho nàng, rồi nghiêm chỉnh đứng ở bên cạnh linh bài. Di thể của Dịch quý phi đã an táng từ lâu, linh đường này mới lập được hai ngày, đối với nơi này ta không xa lạ gì, bởi vì đây là địa điểm mà ta gặp Trân Phi lần đầu tiên.

Tiểu thái giám Lạc Mịch đốt nến, thần thần bí bí đi tới bên cạnh ta, thấp giọng nói:

“Bình vương điện hạ, người có biết vì sao bệ hạ bảo người đi túc trực linh cữu không?”

https://thuviensach.vn

Ta không nhịn được nói:

“Có chuyện cứ nói rõ đi, sao lại phải ấp a ấp úng.”

Lạc Mịch thấp giọng nói:

“Hai ngày nay trong hoàng cung có ma, người ta toàn nói là do linh hồn của Dịch quý phi không siêu thoát được, đêm nào cũng ở trong cung khóc lóc...”

Một trận gió lạnh thổi qua, ta không tự chủ được rùng mình một cái, nhẹ giọng quát lên:

“Trên đời này làm gì có ma quỷ, ngươi nói bậy bạ gì đó.”

Lạc Mịch sợ đến sắc mặt trắng bệch, hàm răng cũng run lên nói:

“Nô tỳ đã tận mắt nhìn thấy một bạch y nữ tử bay ngang qua nơi này...”

Ta thấy hắn càng nói càng kỳ cục, cả giận nói:

“Cút ra ngoài cho ta, đừng có ở chỗ này giả thần giả quỷ.”

Lạc Mịch xoa xoa mồ hôi lạnh, vội vàng lui ra ngoài.

Trong toàn bộ Thục Đức cung chỉ còn lại có một mình ta, ta không khỏi âm thầm cảm thán, Thục Đức Cung và Thanh Nguyệt cung chính là hai tòa lãnh cung, các phi tần chết ở đây đâu chỉ có một mình Dịch quý phi.

Xem ra Hâm Đức hoàng đế cũng nghe được tin đồn ma quái, bảo ta túc trực ở đây là để an ủi cho oan hồn của Dịch quý phi.

Lúc tối vẫn còn các cung tần quen biết Dịch quý phi tới phúng viếng, từ hành động này cũng nhận thấy, Dịch quý phi là người không tệ, đồng thời

https://thuviensach.vn

những người này cũng không muốn oan hồn của nàng ta quấn bên cạnh mình.

Thiếp thân cung nữ Ngọc Tỏa của Trân Phi cũng tới đây phúng viếng, nàng không ngờ tới người túc trực bên cạnh linh cữu lại là ta, đợi cho người khác rời đi, mới đi tới bên người ta, thấp giọng nói:

“Nương nương bị bệnh…”

Ta ngẩn ra, từ hôm ở Dưỡng Tâm Điện thấy Hâm Đức hoàng đế đánh Trân Phi một cái bạt tai, ta đã không gặp lại nàng nữa.

Ngọc Tỏa nói:

“Vốn chính nương nương muốn tới, nhưng mà do thân thể yếu ớt, nô tỳ mới khuyên người ở lại trong cung nghỉ ngơi.”

Nàng nhẹ giọng nói:

“Nô tỳ sẽ trở về báo lại cho nương nương...”

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi bảo nàng yên tâm dưỡng bệnh, không nên tới đây.”

Ta tuy rằng lo lắng bệnh tình của Trân Phi, nhưng cũng không dám mạo hiểm gặp riêng nàng ở trong cung.

Trong đôi mắt của Ngọc Tỏa lộ ra vẻ thất vọng:

“Nô tỳ biết, nương nương rất muốn gặp người.”

Ta lạnh lùng nói:

“Ngươi nói hơi nhiều đấy!”

https://thuviensach.vn

Từ ngoài cửa bỗng vang lên một tiếng ho khan, ta và Ngọc Tỏa đồng thời ngẩn ra, bởi thấy Trân Phi khoác một cái áo choàng đi tới.

Ngọc Tỏa vội vàng tiến lên đỡ lấy nàng, nói:

“Sao nương nương lại tới đây!”

Trong đôi mắt của Trân Phi đã có ánh lệ, nàng nhìn chăm chú vào ta, hai giọt lệ kích động rơi xuống.

Nàng không ngờ ởnơi này còn gặp được ta, tình cảnh triền miên ngày xưa nhất thời xông thẳng lên đầu.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 84: Âm Hồn

Ta và Trân Phi nhìn nhau thật lâu, dường như quên mất chúng ta đang ở nơi nào, Ngọc Tỏa biết ý rời khỏi nơi này.

Trân Phi đi tới trước linh vị của Dịch quý phi, im lặng nhìn khói hương nghi ngút.

Nàng sâu xa nói:

"Ở trong mắt người khác, họ chỉ biết trong hậu cung lục đục với nhau, ngươi lừa ta gạt, nhưng không biết, ở trong đó cũng có tinh cảm chân thành."

Ta cũng không biết nàng và Dịch quý phi trong có tình cảm sâu đậm, thấp giọng nói:

"Dịch quý phi nếu như biết có một tỷ muội lo lắng cho nàng như vậy, thì chắc chắc nàng có ở dưới cửu tuyền cũng mỉm cười."

Trân Phi nhẹ giọng than thở:

"Trước kia nếu như không có nàng giúp ta, thì sợ rằng lúc này ta đã..."

Ta im lặng không nói, với ta mà nói, Trân Phi nhận có được sự sủng hạnh của Hâm Đức hoàng đế, cũng đồng nghĩa với việc nàng phải chịu một sự thống khổ.

Trong số nữ nhân của ta, nàng có vị trí không tầm thường, ta không muốn chia sẻ nàng với bất cứ người nào cả.

https://thuviensach.vn

Trân Phi nói:

“Vì sao ngày ấy ngươi kéo ta?”

Ta di chuyển ánh mắt sang ngọn nến, nói:

“Ta lo lắng người sẽ chết thực sự, ta không cách nào chịu được loại đau khổ này...”

Trân Phi giật mình, cắn môi, hai hàng nước mắt trong suốt theo khuôn mặt xinh đẹp rơi xuống, nàng nhẹ giọng nói:

“Giờ có chết, ta cũng thỏa mãn rồi...”

Nàng xoay người rời khỏi linh đường, đi tới cửa thì dừng bước:

“Thục Đức Cung là một cung điện hẻo lánh, lạnh lẽo nhất trong hoàng cung, nhưng lại là nơi mà ta khó quên nhất.”

Ngọc Tỏa cầm đèn lồng đi tới, dẫn Trân Phi rời đi.

Ta nhìn cảnh Trân Phi biến mất trong màn đêm, trong lòng tràn ngập phiền muội, bây giờ ta không còn giống như trước, trở nên lý trí và lãnh tĩnh (lạnh lùng, bình tĩnh), đồng thời cũng đánh mất dũng khí và nhiệt tình của trước kia.

Gió đêm phây phẩy nhưng lạnh lẽo, ánh nến lập lòe, từ xa xa truyền tới tiếng gõ mõ báo canh (báo giờ).

Tới nửa đêm, nơi này chẳng còn ai tới phúng viếng nữa cả, ta im lặng đứng trong linh đường, nhìn linh vị của Dịch quý phi.

Ta không biết nàng nhưng mà cũng có mấy phần đồng tình với nữ tử khổ hạnh này, ta xé bỏ di thư của nàng, cũng là phá hủy cơ hội cuối cùng để nàng có lại được sự thuần khiết.

https://thuviensach.vn

Tối nay phải túc trực linh cữu, nói cách khác cũng là một sự nghiêm phạt đối với ta.

Ta ngồi ở dưới đèn, mở một quyển sách, đêm thật dài, một trận gió lạnh thổi qua, làm cho ánh nến lóe nên một cái, rồi tắt đi, từ ngoài cửa sổ truyền tới một tiếng cười nhạt.

Trong lòng ta chấn động, đưa tay cầm trường đao, lao ra ngoài cửa, nhìn về phương vị phát ra tiếng cười. Đột nhiên có một thân ảnh lướt qua bờ tường, mái tóc dài màu đen bay lượn trong gió, trong nháy mắt biến mất.

Ta nhịn không được rùng mình một cái, Lạc Mịch quả nhiên không nói sai, nhưng mà ta lại nghĩ, một quỷ hồn thì làm sao có bóng được dưới ánh trăng?

Ta cắn môi, nhưng không dám đuổi theo.

Trở lại linh đường, thấy ánh nến vẫn sáng như cũ, linh vị thì đã di chuyển tới chiếc ghế mà ta ngồi.

Ta thất kinh, trước giờ ta không tin quỷ thần, nhưng mà trong lòng lúc này lại sợ hãi không ngớt, đột nhiên từ ngoài cửa lại vang lên một tiếng cười.

Ta xoay người phóng ra ngoài cửa, nhưng mà không ngờ cửa phòng lại "Thình thịch!" một tiếng đóng thật chặt, ánh nến phía sau đột nhiên tắt đi, không gian trở nên tối đen.

Ta có thể nghe rõ tiếng thở gấp của mình, nắm chặt trường đao nói:

"Là ai? Ở chỗ này giả thần giả quỷ! Nhanh đi ra cho ta!"

Trong bóng tối truyền đến một tiếng cười nhạt:

https://thuviensach.vn

“Long Dận Không... ngươi làm hại ta... thật thê thảm... trả mạng lại cho ta...”

Ta phân biệt rõ phương vị của thanh âm, dùng tốc độ cao nhất xông tới, chém ra một đao, nhưng lại chỉ là khoảng không, đột nhiên nghe tiếng răng rắc, hóa ra chiếc ghế đã bị ta chém làm hai khúc.

Từ trên đỉnh đầu truyền tới tiếng quần áo lật phật, trong nháy mắt ta thu hồi trường đao, thế đao từ ngang chuyển thành dựng đứng, đâm thẳng lên trên.

Đột nhiên “phụt” một tiếng, ánh nến lại sáng, một bạch y nữ tử không nhiễm bụi trần hiện ra, thân hình uyển chuyển của nàng xoay theo hình xoắn ốc trên không trung, nhẹ nhàng đạp vào thân đao một cái, lãng đãng theo phó hạ xuống trước mặt ta.

Dưới ánh nến ta nhận rõ diện mạo nữ quỷ, khuôn mặt như bức tranh, cười tươi như hoa, chẳng phải nữ quỷ gì cả mà rõ ràng là yêu nữ U U.

U U phong tình vạn chủng liếc mắt nhìn ta nói:

“Long Dận Không, ngươi thật tốt nha, lâu ngày gặp lại, mà lại định dùng trường đao đón ta.”

Ta ha hả cười nói:

“Ai kêu ngươi giả thần giả quy làm ta sợ!”

Ta lập tức thu hồi trường đao, mỉm cười đi tới bên người U U, mở cánh tay nói:

“Tình nhân gặp lại, chúng ta cũng nên thân mật một chút chứ?”

U U khuôn mặt ửng hồng, nhẹ nhàng phì một tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Ai là tình nhân với ngươi?”

Ta cũng chỉ dùng lời nói trêu đùa nàng thôi, chứ không hề dám hành động.

“U U cô nương lần này đến đây, có phải là tới tìm ta ôn chuyện tình? Hay là có mục đích khác?”

U U thở dài nói:

“Long Dận Không a Long Dận Không, uổng công ta toàn tâm toàn ý đối đãi với ngươi, nhưng ngươi lại năm lần bảy lượt lừa gạt ta, ngươi hãy thành thật khai báo, có phải bức Xuân Cung đồ giấu bảo tàng Mâu thị ở trong tay của ngươi không?”

Trong lòng ta ngơ ngác, không biết vì sao nàng có được tin tức này, nhưng mà ta vẫn giả bộ không hiểu, nói:

“Ta thực sự là không biết ngươi đang nói cái gì.”

U U bước lên hai bước, đưa tay véo lỗ tai của ta, nói:

“Ngươi đừng có giả bộ hồ đồ với ta.”

Ta nhân cơ hội nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Ngươi nói như vậy ta cũng mới nghĩ tới, tại sao ngươi lại biết bí mật của Xuân Cung đồ?”

U U nhẹ giọng nói:

“Nếu như muốn người khác không biết, thì trừ phi mình đừng có làm, cũng là vì Điền Tuần của ngươi, nên ta mới biết tất cả.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, việc Điền Tuần thì ngoại trừ mấy người cạnh ta, làm gì có truyền ra ngoài, chuyện Xuân Cung đồ này lại càng ít người biết, chẳng nhẽ người bên cạnh ta để lộ tin tức?

Ta mỉm cười nói:

“Điền Tuần hiện giờ không ở trong tay của ta.”

U U nói:

“Ta đương nhiên biết, hai người phụ tử bọn họ đã đoàn tụ.”

Ta cả kinh, nói:

“Ngươi đã gặp bọn họ?”

U U cười nói:

“Nếu không phải ta đã thấy bọn họ, thì sao biết sổ sách và Xuân Cung đồ đều ở trong tay của ngươi?”

Nếu như lời U U nói là thật, thì người tiết lộ bí mật Xuân Cung đồ chỉ có khả năng là một người, đó chính là Dao Như.

Trong lòng ta tràn đầy phẫn nộ, vì phụ thân, huynh trưởng, nàng lại dám bán đứng ta!

Ụ U nói:

“Thế nào? Sắc mặt ngươi hình như không tốt lắm, có phải là sợ do bị vạch trần chân tướng?”

Ta ha hả cười nói:

“Lời nói của phụ tử (cha, con) Điền Tuần ngươi cũng tin sao? Lấy sự giảo hoạt của bọn họ thì làm sao có khả năng giao sổ sách vào trong tay của

https://thuviensach.vn

ta?”

U U cười duyên nói:

“Nữ nhi của hắn là ái thiếp của ngươi, ngươi là ái tế của Điền Tuần, hắn đem sổ sách cho ngươi cũng không biết chừng.”

Ta cười lạnh nói:

“Nếu như vậy, ngươi có thể mang hắn tới đối chất với ta.”

“Long Dận Không, nếu như nói đến giảo hoạt, trong thiên hạ làm gì có ai hơn được ngươi.”

U U nói móc.

Ta bước lên một bước, nhìn thẳng vào hai mắt nàng.

“Nhìn vào ánh mắt của ta, ngươi chẳng nhẽ không nhận thấy sự chân thành hay sao?”

U U nở nụ cười như chuông bạc:

“Long Dận Không, ngươi có tư cách gì mà nói tới hai chữ chân thành? Nếu như thật sự chân thành đối đãi với nhau, thì khi ở Đại Tần, sao ngươi lại không nói cho ta biết, Điền Tuần đã ở trong tay của ngươi, vì sao không nói cho ta biết chuyện của Xuân Cung đồ?”

Ta bùi ngùi than thở:

“Lúc ở Đại Tần ta cũng không biết lão nô đó là Điền Tuần, sau khi gặp Dao Như ta mới biết thân phận của lão. Mà bí mật bên trong Xuân Cung đồ ta cũng không biết, huống chi nó cũng chẳng còn ở trong tay của ta.”

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

U U ngơ ngác.

Xem ra hôm nay nếu không lộ chút gì đó, thì nàng sẽ kiên quyết không buông tha cho ta.

Ta thấp giọng nói:

“Bức Xuân Cung Đồ ta đã bán cho Tề quốc thương nhân Quản Thư Hành.”

U U nói:

“Ngươi thực sụ không biết?”

Ta cười nói:

“Bí mật bên trong ta tuyệt đối không biết. Nhưng mà họa đồ trên tấm hình đó ta vẫn còn nhớ như in, nếu như U U cô nương cảm thấy hứng thú, ta nguyện ý vẽ lại cho cô nương xem.”

Khuôn mặt U U đỏ lên, đưa tay dí một cái vào trán của ta, nói:

“Dâm tặc!”

Sau đó lại lập tức nở nụ cười, thân hình nàng đột nhiên lui lại phía sau, giống như một con hồ điệp biến mất ngoài cửa sổ.

Ta thở phào nhẹ nhõm, yêu nữ này quả nhiên xuất quỷ nhập thần, hoàng cung canh phòng sâm nghiêm, nhưng mà nàng lại có thể đơn giản ra vào.

Dựa theo những lời nàng vừa nói, thì cha con Điền Tuần đã rơi vào trong tay nàng rồi, nhưng mà cuốn sổ thì nàng không lấy được.

Nhớ lại lão hồ ly vong ân phụ nghĩa Điền Tuần, trong lòng ta không nhịn được giận dữ, nặng nễ vỗ vào cái ghế ngồi một cái, cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Lão thất phu, nếu để cho ta gặp lại ngươi, thì ta sẽ không buông tha ngươi đâu.”

Phía sau bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân khe khẽ, ta vốn tưởng U U quay lại, nhưng mà khi xoay người lại nhìn thấy Trân Phi đang đứng phía sau, nhu tình vô hạn nhìn ta.

Nàng hướng ta làm một cái dấu hiệu không nên tiếng, rồi chỉ sang bên phải, đi trước tới đó.

Khi ta tin tưởng bốn phía không có người, mới đi theo phương hướng của nàng.

Vòng qua đại điện, đi tới hậu viện Thục Đức Cung, cũng vì ở đây không có ai chăm sóc trong một thời gian dài, nên cỏ hoang đã rất cao. Trân Phi dừng bước xoay người lại, bỗng nhiên nhào vào trong lòng ta, thân thể mềm mại của nàng vì kích động mà run lên.

Ta thấp giọng nói:

“Cẩn thận bị người khác thấy.”

Trân Phi cầm bàn tay của ta, đi về phía đông bắc, nơi này có một cái hầm rượu nho nhỏ đã bị bỏ hoang lâu ngày.

Trân Phi ở tại Thục Đức Cung hai năm, đối với tình hình nơi này vô cùng rõ.

Tiến vào trong hầm rượu, chúng ta ôm lấy nhau thật nồng nhiệt, không có tâm sự nhiều lời, ta nhanh chóng cởi quần áo của nàng, rồi đặt thân hình của nàng xuống nền đất đầy bụi.

Trong bóng tối đôi mắt đẹp lóng lánh trong suốt của nàng tỏa ra quang hoa nóng rực, cánh tay ngọc của nàng cố sức ấn vào lưng của ta, kéo thân

https://thuviensach.vn

hình của ta xuống, những âm thanh kích động lại vang lên.

Thân hình của Trân Phi run lên, cái lưỡi thom tho của nàng nhẹ nhàng khiêu khích ta, trong nháy mắt đã kích thích tình cảm của ta tới cực điểm.

Chúng ta giao hoan trong bóng tối, tiếng thờ gấp và tiếng rên rỉ đang xen lại với nhau...

“Tại sao lại trở lại chứ?”

Ta hôn nhẹ lên cái lưng nhẵn nhụi của Trân Phi nói.

Trân Phi ôn nhu nằm úp lên hai chân ta, nói:

“Dận Không, từ khi chàng kéo ta từ biên giới cái chết trở về, thiếp đã biết, trong kiếp này của thiếp đã không còn dung nạp được vị trí của nam nhân nào khác nữa rồi.”

Ta xoay người nàng lại, ngậm lên bộ ngực của nàng, Trân Phi rên rỉ nói:

“Thiếp... không cách nào khống chế... được sự nhớ nhung với chàng...”

Ta thấp giọng nói:

“Ta cũng vậy…”

Trân Phi ôm cổ ta, hôn lên đôi môi của ta một nụ hôn nồng nhiệt, rất lâu sau mới hổn hển nói:

“Thiếp biết đây là một sai lầm, nhưng mà không cách nào được, nó lún ngày càng sâu.”

Ta yên lặng vuốt ve thân thể mềm mại của nàng, ta chẳng phải cũng như vậy hay sao, quan hệ giữa ta và Trân Phi không khác nào là đùa với lửa, chỉ một chút lơ là, thì nó sẽ tự thiêu thân.

https://thuviensach.vn

Trân Phi nói:

“Cứ tiếp tục như thế này, thiếp sắp chịu không nổi nữa, lúc đối mặt với phụ hoàng chàng, thiếp như sụp đổ...”

Trong đôi mắt nàng, nước mắt đã nhạt nhòa.

Ta vỗ nhẹ vai của nàng, nói:

“Ngọc Oánh, cho ta một thời gian, ta nhất định sẽ mang lại cho nàng hạnh phúc.”

Trân Phi triền miên, nói:

“Thiếp không cần danh phận, cũng không cần địa vị, chỉ cần ngày nào cũng ở bên cạnh làm bạn với chàng, là thiếp đã mãn nguyện rồi.”

Ta đã bị thâm tình của nàng làm cảm động, ta tận dụng thời gian quy giá, làm cho Trân Phi hưởng thụ tình yêu của ta.

Trân Phi đem hết toàn lực, dùng thân thể hưởng ứng theo động tác của ta, làm cho tình cảm mãnh liệt của ta dâng trào.

Căn hẩm nho nhỏ này đã biến thành khung trời riêng của đôi ta, trong này chỉ toàn là sự ấm áp, trong không khí cũng nồng đậm mùi yêu thương.

Người ngọc tuy đã đi xa, nhưng mà hương thơm vẫn lượn lờ, tình cảm mãnh liệt qua đi, lý trí lại một lần nữa trở lại, ta bỗng nhiên ý thức được, ta và Trân Phi tuyệt đối không thể tiếp tục chìm đắm.

Ở trước mặt ta, nàng đã dần dần mất đi năng lực khống chế, nếu như còn tiếp tục phát triển, thì sẽ không cách nào cứu vãn được.

Cho dù đối với ta hay với nàng vẫn là chuyện vô cùng nguy hiểm, kết cục của Dịch quý phi đã là một ví dụ chứng minh, biện pháp tốt nhất hiện

https://thuviensach.vn

giờ là mau chóng rời khỏi Khang Đô.

Khung cảnh ở Thục Đức cung vô cùng quen thuộc với ta, ta nhớ lại cái đêm tuyết rơi thời gian trước, nhớ tới thân hình ngọc ngà đầy mồ hôi của Trân Phi, nhớ tới hương diễm đêm đó, ta cảm giác nó mới chỉ xảy ra ngày hôm qua.

Tương lai của chúng ta có thể tới được với nhau hay không, điều này vô cùng nhỏ bé, cho dù ta có thể trở thành một đế vương đứng trên vạn người, nhưng ta cũng không thể cưới một người vợ là mẫu phi, nếu không sẽ làm cho thiên hạ phỉ nhổ.

Nhưng mà ta cũng không thể nào quên được Trân Phi, tình cảm với nàng, không thể nào nói bỏ là bỏ được, cái ý nghĩ này làm loạn tâm tình của ta, một đêm này ta thức trắng.

Ta theo Hâm Đức hoàng đế đi tới thiên đàn tế thiên, lần tế tự này là do Hâm Đức hoàng đế đột nhiên nghĩ ra, cho nên cũng không long trọng như tế thiên Đông chí.

Dựa theo nghi thức trước khi tế thiên phải ở trong Trai Cung trai giới tắm rửa (chay tịnh, tắm rửa).

Trai Cung ở bên cạnh phía Nam của Tây Thiên môn, trên thực tế đây chính là một hoàng cung nhỏ, nằm ở phía Tây nhìn về hướng Đông.

Dựa theo quy định của Đại Khang, trước khi hoàng đế tế thiên ba ngày, cần phải ở trong Trai cung trai giới, không ăn mặn, không uống rượu, không vui đùa, không để ý tới chuyện bên ngoài, không lễ tế, không gần nữ nhân, chăm tắm rửa, thường gọi là “Trí trai”.

Lần này tế thiên này mặc dù có quy mô nhỏ, nhưng mà vẫn phải tuân theo quy củ, tắm rửa, thay trường bào màu trắng, rồi mới đi vào trong thiên đàn.

https://thuviensach.vn

Đi vào thiên đàn, mới thấy có một cái đàn tế hình tròn, đưa mắt nhìn lên trời, thấy trời xanh vô hạn, vũ trụ mênh mông, nhất thời làm cho người ta có cảm giác sinh mệnh thực là nhỏ nhé.

Nơi này là nơi các bậc đế vương Đại Khang cầu bội thu đầu xuân, cầu mưa mùa hạ, tế thiên vào mùa đông.

Trong tế đàn hình tròn, lại có một thạch đàn cao ba tầng, ở giữa là một khối đá tròn lớn, đây là một khối đá có chín vòng tròn, tượng trưng cho Cửu Trọng Thiên (chín tầng trời).

Cửu Trọng Thiên là trung tâm của thiên tế, Hâm Đức hoàng đế đứng ở giữa trời đất tế thiên.

Nơi này được gọi là Hoàng Khung Vũ, có đặt rất nhiều bài vị của các bậc đế vương đời trước, lúc Hâm Đức hoàng đế tế tự xong, thì dập đầu với vô số những bài vị ở đây.

Kỳ Thiên điện là nằm ở tận cùng hướng bắc của tế đàn, đây là một thiên đàn rất to, cũng hoa lệ nhất, đây là nơi được cho là gần trời nhất. Hâm Đức hoàng đế rời khỏi Hoàng Khung Vũ, chậm rãi đi tới nơi này, dâng hương cầu khấn trời xanh.

Ta đứng phía sau Hâm Đức hoàng đế, chăm chú ghi nhớ toàn bộ nghi thức tế thiên, nhìn vóc dáng tiều tụy của hắn, nhưng không biết hắn đang cầu cái gì, cầu cho quốc vận Đại Khang thịnh vượng, hay là cầu cho đế vị của mình thiên thu vạn tải?

Ta nhưng không tin trời xanh sẽ phù hộ cái lão hoàng đế đang như đèn trước gió này, các hành vi của hắn lúc này đã nghịch thiên mà đi, nếu như trời xanh thực sự có linh, thì tất sẽ phỉ nhổ vào sự ngỗ nghịch của hắn.

Hâm Đức hoàng đế nhìn về phương xa, rất lâu sau mới thở dài một tiếng, hắn thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không! Nếu như ta đem ngôi vị hoàng đế truyền cho các huynh đệ của ngươi, ngươi thấy ai là người thích hợp nhất?”

Trái tim của ta đập thình thịch, cố gắng kiềm chế sự kích động của mình lại, cung kính nói:

“Hài tử cho rằng trong các vị hoàng huynh, thì Cần vương và Hưng vương là hai người xuất sắc nhất.”

Hâm Đức hoàng đế hừ lạnh một tiếng:

“Xuất sắc? Bọn họ sao xứng với hai chữ này? Quyền mưu, vũ lược của hai người này sao bằng thời trẫm còn trẻ tuổi được?”

Ta im lặng, không dám nói gì.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Trẫm hiện tại mới phát hiện, trong các vị hoàng nhi của ta, ngươi có năng lực xuất chúng nhất.”

Ta sợ hãi nói:

“Hài nhi còn kém xa so với các vị hoàng huynh.”

Hâm Đức hoàng đế ha hả cười nói:

“Ngươi sợ cái gì? Nếu như ta đem ngôi vị hoàng đế truyền cho ngươi, ngươi có dám tiếp nhận hay không?”

Trong lòng ta thấp thỏm bất an, Hâm Đức hoàng đế đột nhiên ở trước mặt ta nói lời nói này, thì chắc chắn hắn có thâm ý, từ các hành động của hắn mà nhìn, thì bây giờ hắn chưa có ý truyền ngôi, tám phần mười chỉ là thử ta mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng thân thể khoẻ mạnh, Đại Khang dưới sự cai trị của người quốc thái dân an, hài nhi tự vấn lương tâm, mình không có năng lực cai trị Đại Khang, vì phụ hoàng cai trị tốt Tuyên Thành là lý tưởng lớn nhất của hài nhi.”

Hâm Đức hoàng đế cười nói:

“Thế nhưng kiểu gì cũng có một ngày ta rời khỏi cõi đời này, ngôi vị hoàng đế Đại Khang cũng phải truyền vào trong tay các ngươi.”

Ta giả vờ nói:

“Các vị hoàng huynh ai nấy đều có năng lực hơn xa con.”

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nói:

“Bọn họ có năng lực gì? Luận đến cống hiến cho Đại Khang, bọn họ còn kém ngươi rất nhiều.”

Hắn cười nhìn thẳng ta nói:

“Bách tính đối với ngươi có kỳ vọng rất cao.”

Ta không khỏi rùng mình một cái, Hâm Đức hoàng đế đâu có già nua ngu ngốc như biểu hiện bên ngoài, từ chuyện này có thể nhận ra, hắn vẫn chú ý tới dân tâm.

Danh vọng của ta càng cao, thì sự đề phòng của hắn đối với ta lại càng nhiều, lần tế thiên này chỉ là khảo nghiệm thử ta mà thôi.

Hâm Đức hoàng đế nói:

https://thuviensach.vn

“Được dân tâm sẽ được thiên hạ, ta đang chuẩn bị đem ngôi vị thái tử truyền cho ngươi.”

Ta quy gối trước mặt hắn nói:

“Nhi thân xin phụ hoàng từ bỏ ý niệm này.”

Kỳ thực trong lòng ta luôn mong muốn hắn phong ta làm thái tử, nhưng mà luận thực lực của ta lúc này không đủ.

Nếu như Hâm Đức hoàng đế thật sự lập ta làm thái tử, thì không khác gì phán ta tội chết, ta sẽ bị chúng hoàng tử hợp nhau tấn công.

Chắc chắn nếu điều đó xảy ra, thì ta sẽ không có năng lực hoàn thủ, thân như một cánh chim trước gió, thì sao ta dám tiếp nhận củ khoai lang nóng bỏng tay này chứ.

“Vì sao?”

Ta nức nở nói:

“Ngôi vị hoàng đế nhìn thì cao quý, nhưng mà trọng trách lại rất lớn, trong lòng hài nhi chỉ hướng tới cuộc sống tự tại của mình, có thể ở bên kiều thê sống cuộc sống tự do là nguyện vọng lớn nhất của hài nhi, kính xin phụ hoàng thông cảm hài nhi.”

Hâm Đức hoàng đế bùi ngùi thở dài một hơi nói:

“Ngươi đứng lên đi, ta sẽ không miễn cưỡng ngươi, trong các vị hoàng huynh của ngươi, không ai có cách nghĩ như vậy cả.”

Đương nhiên, hắn cũng không dễ dàng tin tưởng ta, nhìn thấy sự âm lãnh khó dò trong hai mắt hắn, ta không khỏi sinh lòng cảnh giác, lần tới Khang Đô này không thể đơn giản rời đi, nếu không hắn sẽ hạ sát tâm với ta. Trong lòng ta đột nhiên cảm thấy, tình cảnh chật vật của Hưng vương và

https://thuviensach.vn

Cần vương lại an toàn hơn ta nhiều, biểu hiện của ta đã làm cho Hâm Đức hoàng đế coi trọng rồi.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ta đã phái sứ giả tới Bắc Hồ, đem việc thông hôn nói với Bắc Hồ Khả Hãn, đoán rằng bên kia sẽ nhanh chóng định ngày thành hôn.”

Ta gật đầu nói:

“Phụ hoàng còn gì phân phó cho hài nhi đi làm không?”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ngươi tạm thời ở lại Khang Đô, đợi khi có ngày thành hôn thì sẽ trở về Tuyên Thành.”

Trong lòng ta trầm xuống, rõ ràng là hắn không muốn ta rời đi, xem ra muốn rời khỏi Khang Đô còn phải cần một thời gian nữa.

Sau ngày tế thiên, ta lo lắng trở lại Vương Phủ, sai người gọi Trần Tử Tô và Gia Cát Tiểu Liên, đem tình huống kể lại cho hai người.

Trần Tử Tô nói:

“Xem ra hoàng thượng đã có sự đề phòng, tình cảnh của công tử sợ rằng không ổn.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Chuyện này cũng khó trách, đầu tiên là công tử loại bỏ được chiến hỏa Khang Tần, sau đó lại cai trị Tuyên Thành phát triển không ngừng, bây giờ lại thúc đẩy hôn sự giữa Đại Khang và Bắc Hồ, ở trong nước danh vọng cực cao, hoàng thượng sao lại không chú ý tới người được chứ.”

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

“Hoàng thượng sẽ không bao giờ vì chuyện công tử từ bỏ nhận thái tử, mà mất đi cảnh giác, sau này công tử phải cẩn thận hơn nữa mới được.”

Ta than thở:

“Trước khi thời cơ tới, cho dù là ai tiếp nhận chức vị thái tử cũng là cái đích cho mọi người, mấy ngày gần đây phụ hoàng không ngừng thử ta, để xem ta có dã tâm đối với ngôi vị hoàng đế hay không.”

Trần Tử Tô nói:

“Theo tình thế này, thì chuyện công tử cưới được công chúa Bắc Hồ lại càng trọng yếu, nếu như hôn sự thành công, công tử sẽ thành phò mã Bắc Hồ, phụ hoàng người nếu muốn ra tay đối phó, cũng sẽ phải suy nghĩ lại hậu quả. Hơn nữa lấy danh vọng không ngừng tăng cao của công tử hiện nay, thì đã không còn có thể xem người giống như các vị hoàng huynh khác rồi.”

Ta cười khổ nói:

“Dân ý và dân tâm không bao giờ đủ cho ta cướp đoạt ngôi vị hoàng đế, phải có sự ủng hộ của quân đội.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Dực Vương ở trong quân có uy tín cực cao, chắc chắn người có thể trợ giúp công tử.”

Ta lắc đầu nói:

“Khi chiến hỏa Khang Tần xảy ra, phụ hoàng đã tìm cách giảm bớt quyền lực của nhạc phụ, khi thời cơ chưa tới, ta cũng không muốn dùng tới lực lượng của người, để tránh cho phụ hoàng ta cảnh giác.”

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nhìn phía ta nói:

“Công tử có phải là định phát triển quân đội riêng của bản thân mình?”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này ta đã bắt đầu thực hiện, ta muốn sáu vạn quân trú ngụ ở Tuyên Thành phải dân biến thành quân đội chính quy của riêng ta.”

Trần Tử Tô đồng ý nói:

“Đúng là phải phát triển quân đội của bản thân, nếu không đột nhiên xảy ra chuyện hoàng thượng muốn đối phó công tử, sợ rằng công tử sẽ không có lực để hoàn thủ.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Chuyện này cần phải phải một cách cực kỳ bí mật, nếu không khi bệ hạ biết công tử phát triển quân đội, sẽ hạ thủ với người sớm hơn.”

Ta cười nói:

“Chuyện này ta đã có cách chu đáo, hơn nữa người ngoài sẽ không thấy được ta có sự liên quan gì tới quân đội cả.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Thật ra, quân đội chỉ cần tinh nhuệ chứ không cần nhiều, một đội quân năm vạn người cũng đủ khống chế toàn bộ giải đất phương bắc của Đại Khang.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Công tử chỉ cần có vũ lực của riêng mình, đối nội tìm cách lấy được dân tâm của bách tính, đối ngoại thì có Bắc Hồ duy trì, khống chế toàn bộ cục

https://thuviensach.vn

diện Đại Khang cũng không khó.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Cơ giáp binh là lĩnh vực mà ta am hiểu nhất, lần này ta theo công tử rời đi, trợ giúp người thành lập một đội Cơ Giáp quân.”

Ta chưa bao giờ nghe nói tới Cơ Giáp quân, tò mò nói:

“Sao lại gọi là Cơ Giáp quân?”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Đây là một ý tưởng của sư phụ ta, trước đây vì lo lắng nó có uy lực lớn, nếu như Đông Hồ có được sẽ tiến hành xuôi nam, cho nên không nói ra.”

Ta kích động đến:

“Tốt, sau khi trở về, chúng ta lập tức xây dựng kế hoạch.”

Nghĩ tới chuyện không thể rời khỏi Khang Đô trong khoảng thời gian sắp tới, ta không khỏi thở dài nói:

“Thế nhưng phụ hoàng vẫn muốn giữ ta lại nơi này một thời gian nữa.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Chỉ tiếc là địa đạo vẫn chưa xây dựng xong, bằng không thì công tử có thể dùng nó vô thanh vô tức rời khỏi đây.”

Trần Tư Tô cười nói:

“Bây giờ không phải là lúc chạy trốn, hoàng thượng vẫn chưa có ý định đối phó với công tử.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Bây giờ ta chỉ còn cách kiên trì đợi mà thôi.”

Tiền Tứ Hải rất nhanh chóng làm xong chuyện ‘Mục Sơn thạch’, Hâm Đức hoàng đế mặt rồng rạng rỡ, Ung vương nhân cơ hội này nêu ra chuyện bãi bỏ lệnh cấm đối với Tiền Tư Hải.

Có lẽ là do đã đem toàn bộ tinh, lực dồn lên chuyện xây dựng tân cung, Hâm Đức hoàng đế dường như đã quên chuyện của Cần vương và Hưng vương, cho nên cũng không làm khó.

Chỉ có ta vẫn ở trong khốn cảnh, sứ giả đi tới Bắc Hồ đã được hơn nửa tháng rồi mà vẫn không có bất cứ tin tức vì truyền tới, ta ngoại trừ uống rượu và đi chơi, thì chẳng còn chuyện gì khác.

Tiền Tứ Hải thường xuyên tới phủ tìm ta, lần phong ba này lại hóa ra đối với hắn có lợi nhiều hơn hại, hoàn thành chuyện Mục Sơn thạch, đã tạo cho hắn một cơ hội tiếp cận Hâm Đức hoàng đế.

Hắn lại là người giỏi lợi dụng tiền bạc làm đạn dược tiến công, giỏi phỏng đoán tâm ý của Hâm Đức hoàng đế, tặng không ít hậu lễ, thái độ của Hâm Đức hoàng đế với hắn đã thân mật hơn không ít.

Trong nháy mắt, ta ở Khang Đô đã sắp được một tháng, sự phiền muộn trong lòng khó mà hình dung được, hôm nay Tiền Tứ Hải tìm ta mời tới Noãn Xuân các uống rượu.

Hai người chúng ta ngồi trong thùng xe, thấy Tiền Tứ Hải mặt mày hớn hở, ta cười nói:

“Xem ra quan lộ của Tứ Hải huynh đã mở rộng rồi.”

Tiền Tứ Hải cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cũng là có sự trợ giúp của điện hạ, nếu không thì chắc chắn ta phải tay trắng trở về.”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Toàn là do phúc khí của Tứ Hải huynh, làm gì có quan hệ tới ta.”

Tiền Tứ Hải nói:

“Điện hạ định bao giờ trở lại Tuyên Thành?”

Ta thở dài nói:

“Ta đoán là phải đợi tới kỳ hôn lễ với Bắc Hồ.”

Tiền Tứ Hải nói:

“Trước đây vài ngày ta bận chuyện... làm ăn, quên hỏi công tử một việc, khi công tử tới Bắc Hồ, có gặp được Xích Lỗ Ôn hay không?”

Ta gật đầu nói:

“Ta có gặp hắn, nhưng mà hắn không xem thư của huynh, trực tiếp vứt sang một bên, nói huynh không tuân thủ hẹn ước, không làm chuyện buôn bán với huynh nữa.”

Tiền Tứ Hải có chút mất mác thở dài:

“Nếu không phải bận chuyện này, thì sao ta có thể buông tha cơ hội đó chứ.”

Ta cười nói:

“Mấy ngày nữa hắn cũng sẽ tới Đại Khang, chiến tranh giữa Bắc Hồ và Đông Hồ xảy ra, tất nhiên sẽ có nhu cầu rất lớn về vật tư, đối với thương nhân Đại Khang chúng ta mà nói, đây là một chuyện tốt.”

https://thuviensach.vn

Tiền Tứ Hải hai mắt tỏa sáng, nói:

“Bình vương điện hạ có thể giúp Tiền mỗ giải thích với hắn một chút không? Tiền mỗ không muốn mất cơ hội kiếm tiền này.”

Ta cười nói:

“Tứ Hải huynh hình như không có hứng thú với chuyện nam nữ, mưu cầu danh lợi.”

Tiền Tứ Hải hắc hắc nở nụ cười.

Xe ngựa bỗng nhiên dừng lại, chúng ta đồng thời vén rèm lên nhìn ra phía trước, thấy xe ngựa lúc này đã ở trong một cái ngõ hẹp, mà trước ngõ lại có một chiếc tứ mã. Trong khi cái ngõ chỉ đủ cho một chiếc xe đi qua, trong hai xe thì đương nhiên phải có một xe tránh đường.

Tiền Tứ Hải lớn tiếng nói:

“Bảo chiếc xe ngựa kia lui lại, nói đây là xe của Bình vương điện hạ.”

Xa phu nói lại những lời này, nhưng mà chiếc xe kia vẫn đứng im.

Xa phu đối diện lớn tiếng nói:

“Chủ nhân nhà ta nói, nếu như là người khác còn được, nhưng mà là Bình vương Long Dận Không, thì chúng ta sẽ không nhường.”

Ta ngơ ngác, lửa giận bùng lên tới tận đầu, đây rõ ràng là đối phương cố ý khiêu khích, ở trong Khang Đô này ngoại trừ các vị hoàng huynh của ta, còn có ai dám kiêu ngạo như vậy chứ?

Nhưng mà ta lại nghĩ tới, đối phương đã biết rõ thân phận của ta, mà vẫn còn dám đối nghịch, thì chắc chắn là không có sợ hãi gì cả, sự hiếu kỳ

https://thuviensach.vn

trong lòng ta lại dâng lên, ta muốn xem đây là nhân vật nào mà kiêu ngạo như vậy?

Tiền Tứ Hải giận tím mặt nói:

“Đồ hỗn trướng, sao dám gọi thẳng tên của điện hạ, ta muốn xem đây là nhân vật ba đầu sáu tay nào.”

Ta cười nhạt nói:

“Để ta tới xem.”

Ta chậm rãi đi xuống xe, bước tới bên cạnh xe của đối phương, mim cười nói:

“Không biết vị đại nhân nào ngồi bên trong?”

Một thanh âm của nữ tử lạnh lùng nói:

“Ta không phải là đại nhân gì cả, chẳng qua chỉ là một nữ tử bình thường, Bình vương điện hạ đương nhiên sẽ không để ta vào trong mắt!”

https://thuviensach.vn

Chương 85: Ngõ Hẹp

Thanh âm này vô cùng xa lạ, ta khổ tâm suy nghĩ cũng không nghĩ ra nó là của ai, trong lòng ta âm thầm phóng đoán:

“Chẳng lẽ là trái nghiệt trong lúc ta vô tình phong lưu?”

Nhưng mà ta lại nghĩ, ở Khang Đô ta đâu có phong lưu gì đâu.

Nàng kia lại nói:

“Bình vương điện hạ thân là hoàng tử của một quốc gia, chẳng nhẽ lại không có lòng nhường đường cho một nữ tử hay sao?”

Ta không khỏi nở nụ cười, cô gái này quả nhiên không bình thường, bản thân ta cũng không có ý muốn kiếm chuyện phiền phức, phất phất tay với Tiền Tứ Hải, ý bảo hắn cho xe ngựa lùi lại.

Tiền Tứ Hải phẫn nộ, thế nhưng ta đã quyết định thì hắn không dám phản bác, cho xa phu đánh xe ngựa lùi ra, thế nhưng ngõ hẹp, vào dễ, ra khó, muốn lui được ra ngoài cũng khó khăn vô cùng.

Không nghĩ tới chiếc xe ngựa kia lại tiến lên áp sát, cương ngựa đột nhiên móc vào cương ngựa của ta, hai cái dây thiết lại một chỗ, cả hai con ngựa đồng thời hí vang, lại càng làm cho dây cương buộc chặt hơn. Đột nhiên xe ngựa của ta trật bánh, thùng xe nghiêng sang một bên.

Phu xe không tránh được, bị cả thùng xe đè lên người, lớn tiếng kêu lên thảm thiết.

https://thuviensach.vn

Ta và Tiền Tứ Hải đứng ở xa, may mắn tránh được một kiếp, nhưng mà Tiền Tứ Hải vẫn sợ tới mức sắc mặt trắng bệch.

Ta cuống quít vọt tới, cố sức nâng càng xe, nhìn Tiền Tứ Hải đang đứng ngây ngốc ở đó, quát lớn:

“Mau giúp ta cứu người!”

Tiền Tứ Hải bị tình hình trước mắt dọa cho sợ run, hai cái chân không nhúc nhích được nửa bước.

Thùng xe vô cùng nặng, chỉ dựa vào sức của một mình ta thì không nhấc lên nổi, huống chi con ngựa lại hoảng sợ giẵng co, thùng xe cứ kêu lên kẽo kẹt, xa phu liên tục kêu thảm, hiển nhiên là đau đớn tới cực điểm.

Xe ngựa đối phương dừng lại, từ trên xe có một gã xa phu và một gã võ sĩ bước xuống, một người tiến lên khống chế cương ngựa, người còn lại giúp ta nâng càng xe.

Cuối cùng Tiền Tứ Hải cũng không phục lại tinh thần từ trong khiếu sợ, run rẩy ôm lấy xa phu bị thương kéo ra.

Hai chân của xa phu đã máu thịt bầy nhầy, khớp xương cũng lộ cả ra ngoài, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Ta bỗng nhiên đứng dậy, bước nhanh tói xe của đối phương, tên võ sĩ kia thấy tình hình không tốt cuống quít đưa tay cản ta lại, ta hừ lạnh một tiếng, trở tay cầm cổ tay hắn, tay còn lại nhanh như chóp đấm vào ngực của hắn.

Tên võ sĩ kia kêu thảm một tiếng, thất tha thất thểu lui về phía sau vài bước, nặng nề ngã ngồi trên đất.

Thiếu nữ kia cũng ý thức được ta bước tới, lớn tiếng nói:

“Long Dận Không! Ngươi muốn làm cái gì?”

https://thuviensach.vn

Ta đã sớm bị nữ tử ngang ngược này làm tức giận, nếu như lúc nãy nàng ta không cố ý áp sát cái xe ngựa của ta, thì xa phu cũng không bị thương.

Nói tới điêu ngoa, Yến Lâm có thể tính là một người, nhưng mà cũng không kiêu ngạo như cô gái này.

Ta mở cửa xe, một tay kéo nàng xuống, nữ tử kia hét lên một tiếng, trong đôi mắt đẹp tràn ngập phẫn nộ nhìn thẳng vào ta.

Nàng mặc một chiếc váy lụa, ăn mặc hoa mỹ, khuôn mặt như bức tranh, khi ta nhìn thấy dung mạo của nàng thì cảm thấy có chút quen thuộc.

Nhưng trong nhất thời cũng không nhớ nổi là mình gặp ở nơi nào, ta nắm chặt lấy cổ tay của nàng, kéo tới chỗ xa phu bị thương.

“Ngươi làm ta đau, còn không mau bỏ ra!”

Nàng kia thống khô kêu lên.

Ta hừ lạnh một tiếng:

“Ngươi cũng biết đau hay sao?”

Xa phu kia cuống quít vọt lên, sợ hãi nói:

“Bình vương điện hạ... Lão gia nhà ta là...”

“Im miệng!”

Nàng kia phẫn nộ quát.

Ta cười lạnh nói:

“Ta cần biết lão gia của ngươi là ai hay sao?”

https://thuviensach.vn

Ta lấy tay đẩy nàng ngã xuống đất, một tay dí vào cái gáy ngọc, làm mặt của nàng áp sát vào vết thương của xa phu, nói:

“Thấy rõ chưa! Đây là chuyện tốt mà ngươi làm đấy!”

Nàng kia sợ đến sắc mặt trắng bệch, khớp hàm run rẩy nói:

“Long Dận Không, cái tên hỗn trướng này... ta quyết không bỏ qua cho ngươi!”

Tiền Tứ Hải ha hả cười nói:

“Điện hạ, nha đầu này đúng là hoang dã khó thuần, không bằng thu nàng ta làm bạn chơi đùa trong phòng.”

Ta khinh thường nói:

“Loại nữ tử điêu ngoa này có mang tới Noãn Xuân các cũng không có ai hỏi thăm, nếu như ngươi thích, thì thu nàng ta đi!”

Từ trước tới nay ta toàn thấy nữ tử ôn nhu, đâu có ai ngang ngược như nàng này, lửa giận bốc lên đầu mới khiến ta nói những lời không tốt như vậy.

Nàng kia bị câu nói của ta làm cho tức giận, lệ rơi liên tục, dùng ánh mắt cừu hận nhìn chằm chằm vào người ta.

Ta không muốn cùng nàng tiếp tục dây dưa, buông cánh tay, đẩy nàng sang một bên.

Tiền Tứ Hải vươn tay cười hắc hắc, nói:

“Ta tới đỡ ngươi!”

https://thuviensach.vn

Nhưng mà đột nhiên nàng ta trở tay tát một cái, Tiền Tứ hải thì mập mạp khó tránh, cuối cùng lưu lại một vết tay năm ngón sưng đỏ trên má.

Tiền Tứ Hải che mặt mắng:

“Tiểu tiện nhân, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt...”

Từ xa có một thanh âm âm lãnh vang lên:

“Hai nam nhân khi dễ một thiếu nữ tử mà không xấu hổ ư?”

Ta xoay người lại, thấy một thanh niên mặc trường bào màu lam, đang chậm rãi bước tới, khuôn mặt của hắn anh tuấn, nhưng mà lãnh khốc vô cùng.

Người này không xa lạ gì với ta, hắn chính là trưởng tử của Tả Trục Lưu, Tả Đông Tường, bây giờ đang giữ chức Vệ úy, phụ trách trị an cho hoàng thành.

Tả Đông Tường không ngờ ta có ở đây, hắn ngơ ngác, kinh ngạc nói:

“Bình vương điện hạ...”

Nàng kia nhân cơ hội này từ trên mặt đất bò dậy, đi tới bên người Tả Đông Tường, nức nở nói:

“Đại ca!”

Nói xong nàng ta gục đầu vào vai Tả Đông Tường nghẹn ngào.

Tả Đông Tường vỗ nhẹ vai nàng, nói:

“Ngọc Di chớ sợ, có chuyện gì đều có đại ca làm chủ thay muội!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta thầm kêu không ổn, không nghĩ tới nữ tử điêu ngoa này lại là nữ nhi của Tả Trục Lưu, khó trách ta lại thấy vài phần quen thuộc.

Lúc trước khi ta chọn phi, Trân Phi có cho ta xem qua bức họa của nàng, cho nên mới có cảm giác quen quen.

Cho dù Tả Trục Lưu không muốn gả nàng cho ta, nhưng mà ở trong mắt của nàng, ta chọn Lâm Sở Nhi bỏ nàng là một sự sỉ nhục lớn lao, đây cũng là nguyên nhân mà hôm nay nàng khiêu khích ta.

Ta cười nhạt nói:

“Tả tướng quân, lúc nãy ta và lệnh muội có xảy ra một chuyện hiểu lầm.”

Tả Ngọc Di bỗng nhiên quay mặt lại, dùng ánh mắt vô cùng oán độc nhìn thẳng vào ta nói:

“Điện hạ không đắc tội gì với Ngọc Di cả, nhưng mà người bất kính với ta là hắn!”

Nàng đưa tay chỉ vào Tiền Tứ Hải đang đứng ở phía sau.

Hai mắt của Tả Đông Tường bốc lên sát khí âm lãnh.

Ta đúng là phải bội phục tâm cơ của Tả Ngọc Di, mục tiêu của nàng là hướng về ta, nhưng mà lại chỉ xéo sang Tiền Tứ Hải, làm như vậy thì Tả Đông Tường có lý do để đối phó với hắn, khiển trách Tiền Tứ Hải là giả, nhưng làm khó dễ ta lại là thật.

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

“Điện hạ...”

Hắn đâu ngờ tới một cái họa to đùng từ trên trời rơi xuống, nếu như là nữ nhi của Tả Trục Lưu, thì cho dù hắn có thêm một cái gan cũng không dám

https://thuviensach.vn

động vào.

Ta ha ha cười nói:

“Chẳng qua chỉ là một hiểu lầm nho nhỏ mà thôi, Tứ Hải huynh, còn không mau đến bồi tội với Tả tiểu thư.”

Tiền Tứ Hải nhân cơ hội xuống này đài nói:

“Tả tiểu thư... Tiền mỗ...”

Tả Ngọc Di cả giận nói:

“Ngươi chẳng phải là muốn thu ta làm bạn cùng phòng để đùa giỡn hay sao?”

Công phu bỏ đá xuống giếng của nàng đúng là bất phàm.

Sắc mặt Tả Đông Tường trở nên khó coi, tay phải chậm rãi đặt vào chuôi đao, nói:

“Bình vương điện hạ, người này hôm nay ta muốn dẫn đi!”

Ta kéo Tiền Tứ Hải về phía sau mình, lạnh lùng nhìn thẳng Tả Đông Tường nói:

“Ta chẳng phải đã nói qua Tứ Hải huynh là bằng hữu của ta, lẽ nào Tả tướng quân không bán cho bản vương cái thể diện này?”

Tả Đông Tường không có ý định lùi bước, nói:

“Tả thị nhất môn từ trước đến nay trung quân ái quốc, phụ thân ta lại càng cúc cung tận tụy với Đại Khang, hôm nay lại bị một gian thương Tần quốc hạ nhục ven đường, vậy thì nhục này ai có thể nhịn đây?”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Tả tướng quân xem ra muốn rút đao trước mặt bản vương rồi?”

Tả Đông Tường lạnh lùng nói:

“Ty chức sẽ gửi lại sự vũ nhục của người khác với mình.”

Hắn còn chưa dứt lời, thản hình đã lăng không bay lên, mũi chân trái nhẹ nhàng điểm vào bức tường bên cạnh, muốn vòng qua ta nhắm vào Tiền Tứ Hải ở phía sau.

Ta thật không ngờ hắn lại dám làm tới như vậy, vội vã kéo cánh tay Tiền Tứ Hải, xoay tròn hắn tại chỗ, dùng thân thể chắn trước lối đi của Tả Đông Tường, cười lạnh nói:

“Tả tướng quân muốn giết ta sao?”

Tả Đông Tường mới rút đao được một nửa, bắt buộc phải đẩy trờ lại, tức tới xì khói.

“Đại ca! Huynh làm cái gì vậy?”

Từ góc đường lại có một người đi ra, cũng là con trai thứ hai của Tả Trục tên là Tả Đông Hào, da hắn ngăm đen, vóc người thấp bé, trông thì chẳng giống như cùng một mẹ sinh ra với Tả Đông Tường.

Tà Đông Tường đưa tay chỉ vào Tiền Tứ Hải, cả giận nói:

“Thằng nhãi này dám cả gan vũ nhục Ngọc Di!”

Tà Đông Hào đi tới trước mặt của chúng ta, cười nói:

“Đệ nghĩ chắc là hiểu lầm mà thôi, Bình vương điện hạ sao có thể để cho bằng hữu làm ra chuyện này chứ.”

https://thuviensach.vn

Ta im lặng nhìn Tả Đông Hào, sao hắn lại xuất hiện đúng lúc như vậy, hai người này một người đóng vai phản diện, một người đóng vai chính diện, chủ yếu là muốn diễn trò trước mặt ta mà thôi.

Tả Đông Hào hướng ta vái một cái, nói:

“Bình vương điện hạ, huynh trưởng ta tính tình nóng nảy, bởi vì quan tâm tới Ngọc Di muội tử, nên mới mạo phạm điện hạ, xin người thứ lỗi.”

Ta cười nhạt nói:

“Đều là người của mình, chuyện này coi như xong đi.”

Tả Đông Hào lấy tay kéo huynh trưởng, Tả Đông Tường không tình nguyện hướng ta hành lễ nói:

“Ty chức vô lễ, xin Bình vương điện hạ thứ lỗi.”

Ta gật đầu nói:

“Nói tới chuyện này thì chúng ta cũng có trách nhiệm.”

Tiền Tứ Hải thấy tình hình đã ổn, vội vàng bước lên phía trước nói:

“Tứ hải không biết là Tả đại tiểu thư, có chỗ mạo phạm, xin tiểu thư bao dung nhiều hơn.”

Tả Ngọc Di xoay mặt đi, Tả Đông Hào cười nói:

“Ha ha, nếu như chỉ là hiểu lầm, không bằng chúng ta cùng bỏ qua, quý phủ không biết ở chỗ nào, đi trị liệu cho xa phu thì tốt hơn.”

Nhìn Tả thị Tam huynh muội biến mất ở đầu ngõ, Tiền Tứ Hải sợ hãi xoa xoa mồ hôi lạnh, hắn thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như không phải có Tả Đông Hào xuất hiện, thì không biết chuyện này nên giải quyết thế nào.”

“Tứ Hải huynh cho rằng hắn ngẫu nhiên xuất hiện ở nơi này sao? Chỉ sợ là hắn tới từ đầu, nhưng im lặng nhìn kịch hay.”

Tiền Tứ Hải nghi hoặc nói:

“Thế nhưng... Huynh muội bọn họ đối nghịch với điện hạ, đâu có chỗ nào tốt?”

Ta thấp giọng nói:

“Tả Ngọc Di chỉ vì hận thù của riêng nàng, nhưng hai ca ca nàng lại không thế, chắc là để hạ mã uy của ta, đồng thời cũng muốn thử thực lực của ta.”

Tiền Tứ Hải hạ giọng nói:

“Nữ nhi của Tả Trục Lưu đúng là quá mức kiêu ngạo, lại dám bất kính với điện hạ, tốt hơn hết là người thẳng thắn tấu lên hoàng thượng, trị tội bọn họ mạo phạm.”

Ta không nói gì, nhưng trong lòng đã hạ quyết tâm, nếu muốn leo lên đế vị, thì phải dọn cái hòn đá cản đường Tả Trục Lưu này đi mới được.

Sứ giả Bắc Hồ cuối cùng cũng trở về, việc cưới xin giữa hai nước đã định ngày.

Đối với lần cưới hỏi này, Bắc Hồ tỏ ra rất có thành ý, phái sứ giả mang theo sính lễ cùng với sứ giả Đại Khang tới Khang Đô, Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thọ Thiện định ngày hôn lễ cho thái tử là ngày mười tám tháng sau, cách thời gian hiện tại chỉ có gần một tháng.

https://thuviensach.vn

Bắc Hồ thái tử Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ tới Lục Hải Nguyên trước bảy ngày để cử hành hôn lễ, đồng thời rước An Dung công chúa về nước. Bắc Hồ quốc tiểu công chúa cũng sẽ cùng đi tới Lục Hải Nguyên, chuyện cưới xin của hai nước trông thì có vẻ giống như đổi người.

Ta vẫn luôn đợi ngày này, Hâm Đức hoàng đế không còn lý do nào nữa để níu giữ ta ở lại Khang Đô, cuối cùng ta cũng có thể trở về Tuyên Thành.

Trước khi khởi hành, Hâm Đức hoàng đế gọi ta đến Thừa Ân điện, người bị gọi tới còn có Tả Trục Lưu và Dực Vương Lâm Bi Phong.

Hâm Đức hoàng đế bảo chúng ta ngồi xuống, nói:

“Hôm nay ta gọi các ngươi tới là vì việc An Dung công chúa gia tới Bắc Hồ, sính lễ của Bắc Hồ tương đối hậu, Đại Khang ta là đại quốc mênh mông, là quốc gia lễ nghi, nhất định không thể mất thể diện.”

Tả Trục Lưu cười nói:

“Bệ hạ yên tâm, vi thần đã chuẩn bị danh mục sính lễ rồi.”

Hắn đem danh mục sính lễ trình lên.

Hắn lại hướng ta nói:

“Lần này ngươi trở về Tuyên Thành, thuận đường bảo hộ cho hoàng muội của ngươi, Tĩnh Đức phi kiên quyết muốn đưa nữ nhi lên đường, trên đường đi ngươi phải chiếu cố tốt cho hai người.”

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng yên tâm, hài nhi nhất định làm ổn thỏa chuyện này.”

Hâm Đức hoàng đế nói:

https://thuviensach.vn

“Bắc Hồ tiểu công chúa cũng cùng với thái tử đến Lục Hải Nguyên, ta nghĩ ngươi cũng định ra ngày thành hôn đi.”

Ta cười nhạt nói:

“Tất cả nghe theo sự phân phó của phụ hoàng.”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Nếu như ta đã phong Tuyên Thành làm ấp phong của ngươi, vậy thì tổ chức hôn lễ luôn ở đó đi, không cần mệt nhọc tới Khang Đô làm gì.”

Trong lòng ta vui mừng vô cùng, đang muốn tạ ân, thì Tả Trục Lưu mở miệng nói:

“Bệ hạ! Lão thân cho rằng, việc này rất là không thích hợp. Bắc Hồ công chúa còn nhỏ, nhưng thân phận lại cao quý, hoàng tử cưới phi nếu không tổ chức ở đô thành, thì sẽ bị người ta cười chê. Xin bệ hạ nghĩ lại một chút, phương diện Bắc Hồ long trọng cưới An Dung công chúa như vậy, Đại Khang chúng ta lại tổ chức ở Tuyên Thành thì phương diện lễ tiết đúng là không xong.”

Hâm Đức hoàng đế dường như bị lời nói này làm động tâm, khẽ gật đầu.

Trong lòng ta thầm kêu không ổn, nếu như trở lại Đại Khang cưới Bắc Hồ tiểu công chúa, thì Hâm Đức hoàng đế sẽ cải biến chủ ý giam lòng ta ở chỗ này, chẳng phải ta sẽ không có cơ hội trở lại Tuyên Thành hay sao? Ta len lén nhìn Dực Vương xin giúp đỡ.

Dực Vương lập tức hiểu ý, cả giận nói:

“Tả tướng quốc có ý gì? Bắc Hồ tiểu công chúa thân phận cao quý, lẽ nào ta nữ nhi của Lâm Bi Phong ta ti tiện?”

Tả Trục Lưu mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tả mỗ chỉ bàn luận sự việc, Dực Vương không cần nổi giận như vậy?”

Dực Vương hét lớn:

“Lâm Bi Phong ta mặc kệ ai là Bắc Hồ công chúa, Dận Không cưới Sở Nhi trước, vậy thì Sở Nhi sẽ là chính thệ, Bắc Hồ công chúa cho dù có cao quý bao nhiêu, cũng chỉ là thiếp, hoàng tử cưới thiếp chẳng nhẽ lại long trọng như vậy sao?”

Hắn hướng Hâm Đức hoàng đế nói:

“Bệ hạ, nếu như người coi nữ nhi của thần không xứng với hoàng thất, vậy thì thẳng thắn bảo Dận Không viết thư từ hôn đi, đỡ cho người khác mượn cớ cưới xin làm lớn chuyện.”

Hâm Đức hoàng đế cười nói:

“Bi Phong a Bi Phong, sao ngươi lại nổi giận vì chuyện này làm gì, từ lúc nào ta bảo Dận Không từ Sở Nhi?”

Ta nhân cơ hội nói:

“Nhạc phụ đại nhân, trong lòng con chỉ có Sở nhi, con đối với Bắc Hồ tiểu công chúa này không có tình cảm gì.”

Trong lòng thầm khen hắn ứng đối hợp tình hợp lý, vì nữ nhi xuất đầu, cho dù Hâm Đức hoàng đế cũng không có lý do nào phản bác.

Dực Vương bực tức nói:

“Lâm Bi Phong ta mặc kệ người nói là ai, cũng không cho phép nữ nhi của mình bị ủy khuất.”

Hắn phẫn nộ trừng hai mắt nhìn thẳng vào Tả Trục Lưu.

https://thuviensach.vn

Tả Trục Lưu xấu hổ ho khan một tiếng.

Hâm Đức hoàng đế giải vây nói:

“Địa vị của Bắc Hồ tiểu công chúa đương nhiên không thể so sánh với Sở Nhi, Dận Không tự mình xử lý đi.”

Ta âm thầm thở dài một hơi thở.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Bi Phong, còn không mau ngồi xuống.”

Dực Vương lúc này mới ngồi xuống.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ta có một việc muốn giao cho ngươi đi làm.”

Dực Vương nói:

“Bệ hạ xin cứ việc phân phó.”

“Ta muốn ngươi phụ trách chuyện mộ dân binh xây dựng tân cung!”

Trong lòng ta bỗng nhiên trầm xuống, Hâm Đức hoàng đế sao lại đem chuyện nhỏ nhặt này giao cho Dực Vương, rõ ràng là hắn muốn mượn cơ hội này làm giảm binh quyền của nhạc phụ.

Huống chi chuyện mộ dân binh không phải là việc tốt gì, bách tính mới thoát khỏi nạn chiến hỏa, bây giờ lại bị đi làm lao dịch, chẳng phải là Dực vương sẽ lâm vào tình thế khó xử hay sao?

Dực Vương nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, thần đang cố sức xây dựng công sự biên phòng, sợ rằng không đủ sức phụ trách hai chuyện cùng lúc...”

Hâm Đức hoàng đế cười ha ha nói:

“Chẳng phải là chúng ta đã nghị hòa với Tần quốc rồi hay sao? Xây dựng biên phòng cũng không cần làm ngay.”

Tả Trục Lưu nhân cơ hội này nói:

“Cần Vương điện hạ gần đây nhàn rỗi, nếu như bệ hạ không lo lắng, có thể cho người đi làm chuyện này.”

Dực Vương nói:

“Cần vương có ở trong quân ngũ ngày nào đâu, chuyện này sợ rằng...”

Tả Trục Lưu cười nói:

“Bệ hạ cũng đã nói, cái mà Cần vương thiếu nhất chính là rèn luyện, chuyện này cũng là một cơ hội rèn luyện với người, thần lại tiến cử thêm một hiền tài chính là trưởng tử của thần - Tả Đông Tường, sẽ phụ trách phò tá Cần vương làm tốt chuyện này.”

Dực Vương có chút ít trào phúng nói:

“Tả tướng quốc quả nhiên là cử hiền không tránh thân (cử người hiền không bỏ qua người thân của mình)!”

Tả Trục Lưu cười nhạt nói:

“Nếu như khuyển tử không có năng lực này, Tả mỗ cũng sẽ không cho hắn ra ngoài để làm hỏng tiền đồ của Đại Khang.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Cũng được, Dận Lễ sớm muộn gì cũng phải kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước, cho hắn đi rèn luyện cũng tốt.”

Hâm Đức hoàng đế hình như chỉ nói ra một câu vô ý, nhưng mà lại làm cho tất cà mọi người giật mình, chẳng nhẽ hắn đã quyết định đem ngôi vị hoàng đế truyền cho Dận Lễ?

Tả Trục Lưu vui mừng vô cùng, khom người nói:

“Đa tạ bệ hạ!”

Hắn đang cùng Dực Vương giao phong, thắng được một trận, rõ ràng là đắc ý vô cùng.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Xây dựng tân cung phương diện tài chính hình như thiếu rất nhiều, chế độ thuế khóa của Đại Khang trong hai năm tới cũng cần cải cách một chút, chuyện này cũng giao cho Tả thừa tướng đi làm đi.”

Ta im lặng nhìn vị đế vương ngu ngốc này, chuyện xây dựng tân cung đã thành đại sự duy nhất của hắn.

Mọi... chuyện khác đều trở nên không quan trọng, trong lòng ta bỗng nhiên có một dự cảm mãnh liệt, những tháng ngày yên ổn của Đại Khang đã không còn nhiều nữa rồi.

Ta và Dực Vương đồng thời rời khỏi hoàng cung, trong ánh mắt của Dực Vương ẩn hàm sự u buồn, trên đường đi, hắn không nói gì cả, tới khi chia tay, mới mở miệng nói:

“Theo ta đến uống vài chén.”

Ta theo hắn đi tới một tửu phường có tên là ‘Bất Tư Quy’, đây là địa điểm hẻo lánh, không có quá nhiều khách.

https://thuviensach.vn

Dực Vương gọi mấy món ăn, cùng ta đối ẩm. Ta rót đầy chén rượu cho hắn, thấp giọng nói:

“Nhạc phụ nên nghĩ thoáng một chút.”

Dực Vương uống một hơi cạn sạch, nói:

“Bệ hạ đã thay đổi!”

Ta không biết hàm nghĩa chân chính trong câu nói này, nên ngồi im lặng.

Dực Vương lại nói:

“Lúc trước Hâm Đức hoàng đế tuy rằng không phải là một hoàng đế yêu dân như con, nhưng vẫn để ý tới tình cảnh của bách tính, trong thời gian tới, Đại Khang sẽ...”

Ta tràn đầy cảm xúc nói:

“Lúc khởi công xây dựng tân cung, cũng là lúc Đại Khang náo loạn.”

Dực Vương nói:

“Mấy năm nay Đại Khang tai hoạ liên tục, chiến hỏa không ngừng, quốc khố trống rỗng, lấy đâu ra ngân lượng mà xây dựng tân cung nữa.”

Ta có chút nghi hoặc nói:

“Theo con được biết, Tả Trục Lưu vẫn phản đối chuyện xây dựng tân cung, sao bây giờ lại thay đổi thái độ?”

Dực Vương cười lạnh nói:

“Khởi công xây dựng tân cung tất sẽ làm danh vọng của bệ hạ ngày càng sa sút, dưới sự khổ cực, bách tính chỉ có hai lựa chọn, một là kỳ vọng Hâm Đức hoàng đế thoái vị lập tân quân, hai là không chịu được sưu cao thuế

https://thuviensach.vn

nặng, khổ dịch liên miên mà khởi nghĩa vũ trang. Tả Trục Lưu nhìn thấu điểm này, cho nên muốn nhân cơ hội giúp Cần vương leo lên đế vị."

Ta hỏi:

"Hưng vương gần nhất có động tĩnh gì không?"

Dực Vương nói:

"Từ khi có phong ba nhận hối lộ, hắn vẫn ở nhà dạo chơi như Cần vương."

Ta mỉm cười nói:

"Nếu như vậy, sao phụ hoàng không cho hắn tham gia vào chuyện này?"

Dực Vương ngơ ngác, lập tức hiểu ý của ta, thấp giọng nói:

"Con muốn ta kéo Dận Thao vào trong chuyện xây dựng tân cung?"

Ta gật đầu:

"Khởi công xây dựng tân cung cũng chẳng phải là chuyện tốt lành gì, nếu nhạc phụ làm cho hắn tham gia vào việc này, thì trong thời khắc mấu chốt cũng có thể chia sẻ trách nhiệm."

Dực Vương hai mắt sáng ngời, mỉm cười, hắn khẳng định là hiểu ý của ta.

Ta lại nói:

"Ý đồ của phụ hoàng là thừa dịp này tước bỏ dần quyền uy trong quân đội của người, Tả Trục Lưu lại nhân cơ hội tăng thêm quân uy."

https://thuviensach.vn

Dực Vương cười lạnh nói:

“Dận Lễ chỉ là một phế vật, hắn đâu biết gì gọi là đạo trị quân?”

Ta lắc đầu nói:

“Nhạc phụ đã quên mất một người.”

“Ai?”

“Con trai của Tả Trục Lưu, Tả Đông Tường, người này tuyệt không phải là hạng người tầm thường vô năng, Tả Trục Lưu cực lực giới thiệu hắn tham gia quân vụ, đương nhiên cũng là có dụng ý.”

Dực Vương gật đầu nói:

“Tả Đông Tường võ công siêu quần, là người lãnh khốc vô tình, lúc nhậm chức Vệ úy, đã biểu hiện ra năng lực hơn người.”

Ta thấp giọng nói:

“Trước đó vài ngày, con cùng Tả thị huynh muội phát sinh một lần xung đột, con phát hiện mấy người con này của Tả Trục Lưu đều không đơn giản.”

Dực Vương đồng cảm nói:

“Tả Đông Tường cũng được, nhưng mà huynh đệ của hắn là Tả Đông Hào tâm cơ sâu nặng, quỷ kế đa đoan, tuổi còn trẻ mà đã được Tả Trục Lưu coi trọng. Cứ nghe nói tới chuyện Tả Trục Lưu đem Thiên Cơ các, tổ chức mà hắn đắc ý nhất giao cho Tả Đông Hào thì cũng biết. Lúc con trở lại Tuyên Thành cũng nên cẩn thận một chút, điệp báo của Thiên Cơ giăng như tơ nhện khắp tám nước, ở trong Đại Khang lại càng đông, Tả Trục Lưu tuyệt đối sẽ không buông tha sự giám thị với con.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Hài nhi biết, nhưng mà nhạc phụ cũng là trọng điểm chiếu cố của Thiên Cơ các.”

Dực Vương ha hả nở nụ cười:

“Mười mấy năm qua, Tả Trục Lưu có bao giờ buông tha giám thị với ta.”

Ta thấp giọng nói:

“Kỳ thực lần này Tả Trục Lưu toan tính cho Tả Đông Tường nắm quyền lại là một cơ hội với chúng ta.”

Dực Vương tràn ngập nghi vấn nhìn về phía ta.

Ta giải thích nói:

“Tả Đông Tường nếu muốn trong một thời gian ngắn đề cao ảnh hưởng trong quân đội, đương nhiên là phải làm ra nhiều hành động vang dội, nước có thể đẩy thuyền mà cũng có thể lật thuyền, nhạc phụ chỉ cần lợi dụng khéo cơ hội này, thì tình cảnh của Tả Đông Tường sẽ trở nên vô cùng khó khăn.”

Ta cười hỏi:

“Lấy tính tình của phụ hoàng hiện tại, nếu như có dấu vết chứng minh Tả Đông Tường có ý định mưu phản, thì tính toán của Tả Trục Lưu hoàn toàn thất bại.”

Trong đôi mắt của Dực Vương toát ra vẻ tán thưởng, hắn thấp giọng nói:

“Dận Không, ta cảm thấy Tả Trục Lưu đã ý thức được sự uy hiếp của con với hắn, có lẽ hắn sẽ toàn lực đối phó với con. Lần này trở lại Tuyên Thành, sẽ không đơn giản trở lại Khang Đô nữa đâu.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Sự an nguy của con phụ thuộc vào thái độ của nhạc phụ với Hưng vương.”

“Sao lại nói vậy?”

Ta để chén rượu xuống nói:

“Dận Không cho rằng, bây giờ là lúc nhắc tới chuyện thừa kế, nhạc phụ chỉ cần liên hệ với chúng thần, một lần nữa đem chuyện lập thái tử lôi ra, ủng hộ Hưng vương thượng vị. Lúc đó sự chú ý của phụ hoàng và Tả Trục Lưu đều tập trung nên việc này, cục diện càng hỗn loạn đối với con lại càng có lợi.”

Dực Vương thâm ý nói:

“Ta sẽ tận lực sáng tạo cho con cơ hội, nhưng mà nó cũng không kéo dài được bao nhiêu thời gian...”

Ba ngày sau, ta hộ tống An Dung công chúa tới Tuyên Thành.

Khi quay đầu lại nhìn tường thành Khang Đô, ta như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng rời khỏi nơi đầy nguy cơ, trở lại mảnh đất của riêng ta.

Đột Tạ và Lang Thứ hai người một trái một phải hộ vệ bên cạnh ta. Lang Thứ cảm thán nói:

“Cuối cùng cũng có thể trở về, ở Khang Đô thuộc hạ sắp buồn tới chết rồi.”

Đột Tạ ha ha cười nói:

“Tuyên Thành vẫn là nơi tự do tự tại.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng hướng hai người nói:

“Hai người các ngươi chú ý bảo hộ công chúa, trên đường đi ta không muốn có bất cứ chuyện gì xảy ra.”

Lang Thứ cười nói:

“Chủ nhân quá lo lắng rồi hành trình toàn ở trong nước, sao có thể xảy ra chuyện gì được chứ?”

Ta trợn mắt nhìn hắn một cái nói:

“Mọi việc đều phải cẩn thận là hơn hết, người có ý đồ phá hỏng hôn sự giữa Đại Khang và Bắc Hồ không ít đâu!”

Ta lo lắng cũng không phải dư thừa, chuyện cưới hỏi năm đó giữa Tần quốc và Triều Tiên cũng bị Yến Hưng Khải phái một đội ngũ truy giết, ngã một lần, sẽ làm cho ta biết đau mà tránh.

Đột Tạ nói:

“Cự Linh và Gia Cát tiên sinh bây giờ chắc đã tới được Tuyên Thành, khi được tin của chúng ta sẽ tới đón, nếu như không có trở ngại gì trên đường đi, thì ngày kia chúng ta có thể gặp lại nhau.”

Ta gật đầu nói:

“Hai ngày tới các ngươi chịu khổ một chút, tốt nhất là không nên có sai lầm gì.”

Từ Khang Đô tới Tuyên Thành, các quan viên ở thành trấn đều ra đón, tất cả đều phái vệ binh ở trong thành ra hộ tống dọc đường, cho nên cũng không có nguy hiểm gì phát sinh, xem ra không ai chọn thời gian này để hạ thủ.

https://thuviensach.vn

Cách Tuyên Thành chừng hai trăm dặm, Sở nhi tự mình suất lĩnh Đường Muội và hơn ba trăm võ sĩ ra đón, thương thế của Đường Muội cũng sớm đã khôi phục, trên mặt lúc nào cũng nở nụ cười, làm gì còn Đường Muội lãnh khốc vô tình nữa, xem ra Phổ Mạn có ảnh hưởng cực lớn với hắn.

Sở Nhi nhìn thấy ta, nước mắt không kìm nén được nữa trào ra, khóc nhào vào trong lòng ta, ta ôm chặt lấy nàng nói:

“Sở Nhi ngoan, ta nhớ muội muốn chết!”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Nếu như huynh không trở lại, muội sẽ tới Khang Đô tìm huynh!”

Nước mắt của nàng làm ướt đẫm vạt áo trước ngực của ta.

Ta ha hả cười nói:

“Phụ hoàng không nhìn thấy ta lâu như vậy, đương nhiên là phải giữ lại lâu một chút.”

Ta nắm bàn tay mềm mại của Sở Nhi đi tới đội ngũ phía sau tham kiến Tĩnh Đức phi và An Dung công chúa. Sở Nhi cùng cô mẫu từ trước đến nay có tình cảm rất thân thiết, mấy người nói chuyện rất hào hứng.

Đường muội và ta đi sau cùng, hắn cười nói:

“Chúc mừng công tử chiến thắng trở về.”

Ta thở dài nói:

“Chuyện phát triển nghiêm trọng hơn ta tưởng nhiều, sau này sẽ nói cho ngươi biết, mà tình huống Tuyên Thành gần đây thế nào?”

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Tình hình của Tuyên Thành gần đây rất khả quan, Triệu tri phủ đề ra một loạt tân chính,các thương nhân đều dựa theo đó mà làm việc, nạo vét khúc sông cụt cũng được khởi công toàn diện.”

Ta gật đầu nói:

“Triệu Đông Tề đúng là một vị quan tốt.”

Đường Muội nói:

“Bắc Hồ thương nhân Xích Lỗ Ôn đã tới Tuyên Thành được ba ngày rồi, Vương phi tạm thời an bài hắn ở lại trong thành.”

Ta đại hỉ nói:

“Đây đúng là một tin tức tốt, xem ra Xích Lỗ Ôn mang tới cho ta một phần hậu lễ rồi.”

Đường Muội nói:

“Chỉ có duy nhất một phiền phức đó là mấy bộ lạc ở Âm Sơn, Xoa Tháp tộc và Hải Vu tộc đã xảy ra vài lần xung đột, hai bên đều chết không ít người, nhưng mà Hải Vu tộc tổn thất lớn hơn một chút.”

Ta ngơ ngác, thấp giọng nói:

“Ngươi có tham gia vào không?”

Đường Muội lắc đầu nói:

“Nhã Khắc không hy vọng chúng ta tham gia, Vương phi bảo thuộc hạ mang dược phẩm và vũ khí cho Xoa Tháp tộc.”

Hắn dừng lại một chút lại nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện công tử hứa với Nhã Khắc là cho bộ tộc Xoa Tháp chăn thả ở đồng cỏ Tuyên Thành thế nào rồi?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta vẫn chưa nói với phụ hoàng.”

Trên mặt Đường Muội hơi có vẻ thất vọng, hiển nhiên là lo lắng cho số phận của bộ tộc Xoa Tháp.

Ta cười nói:

“Chuyện này căn bản không cần phải có sự đồng ý của phụ hoàng, Tuyên Thành là đất phong của ta, ta muốn làm gì thì làm.”

Đường Muội cười nói:

“Thuộc hạ đại diện cho Nhã Khắc cảm tạ công tử.”

Ta nói:

“Nhưng mà ta còn có một điều kiện.”

Đường Muội không hiểu nói:

“Điều kiện gì?”

“Đó chính là gả muội tử của hắn cho ngươi!”

Ta phá lên cười.

Đường Muội đỏ mặt nói:

“Hắn... đã đáp ứng rồi!”

https://thuviensach.vn

Thấy Đường Muội tìm được túc duyên của mình, trong lòng ta cũng cảm thấy vui mừng, chuyện này không chỉ đại biểu cho việc cuộc sống của hắn sau này có người chiếu cố, mà quan hệ giữa ta và Xoa Tháp tộc cũng tiến thêm một bước.

Ta cũng muốn trợ giúp toàn lực cho Nhã Khắc thu phục những bộ tộc khác ở đấy, trở thành một trong những lực lượng trọng yếu trong tay của ta.

https://thuviensach.vn

Chương 86: Cưới Hỏi

Ta chợt phát hiện khi địa vị của mình thay đổi thì có rất nhiều chuyện trở nên thân bất do kỷ, mặc dù ta rất mong mỏi được gặp các vị thê tử của ta, hưởng thụ sự ôn nhu của các nàng, nhưng mà luôn phải tự trấn áp ý niệm này đi.

Ta còn nhiều chuyện khác phải làm, Xích Lỗ Ôn đã tới Tuyên Thành được ba ngày rồi, có thể để cho một thương nhân từ bỏ tiền tài của mình đợi ta, thì chỉ có một lý do, hắn sẽ nhận được hồi báo một món lợi kếch xù.

Xích Lỗ Ôn tạm thời ở lại dịch quán của Tuyên Thành, tài chính của ta tăng dần, Triệu Đông Tề cũng đã tu sửa nơi này làm cho nó rực rỡ hẳn lên.

Lúc ta tới, Xích Lỗ Ôn vẫn đang ngủ trưa, khi hắn nhận được tin tức ta tới liền cuống quít thay đổi y phục, lao ra ngoài nghênh tiếp, cười nói:

“Xích Lỗ Ôn không đón tiếp từ xa được, kính xin Bình vương đừng phiền lòng!”

Ta cười to nói:

“Ngươi là khách, ta là chủ nhân, ngươi tới nhà mà ta không ở đây, người có lỗi là ta mới đúng.”

Chúng ta đồng thời cười to, sóng vai đi vào trong phòng.

Xích Lỗ Ôn nói ngay vào vấn đề chính:

“Bình vương, ta tới đây là có chuyện muốn nhờ.”

https://thuviensach.vn

“Xích Lỗ Ôn huynh xin cứ nói rõ, chỉ cần Dận Không có thể làm được, thì sẽ toàn lực ứng phó.”

Xích Lỗ Ôn gật đầu, lấy ra một tờ giấy, nói:

“Trên tờ giấy này liệt kê một số hàng hóa cấp bách, kính xin Bình vương hỗ trợ.”

Ta xem lướt qua một chút, thì thấy những hàng hóa này đều là những nhu yếu phẩm cần thiết cho cuộc sống, ta đặt nó lên bàn, mỉm cười nói:

“Nếu như Dận Không đoán không sai, thì Bắc Hồ sắp sửa giật tấm màn che, tấn công Đông Hồ rồi.”

Xích Lỗ Ôn cũng không giấu diếm, hắn gật đầu nói:

“Căn cứ theo tin tức của ta có được, thì cuối tháng sau chiến tranh sẽ bắt đầu, kính xin Bình vương mau chóng giải quyết cho ta chuyện này.”

Ta nhíu mày nói:

“Nhanh như vậy sao?”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Còn hai tháng nữa là tiến vào mùa đông, đây chính là thời cơ phát binh tốt nhất với Bắc Hồ, chỉ cần trước khi rét đậm, công phá phòng tuyến thứ nhất của Đông Hồ là thành công.”

Xích Lỗ Ôn chỉ vào tờ giấy nói:

“Ta vẫn chưa liệt kê than đá và lương thực ra, bởi vì... hai thứ này cần số lượng cực lớn, Bình vương có thể cung cấp cho ta được bao nhiêu.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Than đá là sản phẩm của Tuyên Thành, nguồn cung cấp hẳn là không có vấn đề, thế nhưng lương thực thì sợ rằng phải nghĩ biện pháp khác.”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Bình vương hãy giúp ta tốt chuyện này, ta sẽ cho người một cái giá thỏa mãn.”

Hắn dừng lại một chút nói:

“Ta tin rằng lần này đối với ta hay với điện hạ đều là thời cơ tốt nhất.”

Đêm đó ta thiết yến ở trong vương phủ chiêu đãi nhóm người Tĩnh Đức phi, Tĩnh Đức phi có lẽ do nghĩ tới chuyện ái nữ phải gả đi xa, cho nên không vui, khi tiệc rượu mới bắt đầu là rời đi luôn.

Các vị quan viên Tuyên Thành cũng thông cảm cho ta mới trở về Tuyên Thành ngày mai lại còn phải tới Lục Hải Nguyên, cho nên tiệc rượu cũng sớm kết thúc.

Toàn bộ Vương Phủ lại khôi phục sự yên lặng, ta bảo Duyên Bình mang rượu và thức ăn lên lương đình trong hoa viên, mời các vị ái thê của ta tới đây gặp nhau.

Vân Na thâm tình nói:

“Huynh cuối cùng cũng trở về, muội thật lo lắng, khi con nó chào đời mà không có phụ thân nó ở bên cạnh.”

Ta ôm vai nàng nói:

‘Trong thiên hạ không có bất cứ chuyện gì có thể ngăn cản ta trở về.”

Tư Hầu nói:

https://thuviensach.vn

“Muội biết huynh sẽ không quên bọn muội!”

Ta ha hả cười to, chỉ có ở cùng với các nàng, ta mới có thể quên chuyện tranh đấu chính trị.

Tuệ Kiều mặc một bộ đồ Triều Tiên màu hồng, Yến Lâm mặc một bộ đồ màu trắng, cười nói nắm tay nhau đi tới, chỉ mới có một thời gian không gặp, hai nàng lại càng trở nên động lòng người.

Ta đứng dậy tiến lên ôm từng nàng một, đưa tay sờ vào bụng của hai người.

Yến Lâm phì nói:

“Làm cái gì? Hai chúng ta còn chưa có!”

Nàng nói câu này, làm cho mọi người cùng nhau cười lên ha ha.

Tuệ Kiều khuôn mặt ửng hồng nói:

“Lâm nhi muội tử lại nói bậy rồi!”

Ta cười ôm hai người vào trong ngực, nói:

“Nếu như vậy, chúng ta không ăn cơm nữa, về phòng dụng công thôi?”

Yến Lâm e thẹn nói:

“Dâm tặc, những lời này sao có thể nói lung tung trước mặt mọi người?’’

Ta kề sát vào tai nàng, thấp giọng nói:

“Muội nói dâm tặc, thì sẽ có dâm tặc, đêm nay nếu ta không làm cho muội lớn tiếng xin tha, thì sẽ không thôi.”

Yến Lâm kiều mị nhìn ta một cái nói:

https://thuviensach.vn

“Muội sợ huynh ư?”

Trong lòng ta rung động, hận không thể yêu thương các nàng một phen.

Tuệ Kiều nói:

“Sở Nhi cùng Tĩnh Đức phi nói chuyện, chắc sẽ không tới.”

Ta gật đầu nói:

“Dao Như và Thải Tuyết đâu?”

Yến Lâm nói:

“Dao Như nói trong long nàng có chút khó chịu, ở trong phòng nghỉ ngơi, Thải Tuyết sợ nàng buồn nên cũng ở lại.”

Nghĩ đến cách đối xử của Dao Như với ta, trong lòng ta không khỏi cảm thấy phẫn nộ, hít một hơi thật sâu nói:

“Được, mặc kệ các nàng, chúng ta mau ăn cơm thôi.”

Vân Na nhận thấy được sự biến hóa trong tâm tình ta, nhẹ giọng nói:

“Dao Như trọng bệnh mới khỏi, phụ thân lại rời khỏi đây, huynh phải nên nói chuyện nhiều với nàng một chút.”

Ta cười nói:

“Hôm nay chúng ta không nói chuyện không vui, chúng ta uống rượu đi!”

Ta cầm chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, Vân Na và Tư Hầu đang có mang, nên người uống rượu với ta chỉ có Yến Lâm và Tuệ Kiều.

Yến Lâm cùng ta cạn ba chén, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Vậy thì chúng ta nói chuyện vui, ngày mai huynh đi cưới Bắc Hô tiểu công chúa, dự định an bài như thế nào đây?”

Ta cười khổ nói:

“Lâm nhi, chuyện này đâu phải là chuyện vui gì!”

Vân Na cười nói:

“Cưới một mỹ nữ Bắc Hồ mới mười hai tuổi, là chuyện mà ai chẳng thích, huynh chỉ biểu hiện ngoài mặt không vui, nhưng mà trong lòng không khéo đã nở hoa rồi.”

Chúng nữ cùng nhau phụ họa.

Yến Lâm cắn răng nghiến lợi nói:

“Dâm tặc, nếu như huynh hạ thủ với một tiểu cô nương mười hai tuổi, vậy thì đúng là không còn nhân tính, phải gọi là vùi hoa dập liễu.”

Ta trợn mắt nói:

“Muội hạ thủ với một tiểu nam hài mới mười sáu tuổi vậy chẳng phải là giống nhau hay sao?”

Vân Na và các nàng đương nhiên có nghe nói chuyện quá khứ của ta và Yến Lâm, ai nấy cười tới mức nắc nẻ.

Yến Lâm mắc cỡ mặt đỏ bừng, đứng dậy đuổi theo ta. Ta cười lớn, chạy vòng quanh lương đình (đình hóng gió, nghỉ mát).

Đợi khi Yến Lâm đuổi tới gần, ta dừng bước ôm nàng vào lòng, hôn lên đôi môi anh đào đang thở hổn hển. Yến Lâm vô lực đánh vào người của ta hai cái, hưởng thụ nằm im trong lòng của ta.

https://thuviensach.vn

Vân Na nhẹ giọng than thở:

“Hay cho một đôi gian phu dâm phụ, ta không nhìn được nữa.”

Tư Hầu cười nói:

“Muội cũng như vậy, tỷ tỷ, chúng ta trở về nghỉ ngơi đi.”

Ta buông Yến Lâm, cản lối đi của các nàng, nói:

“Ta vừa trở về, buổi tối các nàng không ngủ với ta ư?”

Vân Na trợn mắt nhìn ta một cái nói:

“Muội lo lắng buổi tối huynh làm xằng bậy, đụng phải cục cưng.”

Sau đó nàng kéo cánh tay Tư Hầu, cùng nhau đi về tiểu lâu của mình.

Tuệ Kiều cũng muốn rời đi, nhưng lại bị ta túm lại, nói:

“Không được chạy!”

Tuệ Kiều đỏ mặt nói:

“Ai nói muội muốn chạy? Muội về phòng chuẩn bị nước tắm cho huynh.”

Ta mỉm cười nói:

“Đúng là một ý kiến hay.”

Ta ôm hai vị kiều thê là Tuệ Kiều và Yến Lâm, nằm hưởng thụ trong cái bồn tắm hoa sen, thân thể mê người của hai nàng thấp thoáng lại càng thêm động lòng người.

Ta vuốt ve da thịt mơn mởn như cỏ xuân, say sưa vô cùng nói:

https://thuviensach.vn

“Lúc ở Khang Đô, không khắc nào ta không nhớ tới các nàng.”

Yến Lâm tựa vào đầu vai phải của ta, nói:

“Khang Đô xa phồn hoa hơn so với nơi này nhiều lắm, khắp nơi đều là chỗ phong nguyệt, lấy tính tình háo sắc của huynh, không biết đã hại bao nhiêu thiếu nữ rồi.”

Ta cười nói:

“Trời đất chứng giám, trong khoảng thời gian này, ta vẫn thủ thân như ngọc.”

Yến Lâm cười nhạt nói:

“Ai tin tưởng huynh cơ chứ!”

Ta nhìn về phía Tuệ Kiều đang e thẹn, nói:

“Muội có tin ta hay không?”

Tuệ Kiều khẽ cắn môi nói:

“Muội cũng không tin.”

Ta bỗng nhiên bế Tuệ Kiều lên, nàng kêu lên một tiếng duyên dáng, hai chân ngọc đã bị ta tách ra, đặt nàng nhún nhảy trên người của ta.

Đôi môi anh đào của Tuệ Kiều kịch liệt run rẩy, mười ngón tay dài cố sức bấm vào lưng của ta, ta hôn lên đôi môi anh đào ướt át, nói:

“Lúc này muội có tin không?”

Yến Lâm mắc cỡ che mặt, kêu lên một tiếng:

“Dâm tặc...”

https://thuviensach.vn

…

“Dâm tặc!”

Yến Lâm dùng tóc mái tóc dài khẽ ngoáy mũi của tạ ta nhịn không được hắt xì một cái, mở hai mắt, thì thấy sắc trời đã sáng.

Tuệ Kiều và Yến Lâm đã mặc quần áo xong, chỉ còn có ta vẫn trần truồng nằm trong chăn.

Ta duỗi cái lưng nói:

“Sao lại dậy sớm vậy! Ta còn chưa ngủ được chút nào.”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

“Mau dậy đi, chớ quên, hôm nay huynh phải tới Lục Hải Nguyên đấy!”

“Mệt mỏi quá.”

Ta ngáp một cái, Tuệ Kiều giúp ta mặc quần áo.

Yến Lâm cười nói:

“Đáng đời, ai bảo tối hôm qua huynh háo sắc như ác lang.”

Ta cười nói:

‘‘Hình như có vài người còn ác hơn cả ta!”

Yến Lâm lại muốn đánh ta, Tuệ Kiều nói:

“Không nên náo loạn, đừng có làm lỡ chính sự.”

Lúc đi qua trước phòng của Dao Như, ta vốn định đẩy cửa đi vào, nhưng không biết sao lại rụt tay lại. Nàng biết rõ là ta đã trở về, nhưng lại trốn ở

https://thuviensach.vn

trong phòng không gặp ta, chẳng nhẽ lại bắt ta phải tới gặp nàng.

Lúc này Dịch An đi tới giục ta, đội ngũ đưa dâu đã chuẩn bị xong, chỉ chờ ta là xuất phát.

Ta xoay người đi ra ngoài đại môn, khi đi tới hoa viên, nhịn không được quay đầu nhìn lại, thì thấy Dao Như đang đứng ở lan can của tiểu lâu, rưng rưng đôi mắt nhìn ta.

Khóe môi của ta giật giật, hướng nàng gật đầu, cố gắng nở nụ cười gượng ép.

Dao Như chậm rãi vung tay lên, chiếc khăn lụa bị gió thổi đi, rơi xuống trước chân của ta.

Ta nhặt khăn tay, đưa lên mũi, chiếc khăn tay vẫn còn mùi thơm thân thể của Dao Như, ta chợt phát hiện mình không cách nào trách cứ nàng được, cho dù vì người nhà, nàng đã nhiều lần bán đứng ta.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt tái nhợt của Dao Như, hai giọt nước mắt trong suốt rơi xuống, làm cho cảnh tượng lại càng thêm thê lương.

Lục Hải Nguyên ở phía tây chân núi Âm Sơn, phì nhiêu xinh đẹp, cây cỏ tươi tốt, vốn là lãnh thổ của Đại Khang, thuộc sự quản hạt của Sở châu. Nhưng mà khi Dận Tường đi Bắc Hồ cưới Thác Bạt Ngọc nhi, nó đã bị Bắc Hồ yêu cầu làm sính lễ.

Ta không cưỡi ngựa, mà ngồi chung với Sở Nhi trên một chiếc xe, bởi vì từ sau khi trở về, ta và nàng không có cơ hội ở chung.

Ta cởi giày xuống, nằm ở trong lòng Sở nhi:

“Ta ngủ một chút, có chuyện gì thì nàng đánh thức ta với nhé.”

Sở Nhi điểm một ngón tay vào chóp mũi của ta, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ai bảo tối hôm qua huynh đi hoang đường, còn muội thì phải ở trong phòng khổ sở đợi một buổi tối.”

Ta cười nói:

“Chẳng phải muội nói chuyện với cô mẫu và biểu tỷ hay sao, ta tưởng rằng muội không trở lại.”

Sở Nhi gõ một cái lên đầu ta, nói:

“Trong lòng muội lúc nào chẳng nhớ huynh, nhưng mà huynh đâu có để ý gì tới muội.”

Ta đưa tay kéo nàng xuống, hôn lên đôi môi kiều diễm của nàng, một nụ hôn thật dài.

Một lúc lâu sau ta mới buông Sở Nhi ra, khuôn mặt nàng ửng hồng nói:

“Huynh hãy nghỉ ngơi một chút, chờ khi tới được Lục Hải Nguyên, thì còn nhiều chuyện cần huynh giải quyết lắm.”

Ta gối đầu lên hai đùi của nàng, mỉm cười nói:

“Mong rằng tất cả sẽ thuận lợi!”

Khi ta tỉnh lại, trời đã hoàng hôn, đội xe của chúng ta cũng tiến vào trong địa giới của Lục Hải Nguyên. Sở Nhi im lặng ngồi đợi ta dậy, trong đôi mắt kiều mị của nàng có vô vàn nhu tình.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Thấy huynh ngủ say sưa như vậy, muội không nỡ đánh thức huynh.”

Ta thương tiếc nói:

“Vậy muội phải ngồi lỳ ở chỗ này hay sao.”

https://thuviensach.vn

Sở nhi dịu dàng cười nói:

“Có thể để tướng công của mình dựa vào lòng mình ngủ, đó là hạnh phúc lớn nhất của muội.”

Ta bị lời nói thâm tình của nàng làm cho cảm động, một tay ôm thân hình của Sở Nhi vào trong lòng, Sở Nhi “a” một tiếng kêu to.

“Làm sao vậy?”

Ta ân cần nói.

“Bị huynh gối lâu như vậy, nên hai chân đã tê dần rồi.”

Ta cầm lấy hai chân Sở Nhi, đặt lên đầu gối, cởi giày của nàng xuống, nhẹ nhàng vuốt ve, Sở Nhi cắn môi, nhưng vẫn không nhịn được cất tiếng rên rỉ.

Ta cười nói:

“Muội đừng rên nữa, nếu không ta không nhịn được đâu.”

Sở Nhi khuôn mặt ửng hồng, nhẹ giọng nói:

“Muội cũng nhịn không được ư... a…”

Tốc độ của đoàn xe bỗng nhiên chậm lại, Đường Muội phóng ngựa đi tới bên trái xe, lớn tiếng nói:

“Công tử! phía trước có một đội ngũ đang đi tới chỗ chúng ta.”

Ta buông chân của Sở Nhi, thấp giọng nói:

“Để ta ra ngoài xem thế nào!”

https://thuviensach.vn

Khi đẩy cửa xe ra, đã thấy thảo nguyên xanh mượt trải dài khắp chân trời, giống như một hải dương êm đềm, thảo nguyên mênh mang và im ắng, ánh chiều tà làm cho cỏ biến thành một màu vàng, gió nhẹ thổi qua, chớp lên như ngàn vạn tia sáng.

Phía chân trời có một đoàn ngựa đang đi tới hướng của chúng ta, Đường Muội đem kính viễn vọng đưa cho ta, đây là một công cụ được thiết kế bởi Mặc môn, có thể kéo gần khoảng cách giữa hai bên.

Đội ngũ này chừng hơn một trăm người, đều mặc trang phục Bắc Hồ màu vàng, cưỡi ngựa cũng toàn màu lông vàng đốm trắng.

Bắc Hồ coi trọng màu vàng, thường chỉ mặc trong thời điểm ngày lễ, hoặc là năm mới.

Ta mỉm cười đem kính viễn vọng giao cho Đường Muội:

“Chắc là đội ngũ đưa dâu của Bắc Hồ, ngươi dẫn theo hai trăm võ sĩ đi trước nghênh đón, đồng thời thông báo cho đội cổ nhạc tấu nhạc!”

Đường Muội lĩnh mệnh rời đi.

Trở lại xe, ta thay quần áo, bảo Lang Thứ dắt con Thụy Tuyết Thông tới, phi thân nhảy lên ngựa. Dưới sự bảo hộ của Lang Thứ và Đột Tạ, ta đi tới chỗ xe của An Dung công chúa.

Tĩnh Đức phi vén rèm xe lên, hai mắt nàng vẫn xưng đỏ, mấy ngày nay nàng đã mất không ít nước mắt, dùng thanh âm khàn khàn, nói:

“Dận Không! Bọn họ tới rồi sao?”

Ta gật đầu nói:

“Nương nương, đội ngũ của bọn họ đã tới nơi.”

https://thuviensach.vn

Tĩnh Đức phi nhịn không được lại rơi lệ, ta chẳng có chút đồng tình nào với nàng cả.

Chuyện nàng đối với mẫu thân ta không tốt vẫn còn như mới trong ký ức ta.

Đầu tiên là ta giết con trai của nàng, Mục vương Long Dận Thượng, sau đó gả An Dung công chúa sang Bắc Hồ, đó cũng coi như chuyện đòi lại công đạo cho mẫu thân ta.

Thủ lĩnh của đội ngũ kia được Đường Muội dẫn tới trước mặt ta, hắn cung kính dùng lễ tiết Bắc Hồ hướng ta nói:

“Tiểu nhân Duyên Thác Đô tham kiến Bình vương điện hạ anh danh thần võ, phò mã tương lai của Hồ quốc.”

Ta mỉm cười nói:

“Miễn! Thái tử và những người khác đâu?”

Duyên Thác Đô đáp:

“Thái tử và công chúa đã tới từ sáng, hiện đang hạ trại ở bên cạnh Tử Vân hồ, cách đây năm dặm.”

Ta gật đầu nói:

“Được đêm nay ta sẽ cùng với Thái tử uống một trận không say không về!”

Duyên Thác Đô làm một cái thủ thế, dẫn hơn trăm võ sĩ của mình đi về.

Ta trở lại trong đội ngũ, hướng Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Khi gặp Bắc Hồ, chúng ta hạ trại cách họ nửa dặm, không được buông lỏng cảnh giác.”

Đường Muội gật đầu nói:

“Công tử yên tâm, thuộc hạ và Đột Tạ đã có an bài.”

Ta lại nói:

“Bọn họ tới Lục Hải Nguyên, thì đã thuộc sự quản hạt của ta.”

Đường Muội nói:

“Đây đúng là vùng đất tốt cho việc chăn thả.”

Ta nhìn thảo nguyên xanh tươi trước mắt. trong lòng vui sướng vô cùng, có được Lục Hải Nguyên, và có được toàn bộ thảo nguyên ở phía bắc, ta sẽ có một mục trường lớn nhất trong tám nước.

Lúc tới Tử Vân hồ màn đêm đã phủ xuống, Thác Bạt Thuần Chiếu đã cho đốt lửa trại, dựng hơn trăm trướng bồng ở ven hồ, tiếng cười nói vui vẻ vọng ra.

Ta không vội vã gặp hắn, mà bảo thủ hạ dựng trại cách bọn họ nửa dặm, vừa mới làm xong, thì Thác Bạt Thuần Chiếu cũng tới bái phỏng.

Văn hóa, phong tục của Hán, Hồ rất khác biệt, nghi thức đón dâu của hai bên cũng bất đồng.

Khi đi ra khỏi doanh trướng, ta đã thấy Thác Bạt Thuần Chiếu mặc quần áo lụa màu vàng, tươi cười rạng rỡ hướng ta đi tới.

Ta cười lớn tiến lên đón:

“Từ khi chia tay tới nay, Thái tử vẫn khỏe chứ!”

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Nhiều ngày không gặp, Bình vương điện hạ phong thái vẫn nhu xưa.”

Lúc này ta mới nhận ra sự thay đổi trên khuôn mặt của hắn, vốn bộ râu quai nón đã bị cạo đi, tuy thiếu vài phần hào sảng nhưng lại thêm vài phần nho nhã.

Ta cười nói:

“Lần này thái tử hình như đã thay đổi rất nhiều.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Ta đương nhiên là muốn lưu lại một ấn tượng tốt đẹp trong lòng thê tử.”

Chúng ta cùng nhau cười lên ha hả.

Phía sau có một cung nữ đi tới, hướng chúng ta thi lễ, nói:

“Bình vương điện hạ, nương nương nghe nói thái tử tới đây, đặc biệt bảo nô tỳ tới mời vào trong trướng nói chuyện.”

Thác Bạt Thuần Chiếu sảng khoái nói:

“Ta cũng đang muốn bái phỏng nương nương!”

Ta cùng Thác Bạt Thuần Chiếu đi vào trong đại trướng của Tĩnh Đức phi.

Khi Thác Bạt Thuần Chiếu đi vào trong trướng, Tĩnh Đức phi nhìn thẳng vào mặt của hắn.

Thác Bạt Thuần Chiếu cung kính quỳ rạp xuống trước mặt Tĩnh Đức phi, nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi Thuần Chiếu khấu kiến mẫu phi nương nương!”

Trong lòng ta không khỏi cười thầm, Thác Bạt Thuần Chiếu này đổi giọng còn nhanh hơn gió. Khi ta đảo mắt nhìn xung quanh phòng, thấy tấm rèm bên phải động đậy, hiển nhiên là An Dung nấp sau rèm nghe trộm.

Tĩnh Đức phi thấy Thác Bạt Thuần Chiếu là một nhân tài, tuy vẫn thua người Trung nguyên phong lưu nho nhã, nhưng lại hơn vài phân khí khái nam nhi, trong lòng cũng có sự vui mừng.

Nàng nhẹ giọng nói:

“Ngồi đi!”

Ta và Thác Bạt Thuần Chiếu đồng thời ngồi xuống trước mặt nàng.

Tĩnh Đức phi nói:

“Thái tử, theo lý thuyết ta thì ta không nên đi theo đưa dâu, chỗ thất lễ này mong được lượng thứ.”

Dù sao nàng ta cũng là người đứng đầu hậu cung, ăn nói ung dung, khí chất cao quý, đúng là không làm mất mặt hoàng thất.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Mẫu phi không nên nói như vậy. Trong lòng hài nhi đã sớm muốn tới đón tiếp mẫu phi, nhưng mà quốc sự bận rộn, không cách nào tới Khang Đô cưới An Dung công chúa được, mong rằng mẫu phi phụ hoàng không nên trách cứ mới phải.”

Tĩnh Đức phi thấy Thác Bạt Thuần Chiếu khiêm tốn lễ độ, đối với những lời ta nói trước kia đã tin tới tám phần, An Dung gả cho hắn cũng không tính là bôi nhọ nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng nhẹ giọng nói:

“Cuộc đời ta chỉ có một nữ nhi duy nhất này, ta mong muốn sau khi nó được gả cho ngươi, thì ngươi sẽ đối tốt với nó.”

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Mẫu phi yên tâm, hài nhi nhất định sẽ không để cho An Dung bị chút ủy khuất nào.”

Tĩnh Đức phi rưng rưng gật đầu nói:

“Dựa theo quy củ của người Hán chúng ta, nữ nhi xuất giá phải vào buổi trưa, vậy sáng mai ngươi hãy tới... đón nó...”

Nàng không kiềm chế được nữa phải dùng khăn cẩm che miệng.

Ta nhẹ nhàng kéo ống tay áo Thác Bạt Thuần Chiếu, hướng Tĩnh Đức phi cáo biệt rồi ra ngoài.

Thủ hạ của Thác Bạt Thuần Chiếu đốt hai đống lửa trại thất lớn, trên đống lửa còn nướng một con dê béo, mùi thơm theo gió phiêu đãng khắp thảo nguyên.

Ta và Thác Bạt Thuần Chiếu ngồi xuống bên cạnh đống lửa trại, mỗi người cầm một cái đùi dê, một cái túi rượu.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Người Bắc Hồ trên Lục Hải Nguyên đã di dời xong rồi, ngày mai ngươi có thể tiếp nhận.”

“Đa tạ thái tử!”

Ta cùng hắn chạm túi rượu, uống một hớp lớn.

https://thuviensach.vn

“Trên đó còn có hai tòa mục trường chúng ta không dỡ bò, ngoài ra còn có tám nghìn con ngựa. Phụ hãn dùng làm đồ cưới tặng ngươi!”

Trong lòng ta vui vẻ, không nghĩ tới Thác Bạt Thọ Thiện lại hào phóng với ta như vậy.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Thật ra lời mẫu phi nói lúc nãy, cũng là lời mà ta muốn nói với ngươi...”

Ta gật đầu nói:

“Thái tử yên tâm, câu trả lời của ta với ngươi giống nhau.”

Thác Bạt Thuần Chiếu than thở:

“Lục Châu tuổi còn nhỏ quá, không hiểu được sự đáng sợ của lòng người, sau này ngươi phải bao dung cho nó nhiều hơn.”

Ta trịnh trọng nói:

“Ngươi yên tâm, ta sẽ đối với nàng giống như thân sinh muội tử của mình.”

Thác Bạt Thuần Chiếu vỗ vỗ vai ta, hắn thấp giọng nói:

“Ngươi và Dận Tường hoàn toàn khác nhau, trong thời gian tới, toàn bộ Đại Khang rồi sẽ rơi vào trong tay ngươi.”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Người Hán chúng ta khác với các ngươi, sắc phong thái tử còn nhiều quy chế, hết trưởng mới tới thứ, sợ rằng ta không có cơ hội.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

https://thuviensach.vn

“Là vàng thì lúc nào cũng có thể phát sáng, ta tin tưởng vào ánh mắt của mình.”

Ta chuyển chủ đề, nói:

“Các ngươi thực sự muốn phát động chiến tranh với Đông Hồ hay sao?”

Thác Bạt Thuần Chiếu gật đầu:

“Đông Hồ, Bắc Hồ vốn là một chỉnh thế, người Hồ chúng ta sớm muộn cũng phải thống nhất, hiện giờ thời cơ đã chín muồi.”

Ta mỉm cười nói:

“Mong rằng Đại Khang và Bắc Hồ vĩnh viễn có thể hòa bình.”

Thác Bạt Thuần Chiếu dùng ánh mắt sáng quắc nhìn về phía ta nói:

“Ngươi tin câu ngươi vừa nói hay sao?”

Ta ngơ ngác, không biết hắn có ý gì.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Người Hồ chúng ta có một câu nói, từ trong ánh mắt có thể đọc được nội tâm, từ trong ánh mắt của ngươi ta có thể nhìn thấy, chí hướng của ngươi không dưới ta đâu.”

Ta hứng thú nói:

“Vậy thì thái tử cho rằng, chí hướng của ta như thế nào?”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Nói ra thì đúng là không có lịch sự cho lắm, nhưng mà ta có một dự cảm, sẽ có một ngày, hai người chúng ta sẽ gặp lại trên sa trường!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta không khỏi chấn động, thật ra ta cũng hiểu được điều này, nếu như Bắc Hồ thành công đánh bại Đông Hồ, lãnh thổ quốc gia của bọn họ sẽ kéo dài một dải phương bắc, bước tiếp theo chính là xâm nhập Trung Nguyên.

Nếu như Thác Bạt Thuần Chiếu trở thành đại hãn thống nhất Hồ Quốc, mà ta lại trở thành bá chủ Trung Nguyên, giữa chúng ta chắc chắn có cảnh đối mặt này.

Ta giơ túi rượu lên, nói:

“Mong rằng chúng ta sẽ không có ngày đó...”

Khi trở lại doanh trướng Sở Nhi vẫn chưa ngủ, đang thức đợi ta.

Ta mở cánh tay, muốn ôm nàng vào lòng, nhưng lại bị Sở Nhi tránh đi, nàng cầm bát canh giải rượu, nói:

“Uống đi đã!”

Trong lòng ta cảm thấy ấm áp, Sở nhi đúng là rất quan tâm tới ta, chợt nhớ tới Dao Như nhiều lần vì phụ huynh (cha, anh) phản bội ta, trong lòng ta cảm thấy phiên muộn dị thường.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Làm sao vậy?”

Ta ôm nàng đi tới bên giường, nói:

“Đi ngủ rồi nói!”

Sở Nhi quyến rũ liếc mắt nhìn ta nói:

“Huynh ở trên giường, có bao giờ thành thật đâu?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Hôm nay Dận Không nhất định đường hoàng hầu hạ vương phi nghỉ ngơi!”

Chúng ta ôm nhau chui vào trong túi ngủ bằng gấm, ta không nói với nàng chuyện của Dao Như, mà đem những lời của Thác Bạt Thuần Chiếu lúc nãy kể lại với nàng.

Sở Nhi nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu này đúng là một nhân vật lợi hại, hắn lợi dụng chuyện cưới hỏi với Đại Khang, miễn trừ đi một nỗi phiền ở hậu phương, toàn lực đánh Đông Hồ. Đợi khi hàng phục được Đông Hồ, thì sẽ dồn toàn bộ lực lượng đánh bại từng nước một, tầm nhìn của hắn rộng lớn, đó là muốn thống nhất thiên hạ.”

Ta gật đầu nói:

“Kỳ thực chiến tranh giữa Bắc Hồ và Đông Hồ đối với tám nước là một cơ hội tốt, nếu như tám nước có thể liên hợp, thừa dịp bọn họ quyết chiến, chắc chắn sẽ đơn giản tiêu diệt được bọn họ.”

Sở nhi nói:

“Tám nước tranh đấu đã lâu, khả năng mà huynh nói không bao giờ xuất hiện.”

Ta thở dài nói:

“Nếu như có thể liên hợp được, thì người Hồ cũng không phát triển tới ngày hôm nay.”

Sở nhi nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng lần này đối với huynh mà nói cũng là một cơ hội rất tốt, thừa dịp hai nước chiến tranh có thể ổn định trận tuyến ở phía bắc của Đại Khang...”

Ta nhẹ nhàng vuốt ve mông ngực của nàng, thanh âm của Sở Nhi run lên, nói:

“Huynh... lại không thành thật rồi!”

Ta cười nói:

“Ta bỗng nhiên cũng muốn làm một đại sự!”

“Chinh phục thiên hạ ư?”

“Ừ, nhưng mà phải bắt đầu từ Sở Nhi ngoan của ta...”

https://thuviensach.vn

Chương 87: Dân Loạn

Ta đặt bàn tay của An Dung công chúa vào trong bàn tay của Thác Bạt Thuần Chiếu, Thác Bạt Thuân Chiếu đặt bàn tay nhỏ nhắn của Lục Châu vào trong tay của ta.

Đây là một trao đổi vì lợi ích chính trị của hai nước, đối với Bắc Hồ mà nói, bọn họ sẽ có được một hậu phương yên ổn, toàn tâm toàn ý tấn công Đông Hồ.

Đối với Đại Khang mà nói là duy trì được sự bình yên nơi biên giới phía bắc, mà người thu hoạch lớn nhất chính là ta.

Mục trường và Lục Hải Nguyên là đồ cưới mà Thác Bạt Thọ Thiện cho ta, cưới Thác Bạt Lục Châu làm vợ, ta có thêm một thân phận làm phò mã của Bắc Hồ, địa vị trong đám hoàng tử đã có thể đủ lực chống lại Cần vương và Hưng vương.

Thác Bạt Thuần Chiếu đặt hai cuốn da dê vào trong tay của ta:

“Bình vương, đây là thánh chỉ tặng Lục Hải Nguyên cho ngươi, mong rằng sau này ngươi có thể biến nó trở thành một vùng đất giàu có.”

Để Thác Bạt Thọ Thiện đưa thánh chỉ cho ta, cũng là một hiệp nghị bí mật giữa ta và Thác Bạt Thuận Chiếu, ta làm thế này sẽ không bị Hâm Đức hoàng đế thu lại.

Hai loại nhạc khác nhau đồng thời được tấu lên, hai bên hoàn tất những nghi thức giao tiếp, Tĩnh Đức phi khóc ngất lên ngất xuống, trong lúc ly

https://thuviensach.vn

biệt, An Dung công chúa cũng rơi lệ.

Ngược lại Thác Bạt Lục Châu lại biểu hiện vô cùng kiên cường, không rơi một giọt nước mắt nào, cùng với hoàng huynh từ biệt xong là được hai thị nữ đỡ lên xe ngựa, đứng cạnh ta.

“Bảo trọng!”

Ta hướng Thác Bạt Thuần Chiếu đưa tay ra.

Thác Bạt Thuần Chiếu cùng ta nắm tay, nở nụ cười, nói:

“Mong là có một ngày, chúng ta có thể uống thỏa thích như buổi tối hôm qua.”

“Nhất định sẽ có cơ hội!”

Nhìn Thác Bạt Thuần Chiếu dẫn đội ngũ đón dâu ở chân trời phía bắc, ta thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng xong đợt cưới xin này, đồng cỏ vô tận dưới chân đã trở thành lãnh địa của ta.

Đường Muội đi tới phía sau ta, thấp giọng nói:

“Công tử, vừa có tin tức, Trử Đại Tráng không phái binh tới tiếp thu Lục Hải Nguyên.”

Ta không thể làm gì khác hơn là lắc đầu, Trử Đại Tráng đúng là một phế vật, hiệu suất làm việc kém tới cực điểm. Cũng may là hắn ở nơi này không còn bao nhiêu thời gian nữa, không lâu nữa Tiêu Trấn Kỳ sẽ từ Khang Đô trở lại thay thế vị trí của hắn.

Ta hướng Đường Muội nói:

“Thu thập một chút, chúng ta lập tức trở về Tuyên Thành.”

https://thuviensach.vn

Đại hôn của ta và Thác Bạt Lục Châu sẽ diễn ra vào ba ngày sau, Tĩnh Đức phi tuyên bố ở lại tham gia hôn lễ của ta rồi mới trở về Khang Đô, nhưng mà hôn lễ còn chưa diễn ra thì chuyện khó khăn đã kéo tới.

Để xây dựng tân cung, Hâm Đức hoàng đế trắng trợn mộ dân công, ra lệnh cho Dực vương và Hưng vương là phải tuyển được hai mươi vạn dân binh, khu vực Tuyên Thành phải chịu con số là tám nghìn người, đây cũng là kết quả mà Dực vương khổ công né tránh mới có được.

Nhân số tuy rằng không nhiều lắm, thế nhưng đối với Tuyên Thành mới chỉ khôi phục được một chút nguyên khí cũng là một tai nạn lớn, huống chi khi ở Khang Đô, Hâm Đức hoàng đế đã giao cho ta thống nhất quản lý than đá của Tuyên Thành, dùng danh nghĩa của quốc gia thu mua, lợi nhuận toàn bộ nộp vào quốc khố.

Hai chuyện này đồng thời tiến hành, không chỉ làm tâm tư của thương nhân có biến, mà bách tính cũng oán thán dậy đất, bao nhiêu danh vọng mà ta khổ cực gây dựng đã sụp đổ trong chốc lát.

Chuyện mộ dân công là do quân đội địa phương phụ trách, sau khi Trử Đại Tráng nhận được mệnh lệnh, đã tuyên bố mộ binh ở Tuyên Thành làm cho gà bay chó chạy, bách tính hoang mang.

Triệu Đông Tề không còn cách nào xoay sở với chuyện này, không còn cách nào khác là chạy tới vương phủ xin giúp đỡ.

Hắn nhíu mày nói:

“Bình vương điện hạ, bởi vì chuyện mộ binh mà lòng người ở Tuyên Thành bàng hoàng vô cùng, Trử Đại Tráng đã bắt đi hơn ba trăm thợ mỏ trong các mỏ than, công nhân ở đây đình công không sản xuất, nếu cứ tiếp tục như vậy, thì tổn thất của Tuyên Thành vô cùng nhiều.”

Ta cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Cái tên hỗn trướng Trử Đại Tráng này, tại sao không có sự đồng ý của ta đã mộ dân công? Ngươi thân là tri phủ một phương, tại sao không ngăn cản hắn?”

Triêu Đông Tề than thở:

“Việc này là do quân đội phụ trách, không có liên quan gì tới dân chính, nha dịch của ty chức làm sao đấu được với binh sĩ.”

Ta vỗ mạnh một cái lên bàn nói:

“Bảo hắn tới gặp ta!”

Hóa ra Trử Đại Tráng không phái binh tiếp nhận Lục Hải Nguyên là vì hắn đã dồn hết sức cho chuyện này. Ta càng nghĩ càng bực, loại phế vật này giữ bên người sớm muộn gì cũng là một tai họa.

Trử Đại Tráng tuy rằng tầm thường, thế nhưng cũng không phải là ngu xuẩn, thấy sắc mặt của ta, hắn hiểu ngay là vì chuyện gì.

Hắn không đợi ta phát hỏa, liền móc ra quân lệnh trong ống tay áo, nói:

“Bình vương chớ trách, mạt tướng cũng chỉ là thân bất do kỷ, mệnh lệnh này là do Dực vương và Hưng vương ban ra, thuộc hạ chỉ còn cách vâng theo.”

Trong lòng ta thầm mắng, lão hỗn đản này lại dám mang nhạc phụ ra dọa ta, ta không nhìn vào cái quân lệnh, cười lạnh nói:

“Mộ dân công, tại sao ngươi không thương lượng với ta trước? Xuất động quân đội mộ binh, khiến cho Tuyên Thành gà bay chó sủa, lòng người bàng hoàng, hiện giờ toàn bộ các mỏ than ở Tuyên Thành đã đình công, trách nhiệm này ngươi gánh được sao?”

Trử Đại Tráng cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương có điều không biết, bách tính Tuyên Thành từ trước đến nay gian xảo thành tính, nếu như dùng quan phủ mộ binh, thì bọn họ sẽ không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, hiện giờ chỉ còn cách dùng phương pháp này, mới có thể gom đủ tám nghìn tráng đinh.”

Triệu Đông Tề nói:

“Trử tướng quân, ngươi mộ dân công, vì sao lại bắt hơn ba trăm công nhân của mỏ than?”

Trử Đại Tráng nói:

“Bọn họ cũng là bách tính Tuyên Thành đương nhiên cũng có trách nhiệm đi lính, hơn nữa trong dân toàn là người già yếu, làm sao gom đủ tám nghìn người bây giờ.”

Ta giận tím mặt nói:

“Trử Đại Tráng! Ngươi đừng ở chỗ này già mồm át lẽ phải, Tuyên Thành là ấp phong của bản vương, bách tính là con dân của ta, không có sự chấp thuận của ta, không ai có thể bắt lính!”

Trử Đại Tráng thấy ta thật sự nổi giận, ngơ ngác đứng ở một bên không dám lên tiếng.

Ta cả giận nói:

“Ta không không cần biết ngươi vì lý do gì, nhưng phải lập tức thả công nhân mỏ than ra, nếu như ngày mai các mỏ than không khởi công đúng thời hạn, ta sẽ hỏi tội ngươi!”

Trử Đại Tráng bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói:

“Thứ cho mạt tướng khó lòng tòng mệnh, nếu như cãi hoàng mệnh, mạt tướng cũng khó thoát tử tội, xin Bình vương cứ trị tội!”

https://thuviensach.vn

Ta căm tức nhìn Trừ Đại Tráng, trong đôi mắt hầu như đã phun ra lửa:

“Trử Đại Tráng! Ngươi nghĩ rằng ta không dám chém ngươi thật hay sao!”

“Điện hạ bớt giận!”

Không biết từ chỗ nào, Sở Nhi vội vã chạy tới, nàng đưa tay nâng Trử Đại Tráng dậy, dùng ánh mắt oán trách nhìn ta một cái, nhẹ giọng nói:

“Trử thúc thúc, có chuyện gì xảy ra, mà người lại như vậy?”

Trử Đại Tráng than thở:

“Vương phi nương nương, tất cả đều là lỗi của mạt tướng.”

Ta tức giận hừ một tiếng.

Sở nhi đi tới bên cạnh ta, khuyên ta ngồi xuống, nhẹ giọng nói:

“Đều là người mình cả, có gì mà không thể thương lượng, Trử thúc thúc, chuyện mộ binh có thời hạn bảy ngày, người cũng không cần nóng vội, sản xuất ở mỏ than ngàn vạn lần không thể dừng lại, người hãy nghe lời điện hạ phân phó, thả những công nhân kia ra trước đi.”

Nàng lại chuyển hướng nhìn ta nói:

“Trử thúc thúc cũng chỉ tuân theo mệnh lệnh cấp trên, tuy rằng có tạo thành ảnh hưởng không tốt, thế nhưng người cũng chỉ là vô tâm, sao huynh phái tức giận như vậy.”

Cảm tình của Trử Đại Tráng và Dực Vương không giống như bình thường, ở trong lòng Sở Nhi hắn là thúc thúc, nàng đương nhiên không muốn nhìn tình cảnh trước mắt.

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói:

“Ta không phải là tức giận Trử tướng quân, nếu như xử lý chuyện này không tốt, rất có khả năng sẽ phá hỏng cục diện bình yên của Tuyên Thành, thậm chí có thể làm dân loạn.”

Lúc này thủ hạ của Trử Đại Tráng là Đỗ Phi Hùng hớt ha hớt hải được Đường Muội dẫn vào, trong lòng ta không khỏi chấn động, ngàn vạn lần đừng có giống như ta nói, mong là dân tâm không có chuyện gì.

Đỗ Phi Hùng không kịp hít thở nói:

“Bình vương điện hạ! Trử tướng quân! Bách tính của Sở Châu làm loạn, đốt cháy phủ nha, hơn nữa...”

Hắn đưa mắt nhìn ta một cái.

Ta nói:

“Nói mau!”

Đỗ Phi Hùng nói:

“Bọn họ bao vây Đức Vương phủ, bắt Đức Vương bắt làm con tin, Sở Châu phái người hướng chúng ta cầu viện.”

Tất cả mọi người đều thất kinh, không ai ngờ tới thế cục lại biến hóa như vậy. Sở châu và Tuyên Thành giáp ranh, nếu như Sở Châu loạn đương nhiên cũng sẽ lan tới chỗ ta.

Ta quả đoán nói:

“Chuyện này phải lập tức trở lại bình thường, Trử tướng quân ngươi điều nhân mã trợ giúp Sở châu binh loạn.”

https://thuviensach.vn

Trử Đại Tráng gật đầu.

Ta lại hướng Đường Muội nói:

“Đường Muội ngươi dẫn theo võ sĩ giúp Trử tướng quân, cần phải đảm bảo được an toàn của hoàng huynh ta.”

Đường Muội dẫn theo năm trăm võ sĩ tới trước phủ, ta gọi hắn qua một bên, thấp giọng nói:

“Biết ta bảo ngươi đi làm gì không?”

Đường Muội thấp giọng nói:

“Xin công tử phân phó.”

Ta lạnh lùng nói:

“Lần dân loạn ở Sở Châu này là một cơ hội tốt nhất với chúng ta, ta không hy vọng Đức Vương tiếp tục ở lại trên thế gian này!”

Đường Muội gật đầu:

“Đường Muội nhất định làm tốt chuyện này.”

Ta hạ giọng nói:

“Ta sẽ thông báo cho Nhã Khắc dẫn bộ hạ đột nhập Lục Hải Nguyên, hấp dẫn một bộ phận binh lực của Trử Đại Tráng, ngươi nhân cơ hội này giết chết hắn!”

Đường Muội hít một hơi lạnh, hắn ngàn vạn lần không ngờ ta lại hạ thủ với người này.

Ta vỗ vỗ bả vai hắn nói:

https://thuviensach.vn

“Sự tình biến hóa quá nhanh, ta cũng không chờ thêm được nữa, nếu như tất cả thuận lợi, Tiêu đại ca sẽ nhanh chóng được Dực vương phái tới thay thế vị trí của Trử Đại Tráng.”

Đức Vương là Cần vương huynh đệ của ta, là con trai của Túc Trang hoàng hậu, dựa theo lẽ thường mà nói, khả năng kế vị của hắn cao hơn ta một chút.

Sỡ dĩ ta giết hắn, không phải vì nguyên nhân này, mà Đức Vương vừa chết, Sở Châu sẽ trở thành nơi vô chủ, rất có khả năng ta sẽ được làm người tiếp quản.

Tình hình đột nhiên thay đổi làm ta phải hoãn hôn lễ lại, sau khi đi tới hoa viên, thấy Thác Bạt Lục Châu và Sở Nhi cùng Tĩnh Đức phi đang nói chuyện, ta mỉm cười đi tới.

Ta hướng Tĩnh Đức phi hành lễ nói:

“Dận Không tham kiến nương nương!”

Tâm tình Tĩnh Đức phi dường như đã bình thường lại hơn trước nhiều, nàng cười nói:

“Dận Không, ngày mai là hôn lễ của Lục châu, ngươi chuẩn bị thế nào rồi?”

Thác Bạt Lục Châu dùng một đôi sáng đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào ta, dựa theo quy củ của bên nàng, thì trước hôn lễ không thể bỏ khăn che mặt xuống.

Tuy rằng ta không nhìn thấy khuôn mặt nàng, nhưng từ đường nét mà nói, đây đúng là một mĩ nhân.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi đang muốn cùng nương nương thương lượng việc này, Sở Cháu đột nhiên xảy ra dân loạn, hài nhi muốn lùi ngày thành hôn lại, đợi phong ba qua đi, sẽ cử hành hôn lễ.”

Ta nhìn về phía Thác Bạt Lục Châu nói:

“Công chúa nghĩ như thế nào?”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Nàng chẳng qua chỉ là một cô bé mà thôi, đâu hiểu được chuyện hôn nhân là thế nào.”

Sở Nhi nhăn mày nói:

“Không thể, ngày giờ đã thông báo cho Bắc Hồ, nếu như chúng ta đột nhiên thay đổi, thì có thiếu tôn trọng họ không?”

Tĩnh Đức phi gật đầu nói:

“Dận Không, ta cũng không thể ở lại nơi này lâu, hậu cung sự vụ phức tạp, ta phải mau chóng quay về xử lý, hôn lễ cứ như vậy tiến hành đi.”

Lúc này Dực Hổ và Phúc Oa đã chạy tới, hướng Thác Bạt Lục Châu gào lên:

“Tiểu nha đầu! Chúng ta lại tỷ thí tài bắn cung một lần nữa!”

Thác Bạt Lục Châu hai mắt sáng ngời, có vẻ dị thường hưng phấn, đứng lên nói:

“Ta sợ hai người các ngươi ư?”

Nói xong là đứng dậy chạy theo hai người liền.

https://thuviensach.vn

Ta cười khổ lắc đầu, rõ ràng nàng chỉ là một hài tử ham chơi, làm sao đảm đương được vị trí thê tử của ta?

Sở Nhi và Tĩnh Đức phi nhịn không được nở nụ cười.

Tĩnh Đức phi nói:

“Mấy hài tử này ngày hôm qua tỷ thí tài bắn cung, Lục Châu đoạt được đệ nhất, hai tên tiểu tử này không phục, hôm nay lại tới khiêu chiến.”

Ta xấu hổ ho khan một tiếng nói:

“Mọi người cứ nói chuyện đi, ta đi xem Dịch An chuẩn bị thế nào rồi.”

Đi tới hậu viện, ta mơ hồ nghe thấy tiếng gõ mõ, ta hiếu kỳ đi tới, thấy ở một căn phòng có tiếng tụng kinh, ghé vào cửa sổ thì thấy Dao Như đang quỳ gối trước tượng phật, vóc người của nàng vô cùng tiều tụy.

Dao Như bỗng nhiên dừng tụng kinh, nhẹ nhàng khóc nức nở.

Thấy nàng đau khổ như vậy, trong lòng ta lại mềm đi.

Nàng vừa khóc thút thít, vừa nói:

“Bồ tát... cầu người phù hộ cho phụ thân và... đại ca con bình an...”

Ta thấy nàng cầu bình an cho người nhà, lửa giận trong lòng lại một lần nữa thiêu đốt, một cước đạp tung cửa phòng, đi vào.

Dao Như không nghĩ tới ta sẽ đứng ngoài cửa nghe trộm, sợ đến mức thét một tiếng chói tai, khuôn mặt cắt không còn giọt máu.

Ta cười lạnh nói:

“Nàng lo cho phụ thân và huynh trưởng như vậy, vì sao không theo họ rời đi!”

https://thuviensach.vn

Dao Như quỳ rạp xuống trước mặt ta khóc nói:

“Công tử... thiếp... thiếp không có ý này...”

Ta cả giận nói:

“Ta hôm nay mới hiểu được, ở trong lòng nàng, người nhà vẫn trọng yếu hơn ta, uổng cho sự đối đãi với của ta với nàng!”

“Công tử...”

Ta hừ lạnh nói:

“Trong lòng của nàng còn có vị trí của ta không?”

Dao Như nức nở nói:

“Công từ đối với Dao Như ân trọng như núi, Dao Như không dám có ý nghĩ phản bội.”

Ta ha hả cười lạnh nói:

“Lúc ở Tế Châu, nàng để huynh trưởng lừa ta, bây giờ nàng lại để người nhà mà tổn thương hài nhi của ta, ta cũng không trách nàng, vậy vì sao nàng lại đem bí mật của ta nói cho phụ huynh nàng biết?”

Dao Như ôm lấy đùi ta, khóc nói:

“Thiếp không phản bội công tử... thiếp... đã khuyên gia phụ giao sổ sách cho người,... phụ thân nói với thiếp là có chỉ nửa tấm bản đồ, giao cho người cũng không có tác dụng gì,... trong tình thế cấp bách.. . thiếp liền...”

Ta hừ lạnh một tiếng:

“Chuyện cho tới bây giờ, nàng vẫn còn nói dối, nếu như không phải nàng bán đứng ta, thì vì sao huynh trưởng nàng lại biết!”

https://thuviensach.vn

Ta cố sức giật hai cánh tay nàng ra, xô nàng ngã xuống đất, không ngoảnh lại đi ra ngoài cửa.

“Công tử...”

Dao Như thống khổ kêu lên.

Chẳng biết từ lúc nào, trời đã đổ mưa phùn, trong lòng ta phiền muộn tới cực điểm, thấy Dịch An đi tới trước mặt, hắn cười nói:

“Tiểu chủ nhân, hôn sự đã chuẩn bị xong, người có muốn đi xem thế nào không?”

Ta tức giận nói:

“Bảo ngươi làm thì làm đi, chẳng nhẽ chuyện gì cũng phải ta làm hay sao?”

Dịch An từ trước tới nay đâu thấy ta tức giận như vậy, cuống quít gật đầu, lặng lẽ lui qua một bên.

Ta nghĩ tới một chuyện, chỉ tay vào cái phòng nhỏ, nói:

“Ai bảo ngươi dựng phật đường ở chỗ này?”

Dịch An thấp giọng nói:

“Là Dao Như cô nương tụng kinh cầu khẩn...”

“Dẹp đi!”

Ta nổi giận gầm lên một tiếng, xoay người căm tức nhìn Dịch An nói:

“Lập tức dỡ xuống cho ta!”

Dịch An cuống quít lên tiếng, sai hai gã hạ nhân đi tới căn phòng nhỏ.

https://thuviensach.vn

Dân loạn Sở Châu đã làm cho tâm sự ta nặng nề, lúc nãy lại nghĩ tới chuyện Dao Như cầu khẩn cho phụ huynh nàng, lửa giận trong lòng ta không thể kiềm được nữa, đi ra ngoài vương phủ, muốn tìm một nơi nào đó vắng vẻ phát tiết một chút.

Ta còn chưa đi tới đại môn, thì ở phía sau đã thét lên một tiếng kinh khủng

Trong lòng ta run rẩy, xoay người lại, thấy Dịch An nước mắt ràn rụa đuổi theo:

“Tiểu chủ nhân... Dao Như cô nương...”

Hắn nghẹn ngào nói không ra lời.

Trong lòng ta nhất thời trầm xuống, trước mắt bỗng nhiên tối sầm, dường như ngã vào vực sâu vô tận, phải mất một lúc mới định thần lại được, điên cuồng phóng vào trong phật đường.

Dao Như nằm im trong vũng máu, vết cắt sâu ở cổ tay của nàng vẫn chảy máu, trên trán máu tơi cũng không ngừng chảy ra, hiển nhiên là sau khi nàng cắt mạch máu, lại lao đầu vào tường.

Ta ôm lấy nàng, tay phải đè mạch môn, tay trái đè lại nàng trán, quát lên:

“Nhanh đi tìm Tuệ Kiều...”

Hai tay ta đã dính đầy máu của Dao Như, trong đầu trống rỗng, ta không biết mình đang làm cái gì nữa, nước mắt bất lực chảy xuống.

Khi ta khôi phục được ý thức, thì trước mắt toàn là những cảnh triền miên với Dao Như,càng nhìn thấy ta càng hổ thẹn.

“Dao Như!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cứ gầm lên tên của nàng, nhưng ở cổ họng chỉ phát ra tiếng rên rỉ và nức nở.

Nhận được tin tức, Tuệ Kiều và Sở nhi, tất cả các nàng đều chạy tới, nhìn thấy tình cảnh thê thảm trước mắt, không ai đành lòng được cả.

Sở nhi và Yến Lâm đỡ ta dậy.

Tuệ Kiều lập tức bắt đầu cứu trị cho Dao Như.

Ta run rẩy, thân hình như bị vùi trong băng lạnh, nếu như Dao Như chết, thì chính ta là hung thủ sát hại nàng.

Ta bỗng nhiên chú ý tới một tấm lụa trắng, có mấy dòng chữ được viết bằng máu. Sở Nhi định giấu đi, nhưng đã bị ta nhìn thấy, nói:

“Đưa cho ta!”

Khi mở mảnh lụa ra, chỉ thấy những hàng chữ đỏ lòm mà giật mình:

“Dao Như giúp phụ huynh, không còn mặt mũi nhìn công tử, chỉ có cái chết, mới báo đáp được đại ân của người... Dao Như không bao giờ bán đứng công tử cả... Kiếp này vĩnh viễn không, kiếp sau cũng vậy... chuyện bản đồ, là phụ thân lừa Dao Như nói ra... Huynh trưởng bức bách Dao Như lấy trộm bảo đồ, Dao Như không chịu, trong lúc tranh chấp mới đả thương tới cốt nhục trong bụng... Mỗi lần cầu nguyện, Dao Như đều cầu cho công tử đầu tiên... nếu như có kiếp sau... Dao Như vẫn nguyện hầu hạ bên người công tử...”

Những chữ càng về sau lại càng nguệch ngoạc, hiển nhiên là do sức đã giảm dần.

Ta cố sức cắn môi, cho tới khi máu chảy ra mà không biết, nhìn khuôn mặt tái nhợt của Dao Như, ta hổ thẹn vạn phần, sao ta lại không nghe Dao

https://thuviensach.vn

Như giải thích cơ chứ?

Nàng ở trong phật đường cầu nguyện cho ta đầu tiên, ta đâu có nghe thấy, lấy cái gì mà lại khẳng định là nàng chỉ nghĩ cho phụ huynh của nàng?

Khi xảy ra, với tư cách là người mẹ, nàng chắc chắn là khó chịu vô cùng, vì sao ta không đặt mình vào hoàn cảnh của nàng mà nghĩ cơ chứ.

Sự giảo hoạt của Điền Tuần chẳng nhẽ ta còn không biết hay sao, Dao Như chỉ một lòng muốn có sổ sách để giao cho ta, bị hắn lừa gạt là chuyện đương nhiên, sao ta lại có thể trách nàng được?

Thân hình ta run lên từng đợt, khàn giọng nói:

“Dao Như! Đừng có rời xa ta, đừng dùng phương thức này dằn vặt ta...”

Sở nhi và Yến Lâm một trái một phải kéo ta lại, thất thanh khóc ồ lên.

Tay chân của Dao Như đột nhiên giật giật, ta hoảng sợ xông lên cầm lấy cánh tay lạnh băng của nàng. Tuệ Kiều nhất thời bối rối, lấy kim khâu, liên tục châm vào mấy yếu huyệt của nàng.

Ta lớn tiếng nói:

“Nàng không thể chết, ta không cho phép nàng chết...”

Đột nhiên ta bị ai đó đập một cái vào gáy, ngã lăn ra bất tỉnh.

Lúc ta tỉnh lại, ta thấy mình đã nằm trên giường, Vân Na và Tư Hầu ngồi ở bên cạnh, ta ngồi dậy, xoay người đi ra cửa.

Vân Na nói:

“Huynh hãy tỉnh táo một chút, Dao Như còn sống!”

https://thuviensach.vn

Đi tới bên ngoài phòng của Dao Như, ánh mắt của Sở Nhi và Yến Lâm đã đỏ ngầu, thấy ta tới đây, các nàng đưa tay cản ta nói:

"Tuệ Kiều đang ở bên trong chữa trị cho Dao Như, không có nàng cho phép, bất cứ người nào cũng không được đi vào."

Vân Na từ phía sau đuổi theo, nàng hổn hển nói:

"Dận Không! Huynh định làm Dao Như chết phải không?"

Ta giật mình, yên lặng đi qua một bên, Vân Na nhẹ nhàng ôm lưng ta nói:

"Dận Không, huynh không thể ngã xuống, huynh là chỗ dựa của bọn muội, tỉnh táo lại được không?"

Ta gật đầu, thế nhưng làm sao có thể bình tĩnh lại được chứ?

Sau chừng một canh giờ, Tuệ Kiều mới mệt mỏi bước ra khỏi phòng.

Chúng ta đồng thời vây lại.

Ta nắm hai tay Tuệ Kiều nói:

"Nàng ra sao rồi?"

Tuệ Kiều chán nản nói:

"Tính mạng thì không có trở ngại gì... thế nhưng... không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại..."

Tuệ Kiều bỗng nhiên che mắt, dựa vào lan can khóc ồ lên.

Ta chậm đẩy cửa phòng, Dao Như nằm im trên giường, máu đã ngừng chảy, sắc mặt nàng tái nhợt, dưới ánh nến trông như trong suốt, đôi môi khô tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Thải Tuyết hướng ta làm dấu im lặng, rồi đi ra ngoài cửa. Ta cầm bàn tay nhỏ nhắn của Dao Như, nước mắt lại chảy ra, cảm giác bứt rứt làm cho ta đau đớn.

Gần đây lúc nào ta cũng tự nhận mình là vương giả cứu vớt thiên hạ, nhưng tại sao lại có thể dồn nữ nhân của mình vào tuyệt lộ cơ chứ, lòng dạ này chẳng nhẽ là phong phạm của vương giả hay sao?

Hơi thở của Dao Như yếu ớt vô cùng, tính mạng của nàng chỉ còn le lói như ánh lửa, ta không ngừng cầu khẩn mong nàng vượt qua cửa ải khó khăn này, một lần nữa khôi phục sức sống.

Sở Nhi vỗ nhẹ vai ta, nói:

“Gia Cát tiên sinh vừa từ mỏ than trở về, hắn muốn gặp huynh!”

Ta lắc đầu nói:

“Trước khi Dao Như tỉnh lại, ta không gặp ai cả!”

Sở nhi nói:

“Trông tình hình của hắn thì có vẻ như rất là cấp bách, huynh ngàn vạn lần đừng làm hỏng đại sự, Dao Như đã có bọn muội ở đây chiếu cố, huynh ở lại cũng không có tác dụng gì cả.”

Nàng thấy ta không muốn rời đi, thở dài nói:

“Huynh muốn ở lại cũng chỉ vì sự hổ thẹn trong lòng mà thôi, huynh muốn cho lòng mình cảm thấy dễ chịu hơn một chút. Bọn muội và Dao Như giống nhau, ai cũng muốn nam nhân của mình tạo nên công to nghiệp lớn, huynh ngàn vạn lần đừng làm cho bọn muội thất vọng, làm cho Dao Như thất vọng…”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, thâm tình vuốt ve khuôn mặt của Dao Như một chút, rồi mới rời đi.

Gia Cát Tiểu Liên đã đợi ta ở thư phòng rất lâu rồi, ánh mắt của hắn nặng nề, nhìn thấy ta, câu nói đầu tiên của hắn là:

“Công tử điều động Xoa Tháp tộc tới Lục Hải Nguyên là có ý gì?”

Ta hít một hơi thật sâu, ổn định, tâm tình một chút mới nói:

“Đó là di dời sự chú ý của Trử Đại Tráng!”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công từ đã động sát niệm với Trử Đại Tráng và Đức vương?”

Ta không hề che giấu gật đầu.

Ta không hề che giấu gật đầu, Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử có biết ta vội vã từ mỏ than trở về là vì chuyện gì không?”

Hắn thấp giọng nói:

“Ta trở về là muốn công tử thừa dịp này trừ Đức vương, thu Sở Châu làm của riêng.”

Gia Cát Tiêu Liên lắc đầu nói:

“Thế nhưng công tử không nên diệt Trử Đại Tráng, Trử Đại Tráng chỉ là một hạng người tầm thường vô năng, huống chi hắn còn là bộ hạ thân tín của Dực vương, nếu công tử giết hắn sẽ nảy sinh khúc mắc với Dực vương, hơn nữa cũng khó mà ăn nói với vương phi.”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Ai biết?”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Các chuyện Trử Đại Tráng làm gần đây đều chọc giận công tử, sớm muộn công tử cũng thay thế hắn bằng Tiêu Trấn Kỳ, khi ở Khang Đô, Dực vương đã đồng ý chuyện này, công tử cần gì phải nóng vội. Dùng Xoa Tháp tộc đánh lạc hướng một bộ phận binh lực của Trử Đại Tráng, biểu hiện thì xảo diệu, nhưng mà trên thực tế lại giấu đầu hở đuôi. Tiểu Liên có thể đoán được sách lược của công tử, thì người khác cũng có thể đoán được.”

Ta chậm rãi gật đầu, Gia Cát Tiểu Liên nói lời này không phải là không có lý, bây giờ giết chết Trử Đại Tráng đúng là có chút liều lĩnh, ta thấp giọng nói:

“Ta lập tức phái người thông tri cho Nhã Khắc!”

Gia Cát Tiểu Liên mỉm cười nói:

“Công tử chớ trách, Tiểu Liên đã giả mạo ý của người phái Cự Linh đi rồi.”

Ta ngơ ngác:

“Cái gì?”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Ta chờ mãi công tử không tới, sợ mất cơ hội, không thể cứu vãn sự việc, nên đã bảo Cự Linh cầm lệnh phù của công tử đi tìm Nhã Khắc, bảo bọn họ thay đổi kế hoạch, trực tiếp tới Sớ châu hiệp trợ dẹp loạn dân, về phần Đường Muội, ta đã phái Lang Thứ đi Sở châu thông báo, công tử không trách ta tự chủ trương đó chứ?”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu màynói:

“Nếu như không có lệnh phù của ta, Đường Muội sẽ không nghe lời...”

Ta bỗng nhiên ngừng lại, ánh mắt nhìn thẳng vào Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Ngươi đang gạt ta? Sao ngươi lại có lệnh phù của ta, nói, là ai bảo ngươi làm như vậy?”

Gia Cát Tiểu Liên thờ dài một hơi nói:

“Lấy trí tuệ của công tử, Tiểu Liên rất khó lừa được người.”

“Lệnh phù là do muội cho hắn!”

Sở nhi đây cửa đi đến.

Ta cả kinh, nói:

“Sở nhi!”

Gia Cát Tiểu Liên cười nhạt một tiếng, nhanh chóng rời khỏi thư phòng.

Sở Nhi u oán thở dài một hơi nói:

“Chuyện này là do muội đoán ra, muội biết trong lòng huynh đã chán ghét Trử thúc thúc từ lâu rồi, vì chuyện mộ binh lại càng làm cho huynh phản cảm. Hôm nay khi huynh động sát niệm, nhân chuyện Sở Châu mà phái Đường Muội cùng xuất chinh, muội liền đoán được huynh muốn hạ thủ. Sau đó muội hỏi Đột Tạ, mới biết hắn đi Âm Sơn mời Nhã Khắc, cho nên đoán được đầu đuôi của chuyện này.”

Ta thấp giọng nói:

“Hóa ra muội đã nhận ra từ sớm rồi!”

https://thuviensach.vn

Sở nhi thấp giọng nói:

“Hai ngày nay tâm thần của huynh bất định, muốn làm gì trong ánh mắt đều hiện rõ, muội là thê tử của huynh, đương nhiên là đoán được rồi.”

Ta cười khổ nói:

“Đã như vậy, vì sao muội không trực tiếp nói với ta, lại phải mời Gia cát tiên sinh làm gì?”

Sở nhi nói:

“Dao Như đã xảy ra chuyện như vậy, muội sao có thể trở thành một gánh nặng trong lòng của huynh nữa, huống chi chuyện này nếu như do muội nói ra, huynh chỉ nghĩ là muội một lòng muốn che chở của Trử thúc thúc, nghĩ muội ở sau lưng lừa huynh.”

Trong lòng ta cảm thấy xấu hổ, những lời này của Sở nhi như đang nhắc nhở ta, nếu như ta khoan dung hơn trong chuyện của Dao Như, thì sao phải tới nông nỗi này cơ chứ.

Sở Nhi nói:

“Chúng ta tạm thời không nói tới quan hệ của Trử thúc thúc với Lâm gia, huynh giết thúc ấy cũng chẳng có chỗ tốt nào cả, Đức vương chết trong đám loạn dân đương nhiên có thể hiểu, thế nhưng nếu Trử thúc thúc cũng chết, phụ thân muội sẽ là người đầu tiên hiềm nghi huynh.”

Ta im lặng không nói.

Sở nhi nói:

“Giết chết Trử thúc thúc có thể để cho Tiêu đại ca sớm thay thế vị trí, thế nhưng huynh có nghĩ tới cảm thụ của phụ thân muội không. Năm đó nếu không có Trử thúc thúc cõng phụ thân muội khỏi chiến trường, thì phụ thân

https://thuviensach.vn

muội đã mất rồi, thúc ấy là ân nhân cứu mạng của phụ thân muội, không có người sẽ không có phụ thân, lại càng không có muội...”

Sở Nhi rưng rưng nói:

“Dận Không, chẳng nhẽ nào để thành vương giả, phải bất chấp tất cả tổn thương người thân của mình hay sao?”

Trong lòng ta đau đớn, hai tay nắm chặt, vô lực nói:

“Ta... sai rồi...”

Sở Nhi lắc đầu nói:

“Huynh không sai, lỗi là của bọn muội, bọn muội chỉ là nữ tử nên ánh mắt và ý chí không thể lớn như huynh được, bọn muội không thể lúc nào cũng sẵn lòng buông bỏ thân tình và tình cảm như huynh. Nhưng mà mỗi người trong bọn muội đều thật tâm với huynh, toàn tâm toàn ý yêu huynh, bọn muội yêu cầu không nhiêu, huynh có thể hiểu không?”

Ta nặng nề gật đầu, Sở nhi giang tay ôm ta vào trong lòng. Sở nhi không chỉ nói rõ cho ta hiểu chuyện Trử Đại Tráng, mà chuyện của Dao Như cũng giống như vậy.

Các nàng không thể giống như ta, không thể buông bỏ được người thân bên cạnh, ta không thể bắt ép các nàng vì ta mà bỏ tất cả được.

Ta hôn lên khuôn mặt đầy lệ của Sở nhi, thấp giọng nói:

“Ta không bao giờ... làm tổn thương tới tình cảm của các nàng nữa...”

https://thuviensach.vn

Chương 88: Giấc Ngủ Dài

Dao Như vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại, trong lòng mỗi người chúng ta đều bảo phủ một tầng mây đen dày đặc.

Ta đã liên tục hai đêm ngồi trông Dao Như, nghe được tiếng tim nàng đập, cảm nhận được hơi thở của nàng, thế nhưng nàng vẫn còn say ngủ.

Mấy người Yến Lâm và Sở Nhi liên tục khuyên ta quay về nghỉ ngơi, dưới sự kiên trì của các nàng, ta đi ra khỏi gian phòng của Dao Như.

Mưa dầm đã liên miên mấy ngày, bầu trời rất âm u, ta chua xót mở đôi mắt nhìn lên trời cao, buồn bã than nhẹ một tiếng, trên cửu khúc tiểu cầu, có một giai nhân đang cầm chiếc ô nhỏ cô đơn đứng trong gió.

Nàng đang im lặng nhìn những con cá trong nước, không biết là đang suy nghĩ cái gì, từ bóng lưng của nàng ta nhận ra người này chính là Tuệ Kiều, vốn ta tưởng rằng nàng đã nghỉ ngơi, nhưng mà hóa ra nàng vẫn còn đứng đây.

Ta lặng lẽ đi tới, từ rất xa đã nghe thấy tiếng nức nở.

Tuệ Kiều cảm nhận được tiếng bước chân, cuống quít lau đi nước mắt, xoay người lại.

Ta từ phía sau đem nàng ôm vào trong lòng, ôn nhu nói:

“Mưa gió lạnh lẽo, ngàn vạn lần đừng để bị bệnh, hai ngày nay nàng đã vất vả rồi, mau về nghỉ ngơi cho tốt.”

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều bỗng nhiên ‘Oa!’ một tiếng khóc rống lên, ta yêu thương vuốt ve mái tóc nàng, nhẹ giọng nói:

“Đừng khóc, con gái khóc thì rất xấu.”

Tuệ Kiều nức nở nói:

“Dận Không... Dao Như lâm vào tình trạng ngày hôm nay... đều là do muội làm hại, nếu như... muội không đem chuyện kia nói cho nàng ta biết... thì cũng không tới nỗi như thế này...”

Ta ôm chặt thân thể mềm mại của Tuệ Kiều nói:

“Chuyện này là trách nhiệm của ta, không có quan hệ với bất cứ ái cả, nàng đừng nên tự trách, nếu như không có nàng, Dao Như đã rời khỏi chúng ta từ lâu rồi.”

Tuệ Kiều thấp giọng nói:

“Thương thế của Dao Như không... lạc quan cho lắm... muội tuy rằng có thể giữ được tính mạng cho nàng, thế nhưng…”

Nàng nhịn không được lại khóc lên, hồi lâu mới nói:

“Nàng có thế cứ vĩnh viễn ngủ say như vậy, vĩnh viễn... không tỉnh lại nữa...”

Trong lòng ta rầu rĩ, chẳng lẽ chốn u minh đã có sắp xếp tất cả rồi hay sao, năm đó ta bắn một mũi tên, tước đoạt đi tính mạng của Tuệ Kiều.

Nhưng mà ông trời lại cố ý an bài để cho Tuệ Kiều nói tất cả các chuyện của ta cho Dao Như biết, những hành động của ta sau này đã ép Dao Như trở thành một người thực vật, chuyện này chẳng nhẽ là sự nghiêm phạt của ông trời đối với ta?

https://thuviensach.vn

Ta run giọng nói:

“Nàng không bao giờ... tỉnh lại nữa hay sao?”

Tuệ Kiều nói:

“Dao Như có lẽ giống muội, nhưng mà nàng ấy... nghiêm trọng hơn nhiều, muội bị quên ký ức trước kia, nhưng Dao Như lại tự nhốt mình trong một thế giới riêng...”

…

Năm ngày sau tin tức Đức vương chết trong dân loạn đã loan ra, mà trận bạo loạn này còn nghiêm trọng hon so với tưởng tượng của ta rất nhiều, toàn bộ Sở Châu đều lâm vào tình trạng hỗn loạn.

Ta gia tăng trấn an và quản lý Tuyên Thành, tổ chức bách tính thành những dân đoàn, phụ trách cảnh giới các nơi, mặt khác tiếp tục tăng viện quân cho Sở châu.

Trong lòng ta thầm mừng rỡ khi thế cục chuyển biến xấu, càng bạo loạn nghiêm trọng bao nhiêu, thì cơ hội của ta lại càng nhiều. Bách tính tham gia biến loạn ở Sở châu đã lên tới bảy vạn người, hơn nữa con số vẫn đang đang không ngừng tăng.

Hâm Đức hoàng đế vốn tưởng rằng chỉ đơn giản có thể trấn áp được, nhưng mà hắn đã nhầm, cuối cùng, hắn đành đem chuyện này giao cho Dực vương, mà Dực vương lại theo kế hoạch của ta, lệnh cho Tiêu Trấn Kỳ dẫn hai vạn binh tới Sở châu dẹp loạn.

Tiêu Trấn Kỳ cho binh mã đi qua Tuyên Thành tiến vào trong địa giới Sở châu, đồng thời hắn nhân cơ hội này lén tới gặp ta.

https://thuviensach.vn

Ta đã tiếp nhận sự thực khi Dao Như cứ tiếp tục say ngủ, tâm tình cũng dần bình tĩnh lại.

Tiêu Trấn Kỳ khi mặc khôi giáp lại càng toát lên vẻ uy phong lẫm lẫm, cung kính hướng ta hành lễ nói:

“Trấn Kỳ tham kiến công tử!”

Ta mỉm cười nói:

“Tiêu đại ca không cần khách khí như thế.”

Cũng vì thời gian cấp bách, ta nói luôn vào điểm chính:

“Trước khi ngươi đi Sở châu, bệ hạ có dặn gì không?”

Tiêu Trấn Kỳ thấp giọng nói:

“Bệ hạ nói không tiếc bất cứ giá nào cũng phải bình ổn được lần dân loạn này.”

“Không tiếc bất cứ giá nào!”

Ta thấp giọng lập lại một lần, nở nụ cười tàn khốc.

“Ngươi định làm gì?”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Trấn Kỳ lần này mang theo hai vạn binh mã, hơn nữa ở Sở châu đã có ba vạn, tổng số binh lực hiện có đã là năm vạn, trấn áp bảy vạn dân loạn sẽ là chuyện vô cùng dễ dàng, thuộc hạ tự tin, chỉ trong vòng mười ngày có thể làm mọi chuyện trở lại bình thường.”

Ta ha hả nở nụ cười, hỏi ngược lại:

https://thuviensach.vn

“Ngươi định đối phó với bách tính tay không tấc sắt thế nào?”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Công tử yên tâm, Trấn Kỳ sẽ cố gắng giảm tới mức thấp nhất sự giết chóc.”

Ta chậm rãi lắc đầu nói:

“Ta lại muốn ngươi làm một chuyện đó là giết không tha!”

Tiêu Trấn Kỳ ngơ ngác, lập tức hiểu ý của ta, hắn nặng nề gật đầu nói:

“Nếu như vậy, chỉ cần năm ngày Trấn Kỳ có thể dẹp yên được lần dân loạn này.”

Ta thoả mãn gật đầu:

“Nếu như Dực vương đã giao chuyện này cho ngươi thì đây là cơ hội kiến công lập nghiệp tốt nhất, nhất tướng công thành vạn cốt khô! Muốn nhanh chóng trở thành danh tướng người người kính phục, thì phải bước qua chuyện máu chảy thành sông, thi thể chất chồng.”

Tiêu Trấn Kỳ đem một phong thơ đưa cho ta nói:

“Trước khi Trấn Kỳ rời khỏi Khang đô, Trần tiên sinh có nhờ thuộc hạ giao cho công tử bức thư này”

Ta mở bức thư, trong thư chỉ có ba chữ “giết không tha”!

Trong lòng ta kích động, Trần Tử Tô tuy ở Khang Đô, thế nhưng thế cục hắn lại nắm giữ chính xác vô cùng, suy nghĩ của hắn và ta giống nhau, tàn sát máu tanh bao nhiêu thì sẽ làm cho bách tính Sở châu càng thêm cừu hận Hâm Đức hoàng đế, sáng tạo cho ta cơ hội nắm giữ dân tâm.

https://thuviensach.vn

Trận tàn sát máu tanh cuối cùng cũng mở màn, chỉ trong vòng ba ngày, hai vạn bách tính đã bị giết, phương pháp tàn khốc này nhận được hiệu quả kỳ diệu, bước sang ngày thứ tư, ba tiểu trấn do dân loạn chiếm giữ đã được thu lại, dân loạn ở bên trong tuyên bố đầu hàng.

Ba ngàn loạn dân chiếm lĩnh Đức vương phủ bị giết không sót một người, bất cứ ai cũng tin chuyện Đức vương chết trong tay loạn dân.

Còn một việc này làm ta không ngờ tới, đó là tri phủ Sở châu cũng bị dân loạn giết chết, chuyện này là một chuyện vui mừng ngoài ý muốn không nhỏ đối với ta.

Ta vuốt mái tóc dài mềm mại của Dao Như, trong lòng không ngừng gọi tên nàng, chỉ sau khi mất đi mới biết được tầm quan trọng của người thân bên cạnh.

Ta hôn lên cái trán tron bóng của nàng, nhẹ giọng nói:

“Dao Như, mau tỉnh lại đi, ta muốn nàng cũng chia vui với ta...”

Vân Na đi vào trong phòng, nhẹ nhàng kéo áo ta, ta biết nàng có chuyện gì tìm ta, đứng dậy cùng nàng đi ra ngoài cửa:

“Có chuyện gì vậy?”

Vân Na cười nói:

“Có một lão bằng hữu tới, đang ở trong phòng khách chờ huynh.”

“Ai?”

Vân Na cười thần bí nói:

“Huynh sẽ không đoán được đâu!”

https://thuviensach.vn

Đi tới phòng khách, ta thấy mấy hán tử mặc trang phục người Hồ đang cười nói, thấy ta vào, mấy người đồng thời quỳ rạp xuống đất, nói:

“Chủ nhân!”

“Sát Cáp Thai Tổng quản!”

Ta vui mừng vô cùng, thật sự không ngờ tới, đây là Sát Cáp Thai và thủ hạ của ta.

Ta đưa tay đỡ bọn họ lên, nhìn Vân Na nói:

“Mau báo cho nhà bếp chuẩn bị rượu và thức ăn, đồng thời gọi Lang Thứ và Đột Tạ tới, mấy người chúng ta phải uống một trận cho đã!”

Vân Na dịu dàng cười nói:

“Còn cần huynh phân phó hay sao, muội đã bảo Dịch An đi làm rồi.”

Ta cùng Sát Cáp Thai ngồi xuống, mỉm cười nói:

“Chuyện tình ở Đông Hồ xử lý xong chưa?”

Sát Cáp Thai nói:

“Toàn bộ sản nghiệp và mục trường của Ô thị đã được bán cho Hách Liên Chiến, hiện tại chỉ để lại lâm trường Thương Bạch, tạm thời giao cho Tha Lý Thuật xử lý, nhưng mà đã dựa theo ý của chủ nhân, đóng cửa lâm trường một thời gian.”

Ta thoả mãn gật đầu nói:

“Như vậy là tốt nhất, chiến sự giữa Bắc Hồ và Đông Hồ sẽ xảy ra, chúng ta để lại nhiều sản nghiệp, thì tổn thất càng nhiều.”

Sát Cáp Thai lấy ra một cuốn sổ mỏng nói:

https://thuviensach.vn

“Sổ tiền bán sản nghiệp đều được ghi lại trong này, mời chủ nhân xem qua.”

Ta ha hả cười nói:

“Ngươi làm việc thì ta yên tâm vô cùng, loại chuyện này ta không muốn hỏi tới, được rồi, lần này tới đây ngươi có tính toán gì không?”

Sát Cáp Thai nói:

“Số người theo thuộc hạ tới đây lần này có năm trăm người, tám trăm danh thủ sẽ đến sau, thuộc hạ muốn theo chủ nhân ở lại Tuyên Thành, khai sáng đại nghiệp.”

Ta cười nói:

“Các ngươi tới thật đúng lúc, phía tây Âm Sơn có một đồng cỏ tên là Lục Hải Nguyên, Bắc Hồ Khả Hãn đã giao những mục trường ở đó cho ta, ta đang cần người xử lý, ngươi tiếp nhận chuyện này luôn đi.”

Lần này hắn mang tới một số lượng tài chính đủ lớn, có thể khởi động hoàn toàn kế hoạch Lục Hải Nguyên.

Đồng cỏ ở phía bắc Tuyên Thành, ta đã cho Xoa Tháp tộc nhân cùng người Hán chăn thả chung.

Từ nay về sau, chúng ta không cần phòng vệ các tộc ở Âm Sơn nữa, bề ngoài thì giống như ta hi sinh lợi ích của Đại Khang, nhưng trên thực tế, đã đã kéo dài phạm vi của Tuyên Thành tới tận Âm Sơn.

Chuyện loạn dân ở Sở châu đã làm xáo trộn kế hoạch mộ phu của Hâm Đức hoàng đế, trong một thời gian ngắn, binh lực trấn áp không thể rút khỏi Sở Châu, dưới chế độ quân quản, tình cảnh của Sở châu càng thêm bi thảm.

https://thuviensach.vn

Ta mượn cơ hội này dâng tấu chương lên Hâm Đức hoàng đế, nói là nơi biên thùy, ổn định là chuyện trọng yếu nhất, mộ binh, thuế khóa không thể giống như hậu phương được.

Hâm Đức hoàng đế trải qua chuyện này, hiển nhiên là vô cùng sợ hãi, đối với tấu chương của ta cực kỳ coi trọng, hắn đã anh minh quyết đoán, tạm thời miễn trừ chuyện mộ dân phu cho Sở Châu và Tuyên Thành, lần bạo loạn này cũng từ từ bình lặng.

Biểu hiện xuất sắc của Tiêu Trấn Kỳ trong lần bình loạn này được Hâm Đức hoàng đế vô cùng thường thức, Hâm Đức hoàng đế phong hắn là Hổ Uy Tướng Quân, đem Tuyên Thành, Sở Châu lưỡng giao cho hắn thống nhất quản lý.

Khi quân đồn trú của hai nơi này sát nhập, binh lực đã đạt tới bốn vạn người, dưới mưu kế của ta, Tiêu Trấn Kỳ đổi địa điểm đóng quân tới ở phía bắc của con sông cụt, giữa hai thành.

Bước tiếp theo ta sẽ hình thành nên một phòng tuyến vô hình dọc theo con sông này, lấy Tuyên Thành và Sở Châu làm trung tâm, phát triển thế lực riêng của bản thân.

Chuyện Đức vương và tri phủ Sở châu chết, Hâm Đức hoàng đế giao cho ta xử lý, đây cũng là một thắng lợi của ta, cũng là thắng lợi cho tập đoàn Dực vương.

Tả Trục Lưu cực lực phản đối, muốn giới thiệu hoàng tôn Long Kỳ Chính tới tiếp nhận Sở châu làm ấp phong, chuyện này đã tạo thành sự tranh cãi kịch liệt giữa Dực vương và hắn.

Trải qua nửa tháng suy nghĩ, Hâm Đức hoàng đế cũng quyết định giao Sở châu vào trong tay của ta. Trên thực tế, ta đã trở thành người có diện tích ấp phong lớn nhất trong các vương tử.

https://thuviensach.vn

Mưa phùn nhiều ngày cuối cùng cũng dừng lại, bầu trời trong sáng, vạn dặm không mây.

Nhiều ngày chịu áp lực lớn, tâm tình của ta hôm nay mới thoải mái được không ít, ta bảo Sở Nhi thiết yến ở trong phủ mời những người lập nhiều đại công cho ta như: Tiêu Trấn Kỳ, Đường Muội, Gia Cát Tiểu Liên. Sát Cáp Thai, Nhã Khắc...

Trên mặt người nào cũng hiện lên vẻ tươi cười, tất cả bọn họ đều nhận ra thế cục trước mắt có lợi cho hướng phát triển của ta.

Rượu quá tam tuần, Nhã Khắc dẫn đầu giơ chén rượu lên nói:

“Chén rượu này ta mời huynh đệ thân ái của ta, cảm tạ ngươi đã cho Xoa Tháp tộc chúng ta đặt chân trên thảo nguyên, tặng cho chúng ta dê bò và tuấn mã!”

Ta ha ha cười nói:

“Chúng ta là an đáp, ngươi cần gì phải khách khí như thế, dê bò ta cho ngươi, là muốn thay Đường Muội dâng sính lễ!”

Lang Thứ nở nụ cười:

“Công tử! Sính lễ phải do Đường Muội một mình chuẩn bị, nếu không sẽ không biểu thị được sự thành tâm của hắn!”

Nhã Khắc chuyển hướng sang Đường Muội nói:

“Đường Muội, khi nào ngươi cầu hôn muội tử của ta?”

Mọi người cùng nhau kêu lên ồn ào, Đường Muội đỏ mặt nói:

“Ta…”

https://thuviensach.vn

Ta cười to nói:

“Ta cái gì mà ta, nói tới loại chuyện này thì ngươi không bằng cả nữ nhân, chuyện này do ta quyết định, mồng mười tháng sau là ngày hoàng đạo, chúng ta tổ chức lễ cưới cho Đường Muội và Phổ Mạn!”

Mọi người cùng nhau hoan hô.

Nhã Khắc nói:

“Hải Vu tộc gần đây tập kích chúng ta hai lần, ta dự định đuổi họ ra khỏi Âm Sơn.”

Ta gật đầu nói:

“Đường Muội, chẳng phải là ngươi đang không biết đưa sính lễ gì ư? Chuyện này ta giao cho ngươi đi làm, ngươi đánh đuổi được Hải Vu tộc là sính lễ tốt nhất, hơn nữa nơi đó cũng có một tình địch của ngươi, coi như là đi làm chuyện cũa mình đi.”

Nhã Khắc lắc đầu nói:

“Huynh đệ, ta muốn tự mình giải quyết chuyện này, không muốn mượn lực lượng của các ngươi.”

Ta cười nói:

“Ngươi yên tâm, ta sẽ cho Đường Muội dẫn thủ hạ võ sĩ tới giúp ngươi, chứ không vận dụng quân đội Đại Khang, Hải Vu tộc cũng là một phiền phức đối với Tuyên Thành chúng ta.”

Nhã Khắc gật đầu.

Ta dặn dò:

https://thuviensach.vn

“Đối với Hải Vu tộc cũng không nên quá tàn khốc, tránh cho các bộ tộc khác phản cảm và cảnh giác, nếu như có thể giải quyết hòa bình chuyện này là tốt nhất. Ta hi vọng có thể nhìn thấy cục diện các bộ tộc trong Âm Sơn đoàn kết.”

Nhã Khắc bưng chén rượu lên nói:

“Ta hiểu ý của huynh đệ rồi!”

Ta uống xong chén rượu này, lại rót đầy chén rượu nói:

“Còn có một việc vui, chúng ta chúc mừng Tiêu đại ca vinh quang thăng lên chức Hổ Uy Tướng Quân, thống lĩnh quân đội đồn trú ở hai địa phương!”

Mọi người tất cả đều đứng dậy.

Tiêu Trấn Kỳ bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, kích động nói:

“Cuộc đời của Trấn Kỳ sẽ vì công tử cúc cung tận tụy tới chết mới thôi!”

Mọi người cùng nhau nói:

“Vì công tử cúc cung tận tụy đến chết mới thôi!”

Trong lòng ta tràn ngập kích động, đây là những huynh đệ vào sinh ra tử, đồng cam cộng khổ với ta, ta đưa tay cầm vò rượu trên bàn, ngửa đầu uống một hơi, giơ vò rượu lên, run giọng nói:

“Dận Không ở đây lập thệ, ta quyết không cô phụ sự kỳ vọng và tín nhiệm của các vị huynh đệ, nếu như ta làm chuyện gì có lỗi với mọi người thì sẽ như vò rượu này!”

Ta nặng nề đập vò rượu xuống đất, làm nó vỡ tan tành.

https://thuviensach.vn

“Công tử!”

Những thanh âm kích động cứ quanh quẩn trong không trung.

Tới nửa đêm, mọi người đều rời đi hết, chỉ có ta và Tiêu Trấn Kỳ lưu lại đối ẩm, Phúc Oa đến đây tìm hắn nằm sấp trên chiếc ghế bên cạnh ngủ gật.

Ta thấp giọng nói:

“Tiêu đại ca, sau này trọng trách trên vai huynh sẽ rất nặng.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Quân đồn trú ở Tuyên Thành, Sở Châu tốt xấu lẫn lộn, sau khi thuộc hạ nhận chức, thì việc đầu tiên là muốn chỉnh đốn quân ngũ.”

Ta đồng ý nói:

“Binh quý ở tinh nhuệ chứ không quý ở nhiều, để phát triển lực lượng chính quy, Tiêu đại ca có thể giảm biên chế, không nặng tay thì rất khó hình thành nên một đội ngũ có quân kỷ nghiêm minh.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Trước khi thuộc hạ tới đây, Dực vương có nhờ chuyển cho công tử một chuyện, người nói công tử phải dùng gấp bốn lần chữ nhẫn trong thời gian này.”

Ta cười nói:

“Nhạc phụ đúng là hiểu rõ ta.”

Ta và Tiêu Trấn Kỳ lại uống một chén nói:

“Lục Hải Nguyên và thảo nguyên ở phía bắc Tuyên Thành đã là một, khu vực này có thể trở thành nơi huấn luyện kỵ binh cực tốt, ta đã bảo Sát Cáp

https://thuviensach.vn

Thai mau chóng phát triển mục trường, rồi bắt tay vào huấn luyện một đội ngũ kỵ binh. Nếu như tương lai có gì biến hóa, thì lúc nào cũng có thể sử dụng.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Thuộc hạ chỉnh đốn quân kỷ, cũng sẽ chiêu mộ một bộ phận tân binh nhập ngũ, sẽ đưa họ tới biên giới phía bắc trọng điểm huấn luyện.”

Ta nhắc nhở hắn nói:

“Nếu như có chuyện, lúc nào ngươi cũng có thể báo cáo với ta, thế nhưng chúng ta cũng không thể tiếp xúc quá nhiều, liên tiếp xảy ra những chuyện này, Tả Trục Lưu nhất định đã nghi ngờ điều tra mối quan hệ giữa chúng ta. Nếu như ta can thiệp quá nhiều vào chuyện của ngươi, hắn nhất định ở trước mặt phụ hoàng gièm pha ta.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Lúc thuộc hạ ở Khang đô, đã nhiều lần bàn bạc với Trần tiên sinh về chuyện này, sở dĩ Tả Trục Lưu có địa vị ngày hôm nay, không chỉ do năng lực và thủ đoạn của hắn, thủ hạ của hắn ở Thiên Cơ các cũng góp một phần sức lực. Trần tiên sinh kiến nghị công tử, sớm ngày thành lập một tổ chức điệp báo giống như Thiên Cơ các, lấy tiền tài của chúng ta hiện nay, có thể hoàn thành được chuyện này.”

Thật ra ta đã sớm nghĩ tới chuyện này, nhưng mà thời cơ vẫn chưa tới. Nếu như không thể đứng vững gót chân ở bắc cương của Đại Khang, thì có phát triển điệp báo cũng không có tác dụng gì.

Ta để chén rượu xuống nói:

“Ta muốn để Đường Muội đi làm chuyện này, ngươi nghĩ như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Đường Muội võ công siêu quần, là một người lạnh lùng bình tĩnh, đối với công tử lòng trung không thay đổi, đúng là một lựa chọn tốt. Nhưng mà năng lực ứng biến và sách lược của hắn lại kém một chút. Hơn nữa làm chuyện này cần có năng lực tổ chức xuất sắc, Trần tiên sinh có tiến cử một người.”

Ta cười nói:

“Thật ra ta cũng biết Trần tiên sinh là người thích hợp nhất, chỉ tiếc, ta còn muốn tiên sinh lưu ý tới sự phát triển của thế cục ở Khang đô, không thể phân tâm làm chuyện khác được.”

Tiêu Trấn Kỳ nở nụ cười:

“Trần tiên sinh có giới thiệu để Hoàn Nhan tướng quân làm chuyện này.”

Ta lắc đầu nói:

“Vân Na sắp lâm bồn, làm sao ta có thể để nàng làm chuyện vất vả được?”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Đây cũng là một vấn đề...”

Phúc Oa đang nhắm mắt ngủ ở bên cạnh, bỗng nhiên nói:

“Vì sao phụ thân không tiến cử con?”

Hai người ta cùng ngẩn ra, lập tức cười lên ha hả.

Phúc Oa nói:

“Vì sao Bình vương điện hạ cười?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ trách mắng:

“Tiểu hài tử thì hiểu cái gì? Ta và công tử đang đàm luận chính sự, sao tới phiên ngươi chen vào cơ chứ!”

Phúc Oa cất cao giọng nói:

“Người có chí không cần nhiều tuổi. Hơn nữa những binh thư mà phụ thân xem qua, hài nhi đều xem rồi, những binh thư mà cha chưa đọc, con cũng đã đọc rất nhiều.”

Ta hứng thú nhìn thẳng vào Phúc Oa, lần đầu tiên khi ta tới gặp Tiêu Trấn Kỳ, đã gặp nó ở trước cửa Tướng quân thôn chỉ huy một bọn trẻ con bày binh bố trận, thưởng phạt nghiêm minh đúng là phong độ của một đại tướng, ta cười nói:

“Phúc Oa, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?”

Phúc Oa nói:

“Mười bốn tuổi!”

Vóc người của hắn to cao, nhưng mà trên mặt vẫn mang nét trẻ con.

Ta cười nói:

“Xem ra ngươi phải đợi mấy năm nữa!”

Phúc Oa nói:

“Phúc Oa bình thường vẫn cho ánh mắt của Bình vương vượt xa người thường, bây giờ nhìn lại thì thấy không hơn là bao nhiêu.”

Tiêu Trấn Kỳ giận dữ hét lên:

“Đồ hồn trướng, ngươi nói bậy bạ gì đó!”

https://thuviensach.vn

Ta ngăn Tiêu Trấn Kỳ lại, nói:

“Nó chẳng qua chỉ là đứa bé, làm sao ngươi lại tức giận như vậy.”

Phúc Oa không sợ hãi chút nào nói:

“Nhớ năm đó Bình vương tới Đại Tần cũng chỉ có mười sáu tuổi mà thôi, ta mười bốn tuổi không thể làm được đại sự giống như Bình vương điện hạ, thế nhưng chuyện mà người nói, Phúc Oa tự tin có thể đảm nhiệm được.”

Phúc Oa nhìn Tiêu Trấn Kỳ, nói:

“Chuyện mà người nói con đều đã nghe hết, điều đó chứng tỏ hai người không cảnh giác, nếu như con bán đứng hai người, thì hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi, từ phương diện này mà nói, con suy nghĩ còn chu toàn hơn hai người.”

Ta nở nụ cười, Phúc Oa làm cho ta cảm thấy hứng thú vô cùng:

“Phúc Oa, nếu như ngươi đã nghe thấy chúng ta nói, vậy thì theo ngươi, chúng ta phải làm gì?”

Phúc Oa nói:

“Từ chuyện điện hạ muốn phát triển tổ chức điệp báo đã có thấy, Bình vương muốn không chỉ muốn giang sơn Đại Khang, mà là cả thiên hạ, Phúc Oa cũng có vài điểm bổ sung.”

Tiêu Trấn Kỳ hai mắt tròn xoe, hắn không ngờ Phúc Oa cũng có kiến giải.

Ta thưởng thức gật đầu cổ vũ Phúc Oa nói tiếp.

Phúc Oa nói:

https://thuviensach.vn

“Thảo nguyên bắc bộ có thể vừa phát triển chăn nuôi, vừa huấn luyện kỵ binh, nhưng binh sĩ lại không thể chiêu mộ từ trong người Hán, chúng ta có thể chọn lựa từ trong những bộ tộc ở Âm Sơn. Binh lực ở Tuyên Thành và Sở châu sớm muốn gì cũng hợp lại làm một, cần gì phải phân binh lên tận bắc cương, huống chi việc đóng quân ở khúc sông cụt cũng là một hạ sách.”

Tiêu Trấn Kỳ sắc mặt trở về bình thường, hắn thấp giọng nói:

“Ngươi nói rõ ràng một chút xem nào.”

Phúc Oa nói:

“Phụ thân bố trí trọng binh dọc theo khúc sông cụt để làm gì? Lẽ nào chuẩn bị đối phó Đại Khang? Hay là nói với hoàng thượng rằng, công tử và người muốn cắt đất xưng vương?”

Ta và Tiêu Trấn KỲ nhìn nhau, không khỏi thẹn thùng, chuyện đơn giản như vậy, sao ta lại nghĩ không ra cơ chứ.

Phúc Oa nói:

“Từ Tuyên Thành đến Sở Châu, là đi từ đông sang tây, địa thế cao dần, đây là một cơ hội tốt cho công tử cải tạo con sông cụt, đào kênh tưới nước, dùng nước sông hình thành nên một bức tường thành thiên nhiên, xác lập biên giới ở phía nam của mình.”

Trong lòng ta không khỏi chấn động, người này nhất định không phải là người bình thường, ngày khác tất thành người tài.

Phúc Oa nói:

“Phụ thân có thể cho quân đội đóng ở phía tây Sở châu, thứ nhất là tạo khoảng cách với Bình vương, thứ hai có thể phòng bị ba người ở phía Tây.

https://thuviensach.vn

Tuyên Thành và Sở châu vốn cách nhau không xa, nếu như một ngày có biến hóa, thì dụng binh sẽ có lợi.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu.

Phúc Oa lại nói:

“Lúc nãy ta có nghe nói, công tử muốn phát triển ky binh, cơ giáp binh, nhưng lại không nghe nói tới chuyện phát triển thủy quân. Nhân chuyện cải tạo con sông cụt, chúng ta cứ nhìn vào bản đồ Đại Khang là có kế sách. Tuyên Thành, Sở Châu thường xuyên có nạn úng, mà Vi châu, Thanh châu, Cù châu ở phía Nam lại khô hạn vô cùng. Sao Bình vương không nhân cơ hội này, cùng với mấy vị vương gia dâng tấu chương lên triều đình, mở một kênh đào từ bắc tới nam, nối liên con sông cụt với Hoàng Hà, bên ngoài thì làm như chúng ta đang giải quyết vấn đề nước tưới của mấy châu, nhưng thực ra lại mở toang môn hộ của những vương gia khác, phân chia toàn bộ Đại Khang thành hai nửa.”

Ta sửng sốt, lập tức lớn tiếng khen ngợi:

“Quả nhiên là hổ phụ không sinh khuyển tử, tuyệt diệu, tuyệt diệu!”

Phúc Oa cười nói:

“Nếu như Bình vương tán thưởng ta, có thể giao chuyện kia cho ta không.”

Tiêu Trấn Kỳ trách mắng:

“Hài tử này, sao lại tự đại như vậy!”

Ta cười nói:

“Cậy tài khinh người cũng phải có tài mới làm được, biểu hiện và năng lực của Phúc Oa đã đủ cho ta yên tâm giao chuyện này cho nó.”

https://thuviensach.vn

Phúc Oa vui vẻ cười.

Ta vỗ bàn nói:

“Tiêu Tín nghe lệnh!”

Phúc Oa cung kính quy rạp xuống đất, ta cười nói:

“Từ hôm nay ta đem chuyện sưu tập quân tình, dân tình ở tám nước cho ngươi. Ta cũng sẽ bảo Lang Thứ và Đột Tạ phụ tá ngươi, ngươi cần tiền thì có thể tới chỗ Sát Cáp Thai Tổng quản lĩnh nhận, ta cho ngươi hai năm, ngươi phải thành lập nên một mạng lưới tình báo rộng khắp tám nước. Ngàn vạn lần đừng để cho ta thất vọng.”

Phúc Oa tràn ngập lòng tin nói:

“Quyết không để Bình vương điện hạ thất vọng!”

Tiêu Trấn Kỳ bảo Phúc Oa ra ngoài chờ mình, thấp giọng hướng ta nói:

“Công tử, hài tử Phúc Oa này tuy rằng thông minh, thế nhưng dù sao tuổi cũng còn nhỏ, đem trọng trách giao cho nó có phải là quá mạo hiểm không?”

Ta cười nói:

“Chỉ dựa vào kiến giải của hắn lúc nãy, cũng đủ nói lên hắn là một người tài, sự thành bại của tổ chức tình báo đương nhiên là trọng yếu, nhưng mà cũng không quan trọng bằng chuyện bồi dưỡng nên một chủ tướng xuất sắc, cho hắn một cơ hội rèn luyện, biết đâu hắn sẽ mang lại cho chúng ta một vui mừng không ngờ tới.”

“Đa tạ công tử!”

Ta lại nói:

https://thuviensach.vn

“Phúc Oa nói mấy kiến nghị vừa rồi rất có lý, sau khi trở về, ngươi nhất định phải xử lý cho tốt.”

Trên đường trở về nghỉ ngơi, ta gặp Vân Na và Sở nhi đang đi tới tìm ta, ta cuống quít đỡ Vân Na nói:

“Lão bà đại nhân, muội sắp sinh rồi, không ở bên trong phòng nghỉ ngơi, còn đi loạn làm gì!”

Vân Na cười nói:

“Huynh thì hiểu gì, Tuệ Kiều nói cho muội biết, càng là lúc sắp sinh, lại càng phải đi lại nhiều hơn, điều này sẽ có lợi cho khi sinh nở.”

Ta đỡ nàng ngồi xuống lương đình.

Sở Nhi nói:

“Muội và tỷ tỷ tới đây là muốn xem huynh có say rượu hay không.”

Ta cười nói:

“Không say, buổi tối ta còn định cùng với Sở nhi ngoan ôn chuyện một hồi!”

Sở Nhi khuôn mặt đỏ lên, nhẹ giọng phì nói:

“Huynh không thể nghiêm chỉnh nói chuyện một chút hay sao.”

Ta cố ý nói:

“Nhị vị nương tử có chuyện gì, xin mời nói thẳng, Dận Không nhất định sẽ chăm chú lắng nghe.”

Hai người thấy ta như vậy thì không khỏi mỉm cười, đồng thời lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Vân Na nói:

“Thừa dịp huynh còn tỉnh táo, muội hỏi huynh một việc, hôn sự với Thác Bạt Lục Châu huynh định tổ chức lúc nào?”

Ta vỗ vỗ trán nói:

“Chuyện này đúng là ta đã quên mất!”

Điều ta nói cũng là sự thật, gần đây ta luôn đau lòng chuyện Dao Như tự sát, sau đó lại là chuyện Sở châu bạo loạn, hai chuyện này đã làm cho ta không còn thời gian rỗi mà nghĩ tới hôn sự với Thác Bạt Lục Châu.

Sở nhi nói:

“Hôm nay từ Bắc Hồ đã truyền tin tới, Thác Bạt Thuần Chiếu và An Dung công chúa đã thành hôn, nếu như chúng ta không tổ chức hôn sự, sợ rằng sẽ không tôn trọng họ.”

Ta gật đầu.

Vân Na nói:

“Hiện tại tình huống Dao Như đã ổn định, tính mệnh chắc chắn đã được bảo toàn, còn tỉnh lại hay không phải xem ý của trời cao. Dân loạn Sở Châu cũng đã bình định, thế cục Tuyên Thành, Sở Châu trong thời gian ngắn sẽ không có biến hóa gì lớn, huynh cũng nên nhân thời gian này mà tổ chức đi. Chẳng nhẽ lại định để cho hài tử của muội và Tư Hầu tham gia hôn lễ của huynh hay sao?”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Vậy chẳng phải là rất tốt hay sao!”

Sở nhi đập một cái vào vai ta, ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này quyết không thể kéo đài, huynh có dự tính gì không?”

Ta ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng, cánh tay còn lại thì vòng qua ôm lấy thắt lưng của Vân Na, cười nói:

“Cái eo của Hoàn Nhan tướng quân càng lúc càng tráng kiện.”

Vân Na phì nói:

“Cũng là chuyện tốt do huynh làm, nói mau! Khi nào đại hôn?”

“Tất cả do các nàng an bài đi, chuyện nhỏ như vậy cũng định để ta lo hay sao?”

Sở nhi cười nói:

“Vậy thì coi như huynh đã đồng ý, hai ngày tới sẽ chuẩn bị đại hôn cho huynh.”

Ta gật đầu nói:

“Được rồi, lần đại hôn này, ta cũng muốn mời mấy vị hoàng huynh ở các lãnh địa xung quanh tới đây, các nàng sắp xếp giúp ta một chút.”

Sở nhi gật đầu nói:

“Ngày mai muội sẽ cho người mang thiệp mời tới chỗ bọn họ!”

“Còn có một việc, Thác Bạt Lục Châu chỉ là một hài tử, sao ta có thể động phòng với nàng ấy được? Đêm tân hôn ta ngủ ở đâu đây?”

Vân Na cười nói:

“Chuyện này huynh tìm Sở nhi giải quyết, muội không giúp huynh được!”

https://thuviensach.vn

Nàng đứng dậy đi tới gian phòng của mình.

Ta cầm bàn tay nhỏ nhắn của Sở Nhi, nói:

“Sở Nhi, xem ra chuyện này muội phải chịu trách nhiệm rồi.”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Huynh đừng vội chuyển chủ đề câu chuyện, chính sự muội còn chưa nói xong.”

Ta kéo nàng đứng lên:

“Trở về phòng rồi nói tiếp!”

Sở nhi đương nhiên biết ta muốn làm gì, khuôn mặt đỏ hồng khẽ gật đầu.

Đi vào phòng, ta trở tay đóng cửa phòng, ôm lấy thân thể mềm mại của Sở nhi, hôn lên đôi môi anh đào của nàng, đã nhiều ngày nay ta không gần giai nhân, nên bây giờ có vẻ cuồng nhiệt.

Sở nhi kêu “ưm” một tiếng, cái luỡi thơm tho nhiệt tình đáp lại, nhiệt độ cơ thể của chúng ta không ngừng tăng lên, ta trút bỏ quần áo của Sở Nhi, đặt ngọc thể của nàng lên giường, hai mắt nhìn chằm chằm vào thân thể mê người của Sở Nhi.

Sở Nhi e thẹn vô hạn, che mặt lại nói:

“Huynh nhìn muội làm gì...”

Ta cười nói:

“Muội cũng có thể nhìn ta mà!”

Sở nhi buông bàn tay xuống, khuôn mặt đỏ lại càng đỏ hơn, cái mũi đáng yêu nhăn lại nói:

https://thuviensach.vn

“Yến Lâm quả nhiên không có nói sai, huynh chính là một dâm tặc!”

Ta ha ha phá lên cười, bàn tay nhẹ nhàng xoa nắn thân hình của nàng, xâm nhập vào bên trong công thành, Sở Nhi không kìm lòng được rên lên một tiếng.

Cánh tay ngọc của nàng bỗng nhiên choàng qua cổ ta, ta mượn lực lượng của nàng càng thêm tấn công mãnh liệt, Sở Nhi rên rỉ, dưới ánh nến bập bùng khuôn mặt của nàng càng trở nên kiêu diễm...

https://thuviensach.vn

Chương 89: Vợ Còn Nhỏ Tuổi

Ngày thành hôn của ta và Thác Bạt Lục Châu, các vương gia ở các châu xung quanh đều tới dự. Bách tính Tuyên Thành biết tại đại hôn của ta, đều tực gia treo lụa hồng trước cửa, rồi lại chọn người đại diện mang lễ tới Vương phủ, có thể nhận ra uy vọng của ta trong lòng bách tính Tuyên Thành cực cao.

Những vương gia ở chúc mừng có Anh Vương Dận Trì, Đạt vương Dận Đông, Hiển vương Dận Tổ, họ đều do phi tử sinh ra, địa vị trong cung của bọn họ tương tự như ta.

Dận Trì và Dận Đông vẫn bảo trì trung lập, trong khi Dận Tổ lại thuộc về trận doanh của Hưng vương Long Dận Thao, bởi vì quan hệ giữa ta và Dực Vương, Dận Tổ đối với ta không có ý căm thù, hắn tới tham gia hôn lễ đã biểu hiện ý muốn thân cận.

Địa vị của ta lúc này không còn giống như ngày xưa, sau khi Đức Vương chết, ấp phong của ta bao gồm cả Sở châu và Tuyên Thành, trở thành vương gia có diện tích đất phong lớn nhất.

Trong mắt mọi người, địa vị của ta và Cần vương, Hưng vương ở Khang đô cũng như nhau, là một trong những người có hi vọng được chọn thừa kế ngôi vị hoàng đế của Đại Khang.

Thái độ của mấy người bọn họ cũng cung kính hơn nhiều, đương nhiên trong số vương gia mà ta mời cũng có người không thích. Văn vương Long Dận Hi người có ấp phong là Vi châu là một trong số đó, hắn chẳng những không tham gia hôn lễ của ta, mà thậm chí cả lễ vật cũng không mang tới.

https://thuviensach.vn

Văn vương Long Dận Hi và Cần vương, Đức Vương là ba người con do hoàng hậu sinh ra, từ trước tới nay hắn luôn cho rằng thân phận của hắn cao hơn chúng hoàng tử một bậc.

Sau khi Đức vương chết, Tả Trục Lưu đã từng đề nghị mang lãnh địa của hắn giao cho Dận Hi, nhưng bởi vì Vi châu cách quá xa Tuyên Thành và Sở châu, lại bị Dực Vương cố sức ngăn cản, nên âm mưu mới thất bại.

Từ đó hắn đã mang lòng căm thù đối với ta, chuyện hắn không tham gia hôn lễ lần này cũng là một biểu hiện cho thấy hắn cố tinh gây khó dễ.

Lúc gặp mặt, các vương gia lại thổi phồng công tích của ta ở Tuyên Thành một phen, đối mặt với sự thổi phồng của bọn họ, biểu hiện của ta là tỉnh táo, nếu như ta không có địa vị và thực lực, thì chỉ sợ rằng bọn họ sẽ không cho ta cái mặt mũi này.

Ta vẫn còn nhớ kỹ, khi tết nguyên đán vừa rồi, họ đối với ta vẫn còn lạnh lùng, mà lúc này địa vị của ta khác xưa, thái độ của họ cũng biến hóa theo.

Ta mượn thời cơ này nói với bọn họ chuyện dâng tấu mở kênh đào, được bọn họ nhất trí tán thành, bề ngoài thì chuyện này đối với bọn họ có lợi, nhưng trên thực tế, nó là một bước phát triển trong mưu đồ của ta.

Lúc tiếng pháo vang lên, bên ngoài vương phủ cũng rộ lên tiếng hoan hô, toàn là những lời chúc phúc cho ta. Thanh âm này cũng làm cho ánh mắt của các vị hoàng huynh trở nên mơ hồ, điều này bọn họ không cách nào có được.

Một ngày ồn ã rốt cục cũng qua đi, ta nhìn tiểu lâu đang sáng đèn, trên miệng nở nụ cười.

Hôn nhân của ta không cách nào tách rời khỏi chính trị, Sở nhi là lễ vật mà trời cao ban tặng cho ta, bây giờ Thác Bạt Lục Châu không biết sẽ như thế nào.

https://thuviensach.vn

Ta nhớ lại lúc nàng ở Bắc Hồ đã cứu ta từ trong tay Thác Bạt Ngọc Nhi, có lẽ là trời cao cũng sắp đặt duyên phận này từ trước cũng nên.

Đi vào tân phòng, Thác Bạt Lục Châu mặc cung trang hoa lệ của Bắc Hồ, im lặng ngồi một chỗ, cái khăn đỏ che mặt đã bị tháo xuống, đôi mắt đẹp của nàng chăm chú nhìn vào ta, dường như ta trở thành sự tò mò với nàng.

Ta cười nói:

“Tại sao ta chưa tới, nàng đã bỏ khăn voan xuống rồi?”

Thác Bạt Lục Châu cười nói:

“Đội cái khăn như vậy rất bực mình, hơn nữa ngươi cũng đã gặp ta rồi, làm gì phải thần thần bí bí như vậy nữa.”

Trong lòng ta cười thầm, tiểu nha đầu này dù sao cũng chỉ là đứa bé.

Ta mỉm cười nói:

“Nàng có biết hôm nay chúng ta làm cái gì không?”

Thác Bạt Lục Châu gật đầu nói:

“Kể từ hôm nay ngươi là trượng phu của ta, ta chính là thê tử của ngươi.”

“Đơn giản như vậy sao?”

Trong lòng ta cười thầm, đưa tay kéo cái khăn sa trên mặt nàng xuống, thiếu nữ Bắc Hồ chỉ khi lập gia đình mới có thể bỏ khăn che mặt.

Thác Bạt Lục Châu có khuôn mặt hồng hào, cũng bởi vì sự ngây ngô của thiếu nữ, mà nàng có vẻ ái ngại, đôi mắt đẹp màu ngọc bích, mũi cao mà thẳng, sự xinh đẹp của nàng khác hẳn thiếu nữ Trung nguyên, khóe miệng hơi nhếch lên, biểu hiện sự bướng bỉnh và linh động.

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Lục Châu ngáp một cái nói:

“Ta mệt rồi hiện giờ ngủ được chưa?”

Ta gật đầu, Thác Bạt Lục Châu cởi quần áo, mặc nội y, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng chui vào trong chăn, nàng xấu hổ không phải vì chuyện nam nữ, tám phần mười là vì chuyện ngủ cùng với một nam nhân lớn tuổi.

Ta cười nhạt một tiếng, hôm nay ta không muốn cùng nàng chung phòng, nhẹ nhàng buông màn che, ôn nhu nói:

“Lục Châu, nàng an tâm ngủ đi.”

Lục Châu nói:

“Ngươi đi đâu vậy?”

Ta cười nói:

“Ta ngáy rất to, sợ ảnh hưởng tới ngươi, nên sang phòng bên cạnh ngủ.”

Mở cửa phòng, đã thấy mấy người Yến Lâm, Sở nhi cười duyên bỏ chạy, ta lắc đầu, mấy người các nàng muốn xem truyện cười đây mà.

Khi ta tới phòng các nàng, thì phát hiện tất cả các cửa phòng đều đóng chặt, cho dù ta gõ cửa như thế nào, các nàng cũng không ra, rơi vào đường cùng, ta đành phải đi tới phòng của Vân Na.

Vân Na cười khanh khách nói:

“Đêm tân hôn huynh chạy tới chỗ muội làm gì?”

Ta cười khổ nói:

“Vốn định đến chỗ các nàng nghỉ ngơi, nhưng không ngờ các nàng lại không mở cửa, không thể làm gì khác hơn là tìm tới Hoàn Nhan tướng

https://thuviensach.vn

quân để nương tựa rồi.”

Vân Na sẵng giọng:

“Trong đầu huynh toàn nghĩ chuyện lung tung, đàng hoàng ở trong tân phòng không được hay sao, mà vẫn còn muốn chuyện phong lưu?”

Ta ôm vai nàng, hôn một cái lên mặt nàng, nói:

“Ta chỉ là cùng nàng tổ chức hôn lễ cho có nghi thức mà thôi, cũng không phải muốn động phòng, sao có thể ngủ cùng một chỗ?”

Vân Na cười nói:

“Thì huynh cứ yên ổn mà ngủ, không cùng nàng làm chuyện đó, cũng có sao đâu?”

Ta cười nói:

“Nàng mặc dù là hài tử, nhưng dù sao vẫn là một thiếu nữ, nếu như ta ngủ cùng nàng một chỗ, vạn nhất ta...”

Vân Na cười tới mức cong người, ta cuống quít đỡ lấy nàng nói:

“Không nên cười nữa sẽ ảnh hưởng tới thai khí.”

Vân Na vật vả lắm mới ngừng cười, nói:

“Huynh có làm chuyện gì cũng là bình thường, huynh là trượng phu của nàng ta mà.”

Hai tay của nàng vòng qua cái cổ của ta, nói:

“Không nghĩ tới tướng công của muội lại biến thành một người thủ lễ khiêm tốn, sao trước kia muội không thấy như vậy nhỉ?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng ghé vào bên tai của nàng nói:

“Trước gian sau cưới mới thú vị.”

Vân Na trợn mắt nhìn ta nói:

“Cái tên hỗn trướng này vẫn định đùa muội, còn không mau về với tiểu thê tử của huynh đi.”

Ta lắc đầu nói:

“Đêm nay ta ngủ ở chỗ này, không đi đâu nữa cả.”

Vân Na nói:

“Huynh ngủ không thành thật, nếu như đụng phải hài nhi của chúng ta thì làm sao bây giờ, còn không mau trở về!”

Nàng vừa nhắc tới thai nhi trong bụng, đương nhiên ta chỉ còn cách sống trong khuôn khổ.

Ta thở dài, ủ rũ đi ra ngoài cửa, đưa mắt nhìn xung quanh thì thấy mấy gian phòng của Sở nhi và các nàng đã tối đen, hiển nhiên là không muốn cho ta vào trong phòng nghỉ ngơi.

Chỉ còn tân phòng vẫn có ánh sáng, sau khi do dự, ta quyết định tới thư phòng nghỉ ngơi.

Đi qua cửa tân phòng, cửa phòng đột nhiên mở ra, Thác Bạt Lục Châu khoác áo cừu, đưa tay kéo lấy ống tay áo ta nói:

“Ngươi mau vào cho ta!”

Ta đi vào trong phòng, thấy đôi bàn chân của Thác Bạt Lục Châu trong suốt, trên mắt cá chân vẫn còn đeo một cái vòng vàng, không biết tại sao,

https://thuviensach.vn

trong mắt ta đôi chân này trở nên mê người vô cùng.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Tiểu nha đầu này kéo ta vào đây muốn làm cái gì? Lẽ nào đã có người nói cho nàng chuyện nam nữ?”

Trong đôi mắt đẹp của Thác Bạt Lục Châu đã thấp thoáng có lệ, nàng nhẹ giọng nói:

“Ngươi không muốn ta làm thê tử hay sao?”

Ta ngơ ngác, cười nói:

“Đâu có, chẳng phải chúng ta đã bái đường thành thân hay sao?”

Thác Bạt Lục Châu nói:

“Thế nhưng mẫu phi ta nói... dựa theo quy củ của tộc nhân chúng ta, nếu như đêm tân hôn, trượng phu không ngủ cùng với thê tử, thì đại biểu cho việc hắn đã vứt bỏ thê tử của mình...”

Ta không biết Bắc Hồ lại có tục lệ như vậy, trong lòng nói thầm:

“Không phải chỉ là ngủ ư, có cái gì đáng sợ! Long Dận Không ơi Long Dận Không, chuyện gì ngươi chẳng trải qua, vậy thì sao phải sợ một tiểu cô nương?”

Nghĩ tới đây, ta cởi áo ngoài mỉm cười nói:

“Được! Chúng ta lên giường nghỉ ngơi.”

Thác Bạt Lục Châu dẫn đầu chui vào trong chăn, ta mặc nội y kéo chăn nằm xuống, ngủ cùng với một tiểu nữ hài đúng là một chuyện vô cùng mới

https://thuviensach.vn

mẻ với ta. Ta cố gắng duy trì một khoảng cách với nàng, mùi hương thơn nhàn nhạt trên người Lục Châu tỏa ra, truyền vào trong mũi của ta.

Ta thường ngày có thói quen không mặc y phục đi ngủ, bây giờ có cảm giác không được tự nhiên, xoay mình một cái lại chạm đúng chân của Thác Bạt Lục Châu. Thân hình nàng run lên một cái làm cho tim ta đập gia tốc.

Thác Bạt Lục Châu nói:

“Ngươi đã ngủ chưa?”

Ta gật đầu, nhưng mà lại nghĩ nàng đâu thấy động tác của ta, đành thấp giọng đáp:

“Ngủ rồi!”

Nói xong thì ta lại không khỏi thầm mắng mình ngu xuẩn, đang ngủ sao có thể trả lời? Tại sao ngủ cùng một cô bé, lại làm đầu óc của ta chậm chạp như vậy.

Thác Bạt Lục Châu lật người, cái chân ngọc của nàng dán lên người của ta, ta thầm kêu muốn chết, nàng tuy rằng còn chưa trưởng thành, thế nhưng thân hình cũng đã có lồi lõm, đêm này đối với ta đúng là một sự dày vò.

Thời tiết không được coi là nóng bức, nhưng mà lại làm cho ta toát mồ hôi đầm đìa.

Thác Bạt Lục Châu hiếu kỳ nhìn ta một cái nói:

“Ngươi rất nóng ư?”

Nàng lấy cái khăn lụa trắng noãn ở bên cạnh lau mồ hôi cho ta, cái khăn lụa này vốn là để thấm máu hồng, không nghĩ tới nàng lại lấy nó để lau mặt cho ta.

https://thuviensach.vn

Ta dở khóc dở cười, sớm biết như vậy, có chết ta cũng phải ở lại phòng của Vân Na.

Dưới ánh nến, ta nhìn thấy những đường cong trên cổ của nàng, nụ cười ngây ngô trên mặt làm cho lòng ta không khỏi rung động...

Ta không phải là Liễu Hạ Huệ, sao có thể ngồi im không loạn, chỉ một chút thời gian mà vô số ý niệm đã chạy tới chạy lui trong đầu của ta.

Nàng hiện giờ là thê tử của ta, nếu như ta muốn thì cũng là chuyện đương nhiên, nhưng mà ta đã nói trước mặt các vị kiều thê là chờ khi nàng lớn lên mới động phòng với nàng, chẳng nhẽ nói lại không giữ lời?

Còn nữa các nàng thông đồng không cho ta vào phòng, rõ ràng là muốn khảo nghiệm với ta, nếu như ta hạ thủ với Thác Bạt Lục Châu, chẳng phải là bị các nàng xem nhẹ hay sao?

Nghĩ tới đây, ta cắn cắn môi lui về phía sau một chút, Thác Bạt Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Chẳng hiểu vì sao, hôm nay ta lại không ngủ được.”

Hơi thở như lan của nàng đúng là một sự dày vò với ta.

“Ngươi lại chảy mồ hôi!”

Thác Bạt Lục Châu cầm lấy khăn lụa muốn lau cho ta, ta cuống quít vung tay lên, không ngờ lại đụng vào ngực của nàng, nàng nhẹ nhàng “a” một tiếng, thân thể mềm mại co rụt lại về phía sau.

Tiếng kêu kia đã đánh tan toàn bộ phòng tuyến trong lòng ta, ta vòng tay một cái, chẳng cần biết các nàng sẽ nói gì, nghĩ ta là dâm tặc cũng được, cầm thú cũng được, ta cần gì phải đóng giả quân tử.

Trong đôi mắt đẹp của Lục Châu lộ ra vài phần sợ hãi:

https://thuviensach.vn

“Ngươi... muốn làm gì?”

Khi ta đang muốn kéo nàng vào trong lòng, thì ngoài cửa vang lên tiếng gọi của Yến Lâm:

“Dận Không! Vân Na tỷ tỷ sắp sinh!”

Ta vui mừng tới cực điểm, nhanh chóng từ trên giường bò dậy, trong đầu chỉ có một thanh âm lặp lại:

“Ta được làm cha rồi!”

Ta dùng tốc độ chóng mặt mặc y phục lên người, Thác Bạt Lục Châu nhịn không được bật cười lên, nàng chỉ vào người của ta, ta nhìn xuống mới phát hiện mình mặc nhầm áo của nàng.

Thác Bạt Lục Châu cầm ngoại bào cho ta, ta vội vã khoác lên rồi phóng ra ngoài.

Đi tới trước cửa phòng Vân Na, thì lại bị Dịch An cản lại:

“Chủ nhân! Đại cát đại lợi, người bây giờ không thể đi vào!”

Lúc này từ bên trong gian phòng truyền đến tiếng hét thảm của Vân Na, ta gấp đến độ cả giận nói:

“Tránh ra!”

Dịch An nói:

“Vì Hoàng Nhan tướng quân và tiểu chủ nhân, người không thể đi vào.”

Ta đang muốn tiến lên, thì lúc này Thác Bạt Lục Châu cũng chạy tới, nàng kéo ống tay của ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Điện hạ, không có chuyện gì đâu, ta đã xem dê bò sinh đẻ, chắc là nhanh thôi mà.”

Ta dở khóc dở cười nhìn nàng một cái, Vân Na sinh nở sao có thể so sánh với dê bò.

Dịch An nói:

“Chủ nhân qua bên kia yên tâm chờ đi.”

Ta cả giận nói:

“Vân Na khổ cực ở bên trong, sao ta có thể chờ được cơ chứ?”

Ta đi qua đi lại ở trước cửa.

Dịch An bảo nô tỳ mang tới cho ta một cái ghế, Thác Bạt Lục Châu cũng kéo một cái khác ngồi xuống bên cạnh ta, tình cảnh của ta bây giờ như ngồi trên đống lửa, trong lòng cầu khẩn, hi vọng mẹ con Vân Na bình an.

Lục Châu dường như cảm thấy được sự bất an của ta, bàn tay nhỏ nhắn đặt lên tay phải của ta, ý bảo ta yên tâm. Nhưng đối với ta mà nói khoảng thời gian này như trải qua một thế kỷ vậy.

Rốt cục cũng có tiếng trẻ con từ trong phòng truyền tới, ta bỗng nhiên đứng dậy, liều lĩnh lao vào trong phòng.

“Sinh rồi!”

Khi đẩy cửa phòng ra, ta thấy Thải Tuyết đang tiến lên kéo màn che, ta đi tới bên giường, thấy Vân Na uể oải nằm đó, sắc mặt nàng có vẻ có chút tái nhợt, mái tóc đỏ xõa trên giường, trong đôi mắt đẹp toát lên sự mừng rỡ và hạnh phúc vô hạn.

Ta cầm bàn tay nhỏ nhắn của nàng:

https://thuviensach.vn

“Vân Na muội thấy thế nào?”

Vân Na yếu ớt gật đầu nói:

“Rất tốt...”

Vân Na ôn nhu nói:

“Đi xem hài tử của chúng ta!”

Yến Lâm đi tới, ta đón hài tử ở trong tay nàng, chỉ bế một sinh mệnh bé bỏng trong tay, ta mới chính thức cảm nhân được sự kích động.

Mái tóc của nó màu đen, nhưng da dẻ của nó lại đỏ bừng vì mới sinh, cái miệng nhỏ nhắn cứ khóc oa oa.

Bởi vì mới sinh nó vẫn nhắm mắt, nên ta không nhận ra màu mắt của nó là gì.

Ta cười nói:

“Lớn lên chắc là nó sẽ giống ta nhiều hơn!”

Yến Lâm phì nói:

“Muội sao lại thấy nó giống Vân Na tỷ tỷ?”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

“Không biết màu mắt của nó giống ai! Nếu là màu xanh giống như Vân Na tỷ tỷ vậy thì tốt rồi!”

Duyên Bình cười túm tỉm tiếp nhận đứa trẻ từ trong tay của ta, cười nói:

“Tướng mạo của chủ nhân và Vương phi đều xuất chúng, tiểu quận chúa đương nhiên sẽ là một tuyệt đại giai nhân.”

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Lục Châu lập tức bu lại, hưng phấn nhìn đứa trẻ.

Khối đá trong lòng ta lúc này mới buông xuống, nhưng lập tức lại phát hiện, Sở Nhi không ở trong này.

Đợi cho Vân Na ngủ say, ta rời phòng hướng Dịch An nói:

“Vương phi đâu?”

Dịch An thấp giọng nói:

“Từ khi biết được tin vương phi hạ sinh, người đã tới phật đường cầu khẩn, chủ nhân không nhắc thì nô tài đã quên mất, để nô tài tới báo hỉ cho người!”

Ta ngăn cản hắn nói:

“Không cần, để ta tự mình đi tìm nàng.”

Từ khi Dao Như tự sát ở trong phật đường, ta đã dỡ bỏ nó, đồng thời xây dựng một tòa phật đường lớn ở phía đông nam của vương phủ.

Trước kia ta tuy rằng không tin phật, thế nhưng trải qua chuyện Dao Như cũng đã tin vài phần, sau này lại suy nghĩ tới chuyện ở Từ Tể Am trung của Khang Đô khinh nhờn thần linh mới thấy nó có chút quan hệ.

Đi tới trước cửa phật đường, ta thấy Sở Nhi đang quy gối trước phật đường, nhìn nàng có chút cô đơn.

“Sở Nhi!”

Ta nhẹ giọng kêu lên.

Thân thể mềm mại của Sở Nhi chấn động, nàng xoay người lại, trong mắt đã ngấn lệ, trong lòng ta ngẩn ra, chẳng nhẽ vì chuyện Vân Na sinh nở

https://thuviensach.vn

mà nàng khổ sở?

Ta đỡ nàng đứng đậy, ôn nhu nói:

“Mẹ con nàng ấy đều bình an, là một nữ nhi!”

“Thật không!”

Sở Nhi bỗng nhiên nhào vào trong lòng ta:

“Muội sợ... năm đó nếu không phải vì muội, mẫu thân cũng không rời khỏi nhân thế...”

Hiện giờ ta mới biết, vì sao Sở Nhi không dám ở lại nơi đó chờ, sự thương yêu trong lòng nảy sinh, khẽ hôn lên mặt nàng, nói:

“Chớ quên, Tuệ Kiều cũng ở chỗ này, làm sao có chuyện gì được chứ?”

Tấu chương của ta và các vị vương gia dâng lên rất nhanh được đáp ứng, Hâm Đức hoàng đế đồng ý với kiến nghị của chúng ta, nhưng mà phương diện tài chính phải tự lo liệu, mà chuyện này cũng ở trong dự định của ta.

Chuyện mở kênh đào không phải là chuyện của ngày một ngày hai, lấy tài lực của ta hiện nay chỉ có thể hoàn thành được khúc sông từ Tuyên Thành tới Sở châu, ở các châu khác thì cần phải đợi quyên góp.

Ta vì chuyện này lại mời Tĩnh vương Dận Trì, Đạt vương Dận Đông, Hiển vương Dận Tổ tới thương nghị, mấy người bọn họ đều đang bị khó khăn ở phương diện tài chính, dựa theo tình hình của bọn họ thì nhiều nhất chỉ có thể ứng ra được phân nửa tài chính.

Một nửa còn lại thì không cách nào nghĩ ra được, ta nghĩ ra một biện pháp tạm thời, đó là trước tiên đào sông từ Tuyên Thành, Sở châu tới Thanh châu, chờ khi nào có đủ tài chính lại tiếp tục tiến hành ở Cù châu,

https://thuviensach.vn

Lô Châu. Đương nhiên điều kiện cũng là ta phụ trách chuyện kiếm tài chính.

Ta đã nhiều lần đưa thư cho Vi châu Văn vương Long Dận Hi, mong rằng hắn có thể gia nhập việc này.

Thế nhưng Long Dận Hi chẳng hồi đáp cho ta một tin tức gì cả, về sau hắn còn đánh cho Tín sử (chức quan làm nhiệm vụ đưa thư) một trận, rồi đuổi về.

Nghe xong Tín Sử hồi báo, ta không khỏi nổi trận lôi đình, nặng nề đập một chưởng lên bàn, nói:

“Thật là khinh người quá đáng!”

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Công tử không cần nổi giận, loại người này sao có kết quả tốt được?”

Ta thong thả bước đi hai bước rồi dừng lại, lạnh lùng nói:

“Hắn rõ ràng là vì chuyện Sở châu mà sinh ra oán hận, xem ra chuyện này hắn chắc chắc sẽ không đồng ý.”

Gia Cát Tiêu Liên nói:

“Công tử định làm gì?”

Ta chắp tay nói:

“Ta coi trọng không phải là Vi châu, mà là Vi châu tiếp giáp với Miện trì thành, mà Miện Trì lại chính là mảnh đất then chốt giữa Đại Khang và Đại Tần, có được Vi châu, ta sẽ có được Miện trì thành.”

Gia Cát Tiêu Liên nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng Long Dận Hi từ trước đến nay nổi tiếng là thanh liêm, có danh vọng rất cao ở trong dân chúng địa phương, công tử muốn đối phó với hắn sợ rằng không dễ dàng như vậy.”

Ta gật đầu nói:

“Không biết Phúc Oa điều tra ra sao?”

Lúc này ở ngoài thư phòng truyền tới tiếng của Dịch An:

“Chủ nhân, Tiêu công tử tới rồi!”

Ta và Gia Cát Tiểu Liên liếc mắt nhìn nhau, gật đầu nói:

“Bảo hắn vào đi!”

Trải qua một đoạn thời gian rèn luyện, Phúc Oa trông có vẻ trưởng thành hơn rất nhiều, thoạt nhìn có dáng vẻ của nam tử hán.

Sau khi hắn hướng ta hành lễ, ta bảo hắn ngồi xuống, mỉm cười nói:

“Tiêu Tín, ngươi và Đột Tạ lần này tới Vi châu có thu hoạch gì không?”

Mặc dù ở chỗ không người ta vẫn gọi hắn là Phúc Oa, nhưng trước mặt người khác lại gọi đại danh của hắn, điều này biểu thị sự coi trọng của ta với hắn.

Tiêu Tín nói:

“Thuộc hạ và Đột Tạ ở Vi châu hơn mười ngày, phát hiện Văn vương Long Dận Hi quả nhiên là một người quản lý tốt, hắn yêu dân như con, có phương pháp cải thiện kinh tế và sản xuất, điều này tạo cho Vi châu cơ sở ổn định, hiện tại bách tính có cuộc sống vô cùng yên ổn.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Nhưng điều ta muốn nghe lại không phải là điều này.”

Tiêu Tín nở nụ cười, hắn cười nói:

“Khi Văn vương đi tới Vi châu, có nạp một vị ái thiếp tên là Chu Phiên Phiên, nghe nói nữ nhi của địa phương, thế nhưng trải qua sự kiểm tra của thuộc hạ, nàng này vốn là một kỹ nữ ở Phù Dung lâu của Vi châu.”

Ta khẽ nhíu hai hàng lông mày:

“Việc này có chắc chắn hay không?”

Tiêu Tín gật đầu nói:

“Tuyệt đối chắc chắn, thuộc hạ đã dùng năm nghìn lượng bạc kiểm chứng ở Phù Dung Lâu. Chu Phiên Phiên trước kia có Hoa Danh là Tố Y Hồng, đã từng là danh kỹ nổi tiếng nhất ở Vi Châu. Năm ngoái nàng ta được Văn vương nhìn trúng, sau đó liền mai danh ẩn tích, bên ngoài thì tuyên bố là bị gả tha hương, nhưng mà thực chất là được Văn vương thu vào.”

Tiêu Tín nói:

“Vốn Văn vương thu một kỹ nữ cũng chẳng là chuyện to tát gì, nhưng mà hắn lại dựa theo lễ nghi của hoàng thất cưới nàng ta làm vợ, muốn giúp nàng thay đổi thân phận, rửa sạch quá khứ trước kia. Nhưng hắn lại không ngờ tới, khi dâng hương tạ thần, lại bị một người làm công lâu năm ở Phù Dung lâu nhìn thấy, hiện tại ở Vi châu đã có rất nhiều người biết.”

Ta ha ha cười nói:

“Lá gan của Dận Hi quả nhiên rất lớn, chẳng nhẽ Vương phi không có động tĩnh gì hay sao?”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Thuộc hạ nghe nói Văn vương phi đã ốm đau nhiều năm, không có tinh lực làm loạn.”

Ta vui vẻ vô cùng nói:

“Văn vương phi Kiều Thục Trinh, chính là nữ nhi của Lễ bộ Thượng thư Kiều Độ, ta muốn hắn xuất đầu trong chuyện này.”

Gia Cát Tiểu Liên cũng cười nói:

“Chỉ cần chuyện hoàng tử nạp một kỹ nữ làm phi, cũng đủ làm cho hoàng thượng tức giận, xem ra phiền phức lần này của Văn vương không nhỏ, nhưng mà chuyện này cũng cần có chứng cứ.”

Ta ha hả cười nói:

“Muốn chứng cứ làm gì, trước tiên cứ khuấy cho chuyện này đục lên đã.”

Ta hướng Tiêu Tín nói:

“Tiêu Tín, ngươi cùng Đột Tạ lại khổ cực một chuyến, đến Khang Đô tìm Trần tiên sinh, đem chuyện này kể lại từ đâu tới cuối, tiên sinh tự biết phải làm gì.”

Tiêu Tín gật đầu, hắn lại nói:

“Điện hạ, thuộc cảm thấy tốt nhất là nắm Chu Phiên Phiên ở trong tay mới là thượng sách.”

“Nói nghe một chút!”

Tiêu Tín nói:

“Nếu như bệ hạ nổi giận dưới, Văn vương rất có khả năng sẽ giết Chu Phiên Phiên, nếu mà như vậy, thì sự tình chẳng phải đã bị hắn xóa sạch

https://thuviensach.vn

không còn dấu vết nào hay sao? Thuộc hạ thám thính rất cặn kẽ, Văn vương phi cứ mười lăm hàng tháng là tới Lạc Vân tự dâng hương, chúng ta có thể tận dụng cơ hội này bắt nàng, nhân chứng, vật chứng ở trong ra chúng ta, thì Văn vương sẽ khốn đốn."

Ta cười nói:

"Kế sách này vô cùng hay, ngươi đi trước, ta sẽ an bài người khác làm!"

Tiêu Tín lúc này mới xoay người rời đi.

Gia Cát Tiểu Liên không nhịn được than thở:

"Phúc Oa còn tuổi nhỏ, nhưng mà lại có tâm cơ như vậy, tiền đồ tương lai không thể đoán được."

Ta tràn đầy đồng cảm nói:

"Xem ra lựa chọn của ta không sai!"

Gia Cát Tiểu Liên hỏi:

"Chẳng nhẽ công tử định bắt Chu Phiên Phiên thực hay sao?"

Ta ha hả cười nói:

"Chu Phiên Phiên đương nhiên là phải bắt, cho dù Văn vương không có ý định giết nàng, nhưng bắt nàng cũng có thể nhiễu loạn tinh thần của hắn."

Nhiệm vụ bắt Chu Phiên Phiên ta giao cho Nhã Khắc, do người của Xoa Tháp tộc xuất thủ là tốt nhất, bề ngoài có thể giả trang làm một lần cướp bóc, ta hoàn toàn không có quan hệ gì với chuyện này cả.

Kế sách của Tiêu Tín tuy rằng xảo diệu, thế nhưng đối với ta mà nó lại không hoàn mỹ, nếu như sự việc bại lộ, Hâm Đức hoàng đế cũng chỉ

https://thuviensach.vn

nghiêm phạt Văn vương một chút mà thôi, khả năng tước đoạt ấp phong của hắn là rất nhỏ, phải làm cho hắn biến mất trên mảnh đất này mới được.

Tiêu Tín đúng là rất thông minh, nhưng vẫn còn đang trong thời kỳ trưởng thành, đối với thân thế của Chu Phiên Phiên điều tra không sâu. Ta sai Đường Muội đi điều tra mới phát hiện Chu Phiên Phiên có hai người em trai và em gái, hiện tại đều sống ở Vi Châu.

Đây đúng là một chuyện vui mừng ngoài ý muốn của ta, một kế hoạch đã được hình thành, ta muốn lợi dụng hai người này uy hiếp Chu Phiên Phiên, bắt nàng hạ độc Văn vương.

Chỉ cần không chế thời cơ tốt, khi Hâm Đức hoàng đế biết Văn vương cưới kỹ nữ làm phi thì cũng chính là ngày chết của hắn.

Tất cả đều dựa theo kế hoạch tiến hành, khi thân nhân của Chu Phiên Phiên bị bắt, nàng ta không còn lựa chọn nào khác, đồng thời tình cảm của nàng ta với Văn vương cũng không phải là sâu như biển, thảo nào người ta nói nữ tử thanh lâu bạc tình bạc nghĩa.

Ngày Hâm Đức hoàng đế biết chuyện cũng là ngày hạ chỉ ban chết cho Chu Phiên Phiên, tin tức còn chưa truyền tới Vi châu. Chu Phiên Phiên đã hạ độc trong bữa ăn của Văn vương, cướp đi tính mạng của hắn.

Ta hạ lệnh cho Đường Muội giết Chu Phiên Phiên đi, tạo thành chuyện sợ tội tự sát. Người bên ngoài nhất định cho rằng, thủ hạ của Văn vương giết Chu Phiên Phiên.

Về phần mấy người thân của Chu Phiên Phiên ta hạ lệnh cho Nhã Khắc giết hết, xác vứt ở trong Âm Sơn.

Có một số truyện phải dung thủ đoạn tàn khốc, diệt cỏ phải diệt tận gốc, tránh lưu lại hậu hoạn.

https://thuviensach.vn

Chương 90: Đại Cục

Sau khi Dận Hi chết, Hâm Đức hoàng đế giao lãnh địa của hắn cho Hiển vương Dận Tổ, đối với ta mà nói đây là một chuyện tốt, Dận Tổ chẳng qua chỉ là người tầm thường vô năng.

Tuy rằng hắn là người thuộc trận doanh của Hưng vương, nhưng mà từ khi thế lực của ta tăng trưởng hắn đã có ý niệm theo ta, chuyện này có vài phần giống như chuyện của Ung vương.

Bề ngoài thì người khác tưởng rằng Vi châu là lãnh địa của hắn, thế nhưng mọi chuyện đều lấy ý của ta làm chuẩn, huống chi Vi châu lại gần trọng trấn Miện Trì, binh lực chân chính có tận năm nghìn người, toàn bộ đã rơi vào sự khống chế của ta.

Văn vương thống trị Vi châu rất tốt, phủ kho phong phú, đối với chuyện xây dựng kênh đào của ta mà nói thực đúng là lửa ấm ngày tuyết rơi.

Dựa theo mưu kế của ta, Dận Tổ sử dụng tài phú mà Văn vương lưu lại, chính thức khỏi công xây dựng kênh đào.

Vi châu, Tuyên Thành, Sở Châu, Thanh châu, Phụ Thành, Cù châu, tổng cộng sáu tòa thành trì đồng loạt khởi công, dự tính trong vòng hai năm là có thể hoàn thành, một khi nối liền được khúc sông cụt với Hoàng Hà, ta có thể lợi dụng nó làm một lá chắn hình vòng cung.

Binh lính dưới trướng của Tiêu Trấn Kỳ trải qua một lần tinh giản và một lần mộ binh, đã ổn định khoảng sáu vạn người.

https://thuviensach.vn

Ta chọn ra năm nghìn người phát triển thuỷ quân, tạm thời lợi dụng các chiến thuyền cũ tiến hành huấn luyện.

Gia Cát Tiểu Liên đã thiết kế một loại chiến thuyền kiểu mới, chỉ cần đào xong kênh đào, là có thể tiến hành đóng hàng loạt.

Ta đã viết một phong thư, bảo Đột Tạ cầm tới Thiên Đường đảo, mời Khâu Dật Trần tới giúp ta huấn luyện thuỷ quân.

Dưới để nghị của ta, trước đây Vi châu, Tuyên Thành, Sở Châu, Thanh châu, Phụ Thành, Cù châu không được thông hành, nhưng mà hiện nay đã có sự hỗ trợ rất lớn, dân dân ta trở thành trung tâm của sự phát triển.

Cuối hè đầu thu năm đó, Bắc Hồ phát động chiến tranh với Đông Hồ, ta lợi dụng cơ hội tốt này cùng với Bắc Hồ thương nhân Xích Lỗ Ôn thu lợi, tài phú của ta cũng tăng trưởng theo vết dầu loang.

Hâm Đức hoàng đế đối với những chuyện ta làm đã có nghe thấy, mấy lần mời ta về Khang đô thương nghị, nhưng đều bị ta dùng đủ loại lý do chối từ.

Sau này thấy ta giao nộp thuế khóa đúng hạn, lại không có dấu hiệu phản loạn, cho nên cũng lười quản, mặc cho ta phát triển.

“Phụ thân...”

Khinh Vân chập chững bước tới chỗ ta, đi chưa được hai bước đã ngã lăn trên đất, nó “Oa!” một tiếng khóc rống lên.

Ta ân cần nói:

“Tự mình bò dậy đi!”

Khinh Vân thấy ta không tới nâng nó dậy, đành phải tự mình đứng lên, ta nở một nụ cười.

https://thuviensach.vn

Vân Na và Tư Hầu cười khanh khách đi tới, nàng sẵng giọng:

“Muội vừa mới rời đi, huynh đã khi dễ nữ nhi khóc rồi.”

Ta ha hả cười nói:

“Nó ngã, ta bảo nó tự mình đứng dậy, đây cũng là điều mà nó phải học.”

Tư Hầu cười nói:

“Nó mới chi hơn một tuổi, dậy nó hình như hơi sớm?”

Ta ôm lấy Khinh Vân đặt vào trong tay Vân Na, đôi mắt màu lam của Khinh Na cực kỳ giống Vân Na, Vân Na hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nữ nhi, nói:

“Từ Khang đô có một vị sứ thần tới, đang chờ trong phòng khác, huynh mau đi đi!”

Vân Na lại bổ sung:

“Huynh tuyệt đối không nghĩ tới sứ thần đó là ai đâu!”

Ta bật thốt lên:

“Sứ thần?”

Đã gần nửa năm nay Hâm Đức hoàng đế không liên lạc gì với ta cả, xem ra lần này có chuyện lớn xảy ra rồi.

Ta hôn lên khuôn mặt khả ái của Khinh Na một cái, rồi mới xoay người hướng phòng khách đi đến.

Đi tới phòng khách, ta cũng không ngờ sứ thần lần này lại là Ung vương. Ta ha ha cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàng thúc! Người đại giá quang lâm, tại sao lại không nói với ta một tiếng!”

Ung vương cười nói:

“Nhưng mà lần này ta không phải tự thân muốn tới, mà là tới truyền chỉ.”

Quả nhiên là trong tay của hắn có một cuộn giấy màu vàng, ta cuống quít quỳ xuống tiếp chỉ.

Nghe xong thánh chỉ mới biết, hóa nửa tháng nữa là Trung Thu, Hâm Đức hoàng đế muốn triệu tập các vị hoàng tử trở về Khang đô đoàn tụ.

Ung vương đặt thánh chỉ vào trong tay của ta, hai người chúng ta phân chủ khách ngồi xuống. Dịch An dâng hương trà, Ung vương nói:

“Lần này vốn ta không muốn tới, nhưng phụ hoàng ngươi lại nhất quyết giao cho ta, bảo rằng dù thế nào cũng phải mời bằng được ngươi về Khang Đô, bằng không sẽ trị ta tội thất trách.”

Ung vương nở nụ cười khổ.

Ta cười nói:

‘‘Không nghĩ tới phụ hoàng lại nóng lòng muốn gặp hài nhi chúng ta như vậy, từ lúc ta chào đời tới nay, đây là lần đầu tiên hắn quan tâm tới ta.”

Ung vương nói:

“Lần này không triệu kiến một mình ngươi, nhưng trong các vị hoàng từ ngươi có uy vọng cao nhất, ngươi về Khang đô bọn họ cũng phải trở về, huống chi... ta nghĩ Trung thu phụ hoàng ngươi chỉ có ý niệm đoàn viên, chứ không có ý nghĩ gì khác trong đầu.”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Chỉ sợ rằng chuyện này không đơn giản như vậy.”

Ở trước mặt Ung vương ta không cần giữ ý quá nhiều.

Ung vương thở dài nói:

“Ta thấy bệ hạ lần này chắc không giống như lúc trước, bởi vì sức khỏe của hắn không được như trước kia, chuyện xây dựng tân cung lại khiến dân công bạo loạn, tâm tình tương đối kém, có lẽ là thực sự nhớ các ngươi.”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này ta cần suy nghĩ thật tốt, nếu như hoàng thúc đã tới đây rồi thì cũng nên ở lại vài ngày, dù sao cách Trung thu vẫn còn nhiều ngày, tiện thể ta dẫn ngươi đi xem cảnh sắc của Âm Sơn.”

Ung vương thấy ta không tỏ thái độ chính xác, nên đành phải đáp ứng.

Ta tuy rằng đang ở Tuyên Thành, nhưng đối với chuyện ở Khang đô rõ như lòng bàn tay, Trần Tử Tô liên tục truyền tới cho ta những chuyện đã xảy ra.

Hưng vương và Cần vương lúc này tuy có tranh đấu, nhưng không còn kịch liệt như lúc trước, ngược lại mâu thuẫn giữa Tả Trục Lưu và Dực Vương lại càng trở nên gay gắt.

Chuyện dân công ở Tân cung bạo loạn, ta đã sớm biết, Hâm Đức hoàng đế cũng vì chuyện này mà tước đoạt đi một số quân quyền trong tay của Dực vương.

Tả Trục Lưu vốn định thừa dịp này đỡ cho nhi tử của hắn là Tả Đồng Tường lên, nhưng không nghĩ tới Hâm Đức hoàng đế lại cho Dực Vương cơ hội lập công chuộc tội, sai người đi binh loạn, làm kế hoạch của hắn bị phá sản.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế vô cùng có khả năng nhân dịp này định chuyện người thừa kế.

Nếu như ta không tới, thì chẳng phải là chủ động bỏ qua một cơ hội tốt hay sao, vạn nhất hắn có tâm hại ta, nhưng Dực vương vẫn còn ở trong kinh sư, ta cũng chẳng phải là tứ cố vô thân.

Nghĩ trước nghĩ sau, làm cho ta rất khó quyết định chủ ý.

Khi trời tối, ta gọi Gia Cát Tiểu Liên, Sát Cáp Thai, Tiêu Tín đến Vương Phủ, mang chuyện Ung vương nói cho bọn họ biết, nhân tiện hỏi ý kiến của mọi người.

Tiêu Tín tới cuối cùng, hắn mang tới cho ta một tin tức làm ta vô cùng khiếp sợ, Hán Thành Đế Hạng Bác Đào của Hán quốc mượn cớ là đại thọ, mời quốc quân bốn nước Tần quốc, Tề quốc, Tấn quốc, Trung Sơn tới đây chúc mừng.

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ, chuyện này biểu hiện bên ngoài là chúc mừng, nhưng thực ra là kết minh. Loạn lạc ở Trung sơn quốc đã dẹp xong, hiện giờ quan hệ giữa Hán quốc và Tần quốc đã khôi phục như lúc ban đầu, phỏng chừng đây cũng là điều kiện kết minh của Hán Thành đế.

Ta nhíu chặt hai hàng lông mày, chuyện này đúng là một phiền phức, năm quốc gia này nếu như hình thành liên minh, thì đối với Đại Khang chính là một tin dữ.

Nội chính của Đại Khang đã mục rữa, khắp nơi loạn lạc, nếu như lúc này Hán thành đế kết minh với bốn quốc gia phát động chiến tranh, thì chúng ta không có cả cơ hội hoàn thủ.

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng thuộc hạ còn nghe được một tin tức trọng yếu.”

“Tia tức gì?”

“Tề quốc thương nhân Quản Thư Hành đã gặp rủi ro, toàn bộ người nhà đều bị Tề vương Kinh Phong Đồng hạ ngục, gia sản toàn bộ bị kê biên, các mỏ quặng của hắn bị đóng cửa, nhưng Quản Thư Hành đã trốn thoát.”

Ta không khỏi thất kinh, lấy năng lực của Quản Thư Hành thì sao có thể bị như vậy, chẳng nhẽ chuyện này có quan hệ với bức Xuân Cung đồ?

Tiêu Tín nói:

“Còn có một việc, Tiêu Tín không biết có nên nói hay không.”

Ta gật đầu nói:

“Cứ nói đừng ngại.”

Tiêu Tín nói:

“Phụ tử Điền Tuần đã nương nhờ làm thủ hạ của Hán Thành đế.”

Ta nắm tay, không kiềm chế được tức giận, nói:

“Cái gì? Hắn chạy trốn tới Hán quốc?”

Tiêu Tín nói:

“Có người tận mắt trông thấy Điền Tuần ở Hán đô, chuyện này không thể sai được!”

Ta lập tức liên hệ chuyện Quản Thư Hành gặp rủi ro với chuyện này, hai chuyện nhất định phải có liên quan. Hán Thành Đế Hạng Bác Đào và Tề vương Kinh Phong Đông có thể biết được bí mật của bảo tàng, cho nên muốn hai bên hợp tác, cùng nhau chia sẻ bảo tàng Mâu thị?

https://thuviensach.vn

Gia Cát Tiêu Liên nói:

“Nếu như Hán Thành Đế chân thực sự có thể kết minh với bốn nước kia, vậy thì Đại Khang gặp phiền phức lớn rồi.”

Ta cười lạnh nói:

“Hai năm qua Đại Tần, Đại Khang chinh chiến không ngừng, Hạng Bác Đào chuyên tâm phát triển, thực lực hôm nay đã cường thịnh, trong tư tưởng của hắn đã xuất hiện ý niệm muốn làm bá chủ thiên hạ rồi.”

Sát Cáp Thai nói:

“Kỳ binh của chúng ta mới hình thành, nhân só và trang bị còn thiếu rất nhiều.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Chuyện kênh đào mới chỉ tiến hành được một nửa, muốn hùng cứ một phương cần phải có hai năm thời gian nữa.”

Ta thở dài nói:

“Hạng Bác Đào nếu như thành công liên minh, thì lúc nào cũng có thể tiến công Đại Khang, thời gian còn lại cho chúng ta không nhiều lắm.”

Sắc mặt của mọi người ngưng trọng, ai cũng trầm mặc.

Ta thong thả đi lại, thấp giọng nói:

“Xem ra ta thực sự phải trở về Khang đô một chuyến rồi.”

Tiêu Tín phản đối nói:

“Thế nhưng lần này bệ hạ vô cùng có khả năng mượn cớ Trung Thu hạ thủ với điện hạ.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt nói:

“Vốn ta cũng có lo lắng như vậy, nhưng mà trời xanh đã trợ giúp ta, chuyện năm nước liên minh, nếu chúng ta biết, thì Hâm Đức hoàng đế không có khả năng không biết. Hắn tuy rằng già nua hồ đồ, nhưng cũng không ngồi chờ chết. Nội loạn tuy rằng đáng sợ, thế nhưng nếu so sánh với họa ngoại xâm thì lại nhỏ bé vô cùng.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử có nghĩ tới chuyện, Hâm Đức hoàng đế sẽ mượn cơ hội này sai người đi Hán quốc mừng thọ!”

Ta mỉm cười nói:

“Không phải là vô cùng có khả năng, mà là nhất định, trong cảm nhận của hắn, chuyện này ngoại trừ ta thì hắn không còn lựa chọn thứ hai. Nếu như ta có thể hóa giải thành công nguy cơ này là tốt nhất, mà nếu không chết ở Hán quốc cũng đỡ cho tâm tư của hắn.”

Sát Cáp Thai nói:

“Chủ nhân! Hán đô hung hiểm vô cùng, người vào đó chẳng phải là tự dấn thân vào chốn lao tù hay sao?”

Ta chậm rãi đi tới bản đồ tám nước trước mặt, chỉ vào Đại Tần, Đại hán, Tề quốc, Tấn quốc, thấp giọng nói:

“Nếu như liên minh hình thành, Đại Khang sẽ bị kiềm tỏa trong vòng vây, biểu hiện là năm nước liên minh, thế nhưng Yến quốc, Hán Quốc và Tấn quốc đã hình thành liên minh từ lâu, nếu như một khi Tấn quốc hưởng ứng liên minh, công kích Đại Khang, thì Yến Hàn hai nước tất nhiên phải gia nhập. Tổ không ấm thì làm gì có trứng yên? Tuy rằng ta chú ý tới hoàng quyền của Đại Khang, thế nhưng lại đúng như lời của Gia Cát tiên sinh nói,

https://thuviensach.vn

cánh chim của chúng ta còn chưa no gió, nếu như Đại Khang mất, thì ta còn tranh đoạt quyền vị cái gì nữa?”

Gia Cát Tiểu Liên than thở:

“Công tử nói cực kỳ chính xác, thế nhưng khi người tới Hán đô, tính mạng coi như đã nằm trong tay người khác, chỉ cần sơ ý một chút là gặp họa sát thân.”

Ta lắc đầu nói:

“Hán đô cũng không hung hiểm như ta nghĩ, Hán Thành Đế từ trước đến nay ái mộ hư vinh, ở trước mặt người trong thiên hạ, hắn tận lực xây dựng hình ảnh một minh quân. Ta tới mừng thọ, chứ không phải là hạ chiến thư, hắn vì sao phải giết ta? Lại nói, cô mẫu Trường Thi của ta lại là hoàng hậu của hắn, xưa nay hắn vô cùng yêu thương cô mẫu ta, nếu như thời cơ chưa tới, hắn chẳng dại gì mà đắc tội với thê tử của mình?”

Tiêu Tín nói:

“Thế nhưng dù sao điện hạ cũng ôm mục đích phá hư chuyện liên minh của năm nước, Hán Thành Đế mà biết rõ mục đích thực sự của người, thì có thể tha cho người hay sao?”

Ta ha ha nở nụ cười:

“Chẳng nhẽ ta lại nói cho Hạng Bác Đào biết, Long Dận Không lần này đến là muốn phá hư minh ước của họ hay sao?”

Tiêu Tín lại trầm mặc.

Sát Cáp Thai biết chủ ý của ta đã quyết, thấp giọng nói:

“Sát Cáp Thai tin tưởng chủ nhân nhất định có thể hóa giải trường nguy cơ này.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện chúng ta bàn luận hôm nay, ta không hi vọng có người khác biết, các vị vương phi cũng không ngoại lệ.”

…

“Huynh đã quyết định đến Khang Đô?”

Sở Nhi và Vân Na đều dùng vẻ mặt sầu lo nhìn ta hỏi.

Ta gật đầu, cười nói:

“Phụ hoàng đã lâu rồi không gặp ta, hơn nữa các vị hoàng huynh khác cũng tới, nếu như ta không trở về, thì chẳng phải chứng minh mình có tâm mưu phản hay sao?”

“Trong các muội không ai được theo cả, sự vụ ở trong vương phủ bận rộn, nếu như các nàng đều theo, thì còn ai quản lý mảnh đất này cho ta nữa?”

Sở Nhi nói:

“Thế nhưng... hắn có tâm làm hại huynh thì làm sao bây giờ?”

Ta cười nói:

“Địa đạo từ Bình vương phủ đến ngoại thành Khang Đô đã xây dựng xong, nếu như phụ hoàng muốn hại ta, ta thần không hay quỷ không biết chạy ra ngoài, quyết không có cái gì sai lầm.”

Ta trấn an các nàng nói:

“Hơn nữa ta có nhạc phụ là Dực Vương, trong tay nắm hai mươi vạn đại quân, trước khi phụ hoàng hại ta, cũng phải suy nghĩ tới hậu quả.”

https://thuviensach.vn

Vân Na nói:

“Nếu như hắn giống như lần trước, giữ huynh ở lại Khang đô không cho trở về thì sao?”

Ta ha ha phá lên cười:

“Nếu quả thật như vậy, Hoàn Nhan đại tướng quân sẽ dẫn quân giết tới Khang đô, tìm người!”

Vân Na vành mắt ửng đỏ nói:

“Chúng ta đang nói chính sự, vì sao huynh lại đùa giỡn.”

Duyên Bình ở ngoài cửa nói:

“Hoàn Nhan Vương phi, tiểu quận chúa không thấy người đang khóc lớn.”

Vân Na thở dài, đi ra ngoài cửa.

Sở nhi nhìn theo bóng lưng của Vân Na, nước mắt lại chảy ra, nức nở nói:

“Muội nhất định phải theo huynh đi.”

Ta ôm nàng đặt lên đầu gối, ôn nhu nói:

“Sở Nhi, Vân Na và Tư Hầu đều phải chiếu cố con nhỏ, Yến Lâm và Tuệ Kiều lại có bầu, những chuyện trong phủ toàn bộ đều phải đặt lên hai vai của muội.”

Sở Nhi nghe đến đó, khóc lại càng thương tâm.

Ta nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Sở nhi, ta đi chẳng phải là không trở về, sao muội lại khóc thương tâm như vậy?”

Sở nhi ôm chặt lấy ta, nói:

“Sở Nhi vô dụng... đến nay vẫn không mang bầu...”

Hóa ra nàng thương tâm vì việc này, điều này cũng khó trách, mắt thấy những tỷ muội khác đều đã mang bầu, duy chỉ có chính mình không có động tĩnh gì, nàng đương nhiên là nóng ruột.

Ta cười nói:

“Xem ra công phu của ta không đủ, hôm nay đành cố sức vậy?”

Sở Nhi nhịn không được bật cười, trên mặt vẫn còn hai giọt nước mắt trong suốt, nàng nhẹ nhàng đấm ta một cái, nói:

“Tuệ Kiều nói... loại chuyện này... làm nhiều, cũng không mấy có khả năng hơn...”

Ta ha ha phá lên cười, thấp giọng nói:

“Chúng ta chẳng nhẽ làm quá nhiều?”

Sở Nhi nhẹ giọng sẵng giọng:

“Mấy tháng này, hầu như mỗi ngày huynh đều ở chỗ muội...”

Nàng nhăn mũi, đỏ mặt nói:

“Không nói, mắc cỡ chết người!”

Mấy tháng nay Yến Lâm và Tuệ Kiều trước sau mang bầu, Vân Na và Tư Hầu lại phải chiếu cố nữ nhi, tinh lực của ta hoàn toàn dồn vào người Sở

https://thuviensach.vn

nhi. Mà nhắc tới cũng kỳ, tại sao Sở nhi vẫn chưa mang bầu, chẳng nhẽ lại là do chúng ta sinh hoạt quá nhiều lần?

Ta ôm lấy cái eo nhó nhắn của nàng, nói:

“Không bằng chúng ta thử một lần nữa, có công sẽ không phụ lòng người, sớm muộn gì cũng sẽ có.”

Sở nhi mặt đỏ bừng, nhưng cũng chủ động cởi áo ngoài, nàng gả cho ta đã một năm rồi, vậy mà vẫn ngượng ngùng như thiếu nữ, điều này lại càng làm cho ta thêm động lòng.

Ta hôn nhẹ lên đôi môi anh đào của nàng, mỗi lần hôn như vậy đều mang lại cho ta cảm giác đắm say.

Sở Nhi nhẹ nhàng rên rỉ, thân hình ngả xuống giường.

Tấm màn che giống như sóng nước, chuyển động mượt mà như nhung...

Lần về Khang đô này, tất cả các hoàng tử và vương phi đều phải về, sau khi suy nghĩ nhiều lần, ta quyết định mang Thác Bạt Lục Châu theo.

Thứ nhất nàng là nàng vương phi được hoàng thất thừa nhận, thứ hai nàng có thân phận là Bắc Hồ công chúa, Hâm Đức hoàng đế có muốn đối phó ta, cũng phải cố kỵ thân phận của nàng. Ngoài ra ta mang theo Tiêu Tín, Đường Muội và hơn hai mươi võ sĩ xuất sắc.

Trước khi rời khỏi vương phủ, ta lại tới căn phòng của Dao Như, nàng vẫn bất tỉnh, mỗi ngày Tuệ Kiều đều dùng ‘Vũ Lộ Hoàn’ duy trì dinh dưỡng cần thiết.

Tuy là như vậy, nhưng Dao Như vẫn gầy đi, ta nhẹ nhàng cầm bàn tay nàng, thấp giọng nói:

“Dao Như, muội có thể nghe ta nói không?”

https://thuviensach.vn

Dao Như giống hoa hải đường đang ngủ say, chẳng có bất kỳ động tĩnh gì với thanh âm của ta cả.

Hai giọt nước mặt của ta rơi xuống, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, nhẹ giọng nói:

“Ta phải đi, lần này sẽ gặp phụ thân và huynh trưởng của muội. Muội bảo ta phải đối với họ như thế nào đây?”

Ta cúi người nhẹ nhàng hôn lên trên môi của Dao Như, một giọt nước mắt “tách” một cái rơi trên mặt nàng.

Các vị kiều thê lo lắng tiễn ta với sát con sông cụt, rồi mới lưu luyến vẫy tay tạm biệt.

Trải qua hơn một năm cải tạo, đại bộ phận con sông cụt đã thay đổi diện mạo, mặt nước được mở rộng hơn rất nhiều, đê cao đập lớn, dòng nước vốn chảy xiết bây giờ có vẻ thanh bình hơn nhiều.

Ung vương không nhịn được cảm thán:

“Hoàng chất quả nhiên lợi hại, không tới hai năm làm cho Tuyên Thành biến hóa long trời lỡ đất, cho dù khi bệ hạ còn trẻ, cũng không làm được như vậy.”

Ta cười nói:

“Hoàng thúc, nếu như câu này để cho phụ hoàng nghe thấy, người sẽ trị trọng tội, nói không chừng ta cũng bị liên lụy đó.”

Ung vương không để mất cơ hội bộc bạch, nói:

“Trong lòng ta, từ lâu đã quyết định cùng hoàng chất cùng tiến cùng lui.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Có lẽ là phụ hoàng nhìn thấu điểm này, mới để cho hoàng thúc tới mời ta.”

Ung vương lắc đầu nói:

“Hắn không nên biết…”

Nhưng trên mặt lại hiện ra vẻ hoảng sợ.

Ta biết hắn xưa nay là người nhát gan, cười vỗ vỗ vai nói:

“Yên tâm, phụ hoàng không có tinh lực quản chuyện chúng ta lén có giao tình, nhưng Tả Trục Lưu thì có đấy.”

Ung vương nói:

“Nói tới Tả Trục Lưu, người này thật sự là không đơn giản, trước sau hắn đã nâng hai người con trai của mình lên, nghe nói bệ hạ có ý định để cho Tả Đông Tường đảm nhiệm chức Đô Thống Long Tương Quân.”

Ta lạnh cười lạnh một tiếng, nếu như có cơ hội ta sẽ diệt trừ hai đứa con của Tả Trục Lưu, để cho lão nếm thử cảm giác đau lòng.

…

Khi đi tới Quảng Đức điện ta là người cuối cùng về tới.

Các vị hoàng huynh của ta đã tập trung ở Quảng Đức điện nghị luận cái gì đó, thấy ta đi vào, ai nấy đều dừng lại, tất cả ánh mắt đều tập trung lên người của ta.

Trong lòng ta cười thầm, trong ánh mắt của bọn họ có kính nể, có cừu oán hận, có đố kị, đủ để chứng minh địa vị của ta lúc này đã có biến hóa, thấp thoáng có thể sánh vai cùng với Cần vương, Hưng vương.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà ta vẫn nhớ kỹ, năm đó trước khi nhập Tần làm con tin, ta cũng từng cùng các vị hoàng huynh ở chỗ này nghị sự, một là vì chuyện Bát hoàng tử Mục vương Long Dận Thương chết, hai là Đại Khang lúc đó đang có thù trong giặc ngoài.

Cục diện hôm nay sao lại giống tới vậy, ta và Dận Tường trước kia phải ly hương, mới tránh cho Đại Khang một trường hạo kiếp, hôm nay không biết sẽ ra sao.

Hiện nay, chuyện năm nước liên minh đã dần hình thành, nội chính của Đại Khang lại càng mục rữa, tình thế trước mặt ngày càng nghiêm trọng.

Dận Tường đã chết, còn lại chỉ có ta, cho dù tâm ý của bọn họ thế nào, thì ai cũng biết, chỉ có ta mới là người duy nhất bị lựa chọn để giải quyết tình hình này.

Ta cung kính tiến lên quy lạy nói:

“Hài nhi Dận Không khấu kiến phụ hoàng vạn tuế! Vạn vạn tuế!”

Hâm Đức hoàng đế ngồi trên long ý, hương trầm làm cho mặt hắn nhòe đi, nhìn không rõ được, nhưng ánh mắt đã mất đi sự lợi hại, thanh âm của hắn khàn khàn nói:

“Ta còn tưởng rằng không mời được ngươi!”

Ta bình tĩnh nói:

“Hài nhi không lúc nào không nhớ tới phụ hoàng, hận không thể mỗi thời khắc đều phụng dưỡng bên người, chỉ tiếc là Tuyên Thành chính vụ bận rộn, thân bất do kỷ.”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Hay cho một câu thân bất do kỷ!”

https://thuviensach.vn

Hắn dừng một chút lại nói:

“Các vị hoàng huynh của ngươi ai chẳng bận chính vụ, vậy tại sao họ lại tới được?”

Ta lạnh nhạt nói:

“Hài nhi bất hiếu, mong phụ hoàng thứ lỗi.”

Hâm Đức hoàng đế không có ý làm khó ta, thở dài nói:

“Mà thôi, ngươi đứng lên đi!”

Lúc này ta mới đứng dậy trở về vị trí, Tĩnh vương Dận Trì cuống quít lui lại phía sau dành cho ta một vị trí trống, ta không chút khách khí đứng đó.

Nếu như luận thân phận thì ta phải đứng gần như là cuối cùng, vị trí của Tĩnh vương gần với Hưng vương, ta đứng ở chỗ này chứng tỏ địa vị của ta đã gần như ngang bằng với họ.

Cần vương và Hưng vương đồng thời dùng ánh mắt oán độc nhìn ta, trong lòng ta cười thầm, đối mặt với kẻ địch mạnh trước mắt, Hâm Đức hoàng đế còn không dám làm gì ta, hai người bọn họ ta lại càng không để vào trong mắt.

Quả nhiên, Hâm Đức hoàng đế thở dài một tiếng nói:

“Nghe nói Hán Thành Đế Hạng Bác Đào mồng chín tháng sau tổ chức lễ mừng thọ ở Hán đô, có mời quốc quân bốn nước, duy chỉ có Đại Khang chúng ta là không mời.”

Hắn nhìn chúng ta một lượt, rồi nói:

“Các ngươi có ý kiến gì không?”

https://thuviensach.vn

Hưng vương Dận Thao từ trước đến nay không bao giờ bỏ qua cơ hội biểu hiện trước mặt mọi người, dẫn đầu ra khỏi hàng nói:

“Phụ hoàng, Hán Thành Đế lần này tổ chức lễ mừng thọ là giả, liên minh là thật. Hắn muốn cùng Tần, Tề, Tấn, Trung Sơn quốc kết thành minh ước, sau khi kết minh sẽ nhắm vào Đại Khang ta.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Không sai, lòng lang dạ thú của Hạng Bác Đào thiên hạ đều biết, mục đích thực sự của hắn chính là đối phó với chúng ta.”

Cần vương nói:

“Phụ hoàng, chiếu theo hài nhi nhận thấy, quan hệ giữa Tấn quốc cùng Hán quốc từ trước đến nay vốn thân cận. Lần này Hán Thành Đế còn giúp thu phục Trung Sơn quốc quân Trương Trí Thành, dẹp đi một mối lo bên ngoài cho Tần quốc, chuyện liên minh giữa họ là không có trở ngại gì. Tề quốc quốc quân Kinh Phong Đồng đã chiếm được Mâu thị bảo đồ, mà nửa sau lại nằm trong tay Hạng Bác Đào. Nếu quả thật như vậy, thì khả năng họ liên minh là rất lớn, về phân Tấn quốc, đã từng nhiêu lần bị chúng ta đánh, cừu hận với Đại Khang không chỉ có một ngày, bây giờ lại có cơ hội trả thù, bọn họ đương nhiên muốn cùng Hán quốc hợp tác, tình hình không lạc quan cho lắm.”

Trong lòng ta âm thầm cười, những câu này tám phần mười là Tả Trục Lưu dạy cho hắn.

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế đảo qua một lượt, rồi dừng lại trên người của ta:

“Dận Không, ngươi có ý kiến gì không?”

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi cho rằng hai vị hoàng huynh phân tích rất có đạo lý.”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Cái ta muốn không chỉ là phân tích, các ngươi nói những điều này chẳng nhẽ trẫm không biết hay sao? Thế cục nếu đã đến nước này, ai có biện pháp giải quyết gì không?”

Mọi người nhất thời trở nên trầm mặc.

Hâm Đức hoàng đế lần thứ hai nhìn ta, nói:

“Dận Không, trong các vị huynh đệ, ngươi chủ ý nhiều nhất, ngươi nói trước đi.”

Ta cố ý ho một một tiếng, chậm rãi nói:

“Chuyện này đúng là khó giải quyết, hài nhi cho rằng phương pháp có hai cái.”

Ánh mắt của mọi người nhất thời dừng lại hết trên người của ta.

Ta chậm rãi đi ra khỏi đội ngũ, bước tới cạnh Cần vương:

“Lấy thực lực của Đại Khang hiện nay, tuyệt đối không cách nào chống lại được chuyện năm nước liên minh, nếu bọn họ kết minh, chúng ta cũng có thể kết minh, nhưng mà bây giờ Bắc Hồ và Đông Hồ đang chiến tranh, Yến, Hàn hai nước thế lực yếu ớt, hơn nữa họ đều có ý với Tấn quốc, chuyện kết minh hiển nhiên là không thể được...”

Mọi người cùng kêu lên ai thán, Cần vương khinh thường nói:

“Nếu biết không có tác dụng, vậy thì còn nói lời vô nghĩa làm gì?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàng huynh chắc là đã có biện pháp từ trước, vậy huynh nói cho mọi người nghe một chút.”

Cần vương cười nói:

“Chuyện này chỉ cần làm một việc đơn giản nhất, đó là phá hư chuyện liên minh của năm nước, nguy cơ với Đại Khang của chúng ta đương nhiên là bị hóa giải.”

“Hay! Thật sự là hay! Ngu đệ tự thẹn không bằng, hoàng huynh quả nhiên lợi hại!”

Ta giả bộ kính phục, nói.

Cần vương cười lạnh nói:

“Chuyện này bất cứ ai cũng có thể nghĩ tới, có cái gì tuyệt diệu cơ chứ?”

Ta cười nhìn về phía Hưng vương nói:

“Lục hoàng huynh có ý kiến gì không?”

Hưng vương cười nhạt, hắn lắc đầu nói:

“Chủ ý của hoàng huynh đúng là tuyệt diệu, ta không ngờ tới.”

Tất cả hoàng tử cùng kêu lên phụ họa nói:

“Chủ ý của hoàng huynh đúng là tuyệt diệu!”

Cần vương giờ mới hiểu được ta cố ý giăng một cái bẫy cho hắn bước vào, mồ hôi lạnh không ngừng chảy ra.

Ta hướng Hâm Đức hoàng đế vái thật sâu nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng, hoàng huynh nói đúng, chỉ cần phá hỏng liên minh của họ, thì nguy cơ đương nhiên là được hóa giải.”

Hâm Đức hoàng đế cười nói:

“Nhiệm vụ gian khổ này, do ai đi làm là thích hợp?”

Ta cười nói:

“Chủ ý nếu như do hoàng huynh nghĩ ra, vậy thì trong lòng hoàng huynh đã có chủ ý từ sớm, cho nên nhi thần thấy người tốt nhất là...”

Ánh mắt của ta nhìn về phía Cần vương, Hưng vương và những hoàng tử khác cũng nhìn về phía hắn.

Cần vương sợ đến mức mặt không còn chút máu, run giọng nói:

“Ta...”

Hâm Đức hoàng đế nhìn về phía hắn nói:

“Dận Lễ, ngươi có muốn làm sứ thần tới Đại Hán không?”

Cần vương thiếu chút nữa không quỳ rạp xuống đất, run giọng nói:

“Nhi thần... tự vấn không có năng lực này... đi sứ là chuyện nhỏ, nếu như làm hỏng đại sự của Đại Khang, nhi thần chẳng phải là... tội nhân thiên cổ của Đại Khang hay sao...”

Hắn nói những câu này, đúng là tự hiểu bản thân mình.

Hâm Đức hoàng đế hừ lạnh một tiêng, căm tức nhìn Cần vương nói:

“Dận Lễ! Uổng công ta cho ngươi vào trong quân rèn luyện nhiều năm, nhưng ngươi vẫn nhu nhược, không hề tiến bộ, nếu như ta đem đế vị truyền

https://thuviensach.vn

vào trong tay ngươi, ngươi có tự vấn chuyện không có năng lực quản lý Đại Khang hay không?”

Cần vương cúi sát đầu xuống đất, nói:

“Phụ hoàng! Nhi thần vô dụng.”

Hâm Đức hoàng đế lại đưa mắt nhìn về phía Hưng vương, Hưng vương không dám đối diện với ánh mắt của hắn, đã cúi đầu xuống từ lâu.

Mỗi vị hoàng tử đều cho rằng đi sứ Đại hán không khác gì đưa dê vào miệng cọp, chạy còn không kịp, làm gì có ai chủ động xin đi.

Hâm Đức hoàng đế buồn bã thở dài một hơi nói:

“Ta nhớ kỹ năm đó cũng ở chỗ này để chọn chất tử nhập Tần, các người đều chủ động chối bỏ, chỉ có Dận Không chủ động tiến lên.”

Ánh mắt của hắn nhìn vào ta, trong đó có đủ sự phức tạp không thể hiểu rõ.

“Hiện tại cũng như vậy, chẳng nhẽ trong đám hoàng nhi, chỉ có Dận Không mới là người có thể chia lo cho ta?”

Hắn vỗ mạnh lên long ỷ, hồi lâu mới nói:

“Dận Không, ngươi có dám đi hay không?”

Ta không khách khí bước lên phía trước, dõng dạc nói:

“Vì phụ hoàng, vì bách tính Đại Khang, nhi thần có xông pha khói lửa cũng không chối từ!”

“Tốt!”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế bỗng nhiên đứng dậy, hắn đi tới trước mặt ta, cầm hai tay ta nói:

“Các ngươi đều nghe kỹ cho ta! Nếu như Dận Không hoàn thành nhiệm vụ lần này, có thể hóa giải nguy cơ cho Đại Khang, ta sẽ đem đế vị truyền cho nó!”

Tất cả mọi người đều bị câu nói này của Hâm Đức hoàng đế làm cho kinh sợ, bọn họ ngơ ngác nhìn Hâm Đức hoàng đế, không thể tin được hắn lại đột nhiên làm ra quyết định như vậy.

Ánh mắt của Cần vương và Hưng vương hiện lên vài phần hối hận, thế nhưng bảo bọn họ đi sứ giết giặc, họ lại không có can đảm như vậy.

Ta lại không tin những điều Hâm Đức hoàng đế nói, nếu như hắn thực sự muốn truyền ngôi, thì sao phải đợi cho tới khi ta từ Đại Hán trở về. Có lẽ trong nội tâm hắn, không tin ta có thể sống sót được, cho nên mới buông ra lời hứa hẹn này.

https://thuviensach.vn

Chương 91: Phẫn Nộ

Rượu và thức ăn mặc dù ngon, nhưng bầu không khí lại có áp lực trầm trọng, yến hội của hoàng thất có phân địa vị rõ ràng, Hâm Đức hoàng đế ngôi trên đài cao, các hoàng tử còn lại ngồi xung quanh, cách nơi này một khoảng.

Ta cùng Thác Bạt Lục Châu ngồi chung bàn với Hâm Đức hoàng đế, trong tất cả hoàng tử chỉ có ta mới có đãi ngộ này, trong ấn tượng của ta, đây là lần đầu tiên ta ngôi cùng bàn với Hâm Đức hoàng đế.

Tĩnh Đức phi rất thích Thác Bạt Lục Châu, thấp giọng cùng nàng nói chuyện, hai người thỉnh thoảng lại cười.

Trân Phi ngồi ở bên người Hâm Đức hoàng đế, ánh mắt buông xuống, trong đó tràn đầy vô tận ưu thương, nàng đương nhiên là lo lắng cho số phận của ta. Người yêu gần trong gang tấc, nhưng lại không thể bày tỏ nỗi lòng, đúng là bi ai vô cùng.

Ta nâng chén rượu hướng Hâm Đức hoàng đế, nói:

“Chúc phụ hoàng long thể an khang, phúc thọ vô cương.”

Hâm Đức hoàng đế cùng ta chạm chén, uống cạn ly rượu, than thở:

“Mấy năm nay Đại Khang đang đứng trước thời buổi rối loạn, nhìn khắp các hoàng nhi, chỉ có ngươi muốn giải ưu cho trẫm.”

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Vì phụ hoàng giải ưu chính là bổn phận của nhi thần, lần này tới Đại Hán, nhi thần sẽ không làm nhục mệnh.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Trẫm tin tưởngvào năng lực của ngươi.”

Hắn lại nhìn các vị hoàng tử một cái, lớn tiếng than thở.

Tĩnh Đức phi mỉm cười nói:

“Dận Không, nghe nói ngươi đã có hai nữ nhi?”

Ta cười nói:

“Lại sắp có thêm hai nhi tử nữa rồi!”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Chờ ngươi đi sứ từ Đại Hán trở về, hãy mời tất cả thê thiếp tới Khang đô, thứ nhất là có thể ban cho các nàng một danh hiệu, hai là trẫm cũng có thể nhìn thấy mấy đứa cháu của mình!”

Ta cung kính nói:

“Đa tạ phụ hoàng.”

Nhưng trong lòng lại chửi thầm, trước khi ta có đủ năng lực xoay chuyển cục diện, thì không bao giờ ta dám mang thê nhi tới đây.

Lúc này phu phụ Cần vương cũng tới đây mời rượu, ta nhân cơ hội rời khỏi chỗ ngồi, mang theo Thác Bạt Lục Châu tới mời rượu các hoàng huynh.

Từ lúc Hâm Đức hoàng đế ở trước mặt mọi người tuyên bố, chỉ cần ta có thể phá hỏng chuyện liên minh của năm nước, thì sẽ truyền ngôi cho ta, thái

https://thuviensach.vn

độ của mọi người đối với ta trở nên khiêm cung hơn. Đây cũng là chuyện bình thường, lúc này có không ít vương gia chủ động tới mời rượu.

Hưng vương xem ra đã uống rất nhiều, sắc mặt tối sầm ngồi một chỗ, mặc dù hắn biết chuyến đi này lành ít dữ nhiều, nhưng mà biểu hiện ghen ty của hắn lại không cách nào kiềm chế được.

Ta mỉm cười nói:

“Lục hoàng huynh, Dận Không mòi huynh và Vương tẩu một chén!”

Hưng vương cười lạnh nói:

“Chén rượu này chỉ sợ ta không chịu nổi.”

Hắn không đứng dậy, ánh mắt thậm chí không nhìn ta. Hưng vương phi nhẹ nhàng kéo ống tay áo của hắn ý muốn khuyên hắn đừng phát tác trước mặt mọi người, Hưng vương phi thay hắn giải vây nói:

“Hoàng huynh đệ uống đã nhiều rồi hay là thôi đi!”

Ta cười nói:

“Lục Châu, nàng thay ta Kính Vương tẩu một chén!”

Lục Châu cầm chén rượu lên hướng Hưng vương phi cười khanh khách đi tới, Hưng vương phi ở vào tình thế khó xử, nhìn Hưng vương một cái, đành phãi cắn môi đứng dậy.

Hưng vương phi vừa tiếp nhận chén rượu, Hưng vương bỗng nhiên đứng dậy, một tay hất tung chén rượu xuống đất, một tay tát cho nàng một cái, giận dữ hét:

“Tiện nhân! Ở đây đâu tới phiên ngươi nói chuyện.”

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt của Lục Châu đỏ bừng, cả giận nói:

“Ngươi dù gì cũng là một nam nhân, sao lại đánh nữ nhân!”

Ta thật không ngờ Hưng vương lại ở trước mặt mọi người làm ra hành động này. Xem ra thực sự đã say, nếu không thì sẽ không dám ở trước mặt Hâm Đức hoàng đế làm ra hành động lỗ mãng như vậy.

Hưng vương hướng Lục Châu giận dữ hét:

“Câm miệng! Ngươi chỉ là một Hồ nữ dã man, có tư cách gì mà nói chuyện với ta.”

Tiếng rống của hắn đương nhiên kéo theo sự chú của mọi ngươi, Hâm Đức hoàng đế nhìn sang bên này, hắn hơi nhíu mày lại, nhưng chưa biết có chuyện gì đang xảy ra.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung tới chỗ này, cảnh tượng khó thấy này, mọi người đều muốn xem ta sẽ xử lý thế nào.

Nếu như địa vị của ta còn như ngày xưa, thì ta sẽ chấp nhận nuốt xuống, thế nhưng lúc này không giống ngày xưa. Hưng vương làm quá phận, thực sự đã mang tới cho ta một cơ hội lập uy.

Ta cười lạnh nói:

“Dận Thao, huynh mắng Vương tẩu thì được, bởi vì Vương tẩu là nữ nhân của huynh, huynh không giữ thể diện cho ta trước mặt mọi người cũng được, bởi vì chúng ta là huynh đệ, nhưng vì sao huynh lại dám mắng nữ nhân của ta!”

Hưng vương hừ lạnh một tiếng nói:

“Ta vũ nhục nàng đó, ngươi dám nàng thế nào?”

https://thuviensach.vn

Ta lạnh lùng nói:

“Hôm nay là Trung Thu, ta nghĩ không nên để cho phụ hoàng mất hứng, ta có một đề nghị, huynh đệ chúng ta ở trước mặt phụ hoàng múa kiếm trợ hứng, huynh nghĩ thế nào?”

Hâm Đức hoàng đế lớn tiếng nói:

“Các ngươi đang làm cái gì vậy?”

Ta xoay người lại cười nói:

“Phụ hoàng! Không có chuyện gì đâu, hài nhi và Lục hoàng huynh muốn múa kiếm trợ hứng cho người!”

Hâm Đức hoàng đế cười to nói:

“Hay!”

Hưng vương thấp giọng nói:

“Dận Không, là ngươi tự rước lấy nhục!”

Trong các vị hoàng từ, võ công của Hưng vương cao nhất, hắn được nhạc phụ của ta là Dực Vương Lâm Bi Phong truyền lại. Ta và Sở Nhi ở Tuyên Thành thường xuyên luận bàn võ công, đối với những chiêu thức của hắn đã thuộc lòng từ lâu.

Sự oán độc cùng cừu hận trong ánh mắt của Hưng vương còn nhiều hơn cả Cần vương, hắn dù sao cũng có can đảm, nếu như Hâm Đức hoàng đế nói trước chuyện truyền ngôi, thì hắn sẽ mạo hiểm thử một lần.

Chúng ta đi tới quảng trường trước mặt, ta cởi áo ngoài để lộ một bộ võ sĩ phục màu đen bó sát người, Lục Châu tiếp nhận y phục trong tay của ta, nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Giúp ta đánh hắn một trận!”

Ta mỉm cười không nói gì.

Thị vệ trong cung mang tới hai thanh mộc kiếm rất nặng, mộc kiếm do gỗ Lê chế thành, tính chất cứng rắn, tuy rằng không sắc nhọn, nhưng đánh vào người chắc chắn sẽ gây đau đớn.

Hâm Đức hoàng đế hứng thú vuốt chòm râu, Hưng vương từ nhỏ đã tập võ thì hắn biết, nhưng mà võ công của ta hắn chưa từng thấy qua.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Hai người các ngươi so kiếm phải thủ hạ lưu tình, không thể được gây tổn thương tới đối phương, lấy ba mươi chiêu làm hạn định, điểm tới là dừng.”

Hưng vương thấp giọng nói:

“Không cần tới ba mươi chiêu, chỉ cần ba chiêu là ta đã đánh ngã ngươi trên đất.”

Ta cười lạnh nói:

“Có biết tại sao ta muốn so kiếm với huynh hay không?”

Hưng vương im lặng nhìn ta.

Ta thấp giọng nói:

“Đó là ta muốn cho huynh biết, cho dù là mưu kế hay võ công, huynh đều không phải là đối thủ của ta, muốn làm cho huynh mất mặt trước mọi người.”

https://thuviensach.vn

Hưng vương nổi giận gầm lên một tiếng, sát khí tỏa ra dày đặc, hai tay cầm mộc kiếm giơ cao khỏi đầu, bất thình lình bổ tới vị trí của ta.

Một tay ta cầm kiếm, chân thì lui về phía sau một bước, mộc kiếm theo hình cung nghênh đón thân kiếm của Hưng vương, điểm vào nơi yếu nhất của hắn.

Song kiếm tương giao, chỉ nghe được ‘chát’ một tiếng, hai thanh kiếm đều bị đẩy ra, ta lui lại phía sau một nước. Từ trên thân kiếm truyền tới một lực lượng khổng lồ, thể lực của Hưng vương quả nhiên rất mạnh, nhưng mà muốn so sánh với ta, hắn còn kém rất nhiều.

Những người xem hoan hô vang trời, đa phần đều từ phía trận doanh của Hưng vương.

Ta cười nhạt một tiếng, bề ngoài thì ta bị Hưng vương bức lui, nhưng thực ra ta cầm kiếm một tay, nếu tính lực lượng thì ta không rơi vào thế hạ phong.

Sự tức giận của Hưng vương bị ta kích khởi, tấn công ta một cách mãnh liệt, ta lợi dụng những sơ hở, triệt tiêu lực lượng của hắn, làm cho nhuệ khí của hắn giảm bớt, đó chính là lúc ta phản kích.

So kiếm cũng giống như tranh đấu chính trị, cần có sách lược hợp lý.

Trên mặt hưng vương lại xuất hiện sự khinh thường, chiêu thứ nhất hắn đẩy ta phải lui lại một bước, nên không cho ta cơ hội thở dốc, thân hình hắn vọt lên, cổ tay xoay một cái, một kiếm đang chém thẳng đột nhiên chuyển hướng xoay ngang, quét vào tiểu phúc của ta.

Mộc kiếm trong tay ta như giao long xuất hải, động tác liền mạch dứt khoát, Thác Bạt Lục Châu ở một bên lo lắng, kinh hô:

“Cẩn thận!”

https://thuviensach.vn

Trân Phi khẩn trương tới cực điểm, bàn tay nhỏ nhắn nắm chặt, thân hình nàng dựa vào lan can, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Thông qua lần giao thủ vừa rồi, ta đã hiểu đôi chút về lực lượng và phương thức xuất kiếm của Hưng vương, thân hình nhanh chóng lướt ngang, mộc kiếm trong tay vung lên, nặng nề đập vào thân kiếm của hắn.

“Chát!” một tiếng, song kiếm lần thứ hai lại bị đẩy ra.

Mọi người lại ầm ầm hoan hô.

Ta mỉm cười nói:

“Đã hai chiêu!”

Hưng vương nổi giận gầm lên một tiếng, đang muốn chém ra kiếm thứ ba, nhưng đột nhiên ta dùng tốc độ cao nhất, phóng tới chỗ Hưng vương.

Mộc kiếm toàn lực chém ngang, khi gần tới chỗ Hưng vương thì đã liên tục biến hóa ba lần, trong đôi mắt Hưng vương hiện lên sự kinh hãi, vì hắn không biết đón đỡ chiêu này của ta như thế nào.

Sự sắc bén trong hai mắt của ta thoáng hiện, cả người tràn ngập khí khái chém ngang thiên hạ, gầm nhẹ một tiếng, đổi thành hai tay cầm kiếm, toàn lực bổ về phía trước, lực lượng trong thân kiếm chỉ trong nháy mắt đã tăng thêm gấp đôi.

Hưng vương miễn cưỡng đỡ của ta một kiếm, thân hình phải lùi lại phía sau ba bước mới dừng lại được, lúc này hắn mới biết, ta không còn mơ hồ như ngày xưa, võ công và tâm kế đã vượt hắn từ lâu rồi.

Khí thế cường đại của ta phá hủy toàn bộ lòng tin của Hưng vương, kiếm tiếp theo lại càng hung mãnh, giống như thủy triều dào dạt, toàn lực công kích.

https://thuviensach.vn

Xác định được sơ hở của Hưng vương, tay phải cầm mộc kiếm chuẩn xác đâm trúng ngực hắn, Hưng vương đau đớn đánh rơi mộc kiếm, thất thế lui lại phía sau.

Ta bước về phía trước một bước dài, xoay mộc kiếm lại, chuôi kiếm hung hăng đập vào tiểu phúc của hắn, Hưng vương không cách nào đứng vững được nữa, đau đớn ngải xụp xuống.

Mọi người đồng thời cười vang.

Ta thu hồi mộc kiếm, nếu như tiếp tục tấn công, thì Hâm Đức hoàng đế nhất định nghĩ là ta có dụng tâm ác độc. Ta mỉm cười đưa tay ra với Hưng vương:

“Đa tạ hoàng huynh nhường nhịn!”

Hưng vương vô cùng oán độc nhìn ta, hận không thể đem ta cho hổ ăn. Hưng vương phi cuống quít chạy tới, nâng hắn dậy. Trong lòng ta vô cùng thoải mái, nếu như không có Hưng vương phi trợ giúp, thì sợ rằng hắn phải bò trên mặt đất rồi.

Thác Bạt Lục Châu mừng rỡ vạn phần chạy tới, hướng ta dựng ngón tay cái lên.

Hâm Đức hoàng đế cười ha ha nói:

“Tốt! Tốt! Không nghĩ tới Dận Không dùng kiếm lại tốt tới như vậy!”

Ta không để ý tới Hưng vương nữa, cầm bàn tay nhỏ bé của Lục Châu, chậm rãi đi tới đài cao, ánh mắt của Trân phi trở nên nóng rực, khoảng cách rất xa nhau nhưng mà ta vẫn cảm thụ được tình nồng ý đậm của nàng.

Ở nơi nào cũng vậy, cường giả luôn luôn được coi trọng, sở dĩ ta đánh bại Hưng vương trước mặt mọi người, không phải vì ta hiếu thắng, mà ta

https://thuviensach.vn

muốn nói cho mọi người biết, chỉ có ta mới là người xứng đáng kế thừa ngôi vị hoàng đế.

Trên đường trở về vương phủ, Lục Châu vẫn đang chìm đắm trong hưng phấn đánh bại Hưng vương, nàng tươi cười nắm chặt song quyền nói:

“Thật là dễ chịu, tên hỗn đản đó tức giận tới mức mặt cũng méo đi, ai bảo hắn mắng ta cơ chứ, báo ứng như vậy thật đáng đời.”

Ta cười lắc đầu, vén rèm xe lên nhìn vầng trăng sáng trên bầu trời, trông nó giống như một chiếc đĩa bạc im lặng đứng giữa trời đêm. Trăng đêm rằng chiếu sáng vạn vật, cảnh tượng trước mặt ta có vài phần quen thuộc.

Lục Châu nói:

“Ta phát hiện ngươi càng ngày càng giống Lục a ca của ta!”

“Có thật không?”

Ta mỉm cười nói.

Lục Châu gật đầu nói:

“Nếu như Lục a ca ở bên cạnh ta, huynh ấy cũng không cho phép ai bắt nạt ta.”

Trong lòng ta dâng lên một tình cảm ấy áp, đang muốn cùng nàng nói hai câu, thì bỗng nhiên tốc độ của xe ngựa chậm lại, Đường Muội lớn tiếng nói:

“Là ai?”

Một thanh âm già nua hồi đáp:

“Tiên sinh nhà ta muốn gặp Bình vương!”

https://thuviensach.vn

Thanh âm này đối với ta có vài phần quen thuộc, ta đăm chiêu suy nghĩ một lát, chợt nhớ tới một người, hai mắt ánh nên sự vui mừng, lớn tiếng nói:

“Dừng xe!”

Ta đẩy cửa xe bước xuống, thấy một lão giả mặc ngoại bào màu vàng đang đứng bên đường, râu tóc hắn bạc trắng, chính là lão giả mà năm xưa khi ta và Thải Tuyết xem hoa đăng gặp được.

Hắn hướng ta mỉm cười nói:

“Cách biệt nhiều năm, không biết Bình vương có mạnh khỏe không?”

Nếu như không phải năm đó gặp hắn và Tào Duệ, thì ta cũng sẽ không chọn sang Tần làm con tin, càng không có địa vị như ngày hôm nay.

Ta vui vẻ nói:

“Tào tiên sinh có ở đây không?”

Lão giả mỉm cười nói:

“Năm tháng trôi qua, cố nhân vẫn như trước, tiên sinh nhà ta vẫn đang ở chỗ cũ chờ người.”

Ta nhìn bốn phía, quả nhiên đây chính là nơi cũ trước kia, ta kích động nói:

“Nhanh dẫn ta đi gặp Tào tiên sinh!”

Lão giả mỉm cười nói:

“Công tử mời đi theo ta.”

Đường Muội đang muốn đi theo, ta lắc đầu, ý bảo hắn ở lại chỗ cũ.

https://thuviensach.vn

Ta theo lão giả tới chiếc cầu, quả nhiên nhìn thấy Tào Duệ, hắn vẫn mặc trường bào rách ruới như trước, sắc mặt trắng bệch, trong tay cầm một chiếc quạt cũ nát, nhưng mà lần này có khác là không có sạp bài đoán chữ.

Ta cung kính hướng Tào Duệ thi lễ một cái.

Tào tiên sinh ha hả cười nói:

“Tại hạ là chỉ là thảo dân, làm sao có thể nhận được lễ trọng như vậy của điện hạ.”

Ta cung kính nói:

“Nếu như không có tiên sinh chỉ điểm bến mê, lúc này Dận Không vẫn chỉ là Tam Thập Nhất hoàng tử bị người ta kinh thị!”

Tào Duệ cười nói:

“Kỳ Lân không phải vật trong ao tù, một ngày gặp gió sẽ hóa thành rồng, Tào mỗ chẳng giúp gì được cho người cả.”

Chúng ta sóng vai đứng ở bờ sông, Tào Duệ nói:

“Nghe nói Bình vương sắp đi Hán đô mừng thọ.”

Ta gật đầu cười nói:

“Hán Thành Đế chính là cô phụ (dượng) của ta, đại thọ của hắn, ta sao có thể vắng mặt được chứ?”

Tào Duệ mỉm cười nói:

“Trong thiên hạ chẳng ai mà chẳng biết Hán Thành Đế tổ chức thọ yến là vì cái gì, mục đích điện hạ tới mừng thọ, người khác cũng đoán ra được.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không đang muốn cầu Tào tiên sinh chỉ điểm.”

Tào Duệ nói:

“Tào mỗ lần này lại cho Bình vương một chữ.”

Ta cung kính vái một cái thật sâu, nói:

“Dận Không chăm chú lắng nghe!”

Tào Duệ nhìn vầng trăng sáng trên không trung, trong đôi mắt thâm thúy của hắn chẳng ai đoán được điều gì, hắn cảm khái nói:

“Đó chính là một chữ Tình!”

Trong lòng ta lặp lại một lần, nhưng không hiểu hàm nghĩa của nó.

Tào Duệ thấp giọng nói:

“Tề vương Kinh Phong Đồng đã kê biên gia sản của Quản Thư Hoành, bắt toàn bộ người nhà của hắn hạ ngục, Bình vương có biết chuyện này không?”

Ta gật đầu nói:

“Thất phu vô tội, hoài bích có tội,tám phần mười là bởi vì duyên cớ của Xuân Cung đồ.”

Tào Duệ nở nụ cười thâm bất khả trắc, hắn vuốt râu ba chòm, nói:

“Quản Thư Hoành và ta coi như cũng có chút giao tình, nếu như Bình vương có thế giúp được hắn, vậy thì nên giúp một chút, chuyện này chắc chắn có quan hệ với người.”

Ta yên lặng không nói, nếu như ta không đem bức Xuân Cung Đồ bán cho Quản Thư Hoành, thì hắn cũng không chịu tai ương này, Tào Duệ

https://thuviensach.vn

chính là cao nhân đương đại, đối với những chuyện này thì tầm nhìn của hắn vượt xa người thường.

Tào Duệ nói:

“Hành trình tới Hán đô nguy cơ trùng trùng, Bình vương phải cẩn thận.”

Nói xong hắn xoay người đi lên cầu.

Cho tới khi thân hình hắn biến mất trong đêm tối, ta mới xoay người nhìn về phía xe ngựa, thấy Thác Bạt Lục Châu đứng cách ta không xa.

Ta không nhịn được cười nói:

“Nàng theo ta tới đây làm cái gì?”

Nhìn khuôn mặt ngây thở của nàng, trong lòng ta cũng ấm áp, không nghĩ tới nàng còn ít tuổi như vậy mà đã biết quan tâm tới ta, chẳng nhẽ nàng có tình cảm với ta rồi?

Trần Tử Tô vẫn ở trong vương phủ chờ ta, ta vừa về tới thì hắn đã kéo vào trong thư phòng, đóng cửa lại, trải địa đồ ra trước mặt.

Ta cười nói:

“Trần tiên sinh không hỏi chuyện ta hôm nay vào cung, mà trải địa đồ ra trước mặt ta là có dụng ý gì?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Cần gì phải hỏi, dưới tình thế trước mặt, ngoại trừ công tử, thì làm gì có ai chịu nhập hiểm cảnh?”

Ta vỗ Vỗ vai hắn, tiến lên xem địa đồ.

Trần Tử Tô đưa tay chỉ hướng địa đồ nói:

https://thuviensach.vn

“Ta không phải muốn công tử xem địa đồ, mà là muốn công tử nhận diện rõ địch nhân.”

Ta ngơ ngác, lúc này mới nhận ra địa đồ có ghi rõ tên các quốc gia, hành trình tới Hán đô, các quan viên của Đại Hán.

Trần Tử Tô nói:

“Tình hình hiện nay đã chứng minh, Tề quốc quốc quân Kinh Phong Đồng không tới, người tới là tướng quốc Tiết An Triều và nhi tử của hắn Tiết Vô Kỵ.”

Ta hít một hơi lạnh, chuyện phụ tử Tiết An Triều tới Tề quốc thì ta đã biết, nhưng không nghĩ tới hắn lại đại diện cho Tề quốc tham gia lễ mừng thọ, hai người này có thù sâu như biển với ta. Trước kia cũng chính ta lập kế hãm hại Tiết Vô Kỵ, dùng tính mạng của hắn áp chế Tiết An Triều cải biến lập trường.

Trần Tử Tô lại chỉ hướng Đại Tần nói:

“Về Tần quốc thì thái hậu Hạng Tinh sẽ tham gia lễ mừng thọ...”

“Cái gì!”

Cho dù ta có nghĩ thế nào cũng không ngờ tới, Tinh Hậu lại tham gia lễ mừng thọ lần này.

Trần Tử Tô nói:

“Đây là lần đầu tiên sau mười năm xa cách, Hạng Tinh trở về quê cũ.”

Trong lòng ta phức tạp tới cực điểm, thảo nào Tào Duệ lại cho ta một chữ tình, đây đúng là một thanh kiếm hai lưỡi, nếu như vận dụng không tốt, thì nó không chỉ làm tổn thương người khác, mà làm tổn thương cả bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Ân oán giữa ta và Tinh Hậu giống như thủy triều đổ vào trong lòng, ta nắm chặt song quyền.

Trần Tử Tô nói:

“Trung Sơn, Tấn quốc nếu như không có gì ngoài ý muốn thì sẽ do quốc quân đích thân tới.”

Hắn nhìn thẳng vào hai mắt ta nói:

“Công tử có tính toán gì không?”

Ta giả vờ nói:

“Xem ra nhiệm vụ lần này dễ dàng hơn nhiều so với dự kiến, Hạng Tinh và phụ tử Tiết An Triều thù sâu như biển, không cần ta phải phá hư, họ cũng khó mà hợp tác được.”

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

“Sợ rằng trong lòng công tử lại không nghĩ như vậy.”

“Phụ tử Tiết An Triều và công tử có thâm cừu đại hận, công tử cần cẩn thận nhiều hơn mới được.”

Ta mỉm cười nói:

“Trần tiên sinh không cần phải lo lắng, lần này tới Đại Hán ta sẽ trọng điểm chú ý tới thân mình, chuyện chính trị ta sẽ cố gắng không tham dự, nếu như không cách nào chia rẽ chuyện liên minh của năm nước, ta sẽ an toàn trở về.”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta tin tưởng vào năng lực của công tử, thế nhưng cho dù lần này công tử có thành công hay không, cũng phải thuận buồm xuôi gió trở về.”

Ta tràn đầy đồng cảm nói:

“Phụ hoàng đã cố ý nói là sẽ truyền ngôi vị hoàng đế cho ta, chỉ một câu nói đơn giản như vậy đã kích khởi lòng căm thù của nhiều hoàng tử đối với ta, Tả Trục Lưu cũng sẽ không ngồi yên, nếu như ta thành công phá hỏng liên minh năm nước, thì hắn là người đầu tiên không để cho ta thuận lợi trở về Đại Khang.”

Trần Tử Tô nói:

“Lúc công tử trở về, nhất định phải dự tính đường lui thật tốt, ngàn vạn lần không thể để cho địch nhân có bất kỳ cơ hội nào.”

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này chờ sau hãy nói, chuyện tình trước mắt ta bây giờ chính là làm cách nào chia rẽ liên minh của năm nước.”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô cho rằng, công tử nên đặt vào trong tay của Đại Tần.”

Trong lòng ta đột nhiên có ý nghĩ, suy nghĩ của hắn cũng giống như ta, thực lực của Đại Tần vốn là đứng đầu tám nước. Nay Đại Hán làm ra tư thái cường giả, người Tần chưa chắc đã cam tâm tình nguyện. Tuy nói Trung Sơn đã bị Đại Hán dẹp yên phản loạn, nhưng mà phản loạn lại là do Hán Thành Đế khơi mào. Mặc dù ta với Tinh Hậu có một đoạn tình cũ, nhưng mà cừu hận của ta với nàng cũng theo năm tháng mà giảm bớt đi.

Đi ra khỏi thư phòng, thấy Tiêu Tín đang ngồi trong hoa viên, ngơ ngác nhìn trăng sáng, ta đi tới ngồi xuốngbên cạnh hắn, hỏi:

https://thuviensach.vn

“Thế nào? Nhớ phụ thân ngươi sao?”

Tiêu Tín lúc này mới phát giác ta phải đến, cuống quít hành lễ, nhưng bị ta kéo lại, nói:

“Ta và cha ngươi tình như huynh đệ, trong mắt ta, ngươi chẳng khác gì con cả.”

Tiêu Tín nói:

“Thuộc hạ không phải là đang nhớ phụ thân, mà đang nghĩ cách làm sao phá hỏng liên minh năm nước.”

Ta cười nói:

“Có một sổ việc chỉ dựa vào đầu óc thì không được, tính toán trước đương nhiên là trọng yếu, thế nhưng ứng biến mới là mấu chốt của vấn đề, cơ hội chỉ xuất hiện trong nháy mắt, bây giờ ta không nhìn thấy, nhưng mà ta tin tưởng rằng chúng ta nhất định hoàn thành được chuyện này.”

Tiêu Tín bỗng nhiên nói:

“Điện hạ lần này có mang Vương phi đi cùng không?”

Trong lòng ta ngơ ngác, từ trong mắt hắn ta nhận ra được sự lo lắng, chẳng nhẽ hắn có tình cảm với Lục Châu. Trong lòng ta rùng mình, nhưng bên ngoài lại mỉm cười:

“Đương nhiên ta phải mang nàng theo rồi, để nàng ở lại Khang đô thì sẽ tạo cơ hội cho người khác áp chế ta hay sao?”

Tiêu Tín cảm thán nói:

“Thật ra lần này điện hạ không nên mang theo vương phi tới đây.”

https://thuviensach.vn

“Có ngươi và Đường Muội bên cạnh, đương nhiên là không có chuyện gì, mau đi ngủ đi, ngày mai chúng ta còn phải lên đường đó.”

Ta nhìn theo bóng lưng của Tiêu Tín không nhịn được phải nhíu mày, xem ra sau này không nên để hắn và Lục Châu tiếp xúc quá nhiều, tránh cho hắn có những suy nghĩ không an phận.

Có lẽ là do phát hiện bí mật của Tiêu Tín, chẳng biết ma xui quy khiến thế nào ta lại đi tới trước cửa phòng của Lục Châu, bên trong vẫn sáng đèn, xem ra nàng vẫn chưa ngủ. Ta cưới nàng đã được một năm rồi, nhưng mà vẫn giữ vững lễ nghi, chưa cùng nàng viên phòng.

Tiếng mở cửa nhẹ nhàng vang lên, ta có chút hối hận, hôm nay làm sao vậy, mình lại vì một đứa bé mà khẩn trương tới như vậy, nghĩ tới đây, ta không khỏi nở nụ cười khổ.

Lúc ta đang muốn rời đi, Thác Bạt Lục Châu lại mở cửa phòng ra, nhìn thấy người đứng ngoài là ta, nàng hơi cảm kinh ngạc nói:

“Đã trễ thế này, ngươi còn chưa đi nghỉ hay sao?”

Ta cười nói:

“Có lẽ là ngày mai sẽ phải rời khỏi Đại Khang, nên trong lòng có một số suy nghĩ không yên.”

Đôi mắt đẹp của Thác Bạt Lục Châu lưu chuyển nói:

“Có chuyện gì?”

Ta ha hả cười nói:

“Bây giờ lại không có chuyện gì, nàng đi ngủ đi, ta về.”

Thác Bạt Lục Châu gọi ta nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cũng không ngủ được, chúng ta ra ngoài trò chuyện được không.”

Ta gật đầu.

Thác Bạt Lục Châu thản nhiên cười, đáng yêu vô cùng, nàng xoay người lấy thêm một cái áo khoác ngoài màu hảng nhạt, cầm một cái đèn cung đình, rón rén đi ra.

Nàng chỉ tay về phía hoa viên nói:

“Chúng ta đi xem Hoa nhi đã nở chưa.”

Ta không khỏi mỉm cười, nàng rốt cuộc vẫn còn con nít, nếu nàng có hứng thú như vậy, thì ta đi cùng nàng cũng không sao.

Đêm đã khuya, ánh trăng như một dải lụa mỏng, những đóa hoa hồng tía giống như được phủ sương phù, màu sắc tuy rằng rất đẹp, nhưng lại có phần mờ ảo.

Gió đêm phất phơ, đưa mùi thơm ngát vào tận trong lòng người, ta và Thác Bạt Lục Châu ngồi ở trên ghế gỗ ngắm hoa.

Lục Châu nói:

“Bắc Hồ chúng ta không có trung thu.”

Ta hứng thú nói:

“Khi nào gia đình của nàng đoàn tụ?”

Lục Châu nói:

“Phụ hãn của chúng ta khác phụ hoàng của ngươi, tính khí của người tuy rằng không tốt, thế nhưng chỉ cần có thời gian là người đều triệu tập con cháu tới gặp mặt, chỉ là...”

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt sáng của Lục Châu đã có hai giọt lệ:

“Từ khi ta gả vào Đại Khang chưa được gặp người...”

Ta móc khăn cẩm, yêu thương lau đi giọt lệ của nàng.

Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Ta biết ngươi là người tốt, vẫn rất quan tâm ta, nhưng mà ta không thể làm một thê tử hợp cách được.”

Ta cười nói:

“Nàng đã làm rất tốt.”

Lục Châu lắc đầu nói:

“Ta gả cho ngươi đã trên một năm rồi vậy mà vẫn chưa có hài tử, nếu như ở trong tộc, thì ta đã sớm bị trượng phu đuổi về nhà rồi.”

Ta ha hả cười nói:

“Chúng ta vẫn chưa cùng phòng, sao nàng có thể có hài nhi được chứ?”

Lục Châu nói:

“Thế nhưng mẫu phi đã từng nói qua, sau khi nam nữ kết hôn là sẽ có hài nhi.”

Ta thiếu chút nữa cười bể bụng, Lục Châu vẫn còn không biết chuyện nam nữ là như thế nào, nàng nghi hoặc nói:

“Ngươi cười cái gì?”

Ta cố nín cười nói:

https://thuviensach.vn

“Giữa nam nữ phải ngủ cùng một chỗ mới có hài nhi, ngươi đã hiểu ư?”

Lục Châu gật đầu tỏ vẻ hiểu, nói:

“Khó trách ta không có hài nhi, hóa ra là chúng ta ít ngủ chung một chỗ.”

Ta mở lớn hai mắt, hóa ra tiểu nha đầu này vẫn chưa hiểu được rõ ràng, ta mỉm cười nói:

“Chờ nàng lớn hơn chút nữa, thì tự nhiên sẽ hiểu được chuyện này.”

Lục Châu nói:

“Ta tuy rằng còn ít tuổi, nhưng dù sao cũng là thê tử của ngươi, có điều gì thì ngươi trực tiếp nói với ta, cần gì phải giấu diếm như vậy.”

Ta gãi gãi đầu nói:

“Chuyện này cần phải làm...”

Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Vậy ngươi làm cho ta xem đi!”

https://thuviensach.vn

Chương 92: Mê Hoặc

Nếu như không phải là ta biết Lục Châu tính tình đơn thuần, thì nhất định sẽ cho rằng nàng nói lời này để hấp dẫn ta. Ta định thần đánh giá lại Lục Châu một chút, tiểu ny tử này năm nay đã lớn hơn trước rất nhiều, dáng người đã trổ mã, bộ ngực đã trở nên đầy đặn hơn.

Lục Châu xấu hổ nói:

“Ta đã từng thấy ngươi và Tuệ Kiều tỷ tỷ hôn môi, có đúng... là như vậy sẽ có hài tử hay không?”

Trái tim ta đập thình thình, âm thầm nhắc nhở mình nói:

“Long Dận Không ơi Long Dận Không, ngươi đã kiên trì được lâu như vậy, đừng có thất bại trong gang tấc đó chứ.”

Dưới ánh trăng khuôn mặt Lục Châu trở nên hấp dẫn vô cùng, ta nhẹ nhàng nâng cái cằm nàng, hôn lên đôi môi của nàng, Lục Châu nhắm đôi mắt lại, khuôn mặt phủ một lớp hồng.

Khi môi ta cách môi nàng chỉ còn một thốn, nàng lại đưa tay ngăn ta lại, cắn môi khịt mũi, thản nhiên cười nói:

“Ta rất sợ, hay là thôi đi...”

Phải khó khăn lắm ta mới có tâm tình, bị động tác này của nàng xóa ta hoàn toàn, ta mỉm cười nói:

“Trời không còn sớm, quay về đi ngủ đi.”

https://thuviensach.vn

Nhưng mà trong lòng ta lại thất vọng tới cực điểm.

Lục Châu nhu thuận gật đầu, nắm bàn tay của ta, nói:

“Đêm nay ngươi có ngủ ở phòng ta hay không?”

Trong lòng ta mừng thầm nói:

“Xem ra cô gái nhỏ này đang ám chỉ, nếu như ta không nhận lời, chẳng phải là cổ hủ hay sao? Hơn nữa, chúng ta đã làm phu thê từ lâu rồi, sớm muốn gì cũng phải có ngày này, thừa dịp đêm nay ta biến nàng thành một nữ nhân chân chính.”

Lục Châu cầm tay ta đi về phòng, ta đã trải qua nhiều lần như thế này. nhưng mà hôm nay vẫn có chút kích động. Phải biết rằng đây là lần đầu tiên ta cùng với cô gái nhỏ tuổi như vậy, trong lòng ta có cảm giác là mình đang phạm tội, nhưng cũng cảm thấy mới mẻ và hưng phấn.

Lục Châu ngồi lên giường, bỏ giày, đôi chân trắng mịn màng đung đưa ở trên giường, chiếc Kim Linh (chuông vàng nhỏ hay đeo ở cổ nhân) vang lên những thanh âm của tiết tấu.

Ta vừa mới ngồi xuống, thì Lục Châu đã ngáp một cái:

“Thật buồn ngủ!”

Rồi nàng bò lên giường, chui vào trong chăn.

Ta mỉm cười, cởi trường bào, chui vào trong chăn thấy Lục Châu đã cuộn tròn nằm ở trên giường. Ta nhẹ nhàng huých vai nàng một cái, nàng giật giật, rồi lùi vào bên trong, hóa ra đã ngủ từ lâu.

Ta mang theo tâm tình trộm hương cướp ngọc tới đây, không ngờ lại bị nàng cứ như vậy dìm mất, ta không khỏi ngầm cười khổ, mùi thơm từ hơi thở của nàng lan ra, trong lòng có cảm giác thỏa mãn. Ta đâu phải là quân

https://thuviensach.vn

tử gì, nhưng cũng không thừa dịp người khác nguy khốn, ta thở dài cảm thán một tiếng, nằm ở một bên cố ngủ.

Lăn đi lăn lại tới tận nửa đêm mới ngủ được, khi tỉnh lại đã thấy chân tay ngọc của Lục Châu đã quấn chặt lấy ta, trên khuôn mặt non nớt vẫn còn nụ cười.

Ta nhẹ nhàng dời cánh tay nàng, từ trên giường bước xuống, thầm nghĩ trong lòng:

“Sau này có đánh chết ta cũng không ngủ chung với nha đầu kia.”

Đi ra cửa ngoài đã thấy Trần Tử Tô và Đường Muội đang ở trong việc kiểm tra quà tặng, thấy ta đi tới, hai người cuống quít hướng ta hành lễ.

Trần Tử Tô nói:

“Bệ hạ đã chuẩn bị lễ vật mừng thọ cho Hán Thành đế.”

Ta gật đầu nói:

“Kiểm tra lại một chút, sau đó đem danh mục quà tặng tới cho ta xem.’’

Trần Tử Tô nói:

“Vừa rồi tướng quốc Tả Trục Lưu có cho người mang thiệp mời tới, trưa nay hắn thiết yến ở ‘Thanh Phong lâu’ để tiễn công tử.”

Ta không khỏi ngẩn ra, thất thanh nói:

“Tả Trục Lưu?”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Đúng là Tả Trục Lưu!”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu chặt hai hàng lông mày nói:

“Tại sao hắn lại mời ta?”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Hay là Hâm Đức hoàng đế đồng ý đem chức vị thái tử cho người, hắn lại là người thuận thời thế, cho nên quyết định ngả theo phương hướng của công tử.”

Ta cười hỏi ngược lại:

“Trần tiên sinh có thật sự là nghĩ như vậy không?”

Trần Tử Tô ha hả phá lên cười:

“Tả Trục Lưu là người thế nào, ta cũng biết một chút, người này quyết không đơn giản, công tử có đi mới biết được mục đích thực sự của hắn.”

Tả Trục Lưu mở tiệc tiễn đúng là ngoài dự liệu của ta, ta đương nhiên sẽ không tin chuyện hắn đột nhiên thay đổi trận doanh.

Cả tòa Thanh Phong lâu đã bị Tả Trục Lưu bao hết, tiệc rượu mở tại tầng ba, ngoại trừ Tả Trục Lưu, không có ai ở đây cả.

Ta và Tả Trục Lưu ngồi đối diện với nhau, ta quen Tả Trục Lưu đã nhiều năm, thế nhưng đây lại là lần đầu tiên ta ngồi gần như vậy vị tướng quốc quyền nghiêng thiên hạ này.

Tả Trục Lưu nhìn ta với vẻ tán thưởng, hắn nâng chén rượu lên nói:

“Bình vương điện hạ có thể nể mặt Tả mỗ như vậy, Tả mỗ vinh hạnh vô cùng.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tướng quốc sao lại nói ra cầu đó, ở Đại Khang, tướng quốc là một trong số ít người ta bội phục, ta không nể mặt mũi của phụ hoàng, cũng phải nể mặt tướng quốc.”

Tả Trục Lưu cười nói:

“Có thể được Bình vương coi trọng, Tả mỗ vui mừng vô cùng.”

Hắn bưng chén rượu cùng ta chạm một chén, lại nói:

“Bình vương điện hạ yêu nước thương dân, Tả mỗ vô cùng kính phục, biết rõ Đại hán nguy cơ trùng trùng, nhưng vẫn vì vạn dân Đại Khang mà dấn thân vào hiểm cảnh, Tả mỗ lại càng bội phục.”

Ta cười nhạt nói:

“Tả tướng quốc nói quá lời, Dận Không lần này tới Đại Hán cũng không nguy hiểm như vậy, chẳng nhẽ Tả tướng quốc hi vọng ta không về được hay sao?”

Tả Trục Lưu ha ha cười nói:

“Bình vương sao lại nói như vậy, trong các vị hoàng tử, Bình vương là người trí mưu cao nhất. Tả mỗ có thể nhận định, hành trình tới Đại Hán lần này Bình vương có thể mã đáo thành công, chiến thắng trở về.”

Ta cố ý nói:

“Nghe ý của Tả tướng quốc, thì hình như sau khi ta trở về, người sẽ trợ giúp ta giành ngôi vị hoàng đế.”

Ta cố ý nói như vậy, ở đây không có ai, lại ở trước mặt Tả Trục Lưu, không cần phải cố kỵ nhiều điều.

Tả Trục Lưu thần tình tự nhiên nói:

https://thuviensach.vn

“Chi cần bệ hạ quyết định, Tả mỗ sẽ tán thành cả hai tay.”

Câu trả lời này của hắn vô cùng xảo diệu, ý của hắn là không ủng hộ, nhưng chỉ cần Hâm Đức hoàng đế quyết định, hắn sẽ không phản đối.

Ta mỉm cười nói:

“Tả tướng quốc hôm nay tới tìm ta, chỉ là muốn nói với ta chuyện này thôi hay sao?”

Tả Trục Lưu cười dài một tiếng:

“Bình vương rốt cuộc vẫn là Bình vương, Tả mỗ có tâm sự gì cũng không thể gạt được người.”

Hắn hạ giọng nói:

“Nếu như Bình vương đã thẳng thắn như vậy, Tả mỗ cũng không cần quanh co, ta và nhạc phụ người tuy rằng bất đồng chính kiến, nhưng mà chúng ta cùng suy nghĩ cho Đại Khang. Hôm nay phải đối đầu với kẻ địch mạnh, chuyện quá khứ chúng ta sẽ tạm thời bỏ qua.”

Trong lòng ta âm thầm cân nhắc nói:

“Tả Trục Lưu hành động thế này là vì mục đích gì?”

Tả Trục Lưu nói:

“Tả mỗ mời điện hạ tới đây, là muốn phân tích cho điện hạ một chút về tình thế trước mắt.”

Ta chậm rãi để chén rượu xuống nói:

“Tả tướng quốc mời nói.”

Tả Trục Lưu nói:

https://thuviensach.vn

“Đại Hán mời bốn nước, thì Trung Sơn quốc nhất định sẽ kết minh, Tấn quốc đối với Đại Khang có cừu hận sâu nặng, kết minh với Đại Hán là điều đương nhiên. Thế nhưng thế lực của hai nước này bạc nhược, có kết minh với Đại Hán cũng chẳng làm nên chuyện gì.”

Ánh mắt của ta trở nên ngưng trọng, phân tích của Tả Trục Lưu có nhiều điểm không bàn mà hợp, xem ra hôm nay hắn chân thành muốn giúp ta.

Tả Trục Lưu nói:

“Cho nên nói Tần quốc và Tề quốc mới là mấu chốt của chuyện kết minh lần này. Tề quốc và Đại Khang chúng ta có quan hệ thông gia, cô mẫu Trường Duệ công chúa của người đã từng là thê tử của Kinh Phong Đồng, tuy rằng sớm mất. Nhưng mà so sánh với Hán quốc, thì quan hệ giữa Tề quốc và Đại Khang thân cận hơn một chút. Lần này Kinh Phong Đông đột nhiên thay đổi chủ ý muốn cùng Hán quốc kết minh, nguyên nhân lớn nhất đó là vì lợi ích.”

Trong lòng ta chợt nghĩ, chuyện bảo tàng mâu thị chắc chắn Tả Trục Lưu có biết, những vẫn biểu hiện ngu ngơ, nói:

“Lợi ích gì?”

Tả Trục Lưu nói:

“Căn cứ theo tin của Tả mỗ có được, bảo tàng của cự phú Mâu Kỳ Vô đã xuất thế. Tàng bảo đồ có hai mảnh một phần rơi vào trong tay của Hán Thành Đế, phần còn lại rơi vào trong tay của Tề quốc Kinh Phong Đông. Tục truyền tài phú của Mâu Kỳ Vô đủ để ngạo thị tài sản của tám nước, năm đó hắn nắm giữ ba mỏ vàng lớn nhất trong thiên hạ, sau khi hắn chết đi, phân nửa số vàng của thiên hạ cũng theo hắn xuống hoàng tuyền.”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Đây chẳng qua chỉ là lời đồn đại, Tả tướng quốc chẳng nhẽ lại tin tưởng chuyện này hay sao?”

“Không có lửa thì sao có khói, Mâu Kỳ Vô có hay không cũng khiến người ta hoài nghi, bởi chỉ cần có được nó là sẽ đứng đầu thiên hạ. Đối với đế vương mà nói, đây là một sự hấp dẫn khó mà kháng cự được.”

Ta cảm thán nói:

“Xem ra chuyện liên minh giữa Hán quốc và Tề quốc đã trở thành một kết cục rồi.”

Tả Trục Lưu cười lạnh nói:

“Chuyện này chưa hẳn liên minh của bọn họ được tạo thành nên ở tàng bào đồ, nếu như bảo đồ này không cánh mà bay, thì cơ sở của liên minh không còn tồn tại nữa.”

Hắn đầy thâm ý nhìn về phía ta nói:

“Điện hạ hiểu ý của Tả mỗ chứ?”

Ta gật đầu nói:

“Tề quốc quốc quân Kinh Phong Đông không đích thân tới Hán quốc, nói cách khác bảo đồ vẫn ở trong Tề quốc, ta chỉ có khả năng có ý định với bảo đồ của Hán Thành đế mà thôi.”

Tả Trục Lưu nặng nề gật đầu nói:

“Ta đã an bài thủ hạ lẻn vào Tề quốc, không biết có thể lấy bảo đồ từ trong tay của Kinh Phong Đồng hay không, điện hạ hãy tập trung chú ý vào Hán Thành đế, tốt nhất là mời cô mẫu của người trợ giúp một chút.”

https://thuviensach.vn

Ta đã sớm nghĩ tới chuyện này, Tả Trục Lưu quả nhiên bất phàm, nếu như không phải ở lập trường đối lập, thì hắn là một trợ thủ rất tốt.

Tả Trục Lưu lại nói:

“Tần quốc và Đại Khang có mối thù truyền kiếp, thế nhưng quan hệ của Tần quốc và Đại Hán cũng không hòa hợp gì cho lắm. Căn cứ theo sự điều tra của ta, làn sóng phản đối liên minh ở Tần quốc là rất lớn. Các đại thần như Túc vương Yến Hưng Khải, Đình Úy Trầm Trì cũng đại diện cho các đại thần trong triêu đứng ra can ngăn chuyện liên minh.”

Ta cười nhạt nói:

“Bọn họ đương nhiên là không muốn Đại Hán liên minh với Tần quốc, bởi vì khi liên minh thực lực của Tần thái hậu Hạng Tinh sẽ tăng mạnh, đám người Hưng vương sao có thể trơ mắt nhìn chuyện này phát sinh?”

Tả Trục Lưu cười nói:

“Điện hạ nói rất đúng, việc nội loạn của Trung Sơn quốc là do Đại Hán ở sau lưng xui khiến, hiện tại tuy rằng đã bình định, thế nhưng Tần quốc vẫn có sự chê trách với Hạng Tinh, lần này Hạng Tinh đi Hán quốc nghị hòa, là muốn dùng lực lượng của nhà mẹ đẻ dẹp yên chuyện này. Cho nên bốn nước kia dễ phá, chỉ có Tần quốc mới là túc địch của Đại Khang.”

Ta đúng là bội phục sụ phân tích logic của Tả Trục Lưu, hắn có thể leo lên tới chức vị tướng quốc cũng không phải là do may mắn.

Tả Trục Lưu nâng chén nói:

“Tả mỗ chúc điện hạ thuận lợi giải quyết việc này!”

Ta cùng hắn chạm chén, ngửa đầu uống cạn, Tả Trục Lưu cười nói:

“Lúc này Bình vương không còn nghi ngờ thành ý của Tả mỗ nữa chứ?”

https://thuviensach.vn

Ta và hắn cười, nhưng trong lòng rất rõ ràng, hôm nay Tả Trục Lưu có thể đứng cùng lập trường với ta, đó chính là vì chúng ta cùng chung lợi ích. Chỉ cần ta giải quyết xong chuyện năm nước liên minh, thì Tả Trục Lưu là người đầu tiên giết ta.

Trong lòng ta âm thầm cảm thán, nếu như Tả Trục Lưu có thể để cho ta sử dụng, thì muốn giang sơn Đại Khang chẳng phải là dễ như trở bàn tay hay sao?

Ta ngưng mắt nhìn thẳng vào đôi mắt thâm thúy của hắn, cảm thấy thâm sâu khó dò, Cần vương rõ ràng là người tầm thường, Tả Trục Lưu tại sao lại cam tâm cho hắn sai khiến? Hắn có thể nhìn thấu chuyện thiên hạ, hà cớ gì mà lại không nhìn thấu chuyện còn con này?

Ta nhẹ nhàng gõ vào chén rượu được làm từ đồng xanh, làm như vô ý nói:

“Ngọc Dao Xuân mặc dù ngon, nhưng đựng ở trong chén thanh đồng, hương vị tản mác đi rất nhiều.”

Đôi lông mày của Tả Trục Lưu khẽ nhúc nhích, hắn cười nhạt nói:

“Khẩu vị bất đồng, dùng chén thanh đồng uống rượu tuy rằng có tản mát hương vị, hòa tan không ít độ cay của rượu, thế nhưng lấy tuổi tác của lão thân, dùng chén thanh đồng là hợp nhất.”

Ta và Tả Trục Lưu nhìn nhau thật lâu, đôi bên đồng thời nở nụ cười. Ta cũng biết rõ Tả Trục Lưu sẽ không bao giờ chịu cho ta sử dụng, câu nói kia của hắn cũng là uyển chuyển cự tuyệt, biểu thị là sau này hắn sẽ tiếp tục đi theo Cần vương.

Nếu như không cho ta sử dụng, thì lựa chọn của ta chỉ có một, đó là sau khi từ Đại Hán trờ về, ta phải mau chóng diệt trừ đối thủ này, hắn còn sống ở trên đời, thì sẽ là một cản trở trên con đường xưng đế của ta.

https://thuviensach.vn

Ta cầm lấy bầu rượu chủ động rót cho Tả Trục Lưu một chén, nâng chén rượu lên nói:

“Dận Không có một chuyện muốn nhờ!”

Tả Trục Lưu mỉm cười nói:

“Bình vương điện hạ cứ nói ra trước đã, để lão phu nghĩ xem có nên uống nó hay không.”

Ta trịnh trọng nói:

“Ta muốn nhờ Tả tướng quốc đứng ra cùng các đại thần, khuyên phụ hoàng tạm hoãn chuyện xây dựng tân cung. Hiện nay kẻ thù bên ngoài đang chầu chực, trong nước thì dân loạn nổi lên bốn bề, nếu như tiếp tục xây dựng tân cung, thì cho dù có phá hỏng liên minh năm nước, nhưng Đại Khang sớm muộn gì cũng bị hủy trong tay của phụ hoàng. Phụ hoàng vô cùng coi trọng tướng quốc, nhất định sẽ nghe lời của người.”

Tả Trục Lưu dùng hai tay tiếp nhận chén rượu của ta, nói:

“Chén rượu này Tả mỗ uống!”

Hắn ngừa đầu uống cạn sạch, dùng đôi mắt lấp lánh nhìn ta, nói:

“Đường xa gánh nặng, Bình vương bảo trọng!”

Từ Khang Đô tới Hán đô phải mất nửa tháng đi đường, mồng tám tháng mười chúng ta đã chuẩn bị xong, ta dẫn theo Thác Bạt Lục Châu bắt đầu hành trình, Trần Tử Tô tiễn ta tới tận bờ hoàng hà, vẫn không quên nhắc nhở:

“Lúc công tử trở về, phải chọn thật kỹ lộ tuyến, đừng cho người khác biết được hành tung.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu cười nói:

“Ta nhớ kỹ.”

Trần Tử Tô lại hướngĐường Muội nói:

“Sau khi vượt Hoàng Hà chính là miền nam của Đại Khang, nơi đó dân tình hỗn loạn, ngươi nhất định phải bảo vệ công tử được an toàn.”

Ta ha hả cười nói:

“Trần tiên sinh không cần lo ngại, chúng ta sẽ cẩn thận, tiên sinh phụ trách chú ý tới Tả Trục Lưu là được rồi.”

Trần Tử Tô thở dài nói:

“Hai ngày nay ta đã nhiều lần suy nghĩ, tại sao Tả Trục Lưu lại giúp công tử.”

Ta gật đầu nói:

“Ta cũng đang đau đầu ở vấn đề này, nhưng mà có thể khẳng định lại một chút, Tả Trục Lưu chắc chắn cũng không muốn bị vây trong khốn cảnh khi năm nước liên minh. Nhưng mà ta vẫn nghĩ không ra, lấy năng lực và ánh mắt của hắn, tại sao lại phụ tá một hoàng huynh tầm thường và vô dụng như vậy.”

Trần Tử Tô và ta đồng thời thốt lên:

“Trừ phi hắn muốn soán quyền!”

Chúng ta liếc mắt nhìn nhau, lại đồng thời thở dài một hơi, xem ra chúng ta có chung suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nếu như Tả Trục Lưu phụ tá Cần vương leo lên đế vị, thì coi như đã nắm trong tay một nửa thiên hạ của Đại Khang, lấy năng lực của Cần vương sẽ chỉ là một con rối, là một cái khôi lỗi nhân vật, có lẽ Tả Trục Lưu nhìn trúng điểm này cho nên mới tận sức giúp hắn thượng vị.

Ta dặn dò Trần Tử Tô:

“Phải nắm chắc được thế cục của Khang Đô, nếu như có bất kỳ sự thay đổi nào, thì phải thông báo cho Tuyên Thành chuẩn bị.”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Công tử cứ việc yên tâm, nếu như trong cung có chuyện gì thì Ung vương lúc nào cũng có thể báo cho ta, trước khi có kết quả chuyện ở Hán đô, thì sẽ không có biến cố lớn vì xảy ra.”

Vượt qua Hoàng Hà, ta không còn tin tưởng vào cảnh tượng trước mắt mình, khắp nơi đều hoang tàn, thậm chí còn kém hon cả Tuyên Thành lúc trước.

Sau khi hỏi qua người địa phương thì chúng ta mới được biết, nơi này cách Linh quận rất gần, nơi này vốn là nơi giàu có và đông đúc nhất của Đại Khang, thế nhưng từ khi Hâm Đức hoàng đế quyết định khởi công xây dựng tân cung, đã trắng trợn thu thuế khóa, bắt tráng đinh.

Bách tính ở những nơi gần Linh quận trở thành người đứng mũi chịu sào, khổ không thể tả.

Nam tử còn khỏe ở đây đều bị bắt đến tân cung, người may mắn tránh thoát được sai dịch, đều không dám ở lại chỗ này, chạy trốn tha hương, những người còn lại toàn là lão nhân, phụ nữ và trẻ em.

Trong lòng ta âm thầm cảm thán, Hâm Đức hoàng đế nếu như tiếp tục hồ đồ như vậy, chắc chắn sẽ khiến cho người người oán trách. Hiện tại ở trong

https://thuviensach.vn

nước, loạn dân nổi lên bốn phía, đều có liên hệ với một loạt các chính sách tàn bạo của hắn.

Từ Hoàng Hà xuôi nam chừng hơn một trăm dặm, ta không nhìn thấy một thôn xóm hoặc thành trấn nào an bình.

Chiều xuống, hơn hai trăm người chúng ta dựng trại cạnh một khu rừng.

Tranh thủ lúc võ sĩ còn đang dựng trại, ta và Đường Muội đi quan sát xung quanh một chút. Xung quanh rừng liễu chẳng có thôn xóm gì, phía tây là một cánh đồng trống trải bát ngát, phía đông là một dòng sông nhỏ.

Tiêu Tín đứng ở phía sau chúng ta, bỗng nhiên vui mừng kêu lên một tiếng, hắn ngồi xổm xuống đất nhìn cái gì đó, lớn tiếng nói:

“Điện hạ, nơi này chính là Tĩnh Độc chiến trường khi xưa!”

Ta nhìn về phía hắn, nói:

“Ngươi nói đúng, đây chính là nơi Thác Đế khai quốc dùng năm nghìn quân đánh tan ba vạn quân địch?”

Trong mắt Tiêu Tín lộ ra những tia sáng kỳ dị, nặng nề gật đầu nói:

“Đúng là trận đánh này. Căn cứ theo chiến sử ghi chép, trận đánh này xảy ra ở nơi cách Hoàng Hà một trăm dặm về phía nam, con sông nhỏ kia chính là con sông tạo nên bước ngoặt thắng bại của cuộc chiến tranh.”

Ta và Đường Muội đi tới chỗ hắn, thấy Tiêu Tín cúi đầu nhìn một tấm bia đá đã vỡ nát, chăm chú nhìn những chữ được khắc trên đó.

Chữ viết trên tấm bia đá đã bị mờ, không còn nhìn rõ, hơn nữa trời đã hoàng hôn, nên phải nhìn thật chăm chú, ta không có hứng thú gì với chiến sử, chỉ đọc được hai hàng chữ đã đứng dậy rời đi.

https://thuviensach.vn

Lục Châu hái được không ít dâu tây từ trong rừng, tới con sông nhỏ rửa sạch, đựng trong một chiếc khăn, đi tói bên cạnh ta, ta nhón một quả dâu tây bỏ vào trong miệng:

“Nàng cũng nếm thử xem, rất là ngọt!”

Ta nhìn lén xem thái độ của Tiêu Tín, nhưng thấy hắn vẫn cúi đầu, vô cùng chăm chú nghiên cứu tấm bia đá, nhưng thực ra trong lòng hắn không được bình tĩnh.

Ta không khỏi thầm than một tiếng, thiếu niên nào mà chẳng có sự rung động đầu đời, lấy trí tuệ của Tiêu Tín, chắc chắn hắn phải tự biết làm gì.

Lục Châu cầm dâu tây tới cho Đường Muội ái, sau đó đi tới trước mặt Tiêu Tín:

“Phúc Oa! Ngươi cũng nếm thử đi.”

Tiêu Tín không dám nhìn nàng, vội vã cầm một quả dâu tây nhét vào trong miệng.

Ta mỉm cười, hướng Lục Châu nói:

“Lục Châu, nàng giúp ta chuẩn bị chăn đệm, tối nay ta ngủ ở chỗ nàng.”

Tiêu Tín cúi đầu thấp hơn, ta cũng biết tình đầu rất khó phai với những người con trẻ, câu nói vừa rồi đã xác định thân phận của Lục Châu với hắn, có lẽ hắn sẽ sớm giải thoát được khúc mắc trong lòng.

Đêm xuống, ta nằm trong doanh trướng của Lục Châu, Lục Châu cảm thấy vô cùng mới mẻ về những chuyện này, cho nên hỏi ta không ngớt, ta thấy nàng toàn hỏi những vấn đề trẻ con thì không khỏi bật cười.

Trải qua một ngày bôn ba, Lục Châu đã có chút mệt mỏi, nàng cuộn lại nằm ở trong lòng ta ngủ thật say, ta đắp chăn cho nàng, cơn buồn ngủ cũng

https://thuviensach.vn

kéo tới, nhắm hai mắt lại.

Bên ngoài hình như bắt đầu nổi gió, chúng rít lên những tiếng giống như tiếng gào khóc thảm thiết.

Ta không nhịn được đứng dậy, mở cửa trướng bồng, thì thấy ở bên ngoài Đường Muội và Tiêu Tín đang ngôi ở đống lửa trại không xa, có mấy tên võ sĩ đang gác đêm.

Lúc này ta mới thả lòng tâm tình, đi tới bên cạnh Lục Châu, chẳng biết ta tiến nhập vào trong mộng đẹp ngọt ngào.

Trong lúc ngủ ta mơ hồ nghe thấy tiếng kêu "giết", lúc đầu ta còn tưởng là ta mê ngủ, nhưng mà đột nhiên lại thấy tiếng gọi của Tiêu Tín:

"Điện hạ, có rất nhiều người đang tiến tới đây."

Ta giật mình, Lục Châu và ta đồng thời tỉnh lại, ta chỉnh đốn lại quần áo đi ra ngoài trướng, thì thấy trong rừng liễu đã có không ít người cầm đuốc bao vây chúng ta lại.

Đường Muội và chúng võ sĩ bảo vệ xung quanh doanh trại.

Hắn giao trách nhiệm lại cho Tiêu Tín, đi tới bên cạnh ta nói:

"Điện hạ, thuộc hạ đã điêu tra, nơi này có chừng hơn năm trăm người, họ toàn là loạn dân, trong tay cầm nông cụ, không có sức chiến đấu gì cả."

Ta nhíu mày, vừa mới rời khỏi Khang đô đã gặp chuyện như vậy, thì có thể thấy được tình cảnh bi đát của Đại Khang.

Đường Muội thấp giọng nói:

"Bọn họ đều là bách tính nghèo khó, ta không nên tổn thương tới họ."

https://thuviensach.vn

Ta còn chưa trả lời, đã có một võ sĩ vội vã chạy tới, nói:

“Bình vương điện hạ, bên ngoài đã có thêm người tới, số lượng đã lên tới hơn một ngàn, chắc chắn còn tăng thêm.”

Ta cả giận nói:

“Dưới chân thiên tử, há để cho những người này làm càn!”

Đường Muội nói:

“Ta đã điều tra, ở đây toàn là lão nhân và nhi đồng, nếu như chúng ta dùng vũ lực với họ, sợ rằng...”

Tiêu Tín chẳng biết từ lúc nào đã tới bên cạnh ta, hắn thấp giọng nói:

“Điện hạ, đám người này hiển nhiên là loạn dân đến đây cướp đoạt, nếu như chúng ta không hạ thủ, đợi khi bọn họ tới gần, thì người bị thương là chúng ta.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi có chủ ý gì?”

Tiêu Tín nói:

“Những loạn dân này phải nặng tay trừng trị, ta chỉ cần giết một số, bọn họ chẳng qua chỉ là một đám ô hợp, thấy máu sẽ lui!”

Đường Muội phản đối nói:

“Không được! Bọn họ toàn là phụ nữ và trẻ em, chúng ta sao có thể hạ sát thủ được?”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Đường thúc thúc, tính mạng của điện hạ trọng yếu, hay của đám loạn dân kia trọng yếu?”

Đường Muội nhất thời nghẹn lời, cắn cắn môi nói:

“Có thể tìm ra phương pháp tốt nhất...”

Tiếng kêu gào từ ngoài bìa rừng vọng vào càng lớn, đám loạn dán giống như thủy triều lao vào.

Ta hướng Tiêu Tín gật đầu nói:

“Tiêu Tín, ngươi chỉ huy đám võ sĩ giải quyết việc này.”

“Dạ!”

Tiêu Tín lớn tiếng nói.

Hắn nhanh chóng đi tới trước đội ngũ, hét lớn:

“Một tổ ba mươi võ sĩ theo Đường thúc thúc bảo hộ Bình vương điện hạ và Vương phi, những người con lại chuẩn bị liên nỗ theo ta giết địch.”

Liên nỗ là vũ khí của Mặc thị, lực sát thương vô cùng lớn. Tiêu Tín xử lý sự tình quyết đoán vô cùng, đã hạ thủ với địch nhân là không dung tình, nếu như so sánh thì Đường Muội đã trở nên nhân từ hơn rất nhiều.

Trong ánh măt của Đường Muội hiện lên sự không đành lòng, hắn tháp giọng nói:

“Trong đó toàn là hài tử...”

Ta nhìn Đường Muội nhẹ giọng thở dài một hơi nói:

“Đường Muội, cách làm của Tiêu Tín cũng không sai, mọi việc phải xuất phát từ đại cục, nếu như chúng ta có bất kỳ mệnh hệ gì, thì ngàn vạn bách

https://thuviensach.vn

tính của Đại Khang sẽ rơi vào số phận bị thảm.”

“Bắn!”

Tiêu Tín hạ lệnh, hơn trăm chiếc liên nỗ đồng thời phóng ra, từ ngoài bìa rừng không ngừng vang lên những tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ mới qua một lần bắn, ánh lửa ở trong rừng cây đã giảm đi không ít, nhưng từ phương hướng chính nam đã ùn ùn kéo tới.

Những người xông tới dùng cây rừng yểm hộ, tránh được sự công kích của liên nỗ.

Tiêu Tín nói:

“Tổ hai, tổ ba tiếp tục bắn, những huynh đệ còn lại theo ta tới chính nam giết địch!”

Hắn rút trường đao dẫn đầu xông tới, hơn trăm danh võ sĩ theo hắn gào thét xông lên phía trước.

Tiếng kêu thê thảm vọng trời đêm, Lục Châu ng không đành lòng, nắm chặt cánh tay của ta. Ta trấn an nàng nói:

“Đừng sợ, chuyện này sẽ nhanh chóng qua đi mà thôi.”

Những võ sĩ kia hạ thủ không dung tình, chỉ trong nháy mắt đã giết hơn trăm loạn dân. Thủ đoạn tàn khốc đã làm kinh sợ những loạn dân khác, những người này nhanh chóng bỏ qua tiến công, lập tức ùa chạy ra tứ phía.

Tiêu Tín không tiếp tục truy kích, hạ lệnh cho đám võ sĩ lui về, những người bị thương được băng bó, đồng thời hắn lại dẫn hơn ba mươi võ sĩ khác dò xét bốn phía, những loạn dân nào còn sống, hoặc hấp hối, hắn đều một đao giết luôn.

https://thuviensach.vn

Ta thưởng thức nhìn hành động của Tiêu Tín, hắn tuy còn nhỏ nhưng gặp chuyện bình tĩnh lạnh lùng, xử sự quả đoán, có phong độ chỉ huy, căn cứ vào năng lực ứng biến, thì Đường Muội còn phải than thở nhiều.

Có một võ sĩ tìm thấy một lão nhân trước ngực hắn còn cắm một mũi tên, chắc là bị loạn tiễn bắn trúng, Tiêu Tín làm động tác giết tại chỗ, Đường Muội không nhẫn nại nổi nữa, giận dữ hét:

“Người ta chẳng qua chỉ là một lão nhân, ngươi ngay cả người già cũng muốn giết hay sao? Ngươi còn nhỏ tuổi, sao tâm địa lại độc ác tới như vậy!”

Tiêu Tín lớn tiếng nói:

“Đường thúc thúc, nếu như để lại người đó cũng phải chết, điều đó chỉ làm người ta thống khổ hơn thôi, ta giết người đó là giúp người ta giải thoát!”

Đường Muội giận dữ hét:

“Già mồm cãi láo!”

Hắn đang muốn xông lên phía trước, nhưng lại bị ta nắm tay kéo lại:

“Đường Muội! Ngươi đi theo ta!”

Đường Muội giận dữ liếc mắt nhìn Tiêu Tín, đi theo ta sang mộ bên, ta thấp giọng nói:

“Đường Muội, Tiêu Tín không sai, lão nhân kia đã bị trọng thương, để lại chỉ làm cho lão thống khổ, không bằng giải thoát cho lão.”

Đường Muội thở dài một hơi, không hề phản bác.

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi không nên ở trước mặt võ sĩ răn dạy Tiêu Tín, tuổi hắn nhỏ, nếu như không có chút thủ đoạn, thì hắn võ sĩ này làm sao phục hắn đây? Sau này có chuyện gì, nên nói riêng với hắn là tốt hơn.”

Đường Muội gật đầu nói:

“Thuộc hạ biết, nhưng hài tử này tâm địa quá độc ác.”

Ta cười nói:

“Người làm đại sự không cố kỵ nhiều tiểu tiết như vậy, trước kia khi ngươi làm sát thủ, ngươi có suy nghĩ người bị ngươi giết là thiện hay ác không?”

Đường Muội nhất thời á khẩu không trả lời được.

Ta cười nói:

“Xem ra Phổ Mạn đã làm ngươi thay đổi rất nhiều.”

Lấy tình hình của Đường Muội bây giờ, hắn đã không còn là một sát thủ lãnh huyết vô tình như ngày xưa, sau này ta không thể giao nhiệm vụ ám sát cho hắn nữa rồi.

Loạn dân tuy rằng bị chúng ta đẩy lùi, thế nhưng cánh rừng này không nên ở lâu nữa, vạn nhất đám loạn dân lại trở lại, thì chắc chắn phải có một trận ác chiến.

Chúng ta nhanh chóng thu thập hành lý, chỉnh lý đội ngũ, tiến theo hướng nam.

Ta và Tiêu Tín đi đầu đội ngũ, tâm tình Tiêu Tín có vẻ mất mác. Ta mỉm cười nói:

“Thế nào? Có phải đang trách Đường thúc thúc chửi ngươi hay không?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín lắc đầu nói:

“Đường thúc thúc từ trước tới nay yêu quý thuộc hạ, coi thuộc hạ như con, thuộc hạ sao có thể tức giận người, chẳng qua là thuộc hạ cảm thấy có lỗi...”

Ta cười nói:

“Nếu như cha ngươi ở chỗ này ngăn cản ngươi, ngươi sẽ làm như thế nào?”

Tiêu Tín trịnh trọngnói:

“Phúc Oa cảm thấy mình không có làm sai, chúng ta tới Hán đô là để mừng thọ, là vì bách tính Đại Khang, với một bên là loạn dân, bên nặng bên nhẹ, Phúc Oa có thể nhận thấy rõ ràng. Nếu như phụ thân thuộc hạ phản đối, thuộc hạ vẫn làm như vậy, thuộc hạ quyết không cho phép mình vi nhân từ nhất thời mà tạo thành sai lầm lớn.”

Ta thưởng thức gật đầu nói:

“Tốt lắm!”

Ta xoay người lại nhìn Đường Muội, thấp giọng nói:

“Đường thúc thúc ngươi không tức giận ngươi đâu, ngươi quay lại làm hòa hai câu, đảm bảo sẽ không có chuyện gì nữa!”

https://thuviensach.vn

Chương 93: Hai Bờ Sông

Đại Khang cùng Hán quốc lấy Trường Giang làm ranh giới, vượt qua Trường Giang là đến được biên giới Hán quốc, giữa trưa chúng ta tới được cảng Bác Lãng, cảng Bác Lãng là nơi trọng điểm của thủy sư Đại Khang, mặt sông rộng, tổng bộ thủy sư Trường Giang cũng được đóng ở nơi này.

Thuy quân Đô Đốc Hàn Nhữ Thành tự mình dẫn theo hai trăm danh thủ, đi xa mười dặm tới nghênh đón ta.

Sỡ dĩ Hàn Nhữ Thành đối với ta như vậy không chỉ bởi vì ta có thân phận hoàng tử, mà còn có một nguyên nhân trọng yếu hơn đó là là hắn là tướng lĩnh do một tay Dực vương cất nhắc lên, đối với một người ái tế như ta đương nhiên phải hết sức khiêm cung.

Cảng Bác Lãng đã chuẩn bị hai chiếc thuyền lớn cho chúng ta qua sông, tranh thủ lúc thủ hạ võ sĩ đem quà tặng lên thuyền, ta và Hàn Nhữ Thành cùng nhau leo vọng gác của thủy trại.

Đứng trên lầu cao bao quát bến cảng, nhìn thấy hơn trăm chiếc chiến thuyền của Đại Khang được dùng dây sắt nối liền lại với nhau, đậu song song trên mặt sông.

Trên chiến thuyền không huấn luyện thủy quân, cũng có không ít chiến thuyền đã tàn tạ, cột buồm xác xơ, nước sơn ở thân tàu đã bong ra từng mảng, có thể nhận ra những chiến thuyền này đã lâu rồi không được sửa chữa.

https://thuviensach.vn

Ta móc kính viễn vọng, hướng bờ sông bên kia nhìn lại, thấy thủy quân Đại Hán quả thực là muôn hình vạn trạng, lâu thuyền đi lại như mắc cửi trên mặt sông, một bên động một bên tĩnh, tương phản cực lớn.

Ta nhịn không được thở dài:

“Hàn tướng quân, lẽ nào tướng quân không thao luyện thủy sư hay sao?”

Hán Nhữ Thành chán nản nói:

“Bình vương điện hạ có điều không biết, thuỷ quân chúng ta đã tám tháng nay không được phát quân lương, muốn ra thao trường tập luyện cũng phải có kinh phí duy trì, dưới tình huống này chúng ta lấy đâu ra nhiều ngân lượng như vậy?”

Hắn chỉ hướng một chiến thuyền nói:

“Chiến thuyền đã lâu rồi không được tu sửa, chuyện ta có thể làm được bây giờ chính là trấn áp thủy quân thôi.”

“Chẳng nhẽ cứ mặc cho thủy quân Đại Khang suy sụp như vậy hay sao?”

Trong thanh âm của ta không khỏi mang theo vài phần tức giận.

Hàn Nhữ Thành bảo ta nhìn sang hướng tây, thấy một cái bến sông ở xa xa, có mấy nhìn tướng sĩ thủy quán đang tập luyện.

Hàn Nhữ Thành lớn tiếng nói:

“Tướng sĩ chúng ta vẫn kiên trì tập luyện, chưa từng quên chức trách bảo vệ Đại Khang.”

Thanh âm của hắn trầm thấp nói:

“Thế nhưng... ngay cả ngày ba bữa cơm cũng không được đảm bảo.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta hổ thẹn, nếu như không phải tận mắt chứng kiến, thì ta rất khó tin tưởng thuỷ quân Đại Khang lại tiến hành huấn luyện trong điều kiện khắc nghiệt tới như vậy.

Hàn Nhữ Thành nói:

“Dũng khí và lòng tin không cách nào thay thế được thực lực con người, nếu như có một ngày chiến sự bạo phát, chúng ta lấy cái gì chống lại đối phương? Hơn một trăm chiến hạm này, phần lớn đã tổn hại, không cần đợi đối phương công kích, chỉ cần ra tới giữa sông cũng bị sóng lớn đánh chìm. Vũ khí và trang bị của chúng ta đã sáu năm rồi không được thay đổi!”

Hắn cầm lấy bao đựng tên của binh sĩ phía sau, đưa tới trước mặt ta, trong bao đựng chỉ có chừng năm mũi tên.

Hàn Nhữ Thành kích động nói:

“Hơn hai vạn thủy quân chỉ có chừng năm nghìn người có cung tiễn, nhưng mỗi người cũng chỉ có được năm mũi tên mà thôi.”

Hắn rút một mũi tên, đưa tới trước mặt tạ trên mũi tên rõ ràng có vết tích cọ xát:

“Những mũi tên này vốn đã lưu lại sự loang lổ của thời gian, nhưng tướng sĩ chúng ta đã dùng đá cuội ở bờ sông mài bóng nó!”

Hắn chỉ hướng bến sông dưới chân, nói:

“Điện hạ, người có thể nhặt bất cứ hòn đá cuội nào dưới kia, cũng có thể nhận ra vết tích của chúng ta.”

Ta cắn chặt môi, trong lòng không khỏi có cảm giác bi thương.

Hàn Nhữ Thành hướng hai gã vệ binh bên người nói:

https://thuviensach.vn

“Chìa tay của các ngươi ra!”

Hai tên lính do dự một chút, vươn bàn tay ra, thế này mà cũng được gọi là một đôi tay ư! Xương gầy tay to, da nứt nẻ, trong bàn tay toàn là vết chai sạn. ngón tay của bọn họ cho dù cố gắng tới mức nào đi chăng nữa cũng không thể duỗi thẳng.

Hàn Nhữ Thành nói:

“Điện hạ, bệnh thấp khớp đã hoành hành ở bờ sông này lâu lắm rồi, áo bông, chăn đệm của chúng ta đã nhiều năm không được thay đổi. Tướng sĩ chúng ta sinh sống trong điều kiện khắc nghiệt này phần lớn đều bị bệnh phong thấp. Ngón tay của bọn họ hiện giờ đều không thể duỗi thẳng, chỉ cần một năm thiếu thuốc, binh sĩ chết bệnh cũng lên tới chừng sáu mươi lăm người.”

Hàn Nhữ Thành nức nở nói:

“Điện hạ! Bọn họ không phải chết trận trên chiến trường, nếu như họ được cứu trị đúng lúc, thì họ sẽ không chết...”

Viền mắt của ta đã ươn ướt.

Hàn Nhữ Thành nói:

“Điện hạ, chúng ta sẽ không bao giờ quên chức trách của mình, công sự ở bờ sông này, hoàn toàn là do hai bàn tay của chúng tướng sĩ tạo lên.”

Ta nặng nề gật đầu, ngửa đầu nhìn về phía mặt trời chói chang ở không trung, ánh nắng làm hai mắt ta bỏng rát, nhưng vẫn kém với nỗi đau ở trong lòng.

Thuyền lớn dẫn chúng ta chầm chậm đi tới bờ bên kia, Hàn Nhữ Thành nói như vậy làm cho ta có cảm giác hít thở không thông. Đại Khang đã

https://thuviensach.vn

không cách nào tiếp nhận chiến hỏa nữa rồi, ta phải đem hết khả năng hóa giải nguy cơ trước mắt.

Gánh nặng trầm trọng này rơi xuống hai vai của ta, ta không chỉ muốn bảo toàn cho vạn dân Đại Khang được hạnh phúc, mà phải kích khởi dũng khí và ý chí chiến đấu của bọn họ bùng lên.

Tiêu Tín đứng ở bên người ta, dùng viễn vọng kính quan sát thủy trại Đại hán, một lúc sau hắn thu kính, thở dài một tiếng cảm thán:

“Trang bị của thủy quân Hán quốc vượt qua Đại Khang, nếu như xảy ra chiến tranh, Đại Khang sợ rằng sẽ không có lực hoàn thủ.”

Ta vỗ vỗ vai hắn, nói:

“Nếu như ngươi thống lĩnh thủy quân Đại Khang, thì chiến thắng được mấy phần?”

Tiêu Tín mỉm cười nói:

“Nếu như thủy quân do thuộc hạ thống lĩnh, thuộc hạ sẽ tuyệt đối không cùng họ liều mạng trên mặt nước, có câu nói: ‘nhẫn một chút trời yên biển lặng, lùi một bước biển rộng trời cao’, thuộc hạ sẽ lùi phòng tuyến lên bình nguyên, dùng tất cả binh lực đối chiến với quân Hán.”

Ta ha hả phá lên cười, hỏi ngược lại:

“Buông bỏ lạch trời Trường Giang, vậy thì chẳng phải Hán quân càng tiến quân nhanh chóng hơn hay sao?”

Tiêu Tín tràn ngập tự tinnói:

“Theo thuộc hạ được biết tổng binh lực của Hán quân khoảng chừng năm mươi vạn, nếu như phát động chiến tranh, hắn tối đa chỉ huy động được

https://thuviensach.vn

chừng ba mươi vạn, thuộc hạ chỉ cần dùng năm vạn tinh binh là có thể phá tan Hán quân!”

Ta hứng thú nói:

“Nói nghe một chút!”

Tiêu Tín nói:

“Buông bỏ Trường Giang là bước đầu tiên, sau khi thuộc hạ rút lui sẽ tạo một khoảng cách tương đối lớn, bên ngoài các trọng trấn chúng ta sẽ không thiết lập phòng ngự, Hán quân có hai lựa chọn, một là tập hợp binh lực tiến thẳng tới Khang đô, thứ hai là đánh các thành trấn không phòng thủ ở xung quanh Trường Giang. Nếu như bọn họ chọn phương án thứ nhất, ba mươi vạn đại quân thâm nhập vào bụng người, vấn đề hậu cần sẽ là vấn đề lớn, thuộc hạ chọn dùng kế sách “vườn không nhà trống”, làm cho Đại Hán không cách nào tiếp tế được lương thực, chỉ có thể dựa vào quân lương vận chuyển theo. Thuộc hạ sẽ dùng tinh binh đánh bất ngờ đội quân tiếp viện, hậu cần bị hủy, Đại Hán không chiến tự tan. Nếu như chọn dùng phương án thứ hai, ven bờ Trường Giang có mười hai tòa trọng trấn, việc này sẽ phân tán binh lực của Hán quân, thuộc hạ sẽ dùng biện pháp đánh bại từng cái một.”

Ta cười nói:

“Phương pháp mặc dù tốt, thế nhưng không thể thực hành, Hán Thành Đế chắc chắn cũng nghĩ tới đối sách của ngươi, nên mới mời bốn nước kia cùng nhau liên minh dụng binh với chúng ta. Bốn nước liên minh, tổng binh lực sẽ vượt qua trăm vạn, dưới tình huống như vậy, kế sách vườn không nhà trống của ngươi sẽ chẳng có tác dụng gì cả.”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Điện hạ nói rất đúng, cho nên chúng ta không thể cho năm nước hình thành liên minh.”

Ta gật đầu nói:

“Ta đã nhiều lần suy nghĩ về chuyện này, bây giờ Hán quốc vẫn chưa có thực lực nuốt chửng Đại Khang, nếu không thì Hạng Bác Đào cũng sẽ không chủ động tìm kiếm liên minh.”

Thuyền lớn tới giữa sông, phía đối phương đã có bốn chiến thuyền ra nghênh đón.

Chúng ta nói ý đồ với đối phương, bốn chiếc chiến thuyền tách thành hai, hộ tống ở hai bên chiến thuyền của ta sang bờ bên kia.

Tuy rằng cùng chung một dòng sông, nhưng tên gọi hai bên bờ sông lại khác nhau. Đại Hán gọi cảng Bác Lãng là cảng Tích Tuyết, từ tên gọi cũng có thể nhận thấy văn hóa của Đại Khang và Đại Hán khác nhau.

Đại Hán nằm ở Giang Nam, khí hậu hợp lòng người, phong cảnh xinh đẹp, từ xưa đây đã là nơi của văn thơ, phong lưu, hơn nữa nơi đây cách người Hồ rất xa, chiến hỏa không lan đến.

Dân cư ở đây thích cuộc sống an nhàn, không thích tranh đấu, tạo thành những cảnh tượng đối lập hoàn toàn với các quốc gia phương bắc.

Chiến thuyền lái vào bến Tích Tuyết, cảnh tượng của thủy trại làm cho Tiêu Tín cảm thán. Thủy trại của Đại Hán dựa vào núi mà dựng thành, toàn bộ cảng được giấu trong vách núi, từ dưới đi lên, phải trải qua ba lần công sự.

Tầng dưới cùng ẩn phục bộ binh, tầng giữa là công binh, tầng trên cùng là sơn đạo trống trải, chắc chắn sẽ bố trí Đầu Thạch Xa và cự nỏ, ở độ cao như thế này, tầm bắn xa thì khỏi phải nói.

https://thuviensach.vn

Nếu như Đại Khang muốn từ bờ bên kia tập kích Đại Hán, chỉ cần chiếm hạm vào tới giữa sông thì đã lọt vào tầm bắn của đối phương rồi.

Tiêu Tín thấp giọng hướng ta nói:

“Nhìn công sự này thì mới thấy, công sự của Đại Khang chẳng đáng là gì.”

Ta cười nhạt một tiếng, ánh mắt sang lâu thuyền của Hán quốc, thấy Hán quân khôi giáp sáng loáng, tinh kỳ phấp phới, thân tàu cao tới tầng năm, dài rộng không chỉ hơn thuyền của chúng ta một lần, nếu như so sánh thêm thì chúng ta sẽ càng cảm thấy mình yếu ớt.”

Trong lòng ta than thở:

“Mấy năm nay Đại Khang chiến sự không ngừng, Đại hán dưới sự cai trị của Hạng Bác Đào dân giàu nước mạnh, vừa mới qua sông đã thấy binh lực của hai nước biến hóa vô cùng rồi.”

Chiến thuyền tiến vào trong cảng, ta dẫn đầu đi xuống cầu thang. Thủ tương thuỷ quân Bành Đồng Tín đã đợi ở trước càng từ lâu.

Hắn đi nhanh tới nghênh đón ta, vái một cái thật sâu, nói:

“Hán quốc Thủ tương cảng Tích Tuyết Bành Đồng Tín tham kiến Đại Khang Bình vương thiên tuế!”

Ta mỉm cười nói:

“Bản vương không mời mà tới, Bành tướng quân có phải là trở tay không kịp hay không?”

Bành Đồng Tín cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương nói đùa, bệ hạ đã hạ lệnh từ lâu, sai mạt tướng ở đây cung kính đón tiếp đại giá của Bình vương thiên tuế. Bệ hạ có nói, trong tám nước thì quan hệ giữa Đại Khang và Đại Hán là mật thiết nhất, xem ra bệ hạ thắng cược rồi!”

Ta có chút kinh ngạc nói:

“Thắng cược gì?”

Bành Đồng Tín cười nói:

“Bình vương có điều không biết, trước khi bệ hạ phát thiếp mời, đã từng cùng với hoàng hậu đánh cuộc, quan hệ giữa Đại Hán và Đại Khang vô cùng mật thiết, cho dù không phát thiệp mời Đại Khang cũng tới chúc mừng, Hoàng Hậu không tin hai người liền quyết định đảnh cược với nhau, quả nhiên là sau Trung Thu, Đại Khang đã phái Bình vương tới mừng thọ Hán quốc, vậy thì chẳng phải bệ hạ thắng hay sao?”

Ta cười ha hả nhưng trong nội tâm thầm mắng:

“Hạng Bác Đào ơi Hạng Bác Đào, ngươi không chỉ đê tiện mà còn giả dối dị thường, ngay cả lý do vụng về này cũng nghĩ ra được, ngươi coi ta là đứa trẻ ba tuổi hay sao?”

Bành Đồng Tín nói:

“Nghe được tin tức Bình vương muốn tới Đại hán, bệ hạ đã hạ chỉ cho mạt tướng ngày đêm đứng chờ ở đây, bệ hạ đã từng dặn, tuy rằng người khác truyền lưu chuyện người đánh cuộc với hoàng hậu, nhưng mà dù sao cũng không phái sứ giả tới Đại Khang thông báo, phương diện lễ tiết đúng là có thiếu sót mong rằng điện hạ bao dung.”

Trong lòng ta thầm khen, Bành Đồng Tín này cũng không phải nhân vật đơn giản, từ trong lời nói của hắn cho dù ta có muốn trách cứ cũng không

https://thuviensach.vn

tiện mở miệng, nên lập tức mỉm cười nói:

“Cô cô, Cô phu coi ta như người thân, cấp bậc lễ tiết giả tạo này coi như không cần đi.”

Bành Đồng Tín cung kính nói:

“Xe ngựa đã chuẩn bị từ lâu, Bình vương lúc nào cũng có thể tới Hán đô!”

Ta gật đầu, xoay người hướng Tiêu Tín nói:

“Mau mang thọ lễ xuống, một canh giờ nữa chúng ta tới Hán đô.”

Từ cảng Tích Tuyết tới Hán đô cũng phải mất chừng hai ngày hành trình Giang Nam từ xưa đã là nơi giàu có và phong lưu, cảnh tượng phồn hoa trên đường làm cho ta không khỏi cảm thán, Đại Hán hôm nay đã cường thịnh hơn nhiều so với tưởng tượng của chúng ta, thảo nào mà Hán Thành Đế lại có ý niệm xưng bá thiên hạ.

Cũng bởi vì chúng ta không dừng lại dọc đường, nên chỉ hai ngày sau đã tới Hán đô.

Thác Bạt Lục Châu buông màn xe nói:

“Điện hạ, hôm nay mới là mồng hai tháng chín, còn bảy ngày nữa mới tới chúc thọ, trong khoảng thời gian này chúng ta làm gì?”

Ta ha hả cười nói:

“Đã sớm nghe nói Hán đô bảo vật đầy trời, đẹp không sao tả xiết, ta chưa từng tới đây, không bằng chúng ta tranh thủ đi du lãm một phen.”

Đôi mắt đẹp của Thác Bạt Lục Châu sáng ngời, vui vẻ nói:

https://thuviensach.vn

“Hay quá! Ta đã sớm có quyết định này!”

Trong khi nói chuyện, xe ngựa đã tới đông môn của Hán đô, quan binh trước cửa đang cẩn thận kiểm tra bách tính qua đường.

Đội ngũ xếp hàng rất dài, ta nhíu mày, hướng người Hán đi theo, nói:

“Sao Hán đô lại kiểm tra nghiêm ngặt như vậy?”

Người kia nói:

“Đại thọ của bệ hạ tới gần, Hán đô cũng chuẩn bị đại khánh, việc quản lý khách thương cũng phải nghiêm ngặt hơn xưa một chút, Bình vương yên tâm, chúng ta có thể nhanh chóng vào thành mà thôi.”

Ta cười nói:

“Lẽ nào chúng ta không có đặc quyền ư?”

Hán nhân kia lại nói:

“Bệ hạ đã nói mọi người đều bình đẳng, tướng quốc có đi qua nơi này cũng phải thông qua sự kiểm tra của tướng sĩ!”

Đúng lúc này, có một đội võ sĩ đi tới, bách tính đang xếp hàng cuông quít dạt qua một bên, ngay cả binh sĩ phụ trách kiểm tra cũng dừng lại, cung kính lui sang một bên, trong lòng ta cười thầm, làm gì có chuyện bình đẳng, đội nhân mã này sao lại có đặc quyền như vậy? Ta hiếu kỳ nhìn ra phía ngoài.

Lúc này ta mời biết, đám võ sĩ kia toàn là thanh xuân nữ tử mặc quần áo màu đỏ, phong tư có vẻ hiên ngang, đúng là làm cho người khác cảm thấy mê người.

Thiếu nữ đi đầu vung roi chỉ vào chúng ta quát:

https://thuviensach.vn

“Đội xe phương nào, biết xe của quốc sư đi tới, vì sao còn không tránh ra?”

Hán nhân đi theo có vẻ cung kính, thấp giọng nói:

“Người trong xe là Đại Khang Bình vương...”

Thiếu nữ kia kiêu ngạo vô cùng, dịu dàng trách mắng:

“Ta mặc kệ hắn là ai, mau bảo xa đội lui sang một bên, nếu như làm lỡ chuyện quan trọng của quốc sư, cẩn thận ta trị tội ngươi!”

Hán nhân kia có chút khó dễ nhìn về phía ta.

Ta nghe vậy cũng không cách nào nhịn được nữa, mở miệng châm chọc:

“Đây là đạo đãi khách với khách nhân Đại Khang ư?”

Ta đẩy cửa đi xuống phát hiện đám võ sĩ thiếu nữ này hộ tống một chiếc xe xa hoa, đội xe của chúng vừa vặn ngăn cản lối đi của các nàng.

Thiếu nữ kia mày liễu dựng thẳng nhìn thẳng ta nói:

“Nếu không tránh ra, ta sẽ bắt toàn bộ các ngươi!”

Đường Muội và Tiêu Tín đồng thời phẫn nộ quát:

“Yêu nữ to gan, dám bất kính với chủ nhân nhà ta!”

Thiếu nữ kia đưa ra một tấm lục sắc ngọc bài nói:

“Còn chưa tránh ra!”

Đây chắc chắn là lệnh bài mà Hán Thành đế đưa cho các nàng, đáng tiếc là nó đối với người Khang chúng ta chăng có tác dụng gì cả.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ kia làm một động tác, đám thiếu nữ đi theo sau lập tức rút kiếm.

Trong lòng ta thầm than, thường nói nữ tử Giang Nam ôn nhu, không nghĩ tới lại hung mãnh như hổ báo thế này.

Một bàn tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng kéo màn xe, ôn nhu nói:

“Mặc Vân, ngươi lại cùng người khác tranh chấp? Bệ hạ ban cho ngươi long bài không phải để ngươi khoe khoang với người xung quanh.”

Nữ tử tên là Mặc Vân kia lúc này mới thu trường kiếm, cung kính nói:

“Tiểu thư, những người này đối với người bất kính!”

Thanh âm ôn nhu lại vang lên:

“Ngươi có việc gấp, chẳng nhẽ người khác lại không có chuyện gấp? Vậy thì dựa theo quy củ vào thành, chờ thêm chốc lát đi.”

“Thế nhưng...”

Xem ra quốc sư này cũng là người hiểu tình hiểu lý, ta mỉm cười nói:

“Nếu như vị tiểu thư này có việc gấp muốn làm, chúng ta nhường người đi qua cũng không sao.”

Ta phất phất tay ý bảo Đường Muội cho xa đội lui sang một bên.

Mặc Vân vẫn hung hăng trợn mắt nhìn về phía ta, sau đó mới dẫn đội ngũ đi vào trong cửa thành, khi xe ngựa đi qua chỗ ta, đột nhiên trời nổi gió, màn xe bị hất tung lên.

Ta cũng nhìn vào bên trong, nhưng chỉ thấy nửa dưới khuôn mặt của một thiếu nữ, cái cằm của nàng cực kỳ ôn nhu, đôi môi mê người luôn nhếch

https://thuviensach.vn

lên trên, hai má có hai cái lún đồng tiền, phong tư khuynh thành làm cho hô hấp của ta như dừng lại.

Xe ngựa đi qua, hoa mai vẫn tung bay phấp phới.

Hán nhân kia đi tới bên cạnh ta, áy náy nói:

“Bình vương điện hạ xin chớ trách, quốc sư phải vào trong cung chữa bệnh cho hoàng hậu, nếu không cũng sẽ không vội vã như vậy.”

Ta không khỏi ngẩn ra, cô mẫu ta có bệnh sao ta chưa nghe nói tới? Vì vậy, ta lớn tiếng nói:

“Cô mẫu ta bị bệnh gì?”

Hán nhân kia do dự hồi lâu, rốt cục quyết định nói:

“Nghe nói... là trúng tà...”

Ta cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ:

“Ta hỏi ngươi những chuyện này đương nhiên sẽ không biết được chân tướng, chờ khi ta gặp lại cô mẫu rồi sẽ biết.”

Tuy rằng đã qua Trung thu, nhưng mà thời tiết ở Hán đô vẫn như mùa xuân, gió thu không mang theo chút hơi lạnh nào, giống như một thiếu nữ đang xuân nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của ta.

Đường tuy không rộng, thẳng băng Khang đô, thế nhưng hai bên đường lại có đầy các loại cây cối, hoa cỏ, cả tòa thành giống như một cái hoa viên thật lớn.

Một nhánh sông nhỏ của Trường giang chảy qua Hán đô, chia Hán đô làm hai nửa, hoàng cung của Hán Thành đế ở về nửa phía đông.

https://thuviensach.vn

Sông nhỏ trong Hán đô rất nhiều, cứ cách mỗi con phố lại có một chiếc cầu, kết cấu của mỗi cầu lại khác nhau, hoặc cổ xưa, hoặc tinh xảo, hoặc to lớn, hoặc nhỏ bé, muôn hình vạn trạng.

Tuy rằng ta đã đi qua nhiều nơi, nhưng thấy tình cảnh này lại không khỏi than thở không ngớt.

Dịch quán ở ngay sát bờ sông, bản thân nó vốn là một tòa lâm viên, bố cục tinh xảo, cảnh sắc hợp lòng người.

Đại hán tam hoàng tử Hạng Đạt Sinh đã đứng ở đại môn chờ từ sớm, bảy năm trước khi hắn hộ tống cô cô ta trở về Đại Khang, lúc đó ta và hắn còn gặp nhau mấy ngày, đối với hắn cũng có chút ấn tượng.

Nếu như không phải vì Thác Bạt Thuần Chiếu đột nhiên giữa đường xen ngang, thì hắn và An Dung công chúa đã trở thành một đôi, mà thực ra chuyện này toàn bộ là do ta cả.

Hạng Đạt Sinh tướng mạo anh tuấn, cử chi văn nhã, ta đã từng cho người điều tra hắn, bản thân hắn giống như Yến Nguyên Tông chỉ yêu thích cầm kỳ thư họa, ưa việc phong nhã, đối với chính trị và quyền lực không có chút hứng thú vào, con cháu nhà đế vương mà như thế này thực hiếm thấy.

Hạng Đạt Sinh mỉm cười đi tới, từ rất xa đã lớn tiếng nói:

“Người tới có phải là Dận Không biểu đệ?”

Ta thân thiết kêu lên:

“Đạt Sinh biểu huynh!”

Rồi đi nhanh tới, hai tay nắm chặt tay của hắn.

Hạng Đạt Sinh trên dưới đánh giá ta một lần. rồi nói:

https://thuviensach.vn

“Đệ thay đổi thật nhiều, nhớ năm xưa khi ta và mẫu hậu tới Khang đô, đệ vẫn còn là một hài tử nhỏ gầy.”

Ta ha hả cười nói:

“Nếu như ta không nhớ lầm, biểu huynh chỉ lớn hơn ta có hai tuổi, khi đó vẫn còn là một hài tử mập mạp!”

Chúng ta đồng thời cười ha hả, hồi ức năm tháng khi xưa kéo chúng ta lại gần hơn.

Hạng Đạt Sinh tự mình dẫn đường cho ta, trong dịch quán đã chuẩn bị xong tất cả, xem ra Hạng Bác Đào cũng không đối xử tệ với đứa cháu không mời mà tới này.

Hạng Đạt Sinh đối với ta tương đối khách khí, trước tiên bảo ta tắm rửa thay y phục, hắn ở phòng khách chờ.

Theo sự suy đoán của ta, những chuyện này đều là do Hán Thành đế tỉ mỉ an bài từ trước, hắn có thể đoán được mục đích chuyến đi này của ta, nhưng không biết là dùng phương pháp nào để đối phó với ta đây?

Tẩy rửa đi sự phong trần, thay một bộ đồ mới, làm cho ta cảm thấy thân thể nhẹ nhõm đi nhiều.

Hạng Đạt Sinh bảo người pha cho chúng ta một ấm trà Long Tĩnh.

Ta áy náy nói:

“Để biểu huynh đợi lâu, Dận Không thật là xấu hổ.”

Hạng Đạt Sinh cười nói:

“Huynh đệ chúng ta sao lại khách khí như vậy chứ?”

https://thuviensach.vn

Ta thưởng thức một ngụm trà Long Tĩnh, cảm thấy hương thơm cứ vờn quanh, nhịn không được khen:

“Trà ngon!”

Hạng Đạt Sinh nói:

“Trà Long Tĩnh chính tông chỉ có thể thưởng thức ở Đại Hán.”

Ta cười nói:

“Đại Hán nổi danh nhất không chỉ có trà Long Tĩnh, nghe nói mỹ nữ Đại hán như mây không biết thật hay giả?”

Hạng Đạt Sinh, nở nụ cười, hắn thần bí ám chỉ hậu cung của ta, nói:

“Dận Không ơi Dận Không, đệ mới tới Đại Hán không lâu, không sợ lửa cháy hậu cung hay sao?”

Ta cười buông chén trà nói:

“Những nữ nhân bên cạnh đệ tất cả đều ngoan hiền và nghe lời!”

Hạng Đạt Sinh, hướng ta dựng ngón cái lên, ta biết từ trước tới nay hắn tự cho mình là người phong lưu, nên đàm luận toàn là những chuyện hắn thích.

Hạng Đạt Sinh quả nhiên có cảm giác như hận gặp ta quá muộn, thấp giọng nói:

“Hai ngày nữa chắc chắn không có chuyện gì, ta mang đệ đi xung quanh ngắm cảnh, cảm thụ phong tinh tuyệt diệu ở bên bờ sông.”

Ta trò chuyện với hắn thêm một lát, sau đó mới đem trọng tâm câu chuyện nói sang vấn đề bệnh tình của cô mẫu Trường Thi.

https://thuviensach.vn

Hạng Đạt Sinh cười nói:

“Ngươi đừng nghe những người đó nói bậy, mẫu hậu không có bệnh tật gì, gần đây chỉ bị đau đầu, mỗi ngày người triệu quốc sư vào trong cung là để trò chuyện vài câu cho vui.”

Ta cười nói:

“Như vậy thì rất tốt.”

Hạng Đạt Sinh thấy sắc trời không còn sớm, đứng dậy cáo từ nói:

“Dận Không, hôm nay đệ mới tới đến Hán đô, nên nghỉ ngơi thật nhiều, ngày mai ta mang đệ vào trong cung gặp phụ hoàng và mẫu hậu.”

Ta bảo hắn đợi một chút, rồi sai Đường Muội mang lễ vật tới, đối với hoàng tử tự cho mình phong lưu nho nhã này, lễ vật tốt nhất chính là hợp với sở thích, ta tặng hắn một bức cuồng thảo của Trương Húc (1), còn có một bàn cờ vây do ngọc mã não trắng tỉ mi mài thành.

Hạng Đạt Sinh thấy ta đưa lễ vật cho hắn, mừng rỡ vô cùng, luôn miệng cám ơn, sau đó mới rời khỏi dịch quán.

(1): Trương Húc 張旭 (khoảng 658 - 747), tên chữ Bá Cao 伯高, người Tô Châu, tỉnh Giang Tô; là nhà thơ và là nhà thư pháp nổi tiếng thời nhà Đường, Trung Quốc.

Ăn cơm tối xong, ta vốn muốn mang theo Lục Châu đi dạo, nhưng do nàng đi đường mệt nhọc, nên muốn vê phòng đi ngủ, ta kêu Đường Muội và Tiêu Tín đi ra ngoài dịch trạm.

Đại Hán náo nhiệt nhất chính là con sông Xuân Thủy, hai bờ của con sông này ánh đèn sáng rực, có rất nhiều thuyền hoa du đãng trên sông,

https://thuviensach.vn

chính là nơi nữ tử trăng hoa tụ tập, những nhà quyền quý của Hán đô mỗi đêm đều tới đây tìm vui.

Ta nổi hứng, mướn một con thuyển gỗ ở bên bờ sông, cùng Đường Muội và Tiêu Tín cùng nhau du lịch trên sông Xuân Thủy.

Bóng đêm mới buông màn, chúng ta ngồi ở trên thuyền nhỏ, thong thả di chuyển trên sông, từ những căn nhà ở hai bên bờ sông đã thắp vô số liên hoa đèn, làm cho cảnh sắc trên sông giống như tiên cảnh.

Hai bên bờ sông Xuân Thủy là chốn vui ca, cảnh tượng phồn hoa nói không hết, phong cảnh hoa mỹ.

Trên mặt nước có hơn trăm chiếc thuyền hoa di chuyển, trên thủy sa trướng, đèn, lụa treo đầy.

Trong lòng ta âm thầm than thở, Giang Nam phong lưu, quả nhiên phương bắc không thể so sánh, hơn trăm chiếc du thuyền đi lại như mắc cửi, hương trầm như làm mê luyến khách phong lưu.

Trên thuyền mỹ nữ cười cười chỉ trỏ, đàm luận những chuyện phong nguyệt.

Lão giả lái thuyền cho chúng ta, cười nói:

“Nghe khẩu âm của mấy vị đại gia thì hình như không phải là người địa phương?”

Ta cười nói:

“Lão gia tử nói không sai, chúng ta đều từ phương bắc tới, không biết cảnh trí nơi nào đẹp trên trên sông Xuân Thủy này?”

Lão giả nói:

https://thuviensach.vn

“Sông Xuân thủy đẹp nhất chính ‘Tịch Mịch phảng’ (thuyền tịch mịch)!”

“Tịch Mịch phảng?”

Ta có chút không hiểu hỏi lại.

Lão giả kia gật đầu nói:

“Phàm là nam tử Đại hán, không người nào không biết Tịch Mịch phảng, đệ nhất danh Kỹ thiên hạ Khinh Nhan có ở bên trong đó.”

Ta cười nói:

“Cái tên Khinh Nhan này được lấy từ chữ hồng nhan gây tai họa hay sao?”

Đường Muội và Tiêu Tín lớn tiếng nở nụ cười.

Lão giả sâu xa, nói:

“Các người có thể ở chỗ này nói đùa, đó là vì chưa từng nhìn thấy sắc đẹp của Khinh Nhan cô nương, nếu như các người đã thấy rồi, thì sợ rằng ngay cả nụ cười cũng quên mất.”

Tiêu Tín cười nhạt nói:

“Mỹ nữ trong thiên hạ ta đã thấy nhiều, Khinh Nhan trong miệng lão nhân gia nói chưa chắc gì đã hơn.”

“Sắc đẹp của Khinh Nhan cô nương không cần tới ta tâng bốc, trong Hán đô làm gì có người quyền quy nào mà không cảm thấy được lên Tịch Mịch phảng là một sự vinh quang, cho dù ngàn vàng cũng khó mà nghe được một ca khúc của nàng.”

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Vị Khinh Nhan cô nương này có giá bao nhiêu?”

Lão giả cười nói:

“Khinh Nhan cô nương coi tiền tài như rác rưởi, nàng mặc dù là ca kỹ, nhưng vẫn giữ mình trong sạch, cho nên con thuyền mới có tên là Tịch Mịch phảng, đến nay vẫn chưa có ai có duyên để bước vào trong màn của Khinh Nhan cô nương.”

Trong lòng ta cười thầm, tạm thời chưa bàn tới dung mạo của nữ tử này ra sao, chỉ cần nói tới công phu giả bộ ngây thơ của nàng cũng đủ nói lên sự tuyệt diệu.

Phải biết rằng tâm lý của nam nhân tuy rằng thích tầm hoa vấn liễu, thế nhưng vẫn muốn chiếm được phương tâm của những thiếu nữ thuần khiết, không có được thì trong lòng cảm thấy bứt rứt không yên, đệ nhất danh kỹ thiên hạ này đã nắm chắc tâm lý của nam nhân thiên hạ rồi.

Ta bỗng có hứng thú với Khinh Nhan này, mỉm cười nói:

“Lão gia tử, người dẫn chúng ta tới Tịch Mịch phảng, ta muốn nhìn xem Khinh Nhan có xinh đẹp như người nói hay không.”

Lão giả cười nói:

“Từ khi thấy ngươi bước vào thuyền ta đã biết là ngươi thích chuyện phong nguyệt, lão hủ quả nhiên không có nhìn lầm.”

Ta lúng túng ho khan một tiếng, lão giả nhẹ nhàng huy động mái chèo, rẽ nước đi tới.

Đi được chừng hai dặm, thì mặt nước trở nên bình lặng hơn rất nhiều, ngoại trừ những thuyền nhỏ lướt qua, thì không còn thấy một thuyền hoa

https://thuviensach.vn

nào khác.

Phía trước chúng ta chừng mười trượng chỉ có duy nhất một chiếc thuyền hoa đang đứng.

Lão giả nói:

“Thuyền hoa phía trước chính là Tịch Mịch phảng nổi danh, Khinh Nhan cô nương ở bên trong!”

Ta đang muốn nói, thì thấy có một thiếu nữ chừng mười bốn, mười lăm tuổi xuất hiện ở đầu thuyền, thiếu nữ mặc dù ở tuổi vị thành niên, nhưng nhấc tay, nhấc chân đã có phong vị tao nhã, nha hoàn mà đã vậy, thì chủ nhân còn đẹp tới mức nào.

Ta cất cao giọng nói:

“Tại hạ Long Ngũ, đối với Khinh Nhan cô nương ngưỡng mộ đã lâu...”

Thiếu nữ kia che miệng cười nói:

“Tại sao tất cả các khách nhân tới đây đều nói một câu như vậy!”

Trong lòng ta mỉm cười nói:

“Chắc là tất cả khách nhân trong thiên hạ đều ngưỡng mộ Khinh Nhan cô nương.”

Thiếu nữ kia nói:

“Tiểu thư nhà ta đâu phải là người mà ngươi muốn gặp là gặp?”

Ta cười nói:

“Vậy phải làm sao ta mới gặp được tiểu thư nhà cô?”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ kia nói:

“Đầu tiên phải qua cửa ải của ta, nếu như ta thuận mắt thì cho qua!”

Ta cười nói:

“Cô nương xem ta có vừa mắt không?”

Thiếu nữ nói:

“Dáng dấp của ngươi đúng là có khí khái nam tử, nhưng mà lại là người thích vũ đao, động thương, phỏng chừng không hiểu nhã tinh thú là thứ gì!”

Ta cười khổ nói:

“Nếu như vậy, tại hạ vô duyên không gặp được Khinh Nhan cô nương rồi?”

Thiếu nữ cười nói:

“Tiểu thư nhà ta ra một đề thi, nếu như ngươi đối được, thì cho ngươi lên thuyền!”

Ta hứng thú nói:

“Mời nói!”

Thiếu nữ nói:

“Ngươi cần phải nghe cho kỹ, đề mục này chính là một vế đối, vế trên là: thượng tuần thượng, trung tuần trung, sóc nhật vọng nhật.”

(Đầu thượng tuần, giữa trung tuần, mồng một ngày rằm)

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt một tiếng, vế trên của nàng đúng là có vài phần ảo diệu, mười ngày đầu tháng gọi là thượng tuần, đầu thượng tuần tức là mồng một, mười ngày tiếp theo chính là trung tuần, giữa trung tuần chính là ngày mười lăm, là ngày rằm.

Thiêu nữ kia đắc ý, kiêu ngạo nói:

“Chắc là ngươi không đối được rồi, mau về đi ngủ đi.”

Ta ha ha cười nói:

“Ngũ nguyệt ngũ, cửu nguyệt cửu, đoan dương trọng dương!”

(Mồng năm tháng năm, mồng chín tháng chín, Đoan dương Trọng dương)

Trong vế dưới của ta, mồng năm tháng năm chính là tiết đoan ngọ, được gọi là Đoan Dương; mồng chín tháng chín là lễ trọng cửu, cũng được gọi là Trọng Dương, trên dưới hai câu đối nhau chan chát. “Tuần” đối “Nhật”, “Nguyệt” đối “Dương”, vế đối tinh xảo ảo diệu, không chê vào đâu được.

Thiếu nữ kia ngẩn ngơ, lập tức nở nụ cười ngọt ngào, nhẹ giọng nói:

“Vị Long công tử này có thể lên đây!”

Đường Muội và Tiêu Tín đang muốn cùng ta lên thuyền, thiếu nữ kia trách mắng:

“Ta chỉ nói vị Long công tử này có thể lên, chứ có bảo hai người lên đâu!”

Ta xoay người lại hướng hai người cười nói:

“Các ngươi ở chỗ này chờ ta, ta đi một chút sẽ trở lại!”

https://thuviensach.vn

Hai người cùng kêu lên, nói:

“Công tử cần phải cẩn thận.”

Lão giả cho thuyền nhỏ lại gần, trên thuyền lớn thả thang xuống cho ta lên.

Thiếu nữ kia cầm đèn cung đình ra phía trước dẫn đường, đủ các loại hoa khoe sắc xung quanh, không khí tràn ngập mùi thơm, thiếu nữ vén rèm, nhẹ giọng nói:

“Tiểu thư, có Long công từ đến đây cầu kiến!”

Phía sau rèm truyền đến một tiếng thở dài u oán, một thanh âm vô cùng ôn nhu vang lên:

“Ngươi bảo công tử vào đi...”

Chỉ mới nghe thanh âm của nàng thôi cũng khiến lòng ta rung động, thanh âm của Khinh giống như đang trêu chọc trái tim của ta, thực sự là quá mê người.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 94: Danh Kỹ

Thiếu nữ vén bức rèm che, ta chậm rãi đi vào trong khoang thuyền và nhìn thấy một bóng lưng đẹp vô hạn xuất hiện ở trước mắt.

Mái tóc đen nhánh dùng một chiếc dây buộc màu lam, nàng không trang điểm, nhưng lại có một vẻ đẹp như phù dung, quần áo màu trắng không nhiễm một hạt bụi, chiếc đai màu xanh lại càng nhấn mạnh thêm cái eo nhỏ nhắn của nàng.

Nàng chính là thiên hạ đệ nhất danh kỹ Khinh Nhan, Khinh Nhan ôn nhu nói:

“Long công tử muốn nghe khúc nhạc nào?”

Ta cười nói:

“Nghe tiếng cầm nghệ diệu tuyệt thiên hạ của Khinh Nhan cô nương đã lâu, ta muốn nghe khúc Phượng cầu Hoàng có được không?”

Khinh Nhan chậm rãi đưa tay lên, di chuyển nhẹ nhàng trên những phím đàn.

Tiếng đàn du dương vang lên, giai điệu tuyệt vời cứ quanh quẩn bên chiếc thuyền hoa.

Ta yên lặng ngồi bên bàn, chẳng biết từ lúc nào tiến vào trong cảnh giới vô ngã.

https://thuviensach.vn

Ta có cảm giác như mình tiến vào trong những dãy núi nguy nga, những dòng suối ấm áp nằm chênh vênh trên những ngọn núi lớn.

Tiếng đàn khi thì cao vút như gạn đục khơi trong, khi thì ôn nhu triền miên như như mộng điệp, khi gấp gáp như bình thản, trong tiếng đàn có một loại cảm giác vô hình nào đó, như đang quanh quẩn bên minh, nhưng lại không nắm bắt được.

Nó tương ứng với trăng sáng, gió mát, yên tĩnh chuyển động quanh tai của người nghe, rồi bất ngờ lọt vào trong trái tim.

Khi khúc nhạc tấu xong, dư âm của nó vẫn còn vương vấn, ta vẫn chìm đắm trong giai điệu tuyệt vời.

Thiếu nữ dẫn ta lên thuyền lại thay một chén trà mới, đây chính là trà Long Tĩnh thượng hạng của Tây Hồ, lá trà xanh lục phiêu phù trong cái chén trắng, nhìn mà đẹp mắt lại thanh nhã.

Khinh Nhan chậm rãi xoay người lại, da thịt nàng trắng như tuyết, trông thì có vẻ yếu đuối vô cùng, làm cho người khác không nhịn được sinh ra cảm giác muốn che chở cho nàng, sóng mắt của nàng làm đắm say lòng người, trong đó có sự ôn nhu vô hạn.

Ta không nhịn được thầm khen, cái danh thiên hạ đệ nhất danh kỹ đúng là không ngoa. Đôi mắt đẹp của Khinh Nhan đang nhìn thẳng vào ta, bỗng nhiên nàng mỉm cười, đúng là nụ cười khiến trăm người mê, làm cho lòng ta rung động vô cùng.

Khinh Nhan thản nhiên cười nói:

“Để Long công từ chê cười rồi.”

Ta khen tự đáy lòng:

https://thuviensach.vn

“Khúc nhạc này đúng là chỉ có ở tiên giới, nhân gian chỉ nghe được vài lần...”

Ta chợt nhớ tới lần đầu tiên gặp mặt của mình và Dao Như ở kỳ trong vương phủ, trong lòng buồn bã, trong ánh mắt hiện lên sự ưu thương.

Biến hóa của ta không thoát khỏi con mắt của Khinh Nhan.

Nàng ôn nhu nói:

“Công tử hình như có tâm sự?”

Ta cười nói:

“Đây chỉ là cảm xúc của tại hạ khi được nghe khúc đàn tuyệt diệu của Khinh Nhan cô nương, chứ đâu có tâm sự gì.”

Khinh Nhan cười nhạt một tiếng:

“Sự cảnh giác của Long công tử rất cao, Khinh Nhan không có dự định muốn tìm hiểu chuyện riêng của người.”

Ta nhẹ nhàng buông chén trà nói:

“Có thể tâm sự với một mỹ nhân tuyệt đại như thế này, đúng là một chuyện vui của nhân gian, Khinh Nhan biết ta giấu diếm cái gì hay sao?”

Khinh Nhan nói:

“Long công tử nếu có thể cảm nhận được hàm nghĩa trong khúc nhạc, thì Khinh Nhan nghĩ rằng người rất tinh thâm với âm luật, không biết Khinh Nhan có phúc được nghe công tử diễn tấu hay không?”

Ta ha hả nở nụ cười, đứng dậy trước cổ đàn, chậm rãi ngồi xuống:

https://thuviensach.vn

“Nếu Khinh Nhan cô nương đã nói, Long mỗ đành phải tự làm xấu mình rồi.”

Cầm nghệ của ta được học từ nhạc sư cung đình Trữ Trí Viễn truyền lại, người này cầm kỹ cao siêu, là một trong những người đứng đầu thiên hạ, bởi vì cuộc đời gặp nhiêu trắc trở, cho nên phong cách đánh hồ cầm biến hóa vô cùng, cho tới khi hắn già, thì trong tiếng đàn luôn ân chứa sự quạnh hiu, thê thảm.

Tuy thời gian ta theo hắn học đàn không dài, nhưng mà với thiên tư của mình, ta cũng học của hắn được vài phần thần vận.

Ngón tay của ta nhẹ nhàng chạm vào dây đàn, trước mắt đã hiện ra sự hiu quạnh thê lương của Đại Khang, nhớ tới sự phồn hoa ngày xưa, trong lòng cảm thấy buồn bã vô cùng, sự thê lương, thống khổ trong lòng ta theo tiếng đàn truyền ra ngoài.

Lúc đầu Khinh Nhan còn mỉm cười, nhưng sau khi nghe một lúc thì đôi mi thanh tú nhíu lại, càng nghe càng thương tâm, trong đôi mắt đã thấp thoáng có hai giọt lệ.

Ta hoàn toàn chìm đắm trong việc đánh đàn, tiết tấu huyền cầm bỗng nhiên thay đổi, sự vắng lặng thê lương đột nhiên biến mất, mà thay vào đó là khí thế khí thôn thiên hà, trong hai mắt của ta tràn ngập sự tự tin và hào hùng vạn trượng, giống như đang suất lĩnh quân lính Đại Khang chiến chinh bảy nước.

Dây huyền cầm không chịu nổi khí thế cường đại trong tiếng đàn của ta. ‘Đinh’ một tiếng đứt làm hai khúc, bức tranh tốt đẹp của ta cũng theo tiếng đàn biến mất.

Trong đôi mắt đẹp của Khinh Nhan hào quang tòa sáng, nhẹ giọng khen:

https://thuviensach.vn

“Hay cho khúc Lãng Đào Sa, sự bi thương và hùng tráng trong đó, Khinh Nhan chưa bao giờ được nghe.”

Ta áy náy nói:

“Chỉ tiếc Long mồ chìm đắm trong nhạc khúc, đã làm đứt dây đàn của Khinh Nhan cô nương.”

Khinh Nhan cười nói:

“Chiếc Phượng Ngô cầm này được công tử diễn tấu, đúng là phúc của nó.”

Ta ha ha nở nụ cười, lời nói của Khinh Nhan làm cho ta cảm thấy cực kỳ thoải mái, thảo nào mà nàng có thể khiến cho vô số nam tử phủ phục dưới chân.

Khinh Nhan nói:

“Trong tiếng đàn của công tử có một loại khí thế bễ nghễ thiên hạ, người bình thường tuyệt đối không thể nào tấu ra tiếng đàn này, Khinh Nhan to gan suy đoán, thân phận của công tử chắc chắc là bất phàm.”

Ta mỉm cười nói:

“Khinh Nhan cô nương đã đoán sai rồi, Long mỗ chỉ một khách nhân phổ thông của Đại Hán mà thôi.”

Khinh Nhan cười nhạt một tiếng:

“Long công tử cần vì phải giấu diếm như vậy!”

Lúc này có một thanh âm của một nữ tử từ bên ngoài thuyền vang lên:

“Tiểu thư, tam công tử tới rồi!”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan nhẹ giọng nói:

“Ngươi mời hắn vào đi!”

Bức rèm được vén lên, ta cũng xoay người ra phía cửa khoang, khi ánh mắt của ta và người tới chạm nhau, người đó không khỏi kinh hô một tiếng:

“Dận Không!”

Ta cũng lấy làm kinh, hãi, ngàn vạn lần không ngờ Tam công tử này lại là Đại hán tam hoàng tử Hạng Đạt Sinh.

Thực đúng là thế giới nhỏ bé, gặp nhau trong tình huống này khiến ta có chút xấu hổ.

Khinh Nhan nhìn ta một cái, phảng phát như hiểu ra cái gì đó, trên miệng nở một nụ cười.

Hạng Đạt Sinh vẫn ôm một cái hộp ở trong lòng, ta nhận ra đây chính là bộ cờ vây mà hôm nay ta tặng cho hắn, không nghĩ tới hắn lại đem tới nơi này lấy lòng giai nhân.

Khinh Nhan mời Hạng Đạt Sinh ngồi, sau đó bảo tỷ nữ rót một chén trà.

Hạng Đạt Sinh và ta có chút lúng túng nhìn nhau, một lúc sau thì đồng thời nở nụ cười.

Hạng Đạt Sinh, đem cờ vây đặt ở trên bàn trà, cười hướng ta nói:

“Vốn có ta định ngày mai sẽ dẫn đệ tới bái phóng Khinh Nhan cô nương, không nghĩ tới đệ lại tự mình tới trước rồi.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Khinh Nhan cô nương phương danh lan xa, đệ kìm lòng không được, chuyện này đúng là thân bất do kỷ.”

Hạng Đạt Sinh lại cười hai tiếng, lúc này mới hướng Khinh Nhan nói:

“Ta và Dận Không là huynh đệ, bộ cờ vây này là do đệ ấy tặng cho ta, ta vốn định mượn hoa hiến phật tặng cho nàng, nhưng không ngờ lại trùng hợp tới thế này.”

Khinh Nhan dùng đôi mắt đẹp thâm ý nhìn ta, nói:

“Ta tưởng là ai mà lại có tài học như vậy, hóa ra là Bình vương điện hạ danh lan khắp thiên hạ.”

Xem ra thân phận thật sự của Hạng Đạt Sinh sớm đã bị nàng biết, cho nên nàng suy đoán ra thân phận của ta cũng không khó.

Chuyện đã tới nước này, ta đương nhiên không cần phải giấu điếm nữa, mỉm cười nói:

“Mong rằng Khinh Nhan cô nương không nên trách cứ việc Dận Không tận lực giấu diếm.”

Khinh Nhan nói:

“Bình thủy tương phùng (bèo nước gặp nhau), Bình vương điện hạ có giấu cũng là điều đương nhiên.”

Nàng bảo tỳ nữ, chuẩn bị rượu và thức ăn.

Từ trong ánh mắt của Hạng Đạt Sinh, ta có thể nhận ra hắn có hảo cảm với Khinh Nhan, nhưng mà Khinh Nhan lại tương đối lãnh đạm, rất ít trò chuyện với hắn, đa số thời gian đều tập trung vào ta.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta có chút đắc ý, cho dù nam nhân nào được nữ nhân ưu ái cũng có thể thòa mãn lòng hư vinh của mình.

Chúng ta vừa ngồi xuống, thì lại nghe tỳ nữ thông báo:

“Tiểu thư, Lý đại quan tới!”

Trên mặt Hạng Đạt Sinh hiện lên sự sợ hãi, thấp giọng nói:

“Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ, ta phải tránh mặt một chút.”

Khinh Nhan chỉ chỉ vào màn che phía sau, Hạng Đạt Sinh cuống quít đứng dậy đi vào trong.

Trong lòng ta cười thầm, Hạng Đạt Sinh này tám phần mười là sợ đối phương vạch trần chuyện hắn tầm hoa, nhưng mà Lý Mộ Vũ cũng là trọng thần Hán quốc, tại sao hắn lại không kiêng nể gì, chẳng nhẽ hắn không sợ người khác đàm tiếu hay sao?

Tỳ nữ dẫn một vị nam tử anh tuấn đi đến, mặc dù trước đây ta cũng có nghe nói qua, Đại hán có một vị Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ tuổi còn trẻ đầy hứa hẹn, nhưng không biết hắn lại là một nam tử xuất chúng tới như vậy.

Lý Mộ Vũ thân hình cao lớn, diện mục anh tuấn, trên người khắp nơi đều là sự lôi cuốn, ta không thể không thừa nhận, diện mạo của hắn đúng là có sức sát thương cực lớn với nữ nhân.

Lý Mộ Vũ thấy tình hình bên trong khoang thuyền, trong ánh mắt hiện lên một sự khác thường, sau đó lập tức khôi phục, hắn mỉm cười nói:

“Khinh Nhan cô nương có hứng thú như vậy, uống rượu không mời ta hay sao?”

Khinh Nhan cười nói:

https://thuviensach.vn

“Rượu và thức ăn mới mang lên, Lý Đô Đốc nếu không chê rượu và thức ăn thô lậu, thì xin mời uống hai chén?”

Lý Mộ Vũ không chút khách khí ngồi xuống bên trái Khinh Nhan, mỉm cười nói:

“Đã như vậy, Mộ Vũ đành làm phiền.”

Trong đầu ta nhanh chóng hiện lên tư liệu về Lý Mộ Vũ, người này năm nay hai mươi sáu tuổi, phụ thân là Lý Quang độ chính là danh tướng Đại hán, sau này khi đi dẹp loạn các bộ lạc ở phía Nam, chết bệnh ở Lĩnh Nam.

Khi Lý Mộ Vũ mười tám tuổi được Hán Thành Đế Hạng Bác Đào phong là tướng quân, hai mươi tuổi nhậm chức Đại hán thuỷ quân Tổng Đô Thống, hai mươi tư tuổi được phong làm Đô Đốc, giữ chức cho tới nay.

Lý Mộ Vũ dùng đôi mắt thâm thúy nhìn thẳng vào ta nói:

“Nếu như Lý mỗ không có đoán sai, vị này chính là Đại Khang Bình vương điện hạ.”

Hắn một câu nói toạc thân phận của ta, ta cũng chẳng có gì kinh ngạc. Hắn thân là Đại Hán Đô Đốc, từ khi ta bước chân vào Đại Hán, hắn đã phải theo dõi hành tung của ta rồi, tất cả hành động của ta đều có người báo lại cho hắn.

Ta mỉm cười nói: “Lý Đô Đốc quả nhiên tinh tường, bản vương đã sớm ngưỡng mộ uy danh của Lý Đô Đốc, không nghĩ tới chúng ta lại gặp nhau ở chỗ này.”

Lý Mộ Vũ cười nhạt nói:

“Trên đời này sự tình vốn là tràn đầy trùng hợp và ngoài ý muốn, nhưng mà Bình vương điện hạ có nghĩ tới chuyện, Mộ Vũ lần này tới đây chỉ là để

https://thuviensach.vn

bái phỏng Bình vương?”

Ta ha hả cười nói:

“Lý Đô Đốc đúng là biết nói đùa, trong mắt của ta Khinh Nhan cô nương còn có lực hấp dẫn vượt xa bản vương, Lý Đô Đốc không cần phải lấy ta làm cớ.”

Khinh Nhan mỉm cười nói:

“Cho dù các người hôm nay ai bái phòng ai, thì cũng là ở trên Tịch Mịch phảng, cũng là khách nhân của Khinh Nhan, ta mời nhị vị khách quý một chén.”

Ta và Lý Mộ Vũ đồng thời cầm chén rượu, khi uống xong chén rượu này, Lý Mộ Vũ chậm rãi để chén rượu xuống nói:

“Thực không dám dấu diếm, Mộ Vũ lần này đúng là tới tìm Bình vương điện hạ.”

“A!”

Ta ngơ ngác, không biết Lý Mộ Vũ tìm ta có mục đích gì.

Lý Mộ Vũ nói:

“Lúc nãy ta có tới dịch quán bái phỏng Bình vương, nhưng lại phát hiện Bình vương không có ở đó, phải mất một phen vất vả, ta mới tìm thấy Bình vương ở chỗ này!”

Trong lòng ta thầm mắng, có người điên mới tin lý do này của hắn, chắc chắn hắn đã sớm cho người theo dõi ta, mỗi bước chân của ta cũng có người báo cho hắn.

Sắc mặt của ta không chút dao động, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hán đô dân chúng thuần phác, luôn duy trì trật tự, Dận Không tuy rằng vừa đến chỗ này, nhưng lại có cảm giác như mình đang ở nhà.”

Lý Mộ Vũ nói:

“Ta tới là lo lắng cho an nguy của Bình vương.”

Ta cười nhìn về phía hắn nói:

“Có thể được Lý Đô Đốc quan tâm như vậy, Dận Không vô cùng cảm kích.”

Lý Mộ Vũ nói:

“Phụ tử Tiết An Triều của Tề quốc sẽ tới Hán đô, nghe nói là giữa điện hạ và hắn có ân oán.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Chuyện đó chẳng qua chỉ là một hiểu lầm, ta đã quên từ lâu rồi.”

Lý Mộ Vũ thấp giọng nói:

“Chỉ tiếc người khác lại không quên, Tiết Vô Kỵ đã bắn tiếng, hắn nhất định phải làm cho người trả giá cao.”

Ta ha hả phá lên cười, bưng chén rượu lên hướng Khinh Nhan nói:

“Khinh Nhan cô nương, chúng ta nói chuyện có quấy rầy tâm tình của cô nương không?”

Khinh Nhan u oán than thở:

“Nam nhân các người đều thích đánh đánh giết giết, ân oán trên đời này chẳng nhẽ chưa đủ nhiều hay sao? Vì sao không thể buông bỏ?”

https://thuviensach.vn

Nàng cầm lấy chén rượu chạm chén với ta, tao nhã uống cạn.

Lý Mộ Vũ nói:

“Trong khi đại thọ của bệ hạ, sự an toàn của Hán đô do ta phụ trách, Mộ Vũ không muốn có bất cứ tân khách nào gặp chuyện không may ở Hán đô.”

Hắn hai mắt nhìn thẳng vào ta nói:

“Bình vương nếu như không có chuyện gì thì không nên đi loạn!”

Ta nhận ra hàm nghĩa uy hiếp trong đó, đang muốn mở miệng phản bác, thì Khinh Nhan bỗng nhiên dặn mạnh chén rượu lên bàn, nói:

“Trong Tịch Mịch phảng chỉ nói chuyện phong nguyệt, không nói chuyện khác, Minh Phượng! Thay ta tiễn khách!”

Thần tình của Lý Mộ Vũ có chút xấu hổ, trong lòng ta cười thầm, Khinh Nhan tức giận đương nhiên là vì Lý Mộ Vũ. Ta đứng lên nói:

“Dận Không hơi mệt, ta đi trước một bước!”

Lý Mộ Vũ hướng Khinh Nhan chắp tay, cùng ta đồng thời đi ra phía ngoài, Khinh Nhan dường như thật sự nổi giận, không thèm liếc mắt nhìn hắn.

Đi ra bên ngoài khoang thuyền, trời đã đầy sao, Lý Mộ Vũ hướng ta nói:

“Lý mỗ lại nhắc lại lần nữa, Bình vương điện hạ tốt nhất là nên chú ý nhiều hơn, nếu như người xảy ra chuyện gì ở Hán đô, thì quan hệ của hai nước Khang, Hán sẽ rất tệ.”

Ta lạnh lùng nói:

“Đa tạ Lý Đô Đốc lo lắng, bản vương vẫn biết tự chiếu cố mình.”

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ gật đầu, thân hình lăng không như chim bay lên, vững vàng đáp xuống một chiếc thuyền nhỏ, chiếc thuyền kia không hề dao động. Trong lòng ta rùng mình, võ công của người này tuyệt đối ở vào hạng nhất lưu.

Đợi cho Lý Mộ Vũ đi xa, ta mới đi dọc theo cầu thang trở lại thuyền nhỏ.

Đường Muội và Tiêu Tín vẫn đang ngồi ở trên thuyền chờ ta, Tiêu Tín đại khái hơi mệt mỏi, dựa vào đầu thuyền ngủ, thân thuyền dao động làm cho hắn tỉnh giấc, dụi dụi hai mắt, buồn ngủ nói:

“Điện hạ đã trở về.”

Ta gật đầu, hướng lão giả kia nói:

“Lão gia tử, trở về đi!”

Đường Muội nói:

“Người lúc này là ai vậy, võ công của hắn không kém.”

Ta thấp giọng nói:

“Đại hán Đô Đốc Lý Mộ Vũ.”

Tiêu Tín thất thanh nói:

“Hóa ra là hắn!”

Thuyền nhỏ dần dần cách xa thuyền hoa, ta quay đầu nhìn lại, đã thấy Hạng Đạt Sinh cũng trở về thuyền nhỏ của mình, Tịch Mịch phảng trở lại yên tĩnh, ta mơ hồ nhận ra hàm nghĩa chân chính của Tịch Mịch phảng.

Sự xuất hiện của Lý Mộ Vũ làm cho tình cảnh của ta ở Đại Hán càng thêm khó khăn hơn, ta có một dự cảm cực kỳ mãnh liệt, ta biết hắn sẽ giám

https://thuviensach.vn

sát chặt chẽ nhất cử nhất động của ta, có lẽ hắn chính là đối thủ của ta ở Đại Hán.

Tiêu Tín thấp giọng nói:

“Lý Mộ Vũ rất không đơn giản, sỡ dĩ hắn có thể thăng tiến tới địa vị trước mắt, hoàn toàn là do hắn tự lực cánh sinh, đưa tầm mắt nhìn khắp thiên hạ, chủ soái nhân tài như hắn không còn nhiều lắm.”

Trong ánh mắt của hắn toát ra sự cuồng nhiệt và hưng phấn, ta có thể đoán được suy nghĩ trong tim của hắn lúc này, đối mặt với đối thủ cường đại như vậy, hiển nhiên sẽ khơi dậy nhiệt huyết thiếu niên và ý chí chiến đấu của hắn.

Ta vỗ vỗ hắn bả vai nói:

“Sẽ có một ngày, ngươi sẽ cùng hắn chính diện giao phong.”

Tiêu Tín tràn ngập tự tin nói:

“Thuộc hạ nhất định, sẽ chiến thắng hắn!”

Sáng sớm hôm sau, Hạng Đạt Sinh dựa theo ước định của hai chúng ta đi tới trước dịch quán.

Ta và Thác Bạt Lục Châu cũng đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ chờ hắn đến.

Ta và Hạng Đạt Sinh tươi cười, để Lục Châu lên xe ngựa, hai người chúng ta cưỡi ngựa đi ở phía trước xe.

Hạng Đạt Sinh mỉm cười nói:

“Biểu đệ quá nhiên lợi hại, mới tới Hán đô một buổi chiều đã lên được thuyền hoa của Khinh Nhan.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt nói:

“Biểu huynh ngàn vạn lần chớ có trách đệ, đệ chỉ vô tình tới đó, nếu như biết trước Khinh Nhan cô nương là tri kỷ của huynh, cho dù thế nào đệ cũng không dám tới thăm nàng ta.”

Ta nói những câu này là cũng muốn thử xem quan hệ của Hạng Đạt Sinh và Khinh Nhan như thế nào.

Hạng Đạt Sinh cười ha hả nói:

“Dận Không, đệ hiểu lầm rồi ta và Khinh Nhan chỉ là bằng hữu bình thường.”

“Căn cứ vào biểu hiện của biểu huynh và Khinh Nhan, quan hệ đâu tầm thường tới mức đó?”

Hạng Đạt Sinh thở dài nói:

“Trong Đại Hán có hai nữ nhân ta muốn cũng không được, Khinh Nhan là một người trong đó.”

“A? Nàng lợi hại như vậy hay sao?”

Hạng Đạt Sinh nói:

“Khinh Nhan cô nương tuyệt đại tao nhã, tâm tính cao ngạo, coi nam nhi trong thiên hạ như không có, sao có thể đặt một nam tử thế tục như ta vào trong mắt được chứ.”

Ta cười nói:

“Biểu huynh có khi đề cao nàng quá, chỉ là một nữ tử trăng hoa, sao có thể cao quý như vậy chứ?”

https://thuviensach.vn

Hạng Đạt Sinh, không muốn cùng ta tiếp tục thảo luận, lắc đầu nói:

“Sau này đệ sẽ biết.”

Ta lại nói:

“Vậy còn một nữ tử mà huynh nhắc tới là ai?”

Hạng Đạt Sinh nói:

“Người kia chính là quốc sư Đại Hán.”

Thật ra ta cũng mơ hồ đoán được đáp án này, ta đáng muốn tiếp tục hỏi, thì xe ngựa đã tới cửa Hán cung. Ta xoay người xuống ngựa, đỡ Thác Bạt Lục Châu ra ngoài.

Dựa theo quy củ trong cung, đi vào cung không thể cưỡi ngựa, chúng ta đổi sang kiệu mềm đi vào.

Hạng Đạt Sinh đã an bài xong xuôi từ trước, hiện giờ đã có ba cỗ kiệu hoa mỹ đứng trước Tây môn (cửa Tây).

Hiện giờ chính là giờ của các quan viên vào triều.

Hạng Đạt Sinh trực tiếp dẫn chúng ta tiến nhập hậu cung, cô mẫu Trường Thi của ta đang ở ‘Chiêu Dương cung’ chờ ta.

Phong cách kiến trúc của Hán cung có chút đặc biệt, dùng gỗ là chủ yếu, lấy trúc làm vật liệu phụ, toàn bộ hoàng cung nhìn rất tinh xảo và kỳ ảo, khác hẳn với sự to lớn nặng nề của Đại Khang.

Chiêu Dương cung có ba tầng, tầng một là chỗ của thái giám cung nữ, tầng hai là tầng hoàng hậu tiếp khách, tầng ba là tẩm cung.

https://thuviensach.vn

Chúng ta đi dọc theo cầu thang dài bằng gỗ lên, đi thẳng vào tầng hai của Chiêu Dương cung, cầu thang được dựng bằng thanh trúc, mái nhà cong lên trông có vẻ nhẹ nhàng, có treo những trúc đồng phong linh (sáo gió), khi gió nhẹ thổi qua, những thanh âm đinh đương vui tai nhẹ nhàng vang lên.

Đi qua cầu thang dài, chúng ta lại tới một cầu vượt màu hồng, đi tới giữa của cầu vượt có thể nhìn thấy mặt trời diễm lệ ở phương đông đang mọc lên. Đứng đây có thể nhìn thấy toàn bộ Hán cung, ta âm thầm cảm thán, trong các quốc gia, kiến trúc của Đại Hán là tinh xảo nhất.

Ta đã từ lâu không nghe tin gì về Trường Thi cô mẫu, bảy năm trước khi người trở lại Đại Khang, cũng chỉ trong một thời gian ngắn, cho nên trong ký ức của ta, người cũng tương đối nhạt nhòa và hiền hòa như mẫu thân của ta.

Đi vào trong đại diện, ta thấy một mỹ phụ hòa nhã, rưng rưng tiến lên đón, run giọng nói:

“Người tới có phải là Dận Không hài nhi...”

Trong phán đoán của ta, người trước mắt nhất định là cô mẫu Trường Thi, nên lớn tiếng nói:

“Cô mẫu! Hài nhi nhớ người muốn chết...”

Hai giọt lên trong mắt ta rơi ra, ta bước nhanh về phía trước, quỳ rạp xuống trước mặt nàng.

Ta diễn kịch đúng là có chút thái quá, cho dù ta với người có nhớ nhung vì tình thân cũng không tới mức như vậy.

Cô mẫu ta đã rời khỏi quê hương lâu ngày, đối với Đại Khang chắc chắn là vô cùng nhớ nhung, hôm nay lại nhìn thấy đứa cháu ruột thịt của mình, thì tình cảm dâng lên không cách nào biểu hiện được.

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi cuống quít nâng ta dậy, run giọng nói:

“Hảo hài tử, để cho cô mẫu nhìn ngươi xem nào...”

Trên khuôn mặt đoan trang của người, hai dòng lệ đã nhạt nhòa.

Hạng Đạt Sinh nói:

“Mẫu hậu, chúng ta mau mời biểu đệ vào ngồi đi, chẳng nhẽ mọi người lại đứng ở đây nói chuyện hay sao?”

Cô mẫu Trường Thi lúc này mới hồi phục tinh thần lại, lau khô nước mắt nói:

“Ngươi thấy đấy, ta vui quá, ngay cả... những lễ nghĩa đơn giản cũng quên mất.”

Lúc này ta mới dẫn Thác Bạt Lục Châu tới bái kiến người.

Cô mẫu Trường Thi một tay cầm tay ta, một tay cầm tay Thác Bạt Lục Châu, cùng nhau ngồi xuống bàn.

Bốn cửa sổ của đại điện đều mở, chúng ta có thể nhìn thấy vị trí cung điện, giống như là mọc lên từ tự nhiên, gió mát thoang thoảng, làm cho đáy lòng cảm thấy thư thái.

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Vậy là đã bảy năm ta không trở về rồi.”

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng cực kỳ nhớ cô mẫu, trước khi Dận Không đi, phụ hoàng có bảo hài nhi mang tới cho cô mẫu một lễ vật.”

Cô mẫu Trường Thi nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn còn nhớ tới muội tử này ư? Ta còn tưởng rằng trong lòng hắn ngoại trừ quyền vị ra, thì chẳng có chút tình thân nào.”

Ta ngơ ngác, nghe khẩu khí của cô mẫu, thì hình như người không có hảo cảm với cô mẫu.

Ta hướng Lục Châu nháy mắt, Lục Châu dâng lễ vật của chúng ta lên.

Cô mẫu Trường Thi nhìn hộp lễ một chút, rồi tiện tay để sang một bên, nhẹ giọng nói:

“Trưa hôm nay, phu thê các ngươi ở lại chỗ này ăn cơm.”

Ta gật đầu đáp ứng.

Người hướng Hạng Đạt Sinh nói:

“Đạt Sinh, ngươi đi báo cho hai vị muội tử tới đây, để chúng nó có thể gặp mặt biểu ca.”

Hạng Đạt Sinh đứng dậy rời đi.

Hai vị công chúa Như Diệp và Như Nhân cũng do cô mẫu sinh ra, trong khi đó Đại hán thái tử Hạng Đạt Kiệt, Nhị hoàng tử Hạng Đạt Anh, đều là do cố hoàng hậu sinh ra.

Nhìn Hạng Đạt Sinh đi xa, cô mẫu Trường Thi lúc này mới thở dài một hơi, thấp giọng nói:

“Ta vốn tưởng rằng bên nhà đẻ không có ai tới.”

Ta mỉm cười nói:

“Đại thọ của cô phụ, sao chúng hài nhi lại không sang chúc mừng được chứ.”

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt phượng của cô mẫu lại hiện ra hai dòng lệ, người chán nản nói:

“Dận Không, lần này bệ hạ không phát thiệp mời cho Đại Khang, rõ ràng là có lòng bất chính. Ta không sợ bị hắn không thích, mà chân chính lo lắng chuyện... hắn có mưu đồ với giang sơn của Đại Khang ta...”

Trong lòng ta không khỏi chấn động, xem ra cô mẫu cũng nhìn thấy rõ dụng tâm chân chính của Hạng Bác Đào, không ngờ là người vẫn còn có ý muốn bảo vệ Đại Khang.

Ta đang muốn nói thì lại thôi từ xưa đã có câu, nữ sinh hướng ngoại (con gái thì hướng về bên ngoài), cô mẫu đã gả cho Đại Hán hơn hai mươi năm, căn cứ theo điều tra của ta, quan hệ của người và Hạng Bác Đào vẫn tốt, người ở trước mặt ta biểu hiện thế này, liệu tin được bao nhiêu phần?

Người có tâm cơ muốn dò xét mục đích chân chính tới Đại Hán của ta hay không?

Nghĩ tới đây, trong lòng ta lại đề phòng thêm một chút, mỉm cười nói:

“Cô mẫu quá lo lắng, Đại Khang và Đại hán xưa nay giao hảo, hơn nữa Đại Khang là cố quốc của cô mẫu, cô phu sao lại có thể gây bất lợi với Đại Khang được chứ?”

Cô mẫu Trường Thi hai mắt ửng đỏ nói:

“Tường đổ do người đẩy, với tình cảnh của Đại Khang hiện nay, ai cũng muốn đẩy nhanh tốc độ, chỉ tiếc phụ hoàng hồ đồ của ngươi lại muốn xây dựng tân cung, cố sức bám lấy hoàng quyền, khiến cho người người oán trách, ngày vong quốc của Đại Khang sợ rằng sắp xảy ra rồi.”

Ta cố ý nói:

https://thuviensach.vn

“Cô mẫu có điều không biết, mầy năm gần đây Đại Khang tai hoạ không ngừng, phụ hoàng cũng đã có rất nhiều cải cách.”

Cô mẫu Trường Thi thản nhiên nở nụ cười:

“Dận Không, ngươi đừng có nói tốt cho hắn, ta hiểu hoàng huynh này hơn bất cứ ai. Nếu như ta không nhớ lầm, thì năm nay hắn đã bảy mươi tám tuổi rồi, nhìn khắp quốc quân tám nước, làm gì có ai ở cái tuổi này vẫn cố chết giữ lấy ngôi vị hoàng đế hay không? Hơn nữa đến nay không có người kế thừa, có lẽ trong tim hắn đang muốn thống trị Đại Khang thiên thu vạn tái, chứ không hề nghĩ tới chuyện truyền ngôi.”

Sao ta không biết chuyện này cơ chứ, thế nhưng trước khi làm rõ dụng ý của cô mẫu Trường Thi, ta quyết không thể biểu lộ ra.

Cô mâu Trương Thi nói:

“Dận Không, ta biết ngươi cũng chịu không ít khổ sở, làm con tin? Cưới hỏi? Ha ha...”

Người cười đến mức dị thường thống khổ, rất lâu mới dừng lại, nói:

“Nhớ năm đó, khi phụ hoàng ta còn tại thế, tám nước làm gì có nước nào dám không quy phục dưới chân, vậy mà truyền tới vị hoàng huynh này, Đại Khang đã mất đi tình thế trước kia, con cháu Long thị chúng ta còn mặt mũi nào đi gặp tổ tiên cơ chứ?”

Ta thấp giọng khuyên bảo, nói:

“Cô mẫu, có rất nhiều chuyện sức người không thể làm được, cứ thuận theo tự nhiên đi thì tốt hơn.”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Thuận theo tự nhiên? Nếu cứ như vậy nữa thì Đại Khang sẽ mất nước.”

https://thuviensach.vn

Ta lặng lẽ không nói gì.

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Chỉ tiếc ta là một nữ lưu, trơ mắt nhìn quốc vận Đại Khang ngày một ảm đạm mà lại bất lực.”

Ta thấp giọng nói:

“Cô mẫu, nếu như cô phụ thực sự có ý niệm tấn công Đại Khang, người có thể khuyên bảo cô phụ thu hồi hay không?”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Bất cứ chuyện gì ta cũng có thể nói trước mặt hắn, thế nhưng hễ là chuyện quốc gia đại sự thì bất lực, chuyện quan trọng như vậy, hắn sao có thể xử sự theo tình cảm được?”

Trong đôi mắt phượng của người có sự ưu thương không nói lên lời.

Ta thở dài nói:

“Xem ra lần này Dận Không tới không đúng lúc rồi.”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Ta tuy rằng không quản được chuyện quốc sự Khang, Hán, thế nhưng cho dù thế nào đi nữa, ta cũng đám bảo sự bình an cho ngươi, khi ngươi còn ở Đại Hán.”

Trong lòng ta đột nhiên nghĩ, vậy thì sao người lại nói là không làm được gì trước mặt Hán Thành đế, nhưng khi ta muốn hỏi, thì ngoài cửa cung đã vang lên những tiếng cười.

https://thuviensach.vn

Ta ngẩng đầu nhìn lại, thấy hai thiếu nữ có tướng mạo giống y như nhau đang cùng Hạng Đạt Sinh đi đến, hóa ra các nàng chính là hai biểu muội của ta.

Cô mẫu Trường Thi cười nói:

“Đây là hai biểu muội của ngươi, bên trái là Như Diệp, bên phải là Như Nhân.”

Ta cười nói:

“Nếu như cô mẫu không nói, thì thực sự chất nhi không phân biệt được ai với ai.”

Như Nhân và Như Diệp chính là hai tỷ muội sinh đôi. Như Diệp là tỷ tỷ, sau khi được Hạng Đạt Sinh chỉ điểm ta mới nhận ra, Như Diệp có lúm đồng tiền ở bên phải, Như Nhân có lúm đồng tiền ở bên trái.

Lục Châu đem lễ vật của ta tặng cho hai nàng dâng lên, hai vị biểu muội chưa từng thấy qua mỹ nữ dị tộc như Lục Châu, hơn nữa Lục Châu còn nhỏ như vậy mà đã trở thành thê tử của ta, nên vô cùng hiếu kỳ.

Mỗi một người nắm một tay của nàng hỏi liên tục, tính tình của Lục Châu vốn rộng rãi hoạt bát, chẳng bao lâu đã hòa mình cùng các nàng, hai vị biểu muội của ta mang theo Lục Châu ra ngoài thăm quan cảnh trí của Hán cung.

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Như Diệp biểu muội đã đính hôn với Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ, trong năm nay sẽ thành hôn, Như Nhân bị cô phu ngươi gả cho Tần quốc quốc quân Yến Nguyên Tông.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chấn động, lại nhớ tới tình cảnh của Yến Nguyên Tông, xem ra lại có một thiếu nữ vô tội bị đẩy vào trong hố lửa.

Hán Thành Đế sở dĩ cam tâm đem Như Nhân gả cho Yến Nguyên Tông làm phi, tám phần mười là muốn trấn an Tinh Hậu, cùng Tần quốc thản càng thêm thân, hơn nữa Hán quốc cũng trợ giúp dẹp loạn Trung Sơn quốc, lần kết minh này Tần quốc không cách nào cự tuyệt được cả.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu nói như vậy, Dận Không phải chúc mừng cô mẫu rồi.”

Cô mẫu Trường Thi than thở:

“Có gì vui mừng đâu, hôn lễ trong hoàng thất thực ra là đại diện cho lợi ích, có để ý tình cảm của cá nhân đâu cơ chứ.”

Người nhìn ta một cái, cười nói:

“Ta thấy tiểu cô nương kia đối với ngươi rất tốt, tình cảm của hai đứa thế nào?”

Ta cười nói:

“Rất tốt, nhưng mà... Dận Không cũng không dối gạt cô mẫu, trong lòng chất nhi chỉ coi nàng như muội tử mà thôi.”

Cô mẫu Trường Thi và Hạng Đạt Sinh đông thời nở nụ cười.

Ta lại cầm lấy lễ vật mà Hâm Đức hoàng đế tặng cho người, nói:

“Cô mẫu, phụ hoàng tặng người lễ vật, người mau xem đi.”

Cô mẫu Trường Thi gật đầu, mở lễ hộp ra, bên trong có một chiếc ngọc bài trong suốt trên đó có khắc tên của người.

https://thuviensach.vn

Ta đối với chiếc ngọc bài này không xa lạ gì, mỗi vị hoàng thất tử nữ Đại Khang sẽ có một ngọc bài như vậy, đây là vật bất ly thân của họ, không biết tại sao vẫn ở Đại Khang.

Cô mẫu Trường Thi nhịn không được lệ rơi đầy mặt, đưa tay cầm lấy ngọc bài nói:

“Cuối cùng hắn cũng biết mình sai rồi.”

Ta kinh ngạc nói:

“Cô mẫu có thể nói cho chất nhi hiểu một chút không.”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Bảy năm trước khi ta trở lại Đại Khang, vì xã tắc của nước nhà, ta đã cãi nhau một trận với phụ hoàng ngươi. Khi đó hắn nổi giận, bảo ta giao ngọc bài ra, trục xuất ta khỏi Đại Khang, nói ta kiếp này không thể bước vào Đại Khang nửa bước…”

Thanh âm của người trở nên nức nở.

Trong lòng ta cảm thán, thảo nào cô mẫu bảy năm không bước vào cố quốc nửa bước, trong này hóa ra có nguyên do như vậy, Hâm Đức hoàng đế trả lại cho người chiếc ngọc bài này, thì một lần nữa đã thừa nhận thân phận của người.

Cô mẫu Trường Thi lệ rơi đầy mặt, có vẻ cực kỳ kích động, Hạng Đạt Sinh cuống quít nói:

“Mẫu hậu, người ngàn vạn lần không thể kích động!”

Nhưng khi này người đang mừng như điên, không khống chế được tâm tình của mình nữa, lớn tiếng khóc ồ lên.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 95: Tình Yêu

Ta vốn cho rằng người chi kích động quá độ, nhưng đợi mãi vẫn không thấy người khôi phục lại bình thường, thì ta mới phát hiện ra, cô mẫu Trường Thi không bình thường.

Hạng Đạt Sinh đỡ lấy vai mẫu thân mình, cố gắng giúp người bình tĩnh lại, không nghĩ tới Cô mẫu Trường Thi trở tay tát cho hắn một bạt tai:

“Đồ hỗn trướng, ta biết lúc nào ngươi cũng muốn hạ độc giết ta...”

Hạng Đạt Sinh lớn tiếng nói:

“Mẫu hậu hãy bình tĩnh, hài nhi là Đạt Sinh!”

Như Nhân, Như Diệp nghe thấy tiếng động thì cuống quít chạy tới, hai người một trái, một phải ôm lấy cánh tay mẫu thân mình, nức nở nói:

“Mẫu hậu, không ai hại được người cả, có chúng con ở đây rồi.”

Trong lòng ta buồn bã, không nghĩ tới Cô mẫu Trường Thi lại bị bệnh điên.

Cô mẫu Trường Thi không ngừng run rẩy, hai hàm răng nghiến lại với nhau, con mắt trợn trắng, trở nên vô cùng điên cuồng.

Lục Châu cảm thấy sợ hãi, nắm thật chặt lấy tay của ta.

Hạng Đạt Sinh, hướng cung nữ nói:

https://thuviensach.vn

“Còn không mau mời quốc sư tới đây!”

Ta giúp bọn họ ép cô mẫu ngồi xuống giường, Cô mẫu Trường Thi không ngừng nói lung tung, các khớp tay trở nên cứng ngắc. Mấy người chúng ta chia nhau giữ chặt cánh tay của người, để tránh cô mẫu ngộ thương bản thân mình.

Ta không ngờ bệnh tình của cô mẫu lại nghiêm trọng tới như vậy, thảo nào Hán Thành Đế lại không cần quan tâm tới cảm thụ của người, ngay cả chuyện quan trọng như đại thọ cũng không thông báo cho Đại Khang, hiện giờ hắn không còn đối đãi với Cô mẫu Trường Thi như lúc bình thường nữa rồi.

Hạng Đạt Sinh than thở:

“Mẫu hậu bị bệnh điên này đã ba năm, trong thời gian gần đây bình thường hơn rất nhiều, không ngờ hôm nay lại...”

Ý của hắn ta cũng hiểu, nếu như ta không lấy cái ngọc bài kia ra thì cũng không kích thích bệnh tình của cô mẫu tái phát. Thực ra ta cũng không ngờ tới phụ hoàng lại giao cho người vật này, càng không biết cô mẫu có chứng điên.

Trong lòng ta không khỏi cảm thấy sợ hãi, ta muốn bình yên trở lại Đại Khang, thì người quan trọng nhất chính là cô mẫu Trường Thi. Hiện giờ người bị như thế này, thì chẳng phải tình cảnh của ta càng trở nên nguy hiểm hơn hay sao?

Cô mẫu Trường Thi nắm lấy cánh tay ta, móng tay cắm sâu vào trong da, nói:

“Nghịch tặc! Ngươi muốn hại ta ư?”

https://thuviensach.vn

Ta không dám giãy dụa, im lặng chấp nhận, da của ta bị người cào rách, đau đớn vô cùng.

Nhu Diệp rưng rưng khuyên nhủ:

“Mẫu hậu! Người tỉnh lại đi, đâylà Dận Không biểu ca...”

Từ phía sau truyền tới những tiếng bước chân nhẹ, những bước chân này đi lại có tiết tấu. Trong thời khắc khẩn trương này, làm gì có ai có tâm tình như vậy?

Ta xoay người nhìn lại, người còn chưa thấy, nhưng mùi thơm của hương hoa đã truyền lại.

Một vị bạch y thiếu nữ xuất hiện trước cửa ở Chiêu Dương cung, chiếc giày nhỏ trắng không nhiễm một hạt bụi, giống như u lan trong cốc vắng xuất hiện trước mặt chúng ta.

Mái tóc đen nhánh của nàng búi cao, dùng một điêu đai lưng vàng nhạt tô điểm thêm cho chiếc eo nhỏ nhắn, đôi mi thanh tú thon dài, ở phần đuôi hơi cong lên, biểu thị sự kiên nghị quật cường.

Hai mắt nàng sáng như dòng suối, lạnh lùng và thâm thúy, toát lên biểu tình cao ngạo cự tuyệt người ngoài ngàn dặm.

Ta lập tức nghĩ tới, đây chính là quốc sư của Đại Hán. Chẳng hiểu tại sao, ta có cảm giác đã gặp nàng ở đâu đó, hơn nữa lại càng không phải lần gặp nhau ở trước cửa Hán đô kia.

Thiếu nữ im lặng đi tới bên người ta, nhìn thẳng vào đôi mắt Cô mẫu Trường Thi, nhẹ giọng nói:

“Hoàng hậu, người mệt mỏi rồi.”

Trong hai mắt Cô mẫu Trường Thi xuất hiện sự mơ màng, thì thào:

https://thuviensach.vn

“Ta... mệt mỏi...”

Thiếu nữ ôn nhu nói:

“Nếu như mệt mỏi, vì sao không nghỉ ngơi một chút?”

Thanh âm của nàng cực kỳ ôn nhu, lọt vào trong tai khiến người ta cảm thấy thoải mái, ta nhân cơ hội này tỉ mỉ quan sát dung mạo của nàng, càng nhìn càng cảm thấy mình đã gặp ở đâu đó rồi.

Cô mẫu Trường Thi chậm rãi nhắm hai mắt lại, rồi tiến nhập mộng đẹp.

Theo sự suy đoán của ta, tám phần mười là thiếu nữ này dùng phương pháp thôi miên nào đó, làm cho Cô mẫu Trường Thi tạm thời đi vào giấc ngủ.

Lúc này ta mới rút cánh tay ra, Lục Châu vén ống tay áo, nhìn thấy trên cánh tay của ta đã bị Cô mẫu Trường Thi cào thành những vết máu thật sâu, nàng cuống quít lấy khăn lụa của mình, quấn lên vết thương.

Hạng Đạt Sinh cung kính nói:

“Đa tạ quốc sư trợ giúp!”

Thiếu nữ kia lạnh lùng nói:

“Chẳng phải ta đã nói rồi hay sao, tuyệt đối không được làm cho tâm tình của hoàng hậu bị kích động, sao các người lại kích thích người như vậy?”

Hạng Đạt Sinh có chút oán giận liếc mắt nhìn ta.

Ta cười khổ nói:

“Cô nương, chuyện này do ta dựng lên, không liên quan gì tới huynh ấy.”

Thiếu nữ lạnh lùng chăm chú nhìn ta:

https://thuviensach.vn

“Nếu như hoàng hậu không muốn gặp ngươi nữa, thì ngươi cũng không nên ở lại chỗ này.”

Ta nhìn Cô mẫu Trường Thi, trong lòng rõ ràng, nếu như mình tiếp tục ở lại chỗ này cũng chẳng tốt lành gì, tốt hơn hết là mau chóng thoát thân. Ta lập tức từ biệt Hạng Đạt Sinh và hai vị biểu muội, mang theo Lục Châu rời khỏi Chiêu Dương cung.

Hình dáng của vị quốc sư này cứ khắc sâu trong đầu ta, không làm cách nào đuổi đi được, ta thấp giọng nói:

“Ta nhất định đã gặp nàng.”

Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Gặp người nào?”

Ta nhíu mày nói:

“Đại hán quốc sư kia.”

Lục Châu chua xót nói:

“Có thể ngươi đều quen với tất cả nữ tử mỹ lệ trong thiên hạ!”

Ta có thể nhận ra điều dị thường trong câu nói này, hai mắt nhìn thẳng vào Lục Châu nói:

“Nàng nói lời này là có ý gì?”

Lục Châu tức giận nghiêng đầu đi, nhẹ giọng nói:

“Trong lòng ngươi rất rõ ràng.”

Trong lòng ta cười trộm không ngớt, lẽ nào tiểu nha đầu này đã biết ghen, có phải là nàng đã nảy sinh tình cảm với ta?

https://thuviensach.vn

Chúng ta vừa ra tới cửa cung, thì phía trước đã có một đội nhân mã chặn lối đi, người cầm đầu chính là Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ. Không biết lần này hắn chủ định tới gặp ta hay chỉ là vô tình gặp được? Hắn xoay người xuống ngựa, đi tới trước mặt ta, ta và hắn lạnh lùng nhìn nhau, không hẹn mà gật đầu.

Lý Mộ Vũ mở miệng trước nói:

“Bình vương điện hạ thật là bận rộn, đêm qua du lịch sông xuân thủy, sáng sớm hôm nay đã vào trong cung, sức lực đúng là nhất đẳng! Bội phục! Bội phục!”

Ta nói một cách gay gắt:

“Lý Đại Đô Đốc mới là người khiến bản vương bội phục sát đất, cho dù là bản vương tới chỗ nào, Lý Đại Đô Đốc cũng có thể cung cấp cho ta sự bảo vệ chu toàn, Đại hán có thần tử như người, thật sự là vinh hạnh cho quốc gia.”

Lý Mộ Vũ lạnh lùng nói:

“Bình vương lẽ nào không chú ý tới bầu trời đang u ám, sắp sửa mưa to, vì sao Bình vương không trở lại dịch quán sớm hơn, vạn nhất mưa xuống, thì sợ rằng quần áo sẽ bị ướt.”

Ta mỉm cười nói:

“Đa tạ Lý Đại Đô Đốc quan tâm, chỉ có trận mưa nhỏ như vậy, bản vương tự tin có thể chịu được! Huống chi chậm rãi tản bộ trong mưa, cũng là một loại tình thú.”

Lý Mộ Vũ ngửa mặt lên trời cười ha ha, rất lâu mới ngừng lại, thâm ý nhìn ta nói:

https://thuviensach.vn

“Đôi khi con người không nên quá tự tin, một ngày nào đó mưa gió kéo tới, tuyệt đối sẽ không lãng mạn như trong tưởng tượng!”

Hắn đi như long hành hổ bộ, khi ngang qua ta thì chợt dừng bước nói:

“Ta vẫn phải nhắc nhở Bình vương điện hạ, thời gian mưa gió kéo tới thì ở trong phòng nghỉ ngơi là tốt hơn!”

Ta cười nhạt một tiếng nói:

“Đa tạ Lý Đại Đô Đốc quan tâm, nếu như không có chuyện gì khác thì ta trở lại dịch quán đây!”

Ta phi thân lên ngựa hướng dịch quán phóng đi.

Lục Châu vẫn ngồi ở bên trong xe, nàng mơ hồ có thể đoán ra ý trong sự đối thoại giữa ta và Lý Mộ Vũ, hiểu rằng ta và hắn vừa tiến hành một đợt giao phong.

Nàng nhẹ giọng nói:

“Dận Không, người nọ thật đáng ghét, chuyện gì cũng nhắm vào ngươi.”

Chẳng biết từ bao giờ, cách xưng hô của nàng chuyển thành Dận Không, ta cảm thấy buồn cười nói:

“Người nhắm vào ta chỉ sợ là không chỉ có một mình hắn.”

Thác Bạt Lục Châu nói:

“Chúng ta để lễ vật ở lại, trở về Tuyên Thành có được hay không? Chẳng hiểu vì sao, trong lòng ta luôn có sự bất an...”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta mới tới Hán đô được hai ngày, ta còn chưa mang nàng đi xem phong cành nơi đây.”

Ta xoay người hướng võ sĩ đi theo nói:

“Các ngươi về trước đi, ta và Vương phi đi dạo xung quanh một lát.”

Mấy tên võ sĩ vâng lệnh, ta giao cả xe ngựa cho họ, cùng Thác Bạt Lục Châu đi tới phương hướng của con sông Xuân Thủy.

Nổi danh nhất Hán đô không chỉ có con sông Xuân Thủy trăng hoa, mà chậm rãi đi tản bộ trên đường phố bên sông cũng là một loại thi vị.

Chút tức giận vừa nãy của Thác Bạt Lục Châu đã sớm tiêu tan thành mây khói, nàng như con chim nhỏ nép vào người ta, sau một hồi do dự, ta mới cầm lấy bàn tay mềm mại của nàng.

Trong lòng ta không khỏi đắc ý, tiểu nha đầu này quả nhiên là đã tới tuổi hoài xuân, cầm bàn tay nhỏ bé mịn màng của nàng, thấy hai hàng lông mày của nàng rủ xuống, e thẹn vô cùng.

Trong lòng ta nhộn nhạo vô cùng, có lẽ là Lục Châu đã chủ động biểu thị tình ý đối với ta.

Nàng ôn nhu nói:

“Cô mẫu ngươi cấu ngươi còn đau hay không?”

Ta lắc đầu nói:

“Nếu như nàng không đề cặp tới, ta đã quên mất rồi.”

Thác Bạt Lục Châu nói:

https://thuviensach.vn

“Trở về ta sẽ giúp ngươi dùng rượu thuốc rửa vết thương, một thời gian sau là vết thương sẽ phục hồi như lúc ban đầu.”

Ta gật đầu, nắm bàn tay nhỏ nhắn của nàng, Thác Bạt Lục Châu cúi đầu thấp hơn, đường cong trên cổ giống như một con thiên nga mỹ lệ.

Vóc người của nữ tử Bắc Hồ vốn cao hơn so với nữ tử Trung nguyên, Lục Châu mặc dù mới mười ba tuổi thế nhưng thân thể đã phát dục hoàn mỹ, tuy rằng bộ ngực vẫn còn nhỏ, nhưng mà chính vì nó nhỏ và đơn thuần lại càng làm động lòng người.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Nếu cứ tiếp tục như vậy, thì sớm muộn gì cũng có ngày ta không nhấc nổi mình.”

Chúng ta chậm rãi bước chậm trên đường, mùi thơm của các cửa hàng ăn ở hai bên lan vào mũi, thanh âm của những người bán hàng rong vang lên liên tiếp.

Chúng ta hoàn toàn chìm đắm trong sự vui vẻ thoải mái, rồi tạt vào ven đường gọi hai chén thịt bò miến nóng hổi, Thác Bạt Lục Châu chưa bao giờ được ăn vặt như thế này, đôi mắt đẹp hưng phấn tỏa ra quang mang lấp lánh.

Khi đưa miến vào trong miệng, chúng ta cảm nhận được vị cay cay của tiên hương, trên trán chúng ta đều chảy mồ hôi. Miến này mặc dù ngon, nhưng mà nó khiến cho Thác Bạt Lục Châu chảy nước mắt vì cay.

Ta lấy khăn ra lau mồ hôi trên trán của nàng, Lục Châu bị ta làm như vậy thì mắc cỡ, khuôn mặt ửng hồng, giống như một nụ hoa hải đường, càng thêm có vẻ kiều diễm.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy người qua đường ai ai cũng trong tâm trạng vui vẻ, trong lòng ta cảm thán, thấp giọng nói:

“Sẽ có một ngày, ta mang lại cho bách tính Đại Khang sự vô ưu vô lo này.”

Thác Bạt Lục Châu gật đầu nói:

“Ta tin tưởng, ngươi nhất định có thể làm được!”

Từ trong ánh mắt của nàng tỏa ra sự sùng bái và ái mộ.

Ta mỉm cười nói:

“Không nên dùng ánh mắt sùng bái này nhìn ta, bằng không ta sẽ mơ mộng mất thôi.”

Thác Bạt Lục Châu thấp giọng nói:

“Ngươi là trượng phu của ta, cũng là kiêu ngạo của ta...”

Ta ha hả nở nụ cười, nhưng khi thấy ánh mắt thuần khiết của nàng, thì nụ cười dần dần biến mất, hai tay của chúng ta bất giác nắm chặt lấy nhau...

Trời đổ mưa bụi, chúng ta mua một cái ô thêu hoa ở ven đường, ta kéo cái ô ra, cùng Lục Châu đi dưới trời mưa. Người đi trên đường dần ít đi, đá xanh lát đường bị nước mưa gột rửa trở nên sáng bóng.

Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Giang Nam mưa phùn không giống như Bắc Hồ, có vẻ như nó ôn nhu hơn rất nhiều.”

Ta mỉm cười nói:

“Luận ôn nhu, mưa phùn còn kém so với Lục Châu của ta.”

https://thuviensach.vn

Lục Châu ngượng ngùng cười, dựa đầu vào vai của ta, nói:

“Chúng ta đi tới bờ sông Xuân Thủy có được không?”

Ta gật đầu, thừa dịp này cũng có thể cùng nàng hưởng thụ một chút hương vị kiều diễm.

Nhưng mà mưa không nhẹ nhàng như ta nghĩ, đúng như câu nói của Lý Mộ Vũ, mưa càng lúc càng nặng hạt, sự kiều diễm lãng mạn bây giờ đã sớm trở nên nặng hạt, thổi rách cả cái ô của ta.

Ta cũng Lục Châu nắm tay chạy vào trong Phong Vũ Đình (một loại đình tránh mưa thường hay xây dựng ở ven đường), người đi trên đường đã sớm không còn ai, sắc trời trở nên u ám, mưa to đã làm cả trời đất nhạt nhòa.

Ta thu hồi cái ô, vẩy vẩy nước mưa trên người, lúc nãy chỉ lo che cho Lục Châu, nên bây giờ người ta bị ướt nhiều chỗ, Lục Châu thấy thấy bộ dáng ướt nhẹp của ta, nhịn không được nở nụ cười.

Ta cô ý giả giọng hung dữ:

“Tiểu nha đầu, lại dám đùa ta, cẩn thận ta hung hăng giáo huấn nàng!”

Lục Châu bướng bỉnh chu miệng, dịu dàng nói:

“Phạt thi phạt đi, ngươi nghĩ rằng ta sợ ngươi hay sao?”

Nàng bật cái ô, bỗng nhiên xoay tròn.

Ta bất ngờ không kịp đề phòng bị những hạt nước mưa bắn lên trên mặt, cười hướng nàng đuổi theo, Lục Châu chạy vòng quanh trong Phong Vũ Đình, cuối cùng cũng bị ta bắt được, kéo vào trong lòng.

Thác Bạt Lục Châu ngẩng mặt lên cười, cái miệng hổn hển nhìn ta, ta có thể cảm nhận thấy tiếng tim đập kịch liệt của nàng.

https://thuviensach.vn

Thấy đường cong mềm mại trên đôi môi của nàng, ta nhẹ nhàng hé miệng, hôn thật mạnh lên đôi môi anh đào đó.

Thân thể mềm mại của Thác Bạt Lục Châu run nhè nhẹ một chút, cái ô trong tay chậm rãi rơi ở trên mặt đất.

Ta luồn lưỡi vào trong miệng của nàng, liên tục tìm kiếm cái lưỡi thơm tho.

Hô hấp của nàng trở nên gấp gáp, khi đầu lưỡi mềm mại tiếp xúc với lưỡi của ta, lập tức hoảng sợ né tránh, ta ôm chặt cái eo nhỏ nhắn của nàng, cuối cùng cũng thành công bắt được, Lục Châu ngượng ngùng đáp lại.

Không biết qua bao lâu, chúng ta mới tách nhau ra. Thác Bạt Lục Châu mắc cỡ không dám nhìn ta, môi anh đào trải qua sự chăm sóc của ta càng trở nên mê người.

Nàng ôm lấy cánh tay ta, thân thể mềm mại tựa vào vai ta, biểu tình hạnh phúc vô cùng.

Ta trìu mến vuốt ve mái tóc dài của nàng nhẹ giọng nói:

“Thích không?”

Thác Bạt Lục Châu bỗng nhiên ôm chặt lấy ta, vùi mình vào trong ngực của ta, dịu dàng nói:

“Mắc cỡ chết người, sao ngươi lại có thể ở bên ngoài đối với ta như vậy.”

Ta ha ha phá lên cười.

Lục Châu đỏ mặt mà nói:

“Ta có thể có hài nhi hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta nhéo nhéo khuôn mặt khả ái của nàng, cố ý lừa nàng nói:

“Biết nàng sẽ nhanh chóng được làm mẫu thân.”

Khuôn mặt Lục Châu lại càng đỏ, nàng nhẹ giọng nói:

“Nếu như ta sinh ra hài nhi, sẽ cố gắng trở về gặp phụ hãn...”

Người Bắc Hồ có một truyền thống, đó là con gái gả ra ngoài khi nào sinh con mới được trở lại thăm nhà mẹ đẻ, nếu tự động trở về sẽ bị coi là bị trượng phu đuổi về.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Nếu đã như vậy, thì sau này ta phải mau chóng để Lục Châu sinh hài nhi, nhưng mà tuổi nàng còn quá nhỏ, sao ta cỏ thể nhẫn tâm để nàng làm mẫu thân đây?”

Mưa lớn tạm ngớt, ta và Lục Châu trở lại trạm dịch, đoạt đi nụ hôn đầu tiên của nàng, ta dường như có cảm giác có tật giật mình, biểu tình cỏ vẻ có mất tự nhiên, ánh mắt thì tận lực lảng tránh nhìn vào nàng.

Lục Châu bởi vì... mới trải qua lần đầu, cho nên dung mạo vui tươi hớn hở, nàng hiện giờ đang có tâm lý của một thiếu nữ hoài xuân. Không biết vô tình hay cố ý mà lại cầm lấy bàn tay của ta, thể hiện những hành động vô cùng thân mật.

Trong mắt của Tiêu Tín, mơ hồ toát ra sự thống khổ, với hắn mà nói đây là chuyện sớm muộn gì hắn cũng phải tiếp nhận, Lục Châu đối với hắn là một nữ thần không bao giờ với tới, hắn phải sớm thoát khỏi sự mê luyến đầu tiên này.

Trở lại trạm dịch không lâu, đã có người truyền tin tới, người truyền tin hóa ra lại là tỳ nữ của Khinh Nhan, mời ta đêm nay tới Tịch Mịch phảng

https://thuviensach.vn

gặp mặt.

Ta đối với Khinh Nhan này có hứng thú rất lớn, chỉ là một thiếu nữ mà lại có vị thế ở Hán đô, chắc chắc không phải là một người bình thường.

Khuôn mặt của Thác Bạt Lục Châu trở nên khó coi:

“Nghe nói ca kỹ đều không phải là nữ tử đàng hoàng vì cả, ngươi không nên đến!”

Ta cười nói:

“Nàng còn tuổi nhỏ, biết cái gì?”

Thác Bạt Lục Châu tức giận đến mức dậm chân, nói:

“Nếu như ngươi muốn đi, ta sẽ không để ý tới ngươi nữa!”

Nàng ôm mặt chạy về phòng, ta không ngờ phản ứng của nàng lại kịch liệt như vậy, chỉ đành cười khổ lắc đầu.

Ta đương nhiên sẽ không bởi vì Thác Bạt Lục Châu mà thay đổi chủ ý, mặc dù ta biết nàng đã có tình ý với ta, nhưng mà trong lòng ta, nàng vẫn chỉ là một đứa bé.

Từ trước tới nay ta tự tin mình có khả năng phỏng đoán tâm ý của nữ nhân, nhưng đối với Khinh Nhan thì lại khác, biểu hiện bình thường sẽ không dễ dàng được nàng chú ý, ta phải dùng tài học siêu nhiên của mình để thu hút sự chú ý của nàng, chuyện này lại là sở trường của ta.

Đi tới Tịch Mịch phảng, Khinh Nhan chờ đã lâu, nàng mặc một bộ quần áo màu xanh, tay cầm một cây dù màu hồng đứng trong mưa phùn, ở trong mắt người khác, màu sắc này thể hiện sự dung tục tới cực điểm, nhưng ở trong mắt ta, biểu hiện lại càng tao nhã, động lòng người.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười đi tới trước mặt nàng, nói:

“Xin chào Khinh Nhan cô nương!”

Khinh Nhan thản nhiên cười, nhẹ giọng nói:

“Bình vương điện hạ đúng hẹn đến đây, Khinh Nhan thật là vinh hạnh.”

Ta cười nói:

“Có thể được Khinh Nhan cô nương quan tâm, đừng nói chỉ là mưa phùn, cho dù trời mưa đao nhỏ ta cũng muốn tới.”

Khinh Nhan nhịn không được mỉm cười.

Mấy thủ hạ, nô tỳ dựng một cái ô lớn, dọn một cái bàn gỗ, hai người chúng ta ngồi đối diện với nhau.

Khinh Nhan nói:

“Khinh Nhan hôm nay mời Bình vương điên ha tới đây, là thiết yến bồi tội.”

Ta cười nói:

“Khinh Nhan cô nương hình như chưa đắc tội với ta.”

Khinh Nhan nói:

“Bình vương nếu như biết Khinh Nhan mượn cớ, thì Khinh Nhan cũng không giấu diếm, ta muốn nghe tiếng đàn của Bình vương một lần nữa.”

Ta gật đầu nói:

“Chúng ta mau ngồi vào vị trí hưởng dụng những mỹ vị mà Khinh Nhan cô nương chuẩn bị cho ta, Dận Không mới có động lực đánh đàn!”

https://thuviensach.vn

Thuyền hoa chậm rãi di chuyển trên sông, trời đổ mưa phùn, đúng là có ý cảnh tiêu dao tự tại. Tửu lượng của Khinh Nhan không kém, có thể cùng ta uống hết hai vò rượu Nữ nhi hồng, tới vậy mà mặt nàng vẫn chưa đổi sắc.

Ước chừng rượu cũng đã đủ, nàng sâu xa nói:

“Khinh Nhan có một chuyện không rõ, Bình vương điện hạ chẳng lẽ lại không biết mục đích mà Hán Thành đế mời bốn nước tới đây hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Nghĩ không ra Khinh Nhan cô nương lại có hứng thú cả với chuyện quốc sự? Dận Không cũng muốn nghe kiến giải của Khinh Nhan cô nương.”

Khinh Nhan nói:

“Trong thiên hạ làm gì có ai không biết Đại Hán định liên minh với bốn nước để dụng binh với Đại Khang, cũng biết dụng tâm của Bình vương điện hạ tới Đại Hán lần này.”

Trong lòng ta không khỏi ngẩn ra, lời nói này của Khinh Nhan cũng xác nhận ý nghĩ trong lòng ta, nàng tuyệt đối không chỉ là một ca kỹ phổ thông, nàng ở lại Đại Hán này tất có mục đích.

Nhưng ta vẫn biểu hiện như không có chuyện gì, nói:

“Khinh Nhan cô nương có thể nói nghe một chút hay không, Dận Không có dụng tâm như thế nào?”

Khinh Nhan cười nhạt một tiếng, cầm bầu rượu rót cho ta một chén đầy, nhẹ giọng nói:

“Đương nhiên là phá hỏng việc liên minh của năm nước, hóa giải nguy cơ với Đại Khang.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Năng lực phân tích tình hình của Khinh Nhan cô nương quả nhiên siêu quần, ngay cả Dận Không cũng tin rằng mình tới đây đúng là với mục đích như vậy.”

Khinh Nhan nói:

“Chuyện này làm gì cần phải phân tích? Chỉ cần nhìn vào biểu hiện của Lý Mộ Vũ hôm qua ở chỗ này cũng đủ nói rõ rồi.”

Nàng nhìn thẳng vào ta nói:

“Bình vương điện hạ tội gì phải xông pha mưa gió?”

Ta cầm chén rượu, mỉm cười nói:

“Khinh Nhan cô nương không phải là thuyết khách do Lý Mộ Vũ mời tới để bảo ta về nước đó chứ?”

Khinh Nhan nói:

“Điện hạ cho rằng Lý Mộ Vũ có thể mời được ta sao?”

Ta thâm ý nói:

“Lý Đại Đô Đốc quen biết Khinh Nhan cô nương so với ta sớm nhiều lắm.”

Khinh Nhan mỉm cười nói:

“Bình vương điện hạ chẳng nhẽ lại nghĩ, thời gian quen biết ngắn hay dài có thể đại biểu cho việc tình cảm sâu hay nhạt sao?”

Ta mỉm cười, đương nhiên sẽ không tin Khinh Nhan có tình cảm sâu đậm gì với ta, nếu như lần này không phải nàng định thuyết phục ta phá hỏng

https://thuviensach.vn

liên minh của năm nước, thì chắc chắc vì chuyện khác. Đối với ta mà nói, lúc này ta tình nguyên làm người đến sau.

Khinh Nhan nói:

“Bình vương có tính cảnh giác rất cao, đây mặc dù là chuyện tốt, thế nhưng không nắm chắc được thời gian, lại để vuột mất rất nhiều cơ hội.”

Ta nhạy cảm nhận thấy Khinh Nhan dường như đang ám chỉ cái gì đó với ta, nên mỉm cười nói:

“Nếu như ta thừa nhận mục đích mình tới đây là để phá hỏng chuyện liên minh của năm nước, Khinh Nhan cô nương sẽ cho ta một cơ hội như thế nào?”

Ta dùng ánh mắt sắc bén và lạnh lùng, muốn nhìn thấu nội tâm của thiếu nữ có dung nhan mỹ lệ này.

Khinh Nhan chạm chén rượu với ta, uống cạn rồi mới nói:

“Bình vương có biết điều kiện hợp tác của Tề quốc với Đại hán không?”

Ta im lặng không nói, trước khi biết mục đích thực sự của Khinh Nhan, thì ta không nên tỏ thái độ. Từ vấn đề nàng đưa ra có thể nhậ thấy được, Khinh Nhan vô cùng có khả năng đến vì bảo tàng Mâu thị.

Khinh Nhan nói:

“Tề quốc cùng Đại hán hợp tác là vì bảo tàng Mâu thị, theo như người ta đồn thì mỗi nước đều có được một nửa của bảo tàng.”

Nàng dùng đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào ta nói:

“Bình vương chẳng nhẽ lại không biết lai lịch của tấm bảo đồ này hay sao?”

https://thuviensach.vn

Ta nở nụ cười:

“Khinh Nhan cô nương hình như rất hiểu ta thì phải?”

Khinh Nhan nói:

“Hình như điện hạ định nói tới hai chữ ‘ngưỡng mộ’?”

Ta cười nói:

“Hai chữ ngưỡng mộ này phải để ta nói với cô nương mới đúng.”

Khinh Nhan nói:

“Trong tay Hán Thành đế cũng có một bảo đồ, đó là do Tần quốc thương nhân Điền Tuần dâng cho hắn, sở dĩ hắn mang bảo đồ tặng cho Hạng Bác Đào, là bởi vì bảo toàn tính mạng của mình và nhi tử.”

Ta đã sớm có suy đoán như vậy, nếu như Điền Tuần không bị chèn ép tới mức đường cùng, thì cũng sẽ không đem tàng bảo đồ ra như vậy.

Người bức bách hắn có lẽ là U U, ta còn nhớ lần ở trong hoàng cung Đại Khang, nàng đã từng nói là Điền Tuần đã rơi vào trong tay của nàng.

Khinh Nhan lại nói:

“Về phần bảo đồ của Tề quốc là có người hướng Tề vương Kinh Phong Đồng mật báo, Quản Thư Hành thấy gia đình bị hạ ngục, lập tức hốt hoảng chạy trốn.”

Trong khoảng thời gian này ta chủ yếu là quan tâm tới sự tình của năm nước, chứ chưa quan tâm nhiều tới chuyện của Quản Thư Hành. Bây giờ lại nghĩ về chuyện này, quả nhiên là thấy nó có quan hệ với ta.

https://thuviensach.vn

Trong lúc vô tình ta đã tiết lộ với U U chuyện đem bức Xuân Cung đồ bán cho Quản Thư Hành. Chẳng nhẽ để tìm thấy nơi cất giấu bức Xuân Cung đồ, nàng lại chọn dùng phương pháp này?

Ta mỉm cười nói:

“Khinh Nhan cô nương nói cho ta biết điều này, có phải là cô nương cũng có hứng thú với bảo tàng Mâu thị không?”

Khinh Nhan không chút nào giấu diếm gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Nếu chính xác mà nói ta chỉ muốn một thứ ở trong đó.”

Ta thầm nghĩ:

“Lẽ nào mục đích của nàng và U U giống nhau, cũng là vì quyển sách kia?”

Ta thấp giọng hỏi:

“Hóa ra Khinh Nhan cô nương cũng vì bản bí tịch đó?”

Ta cố ý thử nàng như vậy.

Khinh Nhan sắc mặt hơi đổi, lạnh lùng nói:

“Chuyện đó chẳng có liên quan gì tới điện hạ cả.”

Ta ha hả cười nói:

“Nếu như không liên quan tới ta, sao Khinh Nhan cô nương lại nói nhiều với ta như vậy?”

Khinh Nhan lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Sách tuy rằng không có liên quan gì tới điện hạ, nhưng mà bảo tàng lại có quan hệ, chúng ta có thể cùng nhau hợp tác.”

Ta đê chén rượu xuống nói:

“Khinh Nhan cô nương chớ quên hiện tại ta bị Lý Mộ Vũ giám sát chặt chẽ từng bước, ngoại trừ tới mừng thọ, ta còn có thể làm cái gì? Chẳng nhẽ cô nương định trông cậy vào ta để ta đoạt lấy tàng bảo đồ trong tay Hán Thành đế?”

Khinh Nhan gật đầu nói:

“Nếu như điện hạ nguyện ý, chúng ta có khả năng hợp tác thành công.”

Ta cười nhạt nói:

“Bây giờ không phải là chuyện ta muốn hay không, mà là ta có làm được hay không, ta đã khiến Khinh Nhan cô nương thất vọng rồi.”

Khinh Nhan nói:

“Điện hạ có sự thuận lợi mà người khác không có, điện hạ là chất nhi của hoàng hậu, cũng là khách quý tới đây mừng thọ. Hơn nữa còn có một người rất trọng yếu sẽ, sẽ cho trợ giúp cho người.”

“Ai?”

Khinh Nhan thấp giọng nói:

“Quốc sư Đại Hán!”

Việc này lại càng làm ta cho ta không tin, ta nhịn không được phá lên cười, có chút châm chọc hỏi:

https://thuviensach.vn

“Ta không quen biết nàng, chẳng nhẽ Khinh Nhan cô nương định, bảo ta thi triển mỹ nam kế?”

Câu nói trắng của ta làm cho khuôn mặt của Khinh Nhan đỏ lên. Nàng nhíu đôi mày đẹp tuyệt trần nói:

“Điện hạ không những quen biết, mà còn là ân nhân cứu mạng của nàng!”

Lần này đến phiên ta trợn mắt há mồm, ta cũng nhận ra mình có chút quen thuộc với quốc sư Đại Hán, thế nhưng cho tới bây giờ, ta cũng không nhận ra mình đã gặp nàng ở nơi nào.

Khinh Nhan nói:

“Nàng tên là Đoạn Tinh!”

Ta lắc đầu, đối với cái tên này ta không có ấn tượng.

Khinh Nhan thấp giọng nói:

“Ta đã điều tra ra, tên của nàng không phải là Đoạn Tinh mà là Hoàn Tiểu Trác!”

Ta hổ khu chấn động, không thể tin nhìn phía Khinh Nhan:

“Hoàn Tiểu Trác? Cô nương nói... nàng... nàng là nữ nhi của Đại Tần phụng thường Hoàn Mật?”

Khinh Nhan chậm rãi gật đầu.

Khó trách ta lại cảm thấy mình đã gặp vị quốc sư này ở đâu, hóa ra là khi ta còn làm con tin ở Đại Tần, nể mặt Mộ Dung Yên Yên, ta đã cứu tính mạng của dòng họ Hoàn trong tay Tinh Hậu và Bạch Quỹ.

https://thuviensach.vn

Năm đó ta có gặp mặt Hoàn Tiểu Trác một lần nhưng mà do cũng quá nhiều năm, chuyện này từ từ trôi vào quên lãng, không ngờ tới lại gặp nàng ở Đại Hán, mà lại càng không ngờ nàng trở thành quốc sư.

Ta bỗng nhiên nghĩ đến, trong ấn tượng của ta, Hoàn Tiểu Trác và quốc sư hiện tại hoàn toàn bất đồng, mặc dù có ba phần giống nhau, thế nhưng tính tình và hình dáng đã biến đổi rất nhiều.

Ta lập tức lắc đầu nói:

“Không phải... hình như không giống.”

Khinh Nhan nói:

“Chuyện này ta đã điều tra rõ ràng, tuyệt không có bất luận sai lầm gì, còn về phần hình dạng bên ngoài đó là do nàng tu luyện Thanh Tâm Công, thân hình sẽ có chút thay đổi.”

Ta nhíu mày, Hoàn Tiểu Trác lại biết võ công, chuyện này ta chưa từng nghe nói qua.

Khinh Nhan nói:

“Từ khi Hoàn thị nhất môn được điện hạ cứu, đã rời khỏi Đại Tần, sau đó lại bị Tinh Hậu truy sát, chỉ có Hoàn Tiểu Trác là may mắn được người khác cứu ra, tránh khỏi trường kiếp nạn.”

Trong lòng ta thầm than, ta lúc trước đã cho rằng Tinh Hậu đã bỏ qua Hoàn thị nhất môn, không nghĩ nàng vẫn cứ hạ độc thủ, nhưng chuyện này là do Bạch Quỹ gây nên, Tinh Hậu cần gì phải làm như vậy.

Khinh Nhan nói:

“Hoàn Tiểu Trác được cao nhân truyền y bát lại tu luyện được một thân võ nghệ siêu quần, nàng làm quốc sư Đại Hán là muốn trợ giúp Đại hán

https://thuviensach.vn

tiêu diệt Tần quốc, điện hạ chắc cũng hiểu vì sao nàng đổi tên mình thành Đoạn Tinh rồi chứ?”

Ta cảm thán nói:

“Cắt đứt quan hệ, cắt đứt nhân duyên, nàng muốn diệt trừ Tinh Hậu báo thù cho cả nhà Hoàn thị.”

Khinh Nhan gật đầu:

“Chính là ý này, cũng vì vậy nên chuyện liên minh giữa Đại Hán và Đại Tần là kết quả mà nàng không muốn nhất, nếu như ta không đoán sai, thì nàng sẽ không tiếc bất cứ thứ gì ngăn cản chuyên này.”

Ta lắc đầu nói:

“Có lẽ nàng chỉ căm thù Tinh Hậu, chứ không căm thù cả Tần quốc.”

Khinh Nhan mim cười nói:

“Điện hạ không biết nữ nhân, nữ nhân một ngày muốn báo thù, còn đáng sợ hơn nhiều so với tưởng tượng!”

Nàng nhẹ giọng nói:

“Ta dám khẳng định Hoàn Tiểu Trác không chỉ đơn giàn là muốn giết chết Hạng Tinh như vậy, điều nàng muốn là làm cho Hạng Tinh chỉ còn lại hai bàn tay trắng, nếm trải tư vị thống khổ nhất của cuộc sống.”

Ta thâm ý nói:

“Khinh Nhan cô nương nói những chuyện đáng sợ như vậy, xem ra sau này cho dù thế nào, ta cũng không thể đắc tội với cô nương.”

Khinh Nhan cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đã coi Bình vương điện hạ trở thành bằng hữu tri tâm từ lâu, lấy trí tuệ của Bình vương sao lại có thể đắc tội với ta được chứ?”

Ta ha hà cười nói:

“Chỉ tiếc có một loại người ta không bao giờ coi là bằng hữu.”

Khinh Nhan mỉm cười, lạnh lùng nói:

“Loại người nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Nữ nhân, nhất là nữ nhân xinh đẹp như Khinh Nhan cô nương, ở gần cô nương, ta rất khó khống chế tình cảm của mình.”

Khuôn mặt Khinh Nhan đỏ bừng, nàng nhẹ giọng nói:

“Thảo nào yêu nữ U U kia động tâm với ngươi, ngươi quả nhiên không phải là nhân vật tầm thường.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Lẽ nào nàng cũng chính là một nhân vật trong Ma Môn?”

Hồi tưởng lại những gì Thu Nguyệt Hàn đã từng nói với ta, Ma Môn hiện tại chia làm hai chi, một chi là Huyền Minh Giáo của U U, còn một chi khác hình như là Phiêu Miễu Các.

Từ trong lời nói của Khinh Nhan có thể nhận ra, nàng hình như không đứng chung một trận tuyến với U U, có lẽ nàng là truyền nhân của Phiêu Miễu các?

Khinh Nhan nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như ngươi giúp ta lấy được bảo đồ, ta sẽ giúp ngươi an toàn rời khỏi Đại Hán.”

Ta nở nụ cười:

“Ở trong mắt Khinh Nhan cô nương, chẳng nhẽ ta là người không tự chiếu cố được sự an nguy của mình hay sao?”

Khinh Nhan nhìn ta một cái nói:

“Nếu như ngươi phá hỏng chuyện liên minh của năm nước, thì sợ rằng Hán Thành đế là người đầu tiên giết ngươi!”

https://thuviensach.vn

Chương 96: Trở Thành Sự Thật

Khinh Nhan nói như vậy, làm cho ta như cảm thấy mình gặp ánh sáng bình minh. Hán Thành Đế muốn mượn lễ mừng thọ để liên minh bốn nước, thế nhưng hắn không ngờ tới là sóng ngầm cũng bắt đầu khởi động ở sau lưng.

Ma Môn dòm ngó Mâu thị bào tàng, Hoàn Tiều Trác phải báo huyết hải thâm cừu, đủ các loại thế lực đều im lặng tập trung vào Hán đô.

Trong đầu của ta đang nghĩ tới một cảnh phong vân đổi sắc thật lớn, tình thế càng hỗn loạn bao nhiêu lại càng có lợi với ta bấy nhiêu, ta phải chuẩn xác nắm chắc cơ hội, chuẩn bị chạy trốn khi mà phá hỏng âm mưu liên minh của Hán Thành đế.

Vầng trăng đã lên, mây gió phân rõ, dung nhan mỹ lệ của Khinh Nhan sáng tỏ như ánh trăng, ánh mắt của nàng sáng ngời mà thâm thúy, rất khó nắm bắt được nội tâm chân chính của nàng.

Ta chậm rãi đưa ra điều kiện thứ nhất của mình:

“Giúp ta tìm được nơi ở của Điền Tuần.”

Khinh Nhan mỉm cười nói:

“Hắn ở trong tay Lý Mộ Vũ, muốn gặp đến hắn sợ rằng không dễ dàng như vậy.”

Ta gật đầu, trong đôi mắt hiện lên sự phẫn hận.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan nói:

“Ngươi bây giờ đã không cần phải gặp hắn, từ khi hắn hiến tàng bảo đồ cho Hán Thành đế, thì đã là một phế vật rồi.”

Ta chậm rãi đứng dậy, mở hai tay ra nói:

“Xem ra ta phải nhanh chóng tìm Đoạn quốc sư để cùng nàng ôn chuyện cũ một chút.”

Trên mặt Khinh Nhan nở một nụ cười khiến lòng người đắm say:

“Bây giờ cách đại thọ của Hán Thành Đế chỉ còn mấy ngày, cơ hội để ngươi gặp nàng sẽ rất nhiều.”

Khinh Nhan nói rất đúng, lòng trả thù của nữ nhản rất nặng.

Trở lại trạm dịch, Thác Bạt Lục Châu vẫn đang ở trong hoa viên chờ ta.

Ta có chút kinh ngạc nói:

“Sao vậy? Đã trễ thế này sao còn chưa đi ngủ?”

Thác Bạt Lục Châu phẫn nộ nhìn chằm chằm vào ta nói:

“Ngươi có phải là đi gặp cô ca kỹ kia đúng hay không.”

Trong lòng ta cười thầm, không nghĩ tới sự ghen tuông của tiểu nha đầu này rất cao, ta đi tới bên cạnh nàng, thấp giọng nói:

“Ta chỉ là đi ăn cơm, chứ chưa làm chuyện gì cả.”

Đôi mắt đẹp của Lục Châu trở nên căm giận, nhìn chằm chằm vào ta, nói:

“Ở trong lòng của ngươi, ta còn kém ca kỹ này ư?”

https://thuviensach.vn

Ta cảm thấy buồn cười, đưa tay sờ sờ khuôn mặt của nàng, lại bị Lục Châu tóm lấy, hung hăng cắn một cái, ta đau kêu thảm thiết cuống quýt thu hồi tay về.

Lục Châu nói:

“Ta hận ngươi!”

Rồi nàng xoay người chạy vào trong phòng.

Ta lắc đầu, thổi thổi ngón tay, đang muốn đi vào trong phòng, thì lại nghe thấy động tĩnh rất nhỏ ở trong bụi cây. Ta nhướng mày, quát lớn:

“Là ai, cút ra đây cho ta!”

Khuôn mặt Tiêu Tín đỏ bừng từ trong bóng cây đi ra, ta lạnh lùng nhìn thẳng vào hắn cho tới khi hắn cúi đầu xuống, mới nói:

“Đêm hôm khuya khoắt, ngươi không ở trong phòng nghỉ ngơi, còn đến đây làm gì?”

Tiêu Tín quỳ xuống đất nói:

“Tối nay thuộc hạ phụ trách tuần tra ban đêm, thấy vương phi ở đây, trong lòng sợ người không an toàn, cho nên lặng lẽ bảo hộ ở bên, chứ không có ý nghe trộm điện hạ và vương phi nói chuyện.”

Hắn nói những lời này chẳng phải là thừa nhận nghe được toàn bộ câu chuyện của ta và Lục Châu hay sao.

Ta không khỏi có chút phẫn nộ, lạnh lùng hừ một tiếng.

Tiêu Tín thấp giọng nói:

“Điên hạ… kỳ thực... ty chức cũng có môt câu muốn khuyên người…”

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói đi!”

Thanh âm của ta trở nên lạnh lùng vô cùng.

Tiêu Tín nói:

“Khinh Nhan kia dù sao cũng chỉ là một nữ tử phong trần, tội gì điện hạ phải trầm mê như vậy, Vương phi đối với người tình thâm ý trọng, sao điện hạ có thể làm cho người thương tâm.”

Ta giận tím mặt, bỗng nhiên giơ chân lên đạp ngã Tiêu Tín trên mặt đất, nói:

“Đồ hỗn trướng! Từ khi nào ngươi dám giáo huấn ta rồi?”

Tiêu Tín một lần nữa bò tới trước mặt ta, quỳ gối nói:

“Tiêu Tín chết tiệt! Thế nhưng câu nói của thuộc hạ đều xuất phát từ đáy lòng, kính xin điện hạ suy xét.”

Ta giận dữ hét:

“Có phải là ngươi vì Lục Châu mà nhắc tới thân phận của Khinh Nhan? Còn nhỏ tuổi mà đã bàn luận thị phi, hôm nay ta phải thay phụ thân ngươi giáo huấn ngươi mới được!”

Đường Muội thấy động tĩnh như vậy, nên cuống quýt chạy tới nơi này, ôm lấy cánh tay của ta nói:

“Công tử, Phúc Oa vẫn chỉ là một hài tử, nếu như có gì sai lầm, thì người hãy nể mặt Tiêu đại ca mà tha cho nó đi.”

Do cơn giận còn sót lại, nên ta nặng nề hừ một tiếng. Tiêu Tín sắc mặt tái nhợt, nhưng môi vẫn mím chặt, biểu tình có vẻ dị thường quật cường, hắn thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu Tín mạo phạm điện hạ tội đáng chết vạn lần, thế nhưng điện hạ nếu tiếp tục trầm mê vào trên người cô gái kia thì sẽ ảnh hưởng tới đại sự, điện hạ có giết Tiêu Tín, Tiêu Tín vẫn phải nói như vậy.”

Đường Muội cả giận nói:

“Phúc Oa! Câm miệng! Công tử làm việc đương nhiên là có chừng mực, đâu tới phiên ngươi nói hươu nói vượn?”

Hắn rất sợ ta sẽ hành động quá khích, cho nên giành trước răn dạy Phúc Oa.

Ta thấy được Tiêu Tín như vậy, tức giận cũng tiêu mất phân nửa, hài tử này chẳng qua chỉ là có tình cảm với Lục Châu, cho nên mới cảm thấy ta có tình cảm với Khinh Nhan, huống chi hắn vẫn muốn tốt cho ta, ta thở dài một hơi nói:

“Ngươi đứng lên đi!”

Đường Muội biết ta đã tha thứ Tiêu Tín, vừa mừng vừa sợ nâng Tiêu Tín dậy.

Ta vỗ vỗ bả vai Tiêu Tín nói:

“Có đau hay không?”

Tiêu Tín lắc đầu nói:

“Không đau!”

Ta cười mắng:

“Hỗn tiểu tử, vòng vo rốt cục vẫn mắng ta không có sức lực phải không?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín rốt cục cũng nở một nụ cười.

Ta hướng hắn nói:

“Mau đi ngủ đi, ta việc làm việc đương nhiên có chừng mực, ngươi không cần cho lo lắng ta.”

Tiêu Tín lúc này mới hướng ta và Đường Muội cáo từ rời đi.

Đường Muội nhìn theo bóng lưng Tiêu Tín không kìm lòng được thở dài một tiếng. Ta chuyển hướng sang hắn nói:

“Ngươi có chuyện gì muốn nói với ta ư?”

Đường Muội thấp giọng nói:

“Đường Muội có một câu muốn nói với công tử.”

Ta gật đầu, cùng Đường Muội ngồi xuống cái bàn đá trong hoa viên.

Đường Muội nói:

‘‘Công tử có biết Tiêu Tín gần đây có chút khác thường?”

Ta lập tức ý thức được Đường Muội ám chỉ việc Tiêu Tín thầm mến Lục Châu, nếu như ta có thể nhận ra chuyện này, thì Đường Muội suốt ngày ở cùng một chỗ với Tiêu Tín đương nhiên cũng có thể nhận ra.

Ta cười nhạt nói:

“Mỗi người luôn luôn có một thời gian cần phải dùng tới mưu trí.”

Đường Muội nói:

“Sao công tử không vạch trần ý niệm của nó?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Tiêu Tín cá tính quá mạnh mẽ, lòng tự trọng rất nặng, nếu như ta nói thẳng với hắn chuyện này, sẽ làm cho hắn bị tổn thương rất sâu. Nếu như vì vậy mà Tiêu Tín trở nên đắm chìm, thì chẳng phải là ta đã hủy diệt một kỳ tài hay sao.”

Đường Muội nói:

“Thế nhưng nếu như không nhắc nhở nó sớm, thì nó sẽ càng lún sâu.”

Ta cười nói:

“Hắn là một hài tử thông minh, ta tin tưởng rằng hắn có thể dựa vào sức mình thoát khỏi tình trạng này.”

Đường Muội kiến nghị nói:

“Không bằng chúng ta cho nó về Đại Khang trước.”

Ta lắc đầu nói:

“Trốn tránh không phải biện pháp, để cho nó đối mặt với thực tế mới là cách tốt nhất.”

Đường Muội gật đầu nói:

“Công tử nếu như đã nhìn thấu tất cả, thì Đường Muội yên tâm rồi.”

Ta nở nụ cười một tiếng, đứng dậy, đi được hai bước lại quay đầu lại, nói:

“Đường Muội, việc này ngươi tuyệt đối không thể nói với hắn cứ giả bộ như chưa từng phát sinh chuyện gì.”

Đường Muội nặng nề gật đầu.

https://thuviensach.vn

Trở lại trong phòng, hạ nhân đã chuẩn bị nước ấm cho ta, ta cởi quần áo nằm trong bồn tắm. Nước ấm nhanh chóng xua tan sự mệt mỏi thường ngày, ta phải làm cho Tiêu Tín hết hi vọng, chứng minh cho nó thấy, trong lòng Lục Châu chỉ có ta mà thôi.

Cửa phòng nhẹ nhàng bị Lục Châu đẩy ra, ta nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc, khóe môi nở một nụ cười. Nha đầu Lục Châu này vẫn chưa đi ngủ, lại dám mò vào khi ta đang tắm.

Ta cố ý nói:

“Là ai?”

Lục Châu không lên tiếng, im lặng tới sát bình phong, nhìn trộm ta.

Ta thở dài nói:

“Nàng cắn cũng cắn rồi mắng cũng mắng rồi, chẳng nhẽ còn chưa hết giận ta hay sao?”

Lục Châu bị ta vạch trần thân phận, từ sau tấm bình phong đi ra, hung hăng gõ một cái lên đầu ta.

Ta dùng khăn tắm che hạ thể, xoay người lại cố ý giả bộ giật mình:

“Lục Châu! Nàng muốn làm gì?”

Lục Châu khuôn mặt ửng hồng nhìn ta một cái, thân hình cường kiện của ta cũng là một sự hấp dẫn đối với phái nữ.

Nàng cắn cắn môi anh đào nói:

“Ta cầm rượu thuốc tới bôi vết thương cho ngươi…”

https://thuviensach.vn

Ta nở nụ cười, đưa cánh tay ra ngoài. Hôm nay trên cánh tay này gặp nhiều tai nạn, không chỉ bị cô mẫu Trường Thi trường chi cào cho mấy vết, mà còn bị nha đầu kia cắn một cái.

Lục Châu xoa xoa cho ta, ôn nhu nói:

“Còn đau không?”

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới miệng của nàng lại ác độc như vậy.”

Lục Châu nhỏ giọng nói:

“Ai bảo ngươi đi tìm ca kỹ kia làm gì?”

Nàng vẫn nhớ mãi không quên chuyện của Khinh Nhan.

Ta bảo nàng cầm tới bộ đồ trong sạch, Lục Châu tuy rằng tính tình rộng rãi, nhưng khi nhìn thấy thân hình tràn ngập mị lực nam tử, vẫn mắc cỡ nhắm hai mắt lại, xoay người, nhẹ giọng nói:

“Ta… đi đây…”

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, đem nàng kéo vào trong lòng, thân hình của Lục Châu mềm như bún, bám vào người của ta, run giọng nói:

“Ngươi... không nên như vậy, trái tim của ta đập rất nhanh…”

Nhưng mới nói được tới đó, đôi môi đã bị ta hôn.

Nếu như lúc này ta muốn hái đóa hoa Giải ngữ, thì Lục Châu sẽ không cự tuyệt, nhưng mà nghĩ tới tuổi của nàng, ta vẫn cố ý đè nén ý niệm này trong lòng.

Ta bám vào hai tai trong suốt của nàng, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Đêm nay ở lại được không?”

Lục Châu gật đầu, vùi đầu vào trong lòng của ta.

Ôm ấp giai nhản như ngọc đối với người khí huyết phương cương như ta đúng là một sự dằn vặt, Lục Châu y phục bằng tơ tằm rất mỏng, nên ta có thể cảm nhận được đường cong mềm mại trên thân hình của nàng. Lục Châu khẽ cử động, lại càng làm cho huyết mạch của ta trương phồng nên, không thể kìm chế được lòng mình.

Hai im lặng luồn tay vào trong y phục của nàng, xoa xoa da thịt trơn bóng, Lục Châu kìm lòng không được rụt người lại, cái mông ngọc co giãn chạm vào người ta, làm cho ta bị lửa tình thiêu đốt, hai tay bỗng nhiên cầm lấy bộ ngực mềm mại của Lục Châu, ôm chặt nàng vào trong lòng.

Nhiệt độ cơ thể của Lục Châu trở nên cao hơn, nàng dường như muốn tách ra, nhưng không thể rời khỏi ta khi mà dục vọng đã bị đẩy nên mức cao nhất.

Ta hôn lên gáy ngọc trắng mịn của nàng, da thịt Lục Châu trở nên đỏ bừng, nàng muốn trốn tránh nhưng đôi chân dài lại quấn lấy người ta.

Ta đưa tay muốn cởi y phục của nàng, Lục Châu nắm chặt hai tay ta, run giọng đến:

“Ta rất sợ…”

“Sợ cái gì?”

Lục Châu đặt bàn tay của ta vào tiểu phúc của mình, nhẹ giọng nói:

“Đừng tưởng rằng ta không biết ngươi muốn làm gì…”

Ta nhẹ nhàng vuốt ve da thịt của nàng, hỏi:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn làm gì?”

Lục Châu bỗng nhiên xoay người, ôm chặt lấy ta, nhẹ giọng nói:

“Ta biết, trong lòng của ngươi vẫn chỉ coi ta là tiểu hài tử, chưa bao giờ coi ta là thê tử của ngươi…”

Ta nâng cằm nàng, Lục Châu nhắm hai mắt lại, lông mi thật dài rung động, ta khẽ hôn lên trên đôi môi anh đào của nàng, nói:

“Nha đầu ngốc, ta nghĩ như vậy từ khi nào?”

Đôi mắt của Lục Châu nửa khép nửa mở, càng tỏ ra mê người:

“Ngươi nếu như coi ta là thê tử, vậy tại sao vẫn chưa cùng ta…”

Khuôn mặt của Lục Châu càng trở nên đỏ ửng, vùi đầu vào trong lòng ta, dịu dàng nói:

“Cái tên bại hoại này, không nên ép ta nói ra chuyện như vậy, trước khi gả cho ngươi, mẫu phi... cũng đã nói cho ta biết rồi…”

Ta ngơ ngác, vậy thì chẳng phải cô gái nhỏ này giả bộ si ngốc trước mặt ta từ trước tới nay hay sao.

Lục Châu thấp giọng nói:

“Ngươi... giúp ta cởi cái yếm xuống…”

Ta lúc này đâu còn đối đãi với nàng như một tiểu cô nương nữa, lập tức cởi cái yếm của nàng ra, thấy trên nó thêu hình ảnh nam nữ giao hoan, thì trong lòng bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Lục Châu không dám nhìn vào ánh mắt nóng rực của ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Phàm là khi nữ tử người Hồ lập gia đình, mẫu thân đều vì nàng may cho một cái yếm, ta đã gả cho ngươi được một năm, ngươi... chưa từng cởi yếm cho ta…”

Trái tim của ta đập thình thịch, văn hóa của người Hồ đúng là có sự khác biệt lớn với chúng ta, thảo nào mà thiếu nữ người Hồ chỉ hơn mười tuổi đã được gả đi.

Trước khi Lục Châu gả cho ta, mẫu phi của nàng đã tự mình thêu cái yếm này cho nàng, cũng như khóa học đầu tiên về cuộc sống vợ chồng, trước kia ta đúng là quá lo lắng rồi.

Lục Châu sâu xa nói:

“Ta biết... nữ tử Bắc Hồ chúng ta không xinh đẹp và quyến rũ được như nữ tử Trung Nguyên… cho nên ngươi tình nguyện gặp một ca kỹ, cũng không muốn đối diện với ta…”

Ta bỗng nhiên hôn lên đôi môi anh đào của nàng, bàn tay chẳng còn kiêng nể gì nữa xoa khắp thân hình của nàng, cuộc sống cần gì phải cố kỵ nhiều. Lục Châu kịch liệt đáp lại, tình yêu bị đè nén bấy lâu nay đã biểu hiện toàn bộ trước mặt của ta.

Ta im lặng bỏ đi nội khố của nàng, thân hình của Lục Châu không còn che đậy hiện lên trước mặt ta. Da thịt trắng mịn của nàng ửng đỏ, mỗi lân xoa nắn của ta cũng khiến thân hình nàng run nhẹ.

Ta đưa tay hạ màn xuống, thân hình chúng ta biến mất trong màn đêm, ta thâm tình hôn lên mỗi tấc da thịt của Lục Châu, cuối cùng dừng lại trên đôi môi thơm của nàng.

Trong bóng tối Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Ta... rất sợ…”

https://thuviensach.vn

Ta cầm hai tay nàng, nhẹ nhàng nắm úp lên thân hình của nàng.

Lục Châu gắt gao giữ ta lại, nói:

“Ngươi có... coi ta là thê tử của ngươi không?”

“Từ khi cưới nàng, nàng đã là thê tử của ta…”

Trong bóng tối bỗng nhiên truyền đến rên rỉ của Lục Châu, nàng gần như ôm chặt lấy cánh tay của ta, qua hồi lâu, năm ngón tay mới thả lỏng, tình cảm ấm áp như đêm thu…

Nam nhân trưởng thành cần một quá trình rất dài, trong khi đó nữ nhân trưởng thành chỉ trong thời gian một đêm.

Lục Châu búi tóc cho ta, đội tử kim quan lên đầu ta, cúi xuống hôn lên mặt của ta một cái. Ta vòng tay ôm nàng vào trong lòng, đặt nàng lên đầu gối, mỉm cười nói:

“Không nghĩ tới Lục Châu của ta còn có bản lĩnh như vậy.”

Lục Châu ôn nhu nói:

“Ngày xưa khi còn ở Tuyên Thành có nhiều tỷ tỷ chiếu cố huynh như vậy, đương nhiên không cần muội hao tâm tổn sức, hiện giờ chỉ còn một mình muội, muội đương nhiên phải gánh vác trách nhiệm chiếu cố trượng phu của mình.”

Ta than thở tự đáy lòng:

“Nàng quả nhiên đã trưởng thành.”

Lục Châu nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Kỳ thực muội đã sớm trưởng thành, chỉ có huynh mới coi muội như tiểu hài tử mà thôi.”

Ta nhẹ giọng nói vào tai của nàng:

“Sắc trời vẫn còn sớm, không bằng chúng ta lại lên giường triền miên một phen.”

Lục Châu khuôn mặt ửng hồng nói:

“Muội... sợ rằng không được... nơi đó vẫn còn đau đớn…”

Ta thương tiếc hôn lên đôi môi anh đào của nàng, cố gắng kiềm chế dục vọng của mình.

Lục Châu ôm cổ ta, nói:

“Không nghĩ chuyện này lại đau đớn tới như vậy.”

Ta cười nói:

“Lần đầu tiên đều là như vậy, sau này nàng sẽ thích thú.”

Lục Châu khịt cái mũi khả ái, nhẹ giọng nói:

“Có vậy muội mới biết, huynh vẫn thương muội.”

Ta nở nụ cười, véo cái mũi nàng một cái, sở dĩ lần này ta đột nhiên hạ thủ với Lục Châu, nguyên nhân cũng ít nhiều bởi vì chuyện của Tiêu Tín, nếu như Lục Châu toàn tâm toàn ý với ta, thì Tiêu Tín cũng sớm ngày chấp nhận sự thực.

Ta mang theo hai hộp nhân sâm thượng đẳng vào trong cung gặp cô mẫu Trường Thi, Thác Bạt Lục Châu vốn muốn theo ta cùng đi, thế nhưng ta

https://thuviensach.vn

thương nàng còn đau đớn đi lại không tiện, cho nên bảo nàng ở lại dịch quán nghỉ ngơi, một mình đi đến Hán cung.

Cô mẫu Trường Thi tinh thần đã ổn định lại, đứng ở trên cầu vượt của Chiêu Dương cung, nhìn về phương xa.

Cung nữ dẫn ta tới trước mặt người, ta cung kính nói:

“Cô mẫu!”

Cô mẫu Trường Thi quay đầu, ánh mắt có vẻ trống rỗng:

“Dận Không…”

Ta đem hai hộp nhân sâm giao cho cung nữ, ân cần nói:

“Sức khỏe của cô mẫu đã khá hơn chưa?”

Cô mẫu Trường Thi thở dài một hơi, sâu xa nói:

“Ta mệt mỏi quá, giống như vừa trải qua một giấc mộng dài.”

Từ trong ánh mắt mệt mỏi của người, ta mơ hồ đoán được trong lòng người có cất giấu không ít bí mật. Có lẽ cuộc sống ở Đại Hán của người cũng không dễ dàng như bề ngoài.

Ta thấp giọng nói:

“Cô mẫu cần bảo trọng sức khỏe, ngàn vạn lần đừng quá độ.”

Cô mẫu Trường Thi gật đầu, nhìn về phía phía chân trời:

“Không biết lúc còn sống, ta có được trở lại Đại Khang nữa hay không?”

“Cô mẫu nói đùa, nếu như người nhớ cố hương, lúc nào cũng có thể trở về. Dận Không tin tưởng, phụ hoàng nhất định sẽ hai tay hoan nghênh.”

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi chậm rãi lắc đầu nói:

“Bách tính đều ước ao cuộc sống của hoàng tộc chúng ta, nhưng đâu có biết chúng ta làm gì có tự do, cho dù làm một chuyện nhỏ cũng phải suy nghĩ trước sau…”

Người lại rơi lệ, ta rất sợ người lại kích động, cuống quít nói tránh đi:

“Mấy ngày gần đây, tại sao chất nhi không thấy biểu ca đâu?”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Nó giúp cô phụ ngươi an bài chuyện vũ nhạc, hài tử này chẳng có tiền đồ gì, nhưng phương diện này đúng là có sở trường.”

Trong lời nói của người có nhiều mất mác.

Ta âm thầm đoán rằng nói:

“Kỳ thực Cô mẫu Trường Thi và Tinh Hậu đều có chỗ tương đồng, chỉ là người thiếu thủ đoạn và kỳ ngộ như Tinh Hậu, không cách nào bồi dưỡng nhi tử của mình thành đế vương.”

Có một bạch y thiếu nữ đang đi dọc theo cầu vượt tới chỗ chúng ta, nàng là Đại Hán quốc sư Đoạn Tinh, ta thấy dung nhan tuyệt đại tao nhã của nàng, hô hấp không khỏi bị đóng băng lại.

Sự mỹ lệ của Hoàn Tiểu Trác khác hẳn với mấy nữ tử mà ta từng gặp, ở nàng có một sự lạnh lùng.

Ánh mắt nàng bình tĩnh như hồ thu, chẳng có chút ba động nào.

Cô mẫu Trường Thi cười nói:

“Đoạn cô nương tới rồi!”

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt nói:

“Hoàng hậu hôm nay có được khỏe không?”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Đã tốt hơn rồi, đa tạ Đoạn cô nương quan tâm.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Đây là chức trách của Đoạn Tinh, sao hoàng hậu lại khách khí với thần như vậy.”

Ánh mắt của nàng chẳng bao giờ nhìn vào mặt ta, ta thậm chí bắt đầu hoài nghi, những lời nói của Khinh Nhan có lẽ không phải là sự thật? Tại sao trong một thời gian ngắn, con người lại có biến hóa khổng lồ tới như vậy?

Đây là lần thứ hai ta tới thăm Cô mẫu Trường Thi, người trở lại trong cung, vừa vặn tạo cơ hội cho ta và Hoàn Tiểu Trác.

Hoàn Tiểu Trác dường như cũng không muốn nói chuyện với ta, xoay người muốn rời khỏi.

Ta thấy bốn phía vắng lặng, thấp giọng nói:

“Hoàn cô nương xin dừng bước!”

Hoàn Tiểu Trác chấn động, dừng bước chậm rãi xoay đầu lại, ánh mắt của nàng chỉ trong nháy mắt là khôi phục sự bình tĩnh thường ngày:

“Bình vương điện hạ hình như nhận lầm người.”

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không rất có tự tin với trí nhớ của mình.”

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

“Bình thường người quá tự tin mới phạm phải sai lầm cấp thấp.”

Ta ha hả phá lên cười, bước lên phía trước, hai mắt sáng quắc nhìn thẳng vào đôi mắt băng lãnh của Hoàn Tiểu Trác, thấp giọng nói:

“Cho dù cô nương thừa nhận cũng được, không thừa nhận cũng được, có một số chuyện không cách nào quên được đâu.”

Ta ám chỉ mối thù sâu như biển của Hoàn thị.

Hoàn Tiểu Trác giật mình, ta nhạy cảm nắm chắc được biến hóa của nàng, lấy đó làm cơ hội đột phá, tiến sát từng bước nói:

“Cô nương không muốn Tần Hán liên minh, ở điểm này chúng ta giống nhau.”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng lắc đầu:

“Long Dận Không, ngươi quá tự tin, cũng quá kiêu ngạo, ta có thể nói cho ngươi biết, ta chính là Đoạn Tinh, quốc sư Đại Hán quốc, những lời nói của ngươi hôm nay, ta sẽ nói toàn bộ cho bệ hạ!”

Ta lại đi về phía trước một bước, khoảng cách của ta và Hoàn Tiểu Trác không đầy một thước, ngay cả hơi thở cũng cảm nhận được. Ta nói từng chữ một:

“Hoàn cô nương cứ thử một lần, nếu như Dận Không không có can đảm, sao dám nói ra những lời này?”

Chúng ta nhìn thẳng vào nhau, qua hồi lâu, ánh mắt Hoàn Tiểu Trác mới nhìn xuống dưới, nàng nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta có thể quên những lời nói của ngươi ngày hôm nay, mong là Bình vương điện hạ tự xử lý cho tốt!”

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

Ta ở sau lưng nàng nói:

“Lời nói đương nhiên có thể quên, nhưng cừu hận có quên được không?”

Hoàn Tiểu Trác không tự chủ được dừng bước, sau đó lại bước đi, không quay đầu lại.

Ta nhìn theo bóng lưng hoàn mỹ của Hoàn Tiểu Trác, khóe môi mỉm cười, ta dám khẳng định Hoàn Tiểu Trác sẽ không buông bỏ việc trả thù với Hạng Tinh, nàng sẽ dốc toàn lực phá hỏng liên minh Tần Hán.

Nếu như hai nước kết minh, thì Hạng Tinh lại có thêm một chỗ dựa, có được cơ hội thở dốc trong khi cục diện chính trị đang rung chuyển, sao Hoàn Tiểu Trác có thể cho nàng ta cơ hội như vậy được chứ?

“Nàng nhất định sẽ tới tìm ta.”

Ba ngày sau, khách quý của bốn nước cũng lục tục tới Hán đô.

Khi trời hoàng hôn, Hoàn Tiểu Trác sai người mời ta tới sơn trang của nàng gặp mặt. Ta đã sớm chuẩn bị lần này, trước khi Tinh Hậu tới Hán đô, Hoàn Tiểu Trác nhất định sẽ gặp ta.

Sơn trang của Hoàn Tiểu Trác ở phía Tây Hán đô, hai năm trước Hán Thành đế ban nơi đây cho nàng.

Hai ngày trước ta cũng tìm hiểu qua tình hình của Hán đô, nhưng mà chẳng có thu hoạch gì.

https://thuviensach.vn

Tại sao Hoàn Tiểu Trác lại trở thành quốc sư Đại Hán, việc này giống như sương mù bao phủ trong lòng ta.

Sơn trang nằm ở ngoại ô của Hán đô, ba mặt có núi bao quanh, có suối chảy róc rách.

Nước suối trong suốt thấy đáy, có thể đếm được từng con cá. Dọc theo con đường đá trắng trước cửa là có thể tới được đại môn của sơn trang.

Trên tấm biển có viết hai chữ 'Minh khê', có thể nhận ra, chủ nhân trước đây của sơn trang này lấy tên con suối đặt cho tên sơn trang của mình.

Ta và Đường Muội giao ngựa cho hạ nhân, người hầu dẫn chúng ta vào nhà.

Hoàn Tiểu Trác mặc áo trắng, đang ngồi trong thủy tạ của hồ sen chờ chúng ta.

Ta nháy mắt với Đường Muội, bảo hắn ở ngoài chờ. Một mình ta đi vào trong thủy tạ.

Hoàn Tiểu Trác dường như vẫn không biết ta đến, ánh mắt của nàng nhìn thẳng về phía chân trời, giống như phù vân mờ mịt.

Ta mỉm cười nói:

"Xin chào Hoàn cô nương!"

Ánh mắt của Hoàn Tiểu Trác lúc này mới nhìn vào ta, nàng lạnh nhạt nói:

"Ta vẫn muốn ngươi gọi ta là Đoạn Tinh."

Ta gật đầu, ngồi đối diện với nàng, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đoạn cô nương hôm nay tìm ta tới đây, đến tột cùng là có chuyện gì?”

Hoàn Tiểu Trác vươn bàn tay nhỏ nhắn, cầm ấm trà lục sắc, rót cho ta một chén trà.

Ta thưởng thức một hớp, có một mùi thơm từ trong phế phủ bay lên, đây đúng là trà Long Tĩnh chính tông, người pha trà cũng rất biết cách, ta không khỏi thốt lên:

“Trà ngon!”

Hoàn Tiểu Trác mỉm cười nói:

“Bình vương có biết trà này ngon ở chỗ nào không?”

Ta hít thật sâu một hơi, lại thưởng thức một ngụm, nhắm hai mắt, lắc đầu nói:

“Lá trà chắc chắn là trà Long Tĩnh được hái vào ngày xuân, nước pha trà cũng dùng nước trong suốt.”

Hoàn Tiểu Trác hứng thú nhìn về phía ta.

Ta nhìn nước trà, nói:

“Trong suốt hồn nhiên như rừng, không chứa bất luận tạp chất gì, nước này để pha trà rất tốt, nhưng mà…”

Hoàn Tiểu Trác mỉm cười, ta đã nhận ra ảo diệu trong đó.

Ta lại nói:

“Khi uống vào trong miệng, cảm thấy mát lạnh, nếu như ta đoán không sai, đây chính là tuyết mùa đông đun thành nước, sau đó cất đi, mới tạo nên hương vị thế này.”

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiểu Trác lộ vẻ tán thưởng, nàng khẽ gật đầu nói:

“Bình vương điện hạ quả nhiên học thức uyên bác, ngươi đoán không sai!”

Kỳ thực chuyện này làm gì có quan hệ với học thức, dùng tuyết làm nước pha trà, trong hoàng cung Đại Khang ta đã gặp nhiều lần, nhưng mà trình tự pha trà của Hoàn Tiểu Trác thì lần đầu tiên ta qặp.

Hoàn Tiểu Trác mở hộp gỗ trên bàn, đưa lá trà bên trong cho ta, nàng mỉm cười nói:

“Ta vẫn chưa chuẩn bị tiệc rượu chiêu đãi, điện hạ không trách chứ?”

Ta ha ha cười nói:

“Nước trà mặc dù nhạt, nhưng lại có thể thanh tâm, mùi vị của nó kéo dài, có thể cùng một nữ nhân như quốc sư ngồi đối diện, đúng là phúc của Dận Không.”

Ta lặng lẽ quan sát biến hóa của Hoàn Tiểu Trác, nhưng vẫn thấy nàng bình tĩnh như thường, đây đúng là một sự khiêu khích đối với ta.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Minh thần Hạng Tinh sắp đến Hán đô.”

Trong mắt nàng tỏa ra sát khí âm lãnh, nàng nói câu này cũng chính là thừa nhận thân phận của nàng.

Ta nhẹ giọng nói:

“Mấy năm nay, cô nương đã phải chịu không ít khổ sở.”

Hoàn Tiểu Trác dùng đôi mắt đẹp nhìn về phía ta, nàng lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

‘‘Những chuyện ta trải qua, nhất định sẽ bồi hoàn gấp bội lại cho Hạng Tinh!”

Chẳng hiểu tại sao, trong lòng ta lại hiện lên sự lo lắng, Hoàn thị nhất tộc rơi vào kết quả như thế này, đâu chỉ là do một mình Tinh Hậu gây nên, mà còn do Bạch Quỹ đã chết trận sa trường. Nhưng mà chuyện này ta không muốn nói rõ với Hoàn Tiểu Trác, chỉ có lợi dụng cừu hận của nàng với Hạng Tinh, mới có thể đặt chúng ta ở chung lập trường.

Ta cố ý nói:

“Sự tình đã qua nhiều năm như vậy, Hoàn cô nương cần gì phải nhớ mãi không quên…”

Hoàn Tiểu Trác nhìn thẳng ta nói:

“Ta đối phó Hạng Tinh không phải là sự mong muốn trong lòng của ngươi hay sao? Ngươi cần gì phải làm bộ làm tịch?”

Ta bùi ngùi thở dài một hơi nói:

“Mấy ngày nay ta đã nhiều lần nghĩ tới, phá hỏng liên minh đúng là chuyện ta muốn, nhưng ta cũng không muốn lợi dụng Hoàn cô nương để đạt được mục đích của mình.”

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác nói:

“Sống trong cừu hận là chuyện cực kỳ thống khổ, ta không muốn cô nương tiếp tục như vậy…”

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác hiện lên hai giọt lệ trong suốt, nàng bỗng nhiên quay người, rất sợ ta thấy được sự mềm yếu của nàng.

Ta tuy rằng muốn nàng trợ giúp cho ta, thế nhưng ta không muốn nàng nghĩ ta là người lợi dụng nàng, lạt mềm buộc chặt, để nàng cam tâm tình

https://thuviensach.vn

nguyện cho ta sử dụng, đó mới là lợi ích của ta.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Ta vĩnh viễn không thể nào quên ánh mắt của đệ đệ và muội muội trước khi chết... nó đã hại cha ta..., vì sao còn không buông tha cho chúng ta?”

Nữ nhân thường không hiểu sự tàn khốc của chính trị, tuy rằng ta không biết ai hạ thủ, nhưng giết bọn họ cũng là một việc làm chu đáo, vừa có thể làm kinh sợ quần thần trong triều, cũng có thể giúp Tinh Hậu chấp chưởng đại quyền, máu của Hoàn thị có tác dụng rất lớn.

Ta bỗng nhiên liên tưởng đến mình, tương lai nếu ta tranh đoạt hoàng quyền, ta sẽ đối đãi với địch thủ, với những người phản đối ta như thế nào?

Muốn trừ tận gốc, thì phương pháp tốt nhất vẫn là giết không tha. Từ xưa đến này vì hoàng quyền mà đế vương có thể tịch thu gia sản, giết kẻ phạm tội, xét đến cùng, tất cả chỉ là vì miễn trừ hậu hoạn cho mai sau.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 97: Dò Xét

Ta lẳng lặng nhìn Hoàn Tiểu Trác, cừu hận quả nhiên có thế thay đổi tất cả. Hoàn Tiểu Trác của quá khứ đã không còn tồn tại nữa, hiện giờ ở trước mặt ta, chỉ còn lại Đại Hán quốc sư Đoạn Tinh.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Hán Thành Đế đã muốn dụng binh với Đại Hán từ lâu rồi, hơn nữa khi liên minh công kích Đại Khang mới có lợi, ngươi sẽ rất khó phá hỏng liên minh của bọn họ.”

Nàng dừng lại một chút nói:

“Hán Thành Đế tuy rằng không giết ngươi, thế nhưng đã sai Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ nghiêm mật quan sát, tình cảnh của ngươi không lạc quan như ngươi nghĩ đâu.”

Ta cười nhạt nói:

“Lý Mộ Vũ cũng đã sớm biểu hiện rồi.”

Hoàn Tiểu Trác gật đầu nói:

“Lý Mộ Vũ là thủ hạ trợ thủ đắc lực nhất của Hán Thành Đế, cho dù là võ công hay tâm kế đều sâu không thể dò, ngươi ngàn vạn lần đừng nên khinh địch.”

“Hoàn cô nương, vì sao cô nương lại trở thành Hán quốc quốc sư?”

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Hoàn Tiểu Trác đột nhiên ảm đạm, nói:

“Năm ấy lúc phụ thân ta gặp nạn, được Bình vương xin cho lệnh đặc xá, cả nhà định trở về cố hương ở phía nam Tần quốc nhưng không ngờ Hạng Tinh... bề ngoài thì bỏ qua cho chúng ta, trong bóng tối lại phái binh ra giết, đáng thương cho cả nhà Hoàn thị đều chết...”

Đôi mắt nàng đỏ bừng, nhắc tới chuyện cũ làm cho nàng thống khổ.

“Sau đó ta được sư phụ cứu, người dạy cho ta một thân võ công, đồng thời người còn quen biết với Hán Thành đế, Hán Thành đế mời sư phụ ta vào cung chữa bệnh cho hoàng hậu. Sư phụ ta liền cho ta tới đây, Hán Thành đế vì cảm ơn chuyện ta cứu chữa cho hoàng hậu, nên mới ban cho ta cái danh hiệu quốc sư này. Thực tế, ta cũng chỉ có danh mà thôi, chưa từng được đảm nhiệm trọng trách của quốc sư ngày nào.”

Ánh mắt của Hoàn Tiểu Trác trở lại bình thường, lý do của nàng không đủ để ta tin tưởng. Hán Thành đế sẽ không đơn giản đem chức quốc sư cho nàng như vậy, công lao của việc cứu trị cô mẫu Trường Thi nhiều lắm cũng chỉ được phong chức ngự y, quốc sư có trách nhiệm phụ tá triều chính, đó cũng là nguyên nhân mà nàng không muốn nói cho ta biết.

Ta chậm rãi buông chén trà, mỉm cười nói:

“Ta muốn hỏi Hoàn cô nương một việc.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Bình vương mời nói!”

Ta đứng dậy đi hai bước, nhìn về phía quần sơn xa xa, thấp giọng nói:

“Ta nghe nói Tần quốc thương nhân Điền Tuần đầu phục cho Đại Hán, đem bảo tàng Mâu thị hiến cho Hán Thành Đế, không biết việc này có phải

https://thuviensach.vn

là thật hay không?”

Hoàn Tiểu Trác gật đầu nói:

“Đúng là có chuyện này, Điền Tuần hiện giờ vẫn đang sống dưới sự bảo hộ của Lý Mộ Vũ, còn về phần tàng bảo đồ, chắc là do Hán Thành đế tự mình cất giữ, ngoại trừ hắn thì chẳng có ai biết nó được giấu ở đâu.”

Nàng dường như đoán được mục đích thực sự của ta, thấp giọng nói:

“Bình vương có phải định lấy cắp tàng bảo đồ đó?”

Ta cũng không giấu diếm cách nghĩ của mình, mỉm cười nói:

“Chỉ có lấy được tàng bảo đồ, mới có thể phá vỡ được cơ sở liên minh của Hán Tề.”

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt nói:

“Bình vương đâu chỉ muốn hủy liên minh của hai nước Hán Tề, bảo tàng Mâu thị còn chôn dấu một lượng tài phú thật lớn, vương giả có ý định tranh giành thiên hạ, đâu có ai không muốn chiếm nó làm của riêng?”

Ta biết nàng đã nhìn ra mục đích của ta, cười nhìn về phía nàng nói:

“Hoàn cô nương có nguyện ý trợ giúp ta không?”

Hoàn Tiểu Trác ngưng mắt nhìn ta thật lâu, rốt cục gật đầu.

…

Ta và Đường Muội bước chậm trên con đường của Hán đô, nhưng trong đầu ta lúc nào cũng hiện lên nụ cười của Hạng Tinh. Kể từ khi ta biết nàng sắp tới Hán đô, thì hình bóng nàng lúc nào cũng quanh quẩn trong đầu của ta.

https://thuviensach.vn

Theo thời gian trôi qua, cừu hận của ta đối với Hạng Tinh đã sớm biến mất, rời khỏi Đại Tần cũng làm cho những việc nàng làm với ta đã bay theo, trong lòng ta chẳng còn chút ấm ức nào cả.

Ta cũng nhận ra, năm đó ta căm hận nàng là bởi vì, nàng là nữ nhân của ta, nhưng lại phản bội ta. Trải qua thời gian, sự phẫn nộ và cừu hận đã giảm xuống, ta mới phát hiện vị trí của nàng trong lòng ta, có rất nhiều chuyện không phải mình muốn buông bỏ là được. Hai ngày nay ta đã nhiều lần đang suy nghĩ, nếu ta gặp lại nàng, ta sẽ đối xử với nàng như thế nào?

Gió thu thổi qua đường, làm cho một chiếc lá vàng phiêu đãng trong không trung, chậm rãi rơi xuống trước mặt ta, hàn khí làm ta nhịn không được rùng mình một cái.

Hai hàng lông mày của Đường Muội bỗng nhiên nhăn lại, tay phải đặt lên chuôi đao.

Tuấn mã của chúng ta đồng thời hí lên một tiếng.

Dưới ánh trăng ở đầu con đường có một thân ảnh cao lớn đang đứng.

“Tiết Vô Kỵ!”

Trong lòng ta thầm gọi tên đối phương.

Nhiều năm không gặp, Tiết Vô Kỵ càng ngày càng trầm ổn, sát khí cường đại tỏa ra khắp bốn phía, đã lâu rồi ta mới có cảm giác cường liệt tới thế này.

Tiết Vô Kỵ tỏa ra hàn khí bức người, hắn lạnh lùng nói:

“Ta vẫn đang đợi ngươi!”

Ta có thể hiểu được hàm nghĩa chân chính trong câu nói của hắn, đã nhiều năm như vậy rồi, hắn vẫn không quên được sự vũ nhục và hãm hại

https://thuviensach.vn

của ta đối với hắn.

Đường Muội lạnh lùng quát:

“Tránh ra!”

Tiết Vô Kỵ nở nụ cười lãnh khốc.

Ta phất phất tay, ngăn Đường Muội lại,xoay người xuống ngựa hướng Tiết Vô Kỵ đi đến, Cho dù hắn có hận ta thế nào, thì đây cũng là lãnh thổ của Đại Hán, Tiết Vô Kỵ chắc chắn sẽ không dám rút đao tùy tiện.

Tiết Vô Kỵ thấy tiết tấu bước chân của ta, con ngươi của hắn chợt co rút lại. Hắn đã cảm nhận được sự biến hóa của ta, Long Dận Không trước mắt không còn là Bình vương trói gà không chặt ngày xưa nữa, sự rèn luyện nhiều năm đã mang lại cho ta một thân võ công cao cường.

Tiết Vô Kỵ và ta đối diện nhìn nhau thật lâu, hồi lâu mới nói:

“Ta sẽ không để cho ngươi bình an trở về Đại Khang!”

Ta cười nhạt noi:

“Vô Kỵ huynh tự cho mình có bản lĩnh làm chuyện này hay sao?”

Trong tròng mắt của Tiết Vô Kỵ lửa giận đột nhiên bùng cháy.

Ta bỗng nhiên nhanh như tia chớp rút trường đao ở bên hông, toàn lực bổ tới chỗ Tiết Vô Kỵ.

Cho dù là Tiết Vô Kỵ hay Đường Muội cũng không nghĩ người xuất thủ trước lại là ta.

Chân trái của Tiết Vô Kỵ nặng nề dậm xuống mặt đất, đá xanh bắn tung tóe. thân hình hắn ngửa ra sau. Thanh Đồng đao ở bên hông đột nhiên bắn

https://thuviensach.vn

ra, cổ tay phải của hắn xảo diệu quay một vòng, chuẩn xác đỡ đao phong của ta.

Song đao tương giao, tia lửa bắn ra tung tóe, cánh tay ta cầm thấy tê dại, Tiết Vô Kỵ quả nhiên lợi hại, ta đột nhiên đánh úp hắn vậy mà hắn lại nhanh chóng phản ứng được.

Tiết Vô Kỵ giận dữ quát một tiếng, Thanh Đồng đao đang dính vào trường đao của ta, đột nhiên bổ về phía chuôi đao.

Thân hình ta xoay một vòng, sau đó bay lên không trung, chân trái đạp vào bức tường bên cạnh, dùng phản lực của mặt tường, hai tay cầm đao, từ trên cao bổ xuống đỉnh đầu của Tiết Vô Kỵ.

Tiết Vô Kỵ mũi đao chuyển ngược, giống như một thanh sắc hàn mang ở trong trời đêm, một cánh tay của hắn tiếp được chiêu công kích toàn lực của ta.

Thân hình hắn bay ngược lại, hai chân đạp lẻn tường, thân hình lăng không bay lên, người đao hợp nhất chém tới vị trí của ta.

Thân hình của hắn mạnh hơn ta, lần này lại hai tay cầm đao, cho nên lực đạo mạnh hơn gấp bội.

Nếu ta chọn cứng đối cứng, sẽ rất khó đỡ được một kích toàn lực này.

Trường đao của ta chém theo hình cung, thân hình mượn lực đạo truyền từ thân đao xuống, xoay tròn lui ra ngoài vững vàng đứng trước tọa kỵ. Ta cười lớn, kéo cương ngựa, một lần nữa ngồi lại trên yên.

Tiết Vô Kỵ lúc này mới biết ta định thử thực lực của hắn, đôi mắt hổ bị lửa giận nhuộm đỏ.

https://thuviensach.vn

Đường Muội hết sức chăm chú nhìn thẳng vào Tiết vô Kỵ, đề phòng hắn thẹn quá hoá giận không tiếc tất cả tiến công.

“Hảo đao pháp!”

Bỗng nhiên có một thanh âm vang lên giữa không trung.

Ta ngẩng đầu nhìn về phía trước thấy Lý Mộ Vũ mặc một bộ nho sam đứng ở trên tường cao, gió nhẹ thổi qua, quần áo theo gió phất phơ càng thêm ngọc thụ lâm phong, tiêu sái bất phàm.

Trong lòng ta thầm khen, Lý Mộ Vũ này đúng là một nam tử tràn ngập mị lực, xem ra trận đấu của ta và Tiết Vô Kỵ lúc này đã bị hắn xem trọn.

Trong khi đó chúng ta lại không phát hiện ra hắn có thể thấy được, võ công của hắn đúng như lời của Hoàn Tiểu Trác nói thâm bắt khả trắc (sâu không thể dò).

Tiẻt Vô Kỵ cố ngăn chặn cơn tức giận của mình, chậm rãi đút đao vào vỏ.

Lý Mộ Vũ giống một chiếc lá rụng, lãng đãng đáp xuống giữa ta và Tiết vô Kỵ, mỉm cười nói:

“Hai vị đúng là có nhã hứng, đêm khuya thanh vắng lại chọn nơi này làm nơi vũ đao lộng kiếm, Đại Hán khí trời mùa thu mát mẻ, chẳng nhẽ còn chưa làm dịu cơn giận của hai bên hay sao?”

Tiết Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, xoay người đi về phía xa xa.

Lý Mộ Vũ nhìn theo thân ảnh của Tiết Vô Kỵ không khỏi lắc đầu, than thở:

“Không nghĩ tới lửa giận của vị Tiết tướng quân này lớn tới như vậy.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt nói:

“Nhờ có Lý Đại Đô Đốc hiện thân đúng lúc, bằng không đêm nay Dận Không sẽ gặp phải phiền phức lớn rồi.”

Lý Mộ Vũ thâm ý nói:

“Rất nhiều phiền phức đều tự mình mang đến.”

Chắc chắn hắn nhìn thấy ta xuất đao với Tiết Vô Kỵ trước, nên mới nói như vậy.

Ta mỉm cười nói:

“Lý Đại Đô Đốc tới thực đúng dịp, có phải là người vẫn luôn bảo hộ ta hay không?”

Ta nói một câu hàm ý.

Lý Mộ Vũ ha ha phá lên cười:

“Bình vương điện hạ thật biết nói đùa, Mộ Vũ vừa rồi tới dịch trạm tìm người, mới biết tin Bình vương tới phủ quốc sư, cho nên mới đứng đón ở đây.”

Trong lòng ta thầm mắng, Lý Mộ Vũ nói dối cũng chẳng thèm chuẩn bị trước lý do, ngoại trừ ta, Đường Muội và Tiêu Tín thì làm gì có ai biết ta đi đâu.

Ta mỉm cười nói:

“Quốc sư mời ta đến uống trà, thuận tiện thảo luận trà đạo một chút.”

Lý Mộ Vũ nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương quả nhiên là long phượng trong loài người, mới tới Hán đô đã được mỹ nữ cao ngạo nhất mời gặp, không biết là đã làm nát con tim của biết bao nhiêu nam nhi Hán đô rồi.”

Ta mỉm cười nói:

“Lý Đại Đô Đốc không phải đang nói tới mình đấy chứ?”

Lý Mộ Vũ nở nụ cười, hắn gật đầu nói:

“Lý mỗ hôm nay đến đây là muốn mời Bình vương điện hạ uống một chén rượu nhạt.”

Ta cố ý nhìn trời đêm nói:

“Đại Đô Đốc hình như tới mời không đúng lúc...”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Gió mát trăng thanh khung cảnh tĩnh mịch, đúng là thời gian uống rượu tâm sự tốt nhất, chẳng nhẽ Bình vương điện hạ không nể mặt Lý mỗ mà thưởng nguyệt hay sao?”

Ta ha hả cười nói:

“Có thể cùng Lý Đại Đô Đốc uống rượu, Dận Không cầu còn không được.”

Nơi uống rượu mà Lý Mộ Vũ mời ta cách dịch trạm không xa, nó ở bờ sông Xuân Thủy.

‘Hương Huyết Lư’ mặc dù chỉ là một cái tửu quán nho nhỏ, nhưng lại vô cùng nổi danh ở Hán đô, chủ quán ở đây có tính cách vô cùng cô quái, mỗi ngày chỉ làm một bàn cơm. Nhưng mà việc làm ăn của hắn vô cùng thuận lợi, có người nói nơi này được đặt cơm trước tới một năm trời.

https://thuviensach.vn

Một lão bản tính tình cổ quái như vậy, mà lại chịu làm một bàn tiệc cho Lý Mộ Vũ và ta giữa đêm khuya.

Lý Mộ Vũ nâng chén rượu lên nói:

“Cá nóc là món nổi danh nhất ở đây, mùa thu cá nóc lại rất béo, trong thiên hạ, cá nóc ngon chỉ có ở Hương Huyết Lư mà thôi.”

Lão bản mang nên bốn món thức ăn, Lý Mộ Vũ lại cầm tới hai vò nữ nhi hồng, mở nắp niêm phong, nói:

“Ta đã sớm nghe nói về tửu lượng của Bình vương điện hạ, tối nay chúng ta buông bỏ tất cả, chỉ chuyên tâm uống rượu có được không?”

Ta gật đầu, nắm vò rượu nói:

“Vậy thì ta làm trước!”

Ta ngửa đầu, cầm cả vò rượu nữ nhi hồng để uống, ta và Lý Mộ Vũ hầu như đồng thời để vò rượu xuống, nhìn nhau cười.

Lão bản nhanh chóng mang cá nóc lên.

Lý Mộ Vũ nói:

“Ngoài trúc đào hoa hai ba nhánh, sông xuân nước ấm vịt tiên tri, cỏ mọc đầy đất mầm sậy ngắn, chính là thời gian cá sinh sôi!”

Ta cười nói:

“Lý Đại Đô Đốc đúng là có thi hứng, ta đã sớm nghe nói, ăn cá nóc có thể cảm nhận được trăm vị, trong trăm vị thì chỉ có cá nóc là ngon nhất, tiếc rằng ta vô duyên thưởng thức, hôm nay, đang là mùa thu lại có cá nóc để thưởng thức, đúng là chuyện may mắn vô cùng.”

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Cá nóc tuy rằng ngon thế nhưng trong đó có độc, Bình vương điện hạ lẽ nào không sợ?”

Ta có thể nhận ra ý nghĩa của câu nói này, cười nhat nói:

“Nghe nói độc tố của cá nóc đều ẩn chứa trong máu và nội tạng, chỉ cần rửa sạch, vậy là không sao rồi.”

Lý Mộ Vũ cười lạnh nói:

“Binh vương vẫn chưa tận mắt thấy đầu bếp rửa, làm sao biết là nó sạch? Nếu như hắn có sơ sẩy, hậu quả sợ rằng không tưởng tượng nổi.”

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt hắn lạnh nhạt nói:

“Lý Đại Đô Đốc có từng nghe nói qua câu ‘Vì chuyện nhỏ mà bỏ việc lớn’ chưa? Nếu như bất cứ chuyện gì đều sợ hãi nguy hiểm, lo lắng tới hậu quả là đầu tiên, vậy thì con người sống trên đời này còn có ý nghĩa gì nữa?”

Ta đã biết hắn muốn mượn việc cá nóc để nhắc nhở ta tình cảnh của Hán đô, ám chỉ ta tốt nhất đàng hoàng, đừng có ý đồ phá hỏng việc kết minh.

Lão bản mang tới một đôi đũa trúc, tự mình nếm thử cá nóc, chứng tỏ trong đó không có độc. Ta mỉm cười nói:

“Mỹ vị như thế này càng ít kiểm tra bao nhiêu càng tốt, nếu để cho người khác ăn mất một miếng, chẳng phải là ta và Lý Đại đô đốc đã mất đi một miếng mỹ vị hay sao?”

Ta cầm đũa, gắp lấy một miếng, bỏ vào trong miệng.

Lý Mộ Vũ thể hiện sự khen ngợi, lúc nãy hắn dùng cá nóc ám chỉ cho ta biết khó mà lui, nhưng không nghĩ tới ta lại dùng phương thức này thể hiện

https://thuviensach.vn

quyết định của mình.

Lý Mộ Vũ cầm vò rượu lên:

“Tửu phùng tri kỉ thiên bôi tửu (có bạn tri kỷ uống rượu ngàn chén còn ít). Lý mỗ kính Bình vương một vò!”

Khi trở lại dịch trạm tới mới biết, mấy người Lục Châu vẫn còn chưa đi ngủ, vẫn còn ngồi trong phòng khách chờ, thấy ta bình an trở về, lúc này mới yên lòng lại.

Lục Châu chẳng quan tâm có người ở đây hay không, nhào vào trong lòng ta, run giọng nói:

“Sao huynh về trễ thế, làm muội lo lắng vô cùng?”

Ta vỗ nhẹ vào vai nàng, thấy Tiêu Tín đang cúi đầu. Ta mỉm cười nói:

“Có gì phải lo lắng? Ta và Đường Muội đi chung, cho dù có nguy hiểm cũng biến thành bình an, hơn nữa ở Hán đô có Lý đại đô đốc chiếu cố, làm gì có ai dám hạ thủ tới ta?”

Ta nhìn về phía Tiêu Tín nói:

“Tiêu Tín! Hôm nay có người nào tới đây không?”

Tiêu Tín lúc này mới ngẩng đầu lên, cung kính nói:

“Điện hạ, hôm nay tam hoàng tử Hạng Đạt Sinh tới, muốn mời người đi ra ngoài uống rượu, thuộc hạ dựa theo căn dặn của người, nói người ra ngoài thăm bằng hữu.”

Ta hài lòng gật đầu, bảo Lục Châu về phòng trước đến chờ ta.

Ta nói:

https://thuviensach.vn

“Có biết lúc nãy ta gặp người nào hay không?”

Tiêu Tín có chút nghi hoặc ta.

Ta thấp giọng nói:

“Tiết Vô Kỵ!”

Tiêu Tín biết hắn chắc chắn theo dõi ta, nên ân cần nói:

“Hắn có gây bất lợi cho điện hạ hay không?”

Ta lắc đầu, cười nói:

“Lần này hắn không định xuất thủ với ta, nhưng ta lại đánh cho hắn trở tay không kịp.”

Đường Muội nói:

“Tiết Vô Kỵ võ công cao cường, đao pháp tinh tuyệt chỉ là hạng hai, thể lực của hắn mới là bất phàm.”

Hôm nay hắn đứng một bên quan sát, đương nhiên có điều hiểu biết về Tiết Vô Kỵ.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như đối phó với hắn ngươi nắm chắc mấy phần?”

Đường Muội suy nghĩ một chút mới hồi đáp:

“Tiết Vô Kỵ võ công chắc là sàn sàn như thuộc hạ, nếu như chân chính giao thủ, có rất nhiều chuyện ảnh hưởng, thuộc hạ không dám nói là nhất định có thể thắng hắn...”

https://thuviensach.vn

Đường Muội từ trước đến nay là người thẳng thắn, nếu hắn nói như vậy, thì đủ chứng minh, võ công của hắn và Tiết Vô Kỵ sàn sàn như nhau, nhưng trên hắn ta.

Đường Muội nói:

“Công tử có phải muốn thuộc hạ đi ám sát Tiết Vô Kỵ? Nếu như là đánh lén, thì thuộc hạ có thể làm được!”

Ta lắc đầu nói:

“Tiết Vồ Kỵ dễ giết như vậy sao? Cho dù ngươi có thể giết hắn, nhưng mà ai chẳng hoài nghi chúng ta, tới lúc đó, chẳng phải là chúng ta tự mình hãm mình trong khốn cảnh hay sao?”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ nói đúng, mục đích lần này chúng ta tới đây là phá hỏng liên minh năm nước, Tiết Vô Kỵ không phải là nhân vật trọng yếu gì cả.”

Đường Muội nói:

“Lý Mộ Vũ tìm công tử là vì chuyện gì?”

Lúc nãy khi ta và Lý Mộ Vũ đối ẩm, hắn đứng ở bên ngoài nên không biết chúng ta nói chuyện gì.

Ta bùi ngùi than thở:

“Lý Mộ Vũ đúng là một nhân vật bất phàm, hôm nay hắn muốn khuyên ta không nên có ý nghĩ phá hỏng chuyện kết minh, thì có thể vài hôm nữa sẽ được về Đại Khang.”

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Hình như hắn nắm rất rõ nhất cử, nhất động của công tử”

Ta gật đầu nói:

“Hôm nay khi chúng ta tới phủ quốc sư, hắn nhất định có theo dõi.”

Tiêu Tín nói:

“Nếu như vậy, chẳng phải là mọi hành động của chúng ta đều bị hắn giám sát hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Có biện pháp gì làm hắn buông lỏng cảnh giác với chúng ta hay không?”

Tiêu Tín nói:

“Biện pháp tốt nhất chính là di chuyển sự chú ý của hắn!”

Ta ngơ ngác, lặp tức cười nói:

“Nói nghe một chút.”

Tiêu Tín thấp giọng nói:

“Công tử có thấy là Hán đô quá im ắng hay không, nếu như có thể khiến nơi này rung chuyển, thì sức lực của Lý Mộ Vũ chắc chắn sẽ phân tán đi rất nhiều.”

Ta nặng nề gật đầu, mỉm cười nói:

“Kế sách của ngươi mặc dù tốt, nhưng cục diện Hán đô như vậy, chúng ta có thể dễ dàng thực hiện hay sao.”

Ta hít một hơi thật sâu nói:

https://thuviensach.vn

“Có thể di dời sự chú ý của Lý Mộ Vũ, chắc chắn phải là chuyện kinh thiên động địa, muốn như vậy phải sắp đặt thật kỹ mới được.”

Vừa trở lại trong phòng, Lục Châu đã ôm lấy ta từ phía sau,ta khép cửa phòng, bế nàng lên.

Đôi chân nhỏ dài của Lục Châu quấn ngang hông ta, dung nhan xinh đẹp dưới ánh nến lại càng động lòng người.

Ta hôm lên đôi môi của nàng, hai tay ôm mông ngọc, cố sức dán chặt vào người ta, Lục Châu lập tức cảm nhận được sự biến hóa.

Khuôn mặt nàng đỏ hồng, ôm lấy cổ ta, nhẹ giọng nói:

“Huynh đối với muội ôn nhu một chút...”

Có thời gian ôn nhu, đương nhiên phải có thời gian kịch liệt, chuyện này lập tức được chứng minh...

Từ khi trở thành nữ nhân thực sự của ta, Lục Châu chẳng muốn xa ta nửa bước, con gái một khi đã yêu, thì tính ích kỷ lại càng mạnh. Ta biết rõ điểm này, cho nên nhiều chuyện ta vẫn giấu nàng, thí dụ như chuyện gặp gỡ giữa ta và Khinh Nhan.

Đối mặt mới thiếu nữ thông tuệ như Khinh Nhan, nói chuyện cũng mất rất nhiều khí lực.

“Bình vương lần này tới tìm ta, có phải là gặp chuyện phiền toái gì hay không?”

Nụ cười của Khinh Nhan lúc nào cũng là sự mê hoặc.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không chỉ muốn tới thăm Khinh Nhan cô nương một chút, để cho thỏa nỗi tương tư.”

Kể từ khi biết mục đích của nàng ở Hán đô, lời nói của ta trở nên càn rỡ hơn rất nhiều, khiêu khích một mỹ nữ như thế này mang lại một niềm vui mới.

Khinh Nhan quyến rũ liếc mắt nhìn ta, nhẹ giọng nói:

“Hồng nhan tri kỷ bên người Bình vương nhiều vô số, sao có thể để ý tới Khinh Nhan được chứ? Nói mau, lần này ngươi đến là vì mục đích gì?”

Ta ha ha cười nói:

“Khinh Nhan cô nương quả nhiên băng tuyết thông minh, ở trước mặt cô nương, Dận Không có cảm giác mình như bị lột truồng.”

Khinh Nhan hơi nhăn mày, ta giỏi về quan sát sắc mặt ngôn ngữ, biết là mình nói câu không tốt. Khinh Nhan tuy rằng là ca kỹ, nhưng tính tình lại rụt rè, nếu như ta nói năng quá đáng, sợ rằng sẽ bị nàng coi thường.

Ta thấp giọng nói:

“Ta muốn cầu Khinh Nhan cô nương giúp ta một chuyện.”

Khinh Nhan gật đầu.

Ta bước thêm một bước, nói:

“Lý Mộ Vũ đối với ta luôn giám sát chặt chẽ, mọi hành động của ta ở Hán đô đều bị hắn giám thị, cô nương có biện pháp gì di dời sự chú ý của hắn hay không?”

Khinh Nhan cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương điện hạ cho ta là Hán Thành Đế ư? Có thể tùy ý sai khiến Lý Đại Đô Đốc?”

Ta thấp giọng nói:

“Gần đây biểu ca của ta có tới hay không?”

Khinh Nhan ngơ ngác, lập tức hiểu ý của ta, nàng lạnh lùng nói:

“Bình vương điện hạ có phải là muốn ta bắt Tam hoàng tử à?”

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không chỉ là tùy tiện hỏi, không nghĩ tới Khinh Nhan cô nương lại nghĩ ra một biện pháp tốt như vậy, Dận Không thực sự là bội phục!”

Khinh Nhan hung hăng nhìn ta một cái nói:

“Long Dận Không, ngươi quả rất độc ác, ngay cả biểu huynh của mình cũng không buông tha.”

Ta thấp giọng nói:

“Khinh Nhan cô nương có nghĩ tới chuyện, nếu như trước đại thọ mà hoàng từ mất tích, Đại Hán sẽ có phản ứng như thế nào? Lý Mộ Vũ thân là Đại Đô Đốc, quản lý toàn bộ trị an của Hán đô, chuyện tìm tam hoàng tử, có rơi vào đầu của hắn không?”

Khinh Nhan nói:

“Hay cho một độc kế giương đông kích tây!”

Ta cười nói:

“Diệu kế như thế, Khinh Nhan cô nương sao lại dùng từ ‘độc’ để hình dung? Với lại chúng ta chỉ tạm thời để hắn biến mất một thời gian, đâu phải

https://thuviensach.vn

là dồn hắn vào chỗ chết.”

Khinh Nhan nói:

“Ngươi muốn làm như thế nào?”

Ta thấp giọng nói:

“Sắp tới đại thọ của Hán Thành Đế, việc tổ chức gánh hát mừng thọ giao cho Hạng Đạt Sinh, Khinh Nhan cô nương giao tình với hắn không ít, đương nhiên bắt hắn rất dễ.”

Khinh Nhan cười nói:

“Sao ngươi lại chắc chắn Lý Mộ Vũ không hoài nghi chuyện này là do ngươi làm?”

Ta cười nói:

“Trong thiên hạ muốn trộm tàng bảo đồ không chỉ có một mình ta, huống chi ngay cả cô nương cũng có chủ ý muốn phá hỏng kết minh của năm nước, cô nương chỉ ra điều kiện đổi Hạng Đạt Sinh lấy một bức tàng bảo đồ giả là được, chuyện này đối với cô nương dễ như trở bàn tay? Về phần Lý Mộ Vũ, bây giờ toàn bộ tinh lực đều đặt lên người ta, ta có phải là người hạ thủ hay không, hắn là người chứng minh tốt nhất!”

Khinh Nhan gật đầu nói:

“Tốt!”

Nàng di chuyển đôi mắt đẹp nói:

“Nhưng mà... Nếu là Hán Thành Đế lo lắng cho nhi tử của mình, thực sự nộp bản đồ thật ra thì làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nếu quả thật như vậy, mục đích của Khinh Nhan cô nương đã đạt được, một đao giết chết Hạng Đạt Sinh, mang tàng bảo đồ cao chạy xa bay.”

Khinh Nhan cười lạnh nói:

“Long Dận Không, ngươi rất tự tin!”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như ngay cả chuyện này cũng không tự tin, thì làm sao có tư cách hợp tác với Khinh Nhan cô nương?”

Khinh Nhan ngưng mắt nhìn ta thật lâu, u oán than thở:

“Chẳng hiểu tại sao, ta bỗng nhiên có cảm giác hổ bị lột da?”

Ta ha ha nở nụ cười:

“Nếu như ta là con cọp, Khinh Nhan cô nương có lo lắng bị ta ăn tươi hay không?”

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng, môi anh đào của nàng khẽ mở nói:

“Có lẽ là con cọp đó sẽ phục tùng cũng chưa biết chừng?”

…

Tin tức Hạng Đạt Sinh biến mất được truyền ra vào lúc trời hoàng hôn ta vào Lục Châu đang ở trong hoa viên chơi Thú cốt kỳ, đối với loại cờ của người Bắc Hồ này ta không am hiểu lắm, liên tiếp thua năm ván ta cười nói:

“Đứng tới đây, nàng lấy dài đánh ngắn như vậy, ta đương nhiên là thua rồi.”

https://thuviensach.vn

Lục Châu cười nói:

“Vậy thì chúng ta đổi lại, huynh lấy dài đánh ngắn.”

Ta ha hả cười nói:

“Nếu vậy thì ở trong hoa viên này chẳng phải là quá lộ liễu hay sao, chúng ta trở về phòng thì...”

Lục Châu giờ mới hiểu được hàm nghĩa trong lời nói của ta, mắc cờ đỏ bừng, sẵng giọng:

“Huynh muốn chết hay sao mà nói lời khinh bạc này.”

Nhưng trong đôi mắt đẹp của nàng loại hiện lên vài phần mị sắc.

Ta đang muốn khiêu khích nàng, thì thấy Tiêu Tín và Đường Muội có vẻ bối rối đi đến.

Ta đứng lên nói:

“Có chuyện gì?”

Tiêu Tín nói:

“Ngoài cửa có hơn chục tên Hán binh, muốn lục soát dịch trạm.”

Ta nhíu mày, những người này hiển nhiên đến là vì chuyện của Hạng Đạt Sinh, ta biết họ có lục soát cũng không ra kết quả gì, cho nên không ngăn cản phắt phắt tay nói:

“Để cho bọn họ vào đi!”

Mấy tên Hán binh này lục soát một lần nhưng chẳng tìm ra thứ gì, sau đó cáo lỗi rời đi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín cười nói:

“Đúng là trời giúp điện hạ, ngày hôm qua vừa nói Hán đô vô cùng im ắng, hôm nay xảy ra chuyện liền.”

Chuyện của Hạng Đạt Sinh, ta cũng không nói ra ngoài, đối với thân tín của mình cũng không ngoại lệ.

Ta thở dài nói:

“Biểu huynh của ta sao lại đột nhiên biến mất? Cô mẫu nếu như biết chuyện này, chắc chắn sẽ lại hoảng sợ.”

Ta xoay người hướng Lục Châu nói:

“Lục Châu, nàng theo ta vào trong cung thăm cô mẫu một chút.”

Cách Chiêu Dương cung rất xa đã nghe được tiếng khóc trong lòng ta không khỏi đắc ý, Hạng Đạt Sinh mất tích đúng là một phần thọ lễ ta dâng cho Hán Thành đế.

Cô mẫu Thường Thi tới mức trời đất tối sầm, Như Diệp và Như Nhân đứng ờ một bên an ủi.

Hoàn Tiểu Trác cũng ở nơi này, ta bảo Lục Châu tới bên cô mẫu an ủi, rồi bước tới trước mặt Hoàn Tiểu Trác, thắp giọng nói:

“Đoạn quốc sư, tình hình của cô mẫu ta thế nào?”

Hoàn Tiểu Trác thở dài nói:

“Tâm tình của người coi như ổn định, nhưng mà vẫn không có tin tức gì của tam hoàng tử, sợ rằng người không chịu nổi.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không có lời muốn nói với quốc sư”

Hoàn Tiểu Trác gật đầu, cùng ta đi ra ngoài cung.

Vầng trăng khuyết đang chậm rãi hiện lên, sư mỹ lệ của Hoàn Tiểu Trác không hề bị trời đêm ảnh hưởng.

Ta vỗ nhẹ vào lan can thấp giọng nói:

“Chuyện này do ta làm.”

Hoàn Tiểu Trác chấn động, không thể tin nhìn về phía ta.

Ta thấp giọng nói:

“Lý Mộ Vũ ám sát từng bước, ta không có cơ hội triển khai kế hoạch của mình, chuyện này cũng chỉ là bắt đắc dĩ mà thôi.”

Hoàn Tiểu Trác cố sức cắn cắn môi, hồi lâu mới nói:

“Nếu như tam hoàng tử có chuyện gì, thì tinh thần của hoàng hậu sẽ tan vỡ, hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi.”

Ta gật đầu:

“Biểu huynh của ta chắc chắn sẽ không có chuyện gì.”

Ta im lặng giao tờ giấy vào trong tay của Hoàn Tiểu Trác:

“Chuyện này nhất định phải khiến cho toàn bộ hoàng cung đều biết, nhất là phải đưa vào trong tay của Hán Thành đế.”

Hoàn Tiểu Trác mở tròn đôi mắt đẹp nhìn ta, rốt cục gật đầu.

Trên tờ giấy có viết, mang tàng bảo đồ đổi Hạng Đạt Sinh. Hoàn Tiểu Trác là quốc sư, đương nhiên có thể giúp ta truyền việc này ra khắp hoàng

https://thuviensach.vn

cung, mượn áp lực, làm cho trận thế của Hán Thành đế đại loạn.

Ta ngẩng đầu, hít một hơi không khí trong lành thật sâu, Trọng Dương cũng là ngày đại thọ của Hán Thành đế, hai ngày nữa chắc chắn hắn sẽ không dễ chịu.

Hoàn Tiểu Trác nhìn về phía ta, thâm ý nói:

“Có phải là để đạt mục đích, ngươi sẽ không từ thủ đoạn nào không?”

Trong đôi mắt đẹp của nàng sự thống khổ đang chậm rãi hiện lên.

Ta thản nhiên nhìn vào ánh mắt của nàng, chậm rãi gật đầu. Trong sự miêu tả của Mộ Dung Yên Yên và trong ấn tượng của ta, Hoàn Tiểu Trác là một thiếu nữ đơn thuần thiện lương, thế nhưng vì báo thù, nàng đã buông bỏ bản tính của nàng, đây chính là sự thống khổ và mâu thuẫn.

Ta chợt phát hiện, ngày nào đó, nếu như Hoàn Tiểu Trác có thể trả thù được Hạng Tinh, thì trái tim nàng không thể yên tĩnh lại, và cũng chẳng có ngày yên tĩnh cho nàng...

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 98: Tình Nghiệt

Cô mẫu Trường Thi khóc rất thê thảm, nhưng không khiến cho ta đồng tình chút nào cả, đã dấn thân vào trong dòng suối tranh đấu chính trị, thì cảm tình dần trở nên mất hết.

Lục Châu thấy Như Nhân, Như Diệp khóc bi thiết như vậy, không đành lòng, chủ động muốn ở trong cung chiếu cố mọi người. Ta vui vẻ đáp ứng, không phải ta muốn Lục Châu giúp ta bồi tội, mà mục đích chủ yếu là muốn thông qua Lục Châu giám thị hoàng cung.

Đi ra cửa cung, trong lòng nghĩ tới chuyện của Hoàn Tiểu Trác không khỏi có chút xuất thần. Một chiếc xe ngựa chậm rãi đi qua bên người ta, chẳng hiểu sao trong lòng ta lại giật mình, khi quay đầu nhìn lại, thì thấy chiếc xe kia đã dừng ngoài cửa cung, có hai cung nữ mở cửa xe, đón một mỹ nữ từ trên xe đi xuống.

Khi ta nhìn thấy bóng lưng của nàng, thì thân hình như bị sét đánh ngơ ngác đứng tại chỗ.

Nữ nhân kia dường như cũng cảm nhận được điều gì đó, chậm rãi xoay người lại, trong đôi mắt đẹp của nàng ánh lên sự lãnh khốc, hóa ra chính là người khắc sâu trong tâm khảm của ta Tân thái hậu Hạng Tinh.

Ta tuy rằng đã sớm chuẩn bị tâm lý gặp lại Hạng Tinh, nhưng mà lúc chân chính gặp nhau này, ta vẫn quên mất những gì mình chuẩn bị.

Đã lâu không gặp, dung nhan của Hạng Tinh chẳng bị thời gian làm thay đổi chút nào, phong vận mê người kia chỉ tăng chứ không có giảm. Chỉ có

https://thuviensach.vn

một sự thay đổi duy nhất đó chính là ánh mắt của nàng càng lúc càng trở nên âm lãnh, ngày càng lý tính.

Cho dù ta thử thế nào đi chăng nữa, cũng không nhận ra bất cứ một chút nhu tình nào, có lẽ nàng đã quên ta từ lâu rồi.

Ta chậm rãi đi tới trước mặt nàng, ta mượn quãng đường này, điều chỉnh trái tim và trạng thái trong lòng trở nên bình tĩnh hơn, trên mặt nở nụ cười nhàn nhạt, khom mình hành lễ nói:

“Hài nhi Dận Không tham kiến mẫu hậu!”

Lúc rời khỏi Đại Tần ta đã vô tình làm tổn thương nàng quá nặng. Khi qua biên giới, tâm tình ta đã có nhiều tha đổi, bây giờ lại xưng hô mẫu hậu làm cho sự áy náy trong lòng ta lại dâng lên.

Ánh mắt Tinh Hậu vẫn lạnh lùng như trước, ta có cảm giác khoảng cách của ta và nàng trở nên xa hơn. Nàng bình tĩnh nói:

“Bình vương điện hạ không cần hành đại lễ như vậy, ai gia sợ rằng không có phúc tiếp nhận nó.”

Ta thấp giọng nói:

“Ân đức của mẫu hậu, Dận Không vĩnh viễn không dám quên...”

Tinh Hậu lạnh lùng cắt ngang lời ta, nói:

“Ta cũng sẽ không quên!”

Rôi nàng chẳng thèm nhìn ta, xoay người đi vào trong cung.

Ta yên lặng nhìn theo bóng lưng Tinh Hậu, cho tới khi nàng biến mất ở cửa cung, ta mới thở dài.

https://thuviensach.vn

Ta có thể chắc chắn Hán Thành đế tuyệt đối sẽ không vì tính mạng của nhi tử mình mà giao tàng bảo đồ ra. Nếu như mất đi tàng bảo đồ này, thì số tài phú trong tay hắn sẽ bị chuyển sang cho người khác. Thân là vua của một nước, bên nặng bên nhẹ, hắn hiểu rất rõ ràng.

Bởi vì sự kiện này mà Đại Hán trở nên náo loạn, liên tục có những đội binh lính khôi giáp sáng loáng xông vào từng nhà kiểm tra. Việc này ít nhiều cũng ảnh hưởng tới không khí trước ngày đại thọ, thuyền hoa trên sông Xuân Thủy ít đi rất nhiều, Tịch Mịch phảng có vẻ càng thêm tịch mịch.

Ta đột nhiên tới chơi làm cho Khinh Nhan cảm thấy có chút kinh ngạc, dường như nàng đã nhận ra điều gì đó, nhẹ giọng nói:

“Ngươi hình như có tâm sự?”

Ta gật đầu, ngồi xuống đối diện với Khinh Nhan:

“Ta hiện giờ đang nhớ tới một cần và cần để tâm sự những chuyện trong lòng, nghĩ tới nghĩ lui, trong cả Hán đô này chỉ có mỗi Khinh Nhan cô nương mà thôi.”

Ta giơ con vịt quay trong tay, nói:

“Trên đường đi ta vừa vặn gặp một người bán vịt quay, cho nên mua về, làm lễ vật tặng cho Khinh Nhan cô nương vậy.”

Khinh Nhan mỉm cười nói:

“Sao không tìm tới quốc sư tiên tử kia để luận bàn?”

Ta cười nói:

“Quốc sư vô cùng lãnh đạm, trong khi đó Khinh Nhan cô nương lại bình dị gần gũi.”

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đẹp của Khinh Nhan nhấp nhá y nói:

“Hôm nay Lý Mộ Vũ tới đây.”

Ta nhíu mày:

“Hắn tới làm cái gì?”

Khinh Nhan nói:

“Việc tam hoàng tử mất tích đâu phải chuyện đùa, chỗ nào khả nghi, hắn cũng phải lục soát một lần.”

Ta mỉm cười nói:

“Sợ rằng hai ngày tới Lý Mộ Vũ cũng sẽ không được nghỉ ngơi.”

Khinh Nhan thở dài nói:

“Xem ra Hán Thành Đế chắc chắn sẽ không mang tàng bảo đồ ra đổi nhi tử.”

Ta cười nói:

“Mục đích lần này chỉ là nhiễu loạn sự quan tâm, dời sự chú ý của họ, chứ bức tàng bảo đồ kia có quan trọng gì.”

Khinh Nhan trợn mắt nhìn ta một cái nói:

“Câu này rõ ràng là ngươi nghĩ một đằng nói một nẻo, chẳng nhẽ ngươi không động tâm với bảo tàng Mâu thị?”

Ta cười nói:

“Nếu như nói ta không động tâm, thì đương nhiên là nói dối, nhưng chuyện khiến ta động tâm trên đời này còn nhiều lắm, nếu như so sánh mà

https://thuviensach.vn

nói thì cái bảo tàng này cũng không quan trọng.”

Khinh Nhan nói:

“Nói nghe một chút.”

Ta mỉm cười nói:

“Tỷ như... Khinh Nhan cô nương...”

Khinh Nhan phi nói:

“Bình vương điện hạ đừng có đùa Khinh Nhan nữa, không đùa thì trong lòng không thoải mái hay sao?”

Ta thở dài nói:

“Vì sao lúc ta nghiêm túc, Khinh Nhan cô nương lại cho rằng ta đang đùa?”

Khinh Nhan cố ý làm bộ mặt nghiêm túc nói:

“Đừng vội chuyển hướng trọng tâm câu chuyện, ngươi lúc nãy nói có tâm sự, giờ nói nghe một chút đi.”

Ta cười nói:

“Nói chuyện với cô nương một hồi, trong lòng thoải mái hơn rất nhiều, ta từ lâu đã quên mất những chuyện không vui đó rồi.”

Khinh Nhan nói:

“Bình vương rốt cuộc vẫn là Bình vương, chuyện trong lòng luôn muốn không cho người khác biết, Khinh Nhan thực bội phục vô cùng.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đừng tưởng ta không biết cô nương đang cố gắng dụ dỗ ta!”

Khinh Nhan cắn môi nói:

“Có một số chuyện giấu trong lòng đôi khi cũng không tốt.”

“Về điểm này, Khinh Nhan cô nương và ta rất giống nhau.”

Ta và Khinh Nhan sóng vai ngồi ở mũi thuyền, uống Nữ Nhi Hồng, thường thức vịt quay, trăng sáng muôn nơi, gió mát phe phẩy, thực sự là rất thú vị.

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới Khinh Nhan cô nương không chỉ cầm nghệ tốt, mà cầm chân vịt cũng rất giỏi.”

Khinh Nhan uống một hớp rượu, mỉm cười nói:

“Từ nhận ra hai chữ ‘nịnh hót’ này đã lâu rồi, Bình vương điện hạ không nên dùng thủ đoạn trong hoàng cung áp lên người của ta.”

Ta nuốt một ngụm lớn Nữ Nhi Hồng, lau miệng nói:

“Khinh Nhan cô nương có thể nói cho ta nghe một số chuyện của cô nương không?”

Khinh Nhan nói:

“Hình như hôm nay ngươi tới đây tâm sư, sao lai chuyển thành ta rồi?”

Ta cười nói:

“Khinh Nhan cô nương có nghĩ, ta có hảo cảm đặc biệt với cô nương không?”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan lạnh nhạt nói:

“Chỉ tiếc ta đối với Bình vương điện hạ lại chẳng có gì khác so với những nam nhân bình thường.”

Ta cười ha ha nói:

“Trong thiên hạ người có thể cùng Khinh Nhan cô nương thưởng thức thịt quay, ngồi đầu thuyền uống nữ nhi hồng thực sự không nhiều lắm.”

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng nói:

“Da mặt dày như Bình vương điện hạ, trong thiên ha đúng là không có người thứ hai.”

Ta cố sức đem những khúc xương thừa ném ra giữa sông, dưới ánh trăng, nước sông gợn sóng nhẹ nhàng.

Khinh Nhan dường như có điều suy nghĩ nói:

“Ta vẫn còn nhớ khi ta còn nhỏ, ta thường với ca ca, tỷ tỷ ra bờ sông ném đá, ca ca ta có thể ném đá rất xa...”

Ta nhẹ giọng nói:

“Khinh Nhan cô nương là người ở đâu?”

Khinh Nhan lắc đầu:

“Ta không nhớ rõ, ký ức còn sót lại duy nhất của ta chính là tình hình đi chơi với mọi người ở bờ sông.”

Trong đôi mắt đẹp của nàng có hai giọt lệ trong suốt.

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Cô nương vẫn còn may mắn hơn ta, ta tuy rằng huynh đệ đông đảo, thế nhưng người thân với ta lại chẳng có ai. Phụ thân ta tuy rằng còn tại thế, thế nhưng mà một năm khó gặp mặt người một lần, trong ký ức của ta chỉ có cô độc và đạm mạc...”

Khinh Nhan yên lặng nhìn ta.

Ta nhìn Minh Nguyệt trên không trung nói:

“Sinh, ở nhà đế vương, còn bất hạnh hơn so với bách tính tâm thường rất nhiều, tất cả các chuyện tàn khốc và ghê tởm nhất đều xảy ra ở hoàng cung.”

Khinh Nhan nói:

“Là con người thì thường không có lựa chọn.”

Ta cười khổ nói:

“Ta một lòng muốn thay đổi tất cả, nhưng cuối cùng lại phát hiện, người bị thay đổi chính là mình.”

Ta chuyển hướng nhìn sang Khinh Nhan nói:

“Cô nương có cho rằng, trong chuyện này ta đã sai lầm?”

Đương nhiên là ta nói tới chuyện bắt cóc Hạng Đạt Sinh.

Khinh Nhan nói:

“Công bình mà nói thủ đoạn của ngươi không quang minh.”

Ta nở nụ cười:

“Quang minh? Trên đời này làm gì có ai hợp với hai chữ quang minh?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Trên đường tới Đại Hán, ta đã gặp loạn dân Đại Khang, ta hạ lệnh giết không tha, người chết đi có rất nhiều lão nhân, phụ nữ, trẻ em, ta có tàn nhẫn hay không?”

Khinh Nhan lặng lẽ không nói gì.

Ta thấp giọng nói:

“Từ khi làm con tin ở Tần quốc ta đã phát hiện một đạo lý, đó là chuyện gì cũng phải phân rõ nặng nhẹ, muốn trở thành một người làm đại nghiệp thi phải xuất phát từ toàn cục, quyết không thể để cho cảm tình điều khiển. Thế nhưng... ta phát hiện mình đang không ngừng thay đổi, càng ngày càng máu lạnh, càng ngày càng tàn khốc...”

Ta trước mắt bồng nhiên hiện khuôn mặt của Hạng Tinh, nói:

“Ta vẫn không cách nào buông bỏ được tình cảm của mình...”

Khinh Nhan ôn nhu nói:

“Trong lòng ngươi chắc chắn có rất nhiều khổ sở, nếu như coi ta là bằng hữu, vậy thì có thể nói ra hay không?”

Nhìn đôi mắt ôn nhu của nàng, trong lòng ta run sợ, ta đột nhiên hiểu được, trong lòng mình vẫn có một sự sợ hãi, cảm giác sợ hãi này từ khi Hạng Tinh xuất hiện đang trở nên mạnh mẽ hơn. Từ trên người của Hâm Đức hoàng đế, ta thấy được sự cô độc của quyền lực chí cao vô thượng, tương lai ta có giống họ hay không?

“Tiểu thư! Người xem!”

Phía sau truyền đến thanh âm kinh hoàng của nữ tỳ.

https://thuviensach.vn

Ta và Khinh Nhan đồng thời quay đầu nhìn lại, thấy phương bắc ánh lửa dợp trời, làm cho trời đêm đỏ rực.

Khuôn mặt của Khinh Nhan biến sắc thất thanh nói:

“Hình như là Tinh Không các!”

Tinh Không các là nơi ở của Khinh Nhan, ta cũng từ vẻ mặt của nàng đoán được điều gì đó.

Khi ta và Khinh Nhan chạy tới Tinh Không các, thế lửa đã rất mạnh, có không ít người dân ở xung quanh chạy tới trợ giúp. Thế nhưng thế lửa quá lớn, không lâu sau mọi người đều từ bỏ, cũng may Tinh Không các chỉ là một căn nhả độc lập, chung quanh trống trải, cho nên không cháy lan sang những phòng ốc khác.

Trong đám người có vài tỳ nữ khóc vọt rạ nức nở nói:

“Tiểu thư, chúng ta đang ở ngủ say, đột nhiên có người kêu cháy rồi, vì vậy chúng ta mới trốn thoát.”

Khinh Nhan nhanh chóng bình tĩnh lại, thấp giọng nói:

“Có người ở lại bên trong hay không.”

“Mọi người đều trốn thoát, không ai bị vướng ở trong!”

Một mỹ tỳ run giọng nói.

Khinh Nhan giật mình, trong lòng ta không khỏi trầm xuống, lẽ nào nàng đem Hạng Đạt Sinh, giam giữ ở chỗ này?

Khinh Nhan thấp giọng nói:

“Hỏng rồi!”

https://thuviensach.vn

Nàng không giải thích gì cả, mà xoay người chạy về hướng sông Xuân Thủy.

Còn chưa chạy tới bờ sông, chúng ta đã nhìn thế ánh lửa trên Tịch Mịch phảng, Khinh Nhan chậm cước bộ, chuyện đã quá muộn, chúng ta trúng kế điệu hổ ly sơn của địch.

Ta không cần hỏi nhiều, cũng biết được toàn bố sự việc, chắc chắn Khinh Nhan giấu Hạng Đạt Sinh ở trong Tịch Mịch phảng, đối thủ dùng kế giương đông kích tây thu hút sự chú ý của chúng ta.

Có một chiếc thuyền nhỏ đang trôi ở giữa sông, hai tỳ nữ thủ vệ trên thuyền đang nằm ở trên đó.

Mũi chân Khinh Nhan nhẹ nhàng điểm lên bờ sông một cái, thân thể mềm mại lăng không bay lên, giống như một con Hồ Điệp, nhẹ nhàng rơi vào thuyền nhỏ.

Đợi khi nàng cho thuyền vào bờ, hai tỳ nữ kia mới tỉnh lại, thấy Khinh Nhan thì bật khóc:

“Tiểu thư! Các người mời rời đi không lâu, thì có người xông lên Tịch Mịch phảng, đánh chúng nô tỳ ngất xỉu.”

Khinh Nhan lạnh lùng nói:

“Có thấy hình dáng của người đó hay không?”

Vậy tỳ nữ lắc đầu nói:

“Người này mặc áo đen, có khăn che mặt, nô tỳ không nhìn rõ dung mạo, nhưng chắc chắn là một nữ nhân.”

Ta lúc này mới yên lòng, chuyện ta lo lắng nhất là Lý Mộ Vũ làm chuyện này, nếu như là do nữ nhân xuất thủ, thì tám phần mười sẽ không quan hệ

https://thuviensach.vn

với Lý Mộ Vũ.

Thuyền hoa chìm trong nước, ánh lửa tắt đi, dòng sông trở về bóng tối.

Khuôn mặt của Khinh Nhan phủ một tầng sương lạnh.

Tỳ nữ run giọng nói:

“Nô tỳ tội đáng chết vạn lần, đã phụ trọng trách mà tiểu thư giao phó...”

Khinh Nhan phất phất tay nói:

“Các ngươi đi về trước đi!”

Khinh Nhan thấp giọng nói:

“Hắn được giấu ở trong Tịch Mịch phảng.”

Ta đã sớm nghĩ tới chuyện này, nên chỉ có cách cười khổ:

“Bọ ngựa bắt ve chim sẻ ở đằng sau, tốt nhất là cứ nhìn tình thế mà hành động.”

Khinh Nhan nói:

‘‘Nhất định là nàng ta!”

Ta gật đầu, ta cũng nghĩ đến U U, Khinh Nhan hiểu U U như vậy, thì chắc chắn U U cũng không lạ gì Khinh Nhan.

U U vẫn luôn muốn có được bảo đồ Mâu thị, hiện tại mọi người trong Hán đô điều biết, chẳng có lý do nào để nàng bỏ qua một cơ hội tốt như vậy cả.

Ta nở nụ cười, thế cục biến hóa càng lúc càng vi diệu.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan cả giận nói:

“Ngươi cười cái gì? Có phải là cùng với yêu nữ kia thông đồng hại ta hay không?”

Ta ha hả nở nụ cười:

“Sức tưởng tượng của Khinh Nhan cô nương chân thực phong phú, chuyện tới bây giờ còn chưa rõ ràng, sao có thể kết luận do nàng ta gây nên?”

Khinh Nhan u oán thở dài nói:

“Ngoại trừ nàng, còn có ai hiểu ta như vậy?”

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không to gan suy đoán một câu, Khinh Nhan cô nương có phải là truyền nhân của Phiêu Miễu các hay không?”

Khinh Nhan lạnh lùng nói:

“Bình vương điện hạ đúng là rất kiên nhẫn điều tra chuyện riêng của người khác.”

Ta cười nói:

“Trái tim của Khinh Nhan cô nương vững hơn bàn thạch!”

Khinh Nhan quyến rũ cười, xoay người đi về hướng Tinh Không các.

Hạng Đạt Sinh biến mất cũng chẳng có gì làm cho ta hoảng loạn, mục đích của U U chỉ có một, đó chính là Mâu thị bảo tàng. Nàng gia nhập chỉ làm cho cái vũng nước này đục hơn, với lại đối thủ của nàng là Khinh Nhan chứ không phải là ta.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng mình, khi khép cửa phòng lại, thì trong phòng trở thành một thế giới đen kịt, trong lòng ta không cách nào bình tĩnh được.

Bóng hình xinh đẹp của Tinh Hậu cứ hiện lên trước mắt ta, biểu hiện lãnh đạm của nàng đối với ta làm cho ta có cảm giác mất mác, ngay cả ta cũng không rõ, vì sao ta cứ nhớ mãi nàng không quên?

Ta cởi ngoại bào, định đi tới giường, thì ngửi thấy một mùi hương thơm ngát. Ta đứng lại, mỉm cười nói:

“U U cô nương đêm khuya đến thăm, chẳng nhẽ có ý đồ gì với Dận Không hay sao?”

Phía sau truyền đến một tiếng cười khẽ.

Ta phán đoán quả nhiên không sai, đúng là yêu nữ U U kia xuất hiện trong phòng ta.

Ta đang định, châm nến thì U U nhẹ giọng nói:

“Dận Không a Dận Không, chẳng nhẽ ngươi không cảm thấy, trong bóng tối mới có hứng thú hay sao.”

Ta cười nói:

“Đúng vậy, tại sao ta không có nghĩ tới cớ chứ?”

Ta chậm rãi mò tới mép giường, ngồi xuống thấp giọng nói:

“U U cô nương có phải là cảm thấy thương ta đêm trường tịch mịch, muốn tới đây ngủ cùng?”

Một bàn tay nhỏ nhắn đặt lên ngực của ta, bỗng nhiên đẩy ta xuống giường, ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cho dù cô nương có nóng ruột, thì cũng phải đợi ta cởi quần áo đã chứ.”

U U cười nói:

“Đáng tiếc ta đợi không kịp.”

Một cảm giác lạnh thấu xương truyền tới từ cổ ta, trong lòng ta chấn động, lập tức nằm im. Đoản kiếm trong tay U U chậm rãi trượt xuống vạt áo của ta, mũi kiếm sắc bén đi tới đâu, quần áo lập tức rách tới đó.

Hai mắt của ta dần dần thích ứng với bóng đêm, có thể nhìn thấy bóng hình xinh đẹp của U U đang ngồi bên giường, đoản kiếm trong tay tòa ra hàn mang bức người.

Chi cần nàng nhẫn tâm đâm một cái, ta lặp tức mất mạng, thế nhưng ta không lo lắng nàng làm như vậy, bởi vì U U không có lý do gì giết ta cả.

Đoản kiếm đi tới đai lưng, thì hơi dừng lại một chút, nhưng rồi lập tức tiến tới, đai lưng cũng như áo, lập tức bị tách ra.

Ta cười nói:

“Chỉ có một mình ta cởi, thì không được công bằng cho lắm.”

U U than thở:

“Long Dận Không a Long Dận Không, uổng cho ta một lòng si mê ngươi, nhưng ngươi lại có thể cấu kết làm bậy với con hồ ly tinh Khinh Nhan, liên thủ đối phó với ta, ngươi rốt cục còn có lương tâm hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Trong lòng ta, U U mới là một con hồ ly tinh, chỉ là ta vô duyên không thể gặp mặt với nó.”

https://thuviensach.vn

U U nhẹ giọng gắt một cái, mũi đao lại trượt trên da thịt của ta.

Ta thấp giọng nói:

“Cẩn thận một chút, mất đi bảo bối, nàng sẽ phải làm quả phụ cả đời đó?”

U U khanh khách nở nụ cười, rốt cục thu hồi đoản kiếm:

“Sợ rằng sống quả phụ chỉ có lão bà của ngươi mà thôi!”

Nàng nhẹ giọng nói:

“Người nằm lui vào bên trong một chút.”

Ta nhẹ nhàng dịch vào bên trong, U U nằm xuống bên cạnh ta.

Ta cười nói:

“Nàng hình như còn chưa cởi giày!”

U U cười nói:

“Ta đi ngủ chưa bao giờ có tập quán cởi giày.”

Ta cố ý than thở:

“Quả nhiên là lão bà nương!”

U U đưa tay véo tai ta, nói:

“Long Dẫn Không! Ngươi và Khinh Nhan rốt cục bày quỷ kế gì?”

Ta nhân cơ hội nắm lấy bàn tay của nàng, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như nàng còn dám phi lễ ta, ta sẽ kêu to lên đánh thức tất cả mọi người, để cho hành vi hoang dâm của nàng bại lộ trước mắt người thiên hạ.”

U U ha hả nở nụ cười, thanh âm trở nên quyến rũ hơn rất nhiều:

“Nói mau! Yêu nữ kia nói với ngươi những gì?”

Trong lòng ta cười thầm, cái từ yêu nữ do chính miệng nàng nói ra này, làm cho ta cảm thấy cổ quái dị thường.

Ta thấp giọng nói:

“Trước tiên nàng hãy nói cho ta biết, nàng giấu Hạng Đạt Sinh ở đâu?”

U U thở dài một hơi:

“Giấu Hạng Đạt Sinh ở trong Tịch Mịch phảng không phải kế lâu dài, ta giúp các ngươi chuyển hắn tới môt chỗ an toàn hơn, chuyện này cũng chỉ là suy nghĩ cho các ngươi mà thôi.”

Vậy thì chắc chắn nàng đã mang Hạng Đạt Sinh đi.

Ta thấp giọng nói:

“Hạng Đạt Sinh biểu ca của ta, ngươi không nên làm khó hắn.”

U U cười nói:

“Ta biết, ta sẽ đối với hắn như đối với biểu ca của mình, bây giờ tới phiên ngươi trả lời vấn đề của ta.”

Đôi môi anh đào của nàng tiến sát vào tai của ta, hơi thở như lan của nàng đúng là một sự mê hoặc cực độ, thế nhưng đối với hành động của yêu

https://thuviensach.vn

nữ này, ta không dám có cử động quá đáng. Từ trước tới nay nàng hỉ nộ vô thường, vạn nhất nàng trở mặt, thì người chịu khổ khẳng định là ta.

Ta cười nói:

“U U cô nương đã biết rõ toàn bộ rồi, cần gì phải hỏi ta nữa? Ta nếu như không đoán sai, mục đích của nàng với Khinh Nhan giống nhau, tất cả chỉ vì bí tịch trong bảo tàng của Mâu thị, nàng bắt Hạng Đạt Sinh cũng chỉ muốn đổi lấy bảo đồ trong tay Hán Thành đế mà thôi.”

U U khinh thường nói:

“Hạng Bác Đào sao lại dễ dàng đem bảo đồ giao ra như vậy?”

Ta thấp giọng nói:

“Năm đó nàng bắt được phụ tử Điền Tuần sao không ép hắn giao bảo đồ ra?”

U U cả giận nói:

“Nếu không phải do yêu nữ Khinh Nhan kia phá hoại, thì bảo đồ đã nằm trong tay của ta rồi.”

Trong lòng ta cười thầm, xem ra Khinh Nhan và U U tranh đấu tới mức lưỡng bại câu thương, mới để cho phụ tử Điền Tuần có một lối thoát.

Ta đề nghị, nói:

“Thật ra các nàng bây giờ tranh đấu với nhau vẫn còn quá sớm? Bảo tàng đang nằm trong tay của Hán Thành đế, tốt hơn hết là mọi người thống nhất trận tuyến, đoạt được bảo đồ từ trong tay của Hán Thành đế rồi nói sau?”

U U lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Để bảo đồ trong tay Hán Thành đế còn an toàn hơn so với để trong tay của nàng ta.”

Nàng cười nói:

“Nhưng mà ta đã giúp các ngươi một chuyện.”

Trong lúc nhất thời, ta không đoán được chủ ý của nàng, U U nói:

“Ta đã điều tra được chỗ giấu tàng bảo đồ từ lâu rồi!”

Ta bặt thốt lên:

“Ở nơi nào?”

U U đạo:

“Được giấu trong Thiết Kỳ lâu của hoàng cung Đại Hán!”

Ta cười nói:

“Nàng đã biết vị trí, sao còn không tới đoạt?”

U U than thở:

“Nếu như có thể đơn giản lấy được, ta tới tìm ngươi làm gì?”

Ta biết nàng gặp vấn đề khó, nên mỉm cười nói:

“Ta có thể giúp gì, cứ nói rõ ra đi!”

U U nói:

“Trong Thiết Kỳ lâu mặc dù có nhiều cao thủ, thế nhưng đó lại là chuyện không đáng ngại, vấn đề mấu chốt là nó được xây dựng bởi danh tượng

https://thuviensach.vn

Quỷ Phủ (danh tượng: thợ nổi danh), phải có bản thiết kế của nó, mới có thể đi vào trong.”

Ta trầm ngâm một chút nói:

“Nàng biết bản thiết kế này ở nơi nào không?”

U U nhẹ giọng nói:

“Cái đó sẽ do ngươi nghĩ biện pháp.”

Nàng bám vào tai ta nói:

“Nếu như có thể có được bản vẽ thiết kế, ở ngày lễ Trọng Dương, chúng ta phóng thích Hạng Đạt Sinh, hấp dẫn sự chú ý của Lý Mộ Vũ, dùng nó làm cơ hội lẻn vào trong Thiết Kỳ lâu, vậy chẳng phải là lấy bảo đồ dễ như trở bàn tay hay sao?”

Ta cười nói:

“Nàng tính toán quả nhiên rất tốt, không biết trong chuyện này, ta được lợi cái gì?”

U U than thở:

“Dận Không a Dận Không, lẽ nào ngươi chỉ làm có một chút sự tình cho ta cũng không cam tâm tình nguyện hay sao? Ở trong lòng ngươi rốt cuộc có vị trí của ta hay không?”

Ta mỉm cười, thấp giọng nói:

“U U cô nương có nghĩ tới, nếu như trong Thiết Kỳ lâu không giấu bảo đồ, hoặc là Điền Tuần giao cho Hạng Bác Đào bảo đồ giả, vậy thì phải làm sao?”

https://thuviensach.vn

U U nói:

“Ta đã kiểm chứng qua, bảo đồ đúng là nằm trong Thiết Kỳ lâu, về phần phụ tử Điền Tuần, bọn họ hiện giờ tự mình còn không lo nổi, còn hơi sức đâu mà lừa gạt?”

Trong lòng ta ngơ ngác, nghe ý của nàng thì hình như phụ tử Điền Tuần có phiền phức:

“Bọn họ làm sao vậy?”

U U nói:

“Điền Ngọc Lân thân trúng kịch độc, tính mệnh chỉ còn kéo dài nay mai, chỉ có Lý Mộ Vũ mới có thể kéo dài hơi tàn cho hắn, Điền Tuần vì con có chuyện gì mà không tình nguyện làm?”

Ta nhíu mày, thảo nào phụ tử Điên Tuân cho tới bây giờ vẫn ở trong phủ của Lý Mộ Vũ.

U U nói:

“Chuyện này giao cho ngươi đi làm, trước đại thọ của Hạng Bác Đào phải lấy được bản vẽ!”

Nàng nhẹ nhàng hôn lên cổ ta một cái, nhanh chóng đứng dậy, khi ta thắp nến, thì trong phòng đã trống rỗng, người ngọc đã rời xa từ lâu, vậy mà hương mai vẫn còn lưu lại.

Ta không thể trách được lắc đầu, y phục trên người đã rách thành hai nửa, khi yêu nữ U U kia hôn ta, đã làm ta phân tán sự chú ý, nàng dùng đoản kiếm xẻ dọc y phục của ta.

Sáng sớm hôm sau, ta đã vào hoàng cung, dưới tình hình bây giờ, chỉ có Hoàn Tiểu Trác mới có thể giúp ta.

https://thuviensach.vn

Nàng cả kinh lên tiếng nói:

“Thiết Kỳ lâu? Đó là nơi đặt truyền quốc ngọc tỷ, sao ta chưa từng nghe nói tới chuyện bảo đồ đặt trong đó?”

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này chắc chắn là thật, ta đã điều tra qua.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Tất cả các bản thiết kế của Hán cung đều được đặt trong Tàng Kinh Lâu, việc này ta có thể giúp ngươi làm được.”

Trong lòng ta cảm thấy an tâm, mỉm cười nói:

“Đa tạ quốc sư!”

Hoàn Tiểu Trác nhăn mày nói:

“Hán Thành Đế đã không dùng tàng bảo đồ đổi lấy tính mạng nhi tử, hoàng hậu bi thương quá độ đã bất tỉnh nhiều lần.”

Ta thở dài nói:

“Hạng Bác Đào hình như không thích người con này.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Tình cảm trong hoàng tộc vốn rất ít.”

Ta thấy bốn bề vắng lặng, thấp giọng nói:

“Hôm qua ta gặp Hạng Tinh!”

Hoàn Tiểu Trác cúi đầu xuống, hồi lâu mới chậm rãi gật đầu:

https://thuviensach.vn

“Buổi chiều hôm qua, nàng ta tới thăm hoàng hậu, ta cũng gặp nàng.”

Ta ân cần nói:

“Nàng có nhận ra cô nương hay không?”

Hoàn Tiểu Trác lắc đầu:

“Ta chẳng qua chỉ là một nữ tử phổ thông, nàng nhớ ta làm gì?”

Lúc này Thác Bạt Lục Châu đã chạy ra ngoài Chiêu Dương cung, vọt tới trước mặt ta, nhào vào trong lòng, nói lên nỗi niềm của mình:

“Dận Không, muội rất nhớ huynh!”

Hoàn Tiểu Trác hơi có vẻ lúng túng nghiêng đầu đi.

Ta cười nhắc nhở:

“Lục Châu, quốc sư còn đang ở đây!”

Lục Châu lúc này mới xấu hổ từ ta trong đứng lên.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Ta qua xem hoàng hậu thế nào.”

Ta gật đầu, kéo Lục Châu sang một bên thấp giọng nói:

“Ở đây có thích không:?”

Lục Châu lắc đầu nói:

“Không có huynh ở bên cạnh, muội không thể nào ngủ được.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta ấm áp, nếu như không phải chúng ta đang ở Chiêu Dương cung, thì ta sẽ ôm nàng vào trong lòng, yêu thương một phen.

Lục Châu thấp giọng nói:

“Đêm qua Hán Thành Đế cũng tới đây!”

Ta lại nhìn chung quanh vững tin không người ở gần, rồi mới thấp giọng nói:

“Tình hình thế nào?”

Lục Châu nói:

“Hoàng hậu cùng hắn cãi nhau một trận, mắng hắn máu lạnh vô tình.”

Sự tình phát triển như vậy đều đúng như dự đoán của ta.

Lục Châu nói:

“Dận Không, muội không muốn sống ở chỗ này, trong cung toàn là tiếng khóc, muội sắp buồn muốn chết rồi.”

Ta cười nhéo nhéo mặt nàng, nói:

“Ngày mai là đại thọ của Hán Thành Đế, đến lúc đó ta đem muội trở về.”

Lục Châu gật đầu, lại ôm ta, dịu dàng nói:

“Khi muội không ở bên huynh, huynh có đi tìm con hồ ly tinh nào không!”

Ta ha hả nở nụ cười.

Lúc này thấy Như Nhân biểu muội đi ra cửa cung, ta cuống quít tách xa Lục Châu, tiến lên đón, ân cần nói:

https://thuviensach.vn

“Biểu muội, cô mẫu thế nào?”

Như Nhân thở dài:

“Vẫn còn chưa tỉnh lại!”

Nghĩ tới sống chết của huynh trưởng, nàng lại rơi lệ.

Ta khuyên bảo, nói:

“Biểu muội yên tâm, cát nhân tự có thiên tướng, Đạt Sinh biểu huynh sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.”

…

Khi Hoàn Tiểu Trác nghe được tên Thiết Kỳ lâu thì kinh ngạc, điều này làm trong lòng ta hiện lên một bóng ma. Hoàn Tiểu Trác thân là quốc sư đại Hán, lại chẳng biết chút nào về chuyện này, có phải là U U đang gạt ta không?

Có phải nàng đưa tin giả, làm ảnh hưởng tới phán đoán của ta? Hán Thành Đế có giấu ngọc tỷ và bảo đồ cùng một chỗ.

Ngày mai chính là mồng chín tháng chín, vừa là lễ Trọng Dương, cũng vừa là lễ đại thọ của Hán Thành đế, cũng chính là ngày mà năm nước sẽ kết minh.

Thời gian không còn nhiều lắm, chuyện tàng bảo đồ đã trở nên khó suy đoán, sự tranh đoạt kịch liệt giữa U U và Khinh Nhan sắp diễn ra, cục diện Hán đô sẽ trở nên hỗn loạn vô cùng, đây cũng chính là điều mà ta mong muốn nhìn thấy.

Cho dù là Hán Thành Đế hay Lý Mộ Vũ, bây giờ đều đang bận rộn, chuyện của ta lúc này là nắm chắc tình hình bốn nước, không để việc kết minh hình thành.

https://thuviensach.vn

Trong bốn nước, Tấn quốc và Đại Khang là kẻ thù truyền kiếp, ta và quốc quân Tấn quốc lại chẳng quen biết gì, thực sự là rất khó khăn thuyết phục họ.

Trung Sơn tiểu quốc thì vẫn lệ thuộc vào Tần quốc, quốc quân Trương Trí Thành đã nói là sẽ theo quyết định của Tần quốc.

Phụ tử Tiết An Triều từ Tề quốc lai có thâm cừu đại hận với ta, cho dù có tàng bảo đồ hay không, họ vẫn quyết định kết minh.

Hiện giờ mấu chốt của vấn đề được đặt vào Tần quốc.

Bây giờ ta mới ý thức được, chuyện phá hỏng liên minh năm nước hay không đều phụ thuộc vào tay nàng.

Thế nhưng từ thái độ của nàng cho thấy, nàng đối với những chuyện cũ ngày xưa vẫn canh cánh trong lòng, nếu như ta đi bái phỏng nàng thì chưa chắc nàng đã chịu gặp.

Muốn gặp Tinh Hậu thì phải tìm cách từ người bên cạnh nàng, Hứa công công hộ tống Tinh Hậu tới đây, đương nhiên là mục tiêu của ta.

https://thuviensach.vn

Chương 99: Đúng Sai

Tiêu Tín thấp giọng nói:

“Tinh Hậu thích ăn nhất là bánh bao Lai Phúc, mới tới Hán đô đã bảo Hứa công công tới đây mua, thuộc hạ đã hỏi tiểu nhị hôm qua hắn đặt mua bánh bao, sáng sớm nay sẽ tới lấy.”

Ta gật đầu tán thành, thầm nghĩ trong lòng:

“Hắn thực sự không phụ sự hi vọng của ta.”

Khi sắc trời vẫn chưa sáng rõ, nhưng bánh bao Lai Phúc đã ra lò, nóng hổi.

Báo bao Lai Phúc không chỉ nổi danh ở Hán đô, mà cũng là món ăn số một ở Đại Hán. Bánh bao ở đây “da mỏng, trắng nõn, nhân thơm” đặc biệt là nóng hổi hơn bất cứ loại bánh nào khác.

Người ăn bánh bao ở Hán đô đã có ngạn ngữ: “Nhẹ nhàng nói, chậm rãi dời, trước tiên mở cửa sổ, sau đó ăn bánh bao”, đây chính là câu nói sinh động nhất mô tả hành động khi ăn bánh bao.

Khi thân ảnh của Hứa công công xuất hiện nơi góc đường, ta đã có ý nghĩ, tình duyên của ta với Tinh Hậu đúng là tình nghiệt. Trong lòng Hứa công công nhất định cũng biết rõ, nếu như hắn không nói ra chuyện này, chứng tỏ hắn rất trung tâm với nàng.

Ta vỗ vỗ vai Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Đi thôi!”

Ta và Đường Muội đi tới bên cạnh xe ngựa của Hứa công công, Đường Muội thừa dịp phu xe không chú ý, một quyền chặt vào gáy hắn xa phu không kêu được tiếng nào, ngã lăn ra đất.

Ta và Đường Muội kéo phu xe tới một con hẻm, bây giờ sắc trời còn sớm, xung quanh có rất ít người qua lại, nên không ai thấy được hành động của chúng ta.

Ta nhanh chóng lột y phục của phu xe, mặc vào người mình, Đường Muội thì nhanh chóng chui vào trong xe.

Tiêu Tín đi tới chỗ bánh bao Lai Phúc, Hứa công cong mới mua xong, đang chậm rãi đi về chỗ xe ngựa của mình.

Khi đi ngang qua chỗ Tiêu Tín, Tiêu Tín cố ý đụng vào người hắn, bánh bao trong tay Hứa công công rơi luôn trên đất, Tiêu Tín liên thanh nói xin lỗi:

“Lão gia tử, xin lỗi, ta không nhìn thấy người”

Hứa công công cả giận nói:

“Người trẻ tuổi, ngay cả bước đi đứng cũng không vững, có thể làm đại sự gì!”

Tiêu Tín thè lưỡi, cuống quýt chạy sang một bên.

Hứa công công nhu bị đụng ngực nơi đau, nhin Dánh bao rơi trên mặt đất, không thể làm gì khác hơn là lắc đầu, hắn đành phải quay lại mua thêm một lần nữa, ta vừa vặn tranh thủ thời gian đó thay đổi y phục.

Ta kéo mũ, che khuất mặt của mình, trông hơi giống một tên đạo tặc, nhưng mà cũng có thể lừa Hứa công công một thời gian.

https://thuviensach.vn

Qua một lúc nữa, Hứa công công mới về tới xe ngựa, đang định lên xe thì Tiêu Tín từ phía sau lại chạy tới:

“Lão gia tử, người chờ một chút!”

Hứa công công quay đầu lại, đã thấy trong tay Tiêu Tín cầm theo một ổ bánh bao, cười nói:

“Vừa rồi không cẩn thận làm rơi bánh bao của lão gia tử, ta xin đền cho người.”

Hứa công công gật đầu cười, mỉm cười nói:

“Ta đã mua rồi, hảo ý của ngươi ta tâm lĩnh, còn bánh bao thì ngươi cứ giữ lại mà ăn.”

“Ta đỡ lão gia tử lên xe!”

Tiêu Tín giành trước đỡ cánh tay Hứa công công, hắn cố gắng phân tán sự chú ý của Hứa công công, tránh cho lão khám phá ra chân tướng của ta.

Hứa công công hớn hở lên xe ngựa, lớn tiếng nói:

“A Tam mau trở về, thái hậu có lẽ đang nóng ruột.”

Ta hướng Tiêu Tín lặng lẽ dựng lên ngón cái, dùng roi ngựa đưa Hứa công công về dịch quán.

Dịch quán của Tinh Hậu cách Hán cung rất gần, hóa ra dịch quán này chính là Ngô Vương phủ, là phủ đệ mà trước khi Hạng Bác Đào thừa kế ngôi vị hoàng đế đã ở đây, Hạng Bác Đào dùng nó làm nơi ở cho muội tử của mình, đủ thấy sự coi trọng với nàng.

Ta đã nghiên cứu trước địa hình ở đây, xe ngựa thường đi qua cửa ngách ở phía sau của vương phủ, nơi đó có tám gã thị vệ đứng gác.

https://thuviensach.vn

Ta đánh xe tới tàu ngựa, khi dừng xe, Hứa công công run rẩy từ trên xe bước xuống, nhịn không được mắng:

“Nô tài chết tiệt, không biết đỡ ta xuống.”

Ta cúi đầu, dắt xe ngựa vào trong tàu ngựa.

Hứa công công có lẽ là sợ Tinh Hậu trách làm lỡ bữa sáng, cho nên không nói gì nữa, xoay người đi về phía cổng phía trước. Nhìn theo bóng lưng của hắn cho tới khi biến mất, ta mới nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Đường Muội từ trên xe xuất hiện.

Khi giúp ta khiêng xe ngựa vào trong, Đường Muội thấp giọng nói:

“Chẳng nhẽ công tử cứ như vậy xông vào?”

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi ở nơi này chờ ta, bây giờ sắc trời còn sớm, có rất nhiều người vẫn chưa dậy, ta sẽ không bị phát hiện.”

Đường Muội có chút ít lo lắng nói:

“Vạn nhất bị người phát hiện thì chẳng phải phiền phức hay sao?”

Ta cười nói:

“Đã đến nơi này, chúng ta còn có lựa chọn khác ư? Ngươi yên tâm, ta tự có phương pháp ứng đối.”

Ta yên lặng bước qua cổng, phía trước là một cái hoa viên. Trong hoa viên không có ai, ta nhìn thấy thân ảnh của Hứa công công ở một tiểu lầu phía trước, đoán là Tinh Hậu ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Phòng nhỏ bên trái đột nhiên có tiếng động, ta cuống quýt trốn ở trong bụi hoa, thấy một tiểu thái giám đang ngáp, mang theo một ấm trà đến tiểu lâu, ta lặp tức hiểu, hóa ra hắn là thái giám mang trà cho Tinh Hậu.

Ta im lặng đi theo, một chưởng vỗ vào sau gáy, đánh hắn ngất đi.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân, Đường Muội lo lắng ta ứng phó không được, nên mới đi theo.

Ta nháy mắt cho hắn ý bảo kéo tiểu thái giám giấu trong bụi hoa, thấp giọng nói:

“Ngươi trốn ở chỗ này chờ ta, ta không gọi ngươi, ngươi ngàn vạn lần không nên vào trong.”

Ta lên tầng hai của tiểu lâu, ta nghe được thanh âm của Hứa công công:

“Tiểu An Tử thật là càng ngày càng lười, chỉ pha một ấm nước mà cũng lâu như vậy, nếu sớm biết thế này ta sẽ không mang hắn theo!”

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Hứa công công, gần đây ngươi hay bực tức hơn rất nhiều!”

Hứa công công cung kính nói:

“Lão nô biết sai rồi, sau này nhất định chú ý nhiều hơn.”

Tinh Hậu cười khẽ một tiếng, tiếng cười này giống như ngọn gió xuân thổi vào trong lòng ta, nhớ tới nhu tình của nàng trước đây, thì giờ nó như thủy triều dũng mãnh tràn vào trong đầu ta.

Nàng nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Hứa công công, ta không trách ngươi, chẳng qua là cảm thấy tính tình của ngươi có chút thay đổi.”

Hứa công công buồn bã than thở:

“Lão nô thấy thái hậu càng ngày càng gầy, trong lòng đương nhiên là phiền muộn.”

Tinh Hậu u oán thở dài một hơi nói:

“ Thế cục Tần quốc như vậy hiểm ác đáng sợ, ta sao có thể vui vẻ được.”

Hứa công công nói:

“Có phải Thái hậu đang lo lắng chuyện trong nước?”

Tinh Hậu nói:

“Từ khi rời khỏi Đại Tần tinh thần ta vẫn không yên, hài tử Nguyên Tông này không thể nào khiến ta an lòng được.”

Hứa công công nói:

“Túc vương cùng Trầm Trì chắc chắn trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không có động tĩnh gì, lần này chỉ cần chúng ta liên minh thành công với Đại Hán thì cục diện trong nước sẽ nhất định có lợi cho chúng ta.”

Tinh Hậu thở dài một hơi nói:

“Lúc trước giết chết Bạch Quỹ thực sự là một sai lầm, ta ngàn vạn lần không ngờ Trầm Trì lại lòng lang dạ thú cùng Yến Hưng Khải liên thủ hãm ta vào trong khốn cảnh.”

Hứa công công nói:

https://thuviensach.vn

“Hiện giờ một nửa lực lượng trong triều đều nghiêng về phía Yến Hưng Khải, muốn thái tử trở về Tần đô kế nghiệp, thái hậu cũng nên nghĩ đối sách.”

Tinh Hậu nói:

“Nếu như ta không bị điều này ép, thì sao phải liên minh với Hán quốc.”

Tinh Hậu nói:

“Tâm tư của huynh trưởng, tại sao ta không rõ, huynh ấy liên minh với bốn quốc gia khác cùng nhau đối phó Đại Khang, nếu như Đại Khang bị diệt, thì tiếp theo chính là Đại Tần. Lúc liên minh, cũng chính là lúc Đại Tần không cách nào chống lại Đại Hán, ngày vong quốc cũng không còn xa...”

Hứa công công nói:

“Thế nhưng hiện nay ngoại trừ liên minh với Đại Hán, chúng ta làm gì có cách nào khác.”

Tinh Hậu nói:

“Ta vẫn còn nhớ, trước khi Đại Khang và Đại Tần nghị hòa, Dận Không có hỏi ta, diệt trừ Bạch Miện, tổn thất ba tòa trọng trấn của Đại Tần, vậy thì diệt trừ Đại Khang sẽ mất cái gì?”

Khi nghe nàng nhắc tới tên ta, ta vô cùng kích động, nàng vẫn không quên ta, trong lòng nàng vẫn có vị trí của ta.

Tinh Hậu chán nản nói:

“Từ sau khi bệ hạ chết, lúc nào ta cũng bị vây, tình thế hiện tại cũng như vậy.”

https://thuviensach.vn

Hứa công công thấp giọng nói:

“Trải qua nhiều năm như vậy, thái hậu vẫn không quên được hắn sao?”

Tinh Hậu trầm mặc, hồi lâu mới nói:

“Hắn vẫn luôn thay đổi, ta cỏ dự cảm, lần này liên minh sẽ không thuận lợi như vậy.”

Hứa công công nói:

“Ý của thải hậu là, Long Dận Không sẽ cản trở chuyện này?”

Tinh Hậu thấp giọng nói:

“Hắn nhất định phải làm như vậy, lần này hắn không để ý tới nguy hiểm tới Hán đô, thì đã chứng minh mục đích của hắn.”

Hứa công công than thở:

“Lá gan của hắn rất lớn, có lúc lão nô không cách nào hiểu được cách làm việc của người này.”

Tinh Hậu nói:

“Hắn sở dĩ lựa chọn mạo hiểm, là bởi vì hắn thực lực của hắn hiện nay chưa đủ, năm đó hắn chọn nhập Tần làm con tin là để đặt nền móng, tới Hán đô mừng thọ là để có thêm thời gian phát triển.”

Trong lòng ta chấn động, Tinh Hậu quả nhiên là người hiểu ta.

Hứa công công mê hoặc nói:

“Long Dận Không nếu đã có dã tâm như vậy, tại sao thái hậu không tâu lên Hán Thành Đế, sớm ngày loại bỏ hắn để tránh hậu quả về sau?”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu lại trầm mặc, tim ta đập tới tận cổ, ta muốn nghe xem đáp án của nàng như thế nào.

Qua hồi lâu Tinh Hậu mới vừa rồi nói:

“Trước kia ta đã giết hắn một lần...”

Hứa công công thở dài một tiếng nói:

“Lão nô hiểu rồi, thái hậu nhất định sẽ không làm hại hắn...”

Hai người rơi vào trong im lặng.

Hứa công công rốt cục mở miệng nói:

“Nô tài đã chứng kiến hắn thay đổi, trước kia khi trở về Đại Tần hắn nhìn thái hậu với ánh mắt cừu hận, nay hắn dường như đã hoàn toàn quên mất chuyện quá khứ, lòng dạ và tâm cơ càng ngày càng sâu.”

Tinh Hậu nói:

“Ta đúng là làm nhiều chuyện có lỗi với hắn.”

Hứa công công nói:

“Thái hậu, chuyện của Tôn Tam Phân trước kia cũng là do ngươi bắt đắc dĩ, nếu như truyền ra ngoài thì hậu quả không tưởng tượng nổi.”

Tinh Hậu nức nở nói:

“Vẫn là ta không cách nào làm một người mẹ tốt, cũng chỉ do ta bị bức tới tuyệt lộ, hài tử đó... bị ta chính tay...”

Ta như bị Ngũ Lôi Oanh đỉnh, cả người tê dại, chẳng nhẽ Tinh Hậu mang bầu cốt nhục của ta, nàng gọi Tôn Tam Phân tới là để phá thai nàng, giết

https://thuviensach.vn

lão cũng vì muốn che giấu chuyện này. Thảo nào trước khi chết Tôn Tam Phân lại nói với ta là không nên trách tội Tinh Hậu.

Ấm trà ở trong tay ta rơi đánh xoảng một cái xuống đất, thanh âm này kinh động tới hai người ở bên trong, Hứa công công lớn tiếng nói:

“Là ai?”

Cửa phòng ta mở, sắc mặt hắn trở nên trắng bệch, run giọng nói:

“Ngươi...”

Tinh Hậu đang ngồi bỗng nhiên đứng dậy, nàng không bao giờ nghĩ ta lại đứng ở ngoài cửa, trên mặt không còn chút máu, đôi môi anh đào trở nên tái nhợt.

Hứa công công nhanh chóng phản ứng, hắn thấp giọng nói:

“Ngươi còn không rời đi, ta sẽ bắt ngươi tới trước mặt Hán Thành đế!”

Ta đẩy hắn ra, đi tới trước mặt Tinh Hậu, gằn từng chữ một:

“Những lời ngươi vừa nói có phải là sự thật không?”

Tinh Hậu không dám nhìn vào ánh mắt của ta, run giọng nói:

“Ta có thể coi như không... nhìn thấy ngươi...”

“Ta không thể!”

Ta cầm lấy cánh tay của nàng, gần như gào lên.

Hứa công công rất sợ ta đối với Tinh Hậu bất lợi, vọt tới bên cạnh ôm lấy ta nói:

“Đừng thương tổn thái hậu!”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu cố sức cắn cắn môi, thấp giọng nói:

“Hứa công công, ngươi đi ra ngoài...”

Hứa công công nhìn ta một cái, rồi mới buông cánh tay, đi ra ngoài khép cửa lại.

“Buông ra!”

Ánh mắt của Tinh Hậu trở nên cao quý vô cùng, dường như không có gì có thê xâm phạm nàng.

Ta thả cánh tay nàng, nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp, Tinh Hậu nhanh chóng lau nước mắt trên mặt, im lặng ngồi trên ghế.

Ta ngơ ngác đứng ở tại chỗ, thấp giọng nói:

“Ngươi vẫn luôn gạt ta...”

Thủy triều trong lòng đang dâng lên, giọng nói của ta có vẻ khàn khàn.

Tinh Hậu lúc này mới bình tĩnh lại được, nói:

“Tất cả đều là ta gieo gió gặt bão, không có quan hệ gì với ngươi cả.”

Ta bỗng nhiên quỳ xuống trước mặt Tinh Hậu, nàng đã làm hại ta, thế nhưng nàng còn bị thương tổn trảm trọng hơn, tất cả những chuyện này đều là do ta mang lại cho nàng. Nhớ khi ta rời khỏi Đại Tần ta đã chẳng có chút nhân tính nào trả đạp nàng, chuyện này làm cho ta áy náy tới cực điểm.

Ta im lặng ôm lấy đối chân ngọc của Tinh Hậu, hai gò má áp sát vào trong đó, nước mắt ta không tiếng động chảy ra.

Tinh Hậu giật mình, thân hình cứng lại nhưng vẫn ngồi im, nước mắt ta thấm ướt quần nàng, dính vào da thịt, thân hình nàng mới từ từ mềm đi.

https://thuviensach.vn

Bàn tay mềm mại của nàng đặt lên đầu ta, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc, giống như làm với một hài tử có lỗi.

“Xin lỗi!”

Chúng ta hầu như đồng thời nói lên câu này.

Tinh Hậu nước mắt tràn mi, miệng nở nụ cười giống như một đóa hồng trong sương sớm. Vốn giữa chúng ta không cần nói xin lỗi, ai đúng ai sai, ai có thể nói rõ đây?

Ta và Tinh Hậu ngồi đối diện với nhau, đối với chúng ta mà nói cảm tình vĩnh viễn phải đặt trong lý trí.

Mục đích nàng tới Hán đô chính là liên minh năm nước, củng cố vững chắc địa vị của mình.

Mà mục đích của ta tới nơi này, đó là phá tan liên minh đó, tạo cho mình có nhiều thời gian phát triển, lập trường của chúng ta là đối lặp.

Tinh Hậu cười nhạt nói:

“Lá gan ngươi vẫn rất lớn, trong thời khắc nguy hiểm này mà dám một mình tới Đại Hán, ngươi có nghĩ tới chuyện huynh trưởng ta sẽ thay đổi ý niệm, lúc nào cũng có thể giết ngươi.”

Ta gật đầu, thấp giọng nói:

“Đối với ta mà nói ta không còn lựa chọn nào khác.”

“Ngươi tìm ta, có phải là bảo ta bỏ ý niệm liên minh Đại Hán?”

Tinh Hậu đơn giản đoán được ý đồ của ta.

Ta không che giấu chút nào gật đầu.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu cười nhạt:

“Chỉ sợ rằng, ngươi không cách nào thuyết phục ta được.”

Ta chậm rãi đứng dậy:

“Ta tới đây không phải là để thuyết phục nàng, mà muốn cùng nàng tìm ra một phương pháp có lợi nhất cho hai nước. Chẳng nhẽ nàng không hiểu, Đại Hán diệt Đại Khang chỉ là bước đầu tiên, nếu như Đại Khang mất nước, thì mục tiêu tiếp theo của huynh trưởng nàng sẽ là Tần quốc?”

Tinh Hậu hỏi ngược lại:

“Ta bây giờ còn có lựa chọn sao?”

Nàng nhẹ nhàng lấy một cái châm gài tóc xuống, nói:

“Yến Hưng Khải và Trầm Trì đã tiến sát từng bước, liên hợp các thần tử muốn Yến Nguyên Tịch thượng vị, trong Tần quốc đã loạn, nếu như ta không mượn lực lượng của Đại Hán chỉ sợ rằng tính mạng của hai mẹ con ta cũng chỉ được nay mai.”

Ta cười lạnh nói:

“Mục đích của Yến Hưng Khải không phải là giúp Yến Nguyên Tịch thượng vị, mà thực ra hắn muốn làm hoàng đế.”

Tinh Hậu yên lặng gật đầu, u oán than thở:

“Ta đúng là có chút hối hận, Nguyên Tông căn bản không thích hợp với vị trí này, lúc trước ta không nên ép nó...”

Nàng nhìn vê phía ta nói:

https://thuviensach.vn

“Năm nước liên minh đã trở thành kết cục, không ai có khả năng vãn hồi, Dận Không, ngươi cần gì phải cố miễn cưỡng mình?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta quyết không thể trơ mắt nhìn Đại Khang cứ như vậy suy vong.”

Tinh Hậu chán nản nói:

“Đâu chỉ là Đại Khang? Đại Tần, Tề quốc, Tấn quốc, Yến quốc, Hán Quốc, Trung Sơn, đâu có nước nào thoát khỏi số phận, chẳng qua đây chỉ là sự tình sớm hay muộn mà thôi.”

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Nàng đã thấy rõ mục đích thực sự của hắn vì sao phải giúp hắn?”

Tinh Hậu dịu dàng cười nói:

“Mấy năm nay, kinh nghiệm của ta cũng không ít, cái gì nên làm, cái gì không nên làm, ta sớm thấy rất rõ ràng, ta cũng không có lựa chọn, chỉ cần để Nguyên Tông an toàn ngồi ở ngôi vị Tần hoàng...”

Trong lòng ta buồn bã, Đại Tần suy sụp cũng không phải ngẫu nhiên, Tinh Hậu đã mất đi hùng tâm và ngạo khí ngày xưa, trải qua mưa gió, nàng bắt đâu trở nên không thích tranh đoạt, chỉ cầu bình yên vượt qua nguy cơ trước mắt, chuyện liên minh với Đại Hán là lựa chọn tốt nhất của nàng.

Tinh Hậu tình thâm ý thiết nói:

“Dận Không, ta tuy rằng không cách nào đáp ứng thỉnh cầu của ngươi, nhưng có thể đáp ứng, nếu như một ngày Đại Khang mất nước, ngươi có

https://thuviensach.vn

thể sang Tần quốc, chỉ cần ta còn sống trên đời một ngày, ta sẽ bảo đảm cho ngươi bình an.”

Trong lòng ta kịch liệt run rẩy, bỗng nhiên xoay người lại, ôm thân hình mềm mại của nàng vào trong lòng.

Chúng ta tìm kiếm vị trí đôi môi của đối phương, điên cuồng hôn nhau. Ta đã gần như đem thân hình nàng dung nhập vào trong người của ta.

Nước mắt dọc theo hai gò má của Tinh Hậu chậm rãi chảy xuống, ta đau lòng hôn lên đôi mắt của nàng, Tinh Hậu rúc đầu vào trong ngực ta, chỉ có ở trước mặt ta, nàng mới khôi phục tính cách của một nữ nhân.

Qua hồi lâu, nàng mới từ trong lòng ta ngẩng đầu lên, nhẹ giọng nói:

“Đi đi, Hán đô không thích hợp với ngươi, lưu lại cũng không có lợi ích gì.”

Ta yên lặng gật đầu, gằn từng chữ một:

“Từ khi ta bước vào Đại Hán một bước, số phận Đại Khang đã gắn chặt với ta, quá khứ là như vậy, hiện tại vẫn là như vậy!”

Tinh Hậu nhìn vào đôi mắt ta, ánh mắt trở nên kích động, ý ta cũng đã nói ta quyết không sống dưới bất cứ sự che chở của người nào, nàng nhẹ giọng than thở:

“Ngươi đã định, trước trở thành một vương giả, Nguyên Tông nếu có thể có được một nửa tâm tư của ngươi, ta cũng thỏa mãn rồi.”

Ta mỉm cười nói:

“Trong lòng của Nguyên Tông còn thống khổ hơn ta nhiều lần, ta thậm chí còn được làm việc mình thích, nhưng mà cuộc sống của hắn là áp lực.”

https://thuviensach.vn

Ta vuốt ve mái tóc dài của Tinh Hậu, nhẹ giọng nói:

“Nàng có nghĩ tới hay không, năm nước liên minh, thế cục thiên hạ thay đổi, trong tám nước không còn nước nào có khả năng chống lại Đại Hán.”

Tinh Hậu lặng lẽ không nói.

Ta thấp giọng nói:

“Nàng muốn mượn ngoại lực củng cố nội bộ Tần quốc là không sai, nhưng đáng tiếc Hán quốc cũng không phải là lựa chọn tốt nhất cho nàng.”

Đôi mắt đẹp của Tinh Hậu sáng ngời, nàng nhẹ giọng nói:

“Ngươi có ý kiến gì?”

Ta lấy bản đồ mở trước mặt nàng.

Ta chỉ hướng địa đồ nói:

“Mẫu hậu có nghĩ tới hay không, lần này Hán Thành đế muốn liên minh với nước, ngoại trừ Tần quốc thì tất cả đều ở phía Nam của Trường Giang.”

Tinh Hậu mặc dù có thủ đoạn chính trị, nhưng về chiến lược lại không tinh, ta cố tình nhắc nhở cho nàng biết việc này.

Ta tiếp tục nói:

“Hiện nay, Đại Khang tuy rằng suy sụp, thực lực Đại Tần cũng không lớn bằng lúc trước, thế nhưng vẫn là hai nước lớn ở bắc Trường Giang, nếu như năm nước liên minh thực sự hình thành, Đại Khang sẽ bị vây ba mặt. Lạch trời Trường Giang phân cách Nam Bắc bỗng trở thành một cái thùng rỗng. Nếu như Đại Khang bị diệt, thế lực Hán quốc tiến nhập Trường Giang, Tần quốc ở phía Tây cũng thuộc sự khống chế.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu thắp giọng nói:

“Yến Hưng Khải và Trầm Trì cũng đưa ra quá vấn đề này, thế nhưng...”

Ta mỉm cười nói:

“Bọn họ và mẫu hậu ở lặp trường đối lặp, đương nhiên mẫu hậu sẽ không nghe họ nói.”

Tinh Hậu gật đầu.

Ta lớn tiếng nói:

“Trầm Trì và Yến Hưng Khải tuy rằng âm hiểm, nhưng mà bọn hắn cũng biết môi hở răng lạnh, sở dĩ bọn họ kiệt lực ngăn cản mẫu hậu liên minh với Đại Hán không chỉ vì sợ người củng cố thế lực trong nước, mà còn sợ Tần quốc tai ương ngập đầu.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, nếu như người thống trị Đại Tần lâu hơn một chút, thì sẽ biết được trong tám nước có mối quan hệ chặt chẽ, quyết không thể để cho Hán quốc một nhà độc đại!”

Tinh Hậu lặng lẽ không nói.

Ta đưa tay chỉ Đại Khang, rồi chỉ Đại Tần, sau đó chỉ dọc ranh giới Trường Giang.

Đôi mắt đẹp của Tinh Hậu bỗng nhiên sáng ngời.

Ta lớn tiếng nói:

“Nếu như Đại Tần và Đại Khang liên hợp, cục diện sẽ cân bằng với các nước phía Nam. Cho dù đối với Đại Khang hay Đại Tần đều là một lựa

https://thuviensach.vn

chọn tốt nhất.”

Ánh mắt Tinh Hậu trở nên bất định, ta biết nàng đang rung động.

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu lo lắng chỉ đơn giản là Trầm Trì và Yến Hưng Khải. Dận Không cho rằng, nếu như người liên minh với Đại Hán Trầm Trì và Yến Hưng Khải chưa chắc sẽ chịu tiếp nhận kết cục như vậy. Rất có khả năng bọn họ sẽ làm tất cả để phản kháng, cục diện Đại Tần sẽ rơi vào trong nội chiến. Nếu như người liên minh với Đại Khang, Yến Hưng Khải sẽ chẳng có lý do nào phản đối cả.”

Ta nói vào tai của nàng:

“Mẫu hậu sao không thừa dịp hai nước liên minh, trước tiên cân đối đại cục tám nước, sau đó tùy thời diệt trừ Yến Hưng Khải và Trầm Trì, vậy thì làm gì còn ai uy hiếp với địa vị của Yến Nguyên Tông?”

Tinh Hậu cố sức cắn cắn môi, hơi thở của nàng trở nên gấp gáp.

“Ta cần suy nghĩ một chút!”

Tinh Hậu thấp giọng nói.

Ta cúi người, hôn lên trán nàng một cái:

“Ta chờ nàng...”

Ta sải bước đi ra cửa phòng, mặt trời đỏ rực mới lên từ phương đông, ánh nắng vàng óng chiếu khắp vương phủ, ta nhìn về mặt trời nở một nụ cười.

Tiêu Tín và Đường Muội đều chặt nhíu chặt mày, Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Tần thái hậu vẫn không chịu bỏ ý niệm liên minh?”

Ta gật đầu:

“Tinh Hậu mặc dù biết Hạng Bác Đào lòng lang dạ thú, thế nhưng tình hình trong nước đã ép nàng không còn lựa chọn nào khác. Mặc dù ta đã phân tích cho nàng biết lợi hại, thế nhưng không cách nào xác định được nàng có bỏ qua ý muốn liên minh với Đại Hán hay không.”

Đường Muội thở dài nói:

“Trong bốn nước, mấu chốt nhất là Tần quốc và Tề quốc, nếu như Tần quốc và Đại hán kết minh, xem ra chúng ta phải thất vọng mà về rồi.”

Ta lắc đầu nói:

“Trước khi đợi nàng có quyết định, cuối cùng, ta phải tranh thủ thời gian làm những chuyện khác.”

Hai người không hiểu nhìn về phía ta.

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ muốn liên thủ với Tề quốc?”

Đường Muội nói:

“Phụ tử Tiết An Triều và công tử thù sâu như biển, sao có thể hợp tác với người được chứ?”

Ta cười nhạt nói:

“Ai muốn hợp tác với họ? Tề quốc và Hán quốc nếu như vì bảo đồ mà kết minh, ta cũng muốn vẽ thêm chuyện cho họ.”

Tiêu Tín nói

https://thuviensach.vn

“Điện hạ muốn đối phó phụ tử Tiết An Triều?”

Ta gật đầu nói:

“Kinh Phong Đồng sở dĩ đáp ứng liên minh với Đại hán, vấn đề mấu chốt là ở bảo đồ, nếu như ta có được bảo đồ, Kinh Phong Đồng tất sẽ suy nghĩ lại chuyện liên minh với Đại Hán.”

Tiêu Tín nói:

“Xem ra điện hạ nhất định, phải có được tấm bảo đồ này.”

Ta mỉm cười nói:

“Có được bảo tàng Mâu thị sẽ có được tài phú thiên hạ, ta sao có thể bỏ qua chuyện này được chứ?”

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng thông báo:

“Bình vương điện hạ, Đoạn quốc sư đến đây cầu kiến.”

Trong ta vui vẻ, cuống quýt đi ra ngoài cửa nghênh đón.

Hoàn Tiểu Trác một thân bạch y đứng ở trong nắng sớm, càng tô điểm thêm cho phong tư trác tuyệt của mình, càng làm động lòng người.

Ta mỉm cười nói:

“Không nghĩ tới nhanh như vậy đã gặp lại Đoạn quốc sư rồi!”

Ta dẫn Hoàn Tiểu Trác tới lương đình trong Hoa viên, nàng đặt một cái túi nhỏ lên bàn, nói:

“Bên trong đó là bản vẽ Thiết Kỳ lâu.”

Ta vui mừng nói:

https://thuviensach.vn

“Đoạn quốc sư làm việc hiệu suất quả nhiên rất cao.”

Hoàn Tiểu Trác lạnh nhạt nói:

“Bản thân ta có đặc quyền ra vào Tàng Kinh lâu, việc này chẳng có gì khó.”

Trong lòng ta ngẩn ra, lẽ nào U U đã biết trước chuyện của Hoàn Tiểu Trác, nên mới tìm ta hỗ trợ? Chuyện này bề ngoài không có gì kỳ quặc, nhưng bên trong lại có sự bất thường.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Ta đã thay ngươi điều tra, mấy ngày gần đây Thiết Kỳ lâu đã tăng cường cảnh giới. Lý Mộ Vũ đã mời mấy cao thủ canh giữ, xem ra khả năng tảng bảo đồ ở trong đó là rất lớn.”

Ta gật đầu nói:

“Cô mẫu ta thế nào rồi?”

Hoàn Tiểu Trác thấp giọng nói:

“Hán Thành Đế đêm qua đã đáp ứng dùng tàng bảo đồ đổi lấy tính mệnh tam hoàng tử, đêm nay hắn sẽ bảo Lý Mộ Vũ mang theo tàng bảo đồ, đến trường đình ngoài cửa Tây để đổi.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Hắn thật sự cam tâm tình nguyện giao tàng bảo đồ ra hay sao?”

Hoàn Tiểu Trác lắc đầu nói:

“Ta cho là hắn sẽ không, chuyện này chỉ là kế quyền nghi, có lẽ hắn muốn dụ kẻ chủ mưu ra cũng không biết chừng.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, nhẹ giọng than thở:

“Ngày mai là ngày đại thọ của hắn, cho dù kết quả thế nào, ngày kia ta cũng phải về nước.”

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Năm nước liên minh xem ra đã trở thành kết cục đã định, Bình vương lưu lại thêm một ngày có gì khác nhau.”

Trong lời nói của nàng bao hàm, ý bảo ta mau chóng rời khỏi đây.

Ta mỉm cười nói:

“Chưa tới thời khắc cuối cùng, ta tuyệt đối không từ bỏ hi vọng. Hươu chết về tay ai vẫn còn chưa biết.”

Ta bỗng nhiên nghĩ đến cừu hận của Hoàn Tiểu Trác và Tinh Hậu, thấp giọng hỏi:

“Nếu như Đại Tần và Đại Khang kết minh, quốc sư định làm gì?”

Hoàn Tiêu Trác lạnh lùng nói:

“Đó là chuyện của riêng ta, không quan hệ tới Bình vương!”

Nàng xoay người phất tay áo rời đi, ta nhận ra sát khí trong đôi mắt lạnh lùng của nàng, trong lòng ta run lên.

Ta bỗng nhiên có dự cảm, Hoàn Tiểu Trác chắc chắn sẽ không để cho Tinh Hậu dễ dàng rời đi, có lẽ nàng sẽ không tiếc bất cứ giá nào lấy đi tính mạng của Tinh Hậu.

Ta không khỏi cảm thấy sợ hãi, cho dù Hoàn Tiểu Trác giết Tinh Hậu, hay Tinh Hậu giết nàng, đều không phải là điều ta muốn thấy, ta sẽ tận lực

https://thuviensach.vn

ngăn cản chuyện này phát sinh.

…

Tinh Không các hiện giờ chỉ là một phế tích, tiểu lâu hoàn toàn sụp xuống, sau trận lửa điên cuồng, chẳng còn thấy một ngọn cỏ xanh nào.

Khinh Nhan một bộ trường bào màu xanh, đứng trên bãi đất khô cằn, trong mắt nàng chẳng có sự ưu thương nào.

Ta mim cười đi tới phía sau nàng, nói:

“Trên sông Xuân Thủy không tìm được cô nương, ta đành phải tới đây.”

Khinh Nhan quyến rũ liếc mắt nhìn ta nói:

“Ta còn tưởng rằng công tử đã sớm quên ta rồi!”

Ta cười ha ha nói:

“Dận Không cho dù nằm mơ cũng nghĩ tới hình bóng động lòng người của Khinh Nhan cô nương, sợ rằng kiếp này không cách nào quên được.”

Khinh Nhan nói:

“Hạng Bác Đào đã đáp ứng giao tàng bảo đồ.”

Ta gật đầu nói:

“Ta cũng đến vì việc này, Khinh Nhan cô nương tin được mấy phần?”

Khinh Nhan khinh thường nói:

“Cái bẫy vụng về như vậy cũng muốn gạt người ư? Nếu như thật sự là có chuyện gì, người không ở trong tay chúng ta, lấy cái gì mà đổi đây?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“U U có thể đến hay không?”

Khinh Nhan lắc đầu nói:

“Đêm đó cướp Hạng Đạt Sinh quyết không là U U!”

“Cái gì?”

Ta không khỏi ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Chương 100: Cao Thủ

Khinh Nhan nói:

“Hai tỳ nữ trên Tịch Mịch phảng của ta mặc dù võ công kém U U, thế nhưng không kém tới mức không hề kháng cự được, người này chắc chắn võ công còn cao hơn U U nhiều.”

Ta thắp giọng nói:

“Căn cứ theo lời nói của cô nương, thì người phóng hỏa ở Tinh Không các cũng chính là người này?”

Khinh Nhan gật đầu nói:

“Nếu như ta không đoán sai, người cướp Hạng Đạt Sinh vô cùng có khả năng là Huyền Minh giáo chủ Lãnh Cô Huyên!”

Ta hít một hơi lạnh, nếu như Lãnh Cô Huyên xuất hiện ở Hán đô, thì sợ rằng việc đoạt bảo tàng trở nên khó khăn rồi.

Khinh Nhan nói:

“Ngươi tới tìm ta không phải chỉ đế nói chuyện này chứ?”

Ta cười nói:

“Khinh Nhan cô nương quả nhiên là hồng nhan tri kỷ của ta, tâm tư của Dận Không như thế nào cũng không thể thoát khỏi ánh mắt của cô nương.”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan gắt giọng:

“Đừng có đứng đây quanh co, nói mau!”

Lúc này ta mới đem chuyện U U đêm đó nói lại cho nàng, Khinh Nhan hơi có vẻ trách cứ:

“Sao chuyện này ngươi không nói sớm cho ta biết?”

“Ta vốn lo lắng U U lập một cái bẫy, cho nên mới vào cung kiểm chứng, sau khi lấy được bản vẽ của Thiết Kỳ lâu là tới gặp Khinh Nhan cô nương ngay, chẳng nhẽ thành ý như vậy, cô nương không thấy rõ hay sao?”

Khinh Nhan trợn mắt nhìn ta:

“Tin ngươi mới là lạ!”

Ta cố ý nói:

“Cô nương đã không tin, vậy thì ta đem bản đồ này cho U U vậy.”

Khinh Nhan vươn hai tay mềm mại ra nói:

“Đưa đây!”

Ta cười đem cơ quan đồ của Thiết Kỳ lâu đặt vào trong tay nàng, Khinh Nhan nhẹ giọng nói:

“Vậy thì khi trở lại ngươi gặp nàng ta, ngươi lấy cái gì mà giao.”

Ta gật đầu nói:

“Cái bản đồ này ta đã chế một bản, trở về sẽ giao cho U U. Nhưng mà ta vẫn cảm thấy trong chuyện này không đơn giản như vậy, sao U U lại biết chỗ tàng bảo đồ? Chẳng nhẽ nàng ấy muốn dùng Thiết Kỳ lâu hấp dẫn sự chú ý của chúng ta?”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan nói:

“Không loại trừ khả năng này, nhưng cho dù thế nào ta cũng phải xét tới cùng, quyết không thể để cho tàng bảo đồ rơi vào trong tay Huyền Minh giáo.”

Ta thấp giọng nói:

“Dựa theo ta suy đoán, U U sẽ chọn lúc Hán Thành đế đại thọ để lẻn vào hoàng cung. Bởi vì lúc đó sự chú ý của mọi người đều tập trung lên thọ lễ.”

Khinh Nhan nói:

“Bây giờ ta lo lắng nhất chính là Lãnh Cô Huyên, nếu như nàng ta tới Hán đô, thì không ai có khả năng đối phó nàng ấy cả.”

Ta có thể kết luận, Khinh Nhan chính là truyền nhân Phiêu Miễu Các, nàng và U U tranh đoạt bảo đồ thực chất là tranh đấu giữa Huyền Minh giáo và Phiêu Miễu Các.

Nếu như tấm bảo đồ này có thể hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của hai người lên Thiết Kỳ lâu, thì đối với ta cũng là một chuyện tốt.

Phải biết rằng tấm bảo đồ trong tay Tề vương Kinh Phong Đồng chỉ là đồ dởm, cho dù lấy được bản đồ của Điền thị, họ cũng không thể tìm được vị trí cụ thể của bảo tàng Mâu thị.

Ta ân cần nói:

“Khinh Nhan cô nương phải cẩn thận một chút, Huyền Minh Giáo không dễ đối phó như vậy đâu.”

Khinh Nhan gật đầu, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi cũng phải cẩn thận một chút, Hán Thành đế không biết là sẽ sử dụng độc thủ nào đối phó với ngươi.”

Ta cười nói:

“Cuối cùng cô nương cũng bắt đầu quan tâm ta.”

Khinh Nhan dịu dàng cười nhưng không lên tiếng.

Nửa đêm, U U lặng yên tiến vào trong phòng, thấy ta y phục chỉnh tề ngồi dưới đèn, nàng nhịn không được khanh khách nở nụ cười:

“Ngươi đang chờ ta? Long Dận Không a Long Dận Không, làm sao ngươi biết đêm nay ta sẽ tới?”

Ta mỉm cười nói:

“Ngày mai là ngày đại thọ của Hán Thành đế, U U cô nương sẽ không bỏ qua một cơ hội như vậy.”

U U ngồi đối diện với ta, hai tay chống má, chu cái môi anh đào nói:

“Chuyện ta giao cho ngươi, ngươi có hoàn thành không?”

Ta lấy bản đồ đặt trước mặt, U U muốn nhận lấy, nhưng ta lại rụt tay về.

U U cười nói:

“Ngươi đổi ý rồi ư?”

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không đâu có đổi ý, nhưng mà ta cảm thấy cứ như vậy giao bản đồ cho U U cô nương, thì chẳng phải là ta không thu hoạch được gì sao.”

U U thiên kiều bá mị nhìn ta nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, có điều kiện gì ngươi cứ việc nói thẳng, chỉ cần là ta có thể làm được, ta nhất định sẽ đáp ứng ngươi.”

Bộ ngực sữa của nàng ưỡn lên cao, nhất thời hấp dẫn sự chú ý của ta, ta biết nàng am hiểu mị thuật, lập tức thu liễm tâm thần. Ánh mắt nhìn về phía ánh nến nói:

“Ta muốn cô nương giết một người!”

U U ngơ ngác, lập tức ha hả cười nói:

“Dận Không, ngươi dụng tâm quả nhiên rất độc ác, Hạng Đạt Sinh, dù sao cũng là biểu huynh của ngươi, vậy mà ngươi cũng có sát niệm được sao.”

Ta lắc đầu nói:

“U U cô nương hình như hiểu lầm ý của ta, người ta muốn giết không phải Hạng Đạt Sinh.”

U U nói:

“Nói nghe một chút.”

Ta thấp giọng nói:

“Phụ tử Tiết An Triều có thâm cừu với ta, Tiết Vô Kỵ đã bắn tiếng không muốn ta sống trở về Đại Khang, chẳng nhẽ ta ngồi yên chờ chết hay sao?”

U U gật đầu nói:

“Lý do thì chính đáng thật, nhưng mà Tiết Vô Kỵ võ công cao cường, giết hắn chỉ sợ không phải là chuyện dễ.”

Ta mim cười đem bản đồ đặt ở nàng trước mặt:

https://thuviensach.vn

“U U cô nương nếu như giúp ta chuyện này, thì ta sẽ tặng một lễ vật.”

“Xuân Cung Đồ!”

U U ngơ ngác, nàng lập tức cười nói:

“Ta nhớ ngươi đã đem Xuân Cung đồ bán cho Tề quốc thương nhân Quản Thư Hoành, hiện tại bây giờ nó đang ở trong tay Kinh Phong Đồng rồi.”

Ta hỏi ngược lại:

“U U cô nương cho rằng Dận Không có thể làm chuyện ngu xuẩn như vậy không?”

U U dùng đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào ta, chuyện ta nói nàng đã tin tới bảy, tám phần.

Ta tung cái mồi này cũng là bất đắc dĩ, nếu như không mượn lực lượng của Huyền Minh giáo, thì sợ rằng rất khó phá hỏng liên minh năm nước. Ta bình tĩnh nói:

“Lúc trước ta bán bản đồ cho Quản Thư Hành, nhưng đó là giả, bản đồ thật nằm ở trong đầu của ta.”

U U hung hăng dí một ngón tay vào trán của ta, nói:

“Cái tên không có lương tâm này, ngươi lại lừa ta lâu như vậy.”

Ta mỉm cười nói:

“U U cô nương hình như cũng đâu nói sự thật với ta.”

U U nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như ta giúp ngươi giết chết Tiết Vô Kỵ, ngươi thực sự giao tàng bảo đồ ra hay sao?”

Ta gật đầu nói:

“Chỉ cần nhận được tin tức Tiết Vô Kỵ chết, thì chắc chắn ta sẽ hai tay dâng lên.”

U U thở dài một hơi nói:

“Ta có chút phân vân, không biết ngươi có lập bẫy đưa ta vào tròng hay không nữa?”

Thân hình mềm mại của nàng dựa vào vai ta, ta ngửi thấy mùi hương từ trên cơ thể của nàng, trong lòng không khỏi rung động. Cánh tay của ta vòng qua cái eo nhỏ nhắn của nàng, không ngờ nàng lại không cự tuyệt, thuận thế dựa sát vào ta.

Ta nhẹ giọng nói:

“Ta sao có thể làm thế được...”

Bên hông ta đột nhiên tê rần, U U nhân lúc ta ý loạn tình mê, điểm trúng huyệt đạo.

Ta ngàn vạn lần không ngờ nàng lại xuất thủ với ta:

“Ngươi...”

Bàn tay nhỏ nhắn của U U lại điểm lên người ta một cái, ta không còn nói được câu nào nữa.

U U ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Kỳ thực ta đã sớm hoài nghi ngươi, Dận Không a Dận Không, uổng cho thâm tình của ta đối với ngươi, tại sao ngươi có thể đối với ta như vậy được?”

Việc của ta bây giờ chỉ có liên tục cười khổ, trong lòng thầm mắng mình sơ sẩy, để cho yêu nữ này ám toán. Ta có lòng tin quá lớn vào những việc mình làm, dự tính là U U sẽ hoàn thành việc này cho ta. Nhưng không ngờ nàng lại đột nhiên hạ thủ, cho nên không hề có phòng bị, Đường Muội và Tiêu Tín cũng chẳng kịp tới cứu viện.

Một thanh âm băng lãnh từ phía sau truyền tới:

“Mang hắn đi!”

Trong lòng ta chấn động, vẫn có người lẻn vào trong phòng, vậy mà ta lại không phát hiện được.

U U túm lấy người của ta, rồi phi thân qua cửa sổ.

Trong lòng ta buồn bã tới cực điểm, bao nhiêu tính toán của mình thế là thất bại, nếu như U U có lòng hại ta, thì những gì ta khổ sở tích lũy, chẳng phải là như nước chảy về biển đông hay sao?

Tuy rằng được nằm trên lưng thân hình mềm mại của U U, nhưng trong lòng ta chẳng có cảm giác hương diễm gì cả, mà đang nghĩ vị khách thần bí kia là ai?

U U phi thân trên đường phố cứ như đi trên đất bằng, ta chỉ cảm thấy gió bên tai ù ù, rồi dần dần trấn tĩnh lại. Những gì ta nói lúc nãy với U U chắc chắn đã bị nữ nhân thần bí này nghe được, tám chín phần mười chuyện này cũng là do nữ nhân kia bày kế, lẽ nào nàng chính là Huyền Minh giáo chủ Lãnh Cô Huyên?

https://thuviensach.vn

U U đi tới trước Lục Dương tháp gần bờ sông Xuân Thủy, thân hình mềm mại bay lên, mũi chân điểm vào mái ngoài của tầng tháp, thân hình lặp tức vút lên tầng hai, cho tới khi nhảy tới tầng chín, mới phi người qua cửa sổ vào phòng.

Dưới ánh nến, ta thấy phía trước có một nữ nhân.

U U đặt ta xuống đất, giải khai huyệt nói cho ta.

Ta xoay hai bàn tay tê dại, chậm rãi đứng lên.

U U hướng ta trợn mắt, dường như muốn nhắc ta cái gì đó.

“Bảo đồ Mâu thị có phải là ở trong tay của ngươi?”

Thanh âm của nàng băng lãnh vô cùng, không pha trộn bất cứ thứ tình cảm nào của thế gian.

Ta mỉm cười nói:

“Vừa rồi ở trong dịch quán ngươi đã nghe rõ, cần gì phải hỏi lại.”

Nàng kia nặng nề hừ một tiếng:

“Ngươi giao bản đồ ra đây, ta giúp ngươi giết Tiết Vô Kỵ!”

U U nháy mắt với ta một cái, sau đó lại gật đầu, ý bảo ta đồng ý.

Ta cười nhạt nói:

“Nếu như ta giao bảo đồ, ngươi nuốt lời thì ta làm sao bây giờ?”

Nàng kia lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi không có lựa chọn nào khác cả!”

Khuôn mặt U U tái nhợt, có vẻ sợ hãi dị thường, dùng sức hướng ta nháy mắt.

Ta vẫn như cũ nói:

“Trừ phi để cho ta thấy thi thể của Tiết Vô Kỵ, bằng không thì ngươi đừng mơ tưởng tới tàng bảo đồ!”

Nàng kia ngửa đầu cười nhạt một tiếng, mái tóc dài không gió tự bay, trông như quỷ mị. Ta tuy rằng lớn gan, nhưng cũng nhịn không được âm thầm kinh hãi.

Một ống tay áo của nàng phất lên, ta còn chưa kịp phản ứng, thì một luồng khí đánh thẳng vào ngực ta. Ta chỉ kịp kinh hô một tiếng, thân hình nặng nề đập vào vách tường, hai đầu gồi quý rạp xuống đất, xương cốt toàn thân đau đớn như muốn muốn nứt ra.

“Trong thiên hạ, vẫn chưa có ai dám ở trước mặt Lăнh Cô Huyên ta đặt điều kiện cả!”

Nàng bước lại chỗ ta, giờ ta mới nhận ra dung mạo của nàng, khuôn mặt kia tuy rằng mỹ lệ, thế nhưng chẳng có chút tình cảm nào.

Dưới ánh trăng, khuôn mặt kia tỏa ra những quang mang quỷ dị màu xanh, từ trên người nàng chẳng cảm nhận được chút sức sống nào, chẳng có gì khác một thi thể tự đi.

U U cắn cắn môi, rốt cục vọt tới trước mặt ta, nàng hung hăng dùng chân đá một cái vào tiểu phúc của ta, ta đau quá lập tức cúi rạp người.

“Nói mau! Ngươi mau đem bảo đồ ra đây!”

https://thuviensach.vn

U U liều mạng hướng ta nháy mắt, nàng hiển nhiên là có ý tốt, rất sợ Lãnh Cô Huyên dưới cơn thịnh nộ giết ta.

Ta khó khăn hít một hơi, cảm giác đau dớn trên người mới giảm bớt.

Lãnh Cô Huyên đương nhiên là hiểu dụng ý của U U, lạnh lùng nói:

“U U, ngươi không nên che chở cho hắn, nếu như hắn cố ý không giao bảo đồ, vậy thì ta sẽ làm cho hắn chết không có chỗ chôn.”

Ta tựa ở trên vách tường, chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía Lãnh Cô Huyên nói:

“Bảo đồ ở trong đầu ta, nếu như ngươi giết ta, vậy thì kiếp này đừng mơ có được nó nữa!”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Long Dận Không, ngươi nghĩ rằng ta thật sự không có cách nào làm cho ngươi nói ra hay sao?”

Nàng chuyển hướng nhìn sang U U nói:

“Nói cho hắn biết hậu quả của Thất Tình Đoạn Tuyệt châm!”

Cái môi anh đào của U U nhịn không được run rẩy, nàng bỗng nhiên quỳ gối trước mặt Lãnh Cô Huyên nói:

“Sư tôn, cầu xin người cho hắn một chút thời gian, để cho hắn nghĩ thông suốt!”

Từ trong đôi mắt của Lãnh Cô Huyên bắn ra hàn quang khiếp người, lạnh lùng nói:

“Ngươi vì tiểu tử này mà quỳ xin ta!”

https://thuviensach.vn

U U nức nở nói:

“Sư tôn, mục đích của chúng ta chỉ là lấy bảo đồ, cần gì tạo thêm sát nghiệt?”

Lãnh Cô Huyên cười lên ha hả, sát ý cường đại từ trên người nàng tỏa ra bốn phía.

Cho dù ta có nghĩ thế nào đi chăng nữa, lúc này cũng không có tác dụng, vũ lực mới là thứ quyết định tất cả. Ta vốn cho rằng võ công của mình đã đạt tới cảnh giới nhất lưu, thật không ngờ chẳng chịu nổi một kích trước mặt Lãnh Cô Huyên.

Đối mặt với Lãnh Cô Huyên không có bất kỳ cảm tình gì, cho dù ta có đem bào đồ cho nàng, thì chưa chắc đã giữ được mạng sống. Thế nhưng nếu không giao cho nàng, sợ rằng sẽ bị nàng ta làm nhục, trong lòng ta mâu thuẫn vô cùng. Nếu như biết trước kết quả thế này, cho dù thế nào đi chăng nữa, ta cũng sẽ không nói ra chuyện bảo đồ.

“Cút ngay!”

Lãnh Cô Huyên lớn tiếng quát.

U U chậm rãi đứng dậy, nhưng nàng không rời đi, mà che trước người của ta:

“Sư tôn, đồ nhi cầu xin người buông tha cho hắn!”

Lãnh Cô Huyên bỗng nhiên chém ra một chưởng như chớp đập lên vai của U U, U U kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể mềm mại bay vút về phía sau. Ta cuống quít ôm lấy nàng, thấy trên miệng U U máu phun thành vòi sắc mặt ảm đạm cực kỳ.

Ta giận dữ hét:

https://thuviensach.vn

“Ngươi có tính người hay không? Sao lại hạ độc thủ với đồ nhi của mình như vậy?”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh, nói:

“Hay cho một đôi uyên ương đồng mệnh, hôm nay ta thành toàn cho các ngươi!”

Tuy rằng sống chết ở trước mắt, nhưng mặt ta vẫn không đổi sắc, lạnh lùng nói:

“Tính mạng của ta ngươi không cách nào nắm giữ được!”

Dứt lời, ta nhanh như chớp rút đoản kiếm bên hông của U U, chỉ vào ngực mình, nói:

“Lãnh Cô Huyên, nếu ngươi còn dám đi về phía trước một bước, ta sẽ tự vẫn cho ngươi xem!”

Đôi mi thanh tú của Lãnh Cô Huyên nhăn lại, mái tóc dài của nàng bay loạn, cánh tay chậm rãi vung lên, một cỗ hàn ý vô hình chèn ép quanh thân của ta.

Ta đương nhiên là không có dũng khí tự sát, Lãnh Cô Huyên cũng nhận ra điểm này, cho nên mới chẳng do dự chút nào xuất thủ.

Một thanh âm ôn nhu bình thản nói:

“Sư muội nhiều năm như vậy, tính khí của muội sao vẫn còn nóng nảy như thế, đối với một hậu bối cần gì phải dùng biện pháp ép buộc!”

Con ngươi Lãnh Cô Huyên chợt co rút lại, nàng dừng bước, lạnh lùng nói:

“Thu Nguyệt Hàn! Ta với ngươi chẳng có chút quan hệ nào cả!”

https://thuviensach.vn

Ta mặc dù không nhìn thấy thân ảnh Thu Nguyệt Hàn, thế nhưng biết lần này người tới đây là vì ta, xem ra vận khí của ta không tệ, mỗi khi tới thời khắc sinh tử, đều có quý nhân tương trợ.

Thanh âm của Thu Nguyệt Hàn cực kỳ hư ảo, giống như trước mặt mà cũng như xa tận chân trời. Ánh mắt của Lãnh Cô Huyên càng lúc càng lạnh lùng, dường như đọng lại ở trước mặt, nàng ta đột nhiên như tia chớp bay lên trên không. Dưới ánh nến, một bạch y nữ từ chậm rãi hạ xuống, chẳng phải là Ma Môn cao thủ Thu Nguyệt Hàn thì là ai.

Hai người còn chưa giao thủ, vẫn là hàn khí lấy hai người làm trung tâm đã chèn ép ra khắp nơi, ta giống như bị một cơn lốc thổi bay về phía sau, ánh nến bị gió thổi lặp tức tắt ngấm.

Trong bóng tối, ta nghe được những tiếng ầm, ầm tương đối lớn, trái tim của ta như thắt lại.

Lãnh Cô Huyên cười thê lương, cửa sổ ở bốn phía răng rắc vỡ thành bốn năm mảnh, ánh trăng như thủy ngân chiếu vào bên trong phòng.

Khi ta thích ứng được với ánh sáng, thì thấy một thân ảnh vượt qua cửa sổ ra ngoài, tất cả trở lại yên tĩnh.

Rất lâu sau ta mới nghe được tiếng thở dài, ánh nến một lần nữa được đốt lên, Thu Nguyệt Hàn im lặng đứng bên cạnh cây nến, vẻ mặt vô cùng mất mác, Lãnh Cô Huyên không ở trong tháp, hiển nhiên là đã bỏ chạy.

U U kịch liệt ho khan, “Phốc!” một tiếng phun ra một ngụm máu đỏ tươi, ta kinh hoảng ôm lấy nàng, nói:

“UU!”

Vừa rồi nếu không phải nàng không để ý tới tính mạng cứu ta, thì sợ rằng ta đã chết trong tay Lãnh Cô Huyên rồi.

https://thuviensach.vn

Thu Nguyệt Hàn chậm rãi đi tới trước mặt ta, vận chỉ như gió, điểm trúng một số huyệt nói trên người U U, U U thê thảm cười nói:

“Sư bá...”

Lời còn chưa dứt nàng đã té xỉu ở trong lòng ta.

Thu Nguyệt Hàn lạnh nhạt nói:

“Tính mạng của nó không sao, nhưng mà kinh mạch đã bị Lãnh Cô Huyên đả thương.”

Một thân ảnh yểu điệu từ ngoài cửa sổ nhảy vào trong tháp, trong lòng ta cả kinh, tưởng là Lãnh Cô Huyên lại quay lại, nhưng khi nhìn rõ dung mạo người vào ta mới yên lòng, hóa ra người đó là Khinh Nhan.

Khinh Nhan nói:

“Sư thúc! Đệ tử đã lục soát cẩn thận chỗ này, xung quanh không có ai mai phục.”

Thu Nguyệt Hàn gật đầu nói:

“Dận Không! Hai người các ngươi mau đem U U tới dịch trạm trước, ta sẽ tới sau.”

Ta và Khinh Nhan đem U U về trạm dịch, Đường Muội cùng mấy người đi tuần tra thấy cửa sổ phòng ta mở rộng, bên trong không có người thì lo lắng vô củng đi tìm kiếm, lúc này thấy ta trở về, thì mừng rỡ tiến lên đón.

Đường Muội nói:

‘‘Công tử đi đâu vậy? Làm cho thuộc hạ lo lắng vô cùng.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta và Khinh Nhan cô nương đi tản bộ.”

Khinh Nhan hung hăng trợn mắt nhìn ta một cái.

Đường Muội thấy U U nằm trong lòng ta hôn mê, thì kinh hãi vô cùng, khẳng định có chuyện trọng đại xảy ra, thấp giọng nói:

“Công tử không có chuyện gì chứ?”

Ta gật đầu, lúc này mới nhớ tới là mình cũng bị một kích của Lãnh Cô Huyên, nhưng không có chuyện gì, không biết là do thể chất của ta cường kiện, hay là do mụ ta hạ thủ lưu tình.

Ta hướng Đường Muội nói:

“Ngươi mang mấy huynh đệ canh giữ bên ngoài dịch quán, không cho phép bất cứ người nào tới gần.”

Đường Muội lĩnh mệnh xoay người rời đi.

Ta ôm U U đi tới phòng mình.

Khinh Nhan nói:

“Ôm yêu nữ này một đoạn đường dài rồi, tới bây giờ vẫn còn luyến tiếc không buông hay sao?”

Ta mỉm cười, lúc này mới đem U U đặt lên giường, thấy sắc mặt nàng tái nhợt, trên ngực dính đầy máu tươi, nhưng cũng vì vậy mà trông nàng lại càng điềm đạm đáng yêu.

Khinh Nhan đột nhiên nói:

“Sư thúc!”

https://thuviensach.vn

Ta xoay người nhìn lại, Thu Nguyệt Hàn vô thanh vô tức xuất hiện ở trong phòng ta.

Thu Nguyệt Hàn nhẹ giọng nói:

“Hai người các ngươi đi ra ngoài cửa bảo hộ, không cho phép ai vào bên trong!”

Khinh Nhan cắn cắn môi, không nhịn được nói:

“Sư thúc, người chữa thương cho cô ta sao?”

Thu Nguyệt Hàn than thở:

“Kinh mạch của U U bị sư phụ nó đả thương nặng, nếu như ta không cứu nó, thì cả đời này nó sẽ phải nằm liệt trên giường.”

Khinh Nhan nói:

“Thế nhưng... nhỡ may thầy trò cô ta thông đồng lập kế, dùng chuyện này làm hao tổn công lực của người?”

Thu Nguyệt Hàn cười nhạt nói:

“Lần này Lãnh Cô Huyên rõ ràng là muốn dồn U U vào chỗ chết.”

Ta rất sợ Khinh Nhan thuyết phục được Thu Nguyệt Hàn cải biến ý niệm trong đầu, cho nên cầm ống tay áo của nàng nói:

“Chúng ta hãy nghe Thu tiền bối nói đi ra ngoài đi!”

Khinh Nhan cả giận nói:

“Ngươi sợ yêu nữ này chết phải không!”

Rồi nàng xoay người giận dữ đi ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Ta cuống quít đi theo ra ngoài, thấy Khinh Nhan đang ngồi bên bậc thang, nhẹ giọng khóc nức nở.

Ta lấy khăn lụa của bản thân đưa qua, Khinh Nhan giận dữ nghiêng đầu đi.

Ta ôn nhu nói:

“U U vì cứu ta mới bị thương nặng như vậy, ta sao có thể trơ mắt nhìn nàng ấy...”

Khinh Nhan phẫn nộ cắt ngang lời ta nói:

“Ngươi có biết để trị cho nàng cần bao nhiêu công lực của sư thúc ta không? Nếu như đây chính là quỷ kế của Lãnh Cô Huyên, thì chẳng phải sư thúc ta nguy hiểm vô cùng hay sao?”

Ta yên lặng không nói gì, lấy tính tình của U U thì không cách nào loại trừ được khả năng này, nhưng mà không để ý tới nàng thì ta cũng không làm được.

Khinh Nhan thản nhiên than thở:

“Sư thúc của ta từ trước đến nay rất thiện tâm, lần này sợ rằng sẽ trúng phải gian kế của hai người kia mất thôi.”

Ta thấp giọng nói:

“Khinh Nhan cô nương sao có thể tìm được ta?”

Khinh Nhan nói:

“Ta dự định U U sẽ tới tìm ngươi, cho nên mới mượn cơ hội này theo dõi nàng, tìm ra chỗ ở của nàng ta. Nhưng không ngờ Lãnh Cô Huyên cũng theo đuôi tới dịch quán, tuy rằng ta nhìn thấy hai người kia bắt ngươi đi,

https://thuviensach.vn

nhưng không có sức cứu giúp, đành phải theo dõi hai người, rồi phát tín hiệu gọi sư thúc ta tới.”

Ta vẫn còn sợ hãi trong lòng, nói:

“Nếu như cô nương và Thu tiền bối đến chậm một bước, sợ rằng tính mạng của ta lúc này đã ở dưới cửu tuyền rồi.”

Bên trong gian phòng truyền đến tiếng rên rỉ thống khổ của U U, ta khẩn trương đứng dậy.

Khinh Nhan lạnh lùng nói:

“Ngươi yên tâm, sư thúc ta không làm hại đến cô ta đâu!”

Ta đỏ mặt lên nói:

“Ta nhớ là Thu tiền bối đã nói với ta, cô nương là người Huyền Minh giáo, sao hai người lại đi chung với nhau?”

Khinh Nhan nói:

“Chuyện của chúng ta không liên quan gì tới ngươi, ngươi tự - quản - chuyện - của - mình đi thì tốt hơn.”

Ước chừng khoảng nửa canh giờ sau, trong phòng mới dần yên tĩnh lại, trong lòng ta thấp thỏm bất an, không biết chuyện chữa thương tiến triển như thế nào rồi?

Khinh Nhan quan tâm tới an nguy của sư thúc cho nên đi qua đi lại trong hoa viên.

Cửa phòng cuối cùng cũng mở ra, Thu Nguyệt Hàn uể oải vô cùng, người nhìn ta cười, nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng không có chuyện gì! Đã ngủ!”

Lúc này ta mới yên lòng.

Khinh Nhan tiến lên đỡ lấy cánh tay Thu Nguyệt Hàn, đỡ người ngồi xuống ghế đá, ân cần nói:

“Sư thúc người thế nào rồi?”

Thu Nguyệt Hàn dùng khăn lụa lau mồ hôi trên trán nhẹ giọng nói:

“Ta không sao, nghỉ ngơi một thời gian là được rồi.”

Nàng nhìn Khinh Nhan nói:

“Con đi lấy giúp ta một chén nước, ta có lời muốn nói với Dận Không!”

Khinh Nhan biết người có chuyện muốn nói riêng với ta, nên hỏi vị trí của phòng bếp, xoay người rời đi.

Thu Nguyệt Hàn dùng đôi đôi mắt đẹp nhìn thăng vào ta, hôi lâu mới thở dài một hơi nói:

“Dận Không! Lúc trước ta đã từng nói với ngươi thế nào?”

Trên mặt của ta hiện lên sự xấu hổ, trước kia Thu Nguyệt Hàn đã từng dặn ta, cho dù có như thế nào cũng không thể tiết lộ bí mật của Xuân Cung đồ.

Nay ta chỉ muốn Huyền Minh giáo giúp ta đối phó Tiết Vô Kỵ, đã đem tiết lộ chuyện này ra, ta đúng là tự mình đi tìm phiên phức mà.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Sư muội ta là người lãnh khốc vô tình, để lấy được Vô Gian Huyền Công, sẽ không tiếc bất cứ thứ gì.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Vãn bối sai rồi!”

Thu Nguyệt Hàn thở dài nói:

“Ngươi bây giờ biết sai thì có ích lợi gì, nếu như Lãnh Cô Huyên biết tàng bảo đồ trong tay ngươi, muội ấy sẽ tha cho ngươi hay sao? Ta chỉ có thê bảo vệ ngươi nhất thời, chứ không bảo vệ ngươi được cả đời, trừ khi ngươi đem bảo đồ giao cho Lãnh Cô Huyên, nếu không thì muội ấy sẽ như âm hồn bất tán cuốn lấy ngươi.”

Nghĩ đến võ công đáng sợ của Lãnh Cô Huyên, ta nhịn không được mà rùng mình một cái.

Ta cười khổ nói:

“Xem ra vãn bối chỉ còn cách là giao bảo đồ cho nàng.”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Nếu ngươi giao bảo đồ cho muội ấy, thì chẳng phải chỉ là bất hạnh của võ lảm thôi đâu, mà nó là bất hạnh của thiên hạ, Lãnh Cô Huyên không chỉ theo đuổi võ công chỉ cao, mà còn theo đuổi quyền lực vô thượng, sợ rằng ngươi chưa biết thân phận của muội ấy…”

Nói tới then chốt chỗ, Thu Nguyệt Hàn hơi dừng lại một chút.

Ta thấp giọng nói:

“Nàng ta có thân phận gì?”

Thu Nguyệt Hàn nhìn vầng trăng trên không trung, trong đôi mắt đẹp có phần buồn bã, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Muội ấy chính là hậu duệ của hoàng thất Đông Hồ, một khi có được bảo tàng với lượng tài phú lớn như vậy rơi vào trong tay người Hồ, thì tới lúc đó, toàn bộ Trung Nguyên chúng ta sẽ nguy cơ ngập đầu.”

Ta hít một hơi lạnh, không ngờ tới sự tình bên trong lại phức tạp như vậy. Mình chỉ đơn gảàn tiết lộ việc bảo đồ, nhưng hậu quả lại vô cùng, ta cảm thấy hối hận vạn phần.

Ta cung kính nói:

“Thu tiền bối có thể nói cho vãn bối biết, vãn bối nên làm cái gì hay không?”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Mấy năm đã qua đi, nhưng nội công của ngươi chỉ tiến cảnh bình thường, chắc là mấy năm nay ngươi chỉ dồn sức cho việc đấu đá với nhau, chứ chưa từng khổ công trên phương diện võ công.”

Trên mặt của ta toát mồ hôi nói:

“Dận Không đã phụ sự dạy dỗ của tiền bối.”

Ta có chút kỳ quái hỏi:

“Mâu Kỳ Vô kia chẳng qua chỉ là một phú thương, sao lại có bí tịch của Ma Môn được?”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Năm đó khi Mâu Kỳ Vô còn sống, hắn và một vị tiền bối của Ma Môn có giao tình với nhau, vị tiền bối kia cũng vì hắn mà quy ẩn. Sau khi chết đã đem Vô Gian Huyền Công chia làm hai phần, khẩu quyết cơ sở thì để trong Xuân Cung đồ, nửa còn lại thì chôn cùng với bảo tàng. Nhiều năm

https://thuviensach.vn

qua, Ma môn chỉ cho rằng toàn bộ Vô Gian Huyền Công đều được chôn trong đó, nhưng không ngờ tới khẩu quyết vẫn còn lưu lạc bên ngoài.”

Nàng thâm ý liếc mắt nhìn ta nói:

“Nếu như không phải trước kia ngẫu nhiên gặp mặt, thì ta cũng không biết khẩu quyết có ở trong tay ngươi.”

Ta gật đầu nói:

“Việc này Lãnh Cô Huyên không biết.”

Thu Nguyệt Hàn cười nhạt nói:

“Nếu để cho nàng biết ngươi có khẩu quyết, thì đêm nay có đuổi nàng ta cũng không rời đi.”

“Thu tiền bối! Lãnh Cô Huyên đối với tàng bảo đồ lần này nhất định sẽ tìm cách lấy bằng được, chúng ta có biện pháp nào ngăn cản nàng ta hay không?”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Nếu như tất cả đúng như lời U U nói, bảo tàng được giấu trong Thiết Kỳ lâu, thì ngày mai, lúc đại thọ, Lãnh Cô Huyên tất sẽ tới nơi đó.”

Ta mỉm cười nói:

“Đáng tiếc là hôm nay nàng ta vội vã bỏ đi, không cầm theo cơ quan đồ.”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Lãnh Cô Huyên võ công cao cường, làm gì có cơ quan nào trong thiên hạ có thể hại được nàng ta?”

Ta hơi nhíu mày, Thu Nguyệt Hàn nói:

https://thuviensach.vn

“Ngày mai lúc mừng thọ, ta sẽ tới Thiết Kỳ lâu ngăn cản Lãnh Cô Huyên, còn để Khinh Nhan phụ trách lấy bảo đồ.”

Ta gật đầu nói:

“Vãn bôi sẽ yểm trợ hai người tiến nhập hoàng cung.”

Thu Nguyệt Hàn dặn dò:

“Ngày mai hoàng cung tất sẽ đại loạn, ngươi nên nhân thời gian trước khi đại thọ để rời khỏi Hán đô.”

Trong lòng ta âm thầm cười khổ nói:

“Đại sự của vãn bối vẫn còn chưa hoàn thành, làm sao có thể ly rời đi?”

Nhưng mà chắc chắn ta phải cho Lục Châu và những người bên cạnh rời đi trước.

Trở lại trong phòng, U U vẫn đang ngủ, trên khuôn mặt tái nhợt của nàng vẫn còn nguyên nụ cười, tình cảnh nàng liều lĩnh chắn trước mặt ta lại hiện lên.

Ta chậm rãi ngồi xuống bên giường, đưa tay vuốt mái tóc rối bời của nàng, bình tĩnh suy nghĩ lại, thì thấy những lời Khinh Nhan nói không phải là không có lý? U U và Lãnh Cô Huyên vô cùng có khả năng diễn khổ nhục kế, để làm hao tổn công lực của Thu Nguyệt Hàn.

Ta ngưng mắt nhìn khuôn mặt của U U, trong lòng cảm khái ngàn vạn, không biết nàng có gạt ta hay không nữa?

Khinh Nhan yên lặng đi tới phía sau của ta, lạnh lùng nói:

“Long Dận Không, ngươi sẽ không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn mà trộm hương thiết ngọc chứ?”

https://thuviensach.vn

Ta xoay người lại cười nói:

“Trong mắt Khinh Nhan cô nương, Dận Không lại là một dâm tặc như vậy ư?”

“Tuy rằng không phải, nhưng mà cũng kém không xa lắm.”

Khinh Nhan bỗng nhiên giơ tay điểm vào vai của U U, ta nhanh tay nắm lấy cổ tay của nàng, thấy trên ngón tay có một cái thiết hoàn màu lam, trên thiết hoàn hàn mang ẩn hiện, hóa ra trên nó có gắn một chiếc cương châm.

Ta cả giận nói:

“Cô nương muốn làm gì?”

Khinh Nhan nói:

“Yêu nữ này quỷ kế đa đoan, không thể nào tin tưởng nàng ta được, ta cứ hạ độc nàng trước, nếu như nàng ta có bất kỳ điều gì nghi vấn, thì nàng ta cũng không sống.”

Ta nổi giận nói:

“Cô nương sao lại ác độc như vậy? U U hiện giừo đang hôn mê bất tỉnh, vậy mà cô nương vẫn cứ muốn hạ độc thủ sao?”

Khinh Nhan cũng nổi giận nói:

“Long Dận Không, chỉ có tên ngu ngốc như ngươi mới tin tưởng nàng ta!”

Ta giận dữ hét:

“Đi ra ngoài, ta quyết không cho cô nương động tới nàng ấy!”

Khinh Nhan vành mắt đỏ lên, cố sức cắn cắn môi, xoay người lao ra cửa.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 101: Mê Cục

“Khinh Nhan”

Ta cao giọng gọi một câu, rồi lao theo ra ngoài cửa, nhưng lại gặp phải Đường Muội và Tiêu Tín tới đây kiểm tra tình hình.

Đường Muội nói:

“Ngày mai đã là ngày đại thọ của Hán Thành đế, vì sao công tử còn chưa nghỉ ngơi?”

Ta thở dài nói:

“Xem ra đêm nay ta không có cách nào ngủ được.”

Ta ngồi nói chuyện với họ ở trong hành lang, thấp giọng nói:

“Ngày mai, ta muốn các ngươi hộ tống vương phi trở về Đại Khang!”

Đường Muội và Tiêu Tín đồng thời lên tiếng nói:

“Vì sao?”

Ta cười nhạt nói:

“Chuyện này ta đã nghĩ từ lâu rồi, cho dù kết quả ra sao, thì cũng có người giết ta trên đường trở về Đại Khang, nếu như ta đi cùng các ngươi, thì chẳng phải là tạo thành một mục tiêu lớn hay sao.”

Tiêu Tín thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Điện hạ có phải là đã có kế hoạch chu toàn rồi không?”

Ta gật đầu nói:

“Sau lễ mừng thọ ngày mai, ta sẽ cùng quân đoàn của Tần quốc trở lại Đại Tần, chuyện này chúng ta phải giữ nghiêm bí mật, cho dù là phụ hoàng hay Tả Trục Lưu sẽ không nghĩ tới, ta lại vào biên giới Đại Tần đâu.”

Tiêu Tín nói:

“Tần thái hậu đã đáp ứng trợ giúp điện hạ rồi ư?”

Ta gật đầu, việc này ta sớm có dự định, từ khi nhìn thấy Tinh Hậu trong đầu ta đã có ý định. Theo nàng vào Tần quốc, cho dù liên minh năm nước có kết quả như thế nào, thì Tinh Hậu vẫn sẽ giúp ta.

Đường Muội nói:

“Ngày mai để Phúc Oa hộ tống vương phi trở lại Đại Khang, thuộc hạ ở lại bảo hộ công tử.”

Ta lắc đầu nói:

“Các ngươi phải toàn bộ rời đi, ngươi ở lại cũng không giúp được gì, có Thu tiền bối giúp ta, vấn đề an toàn của ta không đáng ngại.”

Đường Muội nói:

“Thế nhưng Tiết Vô Kỵ...”

Ta cười nhạt nói:

“Nơi này là Hán đô, Tiết Vô Kỵ có lá gan lớn hơn nữa cũng không dám hạ thủ với ta, chủ ý của ta đã quyết, sáng sớm ngày mai, ta đón Lục Châu

https://thuviensach.vn

rời khỏi cung, các ngươi hộ tống nàng trở lại Đại Khang, tuyên bố với bên ngoài là vương phi bị bệnh cấp tính.”

Đường Muội còn muốn khuyên ta nhưng Tiêu Tín nói:

“Đường đại thúc, cách nghĩ của điện hạ rất có lý, nếu như chúng ta cùng ở lại chỗ này, thì mục tiêu cho địch nhân sẽ lớn hơn, người khác dễ dàng nắm bắt được hướng đi của điện hạ.”

Ta mỉm cười nói:

“Các ngươi yên tâm nếu như phá hỏng liên minh năm nước, ta sẽ đường đường chính chính xuất hiện ở Tần quốc, cùng bọn họ bàn việc liên minh. Nếu như không có cách nào phá hỏng được, thì ta sẽ chọn Tần quốc làm đường đi trở về Đại Khang, sau đó vào Tuyên Thành.”

Đường Muội nói:

“Khi chúng thuộc hạ về Đại Khang, sẽ lập tức sang Tần đón điện hạ!”

Ta gật đầu nói:

“Việc này không thể nóng vội, nếu không sẽ tiết lộ hành tung của ta, đợi khi nào ta muốn về, ta sẽ sai người thông báo cho các ngươi.”

Ta lại hướng Tiêu Tín nói:

“Tuy rằng Vương phi là Bắc Hồ công chúa, thế nhưng không loại trừ được khả năng người khác sẽ hạ thủ với nàng, trên đường về ngươi phải bảo đảm an toàn cho vương phi.”

Tiêu Tín quỳ rạp xuống trước mặt ta nói:

“Điện hạ yên tâm, Tiêu Tín tất sẽ không làm nhục sứ mệnh.”

https://thuviensach.vn

Hắn có chút sầu lo nói:

“Thế nhưng Vương phi đối với điện hạ tình thâm ý trọng, chưa hẳn đã theo thuộc hạ trở về.”

Từ trong lời nói của hắn, hắn đã chấp nhận sự thực rằng Lục Châu đã yêu ta.

Ta gật đầu nói:

“Ta đã chuẩn bị lý do, chắc chắn nàng sẽ theo các ngươi trở về.”

Sáng sớm hôm sau ta đã tới Hán cung, đón Thác Bạt Lục Châu ra ngoài, Đường Muội và Tiêu Tín đã chờ ở ngoài cửa cung. Ta đỡ Lục Châu lên xe, nàng nghi hoặc nói:

“Mới sáng sớm huynh đã tới đón muội có chuyện gì vậy?”

Ta ôm vai nàng, hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nhẹ giọng nói:

“Đương nhiên là phản hồi Đại Khang!”

Thác Bạt Lục Châu mừng rỡ vạn phần, vòng hai tay ôm lấy cổ ta, nói:

“Có thật không! Huynh không tham gia đại thọ của Hán Thành đế?”

Ngày về Đại Khang, nàng đã sớm mong ước.

Ta mỉm cười nói:

“Ta đương nhiên là phải tham gia, muội hãy cùng với Đường Muội trở lại Đại Khang trước.”

Lục Châu kiên quyết nói:

“Muội không đi, trừ khi có huynh đi cùng.”

https://thuviensach.vn

Ta giả bộ bi thương, buồn bã thở dài nói:

“Lục Châu... muội nếu như không quay về, thì sợ rằng... không nhìn mặt được phụ thân muội lần cuối đâu.”

Lục Châu hoa dung thắt sắc, kinh hoảng nói:

“Cái gì? Huynh... huynh nói lai lần nữa?”

Ta cố gắng làm cho ngữ điệu của mình có vẻ bi thương:

“Ta vừa mới nhận được tin tức phụ hoàng muội bệnh nặng, cho nên... mới...”

Đôi mắt đẹp của Lục Châu tuôn ra hai dòng lệ trong suốt, trong lòng ta âm thầm xấu hổ, vì muốn nàng rời khỏi Hán quốc, ta mới nghĩ ra chủ ý này, sợ rằng đã làm tổn thương tấm lòng của Lục Châu rồi.

Lục Châu thất thanh thống khổ nói:

“Phụ hãn...”

Ta thấp giọng khuyên bảo:

“Ta bảo Đường Muội hộ tống muội trở về, có khi kịp nhìn mặt phụ hãn muội lần cuối.”

Lục Châu rưng rưng nước mắt, không ngừng gật đầu, ta lại nói:

“Chậm nhất là ngày mai ta sẽ về Đại Khang, sau đó sẽ lập tức tới Bắc Hồ.”

Lục Châu run giọng nói:

“Huynh nhất định phải tới...”

https://thuviensach.vn

Ta nặng nề gật đầu, thấy người ngọc khóc lóc thương cảm vô cùng, ta không đành lòng, ôm nàng thật chặt, ôn nhu nói:

“Muội yên tâm, sau khi xử lý xong chuyện bên này, ta sẽ lặp tức đuổi theo muội!”

Tiễn Lục Châu, ta trở lại dịch quán, Đường Muội và Tiêu Tín để lại cho ta hơn ba mươi võ sĩ, bảo vệ an toàn cho ta, bọn họ đang ở trong viện chuẩn bị lễ mừng thọ.

Thu Nguyệt Hàn đang ở trong lương đình thưởng thức trà, ta hướng nàng đi tới, mỉm cười nói:

“Thu tiền bối dậy sớm vậy!”

Thu Nguyệt Hàn gật đầu nói:

“Nhìn mặt của ngươi thì sự tình có lẽ đã giải quyết xong?”

Ta cười nói:

“Thu tiền bối mắt sáng như đuốc, cho dù Dận Không có chuyện gì cũng không dối được người.”

Ta nhìn xung quanh, không thấy bóng hình của Khinh Nhan đâu, thấp giọng hỏi:

“Khinh Nhan cô nương đâu rồi?”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Nó đi chuẩn bị chuyện của ngày hôm nay.”

Nàng thâm ỷ nhìn thẳng vào ta nói:

“Dận Không, ngươi có phải là có hảo cảm với Khinh Nhan hay không?”

https://thuviensach.vn

Hàm ý trong câu nói này, ta sao lại không hiểu cơ chứ.

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không chỉ coi Khinh Nhan cô nương là bằng hữu, chứ không có ý niệm khác trong đầu.”

Thu Nguyệt Hàn cười nhạt một tiếng:

“Không có là tốt nhất, Dận Không, ta phải nhắc nhở ngươi, Khinh Nhan chính là truyền nhân Phiêu Miễu Các, cả cuộc đời nó phải bảo toàn tấm thân xử nữ, tốt nhất ngươi không nên có ý niệm gì khác trong đầu, nếu không sẽ hại người, hại mình.”

Trong lòng ta nhịn không được buồn bã, nếu như Thu Ngụyệt Hàn đã nói như vậy, thì nhất định là suốt đời Khinh Nhan sẽ không được lấy chồng, đối với ta có duyên không phận.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Trước kia ta dạy ngươi bộ “Thổ nạp công” là muốn ngươi sớm ngày lĩnh ngộ bí quyết trong Vô Gian Huyền Công, sớm ngày có lực tự bảo vệ mình, đạt được tiến bộ mà ta mong muốn.”

Ta đổ mồ hôi nói:

“Thu tiền bối, ở phương diện này, Dận Không đúng là thiếu sự khổ công.”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Điều này cũng chẳng trách ngươi, ở trong mắt ngươi, một người có võ công lợi hại tới đâu, cũng không đánh được thiên quân vạn mã.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Có lẽ là do trong đầu Dận Không có quá nhiều tạp niệm, nên không thể nào tập trung được."

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Người làm chính trị với những người tập võ như chúng ta thực sự có quá nhiều khác biệt.”

Nàng nhìn về phía ta nói:

“Nhưng mà bây giờ Lãnh Cô Huyên đã biết việc ngươi có tàng bảo đồ, ngươi phải tìm cách tự bảo vệ mình cho tốt.”

Ta gật đầu:

“Tiền bối giáo huấn rất đúng, sau này Dận Không sẽ nỗ lực nhiều hơn.”

Từ tối hôm qua nhìn thấy bản lĩnh của Lãnh Cô Huyên, trong lòng ta đã rõ ràng, cho dù mình có cố gắng như thế nào đi chăng nữa, thì trong một thời gian ngắn ngủi, cũng không có khả năng đạt tới cảnh giới như vậy.

Thu Nguyệt Hàn nhìn trời cao nói:

“Cửu cửu trọng dương, xem ra hôm nay chắc chắn ta và Lãnh Cô Huyên phải đánh một trận ở trong Thiết Kỳ lâu rồi.”

Ta thấp giọng nói:

“Chúc Thu tiền bối mọi chuyên như ý!”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Võ công của Lãnh Cô Huyên và ta sàn sàn như nhau, ai thắng ai thua, còn rất khó nói, ta chỉ mong là có thể kéo dài được chút thời gian, để cho Khinh Nhan thuận lợi lấy được bảo đồ.”

https://thuviensach.vn

Sau khi Thu Nguyệt Hàn đi rồi, ta trở lại gian phòng, đã thấy U U ngồi dậy.

Ta ân cần nói:

“Thương thế của ngươi còn chưa khỏi, sao không nằm xuống nghỉ ngơi.”

U U thản nhiên cười, nàng đã thay y phục từ trước, nhanh nhẹn đi xuống giường tới, xoay một vòng trước mặt ta, nhẹ giọng nói:

“Sư bá đã trị khỏi thương thế cho ta, hiện giờ ta đã khôi phục hoàn toàn.”

Nhìn bộ dáng của nàng không giống bình thường, ta thầm nghĩ trong lòng:

“Chẳng nhẽ nàng đúng như Khinh Nhan nói, thông đồng với sư phụ lập khổ nhục kế làm hao tổn công lực của Thu Nguyệt Hàn, nếu không thì sao có thể khôi phục nhanh chóng như vậy được?”

U U mỉm cười nói:

“Ngươi có phải là đang hoài nghi ta lập khổ nhục kế hại sư bá?”

Ta ha hả cười nói:

“Loại chuyện đê tiện này, sao U U có thể làm cơ chứ?”

Nhưng trong lòng ta lại sinh nghi.

U U vành măt đỏ lên, run giọng nói:

“Ta biết ngươi sẽ không tin ta, sư phụ muốn giết ta, ngươi lại bạc tình bạc nghĩa với ta, sớm biết như vậy, chẳng bằng ta bị sư phụ đánh một chưởng chết đi, làm gì phải sống một mình thương tâm như thế này cơ chứ...”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói:

“Ta không hoài nghi ngươi, nhưng mà thương thế của ngươi hồi phục quá nhanh so với tưởng tượng.”

“Ta bị sư phụ dùng Huyền Minh Công đả thương, sư bá lại là cao thủ bản môn, người chữa thương cho ta đương nhiên mang lại hiệu quả vô cùng to lớn. Nếu như ta giả bộ, thì sao ta không nằm trên giường, cần gì phải đứng ở đây cho ngươi nghi ngờ?”

Nàng nói cũng vài phần nói lý, ta nhìn ra ngoài cửa sổ, mặt trời đã lên cao, ước chừng cũng tới thời gian mừng thọ rồi.

U U nói:

“Hôm nay sư phụ ta sẽ vào Thiết Kỳ lâu trong khoảng thời gian bắt đầu thọ yến.”

Chuyện này ta đã biết từ lâu nên cười lạnh nói:

“Ngươi chẳng phải nói Thiết Kỳ lâu thủ vệ sâm nghiêm, cơ quan trùng trùng, sư phụ ngươi không có bản đồ, sao dám một mình mạo hiểm?”

U U buồn bã than thở:

“Bảo đồ đối với người vô cùng trọng yếu, cho dù không có bản đồ, thì người cũng nhất định dùng sức mà vào Thiết Kỳ lâu.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi ở lại dịch quán nghỉ ngơi, ta còn phải vào cung.”

U U nói:

“Ta theo ngươi cùng đi!”

https://thuviensach.vn

Ta ngạc nhiên nói:

“Ngươi vào cung làm cái gì?”

U U nhẹ giọng nói:

“Sư bá cứu tính mạng của ta, đối với ta có ân tái tạo, đương nhiên ta phải giúp người.”

Trong lòng ta âm thầm nghĩ, U U này chẳng qua là có tâm với bảo đồ, nhưng mà lại nghĩ, nàng theo ta cũng chẳng phải là không có lợi gì, ta có thể nhân cơ hội này, tìm hiểu xem, nàng rốt cuộc có gạt ta hay không.

U U thấy ta trầm ngâm không đáp, cho rằng ta không muốn cho nàng vào cung, nhẹ giọng nói:

“Chẳng nhẽ ngươi không muốn biết Hạng Đạt Sinh được giấu ở nơi nào?”

Trong lòng ta ngẩn ra, chẳng nhẽ Hạng Đạt Sinh, được giấu trong hoàng cung? Hai mắt ta nhìn chằm chằm U U.

U U cười nói:

“Thế nào, ngươi dẫn ta vào cung, ta đem vị trí giấu Hạng Đạt Sinh nói cho ngươi biết, hai chúng ta không ai thiếu ai.”

Ta gật đầu nói:

“Được, nhưng mà khi vào cung, ngươi phải theo sự phân phó của ta.”

U U chớp chớp mắt nhìn ta nói:

“Lẽ nào ngươi không cảm thấy ta vẫn rất nghe lời ngươi hay sao?”

https://thuviensach.vn

U U vốn định nữ giả nam trang làm tùy tùng của ta nhưng lại bị ta cự tuyệt. Dù sao Lục Châu cũng trở về Đại Khang, bên người ta vẫn thiếu một nữ nhân, U U có thể lấp chỗ trống này, hơn nữa giả bộ tùy tùng thì làm sao có tư cách tiến nhập vào hoàng cung?

Ta mang theo U U và tám gã tùy tùng nghênh ngang tiến nhập hoàng thành, ở cửa hoàng cung gặp phải đội kiểm tra đầu tiên, sau khi trình lễ vật lên còn phải qua ba trạm kiểm tra nữa mới có thể tiến vào trong hoàng thành. Tám võ sĩ của ta bị lưu lại bên ngoài khi tiến vào bên trong, đã thấy trên quảng trường ngoại cung đã bày biện hơn ba trăm bàn tiệc, chuẩn bị đồ ăn cho yến hội.

Đi vào nội cung, khắp nơi giăng đèn kết hoa, hoan hỉ, trên mặt của cung nữ chẳng nhận ra chút ưu thương nào, có lẽ họ đã quên mất chuyện của Hạng Đạt Sinh.

Địa điểm mừng thọ là quảng trường trước Minh Đức điện, trên quảng trường đã có rất nhiều người tụ tập.

Ta và U U hai người tiến vào bên trong thì bị mọi người đồng thời liếc nhìn, trong chúng ta, một người thì anh tuấn tiêu sái ngọc thụ lâm phong, một người thì quyến rũ động lòng người, trong lúc nhất thời có nhiều người còn không nhắm được hai mắt của mình.

Ta tìm được bóng hình xinh đẹp của Tinh Hậu trong đám người, hình như nàng đang đứng trong đám người Hoàng tộc của Hán quốc trò chuyện vui vẻ, không chú ý tới sự xuất hiện của ta.

Ta hướng U U nói:

“Ngươi ở nơi này chờ ta, ta đi một chút sẽ trở lại!”

U U kéo bả vai của ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Chớ quên hôm nay thân phận của ta hôm nay là thê tử của ngươi, sao ngươi có thể bỏ ta lại một mình?”

Ta cười nói:

“Nếu như ngươi đã làm thê tử một ngày, vậy thì phải làm hết trách nhiệm, tối nay theo ta cùng ngủ.”

U U khuôn mặt đỏ lên, đang muốn đánh ta, bỗng nhiên ánh mắt nhìn về phía xa xa, thấp giọng nói:

“Đoạn Tinh tới rồi!”

Ta theo ánh mắt nàng nhìn lại, thấy Hoàn Tiểu Trác cùng hai thị nữ uyển chuyển đi tới quảng trường, nàng mặc một bộ quần áo màu trắng, áo choàng màu vàng, tóc mây búi cao, càng làm hiện lên vẻ mỹ lệ động lòng người.

Một nam tử ăn mặc hoa mỹ đi tới chỗ Hoàn Tiểu Trác nghênh đón, hóa ra chính là Lý Mộ Vũ. Hắn đương nhiên là có quen biết với Hoàn Tiểu Trác, hai người vui vẻ nói chuyện.

Ta đúng là bội phục năng lực che giấu của Hoàn Tiểu Trác, từ khi tiến vào trong quảng trường, ánh mắt của nàng chưa hề nhìn về phía Tinh Hậu, đối mặt người người giết cha mình mà có thể trấn tĩnh như vậy, người bình thường không cách nào làm được.

U U chua ngoa nói:

“Hình như ngươi có chủ ý gì với Đoạn Tinh thì phải?”

Ta hướng nàng chớp chớp mắt, cầm bàn tay của nàng đi tới chỗ Lý Mộ Vũ.

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ và Hoàn Tiểu Trác ngừng nói chuyện, mim cười nhìn về phía ta nói:

“Bình vương điện hạ tới thật sớm, không biết hôm nay người tặng bệ hạ lễ vật gì?”

Ta cười nhạt nói:

“Lý Đại Đô Đốc tuyệt đối không đoán được đâu!”

Lý Mộ Vũ cười ha ha, ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào U U nói:

“Vị cô nương này hình như ta chưa từng gặp mặt...”

U U thản nhiên cười:

“Dân nữ thân phận thấp, Lý Đại Đô Đốc sao có thể gặp được ta cơ chứ.”

Ta rất sợ hắn tiếp tục hỏi tới, nên nói tránh đi:

“Lý Đại Đô Đốc có thể có tin tức gì về biểu huynh của ta không?”

Lý Mộ Vũ nhíu mày nói:

“Đêm qua ta dựa theo sự phân phó của bệ hạ ra ngoài thành trao đổi với giặc cướp, nhưng đối phương không hiện thân.”

Ta thở dài nói:

“Không biết biểu huynh ta hiện tại như thế nào?”

Lý Mộ Vũ nói là còn bận việc cảnh giới, nói chuyện với ta đôi câu rồi rời đi.

Hoàn Tiểu Trác im lặng nhìn chăm chú vào U U, đợi khi Lý Mộ Vũ đi rồi nàng mới nói:

https://thuviensach.vn

“Ta vốn tưởng rằng Bình vương điện hạ sẽ đi cùng với vương phi.”

Ta còn chưa kịp nói, U U đã dịu dàng nói:

“Ở trong lòng Dận Không, ta còn trọng yếu hơn tiểu hài tử nhiều lắm.”

Hoàn Tiểu Trác không nhanh không chậm đáp lễ nói:

“Trong lòng Bình vương chỉ sợ rằng không có nữ nhân nào quan trọng bằng hai chữ quyền lợi!”

U U cười nói:

“Tỷ tỷ sai rồi, nữ nhân và quyền lợi sao lại có thể đánh đồng được chứ?”

Nàng cố ý thở dài nói:

“Hơn nữa... chỉ cần Dận Không tốt với ta là đủ rồi!”

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt nói:

“Vị cô nương này không chỉ dung mạo xuất chúng, mà công phu tranh giành cũng nhất lưu.”

U U kéo vai ta, tựa đầu vào, nói:

“Có một nam nhân như vậy, ai mà chẳng tranh giành cơ chứ ?”

Ta dở khóc dở cười nói:

“U U, ta và Đoạn quốc sư có chuyện muốn thương lượng riêng, nàng ở một bên chờ ta được không?”

U U ôn nhu nói:

“Huynh bảo muội làm cái gì, muội sẽ làm cái đó.”

https://thuviensach.vn

Rồi nàng xoay người uyển chuyển đi qua một bên.

Ta và Hoàn Tiểu Trác đi tới một nơi yên tĩnh, thấp giọng nói:

“Cô mẫu của ta sao rồi?”

Hoàn Tiểu Trác thở dài nói:

“Chuyện xảy ra như vậy, có lẽ người hôm nay sẽ không tham gia đại yến.”

Nàng nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói:

“Hôm nay sự cảnh giới của Thiết Kỳ lâu đột nhiên tăng cường hơn trước rất nhiều, không biết là có ai nghe được phong thanh rất nhiều?”

Ta cười nhạt nói:

“Chuyện này từ lâu đã không còn quan hệ với chúng ta nữa rồi.”

Hoàn Tiểu Trác gật đầu nói:

“Có thể thoát khỏi liên quan là tốt nhất.”

Nàng thấp giọng nói:

“Theo ta được biết, trong tiệc chúc thọ lần này, bệ hạ sẽ công bố chuyện liên minh với bốn nước.”

Ta yên lặng gật đầu, chuyện này ta đã sớm có chuẩn bị.

Nàng bỗng nhiên nói:

“Vị cô nương đi cùng với ngươi đâu rồi?”

https://thuviensach.vn

Ta ngơ ngác, quay đầu lại nhìn lại, U U quả nhiên đã biến mất, yêu nữ này quả nhiên là giả dối, chỉ mới trong nháy mắt đã không biết chạy tới nơi nào rồi. Xem ra nàng quả nhiên không quên được tàng bảo đồ trong Thiết Kỳ lâu, có lẽ đã tới nơi đó rồi cũng nên.

Hoàn Tiểu Trác thấp giọng nói:

“Nàng hình như có chút quái dị.”

Ta cũng không muốn giấu diếm Hoàn Tiểu Trác, thấp giọng nói:

“Nàng là người của Huyền Minh Giáo.”

Khuôn mặt của Hoàn Tiểu Trác trở nên lạnh lẽo nói:

“Tại sao ngươi lại đi cùng với yêu nữ Ma giáo?”

Ta đang muốn giải thích, lại nhìn thấy phụ tử Tiết An Triều đi tới.

Ta vốn lo lắng thân phận của Hoàn Tiểu Trác sẽ bị bọn họ nhận ra, nhưng khi thấy nàng bình tĩnh vô cùng, thì đã hiểu, khi Hoàn Tiểu Trác còn ở Đại Tần, chắc chỉ ở trong khuê phòng, chưa từng tiếp xúc với phụ tử Tiết An Triều.

Tiết An Triều cười nói:

“Thật là thế giới thật nhỏ bé, không nghĩ tới chúng ta lại có thể gặp Bình vương điện hạ ở chỗ này.”

Ta cười nhạt nói:

“Tiết tướng quốc nói câu này không được hay cho lắm, bản vương cũng không ngờ rằng, tướng quốc của Đại Tần khi xưa nay lại có thể trở thành tướng quốc của Tề quốc, con người thực là kỳ diệu!”

https://thuviensach.vn

Tiết An Triều ha hả nở nụ cười.

Tiết Vô Kỵ không có công phu hàm dưỡng tốt như vậy, đôi mắt hổ của hắn nhìn thẳng vào ta, giống như sắp phun lửa.

Tiết An Triều than thở:

“Thế sự tang thương, biến đổi thất thường, lão phu cũng không ngờ tới Tần quốc và Tề quốc lại sắp kết minh.”

Trong ngữ khí của hắn tỏ ra đắc ý.

Ta cười nói:

“Tiết tướng quốc chẳng phải là tới mừng thọ hay sao, sao lại có cả chuyện kết minh ở đây?”

Tiết An Triều quỷ bí cười nói:

“Bình vương trong lòng đã hiểu rõ, cần gì phải diễn trò trước mặt lão phu?”

Ta thở dài nói:

“Ý chí của Tiết tướng quốc người thường không thể sánh bằng, năm đó Tần quốc đối với người như vậy, mà người có thể quên không còn chút gì, bản vương thực sự là bội phục.”

Tiết An Triều nhìn về phía Tinh Hậu nói:

“Trước khác nay khác, làm gì có ai vĩnh viễn là địch nhân? Bình vương chẳng nhẽ không hiểu đạo lý này hay sao?”

Tinh Hậu rốt cục cũng chú ý tới Tiết An Triều, cười nhạt một tiếng, chậm rãi đi tới chỗ chúng ta.

https://thuviensach.vn

Ta thấy lửa giận trong đôi mắt của Tiết Vô Kỵ bùng phát mạnh mẽ, hắn còn kém phụ thân hắn xa lắm.

Ta dẫn đầu cung kính nói:

“Dận Không tham kiến mẫu hậu!”

Tất cả mọi người đều biết ta và Tinh Hậu có quan hệ sâu xa, nên chẳng ai kinh ngạc cả.

Tinh Hậu mỉm cười gật đầu, đôi mắt đẹp nhìn vào Tiết An Triều nói:

“Tiết tướng quốc, chúng ta lại gặp mặt.”

Tiết An Triều cười nói:

“Tiết mỗ có thể sống nhìn thấy thái hậu, đúng là ông trời quan tâm tới ta rất nhiều.”

Tinh Hậu lạnh nhạt nói:

“Trước khi phủ đệ của tướng quốc đột nhiên xảy ra hỏa hoạn, ai gia thật là thương tâm.”

Tiết An Triều nụ cười chẳng thay đổi chút nào, có chút giễu cợt nói:

“Thái hậu không nhìn thấy thi thể của Tiết mỗ, đương nhiên là thương tâm rồi.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Hiện tại biết tiết tướng quốc đã bình an không việc gì, trong lòng ta lại cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.”

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn về phía Tiết Vô Kỵ nói:

“Vô Kỵ, mấy năm nay ngươi có khỏe không?”

Tiết Vô Kỵ cưỡng chế tức giận trong lòng nói:

“Nhớ hồng phúc của Thái hậu, ta không có việc gì.”

Tinh Hậu cười nói:

“Huynh trưởng ta đề nghị chuyện năm nước liên minh, Tiết tướng quốc nghĩ thế nào?”

Tiết An Triều cố ý liếc mắt nhìn ta nói:

“Thái hậu yên tâm, Tiết mỗ hiểu được sự tình nặng nhẹ, sẽ không có gì ảnh hưởng tới quyết định của Tề quốc cả.”

Tinh Hậu u oán than thở:

“Chỉ tiếc chuyện ảnh hưởng tới quyết định của ta lại nhiều lắm...”

Tiết An Triều có chút không rõ ý tứ của Tinh Hậu, hơi giật mình:

“Ý của thái hậu là...”

Ta mừng rỡ trong lòng, lẽ nào Tinh Hậu đã bị ta ảnh hưởng, cải biến chủ ý ban đầu, nếu như là thế thì mục đích của ta đã đạt được một nửa.

Tinh Hậu vẫn chưa trả lời vấn đề mà Tiết An Triều nêu ra, nhìn về phía Hoàn Tiểu Trác nói:

“Không biết chúng ta đã gặp nhau ở nơi nào?”

Hoàn Tiểu Trác cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Dân nữ Đoạn Tinh tham kiến thái hậu.”

Tinh Hậu dịu dàng cười nói:

“Ta nhớ ra rồi ngày ấy ta tới Chiêu Dương cung thăm hoàng hậu, cũng gặp ngươi ở nơi đó.”

Ta hướng nàng giới thiệu:

“Đoạn cô nương chính là Đại hán quốc sư!”

Tinh Hậu gật đầu, mỉm cười nói:

“Quả nhiên là tuổi trẻ đầy hứa hẹn, hoàng huynh của ta nhãn lực rất tốt.”

Lúc này thân ảnh của U U lại xuất hiện trong đám người, ta rời đi ôm lấy cánh tay của nàng, thấp giọng nói:

“Ngươi chạy đi đâu vậy?”

U U quỷ bí cười, bám vào tai ta nhỏ giọng nói:

“Đương nhiên là đi làm chuyện người hài lòng nhất!”

Ta đang muốn truy hỏi, thì thấy phía trước đột nhiên trở nên ồn ã, có rất nhiều người mừng rỡ.

U U nhẹ giọng nói:

“Ngươi xem, biểu huynh của ngươi đã được thả ra rồi.”

Ta mừng rỡ trong lòng, hóa ra U U đi thả Hạng Đạt Sinh ra ngoài, ta thấp giọng nói:

“Ngươi giấu hắn ở chỗ nào?”

https://thuviensach.vn

U U mỉm cười nói:

“Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, bọn phế vật kia có lục tung khắp nơi, cũng không nghĩ ra hắn bị giấu trong hoàng cung.”

Ta thắp giọng nói:

“Đa tạ ngươi.”

U U nhẹ giọng nói:

“Ngươi không cần cảm tạ ta, ta chỉ làm một việc mình phải làm mà thôi.”

Ước chừng qua nửa canh giờ, cổ nhạc trên quảng trường trỗi lên. Hán Thành Đế và cô mẫu Trường Thi cùng các thị nữ tiến ra ngoài, đi tới đài cao.

Bởi vì Hạng Đạt Sinh, bình an vô sự, trên mặt của cô mẫu ta đã xuất hiện nụ cười. Ta chú ý nhiều hơn tới Hán Thành đế, hắn năm nay năm mươi lăm tuổi, vóc người trung bình, mặt trắng, tướng mạo đường đường, tai to, dái tai thật dài.

Ta cũng học được một chút tướng thuật của Gia Cát Tiểu Liên, người như Hán Thành đế được gọi là người phúc trạch thâm hậu. Sự thực cũng đúng là như thế, Đại Hán có thể hưng vượng như ngày hôm nay, có liên quan chặt chẽ tới vận mệnh của hắn.

Nếu như Đại Khang và Đại Tần không mấy năm chinh chiến liên tục, thì đâu có tới phiên hắn nổi dậy cơ chứ.

Hán Thành Đế đi lên đài cao, tất cả quan thần Hán quốc đều quỳ xuống, hô to vạn tuế, thanh âm vang tận mây xanh. Mỗi khi chứng kiến cảnh này, trong lòng ta không khỏi kích động, cũng sẽ có một ngày, mọi người sẽ phải triều bái trước mặt ta.

https://thuviensach.vn

Hán Thành Đế bắt đầu độc thoại, bắt đám tân khách chúng ta ngồi dưới ánh nắng chói chang tới tận nửa canh giờ, U U thỉnh thoảng thì thầm với ta, khi thì cười nhẹ, cho nên ta cũng không quá tĩnh mịch.

Thật vất vả mới chịu đựng được tới lúc hắn cao đàm khoát luận xong, các sứ thần của nước khác bắt đầu dâng lễ, lễ vặt đã được kiểm tra, vững tin là không có gì dị thường, mới có thể dâng lên trước mặt Hán Thành đế. Khi đọc tới tên người nào, thì người đó đi ra phía trước, chuẩn bị trước những lời chúc mừng để nói lại một lần.

Khi tới phiên ta, ta bước ra phía trước, cất cao giọng nói:

“Chất nhi Dận Không cung chúc dượng, phúc như Đông Hải thọ sánh Nam Sơn!”

Trong miệng ta nói vậy, nhưng trong lòng lại nghĩ một nẻo.

Hán Thành Đế cười ha ha nói:

“Dận Không! Cô mẫu ngươi thường xuyên ở trước mặt ta nhắc tới ngươi, nói ngươi là một trong những người trẻ tuổi xuất sắc nhất Đại Khang!”

Ta mỉm cười nói:

“Cô mẫu quá khen!”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Trong những đứa cháu của ta, thì Dận Không là người quý mến ta nhất, nó ngàn dặm xa xôi tới chúc thọ. Thế nhưng ta lại nghe nói có người muốn gây bất lợi với nó, hôm nay bổn cung ở trước mặt mọi người tuyên bố, nếu như có ai dám động tới một cọng tóc của Dận Không, ta sẽ tuyệt không bỏ qua cho hắn!”

https://thuviensach.vn

Ta thật không ngờ cô mẫu lại nói câu này trước mặt mọi người, trong lòng mừng thầm, những lời này chẳng khác gì nói cho đám người Tiết Vô Kỵ nghe, đồng thời cũng bóng gió nhắm vào Hán Thành đế.

Hán Thành Đế coi như chẳng nghe thấy dụng ý của hoàng hậu, xấu hổ cười nói:

“Hoàng hậu sao lại nói vậy, ở trong lãnh thổ của Đại Hán làm gì có ai dám gây bất lợi cho Dận Không? Nếu có người dám như thế làm, trẫm là người đầu tiên không bỏ qua hắn.”

Ta quỳ xuống đất, lạy ba lạy nói:

“Đa tạ dượng, đa tạ cô mẫu.”

Việc dâng lễ kéo dài tới tận giờ ngọ, các vị tân khách được mời vào bên trong, yến hội buổi trưa không phải là chủ yến, tiệc chúc thọ chân chính diễn ra vào buổi chiều.

Ta và U U lặp tức cảm thấy cô độc, bởi vì tuy cùng nói là khách quý, nhưng mà chỉ có hai người chúng ta ngồi riêng một bàn, những người khác tới đây là để kết minh, họ đều ở nơi khác.

Ta cười khổ nói:

“Không nghĩ tới thanh thế của chúng ta lại kém như vậy!”

U U cười nói:

“Sai! Là nhân duyên của ngươi quá kém, người ta năm nước kết minh, Đại Khang các ngươi rõ ràng đã bị bài xích, nhưng mà ngươi lại cố tình mà chạy tới, có thể ngồi đây mà thưởng thức món ngon đã là nể mặt ngươi lắm rồi.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hai người ăn một bàn lớn cũng tốt, không sai, lo làm gì nhiều vậy, buổi tối còn có chuyện, chúng ta ăn no rồi mới có sức mà hành sự!”

Mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng ta thấp thỏm bất an, Tinh Hậu tuy có ý không liên minh nữa, thế nhưng vẫn chưa có câu trả lời thuyết phục cho ta.

Dựa theo tin tức của ta có được, thì chủ tiệc đêm nay sẽ bắt đầu, bọn họ sẽ ở trước mặt mọi người kết thành liên minh, thời gian còn lại của ta không còn nhiều lắm.

Nhìn U U nhàn nhã đi chơi, ta cũng cảm thấy kỳ quái, sao hôm nay nha đầu kia lại cứ quanh co, chuyện của sư phụ nàng thì nàng không hỏi tới, hình như chuyện bảo đồ đã bị nàng vứt lên chín tầng mây rồi, lẽ nào nàng thực sự động chân tình với ta?

Nhưng mà sau khi suy nghĩ lại, thì thấy loại khả năng này không có, với sự hiểu biết về nàng, ta nghĩ chắc chắn nàng đã có chủ ý quỷ quái nào đó.

Khinh Nhan đêm nay sẽ lẻn vào Thiết Kỳ lâu, Thu Nguyệt Hàn sẽ yểm hộ cho nàng, dựa theo những gì U U nói, thì Lãnh Cô Huyên và Thu Nguyệt Hàn hôm nay sẽ đánh một trận, thắng bại của trận quyết đấu này sẽ quyết định ai có được tàng bảo đồ.

Trọn một buổi chiều ta chìm đắm trong mê hoặc và tự tính toán, có lúc ta muốn đi tìm Tinh Hậu, nhưng mới biết được tất cả khách quý của bốn nước kia đều được an bài nghỉ ngơi ở Trữ Ân cung, người ngoài không được quấy nhiễu.

Nếu như là vậy, ta càng đứng ngồi không yên, hiện giờ chỉ còn cách chờ quyết định của Tinh Hậu mà thôi.

Thật vất vã mới chịu đựng được tới lúc hoàng hôn, U U kéo ta ra quảng trường xem biểu diễn, rất nhiều nghệ nhân đang ở giữa quảng trường chuẩn

https://thuviensach.vn

bị tiết mục khói lửa.

“Dận Không!”

Đột nhiên ở phía sau có một thanh âm thân thiết vang lên.

Ta xoay người lại, hóa ra người gọi chính là Hạng Đạt Sinh, mới thoát kiếp nạn, hai ngày khổ sở làm cho hắn có chút gầy đi, nhưng tinh thần vẫn rất tốt, xem ra thân thể hắn không có gì đáng lo.

Ta giả bộ kích động dị thường, vọt tới nắm chặt hai tay của hắn nói:

“Biểu huynh, huynh cuối cùng cũng trở về, hai ngày nay ta lo lắng vô cùng...”

Diễn trò cũng phải diễn cho thật, hai mắt của ta lập tức đỏ lên.

Hạng Đạt Sinh có chút cảm động lắc lắc hai tay ta, thấp giọng nói:

“Ta không có chuyện gì, đa tạ biểu đệ quan tâm.”

Nhớ tới những chuyện hắn làm cho ta, ta không khỏi có chút xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Chương 102: Pháo Hoa

Ta ân cần nói:

“Biểu huynh vừa mới khốn cảnh, vì sao không ở trong cung tĩnh dưỡng nhiều hơn?”

Hạng Đạt Sinh cười nói:

“Hôm nay là ngày đại thọ của phụ hoàng, ta là phận làm con đương nhiên phải biểu thị hiếu tâm của mình, với lại tiết mục biểu diễn pháo hoa này là do chính ta an bài, đại sự ta không giúp được gì, cho nên chuyện này ta cần làm cho tốt.”

Ta gật đầu, đột nhiên lại thấy Hứa công công thần sắc hoang mang chạy tới chỗ ta, ta biết nhất định hắn có chuyện trọng yếu, nên vội vã tiến lên nghênh đón.

Hứa công công hạ giọng nói:

“Bình vương... có chuyện ta... cần người hỗ trợ...”

Từ khi ta biết hắn tới nay, chưa khi nào thấy hắn bối rối như vậy cả, có thể làm hắn mất đi phong độ thường ngày, thì chắc chắn có liên quan tới Tinh Hậu.

Ta hạ giọng nói:

“Không phải là mẫu hậu có chuyện gì chứ?”

https://thuviensach.vn

Hứa công công run giọng nói:

“Ta... vừa vừa nhận được tin tức, bệ hạ... đột nhiên bệnh nặng.”

“Cái gì?”

Ta ngạc nhiên nói, lập tức hỏi lại:

“Chuyện này có thật không? Hay là có người bắn tin đồn?”

Hứa công công thở dài nói:

“Chuyện này ta cũng vừa nghe nói, vẫn chưa kiểm tra, nhưng mà không có lửa thì làm sao có khói.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu có biết không?”

Hứa công công run giọng nói:

“Trữ Ân cung canh phòng sâm nghiêm, ngoại trừ quý khách, người khác không được đi vào, ta đã nói nhiều lần nhưng mà võ sĩ cũng không cho ta đi vào.”

Xem ra Trữ Ân cung đã điều động nhân sự để bàn chuyện liên minh năm nước, lấy thân phận của Hứa công công thì đúng là không cách nào đi vào được.

Hứa công công nói:

“Bình vương điện hạ, người trí kế rất nhiều, có cách nào giúp ta thông báo cho thái hậu được không?”

Yên Nguyên Tông bệnh nặng, chuyện này làm cho ta trở tay không kịp, nếu như tin tức này truyền tới tai Tinh Hậu, thì ý chí của nàng sẽ tan rã,

https://thuviensach.vn

chắc chắn sẽ đồng ý chuyện liên minh năm nước.

Ta cười khổ nói:

“Hứa công công, ngươi cũng biết, người Hán Thành đế phòng bị là ta, ta đương nhiên không thể nào tiếp cận được tới Trữ Ân cung.”

Hứa công công nói:

“Thế nhưng... nếu như bệ hạ thực sự có chuyện gì, thì lão nô phải ăn nói làm sao đây?”

Ta cảm thán nói:

“Hứa công công, ngươi có nghĩ tới chuyện chúng ta bây giờ đang ở Đại Hán, mặc dù Tần đô có chuyện xảy ra cũng chẳng thể nào chạy về kịp, tất cả phải nghe theo mệnh trời thôi. Hơn nữa, căn cứ vào việc bệ hạ bệnh nặng, ngươi lại chưa từng kiểm tra qua, đối với chuyện này căn bản ta chẳng có biện pháp trợ giúp nào cả.”

Hứa công công hoang mang lo sợ nói:

“Ta phải làm sao bây giờ...”

Ta thấp giọng nói:

“Tiệc tối sẽ lập tức bắt đầu, ta nghĩ sau khi xong chuyện liên minh năm nước, thì thái hậu sẽ ra ngoài.”

Hứa công công nói:

“Nếu như bệ hạ có chuyện gì không hay xảy ra, thì tất cả đều xong.”

Ta an ủi hắn nói:

“Cát nhân tự có thiên tướng, Hứa công công không nên quá mức sầu lo.”

https://thuviensach.vn

Hứa công công nói:

“Không được, ta phải đến Trữ Ân cung, lập tức thông báo cho thái hậu.”

Nhìn theo bóng lưng của hắn rời đi, trong lòng ta u ám vô cùng, từ câu nói của Tinh Hậu hôm nay, nàng chắc chắn đã bị ta tác động, nếu như bây giờ nhận được tin tức Yến Nguyên Tông bệnh nặng, thì sẽ ảnh hưởng tới quyết định của nàng.

Nếu mà nàng đồng ý liên minh, chẳng phải bao nhiêu công lao của ta đều uổng phí hay sao?

U U đi tới bên người ta nói:

“Dận Không! Chỉ còn nửa canh giờ nữa là bắt đầu tiết mục pháo hoa!”

Ta nắm bàn tay của nàng, nói:

“U U, giúp ta làm một chuyện!”

U U mềm mại nói:

“Ngươi nói đi, có chuyện gì khiến ngươi thần bí như vậy, lại còn cố ý cầm tay của ta, có phải là muốn chiếm tiện nghi hay không.”

Ta hạ giọng nói:

“Phải nghĩ ra một biện pháp nào đó, để trước khi tiết mục pháo hoa bắt đầu, không cho phép Hứa công công tiếp cận Trữ Ân cung.”

U U kiều mị cười, nàng nhẹ giọng nói:

“Ngươi yên tâm, ta lập tức giúp cho ngươi làm tốt chuyện này!”

Một Đội ngự lâm quân đi từ quảng trường phía tây quan, trước khi tiết mục pháo hoa bắt đầu, cảnh giới của nơi này rõ ràng đã được tăng cường.

https://thuviensach.vn

Lúc này ta đang bị chuyện của Yến Nguyên Tông làm cho rối loạn, Yến Nguyên Tông đột nhiên phát bệnh không biết có phải do đám người Yến Hưng Khải, Trầm Trì gây nên hay không.

Bây giờ Tần quốc đang đứng trong thời kỳ nhạy cảm, nếu Yến Hưng Khải thừa dịp Tinh Hậu rời đi mà hạ thủ, thì sẽ làm ảnh hưởng tới sự kiên định và niềm tin của nàng.

Trong lòng ta bỗng nhiên cảm thấy sự sợ hãi, nếu như Yến Nguyên Tông không duy trì được bỏ mình, lợi ích ở Đại Tần với Tinh Hậu mà nói chẳng quan trọng gì nữa, nàng vô cùng có khả năng sẽ liên minh với Đại Hán, không tiếc bất kỳ giá nào dùng lực lượng năm nước hủy diệt Yến Hưng Khải, kết cục này là điều ta không muốn nhìn thấy nhất.

Khi tiếc mục pháo hoa gần bắt đầu, phương hướng Trữ Ân cung vẫn chẳng có động tĩnh gì, trái tim của ta càng lúc càng thấp thỏm, không khí ở quãng trường này dường như có điều gì đó không đúng, đã có sáu nhóm Ngự Lâm Quân được điều động tới đây rồi.

U U vẫn chưa trở về, chẳng nhẽ nàng thừa dịp này trốn vào Thiết Kỳ lâu?

Hoàn Tiểu Trác hướng ta đi tới, ta cũng đang muốn thám thính tin tức từ nàng, nên mỉm cười tiến lên.

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Yêu nữ ma giáo kia đâu?”

Ta cười nói:

“Ta cũng đang tìm nàng ấy.”

Hoàn Tiểu Trác nhìn xung quanh, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Tình huống hình như có chút không đúng, Lý Mộ Vũ hình như nghe được phong thanh gì đó, điều động rất nhiều Ngự Lâm Quân tới đóng ở Thiết Kỳ lâu.”

Dự cảm không tốt của ta rốt cục cũng được chứng thực.

Hoàn Tiểu Trác có chút mê hoặc nói:

“Chuyện này vì sao lại truyền vào tai của Lý Mộ Vũ được chứ?”

Ta chợt nhớ tới một việc, thấp giọng nói:

“Biểu huynh của ta tìm được từ nơi nào?”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Hắn bị giấu ở một căn hầm trong tẩm cung.”

Hôm nay ta vẫn mải suy nghĩ chuyện năm nước liên minh, đối với chuyện của Hạng Đạt Sinh không chú ý tới, bây giờ nhớ lại chuyện này mới thấy nó không đơn giản.

Cho dù võ công của Lãnh Cô Huyên và U U có lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng thần không hay quỷ không biết giấu Hạng Đạt Sinh vào tẩm cung được.

Lẽ nào trong hoàng cung các nàng đã sớm có nội ứng, nếu như đã có nội ứng thì chuyện tiến nhập vào Thiết Kỳ lâu đối với các nàng chẳng hề tốn sức, cần gì phải tìm bản đồ làm gì. Cần gì phải tìm ta nghĩ biện pháp cơ chứ?

Chẳng lẽ bản đồ Thiết Kỳ lâu chỉ là một màn khói do các nàng tạo ra, mục đích chân chính không phải là tàng bảo đồ, mà là diệt trừ Thu Nguyệt Hàn và Khinh Nhan?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây ta vô cùng sợ hãi, nếu như điều bất hạnh này bị ta đoán trúng, thì tính mạng lúc này của Thu Nguyệt Hàn và Khinh Nhan chẳng phải là đang treo sợi tóc hay sao?

Hoàn Tiểu Trác nhăn mày nói:

“Bản đồ ngươi nói mượn có phải là do nàng muốn không?”

Ta gật đầu nói:

“Hai thầy trò này quả nhiên bụng dạ khó lường.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Người trong Ma môn ai nấy đều quỷ kế đa đoan, sao ngươi có thể tin tưởng các nàng được.”

Ta thấp giọng nói:

“Thế nhưng đêm nay Thu tiền bối sẽ đi Thiết Kỳ lâu.”

Hoàn Tiểu Trác u oán thở dài nói:

“Vậy chỉ có thể trách vận khí của họ không tốt, tất cả đã nằm trong bàn tay của Lý Mộ Vũ, cho dù là ai cũng không thể thoát khỏi số phận được.”

Trong lòng ta cảm thấy bi thương, nếu như Thu Nguyệt Hàn và Khinh Nhan có chuyện gì xảy ra. ta không cách nào thoát khỏi quan hệ được.

Bây giờ thì Lãnh Cô Huyên và U U đã sớm bày bố tất cả, đầu tiên là bảo ta đi lấy bản đồ của Thiết Kỳ lâu, sau đó là dùng ta đề nói cho Khinh Nhan biết, lại dùng khổ nhục kế hao tổn công lực của Thu Nguyệt Hàn, người trong giang hồ giả dối không kém chút nào so với chính khách.

https://thuviensach.vn

Ta buồn bã nhìn về phía Thiết Kỳ lâu, trong lòng âm thầm cầu khẩn Thu Nguyệt Hàn và Khinh Nhan ngàn vạn lần đừng đi vào.

Cửa Trữ Ân cung lập tức mở ra, khách quý bốn nước cũng lục tục ra ngoài, ta lập tức nhìn thấy thân ảnh của Tinh Hậu, ánh mắt của nàng đang nhìn về phía ta.

Bốn mắt nhìn nhau, ai nấy đều hiểu ý cười. Ta nhìn lại hướng phụ tử Tiết An Triều, thấy sắc mặc Tiết An Triều bình tĩnh vô cùng, còn Tiết Vô Kỵ thì sắc mặt tái xanh.

Lúc này Hạng Đạt Sinh, đã mời ta và Hoàn Tiểu Trác tới vị trí khách quỷ ngồi, vị trí của ta lại ngay cạnh Tinh Hậu. Do U U không trở về, nên chỗ ngồi bên cạnh ta được bố trí cho Hoàn Tiểu Trác.

Hoàn Tiểu Trác đi tới bên người ta ngồi xuống, ta đột nhiên trởthành một con sông giới tuyến của hai đạo quân, bên này là Hoàn Tiểu Trác tràn ngập cừu hận, bên kia là Tinh Hậu còn chưa rõ tình cảnh của mình.

Ta cố ý nói:

“Thái hậu, sao giờ không thấy Hứa công công đâu? Lúc nãy hắn còn đang đi tìm người.”

Tinh Hậu có chút kỳ quái nói:

“Lúc nãy hắn ở cửa cung, hiện giờ không biết đã đi đâu rồi.”

Ta đang muốn thám thính chuyện liên minh, thì Hán Thành đế và cô mẫu đã đi lên ngồi ở vị trí chủ tọa, ta không thể làm gì khác hơn là cố gắng kiềm chế.

Hán Thành Đế trông vẫn vui vẻ như cũ, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trẫm hôm nay có thể mời chư vị quý khách đích thân tới Hán đô gặp mặt, quả thực là vinh hạnh vô cùng! Ta lấy chén rươu này kính chư vị có măt ở đây!”

Mọi người đều cầm chén rượu lên.

Hán Thành Đế dẫn đầu uống cạn chén rượu, ha hả cười nói:

“Trẫm hôm nay còn có hai cái tin tức tốt muốn tuyên bố với moi người!”

Đầu tiên là hắn rỉ tai với cô mẫu nói gì đó, sau mới quay ra nói:

“Trẫm và hoàng hậu đã thương lượng, trong ngày gần đây sẽ Thành hôn cho hai ái nữ là Như Nhân và Như Diệp!”

Mọi người cùng nhau hoan hô, nhưng trái tim ta lại trầm xuống, hôn sự của Như Diệp thì chẳng có gì đáng nói nhưng mà Như Nhân lại gả cho Yến Nguyên Tông, Hạng Bác Đào đã nói như vậy thì chứng tỏ đã đạt thành hẹn ước với Tinh Hậu.

Ta nhịn không được hướng Tinh Hậu nhìn lại, đã thấy Tinh Hậu mỉm cười, chén rượu đang đặt trên môi liền bỏ xuống.

Trái tim ta uể oải tới cực điểm, nếu như Tinh Hậu đáp ứng chuyện liên minh với Hán quốc, thì sợ rằng Đại Khang số phận đã định rồi.

Hán Thành Đế lại nói:

“Còn có một việc, kể từ hôm nay, Hán quốc, Tề quốc, Tấn quốc ba nước kết thành huynh đệ, trọn đời hữu hảo, không xâm lấn lẫn nhau!”

Hắn nói câu này, ánh mắt nhìn xuống chỗ ta, sát khí âm lãnh bao phủ khuôn mặt.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy câu nói của hắn các nước liên minh không bao gồm Tần quốc và Trung sơn quốc, trong lòng ta trở nên vui sướng vô cùng, cuối cùng Tinh Hậu cũng nhận rõ tình thế, bỏ qua chuyện kết minh với Hán quốc.

Trung sơn quốc là nước phụ thuộc vào Tần quốc, nếu như Tinh Hậu không muốn kết minh, thì Trương Trí Thành đương nhiên không thể bày tỏ thái độ.

Nhưng mà lấy quan hệ của Đại Hán và Trung Sơn quốc, phỏng chừng không bao lâu sau Trung sơn quốc lại nhắc tới chuyện độc lập.

Tinh Hậu mỉm cười nhìn ta, thâm ý nói:

“Hôm nay ta mới có cảm giác trọng trách trên vai mình đã được bỏ xuống.”

Xem ra chuyện này đã làm cho nàng khổ sở nhiều ngày.

Ta đang do dự không biết có nên nói chuyện bệnh tình của Yến Nguyên Tông cho nàng biết hay không, thì quảng trường xảy ra một tiếng nổ lớn, một cột khói năm màu từ trên quảng trường phóng lên cao, rồi nổ tung thành một đóa hoa thật lớn, tuyên bố màn biểu diễn pháo hoa đêm nay chính thức bắt đầu.

Ở trong tiếng pháo ù ù, những đóa hoa cúc nở rộ, rồi tới mẫu đơn, kinh long ba lượn, bầu trời biến thành một vườn hoa đủ các loại sắc màu khác nhau.

Đóa hoa ngũ sắc giống như thủy tinh vô cùng chói mắt, pháo bông màu sắc sặc sỡ mỹ lệ như cánh hoa, khi thì trắng sáng, khi thì vàng tươi, khi thì lấp lánh màu bạc, khi thì xanh biếc, khi thì phấn hồng, đẹp không sao tả xiết. Những đóa hoa thật lớn trong không trung nở rộ, cánh hoa như mưa rơi, dường như lúc nào cũng có thể bung ra.

https://thuviensach.vn

Đoàn người liên tiếp hoan hô, chư vị quý khách đứng dậy thay phiên nhau hướng Hán Thành Đế mời rượu.

Đến phiên ta, Hán Thành Đế nói một câu hai nghĩa:

“Dận Không, xem ra chuyến này tới đây ngươi thu hoạch hơi nhiều đó nha!”

Ta cười nói:

“Thu hoạch lớn nhất của Dận Không là gặp được dượng và cô mẫu.”

Cô mẫu Trường Thi cười nói:

“Hài tử này, ăn nói dẻo mép như vậy, thảo nào nha đầu Lục Châu kia yêu ngươi tới mức không muốn rời xa.”

Hán Thành Đế cười nói:

“Trách không được cô mẫu ngươi lại cảm thấy, ngươi là người có tài cán nhất trong các vị hoàng tử.”

Ta thầm kêu không ổn, Hán Thành Đế và Tần quốc không kết minh, hắn hiển nhiên giận chó đánh mèo chuyển hướng mục tiêu sang ta, ta phải nhanh chóng thoát thân mới được.

Ta áy náy nói:

“Trong các vị hoàng huynh, nhiều người còn hơn chất nhi, chuyện này cô mẫu đương nhiên biết.”

Hán Thành Đế cười lạnh nói:

“Ta thật ao ước như Hâm Đức hoàng đế, có một hoàng nhi như ngươi, thì lo gì tương lai Đại Khang không thịnh!”

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi cảm thấy được địch ý của Hán Thành Đế đối với ta, mim cười giải vây nói:

“Dận Không, ngươi đi tiếp quốc sư xem pháo hoa đi, đêm nay hình như quốc sư có chút cô đơn.”

Ta nhân cơ hội này trở lại chỗ ngồi của mình, thấy Tinh Hậu và Hoàn Tiểu Trác đang nói cái gì đó.

Trái tim ta trở nên băng giá, lòng của phụ nữ như mò kim dưới đáy biển, Hoàn Tiểu Trác lợi hại như vậy, lại thêm huyết hải thâm cừu, mục đích tiếp cận Tinh Hậu của nàng đương nhiên là vì báo thù.

Chuyện liên minh hoàn thành cũng là lúc Hoàn Tiểu Trác thay đổi mục tiêu, cho dù thế nào ta cũng không thể để nàng làm tổn thương tới Tinh Hậu, bằng không thì khổ tâm của ta chẳng phải là uổng phí hay sao.

Ta đi tới trước mặt hai nàng mỉm cười nói:

“Trên quảng trường có biểu diễn pháo hoa vô cùng đặc sắc, chúng ta mau vào trong đó xem đi?”

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Ta đang có ý đó, quốc sư, chúng ta đi tới phía trước nhìn, thuận tiện ngươi... nói cho ta một chút đạo dưỡng sinh.”

Nàng đương nhiên là có hảo cảm với Hoàn Tiểu Trác.

Ta âm thầm kêu khổ, nhưng mình lại chẳng có biện pháp nào nhắc nhở Tinh Hậu đề phòng Hoàn Tiểu Trác, không thể làm gì khác hơn là theo sát từng bước, mong là sẽ không xảy ra biến cố gì.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui, thỉnh thoảng cất tiếng cười hài lòng, có lẽ ta đứng đây chỉ là dư thừa.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn bốn phía, cho dù là Hứa công công hay U U đều biến mất, chẳng tìm thấy họ ở nơi nào.

Pháo hoa lễ mừng sắp tới hồi kết thúc, tiếng hoa hô của mọi người dần trở nên rõ ràng. Thế nhưng ở phía chính Tây bỗng nhiên dấy lên ánh lửa ngập trời, lúc đầu ai nấy cũng tưởng là pháo hoa, nhưng mà lập tức nhận ra tình thế có gì đó không đúng.

Hoàn Tiểu Trác duyên dáng kêu to:

“Thiết Kỳ lâu cháy rồi!”

Ngự Lâm quân phụ trách cảnh giới xung quanh lập tức lập trận đón địch, vì lý do an toàn, những khách quý như chúng ta đều được ngự tiền thị vệ bảo hộ, đi tới đài cao của Minh Đức điện.

Gió đêm bỗng nhiên lớn hơn rất nhiều, trong lô đỉnh ở trên đài, ngọn lửa bị gió thổi cháy vù vù, ánh lửa vẫn không cách nào tắt được, mấy trăm võ sĩ thủ hộ dưới đài.

Lúc này ở phương tây, có hai thân ảnh một đen một trắng bay tới.

Tuy rằng cách chỗ chúng ta còn rất xa, nhưng mọi người đã kinh hoảng la lên, người trong hoàng tộc độc ác, nhưng cũng không thiếu những người vô năng.

Hai đạo nhân ảnh một trước một sau hạ xuống mái hiên của Minh Đức điện, cung điện tượng trưng cho khí khái của Hán cung đã bị họ đạp ở dưới chân.

Thu Nguyệt Hàn một thân bạch y im lặng đứng trên mái hiên vàng, tay chắp sau người, khuôn mặt bình tĩnh như nước.

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân đối diện ta chưa từng gặp mặt, người này vóc dáng thon gầy, sắc mặt tái nhợt, tóc bạc bay lượn trong gió đêm, đôi môi mỏng như đao, mặc bộ đồ đen, trông như quỷ mỵ hiện thế, trong lúc nhất thời không nhận ra hắn là nam hay nữ.

Hắc y nhân quái dị cười một tiếng, trong tay đã hiện ra một cây trường tiên trong suốt, trường tiên lao vút tới chỗ của Thu Nguyệt Hàn.

Bàn tay nhỏ nhắn của Thu Nguyệt Hàn nhẹ nâng lên, cách không phát chưởng, trường tiên chưa chạm tới người nàng đã "chát" một tiếng thật lớn. Thân hình của Thu Nguyệt Hàn nhoáng lên, hắc y nhân bỗng nhiên lùi lại phía sau mấy bước, uốn mình như cánh cung, lao xuống chỗ Thu Nguyệt Hàn.

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

"Hóa ra là hắn!"

Ta thấp giọng hỏi:

"Hắc y nhân kia đến tột cùng là ai?"

Hoàn Tiểu Trác nhỏ giọng nói:

"Hắn là cao thủ Mộ Dung Sơ Tình của Huyền Minh Giáo."

Trong lòng ta ngẩn ra, hóa ra cao thủ mai phục tại Thiết Kỳ lâu lại chính là của hắn, thảo nào mà thầy trò U U và Lãnh cô Huyền bày kế muốn Thu Nguyệt Hàn tới Thiết Kỳ lâu, thảo nào mà Hạng Đạt Sinh lại được giấu ở trong cung không một ai phát giác, đúng là có nội ứng tác quái thật.

Ta không khỏi lo lắng cho tình cảnh của Khinh Nhan, chắc chắn là nàng dựa vào bản đồ để tiến vào Thiết Kỳ lâu, không biết là có thoát khốn được không?

https://thuviensach.vn

Thu Nguyệt Hàn và Mộ Dung Sơ Tình vừa trao đổi một chiêu, thân hình lại phân ra, cách nhau tới mười trượng có dư.

“Bắn cung!”

Một thanh âm đột nhiên vang lên, Lý Mộ Vũ lúc này đang đứng trước điện chỉ huy binh sĩ bố trận.

Hơn trăm danh Ngự Lâm quân ở quảng trường xếp thành hàng dài, đồng thời phát động nỏ tiễn, mũi tên như mưa vọt tới hướng của Thu Nguyệt Hàn.

Ta thầm kêu không ổn, dù Thu Nguyệt Hàn võ công cao tới đâu, cũng khó mà tránh được loạn tiễn.

Thu Nguyệt Hàn song chưởng nhanh chóng vẽ thành một quỹ tích thật lớn trên không trung, số nỏ tiễn bắn tới bị một cỗ lực lượng lớn hấp dẫn xoay tròn.

Thu Nguyệt Hàn cổ tay biến động thật nhanh, song chưởng chợt triển khai, toàn bộ những mũi tên kia bay tới chỗ của Mộ Dung Sơ Tình.

Mộ Dung Sơ Tình trường tiên chém ra, nhập vào đám loạn tiễn giữa không trung, thân roi căng như dây đàn, buộc đám tên thành một bó, trường tiên huy động, lại lần thứ hai vọt tới chỗ của Thu Nguyệt Hàn.

Thu Nguyệt Hàn nhẹ nhàng lăng không bay lên không trung. Tiên ảnh của Mộ Dung Sơ Tình gào thét, bám theo như bóng với hình, hai người lại tiếp tục giao chiến trên đỉnh hoàng thành.

Hoàn Tiểu Trác thấp giọng nói:

“Thu Nguyệt Hàn hình như không ổn!”

https://thuviensach.vn

Ta cũng nhận ra Thu Nguyệt Hàn đã dần lộ vẻ mệt mỏi dưới sự công kích như bão tố của Mộ Dung Sơ Tình, chắc là do nguyên nhân nàng cứu trị cho U U mà hao tổn chân nguyên quá độ, nghĩ tới hành vi đê tiện của U U, trong lòng ta oán hận nghiến chặt khớp răng.

Thu Nguyệt Hàn liên tục xuất ra ba chưởng đánh về phía Mộ Dung Sơ Tình, sau đó lùi lại mấy bước, thân hình đứng thẳng ở phía sau.

Mộ Dung Sơ Tình lại cười những tiếng quái dị, thân hình giống như con quay, hóa thành vô số thân ảnh bao vây Thu Nguyệt Hàn vào giữa.

Ta không khỏi âm thầm kinh hãi, đột nhiên có một tiếng nổ cực lớn, trên đại điện khói trắng lan tỏa.

Thu Nguyệt Hàn và Mộ Dung Sơ Tình đều biến mất, ta lập tức hiểu, Thu Nguyệt Hàn không cách nào tiếp được chiêu toàn lực công kích của Mộ Dung Sơ Tình, nên mới chọn phương thức đánh thủng nóc Minh Đức Điện để thoát thân.

Chẳng bao lâu sau, có một thân ảnh lại hiện lên trong không trung, Thu Nguyệt Hàn bay ra ngoài trước, mũi chân nàng đạp trên mái hiên, hướng tới chỗ đám cung thủ vọt tới.

Thân hình nàng như giao long bay tới chỗ đám người.

Khi bay tới đỉnh đầu của chúng ta, mũi chân lần thứ hai điểm xuống, bay ra ngoài tường thành.

Lý Mộ Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, giương cung lắp tên, bắn theo ba tiễn.

Thu Nguyệt Hàn ống tay áo phất về phía sau một cái, hai mũi tên bị nàng đánh rơi, nhưng một mũi tên lại xuyên thủng ống tay áo bắn trúng lưng của nàng.

https://thuviensach.vn

Xem ra chân nguyên của nàng đã cạn, nếu không thì Lý Mộ Vũ sao có thể gây thương tích cho nàng, thế bay của Thu Nguyệt Hàn không dừng lại, trong nháy mắt đã biến mất ở bên ngoài tường thành hoàng cung.

Lý Mộ Vũ suất lĩnh Ngự Lâm quân dùng tốc độ cao nhất đuổi theo.

Ta và Hoàn Tiểu Trác nhìn nhau, trong mắt đều hiện lên sự lo lắng.

Lúc này Mộ Dung Sơ Tình mới chậm rãi từ trong Minh Đức điện đi ra, mới ra tới cửa cung đã phun ra một ngụm máu tươi, có một binh sĩ tiến lên đỡ hắn.

Tinh Hậu u oán thở dài nói:

“Không nghĩ tới lại xảy ra chuyện như vậy, chúng ta cũng đi thôi!”

Ta gật đầu.

Tinh Hậu nhìn xung quanh vẫn không thấy thân ảnh của Hứa công công, hai lông mày nhíu lại nói:

“Hứa công công đâu vậy, cả một buổi tối cũng không nhìn thấy bóng hắn.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“U U kia hành sự từ trước đến nay hỉ nộ vô thường, không phải là giết Hứa công công rồi đó chứ?”

Nhưng ngoài miệng ta lại nói:

“Mẫu hậu hay là cứ về dịch trạm trước, Hứa công công không tìm được người sẽ lập tức trở về.”

Tinh Hậu gật đầu, ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thần đưa mẫu hậu trở về !”

Trong ánh mắt của Hoàn Tiểu Trác có sát khí hiện lên, ta giả bộ không nhận ra, cùng Tinh Hậu đi ra ngoài.

Chứng kiến trường tranh đấu kinh tâm động phách này, các vị khách quý đã mất hết khí thế, vội vã hướng Hán Thành Đế nói lời từ biệt sau đó rời khỏi hoàng cung.

Ta cùng Tinh Hậu ra khỏi nội cung, tập trung với đám võ sĩ, ta chưa trở về dịch quán của mình mà ngồi chung xe với Tinh Hậu đi về vương phủ.

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Dận Không, cuối cùng thì hôm nay ngươi cũng thỏa mãn được ý nguyện của mình.”

Ta cung kính nói:

“Đa tạ mẫu hậu thành toàn.”

Nàng u oán thở dài nói:

“Huynh trưởng ta tưởng là ta không đồng ý kết minh với Đại Hán là do ngươi ảnh hưởng, nếu như không có cô mẫu ngươi ở đấy, chỉ sợ rằng hắn chưa chắc đã tha ngươi đâu.”

Ta hạ giọng nói:

‘‘Mẫu hậu, ngay cả bây giờ hắn cũng không tha cho ta!”

Tinh Hậu nhăn mày, dường như có điều suy nghĩ, hồi lâu mới nói:

“Ngươi có tính toán gì không?”

https://thuviensach.vn

Ta ngồi gần tới chỗ vị trí của nàng, có thể ngửi thấy mùi hương thơm, làm cho ta vô cùng động lòng. Ta thấp giọng nói:

“Hài nhi muốn theo mẫu hậu cùng nhau nhập Tần sau đó từ Tần trở lại Đại Khang.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Ta đã sớm đoán được ngươi có dự định như vậy.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu có đáp ứng hay không?”

Tinh Hậu mỉm cười, ta to gan ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng, dán môi lên mặt nàng, nói:

“Mẫu hậu có đáp ứng hay không?”

Tinh Hậu vươn tay vuốt ve mặt ta, ôn nhu vô hạn nói:

“Ai bảo ngươi là nhi tử của ta cơ chứ!”

Trong lòng ta rung động, kéo tay ôm nàng vào lòng, cúi đầu bắt lấy cặp môi thơm, thân thể của Tinh Hậu run lên, nhẹ giọng nói:

“Hồ đồ, ngươi thế nào còn...”

Đầu lưỡi của ta thâm nhập vào trong miệng nàng, ngăn câu nói của nàng lại.

Việc của Yến Nguyên Tông như một bóng ma bịt kín lòng ta, nếu như ta không nói cho nàng biết chuyện này, thì nàng sẽ nghĩ ta có ý đồ bất lương, nói không chừng lại tính chuyện liên minh một lần nữa. Nếu như ta nói cho

https://thuviensach.vn

nàng biết, thì sợ rằng nàng sẽ không tiếc bất cứ giá nào đối phó Yến Hưng Khải và đám người Trầm Trì.

Tinh Hậu dường như nhìn thấu tâm sự của, nhẹ giọng nói:

“Ngươi hình như có tâm sự!”

Ta rốt cục cũng hạ quyết tâm, thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, ta vừa nghe được một việc...”

Tinh Hậu thấy ta do dự, biểu tình nhất thời trở nên nghiêm túc:

“Chuyện gì?”

“Ta nghe nói Nguyên Tông đột nhiên đổ bệnh!”

“Cái gì?”

Tinh Hậu ngôi bật dậy, xe ngựa lúc này cũng vừa vặn về tới vương phủ.

Đôi môi của Tinh Hậu run rẩy nói:

“Ngươi... ngươi vừa rồi vì sao không nói?”

“Mẫu hậu, ta làm gì có cơ hội nào nói chuyện này?”

Ta biện bạch nói.

Tinh Hậu gật đầu, đôi mắt đẹp đã thấm đẫm lệ quang.

Ta khuyên bảo, nói:

“Việc này chưa được chứng thực, không biết là thật hay giả, mẫu hậu ngàn vạn lần không nên hoảng hốt.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

“Ta phải lập tức thu thập hành trang trở về Đại Tần!”

Trở lại Vương Phủ, Hứa công công vẫn chưa trở về, Tinh Hậu lập tức lệnh cho thủ hạ thu thập hành trang, muốn suốt đem trở về Đại Tần.

Ta nhận thấy tâm tình của nàng không tốt, đành phải hạ giọng an ủi vài câu.

Tinh Hậu nói:

“Hôm nay tâm tình ta không yên, đã nghĩ là sẽ có chuyện gì đó xảy ra, nếu như Nguyên Tông thực sự có chuyện, vậy thì ta phải làm gì bây giờ!”

Nàng gặp phải chuyện này, trong đầu mắt đi chủ trương, đôi mắt đã thấm đẫm lệ.

Ta an ủi:

“Mẫu hậu ngàn vạn lần không nên gấp gáp, khi trở lại Đại Tần, chắc chắn sẽ có tin tức, có lẽ đây chỉ là một tin vịt cũng chưa biết chừng.”

Lúc này ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng động, một võ sĩ đi theo Tinh Hậu hấp tấp vọt vào, lớn tiếng nói:

“Thái hậu, việc lớn không tốt! Lý Đại Đô Đốc suất lĩnh Ngự Lâm quân bao vây Vương Phủ.”

“Cái gì?”

Ta và Tinh Hậu đồng thời kinh hô.

Tinh Hậu cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Đồ hỗn trướng, vô pháp vô thiên? Ta không kết minh với Đại Hán, hắn dám đối phó với ta hay sao?”

Ngoài cửa truyền đến tiếng cười ha hả, Lý Mộ Vũ đã bước tới.

Ta nghĩ rằng hắn sợ ta bỏ trốn, nên mới có lòng cảnh giác.

Tinh Hậu đi ra cửa phòng, cả giận nói:

“Lý Mộ Vũ! Vì sao ngươi lĩnh binh bao vây nơi này?”

Lý Mộ Vũ lạnh lùng nói:

“Khởi bẩm công chúa! Ty chức cho dù lá gan có lớn tới mức nào, cũng không dám vỗ lễ với người, đây là do bệ hạ phân phó!”

“Hoàng huynh của ta? Vì sao hắn phải làm như vậy?”

Lý Mộ Vũ nói:

“Tối nay có người dùng kế dương đông kích tây lấy đi Mâu thị tàng bảo đô, bệ hạ tức giận đã hạ lệnh bay vây toàn bộ các dịch trạm, nhất định phải điều tra rõ chuyện này.”

Tinh Hậu cả giận nói:

“Hoàng nhi của ta đột nhiên phát bệnh, tính mạng nguy cấp trong sớm tối, ta phải mau chóng trở về Đại Tần!”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Công chúa xin chớ trách, bệ hạ có lệnh, chuyện này nếu mà chưa điều tra ra, thì chẳng có ai được rời khỏi Hán đô. Ty chức cũng không còn cách nào khác!”

https://thuviensach.vn

Ta khiếp sợ vô cùng, nếu như lời nói của Lý Mộ Vũ là thực, thì có thể nhận thấy U U và Lãnh Cô Huyên không chỉ lập kế hãm hại Thu Nguyệt Hàn, mà còn lợi dụng việc Thiết Kỳ lâu, thành công di dời sự chú ý của Lý Mộ Vũ. Các nàng sẽ thừa dịp này trộm tàng bảo đồ, hai thầy trò này quả thực đáng trách tới cực điểm.

Tinh Hậu nôi giận nói:

“Ta là thái hậu Đại Tần, công chúa Đại hán, sao lại lấy bảo đồ gì, cút ngay cho ta!”

Lý Mộ Vũ lạnh lùng nói:

“Chư vị tướng sĩ nghe lệnh, hôm nay không có sự cho phép của ta, không ai có thể ra khỏi vương phủ nửa bước, nếu như vi phạm, giết không tha!”

Hắn xoay người đi ra ngoài vương phủ, Tinh Hậu tức giận tới mức run rẩy, hoa dung thất sắc.

Đợi cho Lý Mộ Vũ ly khai Vương Phủ, ta mới bảo võ sĩ đóng đại môn lại, đi tới bên người Tinh Hậu, thấp giọng khuyên bảo:

“Mẫu hậu ngàn vạn lần đừng có chấp tên hỗn trướng kia!”

Tinh Hậu cả giận nói:

“Ta đâu có tham cái bảo đồ gì, rõ ràng là hoàng huynh gây khó dễ cho ta mà!”

Ta lắc đầu nói:

“Mẫu hậu, chuyện này chắc chắn là có quan hệ với tàng bào đồ, đêm nay ở trong hoàng cung phát sinh nhiều chuyện không phải là ngẫu nhiên đâu, người hãy tạm thời ở lại chỗ này, nếu như kiên trì rời đi, sợ rằng sẽ bị Hán Thành đế hoài nghi.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu lệ quang dịu dàng nói:

“Thế nhưng... Nguyên Tông...”

Ta thở dài nói:

“Mẫu hậu, bây giờ người trở về, ít nhất cũng phải mất bảy hôm mới tới được Tần đô. Huống hồ việc Nguyên Tông chẳng qua chỉ là đồn đại thật hay giả còn chưa có căn cứ chính xác, có thể ngày mai tin tức sẽ truyền đến cũng chưa biết chừng.”

Tinh Hậu rốt cục gật đầu.

Ta đứng lên nói:

“Vương Phủ bị bao vây, nơi ta ở chắc cũng vậy, ta phải mau chóng trở lại dịch quán xem tình hình thế nào.”

Tinh Hậu ân cần nói:

“Dận Không, ngươi ở lại chỗ này an toàn hơn một chút.”

Ta lắc đầu nói:

“Ta ở lại chỗ này chi làm tình hình trở nên phúc tạp, hơn nữa lúc ta đưa người tới vương phủ có rất nhiều người nhìn thấy, hiện giờ ở lại đây cũng chẳng có ý nghĩa gì.”

Kỳ thực ta đang lo lắng chuyện chẳng có bảo đồ nào bị trộm, mà đây chỉ là lý do của Hán Thành đế đế hãm hại ta, trả thủ chuyện ta phá hỏng liên minh năm nước.

https://thuviensach.vn

Chương 103: Mê Hồn

Đi ra khỏi đại môn Vương Phủ, ta thấy Lý Mộ Vũ đã đứng chờ ở trước cửa, hắn mỉm cười nói:

"Ta còn tưởng rằng Bình vương điện hạ trốn ở trong vương phủ không chịu ra ngoài!"

Ta cười nói:

"Bản vương sợ phá hỏng uy phong của Lý Đại Đô Đốc, cho nên không dám lên tiếng."

Lý Mộ Vũ cười ha ha, nhìn binh sĩ bên người nói:

"Cung tiễn Binh vương điện hạ trở về trạm dịch quán."

Lý Mộ Vũ tuy rằng phái binh bao vây dịch quán nhưng mà không phái binh lục soát. Dựa theo lẽ thường thì dịch quán là lãnh thổ của Đại Khang, Lý Mộ Vũ cũng phải cố kỵ đôi chút.

Dưới sự chỉ huy của ta, các võ sĩ thủ hạ đóng toàn bộ cửa ra vào, sau đó lục soát một lượt, khi thấy không có bất kỳ vật gì khả nghi, mới yên lòng.

Xem ra chuyện Hán Thành đế mất tàng bảo đồ cũng không muốn cho người ngoài biết, chuyện phát sinh ngoài ý muốn này, làm cho kế hoạch rời khỏi Hán đô của ta hoàn toàn thất bại.

Tuy rằng tạm thời bị nhốt, nhưng ta không lo lắng cho sự an nguy của mình, Hán Thành đế có cừu hận ta thế nào đi nữa cũng phải nể mặt cô mẫu

https://thuviensach.vn

Trường Thi, trong thời gian ngắn chắc là không có hành động gì quá đáng, vấn đề then chốt lúc này là làm sao dẹp được phong ba tàng bảo đồ, khi đó ta mới có hi vọng rời khỏi đây.

Sáng sớm hôm sau Hạng Đạt Sinh phụng mệnh của cô mẫu Trường Thi tới thăm ta, ta cuống quít đón hắn vào trong phòng.

Hạng Đạt Sinh áy náy nói:

“Biểu đệ, phụ vương trì hoãn hành trình của đệ, mẫu hậu bảo ta tới đây xin lỗi!”

Ta cười nói:

“Biểu huynh sao lại nói như vậy, đệ cũng muốn ở lại Hán đô thêm mới ngày, có gì đâu mà trì hoãn?”

Hạng Đạt Sinh đạo:

“Cho dù thế nào đi nữa, thì phụ hoàng lần này cũng thất lễ, mẫu hậu bởi vì có thân phận là cô mẫu nên không tới đây được.”

Ta thầm nghĩ trong lòng, chuyện này chắc chắn không phải là chủ ý của cô mẫu Trường Thi, chắc là do Hán Thành đế mất tàng bảo đồ, nên kích động quyết định bao vây dịch quán, khi hắn tỉnh táo lại mới cho hoàng hậu và hoàng tử xuất hiện trấn an nhân tâm.

Ta thở dài nói:

“Việc tàng bảo đồ tốt nhất là mau chóng điều tra rõ, thứ nhất là tránh những phiền não không đáng có, thứ hai là có thể trả lại sự thuần khiết cho đệ.”

Hạng Đạt Sinh liên tục gật đầu, lúc này mới nói:

https://thuviensach.vn

“Biểu đệ, ta muốn lục soát dịch quán một chút, ý của đệ thế nào?”

Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Hạng Đạt Sinh lần này tới đây không chỉ đơn giản là tạ lỗi, nhưng nếu hắn đã nhắc tới chuyện lục soát, cũng là nể mặt của ta rồi, ta cười nói:

“Biểu huynh xin cứ tự nhiên!”

Trải qua một buổi sáng, họ mới không công trở về.

Hạng Đạt Sinh, lại hướng biểu thị sự áy náy, rồi mới rời khỏi dịch quán.

Ta đưa hắn ra ngoài cửa, lúc sắp chia tay lại dặn thêm:

“Biểu huynh có thể an bài cho đệ và cô mẫu gặp mặt một lần không.”

Hạng Đạt Sinh do dự một chút, gật đầu.

Sau khi Hạng Đạt Sinh rời khỏi không lâu, Hoàn Tiểu Trác bất ngờ tới dịch quán, đối với ta mà nói đây là một sự vui mừng ngoài ý muốn, ngoại trừ cô mẫu Trường Thi và Tinh Hậu ở bên ngoài, người ta muốn gặp nhất bây giờ chính là nàng.

Ta bảo thủ hạ đi pha một chung trà Long Tỉnh, rồi cùng với Hoàn Tiểu Trác tới lương đình trong hoa viên ngồi nói chuyện, trong viện gió mát phơ phất, mùi hoa ngào ngạt, khác hẳn không khí giương cung bạt kiếm bên ngoài bức tường.

Hoàn Tiểu Trác mỉm cười nói:

“Bình vương điện hạ lần này sợ rằng phải dừng lại ở đây mấy ngày.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Việc tàng bảo đồ là do Huyền Minh giáo làm ra, hiện giờ chẳng biết đã trốn tới nơi nào, Hán Thành đế có điều tra thì có kết quả gì đâu chứ?”

Hoàn Tiểu Trác gật đầu nói:

“Ngươi đoán không sai, tàng bảo đồ kia vẫn ở trong phủ đệ của Lý Mộ Vũ, việc Thiết Kỳ lâu chẳng qua chỉ là việc giả tạo mà thôi.”

Ta cả giận nói:

“Nếu muốn tìm ra hành tung của thầy trò Lãnh Cô Huyên, thì chỉ có một biện phập đó là bắt Mộ Dung Sơ Tình, nghiêm hình tra tấn, chắc chắn là chân tướng sẽ lộ rõ.”

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt nói:

“Không nói tới chuyện Mộ Dung Sơ Tình thân phận võ công bí hiểm, mà ngươi bây giờ cũng chẳng có một chứng cớ nào chứng minh hắn có quan hệ với tàng bảo đồ, hơn nữa năm năm trước Mộ Dung Sơ Tình đã rời khỏi Huyền Minh giáo, hắn với Lãnh Cô Huyẻn chẳng có vấn đề gì cả.”

Ta buông chén trà nói:

“Hán Thành Đế muốn lưu ta lại tới khi nào?”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Chắc là lâu lắm, thân phận của mọi người đều không bình thường, Hán Thành Đế tất nhiên phải có chỗ cố kỵ...”

Nàng dừng lại một chút, đôi mắt đẹp nhìn về phía ta nói:

“Nhưng mà... đoạn đường trở về sẽ không thái bình đâu.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Hắn không liên minh được với Tần quốc, thì giận chó đánh mèo đổ lên đầu ta.”

Hoàn Tiểu Trác thâm ý nói:

“Chăng nhẽ ngươi không có phần trong đó ư?”

Ta nghĩ tới việc của Thu Nguyệt Hàn và Khinh Nhan, thấp giọng hỏi:

“Tối hôm qua Thiết Kỳ lâu có người nào sa lưới hay không?”

Hoàn Tiểu Trác lắc đầu nói:

“Theo ta được biết, tối hom qua thích khách lọt vào Thiết Kỳ lâu không có ai sa lưới.”

Ta như trút được gánh nặng thở dài một hơi, nếu như vậy thì Thu Nguyệt Hàn và Khinh Nhan thoát được trường kiếp nạn này.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Hôm nay từ Tần quốc truyền tới tin tức Yên Nguyên Tông đột phát trọng bệnh, tính mạng nguy cấp trong sớm tối.”

Tuy rằng tối hôm qua ta biết chuyện này, nhưng mà vẫn chưa xác thực, hiện giờ chính miệng Hoàn Tiểu Trác nói ra điều này, thì không còn nghi ngờ gì nữa, ta âm thâm kinh hãi nói:

“Đã thông báo cho Tinh Hậu hay chưa?”

Hoàn Tiểu Trác cười lạnh nói:

“Hoàng hậu đã tới vương phủ thông báo chuyện này, nhưng mà...”

https://thuviensach.vn

“Thế nào?”

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác có sự khoái ý khi báo được thù:

“Lúc nàng ta nghe tin thì ngất đi, ta bắt mạch, hiện giờ nàng ta đang ngủ rồi.”

Ta lúc này mới biết Hoàn Tiểu Trác đã tới vương phủ, trong lòng ta hoảng sợ, nói:

“Ngươi... chưa làm chuyện gì đối với nàng ta đấy chứ?”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nhìn về phía ta nói:

“Hạng Tinh ở trong lòng của ngươi hình như rất trọng yếu!

Ta thấp giọng nói:

“Nàng dù sao cũng là nghĩa mẫu của ta, hơn nữa ta mới phá hỏng chuyện liên minh năm nước, ta không muốn có bất cứ chuyện gì biến hóa.”

Hoàn Tiểu Trác đạo:

“Ta mặc kệ liên minh gì, ta chỉ là một nữ tử, ta chẳng quan tâm tới chuyện quốc gia đại sự, ta chỉ muốn báo thù rửa hận cho Hoàn thị mà thôi!”

Trong câu nói của nàng tràn ngập oán độc, trong lòng ta không khỏi chấn động.

Hoàn Tiểu Trác chậm rãi, nói:

“Nhưng mà ngươi yên tâm, ta tạm thời vẫn chưa có dự định giết nàng, bởi nó sẽ ảnh hưởng tới đại nghiệp.”

Nàng đứng dậy:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đã cứu tính mạng của ta, lần này ta trợ giúp ngươi an toàn rời đi, sau này chúng ta không ai thiếu nợ ai!”

Tới buổi chiều, binh lính bao vây dịch quán đã rút đi, không biết tảng bảo đồ đã thu phụ được, hay là Hán Thành đế đã thay đổi ý định ban đầu, ta mang theo một bụng nghi hoặc đi tới vương phủ thăm Tinh Hậu.

Mới trải qua một đêm mà Tinh Hậu trông tiều tụy đi rất nhiều, khi ta tới nàng vẫn còn nằm trên giường, trong đôi mắt đẹp nước mắt tuôn ra như suối, nữ nhân kiên cường tới lúc này chỉ còn lại sự bàng hoàng và bất lực.

Hứa công công đã trở về, hắn hướng ta nói:

“Bình vương điện hạ tới vừa lúc, xin hãy khuyên nhủ thái hậu một chút.”

Hắn xoay người đi ra cửa, tiện tay khép cửa phòng lại.

Ta đi tới bên giường, yêu thương vuốt ve khuôn mặt Tinh Hậu, nàng rưng rưng nước mắt nắm lấy bàn tay của ta, đặt trên má mình, nói:

“Dận Không... ta nên làm như thế nào... hoàng huynh mượn cớ để ta dưỡng bệnh, tạm thời không cho ta rời khỏi Hán đô...”

Ta ôm thân thể mềm mại của nàng vào trong lòng, phát hiện thân thể nàng nóng tới mức dọa người, Tinh Hậu quả nhiên bị bệnh.

Tinh Hậu vô lực đạo:

“Chẳng hiểu tại sao, ta có cảm giác suy yếu vô cùng, ngay cả khí lực bước đi cũng không được.”

Ta thấp giọng nói:

“Cảm giác của nàng thế nào?”

https://thuviensach.vn

Nhớ tới câu nói của Hoàn Tiểu Trác hôm nay, trong lòng ta kinh hãi, chẳng nhẽ Hoàn Tiểu Trác đã động tay động chân với Tinh Hậu?

Tinh Hậu nhăn mi lại, cắn chặt môi, thân hình ứa mồ hôi lạnh, ta sợ hãi nói:

“Mẫu hậu! Người làm sao vậy?”

Hứa công công ở ngoài cửa nghe thấy động tĩnh như vậy, cuống quít vọt vào, dưới sự trợ giúp của hắn ta thành công đặt nàng xuống giường, qua một lúc Tinh Hậu mới hổn hển thở được, vô lực nói:

“Các ngươi đi ra ngoài trước... ta muốn nghi ngơi một chút...”

Ta và Hứa công công đi tới ngoài cửa, nhớ tới việc tối hôm qua, ta không khỏi có chút chột dạ, không biết yêu nữ U U kia đã làm gì với Hứa công công.

Hứa công công cùng ta đi tới một nơi yên tĩnh, thấp giọng nói:

“Điện hạ, vừa rồi ngự y đã chẩn đoán bệnh của thái hậu, nói thái độ vì khẩn trương quá độ mà sinh bệnh, phải nằm giường nghỉ ngơi, nếu như kiên trì di chuyển sẽ có nguy hiểm tới tính mạng.”

Ta thấp giọng hỏi:

“Quốc sư có tới hay không? Nàng có chẩn bệnh cho mẫu hậu hay không?”

Hứa công công gật đầu nói:

“Đoạn Tinh quốc sư hộ tống hoàng hậu cùng đi, nhưng nàng ta chỉ hàn huyên vài câu rồi rời đi.”

https://thuviensach.vn

Ta lúc này mới yên lòng lại, Hoàn Tiểu Trác chắc là không có cơ hội hạ thủ với Tinh Hậu.

Hứa công công nói:

“Thái hậu vẫn còn kiên trì đòi về, điện hạ cần phải thuyết phục người từ bỏ ý niệm này, đợi cho bệnh tình ổn định rồi về cũng được.”

Trong lòng ta âm thầm cảm thán, thật là thiên ý trêu người, thể trạng hiện nay của Tinh Hậu, chắc chắn không thể di chuyển được, đành phải ở lại.

Ta hướng Hứa công công nói:

“Đêm qua ngươi đi đâu?”

Hứa công công nghi hoặc, nói:

“Ta nhớ là sau khi từ biệt với Binh vương đã tới Trữ Ân cung thông báo cho thái hậu, thế nhưng không biết vì sao đầu óc trống rỗng, lúc tỉnh lại mới phát hiện minh đi nhầm vào Ngự hoa viên, bị thị vệ hoàng cung bắt được, trải qua thẩm tra nghi vấn, mới được thả ra, hiện giờ ta cũng đang kỳ quái.”

Trong lòng ta cười thầm, xem ra U U chắc đã dùng phương pháp nào đó làm cho Hứa công công trở nên mê muội, trong một thời gian đánh mất ý thức của mình.

Ta thầm nghĩ tới có một đoạn thời gian trước, cô mẫu Trường Thi của ta ý thức cũng không được tốt, Hoàn Tiểu Trác lợi dụng phương pháp thôi miên mới để người ngủ được.

Ta thấp giọng hướng Hứa công công nói:

“Ngươi có biết vì sao bệnh tình của mẫu hậu ta nặng thêm hay không?”

https://thuviensach.vn

Hứa công công suy nghĩ một chút nói:

“Quốc sư đã từng trợ giúp thái hậu trấn tĩnh tâm thần, thái hậu nghỉ ngơi được một canh giờ, thế nhưng sau khi tỉnh lại bệnh tình lại nghiêm trọng hơn, ngự y nói là lửa giận công tâm, hơn nữa lại bị nhiễm phong hàn, hai thứ đồng thời phát, nên mới nghiêm trọng tới như vậy.”

Ta trầm mặc xuống, Hoàn Tiểu Trác tất đã sử dụng thôi miên với Tinh Hậu, bệnh của nàng đột nhiên chuyển sang nặng, không biết là có quan hệ gì với nàng ta hay không?

Ta hướng Hứa công công nói:

“Ngươi yên tâm, ta sẽ thuyết phục mẫu hậu tạm thời ở tại chỗ này dưỡng bệnh, cho bệnh tình ổn định lại mới trở về Đại Tần.”

Hứa công công gật đầu.

Ta thấp giọng nói:

“Hứa công công, ngươi ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, bệnh tình của mẫu hậu không được cho phép ai tới gần, mặt khác những dược vật mà người dùng phải cho người khác chính mồm sử dụng qua mới được cho người uống.”

Hứa công công thấp thoáng cảm thấy có gì đó không thích hợp, kinh hoảng nói:

“Bình vương điện hạ! Ý của người là... Có người muốn mưu hại thái hậu?”

Ta mỉm cười nói:

“Cẩn thận sẽ không thừa, lúc nào cũng có thể lật thuyền trong rãnh, Hứa công công không cần phải kinh hoàng, phòng ngừa luôn là điều tốt.”

https://thuviensach.vn

Bên trong gian phòng bỗng nhiên truyền đến tiếng gọi yếu ớt của Tinh Hậu, nàng đang gọi tên của ta, nên ta cuống quít đi vào trong phòng.

Tinh Hậu dường như rất lạnh, thân thể mềm mại không ngừng run lên. Ta đi tới bên giường cầm bàn tay của nàng, cảm thấy nó băng lãnh vô cùng, khi đặt tay vào trong áo của nàng, thì phát hiện da thịt của nàng cũng lạnh lẽo dị thường.

Ta kinh hoảng nói:

“Ta đi gọi ngự y!”

Tinh Hậu cản ta lại, run giọng nói:

“Ta... bệnh tình này rất kỳ quái trong đầu ta hiện giờ có rất nhiều ý nghĩ lộn xộn, ta chưa từng gặp nhiều ác mộng tới như vậy, ta... rất sợ...”

Nàng nhào vào trong lòng ta, nước mặt nhẹ nhàng rơi xuống, ta nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, nói:

“Mẫu hậu, không cần sợ, ta sẽ luôn ở bên người.”

Tinh Hậu gật đầu, trên mặt lại hiện lên sự sợ hãi:

“Thật là nhiều máu... thật là nhiều máu...”

Ta ôm chặt nàng vào trong lòng:

“Ngủ đi, khi ngủ, nàng sẽ quên hết mọi thứ...”

Hạng Đạt Sinh quả nhiên đem ý của ta nói lại với cô mẫu Trường Thi, đêm đó cô mẫu Trường Thi triệu ta tới Chiêu Dương cung, đã trải qua một phen phong ba, bầu không khí trong Chiêu Dương cung rất nặng nề.

Sau khi ta thỉnh an xong, ngồi xuống bên cạnh cô mẫu.

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi cho rằng lần này ta tới đây chính là vì chuyện rời khỏi Hán đô, nàng u oán than thở:

“Dận Không, ta và dượng ngươi đã thương lượng, hắn đáp ứng cho ngươi rời đi. Nhưng mà ngươi phải ở lại Hán đô ít nhất ba ngày, sau ba ngày cho dù kết quả tàng bảo đồ ra sao, hắn cũng không gây khó dễ cho các ngươi nữa.”

Ta cung kính nói:

“Đa tạ cô mẫu quan tâm, Dận Không tới đây còn có một chuyện muốn nhờ.”

Cô mẫu Trường Thi gật đầu nói:

“Ngươi nói đi!”

Ta nhìn xung quanh, cô mẫu Trường Thi nhất thời hiểu ý, bảo những người xung quanh lui ra, lúc này ta mới nói:

“Hiện giờ chỉ có ta và ngươi, có gì ngươi cứ nói, đừng ngại.”

Ta thấp giọng nói:

“Cô mẫu có thể nói cho Dận Không biết vì sao Đoạn Tinh cô nương được phong làm quốc sư hay không?”

Ánh mắt của cô mẫu Trường Thi có vẻ do dự, qua hồi lâu mới nói:

“Dận Không, chuyện này ngươi không được nói cho người ngoài!”

Ta nhận thấy ánh mắt của người cực kỳ nghiêm trọng, biết sự tình không phải chuyện đùa, cuống quít quy rạp xuống đất nói:

https://thuviensach.vn

“Cô mẫu yên tâm, hài nhi nếu như đem việc này truyền ra... thì sẽ bị thiên lôi đánh xuống trên người của “hắn”, chết không toàn thây.”

Lúc ta phát thệ đã có một suy nghĩ nho nhỏ, nếu như ta truyền ra ngoài thì người thiên lôi đánh là “hắn” chứ có liên quan gì tới ta?

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Đứa nhỏ ngốc, sao ngươi lại thề độc làm gì?”

Ánh mắt của nàng nhìn về phía ánh nến, hồi lâu mới nói:

“Khi còn trẻ, dượng ngươi đã mắc bệnh mất ngủ, trải qua hai mươi năm rồi hắn chưa từng được ngủ ngon, thể xác và tinh thần vô cùng uể oải. Mấy năm trước, bệnh tình của hắn trở nên nghiêm trọng, tính tình trở nên nóng nảy vô cùng, nghi ngờ toàn bộ người xung quanh, cho tới ba năm trước đây, khi Đoạn Tinh xuất hiện, đã dùng một phương pháp nào đó ổn định tâm thần cho hắn, tính tình của hắn mới chậm rãi khôi phục bình thường.”

Ta gật đầu nói:

“Đoạn Tinh đúng là có chút bản lĩnh.”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Sau đó ta mới biết được, chứng bệnh của hắn là do tổ tiên truyền lại, tam đại hoàng đế của Hán quốc trước kia cũng bị chết sớm. Ta tìm một cuốn nội sử của hoàng gia, thì mới phát hiện mấy người này đều chết vì tự sát, nam tính trong hoàng gia, hơn phân nửa là bị chứng điên này di truyền...”

Trong lòng ta kinh ngạc tới cực điểm, chuyện lớn như vậy, sao ta chẳng nhận ra điều gì, xem ra Hán Thành đế đúng là giỏi che giấu việc xấu trong nhà.

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Hán quốc hoàng thất để bảo trì bí mật này cho nên một khi phát hiện nữ tử nào có chứng điên trong người là lập tức diệt trừ.”

Cô mẫu Trường Thi thở dài nói:

“Nhớ kỹ năm đó lúc ta và hắn thành hôn, hắn vẫn là một người bình thường, thế nhưng càng càng về sau, hắn càng trở nên hi nộ vô thường. Ta nhiều năm sống chung với hắn, bị hắn hành hạ tới mức... muốn điên mất rồi...”

Cô mẫu Trường Thi móc khăn cẩm ra lau nước mắt.

Trong lòng ta buồn bã, cô mẫu bị gả cho một người điên, số phận đúng là thê thảm.

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Từ khi Đoạn Tinh đi tới Đại hán, tinh thần của hắn liền khôi phục bình thường, nàng ta tuy rằng không cần dược vật, nhưng mà chỉ cần một phương pháp thôi miên cũng khiến hắn ngủ yên.”

Ta chỉ biết Hoàn Tiểu Trác thôi miên cho cô mẫu, nhưng mà xem ra Hán Thành đế cũng sử dụng phương pháp này.

Ta bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như Hoàn Tiểu Trác có thể sử dụng thôi miên chữa bệnh, thì nàng có thể sử dụng phương pháp này làm cho người bệnh trở nên điên loạn hơn hay không?

Thậm chí có thể khống chế tinh thần một người, hoàn toàn biến người kia thành một con rối? Nghĩ tới điều này, ta vô cùng sợ hãi.

Cô mẫu Trường Thi sâu xa nói:

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ hy vọng mấy đứa nhỏ của ta, không có đứa nào như hắn...”

Ta an ủi:

“Cô mẫu yên tâm, bọn họ chắc là không có chuyện gì.”

Một gã cung nữ đột nhiên hoang mang chạy vọt vào, nói:

“Hoàng hậu!”

Cô mẫu Trường Thi cả giận nói:

“Tại sao không hỏi đã tùy tiện đi vào?”

Vậy cung nữ sợ hãi cuống quít quỳ xuống, run giọng nói:

“Nô tỳ biết tội, nhưng mà... có việc gấp cần bẩm báo...”

Cô mẫu Trường Thi nhíu mày nói:

“Chuyện gì?”

Vậy cung nữ đạo:

“Nô tỳ và Ngọc Hàm cùng hai vị công chúa tới hầm lấy rượu cho bệ hạ, hai vị công chúa bảo chúng nô tỳ ở ngoài chờ, thế nhưng chờ một canh giờ cũng không thấy hai công chúa xuất hiện.”

Cô mẫu Trường Thi cười nói:

“Vậy thì có gì khẩn trương, ở trong Chiêu Dương cũng thì có thể xảy ra chuyện gì được chứ?”

“Thế nhưng…”

Cô mẫu Trường Thi nói:

https://thuviensach.vn

“Đi! Ta với ngươi đi xem!”

Ta đứng lên nói:

“Cô mẫu, cháu theo người đi.”

Hẩm rượu ở phía sau của Chiêu Dương cung, Như Diệp và Như Nhân thấy tâm tình của phụ hoàng không tốt, nên mới tới hầm rượu, muốn lấy rượu dâng lên cho hắn.

Đi qua cửa hẩm rượu, từ bên trong truyền tới một luồng hơi lạnh, Cô mẫu Trường Thi nói:

“Dưới mỗi tòa cung điện đều có một cái hầm, thứ nhất có thể đựng vật phẩm, thứ hai là có thể giữ cho cung điện phía trên được khô ráo.”

Đi qua thông đạo, tới nơi cất chứa rượu ngon, cô mẫu Trường Thi nói:

“Những bình rượu ngon này là do biểu muội ngươi cất giữ, toàn bộ đều là Nữ Nhi Hồng chính tông, mỗi khi tính tình dượng ngươi không tốt, hai đứa nó lại đi lấy rượu dâng lên.”

Ta cười nói:

“Biểu muội rất hiếu thuận!”

Cô mẫu Trường Thi mỉm cười gật đầu, nhẹ giọng kêu lên:

“Như Diệp, Như Nhân, hai đứa ở đâu, còn không mau xuất hiện!”

Đèn do cung nữ đi trước cầm đột nhiên tắt ngấm, toàn bộ hầm rượu tối mịt.

Một luồng chỉ phong bắn tới trước ngực ta, ta ứng biến thần tốc, trở tay đập một chưởng vào đối phương. Trong bóng tối khi đối phương chạm vào

https://thuviensach.vn

người ta thì thân hình ta chấn động, nhưng đối phương cũng bị đẩy lùi về phía sau, thống khổ kêu lên một tiếng.

Khi thanh âm kia truyền vào tai, ta có thể nhân ra, đây chính là thanh âm của Khinh Nhan.

Ta sợ hãi nói:

“Có phải Khinh Nhan không?”

Đối phương không trả lời, cung nữ phía sau đốt đèn lên, lớn tiếng hét ầm ầm, ta một tay bịt miệng nàng lại, cô mẫu Trường Thi sợ đến hồn bất phụ thể, run giọng nói:

“Ngươi... Đến tột cùng là ai?”

Nhờ có ánh sáng, chúng ta mới nhìn thấy trên thùng rượu có một cô gái xinh đẹp đang ngồi, bộ võ sĩ phục màu lam có vết máu loang lổ, nhưng cũng không thể nào che giấu được phong tư tuyệt đại tao nhã của nàng, chẳng phải Khinh Nhan thì là ai?

Ta vừa mừng vừa sợ, mừng là Khinh Nhan thoát được khỏi Thiết Kỳ lâu, sợ là nàng vẫn ở trong cung cấm, hơn nữa Khinh Nhan còn để cho cô mẫu Trường Thi nhìn thấy.

Cô mẫu Trường Thi thấy biểu hiện của ta thì trong lòng cũng rõ, ta có quen với ngươi này.

Ta chẳng quan tâm chuyện giải thích, mà tiến lên đỡ Khinh Nhan dậy, nói:

“Nàng giấu hai vị biểu muội của ta ở chỗ nào?”

Trong lòng ta khẩn trương tới cực điểm, nếu như Khinh Nhan giết hai người này thì sự việc không cách nào cứu vãn nổi.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan suy vếu vô lực chỉ về phía sau.

Ta và cô mẫu Trường Thi đồng thời vọt tới, thấy Như Diệp, Như Nhân vả cả cung nữ kia cũng đang ngồi ở dưới, hình như các nàng bị người ta điểm huyệt.

Bên cạnh còn có một nữ tử đang nằm, chẳng phải là Thu Nguyệt Hàn đại phá Thiết Kỳ lâu hôm qua hay sao, người hai mắt nhắm nghiền, đang hôn mê bất tỉnh.

Trong lòng ta âm thầm kêu khổ, phiền phức lớn như thế này, ta giải thích với cô mẫu Trường Thi thế nào đây, đồng thời làm sao cứu được hai người cơ chứ?

Ta không am hiểu thuật giải huyệt, đành phải đỡ Khinh Nhan tới, giúp Như Diệp, Như Nhân giải huyệt đạo.

Cô mẫu Trường Thi tối hôm qua cũng ở trên quảng tường, tận mắt thấy Thu Nguyệt Hàn và Mộ Dung Sơ Tình quyết chiến, người đã nhận ra dáng dấp Thu Nguyệt Hàn, xoay người nhìn cung nữ, nói:

“Gọi thị vệ, bắt tất cả lại cho ta!”

Ta cuống quít quy xuống, lớn tiếng nói:

“Cô mẫu thủ hạ lưu tình!”

Cô mẫu Trường Thi căm tức nhìn ta, nói:

“Dận Không, uổng ta cho ta tin tưởng ngươi như vậy, ngươi quả nhiên cấu kết với kẻ thù bên ngoài, ý đồ đánh cắp bảo đồ của dượng ngươi!”

Ta thấp giọng nói:

“Cô mẫu có thể nghe cháu giải thích được hay không!”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan đột nhiên “phù” một tiếng, phun ra một ngụm máu, thân hình ngã lăn ra đất.

Bản thân nàng bị trọng thương, vừa rồi lại phải xuất thủ bắt Như Nhân và Như Diệp, lại dính phải một chưởng toàn lực của ta, hiện giờ không còn cách nào chống đỡ được nữa, ngã xuống đất rồi hôn mê đi.

“Cô mẫu có điều không biết, tàngbảo đồ trong tay của dượng vốn thuộc về cháu.”

Cô mẫu Trường Thi cả giận nói:

“Dận Không, ngươi còn muốn nói dối hay sao, tàng bảo đồ kia rõ ràng là của Tần quốc thương nhân Điền Tuần hiến cho dượng ngươi.”

Ta rưng rưng nói:

“Cô mẫu minh giám, nàng chính là Dao Như con gái của Điền Tuần, là ái thê của cháu. Năm đó cháu cứu Điền Tuần từ Đông Hồ ra, để cho phụ tử nàng đoàn viên. Nhưng không ngờ là Điền Tuần không biết cảm ơn, lại còn lấy bảo đồ trong tay của cháu đi, sau đó mới trốn tới nơi này.”

Ta run giọng nói:

“Dao Như cảm thấy hổ thẹn với cháu, nên đã bỏ nhà ra đi, cháu hôm nay mới biết được nàng tới Hán đô, dùng tên giả là Khinh Nhan, muốn đoạt bảo đồ trở về, trả lại cho cháu...”

Nước mắt trên mặt ta đã rơi như mưa, tuy rằng ta nói dối như cuội, nhưng cũng có vài phần đáng tin, Dao Như tới nay vẫn hôn mê bất tỉnh, trong lòng ta chua xót, đương nhiên nước mắt phải rơi xuống rồi.

Cô mẫu Trường Thi dường như bị chân tình của ta và Dao Như tác động, hai mắt đỏ lên nói:

https://thuviensach.vn

“Hài tử này thật là tình thâm nghĩa trọng.”

Ta quy trên mặt đất bò tới trước mặt nàng, nức nở nói:

“Cô mẫu, cháu xin người tha cho tính mạng của Dao Như, cháu cũng chẳng muốn tảng bảo đồ gì cả, chỉ cầu Dao Như có thể bình yên rời khỏi đây là đủ rồi. Nếu như cô mẫu không chịu, thì cháu với Dao Như xin tới trước mặt dượng chịu tội, để cho dượng ban cho chúng cháu cái chết!”

Như Diệp và Như Nhân đi tới bên cạnh mẫu thân, nhẹ giọng khuyên nhủ:

“Mẫu hậu, biểu ca và biểu tẩu tình thâm nghĩa trọng như vậy, sao chúng ta có thể chia rẽ bọn họ được chứ?”

“Cô mẫu minh giám, Dao Như và sư phụ của nàng bị kẻ khác lừa dối mới xông vào trong hoàng cung.”

Cô mẫu Trường Thi thở dài nói:

“Ngươi đứng lên đi, hoàng cung cũng không phải là chỗ ở lâu, để ta nghĩ biện pháp giúp các ngươi xuất cung đã.”

Thu Nguyệt Hàn kịch liệt ho khan hai tiếng rồi tỉnh lại, thấy ta ở trước mặt thì kinh ngạc, người lại nhìn cô mẫu Trường Thi, trong ánh mắt hiện lên sự buồn bã.

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Ngươi yên tâm, nếu như ta đã đáp ứng Dận Không, thì sẽ không làm hại các ngươi!”

Cô mẫu xoay người nhìn cung nữ phía sau, nói:

“Chuyện hôm nay, quyết không để lộ ra nửa từ, nếu không các ngươi đừng hòng sống sót!”

https://thuviensach.vn

Hai cung nữ sợ hãi gật đầu.

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Đêm nay các ngươi tạm thời ở lại chồ này, ngày mai ta sẽ đích thân đưa các ngươi tới quý phủ.”

Thu Nguyệt Hàn vô lực nói:

“Dận Không... ta có mấy lời... muốn nói với ngươi...”

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Dận Không! Ta ra bên ngoài chờ ngươi, thời gian không còn sớm, các ngươi nên tranh thủ.”

Đợi cô mẫu Trường Thi đi rồi, ta mới bước tới trước mặt Thu Nguyệt Hàn, run giọng nói:

“Thu tiền bối... người không có chuyện gì chứ?”

Thu Nguyệt Hàn cười khổ nói:

“Xem ra lần này ta không được...”

Trong lòng ta trầm xuống, nghe khẩu khí của người, hình như thương thế không được tốt, chẳng nhẽ trận chiến đêm qua đã làm người tiêu hao toàn bộ khí lực?

Thu Nguyệt Hàn đạo:

“Ta ngàn vạn lần không ngờ, Lãnh Cô Huyên lại bày độc kế như vậy.”

Ta thấp giọng nói:

“Vãn bối đi cầu cô mẫu hỗ trợ, giúp Thu tiền bối xuất cung.”

https://thuviensach.vn

Thu Nguyệt Hàn chậm rãi lắc đầu nói:

“Vô dụng, tối hôm qua ta bị hai đại cao thủ của Huyền Minh Giáo vây công, tâm mạch đều đã bị chấn đứt, trên đời này không ai có thể cứu được tính mạng của ta.”

Ta rưng rưng nói:

“Đều là Dận Không không tốt, nếu như vãn bối không tin yêu nữ U U kia, thì tiền bối cũng không trúng phải phục kích của bọn họ.”

Thu Nguyệt Hàn cười nhạt nói:

“Sống thì như thế nào? Chết thì như thế nào? Cuộc đời chẳng qua chỉ có chừng trăm năm, sớm muộn vì cũng trở thành một nắm đất mà thôi.”

Ta lặng lẽ không nói gì, dựa theo cách nói của Thu Nguyệt Hàn, thì ta hao tổn tâm cơ tranh đoạt đế vị làm gì cơ chứ?

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Khinh Nhan lén vào Thiết Kỳ lâu nhưng không ngờ đối phương có mai phục trước, nếu như không phải ta xuất hiện đúng lúc, thi nó đã chết trong tay của Mộ Dung Sơ Tình rồi.”

Ta gật đầu nói:

“Lãnh Cô Huyên bố trí chu đáo như vậy, mục đích chính chỉ là vì tiền bối mà thôi.”

Thu Nguyệt Hàn cười nhạt nói:

“Muội ấy biết ta chết, nhất định sẽ vô cùng vui mừng…”

https://thuviensach.vn

Từ bên miệng của người chảy ra một dòng máu, người dùng ống tay áo lau máu đi, thở dốc một lúc lâu mới nói:

“Lãnh Cô Huyên sẽ không bỏ qua cho ngươi... Sau này ngươi phải tự nhờ vào chính mình.”

Ánh mắt của nàng chuyển hướng lên người của Khinh Nhan, nói:

“Khinh Nhan bị thương rất nặng, chỉ có Vô Gian Huyền Công mới cứu được...”

Ta hiểu ý của người, thấp giọng nói:

“Dận Không biết làm thế nào rồi!”

Thu Nguyệt Hàn thở dài nói:

“Chỉ sợ ngươi không hiểu rõ ý của ta.”

Tạ không hiểu nói:

“Xin tiền bối chỉ điểm.”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Ngươi có hiểu, vì sao ngươi tiến cảnh chậm như vậy không?”

Ta thấp giọng nói:

“Bởi vì vãn bối không chuyên tâm tu luyện, cho nên tiến bộ không nhiều!”

Thu Nguyệt Hàn lắc đầu, hồi lâu mới nói:

“Tới bây giờ ta mới hiểu, tại sao Vô Gian Huyền Công lại không thể tiếp tục lưu truyền.”

https://thuviensach.vn

Nàng nhẹ giọng nói:

“Bí tịch bị mất tất nhiên là một nguyên nhân, nhưng sau này ta mới phát hiện, chuyện này có quan hệ tới tấm thân xử nử của hai chưởng môn Huyền Minh Giáo và Phiêu Miễu Các.”

Ta vẫn chưa có hoàn toàn hiểu ý của người, nói:

“Tiền bối có thể nói rõ hơn một chút không?”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Xuân Cung Đồ trong Vô Gian Huyền Công cũng là một cái khẩu quyết, bức Xuân Cung đồ kia nhìn thì vô dụng, nhưng mà nó cũng có mối quan hệ mật thiết... ngươi lúc này đã hiểu chưa?”

Người nói lời này đương nhiên là không dễ, nói xong thì ánh mắt nhìn sang chỗ khác.

Trong lòng ta sáng ngời, ý của người là Xuân Cung đồ cũng là một phần của Vô Gian Huyền Công, đây chính là âm dương song tu, dùng cho nam nữ cùng tu luyện, khẩu quyết chỉ là thứ để vận khí trong đó mà thôi.

Trong thiên hạ lại có võ công tà môn như vậy, thảo nào mà nó có tên là Vô Gian Huyền Công, hóa ra đây là công pháp giao hòa tâm linh giữa nam và nữ, không hề có khoảng cách giữa hai người.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 104: Vong Tình

Thu Nguyệt Hàn lại bắt đầu kịch liệt ho khan, mũi tên hôm qua Lý Mộ Vũ bắn đã tổn thương tới phổi của người.

Ta bỗng nhiên nghĩ đến Hoàn Tiểu Trác, có lẽ thuật thôi miên này Thu Nguyệt Hàn có biết, ta thấp giọng đem việc Hoàn Tiểu Trác nói cho người.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“ Loại công phu này không phải là võ công Trung Nguyên, võ công này khi luyện có thành tựu, thì có thể thôi miên người khác, nếu như đạt tới... cảnh giới cao nhất, có thể khống chế tư tưởng con người, thậm chí thao tung hắn...”

Ta hoảng sợ trong lòng, thảo nào Hán Thành Đế chẳng hề để ý tới lễ tiết, bao vây cả vương phủ, phải chăng là tác dụng của Hoàn Tiểu Trác? Bằng không với thân phận vua một nước, chắc chắn sẽ không hành động tùy tiện như vậy.

Thu Nguyệt Hàn cười nhạt nói:

“Thân phận Đoạn Tinh... ta từng nghe Khinh Nhan đề cập qua... nếu như ta không đoán sai, nàng... thì chắc nàng ta là đệ tử của Tuyết Sơn thần ni...”

Ta có chút lo lắng nói:

“Hoàn Tiểu Trác và Tần quốc thái hậu Hạng Tinh có thù giết cha, hôm nay khi nàng gặp Hạng Tinh, thì bệnh của Hạng Tinh trở nên nặng thêm,

https://thuviensach.vn

nằm trên giường không dậy nổi, hơn nữa gặp ác mộng liên tục.”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Tu vi của nàng ta còn thấp, nhiều nhất chỉ có thể thôi miên đối thủ, có lẽ chỉ khiến đối thủ sinh ra mệt mỏi, mơ mộng, nếu muốn khống chế toàn diện đối thủ thì chưa đủ, hơn nữa Tinh Hậu là người ý chí vượt hơn người thường, càng khó bị khống chế.”

Ta thấp giọng nói:

“Thế nhưng Tinh Hậu khi nghe được tin tức con trai của nàng đột nhiên bệnh nặng, tâm thần đại loạn, trong thời gian này nàng ta có thể thừa dịp tấn công hay không?”

Thu Nguyệt Hàn gật đầu nói:

“ Đúng là có này loại khả năng này.”

“Tiền bối có thể hóa giải không?”

Thu Nguyệt Hàn ho khan một tiếng, mới nói:

“Trong Vô Gian Huyền Công có một chương Vong Tình ghi rõ cách phá giải Nhiếp Hồn đại pháp, ngươi chỉ cần nghĩ một chút là sẽ có cách phá giải.”

Ta cung kính lắng nghe.

Thu Nguyệt Hàn vô lực nói:

“Dận Không... ngươi phải đáp ứng ta... một việc...”

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Tiền bối xin cứ phân phó, chỉ cần Dận Không có thể làm được, tất nhiên toàn lực ứng phó.”

Thu Nguyệt Hàn khó khăn, nói:

“Khinh Nhan thân thế thương cảm... ngươi nhất định phải cứu nó ra khỏi Đại Hán...”

Ta trịnh trọng gật đầu.

Thu Nguyệt Hàn dịu dàng cười nói:

“Ngươi... đi thôi... vị cô mẫu kia của ngươi sẽ không làm hại chúng ta...”

Ta từ biệt cô mẫu Trường Thi, khi ra tới cửa cung lại gặp Hoàn Tiểu Trác. Ta cản lối đi của nàng, mỉm cười nói:

“Đoạn quốc sư đêm khuya tới đây, không biết là có chuyện gì quan trọng?”

Hoàn Tiểu Trác dịu dàng cười nói:

“Những lời nói này phải để ta hỏi ngươi mới đúng?”

Đôi mắt đẹp của nàng đánh giá ta một lần, bỗng nhiên nói:

“Trên vạt áo ngươi có vết máu!”

Ta ngơ ngác, cúi đầu nhìn vạt áo của mình quả nhiên là có vài giọt máu, chắc là do lúc nãy đỡ Khinh Nhan, trong lòng ta có chút bối rối nhưng mà ngoài mặt vẫn như thường, mỉm cười nói:

“Mùa thu khí trời khô ráo, mũi của ta khô cho nên bị chảy máu, Đoạn quốc sư có phương pháp gì trị liệu không?”

Hoàn Tiểu Trác thâm ý nói:

https://thuviensach.vn

“Thường thường bệnh đều là do tâm sinh, Bình vương điện hạ nên điều chỉnh tốt tâm tình của mình, như vậy sẽ khá hơn.”

Ta ha hả phá lên cười, hướng Hoàn Tiểu Trác giơ tay lên nói:

“Đêm đã khuya, Dận Không xin cáo từ!”

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Trời tối, đường khó đi, Bình vương xin hãy cẩn thận.”

Khi ta đi được hai bước, Hoàn Tiểu Trác lại gọi ta nói:

“Có chuyện này chắc là ngươi sẽ có hứng thú!”

Ta xoay người, nói:

“Quốc sư mời nói!”

“Điền Tuần đã chết!”

“Cái gì?”

Ta ngạc nhiên nói.

Hoàn Tiểu Trác gật đầu nói:

“Thích khách lẻn vào đô đốc phủ không chỉ lấy tàng bảo đồ mà còn giết chết Điền Tuần.”

Ta lập tức nghĩ tới tất cả chuyện này đều do Lãnh Cô Huyên gây nên, giết Điền Tuần đương nhiên là phòng bị hắn sẽ viết lại nội dung của địa đồ, người chết đương nhiên là hết hậu hoạn.

Nói tới cũng kỳ quái, tuy rằng ta vẫn luôn cừu hận Điền Tuần , thế nhưng một khi nghe tin hắn chết, cũng chẳng có cảm giác sung sướng gì cả, có lẽ

https://thuviensach.vn

chuyện này là do Dao Như. Trước khi đi, Gia Cát Tiểu Liên đã nói rằng Điền Tuần sẽ chẳng còn sống lâu nữa, xem ra dự đoán của hắn vô cùng chính xác.

Ta nói với Hoàn Tiểu Trác:

“Đoạn cô nương có thể đi uống với ta một chén không?”

Hoàn Tiểu Trác không ngờ ta lại nói như vậy, hỏi:

“Bây giờ?”

Ta gật đầu.

Trải qua trường phong ba này, về ban đêm Hán đô vô cùng vắng vẻ, nếu như không có Hoàn Tiểu Trác chỉ điểm, thì ta khó mà có thể tìm thấy một tửu điếm còn mở cửa.

Bên bờ sông Xuân Thủy, bên cạnh cầu Cửu Lỗ, chúng ta ngồi trong quán vỉa hè của một lão già, chúng ta gọi một đĩa đậu phộng, một đĩa Mùi khô, một con Thanh Ngư (cá trích), một bát ốc đồng, cùng nhau đối ẩm.

Lão nhân tuổi đã thất tuần, tai điếc mắt mờ, nhưng mà tài nghệ nấu ăn quả nhiên là tuyệt hảo.

Hoàn Tiểu Trác mỉm cười nói:

“Ngươi quen cuộc sống sung sướng an nhàn, nay ăn những món ăn này chắc là không quen?”

Ta cầm một cọng mùi khô, chấm tương ớt ăn, khen:

“Như vậy mới đặc sắc!”

Hoàn Tiểu Trác nhìn về phía sông Xuân Thủy đang đen kịt, sâu xa nói:

https://thuviensach.vn

“Hiện tại đã không còn Tịch Mịch phảng, con sông Xuân Thủy trở nên tịch mịch hơn nhiều.”

Ta mỉm cười nói:

“Một khi đã tịch mịch, thì lại đại biểu cho việc sự phồn hoa mới sắp bắt đầu.”

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Ngươi nói câu này hình như còn ám chỉ chuyện khác.”

Ta gật đầu, tình cảnh suy sụp của Đại Khang sao lại giống cảnh sông tịch mịch tới như vậy, sông Xuân Thủy chắc chắn lại phồn hoa, ta nhất định phải làm cho Đại Khang khôi phục phồn vinh và khí phách như ngày xưa.

Ta và Hoàn Tiểu Trác chạm chén rượu nói:

“Có chuyện này ta vẫn luôn muốn nói cho cô nương biết, phụ thân cô nương không phải do Tinh Hậu giết, việc truy sát Hoàn thị nhất môn cũng chắc chắc do Tinh Hậu gây nên.”

Ánh mắt của Hoàn Tiểu Trác trầm xuống, đặt chén rượu xuống bàn.

Ta đã sớm dự liệu được nàng sẽ có phản ứng như vậy, nên vẫn tiếp tục nói:

“Trước kia, khi Hoàn Phụng Thường chết, ta cũng có ở hiện trường, nguyên nhân là do người tận lực ủng hộ Thái tử Yến Nguyên Tịch, tự sát tại chỗ. Thái hậu lúc đó còn hạ lệnh hậu táng, còn chuyện treo thi thể người ở Ngọ môn thuần túy là do Bạch Quỹ làm, không có liên quan gì tới Tinh Hậu cả.”

Hoàn Tiểu Trác không nói gì, trong hai mắt tỏa ra cừu hận khắc cốt ghi tâm.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Sau đó Mộ Dung cô nương tìm ta để mong hỗ trợ cứu tính mạng của Hoàn thị, ta đã cầu Tinh Hậu, nàng đã đáp ứng lệnh đặc xá cho toàn bộ người của Hoàn gia. Cô nương nên nghĩ một chút, nếu như người muốn giết toàn bộ Hoàn thị để trảm thảo trừ căn, cần gì phải phiền toái như vậy, trực tiếp hạ lệnh chém mọi người chẳng phải là dễ dàng hay sao?”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

“Nếu như không phải là nàng âm mưu soán quyền, phụ thân ta tại sao lại uổng mạng? Long Dận Không! Ta biết nàng ta là nghĩa mẫu của ngươi, ngươi đương nhiên phải bảo hộ, nhưng ta có thể nói rõ cho ngươi biết, không có ai trên đời này có thể thay đổi được cừu hận của ta với nàng ấy!”

Đôi mắt đẹp của nàng nhìn thẳng vào ta, gằn từng chữ một:

“Ngươi nhớ kỹ! Đứng ở bên nàng thì là địch nhân của ta!”

Ta chỉ cảm thấy trong đôi mắt của Hoàn Tiểu Trác vô cùng thần bí, dường như ta không cách nào rời mắt khỏi nó được.

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, tự nhắc nhở mình, Hoàn Tiểu Trác đang dùng mê hồn thuật, ta cố gắng thu liễm tinh thần, cố gắng rời ánh mắt của mình ra chỗ khác.

Cuối cùng, ta cũng thành công rời ánh mắt nhìn ra bờ sông Xuân Thủy, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói:

“Dận Không vĩnh viễn sẽ không coi quốc sư là địch nhân!”

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác hiện lên sự kinh ngạc, không ngờ ý chí của ta lại kiên cường như vậy. Hoàn Tiểu Trác đứng lên, chẳng thèm liếc mắt nhìn ta, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn theo bóng hình xinh đẹp của nàng khuất dần trong bóng tối, âm thầm cười khổ.

Đêm này không yên tĩnh chút nào cả, ta mới trở về dịch quán không lâu, Hứa công công đã tới phủ tìm, nói là Tinh Hậu không ổn, ta vội vã chạy tới vương phủ.

Khi tới nơi, ta mới phát hiện bệnh tình của Tinh Hậu đã nặng thêm, cả người nàng co rúc trong chăn, thân hình run lên bần bật.

Ta thấy ngự y không có ở đây, cả giận nói:

“Vì sao không đi mời ngự y tới đây?”

Hứa công công vẻ mặt đau khổ nói:

“Ngự y mới xem qua, nói thái hậu sợ hãi quá độ, liều mạng kêu la, ta không còn cách nào khác đành bảo hắn tránh đi.”

Ta thở dài, thầm nghĩ trong lòng:

“Chẳng nhẽ Tinh Hậu không thoát khỏi vận điên hay sao?”

Hứa công công thấp giọng nói:

“Bình vương điện hạ... Thái hậu luôn gọi tên của người...”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi đi ra ngoài đi, nếu như không có ta phân phó, đừng cho bất cứ người nào vào.”

Hứa công công gật đầu, xoay người rời đi.

Đi tới bên giường, ta mới chạm tay vào người Tinh Hậu, thì nàng đã thét lên một tiếng kinh hãi, thân hình rúc vào góc tường, thê thảm nói:

https://thuviensach.vn

“Đừng tới tìm ta...”

Mắt thấy tình trạng nàng như vậy, trong lòng ta chua xót khổ sở, thấp giọng nói:

“Mẫu hậu... Ta là Dận Không...”

Tinh Hậu cẩn thận kéo chăn lại, vững tin là ta, mới nói:

“Ngươi... Là Dận Không...”

“Đúng vậy! Mẫu hậu!”

Hai mắt ta đã ươn ướt.

Tinh Hậu bỗng nhiên nhào vào trong lòng ta, run giọng nói:

“Dận Không... Ngươi cuối cùng cũng tới rồi, có rất nhiều lệ quỷ quấn lấy ta... Bọn chúng... muốn kéo ta đi... Nhanh! Nhanh đánh đuổi bọn chúng đi đi...”

Ta lau nước mắt cho nàng, yêu thương nói:

“Mẫu hậu, ở đây không có lệ quỷ gì cả, đó chỉ là ảo giác mà người nhìn thấy mà thôi!”

Tinh Hậu liều mạng lắc đầu nói:

“Ta rõ ràng thấy...”

Đôi mắt của nàng bỗng nhiên co rút lại, run giọng nói:

“Bọn chúng lại tới nữa rồi, ngay... phía sau ngươi...”

Nàng hoảng sợ, rúc đầu vào trong lòng ta.

https://thuviensach.vn

Ta kéo nàng lên, gầm nhẹ nói:

“Người nghe rõ chưa, ở đây chẳng có lệ quỷ gì cả, chỉ có ta!”

Thân thể mềm mại của Tinh Hậu không ngừng run rẩy, ta bỗng nhiên cúi người cố sức hôn lên đôi môi của nàng, đầu lưỡi quấn lấy cái lưỡi mềm mại của nàng.

Thân thể Tinh Hậu kịch liệt run rẩy, dưới sự cuồng nhiệt của ta, nàng chậm rãi bình tĩnh trở lại, đáp lại nụ hôn của ta. Bàn tay ta xâm nhập vào trong vạt áo của nàng, vuốt ve đôi ngọc phong cao vút, bị ta xoa nắn, thân hình của Tinh Hậu mềm đi, bắt đầu bớt lạnh...

Khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công ta đương nhiên thuộc lòng, còn về phần đồ phổ của Xuân Cung đồ, ta nhắm mắt cũng có thể tưởng tượng ra. Tuy rằng ta không biết dùng Vô Gian Huyền Công trị bệnh cho Tinh Hậu như thế nào, nhưng mà ta lại phát hiện, âu yếm có thể khiến nàng thoát khỏi ác mộng.

Dưới sự tập kích của ta, ánh mắt của Tinh Hậu từ sợ hãi chuyển thành mê ly, rồi trờ nên sung sướng và hưng phấn, thân hình của nàng dán chặt vào ta, tiếng rên rỉ cuối cùng cũng bật lên.

Ta toàn lực trút sự nhiệt tình của mình vào người nàng, điều đó làm nàng quên đi sự sợ hãi...

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu lên giường, Tinh Hậu giống như một con sơn dương trần truồng nằm trên ngực ta, trên mặt nàng lúc này chỉ còn sự ngoan hiền.

Sự hô hấp và nhịp tim của ta vẫn bị hưng phấn làm cho gấp gáp, hai má của nàng cũng đỏ bừng, có thể nhận ra, Tinh Hậu đã thoát khỏi cơn ác mộng.

https://thuviensach.vn

Ý chí của nàng vốn trên người thường rất nhiều, nếu như không phải chuyện Yến Nguyên Tông bị bệnh làm rối loạn tinh thần, thì chắc chắn Hoàn Tiểu Trác không có cơ hội dùng mê hồn thuật khống chế.

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, nhẹ giọng nói:

“Khá hơn chút nào không?”

Tinh Hậu e thẹn đầy mặt nói:

“Lúc này... Cảm giác của ta khá tốt, không nghĩ tới ngươi dùng phương pháp này lại có thể trị bệnh cho ta...”

Ta cười hôn lên đôi môi của nàng, thấp giọng nói:

“Thế nhưng ta vẫn còn có chút bận tâm, tốt hơn hết là lại trị liệu cho mẫu hậu chút nữa, đem bệnh căn diệt trừ tận gốc.”

Tinh Hậu xuân sắc đầy mặt, dịu dàng mắng:

“Đồ hỗn trướng! Ngươi dám khi dễ ta.”

Ta bỗng nhiên trở mình xoay người, lần thứ hai ép nàng xuống dưới, lập tức nhiệt tình xâm nhập.

Ta cẩn thận vuốt ve mái tóc của nàng, ta còn nhớ, khi ở Đại Tần ta cũng từng làm như vậy.

Tinh Hậu u nhiên thở dài nói:

“Thế sự tang thương, mới chỉ chớp mắt đã qua nhiều năm như vậy.”

Ta thấy đôi mi của nàng nhăn lại, biết nàng đang lo lắng chuyện của Yến Nguyên Tông, nên thấp giọng nói:

“Mẫu hậu đang lo lắng chuyện của Đại Tần?”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Sức khỏe của Nguyên Tông gần đây rất tốt, sao có thể đột nhiên sinh bệnh được chứ? Ta lo lắng là có người giờ trò quỷ ở sau lưng.”

Cuối cùng, nàng cũng khôi phục sự bình tĩnh, lạnh lùng của trước kia.

Ta phân tích tình hình:

“Yến Hưng Khải và Trầm Trì chắc chắn sẽ không ở sau lưng hãm hại hoàng huynh, họ biết nếu làm như vậy chỉ làm tăng thêm quyết tâm kết minh của người, bọn họ phải để ý tới lợi ích của Đại Tần.”

Tinh Hậu thở dài nói:

“Ngày mai ta sẽ vào cung yết kiến huynh trưởng, tìm cách rời khỏi nơi này.”

Ta gật đầu, nhưng trong lòng có chút sầu lo, mọi hành động của ta đều bị Lý Mộ Vũ giám sát, ta sao có thể theo nàng rời đi cơ chứ?

Tinh Hậu nói:

“Bệnh tình của ta thật kỳ quái, khi bị bệnh thì không dậy nổi, nhưng vừa trải qua chuyện vừa rồi với ngươi... làm loạn một hồi, vậy mà lại khỏi.”

Ta mỉm cười nói:

“Đó là bởi vì mẫu hậu nhất thời khẩn trương, cấp hỏa công tâm, hài nhi giúp người xua tan nội hỏa, đương nhiên bệnh không cần trị mà khỏi.”

Tinh Hậu cười đập một cái vào ngực ta, bỗng nhiên nói:

“Ngươi có nghĩ tới Đoạn Tinh này có chút quen mắt hay không?”

Ta ngơ ngác, khôngbiết vì sao nàng lại nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu đạo:

“Lần đầu tiên ta nhìn thấy nàng, đã cảm thấy nàng có vài phần quen quen, sau này ngẫm lại thì thấy có bảy phần tương tự như con gái của Hoàn Mật.”

Săc mặt của ta đã biến đôi, xem ra Tinh Hậu đã phát hiện bí mật của Hoàn Tiểu Trác rồi.

Nàng cười nhạt nói:

“Nàng ta cho rằng ta sẽ không nhận ra, nhưng mà trí nhớ của ta từ trước tới nay rất tốt, cái gì chỉ cần gặp một lần thì sẽ không bao giờ quên, huống chi nàng lại còn là một tuyệt đại giai nhân.”

Nhớ tới đêm đại thọ trước đây, Tinh Hậu và Hoàn Tiểu Trác trò chuyện vui vẻ vô cùng, ta mới cảm thấy tâm cơ của nữ nhân có khi còn hơn nam nhân. Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, hài nhi vẫn chưa báo với người chuyện này.”

Tinh Hậu cười nói:

“Ngươi sợ ta phân tâm, ta đương nhiên biết ngươi dụng tâm lương khổ. Chuyện này ta sẽ không nói ra, ngày mai ta về Tần đô, nàng cứ ở lại mà làm quốc sư.”

Lúc này ta mới yên lòng, Tinh Hậu không có ý tính toán gì với Hoàn Tiểu Trác.

Sáng sớm hôm sau, cô cô mẫu Trường Thi tự mình đem Khinh Nhan tới dịch quán, làm cho ta kinh ngạc là Thu Nguyệt Hàn không đi cùng. Cô mẫu Trường Thi nói cho ta biết nàng lúc người tới hầm rượu đón hai người, thì Thu Nguyệt Hàn đã bỏ đi, chỉ còn lại Khinh Nhan mà thôi.

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi nói:

“Ta đã nói với dượng ngươi, hai ngày nữa hắn sẽ phái người hộ tống ngươi trở về Khang đô.”

Ta cuống quít cảm ơn, nhưng trong lòng âm thầm nói:

Nếu để cho Hạng Bác Đào phái người hộ tống thì có khác gì tiễn ta vào Quỷ môn quan?”

Cô mẫu Trường Thi nhìn Khinh Nhan một chút, nói:

“Hài tử này thương thế rất nặng, ta lại không tiện tìm ngự y chữa bệnh cho nó, ngươi mau chóng tìm người khám cho nó đi.”

Ta gật đầu nói:

“Lần này nhờ có cô mẫu.”

Cô mẫu Trường Thi cười nói:

“Cô cháu chúng ta mà lại khách sáo như vậy sao.”

Trong cung người còn có nhiều chuyện khác, chỉ trò chuyện với ta vài câu rồi vội vã rời đi.

Khi cô mẫu rời khỏi, ta cuống quít đóng chặt cửa phòng, Khinh Nhan mệt mỏi nằm ở trên giường, trên người vẫn mặc bộ võ sĩ phục đầy máu.

Ta thấp giọng nói:

“Thu tiền bối đâu?”

Khinh Nhan lắc đầu nói:

“Ta... cũng không biết... người đi đâu...”

https://thuviensach.vn

Thanh âm của nàng gián đoạn, hiển nhiên là thương thế vô cùng nghiêm trọng.

Thu Nguyệt Hàn võ công trác tuyệt, nếu như có thể rời khỏi hoàng cung, thì chắc chắn vẫn còn sống. Trong lòng ta âm thầm kêu may mắn, nàng đã sớm nói cho ta biết thuật Song Tu cứu Khinh Nhan, trong khi ta vẫn muốn liều mình cứu nàng.

Khinh Nhan vô lực nói:

“Dận Không... chỗnày không được ở lâu, chúng ta mau chóng rời đi…”

Ta thở dài nói:

“Sao ta không muốn rời đi cơ chứ, nhưng mà Lý Mộ Vũ lúc nào cũng giám thị ta, bên ngoài dịch quán chỗ nào cũng có mắt xanh của hắn, Hán đô lại đề phòng nghiêm ngặt, chẳng nhẽ cô nương định công khai rời đi hay sao?”

Khinh Nhan nói được một câu, thì phải nghỉ ngơi một lúc lâu, dáng vẻ mềm mại của nàng, làm cho ta nảy sinh lòng muốn che chở.

Chiếu theo cách nói của Thu Nguyệt Hàn, thì thương thế của nàng phải dùng tới Vô Gian Huyền Công mới chữa được, đồng thời cũng giúp ta luyện thành huyền công song tu.

Cái mà ta muốn là Khinh Nhan trở thành thê tử của ta, rồi bệnh tình khỏi hẳn, đó mới là tâm nguyện lớn nhất, nhưng mà chuyện này đúng là khó mở miệng.

Khinh Nhan nói:

“Chúng ta có thể dịch dung đi ra ngoài…”

https://thuviensach.vn

“Dịch dung?”

Ta ngạc nhiên nói.

Khinh Nhan gật đầu, nàng yếu ớt nói:

“Ngụy trang thành những người khác, người Hán chắc chắn sẽ không dễ dàng... phát hiện ra chúng ta....”

Ta chuẩn bị những thứ mà nàng cần, chuẩn bị cùng nhau đào tẩu.

Khinh Nhan ở lại dịch quán cũng tạm thời bảo đảm được an toàn, dù sao thân phận bại lộ cũng chỉ có Thu Nguyệt Hàn, Khinh Nhan không bị người khác nhận ra.

Ta tìm tới mấy bộ quần áo của Lục Châu, nhưng mà chẳng ngờ, nàng không có cả khí lực thay quần áo, dưới sự trợ giúp của ta, nàng mới thay được bộ võ phục đầy máu.

Nàng tuy rằng vẫn mặc bộ y phục bằng lụa bên trong, nhưng mà những đường cong trên cơ thể ta đã tận tay được thưởng thức, ta cố gắng đè nén ước muốn không an phận của mình, thay cho nàng một cái trường báo khác, rồi đem quần áo dính máu thiêu hủy.

Khinh Nhan viết một cái phương thuốc, bảo ta tới tiệm thuộc và phường nhuộm mua một số thứ, sau khi làm xong mọi chuyện, sức khỏe nàng đã suy yếu vô cùng, mồ hôi nhễ nhại.

Ta ôm nàng lại giường, đắp cho nàng cái chăn gấm, sau đó ra ngoài bảo võ sĩ canh phòng nghiêm ngặt, rồi mới ra ngoài mua những vật phẩm cất thiết.

Thật vất vả mới mua đủ số lượng, đang lúc đi về thì gặp phải Lý Mộ Vũ.

Hắn mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương lại có hứng thú đi dạo một mình hay sao?”

Ta gật đầu nói:

“Ở lại dịch quán cũng chẳng có chuyện gì, ta ra ngoài mua một số thứ.”

Ánh mắt Lý Mộ Vũ nhìn vào số thảo dược trong tay của ta, cười nhạt nói:

“Bình vương có bệnh hay sao?”

Ta lắc đầu nói:

“Số thảo dược này ta mua cho nghĩa mẫu.”

Quan hệ của ta và Tinh Hậu, mọi người đã biết từ lâu rồi.

Lý Mộ Vũ khen:

“Bình vương quả nhiên có hiếu tâm, nhưng mà hình như ta nghe nói là công chúa điện hạ đã khỏi.”

Ta cười nói:

“Hóa ra Lý Đại Đô Đốc cũng nghe nói, mẫu hậu tuy rằng đã khỏi, nhưng mà thân thể vẫn còn suy yếu, ta mua mấy vị thảo dược để bồi bổ cho người.”

Lý Mộ Vũ đầy bụng nghi hoặc nhìn về phía ta nói:

“Thật là thất kính, Lý mỗ không biết Bình vương điện hạ lại có y thuật cao minh như vậy.”

Ta ha hả cười nói:

“Không nói tới cao siêu, trước kia ta cũng theo ngự y học được một ít.”

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ mỉm cười nói:

“Ta cũng đang muốn bái kiến công chúa, vậy là chúng ta cùng đường rồi.”

Trong lòng ta thầm mắng, cái tên hỗn trướng này luôn đối địch với ta, nếu như ngày khác có cơ hội, ta sẽ khiến hắn chết không có chỗ chôn.

Ta không còn cách nào khác là đi cùng với Lý Mộ Vũ tới vương phủ.

Ta cố ý nói:

“Việc mất trộm tàng bảo đồ, Lý đại đô dốc có điều tra ra manh mối gì không?”

Lý Mộ Vũ nhíu mày nói:

“Thực không dám dấu diếm, Lý mỗ cho tới bây giờ vẫn chưa có manh mối gì, nhưng mà ở hiện trường chúng ta đã nhận ra, chắc chắn chuyện này do một cao thủ tuyệt đỉnh làm ra.”

Hắn nhìn ta một cái nói:

“Bình vương có phải là có manh mối gì hay không?”

Ta lắc đầu nói:

“Đây là Đại Hán, ngoại từ mấy người thân thì những người khác ta đâu có biết, làm gì có manh mối gì.”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Nghe nói Bình vương điện hạ và Tần quốc Điền Tuần còn có một đoạn giao tình?”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Lý Đại Đô Đốc có điều không biết, con gái yêu của Điền Tuần là ái thiếp của ta, nếu luận bối phận, hắn còn là nhạc phụ của ta nữa.”

Lý Mộ Vũ cố ý giả bộ vô cùng kinh ngạc, nói:

“Bình vương sao không nói sớm?”

Ta cũng giả mù sa mưa, tỏ vẻ khẩn trương, nói:

“Lý Đại Đô Đốc có tin tức của hắn ư?”

Lý Mộ Vũ thở dài một tiếng nói:

“Có chuyện này ta phải nói cho điện hạ biết, Điền Tuần... đã bị người ta giết chết trong đêm tàng bảo đồ mất trộm...”

Ta giả bộ bi thống, hai mắt đỏ bừng nói:

“Là ai giết hắn?”

Lý Mộ Vũ nói:

“Người giết hắn cũng chính là người trộm bảo đồ, Bình vương xin nén bi thương.”

Ta cười lạnh nói:

“Lý Đại Đô Đốc cho là ta sẽ thương tâm vì Điền Tuần hay sao?”

Lý Mộ Vũ lắc đầu nói:

“Điện hạ thương tâm chẳng liên quan gì tới hắn cả?”

Ta hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Lý Đại Đô Đốc nếu như cũng biết vậy, thì chắc cũng rõ ràng, nếu như không phải vì Điền Tuần thì tàng bảo đồ cũng không rơi vào trong tay các ngươi.”

Lý Mộ Vũ cười ha hả nói:

“Cuối cùng Bình vương điện hạ cũng thẳng thắn với ta một lần.”

Cừu hận đối với Điền Tuần ta chẳng có gì phải che giấu cả, huống chi hiện giờ tàng bảo đồ cũng mất rồi, sự sống chết của Diền Tuần cũng chẳng còn quan trọng nữa.

Đi tới trước cửa Vương Phủ, Lý Mộ Vũ lại không đi vào, ta cảm thấy có gì đó không đúng, nói:

“Lý Đại Đô Đốc vì sao không đi vào?”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Bình vương chắc là không biết, công chúa chiều nay sẽ trở về Đại Tần, bệ hạ ra lệnh cho ta tự mình hộ tống công chúa ra khỏi thành.”

Trong lòng ta trầm xuống, nếu như hắn tự mình hộ trống Tinh Hậu ra khỏi thành, thì kế hoạch của ta chẳng phải là thất bại rồi hay sao?

Võ sĩ Tần quốc đang thu thập hành trang, Hứa công công đang đứng ở một bên, khi hắn nhìn thấy ta thì cuống quít tiến lên đón:

“Bình vương điện hạ, ta mới phái người tìm điện hạ, sao lại tới nhanh như vậy.”

Ta hướng hắn nháy mắt, Hứa công công lập tức hiểu ý, thấp giọng nói:

“Thái hậu đang nghỉ ngơi ở trong phòng.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu thấy ta vào, cuống quít kéo ta sang một bên, thấp giọng nói:

“Dận Không! Lần này có chút phiền phức, hoàng huynh của ta muốn giam lỏng ngươi ở trong Hán đô.”

Ta hít một hơi lạnh, run giọng nói:

“Có thật không?”

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Việc này ta từ trong miệng của cô mẫu ngươi biết được, vô cùng chính xác.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu có biện pháp gì hay không?”

Tinh Hậu nói:

“Ta còn đang suy nghĩ biện pháp, Lý Mộ Vũ sẽ hộ tống ta ra khỏi thành.”

Ta cười lạnh nói:

“Là hắn giám thị người ra ngoài!”

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Người này khôn khéo dị thường, muốn giấu diếm được hắn, sợ rằng không có dễ dàng như vậy.”

Ta bước qua bước lại, chuyện này khó giải quyết vô cùng, cô mẫu ta có thể bảo toàn tính mạng cho ta, nhưng Hán Thành đế lại giam lỏng ta, người chỉ là một nữ lưu yếu đuối, sao có thể thay đổi cách nghĩ của Hán Thành đế được.

https://thuviensach.vn

Ta cố sức cắn cắn môi nói:

“Xem ra hắn sớm có dự mưu, nếu như hắn một lòng muốn lưu ta lại, xem ra ta rất khó rời đi.”

Tinh Hậu nói:

“Cho dù thế nào ta cũng phải đem ngươi đi, ta không thể để ngươi lại ở quốc gia hổ lang này.”

Trong lòng ta kích động vô cùng, tấm lòng của Tinh Hậu đối với ta trong thời khắc mấu chốt đã được biểu lộ.

Nàng bỗng nhiên lưu ý đến gói thuốc đông y trong tay của ta, nhẹ giọng nói:

“Mua cho ta ư?”

Ta lúc này mới nhớ tới Khinh Nhan, nên thấp giọng kể lại chuyện này cho nàng.

Tinh Hậu nói:

“Theo cách nói của ngươi, thì vị Khinh Nhan cô nương này tinh thông thuật dịch dung? Nếu quả thật như vậy, chúng ta vẫn còn có một hi vọng!”

https://thuviensach.vn

Chương 105: Dịch Dung

Ta đem những thứ mua được đặt trước mặt Khinh Nhan, Khinh Nhan mệt mỏi kiểm tra từng cái, vững tin không có thiếu sót gì, mới gật đầu nói:

“Đủ rồi...”

Ta có chút nghi ngờ nói:

“Lý Mộ Vũ tuy rằng đã triệt hồi binh sĩ ở ngoài dịch quán, nhưng mà vẫn chú ý tới nhất cử nhất động của ta, sợ rằng chúng ta có dịch dung cũng không cách nào giấu diếm được hắn.”

Khinh Nhan nói:

“Cho nên... phải tạo thành một Dận Không khác ở Hán đô...”

“Ý của cô nương là?”

Khinh Nhan nói:

“Tìm trong đám võ sĩ thủ hạ của ngươi... một người có vóc dáng tương đương, cho hắn giả làm ngươi...”

Ta vui vẻ nói:

“Khinh Nhan cô nương có mấy phần nắm chắc?”

Ta lại nhớ tới chuyện Tinh Hậu cho người giả mạo Yến Nguyên Tông, đưa Bạch Quỹ vào chỗ chết, không nghĩ tới lúc này ta lại dùng tới nó.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan thờ hổn hển rồi nói:

“Ngươi yên tâm... muốn giấu được bọn họ... thì không khó...”

Muốn tìm trong ba mươi võ sĩ một người có vóc dáng tương tự như ta cũng không khó, thế nhưng bề ngoài thì kém hơn rất nhiều. Tên võ sĩ này nước da trắng nõn mặt mũi khác hẳn ta.

Khinh Nhan dùng kéo, dùng một loại bùn cải biến dung mạo trên khuôn mặt của hắn, thay đổi toàn bộ hình dạng của khuôn mặt. Trải qua nửa giờ, diện mạo của tên võ sĩ này đã giống ta gần như đúc, có khác biệt duy nhất đó chính là màu da.

Khinh Nhan sử dụng dược thảo mà ta mua về, chế thành chất lượng, có độ đậm cao, bôi lên mặt của võ sĩ kia một lần, chỉ qua chừng một nén hương, đã thay đổi toàn bộ màu da của hắn.

Ta không khỏi thở dài nói:

“Khinh Nhan cô nương quả nhiên thần kỳ! Giờ hắn chẳng khác gì ta chút nào cả!”

Khinh Nhan mệt mỏi lau mồ hôi trên trán, nhẹ giọng nói:

“Đây là tuyệt kỹ gia truyền của nhà ta, dùng dược thảo tẩy và nhuộm lại màu da, độ phai màu không đáng kể.”

Ta ngơ ngác, chợt nhớ tới trước khi ta nhập Tần, Thải Tuyết cũng từng dịch dung cho ta, cũng dùng dược thảo thay đổi màu da, nàng cũng nói là tuyệt kỹ gia truyền, chẳng nhẽ Khinh Nhan và Thải Tuyết có quan hệ với nhau?

Nhưng mà ta lập tức hủy bỏ suy nghĩ này, Khinh Nhan là người trong Ma môn, bí kỹ trong Ma Môn vốn bí mật, hơn nữa tướng mạo của hai người

https://thuviensach.vn

không giống nhau, nên không thể có quan hệ được.

Ta bảo võ sĩ cởi y phục của mình, rồi lấy hoàng bào đưa cho võ sĩ kia, nói:

“Ngươi biết mình phải làm gì không?”

Võ sĩ kia quỳ gối nói:

“Điện hạ yên tâm, chuyện hôm nay, Vương Lũy quyết không sẽ tiết lộ nửa chữ!”

Ta dìu hắn đứng dậy, trong đôi mắt của Vương Lũy hiện lên quang mang kích động, hắn thấp giọng nói:

“Vì điện hạ tận trung, chết không oán thán!”

Ta nức nở nói:

“Nếu như ngươi có thể an toàn thoát khốn, thì kiếp này phú quý của ngươi không phải lo nữa!”

Vương Lũy cười nhạt nói:

“Từ khi Vương Lũy theo điện hạ rời khỏi Đại Khang, đã chẳng còn để ý tới sinh tử nữa rồi, ba mươi huynh đệ chúng thuộc hạ ở lại đây đều đã chuẩn bị hi sinh.”

Ta nặng nề vỗ vỗ vai hắn nói:

“Hảo huynh đệ!”

Ta nói:

“Ngươi còn lo lắng gì cứ nói cho bản vương biết, bản vương nhất định sẽ hoàn thành!”

https://thuviensach.vn

Vương Lũy nói:

“Vương Lũy chỉ có một người mẹ mù, hiện giờ vẫn đang ở một thôn nhỏ của Tuyên Thành!”

Ta cầm hắn hai tay nói:

“Ta sẽ coi người như mẫu thân của ta!”

Vương Lũy quỳ rạp xuống đất nói:

“Tạ ơn điện hạ!”

Ta đưa tay hắn nâng dậy nói:

“Nhớ kỹ, từ giờ trở đi ngươi không thể quỳ gối trước mặt bất cứ người nào, ngươi là Long Dận Không, là Đại Khang Bình vương!”

Sau giờ ngọ, Tinh Hậu được Hứa công công đưa tới dịch trạm, ta bảo thủ hạ mời nàng vào trong phòng, khi Tinh Hậu vào trong cũng kinh hãi, nàng không ngờ lại có hai Long Dận Không giống nhau như đúc.

Nàng cẩn thận đánh giá một lần, ánh mắt nhìn vào người ta, mỉm cười nói:

“Hình dạng có thể ngụy trang, thế nhưng ánh mắt và khí chất trong một thời gian ngắn không thể giống nhau được.”

Ta cười nói:

“Mẫu hậu quan sát tỉ mỉ, hài nhi bội phục.”

Tinh Hậu nói:

“Lý Mộ Vũ theo sát ta từng bước, thủ hạ của ta đều đã được hắn kiểm tra từng người một, thậm chí xe ngựa cũng bị kiểm tra.”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói:

“Lý Mộ Vũ đúng là khôn khéo hơn người, xem ra chỉ còn cách gặp mẫu hậu ở ngoại ô.”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Vốn ta có dự định hai người chúng ta tách nhau cùng rời khỏi Hán đô, nhưng bây giờ thì không được.”

Ánh mắt của nàng nhìn về phía Khinh Nhan nói:

“Vị cô nương này nếu có thể tạo ra một Bình vương giả, thì cũng có thể tạo ra một võ sĩ giả.”

Nàng thấp giọng nói:

“Hứa công công, ngươi ra bên ngoài gọi một võ sĩ vào đây.”

Ta lập tức hiểu ý của nàng, thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, lần này ta phải dẫn Khinh Nhan cô nương rời đi.”

Tinh Hậu gật đầu, ánh mắt chuyển hướng nhìn sang Hứa công công.

Muốn giấu được Lý Mộ Vũ, thì phải tìm ra hai thủ hạ thế thân, phần lớn phải là người tâm phúc, với lại khi Tinh Hậu ra lệnh, bọn họ không dám không nghe.

Khinh Nhan lại dịch dung ta theo hình dạng của người thế thân, sau một giờ tất cả mới hoàn thành.

Ta đứng trước gương, mới biết là mình đã biến thành một đại hán hói đầu, màu da đã trở thành màu đồng cổ, đồng thời lại ngăm ngăm đen, ngay cả chính ta cũng không nhận ra rằng, người này lại là ta.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu hài lòng gật đầu nói:

“Cho dù Lý Mộ Vũ có gian xảo ra sao, cũng không thể trong một thời gian ngắn nhận ra chúng ta đã thay mận đổi đào.”

Cung nữ thế thân cho Khinh Nhan có vẻ sợ hãi, bỗng nhiên quy rạp xuống đất nói:

“Thái hậu... nô tỳ... không muốn ở lại chỗ này...”

Ánh mắt của Tinh Hậu tỏa ra sát khí âm lãnh, cả giận nói:

“Ngươi sợ ư?”

Vậy cung nữ gật đầu, bỗng nhiên đứng dậy lao ra ngoài cửa.

Vương Lũy nhanh tay rút trường đao bên hông, một đao đâm thẳng vào hậu tâm của cung nữ này, cung nữ kia kêu thảm một tiếng, ngã xuống vũng máu.

Ta có chút thưởng thức nhìn hắn trên, chuyện này càng ít người biết càng tốt.

Tinh Hậu nhìn thi thể cung nữ kia buồn bã thở dài một hơi, ánh mắt chuyển hướng nhìn sang tên võ sĩ, thấp giọng nói:

“Ngươi có tình nguyện hay không?”

Võ sĩ nói:

“Ty chức cần tuân theo sự phân phó của thái hậu.”

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Dù sao ta vẫn còn thủ hạ không sợ chết.”

https://thuviensach.vn

Ta nhận ra trong ánh mắt của người này có sự giận dữ, xem ra hắn không cam lòng trở thành người chết thay, nghĩ đi nghĩ lại, ta chẳng phải là chủ nhân của hắn, loại phiêu lưu này đương nhiên là hắn không cam lòng tình nguyện.

Bây giờ hắn đáp ứng, là vì thấy bạn mình bị chết thảm mà kinh sợ, nếu như sau khi chúng ta rời đi, thì chưa hẳn là không xảy ra chuyện.

Người này vô cùng có khả năng là một tai họa ngầm, ta đưa mắt nhìn Vương Lũy, Vương Lũy bỗng nhiên chém thẳng một đao vào tiểu phúc của võ sĩ này. Chuyện xảy ra đột ngột, Tinh Hậu không ngờ tới, nên sợ hãi nói:

“Ngươi... làm cái gì?”

Vương Lũy rút trường đao, đẩy thi thể tên võ sĩ kia xuống mặt đất, lạnh lùng nói:

“Ta đã đáp ứng điện hạ, chuyện này quyết không thể cho người khác biết, để hắn ở lại chỗ này chỉ là một tai họa ngầm.”

Hứa công công ở một bên nói:

“Thái hậu, chuyện vô cùng khẩn yếu, xử lý sự tình nên quyết đoán một chút.”

Hắn đã nhận ra Vương Lũy giết hai người này hoàn toàn là bị ta sai khiến.

Tinh Hậu nhìn thi thể, cam chịu không nói gì, nàng cũng hiểu rõ, lúc này càng ít người biết càng tốt.

Nàng hướng Vương Lũy nói:

“Dận Không! Ngươi tự mình đưa đến chúng ta đi ra ngoài!”

https://thuviensach.vn

Vương Lũy cung kính nói:

“Hài nhi tuân mệnh!”

Ta và Khinh Nhan đi theo phía sau Tinh Hậu và Vương Lũy, Khinh Nhan đã xoa một lớp son lên mặt, che giấu khuôn mặt tái nhợt của nàng, ta không khỏi âm thầm lo lắng, rất sợ nàng không cố gắng được nữa.

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Trác Bình, ngươi tới đây đỡ ta!”

Nàng bảo Khinh Nhan đỡ là giả, ý của nàng là muốn trợ giúp Khinh Nhan.

Thật vất vả mới đi ra khỏi cửa, Tinh Hậu và ta lên hai chiếc xe khác nhau, ta đi tới đội ngũ võ sĩ, nhảy lên ngựa, từ ánh mắt của những võ sĩ xung quanh, không ai nhận ra được có gì khác thường.

Vương Lũy cố ý đứng ở trước cửa, để cho Lý Mộ Vũ và thân tín của hắn nhìn thấy, đợi ta đi xa rồi hắn mới quay lại dịch trạm, đóng cửa lại.

Trở lại Vương Phủ, Lý Mộ Vũ đã suất lĩnh bộ hạ, xếp thành hàng đứng chờ, hắn mỉm cười đi tới bên cạnh xe Tinh Hậu, lớn tiếng nói:

“Công chúa sao lại đi lâu như vậy.”

Tinh Hậu lạnh lùng châm chọc nói:

“Chuyện mà Lý Đại Đô Đốc quản hình như rất nhiều!”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Ty chức chỉ quan tâm công chúa, xin chớ trách móc.”

Tinh Hậu lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ Lý Đô Đốc quan tâm, chúng ta có thể xuất phát chưa?”

Lý Mộ Vũ ha hả cười nói:

“Đương nhiên có thể, tất cả những vật dụng cần thiết trên đường đều đã chuẩn bị sẵn! Công chúa lúc nào cũng có thể khởi hành.”

Tinh Hậu nói:

“Đi thôi!”

Lý Mộ Vũ nói:

“Bệ hạ chuẩn bị riêng cho công chúa một chiếc xe ngựa, mời người sử dụng!”

Hắn quả nhiên đa nghi, mặc dù là đã kiểm tra một lần rồi nhưng mà bây giờ vẫn không dám qua loa. May mà thuật dịch dung của Khinh Nhan vô cùng huyền diệu, nếu không chúng ta khó mà có thể thoát khỏi ánh mắt của hắn.

Tinh Hậu cả giận nói:

“Chỉ sợ tặng xe là giả, hoài nghi là thật!”

Nàng giận dữ đẩy cửa xe ra, Hứa công công đưa tay đỡ nàng xuống, mắt phượng hàm uy nhìn thẳng vào Lý Mộ Vũ nói:

“Nếu ngươi muốn kiểm tra cứ việc nói thẳng, cần gì phải quanh co, nghĩ ra nhiều phương pháp giả dối tới vậy.”

Lý Mộ Vũ lúng túng cười cười:

“Công chúa hiểu lầm, ty chức không có ý tứ này.”

Tinh Hậu nhìn xe ngựa xa hoa phía trước một chút, cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu đây là tâm ý của huynh trưởng, ta cung kính không bằng tuân lệnh!”

Lúc Tinh Hậu chuyển xe, Hứa công công kiểm tra nhân số, chủ yếu là để cho Lý Mộ Vũ thấy, thực ra Hứa công công không làm, Lý Mộ Vũ cũng phải làm.

Sau nửa canh giờ, đội ngũ của chúng ta dưới sự hộ tống của Lý Mộ Vũ rời khỏi thành.

Lúc rời đi, tâm tình của ta bình tĩnh cực kỳ, trong đầu luôn tính toán lộ tuyến khi rời khỏi Hán đô. Kế kim thiền thoát xác này sớm muộn cũng bị Lý Mộ Vũ nhận ra, đợi khi Lý Mộ Vũ trở về, thì ta sẽ rời khỏi đội ngũ?

Hiện giờ ta lo lắng nhất chính là thương thế của Khinh Nhan, có thể nhận thấy hôm nay nàng vẫn dựa vào ý chí ngoan cường để chống đỡ, mong là trước khi rời khỏi thành, ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện gì.

Đội xe rời khỏi Hán đô, xuất phát từ cửa bắc, đi về hướng đông.

Ánh mắt của Lý Mộ Vũ đảo qua từng người trong chúng ta, tới chỗ Tinh Hậu thì dừng lại. Tinh Hậu vén rèm xe lên nói:

“Lý Đô Đốc còn dự định theo ta nhập Tần hay sao?”

Lý Mộ Vũ ha hả cười nói:

“Công chúa, ty chức đang muốn cáo từ với người.”

Tinh Hậu lạnh nhạt nói:

“Tiễn người ngàn dặm cũng phải từ biệt, thủ hạ của ta có ba trăm võ sĩ, có thể bình an đưa ta trở về Đại Tần, Lý Đô Đốc không cần tiễn xa tới vậy.”

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ nặng nề gật đầu, giơ tay, tất cả Hán quân đều dừng bước.

Tinh Hậu hừ lạnh một tiếng buông màn xe, đội ngũ chúng ta tiếp tục về phía trước tiến lên.

Khi đi rất xa ta mới quay đầu lại, thấy đội ngũ của Lý Mộ Vũ chỉ còn lại một điểm đen nho nhỏ, trong lòng ta thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng ta cũng rời khỏi chốn thị phi này.

Sắc trời bỗng nhiên trở nên ảm đạm, xem ra lại sắp có một trận mưa rồi.

Tinh Hậu hạ lệnh đẩy nhanh tốc độ, chúng ta rời khỏi Hán đô càng xa, thi càng thoát khỏi sự đeo bám của Lý Mộ Vũ.

Phía trước là một cánh đồng bát ngát, có một gốc cây Dung thụ khổng lồ, tán cây cực lớn, cao vút che khuất cả một góc trời, thân cây ước chừng mười người ôm cũng không hết, con đường vừa vặn đi qua bụng của cây này.

Ta và ba gã võ sĩ khác phóng ngựa tiến lên trước đội ngũ, đã thấy dưới gốc cây có một bạch y thiếu nữ lẳng lặng đứng ở nơi đó, ánh mắt nhìn chằm chằm vào xe của Tinh Hậu.

Ta nhận thấy, thiếu nữ này rõ ràng là Hoàn Tiểu Trác, trong lòng ta ngẩn ra, chẳng nhẽ nàng tới đây để trả thù?

Tinh Hậu bảo dừng xe, vén rèm xe lên nói:

“Đoạn quốc sư?”

Hoàn Tiểu Trác chậm rãi đi tới chỗ nàng, trong lòng ta cảnh giác, khẩn trương cầm chuôi đao, cản lối đi của nàng.

Hoàn Tiểu Trác cũng không nhặn ra ta, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Tránh ra!”

Ta cũng không có ý lùi lại, ‘Xoẹt’ một tiếng rút trường đao, nỗ lực khiến cho nàng lui bước.

Thanh âm của Tinh Hậu vang lên từ phía sau:

“Để cho nàng tới đây!”

Ta do dự một chút, thu đao vào vỏ, tránh sang một bên.

Tinh Hậu đẩy cửa xe rạ được Hứa công công đỡ xuống, nàng mỉm cười nói:

“Đoạn quốc sư có chuyện gì không?”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

“Thái hậu chẳng nhẽ cứ như vậy mà đi hay sao?”

Tinh Hậu nói:

“Trong nước đột nhiên có chuyện gấp, ai gia phải rời đi.”

Hoàn Tiểu Trác cắn cắn môi nói:

“Chẳng nhẽ thái hậu mặc kệ an nguy của Bình vương hay sao?”

Nàng lấy ta làm cớ.

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Chuyện của Dận Không đã có cô mẫu hắn giúp, hoàng huynh của ta chắc cũng không làm chuyện quá đáng...”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng, hắn là nghĩa tử của ngươi, ngươi có biết bệ hạ đã quyết định, giam lỏng hắn ở trong Hán đô rồi!”

Ta lặng lẽ nhìn nàng, thấy trong đôi mắt trong suốt đã có hai dòng lệ, trong lúc nhất thời cũng không phân biệt được Hoàn Tiểu Trác đang nói thật hay nói dối.

Tinh Hậu buồn bã than thở:

“Chuyện này ta cũng bất lực! Đoạn quốc sư, cáo từ!”

Nàng xoay người đi tới chỗ xe ngựa của mình.

Hoàn Tiểu Trác lớn tiếng nói:

“Chỉ cần thái hậu ở lại thêm một ngày, ta sẽ có cách để Bình vương cùng đi theo!”

Tinh Hậu dừng bước, chậm rãi xoay người lại, hồi lâu mới nói:

“Đoạn quốc sư tại sao lại quan tâm Dận Không như thế? Có thể cho ta một lý do không?”

Đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác như sương khói làm cho ta không khỏi sinh lòng che chở, ta bỗng nhiên nghĩ tới nàng có thể thi triển thuật thôi miên, hiện giờ không biết là có thi triển với Tinh Hậu hay không?

Ánh mắt Tinh Hậu nhìn về phía xa xa, từ khi biết thân phận thực sự của Hoàn Tiểu Trác, nàng đã cẩn thận hơn rất nhiều!

Nói xong nàng lên xe ngựa, Hoàn Tiểu Trác thần tình buồn bã, vô cùng mất mác đi sang một bên.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta ngờ ngàng, sự u buồn của nàng không phải là giả vờ, lẽ nào nàng thực sự cóỏ tình cảm với ta? Chẳng nhẽ con đường hôm nay đối với ta mà nói lại là tình lộ?

Bầu trời u ám, mưa phùn nhẹ rơi, trong đầu ta tưởng tượng lung tung.

Ta và những võ sĩ khác mặc áo tơi, lấy giấy dầu che lên đầu, đột nhiên từ trong xe ngựa của Khinh Nhan thét lên một tiếng chói tai.

Một cung nữ kinh hoàng thất thố vén rèm xe lên nói:

“Trác Bình ói ra thật là nhiều máu... Thật là dọa người... A...”

Ta mở cửa xe, thấy trước ngực Khinh Nhan đã đó thẫm, ta cuống quít đưa tay bắt mạch, thấy mạch đập của nàng cực kỳ yếu ớt, ta hầu như không cảm nhận được, trong lòng sợ hãi tới cực điểm.

Đi theo đoàn cũng có một gã thái y Tần quốc, nhưng mà thương thế của Khinh Nhan là nội thương, hắn chẳng giúp được cái gì.

Khinh Nhan hướng ta cười thê thảm vô lực nói:

“Ta... đi không nổi...”

Ta nổi trong lòng dâng lên sự bi ai, ta quyết không thể để nàng chết như vậy được.

Hứa công công đã chuyển hai cung nữ cùng xe sang xe khác, thấp giọng hướng ta nói:

“Thái hậu tìm điện hạ!”

Ta gật đầu, nhẹ giọng hướng Khinh Nhan nói:

“Cô nương chờ ta, ta lập tức quay lại ngay!”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu đã biết sự tình, thấp giọng hướng ta nói:

“Dận Không, không thể trì hoãn nữa, chúng ta phải lập tức lên đường, nếu như Lý Mộ Vũ phát hiện ra sẽ dùng tốc độ cao nhất đuổi theo.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, hài nhi cũng đang lo lắng chuyện này, nên quyết định, tách đoàn để sang Tần quốc”

“Cái gì?”

Tinh Hậu khẩn trương nói.

Ta giải thích nói:

“Chúng ta tiếp tục đồng hành, Lý Mộ Vũ sẽ dễ dàng phát hiện vị trí, hơn nữa thương thế của Khinh Nhan nặng như vậy, hiển nhiên là không cách nào chịu được hành trình xóc nảy này, hài nhi sẽ cùng nàng theo đường mòn sang Tần quốc.”

Tinh Hậu vành mắt ửng đỏ, run giọng nói:

“Ngươi... đi một mình chẳng phải là quá nguy hiểm hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Mẫu hậu chớ quên, thuật dịch dung của Khinh Nhan diệu tuyệt thiên hạ, chỉ cần ta thay đổi hình dạng, thì Lý Mộ Vũ sao có thể phát hiện ra tung tích chúng ta được, nó còn an toàn hơn ở chỗ này.”

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Ngươi ngàn vạn lần phải cẩn thận, khi ta tới Tần cảnh sẽ phái đội ngũ tới đón ngươi.”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Mẫu hậu không cần lo chuyện của ta, nếu như ta bình yên thoát khốn thì sẽ tới Tần đô gặp mặt. Hoàng huynh bệnh nặng, người phải nhanh chóng trở lại Hán đô, đừng để cho Yến Hưng Khải và Trâm Trì làm hỏng đại sự.”

Tinh Hậu rưng rưng gật đầu, bảo Hứa công công đưa hành lý cho ta, rồi lại để lại cho ta một cỗ xe ngựa, rồi mới dẫn mọi người tiếp tục đi về hướng bắc.

Ta mang theo xe ngựa, đi về hướng đông, dựa theo ký hiệu trên bản đồ, đi về hướng đông hai trăm dặm chính là bờ biển, ta quyết định bỏ đường bộ, theo đường thủy tiến vào Tần quốc.

Trời mùa thu bao giờ cũng tối sớm, mới chập tối mà trời đã tối đen, ta vì phải lo lắng chuyện Lý Mộ Vũ đuổi theo, nên toàn chọn đường nhỏ để đi, con đường lầy lội hành trình trở nên khó khăn vô cùng.

Ta dừng xe ở trước một tòa Quan Đế miếu đổ nát bỏ hoang, Khinh Nhan đã hôn mê từ lâu, ta trải thảm lông trong đại điện, sau đó ôm nàng xuống.

Da thịt nàng lạnh băng, khớp hàm đóng chặt, hô hấp thì gián đoạn, ta dùng trường đao lập một phạm vi bảo hộ trong đại điện, rồi đốt một đống lửa.

Khinh Nhan kêu lên một tiếng thống khổ, ta vui mừng nhìn lại, nói:

“Cô nương đã tỉnh!”

Khinh Nhan gật đầu, ta đỡ nàng, giúp nàng ngồi dậy.

Khinh Nhan nghi hoặc nói:

“Nơi... này là nơi nào?”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Đây vẫn là địa giới của Đại Hán, chúng ta tách đoàn đi hướng đông, theo đường thủy nhập Tần.”

Trong mưa gió đâu đó có vang lên tiếng ngựa hí, ta cảnh giác nhìn ra phía ngoài, cửa miếu vẫn đóng chặt, không có gì khác thường cả.

Khinh Nhan nói:

“Cỗ xe ngựa kia vô cùng xa hoa, tất sẽ có người chú ý, chúng ta mau phá hủy nó đi...”

Ta cũng có ý niệm ấy trong đầu, thế nhưng lấy tình hình của Khinh Nhan bây giờ, không có xe ngựa thì nàng sao có thể chịu nổi hành trình gian khổ này.

Khinh Nhan nói:

“Chúng ta giữ ngựa lại, tới chợ phía trước… mướn một chiếc xe là được…”

Ta gật đầu.

Khinh Nhan thấp giọng nói: “Ta cảm thấy rất lạnh...”

Ta nhìn thấy môi nàng trắng bệch, thương yêu ôm nàng vào trong lòng, Khinh Nhan không giãy dụa, để cho ta ôm, rồi tiến vào mộng đẹp...

Bình minh lên, chúng ta lại xuất phát, ta chọn một con ngựa có đôi chân khỏe nhất, còn ba con khác bị ta đuổi vào rừng, rồi đốt cỗ xe ngựa đi.

Vào lúc giữa trưa, chúng ta đã tới một tiểu trấn của Hán đô có tên là Nính Loan đầu, ở đây gần sông Xuân Xương, thực ra sông Xuân Xương

https://thuviensach.vn

chính là thượng du của con sông Xuân Thủy, chảy vào Hán đô mới có tên gọi là Xuân Thủy.

Chúng ta ở chợ mua một chiếc xe trâu, lại mua mấy bộ quần áo thô, đi tới một nơi không người, Khinh Nhan lại một lần nữa thay đổi hình dạng cho chúng ta, lần này nàng dịch dung ta thành lão giả có mái tóc trắng xóa, còn nàng dịch dung thành một bà lão.

Xe trâu tiến lên, tuy rằng đi chậm, nhưng mà được cái là không xóc mấy, ta cũng không vội nhập Tần, chậm rãi đi tới Trục Lãng thành nằm ở phía Đông của Hán đô.

Thương thế của Khinh Nhan không giảm bớt chút nào, nếu như cứ tiếp tục thế này, thì chắc chắn nàng sẽ chết.

Ta nhớ lại những lời nói của Thu Nguyệt Hàn, Vô Gian Huyền Công chắc chắn là sẽ giúp được nàng, thế nhưng đây lại là chuyện âm dương song tu, nàng có cho là ta thừa cơ có ý định bất lương?

Các trạm kiểm soát trên đường trở nên nhiều hơn trước, ta mơ hồ nhận ra, chuyện Vương Lũy giả mạo ta đã có khả năng bại lộ.

Thuật dịch dung của Khinh Nhan vô cùng xuất sắc, chúng ta cải trang thành một đôi vợ chồng già, nên người khác không mấy chú ý. Với ta mà nói thuật dịch dung này có tác dụng tương đối lớn, sau này có cơ hội nhất định phải học của Khinh Nhan bản sự này.

Chúng ta cứ đi thong thả, năm hôm sau mới tới được Trục Lăng thành, trước cửa thành có dán mấy tờ cáo thị, ta run rẩy nheo mắt lại, thì thấy trên đó có vẽ ba người, một người là ta, một người là Thu Nguyệt Hàn, người còn lại là Triều Tiên võ sĩ Xa Hạo. Ta ngơ ngác, cho dù như thế nào đi nữa cũng không hiểu, tại sao Xa Hạo lại có liên quan tới ta.

Thủ vệ binh sĩ phẫn nộ quát:

https://thuviensach.vn

“Nhìn cái gì vậy? Ngươi đã từng gặp bọn họ hay sao?”

Ta giả bộ sợ hãi dẫn xe trâu đi vào trong thành.

Người binh lính kia giận dữ hét:

“Đứng lại! Bên trong xe là cái gì?”

“Ta... bà lão của ta...”

Hai tên lính giật màn xe, lúc này Khinh Nhan lại kịch liệt ho khan.

Ta nhẹ giọng nói:

“Nàng bị bệnh lao, ta… mang nàng vào trong thành tìm đại phu trị liệu...”

Mấy tên lính sợ hãi cuống quít lui sang một bên, bịt miệng mũi, phẫn nộ quát:

“Đồ hỗn trướng, sao không nói sớm, còn không mau cút đi!”

Ta chậm rãi dắt xe trâu vào trong thành, phía sau lại có một đội xe ngựa phóng tới, ta kéo xe trâu sang một bên, nhìn cờ xí, hoá ra là đội ngũ của Trung sơn quốc, hóa ra quốc quân Trung Sơn Quốc là Trương Trí Thành cũng lợi dụng cách này về nước.

Đợi cho xe ngựa của bọn họ đi qua, ta mang Khinh Nhan tới cảng, trên cảng có rất nhiều đội thuyền đang bỏ neo, hỏi qua dân bản xứ mới biết, triều đình đã hạ lệnh, không một đội thuyền nào được phép tự tiện rời cảng.

Lúc này ta chỉ còn cách kiếm một khách điếm để ở, tránh nơi đầu sóng ngọn gió, thứ hai là để cho Khinh Nhan nghỉ ngơi, tình tình sức khỏe của nàng hiện nay không cho phép tiếp tục lên đường nữa.

https://thuviensach.vn

Ta ôm Khinh Nhan tới giường, nàng nhẹ giọng nói:

“Phải để... Bình vương điện hạ hạ mình chiếu cố ta, thực xấu hổ!”

Ta cười nói:

“Lão phu lão thê, còn nói điều này làm chi.”

Ta cởi tất nàng xuống, nhìn đôi chân trong suốt của nàng không khỏi ngẩn ngơ.

Khinh Nhan e thẹn nói:

“Ngươi... nhìn cái gì?”

Rồi nàng giấu chân vào trong chăn

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới lão thái bà lại có chân đẹp như vậy.”

Khinh Nhan phì nói:

“Ngươi đừng có thừa dịp ta... bị thương, nhân cơ hội...”

Khuôn mặt nàng đỏ lên, câu sau không thể nào nói được nữa, trên mặt e thẹn vô hạn.

Trong lòng ta rung động, nếu như có được giai nhân, lại trị được thương thế cho nàng, âm dương song tu thì là chuyện vẹn toàn nhất của đôi bên.

Khinh Nhan nói:

“Ta viết một toa thuốc ngươi đi mua về cho ta...”

Ta gật đầu đưa tay cầm lấy tay của nàng, ân cần nói:

https://thuviensach.vn

“Để cô nương một mình ở lại đây, ta không yên lòng chút nào.”

Trong đôi mắt đẹp của Khinh Nhan hiện lên sự âm u, nhẹ giọng nói:

“Ngươi yên tâm... Ta sẽ không dễ chết như vậy đâu...”

Ta đỡ nàng nằm xuống, đắp cho nàng cái chăn gấm, rồi mới rời đi.

https://thuviensach.vn

Chương 106: Viễn Khách

Ta đi tới mấy cửa hàng thuốc thì đều thất vọng trở về, vì mấy cửa hàng này không có những thứ mà Khinh Nhan cần.

Nơi này là một đại cảng của Hán quốc, thương nhân các nơi tập trung về đây rất nhiều, vật phẩm phải phong phú mới đúng, không nghĩ tới vận dụng ở đây quá thiếu thốn.

Khi hỏi qua chủ quán ta mới biết được đó là do gần đây Bắc Hồ và Đông Hồ phát sinh chiến sự, các thương nhân đều mua hết vận phẩm lên bắc để kiếm lợi lớn hơn, cho nên dược vật là thứ bị mua sạch sẽ không còn chút nào.

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một giọng nói quen thuộc, ta nhíu mày, nhất thời không nhớ ra đấy đấy là người nào, ta cuống quít đi ra ngoài cửa, đã thấy một bóng lưng cao lớn đi qua khác điếm.

Hắn mặc hồ phục, màu đỏ sẫm, hiển nhiên không phải là người Trung Nguyên, hắn đang cùng với hai ông chủ người Hán hàn huyên cái gì đó, thanh âm khi thì sang sảng, khi thì nhỏ nhẹ.

Ta yên lặng vòng lên phía trước, từ chính diện nhìn vào hắn, hóa ra người này lại là Đông Hồ thương nhân Hách Liên Chiến.

Lần trước nhờ có sự trợ giúp của hắn, ta mới có khả năng cùng Vân Na chạy thoát khỏi Đông Hồ, trong lòng ta vui vẻ, nếu như có được hắn tương trợ, việc rời khỏi đây sẽ trở nên dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Khi ta đang muốn ra ngoài gặp hắn, mới nhớ ra hiện giờ đang là thời kỳ phi thường, nếu như Hán Thành đế hạ lệnh cấm thuyền rời bến, thì Hách Liên Chiến cũng chưa chắc có khả năng rời khỏi đây, bản thân Khinh Nhan bị trọng thương, nếu như ta chủ động để lộ thân phận, sẽ kéo tới những phiền phức không tưởng.

Nghĩ tới đây, ta bỏ đi ý niệm gặp mặt, đứng lại nhìn cho tới khi Hách Liên Chiến và hai thương nhân kia đi rất xa.

Ta thở dài một hơi, chuẩn bị rời về khách điếm.

Ta thấy một gã trung niên đầu trâu mặt ngựa đi theo sau Hách Liên Chiến.

Ta ngơ ngác, lập tức ý thức được người này tất nhiên là muốn theo dõi Hách Liên Chiến.

Ta đi theo phía sau trung niên kia, cho tới khi nhìn thấy Hách Liên Chiến đi vào một căn nhà trong ngõ Phúc Đức, mới thấy tráng niên kia dừng bước lại, xoay người rời đi.

Trong lòng ta vô cùng hiếu kỳ, người trung niên này theo dõi Hách Liên Chiến là vì chuyện gì? Nhìn mặt hắn có thể nhận ra, hắn chẳng phải là người lương thiện gì, có lẽ có ý đồ bất lợi với Hách Liên Chiến?

Ta đi theo phía sau của hắn một khoảng, người trung niên kia cực kỳ cảnh giác, thỉnh thoảng lại ngoái về phía sau nhìn, sợ có người theo dõi hắn, cũng may là đường trong cảng có rất nhiều người lui tới, ta rất dễ che giấu hành tung của mình.

Người trung niên kia đi tới cảng, và lên một con thuyền gỗ cực kỳ to lớn, phía trước thuyền vô cùng trống trải, không có chỗ ẩn thân, nếu như ta tiếp tục đi theo, chắc chắn sẽ bị hắn phát hiện.

https://thuviensach.vn

Ta di chuyển tới phía trước, bò lên một con thuyền bên cạnh, sau khi tin tưởng là không có người, ta mới lấy kính viễn vọng, nhìn xuống phía dưới.

Ta thấy người trung niên kia đang nói chuyện với một người Hồ, người Hồ kia nhét vào trong tay người trung niên kia một vài thứ, biểu hiện của người Hồ tương đối cảnh giác, liên tục nhìn ra xung quanh.

Chờ khi hắn xoay người tới phương hướng của ta, ta mới nhận ra hóa ra hắn chính là tổng quản Cáp Di của Đông Hồ thừa tướng Gia Luật Xích Mi.

Ta và hắn đã từng quen biết, trước kia Gia Luật Xích Mi muốn chiếm gia sản của Ô thị, đã từng phái hắn tới nhiều lần, tên hỗn trướng này chẳng phải là người lương thiện gì.

Trung niên nhân kia tiếp nhận ngân lượng, cười híp mắt hướng Cáp Di vái chào, xoay người rời đi, Cáp Di đi về hướng bắc của cảng.

Phía xa xa có mấy tên người Hồ đang chờ hắn, ta đi lên phía trước nhìn thấy Cáp Di lên một chiếc xe ngựa, chạy về phía trung tâm của thành.

Trên đường trở về khách điếm, ta gặp lại trung niên nhân kia, hắn đi tới đường Hồng Liễu, một trong những nơi nổi danh trăng hoa nhất Trục Lãng thành.

Thừa dịp bốn phía không người, ta bước nhanh tới, đạp cho hắn một cái, hắn lập tức ngã xuống đất, ta đặt chân lên đầu hắn, cố gắng hạ thấp giọng, nói:

“Đồ hỗn trướng, ngươi theo dõi ta làm cái gì?”

Trung niên nhân kia sợ hãi nói:

“Đại... đại gia... không phải tiểu nhân... theo dõi người...”

Ta dùng chủy thủ dí vào hậu tâm hắn, nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như ngươi không nói thật, ta một đao đâm thủng tim ngươi!”

Trung niên nhân kia bị ta hù dọa sợ hãi tới mức nước tiểu són ra quần, khóc nói:

“Đại... đại gia... là vị lão gia kia cho ta tiền, làm bảo ta kiểm tra nơi ở của người... ta... ta cái gì cũng không biết...”

Ta hừ lạnh một tiếng, xoay chủy thủ, đập mạnh vào hậu tâm hắn một cái, người trung niên này lập tức ngất đi.

Ta nhìn xung quanh, thấy bốn phía vắng lặng rồi mới run rẩy đi về hướng khách điếm của mình.

Trở lại khách sạn, Khinh Nhan vẫn đang ngủ say, ta bảo tiểu nhị lấy giấy bút, định viết một phong thư cho Hách Liên Chiến, nhắc nhở hắn chú ý những trò quỷ của Cáp Di.

Khinh Nhan bị ta động tác của ta đánh thức, nhẹ giọng nói:

“Ngươi... đã trở về?”

Ta đi tới bên giường nâng nàng ngồi đậy:

“Cảm giác của cô nương thế nào?”

Khinh Nhan buồn bã lắn đầu.

Ta thở dài nói:

“Tất cả các tiệm thuốc xung quanh đây ta đã tìm rồi, không có thứ mà cô nương cần.”

Khinh Nhan cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Những thứ thuốc kia chỉ là thứ có thể... giảm thiểu sự thống khổ cho ta... chứ nội thương, căn bản là không... dễ trị...”

Ta ân cần nói:

“Cô nương có đói bụng không?”

Khinh Nhan cười nói:

“Chẳng hiểu tại sao, ta bỗng nhiên muốn ăn mỳ Hoành Thánh...”

Ta đứng lên nói:

“Ta đi mua cho cô nương!”

Khinh Nhan lại nói:

“Ta muốn cùng đi với ngươi…”

Ta nhìn vào đôi mắt đẹp tràn ngập thống khổ của nàng, rốt cục gật đầu.

Ta đỡ Khinh Nhan ra bên ngoài, tìm một cái gã sai vặt, đem bức thư viết cho Hách Liên Chiến giao cho hắn, lại cho hắn hai lạng bạc vụn, bảo hắn phải đích thân giao tận tay cho Hách Liên Chiến, sau đó mới đỡ Khinh Nhan đi tới trung tâm của Trục Lãng thành.

Tinh thần của Khinh Nhan dường như khôi phục được nhiều, bước chân rất nhẹ nhàng.

Chúng ta ngồi xuống một cửa tiệm ven đường, chẳng bao lâu sau ông chủ mang cho chúng ta hai bát mỳ Hoành Thánh nóng hổi, ta cho thêm một số phụ gia như tương ớt, mùi vị quả nhiên là rất ngon.

Khinh Nhan ăn hai miếng lại kịch liệt ho khan, nàng lấy khăn lụa che miệng, lúc rời ra trên khăn đã có vết máu.

https://thuviensach.vn

Ta run giọng nói:

“Khinh Nhan...”

Nàng lau đi vết máu, cười nhạt nói:

“Xem ra ta không được...”

Ta thấp giọng nói:

“Ta quyết không cho cô nương chết.”

Khinh Nhan ôn nhu nhìn về phía ta, ôn nhu nói:

“Có một số việc chúng ta không có khả năng làm được.”

Ta dứt khoát nói:

“Trên đời này không có chuyện gì có thể làm khó ta!”

Khinh Nhan ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn vầng trăng trên bầu trời, sâu xa nói:

“Ta muốn ra bãi cát nhìn trăng!”

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Ta dẫn cô nương đi!”

Lưng Khinh Nhan bước nặng bước nhẹ đi trên cát, ánh trăng chiếu vào hai người chúng ta, gió mát phây phẩy có thể làm cho con người quên phiền não, chìm đắm trong màn đêm mỹ lệ.

Ta cởi ngoại bào, đặt ở trên bờ cát, lúc này mới cẩn thận ôm lấy Khinh Nhan, để cho nàng ngồi lên trên.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan chủ động tựa vào vai ta, nhìn về ánh sáng ngoài khơi, nhẹ giọng nói:

“Thật sự muốn cả đời đều ở chỗ này...”

Ta không nói gì, yên lặng nhìn phía trước.

Khinh Nhan nói:

“Dận Không... nếu như ta chết, ngươi có thể thiêu xác ta, rồi rải xuống biển rộng được không.”

Ta ôm cái eo nhỏ nhắn của nàng nói:

“Cô nương sẽ không chết…”

Khinh Nhan thống khổ cười, dùng đôi mắt đẹp nhìn ta, nói:

“Ngươi có phải thích U U hay không?”

Ta lắc đầu, thấp giọng nói:

“Trong lòng ta lúc nào cũng yêu cô nương hơn một chút.”

Khinh Nhan cười nhạt nói:

“Chỉ tiếc ta đối với ngươi không có cảm giác như vậy.”

Ta cảm nhận được tim Khinh Nhan đang đập mạnh, rõ ràng là đang nói dối.

Ta thấp giọng nói:

“Thu tiền bối đã từng nói, thương thế của cô nương có thể chữa được.”

Khinh Nhan lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Huyền Minh Công của Mộ Dung Sơ Tình không dưới... Lãnh Cô Huyên... Hàn độc đã xâm nhập vào trong kinh mạch của ta... chỉ sợ...”

Ta kề sát vào tai của nàng, nhẹ giọng nói:

“Vô Gian Huyền Công có thể chữa được!”

Khinh Nhan cười khổ nói:

“Vô Gian Huyền Công là là bí bảo bất truyền của Ma Môn, đã bị thất lạc nhiều năm, ta sao có thể tìm thấy... nó?”

Ta thấp giọng nói:

“Ta biết một chút.”

Trong đôi mắt đẹp của Khinh Nhan hiện lên quang mang kinh ngạc, hồi lâu mới nói:

“Ngươi lập lại lần nữa?”

“Ta đã từng lấy được Xuân Cung Đồ, trong bức Xuân Cung đổ chẳng những chỉ có Mâu thị tàng bảo đồ, mà còn có một phần khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công.”

Đôi mi thanh tú của Khinh Nhan nhíu lại, hiển nhiên là nàng đã tin ta vài phần.

Ta lại nói:

“Nhưng mà, ta nghe Thu tiền bối nói, công phu này phải cùng nhau tu luyện.”

Khinh Nhan không hiểu được ý nghĩa chân chính, hỏi:

“Ngươi nói rõ ràng một chút.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Đó là hai người cùng nhau tu luyện ở trong một phòng.”

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng, nhẹ giọng nói:

“Đồ khinh bạc... ta đã như thế này rồi... vậy mà ngươi còn...”

Ta trịnh trọng nói:

“Đây là Thu tiền bối chính mồm nói cho ta biết, lúc đó cô nương đang hôn mê, không nghe thấy.”

Khinh Nhan xấu hổ nói:

“Sư thúc của ta sao lại nói với ngươi... những chuyện hoang đường này...”

Ta nhẹ giọng nói:

“Thế nhưng thương của ngươi thế càng ngày càng nặng, nếu như tiếp tục nữa, sợ rằng sẽ không thể nào cứu vãn được. Cho dù Thu tiền bối có nói thật hay không, chúng ta cũng không ngại mà thử một chút...”

Ta dừng lại một chút mới nói:

“Đối với chúng ta chẳng có chỗ nào không tốt cả.”

Khinh Nhan sẵng giọng:

“Điều này chỉ làm thỏa mãn tâm nguyện của ngươi... thế nhưng ta phải... bảo toàn thân nữ nhi thuần khiết...”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cô nương sao nghĩ ta đê tiện như vậy, thực ra ta vì chữa thương cho cô nương, nếu như so sánh, ta còn phải trả công lớn hơn cả cô nương một chút.”

Khinh Nhan đỏ mặt nói:

“Ta không nghe ngươi nói bậy... ngươi mang ta trở về... ta muốn nghỉ ngơi…”

Ta thấy nàng không đáp ứng chuyện cùng ta chữa thương, trong lòng cảm thấy mất mác, nhưng mà nghĩ tới con gái da mặt mỏng, nên cũng cho nàng một chút thời gian để suy nghĩ.

Huống chi, Thu Nguyệt Hàn nói cũng chưa hẳn là thực, nếu như thương thế của nàng không chuyển biến tốt, ta chẳng phải là người bỏ đá xuống giếng hay sao.

Trên đường trở về khách sạn, ta gặp gã sai vặt, hắn đứng ở chỗ ta giao phó cho hắn, vui mừng nói:

“Lão gia tử, ta vẫn đợi người ở đây.”

Ta nhíu mày nói:

“Cũng không bài trừ loại khả năng này, nhưng mà... theo ta được biết, Hách Liên Chiến và Gia Luật Xích Mi giao tình không được tốt lắm, nếu như đến đây mua vật tư cũng ở trên lập trường đối lập, nếu không thì tại sao Cáp Di lại lén lút gặp người khác?”

Khinh Nhan nói:

“Nếu như ngươi lo lắng, thì tự mình đưa thư đi, dù sao Hách Liên Chiến cũng không cách nào nhận ra ngươi sau khi dịch dung.”

https://thuviensach.vn

Ta đi vài bước, rốt cục hạ quyết tâm, lo ổn chuyện của Khinh Nhan, rồi mới tới chỗ của Hách Liên Chiến.

Hách Liên Chiến ở trong một trạch viện rất lớn, sự nguy nga bề thế cũng nói lên thân phận của chủ nhân.

Hiện tại đêm đã khuya, trên đường phố người đi lại thưa thớt, cửa phủ đóng chặt, quả nhiên đúng như lời gã sai vặt nói, xem ra Hách Liên Chiến không ở trong phủ, ta cố sức đập cửa hồi lâu, cũng không thấy có ai xuất hiện. Từ khe cửa nhìn vào bên trong, thấy không ít phòng có ánh sáng, chắc là do xa quá, không nghe thấy tiếng gõ cửa bên ngoài.

Ta lắc đầu, đem lá thư nhét qua khe cửa, tuy rằng Hách Liên Chiến đã cứu ta, nhưng hiện giờ ốc còn không mang nổi mình ốc, ta cũng chỉ làm được như thế này mà thôi.

Ta xoay người đi về khách điếm, mới đi được vài bước, trong lòng đã có cảm giác không tốt, vội vàng xoay người lại, thấy phía sau không có một ai.

Ta lại đi hai bước, bỗng nhiên quay đầu lại, phía sau có tiếng lá rụng, lại có hai tiếng chó sủa.

Ta cười khổ lắc đầu, xem ra thần kinh của ta vô cùng khẩn trương.

Nhưng khi xoay người lại, đã thấy phía trước có một hắc y nhân đang đứng, lạnh lùng nói:

“Lão gia tử muốn đi đâu?”

Thanh âm của hắn khàn khàn, có vẻ chói tai.

Ta ho khan hai tiếng, khom người run rẩy nói:

“Đương nhiên là trở về nhà!”

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân cười lạnh nói:

“Có muốn ta tiễn ngươi một đoạn đường không?”

Ta hiểu hàm nghĩa câu nói, trong lùng rùng mình, đưa tay cầm chủy thủy, bỗng nhiên phía sau truyền tới hai tiếng chó sủa, một con chó Ngao Tạng đã lao tới phía ta.

Ta không dám chậm trừ, rút chủy thủ ra đâm thẳng tới bụng của con chó này.

Hắc y nhân gầm lên một tiếng, con chó kia đột nhiên dừng công kích, chuyển hướng trên không trung thật nhanh, lui ra tới đâu ngõ hẻm, hành động của nó vô cùng nhanh chóng, làm cho một đao kia của ta bị thất bại.

Hắc y nhân lạnh lùng nói:

“Lão gia tử thân thủ thật nhanh nhẹn.”

Hắn chậm rãi xoay người lại, cái mặt nạ bạc nhất thời trờ nên óng ánh, sau đó chậm rãi rút một thanh trường kiếm rất nặng ở bên hông ra, một tay cầm kiếm, mũi kiếm chỉ xuống đất, xông về phía ta. Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, khi còn cách ta chừng một trượng, thì tốc độ đã đạt tới cực điểm.

Mũi trường kiếm đột nhiên dựng lên, đâm thẳng vào bụng của ta.

Ta lập tức đoán được, người này đã được huấn luyện Đấu sĩ một cách nghiêm mật, đã xuất thủ là muốn đối phương phải chết.

Ta lui lại phía sau một bước, lấy chủy thủ chém lên trường kiếm của hắn, khi chùy thủ chạm tới thân kiếm, ta nhân cơ hội lui lại phía sau, con chó Tàng Ngao kia không để mất cơ hội, định cắn vào bắp đùi của ta.

https://thuviensach.vn

Thân hình ta nhanh chóng xoay người nhảy lên, tuy là như vậy nhưng cũng bị con Tàng Ngao kia cắn một cái vào ngoại bào, “roẹt” một tiếng xé toang cái áo.

Hắc y nhân kia không đợi ta rơi xuống đất, hai tay cầm kiếm nhanh như tia chớp đâm vào thắt lưng của ta.

Thông qua đợt giao thủ vừa rồi, ta biết thể lực của người này dưới ta, nhưng mà tốc độ xuất kiếm của hắn lại quá nhanh, che giấu kỹ nhược điểm của mình, hơn nữa ở bên cạnh lại còn có con Tàng Ngao đang giương mắt theo dõi, tình cảnh của ta càng lúc càng nguy hiểm.

Hai tay của hắn cầm kiếm toàn lực chém tới ta, ta không dám dùng chủy thủ đón đỡ, khi chủy thủ chạm lên thân kiếm, thì mượn lực nhảy qua đỉnh đầu của hắn.

Hắc y nhân rống lên một tiếng giận dữ, thân hình đột nhiên xoay người, đâm một kiếm vào hậu tâm của ta.

Trong tình thế cấp bách, ta dùng chủy thủy ngạnh đỡ một kiếm của hắn, thanh chủy thủ mỏng đương nhiên là yếu thế, cánh tay của ta tê rần, chùy thủ suýt nữa tuột tay bay ra ngoài.

Ta ứng biến thần tốc, dùng tốc độ cao nhất lao tới phía trước, trong nháy mắt đã kéo gần khoảng cách giữa ta và hắn, chùy thủ lúc này phát huy lợi thế, trường kiếm của người kia bị hạn chế về tốc độ nên không cách nào thi triển được.

Ta toàn lực đâm tói ngực hắn, không nghĩ tới hắc y nhân kia cũng không có ý lùi bước, thân hình hơi lách sang, chùy thủ lệch khỏi quy đạo, đâm vào vai trái của hắn.

Ta lập tức biết hắn muốn dùng phương pháp đồng quy vu tận để đối phó với ta, chỉ tiếc là khi ta kịp phản ứng, thì trường kiếm của hắn đã chém lên

https://thuviensach.vn

cánh tay trái của ta. May là ta lui lại phía sau kịp thời, thế nhưng trên cánh tay cũng bị cắt một nhát, vết cắt rất sâu, máu chảy ướt đẫm ống tay áo.

Con Tàng Ngao ngửi được mùi máu tanh, càng lúc càng trở nên cuồng bạo, rú lên một tiếng, lần thứ hai vọt tới chỗ ta. Khi ta vung chủy thủ lên, hắc y nhân cũng bất chấp thương thế, toàn lực chém ta một cái, nặng nề đập vào chủy thủ của ta, lực đạo được đề cao tới gấp hai lần.

Chùy thủ trong tay của ta không giữ được nữa, tuột tay bay ra ngoài.

Con Tàng Ngao chóp đúng thời cơ, cắn vào chân ta, nếu như ta bị nó cắn trúng, thì chắc chắn không thoát khỏi số phận gãy xương. Ta nhấc chân, đá thẳng vào bụng nó, con chó Tàng ngao rú lên một tiếng, thân thể nó bị ta đá bay ra ngoài xa.

Trường kiếm của hắc y nhân lại tiếp tục đâm tới, ta chỉ còn cách tiếp tục lui về phía sau, nhưng sau lưng đã là bức tường, nếu như tiếp tục lùi nữa thì chỉ còn con đường chết.

Trường kiếm tỏa ra quang mang lạnh lẽo, trong mắt hắc y nhân lóe lên ánh mắt cực kỳ tàn nhẫn, con Tàng Ngao cũng khôi phục được lực lượng, chuẩn bị phối hợp tiến công cùng với chủ nhân.

Khi hắn chuẩn bị xuất kiếm, ta đã nhanh chóng phóng sang chỗ khác, kiếm phong chém sát thân hình của ta, tay trái của hắn lập tức lách sang bên, ta lập tức cảm nhận được sự đau đớn do vũ khí chém trúng.

Chân trái ta đạp lên tường một cái, thân hình bốc lên không trung thật cao, tránh thoát được một kiếm, hai chân đá thẳng vào mặt của hắn.

Hắc y nhân thân hình ngửa ra sau, nhưng cũng không thể tránh thoát khỏi cú đá của ta, đầu ngón chân của ta đá tung mặt nạ của hắn, đồng thời con chó Tàng Ngao kia cũng điên cuồng nhảy lên, dùng tốc độ cao nhất lao tới ta.

https://thuviensach.vn

Ta nhanh tay tóm được chân trước của nó, răng nanh của con chó chỉ cách ta một chút, một lực lớn đẩy ta sát vào tường, nước bọt từ trong miệng nó chảy ra, rơi trên mặt đất.

Khuôn mặt của hắc y nhân kia đối với ta mà nói là vô cùng quen thuộc, ta lớn tiếng nói:

“A Đông!”

Trường kiếm của người kia dừng lại, hắn run run nói:

“Ngươi... là ai?”

Ta cố gắng kiềm chế kích động trong lòng, thấp giọng nói:

“Ở Tam Đỉnh Tập, ta và ngươi từng luyện tập!”

Lệ nóng từ trong ánh mắt của A Đông chảy ra, hắn không ngờ tới, lão nhân trước mặt là do ta cải trang.

Con Tàng Ngao kêu lên ô ô, lập tức lùi lại phía sau.

A Đông bỗng nhiên cắm trường kiếm xuống đất, vươn tay ra với ta, tay phải của hắn chi còn lại có 3 ngón, có thể tưởng tượng ra, hắn ở Đông Hồ cũng bị làm nhục và phải chịu đựng thống khổ.

Ta nắm chặt lấy tay hắn, chậm rãi đứng dậy, thấp giọng nói:

“Ta biết, sẽ có một ngày, ta gặp lại ngươi!”

A Đông kích động gật đầu, quỳ xuống trước mặt ta.

Ta đỡ lấy vai hắn, cánh tay vẫn còn đau đớn, máu trên người của hắn cũng vẫn chảy, nhưng mà sao so sánh được với tâm tình của chúng ta khi gặp lại...

https://thuviensach.vn

Chương 107: Song Tu

“Ngươi tới nơi này là để làm gì?”

Ta nói xong câu này, trong lòng lập tức cảm thấy hối hận, đã có rất nhiều chuyện xảy ra, hiện giờ không thể đối đãi với A Đông như lúc trước nữa, có lẽ hắn không nói thẳng với ta như trước kia nữa?

A Đông xoay người lại nhìn về phía chỗ ở của Hách Liên Chiến, thấp giọng nói:

“Cáp Di bảo ta đêm nay thiêu hủy phủ đệ của Hách Liên Chiến.”

Trong lòng ta không khỏi chấn động, nhìn thẳng vào A Đông nói:

“Còn có người nào tới nữa không?”

A Đông gật đầu:

“Ngoại trừ ta, còn có sáu võ sĩ nữa, hiện giờ họ đã lẻn vào kho hàng rồi.”

Ta thấp giọng nói:

“A Đông ta có một chuyện muốn nhờ ngươi...”

A Đông nặng nề gật đầu nói:

“Ta đáp ứng!”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đã biết yêu cầu của ta là gì đâu.”

Ánh mắt của A Đông nhìn thẳng vào con Tàng Ngao, nói:

“Khi còn sống, Tàng Ngao chỉ nhận một chủ nhân, A Đông cũng như vậy!”

Ta cố gắng kiềm chế kích động trong lòng, nặng nề gật đầu:

“Buổi trưa ngày mai, ta đợi ngươi ở Tê Hà Lâu!”

Thân ảnh một hình và một chó biến mất trong màn đêm.

Trở lại khách điếm, Khinh Nhan vẫn còn chưa ngủ, nàng tựa vào giường ngồi, thấy ta trở về, nàng vui vẻ nói:

“Ngươi đã trở về!”

Nàng muốn ngồi dậy, nhưng động tới vết thương, hai mi nhăn lại.

Ta cuống quít đi tới bên cạnh giường, đỡ nàng nằm xuống.

Khinh Nhan lúc này mới chú ý tới những vết máu loang lổ trên người ta, cả kinh tiếng nói:

“Ngươi… bị thương…”

Nàng lại kịch liệt ho khan, sau hồi lâu mới thở hổn hển khôi phục được tinh thần.

Khinh Nhan cố gắng ngồi dậy, cởi áo ngoài cho ta, thấy trên vai trái và bên cạnh sườn của ta có một vết kiếm thật sâu, nàng đau lòng chảy nước mắt ròng ròng.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Khóc cái gì, chẳng qua là bị thương ngoài da mà thôi.”

Khinh Nhan dùng nước nóng rửa sạch máu bên ngoài cho ta, sau đó dùng Kim Sang dược bôi lên vết thương, băng bó lại thật kỹ.

Ta thay xong nội y đi ra ngoài thấy trên trán Khinh Nhan mồ hôi lấm tấm, tuy rằng hiện giờ nàng đã dịch dung trở thành một lão bà, nhưng mà trong đôi mắt đẹp vẫn có nhu tình làm động lòng người.

Ta cúi người xuống, hôn lẻn cái trán của nàng một cái.

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng nói:

“Ngươi... lại khi dễ ta.”

Ta nhẹ giọng nói:

“Không nghĩ tới trong thiên hạ lại có một lão bà mỹ lệ như vậy.”

Khinh Nhan phì cười nói:

“Ngươi quả nhiên là một sắc ma, ngay cả lão bà cũng có chủ ý.”

Ta ha hà nở nụ cười, do cười làm ảnh hưởng tới vết thương, ta đau quá nhịn không được nhíu mày.

“Đau không?”

Khinh Nhan ân cần nói.

Ta lắc đầu, vòng tay ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của Khinh Nhan, nàng cúi đầu, nhẹ giọng nói:

“Ngươi... Muốn...”

https://thuviensach.vn

Qua y phục bằng lụa của nàng, ta cảm thấy làn da của nàng vô cùng nhẵn nhụi, ngón tay ta nhẹ nhàng cởi cái áo của nàng đang mặc, cẩn thận tiến nhập vào bên trong, đầu ngón tay chạy từ eo của nàng lên trên.

Khinh Nhan đỏ mặt tới cả gáy, ta thấy nàng không có ý phản đối, to gan đặt toàn bộ bàn tay, xoa nắn da thịt của nàng.

Khinh Nhan nắm lấy tay của ta, e thẹn vô hạn, thấp giọng nói:

“Lão già này không đứng đắn, ta không khỏe, ngươi chạm vào ta..”

Ta mỉm cười nói:

“Lão già và lão bà quả nhiên là trời sinh một đôi”

Khinh Nhan nhẹ nhàng cắn cắn môi, lấy nước thuốc từ trong hòm ra, nói:

“Ta giúp ngươi tẩy dịch dung… bằng không... ta tuyệt đối không cho ngươi động tới ta...”

Thanh âm của nàng nhỏ dần, mấy chữ cuối dường như không nghe thấy.

Trong lòng ta mừng như điên, ý của Khinh Nhan sao ta không hiểu cơ chứ.

Ta bỏ chòm râu, dùng nước tẩy dịch dung.

Khi ta tới bên giường, đã thấy Khinh Nhan nằm xoay mặt vào trong tường, dường như đã ngủ rất say, trong lòng ta không khỏi có cảm giác mất mác, không phải nàng đang trêu ta đấy chứ?

Ta nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Khinh Nhan vẫn không nhúc nhích tí nào, ta cười cười đi tới bên giường, Khinh Nhan vẫn không có phản ứng, ta nhìn mái tóc bạc của nàng, trong lòng ở khóc dở cười, nàng bảo ta tẩy dịch

https://thuviensach.vn

dung, trong khi nàng vẫn còn hình dáng của lão bà, ta có cảm tưởng mình đang phi lễ.

Ta luồn tay vào trong y phục của nàng, cởi cái yếm đang mặc trên thân, hai tay cầm lấy bộ ngực cao ngất của nàng, nhẹ nhàng xoa nắn, động tác này làm cho da thịt trắng như tuyết của Khinh Nhan ửng đỏ. Ta biết nàng giả bộ ngủ, nhẹ nhàng lật thân hình nàng sang bên, thân hình tuyết trắng của nàng lập tức rúc vào trong lòng ta.

Lúc này ta mới biết, nàng đã tự tẩy đi dịch dung của mình, dung nhan tuyệt thế của nàng khiến cho hô hấp của ta như bị dừng lại, đôi mắt đẹp của Khinh Nhan do xấu hổ nên nhắm lại, không dám nhìn ta, hai lông mày run nhẹ.

Ta ôn nhu hôn lên đôi môi trơn mượt, Khinh Nhan tránh né vài lần cuối cùng cũng đưa đầu lưỡi cho ta theo đuổi, dưới nụ hôn nồng nhiệt của ta, hô hấp của Khinh Nhan trở nên dồn dập, nàng vươn cánh tay ngọc, ôm chặt lấy ta.

Cánh tay cường tráng của ta không ngừng chiếm hữu thân thể của nàng, da thịt mềm mại cùng trắng bóng như ngọc, khiến cho ta sung sướng tới cực điểm.

Đôi mắt Khinh Nhan sáng như sao nửa khép nửa mở, trong đôi mắt thâm thúy mê người ấy, tỏa ra quang mang e thẹn vô cùng.

Bàn tay ta di chuyển xuống dưới, ta tới đâu, da thịt nàng co lại tới đó, đầu lưỡi ta không ngừng trêu chọc Khinh Nhan.

Thân hình mềm mại của Khinh Nhan dưới sự nhiệt tình của ta đã trở nên cứng ngắc, nàng nhẹ nhàng dùng đầu lưỡi thơm tho quấn lấy ta, nụ hôn nồng nhiệt làm cho Khinh Nhan hít thở không thông, nàng quay đầu thở dốc, khuôn mặt ửng hồng, đôi mắt đẹp mê người đã vương vấn sương mù.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt với hai lúm đồng tiền do xấu hổ nên đỏ ửng, biểu tình của nàng vô cùng e then, cánh tay tuyết trắng xấu hổ ôm lấy hai vai ta.

Ta đã mấy lần muốn cởi nội khố của nàng nhưng không thành công, dưới tình thể cấp bách, ta dùng sức xé luôn, những đường cong lả lướt của Khinh Nhan đã hiển hiện trước mắt ta, ta không bỏ sót chút nào.

Bỗng nhiên ta dùng toàn lực tiến vào trong thân hình của nàng, Khinh Nhan kêu lên một tiếng đau đớn, bàn tay nhỏ bé ôm chắt lấy lưng của ta.

Cái chân ngọc trắng như tuyết của Khinh Nhan vô ý thức cuốn chặt lấy hông của ta, đôi môi của nàng hôn chặt lấy miệng ta, đầu lưỡi mềm mại nhiệt tình đưa vào trong miệng ta quấn lấy.

Ta hoàn toàn quên mất sự kiềm chế, thưởng thức ngọc thể mỹ lệ của Khinh Nhan...

Mây mưa qua đi, Khinh Nhan thở hổn hển, mồ hôi nhễ nhại giống như một đóa hoa hải đường trong sương sớm,Ị hai mắt nhắm chặt nằm ở trong lòng ta, càng thêm vẻ động lòng người. Ta nhìn kỹ đôi má lúm đồng tiền thanh lệ tuyệt luân của nàng, hai tay xoa nắm tấm thân trần như nhộng.

Đôi mắt của Khinh Nhan nửa khép nửa mở, má đào vì e thẹn mà đỏ ửng, lại thêm vài phần mị sắc. Ta cắn hai tai trong suốt của nàng, nhẹ giọng nói:

“Có thích hay không?”

Khinh Nhan rúc sâu vào trong lòng của ta:

“Tên dâm tặc này làm cho ta đau đớn, lại còn dám gạt ta cái mà mà Song Tu thuật, chữa thương cho ta, rõ ràng chỉ vì thỏa mãn dâm dục của ngươi mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Ta kêu to oan uổng, nhưng quả thực lúc nãy ta chẳng còn nhớ tới chuyện chữa thương gì nữa, thân thể mềm mại của Khinh Nhan nằm ở trong lòng ta, ta chỉ lo nhắm mắt hưởng thụ, đâu còn nhớ tới chuyện tu luyện Vô Gian Huyền Công.

Ta thấp giọng nói:

“Vừa rồi chỉ là mở màn, nếu như không cho nàng trở thành nữ nhân chân chính, sao có thể tu luyện được Vô Gian Huyền Công?”

Khinh Nhan bị lý lẽ cãi cùn của ta làm cho mỉm cười, ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nhẹ giọng nói:

“Vậy thì ta đem khẩu quyết cho nàng, chúng ta thử một chút xem.”

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng, nói:

“Sức khỏe của ta suy yếu, sao có thể chịu được ngươi dày vò, hơn nữa... nơi đó của ta... vẫn còn đau đớn...”

Ta thấp giọng nói:

“Thu tiền bối nếu đã nói chắc là không sai, chúng ta cứ thử một chút là được.”

Khinh Nhan cố sức cắn một cái ở ngực ta:

“Ngươi không thể dã man như vậy.”

Ta cười nói:

“Biết rồi.”

Sau đó ta lập tức truyền khẩu quyết Vô Gian Huyền Công cho nàng, thần tình của Khinh Nhan trở nên ngưng trọng, nàng đã tu luyện võ công nhiều

https://thuviensach.vn

năm, khi ta mới đọc cho nàng, nàng đã nhận ra đây chính là tâm pháp tối cao vô thượng của Ma môn.

Các tư thế động tác trên Xuân Cung đồ đương nhiên là ta phải chi điểm cho Khinh Nhan, thế nhưng khi nói tới vận khí điều tức, nàng lại là sư phụ của ta.

Chẳng qua cảnh giới của hai người chúng ta còn thấp, chưa thể đạt tới chuyện tâm không tạp niệm, máy móc luyện tập một hồi lại bị tình cảm mãnh liệt của ta phá hỏng. Khinh Nhan mới nếm thử mây mưa, đương nhiên là năng lực tự chủ không đủ, đâu có thể chịu được ta khiêu khích mãi.

Sáng sớm hôm sau, hai người chúng ta đồng thời tỉnh lại, nhớ tới trận điên cuồng tối hôm qua, Khinh Nhan ngượng ngùng tới cực điểm, ta hôn lên cặp môi thơm của nàng, nói:

“Khá hơn chút nào không?”

Khinh Nhan thấp giọng nói:

“Trên đời này làm gì có võ công huyền diệu như vậy, Vô Gian Huyền Công có thể trị hết nội thương của muội, nhưng mà chúng ta còn phải tu luyện thêm một đoạn thời gian nữa.”

Trong lòng ta thầm mừng rỡ không ngớt, mỉm cười nói:

“Chuyện này không có vấn đề, lúc nào ta cũng nguyện ý cùng nàng tu luyện.”

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng, nhẹ giọng nói:

“Huynh đương nhiên nguyên ý rồi...”

https://thuviensach.vn

Ta thấy được nàng e thẹn như vậy trong lòng lại rung động tới cực điểm, ôm thân thê mềm mại của nàng, nói:

“Không bằng hiện tại chúng ta lại thao luyện một lần.”

Khinh Nhan đỏ mặt đẩy ta ra, nói:

“Huynh đừng mơ tưởng dùng chuyện công làm việc riêng.”

Ta ha hả cười một tiếng, nhìn ra cửa sổ thấy mặt trời mọc đã cao, lại nhớ tới ước hẹn với A Đông nên không dám tiếp tục hồ đồ.

Khinh Nhan nói:

“Nếu như huynh thực sự thương yêu muội, thì… sau này... lúc luyện công không được nghĩ ngợi lung tung.”

Ta cười nói:

“Tối hôm qua lúc chúng ta song tu, hình như có vài chỗ không giống.”

Khinh Nhan trợn mắt nhìn ta một cái nói:

“Đó là do huynh khiêu khích muội trước!”

Mặc dù ta với song tu hiển nhiên là rất thích, nhưng nhìn thấy thần tình của Khinh Nhan, hiển nhiên là đã chuyển biến tốt đẹp hơn trước rất nhiều, Vô Gian Huyền Công quả nhiên là công pháp huyền diệu, luyện công lại có thể hưởng thụ sự ôn nhu, đúng là càng luyện càng thích, lúc nào cũng muốn luyện.

Bởi vì chuyện tối hôm qua, nên hôm nay Khinh Nhan lại dịch dung cho ta một lần nữa, lần này nàng hóa trang cho ta thành một trung niên xấu xí, trên người mặc đồ đen, thoạt nhìn chúng ta vô cùng giống một đôi vợ chồng ở nông thôn.

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“A Đông nhất định, sẽ không nhận ra ta.”

Khinh Nhan nói:

“Chờ thương thế của muội tốt hơn một chút, chúng ta sẽ rời khỏi đây, nếu như cảng vẫn còn cấm, chúng ta sẽ đi theo phía bắc.”

Ta gật đầu nói:

“Hai ngày nay tâm tình ta không yên, dường như là Đại Tần xảy ra chuyện, lần này Tinh Hậu chắc chắn phải đối mặt với một nguy cơ thật lớn.”

Khinh Nhan nói:

“Chuyện chính trị thì muội không hiểu, huynh chú ý ẩn giấu hành tung cho tốt, nếu như để cho Lãnh Cô Huyên biết nơi ở của huynh, thì nàng ta sẽ không bỏ qua đâu.”

Ta cười nhạt một tiếng, ta và Lãnh Cô Huyên sớm muộn vì cũng sẽ đánh một trận, nhưng mà lấy thực lực hiện tại của ta chẳng thể chống lại nàng một chiêu nửa thức.

Ta bám vào tai của Khinh Nhan, nói:

“Sợ nàng làm chi, chờ khi nàng ta tìm ta, song tu đại pháp của chúng ta đã đại công cáo thành, đánh cho nàng tè ra quần, biết sự lợi hại của chúng ta là như thế nào.”

Khinh Nhan bị ta làm cho cười, nhẹ giọng nói:

“Lại nói bậy.”

https://thuviensach.vn

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Cho dù song tu thần công này có luyện thành hay không, thì nó cũng là một thu hoạch với ta. Có được Khinh Nhan khuynh quốc khuynh thành, lại còn hơn cả Vô Gian Huyền Công kia.”

A Đông đúng giờ đi tới Tê Hà Lâu, hắn nhìn xung quanh bốn phía, không thấy ta, trên mặt hiện lên sự thất vọng.

Khi ta vững tin hắn không có ai đồng hành, mới vẫy vẫy tay.

A Đông do dự một chút, rồi mới chậm rãi đi tới trước bàn của ta.

“Ngồi đi!”

Hắn nhận ra thanh âm của ta, trên măt nở nụ cười khó có được.

Ta rót đầy chén rượu cho hắn, A Đông lắc đầu nói:

“Ta đã không còn uống rượu.”

Ta gật đầu, bảo tiểu nhị mang trà cho hắn.

“Ngày ấy ở khi thất lạc ở hoàng cung Đông Hồ, ngươi đi nơi nào?”

Vấn đề này đã là một câu hỏi tồn tại trong lòng ta từ rất lâu rồi.

A Đông chậm rãi buông chén trà nói:

“Ngày ấy khi ta đến Dưỡng Tâm Điện phóng hỏa, vốn định tới gặp mặt mọi người, thế nhưng không nghĩ ta lại gặp Lỗ Công Bạo...”

Trong mắt hắn tỏa ra cừu hận ghi xương thấu cốt.

Ánh mắt của ta rơi vào bàn tay bị thiếu hai ngón của hắn.

https://thuviensach.vn

A Đông lại vung tay phải lên, khóe miệng của ta co quắp lại, thật không ngờ A Đông lại rơi vào thảm trạng như vậy.

A Đông nói:

“Chỉ là ta thật không ngờ Lỗ Công Bạo lại tha tính mạng cho ta, sai ra nuôi mãnh thú cho hắn, sau đó lại đem ta và Lôi Thần tặng cho Gia Luật Xích Mi.”

Lôi Thần trong miệng của hắn chắc là con chó Tàng Ngao.

A Đông nói:

“Mấy năm nay, lúc nào ta cũng chú ý tới tin tức của chủ nhân để tới nương tựa, lần này ta theo Cáp Di tới Hán quốc mua đồ. Không nghĩ tới ở đây có thể... cho thuộc hạ gặp lại chủ nhân...”

Trong đôi mắt của A Đông hiện lên dòng lệ kích động.

Ta thấp giọng nói:

“Hán Thành Đế hiện nay đang tìm ta khắp nơi, ta phải dịch dung trốn tránh, hiện giờ càng bị phong tỏa, sợ rằng không thể rời khỏi nước Hán được ngay.”

A Đông nói:

“Cáp Di cũng đang bị chuyện này làm cho đau đầu, lần này hắn tới đây đã mua được một lượng lớn vật tư, chiến tranh giữa Đông Hồ và Bắc Hồ đã tới hồi quyết liệt, hắn nóng lòng muốn đem số lượng hàng hóa này về.”

Ta nghĩ tới việc hôm qua, thấp giọng nói:

“Chuyện tối hôm qua là như thế nào?”

https://thuviensach.vn

A Đông nhìn xung quanh, hạ thấp giọng nói:

“Thuộc hạ cố ý làm cho đám võ sĩ kia bị kinh động, chúng ta không dám thực hiện ý đồ nữa.”

Hắn mỉm cười nói:

“Lá thư của chủ nhân, thuộc hạ đã ném vào trong phòng của Hách Liên Chiến, điều này đã khiến hắn cảnh giác.”

Ta nở nụ cười:

“Hóa ra tối hôm qua ngươi vẫn luôn theo dõi ta.”

A Đông nói:

“Lôi Thần phát hiện ra hành tung của chủ nhân trước, sau đó thuộc hạ biết chủ nhân muốn vào trạch viện, chắc là tới bảo tin, cho nên mới theo dõi.”

Trên mặt hắn tỏ ra sự xấu hổ:

“Tối hôm qua thuộc hạ suýt chút nữa làm bị thương chủ nhân...”

Ta cười cầm chén rượu lên nói:

“Xa cách mới gặp lại, chúng ta phải vui mới đúng, nào chúng ta cạn chén này.”

A Đông nâng chén trà chạm với ta rồi ngửa đầu uống cạn, hắn lại nói:

“Chủ nhân, thuộc hạ không thể ở chỗ này ở lâu, Cáp Di hai hôm nay hắn đang cùng thành chủ nơi này thương nghị, chắc là sẽ có được lệnh thông hành, đợi khi hắn rời khỏi đây, thuộc hạ sẽ ở lại bảo hộ chủ nhân.”

Thấy ta gật đầu, A Đông lại nói:

https://thuviensach.vn

“Hán Thành Đế cấm hàng, thế nhưng đối với thương thuyền ngoại quốc chỉ cần kiểm tra xong là cho đi. Lệnh cấm đây chủ yếu là do thành chủ ban ra, hắn chỉ muốn mượn cớ thu được lợi nhuận của thương thuyền ngoại quốc. Trên đời này có rất ít chuyện mà tiền không làm được, ta nghe nói Hách Liên Chiến cũng có được lệnh thông hành.”

Trong lòng ta vui vẻ, nếu như Cáp Di có được lệnh thông hành, vậy thì chỉ cần ta mang theo Khinh Nhan tiến lên thuyền, rời khỏi Hán quốc chẳng có gì khó khăn nữa.

Ta hạ giọng nói:

“Ngươi chú ý tới động tĩnh của Cáp Di, chỉ cần hắn có được lệnh thông hành, thì phải lặp tức thông báo cho ta biết.”

A Đông gật đầu, cùng ta ước định phương thức liên lạc, sau đó mới rời đi.

Ta và Khinh Nhan chọn một khách điếm ở gần cảng, thương thuyền của Hách Liên Chiến đã rời bến, nhưng mà thuyền của Cáp Di vẫn phải bỏ neo, xem ra năng lực xử lý công chuyện của hắn quả nhiên kém hơn Hách Liên Chiến rất nhiều.

Ngoại trừ chuyện mỗi ngày đi vào trong thành tìm hiểu tin tức mới nhất, thời gian còn lại toàn ở trong phòng cùng Khinh Nhan vui vẻ cá nước.

Khinh Nhan dựa theo khẩu quyết tu luyện, thương thế rõ ràng chuyển biến tốt hơn rất nhiều, ta cũng cảm thấy sự biến hóa lớn của việc song tu, trong cơ thể lúc nào cũng tràn ngập lực lượng, tiềm năng trong cơ thể dưới sự kích thích của nội tức cũng dần dần xuất hiện. Thính lực, thị lực và các loại cảm giác của ta tăng cao, hiện giờ đã có được cảm giác vi diệu.

Ta gầm nhẹ một tiếng, ôm chặt lấy ngọc thể của Khinh Nhan, chân khí lưu chuyển cuồn cuộn trong kinh mạch của mình, đôi mắt đẹp của Khinh

https://thuviensach.vn

Nhan vẫn nhắm chặt, ta dẫn cỗ chân nguyên này vào trong kinh mạch, rồi vào đan điền của nàng, dung hợp với chân nguyên âm Địa Âm của nàng.

Hai người chúng ta tu luyện một lúc, rồi dẫn chân nguyên chảy ngược vào trong cơ thể của ta, làm đi làm lại mấy vòng như vậy, tuần hoàn không ngừng.

Khuôn mặt của Khinh Nhan càng lúc càng đỏ, không phải là vì động tác của chúng ta kích thích, mà là vì chân nguyên đang cuộn trào mãnh liệt trong lòng như một cơn sóng thần. Tu luyện tới giai đoạn này, chúng ta đã quên đi dục niệm, hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện.

Sau khi tuần hoàn được vài chu thiên, chúng ta từ từ thu hồi nội tức của mình, đầu óc trở nên trong sáng tỉnh táo, từ trong cảnh giới vong ngã trở về hiện thực.

Khinh Nhan thở phào nhẹ nhõm, ôn nhu nói:

“Huynh vẫn... chưa chịu rời ra...”

Ta ha ha cười nói:

“Ta vất vả cùng nàng luyện công như vậy, chẳng nhẽ nàng không thưởng cho ta chút nào hay sao?”

Khinh Nhan sẵng giọng:

“Huynh không phải đã...”

Ta cố sức di chuyển, Khinh Nhan không kìm được rên rỉ, chúng ta lại lao vào vòng tình ái, đối với ta mà nói song tu chỉ là phụ, ân ái mới là chuyện chính.

Trải qua hai ngày tu luyện, Khinh Nhan đã có thể đi lại như thường, dựa theo tốc độ hồi phục hiện nay, thương thế của nàng chẳng bao lâu sẽ khôi

https://thuviensach.vn

phục, có lẽ võ công còn tinh tiến hơn trước.

Mặc dù nàng không có chính miệng nói ra sự yêu thương với ta, thế nhưng từ trong đôi mắt của nàng, ta đã nhận ra nàng không còn muốn rời xa ta nữa.

Ba ngày sau A Đông tới tìm ta, nói là Cáp Di đã thành công có được thông hành lệnh, ngày mai sẽ khởi hành về Đông Hồ.

Ta nhìn vào thương thuyền to lớn trong bóng đêm, nở nụ cười:

“A Đông! Có biện pháp nào để cho chúng ta vào trong thương thuyền hay không.”

A Đông thấp giọng nói:

“Sáng sớm ngày mai có một đội vận chuyển đồ lên thuyền, Cáp Di bảo thuộc hạ phụ trách giám sát, chủ nhân có thể giả dạng làm người khuân vác lên thuyền, sau đó tận dụng thời cơ lẻn vào khoang chứa hàng.”

Ta gật đầu nói:

“Vậy thì cứ dựa theo lời của ngươi mà làm.”

A Đông nói:

“Đợi khi thương thuyền tiến vào thủy vực của Đại Tần, chúng ta sẽ tìm cách bắt cóc Cáp Di, bảo hắn chuyển hướng tới Tần quốc.”

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này phải làm càng bí mật càng tốt, trước khi tiến vào thủy vực Đại Tần, đừng để Cáp Di phát hiện ra điều gì.”

A Đông cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Cáp Di mang theo hai mươi võ sĩ, nhưng hầu như trong số này đều có phản cảm với hắn, số thủy thủ và người khuân vác thì lại càng hận hắn thấu xương, chúng ta bắt cóc Cáp Di không có tác dụng uy hiếp là mấy.”

Ta cười nhạt nói:

“Chuyện này chờ khi chúng ta ra khỏi Hán quốc sẽ thương nghị lại.”

A Đông đưa bản đồ đi biển cho ta, nói:

“Chủ nhân, trên đó đã đánh dấu đường về, người nghiên cứu một chút.”

Sau khi trở lại khách điếm, Khinh Nhan cũng từ bên ngoài trở về, nàng mua cho ta bữa ăn khuya, cười yếu ớt nói:

“Huynh tới thật đúng lúc, muội lo lắng thức ăn còn bị lạnh.”

Ta ôm lấy thân hình mềm mại của Khinh Nhan từ phía sau, hôn lên gáy ngọc của nàng, nói:

“Nàng chẳng phải là bữa ăn khuya của ta hay sao?”

Khinh Nhan cười nói:

“Mau ăn đi, còn dám hồ đồ, muội sẽ không để ý tới huynh.”

Ta ha hả cười to, đặt bản đồ đi biển sang một bên, cầm lấy thức ăn.

Khinh Nhan mở bản đồ, nàng đưa tới dưới ngọn nến, nhẹ giọng nói:

“Đây là cái gì?”

Ta vừa ăn vừa nói:

“Cáp Di mới có được lệnh thông hành, ngày mai sẽ rời khỏi Hán quốc tới Đông Hồ, ta quyết định, trốn vào trong thương thuyền của bọn họ, cùng

https://thuviensach.vn

hắn lên bắc.”

Khinh Nhan nói:

“Đã sắp xếp ổn chưa?”

Ta dùng khăn lụa lau miệng, buông đũa nói:

“A Đông đã sắp xếp xong xuôi tất cả, ngày mai chúng ta sẽ trà trộn vào trong đám người khuân vác, lên thuyền là chuyện dễ, nhưng mà...”

Ta cười nhìn về phía Khinh Nhan nói:

“Chỉ sợ là nàng phải cải trang thành một nam nhân.”

Khinh Nhan cười nói:

“Chuyện đó có đáng gì.”

Nàng cầm bản đồ, chỉ vào lộ tuyến nói:

“Ở đây cách Thiên Đường đảo rất gần, nghe nói xung quanh Thiên Đường đảo thường có hải tặc lui tới, các thương thuyền đều tránh khỏi nơi này, vì sao Cáp Di lại không biết mà vẫn chọn đi qua.”

Trong lòng ta ngẩn ra, nhìn vào trong bản đồ, quả nhiên đường kẻ đỏ đi qua gần Thiên Đường đảo, ta suy nghĩ một chút, rồi nói:

“Hách Liên Chiến đã rời khỏi Trục Lãng thành từ hôm qua, Cáp Di đương nhiên là muốn về Đông Hồ trước Hách Liên Chiến, đây là con đường ngắn nhất.”

Khinh Nhan thản nhiên cười nói:

“Xem ra dưới sự sai khiến của lợi ích, lá gan của con người to hơn rất nhiều.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Sự lựa chọn này tuy là tốt nhất, cho dù có thể tránh được hải tặc, ta cũng buộc họ chạy tới đảo Thiên Đường.”

Khinh Nhan không giải thích được nhìn về phía ta.

Ta cười nói:

“Mấy vị đảo chủ của đảo Thiên Đường có quan hệ với ta, chúng ta tới đó sẽ có được an toàn.”

Khinh Nhan nói:

“Ngươi cười dâm tiện như vậy, không phải ở đó có vị hồng nhan tri kỷ nào đó đấy chứ?”

Ta ôm nàng vào trong lòng, nói:

“Đã tới thời gian luyện công rồi.”

Khinh Nhan đỏ mặt cười nói:

“Huynh lại muốn dùng việc công làm chuyện riêng...”

Thân hình của nàng đã bị ta ôm trọn vào trong lòng, ta xoay nàng hai vòng, sau đó đặt lên trên giường, Khinh Nhan lấy hai tay càn ta, nói:

“Dận Không! Huynh phải đáp ứng muội một việc.”

Ta đang bị tình cảm kích động, cố gắng bỏ cánh tay của nàng, nhưng nàng vẫn không chịu, nói:

“Chuyện của chúng ta, huynh không được nói cho người thứ ba biết.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng tình ta nguyện, quản làm gì suy nghĩ của người khác?”

Trong đôi mắt đẹp của Khinh Nhan hiện lên sự u buồn, nàng nhẹ giọng nói:

“Phiêu Miễu Các môn quy cực nghiêm, bản thân muội là truyền nhân chỉ định, cả đời phải bảo tồn tấm thân xử nữ... thế nhưng hôm nay... tấm thân thuần khiết đã bị huynh phá, nếu như để cho bản môn biết, sợ rằng huynh không cách nào sống sót.”

Ta cười nhạt nói:

“Sợ họ làm gì, chỉ cần chúng ta yêu nhau, không có ai có thể ngăn cản chúng ta.”

Trong đôi mắt đẹp của nàng chảy ra hai dòng lệ, nàng ôm chặt lấy ta, kề sát vào mặt ta, run giọng nói:

“Đồng ý với muội.”

Ta véo má nàng, nói:

“Chẳng nhẽ vì Phiêu Miễu các mà chúng ta phải rời xa nhau hay sao?”

Khinh Nhan sâu xa nói:

“Dận Không, cho muội một thời gian, muội sẽ xử lý tốt chuyện này.”

Ta động tình nói:

“Ta mặc kệ bọn họ sẽ làm gì với ta, nhưng mà nàng phải nhớ kỹ một câu, trong thiên hạ không có bất kỳ ai có thể làm cho chúng ta xa nhau.”

Hai giọt nước mắt từ trong đôi mắt đẹp động lòng người của Khinh Nhan rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Ta cẩn thận hôn lên khuôn mặt nàng, chậm rãi di chuyển lên đôi môi anh đào.

“Đồng ý với muội...”

Khinh Nhan run giọng nói.

Ta rốt cục gật đầu, cánh tay ngọc của Khinh Nhan ôm lấy cổ ta, chủ động hôn ta, tình cảm mãnh liệt thiêu đốt ta, chúng ta lại hợp làm một, sự yêu thương của Khinh Nhan theo động tác bộc lộ ra ngoài, trong phòng nhất thời xuân ý dào dạt.

“Dận Không...”

“Tin tưởng ta, trong thiên hạ này không có người nào có thể chia cách chúng ta...”

Người khuân vác ở cảng rất nhiều, sau khi ta và Khinh Nhan cải trang, gia nhập vào trong đội ngũ, A Đông và mấy tên võ sĩ trên thương thuyền phụ trách giám sát người khuân vác.

Hắn nhận ra ta, hướng ta nói:

“Hai người các ngươi đem những thùng gỗ này tới khoang số hai.”

Ta và Khinh Nhan đi tới bên cạnh mấy thùng gỗ, thùng gỗ này không nặng, chỉ một mình ta vác cũng được, hai người chúng ta khiêng, Khinh Nhan chỉ cần làm dáng một chút là được.

Khoang số hai ở phần đuôi thuyền, A Đông tự mình đi theo chúng ta, cho thấy trong thùng gỗ này toàn là hàng hóa trân quý.

Thấy bốn bề vắng lặng, hắn nháy mắt với ta rồi chỉ vào trong một khoang thuyền.

https://thuviensach.vn

Ta và Khinh Nhan đem rương gỗ vào trong, bên trong đã chất đầy hàng hóa, xem ra đây chính là khoang số hai chứa vật phẩm.

Ta thấp giọng nói:

“Khi thương thuyền đi qua đảo Thiên Đường sẽ hành động.”

A Đông gật đầu nói:

“Dưới gầm giường ở góc phòng có nước và thực vật.”

Hắn nói xong liền đóng cửa khoang, trong phòng tối mịt.

Ta móc đánh lửa, châm vào ngọn nến, tìm được nước và thực vật mà A Đông đã chỉ.

Khoang thuyền này rất lớn, nhưng lại chất đầy hàng hóa, ta và Khinh Nhan đặt thùng gỗ lên, rồi đi tới một góc, tắt ánh nến, ôm lấy nàng.

Khinh Nhan ôn nhu nói:

“Xem ra mấy ngày này, chúng ta phải chịu đựng cảnh tối tăm rồi.”

Ta thấp giọng cười nói:

“Chuyện này đúng là một chuyện tốt, chúng ta sẽ không bị ai quấy nhiễu, chuyên tâm tu luyện song tu.”

Khinh Nhan ‘hì’ một tiếng cười nói:

“Nếu như lúc nào cũng làm chuyện này, huynh không cảm thấy khô khan hay sao?”

Ta ôm chặt nàng vào trong lòng, nói:

“Chỉ cần ở chung với nàng, cả đời ta cũng không cảm thấy nhàm chán.”

https://thuviensach.vn

“Đáng ghét!”

Khinh Nhan nhẹ giọng nói rúc đầu vào trong lòng ta.

Từ trên đỉnh đầu truyền tới tiếng bước chân, ta thấp giọng nói:

“Tại sao còn chưa xuất phát?”

Khinh Nhan nói:

“Có thể là phải kiểm tra hàng hóa?”

Ta gật đầu nói:

“Có lẽ sẽ có người xuống.”

Khinh Nhan nói:

“Chúng ta cẩn thận một chút, tốt hơn hết là mở thùng gỗ kia chui vào.”

Ta cạy thùng gỗ, nhưng mà bên trong toàn là dược liệu, mùi dược liệu bốc lên, ta cố gắng đổ nó vào một góc thuyền, Khinh Nhan tới hỗ trợ, cái thùng gỗ vừa vặn đủ chỗ cho hai người chúng ta.

Sau khi ta và Khinh Nhan chui vào, ta dùng chùy thủ cạy một lỗ quan sát phía ngoài.

Khi chúng ta làm xong, cửa khoang mở ra, có người nói:

“Kiểm tra kỹ một chút, số hàng hóa này cực kỳ quý hiếm, không được sơ suất một chút nào cả.”

Ta nghe thanh âm kia, nhận ra đây chính là giọng của Cáp Di, rồi nghe thấy tiếng người đếm, lại có người bò lên các thùng gỗ.

https://thuviensach.vn

Ta thầm hô may mắn, nếu như chúng ta không có chuẩn bị trước, thì lúc này đã bị phát hiện rồi.

Đám người kia kiểm tra một lúc, có người hướng cáp Di bẩm báo nói:

“Khởi bẩm Tổng quản, số thùng đã đủ.”

Cáp Di hắc hắc nở nụ cười nói:

“Đóng chặt cửa phòng, chuẩn bị khởi hành.”

Không bao lâu lại vang lên tiếng đóng đinh chan chát, ta thấp giọng nói:

“Cái tên hỗn trướng này chẳng phải là chuyện bé xé ra to hay sao?”

Khinh Nhan cười nói:

“Chắc là hắn sợ có chuột chạy vào.”

Ta cười nói:

“Chỉ tiếc là hắn lại không ngờ tới có hai con chuột to ở trong này.”

Vững tin Cáp Di và thủ hạ rời đi, chúng ta mới rời khỏi thùng gỗ, thân thuyền chấn động một cái, chắc là đã nhổ neo rời khỏi Trục Lãng thành.

Ta và Khinh Nhan mừng rỡ ôm nhau, ta cúi người hôn nàng, nhưng lại đụng phải chùm râu, nhịn không được bật cười ha hả.

Dưới ánh nến, khuôn mặt của Khinh Nhan tươi như hoa, có chòm râu mang lại cảm giác buồn cười vô cùng.

Ta lấy nước thuốc tẩy dịch dung cho mình và Khinh Nhan, cảm giác được làm chính mình khoan khoái vô cùng.

Ta nhìn khoang thuyền đầy hàng hóa, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta thật sự muốn xem Cáp Di này thu thập được những thứ trân quý gì.”

Dù sao Cáp Di cũng đã đóng đinh lên cửa, chúng ta không sợ người khác vào nên cậy tung các thùng hàng, chủng loại hàng hóa cực kỳ phong phú, ngoại trừ dược liệu, còn có tơ lụa, đồ sứ tinh xảo đẹp đẽ, làm cho ta vui mừng mà trong khoang còn có mấy vò rượu ngon đặc sản của Hán quốc và một ít trái cây.

Ta cười nói:

“Cáp Di này quả thực rất hiếu kính.”

Khinh Nhan nói:

“Bên này còn có một chút lạp xưởng (xúc xích) và chân giò hun khói.”

Ta chép miệng nói:

“Lần này chúng ta ăn sạch sẽ của chúng, ngay cả một manh giáp cũng không để lại.”

Hành trình tuy dài nhưng mà với ta và Khinh Nhan mà nói, nó vô cùng hương diễm, trong khoang có đầy đủ các loại thực vật, đảm bảo cho cuộc sống bình thường của chúng ta.

Trong bóng tối và sự vắng vẻ, vừa vặn có thể làm cho chúng ta vứt bỏ tạp niệm, chuyên tâm tu luyện để tăng tiến tu vi.

Dưới sự khổ công của chúng ta, ta đã có dấu hiệu đột phá tầng thứ nhất của Vô Gian Huyền Công, đồng thời ta và Khinh Nhan còn đạt tới tâm ý tương thông.

Ta có chút kỳ quái nói:

https://thuviensach.vn

“Ta nhớ là Thu tiền bối đã từng nói với ta, người hình như là người của Huyền Minh Giáo, sao lại trở thành sư thúc của muội?”

Khinh Nhan tựa vào lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Huyền Minh Giáo và Phiêu Miễu Các vốn là một nhà, Huyền Minh Công và Xuất Vân công cũng đều diễn biến từ Vô Gian Huyền Công mà ra. Lúc trước Thu sư thúc đã từng là thánh nữ của Huyền Minh Giáo, nếu theo lẽ thường thì người sẽ kế thừa chức giáo chủ Huyền Minh giáo, chỉ tiếc...”

Khinh Nhan than nhẹ một tiếng, hồi lâu mới nói:

“Thu sư thúc khi gần nhậm chức chưởng môn lại động tình, việc này bị Lãnh Cô Huyên tiết lộ ra, khiến cho nội bộ Huyền Minh giáo chấn động. Thật ra chỉ cần Thu sư thúc đồng ý đoạn tuyệt quan hệ với nam tử kia, thì có thể trở thành giáo chủ, chỉ tiếc là người kiên quyết không đồng ý, cuối cùng bị trọng hình, trục xuất khỏi Huyền Minh Giáo.”

Ta khen:

“Không nghĩ tới Thu tiền bối lại là một nữ tử dám yêu dám làm.”

Khinh Nhan nói:

“Nhưng mà nam tử mà Thu sư thúc yêu lại bị người khác câu dẫn, phụ mối tình si của người.”

Ta từ không nghĩ tới sau lưng Thu Nguyệt Hàn lại có nhiều chuyện như vậy, thấp giọng hỏi:

“Nam tử kia là của ai? Nữ tử nào câu dẫn hắn?”

Khinh Nhan nói:

“Nam tử kia là ma môn đệ nhất cao thủ Hoa Trục Nguyệt.”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày nói:

“Ta chưa từng nghe qua.”

Khinh Nhan nói:

“Hoa Trục Nguyệt là nghĩa tử của sư tổ muội, tu luyện võ công của Phiêu Miễu Các. Sau này hắn lại gặp được kỳ ngộ, trở thành cao thủ đệ nhất của Ma môn. Hắn ruồng bỏ Thu sư thúc, cuối cùng cũng bị người khác vứt bỏ, với tính cách cao ngạo của hắn làm sao có thể chấp nhận sự vũ nhục lớn như vậy. Sau đó không bao lâu thì mất tích, hai mươi năm qua chưa từng nghe bất cứ tin tức gì về hắn.”

Ta thở dài một hơi nói:

“Nữ nhân câu dẫn hắn thực là ghê tởm, nếu không hại Hoa Trục Nguyệt thì sao Thu tiền bối phải cô đơn cả đời.”

Khinh Nhan nói:

“Thu sư thúc vẫn là người trọng tình trọng nghĩa, Hoa Trục Nguyệt tuy rằng ruồng bỏ người, thế nhưng người vẫn toàn lực trợ giúp cho Phiêu Miễu Các. Khi đó, Phiêu Miễu Các bọn muội đang rối loạn nếu như không có người trợ giúp, thì tuyệt đối không có cục diện như ngày hôm nay.”

Khinh Nhan nghĩ đến ân tình của Thu Nguyệt Hàn, nhịn không được rơi lệ.

Ta ôm người ngọc, lại khuyên giải an ủi một phen, từ trên đỉnh đầu bỗng nhiên truyền tới tiếng bước chân vội vã. Ta và Khinh Nhan dừng nói chuyện, bước chân kia đi tới thẳng cửa phòng, sau đó lại truyền tới tiếng cạy cửa.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta vui vẻ, A Đông tới rất đúng hẹn. Nhưng mà đột nhiên trên đầu lại truyền tới tiếng bước chân, lần này là bốn người tới, chẳng lẽ là Cáp Di muốn kiểm tra hàng hóa?

Ta và Khinh Nhan cuống quít chui vào trong rương gỗ, không bao lâu sau, cửa khoang bị người cạy mở, ta nhìn qua lỗ thủng của thùng gỗ, bốn tên võ sĩ đi theo cầu thang của cửa khoang đi xuống, một người trong đó cầm đuốc, ta cảm thấy kinh ngạc vì Cáp Di không có ở bên trong.

Tên võ sĩ dẫn đầu nói:

“Từ rương số mười bảy và ba mươi ba đều là đồ cổ và ngân khí, rương số hai mươi sáu là rương quý nhất, đừng có lấy nhầm.”

Giờ ta mới hiểu, hóa ra đám võ sĩ này định ăn cắp hàng hóa.

Khinh Nhan ở bên tai ta bên cạnh nhỏ giọng nói:

“Làm sao bây giờ?”

Ta khoát tay áo, có một gã võ sĩ đi tới rương của chúng ta, tìm cách mở khóa.

Trong lòng ta thầm mắng, tên võ sĩ này thật là ngu không ai bằng, rõ ràng người kia đã nói là từ mười bảy tới ba mươi ba, hắn tới rương của chúng ta làm gì?

Tên võ sĩ thấp giọng nói:

“Đằng Đa Nhĩ an đáp, rương số hai mươi sáu do ta mở.”

Ta và Khinh Nhan liếc mắt nhìn nhau, trên mặt nở nụ cười khổ, xem ra hiện giờ chúng ta không cách nào ẩn thân được nữa rồi.

Lại có một gã võ sĩ bắt đầu đi tới, muốn cạy rương của chúng ta.

https://thuviensach.vn

Ta chớp đúng thời cơ, cùng Khinh Nhan đẩy nắp rương ra, đập vào ngực tên võ sĩ kia một chưởng.

Một chưởng này ta dùng toàn lực, tên võ sĩ không biết trong rương có người, tâm lý sợ hãi nên tránh không kịp, bị ta đánh bay ra ngoài, bay ngược hơn mười trượng mới nặng nề đập vào góc khoang thuyền.

Chỉ nghe tiếng gỗ vỡ tung tóe, thanh âm răng rắc vang lên, thân hình tên võ sĩ kia mềm nhũn nằm trên đất, không ngờ một chưởng này của ta đã cướp đi tính mạng của hắn.

Võ công của Khinh Nhan cao hơn ta rất nhiều, xuất thủ tự có chừng mực, chỉ điểm trúng huyệt câm của võ sĩ kia, thân hình mềm mại của nàng bay vút lên, điểm trúng luôn hai võ sĩ còn lại.

Ta vẫn chìm đắm trong uy lực của một chưởng kia, nhiều lần nhìn lại bàn tay mình, thực sự là khó có thể tin một chưởng uy lực này lại do ta phát ra.

Cửa khoang có một cái bóng đen bỗng nhiên vọt vào, huy kiếm hướng Khinh Nhan đâm tới, thân thể mềm mại của Khinh Nhan xoay tròn, dùng mũi chân đá vào kiếm của người này.

Ta nhận ra người tới là A Đông, nên quát lớn:

“Dừng tay!”

Khinh Nhan mũi chân điểm một cái, thân hình mềm mại nhảy tới cạnh ta.

A Đông thu hồi trường kiếm, trở tay đút vào vỏ kiếm.

Khinh Nhan mỉm cười nói:

“Kiếm pháp rất tốt!”

A Đông cúi đầu xuống nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân!”

Ta nhìn ba tên vệ sĩ còn lại, thấy chúng đều sợ hãi tới cực điểm.

Ta bảo Khinh Nhan giải huyệt cho tên võ sĩ lên là Đằng Đa Nhĩ, A Đông rút ra chùy thủ để ở cổ của hắn, hắn run giọng nói:

“Đừng mà... ta... chúng ta chỉ muốn trộm tài vật...”

Ta cười nhạt nói:

“Ai nói ta muốn giết ngươi? Nhưng mà nếu như Cáp Di biết chuyện của các ngươi, hậu quả như thế nào chắc chắn các ngươi có thể tưởng tượng được.”

Đằng Đa Nhĩ sợ hãi, thân thể run rẩy không ngừng, ta lấy cái châm cài tóc của Khinh Nhan, điểm vào người hắn một cái, Đằng Đa Nhĩ đau đến mức kêu thảm một tiếng.

Ta cười lạnh nói:

“Ngươi đã trúng Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm, nếu như trong vòng bảy ngày không có giải dược, khi đó cho dù là thần tiên cũng không cứu được tính mạng của ngươi, trong thiện hạ hiện giờ chỉ có ta mới phương biện pháp trị liệu.”

Đằng Đa Nhĩ dập đầu như đảo tỏi nói:

“Công tử tha mạng, công tử tha mạng...”

Ta mỉm cười nói:

“Chỉ cần ngươi làm theo sự phân phó của ta, đương nhiên là ta sẽ ban giải dược.”

https://thuviensach.vn

Đằng Đa Nhĩ lập tức nói:

“Tiểu nhân nguyện vì công tử xông pha khói lửa, chết không chối từ.”

Ta lại đâm cho hai võ sĩ còn lại mỗi người một cái, mặt hai người này sợ hãi tái đi.

Ta âm thầm buồn cười, chỉ một cái kế nhỏ, mà cũng có được sự giúp đỡ của ba tên võ sĩ.

Trong đôi mắt của Khinh Nhan hiện lên sự thưởng thức, có đôi khi giả dối cũng chính là sự thăng hoa của trí tuệ.

https://thuviensach.vn

Chương 108: Ngược Gió

A Đông nói:

"Chủ nhân, một canh giờ nữa sẽ đến hải vực Thiên Đường đảo!"

Ta gật đầu nói:

"Bây giờ là mấy?"

Đằng Đa Nhĩ nói:

"Mới qua canh ba!"

Tính mạng của hắn đã nằm trong tay của ta, đương nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội lấy lòng nào cả.

Ta hướng A Đông nói:

"Lập tức chuẩn bị, khi thương thuyền tiến nhập hải vực Thiên Đường đảo thì bắt đầu hành động, cần phải ép thủy thủ chạy tới Thiên Đường đảo."

Đằng Đa Nhĩ sợ hãi nói:

"Chủ nhản... Thiên Đường đảo... chính là chỗ hải tặc tụ tập, vì sao chúng ta phải dấn thân vào hiểm cảnh?"

Khinh Nhan cười nói:

"Hiện giờ ngươi còn không rõ thân phận của chúng ta hay sao?"

https://thuviensach.vn

Đằng Đa Nhĩ hít một hơi lạnh, hắn cho rằng chúng ta là hải tặc.

Trong lòng ta cười thầm, hôm nay chỉ đơn giản như vậy đã bắt được thương thuyền của Cáp Di, làm cho Gia Luật Xích Mi tổn thất một số lượng tiền bạc lớn, đồng thời còn mang tới cho Thiên Đường đảo một lễ vật trọng hậu.

A Đông và Đằng Đa Nhĩ đối với bố trí của con thuyền này tương đối quen thuộc, vị trí mấu chốt không phải là Cáp Di, mà là thuyền trưởng.

Chúng ta quyết định, Khinh Nhan sẽ dẫn A Đông và Đằng Đa Nhĩ đi đối phó võ sĩ trên thuyên, ta và hai gã võ sĩ khác đi tới khoang thuyền trưởng.

Chỗ ở của thuyền trưởng cách chúng ta không quá xa.

Đi lên boong tàu, gió lạnh trong lành thổi tới làm cho tinh thần của ta như muốn rung lên, vầng trăng sáng đang treo cao trên bầu trời, ta vẫn còn chưa bao giờ nhìn thấy trăng sáng rõ như thế này, nên phải nhíu mắt lại, cảnh tượng này đối lập với khoang thuyền đầy bóng tối.

Hai gã võ sĩ đi trước ta mở đường.

Đi tới khoang thuyền, ta đập cửa, một võ sĩ nói:

“Bác Liên Lô thuyền trưởng!”

Qua một lúc lâu, bên trong mới truyền đến tiếng bước chân lẹp xẹp, một người Hồ vóc người cường tráng đi ra mở cửa, ta nhanh như tia chớp chỉ trường đao vào ngực của hắn.

Bác Liên Lô kinh tiếng nói:

“Ngươi... là ai?”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Là bằng hữu hay địch nhân còn phải tùy thuộc vào sự lựa chọn của ngươi.”

Bác Liên Lô không phải người ngu, hắn đương nhiên biết mạng sống còn trọng yếu hơn bất cứ chuyện vì khác, những thủy thủ khác đều được Bác Liên Lô mang từ quê nhà đi, cho nên tuyệt đối vâng lời.

Thương thuyền khi đến thuỷ vực Thiên Đường đảo, thì chuyển hướng chạy thẳng về phía Thiên Đường đảo.

Phía chân trời đã ánh lên một màu chì, ánh bình minh sắp hiện lên, trong lòng ta sung sướng cố gắng hít thở không khí tự do.

Khinh Nhan cười đi tới bên người ta, xem ra chuyện bên kia của nàng cũng thuận lợi.

Bác Liên Lô run giọng nói:

“Tráng sĩ dự định đối đãi với chúng ta ra sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Lúc dỡ hàng hóa xuống xong, các ngươi có thể rời đi.”

Lúc này Cáp Di mới đi từ trong khoang ra, hắn còn chưa biết chuyện gì, khi nhìn thấy ta và Khinh Nhan, hắn không khỏi ngơ ngác, rồi nhận ra ta chính là Đấu sĩ Băng Báo nổi danh Đông Hồ, sợ hãi nói:

“Ngươi... ngươi sao lại ở đây?”

A Đông ở phía sau hắn lạnh lùng nói:

“Đương nhiên là chủ nhân ta có sự sắp xếp.”

Cáp Di mặt đột nhiên biến sắc nói:

https://thuviensach.vn

“Các ngươi muốn đi đâu?”

Cáp Di run giọng nói:

“Ngươi...Ngươi...”

Hắn bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, hướng đám võ sĩ liều mạng kêu lên:

“Nếu như tới Thiên Đường đảo, chúng ta chắc chắn không thể sống sót, chúng ta... cùng... bọn họ liều mạng...”

Ta hướng A Đông nháy mắt, Cáp Di lời còn chưa nói hết, kiếm phong băng lãnh của A Đông đã xẹt qua yết hầu hắn, máu từ trên cổ hắn phun ra, dưới ánh nắng sớm, có vài phần thê lương.

Thân hình mập mạp của Cáp Di nặng nề đổ ập xuống dưới.

Đằng Đa Nhĩ và một võ sĩ nhấc thi thể của hắn lên, ném xuống biển, mọi người đều bị hành động của A Đông làm chấn động, không có bất kỳ ai dám động thủ chống lại.

Thủy thủ phụ trách cảnh giới bỗng nhiên kêu lên một tiếng, chúng ta xoay người nhìn lại, thấy ở hướng đông có hai chiếc thuyền lớn đang chạy tới chỗ chúng ta. Từ rất xa ta đã nhìn thấy trên cái cờ lớn có một chữ Long, hóa ra là chiến thuyền của Hải Long bang.

Ta hướng Bác Liên Lô nói:

“Kéo cờ trắng lên, đừng để bọn họ công kích chúng ta.”

Tính mạng của Bác Liên Lô đang nằm trong tay của ta, đương nhiên là không dám chống lại, cuống quít hạ lệnh cho thủy thủ kéo cờ.

https://thuviensach.vn

Chỉ chớp mắt hai chiếc chiến thuyền đã một trái một phải áp sát chúng ta, hải tặc trên thuyền liên tục gào rú. Ta đi lên mũi thuyền, cất cao giọng nói:

“Làm phiền thông báo cho Kiều đảo chủ và Khâu huynh một tiếng, có cố hữu cầu kiến.”

Quần tặc khi nghe thấy ta nói ra tên của thủ lĩnh mình, thì lập tức im lặng, có người chạy đi thông báo cho đầu lĩnh.

Đám võ sĩ và thủy thủ trên thuyền sợ hãi, họ lo lắng cho số phận của mình.

Khinh Nhan lặng lẽ kéo ống tay áo của ta, nói:

“Có người đến!”

Ta cũng nhận ra sự biến hóa trên thuyền của đối phương, quần tặc chia làm hai hàng, có một thiếu nữ mặc võ sĩ phục màu đỏ chậm rãi đi lên mũi thuyền. Da nàng trắng như tuyết, dung mạo như tranh, chính là nữ nhi của đảo chủ Thiên Đường đảo Tử Ngưng.

Ta mỉm cười nói:

“Tử Ngưng cô nương, chúng ta lại gặp mặt!”

Trung khí của ta lớn, âm thanh vang đi rất xa.

Tử Ngưng thản nhiên cười, bàn tay nhỏ nhắn vung lên, một mũi ám tiễn “vù” một tiếng bắn ra, chuẩn xác ghim vào trên cột buồm.

Thân hình mềm mại của nàng bay lên trời, mềm mại phiêu nhiên đi sang thuyền của chúng ta.

Ta nhìn kỹ lại, thấy trên ám tiễn có một sợi dây bạc rất nhỏ, nó dẻo dai vô cùng, có thể chịu được trọng lượng rất lớn.

https://thuviensach.vn

Tử Ngưng phong tư trác tuyệt bay xuống ở trước mặt ta, cười duyên nói:

“Ta còn đang thắc mắc là ai muốn tìm phụ thân ta, hóa ra là ngươi...”

Ta chớp mắt với nàng, ý bảo không nên tiết lộ thân phận của ta trước mặt mọi người.

Tử Ngưng lập tức hiểu ý, mỉm cười nói:

“Long công tử lần này đến đây có gì phân phó không?”

Ta cười nói:

“Thứ nhất là để thăm Kiều đảo chủ, thứ hai là cầu các người giúp ta một chút chuyện.”

Tử Ngưng nói:

“Hai ngày nay phụ thân ta cũng nhắc về công tử nhiều lần.”

Ta cười nói:

“Chờ khi đến Thiên Đường đảo ta nhất định phải cùng Kiều đảo chủ uống mấy chén.”

Đôi mắt đẹp của Tử Ngưng nhìn thẳng vào Khinh Nhan, không khỏi thở dài nói:

“Vị muội tử này thật xinh đẹp, là phu nhân của công tử ư?”

Khinh Nhan khuôn mặt ửng hồng, không thừa nhận cũng không phủ nhận.

Trong lòng ta mừng rỡ, hướng Tử Ngưng nói:

https://thuviensach.vn

“Trên thương thuyền này có không ít hàng hóa, tạm thời có thể coi như lễ vật ta tặng cho cô nương.”

Tử Ngưng vui vẻ nói:

“Đa tạ Long công tử.”

Nàng phất phất tay, hải tặc thủ hạ của nàng gào thét đi lên trên thuyền, chỉ trong chốc lát, những hàng hóa có giá trị trên thuyền đã không còn chút nào.

Đợi khi hàng hóa được bốc lên hết, ta xoay người nói với Bác Liên Lô:

“Ngươi mang theo thủ hạ có thể rời đi, bọn họ sẽ không làm khó ngươi.”

Bác Liên Lô thở dài một tiếng, thần tình buồn bã vô cùng, hắn bị mất hàng hóa, được nhiên là Gia Luật Xích Mi sẽ không nhẹ tay với hắn.

Tử Ngưng nói:

“Ngươi chớ khổ sở, chỉ cần ngươi nói với chủ nhân của mình là nhóm hàng hóa này bị Thiên Đường đảo cướp, thì hắn chỉ biết than mình xui xẻo mà thôi.”

Dưới sự hướng dẫn của Tử Ngưng, ta lên chiến thuyền của nàng, ngoại trừ A Đông, Đằng Đa Nhĩ cũng mang theo hơn hai mươi thủ hạ đi qua.

Ta cười nói:

“Ngươi theo ta làm cái gì?”

Đằng Đa Nhĩ nói:

“Nô tài quyết định đi theo chủ nhân, ngày sau chủ nhân đi đâu, thuộc hạ sẽ đi tới đó.”

https://thuviensach.vn

Ta phất phất tay nói:

“Ta chỉ lừa gạt ngươi, căn bản không có Đoạn Mệnh Thất Tuyệt Châm, ngươi cũng không trúng độc, mau chóng trở về thương thuyền của mình đi.”

Không nghĩ tới Đằng Đa Nhĩ lại cùng với đám võ sĩ đồng loạt quy xuống, nức nở nói:

“Chủ nhân, nếu như không thu nhận đám thuộc hạ, đám thuộc hạ xin chết ở đây.”

Ta ngơ ngác, nhưng cũng hiểu là đám Đằng Đa Nhĩ làm mất hàng hóa, Cáp Di lại bị giết, khi trở về chúng sẽ không cách nào ăn nói được với Gia Luật Xích Mi. Chức trách của họ khác với đám thủy thủ, nếu như Gia Luật Xích Mi truy cứu chắc chắn họ sẽ chết.

A Đông thấp giọng nói:

“Chủ nhân, thân thủ của bọn họ cũng không tệ lắm.”

Hắn và Đằng Đa Nhĩ dù sao cũng ở chung một khoảng thời gian, có thể nói là có giao tình.

Ta gật đầu nói:

“Được rồi! Các ngươi có thể theo ta, nhưng mà nếu có lòng mưu nghịch, ta quyết không nhẹ tay với các ngươi đâu!”

Bây giờ là thời gian ta cần dùng người, càng có thêm nhiều người càng tốt.

Đằng Đa Nhĩ cuống quít cùng đám võ sĩ dập đầu với ta.

https://thuviensach.vn

Sau nửa canh giờ, đã tiến vào Nguyệt Nha Loan, Đẳng Đa Nhĩ và đám võ sĩ lần đầu tiên thấy quy mô của hải tặc như vậy, sợ hãi than không ngớt.

Trên cảng đã có một đám người, chắc là chờ chiến thuyền chiến thắng khải hoàn trở về.

Chiến thuyền vừa cập bến, mấy người đứng trên đã lao tới vận chuyển hàng hóa xuống.

Ta và Tử Ngưng sóng vai đi xuống chiến thuyền, đã thấy Kiều Sở Tam hạc phát đồng nhan cười tươi đi tới chỗ chúng ta, nói:

“Bình vương điện hạ, ta thật sự là nhớ người muốn chết!”

Kiều Sở Tam cười tủm tỉm nhìn về phía Tử Ngưng nói:

“Con gái, phụ thân đúng là tâm phục khẩu phục với con.”

Ta mê hoặc nói:

“Kiều đảo chủ nói những lời này là có ý gì?”

Kiều Sở Tam ôm cánh tay của ta, đi vào trong đảo, cười to nói:

“Chúng ta đã nghe nói chuyện ở Đại Hán, nhiều ngày nay vẫn lo lắng cho an nguy của điện hạ. Tử Ngưng có dự cảm là điện hạ vô cùng có khả năng sẽ nhập Tần.”

Ta cười nói:

“Tử Ngưng cô nương có dự kiến tương lai như vậy, nếu như Gia Cát tiên sinh biết được chắc chắn sẽ hoảng sợ cho mà xem.”

Tử Ngưng thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này phân tích cũng không có mấy khó khăn, hiện nay Hán quốc đang tìm điện hạ khắp nơi. Nếu như điện hạ trở lại Đại Khang, sẽ có rất nhiều người không muốn cho điện hạ leo lên chức vị thái tử, gặp hiểm nguy chắc chắn là nhiều. Tần quốc đột nhiên hủy không kết minh, việc này đã chứng minh Bình vương điện hạ thuyết phục được Tần thái hậu, Tần quốc sẽ vô cùng có khả năng cùng Đại Khang hữu hảo, điện hạ nhập Tần là việc đương nhiên?”

Ta và Kiều Sở Tam đồng thời nở nụ cười.

Kiều Sở Tam nói:

“Phụ tử chúng ta trong lúc rảnh rỗi có phân tích một chút tình thế thiên hạ, Bình vương điện hạ ngàn vạn lần không nên tưởng thiệt.”

Ta cười nói:

“Kiều đảo chủ và Tử Ngưng cô nương phân tích đạo lý rõ ràng, lát nữa ta còn muốn tỉ mỉ nghe cao kiến của các vị.”

Kiều Sở Tam cười nói:

“Chỉ cần điện hạ không chê chúng ta kiến thức nông cạn, hai phụ tử chúng ta sẽ nói tường tận.”

Ta hỏi Khâu Dặt Trần tại sao lại không ở trên đảo:

“Khâu huynh đâu?”

Tử Ngưng nói:

“Điện hạ không biết huynh ấy tới Tuyên Thành giúp điện hạ huấn luyện thủy quân hay sao?”

Ta cảm thán nói:

https://thuviensach.vn

“Lúc ta rời khỏi Tuyên Thành, Khâu huynh còn chưa tới, xem ra ta bỏ mất cơ hội hàn huyên rồi.”

Tử Ngưng nói:

“Huynh ấy mới sai người đưa thư về, nói tất cả moi chuyện đều hết sức thuận lợi.”

Kiều Sở Tam an bài chúng ta ở trong Mộc Lâu trại, từ khi ta trở về Đại Tần lần trước, hắn đã xây dựng riêng chỗ ở cho ta.

Bọn họ vốn tưởng rằng ta và Khinh Nhan là vợ chồng, nên an bài chúng ta ở cùng một gian phòng. Nhưng Khinh Nhan lại đột nhiên ở một phòng khác, ta bỗng nhiên cảm giác được, Khinh Nhan đã bắt đầu duy trì khoảng cách với ta.

Đêm đó Kiều Sở Tam thiết tiệc tẩy trần cho ta ở Thính Triều Lâu, ta mời Khinh Nhan cùng đi, nhưng nàng lấy lý do là thân thể không khỏe không muốn đồng hành, ta đành phải một mình đi dự tiệc.

A Đông, Đằng Đa Nhĩ và đám võ sĩ ở tầng dưới cùng nhau uống rượu.

Ta và phụ tử Kiều Sở Tam ở lầu hai trò chuyện.

Rượu quá tam tuần, Kiều Sở Tam nói:

“Điện hạ có thể bình yên chạy trốn khỏi Hán quốc, thật sự là phúc của Đại Khang.”

Ta cười nói:

“Hán Thành Đế một lòng muốn giữ ta ở lại Hán đô, lần này nếu như không có Tinh Hậu trợ giúp, chỉ sợ ta thực sự bị giam lỏng rồi.”

Kiều Sở Tam cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Cái tên tiểu nhân Hạng Bác Đào này, nếu như muốn đánh thì đường đường chính chính đánh với Đại Khang một trận, cần gì phải bày ra âm mưu quỷ kế như vậy?”

Tử Ngưng nói:

“Phụ thân từng nói Hán quốc không có thực lực nuốt được Đại Khang, Hạng Bác Đào không phải người ngu, hắn đương nhiên ý thức được điểm này, liên minh với bốn quốc gia khác đúng là một biện pháp tốt nhất.”

Ta gặt đầu nói:

“Hạng Bác Đào thủ đoạn đúng là cao minh.”

Kiều Sở Tam nói:

“Cao minh thì thế nào, cũng vẫn bị điện hạ phá hỏng âm mưu, chỉ cần Tần quốc không gia nhập liên minh, hắn có thể làm nên sóng gió gì?”

Ta thở dài nói:

“Cho dù Tần quốc không gia nhập liên minh, thì lực lượng của Hán Thành Đế cũng không thể coi thường, nếu như Hán Thành đế vẫn có thể phát động chiến tranh với Đại Khang.”

Kiều Sở Tam nói:

“Cũng may là phụ hoàng điện hạ có quyết định anh minh, lần này điện hạ phá hỏng âm mưu với năm nước, chuyện phục hưng Đại Khang đúng là có hi vọng rồi.”

Ta lặng lẽ không nói, nâng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Tử Ngưng dường như hiểu nỗi khổ trong lòng ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Điện hạ có phải là lo lắng Hâm Đức hoàng để lật lọng hay không?”

Kiều Sở Tam vỗ bàn một cái thật mạnh, cả giận nói:

“Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy, huống chi miệng của hắn nói ra toàn lời vàng ngọc, muốn đổi ý là đổi ý hay sao?”

Ta cười nói:

“Kiều đảo chủ cần gì phải kích động, nếu như ta lên làm thái tử, chắc chắn sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, sợ rằng cảnh ngộ càng khó khăn hơn.”

Kiều Sở Tam nói:

“Điên ha định làm gì?”

Ta nhìn vầng trăng ngoài cửa sổ, nhẹ giọng nói:

“Ta bây giờ lo lắng không phải là Đại Khang mà lại là Đại Tần, không biết bệnh tình của Yến Nguyên Tông như thế nào rôi?”

Kiều Sở Tam nói:

“Ta không rõ lắm về tình hình của Tần quốc, tin tức về Yến Nguyên Tông bị phong tỏa nghiêm ngặt, toàn bộ Đại Tần ai cũng biết Yến Nguyên Tông bệnh nặng, thế nhưng bệnh tình thực sự của hắn như thế nào không một ai biết cả.”

Ta gật đầu, Tinh Hậu phong tỏa tin tức của Yến Nguyên Tông là một nước cờ phải đi, đồng thời chứng minh chuyện Yến Nguyên Tông còn sống trên đời này, việc này làm ta an tâm hơn rất nhiều.

Tử Ngưng nói:

https://thuviensach.vn

“Điện hạ có dự định trở về Đại Khang không?”

Ta mỉm cười nói:

“Thực không dám dấu diếm, ta và Tinh Hậu đã đạt thành hiệp nghị, lần này ta chọn con đường Tần quốc trở lại Đại Khang, còn có một nguyên nhân trọng yếu khác, đó chính là tiến hành liên minh với Tần quốc.”

Kiều Sở Tam mắt hổ sáng quắc lớn tiếng nói:

“Nếu như Đại Khang thực sự có thể liên minh với Đại Tần, hai nước lấy sự hiểm yếu của Trường Giang, dựng thành phòng tuyến, như vậy thì các nước Hán, Tề, Tấn có hợp lực lại cũng khó mà thành tai họa được.”

Tử Ngưng nói:

“Cho dù Tinh Hậu đáp ứng, Túc vương Yến Hưng Khài cũng chưa chắc sẽ đông ý.”

Ta cười nói:

“Ta cảm thấy hắn chẳng có lý do gì cự tuyệt, liên minh với Đại Khang còn tốt hơn so với Đại Hán nhiều lắm.”

Kiều Sở Tam nói:

“Ta nghe nói Yến Hưng Khải đang toàn lực ủng hộ Yến Nguyên Tịch lên đế vị, nếu như bây giờ Yến Nguyên Tông bất hạnh chết đi, có lẽ mưu đồ của hắn sẽ thành hiện thực.”

Tử Ngưng gật đầu nói:

“Yến Nguyên Tịch vốn là Đại Tần thái tử, là người thừa kế hợp pháp của Tuyên Long hoàng đế. Tinh Hậu cướp đế vị của hắn cho Yến Nguyên Tông, thần dân Đại Tần ai mà chẳng biết chuyện này.”

https://thuviensach.vn

Ta nâng chén rượu lên nói:

“Kiều đảo chủ, ta có một chuyện muốn nhờ.”

Kiều Sở Tam cười nói:

“Điện hạ không cần khách khí như thế, chỉ cần Kiều Sở Tam có thể làm được, cho dù phải xông pha khói lửa không chối từ.”

Ta thấp giọng nói:

“Ta muốn Kiều đảo chủ sai thủ hạ có thể tin cẩn tới Tuyên Thành, báo tin của ta cho các vị thê tử ở nhà.”

Kiều Sở Tam ha ha cười nói:

“Ta còn tưởng là chuyện gì, chuyện này thì không đáng lo?”

Ta trịnh trọng nói:

“Chuyện này cần phải thật bí ẩn, ta không muốn kinh động tới bất kỳ thế lực nào ở Đại Khang.”

Kiều Sở Tam cười tủm tỉm nhìn về phía Tử Ngưng nói:

“Ta phái con gái của ta tới Tuyên Thành, thuận tiện thăm Dật Trần một chút, Bình vương đã yên tâm chưa?”

Tử Ngưng tới Tuyên Thành đúng là hợp ý của ta, ta hướng Tử Ngưng nói:

“Đã như vậy thì làm phiền Tử Ngưng cô nương rồi.”

Tử Ngưng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngày mai ta sẽ lập tức tới Tuyên Thành đem tin tức bình an của Bình vương báo cho mọi người.”

Kiều Sở Tam nói:

“Bình vương điện ha dự tính khi nào tới Tần đô?”

Ta suy nghĩ một chút:

“Càng nhanh càng tốt, ngày mai ta và Tử Ngưng cô nương cùng đi, bệnh tình của Yến Nguyên Tông trở nên nghiêm trọng, ta tới khi hắn còn sống, còn hơn là tới để chịu tang.”

Trở lại phòng ở, ta thấy phòng của Khinh Nhan đã tắt đèn, ta do dự một chút rồi đập cửa.

“Là ai?”

Bên trong truyền đến thanh âm của Khinh Nhan.

Câu này là nàng cố ý nói, trong tiểu lâu này chi có hai chúng ta, huống chi với sự nhạy cảm của nàng, chắc chắn đã đoán được bước chân của ta.

Ta không lên tiếng, im lặng đợi phản ứng của Khinh Nhan.

“Muội hôm nay mệt mỏi...”

Thanh âm của Khinh Nhan có vẻ yếu ớt.

Ta vẫn không rời đi, ta cam đoan lúc này trong lòng của Khinh Nhan đang tranh đấu kịch liệt.

Qua hồi lâu, Khinh Nhan mới mở cửa phòng, trong đôi mắt đẹp toàn là lệ nóng, nàng bỗng nhiên nhào vào trong lòng ta, hai tay ôm chặt lấy tấm lưng của ta. Ta bế xốc nàng lên, đi vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Chẳng nhẽ hôm nay nàng lại lười biếng, không chịu luyện công hay sao?”

Khinh Nhan run giọng nói:

“Muội nhớ huynh...”

Ta cười nói:

“Nha đầu ngốc, chẳng phải là ta tới rồi hay sao?”

Lời còn chưa dứt, Khinh Nhan đã chủ động dâng cặp môi thơm, ta quấn lấy cái lưỡi mềm mại của nàng, cố sức mút đôi môi, Khinh Nhan rên rỉ thở dốc.

Ta cởi quần áo của nàng, những đường cong mê người của nàng hiển thị trước mặt ta, da thịt của nàng trắng noãn, do xấu hổ nên ửng đỏ.

Ta không còn kiềm chế được nữa, đặt thân hình của Khinh Nhan xuống dưới, dùng tay tách hai bắp đùi đẹp. Thân hình của Khinh Nhan hơi nhích, cố ý đón gió theo trăng.

Đôi chân ngọc của nàng quấn chặt lấy ta, sự sung sướng đã thiêu đốt, cả hai thân hình chúng ta dung họp làm một, trong bóng đêm chỉ còn lại xuân ý dạt dào...

Sáng sớm hôm sau ta và Tử Ngưng cùng hơn ba mươi người khác rời khỏi Thiên Đường đảo tới Đại Tần, Khinh Nhan đã khôi phục lại như trước đây, mặc dù ở trước mặt mọi người vẫn hơi rụt rè với ta, nhưng từ trong đôi mắt đẹp của nàng, ta cảm nhận được tình yêu nóng bỏng.

Ta giao bức thư đã viết từ trước cho Tử Ngưng, trịnh trọng bảo nàng phải giao tận tay bức thư này cho Sở Nhi.

https://thuviensach.vn

Tử Ngưng cười nói:

“Bình vương yên tâm, ta nhất định giao tận tay bức thư này cho Vương phi.”

Ta ân cần nói:

“Đường tới Tuyên Thành ngàn dặm xa xôi, Tử Ngưng cô nương nhất định phải cẩn thận một chút.”

Tử Ngưng cười nói:

“Những lời này ta đang muốn nói với Bình vương, ta chỉ là một nữ tử bình thường, làm gì có ai lưu ý, thế nhưng nếu tin tức Bình vương nhập Tần truyền ra ngoài, khẳng định có không ít người sẽ tới tìm người gây phiền phức.”

Ta ha hả cười nói:

“Hình như cả đời ta đều làm bạn với phiền phức.”

Trong đôi mắt của Khinh Nhan hiện lên sự u buồn nhàn nhạt, chắc chắn là nàng đang lo lắng Lãnh Cô Huyên sẽ gây bất lợi với ta.

Tử Ngưng hướng ta thâm ý cười cười, nhẹ giọng nói:

“Khinh Nhan cô nương rất quan tâm tới Bình vương điện hạ đấy!”

Khinh Nhan khuôn mặt đỏ lên, giải thích:

“Quan hệ giữa ta và Bình vương điện hạ không giống như Tử Ngưng cô nương nghĩ, chỉ là tình bằng hữu bình thường mà thôi.”

Câu này của nàng đúng là đã vẽ rắn thêm chân.

Tử Ngưng nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Ta nói tránh đi:

“Lần này Khinh Nhan cô nương tới Tuyên Thành là có thể gặp mặt Khâu đại ca nói chuyện rồi.”

Tử Ngưng khuôn mặt ửng hồng nói:

“Quan hệ giữa ta và Khâu đại ca không giống như Bình vương nghĩ, chỉ là huynh muội bình thường mà thôi.”

Trong lòng ta ngơ ngác, khi nhìn lại Tử Ngưng thì nàng đã sang thuyền khác.

Ta thầm nghĩ:

“Tử Ngưng nói câu này với ta có phải là một sự ám chỉ hay không? Nàng muốn nói nàng với Khâu Dật Trần không có như ta nghĩ.”

Thế nhưng ta lập tức bỏ đi, Thiên Đường đảo đối với ta rất trọng yếu, Khâu Dặt Trần và ta cũng rất hợp ý, huống chi hắn đã có tình cảm lâu năm với Tử Ngưng, ta ngàn vạn lần không thể sinh ra ý niệm gì với Tử Ngưng cả.

Từ Thiên Đường đảo đến Tế Châu tổng cộng đi mất khoản hai ngày ba đêm, tới nửa đêm thứ hai chúng ta đã cùng với mọi người rời khỏi cảng Đông Xá.

Đây là nơi mà Hải Long bang thường dùng làm địa điểm di chuyển, lần trước ta từ Đông Hồ trở về cũng cùng với Tử Ngưng và Khâu Dật Trần cũng tới nơi này.

Tử Ngưng sẽ theo kế hoạch đi đường thủy với Đại Khang, qua Miện Trì thành, qua Vi châu, rồi mới tới Tuyên Thành, đường đi ngược gió.

https://thuviensach.vn

Sở dĩ ta chọn đường bộ tới Tần đô là do tiết kiệm ngắn nhất thời gian di chuyển, thứ hai là Tế Châu có Diêm trường Điền thị, nhân cơ hội này, ta có thể bái phỏng Tiền Tứ Hải một chút.

Bởi vì hiện tại đã là nửa đêm, cho nên chúng ta trọ lại trong khách sạn Tây Lai.

Ta thuê một gian phòng hảo hạng, thấy Khinh Nhan không phản đối, trong lòng ta mừng rỡ, biết là đã qua được cửa của Khinh Nhan, nàng đã quyết định đi theo ta.

Ta nắm bàn tay của Khinh Nhan đi vào bên trong phòng, khép cửa lại, từ trong đôi mắt của Khinh Nhan có hai dòng lệ chảy ra, trong lòng ta ngơ ngác, cảm thấy có điều gì đó không ổn, thấp giọng nói:

“Có chuyện gì khiến nàng thương tâm như vậy?”

Khinh Nhan tựa vào trong lòng ta nói:

“Dận Không, muội phải rời khỏi nơi này một thời gian.”

Ta nhìn thẳng vào khuôn mặt nàng, trong đôi mắt đẹp kia mặc dù u buồn, nhưng mà ta nhìn không thấu nội tâm của nàng.

Khinh Nhan cố sức cắn môi anh đào:

“Muội có rất nhiều chuyện phải làm.”

Ta bỗng nhiên ôm nàng vào trong lòng nói:

“Ta không cho nàng đi, ta muốn nàng vĩnh viễn ở bên cạnh ta, làm thê tử của ta!”

Khinh Nhan run giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, muội đồng ý với huynh, chỉ cần xử lý xong chuyện của môn phái, muội sẽ trở lại gặp huynh. Tới lúc đó, muội sẽ quên hết toàn bộ chuyện trong giang hồ, toàn tâm toàn ý phụng dưỡng bên cạnh huynh.”

Ta chậm rãi lắc đầu nói:

“Muội đang gạt ta, trong lòng muội nhất định có chuyện đang giấu ta.”

Khinh Nhan lệ rơi đầy mặt nói:

“Huynh là nam nhân duy nhất muội yêu, cần gì muội phải giấu huynh cơ chứ?”

Ta cúi người, hôn lên khuôn mặt của nàng, thân hình của Khinh Nhan giống như một loại dây leo bám vào người của ta…

Khi ta tỉnh lại, Khinh Nhan không còn ở bên cạnh nữa, chăn gối vẫn còn lưu lại mùi hương của nàng, trên miệng của ta nở nụ cười chua xót.

Khinh Nhan đi rồi, trong lòng nàng chắc chắn có nhiều bí mật không muốn cho ta biết, nàng vẫn một mình một thế giới.

Nếu như ta miễn cưỡng nàng, cũng có thể giữ nàng bên cạnh, thế nhưng ta không làm như vậy.

Ta tin tưởng là sẽ có một ngày, nàng sẽ trở về bên cạnh ta, trên thế giới này, chỉ có ta mới tồn tại trong lòng nàng.

Điều khiến ta thất vọng là Tiền Tứ Hải bây giờ không có ở Tế Châu, nghe nói bảy ngày trước hắn đã tới Đại Khang.

A Đông dắt ngựa tới chỗ của ta, cung kính nói:

“Chủ nhân, chúng ta bây giờ đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nếu Tiền Tứ Hải không ở chỗ này, chúng ta phải mau chóng tới Tần đô.”

Đằng Đa Nhĩ và hai mươi võ sĩ đồng thời phi thân lên lưng ngựa, chuẩn bị rời khỏi diêm trường.

Phía trước có hơn mười kỵ mã đang phi thẳng vào trong đại môn, ta đưa mắt nhìn lại, thấy mấy người dẫn đầu lại là người mà ta quen biết.

Một người trong đó chính là chủ nhân bến tàu Đông Hải - Tây Môn Bá Đống, hắn cũng chính là Nhị đương gia của Tây môn thế gia, bên cạnh còn có nữ nhân nổi danh nhất Tế Châu là Lạc Vân Nhạn, ngoài ra còn có tổng quản Diêm trường Từ Đại Trì.

Bọn họ cũng không ngờ là gặp ta ở đây, cả hai bên đều im lặng.

Lạc Vân Nhạn có phản ứng đầu tiên, cười duyên nói:

“Ôi chao! Đây không phải là Long công tử hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Lạc lão bản quả nhiên có trí nhớ tốt!”

Tây Môn Bá Đống xoay người xuống ngựa, cười lớn hướng ta đi tới, ta đem cương ngựa ném cho A Đông, tiến lên đón, nắm chặt lấy tay của hắn.

Tây Môn Bá Đống cười nói:

“Nếu như chúng ta không tới đây, sợ rằng không cách nào gặp được Long huynh đệ.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tây Môn lão bản sao lại nói như vậy, ta còn đang định tới quý phủ bái phỏng, không ngờ lại gặp người ở đây.”

Tây Môn Bá Đống cười ha ha:

“Hóa ra là ta tới đúng dịp.”

Từ Đạt Trì giải thích:

“Diêm trường hiện có một nhóm hàng hóa phải vận chuyên tới Trung Sơn quốc, Tiền lão bản đã đi trước giao hàng cho Tây Môn lão bản.”

Lạc Vân Nhạn nói:

“Nếu như đã gặp mặt, vậy là có duyên, hôm nay ta làm chủ, buổi trưa hôm nay mở tiệc ở Vọng Hải Lâu, được không?”

Ta uyển chuyển, nói:

“Đa tạ ý tốt của Lạc lão bản, nhưng mà hôm nay ta còn có việc bận, sợ rằng không cách nào có lộc ăn rồi.”

Lạc Vân Nhạn cười nói:

“Mới nói là muốn bái phỏng Tây môn lão bản, hiện giờ lại muốn đi, Long công tử không thành thật rồi.”

Tây Môn Bá Đống cười nói:

“Long công tử không cần nóng ruột, có thể chúng ta lại có duyên đồng hành cũng không biết chừng.”

Ta ngơ ngác, ngạc nhiên nói:

“Tây Môn lão bản muốn đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Tây Môn Bá Đống nói:

“Sau giờ ngọ ta sẽ tới Tần đô, nếu như ta không đoán sai, Long công tử cũng có dự định như vậy.”

Ta hiểu được thâm ý của hắn, thầm nghĩ trong lòng:

“Chắc chắn là Tây Môn Qua đã cho hắn biết thân phận của ta.”

Lạc Vân Nhạn nói:

“Cứ quyết định như vậy, coi như là ta mở tiệc tiễn các ngươi, ai không tham gia thì không được đi.”

Ta và Tây Môn Bá Đống đi cuối cùng của đội ngũ. Tây Môn Bá Đống cười nói:

“Bình vương điện hạ giấu ta thật khổ!”

Quả nhiên là hắn đã biết thân phận của ta.

Ta mỉm cười nói:

“Không phải là Dận Không cố ý giấu diếm mà là do có chuyện bất đắc dĩ, kính xin Tây Môn huynh thứ lỗi.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Bình vương lần trước rời khỏi Tế Châu không lâu, cháu của ta là Tây Môn Qua cũng tới nơi này, từ trong miệng của hắn ta mới biết được thân phận của người.”

Ta cười nói:

“Tây Môn huynh lần này tới Tần đô là có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Tây Môn Bá Đống thở dài nói:

“Trung Sơn quốc tuy rằng đã khôi phục quan hệ với Tần quốc, nhưng mà Tây Môn thế gia của chúng ta cũng bị ảnh hưởng cực lớn. Hiện giờ trang bị của quân đội Tần quốc đã không còn thuộc về Tây Môn thế gia chúng ta nữa, mà bị Tần quốc binh khí thương nhản Trác Chính đoạt đi hơn nửa định mức.”

Ta gật đầu nói:

“Tây Môn huynh lần này tới Tần đô có phải là có ý định đoạt lại mối làm ăn hay không?”

Tây Môn Bá Đống thở dài nói:

“Tây Môn Qua hiện giờ vẫn ở Tần đô, tuy đã tốn không ít ngân lượng, nhưng sự việc vẫn không có tiến triển gì, đại ca bảo ta tới xem thế nào.”

Ta có ấn tượng tương đối tốt với Tây Môn Bá Đống, lần trước tới Tế Châu hắn cũng giúp ta không ít, ta mỉm cười nói:

“Lần này trở lại Tần đô, ta sẽ ở trước mặt thái hậu cầu cho Tây Môn huynh một cái nhân tình.”

Trên mặt Tây Môn Bá Đống hiện lên sự mừng rỡ:

“Như thế thì tốt quá, Bá Đống cám ơn Bình vương điện hạ trước.”

Vọng Hải Lâu của Lạc Vân Nhạn thật không hổ là tửu điếm lớn nhất Tế Châu, nàng tuy rằng xuất thân phong trần, thế nhưng rộng rãi hiếu khách, ngoại trừ mấy người chúng ta, nàng còn mời cả hảo tỷ muội của nàng là Tô Tam Nương tới đây.

Tô Tam Nương cũng là người bạn cùng chung hoạn nạn với ta, khi gặp ta thì tỏ vẻ vô cùng nhiệt tình, trong lúc vô ý nàng ta nhắc tới Dao Như,

https://thuviensach.vn

chuyện này làm cho ta thương tâm không ngớt, không biết hiện giờ Dao Như ra sao?

https://thuviensach.vn

Chương 109: Báo Ứng

Hứa công công cuống quít bảo cung nữ đóng cửa sổ, Phượng Dương Cung một lần nữa trở nên im lặng, hầu không khí này tạo nên áp lực nặng nề.

Qua hồi lâu, Lệ Cơ mới chán nản nói:

“Bệ hạ bỗng nhiên mất đi tri giác, hài nhi hỏi ngự y mới biết là... bệnh tình của bệ hạ và tiên hoàng giống nhau tới bảy phần...”

“Được rồi!”

Tinh Hậu lớn tiếng quát, nàng bỗng nhiên đứng dậy, căm tức nhìn Lệ Cơ nói:

“Ngươi ở trước mặt ta nói tới chuyện này là có mục đích gì?”

Lệ Cơ vẫn bình tĩnh như thường, lạnh nhạt nói:

“Hài nhi chỉ nói tình hình thực tế, hình như mẫu hậu lại nghĩ khác.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Tình cảm của ngươi với Nguyên Tông như thế nào, ta biết rất rõ ràng.”

Lệ Cơ đối chọi gay gắt nói:

“Mỗi việc của mẫu hậu ở trong và ngoài cung như thế nào, hài nhi cũng biết rõ.”

https://thuviensach.vn

Ta vô cùng kinh ngạc về sự can đảm của nàng, phải biết rằng hiện giờ tuy rằng Nguyên Tông bệnh nặng, nhưng mà Tinh Hậu vẫn còn nắm quyền bính trong tay.

Nơi này là hậu cung Đại Tần, một ngón tay của Tinh Hậu cũng có thể che trời, nàng muốn đối phó Lệ Cơ chẳng phải là dễ dàng hay sao?

Sao Lệ Cơ lại dám ở trước mặt nàng đôi co, xem ra chắc chắn là sau lưng nàng mới có chỗ dựa, chứ không phải là nàng không để ý tới sự sống chết.

Từ trong ánh mắt bình tĩnh và lý trí của nàng, ta có thể khẳng định, chắc chắn sau lưng Lệ Cơ có chỗ dựa nào đó.

Tinh Hậu lạnh lùng nói:

“Hứa công công, thay ra đưa hoàng hậu trở về!”

Lệ Cơ ha hả cười một tiếng:

“Mẫu hậu hình như đã quên hài nhi còn phải chăm sóc hoàng thượng.”

Tinh Hậu cả giận nói:

“Nguyên Tòng đã có ta chiếu cố, ngươi không cần quan tâm, trở về nghỉ ngơi đi.”

Lệ Cơ lạnh lùng chất vấn:

“Mẫu hậu nói câu đó sai rồi, hoàng thượng là trượng phu của hài nhi, hiện giờ người lâm trọng bệnh, theo lý hài nhi nên phụng dưỡng bên giường, chẳng nhẽ ngay cả cái quyền làm thê tử, mẫu hậu cũng định cướp đoạt?”

Tinh Hậu cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện của Nguyên Tông, ta làm mẹ ta sẽ làm chủ, Hứa công công đưa nàng ra ngoài cho ta.”

“Dạ!”

Hứa công công đi nhanh đi tới trước mặt Lệ Cơ.

Lệ Cơ cười nói:

“Quả nhiên một nô tài trung tâm… bên người ta không có lấy một người nào.”

Nàng xoay người đi ra ngoài cửa, đi được hai bước nàng bỗng nhiên ngừng lại, dương tay bạt tai cho cung nữ đứng bên cạnh một cái, nổi giận nói:

“Tiện nhân, ngươi không có mắt à? Sao dám chạm tới váy của ta, lúc rảnh rỗi ngươi nên học người khác môt chút.”

Người cung nữ kia căn bản là chưa từng chạm tới váy của nàng, Lệ Cơ chỉ diễn trò cho Tinh Hậu xem mà thôi.

Nàng ngoái đầu nhìn lại hướng Tinh Hậu mỉm cười, ôn nhu nói:

“Mẫu hậu chớ trách hài nhi chấp nhặt, bọn nô tài không đánh không được, hài nhi cáo lui trước.”

Sắc mặt Tinh Hậu do tức giận mà trở nên trắng bệch, thân thể mềm mại run rẩy ngồi xuống, bỗng nhiên nàng hất tung chén trà xuống đất, từ xa vẫn còn vọng lại tiếng cười của Lệ Cơ.

Hứa công công bảo mọi người lui ra ngoài, để lại cho ta và Tinh Hậu một không gian đơn độc, ta bước ra khỏi tấm bình phong, đi tới bên cạnh Tinh Hậu, nhẹ nhàng cầm tay nàng.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu rúc vào trong ngực ta, khóc nức nở, trước mặt người ngoài nàng vẫn mang bộ mặt kiên cường, nhưng mà ở bên cạnh tạ sự yếu đuối của nàng đã hiện lộ rõ ràng.

Tinh Hậu run giọng nói:

“Ta... sắp không chống nổi nữa rồi...”

Ta thấp giọng nói:

“Bệnh tình của hoàng huynh có quan hệ gì với Lệ Cơ không?”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Ta không rõ ràng lắm, thế nhưng căn cứ theo lời của ngự y, thì Nguyên Tông không phải bị trúng độc, chẳng nhẽ nào trên đời này thực sự có báo ứng, tội nghiệt của ta đã báo ứng trên người của Nguyên Tông...”

Bệnh tình của Nguyên Tông đã làm ảnh hưởng cực lớn tới trí tuệ của Tinh Hậu, con người lạnh lùng bình tĩnh, trí tuệ xưa kia đã không còn tồn tại nữa.

Ta ngồi xổm người xuống, nắm chặt hay tay nàng, nói:

“Nàng không làm sai, ta mặc dù không có chứng cứ, nhưng có thể kết luận, đằng sau chuyện của hoàng huynh có giấu một âm mưu cực lớn.”

Tinh Hậu gật đầu.

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu đã điều tra rõ những chuyện mà Lệ Cơ làm chưa?”

Tinh Hậu cười khổ nói:

“Ngươi có biết vì sao nàng trở nên ngông cuồng như vậy không?”

https://thuviensach.vn

Ta cũng đang không hiểu được chuyện này, ánh mắt tràn ngập nghi vấn nhìn về phía Tinh Hậu.

Tinh Hậu nói:

“Nguyên Tông bệnh nặng, nhưng mà truyền quốc ngọc tỷ đã không còn thấy nữa.”

“Cái gì?”

Lúc này ta mới ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề.

Trong đôi mắt đẹp của Tinh Hậu hiện lên sự phẫn hận:

“Có thể tiếp cận Nguyên Tông chỉ có Lệ Cơ, chắc chắn ngọc tỷ bị con tiện nhân kia trộm đi.”

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này còn người nào biết nữa không?”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Tạm thời không có, có lẽ nàng ta dùng ngọc tỷ áp chế ta trong thời khắc mấu chốt.”

Ta nhíu mày nói:

“Nếu như nàng đem ngọc tỷ giao cho Yến Hưng Khải, hậu quả đúng là không tưởng tượng nổi.”

Tinh Hậu nói:

“Tạm thời nàng ta sẽ không làm vậy, nếu như Yến Nguyên Tịch có được ngọc tỷ, đối với nàng ta cũng chẳng có chỗ tốt nào cả.”

https://thuviensach.vn

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến một việc, nắm hai tay của ta nói:

“Có thể nàng sẽ vì phụ thân mà báo thù, bất chấp tất cả dồn hai mẹ con ta vào tuyệt lộ?”

Ta vỗ nhẹ vào mu bàn tay của Tinh Hậu, an ủi:

“Theo như suy đoán của ta thì Lệ Cơ đang chờ một cơ hội, chúng ta phải nhân thời gian này lấy được ngọc tỷ.”

Tinh Hậu thở dài một hơi, ánh mắt một lần nhìn về hướng Yến Nguyên Tông, nói:

“Bây giờ ta tâm loạn như ma, không biết ứng phó với cục diện trước mắt như thế nào. Nếu như Nguyên Tông mất, ta tranh đấu với bọn họ còn có ý nghĩa gì nữa?”

Nếu như Tinh Hậu đánh mất ý chí thì đối với ta chẳng có chỗ tốt nào cả, ta còn muốn dựa vào sự ủng hộ của nàng để thực lực của ta được đề thăng. Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, người có nghĩ tới, nếu như Yến Nguyên Tịch đoạt được đế vị, thì người đầu tiên hắn không bỏ qua là người?”

Tinh Hậu lặng lẽ không nói.

Ta chậm rãi đứng dậy:

“Có thời gian, mẫu hậu nên chọn người kế nhiệm đế vị.”

Tinh Hậu đôi mắt đẹp sáng ngời, nhưng lập tức ảm đạm đi, nàng thả hai tay của ta ra, nói:

“Ngươi trở về nghỉ ngơi đi, ngày mai ta sẽ cho ngươi câu trả lời thuyết phục.”

https://thuviensach.vn

Hứa công công tiễn ta ra tới tận cửa cung, A Đông và Đằng Đa Nhĩ vẫn đang ở bên ngoài đợi, khi ta đang muốn lên ngựa, thì Hứa công công gọi ta lại, nói:

“Điện hạ, lão nô có nói mấy câu muốn nói với người.”

Ta gật đầu, đem cương ngựa ném cho A Đông, cùng Hứa công công đi tới bên cạnh bậc đá.

Hứa công công thấp giọng nói:

“Hoàng thượng sợ rằng không được.”

Ta gật đầu, ai cũng có thể nhận ra chuyện này, Yến Nguyên Tông sớm hay muộn cũng phải chết, nhưng mà chậm ngày nào đối với chúng ta tốt ngày đó.

Hứa công công nói:

“Hoàng thượng nếu như mà chết đi, thì thái tử sẽ là người kế nhiệm, nếu như chuyện này trở thành hiện thực, thì cảnh ngộ của thái hậu sẽ trở nên vô cùng khó khăn.”

Ta mỉm cười nói:

“Hứa công công có biện pháp nào không?”

Hứa công công hạ giọng nói:

“Bây giờ, người có thể trợ giúp thái hậu chỉ có điện hạ, lợi ích của thái hậu cũng là lợi ích của điện hạ, sau này lợi ích của Đại Tần chẳng còn quan trọng gì với thái hậu nữa, cho nên sau khi hoàng thượng chết đi, đối với điện hạ lại là thời cơ ngàn năm có một...”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chợt rung động, đã hiểu được ý của Hứa công công, nếu như Yến Nguyên Tông chết đi, thì Tinh Hậu cũng sẽ không giữ lợi ích của Tần quốc làm gì cả.

Lấy tình cảm của nàng đối với ta, tất nhiên sẽ toàn lực ủng hộ ta. Khi ta trở lại mảnh đất Tuyên Thành của mình, cộng thêm sự ủng hộ của Tinh Hậu, thì chuyện của ta trở nên dễ dàng hơn rất nhiều.

Hứa công công nói:

“Bây giờ là thời gian khó khăn nhất với thái hậu, cũng là thời khắc mấu chốt nhất với điện hạ, điện hạ nên nghĩ cách, tuyệt đối không thể để cho Yến Nguyên Tịch thuận lợi tới Tần đô được.”

Sau khi từ biệt Hứa công công, ta trở lại khách điếm, một ý niệm to gan nảy sinh trong đầu ta, cản trờ Yến Nguyên Tịch tới Tần đô là một biện pháp tốt nhất, ta có thể sai người ám sát hắn trên đường đi. Thế nhưng bên cạnh Yến Nguyên Tịch có rất nhiêu cao thủ bảo hộ, muốn tới gần hắn đâu có dễ, huống chi hắn còn có Trầm Trì lắm mưu nhiều kế làm bạn.

Sau nhiều lần lo lắng, ta đã quyết định mạo hiểm thử một lần, nếu như Yến Nguyên Tịch thuận lợi đi tới Tần đô, chắc chắn rằng tình thế sẽ trở nên khó khăn hơn bây giờ rất nhiều.

A Đông là người thích hợp nhất để làm chuyện này, tuy rằng về phương diện võ công, hắn thua Đường Muội, thế nhưng sự lạnh lùng bình tĩnh lại hơn, các võ sĩ bên cạnh ta không ai có thể bằng được hắn.

Ta đích thân đưa hai bức họa Yến Nguyên Tịch và Trầm Trì cho A Đông.

A Đông trịnh trọng cất vào trong ngực.

“Có cần trợ thủ hay không?”

https://thuviensach.vn

A Đông lắc đầu:

“Thuộc hạ có Lôi Thần!”

Trong cảm nhận của hắn, Lôi Thần còn đáng tín nhiệm hơn bất kỳ trợ thủ nào.

Ta thưởng thức gật đầu:

“Chuyện này cho dù thành hay bại, cũng không được để lại dấu vết.”

A Đông nói:

“Chủ nhân yên tâm!”

Ta nặng nề vỗ vỗ hắn đầu vai:

“Sống trở về gặp ta!”

Buổi trưa hôm sau, Tinh Hậu cho gọi ta vào trong cung, trong đôi mắt đẹp của nàng toàn tơ máu, hiển nhiên là đêm qua không ngủ.

Ta có chút đau lòng, nếu như cứ tiếp tục như vậy, chắc chắn nàng không duy trì được nữa.

Tinh Hậu nói:

“Dận Không, tối hôm qua ta đã suy nghĩ kiến nghị của ngươi.”

Ta mỉm cười nói:

“Mẫu hậu quyết định chưa?”

Tinh Hậu gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta quyết định lập Trạch vương Yến Nguyên Tề là hoàng đế kế nhiệm, mẫu phi của hắn bị bệnh chết từ lâu, hơn nữa trong triều hắn không có tay chân, là người đôn hậu, là một người thích hợp để lựa chọn.”

Ta âm thầm thở dài một hơi, Tinh Hậu cuối cùng cũng tiếp nhận hiện thực, nếu như cứ chìm đắm trong bi thương, không bằng sớm ngày chuẩn bị, muốn đối phó với Yến Hưng Khải thì đây là bước đầu tiên phải làm.

Tinh Hậu nói:

“Ngươi định bao giờ công khai thân phận?”

Ta cười nói:

“Hôm nay hài nhi sẽ công khai thân phận mình!”

Tinh Hậu hơi cảm thấy kinh ngạc, nhẹ giọng nói:

“Chẳng nhẽ ngươi không sợ Yến Hưng Khải đối phó với ngươi hay sao?”

Ta lắc đầu nói:

“Hiện giờ Yến Hưng Khải không có lý do để đối phó với hài nhi, tất cả sức lực của hắn hiện giờ dùng để tập trung cướp đoạt ngôi vị hoàng đế. Mẫu hậu nên chuẩn bị tiệc rượu để tuyên bố việc liên minh với Đại Khang, có lẽ sẽ phân tán được sự chú ý của hắn.”

Tinh Hậu nói:

“Ta sẽ tuyên bố việc liên minh với Đại Khang.”

Ta thấp giọng nói:

“Hài nhi đã phái người ám sát Yến Nguyên Tịch!”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tinh Hậu bỗng nhiên sáng ngời, thấp giọng nói:

“Việc này ngàn vạn lần không thể để lại nhược điểm cho Yến Hưng Khải nắm.”

“Mẫu hậu yên tâm, chuyện này không có cạm bẫy gì cả, cho dù ám sát có được hay không, cũng không quan hệ tới người.”

Tinh Hậu nói:

“Nếu như liên minh, ngươi dự định chọn ai làm người đàm phán?”

Ta mỉm cười nói:

“Đương nhiên là Yến Hưng Khải!”

Tinh Hậu không thể tin nhìn ta nói:

“Cái gì?”

Ta cười nói:

“Ta cho hắn một cơ hội thể hiện, nhưng cũng tạo ra một cơ hội cho mẫu hậu loại bỏ hắn!”

Tin tức ta tới Tần quốc trong nháy mắt đã truyền ra ngoài, Tinh Hậu vẫn an bài ta ở Phong Lâm Các.

Từ khi ta rời khỏi Đại Tần, Phong Lảm các vẫn bỏ trống, không có ai vào ở, trong các chỉ có hai hạ nhân phụ trách dọn dẹp, từ chuyện này cũng có thể nhận ra thâm tình của Tinh Hậu đối với ta như thế nào.

Cái ta còn thiếu bây giờ chính là một tờ thánh dụ của Hâm Đức hoàng đế, hắn không cử ta sang Tần quốc liên minh, nhưng mà ta đã có cơ sở để nắm chắc, sau khi Sở nhi nhận được bức thư của ta, sẽ lập tức an bài tất cả,

https://thuviensach.vn

chỉ tối đa là mười ngày sau, ta có thể thuận lợi nhận được thánh chỉ của Hâm Đức hoàng đế.

Để phòng ngừa có người gây bất lợi với ta, Tinh Hậu đã cho hai trăm Ngự Lâm quân phụ trách bảo vệ Phong Lâm các. Tuy rằng ta cảm thấy chuyện này không có nhiều tác dụng, thế nhưng nghĩ tới sự khổ tâm của nàng, ta vẫn đáp ứng.

Tuy rằng ta và Khinh Nhan đã không còn ở bên nhau, nhưng mà ta vẫn không đình chỉ tu luyện Vô Gian Huyền Công, việc âm dương song tu đã làm cho thực lực của ta tăng lên một cảnh giới mới, có thể nhận ra sự được ảo diệu bên trong các chiêu thức.

Người đầu tiên đăng môn bái phỏng ta không phải là Tây Môn Bá Đống, mà là người ta có chút nhớ nhung Mộ Dung Yên Yên.

Mấy năm không gặp, Mộ Dung Yên Yên ngày càng mê người, tóc đen như mây, chải thành những sợi, làn da nõn nà, má đào lúng liếng, trong đôi mắt như có ẩn hiện làn thu ba.

Thấy người ngọc kiều diễm như vậy, trong lòng ta có chút tiếc nuối, ở Đại Tần nhiều năm như vậy, mà ta không có được phương tâm của Mộ Dung Yên Yên, đúng là có chút thất bại.

Ta phải thừa dịp lần này ta ở Tần đô, nhất định phải đem giai nhân thu vào trong phòng.

Nhớ tới thân phận của nàng, ta nhanh chóng bình tĩnh lại, Tả Trục Lưu là cản trở lớn nhất giữa tình cảm của ta với nàng, lập trường chính trị của Mộ Dung Yên Yên không đứng ở bên ta.

Mộ Dung Yên Yên nhìn ta thật lâu, sau đó mới mỉm cười.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nào? Không nhận ra ta sao?”

Ta đã tẩy đi dịch dung, hình dáng của ta bây giờ không khác mấy so với ngày xưa.

Mộ Dung Yên Yên cười yếu ớt nói:

“Yên Yên không biết người trước mắt có phải là Bình vương ngày xưa hay không nữa, còn là bằng hữu Long Dận Không mà Yên Yên thường nói chuyện?”

Ta nói một câu hai nghĩa:

“Tình cảm của ta đối với Mộ Dung cô nương chưa từng thay đổi.”

Mộ Dung Yên Yên hơi đỏ mặt, nhẹ giọng nói:

“Nếu như Yên Yên không đoán sai, Bình vương điện hạ đến Tần đô chỉ một thời gian thôi đúng không.”

Lúc này ta mới biết, vì sao trong giọng nói của nàng có chút tức giận, hóa ra nàng cho rằng, vì chuyện của Tả Trục Lưu nên ta phòng bị nàng.

Ta cười nói:

“Có một số việc, Dận Không muốn giải thích với Mộ Dung cô nương, không biết Mộ Dung cô nương có kiên trì lắng nghe ta nói hay không?”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Bình Vương điện hạ cao đàm khoát luận, lúc nào Yên Yên cũng khắc trong tâm khảm, có cơ hội thế này, đương nhiên là Yên Yên sẽ chăm chú lắng nghe.”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 110: Sắc Dục

Ta và Mộ Dung Yên Yên đi tới thư phòng ngồi, ta đã tự tay pha cho nàng một ly trà ngon.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Loại chuyện này sao dám làm phiền Bình Vương điện hạ đích thân làm chứ?”

Ta cười nói:

“Có thể vì Mộ Dung cô nương làm chút việc, thật sự là vinh hạnh mấy đời của ta.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ngài đừng vội pha trò cho ta hài lòng. Nói đi! Lần này tới Tần lâu như vậy mà sao chưa tới tìm ta?”

Nàng trợn mày hỏi, một bộ dáng muốn khởi binh hỏi tội.

Ta cố ý thở dài một hơi nói:

“Mộ Dung cô nương, chuyện lần này không giống như lần trước ta trốn từ Đông Hồ trở về, lần này ta đến là vì chuyện liên minh giữa Tần Khang, nếu như đến tìm cô trước thì sẽ mang đến cho cô phiền phức rất lớn thôi.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

https://thuviensach.vn

“Trong mắt của ngài thì Yên Yên là một người sợ gặp phải phiên phức hay sao?”

Ta nhìn đôi mắt trong suốt thanh thuần của nàng, trong nội tâm không khỏi ấm áp.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ta biết mà, ngài là sợ ta đem chuyện của ngài nói cho Tả tướng quốc biết chứ gì.”

Ta lắc đầu nói:

“Mộ Dung cô nương đừng hiểu lầm, ta chưa từng cho là cô sẽ bán đứng ta, huống chi ta tự nhận thấy, vị trí của ta ở trong lòng cô quan trọng hơn nhiều so với Tả Trục Lưu mà.”

Mộ Dung Yên Yên trầm mặc, hồi lâu mới nói:

“Tội gì ngài phải bại lộ thân phận của mình, chẳng lẽ không biết như vậy sẽ mang đến cho ngài rất nhiều phiền phức hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Có một số việc sớm muộn gì cũng phải đối mặt, việc bàn bạc liên minh giữa ta và Tần quốc hắn là hợp với lợi ích của hai quốc gia. Nhưng trên lập trường của ta thì đó là một sự thật người khác không thừa nhận cũng không được.”

Mộ Dung Yên Yên suy nghĩ một hồi mới nói:

“Lần trước mục đích của ngài đến Hán quốc chủ yếu là vì làm tan rã liên minh giữa năm nước, hình như Hâm Đức Hoàng cũng không có ủy nhiệm cho ngài liên minh với Tần quốc mà.”

https://thuviensach.vn

Ta phá lên cười:

“Hình như Mộ Dung cô nương rất hiểu ta thì phải.”

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

“Nếu ta có thể nghĩ đến thì Tả tướng quốc cũng có thể nghĩ đến, tức là Yến Hưng Khải cũng có thể có thể nghĩ đến.”

Ta hỏi ngược lại:

“Tần quốc cùng đại Khang liên minh thì đối với hai nước mới có lợi, Tả Trục Lưu cùng Yến Hưng Khải có lý do phản đối hay không?”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Mặc dù họ không có lý do để phản đối, thế nhưng vô luận như thế nào ai cũng không muốn chứng kiến ngài đến đó đảm nhận nhiệm vụ làm cái cầu nối này.”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này có thể là đã không thể tránh được, bất kể bọn họ có tình nguyện hay không thì ta đều phải hoàn thành nhiệm vụ này.”

Mộ Dung Yên Yên thở dài:

“Kỳ thực Tả tướng quốc đã đoán được ngài sẽ nhập cảnh từ Tần quốc.”

Ta cười nói:

“Hắn có bảo cô giết ta hay không?”

Mộ Dung Yên Yên nói:

https://thuviensach.vn

“Ngài đã đánh giá thấp Tả tướng quốc rồi. Nếu như ngài trực tiếp trở về đại Khang thì có thể hắn sẽ hạ thủ với ngài, thế nhưng ngài lại chọn tuyến đường từ biên giới Tần quốc cho nên hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không dám hạ thủ đối với ngài. Tả tướng quốc quyết sẽ không mạo hiểm mà dấy lên cuộc chiến tranh giữa hai nước, ở trong lòng hắn thì lợi ích của đại Khang vượt xa so với ân oán cá nhân.”

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt nàng:

“Có thể Tả Trục Lưu suy nghĩ đến mối quan hệ không tầm thường giữa hai chúng ta, cho nên không có lựa chọn cô tới hạ thủ.”

Mộ Dung Yên Yên hơi đỏ mặt, khẽ sẵng giọng:

“Ngài đừng vội nói bậy.”

Khóe môi ta hiện lên một tia mỉm cười, kỳ thực ta đã sớm nghĩ qua một số việc mà Mộ Dung Yên Yên đã phân tích, Tả Trục Lưu và Yến Hưng Khải không thể không nghĩ đến tương lai của hai nước, ở tại thời khắc mẫn cảm như hiện nay thì họ không dám tùy tiện mà đụng đến ta đâu.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ngài dự định làm như thế nào?”

Ta chậm rãi đặt ly trà xuống rồi nói:

“Đương nhiên là cùng Tần quốc đạt thành liên minh.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Yến Nguyên Tông đã hấp hối, tinh lực của mọi người đều đang chuyên tâm vào việc ai là người sẽ sở hữu ngôi vị hoàng đế, thế thì còn mấy người chú ý đến chuyện liên minh nữa? Vào lúc này ngài đi tới Tần đô, lựa chọn thời cơ hình như cũng không đúng lắm đâu.”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên đảo tròng mắt, nói tiếp:

“Ý đồ của ngài đến đó chắc cũng không chỉ vì chuyện liên minh thôi phải không?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Mặc kệ mục đích của ta có thế nào, ta tin tưởng Mộ Dung cô nương trước sau cũng đều đứng ở phía ta mà, có phải không?”

Khi ta đứng sát nhìn thì phát hiện trong đôi mắt của Mộ Dung Yẻn Yên hiện lên một tia hoảng loạn, lập tức nàng lại cúi đầu xuống.

Sau khi tiễn bước Mộ Dung Yên Yên, ta mang theo sáu tên võ sĩ của Đằng Đa Nhĩ đi thẳng đến phủ đệ của Yên Hưng Khải.

Sau khi Yến Hưng Khải lên làm tướng quốc của đại Tần thi đã tu sửa, mở rộng Túc vương phủ thêm một lần, quy mô hiện tại so với thời gian trước lúc ta đến đã có phong thái hơn rất rất nhiều.

Thằng bé giữ cửa mang thiếp mới của ta vào trong phủ, không bao lâu Yến Hưng Khải liền đích thân ra nghênh tiếp. Mặt y đầy hớn hở nói:

“Hảo huynh đệ, ta đang muốn đi tìm ngươi đây, không ngờ ngươi lại đến trước rồi.”

Ta cũng mặt mày hớn hở đến nghênh đón, cùng Yến Hưng Khải tay bắt mặt mừng:

“Tiểu đệ nhớ đại ca muốn chết đây!”

Yến Hưng Khải dùng sức lắc lư hai tay ta:

“Vừa rồi ta mới nghe được tin tức là ngươi sắp đến Tần đô, không nghĩ tới ngươi đã tới đây rồi.”

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt chân thành tha thiết của Yến Hưng Khải khiến cho ta không thể không bội phục công phu diễn trò của y quả thực là hạng nhất, nếu như không phải là ta rõ ràng tính cách của y, có lẽ cũng đã tin lời nói của y là thật rồi.

Yến Hưng Khải cùng ta tay nắm tay đi vào Túc vương phủ, ta lưu ý đến ánh mắt của y, từ trong đó rất khó tìm được bất cứ sự hoảng loạn hay là kẽ hở gì. Lẽ nào Yến Hưng Khải đã lường trước được là ta sẽ tới Túc vương phủ để bái hội y?

Ta theo Yến Hưng Khải đi vào ngồi trong thuỷ tạ(l) ở hoa viên. Bốn phía thuỷ tạ màn trúc cuốn cao lên, từng đợt gió thu làm khoan khoái lòng người, trước mắt là vườn cúc vàng, cảnh sắc đẹp không sao tả xiết. Ta khen tự đáy lòng:

“Hoa viên của đại ca càng ngày càng tinh xảo.”

(1): Kiến trúc giống ngôi đình nhỏ, thường xây ở cạnh hồ nước.

Yên Hưng Khải cười ha hả nói:

“Cuộc đời ta thích nhất đó là chăm sóc vườn, tất cả ở đây đều là do tự tay ta thiết kế cả đấy.”

Ta khen tặng:

“Không nghĩ tới đại ca không chỉ có tài an bang trị quốc, mà còn là một người rất khéo tay nữa.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Nếu đem hai chuyện so sánh, thì ta tình nguyện an phận ở một góc làm một người thợ không có tiếng tăm gì, cũng tốt hơn là ngày đêm hao tâm vì quốc sự.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta thầm mắng y dối trá, lấy dã tâm của y mà chịu cam tâm làm một người thợ mới là lạ.

Yến Hưng Khải nói:

“Hiện tại uy danh của huynh đệ rất là lan xa đó, không uổng một binh một tốt mà có thể dễ dàng phá tan kế hoạch liên minh cùng năm nước của Hán Thành đế.”

Ta mỉm cười nói:

“Lời này là đại ca nghe được từ đâu vậy, chuyện liên minh năm nước không thành đâu có liên can gì tới ta đâu, đó là do thái hậu suy nghĩ đến lợi ích của đại Tần nên mới đột nhiên cải biến chú ý đấy thôi.”

Yến Hưng Khải cười ha ha nói:

“Huynh đệ lại quá khiêm tốn rồi, lần này nếu không có ngươi, sợ rằng giữa Tần Hán cũng đã sớm đạt thành liên minh từ lâu, bằng không thì làm sao Hán Thành đế lại đi oán giận ngươi như vậy chứ?”

Ta cười khổ nói:

“Chuyện Hạng Bác Đào hận ta đó hoàn toàn là thật, lần này nếu như không phải là ông trời quan tâm đến thì chỉ sợ ta sẽ không còn mạng mà chạy ra khỏi biên giới Hán đâu.”

Yên Hưng Khải cười tít mắt:

“Nói đến đây thì ta còn phải chúc mừng huynh đệ đấy chứ, ngày gần đây ta nghe được một tin tức, nghe đâu Hám Đức Hoàng đã quyết định xác lập huynh đệ là người được chọn làm thái tử, quả nhiên là chuyện đáng mừng.”

Ta thở dài:

https://thuviensach.vn

“Đại ca có điều không biết thôi, chuyện này có lẽ còn phải gặp một phen trắc trở đấy.”

Yên Hưng Khải khẽ động lông mày, thấp giọng nói:

“Có phải là có người phản đối hay không?”

Ta gật đầu:

“Sợ rằng phản đối ta làm thái tử có cả khối người đấy.”

Yến Hưng Khải cả giận:

“Ngôi vị Thái tử đương nhiên là phải do người có năng lực đảm nhiệm rồi, lẽ nào phụ hoàng ngươi ngay cả điểm này cũng không rõ hay sao?”

Ta nói với giọng đầy thâm ý:

“Có đôi khi, cũng không phải ngươi cứ có năng lực thì có thể nắm giữ được hoàng quyền đâu.”

Yên Hưng Khải hiển nhiên nghe được hàm nghĩa trong lời nói của ta, tràn đầy đồng cảm gật đầu, thấp giọng nói:

“Đích xác là như vậy!”

Lúc này ta mới nói ra mục đích của bản thân lần này tới đây cho ý biết:

“Đại ca, lần này ta đến đại Tần, mục đích chính là vì thúc đẩy mối liên minh chân chính giữa Tần Khang.”

Ánh mắt Yến Hưng Khải nhìn về phương xa, trầm ngâm chốc lát mới nói:

“Huynh đệ, nếu như ngươi đã không giấu diếm ý đồ của mình mà đến đây thì ta cũng xin nói rõ tình hình thực tế. Kỳ thực từ lúc trước khi thái

https://thuviensach.vn

hậu đến Hán quốc thì ta đã không đồng ý đại Tần gia nhập vào liên minh năm nước rồi. Bất luận kẻ nào cũng có thể thấy được, chính một tay Hán Thành đế Hạng Bác Đào bày ra cái liên minh năm nước, kỳ thực đó chỉ là bước đầu trong kế hoạch từng bước xâm chiếm các nước của hắn mà thôi."

Yến Hưng Khải nói tiếp:

"Then chốt nhất trong năm nước đó chính là liên minh giữa Tần quốc và Hán quốc nếu như Tần quốc thực sự quyết định gia nhập liên minh năm nước, chẳng khác nào như sông Trường Giang ở phương bắc đã trực tiếp mở rộng cửa cho Hán quốc, hậu quả đó thiết tưởng không chịu nổi."

Những lời này của Yến Hưng Khải đích thật là rất thực tế, có sự quan sát với đại cục.

Ta gặt đầu nói:

"Ý nghĩ của ta và đại ca cũng như nhau, thứ mà đại Hán muốn đối phó không chỉ có nước ta mà mục đích của họ còn muốn mở mang cương vực khắp cả vùng Giang Bắc nữa."

Yến Hưng Khải nói:

"Cho nên lần này huynh đệ đã làm thất bại âm mưu liên minh năm nước của Hạng Bác Đào, đối với đại Khang hay đối với đại Tần đều là chuyện tốt cả."

Ta cười nói:

"Chiếu theo ý đó là đại ca đồng ý với đề nghị liên minh Tần Khang hay sao?"

Yến Hưng Khải thở dài:

https://thuviensach.vn

“Chỉ tiếc chuyện này cũng không phải là ta có thể quyết định được. Huynh đệ, ngươi đã từng ở đại Tần nhiều năm, lấy lý giải của ngươi đối với đại Tần hẳn là biết hiện tại chính quyền của Tần quốc đang nắm giữ trong tay người nào rồi chứ. Nếu như ta có thể quyết sách, ngay từ lúc Hạng Bác Đào đưa ra liên minh năm nước, ta sẽ liên minh để cùng đối kháng với đại Khang, căn bản không cần chờ cho tới hôm nay.”

Ta thấp giọng nói:

“Nghe nói bệ hạ thân nhiễm trọng bệnh, tính mệnh đang bị đe dọa…”

Ánh mắt Yến Hưng Khải lập loè, y hạ giọng nói:

“Huynh đệ vẫn chưa đi thăm hỏi hoàng thượng gì sao?”

Ta lắc đầu:

“Ta đã gặp thái hậu, nhưng mà vẫn chưa được phép vào thăm bệ hạ.”

Mặc dù ta tiến cung đã hai lần, thế nhưng lần nào cũng đều phải cải trang trước mới được vào, tất cả đều được tiến hành vô cùng bí ẩn, không để cho ngoại nhân biết.

Yến Hưng Khải nói:

“Điều này cũng khó trách, hiện tại thái hậu giữ bệ hạ ở trong Phượng Dương cung, đừng nói là ngươi, coi như là hoàng hậu cũng không được phép đi vào.”

Ta thở dài nói:

“Xem ra lần này ta tới đây cũng không phải là lúc rồi.”

Yến Hưng Khải cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đó cũng chưa hẳn, xu thế liên minh giữa Tần Khang là ắt phải làm, chỉ cần bệnh tình của bệ hạ ổn định, thái hậu nhất định sẽ cân nhắc đến chuyện liên minh thôi.”

Ta cố ý làm ra vẻ mất mát:

“Không biết ta phải ở lại chỗ này bao nhiêu thời gian đây.”

Yến Hưng Khải nói:

“Huynh đệ đã nhiều năm chưa từng trở về đại Tần, huynh đệ chúng ta vừa lúc có thể thừa dịp này mà ôn lại một chút chuyện cũ.”

Lúc này sắc trời đã gần hoàng hôn, có hai tỳ nữ đi tới, khẩn thiết nói:

“Vương gia, rượu và thức ăn đã chuẩn bị xong, mời di giá tới Sơ Nguyệt các.”

Ta cuống quít nói:

“Đại ca, hôm nay ta còn phải trở về nữa.”

Yến Hưng Khải cố ý xụ mặt nói:

“Sao hả? Không nể mặt người làm ca ca này sao? Đêm nay ngươi không được đi đâu hết, cứ ở trong phủ, phải bồi ta uống rượu đến say mới thôi.”

Ta đã sớm lĩnh giáo qua tửu lượng của Yến Hưng Khải, tửu lượng giữa chúng ta chắc là cũng sàn sàn như nhau thôi, y không có năng lực làm ta quá chén được. Đang đến lúc ngà ngà say thì chúng ta lại nói qua chuyện cũ, thỉnh thoảng cũng phá lên cười sang sảng. Cả hai chúng ta cũng đều đang thăm dò lưu ý đến đối phương, rượu mặc dù đã uống không ít, nhưng chúng ta vẫn duy trì được đầu óc thanh tỉnh.”

Yến Hưng Khải nói:

https://thuviensach.vn

“Có chuyện ta vẫn muốn hỏi huynh đệ! Ngày đó ngươi ở trước mặt ta thiêu hủy cuốn sách của Điền thị, rốt cuộc là thật hay giả vậy?”

Ánh mắt Yến Hưng Khải thâm bất khả trắc, vấn đề này rõ ràng là y đã biết rõ nhưng vẫn cố hỏi, nếu Điền Tuần đã giao hết sổ sách cho Hán Thành đế, hôm ấy ta thiêu hủy sổ sách đó là thật hay giả thì còn cần phải đi hỏi làm gì?

Ta nở nụ cười:

“Đại ca, Điền Tuần đó đã chết, cuốn sách đó là thật hay giả thì có còn quan trọng đối với ngươi nữa sao?”

Yến Hưng Khải cũng nở nụ cười, y bưng ly rượu lên, nói:

“Từ chuyện này làm cho ta hiểu được một cái đạo lý, rất nhiều phiền phức đều là do bản thân mình tự chuốc lấy, thôi ngươi không thèm nghĩ tới nó nữa, nói không chừng thì sẽ càng giải quyết đơn giản hơn.”

Nội tâm ta nao nao, Điền Tuần mặc dù đã chết, thế nhưng mặt trên của quyển sách đó hẳn là vẫn còn lưu lại chứng cứ tham ô công quỹ của Yến Hưng Khải, hiện tại y nói như vậy, chẳng lẽ có hàm ý là cuốn sách ghi chép đó đã rơi vào trong tay y rồi sao? Vừa nghĩ cũng cảm thấy chuyện này cũng không phải là không có khả năng, giữa Yến Hưng Khải và Ma Môn vốn đã có mối liên hệ dây mơ dễ má. Xưa kia U U chính là vì y mà cướp đi cuốn sách của Điền thị, hiện tại nếu cuốn sách này đã rơi vào tay Lãnh Cô Huyên, nói không chừng họ cũng sẽ theo như nhu cầu, Lãnh Cô Huyên sẽ lấy đi tàng bảo đồ, còn cuốn sách thì đem giao lại, Yến Hưng Khải cũng chưa hẳn sẽ biết.

Ta mỉm cười cụng một ly với Yến Hưng Khải:

“Vô luận như thế nào, người làm huynh đệ này cho dù làm sai một việc gì, đại ca cũng sẽ tha thứ cho ta chứ?”

https://thuviensach.vn

Yên Hưng Khải phá lên cười:

“Huynh đệ nói vậy là sao, sự thật chứng minh giữa Tần Khang đã chấm dứt chiến tranh, đó là một quyết định tuyệt đối sáng suốt. Cũng chỉ là một quyển sách mà có thể đổi lấy hòa bình giữa hai nước, nếu là ta thì cũng cam tâm tinh nguyện thôi!”

Chúng ta đều nhìn nhau cười.

Yến Hưng Khải có chút ái muội nói:

“Nghe nói khi huynh đệ đi có mang theo cả đứa con gái Bạch Miện, chuyện này không biết là thật hay giả vây?”

Ta mỉm cười nói:

“Tin tức của đại ca quả nhiên nhanh nhạy, hiện tại Tư Hầu đã là phi tử của ta, còn sinh cho ta một đứa con gái nữa.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Huynh đệ quả nhiên có bản lĩnh, đừng trách ca ca không có nhắc nhở ngươi, cha con thái bộc Chu Vô Mặc đến bây giờ vẫn còn căm hận chuyện này lắm, ngươi ở lại Tần mấy ngày này, nhất định phải đề phòng coi chừng cha con họ trả thù đấy.”

Ta khinh thường, cười nói:

“Giang sơn mỹ nhân thì phải người có năng lực mới có thể đạt được, nếu như lúc nào ta cũng lo lắng sợ bọn trời ơi đất hỡi đó trả thù, thì không bằng cứ ở lại Tuyên thành cho rồi, không phải an toàn hơn sao.”

Yến Hưng Khải vỗ bắp đùi đen đét:

https://thuviensach.vn

“Hảo huynh đệ, ta chính là thưởng thức cái sự can đảm cùng hào khí của ngươi đó. Nào cạn! Ca ca lại kính ngươi một ly!”

Ta uống cạn ly rượu này, dùng khăn lụa lau khô khóe môi, rồi nói:

“Đại ca, sắc trời đã tối, ta thực sự phải cáo từ thôi, ngày mai còn phải nhập cung diện kiến thái hậu nữa, còn ở trước mặt đề xuất về việc liên minh, ta cần phải trở về chuẩn bị cho tốt mới được.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Huynh đệ, lẽ nào đã quên lời nói vừa rồi của ta rồi sao, đêm nay ngươi nhất định phải ở lại chỗ này, huynh đệ chúng ta phải trò truyện thâu đêm, trời vừa tờ mờ sáng ta sẽ cùng ngươi nhập cung diện kiến thái hậu là được chứ gì.”

Ta thấy cũng khó từ chối tấm thịnh tình này, không thể làm gì khác hơn là gật đầu nói:

“Đã như vậy, Dận Không đành phải làm phiền đại ca vậy.”

Yến Hưng Khài đích thân dẫn ta tới ‘Lưu Vân lâu’, ở đây đối với ta cũng không xa lạ, lần trước ngủ lại ở trong Túc vương phủ y cũng an bài ta ở chỗ này. Còn nhớ khi đó y còn đặc biệt an bài tỷ muội Diệu Phù, Diệu Dung đến đây thị tẩm cho ta, màn triền miên đêm hôm đó đến bây giờ ký ức hãy còn mới mẻ.

Yến Hưng Khải đi tới trước cửa, rất có thâm ý cười nói:

“Hôm nay huynh đệ cứ nghỉ ngơi cho tốt đi, ta sẽ không vào đâu.”

Đi vào gian phòng, chỉ thấy bên trong đã được quét dọn sạch sẽ, màn đệm chăn gối đều đã được thay mới hoàn toàn, ở trong lư hương Tiên Hạc hương khói lượn lờ, hai vị giai nhan đang ngượng ngùng ngồi ở bên

https://thuviensach.vn

giường, dưới ánh nến càng phát ra vẻ xinh đẹp động nhân, chính là hai cô Diệu Phù và Diệu Dung.

Trong lòng ta không khỏi mừng như điên, tên Yến Hưng Khải này quả nhiên rất biết rõ tâm lý nên đã an bài cho ta hai vị Diệu giai nhân tới thị tẩm, xem ra chuyến đi ngày hôm nay cũng không tệ lắm.

Hai nàng thướt tha đi tới bên người ta, khép lại cửa phòng, một trái một phải kéo lấy cánh tay của ta, khẽ khàng nói:

“Bình Vương điện hạ có còn nhớ rõ chúng ta không?”

Ta cười híp mắt ôm lấy eo của hai cô:

“Nhớ chứ, đương nhiên là nhớ rồi.”

Diệu Phù nũng nịu:

“Vậy ngài thử nói xem, tên chúng ta là gì?”

Ta ôm lấy cả hai nàng ngồi xuống bên giường, mỗi bàn tay đều nắm lấy một bầu ngực căng phồng của họ, cái loại cảm giác mềm mại mà còn co dãn này làm cho ta cảm thấy sung sướng khó hiểu. Ta cười nói:

“Em là Diệu Phù, ở vú bên trái có một nốt ruồi son chứ gì, ta có nhớ lầm không nào?”

Diệu Phù đỏ mặt:

“Điện hạ đáng ghét quá nha, chê cười người ta...”

Nàng tuy nói thế nhưng bàn tay đã nhẹ nhàng cởi ra la thường, để lộ ra bờ vai trắng noãn, chiếc váy dài bằng tơ tằm dọc theo từng đường cong mềm mại trên cơ thể nàng từ vai từ từ tuột xuống, không ngờ bên trong nàng không có mặc yếm, mỗi một tấc trên thân thể xích lõa của nàng liền

https://thuviensach.vn

hiện ra ở trước mặt ta. Ta đưa tay nắm lấy đôi tuyết lê mềm mại của nàng, lập tức Diệu Phủ phát ra một tiêng rên rỉ say lòng người, nũng nịu nói:

“Tay của điện hạ nặng quá à...”

Diệu Dung cuốn lên bộ váy dài, lộ ra một cặp đùi thon dài trắng bóng, đoạn quấn chặt lấy bắp đùi ta, đầu lưỡi dọc theo gáy chậm rãi liếm tới vành tai ta.

Trên thân thể mềm mại của nhị nữ tỏa ra một mùi hương hoa hồng nhàn nhạt. Ngón tay ta nhắm đúng vị trí mẫn cảm mà vỗ về chơi đùa thân thể mềm mại của nhị nữ, họ bị ta xoa nắn một hồi không khỏi phát ra từng tiếng rên rỉ. Diệu Phù ôm lấy cổ ta và ngã xuống giường, ta nhẹ nhàng ngậm lấy nụ hoa đỏ tươi trên bộ ngực vểnh cao của nàng, Diệu Phù như bị điện giật khẽ run rẩy, nhịn không được rên một tiếng thật dài, đôi chân quấn chặt lấy thắt lưng ta, mỗi một khu vực mẫn cảm nhất trên thân thể của chúng ta đều dán chặt lại với nhau.

Thân thể xích lõa của Diệu Dung bao phủ ở trên thân ta, nàng nhẹ nhàng nhúc nhích khiến cho thân thể của ta và Diệu Phù càng kết hợp lại chặt chẽ hơn. Diệu Phù cắn chặt răng, đôi mắt đóng chặt, đang kịch liệt thở hổn hển, thân thể của Diệu Dung cũng bởi vì động tác kịch liệt giữa ta và Diệu Phủ mà trở nên nóng bỏng, không cầm nỗi lòng phát ra một tiếng rên rỉ ý loạn tình mê.

Diệu Phù lúc nãy thì mặc sức mê loạn như say, mà lúc này tựa như một con cừu non trắng tinh dịu dàng hiền thục, thẹn thùng sợ hãi nghênh tiếp sự trùng kích kịch liệt của ta đối với thân thể nàng.

Ta tự nhiên nhớ tới khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công, từ sau khi cùng Khinh Nhan chia tay, ta vẫn chưa có cơ hội để luyện tập thuật song tu, lúc này từng dòng khí lưu trong cơ thể không tự chủ được đã bắt đầu trào lên.

https://thuviensach.vn

Khí lưu trong cơ thể ầm ầm tiến vào trong cơ thể Diệu Phù, mặt Diệu Phù ửng đỏ, bỗng nhiên lớn tiếng rên rỉ:

“Nóng quá…”

Tứ chi của nàng bởi vì khoái cảm cực điểm mà quấn chặt lấy toàn thân ta. Ta kinh ngạc phát hiện bản thân có thể rõ ràng cảm thụ được cỗ khí lưu này đang tiến vào, đây là điều mà từ lúc ta cùng Khinh Nhan tu tập cho tới bây giờ cũng chưa từng cảm giác được.

Ta bắt đầu thử cải biến độ mạnh yếu của khí lưu, Diệu Phù dưới cơ thể ta uyển chuyển phục vụ đã duyên dáng gọi to không dứt. Thân thể nàng phát run từng hồi, hiển nhiên đã kích động tới cực điểm, hô hấp càng ngày càng gấp, run giọng nói:

“Ta... không được... ta không được.”

Nói xong lời cuối cùng, trong đôi mắt vì kích động mà đã phiếm lệ quang.

Ta cũng không ngờ bản thân mình lại uy mãnh đến vậy, xem ra hơn phân nửa điều này là bởi vì Vô Gian Huyền Công. Ta trở tay nắm lấy cặp cặp đùi trơn bóng như tơ của Diệu Dung và ôm lấy cả Diệu Dung đang nằm trên thản thể Diệu Phủ ngã nhào qua một bên, một tay ôm lấy dưới sườn Diệu Dung, nâng lên thân thể mềm mại lả lướt của nàng, Diệu Dung từ lâu đã bị một màn kích tình của ta và Diệu Phù khiến cho cả người rãã rời, thân thể yếu ớt dán ở trên người ta, khuôn mặt đỏ ửng dựa sát vào trên gáy ta, nhẹ nhàng thở hồng hộc, trong đôi mắt nửa mở nửa khép bắn ra muôn vàn tia tình tứ, ta biết dục vọng trong nội tâm nàng sớm đã bị ta câu dẫn ra rồi.

Nương theo một tiếng rên cực độ sung sướng của Diệu Dung, ta rốt cuộc xâm nhập vào thân thể nàng. Khí lưu trong cơ thể càng phát ra càng cuộn trào mãnh liệt, so với lúc ta triền miên cùng với Diệu Phù đã mạnh hơn mấy lần, Diệu Dung bị kích tình của ta nhanh chóng nhen nhóm, thân thể

https://thuviensach.vn

không ngừng run rẩy. Ta án theo chiêu thức trên Xuân Cung đồ, tận lực khống chế khí lưu trong cơ thể, hiện tại ta mới biết được thuật song tu chỉ là lợi dụng thân thể của đối phương làm cho khí lưu của bản thân mình đạt được sự tuần hoàn nguyên vẹn, cũng không phải chỉ ta và Khinh Nhan phối hợp lẫn nhau mới có thể tu luyện được.

Diệu Phủ vẫn chìm đắm trong sự mê loạn vừa rồi cùng ta, nhìn ta và Diệu Dung kịch liệt quấn lấy nhau, trong đôi mắt toát ra vẻ thẹn thùng vô hạn.

Sáng sớm lúc ta tỉnh lại thì nhị nữ vẫn còn đang ngủ say, hai bờ mông và bắp đùi của hai người đang dây dưa tại trên người ta.

Ta mỉm cười ngồi dậy, chỉ cảm thấy cả người tinh lực cực kỳ dồi dào. Tối hôm qua cùng nhị nữ chiến đấu cả một đêm nhưng ta lại không hề cảm thấy uể oải chút nào cả, Vô Gian Huyền Công quả nhiên huyền diệu vô cùng.

Diệu Dung và Diệu Phù cũng lần lượt tỉnh lại, vừa thấy ta liền không cầm nổi lòng mặt đỏ lên. Diệu Phù dịu dàng nói:

“Bình Vương điện hạ quả là dũng mãnh... ta cũng sắp bị ngài hại chết…”

Diệu Dung ôm lấy người ta nũng nịu:

“Ta cũng vậy…”

Ta cười ha hả nói:

“Đâu có khoa trương như vậy.”

Nhưng trong lòng lại cực kỳ đắc ý, có người đàn ông nào không thích phụ nữ tán thưởng bản thân mình lợi hại chứ.

Diệu Phủ nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Sau khi trải qua việc này, trong lòng tỷ muội chúng ta không bao giờ có vị trí cho một người đàn ông nào khác nữa.”

Diệu Dung nói:

“Chi bằng Bình Vương điện hạ cứ hướng Vương gia đòi hỏi chúng ta đi, tỷ muội chúng ta nguyện cả đời đi theo bên cạnh điện hạ.”

Trong lòng ta nao nao, lẽ nào khi ta chinh phục thân thể hai nàng thì đồng thời cũng chinh phục luôn trái tim của họ sao?

Diệu Dung thấy ta mãi không trả lời, dịu dàng nói:

“Chẳng lẽ điện hạ không thích tỷ muội chúng ta?”

Ta thở dài:

“Ta mặc dù thích các ngươi, thế nhưng quân tử không đoạt điều tốt đẹp của người khác. Túc vương từ trước đến nay luôn xem các ngươi như là hòn ngọc quý trên tay, bảo ta hướng hắn mở miệng thế nào mới tốt đây?”

Nhị nữ thần sắc buồn bã, Diệu Phù nhịn không được rơi lệ:

“Điện hạ cứ coi như chúng ta chưa hề nói qua việc này đi.”

Hai người cẩn thận giúp ta chải tóc cài trâm, thay y phục, lúc này mới cùng ta lưu luyến chia tay.

Đi ra ngoài cửa, Yến Hưng Khải đang chờ ta cùng nhau vào cung.

Thấy ta tinh thần sung mãn đi ra, Yến Hưng Khải nhịn không được cười nói:

“Huynh đệ quả nhiên lợi hại, ta còn tưởng rằng phải chờ tới buổi trưa thì ngươi mới có thể dậy chứ.”

https://thuviensach.vn

Ta cười ha hả nói:

“Đại ca cố ý an bài hai người đẹp này tới hại ta có phải không?”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Ta chỉ muốn giữ ngươi ở lại trong phủ lâu hơn mà thôi, nhưng mà mục đích cũng không có đạt được.”

Ta tiếp nhẫn cương ngựa từ trong tay Đằng Đa Nhĩ, đang muốn lên ngựa, vừa xoay người lại thấy ngay Diệu Phù và Diệu Dung đang đứng dựa vào lan can, chán nản nhìn về phía ta.

Ta hướng bọn họ phất phất tay.

Khóe môi Yến Hưng Khải hiện ra một tia mỉm cười, y thấp giọng nói:

“Huynh đệ cảm thấy bọn họ thế nào?”

Ta nhân cơ hội than thở:

“Đích thật là vưu vật nhân gian.”

Vốn tưởng rằng Yến Hưng Khải sẽ nói là đem họ tặng cho ta, không nghĩ tới Yến Hưng Khải lại không đề cập tới việc này, cười nói:

“Sắc trời không còn sớm, chúng ta cũng nên vào cung thôi.”

Bởi vì Yến Nguyên Tông bị bệnh nặng, Tinh hậu tạm thời thay mặt hắn chấp chưởng chính sự của Tần quốc, ta cùng Yến Hưng Khải đi về hướng Dưỡng Tâm điện để bái kiến Tinh hậu.

Chuyện giữa ta và Tinh hậu cũng không có gì phải dài dòng, dựa theo lễ tiết bái kiến Tinh hậu, rồi nàng ban tọa cho ta và Yến Hưng Khải.

Tinh Hậu có vẻ hơi tiều tụy, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

“Việc liên minh nói thì dễ, thế nhưng khi chân chính đảm nhiệm thì có rất nhiều chuyện đều phải bàn bạc rõ ràng, dù sao cũng phải chú ý đến lợi ích giữa hai nước mới được.”

Ta gật đầu:

“Dận Không cũng có ý này.”

Tinh hậu thở dài nói:

“Hiện tại bệnh của bệ hạ đã trở nên như thế, ta căn bản không có tinh lực để chú ý đến việc này nữa, việc liên minh tốt nhất cứ đợi đến lúc bệnh tình của bệ hạ ổn định rồi mới bàn tiếp.”

Ta hiện ra vẻ mặt thất vọng, liền hướng qua Yến Hưng Khải nháy mắt một cái.

Yến Hưng Khải ho khan một tiếng nói:

“Thái hậu, thần cho rằng Bình Vương đưa ra việc nghị hòa đối với hai nước đều có lợi, nếu có thể thì cứ cân nhắc mau chóng một chút cũng được.”

Tinh hậu nói:

“Xem ra hôm nay ngươi tới làm thuyết khách thay Dận Không phải không?”

Trong lòng ta cười thầm, xem ra Tinh hậu cũng rất biết đóng kịch.

Yên Hưng Khải cười nói:

“Thái hậu đừng hiểu lầm, thần chỉ vì xuất phát từ lợi ích của hai nước, hiện tại Hán, Tề, Tấn ba nước đã liên minh, các nước ở Giang Nam cũng đã

https://thuviensach.vn

hình thành công thủ đồng minh, hiện tại chúng ta nếu không muốn xuất ra một ít đối sách, sợ rằng cục diện ngày sau sẽ trở nên rất bị động.”

Tinh hậu nói:

“Dận Không lúc ở đại Hán cũng đã phân tích qua thế cục tương lai với ta, ta cũng không phải là phản đối kết minh, bằng không thì ta dựa vào cái gì mà không cùng ký kết minh ước cùng Hán quốc?”

Nàng hoãn một hơi thở rồi nói tiếp:

“Ta nghĩ cứ đợi thêm mấy ngày nữa, hiện tại bệ hạ sinh tử chưa rõ, ta nào có tinh lực để bận tâm tới việc này đây?”

Yến Hưng Khài chủ động nhận việc:

“Nếu Thái hậu đã không có tinh lực chú ý đến việc này, không bằng cứ giao việc kết minh cho vi thần, thần nhất định sẽ cùng Bình Vương điện hạ trao đổi thỏa đáng việc này, sẽ tận lực đạt được lợi ích mọi mặt cho cả hai nước.”

Tinh hậu gật đầu:

“Ngươi đi làm đi, các điều lệ bàn bạc cụ thể thế nào cứ trình lên sau cho ta xem là được!”

Yên Hưng Khải cười nói:

“Đa tạ thái hậu.”

Hai chúng ta đang muốn cáo từ, Tinh hậu lại gọi Yến Hưng Khải lại nói:

“Túc vương! Hôm qua một đám đại thần vào cung thỉnh nguyện, bảo ta phải sớm tính toán đến việc lập ra người thừa kế.”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải làm ra bộ dạng cực kỳ phẫn nộ, cả giận nói:

“Người nào lại lớn mật như vậy, hiện tại hoàng thượng đang ốm bệnh trên giường, bọn họ làm như vậy thật sự là hơi quá đáng.”

Tinh hậu thản nhiên nói:

“Chuyện này ta đã nhiều lần suy nghĩ qua, họ nói cũng không phải toàn bộ không có đạo lý.”

Yến Hưng Khải suýt nữa đã không thể tin vào cái lỗ tai của mình, trong lúc nhất thời lại đoán không ra dụng ý chân chính trong những lời này của Tinh hậu.

Tinh hậu nói:

“Nếu như Nguyên Tông thực sự chống cự không qua nổi cơn trọng bệnh này, ta cũng phải suy nghĩ đến việc chọn người kế nhiệm, dù sao đại Tần cũng không thể một ngày không có chủ được!”

Hồi lâu Yến Hưng Khải mới nói:

“Trong lòng Thái hậu có phải đã lựa chọn được người rồi phải không?”

Tinh hậu thở dài:

“Thoạt nhìn hiện tại thì Doanh Dương vương Yến Nguyên Tịch trong chư vị hoàng tử chính là một chọn lựa thích hợp nhất, tuy nhiên...”

Yên Hưng Khải khẽ động lông mày.

Tinh hậu nói:

“Lúc trước bệ hạ khi lâm chung có để lại di chiếu, ta sao có thể vi phạm nguyện vọng của bệ hạ được.”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải mỉm cười:

“Thái hậu nói chính là...”

Tinh hậu cười lạnh nói:

“Chỉ tiếc là có một số người bằng mặt không bằng lòng, ta nghe nói Trầm Trì đã đến Doanh Dương trước, không biết có chuyện này không?”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Thần cũng nghe qua chuyện này, có điều theo thần được biết thì lần này Trầm Trì chủ yếu là vì đến địa phương để thị sát dân tình, cũng không phải vì đón tiếp Doanh Dương vương trở về.”

Tinh hậu cười ha hả hai tiếng:

“Trong lòng ai gia cũng tự có chừng mực.”

Nàng hướng mắt nhìn về phía ta nói:

“Dận Không, việc liên minh ngươi cứ thương nghị với Túc vương là được, chỉ cần có thể chú ý đến lợi ích của hai nước, ta tự nhiên sẽ không phản đối.”

Ta thành kính tạ ơn, lúc này mới cùng Yến Hưng Khải rời khỏi Dưỡng Tâm điện.

Chúng ta mới vừa đi khỏi, không nghĩ tới Hứa công công lại đuổi theo từ phía sau:

“Túc vương thiên tuế xin dừng bước.”

Yến Hưng Khải dừng chân hỏi:

“Hứa công công có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Hứa công công nói:

“Thái hậu còn có chuyện muốn cùng ngài thương lượng.”

Trên mặt Yến Hưng Khải không dằn nổi hiện ra một tia cười khổ, y hướng ta nói:

“Huynh đệ về trước đi, ngày khác ta sẽ tới quý phủ bái hậu.”

Một mình ta rời khỏi Dưỡng Tâm điện, vừa đi ra cửa cung đã thấy một cung nữ đi tới trước mặt, hướng ta cung kính thi lễ rồi nói:

“Nô tỳ bái kiến Bình Vương điện hạ.”

Ta chưa bao giờ gặp qua tỳ nữ này, mỉm cười nói:

“Hình như ta chưa từng gặp qua ngươi, có chuyện gì hả?”

Cung nữ nhẹ giọng nói:

“Hoàng hậu bảo ta giao phong thư này cho ngài.”

Ta nao nao, tiếp nhận lá thư, nhưng thấy cung nữ vẫn còn đứng ở đó, mỉm cười nói:

“Ta đã nhận rồi, ngươi trở lại phục mệnh đi.”

“Hoàng hậu có nói, nhất định phải chờ điện hạ xem xong mới có thể đi.”

Ta hết cách lắc đầu, Lệ Cơ hành sự đích xác thường khiến kẻ khác đoán không ra ý đồ, nàng đối với ta hản là cực kỳ căm hận, không biết lại muốn giở trò gì với ta nữa đây.

Ta mở ra bao thư, thấy mặt trên viết vài chữ nhỏ: ‘Lúc mặt trời lặn, đình Thê Thảo hồ Yên Chi, không gặp không về.’

https://thuviensach.vn

Cung nữ thấy ta mở ra bao thư, lúc này mới xoay người đi.

Ta cất bao thư vào trong người, không khỏi cảm xúc dâng trào, không ngờ Lệ Cơ lại chủ động hẹn gặp ta, rốt cuộc nàng là vì muốn kể lể tâm sự với ta, hay là vì muốn ở trước mặt chửi rủa thậm tệ ta bạc tình phụ nghĩa?

Từ đêm đó nghe trộm được mẩu đối thoại giữa nàng và Tinh hậu ở Phượng Dương cung, ta đã mơ hồ cảm giác được Lệ Cơ hiện tại đã có sự khác biệt rất lớn so với trước đây, bất kể là bệnh cấp tính của Yến Nguyên Tông hay chuyện ngọc tỷ đột nhiên thất tung đều có quan hệ rất lớn tới nàng. Tâm kế của cô gái này đã vượt xa sự tưởng tượng của ta, ta thậm chí cảm giác được, nàng không chỉ vì báo thù cho phụ thân, hiện tại tất cả những việc của nàng cũng đã trải qua sự chuẩn bị tỉ mỉ, mục đích của nàng rốt cuộc là gì?

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 111: Lột Xác

Khi ta đi tới đình Thê Thảo, mặt trời chiều vẫn chưa có xuống núi, toàn bộ hồ Yên Chi được bao phủ dưới ánh chiều tà hồng rực rỡ tạo nên vẻ đặc biệt tráng lệ. Ta bảo đám người Đằng Đa Nhĩ chờ ở đằng xa, một mình ngồi ở trong đình Thê Thảo thưởng thức vẻ tươi đẹp của sông nước.

Đợi cho đến khi màn đêm buông xuống nhưng vẫn chưa thấy hình bóng của Lệ Cơ, nhìn lên bầu trời đã đầy sao đêm, bên tai truyền đến từng tiếng kêu rả rích của côn trùng, tiếng gió hồ vi vu thổi qua, có lẽ Lệ Cơ sẽ không tới.

Đang lúc ta chuẩn bị trở về, bỗng nhiên nghe được tiếng xe ngựa từ xa truyền đến, đưa mắt nhìn lại, thấy một chiếc xe ngựa lộng lẫy đang như bay chạy về hướng đình Thê Thảo bên này.

Xe ngựa chậm rãi dừng lại tại bên ngoài đình Thê Thảo cách ba trượng, sau khi cửa xe mở, một cung nữ xinh đẹp đi xuống trước, sau đó mới dìu Lệ Cơ từ trên xe đi xuống.

Lệ Cơ cũng không có mặc cung trang, chỉ bận một bộ váy dài màu xanh lam đậm càng tô điểm nước da kiều diễm như tuyết của nàng thêm chói mắt, nàng nhẹ nhàng vén lên áo choàng, khuôn mặt xinh đẹp khiến cho người ta say sưa hiện ra trước mặt ta.

Ta cùng nàng lẳng lặng đứng đối diện nhau, từ trong đôi mắt đẹp của nàng không nhìn ra được bất cứ một tia tình cảm dao động nào, ánh mắt lãnh đạm của nàng trong nháy mắt đã kéo dài thêm cự ly giữa chúng ta, ta biết Lệ Cơ vẫn còn đang hận ta.

https://thuviensach.vn

Thái giám và cung nữ đã đánh xe rời xa ngôi đình.

Ta mỉm cười nói:

“Nhiều năm không gặp, hoàng hậu phong thái vẫn như xưa...”

Lệ Cơ lạnh lùng cắt đứt lời ta:

“Long Dận Không, thu hồi cái bộ dạng dối trá đó của ngươi đi, hôm nay ta hẹn ngươi tới cũng không phải để nghe ngươi nói những lời này.”

Ta thản nhiên cười rồi vào bên trong đình ngồi:

“Hoàng hậu tìm ta rốt cuộc là có chuyện gì?”

Lệ Cơ chậm rãi đi tới ngồi xuống đối diện ta, ánh mắt ta nhìn thẳng vào khuôn mặt nàng, trong đầu lại nhớ tới cặp đùi tuyệt đẹp mê người dưới chiếc quần dài của nàng, cảnh xuân ngày trước từ lâu đã không còn tồn tại nữa, thâm tình từ lâu đã bị cừu hận thay thế hết.

Lệ Cơ nói:

“Vì sao ngươi bắt cóc muội tử của ta?”

Ta mỉm cười nói:

“Xa cách nhiều năm mà hoàng hậu vẫn còn nhớ kỹ sự việc đó đến vậy sao. Rốt cuộc vẫn là tỷ muội tình thân, Tư Hầu cũng thường xuyên nhớ cô lắm.”

Lệ Cơ cắn mạnh môi dưới, thấp giọng nói:

“Long Dận Không! Cái món nợ ngươi bắt cóc Tư Hầu, sớm muộn gì ta cũng phải tính với ngươi!”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàng hậu nói sai rồi, hiện tại ta cùng Tư Hầu đã kết thành vợ chồng, chúng ta còn có cả một đứa con gái nữa, lại nói năm đó cũng là đôi bên tình nguyện, là Tư Hầu chủ động nguyện ý bỏ đi cùng ta. Chuyện này hình như hoàng hậu cũng không cần phải truy cứu đâu nhỉ?”

Trong đôi mắt phượng của Lệ Cơ toát ra hàn mang bức người, nàng gàn từng chữ:

“Ngươi vì sao đối với người trong thiên hạ đều có tấm lòng như thế, duy chỉ có đối xử với ta lại tàn nhẫn như vậy?”

Ta nhìn sang hồ Yên Chi trong bóng đêm để lảng tránh ánh mắt của Lệ Cơ, ta không dám đối mặt với ánh mắt tuyệt vọng mà bi thương đó của nàng, cảm tình giữa chúng ta tất phải bị thân phận cùng địa vị hạn chế. Lệ Cơ khác với Tinh hậu, tình yêu của nàng đối với ta không trải qua sự đè nén, nàng yêu cầu không chỉ có tinh ái giữa đôi bên, nàng muốn sở hữu kết quả giống như giữa ta và Tư Hầu. Loại tình yêu điên cuồng này đã làm cho nàng mất đi lý trí cơ bản nhất.

Hồi lâu ta mới nói:

“Cô và Tư Hầu khác nhau, giữa chúng ta đã định trước không có kết quả...”

Nước mắt chợt tuôn ra trong đôi mắt Lệ Cơ, nàng mặc cho nước mắt tràn lên khuôn mặt, mãi đến lúc bị gió thổi khô đi.

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

“Ngươi có còn nhớ đã từng nói với ta điều gì trước mộ cha ta hay không?”

Ta gật đầu.

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ nói:

“Ngày trước toàn bộ kỳ vọng của ta đã ký thác hết lên người ngươi, nhưng từ sau ngày đó, ta đã biết một cái đạo lý, trên thế gian này không có một người nào có thể đáng để tín nhiệm.”

Nàng nghiến răng nghiến lợi nói:

“Nhất là đàn ông!”

Nàng nhìn thẳng hai mắt ta:

“Long Dận Không, là ngươi một tay đánh nát hy vọng của ta, là ngươi một tay ném ta vào vực sâu vạn kiếp bất phục. Ta phát thệ, ta mà còn sống, nhất định phải cho ngươi trả giá vì đã phản bội ta!”

Ta thở dài nói:

“Lệ Cơ, cô tội gì phải chấp nhất như vậy?”

Lệ Cơ cả giận nói:

“Ngươi không có tư cách gọi tên ta, ngươi biết vì sao ta chấp nhắt mà. Ta hiện tại có thể nói cho ngươi, ngày đó nếu như ngươi không đến nhiễu loạn nội tâm thì ta căn bản sẽ không yêu ngươi, lại càng sẽ không bị ngươi từng bước dụ dỗ. Ta vốn có có thể yên lặng sinh sống ở trong thâm cung, tự sinh tự diệt, thế nhưng ngươi lại cho ta hy vọng, rồi lại một tay hủy đi hy vọng đó của ta, ngươi vì sao phải tàn nhẫn như vậy?”

Cơ thể Lệ Cơ khẽ run lên trong gió, hiển nhiên nàng đã vô cùng kích động.

Trong nội tâm ta hiện lên một tia bi thương, nếu như có thể lựa chọn, ta nhất định sẽ bồi thường tổn thất lớn nhất cho Lệ Cơ, thế nhưng mối quan hệ giữa Tần, Khang cực kỳ quan trọng, ta quyết không thể đi sai nửa bước

https://thuviensach.vn

được. Ta rốt cuộc phát hiện bản thân mình cũng không phải là một đại trượng phu dám yêu dám hận, rất nhiều khi cũng phải suy nghĩ nhiều về các nhân tố bên ngoài.

Khóe môi Lệ Cơ để lộ ra một tia cười nhạt xem thường:

“Long Dận Không, ngươi không tính là một người nam nhân chân chính!”

Rồi nàng xoay người đi về hướng xe ngựa, không quay đầu lại nhìn ta thêm một lần nào nữa.

Ta nhìn xe ngựa tiêu thất tại trong bóng đêm, đột nhiên xoay người lại, đập mạnh một quyền lên cây trụ ở hành lang ngôi đình, một quyền ngưng tụ lực đạo toàn thân, đã đập gãy đôi cây cột trụ.

Ta chậm rãi đi ra ngoài đình, đình Thê Thảo ở phía sau vang lên một tiếng rắc rồi xiêu vẹo đổ sụp xuống.

Đám người Đằng Đa Nhĩ vẫn luôn ẩn nấp ở đằng xa nghe được động tĩnh vội vàng vọt ra, rất sợ ta gặp phải nguy hiểm gì.

Ta không nói lời nào mà đi thẳng về phía bên hồ, nội tâm đã hoàn toàn bị ánh mắt của Lệ Cơ khiến cho đau nhói.

Khi một người uống rượu, ý nghĩ bao giờ cũng đặc biệt thanh tỉnh, ta cũng không phải là muốn uống cho mình say khướt, chỉ là muốn mượn hơi cồn để gây tê thần kinh của bản thân, nhấm giảm bớt một chút thống khổ trong nội tâm.

Vì sao ta đối với bất cứ người nào cũng đều có thể có tình ái, duy chỉ có đối với Lệ Cơ lại tuyệt như vậy? Ta cũng không phải là vô tình, làm sao có thể không biết được phần thâm tình đó của nàng đối với ta chứ? Rượu theo

https://thuviensach.vn

cổ họng ta chậm rãi chảy xuống, trong ngực truyền đến một loại cảm giác nóng rát cay cay.

Gió đêm thổi tung hai bên tóc mai, thì ra cái giá phải trả để muốn đi lên ngôi vị hoàng đế lại nặng nề đến như vậy...

Giọng nói của Đằng Đa Nhĩ từ phía sau truyền đến:

“Đứng lại!”

Ta xoay người lại nhìn, thấy một hắc y nhân đầu đội nón tre lẳng lặng xuất hiện tại ven hồ. Đằng Đa Nhĩ và bảy tên võ sĩ khác đang ngăn cản đường đi tới của hắc y nhân.

Đằng Đa Nhĩ gầm lên một tiếng, tiên phong xông về phía hắc y nhân, hắc y nhân phát sau mà đến trước, kiếm như kinh hồng tà tà chém ra, chuẩn xác chém vào thân đao của Đằng Đa Nhĩ, trường đao của Đằng Đa Nhĩ không ngờ sau một tiếng vang lên chói tai đã bị cắt thành hai đoạn, ta thấy rất rõ ràng phương thức xuất thủ của người này với ta mà nói cũng cực kỳ quen thuộc.

Bảy tên võ sĩ phía sau đồng thời cầm đao đâm tới sau lưng hắc y nhân, cổ tay hắc y nhân khéo léo biến đổi trở tay chém ra một kiếm hình cung, cuối cùng đã ngăn cản được đợt công kích từ phía sau đây ra ngoài.

“Dừng tay!”

Ta quát lớn. Ta đã đoán được thân phận của hắc y nhân.

Đám người Đằng Đa Nhĩ lui về phía sau một bước, nhưng vẫn vây quanh hắc y nhân ở giữa.

Hắc y nhân cười lạnh nói:

“Đám thủ hạ này của ngươi cũng không xuất sắc lắm!”

https://thuviensach.vn

Trên mặt ta lộ ra một tia mỉm cười:

“Xa Hạo! Quả nhiên là ngươi!”

Hắc y nhân chậm rãi cởi xuống nón tre, để lộ ra một khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị. Y trở tay tra kiếm vào vỏ kiêm ở phía sau, ánh mắt thì nhìn thẳng vào bầu rượu trong tay ta.

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không một mình uống rượu đang rất tịch mịch, Xa huynh có bằng lòng cùng ta đối ẩm hay không đây?”

Ta ném bầu rượu qua cho Xa Hạo, Xa Hạo đưa tay tiếp nhận, ngửa đầu liền uống một ngụm lớn.

Hai người chúng ta đi tới ven hồ ngồi đối diện với nhau, ta thấp giọng nói:

“Ta nghe nói Xa huynh đi đại Hán, hiện tại nơi đó vẫn còn đang truy bắt ngươi thì phải.”

Xa Hạo thản nhiên cười nói:

“Lúc ngươi đi Hán thì ta trùng hợp cũng ở đại Hán. Sau đó nghe được tin tức Hán Thành đế bắt ngươi giam lỏng, ta liền chạy qua đây cứu ngươi.”

Lúc này ta mới hiểu được Xa Hạo vì sao lại bị đại Hán dán thông báo truy bắt.

Xa Hạo nói:

“Không nghĩ tới ta hao hết trăm cay nghìn đắng đi cứu không ngờ lại là một cái bao hàng giả.”

https://thuviensach.vn

Khóe môi y lộ ra một tia cười khổ, lại uống một ngụm rượu nói:

“Ngươi quả nhiên lợi hại.”

Ta cười nói:

“Tình thế bắt buộc, ta không thể không làm như vậy. Đa tạ Xa huynh không màng hung hiểm đi vào cứu ta, thế Vương Lũy ra sao rồi?”

Xa Hạo nao nao, lập tức hiểu ý Vương Lũy trong miệng ta nói đó là tên võ sĩ thế thân cho ta. Y thở dài nói:

“Chết rồi! Kể cả hơn mười võ sĩ của dịch quán tất cà đều đã chết...”

Nội tâm ta không khỏi chấn động, khó mà hình dung được bi thương đầy rẫy nội tâm ta lúc này.

Xa Hạo nói:

“Khi đại đô đốc Lý Mộ Vũ của Hán quốc sai người bao vây dịch quán, hắn cũng đã nhận thấy được kế kim thiền thoát xác của ngươi...”

Xa Hạo ngừng một chút lại nói:

“Người này võ công cao cường, suýt nữa ta cũng đã thua ở thủ hạ của hắn.”

Từ những lời này của y ta có thể suy đoán ra, giữa Xa Hạo và Lv Mộ Vũ tất nhiên từng phát sinh qua một trận chiến sinh tử.

Ta than thở:

“Đa tạ Xa huynh, lần này thiếu chút nữa đã hại ngươi rồi.”

Xa Hạo dửng dưng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi không cần cảm tạ ta, lần này ta đi cứu ngươi cũng là nể mặt của Tuệ Kiều thôi.”

Ta mỉm cười, mới nói:

“Xa huynh vì sao lại tới đại Tần?”

Xa Hạo nói:

“Sau khi xảy ra sự kiện đó, Hán quốc tự nhiên sẽ không thể lặng im được, ta liền lẩn vào thương đội, sau đó bắc thượng ly khai Hán cảnh. Vừa mới vào đại Tần thì nghe được tin tức ngươi đã đi tới Tần đô, vì vậy ta liền một đường tìm qua đây để xác thực ngươi bình yên vô sự.”

Y nhìn ta rồi nói:

“Hiện tại thấy ngươi bình an vô sự, ta yên tâm rồi.”

Trong nội tâm ta một trận cảm động, bất kể động cơ của Xa Hạo là vì ai, phần tình ý này của y đối với Tuệ Kiều quả là đáng quý.

Ta thấp giọng nói:

“Sau này Xa huynh dự định đi đâu?”

Xa Hạo đạm nhiên cười nói:

“Ta cô độc, muốn đi đâu thì đi đó, thiên hạ to lớn, nơi nào chả là chỗ dung thân?”

Ta chân thành nói:

“Xa huynh, Dận Không có một chuyện muốn nhờ không biết có thể đáp ứng không?”

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói nghe thử xem.”

“Ta muốn Xa huynh ở lại Tần đô giúp ta!”

Kỳ thực cái ý nghĩ này vẫn nổi lên trong lòng ta đã lâu, tuy nhiên thủy chung lo lắng Xa Hạo sẽ không chịu đồng ý. Võ công và cơ trí của Xa Hạo đều là sự lựa chọn tốt nhất, nếu y có thể ở lại bên người ta, cho ta sử dụng, ta có thể nói là như hổ thêm cánh.

Xa Hạo trầm mặc.

Ta thấp giọng nói:

“Xa huynh hẳn là có thể thấy, đám võ sĩ thủ hạ của ta đều không dùng được, ta mặc dù thoát khỏi đại Hán, thế nhưng trong Tần đô ám triều dũng động, so với nguy cơ như ở Hán đô chỉ nhiều chứ hơn chứ không ít, Dận Không bằng năng lực của bản thân muốn toàn thân trở về Khang đô, có thể nói là khó khăn trùng trùng, cho nên mới mời Xa huynh trợ ta giúp một tay.”

Xa Hạo chậm rãi gật đầu nói:

“Ta đáp ứng ngươi.”

Ta vui mừng quá đỗi, kích động nói:

“Xa huynh...”

Xa Hạo lại nói:

“Tuy nhiên, ta có một điều kiện, sau khi trợ giúp ngươi bình an trở về đại Khang, ta sẽ từ biệt, ngươi không được cố lưu ta lại.”

Ta biết trong lòng y vẫn còn không có cách gì làm sáng tỏ được cái kết của Tuệ Kiều, không thể làm gì khác hơn là gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không hiểu mà!”

Bệnh tình của Yến Nguyên Tông vẫn không có chút khởi sắc nào, Tinh hậu cũng phải tiếp nhận cái hiện thực này.

Khi ta đến trước Phượng Dương cung thăm hỏi Yến Nguyên Tông, Tinh hậu đang ở bên giường phê duyệt tấu chương. Thấy ta, nàng buông tấu chương, ngẩng đầu lên.

Hứa công công bảo mọi người lui ra, lặng yên đóng lại cửa cung.

Ta đi tới bên người Tinh hậu, nhẹ giọng nói:

“Mẫu hậu! Mặc dù quốc sự quan trọng, nhưng mà người cũng phải chú ý nhiều hơn tới thân thể, tiếp tục như vậy rất dễ sinh bệnh.”

Tinh hậu thầm thở dài một hơi nói:

“Hai ngày này, đám thần tử khốn khiếp kia luân phiên hướng ta nêu ý kiến, bảo ta phải sớm ngày suy nghĩ đến chuyện sắc lập tân quân, ta cũng sắp bị họ bức cho phát điên rồi.”

Ta vươn hai tay đặt lên bờ vai mềm mại cong cong của Tinh hậu, từ phía sau nhẹ nhàng xoa bóp cho nàng. Tinh hậu thoải mái nhắm lại hai mắt, tựa ở trên ngực ta, cách cung trang lộng lẫy của nàng, ta vẫn có thể cảm giác được làn da thịt mịn màng của vai nàng.

“Ngươi cùng Yến Hưng Khải nói chuyện thế nào rồi?”

Tinh hậu nhẹ giọng hỏi.

Ta cười nhạt một tiếng:

“Hắn chỉ là một tên cáo già, biểu hiện ra đối với liên minh cực kỳ nhiệt tình, nhưng mỗi khi nói tới chỗ then chốt luôn luôn tận lực lảng tránh, nói

https://thuviensach.vn

chuyện cũng thăm dò hết một đoạn thời gian rồi, thế nhưng tiến triển thực chất căn bản không có, ta phỏng chừng hắn cũng đang cố ý kéo dài thời gian chờ đợi Trầm Trì."

Tinh hậu nói:

"Yến Hưng Khải tuy nói âm hiểm gian xảo, nhưng trên đại chính lại nhờ vào Trầm Trì, việc liên minh hắn tất nhiên phải chờ sau khi Trầm Trì tới mới hạ quyết định được."

Ta gật đầu nói:

"Hài nhi cũng không nóng lòng xác định việc kết minh, hai ngày này phía đại Khang hắn là sẽ có tin tức qua đây."

Tinh hậu nói:

"Phụ hoàng ngươi chỉ cần không phải kẻ ngu si, hắn là sẽ đồng ý việc liên minh thôi."

Ta cười nói:

"Về phía phụ hoàng đương nhiên không có bất luận vấn đề gì, ta chỉ lo lắng Tả Trục Lưu sẽ từ đó mà làm khó dễ."

Tinh hậu thản nhiên cười nói:

"Việc liên minh chỉ cần thành công, ngươi chính là thái tử của Khang quốc, tại sao lại phải sợ hắn?"

Ta nhẹ nhàng vuốt ve vai Tinh hậu:

"Quyền thế của Tả Trục Lưu tại đại Khang không thua Yến Hưng Khải tại đại Tần chút nào đâu."

https://thuviensach.vn

Tinh hậu nhíu nhíu mày nói:

“Lẽ nào hắn cũng muốn làm hoàng đế?”

Ta thở dài nói:

“Ta mặc dù chưa từng thu thập chứng cứ hắn muốn mưu phản, tuy nhiên nhìn từ cách hành sự của hắn, hắn đối với ngôi vị hoàng đế hắn là cũng ôm dã tâm.”

Tinh hậu buồn bã nói:

“Trong thiên hạ có người nào mà không động tâm đối với ngôi vị hoàng đế chứ?”

Nàng đưa tay cầm lấy tay ta, nhẹ giọng hỏi:

“Bên Trầm Trì có tin tức gì không?”

Ta biết nàng hỏi chính là việc ám sát, ta lắc đầu nói:

“Đến nay chưa có nghe được tin tức gì.”

Tinh hậu nói:

“Ta nghe nói Trầm Trì và Yến Hưng Khải đã khởi hành đến đây.”

Ta tràn ngập lòng tin nói:

“Mẫu hậu yên tâm, lần này người tuyệt đối sẽ không thất vọng.”

Hai tay ta từ cổ áo mở rộng của Tinh hậu lặng yên dò xét vào trong, theo bờ vai nhẵn nhụi mềm mại của nàng, xoa lên hai gò đất tràn ngập co dãn của nàng.

https://thuviensach.vn

Thân thể Tinh hậu khẽ run lên, lập tức giữ chặt hai tay ta lại, thấp giọng nói:

“Đừng hồ đồ, vẫn còn đang ban ngày đấy...”

Trong lòng ta cười thầm, cắn lỗ tai trong suốt của nàng nói:

“Có một số việc, chưa hẳn cứ phải làm ở ban đêm đâu.”

Mặt Tinh hậu đã đỏ tới bên tai nhẹ giọng nói:

“Ngự y sắp tới rồi đó.”

Ta lúc này mới lưu luyến không rời nhẹ nhàng véo một phát lên hai vú nàng, mới buông thân thể nàng ra.

Tinh hậu chỉnh lý mái tóc một chút, nói:

“Ngày mai ta dự định đi Thái miếu để tế tổ.”

Ta nao nao, lẽ nào Tinh hậu cũng bắt đầu tin tưởng những lời nói dối hoang đường tự biên tự diễn đó của Lệ Cơ rồi sao?

Đúng lúc này, chúng ta nghe được một tiếng la cực kỳ suy nhược truyền đến từ long sàng:

“Phụ hoàng...”

Ta và Tinh hậu đều cả kinh, cuống quít chạy tới bên giường, thấy hai mắt Yến Nguyên Tông mở lớn, có vẻ khiến người ta sợ hãi, trên đôi môi khô khốc nửa mở nửa đóng, bọt mép từ khóe môi dọc theo bên má hắn chậm rãi chảy xuống.

Tinh hậu thất kinh, nắm lấy cánh tay nhăn nheo của Yến Nguyên Tông, run giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nguyên Tông! Nguyên Tông!”

Cổ họng Yến Nguyên Tông phát ra vài tiếng ư ư, hai mắt toát ra thần sắc cực độ sợ hãi.

Ta cuống quít bảo Hứa công công đi gọi ngự y.

Vài tên ngự y nghe tin vội chạy tới, Tinh hậu lui qua một bên, có câu quan tâm sẽ bị loạn, nhịn không được thấp giọng khóc nức nở.

Ta thấp giọng khuyên giải an ủi:

“Mẫu hậu yên tâm, hoàng huynh cát nhân tự có thiên tướng, sẽ không có chuyện gì.”

Vài tên ngự y vội vàng một hồi, tình huống của Yến Nguyên Tông rốt cuộc ổn định xuống. Tên ngự y đứng đầu đi tới trước người Tinh hậu, khẽ nói:

“Chúc mừng thái hậu.”

Tinh hậu nao nao, rưng rưng nói:

“Chúc mừng chuyện gì?”

Ngự y kia nói:

“Bệ hạ vừa rồi đã phun ra không ít máu bầm, mạch đập cũng đã mạnh hơn rất nhiều so với lúc trước.”

Tinh hậu lau đi nước mắt, nhẹ giọng nói:

“Ngươi nói rõ ràng một chút đi!”

Ngự y nói:

https://thuviensach.vn

“Vi thần đã từng nói qua với thái hậu, tính mệnh của bệ hạ tối đa cũng chỉ có bảy ngày, thế nhưng hiện tại xem từ mạch tượng, thân thể của bệ hạ không ngờ có dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp, thần mặc dù không dám cam đoan có thể khiến cho long thể của bệ hạ khôi phục như thường. Thế nhưng nếu theo tình hình hiện tại, bệ hạ hẳn là còn có thể duy trì được một khoảng thời gian.”

Điều này đối với Tinh hậu và ta mà nói không thể nghi ngờ là một tin tức tốt quá tốt, chỉ cần Yến Nguyên Tông có thể duy trì sống trên đời này thêm một ngày, cơ hội để chúng ta đối phó với đám người Yến Hưng Khải cũng nhiêu hơn một phần, xem ra trời xanh quả nhiên đứng về phía chúng ta.

Sau khi ngự y đi khỏi, Tinh hậu không khỏi than nhẹ một tiếng:

“Tất cả quả nhiên là báo ứng, nếu như Tôn tiên sinh còn sống, Nguyên Tông có thể còn cứu được.”

Nhớ tới Tôn Tam Phân bị Tinh hậu hại chết, nội tâm ta không khỏi một trận buồn bã. Tinh hậu vì bảo trụ bí mật giữa hai người chúng ta mà diệt trừ Tôn Tam Phân, hiện tại đành phải trơ mắt nhìn bệnh tình của Yến Nguyên Tông ngày càng sa sút, nhưng cũng phải bất lực, quả nhiên ứng với thiên lý tuần hoàn của câu nói kia.

Ta an ủi khuyên:

“Ngự y không phải đã nói, bệnh tình của hoàng huynh đã có chuyển biến tốt đẹp rồi sao, có thể chữa trị tốt thì chưa hẳn không thể mà.”

Tinh hậu gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Ngày mai ta sẽ đi Thái miếu tế tổ, khẩn cầu tiên hoàng buông tha cho con trai ta...”

https://thuviensach.vn

Ta đúng là vẫn còn sao nhãng một việc, trước khi Tử Ngưng đi Tuyên Thành, ta đã quên bảo nàng bao tin cho Tuệ Kiều, hiện tại y thuật của Tuệ Kiều cũng không kém so với Tôn Tam Phân năm đó, nếu như nàng có thể kịp lúc tới Tần đô, có thể Yến Nguyên Tông còn có thể cứu được.

Rời khỏi hoàng cung, ta trực tiếp đi về hướng Vạn Hoa lâu, hôm nay thúc cháu Tây Môn Bá Đống hẹn ta dùng tại nơi đó, hơn nữa có Mộ Dung Yên Yên tiếp khách, ta đương nhiên sẽ không thể thất ước.

Mộ Dung Yên Yên một bộ váy màu xanh lục, đã đợi ta ở trước cửa từ lâu, tình huống lên đèn ở Vạn Hoa lâu đã có thể thấy được Tần đô dần dần khôi phục lại sự phồn hoa như ngày xưa.

Ta mỉm cười nói:

“Việc làm ăn của Vạn Hoa lâu lại bắt đầu trở nên náo nhiệt rồi.”

Mộ Dung Yên Yên thản nhiên cười nói:

“Công việc bù đầu bù cổ, miễn cưỡng cũng sống tạm.”

Ta mỉm cười, Vạn Hoa lâu này chẳng qua cũng chỉ là một cái cớ nàng dùng để che giấu tung tích, tài chính của của nàng hẳn là bắt nguồn từ Tả Trục Lưu, việc làm ăn ra sao căn bản cũng không quan trọng.

Mộ Dung Yên Yên dẫn ta đi tới Tân Nguyệt các, Tây Môn Bá Đống cùng thúc Tây Môn Qua đã đợi từ lâu ở bên trong phòng.

Ta cười nói:

“Để hai vị Tây Môn lão bản đợi lâu, vừa rồi ta vào cung thăm hỏi qua hoàng thượng cho nên đến chậm một chút, xin thứ lỗi.”

Tây Môn Bá Đống cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bình Vương điện hạ không cần khách khí như vậy, mau mau nhập tọa, mấy người chúng ta phải thỏa thích mà ăn uống một phen.”

Ta vừa ngồi xuống bên này, nhưng thấy Mộ Dung Yên Yên vẫn đang đứng ở nơi đó, mỉm cười nói:

“Mộ Dung lão bản vì sao còn không ngồi xuống?”

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

“Ta còn muốn giới thiệu cho các ngươi một người bạn cũ.”

Lòng ta ngẩn ra thấy tiếng bức rèm che khẽ vang lên, theo đó một trung niên mặc một bộ nho sam màu xám chậm rãi đi đến.

Ta và Tây Môn Bá Đống đồng thời đứng dậy, kinh hô:

“Quản lão bản!”

Người đến chính là Quản Thư Hành một ông chủ lớn của Tề quốc.

Quản Thư Hành vẻ mặt tang thương, nét mặt bình tĩnh ngày xưa từ lâu đã tiêu thất không gặp, cười khổ nói:

“Ta còn tưởng rằng sớm đã bị mọi người quên rồi chứ.”

Ta cuống quít mời Quản Thư Hành ngồi xuống, trong lòng ta ít nhiều cũng có chút mắc nợ Quản Thư Hành, hắn sở dĩ phải lưu lạc đến hoàn cảnh như giờ phút này đích xác cùng ta có quan hệ.

Tây Môn Bá Đống nói:

“Từ khi nghe nói Quản huynh gặp nạn, ta vẫn luôn hỏi thăm tin tức của huynh, không nghĩ tới huynh đã tới đại Tần.”

https://thuviensach.vn

Y quan tâm đối với Quản Thư Hành cũng không phải là chỉ giới hạn bên ngoài, quặng sắt của Quản Thư Hành vẫn luôn là người cung cấp lớn nhất cho xưởng vũ khí của Tây Môn gia tộc, có thể nói cục diện kinh tế đình trệ cùng nguyên liệu không đủ trong những ngày gần đây của Tây Môn gia tộc có quan hệ nhất định tới Quản Thư Hành.

Quản Thư Hành nói:

"Tề vương Kinh Phong Đồng đã gán tội danh cho ta, kê biên tài sản, tất cả gia nhân đều bị hắn đưa vào ngục, nếu như không phải là ta sớm nhận được tin tức, sợ rằng lần này cũng khó tránh khỏi số kiếp."

Ta áy náy nói:

"Nếu như không phải là bức Xuân Cung đồ kia cũng sẽ không rước lấy phiền phức lớn như vậy cho Quản lão sư."

Quản Thư Hành nói:

"Việc này không quan hệ gì tới Bình Vương hết, có trách cũng chỉ trách ta bị lợi ích che mờ tâm trí, cho nên mới làm ra chuyện hồ đồ như vừa rồi."

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

"Hiện tại nếu nghĩa phụ đã không việc gì, chúng ta không cần phải mặt mày buồn rầu như thế nữa. Tới! Mọi người cùng nâng ly."

Rượu qua ba tuần, ta lại nói với Quản Thư Hành:

"Quản lão bản có biết rốt cuộc là ai mặt báo với Tề vương không?"

Quản Thư Hành thở dài một hơi nói:

"Việc này không đề cập tới cũng được, Quản mỗ đã trải qua đại nạn lần này, từ lâu tâm như chi thủy, cái gì tài phú, cái gì bảo tàng, trong lòng ta

https://thuviensach.vn

cũng đã không quan trọng, chỉ cần Tề vương kia có thể thả người nhà của ta, cho dù đem toàn bộ sản nghiệp cho hắn ta cũng cam tâm tình nguyên."

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Có lẽ Kinh Phong Đồng sớm đã coi trọng sản nghiệp của nghĩa phụ, lần này hắn hạ thủ với cha quyết không chỉ là bởi vì bức Xuân Cung đồ kia đâu."

Quản Thư Hành bưng lên ly rượu nói:

"Đa tạ các vị quan tâm đối với Quản mỗ, Quản mỗ chỉ muốn mượn ly rượu này để biểu thị sự cảm ơn đối với chư vị."

Lòng ta thầm nghĩ:

"Quản Thư Hành làm sao chạy thoát ra khỏi từ Tề quốc được, nhìn bộ dáng hiện tại của y, hiển nhiên đã hoàn toàn buông tha việc Xuân Cung đồ, là cái gì đã khiến cho tâm tính y xảy ra sự biến hóa lớn như vậy?"

Mọi người uống hết ly rượu này, Quản Thư Hành, Tây Môn Bá Đống nói:

"Tây Môn lão bản lần này tới có phải vì chuyện làm ăn hay không?"

Tây Môn Bá Đống gật đầu nói:

"Hiện tại binh khí của Tây Môn thị ta số định mức còn lại không được một phần ba so với ban đầu, đa số đều bị Trác Chính cưỡng đoạt hết. Lần này tới là vì muốn tranh thủ lấy trở về thêm một ít."

Tây Môn Qua nói:

"Mối quan hệ giữa Trác Chính cùng Túc vương Yến Hưng Khải tuyệt không tầm thường, muốn cho quân đội Tần quốc cải biến kế hoạch chọn

https://thuviensach.vn

mua, trừ phi thái hậu đích thân lên tiếng mới được.”

Ánh mắt hai người đồng thời trông về phía ta.

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này hay là chờ qua giai đoạn này rồi hãy tính đi, bệnh tình hiện nay của bệ hạ vẫn chưa ổn định, thái hậu không có tinh lực chú ý đến chuyện này.”

Tây Môn Bá Đống gật đầu nói:

“Việc này còn phải làm phiền nhiều đến Bình Vương điện hạ.”

Quản Thư Hành cười nói:

“Kỳ thực Tây Môn lão bản vì sao chỉ đặt ánh mắt ở trên Tần quốc thế.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Trung Sơn hiện tại là nước phụ thuộc của Tần quốc, binh khí của Tây Môn chúng ta nếu bán cho nước của hắn. nhất định sẽ lọt vào sự chế tài của Tần quốc.”

Quản Thư Hành nói:

“Quốc quản Trương Trí Thành của Trung Sơn quốc sớm có ý độc lập. Hiện tại thanh thế của Tần quốc đã không như trước, lại nói phía sau Trung Sơn còn có đại Hán chống đỡ, độc lập cũng là chuyện sớm muộn thôi.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Hơn phân nửa ranh giới của Trung Sơn quốc cũng đều nằm trong đại Tần, nếu như độc lập sợ rằng cái giá phải trả cũng sẽ cực kỳ nặng nề.”

Quản Thư Hành than thở:

https://thuviensach.vn

“Những người kinh thương như chúng ta đơn giản chỉ nghĩ thiên hạ yên ổn, quốc thái dân an thế nhưng những người đương quyền thủy chung không có cách gì thỏa mãn nguyện vọng của chúng ta được.”

Ta chậm rãi gật đầu, những lời này của Quản Thư Hành mặc dù có chút đạo lý, nhưng đối với Tây Môn gia tộc lại không thích hợp, nếu như thiên hạ không có phân tranh, bọn họ chế tạo ra vũ khí thì đem bán cho ai?

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Chỉ sợ thiên hạ này vĩnh viễn không có ngày bình yên, nếu Tần đế bị bệnh chết, đại Tần lập tức sẽ rơi vào một mảnh rối loạn.”

Tây Môn Bá Đống cảm thán nói:

“Nếu Túc vương nắm chính quyền của Tần quốc trong tay, sợ rằng đại Tần này sẽ không có chỗ cho Tây Môn gia của ta dung thân.”

Đi ra khỏi Vạn Hoa lâu, Xa Hạo cùng chúng võ sĩ tiến lên nghênh đón, từ sau khi đáp ứng lưu lại bảo vệ ta, mỗi thời mỗi khắc Xa Hạo cũng đều ở bên người ta.

Sau khi ta chào từ biệt Mộ Dung Yên Yên, đang chuẩn bị lên ngựa thì nghe phía sau có một giọng nói phẫn nộ quát:

“Long Dận Không! Tên khốn khiếp nhà ngươi!”

Ta xoay người lại, thấy một thanh niên nhân ăn mặc hoa lệ tay đang cầm trường kiếm, sải bước lao tới phía ta, đó là Chu Tự Chân con trai của thái bộc Chu Vô Mặc. Lúc trước gã cùng Tư Hầu đã từng định ra hôn ước, nếu như không phải là ta hoành đao đoạt ái, lúc này Tư Hầu hẳn là trở thành thê tử của gã rồi, đối với nam nhân mà nói, mối thù giết cha đoạt thê phải nói là vô cùng nhục nhã, gã hận ta như vậy cũng không có gì khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Xa Hạo đang muốn tiến lên.

Ta mỉm cười nói:

“Để tự ta xử lý.”

Xa Hạo thản nhiên cười, y đã từ bộ pháp của Chu Tự Chân nhìn ra, võ công của người này cực kỳ bình thường.

Ta tiếp nhận Thanh Đồng đao từ trong tay Đằng Đa Nhĩ, chậm rãi đi nghênh tiếp.

Hai tay Chu Tự Chân cầm kiếm, hét lớn một tiếng lao về phía ta, ta vung lên trường đao trong tay, chuẩn xác chặn lại thân kiếm của gã, tiện thể xoay tròn cổ tay, Chu Tự Chân cũng giữ không được trường kiếm trong tay, liền bị tuột tay bay ra ngoài, cắm lên mặt đất cách ta hơn ba trượng, thân kiếm vẫn còn rung lên không ngừng.

Chu Tự Chân bị cừu hận làm mờ lý trí, nắm chặt hai tay liều lĩnh lao về phía ta. Ta giơ lên đùi phải đá mạnh vào bụng gã một cước, kề đao lên cổ gã, lạnh giọng nói:

“Còn dám xằng bậy, cẩn thận ta sẽ lấy cái mạng chó của ngươi!”

Lúc này vài tên võ sĩ theo gã mới chạy tới, thấy chủ nhân bị bắt giữ, một đám rút ra binh khí.

Ta phẫn nộ quát:

“Ai dám làm càn?”

Đám võ sĩ này sợ ném chuột vỡ đồ, một đám thối lui qua một bên.

Ta hướng Chu Tự Chân nói:

https://thuviensach.vn

“Sau này đừng để cho ta nhìn thấy ngươi nữa!”

Rồi đột nhiên cắm mạnh trường đao vào trong miếng đá xanh, đao khí lạnh thấu xương đã cắt đứt vài cọng tóc trên đầu gã chậm rãi rơi xuống đất, trên thân đao trong như mặt nước thấp thoáng thấy được vẻ mặt kinh khủng đến cực điểm của Chu Tự Chân.

Xa Hạo cũng tiến lên, thấp giọng khen ngợi:

“Võ công của công tử hình như đã tiến bộ rất nhiều.”

Ta mỉm cười nói:

“Xa huynh quá khen, một chút tiểu kỹ này có đáng là gì, dùng để đối phó với bọn đạo chích còn có thể, nếu là gặp phải cao thủ chân chính chắc chỉ có nước chịu chết thôi.”

Xa Hạo thản nhiên cười nói:

“Ngươi cũng không cần phải quá khiêm tốn, chỉ bằng lực lượng cắm đao vào tảng đá vừa rồi của ngươi, đã rất ít người có thể làm được, giả lấy thời gian võ công của của ngươi nhất định sẽ vượt lên cả ta thôi.”

Ta cười ha hả, trong lòng không khỏi có chút đắc ý, nếu như thực sự có thể sở hữu võ công như Xa Hạo, bản thân mình đối phó với những cao thủ thông thường chắc cũng không thành vấn đề.

Đi tới bên ngoài Phong Lâm các, lại nghe được tiếng chó sủa quen thuộc, nội tâm ta một trận kinh hỉ, lẽ nào A Đông đã trở về?

Ta bước nhanh đi vào Phong Lâm các, hai gã võ sĩ cuống quít đi ra đón, thấp giọng nói:

“A Đông đã trở về, hắn bị thương rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, đi tới gian phòng của A Đông, thấy hai gã võ sĩ đang băng bó vết thương trên người hắn, bệnh cạnh đặt một cái thau bằng đồng, bên trong tràn đầy máu loãng đỏ sẫm.

Ta vội vàng đi tới bên giường, thấy trên cánh tay trái cùng trước ngực A Đông có một vết kiếm sâu tới xương, dưới bụng còn có một chưởng ấn màu tím.

A Đông lí nhí nói:

“Ta đã phụ chủ nhân nhờ vả... xin chủ nhân trị tội.”

Ta đầu tiên nghĩ đến đó là hành tung của hắn có bị bại lộ hay không, xoay người nói với Xa Hạo:

“Xa huynh, ngươi suất lĩnh chúng võ sĩ đi xung quanh nhìn xem có bị theo đuôi qua đây hay không?”

A Đông nói:

“Chủ nhân yên tâm, ta... ta đã ẩn núp ở trong Tần đô một đêm, tin chắc sẽ không bị người theo dõi, hôm nay mới lẻn vào Phong Lâm các.”

Ta cầm hai tay hắn nói:

“A Đông, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

A Đông hạ giọng nói:

“Yến Nguyên Tịch chắc có lẽ đã chết.”

“Cái gì?”

Ta suýt nữa không dám tin vào cái lỗ tai của mình.

https://thuviensach.vn

A Đông nói:

“Ta đi vào ám sát Yến Nguyên Tịch, nhưng phát hiện có người cùng có mục đích như ta, khi ta chạy tới, tên thích khách kia đã một kiếm đâm vào ngực Yến Nguyên Tịch.”

Ta kinh hoàng khi nghe tin này, lẽ nào Yến Nguyên Khải căn bản là không có ý muốn để cho Yến Nguyên Tịch trở về Tần đô? Mục đích chân chính của y cùng Trầm Trì tiếp Yến Nguyên Tịch hồi kinh đó là nhân cơ hội dồn hắn vào chỗ chết hay sao?

A Đông nói:

“Ta một đường truy tung tên thích khách kia, không nghĩ tới đột nhiên chui ra vài cao thủ, họ định giữ ta lại, ta liều mạng trốn thoát, trên đường lại gặp phải tên thích khách giết chết Yến Nguyên Tịch... ta vốn tưởng rằng ả muốn giết ta diệt khẩu, thế nhưng trước khi ả hạ thủ lại cải biến ý nghĩ... căn cứ theo suy đoán của ta... thích khách kia chắc chắn là nữ.”

https://thuviensach.vn

Chương 112: Chân Tướng

Mặc dù cũng không có người theo dõi A Đông để đi đến tận đây, thế nhưng ta vẫn không dám lơ là, liền bảo Xa Hạo lặng yên mang A Đông đến Vạn Hoa lâu, Mộ Dung Yên Yên không chút do dự đem hắn dấu đi.

A Đông mặc dù nhìn thấy có người ám sát Yến Nguyên Tịch, nhưng mà đến nay vẫn chưa có nghe được tin Yến Nguyên Tịch đã bị chết nên vô phương chứng minh Yến Nguyên Tịch là bị giết, vậy rốt cuộc lần này là ai? Là ai giật dây ám sát Yến Nguyên Tịch? Một loạt nghi vấn cứ quanh quẩn mãi trong đầu ta, vô pháp giải tỏa.

Bởi vì Tinh hậu phải đi đến Thái miếu để tế tổ, ta cũng không có cách nào đem tin tức Yến Nguyên Tịch bị giết lập tức truyền cho nàng, một mặt sai người đi thám thính Trầm Trì đã đến nơi nào, còn mặt khác bắt đầu khua chuông gõ mỏ chuẩn bị nghĩ ra đòi sách để ứng phó.

Tiến trình của Trầm Tri chậm chạp vượt qua sự tưởng tượng của ta, hắn thấy ta mà cũng không nóng lòng chạy tới Tần đô, lẽ nào hắn đang đang chờ đợi tin tức Yến Nguyên Tông băng hà?

Màn đấu võ chân chính chưa bắt đầu, mà cuộc chiến kiểm tra sự chịu đựng của song phương đã khai hỏa trước. Việc sinh tử của Yến Nguyên Tông giờ đã trở thành then chốt của đại cuộc. Hắn có thể sống lâu trên đời này thêm một ngày, khả năng Tinh hậu chiến thắng Yến Hưng Khải cũng lại càng lớn.

Sau khi Tinh hậu bái tế ở Thái miếu xong, ngay ngày hôm đó liền trở về hoàng cung, trên đường đi qua Phong Lâm các, nàng bảo Hứa công công

https://thuviensach.vn

cùng đi xuống xe nghỉ ngơi.

Ta nghe được tin tức nàng chủ động đăng môn bất giác có chút kinh ngạc, chẳng lẽ Tinh Hậu lại xảy ra chuyện gì, bằng không nàng sẽ không chủ động đi tới gặp ta. Tuy nói ta là nghĩa tử của nàng, thế nhưng hiện tại thân phận của ta là sứ thần Khang quốc đến đây để trao đổi việc liên minh, huống chi Yến Hưng Khải đối với ta đề phòng rất nặng, nếu như biết ta cùng Tinh Hậu lui tới thân thiết, y nhất định sẽ hoài nghi chúng ta chuẩn bị liên thủ đối phó với y.

Tinh Hậu che giấu không được vẻ bối rối trên mặt, ta vội vàng mời nàng vào thư phòng, mới vừa đóng cửa phòng, Tinh Hậu đà run giọng nói:

“Lệ Cơ... quả nhiên không có gạt ta... bài vị của Tuyên Long hoàng lại... lại bị rơi xuống...”

Ta nhìn vẻ kinh khủng hiện lên trên khuôn mặt nàng, vội vàng đỡ nàng ngồi xuống ghế, nhẹ nhàng nói:

“Mẫu hậu chớ sợ, người uống miếng nước trước rồi hãy nói.”

Ta pha một ly chè xanh cho nàng, Tinh Hậu uống hai ngụm, buông ly trà xuống, tâm tình hình như ổn định được một ít. Lúc này mới đem việc thấy ở Thái miếu tự thuật lại một lần cho ta nghe.

“Khi ta vào thăm viếng từ đường, bài vị của tiên hoàng đột nhiên từ phía trên rớt... xuống... suýt nữa... rớt trúng người ta...”

Tinh Hậu nhớ tới một màn vừa rồi vẫn còn chưa hết kinh hồn.

Ta nhíu mày, theo như ta thấy, ta không tin bất cứ việc ma quỷ linh hồn gì hết. Mặc dù lần lượt đã được nghe Lệ Cơ và Tinh Hậu thuật lại chuyện này, ta vẫn tin tưởng vừng chắc việc này tám phần mười là có người ở phía sau quấy phá.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

“Ta thậm chí nghe được... có người... có người gọi tên ta...”

Môi của nàng cũng tái nhợt, trong ấn tượng của ta, đây vẫn là lần đầu tiên nàng biểu hiện ra kinh hoàng đến như vậy.

Tinh Hậu cố sức lắc đầu, nói:

“Không! Ta bảo võ sĩ tìm tòi qua xung quanh thái miếu, bên trong từ đường ngoại trừ ta không có những người khác. Hơn nữa ta rõ ràng nghe được có người gọi ta...”

Mắt nàng rưng rưng, nói:

“Ta thực sự rất sợ... có phải vì chuyện giữa chúng ta nên khiến cho vong linh của Tiên hoàng... tức giận hay không... hắn tới để trả thù ta...”

Ta cúi người hôn lên đôi môi lạnh buốt của Tinh Hậu, nàng hơi chống cự từ chối một chút, nhẹ giọng nói:

“Chúng ta... không thể như vậy... hiện tại hắn đã tìm đến ta rồi, ta rất sợ... hắn sẽ đến tìm ngươi báo thù.”

Ta đem cả người nàng đặt tại góc tường, hai tay bắt lấy cổ tay nàng, dọc theo đôi môi nàng hôn tới bên tai, từ trên xuống dưới hôn từng tấc da thịt mềm mại trơn bóng như tơ của nàng, thân thể cứng ngắc của Tinh Hậu dưới những cái hôn nồng nhiệt của ta dần dần mềm xuống, ta xé đi đai quần của nàng, chiếc váy dài lộng lẫy của nàng như thác nước chảy xuống mặt đất, thân thể nàng hoàn mỹ mà lả lướt, so với thiếu nữ thanh xuân không thua kém bao nhiêu, một giọt nước mắt dọc theo hai gò má nàng chậm rãi chảy xuống, cơ thể ta và nàng đột nhiên quấn lại, dọc theo vách tường chậm rãi ngã xuống mặt đất...

https://thuviensach.vn

Nét mặt đỏ bừng của Tinh Hậu hồi lâu vẫn chưa rút đi hết, ta mang cho nàng sự vui vẻ giúp nàng quên đi sự sợ hãi, vừa rồi nàng cầm tay ta nhẹ giọng nói:

“Bây giờ ta dường như đã bình tĩnh rất nhiều rồi...”

Nàng bị ta nhìn gần như thế, hơi xấu hổ cúi đầu xuống, ta biết Vô Gian Huyền Công của mình đối với nàng có tác dụng nhất định như một liều thuốc an thần, ngày đó ở tại đại Hán, ta cũng dùng phương pháp này trị hết tâm bệnh cho Tinh Hậu.

Ta hôn một cái thật sâu lên đôi môi mềm mại của nàng, lúc này mới nói:

“Yến Nguyên Tịch đã bị ám sát, hiện tại sinh tử không rõ, Trầm Trì cố ý kéo dài tiến độ hồi kinh, hiển nhiên đang chờ đợi tin tức bệ hạ băng hà.”

Tinh Hậu yên ổn thở dài một hơi, nói:

“Nhiều lần trọng dụng Trầm Trì đó là quyết định sai lầm nhất trong cuộc đời ta, hiện tại cuối cùng ta cũng hiểu vì sao tiên hoàng phải giáng chức đầy hắn đến Tế Châu.”

Ta thấp giọng nói:

“Tuy mất bò mới lo làm chuồng nhưng vẫn còn chưa có trễ, lần này trước tiên phải nghĩ biện pháp gạt bỏ Trầm Trì, diệt trừ hắn chẳng khác nào như chém đứt một cánh tay của Yến Hưng Khải.”

Tinh Hậu nói:

“Thầm Trì rất nhạy bén. hắn mặc dù sẵn có dã tâm, nhưng mà tại trong triều làm quan biểu hiện ra là người cần kiệm liêm chính, rất có danh tiếng, muốn giết hắn cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Con muốn đi Thái miếu điều tra một chuyến, sự việc mẫu hậu gặp phải, con thủy chung hoài nghi có người ở phía sau phá rối.”

Tinh Hậu trầm ngâm chốc lát, rồi từ trên người móc ra một miếng Long bội đặt vào tay ta, Long bội đối với ta mà nói cũng rất quen thuộc, lúc trước nàng nhận ta là nghĩa tử đã giao cho ta coi như là tín vật, sau đó khi ra rời khỏi Tần quốc cũng đã tự tay trả lại cho nàng.

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Hãy giữ gìn nó, ta hy vọng kiếp này ngươi cũng đừng trả nó lại cho ta lần nữa...”

Trước khi màn đêm buông xuống, ta cùng đi với Xa Hạo và chúng võ sĩ đến thái miếu ở phía tây hồ Yên Chi, lần trước khi ta tới thái miếu là ta đi theo Yến Lâm đến đây tế tổ.

Tuyên Long Hoàng là nghĩa phụ của ta, long bội mà ta sở hữu chính là tín vật ông tự tay tặng cho, hơn nữa còn là thủ dụ đặc biệt của Tinh Hậu cấp, cho nên đương nhiên ta có thể dễ dàng đi vào thái miếu. Mặc dù ta có thể tiến nhập thái miếu, thế nhưng dựa theo thân phận, ta vẫn không có tư cách đi vào trong từ đường.

Xem như là nghĩa tử của Tuyên Long Hoàng, ta cũng chỉ có thể dâng hương trước tú tượng (ảnh thêu) của các triều đại hoàng đế Tần quốc, ta cung kính quỳ lạy trước bức họa của Tuyên Long Hoàng, ngưng mắt nhìn linh vị của ông, trong lòng không khỏi có chút chột dạ. Bản thân mình quả thực đã làm rất nhiều chuyện có lỗi với ông, thê tử, con gái, con dâu của ông trước sau cũng đều bị ta chiếm giữ hết, trên đời nếu như thật sự có linh hồn, người thứ nhất mà ông ấy bỏ qua chắc chắn sẽ là ta rồi.

Dâng hương hoàn tất, ta hướng chung quanh bốn phía từ đường lạy một lần, sau đó thắp một nén hương vào trong lư hương tại trước cửa.

https://thuviensach.vn

Bất thình lình một trận gió lạnh thổi qua, ta vội vàng nhắm mắt lại, mặc dù như vậy nhưng tàn nhang vẫn thôi lên trên người ta. Nhìn khắp nơi chung quanh, nơi nơi đều là gió êm sóng lặng, cơn gió lạnh dường như là thổi ra từ trong từ đường.

Trong lòng ta không khỏi rùng mình một cái, Xa Hạo nhìn ra tình huống có phần không bình thường, vội vàng đi tới bên người tạ hỏi:

“Công tử có chuyện gì?”

Ta lắc đầu, thấp giọng nói:

“Trong từ đường này chắc chắn có gì cổ quái.”

Xa Hạo nói:

“Hay là ta vào xem thử?”

Ta ngăn cản:

“Không được, trừ phi là thành viên hoàng thất của đại Tần, chứ ngoại nhân không có tư cách vào từ đường, chúng ta về trước đi, bàn bạc thêm rồi hãy tính.”

Đi ra ngoài cổng chính thái miếu, bóng đêm đã chìm sâu, ta ngưng mắt nhìn phương hướng thái miếu, lạnh lùng nói:

“Vừa rồi bầu trời căn bản không có một chút gió nào thổi qua, cơn gió lạnh rõ ràng là thổi ra từ trong từ đường.”

Xa Hạo nói:

“Ta quan sát qua hoàn cảnh của thái miếu, ba mặt thái miếu đều có trọng binh canh giữ, chỗ mỏng nhất chính là hướng có thủy triều, nếu như có người lẻn vào tất nhiên là phải đi qua nơi đó rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta giương mắt nhìn ánh trăng trên bầu trời thấp giọng nói:

“Trên đời này không bao giờ có ma quỷ hay linh hồn gì hết, hôm nay ta nhất định phải điều tra ra manh mối của việc này mới được.”

Xa Hạo chỉ hướng thái miếu nói:

“Đợi đến lúc nửa đêm ta sẽ lẻn vào từ đường nhìn xem rốt cuộc là kẻ nào, nếu như bên trong quả thật có người nào đó đang ẩn núp, ta nhất định có thể buộc hắn phải ra khỏi từ đường, công tử mang bọn Đằng Đa Nhĩ đi trước đến hậu phương thái miếu chuẩn bị ngăn chặn ở đó.

Ta gật đầu, căn dặn thêm:

“Xa huynh nhất thiết phải cẩn thận.”

Xa Hạo cười nói:

“Công tử yên tâm!”

Ta mang theo mười hai võ sĩ của Đằng Đa Nhĩ đi tìm hai chiếc thuyền lặng lẽ bơi tới giữa hồ, rồi chuyển tới phía sau thái miếu, thái miếu được xây dựng trên ngọn núi đá, cự ly cách mặt hồ ít nhất cũng phải cao tới hai mươi trượng, tất cả những hòn đá tảng phía sau đều được mài cực kỳ nhẵn bóng, những khe hở xen giữa cho dù là lưỡi dao cũng không cách nào cắm vào được, cho nên căn bản không có bất luận thứ gì để đưa tay nắm lấy, người thường khẳng định sẽ không thể nào leo từ mặt hồ lên đến phía trên được.

Đằng Đa Nhĩ sai bọn võ sĩ chuẩn bị sẵn nỏ tiễn, nếu như có người bất chợt đi ra từ trong thái miếu, tại không trung chúng ta sẽ bắn cho người đó thành tổ ong vò vẽ.

https://thuviensach.vn

Thời gian dần dần cứ thế trôi qua, nhưng chúng ta không cảm thấy buồn ngủ chút nào, hết sức chăm chú nhìn thẳng về phương hướng thái miếu.

Ta bỗng nhiên lưu ý đến trên vách cao ở thái miếu, nơi đó đột nhiên thổi ra một làn khói đen, khi tỉ mỉ nhìn lại, làn khói đen đó không ngờ là một bóng người, dưới ánh trăng càng lộ vẻ xinh xắn và yểu điệu, chắc hẳn đó là một phụ nữ, nàng từ trên vách cao đột nhiên như quỷ mị phi xuống dưới mặt hồ.

Sau đó trên vách cao xuất hiện thêm một thản ảnh màu đen, người này cao lớn hơn nhiều so với người lúc trước, nhìn từ thân hình ta rất dễ nhận ra y chắc chắn là Xa Hạo, thấp giọng mệnh lệnh:

“Bắn!”

Bọn võ sĩ nhắm vào bóng đen trên không trung đồng loạt bắn ra nỏ tiễn trong tay, không nghĩ tới bóng đen nhỏ nhắn kia tại không trung đột nhiên chuyển quỹ đạo, như sao băng rơi về hướng đội thuyền bên này của ta.

Ta rút ra trường đao, dồn sức cách không chém ra một đao thật mạnh, đao phong lạnh thấu xương mang theo tiếng gió rít gào chém ngang tới hắc y nhân kia, hai tay hắc y nhân giơ lên từ trong tay áo, dưới ánh trăng phát ra ánh kim loại sáng bóng chói mắt.

Hai tay kẹp lấy lưỡi đao của ta rồi đột ngột dừng lại tại không trung, ta nổi giận gầm lên một tiếng xoay tròn chuôi đao, cả người nàng mượn thế chợt xoay tròn lên như máy xay gió. Tiếp đó mũi chân chuẩn xác điểm lên thành một chiếc thuyền khác, chỉ nghe vang lên một tiếng răng rắc, chiếc thuyền kia không ngờ bị nàng mạnh mẽ chấn gãy đôi thành hai đoạn, sáu tên võ sĩ trên thuyền hốt hoảng la lên, tất cả mất thăng bằng ngã nhào xuống nước.

Những võ sĩ còn lại trên thuyền của ta lại bắn ra một loạt nỏ tiễn, hắc y nhân kia lại đạp gót chân lên đầu mạn thuyền, cả nửa con thuyền đột nhiên

https://thuviensach.vn

bị hất cao lên, tất cả nỏ tiễn đều bắn lên hết boong thuyền. Ta nổi giận gầm một tiếng, hai tay nắm chặt đao, dốc toàn lực lao về phía nàng ta.

Lưỡi đao sạt qua, boong thuyền bị ta chém gãy thành hai đoạn, hắc y nhân khẽ điểm mũi chân lên đầu các võ sĩ đang ở trong nước, thân thể đã tà tà bay về phía bờ hồ. Xa Hạo đang ở không trung, giương cung cài tên, bắn ra ba mũi tên nhanh như tia chớp, hắc y nhân vung lên hai tay đẩy ra cả ba mũi tên, tiếp theo đột nhiên vươn tay bám chặt lên phân nửa boong thuyền rồi lôi mạnh về phía sau, cả người rơi đúng vào trên boong thuyền, dừng lại nghỉ trong chốc lát sau đó lại phi thân bay lên, lên xuống liền hai cái đã lên tới bờ.

Xa Hạo vững vàng hạ xuống một đầu kia của boong thuyền, dưới chân mượn lực khống chế boong thuyền như mũi tên rời dây cung đuổi theo phương hướng của hắc y nhân kia.

Bọn thủ hạ võ sĩ vớt mấy võ sĩ ban nãy bị ngã xuống nước lên, vừa rồi bị hắc y nhân đạp trúng đỉnh đầu nên cả bọn bị vỡ đầu đã chết thẳng cẳng. Chúng ta nhanh chóng cập thuyền nhỏ vào bờ. Hắc y nhân và Xa Hạo đang đấu rất kịch liệt, võ công của nàng ta mặc dù cao cường nhưng nhất thời vẫn không có cách nào thoát khỏi Xa Hạo bám riết.

Bởi vì mang theo khăn che mặt nên ta thấy không rõ bộ mặt của nàng, tuy nhiên thân hình nàng đặc biệt nhỏ nhắn xinh xắn, hệt như một thiếu nữ vậy.

Vũ khí của nàng là hai cái bao tay bằng kim loại, không chỉ có thể đeo ở trên tay để làm vũ khí đối địch, hơn nữa có thể tùy theo mà kéo dài ra trở thành một sợi roi để sử dụng.

Ta bảo bọn võ sĩ canh giữ ở bốn góc và không được tự ý tiến công để khỏi phải hại chết người vô tội.

https://thuviensach.vn

Xa Hạo hiển nhiên đã chiếm thượng phong, trường kiếm dần dần ngăn chặn hoàn toàn thế tiến công của hắc y nhân.

Lòng ta mừng rỡ, xem ra hôm nay nhất định có thể bắt được tên hắc y nhân này rồi, rốt cuộc đã tra ra manh mối sự việc ở thái miếu.

Trên đầu đột nhiên truyền đến một tiếng cười nhỏ, tiếng cười này đối với ta lại rất quen thuộc.

“U U!”

Ta thầm gọi từ đáy lòng.

Vài viên đạn màu bạc bắn xuống từ không trung, ‘Oanh!’ một tiếng nổ vang lên, chúng ta nhất thời rơi vào một mảnh sương mủ dày đặc, ta vội vàng bảo vệ nơi yếu hại, tiếp đó lại nghe một tiếng cười chói tai:

“Muội tử, cảm tạ...”

Thanh âm đó từ gần rồi đi xa, trong nháy mắt đã biến mất.

Một giọng nói mềm mại lúc ẩn lúc hiện truyền vào trong tai ta:

“Oan gia, một giờ sau, ta chờ chàng tại trong rừng cây phía đông Phong Lâm các.”

Đợi đến khi sương mù tan đi thì đã không còn thấy hình bóng của hắc y nhân kia đâu.

Xa Hạo đi tới trước mặt ta, quan tâm hỏi:

“Công tử không có việc gì chứ?”

Ta chậm rãi lắc đầu, U U đột nhiên lần thứ hai xuất hiện làm nhiễu loạn tâm thần ta. Không hề nghi ngờ nữa, cô gái hắc y kia nhất định là đồng bọn

https://thuviensach.vn

của nàng, bằng không nàng căn bản sẽ không ra tay cứu giúp. Nhìn từ vóc dáng đó có vài phần giống như sư tỷ Tòng Linh của nàng. Có thể sai khiến Ma Môn xuất thủ chỉ có Yến Hưng Khải, xem ra Yến Hưng Khải mới là kẻ đứng sau xúi giục vụ việc hiển linh ở thái miếu lần này.

Từ phản ứng của mấy người xung quanh, bọn họ hiển nhiên không có nghe được lời nói lúc gần đi vừa rồi của U U, nàng nhất định là dùng cái công phu truyền âm nhập mật gì đó.

Ta kéo Xa Hạo qua một bên, thấp giọng nói lại cho y nghe ước định giữa ta và U U. Từ lần trước đơn độc ước hẹn với U U, Lãnh Cô Huyên đã theo đuôi đến, ta đương nhiên lại có thêm một cái tâm nhãn, chuyện giẫm lên vết xe đổ ta cũng không dám tuỳ tiện nếm thử.

“Quá nguy hiểm, công tử không được một mình đi mạo hiểm như vậy!”

Xa Hạo thấp giọng nói.

Ta cười nói:

“Ta căn bản chưa từng nghĩ muốn đi gặp cô ấy một mình, có câu là ‘hại nhân chi tâm bất khả hữu, phòng nhân chi tâm bất khả vô’ (l), lần này ta tất nhiên sẽ phải chuẩn bị mới được!”

Một giờ sau, ta dựa theo ước định của U U đi tới rừng cây, đợi hồi lâu vẫn chưa thấy nàng tới, lẽ nào yêu nữ này phát hiện ra đám người Xa Hạo đang âm thầm bảo vệ ta cho nên không dám đến? Ta cũng không muốn chờ đợi cả đời như vậy, suất lĩnh thủ hạ rời khỏi rừng cây sau đó trở về Phong Lâm các an giấc.

Đi vào gian phòng của mình, ta đột nhiên sinh ra một loại cảm giác dị thường bất an. Tay phải cầm trường đao, khi đang muốn gọi lên thì lại nghe một tiếng cười dịu dàng, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Chàng sợ hãi cái gì, lẽ nào sợ ta ăn chàng hay sao?”

Đốt nến lên, liền thấy U U một thân bạch y lẳng lặng ngồi ở trên giường, ôm lấy hai đầu gối, cẳng chân cong cong mềm mại và mắt cá chân trắng như tuyết lộ ra từ dưới chiếc váy, dưới ánh nên càng phát ra vẻ mê hoặc dụ người.

Ta thấp giọng nói:

“Cô…”

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến giọng nói của Xa Hạo:

“Công tử có chuyện gì không?”

U U vươn ngón trỏ đặt lên môi xuỳ một tiếng, cặp mắt long lanh hướng về phía ta khẽ nháy mắt.

Ta bình tĩnh nói:

“Không có việc gì, ta đang muốn đi ngủ.”

Xa Hạo nói:

“Tối nay ta sẽ thủ ở ngoài cửa, công tử có chuyện gì thì cứ gọi ta.”

Ta đáp ứng một tiếng.

U U kiều mị nhìn về phía ta, hướng ta phất phất tay ý bảo ta tới ngồi xuống bên cạnh nàng.

Ta lạnh lùng nói:

“Yêu nữ nhà cô, có phải lại muốn tới hại ta chứ gì?”

U U ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Oan gia, sao ta nỡ làm vậy…”

Nàng chủ động dựa lên người ta, ta có bài học lần trước nên tâm phòng bị đã lớn hơn nhiều, chăm chú lưu ý đến nhất cử nhất động của của nàng.

U U thấp giọng nói:

“Chàng cứ lên giường cái đã!”

Nói thể dường như nàng mới là chủ nhân nơi này, còn ta ngược lại trở thành tân khách đến đăng môn bái phỏng mất rồi.

U U thấy ta vẫn không nhúc nhích, thở dài một hơi:

“Chàng đúng là vẫn còn không tin ta.”

Nàng đột nhiên rút ra trường đao bên hông ta. Lòng ta hốt hoảng, liền đó thấy nàng đã đặt lưỡi đao lên cái cổ trắng tinh của mình, đoạn cầm tay ta đặt lên chuôi đao, nói:

“Như vậy chàng đã yên tâm chưa?”

Ta nhíu mày, nàng từ trước đến nay quỷ kế đa đoan, hôm nay không biết lại muốn giở trò gì đây:

“Cô vào đây có mục đích gì?”

U U thản nhiên cười nói:

“Ta đã đoán được chàng sẽ không thành thật, không ngờ còn dám dắt theo một đám thủ hạ lợi hại đi vào rừng cây để phó ước, rõ ràng là muốn nhân cơ hội để bắt ta. Cho nên ta liền đi tới Phong Lâm các trước, ở lại trong phòng chờ chàng.”

Nàng ta quả nhiên giảo hoạt.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Hôm nay núp ở trong thái miếu có phải là sư tỷ Tòng Linh của cô đúng không?”

U U gật đầu nhẹ giọng nói:

“Ánh mắt của chàng quả nhiên lợi hại, sư tỷ ta che mặt thế mà cũng bị chàng nhận ra.”

Ta cười lạnh nói:

“Hồ ly có giảo hoạt cỡ nào cũng có lúc phải lộ ra cái đuôi thôi.”

U U nhẹ giọng nói:

“Ta biết lần trước ta đi không từ giã nhất định sẽ khiến cho chàng nảy sinh rất nhiều hiểu lầm.”

Ta lạnh lùng nói:

“Cô dường như đánh giá quá cao phân lượng của mình ở trong lòng ta rồi đấy.”

U U ôn nhu nói:

“Ta ở trong lòng chàng rốt cuộc có địa vị gì, trong lòng ta tự nhiên rõ ràng, bằng không chàng sẽ không đe dọa sẽ không tiếc trả giá mọi thứ để cứu ta…”

Ta cả giận nói:

“Nếu như ta không phải nhất thời bị ngươi lừa gạt, cũng sẽ không làm hại Thu tiền bối rơi vào khốn cảnh, để đến bây giờ sinh tử còn chưa biết.”

U U thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, chàng có gì chứng minh là ta đã hại Thu sư bá không?”

Ta thấy nàng hiện tại vẫn đang thề thốt phủ nhận thì không khỏi tức giận, khẽ động lưỡi đao, không ngờ đã cắt tới làn da trắng tinh như tuyết của nàng, một dòng máu dọc theo lưỡi đao chậm rãi chảy xuống.

Trong lòng ta không khỏi run lên, bỗng nhiên buông đao xuống, thấp giọng nói:

“Cô đi đi, ta không muốn lại nhìn thấy cô nữa.”

U U ôm lấy vai ta, ôn nhu nói:

“Chàng luyến tiếc giết ta có đúng không?”

U U khẽ cắn lên cánh tay ta một cái, sâu xa nói:

“Chàng là đồ không có lương tâm, người ta đối với chàng một mảnh tình si, thế mà chàng lại đối với ta như vậy!”

Đột nhiên hiện tại ta lại nhớ tới ánh mắt u oán đó của Lệ Cơ, nội tâm bỗng đau nhói.

U U hình như phát hiện được điều gì từ trong đôi mắt ta, dịu dàng nói:

“Ta biết, chàng thủy chung cũng bởi vì chuyện bản đồ bảo tàng mà ghi hận ta, ta cũng không trách chàng.”

Ta cười lạnh nói:

“Trách ta? Ta lại hỏi cô, cô và Tòng Linh vì sao phải đến thái miếu giả thần giả quỷ? Phía sau rốt cuộc có phải là do Yến Hưng Khải làm chủ hay không? Còn có, Yến Nguyên Tịch bị ám sát ở trên đường rốt cuộc có phải là do cô gây nên đúng không?”

https://thuviensach.vn

U U nhẹ giọng nói:

“Hôm nay ta tới gặp chàng cũng chính là vì chuyện này, sư tỷ của ta đóng giả quỷ hồn tại trong thái miếu, nàng thật là bị sư phụ xúi giục, Yến Hưng Khải cũng có liên quan đến chuyện này, về phần ám sát Yến Nguyên Tịch thì không có bất cứ quan hệ gì đến ta hết.”

Ta tràn ngập nghi vấn nhìn U U hỏi:

“Không có quan hệ gì đến cô? Vậy thì là ai?”

U U buồn bã nói:

“Lẽ nào ở trong lòng chàng, bất cứ chuyện xấu gì cũng đều là do ta làm hết hay sao?”

Ta lạnh lùng nói:

“Ta không muốn tin nhưng mà sự thực lại cứ rành rành ra trước mắt, đầu tiên là cô cùng sư phụ thông đồng cướp ta đi, mượn cơ hội dẫn dụ Thu tiền bối tới, lợi dụng sự đồng cảm khiến cho Thu tiền bối hi sinh công lực tới cứu cô, hãm hại Khinh Nhan. Cô hiện tại lại trở thành một tay sai của Yến Hưng Khải, tất cả những chuyện này, có chuyện nào mà không đối đầu với ta? Cô bảo ta làm sao mà tin tưởng cô cho được?”

Trong đôi mắt trong veo của U U vậy mà đã bị phủ kín một tầng lệ quang. Đây vẫn là lần đầu tiên nàng rơi lệ trước mặt ta, nhớ tới những hành vi ghê tởm của nàng lúc trước lòng dạ không khỏi thêm cứng rắn:

“Cô còn biết khóc hay sao? Làm nhiều chuyện xấu như vậy thế cô có từng nghĩ đến hai chữ lương tâm hay không?”

U U chậm rãi đứng dậy, lạnh lùng nhìn ta nói:

https://thuviensach.vn

“Long Dận Không! Người trong thiên hạ đều có thể chỉ trích ta, riêng chàng là không thể?”

Nước mắt dọc theo hai má nàng chậm rãi chảy xuống.

Ta vạn lần không nghĩ đến phản ứng của nàng ta sẽ lại mãnh liệt như vậy.

U U ngẩng mặt, cố gắng kiềm chế nước mắt đang trào ra, nói:

“Yến Nguyên Tịch đã chết, ngươi hãy sớm chuẩn bị đi!”

“U U!”

Thấy bộ dạng thương tâm gần chết của nàng, ta không khỏi có chút hối hận về thái độ đối với nàng vừa rồi.

U U lạnh lùng nói:

“Long Dận Không! Từ nay về sau, ngươi là ngươi ta là ta, ngươi sống cũng được, chết cũng được, thành cũng được, bại cũng được, sẽ không có bất cứ quan hệ gì đến ta nữa, ta xin khuyên ngươi một câu, chuyện thấy trước mắt cũng chưa hẳn là thật, người mà ngươi tin tưởng nhất có lẽ cũng chính là người lừa dối ngươi nhiều nhất...”

Nàng kích động nên đã quên che giấu giọng nói của mình.

Xa Hạo nghe được động tĩnh, từ ngoài cửa nhanh chóng vọt vào, rút ra trường kiếm hét lớn:

“Yêu nữ! Đừng hòng đả thương công tử!”

U U buồn bã cười:

“Nếu ta thực sự muốn làm hại hắn thì còn phải chờ tới lúc này hay sao.”

https://thuviensach.vn

Nói hết câu, nàng vung lên tay áo, thân thể nhẹ như yến lao về hướng cửa sổ. Xa Hạo đang muốn đuổi theo, ta lạnh lùng nói:

“Để cho cố ấy đi!”

Xa Hạo dừng lại, vẻ mặt khó hiểu nhìn ta.

Ta thở dài một tiếng, vô lực nói:

“Ngươi đi ngủ đi...”

Vẻ mặt cực kỳ bi thương trước khi đi của U U cứ mãi quanh quẩn của trong lòng ta, rốt cuộc nàng có gạt ta hay không? Tất cả những lời ban nãy có phải cũng chỉ là một vở kịch nàng muốn biểu diễn? Đêm hôm đó ta đã nhiều lần suy nghĩ về vấn đề này, cả đêm trằn trọc không sao ngủ được.

Đến tận sáng sớm tinh mơ, ta tỉnh dậy vội vàng vào Tần cung, chuẩn bị bẩm báo lại chuyện đêm qua gặp ở thái miếu cho Tinh Hậu. Đi tới ngoài cửa cung thì đã gặp phải Yến Hưng Khải đang nhập cung triệu thánh.

Yến Hưng Khải cười nói:

“Huynh đệ, trùng hợp vậy!”

Ta cười nói:

“Ta đang muốn nhập cung cầu kiến thái hậu.”

Yên Hưng Khải cười nói:

“Ta cũng vậy!”

Chúng ta nhìn nhau phá lên cười, nhớ tới từng âm mưu mà Yến Hưng Khải đạo diễn ra, lòng ta nhịn không được thầm mắng hắn khốn kiếp.

Sau khi chúng ta xuống ngựa, sóng vai đi về hướng Phượng Dương cung.

https://thuviensach.vn

Yên Hưng Khải nói:

“Huynh đệ tìm thái hậu có chuyện gì?”

Ta mỉm cười nói:

“Một là muốn thăm bệnh tình của hoàng thượng, thuận tiện đưa một cây ngân sâm ngàn năm cho hoàng thượng bổ dưỡng thân thể, thứ hai là muốn bẩm báo việc bàn bạc giữa chúng ta tiến triển trong hai ngày này cho thái hậu rõ.”

Yến Hưng Khải thở dài nói:

“Vốn tưởng là việc liên minh giữa hai nước sẽ dễ dàng thành công, không nghĩ tới khi bắt đầu chân chính đàm phán lại phức tạp đến như vậy, xem ra để đạt đến mức độ chúng ta chung nhận thức còn cần một đoạn thời gian.”

Lòng ta thầm mắng, nếu không phải tên cáo già nhà ngươi từ đó làm khó dễ thì việc liên minh đã sớm đạt thành rồi, tuy nhiên biểu hiện ra lại mỉm cười nói:

“Dục tốc bất đạt, vì lợi ích lâu dài giữa hai nước, huynh đệ chúng ta đương nhiên phải thận trọng mà hành sự mới được.”

Yến Hưng Khải gật đầu nói:

“Huynh đệ nói rất đúng…”

Ta hỏi:

“Huynh trưởng hôm nay vào cung là vì chuyện gì?”

Yến Hưng Khải nói:

https://thuviensach.vn

“Thái hậu sai người triệu ta tiến cung, ta cũng không biết là vì chuyện gì.”

Trong khi nói chuyện đã đi tới Phượng Dương cung, Hứa công công đang tại nơi đó chỉ huy bọn thái giám cung nữ tu bổ hoa cảnh, vừa thấy hai người chúng ta qua đây, cuống quít tiến lên nghênh đón:

“Túc Vương thiên tuế, Bình Vương điện hạ, thái hậu đang cho hoàng thượng uống thuốc, xin đợi thêm chốc lát.”

Yên Hưng Khải mỉm cười nói:

“Hứa công công, bệnh tình của hoàng thượng ra sao?”

Hứa công công mặt mày rạng rỡ nói:

“Tốt hơn nhiêu rồi, sáng nay ngự y đã chẩn trị qua cho hoàng thượng, long mạch của hoàng thượng đã bình ổn hơn rất nhiều, hai ngày này thần chí cũng dần dần minh mẫn, hoàng thượng đã có thể nhận ra thái hậu, nếu như tiếp tục như vậy, chuyện khang phục chắc cũng sẽ không lâu đâu.”

Ánh mắt Yến Hưng Khải lóe lên một cái, lập tức giả tạo ra thần sắc kinh hỉ vạn phần:

“Ngô hoàng vạn tuế, ta đã sớm nói qua bệ hạ chính là thiên mệnh sở quy đương nhiên long thể sẽ được khang phục.”

Lòng ta cười thầm, nghe được tin tức bệnh tình của Yến Nguyên Tông chuyển biến tốt đẹp, Yến Hưng Khải so với bất cứ người nào đều khó chịu hơn, xem ra Tinh Hậu triệu y nhập cung rõ ràng chính là vì muốn tiết lộ tin tức này cho y biết. Bệnh tình của Yến Nguyên Tông chưa hẳn sẽ lạc quan như Hứa công công nói, hành động này của Tinh Hậu có lẽ chỉ nhằm nhiễu loạn địa thể của Yến Hưng Khải mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ta cùng Yến Hưng Khải thưởng thức hoa cỏ ở trong hoa viên, bởi vì đã là cuối mùa thu, cả vườn đều tràn ngập sắc vàng của hoa cúc, những cung nữ thái giám đang phụ trách việc bứt những bông hoa đã bị héo.

Yến Hưng Khải nhìn cánh hoa rơi vãi trên mặt đất, như vô ý ngâm một câu:

“Trước ngày trùng cửu lúc thu sang, cúc hoa nở rộ trăm hoa tàn...” (2)

***

Chú thích:

(1) : Không được có lòng hại người, nhưng không thể không có lòng phòng bị người.

(2) : Hai câu thơ trong bài Bất đệ hậu phú cúc (Hoàng Sào)

Nguyên văn Hán Việt:

Đãi đảo thu lai cửu nguyệt bát

Ngã hoa khai hậu bách hoa sát

Xung thiên hương trận thấu Trường An

Mãn thành tận đới hoàng kim giáp.

https://thuviensach.vn

Chương 113: Phản Kích

Nửa giờ sau, Tinh Hậu mới triệu kiến ta và Yến Hưng Khái vào Thiên điện, từ dáng tươi cười trên mặt Tinh Hậu có thể thấy được tâm tình của nàng hẳn là tương đối tốt.

Mặc dù Yến Hưng Khải biểu hiện ra cũng không có gì khác thường, thế nhưng ta có thể suy đoán được sự bất an trong nội tâm lúc này của y.

Yến Hưng Khải nói:

“Không biết thái hậu triệu kiến thân rốt cuộc là có chuyện gì?”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Ta triệu kiến ngươi cũng chủ yếu là vì chuyện của hoàng thượng.”

Yến Hưng Khải có phần mù mờ nhìn Tinh Hậu.

Tinh Hậu nói:

“Bệnh tình của Hoàng thượng sắp tới đã có chút chuyển biến tốt đẹp, trong lòng ai gia cảm thấy rất vui mừng, theo như lời của hoàng hậu đã nói bệnh tình lần này của hoàng thượng là bởi vì trúng tà nên mới khiến cho như vậy, cho nên ta dự định mấy ngày tới sẽ xung hỉ cho hoàng thượng!”

Yến Hưng Khải nao nao, thấp giọng nói:

“Không biết thái hậu đã coi trọng nữ nhi của nhà nào?”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Ta rất vừa ý Khúc Nặc con gái của phụng thường(l) Khúc Tĩnh!”

(1): Một chức quan thời Tần từ năm 144 trước Công Nguyên, Hán Cảnh Đế thay tên thành thái thường chưởng quản việc lễ nhạc xã tắc, lễ nghi tông miếu, một trong cửu khanh.

Yến Hưng Khải không khỏi biến sắc thắp giọng nói:

“Thái hậu, việc này sợ rằng không thích hợp...”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Có gì không thích hợp?”

Yến Hưng Khải nói:

“Khúc Tĩnh mặc dù ở trong triều đảm nhiệm chức vị quan trọng, thế nhưng luận đạo gia tộc thân thế vẫn chưa xứng với hoàng tộc chúng ta.”

Tinh Hậu cả giận nói:

“Khúc Nặc là một cô gái có tri thức hiểu lễ nghĩa, ta chọn phi cho hoàng thượng đương nhiên phải lấy nhân phẩm làm đầu, chuyện khác của hắn thế nào cũng không quan trọng.”

Trên trán Yến Hưng Khải không khỏi ứa ra mồ hôi lạnh, lòng ta thầm thấy khó hiểu, chẳng qua chỉ là một chuyện nạp phi bình thường, y đâu cần phải khẩn trương đến mức như vậy, lẽ nào Yến Hưng Khải cũng coi trọng con gái của Khúc Tĩnh hay sao?

Yến Hưng Khải nói:

https://thuviensach.vn

“Thái hậu có điều không biết, Khúc phụng thường từ lâu đã có ý đem con gái gả cho đình úy Trầm Trì, mấy ngày gần đây Trầm đại nhân đang chuẩn bị đến nhà cầu hôn...”

Tinh Hậu ha ha cười lạnh nói:

“Hoàng thúc a hoàng thúc ngươi quả nhiên là hảo huynh đệ của tiên hoàng, hảo thúc thúc của Nguyên Tông! Quả nhiên hết lòng vì người trong nhà.”

Hiện tại ta mới hiểu được hàm ý chân chính của Tinh Hậu muốn nạp Khúc Nặc làm phi, trong lòng thầm khen ngợi, đây đích thật là một chiêu tuyệt vời.

Yên Hưng Khải nói:

“Thái hậu, nếu như thần đệ không có nhớ lầm, hoàng thượng lúc trước đã cùng công chúa của Hán quốc định sẵn hôn ước, không bằng thái hậu mượn cơ hội này cưới công chúa Hán quốc, thứ nhất có thể xung hỉ cho bệ hạ, thứ hai có thể gầy dựng mối quan hệ tốt đẹp cùng đại Hán...”

“Lớn mật!”

Tinh Hậu phẫn nộ vỗ lên án, mày liễu dựng thẳng.

Yến Hưng Khải mặc dù biết Tinh Hậu đang cố ý làm khó dễ y, thế nhưng ngay trước mặt ta bị Tinh Hậu khiển trách, khuôn mặt cũng có phần không nén được giận, xấu hổ cúi đầu xuống, thấp giọng nói:

“Thái hậu minh giám, thần chi nói theo tình hình thực tế.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Ai gia làm việc chẳng lẽ còn cần ngươi tới chỉ điểm hay sao?”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải cố nén giận dữ nói:

“Vi thần không dám!”

Tinh Hậu nói:

“Lựa chọn Khúc Nặc chính là kết quả ta đã nhờ nhiều người tính toán, ngày sinh tháng đẻ của nó cùng hoàng thượng vô cùng thích hợp. Trong số con của các vị đại thần chỉ có nó là có tướng vượng phu nhất.”

Ánh mắt nàng nhìn qua Yến Hưng Khải nói:

“Túc vương, vừa rồi ta nhất thời kích động nên có hơi nói nặng lời với ngươi, ngươi chớ có trách ai gia.”

Yến Hưng Khải thản nhiên mỉm cười nói:

“Thái hậu dạy bảo rất phải, vi thần vui lòng phục tùng.”

Tinh Hậu nói:

“Còn chuyện giữa Trầm Trì và Khúc Nặc theo như lời ngươi nói, ta cũng không phải không có điều tra qua. Trầm Trì nếu chưa hướng Khúc gia cầu hôn, chuyện này tự nhiên không thể giữ lời. Túc vương, ngươi thân là hoàng thúc, chuyện này không thể đổ trách nhiệm cho người khác, bên Khúc Tĩnh cứ do ngươi qua đó thu xếp, ngày mai nhất thiết phải cho ta một câu trả lời thuyết phục ta đã sai Hứa công công bắt tay vào chuẩn bị việc sính lễ cả rồi.”

Lời này chẳng khác nào như nàng đã quyết định chuyện hôn sự này rồi.

Ta có chút hả hê nhìn qua Yến Hưng Khải, thấy sắc mặt y cực kỳ khó coi, thấp giọng nói:

“Còn vi thần sẽ đi tìm Khúc phụng thường.”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khái hiển nhiên bị quyết định đột nhiên của Tinh Hậu đã làm xáo trộn trận tuyến, y không lòng dạ nào muốn tiếp tục ở tại chỗ này, vội vã cáo từ sau đó rời khỏi.

Tinh Hậu nhìn theo bóng lưng Yến Hưng Khải đã đi xa, vẻ ảm đạm đã một lần nữa xuất hiện trên khuôn mặt nàng. Xem ra vừa rồi nàng nói bệnh tình của Yến Nguyên Tông chuyển biến tốt đẹp chắc cũng chỉ là để phô trương thanh thế mà thôi.

Ta đặt cây nhân sảm trong tay lên bàn, thân thiết nói:

“Mẫu hậu, bệnh tình của hoàng thượng thế nào rồi?”

Tinh Hậu buồn bã thở dài một hơi nói:

“Còn có thể thế nào, duy trì thêm một ngày thì tốt một ngày...”

Ta thấp giọng nói:

“Tối hôm qua hài nhi đã đến thái miếu điều tra qua.”

Tinh Hậu mở bừng mắt hỏi:

“Có phát hiện dị thường gì hay không?”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện quái dị mà mẫu hậu đã nói, thì ra là có người thầm mai phục trong từ đường, cố ý ngụy tạo ra quỷ hồn hiện thân.”

Tinh Hậu thở dài một hơi:

“Có điều tra ra là ai đã làm không?”

“Hẳn là yêu nhân của Ma Môn, hài nhi phỏng chừng chuyện này nhất định có quan hệ tới Yến Hưng Khải.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu cả giận nói:

“Tên Yến Hưng Khải này quả nhiên là lòng muông dạ thú, nghĩ đủ ra mọi biện pháp tới ám toán ta.”

Ta tràn đầy tiếc nuối nói:

“Chỉ tiếc yêu nhân Ma Môn cực kỳ giảo hoạt, đã để cho ả ta chay thoát rồi.”

Tinh Hậu thản nhiên nói:

“Cho dù bắt được cũng chẳng có ích gì, không có chứng cứ vô cùng xác thực Yến Hưng Khải quyết sẽ không thừa nhận chuyện này là do bản thân hắn làm đâu.”

Ta thấp giọng nói:

“Hài nhi nghe nói Yến Nguyên Tịch đã chết rồi!”

Tinh Hậu hơi nhăn mày:

“Việc này đã chứng thực được chưa?”

Ta thấp giọng nói:

“Hắn là có tám phần mười chắc chắn.”

Tinh Hậu nói:

“Hai ngày nay ta vẫn đang suy nghĩ đến chuyện này, Yến Hưng Khải đón Yến Nguyên Tịch đến Tần đô cũng không phải là quyết định sáng suốt gì, Yến Nguyên Tịch mặc dù bị giáng đến Doanh Dương, thế nhưng các thần tử trong cung vẫn còn có không ít người hướng về phía hắn, nếu như thực

https://thuviensach.vn

sự để cho Yến Nguyên Tịch lên làm hoàng đế, cũng chưa hẳn là điều mà Yến Hưng Khải mong muốn.”

Ta gật đầu nói:

“Không sai, điều Yến Hưng Khải mong muốn nhất chính là bản thân mình lên làm hoàng đế đại Tần, từ điểm này cũng thấy được Yến Nguyên Tịch cũng là một trong những trở ngại của hắn.”

Tinh Hậu nói:

“Nếu như Yến Nguyên Tịch đã chết, hắn có thể chuyển hướng sang các vị hoàng tử khác, dù sao thì hắn muốn cũng chỉ một khôi lỗi, càng bình thường thì đối với hắn càng có lợi.”

Ta rất vui mừng khi thấy Tinh Hậu đã khôi phục lại sự bình tĩnh cùng cơ trí như ngày xưa.

Ta khen tự đáy lòng:

“Một chiêu vừa rồi của mẫu hậu thật sự là quá tuyệt, việc nạp phi đã hoàn toàn làm xáo trộn trận tuyến của Yến Hưng Khải.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Ta cũng vừa rồi mới biết được Khúc Tĩnh muốn đem con gái bảo bối của hắn gả cho Trầm Trì, ta muốn Trầm Trì biết được hậu quả khi đối nghịch với ta!”

Ta cười nói:

“Mẫu Hậu dự định khi nào nạp phi cho hoàng thượng?”

https://thuviensach.vn

“Càng sớm càng tốt! Trước khi Trầm Trì trở lại Tần đô, nhất thiết phải hoàn thành xong chuyện này.”

Ngoài cung truyền đến giọng nói của Hứa công công:

“Hoàng hậu giá lâm!”

Tinh Hậu cùng ta liếc mắt nhìn nhau, liền thấy Lệ Cơ vẻ mặt giận dữ bước vào trong cung.

Lệ Cơ cũng không nghĩ đến ta đang ở đây, nàng hơi giật mình, lập tức hướng Tinh Hậu thưa:

“Mẫu hậu gọi Lệ Cơ tới đây, có phải là muốn nói cho ta biết việc nạp phi cho hoàng thượng?”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Thế nào, hoàng hậu có cách nhìn khác hay sao?”

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

“Mẫu hậu, hoàng thượng đang bệnh nằm trên giường, thần chí không rõ, nhưng mẫu hẫu lại đi nạp phi cho hoàng thượng, quyết định như vậy có phải đã quá qua loa rồi không?”

Tinh Hậu khẽ thở dài một hơi, bưng lên ly trà trên ghế nhẹ nhàng nhấp một ngụm, nhưng thủy chung vẫn chưa có bắt chuyện cho Lệ Cơ ngồi xuống.

Lệ Cơ hiển nhiên ý thức được sự lạnh nhạt của Tinh Hậu đối với nàng, không đợi Tinh Hậu mở miệng đã tự mình ngồi xuống ghế, xoay người hướng Hứa công công nói:

“Hứa công công, pha cho ta một ly chè xanh Lục An.”

https://thuviensach.vn

Hứa công công cảm thấy khó xử.

Tinh Hậu dựng mày:

“Còn không mau đi? Lẽ nào muốn hoàng hậu tự mình đi rót hay sao?”

Hứa công công cuống quít xoay người đi.

Lệ Cơ nói:

“Mẫu hậu có cần nên suy nghĩ lại một chút việc nạp phi bay không? Chờ cho bệ hạ long thê khang phục rồi mới nhắc lại việc này cũng không muộn.”

Tinh Hậu thản nhiên cười nói:

“Lệ Cơ, con là người đứng đầu lục cung, lẽ nào ngay cả lòng dạ dung nạp thêm một phi tử cũng không có sao?”

Lệ Cơ hơi ngẩn ra:

“Mẫu hậu chớ hiểu lầm, Lệ Cơ cũng không phải phản đối việc nạp phi, mà là muốn xin mẫu hậu kéo dài chuyện này rồi đợi sau này hãy thương nghị lại.”

Tinh Hậu cười ha hả vài tiếng:

“Sau này thương nghị lại? Nguyên Tông cưới ngươi vào cung đã năm năm, nhưng ngươi thủy chung vẫn chưa hoài được long thai, nếu như ta còn tiếp tục kéo dài, xã tắc Tần quốc sẽ cho ai tới kế thừa đây?”

Những lời này đã đâm trúng chỗ đau trong lòng Lệ Cơ, ta biết từ sau khi nàng vào cung chẳng qua cũng chỉ là một hoàng hậu hữu danh vô thực, tính tình của Yến Nguyên Tông hay thất thường, chỉ mê luyến Yến Lâm, đối với các phi tần khác căn bản đều thờ ơ. Lệ Cơ mặc dù đã trở thành đàn bà

https://thuviensach.vn

nhưng cũng là do ta ban tặng, may mà không có mang thai chứ nếu mà mang long thai thì cũng là con cháu của Long thị ta thôi.

Trong đôi mắt Lệ Cơ toát ra vẻ bi thương vô tận, ánh mắt nàng như vô ý trông về phía ta, ta không khỏi có chút xấu hổ, đoạn đứng dậy cáo từ:

“Mẫu hậu, hài nhi chợt nghĩ ra mình còn có chuyện cần phải làm, cáo từ trước.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Con hãy dừng chân, quay lại đây ta có chuyện muốn nói với con, Lệ Cơ là hoàng tẩu của con cũng không phải là ngoại nhân gì.”

Lệ Cơ nói:

“Ý của mẫu hậu có phải là đang oán trách ta?”

Mẫu hậu nói:

“Ta coi các con đều như con cái của mình, mặc dù các con có làm sai chuyện gì, ta sao lại đi trách con?”

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

“Trong lòng ta mẫu hậu vĩnh viễn đều là thái hậu, hài nhi nếu có chỗ nào không đúng xin thái hậu cứ trách phạt.”

Tinh Hậu nói:

“Hài tử ngốc, chuyện này sao ta lại đi trách con được, nói ra thì cũng đều là trách nhiệm của ta, lúc trước khi con và Nguyên Tông đại hôn ta cũng không sai người tính toán thử xem ngày sinh tháng đẻ của các con, hiện tại mới nhớ tới thì đã muộn rồi.”

https://thuviensach.vn

Những lời này ai mà đi tin cho được? Hôn nhân của vua một nước đâu phải trò đùa, đừng nói là ngày sinh tháng đẻ, cho dù là ngày sinh tháng đẻ của tổ tiên ba đời cũng phải được điều tra rõ ràng. Lệ Cơ cười lạnh nói:

"Ý của mẫu hậu là ta cùng bệ hạ bát tự (2) không hợp?"

(2): Bát tự: tám chữ (giờ, ngày, tháng, năm, sinh, viết theo Thiên can và Địa chi) là một cách xem số mệnh của Trung quốc. Người mê tín cho rằng giờ, ngày, tháng, năm con người được sinh ra đều bị Thiên can Địa chi chi phối. Mỗi giờ, ngày, tháng, năm sinh ấy được thay bằng hai chữ, tổng cộng là tám. Dựa vào tám chữ ấy, ta có thể suy đoán ra vận mệnh của một con người. Theo phong tục cũ, từ khi đính hôn, hai bên nhà trai và nhà gái phải trao đổi "Bát tự thiếp" cho nhau, còn gọi là "canh thiếp" hay "bát tự".

Tinh Hậu mỉm cười nói:

"Kỳ thực ta đối với loại mệnh lý này cũng không quá tin tưởng, nhưng để giúp cho hoàng thượng có thể khang phục, ta vẫn thà tin nó còn hơn không, trước đó vài ngày, ta không cho ngươi gặp hoàng thượng cũng là nguyên do này."

Lệ Cơ nói:

"Xem ra mẫu hậu đã quyết định nạp phi cho bệ hạ."

Tinh Hậu nói:

"Con gái của Khúc phụng thường hiền lương thục đức, tú ngoại tuệ trung, tri thư đạt lý, tướng mạo siêu quần, càng hiếm thấy chính là bát tự của của nó cùng hoàng thượng rất phù hợp, và lại có số mệnh vượng phu, ta tin tưởng trải qua lần đại hôn này, bệnh tình của Nguyên Tông nhất định có thể được khang phục.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Lệ Cơ đứng lên, không ngờ cũng vừa lúc Hứa công công bưng chung trà qua đây, cánh tay phải nàng húc phải chung trà, nước trà nóng hổi hắt lèn tay nàng, Lệ Cơ đau quá hét lên một tiếng.

Trong lòng ta căng thẳng, nhưng lại thấy trong mắt Tinh Hậu toát ra ý cười.

Hứa công công vội vàng quỳ xuống nói:

“Hoàng hậu thứ tội, lão nô mắt mờ làm hoàng hậu bị bỏng…”

Lệ Cơ giận dữ vung vẩy ống tay áo, lạnh lùng nói:

“Người bên cạnh thái Hậu ta nào dám trách cứ!”

Rồi nàng xoay người đi về hướng bên ngoài Phượng Dương cung.

Tinh Hậu lại gọi nàng lại:

“Lệ Cơ! Có chuyện ta đã quên nói cho con biết !”

Lệ Cơ dừng bước.

Tinh Hậu nói:

“Vị trí ngôi mộ y quan của phụ thân con tương xung (3) cùng với hoàng lăng, hắn chính là mệnh bạch hổ, hoàng thượng chính là thanh long chí tôn, ta đã hỏi qua mấy vị cao nhân, nên quyết định đem mộ y quan của Bạch đại tướng quân di dời sang hướng khác, có điều...”

(3): xung đột, kị nhau

Tinh Hậu cố ý dừng lại một chút mới nói:

“Chỉ tiếc là khi họ di dời mộ đã có kẻ trộm nhằm ban đêm lẻn vào, trộm sạch táng phẩm trong quan tài của Bạch đại tướng quân, chỉ sợ con cần

https://thuviensach.vn

phải tìm vài món di vật của phụ thân để an táng mới được.”

Lệ Cơ đột nhiên xoay người lại, trong đôi mắt tràn đầy nước mắt phẫn nộ.

Mặc dù ta cũng cảm thấy Tinh Hậu làm như vậy có chút quá đáng, Bạch Quỹ đà chết nhiều năm rồi thì tội gì phải làm ra chuyện tuyệt tình đến như vậy? Thế nhưng khi cẩn thận nghĩ lại, hiện tại cục diện chính trị của đại Tần đang ở trong tình trạng sợ bóng sợ gió, nếu như Tinh Hậu không xử lý quyết đoán thì sợ rằng tràng diện sẽ không thể vãn hồi. Lại nói trước đó Lệ Cơ đã đánh cắp ngọc tỷ, Yến Nguyên Tông sở dĩ bệnh đến tình trạng này, nàng hẳn là khó thoát khỏi hiềm nghi, Tinh Hậu làm như vậy đối với nàng cũng là có nguyên nhân cả.

Cuối cùng Lệ Cơ không nói gì hết, lặng lẽ ly khai Phượng Dương cung.

Hứa công công lặng yên lui xuống.

Tinh Hậu chuyển hướng nói với ta:

“Con có phải cảm thấy ta hơi quá mức hay không?”

Ta lắc đầu, thấp giọng nói:

“Đổi lại là hài nhi ở trong tình trạng như mẫu hậu chỉ sợ cũng phải làm như vậy. Tuy nhiên hài nhi lo lắng, mẫu Hậu tuyệt tình đối với hoàng hậu như vậy, có thể sẽ đẩy nàng hướng về phe cánh của Yến Hưng Khải hay không?”

Tinh Hậu thản nhiên cười nói:

“Lệ Cơ cho rằng dựa vào ngọc tỷ thì có thể áp chế được ta, nó có phần nghĩ về chính trị quá đơn giản rồi.”

Ta nhắc nhở Tinh Hậu:

https://thuviensach.vn

“Nếu như ngọc tỷ thật sự rơi vào tay Yến Hưng Khải, sợ rằng tình thế sẽ đột nhiên đảo ngược.”

Tinh Hậu nói:

“Nó sẽ không ngu xuẩn như vậy đâu, ngọc tỷ là vũ khí có giá trị nhất nó dùng để áp chế ta, không đến thời khắc sau cùng nó sẽ không lấy ra sử dụng, lại càng sẽ không giao ngọc tỷ cho Yến Hưng Khải vào thời điểm bây giờ.”

Ta gật đầu, Tinh Hậu nói không sai, nếu như hiện tại nếu như giao ngọc tỷ cho Yến Hưng Khải thì nàng cũng mất đi cái ô dù cuối cùng, Tinh Hậu bất cứ lúc nào cũng có thể đưa nàng vào chỗ chết, công dụng chân chính của ngọc tỷ cần phải đợi sau khi Yến Nguyên Tông chết mới có thể phát huy được, Lệ Cơ nhất định sẽ chờ cho đến lúc này.

Ta kiến nghị:

“Mẫu hậu, nếu ngọc tỷ đã bị hoàng hậu giấu đi, vì sao mẫu hậu không mặc kệ dứt khoát phế đi ngọc tỷ, rồi bắt đầu dùng ngọc tỷ mới, như vậy miếng ngọc tỷ trong tay Lệ Cơ sẽ trở thành một cục đá thôi.”

Tinh Hậu nói:

“Không phải là chưa từng nghĩ qua chuyện này, nhưng mà phế bỏ ngọc tỷ bắt đầu dùng ấn mới nhất định phải do hoàng thượng đích thân hạ chỉ, hoặc là triệu tập trọng thần trong triều ở trước mặt giải thích việc thay đổi ấn tỉ, hiện tại Nguyên Tông thần trí không rõ, căn bản không có biện pháp để thực hiện chuyện này.”

Trong lòng ta thất vọng, nếu như Yến Nguyên Tông chết đi, ngọc tỷ ở trong tay Lệ Cơ tuyệt đối là một uy hiếp tiềm ẩn thật lớn.

Ta hỏi:

https://thuviensach.vn

“Về phần Khúc Tĩnh hắn có thể đáp ứng để cho con gái vào cung hay không?”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Hắn còn có lựa chọn sao?”

Nàng bước thong thả về phía trước hai bước, nói:

“Khúc Tĩnh và Yến Hưng Khải căn bản là rắn chuột một ổ, từ sau khi hắn lên đảm nhiệm chức vụ phụng thường, mọi chuyện cũng đều vâng theo ý của Yến Hưng Khải, muốn trách thì trách chính hắn đã chọn sai đội ngũ.”

Trở lại Phong Lâm các, chợt thấy một giai nhân tuyệt lệ mặc váy dài màu lam đậm ý cười dịu dàng đang đi về phía ta, ta suýt nữa đã không thể tin vào hai mắt của mình, người đó không ngờ là Tuệ Kiều, xông lên trước ôm chặt Tuệ Kiều vào trong lòng, kinh hỉ nói:

“Sao muội lại tới đây?”

Tuệ Kiều đỏ mặt, nhẹ giọng nhắc nhở ta:

“Còn có người đang ở đây kìa!”

Lúc này ta mới nhớ tới Xa Hạo còn đang ở phía sau ta, có chút xấu hổ cùng Tuệ Kiều tách ra, xoay người lại nhìn đã thấy Xa Hạo đang nhìn ta, mỉm cười nói:

“Chào Toàn thái y!”

Tuệ Kiều dịu dàng cười, nhẹ giọng nói:

“Cảm ơn huynh.”

Xa Hạo gật đầu, hướng ta nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử, ta đi trước để thả ngựa đây.”

Y là một nam nhi rất thẳng thắn vô tư, thấy Tuệ Kiều lòng đã có người khác nên đã buông ra phần ràng buộc ngày trước.

Ta ôm lấy eo Tuệ Kiều, nhẹ giọng hỏi:

“Muội còn đang mang thai, sao có thể lặn lội đường xa như vậy?”

Tuệ Kiều cười nói:

“Lần này không chỉ có muội, còn có Đường đại ca, Thải Tuyết, Nhã Khắc cũng cùng nhau tới đây.”

Ta vui mừng quá đỗi:

“Thật sao?”

Tuệ Kiều nhẹ nhàng gật đầu, ta cùng nàng dắt tay nhau đi vào Phong Lâm các.

Đường Muội và Nhã Khắc đang ở trong viện uống trà, thấy ta trở về đều vui tươi hớn hở đứng dậy chào đón.

Ta đi qua cùng Nhã Khắc ôm một cái, lại cùng Đường Muội nắm tay, trên mặt mọi người đồng thời lộ ra nét vui mừng.

Ta kéo Đường Muội và Nhã Khắc ngồi xuống, mỉm cười nói:

“Sao hai người lại đến đây nhanh như vậy?”

Đường Muội mỉm cười nói:

“Sau khi Vương phi nhận được thư của ngươi liền lập tức bảo chúng ta chạy đến đây.”

https://thuviensach.vn

Nhã Khắc vui tươi hớn hở nói:

“Ta đúng lúc cũng không có chuyện gì làm, lại nói ta còn chưa từng tới Tần đô bao giờ, lần này phải đi theo muội phu xem náo nhiệt mới được.”

Tuệ Kiều nói:

“Sở Nhi vốn cũng muốn đích thân qua đây, nhưng mà lại suy nghĩ đến chuyện ở Tuyên Thành, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đành để muội qua đây.”

Ta nhíu mày nói:

“Muội hiện tại cũng không thể bôn ba được đâu!”

Tuệ Kiều mang thai chắc cũng đã ba tháng rồi, ta thật lo lắng thân thể của nàng sẽ không chịu đựng nổi.

Tuệ Kiều ôn nhu nói:

“Huynh yên tâm đi, muội hiểu y lý đương nhiên sẽ biết cách chăm sóc bản thân mình mà, Vân Na tỷ tỷ củng Sở nhi cũng đã suy nghĩ mãi mới dám quyết định để cho muội qua đây, nghe nói Yến Nguyên Tông đã sinh trọng bệnh, muội qua đây có thể giúp được các người.”

Sở Nhi và Vân Na quả nhiên đối với tình hình rất rõ ràng, Tuệ Kiều tới đây đối với ta mà nói dường như là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Đường Muội nói:

“Vốn lúc đầu Lục Châu công chúa cũng muốn qua đây, nhưng lại bị Hoàn Nhan vương phi giữ lại.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Bên Khang đô có tin tức gì không?”

Đường Muội nói:

“Sau khi Vương phi nhận được thư của Tử Ngưng cô nương mang đến, lập tức sai Phúc Oa đến Khang đô xem xét trước, nếu như thuận lợi thì trong hai ngày này Khang đô sẽ có người qua đây.”

Tuệ Kiều bổ sung:

“Dực Vương hiện thời đang ở Khang đô, phỏng chừng không có vấn đề gì đâu.”

Ta cười nói:

“Được, có các ngươi ở bên cạnh ta, bất luận sóng gió thế nào cũng có thể bình an vượt qua hết!”

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Thải Tuyết đang ở trong thư phòng, sao huynh còn chưa qua thăm cô ấy đi.”

Thải Tuyết đang lặng lẽ thu dọn đồ đạc trong thư phòng cho ta, nàng nghe được tiếng bước chân của ta thì vội ngừng động tác trên tay, chậm rãi xoay người lại, vẻ mặt không có bất cứ sự kinh hỉ nào, vẫn chỉ bình tĩnh như mặt hồ không gợn sóng.

Dáng tươi cười mà lòng ta tràn đầy chờ mong dần dần đọng trên khuôn mặt.

“Công tử đã trở về.”

Thải Tuyết khẽ nói.

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, thản nhiên nói:

“Những việc nặng thế này cứ để cho hạ nhân đi làm là được, cô hà tất phải tự mình động tay?”

Ta bỗng nhiên cảm thấy cự ly giữa ta và Thải Tuyết trở nên càng ngày càng xa, tâm tư ta bỗng trở lại vào cái đêm tuyết rơi hôm đó, cái đêm đã cải biến cả cuộc đời ta, trước mắt vẫn là Thải Tuyết đêm hôm đó sao? Rốt cuộc là nàng đã thay đổi hay là ta thay đổi?

Ta có chút mất mát ngồi xuống trước bàn học, Thải Tuyết vẫn thường lui tới pha trà cho ta, bưng đến bên cạnh ta:

“Công từ mời dùng trà.”

Ta nâng chung trà lên, yên lặng nhấp một ngụm, chỉ có Thải Tuyết là hiểu được tâm tư của ta nhất, lá trà đậm nhạt vừa đủ, ta khẽ thổi làn hương thơm giữa môi với răng, nội tâm cứng ngắc như vừa rồi cũng đã theo làn hương trà chậm rãi mềm xuống.

“Nếu công tử không có việc gì cần phân phó, ta đi chăm sóc Tuệ Kiều Vương phi.”

Thải Tuyết vẫn đang muốn trốn tránh ta.

Ta gọi nàng lại:

“Thải Tuyết, ta có một việc muốn hỏi cô.”

Thải Tuyết dừng bước, nhẹ giọng hỏi:

“Công tử mời nói.”

Ta nhíu mày, nói:

https://thuviensach.vn

“Ta nhớ kỹ là cô đã từng nhắc qua với ta, cô có một huynh trưởng, ngoại trè hắn ra, cô còn có người thân khác như tỷ muội gì đó hay không?”

Thài Tuyết lắc đầu, quả quyết nói:

“Không có, ta chưa từng có tỷ muội!”

Ta thấy nàng trả lời thẳng thắn như vậy, xem ra cũng không sai. Hay là Khinh Nhan cùng Thải Tuyết đều biết dùng loại cỏ xanh đậm để nhuộm màu da đen, chắc cũng chỉ trùng hợp mà thôi, khi tỉ mỉ quan sát dung mạo của Thải Tuyết thì cũng không có nhiều điểm tương tự với Khinh Nhan, khả năng hai người là tỷ muội xem ra là cực kỳ nhỏ.

Ta lại nói:

“Thải Tuyết, nếu cô am hiểu thuật dịch dung thì có thể nói cho người khác cách giả thành diện mạo của ta được không?”

Thải Tuyết nói:

“Điều này cũng không khó, chỉ cần tìm được người có vóc người khuôn mặt gần giống như công tử, rồi làm sơ qua đi đứng thì có thẻ làm ra được giống, tuy nhiên khí chất giơ tay nhấc chân của công tử thì chắc rất khó bắt chước theo.”

Bệnh tình của Yến Nguyên Tông không thể có sai sót gì, ngay buổi trưa ngày hôm đó ta liền mang theo Tuệ Kiều đi tới hoàng cung.

Đôi mắt Tinh Hậu hơi ửng đỏ, hiển nhiên vừa rồi đã khóc.

Ta thân thiết nói:

“Mẫu hậu, đã xảy ra chuyện gì?”

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Vừa rồi Nguyên Tông lại ói ra không ít máu, đã hôn mê hai canh giờ rồi.”

Ta giới thiệu Tuệ Kiều cho Tinh Hậu.

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Nhưng ngự y khác phương pháp nào họ cũng đã dùng hết...”

Trong giọng nói của nàng có vẻ mất mát. Nàng nhìn Tuệ Kiều, khẽ nói:

“Cô không cần băn khoăn gì cả, bệnh tình của hoàng thượng ta rất rõ ràng, có cái gì cô cứ nói cho ta biết, ta sẽ không trách gì đâu!”

Tuệ Kiều dịu dàng cười, cùng ta đi tới trước giường của Yến Nguyên Tông, màn che rủ xuống, thái giám đỡ lấy cánh tay khô héo của Yến Nguyên Tông thò ra ngoài.

Tuệ Kiều vươn ngón tay thon dài khoát lên mạch môn của Yến Nguyên Tông. Nàng hơi chau mày, hồi lâu mới buông xuống cánh tay của Yến Nguyên Tông, nhẹ giọng nói:

“Có thể bỏ xuống màn che không, ta muốn nhìn sắc mặt của bệ hạ.”

Tinh Hậu gật đấu, lúc này thái giám ở hai bên mới cẩn thận giật lại màn che.

Ta nhìn qua Yến Nguyên Tông, thấy khuôn mặt y đã biến thành màu vàng nhạt, so với màu tái mét trước đó vài ngày đã tốt hơn rất nhiều, hai mắt y vẫn đóng chặt. Tuệ Kiều vươn cánh tay, vén lên mí mắt của Yến Nguyên Tông, thấy trên tròng trắng mắt của y đầy là tơ máu màu tím nhạt.

Tuệ Kiều ý bảo tiểu thái giám kia mở ra khoang miệng của Yến Nguyên Tông, nhìn vào tưa lưỡi của y.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nhịn không được hỏi:

“Thế nào?”

Tuệ Kiều nói:

“Thái hậu, việc ăn uống sinh hoạt thường ngày của hoàng thượng là do ai phụ trách?”

Tinh Hậu nói:

“Thực đơn mỗi ngày của nó đều là do ngự thiện phòng quy định. Ta đều đã sai Hứa công công đích thân xem qua, những ngự trù phụ trách nấu nướng cũng là thân tín là của ta...”

Nàng đột nhiên nghĩ tới điều gì, lại nói:

“Mặc dù trong lúc ta đi đại Hán, thực đơn vẫn được tiếp tục tiến hành như cũ, vật liệu dùng mỗi ngày tất cả đều được ghi chép lại, hơn nữa ta đặc biệt giao cho Tiểu Trác Tử, mỗi ngày đều phải nếm thử trước, quyết không có vấn đề gì.”

Tuệ Kiều nói:

“Ta muốn xem qua thực đơn trong khoảng thời gian này.”

Tinh Hậu nói:

“Việc này có thể, ta lặp tức sai Tiểu Trác Tử đi làm.”

Tuệ Kiều nói:

“Dân nữ còn có một thỉnh cầu.”

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Cô nói đi!”

“Ta muốn đến xem xét tẩm cung của hoàng thượng.”

Tinh Hậu gật đầu nói:

“Hứa công công, ngươi dẫn họ đi qua đó.”

Ta vốn lo lắng sẽ gặp Lệ Cơ tại Húc Dương cung, khi đến nơi đó mới biết được Lệ Cơ cũng không có mặt trong cung. Trước đó Lệ Cơ hiên nhiên đã giao phó cho đám cung nữ thái giám này, nên lúc chúng ta đang kiểm tra trong cung thì mấy người đó cứ nhắm mắt theo đuôi, vô cùng cảnh giác.

Húc Dương cung được thu dọn rất sạch sẽ, bài biện trong cung cũng không có khác gì mấy so với thời gian mấy năm trước ta qua đây. Ta nhìn bốn phía chung quanh, ánh mắt lại đột nhiên dừng lại trên bức tường, thấy trên đó treo một bức tranh hoa đào, bức tranh này giống y chang như bức lúc trước Tiền Tứ Hải mang cho ta, trong lòng ta không khỏi run rẩy, nhìn từng điểm đỏ sẫm được vẽ trên đó, tâm tư nhất thời trở về từng khoảnh khắc cùng Lệ Cơ triền miên tại trong cung.

Nàng hiển nhiên vẫn chưa có dứt tình được với ta, trong đầu ta bắt chợt cảm thấy áy náy khôn xiết.

Sau khi Tuệ Kiều dạo qua một vòng trong cung, đi tới bên người ta, nhẹ giọng nói:

“Chúng ta đi thôi.”

Từ vẻ mặt của nàng hẳn là không có phát hiện ra điều gì đặc biệt, ra ngoài Húc Dương cung. Tuệ Kiều thấp giọng nói:

“Huynh có lưu ý đến những hoa cỏ ở nơi này hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta xoay người lại nhìn thấy xung quanh Húc Dương cung trồng rất nhiều loài hoa màu tím, ta đối với hoa cỏ cũng không có nghiên cứu gì lắm, đương nhiên không thể gọi ra tên của chúng nó được.

Ta thấp giọng nói:

“Cỏ chuyện gì trở về hãy nói.”

Trở lại Phượng Dương cung, nhận thực đơn từ trong tay Tiểu Trác Tử, sau đó Tuệ Kiều lại kê cho Yên Nguyên Tông hai bài thuốc an thần dưỡng khí, rồi sau đó mới cùng ta rời khỏi hoàng cung.

Ta mơ hồ cảm giác được Tuệ Kiều nhất định đã phát hiện ra điều gì. Trở lại Phong Lâm các, Tuệ Kiều cẩn thận từ trong tay áo lấy ra một nhánh hoa màu tím chính là loại hoa trước đó ta đã thấy tại Húc Dương cung.

“Đây là cái gì?”

Ta kinh ngạc hỏi.

Tuệ Kiều cười nói:

“Đây là thứ muội đã phát hiện bên trong Húc Dương cung, loại hoa này vốn được trồng ở Ba Tư, tên là Vũ Trà Ti, trên y thuật có ghi lại một mặt của nó là dược liệu có thể an thần.”

Ta cười nói:

“Một mặt còn lại là độc dược chứ vì. Đúng rồi, bệnh tình của Yến Nguyên Tông rốt cuộc là thế nào?”

Tuệ Kiều thấp giọng nói:

“Mạch tượng của Yến Nguyên Tông cùng bệnh trạng cũng không tương xứng, rất kỳ quái, muội chưa từng gặp qua chứng bệnh lạ như vậy.”

https://thuviensach.vn

“A! Nói như vậy, hắn đã không có thuốc nào cứu được?”

Tuệ Kiều mở ra danh sách thực đơn, khẽ nói:

“Hiện tại muội vẫn chưa biết được, trước tiên phải lý giải một chút các nhân tố bên ngoài có khả năng gây bệnh cái đã.”

Ta lặng yên đi tới phía sau Tuệ Kiều, nhẹ nhàng vuốt ve hai bờ vai nàng, Tuệ Kiều xoay người lại nhìn ta, trong đôi mắt toát ra muôn vàn tình ý ngọt ngào. Qua nửa giờ sau, Tuệ Kiều mới khép lại thực đơn nhẹ giọng nói:

“Quả nhiên là trúng độc!”

Trong lòng ta cả kinh, vội vàng tiếp cận tới xem.

Tuệ Kiều cầm lấy búp hoa Vũ Trà Ti tỉ mỉ quan sát.

“Hoa này có độc hả?”

Ta thấp giọng hỏi.

Tuệ Kiều lắc đầu, nói:

“Có vài thứ bản thân nó không có độc tính, thế nhưng nếu một khi hỗn hợp cùng các vật chất khác thì sẽ sản sinh ra kịch độc.”

Ta khó hiểu hỏi:

“Muội nói rõ ràng một chút được không?”

Tuệ Kiều nói:

“Vừa rồi muội đã kiểm tra trong thực đơn của Yến Nguyên Tông, nguyên liệu hắn là không có bất luận vấn đề gì, thế nhưng căn cứ vào mặt trên ghi lại, mỗi ngày trà, nhân sâm hắn dùng toàn bộ đều là từ Cao Ly tiến cống. Sâm Cao Ly có thể điều trị trung khí thông huyết mạch, sáng mắt lợi

https://thuviensach.vn

tiểu, giúp hành khí lưu thông máu, đối với thân thể người rất có ích lợi, thế nhưng sau khi dùng hỗn hợp với các dược vật khác, cũng có thể sản sinh ra độc tính không ai biết.”

Ta ngắt lời:

“Có phải là có người đã đem Vũ Trà Ti trộn lẫn vào trong sâm Cao Ly, sau đó sẽ hỗn hợp sản sinh ra độc tính?”

Tuệ Kiều cười nói:

“Không có đơn giản như huynh nói đâu, vừa rồi khi muội đi qua Húc Dương cung xem xét, ngoại trừ trong hoa viên của Húc Dương cung, trong cung cũng trông không ít bồn hoa. Vũ Trà Ti có hương khí thanh nhã, có công hiệu đuổi muỗi, mùi của bản thân nó cùng phối hợp với sâm Cao Ly cũng sẽ không sản sinh độc tính khiến cho người ta mắc phải bệnh, nhưng mà muội phát hiện lư hương ở bên trong Húc Dương cung châm chính là hương Thiên Trúc, hương vị sản sinh khi phối họp giữa hương Thiên Trúc và Vũ Trà Ti bị Yến Nguyên Tông hút vào trong phổi, tại trong máu cùng sâm Cao Ly pha trộn thêm một bước nữa, khi đó mới có thể sản sinh ra một loại độc chất mãn tính.”

Ta hít một ngụm lãnh khí, không nghĩ tới Lệ Cơ lại đáng sợ như vậy.

Tuệ Kiều nói:

“Độc tính mà Yến Nguyên Tông trúng phải cũng không phải chỉ trong thời gian ngắn có thể tạo thành, nhất định là do một người cực kỳ quen thuộc cuộc sống hàng ngày của hắn hạ thủ, căn cứ theo bệnh trạng của hắn hiện nay, hắn trúng độc chí ít cũng phải đến gần một năm thời gian rồi.”

Ta khẽ hỏi:

“Vậy hắn còn có thể cứu được hay không?”

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều gật đầu nói:

“Nếu đã tìm ra nguyên nhân hắn trúng độc, đương nhiên sẽ có phương pháp chữa trị cho hắn, tuy nhiên sợ rằng phải cần một khoảng thời gian mới có thể khiến cho thân thể hắn hoàn toàn khang phục.”

Nghe Yến Nguyên Tông có thể cứu trị được, nhưng ta không có cảm thấy thoải mái chút nào, trái lại tâm tình càng trở nên nặng nề, ở trong phòng chậm rãi bước vài bước. Nếu như ta cứu trị Yến Nguyên Tông, nguy cơ của Tinh Hậu hiển nhiên có thể hóa giải rất đơn giản, nhưng mà Yến Nguyễn Tông chỉ cần sống ở trên đời này, Tinh Hậu thân là mẫu thân sẽ tận hết sức lực trợ giúp hắn, điều đầu tiên nàng sẽ suy nghĩ đó là lợi ích của Yến Nguyên Tông, mà lợi ích của Yến Nguyên Tông chính là lợi ích của đại Tần, điều này đối với ta hiển nhiên cũng không phải là chuyện tốt gì.”

Lấy tinh huống của ta hiện nay, ta cần đó chính là Tinh Hậu toàn tâm toàn ý hỗ trợ, nếu như để cho Tinh Hậu bắt buộc phải chọn lựa giữa ta và Yến Nguyên Tông, nàng không hề nghi ngờ sẽ lựa chọn con trai của nàng, thế thì tất cả mọi sự nỗ lực mà ta làm ra chẳng phải là sẽ uổng phí hay sao?

Nhưng mà hiện tại nếu để mặc cho Yến Nguyên Tông tự sinh tự diệt, điều này tất sẽ giúp Yến Hưng Khải đứng sau vỗ tay cười khoái chí, lợi ích của Tinh Hậu tại đại Tần cũng không cách nào được bảo đảm.

Ta do dự mãi, cuối cùng khẽ nói:

“Chiếu theo tình huống hiện tại, muội tính thử xem Yến Nguyên Tông còn có thể sống được bao nhiêu thời gian?”

Tuệ Kiều nói:

“Nếu như tiếp tục như vậy, tối đa hắn chỉ còn sống thêm mười ngày nữa thôi.”

https://thuviensach.vn

Ta nặng nề gặt đầu, thấp giọng nói:

“Ta muốn muội cứu hắn, thế nhưng nhất thiết không thể để cho hắn tỉnh lại!”

Tuệ Kiều đột nhiên mở to mắt, trong đôi mắt hiện ra một tia kinh hoàng.

Ta biết tâm địa của Tuệ Kiều trước nay đều hiền lành, trong lúc nhất thời sợ rằng vô pháp tiếp thu được việc này, từ phía sau nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, dịu dàng nói:

“Nếu cứu sống Yến Nguyên Tông, người thứ nhất Tinh Hậu muốn giết chỉ sợ chính là ta, tính mạng của hắn đối với chúng ta chính là bảo đảm an toàn tốt nhất, chúng ta phải lợi dụng tốt tấm vương bài này mới được.”

Tuệ Kiều hơi do dự, rốt cuộc cũng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Chương 114: Thương Tình

Xa Hạo ngồi dựa vào thân cây phong, hai mắt nhìn về mặt hồ ở xa xa, mặc cho lá cây nhẹ nhàng rơi xuống trên người, nghe được tiếng bước chân của ta, y xoay người lại, thản nhiên cười rồi phủi đi lá cây rụng ở trên vai.

Ta mỉm cười ngồi xuống bên cạnh y, hỏi:

“Sao một mình ngôi ở chỗ này?”

Xa Hạo mỉm cười nói:

“Không biết sao ta lại bỗng nhiên bắt đầu nhớ nhà...”

Y nhặt lên một lá cây:

“Ta muốn ngày mai rời khỏi đây.”

Ta thoáng sửng sốt, lặp tức ý thức được y có lẽ là bởi vì nguyên do Tuệ Kiều.

Xa Hạo nói:

“Hiện tại thấy ngươi cùng Toàn thái y cảm tình tốt như vậy, hơn nữa tới đây cũng giúp đỡ không ít, ta cũng an tâm rồi.”

Ta nắm lấy cánh tay y nói:

“Xa huynh! Ta muốn huynh hãy ở lại đây! Tình thế của Đại Tần hiện nay vẫn còn chưa ổn định, Tuệ Kiều lại đang mang thai nữa, ta thực sự rất cần

https://thuviensach.vn

huynh trợ giúp ta.”

Xa Hạo không nói gì.

Ta thấp giọng nói:

“Xa huynh có phải vẫn còn chưa buông ra được chuyện quá khứ phải không?”

Xa Hạo cười nói:

“Ngươi đừng hiểu lầm, thấy cảm tình giữa các ngươi tốt đẹp như vậy, trong lòng ta từ lâu đã không còn hy vọng xa vời gì rồi.”

Ta chân thành nói:

“Cục diện ở Tần đô đang là lúc thay đổi bất ngờ, nguy hiểm trùng trùng, an nguy của cá nhân ta không tính là gì, bình an của những người bên cạnh mới là quan trọng, ta không hy vọng mấy người Tuệ Kiều xảy ra bất cứ vấn đề sơ xuất gì.”

Xa Hạo trầm tư một lúc, rốt cuộc gật đầu.

Lúc chạng vạng, ta cùng hai người Đường Muội, Nhã Khắc đi đến núi Mộ Vũ nằm ở phía tây Tần đô, nơi này chôn cất mộ y quan của Bạch Quỹ, Tinh Hậu đã sai người san bằng mộ y quan của Bạch Quỹ, còn ta đến đây tảo mộ nhằm ít hoặc nhiều có thể an ủi vong linh trên trời của hắn. Còn có một nguyên nhân quan trọng đó là bởi vì Tư Hầu và Lệ Cơ, trước khi Bạch Quỹ lâm chung ta đã từng đáp ứng giúp chiếu cố hai người con gái của hắn, hiện tại Tư Hầu đã trở thành thê tử của ta, mà số phận của Lệ Cơ thì vẫn còn bi thảm, trong lòng ta hiển nhiên đối với Bạch Quỹ tự cảm thấy rất hổ thẹn.

https://thuviensach.vn

Còn chưa đi tới trước mộ Bạch Quỹ, ta đã thấy gần đó có một chiếc xe ngựa lộng lẫy, nhìn từ vẻ ngoài ta đã nhận ra đây là tọa giá của Lệ Cơ.

Ta bảo Đường Muội và Nhã Khắc ở yên ở chồ cũ chờ ta, còn ta một mình chậm rãi đi tới mộ y quan.

Đến nơi thấy Lệ Cơ một thân bạch y đang đứng thẳng trước ngôi mộ đã bị san bằng, gió thu thổi qua khiến chiếc vài dài màu trắng tinh phất phơ trong gió, quấn vòng quanh theo từng đường nét trên thân thể mềm mại của nàng.

Cung nữ bên người nàng thấy ta thì vội vàng nhắc nhở Lệ Cơ.

Lệ Cơ xoay người lại, trong đôi mắt vẫn còn đang phiếm lệ quang, khiến cho người ta không khỏi sinh ra ý muốn che chở.

Ta lặng lẽ đi tới cạnh người nàng, ánh mắt rơi vào trên tấm mộ bia đã bị đổ nát, trong lòng không khỏi thầm cảm thán, bao nhiêu chuyện liên tiếp đã xảy ra, đối với một thiếu nữ như nàng thì thực sự quá là tàn khốc.

Ta khom người, đưa tay xóa đi bụi bặm trên mộ bia, Bạch Quỹ dường như đang xuất hiện ở trước mắt ta, một màn hắn tự sát đã nhiều lần lặp đi lặp lại xuất hiện trong đầu ta.

“Ngươi thoả mãn rồi chứ.”

Giọng nói Lệ Cơ lạnh giống như băng.

Ta lắc đầu, chậm rãi đứng dậy.

Trong đôi mắt của Lệ Cơ tràn đầy sự cừu hận khắc cốt ghi tâm, mấy cung nữ và thị vệ đi bên người nàng đều biết điều lui đến cạnh xe ngựa.

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Vì sao hoàng hậu còn mãi chấp nhất như vậy, kỳ thực buông xuống một chuyện đối với bản thân mình chưa hẳn không phải là một loại khoan dung.”

Lệ Cơ lạnh lùng nói:

“Ta không bỏ xuống được, bởi vì thứ ta mất đi đã quá nhiều, nếu lại buông xuống cừu hận, ta đã không còn gì để tiếp tục sống trên thế giới này nữa!”

Nội tâm ta đột nhiên bị ánh mắt tuyệt vọng thê lương đó của nàng khiến cho đau nhói, nàng sở dĩ rơi vào tình cảnh như ngày hôm nay cũng đều là do ta một tay tạo thành, nếu như không phải ta khiến cho nàng hiểu được tình là thứ gì, nàng cũng sẽ không thống khổ như thế nảy.

Ta thấp giọng nói:

“Lệ Cơ, cô đấu không lại thái hậu đâu, nếu tiếp tục như vậy chỉ khiến cho bản thân mình hi sinh vô ích mà thôi.”

Lệ Cơ cười thảm thương:

“Ta đã từng nuôi một đôi chim tương tư, có một ngày khi ta cho bọn nó ăn, con đực nó sổ lông bay đi một mình, nhưng còn con cái nó vẫn ở trong lồng đợi con đực trở về. Ta đã từng mở lồng nhưng nó vẫn không chịu bay đi. Sau đó ta mới biết được, con cái nó sợ sau khi nó bay đi rồi khi con đực trở về sẽ không tim thấy vị trí của nó nữa, rồi nó cứ ở trong lồng chờ đợi, ngày đêm chờ đợi, hy vọng có một ngày con chim đực sẽ trở về đón nó...”

Lệ Cơ ngẩng mặt cười, trong đôi mắt phiếm lệ quang dưới ánh mặt trời chiếu rọi càng phát ra vẻ thê mỹ động nhân.

“Sau đó nó rốt cuộc phát hiện con chim đực kia sẽ không bao giờ trở về nữa, ta cho rằng lần này nó sẽ bay đi, thế nhưng không ngờ nó lại phát

https://thuviensach.vn

cuồng dùng thân thể, dùng cánh chim xồ vào lông chim, mãi cho đến lúc đầu rơi máu chảy, cho đến lúc sinh mệnh đã không còn... ở trong lòng nó, cái lồng là nơi đã chia rẽ chúng nó, nó muốn dùng sinh mệnh để phá hủy cái lồng này...”

Nước mắt dọc theo hai bên má Lệ Cơ chậm rãi chảy xuống.

Ta cúi đầu xuống, bởi vì ta không có dũng khí để đối mặt với Lệ Cơ.

Nàng chậm rãi bỏ đi, bỏ đi xa từ bên người ta, bước chân nàng vẫn rất kiên định.

Một cảm giác lạnh lẽo dọc theo bên má ta chậm rãi chảy xuống, ta lập tức ý thức được đây là nước mắt của minh, rốt cuộc ta hiểu vì sao Lệ Cơ phải liều lĩnh đi trả thù, yêu càng sâu hận càng sâu. Tần cung ở trong lòng nàng mới là nguyên nhân chân chính ngăn cản chúng ta yêu nhau, nàng muốn dùng sinh mệnh để hủy diệt cái nơi đã trói buộc cuộc đời nàng.

Tinh Hậu khéo léo lợi dụng thời cơ Trầm Trì vẫn chưa trở về, mạnh mẽ muốn nạp phi cho Yến Nguyên Tông, Túc vương Yến Hưng Khải mặc dù trong lòng phản đối, thế nhưng đối với chuyện này cũng không thể tránh được, chuyện này hiển nhiên đã trở thành điều tất nhiên, để cho y đi cầu hôn chẳng qua cũng chỉ là một hình thức mặt ngoài mà thôi.

Lương y như từ mẫu, thấy chết không cứu là một loại dày vò đối với một người có tấm lòng thiện lương như Tuệ Kiều, nhưng vì ta, nàng cũng buộc lòng phải trái lương tâm đi tiến hành điều chỉnh liều lượng dùng thuốc đối với Yến Nguyên Tông. Như vậy vừa có thể bảo chứng Yến Nguyên Tông vẫn có thể tiếp tục sống ở trên đời này, mà lại vừa có thể khiến cho hắn không thể triệt để khang phục được. Ta đã đặc biệt dặn dò Tuệ Kiều, nhất thiết không thể đem biết chuyện Yến Nguyên Tông bị trúng độc báo cho thái hậu biết, nếu như để cho nàng biết chân tướng thì nhất định sẽ không tiếc tất cả phải trừ khử đi Lệ Cơ.

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều đã đặc biệt dặn dò, nghìn vạn lần không được để cho Yến Nguyên Tông tiếp tục dùng sâm Cao Ly, hoặc là tiếp xúc với Viêm Vũ Ti, bằng không sẽ dẫn tới tái phát độc tố trong cơ thể, đến lúc đó thì thần tiên cũng khó cứu trị. Cũng may mà phụ cận Phượng Dương cung không có trồng Viêm Vũ Ti, ta căn bản không cần phải đi dặn cho Tinh Hậu, về phần sâm Cao Ly, chỉ cần Tuệ Kiều khéo léo nói là dùng không hợp với thể chất của Yến Nguyên Tông, tin chắc Tinh Hậu tự nhiên sẽ không để cho hắn dùng tiếp.

Mắt thấy thời gian trôi qua từng ngày nhưng bệnh tình của Yến Nguyên Tông vẫn không có bất luận khởi sắc gì, Tinh Hậu đã hoàn toàn mất đi lòng tin.

Ngày Yến Nguyên Tông nạp phi xung hỉ đã sắp đến, Tinh Hậu lại triệu ta nhập cung, từ vẻ mặt của nàng cho thấy nhất định lại xảy ra chuyện gì rồi.

“Con ả tiện nhân Lệ Cơ này, thực sự quá càn rỡ!”

Tinh Hậu hiển nhiên đã phẫn nộ tới cực điểm.

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu xin bớt giận, rốt cuộc đã xảy ra chuyên gì?”

Tinh Hậu vẫn chưa nguôi giận, nói:

“Không ngờ ả không tiếc tất cả ngăn cản ta tiến hành đại hôn lần này, lại còn uy hiếp, chỉ cần ta cử hành đại hôn cho Nguyên Tông, ả sẽ đem ngọc tỷ giao cho Yến Hưng Khải.”

“Cái gì? Cô ta thừa nhận ngọc tỷ đang ở trong tay mình?”

Ta có phần không dám tin vào cái lỗ tai của mình, Lệ Cơ không ngờ dám công khai đối chọi với Tinh Hậu?

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

“Mặc dù ả không có nói rõ ngọc tỷ đang ở trong tay ả, thế nhưng ý trong lời nói đã biểu hiện là như thế còn gì.”

Ta than thở:

“Mẫu hậu quả thực không nên san bằng mộ y quan của Bạch Quỹ, lần này đã thực sự khiến cô ta tức giận, không tiếc tất cả muốn làm ra chuyện ngu xuẩn này.”

Trong lòng ta cũng hiểu được, sở dĩ Lệ Cơ đối với việc nạp phi mẫn cảm như vậy là bởi vì sợ Khúc Nặc sau khi tiến cung, Tinh Hậu sẽ tùy thời phế bỏ hậu vị của nàng, bước kế tiếp là sẽ đẩy nàng vào chỗ chết.

Tinh Hậu cả giận nói:

“Ta mà sợ ả sao? Nếu như ả dám làm như thế, ta sẽ khiến cho ả tiện nhân này chết không có chỗ chôn.”

Nàng vỗ mạnh lên ghế một cái.

Ta rất sợ Tinh Hậu thật sự phẫn nộ rồi sẽ hướng Lệ Cơ hạ thủ, vội vàng khuyên giải:

“Mẫu hậu, hiện tại cho dù có giết thì cô ta cũng sẽ không giao ra ngọc tỷ đâu. Kế hiện nay vẫn là phải trừ đi cái tai hoạ ngầm này mới tốt.”

Tinh Hậu nói:

“Trừ thế nào? Con có biện pháp hả? Bệnh tình của Nguyên Tông không những không có chuyển biến tốt đẹp, trái lại càng ngày càng nghiêm trọng hơn, nó cứ mãi bị chìm trong hôn mê, làm sao hạ lệnh để thay đổi ấn tỉ đây?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta thầm xấu hổ, Yến Nguyên Tông sở dĩ rơi xuống loại tình trạng thế này đều là do ta cố ý làm vậy.

Tinh Hậu nói:

“Không được! Nguyên Tông đã không còn bao nhiêu thời gian, ta không thể tiếp tục chờ đợi thêm được nữa, bằng không ta sẽ hoàn toàn rơi vào bị động, bất kể như thế nào ta cũng phải đoạt lại ngọc tỷ từ trong tay ả tiện nhân kia!”

Trong đôi mắt nàng toát ra ánh mắt âm lãnh vô bì.

Ta không khỏi thầm kinh hãi, Tinh Hậu hiển nhiên đã nổi lên sát tâm đối với Lệ Cơ, thấp giọng nói:

“Mẫu hậu dự định làm như thế nào?”

Tinh Hậu giận dữ nói:

“Nguyên Tông dù sao cũng đã không còn kéo dài tính mệnh thêm được bao lâu, ta sẽ để cho ả tiện nhân này mang theo ngọc tỷ củng chôn theo Nguyên Tông!”

Xem ra rốt cuộc Tinh Hậu đã không còn kiên nhẫn, quyết ý hạ thủ đối phó Lệ Cơ. Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu có còn nhớ con làm sao chạy thoát khỏi đại Hán hay không?”

Tinh Hậu hơi rùng mình, trong đôi mắt hiện lên một tia kinh hãi:

“Con muốn giở mánh cũ trùng thi?”

Ta nặng nề gật đầu, hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Con cả gan, trước mắt theo như tình hình hiện nay chúng ta phải đánh liều một phen, hiểm trung cầu thắng.”

Tinh Hậu thấp giọng nói:

“Con dự định dùng người nào để giả mạo Nguyên Tông?”

Ta mỉm cười nói:

“Mẫu hậu nhìn con thế nào?”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Hiện tại Nguyên Tông đã gầy đến trơ cả xương, con làm sao giả thành hình dạng giống nó được?”

Ta cười đứng lên:

“Mẫu hậu, từ sau khi hoàng huynh sinh bệnh đến nay, thủy chung vẫn nằm ở trong thâm cung, ngoại nhân làm sao có thể biết được hình dạng hiện tại của hoàng huynh thế nào? Nếu nói đúng hơn, ngay cả hoàng hậu cũng không thể tiếp cận hoàng huynh, hiện tại hoàng thượng mới dễ đóng giả nhất.”

Tinh Hậu mắt sáng ngời, ta biết cái kế của mình nhất định đã kích động đến nội tâm nàng rồi.

Tinh Hậu trầm ngâm chốc lát mới nói:

“Con nghĩ làm như thế nào?”

Ta thấp giọng nói:

“Chỉ cần con giả mạo hoàng huynh để tuyên cáo thay đổi ngọc tỷ, và hóa giải nguy cơ lần này là được.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

“Yến Hưng Khải đa mưu túc trí chưa hẳn sẽ nhìn không ra là con đang đóng giả.”

Ta cười lạnh nói:

“Nếu như có thể giúp mẫu hậu nhanh chóng xoay chuyển cục diện bị động như trước mắt, con mạo hiểm một chuyến cũng đáng giá thôi.”

Ta sở dĩ có lòng tin như vậy là bởi vì một nguyên nhân rất quan trọng đó là Thải Tuyết đang ở bên người, ta và vóc người của Yến Nguyên Tông cũng na ná nhau, đường nét trên khuôn mặt cũng có có vài phần tương tự. Tuy nhiên hiện tại Yến Nguyên Tông gầy đến trình trạng da bọc xương, cho dù tài dịch dung của Thải Tuyết có cao tới đâu cũng vô pháp đem ta ngụy trang giống y chang như hắn được. Thế nhưng trong khoảng thời gian này Tinh Hậu đã cấm tất cả mọi người đến thăm Yến Nguyên Tông, điều này đã tạo điều kiện tiện lợi cho ta đóng giả hắn hơn.

Khi nhìn dáng dấp của bản thân mình trong gương dần dần biến thành một Yến Nguyên Tông khỏe mạnh, ta không khỏi thầm tán thán, trình độ dịch dung của Thải Tuyết cũng không thể so với Khinh Nhan được, thế nhưng vừa nghĩ lại, Khinh Nhan sở hữu tài nghệ như vậy cũng không khó hiểu, bản thân nàng chính là người trong Ma Môn, còn Thải Tuyết chẳng qua cũng chỉ là một vũ cơ tầm thường, thế thì làm sao nàng học được một thân bản lĩnh bậc này? Trên người nàng rốt cuộc còn che dấu những bí mật nào không muốn cho ai biết nữa?

Sau khi một đường nét cuối cùng trên khuôn mặt cũng hoàn tất, Thải Tuyết lại tô lên sắc vàng trên khuôn mặt ta, trên môi ta cũng bôi thêm một tảng chất lỏng trong suốt, môi ta nhất thời trở nên khô khan.

Hứa công công đứng ở một bên nhịn không được hỏi:

https://thuviensach.vn

“Đây là cái gì?”

Thái Tuyết mỉm cười đáp:

“Đây là dầu thực vật, sau khi bôi lên cho dù uống nước cũng sẽ không bị trôi đi, nhìn trông có vẻ rất khô khốc.”

Cuối cùng dùng phẩm màu xanh trét đầy hai má ta. Khi nhìn vào trong gương, ta dường như đã thoát thai hoán cốt trở thành dáng dấp như một con quỷ bệnh lao.

Hứa công công khen:

“Khi ta theo thái hậu trở lại đại Tần, bộ dạng của bệ hạ lúc đó chính là như thế này.”

Thải Tuyết lại xuất ra một viên dược hoàn màu hồng đưa cho ta nói:

“Công tử ăn viên thuốc này đi.”

Từ trước đến nay ta đều tin tưởng không nghi ngờ gì đối với Thải Tuyết, tin tưởng nàng quyết sẽ không hại ta. Ta không do dự tiếp nhận viên thuôc và nuốt nó xuống, vừa vào cổ họng liền cảm thấy nóng bỏng, nhưng cũng không có cảm giác khó chịu gì khác.

Khi đang muốn nói chuyện, giọng phát ra không ngờ cực kỳ khàn khàn, ta quả thực không thể tin được đây là giọng nói của mình.

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

“Hiện tại hẳn là không ai có thể nghe ra công tử là Bình Vương đâu.”

Ký thực ta căn bản không cần mở miệng, theo như lời Tuệ Kiều, Yến Nguyên Tông đã bị độc khí xâm nhập vào phổi hiện tại không chỉ bị mất ý thức, thậm chí ngay cả nói cũng ko biết. Lệ Cơ nếu có thể độc hại Yến

https://thuviensach.vn

Nguyên Tông, nói vậy đối với độc tính của vài loại dược vật này cùng hậu quả tương đối có lý giải, trước đó ta đã hỏi rõ Tuệ Kiều bệnh trạng biểu hiện ra sao khi trúng độc thế nào, và đã lén luyện tập qua một lần.

Hứa công công thay long bào cho ta, long bào này đã trải qua cải chế đặc biệt, so với lúc đầu đã rộng hơn nhiều, mặc ở trên người vừa vặn che giấu được khí lực cường tráng của ta.

Sau đó Hứa công công dìu ta đi qua màn che, Tinh Hậu vẫn chờ ở bên ngoài, vừa nghe tiếng chậm rãi xoay người lại. Nàng quan sát ta tỉ mỉ từ trên xuống dưới một lần, trong ánh mắt toát ra một chút từ ái, chỉ từ ánh mắt của nàng ta cũng biết mình hoá trang cũng tương đối thành công.

Yến Nguyên Tông sớm đã được an bài ổn thỏa dời đến trong tẩm cung của Tinh Hậu, ta nghênh ngang nằm ở trên long sàng. Mặc dù đã thay chăn nệm mới, thế nhưng trên long sàng vẫn còn tràn ngập mùi dược thảo dày đặc.

Hứa công công đưa Thải Tuyết ra ngoài. Sau đó dựa theo kế hoạch, ta ở lại Tần cung ngụy trang thành Yến Nguyên Tông, còn vóc người của ta đương nhiên là do Thải Tuyết tới hoá trang, nàng theo bên cạnh ta đã được nhiều năm nên đối với nhất cử nhất động của ta đều rõ như lòng bàn tay, khi tiến hành hoá trang chắc sẽ không mất công bao nhiêu. Còn về phần thân cao cũng rất dễ ngụy trang, chỉ cần giả thành đang ốm đau cứ nằm ở trên giường là được, dù sao thì còn hai ngày nữa mới tới ngày Yến Nguyên Tông nạp phi sẽ có rất ít người chú ý đến ta.

Tinh Hậu lặng yên ngồi ở bên người ta, yên lặng nắm lấy tay của ta, nhìn chăm chú vào khuôn mặt ta thật lâu, vành mắt cũng đã hơi đỏ lên.

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu!”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

“Chốc nữa khi Lệ Cơ tới đây, con cứ giả bộ dạng ngu ngốc đi, đừng để ả sản sinh lòng nghi ngờ gì.”

“Vì sao mẫu Hậu phải gọi cô ta qua đây? Nếu như cô ta nhìn ra kẽ hở, chúng ta chẳng phải là kiếm củi ba năm thiêu một giờ hay sao?”

Tinh Hậu cười lạnh:

“Từ khi nàng gả vào hoàng thất, có thêm quan tâm tới Nguyên Tông bao giờ đâu? Chắc là hiện tại ngay cả hình dạng của Nguyên Tông thế nào ả cũng không nhớ rõ. Ả tiện nhân này đừng tưởng là ta không biết vì cả, ả và Nguyên Tông trên danh nghĩa là vợ chồng, kỳ thực căn bản chưa từng làm phu thê thực sự. Mặc dù Nguyên Tông vẫn nằm trên giường bệnh suốt, ả cũng chẳng bao giờ từng nhúng tay chăm sóc nó bao giờ...”

Tinh Hậu nói đến chỗ đau lòng:

“Đứa con đáng thương của ta!”

Ta thầm nghĩ:

“Tinh Hậu đem tất cả trách nhiệm đều đổ lên đầu Lệ Cơ, nhưng không nghĩ đến con trai của mình căn bản là một quái vật. Đừng nói là Lệ Cơ, cho dù đổi lại bất cứ cô gái nào gả cho Yến Nguyên Tông thì kết quả cũng như nhau mà thôi. Ở trong lòng hắn chỉ có cái bóng của Yến Lâm, bất cứ người đàn bà nào trong thiên hạ đều không thể thay thế được vị trí của Yến Lâm.”

Tinh Hậu buồn bã thở dài một hơi, thấp giọng nói:

“Hy vọng chúng ta đều có thể bình yên vượt qua tràng nguy cơ này...”

Theo như lời nàng, trong chúng ta tự nhiên bao quát cả Yến Nguyên Tông, ta lần này chỉ sợ đã khiến cho nàng đau lòng. Ta chưa từng nghĩ tới,

https://thuviensach.vn

bản thân mình cũng có một ngày tranh giành tình cảm cùng với Yến Nguyên Tông như vậy, vì giành được Tinh Hậu toàn lực hỗ trợ, ta phải chặt đứt tất cả hy vọng của nàng đối với Yến Nguyên Tông.

Tới buổi chiều Lệ Cơ mới tới Phượng Dương cung, Tinh Hậu triệu nàng tới không chỉ là vì cùng nàng thương lượng việc nạp phi, quan trọng hơn là xem ta ngụy trang có thể che giấu được con mắt của nàng hay không.

Tận cho tới hai mươi ngày sau, cuối cùng Lệ Cơ mới được gặp Yến Nguyên Tông lần thứ hai, đương nhiên Yến Nguyên Tông này chẳng qua là do ta giả dạng mà thôi.

Lệ Cơ hiển nhiên không có nghĩ đến Tinh Hậu hôm nay sê nổi lòng từ bi, để cho nàng đi tới bên giường thăm Yến Nguyên Tông, khi nàng thấy ta đã tỉnh lại, trên khuôn mặt không giấu nổi hiện lên một tia hoảng loạn.

Nếu Yến Nguyên Tông đã thực sự tỉnh lại, đối với nàng mà nói không thể nghi ngờ là một sự đả kích quá lớn, ngọc tỷ trong tay mà nàng vẫn đang dựa vào sẽ không còn đất để dụng võ nữa.

Ta nheo mắt, cố gắng giả một bộ dạng đã cực kỳ suy yếu.

Tinh Hậu than thở:

“Lệ Cơ, trước đó vài ngày cũng không phải là ta không muốn cho ngươi gặp hoàng thượng, chỉ là thân thể của nó quá suy yếu, yêu cầu phải được tĩnh dưỡng, ta không muốn bất luận kẻ nào làm phiền nó.”

Lệ Cơ gật đầu, trong ánh mắt toát ra vài phần thù hận.

Tinh Hậu nói:

“Trời xanh phù hộ, bệnh tình của hoàng thượng cũng đã tốt hơn rất nhiều rồi, hôm nay ta đã để Hứa công công dìu nó đi được hai bước ở trong cung,

https://thuviensach.vn

nếu tất cả thuận lợi, có lẽ vào điển lễ nạp phi vào ngày mốt nó có thể tự mình có mặt.

Lệ Cơ hơi châm chọc:

“Người có việc vui tinh thần sẽ sảng khoái, xem ra bệ hạ cũng không ngoại lệ.”

Tinh Hậu thở dài một hơi nói:

“Chỉ tiếc nhìn vào bộ dạng hiện tại của nó thật đáng thương, ngơ ngơ ngác ngác ngay cả nói cũng ko biết...”

Trên mặt Lệ Cơ lộ ra vài phần may mắn, nhưng trong ánh mắt lại giả vài phần thân thiết, nhẹ giọng hỏi:

“Hoàng thượng, người có nhận ra thần thiếp không? Thiếp là Lệ Cơ đây!”

Ta giả đờ đẫn nhìn nàng, cổ họng phát ra vài tiếng ư ư.

Dáng tươi cười của Lệ Cơ hiện ra một tia xem thường, từ từ đứng dậy, hướng Tinh Hậu nói:

“Thái hậu, hoàng thượng hình như không muốn thần thiếp ở chỗ này, thần thiếp xin cáo lui trước.”

Tinh Hậu thản nhiên cười nói:

“Lẽ nào con không muốn tự tay chăm sóc bệ hạ hay sao?”

Ngay cả ta cũng không nghĩ đến Tinh Hậu sẽ đưa ra kiến nghị lớn mật như vậy, nếu như Lệ Cơ thực sự đáp ứng, chỉ cần nàng chạm vào cơ thể của ta, chẳng phải sẽ lập tức biết là ta đang đóng giả hay sao.

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ gật đầu nói:

“Chăm sóc bệ hạ vốn là bổn phận của Lệ Cơ.”

Tinh Hậu đứng dậy nói:

“Đêm nay con cứ ở lại đây chăm sóc hoàng thượng, ta đi an giấc.”

Nàng quả nhiên đứng lên xoay người đi, trong lúc nhất thời ta không rõ dụng ý chân chính của Tinh Hậu là thế nào, trong lòng thấp thỏm bất an, nếu Lệ Cơ phát hiện ra chẳng phải sẽ phiền phức sao?

Lệ Cơ lạnh lùng nhìn ta nói:

“Long thể của bệ hạ khôi phục mau thật đấy!”

Ta vì tránh để lộ ra kẽ hở, chỉ ngây ngốc nhìn nàng, cũng không nói lời nào.

Lệ Cơ nói:

“Ta biết, trong lòng bệ hạ chưa bao giờ xem thần thiếp là thê tử của ngài.”

Trên mặt ta nở nụ cười ngốc ngếch.

Lệ Cơ quả nhiên không có nhìn ra bất cứ kẽ hở nào, chính như lời của Tinh Hậu, nàng chưa bao giờ chính mắt nhìn qua Yến Nguyên Tông, trong cảm nhận của nàng ngoại trừ ta, căn bản không có vị trí của những người khác. Từ chấp nhất trên vấn đề cảm tình, nàng cũng tương tự chẳng khác gì Yến Nguyên Tông.

Ngay lúc này, Hứa công công từ ngoài cung trở về, cung kính bẩm:

“Hoàng hậu!”

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Ngươi hãy săn sóc bệ hạ cho tốt, ta đi nấu một chén súp cho hoàng thượng.”

Trong lòng ta run lên, lập tức hiểu được ý đồ của nàng.

Tuệ Kiều đã từng nói qua, tình huống lúc này của Yến Nguyễn Tông quyết không thể lại dùng sâm Cao Ly để tránh khỏi kích phát độc tố trong cơ thể, Lệ Cơ rõ ràng là muốn tiến thêm một bước nhằm gia tăng thêm bệnh tình của Yến Nguyên Tông, muốn dồn hắn vào chỗ chết.

Lệ Cơ bưng tới bát súp, dựa theo quy củ vẫn là do Hứa công công đích thân thử trước, sau đó mới đút cho ta ăn.

Ta không phải là Yên Nguyên Tông, đương nhiên không có nhiều cố kỵ như vậy, ngay khi Lệ Cơ đút cho một môi đầu tiên, ta liền không ngại ngần ăn hết cả chén. Trong đôi mắt Lệ Cơ toát ra một tia vui mừng.

Trong hơi thở ngửi được một mùi hương thản nhiên, ta lặng yên tìm tòi nơi phát ra của mùi hương này, rốt cuộc phát hiện trên trâm gài tóc của Lệ Cơ có cắm hai đóa hoa Viêm Trà Ti nhỏ màu tím. Nàng quả nhiên hung ác, rất sợ chi dựa vào sâm Cao Ly hại Yến Nguyên Tông không chết được, nên đã nghĩ ra thêm biện pháp này.

Ta hơi mệt mỏi nhắm hai mắt lại, loại độc tố mãn tính này sẽ không nguy hiểm cho cơ thể của ta.

Dưới ánh nên, Lệ Cơ lẳng lặng ngồi ở phía trước cửa sổ, trong thâm cung lạnh lẽo như ở đây càng thêm vẻ lẻ loi cô quạnh. Chỉ cần ta huỷ đi ngọc tỷ, Tinh Hậu sẽ không chút do dự hạ thủ với nàng, ta quyết không thể nhìn nàng chết ở trước mắt ta như vậy, nỗi thống khổ mà nàng chịu đựng đã quá nhiều, bất kể đối mặt với gian nguy thế nào, ta cùng phải giải thoát nàng ra từ trong thống khổ.

https://thuviensach.vn

Tin tức Yến Nguyên Tông thức tỉnh đã chấn động toàn bộ triều dã, kinh hoảng nhất đương nhiên là Yến Hưng Khải rồi sáng sớm ngày hôm sau y đã chạy tới Phượng Dương cung từ rất sớm nhằm tìm hiểu hư thực của sự việc.

Tinh Hậu đích thực không đơn giản, mặt mày biểu hiện ra hết sức hớn hở.

Khi Yến Hưng Khải thấy ta quả nhiên đã tỉnh lại nên không cách nào che giấu sự chán nản trong ánh mắt, nhưng mặt ngoài vẫn cứ giả ra bộ dạng đặc biệt vui vẻ, nhìn vẻ mặt của y thật sự là quá sức buồn cười.

“Cuối cùng bệ hạ cũng tỉnh rồi!”

Yến Hưng Khải cung kính nói.

Ta gật đầu, khàn giọng nói:

“Trẫm sinh bệnh mấy ngày nay… khổ cực cho... hoàng thúc…”

Yến Hưng Khải vẫn chưa phát giác ra điều gì.

Lệ Cơ ở bên cạnh thì trong mắt toát ra ánh mắt cực kỳ kinh hãi, nàng ở bênh cạnh giường bệnh chăm sóc ta cả một buổi tối, nhưng lại không biết ta có thể mở miệng nói được, hơn nữa lời nói và cử chi của ta lại dường như rất thanh tỉnh, nào có dáng dấp ngu dại si ngốc như ngày hôm qua.

Yên Hưng Khải nói:

“Bệ hạ có thể khang phục thật sự là phúc của đại Tần ta, ngày mai chính là đại điển phi của bệ hạ, quả nhiên là song hỷ lâm môn.”

Ta vô lực nói:

“Nhưng... không biết... là con gái nhà ai...?”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải nói:

“Thiên kim Khúc Nặc của Khúc phụng thường.”

Ta yếu ớt gật đầu nói:

“Trẫm... không muốn nạp phi... ngươi thay ta trả lời đi...”

“Bệ hạ! Việc nạp phi đã chiếu cáo thiên hạ, sao lại có thể đổi ý được?”

Tinh Hậu đang đi cùng Tiểu Trác Tử, chậm rãi đi ra từ nội cung.

Yến Hưng Khải phụ họa nói:

“Việc này trăm triệu không, sao không thể thay đổi xin bệ hạ suy nghĩ kỹ.”

Ta khoát tay, thở hồng hộc nói:

“Ngươi... lui ra... đi, trầm mệt mỏi...”

Yên Hưng Khải đang muốn rời khỏi thì Tinh Hậu nói:

“Hoàng thúc dừng chân!”

Yến Hưng Khải xoay người lại thưa:

“Thái Hậu còn có chuyện gì phân phó?”

Tinh Hậu nói:

“Lúc bệ hạ phát bệnh đã vô ý làm thất lạc đi ngọc tỷ.”

https://thuviensach.vn

Ta chưa bao giờ nghe Tinh Hậu nói trong tay nàng còn có một viên ấn tỷ khác, trong đôi mắt Lệ Cơ toát ra ánh mắt oán độc không gì sánh được, nàng đã hiểu dụng ý chân chính của Tinh Hậu.

Yến Hưng Khải biến sắc vô cùng kinh hoàng nói:

“Điều này... điều này nên làm thế nào cho phải?”

Tinh Hậu thản nhiên cười nói:

“May mà ở trong cung còn có ngọc tỷ khai quốc, ta sẽ sai người tẩy trừ nạm vàng rồi làm mới lại, hẳn là không có vấn đề gì đâu.”

Ta ho khan một tiếng mới nói:

“Việc này đều là trẫm... quá mức sơ sẩy... đã làm thất lạc ngọc tỷ...”

Yến Hưng Khải cứng họng, còn chưa nói kịp gì Tinh Hậu đã giành nói trước:

“Kỳ thực năm đó tiên hoàng không nên thay đổi ngọc tỷ. Từ sau khi thay đổi ngọc tỷ, tiên hoàng liền bệnh suốt không dậy nổi, hiện tại hoàng thượng lại nhiễm trọng bệnh, ngọc tỷ này bây giờ chính là vật bất tường, hôm nay bệ hạ làm thất lạc nó có lẽ là chuyện tốt, một lần nữa sử dụng lại ngọc tỷ khai quốc, cũng có lẽ biểu thị long thể của hoàng thượng đã gần khang phục, đại Tần ta sẽ lại phục hưng.”

Cái lý do này của Tinh Hậu quả thực xác đáng không chê vào đâu được, nàng từ tốn nói:

“Hoàng thúc cho rằng ngọc tỷ này hẳn là có thể thay đổi được chứ?”

Yến Hưng Khải vẻ mặt cứng ngắc gật đầu, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ nếu đồng ý thay đổi ngọc tỷ tiền triều tự nhiên có thể bắt đầu dùng được, thần lập tức sẽ đi thông tri cho chúng thần.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Không cần làm phiền hoàng thúc đại giá, ta đã phái người thông báo việc này cho các đại thần trong triều rồi, vốn là muốn cho Hứa công công đi Túc vương phủ thông tri cho hoàng thúc, nhưng nghe được hoàng thúc muốn đích thân qua đây thăm bệ hạ, suy nghĩ lại vẫn là để ai gia chính miệng nói cho hoàng thúc thì càng tốt hơn.”

Yên Hưng Khải trong vài lần giao phong gần đây với Tinh Hậu đều bị rơi vào hạ phong, lúc này sắc mặt đã khó coi đến cực kỳ. Tinh Hậu lại giao cho y một phần ý chỉ đã chuẩn bị sẵn:

“Ngày mai Hoàng thượng đã phải nạp phi, ta muốn đem cả chuyện đại điển cũng giao cho hoàng thúc đi làm.”

Yến Hưng Khải tiếp chỉ lui ra.

Tinh Hậu có phần đắc ý ngồi xuống trên ghế, nàng hơi đảo mắt một cái, lại nói:

“Hoàng Hậu sao không nói gì?”

Sắc mặt Lệ Cơ trắng bệch nói:

“Ngọc tỷ này là giả!”

Tinh Hậu cười ha hả nói:

“Giả? Có một số việc nghìn vạn lần không thể nói bậy, trước khi vào cung phụ thân con lẽ nào chưa có dặn qua với con như vậy hay sao?”

https://thuviensach.vn

Lệ Cơ liều lĩnh thét to:

“Ngọc tỷ đó là giả? Tất cả đều là cái tròng ngươi bố trí!”

Nàng hiển nhiên vô pháp tiếp thu tất cà sự thật trước mắt, tinh thần đã gần như tan vỡ.

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Lệ Cơ! Ngươi cho là giấu đi miếng ngọc tỷ kia là có thể áp chế được ta sao? Nằm mơ!”

Lệ Cơ giận dữ nhìn Tinh Hậu, ánh mắt lặp tức chuyển hướng về phía ta, nàng gào lẻn:

“Lừa đảo! Tất cả các ngươi đều là lũ lừa đảo!”

Tinh Hậu chậm rãi đứng dậy:

“Lệ Cơ, ngươi vốn có thể yên ổn mà sống cuộc sống trong hoàng cung, an ổn làm Hoàng hậu nương nương của ngươi, chỉ tiếc ngươi lại muốn như người cha đã chết đi của ngươi, lúc nào cũng muốn đối nghịch với ta.”

Lệ Cơ điên cuồng cười lên ha hả:

“Ngươi giấu được Yến Hưng Khải, nhưng không thể gạt được người trong thiên hạ, chỉ cần ngọc tỷ kia rơi vào tay Yến Hưng Khải, ngươi chính là kẻ cướp hoàng quyền, hẳn là phải chịu tội chết!”

Tinh Hậu cười nói:

“Ai dám trị tội ta? Ai có cái bản lĩnh tới trị tội ta hả? Cho dù Yến Hưng Khải đạt được ngọc tỷ kia thì cũng đã chậm. Ngươi có biết mình sai ở điểm nào không?”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu cố ý dừng lại một chút, sau đó lại nói:

“Sai chính là ngươi một lòng muốn dùng ngọc tỷ tới áp chế ta, sai chính là ngươi đang chờ đợi thời cơ tốt nhất để đối phó ta, sai chính là ngươi đối với nhân thế còn có lưu luyến, ngươi sợ chết, ngươi muốn lợi dụng ngọc tỷ này làm lá chắn cho mình!”

Trong đôi mắt Lệ Cơ toát ra sự bi thương vô tận.

Đột nhiên nàng rút ra một thanh chùy thủ lóng lánh liều lĩnh lao về phía ta, ra sức đâm mạnh vào ngực ta.

Bởi vì cự ly giữa nàng và ta rất gần, lại chuyện xảy ra quá đột ngột nên người xung quanh căn bản không kịp ngăn cản.

Ta chuẩn xác vặn lấy cổ tay nàng, một tay đẩy nàng té dụi xuống mặt đất.

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Trước tiên giam giữ ả lại cho ta!”

Ta đang muốn ngăn cản, đã thấy Hứa công công hoảng hốt chạy tới, run giọng nói:

“Thái hậu... việc lớn không tốt... hắn... hắn...”

Ta thấy dáng dấp của lão, ngờ tới nhất định là Yến Nguyên Tông đã xảy ra chuyện.

Tinh Hậu quá mức sợ hãi, cũng không quản tới Lệ Cơ, vội vàng chạy về hướng trong cung.

Lệ Cơ chậm rãi nhặt lên chủy thủ từ mặt đất, đặt lên trên ngực mình.

https://thuviensach.vn

Ta đã sớm ngờ tới nàng muốn tự sát, lập tức nắm lấy cánh tay nàng đoạt lấy chùy thủ, nói với Tiểu Trác Tư:

“Giam giữ tiện nhân này ở đâu?”

Tiểu Trác Tử đột nhiên thấy xảy ra nhiều biến hóa như vậy, đầu tiên là Tinh Hậu và hoàng hậu bất hoà, sau đó là ta đang hấp hối lại đứng lên được, từ lâu đã chết lặng cả người, chỉ chỉ về phía Thiên điện.

Ta kéo Lệ Cơ vào trong Thiên điện, Lệ Cơ liều mạng giãy dụa, cắn mạnh một cái lên cánh tay ta, ta cố nén đau đớn đẩy nàng vào trong phòng. Tiểu Trác Tử sợ đến run rẩy nói:

“Bệ ha... nên... làm như thế nào đây?”

Ta cả giận nói:

“Đi tìm dây thừng, trói tiện nhân này lai chứ sao?”

Tiểu Trác Tử lúc này mới hoảng hốt rời khỏi Thiên điện.

Lệ Cơ phì một tiếng, phun ra một ngụm nước bọt lẫn với máu lên mặt ta, ta duỗi tay áo lau đi nước bọt trên mặt.

Lệ Cơ khàn giọng nói:

“Ngươi nhanh giết ta đi!”

Ta hạ giọng nói:

“Lẽ nào cô không đợi con chim đực kia trở về hay sao?”

Lệ Cơ người run lên, không thể tin được nhìn vào mặt ta. Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Cho ta một cơ hội để bồi đắp... ta sẽ dẫn nàng rời khỏi cái lồng chim này...”

Nước mắt trong suốt nhất thời không ngừng tuôn ra từ đôi mắt Lệ Cơ, từng giọt từng giọt như chuỗi hạt nhỏ xuống mặt đất.

Tiểu Trác Tử cầm đến một đoạn vải màu trắng dài ta thầm cười khổ, tên tiểu thái giám này cũng quá ngốc đi, cũng không cần phải bóp chết Lệ Cơ, hắn cầm vải trắng tới làm gì trời.

Lệ Cơ vẫn không ngừng tuôn ra nước mắt, ta dùng đoạn vải trói nàng lại, rồi nhét vào trong góc thiên điện.

Sao đó xoay người cùng Tiểu Trác Tử đi ra ngoài cửa, dùng khóa đồng khóa lại cửa phòng.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 115: Mê Gian

Trở lại trong điện, thấy Hứa công công vẻ mặt kinh hoàng đang đi qua đi lại ở nơi đó, thấy ta lão vội vàng đi tới:

"... Lần này sợ rằng..."

Ta nhìn lão nháy mắt một cái, ý bảo lão đừng nói tiếp.

Chuyện ta giả mạo Yến Nguyên Tông chỉ có rất ít người biết được, mặc dù Tiểu Trác Tử đã đi rêu rao, nhưng chuyện này quyết không thể để cho những người khác biết.

Ta nhìn Tiểu Trác Tử nói:

"Tiểu Trác Tử, ngươi canh giữ ở ngoài cửa Thiên điện, không có ta cho phép, bất luận kẻ nào cũng không thể đến gần."

Tiểu Trác Tử liên tục gật đầu, quả nhiên ôm một cây gậy đi trước canh giữ trước cửa Thiên điện, lời ta nói với hắn chính là thánh chỉ, hắn tự nhiên sẽ phải tuân theo vô điều kiện.

Ta kéo Hứa công công đi tới một góc yên tĩnh trong phòng rồi hỏi:

"Chuyện gì đã xảy ra?"

Hứa còng công vẻ mặt cầu xin nói:

"Ta… cũng không biết... bệ hạ đột nhiên không ngừng nôn ra máu. Toàn cô nương đang ở bên trong cứu trị."

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Nghìn vạn lần đừng để cho những người khác biết chuyện này, ngươi đi lưu ý một chút. Tất cả cung nữ thái giám bao gồm cả quan tướng đều đuổi ra bên ngoài, bảo thị vệ giữ nghiêm Phượng Dương cung, chú ý tình huống xung quanh Phượng Dương cung, khước từ tất cả những lời thăm hỏi.”

Hứa công công nói:

“Điện hạ yên tâm, ngoại trừ Tiểu Trác Tử, tất cả những người khác đều đang ở bên ngoài thu dọn hoa viên.”

Ta hài lòng gật đấu, đối với chuyện bệnh tình của Yến Nguyên Tông đột nhiên nặng thêm ta có phần không giải thích được. Nếu Tuệ Kiều đã cho hắn dùng thuốc, cho dù hiện tại không thể có biến tốt đẹp, cũng không đến mức chuyển biến xấu mà, rốt cuộc là cái vì nguyên nhân gì thúc đẩy bệnh tình của hắn lại tái phát như cũ?

Cửa phòng nội thất cuối cùng cũng mở ra, Tuệ Kiều vẻ mặt uể oải từ bên trong đi ra, ta vội vàng đi tới nghênh đón:

“Thế nào?”

Tuệ Kiều lắc đầu, ta dìu nàng đi tới một bên thấp giọng hỏi:

“Rốt cuộc là chuyện vì xảy ra vậy?”

Tuệ Kiều buồn bã nói:

“Bó hoa kia rốt cuộc là ai mang vào đây?”

Nàng chỉ về phía sau.

Ta nhìn vào bên trong phòng, thấy trên bệ cửa sổ đang đặt một bó hoa Vũ Trà Ti mới vừa được hái.

https://thuviensach.vn

Hứa công công nói:

“Thái hậu thấy đóa hoa hoàng hậu mang trên đầu vô cùng thanh nhã nên trong lòng rất thích, lão nô ngày đó theo Toàn cô nương đến trước Húc Dương cung, đúng lúc thấy ở đó có trông không ít mới nói cho thái hậu biết, sáng nay thái hậu đặc biệt mệnh lão nô hái nó...”

Tuệ Kiều tự nhiên không thể đem việc này vạch trần ra được, nàng khẽ nói:

“Muội đã kê cho bệ hạ thêm mấy bài thuốc, có thể tiếp tục cầm cự hay không thì phải nhìn xem tạo hóa của hắn thôi.”

Lời của nàng khéo léo cho thấy mình đã bất lực.

Ta lo lắng nàng đã lao tâm quá độ, liền sai Hứa công công mang nàng đi tạm nghỉ ngơi trước.

Đi vào phòng, thấy Tinh Hậu thất thần nhìn ra ngoài cửa sổ. Yên Nguyên Tông nằm ở trên giường không hề có phán ứng gì, hơi thở đã cực kỳ yếu ớt.

“Toàn cô nương nói... nếu như trong vòng ba canh giờ Nguyên Tông không tỉnh lại... chỉ sợ không còn cách nào cứu được...”

Tinh Hậu chỉ trong phút chốc dường như đã tiều tụy đi rất nhiều.

Ta khuyên an ủi:

“Mẫu Hậu yên tâm, hoàng huynh cát nhân tự có thiên tướng...”

Tinh Hậu khẽ lắc đầu:

“Ta biết... lần này Nguyên Tông dù thế nào cũng chống đỡ không nổi...”

https://thuviensach.vn

Nàng nhắm mắt lại, hai giọt nước mắt trong suốt theo hai má nàng chậm rãi lăn xuống.

Trong lòng ta thầm than một tiếng, nếu như nàng biết vì sao Yến Nguyên Tông lại biến thành cái dạng này, sợ rằng nàng sẽ phải áy náy cả đời mất.

Ta yên lặng cởi long bào, chuyện ngọc tỉ đã được Tinh Hậu giải quyết tốt đẹp, việc ta giả mạo Yến Nguyên Tông cũng nên đến lúc hạ màn.

Tinh Hậu đột nhiên nói:

“Nguyên Tông không thể chết được!”

Nàng rưng rưng nhìn tạ gằn từng chữ:

“Trước khi sắc lập tân quân, con phải tiếp tục đóng vai làm Nguyên Tông!”

Tinh Hậu cũng không bởi vì chuyện của Yến Nguyên Tông mà bị suy sụp, trong lòng ta mừng thầm, nhưng biểu hiện ra lại giả một bộ cực kỳ khó xử:

“Mẫu hậu, con giả mạo hoàng huynh chỉ có thể qua mắt mọi người nhất thời. Nếu như thời gian lâu chỉ sợ sẽ bị người khác nhìn ra kẽ hở.”

Tinh Hậu thản nhiên nói:

“Ta chỉ muốn con giả mạo qua cuộc nạp phi đại điển lần này, đợi ta dẹp tan chướng ngại, sau đó sẽ thuận lợi đem Trạch vương lên hoàng vị.”

Ta trầm mặc không nói, lẽ nào Tinh Hậu muốn lặp tức hạ thủ đối với Trầm Trì và Yến Hưng Khải rồi sao?

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Trầm Trì nghe được tin tức bệ hạ nạp phi, tất nhiên sê ngày đêm thần tốc chạy về Tần đô, thừa dịp thời cơ lần này, ta muốn diệt trừ hắn trước!”

Ta nhắc nhở nàng:

“Lần trước con phái người ám sát Trầm Trì có lẽ khiến hắn càng thêm cảnh giác, mẫu hậu muốn giết hắn chưa hắn dễ dàng như vậy đâu.”

Tinh Hậu nói:

“Có biết ta vì sao nhất định phải nạp Khúc Nặc làm phi cho Nguyên Tông hay không?”

Ta lắc đầu.

Tinh Hậu nói:

“Bởi vì ta biết giữa Trầm Trì và Khúc Nặc mặc dù đã có hôn ước, thế nhưng giữa hai người đều đã sớm thầm mến lẫn nhau, Trầm Trì dù cho trời sinh kỳ tài nhưng dù sao hắn vẫn là một phàm nhân, ta không tin hắn có thể tránh được một chữ tình này!”

Ta thấp giọng nói:

“Nhưng mà Trầm Trì cũng không phải là một phàm nhân, cái nào nhẹ cái nào nặng, chắc hắn sẽ biết được lựa chọn, kế sách của mẫu hậu rất khó lừa gạt được ánh mắt của hắn.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Con có biết Trầm Trì vì sao sẽ coi trọng Khúc Nặc không? Đó là bởi vì thời còn trẻ Trầm Trì đã từng yêu một cô gái, cô gái đó sau này bị bệnh chết, Trầm Trì cực kỳ bi thương, từ đó về sau quyết định cả đời không cưới vợ, tướng mạo của Khúc Nặc vừa may cùng cô gái mà hắn yêu thích giống

https://thuviensach.vn

nhau như đúc, cho nên Trầm Trì mới có thể lần nữa rơi vào lưới tình, đây chính là nhược điểm lớn nhất của Trầm Trì.”

Ba canh giờ này với ta mà nói giống như vượt qua một cái thế kỷ, kỳ thực từ vẻ mặt của Tuệ Kiều ta biết Yến Nguyên Tông quả thật đã không có thuốc nào cứu được.

Yến Nguyên Tông cuối cùng vẫn không có tỉnh lại, vẻ bi thương trên mặt Tinh Hậu cũng đã bị thay thế vào đó là sự bình tĩnh thường có.

Tuệ Kiều nhẹ nhàng nắm lấy cổ tay Yến Nguyên Tông xem mạch, sau đó chậm rãi lắc đầu.

“Hoàng thượng còn có thể sống được bao nhiêu thời gian?”

Giọng nói của Tinh Hậu cực kỳ bình tĩnh.

Tuệ Kiều buồn bã nói:

“Sẽ không thể vượt quá ngày nạp phi, bệ hạ đã triệt để mất đi ý thức, chỉ sợ chống cự không được thời gian dài...”

Tinh Hậu gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Cô đi đi!”

Ta cùng Tuệ Kiều đi ra bên ngoài, giao nàng cho Hứa công công, thấp giọng nhắc nhở:

“Đưa Toàn cô nương về Phong Lâm các.”

Hứa công công cung kính nói:

“Điện hạ yên tâm, lão nô nhất định đưa Toàn cô nương an toàn trở về.”

Tuệ Kiều nhẹ giọng căn dặn ta:

https://thuviensach.vn

“Huynh nghìn vạn lần phải cẩn thận!”

Rồi nàng cầm tay ta, rồi nhét một viên đan dược vào lòng bàn tay ta, đây là Thất Nhật Túy ta bảo nàng phối chế, năm đó chính là lợi dụng viên đan dược này mới giúp Yến Lâm bình yên trốn ra khỏi thuyền hoa của Cao Ly.

Ta cười nói: ‘Yến tâm’, rồi sau đó cầm phong thơ trong tay giao cho Tuệ Kiều, khẽ nói:

“Muội giao phong thư này cho Đường Vị.”

Trong phong thư này ta ủy thác Đường Vị hộ tống Tuệ Kiều trở về trước, Yến Nguyên Tông đã không có thuốc nào cứu được, Tuệ Kiều ở lại Tần đô cũng chỉ tăng thêm nguy hiểm mà thôi.

Nhìn theo bóng lưng Tuệ Kiều cùng Hứa công công rời khỏi cửa cung, lúc này ta mới xoay người lại đi vào trong nội thất. Tinh Hậu đang tràn ngập yêu thương chải vuốt búi tóc cho Yến Nguyên Tông, khóe môi vẫn còn mang theo một nụ cười dịu dàng mỉm cười, ta không dám quấy rầy nàng lẳng lặng đứng ở phía sau nàng.

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Khi Nguyên Tông còn nhỏ, mỗi ngày ta thường chải đầu cho nó, nó đã không chỉ một lần nói với ta: ‘mẫu hậu, sau nay chờ con trưởng thành, con sẽ chải đầu cho mẫu hậu’. Nhưng mà sau khi nó lớn lên đã quên mất những lời này...”

Vành mắt Tinh Hậu đột nhiên đỏ lên, nước mắt trong suốt đã chớp động trong đôi mắt đẹp của nàng, giọng nàng càng trở nên run run:

“... Có lẽ kiếp này ta... cũng đã không có phúc để được thấy nó chài đầu cho ta nữa rồi...”

https://thuviensach.vn

Nước mắt tràn mi theo đường nét trên khuôn mặt nàng chậm rãi chảy xuống, nhẹ nhàng nhỏ xuống trán Yến Nguyên Tông, nhưng Yến Nguyên Tông vẫn không có bất cứ phản ứng nào.

Tinh Hậu cầm lấy trâm gài tóc đầu rồng màu vàng bên giường, cẩn thận cắm lên đầu Yến Nguyên Tông, sau đó nàng quay người lại nhìn chằm chằm vào khuôn mặt ta, mỗi chữ mỗi câu nói:

“Ta muốn cho Trầm Trì và Yến Hưng Khải phải trả giá gấp ngàn lần!”

Cánh tay Yến Nguyên Tông đột nhiên buông thõng xuống, lúc này ta mới biết được, thì ra hắn đã chết rồi.

Tinh Hậu ôm chặt lấy thi thể của Yến Nguyên Tông, nhẹ giọng nức nở...

Ta cùng Hứa công công đem thi thể của Yến Nguyên Tông tạm thời giấu ở hầm băng bên trong Phượng Dương cung, trước khi Tinh Hậu thành công ủng hộ Trạch vương lên ngôi, tin tức Yến Nguyên Tông đã chết không thể bị tiết lộ ra ngoài.

Sự lạnh lùng của Tinh Hậu vượt xa ngoài ý liệu của ta, có lẽ từ lâu nàng đã chuẩn bị hết tất cả.

Dưới ánh đèn chập chờn, Tinh Hậu cùng ta ngồi đối diện nhau, Hứa công công đuổi hết bọn cung nữ ra ngoài rồi đứng ở một bên.

Tinh Hậu nói:

“Nguyên Tông! Ngày mai nghi thức nạp phi cử hành tại điện Thái Hòa. Con không cần tham gia khánh điển, cứ ở trong Cảnh Dung cung chờ đợi động phòng là được.”

Hình như nàng đã hoàn toàn đem ta trở thành Yến Nguyên Tông mất rồi.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Không nghĩ tới mình vô duyên vô cớ có một chuyện tốt, lẽ nào Tinh Hậu muốn cho ta và Khúc Nặc diễn giả thành thật sao?”

Hứa công công nói:

“Căn cứ theo tin tức vừa rồi truyền đến, Trầm Trì đã khẩn trương chạy về Tần đô, nhanh nhất là buổi sáng ngày mai hắn là có thể chạy tới Tần đô rồi.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Chỉ sợ khi hắn chạy tới nơi, tất cả đều đã chậm!”

Hứa công công thấp giọng nói:

“Lão nô đã an bài thỏa đáng tất cả, lần này mặc cho Trầm Trì giảo hoạt thế nào cũng đều phải rơi vào trong lòng bàn tay chúng ta thôi.”

Tinh Hậu ngưng mắt nhìn ta nói:

“Ngày mai con chỉ cần làm tốt bổn phận tân lang của mình, tất cả mọi chuyện cứ để ta tới ứng phó.”

Hứa công công nói:

“Thái hậu, hoàng hậu vẫn đang bị nhốt ở trong Thiên điện, mai là ngày đại hôn, nếu như hoàng hậu không có mặt hình như có phần không hợp lẽ.”

Tinh Hậu cả giận nói:

“Ả tiện nhân này còn giữ lại làm gì? Bảo người thắt cổ ả chết cho ta, cứ nói ả tự sát là được.”

Ta vội vàng nói:

“Mẫu Hậu, việc này nghìn vạn lần không được!”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nhăn mày nói:

“Con có ý kiến gì?”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như có thể thuận lợi diệt trừ Trầm Trì, khi đó mẫu hậu sẽ có thể thuận lợi ủng hộ Trạch vương thượng vị, tuyên bố bệ hạ băng hà, đến lúc đó nói là hoàng hậu nguyện chủ động tuẫn táng, đối với bên ngoài cũng có thể giao phó vẹn toàn.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Nếu là tuẫn táng, chết sớm hay muộn cũng đều như nhau!”

Nàng nhìn Hứa công công nói:

“Trước hết cứ đem ả nhốt vào hầm băng cho ta, để cho ả ở dưới đó cùng với Nguyên Tông cho có bạn, để hài nhi số khổ của ta đỡ phải chịu cảnh... tịch mịch...”

Ta kìm lòng không đậu rùng mình một cái, cừu hận của Tinh Hậu đối với Lệ Cơ đã không thể hóa giải.

Ta cùng Hứa công công áp giải Lệ Cơ tới hầm băng, thừa dịp cơ hội Hứa công công đi châm nến, ta lặng yên đem Thất Nhật Túy đã chuẩn bị trước nhét vào miệng Lệ Cơ. Nếu ở lại trong hầm băng không ăn không uống vài ngày, Lệ Cơ dù cho không bị chết đói cũng phải bị lạnh chết ở chỗ này. Cũng may ta có dự kiến trước, trước tiên bảo Tuệ Kiều chuẩn bị Thất Nhật Túy, sau khi Lệ Cơ ăn vào thân thể sẽ tạm thời bị vây vào trạng thái hôn mê, hẳn là có thể vượt qua trường kiếp nạn này.

Ánh mắt Lệ Cơ tràn ngập thâm tình nhìn ta, nàng khẽ mở đôi môi để cho ta thấy rõ viên thuốc trong miệng nàng, sau đó không do dự nuốt nó xuống.

https://thuviensach.vn

Hứa công công châm nến xong trở lại, nhìn Lệ Cơ không khỏi thở dài một hơi, thấp giọng nói:

“Bệ hạ, chúng ta đi thôi!”

Ta cởi ra đoạn dây vải đang trói trên người Lệ Cơ, sau đó cùng Hứa công công mang nàng đến hầm băng. Khi đi tới trước cửa, quay người lại thấy mười ngón tay Lệ Cơ đang đan xen vào nhau nhẹ nhàng múa, dưới ánh đèn là bóng một con chim nhỏ nhẹ nhàng muốn bay, nỗi xúc động không hiểu nhất thời trỗi dậy trong nội tâm ta, ta quyết sẽ không lần thứ hai phụ lòng tâm chân tình ghi lòng tạc dạ của Lệ Cơ đối với ta được.

Ta hiểu được dụng ý chân chính của Tinh Hậu, nàng không chỉ muốn ta giả mạo Yến Nguyên Tông cưới Khúc Nặc làm vợ mà còn muốn ta lợi dụng Khúc Nặc để kích động Trầm Trì. Trong đó điểm quan trọng chính là đoạt đi trinh tiết của Khúc Nặc, để cho nàng trở thành nữ nhân của ta. Cừu hận của Tinh Hậu đối với Trầm Trì thậm chí có thể khiến cho nàng quên đi sự ghen tị cần có của một người phụ nữ.

“Mẫu hậu... nếu như con hạ thủ với Khúc Nặc như thế, có phải không quá quang minh lỗi lạc hay không?”

Ta có phần lo lắng nói ra những lời này.

Tinh Hậu nhìn ta hầm hầm nói:

“Giờ là lúc nào mà con còn nói với ta bốn chữ quang minh lỗi lạc hả?”

Nàng đi tới trước mặt ta, thấp giọng nói:

“Ta muốn con đoạt đi tất cả của Trầm Trì, để cho hắn nếm tư vị bị cướp đi người yêu, chỉ có như vậy hắn mới có thể mất đi lý trí, chỉ có như vậy mới có thể khiến cho hắn cảm nhận được nỗi đau lòng thật sự, như vậy chúng ta mới có cơ hội đánh bại hắn.”

https://thuviensach.vn

“Con hiểu rồi!”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Khúc Nặc chẳng qua chỉ là một vật hi sinh mà thôi, không có sự hi sinh của nó làm sao chúng ta có thể đánh bại con hồ ly giảo hoạt Trầm Trì này chứ?”

Tinh Hậu đưa cho ta một cái bình ngọc nói:

“Bên trong là Mê Tình tán. Khi con và Khúc Nặc uống rượu giao bôi, đem Mê Tình tán đổ vào ly rượu của nó, đến lúc đó tự nhiên sẽ không phải phí thời gian quá nhiều.”

Thủ đoạn của phụ nữ quả thực làm cho ta thán phục, mặc dù có lúc ta cũng làm việc sẽ không từ thủ đoạn, nhưng mà chuyện mê gian như thế này ta vẫn rất xem thường. Lần này vì đối phó Trầm Trì nên ta không thể làm gì khác hơn là đành phải miễn cường đi làm.

Tinh Hậu nói:

“Ta tin tưởng con cũng không phải là một người lòng dạ đàn bà nhân từ nương tay.”

Ta thấp giọng nói:

“Con hiểu rồi, những lúc đặc biệt thì phải dùng thủ đoạn đặc biệt, có điều trong lòng con không thể chứa được hình bóng của người khác...”

Tay ta nhẹ nhàng đặt lên bờ vai Tinh Hậu, Tinh Hậu vỗ nhè nhẹ lên mu bàn tay của ta. Hình ảnh phản chiếu trong gương chính là thân ảnh của Tinh Hậu và Yến Nguyên Tông.

Tinh Hậu buồn bã than thở:

https://thuviensach.vn

“Nguyên Tông chưa từng bao giờ cùng ta thân cận qua như vậy.”

Ta rất hiểu rõ cảm tình của Yến Nguyên Tông đối với Tinh Hậu, trong đó nghiêng về kính nể là chiếm đa số hơn.

Ta nhẹ giọng nói:

“Mẫu hậu, sau đó con sẽ hầu hạ người, quyết không cho phép bất luận kẻ nào khi dễ mẫu hậu!”

Vành mắt Tinh Hậu đã hơi đỏ lên, ta cởi ra búi tóc của nàng, cầm lấy cây lược gỗ nhẹ nhàng chải vuốt tóc cho Tinh Hậu, Tinh Hậu thâm tình nhìn vào gương, nước mắt bất giác đã chảy xuống.

Chuyện mà Yến Nguyên Tông không có khả năng làm được, ta sẽ giúp hắn làm được. Ta vỗ về mái tóc mềm mại thuôn dài như tơ của Tinh Hậu, hệt như đang chơi huyền cầm, từng giai điệu tràn ngập yêu mến theo cây lược gỗ thoả thích trượt lên trượt xuống...

***

Ta yên lặng ngồi trên cái giường tân hôn, lần này mặc dù Yến Nguyên Tông nạp phi thời gian chuẩn bị có hơi cấp bách, thế nhưng toàn bộ Cảnh Dung cung đã được bố trí rất trang trọng hoa lệ, khí phái phi phàm, nơi nơi cũng tràn đầy khí tức phú quý hân hoan.

Từ những đèn cung đình màu hồng lộng lẫy treo trên cao tỏa ra ánh sáng chiếu rọi toàn bộ phòng tân hôn một mảnh đỏ rực.

Ta cũng không phải là lần đầu tiên trải qua trường hợp như vậy, thế nhưng giả mạo người khác để vào phòng tân hôn vẫn là một quá trình hoàn toàn mới.

https://thuviensach.vn

Trong kế hoạch của Tinh Hậu, đoạt đi tấm thân trinh nữ của Khúc Nặc là một bước cực kỳ quan trọng, chỉ có như vậy mới có thể khiến Trầm Trì bị tổn hại nặng về tinh thần.

Ta ngưng mắt nhìn ánh nến đang lay động dập dờn, với ta mà nói lấy một phương thức như vậy để đối phó với một cô gái vốn không quen biết cũng không phải là điều trong lòng ta mong muốn, thế nhưng đối với một đối thủ cường đại như Trầm Trì, nếu như không ra tay vào mặt mà hắn yếu nhất, chỉ sợ ta căn bản không có cơ hội đánh bại hắn.

Cửa cung chậm rãi mở ra, Khúc Nặc đội mũ phượng khoác khăn choàng vai được tám cung nữ đi cùng thướt tha đi vào trong cung, vị nữ quan thượng lễ(quan cử hành lễ) đem dải lụa hồng trong tay nàng giao vào tay ta, sau đó ta dẫn Khúc Nặc đi tới bên giường, ngồi xuống bên cạnh ta.

Nữ quan thượng thực(quan lo việc thức ăn) dựa theo quy củ dọn ra các món ăn, ta và Khúc Nặc được nữ quan thượng tẩm(quan lo việc ngủ) dẫn dắt tiến hành lễ bái.

Khi nữ quan thượng thực dâng lên cho chúng ta rượu giao bôi, ta khoát tay áo nói:

“Các ngươi lui ra!”

Nữ quan nọ hơi sửng sốt, một trình tự cuối cùng còn chưa hoàn ĩhành thì nhiệm vụ của nàng vẫn còn chưa có kết thúc. Khi nàng thấy ánh mắt sắc bén của ta, sợ quá lập tức buông tay xuống, ý bảo cung nữ lui ra ngoài, sau đó cũng vội vàng rời khỏi Cảnh Dung cung.

Bốn cung nữ phụ trách tắm rửa thay y phục cho chúng ta vẫn đang còn ở lại, ta cả giận nói:

“Trẫm bảo các ngươi đi ra ngoài, lẽ nào không nghe gì hết sao?”

https://thuviensach.vn

Bốn cung nữ nào dám kháng lại ý chỉ của ta, lật đật đi ra ngoài.

Ta nhìn hai ly rượu trong mâm, nhíu mày rốt cuộc quyết định quyết tâm đem Mẻ Tinh tán đổ vào một cái ly trong đó, sau đó cẩn thận lắc lư cho đều rồi bưng lên ly rượu nói:

“Dựa theo quy củ, hình như chúng ta nên uống chén rượu giao bôi...”

Khúc Nặc yên lặng gật đầu, đột nhiên quỳ xuống đất.

Ta hơi giật mình, thả lại ly rượu vào trong mâm.

Khúc Nặc vừa khóc vừa nói:

“Bệ hạ, ngài buông tha ta đi!”

Không ngờ nàng tự mình vén lên khăn voan, thấy dưới tấm khăn là khuôn mặt nàng như hoa đào gặp mưa, điềm đạm đáng yêu nói không hết lời, trên làn da nõn nà mặc dù hơi tái nhợt, thế nhưng càng làm cho người có cảm giác muốn yêu thương che chở.

Trong lòng ta thầm khen, thảo nào Trầm Trì mê luyến với nàng như vậy, Khúc Nặc này quả nhiên là một tiểu mỹ nhân ta thấy vẫn còn thương xót. Ta lạnh lủng nói:

“Cô đứng lên trước đi, có chuyện gì có thể từ từ nói.”

Khúc Nặc run giọng nói:

“Khúc Nặc tự biết nghiệp chướng nặng nề, không dám cầu bệ hạ lượng thứ. Chỉ cầu bệ hạ nhốt ta vào thiên lao, Khúc Nặc có chết cũng không hối hận.”

Ta thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cô dựa vào đâu mà nói như vậy? Cô căn bản không có phạm tội gì, vì sao ta phải nghiêm phạt cô?”

Khúc Nặc nói:

“Khúc Nặc thuở nhỏ đã có tâm nguyện, hy vọng sau này lớn lên sẽ được xuất gia, nếu như vi phạm thệ ước ắt gặp trời phạt, hiện tại gả cho bệ hạ, tất phải rước lấy Phật tổ nổi giận. Phật tổ xử phạt Khúc Nặc thế nào dân nữ cũng cam tâm tình nguyện, nhưng nếu dính dáng đến bệ hạ, dân nữ cho dù muôn lần chết cũng không đủ để chuộc lại sai lầm của dân nữ...”

Trong lòng ta cười thầm, Khúc Nặc này không ngờ lại tự bịa ra một lý do như vậy tới để qua mắt ta, đủ thấy nàng còn có chút tâm cơ. Nếu như ngay từ đầu nàng đã nói ra quan hệ giữa bản thân cùng Trầm Trì ắt sẽ phải liên lụy đến Trầm Trì. Xem ra nàng cảm tình của đôi với Trầm Trì quả nhiên rất sâu đậm, trong nội tâm ta không khỏi sinh ra một chút ghen tuông, tuổi tác của Trầm Trì đủ để làm phụ thân của Khúc Nặc, một cô gái xinh đẹp như hoa như vậy vì sao lại đi yêu thích một người như thế được?

Ta đưa tay muốn nâng Khúc Nặc dậy, chẳng ngờ nàng kinh hoàng co rụt người lại về phía sau, cả người ngồi trên đất, từ trên mũ phượng nhổ xuống trâm gài tóc sau đó đặt ngay trên chiếc cổ trắng như tuyết của mình:

“Bệ hạ! Khúc Nặc thực sự không muốn liên lụy ngài... nếu bệ hạ cố ý dùng sức mạnh, dân nữ chỉ có thể lấy cái chết để tạ tội!”

Ta hoà nhã nở nụ cười:

“Khúc Nặc! Chẳng lẽ trẫm ở trong mắt của cô lại đáng sợ như vậy hay sao?”

Khúc Nặc hơi ngớ ra.

Ta phất phất tay nói:

https://thuviensach.vn

“Cô đứng lên trước đi, trẫm cũng có vài câu tâm sự muốn nói cho cô nghe.”

Khúc Nặc do dự một chút, rốt cuộc từ trên mặt đất đứng lên, cây kim trảm cầm trong tay vẫn còn đặt trên cổ của mình.

Ta cố ý thở dài:

“Trẫm bệnh mới vừa khỏi hẳn, đã trải qua trận bệnh nặng này nên rất nhiều chuyện ta cũng đã nghĩ thông suốt.”

Cơn bệnh này của Yến Nguyên Tông toàn bộ Tần quốc không người không biết, không người không hiểu, Khúc Nặc tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Khúc Nặc nói:

“Tình huống của bệ hạ hình như đã khôi phục rồi.”

Ta gật đầu nói:

“Nhờ có hoàng hậu ngày đêm chăm sóc nên ta mới có thể khang phục được, trên đời này ta cảm kích nhất là Lệ Cơ.”

Ta cố ý phân tán sự chú ý của Khúc Nặc.

Khúc Nặc nhẹ giọng nói:

“Cảm tình của bệ hạ đối với hoàng hậu hình như rất sâu đậm?”

Ta thở dài nói:

“Trên đời này không người nào có thể thay thế được vị trí của nàng trong lòng ta. Chỉ tiếc lần này bởi vì việc nạp phi nên nàng rất tức giận, không biết khi nào mới có thể tha thứ cho ta đây.”

https://thuviensach.vn

Khúc Nặc nhẹ giọng nói:

“Thảo nào không thấy hoàng hậu nương nương tham gia đại điển nạp phi.”

Ta cười khổ nói:

“Khúc Nặc, ta không gạt cô, căn bản ta không muốn nạp cô làm phi, lần này tất cả đều là môt tay mẫu hậu ta lo liệu hết.”

Ánh mắt của Khúc Nặc dần dần đã dịu xuống, nàng đồng tình nói:

“Ta cũng không hề nghĩ đến sẽ mang lại cho bệ hạ và hoàng hậu nương nương nhiều phiền phức như vậy.”

Ta hư tình giả ý nói:

“Có đôi khi ta thực sự muốn làm một người bình thường, mang theo hoàng hậu cùng nhau nam canh nữ chức(nam cày mộng, nữ dệt vải), tiêu diêu sống cuộc sống tự tại, người trong thiên hạ ai cũng đều ước ao cuộc sống ba nghìn phi tần của ta, nhưng không biết thật sự trong đó có bao nhiêu chân ái đây?”

Nét mặt ta cũng tỏ ra buồn bã.

Khúc Nặc thấp giọng nói:

“Vì sao bệ hạ không giải thích rõ ràng với thái hậu?”

Trên mặt ta lộ vẻ khó xử:

“Mẫu Hậu một lòng muốn cho hoàng hậu sinh hạ cho ta một thái tử, thế nhưng hoàng hậu vào cung đã nhiều năm thủy chung vẫn chưa hoài thai, lần này nạp phi cho ta cũng chính là vì việc này.”

https://thuviensach.vn

Khúc Nặc mặt ửng đỏ cúi đầu xuống.

Ta cố ý nói:

“Nếu cô năm đó đã bằng lòng nguyện vọng này, vì sao không nói sớm với thái hậu?”

Khúc Nặc nói:

“Dân nữ nào có cơ hội được nhìn thấy thái hậu?”

Ta giả ra một bộ dạng chân thành:

“Khúc Nặc, ngày mai khi nhìn thấy thái hậu cô có dám nói với thái hậu như thế hay không?”

Khúc Nặc hơi do dự, rốt cuộc dứt khoát gật đầu.

“Được, ngày mai chúng ta sẽ đi nói cho thái hậu biết, ta cũng không muốn cưới cô, cô cũng không muốn gả cho ta, vậy thì cứ tuyên bố xoá bỏ cuộc hôn nhân này với người trong thiên hạ đi.”

Trong đôi mắt Khúc Nặc hiện lên ánh mắt kinh hỉ, nàng có phần không thể tin được hỏi lại:

“Bệ hạ thực sự nguyện ý làm như vậy sao?”

Ta gật đầu:

“Trong lòng ta chỉ có hoàng hậu, căn bản không có vị trí cho những người khác, ngày mai cô nhất định phải giúp ta giải thích rõ ràng với hoàng hậu, chẳng qua...”

Khúc Nặc hỏi:

“Chẳng qua cái gì?”

https://thuviensach.vn

Ta có vẻ lo lắng:

“Chẳng qua nếu thái Hậu biết chúng ta không muốn kết hợp, tất phải giáng tội cho cô.”

Khúc Nặc nói:

“Bệ hạ yên tâm, tội của Khúc Nặc đương nhiên sẽ do bản thân Khúc Nặc gánh chịu, nếu Thái hậu muốn giáng tội cho ta thì ta cũng cam tâm tình nguyện.”

Ta thầm nghĩ trong lòng, không ngờ Khúc Nặc lại đơn thuần như vậy, nói mấy câu thì nàng đã hoàn toàn tin cả mười phần, Trầm Trì lòng dạ tàm cơ sâu như vậy, sao lại đi yêu một cô gái đơn thuần như thế này được?

Ta trầm tư hồi lâu, mới nói:

“Không bằng như vậy, chúng ta cứ kết bái làm huynh muội trước mặt mẫu hậu dù sao cũng có một giao phó, thái hậu bận tâm đến quan hệ giữa chúng ta chắc cũng sẽ không giáng tội với cô đâu...”

Khúc Nặc vành mắt ửng đỏ, lẳng lặng đứng ở trước mặt ta, kim trâm trong tay từ lâu đã thả xuống.

Ta biết cô gái đơn thuần này nhất định đã bị màn biểu hiện hư tình giả ý của ta khiến cho cảm động, cố ý nói:

“Cô... cô không muốn à?”

Khúc Nặc quỳ hai đầu gối xuống đất, vừa khóc vừa nói:

“Bệ hạ, trọn đời Khúc Nặc cũng khó quên đại ân đại đức của ngài...”

Ta kéo cánh tay nàng đỡ nàng đứng lên, cầm qua kim trâm từ trong tay nàng, rồi khẽ châm lên ngón tay nàng một cái, nặn ra một giọt máu nhỏ vào

https://thuviensach.vn

trong ly rượu, sau đó lại đâm vào ngón tay của mình tích ra một giọt máu vào trong rượu. Giành trước cầm lấy ly rượu không có Mê Tình tán, sau đó hơi do dự mới đem một ly khác đưa cho Khúc Nặc.

Khúc Nặc có vẻ đặc biệt cảm động, nàng căn bản không nghĩ đến kế tiếp đang chờ đợi nàng sẽ là cái gì.

Ta ngửa đầu uống cạn ly rượu, rồi mỉm cười nhìn Khúc Nặc uống hết ly rượu kia. Ta thấp giọng nói:

“Sau này chúng ta huynh muội, ngày mai ta sẽ dẫn muội bẩm báo tất cả cho mẫu hậu, sau đó sẽ thả muội ra khỏi cung.”

Mặt Khúc Nặc hơi đỏ lên, nàng nhẹ nhàng gật đầu nói:

“Đa tạ bệ hạ!”

Ta cười nói:

“Sao còn gọi ta bệ hạ? Cần phải gọi ta là hoàng huynh chứ!”

Khúc Nặc gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Hoàng đế ca ca!”

Thấy hình dáng của nàng đơn thuần như vậy, nội tâm ta không khỏi có chút do dự. Khúc Nặc là một cô gái không hề có tâm cơ, không am hiểu thế sự, nếu ta hạ thủ với nàng, chẳng phải là quá mức đê tiện hay sao? Cho dù việc đó ta dùng để đối phó với Trầm Trì, nhưng mà điều đó có quan hệ gì đến cô gái vô tội này đâu? Kỳ thực muốn nhiễu loạn nội tâm của Trầm Trì thì chỉ cần tạo ra hiện tượng giả tạo cho hắn thấy là đủ rồi, ta cần gì phải chân chính đoạt đi trinh tiết của Khúc Nặc làm gì? Nếu như ta thực sự dùng thuốc mê nàng, hành vi như thế có khác gì so với một tên dâm tặc đâu? Chư vị ái thê của ta nếu biết ta làm ra hành vi như vậy thì sẽ nghĩ về ta thế

https://thuviensach.vn

nào đây? Nếu đã cùng nàng kết bái qua thì đó là huynh muội, sao ta có thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn được?

Ta ngẩng đầu nhìn Khúc Nặc, lúc này mặt nàng ửng đỏ, có vẻ càng phát ra vẻ diễm lệ động lòng người. Không biết thé nào, tim ta bắt đầu đập loạn lên, cảm giác nhiệt độ cơ thể mình bắt đầu không ngừng tăng cao.

Khúc Nặc nhẹ giọng nói:

“Hoàng đế ca ca, huynh có cảm thấy nóng quá hay không?”

Nội tâm ta chấn động, vốn ta còn tưởng rằng chỉ là do thấy vẻ kiều diễm của Khúc Nặc như vậy nên ta mới không cầm lòng mình được. Hiện tại mới phát giác, định lực của bản thân mình bắt đầu đang không ngừng giảm xuống, chỉ hận không thể lặp tức xé đi y phục tân lang trên người, lập tức chiếm hữu thân thể của Khúc Nặc. Hai tay ta cũng bắt đầu thấy run lên.

Ánh mắt ta nhìn vào gương đồng, lúc này mới phát hiện sắc mặt mình dù chưa biến đổi gì, thế nhưng hai mắt đã trở nên đỏ bừng, một bộ dạng như đang bị dục hỏa thiêu đốt. Trong lòng ta hoảng sợ, vội chuyển ánh mắt qua ly rượu trong mâm, ta nhớ kỹ ly rượu có bỏ Mê Tình tán chính là ly Khúc Nặc đã uống hết, nhưng vì sao ta cũng có phản ứng như vậy?

Khi nhìn qua Khúc Nặc, nàng đà bắt đầu xẻ mở cổ áo của mình, lộ ra một nửa bộ ngực mịn màng trắng như tuyết, từng đường cong mê người càng làm cho huyết mạch của ta như trương lên, chỉ muốn bạo phát.

Ta rốt cuộc đã hiểu, Tinh Hậu rất sợ ta đến lúc này sẽ thay đổi chủ ý nên hai ly rượu giao bôi bưng tới bên trong đã bỏ sẵn vào Mê Tình tán cả rồi, bất kể ta hay là Khúc Nặc đều không thể thoát khỏi dược lực của nó.

“Nóng quá...”

https://thuviensach.vn

Lượng Mê Tình tán Khúc Nặc ăn vào phải gấp đôi so với ta, hơn nữa thể chắt của nàng vốn không bằng ta cho nên phản ứng của nàng sẽ đến càng nhanh chóng hơn.

Ta mạnh mẽ áp chế xung động ở trong nội tâm, nỗ lực đem ánh mắt rời khỏi trên người Khúc Nặc, nhưng không ngờ Khúc Nặc lại dịu dàng nói:

“Hoàng đế ca ca... ta khó chịu quá...”

Ta quay đầu lại, ánh mắt nhất thời như dán vào trên người Khúc Nặc, từ lâu nàng đã bỏ xuống mũ phượng, mái tóc dài như thác nước đã xòa xuống bờ vai, cả áo khoác ngoài cũng bị kéo hở ra, bờ vai mềm mại cong cong đã hoàn toàn hiện ra dưới ánh nến, bên dưới là cái yếm màu hồng bó chặt lấy thân thể lả lướt của nàng bao quanh lấy đôi gò bồng đảo mê người phác hoạ ra những đường vòng cung tuyệt đẹp, dường như nó muốn giãy dụa khỏi sự bó buộc của cái yếm.

Bởi tác dụng của Mê Tình tán trên mặt Khúc Nặc giờ đây đã đầy màu đỏ, càng thêm kiều diễm ướt át. Ta kìm lòng không được hô hấp đã trở nên gấp gáp, trước mắt thỉnh thoảng hiện ra tràng diện cực kỳ dâm mỹ, ý nghĩ chà đạp Khúc Nặc dũng mãnh tiến vào trong óc ta, tiềm thức ta vẫn đang không ngừng đấu tranh vật lộn, tứ chi của ta cũng đã không bị ý nghĩ nắm trong tay, một cảm giác nóng rực trong cơ thể không ngừng cuộn trào lên. Ta cố sức cắn môi dưới, nỗ lực đi về phía bồn tắm, muốn mượn nước lạnh để làm nguội đi cỗ dục hỏa đang không ngừng tăng vọt trên người mình.

Thế nhưng không đợi ta đi đến bồn tắm, Khúc Nặc đã túm lấy tay áo của ta, gần như là rên rỉ kêu lên:

“Ta... thật khó chịu...”

Ta vùng vẫy đi về phía trước một bước, y phục tân lang trên người đã bị ta xé rách xuống, lộ ra thân thể cường tráng bên trong.

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt Khúc Nặc chớp động quang mang mê muội, trên thân thể của nàng cũng chỉ còn lại có cái yếm. Từ góc độ của ta nhìn xuống, trên thân thể tuyết trắng của nàng cũng chỉ còn lại duy nhất một sợi dây màu hồng đang buộc tại phía sau, hiện ra rõ ràng vẻ kiều diễm nhìn thấy mà giật mình.

“Trầm đại ca...”

Khúc Nặc gợi tình duyên dáng gọi một tiếng, nhất thời dấy lên phẫn nộ tràn ngập trong lòng ta, không ngờ nàng lại coi ta thành Trầm Trì, khi châm lên phẫn nộ cũng đồng thời châm lên dục hỏa vô biên của ta.

Ta đột nhiên ôm lấy nàng, tiện thể xé xuống cái yếm còn sót lại đang che đậy trên người nàng, thân thể hoàn mỹ không tì vết của Khúc Nặc nhất thời đã hoàn toàn hiện ra trước mắt ta.

Da thịt của chúng ta cũng bỏng đến dọa người, môi ta vừa chạm đến đôi môi anh đào của nàng, Khúc Nặc liền cuồng nhiệt hôn lấy ta, nụ hôn của nàng mới lạ mà cuồng dã, chúng ta kịch liệt hôn đến mức môi của hai người cũng bị rách thấm ra máu.

Y phục vướng víu trên người ta cũng đã bị xé xuống, ta và Khúc Nặc thẳng thắn tiếp xúc với nhau. Trong đầu ta đâu còn có lý trí gì nữa, chỉ biết là bản thân muốn tìm một chỗ để thoả thích phát tiết mà thân thể của Khúc Nặc vừa vặn là lựa chọn tốt nhất lúc này của ta.

Khúc Nặc điên cuồng vẫn còn đang ở trên người ta, dược lực cực mạnh của Mê Tình tán đã đem một liệt nữ trinh tiết hoàn toàn biến đổi thành một dâm phụ. Giữa ta và nàng đã phân không rõ cuối cùng là ai đang chủ động, cả hai gần như là điên cuồng quấn lại với nhau, đây là một buổi tối cực kỳ điên cuồng...

Sáng sớm tỉnh lại, Khúc Nặc vẫn còn đang ngủ say ở bên người ta, mái tóc dày đen nhánh tản mát ở trên gối, cánh tay trắng như phấn ôm chặt lấy

https://thuviensach.vn

thân thể ta, nét mặt gióng như một đóa hoa hải đường đang muốn hé nở, trên khuôn mặt thanh lệ động nhân ẩn chứa lệ ngấn, trên khóe môi duyên dáng cong cong hơi hiện lên một nụ cười yếu ớt thỏa mãn.

Ý nghĩ hỗn loạn trong đầu ta dần dần trở nên tỉnh táo, từng màn từng màn hồi ức tối hôm qua mình rốt cuộc đã làm gì đối với Khúc Nặc dần hiện lên trong đầu.

Khúc Nặc khẽ động thân mình, lúc này ta mới nhận ra thân thể chúng ta vẫn còn đang dính sát lại với nhau. Nhẹ nhàng nhấc lên chiếc chăn gấm và dời đi thân thể của Khúc Nặc, liền thấy một bức mỹ cảnh núi non phập phồng hiện ra tại trước mắt ta, dưới bờ mông mê người của Khúc Nặc thấp thoáng có thể thấy được vết tích của từng vệt từng vệt lạc hồng (máu x).

Ta hít một hơi dài, bất kể thế nào chính mình đã đoạt đi trinh tiết của cô gái vô tội này, bỗng nhiên cảm giác được trên đầu đau đớn đến muốn nứt ra, trong lòng lại sản sinh cảm giác khác thường, hiển nhiên là dược lực của Mê Tình tán vẫn hoàn toàn chưa bị loại bỏ.

Ta lặng lẽ mặc quần áo xuống giường, thân hình lảo đảo đi tới trước bồn tắm, sau khi giữa sạch khuôn mặt bằng nước lạnh, ép buộc bán thân phải tỉnh táo lại, trong đầu liền hiện lên hình ảnh dâm mỹ tối hôm qua, trong lòng không khỏi sinh ra một chút hổ thẹn, không ngờ mình lại đi làm cái chuyện vô sỉ như thế.

“A!”

Phía sau thinh lình vang lên tiếng la hoảng của Khúc Nặc.

Ta quay người lại, thấy Khúc Nặc đang dùng chăn gấm che lấy thân thể của mình, khuôn mặt trắng bệch đang co ro ở góc giường, trong đôi mắt toát ra ánh mắt gần như là tuyệt vọng.

“Ngươi... ngươi... tối hôm ngươi qua đã làm gì với ta?”

https://thuviensach.vn

Khúc Nặc thê lương nói.

Ta bụng bảo dạ:

“Chuyện cho tới bây giờ, không thể làm gì khác hơn là phải đẩy tất cả trách nhiệm lên trên người Tinh Hậu.”

Khúc Nặc cực kỳ bi thương nói:

“Ngươi... thật là đê tiện, không ngờ lại bỏ thuốc vào trong rượu...”

Ta giả ra bộ dạng thống khổ không hiểu:

“Ta cũng không biết trong rượu kia đã bị bỏ thuốc, nghĩ đến tất cả cũng là do an bài là mẫu hậu!”

Khúc Nặc che mặt lớn tiếng khóc nức nở.

Lúc này ngoài cửa vang lên tiếng gọi của Hứa công công:

“Bệ hạ, hôm nay còn phải kính trà cho thái hậu!”

Ta lau khô khuôn mặt rồi nói:

“Ngươi đi hồi bẩm cho mẫu hậu, nói chúng ta lập tức sẽ qua đó.”

Ta yên lặng đi tới trước giường, khuyên giải an ủi:

“Muội tử... nếu mọi việc đã như thế này, chúng ta vẫn nên bình tĩnh một chút trước đã, ngẫm lại nên đối đáp việc này như thế nào!”

Khúc Nặc hai mắt đẫm lệ nhìn ta, kỳ thực tình huống tối hôm qua ít nhiều nàng cũng nhớ rõ một ít, trong ấn tượng thì ta cũng không có dùng sức mạnh với nàng, ngược lại lúc mà nàng chủ động thì còn nhiều hơn. Thái hậu hạ mê dược trong rượu, ta và nàng kỳ thực cũng đều là người bị hại.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Chúng ta đi dâng trà cho mẫu hậu trước đã, có chuyện gì thì đợi sau hãy nói.”

Khúc Nặc rốt cuộc gặt đầu.

Khi ta và Khúc Nặc rửa mặt xong xuôi, đi ra ngoài cửa nàng mới trải qua ân ái sao có thể chịu đựng cả đêm điên cuông của ta được, thân thể có thể nói là đã chịu hủy hoại đôi chút, mỗi một bước đi dường như cũng cực kỳ gian nan.

Hứa công công vẫn luôn hầu trước cửa cười tủm tim đi về phía ta:

“Bệ hạ! Nương nương! Thái hậu đang chờ ở Huyền Đức điện!”

Ta hơi sửng sốt, hiến trà cho Tinh Hậu chính là việc nhà nội bộ của hoàng thất, không biết vì sao lại an bài đến Huyền Đức điện, Huyền Đức điện chính là nơi mà cận thần hoàng thân thảo luận quốc sự.

Ta và Hứa công công đi tuốt đằng trước, Khúc Nặc được hai cung nữ nàng đỡ chậm rãi theo ở phía sau.

Khi quẹo qua hành lang gấp khúc ở Ngự Hoa viên, giữa chúng ta đã được kéo gần lại một đoạn cự ly không nhỏ.

Hứa công công thấp giọng nói:

“Điện hạ có từng chuẩn bị bắt kẻ thông dâm hay chưa?”

Trong lòng ta ngẩn ra, tràn ngập dò hỏi nhìn Hứa công công.

Khỏe miệng Hứa công công nở một nụ cười, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Trầm Trì đã trở về, thái hậu triệu hắn nửa canh giờ sau phải đến Huyền Đức điện để trao đổi quốc sự.”

Ta nhìn về phía sau, Khúc Nặc đã ngừng lại, tại chỗ nghỉ tạm chốc lát rồi mới tiếp tục tiến tới.

Hứa công công nói:

“Thái hậu gọi cả Túc vương Yến Hưng Khải nữa, lúc này đang ở Phượng Dương cung chờ bệ hạ và nương nương đi vào kính trà đó!”

Ta lập tức hiểu rõ dụng ý chân chính của Tinh Hậu, hôm nay nàng chính là muốn dìm Trầm Trì vào tình cảnh nước sôi lửa bỏng, ta đột nhiên nghĩ đến Khúc Nặc, lần này chỉ sợ nàng cũng khó thoát cái chết, nghĩ thế nội tâm không khỏi run lên.

Đi tới Huyền Đức điện, Hứa công công mỉm cười hướng Khúc Nặc nói:

“Dựa theo quy củ của hoàng cung, ngày hôm nay trước khi gặp mặt thái hậu yêu cầu phải thay đổi lại triều phục. Mời hoàng thượng cùng nương nương!”

Khi ta và Khúc Nặc ánh mắt chạm nhau, ta lập tức cảm giác được ánh mắt tràn ngập u oán của nàng. Ta mim cười nói:

“Các ngươi giúp nương nương thay y phục đi.”

Hai cung nữ đáp ứng một tiếng, sau đó dìu Khúc Nặc đi vào Huyền Đức điện.

Hứa công công lộ ra một nụ cười đắc ý:

“Lão nô dẫn đường cho bệ hạ, đến Húc Dương cung tham kiến thái hậu.”

https://thuviensach.vn

Trên đường lão lặng yên đem an bài cụ thể nói cho cho ta nghe, lúc Khúc Nặc thay y phục, hai cung nữ kia sẽ lẻn trộm đi y phục của nàng, còn Trầm Trì không lâu sau cũng sẽ đến Huyền Đức điện, đến lúc đó sẽ có người đóng kín lại cửa sổ ở Huyền Đức điện, khiến cho hai người họ không thể chạy trốn được.

Trong lòng ta dâng lên một nỗi bi thương không hiểu, từ khi một khắc Tinh Hậu quyết định đối phó với Trầm Trì, số phận của Khúc Nặc đã được định trước. Nàng chỉ là một vật hi sinh trong cuộc đấu tranh chính trị này mà thôi. Nói một cách công bằng kế sách của Tinh Hậu cũng không cao siêu gì, thế nhưng mỗi một chi tiết nàng đều nắm chắc ở trong tay, hơn nữa đối với việc khéo léo khống chế tình cảm, thời cơ, diễn biến của âm mưu này quả thật không chê vào đâu được.

Ta được Hứa công công dìu đi vào Phượng Dương cung, Tinh Hậu đang ở đó cùng với Yến Hưng Khải chuyện trò vui vẻ. Lần này Tinh Hậu cố ý để cho Yến Hưng Khải qua đây cùng nàng nhận kính trà của ta và Khúc Nặc, biểu hiện ra nhìn qua như là đang cất nhắc với Yến Hưng Khải, kỳ thực là đang làm tê liệt thần kinh của Yến Hưng Khải, dời đi tầm mắt của y.

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Sao hoàng thượng chỉ tới một mình, Khúc Nặc đâu?”

Ta cố ý giả ra bộ dạng uể oải không chịu nổi ngồi ở trên ghế nói:

“Nàng sẽ đến sau!”

Tinh Hậu cười than thở:

“Bọn trẻ các con thật là! Có biết ta và hoàng thúc đã ở chỗ này chờ mất bao nhiêu thời gian rồi hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta nặng nề ho khan hai tiếng.

Yến Hưng Khải giả một bộ dạng thân thiết:

“Hai ngày này long thể của bệ hạ cảm giác thế nào?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Khá hơn rồi...”

Sau đó lại ho khan hai tiếng.

Hứa công công vội vàng bưng tới ống nhổ cho ta, ta xoay người lặng lẽ cắn đứt túi máu đã được giấu sẵn trong miệng trước đó. ‘Thụt!” phun ra một ngụm máu.

Yến Hưng Khải quá sợ hãi:

“Bệ hạ! Còn không mau mời ngự y!”

Ta dùng khăn lụa lau đi vết máu trên khóe miệng, lắc đầu nói:

“Không sao… ta phun ra ngụm máu này, trái lại thấy ngực... thông thuận hơn nhiều...”

Tinh Hậu cũng giả bộ thân thiết nói:

“Nguyên Tông, ngực con có còn đau hay không?”

Ta lại lắc đầu.

Hứa công công dẫn ngự y vội vã đi đến, trong lòng ta đã hiểu, tất cả trước mắt đều là Tinh Hậu cố ý diễn trò cho Yến Hưng Khải xem.

Ngự y dò xét mạch môn của ta rồi nhíu mày, tạo ra bộ dạng đang suy nghĩ cặn kẽ, hồi lâu mới nhoén miệng cười:

https://thuviensach.vn

“Chúc mừng bệ hạ, ngụm máu mà vừa rồi bệ hạ phun ra đã tắc nghẽ lâu ngày ở trong ngực, cho tới nay vẫn trở ngại đến huyết khí của bệ hạ vận hành, hiện tại trở ngại đã biến mất, thần dám khẳng định ít ngày nữa bệ hạ sẽ được khang phục!”

Mặt Tinh Hậu tràn đầy tươi cười, Yến Hưng Khải mặc dù cũng lộ ra dáng tươi cười, thế nhưng trong nội tâm khổ thế nào thì chỉ có chính y mới biết.

Hứa công công cười nói:

“Chúc mừng thái hậu, không nghĩ tới nạp phi xung hỉ quả nhiên thu được hiệu quả thần kỳ như vậy!”

Tinh Hậu hình như nhớ tới cái gì:

“Sao Khúc Nặc còn chưa qua đây?”

Hứa công công cuống quít nói:

“Để lão nô đi nghênh đón thử xem.”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Bỏ đi, mấy vị từ thái ấp đường xa tới rồi, Đức hoàng thúc còn đang ở Dụ Đức Điện chờ hoàng thượng tới chúc mừng kìa, chậm trễ hình như không tốt lắm đâu, còn ly trà con dâu chờ chúng ta đi gặp chư vị đại thần xong rồi trở về uống cũng không trễ.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Đúng vậy, quay lại uống sau cũng như nhau thôi.”

Ta thở hổn hển nói:

https://thuviensach.vn

“Không biết mấy vị hoàng thúc nào qua đây?”

Yến Hưng Khải nói:

“Lân vương, Kỳ vương, Mộc vương, bọn họ nghe nói bệ hạ nạp phi, đặc biệt từ thái ấp chạy qua đây.”

Ta kích động nói:

“Nguyên lai là các thất thúc ta cũng muốn đi gặp họ đây.”

Tinh Hậu mỉm cười gặt đầu.

Khi đi qua Dụ Đức điện tất nhiên phải qua Huyền Đức điện trước, khi nhóm chúng ta đi qua Huyền Đức điện, thấy một cung nữ thần sắc hoang mang trốn phía sau cột trụ ở hành lang. Tinh Hậu hơi nhăn mày, cả giận nói:

“Không biết lễ nghi gì hả?”

Hứa công công ra hiệu cho tiểu thái giảm bên người kéo cung nữ kia đi ra từ phía sau cột trụ. Cung nữ sợ đến thân thể run rẩy, ta đương nhiên nhận ra nàng, vừa rồi nàng và một cung nữ khác đã đi thay y phục cho Khúc Nặc.

Cung nữ run giọng nói:

“Nô tỳ tham kiến bệ hạ, tham kiến thái hậu...”

Kỹ xào biểu diễn của nàng không ngờ có phần cao siêu, cảm giác cực kỳ sợ hãi đã được nàng diễn rất đạt.

Tinh Hậu cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì mà khiến ngươi nhận không ra người khác thế hả, mà còn phải trốn ở phía sau cột trụ nữa?”

Cung nữ run giọng nói:

“Nô tỳ không... dám nói.”

Trên mặt Tinh Hậu hiện ra đầy sự nghi ngờ:

“Nói mau! Bằng không ta lập tức sai người đem ngươi lăng trì xử từ!”

Cung nữ nơm nớp lo sợ nói:

“Nương nương... ở bên trong!”

Tinh Hậu biến sắc, cùng ta liếc mắt nhìn nhau:

“Nương nương không đi Phượng Dương cung kính trà mà đến nơi đây làm gì?”

Trong lúc nhất thời Yến Hưng Khải đoán không được là chuyện gì đã xảy ra, vẻ mặt có vẻ rất hoang mang.

Tinh Hậu bước nhanh về phía điện, không ngờ cửa điện không chỉ khóa bên ngoài, bên trong cũng bị người cài then.

Tinh Hậu cả giận nói:

“Phá cho ta!”

Ngự tiền thị vệ vọt tới đầu tiên phá tung cửa, tất cả chúng ta đều nhảy vào bên trong Huyền Đức điện, thấy trong đại điện chỉ có một mình Khúc Nặc ngơ ngác ngồi ở một chỗ, trên người mặc quần áo của cung nữ, trên mặt đất nằm một tử thi xích lòa, hiển nhiên là cung nữ cùng đi với nàng đến đây. Hứa công công tiến lên dò xét hơi thở của cung nữ kia, phát hiện cung

https://thuviensach.vn

nữ đã không còn hơi thở, nhưng mà trên người vẫn còn hơi ấm, xem ra cũng chỉ mới vừa chết được không lâu.

Khúc Nặc hình như đã bị sợ hãi rất lớn, môi không ngừng run lên, ánh mắt cũng đã dại ra.

Ta nhìn chung quanh bốn phía nhưng không có thấy bóng dáng của Trầm Trì đâu, trong lòng âm thầm khó hiểu, dựa theo kế hoạch của Tinh Hậu, Trầm Trì hẳn là phải đúng giờ đi tới Huyền Đức điện, khi đó chúng ta vừa vặn có thể bắt được hắn và Khúc Nặc, không nghĩ tới hiện tại chỉ còn lại có một mình Khúc Nặc ở đây.

Lẽ nào Trầm Trì đã nhìn thấu âm mưu của Tinh Hậu nên không có đến Huyền Đức điện? Ta nhìn thi thể trên mặt đất, lẽ nào Khúc Nặc đã giết chết cung nữ này? Ta lập tức lại phủ định cái ý nghĩ này, qua lần tiếp xúc ngắn ngủi vào tối hôm qua, ta đã nhìn ra Khúc Nặc là một cô gái đơn thuần lương thiện, bảo nàng giết chết một cung nữ tay không tấc sắt, nàng tuyệt đối không có sự nhẫn tâm như thế này.

https://thuviensach.vn

Chương 116: Tri Kỷ

Bọn thị vệ ở trong cung lục soát một lần nhưng không tìm được tung tích của ai, nhưng cũng phát hiện được một vết tích ở cửa sổ phía đông, xem ra có người từ nơi này phá cửa sổ ra ngoài.

Tinh Hậu cả giận nói:

“Trong hoàng cung mà có nội tặc lẻn vào, đám thị vệ các ngươi đều là một lũ phế vật!”

Thống lĩnh thị vệ cuống quít nói:

“Thái hậu xin bớt giận, chúng thần từ trước tới này thủ vệ nghiêm mật, trước khi mỗi người vào cung đều bị kiểm tra, không dám có bất kỳ sơ sảy, cho dù hắn trốn khỏi Huyền Đức điện, cũng không cách nào chạy khỏi hoàng cung.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Thái hậu, chuyện này có chút kỳ hoặc, trước khi điều tra rõ thì không nên có phán đoán, có lẽ nội tặc chưa chạy cũng chưa biết chừng...”

Câu nói của hắn dụng ý rõ ràng, đó là muốn mê hoặc Tinh Hậu.

Ta chậm rãi đi tới trước người Khúc Nặc, thấp giọng nói:

“Khúc Nặc, vì sao ngươi lại ở chỗ này?”

Khúc Nặc kinh khủng vô cùng nói:

https://thuviensach.vn

“Không nên giết nàng, không nên...”

Nàng hiển nhiên là chấn kinh quá độ, lúc này thần trí có chút không rõ.

Trong lòng ta đã hiểu rõ, Trầm Trì đã tới ở đây, chắc chắn là hắn thấy tình hình không ổn, mới một kiếm giết cung nữ kia, rồi chạy ra ngoài.

Ta nhìn hướng của cửa sổ, lại đúng vị trí con đường mà chúng ta tới, từ nhiệt độ cơ thể của cung nữ kia cho thấy, Trầm Trì chắc chắn là mới đào tẩu không lâu, ta luôn luôn chú ý tới nơi này, sao không thấy có người chạy ra?

Hơn nữa, xung quanh đều là thị vệ tâm phúc của Tinh Hậu, Trầm Trì cho dù có chạy khỏi Huyền Đức điện, thì cũng không có khả năng không hề gây một tiếng động nào mà rời khỏi hoàng cung.

Tinh Hậu vốn định bắt kẻ thông dâm tại chỗ, không nghĩ tới Trầm Trì lại chạy thoát, mắt thấy kế mình bỏ công bỏ sức lập ra sắp tan thành bọt nước, trong lòng tức giận tới cực điểm, căm tức nhìn cung nữ nói:

“Nói mau! Ngoại trừ nương nương, còn có người nào tới Huyền Đức điện?”

Cung nữ kia khóc nói:

“Đình Úy Trầm đại nhân...”

Yến Hưng Khải biến sắc nổi giận nói:

“Nói bậy! Con tiện nhân này dám ngậm máu phun người, trong đại nội, không có bệ hạ và thái hậu cho mời, ai dám tự ý đi vào. Nếu như ngươi bịa đặt nửa lời thì cẩn thận cái mạng của ngươi đấy!”

Tinh Hậu giận dữ, lạnh lùng nói:

“Đem con tiện tỳ này xuống đánh chết cho ta!”

https://thuviensach.vn

Hai tên thị vệ lặp tức xông lên, kéo cung nữ kia xuống, cung nữ thấy mình đột nhiên gặp nạn, khóc rống lên, ngay cả biện minh cũng không nói nổi.

Tinh Hậu hiểu hơn ai hết, chỉ cần không bắt được Trầm Trì, kế hoạch lần này sẽ hoàn toàn thất bại. Nàng đương nhiên không thể nói là mình gọi Trầm Trì tới Huyền Đức điện, nếu không Yến Hưng Khải sẽ nhân cơ hội làm khó dễ.

Mấy vị hoàng thúc nghe được động tĩnh từ Dụ Đức điện chạy tới, thấy tình hình ở đây thì giật mình.

Nhưng chỉ với một thi thể trần truồng cũng chẳng nói lên điều gì, vả lại có nói thì cũng chỉ nói Khúc Nặc với cung nữ kia thông dâm, chuyện này nói ra có lẽ sẽ bị cười rụng răng.

Tinh Hậu thần tình buồn bã, khóe miệng Yến Hưng Khải hiện lên nụ cười nhạt, hắn đã hiểu chuyện trước mặt là do Tinh Hậu an bài, nếu như Trầm Trì bị bắt tại chỗ, thì thực sẽ không thể nào rửa sạch được hiềm nghi thông dâm.

Ta nghe thấy Khúc Nặc vẫn không ngừng thì thào nói:

“Không nên giết nàng... không nên giết nàng...”

Thầm nghĩ trong lòng:

“Nếu như là ta, ta sẽ không bao giờ mạo hiểm rời khỏi nơi này, Trầm Trì nhất định, còn trốn trong Huyền Đức điện.”

Ta bỗng nhiên rút thanh lợi kiếm từ bên hông của một thị vệ, run rẩy đi tới trước mặt Khúc Nặc, lạnh lùng nói:

“Tiện nhân... ngươi... ai trốn ở chỗ này... nói...”

https://thuviensach.vn

Ở trong mắt người ngoài họ hiểu ta tức giận tới mức nói không nên lời.

Yến Hưng Khải có chút giễu cợt nói:

“Chuyện này sợ rằng phải hỏi cung nữ đã chết kia thôi!”

Ta bỗng nhiên giơ kiếm đâm vào cánh tay của Khúc Nặc, máu tươi lập tức chảy ướt ống tay của nàng. Khúc Nặc vẫn chưa phát hiện, chỉ nói:

“Không nên giết nàng...”

Ta hạ quyết tâm một cước đá trúng tiểu phúc của Khúc Nặc, nàng đau đớn ngã lăn ra đất ngất đi.

Đôi mi thanh tú của Tinh Hậu giãn ra, nàng lập tức hiểu được việc ta làm.

Yến Hưng Khải biểu tình đột nhiên trở nên khẩn trương, lão hồ ly này và ta có cách nghĩ giống nhau, Trầm Trì chắc chắn còn ở trong Huyền Đức điện.

Yến Hưng Khải muốn tiến lên ngăn càn ta lại bị Tinh Hậu ngăn lối, nếu như để cho hắn chạm tới thân hình ta, thì với sự giảo hoạt của hắn nhất định sẽ phát hiện được điều không ổn.

Yến Hưng Khải lớn tiếng nói:

“Bệ hạ! Trước khi mọi chuyện rõ ràng thì không nên nổi giận, sẽ làm ảnh hưởng tới bản thân, long thể quan trọng hơn!”

Trong lòng ta âm thầm cười, Lão Hồ Ly này không lúc nào không muốn Yến Nguyên Tông chết đi, nay làm trò trước mặt mọi người là muốn biểu hiện cái gì?

Ta chỉ mũi kiếm vào ngực Khúc Nặc, run giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Tiện nhân! Ta muốn giết ngươi!”

Ta đâm kiếm về phía trước, nhưng mới đi được một thốn, vết thương đau đớn làm cho Khúc Nặc tỉnh lại.

Đôi mắt đẹp của nàng im lặng nhìn ta, miệng không lên tiếng, ta nhận rõ nàng đang lẩm bấm ba chữ “Trầm đại ca”, trong lòng ta cảm thấy đau đớn, mặc kệ ta có dùng thủ đoạn gì đi chăng nữa, nhưng cũng đã có được nàng, nàng đã trở thành nữ nhân của ta.

Vậy mà trong lúc sống chết, nàng lại đi gọi tên Trầm Trì nhớ mãi không quên hắn, trong lòng ta tràn ngập cảm giác bị phản bội.

Trong mắt ta tỏa ra sát khí âm lãnh, mũi kiếm đột nhiên lại tiến thêm về phía trước.

“Dừng tay!”

Thanh âm của Trầm Trì từ trên đỉnh đầu ta vang lên.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung nhìn lại nơi đó, thấy Trầm Trì nằm trên xà ngang, chậm rãi trượt theo cái màn che xuống, ánh mắt vẫn bình tĩnh như thường.

Yến Hưng Khải sắc mặt khó coi tới cực điểm, hắn lo lắng nhất chính là Trầm Trì chủ động hiện thân bảo vệ cho Khúc Nặc.

Ta chẳng cảm thấy kinh ngạc chút nào cả, chỉ cần Trầm Trì sớm hay muộn cũng phải xuất hiện trong Huyền Đức Điện, một kiếm này ta chỉ đâm cho mọi người xem mà thôi, xem ra Trầm Trì đối với Khúc Nặc cũng là thâm tình.

Tinh Hậu đắc ý cười nhạt một tiếng.

Trầm Trì lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Thái hậu quả nhiên cao minh.”

Tinh Hậu lạnh lùng nói:

“Nói tới cao minh, ai có thể so sánh được với Đình úy đại nhân của chúng ta, lại có thể làm ra chuyên đai nghịch bất đạo này!”

Ánh mắt của Trầm Trì nhìn thẳng vào ta, hai mắt thâm thúy nhìn không thấy đáy.

Ta làm ra vẻ đau đớn vô cùng, không cho hắn mở miệng, nói:

“Uổng... trẫm... đối với ngươi... tín nhiệm như vậy... ngươi... lại dám... lại dám...”

Ta hai mắt trợn tròn, im lặng cắn vỡ túi máu trong miệng, ‘Phốc!’ miệng, phun ra một ngụm máu lớn, thân hình ta run rẩy, chậm rãi ngã về phía sau, mọi người nhìn thấy biến hóa của ta, thì cuống quít xông lên đỡ lấy.

Tinh Hậu nức nở nói:

“Bắt đôi gian phu dâm phụ này lại cho ta, nếu như hoàng thượng có gì bất trắc, ta sẽ đem các ngươi thiên đao vạn quả để giải mối hận trong lòng...”

Ta nằm ở trên long sàng, kế hoạch của Tinh Hậu đã thành công mỹ mãn, nhưng mà ta không làm sao cao hứng nổi, đôi mắt u oán của Khúc Nặc lúc nào cũng hiện lên ở trong lòng ta.

Trầm Trì xuất hiện đã chứng minh hắn là một hán tử có dũng khí, không cô phụ một mối tình si của Khúc Nặc.

Có mấy tên ngự y bận rộn vây quanh, ta nghe thấy tiếng ca thán của họ, chuyện này ta đã chuẩn bị xong từ lâu, lấy y thuật của Tuệ Kiều thì lừa gạt đám ngu ngốc này không khó.

https://thuviensach.vn

Mạch đập của ta lúc chậm lúc nhanh, nhiệt độ cơ thể lúc lạnh lúc nóng, ngoại trừ dược liệu của Tuệ Kiều cho ta, ta còn vận dụng thêm Vô Gian Huyền Công, có thể khống chế nhiệt độ cơ thể của mình.

Mấy tên ngự y buồn bã vô cùng, chúng ta đang chờ ngoài điện. Yến Hưng Khải hoàn toàn bị ta làm rối trận tuyến, Trảm Trì gặp rủi ro, làm cho hắn rơi vào hoàn cảnh bất lực.

Ta run rẩy vươn tay, nói: “Mẫu hậu...”

Trong đôi mắt đẹp của Tinh Hậu tràn đầy nước mắt, nắm chặt hai bàn tay của ta, dường như đã coi ta là Yến Nguyên Tông.

“Hài nhi... hài nhi... không được rồi...”

Tinh Hậu khóc nức nở, nước mắt nàng không phải là ngụy trang, hai ngày nay nàng kiên cường chống đỡ, bây giờ có thể thoải mái phát tiết nàng ngồi một bên khóc chết đi sống lại.

Dựa theo kế hoạch của ta và Tinh Hậu, chúng ta gọi Yến Hưng Khải và bảy tên trọng thần tới bên giường, chính miệng bảo bọn họ lập Trạch Vương làm vua, chính quyền Tinh Hậu tạm thời giao cho Tinh Hậu quản lý, tám vị đại thần cùng phụ tá, khi nào Trạch vương mười tám tuổi thì Tinh Hậu sẽ giao quyền lực lại.

Yến Hưng Khải khó có thể che giấu sự thất vọng trong nội tâm, nhưng mà chuyện quan trọng lúc này của hắn chính là cứu Trầm Trì, ổn định trận tuyến, sau đó tích tụ lực lượng, chuẩn bị lần thứ hai.

Ta và Tinh Hậu đã nghĩ được phương pháp phân hóa quyên lực của Yến Hưng Khải, trong thời gian tới, chắc chắn hắn sẽ ẩn dấu mũi nhọn của mình, hơn nữa với kế hoạch hoàn mỹ kia, hắn đương nhiên là không có lý do để phản bác.

https://thuviensach.vn

Tới nửa đêm, ta và Yến Nguyên Tông đổi vị trí, tẩy dịch dung, thay trang phục của tiểu thái giám, im lặng chuồn ra ngoài cung.

Ta không trực tiếp trở về Phong Lâm Các, mà đi thẳng tới hướng Bách Hoa Lâu.

Mộ Dung Yên Yên đang nghỉ ngơi, thấy ta tới, cuống quít đứng dậy ra đón.

Khi nàng nhìn thấy trang phục của ta thì nở nụ cười:

“Điện hạ quả nhiên xuất quỷ nhập thần, hôm nay còn đứng dậy không nổi, vậy mà buổi tối đã sinh long hoạt hổ tới nơi này.”

Nàng đảo đôi mắt đẹp, nói:

“Xem ra... hình như điện hạ mới từ trong cung ra.”

Ta cười nói:

“Ánh mắt của Mộ Dung cô nương thật sắc bén, ta ở trước mặt cô nương giống như đã bị lột trần, chẳng còn giữ được bí mật gì.”

Câu này của ta tràn gập ý khiêu khích.

Mộ Dung Yên Yên khuôn mặt ửng hồng, nhẹ nhàng phì một tiếng, dẫn ta tới tiểu lâu ở phía sau.

Mộ Dung Yên Yên chuẩn bị nước nóng cho ta, ta thoải mái nằm ở trong thùng tắm, nước nóng thấm vào trong mỗi tấc da thịt của ta, làm cho cơ thể ta thoải mái, nhưng tinh thần lai áy náy vô cùng.

Tính mạng Trầm Trì hiện đã ở trong tay của Tinh Hậu, chắc chắn Tinh Hậu sẽ không bỏ qua cho hắn, diệt trừ Trầm Trì đối với ta mặc dù có chút

https://thuviensach.vn

tiếc hận, nhưng cũng cảm thấy may mắn gạt bỏ được một đối thủ đáng sợ như vậy, đúng là một chuyện vô cùng tốt.

Sở dĩ ta cảm thấy áy náy, đó chính là vì duyên cớ Khúc Nặc, trong tiềm thức của ta, ta sẽ không bỏ qua bất cứ thứ gì thuộc về ta, cho dù là giang sơn hay mỹ nhân.

Mộ Dung Yên Yên lấy quần áo vắt lên trên bình phong.

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới Mộ Dung cô nương lại có quần áo nam tử?”

Mộ Dung Yên Yên ở ngoài bình phong cười nói:

“Trong Bách Hoa Lâu luôn có hào khách vung tiền như nước, đương nhiên chúng ta phải chuẩn bị mấy thứ đồ dùng thật tốt, sẵn sàng cho họ sử dụng, ngươi chớ coi thường bộ quần áo này, giá của nó lên tới hơn hai trăm lượng bạc đấy.”

Ta ha hả cười ra tiếng:

“Quả nhiên là không buôn bán không gian dối, Mộ Dung cô nương học xong thủ đoạn của Tiền Tứ Hải từ khi nào vậy.”

Ta dùng khăn mặt lau khô thân thể, sau đó mặc quần áo. Khi ra khỏi phòng, Mộ Dung Yên Yên đã chuẩn bị xong hương trà, nàng đi một đôi guốc gỗ, bàn chân trong suốt hiện ra, thực đúng là mê người vô cùng.

Thấy ánh mắt tham lam của ta, khuôn mặt của Mộ Dung Yên Yên đỏ lên, sẵng giọng:

“Ngươi nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy chân của nữ nhân hay sao?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Thấy thì rất nhiều, nhưng mà chưa từng thấy đôi chân nào đẹp như vậy.”

Tiếp nhận chén trà trong tay Mộ Dung Yên Yên, ta uống một ngụm lớn, vui vẻ nói:

“Đã lâu rồi không có thời gian uống chén trà ngon như thế này.”

Mộ Dung Yên Yên thản nhiên cười nói:

“Ngươi tắm rồi, trà cũng uống rồi, chắc là tới lúc nói cho ta biết, ngươi mặc trang phục thái giám ra khỏi hoàng cung như vậy là có chuyện gì?”

Ta buông chén trà nói:

“Chăng hiểu tại sao, ta lúc này có chút đói bụng, Mộ Dung cô nương có thể chờ ta ăn xong được không?”

Mộ Dung Yên Yên dịu dàng liếc mắt nhìn ta, đứng dậy nói:

“Đã trễ thế này, bảo ta đi đâu tìm đầu bếp cho ngươi?”

Ta giả vờ ngạc nhiên nói:

“Mộ Dung cô nương chẳng lẽ không biết nấu nướng?”

Mộ Dung Yên Yên lắc đầu nói:

“Ngoại trừ vũ đao lộng kiếm, ta chẳng có sở trường gì.”

Ta cười nói:

“Thảo nào Mộ Dung cô nương đến giờ vẫn không có ai để ý.”

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương điện hạ hình như lo chuyện hơi nhiều.”

Ta dõng dạc nói:

“Mộ Dung cô nương nếu như không có ý trung nhân, có thể suy nghĩ tới Dận Không một chút.”

Mộ Dung Yên Yên đỏ mặt nói:

“Điện hạ càng nói càng kỳ cục, nếu như còn tiếp tục đùa Yên Yên, thì chắc chắn đêm nay sẽ phải đói bụng đấy.”

Mộ Dung Yên Yên không phải là không biết sở trường gì như nàng nói nàng không chỉ biết nấu nướng, mà trình độ còn tương đối cao siêu, đích thân làm mấy món ăn nhanh, ta ăn thấy ngồi khen không dứt miệng.

Cơm nước no nê, ta đi vào chủ đề chính:

“Ta vừa đi Tần cung, Yến Nguyên Tông đã chết, lúc lâm chung hạ di chiếu, lập Trạch vương Yến Nguyên Tề làm người kế vị, Tinh Hậu tạm nhiếp chính.”

Tin tức Yến Nguyên Tông băng hà đã truyền khắp Tần đô từ lâu, chuyện này đối với Mộ Dung Yên Yên chẳng cỏ gì kinh ngạc, nàng nhẹ giọng nói:

“Ta vẫn nghĩ mãi không ra, thế lực của Yến Hưng Khải và Trầm Trì ở Đại Tần đâu phải là yếu, tại sao lại cam chịu như vậy?”

Ta cười lạnh, nói:

“Mộ Dung cô nương chắc là không biết, Trầm Trì đã bị Tinh Hậu bắt, hiện tại đang bị giam trong thiên lao.”

Chuyện Trầm Trì có liên quan tới danh dự của hoàng thất, không thế tiết lộ ra ngoài được.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên thất kinh nói:

“Trầm Trì là người giảo hoạt, sao có thể rơi vào trong tay Tinh Hậu được.”

Ta cười nhạt một tiếng, không nói tình hình cụ thể, thấp giọng nói:

“Ta muốn nhờ Mộ Dung cô nương giúp ta một chuyện.”

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

“Khi Bình vương điện hạ đi vào Bách Hoa lâu, Yên Yên đã biết là người có chuyện muốn nhờ.”

Ta ngại quá cười nói:

“Bởi vì Mộ Dung cô nương là tri kỷ của ta.”

Mộ Dung Yên Yên thâm ý nói:

“Bình vương ở trên đời này đâu có thiếu tri kỷ... nhất là hồng nhan tri kỷ.”

Ta ha hả cười:

“Thế nhưng ta với Mộ Dung cô nương lại khác.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Nói mau, đến tột cùng là có chuyện gì?”

Ta thấp giọng nói:

“Yến Nguyên Tông sắp đại tang, thế nhưng cùng hắn xuống mồ còn có một bí mật kinh thiên...”

https://thuviensach.vn

Ta cố ý không đem chuyện này nói thẳng, là vì muốn kích thích sự hiếu kỳ của nàng.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Bí mật gì?”

Ta nhìn xung quanh một lần sau đó mới hạ giọng nói:

“Có quan hệ tới bí mật của bảo tàng Mâu thị.”

Mộ Dung Yên Yên nhăn mày nói:

“Chẳng phải là bảo tàng Mâu thị rơi vào trong tay quốc quân hai nước Hán, Tề rồi hay sao?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta nghe nói khi Tuyên Long hoàng đế kê biên tài sản của Mâu thị, cũng đã chiếm được một phần bảo tàng, Điền Tuần giao cho Hán Thành Đế chẳng qua chỉ là bản phục chế qua trí nhớ mà thôi.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ngươi muốn làm như thế nào?”

Ta thấp giọng nói:

“Mộ Dung cô nương có biện pháp nào lấy được địa đồ của lăng mộ Yến Nguyên Tông hay không?”

Mộ Dung Yên Yên bán tín bán nghi nhìn ta, hồi lâu mới nói:

“Ngươi muốn đi trộm mộ?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta âm thầm xấu hổ, việc trộm mộ này chẳng qua chỉ là để cứu Lệ Cơ, chứ chẳng có cái tàng bảo đồ nào cả. Yến Nguyên Tông dưới suối vàng có biết cũng có thể tha thứ cho chuyện của ta.

Mộ Dung Yên Yên trầm tư hồi lâu, mới nói:

“Ta có quen một gã cao thủ đào mộ, hắn tên là Liên Việt, là người Yến quốc, nhưng mà tính tình người này rất cổ quái. Trong đời hắn có ba thứ không trộm, một... không ... trộm của người bổn quốc, hai không ăn trộm của người trung nghĩa, ba không trộm nữ nhân.”

Ta cười nói:

“Yến Nguyên Tông là người Tần quốc, nhưng do nguyên nhân mẫu thân nên cũng được cho là một nửa người Hán quốc, chẳng có quan hệ gì với Yến quốc cả. Hắn đương nhiên không phải là người trung nghĩa, hơn nữa lại là nam nhân, cho nên phủ hợp với điều kiện của Liên Việt.”

Nhưng trong lòng ta âm thầm nghĩ tới, lần này xem ra đã phạm vào điều kiêng kỵ của Liên Việt rồi…

Mộ Dung Yên Yên gật đầu nói:

“Liên Việt còn có một tính tình cổ quái, cho dù hắn trộm vật gì, cũng đòi chia đều với cố chủ.”

Ta cười nói:

“Ta có thể đổi ra giá trị tiền bạc chứ?”

Mộ Dung Yên Yên u nhiên thở dài nói:

“Vậy còn phải xem hắn có muốn hay không.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Lệ Cơ khởi sao có thể chia xẻ với hắn? Lần này nếu đã làm, sau khi cứu được Lệ Cơ, ta sẽ giết chết Liên Việt ở trong mộ, để cho hắn vĩnh viễn không thể nào tiết lộ bí mật ra ngoài?”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ngươi cần phải suy nghĩ kỹ, nếu như thấy điều kiện quá hà khắc thì không nên mời hắn.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi giúp ta liên hệ với hắn, cho dù điều kiện thế nào, ta cũng đáp ứng.”

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

“Hắn lúc này vẫn đang ở trong Bách Hoa lâu chứ đâu, hắn thiếu ta ba vạn lượng bạc, nếu như ngươi mời hắn, thì phải thanh toán chỗ bạc này cho xong.”

Ta nhịn không được bật cười lên, người này đúng là thú vị, lần đầu tiên nghe nói có người thiếu loại tiền này, hơn nữa lai là số tiền lớn như vậy.

Mộ Dung Yên Yên lại nói:

“Ta đã điều tra ra được, sở dĩ hắn trốn ở chỗ này là vì chọc phải một phiền toái lớn.”

Ta cười nói:

“Xem ra Liên Việt đã không còn bất kỳ lựa chọn nào khác rồi.”

Sáng sớm dưới sự hướng dẫn của Mộ Dung Yên Yên, ta đi lên trước cửa phòng “Linh Hương Các”, qua hồi lâu mới thấy một nữ kỹ xinh xắn lượn lờ đi ra.

https://thuviensach.vn

Khi nàng nhìn thấy ta và Mộ Dung Yên Yên đứng đây thi kinh hãi, nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười tươi.

Mộ Dung Yên Yên ý bảo nàng rời khỏi phòng.

Ta mỉm cười đi vào.

Trên giường lớn, Liên Việt vẫn còn đang ngủ say, từ hình dáng bề ngoài trong chăn có thể nhận ra được hắn tương đối mập mạp, có một đôi chân to, nhiều lông đen.

“Sáng sớm như vậy đã tới gõ cửa, chẳng nhẽ lão tử thiếu ngươi cái gì hay sao?”

Liên Việt nằm ở trong chăn hét lớn.

Ta lôi cái ghế ở bên giường ngồi xuống, mỉm cười nói:

“Ngươi không thiếu ta cái gì, nhưng mà cũng tính toán trả xong con số va vạn lượng bạc đi.”

Liên Việt lúc này mới cảm thấy có người vào, giật chăn thò đầu ra, gãi gãi mái tóc vàng rối bời, hắn dùng đôi mắt màu đỏ đánh giá ta vài lần, giả bộ hung thần ác sát:

“Tiểu tử! Ngươi dám xông vào phòng ta, cẩn thận ta đánh ngươi, lão bản ở đây cũng phải nể ta ba phần.”

Ta ha hả phá lên cười, vung tờ giấy trong tay:

“Liên Việt a Liên Việt! Ta đã thấy nhiều người không biết liêm sỉ, nhưng chưa từng thấy người không biết xấu hổ như ngươi, ngay cả tiền xác thịt cũng nợ, ngươi có phải là nam nhân không? Nếu như hôm nay ngươi không trả tiền, sự tình này sẽ truyền khắp thiên hạ, đến lúc đó ta cũng muốn xem Liên Việt là người như thế nào.”

https://thuviensach.vn

Liên Việt sắc mặt chuyển đổi thật nhanh, tươi cười nói:

“Vị công tử này dáng vẻ đường đường, phong độ hơn người, chắc chắn không phải là nhân vật tầm thường, không biết tìm Liên Việt có chuyện gì? Công tử đợi chút, chờ ta mặc quần áo tử tế rồi sẽ nói!”

Hắn ngồi dậy, nhanh chóng mặc áo bào, đợi khi hắn đứng lên, ta mới phát hiện vóc người này cũng khôi vĩ, so với ta còn cao hơn một chút, hắn vốn mập mạp, nhưng vóc người tương đối lớn nên cũng không có gì là béo cho lắm.

Liên Việt xoa xoa cái đầu tròn, cái cằm béo núc run rẩy, hắn cười đi tới chỗ ta, bỗng nhiên xoay người chay ra trước cửa.

Ta đã dự định được chiêu này, giơ chân trái lên, chắn trước cửa.

Liên Việt ha hả cười nói:

“Công tử hóa ra là người thâm tàng bất lộ!”

Hắn đã thấy Mộ Dung Yên Yên đứng ngoài cửa, thở dài nói:

“Mộ Dung lão bản muốn tới tìm ta thì tới, sao phải tìm người đối phó ta làm gì.”

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

“Vị này chính là Đại Khang Bình vương điện hạ, tìm ngươi có việc trao đổi.”

Liên Việt nổi giận đùng đùng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta chẳng cần biết hắn là điện hạ gì cả, quấy rầy giấc ngủ của ta thì ta coi hắn không bằng cái rắm!”

Mộ Dung Yên Yên nhăn mày nói:

“Liên Việt, ngươi thiếu ngân lượng của Bách Hoa lâu ta, Bình vương điện hạ đã trả hết nợ cho ngươi, hiện giờ người chính là chủ nợ, ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Nàng nói xong xoay người đi luôn.

Liên Việt giống như một con gà chọi bị bại trận, ủ rũ cúi đầu đi tới bên giường ngồi xuống nói:

“Vô công không bất thọ lộc, ngươi tới tìm ta là có chuyện gì?”

Ta mỉm cười nói:

“Tìm ngươi đương nhiên là muốn ngươi giúp ta trộm mộ!”

Liên Việt lắc đầu nói:

“Ngươi đi tìm người khác đi, ta đã rửa tay làm người ngay thẳng rồi.”

Ta cười lạnh nói:

“Số tiền của Yến quốc Vệ Tử Việt ngươi đã tiêu hết rồi hay sao?”

Liên Việt sắc mặt không khỏi biến đổi, thất thanh nói:

“Ngươi...”

Ta cười nói:

“Ngươi thân là người Yến quốc, vậy mà dám động tới mộ của tướng quốc, trong thiên hạ còn chuyện gì ngươi không dám làm?”

https://thuviensach.vn

Liên Việt cúi đầu thấp hơn, nói:

“Ngươi muốn mật báo?”

Ta cười nhạt nói:

“Nếu như ngươi muốn mật báo, ta còn ở chỗ này nói chuyện với ngươi ư?”

Liên Việt nói:

“Nói nghe một chút.”

Ta đứng dậy đóng cửa phòng, đi qua đi lại trong phòng vài bước, mới nói:

“Ta muốn ngươi giúp ta trộm mộ táng của Yến Nguyên Tông.”

Khuôn mặt béo phi của Liên Việt run lên một cái, đôi mắt chợt co rút lại, hắn thấp giọng nói:

“Ngươi điên rồi, Yến Nguyên Tông vẫn còn chưa hạ táng.”

Ta cười lạnh, nói:

“Sẽ hạ táng, ngày hạ táng cũng chính là ngày chúng ta vào trong mộ.”

Liên Việt âm tình bất định, hồi lâu mới nói:

“Chuyện này độ khó quá lớn, ta sợ rằng không thể giúp ngươi.”

Ta nhìn thẳng vào hai mắt Liên Việt, nói:

“Chỉ cần chuyện này thành, ta có thể giúp cho ngươi bình yên rời đi, hơn nữa cũng cho ngươi một phiến thổ địa ở Khang quốc, cả đời không lo cơm áo, hưởng hết vinh hoa.”

https://thuviensach.vn

Liên Việt lo lắng hồi lâu, rốt cục nói:

“Ngươi muốn đánh cắp thứ gì?”

Ta lạnh lùng nói:

“Ngươi không cần biết, sẽ không vi phạm những điều kiện của ngươi.”

Liên Việt nói:

“Sau khi chuyện thành công, ta muốn ngươi chia một nửa bảo vật cho ta.”

Ta lắc đầu nói:

“Thứ đó sẽ không có tác dụng gì với ngươi, ta sẽ cho ngươi một cái giá thỏa mãn.”

Liên Việt mỉm cười giảo hoạt:

“Tốt, ta tạm ĩhời đáp ứng ngươi, nhưng mà bao nhiêu ngân lượng, ta phải thấy vật phẩm rồi mới định giá, lúc này ta cần một số tiền mua công cụ và khảo sát hoàn cảnh.”

“Không thành vấn đề!”

Ta sảng khoái hồi đáp.

Trờ lại Phong Lâm Các, Thải Tuyết đã khôi phục lại thân nữ nhi, khi nghe được tin Yến Nguyên Tông chết, tất cả mọi người đều đợi ta trở về.

Đường Muội dựa theo sự phân phó của ta hộ tống Tuệ Kiều rời đi, A Đông trọng thương mới khỏi, hiện cũng theo đội ngũ chúng ta trở về.

https://thuviensach.vn

Khang đô tới giờ vẫn chưa có tin tức truyền tới, làm cho ta bắt đầu cảm thấy có chút bất an, chẳng nhẽ ở giữa xảy ra chuyện gì?

Ta tìm A Đông và Nhã Khắc, bảo họ chú ý hướng đi của Liên Việt, người này để lại cho ta một ấn tượng cực kỳ gian xảo, ta cần phải bảo đảm đây không phải là một cạm bẫy.

Sau khi xong việc này, Thải Tuyết đã nấu cơm xong, nàng mang tới thư phòng.

Nhìn thấy ta ăn cơm ngon lành, Thải Tuyết nở nụ cười yếu ớt.

Ta mỉm cười nói:

“Mấy ngày nay chỉ có thảo dược làm bạn, ta có chút đói bụng.”

Thải Tuyết ôn nhu nói:

“Thải Tuyết sẽ làm một số món ngon, bồi thường tổn thất cho công tử.”

Ta ha hả cười nói:

“Cơm do Thải Tuyết làm luôn hợp với khẩu vị của ta.”

Thải Tuyết nói:

“Khi Tuệ Kiều đi, có để lại một bình đan dược, công tử có thể sử dụng.”

Ta gật đầu, cẩn thận tiếp nhận đan dược, thầy bàn tay nõn nà của Thải Tuyết, trong lòng không khỏi rung động, đưa tay cầm lấy tay của nàng.

Thải Tuyết khuôn mặt đỏ lên, muốn tránh.

Ta cầm bàn tay nhỏ nhắn của nàng, nói:

“Thải Tuyết, ta muốn đưa nàng rời khỏi Đại Tần trước.”

https://thuviensach.vn

Thải Tuyết lắc đầu nói:

“Thải Tuyết không sẽ rời đi, nếu như công tử thành công kết minh, chuyện rời đi của chúng ta sẽ không có nguy cơ gì cả, nếu như phát sinh biến cố giữa đường, thuật dịch dung của Thải Tuyết sẽ có trợ giúp với công tử.”

Ta gật đầu, thâm tình nhìn thẳng vào hai mắt của Thải Tuyết, nàng nhân cơ hội rút bàn tay nhỏ nhắn ra, đi tới bên cạnh bàn dọn dẹp, ôn nhu nói:

“Công tử tận dụng thời gian nghỉ ngơi một chút, thân là Đại Khang Bình vương, tang lễ của Yến Nguyên Tông người chắc chắn phải đi.”

Ta thở dài nói:

“Sợ rằng ta không có thời gian nghỉ ngơi, nàng chuẩn bị nước nóng, ta tắm rửa thay y phục sau đó tới hoàng cung phúng điếu ngay.”

Tuy rằng chỉ là một đêm, thế nhưng hoàng cung hiện giờ đã khác một trời một vực với tối qua khi ta rời đi, có lẽ vai đóng không giống khiến tâm tình ta cũng khác đi.

Toàn bộ Tần cung đều mang không khí nghiêm túc và trang trọng, trước mắt chỉ còn hai màu đen và trắng, những câu đối phúng điếu bay dài trước gió.

Ta cảm thấy gió thu hiu quạnh trong lòng thê lương, tình cảnh này đối với ta mà nói tương đối là quen thuộc, trước khi khi Tuyên Long hoàng đế chết đi, ta đã từng tận mắt chứng kiến, giờ lại tới phiên Yến Nguyên Tông, số phận của Tinh Hậu quả nhiên là bất hạnh.

Linh đường của Yến Nguyên Tông được lập tại Dụ Đức điện, từ xa đã nghe thấy những tiếng khóc rống, dưới sự hướng dẫn của tiểu thái giám, ta đi tới trước Dụ Đức điện, người phụ trách tang lễ là Yến Hưng Khải.

https://thuviensach.vn

Có thể nhận ra, đứng trước đại sự Tinh Hậu vẫn vô cùng lạnh lùng và bình tĩnh, thực ra chuyện này vốn do phụng thường Khúc Tĩnh chủ trì, nhưng do chuyện của Khúc Nặc mà hắn không còn tư cách chủ trì loại chuyện này.

Yến Hưng Khải thấy ta, dùng sắc mặt u buồn tiến lên đón, hắn bây giờ không cần phải ngụy trang cho tâm tình mình nữa, liên tiếp thất bại, hắn không còn cách nào cười được nữa rồi.

“Huynh đệ sao lại tới? Đã khỏe chưa?”

Ta ho khan một tiếng nói:

“Đa tạ đại ca quan tâm, đệ cũng tạm ổn rồi, hoàng thượng xảy ra chuyện, đệ sao không thể tới được chứ.”

Yến Hưng Khải thở dài một tiếng, chán nản nói:

“Phong vân do trời định, làm gì có ai đủ năng lực nhìn thấu được chứ.”

Trong lòng ta cười thầm, biết hắn nói câu này là có ý khác, nhưng mà ta vẫn giả bộ đau thương:

“Đại ca nên bảo trọng thân thể nhiều hơn, tránh lo nghĩ vất vả.”

Yến Hưng Khải nở nụ cười khổ, ta thấp giọng nói:

“Đại ca, đệ nghe nói... Trạch vương kế nhiệm... chuyện này không biết là có thật hay không?”

Yến Hưng Khải nhìn bốn phía xung quanh, thấp giọng nói:

“Đúng là như thế, nhưng mà... thái hậu tạm thời nhiếp chính...”

https://thuviensach.vn

Trên mặt ta hiện lên sự vui mừng, nếu như ta không biểu hiện thái độ vui mừng, Yến Hưng Khải chắc chắn sẽ cảm thấy kỳ quái, ai chẳng biết ta là nghĩa tử của Tinh Hậu, nàng nhiếp chính cũng đại biểu cho việc kết minh của Khang Tần đã thành.

https://thuviensach.vn

Chương 117: Kinh Hãi

Yến Hưng Khải nói:

“Huynh đệ, thái hậu mặc dù là nghĩa mẫu của đệ, nhưng mấy ngày nay bận nhiều việc, không có tinh lực chú ý tới chuyện kết minh.”

Ta liên tục gật đầu, tới linh đường bái tế Yến Nguyên Tông, trong linh đường có hai cỗ quan tài, một cỗ trong đó chắc chắn là của Lệ Cơ. Tính ra nàng đã ngủ ba ngày, không biết là có chịu đựng được tới thời gian Yến Nguyên Tông hạ táng hay không? Trong lòng ta yên lặng cầu khẩn, khẩn cầu trời xanh cho ta một cơ hội bù đắp cho Lệ Cơ.

Sau khi rời khỏi Dụ Đức điện, ta đi thẳng tới Phượng Dương Cung, từ khi tin tức Yến Nguyên Tông chết được truyền ra, Tinh Hậu không ra khỏi cửa.

Hứa công công thấy ta đi tới, cuống quít mời ta vào phòng, hắn thấp giọng nói:

“Thái hậu bị bệnh, ta mới cho người uống thuốc.”

Ta gật đầu, thấp giọng nói:

“Ta vào thăm mẫu hậu.”

Tinh Hậu mặc bộ trang phục màu đen, cứ nhìn mãi vào vách tường, trên vách tường là một bức họa của Tinh Hậu. Ta nhận ra đây chính là bức họa

https://thuviensach.vn

mà ta đích thân vẽ cho nàng trong yến hội khi ta mới nhập tần, lời tựa là do Yến Nguyên Tông đề.

Ta im lặng tới phía sau nàng, cung kính nói:

“Mẫu hậu!”

Tinh Hậu gật đầu, ánh mắt vẫn nhìn trên bức họa:

“Ta có đúng là quá mức ích kỷ hay không, chẳng bao giờ quan tâm tới cảm thụ của Nguyên Tông?”

Ta lắc đầu, thấp giọng nói:

“Hoàng huynh dưới suối vàng có biết, chắc chắn sẽ hiểu nỗi khổ tâm của mẫu hậu.”

Tinh Hậu nhắm hai mắt lại, hai hàng nước mắt trong suốt từ trên mặt nàng chậm rãi chảy xuống:

“Nó biết ư? Ta vĩnh viễn không quên được ánh mắt của nó, có sợ hãi, có cừu hận...”

Ta từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, Tinh Hậu vô lực rúc đầu vào trong ngực ta, nói:

“Ta chợt phát hiện mình là một mẫu thân không ra gì nhất thiên hạ, hai đứa bé... đều chết ở trong tay ta...”

Tinh Hậu lớn tiếng khóc ồ lên.

Ta ôm chặt lấy thân hình đang run rẩy của nàng, áp mặt vào khuôn mặt băng lạnh của nàng, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Người không như vậy, cái chết của hoàng huynh không có liên quan gì tới người.”

Tinh Hậu liều mạng lắc đầu:

“Nếu như ta không ép buộc nó kế thừa ngôi vị hoàng đế, chắc chắn... nó sẽ không thống khổ như thế...”

Ta vuốt ve khuôn mặt đầy lệ của nàng, thâm tình nói:

“Người không sai, hoàng huynh là do Trầm Trì và Yến Hưng Khải hại chết, không liên quan gì tới người!”

Tinh Hậu ‘Oa!’ một tiếng khóc lớn, nàng giống như một tiểu cô nương bị ủy khuất, bỗng nhiên nhào vào trong lòng ta, thoả thích phát tiết áp lực và bi thương nhiều ngày của mình.

Qua hồi lâu, nàng mới ngẩng đâu lên, ta trìu mến lau nước mắt cho nàng, nhẹ giọng nói:

“Nàng phải sống cho tốt!”

Tinh Hậu cắn môi, rưng rưng gật đầu, nàng dùng khăn lụa lau nước mắt, nói:

“Ngươi và Hứa công công đến thiên lao một chuyến, ta muốn Trầm Trì chính mồm thừa nhận việc thông dâm với Khúc Nặc.”

Ta thấp giọng nói:

“Vì sao mẫu hậu không giết hắn?”

Tinh Hậu lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Yến Hưng Khải đã liên hệ với thần tử trong triều cầu xin cho hắn, hơn nữa đang đại tang của Nguyên Tông, ta muốn sau khi tang lễ mới xử tử hắn.”

Ta nhắc nhở:

“Đêm dài lắm mộng, hiện giờ nếu mẫu hậu không hạ thủ với Trầm Trì, sợ rằng sẽ bỏ qua thời cơ.”

Tinh Hậu cười nhạt nói:

“Cho nên ta mới bảo ngươi đi.”

Nàng kín đáo đưa cho ta một bình ngọc, thấp giọng nói:

“Trong bình ngọc này là dược hoàn chứa chất độc của chín loại, tuyệt đối không có thuốc nào cứu được, nếu như hòa nó vào trong rượu, chắc chắn Trầm Trì sẽ chết.”

Ta gật đầu nói:

“Mẫu hậu yên tâm, hài nhi nhất định làm tốt việc này.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Trầm Trì có bản lĩnh cũng không sống qua mười hôm nữa.”

Dưới sự hướng dẫn của Hứa công công, ta đi tới một thiên lao nằm ở phía tây bắc của hoàng cung. Đây là một cái hầm rất sâu, có tường cao bao quanh, có hơn trăm thị vệ bố phòng.

Đồng thời để phòng ngừa vạn nhất, còn có hơn hai mươi con chó dữ. Cánh cửa được chế tạo từ sắt thép rất dày, cho dù có võ công tuyệt đỉnh, cũng không thể nào phá được.

https://thuviensach.vn

Ta và Hứa công công, cầm ý chỉ của Tinh Hậu, sau khi trải qua kiểm tra mới được bước vào đại môn.

Đi dọc theo bậc đá vào trong chừng hai trăm bặc, mới thấy một cái lồng sắt, cái lồng này chỉ có thể mở từ bên ngoài.

Sau khi chúng ta đi qua, binh sĩ thủ vệ dùng cái ròng rọc thả chúng ta xuống thêm ba mươi trượng vào sâu trong lòng đất.

Ta không khỏi cảm thán nói:

“Canh phòng nghiêm ngặt như thế này, cho dù là chim cũng không bay vào được.”

Hứa công công nói:

“Thiên lao này là nơi thủ vệ nghiêm ngặt nhất trong hoàng thành, trong ký ức của lão nô, thì chỉ khi Lục An vương làm phản mới được sử dụng một lần.”

Vệ binh, dẫn chúng ta đi tới căn phòng cuối cùng trong mê cung, đây chính là nơi giam Trầm Trì, phải có ba gã vệ binh đồng thời khởi động cơ quan, cánh cửa mới mở ra, ta bảo Hứa công công đứng ở bên ngoài đợi, một mình đi vào bên trong.

Bên trong đốt một ngọn nến, Trầm Trì đang ngồi đọc sách, chân tay hắn đều bị đeo khóa sắt, sắc mặt hắn tái nhợt, thế nhưng biểu tình vẫn ung dung, thấy ta đi vào, hắn cũng chẳng cảm thấy kinh ngạc chút nào.

Ta mỉm cười ngồi đối diện với hắn:

“Trầm tiên sinh có khỏe không?”

Trầm Trì cười nhạt một tiếng, để quyển sách trên tay xuống nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương nghĩ sao?”

Ta cố ý thở dài nói:

“Dận Không nghĩ tình cảnh của Trầm tiên sinh, không được tốt cho lắm”

Trầm Trì gật đầu nói:

“Đúng là không ổn, lúc nào cũng có thể toi mạng, nếu như Trầm mỗ không đoán sai, thì Bình vương tới chỗ này là để đưa tiễn ta.”

Ta ha ha nở nụ cười, đem cạp lồng đặt trước mặt Trầm Trì, nói:

“Bên trong là rượu và thức ăn cho thái hậu chuẩn bị, chúng ta cùng uống chứ?”

Trầm Trì mặt không đổi sắc nói:

“Được!”

Mở cặp lồng, ta lấy rượu và thức ăn ra, rót một chén rượu đưa tới trước mặt Trầm Trì.

Trảm Trì nói:

“Trong rượu có độc?”

Ta lắc đầu nói:

“Hiện giờ không phải là thời gian hạ độc.”

Trầm Trì nở nụ cười, tiếp nhận chén rượu, cùng ta chạm chén, sau đó cạn sạch.

“Cuộc đời thật kỳ diệu, trước kia ta đưa Trầm tiên sinh từ Tế châu trở về, căn bản không nghĩ tới sẽ có một ngày ta lại đích thân tới đưa tiễn tiên

https://thuviensach.vn

sinh.”

Trầm Trì nói:

“Thành cũng chết mà bại cũng chết, tốt hơn hết là trong lòng mình phải có định luận.”

Ta nhíu mày nói:

“Có chuyện ta nghĩ mãi vẫn không hiểu, không biết Trầm tiên sinh có thể nói cho ta biết hay không?”

Trầm Trì mỉm cười nói:

“Bình vương mời nói!”

“Cho dù từ phương diện nào mà nói Yến Hưng Khải cũng không phải là một quân chủ sáng suốt, vì sao Trầm tiên sinh lại cam lòng cho hắn sử dụng?”

Trầm Trì hỏi ngược lại:

“Trầm Trì cũng có một câu muốn hỏi, trong quan hệ giữa Thái hậu cùng Bình vương, là ai lợi dụng ai?”

Ta thấp giọng nói:

“Mục đích của tiên sinh là làm cho Đại Tần sụp đổ hay sao?”

Trầm Trì thản nhiên gật đầu nói:

“Không sai! Có biết vì sao ta cam tâm ở Tế châu nhiều năm không? Bởi vì ta vẫn luôn đợi cơ hội trả thù, Tuyên Long hoàng đế Yến Uyên đã từng là bằng hữu tốt nhất của ta, mà cũng chính hắn hủy diệt hạnh phúc của ta...”

Trong mắt Trầm Trì hiện lên cừu hận thấu xương.

https://thuviensach.vn

Ta tràn ngập nghi vấn nhìn về phía hắn.

Trầm Trì rơi vào trong hồi ức thống khổ:

“Ta đã từng yêu một nữ nhân, ngay khi ta gần cưới nàng, thì phát hiện nàng với bằng hữu tốt nhất của ta cấu kết…”

Hắn tay thống khổ nắm chặt lại một chỗ, ánh mắt của hắn trở nên vô cùng đáng sợ.

Ta cuối cùng cũng hiểu tại sao Trầm Trì lại có mối hận với Tần quốc sâu đậm như vậy, mối thù đoạt thê, chính là chuyện mà nam nhân không cách nào tha thứ được.

Trầm Trì nói:

“Ta đã đích thân giết nàng... Nhưng khi ta ôm thi thể nàng, ta mới phát hiện mình đã hối hận…”

Trầm Trì rơi lệ.

Hắn run giọng nói:

“Ta phát thệ nhất định phải làm cho cơ nghiệp Yến thị hoàn toàn sụp đổ!”

Hắn nhìn về phía ta nói:

“Là ngươi cho ta cơ hội này.”

“Cho nên ngươi lợi dụng thời cơ Tinh Hậu diệt trừ Bạch Quỹ, cùng Yến Hưng Khải diễn trò hay, làm cho Đại Tần nguyên khí đại thương!”

Trầm Trì gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Không sai! Yến Hưng Khải luôn có dã tâm với ngôi vị hoàng đế, để đối phó với Tinh Hậu, cho nên mục đích của hắn giống ta. Chẳng qua là ta đã quên mất một việc, Yến Hưng Khải và Đông Hồ có hẹn ngầm từ trước.”

Trong lòng ta thầm than, Trầm Trì là một người xuất sắc như vậy, mà lại bị tình cảm đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Ta lại nói:

“Yến Nguyên Tịch có phải là đã chết hay không?”

Trầm Trì cười nói:

“Yến Nguyên Tịch sớm muộn gì cũng phải chết, Yến Hưng Khải phải thiên tân vạn khổ mới xây dựng nên cục diện ngày hôm nay, sao có thể tình nguyện dâng xã tắc cho hắn?”

Hắn dừng lại một chút. rồi nói:

“Yến Uyên có rất nhiều người con, nhưng chỉ có Yến Nguyên Tịch là có năng lực, chỉ biết là hỏa hầu của hắn còn kém Yến Hưng Khải và Tinh Hậu nhiều lắm.”

Ta cảm thán nói:

“Trước kia nếu như tiên sinh một lòng phù tá Tinh Hậu, thì sẽ không rơi vào hoàn cảnh như thế này.”

Trầm Trì mỉm cười nói:

“Đối với ngươi mà nói Tinh Hậu và Yến Nguyên Tông khác nhau, nhưng đối với ta mà nói bọn họ chẳng có gì khác biệt.”

Ta lại rót đầy chén rượu, đặt trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

Trầm Trì bỗng nhiên nói:

“Đại Tần nhất định diệt vong.”

Ta ngơ ngác, không hiểu vì sao hắn lại nói câu đó.

Trầm Trì hai mắt lấp lánh nhìn thẳng ta nói:

“Trầm mỗ quyết không nhìn lầm, trong thiên hạ, không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản đường đi của ngươi, tám nước sớm muộn gì cũng rơi vào trong tay của ngươi mà thôi.”

Ta cười nhạt nói:

“Trầm tiên sinh hình như là quá mức xem trọng Dận Không.”

Trầm Trì nghiêm mặt nói:

“Mấy năm nay ta vẫn luôn chú ý tới nhất cử nhất động của ngươi, chuyện ngươi làm ở Tuyên Thành, ngươi không để ý an nguy đi sứ Hán quốc, phá hỏng liên minh của năm nước, điều đó cho thấy, mục đích của ngươi không chỉ là Đại Khang, mà là cả thiên hạ!”

Trong lòng ta chấn động, nhìn thẳng vào hai mắt của Trầm Trì, xem có thể nhận ra cái gì không.

Trầm Trì nói:

“Long Dận Không, ta cầu ngươi hai chuyện, nếu như ngươi làm được, ta sẽ cho ngươi một cái lễ vật.”

“Trầm tiên sinh mời nói.”

“Sau khi ta chết, có thể an táng ta ở Tế châu hay không? Chỉ có ở nơi đó, tâm tình của ta mới được bình thản.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Trầm tiên sinh yên tâm, chuyện này ta có thể làm được.”

Trầm Trì lại nói:

“Khúc Nặc chỉ là một người bị hại vô tội, nàng không có bất kỳ lỗi lầm nào, thái hậu sẽ rõ điều đó hơn bất cứ ai, ta mong ngươi tìm biện pháp cứu nàng ra.”

Trên mặt ta hiện vẻ khó xử, chuyện này không dễ làm như vậy, Tinh Hậu nếu như dùng tội danh thông dâm, hạ ngục hai người, thì Khúc Nặc sao có thể đơn giản thoát thân.

Trầm Trì nói:

“Mục đích thực sự của thái hậu chỉ là muốn đối phó với ta, chỉ cần ta chết, sinh tử của Khúc Nặc đã không còn quan trọng nữa.”

Ta do dự hồi lâu, mới nói:

“Khúc Nặc có tình cảm với tiên sinh, sợ rằng tiên sinh chết, nàng cũng sẽ chết, ta rất khó cứu nàng.”

Ta lấy ra tờ giấy nhận tội, nói:

“Hơn nữa, thái hậu muốn ngươi thừa nhận đã thông dâm với Khúc Nặc, vi phạm vào lỗi này, sẽ bị tru di cửu tộc đó.”

Trầm Trì lạnh lùng nói:

“Ngươi nghĩ rằng ta sẽ ký tên hay sao?”

Ta nhắc nhở hắn nói:

“Chẳng cần tiên sinh phải tự tay ký, chỉ cần điểm chi là được rồi.”

https://thuviensach.vn

Trầm Trì ha hả nở nụ cười một tiếng:

“Các ngươi quả nhiên suy nghĩ chu đáo.”

Ta cười khổ nói:

“Có một số việc, Dận Không cũng chỉ thân bất do kỷ, trừ phi...”

Ta cố ý dừng lại môt chút.

Trầm Trì nói:

“Ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói ra!”

Ta thấp giọng nói:

“Trừ phi tiên sinh thừa nhận mình đã lẻn vào cung giết cung nữ, định cường bạo Khúc Nặc...”

Trầm Trì con ngươi chợt co rút lại, cười lạnh nói:

“Ngươi quả nhiên rất độc ác.”

Ta lúng túng nói:

“Nếu áp dụng phương pháp này, Khúc Nặc sẽ có một con đường sống.”

Trầm Trì gật đầu nói:

“Được rồi đằng nào chẳng là một lần chết, chết oan cũng có khác gì đâu?”

Hắn lấy giấy bút từ trong cạp lồng ta, viết tội trạng của mình, sau đó ký tên, điểm chỉ.

Ta âm thầm thở dài một hơi.

https://thuviensach.vn

Trầm Trì đem thư nhận tội giao cho ta:

“Ngươi hãy nhờ kỹ những lời ngươi nói hôm nay.”

“Trầm tiên sinh yên tâm Dận Không tuyệt không nuốt lời.”

Trầm Trì cười nhạt nói:

“Không nghĩ tới người cuối cùng đưa tiễn ta lại là ngươi.”

Hắn ngồi xuống, nói:

“Lúc nãy ta có nói, ta sẽ cho ngươi một lễ vật.”

Trong lòng ta âm thầm kỳ quái, không biết hắn có thể cho ta lễ vật gì?

Trầm Trì nói:

“Ta dám khẳng định, trong lòng ngươi khao khát nhất bây giờ chính là ngôi vị hoàng đế của Đại Khang!”

Ta không chút nào che giấu gật đầu.

Trầm Trì nói:

“Lấy thực lực của ngươi bây giờ ở Khang quốc chẳng có hoàng tử nào có thể so sánh, nhưng mà người có thể cản trở ngươi bước lên ngôi vị hoàng đế chỉ có Tả Trục Lưu.”

Ta mỉm cười nói:

“Trầm tiên sinh có ý kiến gì không?”

Trầm Trì nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện Khang Tần liên minh đã thành một kết cục định trước, có phải là ngươi đang định về là lập tức đối phó Tả Trục Lưu?”

Ta bị hắn nói trúng tâm sự, chậm rãi gật đầu.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Tả Trục Lưu chính là cái họa lớn trong lòng của ta, sao ta có thể để cho hắn kiêu ngạo mãi được.”

Trầm Trì nói:

“Rất nhiều chuyện bảo thủ cần phải thay đổi, từ một chuyện có thể làm cho ngươi sớm đạt được mục đích.”

Trầm Trì nói tiếp:

“Muốn sớm nắm quyền lực, phải biết tận dụng tốt thời cơ.”

Trong lòng ta có ý nghĩ, Trầm Trì giỏi về tận dụng thời gian, đầu tiên là lợi dụng lực lượng Tinh Hậu loại bỏ Bạch Quỹ, sau đó lại dùng lực lượng của Yến Hưng Khải đả kích Tinh Hậu.

Trầm Trì nói:

“Kỳ thực ngươi đã hiểu được chuyện tận dụng tốt lực lượng quanh mình, nhưng không chú trọng tới lực lượng trong nước.”

Ta ngơ ngác, lực lượng trong nước từ trước tới ta nay vô cùng coi trọng, đâu có giống như lời của hắn.

Trầm Trì nói:

“Ổn định Tuyên Thành, mở rộng Tây Cương, mới thực sự có quyền lực siêu nhiên, đâu cần phải hi vọng vào ngôi vị hoàng đế?”

https://thuviensach.vn

Theo như lời của hắn đó chính là chiến lược di chuyển, muốn bao ta chuyển trọng tâm đấu tranh từ Khang đô tới Tuyên Thành, mở rộng Tây Cương? Chẳng lẽ hắn định bảo ta gây chiến với hai nước Yến, Hàn ư?

Trầm Trì dường như nhìn ra tâm sự của ta, mỉm cười đến:

“Trầm mỗ chỉ cảm thấy tiếp tục dây dưa với đấu tranh cung đình, không bằng đưa mắt nhìn khắp thiên hạ. Nếu như ngươi đạt được liên minh với Đại Tần, đồng thời lại có được sự ủng hộ của Bắc Hồ, vậy chẳng phải là hình thành một điều kiện thuận lợi cho mình rồi hay sao? Ngôi vị hoàng đế chẳng qua chỉ là phù vân, thực lực mới có tác dụng!”

Ta gật đầu, ta thấy Trầm Trì cũng không phải nói bừa, hiện giờ nếu như khơi mào chiến sự với Yến, Hàn thì ta vẫn còn chưa đủ thực lực, có phải hắn muốn hại ta hay không?

Lúc trước hắn bảo Tinh Hậu khởi xướng chiến tranh, mượn cơ hội diệt trừ Bạch Miện, Đại Tần từ đó về sau không gượng dậy nổi, chuyện như vậy quyết không thể tái diễn trên người của ta.

Ta đem dược hoàn bỏ vào trong chén rượu, chậm rãi đưa tới trước mặt Trầm Trì.

Trầm Trì mỉm cười nói:

“Tóm lại ngươi vẫn không buông tha ta.”

Ta thấp giọng nói:

“Tràm tiên sinh chính là kinh thiên vĩ tài, nếu không thể cho ta sở dụng, ta cũng chỉ còn có một cách duy nhất.”

Trầm Trì gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta không trách ngươi, ta có viết một bộ Luật lệnh tâm đắc, nếu như ngươi không chê, ta sẽ đưa cho ngươi xem.”

Ta bình tĩnh nói:

“Nếu như có ngày Dận Không thống nhất thiên hạ, nhất định, sẽ để Trầm tiên sinh được chính danh.”

Trầm Trì cười ha hả, đứng dậy ngạo nghễ đứng thẳng, cao giọng nói:

“Nếu quả thật có ngày nào đó, ngươi đặt tên ngọn núi chôn ta là Phu Tử nhai, khắc ba chữ Luật Dân Luận lên trên vách núi.”

“Dận Không quyết sẽ không quên!”

Trầm Trì đặt chén rượu xuống mặt đất, cời đai lưng xuống, thắt ở bên trần địa lao:

“Ta sợ tội tự sát, đó là đáp án thỏa mãn cho tất cả mọi người!”

Viền mắt của ta bỗng nhiên đã ươn ướt, nhìn thấy một nhân tài kiệt xuất chết đi trước mắt mình, trong lòng ta sầu não vô cùng.

Ta yên lặng xoay người sang chỗ khác, lẳng lặng đi ra cửa, cánh cửa đá rất nặng chậm rãi đóng lại, không biết từ đâu có một ngọn gió thổi tới, làm cho ánh lửa chập chờn, thân ảnh của ta trở nên bất định, giống như tâm tình phức tạp của ta...

Ta không đi xem Khúc Nặc thế nào, vì ta không cách nào che giấu được tâm tình của mình, căn bản là ta chưa từng nghĩ tới, cái chết của Trầm Trì lại làm ta xúc động tới như vậy.

Khi cánh cửa đá kia đóng lại, trong lòng ta đã bắt đầu hối hận, hối hận vì không có biện pháp khống chế hắn cho nên không còn cách nào khác là phải loại bỏ.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu vẫn đang đợi tin tức của ta, thấy biểu tình ta như vậy, nàng đương nhiên đoán được chuện gì.

Ta đem thư nhận tội của Trầm Trì đặt vào trong tay của nàng, Tinh Hậu nhìn xong, trong đôi mắt đẹp hiện lên sự vui mừng:

“Có phải là hắn đã uống độc tửu?”

Ta chậm rãi lắc đầu, thanh âm trầm trọng nói:

“Hắn đã chết...”

Tinh Hậu ngơ ngác, sau đó nhìn kỹ thư nhận tội, nói:

“Đã chết cũng tốt, dù sao có chứng cứ phạm tội này trong tay, không ai có thể nói được câu nào nữa.”

Ta thấp giọng nói:

“Trầm Trì tự sát chết nhưng cũng có hai điều kiện trao đổi.”

Tinh Hậu đôi mi thanh tú vi nhăn lại, nói:

“Nói nghe một chút.”

“Chuyện thứ nhất là hắn muốn an táng thi thể của hắn ở chỗ ở cũ tại Tế châu.”

Tinh Hậu cười nhạt nói:

“Việc này đâu khó, ta sẽ bảo ngươi đem thi thể hắn về an táng ở Tế châu.”

Ta do dự một chút mới nói:

“Chuyện thứ hai, hắn xin buông tha cho tính mạng của Khúc Nặc.”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tinh Hậu chuyển sang lạnh lùng:

“Ngươi đáp ứng hắn?”

Ta gật đầu nói:

“Trầm Trì nếu như đã thừa nhận ý đồ cường bạo Khúc Nặc, như vậy cũng...”

Tinh Hậu lạnh lùng nói:

“Ngươi nhớ tới cái duyên một đêm với Khúc Nặc?”

Ta thẳng thắn nói:

“Hài nhi đúng là có cái ý niệm này.”

Tinh Hậu than thở:

“Sao ta không biết nha đầu Khúc Nặc kia vô tội, nhưng mà nó biết kế hoạch hãm hại Trầm Trì của chúng ta, sao ta có thể lưu nó lại trên đời này chứ.”

Ta buồn bã cúi đầu xuống.

Tinh Hậu nói:

“Nếu Trầm Trì đã nhận tội, ta sẽ bảo đảm danh tiết của nó, đồng thời cũng bảo đảm cho nhà nó không chết, còn về phần Khúc Nặc bắt buộc phải tuẫn táng theo Yến Nguyên Tông.”

Ta có nói gì đi nữa, Tinh Hậu cũng không thay đổi quyết định của mình, nói cũng chỉ tăng thêm phiền não mà thôi. Khổ nỗi là trong tay ta hiện giờ không có Thất Nhật Túy, nếu không ta sẽ cho Khúc Nặc ăn, tránh cho nàng một kiếp nạn.

https://thuviensach.vn

Tâm tình của ta trầm trọng, khi trở lại Phong Lâm các đã là nửa đêm, điều khiến ta vui mừng là Tiêu Tín đã từ Khang đô tới đây, đồng hành với hắn còn có Đại Khang Sử Tiết Trác Khởi Phu.

Người này là bạn tốt của Dực Vương Lâm Bi Phong, đã từng chưởng quản Đại Khang Hình bộ, cương trực ghét dua nịnh, theo lý thuyết thì việc đi sứ của hắn không phải trong chức trách, nhưng không biết tại sao Hâm Đức hoàng đế lại phải hắn đi lần này.

Trác Khởi Phu đang định trở lại dịch quán nghỉ ngơi, nhưng không ngờ khi ra cửa đụng phải ta. Ta lại mời hắn vào trong nhà.

Trác Khởi Phu cười nói:

“Bình vương điện hạ, lần này hạ quan mang theo thánh chỉ của bệ hạ tới đây.”

Ta cuống quít quỳ xuống nói:

“Dận Không tiếp chỉ.”

Trác Khởi Phu nói:

“Bệ hạ nói mật chỉ này điện hạ đích thân mở.”

Hắn đặt mật chỉ vào trong tay của ta.

Hai tay ta tiếp nhận, chậm rãi mở ra, sau khi xem nội dung thì trong lòng đại hỉ.

Hâm Đức hoàng để trắng trợn ca ngợi việc ta đi Hán đô, lại đồng ý ủy thác toàn quyền việc liên minh với Tần quốc, theo như nội dung thì hắn vô cùng tín nhiệm ta.

https://thuviensach.vn

Ta đọc lại mật chỉ một lần nữa, nhưng không thấy một chữ nào nhắc tới chuyện lập thái tử, có lẽ Hâm Đức hoàng đế đã quên?

Trác Khởi Phu nói:

“Lúc hạ quan tới đây, chính miệng bệ hạ đã nói điện hạ phá hỏng được liên minh năm nước, khi trở lại Khang đô, bệ hạ sẽ giữ lời hứa lập người làm Đại Khang thái tử.”

Ta nói chuyện với Trác Khởi Phu một lúc, sau đó hắn đứng dậy cáo từ. Thông qua buổi nói chuyện ta cũng hiểu thêm về tình hình thực tế của Đại Khang, hơn nữa ta thấy nó cũng không có quá nhiều tác dụng bằng những tin tức do Tiêu Tín cung cấp.

Ta không ăn cơm mà gọi Tiêu Tín vào trong thư phòng.

Tiêu Tín cung kính hướng ta thi lễ, sau đó giao một phong thư cho ta, phong thư không đề tên, không biết là ai gửi cho ta.

Ta cười nói:

“Ai gửi vậy? Sao thần bí thế?”

Tiêu Tín cười nói:

“Điện hạ nhìn sẽ biết.”

Ta không hỏi nữa, mỉm cười nói:

“Tình hình Khang đô hiện nay thế nào?”

Tiêu Tín nói:

“Tất cả mọi người từ vua tới dân đều thừa nhận điện hạ, thậm chí ngay cả Tả Trục Lưu và các vị vương tử cũng nhiều lần ca ngợi trước mặt hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, đều nói là minh quân tương lai.”

Ta ha hả phá lên cười:

“Tại sao ta nghe như họ đang chửi ta vậy?”

Tiêu Tín mỉm cười nói:

“Điện hạ anh minh, Trần tiên sinh nói điện hạ không mất người nào làm tan rã liên minh năm nước, hiện giờ bất cứ ai gièm pha Bình vương đều là người có hành vi không sáng suốt. Nếu như không thể gièm pha, thì chỉ còn cách là ca ngợi, tốt nhất là nói Bình vương điện hạ anh minh như Nghiêu Thuấn, thần võ như Viêm Hoàng, làm cho tâm tình của Hâm Đức hoàng đế không được tốt.”

Ta gật đầu cười nói:

“Tả Trục Lưu quả nhiên lợi hại!”

Tiêu Tín nói:

“Tất cả mọi người đều biết việc Tần Khang liên minh đã trở thành kết cục đã định, Trác Khởi Phu đến đây trên danh nghĩa là mời người trở lại Khang đô, nhưng thực tế lại là người giám thị mà Hâm Đức hoàng đế phái tới. Người này tuy rằng cương trực công chính, thế nhưng là người ngu trung, điện hạ vẫn phải cẩn thận ba phần.”

Ta cười nói:

“Tiêu Tín, mấy ngày không gặp, ngươi đã trưởng thành hơn rồi.”

Tiêu Tín mỉm cười nói:

“Thứ nhất là bởi vì tuổi lớn hơn, thứ hai là hành trình tới Đại Hán xảy ra không ít chuyện, cho nên cũng không thể mãi là tiểu hài tử được.”

https://thuviensach.vn

Hắn dừng một chút lại nói:

“Trước khi Tiêu Tín tới Đại Tần, Trần tiên sinh và Dực vương điện hạ đều có dặn thuộc hạ, sau khi Bình vương hoàn thành việc liên minh, thi ngàn vạn lần không thể về Khang đô, bề ngoài thì Hâm Đức hoàng đế biểu hiện như sắp phong ngôi vị thái tử cho người, thực chất lại ghen tỵ vô cùng.”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này ta đã sớm biết, phụ hoàng tuy rằng tuổi tác đã cao, thế nhưng đối với quyền lực và danh lợi càng lúc càng ham thích, nếu không thì cũng chẳng có chuyện tới bây giờ vẫn chưa có người thừa kế.”

Tiêu Tín nói:

“Quốc nội dân loạn vẫn đang tiếp tục, hơn nữa phạm vi càng lúc càng lớn, nhi tử của Tả Trục Lưu là Tả Đông Tường bởi vì trấn áp dân loạn có công nên thăng tiến rất nhanh.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Muốn đạp đổ cây đại thụ Tả Trục Lưu, thì đầu tiên là phải diệt từ từng đứa con của hắn, ngoài mặt là binh phạt nhưng đánh về tâm lý cũng là một đòn quan trọng, phải làm cho hắn suy sụp, sau đó cho hắn một kích trí mạng.”

Ta nhíu nhíu mày nói:

“Tiêu Tín, chuyện xây dựng tân cung đã tạm dừng hay chưa? Tại sao dân loạn còn chưa yên?”

Tiêu Tín thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Nói tới chuyện thuế khóa thì Hâm Đức hoàng đế lại càng tăng thêm, làm cho gánh nặng của người dân nhiều lên. Chuyện xây dựng tân cung này chẳng qua chỉ là một cái mồi dẫn lửa mà thôi. Hiện giờ không biết là tên phương sĩ khốn kiếp nào hiến kế, xây dựng một cái Lô đỉnh thật lớn ở phía bắc của Thái Miếu, theo hình Bắc đẩu Thất tinh, lấy máu của đồng nam đồng nữ làm lô dẫn, luyện chế trường sinh bất lão tiên đan, Hâm Đức hoàng đế đối với chuyện này chẳng có nghi ngờ gì cả.”

https://thuviensach.vn

Chương 118: Đào Mộ

Ta giận dữ vỗ ở trên bàn một cái, cả giận nói:

“Hồ đồ! Ta không để ý tới sinh tử, bôn ba vì tiền đồ của Đại Khang, vậy mà hắn không kiềm chế, làm ra nhiều chuyện hoang đường như vậy, trên đời này làm gì có cái gì gọi là linh đan diệu dược trường sinh bất lão?”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ nghĩ như vậy, nhưng mà người khác chưa chắc có cách nghĩ giống người, hơn nữa trước khi cận kề cái chết, khát vọng sống của con người càng mãnh liệt, Hâm Đức hoàng đế cũng chẳng ngoại lệ.”

Ta gật đầu nói:

“Mặc kệ hắn đi...”

Ta lại nghĩ tới câu nói mà Trầm Trì nói cho ta, cho tới giờ, mục đích của ta đều tập trung vào ngôi vị hoàng đế của Đại Khang, nếu như xuất phát từ sự phát triển của Tuyên Thành để tự lập làm vua, có nhanh hơn so với đợi Hâm Đức hoàng đế hay không?

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ định khi nào tiến hành xúc tiến chuyện kết minh?”

Ta có chút mệt mỏi tựa lưng vào ghế ngồi:

“Phỏng chừng phải chờ tới lúc Yến Nguyên Tông nhập táng.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín thấy vẻ mặt ta uể oải, biết điều cáo từ rời đi.

Trong đầu ta, thân ảnh Trầm Trì lúc nào cũng lởn vởn, ta uống một ngụm hương trà, chậm rãi thả lỏng thân kinh, mới nhớ ra lá thư do Tiêu Tín mang tới vẫn chưa xem.

Bóc phong thư, ta ngửi thấy một mùi hương nhàn nhạt, lập tức nhận ra đó là mùi hương của Lục Châu, trên thư không có chữ, chỉ có mấy sợi tóc quấn vào hai trang giấy hồ điệp, trên thư còn có một dấu son môi ướt át.

Ta không khỏi nở nụ cười, hít thật sâu một hơi, nhẹ nhàng hôn lên trên dấu sơn môi, hình dáng đơn thuần của Lục Châu hiện lên trước mắt.

Thải Tuyết bưng bữa ăn khuya từ ngoài cửa đi vào, thấy ta làm như vậy thì đỏ mặt, hai mi rũ xuống.

Ta cười gặp thư lại, cẩn thận nhét vào trong ngực.

Thải Tuyết đem bữa ăn khuya đến ta trước mặt:

“Công tử không nên quá cực khổ, mấy hôm nay phải chú ý nghỉ ngơi.”

Ta mỉm cười nói:

“Chỉ cần Thải Tuyết nguyện ý cùng ta nói chuyện, ta sẽ quên mất mệt mỏi.”

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

“Công tử nếu như không còn gì phân phó, Thải Tuyết xin lui xuống trước.”

Ta nhíu mày, lạnh lùng nói:

‘‘Nàng giống như đang cố tình trốn tránh ta?”

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ không dám.”

Ta đang muốn nói tiếp, nhưng ngoài cửa lại vang lên một thanh âm ôn nhu:

“Bình vương điện hạ có ở đây không?”

Ta nhận ra, đây là thanh âm của Mộ Dung Yên Yên.

Thải Tuyết cuống quít chạy ra ngoài.

Mộ Dung Yên Yên cười khanh khách đi đến, lúc đi ngang qua chỗ người Thải Tuyết, đôi mắt đẹp của nàng nhỉn Thải Tuyết thật sâu, sau đó đi tới bên cạnh ta, phía sau nàng còn có một hán tử vóc người cao lớn, chính là người đạo mộ Liên Việt.

Ta biết bọn họ lần này đến đây chắc chắn là vì chuyện đào hoàng lăng.

Liên Việt thần bí khép cửa, lấy một tấm bảo đồ trải lên trên bàn nói:

“Bình vương mời xem!”

Ta cúi đầu nhìn lại, hóa ra đây là bản đồ hoàng lăng, trong đó được thiết kế rất phức tạp, là một người ngoại đạo, ta chẳng nhận ra manh mối gì.

Liên Việt nói:

“Đường đi đã được tính, chuyện đào móc cũng đã an bài, thế nhưng trong mộ toàn được xây dựng bằng đá lớn, nếu như mở thủ công, thi ít nhất cũng cần hai tháng.”

Ta như đinh đóng cột nói:

“Lúc Yến Nguyên Tông hạ táng, ta muốn đi vào trong mộ.”

Liên Việt cau mày nói:

https://thuviensach.vn

“Bình vương điện hạ, nếu như ta không có nhớ lầm, lúc đầu người nói trong vòng ba ngày, tại sao bây giờ lại nói là ngay khi hạ táng?”

Sở dĩ ta thay đổi kế hoạch là vì Tinh Hậu muốn cho Khúc Nặc hạ táng cùng với Yến Nguyên Tông, ở trong địa cung, chẳng biết Khúc Nặc có thể chịu đựng được bao nhiêu thời gian, ta vào trong đó sớm một khắc, thì khả năng sống sót của nàng lại cao hơn một chút.

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi nghe cho rõ, mặc kệ phải trả công lớn như thế nào, ta phải có mặt ở địa cung sau khi hạ táng. Hiện giờ cách lúc Yến Nguyên Tông hạ táng chỉ còn vài ngày, ngươi có thể bắt đầu tiến hành đào bới được rồi.”

Liên Việt nói:

“Chuyện không dễ như điện hạ nghĩ, muốn trong một thời gian ngắn đào tới địa cung, thì phải cần Phích Lịch Đạn của Mặc thị.”

Trên đời sao lại có chuyện trùng hợp như vậy chứ, Đường Muội từ Tuyên Thành tới đây đã mang theo không ít Phích Lịch Đạn, lúc hộ tống Tuệ Kiều rời đi, hắn đã để lại, ta không ngờ nó lại phát huy công dụng lúc này.

Ta mỉm cười nói:

“Được, Phích Lịch Đạn do ta phụ trách, ngươi chỉ cần lo chuyện đào bới, phải đảm bảo là sau khi Yến Nguyên Tông hạ táng là vào được địa cung”

Liên Việt nói:

“Nếu như có Phích Lịch đạn của Mặc thị, thì ta đảm bảo.”

Liên Việt còn có nhiều chuyện cần chuẩn bị, nên cáo từ rời đi trước.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên cùng ta đi dạo ven hồ, tinh thần ta hiện giờ không tốt, cho nên đáp ứng lời mời của nàng.

Chúng ta sóng vai bước chậm ở bên bờ Yên Chi hồ, gió thu từ ngoài hồ thổi tới đã không còn ôn như như ngày xưa, nó đã mang theo hàn ý.

Ta cởi áo choàng phủ thêm lên vai cho Mộ Dung Yên Yên, nàng dịu dàng cười nói:

“Thảo nào có nhiều nữ tử thích điện hạ như vậy, Bình vương điện hạ quả nhiên biết chăm sóc người khác.”

Ta cười nói:

“Mộ Dung cô nương có phải là đang ám chỉ, cô nương đã thích ta rồi hay không?”

Mộ Dung Yên Yên mỉm cười nói:

“Tình cảm bằng hữu khác với tình cảm đó nhiều lắm, điện hạ chớ có nhầm lẫn.”

Ta đưa tay nắm lấy bàn tay của nàng, nói:

“Chỉ tiếc, ta không thể nào duy trì quan hệ bằng hữu với một mỹ nhân thế này được.”

Mộ Dung Yên Yên cười rút tay khỏi bàn tay của ta:

“Làm phi tử của điện hạ, phải chia sẻ ân sủng với người khác, làm bằng hữu của điện hạ, có thể một mình hưởng thụ tình cảm, nếu như so sánh mà nói Yên Yên vẫn thích về sau hơn.”

Nàng đi vào trong lương đình, ngồi xuống một cái ghế đá, nhìn mặt hồ như gương ở phía xa xa, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe nói Trầm Trì sợ tội tự sát?”

Ta gật đầu nói:

“Đúng là có chuyện này.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Tân phi mới nạp của Yến Nguyên Tông là Khúc Nặc cũng bị tuẫn táng theo?”

Ta không nói lời nào.

Mộ Dung Yên Yên dùng đôi mắt đẹp nhìn về phía ta nói:

“Nếu như không phải ta biết rằng điện hạ không quen biết gì với Khúc Nặc, thì ta sẽ thực sự cho rằng, lần này điện hạ đào mộ là vì cứu Khúc Nặc.”

Nàng nhìn thẳng vào ta, dường như muốn nhìn thấu nội tâm của ta đang nghĩ gì.

Ta nở nụ cười, gió lạnh thổi qua, ta nhịn không được hắt xì một cái.

Mộ Dung Yên Yên dường như cũng có cùng cảm ứng với ta, nàng cũng hắt hơi, chúng ta nhìn nhau, cùng nở nụ cười.

Ta mở cánh tay từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, thân hình Mộ Dung Yên Yên khẽ run lên, ta nhẹ giọng nói:

“Nếu như đã là bằng hữu, thì chúng ta phải cùng hội cùng thuyền, chúng ta sưởi ấm cho nhau, không ai phải chịu lạnh cả.”

Mộ Dung Yên Yên phi nói:

“Tính thế nào ta cũng bị thiệt.”

https://thuviensach.vn

Ta kề sát vào tai nàng, thấp giọng nói:

“Cô nương đã đoán đúng, lần này ta nghĩ cách cứu Khúc Nặc.”

Mộ Dung Yên Yên chậm rãi xoay đầu lại, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, trong ấn tượng của nàng, ta chưa từng gặp gỡ Khúc Nặc, bây giờ ta mạo hiểm như thế này, chứng tỏ quan hệ của chúng ta không tầm thường.

“Vì sao?”

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói.

“Bởi vì ta tuyệt không trơ mắt nhìn nữ nhân của mình chết đi!”

Đây là một lý do vô cùng chu đáo.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ta đúng là không cách nào đoán ra, đôi khi ngươi làm việc không từ thủ đoạn cân nhắc lợi hại, nhưng đôi khi lại đi làm những chuyện không hề có lợi cho mình.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như là cô nương, ta cũng không ngoại lệ.”

Mộ Dung Yên Yên bỗng nhiên nở nụ cười:

“Nếu như Liên Việt giúp điện hạ cứu Khúc Nặc ra rồi, dựa theo quy củ của hắn thì chắc chắn phải chia một nửa, đến lúc đó điện hạ làm sao bây giờ?”

Ta cười lạnh nói:

“Hắn không có cơ hội!”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yẻn Yên nhăn mày, nhẹ nhàng tránh khỏi cái ôm của ta, thấp giọng nói:

“Điện hạ muốn giết hắn?”

Ta gật đầu nói:

“Việc đào hoàng lăng không phải chuyện đùa, nếu để cho Tinh Hậu biết thì nàng chắc chắn không tha thứ cho ta, hơn nữa việc cứu vương phi là một tội ác, ta sao có thể cho nó truyền ra ngoài được chứ?”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Hiện giờ ta không biết, điện hạ có định giết ta luôn hay không?”

“Cô nương thì khác, ta tin tưởng cô nương không bao giờ bán đứng ta.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Liên Việt mặc dù là người cổ quái, thế nhưng hắn đúng là một người thẳng thắn, điện hạ giết hắn không bằng thu làm người của mình. Cũng đừng trách ta không nhắc nhở điện hạ, hắn tuy rằng biểu hiện điên khùng, nhưng mà võ công không dưới ta, hơn nữa hắn là người hiểu rõ hoàng lăng, nếu như để hắn nhận ra điện hạ động sát niệm với hắn chỉ sợ là hại nhiều hơn lợi.”

Ta gật đầu, Mộ Dung Yên Yên nói không phải là không có lý, xem ra muốn hạ thủ với Liên Việt, chắc chắn phải đợi tới khi hắn rời khỏi hoàng lăng.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Khi điện hạ rời khỏi Đại Tần ta cũng phải rời khỏi nơi này.”

https://thuviensach.vn

Ta mừng rỡ trong lòng, cho rằng Mộ Dung Yên Yên cuối cùng cũng hồi tâm chuyển ý, cùng ta rời đi.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ta dự định kết thúc công việc làm ăn của Bách Hoa lâu, đi tới Hán đô.”

“Cái gì?”

Ta kinh ngạc, nhưng mà sau khi suy nghĩ thì đoán ra, chắc chắn Tả Trục Lưu bảo nàng làm như vậy, trong lòng phiền muộn tới cực điểm, không biết Mộ Dung Yên Yên thiếu Tả Trục Lưu cái gì, mà lại trung tâm với hắn như vậy.

Mộ Dung Yên Yên dường như nhận ra ta không hài lòng, dịu dàng cười nói:

“Ta giúp hắn xong chuyện này, thì cũng trả sạch nợ cho hắn, tương lai ta sẽ tới Tuyên Thành tìm điện hạ.”

Ta cầm bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Đối với loại người không nói tín nghía như Tả Trục Lưu, thì tốt nhất nên rời khỏi hắn càng sớm càng tốt đỡ liên lụy vào thân.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Dận Không, ngươi có nhớ câu nói ta nói với ngươi trước khi ngươi rời khỏi Đại Tần không?”

Ta đương nhiên là nhớ, Mộ Dung Yên Yên nói là không bao giờ trợ giúp Tả Trục Lưu đối phó ta.

Mộ Dung Yên Yên nói:

https://thuviensach.vn

“Không có Tả tướng quốc, ta không được như hôm nay, cho nên ta phải hoàn trả toàn bộ lại cho hắn.”

Ta chậm rãi gật đầu, thấp giọng nói:

“Cô nương tới Hán đô cũng là một chuyện tốt, chí ít có thể gặp lại bằng hữu của mình?”

“Bằng hữu?”

Mộ Dung Yên Yên cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Ta nhẹ giọng đem chuyện Hoàn Tiểu Trác nói cho Mộ Dung Yên Yên biết, nàng không ngờ mình còn nghe được tin tức về Hoàn Tiểu Trác, trong mắt hiện lên quang mang kích động, nói:

“Ta vẫn cho rằng Hoàn Tiểu Trác đã không còn trên thế giới này nữa, không ngờ nàng vẫn còn sống.”

Ta thở dài nói:

“Nhưng mà, nàng hiện giờ có tên là Đoạn Tinh.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Xem ra nàng ta vẫn còn hận Tần thái hậu, mà cũng khó trách, trước kia thái hậu không gây ra chính biến cung đình, Hoàn đại nhân cũng không bị chết thảm.”

Ta thấp giọng nói:

“Sở dĩ Hoàn Tiểu Trác căm hận thái hậu, không chỉ bởi vì chuyện phụ thân nàng ta chết, mà còn muốn báo thù rửa hận cho việc cả nhà Hoàn thị bị truy sát.”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên sâu xa nói:

“Nếu như ta là nàng, chắc ta cũng làm như vậy.”

Ta gật đầu, cách làm của Hoàn Tiểu Trác cũng chỉ là bình thường, đổi lại là ta, thủ đoạn của ta còn ác độc hơn nàng nhiều.

Ta nhẹ giọng nói:

“Nếu có khả năng, cô nương tận lực khuyên nhủ nàng ta, ta thấy không nên để nàng vì cừu hận mà đánh mất mình.”

Mộ Dung Yên Yên thâm ý liếc mắt nhìn ta, dường như nhận thấy mối quan hệ vi diệu giữa ta và Hoàn Tiểu Trác.

Ánh trăng cao xa ở trên không trung, thân ảnh của ta và Mộ Dung Yên Yên phảng phất như dung hợp cùng một chỗ. Chẳng biết từ lúc nào, nàng đã buông lỏng chính mình, toàn tâm toàn ý rúc vào trong lòng ta?

Liên Việt đích xác là một nhân tài, hắn lựa chọn động khẩu là lăng mộ của Tần Thục phi, chính là mẫu thân của Yến Lâm. Tần Thục phi năm đó bị chết trong tay của Tinh Hậu và cũng là một ngôi mộ nằm xa Tuyên Long hoàng đế nhất.

Xung quanh ngôi một toàn là những cây tùng, bách, do lâu ngày nên chúng đã xanh tươi um tùm.

Lăng mộ của Yến Nguyên Tông ở bên cạnh lăng mộ của Tuyên Long hoàng đế.

Liên Việt sở dĩ chọn nơi đây để bắt đầu, là bởi vì nơi này tính bí mật cao, hơn nữa dễ dàng ẩn nấp, hơn nữa việc bảo vệ trọng điểm của hoàng lăng cũng không ở lăng mộ của phi tử.

https://thuviensach.vn

Yến Nguyên Tông hạ táng khi màn đêm đã buông xuống, ta được Thải Tuyết dịch dung, cùng Liên Việt lẻn vào trong hoàng lăng.

Liên Việt chắc chắn là có chỗ cố kỵ với ta, đưa ra điều kiện là ta tuyệt đối không thể cho người thứ ba theo vào, ta cũng chỉ còn cách là đồng ý với hắn.

Sau bia mộ của Tần Thục phi là một cái động khẩu hẹp, bên ngoài được cỏ hoang che lấp, nếu như không quan sát cẩn thận, chắc chắn không thể nhận ra.

Liên Việt dẫn đầu chui vào cái động khẩu chỉ có một người chui lọt sau đó tới lượt ta, hai người bò cách nhau chỉ một khoảng cách, bò một đoạn thời gian vẫn chưa thấy tới nơi, trong lòng ta nghi hoặc, đất đá khi đào cái động này được vận chuyển đi đâu?

Động đi được chừng gần một dặm thì trở nên rộng rãi, ta và Liên Việt đã có thể khom người đi lại, ta có chút lo lắng nói:

“Cái động này có khả năng sụp xuống hay không?”

Liên Việt nghiêng đầu lại, ánh sáng của cái đèn Lưu Ly chiếu ra lờ mờ, hắn giảo hoạt tươi cười:

“Sợ? Yên tâm đi, động do ta đào tuyệt đối không có nguy hiểm.”

Đi thêm vài chục bước, thấy trong mộ trở nên trống trải, chắc là tới bên trong lăng mộ của Tần Thục phi, Liên Việt nói:

“Mộ của Tần Thục phi là đơn giản nhất, chủ yếu là dùng đất tạo thành, cho nên ta mới lựa chọn nơi này làm nơi khởi điểm.”

Tần Thục phi dù sao cũng là nhạc mẫu của ta, quấy rầy vong linh của người làm cho lòng ta có chút bất an, yên lặng cầu khẩn người hãy ngủ yên,

https://thuviensach.vn

ngàn vạn lần đừng trách tội ta mạo muội tới thăm.

Cái động này chắc chắn Liên Việt đã đào từ rất lâu rồi, ta thực sự không tưởng tượng nổi, hắn sao có thể trong vài ngày mà đào được một công trình như thế này.

Liên Việt nói:

“Cái động này trực tiếp thông tới mộ huyệt của Yến Nguyên Tông, nhưng bị một hòn đá lớn chắn ngang.”

Ta thấp giọng nói:

“Phích Lịch Đạn đã chuẩn bị xong!”

Liên Việt cười nói:

“Nghe nói là trong vòng bảy ngày sau khi nhập táng, linh hồn của người chết vẫn còn chưa đi, ngươi có sợ bị họ ám không?”

Ta cười lạnh nói:

“Trong thiên hạ làm gì có yêu ma quỷ quái, người khác tự bịa đặt rồi huyễn hoặc mình.”

Liên Việt cười ha ha.

Ta nhắc nhỡ hắn nói:

“Cười nhỏ thôi...”

Cho dù chúng ta đang ở trong lòng đất nhưng nếu như nói chuyện to quá, người khác ở gần cũng có thể nghe thấy.

Đoạn đường này rộng phải gấp đôi so với đoạn đường đi tới lăng mộ của Tần Thục phi, ta thầm tính toán chỗ này ước chừng phải dài tới năm mươi

https://thuviensach.vn

trượng là ít.

Ở giữa là một đoạn đường toàn đất với cát, khi tiến nhập vào phạm vi hoàng lăng của Yến Nguyên Tông thi toàn là đất nện, ta nghĩ chắc chắn Liên Việt cũng phải mất không ít công phu mới đào tới đây được.

Phía trước rộng rãi, ta thấy ở đây có không ít đồ gồm sứ, trang sức, ngạc nhiên nói:

"Ở đây sao cũng có đồ gốm sứ, trang sức?"

Liên Việt nói:

"Có gì kỳ quái? Đây là một trong những người bị tuẫn táng cùng với Yến Nguyên Tông, nhưng mà cũng phải cảm tạ người thợ nào đã thiết kế lăng mộ, để lại cho chúng ta một không giang rộng lớn tới thế này."

Hắn dùng sức vỗ lên tường, thanh âm của đá vang lên ông ông.

Ta có chút lo lắng:

"Không có chuyện gì chứ?"

Liên Việt đắc ý nở nụ cười, bắt đầu đào móc ở góc tây bắc, ta cũng tiến lên giúp hắn sau khi lôi hết mấy thứ ra, ở đây hiện lên một cái giá đỡ và một cái động khâu tối om.

Liên Việt kéo cái giá đỡ, sau đó thả một đoạn dây thừng xuống, ta theo hắn tụt xuống dưới, hóa ra bên dưới nước ngập tới thắt lưng.

Liên Việt nói:

"Lăng mộ của Yến Nguyên Tông được thiết kế như một cái vỏ rùa, mặc dù có vách tường, được xây dựng tầng tầng lớp lớp, nóc mộ cũng rất dày,

https://thuviensach.vn

bề ngoài nhìn như một pháo đài không thể công phá, nhưng đó cũng là một nhược điểm của nó, nhược điểm chính là ở đáy mộ.”

Ta theo Liên Việt tiến về phía trước, hắn lớn tiếng nói:

“Khi ta đào tới mộ của người bị tuẫn táng theo, mới phát hiện tường của chủ mộ quá dày, rất khó tiến vào trong đó, đành phải đào một cái giếng, cho nước ngập vào bên trong, sau đó đào ngang cái giếng, thông với phía dưới mộ của Yến Nguyên Tông.”

Khi hắn nói chuyện phía trước chúng ta lại xuất hiện một cái giếng.

Ta kinh ngạc nói:

“Chẳng lẽ chúng ta chui vào nó?”

Liên Việt nói:

“Cái giếng này không sâu, chỉ là nơi chứa tạp vật mà thôi.”

“Tạp vật?”

Ta càng ngày càng cảm thấy hồ đồ.

Liên Việt gật đầu cười, chỉ về phía đỉnh đầu nói:

“Đây là dưới đáy mộ Yến Nguyên Tông!”

Hắn dùng Phích Lịch đạn nhét vào cái lỗ nhỏ, sau đó lại nhét thêm vào những cái khe hở của tảng đá được làm từ trước, bảo ta thối lui về sau chừng hơn năm trượng, bịt lỗ tai, sau đó hắn châm ngòi nổ, chạy tới chỗ ta.

Khi hắn mới chạy tới chỗ nấp, thì phía sau vang lên một tiếng nổ lớn, hơi nổ ép chúng ta ngã lăn ra đất, bụi bay mù mịt làm chúng ta ho khan sặc sụa.

https://thuviensach.vn

Qua hồi lâu, bụi mù mới từ từ tán đi, ta và Liên Việt đi tới chỗ cái giếng, phát hiện một cái lỗ hổng chừng một trượng, trong giếng toàn là đá, gỗ, tới lúc này ta mới thực sự hiểu công dụng của cái giếng này.

Liên Việt đắc ý cười to hai tiếng, bò lên cái lỗ hổng.

Hắn dùng lực vỗ vào tường bên cạnh, thanh âm của tảng đá vang lên ông ông.

Ta đem một quả Phích Lịch Đạn đưa cho hắn nói:

“Ngươi muốn cho nổ tung bức tường đá này ư?”

Liên Việt ha ha nở nụ cười, hắn lắc đầu nói:

“Bức tường đá này dày hơn trượng, Phích Lịch Đạn uy lực có lớn hơn nữa cũng không cách nào xuyên thủng được!”

Ta leo lên phía trên, phát hiện trong mộ có mười tám ngọn đèn nhân ngư, trong mộ sáng như ban ngày. Ta ngẩng đầu nhìn về phía trước, thấy một bậc đá chừng trăm bậc, bên trên có đặt hai cỗ quan tài, trong lòng ta nhịn không được kinh hoàng, đây chính là hai cỗ quan tài của Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ.

Ta dẫn đầu chạy tới chỗ của quan tài.

Liên Việt ở phía sau cả kinh quát to:

“Cẩn thận!”

Nhưng mà ta đã chạy đi, thu hồi làm sao kịp, thân hình theo quán tính ngã ngiêng xuống dưới.

Theo phản ứng bản năng, ta rút chủy thủ cắm vào một cái đèn nhân ngư bên cạnh, chủy thủ xuyên thủng cả gỗ, nặng nề cắm vào bức tường, ta

https://thuviensach.vn

nhanh chỏng xoay người bám vào thành. Khi quay đầu nhìn lại, ta không khỏi đổ mồ hôi lạnh, phía dưới hàn quang như rừng, toàn là thiết trùy sắc bén vô cùng.

May mà vách tường này được dựng bằng gỗ, nếu như bằng đá, thì chắc chắn ta đã bị xuyên thủng hàng trăm ngàn lỗ.

Liên Việt vọt tới trước cái bẫy, lấy dây thừng thả xuống dưới, ta cầm lấy dây buộc qua lưng mình, lớn tiếng nói:

“Được rồi!”

Liên Việt vặn thần lực, lồi ta lên phía trên.

Khi lên được tới mặt đất, toàn thân ta đã ướt đẫm mồ hôi lạnh, kinh hồn táng đởm nhìn qua cái bẫy, sau đó hướng Liên Việt nói một câu tự đáy lòng:

“Cảm tạ!”

Liên Việt cả giận nói:

“Ta đã quên nói cho ngươi biết, ở trong lăng mộ này, ta mới là vương già, hành động phải theo sự phân phó của ta!”

Trong lòng ta âm thầm xấu hổ, do mình sốt ruột muốn cứu Lệ Cơ, nên mới đạp nhầm cơ quan, nếu như không có Liên Việt thì mình đã chết, hắn quát mình cũng là phải.

Dưới chân ta bỗng nhiên khẽ chấn động, Liên Việt sắc mặt biến đổi thấp giọng nói:

“Không tốt!”

https://thuviensach.vn

Ta nhìn theo ánh mắt của hắn thấy quan tài của Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ ở trên đài đã hạ xuống dưới, ta không khỏi kinh hoảng nói:

“Ta còn muôn mở hai cái quan tài đó.”

Liên Việt lạnh nhạt nói:

“Không cần phải gấp gáp, vẫn còn thời gian.”

Chúng ta theo sườn mộ di chuyển về phía trước, Liên Việt nói:

“Ngươi đi đúng vào những bước chân của ta, ngàn vạn lần đừng có bước nhầm, nếu không thì không thể nào đi tới cái đài kia được, con đường này được thiết kế theo Thất Thập Bát Huyền Cơ đồ.”

Ta cẩn thận từng li từng tí đi sát theo hắn thấp giọng nói:

“Xem ra ngươi vô cùng quen thuộc với lăng mộ của hoàng thất Tần quốc?”

Liên Việt ha hả cười nói:

“Đó là đương nhiên, có cái hoàng lăng Tần quốc nào mà ta chưa tới...”

Nói tới đây hắn cố gắng nuốt trở lại, sắc mặĩ xấu hổ vô cùng.

Ta đột nhiên hiểu ra, thảo nào mà Liên Việt lại ở lại Tần quốc lâu thế này, khó trách chỉ trong một thời gian ngắn hắn lại có thể đào được nhiều động huyệt tới như vậy.

Xem ra hắn đã có ý định vào hoàng lăng, thậm chí đã dự tính với cái lăng mộ của Yến Nguyên Tông từ lâu rồi, lần này cho dù ta có tìm hắn hay không, hắn cũng sẽ đột nhập vào đây.

https://thuviensach.vn

Khi chúng ta đi tới phía trên cái bình đài, hai chiếc quan tài đã hạ xuống được một nửa.

Liên Việt chỉ chiếc quan tài của Yến Nguyên Tông, nhưng ta lại lớn tiếng nói:

“Trước tiên phải mở cái này trước!”

Liên Việt nghi hoặc nhìn ta, đồ quý bình thường phải để trong quan tài của đế vương mới đúng, ta lại đi chọn quan tài của hoàng hậu, nhưng mà hắn không hỏi, dùng côn sắt toàn lực cậy nắp quan tài.

Ta ân cần nói:

“Cẩn thận một chút!”

Liên Việt cười nói:

“Chỉ là một tử thi mà thôi, chẳng nhẽ ngươi lo lắng nó nhảy ra cắn người?”

Hắn dùng côn sắt cậy được một khe hở, bảo ta cùng nhau nâng lên, khi mở nắp quan tài ra, thân hình của Lệ Cơ xuất hiện, trên mặt vẫn còn một nụ cười, giống như là đang ngủ say.

Liên Việt lớn tiếng nói:

“Sao trong quan tài hoàng hậu, lại chỉ có một cỗ thi thể, ngoài ra chẳng có thứ gì khác?”

Ta đưa tay ôm lấy thân hình Lệ Cơ.

Liên Việt sợ hãi nói:

“Ngươi... làm cái gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Đương nhiên là cứu người!”

“Nàng... là một thi thể!”

Ta lạnh lùng nói:

“Ta tuyệt đối không để cho nàng yên nghỉ cùng với Yến Nguyên Tông.”

Trong khi chúng ta nói chuyện, hai chiếc quan tài lại chìm xuống thêm mấy tấc.

Liên Việt còn muốn đi cạy quan tài Yến Nguyên Tông, ta ngăn cản hắn nói:

“Ngươi xem cho ta quan tài an táng Khúc Nặc ở chỗ nào?”

Liên Việt lắc đầu nói:

“Ngươi điên rồi! Ngươi đúng là một người điên!”

Hắn vẫn đi tới chỗ quan tài của Yến Nguyên Tông.

Ta giận dữ hét:

“Khúc Nặc bị chôn sống, nàng vẫn còn sống, ngươi phải cứu nàng ra.”

Liên Việt cả giận nói:

“Long Dận Không, ta chịu ngươi đủ rồi, ngươi rõ ràng biết rõ những quy củ của ta, đúng không? Ta chưa bao giờ trộm nữ nhân!”

Hắn chỉ hướng Lệ Cơ đang nằm trong lòng ta, nói:

“Ngươi đã phá hủy quy củ của ta!”

https://thuviensach.vn

Ta lớn tiếng nói:

“Đây chỉ là một thi thể!”

Liên Việt nói:

“Được, chuyện này kết thúc ở đây, ta mang ngươi rời đi, hai người không ai nợ ai!”

Ta dứt khoát nói:

“Hôm nay ngươi phải giúp ta cứu Khúc Nặc ra, ta có thể cho ngươi hưởng vinh hoa phú quý bất tận.”

Liên Việt lạnh lùng nói:

“Vinh hoa phú quý đối với ta có tác dụng gì? Trong thiên hạ có bao nhiêu phần mộ chứa đầy bảo tàng, ta chỉ cần tới là lấy được, ngươi nghĩ rằng ta sẽ động tâm với lời hứa của ngươi sao? Ngươi có biết vì sao ta đồng ỷ tới đây đào mộ với ngươi không? Bởi vì ta đã thề phải đào được hoàng lăng của Tần quốc, mà ngươi lại mang việc Tử Việt ra uy hiếp ta, ta liền thuận nước giong thuyền ngươi hiểu chưa!”

Quan tài của Yến Nguyên Tông đã hạ thấp bằng mặt đất.

Ta thấp giọng nói:

“Liên Việt, ta cầu ngươi giúp ta!”

“Cho ta một lý do?”

Biểu tình của Liên Việt vẫn như cũ.

Ta cắn răng nói:

https://thuviensach.vn

“Bởi vì trong bụng Khúc Nặc có mang cốt nhục của ta, ta không thể trơ mắt nhìn mẹ con các nàng chết!”

Đây cũng chỉ là ta bia chuyện, môt cái cớ nhất thời mà thôi.

Liên Việt mỉm cười nói:

“Lý do này nghe cũng không tồi.”

Hắn không nhanh không chậm bước đi qua đi lại, mới nói:

“Cứu người cũng được, nhưng mà ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện!”

“Ngươi nói đi!”

Ta lớn tiếng nói.

Liên Việt nhìn Lệ Cơ đang nằm trong lòng ta, nói:

“Ta cứu nàng, hơn nữa lại thêm hai mẹ con kia nữa, tổng cộng là tính mạng của ba người, vậy ngươi phải tha chết cho ta ba lần.”

“Được!”

Ta sảng khoải đáp ứng, nhưng nói thêm:

“Thế nhưng ngươi cũng phải đáp ứng ta, tuyệt đối không thể đem chuyện hôm nay nói cho người ngoài biết.”

Liên Việt giảo hoạt cười nói:

“Ta lười quản chuyện tình yêu trong hoàng gia các ngươi.”

Chúng ta đi tới vị trí giữa lăng mộ, Khúc Nặc chỉ là phi tần, không có tư cách tuẫn táng ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Liên Việt chỉ bốn phía địa cung, nơi này có tới tám cái cửa, sau đó là nơi chứa đựng các loại tế phẩm.

Dựa theo bản đồ hắn có thì Khúc Nặc được tuẫn táng ở cánh cửa thứ nhất của phía bên trái.

Đối với bố trí của lăng mộ này Liên Việt đã hiểu rõ, cho nên hắn xoay phù điêu trên cửa đá một cái, cánh cửa tự động mở ra.

Liên Việt cười nói:

“Lăng mộ hoàng thất Tần quốc không phải chuyện đùa, những thứ Long, Phượng, Lân được điêu khắc ra hầu như toàn là vật có mấu chốt.”

Hắn thuần thục xoay chuyển các phù điêu, trong nháy mắt phía trước xuất hiện một đồ án phượng hoàng, cửa đá chậm rãi mở ra.

Liên Việt nói:

“Tất cả các cửa đá, chỉ có thể mở từ bên ngoài, biểu thị quân chủ có thể lâm hạnh phi tần, mà phi tần không thể chủ động quấy rầy sự yên lặng của quân chủ. Mẹ nó, các vị đế vương thì hưởng hết các lão bà, trong khi lão tử bây giờ một lão bà cũng không có, ông trời vì sao lại bất công như vậy chứ?”

Trong lòng ta cười thầm, ngày khác nếu có cơ hội nhất định phải tìm cho Liên Việt một mỹ nữ làm vợ.

Hành lang rất dài, không khí có phần ẩm ướt, Liên Việt nói:

“Ở đây vô cùng kín gió, nhân tình của ngươi chưa chắc đã sống được.”

Phía trước xuất hiện một cái thạch thất hình vuông, ta tìm được Khúc Nặc trong đống tế phẩm, hai tay của nàng bị trói ngược ra sau, mồm bị bịt rẻ, im lặng nằm trên thảm, không biết sống hay chết.

https://thuviensach.vn

Ta đặt Lệ Cơ xuống, đi tới bên người Khúc Nặc, bắt thử mạch, thấy nó vẫn hơi nhảy lẻn, trong lòng mới bình tĩnh lại được, không nghĩ tới sức sống của Khúc Nặc lại dẻo dai tới như vậy.

Ta hướng Liên Việt nói:

"Xem ra ta còn cần ngươi giúp một việc nữa!"

Liên Việt ha hả cười nói:

"Xem ra ta cũng cần ngươi thêm một chút thù lao, nhớ kỹ cái công cõng tình nhân và nhi tử của ngươi đấy nhé."

Hắn cõng Khúc Nặc, ta ôm lấy Lệ Cơ, đi ra ngoài hàng lang, khi trở lại địa cung đã phát hiện, chẳng những quan tài của Yến Nguyên Tông và Lệ Cơ đã chìm xuống, mà những bậc thang cũng đang chìm.

Liên Việt khinh thường nói:

"Một chút sáng tạo cũng không có, không biết là Tần quốc tìm đâu ra cái bọn ngu xuẩn này."

Ta thành công cứu được Lệ Cơ và Khúc Nặc, nên cảm thấy mỹ mãn, thúc giục:

"Nhìn tình hình ở đây thì chẳng bao lâu nó sẽ chìm xuống, chúng ta mau chóng rời khỏi đây thôi."

Liên Việt nói:

"Không cần phải vội, mấy bậc thang này muốn chìm cũng phải mất một canh giờ."

Hắn đặt Khúc Nặc xuống, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi chờ ta một chút, ta đi xuống bậc thang của địa cung, xem còn có bảo vật gì.”

Ta cuống quít nói:

“Ở đây cơ quan rất nhiều, chúng ta hãy mau chóng rời đi...”

Liên Việt không đợi ta nói xong, đã đi về phương hướng của địa cung. Khi ta muốn ngăn cản hắn thì thân ảnh của hắn đã biến mất sau hành lang.

Ta một tay ôm lấy Lệ Cơ, một tay ôm lấy Khúc Nặc, những thanh âm ùng ùng không ngớt vang lên bên tai, trong lòng bất an tới cực điểm, vừa rồi sốt ruột cứu người, ta không biết cái vì là sợ hãi, bây giờ đã cứu được người rồi mới cảm thấy nó kéo tới.

Ta từ trong lòng lấy ra giải dược Thất Nhật Túy, cạy mở khớp hàm Lệ Cơ, đẩy giải dược vào trong, sau đó lại mớm nước bọt hòa tan dược hoàn, nhưng muốn Lệ Cơ tỉnh lại cũng phải tầm ba canh giờ nữa.

Ta bịt cái mũi ngọc của Khúc Nặc, hít một hơi thật sâu, rồi mớm không khí vào cái miệng của nàng, làm như vậy liên tục vài lần quả nhiên là Khúc Nặc ho khan, chậm rãi mở đôi mắt đẹp, thấy ta thì không khỏi cả kinh:

“Ngươi... Ngươi là ai...?”

Nàng lê về phía sau, nhìn hoàn cảnh xung quanh, kinh hô một tiêng, sợ hãi nói:

“Ta… lẽ nào đã chết ư?”

Ta lắc đầu nói:

“Cô nương yên tâm, cô nương vẫn còn sống.”

Khúc Nặc vẫn chưa thể bình tĩnh lại run giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi... Ngươi đến tột cùng là ai?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta tới nơi này để cứu Lệ Cơ, thân phận của ta cô nương sẽ biết sau.”

Khúc Nặc thấy Lệ Cơ, khớp hàm nhịn không được run rẩy lên:

“Hoàng hậu... nàng đã chết... ngươi... ngươi ôm một cái tử thi... làm cái gì?”

Ta cố gắng tỏ ra hòa ái, nhẹ giọng nói:

“Việc này, sau này ta sẽ chậm rãi giải thích với cô nương, hiện giờ quan trọng nhất chính là phải ra ngoài.”

Khúc Nặc cố sức lắc đầu nói:

“Trái tim ta sớm đã chết, ra ngoài có lợi ích gì?”

Trong lòng ta âm thầm ảo não, sớm biết như vậy, cứ để nàng hôn mê, lẽ nào nàng biết tin Trầm Trì đã chết?

Nghĩ đến Trầm Trì ta bỗng nhiên nảy ra ý hay, thấp giọng nói:

“Khúc cô nương, thực không dám dấu diếm, tại hạ được Trầm đại nhân phái tới để cứu viện cô nương và hoàng hậu.”

Khúc Nặc nghe được tên Trầm Trì trong đôi mắt đẹp quả nhiên hiện lên nhu tình, lẩm bẩm:

“Trầm đại ca! Chẳng phải là... huynh ấy đã chết hay sao?”

Ta thấy nàng yêu Trầm Trì như vậy, trong lòng buồn bã vô cùng, nhưng biểu hiện vẫn bình tĩnh, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện nghe được chưa chắc đã là thật, người trong thiên hạ ai chẳng tin Khúc cô nương đã chết, nhưng cô nương vẫn sống đấy thôi?”

Khúc Nặc quả nhiên tin vài phần, nhẹ giọng nói:

“Nếu ta có thể sống lại, Trầm đại ca có bản lĩnh như vậy, đương nhiên cũng có thể.”

Trong lòng ta chua xót, không nghĩ tới vị trí của mình trong lòng Khúc Nặc lại kém cả một người đã chết.

Tốc độ chìm xuống của bậc thang càng lúc càng nhanh, ta không khỏi lo lắng cho an nguy của Liên Việt. Đúng lúc này, Liên Việt chui lên từ một cái động khẩu không xa, ha ha cười nói:

“Bên trong chẳng có gì cả, đúng là uổng phí công sức của ta.”

Khúc Nặc nhìn thấy có người chui từ dưới đất lên, cho rằng đó là quỷ quái xuất hiện, sợ hãi hét lên một tiếng, suýt nữa hôn mê bất tỉnh.

Ta cuống quít giải thích:

“Hắn tới trợ giúp cho ta!”

Liên Việt có chút bất mãn trợn mắt nhìn ta một cái, hiển nhiên là trách ta chiếm toàn bộ công lao cứu người.

https://thuviensach.vn

Chương 119: Kết Minh

Ta ôm lấy Lệ Cơ, Liên Việt đi tới trước mặt Khúc Nặc, hắn cười híp mắt nói:

“Cô nương, ta cõng cô nương đi ra ngoài!”

Khúc Nặc lắc đầu nói:

“Ta có tay có chân, vì sao phải để cho ngươi cõng ta.”

Liên Việt mất mặt, cười gượng hai tiếng, nhảy xuống cái hang thông ra ngoài ta giúp Lệ Cơ và Khúc Nặc chui vào, rồi mới là người cuối cùng rời khỏi mộ.

Đi về phía trước được chừng hai mươi trượng, Liên Việt lại bảo ta đưa cho hắn một viên Phích Lịch Đạn, toàn lực ném vào trong, làm cho hầm mộ lại càng lún sâu hơn. Hắn giải thích nói:

“Có câu quân tử ái tài, chúng ta đã đánh cắp được một ngôi mộ nào, sẽ phong kín nó lại, để cho người bên trong có thể an nghỉ không phải lo nghĩ gì nữa.”

Hắn nhìn Lệ Cơ một chút, lại nhìn Khúc Nặc một chút nói:

“Nhưng mà, theo suy đoán của ta, lần này Yến Nguyên Tông không cách nào nhắm mắt được.”

Ta đương nhiên biết, hắn ám chỉ ta cướp đi hoàng hậu và hoàng phi của Yến Nguyên Tông.

https://thuviensach.vn

Ta không buồn tranh cãi với hắn thấp giọng nói:

“Nơi này không thể ở lâu, chúng ta phải rời khỏi nơi này trước khi hừng đông.”

Liên Việt gật đầu, đi trước mở đường, do có thêm Lệ Cơ và Khúc Nặc, cho nên thời gian chúng ta trở về phải mất thêm một nửa thời gian so với lúc vào.

Từ trong mộ ra ngoài trời vẫn còn tối đen, rừng cây có tác dụng che khuất ánh trăng, mộ của Tần thục phi càng trở nên cô liêu và lạnh lùng.

Liên Việt đem động khâu vào mộ lấp kín rồi mới theo chúng ta xuyên qua rừng cây, đi dọc theo con đường trồng toàn thông của hoàng lăng, tới biên con sông nhỏ bên ngoài.

A Đông và Đằng Đa Nhĩ đang ẩn nấp trong khu rừng bên sông chờ tiếp ứng.

Trong lúc chúng ta vượt qua sông, thì đột nhiên vang lên tiếng vó ngựa, sau đó là tiếng chó sủa liên hồi.

Liên Việt thấp giọng nói:

“Có lẽ là hộ vệ Hoàng lăng tới!”

Hắn hướng ta nói:

“Ngươi mang hai nàng đi ẩn nấp, ta đánh lạc hướng bọn họ.”

Ta thấp giọng nói:

“Chỉ cần chúng ta nấp đi, sau đó cùng nhau đào tẩu là được.”

Liên Việt nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi có điều không biết, hoàng lăng hộ vệ đội có hai con chó săn, chúng ta ẩn nấp ở nơi này không an toàn.”

Hắn vỗ vỗ cái túi da bên hông nói:

“Ta dẫn chúng nó rời đi!”

Ta có chút ngạc nhiên nói:

“Trong đó là cái gì?”

Liên Việt cười hắc hắc:

“Bên trong là đó là vải ngâm nước tiểu của chó cái, chó săn mà ngửi thấy cái mùi này, thì cái gì cũng quên hết!”

Khúc Nặc khuôn mặt đỏ lên, hiển nhiên bị lời lẽ thô tục của Liên việt làm cho khó chịu.

Liên Việt dặn dò:

“Các ngươi tốt nhất là lặn xuống dưới nước, như vậy sẽ làm mùi cơ thể biến mất!”

Ta cảm giác mấy câu nói này hình như là có chút dát tai, tên hỗn đàn này không phải là đang chửi ta đấy chứ.

Liên Việt đi về hướng tây, ta ôm Lệ Cơ và Khúc Nặc lặn xuống sông. Con sông này tuy rằng không sâu, nhưng mà dòng nước lại chảy xiết, không đứng vững chân thì sẽ không đi được.

Vừa mới nghĩ xong, Khúc Nặc đột nhiên trượt chân, nàng nhào lên người ta, cánh tay của ta vòng qua nàng, lập tức cảm nhận được bộ ngực mềm mại kia đang đàn hồi.

https://thuviensach.vn

Khúc Nặc nắm cánh tay ta, cúi đầu xuống.

Tiếng chó sửa càng lúc càng tới gần, trong lòng ta có chút lo lắng, nếu như mấy con chó kia không ngửi thấy mùi của Liên Việt, vậy chẳng phải là phiền phức vô cùng hay sao?

Ta và Khúc Nặc ngừng thở, trái tim đập thình thịch.

Tiếng chó sủa bỗng nhiên ngừng lại, chúng hú lên một tiếng, sau đó lại sủa lên không ngừng, hình như là phóng về hướng tây. Ta và Khúc Nặc đồng thời thở phào nhẹ nhõm, trên miệng nở một nụ cười.

Sau khi tin tưởng Hoàng lăng hộ vệ đội đã đi xa, chúng ta mới bơi qua sông, khi đi được lên bờ, có hai bóng người tiến đến. Ta theo bản năng cầm lấy chuôi đao, khi thấy rõ người tới là A Đông và Đằng Đa Nhĩ mới bỏ xuống.

A Đông phụ trách đoạn hậu, sau khi quan sát thấy không có người theo dõi, ta và Khúc Nặc theo Đằng Đa Nhĩ mới lẻn vào trong rừng cây, ở đó đã có sẵn xe ngựa chờ.

Ta đỡ Lệ Cơ, sau đó giúp Khúc Nặc lên xe.

Đằng Đa Nhĩ nói:

“Thải Tuyết cô nương đang ở Phúc Sinh, hạng chờ chúng ta.”

Ta gật đầu nói:

“Chúng ta lập tức tới đó!”

Phúc Sinh hạng (căn nhà làm từ thiện) là sản nghiệp của Mộ Dung Yên Yên, đây là một dãy nhà yên tĩnh, nằm ở phía đông bắc của Tần đô, số hộ dân ở đây rất ít, cho nên không mấy ai biết chúng ta đã từng tới đây.

https://thuviensach.vn

Khi tới nơi, trời đã là canh năm, Đằng Đa Nhĩ trực tiếp lái xe ngựa vào trong sân, Thải Tuyết từ trong phòng ra đón.

Khúc Nặc bước xuống đầu tiên, ta ôm Lệ Cơ cuống quít tiến vào trong phòng, dưới sự trợ giúp của Thải Tuyết, ta đặt nàng lên giường, hô hấp của Lệ Cơ đã rất yếu, có lẽ phải mất một thời gian, sức khỏe của nàng mới hồi phục lại được.

Ta bảo Thải Tuyết chiếu cố Khúc Nặc và Lệ Cơ, gọi A Đông và Đằng Đa Nhĩ ra ngoài.

A Đông nói:

“Chủ nhân yên tâm, thuộc hạ đã kiểm tra, không có ai theo dõi chúng ta.”

Ta gật đầu nói:

“A Đông, trong vòng hai ngày tới ta có thể kết minh được với Tần quốc, ta muốn ngươi và Đằng Đa Nhĩ hộ tống các nàng trở về Tuyên Thành trước.”

A Đông nói:

“Chủ nhân yên tâm, thuộc hạ nhất định bảo hộ hai vị vương phi về tới Tuyên Thành.”

Ta thấp giọng dặn dò:

“Ngươi ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, chuyện này không thể đê lộ với bất kỳ ai, cho dù là vương phi cũng không ngoại lệ!”

A Đông ngơ ngác, thấp giọng nói:

“Ý của chủ nhân là gì?”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói:

“Chuyện này đợi ta trở về Tuyên Thành, ta sẽ tự mình xử lý, lúc ngươi về tới Tuyên Thành, an bài các nàng ở mục trường trên Lục Hải Nguyên, bảo tổng quản Sát Cáp Thai chiếu cố hai nàng, lát nữa ta sẽ viết một phong thư, ngươi giao cho tổng quản Sát Cáp Thai là được.”

A Đông nặng nề gật đầu.

Khúc Nặc yên lặng đi ra cửa phòng, ta cuống quýt tiến lên chỗ nàng, nói:

“Khúc cô nương định đi đâu vậy?”

Khúc Nặc nhìn ta một cái, cũng không trả lời, tự mình đi ra ngoài.

Ta cản lối đi của nàng, thấp giọng nói:

“Cô nương không thể đi ra ngoài, hiện giờ người trong thiên hạ đều nghĩ cô nương đã chết, nếu cô nương ra ngoài chẳng phải chúng ta đã kiếm củi ba năm thiêu một giờ hay sao?”

Khúc Nặc hờ hững nói:

“Vốn ta không nên theo ngươi ra khỏi mộ...”

“Khúc cô nương, Trầm đại nhân còn đang chờ cô nương...”

Khúc Nặc lạnh lùng nhìn về phía ta nói:

“Lúc này, ta còn mặt mũi nào gặp huynh ấy?”

Ta biết rõ nội tình, nên hiểu hàm nghĩa chân chính trong câu nói đó.

Khúc Nặc nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi thả ta đi, từ nay về sau, sự sống chết của ta không có bất cứ quan hệ nào với ngươi.”

Ta cố sức lắc đầu nói:

“Cô nương nói như vậy là không đúng rồi, cô nương nếu như ra đi thế này, người Tần nhất định sẽ phát hiện ra chuyện Tần Lăng bị đào, nói không chừng họ còn tìm ra được chuyện này do chúng ta làm. Sự sống chết của một mình ta không đáng nói nhưng nó sẽ liên lụy tới các huynh đệ của ta. Hơn nữa thái hậu vì chuyện cô nương phải tuẫn táng, nên mới bỏ qua cho phụ thân cô nương, nếu như cho thái hậu biết cô nương vẫn còn sống trên đời này, thì chẳng phải là sẽ hại tới người nhà của cô nương hay sao?”

Khúc Nặc cắn cắn môi, ánh mắt trở nên lưỡng lự.

Ta khuyên bảo, nói:

“Thế này vậy, ta sẽ cho thủ hạ hộ tống cô nương rời khỏi nước Tần, nếu như Khúc cô nương tin ta, ta sẽ đem tin tức cô nương còn sống thông báo cho phụ thân cô, lúc rời khỏi nước Tần rồi, cô nương có thể tự do ra đi, ta tuyệt đối sẽ không giữ cô lại.”

Ý định của Khúc Nặc đã bị ta làm lay động, nàng nhẹ giọng nói:

“Ta đồng ý với ngươi, nhưng ngươi… tuyệt đối không thể đem tin tức của ta nói cho Trầm đại ca biết!”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Trầm Trì đã chết từ lâu rồi lẽ nào cô nương bảo ta xuống đó báo tin cho hắn biết hay sao?”

Nghĩ vậy, nhưng ta vẫn cười nói:

“Khúc cô nương yên tâm, ta xin hứa sẽ giữ bí mật này cho cô nương.”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, thanh âm của Thải Tuyết vọng ra từ trong phòng:

“Công tử, người mau vào đây!”

Ta đang muốn lao vào trong phòng, nhưng lại không yên lòng về Khúc Nặc, nên dừng lại nhìn nàng một cái.

Khúc Nặc cười nhạt nói:

“Nếu như ta đã đồng ý với ngươi, thì tuyệt sẽ không đổi ý, ngươi cứ đi đi!”

Dường như mới trải qua một thời gian ngắn, nàng đã trưởng thành hơn rất nhiều, có lẽ là trải qua một trận biến cố sinh tử, cách nhìn của nàng đối với mọi người đã có sự thay đổi lớn.

Khi ta vào trong phòng, Thải Tuyết mừng rỡ chỉ lên trên giường, ta thấy thân hình của Lệ Cơ dường như đang co giật, có dấu hiệu tinh lại.

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

“Xem ra cô ấy sắp tỉnh, nô tỳ đi chuẩn bị nước nóng.”

Ta ngồi xuống giường, cầm lấy bàn tay của Lệ Cơ, trong lòng thầm mong nàng mau chóng tỉnh lại.

Hai hàng lông mày của Lệ Cơ giật giật, trong miệng kêu lên một tiếng “a”. Một lát sau, nàng mới chậm rãi mở đôi mắt đẹp, thấy ta, nàng kinh hãi cọt rụt người lại, rúc vào trong chăn nói:

“Ngươi... ngươi là ai?”

Lúc này ta mới nhớ ra mình chưa tẩy dịch dung trên mặt, thảo nào mà nàng không nhận ra ta, trong lòng ta nảy sinh chủ ý muốn trêu chọc nàng, nên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cô nương chẳng nhẽ không biết mình đã chết hay sao? Nơi này là Hoàng Tuyền quỷ giới, Diêm Vương gả cô nương cho ta! Tiểu mỹ nhân, chúng ta mau mau động phòng đi.”

Lệ Cơ cả giận nói:

“Đồ hỗn trướng, ta là Đại Tần hoàng hậu, nếu ngươi dám động vào ta, ta tru di cửu tộc nhà ngươi!”

Dù sao Lệ Cơ vẫn có chỗ hơn người, thân trong nghịch cảnh nhưng lâm nguy không loạn.

Ta cười nói:

“Chỉ tiếc đây lại chẳng phải là Đại Tần, cô nương chẳng khác gì người thường cả!”

Nàng đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy mặt trời đang chói chang, nàng lập tức hiểu ra ta đang lừa nàng, nên sẵng giọng nói:

“Ngươi là ai?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta là một con chim đực, muốn mang cô nương thoát khỏi chốn lao tù!”

Thân hình Lệ Cơ chấn động, nàng không dám tin nhìn ta, khi ta bỏ đi dịch dung, trong đôi mắt nàng đã có hai dòng lệ trong suốt:

“Dận Không...”

Ta nặng nề gật đầu, Lệ Cơ hung hăng cắn vào cánh tay ta một cái, nước mắt như suối chảy ra:

“Chàng quả nhiên không gạt thiếp... thiếp... thiếp còn sống...”

https://thuviensach.vn

Ta trịnh trọng nói:

“Đời này kiếp này, ta sẽ không lừa dối nàng nữa, cũng không làm chuyện có lỗi với nàng!”

Lệ Cơ bỗng nhiên ôm trầm lấy ta, run giọng nói:

“Ta biết, sẽ có một ngày chàng sẽ tiếp nhận thiếp, chàng… sẽ không bỏ lại thiếp ở trong thâm cung tịch mịch...”

Ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, thành công tóm được cái lưỡi, hai chúng ta hôn nhau triền miên, sưởi ấm trái tim đang bị băng giá của nàng.

Có được tình yêu, Lệ Cơ lại càng kiều diễm động lòng người, trải qua lần chết đi sống lại này, nàng không chỉ thoát khỏi gông cùm, mà còn được sống bên cạnh ta.

Lệ Cơ vuốt mái tóc ôn nhu vô hạn nhìn ta, loại ánh mắt này đã lâu rồi ta không thấy ở trên người nàng.

Cởi đi tấm áo trong, bộ ngực mềm mại của nàng hiện lên, ta nhẹ nhàng vuốt ve cổ ngọc của nàng, hai tai của Lệ Cơ ửng đỏ.

“Chàng có mang thiếp rời đi không?”

Lệ Cơ nhẹ giọng nói.

Ta gật đầu:

“Đêm nay ta sẽ bảo A Đông hộ tống nàng và Khúc Nặc rời đi, ta còn phải ở Tần đô bàn luận chuyện liên minh. Nếu như tất cả thuận lợi, chậm nhất bảy ngày sau ta sẽ rời khỏi đây, đến lúc đó chúng ta có thể ở chung một chỗ.”

Lệ Cơ ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Thiếp tin chàng!”

Trong lòng ta dâng lên một cảm giác ấm áp, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực của nàng, thân hình của Lệ Cơ run lên nhè nhẹ.

Nàng chủ động ưỡn người trước mặt ta, thâm tình nói:

“Mỗi tấc da thịt trên cơ thể thiếp đều thuộc về chàng!”

Hai tay ta đan vào trong mái tóc đen dài của nàng, kéo khuôn mặt đẹp của nàng tới trước mặt ta, đôi mắt như nước mùa thu của Lệ Cơ nhộn nhạo, thân hình trần truồng của nàng dính chặt lấy ta.

Ta bỗng nhiên đẩy nàng xuống giường, tách đôi chân ngọc của nàng ra, nàng hưởng ứng cặp chặt lấy lưng của ta.

Mộng đẹp đã thành sự thực, chúng ta có tư cách để hưởng thụ thâm tình...

Đêm đó mấy người A Đông liền hộ tống Lệ Cơ, Khúc Nặc đã được dịch dung rời khỏi Tần đô, việc này đã làm cho ta trút được một tâm sự.

Phương diện hoàng lăng vẫn không có động tĩnh gì dị thường gì truyền ra, xem ra Liên Việt đã thuận lợi thoát khỏi sự truy kích của Hoàng lăng hộ vệ đội, nhưng mà có một điều kỳ quái là hắn không trở lại tìm ta.

Khi thấy được bản lĩnh thực sự của hắn, sát niệm của ta với hắn đã biến mất, nếu như có thể thu được hắn, nhất định sẽ tốt hơn là giết.

Sau khi đưa mấy người Lệ Cơ đi, Thải Tuyết thu thập đồ đạc cùng ta trở về Phong Lâm các, vừa mới bước ra cửa, thì Mộ Dung Yên Yên đi tới. Thải Tuyết hiểu ý rời đi.

Ta cười híp mắt nói:

https://thuviensach.vn

“Mộ Dung cô nương tới thật đúng lúc, ta với Thải Tuyết đang chuẩn bị trở về!”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Xem ra chuyện của Bình vương điện hạ đã xong!”

“Nhờ có Mộ Dung cô nương hỗ trợ, nếu không ta sao có thể thuận lợi như vậy.”

Mộ Dung Yên Yên mỉm cười nói:

“Bình vương điện hạ chẳng nhẽ định dùng miệng cảm tạ hay sao?”

Ta cố ý ra vẻ khó khăn, thấp giọng nói:

“Nếu như Mộ Dung cô nương muốn lấy được thứ gì đó từ trên người Dận Không, thì Dận Không chẳng còn cách nào khác, ngoài việc lấy thân đền đáp!”

Mộ Dung Yên Yên khuôn mặt đỏ lên, nhẹ giọng phì nói:

“Điện hạ bây giờ đã là Đại Khang thái tử, sao vẫn không nghiêm chỉnh như vậy chứ.”

Ta ha hả cười nói:

“Dận Không nói lời thật lòng, Mộ Dung cô nương cũng nên suy nghĩ một chút.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Điện hạ đừng vội cười, ta tới đây là mời điện hạ đi dùng cơm!”

“Ai làm chủ vậy?”

https://thuviensach.vn

“Chú cháu Tây Môn Bá Đống!”

Ta gật đầu nói:

“Xem ra hai chú cháu này muốn cám ơn chuyện làm ăn, nhưng mà trong thời gian này chuyện thái hậu giao cho ta thực sự quá nhiều, ta không có thời gian để đi.”

Ta suy nghĩ một chút rồi nhìn Mộ Dung Yên Yên nói:

“Cơm thì ngày sau có thể ăn, ngày mai ta phải vào cung gặp thái hậu, thuận tiện nói chuyện làm ăn của Tây Môn gia. Nếu như có thể giúp hắn hoàn thành chuyện này, thì bảo hắn thiết yến cũng không muộn.”

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Nhưng mà bọn họ đã đặt tiệc rượu rồi.”

Cả đêm nay ta không ngủ, người bây giờ cảm thấy rất uể oải, hơn nữa hôm nay còn phải suy nghĩ xem nên nói việc liên minh như thế nào với Tinh Hậu, bữa tiệc này chắc chắn ta không thể đi được.

Mộ Dung Yên Yên thấy ta kiên quyết, đành phải thôi, ân cần nói:

“Điện hạ trở về nghỉ ngơi cho tốt, ta trở lại nói với chú cháu Tây Môn Bá Đống.”

Tiếp xúc với Mộ Dung Yên Yên càng nhiều, ta càng phát hiện ra những ưu điểm ở nàng, ở bên cạnh nàng, ta cảm thấy khác với những nữ tử khác.

Tình cảm của ta với nàng còn xen lẫn giữa tình bằng hữu, chắc là do nàng đã từng trải, cho nên tình cảm của chúng ta mới vi diệu như thế này.

Trong công việc, nàng luôn luôn duy trì một khoảng cách với ta, vậy mà vẫn không làm cho ta cảm thấy nàng xa lánh, đây chính là chỗ cực kỳ thông

https://thuviensach.vn

minh của nàng.

Trở lại Phong Lảm Các, Tiêu Tín đã hoàn thành những điều ước trong bản kết minh lần này, trải qua một thời gian rèn luyện, hắn đã trưởng thành nên rất nhiều, hành sự kín đáo, mỗi động tác đã thấp thoáng có phong độ của một đại tướng.

Ta nhìn những điều ước mà hắn soạn thảo, hài lòng gật đầu.

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ, thuộc hạ còn có một kiến nghị!”

“Nói!”

Tiêu Tín đem bản đồ tám nước mở ra, chỉ vào biên giới Khang, Tần nói:

“Chiến tranh của người Hồ tuy rằng vẫn chưa kết thúc, thế nhưng chỉ cần họ phân định thắng bại, hoặc đình chiến, chờ hồi phục là họ lại quấy nhiễu biên cảnh của chúng ta, Tần quốc cũng đối mặt với một vấn đề tương tự. Địch nhân chủ yếu của ta bây giờ cũng là mấy quốc gia phía nam, thế nhưng cái mầm họa bắc này cũng không thể bỏ quan, huống chi, phương bắc lại chính là cơ sở để lập quốc của điện hạ, là chỗ đặt chân thực sự của ta.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi có đề nghị gì?”

Tiêu Tín nói:

“Tần quốc từ sau trận chiến với Đông Hồ, đã cho xây dựng ở biên giới phía bắc một cái trường thành từ Tùng Giang thành kéo dài sang phía tây, một lần nữa xây dựng lại phòng tuyến.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của ta sáng ngời, đã mơ hồ hiểu được ý của Tiêu Tín.

Tiêu Tín nói:

“Phía bắc của chúng ta tuy rằng có Âm Sơn và Bắc Hồ, địa hình phức tạp, bất lợi cho việc phòng thủ, không bằng chúng ta nhân cơ hội này, kiến nghị xây dựng một cái trường thành chung của hai nước Khang Tần. Nếu thành công, hai nước Khang Tần đã có một phòng tuyến kiên cố, miễn trừ được họa quấy nhiễu của người Hồ. Hơn nữa việc này bề ngoài là xuất phát từ đại cục, nhưng thực thế người thu lợi lại là điện hạ, mấy tòa trọng trấn phía bắc đã thuộc về sự quản lý của người, vậy thì vì sao chúng ta không mượn quốc khố, xây dựng phòng tuyến cho mình. Nếu như trường thành này xây dựng xong, điện hạ có thể quản lý được đất đai của mình một cách hiệu quả nhất!”

Ta thưởng thức vỗ vỗ vai Tiêu Tín, nói:

“Ý kiến hay, cứ dưa theo ngươi nói mà làm!”

Tiêu Tín cười khép bản đồ lại, dường như hắn còn muốn nói gì đó, nhưng sau khi do dự lại không mở miệng.

Ta mỉm cười nói:

“Tiêu Tín, có chuyện gì thì cứ nói ra đi, đừng có khách sáo trước mặt ta.”

Tiêu Tín nói:

“Ngày mai thuộc hạ muốn xin nghỉ về Tướng quân thôn thăm lại nơi xưa.”

Tướng quân thôn là nơi hắn sinh ra, đương nhiên hắn có một cảm tình đặc biệt với nơi nay.

“Ngươi đii đi!”

https://thuviensach.vn

Ta thoải mái đồng ý.

Sáng sớm hôm sau, ta vào cung yết kiến Tinh Hậu. Yến Nguyên Tông chết không ảnh hưởng mấy tới địa vị chính trị của nàng, ngược lại còn củng cố quyền lực của nàng thêm một bước.

Nguyên nhân là chúng ta loại bỏ được Trầm Trì, làm rối loạn trận tuyến của Yến Hưng Khải, bây giờ hắn đã thu liễm hơn trước rất nhiều.

Khi tới Phượng Dương Cung, ta đã thấy toàn bộ nơi này biến thành một vườn hoa màu tím, trồng toàn loại hoa Viêm Trà Ti, loại hoa đã hại Yến Nguyên Tông chết. Hứa công công đang chỉ huy đám cung nữ bố trí, Tinh Hậu ngồi trong hành lang, thưởng thức bình minh.

Nàng mặc bộ một đồ màu đen, trong ánh mắt tràn ngập bi thương, mặc dù có được quyền lực cao nhất Đại Tần, nhưng có thể bù lại sự tổn thương trong lòng cho nàng hay sao? Bên người nàng làm gì còn thân nhân, còn ai chia sẻ cho nàng nữa đây?

Ta đi tới bên cạnh nàng, cung kính nói:

“Mẫu hậu thức dậy sớm vậy!”

Tinh Hậu u oán thở dài nói:

“Không phải ta dậy sớm, mà là cả đêm nay ta chưa ngủ.”

Nàng quay đầu sang nơi khác, che giấu sự uể oải trên khuôn mặt.

Ta ngồi xuống cạnh nàng, nhìn những bông hoa màu tím, nhẹ giọng nói:

“Vì sao mẫu hậu lại trồng hoa này?”

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Sức sống của loại hoa màu tím này cực kỳ ngoan cường, tuy rằng đã cuối mùa thu, thế nhưng vẫn ngạo nghệ đứng trong gió, cành lá tốt tươi, chẳng có dấu hiệu suy tàn nào cả.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Tinh Hậu hình như đã tìm được điểm giống nhau giữa mình và loài hoa này?”

Tinh Hậu nói:

“Điều ước kết minh ngươi đã nghĩ xong chưa?”

Ta gật đầu, đem những điều ước đó dâng lên cho nàng.

Tinh Hậu nói:

“Ta có chút khát nước, không bằng về cung rồi hãy xem.”

Ta cùng nàng vào trong Phượng Dương cung.

Tinh Hậu nhìn kỹ những điều ước, sau đó đặt lên bàn, mỉm cười nói:

“Dận Không, những điều ước này ngươi chuẩn bị rất khá, làm cho ta rất khó cực tuyệt. Ngày mai ta sẽ đem nó cho chúng thần thương lượng, ta nghĩ họ sẽ đồng ý.”

Ta vui mừng nói:

“Đa tạ mẫu hậu!”

Tinh Hậu nói:

“Mẹ con chúng ta còn phải nói lời khách sáo này hay sao?”

https://thuviensach.vn

Ta lại nghĩ tới chuyện Tây Môn Bá Đống nhờ vả, thấy tâm tình hôm nay của nàng tốt hơn trước rất nhiều, nên nhân cơ hội đưa ra nói:

“Mẫu hậu, hài nhi còn có một việc xin người.”

Tinh Hậu nói:

“Nói nghe một chút, xem ta có thể làm được hay không?”

Ta thấp giọng nói:

“Nghe nói binh khí của Tần quốc hiện giờ phần lớn đều là do thương nhân Trách Chính cung cấp, trong khi đó số lượng giao cho Tây Môn gia tộc lại giảm đi rất nhiều.”

Tinh Hậu nhíu mày nói:

“Chuyện này ta vẫn chưa nghe nói gì, vũ khí của Tây Môn gia tộc chẳng phải là tốt nhất hay sao? Vì sao lại thay đổi người cung cấp?”

“Hài nhi nghe nói, hình như là Yến Hưng Khải đã động tay động chân.”

Tinh Hậu cả giận nói:

“Cái tên Yến Hưng Khải này chắc chắn là được chỗ tốt gì của hắn rồi, ta cũng muốn tra xét chuyện này một chút, nếu như quả thực hắn động tay động chân, ta tuyệt đối không tha cho hắn!”

Ta cười nói:

“Mẫu hậu không cần tức giận như vậy, hài nhi cũng chỉ là nghe nói chứ không có căn cứ gì, nếu bây giờ người xuất thủ đối phó Yến Hưng Khải, thì cũng không được tốt cho lắm.”

Tinh Hậu gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Trầm Trì vừa mới chết, nếu như ta tiếp tục nhắm vào Yến Hưng Khải, sẽ làm cho nội bộ hoàng tộc bị khủng hoảng. Đám người này tuy rằng vô dụng, thế nhưng lực lượng tôn thất cũng không thể khinh thường, thôi thì đành phải ổn định thế cục một chút.”

Ta đồng ý nói:

“Tuy rằng chúng ta đã nhổ được Trầm Trì, thế nhưng lực lượng của Yến Hưng Khải vẫn còn tương đối cường đại, nếu như mẫu hậu muốn triệt để đánh đổ hắn, vậy thì còn cần thêm một thời gian nữa.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Lần này hắn muốn lật ngược thế cờ cũng không dễ dàng gì, ta sẽ từ từ tước bớt quyền lực của hắn, biến hắn trở thành một cái thùng rỗng.”

Ta nhắc nhở nàng nói:

“Chuyện của Yến Nguyên Tịch tới bây giờ vẫn chưa rõ, mậu hậu vin vào điểm này chắc chắn có cơ hội đánh bại Yến Hưng Khải.”

Tinh Hậu thở dài nói:

“Chẳng hiểu tại sao, bây giờ ta đối với tất cả đã mất dần hứng thú, có lẽ ta thực sự đã già rồi.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu ở trong lòng Dận Không lúc nào cũng là thanh xuân vĩnh trú.”

Tinh Hậu cười nhạt một tiếng nói:

“Đừng nói như vậy để ta vui vẻ. Được rồi, ta nghe nói phụ hoàng ngươi đã đáp ứng truyền chức vị thái tử cho ngươi, xem ra không bao lâu sau ta có thể nhận được tin tốt của ngươi rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta cười khổ lắc đầu nói:

“Phụ hoàng hài nhi lúc nào cũng mộng tưởng trường sinh, người sẽ không bao giờ buông bỏ quyền lực trong tay đâu.”

Tinh Hậu nói:

“Hâm Đức hoàng đế đúng là một lão hồ đồ, có một người thừa kế xuất sắc thế này hắn lại không bồi dưỡng, lẽ nào muốn để Khang quốc tiếp tục thối nát, hủ mục?”

Nàng nhìn thẳng vào hai mắt ta nói:

“Dận Không, ngươi không được nói dối nữa, ngươi có muốn làm hoàng đế không?”

Ta gật đầu nói:

“Ha ha,hài nhi cũng không gạt mẫu hậu, từ lúc nhập Tần hài nhi đã ôm quyết định, một ngày nào đó trở về Đại Khang, hài nhi sẽ trở thành đế vương, được vạn người Đại Khang kính ngưỡng.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Sợ rằng trong lòng ngươi không chỉ có ngôi vị hoàng đế Đại Khang, mà là cả thiên hạ!”

Ta im lặng không nói gì, hai mắt nhìn chăm chú vào Tinh Hậu.

Nàng vươn tay, cầm lấy tay của ta, nhẹ giọng nói:

“Ta nói có đúng hay không?”

“Tâm tư của hài nhi thế nào, đúng là không thể gạt được mẫu hậu.”

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Từ khi gặp ngươi ở Hán đô, ta đã hiểu được chí hướng của ngươi, trở thành quốc quân Đại Khang dễ, nhưng trở thành đế vương thống nhất thiên hạ sẽ phải trả một cái giá rất lớn.”

Ta bình tĩnh nói:

“Hài nhi đã chuẩn bị kỹ càng.”

Tinh Hậu nói:

“Khi Nguyên Tông còn nhỏ, ta đã từng kỳ vọng ở nó một ngày nó có thể trở thành đế vương quân lâm thiên hạ, chỉ tiếc là chí hướng của nó không ở đây, cuối cùng lại...”

Có lẽ nghĩ tới chuyện Yến Nguyên Tông còn trẻ mất sớm, hai mắt Tinh Hậu lại đỏ lên rơi lệ.

Nàng dừng lại một chút rồi mới nói:

“Hiện giờ ta mới phát hiện, mỗi một người sinh ra ở trên đời, đều có một cách sống riêng, không ai có thể miễn cưỡng.”

Ta gật đầu.

Tinh Hậu nói:

“Ngươi tuy rằng sinh ra trong nghịch cảnh, thế nhưng bằng vào nỗ lực của bản thân mình đi tới vị trí ngày hôm nay. Mặc dù Hâm Đức hoàng đế không truyền vị cho ngươi, nhưng ngươi lại mạnh hơn Nguyên Tông không biết bao nhiêu lần, đây cũng chính là điều mà Hâm Đức hoàng để phòng ngừa ở ngươi.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, ai cũng có chí riêng, mọi việc không thể miễn cưỡng.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu chán nản nói:

“Chỉ tiếc khi ta hiểu được điều này, thì mọi chuyện đã quá muộn.”

Ta lấy khăn lụa đưa cho nàng, Tinh Hậu lau nước mắt, rồi nói:

“Dận Không, tư tình lúc trước của ngươi và Yến Lâm ta đã sớm biết, ta bảo ngươi đưa Yến Lâm đi xa, lại cho hoàng đế giả mạo đi cùng ngươi là để làm cho Bạch Quỹ phán đoán sai lầm. Thế nhưng ta chưa bao giờ có ý nghĩ là muốn giết ngươi.”

Tinh Hậu nắm thật chặt hai tay ta nói:

“Từ khi tin tức ngươi chết truyền về, trong lòng ta thấy hối hận vô cùng. Ngươi có biết không, khi ta biết tin tức ngươi ở Đông Hô bình an trở về, ta đã mừng rỡ như điên.”

Đây là lần đầu tiên Tinh Hậu chủ động nhắc lại chuyện này.

Ta ôm lấy hai chân nàng, ôn nhu nói:

“Chuyện đã qua lâu rồi, mẫu hậu không cần nhắc lại.”

Mẫu hậu nhẹ giọng nói:

“Từ khi đó ta mới biết được, mình đã thích ngươi...”

Trên khuôn mặt của nàng đã hiện lên sự e thẹn, bảo nàng nói ra suy nghĩ yêu thương với ta thì quả thực là một chuyện vô cùng khó khăn. Nhớ tới lần cường bạo để trả thù nàng, trong lòng ta thực sự cảm thấy xấu hổ.

Tinh Hậu nói:

“Từ khi ngươi từ Đông Hồ trở về, ta đã phát hiện ngươi đã thay đổi rất nhiều, lần hoạn nạn đó đã làm cho ngươi trưởng thành hơn. Ta cũng từng

https://thuviensach.vn

nghĩ là phải giết ngươi tránh cho hậu hoạn sau này, thế nhưng ta không làm sao hạ quyết tâm được, thậm chí ngươi làm chuyện độc ác kia với ta, ta cũng không thể nào hận ngươi cho nổi.”

Ta đứng dậy, đi tới phía sau, ôm nàng vào lòng.

Tinh Hậu ôn nhu nói:

“Ta đã cố quên ngươi, muốn đuổi ngươi ra khỏi thế giới của ta, thế nhưng không nghĩ tới ta và ngươi lại gặp nhau ở Hán đô, nói chung ta không thể nào trốn thoát được đoạn nghiệt duyên này...”

Ta hôn lên cái tai trong suốt của nàng.

Hô hấp của Tinh Hậu trở nên gấp gáp, nàng xoay người lại, tránh khỏi sự khiêu khích của ta, nhẹ giọng nói:

“Dận Không, ngươi có thể đáp ứng ta một việc được không?”

Ta thấy ánh mắt nghiêm chỉnh của nàng, nên không khiêu khích nữa, trịnh trọng nói:

“Mẫu hậu xin cứ phân phó.”

Tinh Hậu ôm cổ ta, tựa trán vào trán của ta:

“Khi ta còn sống, ngươi không thể xuất binh đánh Tần quốc!”

Ta ngơ ngác, không hiểu tại sao Tinh Hậu lại nói câu này.

Tinh Hậu nói:

“Trên đời này không còn thứ gì khiến ta quý trọng nữa... Ta chỉ còn có tình cảm với ngươi, ta không muốn mình phải đối mặt với ngươi trên chiến trường.”

https://thuviensach.vn

Nước mắt của nàng lại rơi xuống như mưa.

Ta ôm nàng vào trong lòng, nói:

“Mẫu hậu, hài nhi đáp ứng người.”

Đôi môi nóng bỏng của Tinh Hậu nhanh chóng áp lên môi ta, hai người lại triền miên trong nụ hôn dài nóng bỏng.

Ta lặp tức bế ngang nàng lên.

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Ta muốn ngươi!”

Ta đặt nàng lên trên giường, gần như thô bạo xé quần áo của nàng, hô hấp của nàng trở nên gấp gáp vô cùng, ta tiếp nhập vào trong thân thể mềm mại của nàng...

Lúc Yến Hưng Khải đại diện cho Tần quốc ký minh ước với ta, hắn nở nụ cười khổ:

“Huynh đệ, nhiệm vụ lần này hoàn thành viên mãn, chắc là không bao lâu sẽ trở thành thái tử Khang quốc rồi”

Ta cười nhạt nói:

“Chi cần cỏ thể vì Đại Khang giải ưu, thì chức vị thái tử có là cái gì.”

Yến Hưng Khải nói:

“Chuyện như thế nào, trong lòng ta và đệ đều hiểu rõ.”

Ta và hắn ký minh ước, sau đó trao cho nhau, cũng có ý nghĩa là lần kết minh này cũng hoàn thành.

https://thuviensach.vn

Ta cảm thán nói:

“Lần trước ta ký hòa ước với Đại Tần, người đại diện cho Tần quốc là Trầm Trì - Trầm đại nhân.”

Yến Hưng Khải nói:

“Thế sự tang thương biến ảo vô cùng. Khang Tần từ địch lại hóa thành bạn cùng tiến thoái, trước đây làm gì có ai dám nghĩ tới điều này cơ chứ?”

Ta cố ý nói:

“Tinh thần của đại ca gần đây không được vui vẻ, có phải là có điều gì khó chịu hay không?”

Yến Hưng Khải lắc đầu nói:

“Sức khỏe của ta rất tốt, chỉ cảm thấy hiện trạng của Tần quốc đáng lo mà thôi.”

Ta thở dài nói:

“Thật ra có những lúc, lùi một bước mới dễ sống.”

Yến Hưng Khải chắc chắn là hiểu ý của ta, mỉm cười nói:

“Còn nhớ tới lần nghị hòa trước, đệ đã từng đem sổ sách Điền thị ra trao đổi không?”

Ta đương nhiên là nhớ, lúc thế cục đàm phán rơi vào bế tắc, ta đã mang theo một cuốn sổ Điền thị giả tới Túc vương phủ tìm hắn, biểu thị cõi lòng mình nói với hắn ta không chỉ là một Bình vương mặt trắng.

Yến Hưng Khải nói:

“Hai chúng ta thực sự rất giống nhau...”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Cho nên chúng ta mới là huynh đệ!”

Yến Hưng Khải nhìn ta một cái, nhàn nhạt gật đầu, lặp lại một lần nữa:

“Huynh đệ...”

Việc cung cấp vũ khí rất được Tinh Hậu coi trọng, chuyện này nhanh chóng được chuyển giao lại cho Tây Môn gia tộc. Chú cháu Tây Môn Bá Đống đối với ta cảm kích tới cực điểm, trước khi ta rời đi, đã mở tiệc ở Bách Hoa lâu đãi khách.

Khi ta đi tới Bách Hoa lâu, những người khác đã tới đông đủ, ngoại trừ chú cháu Tây Môn Bá Đống, còn có nghĩa phụ của Mộ Dung Yên Yên là Quản Thư Hành.

Bách Hoa lâu cũng đã nghỉ kinh doanh mấy ngày, ngày mai Mộ Dung Yên Yên cũng đi tới Hán quốc.

Ta nhịn không được cười nói:

“Tây Môn lão bản thật là biết việc buôn bán, một bữa tiệc có thể tiễn hai vị bằng hữu, thực sự là tiện lợi nha!”

Tây Môn Bá Đống cười nói:

“Bình vương điện hạ nói đùa, nhưng mà điện hạ vẫn quên mất một người.”

“A? Lẽ nào Quản tiên sinh cũng phải rời khỏi Tần quốc hay sao?”

Ta hứng thú hỏi thăm.

Quản Thư Hành ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta bây giờ là người không có đồng nào, rất may là có con gái ngoan Yên Yên nuôi ta, ta đương nhiên là cùng nó tới Đại Hán.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Điện hạ còn quên mất ta, ngày mai ta phải trở về Tế châu, đơn đặt hàng của quân đội đã được chuyển giao, ta phải nhanh chóng đốc thúc công nhân chế tạo.”

Ta cười nói:

“Xem ra tiền vào Tây Môn gia tộc lại cuồn cuộn, sắp thành thiên hạ đệ nhất phú gia rồi.”

Tây Môn Bá Đống cười nói:

“Tất cả đều nhờ vào Bình vương điện hạ, bằng không chúng ta cũng không có phần phúc khí này.”

Hắn lấy ra một tấm ngân phiếu, đưa lên trước mặt ta, nói:

“Chỉ là tâm ý nho nhỏ, Bình vương điện hạ nhất định phải nhận lấy.”

Ta phá lên cười, đẩy ngân phiếu trả lại hắn nói:

“Khi còn ở Tế châu, lão bản đã từng giúp đỡ ta, ta đâu có hồi báo gì? Ta coi lão bản là bằng hữu, ta mới giúp, lão bản làm như thế này là định nói sau này chúng ta không cần tiếp tục quan hệ nữa, đúng không?”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 120: Chia Tay

Tây Môn Bá Đống cảm động không gì sánh được, thu hồi tấm ngân phiếu kia nói:

“Nếu Bình Vương điện hạ đã như vậy, ta cũng sê không khách khí với ngài nữa, ngày sau nếu có chỗ nào cần dùng đến, Tây Môn tộc chúng ta dù vào dầu sôi lửa bỏng cũng không chối từ.”

Ta cười hả ha nói:

“Không cần phải nghiêm trọng như thế, tuy nhiên ngày sau cũng sẽ phải nhờ ngài không ít đâu.”

Mộ Dung Yên Yên sai thị tỳ mang lên rượu và thức ăn, mỉm cười nói:

“Vừa ăn vừa nói chuyện đi!”

Tây Môn Qua nói:

“Ngày mai Mộ Dung cô nương thực sự phải đi sao?”

Hắn có vẻ có chút phiên muộn, xem ra trong lòng có chút luyến tiếc Mộ Dung Yên Yẻn.

Mộ Dung Yên Yên nói:

“Ta đã kết thúc tất cả tại nơi này, ngày mai sẽ gặp lại cha nuôi của ta rồi cùng xuất phát.”

https://thuviensach.vn

Tây Môn Qua nói:

“Ta thủy chung không rõ, sinh ý của Bách Hoa lâu tốt như vậy, Mộ Dung cô nương vì sao phải vội vàng hạ quyết định như vậy?”

Yên Yên nhìn thoáng qua phía ta, ta biết lần này nàng đi đại Hán khẳng định có quan hệ cùng Tả Trục Lưu, ta mỉm cười nói:

“Mộ Dung cô nương khẳng định là chán ghét cách sống hiện tại, muốn cải biến một chút hoàn cảnh đúng hay không?”

Mộ Dung Yên Yên gật đầu nói:

“Bình Vương điện hạ nói đúng, ta đích xác chán ghét cuộc sống hiện tại, lần này đi đại Hán thứ nhất là vì tìm kiếm mấy vị bằng hữu, thứ hai là muốn mượn cơ hội giải sầu.”

Tây Môn Qua nói:

“Cô tới nơi nào thì cũng nhất định phải sai người mang tin trở về, nói cho chúng ta biết nơi ở mới được.”

Ta cười nói:

“Tây Môn công tử suy nghĩ nhiều rồi, nhân tài như Mộ Dung cô nương đây, tới nơi nào cũng che giấu không được hào quang của nàng, không bao lâu ngươi sẽ nghe được tin tức của nàng cho xem.”

Mộ Dung Yên Yên hơi đỏ mặt, nàng nhẹ giọng nói:

“Lần này đi rồi cũng không muốn tiếp tục kinh doanh việc làm ăn hiện tại nữa. Chờ ta ổn định rồi sẽ sai người báo tin cho mọi người.”

Tây Môn Qua lộ sắc mặt vui mừng nói:

https://thuviensach.vn

“Như vậy thì quá tốt.”

Quản Thư Hành nói:

“Nghe nói Bình Vương điện hạ đã cùng Tần quốc ký kết minh ước, xem ra nhiệm vụ lần này của ngài cũng đã hoàn thành rồi, không biết khi nào sẽ rời khỏi Tần đô đây?”

Ta bưng lên ly rượu nói:

“Xem ra ta là một người đi cuối cùng, hai ngày này ta còn muốn ở lại Tần đô dạo chơi thêm đã, hiếm khi có điều kiện ra ngoài thế này, ta cũng không muốn trở về nhanh như vậy đâu.”

Mọi người cùng nở nụ cười rồi cùng ta uống hết ly này.

Bởi vì chuyện tại Tần đô đã hoàn thành, trong lòng ta tự nhiên thả lỏng rất nhiều, đêm đó thoải mái chè chén cho tận đến nửa đêm mới rời đi, Mộ Dung Yên Yên tiễn ta cho tới tận ngoài cửa chính. Ta lại nói thêm với nàng vài câu giữ gìn sức khoẻ rồi mời rời khỏi đó.

Nhã Khắc cùng Xa Hạo đang ở ngoài cửa chờ ta, ba người chúng ta phóng ngựa đi về hướng hồ Yên Chi.

Nhã Khắc cười nói:

“An Đáp, ta thấy Mộ Dung Yên Yên thực sự cũng không tệ, lần sau ngươi nhất định phải giới thiệu cho ta gặp mặt mới được đó.”

Ta cười nói:

“Người Hán chúng tôi có một câu nói là ‘Đối với vợ của bạn không thể có ý nghĩ xấu’, ngươi tốt nhất vẫn là bỏ cái ý nghĩ đó đi!”

Nhã Khắc bừng tỉnh đại ngộ nói:

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ ngươi đã sớm có ý với cô ấy rồi?”

Ta cười nói:

“Việc này An Đáp không cần hỏi rõ ràng như thế làm gì?”

Nhã Khắc thở dài nói:

“Người Hán các ngươi khác xa với tộc nhân Xoa Tháp của chúng tôi, giữa những bằng hữu cho dù ái thiếp cũng có thể đưa tặng!”

Xa Hạo cũng không nhịn được nở nụ cười, các tộc ở Âm sơn dù sao vẫn còn chưa khai hóa nhiều nên thường làm ra những chuyện mà khiến chúng ta không thể tưởng tượng nổi.”

Nhã Khắc nói:

“Nhã Khắc ta nhất định phải cưới được một mỹ nữ Hán tộc làm vợ!”

Ta cười nói:

“Ngươi yên tâm, ngày sau ta nhất định sẽ tặng cho ngươi mấy người mỹ nữ luôn!”

Nhã Khắc kinh hỉ nói:

“Thật sao? Vậy ta phải cảm ơn an đáp trước à!”

Trong khi đang nói chuyện chúng tôi đã đi tới bên hồ Yên Chi, ngọn đèn quen thuộc của Phong Lâm các đã nằm trong tầm nhìn.

Xa Hạo đột nhiên thấp giọng nói:

“Có người!”

https://thuviensach.vn

Ta hơi sửng sốt vội ghìm lại cương ngựa, ngẩng đầu nhìn thấy Lãnh Cô Huyên bạch y như tuyết đang lẳng lặng đứng ở trên con đường phía trước, một đôi mắt băng lãnh lạnh lùng nhìn thẳng vào ta:

“Long Dận Không!”

Trong lòng ta bồng nhiên trầm xuống, lập tức liền khôi phục trấn tĩnh, mỉm cười nói:

“Nguyên lai là Lãnh giáo chủ, không biết đêm khuya đến thăm có gì chỉ giáo?”

Xa Hạo cùng Nhà Khắc rút ra vũ khí che ở trước mặt ta, Nhã Khắc hét lớn:

“Ả đàn bà kia, khuya khoắt đi ra đây giả thần giả quỷ, có phải chán sống rồi hay không hả?”

Ta hiểu rõ, cho dù cả ba người chúng ta cùng lên, sợ rằng cũng không là đối thủ của Lãnh Cô Huyên, rất sợ hai người họ nếu như chọc giận Lãnh Cô Huyên đối phương sẽ hạ sát thủ đối với chúng ta, vì vậy ta vội vàng ngăn lại bọn họ.

Đôi mắt đẹp lạnh lùng của Lãnh Cô Huyên rơi vào trên mặt Nhã Khắc:

“Vừa rồi ngươi nói với ta phải không?”

Nhã Khắc nào biết đến sự lợi hại của Lãnh Cô Huyên, ngoài miệng vẫn còn cứng rắn nói:

“Đương nhiên là nói ngươi....”

Hắn còn chưa nói xong, Lãnh Cô Huyên đã như quỷ mị bay tới trước người hắn, không đợi Nhã Khắc làm ra phản ứng gì, bàn tay khẽ giương lên cho Nhã Khắc hai cái bạt tai vang dội.

https://thuviensach.vn

Nhã Khắc bị đánh tới máu mũi chảy dài hai bên, hai gò má nhất thời liền sưng húp lên. Khi hắn ngẩng đâu nhìn lên thì Lãnh Cô Huyên đã trở lại chỗ cũ, giống như chưa bao giờ từng xuất thủ vậy, vẫn lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Xa Hạo chợt co rút lại con ngươi, hắn từ thân pháp của Lãnh Cô Huyên đã nhìn ra võ công của nàng đã đạt tới đỉnh cao, chúng ta quyết không là đối thủ của nàng.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Lãnh Cô Huyên mặc dù lợi hại, nhưng nếu chúng ta quyết đấu với nàng một trận, trong khoảng thời gian ngắn nàng cũng vô pháp bắt hết chúng ta được, động tĩnh bên này nếu kinh động đến quân đội đang đóng quân ở phụ cận, khi đó cho dù nàng lợi hại ra sao cũng không không có khả năng đơn giản trốn thoát được.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nói:

“Long Dận Không! Ngươi lập tức giao ra bức tàng bảo đồ kia cho ta, ta sẽ tha chết cho ngươi!”

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không không rõ ý của giáo chủ là gì, nếu như ta đoán không sai, tàng bảo đồ trong cuốn sách của Điền thị đã rơi vào tay Lãnh giáo chủ rồi chứ, hiện tại giáo chủ tới tìm ta thì có tác dụng gì?”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Bản đồ đó chỉ có nửa phần, còn một nửa còn lại là đang trong tay ngươi.”

Nàng lạnh lùng nói:

“Ngươi tốt nhất không nên ép ta giết ngươi!”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Thế Lãnh giáo chủ có biết không, chỉ cần ta phát ra tín hiệu, tại đây chỉ trong thời gian một nén nhang lập tức sẽ có mấy nghìn võ sĩ kéo tới đây, đến lúc đó Lãnh giáo chủ sợ rằng rắt khó thoát thân.”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Ngươi lại có gan đánh cược với ta, xem ta trong khoảng thời gian một nén nhang có thể giết chết ngươi được hay không chứ gì!”

Ta đương nhiên không dám đi thử, mỉm cười nói:

“Bức tàng bảo đồ kia đối với ta cũng không có tác dụng gì, nếu như Lãnh giáo chủ thực sự muốn thì ta sẽ đem nó cho giáo chủ, chỉ có điều...”

“Có điều gì?”

“Nếu như Lãnh giáo chủ có thể đáp ứng ta một điều kiện, ta sẽ giao nó cho giáo chủ!”

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nhìn thẳng ta:

“Ngươi lại còn dám nói chuyện điều kiện với ta?”

“Dận Không chưa bao giờ buôn bán bị lỗ vốn, tàng bảo đồ ta không có lý do gì mà vô duyên vô cớ mà đưa cho giáo chủ được.”

Lãnh Cô Huyên rốt cuộc gật đầu nói:

“Ngươi nói đi!”

“Ta muốn giáo chủ buông tha Khinh Nhan, không đi làm phiền cô ấy nữa.”

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên thoáng sửng sốt, hiển nhiên nàng không có nghĩ đến ta sẽ đưa ra điều kiện như vậy, nàng cười lạnh nói:

“Không nghĩ tới Long Dận Không còn là một hạt giống đa tình.”

Ta cười nói:

“Đa tình dù sao so với một số người chẳng hề biết tình là vật gì thì tốt hơn nhiều.”

Trong hai tròng mắt của Lãnh Cô Huyên đột nhiên bắn ra sát khí âm lãnh, ta vô ý thức cầm lấy chuôi đao, rất sợ nàng thình lình phát động công kích đối với ta.

Lãnh Cô Huyên rốt cuộc kiềm chế được phẫn nộ trong lòng, lạnh lùng nói:

“Ngày mai ta sẽ sai người đi lấy tàng bảo đồ. ngươi tốt nhất cũng đừng gạt ta!”

Nói xong nàng bay ngược ra sau, trong nháy mắt đã biến mất ở trong màn đêm mênh mông.

Ba người chúng ta đồng thời thở phào nhẹ nhõm, trái tim thấp thỏm không yên cuối cùng cũng hạ xuống.

Lúc này xa xa có một đội nhân mã đi qua đây, chính là Tiêu Tín thấy chúng ta lâu rồi chưa có trở về nên mang theo hơn mười võ sĩ thân tín ra ngoài tìm.

Đi tới trước mặt, Nhã Khắc xấu hổ không dám gặp người khác, đem cái nón da trên đầu kẻo che khuất nửa khuôn mặt, rất sợ bị người khác thấy hai gò má đang sưng húp của hắn.

Cũng may trong đêm tối cũng không có người chú ý tới hắn.

https://thuviensach.vn

Chúng ta đi trong vòng vây của chúng võ sĩ trở lại Phong Lâm các, sau đó ta gọi Tiêu Tín lên thư phòng.

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ có gì phân phó?”

Ta mở bản đồ nói:

“Ta muốn trong vòng ba ngày rời khỏi Tần đô, ngày mai ngươi bắt đầu làm hết chuẩn bị để rời khỏi đây.”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ mà không nói suýt nữa ta cũng đã quên rồi, hôm nay Trác Khởi Phu tới đây hai chuyến, hắn hỏi điện hạ khi nào thi xuất phát.”

Ta cười nói:

“Xem ra hắn thật đúng là tận chức tận trách, có lẽ là muốn theo ta cùng trở về Khang đô.”

Tiêu Tín nói:

“Có phải điện hạ đã lựa chọn được tuyến đường rồi hay không?”

Ta gật đầu nói:

“Khang đô là bất kể như thế nào ta cũng phải trở lại, phụ hoàng nếu muốn lập ta làm thái tử thì sớm nên hạ chiếu, hai ngày này ta cố ý kéo dài, bên phía Khang đô hình như cũng không có tin tức người kế thừa, xem ra hắn đã quên mất chuyện này rồi.”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như chúng ta trực tiếp trở về Tuyên Thành, trên đường không biết có gặp phải người khác ngăn chặn hay không?”

Ta chỉ vào bản đồ nói:

“Ta đã làm bảo Đường Muội đi thông tri cho bên Tuyên Thành rồi, đến lúc đó sẽ có người đi qua Vi Châu, đến Miện Trì đón chúng ta, hai ngày này người của chúng ta hẳn là tới rồi.”

Tiêu Tín nói:

“Xem ra điện hạ đã dự đinh bỏ đường thủy.”

Ta mỉm cười nói:

“Lần này ta sẽ diễn lại trò cũ, bảo Thải Tuyết đem một võ sĩ dịch dung trở thành dáng dấp của ta, hộ tống Trác Khởi Phu phản hồi trở về Khang đô, chờ lúc hắn tới Khang đô rồi lại tẩy đi dịch dung, Trác Khởi Phu đương nhiên sẽ không biết huyền cơ trong đó.”

Tiêu Tín nhịn không được nở nụ cười:

“Kế này của điện hạ rất tuyệt, khiến cho Trác Khởi Phu đi cùng Bình Vương giả mạo trở về, nhất định có thể thành công dời đi tàm mắt của đám người Tả Trục Lưu, an toàn của điện hạ có thể đạt được bảo đảm.”

Ta thấp giọng nói:

“Lần này ta sẽ để Xa Hạo hộ tống võ sĩ giả mạo ta cùng nhau đến Khang đô.”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ cỏ phải còn ôm kỳ vọng đối với Hâm Đức Hoàng đế hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Xem ra hắn sẽ không đơn giản đem ngôi vị hoàng đế truyền cho ta, ta chỉ là muốn chứng minh một chút, rốt cuộc hắn muốn dùng phương thức gì để đón tiếp ta.”

Tiêu Tín chủ động lĩnh việc:

“Ta nguyện ý cùng Trác Khởi Phu đi đến Khang đô một chuyến, thuận tiện giải thích một chút tình thế của Khang đô cho điện hạ.

Ta gật đầu nói:

“Được rồi! Nếu như vậy ta để Xa Hạo theo ta cùng trở về Tuyên Thành, ngươi đi cùng Trác Khởi Phu đến đại Khang, giờ lại đi cùng hắn, điều này khiến hắn càng không sinh nghi gì. Ngươi nghìn vạn lần phải nhớ kỹ, sau khi đến Khang đô phải lập tức làm cho tên giả Bình Vương biến mất, nếu có bất cứ tình hình dị thường gì thì lập tức sai người báo cho ta biết.”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ cứ yên tâm, ở đó còn có Trần tiên sinh thì tuyệt đối sẽ không xuất hiện cạm bẫy gì, tuy nhiên... ta lo lắng tên Binh Vương giả này rất khó đến được Khang đô!”

Ta viết xong một nét cuối cùng lên bức tranh, thở phào nhẹ nhõm thật dài, cầm bút lông cừu trong tay đặt lên giá bút.

Thải Tuyết đem một khăn mặt mới màu trắng đưa tới cho ta. Ta xoa xoa tay rồi đem khăn mặt ném vào bên trong mâm, bưng lên trà Long Tĩnh trên bàn uống vài ngụm.

Thải Tuyết nói:

“Đây hình như là bản địa đồ trong Xuân Cung đồ mà.”

https://thuviensach.vn

“Không sai!

Ta gật đâu nói, ta nhìn ra ngoài cửa sổ, bóng đêm đã phủ xuống, Lãnh Cô Huyên hẳn là rất nhanh sẽ đến.

Ta hướng Thải Tuyết nói:

“Cô đi nghỉ ngơi đi, có chuyện gì ta sẽ gọi.”

Ta chắp tay đi ra ngoài cửa, đã thấy Nhã Khắc đang chỉ huy võ sĩ bố phòng khắp nơi tại Phong Lâm các. Ta nhịn không được cười nói:

“Nhã Khắc an đáp, không cần phải phiền phức như thế, nàng nếu muốn đến, chỉ bằng vào mấy người chúng ta căn bản ngăn cản không được nàng!”

Trên mặt Nhã Khắc vẫn còn sưng chưa hết, hắn lòng còn sợ hãi nói:

“Ả đàn bà kia lợi hại quá, ta lo lắng ả có thể sẽ đối với ngươi có bất lợi.”

Ta thản nhiên lắc đầu, nếu như Lãnh Cô Huyên muốn đối với ta bất lợi thì tối hôm qua sẽ hạ thủ với ta rồi. Ta phát hiện lần này nàng đối với ta tốt hơn rất nhiều so với lúc tại Hán đô, lẽ nào nàng thực sự chỉ muốn đạt được tàng bảo đồ cũng không muốn cùng ta là địch? Hay là một nguyên nhân nào đó không cho ta biết đã làm cho thái độ của nàng đối với ta xảy ra cải biến?

Nhã Khắc nói:

“Chúng ta tổng cộng có hơn hai mươi thanh liên nỗ, nếu như bắn đồng thời thì ả ta chưa hẳn có thể né tránh được đâu.”

Ta kiến thức võ công của Lãnh Cô Huyên, cho dù liên nỗ có lợi hại thế nào nhưng chính là hai mươi cái cũng sợ rằng vô pháp tạo thành bất luận uy hiếp gì đối với nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc này Xa Hạo từ ngoài cửa đi đến, hắn đi ra bên ngoài sắp xếp, gia tăng cảnh giới các nơi phụ cận Phong Lâm các, trước đây Tinh Hậu đã đem nơi Phong Lâm các này vĩnh viễn ban thưởng cho ta rồi.

Ta mỉm cười nói:

“Mọi người không cần khẩn trương, biết đâu Lãnh Cô Huyên cũng sẽ không đến...”

Lời ta nói còn chưa có hết, liền nghe được ngoài cửa vang lên một giọng nói yểu điệu:

“Xin hỏi Bình Vương điện hạ có ở đấy không?”

Chúng ta đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía trước, thấy một cô nàng xinh xắn lanh lợi đang cười khanh khách xuất hiện tại phía cổng chính, ống tay áo vén lên cao lộ ra hai cánh tay như củ sen, ở khuỷu tay còn treo một lẵng hoa, trong lẵng hoa cắm đầy hoa tươi đủ các màu.

Ta cùng Xa Hạo cũng nhận thức cô gái này, nàng là Tòng Linh sư tỷ của U U.

Nhã Khắc chưa bao giờ gặp qua Tòng Linh, thấy Tòng Linh xinh xắn lanh lợi, mặt mày như họa, sắc tâm bồng nhiên nổi lên, cười tủm tỉm nói:

“Tiểu nương tử có chuyện gì?”

Tòng Linh kiều kiều mị mị nhìn Nhã Khắc nói:

“Ta đến tìm Bình Vương điện hạ cũng không phải tới tìm ngươi, ngươi chen vào làm gì?”

Ta biết người của Ma Môn hỉ nộ vô thường, rất sợ Nhã Khắc không rõ ràng nội tình bị nàng đột nhiên công kích, cuống quít nói:

https://thuviensach.vn

“Tòng Linh tìm Dận Không có chuyện gì?”

Tòng Linh nói:

“Sư phụ ta để cho ta tới lấy một đồ vật.”

Ta gật đầu nói:

“Đồ vật ta đã chuẩn bị rồi, thế nhưng ta cũng không có thể giao cho cô!”

Tòng Linh hơi ngẩn người:

“Sao hả? Ngươi đổi ý à?”

Ta mỉm cười nói:

“Tòng Linh cô nương luôn miệng nói là Lãnh giáo chủ phái đến đây, vậy có gì chứng thực chuyện này hay không?”

Dáng tươi cười trên mặt Tòng Linh nhất thời thu liềm:

“Long Dận Không! Ta thấy ngươi là đã đổi ý rồi, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, nếu như chọc giận sư phụ ta, chỉ sợ cái mạng nhỏ của ngươi cũng không thể giữ được!”

Ta cười ha hả nói:

“Tòng Linh cô nương hình như tới để uy hiếp ta thì phải?”

Từ trên mặt của nàng ta thấy một chút hoảng loạn, lẽ nào nàng thật cố ý mang chiêu bài của Lãnh Cô Huyên mà đến đây?

Tòng Linh nói:

https://thuviensach.vn

“Đã như vậy, ta liền mời sư phụ ta qua đây!”

Nàng xoay người đi về hướng cổng chính, nhưng ngơ ngác đứng tại nơi đó.

U U lẳng lặng đứng ở trước cửa, bộ váy dài màu xanh nhạt nhẹ nhàng phất phơ theo gió, càng phát ra vẻ phong tư yểu điệu, diễm tuyệt nhân gian, một đôi mắt đẹp như sương như khói nhìn ta, vẻ mặt lạnh lùng nói không nên lời.

Mặt Tòng Linh trở nên trắng bệch, run giọng nói:

“Sư muội...”

U U thở dài một hơi:

“Sư tỷ, tỷ hà cớ gì phải làm như vậy, cho dù tỷ lấy được Tàng Bảo đồ thì có lợi gì?”

Sắc mặt Tòng Linh vô cùng hoảng loạn:

“Muội... muội cố ý để cho ta nghe được...”

U U nói:

“Sư phụ đã sớm hoài nghi tỷ lòng mang dị tâm, cho nên cố ý để cho tỷ nghe được đối thoại giữa chúng ta...”

Trong đôi mắt Tòng Linh không ngờ chảy ra hai hàng nước mắt, có lẽ là kinh khủng tới cực điểm. Nàng đột nhiên quỳ xuống trước mặt U U:

“Sư muội... van cầu muội... nghìn vạn lần đừng đem chuyện này nói cho sư phụ, bằng không ta... ta sẽ bị chết chắc...”

U U buồn bã than thở:

https://thuviensach.vn

“Sớm biết như vậy, ngày trước tội gì phải làm?”

Tòng Linh đang quỳ trên mặt đất đột nhiên nhảy bắn lên, trong chớp mắt liên tục xuất ba chiêu sát thủ tới U U.

U U nhẹ nhàng lộn nhào một cái đã trở về phía sau hơn năm trượng.

Ba chiêu sát thủ của Tòng Linh nhắt thời thất bại, nàng thấy đánh bất ngờ không được lặp tức buông tha ý nghĩ tiếp tục công kích, xoay người chạy về phía rừng rậm phía tây.

U U cũng không đuổi theo, chậm rãi đi tới trước mặt ta. Nàng đâu còn khuôn mặt quyến rũ điềm đạm như ngày xưa, lạnh lùng nói:

“Ta vâng lệnh sư phụ đặc biệt tới lấy của Bình Vương một món đồ.”

Ta gật đầu nói:

“Theo ta đến bên hồ đi dạo môt chút!”

“Ta còn muốn mau chóng trở về phục mệnh...”

Ta đã đi trước hướng về phía hồ Yên Chi, tàng bảo đồ tại trong tay ta, ta không lo U U sẽ không theo ta qua đây.

U U lặng lẽ đi theo phía sau ta, chúng ta một trước một sau đi dọc theo bờ hồ Yên Chi.

Ta mỉm cười nói:

“Ta sớm đã biết Lãnh Cô Huyên nhất định sẽ phái cô tới, vừa nhìn thấy Tòng Linh ta đã biết cô ấy sẽ nói dối rồi.”

U U có chút châm chọc nói:

https://thuviensach.vn

“Nói tới âm hiểm giả dối trong thiên hạ ai có thể so với Long Dận Không ngươi?

Ta ngồi xuống trên ghế đá bên hồ, U U vẫn đang đứng ờ phía sau ta.

“Mấy ngày nay ta thủy chung vẫn đang suy nghĩ lời của cô nói, người mà lừa dối ta nhiều nhất rốt cuộc là ai?”

Ta chăm chú nhìn vào đôi mắt của U U, nàng quay mặt đi tránh né ánh mắt của ta.

Ta thở dài nói:

“Có lẽ là ta quá ngu, thủy chung nghĩ không ra người này là ai? Tuy nhiên ta tin tưởng, cô hẳn là sẽ không gạt ta.”

U U nói:

“Ta là yêu nữ Ma Môn người người đều muốn giết thì sao lại không lừa ngươi được? Ngươi nghìn vạn lần đừng nghĩ ta lương thiện như thế.”

Nàng hiển nhiên còn đang giận ta.

Ta từ trong lòng móc ra tấm tàng bảo đồ đặt vào trong tay nàng:

“Ngày kia ta sẽ trở về đại Khang, nói cô đi với ta một chút là muốn đơn độc cáo biệt với cô.”

Ánh mắt U U rốt cuộc mềm xuống, nàng nhẹ giọng nói:

“Bức tàng bảo đồ này đối với ngươi quan trọng như vậy, vì sao ngươi lại quyết định giao cho sư phụ của ta?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trong lòng ta quan trọng nhất là ngôi vị hoàng đế, ý nghĩa của tàng bảo đồ đối với ta cũng không có quan trọng như trong tưởng tượng của bọn cô đâu.”

U U nói:

“Sao ngươi biết là ta không có dối gạt ngươi? Có lẽ ta cùng sư tỷ như nhau, muốn đem tàng bảo đồ làm của riêng.”

Ta chân thành nói:

“Bất kể trước đây cô có lừa gạt ta hay không, trong lòng ta thủy chung đã đem cô trở thành một người bạn có thể tin cậy.”

Vành mắt U U hơi đỏ lên, nàng nhẹ giọng nói:

“Long Dận Không a Long Dận Không, ta thực sự nhìn không thấu ngươi, có đôi khi ngươi thoạt nhìn so với bất luận kẻ nào đều thông minh hơn, nhưng có đôi khi ngươi lại là một người ngu xuẩn nhất trên đời, ngươi bảo ta nói ngươi thế nào mới tốt đây!”

Ta thấp giọng nói:

“Quay về giúp ta nói cho sư phụ của cô, ta đã đem tàng bảo đồ cho cô rồi, sau này đừng tìm tới làm phiền ta nữa.”

U U nói:

“Chỉ cần phần tàng bảo đồ này là thật, sư phụ đương nhiên sẽ không tìm ngươi...”

Nàng dừng một chút mới nói:

“Ta đi đây, sau này ngươi hãy tự bảo trọng lấy!”

https://thuviensach.vn

Ta xoay người lại, thấy bóng hình xinh đẹp của U U đã biến mất ở trong bóng đêm, không biết vì sao trong lòng ta đột nhiên có một loại cảm giác vắng vẻ trống rỗng, U U hiển nhiên đang tận lực kéo xa cự ly đối với ta, nàng càng làm như thế càng chứng minh nàng đối với ta đã sản sinh chân tình, ở trước mặt ta đã vô pháp biểu hiện tự nhiên như lúc đầu.

Bản đồ giao cho Lãnh Cô Huyên ta đã động một ít tay chân vào đó, chỉ là tại trên bức của Quản Thư Hành giao cho lúc ban đầu trên căn bản đã sửa đổi mấy chỗ, Lãnh Cô Huyên dựa theo bản địa đồ này của ta vô luận như thế nào cũng tìm không được vị trí của bảo tàng Mậu thị. Đối với ta mà nói có thể kéo dài một lúc thì cứ nghĩ biện pháp kéo dài, dù sao thì Lãnh Cô Huyên cũng không biết bức bản đồ có bộ dáng chân chính gì nữa. Đợi đến lúc nàng ý thức được là ta giả tạo, ta hẳn là đã sớm về tới Tuyên Thành, nàng nếu muốn lại tìm ta gây phiên phức, sợ rằng không có dễ dàng như vậy.

Có thể nói là ta có một chút nghĩ không rõ, lần này Lãnh Cô Huyên vì cái gì lại đơn giản buông tha ta như vậy, chẳng lẽ là U U đã gây ảnh hưởng gì ở trong đó rồi?

Ta rời khỏi Tần đô sớm hơn một ngày so với thời gian dự định, ta không có tiết lộ cho bất kỳ ai biết hướng đi của ta, thậm chí ngay cả Tinh Hậu cũng không ngoại lệ.

Hôm rời khỏi Tần đô trời đổ cơn mưa, nhóm chúng ta tất cả đều thay y phục thường phục ngụy trang thành thương đội bình thường, chậm rãi đi về phương hướng Miện Trì.

Mưa mặc dù không lớn, thế nhưng dầm mưa sẽ phát lạnh, xem ra mùa đông đã không xa.

Ta cùng Xa Hạo đi ở đầu tiên trong đội ngũ. Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Chiếu theo tiến trình hiện tại của chúng ta, không có bảy ngày sợ rằng không cách nào đến được biên cảnh Khang Tần.”

Ta cười nói:

“Ta vốn là dự định lộ trình một ngày thì chia làm hai ngày hành tẩu, chúng ta vừa vặn có thể du lãm một chút phong cảnh danh thắng ở ven đường.”

Xa Hạo nói:

“Có chuyện ta thủy chung không rõ, nếu Hâm Đức Hoàng đã đáp ứng lập ngươi làm thái tử, vì sao ngươi còn muốn đến Tuyên Thành trước? Buông tha cơ hội tốt ngàn năm khó gặp này.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như hắn thực sự có ý định lập ta là thái tử, ta cho dù đến Khang đô trễ mấy ngày thời gian thì vẫn là thái tử. Nếu như hắn mượn cơ hội muốn đem ta trừ khử, hiện tại ta đến Khang đô trước chẳng phải lả đưa dê vào miệng hổ rồi sao?”

Xa Hạo cảm thán nói:

“Thân tình của gia đình đế vương khác xem ra kém xa so với người thường.”

Ta thấp giọng nói:

“Gia đình đế vương căn bản không được phép có thân tình tồn tại, quyền lực có thể cải biến bản tính của con người.”

Xa Hạo đột nhiên hỏi:

https://thuviensach.vn

“Nếu có một ngày, ngươi thu được quyền lực vô thượng, ngươi có thể thay đổi hay không?”

Ta trầm mặc hồi lâu, mới hồi đáp:

“Ta không dám cam đoan, tuy nhiên ta tin tưởng bản thân tuyệt sẽ không bị quyền lực làm mê thất bản tính...”

Xa Hạo thưởng thức gật đầu, hắn chân thành nói:

“Ta tin tưởng ngươi sẽ không!”

Chúng ta trên đường đi dừng một chút, mất mười ngày đêm mới đến thành Miện Trì. Theo ta tính toán thì nhóm của Tiêu Tín hiện tại hẳn là đến được Khang đô rồi, tạm thời vẫn chưa nghe nói có tin tức đặc biệt gì.

Tiến vào thành Miện Trị thủ vệ sâm nghiêm ở đây không khỏi làm cho ta kinh hãi. Trước cổng khách qua đường rất ít, hơn năm mươi binh sĩ đang ở kiểm tra từng cái xe qua lại, có bốn lang trung bắt mạch cho từng người đi đường, sắc mặt hình như có chút ngưng trọng.

Ta xoay người xuống ngựa, cùng đi với Xa Hạo đến trước cổng, hai binh sĩ chỉ dẫn chúng ta đứng đi vào trong đội ngũ để đứng đợi bắt mạch.

Ta mỉm cười nói:

“Xin hỏi rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy?”

Một binh sĩ có vóc người khá cao hơn nói:

“Hai ngày này Vi Châu không ít người mắc phải quái bệnh hoài nghi là do ôn dịch. Thành chủ có lệnh, mỗi một bách tính ra vào thành Miện Trì đều phải trải qua kiểm tra theo lệ quy định.”

https://thuviensach.vn

Ta không khỏi nhíu mày, nếu như thực sự như binh sĩ này nói đã xảy ra ôn dịch, quốc vận vốn đang suy sụp của đại Khang chẳng phải là họa vô đơn chí? Vi Châu cự ly cách Tuyên Thành của ta rất gần, chỉ cần chỗ đó phát sinh ôn dịch, Tuyên Thành cũng nhất định khó có thể tránh khỏi.

Chúng ta vượt qua kiểm tra thân thể, lúc này mới tiến vào bên trong thành Miện Trì, trên đường cực kỳ trống trải, mọi nhà đều đóng cửa không ra ngoài càng lộ vẻ hiu quạnh vắng vẻ.

Xa Hạo nói:

“Nếu như thật sự có ôn dịch, trốn ở trong nhà chỉ sợ cũng tránh không khỏi.”

Nhã Khắc nói:

“Chuyện này còn chưa có chứng thực, có lẽ tình hình cũng không phát triển nghiêm trọng như lời của họ đâu.”

Ta gật đầu nói:

“Người phụ trách tiếp ứng chúng ta hẳn là tới rồi, chúng ta đến quán trọ Hồng Nhạn trước đợi mọi người rồi hãy tính tiếp.”

Quán trọ Hồng Nhạn là quán trọ lớn nhất bên trong thành Miện Trì, nó nằm phụ cận cảng Miện Trì tiếp giáp với bờ sông Hoàng Hà, vị trí của cả quán trọ năm trên mảnh thổ địa vừa vặn gồ lên trong sông Hoàng Hà, giống như một bán đảo trên sông. Sáu toà tiểu lâu cao ba tầng tô điểm giữa bóng mát của những tán cây xanh rậm rạp, có thể vào ở một nơi có cảnh sắc động lòng người thế này nhất định thân phận bất phàm.

Khi vừa phóng ngựa lướt qua chiếc cầu nhỏ phía trước quán trọ, thấy một người thanh niên nhân thân hình cao lớn miệng rộng nghênh đón, từ xa đã hô:

https://thuviensach.vn

“Nhã Khắc thúc thúc! Mọi người làm cho ta đợi thật là khổ a!”

Nếu như không phải là hắn lên tiếng, ta hầu như không có nhận ra hắn chính là Dực Hổ. Gần nửa năm ta chưa từng gặp qua hắn, trong khoảng thời gian này hắn vẫn một mực đi theo sống chung với Sát Cáp Thai của mục trường Lục Hải Nguyên.

Dực Hổ hiển nhiên không cách nào nhận ra ta sau khi đã dịch dung, khắp nơi nhìn một chút, sờ sờ cái ót nói:

“Tỷ phu của ta đâu!”

Ta cùng Nhã Khắc đồng thời phá lên cười, Dực Hổ nghe được tiếng cười của ta, vẻ mặt bối rối nhìn phía ta:

“Ngươi...”

Ta cười nói:

“Hỗn tiểu tử, chắc ngươi không nhận ra ta hả?”

Dực Hổ cười lên ha ha:

“Vừa rồi nhìn không giống, hiện tại càng xem càng giống, huynh quả nhiên rất giống tỷ phu của ta!”

Ta lập tức nhảy xuống ngựa, vỗ vỗ bờ vai của hắn:

“Hảo tiểu tử, không ngờ đã trưởng thành một hán tử rồi!”

Dực Hổ cười nói:

“Tỷ phu, tỷ tỷ của ta cũng tới đó.”

Ta vui vẻ nói:

https://thuviensach.vn

“Vân Na cũng tới à!”

Dực Hổ gật đầu nói:

“Hai người chúng ta đã ở Miện Trì đợi mất bảy ngày, mỗi ngày tỷ tỷ đều bảo ta chờ ở chỗ này, ta cũng sắp bị buồn bực chết rồi đây.”

“Mau mang ta đi tìm tỷ tỷ của ngươi đi!”

Ta cùng Dực Hổ sóng vai đi về hướng quán trọ, Vân Na thuê một tiểu lâu ở góc phía nam quán trọ Hồng Nhạn, ta vừa bước đến trước tiểu lâu, Vân Na đã lệ quang dịu dàng lao ra cửa.

Mấy tháng không gặp, thân thể của nàng càng phát ra vẻ thướt tha thành thục, phong vận mê người làm cho hô hấp của ta không khỏi hơi cứng lại, Nhã Khắc kéo Dực Hổ đi an bài nơi nghỉ ngơi cho mọi người.

Ta mở rộng hai tay, mỉm cười hướng Vân Na nói:

“Hoàn Nhan đại tướng quân lẽ nào chính là dùng phương pháp này để hoan nghênh trượng phu sao?”

Vân Na thản nhiên cười, nhưng cũng không có lao vào vòng tay của ta, dịu dàng nói:

“Ngoại trừ Long Dận Không ra, trong thiên hạ không có bất cứ người đàn ông nào có thể chạm vào ta!”

Ta cười lên ha hả, không ngờ nàng không vừa ý vẻ mặt dịch dung này của ta.

Ta cùng Vân Na đi vào trong phòng, đem nước thuốc đã chuẩn bị trước đó đổ vào trong nước sạch và tẩy đi dịch dung trên mặt.

Vân Na cười duyên từ phía sau ôm lấy ta nói:

https://thuviensach.vn

“Đây mới là Dận Không của ta...”

Lời của nàng còn chưa nói hết, miệng ta đã bịt lấy đôi môi mềm mại xinh đẹp của nàng, duỗi đầu lưỡi tiến vào trong miệng nàng, ngậm lấy đầu lưỡi mềm mại của nàng khẽ mút vào, Vân Na kịch liệt hôn trả ta, môi lưỡi chúng ta quấn quít lấy nhau không rời, thoả thích cảm thụ phần nhiệt tình của đối phương.

Hai cánh tay ta cố sức ôm chặt lấy vòng eo của nàng và đẩy nàng ngã lên giường, từng chút từng chút cởi đi quần áo của Vân Na, Vân Na ý loạn tình mê nói:

“Mấy ngày nay ta rất nhớ chàng...”

Tiếp đó ta hôn như mưa xuống thân thể mềm mại của nàng.

Vân Na kích tình ôm lấy đầu ta, chân ta cùng hai chân tròn nhẵn bóng của nàng dán lại với nhau, theo hô hấp càng ngày càng gấp của nàng, ta rốt cuộc cảm thụ được cái loại cảm giác chặt chẽ ấm áp...

Vân Na ngoan ngoãn nằm ở trong lòng ta, mái tóc dài màu hồng giống như ngọn lửa rơi lả tả trên ngực ta, hô hấp cùng nhịp tim đập dồn dập của chúng ta hồi lâu mới lắng lại.

Ngón tay ta nhẹ nhàng khiêu khích điểm đỏ tươi trước ngực Vân Na, Vân Na cười khanh khách nói:

“Đừng có mà nghịch, ta còn chuyện nghiêm chỉnh muốn nói đây.”

Nàng hầu hạ ta mặc vào quần áo, chải tóc gài trâm cho ta, tại sau đầu tỉ mỉ bện cho ta một bím tóc thông thường của người Hồ.

Ta cười nói:

“Nàng làm cho ta cái đuôi heo đó để làm gì?”

https://thuviensach.vn

Vân Na cười gõ lên đầu ta một cái, ghé sát vào vai ta nói:

“Ta chính là để cho người khác biết, trâm tóc của chàng là do tự tay ta chải.”

Trong lòng ta ấm áp, ôm ngang lấy nàng đặt ở trước đầu gối của ta, nhẹ giọng nói:

“Tình huống bên Tuyên Thành thế nào?”

Vân Na nói:

“Tất cả cũng đang tiến hành theo kế hoạch, Sát Cáp Thai tại Lục Hải Nguyên huấn luyện ba nghìn kỵ binh tinh nhuệ, hơn nữa thêm hai ngàn người trong Nhã Khắc bộ tộc, tổng cộng hình thành một đội kỵ binh năm nghìn người, nhân số mặc dù không nhiều lắm, thế nhưng sức chiến đấu cũng khá mạnh mẽ.

Ta gật đầu nói:

“Binh quý tinh bất quý đa, có Hoàn Nhan đại tướng quân tự mình chi điểm, năm nghìn người này hẳn là có năng lực trên cả năm vạn người.

Vân Na thản nhiên cười nói:

“Ta cũng không có bản lĩnh này, trong năm nghìn kỵ binh này có hai nghìn là trọng giáp kỵ binh, ba nghìn khinh kỵ binh, sức chiến đấu khá cân đối.”

Ta thấp giọng nói:

“Bên Tiêu đại ca ra sao?”

Vân Na nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu đại ca cũng không có tăng binh lực, chỉ là tại bên trong quân đội tiến hành trùng tổ, bổ nhiệm thêm một bộ phận tân quân, giải tán một bộ phận quân đội, Khâu Dật Trần phân phối hai ngàn người huấn luyện trong khai móc trong dòng kênh đào ở gần đấy, danh nghĩa là bảo đảm cho công trình kênh đào tiến hành được thuận lợi, hiện tại đã có hai mươi chiếc thuyền lớn.”

Ta cười nói:

“Hắn làm việc cũng rất nhanh chóng đấy chứ!”

Vân Na nói:

“Tử Ngưng cô nương cũng đang ở lại Tuyên Thành, tạm thời hiệp trợ cho Khâu Dật Trần huấn luyện thuỷ quân. Gia Cát tiên sinh đặc biệt thiết kế một loại chiến thuyền kiểu mới, thân tàu dùng thiết giáp chế tạo, trên thuyền phối chế cung nỏ có tầm bắn cực đại, chỉ mới sản xuất ra được hai chiếc, hiện tại vẫn chưa có đi vào vận hành.”

“Gia Cát Tiểu Liên đã có được chân truyền của Mặc Vô Thương, có hắn sẽ trợ giúp rất lớn đối với bá nghiệp tương lai sau này của ta.”

Vân Na nói:

“Cơ giáp doanh của Gia Cát tiên sinh cũng đã có được hình thức ban đầu, một nghìn binh sĩ toàn bộ đến từ các tộc ở Âm sơn. Đúng rồi Gia Cát tiên sinh tại trong Âm sơn phát hiện một loại quặng sắt, khoáng sản mặc dù không tính phong phú, tuy nhiên phẩm chất của khoáng thạch sinh ra trong đó lại rất cao, theo Gia Cát tiên sinh nói là vật liệu tuyệt hảo để rèn cơ giáp.”

“Chiến sự giữa hai Hồ tiến hành thế nào rồi?”

Vân Na thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Vẫn còn đang trong giằng co, Bắc Hồ mặc dù đạt được mấy trận thắng lợi, biểu hiện ra hình như chiếm một ít tiện nghi, thế nhưng một cơn rét đậm vội vàng kéo tới đã buông xuống, lương thực cung cấp cho quân đội khó tránh khỏi sẽ gặp phải vấn đề. Gần đây nhất Xích Lỗ Ôn đã tới Tuyên Thành hai lần, mua sắm vật tư càng ngày càng nhiều, Sở Nhi phụ trách tiếp đãi hắn, hiện tại đa số than đá sản xuất ra ở Tuyên Thành cũng cung cấp cho hắn.”

Ta gật đầu nói:

“Sợ là tài nguyên chúng ta có thể tìm được cũng không thể đủ thỏa mãn cho yêu cầu của hắn đâu.”

“Sở Nhi cũng nói như vậy, giao dịch giữa chúng ta cùng Xích Lỗ Ôn nhất định phải ở trong bảo đảm là nền kinh tế của mình không bị tiền đề nào làm nhiễu loạn.”

Ta thấp giọng nói:

“Có thể cân nhắc đến việc mua vào vật tư từ các quốc gia khác.”

Vân Na nói:

“Rất nhiều thương nhân của nước hắn thấy được lợi ích rất lớn này, không thiếu chủ động tìm Xích Lỗ Ôn giao dịch, tuy nhiên toàn bộ đều bị hắn cự tuyệt, Xích Lỗ Ôn tại phương diện này trái lại rất thành tín, trong tám nước hắn chỉ cùng chúng ta làm giao dịch thôi. Cho nên những thương nhân này không thể làm gì khác hơn là tới tìm chúng ta, muốn thông qua chúng ta đem vật tư bán cho Xích Lỗ Ôn.”

Ta cười lên ha hả, Xích Lỗ Ôn quả nhiên là một người giữ chữ tín.

Vân Na cười nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này Sở Nhi có thể nói là đại sát bát phương, ép giá cho bọn thương nhân này cũng tới thấp nhất, Phan Độ của Tấn quốc cũng là một người chủ động cùng chúng ta bàn bạc, từ trong tay hắn cầm lấy than đá, không ngờ lợi ích so với chúng ta trực tiếp sản xuất còn lớn hơn một chút. Thương nhân bổn quốc Hàn Nách Thọ gom góp không ít lương thực, tuy nhiên vẫn không cách nào thỏa mãn nhu cầu của Xích Lỗ Ôn.”

Ta cảm thán:

“Bắc Hồ bị tiêu hao rất lớn, cuộc sống của Đông Hồ cũng không dễ chịu gì, lần này ta đi đại Hán nhìn thấy thương nhân của bọn họ đến các nước phía nam mua sắm vật tư. Sau khi trải qua trận chiến tranh này, phỏng chừng trong khoảng thời gian ngắn họ không có năng lực xâm nhập vào phía nam được.”

Vân Na nói:

“Ta phỏng chừng trận chiến tranh này đã duy trì không được thời gian quá dài, chỉ cần tới mùa đông, Bắc Hồ chắc chắn sẽ rút quân, nếu như tiếp tục giằng co thì sẽ không phải là hành vi sáng suốt gì.”

Ta đột nhiên nhớ tới chuyện xảy ra lúc vào thành liền hỏi VânNa:

“Nghe nói Vi Châu xảy ra ôn dịch, bên Tuyên Thành có chuyện gì không?”

Vân Na nói:

“Chuyện đó sau khi ta tới Miện Trì mới phát sinh, tình hình cụ thể thế nào ta cũng không rõ ràng lắm, có điều hai ngày này thấy Miện Trì ra vào kiểm tra nghiêm ngặt, tình huống của Vi Châu cũng không được lạc quan cho lắm.”

Ta lo lắng lo lắng nói:

https://thuviensach.vn

“Vi Châu cùng Tuyên Thành liền nhau, nếu như nơi đó thực sự xảy ra ôn dịch, Tuyên Thành cũng rất khó may mắn tránh khỏi, chúng ta cần phải nhanh chóng trở về để nghiêm ngặt bố phòng tại biên cảnh giữa hai bên.”

Vân Na nói:

“Chuyện này thì chàng đừng lo, Sở Nhi hẳn là sẽ có phán đoán đúng lúc. Ta nghĩ hiện tại việc kiểm tra giữa biên cảnh Tuyên Thành và Vi Châu nhất định so với Miện Trì càng nghiêm ngặt hơn.”

Sau bữa trưa, ta cùng Vân Na đi tìm thành thủ Miện Trì - Khâu Đức, trong thời hạn ta đi làm tin cũng đã từng gặp mặt người này một lần, ta nhớ kỹ hắn rất biết a dua nịnh hót, ta cũng không hề thích con người này chút nào.

Khâu Đức căn bản không có nghĩ đến ta sẽ xuất hiện tại Miện Trì, sau khi nhận được thủ hạ bẩm báo, hoảng hốt chạy ra khỏi phủ đệ, đi tới trước mặt ta quỳ xuống nói:

“Ty chức Khâu Đức không biết Bình Vương điện hạ đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội!”

Ta thản nhiên cười nói:

“Khâu đại nhân hà tất phải giữ lễ tiết như thế, mau đứng lên đi, ta chỉ là trùng hợp đi qua đây nên tới thăm một chút ngươi.”

Khâu Đức vừa mừng vừa lo đứng dậy mời ta vào phủ.

Sau khi ta cùng Vân Na ngồi xuống, Khâu Đức vẫn cung kính đứng ở một bên không dám nhập tọa. Ta cũng không để ý, mỉm cười nói:

“Khâu đại nhân, hôm nay khi ta vào thành Miện Trì thấy kiểm tra thập phần nghiêm ngặt, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Khâu Đức nói:

“Điện hạ có điều không biết, ngày gần đây Vi Châu xảy ra ôn dịch, bảy ngày trước còn chỉ giới hạn trong một thôn trang, hiện tại đã lan đến gần mười hai hương trấn, hơn nữa chỉ cần nhiễm bệnh thì không có thuốc có thể chữa trị, tốc độ lan truyền lại rất nhanh, ta đã phong tỏa lại biên giới đi thông đến Vi Châu, kiểm tra trước cửa thành là trạm kiểm soát thứ hai ta thiết lập.”

Hắn lộ vẻ lo lắng.

“Mặc dù như vậy, chỉ sợ cũng không ngăn cản được tình hình bệnh dịch lan tràn.”

Ta gật đầu nói:

“Có đăng báo cho triều đình biết tình hình bệnh dịch hay chưa?”

Khâu Đức nói:

“Đã sớm báo cáo tình hình bệnh dịch, tuy nhiên phía triều đình còn chưa có tin tức trở về.”

Ta nhíu mày:

“Vi Châu là sở hạt của Hiển vương, lẽ nào hắn không có hành động gì tương ứng hay sao?”

Khâu Đức thở dài một hơi nói:

“Ty chức có câu không thể không nói, từ khi Vi Châu xảy ra bệnh dịch, Hiển vương đã đến Hoành Châu, tiếng là đi thị sát dân tình, trên thực tế...”

Khâu Đức cười khổ hai tiếng.

https://thuviensach.vn

Ta đương nhiên minh bạch Hiển vương Long Dận Tổ khẳng định là sợ bị nhiễm bệnh dịch, chạy đến Hoành Châu tị nạn chứ còn gì nữa.

Khâu Đức nói:

“Ty chức nghe nói điện hạ đi Khang đô, thật không nghĩ tới sẽ giá lâm Miện Trì.”

Ta thở dài nói:

“Ta vốn có dự định đi Khang đô, thế nhưng nghe được Vi Châu xảy ra bệnh dịch nên liền đi vòng qua đây, sau đó mới về Khang đô, nếu bệnh dịch không chế không được, bách tính sợ rằng lại phải chịu khổ.”

Khâu Đức không mất thời cơ nịnh nọt:

“Điện hạ tâm vì bách tính, ty chức bội phục.”

Ta nhìn Khâu Đức nói:

“Ngươi giúp ta an bài một chút, hôm nay ta muốn xuất phát đến Tuyên Thành.”

Khâu Đức nói:

“Lần này Bình Vương điện hạ chỉ có đi về hướng nam thôi.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi xem rồi lo liệu, còn có một việc, ta đã viết được một phong tấu chương, ngươi sai người nhanh chóng đưa về Khang đô cho ta.”

Khâu Đức cung kính đáp ứng.

Mặc dù Khâu Đức thịnh tình giữ ta lại Miện Trì làm khách một đêm, thế nhưng lòng ta vì tình hình bệnh dịch của Vi Châu đã không có loại tâm tình

https://thuviensach.vn

này, buổi chiều ta liền mang theo hơn năm trăm thủ hạ xuất phát.

Tình hình bệnh dịch ở Vi Châu đang rất nguy cấp, ta từ hướng nam Miện Trì đi qua Thanh Châu, Hoành Châu rồi mới chuyển qua hướng Tuyên Thành.

Trên đường đi ta vẫn chưa kinh động đến quan viên địa phương, hai tòa châu quận này bởi vì cùng Vi Châu cũng không tương liên trực tiếp nên cũng không có nhìn thấy tình trạng khẩn trương như Miện Trì, thế nhưng về tin tức bệnh dịch lan tràn vẫn đang không ngừng truyền đến, khi ta bước trên đất Tuyên Thành toàn bộ đại bộ phận Vi Châu đã rơi vào vòng bao phủ của ôn dịch.

Khúc sông Cô ngày xưa cuồn cuộn mãnh liệt, từ sau khi tuyến đường sông được mở rộng thì có vẻ ôn nhu hơn nhiều. Ta ngóng nhìn dòng chảy cuôn cuộn không khỏi thở dài một tiếng.

Vân Na bên cạnh nhẹ giọng nói:

“Chàng còn đang lo lắng chuyện của Vi Châu hả?”

Ta thấp giọng nói:

“Càng tiếp cận Tuyên Thành, ta càng lo lắng, nếu như trận ôn dịch này thực sự lan tràn tới Tuyên Thành, sợ rằng bách tính ở đây lại phải trải qua một trường kiếp nạn.”

Vân Na nói:

“Có một số việc là ông trời đã định trước, nếu chúng ta đã vô lực ngăn cản nó phát sinh thì cũng chỉ đành thử thay đổi nó.”

Ta gật đầu nói:

“Ta nhất định phải không chế được tình hình bệnh dịch lần này!”

https://thuviensach.vn

Vân Na cầm tay ta nói:

“Ta tin tưởng chàng nhất định có thể làm được!”

Xa xa một đội kỵ binh đang đi về phía chúng ta, khi đi tới phụ cận ta mới biết được nguyên lai là Đột Tạ cùng Lang Thứ suất lĩnh hai trăm võ sĩ đến đây nghênh tiếp ta.

Hai người phóng ngựa rong ruổi tại phía trước đội ngũ, xoay người xuống ngựa quỳ lạy nói:

“Đột Tạ, Lang Thứ bái kiến chủ nhân, phu nhân!”

Ta cười ha hả nói:

“Mau đứng lên đi! Sao các ngươi biết ta sẽ trở về từ con đường này?”

https://thuviensach.vn

Chương 121: Ôn Dịch

Đột Tạ nói:

"Bởi vì tình hình bệnh dịch phát sinh, đường đi thông Vi Châu đã tạm thời bị phong tỏa, nơi này là con đường duy nhất điện hạ trở về Tuyên Thành."

Ta quan tâm nhất chính là tình huống bệnh dịch lan truyền, liền hỏi Đột Tạ:

"Tuyên Thành có bị ôn dịch lan đến hay không?"

Đột Tạ nói:

"Phía đông Tuyên Thành gần sát địa phương Vi Châu nhất đã phát hiện vài bệnh nhân, Triệu đại nhân đã tự mình đến biên cảnh chỉ huy, phàm là phát hiện thôn trấn có bệnh nhân thì lập tức cách ly toàn bộ."

Trong lòng ta trở nên càng trầm trọng, bệnh dịch rốt cuộc xâm nhập đến Tuyên Thành.

Lúc chạng vạng, mọi người vây quanh ta về tới Tuyên Thành. Hôm nay mặc dù trời trong nắng ấm, nhưng tâm tình của ta thủy chung không phấn chấn nổi, bệnh dịch đã hòa tan nỗi vui sướng khi ta trở về cố thổ, nó giống như một tòa núi lớn nặng nề ép ta không thở nổi.

Các nàng Yến Lâm, Tư Hầu nghe được tin tức ta trở về, một đám phía sau tiếp trước ra đón ta, ta ôm từng người thê tử một, mới phát hiện Sở Nhi

https://thuviensach.vn

cùng Tuệ Kiều cũng không có ở trong vương phủ.

Yến Lâm mang thai đã có chín tháng, mấy ngày tới chắc cũng sẽ lâm bồn, ta ôm vai nàng nói:

“Thằng quỷ này nó có thành thật không?”

Yến Lâm cười lắc đầu nói:

“Mỗi ngày đều không ngừng đá ta, nghĩ đến chắc là một tiểu tử tinh nghịch!”

Ta cười to nói:

“Còn chưa sinh ra mà, sao nàng dám kết luận chính là con trai chứ?”

Yến Lâm mặt đỏ hồng nói:

“Ta chỉ thuận miệng nói một chút thôi.”

Kỳ thực ta làm sao không muốn muốn một đứa con trai chứ, Vân Na cùng Tư Hầu lần lượt sinh cho ta hai đứa con gái, hy vọng lần này Yến Lâm cùng Tuệ Kiều có thể sinh cho ta đứa một đứa con trai.

Cuối cùng là Thác Bạt Lục Châu từ bên trong phòng đi ra, nàng dù sao tuổi tác vẫn còn nhỏ, thấy ta đi tới trước mặt, vành mắt cũng đỏ lên nhào vào trong lòng ta bắt đầu khóc thút thít.

Chúng nữ cười nói:

“Lục Châu muội hẳn là vui vẻ mới đúng, làm sao lại khóc rồi?”

Yến Lâm cười nói:

“Nếu muội vui vẻ như thế, đêm nay cứ để muội bồi chàng đi!”

https://thuviensach.vn

Lục Châu đỏ bừng mặt e thẹn vô hạn, chúng nữ cùng nở nụ cười, Lục Châu mắc cỡ xoay người trốn vào trong phòng.

Ta cười nói:

“Lâm nhi, Lục Châu còn nhỏ, muội cũng đừng có chọc nàng ấy như vậy chứ.”

Yến Lâm bĩu môi nói:

“Còn nhỏ hả? Sao ta không thấy vậy?”

Ta biết nếu tiếp tục nàng nhất định không có lời hữu ích gì, ho khan hai tiếng nói:

“Ta trước đi thăm Dao Như, quay đầu lại sẽ nói với các nàng.”

Nhắc tới Dao Như, tất cả mọi người đều trầm mặc xuống.

Bệnh tình của Dao Như vẫn chưa có bất cứ tiến triển gì, nàng lẳng lặng nằm ở trên giường, so với lúc trước khi ta rời khỏi đây đã gầy đi rất nhiều, ta cầm bàn tay của nàng, huyết quản dưới da có thể thấy được rõ ràng. Trong lòng ta một trận chua xót khổ sở, hai mắt không khỏi đã ươn ướt, yên lặng nói trong lòng:

“Dao Như, ta đã trở về, vì sao nàng không đứng dậy nghênh đón ta?”

Tư Hầu tại phía sau ta nói:

“Tuệ Kiều tỷ tỷ nói sợ rằng Dao Như kiếp này không thể tỉnh lại...”

Ta yên lặng gật đầu, nhẹ nhàng hôn lên trán Dao Như rồi xoay người đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tình hình bệnh dịch khẩn cấp, Sở Nhi cùng Tuệ Kiều đã đến thành trấn ở biên giới dò xét, nhìn xem có phương pháp khống chế bệnh dịch hay không.

Ta tại trên đường đã giải thích cho Vân Na chuyện của Lệ Cơ cùng Khúc Nặc, Vân Na kiến nghị ta trước hết giấu diếm tin tức này một đoạn thời gian, đợi được tình hình tai nạn qua đi mới chậm rãi xử lý chuyện này.

Ta vừa dừng lại Tuyên Thành liền lập tức đến biên giới cùng hội họp với nhóm người Sở Nhi. Thác Bạt Lục Châu cố ý muốn theo ta cùng nhau đi vào, ta không lay chuyển được nàng, không thể làm gì khác hơn là mang nàng đi cùng.

Trên đường đến biên giới, ta lưu ý thấy không ít bách tính đang mang theo gia đình đi về phía tây Tuyên Thành, xem ra chuyện ôn dịch ở Vi Châu đã làm cho dân chúng sợ hãi, đối với bọn họ mà nói đi được càng xa, khả năng bị nhiễm ôn dịch cũng càng nhỏ hơn.

Lục Châu cùng ta ngồi chung một chiếc xe ngựa, nàng hờn dỗi chu miệng nói:

“Long Dận Không chàng thật khốn khiếp nha!”

Ta cố ý nghiêm mặt nói:

“Nha đầu lớn mặt dám nhục mạ bản vương!”

Lục Châu nói:

“Chàng lúc tại đại Hán vì sao gạt ta, còn nguyền rủa phụ hãn ta bệnh tình nguy kịch, làm hại ta lo lắng mấy ngày!”

Ta cười ha hả, Lục Châu ôm cổ ta nói:

“Chàng có biết người ta lo lắng cho chàng cỡ nào không...”

https://thuviensach.vn

Ta hôn lên đôi môi hồng của nàng, Lục Châu nhắt thời đỏ mặt, nàng chủ động dàng lên cái lưỡi thơm tho của mình, chúng ta hôn hồi lâu mới tách ra.

Xe ngựa bị đoàn người chạy nạn ngăn trở, cứ đi chốc một lại dừng lại, ta xốc lên màn xe, nhìn thấy hai bên đường đều là bách tính chạy nạn, lo lắng nói:

“Tiếp tục như vậy dân tâm chắc chắn sẽ bị tan rã, cần phải nhanh nghĩ biện pháp để ổn định tâm tình khủng hoàng của bách tính lại.”

Lục Châu nói:

“Biện pháp duy nhất chính là tìm ra phương pháp trị liệu ôn dịch, lần này Tuệ Kiều tỷ tỷ đi chính là vì điều tra rốt cuộc là bệnh gì.”

Ta thấp giọng nói:

“Y thuật của Tuệ Kiều cao siêu, nhất định có thể tìm ra biện pháp trị liệu ôn dịch, chẳng qua... ta cuối cùng vẫn là lo lắng cho thân thể của nàng ấy.”

Hai trấn nhỏ Mộc Xuyên cùng Nam Phong phía bắc Tuyên Thành bởi vì phát hiện chín bệnh nhân mà hoàn toàn bị cách ly, Tiêu Trấn Kỳ phái ra năm nghìn binh sĩ bố phòng bốn phía hai trấn nhỏ, nghiêm cấm cư dân trong trấn ra vào ở đây.

Đêm đó khi màn đêm buông xuống ta đến Nam Phong trấn, trấn nhỏ này cùng tiếp giáp với Vi Châu, tiếp nối với quan đạo thông qua giữa Tuyên Thành và Vi Châu.

Công Tôn Lộc tại bên ngoài thôn trấn phụ trách trù tính chung, nghe được ta tin tức đích thân đến đây, vội vàng đi ra nghênh đón, kinh hoàng nói:

https://thuviensach.vn

“Sao Bình Vương điện hạ lại tự mình tới đây?”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu các ngươi đều có thể tới thì vì sao ta lại không thể tới chứ? Hai vị vương phi của ta đâu?”

Công Tôn Lộc hồi đáp:

“Hiện tại hai vị vương phi đang ở trong Nam Phong trấn.”

Ta nhíu mày nói:

“Ngươi vì sao không ngăn cản vương phi tiến vào khu vực có dịch?”

Công Tôn Lộc mặt lộ vẻ bất đắc dĩ:

“Vương phi cố ý muốn đích thân chẩn trị cho bệnh nhân, ty chức cũng không có biện pháp nào.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi dẫn ta đi trong trấn nhìn xem.”

“Điện hạ...”

Công Tôn Lộc vốn định ngăn cản ta, thế nhưng thấy ánh mắt sắc bén của ta thì không thể làm gì khác hơn là nuốt lời còn lại trở vào bụng.”

Đi vào Nam Phong trấn, cảnh tượng trước mắt hiu quạnh không gì sánh được, trên con đường ngoại trừ các binh sĩ đang phụ trách dò xét thì không một một bách tính nào qua lại, mọi nhà cũng đều đóng chặt cửa. Công Tôn Lộc giải thích:

“Nam Phong trấn đã phát hiện sáu bệnh nhân, là khu vực nghiêm trọng nhất từ khi bệnh dịch lan đến Tuyên Thành, chúng ta vì phòng ngừa bệnh

https://thuviensach.vn

nhân lẻn đến các địa phương khác nên không thể làm gì khác hơn là cưỡng chế giữ bọn họ ở lại trong nhà.”

Sở Nhi cùng Tuệ Kiều tạm thời ở lại một khu viện lạc thanh u ở góc phía đông nam của trấn, bốn phía viện trồng vô số trúc xanh, có vẻ dạt dào sinh cơ, nếu như không có ôn dịch uy hiếp, ở đây thật ra là một nơi ở lịch sự tao nhã.

Mới vừa đi vào cổng trạch viện liền thấy Sở Nhi đang bước nhanh đi ra, đôi mắt của nàng thâm thúy sáng ngời nhất thời đã ươn ướt. Bởi mọi người ở đây, chúng ta ngóng nhìn nhau thật sâu cũng không có động tác gì nhiều, ánh mắt tràn ngập thâm tình đã hoà hợp cùng một chỗ.

Ta nắm lấy bàn tay của Sở Nhi, nhẹ giọng nói:

“Nàng gầy đi rồi!”

Sở Nhi cắn môi dưới, hai hàng nước mắt trong suốt rốt cuộc không thể ức chế chảy xuống:

“Dận Không, không một giờ khắc nào mà ta không ngóng trông chàng trở về...”

Nàng vùi đầu vào trong lòng ta, kiên cường nhiều ngày nay rốt cuộc cũng bị tan rã trước mặt ta.

Ôm lấy eo Sở Nhi, chúng ta cùng ôm nhau đi vào trong nhà.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Tuệ Kiều đã tra ra ôn dịch chủ yếu là bởi vì nguồn nước gây ra, sẽ không lan truyền thông qua không khí.”

Trong lòng ta thoáng cảm thấy yên ổn hơn, có thể tra ra được nguyên nhân gây nên bệnh dịch thì nghĩ đến khắc phục nó cũng không tính là khó

https://thuviensach.vn

khăn.

Tuệ Kiều đang ở bên trong nhà chỉ đạo hai binh sĩ sắc chế thảo dược, bụng của nàng so với thời gian trước đó chúng ta chia tay rõ ràng lồi ra ra rất nhiều, nhớ tới khổ cực mấy ngày nay của nàng, lòng ta không khỏi cảm động.

Tuệ Kiều hình như ý thức được ta đã tới, xoay người lại cười dịu dàng. Ta đi nhanh tới bên nàng, móc ra khăn lụa lau đi mồ hôi trên trán cho nàng, thân thiết nói:

"Có mệt không?"

Tuệ Kiều lắc đầu, nhẹ giọng nói:

"Muội quan sát qua bệnh nhân ở đây, ôn dịch có lẽ là đi qua nguồn nước rồi truyền nhiễm vào, muội mới kê một phương thuốc có thể có tác dụng ngăn ngừa ôn dịch này."

Ta kinh hỉ nói:

"Chiếu theo ý muội là ôn dịch có thể trị hết?"

Tuệ Kiều gật đầu nói:

"Mặc dù có thể trị hết, thế nhưng muội nghĩ không biết dược vật có thể đuổi kịp tốc độ truyền nhiễm ôn dịch hay không."

Sở Nhi ngắt lời:

"Buổi chiều ta mới vừa thu được tin tức, Miện Trì đã xảy ra bệnh dịch nghiêm trọng. Kênh đào chúng ta khởi công xây dựng đã nối vài toà thành trì xung quanh liên tiếp với nhau, nếu như tình hình bệnh dịch đi qua dòng nước kênh đào truyền nhiễm, sợ rằng rất nhanh sẽ lan đến toàn bộ thành trì xung quanh."

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày, chuyện này ngoài dự tính của ta. Tuệ Kiều nói:

“Ta có chuyện thủy chung không cách nào nghĩ thông suốt, Tuyên Thành bị vây ở thượng du Vi Châu, Miện Tri ở vào hạ du, vì sao bệnh dịch lại lan đến thượng du trước sau đó mới truyền tới Miện Trì ở hạ du?”

Ta cảm thấy rất khó hiểu:

“Lẽ nào có người ở hạ độc trong nước?”

Tuệ Kiều thản nhiên cười nói:

“Trong thiên hạ sợ rằng không ai có thể chế tạo ra một tràng ôn dịch có thanh thế như vậy đâu.”

Sở Nhi nói:

“Việc cấp bách trước mắt chính là chuẩn bị dược liệu đầy đủ, cố gắng làm hạ mức nguy hại của ôn dịch gây ra với Tuyên Thành đến mức thấp nhất.”

Tuệ Kiều nói:

“Tiêu tướng quân đã phái người đi ra ngoài mua dược liệu với số lượng lớn về đây rồi.”

Ta hơi lo lắng nói:

“Tình hình nghiêm trọng như vậy, trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng không cách nào gom góp đủ dược vật cần thiết.”

Sở Nhi hối hận nói:

“Sớm biết rằng sẽ phát sinh loại chuyện này, khi đó ta sẽ không bán dược liệu cho Xích Lỗ Ôn với số lượng lớn rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta an ủi nàng nói:

“Ông trời thường mưa gió ngoài dự liệu, có một số việc cũng không phải ai cũng cókhả năng khống chế được.”

Buổi tối Tuệ Kiều bởi vì mệt mỏi rã rời nên đã sớm trở về phòng an giấc. Ta cùng Sở Nhi ỷ ôi tại trong viện tâm sự cả buổi.

Sở Nhi nói:

“Trước đó vài ngày cha đặc biệt báo tin qua đây, lo lắng cho chàng sẽ trực tiếp trở về Khang đô.”

Ta cười nói:

“Nàng nghĩ rằng ta sẽ ngốc đến nỗi tự đi chịu chết sao?”

Sở Nhi nở nụ cười dịu dàng, thân thể mềm mại rúc vào trong lòng ta:

“Ta đương nhiên biết chàng sẽ không làm như vậy, thế nhưng ta vẫn có chút lo lắng mà, bởi vì mọi việc chàng đều thích mạo hiểm, việc càng nguy hiểm chàng càng thích thử.”

Ta mỉm cười nói:

“Vốn ban đầu cũng như lời của nàng nói vậy, nhưng mà hiện tại ta làm bất cứ chuyện gì trước hết cũng phải nghĩ đến các nàng đã, chuyện nguy hiểm ta sẽ không dám tuỳ tiện nếm thử nữa.”

Sở Nhi cười duyên nói:

“Chàng mặc dù nói như vậy, thế nhưng trong lòng nhất định không phải là nghĩ như vậy.”

Ta ôm sát Sở Nhi, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng yên tâm, không phải tình cảnh bất đắc dĩ, ta tuyệt sẽ không một mình lọt vào hiểm cảnh.”

Sở Nhi tựa lên vai ta, nhẹ giọng nói:

“Chung quy chàng vẫn không cải biến được tính tình của bản thân, hiểu rõ khu vực có dịch bệnh nguy hiểm vì sao còn muốn tới?”

Ta thâm tình nói:

“Làm sao ta có thể yên tâm nàng cùng Tuệ Kiều ở tại chỗ này? Chúng ta nếu là phu thê thì phải đồng cam cộng khổ, tương cứu trong lúc hoạn nạn.”

Sở Nhi phương tâm cảm động vạn phần, ỷ ôi sát vào ngực ta.

Ta nhìn lên ánh trăng sáng trên bầu trời, cảm thán nói:

“Phía Khang đô vẫn chưa có tin tức gì, không biết phụ hoàng dự định đối với ta thế nào?”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Có một chút ta dám kết luận, chỉ cần chàng đi Khang đô, hắn sẽ không đơn giản mà thả chàng trở về đâu.”

Ta gật đầu.

Sở Nhi nói:

“Nghe nói gần đây hắn lại tìm được một phương sĩ tà môn, đang lợi dụng đồng nam đồng nữ xem như thuốc dẫn để luyện chế thuốc trường sinh bất lão.”

Ta cười lạnh nói:

“Hắn thực sự cho rằng bản thân có thể vạn thọ vô cương sao?”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi nói:

“Cha liên hợp chúng thần khuyên can, thế nhưng bệ hạ vẫn khư khư cố chấp, xem ra hắn không đem đại Khang khiến cho người người oán trách thì sẽ không dừng tay.”

Nàng thản nhiên nói:

“Chàng mặc dù thành công làm tan rã liên minh năm nước, lại cùng đại Tần ký minh ước công thủ, thế nhưng sau khi bệ hạ thu được tin tức cũng không có hạ chỉ phong chàng làm thái tử, đủ thấy hắn căn bản không có thành ý chút nào.”

Ta thản nhiên nói:

“Đối với chuyện này ta sớm đã có chuẩn bị tâm lý, hắn thèm quyền như mạng, căn bản không có dự định đem ngôi vị hoàng đế truyền cho ta.”

Sở Nhi cười nói:

“Lần này chàng không có trở về Khang đô, không biết bệ hạ sẽ bị thất vọng đến cỡ nào.”

“Quản hắn làm gì, vẫn là Trầm Trì nói đúng, thái tử chẳng qua là một cái danh hiệu mà thôi, ta cần gì phải lưu ý quá làm gì.

Ta ghé sát vào mặt Sở Nhi, khẽ nói:

“Đêm đã khuya, chúng ta nên trở về nghỉ ngơi đi.”

Sở Nhi thấy ta vẻ mặt ái muội tự nhiên biết ta đang nghĩ cái gì, đỏ mặt nhẹ nhàng gật đầu.

Ta ôm Sở Nhi trở lại phòng, lúc đi qua cửa phòng của Thác Bạt Lục Châu thấy ngọn đèn dầu bên trong phòng nàng đã tắt, Sở Nhi dí dòm thè

https://thuviensach.vn

lưỡi với ta, chúng ta rón ra rón rén đi vào phòng.

Trở tay đóng lại cửa phòng, thân thể mềm mại của Sở Nhi giống như dây thường xuân quấn lấy ta, ta vén lên váy nàng, dọc theo bắp đùi mềm nhẵn xoa lên hai bờ mông đầy đặn của nàng.

Sở Nhi nói trong mê man:

“Ta đi châm nến...”

Ta khẽ cười nói:

“Lẽ nào nàng không cảm thấy trong bóng tối như vậy mới có tình thú sao?”

Tay của ta vạch ra cái yếm của nàng, cặp nhũ hoa non mịn như chi của Sở Nhi rất nhanh rơi vào lòng bàn tay của ta, nàng bắt đầu nhẹ giọng phát ra những tiếng rên rỉ mê hồn, miệng ta đã rời khỏi đôi môi nàng và bắt đầu mút vào nhụy hoa đỏ tươi trước ngực nàng.

Sở Nhi thở hổn hển:

“Đừng như vậy mà, thiếp ngứa quá chịu không nổi... a!”

Tay ta đã thò vào dưới váy nàng, nhẹ nhàng vuốt ve làm cho thanh âm của Sở Nhi bắt đầu run lên, nàng không tự chủ được tách ra hai chân đang khép lại để ta thuận lợi hơn, ta cởi xuống đai quần của Sở Nhi, chiếc quần dài theo từng đường cong hoàn mỹ trên thân thể nàng như thác nước chậm rãi rơi xuống.

Trong miệng ta đang ngậm lấy đầu lưỡi mềm mại của Sở Nhi, cố sức hút vào đôi môi nàng, kích tình từ đáy lòng Sở Nhi đã hoàn toàn bị ta khơi mào lên, nàng chậm rãi ngã lên giường. Ta dùng thân thể tách ra hai bắp đùi

https://thuviensach.vn

thon dài trắng tinh nàng đang muốn khép lại, tiếng rên rỉ của Sở Nhi rung động lòng người, nhẹ nhàng vang lên bên tai ta ...(!@#S)

Khi sáng sớm ta tỉnh lại, Sở Nhi đã chải xong đầu tóc và ngồi ở bên cạnh thâm tình nhìn ta, ta duỗi duỗi thắt lưng ngồi dậy, trước ngực vẫn còn lưu lại vết tích son môi Sở Nhi hôn ta, ta cười nói:

“Không nghĩ tới Sở Nhi ngoan của ta hiện tại trở nên lợi hại như vậy!”

Sở Nhi đỏ mặt véo một cái lên ngực ta, sau đó vùi đầu vào trong lòng ta, khuôn mặt kề sát lên ngực ta, nàng buồn bã nói:

“Dận Không, ta gả cho chàng cũng đã rất lâu rồi nhưng mà ta vẫn chưa hoài thai...”

Mỗi khi nói đến đề tài này, bao giờ Sở Nhi cũng có vẻ vô cùng mất mát.

Ta an ủi nàng:

“Hay là lần này sẽ có đó!”

Sở Nhi thở dài nói:

“Tuệ Kiều cũng giúp ta chẩn mạch qua, cô ấy nói cơ thể của ta cũng không có bệnh tật gì, nhưng mà tỷ muội bọn họ người người đều có cả rồi chỉ có ta...”

Ta ôm vai nàng nói:

“Có một số việc nôn nóng sẽ không đạt được đâu, dù sao thì gần đây ta sẽ không đi ra ngoài, đợi cho đến khi chuyện ôn dịch xử lý xong xuôi ta sẽ cùng nàng đến Lục Hải Nguyên cho khuây khoả, thuận tiện để chúng ta thỏa thích cày cấy một phen, chúng ta liên tục làm trong một tháng, ta cũng không tin ta bắn không trúng phát nào.(^^)

https://thuviensach.vn

Sở Nhi xấu hổ nói:

“Ai muốn cùng chàng liên tục làm trong một tháng chứ!”

Ta cười nói:

“Tối hôm qua là ai muốn cùng ta luân phiên đại chiến vậy?”

Sở Nhi mắc cỡ vùi đầu vào trong lòng ta, ngón tay véo mạnh lên cánh tay ta một cái:

“Ai cho chàng nói bậy!”

Cửa phòng khẽ vang lên tiếng gõ cửa, chúng tôi vội vàng tách ra.

Giọng nói của Lục Châu vang lên bên ngoài cửa:

“Sở Nhi tỷ tỷ, hai người thức dậy chưa?”

Sở Nhi mỉm cười đứng dậy đi ra mở cửa phòng, thấy Lục Châu bưng một cái mâm đứng ở ngoài cửa, một mùi thuốc đông y dày đặc theo gió bay vào trong phòng.

Ta vô cùng kinh ngạc nói:

“Nàng đang làm cái gì vậy?”

Lục Châu đặt mâm ở bên giường, mỉm cười nói:

“Tuệ Kiều tỷ tỷ bảo ta mang tới đây, tỷ ấy nói có thể ngăn ngừa ôn dịch.”

Sở Nhi thản nhiên nói:

“Chàng cứ uống đi, mỗi người chúng ta đi tới khu vực bị dịch cũng đều phải uống qua thuốc này.”

https://thuviensach.vn

Rồi nàng nhìn Lục Châu nói:

“Lục Châu, ta ra ngoài xem Tuệ Kiều thế nào, muội hầu hạ vương gia rửa mặt thay y phục đi.”

Sở Nhi vừa đi ra khỏi cửa phòng, Lục Châu lặp tức thu lại dáng tươi cười, giương giương mắt hổ trừng trừng nhìn ta.

Ta thì coi như không thấy, bưng lên chén uống hết thuốc, chẹp chẹp cười nói:

“Thuốc này sao mà đắng quá vậy!”

Nàng thở phì phì nói:

“Sao tối hôm qua chàng không tới tìm ta?”

Ta cười nói:

“Ta thấy phòng nàng đã tắt đèn rồi cho nên sợ làm phiền nàng nghỉ ngơi.”

Lục Châu tức giận đến giậm chân, nói:

“Ta biết trong lòng chàng căn bản là không có ta mà!”

Trong lòng ta cười thầm, không nghĩ tới tiểu nha đầu này còn rất biết ghen nữa, ta nắm lấy bàn tay nàng rồi kéo nàng vào trong lòng ta. Lục Châu hơi vùng vẫy một chút, nhưng sau đó thân thể của nàng lập tức bị những nụ hôn nồng nhiệt của ta hòa tan đi.

Ta cách quần áo vuốt ve bộ ngực đầy đặn của nàng, trong khoảng thời gian này thân thể của nàng đã nảy nở hơn rất nhiều. Lục Châu đỏ mặt, thật vất vả mới giãy ra được từ trong lòng ta, trách móc:

https://thuviensach.vn

“Sở Nhi tỷ tỷ bất cứ lúc nào cũng sẽ trở về, nếu thấy chúng ta như vậy thì chắc xấu hổ đến chết thôi.”

Ta bị hình dạng ngây thơ của nàng khiến cho bật cười ha ha.

Tốc độ lan tràn của bệnh dịch vượt xa sự tưởng tượng của ta, trong vòng năm ngày, bảy châu quận bao gồm cả Vi Châu, Tuyên Thành, Thanh Châu, Hoành Châu ở bên trong toàn bộ đều bị ôn dịch lan đến. Kênh đào mà ta khai thông trở thành căn nguyên để khuếch tán bệnh dịch, ngoài ra khu vực lãnh địa Sở Châu của ta trở thành một nơi thiên đường duy nhất.

Tuệ Kiều lập ra một phương án trị liệu hoàn chỉnh, nhưng dược liệu mà chúng ta sở hữu hiện tại không cách nào thỏa mãn nhiều yêu cầu như vậy, Vi Châu cùng Miện Trì trở thành hai địa phương có bệnh dịch nghiêm trọng nhất, nhân số tử vong vẫn đang không ngừng tăng lên.

Buồn cười nhất chính là, Hiền vương Long Dận Tổ vì tránh né ôn dịch nên chạy trốn tới Hoành Châu nhưng vẫn không tránh được trận ôn dịch này, không lâu sau truyền đến tin tức hắn đã bị nhiễm bệnh.

Sau khi ta trở lại Tuyên Thành mười ngày thì Tiêu Tín cũng đã trở về Khang đô, lần này đi cùng hắn còn có Ung vương Long Thiên Khải, Ung vương xưa nay nhát gan, nhưng không ngờ lần này có thể thâm nhập khu vực có dịch bệnh, đây cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ.

Buổi chiều cùng ngày hôm đó ta mới từ khu vực có dịch bệnh trở về, Tuệ Kiều cùng Sở Nhi dưới kiên trì của ta cũng phải theo ta cùng nhau quay về vương phủ ở Tuyên Thành.

Sau khi Ung vương đến Tuyên Thành liền lên cơn sốt, vốn ta còn tưởng rằng hắn bị nhiễm ôn dịch, sau khi Tuệ Kiều chẩn trị cho hắn mới biết được hắn chẳng qua là bị phong hàn, hơn nữa hắn vốn đặc biệt sợ hãi ôn dịch cho nên mới khiến cho bệnh tình nghiêm trọng

https://thuviensach.vn

Thăm hỏi xong Ung vương ta mới gọi Tiêu Tín vào thư phòng, mỗi thời khắc tình thế ở Khang đô đều tác động đến nội tâm của ta, ta rất nôn nóng muốn biết được tình hình lần này Tiêu Tín đến Khang đô thế nào.

Ta bảo Tiêu Tín ngồi xuống, Sở Nhi tự mình pha một ly trà cho ta và Tiêu Tín, ta hỏi:

“Thế nào, phía phụ hoàng ta có phát sinh gì không?”

Tiêu Tín nói:

“Kỳ thực bệ hạ đã đoán chắc ngài sẽ không trở về Khang đô, nghe Dực vương nói, hắn trước mặt quần thần trách cứ điện hạ một phen, nói ngài cư công tự ngạo, trong mắt không có tôn trưởng.”

Ta cười ha hả nói:

“Cuối cùng ông ta cũng tìm được một cái cớ để trách cứ ta rồi, ta vì đại Khang tránh được một trận chiến hỏa, lẽ nào ông ấy không có khích lệ ta chút nào sao?”

Tiêu Tín nói:

“Bệ hạ hiện tại hứng thú đối với việc luyện đan vượt xa các chuyện khác, hắn đối với chuyện lập điện hạ làm thái tử một chữ cũng không đề cập tới, hình như hoàn toàn quên những lời mình đã từng nói qua.”

Sở Nhi nói:

“Có người nào khác chủ động đề cập đến chuyện này hay không?”

Tiêu Tín lắc đầu:

“Tất cả mọi người nhìn ra bệ hạ không có ý định lập người kế thừa thì ai còn dám đề xuất việc này chứ, vốn có Dực vương chuẩn bị nhắc đến

https://thuviensach.vn

chuyện này, thế nhưng Trần tiên sinh khuyên hắn đừng nói ra làm gì.”

Ta gật đầu nói:

“Trần tiên sinh khuyên rất đúng, chuyện này nếu là do nhạc phụ đưa ra ngược lại là không thích hợp nhất.”

Tiêu Tín nói:

“Trần tiên sinh cũng nói như vậy, ông ấy nói hiện tại bất kể Hàm Đức Hoàng có lập người thừa kế hay không, điện hạ tại trong lòng chúng thần đã là người được chọn thích đáng làm thái tử, những hoàng tử khác bất kể từ công tích hay là trên danh vọng đều không thể so sánh cùng điện hạ.”

Ta lại nói:

“Khi ta đi qua Miện Trì đã bảo Khâu Đức khẩn cấp gửi đi tấu chương, bệ hạ có thu được không?”

Tiêu Tín nói:

“Thu được, bệ hạ đem chuyện này toàn quyền giao cho điện hạ xử lý, bảo điện hạ cần phải tại trong một tháng triệt để thanh trừ bệnh dịch, lần này Ung vương tới chính là để nhắn nhủ chuyện này.”

Sở Nhi cả giận nói:

“Loại chuyện này sao lại dùng thời gian có thể hạn định? Nếu hắn có bản lĩnh như thế vì sao không đích thân đến làm đi?”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu ta làm không được, ông ta có thể sẽ nhân cơ hội này mà trị tội ta?”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đối với việc này đã đặc biệt thỉnh giáo Trần tiên sinh, Trần tiên sinh nói Hâm Đức Hoàng là mượn cơ hội gây khó dễ cho điện hạ, tất cả mọi người biết tình hình bệnh dịch không cách nào trong một tháng khống chế được, khi đó Hâm Đức Hoàng có thể theo lý thường mà cắt giảm lãnh địa của điện hạ.”

Ta cười nói:

“Ông ta quả nhiên có tính toán, chỉ tiếc lần này không nhất định sẽ như ý của ông được.”

Tiêu Tín nói:

“Trần tiên sinh nói ôn dịch lần này ngược lại chính là cơ hội để điện hạ mở rộng.”

Ta nặng nề gật đầu, mấy ngày nay ta thủy chung cũng đang lo lắng đến vấn đề này, trong mấy châu quận bị bệnh dịch lan đến chỉ có lãnh địa của ta là nơi bị thiệt hại nhẹ nhất, các châu quận khác cũng không có năng lực khống chế được trận tai nạn này. Nếu như ta trợ giúp bọn họ khống chế được bệnh dịch, ta có thể tiến thêm một bước để củng cố uy tín tại khu vực này.

Tiêu Tín nói:

“Dân loạn ở các nơi phía nam vẫn đang tiếp diễn không ngừng, bệ hạ hình như đối với Dực vương không quá yên tâm, đem chuyện bình định phản loạn giao cho Tả Đông Tường con trai của Tả Trục Lưu. Năng lực chỉ huy của người này cũng có chút xuất chúng, gần đây nhất có thể nói là chiến công huy hoàng.”

Ta lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Cũng không biết Tả Trục Lưu cho phụ hoàng ăn mê dược gì, không ngờ ông ấy đối với cha con Tả thị lại tín nhiệm như vậy.”

Sở Nhi nói:

“Bách tính không phải là bị buộc bất đắc dĩ cũng sẽ không khởi nghĩa vũ trang, nếu chỉ dựa vào vũ lực trấn áp thì rất khó thu hồi dân tâm đã mất.”

Ta gật đầu nói:

“Chúng ta tạm thời cũng đừng quản chuyện ở Khang đô làm gì, hiện tại phải khống chế được trận ôn dịch lần này mới là việc cấp bách trước mắt.”

Ta bước đi thong thả hai bước ở trong phòng, lại tới trước mặt Tiêu Tín, nói:

“Ta dự định triệu tập chư vị hoàng huynh tại khu vực bị dịch trao đổi một chút, đem toàn bộ binh sĩ ở các châu quận giao cho phụ thân ngươi quản lý, dược liệu cũng phải thi hành theo quân đội quản chế việc cấp phát.”

Hai mắt Tiêu Tín sáng ngời, mỉm cười nói:

“Điện hạ là muốn mượn cơ hội này đem quân quyền ở các phiên trấn xung quanh tập trung cùng một chỗ?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Ông trời cho ta cơ hội tốt như vậy sao ta lại dễ dàng buông tha chứ, ngươi lập tức đi thông tri cho phụ thân của ngươi đi!”

“Vâng! Tiêu Tín lập tức sẽ đi lo liệu!”

Sở Nhi đợi Tiêu Tín đi ra khỏi cửa mới thở dài một hơi nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, chàng làm như vậy có phải quá rõ ràng rồi không, trong triều đình nhất định sẽ có người bẩm báo là chàng có ý đồ cắt cứ một phương.”

Ta cười lạnh nói:

“Bẩm báo thì thể nào? Phụ hoàng bây giờ còn có năng lực đối phó ta sao? Lại nói không có chứng cứ thực sự ta mưu phản thì ông ta có thể làm khó dễ được ta sao?”

Sở Nhi nói:

“Theo ta được biết, tổng cộng binh mã của Miện Trì, Vi Châu, Thanh Châu, Hoành Châu có khoảng sáu vạn, hơn nữa chúng ta vốn đã sở hữu năm vạn binh mã, nếu sau khi xác nhập chúng ta sẽ sở hữu mười vạn đại quân, toàn bộ phía bắc đại Khang hầu như rơi vào trong phạm vi khống chế của chúng ta, cho dù Hâm Đức Hoàng có hồ đồ như thế nào ông ta cũng có thể đủ nhìn ra dụng ý chân chính của chàng rồi còn gì.”

“Ta chính là muốn cho ông ấy biết, ông đã già rồi, rất nhiều chuyện ông ta căn bản không có sức đi khống chế!”

Ta nhìn lên bản đồ tám nước trên tường, dừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Chỉ hy vọng Hán quốc trong khoảng thời gian này đừng khơi mào rắc rối, cho ta một đoạn thời gian để ta ổn đinh lai trận tuyến.”

Ba ngày sao ta triệu tập chư vị hoàng huynh Tịnh vương Dận Trì, Đạt vương Dận Đông ở các phụ cận phiên trấn đến Sở Châu thương nghị đối sách, Hiển vương Dận Tổ bởi vì nhiễm ôn dịch ốm đau trên giường nên không thể có mặt.

Khi ta đưa ra kiến nghị đem quân đội tập trung thống nhất quản lý cùng một chỗ thỉ họ lập tức biểu thị đồng ý. Chính như lời của Sở Nhi, mỗi

https://thuviensach.vn

người cũng nhìn ra mục đích chân chính của ta, thế nhưng tại tình huống trước mắt họ căn bản không có sức chống lại tình hình bệnh dịch, hơn nữa công tích của ta từ lâu đã khiến cho họ kính phục nên không có người dám đưa ra ý kiến chống lại ta.

Ta xuất ra hiệp nghị thư đã chuẩn bị sẵn để cho mỗi người bọn họ ký tên đóng dấu, toàn bộ quá trình do Ung vương giám sát nghiệm chứng, sau đó ta ủy thác Ung vương đem phần hiệp nghị thư này đưa về Khang đô giao do Hám Đức Hoàng tự mình xem qua, đồng thời đưa ra yêu cầu triều đình phân phối đại lượng vật tư trợ giúp cho các khu vực dịch bệnh, tuy nhiên đây cũng chỉ là một hình thức mà thôi, hiện tại quốc khố trống rỗng căn bản không có ngân lượng dư thừa để có thể cung cấp cho chúng ta, mọi việc chỉ có thể theo dựa vào chính mình."

Sau khi kéo dài hai tháng thì tình trạng ôn dịch rốt cuộc chậm rãi lắng xuống, đợt tai hoạ này rất nghiêm trọng đã tổn hao rất lớn đến tài chính của mấy châu quận của chúng ta. Kinh tế mới vừa có chút khởi sắc lại bị trở nên suy yếu một lần nữa, nếu như muốn khôi phục lại sợ rằng cần phải có một khoảng thời gian tương đối dài.

Hâm Đức Hoàng đối với hành động của ta cũng là không thể tránh được, ông ấy sai người đưa tới một thánh chỉ, biểu hiện ra là đồng ý với kiến nghị của ta. Kỳ thực ông ta cũng là không có sức để mà ngăn cản nên cũng đành phải dứt khoát buông trôi bỏ mặc.

Tuyên Thành bước vào mùa rét đậm, ngày đông chí ta nhận được hai tin vui một là Trần Tử Tô từ Khang đô đã đến đây thăm ta, hai là Yến Lâm lại sinh cho ta một đứa con gái.

Ta cùng Trần Tử Tô sóng vai đứng ở bờ sông Cô đã bị đóng băng, nhịn không được thở dài một hơi.

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử vừa có thêm một tiểu quận chúa vì sao phải thở dài?”

Ta cười khổ nói:

“Ta cũng không phải không vui chẳng qua... ta có chút kỳ quái, vì sao ta sinh liền ba người đều là con gái!”

Trần Tử Tô cười ha hả nói:

“Chỉ là thời cơ chưa tới mà thôi, công tử có nhiều vương phi như vậy sớm muộn gì cũng sẽ sinh ra một tiểu vương tử thôi!”

Một chút hoa tuyết lạnh thấm lên trán liền lập tức bị nhiệt độ cơ thể của ta hòa tan, nước dọc theo trán ta chảy xuống dưới. Ta ngửa đầu nhìn lên không trung, trên bầu trời không biết khi nào đã nổi lên hoa tuyết rơi.

Trần Tử Tô nói:

“Phản loạn ở vùng phía nam Đại Khang càng ngày càng lợi hại, Triệu Phúc Thông dẫn quân đội công hãm không ít thành trấn, nhưng bệ hạ lại không mảy may cảm thấy nguy cơ, vẫn đang say mê cầu đạo, mấy tháng nay đồng nam đồng nữ bị hắn hại chết đã có hơn một nghìn người rồi.

Ta cả giận nói:

“Có lẽ từ lâu ông ta đã mất đi bản tính!”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Rất nhiều đại thần đối với việc này đều là phê bình kín đáo, tuy nhiên ngoại trừ Dực vương khuyên can vài lần, những người khác đều tức giận nhưng không dám nói. Cuộc sống hiện tại của Dực vương cũng không dễ chịu gì, Hâm Đức Hoàng sợ hắn ngồi ôm quân quyền cùng công tử nội ứng ngoại hợp nên đã cướp sạch toàn bộ quân quyền của ông, hiện tại Dực vương cơ bản xem như là vô công rồi nghề ngồi ở nhà.”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 122: Tỷ Muội

Ta cười lạnh nói:

“Địa vị trong quân của Nhạc phụ, có thể dễ dàng tước đoạt được như vậy hay sao?”

Trần Tử Tô nói:

“Khi công tử ở đây ra sức vì nước, Tả Trục Lưu lại đang cố gắng gia tăng thế lực của mình, hắn cho nhi tử của mình gia nhập quản đội, đã cho thấy rõ ý đồ của hắn.”

Ta hít thật sâu một hơi khí lạnh, thấp giọng nói:

“Tả Trục Lưu giống như Yến Hưng Khải của Tần quốc, ta dám khẳng định mục đích cuối cùng của hắn là soán quyền.”

Trần Tử Tô đồng ý nói:

“Hắn sở dĩ nỗ lực như vậy, khẳng định là để làm nền tảng cho việc tranh đoạt ngôi vị hoàng đế sau này, hắn vẫn biểu hiện ra là đang ủng hộ Cần vương, chẳng qua là muốn dựa vào con rối Cần vương để phát triển thế lực của mình thôi.”

Ta khinh thường nói:

“Cần vương chẳng qua chỉ là một A Đấu bất tài hèn nhát mà thôi, Tả Trục Lưu coi như là chọn đúng người.”

https://thuviensach.vn

(A Đấu: con trai của Lưu Bị và Tôn Thượng Hương - Tam Quốc Diễn Nghĩa)

Trần Tử Tô nói:

“Công tử định khi nào trở về Khang Đô?”

Ta lạnh, nhạt nói:

“Chuyện này để sau hãy nói, Tả Trục Lưu trước sau gì ta cũng quay về đối phó hắn nhưng ở đây ôn dịch vừa mới qua, đang cần thời gian để hồi phục. Việc quan trọng hàng đầu bây giờ là khôi phục lại kinh tế và dân sinh của mấy châu quận này.”

Trần Tử Tô nói:

“Nghe nói Hiển vương Long Dặn Tổ đã chết?”

Ta gật đầu:

“Hắn vẫn không tránh thoát lần ôn dịch này.”

Trần Tử Tô nói:

“Đất phong Hành Châu, Vi Châu của hắn, công tử định xữ lý như thế nào?”

“Ta đã dâng tấu chương lên cho Phụ Hoàng, yêu cầu được quản lý hai nơi này, hắn sẽ không cự tuyệt yêu cầu của ta đâu.”

Trần Tử Tô nở nụ cười, hắn thấp giọng nói:

“Hâm Đức hoàng đế cho dù muốn cự tuyệt e rằng cũng không thể thực hiện được, Hành châu và Vi Châu trên thực tế đã rơi vào tay công tử, hắn cũng không còn cách nào khác cả.”

https://thuviensach.vn

Ta cảm thán nói:

“Kỳ thực không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng không muốn bất hòa với hắn.”

Trần Tử Tô nói:

“Hiện giờ Đại Khang đang cực kỳ suy yếu, sợ rằng không chịu nổi bất cứ phong ba nào nữa.”

Một trận gió lạnh thổi qua, ta cảm thấy hơi lạnh, ta ôm thật chặc chiếc áo lông chồn, nhìn Trần Tử Tô nói:

“Mấy hôm nay ta đã đọc qua một lượt di tác của Trầm Trì để lại, ta bỗng sinh ra một ý nghĩ, ta muốn căn cứ vào Luật Dân Luận, lấy luật pháp Đại Khang làm nền tảng áp dụng thử ở một số quận huyện trong những châu mà ta quản lý.”

Trần Tử Tô hai mắt sáng ngời:

“Công tử muốn ban hành pháp luật mới?”

Ta gật đầu nói:

“Đây chỉ là một ý nghĩ, có thể thực hiện hay không, còn phải thỉnh giáo Trần tiên sinh.”

Trần Tử Tô nói:

“Chuyện này giao cho ta làm, trong vòng một tháng ta sẽ đưa ra phương án sơ bộ để công tử xem qua.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Không cần sốt ruột, việc này ngươi cứ chậm rãi làm. Mấy ngày tới ta sẽ đi Lục Hải Nguyên, thuận tiện giải sầu luôn.”

Ta đi Lục Hải Nguyên còn có một nguyên nhân trọng yếu nữa, từ sau khi ta từ Tần quốc trở về, ta vẫn chưa đến thăm Lệ Cơ. Không biết trong nội tâm của nàng có hay không sinh ra suy nghĩ khác.

Về sự tình giữa Lệ Cơ và Khúc Nặc, ta vẫn chưa nói cho Sở Nhi và các nàng biết. Lần này ta mượn danh nghía giải sầu, mang theo Sở Nhi và mẹ con Tư Hầu đi Lục Hải Nguyên, hy vọng có thể thuận lợi đem sự tình của Lệ Cơ.

Toàn bộ Lục Hải Nguyên mấy hôm nay do tuyết rơi nên biến thành một cánh đồng trắng mênh mông, ta và Sở Nhi cưỡi ngựa đi ở đầu đội ngũ, phía sau là xe của Tư Hầu. Con gái Yêu Nguyệt của ta vén màn xe ra, khuôn mặt nhỏ nhắn do bị lạnh mà đỏ bừng, dùng giọng trẻ con ngây thơ nói với ta:

“Phụ thân... Phụ thân...”

Ta ha hả cười nói:

“Con gái ngoan của ta cũng biết gọi cha rồi!”

Tư Hầu nói:

“Nguyệt Nhi, mau vào trong, bên ngoài rất lạnh.”

Yêu Nguyệt nhẹ giọng nói:

“Ngựa... Ngựa...”

Ta cười nói:

“Con gái của ta muốn cưỡi ngựa sao?”

https://thuviensach.vn

Ta bế Yêu Nguyệt từ trên xe xuống, ôm vào trong lòng, nhìn Sở Nhi cười nói:

“Sở Nhi, chúng ta thi xem ai tới Sư Tử khâu ở Luc Hải Nguyên trước!”

Vừa nói xong, ta liền phóng ngựa chạy về phía trước, Sở Nhi cười duyên một tiếng, sau đó đuổi theo ta. Ngựa của chúng ta chạy băng băng trên cánh đồng tuyết, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng ngựa hí rất to...

Ta và Sở Nhi đồng thời chạy tới Sư Tử khâu, nhìn về phương xa, thấy hơn ba mươi kỵ sĩ đang đi về phía này.

Ta lấy kính viễn vọng rạ nhìn thấy người dẫn đầu đội ngũ là Dực Hổ, phía sau hắn là ba mươi Hắc Giáp kỵ binh nhanh nhẹn dũng mãnh đang phi ngựa trên tuyết, họ giống như ba mươi mũi tên màu đen được bắn ra từ một hải dương màu trắng, tuyết trắng cuồn cuộn bốc lên ở phía sau ngựa của họ.

Tình cảnh này, làm cho tâm phiền muộn của ta trong nhiều ngày nay giảm bớt không ít, ta ngửa đầu huýt sáo thật dài, Yêu Nguyệt ngồi trong long ta cười khanh khách.

Sở Nhi cười nói:

“Muội đã lâu không thấy huynh cao hứng như vậy.”

Ta mỉm cười nói:

“Mấy ngày nay bận quá nhiều việc, ta nào có tâm tình mà cười.”

Sở Nhi nói:

“Nếu đã nói là tới Lục Hải Nguyên giải sầu, thì trong khoảng thời gian này muội không muốn huynh suy nghĩ đến những việc phiền lòng nữa, hãy thả lỏng một chút đi.”

https://thuviensach.vn

Dực Hổ và ba mươi Hắc Giáp kỵ sĩ trong nháy mắt đã đến trước mặt ta, bọn họ xuống ngựa, quỳ xuống trước mặt ta nói:

“Thuộc hạ tham kiến Bình vương thiên tuế, nương nương thiên tuế!”

Ta cười ha hả, lúc này hộ vệ Đột Tạ và Lang Thứ đi theo bảo hộ xe ngựa của Tư Hầu vừa tới Sư Tử khâu, ta đem con gái trả lại cho Tư Hầu.

Dực Hổ lớn tiếng nói:

“Tỷ phu! Tổng quản Sát Cáp Thai đã vì huynh chuẩn bị thịnh yến, hoan nghênh các người đến đây!”

Ta nhìn Dực Hổ và võ sĩ sau lưng hắn, trong ánh mắt hiện lên sự tán thưởng, lớn tiếng nói:

“Tốt! Các ngươi đi trước dẫn đường, chúng ta ở phía sau thường thức cảnh tuyết trắng ở Lục Hải Nguyên!”

Nửa canh giờ sau chúng ta đã tới mục trường, Sát Cáp Thai đã đợi ở nơi này từ lâu, trong mục trường, trù sư đang vội vàng giết trâu, mổ dê, chuẩn bị cho thịnh yến buổi tối.

Sát Cáp Thai cười nói:

“Chủ nhân, từ ngày hôm qua chúng ta đã bắt đầu chờ các người đến, đêm nay nhất định phải cho chủ nhân không say không ngừng.”

Tại một vị trí tương đối cao trên mục trường, họ đã dựng cho chúng ta hai cái lều lớn, ta bảo Sở Nhi và Tư Hầu đi vào trong trướng bồng nghỉngơi trước.

Sát Cáp Thai cùng ta đi tuần tra xung quanh mục trường.

https://thuviensach.vn

Ta muốn biết tình hình của Lệ Cơ gần đây, mới vừa đi đến chỗ không người liền mở miệng nói:

“Lệ Cơ đang ở nơi nào?”

Sát Cáp Thai nói:

“Chủ nhân yên tâm, thuộc hạ đã an bài cho nàng cư trú ở bên cạnh Hồ Tử Vân, từ đây đi bộ đến đó chỉ tốn nửa canh giờ.”

Sát Cáp Thai nói:

“Chuyện phát sinh ôn dịch vài ngày trước đó nàng đã biết, nàng hiểu chỗ khó xử của chủ nhân. Nàng đối với chúng thuộc hạ rất hòa nhã, thường ngày còn giúp đỡ chúng ta một số công việc trong mục trường nữa.”

Ta gật đầu, khóe môi mỉm cười, xem ra Lệ Cơ đã quên đi cuộc sống an nhàn sung sướng ngày xưa, nàng đang dần dần thay đổi.

Sát Cáp Thai cẩn thận từng li từng tí nói:

“Nhưng mà... Vị Khúc cô nương cùng đi thì không được tốt cho lắm...”

Ta ngơ ngác, thốt lên:

“Nàng làm sao vậy?”

Sát Cáp Thai nói:

“Nàng đang mang thai, hơn nữa trong khoảng thời gian này lại nôn mửa rất nhiều. Thuộc hạ đã sắp xếp một bà vú chỉ chuyên chăm sóc cho nàng, nhưng vị Khúc cô nương kia lại không muốn cho ai giúp đỡ, suốt ngày ngoại trừ khóc nỉ non thì rất ít nói chuyện với người khác...”

Sát Cáp Thai ngừng lại một chút rồi nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng mặc dù đối với Lệ Cơ cũng ôn hoà, nhưng lúc nào cũng tỏ thái độ cự tuyệt người ngoài ngàn dặm.”

(Cự tuyệt người ngoài ngàn dặm: xa lánh người khách không cho ai tiếp cận mình)

Ta nhíu chặt lông mày, chuyện này không nằm trong dự liệu của ta, không nghĩ tới một đêm nghiệt duyên ở Tần cung, lại làm cho Khúc Nặc mang cốt nhục của ta. Chuyện này đối với ta mà nói có chút khó giải quyết, trong lòng nàng cho rằng đứa con trong bụng là con của Yến Nguyên Tông, nếu ta mà nói ra sự thật, chẳng phải là chủ động thừa nhận là mình lúc đầu giả mạo Yến Nguyên Tông cùng nàng động phòng sao? Nếu thế thì hình tượng mà ta cực khổ gây dựng sẽ sụp đổ trong chốc lát. Trên lý thuyết có lẽ Lệ cơ đã đoán được cốt nhục trong bụng Khúc Nặc là con của ta, từ đó cho thấy nàng cũng không vạch trần sự thật này.

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi trước tiên mang ta đi gặp các nàng.”

Sát Cáp Thai gật đầu, kêu thủ hạ mang tới hai con tuấn mã, sau đó cùng ta đi đến hồ Tử Vân.

Đi tới bờ hồ Tử Vân, từ xa ta thấy mặt hồ đã đóng băng, phía trên đầy tuyết ứ đọng, ngoại trừ một trũng thì nhìn xung quanh không có gì khác nhau.

Một nữ tử yếu đuối đang mặc trang phục của người Hồ, đứng trước chuồng dê cho dê ăn, một thân trang phục của người Hồ mặc dù phồng to nhưng không cách nào che đậy được dáng người xinh đẹp của nàng, mỗi động tác giơ tay nhấc chân của nàng đều thể hiện sự cao quý, bất phàm.

Sát Cáp Thai lặng lẽ nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân tự mình đi thôi, thuộc hạ còn phải trở về nghênh đón Gia Cát tiên sinh và những người khác.”

Ta gật đầu, Sát Cáp Thai quay đầu ngựa chạy về phương Bắc.

Ta ngắm nhìn nữ từ đó thật lâu, tuấn mã đột nhiên hí dài một tiếng. Nữ tử kia xoay đầu lại, ta thấy thân thể mềm mại của nàng run lên, như sắp ngã xuống đất, nàng chính là người mà ta mỗi thời mỗi khắc đều nhớ tới - Lệ Cơ.

Lệ Cơ không để ý gì cả chạy về phía ta, tuyết đọng rất sâu, mỗi bước nàng chạy, tuyết đều ngập đến đầu gối của nàng, nàng đi chưa được hai bước, đã trượt chân ngã trên tuyết.

Ta xoay người từ trên lưng ngựa nhảy xuống, chạy về phía nàng.

Chúng ta rốt cuộc cũng nắm được tay nhau, những giọt nước mắt trong suốt từ trong con mắt xinh đẹp của Lệ Cơ chảy ra, ta ôm nàng vào lòng. Thân thể chúng ta quấn lấy nhau lăn lộn trên mặt tuyết, chúng ta dùng toàn bộ sức lực hôn thật sâu môi của đối phương, chỉ có dùng phương thức này mới có thể diễn tả sự nhớ nhung trong lòng ta.

Lê Cơ run giong nói:

“Huynh rốt cuộc đã tới...”

Ta thấp giọng nói:

“Ta đã hứa với nàng, thì ta nhất định sẽ tới!”

Lệ Cơ ôm chặt lấy ta:

“Ôm chặt lấy muội, hãy làm cho muội tin rằng đây là sự thật!”

https://thuviensach.vn

Ta ôm chặt lấy thân thể mềm mại của nàng, cho đến khi Lệ Cơ không thở nổi nàng mới hạnh phúc nói:

“Trời cao không có gạt muội, huynh đã tới thật rồi!”

Ta và Lệ Cơ ôm nhau đi vào căn nhà gỗ. Nhà gỗ tuy rằng không lớn thế nhưng đồ đạc cũng xem như đầy đủ, bên trong có không ít thức ăn, ta có thể nhìn ra Sát Cáp Thai chiếu cố nàng rất chu đáo.

Bên trong lò lửa đang rực cháy, nhiệt độ rất cao, Lệ Cơ giúp ta cởi bỏ áo khoác lông chồn, rồi tự mình cởi bỏ áo khoác ra, một thân hồ phục vừa vặn càng thể hiện dáng người yểu diệu của nàng.

Ta kéo nàng vào trong lòng, lại hôn nàng một nụ hôn thật sâu.

Ta thâm tình nói:

“Ta lâu như vậy mới tới thăm nàng, nàng có trách ta hay không?”

Lệ Cơ ôn nhu lắc đầu, nàng nhẹ giọng nói:

“Từ lúc ngươi kéo muội từ ranh giới của cái chết về, muội đã tin tưởng kiếp này huynh không bao giờ gạt muội nữa.”

Ta ôm lấy thân thể của nàng về phía chiếc giường da báo, Lệ Cơ dường như ý thức được việc gì sắp phát sinh, thân thể mềm mại do kích động mà nhè nhẹ run lên, chúng ta gần như điên cuồng cởi bỏ quần áo, tình cảm nồng nàng triền miên, trong lúc này, bên trong căn nhà gỗ toàn xuân sắc, chúng ta hồn nhiên quên mất bên ngoài gió lạnh vẫn gào thét, tuyết trắng ngần.

Lệ Cơ nắm tay ta đi tới bên cạnh chuồng dê, biểu diễn cho ta xem kỹ thuật chăn nuôi sáu con dê con của nàng, ta nhịn không được nở nụ cười, ôm eo nhỏ của nàng nói:

https://thuviensach.vn

“Không nghĩ tới nàng lại cam tâm bỏ qua thân phận hoàng hậu, tới nơi này chăn thả dê.”

Lệ Cơ tựa vào ngực ta, nhẹ giọng nói:

“Chỉ có trong khoảng thời gian này muội mới chân chính cảm thấy tâm mình bình thản, nhớ lại những chuyện đã qua, cái gì ân oán, cái gì cừu hận, muội hầu như đã buông bỏ tất cả...”

Nàng dừng lại một chút lại nói:

“Hiện giờ muội mới biết trong quá khứ mình đã làm biết bao nhiêu chuyện sai lầm... Thậm chí còn thiếu chút nữa đem Tư Hầu đẩy vào chỗ dầu sôi lửa bỏng...”

Khóe mắt của nàng bắt đầu ẩm ướt.

“Đây không phải là lỗi của nàng, tất cả đều là do ta mà ra.”

Ta trấn an nàng.

Ta lấy tay lau nước mắt trên mặt nàng, nhẹ giọng nói:

“Tư Hầu cũng tới rồi.”

Lệ Cơ ngẩn ngơ, một lát sau mới nói:

“Muội... Còn có mặt mũi nào nhìn nó?”

Ta mỉm cười nói:

“Lẽ nào nàng định cả đời này trong mục trường sao?”

Lệ Cơ cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Đã trải qua nhiều sự tình như vậy, mọi thứ đều đã phai nhạt, chỉ cần trong lòng của huynh có muội, khi có thời gian thì đến thăm muội một chút, đối với muội thế là đủ rồi.”

Trong lòng ta không khỏi cảm động, ôm nàng vào trong lòng.

Lệ Cơ bỗng nhiên nói bên tai ta:

“Khúc Nặc!”

Ta ngơ ngác, xoay người nhìn lại, thấy xa xa bên hồ, Khúc Nặc đang múc nước từ trong lỗ thủng của lớp băng. Khúc Nặc đang cầm thùng gỗ, bỗng nhiên xoay người, chạy đến bên cạnh bờ hồ kịch liệt nôn mửa.

Thấy nàng cực khổ như vậy, trong lòng ta rất là đau xót.

Lệ Cơ nói:

“Không nghĩ tới tính cách của nàng lại quật cường như vậy, không muốn cho bất cứ người nào trợ giúp.”

Trong lòng ta yên lặng suy nghĩ, Khúc Nặc sở dĩ làm như vậy, chắc chắn là muốn tự đày đọa mình.

Lệ Cơ liếc nhìn ta, nói:

“Nếu như muội đoán không sai, cốt nhục của nàng là của huynh.”

Ta xấu hổ cười nói:

“Chuyện này là do ta không thể khống chế, lúc ta giả mạo Yến Nguyên Tông thành hôn, Tinh Hậu đã hạ Mê Hồn tán trong chén trà, ta cũng là người bị hại mà thôi.”

Mặt Lệ Cơ ửng hồng, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Việc đã đến nước này, huynh định đối với nàng như thế nào?”

Ta than thở:

“Trước kia ta cứu nàng ta từ trong Hoàng lăng ra, nguyên nhân là trong lòng ta cảm thấy áy náy, tới bây giờ ta không biết nên làm thế nào cho phải.”

Lệ Cơ nói:

“Trong thiên hạ còn có việc có thể làm khó Long Dận Không hay sao?”

Ta cười khổ nói:

“Trong lòng Khúc Nặc chỉ duy nhất có Trầm Trì, ta cũng chẳng có cách nào cả.”

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

“Thế nhưng cốt nhục trong bụng nàng là của huynh. Nếu có ngày mà nàng ta biết người hôm đó đặt đi tỉnh tiết của nàng là huynh, có lẽ nàng sẽ chấp nhận.”

Ta lắc đầu nói:

“Chỉ sợ sau khi nàng ta biết rồi lại càng hận ta thêm mà thôi.”

Lệ Cơ than thở:

“Đã như vậy, chúng ta chỉ có thể tạm thời giữ bí mật, có lẽ lúc nàng hạ sinh đứa bé, mọi việc sẽ dễ dàng giải quyết.”

Khúc Nặc cầm theo thùng gỗ khó khăn đi về phía xa, bỗng nhiên lảo đảo ngã sấp trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Ta và Lệ Cơ cuống quít chạy vê phía nàng, ta nâng nàng từ trên mặt tuyết dậy:

“Khúc cô nương! Cô nương có sao không?”

Khúc Nặc ngẩng đầu lạnh lùng liếc mắt nhìn ta, nàng cự tuyệt sự giúp đỡ của chúng ta, kiên trì tự mình đứng dậy.

Ta thở dài một hơi nói:

“Khúc cô nương, cô nương tội gì phải làm như thế? Những việc nặng nhọc hãy để a hoàn và hạ nhân làm là được rồi!”

Khúc Nặc lạnh nhạt lắc đầu:

“Cảm ơn, ngươi đã giúp ta rất nhiều, ta không muốn nhận bất cứ sự bố thí của ai nữa...”

Nói xong nàng liền xoay người đi về phương xa.

Ta nhìn bóng lưng nàng dần đi xa, trong lòng đau đớn một hồi.

Sát Cáp Thai tổ chức cho chúng ta một buổi tiệc nghênh đón long trọng. Gia Cát Tiểu Liên và Cự Linh đang ở phía đông bắc Lục Hải Nguyên bí mật huấn luyện Cơ Giáp quân cũng chay tới nơi này.

Tiệc tối được tiến hành trong bầu không khí vui vẻ, tâm tình mỗi người đều rất tốt. Ta tuy trò chuyện vui vẻ, thế nhưng trong nội tâm vẫn không vui, tiệc tối tiến hành được phân nửa ta liền lấy cớ thân thể không khỏe trở về trướng bồng nghỉ tạm.

Đốt nến lên, ta nằm trên chiếc giường da hổ, ta nhớ lại hình ảnh Khúc Nặc trên mặt băng múc nước. Ta thống khổ nhắm mắt lại, bình tâm xem xét ta đối với Khúc Nặc ta không hề có tình cảm giống như những nữ tử bên người ta, ta sở dĩ cứu nàng thoát khỏi đại Tần đa phần là do áy náy. Sau khi

https://thuviensach.vn

cứu nàng ra, nàng luôn lạnh lùng đối với ta, thậm chí làm cho ta có chút hối hận. Nhưng bây giờ hồi tưởng lại, ta và nàng có mối quan hệ không thể dứt bỏ, nếu như lúc trước ta không cứu nàng, thì nàng và cốt nhục của ta trong bụng đã tuẫn tang cùng với Yến Nguyên Tông.

Sở Nhi và Tư Hầu một trước một sau đi vào trong doanh trướng. Không ai hiểu chồng bằng vợ, các nàng từ biểu hiện đêm nay của ta nhìn ra có chút dị thường.

Ta giang hai tay ra, ôm hai nàng vào lòng, ôm vai nhị nữ, ngửa đầu tựa vào chăn đệm phía sau, thoải mái nhắm hai mắt lại.

Sở Nhi nói:

“Bảo là đi giải sầu, sao muội lại cảm giác huynh càng ngày càng phiền muộn? Đến tột cùng là có tâm sự gì?”

Ta thấp giọng nói:

“Có một chuyện, ta nghĩ hai người các muội nên biết.”

Trong đôi mắt Sở Nhi hiện lên một tia mê hoặc, nhẹ giọng nói:

“Huynh đến tột cùng là đã gạt chúng ta việc gì?”

Ta thở dài một hơi nói:

“Lần này, ta có mang theo Lệ Cơ từ Tần đô trở về...”

“Tỷ tỷ!”

Tư Hầu kinh hỉ dị thường, bật thốt lên.

Khuôn mặt Sở Nhi lạnh lùng, nàng chậm rãi ngồi dậy:

“Huynh lại dám lừa cả hoàng hậu Tần quốc về đây?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Không chỉ có như vậy, ta còn dẫn theo cà Khúc Nặc trở về, nàng còn... mang cốt nhục của ta nữa...”

Sở Nhi lạnh lùng, chậm rãi đứng dậy, đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào ta nói:

“Long Dận Không, cho dù huynh nạp ai làm phi, muội cũng không ngăn cản, thế nhưng huynh lại hồ đồ đến mức này. Nếu tin tức huynh lừa gạt Hoàng Hậu, Hoàng Phi Tần quốc bị truyền ra ngoài việc này đối với Tần Quốc là vô cùng nhục nhã, liên minh mà hai nước vừa xây dựng sẽ bị hủy hoại trong chốc lát, muội nhìn nhầm huynh rồi!”

Trong mắt nàng có hai dòng nước mắt chảy xuống, xoay người đi ra ngoài.

Ta thật không ngờ phản ứng của nàng lại kịch liệt như vậy.

Ta đứng dậy muốn đuổi theo thì bị Tư Hầu kéo lại, nàng nhẹ giọng nói:

“Trong một thời gian ngắn Sở Nhi không cách nào tiếp nhận được, hãy để muội đi khuyên nhủ nàng.”

Ta bắt đắc dĩ gật đầu, yên lặng suy nghĩ, ta biết chuyện này có chút hoang đường, Sở Nhi cũng không phải là loại người lòng dạ hẹp hòi. Thế nhưng mấy ngày qua, rất nhiều tỷ muội trước sau đều có thai chỉ có nàng là chưa có động tĩnh gì, tất nhiên có chút sốt ruột, hiện tại ta lại đem hai thê tử của Yến Nguyên Tông về, một người trong đó lại mang cốt nhục của ta, cũng khó trách nàng lại tức giận như vậy.

Khoác thêm áo choàng lông chồn đi ra ngoài, ta thấy Sát Cáp Thai đang hoang mang đi về phía ta, hắn thở hổn hển nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân, đại sự không tốt, hai vị vương phi nương nương đã đi về phía Tử Vân Hồ.”

Sát Cáp Thai xấu hổ nói:

“Vương phi hỏi ta, ta tưởng rằng chủ nhân đã nói cho các nàng biết, vì thế ta đã nói ra nơi ở Khúc Nặc và Lệ Cơ.”

Trong lòng ta vô cùng khủng hoảng, Sở Nhi dưới cơn thịnh nộ nghìn vạn lần đừng nên làm ra viêc gì nha.

Ta cuống quít bảo Sát Cáp Thai chuẩn bị ngựa, chạy như bay về phía Hồ Tử Vân.

Đi tới trước cửa căn nhà gỗ của Lệ Cơ, quả nhiên thấy hàng rào trước cửa có buộc hai con ngựa, bên trong nhà gỗ có ánh sáng hắt ra, xem ra Tư Hầu và Sở Nhi đã đến nơi này. Ta hơi chút thoải mái, lặng yên xuống ngựa, đem con tuấn mã buộc bên trụ đá, rón ra rón rén đi tới bên cạnh nhà gỗ.

Cửa sổ của nhà gỗ đều bị da dê bịt kín, rất khó thấy tình hình bên trong, ta dán chặt lỗ tai trên mặt gỗ, lắng nghe động tĩnh bên trong.

Ta nghe thấy bên trong truyền ra tiếng khóc mơ hồ của hai nữ tử, từ thanh âm ta phản biệt được hai người đó là Tư Hầu và Lệ Cơ.

Sở Nhi an ủi:

“Tỷ muội các cô mới gặp lại, phải nên vui vẻ mới đúng, sao lại ôm nhau khóc thế này.”

Lệ Cơ nói:

“Trước kia tỷ tỷ đối với muội như vậy, nhưng muội lại không hận tỷ chút nào, tỷ tỷ thấy thật xấu hổ trong lòng.”

https://thuviensach.vn

Tư Hầu nói:

“Tỷ tỷ đừng nói vậy, sau khi cha chết tỷ tỷ vẫn luôn chiếu cố muội, ngoại trừ tỷ tỷ Tư Hầu không còn thân nhân nào khác trên đời, hôm nay có thể gặp lại tỷ tỷ, muội rất vui.”

Lệ Cơ nói:

“Đa tạ vương phi nương nương cho tỷ muội ta cơ hội gặp nhau.”

Ta nghe đến thời điểm then chốt, không nhịn được lại đem lỗ tai dán trên vách cửa.

Sở Nhi thở dài nói:

“Ta cũng không biết giữa các cô lại có nhiều khúc chiết như vậy, Dận Không tính ra vẫn là người có lương tâm, ta sẽ giúp cô thành hôn với huynh ấy, sau này chúng ta đều là tỷ muội, Lệ Cơ tỷ tỷ không cần khách khí với ta như thế.”

Nghe đến đây trong lòng ta vui sướng đến cực điểm, hận không thể lặp tức lao vào hôn Sở nhi lương thiện của ta một cái.

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

“Vương phi nương nương, tuy rằng người đồng ý tiếp nhận ta, thế nhưng ta lại không thể làm như vậy!”

Tư Hầu kinh ngạc nói:

“Vì sao?”

Lệ Cơ nói:

https://thuviensach.vn

“Sau khi trải qua sinh tử, ta đã hiểu ra rất nhiều chuyện, danh phận đối với ta mà nói đã không còn quan trọng. Chỉ cần các ngươi có thể chấp nhận ta, thế là đủ rồi, ta không muốn vì mình mà làm ảnh hưởng đến đại nghiệp của Dận Không.”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Tỷ tỷ hiểu rõ đại nghĩa, Sở Nhi vô cùng bội phục.”

Lệ Cơ cười nhạt nói:

“Ta đã làm rất nhiều việc tổn thương đến người khác, ta không muốn gây hại đến người khác nữa.”

Nàng hơi ngừng lại, nói:

“Về sự tình của Khúc Nặc, Dận Không cũng là thân bất do kỷ, mong rằng vương phi nương nương có thể thông cảm cho huynh ấy.”

Sở Nhi trầm mặc hồi lâu mới nói:

“Đáng giận nhất là huynh ấy từ Tần quốc trở về lâu như vậy nhưng mà huynh ấy vẫn giấu ta, lẽ nào trong lòng huynh ấy ta lại lại hẹp hòi như thế ư?”

Lệ Cơ nói:

“Vương phi nương nương không nên nghĩ quá nhiều, Dận Không làm như thế càng chứng minh là người rất trọng yếu trong lòng huynh ấy.”

Ta thầm khen trong lòng, Lệ Cơ quả nhiên đã thay đổi rất nhiều, nàng luôn vì ta mà suy nghĩ.

Tư Hầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, Sở Nhi, Dận Không nếu thật sự muốn giấu diếm tỷ thì hắn sẽ không cho tỷ biết rồi.”

Sở Nhi nhàn nhạt thở dài một hơi:

“Ta cũng không thật sự tức giận!”

Ta nghe thế thì trong lòng mừng rỡ, đẩy cửa phòng ra đi vào:

“Sở Nhi!”

Ba nàng lúc này mới biết ta nãy giờ đang nghe trộm bên ngoài, hoàng sợ cùng kêu lên.

Sở Nhi thấy ta xuất hiện, mặt mày nghiêm túc lại, xoay người đi ra ngoài. Lệ Cơ và Tư Hầu cuống quít nhìn ta, ý bảo ta hãy đuổi theo nàng.

Sở Nhi mới đi vài bước, đi tới bên ngoài đột nhiên ngồi xổm xuống bắt đầu khóc nức nở. Ta từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, Sở Nhi cố sức đẩy ta ra, ta làm bộ đứng không vững, ngã người trên tuyết cố ý thống khổ kêu lên.

Sở Nhi ân cần hỏi:

“Huynh không sao chứ?”

Ta nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng, nhân cơ hội kéo nàng vào lòng, hai người chúng ta cùng nhau ngã trên mặt tuyết, ta hôn lên đôi môi anh đào của Sở Nhi một chút.

Thấy vệt nước mắt trên khuôn mặt Sở Nhi, ta tràn đầy thương yêu ôm nàng vào lòng, nhẹ giọng nói:

“Sở Nhi ngoan của ta, muội vẫn còn giận ta sao?”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi kêu lên:

“Muội không có giận huynh, muội chỉ giận chính mình, vì sao cho tới bây giờ vẫn không thể có thai, vì sao muội tới bây giờ không thể sinh cho ngươi một đứa con.”

Ta mỉm cười hôn lên trán nàng, đỡnàng đứng lên, nhẹ giọng nói:

“Ta tin tưởng ông trời nhất định sẽ cho chúng ta một hài tử khả ái, chẳng qua là vẫn chưa tới lúc mà thôi.”

Sở Nhi gật đầu, nằm trong lòng ta khóc nức nở.

Ta và Sở Nhi các nàng thương lượng một lúc, vẫn là quyết định tiếp tục giấu việc cốt nhục mà Khúc Nặc đang mang là con của ta, đợi đến lúc nàng sinh hạ hài tử, mới từ từ tiết lộ cho nàng biết, có lẽ là nhờ vào tình mẫu tử, nàng có thể chấp nhận sự thật này. Sở Nhi khoan hồng độ lượng đã giúp ta thuận lợi giải quyết vấn đề của Lệ Cơ, Sở Nhi mời Lệ Cơ đến Tuyên Thành Vương Phủ ở, thế nhưng Lệ Cơ vẫn kiên trì ở lại mục trường, nàng không muốn thân phận của mình bị người khác biết, rồi làm ảnh hưởng đến đại nghiệp của ta.

Lúc ở Lục Hài Nguyên giải buồn, Gia Cát Tiểu Liên đem tình hình huấn luyện Cơ Giáp quân gần đây báo cáo với ta. Chiến tranh giữa Bắc Hồ và Đông Hồ rốt cục cũng hoàn toàn kết thúc, kết cụ lưỡng bại câu thương làm cho Bắc Hồ ý thức được mình vẫn chưa đủ thực lực đánh bại Đông Hồ. Ngày mười chín tháng chạp, Khả Hãn Bắc Hồ Thác Bạt Thọ Thiện bị bệnh chết, thái tử Thác Bạt Thuần Chiếu tuyên bố đăng cơ, trở thành tân nhiệm Khả Hãn của Bắc Hồ.

Ta giương cung cài tên nhắm vào bụi cỏ trước mặt, “Vù” một tiếng, bắn ra một mũi tên chuẩn xác bắn trúng con thỏ rừng. Sở Nhi và Lệ Cơ cùng nhau hoan hô, trong khoảng thời gian này các nàng sống chung với nhau thập phần hòa hợp, tình cảm giống như tỷ muội ruột thịt vậy. Ta thấy vậy,

https://thuviensach.vn

trong lòng rất vui, gia hòa vạn sự hưng, chỉ có gia đình sự hòa thuận ta mới yên tâm đi tranh giành thiên hạ.

Hai người đều mặt trang phục bằng da hồ, dáng người yểu điệu, cười duyên chạy về phía bụi cỏ. Sở Nhi nhặt thỏ rừng lên, xoay người lại cười nói:

“Có nó chúng ta có thể một bữa no nê!”

Ta cười nói:

“Mới vừa bắt đầu săn thú, chúng ta nên đi săn thêm một con nữa, chúng ta trở lại gọi bọn Gia Cát tiên sinh và Sát Cáp Thai cùng nhau tới ăn.”

Phía sau truyền đến những tiếng vó ngựa, chúng ta quay đầu nhìn lại, đã thấy Sát Cáp Thai và Lang Thứ cưỡi ngựa chạy tới.

Ta cười to nói:

“Vừa mới nhắc tới mấy người, không ngờ các ngươi đã tới.”

Sát Cáp Thai nhảy xuống ngựa, trên mặt có chút ngưng trọng, ta ý thức được có chuyện phát sinh, đem cung tiễn để trên yên ngựa sau đó nhảy xuống.

Sát Cáp Thai thấp giọng nói:

“Chủ nhân, Khả Hãn Bắc Hồ Thác Bạt Thọ Thiện đã băng hà!”

Ta ngơ ngác, lông mày nhíu chặc lại:

“Chuyện này có thật không?”

Sát Cáp Thai gật đầu nói:

“Bắc Hồ đặc sứ đang chờ người ở mục trường.”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày, việc này đối với Thác Bạc Lục Châu quả là một tin xấu. Ta thấp giọng nói:

“Hắn có đến Tuyên Thành hay không?”

Sát Cáp Thai nói:

“Bởi vì Lục Hải Nguyên là con đường chắc chắn phải đi qua, Bắc Hồ đặc sứ lại nghe nói chủ nhân ở đây nghỉ ngơi, cho nên cho người đến đây thông tri...”

Hắn dừng lại một chút lại nói:

“Thuộc hạ đã cho Lang Thứ và Đột Tạ đi đến Tuyên Thành đón Lục Châu công chúa đến dây.”

Trở lại mục trường, Bắc Hồ đặc sứ đã chờ ở đây rất lâu, thấy ta đi vào, liền cuống quýt quỳ rạp xuống đất, hai tay dáng mật hàm mà Thác Bạt Thuần Chiếu tự mình viết lên.

Ta xem xong, yên lặng đưa tín hàm cho Sở Nhi, thấp giọng nói:

“Chúng ta sợ rằng không thể đến kịp lễ tang của phụ hãn.”

Bắc Hồ đặc sứ nức nở nói:

“Đại Hãn lúc còn sống yêu thương nhất chính là Lục Châu công chúa, cuối tháng bảy là ngày mà linh hồn đại hãn về trời có được cuộc sống trường sinh, xin phò mã gia đưa Lục Châu công chúa trở lại để tiễn đưa Đại Hãn.”

Ta trầm giọng nói:

“Ta đã phái người đến đón Lục Châu công chúa, trước ngày cuối tháng bảy chúng ta nhất định sẽ đến thành Ô Khố Tô.”

https://thuviensach.vn

Đặc sứ liên tục quỳ lại tạ ơn, ta cho Đột Tạ dẫn hắn đi nghỉ ngơi.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Huynh cũng muốn đi?”

Ta gật đầu nói:

“Trước kia Thác Bạt Thuần Chiếu có mời ta thương nghị việc kết minh, ở trận chiến này Bắc Hồ tổn thất thảm trọng, hắn chắc chắn sẽ cần sự trợ giúp của ta.”

Sở Nhi giơ giơ mật hàm trong tay:

“Thác Bạt Thuần Chiếu cho dù là tâm cơ hay lòng dạ đều rất xuất sắc, trong thư hắn đưa ra việc kết minh có thể là để gạt ta hay không?”

Ta cười nhạt nói:

“Hắn vừa đăng cơ, địa vị chưa ổn định, huống hồ chiến tranh với Đông Hồ đã làm cho quốc khố của hắn trống rỗng, so với tình hình của chúng ta gần đây còn tệ hơn.”

Sở Nhi đạo:

“Xem ra huynh đã quyết định.”

Ta gật đầu nói:

“Từ Lục Hải Nguyên đi đến Ô Khố Tô cũng không mất bao nhiêu thời gian, nếu như tất cả thuận lợi thì trong vòng hai mươi ngày là có thể trở về.”

Ta gọi Sát Cáp Thai nói:

https://thuviensach.vn

“Sát Cáp Thai ngươi đi thông tri cho Nhã Khắc, lần này ta muốn dẫn theo hắn đi Bắc Hồ một chuyến.”

Sát Cáp Thai nói:

“Thuộc hạ lập tức đi ngay.”

Sở Nhi nói:

“Muội sẽ đi với huynh!”

Ta thấp giọng nói:

“Ta cùng Lục Châu lần này vội vã sang Bắc Hồ chịu tang, muội không cần thiết phải đi theo... còn nữa Tuyên Thành vừa mới trải qua bệnh dịch, đang trong thời gian phục hồi, ta cần nàng ở lại để quản lý nó giùm ta.”

Sở Nhi sâu xa nói:

“Lục Châu dù sao tuổi vẫn còn nhỏ, muội sợ rằng nàng không thể chiếu cố chu toàn cho huynh.”

Ta cười lắc đầu nói:

“Lẽ nào muội cho rằng ta cần người khác chiếu cố sao?”

Trong bóng đêm âm trầm, Gia Cát Tiểu Liên ngồi một mình trên đống tuyết ngửa đầu lên nhìn tinh không, ta lặng yên đi tới sau lưng hắn bắt chước bộ dạng của hắn ngửa đầu lên nhìn trời.

Ta mỉm cười nói:

“Gia Cát tiên sinh đưa cho ta hai quyển sách tử vi ta đều đã xem qua, nhưng vẫn như cũ không thể hiểu được ảo diệu bên trong đó?”

Gia Cát Tiểu Liên khóe môi mỉm cười:

https://thuviensach.vn

“Thật ra, từ khi sinh ra, con người đã khác nhau, có người thích hợp thống lĩnh thiên quân vạn mã, có người thích hợp anh dũng đấu tranh, trí tuệ của công tử không dùng vào việc Tử Vi này.”

Ta cười vỗ vỗ hắn vai:

“Gia Cát tiên sinh đêm xem thiên tượng, xin xem giúp ta chuyến này hung cát thế nào?”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Vị trí ngôi sao của công tử, Tiểu Liên đã không thể nhìn ra.”

“A?”

Ta hứng thú.

Gia Cát Tiểu Liên quay đầu nhìn về phía ta nói:

“Nếu công tử đã quyết định làm chuyện gì, cho dù có hung cát ra sao, cuối cùng người cũng có thể hoàn thành, hơn nữa kết quả cuối cùng đều có thể hóa hung thành cát, ánh sáng của đế vương tinh vị đủ để hóa giải bất cứ điềm xấu nào. Tiểu Liên không dám ngông cuồng suy đoán, nó chỉ làm tăng thêm sự phiền não của công tử mà thôi?”

Ta cười ha ha:

“Ý nghĩa trong lời nói của tiên sinh ta đã hiểu, hành trình đi Bắc Hồ của ta lần này quả là có chút phiêu lưu.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Thật ra, nếu muốn dùng thiên tượng để phân tích, phải kết hợp cả với tình hình thực tế mới có thể đưa ra những suy đoán gần với hiện thực. Cho

https://thuviensach.vn

dù sư phụ ta còn sống trên đời này, người cũng chỉ có thể dựa vào thiên tượng để suy đoán ra đại thế phát triển trong thời gian tới mà thôi.”

Ta gật đầu nói:

“Những lời này của Gia Cát tiên sinh thật hợp với ý ta.”

Gia Cát Tiêu Liên nói:

“Lần này tới Bắc Hồ của công tử, không chỉ đơn giản là tới chịu tang thôi đâu.”

Ta mỉm cười nói:

“Dựa theo lễ tiết, ta là phò mã Bắc Hồ nên phải về để phúng viếng, nhưng mà ta đi lần này quả thực là còn có một mục đích khác.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử có thể tiết lộ một chút hay không?”

Ta thấp giọng nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu muốn cùng ta kết minh.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử và Thác Bạc Thuần Chiếu kết minh hay là Đại Khang và Bắc Hồ kết minh?”

Ta mỉm cười nói:

“Đương nhiên là ta và hắn kết minh.”

Gia Cát Tiểu Liên đạo:

https://thuviensach.vn

“Công tử cho rằng thời cơ đã tới chưa?”

Ta thong thả đi trên mặt tuyết, bỗng nhiên quay đầu, dùng ánh mắt lấp lánh nhìn thẳng Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Trước khi chết, Trầm Trì đã từng cho ta một kiến nghị, dùng Tuyên Thành làm bàn đạp, mở rộng Tây Cương, lúc đầu ta còn cho rằng là hắn muốn hại ta, bây giờ ta càng nghĩ càng thấy đúng.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử muốn khơi mào chiến tranh với ba nước ở phương Tây?”

Ta mỉm cười nói:

“Quả thật là ta định như thế, nhưng mà không phải bây giờ. Nhiệm vụ hàng đầu bây giờ là phát triển kinh tế, đợi đến lúc tất cả ổn định, thì mưu đồ chiến tranh với ba nước cũng không muộn. Trong mấy năm tới ta sẽ mang trọng điểm thế lực của ta dời về phía Tây.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Cho nên tiến thêm một bước vững chắc trong quan hệ với Bắc Hồ càng thêm trọng yếu, công tử đi chuyến này là vì mục đích này.”

Ta gật đầu nói:

“Chỉ có bảo đảm không có nỗi lo về sau, ta mới có thể toàn tâm toàn ý mở rộng bản đồ về phía Tây.”

Gia Cát Tiểu Liên có chút sầu lo nói:

“Trước lợi ích, Thác Bạt Thuần Chiếu chẳng lẽ không muốn chia một chén canh ư?”

https://thuviensach.vn

Ta ngửa đẩu nhìn trời đêm đáp:

“Thác Bạt Thuần Chiếu đích thật là trời sinh làm kẻ đứng đầu, thế lực và năng lực của hắn không dưới ta. Ta và hắn sớm muộn gì cũng sẽ đánh một trận, nhưng mà chưa phải là bây giờ.”

https://thuviensach.vn

Chương 123: Bi Thương

Giờ ngọ ngày hôm sau, Thác Bạt Lục Châu từ Tuyên Thành chạy tới Lục Hải Nguyên, từ khi nghe được tin tức phụ hãn nàng mất, nàng thương tâm vô cùng.

Lần tới Bắc Hồ này, ngoại trừ Nhã Khắc làm hướng nói, ta còn mang theo A Đông, Đột Tạ, Lang Thứ, Đẳng Đa Nhĩ, và hơn năm trăm võ sĩ được huấn luyện một cách nghiêm chỉnh.

Từ Lục Hải Nguyên tới Ô Khố Tô thành, chúng ta chọn con đường tốt hơn so với lần tới Âm Sơn trước kia. Ta biết Lục Châu bây giờ cần nhất là người an ủi, cho nên bỏ ngựa ngồi xe, tận dụng thời gian ở bên cạnh nàng.

Đôi mắt đẹp của Lục Châu do bị khóc mà sưng đỏ lên, Thác Bạt Thọ Thiện từ trước đến nay luôn thương yêu nàng, hơn nữa Lục Châu vẫn chờ mong một ngày gia đình đoàn tụ, không ngờ lần gả xa lại chính là lần vĩnh biệt.

Ta ôm nàng vai khuyên nhủ:

“Sinh tử là do trời định, không ai có thể tránh được ngày này, muội đừng nên bi thương quá mức.”

Lục Châu rưng rưng nói:

“Muội... Ngay cả nhìn mặt phụ hãn lần cuối cũng không được, không biết là muội có bất hiếu hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta nhẹ giọng nói:

“Phụ hãn ở trên trời có linh thiêng, nhất định sẽ phù hộ cho muội sống bình an, người yêu thương muội như vậy, nhất định không giận muội đâu.”

Lục Châu nhào vào trong lòng ta lớn tiếng khóc ồ lên.

Có lẽ là do tinh thần quá mức suy yếu, Lục Châu nằm ở trong lòng ta ngủ thấy say, ta cởi giầy của nàng đặt nàng lên giường, đắp tấm chăn da dê cho nàng.

Bên ngoài xe cuồng phong gào thét, ta vén rèm xe lên nhìn lại, thấy tuyết đã rơi từ bao giờ, sức gió tương đối mạnh, hoa tuyết bay vòng quanh, tạo thành một con đường màu trắng.

Đột Tạ phóng ngựa đi tới bên cạnh xe, lông mi của hắn đều đã dính đầy tuyết, mỉm cười nói:

“Chủ nhân, lần này khi thuộc hạ từ Tuyên Thành tới, Thải Tuyết cô nương có đưa cho người một cái hộp gỗ!”

Hắn đưa hộp gỗ vào trong xe.

Ta mở hộp gỗ, thấy bên trong là hai cái mặt nạ da người mỏng, trong lòng ta dâng lên một cảm giác ấm áp. Thải Tuyết lo lắng cho ta rất chu đáo, sợ ta tới Bắc Hồ gặp nguy hiểm, nên đưa cho ta hai cái mặt nạ đề phòng bất trắc xảy ra.

Nếu mà suy nghĩ cẩn thận thì thân thế của Thải Tuyết đúng là vô cùng thần bí, năng lực của nàng càng lúc càng giống một người trong giang hồ, không biết trên người nàng có bí mật gì? Vì sao không muôn thổ lộ với ta?

Đột Tạ nói:

“Chủ nhân còn có chuyện gì phân phó không?”

https://thuviensach.vn

Ta xem bầu trời xám xịt bên ngoài xe, thấp giọng nói:

“Trời cũng sắp tối rồi, ngươi đi nói cho Nhã Khắc tìm một nơi có thể tránh tuyết chúng ta nghỉ ngơi môt chút.”

Chúng ta tiếp tục đi thêm chừng năm dặm nữa thì dừng lại trên phế tích của một cổ bảo, đây là một loại kiến trúc thường thấy ở Bắc Hồ và Đại Khang, những căn nhà này thường do chiến tranh tàn phá, sau đó được xây dựng thành những công sự phòng ngự, rồi thế cục biến hóa không ngừng sau đó bỏ đi trở thành phế tích.

Chỗ chúng ta ở là một cái phong hỏa đài, cái đài này được xây bằng đá bên cạnh có nhiều chỗ bị sụp đổ, nhưng mà vẫn là một nơi có thể tránh tuyết tuyệt vời.

Chúng ta dựng những doanh trướng ở xung quanh của phong hỏa đài, Đột Tạ dựng doanh trướng cho ta ở bên trong, có thể tránh được gió lạnh.

Ta cẩn thận ôm Lục Châu vào trong trướng, lò lửa đã được nhóm từ lâu, bên trong ấm áp như mùa xuân, ta nhẹ nhàng hôn lên cái trán mịn màng của nàng một cái, sau đó đi bên ngoài.

Nhã Khắc đã đốt một đống lửa trại ở bên cạnh phong hỏa đài, Đằng Đa Nhĩ mang đùi dê đến quay, mùi hương theo gió lạnh tán phát ra xung quanh.

Ta cười nói:

“Nhã Khắc an đáp quả nhiên là người biết hưởng thụ!”

Nhã Khắc ha hả cười nói:

“Ta có hưởng thụ nhưng cũng không bao giờ quên huynh đệ.”

Đột Tạ và Lang Thứ mỗi người xách hai vò rượu đưa tới.

https://thuviensach.vn

Ta không khỏi có chút kỳ quái nói:

“Lúc khởi hành, ta đâu thấy mọi người mang nhiều rượu như vậy?”

Nhã Khắc cười nói:

“Rượu là ta bảo Sát Cáp Thai đặt ở trong xe, hắn sợ bị ngươi chửi cho nên không dám nói cho ngươi biết.”

Ta cười nói:

“Chẳng nhẽ ta lại là người không hiểu lý lẽ vậy hay sao?”

Nhã Khắc ha hả cười nói:

“Ngươi mặc dù là an đáp của ta, thế nhưng ở trong mắt những người như Sát Cáp Thai ngươi là chủ nhân của họ. Huống hồ lần tới Bắc Hồ này cũng chẳng phải mà tới chúc mừng, mà là về phúng viếng, cho nên bọn họ cũng cẩn thận một chút.”

Ta cười nhạt một tiếng, kỳ thực Thác Bạt Thọ Thiện chết đối với ta chẳng có ảnh hưởng gì, hiện giờ ta chỉ có lo lắng duy nhất là cảm thụ của Lục Châu. Ta ngồi bên cạnh lửa trại, chỉ doanh trướng xa xa nói:

“Lục Châu vừa mới vừa ngủ, uống rượu thì có thể, nhưng thanh âm phải nhỏ một chút, ngàn vạn lần đừng kinh động tới nàng.”

Nhã Khắc hé miệng hai tiếng, thanh âm bé đi rất nhiều. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía trên phong hoả đài A Đông vẫn đứng ở trên đó canh chừng cho chúng ta.

Đột Tạ thấp giọng nói:

“Có nên gọi hắn xuống không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu hướng Đẳng Đa Nhĩ nói:

“Mang tới cho A Đông mộ cái đùi dê.”

Thác Bạt Thọ Thiện chết chẳng ảnh hưởng gì tới tâm tình của mọi người, tất cả bọn họ đều coi lần phúng viếng này là một lần đi du ngoạn.

Nhã Khắc uống liên tiếp hai chén rượu lớn, mỉm cười nói:

“Không nghĩ hai lần chúng ta tới Bắc Hồ, đều là tới chịu tang.”

Ta nở nụ cười, tâm tình lần này hoàn toàn khác hẳn lần trước. Lần trước bởi vì Dận Tường chết, trong lòng ta chịu áp lức rất lớn, lần này thì tốt hơn rất nhiều.

Huống chi mục đích của ta cũng chẳng phải là tới chịu tang, mà tới thảo luận việc kết minh với Thác Bạt Thuần Chiếu.

Nhã Khắc nói:

“Lần trước tới gấp quá chúng ta chưa du ngoạn được gì nhiều ở Ô Khố Tô thành. Lần này ta chắc chắn phải bỏ ra hai ngày du lịch mọi nơi ở đây.”

Ta cười nói:

“Chuyện này chẳng có vấn đề gì, Xích Lỗ Ôn đã tích trữ được không biết bao nhiêu của cải phi nghĩa trong chiến tranh với hai nước, lần này chúng ta tới mọi việc cứ lấy hắn làm chủ, chắc chắn hắn sẽ không bận tâm chuyện hết bao nhiêu bạc.”

Đột Tạ và Lang Thứ nghe được câu này, cũng ha hả nở nụ cười.

A Đông đang đứng trên phong hỏa đài, bỗng nhiên nói:

“Có người tới!”

https://thuviensach.vn

Ta ngơ ngác, Nhã Khắc đứng dậy cảm thấy nghi hoặc nói:

“Chúng ta vừa mới ra khỏi biên giới Lục Hải Nguyên, là ai dám lớn mật như vậy?”

Mấy người chúng ta đồng thời đi lên trên Phong Hỏa đài nhìn theo phương hướng A Đông chỉ, quả nhiên thấy một vệt đen dài ngoằng đang đi về hướng chúng ta.

Ta móc kính viễn vọng ra, nhìn thấy một đám người Hồ, nhìn qua có chừng trên dưới ngàn người.

Ta đem kính viễn vọng giao cho Nhã Khắc, Nhã Khắc nhìn một chút, thấp giọng nói:

“Là Hải Vu tộc!”

Hắn buông kính viễn vọng, tàn bạo mắng:

“Đám hỗn đản này chắc chắn là theo dõi hành tung của ta từ từ Âm Sơn tới đây, chúng muốn giết ta!”

Ta biết Xoa Tháp tộc và Hải Vu tộc đã có cừu hận nhiều năm, hai năm qua Xoa Tháp tộc đã trở thành bộ tộc cường đại nhất ở Âm Sơn.

Hải Vu tộc nhiều lần bị Nhã Khắc bao vây tiễu trừ buộc họ phải chạy trốn khắp nơi ở Âm Sơn, tộc nhân của họ chết trong tay Nhã Khắc cũng phải lên tới vạn người, đương nhiên bọn họ có thù oán rất sâu với Đại Khang, việc tới đây trả thù cũng hợp tình hợp lý.

Nhã Khắc áy náy nói:

“Là ta làm phiền an đáp.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu đã gọi là an đáp, còn nói những lời làm gì? Chỉ là hơn ngàn người của Hải Vu tộc, đối với chúng ta chẳng là gì!”

Ta hạ lệnh nói:

“Đột Tạ ngươi truyền lệnh xuống dưới, bảo tất cả huynh đệ chuẩn bị nghênh chiến!”

Lang Thứ nhắc nhở ta nói:

“Lần này chúng ta mang tới rất nhiều nỏ tiễn!”

Ta gật đầu chỉ hướng phong hoả đài nói:

“Ở đây có thể bố trí năm mươi người, để bọn họ bắn chết đám người kia đi!”

Nhã Khắc nói:

“ta xuất lĩnh hai trăm người xông lên giết cho bọn chúng một manh giáp cũng không còn!”

A Đông lạnh nhạt nói:

“Đám người kia chỉ là đám ô hợp, đội hình không được chỉnh tề, giết họ chẳng có gì khó.”

Ta dặn dò:

“Toàn lực dùng công kích tầm xa, bảo trì khoảng cách với bọn họ, tiêu hao sinh lực địch, giảm thiểu thương vong của chúng ta tới mức thấp nhất.”

Những thanh âm gào thét của Hải Vu tộc đã theo gió truyền tới, đột nhiên hướng gió lại thay đổi vốn bọn họ thuận gió nay lại tới phiên chúng ta. Ta nở nụ cười nhạt, xem ra ông trời đang giúp chúng ta rồi.

https://thuviensach.vn

“Bắn tên!”

Theo lệnh của A Đông, trên phong hỏa đài hơn năm cung thủ đồng thời phóng nỏ, nỏ tiễn như mưa lao tới vị trí của địch nhân.

Đám người đầu tiên đã có không ít bị tên bắn trúng, trong lúc nhất thời ngựa ngã người đổ, kỵ binh của đối phương ở phía sau ghìm cương không được, ngã đè nên cả đồng bạn.

Sự cường hãn của người Hải Vu tộc vượt quá sự tưởng tượng của ta, tên bắn như mưa cũng không làm bọn họ nhụt chí, những người sống sót vẫn vọt tới vị trí của chúng ta.

Khi họ tiến nhập vào phương viên một trăm trượng quanh phong hỏa đài, một trăm danh nỏ tiếp tục bắn tên, một làn mưa tên dày đặc lại xuất hiện.

Theo như phỏng đoán của ta, 1000 người Hải Vu tộc chắc chắn đã tổn thất phân nửa khi một trăm danh nỏ bắn tên.

Nhưng bọn họ không chút nào bị cái chết của đồng bạn hù dọa, vẫn gào thét xông lên.

Nhã Khắc hét lớn một tiếng:

“Xông lên!”

Hai trăm võ sĩ dùng tốc độ cao nhất phóng tới đám người của Hải Vu tộc, trang bị của võ sĩ bên ta vượt xa đám người của Hải Vu tộc. Áo giáp và ngựa chiến đều có tác dụng phòng hộ, đã có không ít người của đối phương ngã trên mặt đất, bị trường mâu chọc thủng.

Những thanh âm hò hét của Hải Vu tộc lập tức biến thành những tiếng khóc, cuối cùng họ cũng nhận ra việc bao vây tiễu trừ của mình không khác gì đưa dê tới cửa cho người khác tàn sát.

https://thuviensach.vn

A Đông suất lĩnh một trăm năm mươi danh cung nỏ thủ thu hồi nỏ tiễn, cầm lấy trường mâu gia nhập đoàn chiến, máu tươi như hoa tuyết tung bay, mùi máu tanh theo gió lạnh tản mát trong không khí.

Chiến cuộc đã đã định trước, ta định đi xuống phong hỏa đài lại thấy Lục Châu tỉnh dậy từ lúc nào, nàng mặc bộ quần áo mỏng, đứng trước doanh trướng, ánh mắt mê ly, không biết đang suy nghĩ cái gì...

Ta đi tới trước mặt Lục Châu, kéo thân hình nàng vào trong lòng, nhẹ giọng nói:

“Không cần sợ hãi, tất cả đều đã là quá khứ rồi.”

Lục Châu gật đầu, bỗng nhiên ghé vào trong lòng ta lớn tiếng khóc ồ lên.

Rời khỏi bãi phế tích đã là lúc bình mình, ta đưa mắt nhìn bốn phía xung quanh, trên tuyết toàn là màu đỏ sẫm, những thi thể nằm lẫn lộn trong tuyết, thê lương tới cực điểm.

Bên ta có ba người bị chết, 26 người bị thương, không có tổn thất gì lớn, trải qua chuyện này, mâu thuẫn của Hải Vu tộc với chúng ta càng thêm khó hóa giải.

Nhã Khắc ở bên người ta thấp giọng nói:

“Chờ khi ta từ Ô Khố Tô trở về, ta sẽ đem người đuổi tận giết tuyệt Hải Vu tộc.”

Ta cười nhạt nói:

“Giết sạch Hải Vu tộc đương nhiên có thể loại trừ một địch nhân, thế nhưng sẽ khiến cho các bộ tộc khác ở Âm sơn cảnh giác, khi Nhã Khắc an đáp xử lý mấy vấn đề này, cần phải thận trọng.”

Nhã Khắc không hiểu nhìn ta.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Biện pháp tốt nhất là làm cho các bộ tộc khác ở Âm sơn gia nhập trường chiến tranh tiêu diệt Hải Vu tộc, lợi ích chia đều, tâm lý cảnh giác với ngươi sẽ biến mất.”

Nhã Khắc bỗng nhiên tỉnh ngộ gật đầu.

Năm ngày sau, chúng ta thuận lợi đến thủ đô Bắc Hồ là Ô Khố Tô thành, trận chiến trên đường đi không ảnh hưởng tới tâm tình của mọi người. Ngoài mặt thì biểu hiện đau thương tới phúng viếng, nhưng trong lòng lại hưng phấn dị thường.

Quan viên phụ trách đón tiếp chúng ta dẫn chúng ta tới phủ công chúa, phủ đệ này mới được xây dựng sau khi Thác Bạt Lục Châu gả cho ta, kiến trúc tinh xảo, rộng rãi thoáng mát, từ điểm này thôi cũng có thể nhận ra được, Thác Bạt Thọ Thiện yêu con gái của mình tới mức nào.

Quan viên Bắc Hồ dẫn đường cho chúng ta, cung kính nói:

“Hai hôm tới đại hãn bận... xử lý quốc sự, trong lúc nhất thời sợ rằng không cách nào tới được, người sai hạ quan biểu thị sự áy náy với công chúa và phò mã.”

Ta mỉm cười nói:

“Ta cũng tranh thủ thời gian đó nghỉ ngơi một chút, Đại Hãn sao phải khách khí như vậy.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Thác Bạt Thuần Chiếu vừa mới kế vị chức Đại Hãn, công việc chắc chắn là nhiều, mặc dù hắn không thể tới gặp ta được, nhưng ta cũng có chuyện phải làm.”

https://thuviensach.vn

Quan viên kia lại nói:

“Ba hôm sau chính là ngày bái tế Tiên Hãn, khi đó phò mã có thể gặp Đại Hãn.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi đi an bài giúp ta một chút, ngày mai ta muốn cùng công chúa tới trước lăng phụ hãn bái tế một chút.”

“Phò mã yên tâm, buổi chiều ngày mai hạ quan sẽ tới đây dẫn đường.”

Bắc Hồ an bài tương đối chu đáo, cho dù là nha hoàn hay thị nữ phụ trách hầu hạ Lục Châu đều là những người cũ, mấy ngày gặp nhau không tránh khỏi thổn thức một phen.

Mấy người Nhã Khắc tới tìm ta, nói là mấy ngày tới không có nhiệm vụ xin ta vào trong thành du ngoạn. Ta chỉ dặn họ là đây không phải địa bàn của mình, ngàn vạn lần đừng có gây sự.

Khi mấy người Nhã Khắc mới rời đi, Bắc Hồ thương nhân Xích Lỗ Ôn cũng tới cửa bái phỏng.

Ta cuống quít ra đón thấy Xích Lỗ Ôn mặc một bộ quần áo da báo màu xám, đầu đội mũ lông chồn, đi giày thường của người Hán, cười tủm tỉm bước tới.

Ta và hắn trải qua một thời gian dài buôn bán, hai bên tương đối tín nhiệm nhau, hơn nữa ta cũng tương đối tôn trọng và thưởng thức người này.

Ta cười to nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh, ta đang muốn đi huynh, không ngờ huynh đã tới rồi.”

https://thuviensach.vn

Xích Lỗ Ôn mỉm cười nói:

“Ở chỗ này ta là chủ, điện hạ là khách, sao có thể cho điện hạ chủ động tới nhà được?”

Ta đưa tay làm một động tác mời.

Xích Lỗ Ôn lắc đầu nói:

“Ta cũng không tiện ở chỗ này quấy rầy, ta tới đây là muốn mời Bình vương điện hạ tới phủ.”

Ta ngơ ngác, thấp giọng nói:

“Phụ hãn mới mất, Lục Châu công chúa còn đang trong lúc bi thương, nếu như ta rời đi lúc này có lẽ...”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Bình vương điện hạ quả nhiên đối với Lục Châu công chúa tình thâm nghĩa trọng, nhưng mà ta cũng có được tin hoàng thất Bắc Hồ sắp tới đây, điện hạ ở đây cũng không có tác dụng gì mấy...”

Lúc này có mỗi Hồ nữ đi tới tiểu lâu của ta ta và Lục Châu, thấy ta, cung nữ này thi lễ nói:

“Điện hạ, thất công chúa tới thăm Lục Châu công chúa.”

Trong lòng ta chấn động, thất công chúa trong miệng cung nữ này chính là Thác Bạt Ngọc Nhi, là thê tử của Dận Tường, năm xưa vì gian tình của nàng ta với Tát Mãn Đô đã lập mưu giết Dận Tường.

Ta đã mượn tay Thác Bạt Thuần Chiếu giết chết gian phu của nàng, từ đó về sau hai bên kết thâm cừu.

https://thuviensach.vn

Ở trong lễ hội Tát Khố Lan Tiết, nếu như không phải Lục Châu phát hiện đúng lúc, nàng đã giết ta bằng thuốc độc rồi.

Ta nhíu mày, hướng Hồ nữ nói:

“Ta đi thông báo cho công chúa.”

Sau đó ta hướng Xích Lỗ Ôn nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh đợi ở đây một chút, ta đi một lát sẽ trở lại.”

Xích Lỗ Ôn cười híp mắt nói:

“Bình vương điện hạ xin cứ tự nhiên.”

Trở lại phòng mình, Lục Châu đang cùng với mấy cung nữ ôn chuyện, thấy ta đi vào, mấy cung nữ kia vội vàng lui ra ngoài.

Lục Châu dùng khăn lụa lau nước mắt, nhẹ giọng nói:

“Có chuyện gì không?”

Ta thấp giọng nói:

“Thất công chúa đã tới.”

Lục Châu u oán thở dài một hơi, ta đã từng nói với nàng chuyện của ta và Thác Bạt Ngọc Nhi, nên nàng suy nghĩ một chút nói:

“Muội không biết tỷ tỷ còn nhớ chuyện trước kia hay không, tốt nhất là huynh nên tránh đi một chút.”

Ta gật đầu nói:

“Xích Lỗ Ôn mời ta tới phủ hắn làm khách, ta tới đó tránh một lát.”

https://thuviensach.vn

Lục Châu nói:

“Huynh đi đi, nhưng nhớ là buổi chiều phải về, chúng ta tới mộ phụ hãn bái tế phụ thân.”

Ta ôm nàng vào trong lòng, hôn lên đôi môi anh đào của nàng một cái thật lâu, nhẹ giọng nói:

“Ngàn vạn lần phải chú ý giữ gìn sức khỏe.”

Lục Châu đỏ mặt gật đầu.

Để tránh gặp mặt Thác Bạt Ngọc Nhi, ta và Xích Lỗ Ôn từ cửa hông rời khỏi phủ công chúa.

Xích Lỗ Ôn nhịn không được cười nói:

“Bình vương điện hạ hình như rất sợ vị thất công chúa này của chúng ta!”

Ta cười khổ nói:

“Vị thất công chúa này của các người không thích ta, ta không nên chạm mặt nàng là tốt nhất.”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Người Hán có câu, chỉ có nữ tử và tiểu nhân là khó dạy, nữ nhân chẳng nhẽ lại khó ứng phó vậy hay sao?”

Ta nhiều hứng thú nói:

“Xem ra Xích Lỗ Ôn huynh đối với nữ nhân hình như có tâm đắc?”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta lại càng sợ nữ nhân hơn so với Bình vương điện hạ, cho nên ta không dám sinh cảm tình với bất cứ nữ nhân nào. Khi nào cần, ta tìm một hai mỹ nữ là có thể thỏa mãn mình, chứ bảo ta cưới vợ, vậy thì giết ta đi còn hơn.”

Đây là lần đầu tiên ta nghe Xích Lỗ Ôn nói về cách nhìn của hắn với nữ nhân, cảm giác của ta là trợn mắt há mồm không biết nói gì.

Chúng ta lên xe ngựa của Xích Lỗ Ôn, lò sưởi bên trong đã được nhóm từ lâu, ta bỏ áo lông chồn, Xích Lỗ Ôn bỏ áo khoác da báo của hắn. Trong xe còn có một bộ quần áo của người Hán, thảo nào mà hắn lại đi giày của người Hán.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Lông chồn, da báo, không thoải mái bằng tơ lụa.”

Ta trêu ghẹo nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh mặc bộ y phục này tuyệt đối không dưới năm trăm lượng bạc, hình như là hơi keo kiệt với người phú giáp thiên hạ như huynh thì phải?”

Xích Lỗ Ôn cười tủm tỉm nói:

“Cái ta theo đuổi đó chính là cuộc sống an nhàn, không phải là cuộc sống xa hoa, đối với ta mà nói tiền tài chỉ là vài con số, con số này càng lớn thì trong lòng ta càng thỏa mãn, nhưng ta không nhất định phải tiêu xài con số đó.”

Hắn nhìn ta một cái nói:

“Cũng giống những người như Bình vương điện hạ, một tòa phủ đệ là đủ dùng rồi, nhưng người vẫn không ngừng mở rộng nó, cho tới khi có được

https://thuviensach.vn

thiên hạ to lớn mới thôi. Chẳng nhẽ, người có thể sử dụng hết đất đai của mình hay sao, nói chung tất cả chỉ là một khái niệm?”

Ta ngẩn người, không ngờ hắn lại nói ra được một triết lý này.

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Ta không cách nào thay đổi được sự đam mê với tiền tài, điện hạ thì không cách nào thay đổi được đam mê với quyền lực và đất dai, con người sống trên đời không phải là để hưởng thụ, mà chính là để theo đuổi, Bình vương có thấy ta nói đúng hay không?”

Phủ đệ của Xích Lỗ Ôn cũng mang dáng dấp như vậy, đơn giản mà thoải mái, chứ không đường hoàng nghiêm trang.

Chỗ hắn mở tiệc là nơi uống trà, toàn bộ gian phòng là một cái giường đất thật to. Bên trong ấm áp như mùa xuân, dưới giường bày đủ các loại sơn hào hải vị. Mặc dù Xích Lỗ Ôn là người Hồ, nhưng mà hắn không ăn mặn, ăn chay là chính.

Xích Lỗ Ôn rót rượu, nâng chén nói:

“Chén rươu này ta tẩy trần cho Bình vương điện hạ.”

Ta vui vẻ uống cạn.

Hắn lại rót một chén đầy, nói:

“Chén rượu này, ta cảm ơn Binh vương điện hạ đã chiếu cố và hỗ trợ cho ta trong một khoảng thời gian dài.”

Ta ha hả cười nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh không cần khách khí như thế, không thể nói là trợ giúp mà phải nói là giúp đỡ lẫn nhau mới đúng.”

https://thuviensach.vn

Xích Lỗ Ôn nở nụ cười.

Hắn uống cạn chén rượu, cảm thán nói:

“Nhị Hồ đã đình chiến, trong thời gian tới việc buôn bán sẽ không còn nữa, món lợi kếch xù cũng đã tới ngày kết thúc.”

Ta cười nói:

“Với tài trí của Xích Lỗ Ôn huynh, thì ở chỗ nào chẳng phải là chỗ thu lợi.”

Xích Lỗ Ôn lắc đầu nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu khác hắn phụ thân hắn, ý chí và năng lực của hắn vượt xa Khả Hãn đã quá cố, ta còn muốn kinh doanh như thế này nữa, thực sự là rất khó.”

Ta chậm rãi đặt chén rượu lên bàn, đợi Xích Lỗ Ôn nói tiếp.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Mặc dù Thác Bạt Thuần Chiếu leo lên chức vị Khả Hãn chưa được vài ngày, thế nhưng đã bắt tay vào thay đổi những chính sách quan trọng của Bắc Hồ, đem việc chăn nuôi và quân bị cho quân đội trở lại tay của triều đình, đối với thương nhân chúng ta mà nói đây là một đả kích cực lớn.”

Làm một vương giả, ta đương nhiên có thể hiểu được Thác Bạt Thuần Chiếu, trải qua trận chiến vừa rồi thực lực của Bắc Hồ chắc chắn bị suy giảm.

Nếu như muốn trong một thời gian ngắn làm cho quốc khố sung túc, thì biện pháp hữu hiệu nhất chính là nắm những mạch máu kinh tế, kiềm chế lợi ích của những thương nhân.

https://thuviensach.vn

Xích Lỗ Ôn nói:

“Ta có một dự cảm không tốt, sớm muộn gì Đại Hãn cũng hạ thủ với những thương nhân như chúng ta.”

Ta cười nói:

“Nếu như vậy, Xích Lỗ Ôn huynh chuyển tới Đại Khang kinh doanh, ta có thể đảm bảo cho huynh một môi trường thuận lợi.”

Xích Lỗ Ôn ha hả nở nụ cười:

“Đa tạ ý tốt của Bình vương điện hạ, nhưng chắc chắn trong một thời gian ngắn, Đại Hãn sẽ không có hành động gì, ta chỉ nói ra lo lắng của mình mà thôi.”

Ta mỉm cười nói:

“Kỳ thực Thác Bạt Thuần Chiếu chắc chắn đã nghĩ tới, nếu như đối với thương nhân quá mức hà khắc chỉ làm cho tình hình kinh tế của Bắc Hồ càng thêm suy yếu mà thôi. Nếu như áp chế, không bằng vừa áp chế vừa bồi dưỡng, cả hai bên cùng có lợi nhuận, đó mới là quyết sách tuyệt diệu.”

Trong mắt Xích Lỗ Ôn hiện lên sự tán thưởng, hắn hỏi dò:

“Bình vương điện hạ lần này tới Bắc Hồ không đơn giản chi là tới chịu tang?”

Ta gật đầu nói:

“Đại hãn mời ta đến đây là vì muốn tăng cường kết minh.”

Xích Lỗ Ôn nói:

https://thuviensach.vn

“Lần chiến tranh này làm cho Bắc Hồ tổn thất thảm trọng, nhưng vì sao Đại Hãn lại không chọn Đại Khang và lại chọn Điện hạ?”

Vấn đề mà Xích Lỗ Ôn hỏi, ta cũng đã suy nghĩ qua, đáp án là Thác Bạt Thuần Chiếu thấy ta không ngừng lớn mạnh, lực lượng của ta đủ cho hắn coi trọng.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Có chuyện này ta phải nhắc nhở Bình vương điện hạ, Thác Bạt Thuần Chiếu quyết không phải là một người đơn giản, chuyện hắn làm thường ngoài dự đoán của mọi người, điện hạ nên cẩn thận một chút.”

Xích Lô Ôn cười nói:

“Vốn mời điện hạ tới đây là để tẩy trần, không ngờ lại tới nói chuyện chính trị.”

Hắn hạ giọng nói:

“Nơi vui chơi tuyệt nhất Bắc Hồ chính là Tiêu Kim Quật, không bằng ta dẫn điện hạ tới đó một chút.”

Ta ngơ ngác, thầm nghĩ, mình vừa tới Bắc Hồ, hơn nữa còn tới phúng viếng Thác Bạt Thọ Thiện, đi tới nơi này nếu gặp người khác, bị người ta nhận ra vậy chẳng phải là không ổn hay sao?

Ta lắc đầu nói:

“Vậy thì thôi đi, sau này chúng ta tới đó cũng được!”

Xích Lỗ Ôn đoán được lo lắng của ta, hắn thấp giọng nói:

“Đêm đã về khuya, hôm nay có lẽ điện hạ nghỉ ở đây, ngày mai về phủ công chúa cũng không muộn.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, ngáp một cái nói:

“Ta thực sự là có chút mệt mỏi, Xích Lỗ Ôn huynh xin sắp xếp cho ta một chỗ.”

Xích Lỗ Ôn cười đứng dậy, dẫn đường cho ta.

Mới vừa bước ra khỏi cửa phòng, đã thấy một người hoang mang chạy tới, cung kính nói:

“Chủ nhân, ở ngoài cửa có một người tên là Đột Tạ, luôn mồm muốn gặp mặt Bình vương điện hạ.”

Xích Lỗ Ôn xoay người lại nhìn ta một cái, trong lòng ta đang đoán xem có chuyện gì xảy ra hay không, tại sao Đột Tạ lại vội vàng như vậy.

Ta cuống quít nói:

“Mau mời hắn vào.”

Đột Tạ có vẻ bối rối, câu nói đầu tiên của hắn khi gặp ta là:

“Chủ nhân, việc lớn không tốt, mấy người Nhã Khắc gây náo loạn ở Tiêu Kim Quật, hiện đã kinh động tới quân đội trong thành.”

Ta nhịn không được nắm chặt hai tay, Nhã Khắc quả nhiên đã mang theo bọn Lang Thứ đi tầm hoa vấn liễu, hắn lại có thể gây chuyện sau lưng tạ thật là hỗn trướng tới cực điểm.

Xích Lỗ Ôn ân cần nói:

“Có biết bọn họ xung đột với ai hay không?”

Đột Tạ lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Thuộc hạ không đi vào, mà chỉ đứng ở bên ngoài, khi thấy bên ngoài Tiêu Kim Quật có binh lính kéo tới, ở trong lại xảy ra ẩu đả, nên vội vàng tới phủ công chúa thông báo, nhưng về tới đó mới biết chủ nhân tới đây làm khách.”

Ta thấp giọng nói:

“Lục Châu công chúa có biết hay không?”

Đột Tạ nói:

“Thuộc hạ không dám kinh động tới vương phi”

Ta gật đầu nói:

“Dẫn ta đi, ta muốn xem có chuyên gì đã xảy ra.”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Ta cùng đi với điện hạ.”

Hắn giao thiệp rất rộng ở Ô Khố Tô thành, đi theo ta sẽ là một sự trợ giúp lớn.

Khi chúng ta đi tới Tiêu Kim Quật, quả nhiên thấy binh sĩ Bắc Hồ vây quanh nơi này chặt như nêm cối, tướng lĩnh dẫn đầu là người mà Xích Lỗ Ôn quen.

Xích Lỗ Ôn mỉm cười đi tới rỉ tai vài câu với tướng lĩnh kia sau đó đi trở lại bên cạnh ta, sắc mặt cực kỳ nghiêm trọng, thấp giọng nói:

“Phiền toái rồi, thủ hạ của điện hạ đánh bị thương con trai của nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ là Hốt Hồ!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta không khỏi trầm xuống, đột nhiên có một thanh âm giận dữ vang lên:

“Vương bát đản, ngươi có dám đấu với lão tử không, định lấy nhiều thắng ít hay sao? Cẩn thận ta cắt cái của quý của con rùa nhỏ này.”

Ta nhận ra đây chính là thanh âm của Nhã Khắc, ta không khỏi nhíu mày, sớm biết rằng hắn thích gây rối như thế này ta sẽ không dẫn theo hắn cùng đi.

Ta hướng Xích Lỗ Ôn nói:

“Xích Lỗ Ôn huynh, ngươi nói với hắn một tiếng, ta đi vào bên trong giải quyết chuyện này.”

Xích Lỗ Ôn gật đầu lại đi tới bên cạnh tướng lĩnh kia nói vài câu, tướng lĩnh kia do dự một chút, rốt cục gật đầu.

Các binh sĩ xung quanh tách thành một lối, ta ung dung bước vào trong.

Trong Tiêu Kim Quật đã trở thành một đống bừa bãi, bàn ghế bị đập tan tành, chén đĩa rơi khắp nơi, hiển nhiên là nơi này vừa trải qua một trận đại chiến.

Có một nữ tử người Hồ váy áo xốc xếch đang ngồi run rẩy dưới gầm bàn, có hơn mười võ sĩ Bắc Hồ nằm dưới đất, xem ra bị thương không nhẹ.

Ta cất bước đi lên tầng hai, thấy Nhã Khắc và Lang Thứ mỗi người tóm lấy một bả vai của một người Hồ đang muốn đi xuống, trên mặt của người Hồ kia toàn là máu, chắc là con trai của Bác Thiếp Nhĩ.

Bọn họ không ngờ là ta tới, cho nên ngẩn người không biết làm gì cho phải.

Ta lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Nhã Khắc an đáp, ngươi quả nhiên lại gây sự cho ta!”

Nhã Khắc nói:

“Tên hỗn đản này dám ở trước mặt mọi người cường bạo nữ tử Xoa Tháp tộc!”

Lúc này ta mới biết chuyện này có nguyên nhân, ta xoay người nhìn lại thấy một tiểu cô nương gầy yếu đang cuộn mình ở một góc tường. Tuổi của cô bé này chỉ chừng mười một, quần áo bị xé rách nhiều chỗ, để lộ làn da trắng muốt, trong ánh mắt của cô bé hiện lên sự kinh hoàng.

Ta thấp giọng nói:

“Các ngươi buông hắn ra!”

Nhã Khắc nói:

“Chuyện này không thể cho qua như vậy!”

Ta giận dữ hét:

“Ta bảo ngươi buông hắn ra!”

Lang Thứ sợ hãi buông ra trước, Nhã Khắc do dự một chút mới chịu buông tay.

Hốt Hồ ngã xuống đất, khóe miệng vẫn chảy máu không ngừng, ta đưa tay xem hắn còn thở không, thấy hắn vẫn còn hô hấp, mới hơi yên lòng.

Nhã Khắc cởi áo ngoài, khoác lên người của nữ hài tử Xoa Tháp tộc kia.

Lúc này, có mấy cô gái đi ra vây lấy cô bé kia, nhẹ giọng an ủi, phải qua hồi lâu, cô bé mới định thần lại được, lớn tiếng khóc ồ lên.

Nhã Khắc uất hận nói:

https://thuviensach.vn

“Con rùa đen này vô sỉ tới cực điểm, có bao nhiêu mỹ nữ ở đây không muốn, lại đi cường bạo nữ hài tử!”

Ta cả giận nói:

“Ngươi cho rằng mình cao thượng hơn hắn ư?”

Nhã Khắc chưa bao giờ thấy ta tức giận như vậy, lập tức đứng ngây ngốc tại chỗ.

Ta cố nén tức giận nói:

“Cha của hắn là Bắc Hô đại nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ.”

Nhã Khắc bực tức nói:

“Vậy thì thế nào?”

Hắn đương nhiên là biết mình đã gây đại họa, thanh âm nhỏ đi rất nhiều.

Binh sĩ Bắc Hồ ở bên ngoài đã đi vào trong, tướng lĩnh chỉ huy sóng vai tới Xích Lỗ Ôn đi tới bên cạnh chúng ta, có lẽ hắn đã biết thân phận của ta qua Xích Lồ Ôn cho nên lời nói có chút cung kính.

Hắn cùng ta đi ra một góc, thấp giọng nói:

“Bình vương điện hạ, chuyện này ty chức nên làm thế nào cho phải.”

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi trước tiên cứu chữa cho Hốt Hồ đã.”

Hắn dùng vẻ mặt đau khổ nói:

“Hốt Hồ công tử bị thương thế này, ty chức nên giải thích như thế nào với nguyên soái?”

https://thuviensach.vn

“Ngươi không cần phải lo lắng, sáng sớm ngày mai ta sẽ tới phủ nguyên soái tạ lỗi.”

Tướng lĩnh này cũng hiểu, hắn không đắc tội được với ai trong cả hai bên, cho nên quyết định:

“Trước khi xử lý xong chuyện này, mấy thủ hạ của Bình vương không được rời khỏi phủ công chúa.”

Ta gặt đầu nói:

‘‘Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không làm khó ngươi.”

Xích Lỗ Ôn lại kéo tướng lĩnh này sang một bên, hiển nhiên là trợ giúp cho ta, sau một lát họ mang Hốt Hồ rời đi.

Trải qua việc này, ta cũng không dám tiếp tục ở Tiêu Kim Quật, sợ Bác Thiếp Nhĩ quay trở lại trả thù, cuống quít mang theo Nhã Khắc quay trở về phủ công chúa.

Mấy người Nhã Khắc đều biết mình gây đại họa, không dám lên tiếng, im lặng theo ta vào trong thư phòng.

Nhã Khắc dẫn đầu nói:

“Chuyện này đều là do ta gây ra, không có liên quan vì tới mấy người bọn họ, có trách thì hãy trách ta đi.”

Ta thở dài nói:

“Hiện giờ không phải lúc truy cứu trách nhiệm, nếu như chuyện đã xảy ra rồi thì chúng ta phải mau chóng giải quyết nó...”

Ta dừng lại một chút nói:

https://thuviensach.vn

“Chớ quên bất cứ lúc nào ta cũng đứng ở bên các ngươi.”

Trong ánh mắt của mấy người bọn họ tỏa ra quang mang kích động.

Nhã Khắc nói:

“Nếu như tên Hốt Hồ kia không qua đáng, ta cũng không nặng tay như vậy.”

Ta trầm ngâm trong chốc lát, dứt khoát nói:

“Mấy người các ngươi lập tức rời khỏi Bắc Hồ!”

Nhã Khắc và Lang Thứ đồng thời nói:

“Không được, thuộc hạ quyết không rời đi!”

Ta cả giận nói:

“Chuyện này không phải do các ngươi làm chủ, Bác Thiếp Nhĩ ở Bắc Hồ quyền cao chức trọng, nếu như muốn đối phó các ngươi thì các ngươi sẽ không có lực hoàn thủ. Các ngươi rời khỏi đây, hắn chắc chắn sẽ gây sự với ta, nhưng mà với thân phận của ta, hắn sẽ không dám làm quá.”

Xích Lỗ Ôn mở miệng nói:

“Bình vương điện hạ nói không sai, biện pháp tốt nhất hiện giờ là các người phải mau chóng rời khỏi đây.”

https://thuviensach.vn

Chương 124: Bao Che Khuyết Điểm

Dưới sự khuyên bảo của ta, những người trực tiếp đánh nhau với Hốt Hồ là Nhã Khắc, Lang Thứ... đều ngay đêm đó rời đi, sau khi xử lý xong chuyện này thì trời cũng đã sáng.

Ta ở trong thư phòng điều tức tĩnh tọa, vận vô Gian Huyền Công, cảm giác uể oải dần dần mất đi. Khi ta mở mắt, mới phát hiện Lục Châu đã tới đây từ bao giờ, ta mỉm cười nói:

"Sao lại dậy sớm như vậy?"

Lục Châu nhẹ giọng nói:

"Mấy người Nhã Khắc đại ca đã đi rồi đúng không?"

Ta gật đầu, có chút kỳ quái nói:

"Làm sao muội biết?"

Lục Châu sâu xa nói:

"Vừa rồi luật lệnh quan của Ô Khố Tô mang thủ hạ tới bắt người, lúc đó muội đang đi dạo."

Ta cười nói:

"Hắn nói như thế nào?"

Lục Châu nói:

https://thuviensach.vn

“Cánh tay trái và xương sườn của Hốt Hồ bị gãy, thương thế rất nghiêm trọng. Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc chỉ có mỗi một người con trai như vậy, sẽ không nuốt nổi sự tức giận như vậy đâu.”

Ta cười nhạt nói:

“Bọn Nhã Khắc cũng dưới phẫn nộ nhất thời mới đả thương hắn, ta với muội tới quý phủ xin lỗi là được.”

Lục Châu thở dài nói:

“Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc và phụ hãn muội tương giao tâm đầu ý hợp, đối với muội rất tốt, xảy ra chuyên thế này, muội rất khó đối mặt với người.”

Ta cười đem Lục Châu ôm vào lòng:

“Nha đầu ngốc, Hốt Hồ kia chẳng phải vẫn còn sống hay sao? Cái tên hỗn đản đó ở trước mặt người khác cường bạo nữ hài tử của Xoa Tháp tộc, bọn Nhã Khắc mới làm ra hành động quá khích như vậy, chuyện này coi như cho hắn một bài học.”

Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Ở Bắc Hồ, nữ tử tuổi tròn mười hai tuổi sẽ được coi là thành niên, huống chi nữ hài tử của Xoa Tháp tộc vốn là ca kỹ thanh lâu, hai chữ cường bạo này làm sao mà nói được. Hơn nữa, hiện giờ nàng ta đã phủ nhận chuyện Hốt Hồ có ý đồ bất chính với mình, người khác ở hiện trường cũng không thấy Hốt Hồ có hành động quá đáng gì.”

Ta cười lạnh nói:

“Ta đã nhìn thấy nữ hài kia, rõ ràng còn là một đứa trẻ con, còn về phần nàng ta phủ nhận chuyện tối hôm qua, đó cũng là bình thường. Bác Thiếp

https://thuviensach.vn

Nhĩ ở Bắc Hồ quyền cao chức trọng, nàng ta chỉ là một ca kỹ nho nhỏ, sao dám đắc tội được.”

Lục Châu nói:

“Chuyện này chúng ta nên làm thế nào bây giờ?”

Ta mỉm cười nói:

“Hiện giờ, bọn Nhã Khắc đã rời khỏi Ô Khố Tô thành, chuyện do họ gây ra đương nhiên là do ta gánh chịu, muội dẫn ta tới quý phủ của Bác Thiếp Nhĩ, ta ở trước mặt hắn giải thích chuyện này.”

Gia tộc Bác Thiếp Nhĩ ở Bắc Hồ thế lực tương đối cường đại, toàn bộ đều đảm nhiệm những chức vụ trọng yếu trong triều, bản thân Bác Thiếp Nhĩ là một đại danh tướng của Bắc Hồ cùng với Thác Bạt Thọ Thiện năm đó đánh Đông dẹp Bắc vì Bắc Hồ mở mang lãnh thổ, chiến công vô số, cho dù là Thác Bạt Thuần Chiếu cũng phải đối với hắn lễ độ ba phần.

Ta từ Lục Châu mới biết được, Bác Thiếp Nhĩ cương trực ghét dua nịnh, căm ghét người nịnh hót như kẻ thù, thế nhưng hắn chỉ có mỗi đứa con trai là Hốt Hồ, cho nên đối với Hốt Hồ sủng ái cực kỳ, tạo nên bản tính ngang ngược của người con trai này.

Phủ đệ của Bác Thiếp Nhĩ ở phía Tây Ô Khố Tô thành, có diện tích cũng không phải là quá lớn, kiến trúc bên ngoài mộc mạc vô cùng. Đúng như lời Lục Châu nói, hắn là người tiết kiệm, sinh hoạt giản dị, được dân chúng Bắc Hồ kính trọng vô cùng.

Nếu như trên cửa không có viết bốn chữ ‘Phủ Đại Nguyên Soái’ thì ta rất khó mà tưởng tượng ra đây chính là phủ đệ của đại nguyên soái, người nắm quyền bính ở Bắc Hồ.

Ta đỡ Lục Châu xuống xe, nói với A Đông:

https://thuviensach.vn

“Ngươi ở ngoài cửa chờ, không có ta phân phó, tuyệt đối không thể vào.”

A Đông gật đầu, chỉ huy xe ngựa dừng ở một bên.

Ta và Lục Châu chậm rãi đi lên bậc đá.

Có một lão nô bộc cười, cung kính khom người nói:

“Lão bộc Bồ Độ Thản tham kiến công chúa điện hạ, phò mã điện hạ!”

Lục Châu dịu dàng cười nói:

“Quản gia gia, sao gia gia lại tự mình đứng ở cửa?”

Bồ Độ Thản cười nói:

“Khởi bẩm Lục Châu công chúa, sáng sớm nay chủ nhân đã phân phó ta đứng ở nơi này, nói là thảo nào công chúa và phò mã cũng tới.”

Trong lòng ta ngẩn ra, thảo nào Bác Thiếp Nhĩ vẫn còn đứng vững tới giờ, hắn đã sớm đoán được hành động của ta. Xem ra năng lực phân tích lòng người của người này đúng là hơn người.

Ta đối với vị nguyên soái chưa gặp mặt này lại tăng thêm vài phần coi trọng, xem ra lần này phải ứng phó cho thật tốt.

Bồ Độ Thản đi phía trước dẫn đường, chúng ta chậm rãi đi theo phía sau hắn vào trong phủ Nguyên Soái. Bên trong phủ bố trí rất đơn giản, ngoại trừ một cái hoa viên nho nhỏ, còn những thứ khác hầu như không có gì mấy, trong đầu ta đã hiện lên hai chữ keo kiệt.

Bên trong phủ cũng không có nhiều người, ở một góc hoa viên mơ hồ truyền tới tiếng kêu, có hai gã người hầu đi qua chỗ chúng ta, họ đang kéo một con dê.

https://thuviensach.vn

Bồ Độ Thản giải thích:

“Chủ nhân nuôi hai con mãnh hổ, hiện giờ đã tới bữa ăn của chúng nó.”

Lục Châu cười nói:

“Là hai con cọp con năm đó hay sao?”

Bồ Độ Thản gật đầu, có chút bất đắc dĩ lắc đầu nói:

“Hai con cọp con đấy bây giờ đã biến thành hai con mãnh hổ khổng lồ, sức ăn kinh người, bọn hạ nhân chúng ta ăn cũng không bằng được nó.”

Trong lòng ta cười thầm, thứ có cuộc sống xa xỉ nhất trong phủ nguyên soái này chính là hai con mãnh hổ này, nhưng mà có lẽ Hốt Hồ mới là xa xỉ nhất, người này tạo cho Bác Thiếp Nhĩ tổn thất còn lớn hơn cả hai con mãnh hổ.

Đi tới phòng khách, Bồ Độ Thản mời hai người chúng ta ngồi xuống, sau đó lại cho hạ nhân dâng Tô Du trà, ta nghe thấy bước chân bên ngoài, ngẩng đầu nhìn lên thì thấy một người Hồ có thân hình cao lớn đang chậm rãi đi tới.

Hắn bước vào trong phòng khách, thân hình hắn cao lớn, hai mái tóc đã hoa râm, đôi mi cũng nửa phần trắng nhíu lại một chỗ, mắt hổ không giận mà uy, chòm râu rám nắng cuộn lại trong cổ, cước bộ của hắn vô cùng mạnh mẽ, mỗi bước chân đều băng nhau.

Ta và Lục Châu cuống quít đứng dậy. Lục Châu thân thiết nói:

“Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc!”

Bác Thiếp Nhĩ mắt hổ có chút ướt át, giương cánh tay ôm lấy Lục Châu, tràn ngập từ ái nói:

https://thuviensach.vn

“Đứa nhỏ của ta, cuối cùng cháu cũng trởvề.”

Từ trong ánh mắt của hắn ta có thể đoán được, hắn yêu thương Lục Châu này từ trong nội tâm.

Lục Châu nhớ tới phụ hãn mới mất, nhịn không được lại khóc, Bác Thiếp Nhĩ nhẹ giọng trấn an nàng mới ngừng tiếng khóc.

Lục Châu kéo kéo cánh tay của ta, giới thiệu với Bác Thiếp Nhĩ:

“Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc, đây là trượng phu của ta, Long Dận Không!”

Bác Thiếp Nhĩ dùng đôi mắt thâm thúy trên dưới đánh giá ta một lần, phảng phất như hắn đang muốn nhìn thấu nội tâm của ta.

Ta dùng phương thức hành lễ đặc thù của người Hồ nói:

“Dận Không tham kiến Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc!”

Ta xưng hô như vậy cũng là đã trải qua suy nghĩ, một là có thể kéo gần khoảng cách, hai là có thể tiêu trừ đi một chút địch ý của Bác Thiếp Nhĩ.

Bác Thiếp Nhĩ lạnh lùng nói:

“Phò mã điện hạ định giết lão phu hay sao, ta có gì mà xứng làm thúc thúc của người?”

Ta đã sớm dự đoán được hắn sẽ nói như vậy, trên mặt chẳng có chút xấu hổ nào, mỉm cười nói:

“Ngài là trưởng bối của Lục Châu, đương nhiên cũng là trưởng bối của ta, Dận Không nghe đại danh của người đã lâu.”

Nói tới công phu mặt dầy thì có lẽ ta là nhất, dân gian đã có câu ‘đưa tay đánh mặt vẫn phải cười’, cho dù Bác Thiếp Nhĩ ở trong lòng còn tức giận,

https://thuviensach.vn

nhưng nể mặt Lục Châu, cũng không dám phát tác.

“Lục Châu, cháu ngồi đi!”

Hắn chỉ mời Lục Châu, đương nhiên là muốn làm khó ta.

Ta làm bộ như mình không hiểu, đi tới bên người Lục Châu ngồi uống, Lục Châu cầm lấy tay của ta, trong lòng ta cảm thấy ấm áp, tiểu ny tử này thực hiểu ý người, động tác này đã chứng minh nàng sẽ cùng tiến thoái với ta.

Lục Châu nhẹ giọng nói:

“Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc, Hốt Hồ ca ca thương thế thế nào?”

Nhắc tới chuyện này, khuôn mặt Bác Thiếp Nhĩ nhất thời trờ nên lãnh đạm, trong ánh mắt của hắn hiện lên sự đau đớn, hắn nhìn ta nói:

“Cánh tay trái gãy xương hai chỗ, xương sườn bị đứt ba chiếc, hiện giờ vẫn đau đớn, thủ hạ của phò mã quả nhiên lợi hại xuất thủ thật là độc ác!”

Hắn nói tới chỗ này trong lòng phẫn nộ, vỗ một cái lên bàn trà, tuy rằng hắn đã cố gắng kiềm chế lực đạo của mình, nhưng mà cái bàn vẫn ‘rắc’ một tiếng gẫy gập.

Bồ Độ Thản cuống quít tới thu thập.

Lục Châu nói:

“Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc trong chuyện này sợ rằng có chút hiểu lầm, lần này cháu và phò mã tới cũng là muốn giải thích với người.”

Bác Thiếp Nhĩ lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Lục Châu, cháu cũng biết, ta có mười bảy người con gái nhưng chỉ có duy nhất Hốt Hồ là con trai, nó là người thừa kế của gia tộc chúng ta. Tất cả mọi người đều nuông chiều nó, dung túng nó, đúng là nó đã làm không ít chuyện xấu, thế nhưng cho dù nó đã làm gì, người làm phụ thân như ta cũng có thể bồi thường cho nó.”

Hắn dùng ánh măt sắc bén nhìn thẳng vào ta nói:

“Hốt Hồ chưa từng bị thương tổn như vậy!”

Hắn đã biểu lộ lập trường của mình, nhất định sẽ che chở cho con trai của hắn.

Ta lạnh nhạt nói:

“Nguyên soái có biết con của ngài tối qua đã làm gì chưa?”

Bác Thiếp Nhĩ gật đầu nói:

“Ta đã nói rồi chuyện Hốt Hồ làm ta sẽ bồi thường, nữ tử Xoa Tháp tộc kia đã đồng ý gả cho Hốt Hồ!”

Trong lòng ta chấn động, Bác Thiếp Nhĩ lại có thể làm cả chuyện này, vậy thì hành động tối hôm qua của bọn Nhã Khắc và Lang Thứ chẳng phải là vô nghĩa hay sao.

Bác Thiếp Nhĩ cười lạnh nói:

“Con trai và con dâu tương lai của ta có phát sinh chuyện này cũng không tới lượt người ngoài hỏi tới, thủ hạ của ngươi chưa biết rõ trắng đen đánh con trai của ta thành như vậy, khoản nợ này tính thế nào đây?”

Hắn cắn răng nghiến lợi nói:

https://thuviensach.vn

“Bác Thiếp Nhĩ ta cũng không phải muốn ức hiếp người khác, nhưng mà có người dám thương tổn con trai của ta, ta quyết không đồng ý, chuyện này ngươi nên cho ta một câu trả lời thỏa đáng!”

Ta thấy Bác Thiếp Nhĩ bao che khuyết điểm như vậy biết nói thêm gì nữa cũng chẳng có hiệu quả, cầm hộp gỗ đặt lên bàn trà, đứng lên nói:

“Bên trong là Tục Cốt Sinh Cơ Lương dược, nếu như nguyên soái công tử mau chóng bình phục thì hãy dùng thử một chút.”

Bác Thiếp Nhĩ cả giận nói:

“Thủ hạ của ngươi đâu, lẽ nào đánh con trai ta xong là bỏ đi như thế sao?”

Ta lạnh nhạt nói:

“Ta đã cho bọn họ rời khỏi Bắc Hồ, có chuyện gì Long Dận Không ta sẽ thay họ gánh vác!”

Ta kéo cánh tay Lục Châu, hướng Bác Thiếp Nhĩ cáo từ nói:

“Thủ hạ của ta đã làm sai chuyện gì chắc chắn ta sẽ nỗ lực bồi thường.”

Bác Thiếp Nhĩ hừ lạnh một tiếng xoay người sang chỗ khác.

Lục Châu hướng Bác Thiếp Nhĩ cáo từ, rồi cùng ta ra khỏi phủ nguyên soái.

Đi ra cửa ngoài, A Đông tiến lên đón, ân cần nói:

“Chủ nhân, có chuyện gì hay không?”

Ta lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đã để bí dược của Tuệ Kiều lại cho hắn, nhưng chuyện này rất khó giải quyết.”

Lục Châu sâu xa nói:

“Đợi khi muội gặp Lục a ca, sẽ bảo huynh ấy nói vài câu với Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc.”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện này chờ sau rồi hãy nói đi, dù sao chúng ta cũng nhanh chóng rời khỏi Bắc Hồ, sau này không có quan hệ gì với chuyện này nữa cả.”

Lục Châu gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Chúng ta trở về chuẩn bị một chút, chiều nay đi bái tế mộ phụ hãn.”

Đến lúc hoàng hôn ta và Lục Châu theo quan viên phụ trách tiếp dẫn đi tới đông hoàng lăng của Ô Khố Tô thành. Cả tòa hoàng lăng được xây dựng trên thảo nguyên, chúng ta xuống ngựa trước đại môn biểu thị sự tôn trọng với Đại hãn.

Đi vào bên trong cánh cổng được xây dựng bằng đá cẩm thạch ta thấy những bức tượng điêu khắc tuấn mã đang chạy.

Ngựa chính là đồ đằng của người Bắc Hồ, hai vó trước của chúng tung cao, bờm dựng đứng, thể hiện tính cách cao ngạo của họ.

Ta không khỏi nhớ tới Thác Bạt Thọ Thiện phi ngựa trên thảo nguyên, quanh năm chinh chiến, uy chấn đại mạc.

Ta đỡ Lục Châu đi qua đền thờ, trải qua một hành lang thật dài, rồi mới tới một ngôi mộ màu trắng, ở hai bên toàn là cột đá cao chót vót, trên cột đá đều có điêu khắc hình tượng vạn mã tung vó.

https://thuviensach.vn

Ta cùng Lục Châu quy lạy ở trước tượng Thác Bạt Thọ Thiện, Lục Châu run giọng nói:

“Phụ hãn... con gái đã trở về...”

Nàng nghẹn ngào nói không ra lời.

Dựa theo quy củ của tộc nhân, nàng phải đốt trước mộ phụ hãn một cái trường sinh kết (giấy trường sinh).

Ta cung kính ở Thác Bạt Thọ Thiện dâng hương, tuy rằng ta và vị nhạc phụ đại nhân này không có quá nhiều tiếp xúc, thế nhưng đối với uy danh hiển hách của hắn ở trên thảo nguyên ta đã sớm nghe nói.

Cả tòa hoàng lăng được bố trí theo kiến trúc của hoàng thành, ở hai bên có tế điện và thiên điện, ở giữa là tẩm cung.

…

Trở lại phủ công chúa, đã có người đợi chúng ta ở đó.

Người đến là thị nữ Thục Linh của An Dung công chúa, nàng theo chủ nhân tới Bắc Hồ.

Thục Linh này quỳ lạy ta và Lục Châu, Lục Châu hiển nhiên vẫn còn chìm đắm trong bi thương nên ta bảo hạ nhân đỡ Lục Châu vào trong nghỉ ngơi, sau đó mới mỉm cười nói:

“Thục Linh, có phải hoàng muội của ta bảo ngươi tới đây?”

Thục Linh cười nói:

“Điện hạ đoán không sai, đúng là công chúa bảo nô tỳ tới.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đang muốn ngày mai tới gặp hoàng muội, không ngờ muội ấy lại chủ động trước.”

Thục Linh nói:

“Công chúa đêm nay mở tiệc ở Thất Xảo lâu tẩy trần cho điện hạ, nên sai nô tỳ tới đây thông báo, nhưng điện hạ và vương phi lại đi tảo mộ.”

Ta nhìn bầu trời đêm nói:

“Bây giờ cũng không phải muộn?”

Thục Linh lắc đầu nói:

“Công chúa chắc là chưa khởi hành, chúng ta đi sẽ kịp.”

Ta gật đầu nói:

“Tốt, ngươi chờ một lát, ta tắm rửa thay y phục rồi sẽ đi.”

Phong tục Bắc Hồ cởi mở hơn Đại Khang rất nhiều, sau khi nữ tử thành hôn có thể tự do hoạt động, An Dung hẹn ta ở bên ngoài cung, có thể thấy nàng sống ở Bắc Hồ vô cùng thoải mái, Thác Bạt Thuần Chiếu vẫn chưa hạn chế tự do của nàng.

Vốn An Dung mời cả Lục Châu cùng đi, thế nhưng ta thấy Lục Châu buồn bã như vậy nên bỏ ý định bảo nàng cùng đồng hành, dặn hạ nhân chiếu cố Lục Châu cho tốt rồi mang theo A Đông theo Thục Linh tới Thất Xảo lâu dự tiệc.

Mới có một thời gian không gặp, vậy mà An Dung đã thoát thai hoán cốt hoàn toàn, khí chất của nàng ta lúc này cao quý hòa nhã, mỗi động tác nhấc tay, nhấc chân đều vô cùng tự tin.

https://thuviensach.vn

Trước kia nàng ta chỉ là một cô gái ngang ngược, hiện giờ đã là hoàng hậu Bắc Hồ, có thể nói là nguyện vọng của nàng ta đã đạt được.

Hơn nữa địa vị của nàng hôm nay cũng có công sức của ta, nếu như ta không thuyết phục Tĩnh Đức phi thì nàng ta cũng không thuận lợi được gả cho Bắc Hồ.

An Dung mặc áo lông chồn màu đen, cổ áo và tay áo được thêu những hoa văn tinh xảo của người Hán, đội mũ phượng vàng, thân phận của nàng hiện giờ đã khác người thường.

Nhìn thấy ta đi vào cửa phòng, An Dung cười khanh khách đứng dậy, dịu dàng nói:

“Dận Không ca ca!”

Xưng hô thân thiết như vậy đã kéo gần khoảng cách giữa hai chúng ta, lúc này ta mới phát hiện cái bụng nàng hơi nhô, hóa ra An Dung đã mang bầu.

Nếu như ở trong hoàng thất, mang bầu là một hành động củng cố thêm địa vị của mình, nếu như An Dung có thể sinh ra một người con trai thì địa vị của nàng không thể nào dao động được nữa.

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng muội, không, bây giờ phải gọi muội là Hoàng hậu nương nương.”

An Dung dịu dàng cười nói:

“Nếu như muội không làm hoàng hậu... thì huynh sẽ không bao giờ nhận người em gái này đúng không?”

Ta cười ha hả ngồi đối diện với An Dung.

https://thuviensach.vn

A Đông và Thục Linh lui ra ngoài, An Dung tự mình rót đầy chén rượu, nhẹ giọng nói:

“Đại hãn rất sợ muội không quen với món ăn của Bắc Hồ, cho nên mời ba vị ngự trù từ Đại Khang tới, mà có một mình muội đâu cần dùng nhiều đầu bếp tới vậy, nên muội bảo họ thay nhau làm nhiệm vụ, thỉnh thoảng cho họ ít ngân lượng, rồi bảo họ lập một cái Thất Xảo lâu ở Ô Khố Tô thành, vốn đây chỉ là việc giết thời gian, để cho họ quên đi nỗi nhớ nhà, nhưng không ngờ nó dần dần trở nên thịnh vượng.”

Ta cười nói:

“Tài kinh doanh của hoàng muội cũng là đệ nhất, người làm hoàng huynh như ta thực là hổ thẹn!”

An Dung cười nói:

“Dận Không ca ca cần gì phải khiêm tốn quá mức, Đại Hãn bình thường rất khâm phục huynh, những gì huynh làm được ở Tuyên Thành đúng là làm cho người khác phải ngưỡng mộ.”

Ta cười nhạt một tiếng, không nói lời nào.

An Dung rót một chén trà xanh, nâng chung trà lên nói:

“Muội đã mang thai sáu tháng, nên hôm nay chỉ có thể lấy trà thay rượu, Dận Không ca ca chớ có trách muội nha.”

Ta cười nói:

“Ta cũng mải mê nên quên mất điều này, chúc mừng muội.”

An Dung khuôn mặt ửng hồng nói:

“Đợi cho đứa nhỏ này được một tuổi, muội sẽ dẫn nó về thăm quê.”

https://thuviensach.vn

Ta liên tục gật đầu nói:

“Đến lúc đó ta nhất định tới biên giới tiếp đón.”

An Dung nói:

“Ở chỗ này cái gì cũng tốt, nhưng mà muội vẫn lo lắng cho mẫu phi, từ khi muội rời khỏi Đại Khang chưa liên hệ gì với người cả...”

Đôi mi thanh tú của nàng nhăn lại, có vẻ ưu sầu vô cùng.

Ta an ủi:

“Sức khỏe của nương nương vốn tốt, lại có Hưng vương chiếu cố, muội không cần lo lắng.”

An Dung gật đầu nói:

“Nghe nói phụ hoàng đã đáp ứng lập huynh làm thái tử, tại sao tới bây giờ vẫn còn chưa thực hiện?”

Vừa nhắc tới vấn đề này, trên mặt của ta hiện lên sự bắt đắc dĩ, thấp giọng nói:

“Có thể phụ hoàng cho rằng ta vẫn còn chưa đủ tư cách đảm đương trọng trách như vậy.”

An Dung nói:

“Dận Thao ca ca với muội mặc dù cùng một mẹ sinh ra, thế nhưng muội biết năng lực của ca ca thua xa huynh, trong các vị hoàng huynh chỉ có huynh là người có thể đảm đương nổi trọng trách đó, sao phụ hoàng lại hồ đồ như vậy.”

https://thuviensach.vn

Ta cũng không muốn cùng An Dung nói tới chuyện ngôi vị hoàng đế, cho nên giữ im lặng.

An Dung dường như không cảm nhận được ý của ta, vẫn nói:

“Muội đã từng nhiều lần đàm luận với Đại Hãn chuyện này, đại hãn cũng cho rằng ngôi vị hoàng đế của Đại Khang chỉ có huynh mới là người thích hợp nhất.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Thác Bạt Thuần Chiếu có lẽ là người càng hi vọng ta không leo lên được chức thái ử Đại Khang, nếu như ta có thể kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước thì sẽ trở thành đối thủ mạnh nhất của hắn.”

Ta cười nói:

“Mấy hôm nay ta không gặp được Đại Hãn, không biết người đang làm gì?”

An Dung u oán thở dài một hơi nói:

“Suốt ngày bận về việc quốc sự, phụ hãn mới mất, bao nhiêu chuyện còn phải chờ người làm, ngay cả muội cũng khó mà gặp được.”

Ta bùi ngùi than thở:

“Nhà - nước không thể vẹn toàn, chăm lo việc nước thì lại xao nhãng việc nhà, hoàng muội cần hiểu nhiều hơn mới được!”

Ta bỗng nhiên cảm thấy muốn đi vệ sinh, đứng lên nói:

“Hoàng muội, ta đi ra ngoài một chút.”

An Dung cười nói:

https://thuviensach.vn

“Sao vậy? Mới uống có một chút mà đã đứng ngôi không yên rồi à?”

Ta ha hả nở nụ cười, đi ra cửa ngoài nhưng thấy Thục Linh vẫn đang đứng ở cuối hành lang, ta hỏi nàng ta đường đi, bỗng phát hiện thấy ở hai bên tai của nàng ta có mang đồ trang sức, có lẽ đây là vật được mang từ Đại Khang, nhưng mà ta lại chưa từng biết.

Ta muốn mua cho Sở nhi một cái, bèn ta cười nói:

“Đồ trang sức này đẹp vậy, mua ở đâu thế?”

Thục Linh cười nói:

“Trước đây vài ngày, Tĩnh Đức phi nương nương sai người từ Khang Đô mang tới.”

Trong lòng ta ngơ ngác, nhưng lại không biểu hiện gì cả, mỉm cười nói:

“Mẫu phi đúng là rất thương hoàng muội!”

Thục Linh gật đầu nói:

“Đúng vậy, người thường xuyên sai người truyền tin tới đây.”

Ta cười nhạt cười, xoay người rời đi, phát hiện vô tình này làm cho lòng ta nặng trĩu. An Dung vừa mới nói với ta là từ khi rời khỏi Đại Khang tới nay vẫn chưa từng liên hệ gì với Tĩnh Đức phi.

Câu nói vô tình của Thục Linh đã chứng minh nàng ta đang giả dối, ta cần phải nghĩ lại động cơ của An Dung, nàng mời ta tới dùng cơm, chẳng nhẽ chỉ đơn giản là vì tình huynh muội?

Ta chủ động rời trọng tâm câu chuyện sang thân tình trong gia tộc, thực ra ta và An Dung không tiếp xúc với nhau nhiều, cho nên không có mấy chuyện để nói.

https://thuviensach.vn

Biểu hiện của ta mặc dù không có biến hóa gì, nhưng trong lòng đã nhiều lần tự đánh giá, nếu như Tĩnh Đức phi và An Dung vẫn lén liên lạc, không biết các nàng có nhân cơ hội này lén trừ bỏ ta, loại trừ một cản trở lớn nhất cho Hưng vương Long Dận Thao lên ngôi vị hoàng đế?

An Dung một lần nữa chuyển câu chuyện về chủ đề chính, nói:

“Nghe nói thủ hạ của huynh đánh con trai của nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ?”

Ta cười nói:

“Chỉ là một chuyện nhỏ, ta và Lục Châu đã tới nhà giải thích với hắn rồi.”

An Dung lắc đầu nói:

“Dận Không ca ca, có lẽ huynh không biết tính của Bác Thiếp Nhĩ, xưa nay hắn là người thông tình đạt lý, khiêm tốn nhường nhịn người, thế nhưng nếu như có ai động tới con trai của hắn hắn sẽ không tiếc bất cứ giá nào tiến hành trả thù.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Nếu như chuyên đã xảy ra rồi, cũng chỉ còn cách đợi nó tới.”

An Dung nói:

“Chuyện này muội sẽ tìm cơ hội nói với Đại Hãn, bảo người đứng ra hòa giải chuyện này, muội nghĩ. Bác Thiếp Nhĩ chắc chắn nể mặt người.”

Ta mỉm cười nói:

“Đã như vậy, ngu huynh cám ơn hoàng muội trước.”

https://thuviensach.vn

An Dung cười nói:

“Huynh với muội là người một nhà sao có thể để cho người ngoài khi dễ ca ca của mình.”

Ta và An Dung tán chuyện vài câu, cho tới khi trời đã tối mới đứng dậy cáo từ.

Ta đỡ An Dung lên xe ngựa, sau đó mới cùng A Đông cưỡi ngựa đi về hướng phủ công chúa.

Bầu trời lúc này tuyết đã rơi nhiều, ta đi chậm thưởng thức phong cảnh, A Đông đi trước.

A Đông thấp giọng nói:

“Lần này không biết có phiền phức gì hay không?”

Ta hơi nhíu mày:

“Chẳng hiểu tại sao ta bỗng nhiên có một dự cảm không tốt.”

A Đông nói:

“Bởi vì chuyện của Bác Thiếp Nhĩ?”

Ta lắc đầu, loại dự cảm không tốt này phát sinh từ lúc ta gặp An Dung, ta mơ hồ cảm giác được nguy hiểm đang tới gần, thế nhưng ta không thể suy đoán ra nguy hiểm từ nơi nào mà tới.

A Đông bỗng nhiên ghìm cương ngựa, tuấn mã hí dài một tiếng, bốn vó nện xuống mặt đất.

Ta ghìm cương ngựa, ngẩng đầu nhìn lại thấy phía trước có mười bảy người con gái Bắc Hồ ngăn toàn bộ con đường lại. Các nàng đều mặc bì

https://thuviensach.vn

giáp đen, tuấn mã cũng màu đen, trong tay cầm đủ loại đao kiếm.

Ta và A Đông liếc mắt nhìn nhau, trên miệng không khỏi mỉm cười, ta mỉm cười nói:

“Các vị cô nương, tại hạ muốn đi qua, xin các vị mở cho một con đường!”

Một trung niên mỹ phụ đứng ở giữa, nói:

“Ngươi chính là Long Dận Không?”

Ta cười lắc đầu nói:

“Tại hạ chỉ là khách thương qua đường, Long Dận Không gì đó ta không quen biết!”

Ta chợt nhớ tới hôm nay Bác Thiếp Nhĩ đã nói hắn có mười bảy cô con gái, đám nữ lang này vừa vặn mười bảy người, cỏ lẽ là tới báo thủ cho Hốt Hồ. Hảo hán không sợ thiệt trước mắt, lừa được đám người này thì lừa.

Trung niên mỹ phụ kia nghi ngờ hỏi:

“Ngươi thật sự không phải là Long Dận Không?”

Ta cười nói:

“Vị đại tỷ này thật là thú vị, trong thiên hạ làm gì có ai muốn thay đổi tên họ của mình?”

Đột nhiên có một thanh âm thanh thúy dễ nghe vang lên:

“Đại tỷ! Đừng có tin hắn, tỷ nhìn trang phục của hắn chính là trang phục đặc thù của hoàng tộc người Hán, hơn nữa hắn đi từ phương hướng Thất

https://thuviensach.vn

Xảo lâu tới, con đường này chính là con đường về phủ công chúa, hắn không phải Long Dận Không mới là lạ!”

Ta theo hướng thanh âm nhìn lại, thấy bên cạnh trung niên mỹ phụ có một thiếu nữ, ta không nhìn rõ khuôn mặt nàng bởi vì nàng ta đeo khăn che mặt.

Dựa theo quy củ của người Hồ, thiếu nữ này chắc là chưa lấy chồng, nàng cũng là người duy nhất còn đeo khăn che mặt trong mười bảy cô gái đứng đây.

Ánh mắt của trung niên mỹ phụ kia trở nên âm lãnh vô cùng, cả giận nói:

“Giỏi cho Long Dận Không, ngươi quả nhiên gian xảo dị thường!”

Ta nhìn A Đông, giật cương ngựa, đồng thời bỏ chạy.

Mười bảy Hồ nữ cũng đồng thời đuổi theo ta.

A Đông lớn tiếng nói:

“Chủ nhân đi trước, thuộc hạ ứng phó với các nàng cho!”

Ta lớn tiếng dặn dò:

“Ngàn vạn lần không thể đả thương các nàng!”

Đối phó với đám Hồ nữ điêu ngoa này thực sự là rất khó, ta không muốn tiếp tục phải trở mặt với lão già Bác Thiếp Nhĩ.

Tuyết càng rơi càng lớn, hơn nữa do trong đêm tối nên ta không cách nào nhận rõ xung quanh, chỉ cần có đường là bỏ chạy. Khi ta xoay người nhìn lại đã thấy A Đông bị mấy Hồ nữ bao vây, năm Hồ nữ còn lại đuổi theo ta.

https://thuviensach.vn

Ta không thể tránh được lắc đầu, vụt vào mông ngựa hai cái, dùng tốc độ cao nhất bỏ chạy về phía trước. Đột nhiên phía trước xuất hiện một đám người, hóa ra là tuần thành vệ binh, ta vừa mừng vừa sợ, lớn tiếng nói:

“Người đâu cứu mạng!”

Mấy tên vệ binh nhìn ta một cái, không những không giúp mà họ còn trốn sang một bên, họ đều biết đây là chuyện của mấy người con gái của Bác Thiếp Nhĩ, ai dám dây dưa cơ chứ.

Ta biết hi vọng vào đám vệ binh này thực sự là vô vọng, bèn quay đầu ngựa chạy vào một con hẻm bên trái. Con hẻm này cực sâu, đi được hơn trăm mét, ta rút chủy thủ bên hông, mượn lực nhảy lên trên, dùng hai chân kẹp vào bờ tường.

Ngựa của ta vẫn chạy về phía trước, không bao lâu thấy năm Hồ nữ phóng ngựa vào tận đây.

Ta ngừng thở, không dám lên tiếng, rất sợ bị các nàng phát hiện.

Đợi cho năm Hồ nữ kia đi xa, ta mới an tâm một chút, khi định nhảy xuống, thì lại nghe thấy tiếng vó ngựa truyền lại, ta chỉ còn cách giữ vững tư thế, mồ hôi theo tuyết chảy xuống dưới.

Ta cúi đầu nhìn lại, thấy một giọt mồ hôi theo gió rơi xuống, đúng lúc Hồ nữ che mặt kia lao qua.

Mồ hôi rơi xuống tay nàng, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trong đôi mắt đẹp đã có sự nghi ngờ.

Ta biết hành tích đã bại lộ, lăng không nhảy xuống sau lưng của Hồ nữ, ta vòng tay ôm lấy nàng và cảm nhận được một mùi hương.

https://thuviensach.vn

Hồ nữ kia ngửa đầu đấm ra sau một cái, ta bất ngờ không kịp đề phòng bị đấm trúng mũi, đau tới cực điểm, nước mắt chảy ra ròng ròng. Hồ nữ lại huých khửu tay vào ngực ta, ta đưa tay bẻ tay nàng lại, rồi áp vào lưng.

Phía trước lại vang lên tiếng vó ngựa, hiển nhiên là năm Hồ nữ kia đã phát hiện đây là kế kim thiền thoát xác, đuổi ngược trở về.

Trong lúc tình thế cấp bách, ta chỉ còn cách dùng chủy thủ đâm vào mông ngựa một cái.

Con ngựa đau đớn hí lẻn một tiếng thảm thiết, giống như một mũi tên lao vút ra ngoài. Thân hình chúng ta đồng thời ngửa ra sau, suýt nữa thì rơi xuống, ta lập tức đan hai tay lại với nhau, ôm chặt lấy eo của Hồ nữ kia.

Những Hồ nữ còn lại thấy tình thế không ổn, cuống quít vụt ngựa đuổi theo.

Hồ nữ kia trải qua lúc bị nguy hiểm, quên mất cả chuyện đánh ta, hai tay nàng cầm chặt cương ngựa, cố gắng làm cho ngựa dừng lại. Ta ôm chặt lấy nàng, sợ bị ngã xuống.

Sự đau đớn làm cho tuấn mã điên cuồng bỏ chạy, tốc độ đạt tới cực hạn, những bông tuyết đập rát cả mặt.

Ta cúi đầu, nấp sau lưng Hồ nữ, từ thân hình nàng truyền tới mùi thơm nhàn nhạt, tim nàng đập thình thịch, đúng là có cảm giác hương diễm kích thích.

Tuấn mã chạy hồi lâu, tốc độ vẫn không giảm bớt, đột nhiên nó dừng vó, bốn chân cắm xuống đất thật sâu.

Do dừng quá đột ngột, thân hình của chúng ta lập tức lao vút lên phía trước, Hồ nữ kia cũng không nắm được cương ngựa nữa, bay vút lên không trung, nặng nề rơi xuống mặt tuyết.

https://thuviensach.vn

Thân hình ta rơi thẳng vào người Hồ nữ, nàng trở thành tấm đệm giảm đau cho ta. Tuy vậy, đầu óc ta vẫn ong ong, có chút choáng váng, khi tỉnh lại nhìn nàng thì thấy hai mắt nàng ta nhắm nghiền, giống như là đã chết.

Trong lòng ta hoảng hốt, ta rất sợ hãi, nếu như ta đè chết con gái của Bác Thiếp Nhĩ, vậy thì phiền toái này lớn rồi.

Ta sờ cổ nàng thấy mạch vẫn còn đập mới yên lòng một chút. Khi nhìn lại chỗ con ngựa, thấy bốn phía trống không, chẳng biết nó chạy đi đâu rồi.

Tuyết càng rơi càng lớn, ta đối với địa phương này không quen, cho nên không cách nào nhận ra được đường lối.

Ta ôm lấy Hồ nữ đi theo dấu chân ngựa trở về, đi được một đoạn đi chẳng còn dấu vết nào nữa, ta không khỏi thở dài, bốn xung quanh chỉ là cánh đồng mênh mông, chẳng biết mình đã ở phương nào rồi.

Căn cứ vào tốc độ của ngựa và thời gian tính toán, chỗ này cách vị trí ban đẩu phải tới mười dặm, nếu như ta ôm nàng trở lại thì không thể trở về được.

Trong cánh đồng tuyết mênh mông, có một căn nhà tranh cô liêu đứng trong bão tuyết, trong căn nhà này không có ánh sáng, không biết là có người ở hay không.

Ta ôm Hồ nữ đi vào trong, nếu như bỏ nàng lại, nàng mà gặp nguy hiểm gì thì mọi chuyện sẽ tính trên đầu ta, ta đành phải làm người tốt một lần.

Đi tới bên cạnh nhà tranh, ta gõ cửa phòng, nhưng không có ai lên tiếng trả lời. Ta lấy tay nhẹ nhàng đẩy cánh cửa, cánh cửa đổ ầm xuống, có thể nhận ra nơi này không có người ở đã lâu rồi.

Ta đặt Hồ nữ xuống đất, kiếm mấy miếng gỗ trong phòng, chọn một vị trí trống trải, châm lửa.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 125: Khốn Cảnh

Tại góc trong ngôi nhà tranh này chồng không ít củi khô, bên cạnh đống củi khô còn có một lò sưởi, ta dứt khoát nhóm lên lửa trong lò sưởi. Cửa sổ gian phòng này được xây rất cao, xem ra là chuyên dùng để thoát khói và thông khí, dù có thêm như vậy nhưng ta vẫn cảm thấy có chút nóng bức ngột ngạt, nên không ngừng bị ho khan, qua hồi lâu mới có thể thích ứng được. Lúc sau, ánh mắt ta rơi vào trên người Hồ nữ (phụ nữ người Hồ), thấy nàng vẫn còn đang mê man và chưa hề có dấu hiệu tỉnh lại, trong lòng không khỏi bắt đầu lo lắng.

Ta vỗ nhè nhẹ lên vai nàng, nàng vẫn không có phản ứng.

Cúi đầu nhìn một chút khuôn mặt của nàng, trong lòng ta không khỏi có chút hiếu kỳ, lại không biết con gái của Bác Thiếp Nhĩ thì sẽ có bộ dáng gì nữa, hơi do dự, rốt cuộc đưa tay duỗi về cái khăn che mặt, một tay lấy cái khăn che mặt tháo xuống, thấy Hồ nữ này làn da nõn nà, mặt mày như họa, không ngờ là một mỹ nhân mười phần, từng đường nét trên khuôn mặt tràn ngập một loại phong tình ngoại quốc, có một loại phong vận khác với mỹ nữ Trung Nguyên. Ta thầm nghĩ: ‘Nếu Hồ nữ này quả thật bị thương nặng, ta có cần dùng phương pháp Âm Dương song tu của Vô Gian Huyền Công cứu nàng tỉnh lại hay không đây?’. Lập tức bản thân lại tỉnh ngộ, thầm mắng bản thân bị sắc làm mờ mắt, nếu dùng phương pháp này cứu nàng tỉnh lại, chỉ sợ Bác Thiếp Nhĩ lại muốn tăng thêm cho mình một cái tội danh cưỡng gian, chẳng phải là càng thêm phiền phức hay sao.

Lúc này đột nhiên thấy Hồ nữ này lông mi giật giật, ta ngờ tới nàng muốn tỉnh lại, cuống quít che lại tấm khăn cho nàng như cũ, không nghĩ tới

https://thuviensach.vn

Hồ nữ này vẫn chưa tỉnh lại như ta suy nghĩ.

Ta nhịn không được lại tiếp cận qua, không nghĩ tới Hồ nữ kia đột nhiên mở mắt, vung lên hai nắm tay binh một tiếng đấm vào mũi ta, ta vội vàng đem đầu ngửa lên. Như vậy mặc dù giảm xuống đại bộ phận lực đạo của nàng, thế nhưng mũi người là một bộ vị mềm mại nhất, lực đạo còn lại cũng đủ đánh cho ta nước mắt chảy ròng.

Ta liên tiếp lui về phía sau mấy bước mới đứng vừng gót chân, che mũi cả giận nói:

“Nha đầu, cô thật không có nhân tính, ta hảo tâm cứu cô, nhưng cô lại nhiều lần ám toán ta!”

Hồ nữ chậm rãi đứng dậy, trở tay cầm lấy cây gậy dài chừng một trượng ở bên cạnh, đôi mắt lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

“Long Dận Không, trước đây ngươi đả thương ca ca ta, hiện tại lại ý đồ gây rối với ta, hôm nay ta nhất định phải cho ngươi bị khuất phục tại chỗ!”

Ta vẫn đang không ngừng chảy xuống nước mắt, hai tay lau đi nước mắt.

Hồ nữ cười lạnh nói:

“Ngươi hiện tại khóc có phải đã muộn rồi không?”

Ta thiếu chút nữa bị nàng khiến cho tức giận đến thờ không nổi, ta đâu có phải khóc, nếu không phải là bị nàng liên tục đánh cho hai lần vào mũi, làm sao ta lại bị chật vật đến nông nỗi này.

Còn chưa đợi ta nói,nàng đã giơ lên cây gậy trong tay quét ngang tới đầu ta, nhà tranh vốn vừa nhỏ vừa hẹp, ở trong một không gian như thế này rất khó tránh khỏi đòn công kích của nàng, ta tung một cước đá văng cửa phòng đang hờ khép, sau đó lui ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Dưới bầu trời đêm hoa tuyết bay lượn, ta lui đến trên một cánh đồng tuyết mênh mông trống trải.

Không nghĩ tới Hồ nữ vẫn đang tiến sát từng bước, đuổi theo ta.

Ta cười khổ nói:

“Nha đấu, ngươi và ta nước giếng không phạm nước sông, cả gian nhà tranh ta cũng tặng cho ngươi, áo khoác lông cừu ta cũng tặng đưa cho ngươi, ngươi còn muốn gì nữa?”

Hồ nữ cả giận nói:

“Hôm nay không phải là ngươi chết chính là ta mất mạng!”

Nói hét câu, trường côn trong tay bổ về phía ta.

Ta lui liền ba bước cuối cùng cũng tránh được một kích của nàng, vừa nhìn lại thấy bước đi của nàng chuệnh choạng, không tới hai bước thì trượt chân té ngã trên mặt tuyết.

Ta không thể tránh được lắc đầu nói:

“Lần này là tự cô ngã đó đừng có mà trách ta. Cô tự mà lo liệu đi, ta cáo từ trước.”

Xoay người đi về đằng xa, không nghĩ tới Hồ nữ kia ở phía sau lại bi thương bật khóc.

Ta nghe thấy thì không đành lòng, quay lại đi tới bên cạnh nàng, hỏi:

“Cô khóc cái gì? Hôm nay đều là cô đuổi đánh ta, ta đâu có động đến cô cái nào đâu, có hại chính là ta mà.”

Hồ nữ khóc thút thít nói:

https://thuviensach.vn

“Ở đây khắp nơi không có người, ngươi lại bỏ mặc một mình ta ở lại đây rốt cuộc là có dụng ý gì?”

Ta thực sự là vừa bực mình vừa buồn cười:

“Rõ ràng vừa rồi là cô muốn chém muốn giết, lẽ nào ta ở lại chỗ này chờ cô giết ta sao?”

Hồ nữ nói:

“Chí ít đêm nay ta đáp ứng sẽ không giết ngươi, ngươi cũng đừng bỏ mặc ta ở lại chỗ này môt mình.”

Ta chưa từng thấy qua có người lại đặt điều kiện với người khác như vậy, nhớ tới quyền thế của Bác Thiếp Nhĩ tại Bắc Hồ, kẻ thù này vẫn là nên giải không nên kết, ta gật đầu nói:

“Cô chỉ cần không truy sát ta nữa, đêm nay ta sẽ ở lại đây với cô.”

Hồ nữ đưa một đoạn cây cho ta, ta cầm lấy một đầu gậy rồi kéo nàng lên, nàng chống gậy khập khiễng đi về hướng nhà tranh, xem ra chân trái của nàng đã bị thương rồi, chắc là bị thương do vừa rồi khi xuống ngựa.

Nhìn thản ảnh đầy vẻ thướt tha của nàng, ta thầm nghĩ trong lòng: ‘Nếu như mang theo một ít Mê Tình tán qua đây thì tốt rồi, nhất định phải làm cho nàng ta có bầu luôn, đến lúc đó mang về cho Bác Thiếp Nhĩ một đứa cháu từ trên trời rơi xuống, ngẫm lại chắc trong lòng hắn cũng cảm thấy vui vẻ.”

Trở lại nhà tranh, ta đóng lại cửa phòng, cùng Hồ nữ ngồi ở bên đống lửa, nàng ôm chắc cây gậy trong tay vô cùng cảnh giác nhìn ta.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu để cho ta ở cùng với cô, vì sao lúc nào cũng chăm chăm giám thị ta như thế làm gì?”

Hồ nữ nói:

“Ngươi quỷ kế đa đoan, ai biết ngươi có thể đối với ta có bất lợi gì hay không?”

Ta cười lạnh nói:

“Nếu ta muốn làm gì thì vừa rồi thừa dịp cô còn đang hôn mê đã cường bạo cô từ lâu rồi!”

Hồ nữ cả giận nói:

“Ngươi... ngươi nghĩ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn vậy cùng cầm thú có gì khác đâu?”

Ta hỏi ngược lại:

“Nếu cô nói hiên ngang lẫm liệt như thế sao không nghĩ đến hành vi của ca ca cô thế nào đi? Hắn ngay tại trước công chúng ngang nhiên dám cường bạo một cô gái chưa đến tuổi trưởng thành, thế đó có phải cũng là hành vi của cầm thú hay không?”

Hồ nữ nói:

“Ca ca ta thương nàng ta nên muốn nạp nàng làm thiếp, sao ngươi có thể sử dụng hai chữ cường bạo? Rõ ràng là thủ hạ của ngươi muốn phi lễ với tẩu tử tương lai của ta, mượn cơ hội đả thương ca ca của ta.”

Ta cười lạnh nói:

“Các ngươi biết Cân thị gia tộc tại quyền cao chức trọng, muốn nói như thế nào tự nhiên là do các ngươi!”

https://thuviensach.vn

Hồ nữ cả giận nói:

“Chúng ta biết Cân thị gia tộc là danh môn vọng tộc, có khi nào đã từng ỷ thế hiếp người hay chưa?”

Ta thản nhiên nói:

“Cô luôn mồm nói cô gái của Xoa Tháp tộc là tẩu tử chưa quá môn của cô, thế trước khi phát sinh chuyện này cô có từng gặp qua cô ấy hay chưa?”

Hồ nữ lặng lẽ không nói gì.

Ta lớn tiếng nói:

“Ca ca cô rốt cuộc là đã làm qua bao nhiêu chuyện ác, chính trong lòng cô rõ ràng nhất, cha cô cũng đã nói rõ, chẳng qua là ông ấy có tấm lòng thương con, bất kể Hốt Hồ làm chuyện gì ông ấy cũng nghĩ biện pháp giải vây cho hắn, đền bù mà thôi.”

Hồ nữ nói:

“Mặc dù ca ca ta đã làm sai chuyện gì, cha ta cũng đã đền bù giúp hắn rồi!”

Ta xem thường cười nói:

“Nếu như ta cường bạo cô, sau đó cưới cô nhập môn, cha cô có phải cũng xem như tất cả mọi chuyện cũng chưa từng phát sinh qua đúng không?”

Hồ nữ lần này không ngờ cũng không mắng ta, chỉ lặng yên đặt cây gậy trong tay qua một bên.”

Ta lại châm thêm vài cây củi vào đống lửa, một đêm này dù thế nào ta cũng không dám đi ngủ, sự giả dối và âm hiểm của phụ nữ ta đã lĩnh giáo

https://thuviensach.vn

qua vô số lần, Hồ nữ này biểu hiện ra tất cả, có lẽ cũng chỉ là giả tạo mà thôi.

Thời gian trôi qua khi đang mang tâm trạng đề phòng thường bao giờ cũng dài đằng đẵng, cùng đối lập với mỹ nhân, lần đầu tiên cảm thấy đêm sao dài và khó có thể vượt qua như vậy.

Ngoài cửa sổ gió lạnh gào thét, tuyết vẫn không có dấu hiệu ngừng rơi.

Ta nhịn không được ngáp một cái, từ khi đi tới Ô Khố Tô này mấy buổi tối cũng trở nên cực kỳ không yên bình, những chuyện liên tiếp làm cho ta ngay cả yên ôn ngủ một đêm cũng không có.

Hồ nữ đánh vỡ trầm mặc trước tiên:

“Tỷ tỷ của ta nhất định vẫn đang đi tìm ta.”

Ta cười nói:

“Ta cũng không muốn giữ cô ở lại chỗ này, chỉ là bản thân ta cũng tìm không được đường trở về mà thôi.”

Nhớ tới chuyện vừa rồi nàng không khỏi dữ tợn nhìn vào ta chằm chằm:

“Long Dận Không, nếu như không phải là ngươi đâm vào... con ngựa một đao, nó cũng sẽ không bị giật mình.”

Nàng hơi do dự vì không muôn nói ra từ mông, có thể là cảm thấy có phần bất nhã.

Ta mỉm cười nói:

“Mọi chuyện đã tới loại tình trạng như trước mắt, chúng ta cần gì phải truy cứu nguyên nhân làm gì, vẫn là đợi đến trời sáng chúng ta phân biệt phương hướng rồi trở về mới tính tiếp đi.”

https://thuviensach.vn

Có lẽ là rốt cuộc chống cự không nổi cơn buồn ngủ, Hồ nữ rốt cuộc tựa vào trên vách tường ngủ mất.

Một mình ta tu hành Vô Gian Huyền Công cho đến hừng đông.

Lúc tảng sáng, ta vươn hai cánh tay một cái, từ trên mặt đất đứng dậy, lại bỏ vào mấy cây củi vào đống lửa đang gần sắp tắt, thấy Hồ nữ vẫn còn đang ngủ say thì không khỏi bật cười, nha đầu kia đối với ta cũng rất yên tâm, nếu như ta có ý đồ gì, lúc này nàng chẳng phải đã bị thiệt thòi rất lớn rồi còn gì. Ta lặng yên kéo ra cánh cửa phòng, thấy trước mắt đã trở thành một khung cảnh hoàn toàn trắng xóa.

Ta đóng lại cửa phòng, sau khi phân rõ hướng đông mới lên đường. Nếu tiếp tục ở tại chỗ này khẳng định là hành động cực kỳ không sáng suốt, không lâu sau sẽ có người tìm kiếm qua đây, nếu như thấy ta cùng Hồ nữ ở cùng một chỗ, không biết lại sẽ sinh ra cái chuyện phiền toái gì nữa.

Ta đi về phía trước được khoảng một dặm thìmới gặp được một người qua đường, hỏi hắn chỗ trung tâm của thành Ô Khố Tô, sau đó đạp trên tuyết đọng đi về hướng phủ công chúa.

Đang trên đường thì gặp được Đằng Đa Nhĩ cùng các thủ hạ khác đang đi tìm kiếm ta, bọn họ kinh hỉ nhảy xuống ngựa tới. Đằng Đa Nhĩ lớn tiếng nói:

“Chủ nhân, chúng ta đã tìm ngài mất cả buổi tối rồi đó.”

Ta cười cười nói:

“Các huynh đệ khổ cực rồi, A Đông có trở về không?”

Đằng Đa Nhĩ gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đã trở về rồi, hắn cũng dẫn mọi người đi tìm ngài ở hướng khác, ta lập tức sai người đi thông tri cho hắn.”

Ta gọi Đằng Đa Nhĩ qua một bên, thấp giọng nói với hắn vị trí của Hồ nữ kia rồi sai hắn mang theo một con ngựa cho ả, đây coi như là biểu hiện lấy ơn báo oán của ta.

Trở lại trên đường, thủ hạ nói cho ta biết, tối hôm qua người của phủ nguyên soái đi đến phủ công chúa đòi người, điều này đã kinh động Lục Châu, hiện tại song phương cũng đều đang đi tìm chúng ta.

Chuyện tối hôm qua bất kể ở phía người nào, ta cũng không có bất cứ sai lầm gì, nếu như không phải là mấy đứa con gái của Bác Thiếp Nhĩ tại trên đường chặn ta thì cũng sẽ không diễn biến đến loại tình trạng này. Tuy nhiên chỉ cần đứa con gái của hắn còn có chút lương tâm hắn là sẽ nói ra tình hình thực tế tối hôm qua, điều này có thể cải biến địch ý của Bác Thiếp Nhĩ đối với ta cũng chưa hẳn không thể.

Mặc dù ta đã chuẩn bị tâm lý rất đầy đủ, nhưng tình hình trước phủ công chúa vẫn làm cho ta giật mình, hai vị nữ tướng suất lĩnh hơn năm trăm nương tử quân tại trước đại môn trận địa sẵn sàng, rõ ràng đến đây là vì ta.

Dẫn đầu chắc là con gái lớn của Bác Thiếp Nhĩ, tên thủ hạ thấp giọng nới với ta:

“Cô ta là Hoắc Hắc Mộc A con gái lớn của Bác Thiếp Nhĩ, nữ tướng nổi danh ở Bắc Hồ.”

Ta nhíu nhíu mày, mặc kệ nàng là ai, mang binh bao vây trước đại môn phủ công chúa cũng quá càn rỡ rồi.

Hoắc Hắc Mộc A lớn tiếng nói:

“Long Dận Không, ngươi bắt Sách Mạt Nhi đi đâu rồi?”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Đại tiểu thư nói gì vậy? Hiện tại muội muội của cô hắn là lông tóc không tổn hao gì về đến nhà rồi mới đúng chứ, có chuyện gì cô cứ gặp nàng mà hỏi đi.”

Hoắc Hắc Mộc A cười lạnh nói:

“Người Hán các ngươi từ trước đến nay thường giả dối, ngươi nghĩ rằng ta sẽ tin ngươi sao?”

Ta hờ hững cười nói:

“Tin hay không thì sự thực có thể chứng minh tất cả, cô có thể phái người trở lại hỏi rõ tình huống rồi mới quay lại đây nhận xét nhé.”

Trên mặt Hoắc Hắc Mộc A tràn ngập nghi ngờ, lúc này một nữ binh đi tới bên cạnh nàng, sau đó ghé sát vào tai nàng nói điều gì.

Trên mặt Hoắc Hắc Mộc A hiện ra một tia kinh hỉ, nàng lập tức phất phất tay nói:

“Chúng ta đi!”

Trong nháy mắt hơn năm trăm danh nữ binh rút lui không còn một mống.

Trở lại vương phủ, Lục Châu khẩn trương tiến lên nghênh đón, cầm hai tay ta nói:

“Dận Không, ngươi có chuyện gì hay không?”

Ta cười nói:

“Chỉ bằng mấy đứa con gái của Bác Thiếp Nhĩ sợ rằng chưa làm gì được ta đâu.”

https://thuviensach.vn

Lục Châu thở dài nói:

“Chuyện này Bác Thiếp Nhĩ thúc thúc hẳn là không cảm kích chút nào, Hoắc Hắc Mộc A tỷ tỷ từ trước đến nay tính nết hung dữ, đối với tên Hôt Hồ đệ đệ duy nhất lại cực kỳ sủng ái, thủ hạ của tỷ tỷ có một nữ binh doanh, khoảng chừng có hai ngàn người, vừa rồi mang binh vây quanh phủ đệ của ta khẳng định chính là chủ ý của tỷ ấy.”

Ta cười lạnh nói:

“Hoắc Hắc Mộc A lá gan không nhỏ, chuyện này nếu làm cho Khả Hãn biết, bất kể Bác Thiếp Nhĩ có công lao thế nào cũng phải đem cô ta trị tội.”

Lục Châu nói:

“Hoắc Hắc Mộc A tỷ tỷ cũng không phải người xấu, lúc đầu tỷ ấy đối với ta cũng rất tốt. Ta sở dĩ không có đi ra ngoài gặp lại nàng là vì tránh phải bị xấu hổ. Chuyện này hay cứ bỏ qua đi, dù sao trước đây Nhã Khắc cùng Lang Lạt cũng là huynh đệ của nàng, mục đích ta trở về chủ yếu là bái tế phụ hãn, cũng không muốn sinh sự nhiều làm gì.”

Trong lòng ta thì lại không nghĩ như vậy, cho dù Hoắc Hắc Mộc A tính tình hung dữ, nhưng nàng đã làm ra loại chuyện này thì Bác Thiếp Nhĩ sẽ không làm như không thấy gì cả được, cho dù ông ta quyền cao chức trọng cũng không đến mức có lá gan lớn như vậy để mặc con cái thích làm gì thì làm. Mặc dù Thác Bạt Thuần Chiếu thân là Khả Hãn cũng có thể nghe được một ít phong thanh, thế nhưng tất cả những người này đều bảo trì trầm mặc, dường như căn bản không biết có chuyện này xảy ra vậy, nhớ tới lời bịa đặt của An Dung trước đây đối với ta, trong lòng ta nhịn không được rùng mình, chắc không phải Thác Bạt Thuần Chiểu muốn hạ thủ với ta đấy chứ?

https://thuviensach.vn

Cái ý nghĩ này làm cho ta nhất thời rơi vào trong nỗi kinh hoàng không hiểu, ta vẫn đang lo lắng Bắc Hồ mới vừa kết thúc chiến tranh, đang ở trong giai đoạn nghỉ ngơi để lấy lại sức, nhưng lại bỏ qua một khả năng khác. Cùng ổn định bên trong mưu cầu phát triển cùng với đi xâm lược cướp đoạt để lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, nếu như Thác Bạt Thuần Chiếu lựa chon cái thứ hai, lần này trừ khử ta chính là thời cơ tốt nhất.

Từ khi ta tới Bắc Hồ, hắn thủy chung đối với ta phòng ngừa mà không gặp, về phần lễ tiết hiển nhiên đã có phần chậm trễ, sau khi ta cùng Bác Thiếp Nhĩ phát sinh xung đột đến nay hắn ta vẫn chưa có làm qua cái biểu hiện gì với ta hết, thậm chí Hoắc Hắc Mộc A suất quân vây phủ công chúa cũng mặc kệ, điều này quyết không phải là đạo đãi khách của nhất quốc chi quân, huống chi ta là muội phu của hắn ta, còn là phò mã của Bắc Hồ nữa mà.

Duy nhất một lời giải thích đó là Thác Bạt Thuần Chiếu đối với ta đã nổi lên sát niệm, hắn muốn nhân cơ hội này diệt trừ ta, tập kết binh lực đánh bất ngờ khi cương vực của ta vừa mới hình thành. Khó trách hắn lại tự mình viết thơ mời ta đến đây kết minh, xem ra lần này kết minh là giả, mượn cơ hội này trừ khử ta mới là thật.

Lục Châu thấy ta vẻ mặt ngưng trọng, nhịn không được hỏi:

“Ngươi có chuyện gì thế?”

Ta lắc đầu nói:

“Không có việc gì! Có lẽ là do tối hôm qua quá mệt mỏi, ta về nghỉ ngơi trước đây.”

Trở lại thư phòng, trong lòng ta lo lắng không yên, không ngờ bản thân mình nhất thời sơ sẩy lại rơi vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan như thế này.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, giọng nói của A Đông vang lên:

“Chủ nhân!”

“Vào đi!

Thanh âm của ta trở nên có chút trầm xuống.

A Đông đẩy cửa đi vào, trên cánh tay trái có băng bó lụa trắng, hiển nhiên do tối hôm qua ẩu đả đã bị thương.

Hắn trở tay đóng lại cửa phòng, thấp giọng nói:

“Chủ nhân có chuyện gì không?”

Ta lắc đầu nói:

“Ngươi trên đường tìm kiếm ta nghe được tin tức gì?”

A Đông nói:

“Ta chính là muốn thông báo chuyện này cho chủ nhân, từ tối hôm qua bắt đầu toàn bộ cửa thành Ô Khố Tô cũng gia tăng thêm mức độ kiểm soát, không biết có phải nhắm vào chuyện của mấy người Nhã Khắc hay không.”

Ta trầm ngâm chốc lát, rất nhanh hai nắm tay đặt ở trên án thư, nói:

“A Đông, ngươi đi chuẩn bị, chúng ta lập tức rời khỏi Ô Khố Tô!”

A Đông hơi sửng sốt:

“Cái gì?”

Ta hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này rất kỳ la, ta hoài nghi Thác Bạt Thuần Chiếu muốn hạ thủ đối với ta!”

A Đông mở to hai mắt, hồi lâu mới nói:

“Chủ nhân là muội phu của hắn mà!”

Ta cười lạnh nói:

“Có lẽ trong ý nghĩ của hắn ta chỉ là một đối thủ tranh đoạt thiên hạ với hắn mà thôi, so với cứ ngồi chờ ta ngày càng lớn mạnh, không bằng thừa dịp ta cánh còn chưa cứng bóp chết ta từ bây giờ!”

Ta đứng dậy đi tới trước mặt A Đông:

“Chuyện này không thể để cho bất cứ người nào biết được, Lục Châu cũng không ngoại lệ!”

A Đông nặng nề gật đầu.

Hắn xoay người đang muốn đi ra ngoài, lại nghe ngoài cửa truyền đến giọng nói của Đằng Đa Nhĩ:

“Chủ nhân, trong cung có đặc sứ phái qua đây!”

Ta cùng A Đông liếc mắt nhìn nhau, ta giật lại cửa phòng đi ra ngoài.

Đằng Đa Nhĩ nói:

“Chủ nhân, Vương phi cùng đặc sứ đang ở phòng khách nói chuyện.”

Ta gật đầu, hướng A Đông nói:

“Ngươi đi đi, tất cả cứ y theo lời ta nói mà làm!”

Lúc này mới cùng Đằng Đa Nhĩ đi tới phòng khách.

https://thuviensach.vn

Qua đây truyền chỉ chính là tổng quản Hắc Đô Liêu Sai của Bắc Hồ hoàng cung, y thấy ta đi vào vội vàng đứng lên, cười tủm tỉm nói:

“Nô tài Hắc Đô Liêu Sai tham kiến phò mã.”

Ta mỉm cười nói:

“Đại tổng quản qua đây khẳng định có chuyện quan trọng rồi!”

Hắc Đô Liêu Sai nói:

“Đại hãn hôm nay chính ngọ thiết yến tại Đông Lâm cung nhằm tẩy trần cho công chúa và phò mã, xe ngựa đang chờ ở ngoài cửa.”

Trong lòng ta trầm xuống, không nghĩ tới Thác Bạt Thuần Chiếu lại ở phía sau đón tiếp ta, mắt thấy bây giờ đã là chính ngọ, xem ra trong nhất thời ta không cách nào thoát thân được.

Lục Châu dịu dàng cười nói:

“Ta còn tưởng Lục đại ca đã quên chúng ta rồi chứ.”

Hắc Đô Liêu Sai cười nói:

“Hôm nay đại hãn bộn bề nhiều việc, cho dù như thế nhưng vì yến hội buổi trưa hôm nay cũng phải ráng dành một chút thời gian.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Yến vô hảo yến (không phải tiệc tốt), không biết rốt cuộc Thác Bạt Thuần Chiếu đang muốn giở trò gì đây?”

Lục Châu tính tình đơn thuần, đâu có thể nghĩ ra nhiều chuyện như vậy, mỉm cười kéo cánh tay của ta nói:

“Cuối cùng cũng được nhìn thấy Lục đại ca rồi.”

https://thuviensach.vn

Trên mặt ta nở một nụ cười miễn cường, nhưng nội tâm tại tính toán làm sao để chạy trốn đây.

Lần này Hắc Đô Liêu Sai hiển nhiên đã chuẩn bị đầy đủ, ngoại trừ một chiếc xe ngựa xa hoa đến đây nghênh tiếp, còn có hai mươi võ sĩ đi theo phụ trách bảo hộ an toàn cho chúng ta. Từ trong những động tác của các võ sĩ này, ta đã nhìn ra tất cả bọn họ đều là cao thủ nhất lưu, tiếng là bảo hộ an toàn cho chúng ta, sợ rằng dụng ý chân chính là giám thị hướng đi của ta mà thôi.

Trước khi ra khỏi cửa ta còn gọi A Đông, không biết thế nào, ta có một dự cảm cường liệt, vừa vào cửa cung tất nhiên sẽ nguy cơ từng bước.

Ngồi ở bên trong xe ngựa, ta nhắm chặt hai mắt, kiệt lực phải ép buộc bản thân quên đi tất cả tâm tư hỗn loạn, nắm chặt thời gian phải để cho ý nghĩ được nghỉ ngơi đầy đủ. Thế nhưng mặc kệ ta nỗ lực thế nào, trong đầu thủy chung không chiếm được sự yên lặng dù chỉ chốc lát. Căn cứ theo tình huống hiện tại Thác Bạt Thuần Chiếu có lẽ sẽ cho rằng ta vẫn chưa có nhận ra được động cơ của hắn, nếu ta lợi dụng được tâm lý này của hắn biết đâu ta có thể thành công chạy thoát được.

Từ bên ngoài truyền đến tiếng vó ngựa, nghe qua ta có thể đoán được số võ sĩ phụ trách hộ tống chúng ta đã gia tăng thêm rất nhiều, tâm tình của ta trở nên càng trầm trọng hơn, ta chỉ sơ sẩy nhất thời đã khiến cho bản thân rơi vào cục diện hoàn toàn bị động thế này. Thác Bạt Thuần Chiếu tại phương diện mưu đoạt thiên hạ quả thực vượt xa ta, quốc lực của Bắc Hồ mặc dù là cơn sóng nhỏ đang bị vây hãm nhưng vẫn vượt ta quá xa, bắt được ta chẳng khác nào như đã thanh trừ một cái tai hoạ ngầm thật lớn.

Xe ngựa đi thẳng đến phía ngoài Đông Lâm cung, ta và Lục Châu xuống xe ngựa, trong và ngoài cửa cung tuyết đọng đã được quét sạch từ lâu, trên mặt đường ngưng kết một tầng băng mỏng, khi giẫm lên mặt trên khẽ phát ra âm thanh rất lanh lảnh.

https://thuviensach.vn

Dựa theo thường lệ, ta và A Đông đem tất cả vũ khí tùy thân đều giao cho thị vệ trước cửa bảo quản.

Sau đó được Hắc Đô Liêu Sai dẫn đi vào cửa cung, kiến trúc của Đông Lâm cung mặc dù khí thế rộng lớn nhưng ta không lòng dạ nào để thưởng thức, mây đen dày đặc đang bao phủ trong lòng ta không sao xua đi được.

Thác Bạt Thuần Chiếu mặc chiếc áo khoác lông chồn đen, đang chắp tay đứng ở trên đài cao, trên mặt lộ ra một dáng tươi cười thản nhiên, từ vị trí của ta phải ngửa mặt lên nhìn mới có thể thấy dáng dấp của hắn, nhìn từ góc độ như vậy vóc người của hắn lại có vẻ cao to hơn nhiều.

Ta nở nụ cười đi nhanh lên bậc thang, Thác Bạt Thuần Chiếu chậm rãi đi xuống, chúng ta giữa đường gặp nhau, hắn cầm tay của ta mỉm cười nói:

“Ngươi cuối cùng cũng tới!”

E rằng chỉ có chính hắn mới rõ ràng hàm nghĩa chân chính của những lời này.

Ta cười nói:

“Tới lâu rồi, nhưng vẫn chờ đại hãn tuyên triệu thôi!”

Thác Bạt Thuần Chiểu ngửa đầu cười ha hả, hắn đi tới trước người Lục Châu, từ ái xoa đầu nàng, ôn hòa nói:

“Nha đầu này đã biến đổi, cà ta cũng không nhận ra rồi!”

Lục Châu kêu một tiếng:

“Lục đại ca!”

Liền khóc nhào vào trong lòng Thác Bạt Thuần Chiếu, Thác Bạt Thuần Chiếu nhẹ giọng khuyên giải an ủi, thật vất vả Lục Châu mới ngừng khóc.

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

“Hắc Đô Liêu Sai! Ngươi mang Lục Châu công chúa đến hậu cung gặp mặt người nhà trước đi!”

Trong lòng ta không khỏi chấn động, hắn rõ ràng là đang tận lực mang Lục Châu rời khỏi đây, lẽ nào trên ngọ yến hôm nay hắn muốn hạ thủ với ta rồi?

Thác Bạt Thuần Chiếu cùng ta dắt tay đi vào đại điện, cười nói:

“Các đại thần chờ cũng đã lâu!”

Ta thản nhiên cười, trong lòng đã thấp thỏm bất an tới cực điểm. Phía sau thình lình truyền đến tiếng trách cứ của bọn võ sĩ.

Nhưng là A Đông và ngự tiền thị vệ đã xảy ra xung đột.

Thác Bạt Thuần Chiếu xoay người sang chỗ khác, nhíu nhíu mày.

Ta cuống quít giải thích:

“Hắn là thiếp thân thị vệ của ta, là một người câm điếc, bất kể lúc nào cũng không muốn rời khỏi bên cạnh ta nửa bước.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Xem ra là một hán tử, để hắn vào đi!”

Phong cách kiến trúc của Bắc Hồ cùng dân tộc Hán hoàn toàn bất đồng, ngoại hình kiến trúc lấy hình tròn là chủ, từ bề ngoài nhìn vào lại giống như một cái lều vải khổng lồ.

Đi vào chính điện Đông Lâm cung ta mới phát hiện quả nhiên như lời của Thác Bạt Thuần Chiếu đã nói, chúng thần hầu của Bắc Hồ hầu như đã

https://thuviensach.vn

đến đông đủ xung quanh tường cung điện bày hơn hai mươi cái bàn rượu, vị trí của ta ở bên tay phải của Thác Bạt Thuần Chiểu, đại nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ ngồi ở bên tay trái Thác Bạt Thuần Chiểu, chúng ta vừa vặn ngồi đối diện với nhau.

An Dung chân thành ngồi vào vị trí cùng Thác Bạt Thuần Chiểu ngồi vào vị trí chủ bữa tiệc.

Ta học hình dạng của người Bắc Hồ, ngồi xếp bằng ở trước bàn, A Đông một tấc cũng không rời theo sát ở phía sau ta.

Bởi vì mới là ngày tang của Thác Bạt, trang phục của mọi người cũng lấy hắc sắc làm chủ, không người dám lớn tiếng ồn ào náo động, bầu không khí có vẻ dị thường nặng nề.

Thác Bạt Thuần Chiểu mỉm cười nói:

“Hôm nay ta đặc biệt thiết yến tại Đông Lâm cung, thứ nhất là vì Bình Vương đón gió tẩy trần, thứ hai là mời quần thần đến đó gặp nhau, mọi người không cần giữ lễ tiết, hãy cứ tận hứng hưởng dụng mỹ thực!”

Cung nữ dâng lên đồ ăn, bên trong mâm phần lớn là các loại thịt bò dê.

Thác Bạt Thuần Chiểu giơ lên ly rượu nói:

“Tới, chúng ta uống một ly này trước, hoan nghênh khách nhân tôn quý nhất của chúng ta Bình Vương điện hạ!”

Mọi người đồng loạt giơ lên ly rượu.

Ta thản nhiên cười, cũng bưng lên ly rượu, cùng bọn họ cùng nhau uống một ly, Lục Châu vẫn chưa trở về, xem ra Thác Bạt Thuần Chiểu quả nhiên bụng dạ khó lường, muốn mang Lục Châu đi khỏi đây. Thế nhưng nhìn

https://thuviensach.vn

hình dạng hiện tại của hắn vẫn chưa có biểu hiện sát khí gì cả, lại không biết trong nội tâm hắn đang suy nghĩ điều gì.

Ánh mắt Bác Thiếp Nhĩ lạnh lùng nhìn ta, có vẻ cực kỳ không hữu hảo.

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

"Hôm nay trẫm nghe nói một chuyện, thủ hạ của phò mã cùng người nhà của nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ xảy ra một ít hiểu lầm, không biết chuyện đó có thật hay không?"

Ta thản nhiên cười nói:

"Đại hãn, đích xác có chuyện này, tuy nhiên ta cùng Bác Thiếp Nhĩ nguyên soái đã giải thích chuyện này rõ ràng rồi."

Thác Bạt Thuần Chiếu cười ha hả nói:

"Như vậy rất tốt!"

Hắn nhìn qua Bác Thiếp Nhĩ nói:

"Bác Thiếp Nhĩ nguyên soái, thương thế của Hốt Hồ thế nào?"

Bác Thiếp Nhĩ lạnh lùng nói:

"Đa tạ đại hãn quan tâm, khuyển tử (1) vẫn còn sống ở trên đời này!"

(1): khuyển là cách gọi nhún nhường.

Từ trong ngữ khí của hắn có thể nghe ra, hắn vẫn đang canh cánh trong lòng chuyện Hốt Hồ bị thương.

Thác Bạt Thuần Chiếu mỉm cười nhìn qua An Dung, An Dung lập tức hiểu ý rót đầy một chén rượu, đứng dậy tự mình đi tới trước mặt Bác Thiếp

https://thuviensach.vn

Nhĩ. Hoàng hậu tự mình qua đây kính rượu, điều này đối với Bác Thiếp Nhĩ thật ra là không gì vinh quang hơn, hắn vội vàng đứng dậy.

An Dung cười nói:

"Bác Thiếp Nhĩ nguyên soái vì Bắc Hồ chinh chiến nhiều năm, càng vất vả công lao càng lớn, bản cung thay mặt đại hãn kính ngài một ly."

Bác Thiếp Nhĩ hai tay tiếp nhận ly rượu, cung kính nói:

"Đa tạ Hoàng hậu nương nương, thần chúc đại hãn cùng Hoàng Hậu nương nương thiên thu vạn năm, vĩnh viễn hưởng an khang."

Rồi ngửa đầu uống ly rượu một hơi cạn sạch, cơn giận dữ trên mặt đã rút đi rất nhiểu, phải biết rằng An Dung chẳng khác nào như ngay mặt hướng y xin lỗi, thể diện này không thể nói không lớn được.

An Dung trở lại bên người Thác Bạt Thuần Chiếu, Thác Bạt Thuần Chiểu rót đầy ly rượu trước mặt mình, bưng ly rượu tự mình đi tới trước mặt ta, ta vội vàng đứng dậy.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Việc phủ công chúa vây, tuy nói là hiểu lầm, thế nhưng trong nội tâm trẫm cảm thấy cực kỳ bất an, quấy nhiễu quý khách như vậy, ta thân là người đứng đầu Bắc Hồ thật sự là cực kỳ xấu hổ."

Vẻ mặt Bác Thiếp Nhĩ trở nên đặc biệt lúng túng, Thác Bạt Thuần Chiếu tiền dương hậu ức (2), lần này tự mình kính rượu rõ ràng là quanh co lòng vòng trách cứ Bác Thiếp Nhĩ không biết cách dạy con .

(2): Trước ca ngợi, sau lại làm thấp đi.

Trong lòng ta thầm khen Thác Bạt Thuần Chiếu, thủ đoạn này làm được thật sự là không chê vào đâu được, vừa lưu lại cho Bác Thiếp Nhĩ vài phần

https://thuviensach.vn

tình cảm, lại trước mặt mọi người giáo huấn hắn, Bác Thiếp Nhĩ cũng chỉ có phần chịu phục. Ta mỉm cười nói:

“Đại hãn không cần khách khí như vậy, sự tình đã được giải thích rõ ràng, giữa ta và Bác Thiếp Nhĩ nguyên soái từ lâu đã không còn bất cứ khúc mắc gì rồi.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Như vậy thì quá tốt.”

Hắn uống cạn ly rượu trước rồi giơ lên ly không cho ta xem, ta cũng sảng khoái uống hết ly rượu.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười lớn vỗ vai ta nói:

“Phò mã quả nhiên rất có cá tính.”

Mọi người cùng vỗ tay cười rộ lên.

Thác Bạt Thuần Chiếu lại dùng bầu rượu của gã rót đầy rượu vào ly sau đó đi tới chính giữa đại điện, nhìn mọi người chung quanh nói:

“Ngày mai là ngày anh linh của phụ hãn thăng thiên, chúng ta dùng ly rượu này để tưởng nhớ đến một đời phụ hãn anh hùng!”

Mọi người đồng thời đứng dậy, cung kính uống cạn ly rượu trên tay.

Thác Bạt Thuần Chiếu một lần nữa trở lại ngồi xuống vị trí của mình, hắn lớn tiếng nói:

“Moi người tùy ý đi!”

Chúng thần bắt đầu kính rượu cho nhau, ta cùng ánh mắt của Bác Thiếp Nhĩ gặp nhau, ta bưng lên ly rượu trước tiên, Bác Thiếp Nhĩ hơi do dự, lúc

https://thuviensach.vn

này ánh mắt của Thác Bạt Thuần Chiếu vừa vặn nhìn về phía chúng ta, hắn rốt cuộc cầm lấy ly rượu trên bàn.

Khóe môi Thác Bạt Thuần Chiếu lộ ra một tia mỉm cười, nhìn ta cùng Bác Thiếp Nhĩ uống cạn ly này, y bỗng nhiên nói:

“Lần này phò mà dự định khi nào thì trở về?”

Trong lòng ta giật thót, rốt cuộc Thác Bạt Thuần Chiếu vẫn đem chuyện của ta nói vào việc chính.

Ta bình tĩnh đáp:

“Đợi đến sau nghi thức thăng thiên của phụ hãn vào ngày mai ta sẽ trở về Tuyên Thành, dù sao công việc bê bộn, ta muốn việc gì cũng phải tự làm lấy!”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Phò mã không thể đi vội vàng như thế được, căn cứ theo quy củ của Bắc Hồ chúng ta, thân là con cái tất phải tại trước lăng mộ chờ bảy bảy bốn mươi chín ngày, đợi đến khi anh linh của người thân thăng nhập trường sinh thiên mới có thể rời khỏi. Phụ hãn ta lúc sinh thời thương yêu nhất chính là Lục Châu, vì để cho anh linh của phụ hãn được yên nghỉ, phò mã hãy cứ ở lâu một ít thời gian đi.”

Ta thầm nghĩ trong lòng, tên khốn khiếp này rõ ràng là bịa chuyện để giam lỏng ta ở đây, tuy nhiên trong nội tâm ta cũng cảm thấy trấn an một chút, hắn đã có ý nghĩ như vậy xem ra tạm thời đối với ta không có sát niệm.

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà bên Tuyên Thành đích thật là sự vụ bận rộn, ta sợ rằng vô pháp rời khỏi thời gian dài như thế! Không bằng như vậy, ta bảo Lục Châu ở tại chỗ này chịu tang, đợi được sau khi hết thời hạn chịu tang lại làm phiền đại hãn đưa nàng trở về Tuyên Thành…”

Trên bàn ở phía góc đông nam bỗng nhiên truyền đến một tiếng nổ ‘Phanh’, đó là một đại hán Bắc Hồ dũng mãnh, y vỗ mạnh lên bàn một chưởng rồi đột nhiên đứng dậy, nhìn hầm hầm ta nói:

“Thân là con cái mà không có hiếu tâm, người Hán các ngươi cái gọi là lễ nghi là như thế này sao hả?”

Hắn chính là đệ nhất dũng tướng Lạt Thiên Đô của Bắc Hồ, trong lòng ta lại cực kỳ rõ ràng, đây rõ ràng là Thác Bạt Thuần Chiếu đã an bài trước đó. Lạt Thiên Đô vượt qua mặt bàn, đi nhanh về phía ta.

Thác Bạt Thuần Chiếu cả giận nói:

“Lạt Thiên Đô! Chớ có vô lễ!”

Lạt Thiên Đô phát ra một tiếng cười quái dị:

“Đại hãn! Ngài muốn trách phạt ta thế nào, Lạt Thiên Đô cũng cam nguyện tiếp nhận, nhưng ta thực sự không quen nhìn tiểu nhân bất tận hiếu đạo này!”

Ta buông ly rượu xuống.

A Đông lạnh lùng lách người ra từ phía sau ta, trợn mắt nhìn thẳng Lạt Thiên Đô, trên người tỏa ra sát khí âm lãnh không gì sánh được.

Lạt Thiên Đô xem thường nói:

“Thế nào? Mang giúp đỡ tới? Muốn đánh nhau sao?”

https://thuviensach.vn

A Đông không nói một lời, hai mắt thủy chung không rời khỏi ánh mắt Lạt Thiên Đô.

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Phò mã không phải sợ, Lạt Thiên Đô là đệ nhất dũng sĩ của Bắc Hồ ta, tính tình có phần lỗ mãng.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Đại hãn suy nghĩ nhiều rồi, đối với dũng sĩ ta chỉ có thưởng thức, làm sao mà phải sợ!”

Thác Bạt Thuần Chiếu thấy ta gặp nguy không loạn, vẻ mặt vẫn bình tĩnh, không khỏi lộ ra vẻ thưởng thức.

Bác Thiếp Nhĩ hồi lâu chưa mở miệng, lúc này mới nói:

“Mọi người việc vì mà phải tổn thương hòa khí, Lạt Thiên Đô nếu ngươi đã đứng dậy, thẳng thắn cùng vị dũng sĩ thủ hạ của phò mã tỷ thí bản lĩnh đi, cho mọi người nàng có thêm hào hứng, được chứ?”

Mọi người cùng kêu lên trầm trồ khen ngợi.

Lạt Thiên Đô đột nhiên bỏ đi áo giáp da màu đen trên người, lộ ra một cơ thể to lớn, làn da ngăm đen dưới ánh đèn chiếu rọi càng thêm rạng rỡ, y bất luận là thân cao hay là khí lực đều phải lớn hơn A Đông một số, phần lớn ánh mắt của mọi người đều hướng lên trên người y.

Thác Bạt Thuần Chiếu mỉm cười nói:

“Nếu mọi người hăng hái như vậy thì cứ theo đề nghị của Bác Thiếp Nhĩ nguyên soái đi, tuy nhiên tỷ thí đến yếu điểm thì phải dừng, nghìn vạn lần không thể làm tổn thương hòa khí.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của ta cùng An Dung gặp nhau, trong đôi mắt đẹp của nàng xẹt qua một tia hổ thẹn, thế cục trước mắt cởi mở không gì sánh được. Thác Bạt Thuần Chiếu rõ ràng là bày cho ta một bữa tiệc Hồng Môn yến(bữa tiệc giả tạo).

Lạt Thiên Đô hét lớn một tiếng, đưa tay chộp tới bả vai A Đông, A Đông trực tiếp vọt tới, đồng thời trong khi Lạt Thiên Đô nắm lấy bả vai, hắn dùng đầu gối thọi một cái vào bụng Lạt Thiên Đô, Lạt Thiên Đô kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó ngửa lưng một cái, ôm cả người A Đông ngã sấp xuống mặt đất cứng rắn.

Ta chậm rãi bưng lên ly rượu, yên lặng dùng độ cay mãnh liệt của rượu thấm vào môi ta, một loại cảm giác tê tê như muôn đốt cháy thần kinh của ta.

A Đông nhanh chóng đứng dậy, đấm một quyền vào hàm dưới của Lạt Thiên Đô, Lạt Thiên Đô căn bản không thèm né tránh gì, một quyền của A Đông chỉ đấm cho đầu của y hơi nghiêng qua một bên, sau đó y liền bắt được cánh tay của A Đông, đoạn dùng toàn lực vặn mạnh một cái quăng ngã A Đông ra xa cả hơn hai trượng.

Ta đã nhìn ra Lạt Thiên Đô trời sinh thần lực, hơn nữa da dày thịt béo, A Đông rất khó tạo thành thương tổn đối với y.

Trên mặt tất cả chúng thần của Bắc Hồ đều cười xem thường, bọn họ cho rằng A Đông căn bản không phải là đối thủ của Lạt Thiên Đô, chỉ có ta thì không cho là như vậy, A Đông sở dĩ bị vây vào tình thế không thuận lợi là bởi vì hắn đang thăm dò đối thủ mà thôi, sự mạnh mẽ nhất của A Đông cũng không phải là võ công mà là ý chí của hắn, một khi hắn phát hiện ra khuyết điểm của đối thủ, hắn sẽ nhanh chóng đánh bại đối phương.

Lạt Thiên Đô cười lạnh hướng lại gần A Đông, A Đông vẫn chưa đứng lên.

https://thuviensach.vn

Lạt Thiên Đô giơ lên chân tính đạp xuống bụng của A Đông, ngay khi đó A Đông đồng thời dùng song chưởng ôm lấy chân của Lạt Thiên Đô, dùng lực vặn mạnh một cái làm thân thể cao lớn của Lạt Thiên Đô té lăn trên đất.

Mọi người phát ra một tiếng thét kinh hãi, A Đông giống như một con báo săn đang phẫn nộ đột nhiên ôm lấy cả người Lạt Thiên Đô, hai chân hắn kẹp lấy thắt lưng Lạt Thiên Đô, hai cánh tay siết chặt lấy Lạt Thiên Đô, cổ họng phát ra tiếng thét như dã thú, dùng cái trán của mình đập liên tiếp lên mũi của Lạt Thiên Đô.

Tiếng kinh hô của mọi người đã biến thành kinh hoảng, máu me lẫn lộn trên mặt của A Đông và Lạt Thiên Đô, chúng ta không thể nào phân ra rốt cuộc đó là máu của ai nữa.

Thác Bạt Thuần Chiếu chậm rãi thu lại dáng cười. Hắn nháy mắt ra hiệu một cái, ngự tiền võ sĩ hai bên xông lên phía trước liều mạng tách ra hai người A Đông và Lạt Thiên Đô vẫn còn đang liều chết vật lộn.

Lạt Thiên Đô kịch liệt thở hổn hển, trong ánh mắt y mang theo một tia sợ hãi. A Đông đẩy ra võ sĩ đang lôi kéo hắn rồi lắc lư đi tới bên người ta, cánh tay trái của hắn khi vật lộn đã bị trật khớp, thế nhưng vừa rồi sự cường hãn hắn biểu hiện ra từ lâu đã làm chấn động mọi người ở đây.

Thác Bạt Thuần Chiếu cười ha hả nói:

“Hay! Hay! Hay! Quả nhiên đều là dũng sĩ!”

Hắn quay sang phía sau nói:

“Đem kim khôi của trẫm cầm tới đây!”

Không bao lâu ngự tiền võ sĩ cầm kim khôi của Thác Bạt Thuẩn Chiếu trở lại trước điện, Thác Bạt Thuần Chiếu tự mình rót đầy rượu vào kim khôi.

https://thuviensach.vn

Võ sĩ cầm kim khôi đưa đến trước mặt Lạt Thiên Đô, Lạt Thiên Đô cũng đã từ trong kinh hãi vừa rồi bình tĩnh trở lại, cũng không dám nói ra những lời kiêu ngạo như vừa rồi nữa, bưng lên kim khôi uống cạn rượu xong trở lại vị trí của mình thành thật, ngồi xuống.

Thác Bạt Thuần Chiếu lại rót đầy rượu vào kim khôi, tiếp đó võ sĩ kia bưng kim khôi đi tới trước mặt A Đông.

A Đông đã sửa cánh tay trật khớp trở lại vị trí cũ, hắn nhìn ta rồi dứt khoát bưng lên kim khôi ngửa đầu uống cạn rượu trong đó, trong nội tâm ta dâng lên một trận kích động khôn kể, hôm nay hắn lại ngoại lệ uống rượu một lần nữa ý nghĩa chính là đã bỏ ngoài tai chuyện sinh tử, theo ta cộng đồng tiến lui, tình nghĩa như vậy sao không khiến cho ta cảm động được.

Thác Bạt Thuần Chiếu mỉm cười nói:

“Phò mã suy nghĩ thế nào rồi?”

Ta cười nói:

“Nếu đại hãn thịnh tình yêu cầu như vậy, nếu lúc này ta vội vã đi thì đích xác có chút cô phụ tâm ý của ngài. Điều gì tới ắt sẽ tới, đêm nay sau khi trở về ta lập tức viết thơ thông tri cho bên Tuyên Thành báo cho họ ta trở về trễ hơn.”

Ta mỉm cười hướng An Dung nói:

“Hoàng muội ly rượu này ta muốn chúc mừng muội cùng đại hãn, xem ra không lâu sau ta sẽ được làm cậu rồi.”

An Dung xấu hổ cười nói:

“Đa tạ hoàng huynh!”

https://thuviensach.vn

Chương 126: Đảm Sắc

Ta một câu hai ý nói:

“Hoàng muội chi cảm tạ ta như thế thôi sao?”

An Dung hơi đỏ mặt, nàng tất nhiên là nghe ra hàm nghĩa trong lời nói của ta rồi.

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

“Được rồi, nàng còn chưa kính rượu cho hoàng huynh kìa!”

An Dung gật đầu, cầm ly rượu chậm rãi đi về phía ta. Trong nội tâm ta bỗng nhiên sinh ra một ý nghĩ lớn mặt, An Dung trong bụng hoài thai cốt nhục duy nhất của Thác Bạt Thuần Chiếu, chiếu theo cục diện như trước mắt ta đã rơi vào khốn cảnh, với ta mà nói chỉ có thể binh hành hiểm chiêu (3) thì mới có một đường sinh cơ.

(3): Dụng binh vào nước hiểm.

Thác Bạt Thuần Chiếu dù sao cẩn thận mấy cũng có sơ sót, hắn sẽ không nghĩ đến ta sẽ lớn mật như vậy. Cuộc đấu giữa ta và Thác Bạt Thuần Chiếu không chỉ có giới hạn trong trí tuệ cùng mưu lược, thời điểm mấu chốt còn phải xem sự can đảm của song phương thế nào.

An Dung đã đi tới trước mặt và rót đầy ly rượu cho ta, hai tay nâng lên ly rượu nói:

“An Dung kính hoàng huynh một ly.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng muội muội có biết ly rượu này đối với ta nó quan trọng cỡ nào hay không!”

An Dung từ trong ánh mắt của ta dường như ý thức được cái gì, con ngươi chợt co rút lại, thế nhưng ngón tay đã bị ta cầm chặt, ta cười nói:

“Hoàng muội, ta có câu muốn nói cho một mình muội nghe!”

Thác Bạt Thuần Chiếu là người đầu tiên có phản ứng, sắc mặt chợt biến đổi.

Một tay ta cầm cổ tay An Dung, một tay để tại bên hông nàng, dùng thanh âm chỉ có nàng mới có thể nghe được:

“Trong tay của ta có một cây trâm gài tóc, chỉ cần ta thoáng dùng sức, nhất định có thể dễ dàng đâm vào tiểu phúc của muội.”

Sắc mặt An Dung trở nên trắng bệch, đôi môi nhắt thời run lên bần bật.

Ta mỉm cười nói:

“Đại hãn, ta bỗng nhiên cảm thấy thân thể có chút mệt mỏi, có lẽ ta xin cáo lui trước đây!”

Ánh mắt Thác Bạt Thuần Chiếu âm lãnh như mắt hổ, hắn cười lạnh nói:

“Đã như vậy, ngươi cứ đi đi!”

Ta cười nói:

“Hoàng muội, muội đang có thai, hà tất phải miễn cưỡng đưa tiễn ta?”

Trâm gài tóc trong tay lại nhẹ nhàng đâm và bụng nàng.

https://thuviensach.vn

An Dung hoa dung thất sắc, cố gắng giả bộ trấn tĩnh nói:

“Huynh muội chúng ta lâu rồi chưa có nói chuyện riêng nhiều với nhau, muội cũng nên đích thân tiễn hoàng huynh chứ!”

Ta cười ha ha nói:

“Đã như vậy ngu huynh cũng không thể cự tuyệt!”

Lập tức nắm lấy tay An Dung đi ra ngoài cung.

Biến hóa đột nhiên phát sinh làm cho chúng thần Bắc Hồ đều ngẩn ngơ tại chỗ.

Ngự tiền võ sĩ muốn tiến lên, Thác Bạt Thuần Chiếu lạnh lủng nói:

“Để cho hoàng Hậu đưa phò mã đi ra ngoài.”

Ta chậm rãi đi ra cửa cung, A Đông cảnh giác mười phần đi theo sát phía sau ta.

An Dung thấp giọng nói:

“Ngươi đang tự đi tìm đường chết.”

Ta cười lạnh nói:

“Cho nên không thể làm gì khác hơn là mời hoàng muội theo ta đi ra khỏi nơi quỷ môn quan này!”

A Đông ở phía sau ta khẽ nói:

“Bọn họ không đuổi theo!”

Ta quay đầu lại, thấy đám người Thác Bạt Thuần Chiếu đứng ở cửa cung đằng xa, cũng không dám tiến lên.

https://thuviensach.vn

An Dung nói:

“Buông ta ra đi, có lẽ ta có thể xin đại hãn cho ngươi một cơ hội giữ mạng sống.”

Hai mắt ta đột nhiên bắn ra một tia hàn quang, An Dung bị ta nhìn gần như thế kìm lòng không đậu run rẩy một cái. Ta lạnh lùng nói:

“Tiện nhân! Lại dám cấu kết dị tộc muốn mưu hại huynh trưởng của mình, ngươi có mặt mũi nào đối mặt với liệt tổ liệt tông của Long thị?”

An Dung nói:

“Ngươi cho là bắt cóc ta thì có thể chạy ra khỏi Bắc Hồ sao? Đại hãn hùng thao vĩ lược, làm sao có thể bởi vì ta mà bỏ qua việc tru sát ngươi!”

Ta mỉm cười nói:

“Cho nên ta sẽ đấu với hắn một lần này, để xem rốt cuộc cốt nhục trong bụng An Dung ở trong cảm nhận của hắn tới cùng có địa vị như thế nào?”

Nếu như Thác Bạt Thuần Chiếu không tiếc hi sinh An Dung cũng muốn diệt trừ Long Dận Không ta, coi như ta bị bại tâm phục khẩu phục, hắn đích thực là nhân vật nhất đại thiên kiêu(l) có ánh mắt rộng lớn. Còn nếu như hắn coi mẫu tử An Dung như sinh mệnh của mình, như vậy hắn sớm muộn gì cũng trở thành thủ hạ bại tướng của ta! Ta sở dĩ dám mạo hiểm cùng đấu với hắn như vậy, còn có một nguyên nhân quan trọng, trong đông đảo thê tử của Thác Bạt Thuần Chiếu, chỉ có An Dung mới mang thai được, cho nên điều này đối với hắn có ý nghĩa cực kỳ quan trọng.

(1): Ý chỉ nhân vật xưng hùng một đời.

Ta khẽ chọt trâm gài tóc vào bụng nàng một cái, cười lạnh nói:

“Bây giờ cô nên lo lắng cho tính mệnh của mình thì hay hơn.”

https://thuviensach.vn

Ta uy hiếp An Dung đi ra ngoài hoàng cung, A Đông bắt bọn thị vệ trước cửa dắt đến cho chúng ta hai con tuấn mã, lại từ trên người thị vệ đoạt lấy hai thanh trường đao. Ta và An Dung cùng cưỡi một con, A Đông cưỡi một con, trực tiệp đi thẳng về hướng cửa nam Ô Khố Tô.

Thác Bạt Thuần Chiếu hiển nhiên đã hạ qua mệnh lệnh, bất luận kẻ nào bên trong thành cũng không được tiến lên ngăn cản chúng ta, cửa thành đà được mở từ lâu, chúng ta không gặp phải bất cứ trở ngại nào, thuận lợi ra khỏi cửa nam.

An Dung bắt đầu cảm thấy sợ hãi, thấp giọng nói:

“Ngươi... nếu đã trốn thoát, vì sao còn không thả ta ra?”

Ta cười lạnh nói:

“Thả cô? Cô cho ta là kẻ ngu à?”

An Dung run giọng nói:

“Ngươi không phải là muốn bắt ta về đại Khang đấy chứ?”

Ta dửng dưng nói:

“Cô nói xem?”

Lúc này đã là hoàng hôn, ta tin chắc ở phía sau cũng không có truy binh, lúc này mới xoay người xuống ngựa, cũng đem An Dung từ trên ngựa áp giải xuống.

A Đông tháo xuống túi nước đưa cho ta trước, ta uống vài ngụm, nhìn về phương hướng thành Ô Khố Tô đằng xa. Thác Bạt Thuẩn Chiếu tuyệt sẽ không để cho ta dễ dàng đi như thế, hiện tại hắn sở dĩ không có phái truy binh đến đây, nguyên nhân là sợ ném chuột vỡ đồ, sợ ta làm tổn thương với mẫu tử An Dung.

https://thuviensach.vn

An Dung nói:

“Ngươi trốn không thoát đâu...”

“Im miệng!

Ta giận dữ hét.

An Dung sợ đến ngậm miệng lại.

Ta nắm lấy trâm gài tóc của nàng, tàn bạo nói:

“Tiện nhân! Rốt cuộc là ai sai cô hại ta như vậy? Cô có nói hay không?”

An Dung sợ đến nước mắt cũng chảy ra:

“Hoàng huynh, ta... chỉ là nhất thời hồ đồ... ngươi tha thứ ta... một lần này đi!”

Ta cười lạnh rút ra trường đao từ trong vỏ, mũi đao chỉ thẳng và bụng nàng:

“Nếu cô không nói thật, hôm nay ta sẽ một đao mổ ra đứa nghiệt chủng của Thác Bạt Thuần Chiếu!”

Một chiêu này quả nhiên hữu dụng, An Dung sợ đến thân thể run rẩy che lấy bụng còn không ngừng lui về phía sau:

“Đừng...”

Ta tiến sát từng bước, bộ dạng rất hung thần ác sát.

An Dung cắn môi dưới, rốt cuộc nói:

“Đây... đây đều là chủ ý của phụ hoàng...”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày, mặt đầy hồ nghi nói:

“Cô dám gạt ta?”

An Dung vừa khóc vừa nói:

“Ta... nếu có nửa câu dối trá, cứ để cho ta cùng cốt nhục trong bụng chết cũng không được yên thân.”

Nếu nàng đã dám phát thề độc như vậy, nghĩ đến chắc cũng sẽ không gạt ta đâu?

Ta thấp giọng nói:

“Ông ấy vì sao phải hại ta?”

An Dung nói:

“Đại hãn cùng phụ hoàng từ lâu đã lén đạt thành minh ước, phụ hoàng đem cương vực ở Lục Hải Nguyên trả lại cho đại hãn, đại hãn trợ giúp phụ hoàng trừ khử ngươi...”

Ta nghe đến đó lòng đầy căm phẫn, lão già Hâm Đức Hoàng khốn khiếp này, không ngờ lão dám ngu xuẩn đến nông nổi mượn ngoại lực để trừ khử ta, lẽ nào lão thực sự cho rằng bản thân có thể thiên thu vạn năm, thọ cùng trời đất hay sao?

Đang phẫn nộ mũi đao không khỏi tiến gần hơn về phía trước, An Dung sợ đến hét to một tiếng, vậy mà đã bị hôn mê bất tỉnh. Ta còn tưởng rằng lỡ tay đã đâm mũi đao vào bụng ả rồi chứ, khi cúi đầu nhìn mới biết được chẳng qua là đâm xuyên qua y phục của ả mà thôi, cũng chưa có làm tổn thương đến da thịt.

A Đông nhìn ta, ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta tạm thời mang cô ta đến phía đông trong rừng để trốn, ngươi đi xung quanh kiểm tra tình huống một chút, thuận tiện tìm hai bộ y phục của Đông Hồ qua đây.”

A Đông gật đầu, quay đầu ngựa phi về hướng xa xa.

Ta ôm vào An Dung vào trong rừng cây, nàng hiển nhiên bị ta hù cho đến lúc này vẫn còn mê man bất tỉnh. Không bao lâu sau A Đông trở về, mang đến hai bộ trang phục Đông Hồ, hắn khẽ nói:

“Phụ cận nơi đây cũng không có triển khai lục soát quy mô lớn, bên phía Ô Khố Tô mặc dù không có truy binh, thế nhưng ta nghe nói đồn trú quân gần đây đã bắt đầu điều động, đường đi thông đến Tuyên Thành hắn là đã hoàn toàn bị phong tỏa.”

Ta gật đầu, hiện tại Thác Bạt Thuần Chiếu nhất định đang ở trong tình cảnh cực độ mâu thuẫn, hắn sẽ không cam tâm bỏ mặc cho ta đi dễ dàng như thế.

A Đông nhìn An Dung đang mê man trên mặt đất:

“Còn cô ta thì sao?”

Ta thản nhiên cười, xẻ xuống áo khoác ngoài trói tay chân An Dung và bịt kín hai mắt của nàng lại, sau đó cùng A Đông đi vào sâu trong rừng cây thay y phục người Hồ, lấy ra mặt nạ da người mà Thải Tuyết đã chuẩn bị cho chúng ta trước đó để đeo vào, cùng A Đông nhìn nhau, hai bên đều không nhận ra được dung mạo của đối phương. Hai tấm mặt nạ này Thải Tuyết làm được tinh xảo không gì sánh được, ngoại trừ con ngươi không cách nào che giấu, còn bề ngoài chúng ta hoàn toàn không khác gì người Hồ.

Ta cùng A Đông đi ra khỏi rừng cây, quay ngược trở lại trên quan đạo.

https://thuviensach.vn

A Đông nói:

“Chúng ta rời khỏi Bắc Hồ như thế này sao?”

Ta lắc đầu nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu nhất định kiểm tra chặt chẽ tại mỗi một cửa khẩu trên đường tới Tuyên Thành. Chúng ta có lẽ nên trở về thành Ô Khố Tô, đợi đến lúc sóng gió trôi qua rồi mới tính tiếp!”

A Đông kinh hãi nói:

“Chủ nhân, chúng ta thật vất vả mới thoát khỏi miệng hổ, sao ngài còn quay lại đó?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Thác Bạt Thuấn Chiếu tận mắt thấy chúng ta đã rời khỏi Ô Khố Tô, trọng điểm mà hắn muốn giám sát sẽ đặt ở các nơi khác, cho nên đối với chúng ta mà nói bây giờ Ô Khố Tô trái lại mới là địa phương an toàn nhất.”

Ta cùng A Đông bước vào đoàn người trong thành Ô Khố Tô, lặng yên lẫn vào bên trong thành, tất cả quả nhiên như ta sở liệu, mức độ kiểm tra ở cổng thành cũng không nghiêm ngặt, thỉnh thoảng có binh lính đi qua bên người chúng ta rồi đi ra phía ngoài thành, tám phần mười là đi tiến hành truy đuổi chặn đường chúng ta rồi.

Ta cùng A Đông nghỉ chân tại quán trọ ở vùng lân cận phủ công chúa.

Mới vừa vào ở đã nghe được tin tức đã tìm được hoàng hậu.

A Đông có chút hối hận nói:

“Có lẽ chủ nhân không nên buông tha cô ta.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Hai người chúng ta nếu mang theo một phụ nữ mang thai căn bản không có cơ hội chạy ra Bắc Hồ. Nếu như giết cô ta, chẳng khác nào như bắt Thác Bạt Thuấn Chiếu hạ quyết tâm, cơ hội chúng ta giữ mạng sẽ càng thêm ít ỏi.”

A Đông có phần khó hiểu nhìn ta.

Ta đứng dậy đi lại hai bước bên trong phòng rồi nói:

“Sở dĩ Thác Bạt Thuần Chiếu không có phái truy binh ép sát chúng ta, chính là muốn cho ta một không gian nhất định. Bởi vì hắn rõ ràng, dồn ép ta nôn nóng, biết đâu sẽ dẫn tới ngọc nát đá tan, hắn cũng không muốn đứa con đầu tiên của mình xảy ra bất cứ sơ xuất gì. Hắn có lẽ cũng đã sớm tính ra ta sẽ không hạ thủ đối với An Dung, cũng sẽ không mang theo An Dung đi khỏi đây.”

Khóe môi ta nở một nụ cười đắc ý:

“Sự thực chứng minh, ta đã đổ thắng ván này, Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ toàn lực tiến hành chặn đường chúng ta tại trên đường thông đến Tuyên Thành, chúng ta chỉ có thể tạm lánh qua sóng gió trước mắt mới có cơ hội rời khỏi đây.”

A Đông có phần lo lắng nói:

“Nhưng mà sóng gió biết khi nào mới qua đây?”

Ta tràn ngập lòng tin nói:

“Tin tức chúng ta đào tẩu sẽ lập tức truyền tới Tuyên Thành, Trần tiên sinh cùng Sở Nhi khẳng định sẽ nghĩ ra biện pháp tới trợ giúp chúng ta.”

A Đông nói:

https://thuviensach.vn

“Bọn họ ở tận Tuyên Thành xa xôi làm sao trợ giúp chúng ta?”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như ta không có đoán sai, qua vài ngày nữa sẽ truyền ra tin tức bình an đến Tuyên Thảnh.”

Đây là một đêm yên tĩnh nhất ta được ngủ sau khi đi tới Bắc Hồ, nơi nguy hiểm nhất thường thường cũng chính là nơi an toàn nhất.

Khi ta tỉnh lại đã là sáng sớm ngày hôm sau, A Đông đã chuẩn bị bữa sáng cùng y phục cho ta. Hôm nay là ngày thọ thiền thăng thiên của Thác Bạt, dựa theo lẽ thường toàn bộ dân chúng ở quốc nội đều phải mặc hắc y.

Ta rửa mặt xong xuôi thay y phục người Hồ màu đen vào.

A Đông nói:

“Vừa rồi ta đến trước phủ công chúa xem qua, đám người Đằng Đa Nhĩ đã bị trục xuất, tuy nhiên Vương phi nương nương hình như bị giữ lại.”

Ta gật đầu nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu sê không đơn giản thả cho Lục Châu trở lại, chuyện này để sau hãy nói đi.”

A Đông nói:

“Vừa rồi Bắc Hồ đã trải qua chiến sự, lẽ nào bọn họ còn muốn khơi mào chiến tranh nữa sao?”

Ta cười lạnh nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu muốn chính là trong thời gian ngắn nhất nhanh chóng cải thiện tình huống ở quốc nội, lúc trước cũng là do ta bức bách hắn

https://thuviensach.vn

mới chịu buông tha vùng đất Lục Hải Nguyên. Hiện tại phụ hoàng ta một lòng muốn trừ khử ta, hai người bọn họ có thể nói ăn nhịp với nhau."

A Đông nói:

"Ta thực sự không hiểu, không ngờ trong thiên hạ lại có một người phụ hoàng như vậy, hắn lại đi liên hợp với người ngoài để đối phó với con trai thân sinh của mình."

Ta thầm nghĩ trong lòng:

"Có thể Hâm Đức Hoàng đối với ta cũng không có cái loại gọi là cốt nhục thân tình gì, bởi vì ta căn bản không phải là cốt nhục thân sinh của lão mà. Cái lão già khốn khiếp này dám đối với ta như thế, ngày khác nếu như có cơ hội ta nhất định phải khiến cho lão chết không được yên lành."

Ta thản nhiên cười nói:

"Có thể ở trong lòng phụ hoàng, hắn còn có thể tiếp tục ngồi ở trên ngôi vị hoàng đế đại Khang, ta đương nhiên trở thành tâm phúc đại hoạ của hắn rồi."

A Đông cảm thán nói:

"Nếu như chính quyền đại Khang tiếp tục bị nắm giữ ở trong tay hắn, sợ rằng đất nước không có ngày bình yên."

Ta tràn ngập lòng tin nói:

"Hắn không có nhiều thời gian nữa đâu."

Lần này Hâm Đức hoàng đế cùng Bắc Hồ thầm kết minh ước đã triệt để mất đi một tia hy vọng cuối cùng của ta đối với lão rồi, trong lòng còn lại một chút gọi là thân tình từ lâu đã không còn sót lại chút gì.

https://thuviensach.vn

Ta cùng A Đông lẫn vào trong hàng ngũ tế tự thọ thiên của Thác Bạt, trong tay bách tính Bắc Hồ đều cầm khăn ha-đa trắng tinh, bộ hành đi về hướng hoàng lăng thọ thiện của Thác Bạt. Hàng ngũ gồm có ba hàng, hai bên là bách tính tự phát tổ chức, ở giữa là hoàng tộc cùng đội ngũ quan viên.

Vì biểu thị kính trọng đối với tiên hãn đã quá cố, tất cả mọi người đều phải bộ hành tiến về phía trước, ta cùng A Đông chen lẫn vào trong hàng ngũ, tay nâng khăn ha-đa màu trắng, thỉnh thoảng lưu ý vào hàng ngũ ở chính giữa.

Đi tới trước hoàng lăng, hàng ngũ bách tính toàn bộ quây xung quanh hoàng lăng, đứng trước hoàng lăng kính dâng khăn ha-đa cho tiên hãn.

Ta thận trọng lưu ý ở giữa sân, Thác Bạt Thuần Chiếu tay bưng khăn ha-đa là người đầu tiên bước lên, đem khăn ha-đa cung kính đặt ở trên mâm Nhật Nguyệt Luân ở tế đài.

Ngay sau đó, từng người của hoàng tộc đem khăn ha-đa đặt ở trên tế đài, không bao lâu trên tế đài đã hoàn toàn biến thành màu trắng. Rốt cuộc Lục Châu xuất hiện ở trong phạm vi nhìn của ta, đôi mắt nàng rưng rưng, dung nhan tiều tụy, sau khi kính dâng khăn ha-đa, không ngờ quỳ gối trên đàn thờ lớn tiếng bật khóc.

Trong lòng ta không khỏi đau xót, Lục Châu khẳng định là vì vận mệnh của ta mà lo lắng. Mặc dù vợ gần ngay trước mắt nhưng ta cũng không thể tiến lên nhận nhau, đây là nỗi xót xa cỡ nào chứ, viền mắt ta bất giác đã ươn ướt.

Vương công quý tộc kính hiến xong xuôi chung quanh tế đài lặng lẽ tụng điếu văn, sau đó mới đến phiên bách tính tế tự. Ngàn vạn bách tính cầm khăn ha-đa trong tay kính hiến xung quanh tế đài, toàn bộ thảo nguyên như biến thành biển cả trắng một màu.

https://thuviensach.vn

Nhìn từ tình cảnh trước mắt, xem ta bất kể Thác Bạt đã thọ thiện có ưu khuyết điểm thế nào, hắn tại trong nhân tâm của Bắc Hồ vẫn chiếm địa vị tương đối quan trọng.

Tát Mãn đầu mang mặt nạ bắt đầu khiêu vũ quay chung quanh tế đài, ta cùng A Đông tại Đông Hồ nhiều năm, đối với nghi thức tế tự của người Hồ ít nhiều cũng có chút lý giải, thế nhưng quy mô long trọng như vậy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Trong đám người ta thấy được một bóng hình xinh đẹp quen thuộc, không ngờ là Sách Mạt Nhi con gái của Bác Thiếp Nhĩ, nàng đang cùng hai vị tỷ tỷ ở xung quanh tế đài kính hiến khăn ha-đa.

Nhớ tới buổi tối ngày hôm trước cùng nàng thân mặt tiếp xúc, ta không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Lúc này, trong đám người truyền đến vài tiếng khóc thê lương, trong lòng ta ngẩn ra, khi nhìn về hướng phát ra tiếng khóc thấy vệ binh đang áp giải hai người phụ nữ trung niên đi về hướng tế đài.

Ta lúc này mới lưu ý đến xung quanh còn có mấy đống củi, thông qua nhỏ giọng nghị luận ở xung quanh ta mới biết, hai người phụ nữ này chính là hai phi tử của Thác Bạt, hôm nay bị Thác Bạt Thuần Chiếu dùng để tế tự thăng thiên, làm bạn cùng với phụ hãn đã chết.

Chuyện như vậy với ta mà nói cũng không mới lạ gì, bất kể là người Hồ hay là người Hán đều có những việc như giết mẫu phi phát sinh. Ta mặc dù không biết hai phi tử này rốt cuộc phạm vào sai lầm gì, thế nhưng có thể khẳng định chính là nhất định bọn họ đã xúc phạm vào lợi ích của Thác Bạt Thuần Chiếu.

Ta bỗng nhiên liên tưởng đến Tĩnh Đức phi, nếu có một ngày ta trở thành đế vương của đại Khang, chuyện nàng kể cả con gái cùng nhau hại ta, ta có thể chịu để yên hay không? Trước tế đài dấy lên ánh lửa hừng hực làm ánh

https://thuviensach.vn

đỏ cả hai tròng mắt của ta, tâm tư ta theo ngọn lửa bập bùng không ngừng phập phồng…

Theo nghi thức thọ thiện thăng thiên của Thác Bạt kết thúc, cuộc sống của cư dân thành Ô Khố Tô một lần nữa quay lại với sự yên bình vốn có, nhưng mà loại yên bình này cũng không có duy trì được thời gian dài, bà ngày sau, đột nhiên truyền đến tin tức phủ của Xích Lỗ Ôn bị bao vây.

Dự cảm lúc trước của Xích Lỗ Ôn rốt cuộc đã thành sự thật, Thác Bạt Thuần Chiếu bắt đầu hạ thủ đối với những thương nhân có của không chính đáng đại phát trong chiến tranh. Tội danh của Xích Lỗ Ôn đó là tại trong lúc chiến tranh giữa hai Hồ, cùng cấu kết với ta đầu cơ trục lợi vật tư, từ đó kiếm chác món lãi kếch sù, không tiếc hi sinh lợi ích của Bắc Hồ.

Ta cùng A Đông đứng ở xa xa nhìn phủ đệ của Xích Lỗ Ôn bị vây trong tầng tầng binh sĩ, trong ánh mắt không khỏi bịt kín một tầng lo lắng thật sâu.

A Đông nói:

“Xích Lỗ Ôn sẽ không có việc gì chứ?”

Ta lắc đầu nói:

“Mục đích của Thác Bạt Thuần Chiếu là cầu tài cũng không muốn hạ thủ đối với Xích Lỗ Ôn, sinh ý của Xích Lỗ Ôn khắp hai miển Hồ Hán, hiện tại giết chết hắn không có bất cứ chỗ tốt nào.”

A Đông thấp giọng nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu làm như vậy có phải vì ngại mổ gà lấy trứng(4) hay không?”

(4): Chi thấy lợi trước mắt mà ảnh hưởng không tốt đến lợi ích lâu dài.

https://thuviensach.vn

Ta lớn mật suy đoán:

“Ngươi có phát hiện điều này hay không, Thác Bạt Thuần Chiếu đang nóng lòng muốn đem toàn lực nắm trong tay của mình. Hắn càng sốt ruột càng chứng minh Bắc Hồ khả năng tồn tại một nguy cơ không cho chúng ta biết.”

A Đông tràn ngập nghi ngờ nói:

“Chủ nhân là nói, vị trí của Thác Bạt Thuần Chiếu vẫn chưa có ngồi vững chắc?”

Ta gặt đầu nói:

“Mỗi một tân quân khi ban đầu thượng vị tất phải làm ra một loạt hành động kiên quyết quả đoán, như diệt trừ đối lập củng cố quyền lực của mình, thế nhưng bước chân lần này của Thác Bạt Thuần Chiếu bước được có phần quá lớn rồi.”

Một đội binh mã đang đi về phía chúng ta, ta cùng A Đông vội vàng xoay người sang chỗ khác, trốn vào trong đám người ở bên cạnh.

Đợi cho binh mã đi qua, chúng ta mới đi về quán trọ.

Ta thấp giọng nói:

“Hai Hồ chiến tranh vừa kết thúc, sự thực chứng minh Thác Bạt Thọ Thiện dấy lên trận chiến tranh này thật sự là hành động ngu ngốc, hao tài tốn của, làm cho cả quốc lực của Bắc Hồ nhanh chóng giảm xuống, ta tin tưởng nội bộ của Bắc Hồ cũng nhất định đối với trận chiến tranh này có cái nhìn khác nhau.

A Đông gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Thác Bạt Thuần Chiếu lên ngôi vào thời gian này xem ra cũng không phải thoải mái như vậy.”

Ta cười nói:

“Năm đó hắn đem Lục Hải Nguyên trao trả lại cho ta, đã bị không ít người phê bình, lần này hắn muốn thừa dịp cơ hội này để đòi lại Lục Hải Nguyên cũng hợp tình hợp lý. Hiện tại ngẫm lại, hắn cùng phụ hoàng ta đã lén đạt thành liên minh cũng là điều bình thường. Lấy quốc lực hiện tại của Bắc Hồ, căn bản không có lực lượng để phát động chiến tranh, phụ hoàng đáp ứng đem Lục Hải Nguyên trả cho hắn, hắn tại quốc nội Bắc Hồ mới có giao phó, uy tín có thể cao hon một tầng. Đem ta giam lại tại Bắc Hồ, với hắn mà nói có thể thanh trừ một đại hoạn tâm phúc, đối với phụ hoàng ta mà nói, hắn có thể nhân cơ hội khống chế ta và thu hồi đất đai, cả song phương bọn họ cũng có thể thu lợi, cớ sao mà không làm.”

A Đông nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu rất có khả năng là ý thức được chủ nhân sê mang đến uy hiếp cho hắn, muốn hạ thủ trước để diệt trừ chủ nhân.”

Ta tán thành gật đầu nói:

“Chỉ tiếc hắn quá mau một ít...”

Ta dừng một chút mới nói:

“Hắn muốn mau chóng xoay chuyển hiện trạng kinh tế ở quốc nội, trận chiến tranh giữa hai Hồ đã khiến đại bộ phận tài phú của quốc nội chảy vào hầ bao của bọn thương nhân đầu cơ. Nếu như ta là hắn ta sẽ dùng phương thức vắt sữa dê làm cho đám thương nhân này tự giao ra tiền để dùng cho phát triển kinh tế của Bắc Hồ một lần nữa, nhưng Thác Bạt Thuần Chiêu lại sử dụng phương thức nhanh chóng nhất. Giống như theo lời của ngươi là mổ gà lấy trứng, không tiếc làm thương tổn cảm tình của đa phần thương

https://thuviensach.vn

nhân, cố gắng bên trong thời gian ngắn nhất làm cho tiền tài bị xói mòn một lần nữa trở về quốc khố.”

A Đông liên tiếp gặt đầu.

Ta lại nói:

“Mặc dù Thác Bạt Thuần Chiếu từ lâu đã có ý đối phó ta, thế nhưng tại trước khi chưa có trở mặt, dù sao ta cũng là Bình Vương của đại Khang, phò mã của Bắc Hồ, con gái của Bác Thiếp Nhĩ không ngờ lại kiêu ngạo đến nông nổi bao vây phủ công chúa, từ đó trở đi chuyện này có thể thấy được, Bác Thiếp Nhĩ chưa hẳn đối với Thác Bạt Thuần Chiếu tâm phục. Lúc tại tế tự hắn giết hai Vương phi, điều này cho thấy nội bộ hoàng thất vẫn còn đang tồn tại nhân tố bất ổn.”

Ta tràn ngập lòng tin nói:

“Lấy ta lý giải đối với Thác Bạt Thuần Chiếu, hắn cũng không phải là một người chỉ vì cái trước mắt. Hiện tại tất cả những chuyện đã phát sinh làm cho ta tuyệt đối tin tưởng, bên người hắn nhất định còn tồn tại nguy cơ nặng nề, hắn cấp bách yêu cầu trước mặt nhân dân trong nước chứng minh bản thân mình, cho nên hắn mới có thể áp dụng một loạt thủ đoạn đặc biệt như thế này.”

Số binh sĩ vây quanh phủ đệ của Xích Lỗ Ôn ngày hôm sau đã bắt đầu bỏ đi, Xích Lỗ Ôn vì đổi lấy tự do, khẳng định sẽ phải trả cái giá rất xa xỉ.

Thời gian chờ đợi thật dài đằng đẵng, dựa theo suy đoán của ta,cho dù Trần Tử Tô cùng Sở Nhi chậm lắm xuất ra tin tức ta trở về Tuyên Thành cũng phải mười ngày sau, trước đó Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ không buông tha cảnh giới đối với các trạm kiểm soát.

Mỗi ngày ta ngoại trừ cùng A Đông ở trong thành hỏi thăm thế cục trong nước của Bắc Hồ, đó là nhân cơ hội tại thành Ô Khố Tô du ngoạn các nơi

https://thuviensach.vn

một phen, cũng cảm thấy đỡ buồn chán. Duy nhất không yên lòng đó là Lục Châu, không có ta ở bên cạnh không biết nàng có thể cầm cự tới khi nào.

Chuyện ta lo lắng rốt cuộc đã xảy ra, ngay tại thời gian tin tức ta trở về Tuyên Thành truyền đến, đột nhiên nghe được tin tức bệnh tình của Lục Châu đã thêm nguy kịch.

Biến hóa đột nhiên này nhất thời đã làm xáo trộn địa thế của ta.

A Đông mù mờ nói:

“Không thể nào! Trước đó vài ngày vương phi vẫn còn tốt lắm mà, vì sao lại đột nhiên bệnh nặng được? Không phải Thác Bạt Thuần Chiếu đang cố ý tung tin để dẫn dụ chủ nhân hiện thân chứ?”

Ta gật đầu nói:

“Phía Tuyên Thành mặc dù đã truyền ra tin tức chúng ta bình yên trở về, Thác Bạt Thuần Chiếu chưa hẳn đã tin đâu, hắn khả năng dùng hoả mù giống như vậy tới để mê hoặc chúng ta.”

A Đông nói:

“Chủ nhân, chúng ta có cần dựa theo kế hoạch ban đầu trở về Tuyên Thành hay không?”

Ta trầm ngâm chốc lát mới nói:

“Hoãn lại thêm hai ngày đi, nếu như Thác Bạt Thuần Chiếu cố ý tung tin, mức độ kiểm tra ở trạm kiêm soát biên cảnh chưa hẳn sẽ buông lỏng. Có Thải Tuyết ở đó, qua hai ngày bọn họ hẳn là có thể đạt được tin tức ta quả thực đã trở lại Tuyên Thành.”

Ta dừng một chút lại nói:

https://thuviensach.vn

“Bất kể bệnh tình của Lục Châu là thật hay giả, hiện tại ta cũng không thể an tâm mà rời khỏi đây được, ta phải vững tin nàng bình an vô sự mới có thể đi.”

A Đông gật đầu nói:

“Ta sẽ đi tìm hiểu thêm một chút tin tức.”

Tin tức A Đông phản hồi trở về đã khiến cho ta càng bất an. Hai ngày này ngự y trong hoàng cung nhiều lần ra vào phủ công chúa, hơn nữa hoàng tộc đại thần đi trước thăm hỏi nối liền không dứt, thậm chí ngay cả Xích Lỗ Ôn cũng đăng môn đi thăm hỏi bệnh tình của Lục Châu. Ta dần dần ý thức được tính nghiêm trọng của việc này, có thể Thác Bạt Thuần Chiếu cũng không thêu dệt ra lời bịa đặt.

Ta rơi vào trong mâu thuẫn vô tận, hiện tại rời khỏi Ô Khố Tô không thể nghi ngờ là thời khắc an toàn nhất, thế nhưng cứ như vậy vứt bỏ Lục Châu, lương tâm ta rất khó dễ chịu. Ta tinh tưởng ý thức được, bản thân tại thời khắc mấu chốt vẫn chưa có cách nào chặt đứt được sợi dây tình cảm, đó là khuyết điểm lớn nhất của ta, điều này đối với một vương giả mà nói không thể nghi ngờ là nhược điểm trí mạng.

A Đông yên lặng chỉnh lý bọc hành lý, hắn đã chờ đợi ta quyết đoán tròn ba ngày.

Từ khi sau khi chuyện của Lệ Cơ, ta phát hiện bản thân mình đã thay đổi rất nhiều, loại cải biến này không biết là chuyện tốt hay là chuyện xấu? Muốn trở thành đế vương lẽ nào nhất định phải hi sinh cảm tình của bản thân hay sao?

A Đông thấp giọng nói:

“Chủ nhân, chúng ta nên xuất phát thôi.”

https://thuviensach.vn

Ta bỗng nhiên nói:

“Nếu như cho ngươi lựa chọn, ngươi có thể buông tha nữ nhân của mình hay không?”

Khóe môi A Đông kịch liệt co quắp một chút, câu hỏi của ta đã dẫn phát ra nỗi thống khổ sâu nhất trong nội tâm hắn. Hồi lâu hắn mới nói:

“Sau khi Ô Linh chết, ta đã thành một người chết...”

Khi hắn quay đầu lại, trong mắt mơ hồ đã lấp lóe lệ quang kích động:

“Chủ nhân ngươi cùng ta bất đồng, ngươi nhất định trở thành một vương giả, cái nào nhẹ cái nào nặng nhất định phải phân rõ.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như ngay cả nữ nhân của mình cũng không thể bảo vệ được, mặc dù có cho ta đạt được thiên hạ thì còn có ý nghĩa gì chứ?”

Trong chớp mắt ta đã hạ quyết tâm:

“A Đông, ngươi giúp ta liên hệ Xích Lỗ Ôn, ta muốn gặp hắn!”

Trong ánh mắt A Đông toát ra ánh mắt kính nể không gì sánh được, nặng nề gật đầu, buông bọc hành lý đi ra ngoài cửa.

Ngồi đối diện cùng ta trong ghế lô ở trên tầng hai Tiêu Kim Quật, ánh mắt Xích Lỗ Ôn bình tĩnh mà thâm thúy, giống như một cái giếng cổ cực kỳ sâu thẳm, không một chút gợn sóng. Y tỉ mỉ quan sát ta, hồi lâu trên mặt mới lộ ra một dáng tươi cười ấm áp:

“Ta từ lâu đã biết, ngươi vẫn chưa rời khỏi đây.”

Ta nở nụ cười:

https://thuviensach.vn

“Xích Lỗ Ôn huynh dùng cái gì sẽ cho là như thế?”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Toàn bộ trạm kiểm soát trên tuyến đường đi Tuyên Thành đều kiểm tra đặc biệt nghiêm ngặt, phàm là đàn ông thân cao xấp xỉ cùng ngươi cũng phải trải qua kiểm tra toàn diện.”

Y nhìn mặt ta một chút lại nói:

“Dịch dung mặc dù xảo diệu, nhưng có một số việc không thể giả được. Khẩu âm cùng cử chỉ hoàn toàn có thể bại lộ tất cả của một người, lấy sự nhanh trí của công tử tuyệt sẽ không tại khoảng thời gian nguy hiểm nhất mà bỏ đi.”

Ta nhấp một ngụm trà, chậm rãi thưởng thức hương vị của sữa còn len lỏi giữa kẽ răng.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Kỳ thực hiện tại đã là thời cơ tốt nhất để đi khỏi đây, vì sao công tử không sớm hạ quyết định?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Lấy lý giải của Xích Lỗ Ôn huynh đối với ta, hẳn là có thể nghĩ ra ta vẫn chưa có lý do rời khỏi đây mà.”

Xích Lỗ Ôn gật đầu nói:

“Bắt kể thế nào ta cũng rất cảm động, vào lúc này ngươi còn có thể tới tìm ta, đủ để chứng minh ngươi đem ta coi như một người bằng hữu đáng giá để tín nhiệm. Nếu là bằng hữu, ta sẽ xin khuyên ngươi một câu, có một số việc, lúc có thể buông ra vẫn là triệt để buông ra, không được bởi vì tư tình nhi nữ mà phá hủy đại sự của bản thân mình.”

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi buông chung trà, thấp giọng nói:

“Ta chỉ muốn biết bệnh tình của công chúa.”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Bệnh tình của công chúa nặng nhẹ thế nào, cùng quyết định của công tử có quan hệ gì? Ngươi cho là có thể thành công mang công chúa đi từ Bắc Hồ hay sao?”

“Ta muốn Xích Lỗ Ôn huynh giúp ta một việc nhỏ nhặt.”

Xích Lỗ Ôn sảng khoái đáp ứng nói:

“Chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ.”

Ta đem một phong thư đã được chuẩn bị sẵn từ trước đặt ở trước mặt Xích Lỗ Ôn:

“Giúp ta giao phong thư này cho công chúa.”

Xích Lỗ Ôn cầm lên phong thư, mỉm cười nói:

“Công tử yên tâm, chuyện này ta tin tưởng có thể làm được.”

Y thấp giọng nói:

“Hôm qua ta đến thăm công chúa, bệnh tình của công chúa mặc dù rất nặng, thế nhưng cũng không phải là có nguy hiểm đến tính mệnh như bên ngoài đã đồn đại. Mặc dù đại hãn đã nghe được tin tức ngươi trở lại Tuyên Thành nhưng vẫn đang còn có chút nghi ngờ, hắn hoài nghi ngươi đang trốn trong cảnh nội của Bắc Hồ vẫn chưa đi, cho nên mượn bệnh tình của công chúa trắng trợn tuyên truyền như thế, mục đích chính là ôm cây đợi thỏ. Ngươi quả là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, nếu như thực sự

https://thuviensach.vn

đi thăm công chúa, chẳng phải là lọt vào cái tròng của Thác Bạt Thuần Chiếu rồi còn gì?”

Ta nghe được y nói như thế, cảm giác trong lòng đã dễ chịu hơn, nhớ tới tình hình gần đây của Xích Lỗ Ôn nhỏ giọng hỏi:

“Thác Bạt Thuần Chiếu có làm khó dễ gì huynh không?”

Xích Lỗ Ôn xem thường cười nói:

“Hắn so với lão tử còn vô sỉ hơn. Nghĩ trước đây lúc hai Hồ chiến tranh, ta cho hắn không thiếu chỗ tốt. Hiện giờ hắn kế thừa hãn vị, không ngờ đã lập tức thay đổi sắc mặt. Chẳng qua không ngoài việc muốn mượn chuyện của ta uy hiếp một chút chư vị thương nhân ở Bắc Hồ.”

Y nắm chặt hai tay nói:

“Lần này ta trong chiến sự thu được hơn phân nửa lợi ích đều bị hắn doạ dẫm lấy hết rồi.”

Ta khuyên an ủi nói:

“Tiền tài là vật ngoài thân, Xích Lỗ Ôn huynh cần gì phải quá mức chấp nhất làm gì?”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

“Mỗi người cũng có một khúc mắc, ta truy đuổi tiền tài lại bị tiền tài làm khó, công tử truy đuổi giang sơn mỹ sắc, hiện tại lại bị cảm tình làm khó. Ngươi đồng thời khuyên giải an ủi ta, thế bản thân mình có thể làm được không?”

Ta không khỏi bật cười.

Xích Lỗ Ôn nói:

https://thuviensach.vn

“Có biết Thác Bạt Thuần Chiếu vì sao lại buông tha ta hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Hắn tất nhiên là muốn trên người ngươi thu hoạch càng nhiều lợi ích.”

Xích Lỗ Ôn bùi ngùi than thở:

“Hoàn cảnh hiện tại của ta hình như giống như một một loại chim của người Trung Nguyên các ngươi.”

Ta bật thốt lên nói:

“Chim ưng biển?”

Xích Lỗ Ôn cười khổ nói:

“Đúng là như vậy. Con cá mà bản thân ta mới bắt được đã bị người đánh cá giảo hoạt cướp mất. Hắn mặc dù không giết ta, thế nhưng đã buộc cái cổ ta lại, vây khốn tự do của ta, tại trong hoàn cành này ta còn có tiền đồ gì nữa?

Ta thấp giọng nói:

“Có phải Xích Lỗ Ôn huynh chuẩn bị rời khỏi Bắc Hồ hay không?”

Xích Lỗ Ôn nói:

“Ý đồ của Thác Bạt Thuần Chiếu đã rất rõ ràng, hắn muốn giảm bớt nền kinh tế của dân theo quy mô lớn, thúc đẩy kinh doanh nhà nước, muốn thu hồi quyền khống chế thị trường một lần nữa vào trong tay quốc gia, điều này đối với Bắc Hồ mà nói chưa hẳn không phải là một chuyện tốt, thế nhưng đối với những thương nhân dân gian như chúng ta mà nói không thể nghi ngờ là bị đưa vào tuyệt lộ.”

https://thuviensach.vn

Ta đồng tình gật đầu.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Hiện tại quốc lực của Bắc Hồ đã vô cùng yếu kém, Thác Bạt Thuần Chiểu nỗ lực tại bên trong thời gian ngắn nhất muốn làm phong phú quốc khố của mình, cho nên mới sẽ áp dụng loại này thủ đoạn cấp tiến thế này. Chúng ta vừa vặn trở thành nạn nhân đứng mũi chịu sào, đợi sau khi cục diện chính trị quốc nội bình ổn, có thể hắn sẽ một lần nữa trả bộ phận thị trường cho bách tính, tuy nhiên khi đó sợ rằng đã là tình trạng cảnh còn người mất.”

Ta thấp giọng nói:

“Sau khi Thác Bạt Thuần Chiểu thượng vị, các thủ đoạn liên tiếp đều vô cùng cấp tiến, có đúng nội bộ Bắc Hồ còn có cái gì nguy cơ hay không?”

Xích Lỗ Ôn gật đầu nói:

“Nội bộ Bắc Hồ quả thực có một cỗ thế lực phản đối, thúc phụ Thác Bạt Thuần Chiểu là cách cách Lặc vương Thác Bạt Thọ Hưu vẫn là người phản đối kích liệt nhất chiến tranh giữa hai Hồ, tại quốc nội Bắc Hồ bản thân ông ta cũng sở hữu một ít thế lực. Lần này ông ta mặc dù biểu hiện ra ủng hộ lập Thác Bạt Thuần Chiểu làm vương, thế nhưng lại ngầm tích cực cùng các thế lực khác cấu kết, mưu đồ bí mật lật đổ chính quyền của Thác Bạt Thuần Chiểu vẫn chưa đứng vững.”

“Lẽ nào Thác Bạt Thuần Chiểu lại dễ dàng cho phép sự tồn tại của nhóm đối lập mình?”

Xích Lỗ Ôn hạ giọng nói:

“Dân gian vẫn có một đồn đại, Thác Bạt Thọ Hưu đã sớm cùng hoàng thái Hậu cấu kết, huống chi hắn cùng đại nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ là an

https://thuviensach.vn

đáp tương giao tâm đầu ý hợp, trước khi Thác Bạt Thuần Chiếu không có mười phần nắm chặt sao dám động vào ông ta?”

Y xem thường cười nói:

“Lúc Tiên hãn thăng thiên, Thác Bạt Thuần Chiếu thiêu chết hai vương phi, mục đích chân chính là cho hoàng thái Hậu một đòn phủ đầu!”

Ta cười nói:

“Huynh có tin hay không, ta hiện tại càng lúc càng thưởng thức vị đại hãn của các ngươi rồi đó.”

Xích Lỗ Ôn mỉm cười nói:

“Có thể tình cảnh hiện tại của hắn cùng công tử tương đồng, các ngươi có thể nói là đồng bệnh tương liên.”

Ta càm thán nói:

“Bản thị đồng căn sinh, tương tiễn hà thái cấp(4). Ta thế nào cũng không có nghĩ đến hắn sẽ đem mục tiêu tiến công đầu tiên đặt ở trên người ta.”

(4): Câu thơ trong bài [Thất Bộ Thi] của Tào Thực.

Chử đậu nhiên đậu cơ,

Đậu tại phủ trung khấp.

Bản thị đồng căn sinh,

Tương tiễn hà thái cấp.

Dịch nghĩa:

Nấu đậu đun cành đậu,

https://thuviensach.vn

Đậu ở trong nồi khóc.

Sinh ra từ một gốc,

Sao nỡ đốt thiêu nhau.

Chú thích xuất xứ của bài thơ: Ngụy Văn Đế - Tào Phi cùng Tào Thực đều là con trai Tào Tháo, vả lại đều do Biện thái hậu sinh ra, là anh em ruột thịt với nhau. Sau khi Phi đăng cơ do ghen ghét khả năng của Thực nên lệnh cho Thực trong bảy bước phải làm một bài thơ, không xong thì sẽ chém đầu. Lời Phi chưa dứt, Thực đã đọc bài thơ trên, vì vậy mà người ta gọi là thơ bảy bước. Phi nghe xong, có ý thẹn liền tha tội chết cho Thực. Bài thơ này lưu truyền rất rộng, nhắc nhở người ta chớ nên "huynh đệ tương tàn". Trong quá trình lưu truyền, bài thơ được giản lược chỉ còn bốn câu (bỏ hai câu đầu).

Xích Lỗ Ôn nói:

"Ở vào thời gian này, điều đầu tiên hắn suy nghĩ chính là làm ra chiến tích để củng cố vững chắc chính quyền tại quốc nội, khẳng định hắn muốn lựa chọn phương pháp trực tiếp hữu hiệu nhất."

Ta đầy đồng cảm gật đầu.

Xích Lỗ Ôn nói:

"Công tử dự định khi nào thì đi?"

Ta mỉm cười nói:

"Sau khi nhìn thấy Xích Lỗ Ôn huynh, nỗi lo lắng trong lòng ta đã được giải quyết, hôm nay ta sẽ rời khỏi thành Ô Khố Tô."

Xích Lỗ Ôn nói:

https://thuviensach.vn

“Ta có một kiến nghị, mặc dù các trạm kiểm soát trên tuyến đường đi Tuyên Thành đã có chút thả lỏng, thế nhưng kiểm tra biên cảnh vẫn đang rất nghiêm ngặt, công tử tốt nhất vẫn là đừng lựa chọn đi từ con đường này.”

Kỳ thực ta cũng suy nghĩ qua chuyện này, nhìn từ sự cảnh giác của Thác Bạt Thuần Chiếu hiện nay đối với ta, ta lựa chọn hướng đông nam đi qua Lục Hải Nguyên rồi trực tiếp trở về Tuyên Thành đúng là không khôn ngoan.

Xích Lỗ Ôn nói:

“Công tử có thể từ cửa tây thành ÔKhố Tô xuất phát, đi từ hướng tây nam sau đó qua Yên quốc trở về cảnh nội đại Khang. Hiện tại kiểm tra trên con đường này đã khôi phục hình dạng lúc đầu, các ngươi muốn vượt qua kiểm tra hẳn là tương đối dễ, hơn nữa người đi đường ở đó rất thưa thớt, khả năng gặp phải nguy hiểm cũng tương đối ít hơn.”

Xích Lỗ Ôn lại từ trong người móc ra một sấp ngân phiếu Bắc Hồ, đẩy tới trước mặt ta:

“Những ngân phiếu này công tử giữ lại để sử dụng khi đi đường.”

Trong lòng ta một trận cảm động, phần chân tình này của Xích Lỗ Ôn đối với ta đích xác rất chân thành. Mặc dù bên người ta có ngân lượng, thế nhưng ngày ấy khi đi dù sao cũng vội vàng, trên đường chạy trốn thì tiền tài có thể có được tác dụng rất lớn. Ta không chút khách khí thu hồi ngân phiếu, Xích Lỗ Ôn tại trong cảm nhận của ta đã từ lâu phá vỡ khái niệm thương nhân tầm thường, ta đã đem hắn trở thành một tri kỷ, một vị bằng hữu.

Ta nhắc nhở nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện công chúa thì nhờ vào huynh vậy, huynh bảo cho nàng an tâm chờ ta, ta chỉ muốn trở về Tuyên Thành, sau đó lập tức sẽ nghĩ biện pháp đón nàng trở lại.”

Xích Lỗ Ôn gật đầu nói:

“Công tử cứ yên tâm, mấy ngày nay ta sẽ xử lý hết chuyện ở Bắc Hô, sau đó sẽ đích thân đến Tuyên Thành bái phỏng ngươi.”

Hắn chung quy không có mất diện mạo thương nhân, sau khi đã trải qua việc này, hắn xem ra đã quyết định đem trọng điểm kinh doanh dời đi ra ngoài, mà ta vừa đúng là lựa chọn tốt nhất của hắn. Hôm nay cảm tình cùng tiền tài của hắn đối với ta cũng coi như hai tầng đầu tư. cũng là vì ngày sau thu được càng nhiều hồi báo hơn.

Ta cùng A Đông dựa theo kiến nghị của Xích Lỗ Ôn chọn tuyến đường từ tây nam đi về Yên quốc, tuyến đường này mặc dù kiểm tra không nghiêm, thế nhưng trên hành trình phải đi qua sa mạc Gobi, so với trực tiếp đi lộ tuyến Tuyên Thành phải gian nan hơn rất nhiều.

Sau hai ngày rời khỏi Ô Khố Tô, chúng ta đến một trấn nhỏ có tên là ‘Một cái giếng’ nằm ở phía trước sa mạc Gobi. Trấn nhỏ này thật có thể nói là danh phù kỳ thực, cả trấn chỉ có một giếng nước có thể dùng để uống, mà giếng nước này đã trở thành nguồn kinh tế lớn nhất của cả trấn.

Khách thương lui tới đều ở đây bổ sung lương thực nước uống. Giá cả của nước sạch ở đây chỉ sợ cũng là mắc nhất trong thiên hạ, ta cùng A Đông lại trong trấn mua ba con lạc đà, lại mua đủ nước sạch cùng lương thực dự trữ, lần này ít nhiều còn phải dùng tới khoản tiền của Xích Lỗ Ôn.

Tại địa phương chúng ta tìm được một người dẫn đường Bắc Hồ tên Đô Thán, gã quanh năm đi qua lại giữa Bắc Hồ cùng Yên quốc, theo dân bản xứ nói gã nhắm mắt lại đều có thể đi xuyên qua sa mạc Gobi.

https://thuviensach.vn

Dựa theo ước định trước đó của chúng ta, ta giao phân nửa tiền thù lao cho Đô Thán trước, phần còn lại đợi sau khi rời khỏi sa mạc Gobi sẽ trả hết. Chúng ta lại dựa theo phân phó của gã mua các vật dụng cần thiết như thảm lông trướng bồng.

Buổi sáng hôm ấy, Đô Thán cưỡi lạc đà của gã dẫn ta và A Đông đi vào sa mạc Gobi.

Sa mạc Gobi giống như một hải dương vô biên vô hạn, khi gió lạnh thổi qua khiến cho vô số bụi cát bay lững lờ trên mặt cát, trong tầm mắt tất cả trở nên đơn giản mà mông lung. Đây là lần đầu ta thấy cảnh tượng mỹ lệ như vậy, trong lòng có một loại cảm giác mới lạ.

Đô Thán chỉ về phía trước nói:

“Cảnh vật trong sa mạc theo thường lệ đều không yên lặng. Bão cát trong sa mạc vô cùng mãnh liệt, người chưa hề tự mình trải qua quả thực khó có thể tưởng tượng được sự lợi hại của nó. Hai ngày nữa chúng ta mới có thể đi ra đại mạc và đến thảo nguyên bắc bộ ở Yên quốc, hai ngày này các vị sẽ chân chính nhận thức được mặt tàn khốc của đại mạc!”

Đang nói chuyện gió thổi đột nhiên trở nên mãnh liệt, chỉ thấy gió rít gào giận dữ, cát vàng cuốn tung lên cao, cát trong sa mạc bị cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, trên không như tràn ngập mưa cát, cát trên mặt đất đều tung lên trôi nổi bao phủ như một tầng sương mù, tạo nên một cảnh tượng mênh mang sầu thảm, người đi vào giữa giống như bị rơi vào trong biển cát vàng, mặc dù phía trước mặt cũng không thể thấy được cảnh vật. Ánh sáng mặt trời từ lâu đã không còn thấy, không trung một màu đỏ u ám. Thỉnh thoảng bão cát hơi ngưng lại, ngừng một hồi, trong mây đen mù sương mới vừa hiện ra một vầng ánh mặt trời màu xám hơi nhạt, nhưng ngay lập tức đột nhiên cuồng phong lại nổi lên, một chút ánh sáng này lại bị bão cát nuốt trôi, sức gió so với lúc đầu càng cuồng liệt hơn, chỉ nghe tiếng vù vù mạnh

https://thuviensach.vn

mẽ, mang theo những cơn bão cát cao vạn trượng, giống vạn mã đang chạy chồm, phong ba giận giữ, như phô thiên cái địa ập đến.

Xen lẫn ở giữa có gió xoáy tạo thành cột cát cuồn cuộn nổi lên, xa xa nhìn lại tựa như một ngọn núi đang bay vút lên trời cao và xoay tròn với tốc độ cực nhanh.

Đô Thán lớn tiếng nói:

“Mọi người tụ lại cùng một chỗ, bảo vệ miệng mũi...”

Cột cát kia đã lan tới nhanh như điện ập về phía chúng ta. Đừng nói là bị cột cát đang ập xuống, cho dù bị gió quét qua cũng đừng nghĩ còn mạng sống. Ta cùng A Đông đồng thời đột nhiên biến sắc, trong lòng đã sợ hãi tới cực điểm.

Ai ngờ khi cột cát kia cách chúng ta cự ly hơn mười trượng thì đột nhiên sụp xuống, lập tức biến thành hàng ngàn ụ cát hình sóng phập phồng và theo gió cuốn về phía trước. Đợi đến lúc gió ngừng, trên sa mạc đã hình thành vô số cồn cát hình cuộn sóng, những loại côn cát này theo gió thổi mà di động, toàn bộ đều không cố định. Hôm nay thì gò cao nhấp nhô, ngày mai sẽ bị một trận gió cuốn đi, lại hóa thành cột cát, lại trong sa mạc cuồng phi loạn vũ. tàn phá bừa bãi, gặp phải trận bão lợi hại nhất thì những nơi nó đi qua bất luận thành quách hay lâm viên, người ngựa phòng xá đều không thoát được bị nó quật ngã, chôn vùi ở bên trong, hóa thành hư ảo.

Vừa rồi còn là mây đen u ám, lúc này lại biến thành cảnh sắc tươi đẹp, ánh dương quang không còn gì ngăn cản chiếu đến trên người ta, nhưng không có làm cho cảm giác được một chút nhiệt độ nào. Ta lấy ra túi nước uống một ngụm lớn, so với Đô Thán, năng lực ta nhẫn nại chịu khát dù sao kém hơn gã rất nhiều. Ta lau khô nước còn dính trên khóe miệng, thế nhưng trong lòng vẫn đang cảm thấy khát khô.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt ta đột nhiên dừng lại phía trước, ở đó có một tòa cô thành quy mô hùng vĩ, tường thành dùng đá rất to màu trắng để xây nên, dưới ánh sáng mặt trời chiếu rọi phát ra quang mang màu hồng, bởi cự ly quá xa ta không cách nào phỏng chừng được độ cao chân chính của nó, hấp dẫn ta nhất chính là xung quanh bốn phía tường thành thực vật xanh um tươi tốt, rất lâu rồi ta chưa thấy qua loại sinh mệnh có màu sắc thế này.

Ta vui vẻ nói:

“Chỗ đó có một thành trì!”

Đô Thán nở nụ cười một tiếng, hắn kéo xuống cái nón che ở trên đầu, nói:

“Ta cá với công tử, cả đời công tử cũng không đi vào được tòa thành đó đâu!”

Ta mù mờ nói:

“Lẽ nào đó chính là ảo ảnh trong truyền thuyết?”

A Đông mở to hai mắt, cũng có chút khó có thể tin được nói:

“Thoạt nhìn giống như nó là thực vậy!”

Đô Thán duỗi thắt lưng một cái, nói:

“Đó là nơi cho ác ma ở, chúng ta vẫn nên cách xa nó thì tốt hơn...”

Mục đích của ta ngay tại phía trước, đương nhiên là không cách nào tránh né được, mặc dù ta biết nơi đó chỉ là ảo ảnh, thế nhưng vẫn cảm thấy mình đang không ngừng đi gần về phía nó.

Lúc hoàng hôn, tọa thành trì tại tầm mắt của chúng ta đã hoàn toàn biến mất. Lời của Đô Thán nói quả không sai, ta vĩnh viễn cũng không đến được

https://thuviensach.vn

nơi đó.

Ta nhìn chung quanh bốn phía, đâu còn có một chút vết tích tồn tại của toà thành trì kia.

Đô Thán cười nói:

“Hiện tại ngươi cũng đã hiểu là ta không lừa ngươi!”

Ta gật đầu, ánh mắt buông xuống, phát hiện trong cát vàng có một vật phẩm màu trắng. Ta hiếu kỳ cong lưng nhảy xuống, từ trong cát vàng nhặt lên đồ vật kia, nhưng kinh ngạc phát hiện đây là một cái giày thêu được làm rất hoàn mỹ.

Lần này đến phiên Đô Thán ngẩn người. Giầy không lớn, dùng xa tanh màu trắng chế thành, chế tạo đặc biệt tinh xảo, mặt trên dùng kim tuyến thêu một con bướm đang tung bay, Đô Thán hít vào một hơi nói:

“Đây là giầy của phụ nữ!”

A Đông nhịn không được nói:

“Lời vô ích!”

Ta lật qua lật lại xem vài lần, thấp giọng nói:

“Đây không phải là của con gái người Hán, giầy của con gái người Hán thông thường nhỏ hơn cái này, hơn nữa từ kỹ thuật thêu ở mặt trên có thể đoán được có có xuất xứ từ Ba Tư.”

Trước đó có thương nhân đã từng kính dâng cho ta hàng thêu của Ba Tư, cho nên ta dễ dàng từ hoa văn mà nhận ra nguồn gốc của nó.

Đô Thán nói:

https://thuviensach.vn

“Từ đôi giày này vẫn chưa bị cát vàng vùi lấp, có thể thấy được chủ nhân của nó nhất định cách nơi này cũng không xa!”

Ta mù mờ hỏi:

“Lẽ nào chủ nhân của nó đã gặp phải cảnh nguy hiểm gì?”

A Đông chủ động nói:

“Ta tới phía trước đi thăm dò một chút!”

Đô Thán gật đầu, thấp giọng căn dặn:

“Nếu trong vòng năm người, chúng ta có thể viện thủ, nếu đối phương nhiều người thì chúng ta đi vòng đường khác...”

Ta bỗng nhiên tỉnh ngộ, gã căn dặn như vậy là bởi vì trong sa mạc thực vật nước sạch vốn có hạn, mọi người vì sinh tồn sẽ không tiếc trả giá gì, gã lo lắng không phải không có lý.

Ta gọi A Đông lại:

“Chúng ta có lẽ nên cùng đi!”

Ba người chúng ta giục lạc đà đồng thời đi về phía trước, leo lên cồn cát cao hơn ở trước mặt, từ trên cao nhìn xuống nhất thời bị cảnh tượng trước mắt khiến cho giật mình. Xung quanh hơn trăm trượng cát vàng bị máu tươi nhuộm hồng, trong hố cát nằm ngổn ngang đầy thi thể, có vài người hình như còn chưa tắt thở, tứ chi đang không ngừng co quắp.

Ở đây nhất định đã trải qua một trận chiến đấu vô cùng thảm liệt, trong không khí khô ráo tràn ngập mùi máu tanh khiến cho người ta buồn nôn, ở giữa chiến trường đậu một chiếc xe ngựa bốn bánh hoa lệ, trên thùng xe làm bằng gỗ đàn hương của Ba Tư dính đầy vết máu đục ngầu, trên y phục

https://thuviensach.vn

của sáu tên hộ vệ trang phục võ sĩ cũng bị tiên huyết cùng cát vàng bao trùm, hiển nhiên chết đã lâu.

Ta nhẹ nhàng giục lạc đà đi về hướng xe ngựa, nhưng lạc đà lại lui một bước về phía sau, lông gáy của nó bỗng dựng đứng lên, ta đột nhiên cảm thấy một tia chấn động yếu ớt, lập tức thấy chiếc xe ngựa ở phía trước đang nhanh chóng bị lún xuống.

“Mau trở lại, lưu sa(cát lún)!”

Đô Thán phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Ba người chúng ta đồng thời lui về phía sau, thế nhưng chấn động ở dưới chân lại đột nhiên dừng lại, chiếc xe ngựa kia cũng dừng giữa đường.

https://thuviensach.vn

Chương 127: Qua Cửa Ải

Lúc này trong xe ngựa truyền ra một tiếng gào to, chúng ta đều ngẩn ra, không ngờ còn có người ở trong xe ngựa.

Xe ngựa bắt đầu từ từ chìm xuống đất, ta nhanh chóng có phản ứng, từ phía sau tháo xuống dây thừng rồi buộc vào đuôi mũi tên, nhắm vào cạnh xe ngựa bắn thẳng tới, mũi tên chuẩn xác bắn lên thùng xe.

Ta hét lớn:

“Bên trong nếu có người thì nhanh nắm lấy dây thừng chui ra đi.”

Đô Thán cùng A Đông cũng mở to hai mắt, trong nội tâm đối với chiếc xe ngựa thần bí này tràn ngập hiếu kỳ. Đô Thán nhìn vết máu loang lổ trên xe ngựa, trong ánh mắt đột nhiên toát ra sự sợ hãi vô tận, gã lớn tiếng la lên:

“Bỏ xe ngựa ở chỗ này, chúng ta chạy đi nhanh...”

Một góc màn xe đã bị nhấc lên, mỗi người trong chúng ta thình lình cũng như chết chân tại chỗ.

Đó là một bàn tay hoàn mỹ không tì vết, tại dưới ánh dương quang chiếu tà giống như một đóa u lan thuần mỹ, chiếc vòng tay do hoàng kim chế thành vừa đúng tô điểm thêm cho nó vẻ quý phái, bàn tay này không nên thuộc về nơi đại mạc đầy bão cát phong ba này, hay là nàng căn bản không nên xuất hiện tại trong đại mạc...

https://thuviensach.vn

Ta rõ ràng nghe được tiếng hít thở của Đô Thán, gã mặc dù kiệt lực khống chế nhưng vẫn có thể cảm giác được tiếng vù vù hít thờ ở trong cổ họng.

“Ma quỷ...”

Thanh âm của Đô Thán trở nên đặc biệt quái dị.

Ta lập lại:

“Dây thừng ở trên thùng xe bên trái, nắm lấy nó đi!”

Cánh tay kia lần mò một hồi, rốt cuộc tìm được vị trí của dây thừng, nàng từ trong màn xe lộ ra thân mình mái tóc dài đen óng ả tùy ý tán loạn trên chiếc áo ngủ màu trắng rộng thùng thình mà thoải mái. Lông mi nàng dài mà uốn lượn, trên mặt vẫn còn vương một giọt nước mắt trong suốt, chỗ vạt áo ngủ lộ ra một đôi cẳng chân thon dài trắng bóng, dưới những đường cong lả lướt là hai chân hoàn mỹ không tì vết, bên đôi môi như cánh hoa tươi của nàng vẫn còn đọng lại một tia sợ hãi.”

“Cầm dây buộc lên người cô!”

Thiếu nữ kia từ trong hoang mang trấn tĩnh xuống, đem dây thừng trên đuôi tên cởi xuống rồi buộc vào hông mình, cùng lúc đó, tốc độ trũng xuống của xe ngựa tại trong lưu sa đột nhiên nhanh hơn, nàng duyên dáng gọi to một tiếng, thân mình theo xe ngựa nhanh chóng hạ xuống.

Ta hét lớn một tiếng, nắm chặt dây thừng cố sức kéo lên trên, A Đông vọt qua đây hợp lực cùng ta cùng kéo sợi dây lên.

Cả người thiếu nữ rốt cuộc thoát khỏi xe ngựa.

Đô Thán vẫn luôn sững sờ ở một bên cũng gia nhập nghĩ cách cứu viện thiếu nữ ở trong trận doanh.

https://thuviensach.vn

Dưới hợp lực của ba người chúng ta, cuối cùng cũng kéo được thiếu nữ thoát khỏi phạm vi của lưu sa.

Ta nắm lấy bàn tay của nàng đến nàng đến chỗ an toàn. Thiếu nữ vẫn còn chưa hết kinh hồn quay đầu lại, nhìn thấy xe ngựa cùng thi thể trong hố cát từ lâu đã hoàn toàn chìm vào trong cát vàng, tất cả giống như chưa bao giờ phát sinh qua, khôi phục lại sự yên lặng cùng bình tĩnh như trước đây.

Mặt trời chiếu tại chân trời phía tây dần dần chìm xuống, cũng sắp tới ban đêm. Đô Thán đi tới bên người ta nói:

“Nên cắm trại thôi.”

Ta gật đầu nói:

“Trước tiên dẫn chúng ta rời khỏi vùng lưu sa này cái đã.”

Ban đêm trong sa mạc cực kỳ yên tĩnh, giữa màn trời xanh lam sâu thăm thẳm là ánh trăng sáng tỏ treo cao, ánh trăng chiếu khắp toàn bộ sa mạc biến nó thành một mảnh màu trắng bạc, từng tầng cát hệt như được xây nên từ vây cá, giống như cơn gió nhẹ thổi trên mặt hồ lăn tăn, nhưng lại thiếu vài phần sống động, nhiều thêm một ít lạnh lẽo thê lương.

Chúng ta nhóm lên một đống lửa trại trên sa mạc. Đô Thán cùng A Đông dựng lên ba căn lều quây quanh đống lửa.

Ta thấp giọng nói:

“Vị cô nương này, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Nàng buồn rầu thở dài một hơi nói:

“Ta là A Y Cổ Lệ(Ayiguli) là người nước Bí Điền.”

https://thuviensach.vn

Khâu ảm của nàng pha thêm giọng của người dị tộc, nhưng khi nghe lại đặc biệt thoải mải dễ nghe.

Nước Bí Điền ta đà từng nghe nói qua, là một nước bé nằm ở phía tây sa mạc Gobi, cự ly cách chỗ này của chúng ta phải xa mấy nghìn dặm, không biết cô gái này vì sao lại lưu lạc đến tận nơi đây.

A Y Cổ Lệ nói:

“Ta đi cùng thương đội đi đến Yên quốc kinh doanh, ai ngờ... trên đường gặp phải đạo tặc, đang lúc chém giết lại gặp phải lưu sa.”

Tình hình lúc cứu cô ấy ta vẫn như đang rành rành trước mắt, tràng cảnh lúc đó rõ ràng là sau khi hai đội nhân mà chém giết nhau rất kịch liệt, hiển nhiên A Y Cổ Lệ đã dấu giếm điều gì đó với ta, rõ ràng là cô ta đang nói dối.

Nhưng ta vẫn chưa vạch trần cô ta, chỉ thản nhiên cười nói:

“Rất trùng hợp, chúng ta cũng muốn đến Yên quốc, thuận tiện đưa cô đến biên giới Yên quốc luôn.”

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Đa tạ công tử!”

Ta đứng dậy nói:

“Lều đã chuẩn bị cho cô rồi, sau khi ăn xong hãy đi nghỉ ngơi đi, sáng mai chúng ta còn phải lên đường gấp.”

Lúc nửa đêm ta tỉnh lại, phát hiện A Đông không có ở trong lều, ta liền mặc thêm áo đi ra ngoài lều, thấy A Đông đang ngồi một mình bên đống lửa gác đêm cho ta.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười đi tới:

“A Đông, nơi này là đại mạc mênh mông không có dân cư, căn bản không có người đi qua đâu.”

A Đông nói:

“Chủ nhân, ngươi có cảm thấy cô gái kia xuất hiện ở chỗ này có chút quái dị hay không?”

Ta ngồi xuống bên cạnh hắn, thấp giọng nói:

“Nhìn kiểu dáng của cô ta, thân phận chắc cũng có chút cao quý, có thể là một vị quý tộc là đến từ Bí Điền quốc.”

A Đông gật đầu nói:

“Bên cạnh xe ngựa chí ít cũng có hơn hai trăm người chết, chuyện này sợ rằng không chỉ đơn giản như vậy đâu.

Ta mỉm cười nói:

“Đợi đến khi ra khỏi sa mạc này, chúng ta sẽ cho cô ấy một ít ngân lượng để cho cô ấy tự đi một mình, cô ta có bí mật gì thì cũng có quan hệ gì đến chúng ta đâu?”

Ta vỗ vai A Đông nói:

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, nhanh đi ngủ sớm đi.”

Chúng ta một đường đi thẳng về hướng nam, ba ngày sau rốt cuộc vượt qua được sa mạc Gobi và đặt chân lên thảo nguyên phía Bắc Yên quốc.

Suốt ba ngày bôn ba đã làm cho bốn người chúng ta trở nên lem luốc như một con khỉ, dung nhan xinh đẹp của A Y Cổ Lệ cũng bị bám một tầng cát

https://thuviensach.vn

vàng. A Y Cổ Lệ thấy ta đang nhìn nàng thì xấu hổ nở nụ cười, lộ ra một hàm răng trắng bóng đều như bắp.

Đô Thán chỉ về hướng nam:

“Đi về phía trước thêm hai mươi dặm nữa sẽ là Ngọc Môn quan, dọc đường cũng chỉ là thảo nguyên, đường xá bằng phẳng hẳn là sẽ không bị lạc đường đâu.”

Ta móc ra từ trong lòng mấy tấm ngân phiếu, trả cho gã thù lao gấp bội hơn, Đô Thán nhìn ngân phiếu trong tay, giọng nói kích động đến run rẩy:

“Công tử... làm gì… cho nhiều như vậy?”

Ta cười ha hả nói:

“Vốn đã thương lượng từ đầu là mang hai người chúng ta ra khỏi đại mạc, hiện tại lại tăng thêm một người, thù lao trả đương nhiên phải cho ngươi gấp bội rồi.”

Đô Thán thiên ân vạn tạ rời đi, trước khi đi gã lại đặc biệt căn dặn ta:

“Phía trước cách đó không xa có một bộ lạc chăn nuôi, tại nơi đó có thể dùng lạc đà để đổi lấy ngựa của họ, ngân phiếu của Bắc Hồ không thể dùng tại Yên quốc được, các vị cũng có thể vào trong bộ lạc trao đổi với dân bản xứ để lấy tiền của Yên quốc.”

Sau khi chúng ta chia tay Đô Thán thì tiếp tục đi về phía nam, rất nhanh đã đến bộ lạc du mục theo như lời gã nói. Chúng ta đem ba con lạc đà của mình để đôi lấy ba con con tuấn mã với đối phương, lại dùng ngân phiếu Bắc Hồ để đổi một ít sang tiền nước Yên từ trong tay họ. Tộc nhân ở đây hiển nhiên bình thường dựa vào loại giao dịch này mà kiếm sống, nhìn từ biểu hiện của người nào người nấy đều rất gian xảo, chúng ta chịu một chút thiệt thòi là điều không thể tránh được.

https://thuviensach.vn

Vào trong bộ lạc chúng ta đi kiếm nước để rửa sạch cát bụi trên mặt, A Y Cổ Lệ vừa khôi phục diện mạo vốn có lập tức khiến cho mọi người nhìn chăm chăm vào, điều này đối với chúng ta cũng không phải là chuyện tốt gì.

Chúng ta vội vã rời khỏi bộ lạc, A Y Cổ Lệ hiển nhiên ý thức được bản thân nàng mang đến cho chúng ta rất nhiều điều bất tiện, nàng liền dùng khăn để che mặt lại.

Ta dục ngựa đi tới bên cạnh cô nàng, mỉm cười nói:

“A Y Cổ Lệ, phía trước chính là Ngọc Môn quan, đưa quân thiên lý cuối cùng cũng phải từ biệt. chúng ta từ biệt tai nơi này thôi.”

A Y Cổ Lệ gật đầu, nhẹ giọng nói:

“Đa tạ ân công chiếu cố.”

Xa xa đã có thể nhìn thấy thành quách của Ngọc Môn quan, ta vì cẩn thận nên bảo A Đông đi trước đến ngoài thành thám thính một chút, còn mình thì cùng A Y Cổ Lệ đến một đình cổ ngoài thành tạm thời chờ ở đó.

Hai tròng mắt của A Y Cổ Lệ thấp thoáng chớp động nỗi buồn ưu thương, ta từ trong bọc hành lý phân ra một ít lương khô, lại lấy một ít ngân lượng mới vừa đổi ở trong túi đồ đưa tới trước mặt nàng:

“Bao nhiêu đây chắc cũng đủ cho cô dùng một đoạn thời gian rồi.”

Đôi mắt A Y Cổ Lệ chớp động lệ quang, đột nhiên nàng quay đầu đi bất chợt khóc nức nở, qua hồi lâu nàng mới ức chế được tâm tình của mình, xoay người nhìn ta:

“Thực ra...”

https://thuviensach.vn

Lúc này A Đông đang phóng ngựa từ xa xa trở về đây, hắn xoay người lập tức nhảy xuống, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng A Y Cổ Lệ, thấp giọng nói:

“Rốt cuộc cô là ai?”

Ta hơi giật mình, thấy xung quanh thỉnh thoảng có người đi qua, liền nháy mắt một cái với A Đông, đợi cho đến lúc đã không còn người thì A Đông mới nói:

“Chủ nhân, vừa rồi ta ở trước ở cửa thành thấy một tờ bố cáo của quốc quân Yên quốc Lý Triệu Cơ tự mình ban phát, thất hoàng tử của Yên quốc Lý Quốc Thái sắp lấy công chúa của Bí Điền quốc làm phi, thế nhưng công chúa Bí Điền quốc đến nay vẫn chưa thấy đến nơi đúng hạn, hiện tại nơi nơi trước cửa đều treo chân dung của cô ta.”

Hắn nhìn thẳng A Y Cổ Lệ nói:

“Cô có phải chính là vị công chúa kia đúng không?”

Hai hàng nước mắt trong suốt chảy xuống từ trên khuôn mặt A Y Cổ Lệ, nàng đột nhiên quỳ xuống trước mặt ta nói:

“Ân công, van cầu ngài, nghìn vạn lần đừng mang ta đến cho tên Yên vương kia, thất hoàng tử đó là một người ngu si... van cầu ngài mà...”

Ta thản nhiên cười nói:

“Cô không cần cầu ta, chuyện này vốn cũng không có bất cứ quan hệ gì với ta cả, ta đương nhiên sẽ không mang cô đến Yên vương.”

A Y Cổ Lệ bán tín bán nghi nhìn ta.

Ta chỉ vào bọc hành lý đã chuẩn bị cho nàng:

https://thuviensach.vn

“Yên vương đã có bức họa của cô, nếu cô tiếp tục ở lại Yên kinh khẳng định sẽ nguy cơ trùng trùng, sớm muộn gì thân phận cũng sẽ bị bại lộ, mang theo những thứ này rồi trở về đi.”

A Y Cổ Lệ run giọng nói:

“Ta... chỉ sợ là trở về không được...”

Ta cùng A Đông liếc mắt nhìn nhau, nếu bảo một cô gái nhu nhược một mình băng qua một sa mạc mênh mông, căn bản là chuyện không có khả năng.

Ta thở dài nói:

“A Đông, đưa mặt nạ của ngươi cho cô ấy.”

A Đông gật đầu, quay người lại và bóc xuống mặt nạ trên mặt giao cho A Y Cổ Lệ.

A Y Cổ Lệ tràn ngập kinh ngạc nhìn chúng ta, không nghĩ tới ta và A Đông cũng là trải qua dịch dung.

Ta trợ giúp A Y Cổ Lệ đeo lên mặt nạ, lại tìm một bộ quần áo của mình đưa cho nàng vào rừng để thay. Y phục của ta đối với nàng dù sao cũng hơi rộng, may là hiện tại là mùa đông, mặc dầy một ít cũng không khiến người khác hoài nghi. Sau khi vững tin không hề có kẽ hở gì, ba người chúng ta mới chậm rãi đi về hướng Ngọc Môn quan.

Mặc dù Ngọc Môn quan là thị trấn quan trọng biên phòng của người Yên, tuy nhiên phòng thủ cũng không có nghiêm ngặt như trong tưởng tượng của ta. Khi qua kiểm tra cũng chỉ nhìn bề ngoài của chúng ta một chút, lặt đồ đạc mang theo ra xem, ba người tổng cộng giao nộp ba mươi lượng lệ phí thì đơn giản lẫn vào bên trong thành. Chính như lời của A

https://thuviensach.vn

Đông, trên thành tường dán bố cáo của Yên vương, còn có mấy bức họa của A Y Cổ Lệ.

Sau khi rời khỏi biên cảnh Bắc Hồ, nội tâm ta hiển nhiên thoải mái hơn rất nhiều, hôm ấy tại bên trong Ngọc Môn quan tìm một quán trọ sạch sẽ và mướn ba gian phòng hảo hạng, chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm ngày mai sẽ khởi hành trở về đại Khang.

Cuối cùng ta cũng có thể thoải mái mà tắm nước nóng một lần, sau khi tẩy đi tất cả gió bụi trên người, nhất thời cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu.

Sau khi thay y phục xong, A Đông cầm tới bản đồ mới vừa mua xong.

Ta trải bản đồ lên trên bàn, từ Ngọc Môn quan đi đến biên cảnh Yên Khang khoảng chừng mất ba mươi ngày. Trên đường đều bằng phẳng, hẳn là không có hung hiểm gì.

A Đông nói:

“Nếu như tất cả thuận lợi, ba ngày sau chúng ta có thể đến cảnh nội Sở Châu.”

Ta mỉm cười nói:

“Xem ra ta phải cân nhắc lần nữa về mối quan hệ giữa Bắc Hồ.”

A Đông nói:

“Chủ nhân, ngươi dự định xử lý A Y Cổ Lệ như thế nào?”

Ta thờ dài nói:

“Nếu cô ấy không muốn ở lại chỗ này, thôi thì chúng ta cứ mang cô ấy đến Tuyên Thành, sau đó có cơ hội sẽ đưa cô ấy trở về nhà.”

https://thuviensach.vn

A Đông gật đầu, vẫn đang có chút lo lắng, nói:

“Nhưng chuyện này ngày sau nếu bị Yên quốc biết, sợ rằng sẽ ảnh hưởng đến quan hệ song phương.”

Ta cười lạnh nói:

“Giữa Đại Khang cùng Yên quốc có khi nào hữu hảo đâu, chỉ là một nơi chật hẹp nhỏ bé, sớm muộn gì ta cũng ăn hắn.”

Chợt ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

A Đông thu hồi bản đồ còn ta đi ra mở cửa phòng, bên ngoài là A Y Cổ Lệ đang bưng một cái mâm đứng ở đó. Nàng mang theo tấm mặt nạ da người, tại trong mắt ta ít nhiều cũng có chút buồn cười, chỉ là cặp mắt xanh xinh đẹp thì không cách nào che giấu được.

A Y Cổ Lệ cười cười, đem hai chén cháo ngân nhĩ trong khay đặt lên bàn:

“Hai vị ân công, cái này là ta mới vừa mua được ở bên ngoài, hai người nếm thử trước một chút đi.”

Ta cười nói:

“Cô không cần khách khí với chúng ta như vậy, sau này cô cứ gọi ta một tiếng Long đại ca, gọi hắn một tiếng A Đông ca là được rồi.”

A Y Cổ Lệ tự mình bưng chén cháo ngân nhĩ đến trước mặt ta:

“Long đại ca, huynh uống nhanh đi, lạnh sẽ không ngon.”

https://thuviensach.vn

Ta nhìn hai bàn tay thon thon của nàng, trong lòng bất giác khẽ bị rung động.

Cháo ngân nhĩ vừa vào bụng thì có cảm giác trơn mềm ngọt ngào, ta khen:

“Rất ngon.”

A Đông cũng ăn xong phần cháo của mình, đương nhiên phản ứng của hắn cũng không khoa trương như ta vậy, chỉ là yên lặng đặt xuống cái chén không.

Ta mỉm cười nói:

“Chỉ ăn có chén cháo ngân nhĩ này thì no bụng không nổi, ta mời hai người đi ra ngoài ăn một bữa cho thỏa thích đi.”

Màn đêm buông xuống, đèn hoa bắt đầu rực rỡ, toàn bộ bên trong Ngọc Môn quan có vẻ náo nhiệt phi thường. Bởi vì cư dân xung quanh đây rất đông, các loại ẩm thực đều hội tụ nơi này, người Yên lại hào hiệp hiếu khách, thích uống rượu bằng chén lớn ăn miếng thịt to. Ta tại Bắc Hồ từ lâu đã ăn chán các loại thịt rồi, tìm kiếm nửa ngày mới tìm được một gian tửu lâu lịch sự tao nhã, trên chiêu bài viết chính là ‘Hoài Dương tửu lâu’, thế nhưng khi đi vào cũng chỉ toàn là thịt bò với thịt cừu.

Đã tới thì cũng phải vào ăn, ba người chúng ta chọn một vị trí trước cửa sổ, chọn một đĩa thịt bò kho, một đĩa thịt dê và hai hũ rượu Y Lê, sau đó ngồi xuống bắt đầu ăn uống.

A Y Cổ Lệ mặc dù mặc nam trang, thế nhưng giơ tay nhấc chân vẫn đang là thần thái của phụ nữ. cũng may những khách nhân xung quanh cũng chỉ lo uống rượu tán gẫu với nhau, hắn là sẽ không chú ý tới chúng ta ở bên này.

https://thuviensach.vn

Trong tửu lâu còn có một người mù đang kéo hồ cầm và hát. Mặc dù ta nghe không hiểu hắn đang hát cái gì, song thanh âm thê lương khiến tâm tình của người nghe nhịn không được bắt đầu thấy có áp lực, ta không khỏi nhớ tới Lục Châu vẫn còn đang ở Bắc Hồ, không biết bệnh tình của nàng có chuyển biến tốt đẹp chút nào hay không? Sau khi trở về, ta phải bằng mọi cách đón nàng trở về mới được.

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Long đại ca đang có tâm sự hả?”

Ta thản nhiên cười, cầm lấy ly rượu để lên mép, lúc này mới phát hiện ly rượu đã hết từ lâu.

A Y Cổ Lệ nhịn không được nở nụ cười, nàng cầm lấy bầu rượu rót thêm cho ta.

A Đông ăn hai miếng bánh nang rồi lau miệng nói:

“Ta no rồi!”

A Y Cổ Lệ hiếu kỳ nói:

“A Đông ca chưa bao giờ uống rượu hả?”

A Đông không có trả lời, ánh mắt nhìn ra ngoài phía cửa sổ.

Ta biết hắn tất nhiên lại đang nhớ tới Ô Linh, trong lòng âm thầm than một tiếng, lại uống thêm một ly rượu.

Lúc này vị trí bên cạnh có một đại hán rống lên:

“Hát hò cái gì, tất cả tâm tình của lão tử đều bị tên mù nhà ngươi phá hỏng hết rồi, mau cút đi ra ngoài cho ta!”

https://thuviensach.vn

Người mù kia sợ quá hơi run lên, vội vàng thu lại hồ cầm và đứng dậy, khi hắn cầm mâm đi qua người ta, ta liền bỏ vào bên trong một ít bạc vụn.

Người mù thiên ân vạn tạ đi đến một cái bàn khác, khi đi qua bên cạnh tên đại hán vừa rồi, không ngờ tên đại hán kia vươn chân ra gạt vào chân hắn một cái, mâm cùng hồ cầm trong tay người mù đều bị văng đi, rất nhiều người cười ầm lên khoái chí.

A Y Cổ Lệ vội vàng đứng dậy đi tới bên cạnh người mù và nâng hắn dậy, khi giúp hắn nhặt lên cái mâm trên mặt đất, thình lình tên đại hán giơ chân lên tính đạp xuống tay nàng.

A Y Cổ Lệ tránh né không kịp, bàn tay bị tên đại hán đạp trúng, đau đến cắn chặt môi dưới.

Ta đột nhiên đứng dậy, chậm rãi đi đến chỗ tên đại hán kia, đại hán cười lạnh nhìn ta, nhưng không có ý muốn thu chân về, hai tên đồng bạn của y cũng đứng dậy đi về phía ta, A Đông lạnh lùng đi lên nghênh đón.

Ta vung lên nắm tay, khóe miệng đại hán nổi lên một nụ cười xem thường, cũng không chờ nụ cười của y biến mất, nắm tay của ta đã như tia chớp rơi vào mặt y, y thậm chí không kịp có vẻ mặt kinh hãi, tốc độ ta xuất quyền đã vượt xa sự tưởng tượng của y.

Thân thể cao lớn của đại hán bay ngược ra sau, nặng nề va vào rào chắn trên thang gác. Lan can bị chấn đến gẫy đôi, y kêu thảm thiết ngã xuống dưới lầu.

Ngay sau đó hai tên đồng bạn của y cũng bị A Đông đánh cho văng xuống dưới lầu.

Ta rất sợ đưa tới Yên binh, kéo A Y Cổ Lệ và A Đông cùng nhau nhanh chóng ly khai gian tửu lâu này.

https://thuviensach.vn

Mới vừa rời khỏi tửu lâu liền thấy một đội Yên binh đi về phía chúng ta, trong lòng ta thầm kêu không ổn, tuy nhiên lập tức đã phát hiện mục tiêu của đội Yên binh kia cũng không phải chúng ta, bọn họ sau khi đi ngang qua bên người chúng ta thì chuyển hướng đi về phía nam.

Toàn bộ bách tính chung quanh đều to nhỏ thì thầm, sắc mặt ngưng trọng.

Ta hỏi một nho sinh bên cạnh mới biết được, đội Yên binh này là đang chuẩn bị đi đến biên cảnh Yên Hàn, hai nước không biết vì chuyện gì xảy ra xung đột, quan hệ hữu hảo nhiều năm trong khoảnh khắc đã bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Trong lòng ta mừng thầm, điều này đối với ta mà nói là một tin tức cực tốt, quốc lực của hai nước Yên Hàn tại trong tám nước là yếu nhất, giữa họ phát sinh nội chiến đối với kế hoạch mở rộng của ta rất có ích lợi, ngày đó trước khi Trầm Trì chết đã từng đề xuất kế hoạch mở rộng tây cương, dưới tình huống như vậy, tuyệt đối có thể thực hiện được.

Ta mặc dù không biết quan hệ giữa Yên Hàn chuyển biến xấu tới trình độ nào rồi, tuy nhiên Yên vương nếu đã điều binh từ Ngọc Môn quan ở sát phương bắc nhất, đủ để chứng minh chuyện này tuyệt sẽ không dễ dàng giải quyết như vậy.

Ta lo lắng thương thế trên tay A Y Cổ Lệ, nên bảo A Đông khắp nơi đi khắp nơi thám thính tin tức một chút, còn mình thì cùng A Y Cổ Lệ trở về quán trọ trước.

Các ngón tay của A Y Cổ Lệ giống như một bộ tác phẩm nghệ thuật tuyệt hảo không có tỳ vết, một cước không lưu tình chút nào tên khốn khiếp kia dã giẫm cho tay nàng bị hơi sưng đỏ lên, ta lấy nước sạch tẩy rửa cho nàng, lại tự tay bôi lên rượu thuốc cho nàng. A Y Cổ Lệ xấu hổ nhắm hai mắt lại, có vẻ vô cùng ngượng ngùng.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới một màn vừa rồi nàng giúp đỡ người mù kia, trong lòng ta không khỏi có chút cảm động, không nghĩ tới bề ngoài của nàng nhu nhược nhưng lại có một tấm lòng thiện lương như vậy.

A Đông rất nhanh đã quay trở về quán trọ, hắn mỉm cười nói:

“Chủ nhân, quả nhiên không ngoài dự liệu của người, xung đột lần này giữa Yên quốc cùng Hàn quốc quả thật không nhỏ.”

Ta nhíu mày hỏi:

“Có chuyện gì?”

A Đông nói nói:

“Nghe nói tại biên giới Yên Hàn phát hiện một mỏ vàng, nơi đó từ trước đến nay là nơi hữu hảo của hai nước, biên giới không rõ. Hiện tại bởi vì chuyện mỏ vàng mà đột nhiên trở nên khẩn trương, bách tính nơi đó đã xảy ra xung đột, chết mấy trăm người rồi. Yên quốc dựa vào mục đích giải hòa phái đặc sứ đến Hàn quốc bàn bạc việc này, không nghĩ tới đặc sứ vừa vào biên giới của Hàn quốc(nước Hàn chứ ko phải Korea) liền bị bách tính của Hàn quốc đánh cho đến chết.”

A Đông thở hổn hển một hơi rồi nói tiếp:

“Mạt quý phi của Yên quốc vốn là muội muội của Hàn vương, Yên vương Lý Triệu Cơ bởi vì việc này mà quở trách nàng ta, có điều Mạt quý phi nhất thời bị luẩn quẩn trong lòng không ngờ tự sát. Hàn quốc làm sao có thể nuốt trôi cơn giận này, lập tức phái ra mười vạn đại quân xuất phát tới biên cảnh của Yên quốc.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Thực sự là ông trời giúp ta.”

https://thuviensach.vn

Nhưng biểu hiện ra vẫn không để lộ một chút mừng rỡ nào, thấp giọng nói:

“Quan hệ giữa Tấn quốc cùng Hàn Yên từ trước đến nay đều rất tốt, vì sao không có đến hoà giải cả hai?”

A Đông nói:

“Ta nghe người qua đường nói, lần này Tấn quốc hình như đứng ở bên phe Hàn quốc.”

Ta gật đầu, thầm nghĩ:

“Lẽ nào Tấn quốc cũng động tâm tư muốn tranh phách, muốn nhân cơ hội này nuốt cả hai nước Hàn Yên hay sao?”

A Đông nói:

“Hiện tại chiến sự giữa hai nước Hàn Yên đang hết sức căng thẳng, bách tính người người cảm thấy bất an.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Hai nước tám phần mười cũng là phô trương thanh thế, tạm thời nửa cơ hội đánh nhau cũng không có đâu. Tuy nhiên, ở đây cũng không phải nơi để ở lâu, chúng ta vẫn là nhanh rời khỏi đây thì tốt hơn.”

Sáng sớm ngày hôm sau, chúng ta rời khỏi Ngọc Môn quan, một đường đi thẳng về hướng đông, sau khi rời khỏi Ngọc Môn quan, vẫn còn trong phạm vi của thảo nguyên Yên bắc. Mảnh thảo nguyên này tiếp giáp một mạch với bắc bộ thảo nguyên của Sở Châu, tiếp về hướng đông bắc là Lục Hải Nguyên mà ta sở hữu. Hiện tại Sở Châu đã trở thành quyền sở hữu của ta, nếu như có thể thu được thảo nguyên Yên bắc trong tay, ta sẽ sở hữu đồng cỏ lớn nhất trong tám nước. Trước mắt ta phảng phất như xuất hiện

https://thuviensach.vn

tình cảnh một thiết kỵ binh dưới tay ngang dọc tại bắc bộ thảo nguyên, khóe môi ta không khỏi hiện lên một tia mỉm cười.

Gió lạnh thổi qua xen lẫn với không khí khô hanh trên thảo nguyên Yên bắc làm cho xoang mũi hơi khô, con mắt cũng cảm thấy hơi rát.

Đột nhiên A Đông nói:

“Chủ nhân, hai tên kỵ sĩ phía sau đã theo dõi chúng ta một thời gian khá lâu rồi.”

Ta xoay người sang chỗ khác, quả nhiên thấy hai tên kỵ sĩ mặc da bào(áo ngoài bằng da) đang đứng ở phía sau theo dõi chúng ta từ xa, hai người họ ta quay đầu thì lại nhìn xung quanh, lập tức thả chậm tốc độ ngựa.

Ta thấp giọng nói:

“Hay là chỉ là khách qua đường như chúng ta thôi.”

A Đônơ nói:

“Nhưng mà ta vẫn cảm thấy họ có chút lén lút.”

Ta gật đầu nói:

“Chúng ta tăng tốc bỏ qua họ đi!”

Rồi mỉm cười nhìn A Y Cổ Lệ nói:

“Kỵ thuật của cô thế nào?”

A Y Cổ Lệ nói:

“Người Bí Điền quốc chúng ta đều là lớn lên trên lưng ngựa!”

https://thuviensach.vn

Nàng nói xong đã rút ra một tiên và cưỡi ngựa phi nhanh về phía trước, từ sau khi ta đáp ứng mang nàng rời khỏi Yên quốc, tâm tình của A Y Cổ Lệ cũng đã tốt hơn rất nhiều, ta cười ha hả cùng A Đông đuổi theo.

Hai tên kỵ sĩ theo dõi chúng ta rất sợ bị bỏ qua, cũng nhất thời nhanh hơn tốc độ. Xem ra họ đến là vì chúng ta là điều chắc chắn không thể nghi ngờ.

Chúng ta lập tức phát hiện ba con ngựa đang cưỡi thuộc loại quá mức bình thường, bất kể thúc giục như thế nào nhưng thủy chung không cách nào vượt qua tốc độ của đối phương được. Trong tầm mắt của ta xuất hiện một gò đất cao phập phồng, ta thấp giọng nói:

“Đi vòng qua gò đất đó rồi giết chết chúng!”

Khi gần tới gò đất, hai tên theo dõi kia đột nhiên biến mất.

Ta ghìm lại ngựa, nhìn chung quanh khắp nơi, ngoại trừ gò đất ở phía trước tất cả đều là thảo nguyên mênh mông vô bờ, theo lý thuyết nếu ẩn núp hẳn là điều không dễ dàng.

Ánh mắt của ta một lần nữa hướng về gò đất ở phía trước, thấp giọng nói:

“Lẽ nào phía trước có mai phục?”

Ta còn chưa nói hết câu, thấy trên gò đất đã tuôn ra hơn hai trăm kỵ sĩ mặc da bào, một đám tay cầm binh khí dưới ánh nắng sớm phản chiếu ánh sáng lóa mắt.

Ta thấy rõ ràng, người đứng ở giữa chính là tên đại hán tối hôm qua tại trong tửu lâu Hoài Dương bị chúng ta đánh cho một trận, nguyên lai hắn đến để trả thù.

A Đông lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân, các ngươi đi trước đi, ta ở sau ngăn cản bọn họ!”

Ta cười lạnh nói:

“Chỉ là một đám ô hợp mà thôi có cái gì phải sợ.”

Kỳ thực ta hiểu cước lực con ngựa của mình quá kém, căn bản trốn không thoát truy kích của đối phương, ở lại chiến đấu may ra còn có cơ hội.

Lúc này một người đàn ông đầu trọc đứng ở giữa giơ tay phải lên, toàn bộ kỵ sĩ đồng thời tháo xuống cung tiễn từ phía sau, ta phóng ngựa che ở trước người A Y Cổ Lệ và đưa tay nắm lấy eo nàng, để cho nàng ngồi ở phía sau ta.

Người đàn ông đầu trọc quát lớn:

“Hồ câu(ý là sỉ nhục người Hồ) lớn mật dám đánh tam đệ ta, hôm nay nhất định phải cho các ngươi nếm thử lợi hại của Tô Thiết Đảm ta!”

Hai tên thủ hạ bên cạnh y khiêng ra một cây thiết đang(xẻng) cực kỳ nặng đi tới trước ngựa của y. Tô Thiết Đảm một tay xách lấy thiết đang, con ngựa phía dưới hình như cũng cảm thụ được áp lực đột nhiên gia tăng lên, từ lỗ mũi phun ra hai luồng sương trắng.

Ta mỉm cười, xem ra y cũng không có ý muốn bắn giết chúng ta, ngược lại giống như đang trước mặt đám thủ hạ khoe mẽ một phen, ta nháy mắt một cái với A Đông, thấp giọng nói:

“Cầm tặc cầm vương(dẹp giặc phải bắt tướng trước), ta chọc cho hắn tức giận, chuyện còn lại thì giao cho ngươi làm.”

Ta lớn tiếng nói:

“Con lừa ngốc, ngươi rống cái gì đằng đó vậy, có bản lĩnh thì tới đây cùng ta đơn thương độc mã đánh một trận, lẽ nào muốn dựa vào nhiều

https://thuviensach.vn

người để thủ thắng hay sao?”

Tô Thiết Đảm tức giận đến không ngừng la to.

Ta cười lạnh nói:

“Sớm biết con lừa ngốc ngươi không có can đảm như vậy lần sau đừng có thay người khác ra mặt nữa nhé, đồ trẻ ranh không biết trời cao đất dày!”

Tô Thiết Đảm nổi giận gầm lên:

“Thằng chó chết! Lão tử không đem ngươi đập thành thịt vụn thì ta mang họ của ngươi!”

Hắn dục ngựa từ gò đất lao xuống dưới.

Cùng lúc đó, A Đông cũng rút ra trường kiếm từ bên hông tăng hết tốc lực lên nghênh đón.

Tô Thiết Đảm người cao ngựa lớn, vũ khí lại nặng, hơn nữa lại mượn thế từ chỗ cao xung kích xuống, hiển nhiên đã chiếm hết tiên cơ. Y thét lớn vung mạnh thiết đang đập xuống đỉnh đầu A Đông, y mặc dù thế mãnh lực trầm, nhưng dù sao vẫn hơi vụng về, tốc độ ra chiêu so ra kém hơn A Đông.

Trường kiếm trong tay A Đông nhẹ nhàng khoát lên cạnh thiết đang, tiếp đó cổ tay khẽ chuyển động, lấy đối sách tứ lạng bạt thiên cân(l), đem thiết đang nặng mấy trăm cân đặt ở dưới kiếm.

(l): Bốn lạng đẩy ngàn cân, ý nói dùng ít sức mà được công to.

Tô Thiết Đảm lực lượng kinh người, trở tay gạt cho trường kiếm cong đi, A Đông dựa thế lập tức nhảy dựng lên, thân mình tại không trung lộn một vòng, lưỡi kiếm đâm thẳng xuống đỉnh đầu Tô Thiết Đảm.

https://thuviensach.vn

Bọn đạo tặc trên gò đất đồng thời phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Tô Thiết Đảm xoay mạnh thiết đang, thế như máy xay gió bảo vệ đỉnh đầu, trường kiếm đâm vào thiết đang phát ra tiếng kim loại ma sát đến chói tai.

A Đông nương theo lực của Tô Thiết Đảm, thân thể nhảy lui ra đằng sau, nhẹ nhàng hạ xuống lưng ngựa.

Tô Thiết Đảm sửng sốt, ý khinh miệt trong ánh mắt đã biến mất không còn, y đột nhiên quay đầu ngựa lại bỏ chạy về hướng gò đất. Hành động này của y đã hoàn toàn nằm ngoại dự đoán của chúng ta, vốn tưởng rằng tính tình của y nóng nảy, tất sẽ cùng A Đông quyết chiến tới cùng, không nghĩ tới y nhìn ra điều gì không thích hợp, không ngờ lâm trận bỏ chạy.

A Đông biết nếu để cho Tô Thiết Đảm chạy thoát, bọn đạo tặc trên núi tất sẽ không còn cố kỵ gì, nếu như loạn tiễn đều bắn một lúc, ba người chúng ta nhất định sẽ rơi vào cảnh hung hiểm. A Đông liều lĩnh đuổi theo Tô Thiết Đảm, tiếc rằng cước lực của tọa kỵ thực sự quá kém, không những không thể đuổi theo Tô Thiết Đảm, cự ly giữa hai người càng kéo càng xa.

Ta giương cung cài tên, nhắm vào ngựa cưỡi của Tô Thiết Đảm kia, Tô Thiết Đảm trở tay vung thiết đang ngăn trở mũi tên của ta, nhưng mà một động tác này đã làm ngựa của y giảm đi tốc độ, A Đông nhân cơ hội chạy tới che ở trước ngựa của y.

Bọn thổ phi trên gò đất thấy tình thé không ổn, đồng thời hô hào từ trên gò đất lao xuống.

Ba tên trong đó đã bắn tên về phía ta, ta bình tĩnh vung đao chém rụng từng mũi tên một, tiếp đó dục ngựa phóng về phía đội ngũ của đối phương, chỉ có như vậy mới có thể thu hẹp lại khoảng cách để tránh chúng bắn tên tiếp. A Y Cổ Lệ ôm chặt lấy thân thể ta, ghé sát khuôn mặt vào phía sau

https://thuviensach.vn

lưng ta, tại trong thời khắc giương cung bạt kiếm thế này mang đến cho ta cảm giác dịu dàng không nói nên lời.

A Đông ôm lấy thiết đang của Tô Thiết Đảm cố sức kéo mạnh xuống phía dưới, không nghĩ tới ngựa cưỡi của hắn căn bản không thể chịu được lực đạo quá lớn như vậy, bốn vó nó quỵ xuống quỳ trên đất, A Đông ứng biến cực nhanh, thân thể giống như sợi dây đu lập tức va vào Tô Thiết Đảm, húc một đấu gối thật mạnh lên bụng ngựa, con tuấn mã kia đau đớn hí dài một tiếng, vó trước tung lên cao, lập tức hất thân thể to như voi của Tô Thiết Đảm văng xuống ngựa.

Lợi kiếm trong tay A Đông dọc theo thiết đang tước xuống, Tô Thiết Đảm sợ hãi phải rụt hai tay lại, thiết đang nện mạnh một cái lên ngực y, may mà y da dày thịt béo mới có thể gắng gượng chống đỡ được một kích này.

Ta dùng sống đao đánh ngã hai tên đạo tặc đang lao về phía ta, rồi lập tức đoạt lấy trường mâu, hét giận dữ:

“Không nên ép ta giết người!”

Trong đôi mắt ta toát ra sát khí lạnh lẽo, bọn đạo tặc vây quanh ta cũng không khỏi ngẩn ngơ, không ngờ đứng ở tại chỗ không dám tiến lên.

A Đông dùng lưỡi kiếm kề trên yết hầu của Tô Thiết Đảm cười lạnh nói:

“Ngươi gọi Tô Thiết Đảm phải không?”

Tô Thiết Đảm cũng mạnh mẽ, vẫn trừng to mắt nói:

“Lão tử là Tô Thiết Đảm, ngươi dám làm gì

Ta cười nhảy xuống ngựa, đi tới trước mặt Tô Thiết Đảm trước mặt mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi cùng ta cũng không thù không oán vì sao phải ở chỗ này ngăn cản giết ta?”

Tô Thiết Đảm nói:

“Ai bảo ngươi đánh huynh đệ của ta!”

Ta thản nhiên cười nói:

“Ngươi vì sao không hỏi vị huynh đệ của ngươi rốt cuộc đã làm ra chuyện gì?”

A Y Cổ Lệ nói:

“Hắn cố ý gạt chân một người mù hát rong, ỷ mạnh hiếp yếu, ngươi có loại huynh đệ này thực sự là qua mất mặt rồi.”

Khuôn mặt Tô Thiết Đảm chợt giận đến lúc tím lúc đen, y trước mặt các vị huynh đệ bị A Đông bắt giữ đã khiến cho không còn mặt mũi gì, hiện tại lại bị chúng ta ngay mặt trách cứ, càng cảm thấy không nén được giận, khùng lên quát:

“Cao Nhị Ngưu, con bà nhà ngươi, lại dám lừa gạt lão tử.”

Y đẩy ra thiết đang đang trên cổ rồi bật dậy, nhưng Cao Nhị Ngưu sớm đã bị dọa cho sợ hãi không biết trốn mất dép đằng nào rồi.

Tô Thiết Đảm ủ rũ nói:

“Đồ con rùa này quả nhiên lừa ta.”

Y thấp giọng nỏi:

“Nếu ta rơi vào trong tay các ngươi cũng không có gì để nói, muốn chém muôn giết cứ tùy tiện đi.”

https://thuviensach.vn

Ta thấy Tô Thiết Đảm cũng là một người ngay thẳng, phất phất tay, ý bảo A Đông thả y ra, đám người này chẳng qua chỉ là một lũ ô hợp nên ta cùng A Đông có thể đơn giản đánh bại được họ.

Tô Thiết Đảm không nghĩ tới chúng ta lại dễ dàng buông tha y như vậy, y vui vẻ nói:

“Đa tạ mấy vị.”

Ta mỉm cười nói:

“Trước đây ngươi ngăn cản ta, ta không thể dễ dàng tha ngươi như vậy.”

Tô Thiết Đảm có chút sợ hãi nói:

“Ngươi... còn muốn làm gì?”

Ta chỉ con ngựa phía sau nói:

“Mấy con ngựa này của ta đã không thể đi xa được nữa, ta muốn mượn của ngươi ba con khác dùng tạm.”

Tò Thiết Đảm cười nói:

“Ta còn tưởng là chuyện gì.”

Rồi y xoay người nhìn các huynh đệ của mình ở phía sau, nói:

“Chọn ra ba con tuấn mã có cước lực tốt nhất tặng cho vị công tử này.”

Y mặc dù ra vẻ đần độn nhưng cũng rất thức thời.

Bọn huynh đệ của y cũng không tình nguyện dâng ra ba con tuấn mã.

Ba người chúng ta xoay người lên ngựa, nghênh ngang lên đường, cho đến khi đi xa chúng ta mới đồng thời quay đầu lại, nhìn thấy đám đạo tặc

https://thuviensach.vn

kia vẫn đang ngơ ngác đứng ở tại chỗ, ta nhịn không được ngửa mặt lên trời cười to một hồi, đám đạo tặc này cũng ngốc thật, một chút bản lĩnh như thế mà cũng dám đi chặn đường cướp đoạt.

Dù A Đông từ trước đến nay đều không nói cười tuỳ tiện trên mặt cũng hiện ra nét cười.

Ta cười nói:

“Nói đến ít nhiều chúng ta cũng phải cám ơn đám đạo tặc này, bằng không thì dựa vào ba con ngựa kia của chúng ta không biết lúc nào mới có thể đến được Sở Châu.”

A Đông vỗ vỗ lông bờm của ngựa, cười nói:

“Những tên đạo tặc này mặc dù vô tích sự, thế nhưng chất lượng của ngựa cũng không tệ.”

Hắn bỗng nhiên ngạc nhiên nói:

“Trên những con ngựa này không ngờ có ấn ký mục trường của chúng ta!”

Ta hơi ngạc nhiên, xoay người nhìn phía mông ngựa, thấy trên mông ngựa thình lình có một cái ấn ký chữ ‘Ô’, mặc dù những mục trường này từ lâu trên danh nghĩa đã là của ta, thế nhưng ta vẫn đối với bên ngoài ta vẫn còn dùng tên mục trường của Ô thị.

Ta cả giận nói:

“Bọn khốn thật, không ngờ dám trộm đến trên đầu của ta!”

A Đông nói:

“Có cần đi tìm bọn chúng tính toán sổ sách hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Bỏ đi, mau chóng chạy đi vẫn tốt hơn.”

Chúng ta phi nhanh về phía trước được một quãng xa, trong tầm mắt xuất hiện một người đang cưỡi ngựa chạy, không ngờ người đó chính là tên Cao Nhị Ngưu vừa rồi mới chạy trốn, lúc này lại trùng hợp bị chúng ta đụng phải. Cao Nhị Ngưu xoay người lại nhìn chúng ta, có vẻ cực kỳ kinh hoàng, vội vàng giục ngựa chạy nhanh hơn, liều mạng bỏ chạy về phía trước.

Ta cười nói:

“Lần này đừng có mơ tưởng mà chạy trốn!”

Rồi ta dục ngựa đuổi theo tên Cao Nhị Ngưu, Cao Nhị Ngưu vẫn chạy về phía trước, ta mặc dù có rút ngắn cự ly với hắn thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn vẫn chưa thể đuổi theo kịp, từ trên yên ngựa ta tháo xuống cây cung, sau đó bẻ gãy đi đầu nhọn của mũi tên và nhắm bắn vào Cao Nhị Ngưu.

Mũi tên trúng giữa lưng Cao Nhị Ngưu, Cao Nhị Ngưu kêu thảm thiết một tiếng rồi ngã xuống ngựa. Kỳ thực một tiễn này ta không có tạo ra bất luận tổn thương đối với y hết, chẳng qua do trong lòng y hoảng sợ tới cực điểm, cho rằng bản thân đã bị tên bắn trúng lưng thì hắn phải chết không thể nghi ngờ nên sợ quá lập tức ngã xuống.

Ta đi tới bên người y, ghìm lại cương ngựa mỉm cười nói:

“Cao Nhị Ngưu, nhìn không ra ngươi chạy cũng rất nhanh nhỉ!”

Cao Nhị Ngưu vẫn đang cho rằng bản thân đã bị trúng tên, run cầm cập nói:

https://thuviensach.vn

“Đại gia, cứu ta... trong nhà của ta trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có chín đứa con không có mẹ... tất cả... tất cả đều... dựa vào một mình ta nuôi sống...”

Ta cười ha hả nói:

“Ta khi nào thì nói muốn giết ngươi, mũi tên kia căn bản không có bắn trúng ngươi, đứng lên cho ta, ta có lời muốn hỏi ngươi!”

Lúc này Cao Nhị Ngưu mới sờ sờ ngực, phát hiện bản thân quả nhiên không có bị bắn trúng, đứng dậy nhặt lên mũi tên, lúc này mới biết trước đó ta đã bẻ đi đầu nhọn, thở phào một hơi thật dài, nói:

“Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng sẽ không còn được lão bà của ta.”

Ta cười lạnh nói:

“Ngươi không phải mới vừa nói lão bà đã chết rồi sao? Còn dám lừa gạt ta, cẩn thận ta một đao chặt bỏ đầu của ngươi!”

Cao Nhị Ngưu run giọng nói:

“Đại gia... ngài... ngài có chuyện gì thì cứ hỏi, Cao Nhị Ngưu ta nếu có nửa câu lừa gạt thì cứ để cho ta bị thiên lôi đánh trúng, không chết tử tế được.”

Sau đó A Đông cùng A Y Cổ Lệ cũng chạy tới bên người ta.

Ta thản nhiên cười nói:

“Ngươi nói cho ta biết, những con ngựa này rốt cuộc là cướp được từ đâu?”

Cao Nhị Ngưu nói:

https://thuviensach.vn

“Những con ngựa này không phải chúng ta cướp được mà là của một vị khách nhân họ Đường tặng cho chúng ta, đây là thù lao hắn trả để nhờ chúng ta giúp hắn làm việc.”

Ta hơi sửng sốt, chẳng lẽ là Đường Muội đến Yên quốc? Những con ngựa này đều là hắn mang từ mục trường Ô thị qua đây?

Cao Nhị Ngưu thấy ta không nói lời nào thì cho là ta không tin, y lớn tiếng nói:

“Ta thực sự không có lừa ngài, mấy ngày nay hắn sai chúng ta cưỡi những con ngựa này đi qua lại tại vùng phụ cận Ngọc Môn quan, bảo chúng ta nếu gặp phải một vị khách nhân hỏi lai lịch của ngựa thì đem người đó đến đồi Hoàng Mao, cho nên các vị ngày hôm qua mới có thể gặp phải ta ở trong thành, ta cùng các huynh đệ mỗi ngày đều cưỡi ngựa xuất hiện tại Ngọc Môn quan.”

Ta lại truy hỏi:

“Vị khách họ Đường kia hiện tại đang ở đâu?”

Cao Nhị Ngưu nói:

“Hắn đã tới đến đây bảy tám ngày rồi, mỗi ngày cũng mang theo thủ hạ đi qua lại vùng phụ cận Ngọc Môn quan, hình như đang tìm người nào đó...”

Cao Nhị Ngưu dừng lại một chút rồi lại nói tiếp:

“Lúc trước chúng ta cũng là chém giết cùng hắn, kết quả bị hắn đánh bại, hiện tại Tô lão đại đem sơn trại cũng tặng cho hắn rồi.”

https://thuviensach.vn

Chương 128: Tiếp Ứng

Ta nở nụ cười ha ha, từ trong lời nói của hắn ta đã biết, người nhất định là Đường Muội không thể nghi ngờ, hắn sở dĩ sai những mã tặc này cưỡi ngựa của mục trường Ô thị đi quanh khắp nơi mục đích khẳng định là muốn khiến cho ta chú ý đến.

Ta nói với Cao Nhị Ngưu:

“Ngươi dẫn chúng ta đi đến đồi Hoàng Mao ngay, ta sẽ tha cho ngươi tội chết.”

Cao Nhị Ngưu run giọng nói:

“Nhưng mà... ta đã đắc tội với Tô lão đại, hắn... hắn sẽ không bỏ qua cho ta.”

Ta cả giận nói:

“Không chịu hả? Vậy ngươi muốn hiện tại chết dưới đao của ta phải không?”

Cao Nhị Ngưu sợ đến run lên một trận:

“Ta... giờ ta mang đại gia đi...”

Cự ly đồi Hoàng Mao cách vị trí của chúng ta cũng không xa, không tới nửa canh giờ, chúng ta đã đi tới dưới chân đồi Hoàng Mao, ta mặc dù cũng không sợ đám đạo tặc này, nhưng là vì cẩn thận ta vẫn để cho Cao Nhị Ngưu lên núi trước mặt báo.

https://thuviensach.vn

A Đông nói:

“Lẽ nào thật sự là Đường Muội?”

Ta cười, gật đầu nói:

“Hắn là sẽ không sai, tuy nhiên bản thân Đường Muội tuyệt đối nghĩ không ra được biện pháp này.”

Đang khi nói chuyện, trên đồi Hoàng Mao đã có hơn mười kỵ sĩ như cơn gió mạnh lao về phía chúng ta, dẫn đầu quả nhiên là Đường Muội.

Đường Muội suýt nữa đà không thể tin vào hai mắt của mình, vọt tới trước mặt ta xoay người xuống ngựa và quỳ xuống hành lễ, kinh hỉ nói:

“Công tử... cậu quả nhiên đã trở về!”

Hắn từ trên mặt nạ đương nhiên nhận không ra ta, thế nhưng A Đông đứng ở phía sau, hơn nữa hắn đối với thân hình khí lực của ta rất tinh tường, đơn giản đã đoán được thân phận của ta.

Ta cười ha hả nói:

“Đường Muội a Đường Muội, không nghĩ tới ta rời khỏi có vài ngày mà ngươi lại biến thành sơn đại vương (thủ lĩnh trên núi) như thế này rồi.”

Ta đưa tay đỡhắn đứng dậy, lại hướng về hơn mười võ sĩ phía sau hắn nói:

“Cũng đứng lên đi.”

Những võ sĩ lúc này mới đứng dậy.

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử, từ khi nghe được cậu tại Bắc Hồ gặp chuyện không may, ta liền dựa theo Trần tiên sinh phân phó đến nơi đây chờ đợi, không nghĩ tới quả nhiên đợi được cậu đến đây.”

Ta cười nói:

“Lần này các ngươi rốt cuộc dẫn theo bao nhiêu con ngựa?”

Đường Muội cười nói:

“Ngoại trừ những con ngựa chúng ta cưỡi cũng không có mang thừa con ngựa nào, đại đa số ngựa đều là mua ở chợ ngựa trong Ngọc Môn quan, sau khi mua được liền làm lên ấn ký của mục trường Ô thị, hơn nữa mấy ngày nay cướp được chí ít phải có bốn năm trăm con nữa. Nếu còn đợi không được công tử, ta sẽ tiếp tục mang thêm ngựa qua đây, làm cho cả thảo nguyên Yên bắc nơi nơi cũng chạy đầy tuấn mã của mục trường Ô thị.”

Ta cười nói:

“Trần tiên sinh quả nhiên lợi hại, thủ đoạn cao minh như thế cũng có thể nghĩ ra được.”

Đường Muội đi đằng trước dẫn đường cho nhóm chúng ta đi về hướng sơn trại.

Đường Muội nói:

“Trần tiên sinh suy tính công tử sẽ đi qua Yên quốc rồi mới trở về đại Khang, Ngọc Môn quan là con đường là công tử nhất định phải đi qua cho nên mới bảo ta dẫn người qua đây tiếp ứng. Vì để ổn thỏa, Xa Hạo dẫn người đến biên cảnh Hồ Khang ở Lục Hải Nguyên nghênh tiếp, còn Nhã Khắc trở về Âm sơn nghênh tiếp, mỗi một con đường trở về có khả năng đều có người của chúng ta tiếp ứng hết.”

https://thuviensach.vn

Ta thưởng thức gật đầu, hỏi:

“Trần tiên sinh còn làm chuyện gì khác nữa không?”

Đường Muội cười nói:

“Vương phi nương nương bảo Tiêu đại ca phái ba vạn tinh binh đóng quân tại biên cảnh Lục Hải Nguyên, nếu như Bắc Hô dám can đảm làm hại công tử, chúng ta lặp tức sẽ đánh vào cứ điểm quan trọng Bố Lỗ Đông ở phía nam của hắn.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Thác Bạt Thuần Chiểu sẽ không sợ chúng ta hù dọa hắn đâu.”

Đường Muội nói:

“Trần tiên sinh nói qua, chỉ cần phương pháp có thể sử dụng, chúng ta đều phải nghĩ đến. Tiêu Tín mang theo nhóm tiêu huynh đệ của hắn lẻn vào biên cảnh Bắc Hồ, vừa qua cũng đã tập kích người Hồ, còn thỉnh thoảng rải ra các tin tức đại Khang sẽ đòi dụng binh đối với Bắc Hồ làm nhiễu loạn dân tâm của bọn chúng. Khả Hãn Bắc Hồ mặc dù không sợ chiến tranh, thế nhưng nhưng dân chúng của Bắc Hồ vừa mới trải qua một trận chiến hỏa, nội tâm căn bản không có sức tiếp nhận thêm một trận chiến tranh khác.”

Đi vào cửa trại, thấy ngay Tô Thiết Đảm mang theo một đám thủ hạ mới vừa trở về, tất cả đang quỳ rạp trên đất, vừa khóc vừa nói:

“Chúng ta có mắt như mù quấy nhiễu chủ nhân, xin chủ nhân thứ tội!”

Ta không khỏi mỉm cười, hướng Đường Muội nói:

“Đám đạo tặc này cũng biết thân phận của ta hả?”

Đường Muội cười nói:

https://thuviensach.vn

“Họ biết cậu là chủ nhân của ta, mà ta là chủ nhân của họ, kính trọng cậu là điều đương nhiên rồi.”

Ta cười khoát tay áo nói:

“Tô Thiết Đản(trứng), các ngươi đứng lên đi!”

Ta mơ hồ nhớ tên của hắn gọi là Tô Thiết Đản thì phải.

Tô Thiết Đảm đỏ mặt, nhưng lại không dám chỉ ra chỗ sai của ta, hắn cười ha ha nói:

“Chủ nhản đặt cho ta cái tên này thiệt hay, các huynh đệ sau này cứ gọi ta là Tô Thiết Đản!”

Buổi trưa hôm đó, Tô Thiết Đản liền bày tiệc đón gió cho ba người cho chúng ta ở trong sơn trại, đám thổ phỉ này mặc dù thô lỗ, thế nhưng tính tình thẳng thắn, bầu không khí của bữa tiệc cũng tương đối hòa hợp.

Ta có chút khó hiểu:

“Thiết Đản, cự ly ở đây gần Ngọc Môn quan như thế, các ngươi ở chỗ này chiếm núi làm vương, không sợ quan binh bao vây tiêu trừ hả?”

Tô Thiết Đản nói:

“Chủ nhân có điều không biết, đám võ tướng của Yên quốc đều là bọn giá áo túi cơm, chúng ta ở chỗ này làm thảo khấu đã tròn ba năm, lúc đầu chúng cũng từng tới vây quét hai lần, nhưng mà mỗi lần đều bị thiết đang của ta đánh cho hoa rơi nước chảy...”

Cao Nhị Ngưu đang ăn khí thế ở bên cạnh ngắt lời:

“Cái đám Yên binh kia tất cả đều là phế vật, Tô lão đại của chúng ta vừa xuất sơn, thiết đang vừa xuất thiên hạ vô địch...”

https://thuviensach.vn

Hắn đột nhiên phát hiện sắc mặt của Tô Thiết Đản có chút không đúng, vội vàng nuốt những lời còn lại vào trong bụng.

Tô Thiết Đản mắng:

“Ngậm cái miệng chó của ngươi lại đi!”

Hắn có chút xấu hổ nhìn ta, nói:

“Một chút bản lĩnh của ta cũng chỉ có thể đối phó với mấy tên tướng Yên, cùng so sánh với chủ nhân ta quả thực không chịu nổi một kích.”

Ta cười nói:

“Thiết Đản, các ngươi đều là người Yên hả?”

Tô Thiết Đản lắc đầu nói:

“Ta là người nước Khang, mấy năm trước Tuyên Thành tai hoạ không ngừng, ở lại nơi đó cũng chỉ có chết đói cho nên liền mang theo mấy huynh đệ đi tới biên giới nước Yên kiếm ăn. Nhưng mà người Yên ma cũ bắt nạt ma mới, ở chỗ này kiếm miếng cơm ăn cũng không dễ dàng, ta bị buộc bất đắc dĩ liên họp mười mấy huynh đệ đi tới khu đồi Hoàng Mao này làm thảo khấu, sau đó từ từ lại thu thêm một ít huynh đệ, có người Hò, người Khiết Đan, người Yên, hiện tại sơn trại chúng ta đã có hơn trăm huynh đệ, mấy năm nay chúng ta dựa vào cướp đoạt khách thương qua đường cũng có thể ăn uống no đủ.”

Ta gật đầu nói:

“Cướp đoạt chung quy cũng không phải là biện pháp, nghe nói hiện tại Tuyên Thành đã trở nên giàu có hơn rất nhiều, bách tính cũng ổn định cuộc sống, vì sao các ngươi không quay về?”

Tô Thiết Đản thở dài:

https://thuviensach.vn

“Chẳng phải chúng ta không muốn trở lại, nhưng chúng ta ngoại trừ đi cướp bóc cũng không có sở trường gì khác, trở về thì có ích lợi gì?”

Ta cười nói:

“Các ngươi biết võ công, lại có rất nhiều sức lực, hiện tại Tuyên Thành đang trưng binh, các ngươi có thể tòng quân, vì nước hiệu lực, tương lai có thể kiếm một chức quan cũng có thể làm vinh dự cửa nhà.”

Ánh mắt Tô Thiết Đản lộ ra vẻ kích động, nhưng lập tức lại lắc đầu nói:

“Chỉ sợ họ sẽ không thu ta.”

Đường Muội cùng ta nhìn nhau đều nở nụ cười.

Ta cười nói:

“Nếu như ngươi thật sự muốn trở lại, ta có thể giúp ngươi việc này.”

Tô Thiết Đản vừa mừng vừa sợ nói:

“Thật sao?”

Ta gật đầu nói:

“Chờ một lát ta sẽ viết một phong thư cho Tiêu tướng quân - tướng thủ Tuyên Thành, hắn là bạn tốt nhiều năm của ta, ngươi cứ cầm thư đi tìm hắn, nhất định hắn sẽ thu ngươi cùng các huynh đệ vào trong quân.”

Tô Thiết Đản vội vàng quỳ xuống nói:

“Đa tạ đại ân đại đức của chủ nhân!”

Ta cười khoát tay nói:

https://thuviensach.vn

“Chờ tương lai ngươi lên làm tướng quân rồi cảm tạ ta cũng không muộn.”

Ở lại sơn trại nghỉ ngơi tạm một lúc, sau đó ta cùng đoàn người Đường Muội lên đường trở về. Tô Thiết Đản mang theo các huynh đệ của hắn tiễn chúng ta đến tận chân núi mới trở về núi.

Đường Muội giới thiệu cho ta tình huống gần đây nhất ở Tuyên Thành, tất cả mọi người bởi vì chuyện của ta mà trở nên lo lắng.

Nhớ tới mấy vị thê tử, trong nội tâm ta không khỏi cảm thấy ấm áp, lúc này mới bình yên trở về, không biết bọn họ lo lắng cho ta đến cỡ nào đây?

Đường Muội nói:

“Lần này mặc dù ôn dịch gây cho Tuyên Thành tổn thất rất lớn, thế nhưng lại vô hình trung cũng khảo nghiệm phong trào của bách tính chúng ta. Trong lúc tai hoạ không có phát sinh các chuyện cướp giật đốt phá, bách tính cũng biểu hiện tương đối đoàn kết, trùng kiến sau tai hoạ cũng được tiến hành khá thuận lợi.”

Ta cười nói:

“Triệu Đông Tề cùng Công Tôn Lộc đích thật là cao thủ trong việc quản lý, Tuyên Thành có thể có cục diện trước mắt, cũng phần lớn là nhờ vào nỗ lực của họ.”

Đường Muội gật đầu nói:

“Đúng rồi ngày hai mươi sáu tháng sau là ngày đại thọ của Hâm Đức Hoàng, hắn đã sai người đến Tuyên Thành hạ chỉ, bảo sau khi công tử trở về phải tức khắc đến Khang đô mừng thọ cho hắn.”

Ta cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Ông ta rất sợ Bắc Hồ hại không chết ta mà!”

Đường Muội không khỏi cả kinh, thấp giọng hỏi:

“Công tử, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Ta cười lạnh nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu sở dĩ sẽ đối phó với ta chính là bởi vì đã lén cùng phụ hoàng ta đạt thành minh ước, chỉ cần Thác Bạt Thuần Chiếu diệt trừ ta, ông ta sẽ đem vùng đất Lục Hải Nguyên giao trả lại cho Bắc Hồ.”

Đường Muội cả giận nói:

“Đầu óc của hắn hồ đồ rồi sao? Hổ dữ không ăn thịt con, không ngờ hắn lại hạ độc thủ với công tử như vậy?”

Ta thấp giọng nói:

“Một người thật sự cho là bản thân có thể thiên thu vạn năm, trường sinh bất lão, như vậy bất luận kẻ nào đều có thể trở thành địch nhân gây trở ngại đối với đại quyền vĩnh viễn của hắn đối với phụ hoàng ta mà nói, địch nhân lớn nhất khả năng chính là ta.”

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Nếu ta không nhớ lầm, năm nay ông ta chắc đã bảy mươi chín tuổi rồi, từ đại Khang Thác Đế lập nước đến nay, tuổi của ông ta là lớn nhất , thời gian tại vị cũng dài nhất.”

Đường Muội mù mờ nói:

“Lẽ nào hắn thực sự đã luyện thành thuốc trường sinh bất lão?”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Trong thiên hạ làm gì có thuốc nào trường sinh bất lão, lần trước hắn thiếu chút nữa đã bị tên phương sĩ họ Lô hại chết, không nghĩ tới hiện tại lại giẫm lên vết xe đổ.”

Đường Muội thấp giọng nói:

“Kỳ thực hắn mê tín tiên đạo cũng là chuyện tốt, có thể ngày nào đó ăn sai thuốc...”

Hắn đại khái nhớ tới Hâm Đức Hoàng dù sao cũng là phụ thân ta nên vội vàng dừng lại không nói tiếp.

Ta thở dài nói:

“Bỏ đi, chuyện của ông ấy ta căn bản không muốn nhắc đến, cứ để cho ông ta thích làm gì thì làm đi, đến một ngày nào đó cũng kết thúc thôi.”

Ta đà thầm hạ quyết tâm, ta không bao giờ suy nghĩ đến cái ngôi vị thái tử làm gì nữa, lời của Trầm Trì không sai, dựa vào Tuyên Thành mở rộng tây cương, đó là nơi căn bản để ta trở lại phát triển. Chỉ cần ta có đủ thực lực, Hâm Đức Hoàng vừa chết thì ta chính là đế vương của đại Khang, cùng với chờ hắn truyền ngôi cho ta, không bằng bản thân mình từng bước đi mở rộng thổ địa cho đại Khang.

Định Châu là địa phương duy nhất trong các quận phía Bắc đại Khang không có ôn dịch lan đến, nơi nơi cũng tràn ngập cảnh tượng an nhàn no ấm, dưới phân phó của ta, chúng ta cũng không có kinh động đến quan viên địa phương, suốt đêm chạy tới Tuyên Thành. Giữa Sở Châu cùng Tuyên Thành đã không còn địa phương trú quân phòng thủ, mặc dù địa danh bất đồng, thế nhưng trên thực tế đã thầm hòa hợp thành một thể, bách tính không nhặt của rơi trên đường, đêm không cần đóng cửa, đã phần nào biểu hiện ra sự xuất sắc của các chính sách mấy năm gần đây của ta.

https://thuviensach.vn

Những vì thấy được dọc đường làm cho A Y Cổ Lệ không khỏi cảm thán:

“Không ngờ đại Khang lại là một nơi thiên đường giàu có và đông đúc như vậy.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Nơi cô thấy chỉ là hai nơi Sở Châu cùng Tuyên Thành, tình huống chân thực của đại Khang sợ rằng vượt xa sự tưởng tượng của cô thôi.”

Đường Muội nói:

“Nếu có một ngày đại Khang nơi nơi cũng an nhàn như Tuyên Thành vậy, quốc lực của đại Khang khẳng định sẽ trên cả các nước khác.”

Ta lặng lẽ nhìn thành quách ở phía xa xa, đại Khang ở trong khái niệm của ta đã trở nên cách ta càng ngày càng xa, thậm chí so với bảy nước còn lại cũng không có khác biệt bất cứ điều gì. Một ngày nào đó, ta sẽ đạp lên từng nước từng nước dưới chân ta.

Khi trở lại vương phủ đã vào ban đêm, Dịch An phụ trách trực đêm vội vàng tiến lên nghênh đón. Ta dặn mọi người không được làm ra động tĩnh để tránh khỏi ảnh hưởng người khác nghỉ ngơi.

Đi vào vương phủ, thấy trên tiểu lâu mà ta ở vẫn có một cửa sổ lộ ra ngọn đèn màu vàng, trong nội tâm ta bỗng nhiên cảm thấy một trận ấm áp, Sở Nhi vẫn chưa đi ngủ, nàng đang yên lặng chờ ta đến.

Cảm giác bứt rứt khôn xiết đầy rẫy trong lòng ta, nàng đích xác đã hi sinh cho ta rất nhiều.

Dịch An khẽ nói:

https://thuviensach.vn

“Tiểu chủ nhân, mấy ngày nay mấy người vương phi lúc nào cũng lo lắng cho ngài...”

Hình như hắn còn điều gì muốn nói với ta nhưng rốt cuộc lại thôi.

Ta gật đầu nói:

“Ngươi mang những người khác đi nghỉ ngơi đi, có chuyện gì ta sẽ gọi ngươi sau.”

Ta yên lặng đi lên thang lầu, bởi vì sợ quấy nhiễu những người khác, ta rón ra rón rén đi tới trước cửa phòng Sở Nhi, lúc đang muốn gõ cửa thì cửa phòng đột nhiên mở ra, Sở Nhi lệ quang dịu dàng xuất hiện tại trước mặt ta. Một cơn gió đêm lạnh lêo thổi qua làm phất phơ chiếc váy lụa mỏng manh của nàng.

“Dận Không...”

Nàng run giọng nói.

Ta mở rộng vòng tay ôm chặt nàng vào trong lòng ta. Thân thể mềm mại của Sở Nhi hơi run lên, nàng tìm kiếm đôi môi của ta và dùng hết sức lực toàn thân hôn lấy ta.

Ta lau đi vệt nước mắt còn vương trên khuôn mặt nàng, nhẹ nhàng nói:

“Ta không phải là đã bình an trở về rồi sao?”

Sở Nhi dựa sát người vào trong lòng ta, thấp giọng nói:

“Từ nay về sau, ta quyết không cho chàng rời khỏi ta nữa, bất kể là chàng đi đâu ta cũng sẽ ở bên cạnh chàng.”

Ta không khỏi nở nụ cười, ôm lấy cả người Sở Nhi muốn đi đến bên giường, nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

“Để cho ta kiểm tra kỹ càng thử xem, Sở Nhi của ta gần đây gầy hay là béo lên nào.”

Sở Nhi khẽ nói:

“Chàng hãy buông ta xuống trước đã, ta còn có chuyện nghiêm chỉnh muốn nói cho chàng đây.”

Ta thấy vẻ mặt của Sở Nhi ngưng trọng, lúc này mới cố thu hồi dục niệm trong lòng, buông Sở Nhi ra rồi hỏi:

“Có chuyện gì thế?”

Sở Nhi khẽ thở dài một hơi, kéo tay của ta ngồi xuống bên cạnh nàng, sau đó từ trong két gỗ lấy ra một phong thơ đặt vào trong tay ta. Ta nhìn một chút lạc khoản(phần ghi tên người viết) trên giấy viết thư liền biết đó là thư của Hâm Đức hoàng đế tự tay viết.

Ta thản nhiên cười rồi ném nó lên bàn:

“Đường Muội đã đem chuyện này nói cho ta biết rồi, chẳng qua là sinh nhật của ông ấy mà thôi, có cần phải làm rầm rộ như thế không?”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Sinh nhật lần này của phụ hoàng cũng không phải đơn giản đâu, Đường Muội còn có một việc cũng không biết, lần này phụ hoàng quyết định muốn tại ngày sinh nhật định ra người được chọn làm thái tử.”

Ta cười nói:

“Ông ta muốn ngay tại đó lập người kế thừa? Điều này sợ rằng chỉ là một cái cớ của ông ấy mà thôi, nếu như ta thực sự đến Khang đô mừng thọ, chẳng phải là làm thỏa mãn tâm ý của ông ta sao, ông ta sao lại có thể đơn giản thả ta trở về nữa?”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi gật đầu nói:

“Hành vi hiện tại của chúng ta đã hết sức rõ ràng, phụ hoàng đối với chúng ta sớm có tâm phòng bị. Chẳng qua do chúng ta thân ở bắc cương, đối với chúng ta cũng đã ngoài tầm tay với.”

Ta vỗ nhè nhẹ lên tờ giấy thư, tràn ngập cừu hận nói:

“Lần này nếu như không phải là ông ấy âm thầm động tay động chân, ta cũng sẽ không ở Bắc Hồ bị rơi xuống nông nỗi chật vật như vậy.”

Sở Nhi kinh ngạc nói:

“Lẽ nào Thác Bạt Thuần Chiếu lén lút cấu kết cùng phụ hoàng?”

Ta gật đầu:

“Chính miệng An Dung đã nói với ta, chỉ cần Thác Bạt Thuần Chiếu trừ khử được ta, phụ hoàng sẽ vùng Lục Hải Nguyên trả lại cho Bắc Hồ.”

Sở Nhi cả giận nói:

“Hắn sao lại có thể làm như thế, vì củng cố địa vị của bán thân mình, không ngờ cam nguyện hi sinh thổ địa của đại Khang cùng tính mệnh của con trai ruột!”

Ta cầm bàn tay Sở Nhi nói:

“Nàng cần gì phải tức giận vì ông ta, lại nói ta đã binh an trở về, ông ấy có thể làm khó dễ gì được ta đây?”

Sở Nhi nói:

“Sợ rằng Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ không đơn giản thả Lục Châu trở về, việc chúng ta nghênh tiếp Lục Châu hãy cứ hoãn lại một ít thời gian rồi

https://thuviensach.vn

mới tính.”

Ta gật đầu nói:

“Muốn cho hắn ngoan ngoãn thả ra Lục Châu nhất định phải nắm lấy nhược điểm của hắn. Tuy nhiên hiện tại ta vẫn chưa tìm được.”

Sở Nhi dịu dàng cười nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu là thân ca ca của Lục Châu, hắn chắc sẽ không làm khó Lục Châu đâu, chàng cứ yên tâm là được rồi.”

Ta lại nói:

“Tuệ Kiều có phải sắp sinh rồi không?”

Sở Nhi cười nói:

“Tuệ Kiều đã đi Lục Hải Nguyên để chờ sinh rồi, chỗ đó hoàn cảnh yên tĩnh, với lại có đông đảo tỷ muội làm bạn, hiện tại trong vương phủ chỉ có Yến Lâm cùng ta, Dao Như cũng bị Tuệ Kiều tỷ tỷ dẫn đến Lục Hải Nguyên, hy vọng hoàn cảnh nơi đó có thể có trợ giúp đôi với sự khang phục của tỷ ấy.”

Khó trách hôm nay ta trở lại vương phủ nhưng không có kinh động đến chư vị thê tử của ta, nguyên lai đa số bọn họ cũng không có bên trong phủ.

Sở Nhi nói:

“Vốn Yến Lâm cũng muốn đi Lục Hải Nguyên rồi chờ chàng trở về, thế nhưng Mính Nhi trước đó vài ngày cảm giác nhiễm phong hàn, không thích hợp đi xa, cô ấy buộc lòng phải ở lại.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Yến Lâm trời sinh hiếu động, bảo cô ấy ở lại trong vương phủ chắc cô ấy cũng bị buồn bực đến chết còn gì.”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Có con tự nhiên sẽ khác mà, hiện tại Yến Lâm đã như một hiền thê lương mẫu...”

Có thể là nhớ tới bản thân mình đã rất lâu chưa sinh được con, vẻ mặt Sở Nhi trở nên buồn bã.

Ta ôm lấy vai nàng, cúi đầu hôn xuống đôi môi đỏ mọng của nàng, bàn tay thò vào trong váy nhẹ nhàng vuốt ve cặp đùi thon dài, nõn nà, trên mặt Sở Nhi nhất thời thẹn thùng không ngớt.

Ta nhẹ giọng nói:

“Trên đời không có việc gì khó, chỉ cần lòng không bền, ta dạy cho nàng một tâm pháp, biết đâu có thể sinh ra một tiểu tử trắng trẻo mập mạp thì sao.”

Công pháp theo như lời của ta đương nhiên là Vô Gian Huyền Công, trải qua tu luyện trong khoảng thời gian này, gần đây cảm ngộ của ta đối với công pháp đã đề thăng tới một cảnh giới hoàn toàn mới.

Rất nhanh Sở Nhi liền cảm nhận được biến hóa của ta, thân thể nàng dưới vuốt ve mơn trớn của ta đã bắt đầu run rẩy không ngừng, ta đem khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công lặng lẽ dạy cho nàng. Sở Nhi ngộ tính siêu quần, rất nhanh đã nắm giữ được chỗ then chốt trong đó. Giữa chúng ta nước sữa hòa nhau, rơi vào trong mỹ cảnh, khí lưu trong cơ thể hai bên rất nhanh đã đạt được sự hài hoà nhất trí.

Mà ta dần dần có thể dứt bỏ được phiền hà khi hành công, toàn tâm toàn ý đầu nhập vào sự vui thích giữa nam nữ hoan ái, tu luyện huyền công

https://thuviensach.vn

trong vô hình.

Sáng sớm ta cùng Sở Nhi đồng thời tỉnh lại, nét đỏ ửng trên khuôn mặt Sở Nhi vẫn còn chưa rút đi, nàng véo một cái thật mạnh lên ngực ta, nhẹ nhàng sẵng giọng:

“Chàng thật là bại hoại học ở đâu được nhiều võ công tà môn như vậy... khiến cho thắt lưng và chân của người ta giờ vẫn còn đau nhức, hôm nay… làm sao ra khỏi cửa đây.(làm bộ^^)

Ta cười ha ha nói:

“Nàng mới học nên thế, qua một khoảng thời gian rồi tự nhiên biết diệu dụng của bộ tâm pháp này, đến lúc đó chỉ sợ ta không cho nàng luyện, nàng cứ quấn lấy xin ta và nàng cùng luyện chung đấy chứ.”

Sở Nhi mắc cỡ co lại trong lòng ta, dịu dàng nói:

“Tuy nhiên, thực sự rất... rất thoải mái...”

Nàng nói xong câu đó, xấu hổ vùi đầu vào lòng ta, không dám nhìn ta nữa, ôm thân thể mềm mại ôn hương vào trong ngực, ta không khỏi sắc tâm đại phát, liền xoay người đặt Sở Nhi ở bên dưới, ánh mắt Sở Nhi dục cự hoàn nghênh(muốn chống cự nhưng lại chờ đợi) mê người đến cực điểm, ta đang muốn xâm thành chiếm đất thi đột nhiên nghe được ngoài cửa truyền đến một tiếng khóc thảm thương.”

Ta cùng Sở Nhi liếc mắt nhìn nhau, đồng thời hô lên:

“Yến Lâm!”

Chúng ta cũng không quản gì đến chuyện triền miên, vội vàng mặc vào quần áo đi ra ngoài cửa, không biết Yến Lâm đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Yên Lâm tóc tai bù xù đang đi lại trong hoa viên vương phủ, ta vội vàng vọt xuống lầu, lớn tiếng nói:

“Chuyện gì xảy ra vậy?”

Yến Lâm bỗng nhiên quay đầu, trong đôi mắt tràn đầy nước mắt, khóc òa lên nhào vào trong lòng ta:

“Dận Không, chàng... chàng đã trở về rồi... con... con của chúng ta mất rồi...”

Tâm tình của nàng vô cùng kích động, chưa nói hết lời đã ngất xỉu ở trong lòng ta.

Trong lòng ta đột nhiên trầm xuống, lúc này Sở Nhi đi tới bên người chúng ta, nhăn mày nói:

“Tối hôm qua ta còn chơi đùa với Mính Nhi cơ mà, sao bây giờ lại đột nhiên không thấy nó nữa? Nó chỉ có ba tháng thì làm gì mà biết đi?”

Dịch An nói:

“Ta đã phái người tìm kiếm trên dưới vương phủ, ta nghĩ một đứa bé chắc là chạy không đến được nơi khác đâu.”

Ta giao Yến Lâm cho Diên Bình rồi nói với Sở Nhi:

“Chúng ta đến phòng của Yến Lâm xem thế nào.”

Đi vào gian phòng Yến Lâm, thấy bên trong một đống hỗn độn, hiển nhiên vừa rồi đã bị Yến Lâm lục lọi qua, ta đi tới bên cạnh nôi của Mính Nhi, thấy bên trong rỗng tuếch, con gái quả nhiên đã không thấy bóng dáng đâu.

https://thuviensach.vn

Hai thị nữ phụ trách trông nom Mính Nhi sợ đến răng run cầm cập quy tại nơi đó, ngay cả nói cũng không biết.

Ta cả giận nói:

“Tối hôm qua còn có ai tới đây nữa không?”

Một cô trong đó run giọng nói:

“Không có người nào đến... chỉ là chúng ta cùng vương phi...”

Sở Nhi thử kiểm tra cửa sổ của gian phòng, khẽ nói:

“Cửa sổ này đã bị người cạy mở.”

Ta giận dữ hét:

“Nói! Ta hôm qua rốt cuộc có ai vào đây?”

Hai người đồng thời nhào đầu về phía trước, vừa khóc vừa nói:

“Bình Vương điện hạ tha mạng, chúng ta không biết vì sao đột nhiên ngủ mê man đi, khi tỉnh lại tiểu quận chúa đã không thấy đâu!”

Ta giận tím mặt:

“Tiện tỳ! Ngay cả tiểu công chúa cũng trông nom không xong, cần các ngươi còn có tác dụng gì?”

Ta xoay người cầm lấy trường đao trên tường, xoẹt một tiếng rút đao rạ giận dữ hét:

“Ta giết hai đồ vô dụng các ngươi!”

Sở Nhi vội vàng ôm lấy ta, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, không được! Chuyện này rất kỳ lạ, chúng ta nên điều tra rõ cái đã!”

Nàng ra hiệu bảo Dịch An dẫn hai thị nữ đi ra ngoài, thật vất vả mới khuyên giải ta kiềm chế cơn thịnh nộ trong lòng.

Sở Nhi ôn nhu nói:

“Vương phủ chúng ta từ trước đến nay thủ vệ sâm nghiêm, người bình thường căn bản không cách nào tiến vào, huống chi nơi này là nội phủ của chúng ta ở lại.”

Ta hướng Dịch An lớn tiếng nói”

“Gọi toàn bộ võ sĩ trực tối hôm qua đến trong viện hỏi xem.”

Dịch An vội vàng xoay người đi ngay. Sở Nhi nói:

“Dận Không, chàng tỉnh táo trước lại đã nào, Mính Nhi có thể vẫn còn đang trong vương phủ cũng nên.”

Ta cả giận nói:

“Mính Nhi mới ba tháng, một mình nó thì biết đi đâu?”

Nói xong ta bước nhanh ra ngoài cửa.

Hai mươi võ sĩ phụ trách trực tối hôm qua tất cả đều đang quỳ gối trong hoa viên, ta bảo Dịch An cầm tới roi ngựa, chỉ vào họ nói:

“Tối hôm qua có người vào đây không?”

Tất cả mọi người cúi đầu xuống, không dám lên tiếng. Ta phẫn nộ tới cực điểm, vung roi ngựa quất thật mạnh xuống đầu họ, những võ sĩ này không

https://thuviensach.vn

rên một tiếng yên lặng tiếp nhận, mãi cho đến ta đánh cũng mỏi tay mới ném roi ngựa xuống đất, cả giận nói:

“Nếu Mính Nhi có xảy ra chuyện gì, ta đem tất cả các ngươi chôn cùng với nó!”

Toàn bộ vương phủ bị lục soát tất cả các ngõ ngách, thế nhưng Mính Nhi thoáng như đá chìm đáy biển không có bất cứ tin tức gì, ta triệt để tuyệt vọng, Mính Nhi mất tích đã được chứng thực.

Ta yên lặng ngồi ở bên nôi của Mính Nhi, trong ánh mắt toát ra sự đau khổ vô tận.

Phía sau đột nhiên vang lên tiếng bước chân, ta xoay người lại nhìn thì chính là A Y Cổ Lệ đi vào phòng, nàng nhẹ giọng nói:

“Thì ra… công tử là Bình Vương điện hạ của đại Khang...”

Ta đã khôi phục dung mạo vốn có, A Y Cổ Lệ nhìn kỹ khuôn mặt của ta, hồi lâu mới khẽ nói:

“Nghe nói con gái của ngươi đã mất tích.”

Ta gật đầu buồn bã nói:

“Ta hiện tại mới phát hiện, bản thân mình cũng không phải là một người chồng tốt, cũng không phải là một người cha tốt...”

A Y Cổ Lệ ngồi xuống bên cạnh ta.

Ta thấp giọng nói:

“Từ sau khi Mính Nhi sinh ra, thời gian ta ở cùng nó còn chưa đến hai canh giờ, ta thậm chí nhớ không nổi dáng dấp của nó thế nào...”

https://thuviensach.vn

Vành mắt ta đã hơi đỏ lên, cảm giác áy náy cường liệt hầu như làm cho ta hít thở không thông.

A Y Cổ Lệ vươn bàn tay cảm tay của ta, nàng muốn thông qua cách này để an ủi cho ta một chút.

Nàng nhẹ giọng nói:

“Ta tin tưởng con gái của ngươi nhất định không có việc gì.”

Sở Nhi vẻ mặt lãnh đạm đi đến, A Y Cổ Lệ vội vàng thu tay về, cung kính nói:

“Vương phi nương nương!”

Sở Nhi dửng dưng gật đầu, hai mắt nhìn thẳng vào A Y Cổ Lệ nói:

“Tối hôm qua cô có từng ra khỏi cửa phòng hay không?”

A Y Cổ Lệ có vẻ hơi khẩn trương, đôi mắt màu xanh da trời nhìn về phía ta xin giúp đỡ. Sở Nhi nói:

“Trong cả vương phủ chỉ có cô là ngoại nhân nên ta không thể không hoài nghi, cô tốt nhất là thành thật nói cho ta biết, tối hôm qua rốt cuộc cô đã làm chuyện gì?”

A Y Cổ Lệ cắn mạnh môi dưới, nàng khẽ nói:

“Tối hôm qua ta quả thực đã từng rời khỏi gian phòng, lúc đó ta muốn đi tìm...”

Nói đến đây nàng nhìn qua ta, khuôn mặt hơi đỏ lên, hàm nghĩa trong đó không nói cũng hiểu.

A Y Cổ Lệ nói:

https://thuviensach.vn

“Sau đó ta thấy gian phòng của hai người đã tắt đèn, ta tại hoa viên đứng một lúc rồi mới trở về.”

Sở Nhi cười lạnh nói:

“Chỉ có vậy thôi sao?”

A Y Cổ Lệ gật đầu.

Đột nhiên Sở Nhi duỗi ra cánh tay từ phía sau, trong tay nàng cầm là một bộ y phục của trẻ con, nàng lớn tiếng chất vấn.

“Vì sao y phục của Mính Nhi lại phát hiện ở bên trong phòng của cô?”

Sở Nhi đầy nghi ngờ nhìn A Y Cổ Lệ, A Y Cổ Lệ chậm rãi đứng dậy, nét mặt ngược lại bình tĩnh hơn, nàng nhìn bộ y phục trẻ con trong tay Sở Nhi rồi khẽ nói:

“Nói như vậy là Vương phi hoài nghi ta bắt cóc tiểu quận chúa?”

Sở Nhi thản nhiên nói::

“Tất cả những gì ta thấy làm cho ta không thể không hoài nghi cô làm.”

A Y Cổ Lệ nói:

“Vương phi có từng nghĩ tới điều này không, nếu như ta bắt cóc tiểu quận chúa ta sẽ ngu đến nỗi đem y phục của tiểu quận chúa giấu vào nơi ở của mình hay sao?”

Sở Nhi cười lạnh:

“Có thể là cô cố ý bày trận nghi binh cũng không chừng.”

A Y Cổ Lệ nói:

https://thuviensach.vn

“Ta tại sa mạc Gobi nhờ có Bình Vương điện hạ cứu giúp, đối với điện hạ chỉ có tấm lòng biết ơn, tuyệt không có ý gia hại, huống chi trước khi ta đến chỗ này, căn bản không biết ân công chính là Bình Vương, thậm chí ngay cả dáng dấp của hắn hôm nay ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.”

Sở Nhi lạnh lùng nói:

“Nói tóm lại chuyện này trước khi chưa có làm cho rõ ràng, cô tuyệt đối không thể rời khỏi vương phủ nửa bước.”

Trong lòng ta cực kỳ buồn bực liền xoay người đi ra ngoài cửa. Dịch An đợi ở ngoài cửa nhỏ giọng nói:

“Tiểu chủ nhân muốn đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Chương 129: Thất Tung

Ta khẽ nói:

“Ngươi dẫn ta đến xem Yến Lâm thế nào.”

Vì phòng ngừa Yến Lâm thấy vật nhớ người, Diên Bình an bài cho nàng nghỉ ngơi ở một gian phòng khác.

Yến Lâm yên lặng nằm ở trên giường, trên mặt vẫn còn vương đầy nước mắt. Diên Bình thấy ta đi vào thì vội vàng mang thị nữ lui ra ngoài.

Ta yêu thương vuốt ve mái tóc của Yến Lâm. nhẹ giọng nói:

“Lâm nhi.”

Yến Lâm thoáng như trong cơn mộng tỉnh dậy quay đầu lại, nàng liều mạng nắm lấy cánh tay ta nói:

“Dận Không, có phải là đã tìm được Mính Nhi rồi không?”

Trong lòng ta nhức nhối, ôn nhu nói:

“Nàng yên tâm, Mính Nhi nhất định sẽ không xảy ra việc gì đâu.”

Yến Lâm từ trên giường ngồi dậy, ta cuống quít ấn vai nàng lại:

“Nàng muốn làm gì?”

Yến Lâm nói:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn đi tìm Mính Nhi.”

Ta tận lực khuyên nhủ:

“Nàng cứ ở chỗ này đi, vạn nhất bọn họ tìm được Mính Nhi rồi nhưng nàng không có ở chỗ này thì ai tới chăm sóc cho nó đây?”

Yến Lâm mù mờ gật đầu, rốt cuộc bỏ ý định muốn xuống giường.

Dịch An ở ngoài cửa khẽ nói:

“Tiểu chủ nhân, mấy người Trần tiên sinh qua đây.”

Ta lại an ủi Yến Lâm thêm vài câu, lúc này mới đi ra ngoài cửa, nhắc nhở Diên Bình:

“Ngươi mang thêm mấy thị tỳ đến để chăm sóc Yến Lâm, nghìn vạn lần đừng cho cô ấy làm ra việc ngốc nghếch gì.”

Diên Bình gật đầu nói:

“Tiểu chủ nhân yên tâm, ta nhất định sẽ trông nom tốt vương phi.”

Tin tức Mính Nhi mất tích kinh động rất nhiều người, đến đây cùng Trần Tử Tô còn có Công Tôn Lộc.

Săc mặt ta phiền muộn đi cùng bọn họ tới thư phòng.

Công Tôn Lộc nói:

“Ta đã phát động toàn bộ bộ khoái của Tuyên Thành đến khắp nơi tìm kiếm, cố gắng trong thời gian ngắn nhất tìm được tiểu quận chúa.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này cũng không đơn giản như vậy, kẻ cướp bắt cóc Mính Nhi nhất định đã có kế hoạch khác, hắn khẳng định sẽ liên hệ với ta ngay thôi.”

Trắn Tử Tô gật đầu nói:

“Công tử nói rất có khả năng, có lẽ kẻ bắt cóc muốn mượn chuyện này để áp chế công tử.”

Ta cười lạnh nói:

“Bất kể hắn muốn bao nhiêu tiền, chỉ cần có thể đổi lại con gái ta trở về ta đều thỏa mãn hắn.”

Công Tôn Lộc nói:

“Hai năm nay Tuyên Thành dưới quản lý của điện hạ, đừng nói là bắt cóc, ngay cả một tên trộm hầu như cũng mai danh ẩn tích, ta phỏng chừng đối phương cũng không phải chỉ là cầu tài.”

Ta không phải là không nghĩ như vậy, tuy nhiên ở sâu trong nội tâm ta vẫn đang kỳ vọng đừng phát sinh tình huống như vậy. Ta đột nhiên nhớ tới bên Lục Hải Nguyên, hốt hoảng nói:

“Ta quên mất sai người thông tri cho phía Lục Hải Nguyên rồi.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử yên tâm, vương phi đã bảo Đường Muội đến Lục Hải Nguyên thông tri tăng cường phòng vệ, an toàn của chư vị vương phi không có bất cứ sơ hở gì.”

Ta gật đầu nói:

“Tân pháp tiến trình thế nào?”

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

“Lúc đầu ta cùng Công Tôn huynh lần này đến đây vốn chính là vì chuyện tân pháp, không nghĩ tới tiểu quận chúa lại đột nhiên xảy ra chuyện.”

Công Tôn Lộc nói:

“Chúng ta đã chọn ra ba hương trấn để thử nghiệm khai triển tân pháp, chuẩn bị sau đó từng bước ra tăng trong phạm vi lớn hơn.”

Ta không yên lòng nói:

“Chuyện này thì phải làm phiền các ngươi rồi.”

Công Tôn Lộc thấy tâm tình của ta không tốt, đã xin cáo từ trước:

“Ty chức còn muốn đi thị sát tình hình thi hành tân pháp, xin cáo lui trước.”

Đợi Công Tôn Lộc đi rồi, Trần Tử Tô đi tới trước bàn của ta, nói:

“Công tử, ta nghe vương phi nói lần này cậu tại nhốt tại Bắc Hồ, là do Hâm Đức Hoàng âm thầm cấu kết cùng với Thác Bạt Thuần Chiếu?”

Ta gật đầu nói:

“Đây đều là do chính miệng An Dung công chúa nói với ta, hẳn là không sai đâu.”

Trần Tử Tô nói:

“Đầu tiên là Thác Bạt Thuần Chiếu hạ thủ đối phó với cậu, sau đó Hâm Đức Hoàng đề xuất bảo cậu phải đến Khang đô mừng thọ, ngay sau đó liền

https://thuviensach.vn

phát sinh chuyện tiểu quận chúa mất tích, tất cả những chuyện liên tiếp xảy ra này đều nhắm vào công tử.”

Ta không khỏi nhíu mày:

“Lẽ nào ngươi cho rằng là phụ hoàng ta bày ra tất cả những chuyện này?”

Trần Tử Tô nói:

“Ta cuối cùng cảm thấy có chút kỳ quái, lúc mà tiểu quận chúa mất tích cũng quá đúng dịp đi.”

Ta thấp giọng nói:

“Có thể tại trong vương phủ thủ vệ nghiêm ngặt mà cướp đi Mính Nhi, hơn nữa lại không hề để cho chúng ta phát hiện, võ công của người này nhất định rất cao cường.”

Ta đột nhiên nhớ tới Lãnh Cô Huyên, lẽ nào nàng phát hiện Tàng Bảo đồ là giả nên đến đây để bắt đi Mính Nhi?

Trần Tử Tô nói:

“Công tử dự định làm như thế nào?”

Lúc ta đang mơ mơ màng màng, nghe gọi thế thì hơi mờ mịt nhìn Trần Tử Tô.

Trần Tử Tô cười khổ lặp lại một lần:

“Công tử dự định làm như thế nào?”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Trước kia phía Bắc Hồ mặc dù đã hại ta, thế nhưng hiện tại ta cũng không có đủ thực lực để ăn Bắc Hồ, nỗi hận này buộc lòng phải tạm thời đè xuống. Thác Bạt Thuần Chiếu tuy nói đã ngồi ở trên địa vị đại hãn, song hắn cũng không thấy thoải mái, tạm thời chắc cũng sẽ không khởi binh nam hạ.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử nói đúng, ta cũng cho rằng hiện tại cũng không phải là lúc trở mặt ngay với Bắc Hồ, nếu như có khả năng, chúng ta vẫn là nên mau chóng cùng Bắc Hồ nối lại quan hệ thân thiện hữu hảo một lần nữa.”

Ta cười nói:

“Nói dễ vậy sao, Thác Bạt Thuần Chiếu một lòng muốn thu về cương vực Lục Hải Nguyên, ở trong lòng hắn Hâm Đức Hoàng so với ta càng có giá trị hợp tác hơn nhiều.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Hắn chẳng qua là nhất thời hồ đồ, nóng lòng muốn trước mặt nhân dân trong nước làm ra công trạng, lần này hại công tử không thành, nhất định sẽ suy nghĩ lại mối quan hệ cùng chúng ta thôi.”

Ta gật đầu nói:

“Hai nước Yên, Hàn sắp khai chiên rồi.”

Trần Tử Tô nói:

“Ta đã sai người điều tra rõ tình huống bên kia, trận chiến tranh giữa hai nước Yên Hàn sợ rằng không thể tránh khỏi.”

Hắn tràn đầy thâm ý nhìn ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử có phải đối với trận chiến tranh này có ý nghĩ gì không?”

Ta tựa lưng vào ghế, nói:

“Trước đây Trầm Trì trước khi chết đã từng đề xuất kiến nghị với ta dựa vào Tuyên Thành mở rộng tây cương, lúc đó ta còn tưởng rằng hắn muốn hại ta. Tuy nhiên hiện tại nhớ lại, kiến nghị của hắn đích xác có thể thực hiện được.”

Trần Tử Tô nói:

“Trầm Trì chính là nhất đại kỳ tài, xem ra hắn sớm đã nhìn thấu cục diện của công tử phải đối mặt. Hâm Đức Hoàng chậm trễ không chịu lập người kế thừa, so với việc công tử cứ chờ hắn nhượng quyết, không bằng bản thân mình tự mở rộng cương vực về phía tây, nếu như chúng ta có thể thu được thảo nguyên Yên Bắc thì có thể hình thành một vùng ranh giới rộng lớn kéo dài từ Ngọc Môn quan đến Miện Trì, đến lúc đó công tử đã có thể sở hữu thực lực chống lại các nước khác rồi.”

Trần Tử Tô dừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Suy nghĩ của công tử mặc dù rất tốt, có điều lúc này cũng không phải là thời cơ tốt nhất để dụng binh đối với Yên quốc.”

Ta mỉm cười nói:

“Có phải Trần tiên sinh muốn chờ chiến sự giữa hai nước Yên Hàn chân chính phát sinh, rồi sau đó chúng ta mới lại dụng binh từ phía sau Yên quốc?”

Trần Tử Tô nói:

“Yên Hàn tuy nói trở mặt, thế nhưng trận chiến tranh này muốn phân thắng bại, cũng không phải trong thời gian ngắn, chúng ta cần phải chờ tới

https://thuviensach.vn

khi hai nước hợp lại một trận lưỡng bại câu thương, khi đó mới dụng binh với Yên quốc, khi đó cái giá phải trả cũng sẽ ít hơn nhiều.”

Hắn mỉm cười rồi nói tiếp:

“Bắc Hồ so với Yên Hàn mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng mà chiến tranh giữa hai Hồ đã làm cho Bắc Hồ tổn thất thảm trọng, từ đó chúng ta cũng kiếm chác được lợi ích thật lớn. Lần này đối đãi với Yên Hàn hắn là áp dụng cùng một phương pháp. Hai nước Yên Hàn cũng tiếp giáp cùng với đại Khang, Tần quốc đã xác minh là biểu thị ủng hộ nước Hàn, vật tư của nước Hàn được cung ứng vận chuyển từ Tấn quốc, tự nhiên sẽ không xảy ra bắt cứ vấn đề gì. Mà Yên quốc suy đoán đúng thì cũng chỉ là tứ cố vô thân, một khi chiến sự khai hỏa. yêu cầu của bọn họ đối với vật tư sẽ tăng lên gấp nhiều lần, chúng ta mượn cơ hội này trước tiên từ trên kinh tế cướp lấy tiền tài của Yên quốc, đợi đến khi quốc lực của Yên quốc bị nước Hàn khiến cho tiêu hao kha khá rồi, chúng ta sẽ một lần tây tiến đoạt đi cương vực của Yên quốc, như vậy mới là kế sách tốt nhất.”

Ta gật đầu nói:

“Kế này của Trấn tiên sinh quả nhiên rất tuyệt.”

Trần Tử Tô nói:

“Cho nên, hiện tại chúng ta cần làm chính là đừng cho Yên quốc sản sinh ra tâm cảnh giác. Biểu hiện ra còn cho cho nó một chút ngon ngọt, Tấn quốc cùng Hàn quốc, Tề quốc chính là một tập đoàn đồng nhất, nói trợ giúp nước Hàn chính là liên minh này trợ giúp nước Hàn, chúng ta cứ hạ thủ từ nơi này, đầu tiên kéo Yên quốc vào liên minh giữa Khang Tần để nó buông lơi cảnh giác.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này rất dễ lo liệu, chỉ cần có thư liên minh của ta cùng Tinh Hậu, Yên vương Lý Triệu Cơ đương nhiên sẽ không sản sinh nghi ngờ gì.”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô bất tài nguyện ý thay công tử hoàn thành việc này.”

Ta mỉm cười nói:

“Được, ta lập tức viết một phong thư cho Tinh Hậu, bảo nàng ta đứng ra mời Yên vương Lý Triệu Cơ gia nhập vào trong liên minh của chúng ta.”

Trần Tử Tô vuốt râu cười nói:

“Nếu như Tinh Hậu đứng rạ chắc chắn Lý Triệu Cơ sẽ cho rằng đây là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, không có bất cứ lý do gì để cự tuyệt.”

Chúng ta nhìn nhau cùng cười ha hả.

Cánh cửa thư phòng nhẹ nhàng vang lên tiếng gõ cửa, từ tiếng đập cửa ta biết đó là Dịch An, hắn nhất định có chuyện quan trọng, bằng không sẽ không nhằm ngay lúc ta thương nghị chuyện mà làm phiền ta.

“Vào đi!”

Dịch An đi vào, khẽ nói:

“Khang đô cho người đến.”

Ta cười lạnh nói:

“Lại là tới giục ta đi mừng thọ chứ gì?”

Dịch An nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này tới là Hạ vương Long Thiên Tứ.”

“Hả?

Ta hơi khó hiểu, vốn tưởng rằng Hâm Đức Hoàng còn có thể phái Ung vương tới chứ.

Trần Tử Tô nói:

“Công tử vẫn nên đi gặp hắn đi, để xem rốt cuộc Hâm Đức Hoàng đang giở trò gì.”

Ta cùng Hạ vương Long Thiên Tứ cũng không có qua lại gì nhiều, chư vị huynh đệ của Hâm Đức Hoàng đa số rất ít liên quan đến đối với chính sự, chỉ có như vậy mới có thể bo bo giữ mình, rời xa thị phi. Phương thức mà Hạ vương áp dụng đó là gửi gắm vào trong tửu sắc, tại trong hoàng tộc, y lấy tính phong trời sinh mà có tiếng, đã từng bởi vì cùng thê tử của Lại bộ đại thần Vương Đà phát sinh quan hệ yêu đương vụng trộm mà bị bắt gian trên giường. Vương Đà trong cơn tức giận một đao đâm y bị thương, sau đó chính tay đâm thê tử của mình.

Bởi vì việc này Hâm Đức Hoàng mới giáng Long Thiên Tứ tới một thành nhỏ Du Lâm ở tây bộ, năm năm trước mới triệu hắn trở về kinh một lần nữa, nhưng Long Thiên Tứ trải qua giáo huấn lần này vẫn chưa bỏ tật cũ, vẫn thoả thích thanh sắc, tại trong hoàng tộc có thể nói là có tiếng xấu.

Khi ta đi tới phòng khách, Long Thiên Tứ đã đợi ta thời gian rất lâu, y mặc dù là hoàng thúc của ta thế nhưng hiện tại địa vị cùng thực lực so với ta không biết kém bao nhiêu, để hắn chờ ta cũng là điều đương nhiên. Long Thiên Tứ nhìn thấy ta tiến vào, vội vàng đứng lên nói:

“Bình Vương tới!”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàng thúc đợi lâu, ta vừa rồi đang bận trong phủ xử lý chút việc cho nên đến chậm, xin hoàng thúc thứ lỗi.”

Long Thiên Tứ cười nói:

“Sao lại nói như vậy, ta cũng mới vừa đến thôi.”

Ta ngồi xuống bên cạnh Long Thiên Tứ, mỉm cười nói:

“Lần này hoàng thúc tới rốt cuộc là có chuyện gì?”

Long Thiên Tứ nói:

“Lần này ta đến đây là phụng lệnh của bệ hạ, đặc biệt tới truyền một mật chỉ.”

Ta nhìn lướt qua xung quanh, thị nữ trong phòng khách vội vã lui xuống, từ bên ngoài đóng lại cửa phòng.

Long Thiên Tứ đứng dậy xuất ra mật chỉ nói:

“Bình Vương Long Dận Không tiếp chỉ!”

Dựa theo quy củ mật chỉ là không cần tuyên đọc ngay trước mặt. Long Thiên Tứ đem mật chỉ giao vào tay ta, thấp giọng nói:

“Hoàng điệt nên xem ngay bây giờ, ta còn phải trở lại phục mệnh.”

Ta mở ra mật chỉ, quả nhiên là chữ của Hâm Đức Hoàng tự tay viết, mặt trên không ngờ là lập ta làm thái tử, triệu ta trở về Khang đô ngay mặt sắc phong. Trong lòng ta không khỏi dâng lên một tia vui sướng, hắn cuối cùng cũng hạ chỉ, lẽ nào Hâm Đức Hoàng rốt cuộc đã suy nghĩ cẩn thận rồi hay sao?

Long Thiên Tứ nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ sai ta ở trước mặt nói cho hoàng điệt chín chữ--tận dụng thời cơ, mất rồi không trở lại.”

Ta mỉm cười gật đầu nói:

“Đa tạ hoàng thúc.”

Long Thiên Tứ không mất thời cơ biểu lộ:

“Mấy vị thúc thúc chúng ta từ đầu đến cuối đều đứng ở một bên của hoàng điệt hết.”

Ta cười nói:

“Đa tạ hoàng thúc ủng hộ, hoàng thúc nếu tới rồi cứ ở lại Tuyên Thành chơi thêm vài ngày hãy về, cảm thụ một chút phong tình của bắc cương.”

Long Thiên Tứ cười khôt:

“Lần này sợ rằng không được, bệ hạ sai ta truyền xong mật chỉ phải lập tức trở về phục mệnh, sau đó nếu có cơ hội ta nhất định trở về làm phiền hoàng điệt.”

Tiễn Long Thiên Tứ đi rồi ta trở lại thư phòng, Trần Tử Tô vẫn đang ngồi ở chỗ này chờ ta, ta đem mật chỉ đưa cho hắn cười lạnh nói:

“Phụ hoàng quả nhiên lại muốn giở ra trò khác, muốn tại tiệc chúc thọ lần này sắc phong ta làm thái tử.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử sợ Hâm Đức Hoàng muốn lợi dụng việc này làm mồi nhử, mượn cơ hội trừ khử cậu?”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu hắn có thể khiến cho Thác Bạt Thuần Chiếu giết ta, đương nhiên có thể mượn danh nghĩa lập người thừa kế diệt trừ ta tiếp.”

Trần Tử Tô xem xong mật chỉ, mỉm cười nói:

“Công tử tính thế nào, rốt cuộc có đi không?”

Ta trầm ngâm chốc lát mới nói:

“Nói thật, ta căn bản không có chuẩn bị mừng thọ cho Hâm Đức Hoàng, thế nhưng sau khi thấy bức mật chỉ này ta đã có chút động tâm.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Công tử rốt cuộc vì sao động tâm, lẽ nào cho rằng Hâm Đức Hoàng sẽ dựa theo ước định sắc phong cậu làm thái tử sao?”

Ta lắc đầu:

“Ông ta sẽ không cải biến dự tính muốn mưu hại ta đâu.”

Trần Tử Tô thấp giọng nói:

“Hình như công tử muốn mạo hiểm thử một lần?”

Ta mỉm cười nói:

“Lần này ông ấy vứt cho ta mồi nhử đích xác quá mức hấp dẫn, ta thực sự không cách nào để mà cự tuyệt.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Mồi nhử như vậy bất luận kẻ nào cũng ko dễ dàng cự tuyệt, chỉ cần chúng ta làm đủ chuẩn bị, hoàn toàn có thể ăn tươi miếng mồi mà không chạm đến lưỡi câu, khiến cho Hâm Đức hoàng đế tiền mất tật mang.”

https://thuviensach.vn

Những lời này của Trần Tử Tô mặc dù hướng về điều khác, thế nhưng ta vẫn không khỏi nghĩ tới Trân phi, hơi xấu hổ ho khan một tiếng.

Đương nhiên Trần Tử Tô không biết chuyện giữa ta cùng Trân phi, hắn tiếp tục nói:

“Tuy nhiên nếu Hâm Đức Hoàng tung ra miếng mồi như vậy, xem ra đã chuẩn bị rất đầy đủ, nếu công tử đến Khang đô tất sẽ hung hiểm trùng trùng.”

Ta thản nhiên nói:

“Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con. Nếu ta thành công đạt được ngôi vị thái tử, bất kể là ở trong lòng bách tính hay là chúng thần ta đã trở thành người được chọn của mọi người, phụ hoàng không còn có năng lực ngăn chặn hành động của ta nữa.”

Trần Tử Tô nói:

“Ngôi vị Thải tử cũng không chỉ là một hư danh, nó đại biểu cho một thân phận, một loại địa vị. Nếu như công tử có thể đạt được như ý nguyện, điều đó cũng có hàm nghĩa là cậu đã có tư cách khiêu chiến với Hâm Đức Hoàng, mặc dù các nước chung quanh cũng khẳng định sẽ suy nghĩ lại mối quan hệ cùng với chúng ta.”

Ta gật đầu.

Trần Tử Tô nói:

“Việc công tử muốn làm là lẻn vào Khang đô, thầm liên hệ cùng với chư vị vương công đại thần trước, sau đó tại ngày sinh nhật của Hâm Đức hoàng đế đột nhiên xuất hiện, đánh cho hắn một đòn trở tay không kịp, khiến cho hắn lâm vào tình thế không thể không đem ngôi vị thái tử phong cho cậu.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Xem ra mặt nạ mà Thải Tuyết làm cho ta lại phát huy công dụng lần nữa rồi.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Không nghĩ tới chỉ một tiểu kỹ nho nhỏ trong chốn giang hồ lại có thể phát huy tác dụng đến như vậy.”

Tuy nhiên mọi chuyện cũng không có thuận lợi như ta tưởng tượng, Đường Muội rất nhanh liền từ Lục Hải Nguyên mang đến cho ta một tin tức bất hạnh, Khúc Nặc bị mất tích, mất tích cùng với nàng còn có Thải Tuyết.

Sau khi ta nghe được tin tức này đã đắm chìm vào trong nỗi kinh hãi thật lâu. Khúc Nặc mặc dù có mang cốt nhục của ta, thế nhưng ta đối với nàng càng nhiều đó là sự thương hại cùng ý thức trách nhiệm, cũng không có tình yêu khắc cốt minh tâm, so với chuyện tốt của ta cũng chỉ đứng thứ nhì. Nhưng còn Thải Tuyết vẫn một mực yên lặng ở bên cạnh chăm sóc cho ta vì cớ gì lại đột nhiên mất tích, trong lòng ta trở nên trống rỗng, không một từ ngữ nào có thể diễn tả hết cảm giác mất mác đầy rẫy trong nội tâm ta lúc này.

Đường Muội thấp giọng nói:

“Hiện trường mà bọn họ mất tích cũng không có phát hiện dấu vết chém giết hay ẩu đả, không giống như là có địch nhân lẻn vào.”

Ta lẩm bẩm:

“Tại sao có thể như vậy.”

Đường Muội nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử, phòng thủ của Lục Hải Nguyên từ trước đến nay rất chặt chẽ không sơ hở, Sát Cáp Đài vì bảo đảm an toàn cho mấy vị vương phi đã tăng số người bảo vệ, theo lý thuyết sẽ không xuất hiện loại tình huống này.”

Ta cả giận nói:

“Vậy vì sao lại vô duyên vô cớ bị mất tích đến hai người.”

Đường Muội nói:

“Tha thứ cho ta nói thẳng, họ có thể là tự mình bỏ đi đâu đó. Theo như lời của võ sĩ phụ trách cảnh giới, buổi chiều ngày hôm đó Thải Tuyết cô nương cùng Khúc Nặc đi tản bộ trên mục trường Lục Hải Nguyên. Từ đó thì không có hình bóng của họ đâu nữa.”

Ta đau khổ nhíu mày, Khúc Nặc thì có lý do rời khỏi ta, nhưng còn Thải Tuyết thì sao, nàng là vì cớ gì?

Ta hơi yếu ớt khoát tay áo nói:

“Ngươi đi ra ngoài trước đi.”

Hình ảnh Thải Tuyết như hoa cười thỉnh thoảng hiện lên trong đầu ta, một thanh âm nhiều lần đang hò hét: ‘Thải Tuyết tuyệt sẽ không phản bội ta, nàng tuyệt sẽ không phản bội ta...’ Thế nhưng vì sao ta lại nghĩ đến chuyện nàng sẽ phản bội? Ý nghĩ thình lình hiện ra này làm cho trong lòng ta hỗn loạn tới cực điểm.

Ta không biết bản thân mình đã ngồi ở trong thư phòng mất thời gian bao lâu, mãi cho đến Sở Nhi bưng trà qua đây ta mới giật mình tỉnh giấc từ trong những suy nghĩ sâu xa.

Ta ngẩng đầu, dáng tươi cười có phần miễn cưỡng.

https://thuviensach.vn

Sở Nhi thở dài một hơi, đi tới bên người ta, mở rộng cánh tay ôm ta vào trong lòng nàng, làm cho khuôn mặt của ta dán chặt lên thân thể mềm mại ấm áp của nàng.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Ta đã sai người kiểm tra qua gian phòng của Thải Tuyết rồi, toàn bộ vật phẩm cá nhân của cô ấy tất cả đều không ở đây, xem ra cô ấy đối với chuyến đi này đã chuẩn bị rất kỹ từ lâu.

Ta ôm lấy Sở Nhi, để cho nàng ngồi vào trong lòng ta. Nhiệt độ cơ thể của nàng có thể an ủi cho ta một chút.

Sở Nhi nói:

“Trong vương phủ chúng ta cũng đã bị mất một vài thứ, hai tấm mặt nạ chàng đưa cho ta cũng không thấy, dựa theo thời gian suy đoán chắc là vào đêm Mính Nhi bị mất tích...”

Nàng dừng lại một chút, cuối cùng nói tiếp:

“Toàn bộ những gì bên trong Vương phủ thuộc về Thải Tuyết cũng đã biến mất sạch sẽ không còn gì.”

Tứ chi ta trở nên có chút lạnh lẽo, sắc mặt như bị cứng đơ lại, hô hấp cũng càng thở càng gấp.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Lúc đầu ta cũng không muốn hoài nghi cô ấy, nhưng chuyện này thực sự quá mức trùng hợp.”

Ta dứt khoát lắc đầu nói:

“Thải Tuyết sẽ không phản bội ta, nhất định là có người bắt cóc cô ấy.”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi buồn bã thở dài một hơi không nói thêm gì nữa.

Mặc dù ta ngoài miệng nói như thế, nhưng trong nội tâm từ lâu đã thừa nhận sự thực này, chuyện này nhất định có mối liên hệ rất lớn với Thải Tuyết. Ta đột nhiên nhớ tới U U đã từng nói với ta--chuyện thấy trong mắt chưa hẳn là thật, người mà ngươi tin tưởng nhất có lẽ cũng chính là người lừa dối ngươi nhiều nhất...

Lẽ nào người lừa dối ta trong lời của U U chính là Thải Tuyết?

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Không có thuật dịch dung của Thải Tuyết tương trợ, chàng đến Khang đô chắc chắn nguy hiểm trùng trùng, có cần cân nhắc bỏ ý định này đi không?”

Ta buồn bã nói:

“Hiện tại ta rất loạn, không biết bản thân mình nên làm như thế nào nữa.”

Sở Nhi ôm chặt lấy ta nói:

“Dận Không, tất cả đều đã qua, bất luận xảy ra chuyện thế nào, ta đều sẽ ở bên cạnh chàng.”

Thải Tuyết đột nhiên mất tích làm cho trong lòng mọi người cũng bị phủ kín một bóng ma, ngoại trừ ta ra, tất cả mọi người đều cho rằng Thải Tuyết cùng những chuyện xảy ra liên tiếp gần đây nhất định có quan hệ, chỉ có nàng mới quen thuộc tình huống ở trong vương phủ như vậy, hơn nữa trước đó nàng đã chuẩn bị rất kỹ để bỏ đi, càng trùng hợp chính là khi Mính Nhi bị mất tích, hai tấm mặt nạ mà nàng ấy đưa cho ta cũng không cánh mà bay.

Trước khi Trần Tử Tô rời khỏi Tuyên Thành đến Tần quốc đi sứ, ta đặc biệt triệu tập đám người Tiêu Trấn Kỳ, Gia Cát Tiểu Liên, Đường Muội đến

https://thuviensach.vn

vương phủ nghị sự, dựa theo phân phó của ta, chư vị thê thiếp của ta cũng ở lại Lục Hải Nguyên không được trở về, ta không muốn có thêm chuyện khác xảy ra nữa.

Đối với việc chúc thọ Hâm Đức hoàng đế, giữa chúng ta xuất hiện hai nhóm phân biệt rõ ràng, lấy Tiêu Trấn Kỳ cùng Đường Muội dẫn đầu đều giữ thái độ kịch liệt phản đối, cho rằng ta đến Khang đô cũng không có ý nghĩa gì nữa, chẳng qua là hãm sâu hiểm cảnh. Bất kể là thái tử thuộc sở hữu về phương nào, đối với chúng ta cũng không có ảnh hưởng quá lớn, còn Tiêu Tín lại tán thành ta đến Khang đô.

Gia Cát Tiểu Liên lúc đầu thì ủng hộ ta đến Khang đô, hiện tại cũng trở nên có chút do dự, dù sao Thải Tuyết đột nhiên mất tích làm cho ta không cách nào có thể bí mật lẻn vào Khang đô, thân phận càng dễ bị bại lộ. Dưới tình huống như vậy nguy hiểm sẽ tăng rất nhiều, ngôi vị thái tử tất nhiên hấp dẫn, song nếu như mạo hiểm quá lớn cũng là điều nên cân nhắc cho kỹ.

Ánh mắt ta chuyển qua Trần Tử Tô vẫn đang im lặng:

“Trần tiên sinh có ý kiến gì không?”

Trần Tử Tô thản nhiên cười nói:

“Chuyện này ta quả thực không dám đưa ra kiến nghị gì, hay là cứ nghe theo cái nhìn của bọn thanh niên đi.”

Ta nhìn Tiêu Tín, Tiêu Tín nhìn Tiêu Trấn Kỳ một cái rồi nói:

“Ta cũng không đồng ý với ý kiến của cha ta, ta cho rằng điện hạ đến Khang đô chính là chuyện nhất định phải đi.”

Tiêu Trấn Kỳ cả giận:

“Thằng khốn khiếp này, mày nói bậy gì đấy?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Tiêu đại ca không nên nóng nảy, chúng ta nghe cách nghĩ của Tiêu Tín thế nào rồi mới quyết đoán cũng không muộn.”

Tiêu Tín nói:

“Ta chưa nói đến cách nghĩ của ta, mọi người có từng nghĩ tới chưa, nếu như lần này Bình Vương điện hạ không đi chúc thọ sẽ có hậu quả thế nào?”

Tiêu Trấn Kỳ nhịn không được nói:

“Không đi thì không đi, Hâm Đức Hoàng đế có thể làm gì được công tử?”

Tiêu Tín nói:

“Từ lâu Hâm Đức Hoàng đế đã truyền ra tin tức, muốn tại thọ yến sắc phong thái tử, căn cứ theo bức mật chỉ này, hắn đã hứa hẹn là truyền cho Bình Vương điện hạ ngôi vị thái tử.”

Tiêu Trấn Kỳ khinh thường nói:

“Lời của tên hôn quân nói chỉ có thằng ngu mới tin.”

Tiêu Tín mỉm cười nói:

“Nhưng nếu chúng ta giả như lần này hắn lập người thừa kế là thật, nếu như Bình Vương không đi Khang đô, hắn tất sẽ lập hoàng tử khác. Như vậy ngôi vị thái tử sẽ rơi vào tay người khác, mọi người có từng nghĩ tới Tả Trục Lưu chưa, hắn kỳ vọng nhất chính là ngôi vị thái tử rơi vào tay những người khác, nếu như tất cả thực sự như hắn mong muốn, như vậy tình cảnh của Bình Vương điện hạ chẳng phải là trở nên cực kỳ khó xử hay sao?”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu Tín nói đích xác có vài phần đạo lý.”

Tiêu Tín nói:

“Dựa theo lý giải của chúng ta đối với Tả Trục Lưu, hắn vẫn một mực lặng yên phát triển thế lực của mình, giả như ngôi vị thái tử rơi vào trong tay Cần vương, hắn sẽ trở thành người thừa kế của Hâm Đức Hoàng đế chính đáng, bất kể Hâm Đức Hoàng đế bị xảy ra chuyện gì, Cần vương sẽ trở thành người đã được mọi người chấp nhận, thuận lợi leo lên hoàng vị.”

Trần Tử Tô nói:

“Ngươi là đang lo lắng sau khi sự việc thái tử được sáng tỏ, Tả Trục Lưu lập tức sẽ hạ thủ với Hâm Đức Hoàng đế hay sao?”

Tiêu Tín nhìn ta:

“Nếu như Bình Vương điện hạ như ý nguyện giành được ngôi vị thái tử, khi đó ngài còn có cố kỵ gì với Hâm Đức Hoàng đế nữa không?”

Ta mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ:

“Nếu ta lên làm thái tử, chỉ mong sao Hâm Đức Hoàng đế lập tức chết ngay.”

Cơn giận dữ trên mặt Tiêu Trấn Kỳ dần dần biến mất, hắn rốt cuộc phát hiện Tiêu Tín đã không còn là một đứa bé như ngày xưa, từng ngày từng ngày đã trưởng thành hơn.

Tiêu Tín nói:

“Hâm Đức Hoàng đế ngồi ở trên ngôi vị hoàng đế thì chúng ta còn có thể thoải mái phát triển lực lượng của mình, nếu như ngôi vị thái tử rơi vào tay

https://thuviensach.vn

người khác, cái ngày Hâm Đức Hoàng đế bị mất mạng cũng sẽ không xa, nếu đổi thành Tả Trục Lưu nắm quyền, hắn há có thể để mặc cho chúng ta phát triển? Cho nên việc lập người thừa kế lần này đối với điện hạ cực kỳ quan trọng, chúng ta không những phải đi, hơn nữa còn nhất định phải cướp được ngôi vị thái tử vào trong tay, bằng không tất sẽ rơi vào cục diện bị động."

Hắn nhìn cha mình một lần, sau đó cẩn thận nói:

"Điện hạ hắn là rõ ràng, đối thủ lần này ngài giao phong cũng không phải là Hâm Đức Hoàng đế mà là Tả Trục Lưu, ngôi vị thái tử mặc dù là một hư danh, thế nhưng quyết không thể để cho Tả Trục Lưu mượn chuyện lần này chiếm hết tiên cơ."

Tất cả mọi người đều trầm mặc, qua hồi lâu Tiêu Trấn Kỳ mới mở miệng nói trước:

"Nhưng mà... Hâm Đức Hoàng đã có ý gia hại công tử, sau khi tiến vào Khang đô, sự an toàn của công tử làm sao có thể bảo đảm?"

Tiêu Tín mỉm cười nói:

"Bất kể chuyện gì cũng đều có tồn tại của mạo hiểm, nhưng mạo hiểm lần này cũng không phải quá lớn như mọi người tưởng tượng đâu."

Trong ánh mắt Trần Tử Tô toát ra ý thưởng thức, nhất định hắn đã đoán được ý nghĩ của Tiêu Tín nhưng vẫn bảo trì trầm mặc.

Tiêu Tín nói:

"Ngày hai mươi sáu tháng sau mới là ngày mừng thọ của Hâm Đức Hoàng, hiện tại còn cách thời gian tròn một tháng, chúng ta cũng có đủ thời gian để chuẩn bị mọi thứ. Nếu hắn đã ở trong mật chỉ đáp ứng truyền ngôi vị thái tử cho điện hạ, chúng ta cứ đem việc này làm lớn lên, khiến cho cả

https://thuviensach.vn

đại Khang cũng biết lần này điện hạ đến Khang đô là vì tiếp thu sắc phong, làm cho thanh thế sắc phong thái tử vượt quá cả ngày sinh của hắn luôn.”

Ta không khỏi nở nụ cười, ta vẫn đang lo lắng đến chuyện này, không ngờ Tiêu Tín cũng nghĩ vậy.

Tiêu Tín nói:

“Về phía các vương công đại thần trong triều có thể giao cho Dực vương cùng Ung vương bốn mặt xuất kích, liên hệ tất cả các lực lượng có khả năng, mặc dù liên hệ không được cũng phải để cho họ biết, điện hạ trở thành thái tử là kết cục đã định, cần phải tạo thanh thế sao cho lớn nhất.”

Hắn lại nói:

“Chỉ dựa vào dân tâm cùng thanh thế tự nhiên vẫn còn thiếu, trong khoảng thời gian một tháng này cũng đủ cho chúng ta đưa nhân thủ lẻn vào trong.”

Hắn lại hướng ánh mắt qua Tiêu Trấn Kỳ:

“Chuyện này có lẽ phải cần cha làm, an bài năm nghìn tinh binh, từng nhóm lẻn vào bên trong thành Khang đô, chỉ cần phát sinh biến cố, có họ bảo vệ thì điện hạ có thể được bình an.”

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

“Việc này thì dễ làm, tuy nhiên tốt nhất vẫn là các võ sĩ của mục trường Ô thị do Lục Hải Nguyên điều động, họ không có ở trong biên chế có thể dễ che mắt mọi người hơn.”

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Nông trang ngoài thành cũng là một nơi rất tốt để giấu binh, chúng ta có thể an bài bộ phận binh sĩ ẩn dấu tại vùng lân cận nông trang, một khi phát

https://thuviensach.vn

sinh biến cố, liền từ địa đạo đánh vào Khang đô để tiếp ứng.”

Tiêu Tín nói ngay:

“Ta đã điều tra qua tình hình phân bố binh lực ở Khang đô, năm nghìn tinh binh hẳn là có thể thảnh công phá vòng vây.”

Tiêu Trấn Kỳ quát lên:

“Mới tí tuổi không ngờ cuồng vọng như vậy.”

Tiêu Tín hơi xấu hổ cúi đầu xuống.

Không nghĩ tới Tiêu Trấn Kỳ lại đổi giọng nói:

“Nếu con đã nắm chắc như thế, việc đưa binh sĩ lẻn vào lần này cứ giao cho con chỉ huy, tuy nhiên nếu như công tử xảy ra bất cứ tổn thương gì, cẩn thận tính mệnh của con đấy!”

Mặt Tiêu Tín lộ vẻ vui mừng, biết phụ thân rốt cuộc chấp nhận kiến nghị của mình.

https://thuviensach.vn

Chương 130: Phòng Bị

Trần Tử Tô nói:

“Ý nghĩ của Tiêu Tín không sai, thế nhưng những binh sĩ này không đến tình cảnh vạn bất đắc dĩ quyết không nên dùng, bằng không sẽ bị bắt là chứng cứ mưu phản nghịch.”

Tiêu Tín nói:

“Trần Tiên sinh nói rất phải, những binh sĩ này chỉ dùng đề ngừa vạn nhất, nếu như điện hạ bình an vô sự, đương nhiên sẽ không cần phải dùng đến.”

Ta cười nói:

“Nếu đã phái đi thì chắc chắn phải có được tác dụng.”

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía ta, không biết những lời này của ta rốt cuộc là có ý gì.

Ta cười lạnh nói:

“Tả Trục Lưu lại nhiều lần đối địch với ta, lần này ta đi Khang đô nhất định nghĩ cách làm suy yếu thực lực của hắn.”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ muốn giết hắn?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu:

“Giết hắn sợ rằng không có dễ dàng như vậy, thế nhưng muốn giết mấy đứa con của hắn thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.”

Con gái bị mất tích đột nhiên làm cho ta nhớ tới dùng phương pháp tương tự đối phó với người nhà của Tả Trục Lưu, loại thủ đoạn này mặc dù không quang minh, nhưng mà lại cực kỳ hữu hiệu.

Trần Tử Tô nói:

“Công tử nghìn vạn lần đừng bỏ qua lực lượng của Dực vương, nếu có thời cơ cứ để cho hắn xuất thủ đối phó Tả Trục Lưu, so với cậu tự mình xuất thủ thì thích hợp hơn nhiều.”

Bất kể ta nỗ lực như thế nào cũng không tìm được tin tức gì của Mính Nhi hết, Thải Tuyết cùng Khúc Nặc cũng như vậy, sinh nhật của Hâm Đức Hoàng lại càng ngày càng gần, ta xuất phát sớm hơn mười ngày, vì Gia Cát Tiểu Liên đã đặc biệt bói hung cát qua cho ta, ngày hôm nay xuất phát là thích hợp nhất.

Đi cùng ta còn có Sở Nhi, lần này nàng dù thế nào cũng không đáp ứng để cho ta một mình đi Khang đô mạo hiểm.

Đường Muội cùng Tiêu Tín đã đi trước đến Khang đô để tiến hành chuẩn bị, Xa Hạo, A Đông suất lĩnh hai trăm võ sĩ tinh nhuệ thiếp thân đi theo. Hai trăm võ sĩ tinh nhuệ này được trang bị mặc thức liên nỗ đã được thiết kế lại, so với ban đầu bất kể là số lượng bắn liền một lúc hay là tấm bắn đều đã được đề cao thêm một bước.

Lần này chúng ta đến Khang đô còn đặc biệt mang theo một bộ Cơ Giáp thú do Gia Cát Tiêu Liên thiết kế đã hoàn thành, sau khi tháo gỡ ra do ba chiếc xe ngựa vận chuyển.

https://thuviensach.vn

Đám người Gia Cát Tiểu Liên đưa tiễn chúng ta đến bên ngoài vương phủ, mỉm cười nói:

“Con Cơ Giáp thú nay ngoại hình rất giống kỳ lân, chính là dùng ‘Cộng Công’ để trang bị cho Cơ Giáp quân, sau khi tổ hợp có thể do hai người khống chế, lực trùng kích rất lớn, khi công thành có thể thay cho xung xa(xe công thành). Sau khi công tử đến Khang đô có thể lắp ráp lại nó tại trong vương phủ, ngay tại sinh nhật của Hâm Đức Hoàng có thể làm như hạ lễ ngự tiền biểu diễn.”

Ta cười nói:

“Gia Cát tiên sinh nghĩ thật chu đáo, kỳ lân hiến thọ chính là điềm đại cát, phụ hoàng chắc hẳn sẽ long nhan đại duyệt.”

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Nếu là cung đình sinh biên, con Cơ Giáp này còn có tác dụng quan trọng, đến lúc đó công từ chỉ cần lẻn vào trong bụng Cơ Giáp thì có thể phá vòng vây bình yên trở về vương phủ, cho dù thiên quân vạn mã cũng khó vây khốn được công tử.”

Ta cười ha ha nói:

“Nếu thần kỳ như thế vì sao không nhiều thêm hai con?”

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Nếu nhiều hơn nhất định sẽ khiến cho chúng có tâm đề phòng, trái lại càng không tốt.”

Ta cũng chỉ là nói một chút mà thôi lại nhìn Cơ Giáp kia, nói:

“Người nào điều khiển cho ta đâu?”

https://thuviensach.vn

Gia Cát Tiểu Liên chỉ vào hán tử đang ở bên cạnh xe ngựa chỉ huy võ sĩ vận chuyển cơ giáp:

“Dực Hổ!”

Đại hán kia bỗng quay đầu lại, trên mặt hiện ra dáng tươi cười chất phác:

“Tỷ phu!”

Ta cười nói:

“Thằng ranh này, trở về lúc nào vậy?”

Dực Hổ vui tươi hớn hở đi tới trước mặt ta, lớn tiếng nói:

“Đệ vẫn đang trợ giúp Gia Cát tiên sinh huấn luyện Cơ Giáp doanh. Việc hệ trọng như vậy đương nhiên không thể thiếu đệ rồi.”

Ta cố ý nghiêm mặt nói:

“Ngươi chẳng qua là một hài tử, theo ta chỉ thêm loạn, hay là cứ về Lục Hải Nguyên giúp ta chăm sóc tỷ tỷ của ngươi đi.”

Dực Hổ rất sợ ta không mang theo hắn đi, vội vàng nói:

“Tỷ phu, đệ cũng không nhỏ, lại nói Tiêu Tín so với đệ cùng lắm chỉ lớn hơn vài ngày. Vì sao hắn có thể đi còn đệ lại không thể?”

Ta cười nói:

“Ngươi có bản lĩnh gì?”

Dực Hổ sờ sờ gáy, đột nhiên thấy hai bức tượng sư tử bằng đá trước cửa vương phủ thì nhất thời có chủ ý. Hắn đi nhanh tới trước mặt sư tử bằng đá kia, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Tỷ phu, huynh xem đây!”

Dực Hổ hét lớn một tiếng, hai cánh tay ôm lấy sư tử bằng đá kia, đột nhiên dùng một lát lực, không ngờ ôm con sư tử bằng đá kia lên, giơ cao hai tay qua đỉnh đầu, chậm rãi đi tới trước mặt ta, lớn tiếng nói:

“Tỷ phu, bản lĩnh này của đệ đi theo huynh được chưa?”

Tượng sư tử đá nặng vậy mà không thấy hắn thở hổn hển chút nào.

Trong lòng ta mừng thầm, hai bức tượng sư tử bằng đá này chính là Triệu Đông Tề chế tạo cho ta lúc tu kiến vương phủ, mỗi một con đều nặng trên cả nghìn cân, không ngờ Dực Hổ lại nhấc nó lên dễ dàng như thế, có thể thấy được hắn thần lực kinh người.

Gia Cát Tiểu Liên cười nói:

“Bản lĩnh điều khiển Cơ Giáp của Dực Hổ không thua gì Cự Linh, bằng không ta cũng không yên tâm để hắn đi theo ngươi đâu.”

Lúc này ta mới thoả mãn gật đầu:

“Được rồi cứ đứng đực đó ra, tượng đá làm gì? Nếu mà làm vỡ cẩn thận ta đánh cho ngươi một trận.”

Dực Hổ biết ta đồng ý dẫn hắn đi theo, vui tươi hớn hở vác tượng đá thả về chỗ cũ.

Gia Cát Tiểu Liên nói:

“Công tử trên đường bảo trọng.”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Tiên sinh yên tâm, ta nhất định sẽ thành công trở về!”

https://thuviensach.vn

Phụ trách đưa chúng ta qua khúc sông Cô không ngờ là Khâu Dật Trần và Tử Ngưng, lâu rồi ta cũng không có gặp hai người bọn họ, trong khoảng thời gian này hai người quá bận rộn huấn luyện thuỷ quân cho ta.

Khâu Dật Trần cười nói:

“Bình Vương biệt lai vô dạng, Khâu mỗ chờ đợi ở nơi này đã lâu.”

Ta nhìn Khâu Dật Trần rồi lại nhìn Tử Ngưng, cười ha ha nói:

“Ta chẳng qua là qua sông bình thường thôi mà, không ngờ kinh động tới hai vị thuỷ quân giáo đầu của chúng ta, tràng diện này có phải quá long trọng rồi không.”

Tử Ngưng cười nói:

“Thiên hạ ai không biết Bình Vương điện hạ muốn đi Khang đô thụ phong ngôi vị thái tử, chúng ta qua đây đưa tiễn kỳ thực là có tư tâm, hi vọng tương lai kiếm được một cái chức quan gọi là.”

Sở Nhi mỉm cười nói:

“Nếu Tử Ngưng tỷ tỷ muốn làm quan như vậy, điện hạ liền phong cho tỷ ấy một chức quan đi.”

Ta nói trêu:

“Vậy ta sẽ phong cho cô làm đại Khang thuỷ quân đại đô đốc.”

Tử Ngưng thản nhiên cười, không ngờ còn thật quỳ xuống trước mặt ta:

“Tạ chủ long ân, quân vô hí ngôn, sau khi Bình Vương điện hạ đăng cơ nhất thiết không được đổi ý đó!”

https://thuviensach.vn

Ta hơi sửng sốt, lập tức phá lên cười ha ha, mọi người bên cạnh cũng cùng bật cười.

Chiến thuyền chậm rãi bơi tới bờ bên kia, ta và Sở Nhi đi tới đầu thuyền thưởng thức cảnh sắc của sông Cô. Khâu Dật Trần đi tới bên người ta nói:

“Bình Vương điện hạ!”

Ta cười nói:

“Khâu huynh ở trước mặt ta không nên khách khí, ngươi cứ gọi ta một tiếng công tử thì thuận tai hơn.”

Khâu Dật Trần cười nói:

“Xưa đâu bằng nay, sau khi Bình Vương điện hạ trở về đã là thái tử của đại Khang, tôn ti hữu biệt, có một số việc cũng phải chú ý mới được.”

Ta mỉm cười nói:

“Khâu huynh ở trong mắt ta vĩnh viễn đều là bằng hữu và huynh đệ, những lễ tiết hư tục này không cần quản nhiều.”

Khâu Dật Trần nói:

“Ta muốn đi cùng điện hạ đến Khang đô.”

Ta hơi do dự, thấp giọng nói:

“Bỏ Tử Ngưng cô nương được sao?”

Khâu Dật Trần cười nói:

“Ta cùng cô ấy đã thương lượng qua, hiện tại việc huấn luyện thuỷ quân đã đi vào quỹ đạo, hơn nữa bản lĩnh huấn luyện thuỷ quân của Tử Ngưng còn trên cả ta, ta hoàn toàn có thể yên tâm đi theo điện hạ.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Nếu như Khâu huynh có thể đi cùng ta đương nhiên quá tốt rồi.”

Sở Nhi cười nói:

“Tuy nhiên hiện tại Tử Ngưng đã là thủy sư đại đô đốc, sau này Khâu đại ca phải vâng mệnh mới được.”

Khâu Dật Trần cười nói:

“Tính tình của Tử Ngưng rất tốt, cho dù cô ấy có làm đại quan đi nữa, ở trước mặt ta cũng sẽ không thể hiện uy phong gì được.”

Ta cười nói:

“Hai người vì sao còn chưa kết hôn vậy?”

Khâu Dật Trần đỏ mặt, lúng túng nói:

“Nam nhi phải lấy sự nghiệp làm đầu, chuyện thành gia lập thất cứ đợi sau hãy tính...”

Ta nở nụ cười ha ha, xoay người nhìn Sở Nhi nói:

“Chờ chúng ta từ Khang đô trở về, nàng phải đích thân giúp Khâu đại ca câu hôn mới được.”

Sở Nhi cười nói:

“Nếu việc này thành, huynh phải mời chúng ta ăn một bữa mới được à.”

“Một trăm bữa cũng được!”

Câu nói của Khâu Dật Trần khiến cho chúng ta lại cười to một trận.

https://thuviensach.vn

Tất cả cũng tiến hành dựa theo kế hoạch của chúng ta đã định trước, việc ta đi Khang đô thụ phong thái tử đã truyền khắp toàn bộ đại Khang, từ khi tuyên bố đang trên đường đến Khang đô, phàm là những châu quận đi ngang qua, quan viên nơi đó đều tiền hô hậu ủng.

Bốn ngày sau, chúng ta đến ngoài thành Khang đô. Những bách tính đón chào ta đến Khang đô không ngờ ra tản ngoài đình nghỉ chân cách mười dặm để nghênh đón, tràng cảnh so với lúc trước khi ta từ Tần quốc mãn hạn làm con tin trở về Khang đô còn hoành tráng hơn. Ta ngồi trên lưng ngựa chậm rãi đi qua đoàn người đang tưng bừng hoan hô, bách tính thỉnh thoảng la lên: “Bình Vương điện hạ! Bình Vương điện hạ!” Trong ánh mắt của họ tràn ngập sự tha thiết kỳ vọng. Nhiều lần ta đã hóa giải nguy cơ cho đại Khang, thành công xây dựng hình tượng, từ lâu ta đã chinh phục được dân tâm của bách tính đại Khang. Họ đều chờ đợi ta có thể leo lên ngôi vị hoàng đế, đưa bọn họ thoát khỏi khốn cảnh trước mắt.

Có người trong đám người gọi lên trước:

“Hiện tại nên gọi thái tử điện hạ được rồi!”

“Thái tử điện hạ! Thái tử điện hạ...”

Khóe môi ta nở một nụ cười, Tiêu Tín khẳng định trước đó đã an bài nhân thủ ở trong đoàn người để tạo xu thế, có dân tâm của bách tính chẳng khác nào như tăng thêm mấy phần lực lượng. Từ xưa tới nay người được dân tâm được thiên hạ, Hâm Đức Hoàng lo sợ cùng thù địch với ta chỉ sợ cũng là nguyên do này.

Tại nơi bắc môn Khang đô, một đoàn ngựa thồ hơn nghìn người đang chỉnh tề đứng ở nơi đó, một người dẫn đầu kim khôi kim giáp, không ngờ là Tả Đông Tường con trai trưởng của Tả Trục Lưu.

Y phóng ngựa tới trước mặt ta, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Long Tương Quân thống lĩnh Tả Đông Tường tham kiến Bình Vương điện hạ!”

“Thái tử điện hạ rồi chứ!”

Ta thản nhiên cười:

“Ngựa của Tả đại tướng quân hình như cao hơn của ta một chút thì phải?”

Tả Đông Tường giật mình, lập tức minh bạch ý của ta, trong hai tròng mắt lộ ra một tia phẫn nộ. Y xoay người xuống ngựa quỳ một gối trước ngựa của ta, nói:

“Giáp trụ trên người của ty chức không thể toàn lễ, mong Bình Vương điện hạ thứ lỗi.”

Ta cười ha ha nói:

“Tả tướng quân là tới nghênh tiếp ta đó sao?”

Tả Đông Tường thấp giọng nói:

“Khởi bẩm Bình Vương điện hạ, mạt tướng phụng mệnh của bệ hạ đặc biệt tới đón tiếp điện hạ, cũng phụ trách bảo vệ an toàn của điện hạ.”

Ta cười lạnh nói:

“Ngươi không nói ta còn tưởng rằng các ngươi muốn đi đánh giặc đấy chứ, một đám khôi giáp sáng bóng, tay cầm đao thương, loại tràng diện nghênh tiếp thế này ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đó.”

Tả Đông Tường nói:

https://thuviensach.vn

“Theo thám báo đáng tin cậy, có người ý đồ ám sát điện hạ, cho nên ty chức mới tăng cường phòng hộ.”

Ta lạnh lùng nói:

“Nói như vậy, từ hôm nay trở đi Tả tướng quân muốn một tấc cũng không rời đi theo ta sao?”

Tả Đông Tường nói:

“Điện hạ có thể dùng hai chữ bảo vệ thì thỏa đáng hơn.”

Lúc này lại có một đội nhân mã từ cửa thành chạy tới, chính là Dực vương Lâm Bi Phong mang theo gia tướng đến đây nghênh tiếp ta cùng Sở Nhi.

Tả Đông Tường thấy tình thế không bình thường, liền bảo bọn binh sĩ thủ hạ thối lui qua một bên.

Dực vương bất mãn trừng mắt với y một cái:

“Tạo ra cục diện lớn như vậy làm gì? Đi đánh giặc hay là đi giết người đây?”

Tả Đông Tường hiển nhiên đối với Dực vương có phần kiêng kỵ, cung kính nói:

“Ty chức phụng mệnh của bệ hạ đặc biệt tới bảo vệ điện hạ.”

“Nực cười! Bệ hạ không phải nói đại Khang chính là thái bình thịnh thế. Khang đô sao lại có nguy cơ gì, cho dù phải bảo vệ, bằng vào công phu mèo ba cẳng của ngươi có thể bảo vệ được ai?”

Dực vương căn bản không lưu lại cho Tả Đông Tường chút thể diện nào.

https://thuviensach.vn

Tả Đông Tường xấu hổ cười nói:

“Tychức...”

Dực vương không nhịn được nói:

“Được rồi, ngươi mang đám thủ hạ này nhanh đi đi, an toàn của Bình Vương tự có lão phu phụ trách!”

Trước mặt mọi người Tả Đông Tường bị ta cùng Dực vương trước sau làm nhục một trận, quả nhiên là vừa thẹn vừa giận, thế nhưng tại trước mặt chúng ta cũng không dám phát tiết, giận dữ phất tay nói:

“Chúng ta đi!”

Trong nháy mắt mang theo thủ hạ của y rút lui không còn một mống.

Ta vội vàng nhảy xuống ngựa, hướng Dực vương cung kính thi lễ:

“Nhạc phụ ở trên, xin nhận tiểu tế một lậy.”

Dực vương kéo cánh tay của ta ngăn lại, thấp giọng nói:

“Nơi đây không thích hợp nói chuyện, quay về vương phủ trước rồi hãy nói.”

Sở Nhi đã nghe được thanh âm của phụ thân mình, cũng nhẫn nại không được nỗi nhớ trong lòng, đẩy cửa xe đi xuống, vừa khóc vừa nói:

“Cha!”

Dực vương thấy con gái, vành mắt không khỏi đỏ lên, vội đi nhanh lên trước hai cha con ôm đầu khóc nức nở.

Nhóm người chúng ta chậm rãi đi vào Khang đô, từ cửa thành đến Bình Vương phủ, tất cả các bách tính ven đường đều là hoan nghênh ta, cho dù

https://thuviensach.vn

các huynh đệ hộ tống ta đến đây cũng đều bị lây nhiễm bởi tình cảnh nhiệt liệt trước mắt.

Trên dưới Bình Vương quý phủ biết chủ nhân sắp trở về, từ lâu đã được quét dọn sạch sẽ, trên con đường trước cửa còn rải thảm đỏ, ta một bên hướng bách tính ven đường mỉm cười tỏ ý, một bên cùng Sở Nhi dắt tay đi vào vương phủ.

Ta cùng Sở Nhi mời Dực vương đến phòng khách, lúc này cả hai mới cùng quỳ gối trước mặt ông.

Dực vương vội vàng nâng chúng ta dậy:

“Con ngoan, vi phụ biết các con có tâm ý như vậy đã thỏa mãn rồi, mau mau đứng lên.”

Hai người chúng ta kiên trì dập đầu lạy ba cái, lúc này mới đứng dậy.

Từ sau khi chúng ta kết hôn, Sở Nhi chưa từng trở về qua nhà, giữa hai cha con có lời khó nói hết, ta rất sợ những người khác làm phiền hai người cho nên đích thân đi pha trà cho họ.

Sở Nhi lau khô nước mắt, tiếp nhận ấm trà từ trong tay ta:

“Chàng nói chuyện với cha đi, ta đi pha trà nóng đến cho hai người.”

Dực vương thấy hai người chúng ta tương kính như tân(vợ chồng tôn trọng nhau) cũng không khỏi thoả mãn vuốt râu nở nụ cười.

Sau khi Sở Nhi đi, Dực vương thở dài nói:

“Dận Không, ta vẫn lo lắng con sẽ đến đây, nhưng mà con cuối cùng vẫn tới.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Nhạc phụ cho rằng phụ hoàng sẽ hại con sao?”

Dực vương nói:

“Hiện tại bệ hạ căn bản đã thay đổi là một người khác, trong đầu hắn chỉ còn có trường sinh bất lão, vĩnh bào hoàng quyền, chuyện khác đối với hắn cũng không quan trọng nữa.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu con dám đến đây thì đã chuẩn bị đủ tất cả, nhạc phụ không cần suy nghĩ nhiều, cho dù ông ta có đối phó với con, con cũng nắm chắc có thể toàn thân thoát ra ngoài.”

Dực vương nói:

“Từ sau khi biết con muốn tới Khang đô, ta đã liên lạc với một đám thần tử, lưu truyền ở trong triều, việc Hâm Đức Hoàng muốn sắc phong con làm thải tử, hiện tại cả triều dã cũng biết lần này con đến đây là vì thụ phong, hiện tại danh tiếng của chuyện này hầu như đã vượt qua cả đại thọ của bệ hạ rồi.”

Ta phá lên cười ha ha, đây chính là kết quả mà ta mong đợi.

Dực vương cười nói:

“Hai ngày này, bệ hạ tĩnh tâm điều tra, ở trong triều động một tí là răn dạy đại thần, hiển nhiên đã bị thanh thế của chúng ta tạo ra làm nhiễu loạn trận tuyến.”

Ta mỉm cười nói:

“Phụ hoàng đích xác có chút hồ đồ, vì dẫn ta tới Khang đô lại có thể làm ra một đạo mật chỉ, không biết chuyện này đã cho ta một nhược điểm quá tuyệt.”

https://thuviensach.vn

Dực vương nói:

“Hắn mặc dù hồ đồ, thế nhưng đối với quyền lợi so với bất cứ lúc nào cũng đều cuồng nhiệt hơn. Lần này bất kể như thế nào cũng phải nghĩ cách khiến cho hắn lập người thừa kế, ngôi vị thái tử này vốn là của con, nếu hắn lật lọng, thân là vua của một nước, sao lại có thể nói không giữ lời?”

Ta hỏi:

“Phía Tả Trục Lưu có phản ứng gì không?”

Nhắc tới Tả Trục Lưu. trong hai mắt Dực vương không khỏi toát ra sự phẫn nộ, ông giận không thể nhịn vỗ mạnh bàn trà, nói:

“Lão gian tặc này, không biết kiếm từ đâu được mấy tên phương sĩ lừa cho bệ hạ đầu óc rối mù, mượn cơ hội này dùng người không khách quan, trắng trợn đề cao lực ảnh hưởng của bản thân mình tại trong quân, còn biểu hiện ra là ủng hộ Cần vương cầm quyền, kỳ thực sợ là dự định cho chính lão.”

Ta gật đầu nói:

“Lấy sự thông minh của Tả Trục Lưu hắn nhất định có thể thấy được Cần vương quyết không phải là người có điều kiện tốt nhất để kế thừa ngôi vị hoàng đế, sở dĩ cố sức bồi dưỡng hắn, chẳng qua là muốn nâng đỡ một khôi lỗi mà thôi.”

Dực vương nói:

“Nếu như lần này bệ hạ thực sự nguyện ý lập con làm thái tử, có lẽ tính toán của Tả Trục Lưu sẽ bị thất bại.”

Ta lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Cho nên Tả Trục Lưu tuyệt đối sẽ không cam tâm để cho con thuận lợi ngồi lên vị trí này.”

Dực vương tràn đầy đồng cảm nói:

“Bất kể lão ta hay là bệ hạ, sợ rằng cũng sẽ không cam tâm cho con lên làm thái tử đâu.”

Sở Nhi đã bưng trà đến cho chúng ta, cười nói:

“Hai người cha vợ chàng rể gặp mặt, lẽ nào ngoại trừ chính trị thì không có chuyện khác để mà nói hay sao?”

Ta cười nói:

“Chúng ta đang nói chuyện về nàng đấy chứ.”

Sở Nhi đỏ mặt nói:

“Ta có cái gì để mà nói đâu?”

Dực vương cười to nói:

“Sở Nhi ngoan của cha hiện tại đã thực sự trưởng thành rồi, không còn là đứa trẻ gặp chuyện gì cũng phải dựa vào cha chăm sóc hết.”

Sở Nhi cười duyên nói:

“Cha lại giễu cợt người ta rồi, bỏ đi, con không quấy rầy hai người nữa, con đi chuẩn bị bữa cơm cho hai người đây, ngày hôm nay chúng ta cũng đã được xôm tụ với nhau rồi.”

Nàng nói xong lại đi ra ngoài cửa.

Dực vương nhìn bóng lưng của Sở Nhi cười lắc đầu, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, hỏi ta:

https://thuviensach.vn

“Hai đứa kết hôn cũng có một đoạn thời gian rồi, sao còn...”

Ta có chút lúng túng nói:

“Có một số việc nên thuận theo tự nhiên mới tốt.”

Dực vương gật đầu nói:

“Ta cùng mẫu thân của Sở Nhi cũng rất muộn mới có Sở Nhi, ngoại thành phía tây Khang đô có một cây cầu tử(câu con cái), nghe nói rất linh nghiệm, nếu như hai đứa lúc rảnh rỗi thì có thể đến đó cầu thử xem sao.

Ta đáp ứng cho qua rồi chuyển trọng tâm câu chuyện sang vấn đề khác, dù sao con rể cùng nhạc phụ thảo luận loại vấn đề này thực sự quá xấu hổ đi.

Dực vương cũng nghe nói chuyện ta gặp nạn tại Bắc Hồ liền truy hỏi tình hình cụ thể, ta hơi do dự, dù sao Tịnh Đức Phi là tỷ tỷ và An Dung là cháu gái của ông, ta cũng không muốn làm khó ông làm gì.

Dực vương hình như cảm thấy được biến hóa của ta, thấp giọng nói:

“Có phải An Dung đã động tay động chân ở trong đó hay không?”

Ta gật đầu:

“An Dung cũng chỉ là thứ yếu, chủ yếu là phụ hoàng cùng Thác Bạt Thuần Chiếu lén lút đạt thành hiệp nghị, chỉ cần Bắc Hồ trừ khử được con, ông ấy sẽ giao trả lại vùng đất Lục Hải Nguyên cho bọn chúng.”

Dực vương cả giận nói:

“Loại kế sách nhục nước mất chủ quyền, thiệt thòi đến vậy mà hắn cũng có thể nghĩ ra.”

https://thuviensach.vn

Ông đứng dậy đi lại trong đình vài bước, mới nói:

“An Dung cùng mẫu thân của nó chẳng qua là vì suy nghĩ cho Hưng vương, chuyện này con cũng đừng để ở trong lòng.”

Hiển nhiên ông vẫn là muốn bảo vệ cho họ.

Ta mỉm cười nói:

“Nhạc phụ yên tâm, con biết nên xử lý chuyện này ra sao, ở trước mặt mẫu phi con tuyệt đối không để lộ ra nửa lời.”

Dực vương thở dài:

“Chuyện này cứ để ta tới xử lý đi. Ta sẽ không để cho nàng ta tiếp tục là địch với con nữa.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Không cho Tịnh Đức Phi cùng ta là địch sợ rằng không có dễ dàng như vậy, nàng một lòng muốn cho Hưng vương leo lên ngôi vị thái tử thì sao lại đơn giản buông tha ý thù địch đối với ta được?”

Dực vương nói:

“Bệ hạ bởi vì chuyện của con, hiện tại đối với ta phòng bị rất nghiêm, muốn hoàn toàn lấy đi quân quyền của ta.”

Ta nở nụ cười:

“Ảnh hưởng của nhạc phụ tại trong quân hắn sao lại có thể hoàn toàn xoá bỏ được?”

Dực vương nói:

https://thuviensach.vn

“Nói thì nói như vậy, tình huống nếu như tiếp tục, một ngày nào đó lực lượng của ta sẽ bị từ từ suy yếu xuống, đến lúc đó chi sợ Tả Trục Lưu cũng sẽ ra tay đối phó ta.”

Ta gặt đầu nói:

“Tả Trục Lưu không trừ, thủy chung vẫn là một tâm phúc đại hoạn.”

Dực vương nói:

“Hôm nay con vừa vào thành, Tả Đông Tường liền suất binh giám thị, chỉ sợ mấy ngày nay con tại Khang đô cũng sẽ không được yên lòng.”

Lúc này rượu và thức ăn đã chuẩn bị xong, Sở Nhi vào gọi chúng ta nhập tiệc, vừa đi ra phòng khách liền thấy Đường Muội, Đường Muội hướng Dực vương hành lễ trước sau đó mới nói:

“Công tử, bệ hạ sai người truyền cậu vào cung.”

Ta lạnh lùng lắc đầu:

“Nói với hắn ta bị bệnh, chờ bình phục sẽ vào cung yết kiến.”

Đường Muội cười gật đầu, xoay người đi ra ngoài cửa.

Dực vương nói:

“Ngoại trừ hôm tiệc chúc thọ, con tốt nhất nên đừng xuất hiện ở trong cung.”

Đêm đó Ung vương Long Thiên Khải cùng mấy vị vương gia qua tới thăm ta, ta nằm ở trên giường tiếp kiến họ. Mấy vị hoàng thúc này hiển nhiên đều hướng ta biểu lộ tâm ý, sau khi cùng bọn họ giả ý hàn huyên một phen, mấy người cuối cùng cũng rời đi. Sau khi Long Thiên Khải rời khỏi,

https://thuviensach.vn

không lâu sau lại lặng yên đi vòng trở lại, hiển nhiên có chuyện muốn lén lút nói riêng với ta.”

Ta ngồi dậy, Sở Nhi cầm ra một cái đệm dựa đặt ở phía sau ta.

Ung vương thân thiết nói:

“Thân thể của hoàng điệt có nặng lắm không?”

Ta mỉm cười nói:

“Đa tạ hoàng thúc lo lắng, chẳng qua trên đường đi bị chút phong hàn, nghỉ ngơi hai ngày sẽ không có việc gì.”

Ung vương nói:

“Hiện tại trên dưới toàn bộ triều dã cũng biết lần này bệ hạ muốn lập hoàng điệt làm thái tử, xem ra lần này hoàng điệt cũng là đâm lao phải theo lao.”

Ta cười rồi từ bên giường lấy ra bức mật chỉ kia đưa cho hắn nói:

“Mặt trên viết rất rõ ràng, bệ hạ muốn tại ngày sinh nhật lập ta làm thái tử.”

Ung vương cười nói:

“Cuối cùng cũng trông mong được một ngày này.”

Ta thản nhiên nói:

“Hoàng thúc cho rằng phụ hoàng sẽ thuận lợi truyền lại ngôi vị hoàng đế cho ta sao?”

Ung vương nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

“Trong khoảng thời gian này bệ hạ say mê với luyện đan cầu dược, gần đây nhất lại tại góc đông bắc hoàng cung xây dựng một đài cao chín tầng, tập hợp tất cả đồng tốt nhất trong thiên hạ đúc ra một cái lô đỉnh rất to, hôm sinh nhật muốn tại bên trong lô đỉnh luyện chế đan dược trường sinh bất lão...”

Hắn dừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Nghe nói bệ hạ từ nơi đại Khang cực âm, cực dương thu được năm trăm đồng nam đồng nữ, muốn tại hôm ấy đưa vào lô đỉnh xem như là chất dẫn để luyện đan.”

Ta giận không thể nhịn nói:

“Quả thực là hồ đồ!”

Ung vương gật đầu nói:

“Hai ngày trước, hơn trăm cha mẹ của các đứa trẻ đó tìm đến Khang đô, muốn nhảy vào hoàng cung cứu ra cốt nhục của mình, kết quả bị Long Tương Quân giết chết hết, bên ngoài tường cung máu chảy thành sông...”

Ta nắm chặt hai tay, sự ngu ngốc và tàn bạo của Hâm Đức Hoàng đã làm cho ta không thể nhịn được nữa.

Đôi mắt của Sở Nhi cũng ngấn lệ, tất cả những lời của Ung vương đã làm cho nàng bị khiếp sợ.

Ta thật vất vả mới khiến cho tâm tình của mình bình tĩnh hơn, nói với Sở Nhi:

“Sở Nhi, nàng đi giúp ta pha một ly trà qua đây.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Gần đây hai vị hoàng huynh của ta có động tĩnh gì không?”

Ung vương nói:

“Tình hình của Cần vương vẫn là như cũ, quan hệ rất vững chắc cùng với Tả Trục Lưu, một bộ cùng tiến cùng lui. Hưng vương gần đây cùng thống lĩnh ngự lâm quân Đông môn Trương Trung Dương lui tới rất thân mật, hơn nữa hắn còn tích cực mở rộng môn khách của vương phủ.”

Ta nhíu mày nói:

“Lẽ nào hắn muốn mưu phản sao?”

Ung vương nói:

“Có thể là hắn sợ hoàng điệt sẽ xuất thủ đối phó với hắn, nên muốn mở rộng lực lượng bảo vệ bản thân mình.”

Ta lắc đầu nói:

“Hắn để ý đến ngôi vị thái tử nhiều năm rồi, chắc sẽ không cam tâm chịu thua như vậy đâu.”

Ung vương cười nói:

“Hắn không cam lòng thì có thể làm được gì? Lẽ nào dám bức vua thoái vị tạo phản hay sao?”

Một câu nói tùy ý của hắn làm cho trong lòng ta đột nhiên bị chấn động, thật có thể nói là một lời là thức tỉnh người trong mộng.

Ta hạ giọng nói:

“Hoàng thúc, ta có một chuyện muốn nhờ.”

Thần sắc Ung vương ngưng trọng nói:

https://thuviensach.vn

“Hoàng điệt có chuyện gì cứ phân phó, chỉ cần ta có thể làm được, cho dù vào nơi nước sôi lửa bỏng cũng không chối từ.”

Ta ra hiệu cho hắn đi tới bên người ta, ghé vào lỗ tai hắn nói:

“Ta muốn hoàng thúc đem tin tức ta muốn giết Hưng vương lặng lẽ để lộ ra ngoài.”

Ung vương hơi giật mình, lập tức nói:

“Ý của hoàng điệt là muốn ta để lộ tin tức này cho Hưng vương?”

Ta gật đầu:

“Nhất định phải khiến hắn vững tin là thật, chỉ cần ta lên làm thái tử, người thứ nhất sẽ đối phó chính là hắn.”

Ung vương nói:

“Chuyện này do ta tới làm cũng không thích hợp. Ta cùng Hưng vương từ trước đến nay không hoà thuận, nếu để ta nói chưa hẳn hắn sẽ tin đâu.”

Ta nở nụ cười:

“Ta cũng không phải bảo chính miệng hoàng thúc nói cho hắn, hoàng thúc có thể thông qua miệng của những người khác chuyền cáo cho hắn chuyện này, miệng nhiều người xói chảy vàng, tích hủy tiêu cốt. Nhất định phải khiến cho Hưng vương cảm thấy đại nạn đã sắp đến.”

Rốt cuộc Ung vương hiểu được dụng ý của ta:

“Có phải hoàng điệt muốn tạo ra một tin tức giả, bức bách hắn liều lĩnh phải hành động, ngăn cản hoàng điệt trở thành thái tử?”

Ta gật đầu:

https://thuviensach.vn

“Chuyện giữa chúng ta không thể để cho người thứ ba biết được, cho dù là Sở Nhi cũng không ngoại lệ.”

Ung vương nói như đinh đóng cột:

“Hoàng điệt yên tâm, điều này ta đương nhiên rõ ràng.”

Hắn hơi do dự, rốt cuộc nhịn không được hỏi:

“Kỳ thực chuyện này nếu do Dực vương tới làm thì càng thích hợp hơn, vì sao hoàng điệt lại bảo ta làm?”

Ta thở dài nói:

“Dận Thao dù sao cũng là cháu ngoại trai của ông ấy, mặc dù không ra hồn, thế nhưng nhạc phụ cũng không nhẫn tâm đối phó với hắn, huống hồ ta không muốn để cho Sở Nhi phải thương tâm.”

Ung vương gật đầu:

“Ta hiểu rồi hoàng điệt yên tâm, về phía Tịnh Đức Phi ta cũng sẽ lặng yên tiết lộ tin tức này cho nàng.”

Ta cười nói:

“An Dung tại Bắc Hồ đã muốn giết ta, bọn họ biết ta bình yên trở về, hai ngày này nhất định sẽ không yên lòng.”

Ta sở dĩ muốn đem tin tức mình muốn giết Hưng vương tiết lộ cho hắn biết, mục đích chính là khiến cho trận tuyến của Hưng vương bị rối loạn, hắn vì bảo trụ tính mệnh của mình sẽ không tiếc tất cả ngăn cản ta leo lên ngôi vị thái tử, tính tình của Hưng vương dù sao cũng hơi nóng vội, hắn nếu thiếu kiên nhẫn, trong mấy ngày tới sẽ hạ thủ với ta trước, khi đó ta có thể tìm được lý do chính đáng trừ khử hắn đi, càng có thể khiến cho cục diện vốn đang hỗn loạn của Khang đô lại thêm họa vô đơn chí.

https://thuviensach.vn

Tiễn Ung vương đi khỏi, ta bảo Sở Nhi gọi Tiêu Tín tới đây, đầu tiên Tiêu Tín bẩm bảo cho ta tình huống chuẩn bị trong hai ngày này, sau đó lại đem chuyện Tả thị bộ tộc nắm giữ trong tay giải thích cho ta một lần.

Ta mỉm cười nói:

“Xem ra trong hai ngày này ngươi làm rất tốt.”

Tiêu Tín cười nói:

“Uy vọng của Bình Vương điện hạ tại dân gian cực cao, rất nhiều chuyện căn bản không cần ta đến huy động.”

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi có biết chuyện Hâm Đức Hoàng muốn tại hôm sinh nhật dùng đồng nam đồng nữ luyện chế đan dược không?”

Tiêu Tín gật đầu:

“Ta nghe nói một ít, hai ngày trước Long Tương Quân đã bắn chết hơn trăm bách tính...”

Hắn hình như đã hiểu ý của ta, hỏi dò:

“Điện hạ có phải muốn mượn việc này viết văn chương?”

Ta cười nói:

“Ta muốn để cho bách tính tặng cho phụ hoàng một phần đại lễ cả đời khó quên.”

Mặt Tiêu Tín lộ vẻ vui mừng nói:

“Chuyện này giao cho ta tới lo liệu đi, ta nhất định làm cho chuyện này chấn động toàn bộ đại Khang.”

https://thuviensach.vn

Chương 131: Mệnh Lý

“Thời cơ chuyện này nhất định phải khống chế tốt, hôm sinh nhật càng hỗn loạn thì chúng ta cũng càng an toàn.”

Tiêu Tín liên tục gật đầu.

Ta lại nói:

“Con trai trưởng Tả Đông Tường của Tả Trục Lưu hôm nay có hành động gì không?”

Tiêu Tín nói:

“Hắn vẫn mượn lý do bảo vệ an toàn cho điện hạ giám thị tại xung quanh vương phủ.”

Tiêu Tín hạ giọng nói:

“Có cần ta sai người ám sát hắn không?”

Ta lắc đầu nói:

“Võ công của Tả Đông Tường không tệ, hơn nữa bên người nhân số đông đảo, ám sát hắn sợ rằng cũng không phải chuyện dễ dàng. Cho dù chúng ta muốn đối phó với Tả Trục Lưu, mục tiêu cũng nên đặt ở trên người những đứa con khác của hắn thì hơn.”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Tả Đông Hào thân là thống lĩnh Thiên Cơ các, hành tung bất định, sau khi ta đi tới Khang đô vẫn chưa từng thấy hắn xuất hiện, nếu so sánh thì con gái Tả Ngọc Di của Tả Trục Lưu dễ đối phó hơn nhiều.”

Ta cười lạnh nói:

“Theo dõi hành tung của ả, thời cơ thích hợp có thể hạ thủ với ả ngay.”

Sáng sớm tỉnh lại, Sở Nhi vẫn đang quấn bên người ta ngủ say, ta mỉm cười nhìn hai gò má của nàng như hoa hải đường, cúi người khẽ hôn một cái, không ngờ Sở Nhi mở hai cánh tay ôm lấy cổ ta, khẽ mở miệng luồn cái lưỡi thơm tho vào trong miệng ta, thì ra nàng vẫn đang giả bộ ngủ.

Ta đè lên người nàng, mỉm cười nói:

“Không ngờ dám dám gạt ta, xem ta làm sao chỉnh nàng đây.”

Sở Nhi cười khanh khách, dùng đầu gối chống lấy người ta, dịu dàng nói:

“Không được hồ đồ, hôm nay còn có rất nhiều chính sự cần phải làm đấy.”

Ta cười nói:

“Việc chính sự nào cũng không quan trọng bằng việc trong phòng của ta cùng Sở Nhi.”

Rồi ta mạnh mẽ tách ra hai chân của Sở Nhi, tại lúc Sở Nhi còn đang giả bộ chối từ liền tiến nhập vào thân thể nàng, (tập thể dục buổi sáng nào ^^)

Sở Nhi ôm chặt lấy thân thể ta, gắt giọng:

“Tên dâm tặc chàng, thế nào nói vào là vào liền thế.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Sao mà giọng điệu của nàng lại biến thành giống như Yến Lâm rồi thế...”

Nói đến Yến Lâm lòng ta hơi buồn, qua thời gian lâu như vậy nhưng Mính Nhi vẫn chưa có bất cứ tin tức gì, lẽ nào nó đã xảy ra chuyện gì.

Sở Nhi từ trên nét mặt đã đoán được chuyện trong lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, Mính Nhi nhất định có thể gặp dữ hóa lành.”

Ta gật đầu rồi toàn lực đè mạnh xuống thân thể Sở Nhi, Sở Nhi dịu dàng phối hợp với ta, dùng thân thể yên lặng an ủi vết thương trong lòng ta.

Bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng leng keng, ta không khỏi nhíu mày mắng:

“Tên khốn khiếp nào làm ra tiếng động lớn như vậy, không biết người ta đang làm việc sao?”

Trên mặt Sở Nhi đỏ hồng, xuân tình nảy nở, nàng thở hổn hển nói:

“Mặc kệ hắn đi, chúng ta tiếp tục...”

Rồi nàng kéo tấm chăn gấm phủ lên đỉnh đầu chúng ta.

Trong bóng tối, chúng ta bắt đầu điên cuồng triền miên. Qua hồi lâu, chúng ta mới thò đầu ra từ trong tấm chăn gấm, hai người nhìn nhau đều hiểu ý mỉm cười.

Tiếng vang bên ngoài vẫn đang còn tiếp tục, ta cả giận nói:

“Để ta đi coi thằng chó chết nào đang gây rối.”

Ta mặc xong quần áo rồi đi ra ngoài cửa, nhìn thấy trên bãi đất trống ở hoa viên vương phủ đã đặt một con kỳ lân bằng sắt thép rất to. Dưới ánh

https://thuviensach.vn

sáng mặt trời rực rỡ buổi sớm, cánh tay của Dực Hổ cùng bốn võ sĩ đang tiến hành lắp ráp ở đó. Ta lớn tiếng nói:

“Dực Hổ! Sáng sớm mà đã làm ầm ĩ gì ở đó vậy, ngươi không cho ta nghỉ ngơi hay sao?”

Dực Hổ ngoác miệng cười:

“Tỷ phu, ta phải lắp thử con kỳ lân này trước, nhìn xem nó có vấn đề gì hay không thôi.”

Ta hết cách đành lắc đầu, đang muốn đi về đột nhiên thì nhớ tới một việc, chỉ vào kỳ lân nói với Dực Hổ:

“Đi tìm một ít nước sơn vàng, quét cho con Kỳ lân này thành màu vàng đi.”

Dực Hổ sờ sờ gáy, nói:

“Sao ta cảm thấy như thế này thì nó mới đẹp nhỉ?”

Ta nhìn hắn hầm hầm:

“Bảo ngươi đi làm thì ngươi cứ làm, còn đứng đó nói nhảm làm gì?”

Dực Hổ thè lưỡi nói:

“Tỷ phu, vậy ta đi sai người làm ngay đây!”

Từ sau khi đi tới Khang đô ta vẫn tuyên bố với bên ngoài là ta có bệnh, từ đó đến giờ vẫn ở bên trong vương phủ, mấy ngày nay nghe được không ít tin tức các vương công quý tộc đến đây bái hội, ta không chịu nổi phiền hà, cuối cùng dứt khoát đóng cửa từ chối tiếp khách. Ung vương dựa theo phân phó của ta lặng yên truyền ra ngoài tin tức mà ta đã giao phó, ý định ban đầu của ta là đe dọa Hưng vương Long Dận Thao, khiến hắn gia nhập

https://thuviensach.vn

vào vở kịch vốn đang rất hỗn loạn này, người đầu tiên phải kinh nhưng là mẫu thân của hắn Tịnh Đức Phi.

Ta nhàn nhã ngồi nghỉ trong hoa viên, sau giờ ngọ ánh nắng ấm áp chiếu lên trên người khiến cho ta cảm thấy một cảm giác thoải mái nói không nên lời. Sở Nhi ở bên cạnh xoa bóp vai cho ta, nhẹ giọng nói:

“Mới gần đây Khang đô có lời đồn, nếu như chàng leo lên ngôi vị thái tử, người thứ nhất sẽ đối phó là Hưng vương hả?”

Ta cười nói:

“Những lời đồn này chẳng qua là những câu chuyện bàn tán nơi đầu đường cuối phố, sao nàng cũng đi tin làm gì?”

Sở Nhi hơi nhăn mày, nói:

“Từ sau khi việc Bắc Hồ xảy ra, chàng đối với mẹ con cô cô của ta vẫn lòng đầy khúc mắc.”

Ta cười ha ha nói:

“Sở Nhi, khi vừa tới đại Khang ta đã tại trước mặt nhạc phụ chính miệng nói qua, chuyện này ta đã coi như chưa từng phát sinh qua.”

Sở Nhi thở dài một hơi nói:

“Chàng không cần gạt ta, ta biết chàng sẽ không dễ dàng cho qua như vậy đâu.”

Ta đang muốn giải thích với nàng thì thấy A Đông đang đi về phía chúng ta bên này, cung kính nói:

“Chủ nhân, Tịnh Đức Phi tới!”

https://thuviensach.vn

“Cô cô!”

Sở Nhi kinh ngạc đứng dậy.

Khóe môi ta nở một tia cười nhạt, giữa ta và Tịnh Đức Phi chưa nói tới cái giao tình gì, nàng cũng không phải đến vì thăm Sở Nhi, khả năng duy nhất chính là vì chuyện của Hưng vương rồi.

Ta chậm rãi đứng dậy:

“Ta đến thư phòng chờ cô cô!”

Tịnh Đức Phi vẻ mặt tối tăm đi vào tnư phòng, nhìn bộ dạng như muốn tìm ta khởi binh hỏi tội. Ta uể oải nhìn nàng, vẫn đang ngồi ở trên ghế chưa có ý muốn đứng dậy.

Sở Nhi nhìn ta ngầm đưa mắt ra hiệu, hình như muốn ta đối với Tịnh Đức Phi phải khách khí một chút.

Tịnh Đức Phi lạnh lùng nói:

“Sở Nhi, con đi ra ngoài trước đi, ta cùng Bình Vương điện hạ có chuyện muốn nói riêng với nhau.”

Sở Nhi hướng ta làm một thủ thế, hiển nhiên muốn ta ngăn chặn tâm tình ở trong lòng, sau đó xoay người đi ra ngoài cửa.

Ta mỉm cười nói:

“Mẫu phi nương nương, thân thể Dận Không đang bị bệnh nên không thể đứng dậy hành lễ, mong rằng thứ lỗi.”

Trong ánh mắt Tịnh Đức Phi toát ra vẻ oán độc không gì sánh được, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đừng có mà diễn kịch ở trước mặt ta, thân thể của ngươi thế nào tất cả mọi người đều rõ ràng.”

Nàng ngồi xuống đối diện với ta, cả giận nói:

“Long Dận Không, nếu ngươi lặp tức đã leo lên ngôi vị thái tử, vì sao còn muốn truyền ra tin tức ấy để đối phó Dận Thao? Rốt cuộc Dận Thao có chỗ nào đắc tội với ngươi đâu mà ngươi phải tận lực bức bách với nó như vậy?”

Ta nở nụ cười ha ha:

“Mẫu phi nương nương từ đâu nghe được tin tức này? Dận Thao là hoàng huynh của ta, người là cô của Sở Nhi, bất kể là xuất phát từ phương diện nào ta cũng không có khả năng hạ thủ với Dận Thao, vả lại, hiện tại đại Khang vẫn đang là thiên hạ của phụ hoàng, cho dù ta muốn đối phó Hưng vương, chỉ sợ cũng không có quyền lợi này mà.”

Tịnh Đức Phi cả giận nói:

“Cuối cùng ngươi vẫn là thừa nhận muốn làm điều bất lợi với Dận Thao?”

Ta thở dài nói:

“Mẫu phi nương nương, người thật là một người mẹ tốt, vì đứa con trai không nên thân này mà người có thể nói là lo lắng hết lòng, dụng tâm thương yêu.”

Tịnh Đức Phi tức giận đến thân thể run rẩy:

“Ngươi khốn khiếp, ngươi... ngươi nói cái gì?”

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh nói:

“Không biết An Dung có nói qua cho người hay không, nếu như không phải là bận tâm đến tình huynh muội, cô ta cùng đứa con trong bụng từ lâu đã trở thành quỷ dưới suối vàng rồi đấy nhé.”

Tịnh Đức Phi đột nhiên đứng dậy. chỉ vào người ta, nói:

“Long Dận Không! Nếu ngươi dám động đến con của ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Ta đột nhiên thu lại dáng cười, trong ánh mắt toát ra sát khí bức người, Tịnh Đức Phi dưới ánh mắt sắc bén của ta cũng kìm lòng không được hơi cúi đầu xuống, ta lạnh lùng nói:

“Nếu không phải ta, An Dung làm sao có thể trở thành hoàng Hậu Bắc Hồ? Nếu không phải lòng ta còn nhân từ, Long Dận Thao làm sao có thể sống đến bây giờ? Nhưng ba mẹ con mấy người không những không biết cảm tạ, trái lại còn nghĩ đủ mọi cách muốn dồn ta vào chỗ chết, dụng tâm ác độc như vậy thì ta ta làm sao có thể tha cho mấy người được?”

Tịnh Đức Phi nói giọng the thé:

“Long Dận Không, nếu không phải ngươi tại trước mặt bệ hạ bày chuyện thị phi, Dận Thao đã sớm kế thừa ngôi vị hoàng đế...”

Nàng trong cơn tức giận, cái gì cũng đều nói ra hết.

Mục đích hôm nay của ta chính là muốn làm nàng tức giận, ta cười ha ha nói:

“Hôm nay ta mới biết được, Tịnh Đức Phi của đại Khang lại biết nói truyện cười như thế, là một người mẹ, bà so với bất luận kẻ nào cũng hiểu rõ rốt cuộc Long Dận Thao là một con người như thế nào, nếu hắn có bản

https://thuviensach.vn

lĩnh, vì sao phụ hoàng vẫn kéo dài lập người thừa kế đến tận ngày hôm nay?”

Ta từ trên án thư cầm lấy mật chỉ mở ra cho nàng xem:

“Bà xem cho kỹ!”

Khuôn mặt Tịnh Đức Phi liền trở nên trắng bệch.

Ta cười lạnh nói:

“Bà nhớ kỹ cho ta, Long Dận Không ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua bất kể là người nào đã từng mưu hại người của ta, cho dù là người thân của ta cũng không ngoại lệ!”

Tịnh Đức Phi hình như bị những lời này của ta làm cho sợ hãi, lui một bước về phía sau, vô lực ngồi ở trên ghế.

Ta đứng lên chậm rãi đi thẳng qua bên cạnh người nàng, không thèm nhìn Tịnh Đức Phi thêm một lần nào nữa.

Sau khi Sở Nhi tiễn Tịnh Đức Phi đi rồi, nét mặt có vẻ càng lúc càng ngưng trọng, chắc là nàng cảm thấy được giữa ta cùng Tịnh Đức Phi đã xảy ra xung đột.

Sắc mặt ta vẫn ung dung như trước, đứng ở trên cây cầu dài chín khúc nhàn nhã cho cá chép ăn.

Sở Nhi lặng lẽ đi tới bên cạnh và sóng vai đứng cùng ta, nàng nhẹ giọng nói:

“Cuối cùng chàng vẫn chọc giận cô cô!”

Ta thản nhiên cười, sau đó đổ toàn bộ thức ăn cho cá còn thừa lại vào hết trong nước:

https://thuviensach.vn

“Từ trước đến nay bà cũng không thích ta, tức giận cũng là bình thường.”

Sở Nhi lắc đầu nói:

“Dận Không, chàng có chuyện gì gạt ta.”

Ta cười ôm lấy vai nàng, nói:

“Sao ta lại đi gạt nàng? Bất luận là chuyện gì ta cũng không bao giờ gạt Sở Nhi của ta hết.”

Sở Nhi buồn bã nói:

“Chớ có quên chúng ta là phu thê, tâm sự của chàng có thể giấu diếm được người khác, nhưng không thể gạt được ta.”

Dáng tươi cười của ta đã hơi khựng lại.

Sở Nhi nói:

“Nếu như ta không có đoán sai, tin tức chàng sẽ đối phó Hưng vương là do chàng cố ý muốn truyền ra ngoài, mẹ con cô cô đã từng hại chàng, lần này dù chàng muốn xuất thủ đối phó với Hưng vương tại trong mắt mọi người cũng là điều đương nhiên. Lúc đầu ta cũng nghĩ đến chàng là vì trút cơn giận tại Bắc Hồ, thế nhưng hôm nay sau khi cô cô đến chơi ta mới phát hiện, thì ra chàng còn có mưu đồ khác.”

Ta không nói gì, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Sở Nhi nói:

“Mục đích của chàng khiến cho cô mẫu của ta cùng Hưng vương huynh cảm thấy, nếu như chàng leo lên ngôi vị thái tử, mục tiêu hàng đầu đó là trừ bỏ bọn họ, làm cho trận tuyến của họ triệt để bị hỗn loạn, buộc họ không tiếc phải trả giá ngăn cản chàng trở thành thái tử. Chàng muốn cho quy mô

https://thuviensach.vn

của tràng hỗn loạn này càng thêm to lớn, chàng muốn bức Hưng vương bí quá hoá liều, do đó đem mâu thuẫn phân tán, mục tiêu phân hoá, tất cả là bảo đảm cho an toàn của bản thân mình."

Ta gật đầu nói:

"Không sai, ta đích thật là đang làm như vậy."

Sở Nhi thở dài một hơi nói:

"Dận Không, chàng có từng suy nghĩ qua cảm nhận của cha ta, nếu chàng mượn cơ hội trừ khử cô cùng Hưng vương, ông ấy sẽ tiếp nhận được không?"

Ta thấp giọng nói:

"Ta cũng không muốn bức bọn họ vào tuyệt lộ, ta chỉ là muốn cho để cho bọn họ tiến vào để gây rối thêm, khiến cho thế cục vốn đang hỗn loạn trở thành rối lên không chịu nổi, chỉ có như vậy, mới có thể bảo đảm an toàn cho chúng ta."

Ta cầm bàn tay của Sở Nhi nói:

"Tình huống hiện tại làm cho ta không thể lựa chọn."

Sở Nhi tựa vào trong lòng ta, ôn nhu nói:

"Ta hiểu cho nỗi khổ tâm của chàng, thế nhưng chàng nhất định phải nhớ kỹ, bất kể mọi chuyện phát triển đến tình cảnh cỡ nào, chàng cũng không thể gây tổn thương đến tính mệnh của nhà cô cô."

Ta nghiêm túc gật đầu:

"Ta đáp ứng với nàng!"

https://thuviensach.vn

Lúc này đã là hoàng hôn ta đột nhiên nhớ tới lúc trước Dực vương đã nói qua với ta, ta kéo tay Sở Nhi nói:

“Hai ngày này buồn bực muốn chết, chúng ta ra khỏi thành đi hít thở không khí đi.”

Sở Nhi cười nói:

“Tả Đông Tường tại bên ngoài vương phủ theo dõi chàng một tấc cũng không rời, muốn ra ngoài sợ rằng không dễ dàng như vậy đâu.”

Ta thấp giọng nói:

“Lẽ nào nàng đã quên cái địa đạo mà Gia Cát tiên sinh đã đặc biệt đào cho chúng ta rồi sao?”

Sở Nhi thản nhiên cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Ta gọi A Đông cùng Xa Hạo lặng yên từ trong hầm ngầm của vương phủ đi vào bí đạo, bí đạo này tốn thời gian ba năm đã quy tụ vô số tâm huyết của Gia Cát Tiểu Liên, thiết kế rất tinh xảo, bố cục phức tạp, hơn xa bí đạo tại năm đó ta chạy trốn từ Đông Hồ.”

Trong bí đạo bố trí đường ray bằng sắt thép nhẵn bóng, Gia Cát Tiểu Liên đặc biệt thiết kế xe đẩy dọc theo đường ray để tiến về phía trước, tổng cộng có năm chiếc, mỗi chiếc xe có thể chứa được mười người.

Chúng ta dựa vào hình vẽ hướng dẫn khởi động cơ quan của xe đẩy, dọc theo đường ray chậm rãi chuyển động về phía trước, toàn bộ địa hình liên tục nghiêng xuống phía dưới, tốc độ của xe đẩy cũng càng lúc càng nhanh, trên xe có long đầu dùng để nắm tay, có thể khống chế tốc độ chạy của xe(phanh), ta cùng Sở Nhi một bên điều khiển, một bên không ngừng hoan hô nói cười, Gia Cát Tiểu Liên quả nhiên là kỳ tài.

https://thuviensach.vn

Lộ trình vốn yêu cầu cần một giờ đi bộ, không đến nửa canh giờ đã đi xong, sau khi xe đẩy lướt qua một cái đồi cao thì chậm rãi dừng lại, nơi cửa ra sớm có người nhận được tín hiệu, Tiêu Tín dẫn dắt hai mươi võ sĩ đi lên nghênh đón, vội vàng bước lên phía trước hành lễ:

“Tiêu Tín tham kiến Bình Vương điện hạ, vương phi nương nương!”

Ta cười nói:

“Ta ở trong vương phủ cũng sắp phát điên, hôm nay cùng vương phi dự định ra ngoài đi dạo.”

Tiêu Tín nói:

“Giờ ta đi sai người chuẩn bị xe ngựa cho điện hạ.”

Ta cùng Sở Nhi đi vào nông trang, ta ở trong tiểu lâu đặc biệt kiến tạo để thay đổi y phục bình thường, vì cẩn thận ta vẫn dán lên hai chòm râu giả, lúc này mới đánh xe ra khỏi nông trang. Sau khi hỏi rõ bách tính ở vùng lân cận địa điểm của cây cầu tử, rồi Xa Hạo, A Đông hộ tống đánh xe chạy qua đó.

Đi tới dưới tàng cây cầu tử thì màn đêm đã phủ xuống, bàn đá bên cạnh thân cây vẫn có khói lửa, có hai ba đôi thiện nam tín nữ đang quỳ lạy dâng hương ở nơi đó.

Ta nói với Xa Hạo:

“Hai người các ngươi ở chỗ này chờ ta.”

Xa Hạo cùng A Đông hiểu ý cười rồi đứng lại.

Sắc mặt Sở Nhi hơi đỏ lên, dù sao nàng không muốn để cho người khác biết được tâm sự của chúng ta.

https://thuviensach.vn

Đợi cho những người khác đi hết chúng ta mới châm hương nến quỳ lạy trước cây cầu tử, lặng im cầu nguyện.

Ta thầm đọc trong lòng:

“Trời xanh phù hộ cho Mính Nhi được bình an vô sự.”

Khi mở mắt thấy Sở Nhi đang thành kính quỳ lạy, chúng ta dùng tay áo của cả hai bao lấy các cống phẩm như trái nhãn, đậu phộng kết thành cẩu tử kết(l), ta nói với Sở Nhi:

“Chúng ta hợp lực vứt cầu tử kết này đến nơi cao nhất đi!”

(1): Cầu tử kết ở đây là cái bọc trong đó có các cống phẩm khi đi cầu nguyện.

Sở Nhi dịu dàng cười rồi gật đầu, chúng ta cùng nhau vung cánh tay, cầu tử kết bay lên cao, quả nhiên đọng ở trên nhánh cây tận đỉnh. Sở Nhi cười một tiếng, kìm lòng không được ôm lấy ta.

Cách đó không xa truyền đến một tiếng khóc thê lương làm chúng ta hơi giật mình.

Tiếp đó nghe được phía sau thân cây truyền đến giọng nói khàn khàn của một nam sinh:

“Mẹ nó ơi, chúng ta lại cầu nguyện thêm đi?”

Một giọng nói thống khổ đáp lại:

“Ta không muốn cầu nguyện gì hết, ta... chỉ muốn đòi lại con của ta...”

Người đàn ông kia nói:

https://thuviensach.vn

“Con của chúng ta... sợ rằng cũng không trở về nữa đâu… tên hôn quân Hâm Đức Hoàng kia đã đem con của chúng ta để...”

Cô gái kia gào khóc, ngay sau đó truyền đến tiếng giậm chân đấm ngực, cô gái thê lương khóc:

“Chàng đi cứu... con của chúng ta đi... ta chỉ muốn nó trở về...”

Người đàn ông kia hình như cũng kiềm chế không được nỗi bi thương trong lòng, cũng lớn tiếng khóc lên.

Sở Nhi nghe được trong lòng chua xót, kéo ta đi về phía sau thân cây.

Thấy một thư sinh áo xám ôm lấy một người phụ nữ khuôn mặt đáng yêu, hai người đang ôm đầu khóc nức nở.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Rốt cuôc hai người xảy ra chuyên gì vây?”

Hai người nghe được động tĩnh, vội vàng lau khô nước mắt, người đàn ông kia hiển nhiên sợ gây ra tai hoạ nên kéo vợ của hắn định bỏ chạy.

Sở Nhi thở dài một hơi nói:

“Con của họ nhất định là bị kéo đi làm thuốc dẫn luyện đan.”

Ta thấy xa xa một nho sinh khoác áo màu lam đang nhìn lên ngọn cây cầu tử đến ngơ ngác xuất thần.

Ánh trăng trong nước chiếu lên khuôn mặt hắn, thấy hắn phong thàn ngọc lãng, phiêu dật xuất trần, mặc dù mặc một bộ nho sam rách nát nhưng không ảnh hưởng chút nào đến vẻ phong độ vượt trội của hắn.

Sở Nhi dắt cánh tay ta, nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Người này rất kỳ quái, một mình đứng ở trước cây cầu tử, chúng ta nên đi nhanh khỏi đây thì hơn.”

Ta gật đầu, đang muốn đi thì nghe được lam sam nho sinh kia gọi:

“Vi huynh đài này, có thể dừng chân hay không!”

Ta hơi sửng sốt, không biết hắn đột nhiên gọi ta lại làm gì.

Xa Hạo cùng A Đông cảm thấy được có điều khác thường, vội đi tới bên cạnh ta.

Lam sam nho sinh kia chậm rãi đi về phía ta, trên sắc mặt không thấy được một chút hoang mang nào, đôi mắt anh tuấn có vẻ vô cùng thâm thúy, ta mơ hồ cảm thấy người này quyết không phải là phàm nhân.

Ta mỉm cười nói:

“Vị huynh đài này, có gì chỉ bảo?”

Lam sam nho sinh mỉm cười nói:

“Tại hạ Viên Thiên Trì, chỉ là một thư sinh nghèo túng ở nhân gian, thường ngày lấy việc xem tướng cho thế nhân để kiếm sống, thấy vợ chồng hai người dáng vẻ phi phàm nên nguyện đoán một quẻ cho hai người, không biết ý thế nào?”

Xa Hạo lạnh lủng nói:

“Công tử nhà ta chưa bao giờ tin bọn giang hồ thuật sĩ gạt người, ngươi nên đi nhanh đi!”

Viên Thiên Trì thản nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta còn chưa đoán, sao các ngươi biết là ta đang lừa gạt, lẽ nào các ngươi sợ bị ta nhìn thấu tâm sự hay sao?”

Xa Hạo cùng A Đông đồng thời nổi giận:

“Láo xược!”

Ta làm một cái thủ thế để ngăn hai người họ lại, hiển nhiên Viên Thiên Trì cũng không phải là hạng đơn giản, lẽ nào hắn đã nhìn ra cái gì? Ta quan sát trên dưới một lần, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt hắn.

“Viên tiên sinh muốn đoán cái gì?”

Viên Thiên Trì cười nói:

“Ta xưa nay đoán mệnh đều là hỏi người khác muốn đoán cái gì, không ngờ hôm nay lại để người khác hỏi ta trước.”

Ta mỉm cười nói:

“Bởi vì hôm nay là ngươi đuổi theo đòi xem tướng cho ta.”

Viên Thiên Trì lắc đầu nói:

“Bỏ đi, tướng của công tử ta không xem.”

Lời này đến phiên ta kinh ngạc, người này quả thực thú vị, ta đáp ứng để cho hắn xem tướng nhưng hắn lại đánh trống rút lui.

Sở Nhi nhịn không được nói:

“Vì sao ngươi không xem?”

Viên Thiên Trì cười nói:

“Không xem à bởi vì không cần xem.”

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ vào chồ tán cây, chính là vị trí mà ta cùng Sở Nhi vừa rồi đã ném cầu tử kết lên cây.

Viên Thiên Trì nói:

“Cầu tử trên cây chỉ có cầu tử kết của hai người là treo ở trên cao nhất, cầu tử kết của người khác ném không phải là rơi xuống đất thì cũng chi rơi ở vị trí bên dưới hai người, nếu đứa con này mà hạ sinh tất tại trên vạn người, vận mệnh từ nhỏ đã được định trước, ta khỏi cần xem tướng cho cha mẹ của nó được chứ?”

Nội tâm ta đột nhiên run lên, lạnh lùng nói:

“Hình như Viên tiên sinh đến đây đã có chuẩn bị.”

Viên Thiên Trì cũng không có trực tiếp trả lời câu hỏi của ta mà chỉ nhìn lên cây cầu tử, cảm thán nói:

“Viên mỗ đứng ở dưới tàng cây cầu tử này đã tròn ba ngày, mắt thấy vô số bách tính đến đây khẩn cầu trời xanh trả lại đứa con của mình. Thân cây này đã từng mang cho vô số người hy vọng cùng hạnh phúc, tình cảnh hiện tại lại trở nên bi thảm, lạnh lẽo đến khác thường.”

Ta không nói gì chỉ nhìn lên cây cầu tử, trong lòng dâng lên một trận bi ai không hiểu. Tất cả những điều sai trái, ngang ngược mà Hâm Đức Hoàng gây nên, từ lâu đã khiến cho trời giận người nộ.

Viên Thiên Trì nói:

“Hâm Đức Hoàng không có làm rõ ràng một việc. Nếu hắn là hoàng đế của đại Khang thì đó là phụ mẫu của vạn dân đại Khang này, nếu hắn đem năm trăm trẻ em đưa vào lô đỉnh thì không khác nào như đem cốt nhục thân sinh của mình đưa vào lô đỉnh, dùng tính danh của người thân mình đổi lấy một chữ trường sinh hư vô mờ mịt.”

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì xoay người đi về phía xa, khi đi được một khoảng thì quay đầu lại, hắn mỉm cười nói:

“Muốn trở thành nhất đại minh quân thì phải đem lợi ích của người trong thiên hạ đặt cùng với lợi ích của bản thân mình, bằng không sự thống khổ của người trong thiên hạ sẽ là thống khổ của ngươi.”

Nhìn theo bóng lưng của hắn biến mất tại trong màn đêm, thật lâu ta chưa nói ra lời.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Hình như hắn đã nhìn ra thân phận của chàng rồi.”

Ta gật đầu nói:

“Người này không giống bình thường, hình như hắn đang ám chỉ cho ta điều gì...”

Xa Hạo nói:

“Công tử, có cần đi bắt hắn lại để hỏi cho rõ ràng không?”

Ta lắc đầu nói:

“Bỏ đi, hắn đối với ta chắc là không có ác ý gì đâu, chúng ta nên nhanh chóng trở về thì thì hơn.”

Những lời nói của Viên Thiên Trì thủy chung quanh quẩn tại trong đầu ta, ta nằm ở trên giường ngơ ngác nhìn đỉnh màn che, rốt cuộc là hắn muốn nói cho ta biết điều gì? Nỗi khổ của người trong thiên hạ sẽ là nỗi khổ của ta...

Ta đột nhiên từ trên giường ngồi dậy, nỗi thống khổ cùng những bách tính này là mất đi con cái, mà Mính Nhi của ta trong khoảng thời gian này

https://thuviensach.vn

đột nhiên bị mất tích. Lẽ nào giữa hai người này có mối quan hệ gì sao... ta gần như không dám tiếp tục nghĩ thêm.

Sở Nhi ngồi dậy, ôm người ta nói:

“Dận Không, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Ta run giọng nói:

“Có phải Viên Thiên Trì đang muốn nói cho ta biết, Mính Nhi đang nằm ở trong số năm trăm đồng nam đông nữ đó không?”

Sở Nhi giật mình, trên khuôn mặt cũng toát ra vẻ kinh khủng.

Ta đứng dậy khoác thêm áo rồi đi ra ngoài cửa, hét lớn:

“Đường Muội! Bảo tất cả mọi người đến Ảnh Nguyệt các chờ ta!”

Ta nói nghi ngờ trong lòng, tất cả mọi người đồng thời trầm mặc.

Qua hồi lâu Khâu Dật Trần mới phá vỡ trầm mặc trước tiên, thấp giọng nói:

“Nếu như bọn chúng bắt đi tiểu quận chúa lẫn vào trong số đồng nam đồng nữ để dùng làm lô dẫn, tình huống mà chúng ta đối mặt sẽ phức tạp hơn nhiều.”

Đường Muội nói:

“Hiện tại thân phận chân chính của Viên Thiên Trì này chúng ta không hề biết, chuyện tiểu quận chúa mất tích nhưng thiên hạ đều biết, không dám đảm bảo có người sẽ không lợi dụng chuyện này để áp chế công tử đi phải đi theo sự chi phối, mượn cơ hội nhiều loạn tâm thần của công tử.”

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Hôm nay đúng ra nên bắt tên Viên Thiên Trì kia để hỏi cho rõ ràng, hắn biết được rõ như vậy, hay là tiểu quận chúa là do hắn bắt đi.”

Sở Nhi cầm lấy tay ta, nhẹ giọng nói:

“Bất kể mục đích chân chính của Viên Thiên Trì là thế nào, chuyện này đối với chúng ta mà nói chỉ có một lựa chọn.”

Ánh mắt mọi người cũng đều nhìn qua Sở Nhi, Sở Nhi nói:

“Viên Thiên Trì có một câu nói cũng không sai, muốn trở thành nhất đại minh quân, thì phải đem lợi ích của người trong thiên hạ đặt ngang cùng lợi ích của bản thân mình. Đối với chuyện tàn nhẫn như vậy chúng ta không thể có mắt không tròng, bất kể Mính Nhi có ở trong đám đồng nam đồng nữ hay không, chúng ta cũng phải ngăn cản không để cho chuyện này xảy ra được.”

Lời nói của Sở Nhi làm cho ta chậm rãi bình tĩnh xuống, ta gật đầu:

“Sở Nhi nói không sai, chuyện này chúng ta phải ngăn cản.”

Lúc này Tiêu Tín cũng vừa chạy tới.

Ta nói với Tiêu Tín:

“Ngươi tới đúng lúc lắm, ngươi phải điều động được bách tính với khả năng lớn nhất, ngay hôm sinh nhật tiến lên vây quanh chỗ lô đỉnh, khi cần thiết hãy cổ động bách tính nhảy vào chỗ luyện đan đoạt ra đồng nam đồng nữ.”

Tiêu Tín hơi sửng sốt, thấp giọng nói:

“Đây không khác dấy lên một tràng dân loạn, một khi tràng diện bị dấy lên sợ rằng không dễ khống chế.”

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh nói:

“Quản nó làm cái gì, bất kể sử dụng phương pháp gì cùng phải cứu ra những đứa trẻ vô tội đó.”

Người đích thật là một động vật ích kỷ, lúc trước khi ta chưa có nghĩ đến Mính Nhi sẽ ở trong số đó, đối với việc này cũng không có cảm giác gì, hiện tại một khi bị liên lụy vào trong, ta so với bất luận người nào cũng khẩn trương hơn.

A Đông nói:

“Đêm nay ta sẽ tìm mọi cách lẻn vào hoàng cung để điều tra rõ rốt cuộc tiểu quận chúa có ở trong đó hay không.”

Ta không khỏi xấu hổ, đừng nói là A Đông, mặc dù là ta cũng không biết hiện tại Mính Nhi có hình dáng thế nào nữa, hắn lẻn vào cũng không có bất cứ ý nghĩa gì. Ta thấp giọng nói:

“Chuyện này ta đã nhờ Ung vương đi làm, lấy thân phận của hắn càng dễ tiếp cận phòng luyện đan hơn.”

Ta hướng Tiêu Tín nói:

“Ngươi phải điều tra cho rõ bối cảnh của bọn phương sĩ luyện đan kia cùng với nơi mà chúng đang ở, tranh thủ từ nội bộ bọn chúng tìm ra phương pháp giải cứu những đứa trẻ này.”

Tiêu Tín gật đầu.

Ta lại nói:

“Hai ngày này, ta có thể lấy được bản vẽ xây dựng các nơi bên trong hoàng cung, chúng ta có thể nhắm vào bố cục của hoàng cung nghiên cứu ra phương án thích hợp.”

https://thuviensach.vn

Chương 132: Tuần Hoàn

Hôm nay là ngày chúc thọ của Hâm Đức hoàng đế, ta và Sở Nhi đã sớm tắm rửa thay y phục, bởi vì hôm nay chẳng những là ngày mừng thọ của Hâm Đức hoàng đế, mà còn là ngày sắc phong thái tử cho ta, tất cả những chi tiết đều rất quan trọng.

Sở nhi đội Tử Kim quan cho ta, mỉm cười nói:

“Hôm nay huynh rất uy nghi giống như một đại đế vương.”

Ta cười ha ha, đem nàng ôm vào lòng.

Sở nhi nhẹ giọng nói:

“Mau buông ra, chớ làm nát quần áo.”

Lúc này ta mới buông nàng ra. đứng lên nói:

“Bọn họ chắc là đã xuất phát rồi.”

Sở nhi trịnh trọng nói:

“Từ giờ trở đi, huynh phải quên chuyện họ làm, cho dù có chuyện gì cũng không quan hệ tới huynh.”

Ta gật đầu, lúc này có một thị nữ ở ngoài vào nói:

“Bình vương điện hạ, có một vị cung nữ tên là Ngọc Tỏa nói nhất định phải gặp người.”

https://thuviensach.vn

Ta hơi ngẩn ra, hình bóng của Trân phi lại hiện lên trong đầu ta, ta cuống quít nói:

“Bảo nàng vào thư phòng chờ ta.”

Ngọc Tỏa thấy ta, quỳ rạp xuống đất, nói:

“Nô tỳ Ngọc Tỏa tham kiến Bình vương điện hạ.”

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi mau đứng lên đi.”

Sau khi Ngọc Tỏa đứng dậy, lén đưa cho ta một phong thư.

Ta mở bức thư, những hàng chữ xinh đẹp hiện lên trước mặt:

“Ban cho rượu độc, ngàn vạn lần không thể uống.”

Ta không biểu hiện gì, thấp giọng nói:

“Ngươi từ trong cung tới đây, có ai theo dõi không?”

Ngọc Tỏa nói:

“Điện hạ yên tâm, nô tỳ rất cẩn thận, trước vương phủ người qua lại tấp nập, quân đội cảnh giới không phát hiện ra nô tỳ.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi hãy chờ khi ta đi thì hãy trở lại hoàng cung, tránh cho người khác phát giác.”

Ngọc Tỏa cắn cắn môi anh đào, nhẹ giọng nói:

“Nương nương gầy đi rất nhiều...”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của ta trở nên vô cùng lãnh khốc, Ngọc Tỏa đang định nói tiếp thì lập tức nuốt ngược trở vào. Ta đã sớm biết cung nữ này biết chuyện của ta và Trân phi, là một nô tỳ đáng tín nhiệm, thế nên ta không muốn làm chuyện gì quá đáng.

Ngọc Tỏa một lần nữa quỳ rạp xuống đất, ánh mắt của ta dịu đi, nói:

“Ngươi ra ngoài đi, ta sẽ an bài thủ hạ đưa ngươi tới hoàng cung.”

Ta và Sở nhi dưới sự hộ tống của Đường Muội đi ra ngoài cửa, lúc này ta mới hiểu câu nói ngoài cửa người đi lại tấp nập của Ngọc Tỏa là có ý gì.

Trước vương phủ toàn là bách tính ở Khang đô, đương nhiên họ tới đây không phải vì chúc thọ Hâm Đức hoàng đế, mà là nghe tin ta được sắc phong làm thái tử kéo tới chúc mừng.

Ta giục ngựa chậm rãi bước đi, bách tính ở hai bên đường nhìn ta với ánh mắt hi vọng, mỗi bước đi của ta bách tính lại đi theo một bước, tâm tình của ta vừa vui vẻ vừa nặng nề, trọng trách trên vai cũng không còn như trước nữa.

Đoàn ngựa của Tả Đông Tường vốn đi theo chúng, nhưng lập tức bị bách tính cản trở và bị bỏ lại rất xa, thấy vậy ta nở nụ cười, chắc chắn Tiêu Tín đã an bài tay chân ở trong đó.

Hâm Đức hoàng đế có an bài tay chân đi chăng nữa, cũng sẽ không thể làm gì được, bởi dân tâm của Khang đô hiện giờ đang đứng ở bên nào? Căn cứ vào tình hình trước mắt, chẳng cần nói cũng hiểu.

Đội ngũ đi tới Thăng Long Môn, ta vẫn nhớ năm đó, khi ta trở về sau chuyến làm con tin ở Tần quốc, Đại học sĩ Tiêu Mông Hiên đã đứng đây mời rượu cho ta.

https://thuviensach.vn

Ta nhảy xuống ngựa, chậm rãi đi qua ‘Thăng Long Môn’, thấy thân ảnh mảnh mai của một thiếu nữ từ trong đám người đi ra, tuy rằng đã xa cách nhiều năm, nhưng ta vẫn nhận ra, đây chính là cháu gái của Tiêu Mông Hiên.

Ta mỉm cười nói:

“Tiêu lão tiên sinh không tự mình đến ư?”

Thiếu nữ nhẹ giọng nói:

“Gia gia đã qua đời được hai năm rồi.”

Trong lòng ta không khỏi trầm xuống, những thanh âm của Tiêu Mông Hiên vẫn còn vang vọng trong đầu ta, không nghĩ tới hôm nay hắn đã từ biệt nhân thế, không còn được nhìn thấy nguyện vọng của mình nữa.

Thiếu nữ cầm một cái quyển trục, hai tay dâng lên cho ta, nói:

“Đây là trường quyển do chính tay gia gia trước khi lâm chung làm, dặn dò phải dâng lên cho Bình vương điện hạ.”

Ta trịnh trọng tiếp nhận trường quyển, giao cho Đường Muội cất giữ.

“Khi còn sống, gia gia nhận vô số học sinh, nho sinh ở Khang đô này phân nửa là do gia gia dạy dỗ, hôm nay ba ngàn ba trăm nho sinh tự đứng ở trước Cửu Long cầu, chờ tin tức bình an của Bình vương điện hạ.”

Nàng nhẹ giọng nói:

“Mọi người đều đứng chung vị trí với Binh vương, nếu như Bình vương bình an trở về, họ sẽ viết Cửu Phúc Vạn Thọ đô dâng lên Hâm Đức hoàng đế, nếu như Bình vương có bất cứ điều gì ngoài ý muốn xảy ra, họ sẽ dùng máu mình nhuộm đỏ Cửu Khúc trường quyển này.”

https://thuviensach.vn

Ta kích động gật đầu, hai mắt đã ươn ướt, khi đi qua Thăng Long Môn, phía trước chính là Cửu Long cầu, ba nghìn ba trăm nho sinh đang mở chín trường quyển thật lớn ở quảng trường của Cửu Long cầu, bọn họ lấy thân mình trợ uy cho ta.

Ta và Sở nhi nắm tay đi lên Cửu Long cầu, đứng ở vị trí cao nhất nhìn lại, thấy ba ngàn ba trăm nho sinh quỳ xuống, ta gật đầu, bách tính cũng quỳ xuống. Sở Nhi nắm chặt tay của tạ trong lòng nàng cũng kích động y như ta vậy.

Hoàng cung cũng không bố trí long trọng như ta tưởng, có thể Hâm Đức hoàng đế đã cảm nhận được, trong yến thọ này, hắn không phải là vai chính.

Khi chúng ta đi tới Tường Thụy điện, tất cả các quan viên đều đã tới. Dực Vương Lâm Bi Phong và hơn mười quan viên dẫn đầu đi tới chỗ chúng ta, ta và Sở Nhi tiến lên nghênh đón.

Trong hơn mười vị quan viên này có cả Bác Lăng Loan thuỷ quân Đô Đốc Hàn Nhữ Thành, khi ta đi Hán đô hóa giải nguy cơ năm nước liên minh cũng gặp hắn ta có ấn tượng rất tốt với người này.

Sau khi tham kiến Dực vương, ta cười hướng Hàn Nhữ Thành nói:

“Hàn tướng quân tới khi nào vậy?”

Hàn Nhữ Thành cười nói:

“Bình vương vẫn còn nhớ rõ mạt tướng sao.”

Dực Vương ha ha cười nói:

“Trí nhớ của nó rất tốt.”

Hàn Nhữ Thành nói:

https://thuviensach.vn

“Ty chức hiện giờ đã bị điều tới Khang Đô nhậm chức Kinh Triệu ty Thủy Quân Đô Thống, chưởng quản thuỷ vực của toàn bộ Khang quốc.”

Ta cười nói:

“Tưởng là thăng quan, nhưng hóa ra là giảm.”

Hàn Nhữ Thành cười nói:

“Bổng lộc được tăng lên rất nhiều, nhưng mà không còn được vui sướng như ngày xưa.”

Chúng ta cùng nhau phá lên cười, Dực Vương lặng lẽ kéo ta đến một chỗ không người, thấp giọng nói:

“Nhữ Thành hiện tại giờ đang thống lĩnh thủy quân, hôm nay hắn mượn cớ chúc thọ, đã điều động hai mươi chiến thuyền có trang bị theo pháo ở Vạn Long cảng. Nếu như có bất kỳ dị động gì, hắn sẽ cho thủy quân giết vào trong hoàng thành.’’

Ta mỉm cười, có Hàn Nhữ Thành trợ giúp, phần thắng hôm nay của ta lại tăng thêm vài phần, hơn mười quan viên này đều là tâm phúc của Dực vương, bọn họ sẽ là người kiên quyết ủng hộ ta.

Lúc này nội cung tổng quản Đa Long đi tới chỗ ta, cung kính nói:

“Bình vương điện hạ, bệ hạ ở Dưỡng Tâm Điện đang tiếp chư vị vương gia tới mừng thọ, mời người qua đó.”

Ta cười nhạt nói:

“Đa Long, chư vị đại thần đều đã tới Tường Thụy điện, ta vẫn còn chưa tiếp chuyện với ai, như vậy là không đúng lễ tiết, mừng thọ không chỉ là nói ngoài miệng, mọi người ở đó chúc thọ, ta ở đây Tiếp khách thay phụ hoàng.”

https://thuviensach.vn

Đa Long cười nói:

“Bình vương điện hạ nói cũng đúng, nhưng mà ở nơi này có nô tài là được rồi hay là Bình vương điện hạ hãy tới Dưỡng Tâm điện đi.”

Ta cười lạnh nói:

“Đa tổng quản thật lớn khẩu khí nghe ý của ngươi, thì ngươi có thể thay mặt cho ta đúng không?”

Đa Long sợ hãi sắc mặt trắng bệch, run giọng nói:

“Nô tài mới không có ý này!”

Ta cả giận nói:

“Đại Khang xưa nay quy định, nghiêm minh, ngươi chẳng qua chỉ là một thái giám, có tư cách gì mà tiếp chuyện chúng thần?”

Đa Long ngàn vạn lần không ngờ tới ta lại dùng câu chuyện này thay đổi trọng tâm vấn đề, hắn lập tức quỳ xuống, nói:

“Nô tài... biết sai rồi... Điện... Điện hạ... tha mạng!”

Ta cười lạnh nói:

“Hôm nay là ngày vui của phụ hoàng, ngươi tưởng rằng ta không dám xử lý ngươi sao?”

Đa Long mồ hôi lạnh túa ra như mưa, cúi đầu xuống, không dám... nói gì nữa.

Phía sau bỗng nhiên truyền đến tiếng cười lớn:

“Bình vương điện hạ hình như tâm tình không tốt, sao lại chấp nhặt một tên nô tài cơ chứ?”

https://thuviensach.vn

Ta cười quay đầu lại, thấy Tả Trục Lưu đang chậm rãi đi tới chỗ ta.

Ta mỉm cười nói:

“Tả tướng quốc nói câu đó sai rồi, đối với nô tài không biết trời cao đất rộng, nhất định phải nghiêm trị quản giáo, nếu không chúng sẽ không biết rõ thân phận của mình.”

Câu này của ta mang hàm ý châm chọc.

Tả Trục Lưu sắc mặt không thay đổi, mỉm cười nói:

“Ánh mắt và tấm lòng của Bình vương điện bây giờ không còn được như ngày xưa nữa rồi.”

Ta cười nói:

“Không có cách nào khác, đối với quân tử tất sẽ dùng lễ, đối phó với tiểu nhân chắc chắn phải dùng thủ đoạn.”

Tả Trục Lưu gật đầu, bỗng nhiên nói:

“Nghe nói Bình vương điện hạ trong nhà xảy ra chuyện, không biết có thực hay không?”

Ta cười lạnh nói:

“Thiên Cơ các của Tả tướng quốc đúng là có năng lực, bất cứ chuyện gì ở Đại Khang cũng không qua được mắt của người?”

Tả Trục Lưu thở dài nói:

“Thảo nào Bình vương điện hạ tâm tình không tốt, cốt nhục tương liên, ta cũng là một người làm cha, sao không hiểu sự đau khổ của điện hạ cơ chứ.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Có thể là Tả tướng quốc vẫn không hiểu được sự đau khổ trong lòng ta đâu.”

Tả Trục Lưu cười nói:

“A! Hóa ra là ta đã đoán sai.”

Hắn cười thần bí nói:

“Nghe nói hôm nay bệ hạ muốn sắc phong điện hạ làm thái tử, không biết là tin vui này có thể khỏa lấp nỗi buồn được không?”

Ta cười nói:

“Tin tức này Tả tướng quốc từ đâu có được vậy? Lát phụ hoàng tới đây, ta sẽ hỏi lại một chút.”

Tả Trục Lưu mỉm cười, không nói gì nữa, đi tới chỗ đám quan viên.

Hâm Đức hoàng đế cuối cùng cũng được đám phi tử, cung nữ đưa tới Tường Thụy điện, chúng thần cuống quít quỳ xuống hành lễ, ta kinh ngạc phát hiện tóc của Hâm Đức hoàng đế đen lại không ít, không biết có phải là do đan dược của mấy tên phương sĩ kia có tác dụng hay không?

Nhưng mà ta nhanh chóng nhận ra ánh mắt của hắn không còn sắc bén như ngày xưa, hắn tìm trong đám người một lúc, mới phát hiện được vị trí của ta. Hắn cho mọi người bình thân, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, một tên phương sĩ cuống quít đem một cái chén trà cho hắn.

Hâm Đức hoàng đế uống một hơi cạn sạch, sắc mặt nhất thời hồng nhuận hơn trước rất nhiều, mỉm cười nói:

“Dận Không cũng tới à? Ngươi khỏi bệnh chưa?”

https://thuviensach.vn

Khẩu khí của hắn vô cùng hòa ái, biểu hiện chẳng có gì tức giận.

Ta cung kính nói:

“Đa tạ phụ hoàng quan tâm, bệnh của hài nhi đã đơn hơn trước rồi.”

Tĩnh Đức phi cười lạnh nói:

“Nếu đã đỡ rồi vậy thì lúc nãy các hoàng tử tới chúc thọ, ngươi ở đâu? Trong lòng ngươi còn có sự tồn tại của phụ hoàng hay sao?”

Nữ nhân này thực ghê tởm, không buông tha bất cứ cơ hội nào làm khó dễ ta.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Quên đi, sớm nhất khắc trễ một khắc cũng như nhau, chỉ cần trong lòng nó có ta là được.”

Tả Trục Lưu nói:

“Bệ hạ, quan viên đã tới đông đủ, đang ở quảng trường đợi chúc thọ người.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Chờ một chút, ta tuyên bố xong một việc sẽ qua.”

Trong lòng ta nhịn không được khẽ rung động, lẽ nào Hâm Đức hoàng đế muốn tuyên bố việc lập ta làm thái tử?

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế một lần nữa rơi vào trên người ta, thấp giọng nói:

“Trẫm đã quyết định, sắc phong Tam Thập Nhất hoàng tử Dận Không là hoàng thái tử Đại Khang.”

https://thuviensach.vn

Tả Trục Lưu sắc mặt đột nhiên biến đổi, thật ra đâu chỉ có hắn chẳng ai ngờ Hâm Đức hoàng đế lại thản nhiên đem chức vị thái tử giao cho ta, bây giờ chẳng có ai biết được hắn đang nghĩ gì cả.

Các vị hoàng tử có biểu hiện khác nhau, Cần vương và Hưng vương thì thống khổ tới cực điểm, những người khác bình thường biết mình không có cơ hội làm thái tử nên kết giao tới ta tốt, lúc này tỏ vẻ vui mừng, những người đứng ở trận doanh của Cần vương và Hưng vương thì trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Hâm Đức hoàng đế thở dài nói:

"Ở trong lòng các ngươi trẫm đã sớm là một lão hồ đồ, rất nhiều người thậm chí ước gì trẫm chết sớm một chút!"

Ánh mắt vốn vẩn đục của hắn bỗng trở nên sắc bén, làm cho ta thấy được hình ảnh của Hâm Đức hoàng đế ngày xưa.

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế nhìn lướt qua các vị hoàng tử một lần rồi nhìn vào Cần vương:

"Dận Tường, ngươi là người lớn tuổi nhất trong số các huynh đệ, theo lý thuyết thì ngươi sẽ được chức vị thái tử, nhưng tính tình của ngươi nhu nhược, gặp chuyện không quyết đoán, không thể nào thành một quân chủ anh minh, trẫm sao có thể giao giang sơn Đại Khang cho ngươi được."

Cần vương uể oải cúi đầu xuống.

Hâm Đức hoàng đế lại nhìn về phía Hưng vương Long Dận Thao nói:

"Dận Thao, ngươi làm việc tàn bạo, đối đãi với thuộc hạ cũng không dung tình, nếu như ngươi leo lên ngôi vị hoàng đế, Đại Khang tất phải chịu những chính sách tàn bạo của ngươi, ta lại càng không thể đem Đại Khang giao cho ngươi..."

https://thuviensach.vn

Long Dận Thao sắc mặt đỏ bừng cúi đầu, ánh mắt của hắn vô cùng oán độc nhìn về phía ta.

Ánh mắt của Hâm Đức hoàng đế nhìn về phía ta, hắn trầm ngâm hồi lâu, mới nói:

“Dận Không a, Dận Không, trẫm biết ngươi mấy năm nay tốn không ít công phu, cũng tốn không ít tâm cơ, trẫm từng suy nghĩ, có nên giao thiên hạ Đại Khang cho ngươi hay không...”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Hôm nay thật là kỳ quái, Hâm Đức hoàng đế tại sao lại đột nhiên tỉnh táo như vậy, chẳng nhẽ hắn muốn trấn an ta trước, sau đó hạ thủ sau hay sao?”

Nhớ tới bức thư của Trân phi mà Ngọc Tỏa mang tới, hôm nay Hâm Đức hoàng đế có thể sẽ hạ độc thủ với ta, ta phải cẩn thận hơn gấp bội mới được.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ngươi đói với Đại Khang có công, lại mấy lần cứu vớt vạn dân trong cơn nguy nan, trẫm ban ấp phong cho ngươi, ngươi quản lý có tài, ngươi nghiễm nhiên đã trở thành hi vọng trong lòng của bách tính!”

Hâm Đức hoàng đế hóa ra cũng không ngu ngốc như bề ngoài, hắn là người vô cùng hiểu rõ ta.

Ta cũng chú ý tới sự biến hóa tâm tình của Tả Trục Lưu. phát hiện ánh mắt của Tả Trục Lưu kinh ngạc tới cực điểm, xem ra biểu hiện của Hâm Đức hoàng đế bây giờ vượt xa ngoài dự liệu của lão.

Hâm Đức hoàng đế nói:

https://thuviensach.vn

“Trước khi ngươi đi Hán đô, trẫm đã đáp ưng ngươi, chỉ cần ngươi thành công hóa giải liên minh năm nước, trẫm sẽ lập ngươi là thái tử.”

Nói tới chỗ này hắn dừng lại một chút, trong ánh mắt toát ra sự phẫn nộ:

“Thế nhưng sau khi ngươi cùng với Tần quốc liên minh, lại chẳng để ý tới ý chỉ của trẫm, trực tiếp tới Tuyên Thành, chẳng nhẽ ở trong lòng ngươi, trẫm có thể hại ngươi hay sao?”

Ta cuống quít nói:

“Phụ hoàng hiểu lầm, lúc đó Tuyên Thành phát sinh ôn dịch, nhi thần bắt buộc phải trở lại đó.”

Hâm Đức hoàng đế ha hả nở nụ cười:

“Ngươi tưởng trẫm là lão hồ đồ ư?”

Ta lặng lẽ không nói, hôm nay Hâm Đức hoàng đế biểu hiện giống như bị bức bách, nếu như hắn cải biến câu nói ban đầu thì chức vị thái tử này sẽ không tới lượt ta.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Lần này nếu như trẫm không viết chỉ phong chức thái tử cho ngươi, ngươi cũng không tới đây, trẫm ở trong lòng ngươi đáng sợ như vậy ư?”

Hắn làm trò trước mặt chúng thần, phát tiết sự tức giận trong lòng.

Ta không khỏi có chút xấu hổ, hôm nay biểu hiện của Hâm Đức hoàng đế đúng là không nằm trong dự liệu của ta.

Hâm Đức hoàng đế nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi tuy rằng bất hiếu, thế nhưng trong những hoàng nhi, ngươi lại là một người có bản lĩnh, ta do dự tới tận hôm nay, nhưng nhìn đi nhìn lại vẫn chỉ có ngươi mới đảm đương được chức vị thái tử, chỉ cần Đại Khang có thế tốt, vạn dân tốt, trẫm cũng được an tâm.”

Câu này vừa nói ra, sắc mặt Dực vương trở nên vui mừng, không nghĩ tới mọi chuyện hôm nay lại thuận lợi như vậy, Hâm Đức hoàng đế lại đem chức vị thái tử sắc phong cho ta.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Dận Không, kể từ hôm nay ngươi chính là Đại Khang thái tử, đám hoàng huynh, hoàng đệ các ngươi phải một lòng phụ tá hắn, ngàn vạn lần đừng làm ra chuyện gì, nếu không ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua!”

Hắn đứng lên nói:

“Chúng ta đi ra ngoài đi!”

Dưới vòng vây của đám phi tần, hắn bước ra ngoài.

Hâm Đức hoàng đế đi ra ngoài điện, chúng thần cũng đi theo, họ không để mất cơ hội, lập tức tới chúc mừng ta. Ta cũng không che giấu nổi sự đắc ý trong lòng, mỉm cười tiếp nhận sự chúc mừng của mọi người.

Ta và Sở nhi là người cuối cùng đi ra ngoài điện.

Sở nhi thấp giọng nói:

“Hôm nay có chút kỳ quái.”

Ta bất động thanh sắc nói:

“Yên lặng theo dõi kỳ biến.”

https://thuviensach.vn

Ta và Sở nhi đi tới vị trí của chúng ta, từ chỗ này có thể thấy được các chỗ khác. Hôm nay Hâm Đức hoàng đế lập ta làm thái tử, vị trí của ta đương nhiên là đứng đầu, Cần vương và Hưng vương phân biệt đứng ở phía sau của ta.

Hâm Đức hoàng đế được Tĩnh Đức phi dìu lên đài cao, các văn võ bá quan đứng trên quảng trường quỳ sụp xuống lạy:

“Chúc bệ hạ vạn thọ vô cương! Giang Sơn vĩnh cố!”

Chúng ta cũng quỳ lạy trong đội ngũ.

Hâm Đức hoàng đế khoát tay áo nói:

“Tất cả đứng lên đi! Hôm nay là ngày trẫm cao hứng nhất.”

Hắn bỗng vẫy vẫy tay với ta, nói:

“Dận Không, ngươi lên đây, trẫm có mấy câu muốn nói với ngươi.”

Ta ngơ ngác, hôm nay Hâm Đức hoàng đế vô cùng chủ động, không còn bộ dáng ngu ngốc xưa kia. Ta mang theo một bụng nghi ngờ tiến lên đài cao, Hâm Đức hoàng đế phất phất tay, ý bảo mọi người xung quanh lui ra, trên đài chỉ còn lại ta với hắn.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Dận Không, ngươi xem, đứng ở chỗ cao này có cảm giác nhìn thấy hết tất cả, nắm giữ tất cả ở trong tay, đúng không?”

Ta nhìn xung quanh, rồi lắc đầu.

Hâm Đức hoàng đế thấp giọng nói:

“Nhưng hôm nay ta không có cảm giác đó.”

https://thuviensach.vn

Hắn lạnh lùng nhìn về phía ta nói:

“Có biết vì nguyên nhân gì hay không?”

Ta không nói gì.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Bởi vì có ngươi đứng ở bên cạnh ta, loại cảm giác này chỉ có một mình đứng ở đây mới cảm giác được, hiện tại có ngươi chia xẻ, ta không cách nào cảm nhận được nữa.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu đã như vậy, vì sao phụ hoàng sắc phong thái tử cho hài nhi?”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Ta còn có lựa chọn ư? Mấy năm nay, ngươi biến Tuyên Thành, Sở Châu, Vi châu, Thanh châu, Cù châu, Miện Trì... Hơn mười sáu quận thành lãnh địa của bản thân, tận dụng cơ hội thu mua nhân tâm. Mặc dù ta có viết mật chỉ cho ngươi, nhưng ngươi lại bộc lộ dụng tâm của mình một cách trắng trợn, nếu ta không lập ngươi làm thái tử, chẳng phải là khiến người khác oán trách ta hay sao?”

Ta cười nói:

“Trong lòng phụ hoàng, chẳng nhẽ Dận Không âm hiểm như thế hay sao?”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Hiện giờ ta mới biết, từ khi ngươi làm con tin sang Tần, đã dự định được ngày hôm nay, mấy năm nay ngươi chưa từng buông tha sự theo đuổi ngôi vị hoàng đế.”

https://thuviensach.vn

Ta từ chối cho ý kiến nói:

“Phụ hoàng hình như là không muốn lập hài nhi làm thái tử?”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Các ngươi đều cho ta lão hồ đồ, thế nhưng ta vẫn chưa tới mức đó.”

Hắn cầm lấy bầu rượu, tự mình rót một chén, đưa tới trước mặt ta, nói:

“Uống với ta một chén này!”

Ta ngơ ngác, bức thư của Trân phi, tuy rằng cầm chén rượu, nhưng chỉ đưa lên mép mà thôi.

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Ngươi sợ ta hạ độc trong rượu?”

Ta cười nhạt nói:

“Hài nhi không dám nghĩ như vậy.”

Hâm Đức hoàng đế uống cạn chén rượu, nói:

“Ngươi bây giờ có thể yên tâm chưa?”

Ta cười cười, chậm rãi đặt chén rượu lên bàn:

“Phụ hoàng, hài nhi không dám uống.”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Vì sao?”

Nếu như hắn đã ngả bài ta cũng chẳng còn gì phải cố kỵ, bình tĩnh nói:

https://thuviensach.vn

“Hài nhi đúng là sợ phụ hoàng hạ độc trong rượu.”

Con ngươi Hâm Đức hoàng đế chợt co rút lại, hắn cắn răng nghiến lợi nói:

“Dận Không, ngươi chớ quên trẫm có thể lập ngươi làm thái tử, cũng có thể phế bỏ ngươi!”

Ta mỉm cười nói:

“Hài nhi nếu như không đoán sai, trước khi phụ hoàng lập hài nhi làm thái tử đã suy tính kỹ, nhưng mà Dận Không sợ rằng phụ hoàng vẫn còn chưa suy nghĩ kỹ, có lẽ hài nhi nên nhắc nhở người một số chuyện.”

Hâm Đức hoàng đế kiềm chế sự tức giận trong lòng, ngồi xuống bàn ta cũng ngồi đối diện với hắn.

Trên quảng trường tất cả chúng thần đều chú ý tới phương hướng của chúng ta, nhưng bọn họ cách quá xa, không biết hai người phụ tử chúng ta đang bàn luận cái gì.

Ta bình tĩnh nói:

“Hài nhi biết phụ hoàng lập con làm thái tử, nhưng không có ý định truyền ngôi vị hoàng đế.”

Hâm Đức hoàng đế lạnh cười lạnh một tiếng, hiển nhiên đã bị ta nói trúng tâm sự trong lòng.

Ta cười nói:

“Hài nhi muốn hỏi một việc, phụ hoàng có nghĩ tới chuyện muốn giết hài nhi hay không?”

Hâm Đức hoàng đế khóe môi co quắp lại một chút, hồi lâu mới gật đầu.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Phụ hoàng có nghĩ tới, hài nhi làm thái tử sẽ là lựa chọn tốt nhất của ngươi? Tình trạng hiện nay của Đại Khang, người cũng biết rõ, họa ngoại xâm chưa trừ, nội loạn lại mọc lên, nếu như người giết hài nhi, thì Đại Khang lập tức sẽ rơi vào trong nội chiến.”

Hâm Đức hoàng đế lặng lẽ không nói gì.

Ta tiếp tục nói:

“Đúng là phụ hoàng không nói sai, từ khi hài nhi sang Tần quốc chưa từng buông tha sự theo đuổi ngôi vị hoàng đế, nhưng chỉ có hài nhi mới là lựa chọn duy nhất.”

Hâm Đức hoàng đế nở nụ cười:

“Dận Không, ngươi thật có chút giống ta khi còn trẻ, tự tin và cuồng vọng!”

Ta mỉm cười nói:

“Có một chút thòi gian, phụ hoàng nên ngẫm lại, người giết hài nhi có lợi gì? Khi đó, chắc chắn người sẽ đối mặt với khốn cảnh hơn bây giờ nhiều. Phụ hoàng, ngươi cho là mình có thể xoay tình trạng quẫn bách hiện nay của Đại Khang ư? Hài nhi nói lời bất kính, nhưng thực ra phụ hoàng đã sớm mất năng lực khống chế cục diện của Đại Khang rồi.”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“To gan! Ngươi dám vũ nhục trẫm!”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng, nếu như bây giờ người đã cho hài nhi một cơ hội, thì hãy nghe hài nhi nói mấy câu thật lòng, Dận Không không giấu diếm gì nữa cả.”

Ta thấp giọng nói:

“Dận Không hướng thề với người, khi người còn sống trên đời, Đại Khang chỉ có một Hâm Đức hoàng đế, chuyện tân cung hài nhi sẽ phụ trách khởi công, thực sự Đại Khang sẽ do hài nhi xoay chuyển, người làm hoàng đế, hài nhi yên tâm làm một thái tử, thiên hạ vẫn vững vàng nằm trong bàn tay của Long thị chúng ta, phụ hoàng nghĩ như thế nào?”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Dận Không, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, hiện giờ ngươi muốn cướp đi quyền lực của trẫm sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Vì sao phụ hoàng không nghĩ thoáng một chút, đó là hài nhi muốn phân ưu với người, kéo Đại Khang thoát khỏi khốn cảnh, làm cho vạn dân được sinh hoạt yên ôn, phụ hoàng cho rằng nhi thần có năng lực này hay không?”

Ánh mắt Hâm Đức hoàng đế nhìn về phía xa xa.

Ta thâm ý nói:

“Hai người chúng ta ngồi trên đài cao, tuy rằng thiếu đi một vài phần khí thế duy ngã độc tôn. thế nhưng lại tăng thêm sự bên chắc, trọng trách trên vai cũng nhẹ đi rất nhiều...”

Hâm Đức hoàng đế vươn tay chỉ vào chén rượu ở trước mặt ta, sau đó hất tay, chén rượu bị đổ ra bàn, hắn mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chén rượu này không có độc!”

Ta nở nụ cười, cho dù chén rượu này có độc hay không, ta cũng không dám thử. Hâm Đức hoàng đế có thể uống vì hắn đã nuốt thuốc giải trước rồi, ta không bao giờ đem tính mạng mình ra thử chén rượu này.

Ta cung kính nói:

“Chúc phụ hoàng vạn thọ vô cương. Giang Sơn vĩnh cố.”

Hâm Đức hoàng đế chậm rãi đứng lên, nhìn về phương hướng đông bắc xa xôi:

“Không biết đan dược hôm nay có thể luyện thành hay không?”

Ta xin cáo lui nói:

“Phụ hoàng nếu như không có gì phân phó nữa, hài nhi xin lui xuống trước.”

Hâm Đức hoàng đế cười nói:

“Ta đột nhiên cảm giác được có ngươi ngồi ở đây với ta, lòng ta lại an ổn hơn rất nhiều, ngươi không uống rượu, có thể ở lại nói với ta vài câu không?”

Trong lòng ta âm thầm mừng rỡ, Hâm Đức hoàng đế nếu như đã tiếp nhận hiện thực, thì đối với ta là một chuyện tốt vô cùng.

Hâm Đức hoàng đế phất phất tay, ý bảo lễ mừng hôm nay chính thức bắt đầu.

Trên quảng trường, có đủ các loại màn biểu diễn của quan viên và hoàng tử, dẫn đầu là một đám ca vũ cơ (vừa múa vừa hát).

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hâm Đức hoàng đế vẫn nhìn thẳng vào mặt của ta, nói:

“Ngươi muốn ta cho ngươi quyền lực gì?”

Ta mỉm cười nói:

“Hài nhi chỉ có một thỉnh cầu, phụ hoàng chỉ cần đem quyền đối ngoại bang giao cho nhi thần là được rồi.”

Hâm Đức hoàng đế sảng khoái gật đầu:

“Trẫm đáp ứng ngươi, nhưng mà nhân lực và tiên tài thiếu hụt trong xây dựng tân cung, ngươi làm được không?”

Ta tràn ngập lòng tin nói:

“Trong vòng một năm!”

“Tốt! Trẫm tin ngươi một lần!”

Trên quảng trường bỗng nhiên vang lên tiếng khen ngợi, hóa ra là Dực Hổ đang biểu diễn màn Kỳ Lân Hiến Thọ, đồng thời với tiết mục này là tiết mục người bay trên không trung do Hưng vương Long Dận Thao an bài.

Khi thấy con Kỳ Lân kim giáp lóng lánh đi ra từ quảng trường phía nam, uy phong lẫm lẫm đi tới dưới đài cao, mỗi bước đi của nó đều làm cho mặt đất rung chuyển, Hâm Đức hoàng đế cũng bị hấp dẫn mỉm cười:

“Cuối cùng ngươi cũng có một chút hiếu tâm!”

Từ trong miệng của Kỳ Lân phun ra một dải lụa ngũ sắc, dải lụa lay động một chút, có rất nhiều vải màu lấp lánh bay lên không trung, nó bay tới đâu, cánh hoa tung ra tới đó, trên quảng trường tiếng hoan hô như sấm động.

https://thuviensach.vn

Ta xoay người nhìn về hướng bắc, trên quảng trường đã có hai chiếc cột đu dây cao lớn được mang ra, bốn gã nam nữ đang bay qua bay lại trên không trung, các tư thế khác nhau như bướm lượn.

Loại biểu diễn này trước kia ta đã từng xem, nhưng mà độ khó không được bằng lần này, xem ra Long Dận Thao cũng tốn không ít tâm tư.

Ta nhận ra vị trí của Long Dận Thao trong đám người, hắn nhìn chăm chú vào vị trí đu dây, vô ý thức cắn môi. Trong lòng ta ngẩn ra, lại nhìn về phía Tĩnh Đức phi, thấy hai bàn tay nàng ta đang đan vào nhau, có vẻ dị thường khẩn trương.

Trong lúc mọi người đang hoan hô, mấy người đu dây kia đột nhiên lộn lên trên không, người đàn ông nắm lấy tay của người phụ nữ toàn lực hất lên, người nữ kia lộn nhào trên không trung, phóng tới chỗ đài cao mà ta và Hâm Đức hoàng đế đang đứng.

Khi thân hình của nàng ta còn đang trên không trung, đã liên tục bắn mấy mũi nỏ tiễn vào vị trí của ta và Hâm Đức hoàng đế.

Ta lập tức lấy chân đạp tung bàn rượu, kéo Hâm Đức hoàng đế nấp ở phía sau, rồi che trước người của hắn, chỉ nghe những thanh âm “phốc” “phốc” vang lên, cái bàn đã bị những mũi tên bắn trúng.

Cùng lúc đó, ba tên thích khách từ trên cột du dây lao xuống.

Nữ tử dẫn đầu đã lẻn tới đài cao, rút một thanh kiếm từ bên hông ra, đâm tới ngực ta. Ta nổi giận gầm lên một tiếng, nắm lấy cái chân bàn, toàn lực ném về phía ả.

Nữ tử kia trở tay chém một kiếm, cái bàn lập tức bị chia làm đôi, ta nhân cơ hội tới sát vị trí của ả, tung một quyền đấm vào tiểu phúc. Ả kia bị ta đánh bay ra ngoài, miệng phun máu ầm ầm, lăn xuống bên dưới đài, đi đời nhà ma.

https://thuviensach.vn

Ba gã thích khách đồng thời vọt tới, đám thị vệ bên dưới cũng ùn ùn kéo lên đài cao.

Ta đem nửa cái bàn gỗ ném về phía đám thích khách, ngăn cản bước chân của họ, đám thị vệ lập tức xông lên vây đám người này lại.

Ta che chở cho Hâm Đức hoàng đế đi tới vị trí an toàn. Hâm Đức hoàng đế tức giận tới mức sắc mặt đỏ hồng, giận dữ hét:

“Bắt đám thích khách này lại cho ta, tra ra xem ai chủ mưu!”

Ta nháy mắt, Đường Muội lập tức xông vào trận chiến, ba tên thích khách kia vốn đã không chống được sự vây công của đám cao thủ, hai người đã ngã lăn trên đất, tên thích khách còn lại đã bị một cây đao xuyên thủng tiểu phúc.

Đường Muội kéo người đó lên, kề sát tai vào miệng hắn, dường như nghe hắn nói cái gì đó, ta nhận ra người kia đã chết, Đường Muội chỉ cố ý diễn trò mà thôi.

https://thuviensach.vn

Chương 133: Không Giết

Những người thực hiện tiết mục bay người trên không toàn bộ đều bị thị vệ bao vây lại.

Nam Tử trung niên dẫn đầu lớn tiếng nói:

“Thời gian chúng ta báo đáp chủ nhân đã tới rồi!”

Hắn nói câu này, mọi người bị vây đều xoay ngược chuôi đao, cắt ngang cổ mình một cái, trong nháy mắt đám thích khách chết sạch sẽ không còn một ai.

Ta đã sớm nghĩ tới kết quả này, nếu như Hưng vương đã tìm người muốn ám sát Hâm Đức hoàng đế, tất sẽ không lưu lại ai sống sót, nhưng bằng vào đám nghệ nhân này thì hắn cũng chỉ tự đưa mình vào khốn cảnh mà thôi.

Đường Muội đi tới trước mặt ta, ta cố ý nói:

“Thích khách kia nói như thế nào?”

Đường Muội kề sát vào tai của ta, thấp giọng nói:

“Hắn không nói được gì thì đã chết rồi.”

Ta đưa mắt nhìn sang Hưng vương Long Dận Thao, Long Dận Thao mồ hôi lạnh từ trên trán tuôn rơi xuống như mưa, hắn căn bản không biết Đường Muội nói cái gì, cho nên tưởng là Đường Muội nói hắn là kẻ chủ mưu đằng sau.

https://thuviensach.vn

Long Dận Thao cuống quít vọt tới trước mặt Hâm Đức hoàng đế, quỳ rạp xuống đất nói:

“Phụ hoàng, đám nghệ nhân này mặc dù là do hoàng nhi mời tới, nhưng mà con cũng không biết họ là thích khách!”

Ta cười lạnh nói:

“Hoàng huynh nói gì vậy, phụ hoàng đâu có nói đám thích khách này là do huynh mời tới, nhưng mà... lúc nãy trước khi tên thích khách kia chết đi có nói một câu không có lợi cho hoàng huynh đâu.”

Hâm Đức hoàng đế sắc mặt xám sịt tới cực điểm, lạnh lùng nói:

“Hắn nói những gì?”

Ta nháy mắt cho Đường Muội, khích lệ nói:

“Đường hộ vệ, ngươi không cần lo lắng gì cả, cứ đem câu vừa rồi của thích khách nói ra đi!”

Đường Muội hiểu ý của ta, hướng Long Dận Thao nhìn liếc mắt, sau đó mới lớn tiếng nói:

“Thích khách kia nói là… Hưng vương sai sử hắn...”

Hưng vương giận dữ hét:

“Đô hỗn trướng, ngươi ngậm máu phun người.”

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng huynh cần gì phải gấp gáp, Đường hộ vệ từ trước đến nay chưa từng nói láo, có lẽ là do thích khách kia trước khi chết ăn nói bừa bãi cũng chưa biết chừng.”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nói:

“Dận Thao, những người này có phải là do ngươi phái tới hay không?”

Hưng vương run giọng nói:

“Phụ hoàng, hài nhi đối với người trung tâm trung hiếu có ông trời biết, nếu như hài nhi làm việc này thì sẽ bị vạn tiễn xuyên tâm, không được chết yên lành!”

Tĩnh Đức phi chạy tới bên người Hâm Đức hoàng đế, nức nở nói:

“Bệ hạ minh giám, có lẽ là có người cố ý vu hãm Dận Thao, Dận Thao xưa nay nhân hậu, sao nó có thể làm ra chuyện như thế này được?”

Dực Vương thấp giọng nói:

“Bệ hạ, chuyện này căn bản không có cách nào kiểm tra, chỉ căn cứ vào lời nói của thích khách kia thì không cách nào định tội được. Hơn nữa…”

Hắn nhìn ta một cái nói:

“Thích khách kia nói cũng chỉ có một mình Đường hộ vệ nghe được, bệ hạ kính xin thận trọng.”

Ta biết hắn vẫn có ý bảo hộ cho tỷ tỷ và cháu trai của mình, nên thuận nước giong thuyền nói:

“Phụ hoàng, nhạc phụ nói rất đúng, chỉ bằng lời nói trước khi chết của thị vệ kia thì không thể xác định chuyện này là do hoàng huynh làm.”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Chuyện này ta nhất định phải tra điều tra rõ chân tướng”

Hắn chỉ hướng Long Dận Thao nói:

https://thuviensach.vn

“Đem tên ngỗ nghịch này nhốt vào trong Cảnh cung, khi đại thọ qua ta sẽ đích thân thẩm vấn nó!”

Tả Trục Lưu nói:

“Bệ hạ, sắp tới buổi trưa rồi, các vị tiên sư phải bắt đầu luyện đan.”

Hâm Đức hoàng đế thần tình có chút hòa hoãn lại, hắn thấp giọng nói:

“Ta đi thay y phục, chờ tin tức tốt của chư vị tiên sư.”

Hâm Đức hoàng đế xoay người rời đi.

Tả Trục Lưu mỉm cười đi tới bên cạnh ta, thấp giọng nói:

“Chúc mừng thái tử điện hạ đạt được nguyện vọng.”

Ta ha hả cười nói:

“Tả tướng quốc nói câu này hình như là nghĩ một đằng, nói một nẻo?”

Tả Trục Lưu mỉm cười nói:

“Có được tất có mất, có mất tất có được, có một số việc đều là do thiên định, không cách nào thay đổi.”

Ta bình tĩnh nói:

“Tả tướng quốc nói những lời này là có ý gì?”

Tả Trục Lưu nói:

“Ta chỉ cảm thấy thái tử điện hạ vẫn chưa tìm thấy nơi hạ lạc của tiểu quận chúa, cho nên thốt ra vài câu cảm khái mà thôi.”

Hắn đưa mắt nhìn về hướng đông bắc, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Năm trăm đồng nam đồng nữ này tuổi cùng xấp xỉ tiểu quận chú, để hoàn thành đan dược cho bệ hạ, cũng chỉ còn cách là hi sinh đám hài tử này.”

Ta hầu như có thể khẳng định, Mính Nhi chắc chắn ở trong đám hài tử này, Tả Trục Lưu là tên đầu sỏ bắt cóc con của ta.

Sự phẫn nộ tràn ngập trong ngực ta, nhưng mà ta chẳng có biểu hiện gì ra bên ngoài, mỉm cười nói:

“Tả tướng quốc nói không sai, có được tất có mất, nếu như Mính Nhi hi sinh, có thể đổi lấy được tiền đồ cho Đại Khang, đối với Đại Khang mà nói, đây là chuyện được nhiều hơn mất...”

Ta cố ý hướng nhìn xung quanh một chút, thấp giọng nói:

“Tại sao không thấy Ngọc Di tiểu thư? Trong buổi gặp mặt long trọng thế này mà tiểu thư cũng vắng mặt được hay sao?”

Nụ cười của Tả Trục Lưu trở nên đông cứng lại, ánh mắt của hắn tỏa ra sự oán độc.

Ta nhẹ giọng nói:

“Tả tướng quốc có biết cái gì gọi là đồng bệnh tương liên hay không? Con ta chết nhỏ đúng là bất hạnh, nhưng mà chuyện kẻ đầu bạc tiễn người đầu xanh thì lại bi thảm hơn nhiều.”

“Ngươi...”

Biểu tình của Tả Trục Lưu trở nên bối rối.

Hướng đông bắc mơ hồ truyền tới sự náo động lớn.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế một lần nữa xuất hiện trên quảng trường, hắn đã nghe thấy động tĩnh từ phía xa.

Một gã đại nội thị vệ hoang mang chạy tới bẩm báo:

“Khởi bầm bệ hạ, rất nhiều bách tính phá tan sự phòng thủ ở đông môn, xông vào hoàng thành, đang công kích vào phòng luyện đan.”

Hâm Đức hoàng đế giận dữ nói:

“Phản rồi! Đông môn là do ai canh gác?”

Thị vệ kia nói:

“Đông môn là do Ngự Lâm quân Phó thống lĩnh Trương Trung Dương thủ hộ, hiện giờ không thấy hình bóng của hắn đâu cả.”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Đều là một đám phế vật, chỉ là mấy tên loạn dân, các ngươi không ngăn được chúng ư?”

Tả Đông Tường đi tới trước mặt Hâm Đức hoàng đế nói:

“Bệ hạ không cần lo lắng, thần lập tức suất binh tới đó.”

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Còn không mau đi, cần phải bảo vệ tốt phòng luyện đan, ngàn vạn lần đừng cho nó xảy ra chuyện gì cả.”

Đúng lúc này, góc đông bắc của quảng trường trở nên rối loạn, có mấy trăm tên Ngự Lâm quân chạy tới chỗ Hâm Đức hoàng đế, lúc đầu ta tưởng là đám Ngự Lâm quân này tới đây hộ giá, nhưng mà ngay lập tức cảm giác

https://thuviensach.vn

sự tình hình như có chút không đúng, những người này gặp người là giết, liều lĩnh vọt tới chỗ Hâm Đức hoàng đế.

"Hộ giá!"

Ta kêu lớn.

Hơn trăm danh ngự tiền thị vệ lập tức bao quanh Hâm Đức hoàng đế.

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

"Phản rồi! Phản rồi! Giết chết toàn bộ đám nghịch tặc này cho ta!"

Dù sao hắn cũng không làm mất phong độ của vua một nước, trong lúc nguy hiểm cũng chẳng tỏ ra sợ hãi gì cả.

Đám Ngự Lâm quân mưu phản mặc dù nhân số không nhiều lắm, nhưng mà trên quảng trường hầu như là đám quan viên và hoàng tộc tay không tấc sắt, họ lập tức hoảng sợ bỏ chạy tứ tán.

Trong phút chốc xung quanh chúng ta trở nên trống rỗng, chỉ còn lại có hơn trăm tên hộ vệ hộ giá.

Phản quân gào thét vọt tới chỗ của chúng ta.

Trong thời khắc nguy hiểm, Dực Hổ điều động Kỳ Lân vọt tới, dùng tốc độ cao nhất phóng tới chỗ phản quân, ngăn cản được thế tiến công của họ.

Kỳ Lân được chế tạo từ thép tốt, căn bản là không sợ đao kiếm, bốn vó nện xuống, đối thủ lập tức huyết nhục bầy nhầy, trong nháy mắt đã có hơn mười người bị giết.

Ta bình tĩnh hô lớn:

"Bắn cung!"

https://thuviensach.vn

Đám thị vệ lập tức dùng cung tên bắn tới chỗ đám phản quân, trong một thời gian ngắn, thế tiến công của phản quân đã bị chúng ta ngăn lại.

Ta suất lĩnh đám thị vệ hộ tống Hâm Đức hoàng đế tới chỗ an toàn. Hâm Đức hoàng đế kéo cánh tay ta nói:

“Dận Không cho dù như thế nào cũng phải bảo toàn phòng luyện đan cho ta.”

Tới thời gian này rồi mà hắn vẫn không quên luyện tiên đan trường sinh bất lão, trong lòng ta thầm mắng hắn ngu ngốc, nhưng vẫn gật đầu nói:

“Phụ hoàng yên tâm, hài nhi lập tức dẫn Ngự Lâm quân tới hỗ trợ.”

Ta và Đường Muội suất lĩnh Ngự Lâm quân chạy tới quảng trường. Dực Vương và chúng thần tiến tới đón, hắn ân cần nói:

“Hoàng thượng ra sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Bệ hạ không sao, hiện giờ hài nhi phải dẫn quân tới hỗ trợ cho phòng luyện đan.”

Tả Trục Lưu dùng thanh âm xót xa nói:

“Thái tử đừng lo, khuyển tử đã phái Long Tương quân tới đó, khi cần thiết sẽ áp dụng tất cả các thủ đoạn, phỏng chừng loạn dân không bao lâu sẽ bị dẹp yên.”

Ánh mắt của ta lại một lần nữa nhìn thẳng vào Tả Trục Lưu, gằn từng chữ một:

“Năm trăm đồng năm đồng nữ kia đều có phụ mẫu, bọn họ vì cứu con của mình nên mới xông vào cung đình, Tả tướng quốc vì sao lại không đặt

https://thuviensach.vn

mình vào hoàn cảnh của họ là suy nghĩ?”

Tả Trục Lưu cười lạnh nói:

“Loạn thần tặc tử, người nào chẳng có thể tru giết, thái tử điện hạ ngàn vạn lần không được nương tay.”

Ta cười lạnh nói:

“Số Ngự Lâm quân mưu phản hôm nay do Tả Đông Tường quản hạt, sau khi chuyện này qua đi, ta sẽ truy cứu tới cùng!”

Tả Trục Lưu biến sắc:

“Thái tử điện hạ nói câu này là có ý gì?”

Ta không thèm nhìn hắn nữa, lớn tiếng nói:

“Hàn Nhữ Thành tướng quân!”

Hàn Nhữ Thành cuống quít ra khỏi hàng nói:

“Có thần!”

“Ngươi mau ra lệnh cho thủy quân kinh sư, lập tức tới phòng luyện đan dẹp loạn, cần phải giảm thiểu thương vong, tránh những chuyện đổ máu.”

Hàn Nhữ Thành lĩnh mệnh cuống quít rời đi, hai mươi chiến thuyền chỉ ở ngay Vạn Long Cảng, thuỷ quân từ đó chạy tới hoàng cung chỉ mất chừng nửa canh giờ.

Sở dĩ ta cho thủy quân gia nhập cuộc chiến, là vì muốn cảnh tượng này càng hỗn loạn càng tốt, mục đích của thủy quân không phải là bao vây tiễu trừ loạn dân, mà là ngăn Long Tương quân của Tả Đông Tường, để cho đám người Khâu Dật Trần có cơ hội thoát trở ra.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tả Trục Lưu khó coi tới cực điểm, hiển nhiên là hắn đã rơi vào thế hạ phong.

Ta mỉm cười đi tới bên cạnh hắn thấp giọng nói:

“Bản vương có một câu nói muốn khuyên Tả tướng quốc.”

Tả Trục Lưu im lặng không lên tiếng, đôi môi mím chặt.

Ta thấp giọng nói:

“Tả Đông Tường hiện giờ tốt nhất là không nên có hành động gì, bằng không vạn nhất bị coi như loạn quân, rồi bị tiễu trừ thì phiền phức tới cực điểm?”

Tả Trục Lưu nở nụ cười khổ.

Ta nói:

“Thật ra có những lúc con người chẳng phân biệt được sự sống chết của mình. Tả tướng quốc chắc hiểu đạo lý này.”

Tả Trục Lưu bỗng nhiên nở nụ cười:

“Cuối cùng ta cũng hiểu vì sao bệ hạ chọn Bình vương làm thái tử, làm người thừa kế ngôi vị hoàng đế, những hoàng tử khác đúng là kém thái tử nhiều lắm.”

Ta lắc đầu nói:

“Sai rồi! Là vì ta am hiểu chuyện cấp cho địch thủ ba phần nhân nhượng, có lẽ đây chính là chỗ khác biệt giữa ta và người khác, Tả tướng quốc có đồng ý với khoản này không?”

Tả Trục Lưu thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Lùi một bước trời cao biển rộng, nhượng ba phần sóng lặng gió êm...”

Cảnh tượng hỗn loạn trong phòng luyện đan kéo dài tới tận hai canh giờ, vách tường bị thủng lỗ chỗ, nguyên nhân là do Dực Hổ điều khiển Kỳ Lân gây ra.

Toàn bộ phòng luyện đan bị bách tính phẫn nộ hủy hoại không còn gì, hơn năm trăm đồng nam đồng nữ đã được cứu ra ngoài hơn mười phương sĩ bị giết tại chỗ, bọn họ tuy rằng nói mình luyện chế được đan dược trường sinh bất lão, nhưng bản thân lại không thoát khỏi cái chết.

Trong hỗn loạn có hơn hai trăm bách tính bị giết, hơn bốn trăm người bị bắt sống tại chỗ, trong số người bị bắt không có người của ta, nhưng khi kiểm tra thi thể mới phát hiện hai mươi võ sĩ dưới trướng của ta bị chết, đa số là do họ tự sát họ dùng máu của mình để mở đường cho con đường của ta.

Tả Đông Tường đương nhiên đã được Tả Trục Lưu bày mưu tính kế, nhanh chóng thoát khỏi cuộc bao vây tiêu trừ, chuyện còn lại hoàn toàn giao cho quân đội của Hàn Nhữ Thành.

Thủ hạ của ta có thể trở ra cũng vì nguyên nhân này, nếu như hắn tiếp tục kéo dài, không biết là có bao nhiêu võ sĩ bị tổn thất.

Ta một mình đứng ở trên quảng trường, đám cung nữ và thái giám đang cọ rửa máu tanh, không khí ẩm ướt lạnh lẽo làm cho ta cảm giác cực kỳ khó chịu.

Ta ngẩng đầu nhìn bầu trời tối tăm, sau khi thực sự đạt được mục đích của mình rồi, ta cũng không vui vẻ như trong tưởng tượng, dường như những chuyện này đối với ta là chuyện đương nhiên.

Sở nhi cùng đám gia quyến của đám đồng nam đồng nữ rời khỏi hoàng cung, Hâm Đức hoàng đế cũng đã trở lại Dưỡng Tâm Điện nghỉ ngơi, cái

https://thuviensach.vn

trò cười cung đình này tạm thời kết thúc.

Trận chiến này như một cơn lốc khổng lồ, nhưng do Hâm Đức hoàng đế cải biến chủ ý, cho nên tình thế có xảy ra biến hóa so với dự định.

Biểu hiện bề ngoài ta được làm thái tử, nhưng mà thế cục thực sự của Đại Khang không có biến hóa gì cả. Tả Trục Lưu cũng hiểu rõ đạo lý lùi một bước biển rộng trời cao, tiếp tục đối địch với ta thì cũng không phải là hành vi sáng suốt gì cả.

Tình thế đã được chúng ta ngăn cản, nhưng phải có một người đứng ra chịu trách nhiệm. Tả Trục Lưu và ta đương nhiên không ai chịu chủ động đứng ra phụ trách, cho nên người thích hợp nhất đương nhiên là Long Dận Thao.

Dực Vương im lặng xuất hiện phía sau của ta, ta xoay người hành lễ, cung kính nói:

“Nhạc phụ!”

Dực Vương gật đầu, thần tình của hắn có vẻ nặng nề, hắn nhìn vết máu trên quảng trường, thấp giọng nói:

“Ta thực sự không hi vọng, trong hoàng cung lại có đổ máu phát sinh.”

Ta đương nhiên hiểu hàm ý trong câu này của hắn, nói:

“Nhạc phụ yên tâm, hài nhi sẽ tận lực giảm bớt tội của Hưng vương.”

Dực Vương thở dài:

“Nó lần này đúng là tự gieo gió thì gặt bão...”

Hắn dừng lại một chút lại nói:

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà Tĩnh Đức phi hiện giờ chỉ còn lại một đứa con này, ngươi giúp nàng chút đi.”

Ta cung kính nói:

“Nhạc phụ yên tâm, hài nhi nhất định đem hét khả năng, cố gắng giúp cho Hưng vương thoát tội.”

Dực Vương cười khổ nói:

“Thoát tội, làm ra chuyện như thế này làm sao có thể thoát tội? Có thể bảo trụ được tính mạng cho nó đã là vạn hạnh rồi.”

Đám Ngự Lâm quân phản bội, có ba mươi hai tên bị bắt sống, những người này đều do Trương Trung Dương thống lĩnh, trong khi người chủ mưu là Trương Trung Dương lại biến mất không còn tung tích.

Phòng luyện đan bị hủy là một đả kích tương đối lớn với Hâm Đức hoàng đế, tâm tình của hắn kém vô cùng, dường như đã già đi rất nhiều.

Khi tới hoàng hôn toàn bộ hoàng cung đã khôi phục lại được sự yên lặng hiếm có của nó. Hâm Đức hoàng đế đem tất cả đại thần và hoàng tử tập hợp đến điện Thái Hòa nghị sự.

Long Dận Thao bị bốn gã võ sĩ giải vào trong điện, tóc tai hắn rối bời, đã mất đi phong thái ngày xưa.

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Dận Thao, lá gan của ngươi thật lớn, lại dám mưu phản làm loạn!”

Long Dận Thao run giọng nói:

“Phụ hoàng minh giám, hài nhi không có quan hệ gì với chuyện này cả.”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Không có quan hệ gì? Hôm nay tên thích khách kia đã khai ngươi mời hắn vào cung, có mấy người trong đám Ngự Lâm quân bị bắt cũng thừa nhận, ngươi và Trương Trung Dương bí mật mưu phản, chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi còn muốn chống chế ư?”

Long Dận Thao quỳ trên mặt đất bò về phía trước mấy bước, run giọng nói:

“Phụ hoàng, hài nhi không biết chuyện thích khách lẻn vào trong đám nghệ nhân, còn về phần Trương Trung Dương thì hài nhi không có quan hệ gì cả, đám Ngự Lâm quân này rõ ràng là ngậm máu phun người, nói không chừng...”

Ánh mắt của hắn nhìn sang chỗ ta, hận không thể cắn xé ta thành từng mảnh, nói:

“Nói không chừng có người ở sau lưng sai khiến!”

Hâm Đức hoàng đế giận dữ, cầm chén trà trên Long sàng ném tới chỗ Long Dận Thao. Long Dặn Thao không dám tránh, chén trà đập thẳng vào trán của hắn, máu tươi lập tức chảy ra xối xả.

Dực Vương lúc này mới bước ra khỏi hàng nói:

“Bệ hạ, đám thích khách này toàn bộ đã tự sát, đám Ngự Lâm quân bị bắt cũng chỉ nói là Trương Trung Dương và Hưng vương thông đồng mưu nghịch, chứ không có bất cứ chứng cứ gì, chỉ bằng vào những điều này để định tội danh, có lẽ rất khó.”

Ta đang muốn mở miệng, thì Tả Trục Lưu từ trong đám người đi ra, hắn lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ, thần lại không có cách nghĩ giống như Dực vương, đám thích khách này rõ ràng được huấn luyện nghiêm mật, nếu như trong triều không có ai tiếp ứng, sao họ có thể thông qua tầng tầng lớp lớp kiểm tra, mang vũ khí tiến nhập vào hoàng cung? Còn về phần đám Ngự Lâm quân nếu như không có ai đầu độc, sao họ dám mưu nghịch? Trương Trung Dương mặc dù ngu xuẩn, nhưng cũng không dám nghĩ tới chuyện soán vị, chuyện này nhất định có người trong hoàng thất bày ra với hắn.”

Dực Vương cả giận nói:

“Tả tướng quốc có chứng cứ gì không?”

Tả Trục Lưu cười nhạt nói:

“Tâm tình của Dực vương ta có thể hiểu, thế nhưng đứng trước đại nghĩa, tình thân cũng phải kiềm chế xuống!”

Hắn không hổ là cáo già, thấy không có hi vọng đối phó ta, cho nên bỏ đá xuống giếng, muốn loại bỏ Hưng vương.

Tả Trục Lưu nói:

“Bệ hạ có nghĩ tới chuyện hôm nay loạn dân xông vào hoàng cung thật đúng dịp, sao bách tính có thể đánh hạ được đông môn, mà chỗ này lại vừa vặn là chỗ mà Trương Trung Dương phụ trách, tất cả mọi chuyện đều ở trong kế hoạch.”

Hắn chuyển hướng sang Dực Vương nói:

“Ta cho rằng chuyện này không chỉ có một người trong hoàng thất bày ra nổi, chắc là có những thế lực khác tham gia cũng chưa biết chừng.”

Hắn nói câu này rõ ràng là xoay đầu mâu vào Dực vương, trong lòng ta thầm mắng lão hồ ly, chiêu này của hắn đúng là rất hay, mượn cơ hội làm

https://thuviensach.vn

suy yếu thực lực của Dực vương, đồng thời cũng làm yếu thực lực của ta.

Dực Vương giận dữ hét:

“Tả Trục Lưu, ngươi là có ý gì? Tất cả mọi người đều biết tổng thống lĩnh Ngự Lâm quân là con trai của ngươi, lẽ nào chuyện này hắn không có bất kỳ trách nhiệm gì ư?”

Tả Trục Lưu lem tiếng nói:

“Tả thị nhất môn của ta đối với bệ hạ trung thành và tận tâm, không có bất kỳ tâm mưu nghịch nào.”

Dực Vương cười lạnh nói:

“Chỉ bằng vào câu nói này của ngươi có thể khiến cho mọi người tin hay sao? Ai có thể đảm bảo đám Ngự Lâm quân mưu nghịch này không phải là do lệnh trên truyền xuống, hiện giờ có người cố ý đổ tội lên người Hưng vương để bảo toàn mình.”

Tả Trục Lưu cả giận nói:

“Dực Vương, ngươi rõ ràng là ngậm máu phun người!”

Mắt thấy hai phe trong triều sắp lao vào tranh cãi, ta đứng ra nói:

“Phụ hoàng, hài nhi có một kiến nghị.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu, ánh mắt của mọi người nhìn chằm chằm vào ta.

Ta bình tĩnh nói:

“Tả tướng quốc nói đúng, chuyện này Hưng vương đúng là không thoát khỏi hiềm nghi.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương biến sắc.

Hưng vương hét lớn:

“Long Dận Không, ngươi đã sớm muốn hại ta...”

Ta lạnh lùng nói:

“Nếu như không phải Hưng vương mời gánh hát tới, đám sát thủ này làm sao có thể lẻn vào được hoàng cung. Chỉ căn cứ vào điểm này mà nói, Hưng vương khó mà thoát tội được. Nhưng mà chỉ bằng vào lời nói của đám Ngự Lâm quân, cũng không cách nào chứng minh, Hưng vương có tâm mưu nghịch, đúng như lời Dực vương nói chỉ có tầng lớp chỉ huy của Ngự Lâm quân mới có thể bao che hung thủ phía sau, cố ý đổ tội lên đầu của Hưng vương.”

Sắc mặt Tả Trục Lưu ngưng trọng, hắn đã nhận ra ta muốn đổ tội lên đầu của Tả Đông Tường.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Ngươi nghĩ xem, làm cách nào mới có thể tra rõ chuyện này?”

Ta cung kính nói:

“Trương Trung Dương là mấu chốt của vấn đề, có tìm được người này, mới có khả năng biết ai ở đằng sau bày ra chuyện mưu nghịch.”

Tả Trục Lưu cười lạnh nói:

“Hiện giờ hắn đã cao chạy xa bay, nếu như không cách nào tra ra nơi ẩn trốn của hắn, thì chẳng phải là chuyện mưu ngịch vĩnh viễn không cách nào tra ra hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này sớm muộn gì cũng sẽ rõ ràng, nhưng mà trước khi làm sáng tỏ, có vài người phải chịu trách nhiệm chuyện hôm nay.”

Ánh mắt sắc bén của ta nhìn vào Hưng vương, thân hình hắn lập tức run rẩy.

Hâm Đức hoàng đế thở dài một tiếng nói:

“Ngươi thấy chuyện này nên xử trí thế nào?”

Ta bình tĩnh nói:

“Phía tây nam của Sở châu, có một tiểu trấn tên là Sở Cơ, nơi này đất đai cằn cỗi, hoang tàn vắng vẻ, chuyện thích khách Hưng vương tuyệt không thoát khỏi liên quan, nên tước đoạt tước vị của hắn đưa hắn tới Sở châu, coi như là nghiêm phạt. Sau này khi bắt được Trương Trung Dương, chúng ta mới xem xét trách nhiệm sau!”

Kỳ thực trong lòng ta cũng muốn đẩy Hưng vương vào chỗ chết, nhưng mà ta còn phải lo nghĩ tới cảm thụ của Dực vương và Sở Nhi, cho nên không thể làm như vậy.

Hưng vương cúi đầu xuống, trước tình thế này, có thể giữ được tính mạng đã là may mắn lắm rồi.

Hâm Đức hoàng đế gật đầu:

“Vậy chiếu theo lời ngươi nói mà làm đi!”

Kỳ thực ai nấy đều hiểu, chuyện này hoàn toàn là do Hưng vương gây nên, nhưng ta đã đưa ra biện pháp giải quyết, người khác cũng không dám đưa thêm dị nghị gì.

Ta lại nói:

https://thuviensach.vn

“Tả Đông Tường thân là thống lĩnh Ngự Lâm quân, lại bất lực trong quản lý thuộc hạ của mình, chứng minh hắn không có năng lực chỉ huy, nay bãi miễn chức thống lĩnh Ngự Lâm quân của hắn, chuyển thành phó thống lĩnh, sau này xem biểu hiện của hắn để tính xem có nên trọng dụng nữa hay không.”

Tả Trục Lưu tức giận tới mức sắc mặt trắng bệch, thế nhưng cũng không thể nói gì hơn.

Hâm Đức hoàng đế có chút uể oải nói:

“Trẫm mệt mỏi, mọi người giải tán đi!”

Đúng lúc này ở ngoài điện bỗng vang lên tiếng kêu khóc thê lương, Tĩnh Đức phi liều lĩnh xông lên điện, nói:

“Bệ hạ! Cầu xin người buông tha cho Dận Thao đi!”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Tiện nhân! Dám quấy nhiễu triều chính, người đâu, lôi ra đánh.”

Tĩnh Đức phi tóc tai bù xù đẩy hai gã thái giám ngăn cản nàng, quỳ rạp xuống bên người Hưng vương, nức nở nói:

“Bệ hạ, van cầu người đừng bắt Dận Thao phải lưu vong, Sở Cơ... là địa phận quản hạt của Dận Không, hắn... đã sớm có tâm mưu hại Dận Không, người đẩy Dận Thao tới đó, chẳng phải là đưa nó vào chỗ chết hay sao...”

Trong lòng ta thầm than, Tĩnh Đức phi này đúng là thành công thì không có, bại sự thì có thừa, lần này nàng ta tùy tiện xông vào trong triều, chẳng phải là có cớ để cho Hâm Đức hoàng đế truy cứu trách nhiệm hay sao, mình không tốt thì đã đành, lại còn liên lụy tới cả Dực vương.

Hâm Đức hoàng đế quả nhiên giận dữ nói:

https://thuviensach.vn

“Tiện nhân, ngươi không mà không đến làm loạn, thì ta đã quên mất, thằng súc sinh này dám làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như ngày hôm nay, tất cả là do ngươi không có cách dậy con, làm sao có thể để chúng phi tâm phục? Người đâu, kéo nàng ta tới Thục Đức cung, không có ý chỉ của ta, không cho phép nàng ta rời khỏi Thục Đức cung nửa bước!”

Dực Vương tiến lên phía trước nói:

“Bệ hạ...”

Hâm Đức hoàng đế cả giận nói:

“Muốn làm gì? Lâm gia các ngươi sủng ái con cháu, sinh kiêu ngạo, còn muốn uy hiếp trẫm phải không?”

Ta cuống quít hướng Dực Vương nháy mắt, ngăn cản hắn nói tiếp nói.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Dực Vương, tuổi của ngươi cũng đã cao, nếu như không có chuyện gì, thì ở nhà tu dưỡng, chuyện triều chính đừng có hỏi tới nữa!”

Hắn vỗ ghế một cái, hừ một tiếng, phất tay áo, xoay người rời đi.

Rời khỏi điện Thái Hòa, ta muốn tới gặp Dực vương đang chờ, nhưng mà lại bị Tả Trục Lưu tiến lên nói chuyện.

Tả Trục Lưu đã khôi phục lại sự trấn tĩnh thường ngày, mỉm cười nói:

“Thái tử điện hạ, có thể nói chuyện với ta không?”

Ta cười nói:

“Tả tướng quốc chắc là rõ mình đang làm gì đúng không?”

Tả Trục Lưu cười lạnh hai tiếng, nhẹ giọng thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cần phải trở về, có khi con gái ta đã ở nhà pha trà cho ta rồi cũng nên.”

Rõ ràng là hắn muốn ta thả con gái hắn ra.

Ta lạnh nhạt nói:

“Tả tướng quốc phúc khí tốt, con gái của ta mới hơn một tháng, chưa hết bú sữa mẹ, không biết nó bây giờ như thế nào rồi?”

Trong ánh mắt của ta hiện lên sát khí sắc bén.

Tả Trục Lưu ha hả cười nói:

“Chỉ mong là người nhà của chúng ta đều bình an vô sự.”

Hắn bước nhanh về phía xa xa.

Dực Vương là người cuối cùng bước ra khỏi điện Thái Hòa, ta bước lên nghênh đón, có chút hổ thẹn nói:

“Nhạc phụ!”

Dực Vương gật đầu, thấp giọng nói:

“Chúng ta trờ về rồi nói!"

Bước lên xe ngựa, Dực Vương rốt cục thở dài một tiếng.

Ta áy náy nói:

“Dận Không xin nhạc phụ thứ tội!”

Dực Vương nói:

https://thuviensach.vn

“Việc này không trách ngươi được, đó là do Dận Thao tự gieo gió gặt bão."

Hắn cười khổ nói:

“Không nghĩ tới phụ hoàng ngươi lại giả dối như vậy, mượn chuyện này đẩy ta ra khỏi chuyện triều chính."

Ta áy náy nói:

“Có lẽ nguyên nhân phụ hoàng nhằm vào người là do con."

Dực Vương cười lạnh nói:

“Hiện giờ bệ hạ đã không dám động tới ngươi, ta có được trọng dụng hay không cũng không quan trọng, chuyện đáng tiếc nhất là lần này không làm suy yếu được lực lượng của Tả Trục Lưu."

Ta cười nhạt nói:

“Thế lực trong triều của Tả Trục Lưu không phải một ngày là xây thành, muốn đối phó với hắn cũng không thể làm trong thời gian ngắn được.”

Dực Vương đồng cảm gật đầu, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một việc:

“Dận Không, Trương Trung Dương vẫn là một cái tai hoạ ngầm, nếu như tìm được hắn, việc Dận Thao mưu nghịch chẳng phải là bị bại lộ hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Nhạc phụ yên tâm, nếu như con đã đáp ứng đảm bảo tính mạng cho hoàng huynh, thì nhất định sẽ làm được. Sở Cơ tuy rằng cắn cỗi, thế nhưng ở trong phạm vi khống chế của con, hoàng huynh tới nơi đó, còn tự tại hơn ở Khang đô rất nhiều, về phần Trương Trung Dương, kiếp này hắn không cách nào xuất hiện mà tố cáo hoàng huynh được.”

https://thuviensach.vn

Dực Vương lúc này mới yên lòng.

Ta thấp giọng nói:

“Hai mươi ba Ngự Lâm quân tham gia chuyện mưu nghịch, quyết không thể để một người nào sống, sau một thời gian là chuyện này có thể trở lại bình thường.”

Dực Vương nói:

“Mong rằng thế cục của Đại Khang từ nay về sau sẽ ổn định lại.”

Ta cười nói:

“Không cỏ khả năng, Tả Trục Lưu tuyệt không cam lòng thất bại như vậy, sự kiện lần này chẳng có hại gì với thực lực của hắn, nhất định hắn sẽ tìm cách ngóc đầu trở lại.”

Dực Vương nói:

“Con có định lập tức đối phó với hắn không?”

Ta lắc đầu nói:

“Phụ hoàng sở dĩ lập con làm thái tử, cũng là bởi vì người đã nhìn rõ, Đại Khang không chịu nổi một lần bạo loạn nữa, nếu không thì quốc gia sẽ tứ phân ngũ liệt, hiện giờ không phải là thời cơ thích hợp để con xuất thủ đối phó Tả Trục Lưu.”

Dực Vương nói:

“Con có tính toán gì không?”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng đã chính mồm đồng ý đem chuyện ngoại giao cho con, trong một thời gian ngắn con sẽ mở rộng Tây cương.”

Dực Vương ngơ ngác, tràn ngập nghi ngờ nói:

“Với tình huống hiện giờ của Đại Khang vẫn còn có thể đi xâm lược hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Cho nên lúc này mới cần dùng trí, chuyện Bắc Hồ lần này đã khiến con hiểu được một đạo lý, nội trị có thể làm quốc gia mạnh mẽ, nhưng mà muốn trong một thời gian ngắn làm cho quốc khố trống rỗng đầy ắp, biện pháp tốt nhất chính là xâm lược!”

Dực Vương nói:

“Con có phải định thu lợi khi hai nước Yến, Hàn giao chiến?”

Ta thấp giọng nói:

“Đây có thể là cơ hội tốt nhất của con.”

Trở lại Bình vương phủ, Tiêu Tín và A Đông đã trở về, trên mặt mọi người đều có sự vui mừng, dù sao ta thành công chiếm được ngôi vị thái tử, cũng là một bước tiến lớn.

Ta gọi hai người tới thư phòng, Tiêu Tín nói trước:

“Khâu Dật Trần đã suất lĩnh những võ sĩ còn lại thành công rút ra ngoài, ngoại từ mấy người bị thương thì những người khác đều đã rời khỏi Khang Đô.”

Ta gật đầu:

https://thuviensach.vn

“Vậy đám đồng nam, đồng nữ đâu?”

Tiêu Tín nói:

“Bọn họ đã cẩn thận tra xét, năm trăm đồng nam đồng nữ này đều đã trên ba tuổi, không có tiểu quận chúa ở bên trong đó.”

Ta tức giận đấm một quyền lên bàn:

“Cái Lão Hồ Ly này!”

A Đông nói:

“Con gái của hắn hiện giờ vẫn bị chúng ta nhốt ở nông trang ngoài thành.”

Tiêu Tín nói:

“Chỉ cần Tả Ngọc Di ở trong tay của chúng ta, ta không lo lắng chúng không trả tiểu quận chúa lại.”

Ta lắc đầu nói:

“Ta hiện tại có chút hoài nghi, Mính Nhi không phải ở trong tay của Tả Trục Lưu.”

Tiêu Tín nói:

“Ý của điện hạ là, người bắt tiểu quận chúa là người khác?”

Ta gật đầu nói:

“Tả Trục Lưu có lẽ là mượn chuyện này làm loạn tâm ý của ta.”

A Đông nói:

https://thuviensach.vn

“Mặc kệ tiểu quận chúa có ở trong tay hắn hay không, ở trong tay chúng ta có Tả Ngọc Di, lão tặc này sớm muộn cũng phải thành thực.”

Ta cười lạnh nói:

“Tả Trục Lưu nếu quả thật bắt Mính Nhi, có lẽ hắn sẽ mang tới trao đổi với chúng ta, thế nhưng Mính Nhi không ở trong tay hắn hắn sẽ không bao giờ chủ động cầu hòa, hắn muốn tạo thành một loại giả tưởng, làm cho chúng ta tin tưởng Mính Nhi ở trong tay chúng, chỉ có như vậy, chúng mới đảm bảo được an toàn cho Tả Ngọc Di.”

https://thuviensach.vn

Chương 134: Lửa Giận

Bóng đêm thâm trầm, ta cùng với Tiêu Tín, Dực Hổ đi theo địa đạo tới nông trang ngoài thành, lần này ta tới đây muc đích chủ yếu là hỏi thăm Khâu Dật Trần bị thương.

Thương thế của Khâu Dật Trần nghiêm trọng hơn ta tưởng, hắn bị tên bắn thủng phổi trái, đùi phải có hai vết đao cực sâu.

Mũi tên đã được lấy ra, Khâu Dật Trần sắc mặt tái nhợt nằm ở trên giường, hô hấp có vẻ vô cùng yếu ớt.

Thấy tiếng bước chân của ta, hắn mở mắt, cố gắng muốn ngồi xuống, ta cuống quít xông lên phía trước, đỡ lấy bả vai hắn nói:

“Khâu đại ca, huynh nằm xuống nghỉ ngơi cho tốt.”

Khâu Dật Trần vô lực nằm xuống, cổ họng giật giật nhưng không cách nào nói ra thành lời, ta móc một cái bình ngọc đặt lên bàn, bên trong chính là Kim Sang Dược mà Tuệ Kiều chỉ chuẩn bị riêng cho ta.

Khi ta nhìn sang chỗ Khâu Dật Trần, thì hắn đã hôn mê.

Ta buồn bã lắc đầu, thương thế Khâu Dật Trần nghiêm trọng như vậy, ta làm sao giao phó với Tử Ngưng đây?

Đi ra phòng ngoài, Dực Hổ đi theo ta, thấp giọng nói:

“Là Tả Đông Tường bắn bị thương Khâu đại ca.”

https://thuviensach.vn

Ta lạnh lùng nói:

“Sẽ có một ngày ta sẽ bắt tên hỗn trướng Tả Đông Tường trả nợ máu.”

Dực Hổ nói:

“Tỷ phu, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, thương thế của Khâu đại ca thực sự quá mức nghiêm trọng, chúng ta phải nhanh chóng tìm đại phu mới được.”

Ta gật đầu, đại phu trong vương phủ đã bó tay với thương thế của Khâu Dật Trần, ta bỗng nhiên nghĩ đến một người, Đại Khang ngự y Chu Độ Hàn, y thuật tinh thâm, nếu như có thể mời hắn tới đây, thương thế của Khâu Dật Trần sẽ có chuyển biến tốt.

Tiêu Tín từ chỗ guồng nước đi tới, hắn mỉm cười nói:

“Con gái của Tả Trục Lưu không ngừng nhục mạ chủ nhân, đã bị thuộc hạ nhét giẻ vào mồm rồi.”

Ta nhịn không được nở nụ cười:

“Nàng sao biết được người đứng sau là ai? Xem ra Tả Ngọc Di này đúng là có chút đầu óc.”

Ta hướng Tiêu Tín nói:

“Ngươi mang theo hai gã thủ hạ tới uy hiếp nàng một chút, cho nàng nếm thử chút lợi hại, để nha đầu điêu ngoa này biết thế nào là vị đắng.”

Tiêu Tín gật đầu cười nói:

“Điện hạ yên tâm, thuộc hạ nhất định làm tốt chuyện này.”

Ta dặn dò:

https://thuviensach.vn

“Tả Ngọc Di kia có vài phần tư sắc, ngươi nghiêm lệnh dặn bọn võ sĩ, đừng có làm chuyện gì xấu.”

Tiêu Tín nói:

“Thuộc hạ biết.”

Trở lại Vương Phủ, ta thấy trong phòng khách sáng đèn, thỉnh thoảng lại có tiếng cười, ta nhận ra một người trong đó chính là Sở nhi, còn giọng nam kia có chút xa lạ, là ai đêm hôm như vậy tới chơi?

Mang theo đầy bụng nghi ngờ đi tới phòng khách, ta thấy Sở nhi đang trò chuyện với một nho sinh áo lam, nho sinh này chính là người mà chúng ta gặp ở Cầu Tử thụ (Cây cầu con), Viên Thiên Trì.

Sở nhi thấy ta vào, mỉm cười đứng lên nói:

“Điện hạ, Viên tiên sinh đã ở đây chờ lâu rồi.”

Cho dù Viên Thiên Trì không tới tìm ta, ta cũng phải nghĩ biện pháp tìm hắn, người này lúc trước đã nói dối là Mính Nhi ở trong đám đồng nam, đồng nữ, không biết lần này hắn tới đây có mục đích gì.

Ta ngồi xuống đối diện với Viên Thiên Trì, mỉm cười nói:

“Viên tiên sinh lần này tới đây có gì chỉ giáo?”

Viên Thiên Trì cười nói:

“Viên mỗ lần này đến đây là được người nhờ vả!”

Hai mi của ta khẽ nhúc nhích, không biết là người nào nhờ vả Viên Thiên Trì?

Viên Thiên Trì nói:

https://thuviensach.vn

“Có người bảo ta nói với công tử, tiểu quận chúa và Khúc cô nương không sao.”

Ta bỗng nhiên nhìn thẳng vào Viên Thiên Trì nói:

“Là ai bảo ngươi tới đưa tin?”

Viên Thiên Trì biểu tình vô cùng bình tĩnh, chậm rãi đặt chén trà trong tay xuống, nói:

“Người đó không cho ta nói, Viên mỗ từ trước tới nay coi trọng hứa hẹn, nên sẽ không nói.”

Ta chân thành tha thiết nói:

“Viên tiên sinh, nữ nhi của ta còn đang trong tã lót, mẫu thân của nó ngày đêm đều lấy nước mắt rửa mặt, thê thảm qua ngày. Kính xin tiên sinh nói cho ta biết tin tức của nó.”

Viên Thiên Trì nói:

“Thái tử điện hạ, người đó nói cho ta biết, tiểu quận chúa và Khúc cô nương không có việc gì, điện hạ không cần lo lắng, không bao lâu nữa, gia đình các người có thể đoàn tụ.”

Ta thấp giọng nói:

“Người nhờ vả tiên sinh có phải là Thải Tuyết hay không?”

Viên Thiên Trì cười nhạt nói:

“Ta không bao giờ nói.”

Ta yên lặng gật đầu, không tiếp tục hỏi nữa.

Viên Thiên Trì nói:

https://thuviensach.vn

“Viên mỗ lần này đến đây, còn để nhắc nhở điện hạ một việc.”

Ta nhiều hứng thú nói:

“Viên tiên sinh nói nghe một chút.”

Viên Thiên Trì nói:

“Năm trăm đồng nam đồng nữ bị cứu ra, lò luyện đan đã sập, hơn mười tên phương sĩ cũng bị bách tính giết chết, nhưng mà chuyện này vẫn chưa kết thúc. Hâm Đức hoàng đế vẫn sẽ tìm phương sĩ khác tới luyện đan cầu dược, điện hạ có nghĩ biện pháp trừ tận gốc chuyện này hay chưa?”

Ta lắc đầu, chuyện này ta vẫn còn đang suy nghĩ. Viên Thiên Trì nói không sai, Hâm Đức hoàng đế tuyệt đối sẽ không bởi vì... chuyện này mà từ bỏ ý niệm chế thuốc tiên trong đầu, có lẽ là hắn sẽ làm lại một lần nữa.

Viên Thiên Trì nói:

“Hâm Đức hoàng đế sở dĩ có hôn hiêu như vậy, nguyên nhân cũng là vì có quan hệ với đám phương sĩ bên mình, chi bằng điện hạ hãy nghĩ biện pháp, làm cho hắn xa tiểu nhân gần quân tử... không để cho Tả Trục Lưu có cơ hội nữa.”

Ta mỉm cười nói:

“Viên tiên sinh nếu nói như vậy, trong lòng đã sớm có biện pháp, Dận Không xin chăm chú lắng nghe.”

Viên Thiên Trì nói:

“Viên mỗ bất tài, đối với dưỡng sinh thuật cũng có chút tâm đắc, câu này tuy rằng có chút không khiêm tốn, nhưng ta còn giỏi hơn phương sĩ bên người của Hâm Đức hoàng đế rất nhiều.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Viên tiên sinh muốn giúp ta?”

Viên Thiên Trì lắc đầu nói:

“Cũng không phải ta muốn giúp điện hạ, mà có người bảo ta giúp điện hạ.”

Ta cười nhạt nói:

“Ta sao có thể biết Viên tiên sinh có gạt ta hay không?”

Viên Thiên Trì nói:

“Ánh mắt của thái tử điện hạ nói cho ta biết, điện hạ nhất định sẽ đem ta tới trình diện Hâm Đức hoàng đế.”

Ta ha hả cười nói:

“Trong thiên hạ có rất ít người tự tin hơn ta, Viên tiên sinh là một trong số đó.”

Viên Thiên Trì nói:

“Nếu như điểm này ta không tự tin, thì sao thái tử điện hạ có thể yên tâm cho ta đi luyện đan dược cho Hâm Đức hoàng đế?”

Ta tuy rằng vô pháp chứng minh, thế nhưng trong lòng cũng tin lần này Viên Thiên Trì tới đây là có quan hệ với Thải Tuyết, trên người Thải Tuyết có bí mật gì, vì sao nàng lại không nói với ta chứ?

Viên Thiên Trì học thức uyên bác, rất xa vượt ra khỏi tưởng tượng của ta, trong suốt buổi sáng, hắn với Hâm Đức hoàng đế bàn luận chuyện dưỡng sinh.

https://thuviensach.vn

Tâm tình của Hâm Đức hoàng đế vốn rất kém, nhưng nói chuyện với Viên Thiên Trì lại trở nên thoải mái hơn rất nhiều, thỉnh thoảng hắn cười lên ha hả, làm cho một thái tử như ta chỉ biết ngồi trơ một bên.

Ta nhân cơ hội này tới ngự y phòng tìm Chu Độ Hàn, đến ngự y phòng, Chu Độ Hàn cũng vừa mới hạ cái hòm thuốc xuống, thấy ta, cung kính nói:

“Vi thần tham kiến thái tử điện hạ.”

Ta cười nói:

“Chu thái y không cần khách khí với ta như thế.”

Chu Độ Hàn nói:

“Thái tử đến tìm vi thần là có chuyên gì?”

Ta mỉm cười nói:

“Thủ hạ của ta có người bị bệnh, cho nên ta tới tìm Chu tiên sinh tới trị liệu giúp hắn, không biết tiên sinh có thời gian hay không?”

Chu Độ Hàn nói:

“Thái tử nếu như đã phân phó, vi thần nhất định sẽ tận sức, nhưng mà... vi thần còn phải giúp Trân phi bốc thuốc.”

Ta ngơ ngác, bật thốt lên nói:

“Trân Phi nương nương làm sao vậy?”

Lúc này ta mới nhớ tới, ngày chúc thọ của Hâm Đức hoàng đế, Trân phi không xuất hiện, hóa ra là nàng bị bệnh.

Chu Độ Hàn nói:

https://thuviensach.vn

“Trân Phi nương nương chỉ bị cảm nhiễm phong hàn, vốn bệnh tình không nghiêm trọng, thế nhưng do tâm tình không tốt, bệnh tình không cách nào khỏi được.”

Trong lòng ta buồn bã, sở dĩ Trân phi như vậy có lẽ là do ta, nhưng mà hoàng cung này là của Hâm Đức hoàng đế, ta sao có thể gặp nàng được?

Chu Độ Hàn nỏi:

“Không bằng như vậy, đêm nay vi thần tới vương phủ một chuyến.”

Ta gật đầu nói:

“Như vậy rất tốt.”

Nhưng mà trong lòng ta buồn bã tới cực điểm.

Trở lại Dưỡng Tâm Điện, Viên Thiên Trì vẫn đang cao đàm khoát luận cùng Hâm Đức hoàng đế, ta vốn định cáo từ, nhưng Hâm Đức hoàng đế lại gọi ta lại, nói:

“Dận Không, ngươi tới đây ngồi nghe một chút, kiến giải của Viên tiên sinh đúng là tuyệt diệu vô cùng.”

Từ khi hắn có định ước với ta, thái độ của hắn đối với ta cũng tốt hơn trước.

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Đây chẳng qua chỉ là thứ tốt với ngươi, ta có hứng thú gì.”

Nhưng mà ta vẫn khiêm cung ngồi một bên.

Viên Thiên Trì mỉm cười, tiếp tục nói về những câu chuyện hư vô.

https://thuviensach.vn

Ta cố gắng chăm chú lắng nghe, nhưng không hiểu được tại sao Hâm Đức hoàng đế lại có hứng thú vào những chuyện này.

Kể ra cũng phải công nhận, Viên Thiên Trì nói sinh động hấp dẫn như thật, dẫn chứng phong phú, giống như là tự mình chứng kiến chuyện này.

Điều này làm cho những người sắp chết, cầu mong tiên đan càng hứng thú, không biết là khi ta già, có giống như Hâm Đức hoàng đế không nữa?

Bên ngoài truyền tới tiếng động lớn, ta không khỏi ngơ ngác, việc náo động của hoàng cung hôm nay mới bình thường lại được, chẳng biết là có chuyện gì phát sinh đây.

Lúc này tiểu thái giám Lạc Mịch chạy vào. thở dốc nói:

“Khởi bẩm... Bệ hạ... việc lớn không tốt... Thanh Nguyệt cung bỗng nhiên bốc cháy...”

Ta bỗng nhiên đứng dậy, giận dữ hét:

“Ngươi nói cái gì?”

Không đợi Lạc Mịch nói xong, ta đã chạy tới chỗ Thanh Nguyệt cung, nơi đó là nơi ta lớn lên, linh vị của mẫu thân ta vẫn ở nơi đó, đối với ta mà nói Thanh Nguyệt cung có ý nghĩa không bình thường.

Khi ta chạy tới Thanh Nguyệt cung, lửa đã bị ngăn chặn, hơn mười tiểu thái giám đang mang theo thùng nước dập lửa.

Ta một cước đá văng cửa cung vọt vào, thế lửa tuy rằng đã yếu đi, nhưng bên trong khói bốc lên cuồn cuộn, ta không cách nào mở được mắt, chỉ còn cách dựa theo trí nhớ, đi tới trước nơi đặt linh vị của mẫu thân.

Nhưng nơi đó hiện giờ chỉ còn lại một đống tro tàn, ta giận dữ tới mức thân hình run rẩy, ngửa đầu hét lớn một tiếng điên cuồng.

https://thuviensach.vn

Có một tiểu thái giám chạy vào nắm tới cánh tay ta, ta giận dữ hét:

“Đồ hỗn trướng, là ai đốt lửa?”

Tiểu thái giám kia sợ hãi ngay không nói lên lời, trên mặt không còn chút máu nào.

Từ xa truyền tới những tiếng cười điên cuồng:

“Long Dận Không! Lửa là do ta đốt, ta sẽ thiêu chết con tiện nhân kia... Ta muốn khi ả chết rồi cũng không được bình an... Ha ha... Ha ha a...”

Tĩnh Đức phi hét lên, hai gã thái giám chạy tới chỗ Thục Đức cung của nàng.

Ta bị lửa giận thiêu đốt phóng tới, hai gã thái giám che trước người của nàng, quỳ rạp xuống đất nói:

“Thái tử điện hạ... Nương nương không phải cố ý...”

Tĩnh Đức phi cười nói:

“Ai nói ta không cố ý... là ta cố ý đấy... Ngươi làm hại ta mẹ con không thể gặp nhau, ta cũng làm cho ngươi phải thống khổ...”

Ta nắm chặt song quyền, thống khổ giống như bị độc xà cắn trúng tim, ta thương cảm cho mẫu thân của mình, đã mất nhiều năm rồi vẫn còn bị con tiện nhân này gây sự.

“Cút ngay!”

Ta gầm lên một tiếng, hai mắt tỏa ra sát khí thấu xương, không ai có thể vũ nhục mẫu thân ta, ta sẽ khiến cho người đó chịu thống khổ gấp trăm ngàn lần.

https://thuviensach.vn

Tĩnh Đức phi bị ánh mắt của ta hù dọa, nàng có chút kinh khủng lui về phía sau:

“Ngươi... Ngươi muốn làm cái gì...”

Ta một cước đá văng tiểu thái giám trước mặt đi tới, cắn răng nghiến lợi nói:

“Hôm nay ta sẽ giết con tiện nhân này!”

“Thái tử điện hạ!”

Một thanh âm quen thuộc vang lên ở phía sau ta, ta xoay người nhìn lại, thấy giữa đám phi Tần có một bóng người được Ngọc Tỏa đỡ, chính là Trân phi, người mà ta lúc nào cũng tưởng nhớ.

Nàng gọi câu này, làm cho sát ý của ta giảm đi, ta dần dần lấy lại bình tĩnh, ta đã là Đại Khang thái tử, không còn là Tam Thập Nhất hoàng tử của ngày xưa nữa.

Đối phó Tĩnh Đức phi có rất nhiêu phương pháp, vì sao ta phải chọn phương pháp ngu xuẩn này?

Ta chậm rãi đi tới trước mặt của Tĩnh Đức phi, dùng thanh âm chỉ có hai người mới nghe thấy, nói:

“Ta thề rằng, ta sẽ cho các con của ngươi chết không được chết yên lành!”

Trong đôi mắt của Tĩnh Đức phi hiện lên sự sợ hãi tới cực điểm, lúc này nàng ta mới hối hận thì đã muộn rồi.

Mọi người thấy ta bỏ qua cho Tĩnh Đức phi, thì bắt đầu tản đi. Thanh Nguyệt cung bị hủy, ta buồn bã không muốn ở lại, đám tiểu thái giám xung quanh thấy ta tâm tình không tốt, giận cho đánh mèo, nên trốn ra rất xa.

https://thuviensach.vn

Ngọc Tỏa đỡ Trân Phi đi tới chỗ ta, ta thấp giọng nói:

“Nàng có khỏe không?”

Trong đôi mắt của Trân phi tỏa ra tình ý triền miên, khi nàng đi qua chỗ ta, thấp giọng nói:

“Thiếp vẫn luôn nhớ tới chàng...”

Thân hình ta đứng lặng, khi ta ý thức được thì bóng hình của Trân phi đã đi xa rồi.

Trải qua trường hỏa hoạn, Thanh Nguyệt cung lại càng trở nên thê lương, những bức tường đã bị đốt cháy đen, cỏ khô đã bị cháy trụi, thỉnh thoảng một số nơi còn bốc lên khói xanh.

Ta buồn bã ngồi trên ghế đá, nhớ lại những kỷ niệm ngày xưa ta và mẫu thân sinh sống, viền mắt ta đã ươn ướt.

Trời đột nhiên đổ hoa tuyết, máu của ta giống như bị hơi lạnh làm cho đông cứng lại, mặt đất đen xì vốn bị phủ trắng, nhưng ta chẳng cảm nhận được gì.

Một chiếc ô che trên đầu ta, Sở nhi thở dài một tiếng.

Cuối cùng ta cũng trở về với hiện thực, Sở nhi yêu thương phủi tuyết cho ta, ôn nhu nói:

“Huynh đã thành môt người tuyết rồi.”

Ta nở nụ cười cứng ngắc, cố sức giãn gân cốt một chút, những tiếng lách cách thanh thúy vang lên.

Sở nhi nói:

https://thuviensach.vn

“Muội không ngờ cô mẫu lại làm ra chuyện thế này...”

Ta lắc đầu nói:

“Bỏ đi, nàng ta cũng chỉ nhất thời hồ đồ, chuyện này ta sẽ không truy cứu.”

Sở nhi rơi nước mắt, dịu dàng nói:

“Đều là muội không tốt, phải để huynh chịu nhiều ủy khuất như vậy.”

Ta cầm bàn tay của Sở nhi, nhẹ giọng nói:

“Nha đầu ngốc, chuyện này có quan hệ gì với muội?”

Khuôn mặt Sở nhi áp vào hai bàn tay ta, nước mắt cứ thi nhau tuôn rơi.

Tiểu thái giám Lạc Mịch cầm đèn lồng đi tới, cung kính nói:

“Thái tử điện hạ, nô tài đã chuẩn bị một gian phòng ở Nghi Trữ cung cho người và vương phi, người muốn ở lại hoàng cung nghỉ, hay là hồi vương phủ.”

Ta gật đầu nói:

“Ngươi đi đi, ta muốn ở chỗ này một lát.”

Lạc Mịch nói:

“Vậy nô tài chuẩn bị xe ngựa cho điện hạ.”

Ta cầm bàn tay nhỏ nhắn của Sở nhi, đi vào trong cung điện bị cháy đen, thâm tình nói:

“Lúc ta còn nhỏ, ta từng sống ở đây, mẫu thân ta đã dạy ta đọc sách viết chữ.”

https://thuviensach.vn

Sở nhi kéo bàn tay của ta, từng nhành cây ngọn cỏ nơi đây ta cũng nhớ, thậm chí ta còn có thể kể vanh vách từng chuyện cũ, sự yêu thương và những lời giáo huấn của mẫu thân ta vẫn phảng phất ở bên ta.

Khi ta và Sở nhi trở lại vương phủ, Chu Độ Hàn đã đến đây đợi rất lâu, không có ta cho phép, người khác không dám dẫn hắn đi gặp Khâu Dật Trần.

Ta áy náy nói:

“Đã khiến Chu tiên sinh đợi lâu.”

Chu Độ Hàn mỉm cười nói:

“Thái tử không cần khách khí, vi thần cũng chỉ vừa mới đến.”

Ta gật đầu nói:

“Chu tiên sinh, Dận Không sợ rằng phải ủy khuất người một chút rồi.”

Chu Độ Hàn nói:

“Thái tử xin cứ tự nhiên.”

Ta tự mình dùng vải đen bịt mắt của Chu Độ Hàn, nhẹ giọng nói:

“Những chuyện Chu tiên sinh thấy đêm nay, ta hi vọng tiên sinh có thể quên tất cả.”

Chu Độ Hàn mỉm cười nói:

“Chu mỗ ở trong cung làm nghề y nhiều năm, cái quy củ đó ta hiểu, thái tử không cần lo lắng.”

Ta thưởng thức gật đầu, bảo Đường Muội dẫn hắn ra ngoài thành.

https://thuviensach.vn

Sở Nhi nhìn theo bóng lưng Chu Độ Hàn, nhẹ giọng nói:

“Người này có thể tin được hay không?”

“Chu Độ Hàn là người ngay thẳng, am hiểu sâu sắc cách xử sự trong cung, chắc là không có vấn đề. Hơn nữa hai mắt hắn bị bịt, ngoài trời lại mưa tuyết không thể nào nhận ra vị trí được.”

Sở Nhi như trút được gánh nặng thở phào một cái, lại nói:

“Dận Không, huynh định khi nào trở lại Tuyên Thành?”

Ta thấp giọng nói:

“Thế cục Khang đô vẫn chưa ổn định, hiện giờ rời đi vẫn còn hơi sớm. Ta muốn ở lại chỗ này chừng nửa tháng nữa...”

Ta dừng lại một chút rồi nói:

“Trong khoảng thời gian này, ta muốn lập một cái linh đường cho mẫu thân ở trong vương phủ, đồng thời thuê thợ tới sửa chữa lại Thanh Nguyệt cung một chút.”

Sở nhi đương nhiên hiểu tình cảm của ta dành cho mẫu thân, khẽ gật đầu nói:

“Nương nương ở dưới suối vàng có biết, nhất định sẽ hiểu được hiếu tâm của huynh.”

Sáng sớm hôm sau, ta và Sở nhi cùng nhau tới hoàng lăng tế tổ, đội ngũ đi về hướng đông của Khang đô chừng hai mươi dặm là tới hoàng lăng.

Hoàng lăng có tới mười một tòa, bao gồm toàn bộ những quốc quân của Đại Khang, có hai thái tử tráng niên mất sớm, sau khi họ chết cũng được an bài trong hoàng lăng.

https://thuviensach.vn

Ta bái tế các vị tiên hoàng trong hoàng lăng, sau đó lạp một thiên minh chí, khắc lên một tấm bia đá, chứng thực ta đã là thái tử.

Đại Khang khai quốc hoàng đế Thác Đế về già xuất gia, di thể của người không được an bài trong hoàng lăng, lăng mộ của người trong này chỉ chôn di vật và quần áo. Sau khi bái tế xong, ta và Sở Nhi đi tới trước lăng mộ của thái tử Long Dận Cơ.

Ta quét tuyết đọng trên mộ, chuẩn bị tế phẩm, cung kính đặt ở trước lăng, sau đó ta trịnh trọng quỳ xuống. Sở Nhi không biết vì sao ta lại tôn kính vị hoàng huynh đã mất này như vậy, nhưng mà cũng quỳ xuống theo ta.

Ta cung kính đi bái lạy chín lễ, trong lòng thầm nói:

“Phụ vương, hài nhi tới thăm người, chí hướng ngày xưa người chưa hoàn thành, hài nhi sẽ tiếp tục.”

Ta nhẹ nhàng vuốt ve bình ngọc, bên trong đó đặt tro cốt của mẫu thân ta, hai người ở trên trời có linh, cũng có thể cảm thụ được sự tồn tại của nhau.

Nước mắt dọc theo hai gò má của ta chảy xuống, chỉ có ở trước mộ phụ thân, ta mới biết mình không cách nào khống chế được tình cảm trong lòng mình.

Ta rót một chén rượu, rải trên mặt tuyết trước mộ phần, sẽ có một ngày, ta sẽ an táng hài cốt phụ thân và mẫu thân chung một chỗ.

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Đây chính là nơi mai táng thái tử trước kia hay sao?”

Ta gật đầu nói:

“Thái tử là người trong lòng ta tôn kính nhất!”

https://thuviensach.vn

Trước thái tử lăng có một tấm bia đá, không có chữ nào cả, cuộc đời của phụ thân ta vẫn chưa leo lên được đế vị, cho nên người không có tư cách được khắc chữ.

Trên bia đá chỉ có hai chữ bị mưa gió làm mờ, ta phải vất vả lắm mới nhận ra, trên đó có khắc hai chữ "Thu Ngô".

Ta không hiểu được hàm nghĩa chân chính của hai từ này, trời thu cây ngô đồng, chẳng nhẽ là nơi đính ước của mẫu thân và phụ thân?

Ta cẩn thận dọn dẹp cỏ dại, cho tới hoàng hôn ta và Sở nhi mới rời đi.

Trải qua lần phong ba này, ta thành công loại bỏ thế lực của Hưng vương và Tĩnh Đức phi, còn Tả Trục Lưu chỉ bị đả kích nho nhỏ.

Tả Đông Tường mặc dù bị cách chức thống lĩnh Ngự Lâm quân, người nhậm chức thống lĩnh Ngự Lâm quân là Tần Tứ Quý, là một trong những tướng lĩnh mà Dực vương khéo đề bạt.

Tả Đông Tường tuy rằng bị hạ xuống làm Phó thống lĩnh Long Tương Quân, nhưng thực tế hắn vẫn nắm quyền điều khiển Long tương quân, nếu như muốn ép hắn thêm một bước, thì phải cần cơ hội khác.

Sau khi giam giữ Tả Ngọc Di được bảy hôm, ta bảo Đường Muội thả nàng ta ra, giết nàng chẳng có ý nghĩa gì cả, huống chi ta cũng không muốn đẩy Tả Trục Lưu vào tuyệt cảnh quá sớm, việc này chỉ làm cho hắn không tiếc tất cả đối phó ta mà thôi.

Sau khi biết chuyện Thanh Nguyệt cung bị đốt, Hâm Đức hoàng đế đã cho di chuyển Tĩnh Đức phi đi nơi khác, có lẽ là nhớ tới tình nghĩa phu thê, hắn không trách cứ Tĩnh Đức phi gì cả, chỉ bảo thợ sửa chữa Thanh Nguyệt cung, coi như là một sự bồi thường với ta.

https://thuviensach.vn

Sở nhi và Dực Vương cũng biết Thanh Nguyệt cung ở có địa vị tương đối trọng yếu trong lòng ta, nên có cảm giác áy náy vô cùng, bề ngoài ta bảo là không tiếp tục truy cứu, nhưng trong lòng đã quyết định, nhất định phải làm cho Tĩnh Đức phi trả giá gấp bội.

“Tỷ phu!”

Dực Hổ hớn hở cầm một cái bái thiếp đi đến.

Dực Hổ nói:

“Lạc Mịch công công ở ngoài cửa xin đợi, tỷ phu có muốn gặp hắn hay không?”

Ta gật đầu nói:

“Bảo hắn vào đi.”

Lạc Mịch cười tủm tỉm đi đến, quỳ xuống nói:

“Nô tài Lạc Mịch tham kiến thái tử thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế!”

Ta nhíu mày, ta ghét nhất chính là lễ tiết rườm rà, khoát tay áo nói:

“Đứng lên đi, có chuyện gì mau nói.”

Đã là thái giám thì ai chẳng giỏi quan sát sắc mặt người khác, Lạc Mịch nhìn thấy ta không có giận dữ, mỉm cười nói:

“Nô tài lần này tới, là muốn thông báo cho thái tử, Thanh Nguyệt cung đã sửa chữa như mới, khi nào thái tử rảnh rỗi hãy di giá tới đó xem.”

Ta lộ ra mỉm cười:

“Được rồi ta với ngươi đi vào cung xem.”

https://thuviensach.vn

Ta vốn định gọi Sở nhi cùng đi, nhưng mà không ngờ là Sở Nhi vẫn còn chưa dậy, chuyện này trước kia chưa bao giờ xảy ra, ta đi tới trước giường, vỗ nhẹ vai Sở Nhi, Sở Nhi mở đôi mắt đẹp, thở phào nhẹ nhõm nói:

“Sao muội vẫn còn ngủ được nhỉ?”

Ta cười nói:

“Có lẽ là do mấy hôm nay quá mệt mỏi, bên ngoài mặt trời đã lên cao rồi, nếu như còn không dậy, sẽ bị đánh vào mông.”

Sở nhi gắt giọng:

“Huynh lại nói bậy!”

Nàng lười biếng đứng dậy, lại ngáp một cái, vẫn có vẻ mệt mỏi như cũ, ta đột nhiên nghĩ tới một chuyện, ôm vai nàng nói:

“Không phải là muội có rồi đấy chứ?”

Sở Nhi khuôn mặt ửng hồng nói:

“Đừng vội nói bậy...”

Nhưng mà nàng lập tức giảm thanh âm, nhẹ giọng nói:

“Nhưng mà... tháng này chuyện đó của muội còn chưa có tới...”

Nói xong nàng mắc cỡ nhào vào lòng của ta, ta kinh hỉ vô cùng, kích động nói:

“Xem ra đi Cầu Tử thụ quả nhiên linh nghiệm.”

Sở Nhi nhẹ giọng nói:

“Vẫn còn chưa biết chính xác mà…”

https://thuviensach.vn

Ta ha hả cười nói:

“Ta đang muốn vào cung, sẽ mời Chu thái y tới, nhờ ông ta bắt mạch, chẳng phải là biết rõ hay sao?”

Sở nhi e thẹn, khẽ gật đầu, lại dặn dò:

“Chuyện này ngàn vạn lần đừng nói cho người khác biết, muội sợ không phải.”

Sở nhi chờ mong đứa con này lâu lắm rồi, cho nên tâm tình lúc này vô cùng khẩn trương.

Ta cười nói:

“Muội yên tâm, trước khi Chu thái y bắt mạch, ta sẽ không nói cho ai biết.”

Đúng là người gặp việc vui thì tinh thần sẽ thoải mái, Sở nhi mang tin vui tới cho ta, làm cho những chuyện không hài lòng trong mấy ngày của ta tan biến, ta lại ôn nhu an ủi Sở Nhi một phen sau đó mới theo Lạc Mịch vào hoàng cung.

Đi ra ngoài vương phủ, vẫn thấy Dực Hổ hớn hở, có bái thiếp đưa tới, cũng có lễ vật, người xếp hàng ở trước vương phủ dài dằng dặc.

Ta nhịn không được cười khổ lắc đầu, nhớ tới khi ta còn là Tam Thập Nhất hoàng tử thì đâu có cảnh tượng như thế này.

Thấy ta xuất hiện, Dực Hổ tiến lên đón, mỉm cười nói:

“Tỷ phu, theo như ý của huynh, đệ đã đem bái thiếp và lễ vật trả lại, nhưng người này đi, người kia đến, đệ làm không hết.”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Đệ cứ dựa theo tên của người viết trên bái thiếp mà trả lại.”

Dực Hổ gãi gãi đầu nói:

“Như vậy sợ rằng một tháng cũng không xong.”

Ta nhíu mày, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, thấp giọng nói:

“Nếu như vậy, đệ đem toàn bộ người tặng lễ lưu lại, hẹn họ hai ngày sau tới, lúc đó sẽ trả lại tặng lễ cho họ.”

Dực Hổ cười nói:

“Vẫn là tỷ phu có biện pháp, đệ lập tức đi làm!”

https://thuviensach.vn

Chương 135: Mạnh Yếu

Dưới sự sửa chữa của thợ, Thanh Nguyệt cung đã khôi phục hình dáng ban đầu, nếu như không phải trên mặt đất vẫn còn mấy chỗ bị cháy đen, thì chẳng thể nhận ra ở đây đã từng phát sinh chuyện gì.

Lạc Mịch ở phía sau mỉm cười nói:

"Thái tử điện hạ, nơi đây và trước kia không có gì khác biệt cả."

Ta thản nhiên lắc đầu nói:

"Ta không biết nơi này."

Lạc Mịch đương nhiên không hiểu ý của ta, nghi hoặc nói:

"Thế nhưng nơi đây không có gì thay đổi cả..."

Ta chậm rãi đi tản bộ, linh đường của mẫu thân không còn ở đây, chỗ này đối với ta không còn gì đáng lưu luyến cả, hiện giờ Thanh Nguyệt cung chẳng khác gì một cung điện bình thường, cho dù có sửa chữa khéo léo tới mấy, vị trí của nó đã không còn tồn tại ở trong lòng ta nữa.

Đồng thời được sửa chữa với Thanh Nguyệt cung còn có đan phòng bị loạn dân phá hủy trong ngày chúc thọ, nhưng mà Thanh Nguyệt cung phục hồi nguyên dạng, còn đan phòng là xây mới.

Ta định tìm ngự y Chu Độ Hàn, cho nên khi đi qua đan phòng mới giật mình phát hiện sự thay đổi của nó, tường của đan phòng đã hoàn thành,

https://thuviensach.vn

thanh đồng lô đỉnh trước kia bị đổ đã được dựng lại, lô đỉnh đặt ở phía chính tây, bên cạnh nó còn có một toàn nhà to lớn đã dựng được mô hình.

Ta đơn giản tính toán một chút, đan phòng này có bảy tầng, cũng chưa phải là kiến trúc cao nhất hoàng cung, hiện giờ nó toàn là dàn giáo, không nhận ra được phong cách kiến trúc cụ thể của nó.

Ta ngửa đầu nhìn lại, thấy có một người đứng trên tầng bảy, mim cười nhìn ta, hóa ra là người chủ động xin được luyện đan cho Hâm Đức hoàng đế Viên Thiên Trì.

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Thái tử điện hạ nếu đã tò mò, tại sao không lên đây nhìn?”

Ta đi dọc theo cầu thang gỗ lên lầu cao, đan phòng toàn là dàn giáo, ngửa đầu là thấy bầu trời, bước lên cao mà nhìn xuống dưới, trong lòng ta có chút sợ hãi nên hít một hơi, đi chậm lại.

Khi lên tới tầng bảy, ta thấy Viên Thiên Trì đứng ở một tấm ván gỗ nhô ra của một góc, phía trước là cái lan can chưa hoàn thành.

Ta tuy rằng gan không nhỏ, nhưng cũng không dám đứng như vậy, nên không dám bước về phía trước.

Viên Thiên Trì cười noi:

“Thái tử không cần lo lắng, cái tiểu lâu này kết cấu tương đối chắc chắn, nên sẽ không thể nào sụp đổ được.”

Ta cười nhạt, cúi đầu nhìn xuống, thấy những thân ảnh phía dưới nhỏ đi rất nhiều, một trận gió lạnh thổi qua, ta nghe thấy tiếng rung chuyển răng rắc, trong lòng ta sợ hãi nắm chặt hai tay lại.

Viên Thiên Trì nói:

https://thuviensach.vn

“Con người đứng ở chỗ cao mà nhìn xuống, thì trong lòng sẽ sợ hãi, biện pháp khắc phục tốt nhất là ngửa đầu nhìn trời.”

Hắn dùng đôi mắt thâm thúy nhìn trời cao, thấp giọng nói:

“Khi thái tử nhìn thấy mây bay trên cao, người sẽ cảm giác được, tinh thần và thể xác thoải mái hơn trước rất nhiều.”

Ta theo lời nói của hắn ngẩng đầu nhìn trời, thấy một đám mây đang phiêu đãng trên không trung, hóa ra ta và trời cao cách nhau cũng không xa lắm, tâm tình khẩn trương của ta quả nhiên được thả lỏng.

Viên Thiên Trì nói:

“Ta thích đứng ở chỗ cao, bởi vì ở đây là ta sẽ quên mất sự sống chết của bản thân...”

Hắn quay đầu lại, nhìn ta cười:

“Ta đã từng một lần định kết thúc sinh mệnh của mình, nhưng khi ta định nhảy xuống, ta lại ngửa đầu nhìn trời, ta thấy được sự xa cách giữa ta và nó, cho nên ta bắt đầu leo lên những nơi thật cao. Càng trèo cao, ta càng cảm thấy sự xa cách giữa ta và nó càng nhiều, ta thậm chí thấy được mây bay ngay bên người ta, ta có thể thấy mặt trời mọc dưới chân ta, nhưng ta cũng không cách nào chạm tới được bầu trời.”

Đôi mắt của Viên Thiên Trì ngày càng trở nên thâm thúy, hắn thấp giọng nói:

“Từ đó trở đi, ta mới thực sự hiểu thấu được sinh tử, chuyện làm phiền lòng trên đời vốn rất nhiều, ta cần gì phải đau khổ cưỡng cầu, tất cả cứ thuận theo tự nhiên, đó mới là chân lý của cuộc sống.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đây chính là chỗ khác nhau giữa người thế tục và bậc cao nhân, ta vĩnh viễn cũng không sao có được tâm tình như Viên tiên sinh.”

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Mục đích của con người vốn khác nhau, thái tử theo đuổi giang sơn xã tắc, bệ hạ theo đuổi sự trường sinh bất lão, trong khi đó Viên mỗ chỉ cầu sao mình dung nhập được với tự nhiên, thích ứng với mọi hoàn cảnh của cuộc sống.”

Ta cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhìn ra phía xa xa, từ vị trí của ta có thể nhìn thấy toàn cảnh của hoàng thành.

Viên Thiên Trì nói:

“Trong lòng thái tử đang suy nghĩ, nếu như ta vô cầu, vì sao lại tham dự vào thế tục?”

Ta cười nói:

“Dận Không chưa từng có ý nghĩ như vậy, có lẽ Viên tiên sinh được người trong thế tục nhờ vả, nhưng mà ta có một chuyện nghĩ mãi không ra, người khám phá được hồng trần, hiểu rõ được huyền ảo của cuộc đời như Viên tiên sinh, vậy trước kia sao lại nghĩ tới chuyện tự sát?”

Ánh mắt của viên Thiên Trì như nước trong giếng cồ. không có bất cứ dao động nào:

“Không có lần đó, Viên mỗ cũng không hiểu thấu được hồng trần.”

Ta cảm thán nói:

“Nếu như con người ai cũng giống như Viên tiên sinh, vậy làm gì còn phân tranh nữa.”

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì nói:

“Thái tử tin rằng trên đời này sẽ không có phân tranh ư? Từ cổ chí kim, làm gì có triều đại nào mà không có phân tranh? Cũng chẳng có biện pháp nào để loại bỏ tình trạng phân tranh đó cả?”

Ta thấp giọng nói:

“Muốn dẹp bỏ được sự phân tranh, biện pháp tốt nhất là dẹp bỏ sự chia cắt của biên giới quốc gia, để bá tánh sống trong một quốc gia rộng lớn, không có lãnh thổ, cũng chẳng có giới hạn.”

Viên Thiên Trì nói:

“Thái tử có nghĩ tới quá trình thống nhất phải đổ bao nhiêu máu, có bao gia đình bị hủy hoại? Cái giá này có phải là rất lớn không? “

Ta lạnh nhạt nói:

“Bất cứ chuyện gì cũng sẽ có cái giá của nó, nếu như có thể thực hiện thống nhất, máu chảy và sự hi sinh đều đáng giá.”

Viên Thiên Trì nói:

“Xem ra hiện giờ thái tử đã tự cho mình là cường giả, phương pháp và cách nghĩ cũng khác bình thường rất nhiều.”

Ta hơi nhíu mày, không hiểu được hàm nghĩa thực sự của câu nói này.

Viên Thiên Trì nói:

“Viên mỗ bất tài, to gan nhắc nhở công tử một câu, nước với nước, người với người khác nhau ở sự mạnh yếu, nhưng sự mạnh yếu không phải là vĩnh cửu bất biến. Trong Đạo Đức kinh, Lão tử đã nói: “phản giả đạo chi

https://thuviensach.vn

động, nhược giả đạo chi dụng, thiên hạ vạn vật sinh vu hữu, hữu sinh vu vô. Đạo tẫn liễu thiên địa gian thế lực biến hóa hiện tượng.”“

(Trở về, đó là cách vận động của Đạo, yếu mềm đó là cái tác dụng của Đạo. Muôn vật trong thiên hạ đều do cái Hữu mà sinh ra. Cái Hữu là do cái “Vô” mà sinh ra.)

Tâm tình của ta trở nên ngưng trọng, Viên Thiên Trì nói ra câu này, tất có thâm ý.

Viên Thiên Trì nói:

“Tất cả mọi chuyện đều do tuần hoàn sinh ra, đã có yếu thì tất có mạnh, đã mạnh chắc chắn sẽ yếu, yếu là cơ sở của mạnh, mạnh tới cực sẽ chuyển thành yếu. Vì vậy mà lão tử mới cường điệu cái mềm yếu, nói yếu sinh ra cái mạnh. Người nhu nhược có thể trở nên kiên cường, người yếu đuối lại thường là người sống tốt, thể hiện cái yếu đuối ra ngoài cũng là cách bảo tồn sự sống. Theo thời gian phát triển, người yếu sẽ biến thành cường giả, nhưng sau khi họ trở nên mạnh mẽ, họ sẽ lại suy yếu. Muốn cho mình vĩnh viễn không suy yếu, thì phải biết biến mình thành cái “mềm yếu” như lão tử nói.”

Ta liên tưởng tới mình lúc bị bắt tới Tần quốc, nhập Đông Hồ, rồi từ từ vươn tới vị trí ngày hôm nay, đúng như cái yếu mà Lão Tử nói.

Hôm nay ta đã là thái tử của một quốc gia, cũng như Viên Thiên Trì nói là từ yếu biến thành cường giả, có lẽ ta chưa cảm thấy mình như vậy.

Nhưng trong suy nghĩ, tâm hồn của ta đã tự động chuyển biến.

Ta cung kính nói:

“Kính xin Viên tiên sinh chỉ điểm cái đạo mềm yếu.”

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì nói:

“Yếu quyết mềm yếu, chính là sự khiêm tốn, nỗ lực tìm kiếm nhược điểm của bản thân, luôn duy trì cái thế “chuyển mạnh của mình”. Không được biểu hiện là mình mạnh mẽ, nhưng bên trong phải duy trì sự kiên định, và cứng cỏi. Ngay cả những người yếu, cũng khó mà hiểu được đạo lý này, trên đời này có rất ít người có thể nhịn, đa số đều vì nóng lòng muốn trở nên cường đại mà mạo hiểm, chỉ một giây sơ ý, cũng sẽ rước số phận bại vong.”

Trong lòng ta rùng mình, Viên Thiên Trì đã nhìn ra cái hùng tâm tráng trí đang bành trướng trong lòng, những câu này hắn đang nhắc nhở ta, phải giữ vững thế yếu, mới là cơ sở cho việc chuyển sang mạnh.

Viên Thiên Trì nói:

“Thật ra thái tử đã hiểu được đạo lý này, Viên mỗ chỉ là nói thừa mà thôi.”

Ta vái hắn một cái thật sâu, nói:

“Đa tạ Viên tiên sinh chỉ điểm, hôm nay Dận Không đã được lợi ích không nhỏ.”

Viên Thiên Trì cười nhạt nói:

“Thái tử không cần hành đại lễ như vậy, sở dĩ hôm nay ta nói nhiều, là không muốn sau này thái tử tạo nhiều sát nghiệt. Với tình thế của tám nước hiện giờ, Đại Khang đã là người yếu, chỉ khi nào thái tử không khi dễ bách tính các nước, thì mới có ngày chuyển yếu thành mạnh. Có lẽ thái tử muốn Đại Khang biểu hiện ra sự mạnh mẽ trước mặt các nước khác, nếu như có ngày như vậy, hãy nhớ kỹ những lời Viên mỗ nói hôm nay, bách tính ở trước mặt vua lúc nào cũng là người yếu, thái tử ngàn vạn lần đừng vì bảo

https://thuviensach.vn

vệ thế mạnh của mình mà ép bách tính phải nhẫn nhịn, cố tỏ ra mình yếu hơn bách tính, giang sơn mới vững bền muôn thủa.”

Ta nặng nề gật đầu, lời nhắc nhở của Viên Thiên Trì này cực kỳ quan trọng, dụng ý của hắn sẽ là đạo lý đối xử với bách tính trong tương lai của ta, điều này làm ta liên tưởng rất nhiều, bất giác lâm vào trầm tư.

Qua hồi lâu, Viên Thiên Trì phá vỡ sự trầm mặc, nói:

“Ta sẽ luyện đan cho Hâm Đức hoàng đế hai năm, sau hai năm ta sẽ rời đi.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Không biết là người phương nào có thể làm cho Viên Thiên Trì hi sinh hai năm thời gian trợ giúp ta? Lẽ nào thực sự là Thải Tuyết?”

Viên Thiên Trì dường như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng của ta, mỉm cười nói:

“Thái tử không cần phỏng đoán làm gì, sau hai năm nữa ta sẽ tìm một chốn thanh tu, xây dựng một cái Thất Tinh lâu, lấy đó làm nơi chuyên tâm tu hành.”

Sau khi từ biệt Viên Thiên Trì, ta đến ngự y phòng mời Chu Độ Hàn, sau đó đi về vương phủ.

Khi ta mới đi về tới Phúc Sinh hạng, đã thấy một thiếu nữ cưỡi ngựa đứng chắn giữa đường, thiếu nữ kia chính là con gái của Tả Trục Lưu – Tả Ngọc Di.

Ta thấy vậy mỉm cười nói:

“Nếu như ta không nhớ lầm, đây là lần thứ hai cản đường của ta?”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Tả Ngọc Di trở nên băng lãnh, lạnh lùng nói:

“Thái tử điện hạ, ta có mấy câu muốn nói với người, không biết người có rảnh không?”

Biểu hiện lễ phép của nàng đúng là ngoài dự liệu của ta.

Ta gật đầu nói:

“Phía trước chính là phủ đệ của ta, Tả tiểu thư có chuyện gì có thể vào đó nói chuyện.”

Tả Ngọc Di chỉ vào trà lâu ở góc đường, nói:

“Ta vào trong đó đợi thái tử!”

Nói xong, nàng xoay ngựa đi vào trà lâu.

Ta không hiểu được nàng muốn gì, chỉ đành cười khổ hai tiếng.

Đường Muội nói:

“Có phải cô ta định tìm thái tử gây phiền phức?”

Ta lắc đầu nói:

“Nàng ta chưa có cái gan lớn như vậy, ngươi cứ đưa Chu tiên sinh về Vương Phủ trước, ta tới xem nàng định giở trò gì!”

Đường Muội cười thần bí, thấp giọng nói:

“Nếu có khả năng đưa nàng ta vào trong phủ là tốt nhất, đồng thời lại có thể làm cho Tả Trục Lưu cam tâm tình nguyện vì công tử làm việc.”

Hắn rất ít khi nói đùa với ta như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta nhịn không được bật cười, lắc đầu nói:

“Chỉ sợ ta và Tả Trục Lưu kiếp này không thể nào đứng trên cùng một trận tuyến.”

Khuôn mặt của Tả Ngọc Di lạnh lùng vô cùng, dung mạo nàng chỉ kém Sở nhi có một chút, thế nhưng cũng có thể gọi là xuất chúng, hơn nữa gia thế của nàng hiển hách, có rất nhiều vương tôn công tử ở Đại Khang theo đuổi, nhưng mà không hiểu vì sao tới giờ nàng vẫn chưa được gả đi. Chẳng nhẽ việc ta chọn Sở Nhi khiến nàng canh cánh trong lòng?

Có thể tất cả mọi chuyện đã do trời định, xem ra ta với nàng không có duyên phận gì. Lúc trước ta chọn Sở Nhi, kỳ thực chính là chọn lựa thế lực của Dực vương hoặc là Tả Trục Lưu.

Sự thực đã chứng minh là lựa chọn của ta là chính xác, không cần biết tới Dực vương có đồng ý giúp ta hay không, chỉ cần nói tới tình cảm đằm ấm của ta với Sở Nhi, thì cũng đáng quý lắm rồi.

Tả Ngọc Di lạnh lùng nói:

“Tại sao lại bắt cóc ta?”

Ta bật cười, hóa ra nàng tới là để hưng sư vấn tội, ta thờ ơ nâng chén trà, nhẹ giọng nói:

“Tả tiểu thư hình như có chút hiểu lầm với ta.”

Tả Ngọc Di nói:

“Chính tai ta nghe được cha ta và đại ca ta nói ngươi bắt cóc ta!”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Xem ra Tả tiểu thư rất tin tưởng cha và đại ca của mình, vậy thì ta muốn hỏi một câu, nếu như ta bắt cóc tiểu thư, tại sao ta lại cho tiểu thư bình an trở về?”

Trong đôi mắt đẹp của Tả Ngọc Di tràn ngập phẫn nộ, nàng run giọng nói:

“Ta biết ngươi hận cha ta, nhưng vì sao lại dùng ta áp chế cha ta chứ?”

Ta chậm rãi buông chén trà:

“Thật ra Tả tiểu thư không nên quản chuyện của nam nhân, bằng không cuộc sống sẽ rất mệt mỏi.”

Mi mắt của Tà Ngọc Di đỏ lên, nàng lớn tiếng nói:

“Long Dận Không, ta chẳng có quan hệ gì mới ngươi, tại sao ngươi nhiều lần thương tổn ta?”

Ta cười khổ nói:

“Tả tiểu thư vì sao lại nói câu này?”

Tả Ngọc Di cắn cắn môi nói:

“Việc chọn phi trước kia, ngươi đã khiến ta thành trò cười của Đại Khang, hiện giờ ngươi lại dùng quỷ kế bắt cóc ta, không chỉ như vậy, ngươi còn tung tin đồn, dùng mọi biện pháp làm hỏng thanh danh của ta. Long Dận Không, ta đâu có đắc tội gì với ngươi, sao ngươi lại đối với ta như thế? Ngươi hận cha ta, đàn ông các ngươi chỉ việc đường đường chính chính đọ sức với nhau, cần gì phải bày ra âm mưu quỷ kế ở sau lưng làm gì.”

Dưới sự kích động, thân hình nàng run lên, vất vả lắm nàng mới bình tĩnh lại được, cắn răng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi ở trước mắt người khác là một thái tử quyền cao chức trọng, thế nhưng ở trong mắt của ta, ngươi chẳng qua chỉ là một tên tiểu nhân hèn hạ mà thôi!”

“Câm miệng!”

Thanh âm của Tả Trục Lưu bỗng nhiên vang lên, ta và Tả Ngọc Di đông thời giật mình, không ngờ hắn lại ở đây.

Tả Trục Lưu vén rèm đi vào trong phòng, sắc mặt của hắn rất phức tạp, nhìn về phía con gái của mình:

“Ngọc Di! Sao con dám nói thái tử như vậy?”

Tả Đông Tường ở phía sau hắn có sắc mặt âm trầm, xem ra hai cha con hắn theo dấu của Tả Ngọc Di tới đây, thấy tình cảnh này, không biết họ có nghĩ, ta và Tả Ngọc Di có tư tình hay không?

Tả Ngọc Di kinh ngạc nói:

“Cha!”

Từ sắc mặt của nàng ta tin tưởng, không phải ba cha con nàng thông đồng tới đây.

Tả Trục Lưu nói:

“Đông Tường, con mang Ngọc Di về trước, ta có mấy câu muốn nói với thái tử.”

Tả Đông Tường gật đầu, cầm cánh tay của Tả Ngọc Di kéo nàng ra ngoài. Trước khi hắn trở về, vẫn không quên dùng ánh mắt oán hận nhìn ta, hắn cừu hận ta là đương nhiên, bởi vì ta mà hắn bị cách chức.

https://thuviensach.vn

Thấy hai đứa con của mình đã ra khỏi quán trà, ánh mắt của Tả Trục Lưu lúc này mới chuyển hướng nhìn ta sang, áy náy cười nói:

“Tiểu nữ tính tình không tốt, mong thải tử điện hạ đừng để bụng.”

Ta cười nói:

“Tả tướng quốc nói gì vậy, lệnh ái tính tình ngay thẳng, trong lòng Dận Không rất là ngưỡng mộ.”

Tả Trục Lưu ngơ ngác, lập tức ha hả phá lên cười.

Ta mời hắn ngồi xuống vị trí đối diện với mình.

Tả Trục Lưu nói:

“Nha đầu kia từ nhỏ đã được ta nuông chiều thành quen, không hiểu được cấp bậc lễ nghĩa, nó nói mấy câu hôm nay, thái tử ngàn vạn lần đừng để trong lòng.”

Ta rót thêm nước cho chén trà của mình, thờ ơ nói:

“Mấy người con của Tả tướng quốc có ai mà không nổi bật, sau này Đại Khang còn phải nhờ họ trợ giúp nhiều.”

Tả Trục Lưu nói:

“Tả mỗ cũng không mong chúng nó lập được công lớn gì cả, chỉ mong bọn chúng có thể bình an sống nốt quãng đời, vậy là ta hài lòng rồi.”

Ta có chút giễu cợt nói:

“Việc này phải nói tới Tả tướng quốc thì mới đúng.”

Tả Trục Lưu mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử chớ để quên, tả mỗ chẳng những là tướng quốc Đại Khang, mà cũng là một người cha bình thường.”

Ta gật đầu, bỗng nhiên nói:

“Tả tướng quốc có còn nhớ lúc trước khi ta sang Hán quốc, người ở trong Thanh Phong lâu tiễn ta lên đường không?”

Tả Trục Lưu tay cầm chén trà dừng lại một chút, sau đó tiếp tục đưa lên môi, nhấp một ngụm, buông xuống nói:

“Ta mỗ nhớ kỹ.”

Ta cười nói:

“Tả tướng quốc bây giờ khi uống rượu Ngọc Dao xuân có dùng chén thanh đồng nữa không?”

Tả Trục Lưu nở nụ cười, hồi lâu mới nói:

“Tả mỗ vẫn là một người cố chấp, nếu như chuyện gì đã cảm thấy đúng, thì cả đời sẽ không thay đổi.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như biết rõ đó là một hành động sai lầm, mà vẫn một mực chọn lựa, thì đó là một hành động ngu ngốc.”

Tả Trục Lưu ha hả cười nói:

“Chuyện chưa rõ kết quả, ai đúng ai sai, sao có thể nói trước được cơ chứ?”

Ta cuối cùng cũng hiểu, Tả Trục Lưu không bao giờ sẽ đầu nhập vào trận doanh của ta, chỉ có một biện pháp duy nhất là giải quyết hắn.

https://thuviensach.vn

Mục đích của Tả Trục Lưu không phải lập Cần vương làm hoàng đế, mà có tâm mưu đoạt thiên hạ của Long thị ta, quyền lực phú quý tầm thường sao có thể làm cho hắn động tâm?

Trở lại Vương Phủ, thấy Chu Độ Hàn vui mừng từ trong phòng bước ra. Ta cuống quít tiến lên nghênh đón nói:

“Chu thái y, thế nào?”

Chu Độ Hàn cười thần bí nói:

“Chuyện này để tự vương phi nói thì tốt hơn.”

Từ ánh mắt của hắn ta đã đoán được tám phần, cố hàn huyên với hắn mấy câu, sao có cuồng quít lao vào trong phòng.

Khuôn mặt của Sở nhi đầy e thẹn, sự vui vẻ không cách nào che giấu được, dịu dàng nói:

“Dận Không!”

Nói xong nàng liền rúc đầu vào ngực ta, ta nhẹ giọng nói:

“Có phải là thật hay không?”

Sở nhi vui mừng gật đầu, cánh tay ngọc nắm quấn lấy cổ ta, ta cúi xuống hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nói:

“Sở nhi ngoan, lát nữa ta cho nàng thưởng thức một chút.”

Sở nhi hiểu sai ý của ta, đập một quyền vào ngực ta, nói:

“Huynh không thể có ý nghĩ này, thời gian đầu cần phải an thai...”

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ định mua cho nàng một lễ vật, trong khi nàng lại tưởng tượng tới chuyện đó, lẽ nào ta háo sắc như vậy hay sao?”

Sở nhi phì nói:

“Huynh là một bại hoại, rõ ràng đang nói dối muội.”

Ta cười ôm lấy Sở nhi, đi tới bên giường cẩn thận đặt nàng xuống, dặn dò:

“Bắt đầu từ hôm nay, ta không cho phép nàng làm chuyện gì cả, cứ yên ổn chiếu cố cho hài nhi của chúng ta.”

Sở Nhi cười nói:

“Nếu như suốt ngày không làm gì, chẳng phải muội sẽ biến thành một bà mẹ nhỏ béo phì hay sao?”

Ta cười, hôn lên mặt nàng một cái nói:

“Mặc kệ như thế nào, Sở Nhi vẫn là người đẹp nhất trong lòng ta.”

Sở Nhi khuôn mặt ửng hồng cúi đầu xuống, trong lòng ngọt ngào không nói lên lời.

Ta dặn riêng Chu Độ Hàn đừng để lộ tin tức Sở nhi mang thai ra ngoài, chuyện Mính Nhi và Khúc Nặc đã làm cho ta cực kỳ bất an, ta rất sợ đối thủ sẽ hạ thủ với Sở nhi.

Tiễn Chu Độ Hàn đi, Tiêu Tín và Dực Hổ từ ngoài đi vào gặp ta, ta chợt nhớ tới mây câu nói hôm nay của Tả Ngọc Di, không biết Tiêu Tín đã làm gì với nàng.

Ta gọi Tiêu Tín vào thư phòng, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta bảo ngươi thả Tả Ngọc Di, nhưng mà ngươi đã làm chuyện gì vậy?”

Tiêu Tín cười nói:

“Điện hạ yên tâm, thuộc hạ chỉ bắt nàng phải chịu đói mấy hôm, sau đó lại sai hai gã thủ hạ hù dọa nàng, chứ không có làm gì quá phận, sao điện hạ bỗng nhiên lại hỏi vậy?”

Ta cười nói:

“Không có gì, chỉ là hôm nay ta bị nha đầu kia chặn đường, không đầu không cuối mắng ta một trận, nói ta tung tin đồn, làm hỏng danh tiết của nàng.”

Tiêu Tín nhịn không được phá lên cười.

Ta cố ý làm bộ mặt nghiêm túc nói:

“Hỗn tiểu tử, ngươi cười cái gì?”

Tiêu Tín nói:

“Thuộc hạ chỉ mới cố cố ý tung tin là lúc nàng bị bắt đã bị người ta vũ nhục, không còn hoàn bích nữa.”

Tiêu Tín giảo hoạt cười, tiếp tục nói:

“Tuy rằng đây chẳng phải là chuyện lạ gì, nhưng cũng khiến cho nàng lĩnh đủ.”

Ta cười mắng:

“Tiểu tử ngươi có biết danh tiết của một nữ nhân cực kỳ quan trọng hay không, nhất là Tả Ngọc Di còn chưa lấy chồng, thảo nào màng nàng hận ta như vậy, cản ta giữa đường hưng sư vấn tội.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín nói:

“Tả Trục Lưu đã nhiều lần gây bất lợi cho điện hạ, bài học này chỉ là một giáo huấn với hắn mà thôi.”

Ta gật đầu nói:

“Vừa nãy ta cũng gặp Tả Trục Lưu.”

Tiêu Tín ngơ ngác, thấp giọng nói:

“Hắn có phải là tới cầu hòa?”

Ta lắc đầu nói:

“Lão hồ ly này theo dõi con gái lão tới đây, hắn không cầu hòa, mà muốn quyết tâm đối nghịch với ta.”

Tiêu Tín nói:

“Chẳng nhẽ điện hạ lại để cho lão hồ ly này tiếp tục kiêu ngạo?”

Ta thở dài nói:

“Tả Trục Lưu hành sự cẩn thận, hiện giờ ta chưa có chứng cứ mưu phản của hắn, hơn nữa tình thế Khang đô mới ổn định, ta không muốn dấy lên phong ba làm gì, hơn nữa nếu chúng ta hạ thủ, kết cục cũng chỉ là lưỡng bại câu thương.”

Tiêu Tín tràn đầy đồng cảm nói:

“Thực lực của Tả Trục Lưu chúng ta không thể khinh thường, biện pháp tốt nhất là làm suy yếu dần dần lực lưỡng của hắn.”

Hắn bỗng nhiên cười nói:

https://thuviensach.vn

“Có câu này, Tiêu Tín không biết có nên nói hay không?”

Ta cười nói:

“Có cái gì cứ việc nói, ở trước mặt ta còn khách khí cái gì?”

Tiêu Tín nói:

“Thuộc hạ nghĩ, Tả Ngọc Di hình như có hảo cảm đặc biệt với điện hạ.”

Những lời này không cần hắn nói ta cũng biết rõ, Tả Ngọc Di hai lần chặn đường ta đã chứng minh, nàng vẫn canh cánh trong lòng chuyện ta chọn Sở Nhi, đồng thời cũng chứng minh nàng có lòng đố kỵ rất nặng, có khi phát sinh tình cảm với ta từ chuyện này cũng không biết chừng.

Tiêu Tín nói:

“Vì sao điện hạ không thu Tả Ngọc Di, như vậy có thể làm rối loạn trận tuyến của Tả Trục Lưu?”

Ta gõ nhẹ ngón tay lên mặt bàn, chốc lát mới nói:

“Chuyện này quyết không thể, thứ nhất là lòng đố kỵ của Tả Ngọc Di quá nặng, quyết không thể sống chung chồng, thứ hai là mặc dù ta có thu nàng ta, nhưng mà cũng không thể thay đổi quan điểm của Tả Trục Lưu, thứ ba là nếu như ta bày tỏ chuyện của Tả Ngọc Di, chắc chắn mấy vị phu nhân sẽ kịch liệt phản đối. Chỉ cần ba lý do này thôi ta cũng có thể quyết định, chuyện giữa ta và nàng ấy không có khả năng gì, sau này ngươi không nên nhắc lại nữa!”

Tiêu Tín nghiêm mặt nói:

“Thuộc hạ hiểu rồi!”

Ta nghĩ tới thương thế của Khâu Dật Trần, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thương thế của Khâu Dật Trần có chuyển biến tốt hay không?”

Tiêu Tín nhíu mày nói:

“So với hai hôm trước thì tốt hơn rất nhiều, nhưng mà vẫn không thể xuống giường, nghe Chu thái y nói, hắn bị thương vào tận phổi tạng, nếu muốn hồi phục, chắc phải mất một thời gian.”

Ta gật đầu nói:

“Mấy ngày nữa, ta sẽ cùng vương phi trở về Tuyên Thành, ngươi ở lại chiếu cố cho hắn, đợi khi thương thế của hắn hoàn toàn khôi phục, hãy hộ tống hắn trở về…”

Tiêu Tín cung kính đáp ứng, hắn lại nói:

“Dực Hổ và thuộc hạ đã liệt kê danh sách thương nhân tặng lễ vật, ngày nào mời họ tới xin điện hạ định đoạt.”

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Chuyện này nếu như do ta đứng ra tổ chức thì không tốt, ngươi tìm Ung vương thương lượng, khách thì do ta mời, chuyện lễ vật giao cho hắn xử lý.”

Lúc này ở ngoài Dực Hổ gõ cửa phòng nói:

“Tỷ phu, có lão bằng hữu của huynh tới thăm!”

Ta và Tiêu Tín dừng cuộc nói chuyện, đứng dậy đi ra ngoài thấy một trung niên mập mạp đứng ngoài hành lang cười tủm tỉm, hóa ra là Tiền Tứ Hải tới chơi.

Ta cười ha ha, nhiệt tình nắm lấy hai bàn tay của Tiền Tứ Hải, nói:

https://thuviensach.vn

“Tứ Hải huynh, đã lâu không gặp.”

Tiền Tứ Hải được yêu mà sợ, trên khuôn mặt như sáng lên, ánh mắt của hắn nóng rực, kích động nói:

“Tiểu dân còn tưởng thái tử đã quên tiểu dân rồi!”

Ta cố ý làm bộ mặt nghiêm túc nói:

“Long Dận Không ta lại là tiểu nhân như vậy sao?”

Tiền Tứ Hải cười nói:

“Thái tử không phải, thái tử quyết không phải vậy!”

Ta phá lên cười, hướng Dực Hổ nói:

“Dực Hổ, đệ bảo nhà bếp chuẩn bị rượu và thức ăn, đưa đến Thủy Nguyệt các, ta muốn cùng Tứ Hải huynh đối ẩm một phen.”

Tiền Tứ Hải cung kính cầm chén rượu nói:

“Tiểu dân chúc mừng Bình vương thành công lên chức Thái tử.”

Ta chỉ vào Tiền Tứ Hải cười lắc đầu nói:

“Tứ Hải huynh a Tứ Hải huynh, sao huynh càng lúc càng dối trá? Chúng ta là bằng hữu cùng chung hoạn nạn, cho dù ta có ở vị trí nào, cũng không bao giờ quên người bạn như Tứ Hải huynh.”

Tiền Tứ Hải thấy ta nói những câu này thì cảm động suýt nữa rơi nước mắt, run giọng nói:

“Tứ hải cảm động vô cùng, phần ân tình này của thái tử, đủ cho Tứ Hải hưởng thụ cả đời.”

https://thuviensach.vn

Hắn nói câu này không sai, chỉ bằng vào giao tình của ta với hắn, thì công việc làm ăn của hắn ở Đại Khang chắc chắn sẽ thuận lợi.

Ta và Tiền Tứ Hải chạm một chén, nói:

“Tứ Hải huynh, lần trước ta tới Tần thì nghe tin huynh tới Đại Khang, từ đó chúng ta vẫn chưa gặp lại lần nào, có lẽ ta cần phạt huynh mấy chén mới được.”

Tiền Tứ Hải nói:

“Tứ Hải đáng bị phạt!”

Hắn thoải mái uống luôn ba chén, mới nói:

“Trước đó vài ngày ta bận vận chuyển Mục Sơn thạch cho Hâm Đức hoàng đế, nên rất ít khi ở lại Tần quốc, hiện giờ việc xây dựng tân cung tạm dừng, cho nên ta cũng thanh nhàn hơn không ít.”

Ta cười nói:

“Công việc làm ăn của Tứ Hải huynh gần đây ra sao?”

Tiền Tứ Hải cười khổ nói:

“Miễn cưỡng qua ngày, từ khi Đại Khang và Tần quốc kết minh, các nước phía nam đã bắt đầu bài trừ hàng hóa của chúng ta, việc tiêu thụ muối cũng bị giảm đi nhiều, hiện giờ việc làm ăn chủ yếu là tiến hành với Đại Khang và Đông Hồ...”

Hắn dừng lại một chút nói:

“Bắc Hồ Xích Lỗ Ôn bởi vì chuyện lần trước tiểu dân lỡ hẹn nên không có nhiều hảo cảm, khi nào có cơ hội, thái tử điện hạ nói dùm ta vài câu?”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Xích Lỗ Ôn và ta giao tình không tệ, có lẽ là ta giải thích giúp huynh được, chẳng qua là bây giờ hắn không dễ chịu gì, Bắc Hô Khả Hàn Thác Bạt Thuần Chiếu tiến hành áp giá cực cao đối với thương nhân trong nước, nỗ lực cướp đoạt ngân lượng của bọn họ, Xích Lỗ Ôn cũng bị mất không ít tài sàn.”

Tiền Tứ Hải không khỏi cảm thán nói:

“Thế cục thiên hạ biến đổi, thật đáng thương cho những người làm thương nhân như chúng ta”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Thương cảm gì cho những thương nhân ngươi, bọn hắn người đáng thương cảm phải là bách tính mới đúng”

Ta để chén rượu xuống nói:

“Tứ Hải huynh lần này mới từ Tần quốc sang, có tin tức gì không?”

Tiền Tứ Hải nói:

“Sau khi cùng Đại Khang kết minh, thế cục trong nước ổn định lại rất nhiều. Trầm Trì vừa chết, Yến Hưng Khải đã trở nên thành thật hơn trước, quan hệ của hắn và thái hậu cũng trở nên im ắng.”

Ta mỉm cười nói:

“Yến Hưng Khải vẫn luôn muốn làm hoàng đế, hiện giờ hắn đang tích cực chuẩn bị lực lượng, chờ đợi thời cơ.”

Tiền Tứ Hải thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện chính trị những người làm thương nhân không hiểu lắm, nhưng mà Tần quốc càng ngày càng sa sút, nếu như lại phát sinh chuyện bạo động, thì chắc chắn quốc gia sẽ rơi vào trong nguy cơ lớn.”

Hắn dừng lại một chút, rồi nói:

“Bách tính Trung Sơn quốc lại bắt đầu làm loạn, sứ thần hai nước còn đang bàn việc này, nếu như không đạt thành hiệp nghị, chỉ sợ quốc quân Trung Sơn quốc là Trương Trí Thành sẽ tính tới chuyện độc lập.”

Ta gật đầu nói:

“Chắc chắn là do Hán Thành đế đứng sau giở trò quỷ, một mình Trương Trí Thành thì làm được cái gì.”

https://thuviensach.vn

Chương 136: Mê Ly

Tiền Tứ Hải nói:

“Nếu như thế cục tiếp tục chuyển biến xấu, sợ rằng mấy người thương nhân như chúng ta sẽ không dễ chịu.”

Ta mỉm cười nói:

“Thực ra thế cục càng bất ổn thương nhân lại có lợi càng nhiều, ở thời khắc mấu chốt phải nắm chắc thời cơ.”

Tiền Tứ Hải cười nói:

“Cho nên ta mới tới nhờ thái tử điện hạ chỉ điểm.”

Chung quy, hắn vẫn không để mất bản tính giảo hoạt của thương nhân.

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Tứ Hải huynh, huynh cứ việc yên tâm, chỉ cần ta có thể giúp được, ta nhất định, dùng hết khả năng, huynh cần nhớ kỹ, khi chiến sự xảy ra, các quốc gia sẽ có nhu cầu vô cùng lớn với vật tư, lợi nhuận sẽ như một cái xúc tua lan rộng.”

Ta đem phương châm kinh doanh của Xích Lỗ Ôn ra nói.

Tiền Tứ Hải đã sớm biết đạo lý này, hắn thấp giọng nói:

“Điện hạ, sau này Tứ Hải làm theo sự phân phó của người.”

https://thuviensach.vn

Ta nhịn không được phá lên cười, Tiền Tứ Hải cũng hắc hắc nở nụ cười.

Ta bảo Ung vương Long Thiên Khải đem tất cả thương nhân tặng lễ mời đến Đế Tiên lâu, mượn tay hắn trả quà lại cho tất cả thương nhân, chuyện này nhanh chóng được truyền bá ra ngoài, ta lại thành công xây dựng thêm một hình ảnh thanh liêm trong lòng bách tính, quà tặng thì có giá, nhưng danh vọng vô giá, ở điểm này ta rõ ràng hơn bất cứ ai khác.

Ta để Sở nhi về Dực vương phủ, để nàng ở chung với cha nàng mấy ngày. Khang đô đã khôi phục sự bình tĩnh như trước kia, bách tính tràn ngập hi vọng với chuyện ta leo lên được ngôi vị thái tử.

Chức Thống Lĩnh Ngự Lâm quân rốt cục cũng đã quyết định xong, tướng quân thủ thành Triệu Khiếu Dương được điều tới Khang Đô, nhận chức thống lĩnh Ngự Lâm quân.

Tuy rằng, ta và Triệu Khiếu Dương không có quan hệ gì mật thiết, thế nhưng hắn lại có quan hệ với Dực vương, phụ thân hắn là Triệu Quốc Duệ chết trẻ trong chiến tranh chinh phạt Tấn quốc, mẹ con hắn được Dực vương chiếu cố.

Triệu Khiếu Dương coi Dực vương như là phụ thân của mình.

Dực Vương mỉm cười hạ một quân cờ, vuốt râu nói:

“Dận Không, con bại rồi!”

Ta nhìn bàn cờ, cười khổ nói:

“Kỳ nghệ của nhạc phụ quá cao, tiểu tế không theo kịp!”

Dực Vương cười ha hả nói:

“Hôm nay tinh thần con không yên, ta thắng cũng chẳng có thanh thế gì!”

https://thuviensach.vn

Sở Nhi ở môt bên mỉm cười, đưa cho ta và Dực vương mỗi người môt chén trà.

Dực Vương nói:

“Dận Không, con hình như có tâm sự, có chuyện gì thế?”

Ta mỉm cười nói:

“Con lo lắng chuyện ở Tuyên Thành.”

Dực Vương nhíu mày, thấp giọng nói:

“Có phải là con muốn trở về không?”

Ta gật đầu nói:

“Chiến tranh Yến, Hàn như lửa sém lông mày, con phải mau chóng trở về để kết minh ước với Yên quốc.”

Dực Vương nói:

“Mà các con cũng ở Khang đô lâu rồi, đúng là cần phải trở về.”

Trong lời nói của hắn có chút buồn bã.

Sở Nhi nói:

“Nếu như cha nhớ chúng con, có thể tới Tuyên Thành, xem phong cảnh của Lục Hải Nguyên và Âm sơn.”

Dực Vương cười lắc đầu nói:

“Sợ rằng hiện giờ ta không cách nào rời đi được.”

Sở Nhi không hiểu nói:

https://thuviensach.vn

“Vì sao không thể? Hâm Đức hoàng đế đã trước mặt mọi người nói không muốn cho cha vào triều, sao cha không nhân cơ hội này hưởng thụ sự thanh nhàn, hơn nữa cha đi Tuyên Thành cũng có thể chỉ điểm cho chúng con.”

Dực Vương nói:

“Khiếu Dương sẽ nhanh chóng trở về, dù sao ta cũng phải gặp nó một lần.”

Sở nhi dịu dàng nói:

“Cha đối với Khiếu Dương ca ca luôn luôn quan tâm, làm cho con nhiều lúc phải đố kỵ.”

Dực Vương cười nói:

“Khiếu Dương bốn năm chưa từng về nhà rồi.”

Sở nhi nói:

“Khiếu Dương ca ca cũng thực là quá đáng, khi con và Dận Không thành hôn, huynh ấy cũng không tới chúc mừng.”

Dực Vương nói:

“Việc này không trách nó được, nó trấn thủ biên thùy, không có ý chỉ của bệ hạ, sao nó dám về kinh.”

Hắn chuyển hướng nhìn sang ta nói:

“Dận Không, các con dự tính khi nào rời đi?”

“Con dự định ngày kia đi.”

“Nhanh như vậy?”

https://thuviensach.vn

Dực Vương nhìn con gái một chút, Sở nhi kéo cánh tay của cha mình, nói:

“Không bằng như vậy, sau khi cha xử lý xong chuyện ở Khang đô thì tới Tuyên Thành, có được không?”

Dực Vương cười nói:

“Nếu con muốn vậy thì sinh hài tử cho cha bế đi thôi?”

Sở nhi khuôn mặt ửng hồng, e thẹn nói:

“Cha lại trêu con.”

Dực Vương vui tươi hớn hở nói:

“Yên tâm, trước khi con sinh ta nhất định sẽ tới Tuyên Thành, ta còn phải bế cháu ngoại của ta nữa!”

Sở nhi mắc cỡ trốn sau lưng Dực vương.

Ta nở nụ cười, thực ra trong lòng ta rất hi vọng Sở nhi sinh cho ta một người con trai, thế nhưng ta chưa bao giờ biểu lộ trước mặt người khác, ta không muốn tạo cho Sở Nhi áp lực gì cả.

Đêm đó Sở Nhi ở lại Dực vương phủ nói chuyện với cha của mình, sau khi ta rời khỏi, ta không về vương phủ ngay, mà mang theo A Đông và Xa Hạo đi tới chỗ Cầu Tử thụ (cây cầu con) ở ngoại thành, thứ nhất là vì trả lễ, thứ hai là cầu cho Mính Nhi được bình an.

Ta im lặng đứng trước cây Cầu Tử, ngửa đầu nhìn lên đỉnh ngọn cây, quả cầu mà ta và Sở nhi cùng ném vẫn đang mắc ở nơi cao nhất, những câu nói của Viên Thiên Trì lai một lần nữa hiện lên trong đầu ta.

https://thuviensach.vn

Ánh trời chiếu đỏ như múa chiếu khắp nơi, ta thở phào nhẹ nhõm, chuyện của Khang đô cuối cùng cũng xong, ta đã lấy được quyền đối ngoại từ trong tay Hâm Đức hoàng đế, với thân phận hiện tại, ta có thể danh chính ngôn thuận thực hiện kế hoạch của mình.

Sự trầm tư của ta đã bị một tiếng cười cắt đứt, ta quay đầu nhìn lại, thấy một bạch y thiếu nữ đứng đó, gió thổi làm cho ống tay áo của nàng phất phơ, trông thật giống như Lăng Ba tiên tử.

Hô hấp của ta ngừng lại, thiếu nữ kia chính là U U, ta đứng im nhìn nàng, nàng cũng im lặng nhìn ta, trên mặt của ai cũng hiện rõ sự nhớ nhung đối phương.

A Đông và Xa Hạo đi tới bên người ta, ta đưa tay bảo bọn họ dừng lại, chậm rãi đi tới trước mặt U U.

“Cuối cùng, nàng cũng chịu gặp ta!”

Ta mỉm cười nói.

U U có chút ai oán liếc mắt nhìn ta, nhẹ giọng nói:

“Ngươi gặp ta, chẳng nhẽ không sợ ta hãm hại ngươi hay sao?”

Ta thấp giọng nói:

“Nàng sẽ không làm vậy!”

U U nhẹ nhàng cắn cắn môi, thấp giọng nói:

“Ta hận không thể ăn thịt của ngươi.”

Ta cười nói:

“Chỉ cần nàng thích ta, ta sẵn sàng dâng bất cứ thứ gì.”

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy U U, trong lòng ta lại nổi hứng khiêu khích nàng.

Khuôn mặt U U đỏ ửng, nàng nhìn A Đông và Xa Hạo đang cảnh giác đứng ở cách chúng ta không xa, nhẹ giọng nói:

“Ta muốn nói chuyện một mình với ngươi.”

Ta gật đầu nói:

“Vậy ta bảo bọn họ rời đi là được.”

U U nói:

“Thôi, cho họ theo cũng được, phía trước có Hương Tuyết Lư, ta có chút đói bụng, ta mời ngươi đi ăn cơm.”

Ta cười nói:

“Ở ấn tượng của ta, nàng hình như chưa từng mời ta lần nào.”

U U thản nhiên cười nói:

“Ta mời khách, ngươi trả tiền.”

Một chiếc nồi đất được bắc lên, mùi thơm của con gà tản mát ra xung quanh, bên cạnh nó còn có hai vò rượu, một đĩa đậu phộng, hơn nữa lại có mỹ nhân làm bạn, tâm tình ta thoải mái tới cực điểm.

U U vươn bàn tay mềm mại, rót cho ta một chén rượu.

Ta mỉm cười nói:

“Thế nào? Lần này có phải ở lại với ta hay không?”

U U nhẹ giọng phì nói:

https://thuviensach.vn

“Long Dận Không a Long Dận Không, chẳng biết khi nào ngươi mới bỏ được cái tính háo sắc đây?”

Ta cười nói:

“Chẳng phải nàng thích ta ở điểm này ư?”

U U cầm chén rượu đưa cho ta, nhẹ giọng nói:

“Con gái của ngươi mất tích lâu như vậy, lẽ nào ngươi không lo lắng chút nào ư?”

Nhắc tới Mính Nhi, trái tim ta nguội đi phân nửa, thở dài nói:

“Ta đã làm hết các biện pháp, nhưng không thể tìm được nó...”

Ta nhìn U U nói:

“Lúc trước, người lừa dối ta có phải là Thải Tuyết không?”

U U không trả lời vấn đề của ta, ôn nhu hỏi:

“Có phải ngươi nghe được tin tức gì không?”

Ta trả lời một cách thành thực:

“Ta gặp một người tên là Viên Thiên Trì, hắn tiết lộ tin tức của Mính Nhi bảo ta cứ việc yên tâm, Mính Nhi sẽ không có chuyện gì nguy hiểm, còn nói là không bao lâu nữa gia đình chúng ta sẽ đoàn tụ.”

U U gặt đầu nói:

“Lần này ta tới là vì chuyện của con gái ngươi.”

Ta để chén rượu xuống nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng có tin tức của Mính Nhi?”

U U nói:

“Ta mặc dù không gặp con gái ngươi, thế nhưng ta tin tưởng, nó đang ở trong tay của sư phụ ta.”

Ta đã từng hoài nghi người cướp Mính Nhi là Lãnh Cô Huyên, hiện giờ U U nói như vậy, đã chứng minh hoài nghi này là thực, nhưng Thải Tuyết có quan hệ gì với Lãnh Cô Huyên? Thải Tuyết vì sao lại bắt cả Khúc Nặc mang theo?

U U nói:

“Sư phụ bảo ta báo cho ngươi biết một việc, nếu như ngươi muốn con gái mình trở về, thì mau chóng chiếm lấy Ngọc Môn quan, Sùng Phủ, Thiết Xích, ba tòa thành trì của Yên quốc!”

Ta ngơ ngác, lập tức hiểu ý đồ chân chính của Lãnh Cô Huyên, thấp giọng nói:

“Có phải là bảo tàng Mâu thị ở trong đó không?”

U U cũng không giấu diếm, gật đầu nói:

“Dựa theo hai tờ tàng bảo đồ, thêm với chuyện không có gì ngoài ý muốn, thì bảo tàng Mâu thị ở đó.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Tờ tàng bảo đồ ta giao cho Lãnh Cô Huyên có nhiều chỗ sai, chưa chắc nàng ta có thể tìm được bảo tàng, nhưng mà lúc này ta đang chuẩn bị dụng binh với Yên quốc, có đáp ứng Lãnh Cô Huyên cũng không sao.”

U U nói:

https://thuviensach.vn

“Sư phụ bảo ngươi nửa năm phải chiếm được ba tòa thành trì này, nếu không cứ đợi nhặt xác con gái ngươi đi.”

Ta cười lạnh nói:

“Nàng ta tuy rằng võ công cao cường, thế nhưng ở phương diện chính trị lại không bằng cả một đứa trẻ con, chiếm ba tòa thành có phải đánh bại ba người đâu, nói thì dễ, nhưng bảo nàng ta tới mà làm xem!”

U U nói:

“Tính khí của sư phụ ta ngươi cũng biết, trước giờ sư phụ nói được làm được, nếu như ngươi không làm theo lời của người, chắc chắn con gái ngươi sẽ bị giết.”

Trong lòng ta phẫn nộ, vỗ mạnh xuống bàn một cái, rượu bắn tung tóe.

Xa Hạo và A Đông đứng bên ngoài nghe thấy động tĩnh muốn xông vào, nhưng lại bị ta ngăn lại, ta cố gắng bình tĩnh, hướng U U nói:

“Ta không nói nàng, Lãnh Cô Huyên thực sự là khinh người quá đáng.”

U U nhẹ giọng nói:

“Chuyện này ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, đừng chọc giận sư phụ ta, sư phụ ta tuy rằng không đối phó được với ngươi, nhưng mà ngươi không có khả năng bảo đảm an toàn cho cả những người thân bên cạnh...”

Ta yên lặng gật đầu, trong lòng ta thầm tính, nếu như có cơ hội, ta tuyệt đối không bỏ qua cho tính mạng của Lãnh Cô Huyên.

Ta và U U chạm chén uống cạn, thấp giọng nói:

“Thải Tuyết có phải là người trong Ma môn không, Viên Thiên Trì có quan hệ như thế nào với nàng ta?”

https://thuviensach.vn

U U do dự một chút, nhưng cũng nói:

“Tên Thải Tuyết mà ngươi nói ta chưa từng nghe thấy, nhưng mà không có sự trợ giúp của nàng ta, sư phụ ta cũng không cách nào vô thanh vô tức bắt con gái của ngươi.”

Trong lòng ta rất đau đớn, U U nói những câu này đã cho ta biết, Thải Tuyết quả nhiên phản bội ta, là nàng trợ giúp Lãnh Cô Huyên bắt con gái của ta.

U U có chút đồng tình nhìn ta, nhẹ giọng nói;

“Viên Thiên Trì và Thải Tuyết quan hệ không bình thường, nhưng mà hắn không phải là người trong Ma môn, hắn đã tới gặp sư phụ ta vài lần, người này võ công tương đối cao siêu, sư phụ ta đối với hắn cũng có ba phần tôn trọng.”

Trong lòng ta có một ý nghĩ, không biết trên người của Thải Tuyết có bí mật gì, vì sao nàng giấu ta tới bây giờ.

Thế nhưng ta nghĩ lại những tháng ngày đồng cam cộng khổ, ta không thể tin được, thiếu nữ thiện lương không tiếc tính mạng bảo hộ ta lại là người phản bội ta.

Từ biểu hiện của Viên Thiên Trì cho thấy, hắn cũng không muốn làm hại ta, hắn với Thải Tuyết có quan hệ như thế nào cơ chứ?

Ta lập lại một lần nữa:

“Lúc trước nàng nói với ta, người ta tín nhiệm nhất là người phản bội ta, có phải người đó là Thải Tuyết hay không?”

U U đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, hồi lâu mới nói:

https://thuviensach.vn

“Ta không muốn lừa dối ngươi, khi ta nói câu nói kia, ta còn chưa biết Thải Tuyết và Ma môn có quan hệ.”

Trong lòng ta chấn động, người mà U U nói là ai, ta đã biết, nếu như người lúc trước lừa dối ta không phải là Thải Tuyết, vậy chỉ còn lại có Khinh Nhan. Thiếu nữ xinh đẹp hợp thể song tu với tạ lại là người lừa dối ta, nàng lừa ta có mục đích gì?

Chẳng lẽ nàng muốn lừa dối ta lấy vô Gian Huyền Công ư? Ta đưa mắt nhìn U U, ta cũng không biết U U có lừa dối ta hay không, ta có thể tin tưởng lời nàng nói được mấy phần?

U U nói:

“Ta biết ngươi sẽ không tin tưởng lời ta nói, chuyện gì đã xảy ra, ta không muốn nói nữa, sẽ có một ngày ngươi sẽ hiểu rõ, ai lừa gạt ngươi, ai thật tâm với ngươi.”

Ta đưa tay ra, cầm bàn tay của nàng, nàng chỉ giãy tượng trưng một chút, sau đó để mặc ta cầm, ta thâm tình nói:

“Lãnh Cô Huyên không đáng cho nàng trả công nhiều như vậy, rời khỏi nàng ta có được không?”

Ánh mắt U U dần chuyển sang lạnh lùng, nàng rút tay ra, nhẹ giọng nói:

“Là sư phụ nuôi ta lớn, ta tuyệt đối sẽ không phản bội sư môn.”

Ta lớn tiếng nói:

“Nàng biết rõ nàng ta là một ma đầu không chuyện ác nào không làm, vì sao còn trợ trụ vi ngược?”

U U chậm rãi lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Có rất nhiều chuyện không bao giờ giải thích rõ được, ta cũng biết rõ là mình không nên yêu một người, nhưng mà ta vẫn yêu thương hắn...”

Đôi mắt nàng đã có hai dòng lệ, có lẽ nàng đang rất mâu thuẫn và đau khổ...

Ta gắp một miếng thịt gà đặt vào trong bát của U U.

Đôi mắt của U U đỏ lên, nhẹ giọng nói:

“Ngươi vẫn đối với ta vẫn giống như lần đầu.”

Ta cầm chén rượu, nói:

“Nàng có phát hiện hay không, những lần nàng tới tìm ta, toàn bộ đều là vì mệnh lệnh của sư phụ.”

U U tươi cười, hai hàng lông mày của nàng rủ xuống, hai giọt nước mắt trong suốt theo khuôn mặt rơi xuống, lúc này ta không còn hoài nghi chút nào về sự chân thành của nàng với ta, có một số việc không cách nào che giấu được.

Một lần nữa, ta cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng, thấp giọng nói:

“Đáp ứng ta một việc, quên sư phụ nàng đi, quên tất cả, đêm nay trong lòng chúng ta chỉ có sự tồn tại của nhau.”

Thân hình U U run lên, nàng lại rơi nước mắt nhìn ta, trong lòng ta U U không còn là một yêu nữ tính khí thất thường như trước nữa, mà là một người ta yêu, nàng biết thống khổ, chỉ là giấu kín hơn nhiều so với người khác mà thôi.

Cho tới giờ ta vẫn chưa trưởng thành, nhiều lúc ta hay xử sự theo cảm tính, thậm chí còn kích động, có thể đó chính là chỗ hấp dẫn của ta. Có một

https://thuviensach.vn

ngày nào đó, trong lòng ta không còn tình cảm, không còn kích động, vậy thì sinh mạng của ta cũng là lúc tận cùng.

Cho nên, ta bảo Xa Hạo và A Đông trở về, nắm tay U U đi vào trong rừng trúc bên cạnh Hương Tuyết Lư, gió đông mang theo hơi lạnh, nhưng chúng ta lại cảm thấy sự ấm áp, trong lòng chúng ta đang bị ngàn vạn sợ tơ tình quấn chặt.

Ánh trăng xuyên thấu qua lá trúc, chiếu lên trên người của chúng ta, tạo thành những vệt sáng loang lổ, lá trúc xào xạc, như một điệu nhạc tự nhiên mê người.

Hai con chim ở trong rừng trúc bị chúng ta làm giật mình, vỗ cánh bay đi.

U U si ngốc nhìn đôi chim này, hồi lâu mới nói:

“Có những lúc ta rất ao ước được như những con chim, chúng nó sống tự do tự tại hơn ta nhiều lắm.”

Ta mỉm cười nói:

“Lần đầu tiên ta gặp nàng, nàng cũng giống như một con chim, bay tới bay lui.”

U U thản nhiên cười nói:

“Vậy ta lại bay cho ngươi xem!”

Mũi chân nàng điểm nhẹ, thân hình lăng không bay lên, tay áo pháp phơ theo gió, giống như một Lăng Ba tiên tử đậu trên cành trúc. Gió đêm thoảng đưa, quần áo nàng tung bay, ôm chặt lấy thân hình mềm mại xinh đẹp kia.

Ta không biết khinh công, cho nên chỉ có cách đứng nhìn nàng mà thôi.

https://thuviensach.vn

U U ném tới một dải lụa, ta buộc nó vào bên hông, nhẹ giọng nói:

“Ta sẽ mang theo ngươi bay!”

U U kéo một cái, thân hình của ta lập tức bay lên, biển trúc đã ở dưới chân của ta, ta thất thanh kêu to, với tốc độ bay thế này có khi đụng vào người nàng cũng nên, cánh tay ngọc của U U nhẹ nhàng vòng qua hông ta, giúp ta dừng lại.

Chúng ta cùng nhau ngồi trên một cây Lục Trúc, thân hình theo gió không ngừng đung đưa.

Ngồi ở nơi cao này mới biết trăng sáng tới cỡ nào, ta khoác vai U U, nàng tựa đầu vào vai ta, ánh trăng như bạc quấn lấy hai người.

“Nếu như có thể vĩnh viễn thế này thì tốt biết bao...”

U U nói mê man nói.

“Chỉ cần nàng muốn, chúng ta có thể tiếp tục như vậy...”

U U chậm rãi mở mắt, chẳng che giấu sự thâm tình của nàng đối với ta:

“Trên đời này không có chuyện gì vĩnh viễn, chỉ cần ngươi nhớ tới buổi tối nay, nhớ tới khoảng thời gian bên ta, như vậy là được rồi.”

Ta yên lặng gật đầu, mỗi người đều có một bí mật cho riêng mình, U U sẽ không bỏ được Lãnh Cô Huyên, nên ta cũng sẽ không gây áp lực cho nàng, ta tin tưởng một ngày nào đó nàng sẽ phá tan tất cả ràng buộc, chui vào vòng tay của ta...

Sáng sớm hôm sau ta tới hoàng cung từ biệt Hâm Đức hoàng đế, lúc này hắn đang ở Dưỡng Tâm điện luyện tập theo phương pháp vận khí mà Viên Thiên Trì truyền thụ cho.

https://thuviensach.vn

Thấy ta đi vào, hắn tươi cười nói:

“Dận Không, ngươi tới thật đúng lúc, Viên tiên sinh có dạy cho ta một phương pháp luyện khí tu hành, ta luyện tập theo phương pháp này cảm thấy tinh thần, thể lực của mình đều mạnh hơn so với ngày xưa.”

Ta cười nói:

“Viên tiên sinh chính là kỳ nhân đương đại, phụ hoàng luyện tập theo phương pháp mà tiên sinh truyền thụ chắc chắn sẽ có lợi.”

Hâm Đức hoàng đế bảo ta ngồi xuống, lúc này mới nói:

“Mới sớm như vậy ngươi đã tới gặp ta, có chuyện gì vậy?”

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng, hài nhi rời khỏi Tuyên Thành đã một thời gian, hiện giờ cần phải trở về.”

Hâm Đức hoàng đế nhíu mày nói:

“Ta đã sớm biết ngươi sẽ rời đi.”

Hắn đứng dậy, nhìn ta ta nói:

“Dựa theo quy củ của Đại Khang, thái tử cần ở lại Khang đô phụ tá triều chính, hiện giờ ngươi không cần phải quản lý lãnh địa của mình nữa.”

Đại Khang đúng là có quy củ như vậy, ta cũng sớm biết, nhưng mà ta sẽ không ở lại Khang đô, ta mỉm cười nói:

“Trách nhiệm của hài nhi đúng là phải phụ tá triều chính, nhưng mà căn cứ theo tình hình trước mắt, hài nhi vẫn phải tới bắc cương, chỉ có quản lý

https://thuviensach.vn

vùng đất cằn cỗi này tốt, thì mới nhanh chóng khôi phục Đại Khang như ngày xưa.”

Hâm Đức hoàng đế cười lạnh nói:

“Nếu như ngươi đã không muốn ở lại, thì chắc chắn đã có lý do chu đáo.”

Ta cười nói:

“Thực ra bên người phụ hoàng không thiếu người tài phụ tá, Tả tướng quốc là cao thủ cả về nội lẫn ngoại, Dực Vương là một đại danh tướng dùng binh, hài nhi ở lại Khang đô chỉ là dư thừa, hơn nữa...”

Ta thâm ý nói:

“Trong lòng phụ hoàng chắc cũng không muốn con ở lại nơi này?”

Hâm Đức hoàng đế bỗng nhiên phá lên cười, hắn lắc đầu, nói:

“Ngươi nói không sai, ta đúng là không muốn giữ ngươi ở lại, ngươi có hoài bão và lý tưởng của mình, người làm phụ thân như ta sao có thể cản ngươi được?”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Trong lòng ngươi biết rõ ta rời khỏi Khang đô lần này chắc chắn sẽ định cư lâu dài, do không có biện pháp nên chỉ thuận nước đẩy thuyền mà thôi.”

Ta cố ý nói:

“Phụ hoàng có cách nhìn như thế nào với Tả tướng quốc?”

Hâm Đức hoàng đế thờ ơ nói:

“Rất tốt, ngươi có ý kiến gì không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Hài nhi không có ý kiến gì với Tả tướng quốc, nhưng mà phụ hoàng cho hắn có quyền lực quá lớn ở Khang đô, đó cũng không phải là chuyện tốt gì.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Ta biết ngươi lo lắng, cho nên đã bãi miễn chức Thống lĩnh Ngự Lâm quân của Tà Đông Tường. Ta hiểu Tả tướng quốc hơn bất cứ ai, hắn theo ta nhiều năm, vẫn luôn trung thành và tận tâm với Đại Khang, không có lòng phản nghịch, ngươi quá lo lắng rồi.”

Nếu hắn đã tin tưởng Tả Trục Lưu như vậy, ta cũng không nói gì thêm.

Hâm Đức hoàng đế nói:

“Dận Không, chuyện tân cung, ngươi đừng có quên.”

“Phụ hoàng yên tâm, hài nhi lập tức chuẩn bị chuyện này.”

Hâm Đức hoàng đế hài lòng gật đầu, hắn nghĩ tới một việc, bèn nói:

“Được rồi, ta muốn phong cho Viên tiên sinh chức quốc sư, ngươi nghĩ thế nào?”

Viên Thiên Trì mặc dù là do tay ta đưa vào cung, thế nhưng ta cũng không ngờ mới chỉ trong mấy ngày, hắn đã được Hâm Đức hoàng đế tín nhiệm như vậy, xem ra tâm cơ của hắn thâm bất khả trắc hơn bề ngoài rất nhiều.

Người này đối với ta là địch hay là bạn còn chưa biết, sau này cần phải cẩn thận đề phòng, có cơ hội gặp Thải Tuyết nhất định phải hỏi rõ thân thế hắn hơn.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Tốt nhất là phụ hoàng nên hỏi ý kiến của Viên tiên sinh trước, tiên sinh dù sao cũng là thế ngoại cao nhân, chưa chắc đã thích công danh nơi trần thế.”

Hâm Đức hoàng đế gật đầu nói:

“Ngươi nói không sai, để ta hỏi hắn.”

Lúc này có một tiểu thái giám đi đến, cung kính nói:

“Bệ hạ, có mấy vị nương nương ở hậu cung lại bị bệnh, hôm qua người có nói là buổi trưa sẽ tới thăm, người có định đi ngay bây giờ không?”

Hâm Đức hoàng đế bình tĩnh khoát tay áo nói:

“Loại chuyện nhỏ này, còn định làm phiền tới ta ư?”

Hắn bỗng nhiên nhìn ta một cái:

“Dận Không, ngươi mang giúp cháo Tổ yến tới cho các nàng, ta còn phải theo Viên tiên sinh giảng đạo pháp.”

Trong lòng ta ngẩn ra, ta là thái tử, người bị bệnh là hoàng phi, mặc dù bối phận cách biệt, nhưng mà chuyện vào hậu cung đâu phải là chuyện của ta, chẳng nhẽ chuyện của Trân phi đã bị Hâm Đức hoàng đế biết? Hắn nói câu này có ý gì, hay là đã hồ đồ?

Hâm Đức hoàng đế thấy ta không lên tiếng trả lời, tiếp tục nói:

“Thế nào? Chuyện nhỏ này ngươi cũng không muốn làm thay trẫm ư? Mấy vị nương nương tuy rằng không phải mẫu thân thân sinh ra ngươi, thế nhưng các nàng dù sao cũng là mẫu phi của ngươi, ngươi thể hiện chữ hiếu cũng được mà.”

https://thuviensach.vn

Ta cuống quít nói:

“Hài nhi sẽ đi làm!”

Ra khỏi Dưỡng Tâm điện, ta thấy Ngọc Tỏa và mấy cung nữ khác đang đứng chờ, biểu hiện trước mặt mọi người rất khá, chưa bao giờ dám bắt chuyện với ta, lại càng không dám nhắc tới việc Trân phi.

Xem ra Trân Phi cũng là người bị bệnh trong đám phi tần.

Ta đi tới trước mặt Ngọc Tỏa nói:

“Ngọc Tỏa, dẫn ta tới Phổ Duyên cung, phụ hoàng bảo ta mang Tổ yến tới cho Trân phi nương nương.”

Đã có mệnh lệnh của Hâm Đức hoàng đế, khí thế của ta đương nhiên hào hùng hơn rất nhiều.

Ngọc Tỏa mừng rỡ, nhưng thấy đôi mắt lạnh lùng của ta thì sợ hãi lập tức cúi đầu xuống, thấp giọng nói:

“Nô tỳ dẫn đường cho thái tử.”

Khi tới hành lang của Ngự Hoa viên, thấy bốn phía vắng lặng, ta mới hỏi:

“Trân Phi nương nương bị bệnh có nặng không?”

Ngọc Tỏa mi mắt đỏ hồng, nước mắt chảy ròng ròng, nức nở nói:

“Bệnh tình của nương nương càng lúc càng nghiêm trọng, ngay cả xuống giường đi lại cũng không được.”

Trong lòng ta âm thầm đau đớn, Trân phi bệnh nặng như vậy tất có nguyên nhân là vì ta, ta ở Khang đô lâu như vậy cũng không tới thăm nàng,

https://thuviensach.vn

không an ủi nàng được một lời.

Ngọc Tỏa nói:

“Bệ hạ đã ba năm không vào hậu cung, ngoại trừ tu đạo, thì người không... quan tâm tới chuyện gì khác.”

Đi tới Phổ Duyên cung, Chu Độ Hàn vẫn đang ở đây chẩn bệnh cho Trân phi, thấy ta đi tới, hắn vội bước lên hành lễ, ta mỉm cười nói:

“Phụ hoàng chính vụ bận rộn, bảo ta tới thăm hỏi Trân phi nương nương một chút.”

Chu Độ Hàn nói:

“Nương nương vừa mới uống thuốc, hiện đang ở trong phòng nghỉ ngơi.”

“Chu thái y, Trân Phi nương nương bị bệnh gì?”

Chu Độ Hàn thở dài nói:

“Thực không dám dấu diếm, bệnh của Trân Phi nương nương là tâm bệnh.”

Trong lòng ta thấp thỏm, chẳng nhẽ chuyện của ta và Trân phi bị hắn biết?

Chu Độ Hàn nói:

“Chẳng những là Trân Phi nương nương, mà hiện tại không ít phi tần ở hậu cung cũng bị bệnh này, có điều bệnh nặng hay nhẹ khác nhau mà thôi.”

Ta có chút kỳ quái nói:

“Sao lại như vậy?”

https://thuviensach.vn

Chu Độ Hàn nói:

“Nguyện vọng lớn nhất của mỗi vị hoàng phi nương nương đều là được bệ hạ ân sủng, điều này trở thành mục tiêu lớn nhất của các nàng, hiện giờ bệ hạ chuyên tâm tu đạo, đương nhiên là không tới cửa cung của các vị nương nương, tâm bệnh tự sinh trong lòng.”

Ta nhịn không được nở nụ cười, ta hiểu rồi, bệnh của Trân phi là do ta chứ đâu có quan hệ gì với Hâm Đức hoàng đế.

Chu Độ Hàn mặc dù nói chuyện khéo léo, nhưng ta cũng hiểu mấu chốt của vấn đề.

Hâm Đức hoàng đế tuổi tác đã cao, đối với chuyện nam nữ không còn hứng thú, sự chú ý của hắn đã chuyển sang mặt tu đạo trường sinh.

Chu Độ Hàn quả nhiên bận rộn, hắn mới chẩn bệnh cho Trân phi xong, lại tới chẩn bệnh cho các vị hoàng phi khác.

Trân Phi nằm ở trên giường, mấy ngày không gặp nàng lại tiều tụy đi nhiều, ta mang tổ yến của Hâm Đức hoàng đế đặt ở đầu giường, cung kính nói:

“Trân Phi nương nương, phụ hoàng bảo nhi thần mang cháo tổ yến tới đây, người hãy bồi bổ thân thể, sớm ngày khang phục.”

Chắc chắn là Ngọc Tỏa đã nói cho Trân phi biết ta tới, nàng ngoảnh mặt lại, yếu ớt nói:

“Mong thái tử điện hạ thay ta cám ơn bệ hạ.”

Nàng nói tới đây thì lại ho khan, phải thở dốc một lúc mới lấy lại được hơi, nói:

“Thái tử điện hạ muốn đi ư?”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, hiện giờ Ngọc Tỏa đang canh giữ ở cửa cung, bởi vì có ta ở đây nên không dám đóng cửa, chỉ còn cách đứng ngoài canh chừng.

Ta lấy hết dũng khí, đi tới trước giường, ôm Trân phi vào lòng, thân hình Trân phi run lên, cái môi anh đào chủ động đưa tới miệng của ta, cái lưỡi thơm tho luồn vào.

Chúng ta triền miên trong nụ hôn rất lâu, nàng rơi lệ, tựa vào lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Chàng thực độc ác... lâu như vậy vì sao không tới thăm ta...”

Ta không nói gì, bàn tay luồn vào trong áo nàng, vuốt ve thân hình của nàng. Trân Phi chán nản nói:

“Thiếp biết chàng khó xử... Thế nhưng, thiếp không sao khống chế được mình...”

Ta kề sát vào tai nàng, nhẹ giọng nói:

“Nàng yên tâm, sẽ có ngày chúng ta ở chung một chỗ với nhau.”

Trân Phi buồn bã nở nụ cười, sau đó ôm chặt lấy ta, nói:

“Tuy rằng thiếp biết chàng đang gạt thiếp, nhưng thiếp vẫn rất vui...”

Bàn tay nhỏ nhắn của nàng luồn vào trong áo, vuốt ve thân hình cường tráng của ta, nếu như đây không phải là hậu cung, ta nhất định triền miên với nàng một phen.

“Chàng đã trưởng thành...”

Trong đôi mắt đẹp của Trân phi chứa đầy nước mắt.

Ta thâm tình nói:

https://thuviensach.vn

“Ở trước mặt nàng, ta vĩnh viễn là Long Dận Không của ngày xưa.”

Ta vuốt ve khuôn mặt nàng, hôn lên đôi môi anh đào tái nhợt vì bệnh:

“Đáp ứng ta, sống cho thật tốt, ta nhất định sẽ để nàng sống bên cạnh ta.”

Trân Phi khóc nức nở, nhưng phải tự kiềm chế không để thanh âm vang lên, nàng chỉ có thể liều mạng gật đầu, ta một lần nữa hôn nàng, hôn những giọt nước mắt của nàng, an ủi vết thương lòng đang bị tổn thương ngày một lớn của nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 138: Chuyện Cũ

Do thương thế của Khâu Dật Trần chưa hoàn toàn khôi phục nên ta đành phải để hắn ở lại Khang đô chữa thương, Tiêu Tín và Dực Hổ ở lại chiếu cố cho hắn.

Ngày rời khỏi Khang đô, có vô số bách tính tới tiễn ta, vị trí của ta trong lòng họ càng lúc càng trọng yếu.

Sở nhi đang mang thai nhưng mà nàng ốm nghén rất ghê, mỗi ngày chỉ ăn rất ít cơm, cứ lên xe là ngủ. Ta phải cho đội ngũ đi thật chậm, tránh cho nàng khỏi bị xóc nảy khi đi trên đường.

Hành trình của chúng ta đi rất chậm, hai ngày sau mới tới Trác Thành, quan viên địa phương ở Trác Thành đã sớm chú ý tới tin tức ta trở về, nên suất lĩnh binh sĩ ra ngoành thành mười dặm đón tiếp.

Trác Thành là một trong những châu quận tương đối giàu có của Đại Khang, đây vốn thuộc về Đinh vương Dận Tông, nhưng vì nó quá gần Khang đô, bản thân Đinh vương lại mắc bệnh, nên bị Hâm Đức hoàng đế lấy trở lại, Dận Tông cũng bị chuyển tới Khang đô chữa bệnh, biến cái quận này thành một trong những quận của Khang đô.

Tri Phủ Cầu Tam Thắng là một trong những quan viên có danh tiếng rất tốt, khi Trần Tử Tô sưu tập tư liệu về các quan viên, đã nhắc ta là phải lưu ý tới người này, đây là một nhân tài không thể bỏ qua.

Thấy sắc trời đã tối, hơn nữa ta cũng muốn có cơ hội khảo sát Cầu Tam Thắng, cho nên chúng ta nghỉ lại ở Trác thành.

https://thuviensach.vn

Đợi khi Sở Nhi ngủ, ta mới ra ngoài, Cầu Tam Thắng vẫn luôn đứng ở trong dịch quán chờ, cung kính nói:

“Thái tử điện hạ, vi thần đã mở tiệc ở Hồng Nhạn thính tẩy trần cho người.”

Ta lắc đầu nói:

“Tiệc rượu thì miễn, ta đã nghe danh Cầu đại nhân xử lý sự việc ở Trác Thành công chính, cho nên ngươi dẫn ta đi xung quanh xem một chút”

Cầu Tam Thắng cười tủm tỉm gật đầu, nói:

“Ở cửa tây của Trác thành có một cái tửu quán tên là ‘Nguyệt Giác Lâu’, phong vị đặc biệt, không bằng chúng ta tới đó.”

Ta mang theo Đường Muội và Xa Hạo thay đổi thường phục cùng với Cầu Tam Thắng đi tới Nguyệt Giác Lâu. Đường ở Trác Thành rất rộng, bách tính giàu có, tuy rằng đã là nửa đêm, thế nhưng vẫn còn rất nhiều tiếng rao bán của tiểu thương.

Ta nảy sinh hứng thú cho nên đi khắp các nơi bán hàng, thỉnh thoảng hỏi thăm dân cư địa phương, khi câu trả lời của họ đều là thỏa mãn, ta mới công nhận Cầu Tam Thắng đúng là có tài trong việc nội chính.

Ta đi vào Nguyệt Giác Lâu, vừa vặn gặp một vị nữ ni đi ngang qua, ta cảm thấy diện mạo của nữ ni này quen quen, khi cẩn thận ngẫm lại mới nhớ ra người này chính là Viên Tuệ của Mộ Vân Trai trên đỉnh Giả Lam Sơn thuộc Tần quốc, Thu Nguyệt Hàn chính là sư thúc của người này.

Viên Tuệ không chú ý tới ta, chỉ trong chớp mắt đã biến mất trong màn đêm. Đường Muội thấy sắc mặt ta khác thường, thấp giọng nói:

“Công tử, có chuyện gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Ta nói nhỏ:

“Ngươi có cảm thấy vị nữ ni kia quen mặt hay không?”

Đường Muội được ta nhắc nhở, suy nghĩ một chút cả kinh, lên tiếng nói:

“Người đó là Viên Tuệ ở Mộ Vân trai, trước kia thuộc hạ đã từng giao thủ với nàng ta.”

Ta lập tức phái hắn theo sau nữ ni này, Đường Muội lập tức đi theo.

Tiệc rượu mà Cầu Tam Thắng chuẩn bị vô cùng phong phú, rượu và thức ăn đều rất ngon, nhưng lòng ta còn đang bận tâm chuyện Viên Tuệ cho nên không yên lòng.

Rượu quá tam tuần, Đường Muội từ ngoài trở về, ghé vào tai của ta nói:

“Đã biết được nơi ở của Viên Tuệ.”

Ta gật đầu. đứng dậy hướng Cầu Tam Thắng cáo từ.

Cầu Tam Thắng đương nhiên cũng đoán được ta có chuyện cần phải hoàn thành, cho nên hắn không hỏi nhiều, biểu thị muốn phái người hộ vệ cho ta.

Ta cự tuyệt nói:

“Ta vẫn ở trong thành, ngươi không cần bận tâm.”

Cầu Tam Thắng đành phải thôi.

Rời khỏi Nguyệt Giác Lâu, Đường Muội mới nói:

“Công tử, Viên Tuệ ở Tuyên Thi Am trong thành, cách nơi này khoảng chừng một dặm, vừa rồi nàng ta tới đây hóa duyên.”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày nói:

“Trước kia ta ở Hán đô, Thu Nguyệt Hàn biến mất một cách thần bí, không biết là có phải người được Viên Tuệ cứu hay không.”

Đường Muội nói:

“Nàng ta mới tới tiệm thuốc mua một số thảo dược, chắc là chữa cho người có bệnh.”

Ta càng nghĩ càng nghi hoặc, chuyện này phải tra tới tận cùng, thứ nhất là Thu Nguyệt Hàn có ân với ta, đã từng nhiều lần cứu ta, hơn nữa còn tự mình truyền nội công tâm pháp cho ta. Từ một ý nghĩa nào đó, người cũng giống như sư phụ của ta.

Thứ hai là, ta muốn xem Khinh Nhan có giả dối giống như lời U U nói hay không, có phải nàng đã làm chuyện có lỗi với ta hay không.

Ba người chúng ta im lặng đi tới trước Tuyên Thi am, am ni cô này bị chìm trong phố xa sầm uất, trước cửa có hai cây ngô đồng to lớn che trời, che mất phần lớn tấm biển của am ni cô.

Đêm đã về khuya, đại môn Tuyên Thi am đóng chặt, ta do dự một chút, sau đó tiến lên gõ cửa.

Qua hồi lâu, cửa am mở ra, người mở chính là một tiểu ni cô chừng mười ba tuổi, đôi mắt linh động, thấy mấy người chúng ta có vẻ kinh ngạc, tiểu ni cô chớp chớp mắt, nói:

“Các vị thí chủ, đêm đã về khuya, hiện giờ am không cho dâng hương nữa.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tiểu sư phụ, chúng ta không tới dâng hương, mà tới bái phỏng một người.”

Tiểu ni cô cười nói:

“Cho dù là bái phỏng, cũng phải chờ tới ngày mai, đêm khuya người vắng, thí chủ tiến nhập trong am sợ rằng có điều bất tiện.”

Nàng đưa tay muốn đóng cửa am.

Ta cuống quít ngăn cản, thấp giọng nói:

“Xin hỏi tiểu sư phụ, bên trong có một người có pháp danh là Viên Tuệ sư phụ hay không?”

Tiểu ni cô lắc đầu nói:

“Ở đây không có ai như thí chủ nói.”

Nhìn sắc mặt của vị tiểu ni cô này ta có thể đoán được nàng không nói dối, lẽ nào Viên Tuệ đã thay đổi pháp hiệu khi tới đây?

Đường Muội noi:

“Tiểu sư phụ, lúc nãy ta nhìn rõ là có người vào, người đó trong tay còn cầm một cái cạp lồng.”

Tiểu ni cô cười nói:

“Người mà thí chủ nói chính là Nghi Tuệ sư tỷ, sư tỷ không phải Viên Tuệ như các người nói.”

Ta vui vẻ nói:

“Đúng là chúng ta muốn tìm Nghi Tuệ sư phụ, làm phiền tiểu sư phụ cho gặp.”

https://thuviensach.vn

Tiểu ni cô nói:

“Đã như vậy, ta đi bẩm báo một tiếng, nhưng mà sư tỷ có đồng ý gặp các người hay không ta không biết đâu nhé.”

Nàng đóng cửa am xong, đột nhiên lại mở ra, cười khanh khách nói:

“Ta quên hỏi, thí chủ xưng hô như thế nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Sư phụ chỉ cần nói với Nghi Tuệ sư phụ là Long Dận Không tới đây bái kiến.”

Tiểu ni cô giật mình, cả kinh nói:

“Ngươi... Ngươi là thái tử điện hạ?”

Ta gật đầu cười.

Lúc này, có một thanh âm lạnh lùng vang lên:

“Nghi Duyên, mời thái tử vào đi.”

Chẳng biết Viên Tuệ đứng ở cửa lúc nào đang nhìn chúng ta.

Ta chậm rãi đi vào trong am, mỉm cười nói:

“Viên Tuệ sư phụ, đã lâu không gặp.”

Viên Tuệ lạnh nhạt nói:

“Ta nghe nói ngươi phải đi qua Trác Thành, nên cố ý dẫn ngươi tới đây gặp mặt.”

Nàng nhìn Đường Muội một chút nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi theo dõi ta suốt đoạn đường, nhưng chỉ tiếc là khinh công còn kém một chút.”

Đường Muội đỏ mặt, có chút thẹn thùng.

Ta cười nói:

“Viên Tuệ sư phụ tìm ta có chuyện gì?”

Viên Tuệ thấp giọng nói:

“Ngươi đi theo ta!”

Ta theo nàng tới một căn phòng phía sau. Đường Muội và Xa Hạo vốn muốn đi theo, nhưng không ngờ Viên Tuệ lại nói:

“Ta chỉ mời Binh vương đi theo, đâu có mời hai người các ngươi.”

Ta cuống quít làm một cái thủ thế, ngăn hai người bọn họ lại.

Đi qua một cái cổng vòm, qua một hành lang hẹp, ta nhìn thấy ba căn phòng nhỏ dựa sát vào nhau. Viên Tuệ thấp giọng nói:

“Người muốn gặp ngươi không phải là ta, mà là sư thúc ta!”

Trong lòng ta kích động tới cực điểm, không nghĩ tới Thu Nguyệt Hàn quả nhiên đã thoát khỏi hoàng cung Hán quốc được canh phòng nghiêm mật, chỉ cần gặp mặt được người, là ta có thể hiểu rõ chân tướng sự việc.

Viên Tuệ dẫn ta tới căn phòng bên trái, nhẹ nhàng gõ cửa, nói:

“Sư thúc hắn tới rồi.”

Bên trong có một âm thanh yếu ớt vang lên:

“Ngươi… bảo hắn vào đi…”

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi đẩy cửa đi vào, dưới ánh đèn có một vi ni cô mặc áo bào xanh đang ngồi, người này chính là Thu Nguyệt Hàn, nhưng không biết người xuất gia từ khi nào?

Trong lòng ta ngổn ngang trăm mối, không biết là nên nói từ chỗ nào.

Thu Nguyệt Hàn chậm rãi xoay người lại, thân hình của ta chấn động, mái tóc dài đen nhánh của Thu Nguyệt Hàn trước kia đã biến thành một màu trắng, mới có một năm không gặp, trông người như già đi mười tuổi, những nếp nhăn trên mặt hiện lên rõ ràng, đôi mắt thâm thúy như thu thủy trước kia giờ đã trở nên lờ mờ, ảm đạm.

Thu Nguyệt Hàn nhìn ta hồi lâu, mới gật đầu nói:

“Ngươi rốt cuộc đã tới.”

Người chỉ vào cái bồ đoàn đối diện.

Ta ngồi xếp bằng ở trên bồ đoàn, cung kính nói:

“Thu tiền bối, khi từ biệt ở Hán đô, không biết người đã đi những đâu?”

Từ trong ánh mắt của người, ta không còn nhận ra được hỉ nộ ái ố, trong đó chỉ còn sự hờ hững. Thu Nguyệt Hàn bình tĩnh, nói:

“Ta vốn tưởng rằng mình phải chết, nhưng không ngờ ta lại phát hiện một chuyện mà mình không tưởng tượng được…”

Trái tim của ta đập thình thịch, rất sợ những câu nói của Thu Nguyệt Hàn phá nát hình tượng hoàn mỹ của Khinh Nhan ở trong lòng ta.

Ánh mắt của Thu Nguyệt Hàn chuyển hướng sang ngọn đèn dầu:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, không biết ngươi có biết, tất cả chuyện đó chỉ là một kế hoạch kín đáo được Lãnh Cô Huyên bày ra hay không?”

Ta không nói gì, nhưng tâm tình trầm xuống, những câu nói của U U cứ vang lên trong tai, người ta tín nhiệm nhất lại là người lừa dối ta nhiều nhất, vì sao Khinh Nhan phải vậy cơ chứ?

Hô hấp của ta trở nên gấp gáp và trầm trọng, Thu Nguyệt Hàn nhạy cảm nhận thấy được điểm này, nàng nhẹ giọng nói:

“Có thể ngươi đã phát hiện, chỉ là không có cách nào chứng thực mà thôi.”

Ta khó nhọc nói:

“Có phải là Khinh Nhan bán đứng người hay không?”

Thu Nguyệt Hàn không trực tiếp trả lời vấn đề của ta, nàng u oán thở dài một hơi, nói:

“Trước kia, ngươi bị Lãnh Cô Huyên bắt cóc, là Khinh Nhan báo tin cho ta tới cứu ngươi, lúc đó ta chỉ lo cứu người, cho nên không suy nghĩ được gì cả. Hiện giờ mới cảm thấy, mọi chuyện sao lại trùng hợp tới như vậy chứ, sao Khinh Nhan có thể nói cho ta biết khi hành động diễn ra nhanh như vậy... Từ đó trở đi, cái vòng tròn Lãnh Cô Huyên bày ra đã được khởi động, khi ta chạy tới Thiết Kỳ lâu gặp Mộ Dung Sơ Tình và Lệ Tử Uyên, ta cứu Khinh Nhan từ trong tay bọn họ ra...”

Thu Nguyệt Hàn bỗng nhiên ngừng lại, trên mặt hiện lên sự bi thương.

Ta có thể hiểu được, nếu như không phải là Khinh Nhan phản bội, thì người hoàn toàn có khả năng trở ra.

Thu Nguyệt Hàn nói:

https://thuviensach.vn

“Ta bị Mộ Dung Sơ Tình đánh trọng thương, Khinh Nhan xuất hiện đúng lúc trước mặt ta, cứu ta chạy tới hầm rượu trong Chiêu Dương cung. Nó tuy rằng ngụy trang rất giỏi, thế nhưng ta vẫn nhận ra nó không bị thương nặng như trong biểu hiện. Lúc đó ta sợ nó biết sự thật sẽ hạ thủ với ta, cho nên làm như mình hoàn toàn không biết gì cả.”

Ta phẫn nộ nắm chặt hai tay, ta đã hiểu tất cả, giữa Khinh Nhan và Lãnh Cô Huyên đã có sự hứa hẹn, thảo nào mà U U không dám vạch trần chuyện này ngay từ đầu, vậy mà ta còn hiểu lầm nàng.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Sau khi ngươi rời đi, ta thừa dịp đánh ngất nó, im lặng rời khỏi hầm rượu, nhưng mà ta vốn bị trọng thương, chỉ trốn trong phòng chứa đồ của Chiêu Dương cung mà thôi. Khi hoàng hậu Hán quốc hộ tống Khinh Nhan rời khỏi cung, ta lại quay về hầm rượu, vốn tưởng rằng ta sẽ chết ở đó, không ngờ ông trời rủ lòng thương, để ta gặp được một nữ tử có tấm lòng tốt...”

“Ai?”

Ta nhẹ giọng nói.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Đại Hán quốc sư Đoạn Tinh, ta không nghĩ tới nàng lại cứu ta, hộ tống ta ra khỏi hoàng cung, trị liệu thương thế cho ta.”

Nghĩ tới bóng hình của Hoàn Tiểu Trác đã làm ta ấm lòng lại, nhưng khi nghĩ tới Khinh Nhan, trong lòng ta lại trỗi nên cảm giác đau đớn vô cùng, tất cả những lời triền miên với ta chẳng nhẽ lại chỉ là giả dối?

Vì cái gì mà nàng phải làm như vậy, là vì Vô Gian Huyền Công ư? Chỉ là một quyển bí kíp võ công, đánh giá cho nàng hi sinh cả trinh tiết và tình

https://thuviensach.vn

cảm của mình hay sao?

Ta thống khổ nhắm hai mắt lại.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Ta tuy rằng không biết giữa các ngươi đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng ta có thể kết luận ngươi nhất định đã đem Vô Gian Huyền Công truyền cho nó rồi.”

Ta trầm mặc, hồi lâu mới nói:

“Thu tiền bối, Khinh Nhan... nàng... vì sao mà nàng phải làm như vậy?”

Thu Nguyệt Hàn do dự một chút, cắn răng nói:

“Bởi vì... bởi vì nó là con gái của Lãnh Cô Huyên...”

Hai mắt ta trợn tròn, tin tức này như sét đánh với ta, cổ họng của ta trở nên khô khốc, khó nhọc nói:

“Tiền bối nói... người nói cái gì?”

Thu Nguyệt Hàn chán nản nói:

“Bí mật này ta vẫn luôn giấu đi, Lãnh Cô Huyên năm đó câu dẫn Ma Môn cao thủ Hoa Trục Nguyệt, hai người im lặng biến mất. Lãnh Cô Huyên chỉ muốn lấy được Vô Gian Huyền Công từ trong tay của Hoa Trục Nguyệt, thế nhưng trong thời gian hai năm biến mất, nàng cũng không tránh được yêu hắn cho nên sinh ra... một người con gái...”

Trước kia ta cũng nghe Khinh Nhan nói qua câu chuyện này, Thu Nguyệt Hàn có tình cảm rất chân thành với Hoa Trục Nguyệt, đoạn tình cũ này đối với người rất quan trọng, hiện giờ khi phải nói tới câu chuyện cũ làm cho

https://thuviensach.vn

tâm tình của người kích động, ngón tay run run, đôi mắt đã phủ đầy lệ nhòa.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Lúc đó Lãnh Cô Huyên có thân phận là thánh nữ của Huyền Minh giáo, phải bảo trì tấm thân xử nữ, chuyện sinh con nếu để cho người khác biết, nàng ta sẽ chết không có chỗ chôn. Cho nên Lãnh Cô Huyên giấu kín việc này, thế nhưng dụng tâm độc ác của nàng bị Hoa Trục Nguyệt phát hiện, Hoa Trục Nguyệt đau khổ mang theo con gái rời đi, sau đó hắn giao phó con gái cho chủ nhân của Phiêu Miễu các.”

Thu Nguyệt Hàn nhắm hai mắt lại, hai hàng nước mắt trong suốt rơi xuống, với tu vi của người mà vẫn phải rơi lệ ở trước mặt ta, chứng tỏ nam tử Hoa Trục Nguyệt kia có vị trí cực kỳ trọng yếu trong nội tâm của người, đoạn tình cũ này đã gây nên tổn thương rất lớn với người.

Qua hồi lâu, người mới bình tĩnh lại được, nhẹ giọng nói:

“Sau khi sư tỷ ta chết, trên đời này chỉ còn lại một mình ta là người duy nhất biết thân thế của Khinh Nhan, nhưng ta không hiểu được vì sao, Lãnh Cô Huyên lại biết được chuyện này?”

Ta giật mình nói:

“Lãnh Cô Huyên đã biết chuyện này?”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Khinh Nhan thân là thánh nữ Phiêu Miễu các, cũng là chủ nhân của Phiêu Miễu các trong thời gian tới, nó không có lý do gì phản bội bản phái, sau khi ta suy nghĩ cẩn thận, mới biết được nguyên nhân liên thủ duy nhất của nó và Lãnh Cô Huyên, đó là nó đã biết được thân thế của mình.”

https://thuviensach.vn

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Chỉ sợ chưa hẳn, nếu như Lãnh Cô Huyên biết Khinh Nhan là con gái của mình, nàng ta sẽ tuyệt đối không cho Khinh Nhan hi sinh trinh tiết để đoạt lấy Vô Gian Huyền Công, lẽ nào trong chuyện này còn có nội tình?”

Ta phải suy nghĩ kỹ chuyện này, hiện giờ cũng chưa thể nói cho Thu Nguyệt Hàn biết được.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Khi ta tới Đại Khang, thì nghe được tin ngươi trở thành thái tử. Viên Tuệ dẫn ngươi tới nơi này là do ta bảo nó, ta muốn đem chuyện của Khinh Nhan nói cho ngươi biết.”

Ta cung kính nói:

“Đa tạ Thu tiền bối tin tưởng vãn bối như vậy.”

Thu Nguyệt Hàn thở dài nói:

“Sau khi ta chết, Phiêu Miễu các không còn người nào có thể bảo hộ, ngày Lãnh Cô Huyên nhất thống Ma môn sợ rằng sắp tới rồi...”

Nghe ý của người, thì hình như người không bao lâu nữa sẽ rời xa nhân thế, ta ân cần nói:

“Thu tiền bối, thương thế của người tới bao giờ thì khỏi hẳn?”

Thu Nguyệt Hàn buồn bã cười:

“Chỉ sợ cả đời này cũng không thể.”

Trong lòng ta âm thầm ta thán, nếu như Thu Nguyệt Hàn không bị Khinh Nhan và Lãnh Cô Huyên lập kế hãm hại, thì người cũng không bị như thế

https://thuviensach.vn

này.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Bào tàng Mâu thị không chỉ có lợi với Ma môn, mà nó còn quan hệ tới tất cả sự tồn vong của bách tính Trung nguyên. Nếu như để cho Lãnh Cô Huyên có được, thì thực lực của người Đông Hồ sẽ tiến thêm một bước mạnh, đến lúc đó, người khổ chính là bách tính...”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Tiền bối yên tâm, Dận Không tuyệt sẽ đối sẽ không để cho Lãnh Cô Huyên thực hiện được mục đích của mình.”

Thu Nguyệt Hàn buồn bã cười nói:

“Ngươi tuy rằng cơ duyên xảo hợp lấy được Vô Gian Huyền Công, nhưng mà ngươi lại không chuyên tâm, về phương diện võ công sẽ tiến cảnh rất chậm. Chuyện này cũng khó trách, dù sao ngươi không đặt chí vào lĩnh vực này.”

Người thở hổn hển, nói:

“Lãnh Cô Huyên sớm muộn gì cũng sẽ ra tay đối phó với ngươi, ngươi cần phải cẩn thận.”

Ta cười lạnh nói:

“Nàng ta có lợi hại hơn nữa, cũng không thể nào địch lại được thiên quân vạn mã.”

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Chúng ta mặc dù không có danh thầy trò, thế nhưng cũng có duyên phận thầy trò.”

https://thuviensach.vn

Ta cung kính nói:

“Ở trong lòng Dận Không đã coi tiền bối là sư phụ mình từ lâu rồi.”

Thu Nguyệt Hàn nhẹ giọng thở dài một hơi nói:

“Chỉ tiếc ta vẫn chưa dạy ngươi được cái gì.”

“Tiền bối nhiều lần cứu Dận Không trong lúc nguy an, đại ân như vậy, Dận Không vĩnh viễn khắc cốt ghi tâm.”

Ta nói với giọng cực kỳ chân thành.

Thu Nguyệt Hàn gật đầu, lấy ra một cái nhẫn màu ngọc bích, trịnh trọng giao cho ta, nói:

“Chiếc nhẫn này chính là tín vật vô thượng của Phiêu Miễu các, sau khi sư tỷ ta chết đã ủy thác chiếc nhẫn này cho ta, dặn ta ngày nào đó giao cho Khinh Nhan... với tình hình hiện giờ, chỉ sợ không có cách nào hoàn thành được rồi.”

Ta nhìn chăm chú vào chiếc nhẫn, dưới ánh đèn chiếu rọi, trong nhẫn phảng phất như có một con Thanh Long du đãng, chất ngọc mát lạnh, chạm khắc tinh xảo, đây đúng là kỳ trân dị bảo, trân quý vô cùng.

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Ta giao chiếc nhẫn này cho ngươi, là muốn ngươi thay ta bảo vệ Phiêu Miễu các, bảo vệ đám đệ tử đừng để cho Lãnh Cô Huyên đuổi tận giết tuyệt.”

Ta trịnh trọng gật đầu nói:

“Tiền bối yên tâm, vãn bối nhất định làm được.”

https://thuviensach.vn

Thu Nguyệt Hàn nói:

“Sở Châu có một cái Mai Hoa cốc, sau khi ta chết, ta muốn được an táng ở đó, nghe nói nó là lãnh địa của ngươi.”

Ta thấp giọng nói:

“Dận Không sẽ giao toàn bộ cả Mai Hoa cốc cho tiền bối.”

Xem ra Mai Hoa cốc có ý nghĩa vô cùng quan trọng với người, nếu không người cũng không chọn đây làm nơi an nghỉ.

Thu Nguyệt Hàn dịu dàng cười nói:

“Không cần phải nhiều như vậy, chỉ cần một tấc vuông là đủ rồi...”

Nàng có chút mệt mỏi nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói:

“Ngươi đi đi, lúc ta lâm chung, ta sẽ dặn người mang tro cốt tới Sở châu.”

Trong lòng ta buồn bã vô cùng, xem ra thời gian của Thu Nguyệt Hàn cũng không còn nhiều nữa, nếu không vì vậy, người cũng không đề cập tới chuyện hậu sự của mình với ta.

Bảy ngày sau chúng ta trở về tới Tuyên Thành, bách tính nghe nói ta bình an trở về, ai nấy đều ra đường nghênh đón.

Lần hành trình tới Khang đô này có thể nói là có kinh nhưng không hiểm, thành công lấy được chức vị thái tử, đối với ta mà nói chuyện này vô cùng trọng yếu.

Lúc về tới Tuyên Thành, Trần Tử Tô cũng vừa vặn từ Tần quốc trở về, căn cứ vào sắc mặt của hắn ta đoán được lần đi sứ này nhất định có kết quả mỹ mãn.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô cùng ta đi tới thư phòng, mỉm cười đem hiệp nghị với Tần quốc ra, sau đó lại giao cho ta một phong thư do chính tay Tinh Hậu viết, nội dung trong đó đương nhiên là việc riêng của hai chúng ta.

Trần Tử Tô nói:

“Lần này ta nhập Tần, Tinh Hậu tự mình tiếp kiến, nàng đã đáp ứng chuyện Tần quốc đứng ra mời Yên quốc kết minh, sứ thần Tần quốc đã đi Yên quốc, hai ngày nữa sẽ có tin tức truyền tới.”

Ta cười nói:

“Lấy tình hình của Yên quốc hiện nay, chúng ta đưa ra việc kết minh chẳng khác nào lửa ấm ngày tuyết, Lý Triệu Cơ chắc chắn sẽ không từ chối.”

Trần Tử Tô nói:

“Ta vẫn còn quên chưa chúc mừng công tử lên chức Thái tử.”

Ta cười ha ha nói:

“Cái chức Thái tử này chẳng qua chỉ là hư danh mà thôi.”

Trần Tử Tô nghiêm mặt nói:

“Chức vị thái tử này tuyệt đối không chỉ có hư danh, nó đại diện cho quyền lực ở Đại Khang của công tử.”

Ta cười nói:

“Phụ hoàng đã đáp ứng đem quyền đối ngoại giao cho ta.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Chắc là trong lòng công tử đã có dự định.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nhưng mà ta đồng ý với phụ hoàng, ta sẽ xây dựng tân cung cho người.”

Trần Tử Tô nhíu mày nói:

“Hiện tại, hay sau này?”

“Ta đáp ứng với người, trong vòng một năm phải gom đủ lượng tài chính xây dựng tân cung.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Công tử có phải muốn dùng tiền tài của Yên quốc xây dựng tân cung hay không?”

Ta giảo hoạt cười nói:

“Ta chỉ đồng ý chuyện xây dựng, nhưng không có nói thời gian xây dựng là bao nhiêu lâu, có lẽ phụ hoàng không đợi được ngày tân cung hoàn thành.”

Ta đã sớm tính, cái tân cung này có khi nó sẽ chuyển sang ta, kiếp này Hâm Đức hoàng đế không có phúc để hưởng.

Trần Tử Tô nói:

“Có phải công tử định dụng binh với Yên quốc?”

Ta không dự định, trả lời câu hỏi này, mà mở miệng nói:

“Trần tiên sinh cho rằng hiện giờ ta cần nhất cái gì?”

Trần Tử Tô không do dự chút nào đáp:

https://thuviensach.vn

“Đất đai!”

Ta nhìn Trần Tử Tô, im lặng đợi hắn nói tiếp.

Trần Tử Tô nói:

“Đất đai có ý nghĩa nhiều hơn dân số, dân số có thể đáp ứng được chuyện chúng ta có nhiều binh sĩ hơn, có đất đai chúng ta sẽ có nhiều tài nguyên hơn. Lương thực và vật tư của chúng ta sẽ tăng nhanh trong một thời gian ngắn, chỉ có chiếm được nhiều đất, chúng ta mới nhanh chóng đề thăng được thực lực.”

Trần Tử Tô nói:

“Hiện tại thế cục trong thiên hạ đang rung chuyển cực độ, thời cơ mở rộng đất đai của công tử đã đến.”

Hắn đi tới chỗ bản đồ, chỉ vào những quốc gia xung quanh Đại Khang, rồi dừng lại trên mảnh đất của Yên quốc, nói:

“Hiện giờ chúng ta sẽ không cùng các cường quốc ganh đua thực lực, muốn bắt đầu khởi binh, Yên quốc là một lựa chọn tốt nhất.”

Ta gật đầu nói:

“Yên quốc hiện giờ đã rời khỏi liên minh Tần - Hàn, nỗi lo mất nước của họ thực sự đang tới.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Kết cục của Yên quốc đã định trước, chỉ xem người kết thúc nó là ai mà thôi.”

Hắn di chuyển ngón tay dọc theo biên giới của Yên quốc:

https://thuviensach.vn

“Phía bắc của Yên quốc là Bắc Hồ, ở giữa có sa mạc Gobi cản trở, nếu như Bắc Hồ muốn xuôi nam xâm lược, tất phải đi qua biển cát mênh mông, tổn thất sẽ cực kỳ thảm trọng. Đây cũng là nguyên nhân mà cho tới bây giờ Bắc Hồ vẫn chưa xâm lược Yên quốc. Phía tây của Yên quốc là Liệt Diễm Sơn, bắc nam rộng tới ngàn dặm, là một dải chắn thiên nhiên ngăn cản với các tiểu quốc phương tây xã xôi. Phía Nam nước Yến là nước Hàn, bởi vì chuyện tranh đoạt mỏ vàng mà phá hỏng liên minh không gì phá nổi của hai nước, hiện giờ liên minh này không còn tồn tại nữa rồi.”

Trần Tử Tô xoay người lại, nhìn về phía ta nói:

“Phía Đông Yên quốc chính là lựa chọn tốt nhất cho chúng ta, trong lịch sử, Đại Khang nhiều lần xâm lược Yên quốc, nhưng lại bị liên minh ba nước đánh bại. Từ chỗ này mà nói Yên quốc tương đối cừu thị Đại Khang, đây cũng là một trong những trở ngại của việc liên minh lần này.”

Ta mỉm cười nói:

“Có Tần quốc chủ động đưa ra việc kết minh, chúng ta chỉ là người tham gia, có lẽ là tốt hơn nhiều.”

Trần Tử Tô nói:

“Hiện giờ Yên quốc không có lý do cự tuyệt, lấy thực lực của họ không cách nào chống lại được liên minh hai nước Hàn - Tấn, huống chi phía sau hai nước này còn có Hán quốc, Tề quốc ủng hộ.”

Ta mỉm cười nói:

“Hiện giờ điều cần nhất của chúng ta là đợi.”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô còn có một kiến nghị.”

https://thuviensach.vn

“Trần tiên sinh cứ nói đừng ngại.”

Trần Tử Tô thấp giọng nói:

“Chiến tranh của Yến, Hàn chắc chắn sẽ xảy ra, nhưng chúng ta cần làm bây giờ chính tạo mối quan hệ hữu hảo với Bắc Hồ.”

Ta nhíu mày, nhớ tới những hành động mà Thác Bạt Thuần Chiếu làm với ta, lửa giận trong lòng ta lại bùng nên. Cho tới bây giờ, hắn vẫn không đưa Lục Châu sang đây, rõ ràng là không có ý hối hận và hổ thẹn.

Ta đương nhiên là hiểu dụng ý của Tần Tử Tô, tương lai nếu như ta dụng binh với Yên quốc, tất phải bận tâm tới việc phòng thủ Bắc Hồ, chỉ có giữ vững hậu phương mới có thể tránh cho Thác Bạt Thuần Chiếu không thừa cơ công kích.

Ta thở dài nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu dã tâm bừng bừng, hắn đã nhòm ngó Lục Hải Nguyên từ lâu, muốn cùng hắn khôi phục lại quan hệ bình thường thì cực khó.”

Trần Tử Tô tràn đầy đồng cảm gật đầu:

“Công tử nói không sai, lần trước người đi Bắc Hồ gặp nạn, đã chứng minh Thác Bạt Thuần Chiếu có lòng muốn giết người, đồng thời thu hồi lại Lục Hải Nguyên, dựng lại uy danh của mình ở trong nước. Nhưng khi đó người chỉ là Đại Khang Bình vương, hiện giờ đã là thái tử, là người thừa kế, Thác Bạt Thuần Chiếu chắc chắn phải suy nghĩ lại quan hệ với người.”

Ta lạnh lùng lắc đầu nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu không phải người thường, nếu như hắn cảm giác được sự uy hiếp của ta thì tuyệt đối sẽ không buông tha cho ta, nếu không

https://thuviensach.vn

thì vì sao cho tới bây giờ hắn còn chưa để Lục Châu trở về.”

Trần Tử Tô nói:

“Theo ta được biết, tình hình trong nước của Thác Bạt Thuần Chiếu cũng không được tốt cho lắm. Từ khi bắt đầu chiến tranh với Đông Hồ, kinh tế Bắc Hồ xuống dốc không phanh, Thác Bạt Thuần Chiếu nóng lòng muốn xoay chuyển tình thế, đã định ra chính sách cấp tiến, đắc tội với nhiều thương nhân, hơn nữa động chạm tới không ít quyền lợi của vương công quy tộc. Hiện giờ ở Bắc Hồ, đang lưu truyền nghi vấn về chính sách của hắn.”

Trần Tử Tô dừng lại một chút lại nói:

“Thúc phụ của hắn là Lặc Vương Thác Bạt Thọ Hữu dẫn đầu thế lực phản đối chính sách của hắn, thế lực này ngày một lớn, công khai nói lên sự bất mãn với Thác Bạt Thuần Chiếu.”

Ở Bắc Hồ ta đã nghe Xích Lỗ Ôn nói qua chuyện này, cũng từ nghĩ tới chuyện liên hệ với hắn ta thấp giọng nói:

“Ý của Trần tiên sinh là chúng ta bắt tay với Thác Bạt Thọ Hữu?”

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

“Ta đã cho người điều tra qua, Thác Bạt Thọ Hữu trời sinh tính tình tàn bạo, quyết không phải là người thành đại sự. Thác Bạt Thuần Chiếu lại khác hắn với hắn, ngoại trừ lúc hắn leo lên được chức vị Đại Hãn do nóng lòng củng cố cơ sở thống trị của bản thân mới có chính sách liều lĩnh sai lầm, còn những chuyện khác đều được, phải nói hắn là người có mưu tính sâu xa.”

Hắn cười cười hướng ta nói:

https://thuviensach.vn

“Lúc trước hắn muốn giết công tử, cũng không phải là một quyết định không chính xác, nếu như hắn có thể thống nhất đại mạc, thì công tử sẽ gặp một đối thủ lớn khi nhất thống Trung Nguyên, nếu như ở vào vị trí của hắn, công tử có làm như vậy không?”

Ta cảm thấy buồn cười, đúng là nếu như ở vị trí của hắn mình cũng sẽ có suy nghĩ như vậy.

Trần Tử Tô nói:

“Nếu chúng ta và Thác Bạt Thọ Hữu bắt tay, thì quan hệ với Bắc Hồ càng trở nên xấu đi, huống chi hắn cũng chẳng phải là người cầm quyền ở Bắc Hồ.”

Ta gật đầu.

Trần Tử Tô nói:

“Lần trước Thác Bạt Thuần Chiếu không không thể giết công từ, tất phải suy nghĩ lại mối quan hệ, có thể hiện giờ hắn đang hối hận vì hành vi của mình cũng chưa biết chừng.”

Ta thở dài một hơi nói:

“Chỉ sợ hắn không như vậy.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Cho nên phải cỏ người nhắc nhở hắn mối quan hệ này.”

Ta nhìn về phía Trần Tử Tô, Trần Tử Tô cười nhạt nói:

“Tử Tô bất tài, nguyện ý đến Bắc Hồ đi sứ, thuyết phục Thác Bạt Thuần Chiếu bỏ địch ý với công tử, thả Lục Châu công chúa, một lần nữa khôi phục lại mối quan hệ hữu hảo đã bị phá vỡ.”

https://thuviensach.vn

Ta có chút lo lắng nói:

“Bắc Hồ chính là quốc gia Hổ Lang, Thác Bạt Thuần Chiếu là người thay đổi thất thường, ta sao có thể yên lòng để tiên sinh lẻ loi nhập hiểm địa?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Hai nước giao binh không chém tới sứ giả, huống chi Tử Tô chỉ là một thư sinh, Thác Bạt Thuần Chiếu dù sao cũng là vua của một nước, hắn có thô bạo tới mấy, cũng sẽ không hạ thủ với ta.”

Ta kích động vạn phần, nắm thật chặt hai tay của Trần Tử Tô nói:

“Chuyến đi này của tiên sinh nguy hiểm vô cùng, nhất định phải vạn lần cẩn thận.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử yên tâm, Tử Tô nhất định không làm nhục sứ mệnh.”

https://thuviensach.vn

Chương 138: Ấm Áp

Sau khi Trần Tử Tô rời đi, ta chậm rãi mở mật hàm do Tinh Hậu viết, trên thư còn lưu lại mùi hương hoa lan nhàn nhạt, mùi thơm này vô cùng quen thuộc với ta.

Bởi nó là mùi hương trên người Tinh Hậu, hai mắt ta ươn ướt, những hàng chữ phiêu dật đập vào mắt ta, trong thư đã bộc lộ sự nhớ nhung nồng đậm của nàng với ta.

Nàng không đề lạc khoản, nhưng trên giấy có lưu lại một dấu son môi nhàn nhạt.

Trong nội tâm ta vừa có nhu tình lại vừa có sự ấm áp, thâm tình mân mê dấu son môi, cảm giác như Tinh Hậu có ở bên người ta.

Có tiếng gõ cửa phòng vang lên, ta cẩn thận cất bức thư, rồi nói:

“Ai vậy?”

“Là muội!”

Thanh âm của A Y Cổ Lệ vang lên ngoài cửa.

“Vào đi!”

Lúc này ta mới nhớ tới, từ khi ta trở về Tuyên Thành còn chưa gặp mặt nàng.

https://thuviensach.vn

A Y Cổ Lệ mặc một bộ quần áo màu hồng, phong tình quyến rũ, mái tóc màu vàng kim tết thành những bím nhỏ, xinh đẹp khả ái, trên khuôn mặt trắng như ngọc có hai lún đồng tiền, càng làm cho nàng kiều diễm động lòng người hơn.

Trong tay của nàng có bưng một cái khay, đựng trong đó là một chùm nho và dưa lạnh, uyển chuyển đặt lên thư án, ôn nhu nói:

“Muôi hôm nay đi chợ mua được, Long đai ca nếm thử xem sao.”

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới ở Tuyên Thành lại có cả hoa quả Tây vực.”

Ta cầm một quả nho đưa vào miệng, chỉ cảm thấy nó vừa chua vừa ngọt, một mùi vị khác lạ thơm ngon lan tỏa trong cuống họng.

A Y Cổ Lệ thản nhiên cười nói:

“Muội cũng không ngờ hàng hóa ở Tuyên Thành lại phong phú như vậy, khi tới chợ muội mới phát hiện, hầu như thứ gì ở đây cũng mua được, thậm chí đặc sản quả Mã Não ở quê nhà cũng có bán.”

Ta cười nói:

“Quả Mã Não ta chưa được ăn, sao không mua về cho ta thử một chút?”

A Y Cổ Lệ cười nói:

“Vương phi thích đồ chua, nên muội đem quả Mã não cho người ăn hết rồi.”

Ta gật đầu cười, đây cũng là một hành động cố tình của nàng, trước kia Sở Nhi hoài nghi nàng bắt cóc Mính Nhi, sau khi biết được sự thực, hiểu lầm giữa hai người đã tiêu tan.

https://thuviensach.vn

Thấy sắc trời bên ngoài đã tối, ta nhìn A Y Cổ Lệ nói:

“Cơm tối đã làm xong chưa? Ta có chút đói bụng”

Từ khi nàng tới vương phủ, đa số thời gian đều ở trong phòng bếp, cho nên ta đã có thói quen hỏi nàng chuyện cơm nước.

A Y Cổ Lệ nói:

“Hôm nay chắc phải muộn một chút, đầu bếp đang nấu những món ăn mà vương phi thích.”

Ta gật đầu, chợt nhớ tới mình đã lâu rồi không đi dạo trong thành, nên nhìn A Y Cổ Lệ nói:

“Muội bảo Dịch An hầu hạ vương phi là được rồi, chúng ta ra ngoài bảo Đường Muội vào trong thành uống rượu.”

Đôi mắt đẹp của A Y Cổ Lệ sáng ngời, mỉm cười nói:

“Muội biết một tửu quán ở trong thành có phong vị tây vực, không bằng hôm nay chúng ta tới đó nếm thử.”

Ta vui vẻ gật đầu.

Trải qua mấy lần thay đổi, Tuyên Thành đã trở nên hưng thịnh, tuy hiện giờ đã là ban đêm, nhưng đầu đường cuối ngõ vẫn thấy nhiều thương nhân, bách tính buông bán tấp nập.

Đúng như lời A Y Cổ Lệ nói, hàng hóa ở khắp nơi tụ tập về đây, vật tư phong phú đứng hàng bậc nhất ở Đại Khang, từ các phương diện nữa cho thấy, ta cai quản Tuyên Thành đã bước đầu thành công.

Chúng ta đi tới con phố Tây Cổ Lan, đây là một con đường mới xây, có phong cách của tây vực, khách thương ngoại tộc thường tập trung tại đây, ở

https://thuviensach.vn

hai bên đường phố mở không ít tửu quán tràn ngập phong tình của các nơi.

A Y Cổ Lệ mang theo chúng ta đi đến một tửu quán có tên là Lưu Sa Lâu, chủ nhân ở đây đổ đầy cát vàng trong quán, ở ngoài cửa trang trí những chiếc bánh xe cổ xưa, nhìn cảnh tượng này, làm cho ta nhớ tới những chuyện xảy ra trong sa mạc.

Ta và A Y Cổ Lệ nhìn nhau cười.

Ta thấp giọng nói:

“Nơi này có phải do người của Bí Điền quốc mở không?”

A Y Cổ Lệ lắc đầu nói:

“Quán này không phải do người Bí Điền quốc mở, lão bản là một người của Tinh Tuyệt Quốc, phong tục tập quán của họ khác hẳn nơi đây.”

Trong khi nói chuyện, có hai Hồ nữ yểu điệu đi ra, trên mặt các nàng bịt khăn, nhưng mà chỗ lưng lại lộ ra ngoài cái eo lả lướt, làm cho tim ta đập rộn lên, cái rốn cho đeo trang sinh, được làn da trắng tôn lên, tưởng chừng như phát quang, mê người vô cùng.

Đường Muội thấp giọng nói:

“Không nghĩ tới quần ảo của nữ tử Tinh Tuyệt Quốc lại hở nhiều như vậy.”

A Y Cổ Lệ khuôn mặt ửng hồng nói:

“Nữ tử của chúng ta toàn mặc như vậy.”

Ta ha ha cười nói:

https://thuviensach.vn

“Phong tục bất đồng, đương nhiên là tập quán có khác, ngươi không nên ngạc nhiên như vậy.”

Xa Hạo cười nói:

“Sau này chúng ta tới đó vài lần tự nhiên là sẽ quen mắt với cách ăn mặc của họ.”

Ánh mắt của ta nhìn vào khuôn mặt tuyệt mỹ của A Y Cổ Lệ, thầm nghĩ trong lòng:

“Hồ nữ này đã mê người như vậy, nếu như là A Y Cổ Lệ mặc bộ quần áo này vào, thì sẽ mê người tới mức nào?”

A Y Cổ Lệ dường như đoán đương suy nghĩ trong lòng của ta, khuôn mặt càng lúc càng đỏ rực.

Chúng ta theo hai nữ tử này vào quán, bên trong toàn bố trí theo phong cách của dân tộc họ, bàn ghế toàn bằng đất nung, vẫn chưa tráng men, ngồi có một cảm giác thô ráp ấm áp.

A Y Cổ Lệ gọi một số đĩa thịt dê, mấy thứ hoa quả, hai Hồ nữ lúc này ra tiếp rượu cho chúng ta.

Thịt dê nướng rất ngon, không còn mùi tanh như bình thường, khi đưa vào miệng mới cảm thấy nó thơm mềm, chúng ta vừa ăn vừa khen không dứt miệng.

A Y Cổ Lệ nói:

“Thịt dê nướng ở đây là do lão bản đích thân làm, trình tự của nó không hề đơn giản.”

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười to:

https://thuviensach.vn

“A Y Cổ Lệ cô nương quá khen, cô nương có thể tới đây là vinh hạnh cho tiểu điếm.”

Ta xoay người nhìn lại, thấy một lão giả người Hồ, râu tóc bạc trắng đang đi tới đây, chắc là lão bản của tửu quán này.

A Y Cổ Lệ cười nói:

“Cách Lặc Nhật bá bá.”

Cách Lặc Nhật cầm một đĩa thịt bò đặt lên bàn:

“Đây là món mông trâuu nhỏ mà ta mới làm, mọi người nếm thử xem sao!”

Trù nghệ của người này quả nhiên là xuất sắc, ta tán dương:

“Cách Lặc Nhật lão bản quả nhiên làm thức ăn rất ngon!”

Cách Lặc Nhật cười nói:

“Người Tinh Tuyệt Quốc chúng ta am hiểu nhất là chế biến thức ăn từ thịt dê, bò, trâu, trù nghệ của ta ở trong nước cũng chỉ tính là hàng phổ thông mà thôi.”

Hắn không biết thân phận của ta, nên móc ra một thỏi bạc đặt ở trước mặt A Y Cổ Lệ nói:

“A Y Cổ Lệ cô nương, đây là tiền công của cô.”

A Y Cổ Lệ cuống quít khoát tay áo nói:

“Đâu có nhiều tiền như vậy, bá bá giữ lại đi, coi như là trả tiền cơm hôm nay.”

Cách Lặc Nhật cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cô nương thêu cho ta nhiều bức họa như vậy, số ngân lượng này có khi còn chưa đủ, bữa cơm này ta mời.”

Hóa ra A Y Cổ Lệ thêu thùa đem bán, ta không ngờ tính tự lập của nàng lại cao như vậy, sự yêu thích của ta với nàng lại tăng thêm vài phần.

Cách Lặc Nhật nói:

“Ta không làm lỡ bữa cơm của mọi người, muốn gì cứ gọi thêm nha.”

Hắn định xoay người rời đi, thì ngoài cửa vang lên tiếng ồn ào, Cách Lặc Nhật cuống quít xông ra ngoài.

Ta nhìn Đường Muội, bảo hắn ra xem có chuyện gì không.

Đường Muội nhanh chóng trở về, cười nói:

“Không có chuyện gì lớn, chỉ có một tên nô lệ của Hải Vu tộc xung đột với điếm tiểu nhị.”

Ta nhíu mày nói:

“Nô lệ Hải Vu tộc?”

Đường Muội giải thích:

“Nhã Khắc bao vây tiễu trừ Hải Vu tộc bắt được không ít tù binh, hắn dẫn tới Tuyên Thành bán họ làm nô, cũng bởi vì giá cả tương đối rẻ nên trở thành đối tượng cho mọi ngươi tranh nhau.”

Ta cười nhạt nói:

“Nhã Khắc an đáp đúng là biết cách làm giàu, hình như gần đây hắn kiếm được không ít ngân lượng thì phải?”

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Hải Vu tộc mặc dù có mạo phạm chúng ta, nhưng mà Nhã Khắc lại dùng phương thức này xử lý đúng là không ổn, nếu như tiếp tục thế này người Hải Vu tộc sẽ phản kháng càng lúc càng mạnh, đồng thời nó còn ảnh hưởng tới những bộ tộc khác ở trong Âm Sơn.”

Ta trầm ngâm nói:

“Ngươi nói không sai, lần này tới Lục Hải Nguyên, ta sẽ nói với hắn một chút.”

Đường Muội hơi cảm thấy kinh, ngạc nói:

“Công tử muốn đi Lục Hải Nguyên?”

Ta gật đầu nói:

“Tuệ Kiều và Vân Na các nàng đều ở đó, từ lúc trở về tới giờ ta còn chưa gặp mặt bọn họ. Hơn nữa Trần tiên sinh cũng lập tức đi sứ Bắc Hồ, ta cũng nhân tiện tiễn người một đoạn đường.”

Đường Muội nói:

“Trần tiên sinh đi sứ có cần thuộc hạ đi cùng không?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta dự định làm cho Đột Tạ đi cùng với tiên sinh.”

Đường Muội nói:

“Đột Tạ là người cơ cảnh, hơn nữa lại là người Hồ, theo Trần tiên sinh đi thì rất là phù hợp.”

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Long đại ca nếu như đến Lục Hải Nguyên có thể mang theo muội được không.”

Ta cười nói:

“Sao vậy? Sao muội muốn tới đó?”

A Y Cổ Lệ nói:

“Muội nghe nói Lục Hải Nguyên phong cảnh rất đẹp cho nên muốn đi xem.”

Nàng cúi đầu xuống, trốn tránh cái nhìn của ta.

Trong lòng ta cười thầm, nàng tám phần mười là muốn đi theo ta bên người.

Ta gật đầu, nói:

“Được rồi, tới đó giải sầu cũng tốt.”

Hoàng hôn ngày thứ hai chúng ta tới được Lục Hải Nguyên, Vân Na suất lĩnh đám kỵ sĩ ra đón, nàng mặc khải giáp sáng choang, anh khí bừng bừng.

Ở trước mặt mọi người, Vân Na đương nhiên không thể chủ động bày tỏ tình cảm với ta được, nhưng mà đôi mắt nhu tình của nàng đã để lộ tâm sự trong lòng mình.

Ta cười nói:

“Hoàn Nhan đại tướng quân, sao tướng quân không ở nhà chăm con gái của chúng ta.”

Vân Na kiều mị nhìn ta một cái nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này muội tới đây không phải là để đón huynh, mà là đón Sở Nhi muội tử.”

Sở Nhi vén màn xe mỉm cười nói:

“Đã làm Vân Na tỷ tỷ cực khổ.”

Vân Na cười duyên nói:

“Tỷ cực khổ so thế nào được với sự cực khổ của Sở Nhi sau này.”

Sở nhi khuôn mặt ửng hồng, xấu hổ nói:

“Tỷ tỷ vừa gặp mặt đã trêu muội rồi.”

Vân Na nói:

“Mấy tỷ muội chúng ta biết muội mang thai ai nấy đều vô cùng mừng rỡ.”

Sở nhi nhẹ nhàng cắn cắn môi, trong lòng ngọt ngào tới cực điểm.

Hai đội ngũ của chúng ta hợp lại, cùng nhau tiến về phía nông trường.

Ta và Vân Na sánh vai nhau đi trong đội ngũ. Vân Na nói:

“Mấy ngày nay ai cũng mong huynh tới đây.”

Ta cười nói:

“Nàng đã nhớ ta như vậy, vậy thì tối hôm nay ta phải bù đắp cho các nàng thật tốt.”

Vân Na khuôn mặt ửng hồng, nhẹ giọng phì nói:

“Đã làm thái tử rồi, vậy mà vẫn không nghiêm chỉnh.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng cười nói:

“Vậy thì nàng thích ta nghiêm chỉnh, hay thích ta không nghiêm chỉnh?”

Vân Na nhìn xung quanh một chút, nhỏ giọng cười nói:

“Huynh thế nào muội cũng thích.”

Trong lòng ta kích động, nếu như không phải có mọi người ở đây, ta nhất định ôm Vân Na vào lòng, hôn cuồng nhiệt một phen.

Vân Na nói:

“Được rồi, muội vẫn còn chưa nói cho huynh biết, sáng nay Tuệ Kiều đã tỉnh.”

Ta vui vẻ nói:

“Thật không? Là con trai hay con gái?”

Vân Na thấp giọng nói:

“Là con gái...”

Ta không che dấu được sự thất vọng trong lòng, miễn cưỡng cười nói:

“Rất tốt, rất tốt...”

Vân Na nói:

“Huynh cỏ phải là không vui hay không?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta chỉ là kỳ quái sao những người con của chúng ta lại toàn là con gái?”

https://thuviensach.vn

Vân Na an ủi ta nói:

“Có thể Sở Nhi sẽ sinh cho huynh một người con trai.”

Ta cười nhạt nói:

“Chỉ hy vọng là như thế.”

Trong lòng ta chợt nhớ tới Khúc Nặc, trong bụng nàng cũng mang cốt nhục của ta, nếu như tính ngày tháng, thì cũng chỉ còn một thời gian nữa là sinh.

Không biết khi sinh ra sẽ là con trai hay con gái, hiện giờ trong lòng nàng vẫn còn nghĩ rằng đó là cốt nhục của Yến Nguyên Tông, chuyện này ta không biết nên giải thích thế nào cho phải.

Vân Na thấy sắc mặt của ta, còn tưởng là ta không hài lòng vì lại sinh ra một người con gái, nhẹ giọng dặn dò:

“Sau khi sinh Tuệ Kiều rất yếu, huynh ngàn vạn lần đừng có biểu hiện sự không hài lòng gì ở trước mặt nàng.”

Ta gật đầu nói:

“Muội yên tâm, cho dù là trai hay gái, sự yêu thương của ta với các nàng đều không thay đổi.”

Ta cười cười nhìn Vân Na nói:

“Xem ra Hoàn Nhan đại tướng quân lại phải vì ta mà tiếp tục cố gắng.”

Vân Na phì nói:

“Trong đầu của huynh toàn là việc này, đúng là hoang dâm vô đạo mà.”

Ta ha hả phá lên cười.

https://thuviensach.vn

Khi tới mục trường, ta lập tức đi thăm Tuệ Kiều, nàng mới sinh không lâu, sức khỏe vẫn còn rất yếu, đôi môi tái nhợt, khi ta cầm bàn tay của nàng, thấy vẫn còn hơi lạnh. Ta vòng tay, ôm nàng vào lòng, nhẹ giọng nói:

“Cực khổ cho nàng rồi.”

Tuệ Kiều yếu ớt nói:

“Dận Không, xem con gái của chúng ta đi...”

Ta nhìn sang bên cạnh nàng, thấy con gái của chúng ta đang ngủ, mái tóc đen cuộn lại trên cái đầu đỏ ửng, giống như một đóa hoa bách hợp.

Sự tiếc nuối trong lòng ta bị sự ấm áp thay thế, ta nhẹ giọng nói:

“Thật đáng yêu, về sau nó sẽ mỹ lệ như Tuệ Kiều của chúng ta.”

Tuệ Kiều ôn nhu tựa ở vào trong lòng ta, nói:

“Muội mong nó sau này lớn lên có được trí tuệ như huynh.”

Ta cười nói:

“Người Hán chúng ta có câu, con gái không tài mới là cái phúc.”

Sở Nhi gắt giọng:

“Nếu cứ như theo huynh nói vậy thì tài học như Vân Na tỷ tỷ thì không có phúc à?”

Ta vong tay ôm Sở Nhi vào trong lòng, nói:

“Vậy thì theo muội Vân Na có phúc hay không?”

Ta tay trái ôm Sở Nhi, tay phải ôm Tuệ Kiều, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cho dù các nàng có tài hoa như thế nào, đều phải làm lão bà của Long Dận Không, sinh con đẻ cái, nối dõi tông đường.”

“A, huynh là một bạo quân!”

Hai cô gái đồng thời sẵng giọng.

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Dận Không, huynh đi thăm Yến Lâm đi, vì chuyện của Mính Nhi, muội ấy suốt ngày hoảng hốt, nếu cứ tiếp tục như vậy, muội ấy sẽ không chịu nổi được nữa đâu.”

Trong lòng ta ngẩn ra, khẩn trương nói:

“Nàng ở đâu rồi?”

Yến Lâm thất thần đứng trên thảo nguyên, nhìn về một nơi xa xăm nào đó, thậm chí nàng còn không cảm nhận được ta đến, ta vòng tay, ôm nàng vào trong lòng.

Thân hình Yến Lâm run lên, chậm rãi xoay người, trong đôi mắt đẹp toàn là nước mắt.

“Có tìm được Mính Nhi hay không?”

Trong mắt Yến Lâm toàn là hi vọng, mong chờ.

Ta không đành lòng phá vỡ sự kỳ vọng của nàng, chỉ có thể nói dối nàng mà thôi:

“Thải Tuyết đã liên hệ với ta, sau ba tháng nàng ta sẽ trả Mính Nhi.”

Yên Lâm nức nở nói:

“Vì sao nàng ta phải đem Mính Nhi đi?’

https://thuviensach.vn

Ta thở dài nói:

“Bởi vì... bởi vì bọn họ muốn bức bách ta làm một việc.”

Yến Lâm cầm bàn tay của ta, cố sức lắc lắc:

“Dận Không, cho dù nàng ta yêu cầu huynh cái gì, huynh cũng phải đáp ứng, đừng cho các nàng làm hại tới Mính Nhi.”

Ta mím môi, nặng nề gật đầu:

“Lâm nhi, muội yên tâm, ta sẽ đem con của chúng ta bình an trở về.”

Đối với Yến Lâm, ta chỉ còn có thể dùng phương pháp lừa dối, chỉ có cho nàng hi vọng, mới có thể làm cho nàng không sụp đổ. Trong lòng ta khấn cầu trời xanh, mong những lời của Viên Thiên Trì đều là sự thực, mong là Mính Nhi sớm trở lại bên cạnh chúng ta.

Trong khoảng thời gian này, Dao Như luôn được Tư Hầu và Lệ Cơ chiếu cố, tình hình của nàng đã khá hơn trước rất nhiều, chân tay thỉnh thoảng đã có hành động, theo như lời Tuệ Kiều nói thì nàng rất có khả năng bình phục.

Thay đổi lớn nhất trong chúng nữ phải nói tới Lệ Cơ, hiện giờ nhìn nàng, chẳng ai còn nhớ tới nàng chính là hoàng hậu của Tần quốc ngày xưa, dịu dàng thiện lương, hiểu ý của người khác. Trải qua một lần sinh tử, Lệ Cơ lại khôi phục được bản chất thiện lương như ngày xưa.

Màn đêm buông xuống, trong đầu ta bỗng nhiên hiện lên một ý niệm hoang dâm, ta muốn Vân Na, Tư Hầu và Lệ Cơ... cùng đến phòng ngủ chung với ta.

Ta đem ý nghĩ này nói cho Tư Hầu và Lệ Cơ, hai nàng tuy rằng xấu hổ ngượng ngùng, nhưng mà cũng đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Khi ta đi tìm Vân Na, thì thấy nàng đang nói với Lang Lạt cái gì đó, thần tình của Vân Na có vẻ cực kỳ nghiêm trọng.

Lang Lạt thấy ta, vội vàng hành lễ nói:

“Chủ nhân!”

Ta mỉm cười nói:

“Xảy ra chuyện gì?”

Vân Na nhăn mày nói:

“Nhã Khắc cho người đưa thư tới đây, muốn chúng ta phái kỵ binh vào Âm Sơn hiệp trợ, bao vây tiêu diệt tàn quân của Hải Vu tộc.”

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Bảo Đường Muội lĩnh binh đi là được rồi.”

Vân Na lắc đầu nói:

“Đường Muội võ công tuy rằng cao cường, thế nhưng không có kinh nghiệm gì trong việc mang binh đánh giặc, muội phải đích thân đi một chuyến mới ổn.”

Ta nhìn về phương hướng Âm Sơn, thấp giọng nói:

“Hải Vu tộc đã bị bao vây tiêu diệt nhiều lần, sao vẫn tiếp tục gây sự?”

Vân Na nói:

“Hải Vu tộc nhân tính tình thô bạo, không chảy tới giọt máu cuối cùng họ sẽ không khuất phục.”

Nàng thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Nhã Khắc đối với Hải Vu tộc đúng là quá mức tàn bạo, trong khoảng thời gian này, số người Hải Vu tộc chết trong tay hắn nhiều vô số kể. Có câu là tốt quá hoá dở, lạm dụng giết chóc quá độ chỉ làm cho Hải Vu tộc thêm căm phẫn.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu:

“Xoa Tháp tộc và Hải Vu tộc đã có thâm cừu nhiều đời, Nhã Khắc mượn cơ hội này đẩy Hải Vu tộc vào tuyệt lộ, chúng ta cũng là đồng lõa trong việc tiêu diệt một tộc người.”

Vân Na nheo đôi mắt đẹp, nhẹ giọng nói:

“Huynh có định thuyết phục hay không?”

Ta lắc đầu nói:

“Chuyện đã tới nước này, sự cừu hận của Hải Vu tộc đối với ta sẽ khó mà thay đổi, nếu muốn diệt trừ tận gốc, chỉ còn cách dùng thủ đoạn cực đoan.”

Vân Na nói:

“Căn cứ vào tin tình báo mà Nhã Khắc báo lại, hiện giờ có hơn hai vạn người Hải Vu tộc đang cư trú, muội dự định mang theo năm nghìn kỵ binh vào tiếp ứng.”

Ta gật đầu:

“Ta cùng đi với muội!”

Vân Na cười nói:

“Huynh phải suy nghĩ kỹ, nếu như theo muội đi thì chuyện ôn nhu đêm nay sẽ bị hoãn.”

https://thuviensach.vn

Ta cười ha hả nói:

“Theo Hoàn Nhan đại tướng quân lo gì không có ôn nhu để hưởng thụ, chờ trận chiến này xong, chúng ta sẽ đại chiến thêm một lần.”

Vân Na hung hăng trợn mắt nhìn ta một cái, nhưng trên miệng lại nở nụ cười mê người.

Chúng ta tập kết năm nghìn kỵ binh, từ Lục Hải Nguyên xuất phát, dùng tốc độ cao nhất tiến về chân núi phía tây của Âm sơn, dựa theo tốc độ của chúng ta, chỉ mất chừng ba canh giờ là có thể tới.

Bởi vì có Vân Na làm bạn, trong hành trình đã giảm bớt sự khẩn trương, tăng thêm phần lãng mạn.

Dưới ánh trăng lạnh, Âm sơn nhấp nhô trùng điệp, năm nghìn kỵ binh hành quân nghiêm chỉnh, tiếng vó ngựa vang lên rất nhịp nhàng. Lần đầu tiên dẫn quân xuất chinh, trong lòng ta tràn ngập phấn kích và hứng thú.

Vân Na tỉnh táo dị thường, biểu hiện của nàng đã nhắc nhở ta, thân phận bây giờ của nàng không chỉ là thê tử của ta, mà còn là thống lĩnh của năm nghìn kỵ binh.

Cách mục tiêu hai mươi dặm, Vân Na hạ lệnh cho mọi người dừng lại.

Ta thấp giọng nói:

“Có phải là tín hiệu của Nhã Khắc hay không?”

Vân Na gật đầu nói:

“Chúng ta đến sớm hơn dự định, nhưng mà cũng rất nhanh chóng nhập cuộc mà thôi.”

Nàng xoay người nói:

https://thuviensach.vn

“Lang Lạt!”

Lang Lạt cưỡi ngựa tiến ra, nói:

“Hoàn Nhan tướng quân!”

Vân Na nói:

“Ngươi suất lĩnh một tiểu đội hai mươi người, đi tới cốc khẩu phía trước thăm dò, xem có đội ngũ của Nhã Khắc hay không?”

Lang Lạt lĩnh mệnh dẫn người rời đi.

Ta có chút lo lắng nói:

“Người của Hải Vu tộc có thể bố trí mai phục hay không?”

Vân Na mỉm cười nói:

“Theo như tin tức của Nhã Khắc, chỗ này còn cách nơi ở của Hải Vu tộc hơn hai mươi dặm, cốc khẩu này lại rộng rãi, thế núi hai bên thoai thoải, nếu như người Hải Vu tộc bố trí mai phục ở đây, thì phải cần một lượng nhân lực rất lớn. Cách doanh địa của bọn họ ba dặm có một cửa ải, bố trí phòng vệ ở đó tốt hơn nhiều.”

Ta cười khổ nói:

“Xem ra ta không thể nào trở thành một nhân vật dẫn quân chinh chiến sa trường rồi.”

Vân Na cười nói:

“Không ai có thể tinh thông mọi chuyện, nếu như trận chiến nào cũng phải có huynh chỉ huy, thì sợ rằng có già như Hâm Đức hoàng đế, huynh cũng không thể nào thống nhất Trung Nguyên.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Hôm nay ta mới phát hiện, ở phương diện chinh chiến, Hoàn Nhan đại tướng quân vô cùng tỉnh táo và sáng suốt.”

Vân Na cười nói:

“Hôm nay muội mới thấy dụng tâm âm hiểm của huynh.”

Vân Na nhẹ giọng thở dài một hơi nói:

“Đã sinh cả con gái cho huynh rồi, hối hận có được gì đâu?”

Trong đôi mắt đẹp của nàng, nhu tình buông ra như tơ nhện.

Không bao lâu sau Lang Lạt cùng với người phụ trách tiếp ứng của Nhã Khắc đi tới trước mặt chúng ta.

Người nọ cung kính hướng chúng ta hành lễ nói:

“Tiểu nhân Thái Độ tham kiến Vương gia thiên tuế, vương phi thiên tuế.”

Ta thản nhiên gật đầu nói:

“Nhã Khắc an đáp đâu?”

Thái Độ nói:

“Nhã Khắc thủ lĩnh đã dẫn người mai phục trong rừng bên cạnh doanh địa của Hải Vu tộc, chỉ chờ bình minh là phát lệnh tiến công.”

Vân Na nói:

“Sao người Hải Vu tôc lại chuyển tới chỗ này?”

Thái độ nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta nghe nói thủ lĩnh Hải Vu tộc dự định đầu nhập vào Bắc Hồ, nên mới chuyển tới nơi này.”

Vân Na nói:

“Tốt, ngươi trở lại nói cho Nhã Khắc, chúng sẽ phối hợp tiến công với hắn đúng thời gian?”

Thái Độ nói:

“Nhã Khắc thủ lĩnh thay đổi kế hoạch, mong vương phi giữ chặt cốc khẩu này, còn việc tiến công người Xoa Tháp tộc do bộ tộc của tiểu nhân phụ trách.”

Vân Na gật đầu nói:

“Được rồi ta biết rồi.”

Sau khi Thái Độ rời đi, ta nhịn không được hướng Vân Na nói:

“Bây giờ sắc trời mới nửa đêm, người của Hải Vu tộc vẫn còn đang ngủ say, tại sao chúng ta không thừa dịp tiến công mà phải đợi tới lúc bình minh?”

Vân Na nói:

“Huynh có điều không biết, con người mệt mỏi nhất chính là lúc bình minh, hơn nữa lúc này trời đã sáng, tinh thần khẩn trương đã bị buông lỏng, Nhã Khắc chọn thời gian này là là cực kỳ chính xác.”

Ta lại nói:

“Sao hắn lại bảo chúng ta thủ ở một nơi xa như thế này?”

Vân Na lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Nhiệm vụ của chúng nhìn thì đơn giản, nhưng lại cực kỳ khó khăn. Huynh nghĩ xem, một người thợ săn đi săn thú, có vài người phụ trách vào rừng đuổi thú, còn những thợ săn thực sự đều mai phục ở một chỗ đợi cho con mồi kinh hoảng liều mạng bỏ chạy, nếu như đã bỏ chạy, chúng ta sẽ không tiếc tất cả phá tan vòng vây của những người thợ sơn.”

Ta bội phục gật đầu, đây đúng là một đạo lý.

Vân Na bố trí năm nghìn binh lính theo hình quạt mai phục bên ngoài cốc khẩu, nghỉ ngơi tại chỗ, đợi trời sáng.

Sắc trời dần dần chuyển sang màu than chì, báo hiệu một ngày mới sẽ đến, cốc khẩu bị bao trùm bởi sương mù dày đặc.

Đột nhiên, bên trong sơn cốc mơ hồ truyền ra tiếng kêu giết.

Chúng ta đã sẵn sáng đón địch, cung nỏ trong tay nhắm thẳng vào phương hướng cốc khẩu.

Trong lòng ta minh bạch, trận chiến này đã định trước là một trận tàn sát, hai vạn người Hải Vu tộc sẽ không phải là đối thủ của năm nghìn thủ hạ được huấn luyện nghiêm chỉnh của ta.

Tiêu diệt Hải Vu tộc, không bộ tộc nào có thể chống lại được bộ tộc Xoa Tháp. Ta bỗng nhiên nghĩ đến phải khống chế hiệu quả thế lực của Nhã Khắc, tránh cho sau này ở hậu phương của mình có một mối họa.

Tiếng hét hò càng ngày càng rõ, Vân Na kéo điêu cung, hỏa tiễn đã châm, nàng quát to một tiếng, hỏa tiễn như sao chổi vọt vào trong đám sương mù, tuyên bố trận giết chóc bắt đầu.

Trong khoảnh khắc có hàng vạn mũi tên cùng phát, tên bay như mưa vào trong cốc khẩu, từ trong mây mù ra những tiếng kêu thảm thiết.

https://thuviensach.vn

Vân Na móc điêu cung vào yên ngựa, nhẹ giọng nói:

“Chiến tranh đều giống nhau, chỉ có giết và bị giết...”

Không một ai có thể chạy ra ngoài cốc khẩu được, người của Hải Vu tộc cũng phát hiện điểm này, họ xoay người muốn chạy vào bên trong, nhưng ngay lập tức bị người của Xoa Tháp tộc lao tới tàn sát.

Sương mù có thể che giấu vết máu, nhưng mà trong không khí lại toàn là mùi máu tươi.

Ta không phải là một người nhẹ dạ, nhưng mà cũng không thích ứng được với trận chiến thảm liệt như thế này.

Khi Nhã Khắc đi tới trước mặt của ta, ta hầu như không thể nhận ra hắn, trên người của hắn toàn máu tươi, không phân biệt được là địch nhân hay là người mình. Nhưng trên mặt của hắn lại là nụ cười xán lạn, xem ra hắn chẳng nhận ra sự thống khổ nào từ viêc giết chóc cả.

Nhã Khắc cười nói:

“An đáp, hôm nay là ngày vui sướng nhất của ta. Hải Vu tộc hoàn toàn bị tiêu diệt.”

Ta cười nắm hai tay của hắn máu tươi từ trên tay hắn chảy sang tay của ta, dưới tay của ta cũng có nhiều người chết, nhưng mà đối với Nhã Khắc thì chẳng thấm vào đâu.

Nhã Khắc hùng tâm vạn trượng nói:

“Sau này ở Âm sơn, không còn ai dám chống đối Xoa Tháp tộc ta!”

Trong lòng ta không khỏi suy nghĩ, những câu nói này của Nhã Khắc càng làm ta thêm cảnh giác. Âm sơn là một cái lá chắn, có khống chế nó

https://thuviensach.vn

trong tay mình thì mới có thể biết được động tĩnh của phương bắc, xem ra ta phải suy nghĩ lại cách sử dụng Nhã Khắc.

Binh sĩ Xoa Tháp tộc áp giải mấy trăm nữ tử của Hải Vu tộc từ trong sơn cốc đi ra, Nhã Khắc hướng ta cười nói:

“An đáp, ngươi nhìn trúng ai đều có thể mang đi, một nửa chiến lợi phẩm ở đây thuộc về ngươi.”

Ta ha hả cười nói:

“Nhã Khắc an đáp thật là hào phóng, cảm tạ ý tốt của ngươi, nhưng mà chiến lợi phẩm này lưu lại cho tộc nhân của ngươi đi.”

Nhã Khắc nhìn về phía Vân Na thấp giọng cười nói:

“Ta hiểu rồi, ngươi sợ Hoàn Nhan tướng quân mất hứng, thôi cũng được, những nữ tử này không xứng với thân phận của ngươi, cứ để ta xử lý là được rồi.”

Ta gật đầu cười, thấp giọng nói:

“Nhã Khắc an đáp, ngươi dự định xử lý những bộ tộc khác thế nào?”

Nhã Khắc nói:

“Tiêu diệt Hải Vu tộc, những bộ lạc khác còn dám đối nghịch với ta hay sao? Nếu như có ai dám làm vậy, ngay ngày mai ta sẽ tiêu diệt hắn.”

Ta nở một nụ cười miễn cưỡng, vỗ vỗ bả vai của hắn nói:

“Đôi khi, giết chóc cũng không phải là phương pháp giải quyết vấn đề duy nhất.”

Nhã Khắc nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng giết chóc lại là phương pháp hữu hiệu nhất.”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện Hải Vu tộc đã là một cảnh báo với những bộ tộc khác, ta muốn mượn chuyện này triệu tập thủ lĩnh của các bộ tộc khác với Lục Hải Nguyên gặp mặt.”

Nhã Khắc nói:

“Có nhất thiết phải vậy hay không? Theo ta nghĩ, cứ thẳng thắn bình định, những bộ tộc này là được.”

Ta cười nói:

“Tàn sát chỉ làm tăng sự cảnh giác của các bộ tộc khác, nếu như họ liên thủ lại đối phó với chúng ta, chỉ sợ là một điều phiền phức. Oán cừu của ngươi và Hải Vu tộc dừng lại ở đây, ta không muốn ngươi báo thù các bộ tộc khác, các tộc trong Âm sơn phải dĩ hòa vi quý.”

Nhã Khắc nói:

“Chỉ sợ ngươi mời bọn họ, bọn họ cũng chưa chắc dám đến.”

Ta cười ha hả nói:

“Bọn họ không thể không đến!”

Khi chúng ta trở về, Vân Na hiểu được suy nghĩ của ta, thấp giọng nói:

“Huynh có tâm sự?”

Ta gật đầu.

Vân Na nói:

https://thuviensach.vn

“Nhã Khắc hiện giờ chưa có ý nghĩ phản bội huynh, nhưng không đảm bảo là sau này không có.”

Ta mỉm cười nói:

“Muội có ý kiến gì không?”

Vân Na nói:

“Huynh triệu tập thủ lĩnh của các bộ tộc tới Lục Hải Nguyên, đã chứng minh huynh có biện pháp.”

Ta thấp giọng nói:

“Ta muốn một lần nữa xác định lại quyền khống chế Âm Sơn, về phần Nhã Khắc ta muốn bộ tộc hắn di chuyển sang phía tây định cư, chỉ là ta có chút bận tâm, tâm tình hắn có phản ứng gì không?”

Vân Na nói:

“Nhã Khắc và huynh có tình cảm thâm hậu, chỉ cần khi huynh khai chiến với Yên quốc, cho binh sĩ của Xoa Tháp tộc gia nhập trong đội ngũ của chúng ta, phân tán họ ra, vậy là có thể làm suy yếu lực lượng của họ. Nhã Khắc có thể làm một đại tướng, dù hắn có cảm nhận được ý đồ của huynh, cũng không làm gì được.”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 139: Hợp Tan

Cách nghĩ của ta và Vân Na không mưu mà hợp, sau nửa tháng ta triệu tập thủ lĩnh các bộ tộc của Âm Sơn ở Lục Hải Nguyên, đúng như lời của ta, bọn họ không dám đến, kết quả tốt nhất cho bọn họ là buông bỏ địch ý hợp tác với ta.

Dựa theo kế hoạch, ta giới hạn phạm vi thế lực của các bộ tộc ở Âm sơn, cho phép họ xuống thảo nguyên ở phía bắc Tuyên Thành chăn thả, trong vòng ba năm không thu thuế.

Những thủ lĩnh bộ lạc này vốn nghĩ ta sẽ đe dọa và đòi của, không ngờ ta lại công bố một chính sách có lợi cho họ như vậy, họ rất mừng rỡ, đương nhiên, trong đó cũng có thất vọng, Nhã Khắc là một người như thế.

Tuy rằng, ta cho hắn phạm vi lớn nhất, đồng cỏ màu mỡ nhất, thế nhưng phạm vi lãnh địa của hắn nằm hoàn toàn trong sự cai quản của ta.

Hơn nữa vị trí này nằm ở phía Tây, trên thực tế là họ đã bị điều ra khỏi hắn Âm sơn. Nhã Khắc đương nhiên hiểu được dụng ý của ta, sau khi tiệc rượu, ta không còn nhìn thấy bóng hắn đâu nữa.

Sau khi tiệc rượu ta, ta tới tìm Nhã Khắc, mới phát hiện hắn ngồi một mình ở mục trường Mã Lan Xử, cầm túi rượu uống từng ngụm lớn.

Ta thản nhiên đi tới bên cạnh hắn, hai mắt híp lại, nhìn vào đàn ngựa mấy trăm con đang chạy trốn.

Nhã Khắc cố sức lau khô môi, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Tuấn mã chỉ có thể ở trên thảo nguyên mới có thể rong ruổi, chim điêu chỉ có thể ở trên không trung mới có thể thỏa thích bay lượn.”

Nhã Khắc trợn tròn hai mắt:

“Ngươi cười cái gì? Ngươi có nhớ tới chúng ta có quan hệ gì không?”

Ta chân thành nói:

“Chúng ta đã dập đầu kết bái an đáp, là huynh đệ tình thâm ý trọng!”

Nhã Khắc lớn tiếng nói:

“Nếu là huynh đệ, vậy thì nên tín nhiệm nhau, vì sao ngươi đối với ta như vậy?”

Hắn vươn hai ngón tay nói:

“Nhã Khắc ta nếu có ý niệm phản bội huynh đệ trong đầu, sẽ bị vạn tiễn xuyên tâm, chết không được tử tế.”

Ta cầm cánh tay hắn nói:

“Nhã Khắc an đáp, ta chưa từng có ý nghĩ không tín nhiệm ngươi, ở trong lòng ta, ngươi vĩnh viễn là huynh đệ tin cậy nhất!”

Nhã Khắc cố sức cắn đôi môi, thấp giọng nói:

“Vì sao ngươi điều tộc ta ra khỏi Âm sơn? Vì sao đem quyền chăn thả ở Âm sơn cho những bộ tộc ti tiện kia?”

Ta cười nói:

“Gió núi và đá trắng ở Âm sơn chẳng nhẽ lại giá trị hơn nguồn nước, đồng cỏ, dê bò hay sao? Ngươi đi hỏi người trong bộ tộc ngươi, họ nguyện ý chăn thả ở thảo nguyên, hay là săn thú ở Âm sơn?”

https://thuviensach.vn

Nhã Khắc trầm mặc xuống, hồi lâu mới nói:

“Ta nói không lại ngươi, tóm lại, ngươi có vô số lý do!”

Ta lớn tiếng nói:

“Đi theo ta!”

Ta cởi dây buộc một con tuấn mã, phi lên ngựa, trong khi đó Nhã Khắc vẫn đứng thờ ơ. Ta giơ roi chỉ hướng thảo nguyên xa xa, nói:

“Nếu như ngươi có thể tới trước ta, vậy thì ta trả lại Âm sơn cho ngươi!”

Nhã Khắc cuống quít cởi dây cương, phi lên ngựa.

Không đợi hắn lên ngựa, ta đã vọt lên phía trước.

Nhã Khắc ở phía sau ta hét lớn:

“Ngươi xấu lắm!”

Ta cười ha hả, ra roi thúc ngựa, tuấn mã tung bốn vó lao ra giữa thảo nguyên, thuật cưỡi ngựa của ta tuy không bằng Nhã Khắc, nhưng ta đã chiếm hết tiên cơ, hắn chẳng thể nào đuổi kịp.

Trong nháy mắt, ta đã phóng tới đích. Nhã Khắc cưỡi ngựa tinh tuyệt, chỉ kém ta một chút đã vọt tới, khuôn mặt hắn đỏ bừng, nói:

“Ngươi chơi không đẹp, lần này không tính, chúng ta thi lại lần nữa!”

Phía xa xa có những đống cỏ, thảo nguyên mênh mông vô tận, Tử Vân Hồ giống như một khối bảo thạch khảm trên thảo nguyên xanh biếc. Mây trên trời trắng hồng, chậm rãi bay tới, ánh mắt của ta thay đổi, trong đó hiện lên vẻ hư vô mờ mịt.

https://thuviensach.vn

Nhã Khắc dường như cũng bị mỹ cảnh trước mắt làm cho kinh ngạc đến ngây người, im lặng chìm vào trong thảo nguyên xanh mượt.

Ta thấp giọng nói:

“Lục Hải Nguyên có lớn hay không?”

Nhã Khắc gật đầu:

“Lớn!”

Ta chuyển hướng nhìn hắn, nói:

“Là Bắc Hô thảo nguyên Cách Thư Đặc lớn hay là Lục Hải Nguyên lớn?”

Nhã Khắc nói:

“Đương nhiên là thảo nguyên Cách Thư Đặc lớn.”

Ta cười nói:

“Âm Sơn lớn hay thiên hạ lớn?”

Nhã Khắc đột nhiên trầm mặc xuống, chắc là hắn đã rõ ta muốn nói gì với hắn.

Ta lớn tiếng nói:

“Người Hán chúng ta có một câu nói: một chiếc lá không thể che khuất được Thái Sơn, an đáp chỉ có thấy được Âm Sơn, thế nhưng không nhìn thấy thiên hạ rộng lớn bao nhiêu!”

Khuôn mặt Nhã Khắc có chút đỏ lên, hắn nói không sai, ta có vô số lý do, thế nhưng lý do lợi hại nhất chính là lý do thuyết phục được hắn.

https://thuviensach.vn

Ta lớn tiếng nói:

“Ngươi là an đáp của ta, mục tiêu của ta là chinh phục thiên hạ, ngươi và ta đã uống máu ăn thề, mục tiêu của ta là mục tiêu của ngươi. Ta không cần một đầu mục ở Âm Sơn, mà ta cần một huynh đệ sánh vai với ta rong ruổi khắp thiên hạ! Ta đem vùng trời phía tây cho bộ tộc ngươi, là muốn để cho bộ tộc ngươi có một cuộc sống tốt đẹp, để ngươi không còn phải buồn phiền khi suất lĩnh dũng sĩ Xoa Tháp tộc cùng ta rong ruổi hành trình!”

Ta ngưng mắt nhìn Nhã Khắc nói:

“Có phải ngươi thấy thảo nguyên quá lớn, sợ tuấn mã chạy không nổi? Có phải là ngươi sợ trời quá rộng và cao, chim điêu bay mỏi mà gãy cánh?”

Trong đôi mắt Nhã Khắc đã có quang mang kích động, hắn đem túi rượu vứt cho ta, ta ngửa đầu uống.

Nhã Khắc phóng tới hướng của Tử Vân Hồ, lớn tiếng nói:

“Nếu như ngươi có thể tới Tử Vân Hồ trước ta, ta sẽ dẫn toàn bộ dũng sĩ Xoa Tháp tộc gia nhập quân đội của ngươi.”

Ta không đuổi theo hắn mà nhàn nhã đi tới, nhìn vẻ mặt kinh ngạc Nhã Khắc, ta nhịn không được đắc ý cười ha hả.

Nhã Khắc không hiểu nói:

“Vì sao ngươi không đuổi theo ta? Lẽ nào ngươi không muốn ta dẫn các huynh đệ của bộ tộc gia nhập huynh đệ?”

Ta chân thành nói:

“Cho dù ta có đuổi hay không, ngươi cũng sẽ giúp ta, bởi vì chúng ta là an đáp đồng sinh, cộng tử, bởi vì Nhã Khắc nhất định là một con hùng ưng bay lượn trên trời cao!”

https://thuviensach.vn

Khi trời chạng vạng, ta một mình đi tới nhà gỗ bên cạnh Tử Vân hồ, tuy rằng Sở Nhi đã ngầm đồng ý thân phận của Lệ Cơ, thế nhưng Lệ Cơ vẫn không chuyển tới mục trường ở với ta. Mấy ngày nay ta luôn bận viêc, cho nên có rất ít cơ hôi ở chung với Lệ Cơ.

Khi tới đây ta mới phát hiện Lệ Cơ vẫn chưa trở về, bình thường nàng luôn chiếu cố Dao Như, hôm nay ta mở tiệc chiêu đãi các thủ lĩnh của Âm sơn, không biết có chuyện gì xảy ra hay không.

Tâm tình ta nhất thời khẩn trương lên, từ khi Mính Nhi và Khúc Nặc xảy ra chuyện, ta luôn luôn suy nghĩ tới khả năng xấu này.

Ta đi dạo quanh đây một vòng, vẫn không thấy hình bóng của Lệ Cơ, một cảm giác sợ hãi chiếm cứ nội tâm của ta. Ta phi thân lên ngựa, phóng dọc theo Tử Vân Hồ, sắc trời lúc này đã ảm đạm, phải một lúc sau ta mới thấy một thân ảnh xinh đẹp đang đứng trong hồ nước.

Ta chuyển hướng đầu ngựa, chạy thật nhanh tới bên hồ, nhảy xuống chạy tới:

“Lệ Cơ! Nàng ngàn vạn lần đừng làm chuyện ngốc ngếch!”

Hồ nước lạnh lẽo cực kỳ, hai chân ta cảm thấy đau đớn như bị kim châm, vô Gian Huyền Công tự động phản ứng loại bỏ cảm giác này.

Lệ Cơ xoay người lại, trên mặt nàng hiện lên một nụ cười, trong lòng nàng ôm một con sơn dương, hóa ra nàng cứu con sơn dương bị rơi xuống nước.

Ta cuối cùng cũng chạy tới chỗ nàng, do sợ mất nàng, nên ta ôm chặt nàng vào trong lòng.

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Không phải huynh định cho rằng, muội...”

Ta một tay ôm lấy lưng nàng, một tay ôm lấy hai chân nàng, bế trọn Lệ Cơ vào trong lòng ta, nói:

“Lại dám làm ta sợ, hôm nay ta phải trừng phạt nàng một phen!”

Lệ Cơ xấu hổ chui vào trong lòng ta:

“Muội muốn, lúc nào huynh cũng phạt muội...”

Hàm nghĩa trong đó, không nói chúng ta cũng hiểu.

Chúng ta đi vào trong nhà, trút bỏ bộ quần áo ướt sũng, thân hình cường tráng của ta và nàng quấn lấy nhau vào một chỗ.

Da thịt băng lãnh của chúng ta nhanh chóng được ấm lại, hai chúng ta triền miên trong hưng phấn và cuồng dã.

Lệ Cơ mồ hôi nhễ nhại, ta thỉnh thoảng cắn xé đôi môi của nàng, đùa giỡn với cái lưỡi thơm như hoa lan.

Trong đôi mắt trong suốt của Lệ Cơ đã ươn ướt, đôi môi xinh đẹp thỉnh thoảng nói:

“Dận Không... muội muốn huynh...”

Ta điên cuồng vuốt ve thân hình nàng, hôn dọc theo cái cổ trắng muốt xuống dưới, thanh âm của Lệ Cơ giống như đang khóc.

Đôi chân ngọc của nàng quấn lấy ta, làm cho lửa dục vọng của cả hai bùng cháy tới tốc độ cao nhất.

Lửa trong lò sưởi dần dần giảm nhiệt, Lệ Cơ thoải mái kêu lên một tiếng, tình cảm của chúng ta bạo phát. Hai tay nàng gần như quắp lấy ta, phải rất

https://thuviensach.vn

lâu sau chúng ta mới rời nhau ra được.

Lệ Cơ thở hổn hển, khuôn mặt ửng hồng, kiều diễm động lòng người.

Ta cố sức hôn một cái lên đôi môi anh đào của nàng. Lệ Cơ thản nhiên cười nói:

“Huynh giống như một con dã thú...”

Ta ha hả nở nụ cười, động tình ôm thân thể mềm mại của nàng, nói:

“Có biết hay không, vừa rồi ta rất sợ mất muội.”

Lệ Cơ ôn nhu nói:

“Trừ khi muội chết, chứ huynh có đuổi muội muội cũng không đi.”

Ta thâm tình nói:

“Không được nói tới chữ chết, ta muốn muội kiếp này vui vẻ sống bên cạnh ta.”

Mái tóc dài của Lệ Cơ rối tung xõa trên hai vai, đôi mi dài nhẹ nhàng chớp một cái, hai giọt lệ trong suốt rơi xuống.

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

“Là huynh cho muội cuộc sống, cho nên muội lúc nào cũng biết rằng phải quy trọng bản thân mình.”

Ta đắp thêm một cái chăn cho nàng, đi tới bên cạnh bếp lửa bỏ thêm gỗ.

Lệ Cơ mặc quần áo, đi tới bên cạnh ta, nhẹ giọng nói:

“Huynh vẫn chưa ăn cơm tối đúng không?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Vừa rồi chỉ lo cho Lệ Cơ của ta, quên mất cả ăn cơm.”

Lệ Cơ dịu dàng cười, đi ra ngoài cửa, tới phòng bếp ở ngay bên cạnh.

Ta để rất nhiều y phục ở chỗ của Lệ Cơ, nàng cũng đã giặt sạch cho ta, ta chọn một bộ y phục màu xanh đậm, đây chính là bộ mà Thải Tuyết đích thân may cho ta.

Trong lòng ta không khỏi đau đớn, Thải Tuyết ơi Thải Tuyết, vì sao muội lại làm chuyện như vậy? Rốt cục là muội có nỗi khổ gì trong lòng?

Lệ Cơ đích thân làm cho ta mấy món ăn, hai người chúng ta ngồi ở bên cạnh bếp sưởi ăn uống, hai mắt nhìn nhau, tình ý vô cùng.

Lệ Cơ nói:

“Nghe nói huynh hôm nay triệu tập thủ lĩnh các bộ tộc tới Lục Hải Nguyên?”

Ta gật đầu nói:

“Sau khi Hải Vu tộc bị diệt, các tộc ở Âm Sơn sẽ không còn đấu tranh nữa, ta bảo họ tới đây là muốn phân chia thế lực cho riêng họ, để cho mỗi bộ tộc đều có một mục trường chăn dê, ngựa.”

Lệ Cơ nói:

“Các bộ tộc ở Âm sơn từ này về sau có thể sống trong an bình, huynh cũng lập được một đại công đức rồi.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cũng đã suy nghĩ tới công đức tiếp theo của ta, đó là muốn muội sinh cho ta nhiều đứa con.”

Lệ Cơ khuôn mặt ửng hồng phì một tiếng nói:

“Huynh cho muội là dê, bò hay sao?”

Ta cười nói:

“Trên đời này làm gì có dê, bò mỹ lệ như thế này?”

Lệ Cơ rót cho ta một chén rượu đầy, nói:

“Chỉ mong rằng Sở Nhi sinh cho huynh một đứa con trai.”

Ta uống cạn chén rượu này nói:

“Ta có nhiều thê tử như vậy, thảo nào mà chẳng có con trai, không biết ai là người đầu tiên sinh con trai cho ta nhi?”

Lệ Cơ sâu xa nói:

“Đứa con trong bụng của Khúc Nặc sợ rằng cũng đã sinh rồi...”

Ta hơi nhíu mày, ta cũng từng nghĩ tới, nếu như Khúc Nặc sinh hạ một người con trai cho ta, vậy nó chẳng phải là trưởng tử hay sao, chuyện này nếu như để cho Lãnh Cô Huyên biết được, sợ rằng nàng ta sẽ dùng mẹ con Khúc Nặc áp chế ta, ta nhất định sẽ bị nhiều phiền phức.

Lệ Cơ nói:

“Chuyện của Khúc Nặc và Thải Tuyết có tin tức gì hay không?”

Ta thấp giọng nói:

“Huyền Minh Giáo Lãnh Cô Huyên sớm muộn gì cũng sẽ đến tìm ta...”

https://thuviensach.vn

Ta còn chưa có nói xong, đã nghe ngoài cửa có tiếng ngựa hí, xem ra có người đến thăm.

Lệ Cơ không khỏi cười khổ nói:

“Mỗi lần huynh tới đây đều có người tới quấy rầy, xem ra thời gian chúng ta ở riêng với nhau cũng không có nhiều.”

Ta cười nói:

“Muội yên tâm, cho dù ai tới đây đi nữa, ta cũng qua đêm ở đây.”

Lệ Cơ đỏ mặt phì nói:

“Ai muốn huynh ở lại!”

Nhưng đôi mắt của nàng đã phản bội lại nàng.

“Chủ nhân! Đột Tạ đã trở về!”

Ngoài cửa vang lên thanh âm của Sát Cáp Thai.

Ta vui mừng vô cùng, cuống quít đứng dậy kéo cửa phòng, đã thấy Sát Cáp Thai và Đột Tạ hai người đứng ở ngoài cửa.

Thấy ta xuất hiện, Đột Tạ cuống quít cúi người hành lễ nói:

“Chủ nhân.”

Ta khẩn cấp nói:

“Trần tiên sinh trở về chưa?”

Đột Tạ cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trần tiên sinh và Lục Châu công chúa ba ngày sau sẽ tới Lục Hải Nguyên, tiên sinh sợ chủ nhân nóng ruột cho nên sai thuộc hạ về báo tin trước.”

Nghe nói Lục Châu và Trần Tử Tô cùng nhau trở về, ta lập tức hiểu Trần Tử Tô đã hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng ta vui sướng tới cực điểm, lớn tiếng nói:

“Lệ Cơ! Chuẩn bị hai cái bát, ta muốn cùng họ uống mấy chén.”

Ta bảo Đột Tạ và Sát Cáp Thai ngồi xuống. Lệ Cơ đến trù phòng làm thêm cho chúng ta mấy món đồ ăn.

Sát Cáp Thai nói:

“Thuộc hạ đi giúp vương phi một tay.”

Ta cười nói:

“Để cho nàng ấy tự làm đi, các ngươi cùng ta uống rượu.”

Đột Tạ hiển nhiên rất đói bụng, hắn rót một chén rượu lớn uống cạn, lại gắp hai khối thịt bò nhét vào trong miệng, nhai một hồi mới nói:

“Lần này thuộc hạ theo Trần tiên sinh tới Ô Khố Tô thành, đầu tiên là tới gặp...”

Hắn đột nhiên dừng lại một chút, cười nói:

“Chủ nhân có thể đoán ra Trần tiên sinh bái phỏng người nào không?”

Ta ngơ ngác, thầm nghĩ:

“Đột Tạ hỏi câu này, hiển nhiên người đầu tiên là Trần Tử Tô bái phỏng không phải là Thác Bạt Thuần Chiếu, Thác Bạt Thọ Hữu càng không thế.

https://thuviensach.vn

Trước khi đi Trần Từ Tô đã nói với ta, Thác Bạt Thọ Hữu khó thành người tài, không có lý do gì tiên sinh lại đi bái phỏng hắn cả. Chẳng lẽ là Xích Lỗ Ôn?"

Nhưng ta lập tức nghĩ lại, chuyện này lại càng không có khả năng.

Sát Cáp Thai nói:

"Đột Tạ, ngươi đừng lề mề nữa, nói mau đi!"

Ta lúc này bỗng nhiên nghĩ tới một người, bật thốt lên nói:

"Chẳng lẽ là An Dung công chúa?"

Đột Tạ cười nói:

"Chủ nhân quả nhiên lợi hại, chuyện này cũng bị người đoán trúng."

Thực ra ta cũng không tin vào điều mình nói, Trần Tử Tô có thể đến đi tìm An Dung thì đúng là một chuyện ngoài dự liệu của ta.

Đột Tạ nói:

"Trần tiên sinh muốn tìm An Dung công chúa, thuộc hạ tận lực ngăn cản, trước kia nàng ta muốn làm hại chủ nhân, hơn nữa hiện giờ chủ nhân đã là thái tử, mẫu thân và huynh trưởng của nàng ta đều mang cừu hận với người. Thuộc hạ cho rằng Trần tiên sinh nếu như tìm nàng ta chẳng phải là dữ nhiều lành ít hay sao?"

Hai hàng lông mày của ta giãn, ra ý đồ của Trần Tử Tô ta đã đoán được vài phần, An Dung là lúc trước muốn đối phó ta, nguyên nhân có lẽ là ta là một cản trở cho huynh trưởng nàng lên làm thái tử.

Nhưng hiện giờ Hưng vương Long Dận Thao đã bị ta phá hỏng tiền đồ, phải lưu vong đến Sở Cơ, bị ta quản chế.

https://thuviensach.vn

Tĩnh Đức phi cũng đã bị đẩy vào lãnh cung, địa vị của ta bây giờ khác hẳn ngày xưa, An Dung có lẽ cũng phải suy nghĩ tới chuyện này.

Đột Tạ nói:

“Thuộc hạ vốn tưởng rằng An Dung công chúa sẽ gây bất lợi, ai ngờ An Dung công chúa lại vui vẻ tiếp kiến, trò chuyện hòa hợp với Trần tiên sinh.”

Ta nhiều hứng thú nói:

“Bọn họ nói những thứ gì?”

Đột Tạ nói:

“Trần tiên sinh nói chuyện gì với nàng ta, thuộc hạ không biết, nhưng mà sau khi tiên sinh nói chuyện với An Dung công chúa xong, nàng ta nhanh chóng an bài cho tiên sinh gặp mặt Thác Bạt Thuần Chiếu, hơn nữa lại còn hết sức thúc đẩy chuyện đưa Lục Châu công chúa trở về.”

Xem ra chuyện như thế nào có lẽ phải đợi Trần Tử Tô trở về mới biết được, nhưng qua những từ ngữ mà Đột Tạ miêu tả, ta có thể hiểu được một phần.

Sát Cáp Thai cảm thán nói:

“Chủ nhân cuối cùng cũng có thể đoàn tụ với vương phi.”

Ta mỉm cười nói:

“Thác Bạt Thuần Chiếu lúc trước đối phó ta cũng là một sai lầm, quan hệ giữa chúng ta là hợp tác chứ không phải chiến tranh.”

Lệ Cơ bưng một đĩa nóng thịt dê hầm nóng hổi đi vào trong phòng. Sát Cáp Thai và Đột Tạ cuống quít đứng dậy, Lệ Cơ dịu dàng cười nói:

https://thuviensach.vn

“Các ngươi không cần khách khí như thế!”

Đột Tạ nói:

“Có thể thưởng thức thủ nghệ của vương phi, thuộc hạ đúng là cảm thấy vinh hạnh.”

Ta cười ha hả nói:

“Nếu như vậy, đêm nay các ngươi ăn nhiều một chút, sau đó nghỉ ngơi, sau này còn giúp ta nhiều hơn.”

Đột Tạ gật đầu cười, cầm một cái đùi dê, lặp tức cắn ăn.

Hai người bọn họ ăn tới nửa đêm mới rời đi, Lệ Cơ thu thập đồ ăn sau đó bưng nước cho ta rửa mặt, hình bộ dáng ôn nhu của nàng, trong lòng ta ấm áp tới cực điểm.

Chúng ta ôm nhau chui vào trong chăn, ngửa đầu nhìn mái nhà, ta có thể tưởng tượng ra bầu trời đầy sao.

Lệ Cơ nằm ở trong cánh tay cường kiện của ta, nhẹ giọng nói:

“Nếu như quan hệ với Bắc Hồ trở nên vững chắc thì có khả năng xảy ra chiến tranh hay không?”

Ta gật đầu:

“Ta tuy rằng đã trở thành Đại Khang thái tử, thế nhưng trông vào chuyện phụ hoàng truyền ngôi cho ta thì không biết tới khi nào. Huống chi trong nước còn một tên nghịch tặc Tả Trục Lưu đang đối địch với ta, ta phải mau chóng tăng cường thế lực của mình, nhất định phải mở rộng ra phía tây.”

Lệ Cơ nói:

https://thuviensach.vn

“Trong tám nước, thực lực của Yên quốc là yếu nhất, thế nhưng sức chiến đấu của kỵ binh Yên quốc lại kinh người, hơn nữa tính tình của người Yên thộ kệch, không sợ khuất phục, sợ rằng chuyện này không đơn giản.”

Ta cười nhạt nói:

“Mấy ngày nữa khi có tin tức của sứ thần Tần quốc truyền tới, chiến tranh giữa Yên quốc và nước Hàn đang hết sức căng thẳng, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Lý Triệu Cơ chắc chắn sẽ đồng ý gia nhập liên minh Khang Tần, ta sẽ cung cấp cho hắn các loại vật tư cần thiết cho chiến tranh, chọn thời cơ thích hợp tóm lấy Yên quốc.”

Lệ Cơ nhẹ giọng nói:

“Nếu như huynh đánh hạ Yên quốc rồi, tất sẽ làm cho quốc gia khác chú ý, có lẽ phụ hoàng huynh sẽ sinh ra cách nghĩ khác về huynh.”

Ta cười nói:

“Chỉ cần ta dẹp xong Yên quốc, ta đã có một quốc gia làm nền tảng, chẳng nhẽ còn sợ phụ hoàng gây khó dễ cho ta hay sao?”

Lệ Cơ ôm ta nói:

“Dận Không, muội rất sợ, sợ chiến tranh sẽ mang lại một điều không tốt...”

Ta hiểu vì sao nàng nói câu này, đó là vì phụ thân của nàng chết trong chiến tranh, ta nhẹ nhàng hôn lên trán của nàng, thấp giọng nói:

“Muội yên tâm, ta sẽ không để cho chiến hỏa lan tới nhà của chúng ta.”

…

https://thuviensach.vn

Chính ngọ hôm sau, sứ thần Yên quốc đã tới Lục Hải Nguyên. Yên vương Lý Triệu Cơ hiển nhiên cực kỳ coi trọng chuyện gia nhập liên minh Khang Tần, cho nên lần này sứ thần phái tới chính là Yên quốc Đại Tư Mã - Hứa Vũ Thần.

Người này ta cũng đã sớm nghe danh, Hứa Vũ Thần là một trong ba vị thần tử được Yến vương Lý Triệu Cơ coi trọng vô cùng, hai người còn lại theo thứ tự là tướng quốc Cao Quang Viễn, Đại nguyên soái Hạ Hậu Nộ Thái.

Yên quốc Tư Mã Chi vị và nước hắn hơi không có cùng, tuy rằng thiệp cấp quản chính thế nhưng chú trọng là quân bị và vật tư phương diện, về phần lĩnh binh chiến tranh chính do nguyên soái hoàn thành.

Ta ở sơn trang bên cạnh Tử Vân hồ tiếp kiến nhóm người của Hứa Vũ Thần.

Hứa Vũ Thần năm nay bốn mươi hai tuổi, vóc người thấp bé, da ngăm đen, bởi vì phụ mẫu mất từ nhỏ, được tăng nhân trong chùa nuôi lớn, cho nên có biệt hiệu là Hứa hòa thượng.

Diện mạo của hắn còn dưới mức trung bình, hai mắt lại không cân xứng, khiến cho người khác phải bật cười.

Trong lòng ta âm thầm than thở:

“Không ngờ tới Tư Mã của một quốc gia lại có hình dáng thế này, mặc dù người ta nói chọn nhân tài không được nhìn dung mạo, nhưng mà dung mạo của hắn đúng là làm cho người khác không dám cất lời khen.”

Cùng ta tiếp kiến Hứa Vũ Thần còn có mấy người, ai nấy đều có ý cười, Lang Thứ thật sự không cách nào nhịn được, ‘Phốc’ cười ra thành tiếng.

Ta hơi trách cứ liếc mắt nhìn Lang Thứ.

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần đi tới trước mặt ta, nhưng mà hắn không nhìn ta, mà lại nhìn thẳng vào Lang Thứ cung kính nói:

“Chắc các hạ là thái tử điện hạ rồi?!”

Lang Thứ cười càng lúc càng to:

“Ngươi... sao lại nói là ta?”

Không nghĩ tới Hứa Vũ Thần lại có thể chân gật đầu nói:

“Xem ra ngươi quả nhiên là Bình vương điện hạ danh vang khắp thiên hạ!”

Sắc mặt của ta trở nên nặng nề, ánh mắt của Hứa Vũ Thần này sẽ không kém tới mức nhận nhầm ai là chủ nhân, ai này thuộc hạ, câu này của hắn có ý châm chọc.

Ta nổi giận nhìn Lang Thứ nói:

“Đô hỗn trướng, sao có thể bất kính với khách quý, lôi xuống, đánh hai mươi quân côn cho ta!”

Lang Thứ thấy ánh mắt nghiêm nghị của ta, đâu còn dám biện bạch, lập tức bị hai gã thủ hạ lôi ra ngoài.

Đám thủ hạ đi cùng ta thấy kết của Lang Thứ, cho nên ai nấy đều thu liễm tinh thần.

Hứa Vũ Thần chậm rãi sửa sang lại y quan, cung kính hướng ta hành lễ nói:

“Sứ thần Yên quốc Hứa Vũ Thần tham kiến Đại Khang thái tử điện hạ!”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hứa đại nhân, thủ hạ ta không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, có chỗ chậm trễ, mong đại nhân bao dung cho.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thái tử khách khí rồi, Vũ Thần xưa nay ánh mắt không tốt, cho nên chỉ tự trách mình.”

Hắn dùng hai tay đưa quốc thư lên.

Ta bảo hắn tới cạnh bàn ngồi xuống, mở thư của Hứa Vũ Thần đưa cho. Thư này là do đích thân Lý Triệu Cơ tự tay viết, những lời lẽ bên trong chủ yếu là đồng ý gia nhập liên minh, nhưng điều bổ sung thì rất ít.

Hứa Vũ Thần đợi ta xem xong, mới mở miệng nói:

“Đại vương lần này phái hạ quan tới là muốn tiến hành bàn bạc chuyện kết minh với thái tử.”

Ta biết hắn muốn nói chuyện riêng với ta, cho nên phất tay bảo mọi người lùi ra ngoài.

Hứa Vũ Thần đợi cho mọi người ra ngoài hết, mới đứng dậy cung kính nói:

“Đại vương bảo hạ quan tạ ơn thái tử điện hạ.”

Ta cười nói:

“Nếu đã kết minh, Yên khang cũng giống như huynh đệ, không cần tạ ơn đâu?”

Hứa Vũ Thần nói:

https://thuviensach.vn

“Có một số việc nên nói rõ, thân như huynh đệ cũng phải vậy, huống chi là hai nước.”

Ta mỉm cười nói:

“Hứa đại nhân mời nói.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Đại vương tuy rằng đáp ứng gia nhập liên minh Khang Tần, thế nhưng vẫn có vài việc không rõ, dặn riêng hạ quan hỏi thái tử.”

Hắn tiến lên một bước, nói:

“Xin hỏi thái tử điện hạ, chúng ta nếu như đã liên minh, vậy thì địch nhân của Yên quốc có phải là địch nhân của Đại Khang hay không?”

Ta gật đầu nói:

“Đó là đương nhiên.”

Hứa Vũ Thần mỉm cười nói:

“Thái tử điện hạ nếu như đã nói như vậy, Vũ Thần đã yên tâm rồi, hiện tại Yên quốc và nước Hàn sắp chiến tranh, đại vương muốn cầu Đại Khang phái binh viện trợ, tiến hành công kích vào biên giới phía đông của nước Hàn.”

Hứa Vũ Thần này quả nhiên không phải là nhân vật đơn giản, thảo nào Lý Triệu Cơ phái hắn đến đây đi sứ, xem ra Yên quốc đã khám phá ra ý đồ của ta.

Ta cười nhạt nói:

“Hứa đại nhân sợ rằng vẫn chưa biết một việc.”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần nói:

“Hứa mỗ ngu dốt, kính xin thái tử chỉ bảo.”

https://thuviensach.vn

Chương 140: Thân Tình

Ta bình tĩnh nói:

"Người kết minh với Yên quốc là ta, chứ không phải là toàn bộ Đại Khang!"

Hứa Vũ Thần cố ý tỏ vẻ kinh ngạc:

"Ý của thái tử là... người không đại diện cho Đại Khang kết minh với Yên quốc?"

Ta lạnh lùng nói:

"Biên giới phía đông của nước Hàn không giáp với lãnh địa của ta, quân đội của ta đương nhiên không thể nào tiến công từ lãnh địa của người khác được, huống chi, ta cũng không có dự định tấn công nước Hàn."

Hứa Vũ Thần nói:

"Thái tử nếu như không muốn xuất binh, vậy thì nói tới chuyện kết minh làm gì?"

Hứa Vũ Thần này chẳng có chút nào sợ hãi.

Ta đã sớm tính tới chuyện Yên quốc bị ép tới tuyệt cảnh, Hứa Vũ Thần lời nói câu này tám phần mười chỉ là ý cá nhân, chứ không phải là ý của Lý Triệu Cơ, nên lập tức mỉm cười nói:

"Đã như vậy, việc kết minh Khang Yến dừng lại thôi!"

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần ngơ ngác, hắn nghĩ không ra ta sẽ một câu phủi sạch như vậy, nhưng mà lập tức hắn khôi phục lại bình thường, mỉm cười nói:

“Thái tử điện hạ chắc là hiểu lầm của ý của hạ quan, Vũ Thần chỉ muốn hỏi thái tử sẽ trợ giúp Yên quốc như thế nào?”

Ta ha hả nở nụ cười, trong lòng lại càng cơ cảnh hơn đối với sự giảo hoạt của Hứa Vũ Thần thêm vài phần.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như chúng ta đã kết minh, vậy thì ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, ta có thể cung cấp cho Yên quốc những vật tư cần thiết, hơn nữa, khi tất yếu cũng có thể phái quân đội.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thái tử cỏ thể cho biết Yên quốc cần phải trả những gì hay không?”

Ta thưởng thức gật đầu, nói chuyện với loại người thông minh đúng là tiết kiệm được không ít khí lực. Ta bình tĩnh nói:

“Những vật tư này ta sẽ không cho không các ngươi, mà ta sẽ lấy giá trị thường hiện tại bán cho Yên quốc.”

Hứa Vũ Thần trên mặt ra vẻ vui mừng, nói:

“Điều kiện của thái tử điện hạ vô cùng hào phóng.”

Hắn đương nhiên là hiểu rõ, nếu như chiến tranh xảy ra thì giá vật tư sẽ tăng lên, tới lúc đó sợ rằng không chỉ có giá gấp mười hiện giờ.

Hứa Vũ Thần từ trong tay áo lại lấy một danh sách, cung kính dâng lên.

https://thuviensach.vn

Ta mở ra nhìn, trong đó ghi danh sách những thứ cần thiết, ta nở nụ cười. Hứa Vũ Thần quả nhiên là chu toàn, một lần đi có thể hoàn thành được nhiệm vụ cần thiết.

Hứa Vũ Thần nói:

“Trên đó có ghi những thứ Yên quốc cần, kính xin thái tử điện hạ mau chóng an bài giúp.”

Ta đem danh sách đặt lên bàn mỉm cười nói:

“Hứa đại nhân yên tâm, trong vòng mười ngày ta sẽ chuẩn bị xong vật tư cho các ngươi.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Ngày vật tư tới biên giới Yên quốc cũng chính là ngày thanh toán tiền.”

Ta hứng thú nói:

“Hứa đại nhân, có này ta rất muốn hỏi ông.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thái tử xin cứ hỏi, Vũ Thần biết điều gì sẽ không giấu diếm.”

“Yên vương phái ông tới đây, có nói cho ông biết cái giá cao nhất có thể chấp nhận không?”

Hứa Vũ Thần nói:

“Bây giờ thải tử điện hạ nói câu này, hình như là không còn ý nghĩa thì phải?”

Hắn dừng một chút, mới thần bí nói:

https://thuviensach.vn

“Nói chung là cao hơn giá hiện tại nhiều lắm!”

Ta ha hả phá lên cười, Hứa Vũ Thần này quả nhiên giảo hoạt thú vị, nghĩ không ra thủ hạ của Lý Triệu Cơ lại có nhân vật thế này, nếu như Yên quốc triển khai mua một số lượng lớn vật tư, cũng đại biểu cho việc ngày chiến tranh của hai nước Yên Hàn cũng sắp tới gần.

Sau yến tiệc buổi trưa, Hứa Vũ Thần rời khỏi Lục Hải Nguyên. Hắn để lại cho ta một ấn tượng tương đối sâu sắc, với trí tuệ của hắn sao không nghĩ ra nguyên nhân thực sự của việc ta muốn kết minh với Yên quốc.

Có thể Lý Triệu Cơ cũng nghĩ ra điểm này, nhưng vẫn phải đồng ý gia nhập liên minh, họ cũng chẳng có lựa chọn nào khác. Có được thủ hạ như vậy, chứng tỏ Lý Triệu Cơ cũng không phải là một nhân vật đơn giản.

Sắc mặt Lang Thứ tái nhợt nằm ở trên giường, có thể nhận ra hai mươi quân côn này đúng là không nhẹ. Thấy ta đi vào trong trướng, hắn muốn đứng lên, nhưng lại chạm tới chỗ đau, bật kêu thành tiếng.

Ta vỗ vỗ vai hắn nói:

“Thế nào? Trong lòng ngươi có phải là không phục hay không?”

Lang Thứ nói:

“Chủ nhân, Lang Thứ không dám.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu nói như vậy, thì trong lòng ngươi chắc chắn là không phục?”

Lang Thứ nói:

“Hứa Vũ Thần kia chẳng qua chỉ là sứ thần của Yên quốc, sao chủ nhân lại coi trọng hắn như vậy?”

https://thuviensach.vn

Ta trịnh trọng nói:

“Tạm thời không nói tới năng lực cá nhân của Hứa Vũ Thần, mà hắn là sứ giả của Yên quốc, nước với nước gặp nhau không thể có chỗ thất lễ. Ta với ngươi có thể là tay chân, là huynh đệ, thế nhưng ở trước mặt mọi người, mọi hành động của chúng ta đều phải tuân thủ theo thân phận, nếu như ngươi có chỗ nào đó thất lễ, ta đương nhiên phải phạt ngươi rồi.”

Lang Thứ xấu hổ nói:

“Lang Thứ biết sai rồi.”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện này cũng không trách ngươi được, với lễ nghi chắc ngươi không hiểu gì, như vậy đi, hôm nào đó ngươi bảo Dịch An giảng giải cho ngươi một chút, sau này sẽ không tái phạm nữa.”

Lang Thứ nói.

“Chủ nhân yên tâm, Lang Thứ nhất định dốc lòng học tập, sẽ không làm ra chuyện gì thất lễ.”

…

Lúc Trần Tử Tô trở về, ta tự mình suất lĩnh một nghìn kỵ binh tới phía bắc của Lục Hải Nguyên đón tiếp.

Nghĩ tới bóng hình nhỏ nhắn đáng yêu của Lục Châu, trong lòng ta không khỏi kích động, thời gian này chắc chắn là nàng chịu khổ rất nhiều.

Buổi sáng nay, Lục Hải Nguyên nổi gió to, cho tới tận giờ ngọ, gió vẫn không hề yếu hơn, trái lại càng lúc càng lớn.

https://thuviensach.vn

Ta bảo thủ hạ dựng trướng bồng nơi biên giới, im lặng đợi nhóm người của Trần Tử Tô trở về.

Sát Cáp Thai nhiều lần mời ta nhập trướng nghỉ ngơi, ta đều kiên trì đứng ở bên ngoài chờ.

Sát Cáp Thai nói:

“Chủ nhân, hành trình của bọn họ phải đi ngược gió, hay là chúng ta vào trong chờ một lát.”

Ta lắc đầu, giật cương ngựa cho nó tiến lên hai bước, nói:

“Đột Tạ sao vẫn chưa trở về?”

Sát Cáp Thai cười nói:

“Chủ nhân quá mức nóng ruột, hắn vừa mới xuất phát, sao có thể trở về nhanh như vậy?”

Ta nở nụ cười khổ, dùng từ trông mòn con mắt đúng là có thể hình dung ra tình trạng của ta bây giờ.

Một lát sau, gió thổi yếu dần đi, hơi lạnh bốc lên, xem ra tuyết lớn sắp rơi.

Phía chân trời xa có một điểm đen xuất hiện, ta cao giọng nói:

“Bọn họ đã trở về!”

Hai gã kỵ sĩ phóng lại gần, quả nhiên là Đột Tạ có ở trong đó.

Ta khẩn cấp tiến lên nghênh đón, Đột Tạ xoay người xuống ngựa, đem cương ngựa vứt cho kỵ sĩ phía sau, cười to nói:

“Chủ nhân, mọi người sắp về tới nơi rồi!”

https://thuviensach.vn

Ta vui mừng nói:

“Sát Cáp Thai, bảo bọn họ xếp hàng, chuẩn bị nghênh đón Trần tiên sinh!”

Đột Tạ nói:

“Chủ nhân, chắc là người đoán không ra một chuyện, An Dung công chúa hộ tống Trần tiên sinh cùng nhau về nước thăm viếng.”

Hai mi ta nhăn lại, An Dung đột nhiên về nước, không biết là có mục đích gì?

Đột Tạ nhỏ giọng nói:

“Cùng với nàng trở về còn có tiểu vương tử của Thác Bạt Thuần Chiếu!”

Ta nở nụ cười, xoay người hướng Sát Cáp Thai nói:

“Các ngươi nghe thấy không, muội tử của ta và cháu ngoại đã trở về, hôm nay bọn họ mới là khách nhân tôn quy nhất của chúng ta!”

Các vị kỵ sĩ cùng reo hò.

Tuyết bắt đầu rơi, đội ngũ thứ nhất cũng xuất hiện ở phía chân trời xa.

Sát Cáp Thai phất tay bảo đội nhạc tấu nhạc, ta suất lĩnh đội ngũ chậm rãi bước tới đội ngũ của bọn họ.

Tuyết càng rơi càng lớn, khi hai đội ngũ của chúng ta gặp nhau, tuyết nhỏ đã to như lông ngỗng.

Ta thấy Trần Tử Tô đang cười, cùng tiến lên với hắn là một nữ tử có tướng mạo xinh xắn, diện mạo dưới tuyết rơi không rõ cho lắm, thế nhưng

https://thuviensach.vn

khi nhìn gần, ta biết đó là nữ nhi Tác Mạt Nhi của Bắc Hồ đại nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ.

Sao nàng ta lại theo An Dung tới Đại Khang? Nhưng mà ta lập tức hiểu tâm tư của Thác Bạt Thuần Chiếu, hắn sợ có người sẽ gây bất lợi trên đường đi với hai mẹ con An Dung, nên mới bảo Tác Mạt Nhi hộ tống, mượn danh nghĩa là bảo hộ, nhưng thực ra là dùng nàng ta làm con tin, lòng dạ của Thác Bạt Thuần Chiếu quả nhiên rất sâu.

Khi ánh mắt của Tác Mạt Nhi và ta gặp nhau, nàng có chút xấu hổ, nhớ lại tình cảnh ở chung phòng trong đêm mưa tuyết ở ngoài Ô Khố Tô thành lại làm nàng đỏ mặt hơn.

Ta mỉm cười nói:

“Tác Mạt Nhi tiểu thư có khỏe không?”

Tác Mạt Nhi khẽ gật đầu, do nàng che mặt cho nên ta không rõ biểu tình của nàng.

Trần Tử Tô xoay người xuống ngựa, hướng ta hành lễ. Ta cuống quít chạy lên phía trước nâng hắn dậy, nói:

“Trần tiên sinh, càng vất vả công lao càng lớn, là ta nên hành lễ với tiên sinh, mới đúng.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Tôn ti cách biệt, công tử làm như vậy là giết Tử Tô rồi.”

Chúng ta nhìn nhau cười ha hả.

Trần Tử Tô dẫn ta đi tới trước một chiếc xe hoa lệ ở phía sau, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đây là xe mà An Dung công chúa ngồi!”

Màn xe chậm rãi vén lên, khuôn mặt xinh đẹp của An Dung xuất hiện, trong con mắt của nàng không tìm được chút cừu hận nào, nàng ta thản nhiên cười nói:

“Hoàng huynh, huynh có còn nhớ người muội tử này không?”

Ta cười ha hả nói:

“Hoàng muội sao lại nói vậy, huynh muội bất hòa chỉ là chuyện nhỏ, chuyện đã qua rồi tình thân lại tăng thêm một tầng, trong khoảng thời gian này ta vẫn luôn nhớ tới muội!”

Trong đôi mắt đẹp của An Dung hiện lên hai dòng nước mắt:

“Dận Không ca ca, muội không lúc nào không tưởng nhớ tới mọi người ở Đại Khang...”

Công phu diễn trò của nàng đúng là không kém ta chút nào.

Trần Tử Tô nở nụ cười nhạt, hiển nhiên là hắn mở rộng tầm mắt khi thấy huynh muội chúng ta diễn trò.

Ta cười nói:

“Cháu trai của ta đâu?”

An Dung nói:

“Lúc nãy nó đùa nghịch, hiện giờ vẫn còn đang ngủ.”

Ta ân cần nói:

“Hoàng muội mau buông màn xe xuống, đừng để khí lạnh lùa vào trong.”

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt của An Dung hiện lên sự cảm kích, nhân lúc nàng ta buông màn xe, ta và Trần Tử Tô trao đổi với nhau một ánh mắt.

Trần Tử Tô chỉ chiếc xe phía sau nói thấp giọng nói:

“Sự tức giận của vương phi còn chưa hết đâu.”

Ta gật đầu cười, ý bảo đội ngũ tiếp tục tiến lên, mở cửa xe chui vào.

Không đợi cho ta tiến nhập vào trong xe, một mũi chân đã đá tới tiểu phúc của ta, may là ta có phòng bị, tay phải nắm chặt lấy chân của người đá, tiến vào trong thùng xe.

Khuôn mặt của Lục Châu lạnh lùng, trong hai mắt tràn ngập u oán, thở phì phì nói:

“Buông ra!”

Ta không những không buông, mà còn cố sức kéo nàng vào trong lòng.

Lục Châu không đứng vững, “a” một tiếng ngã vào trong lòng ta. Ta cúi xuống hôn lên đôi môi anh đào của nàng, lại bị nàng cắn một cái, nhưng khi ta mới cảm thấy đau đớn, một cái lưỡi thơm tho đã tiến vào an ủi chỗ đau của ta.

Chúng ta hôn nhau thật lâu, cho tới khi Lục Châu không thở được nữa, ta mới buông nàng ra.

Lục Châu thở dốc một lúc lâu rồi nói:

“Đây đã là lần thứ hai huynh vứt muội lại, kiếp này muội không tha thứ cho huynh...”

Ta không đợi nàng nói xong, đã che môi anh đào của nàng lại, lửa tình của Lục Châu bị ta kích khởi, mãnh liệt đáp lại, ta nhẹ nhàng cởi váy của

https://thuviensach.vn

nàng, Lục Châu xấu hổ nói:

“Huynh... huynh muốn làm cái gì?”

Bàn tay của ta tiến nhập vào bên trong, xoa làn da mịn màng, thấp giọng nói:

“Đường xá nhiều khổ cực, gió tuyết lại kéo dài mấy ngày liền, không bằng chúng ta nghĩ một biện pháp giết thời gian trên đường về.”

Lục Châu cắn cắn môi, trong lòng nàng đồng ý, nhưng nhẹ giọng nói:

“Bên ngoài có nghe được hay không?”

Ta cười nói:

“Muội rên nhỏ một chút là được thôi.”

Lục Châu mắc cỡ đỏ bừng, cấu một cái vào hông ta, thấp giọng nói:

“Huynh hết lần này tới lần khác bắt muội kêu, rõ ràng là hoang dâm vô độ mà.”

Ta bỗng nhiên kéo nàng vào trong lòng, toàn lực tiến nhập vào thân thể mềm mại đang vô cùng chờ mong của Lục Châu.

Lục Châu đương nhiên không dám lớn tiếng rên rỉ, thế nhưng vẫn thở dốc khi ý loạn tình mê, chúng ta triền miên với nhau, hoàn toàn quên hết mọi chuyện bên ngoài.

Cho tới khi xe ngựa dừng lại, tình cảm mãnh liệt của chúng ta mới lắng dịu xuống.

Lục Châu búi tóc tán loạn, miệng nhỏ thở hổn hển, áo báo trên thân đã tuột xuống, để lộ đôi vai trắng như tuyết, bộ ngực phập phồng mê người.

https://thuviensach.vn

Nàng vẫn còn chìm đắm trong tình cảm mãnh liệt và sung sướng, ôm chặt lấy thân hình ta không muốn đứng dậy.

Bên ngoài truyền đến tiếng thông báo của Sát Cáp Thai:

“Chủ nhân! Đã đến mục trường!”

Ta và Lục Châu liếc mắt nhìn nhau, không nghĩ tới thời gian lại trôi qua nhanh như vậy.

Lục Châu xấu hổ từ trên người ta bò xuống, nhanh chóng chỉnh lại quần áo, ta mặc quần áo tử tế, sau đó mới vén màn xe lên, bên ngoài đã biến thành một thế giới toàn màu trắng.

Ta đang muốn xuống xe, Lục Châu lại gọi ta lại, lấy cổ áo lau mặt cho ta.

Ta không hiểu nói:

“Làm sao vậy?”

Lục Châu nói:

“Trên mặt huynh có hai dấu son môi.”

Ta ha hả cười nói:

“Muội quả nhiên là độc ác!”

Lục Châu cau cái mũi khả ái nói:

“Sau này huynh còn dám bỏ muội, muội sẽ cắn đứt.”

Ta cười lớn xe cửa xe đi xuống, gió vẫn gào thét mang theo băng tuyết hỗn loạn làm cho ta phải nhắm hai mắt lại. Đợi khi gió thổi qua, ta mới mở mắt, thấy Vân Na và Tư Hầu đã suất lĩnh mọi người ra đón.

https://thuviensach.vn

Lục Châu đi theo phía sau của ta, thấy Vân Na các nàng thì trong lòng kích động, kêu một tiếng tỷ tỷ, liên khóc chạy tới, Vân Na và các nàng cũng vây quanh Lục Châu, đồng thanh thổn thức. Thấy tỷ muội các nàng hòa hợp như vậy, trong lòng ta cũng cảm thấy ấm áp.

Ta tự mình đón An Dung xuống xe, bên ngoài gió tuyết quá lớn, nàng vội vã mang theo con của mình vào trong trướng bồng.

Vân Na lúc này đã đi tới, nhìn thoáng qua cái cổ của ta, nhịn không được bật cười lên, ta vô ý thức rụt cái cổ lại:

“Muội cười cái gì?”

Vân Na cười nói:

“Muội thấy có hai con chó nhỏ cắn nhau, cắn tới mức để lại toàn vết thương trên cổ.”

Ta nở nụ cười, Vân Na quả nhiên là quan sát tỉ mỉ, ta đưa tay tóm lấy bàn tay mềm mại của nàng, nói:

“Khi tình đã tới, thực khó mà kiềm chế!”

Vân Na nhỏ giọng nói:

“Lúc này huynh cũng có cớ để hoang dâm.”

Ta nhỏ giọng nói:

“Ở trong xe làm chuyện đó đúng là rất tình thú, không bằng chúng ta cùng thử một chút.”

Vàn Na đỏ mặt gắt giọng:

“Muội không theo huynh hồ đồ đâu...”

https://thuviensach.vn

Ta và Vân Na sóng vai đi vào trong lều lớn của An Dung, nàng ôm con trai tiến lên đón, ta mở cánh tay cười nói:

“Tới đây! Làm cho ta nhìn thật kỹ cháu của ta, Tiểu Khả Hãn của Bắc Hồ nào!”

An Dung cười đem con trai của mình đặt vào trong tay của ta, ta thấy khuôn mặt nhỏ nhắn này, trong lòng nổi lên bao nhiêu là trìu mến, ta không biết lúc nào mình với có một đứa con trai.

Vàn Na tiếp nhận đứa nhỏ từ trên tay của ta, đùa nói:

“Hài tử này tên gì?”

An Dung nói:

“Nó tên là Thác Bạt Vũ Ngạo, muội mới đặt nhũ danh cho nó, tên là Tư Nam.”

Ta gật đầu, Tư Nam có ý nghĩa là nhớ phương nam, biểu thị An Dung vẫn luôn nhớ về cố hương.

An Dung ngồi xuống nói chuyện với chúng ta, Vân Na ôm Tư Nam đến một bên chơi đùa.

Thị nữ dâng trà.

Ta thưởng thức một ngụm trà, nói:

“Hoàng muội dự định khi nào khởi hành tới Khang Đô?”

An Dung nói:

“Dận Không ca ca, muội có một điều thỉnh cầu, mong rằng huynh có thể thành toàn.”

https://thuviensach.vn

Khi ta nhìn biểu tình của nàng ta cũng đoán được phần nào, chắc chắn là nàng ta muốn đến Sở Cơ thăm Hưng vương Long Dận Thao.

Ta gật đầu nói:

“Hoàng muội chuyện này ta có thể đáp ứng, nhưng mà ta cho rằng, muội tốt nhất nên từ Khang đô trở về rồi mới tới Sở Cơ, nếu không chuyện này truyền tới tai phụ hoàng thì không tốt cho lắm.”

An Dung u oán thở dài nói:

“Hoàng huynh nói không sai, phụ hoàng là người đa nghi, hiện giờ muội có muốn cũng không được, tốt nhất là từ Khang đô trở về rồi tới cũng không muộn.”

Ta buông chén trà nói:

“Hiện giờ gió tuyết vẫn không có dấu hiệu dừng lại, hoàng muội nên tạm thời ở lại Lục Hải Nguyên đợi khi gió tuyết qua đi lại khởi hành tới Khang Đô, nhân tiện tranh thủ thời gian xem phong cảnh của Lục Hải Nguyên một chút.”

An Dung cười cười nói:

“Lần trước khi muội gả tới Bắc Hồ, đã từng ở Lục Hải Nguyên nghỉ một thời gian ngắn, cảnh sắc mỹ lệ nơi này để lại ấn tượng tương đối sâu sắc trong lòng muội, lần này muội phải tranh thủ thưởng thức một chút.”

Ta chuyển trọng tâm câu chuyện sang mối quan hệ của ta với Bắc Hồ:

“Hoàng muội, không biết muội phu dự tính quan hệ của chúng ta như thế nào?”

An Dung áy náy nói:

https://thuviensach.vn

“Từ khi huynh rời khỏi Bắc Hồ, muội và Đại Hãn vô cùng hối hận.”

Trong mắt nàng đã ngân ngấn, cỏ vẻ chân thành cực kỳ.

Ta tương đối hiểu rõ con người của An Dung, đương nhiên cũng không bị những biểu hiện của nàng lừa dối.

An Dung nói:

“Đại Hãn đã nhiều lần nhắc muội nhất định phải xin lỗi hoàng huynh.”

Nàng làm bộ muốn quỳ xuống trước mặt ta, ta cuống quít nâng cánh tay của nàng, mỉm cười nói:

“Muội tử không cần như vậy, lúc nãy chẳng phải đã nói không nói chuyện đã qua hay sao? Hơn nữa lúc đó ta cũng tỏ vẻ hung dữ với muội không làm cho muội sợ đó chứ?”

An Dung lau nước mắt nói:

“An Dung còn phải cảm tạ hoàng huynh lấy ơn báo oán, bỏ qua cho mẹ con chúng ta.”

Ta ha ha cười nói:

“Sao lại khách khí tới vậy, sau này không được nhắc tới chuyện này, bằng không ta phải trách tội muội mất.”

An Dung nín khóc mỉm cười nói:

“Ý chí của Dận Không ca ca người thường quả nhiên không thể nào so sánh được.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Thật không ngờ công phu vỗ mông ngựa của An Dung lại tăng mạnh như vậy, cho dù có thế nào đi nữa ta cũng không bị lừa.”

An Dung nói:

“Đại hãn đã định ra những điều ước cho lần hợp tác này, và đã giao cho Trần tiên sinh mang tới, lát nữa tiên sinh sẽ báo lại cho huynh.”

Ta gật đầu nói:

“Muôi tử yên tâm, ta nhất định sẽ suy nghĩ thật kỹ.”

An Dung nói:

“Nếu như huynh nghĩ ra điều gì hợp lý thì vào ngày xuân năm nay, Đại Hãn sẽ đích thân tới biên cảnh của Đại Khang và Bắc Hồ bàn chuyện ký ước.”

Ta cười nói:

“Đến lúc đó ta nhất định phải đối ẩm với muội phu một lần.”

Lúc này Tư Nam bật khóc chắc là có chút đói bụng, Vân Na cuống quít trả lại nó cho An Dung, ta nhân cơ hội đứng dậy cáo từ.

Sau khi ra ngoài trời vẫn nổi gió tuyết, vốn ta muốn tìm Trần Tử Tô, nhưng đã thấy một thân ảnh yểu điệu đứng ở xa phụ trách bảo vệ mẹ con An Dung, chính là Tác Mạt Nhi.

Ta cười đi tới, lớn tiếng nói:

“Bên ngoài gió tuyết lớn như vậy, Tác Mạt Nhi cô nương vì sao không vào trong nghỉ ngơi?”

Tác Mạt Nhi nhìn ta một cái nói:

https://thuviensach.vn

“Đại Hãn bảo ta phụ trách an toàn của hoàng hậu, đương nhiên ta phải chịu trách nhiệm.”

Ta cười nói:

“Tác Mạt Nhi cô nương hình như đối với ta không tin tưởng? Lẽ nào ta sẽ gia hại muội tử của mình?”

Tác Mạt Nhi thấp giọng nói:

“Không biết lần bắt cóc hoàng hậu trước kia là người nào?”

Ta bị nàng trách một câu, không tức giận mà thấy buồn cười, đi tới một bước, thấp giọng nói:

“Nếu như ta không nhớ lầm, hình như ta còn bắt có cả cô nương nữa, không biết có đúng không?”

Trong đôi mắt đẹp của Tác Mạt Nhi xẹt qua vẻ xấu hổ:

“Cái đồ háo sắc này, sau này ta nhất định phải đòi lại công đạo.”

Ta cố ý khiêu khích nàng nói:

“Cô nương nói ta háo sắc, vậy thì ta đã làm chuyện gì háo sắc với cô nương hay chưa? Nếu như cô nương cảm thấy ủy khuất, ta cho cô nương sờ một cái, vậy là hai chúng ta không thiếu nợ gì nhau, được không?”

Tác Mạt Nhi mắc cỡ dậm chân:

“Ta không nói với ngươi nữa... thật là... hạ lưu...”

Nàng xoay người đi như chạy trốn.

Ta nhìn theo bóng hình xinh đẹp của nàng, cười lên ha hả, thanh âm của Vân Na ở phía sau ta vang lên:

https://thuviensach.vn

“Muội còn tưởng huynh ở chỗ nào, hóa ra ở chỗ này câu dẫn tiểu cô nương.”

Ta cười tủm tỉm hướng Vân Na nói:

“Hoàn Nhan đại tướng quân, từ câu dẫn này dùng hình như không được hợp cho lắm.”

Vân Na kéo cánh tay của ta, hung hăng véo một cái, nói:

“Còn dám biện minh, cẩn thận muội khách sát huynh.”

Nàng vung tay làm một động tác vung đao xẹt qua cổ, ta cố ý giả bộ kinh hoàng, ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của nàng, nói:

“Lão bà đại nhân, Dận Không biết tội, trước tiên giữ lại một đao kia, để cho ta lập công chuộc tội, có được không?”

Vân Na khanh khách cười rộ lên:

“Không biết xấu hổ, lời như thế mà huynh cũng nói ra miệng được.”

Trở lại doanh trướng của mình, Lục Châu thay trang phục của người Hán, Sở nhi và mấy người các càng tụ tập một chỗ kể chuyện, tiểu phúc của Sở nhi hơi lớn, Lục Châu có vẻ có chút ước ao, nhẹ nhàng xoa tiểu phúc của Sở nhi nói:

“Không biết khi nào muội mới có hài tử nhỉ?”

Tính tình nàng đơn thuần, trong lòng muốn cái gì là lập tức nói cái đó.

Mọi người cùng nhau nở nụ cười, Vân Na cười đến gập mình không đứng thẳng được, phải một lúc sau mới nói:

“Vậy thì muội với Dận Không đi xe thêm vài lần là… sẽ có.”

https://thuviensach.vn

Nàng nói toạc chuyện của ta, khiến cho ta cũng xấu hổ, Lục Châu mặt cười hồng hồng, đấm một cái lên người của ta, nói:

“Đều tại huynh làm cho muội mất mặt trước các vị tỷ tỷ.”

Ta thấy Vân Na cười nghiêng ngả, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một trò đùa, nếu như đã nói ra bí mật của ta, ta cũng nên khiển trách nàng một cái.

Ta bỗng nhiên ôm Vân Na đẩy ngã xuống thảm, Vân Na duyên dáng kêu to nói:

“Huynh muốn làm gì?”

Ta cười híp mắt nói:

“Muội chẳng phải thường nói ta là một hôn quân hoang dâm vô độ ư, hôm nay ta sẽ hoang dâm vô độ cho muội xem!”

Ta cúi người hôn lên môi nàng, tay phải mò vào trong quần, xoa làn da nhẵn nhịu của nàng.

Chúng nữ thật không ngờ ta lại có thể ở trước mặt các nàng làm chuyện như vậy với Vân Na, ai nấy đều mắc cỡ đỏ bừng, cúi đầu không dám nhìn.

Vân Na bình thường mặc dù lớn tiếng, thế nhưng ở trước mặt nhiều người như vậy cùng ta hoan hảo thì chưa bao giờ làm qua, nàng liều mạng giãy dụa nói:

“Dận Không, muội biết sai rồi, huynh bỏ qua cho muội đi...”

Thế nhưng nàng càng giãy dụa, dục niệm trong lòng ta càng mạnh mẽ, ta thuần thục bỏ quần áo của nàng. Vân Na mắc cỡ đỏ bừng, chăm chú nhắm mắt lại, hai chân vẫn không được giãy dụa.

Hai chân ta chẹn vào chân ngọc của nàng, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Lục Châu, giúp ta tóm chân của Vân Na.”

Lục Châu đỏ mặt nói:

“Huynh quả nhiên là một hôn quân hoang dâm vô đạo.”

Nhưng mà nàng cũng đi tới giữ chân của Vân Na.

Vân Na chậm rãi mở đôi mắt đẹp, ngượng ngùng tới cực điểm, để mặc cho ta xâm nhập, ta toàn lực tấn công, Vân Na nhịn không được cắn chặt môi, tay chân chủ động quấn lấy ta.

Sở nhi e thẹn nói:

“Muội phải đi, không nên dạy hư trẻ con.”

Nàng quay mặt đi, nhưng mà không làm sao rời đi được, ta và Vân Na điên cuông triền miên làm cho các nàng đứng ngôi không yên.

Ta yên lặng vận dụng vô Gian Huyền Công, khiêu khích dục vọng ở nơi sâu thẳm nhất của Vân Na, Vân Na làm sao chịu được, lập tức lớn tiếng rên rỉ.

Chúng nữ thấy hai ta ý loạn tình mê, hô hấp cũng trở nên dồn dập, Vân Na mềm mại uyển chuyển kêu lên:

“Muội... không được... huynh bỏ qua cho muội đi...”

Ta mỉm cười, đứng dậy đi tới bên người Lục Châu, một tay lấy tóm lấy nàng. Lục Châu đã sớm biết ta muốn làm gì, thân thể mềm mại tựa vào trong lòng ta.

Có lẽ do đã biểu hiện thần uy trước mặt các nàng, động tác của ta với Lục Châu lại càng thêm mãnh liệt, cho tới nàng xin tha ta mới buông ra.

https://thuviensach.vn

Trận đại chiến này kéo dài rất lâu, ai nấy đều bị ta chinh phục. Lúc thì ta ghé vào Vân Na, lúc thì ôm Lục Châu, thân hình mềm mại của các nàng nóng bỏng dọa người, ta làm cho các nàng sung sướng vô cùng.

Vân Na nhẹ giọng nói:

“Tên dâm tăc này, muốn muội chết mới cam lòng hay sao?”

Ta cười đứng dậy, đi tới bên cạnh Sở nhi đang giả bộ ngủ, từ phía sau ôm lấy nàng, ta bị nàng cắn một cái, nàng nhẹ giọng nói:

“Huynh quả nhiên là một tên hôn quân hoang dâm vô đạo!”

https://thuviensach.vn

Chương 141: Thăm Viếng

Đến buổi tối cuối cùng tuyết cũng rơi ít đi, ta bày thịnh yến ở trong mục trường đón gió tẩy trần cho nhóm người An Dung đường sá xa xôi đến đây. Mặc dù đêm nay An Dung là chủ khách của yến hội nhưng dù sao con vẫn còn nhỏ, ở trong yến hội chỉ lộ mặt một hồi lại vào trong lều chăm con, chư vị thê thiếp của ta cũng đi theo nàng, ở đây lại trở thành nơi tụ họp của ta cùng các thủ hạ.

Ta bưng ly rượu đi tới bên người Trần Tử Tô rồi ngồi xuống, mỉm cười nói:

“Hôm nay còn chưa có để ý tới những lời của Trấn tiên sinh nữa.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Công tử vì nước lao lực, công vụ bận rộn, thời gian vốn đã không được nhiều.”

Nhưng ta lại nhớ tới buổi chiều ngày hôm nay cùng chư vị kiều thê triền miên đại chiến tại trong doanh trướng, mặt toát mồ hôi nói:

“Gần đây gió êm sóng lặng, cũng đâu có chuyện gì.”

Trần Tử Tô nói:

“Ta nghe nói Yên quốc đã phái sứ giả qua đây?”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đại Tư Mã - Hứa Võ Thần của Yên quốc, người này gan dạ sáng suốt hơn người, trí óc rõ ràng, chính là một nhân tài hiếm có.”

Trần Tử Tô nói:

“Người có thể khiến cho công tử coi trọng chắc là nhân vật phi phàm. Có phải công tử nổi lên ý nghĩ quý hiền tài, muốn thu hắn làm người của mình?”

Ta cảm thán nói:

“Nếu như Yên vương Lý Triệu Cơ cũng không coi trọng hắn thì ta còn có chút cơ hội, thế nhưng hiện tại hắn đã được trọng dụng, muốn thuyết phục hắn đầu quân cho trận doanh bên ta hắn là rất khó.”

Trần Tử Tô nói:

“Thiên hạ không có việc gì khó, chỉ cần người có quyết tâm. Yên quốc diệt vong chính là chuyện chỉ sớm muộn, bất luận kẻ nào cũng không có lực ngăn cản, nếu như Hứa Vũ Thần sáng suốt hắn là có thể nhìn thấu thời thế, chúng ta cứ suy nghĩ một vài biện pháp có thể thu phục được hắn.”

Ta cười nói:

“Chuyện này cứ để sau hãy bàn. Đúng rồi Yên vương đã đưa ra thỉnh cầu mua vật tư của ta, cả danh sách cũng đã được kê khai đầy đủ, muốn giao dịch trong mấy mấy ngày tới.”

Trần Tử Tô nói:

“Xem ra chiến tranh giữa Yên Hàn lập tức sẽ phải khai hỏa.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Hứa Vũ Thần hắn là nhìn ra mục đích chân chính của chúng ta, hắn nhất định sẽ nhắc nhở Yên vương có cảnh giác nhiều hơn đối với chúng ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Trên đời làm gì có bữa cơm trưa nào miễn phí? Mục đích của chúng ta Yên vương hắn là đã sớm nhìn thấu, tuy nhiên dưới tình huống tại trước mắt hắn căn bản không có sự lựa chọn khác, hắn phải từ trong tay chúng ta mua được vật tư.”

Ta giảo hoạt cười nói:

“Hắn nhất định muốn lợi dụng chúng ta.”

Trần Từ Tô nói:

“Chỉ sợ đến cuối cùng hắn muốn hối cũng không kịp.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như có thể phái viện quân tiến nhập vào cảnh nội của Yên quốc, chúng ta có thể mượn cơ hội này thâm nhập vào nội địa của họ.”

Trần Tử Tô:

“Mọi việc không được nóng vội, hiện tại nhiệm vụ hàng đầu của chúng ta vẫn là vơ vét kinh tế trong nước của Yên quốc.”

Ta gật đầu nói:

“Chỉ cần chiến sự khai hỏa, không tới nửa năm kinh tế của Yên quốc tất phải sụp đổ.”

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Còn có một việc công tử cần phải chú ý, giữa Yên Hàn một khi khai chiến, tất sẽ có rất nhiều nạn dân ồ ạt chạy vào cảnh nội của chúng ta, công tử có cần phải nghĩ đối sách trước hay không?”

Nét mặt ta trở nên ngưng trọng, sự việc nếu như theo lời của Trần Tử Tô đích thật là một nan đề thật lớn.

Trần Tử Tô nói:

“Sở Châu cùng Yên quốc trực tiếp tương liên, áp lực tiếp nhận sau khi nạn dân chạy vào tất nhiên sẽ rất lớn.

Ta trầm ngâm chốc lát mới nói:

“Nếu như cự tuyệt nạn dân cũng không phải là hành động sáng suốt, những nạn dân này ngày sau sẽ trở thành cơ sở cho chúng ta kiến quốc lập bang.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử nói rất đúng. Nếu như chúng ta đối xử tử tế với những nạn dân đó, sự nhân từ của công tử trong lòng bọn họ sẽ được xác lập, và sau khi trải qua những người này truyền lại, sẽ có nhiều người Yên quốc biết công tử khoan dung nhân từ, tương lai khi chúng ta phát động chiến tranh với Yên quốc rất nhiều thành trấn có thể không chiến mà thắng.”

Ta cười nói:

“Ý nghĩ của Trần tiên sinh cùng ta cũng rất giống nhau.”

Trần Tử Tô nói:

“Nhưng nếu như tiếp nhận bọn họ, cuộc sống của cư dân bản địa và nền kinh tế của Sở Châu sẽ bị ảnh hưởng trực tiếp, cho nên ta kiến nghị công tử nên dâng thư cho Hâm Đức Hoàng, mượn cơ hội yêu cầu hai quận Dung

https://thuviensach.vn

Phủ, Bình Xuyên cùng liền nhau với Yên quốc, tại ba nơi đều thành lập khu vực chuyên môn thu dung nạn dân. Hơn nữa hai nơi Dung Phủ, Bình Xuyên xưa nay đất đai cằn cỗi, người ở rất thưa thớt, chúng ta có thể phân chia những mảnh đất hoang cho những nạn dân đó để cho bọn họ có thể an cư tại địa phương, đây chẳng phải là chuyện tốt nhất cử lưỡng tiện hay sao?”

Ta khen:

“Trần tiên sinh quả nhiên diệu kế, ngày mai ta sẽ thượng tấu lên triều đình.”

Trần Tử Tô nói:

“Lần này ta đến Bắc Hồ đã cùng Thác Bạt Thuần Chiếu nói chuyện hai lần, người này quả nhiên như lời của công tử là một nhân tài biết bày mưu nghĩ kế, thúc phụ Thác Bạt Thọ Hữu tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.”

Ta cười nói:

“Có chuyện ta đang muốn hỏi tiên sinh, vì sao tiên sinh nghĩ đến đi tìm An Dung?”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô suy nghĩ đến, Tịnh Đức Phi đã bị đày vào lãnh cung, Hưng vương Long Dận Thao bị lưu vong đến Sở, An Dung tại đại Khang đã không còn ai có thể dựa vào. Hiện tại công tử đã là thái tử đại Khang, nàng nhất định đã suy nghĩ đến chuyện này, như công tử đã nói, An Dung công chúa cực kỳ giỏi về tâm kế, giỏi về cân nhắc lợi hại, hướng công tử bày tỏ cũng là vì ngày sau có thể thu được sự ủng hộ mạnh mẽ của phía nương

https://thuviensach.vn

gia(l), mặc dù nàng đã sinh hạ trưởng tử cho Thác Bạt Thuần Chiếu nhưng dù sao huyết thống cũng không thuần, ngày sau nếu muốn leo lên hãn vị, sợ rằng còn muốn dựa vào sự ủng hộ của công tử nữa mà.

(1): Bên nhà mẹ đẻ (của phụ nữ đã có chồng).

Ta phá lên cười ha hả.

Trấn Tử Tô mỉm cười nói:

“Kỳ thực Thác Bạt Thuần Chiếu cũng sớm có ý giải hòa với công tử, tuy nhiên vẫn sợ công tử còn oán giận chuyện lần trước bị truy sát cho nên thủy chung do dự, lần này chúng ta chủ động hướng bọn họ bày tỏ, với hắn mà nói là chuyện cầu còn không được.”

Hắn dừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Thác Bạt Thuần Chiểu muốn dùng hai tòa thành trì ở phía bắc Âm sơn để đổi lấy vùng đất Lục Hải Nguyên, diện tích của hai tòa thành trì này cũng phải lớn hơn gấp ba Lục Hải Nguyên.”

Ta cười lạnh nói:

“Lục Hải Nguyên là cửa ngõ của bắc bộ đại Khang, nếu ta đồng ý cho hắn thì chẳng khác nào như mở cổng nghênh đón thiết kỵ của hắn hay sao? Nằm mơ đi!”

Trần Tử Tô cười nói:

“Ta biết công tử sẽ không đồng ý, khoảng thời gian này Thác Bạt Thuần Chiếu cũng sống không dễ chịu gì, không ít thần tử biểu thị nghi vấn đối với các chính sách của hắn, bách tính đối với hắn cũng có nhiều lời oán hận.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện trong nước của hắn càng khó giải quyết thì thời gian theo chúng ta duy trì hòa bình cũng càng lâu dài.”

Trấn Tử Tô nói:

“Có thể duy trì tình hình trước mắt bất kể đối với hắn hay là đối với chúng ta đều có lợi ích rất lớn, biên giới tiếp giáp giữa đại Khang cùng Bắc Hồ rất dài, xác lập lại biên giới sẽ giảm thiểu xung đột cũng có trợ giúp rất lớn.”

“Chuyện này cứ giao cho Trần tiên sinh vậy, chuyện này bất kể như thế nào cũng phải được xử lý công bằng.”

Trần Tử Tô trịnh trọng nói:

“Công tử yên tâm, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó để làm tôt chuyện này.”

Ta nhìn qua doanh trướng của An Dung ở đằng xa, khẽ nói:

“Lần này An Dung trở về đại Khang thăm viếng, cuối cùng ta vẫn có chút lo lắng.”

“Công tử lo lắng Tả Trục Lưu sẽ làm khó dễ từ đó?”

Ta gật đầu:

“Tả Trục Lưu chưa hẳn hy vọng thấy quan hệ giữa ta cùng Bắc Hồ hoà hợp lại, An Dung đi Khang đô rất có thể sẽ có phiền phức.”

Trần Tử Tô nói:

“Ý của công tử là chúng ta cần phái người bảo vệ ở dọc đường.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này có lẽ nên an bài bọn Đường Muội đi làm, tận lực tiến hành ở trong tối, đừng cho người khác biết.”

Trần Từ Tô cười nói:

“Công tử suy nghĩ quả nhiên chu đáo, tuy nhiên ta phỏng chừng sự an toàn của hai mẹ con nàng không có vấn đề gì đâu.”

Ta nhíu mày nói:

“Tất cả cũng rất khó nói, thái độ làm người của Tả Trục Lưu hay giả dối, chủ ý gì cũng có thể nghĩ ra được.”

Lúc trở về nơi ở có đi qua doanh trướng của An Dung thấy Sách Mạt Nhi đang tuần tra theo thường lệ, không ngờ nàng lại tận chức tận trách đến thế.

Ta đi tới trước mặt nàng, chủ động tiếp lời:

“Đã trễ thế này còn chưa đi ngủ sao, lẽ nào thật sự muôn gác đêm cho hoàng hậu?”

Sách Mạt Nhi nói:

“Ngươi không phải cũng không có ngủ sao, không biết lại nghĩ ra chủ ý quái quỷ gì đây?”

Lúc nào nàng cũng đôi chọi gay gắt với ta, điều này làm cho ta cảm thấy phi thường thú vị.

Ta cười tủm tỉm nhìn vào bộ ngực nở nang cao ngất của nàng:

“Hiện tại Sách Mạt Nhi cô nương còn không biết ta đang có chú ý gì hay sao?”

Sách Mạt Nhi nhẹ giọng trách mắng:

https://thuviensach.vn

“Mời ngài tự trọng, còn dám nói lời khinh bạc thì đừng trách ta không chú ý đến thân phận của ngài.”

Ta mỉm cười nói:

“Lẽ nào cô nương dám đánh ta hay sao? Nếu như ta không nhớ lầm thì lúc trước tại Bắc Hồ cô hình như cũng không phải là đối thủ của ta cơ mà, có phải gần đây đã luyện được môn công phu nào lợi hại gì nên mới nói tự tin thế?”

Sách Mạt Nhi xem thường nói:

“Không biết lúc trước người nào bị ta đánh cho khóc rống chảy nước mắt vậy nhỉ? Trí nhớ của ngươi sẽ không kém đến tình trạng này đấy chứ?”

Ta phá lên cười:

“Lần trước là ngươi lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn nên mới đánh vào mũi ta được một cái. Nếu ta có phòng bị, cô căn bản không phải đối thủ của ta.”

Tâm hiếu thắng của Sách Mạt Nhi bị ta kích thích, ấm ức bĩu môi nói:

“Có một số người chỉ biết nói mạnh miệng, sợ rằng cũng không có bản lĩnh thật sự gì.”

Ta cười nói:

“Nếu không phục, chúng ta cứ thử lại một lần.”

Ta hạ giọng nói:

“Ta đến góc tây bắc mục trường chờ cô, cô có dám tới không?”

Sách Mạt Nhi cắn môi nói:

https://thuviensach.vn

“Ta sẽ sợ ngươi sao?”

Ta xoay người đi về hướng phía tây bắc mục trường, khóe môi nở một nụ cười đắc ý, cô nàng Sách Mạt Nhi này vô cùng đáng yêu, ta rất muốn chơi đùa với nàng ta một chút. Khi đã đi được khá xa ta quay đầu lại nhìn nhưng không có thấy Sách Mạt Nhi đi cùng qua đây, chắc không phải nha đầu kia sợ ta rồi chứ?

Ta nghỉ chân đợi một hồi, cuối cùng thấy bóng hình yểu điệu của Sách Mạt Nhi xuất hiện tại trong cơn gió tuyết, tim ta không khỏi đập nhanh hơn, nhớ tới tình cảnh ngày đó ta và nàng lần đầu tương phùng, đến nay dư vị dường như vẫn còn quanh quẩn quanh đây.

Nhìn khắp nơi xung quanh, tin chắc không có người đi theo ta mới dang rộng hai cánh tay, nếu để cho mấy người Vân Na thấy được nhất định sẽ lại nói ta thâu hương thiết ngọc.

Sắc mặt Sách Mạt Nhi có vẻ hơi xấu hổ, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn xung quanh phía sau, xem ra nàng cũng sợ bị người phát giác. Chúng ta đâu có giống như là hẹn nhau luận võ, căn bản là một đôi nam nữ đang yêu đương vụng trộm.

Ta mỉm cười nói:

“Tướng môn Hồ nữ, không hổ là con gái của nguyên soái Bác Thiếp Nhĩ.”

Sách Mạt Nhi trừng mắt với ta:

“Ngươi muốn đọ sức thế nào?”

Ta chắp tay nhàn nhã tự đắc lui về phía sau hai bước:

https://thuviensach.vn

“Ta tay không đối phó với cô, tuy nhiên nếu ta thắng, cô phải cho ta hôn một cái!”

Sách Mạt Nhi cả giận nói:

“Đồ cợt nhả!”

Nàng rút ra loan đao từ bên hông, nhanh như tia chớp chém tới ngực ta.

Ta giả vờ kinh hoảng nói:

“Tới thật à?”

Dưới chân lui về phía sau tránh lưỡi đao của nàng, Sách Mạt Nhi xuất đao chém liên tiếp nhưng không trúng, lúc này mới biết được võ công của ta vượt xa nàng, hơn nữa trong tay nàng mặc dù cầm loan đao nhưng cũng không dám chém ta thật, loan đao trong tay ngược lại trở thành gánh nặng của nàng.

Ta thấy được sự ảo diệu trong đó, có đôi khi cố ý để lưỡi đao của nàng chém gần trúng, khi đó Sách Mạt Nhi không thể không cố gắng thu đao lại.

Ta nhìn ra đúng cơ hội, chuẩn xác cầm lấy cổ tay của nàng rồi nhẹ nhàng vặn một cái, loan đao trong tay Sách Mạt Nhi liền tuột tay rơi xuống đất, ta tiện thể kéo thân thể của nàng vào trong lòng, quả nhiên mềm mại thơm tho.

Sách Mạt Nhi vừa thẹn vừa vội, khẽ kêu lên:

“Ngươi... ngươi buông ra...”

Ta cười tủm tỉm nói:

“Cô thua rồi phải cho ta hôn một cái.”

https://thuviensach.vn

Sách Mạt Nhi cả giận nói:

“Ngươi không buông ra, ta... ta sẽ cắn lưỡi tự sát...”

Ta rất sợ nàng nóng vội sẽ làm ra việc ngốc, nên buộc lòng phải buông nàng ra, không ngờ nàng thừa dịp ta không cẩn thận đấm vào mũi ta một quyền, ta đau qua kêu thảm một tiếng, nước mắt lại chảy ra, che mũi nói:

“Cô thật đê tiện...”

Sách Mạt Nhi dương dương tự đắc nói:

“Binh bất yếm trá, ai bảo ngươi tin ta nói làm gì?”

Ta làm bộ bị thương nặng chống đỡ hết nỗi, chậm rãi ngã vào trên mặt tuyết.

Sách Mạt Nhi cười nói:

“Hiện tại mới biết được có bẫy thì có phải quá muộn rồi không, ngươi diễn mặc dù rất giống, chỉ tiếc ta sẽ không trúng kế của ngươi đâu, ta cáo từ!”

Nàng xoay người đi về hướng nơi đóng quân.

Ta vẫn nằm ở trên mặt tuyết không nhúc nhích, ta cũng không tin không lừa được một tiểu cô nương như nàng.

Sách Mạt Nhi đi vài bước thì quả nhiên ngừng lại, nhẹ giọng nói:

“Ngươi đừng có mà làm bộ làm tịch, nằm ở trên mặt tuyết coi chừng bị cảm lạnh đấy?”

Nàng thấy ta vẫn không có phản ứng gì thì nhất thời luống cuống, liền đi tới bên cạnh và đưa tay dò xét hơi thở của ta, ta liền nín thở nên nàng

https://thuviensach.vn

không cảm giác được hô hấp của ta.

Sách Mạt Nhi thất kinh nói:

“Long Dận Không, ngươi... ngươi đừng làm ta sợ... ta thực sự không phải là cố ý hại ngươi...”

Nàng vung quyền đấm mạnh lên ngực ta mấy cái, ta cố chịu đau, thậm chí bắt đầu hoài nghi nha đầu kia có phái rắp tâm trả thù nên bỏ đá xuống giếng? Nếu là diễn kịch thì buộc lòng phải kiên trì diễn tới cùng.

Không ngờ Sách Mạt Nhi sợ hãi đến bắt đầu bật khóc:

“Long Dặn Khòng... ngươi tỉnh đi, không ngờ... ngươi giống một đại trượng phu, mà lại không chịu được đánh như thế? Mau tỉnh lại...”

Ta thiếu chút nhịn được mà bật cười rồi.

Sách Mạt Nhi đột nhiên nghĩ tới điều gì, nàng hít vào một hơi thật sâu rồi nhắc lên khăn che mặt, sau đó cúi người xuống dán đôi môi anh đào vào miệng ta rồi truyền vào một ngụm không khí.

Trong lòng ta sung sướng tới cực điểm, hai mắt đang đóng chặt đột nhiên mở ra. Sách Mạt Nhi trợn tròn đôi mắt, lúc này biết rút lui thì đã muộn, đầu lưỡi của ta dễ dàng luồn vào trong miệng nàng, bắt được cái lưỡi nhẵn mịn mềm mại của nàng và cố sức hôn lấy.

Sách Mạt Nhi gắng sức từ chối hai cái, lập tức cả thân thể bị nụ hôn nồng nhiệt của ta khiến cho mềm xuống, yếu ớt ghé vào trong lòng ta, yên lặng tiếp nhận mặc cho ta ôm hôn.

Hoa tuyết rơi vào trên đầu trên vai chúng ta, mãi cho đến nhiễm trắng cả thân thể của chúng ta, nhưng chúng ta vẫn quên cả mình đang ở nơi nào, vẫn còn chìm đắm bên trong tình ý ấm áp...

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau trận tuyết này không những không nhỏ đi, trái lại càng rơi xuống càng nhiều, ta bảo Vân Na và Lục Châu đi cùng với An Dung đến Lục Hải Nguyên ngắm cảnh để giải sầu trong khoảng thời gian này.

Vào giữa trưa Tiêu Trấn Kỳ từ Sở Châu trở lại, hắn mang đến tin tức chính thức khai chiến của hai nước Yên Hàn.

Trận chiến tranh này từ lâu đã được định trước nên ta không cảm thấy một điểm kinh ngạc nào.

Chuyện Trần Tử Tô lo lắng cũng xảy ra, hàng loạt nạn dân từ Yên quốc ào ào đổ vào biên cảnh đại Khang, trong lúc nhất thời áp lực biên phòng tại Sở Châu, Dung Phủ, Bình Xuyên gia tăng gấp bội, trong ba quận Sở Châu tiếp giáp cùng Yên quốc nhiều nhất nên áp lực phải chống đỡ tự nhiên cũng lớn nhất.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ta đã tại biên cảnh bố phòng hai vạn binh sĩ, tạm thời phong bế biên giới của hai nước không cho phép bất cứ người Yên nào tiến vào cảnh nội đại Khang.”

Trần Tử Tô:

“Không ngờ những nạn dân này tới nhanh chóng như vậy? Chiến tranh chỉ mới vừa khai hỏa thôi mà!”

Ta nhíu nhíu mày nói:

“Chuyện này quả thực khó hiểu, mặc dù nạn dân ào ào đổ vào, áp lực lớn nhất thì cần phải là Bình Xuyên nơi có cự ly gần nhất so với biên giới hai nước Yên Hàn chứ, trong khoáng thời gian ngắn chiến hỏa sẽ không lan tới phương bắc Yên quốc, vì sao lại có nhiều nạn dân như vậy nhỉ?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Lẽ nào nội bộ Yên quốc có người cố ý xúi giục? Nhân cơ hội chế tạo hỗn loạn?”

Trần Tử Tô nói:

“Không thể loại bỏ khả năng này, bất kể người tạo ra trận hỗn loạn này là ai, mục đích của hắn chỉ có một, chính là muốn cho thế cục vốn đang hỗn loạn của Yên quốc càng thêm họa vô đơn chí.”

Ta mỉm cười nói:

“Chúng ta cần phải trong thời gian ngắn nhắt tìm ra được người này, biết đâu có thể gia tăng tốc độ diệt vong của Yên quốc.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử sai rồi, Yên quốc diệt vong quá sớm đối với chúng ta cũng không có chỗ tốt gì, cần phải làm cho Yên quốc sụp đổ kéo theo cả nước Hàn, như vậy chúng ta mới có thể thu được lợi ích lớn nhất.”

Ta gật đầu, chuyển hướng nói vói Tiêu Trấn Kỳ:

“Tiêu đại ca, huynh đốc thúc một chút, tại trong thời gian ngắn nhất chuẩn bị hoàn tất toàn bộ vật tư cần yêu cầu để đưa qua cho họ.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Việc này thì không có vấn đề gì, trong vòng hai ngày tất cả cũng có thể an bài xong.”

Ta hướng Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Xem ra ta đã không kịp chờ ý chỉ của phụ hoàng. Ta lập tức viết một bức mật hàm, tiên sinh đến hai quận Dung Phủ, Bình Xuyên thông tri cho các thành thủ để mở ra một bộ phận biên cảnh nhập khẩu của hai quận nhằm giảm bớt áp lực cho Sở Châu.”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô sẽ đi làm ngay.”

Ta chân thành nói:

“Vất vả cho Trần tiên sinh rồi!”

Trần Tử Tô cười nói:

“Cổ nhân có nói: sĩ vì tri kỷ giả tử(l). Tử Tô vì công tử bôn ba một chút thì có tính là gì đâu?”

(1): Kẻ sĩ chết vì người tri kỉ.

Ta đột nhiên nghĩ tới Tiêu Tín, nếu như hắn cũng ở chỗ này, Trần Tử Tô sẽ không cần phải vất vả như vậy.

Tiêu Trấn Kỳ cùng ta nghĩ đến một chuyện, khẽ nói:

“Tên tiểu tử Phúc Oa lần này không biết vì sao ở lại Khang đô thời gian dài như vậy?”

Ta cười nói:

“Tiêu đại ca nghĩ đến con trai rồi, xem ra thương thế của Khâu Dật Trần vẫn chưa hoàn toàn khang phục, bằng không hắn đã sớm trở về.”

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu Tín ở lại Khang đô cũng có chỗ tốt, hắn xưa nay túc trí đa mưu, vừa lúc có thể bảo vệ an toàn của An Dung công chúa.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Hâm Đức Hoàng có hồ đồ mấy cũng không đến mức làm khó con gái ruột của mình đâu, huống chi Thác Bạt Thuần Chiếu là Khả Hãn của Bắc Hồ, hắn sẽ không ở phía sau mà đi đắc tội với Bắc Hồ làm gì.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử lo lắng cũng không phải Hâm Đức Hoàng mà là Tả Trục Lưu.”

Tiêu Trấn Kỳ trầm mặc, hồi lâu mới nói:

“Có lẽ chúng ta nên xuất thủ đối với Tả thị bộ tộc.”

Ta thở dài nói:

“Ta không phải là không muốn diệt trừ hắn, nhưng mà thế lực của Tả Trục Lưu tại đại Khang thâm căn cố đế, cũng không phải bên trong thời gian ngắn có thể thanh trừ, lại nói phụ hoàng mặc dù đã già nhưng cũng không có hồ đồ, ông ấy muốn cho ta cùng Tả Trục Lưu kiềm chế lẫn nhau.”

Trần Tử Tô nói:

“Việc cấp bách cũng không phải là Tả Trục Lưu, mà là sách lược để lấy cương vực của Yên quốc.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Chúng ta quan tâm đến chiến sự Yên Hàn đồng thời cũng không thể bỏ qua lực lượng của Tả Trục Lưu, nếu đề hắn tuỳ ý phát triển, sợ rằng hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.”

https://thuviensach.vn

Ta tán thành gật đầu.

Trần Tử Tô nói:

“Dực vương hiện tại đã bị loại trừ ra khỏi trung tâm chính trị của đại Khang, chúng ta phải mau chóng bồi dưỡng một người khác để kiềm chế Tả Trục Lưu.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Người nào có tư cách như vậy? Phóng nhãn khắp quốc nội đại Khang sợ rằng không có người nào có thể đảm nhiệm được đâu?”

Ta đột nhiên nghĩ tới một người, mỉm cười nói:

“Kế này của Trần tiên sinh rất tuyệt, Hạ vương Long Thiên Tứ ngươi nghĩ như thế nào?”

Trần Tử Tô nhíu mày nói:

“Danh tiếng của người này hình như không tốt lắm, sợ rằng chưa hẳn có thể nâng đỡ được.”

Ta ha hả cười nói:

“Ta đã điều tra, danh tiếng của hắn mặc dù không tốt lắm, thế nhưng về đầu óc là một người thông minh nhất trong chư vương, lỗi lầm lớn chưa bao giờ phạm phải, nhưng sai lầm nhỏ nhặt thì liên tiếp không ngừng. Từ trước đến giờ phụ hoàng không có làm hại hắn là vì nguyên nhân này, nguyên nhân quan trọng nhất chính là hắn cùng Tả Trục Lưu cũng không có liên quan gì, trên chính trị đều giữ mình trong sạch.”

Tiêu Trấn Kỳ mù mờ nói:

“Lẽ nào công tử định nâng đỡ hắn để thay thế vị trí của Dực vương?”

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh nói:

“Vị trí của Dực vương sao hắn có thể thay thế được, ta muốn chẳng qua là thân phận cùng địa vị của Hạ vương mà thôi, thứ mà hắn cần phải làm chính là càn quấy, quấy sao cho cái ao Khang đô càng đục càng tốt.”

Tiêu Trấn Kỳ và Trần Tử Tô đồng thời nở nụ cười.

Trần Tử Tô nói:

“Công tử muốn dùng phương pháp gì để mua chuộc hắn?”

Ta bước thong thả qua lại vài bước:

“Tính tình Long Thiên Tứ phóng túng ngang ngạnh, tham rượu háo sắc, lần trước khi hắn tới Tuyên Thành, trong lời nói đã có ý hướng ta bày tỏ, ta nghĩ hắn chắc sẽ nể mặt ta vài phần.”

Ta trầm ngâm chốc lát nói tiếp:

“Trước đó vài ngày Nhã Khắc bắt được không ít phụ nữ của Vu tộc, tạm thời bị Vân Na thu dụng vào trong mục trường, trong đó có mấy người tư sắc không bình thường, chúng ta có thể chọn ra mấy người để tặng cho Long Thiên Tứ.”

Trần Tử Tô nói:

“Chuyện này dễ làm, giao cho Sát Đài cùng Đột Tạ là được rồi.”

Ta nhíu mày nói:

“Sợ rằng bọn họ không có bổn sự này.”

Trần Tử Tô nói:

“Đã như vậy, chuyện này cứ để ta đi Khang đô rồi làm luôn.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu:

“Được rồi, tiên sinh đi Khang đô, còn chuyện Dung Phủ và Bình Xuyên để ta tự mình đi làm!”

Ta hướng Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ngày mai ta và ngươi cùng nhau đến Sở Châu, ngươi sai người truyền tới hai vị thành thủ Dung Phủ, Bình Xuyên, ta muốn ngay trước mặt nói với bọn họ chuyện này.”

Lúc này có tiếng thông báo của Sát Cáp Đài ở ngoài lều.

Ta lớn tiếng nói:

“Vào đi!”

Sát Cáp Đài phủi đi hoa tuyết trên vai rồi nói:

“Chủ nhân, Yên quốc lại có sứ thần tới, vẫn là Hứa Vũ Thần.”

Ta cùng Tiêu Trấn Kỳ nhìn nhau một cái, đều lộ ra vẻ tươi cười. Lần này Hứa Vũ Thần đến đây tám phần mười là vì việc khai chiến, chắc là đến giục chúng ta mau chóng vận chuyển vật tư đến Yên cảnh.

Ta mỉm cười nói:

“Mau mau mời hắn vào đây.”

Hai người Trần Tử Tô và Tiêu Trấn Kỳ cũng chưa gặp qua Hứa Vũ Thần, đối với nhân vật được ta tôn sùng này cũng tràn ngập hiếu kỳ.

Hứa Vũ Thần mặc áo bào bằng vải thô, đầu đội mũ dạ chậm rãi đi vào lều lớn, thân là Tư Mã của một quốc gia mà quần áo của hắn quả thực có chút giản dị.

https://thuviensach.vn

Ta cười tủm tỉm nói:

“Hứa đại nhân, không ngờ hai người chúng ta lại hữu duyên như vậy, chỉ trong vòng năm ngày ngắn ngủi đã gặp gỡ tới hai lần.”

Hứa Vũ Thần cười nói:

“Thực không muốn giấu diếm, từ sau khi Vũ Thần rời khỏi Lục Hải Nguyên vẫn ở lại biên cảnh Yên Khang để chờ vật tư của thái tử chuyển đến.”

Ta cố ý nghiêm mặt nói:

“Hứa đại nhân, đây là ngươi không đúng rồi, nếu như nói với ta việc này sớm một chút ta nhất định sẽ giữ ngươi ở lại Lục Hải Nguyên, sẽ dùng lễ thượng khách mà đối đãi. Lẽ nào Hứa đại nhân cho là ta không kham nổi mấy bữa cơm hay sao?”

Hứa Vũ Thần rất đúng mực nói:

“Thái tử điện hạ rộng rãi nhân nghĩa, Hứa mỗ khắc trong tâm khảm, tuy nhiên tại hạ quân mệnh trong người, sao dám nấn ná ở lâu.”

Ta cảm thán nói:

“Yên vương có thần tử trung tâm vì nước như ngươi thật sự là điều may mắn của quốc gia.”

Lúc này ta mới giới thiệu cho hắn Tiêu Trấn Kỳ và Trần Tử Tô ở bên cạnh.

Ba người chào hỏi với nhau xong, Hứa Vũ Thần mới nói:

“Thái tử điện hạ, không biết tình hình gom góp vật tư thế nào rồi?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Hứa đại nhân sốt ruột làm gì? Lúc trước chúng ta không phải là ước định kỳ hạn mười ngày hay sao?”

Hứa Vũ Thằn nói:

“Chiến sự Yên Hàn đã xảy ra, Vũ Thần đương nhiên muốn mau chóng đem vật tư vận chuyển về nước.”

Ta mỉm cười nói:

“Vừa rồi ta cùng Tiêu tướng quân đang nói luận chuyện này, Hứa đại nhân không cần nóng ruột, trong vòng hai ngày tất cả vật tư mà ngươi cần bảo chứng sẽ vận chuyển đến đúng địa điểm giao dịch.”

Tiêu Trấn Kỳ bổ sung:

“Nếu như sự tình khẩn cấp, ngày mai chúng ta có thể vận chuyển qua lượng hàng đầu tiên.”

Hứa Vũ Thần vui mừng quá đỗi, nói:

“Như vậy thì quá tốt.”

Hắn lại nói:

“Lần này Vũ Thần tới đây còn có một việc muốn thương lượng cùng thái tử.”

Ta gật đầu:

“Hứa tiên sinh cứ nói.”

Hứa Vũ Thần nói:

https://thuviensach.vn

“Ngày gần đây trong cảnh nội Yên quốc hàng loạt bách tính nỗ lực chạy vào cảnh nội Khang quốc, bên ta mặc dù đã tiến hành ngăn cản thế nhưng hiệu quả cũng không lớn.”

Ta cố ý thở dài nói:

“Hứa đại nhân, chuyện này ngươi không tới tìm ta, ta cũng dự định đi tìm các ngươi, bây giờ chúng ta đã ở đây thì đại nhân muốn xử trí như thế nào về các nạn dân của Yên quốc.”

Vốn ta đã quyết định thu nhận nhóm nạn dân kia, nhưng mà thấy Hứa Vũ Thần chủ động nhắc đến ta cũng muốn làm khó hắn một chút.

Hứa Vũ Thần nói:

“Việc này ta đã thượng tấu với đại vương, chúng ta sẽ tận lực trấn an bách tính, có điều trong thời gian ngắn hẳn là sẽ không thu được hiệu quả rõ rệt, mong rằng thái tử điện hạ có trợ giúp riêng cho bên ta.”

Ta cười lạnh nói:

“Cái gọi là trợ giúp của Hứa đại nhân rốt cuộc là cái gì? Là bảo ta thu nhận những nạn dân này, hay là bảo ta phong tỏa quan khẩu, cự tuyệt hết toàn bộ nạn dân Yên quốc?”

Hứa Vũ Thần nói:

“Hai nước giao chiến, bách tính có tội gì đâu? Thái tử xưa nay lấy nhân từ mà nổi tiếng thiên hạ, xin thái tử mở bộ phận cửa khẩu để cho nạn dân ở lại biên cảnh có nơi dung thân...”

Tiêu Trấn Kỳ lớn tiếng nói:

“Chiến tranh mới vừa bắt đầu đã có sáu bảy vạn nạn dân tụ tập ở biên cảnh Yên Khang, nếu chúng ta tùy ý để cho nạn dân tiến vào Khang cảnh,

https://thuviensach.vn

chỉ sợ dân sinh của bản địa sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Khi Vũ Thần đến Lục Hải Nguyên đã đi qua quan khẩu Sở Châu, thấy hàng ngàn hàng vạn bách tính trôi giạt khắp nơi, phải sống trong gió tuyết, khắp nơi là thi thể bị chết cóng, xin thái tử điện hạ hãy thương xót cho những bách tính vô tội này, cho họ một cơ hội sinh tồn...”

Hắn nói đến chỗ xúc động viền mắt cũng đã hơi đỏ lên.

Trần Tử Tô nói:

“Lúc trước khi lập minh ước cũng không có đề cập đến chuyện nạn dân, chuyện này Hứa đại nhân có thể quyết định được sao?”

Khi hắn vừa nói đến điểm mấu chốt của vấn đề, lần này Hứa Vũ Thần tới gặp ta, khẳng định chưa hề đạt được Yên vương cho phép, về chuyện nạn dân ta nghi ngờ hắn đã tự tiện chủ trương.

Hứa Vũ Thần cùng Trấn Tử Tô đối diện một lúc lâu, hắn mới lớn tiếng nói:

“Vũ Thần có thể làm chủ.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Nếu Hứa đại nhân có thể làm chủ, như vậy Tử Tô lớn mật đưa ra một kiến nghị.”

Ta biết trong lòng hắn đã có chủ ý, mỉm cười nói:

“Trần tiên sinh cứ nói nghe thử xem!”

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Một khi nạn dân ào ạt tiến vào Khang cảnh, tất phải tăng thêm gánh vác cho các châu quận ở vùng lân cận, chúng ta có thể tại biên cảnh Khang Yên thành lập mấy nơi tạm trú tạm thời, thu nhận nạn dân của Yên quốc. Nhưng mà về phần tài lực vật lực, Yên quốc phải có bồi thường nhất định, bằng không thì quá bất công đối với đại Khang. Ta nghe nói Hứa đại nhân chưởng quản tài chính của Yên quốc, chuyện này chắc có lẽ ở trong trong phạm vi ngài đủ khả năng.”

Ta âm thầm kêu tuyệt, chiêu này của Trần Tử Tô không khác nào đẩy Hứa Vũ Thần vào hoàn cảnh tiến thối lưỡng nan, nếu như hắn đáp ứng, phỏng chừng sẽ không dễ dàng giao phó trước mặt Yên vương, nếu như không đáp ứng, chúng ta liền có lý do cự tuyệt những nạn dân của Yên quốc.

Hứa Vũ Thần bình tĩnh nói:

“Trần đại nhân muốn bồi thường như thế nào?”

Trần Tử Tô nói:

“Rất đơn giản, chúng ta thu nhận mỗi một nạn dân của Yên quốc thì yêu cầu Yên quốc phải bồi thường cho chúng ta mười lượng bạc.”

Hứa Vũ Thần cười ha hả nói:

“Trần đại nhân quả nhiên là trí tuệ siêu quần, nói như vậy nếu đại Khang thu nhận bảy vạn nạn dân ở lại biên cảnh Khang Yên, Yên quốc phải trả bảy mươi vạn lượng bạc hay sao.”

Trần Tử Tô nói:

“Sai! Đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi, nạn dân của Yên quốc tuyệt sẽ không chỉ giới hạn trong con số này, sợ rằng phải yêu cầu Hứa đại nhân chuẩn bị ngân lượng nhiều hơn mới được!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Mỗi người mười lượng bạc cũng không có bao nhiêu, chiến tranh giữa Yên Hàn không biết phải duy trì liên tục tới khi nào, mười lượng bạc này căn bản không đủ chi phí cho chúng ta thu xếp cho những nạn dân này đâu.”

Hứa Vũ Thần nhíu mày, hiển nhiên trong nội tâm hắn đang hết sức do dự.

Trần Tử Tô nói:

“Nếu như hiện tại Hứa đại nhân không quyết định được, không bằng trở về Yên khởi bẩm Yên vương, sau đó mới có câu trả lời thuyết phục sau.”

Hứa Vũ Thán nói dứt khoát:

“Ta đáp ứng!”

Trong lòng ta hơi giật mình, không nghĩ tới hắn lại đám thực sự tiền trảm hậu tấu, thấp giọng nói:

“Hứa đại nhân, ngài hãy suy nghĩ cho kỹ, chuyện này không phải chuyện đùa, nếu Yên vương trách ngươi tự tiện chủ trương, chỉ sợ ngài sẽ rất phiền phức.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Bảy vạn nạn dân này ở lại biên cảnh một ngày sẽ có vô số bách tính chết oan uổng, dân là gốc rễ của quốc gia, ta không thể khoan tay ngồi nhìn bách tính của Yên quốc tuy tránh khỏi chiến hỏa nhưng bị chết ở trong gió tuyết.”

Trong mắt chúng ta đồng thời toát ra vẻ kính nể, dưới diện mạo bề ngoài xấu xí không ngờ có một ý chí cao thượng như vậy.

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần nói:

“Xin thái tử điện hạ lập tức hạ lệnh, mở quan khẩu để cho những nạn dân này tiến vào cảnh nội đại Khang.”

Trần Tử Tô một bước cũng không nhường:

“Chúng ta phải thu được ngân lượng mới có thể thu nhận những nạn dân này!”

Hứa Vũ Thần nói:

“Mạng người quan trọng, xin thái tử suy nghĩ kỹ. Hứa Vũ Thần ta lấy đầu mình để đảm bảo, ngân lượng tuyệt đối không thiếu các ngươi một phân một hào nào!”

Trần Tử Tô nói:

“Chỉ sợ sau khi nạn dân nhập cảnh, Hứa đại nhân gánh vác không nổi cái trách nhiệm này đâu.”

Lo nghĩ của Trần Tử Tô không phải không có lý, tự mình đáp ứng việc bồi thường kếch xù không phải chuyện đùa, nếu nạn dân tiến vào Khang cảnh rồi, chắc Hứa Vũ Thần sẽ không đem việc này đùn đẩy sạch bách không còn một mảnh đấy chứ?

Hứa Vũ Thần lớn tiếng nói:

“Sớm để cho bọn họ nhập quan một khắc thì có thể cứu được tính mệnh của hơn ngàn người...”

Khi nói đến đây hắn đã lệ nóng doanh tròng.

Ta chậm rãi gật đầu, dứt khoát nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu tướng quân, ngươi lập tức phái người đến biên cảnh Yên Khang sai người thu xếp cho các nạn dân đi.”

Hứa Vũ Thần kích động nói:

“Đa tạ thái tử điện hạ, Hứa mỗ nhất định sẽ hướng đại vương bẩm trình tấm lòng cao thượng của thái tử.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Hứa đại nhân, ngươi phải nhớ kỹ, ta sở dĩ đáp ứng để cho những nạn dân này nhập quan, thứ nhất là không đành lòng để bọn họ chết trong gió tuyết, thứ hai là bị tinh thần cao thượng trách trời thương dân của ngươi làm cảm động, cũng không phải bởi vì đại vương của ngươi.”

Hứa Vũ Thần cúi người thật sâu nói:

“Đa tạ thái tử!”

Những lời này là hắn phát ra tự đáy lòng.

Ta thân thiết nói:

“Ta cũng không phải là là ham số ngân lượng đó của các ngươi, chẳng qua số nạn dân của Yên quốc ào ào đổ vào thực sự quá nhiều, tất sẽ nhiễu loạn cuộc sống của bách tính cảnh nội đại Khang.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Tại hạ hiểu mà.”

Ta dặn:

“Chuyện này các ngươi cần phải bắt tay từ bổn quốc, nhất thiết phải làm cho dân tâm mau chóng được ổn định.”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần gật đầu, đứng dậy cáo từ rời đi, biết hắn trọng trách trong người nên ta cũng không giữ lại.

Đích thân tiễn hắn ra ngoài doanh trướng, cùng hắn đội tuyết đi tới giao lộ. Hứa Vũ Thần nhiều lân mời ta trở lại, ta sở dĩ đối xử trọng hậu với hắn như vậy chính là muốn cho hắn biết, ta có tâm tư hắn thu phục hắn.

Có hai cô gái trong cơn gió tuyết đi về phía ta, khi khoảng cách hơi gần nhìn thấy chính là A Y Cổ Lệ cùng Lục Châu, ta nao nao, lập tức nghĩ đến sự tình không tốt, cô nàng A Y Cổ Lệ vốn là gả cho thất vương từ Lý Quốc Thái của Yên quốc làm phi, khẳng định Hứa Vũ Thần biết chuyện này, nếu đế hắn thấy được A Y Cổ Lệ, chẳng phải chuyện này bị bại lộ rồi sao?

Ta nhìn qua Hứa Vũ Thần, thân ảnh của hắn đã biến mất ở trong cơn gió tuyết, hắn chắc không thấy được A Y Cổ Lệ. Lúc này ta mới thoáng yên lòng.

Lục Châu cùng A Y Cổ Lệ tay trong tay đi tới trước mặt ta, không ngờ quan hệ giữa hai người họ lại phát triển đến tình trạng thân mật như vậy.

Ta cười nói:

“Hai người thích đi loanh quanh trong tuyết như vậy sao?”

Lục Châu nói:

“Ta cùng A Y Cổ Lệ tỷ tỷ mới vừa học được cách làm một món thức ăn đang muốn gọi chàng đi thưởng thức mà.”

Ta cười nhéo nhéo khuôn mặt bị lạnh đến ửng đỏ của nàng:

“Hôm nay sợ rằng không có cơ hội. Lập tức ta phải đi cùng Tiêu tướng quân đến Sở Châu rồi.”

Lục Châu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cùng đi với chàng, lần này bất kể như thế nào chàng cũng không thể bỏ rơi ta được.”

Ta cười nói:

“Thời tiết lạnh thế này nàng đòi đi theo làm cái gì, lại nói nơi nơi đều là dân đói, cứ ở lại Lục Hải Nguyên chơi đùa đi, đỡ phải đi theo bên người ta, ta còn phải phân tâm chăm sóc nàng nữa.”

Lục Châu giận dỗi nói:

“Ai cần chàng chiếu cố? Ta cũng không phải tiểu hài tử!”

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Lục Châu muội muội, Long đại ca khẳng định có chuyện quan trọng trong người, chúng ta đừng dây dưa huynh ấy.”

Ta hướng nàng gửi một ảnh mắt cảm kích ánh mắt, thiếu nữ am hiểu ý người dù sao cũng khiến người cảm thấy vui vẻ, A Y Cổ Lệ có thể hấp dẫn ta không chỉ bề ngoài. Cuối cùng Lục Châu cũng không làm phiền ta nữa, nàng nhẹ giọng nói:

“Chàng cần phải sớm trở về!”

Ta cười nói:

“Nàng yên tâm, lâu thì năm ngày, nhanh thì ba ngày, ta nhất định sẽ trở về Lục Hải Nguyên.”

Trở lại doanh trướng, Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Lần này Hứa Vũ Thần sợ rằng rước lấy một đại phiền toái rồi.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn cũng có chút khí phách.”

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

“Một người hiểu được đồng tình với bách tính chắc chắn là một người quan tốt.”

Ta cảm thán nói:

“Chỉ mong quan viên như vậy của Yên quốc không nhiều mới tốt.”

An Dung quyết định không đợi tuyết ngừng đã khởi hành đến Khang đô, ta phái thêm Đường Vị cùng Đột Tạ và hơn hai trăm võ sĩ hộ tống An Dung đi Khang đô, Trấn Tử Tô gánh vác trọng trách thuyết phục Hạ vương Long Thiên Tứ nên cũng đồng hành chung đường.

Cùng ngày ta cũng cùng Tiêu Trấn Kỳ rời khỏi Lục Hải Nguyên đi Sở Châu.

Đội ngũ song phương chúng ta chia tay tại bên ngoài mục trường. Sau khi ta cáo biệt với An Dung lại đi tới bên người Sách Mạt Nhi, mỉm cười nói:

“Trên đường cô phải cẩn thận một chút.”

Sách Mạt Nhi nhẹ giọng nói:

“Người ta cần phải cẩn thận đề phòng chỉ sợ là ngươi thôi.”

Ta cười ha hả dẫn tới ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía chúng ta. Sách Mạt Nhi e thẹn nói:

“Ngươi cười lớn tiếng như vậy làm cái gì, lẽ nào sợ người khác không biết chuyện của chúng ta sao?”

https://thuviensach.vn

Ta cố ý khiêu khích nàng:

“Chúng ta thì có chuyện gì?”

Cặp mắt Sách Mạt Nhi rủ xuống:

“Ngươi... ngươi thật vô lại...”

Thấy dáng dấp e thẹn của nàng, nội tâm ta không khỏi rung động, ký ức của tràng hôn nồng nhiệt triền miên tại trong đồng tuyết đêm qua hãy còn mới mẻ, đợi đến lúc Sách Mạt Nhi lần này từ Khang đô trở về, ta nhất định sẽ không buông tha nàng, muốn triệt để chinh phục cả thể xác và tinh thần của nàng.

Ta từ bên hông tháo xuống loan đao, đưa tới tay Sách Mạt Nhi:

“Thanh đao này vô cùng sắc bén, nàng hãy giữ lại phòng thân, nhớ lấy bất kể nhìn thấy người đàn ông khác anh tuấn thế nào cũng không thể động tâm, bằng không ta sẽ không tha cho nàng đâu.”

Sách Mạt Nhi nhẹ giọng trách móc:

“Ngươi nghĩ rằng ta sẽ háo sắc như ngươi hay sao?”

Ta thấp giọng nói:

“Có một bí mật từ trước đến giờ ta vẫn chưa nói cho nàng nghe, lúc trước tại thành trì ở Ô Khố Tô ta đã lén xem qua dung mạo của nàng rồi.”

Sách Mạt Nhi thoáng trợn tròn mắt:

“Ngươi… ngươi lợi dụng lúc người ta gặp nạn, thật đê tiện...”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta vốn đã không phải là một chính nhân quân tử gì, dựa theo quy củ của người Bắc Hồ, ta đã tháo xuống khăn che mặt của nàng thì đương nhiên nàng phải là thê tử của ta, gả cho một trượng phu đê tiện, có phải cũng có chút cảm giác kích thích khác thường hay không?”

Sách Mạt Nhi rủ xuống lông mi, hồi lâu mới thấp giọng nói:

“Ngươi… cần phải hướng cha ta cầu hôn...”

Ta cười nói:

“Nàng yên tâm, chờ sau khi nàng từ Khang đô trở về ta sẽ phái bà mối đi cùng với nàng qua đó.”

Chúng ta ở bèn cạnh khe khẽ nói nhỏ, mấy người An Dung đã hơi sốt ruột, xốc lên màn xe nói:

“Đến khi nào các ngươi mới nói hết chuyện đây? Nếu Sách Mạt Nhi không muốn đi thì cứ ở lại theo hoàng huynh ta đi.”

Sách Mạt Nhi bị An Dung vạch trần tâm tư ngay tại chỗ, xấu hổ vội vàng phóng ngựa đến bên cạnh xe của An Dung.

An Dung cười dịu dàng nhìn ta nói:

“Dận Không ca ca, huynh không cần vội, chờ sau khi ta trở về sẽ giúp huynh hoàn thành đoạn nhân duyên tốt đẹp này mà.”

Ta cười tủm tỉm nói:

“Đã như vậy, ta phải cảm tạ muội tử trước.”

https://thuviensach.vn

Chương 142: Gian Thần

Ta cùng Tiêu Trấn Kỳ bất chấp gió tuyết đi về hướng Sở Châu, càng tới gần càng có thể cảm thụ được bầu không khí khẩn trương ở đây. Trước kia Tiêu Trấn Kỳ đến Lục Hải Nguyên tại biên cảnh đã bố trí ba đạo phòng tuyến để tránh nạn dân Yên quốc lướt qua biên giới ùa vào Khang cảnh.

Trước đó một đêm ta đặt chân đến bên trong thành Sở Châu, sau khi dừng lại nghỉ ngơi một lát lập tức cùng quan viên địa phương bàn bạc cuối cùng nên mở quan khẩu ở nơi nào.

Nhiều lần cân nhắc vẫn là không thể để cho nạn dân nhập cảnh từ Sở Châu, bằng không sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến sự yên bình nơi trung tâm lãnh địa của ta. Dung Phủ và Bình Xuyên trở thành lựa chọn đứng mũi chịu sào.

Ban đêm, thành chủ của Dung Phủ và Bình Xuyên đã vội vã chạy tới Sở Châu, thủ hạ mà ta phái đi thông báo đã nói rõ ý đồ của ta. Xét thân phận và địa vị của bọn họ tự nhiên là không dám có bất cứ ý kiến gì với lời đề nghị ta đưa ra, điều lo lắng duy nhất là Dung Phủ, Bình Xuyên lại vô cùng cằn cỗi, hiện tại lại có dân tị nạn chạy vào, gánh nặng lại tăng thêm một phần.

Ta đem phương án lúc đầu cùng với Tiêu Trấn Kỳ bàn bạc nói lại cho hai người bọn họ, để cho quân đội thống nhất chuẩn bị việc này.

Cả đêm không ngủ, cho tới lúc ánh bình minh xuất hiện, ta mới ngủ được hơn một canh giờ, nhưng rất nhanh liền bị tiếng tập kết của quân đội làm ta giật mình tỉnh giấc.

https://thuviensach.vn

Ta mặc áo choàng rồi đi ra ngoài, thấy bên ngoài tuyết đã ngừng rơi, nhưng mà nhiệt độ không khí lại rất thấp, gió thổi vào mặt giống như bị đao cắt vậy.

Thủ vệ canh phòng bên ngoài là Xa Hạo và A Đông nhìn thấy ta liền chào hỏi.

Xa Hạo nói:

“Sao công tử không ngủ thêm chút nữa?”

Ta cười nhạt nói:

“Dù sao ta cũng không có mệt mỏi, không bằng đi ra ngoài thành nhìn một chút.”

Những lời ta nói toàn bộ đều là sự thật, mỗi ngày đều tu luyện Vô Gian Huyền Công làm cho tinh lực và thể lực của ta bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

A Đông đã đem ngựa tới, ba người chúng ta đi đến cửa Tây của thành Sở Châu, trực tiếp đi về phía biên cảnh Yên-Khang cách thành Sở Châu hơn ba mươi dặm.

Tuyết đọng rất sâu, tốc độ phi ngựa cũng bị ảnh hưởng không ít, chúng ta đơn giản là giảm bớt tốc độ phi ngựa, chậm rãi đi về phía biên cảnh, trên đường đi chúng ta gặp không ít dân thường của Sở Châu, ho được binh sĩ hướng dẫn, nên toàn bộ đều di chuyển về phía Đông.

Ta thấp giọng noi:

“Doanh trại cho dân chạy nạn ở biên giới thành Sở Châu đã xây dựng thế nào rồi?”

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe bọn họ nói đã mang những người dân chạy nạn di chuyển về phía Đông thành Sở Châu gần biên giới với Khang Quốc, ở biên giới đã thành lập một nơi ở tạm cho dân chạy nạn dài hai mươi dặm, rộng mười dặm, chắc chắc sẽ tránh khỏi sự ảnh hưởng của dân chạy nạn từ Yên quốc đối với cư dân bản địa.”

Ta gật đầu nói:

“Không nghĩ tới Tiêu Trấn Kỳ ra tay cũng nhanh thật.”

Xa Hạo nói:

“Tình thế gấp gáp, không được phép có chút chậm trễ nào, chúng thuộc hạ vẫn căn cứ vào kế sách của công tử mà làm. Hôm nay hai quận Dung Phủ và Bình Xuyên đã bắt đầu tiếp nhận dân chạy nạn từ Yên quốc.”

Hơn hai mươi dặm lộ trình chúng ta đi mất nửa canh giờ, lúc chúng ta đi đến cái trấn nhỏ bên cạnh biên giới thì thời gian đã là giữa trưa.

Tiêu Trấn Kỳ ở biên cảnh bố trí trọng binh phòng thủ nhằm tránh việc dân chạy nạn từ Yên quốc bất chấp mọi thứ xông qua biên giới của Khang Quốc, đưa mắt nhìn lại đã thấy biên giới bên ngoài lúc nhúc toàn là người, tình cảnh hỗn loạn tới cực điểm.

Binh sĩ đang phòng hộ biên giới nghe tin ta đến, vội vã chạy vào thông báo. Không bao lâu sau, một tướng lĩnh thân thể khôi ngô mang theo hai gã thủ hạ ra đón, thấy ta đang cưỡi ngựa, liền xoay người nhảy xuống ngựa, quỳ rạp xuống trên mặt tuyết lớn tiếng nói:

“Ty chức Tô Thiết Đảm tham kiến thái tử điện hạ!”

Ta nghe thấy tên của hắn cúi đầu xuống nhìn, thấy người này mày rậm mắt to, mặt toàn là râu quay nón, chính là mã tặc Tô Thiết Đảm lúc trước

https://thuviensach.vn

cướp đoạt ta ở phía bắc Yên quốc, không nghĩ tới hắn đã đầu phục vào Đại Khang rồi.

Ta cười to nói:

“Hóa ra là ngươi! Mau đứng dậy!”

Tô Thiết Đảm nói:

“Không chỉ có thuộc hạ, tất cả huynh đệ của thuộc hạ đều tới đây tòng quân.”

Hắn ngừng lại một chút sau đó cười nói:

“Thuộc hạ cầm tím hàm mà thái tử đưa cho, giao cho Tiêu tương quân, mới biết được hóa ra người là Thái Tử điện hạ, Thiết Đảm lúc trước có mắt như mù, xin thái tử tha tội.”

Ta cười nói:

“Đã lâu không gặp ngươi, không nghĩ tới khi gặp lại ngươi đã thay đổi nhiều như vậy.”

Tô Thiết Đảm nói:

“Ty chức hiện tại đã là tướng lĩnh Đại Khang Quốc, đương nhiên không thể cứ thô tục bất kham như lúc còn làm mã tặc được.”

Ta gật đầu cười, chỉ về chỗ biên giới nói:

“Tình hình dân chạy nạn từ Yên quốc ra sao rồi?”

Lúc này một đội binh sĩ vận chuyển vật tư từ quan khẩu đi ra ngoài, không ít dân chạy nạn muốn nhân cơ hội này xông vào nhưng bị những binh sĩ đóng giữ biên giới dùng đao, thương ép trở lại.

https://thuviensach.vn

Tô Thiết Đảm nói:

“Thuộc hạ dựa theo lời dặn của ngài, đã đưa cho bọn họ một số thứ dùng để sinh hoạt hàng ngày, nhưng mà dân chạy nạn thực sự quá nhiều, trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng lo lắng cho toàn bộ được.”

Ta nhíu nhíu mày nói:

“Bên Yên quốc không có hành động gì ư?”

Tô Thiết Đảm nói:

“Về phần Yên quốc, họ không có nói sẽ cung cấp cho dân chạy nạn bất cứ thứ gì, hoặc là bọn họ đang lo về việc chiến tranh với nước Hàn, căn bản không thể quan tâm tới dân chúng.”

Ta thấp giọng nói:

“Lúc xế chiều, Dung Phủ và Bình Xuyên sẽ tiếp nhận số dân chạy nạn này, đến lúc đó áp lực bên ngoài sẽ giảm nhiều.”

Tô Thiết Đảm nói:

“Những người dân của Yên quốc này thật đáng thương, hai ngày nay số người bị lạnh chết đã hơn nghìn người.”

Ta thở dài nói:

“Thiết Đảm, ngươi mang theo binh lính, theo ta đi đến chỗ dân chạy nạn xem xét một chút.”

Tô Thiết Đảm gật đầu, kêu hơn hai mươi tên lính, theo ta đi ra cửa khẩu.

Tuy rằng ta đã sớm chuẩn bị tâm lý, thế nhưng tình huống trước mắt vẫn làm ta khiếp sợ, ngàn vạn dân thường của Yên quốc đang gian khổ chống

https://thuviensach.vn

đỡ trong gió tuyết, trong mắt tràn đầy thê lương, bất lực, ngỡ ngàng và bi ai. Những binh sĩ phụ trách tuần tra bên ta, thỉnh thoảng lại mang ra một thi thể từ bên trong một đám người, đem đến khu đất trống phía Bắc, thi thể đặt ở nơi này đã chất thành núi.

Hai tên lính mang thi thể của hai đứa trẻ nhỏ đi qua bên người ta, mẫu thân của chúng cứ ôm thật chặt đứa con không đầy tháng của mình, cố gắng dùng nhiệt độ cơ thể để bảo trì sinh mệnh con mình, thế nhưng trời xanh vẫn vô tình cướp đi sinh mạng của bọn họ. Trong ánh mắt của Tô Thiết Đảm toát ra sự đồng tình, thấp giọng nói:

“Nếu như cứ tiếp tục như vậy nữa thì người chết sẽ càng nhiều. Chi bằng chúng ta mở quan khẩu để cho những người già yếu, phụ nữ và trẻ con tiến vào lãnh thổ của Khang Quốc?”

Ta lặng lẽ không nói, ngưng thần nhìn dân chạy nạn phía xa, hồi lâu mới nói:

“Người tạo ra tai nạn này không phải chúng ta mà là Yên vương Lý Triệu Cơ, nếu không để bọn họ trả giá thật lớn, thì sao bọn họ hiểu ra được?”

Tô Thiết Đảm cắn cắn môi, rốt cục cũng cúi đầu trầm mặc không nói thêm gì nữa.

Ta xoay người nhìn Tô Thiết Đảm nói:

“Nhưng mà kiến nghị của ngươi cũng có thể suy xét. Ngươi suất lĩnh binh sĩ, đem phũ nữ và trẻ em tiến vào trong, những người khác thì chờ đợi, hoặc là có thể tổ chức cho bọn họ từ từ đi về phía Dung Phủ và Bình Xuyên.”

Tô Thiết Đảm mừng rỡ, nặng nề gật đầu nói:

“Thái tử điện hạ, thuộc hạ đi làm ngay đây.”

https://thuviensach.vn

Ta nhìn theo bóng dáng Tô Thiết Đảm đã đi xa không nhịn được mỉm cười nói:

“Không nghĩ tới là lòng dạ của hắn cũng không xấu.”

Xa Hạo thấp giọng nói:

“Công tử vì sao chỉ cho phụ nữ và trẻ em đi vào lãnh thổ Đại Khang?”

Khóe môi của ta hiện lên một nụ cười nhạt, khôn sống dại chết chính là quy tắc của ông trời đã định ra. Ta sao có thể tùy tiện vi phạm, huống chi những đứa trẻ này sau này sẽ lớn lên, từ trong tim bọn chúng sẽ coi mình là người của Đại Khang. Nhưng những người già yếu này chỉ làm gánh nặng của Đại Khang mà thôi.

Lúc hoàng hôn Dung Phủ và Bình Xuyên đã bắt đầu tuyển chọn thu nhận những người dân chạy nạn từ Yên quốc. Dựa theo kế sách trước đó của ta tất cả những phụ nữ và trẻ em đều được ưu tiên.

Lúc này Hứa Vũ Thần đang suất lĩnh binh sĩ cùng chúng ta giao dịch vật tư, chi phí giao dịch đã lên tới bảy mươi vạn lượng bạc, đây là chi tiêu để an bài những người dân chạy nạn từ Yên quốc trước đó. Thế nhưng dân chạy nạn từ Yên quốc vẫn không ngừng tiến đến biên cảnh của Khang Quốc, đến lúc tối, dân chạy nạn ở biên giới đã lên đến mười vạn người.

Binh lực dùng để phòng thủ biên giới vì vậy không thể không gia tăng. Những người dân chạy nạn này chứa đầy những nhân tố bất ổn, nếu là như phát sinh rối loạn, tình huống sẽ không thể kìm chế nổi.

Ta và Tiêu Trấn Kỳ sánh vai đứng trên trạm gác, nhìn về phía những ánh lửa nho nhỏ nơi dân chạy nạn đang cư trú tạm, vẻ mặt ngưng trọng.

Tiêu Trần Kỳ nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như cứ để như thế này, dân chạy nạn rất nhanh sẽ tăng lên con số hai mươi vạn, cửa khẩu chắc chắn sẽ đóng lại lần nữa.”

Ta gật đầu:

“Không nghĩ tới thế cục nước Yên lại rối loạn như thế, chiến tranh chỉ mới bắt đầu, dân chúng trong nước liền rối loạn lên, nếu như cứ tiếp tục như thế thì Yên Hàn không thể duy trì được bao lâu nữa.”

Ta nhíu mày:

“Mau chóng tìm hiểu xem ai đang giở trò.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Dân chạy nạn đa số là chạy từ phía bắc Yên quốc, trong khi đó ở những nơi gần chiến hỏa nhất lại rất bình tĩnh.”

Ta thấp giọng nói:

“Ngươi nói là, các quan viên ở các châu huyện phía bắc Yên quốc để mặc cho những người này trốn đi?”

Tiêu Trần Kỳ nói:

“Sợ rằng không chỉ là trốn đi đơn giản như vậy, những quan viên này ở trong việc bách tính trốn đi có quan hệ rất lớn, có thể nói việc này là do bọn họ liên thủ tạo ra.”

Ta suy nghĩ một chút mới nói:

“Có thể bày ra âm mưu như thế này thì người bày mưu chắc chắn là người nắm quyền cao chức trọng trong Yên quốc...”

Ta dừng lại một chút nói:

https://thuviensach.vn

“Hứa Vũ Thần mấy ngày nay luôn bận rộn việc giao dịch với chúng ta, hắn vì dân chúng mà bôn ba khắp nơi, không thể nào là hắn. Đại tướng quân Hạ Hầu Nộ Thái đang chỉ huy tác chiến, hắn cũng không có khả năng.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ý công tử là, việc này rất có khả năng là do tướng quân Cao Quan Viễn gây ra?”

Ta cười nhạt một tiếng nói:

“Người có năng lực này trong nội bộ Yên quốc không nhiều lắm, ta sao có thể không nghi ngờ hắn đây?”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ta đã sớm nghe nói Cao Quang Viễn và Hứa Vũ Thần không hòa thuận, lần này Hứa Vũ Thần tự chủ trương đưa cho chúng ta bảy mươi vạn lượng bạc, có thể hay không bị Cao Quang Viễn lấy nó làm nhược điểm?”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như Cao Quang Viễn tán thành việc lần này, thì cho thấy hắn làm tất cả vì đại cục, lấy quốc vận của Yên quốc làm trọng, nếu như hắn mượn cơ hội này bỏ đá xuống giếng, muốn hãm hại Hứa Vũ Thần, thì chứng minh hắn là tên tiểu nhân có thù tất báo, những chỗ hổng trong Yên Quốc là do hắn làm ra.”

Tiêu Trấn Kỳ cười phá lên nói:

“Công tử quả nhiên mưu tính sâu xa.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Hãy cố gắn trì hoãn việc tiếp thu dân chạy nạn, để cho trời xanh quyết định vận mệnh của họ, việc này chưa chắc là không thuận theo ý trời.”

Tiêu Trấn Kỳ hiểu ý tứ trong câu nói của ta, yên lặng gật đầu.

Việc mà ta sắp đặt đang theo trình tự mà tiến hành, bên ta tận lực trì hoãn việc cho dân chạy nạn từ Yên Quốc bước vào lãnh thổ Đại Khang, từng người dân tiến vào lãnh thổ đều tiến hành kiểm tra thân thể toàn diện, đối với những người già yếu đây là lý do để bọn họ tiếp tục ở lại biên cảnh Đại Khang, thời tiết càng ngày càng lạnh, hoàn cảnh sinh tồn của bọn họ ngày càng ác liệt, lại có thêm không ít người vì không chịu nổi đói khổ lạnh lẽo mà chết ở nơi biên giới.

Bảy ngày sau Dung Phủ và Binh Xuyên tổng cộng tiếp nhận năm vạn dân chạy nạn, Sở Xuyên cũng tiếp nhận ba vạn dân chạy nạn, thế nhưng số lượng lớn dân chạy nạn không ngừng tiến đến biên cảnh Khang quốc, hiện tại dân chạy nạn ở biên cảnh đã lên tới một con số kinh khủng, ba mươi vạn người.

“Yên quốc xong rồi...”

Ta đứng ở trên cao, nhìn về phía đội ngũ dân chạy nạn đang kiểm tra thân thể.

Xa Hạo thấp giọng nói:

“Dân tâm tan rã, không phải là phúc của quốc gia, không có người nào có thể xoay chuyển cục diện nữa rồi.”

Ta thở dài:

“Được rồi, đợt giao dịch vật tư thứ hai với Yên Quốc chuẩn bị như thế nào rồi?”

https://thuviensach.vn

Xa Hạo nói:

“Chắc là không có sai sót gì, Tiêu tương quân đã đi trước thị sát.”

Hắn vừa dứt lời, liền thấy ở phía xa có ba người đang cưỡi ngựa như bay tới đây, người ở giữa là Tiêu Trấn Kỳ.

Ta mỉm cười tiến ra đón:

“Tiêu đại ca, ta vừa mới nhắc tới huynh, huynh đã tới rồi!”

Tiêu Trấn Kỳ cười cười rồi lập tức xuống ngựa, đem roi ngựa giắt trên yên ngựa, cười nói:

“Công tử, Yên đô có tin tức truyền đến, Yên vương Lý Triệu Cơ thấy Hứa Vũ Thần lần này tự chủ trương đưa cho ta bảy mươi vạn lượng bạc có chút tức giận, đã cho hắn lưu lại Yên Đô và đem mọi việc liên quan đến giao dịch với chúng ta giao cho Cao Quan Viễn, nghe nói hôm nay hắn sẽ đến Sở Châu.”

Ta ngơ ngác, tuy rằng sớm biết kết quả của Hứa Vũ Thần nên từ lâu đã chuẩn bị tâm lý, nhưng tin tức như vậy vẫn làm ta có chút tiếc nuối, dù sao Hứa Vũ Thần là một thần tử một lòng vì nước, Lý Triệu Cơ này sao lại chẳng phân biệt được gì cả.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Nhóm vật tư thứ hai của Yên quốc đã chuẩn bị đầy đủ, chỉ chờ Cao Quang Viễn tới đây giao dịch thôi nhưng mà...”

Hắn dừng lại một chút rồi nói:

“Nghe nói Hạ Hầu Nộ Thái ở biên cảnh đã bại hai trận, đã lui về phía sau hai mươi dặm, tiến hành xây dựng công sự phòng ngự. Yên quân căn bản

https://thuviensach.vn

không phải đối thủ của quân Hàn, chỉ sợ là một tháng cũng không chống đỡ nổi, sẽ bị quân Hàn đánh tới Yên Đô.”

Ta nhíu mày nói:

“Kỳ quái Yên quân tại sao lại không chịu nổi một kích như thế?”

Xa Hạo nói:

“Dân tâm đã tan rã, quân tâm chỉ sợ cũng như vậy, quân đội như thế thì làm gì có lực chiến đấu?”

Trong lòng ta đầy sầu lo nói:

“Ta lo lắng nhất chính là phát sinh tình huống như vậy, xem ra chúng ta phải một lần nữa lo lắng đến sách lược của Yên quốc.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Nếu cứ để mặc cho cục diện này tiếp tục phát triển, sợ rằng đất đai màu mỡ của Yên quốc cuối cùng đều bị nước Hàn nuốt gọn.”

Ta cười lạnh nói:

“Lấy thực lực của nước Hàn há có thể một hơi nuốt trọn Yên Quốc, chuyện này nhất định là trong nội bộ nước Yên xảy ra chuyện.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Không biết tên Cao Quang Viễn này là người ra sao, hắn có phải là người khởi xướng nội loạn của Yên quốc hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Hứa Vũ Thần nếu là trung thần, thì Cao Quang Viễn chính là một gian thần, nói về gian thần thì không ngoài hai chữ tài, quyền, khi ta nhìn thấy

https://thuviensach.vn

hắn mới biết được mục đích chân chính của Cao Quang Viễn.”

Chỉ nhìn từ bề ngoài Cao Quang viễn tuyệt đối không thể liên quan đến hai chữ gian thần, hắn năm nay bốn mươi ba tuổi, tướng mạo anh tuấn, dáng vẻ đường đường, khi giơ tay nhấc chân đều có một phong thái tiêu sái ung dung, so sánh với tướng mạo hèn mọn của Hứa Vũ Thần, quả thật cách nhau một trời một vực.

Cao Quang Viễn ăn mặc lộng lẫy, quý khí bức người, chậm rãi đi tới trước mặt của ta nói:

“Xin chào Thái từ điện hạ, Sứ thần Yên quốc - Cao Quang Viễn tham kiến điện hạ!”

Ta gật đầu cười:

“Cao đại nhân mời ngồi.”

Cao Quang Viễn ngồi xuống bên trái ta.

Trên mặt ta đầy vẻ tươi cười nói:

“Ta còn tưởng rằng lần này tới sẽ là Hứa đại nhân, không nghĩ tới lại đổi thành Cao đại nhân. Chủ ý của Yên vương thay đổi so với bầu trời Mạc Bắc còn nhanh hơn.”

Cao Quang Viễn cười nhạt nói:

“Đại vương lần này để cho ta tới, đặc biệt dặn dò ta, phải nói rõ sự tình với thái tử điện hạ.”

Ta cố ý làm ra vẻ kinh ngạc, nói:

“A! Cao đại nhân giải thích cho ta nghe xem!”

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn nói:

“Hứa đại nhân tự ý vì việc dân chạy nạn đưa ra quyết định bồi thường, việc này đã chọc giận đại vương, tuy rằng còn chưa giáng tội hắn, thế nhưng đã nghiêm lệnh cho hắn phải ở Yên đô chờ ngày xử lý.”

Ta cười lạnh, nói:

“Nói như vậy, thái độ của Yên vương và Hứa đại nhân đối với việc dân chạy nạn hoàn toàn không giống nhau?”

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

“Đại vương cho ta tới thỉnh cầu thái tử, mau chóng phong bế biên cảnh Yên khang, không cho phép bất cứ người dân nào của Yên quốc đi vào lãnh thổ Đại Khang.”

Ta ha hả cười:

“Ý tứ của Cao đại nhân, bản vương có chút không rõ, lẽ nào ta nghĩ tình đồng minh đang gặp nạn, tiếp thu dân chạy nạn Yên quốc, ngược lại là đắc tội Yên vương phải không?”

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử điện hạ không nên hiểu lầm, quý quốc tiếp thu dân chạy nạn từ Yên quốc chúng ta vô cùng biết ơn, thế nhưng xin thái tử đặt mình trong hoàn cảnh của Yên quốc mà suy nghĩ một chút, dân chúng Yên quốc nghe nói Đại Khang tiếp thu dân chạy nạn, dân tâm càng lúc càng tan rã. Hiện tại dân chúng toàn quốc đang chạy tới Đại Khang, nếu cứ như vậy Yên quốc sẽ phát sinh nội loạn.”

Ta cười lạnh, nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu là ta không tiếp thu những bách tính này, bọn tiếp tục ở lại trong nước, ta sợ rằng còn rối loạn hơn nữa, ta có lòng tốt giúp các ngươi giảm bớt áp lực, không nghĩ tới hảo ý của ta lại bị các ngươi xuyên tạc. Mà thôi hôm nay ta sẽ hạ lệnh phong bế quan khẩu Yên-Khang, tiện thể đem những người dân chạy nạn toàn bộ đuổi trở về.”

Cao Quang Viễn không đổi sắc mặt nói:

“Xin thái tử bớt giận, hết thảy mọi thứ đều là chủ ý của đại vương, Cao mỗ chỉ là phụ trách truyền tin mà thôi”

Ta nghe ra trong lời nói của hắn có ẩn ý, lẽ nào hắn ám chỉ chính hắn cũng không đồng ý cách làm của Yên vương?

Sắc mặt ta không thay đổi, tiếp tục hỏi:

“Yên vương còn nói gì với ta?”

Cao Quang Viễn nói:

“Việc giao dịch vật tư vẫn như lúc trước mà tiến hành, bên chúng ta nhất định sẽ tuân thủ ước định.”

Ánh mắt của hắn lóe lên một cái, có vẻ có chút do dự, trầm mặc trong chốc lát mới vừa rồi lấy hết dũng khí nói:

“Đại vương muốn ta đi cầu điện hạ một việc.”

Ta cười nhạt nói:

“Yên vương sao lại khách khí thế. Nếu chúng ta đã liên minh thì chỉ cần việc ta có thể làm, ta sẽ cố gắng hết sức.”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này đối với thái tử mà nói cũng không khó.”

Người tùy tùng đi bên cạnh hắn lấy ra một quyển tranh cuộn, chậm rãi mở ra trước mặt ta.

Ta nhìn người trong bức tranh, bất giác cả kinh trong lòng, thiếu nữ trong bức họa lại là A Y Cổ Lệ, ta nhất thời hiểu ra chân tướng trong chuyện này, ngày ấy ở Lục Hải Nguyên, Hứa Vũ Thần đã thấy qua A Y Cổ Lệ, chẳng qua lúc đó hắn không có vạch trần, sau khi trở về liền đem chuyện này bẩm báo cho Yên vương.

Ta cố ý nói:

“Cô gái này hình như không phải là người trung thổ, Cao đại nhân đến tột cùng là muốn hỏi ta cái gì?”

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử điện hạ, có một số việc ta nói thẳng, mong ngài đừng phiền lòng.”

Hắn nhìn về phía sau, người đi theo hắn hiểu ý, liền đi ra ngoài.

Ta phất phất tay bảo bọn thuộc hạ rời đi.

Cao Quang Viễn nói:

“Hứa đại nhân không có nhìn lầm, đại vương mong muốn thái tử điện hạ có thể nhìn mặt mũi hai nước đang kết minh, đưa công chúa Bí Điền quốc trở về.”

Trong lòng ta không khỏi giận dữ, tên Yên vương Lý Triệu Cơ này thật sự là hỗn trướng tới cực điểm, thế cục của Yên quốc đã loạn tới mức này, hắn lại còn dám vì một nữ nhân mà đắc tội ta?

https://thuviensach.vn

Ta cả giận nói:

“Nếu như ta không nghe lầm, Cao đại nhản hình như là đang uy hiếp ta?”

Cao Quang Viễn cười nói:

“Quang Viễn không dám, ta chỉ là đem lời đại vương nói lại một lần.”

Ta đứng dậy đi qua đi lại hai bước, lạnh lùng nói:

“Nếu ta không đáp ứng thì sao?”

Cao Quang Viễn nói:

“Đại vương lúc đó sẽ hủy bỏ minh ước giữa hai nước Yên khang.”

Ta ha hả cười phá lên:

“Yên vương quả nhiên kiên cường, không biết xé bỏ minh ước có thiệt hại gì sao?”

Từ trong mắt ta toát ra sát khí âm lãnh, nói:

“Chỉ sợ Yên quốc sẽ diệt vong nhanh hơn!”

Ánh mắt ta lẫm liệt, trong lúc nhất thời không đoán ra ý nghĩ thật sự của Cao Quang Viễn.

Cao Quang Viễn nói:

“Quang Viễn cả gan đo suy đoán, thái tử lần này nguyện cùng Yên quốc kết minh, đơn giản là muốn từ Yên quốc thu được món hời thật lớn.”

Ta xem thường cười cười, chuyện này căn bản không phải bí mật gì, bất cứ người nào đều đó có thể thấy được.

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn nói:

“Tổng thể Yên quốc đã hoàn toàn suy sụp rồi, các nước xung quanh đều có mưu đồ thôn tính lãnh địa Yên quốc cũng là việc đã đoán trước.”

Ta cười lạnh nói:

“Ngươi thân là tướng quốc nước Yên, lại nói điều này với người ngoài cuối cùng là ngươi có ý đồ gì?”

Cao Quang Viễn cũng không có trực tiếp trả lời vấn đề của ta mà thở dài nói:

“Yên Hàn hai nước từ lúc khai chiến tới nay, Yên quốc liên tục bại trận, Hàn quân thế như chẻ tre, lấy lực lượng vốn có của hai nước, đáng lẽ không rơi vào cục diện như hiện nay, thái tử có biết là tại sao lại như vậy không?”

Ta thấp giọng nói:

“Quân tâm của Yên quốc tan rã, không lòng dạ nào chiến đấu.”

Cao Quang Viễn nói:

“Đây chỉ là một trong những nguyên nhân, vấn đề quan trọng nằm ở chỗ Hạ Hầu Nộ Thái, hắn thân là Đại tướng quân của Yên quốc, nhưng lại lén cùng nước Hàn câu kết với nhau, Đại vương dùng người lại không lo, tự nhiên sẽ rơi vào cục diện khắp nơi đều bị đánh.”

Ta bán tín bán nghi nói:

“Ngươi nếu biết Hạ Hầu Nộ Thái và nước Hàn thông đồng với nhau, vì sao lại không khuyên can Yên vương?”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Yên vương Lý Triệu Cơ đã trị vì mười tám năm, trong mười tám năm này Yên quốc không phát triển nhiều, cũng không có gì tiến bộ. Lý Triệu Cơ là người không quả quyết, mọi việc không thích làm đến cùng, vì việc này mà hắn được mọi người đặt cho một cái danh hiệu - vị vua nhân từ, nhưng cũng vì vậy mà làm hỗn loạn triều đình của Yên quốc.”

Cao Quang Viễn thở hổn hển nói:

“Yên quốc có người trung nghĩa như Hứa Vũ Thần, còn có tên thông đông với giặc như Hạ Hầu Nộ Thái vậy.”

Khóe môi của ta hiện lên một nụ cười nhạt, tên Cao Quang Viễn này liệu có suy nghĩ xem mình thuộc về loại người nào hay không?

Cao Quang Viễn hình như không để ý đến vẻ mặt của ta, tiếp tục nói:

“Hai nước Tần, Khang đưa ra việc liên minh với nước Yên, tất cả mọi người nhìn ra mục đích của các người và nước Hàn là giống nhau, đơn giản là muốn mượn cớ xâm chiếm lãnh thổ nước Yên, chiếm đoạt tài sản nước Yên. Hứa Vũ Thần là thần tử phản đối việc kết minh mạnh mẽ nhất, Hạ Hầu Nộ Thái trong việc này có cùng suy nghĩ như hắn, hắn cũng phản đối kết minh cùng các ngươi, đương nhiên là hắn có ý đồ khác.”

Ta hứng thú nói:

‘Ta muốn biết lập trường của Cao đại nhân lúc đó là gì?”

Cao Quang Viễn lớn tiếng nói:

“Ta đương nhiên là tán thành kết minh!”

“Vì sao?”

Câu trả lời của Cao Quang Viễn ngoài suy nghĩ của ta:

https://thuviensach.vn

“Bởi vì Hứa Vũ Thần tán thành thì ta sẽ phản đối, Hạ Hầu Nộ Thái tán thành thì ta càng muốn phản đối!”

Ta nheo mắt lại, một lần nữa nhìn kỹ khuôn mặt của Cao Quang Viễn.

Cao Quang Viễn nói:

“Hạ Hâu Nộ Thái sở dĩ phản đối vì hắn sợ Tần Khang kết minh, gây phiền phức cho việc bán nước, lợi ích của hắn, Hứa Vũ Thần phản đối, là hắn một lòng vì lợi ích của nước Yên, sợ xuất hiện tình huống trước mặt có bầy sói, phía sau lại có mãnh hổ đang rình rập.”

Ta nhịn không được bật cười, Cao Quang Viễn phân tích quả thật rất thấu đáo.

Cao Quang Viễn nói:

“Ta và Hạ Hầu Nộ Thái có thù oán, nếu có một ngày nước Hàn tiêu diệt nước Yên, thì ta chắc chắc sẽ chết trên tay hắn, cho nên ta nhất định phải đứng ở phía đối lập với hắn.”

Ta thấp giọng nói:

“Thế nhưng có chuyện ta nghĩ mãi vẫn không hiểu, ngươi là tướng quốc của nước Yên, thứ mà ngươi đang suy nghĩ là làm sao để bán rẻ lợi ích của nước Yên, rốt cuộc là thứ gì đã thúc giục ngươi làm như vậy?”

Trong mắt Cao Quang Viễn hiện ra một tia thống khổ, hắn khó khăn hít một hơi, rất lâu sau mới nói:

“Yên vương đối với ta rất tốt, thế nhưng ta lại có lỗi với hắn, ta và Mạc quý phi có tư tình...”

Ta kinh, ngạc há to miệng, nét mặt của ta không phải là tự nhiên, chuyện này thực sự là quá mức khó tin.

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn nói:

“Mạc quý phi không phải là do bị quát mắng không thể chịu nổi tự sát, mà là nàng bị Lý Triệu Cơ giết chết, trong đời ta chỉ yêu có một mình nàng, ta không cho phép bất cứ người nào thương tổn nàng...”

Cao Quang Viễn nắm chặt hai tay, hiển nhiên đang vô cùng thống khổ, qua hồi lâu mới nói:

“Mạc Kha cho đến lúc chết vẫn không nói người có tư tình với nàng là ta... ta... ta có lỗi với nàng...”

Ta rất nghi ngờ nhìn vào hai mắt của Cao Quang Viễn, tính chân thật trong lời nói của hắn cần phải suy nghĩ thêm.

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử điện hạ không tin ta sao?”

Ta không chút do dự gật đầu.

Cao Quang Viễn nói:

“Lầu cao đã nghiêng ngả, bất cứ ai cũng vì tương lai của mình mà suy nghĩ, ta cũng không phải là ngoại lệ.”

Ta mỉm cười nói:

“Cao đại nhân muốn cái gì từ chỗ của ta?”

Cao Quang Viễn nói:

“Bàn về dẫn binh tác chiến thì ta kém hơn Hạ Hầu Nộ Thái, bàn về cai quản quốc gia thì ta kém hơn Hứa Vũ Thần, thế nhưng tại sao ta ở Yên

https://thuviensach.vn

quốc lại ngang hàng với bọn họ, đó là bởi vì khả năng nhìn nhận thời thế của ta tốt hơn bọn họ nhiều.”

Hắn nhìn thẳng vào ta nói:

“Thái tử không giống với Yên vương, ta bán chủ cầu vinh chưa chắc đã được người xem trọng, ta cũng không mưu cầu quyền thế đia vị từ điện hạ, ta chỉ mong có thể có được cuộc sống bình an cùng với gia đình khi còn sống mà thôi.”

Ta bình tĩnh nói:

“Ngươi có thể đem lại cho ta thứ gì?”

Cao Quang Viễn lần thứ hai mở bức họa ra, mỉm cười nói:

“Ta tặng cho ngài lãnh thổ phía Bắc của Yên đô, không biết ý của ngài như thế nào?”

Ta cười ha hả, một lúc lâu sau mới ngừng lại, nói:

“Việc này nói thì dễ hơn làm nhiều.”

Cao Quang Viên nói:

“Còn phải xem là việc gì, an bài bao nhiêu người đi làm. Nếu muốn an bài thỏa đáng, thì việc đáng lẽ là vô cùng khó khăn cũng có thể dễ dàng giải quyết, nếu như an bài không hợp lý, cho dù việc rất dễ làm, cũng sẽ trở thành việc vô cùng khó khăn.”

Ta nhìn về bức họa, nói:

“Cao đại nhân không phải là muốn thu nàng vào trong tay đó chứ?”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Thất vương tử Lý Quốc Thái là một kẻ ngu si, nếu để hắn làm Yên vương, thì chẳng khác nào ta đã nắm toàn bộ Yên Quốc trong tay.”

Ta cười lạnh nói:

“Ngươi muốn giết Lý Triệu Cơ và những hoàng tử của hắn?”

Cao Quang Viễn mỉm cười, nói:

“Thái tử mang công chúa Bí Điền quốc gả vào Yên đô là được, những việc khác cứ để ta lo, ta mười phần nắm chắc trong một thời gian ngắn sẽ khống chế được Yên đô, sau khi chuyện thành công, ta sẽ để cho Lý Quốc Thái thần quy phục ngài, không tốn một binh một tốt, lại có thể nắm giữ lãnh thổ phía Bắc Yên đô, thái tử thấy giao dịch này như thế nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Cao đại nhân quả nhiên lợi hại, không biết ngài định dùng phương pháp nào để diệt trừ bọn người Lý Triệu Cơ vây?”

Cao Quang Viễn thấp giọng nói:

“Ta muốn chỉ cần một cơ hội, vào đêm tản hôn giết người trong đêm. Ngự Lâm Quân ở Yên Đô đã sớm nằm dưới sự khống chế của ta, Lý Triệu Cơ nhất định phải chết, bất cứ người nào đều cũng không cứu nổi hắn.”

Ta yên lặng chăm chú nhìn hắn.

Cao Quang Viễn nói:

“Ta biết thái tử điện hạ vẫn chưa tin tưởng ta, trong cuộc đời của Quang Viễn hiếu kính nhất là phụ thân, thương yêu nhất là tiểu nhi tử của ta, lúc thái tử mang công chúa Bí Điền quốc gả vào Yên đô, ta sẽ đưa bọn họ vào lãnh thổ Đại Khang, như vậy công tử có thể yên tâm rồi chứ?”

https://thuviensach.vn

Chương 143: Tuyết Cốc

Cao Quang Viễn xuất hiện, đã mang đến cho ta một cơ hội khó có được, từ biểu hiện của hắn chắc hẳn là không gạt ta, nhưng việc này nếu muốn thành công thì phải hi sinh hạnh phúc của A Y Cổ Lệ, ta nhất thời do dự. Lúc đầu ta từ trong sa mạc Gobi cứu A Y Cổ Lệ ra, chẳng lẽ là ta đã muốn đem nàng vào nội cung của ta?

Trên đời này quả thật là có nhân quả tuần hoàn, có nhân thì tất có quả, sự tình của A Y Cổ Lệ đã tới lúc phải đối mặt.

Ta không trả lời ngay cho Cao Quang Viễn, kỳ thực cũng không cần phải bàn bạc gì, mọi việc ở đây đều do ta quyết định, chỉ cần ta đồng ý mang A Y Cổ Lệ gả vào Yên quốc, thì mọi chuyện đã xong.

Ta hạ lệnh đóng lại thông đạo Yên - Khang, không tiếp tục thu nhận nạn dân chạy nạn từ Yên quốc, nếu Lý Triệu Cơ không biết đối nhân xử thế, thì cứ đê quốc gia của hắn rơi vào hỗn loạn đi.

Cửa khẩu bị đóng, Sở Châu một lần nữa yên tĩnh trở lại. Ban đêm, ta và Tiêu Trấn Kỳ tranh thủ lúc rảnh rỗi đi tới biệt viện của ta uống rượu, bởi vì việc của A Y Cổ Lệ, tâm tình của ta có chút nặng nề, phần lớn thời gian là nghe Tiêu Trấn Kỳ kể về cuộc chiến Yên - Hàn và hoạt động trong thời gian gần đây.

Trong lòng ta không yên nên chỉ biết liên tục gật đầu.

Tiêu Trấn Kỳ thấy ta tâm thần không yên, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử mời thuộc hạ đến đây uống rượu, xem ra là có tâm sự.”

Ta thở dài nói:

“Cao Quang Viễn vứt cho ta một cái điều kiện mê người, muốn lấy lãnh thổ phía Bắc Yên đô lấy đưa cho ta.”

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

“Đây là chuyện rất tốt, đáng lý công tử nên vui vẻ mới đúng, vì sao lại có vẻ lo lắng như thế?”

Ta thấp giọng nói:

“Hắn muốn ta mang A Y Cổ Lệ gả vào Yến đô, để cho nàng thành hôn với Thất hoàng từ Lý Quốc Thái. Sau đó hắn lợi dụng hôn lễ, phát động chính biến cung đình, đưa Lý Quốc Thái lên làm vua nước Yên, sau đó để cho hắn thần phục ta.”

Tiêu Trấn Kỳ không nói gì, yên lặng bưng chén rượu lên, nhấp môi, một lúc sau mới nói:

“Công tử không tin hắn?”

Ta lắc đầu nói:

“Cao Quang Viễn không có lý do gì để gạt ta.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Như vậy công tử hiện giờ đang phiền lòng vì A Y Cổ Lệ...”

Ta cười khổ nói:

“Giang Sơn và mỹ nhân, vốn chính là hai thứ mà một người nam nhân khó lựa chọn nhất, thế mà việc này ta lại phải đối mặt.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Chỉ có vương giả mới có phiền não như vậy.”

Ta cảm thán nói:

“Đôi khi, ngay cả ta cũng không rõ, hình như tất cả những nữ nhân đều muốn rời xa chính trị, thế nhưng chính trị vẫn luôn có liên hệ mật thiết với nữ nhân.”

Ta cầm chén rượu, ngưng thần nhìn Tiêu Trấn Kỳ:

“Nói cho ta biết, ta nên làm như thế nào?”

Tiêu Trấn Kỳ cụng ly với ta, uống hết chén rượu, nói:

“Kỳ thực công tử sớm đã có quyết định, chỉ là không muốn nói ra mà thôi. Thuộc hạ to gan suy đoán một chút, điều kiện mà Cao Quang Viễn đưa ra từ lâu đã làm cho công tử động tâm, thế nhưng công tử vẫn không muốn buông tha A Y Cổ Lệ, Yến Lâm lúc trước cũng như vậy, Lệ Cơ sau này cũng như vậy. Trong lòng công tử từ lâu đã đem A Y Cổ Lệ là nữ nhân của mình rồi, tất nhiên sẽ không muốn hai tay dâng cho Yên Quốc. Huống chi Yên quốc hiện tại đang hấp hối, giống như sơn dương đang chờ làm thịt, căn bản là không có thực lực để chống lại.”

Ta thấp giọng nói:

“Tuy là nói vậy, nếu ta cự tuyệt Cao Quang Viễn mà lựa chọn chiến tranh, thì phải trả một cái giá rất lớn, so sánh mọi thứ, nếu ta bỏ dễ lấy khó, hiển nhiên không phải là một việc sáng suốt.”

Ta bùi ngùi than thở:

“Ta lúc này mới phát hiện là sự việc hoàn mỹ thật sự là quá ít.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Nếu như Cao Quang Viễn có thể tin được, vậy thì chúng ta có thể phái cao thủ lẫn vào trong đội ngũ hộ tống, cho dù có phát sinh chuyện gì trong cung Yên quốc, thì chúng ta vẫn có thể đảm bảo an toàn cho A Y Cổ Lệ.”

Ta có chút lo lắng nói:

“Nếu làm vậy sẽ đưa nhiều huynh đệ vào nơi nguy hiểm.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Như vậy vẫn còn tốt hơn so với việc phải phát động chiến tranh, với lại chuyện này cũng không khó, công tử không nên do dự.”

Ta nhíu mày nói:

“Chuyện này ta cần phải hỏi ý tứ của A Y Cổ Lệ.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Thuộc hạ sẽ phái người đến Lục Hải Nguyên đón nàng tới đây.”

Lúc này A Đông đi về phía chúng ta, nói:

“Chủ nhân, bên ngoài có một vị ni cô pháp danh là Viên Tuệ muốn gặp ngài!”

Ta ngơ ngác, tâm tình nhất thời nặng nề hơn, lúc đầu khi ta gặp Thu Nguyệt Hàn ở Trác Thành người đã từng nói qua, nếu có một ngày người chết, thì xin ta mai táng người trong Mai Hoa Cốc, chẳng lẽ hiện nay người đã qua đời?

A Đông thấy ta không nói gì, thấp giọng hỏi:

“Chủ nhân, có cho nàng vào hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

“Các ngươi tránh đi một lát, ta sẽ tự mình ra ngoài đón tiếp nàng.”

Đi ra ngoài cửa. ta thấy Viên Tuệ mặt một bộ tăng bào màu trắng, lẳng lặng đứng trong tuyết, trong tay ôm một hủ đựng tro cốt được bọc bằng mảnh vải trắng. Thấy khuôn mặt nàng đầy vẻ đau khổ, trong lòng ta nhất thời hiểu rõ, nhớ tới ơn huệ của Thu Nguyệt Hàn đối với ta lúc trước, trong mắt ta nhịn không được ướt át.

Viên Tuệ thấy ta, chậm rãi quỳ xuống trước mặt ta:

“Đệ tử Phiêu Miễu Các Viên Tuệ tham kiến chủ nhân!”

Ta cuống quít quỳ rạp xuống tuyết, lần quỳ này không đơn giản như bình thường. Viên Tuệ chắc đã coi ta như chủ nhân của nàng, ta thấp giọng nói:

“Viên Tuệ sư tỷ, sư tỷ hãy đứng lên, ta không nhận nổi đại lễ như vậy đâu.”

Thị vệ ngoài cửa thấy ta quỳ xuống, cũng cuống quít quỳ theo. Viên Tuệ lúc này mới phát hiện ta đang làm gì, trong mắt hiện ra một tia cảm kích, bởi vì nàng là người khác giới, ta không thể ra tay nâng đỡ, ta và nàng cùng nhau đứng lên.

Viên Tuệ nâng lọ tro cốt cung kính giao vào tay ta, run giọng nói:

“Sư thúc trước khi lâm chung bảo ta đến tìm ngài, việc ngài đã đáp ứng nàng ngàn vạn lần không thể quên được!”

Ta gật đầu:

“Viên Tuệ sư tỷ yên tâm, Thu tiền bối đối với ta ân trọng như núi, những việc mà người giao phó, Dận Không chắc chắn sẽ làm được!”

https://thuviensach.vn

Sáng ngày hôm sau, ta và Viên Tuệ đi tới Mai Hoa Cốc ở phía Nam thành Sở Châu, từ lần Thu Nguyệt Hàn hướng ta đưa ra thỉnh cầu, ta đã cho những hộ gia đình xung quanh Mai Hoa Cốc dời đi nơi khác, hiện tại ở chỗ này không còn một bóng người nào.

Ta bảo tùy tùng ở ngoài chờ, ta và Viên Tuệ cùng cầm lọ tro cốt của Thu Nguyệt Hàn, chậm rãi đi vào trong Mai Hoa Cốc.

Ta đối với Thu Nguyệt Hàn cũng không biết là loại tình cảm gì, không phải bởi vì nàng nhiều lần cứu ta trong nguy nan, mà trong tiềm thức của ta, cái chết của Thu Nguyệt Hàn với ta có quan hệ rất lớn. Nếu như không phải vì ta, nàng cũng sẽ không bị Khinh Nhan tính kế, mà lọt vào trận mai phục.

Trong Mai Hoa Cốc, tuyết đọng thật sâu, không khí trong trẻo nhưng lạnh lùng hòa với mùi hương tươi mát của hoa mai, thấu tận lòng người làm tinh thần hơi rung động.

Đường đi vào cốc vô cùng nhỏ hẹp, nơi hẹp nhất chỉ đủ để hai người sánh vai đi vào, đi vào được hơn một dặm, trước mặt dần sáng lên. Màu vàng của hoa mai có ở khắp nơi trong cốc, mỗi gốc cây đều đua nhau sinh sôi nảy nở, đứng ngạo nghễ trong trời tuyết.

Nhìn những nụ hoa mai màu vàng, ta không tự chủ được nhớ về Khinh Nhan, không biết nàng lúc này đang ở nơi nào, tình cảm của nữ tử này từng đối với ta tràn đầy như nước, nhưng sao lại tàn nhẫn với sư thúc của nàng như vậy, lẽ nào nàng thật sự di truyền bản chất âm lãnh vô tình của Lãnh Cô Huyên? Ta không tin, Khinh Nhan và ta ngày đêm ở chung với nhau, tình ý biểu lộ ra không thể là ngụy trang, thế nhưng sự thật trước mắt, ta phải giải thích như thế nào đây...

Viên Tuệ lấy ra một tấm bản đồ đã ố vàng, dựa theo địa đồ chúng ta tiếp tục đi về phía trước, đến phía tây nam của Mai Hoa cốc thì chúng ta mới

https://thuviensach.vn

dừng lại, nơi này có hồ nước rất sâu và rộng, mặt nước vì đang là mùa đông nên đã đông lại thành băng, tầng băng trên mặt hồ vô cùng dầy. Hoa mai ở đây nở rất sum xuê, xung quanh hồ nước toàn là một màu vàng của hoa mai.

Cách hồ nước không xa, có một căn nhà tranh từ lâu đã sụp xuống, phía sau nó còn có hai căn nhà tranh nối liền với nhau.

Viên Tuệ khóc nức nở nói:

“Sư thúc năm đó đã ở chỗ này...”

Ta gật đầu, thầm nghĩ trong lòng:

“Thu Nguyệt Hàn lựa chọn hoa mai làm nơi mai táng cho mình bởi vì nơi đây có một ý nghĩa đặc thù đối với nàng. Lẽ nào nơi này là nơi mà nàng và Hoa Trục Nguyệt đã đính ước?”

Ta chậm rãi đi về phía căn nhà tranh, đi tới trước cửa, đưa tay đẩy cánh cửa đã giăng đầy mạng nhện ra, không nghĩ tới trải qua thời gian quá lâu, cánh của từ lâu đã mục nát, ‘Két nha!’ một tiếng rồi ngã xuống đất.

Đi vào bên trong phòng, thấy toàn bộ bàn ghế trong đó vẫn bảo trì nguyên dạng, do đã có kinh nghiệm, ta không dám dụng vào bất cứ vật gì sợ lại làm hỏng nó.

Viên Tuệ nói:

“Sư thúc bảo ta đốt toàn bộ nơi này đi!”

Ta gật đầu, xoay người định đi ra, bỗng nhiên thấy được trên bức tường phía Tây có một bức họa, ta từ trước đến nay vẫn yêu thích sách sử, đối với bất cứ bút tích lâu năm nào cũng có chút nghiên cứu, ta lập tức đi tới, cẩn

https://thuviensach.vn

thận tháo bức tranh từ trên tường xuống, trên bức họa phủ một lớp bụi bặm, không thể thấy rõ bên trên vẽ thứ gì.

Ta đi tới chỗ sáng, cẩn thận phủi đi lớp bụi, thấy được trên bức họa là một nam nhân, tướng mạo của người kia có vài phần quen thuộc, ta cố sức mở hai mắt, đi đến chỗ có ánh sáng nhìn lại lần nữa, ánh mắt nhất thời dừng lại trên bức tranh, một lúc lâu vẫn không nói nên lời.

Khuôn mặt của nam tử này có tám phần giống với Tào Duệ, ta bật thốt lên:

“Sao lại là hắn...”

Viên Tuệ bước đến, nàng mê muội nói:

“Người nói cái gì? Lẽ nào người biết người này?”

Ta nhanh chóng ổn định tâm tình, cười nhạt nói:

“Ta chẳng qua là cảm thấy người này có chút quen mặt.”

Viên Tuệ lắc đầu nói:

“Người này ta chưa từng thấy qua?”

Ta thấp giọng nói:

“Hắn có phải là Hoa Trục Nguyệt hay không?”

Trong mắt Viên Tuệ tràn ngập hoang mang, nói:

“Hoa Trục Nguyệt là cao thủ của bản môn, hơn nữa hắn mất sớm, ta vẫn chưa từng thấy dung mạo của hắn, ta nghe nói thuật dịch dung của hắn là đệ nhất thiên hạ, người trong bức họa này là hắn hay không chính ta cũng không biết.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, đem cất cẩn thận bức họa kia, nếu người trong bức họa thật sự là Hoa Trục Nguyệt, như nếu vậy thì Tào Duệ và Hoa Trục Nguyệt có quan hệ rất thân mật, ta còn có thể kết luận Tào Duệ chính là Hoa Trục Nguyệt thế nhưng lúc trước vì sao hắn giao bức Xuân Cung Đồ cho ta, vì sao hắn hết lần này đến lần khác chỉ điểm cho ta? Trên người Tào Duệ đến tột cùng là có bí mật gì?

Ta chợt nhớ tới Thải Tuyết, lần trước ta và Tào Duệ gặp nhau không phải là tình cờ, Thải Tuyết và hắn trước đây có quen biết hay không, một mảng sương mù dày đặc bao phủ trong nội tâm của ta, ta hận không thể lập tức đẩy biết rõ tất cả bí mật, thấy rõ tất cả chân tướng.

Viên Tuệ đích thân đốt hai căn nhà tranh, ta tuy không biết quá khứ giữa Thu Nguyệt Hàn và Hoa Trục Nguyệt, thế nhưng ta có thể kết luận ở chỗ này bọn họ từng có hồi ức tốt đẹp nhất trong đời, căn nhà tranh bị đốt đồng nghĩa với việc tính mạng và tình cảm của nàng đã triệt để mất đi.

Ta và Viên Tuệ đem tro cốt của Thu Nguyệt Hàn mai táng trên mảnh đất mà ngọn lửa vừa mới thiêu trụi, dựa theo sự phân phó của Thu Nguyệt Hàn, ngôi mộ phải bằng phẳng, xung quanh trồng hoa mai.

Chúng ta cung kính quỳ gối trước mộ của Thu Nguyệt Hàn, lạy ba cái. Trong cảm nhận của ta, tuy rằng ta và Thu Nguyệt Hàn không có danh phận thầy trò, thế nhưng từ lâu ta đã xem nàng là sư phụ của ta.

Ta nhìn Viên Tuệ nói:

“Sư tỷ sau nay định đi đâu?”

Viên Tuệ nhẹ giọng nói:

“Ta dự định đi Tấn quốc.”

Ta hơi kinh ngạc, nói:

https://thuviensach.vn

“Sư tỷ đi Tấn quốc vì chuyện gì?”

Mắt Viên Tuệ nhìn lên tay trái của ta, ta cúi đầu nhìn xuống, nàng nhìn chính là chiếc nhẫn Lục Ngọc mà lúc trước Thu Nguyệt Hàn đã trao cho ta.

Viên Tuệ nói:

“Chủ nhân, thuộc hạ là đệ tử của Phiêu Miễu thì cũng nên vì Phiêu Miễu các mà ra sức, trước khi sư thúc lâm chung đã giao trọng trách chiếu cố các đệ tử khác của Phiêu Miễu các cho ngài.”

Ta thầm cười khổ trong lòng, Phiêu Miễu Các là một cái am ni cô, Thu Nguyệt Hàn lại bảo ta chiếu cố cho nó, đây chẳng phải là chuyện cười lớn nhất thiên hạ hay sao?

Ta dò hỏi:

“Sư tỷ, Phiêu Miễu Các là nằm ở chỗ nào của Tấn Quốc?”

Viên Tuệ nói:

“Phiêu Miễu Các nằm ở ngoại thành phía tây Thanh Thục Sơn của Tấn quốc, chủ nhân đi đến đó là có thể tìm được.”

Ta thấp giọng nói:

“Thật sự năm trong dãy núi Thanh Thục Sơn dài tám trăm dặm?”

Viên Tuệ gật đầu.

Ta cười khổ nói:

“Thanh Thục Sơn rộng lớn như thế, cho dù ta đến đó, cũng chưa chắc có thể tìm được.”

Viên Tuệ chi chỉ chiếc nhẫn trên tay nói:

https://thuviensach.vn

“Bên trong có một con Bàn Long, khi đến Thanh Thục Sơn, đầu rồng chỉ hướng nào là Phiêu Miễu các ở hướng đó, bất kể ngài ở chỗ nào, hướng đầu rồng chỉ vẫn chính xác.”

Ta nửa tin nửa ngờ nhìn chiếc giới chỉ trên tay, trên đời còn có sư tình thần kỳ như vây ư?

Viên Tuệ biết ta không tin tưởng, nhẹ giọng nói:

“Nó chính là chí bảo được truyền lại qua rất nhiều đời của Phiêu Miễu các, chỉ có chủ nhản của Phiêu Miễu các mới có thể nắm giữ được nó, lúc trước sư thúc đem nó truyền cho chủ nhân, đại biểu cho việc giao toàn bộ Phiêu Miễu các vào tay người, người không nên làm cho sư thúc thất vọng.”

Ta trịnh trọng gật đầu:

“Sư tỷ yên tâm, ta nhất định không để cho Phiêu Miễu Các xảy ra bất cứ chuyện gì.”

Viên Tuệ dặn dò:

“Lần này ta trở về Phiêu Miễu Các, sẽ đem việc người là chủ nhân Phiêu Miễu Các nói lại cho bản môn, nhưng mà...”

Nàng chần chờ một chút lại nói:

“Chủ nhân tuy rằng có thân phận thái tử, thế nhưng nếu trở thành chủ nhân của Phiêu Miễu Các, thì phải tôn trọng quy củ của bổn môn, ngày mồng sáu tháng sáu hàng năm, là ngày chào đón thần quang thăm viếng Phiêu Miễu Các, trong ngày này, chủ nhân nhất định phải tự mình đến Băng cung chủ trì nghi thức.”

https://thuviensach.vn

An táng Thu Nguyệt Hàn xong, Viên Tuệ liền rời khỏi Mai Hoa Cốc, ta cũng đưa tiễn nàng đến ngoài cốc. Viên Tuệ trước khi đi, nhìn ta nói:

“Chủ nhân, sư thúc trước khi lâm chung bảo ta nói cho ngài một việc.”

Ta thấy được ánh mắt của nàng lóe lên một cái, liền biết được nàng có việc gì đó cần nói nhưng lại ngại nói ra, ta mỉm cười nói:

“Sư tỷ cứ nói đừng ngại.”

Viên Tuệ nói:

“Sư thúc nói người cũng không trách Khinh Nhan, cũng không muốn chủ nhân trách nàng, Khinh Nhan làm nhiều việc như vậy, có lẽ là có nỗi khổ trong lòng.”

Ta gật đầu, Thu Nguyệt Hàn có tấm lòng thật rộng rãi.

Viên Tuệ nói:

“Thế nhưng... ta sẽ không tha thứ nàng, Phiêu Miễu Các cũng vậy...”

Ta hiểu ý tứ của Viên Tuệ, yên lặng gật đầu. Viên Tuệ không nói gì thêm, xoay người đi khỏi.

Xa Hạo và A Đông đã ở bên ngoài chờ thật lâu, thấy Viên Tuệ đi xa mới đến gần ta, Xa Hạo nói:

“Công việc của công tử đã xong, chúng ta sẽ trở về Sở Châu phải không ?”

Ta ngẩng đầu nhìn bầu trời, màn đêm sắp phủ xuống, ta nhẹ giọng thở dài một hơi nói:

https://thuviensach.vn

“Thu tiền bối có tình thầy trò với ta, đêm nay ta sẽ túc trực ở bên cạnh linh cữu của nàng.”

Hai người bọn họ gật đầu.

Ta lại nói:

“Các ngươi không cần theo ta vào, Thu tiền bối tính tình trời sinh lạnh nhạt, không thích người khác đến quấy rối sự yên lặng của người.”

A Đông đưa cho ta tấm áo khoác lông cừu, thấp giọng nói:

“Gió đêm rất lạnh, chủ nhân nên cẩn thận nhiều hơn.”

Ta cười nhạt một tiếng, cầm đèn lồng từ trong tay Xa Hạo:

“Mai Hoa Cốc này là mộ từ cốc, chỉ có một lối ra vào, sẽ không có gì nguy hiểm đâu.”

Xa Hạo cười nói:

“Trước đó chúng thuộc hạ cũng từng dò xét qua, bên trong quả thật rất an toàn.”

Túc trực bên linh cữu của Thu Nguyệt Hàn không phải là quyết định nhất thời của ta, bất luận là từ phương diện nào mà nói ta cũng nên vì nàng làm một việc.

Ta yên lặng ngồi trước mộ Thu Nguyệt Hàn, mượn ánh trăng để xem xét kỹ bức họa này, hình dạng người trong bức tranh, càng nhìn càng giống Tào Duệ. Nếu như Tào Duệ chính là Hoa Trục Nguyệt vậy thì Khinh Nhan là nữ nhi của hắn và Lãnh Cô Huyên, vậy Thải Tuyết là ai? Tào Duệ vì sao đem bức tàng bảo đồ trọng yếu như vậy giao vào trong tay của Thải Tuyết?

https://thuviensach.vn

Gió lạnh thổi qua, thổi bay những băng tuyết trên mặt đất, thổi xuyên qua tay áo, cổ áo của ta, làm ta nhịn không được run lên một cái. Ngửa đầu nhìn lại, ánh nến cũng sắp tàn.

Ta lặng lẽ đem Vô Gian Huyền Công vận chuyển toàn thân, rất nhanh đã xua tan hàn khí trong cơ thể.

Ánh trăng lặng yên chiếu vào trong Mai Hoa Cốc, tất cả chìm vào trong sự yên tĩnh.

Ta phảng phất thấy được tình cảnh năm đó Hoa Trục Nguyệt và Thu Nguyệt Hàn dạo bước trong Mai Hoa Cốc. Thu Nguyệt Hàn khi còn sống rất không may, cho đến chết nàng vẫn không có được tình cảm thuộc về mình.

Ngửa đầu nhìn bầu trời đêm, nội tâm hắn không nhịn được suy nghĩ miên man, võ công mặc dù đã luyện thành. Thế nhưng tình trạng của Thu Nguyệt Hàn thì thế nào, vẫn không thể thoát được cái chết, thế thì quyền lực để làm gì?

Nắm quyền lực cao nhất. Thế thì đã sao? Cuối cùng vẫn có một ngày, ta cũng sẽ đối mặt với tử vong, nghĩ tới đây, ta nhịn không được bật cười, mình sao lại đột nhiên nghĩ đến chết? Hâm Đức hoàng đế say mê tiên đạo thuật, đơn giản là muốn kéo dài sinh mệnh mình để nắm chính quyền Đại Khang trong tay được lâu hơn. Trong tương lai, liệu ta có giống như hắn hay không?

Ta hít vào một hơi không khí trong trẻo nhưng lạnh lùng, công cuộc chinh phục thiên hạ vừa mới bắt đầu, cướp đoạt lãnh thổ Đại yên đối với ta mà nói chỉ mới bắt đầu, thời khắc huy hoàng nhất trong cuộc đời của ta còn rất lâu mới tới, ta phải quý trọng từng ngày thời gian, để cho ta hưởng thụ những thú vui trên đời này.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt ta bỗng nhiên dừng lại trên vách núi đối diện, thị lực của ta lập tức nhận ra, phía trên vách núi có một bóng người màu trắng, đang bay nhanh xuống phía dưới, trong lòng ta không khỏi kinh hãi vội vã ẩn nấp xuống phía dưới bãi cỏ, đêm hôm khuya khoắt không biết là người nào lại đến đây nhỉ?

Bóng người màu trắng đó, khi đi vào cốc giống như là u linh, ta nhìn về phía vách núi thẳng đứng, trong lòng sợ hãi than thở, khinh công như vậy đã đạt tới cảnh giới cực kỳ cao, không có được bao nhiêu người có thể làm như vậy, trong lòng bỗng nhiên nổi lên một dự cảm không tốt, lẽ nào người này là Lãnh Cô Huyên, ta không khỏi hít một ngụm lãnh khí nếu là thật sự là nàng, phiền phức lần này chỉ sợ có chút lớn.

Người áo trắng kia là một cô nàng có dung mạo xin xắn, bởi vì ta và nàng cách nhau khá xa, hơn nữa còn có tấm khăn lụa che mặt, ta không thể thấy rõ dung mạo của nàng, gió đêm nhè nhẹ thổi y phục của nàng cũng theo gió tung bay, cả người nàng giống như là Lăng Ba tiên tử, chứa một cỗ khí tức siêu phàm thoát tục.

Hô hấp của ta trở nên cực kỳ dồn dập, bước đi của cô gái này vô cùng ưu nhã, nàng trong mắt ta là người vô cùng quen thuộc, trong lòng ta yên lặng hô lên một tiếng:

“Khinh Nhan...”

Ta tuy không nhìn rõ dung mạo của nàng, thế nhưng ta có thể chắc chắn rằng cô gái này là người mấy hôm nay mất tích - KhinhNhan.

Khinh Nhan nhìn bốn phía xung quanh, ánh mắt cuối cùng nhìn lên chiếc đèn lồng ta để trước mộ.

Ta vẫn có sơ hở, cũng may là nến đã cháy hết từ lâu, nên không thể khiến cho nàng hoài nghi. Khinh Nhan thấy được nơi gò tuyết nhô lên, nàng khẳng định nơi này là nơi chôn cất Thu Nguyệt Hàn.

https://thuviensach.vn

Ta âm thầm cầu khẩn trong lòng:

“Nàng chắc là sẽ không đến đây để phá hủy mộ phần của Thu Nguyệt Hàn? Nhưng nếu thật sự như vậy, ta cũng không thể để cho nàng làm như vậy!”

Thấy Khinh Nhan chậm rãi quỳ gối xuống trước phần mộ của Thu Nguyệt Hàn, âm thầm khóc nức nở.

Lòng ta ngơ ngác, ta vẫn chưa phát hiện ra bản thân có chút trấn định, Khinh Nhan tới đây là để tưởng niệm Thu Nguyệt Hàn, xem ra trong lòng nàng tràn đầy áy náy và bứt rứt đối với Thu Nguyệt Hàn.

Khinh Nhan run giọng nói:

“Sư thúc... Khinh Nhan xin lỗi người...”

Lòng ta thầm nghĩ:

“Sớm biết hôm nay, thì lúc trước đừng có làm, sao ngươi lại có thể nhẫn tâm hạ sát thủ với bậc tiền bối đáng kính trọng như vậy?”

Khinh Nhan khóc nức nở nói:

“Sư thúc... Đệ tử chỉ muốn lấy Vô Gian Huyền Công, đệ tử không muốn làm hại người, người ở trên trời có linh thiên xin tha thứ cho đệ tử…”

Nàng khóc đến mức kích động, kịch liệt thở dốc, ‘Thốc!’ một cái, phun ra một ngụm máu trên mặt tuyết.

Ta nhịn không được run lên, lúc này mới để ý tới, ta vẫn rất lo lắng cho nàng, mặc dù là nàng làm ra rất nhiều việc xấu, ta chưa từng thật sự trách cứ nàng.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan khóc rất thương tâm, vai nàng thoáng một cái, ngã sấp trên mặt tuyết, ta đâu còn lo lắng đến việc ân dấu hành tung làm gì nữa, đứng dậy chạy tới, đưa tay ra muốn nâng thân thể Khinh Nhan dậy, không nghĩ tới thân thể Khinh Nhan bỗng nhiên xoay qua, một ngón tay điểm về phía yếu huyệt trên ngực ta, lúc nàng thấy rõ khuôn mặt ta, con ngươi chợt co rút lại, dưới sự kích động liền bị bất tỉnh.

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, đưa tay bắt mạch, chỉ cảm thấy mạch đập của nàng lúc mạnh lúc yếu, lúc nhanh lúc chậm, hơi thở cực kỳ yếu ớt.

Ta nheo mắt nhìn chằm chằm vào đôi mắt nàng, thầm nghĩ trong lòng:

“Nàng có phải là lại đang gạt ta hay không?”

Ta cầm lấy bàn tay mềm mại của Khinh Nhan, dựa theo khẩu quyết của Vô Gian Huyền Công đạo, rót vào cơ thể của nàng một cỗ khí lưu, khí lưu khi đi vào kinh mạch của nàng liền bị cản trở, ta chỉ cảm thấy khí tức của nàng hỗn loạn đến cực điểm, hiển nhiên là dấu hiệu của việc tẩu hỏa nhập ma.

Trong lòng ta nhịn không được hoảng sợ, Khinh Nhan dùng cái gì mà lại biến thành như thế này?

Ta ôm nàng đi tới bên cạnh thảo đình, đem ngoài báo khoác lên người nàng, tiếp theo ta dùng đá lửa đánh lửa, một lúc sau, Khinh Nhan bắt đầu tỉnh dậy.

Nàng giãy giụa từ trong lòng ta ra:

“Ngươi... không cần ngươi lo cho ta...”

Ta cố sức ôm lấy thân thể mềm mại của nàng:

https://thuviensach.vn

“Khinh Nhan! Nói cho ta biết, đã xảy ra chuyện gì? Tại sao nàng lại làm như vậy?”

Trong con ngươi của Khinh Nhan mơ hồ có nước mắt:

“Việc của ta không liên quan gì đến ngươi, ngươi không cần hỏi, ngươi cũng không cần thiết phải biết!”

Nàng nỗ lực vùng thoát khỏi ta, lại bị ta cố sức nắm lại, ta tức giận nói:

“Ta không cho nàng đi!”

Khinh Nhan tức giận nói:

“Ngươi dựa vào cái gì không cho ta đi?”

“Bởi vì nàng là nữ nhân của ta!”

Thân thể của Khinh Nhan khẽ run một chút, nàng môi anh đào có vẻ tái nhợt, ánh mắt cũng đang nhìn ta cũng trở nên mềm mại hơn. Ta liều lĩnh ôm nàng, ta gần như thô bạo hôn nàng. Nước mắt dọc theo khuôn mặt gần như không bao giờ cười của Khinh Nhan chậm rãi chảy xuống.

Nàng bắt đầu lớn tiếng khóc, vì thế ta phải buông nàng ra, nàng khóc đến mức khó kiềm chế được, ta nhẹ nhàng vuốt ve vai nàng, cố gắng giúp nàng bình tĩnh lại, thế nhưng Khinh Nhan lại một lần nữa lâm vào hôn mê.

Bởi vì sự xuất hiện ngoài ý muốn của Khinh Nhan, ta phải rời Mai Hoa Cốc trước thời hạn, ta không biết nàng vì sao lại tới nơi này, là nàng muốn lừa ta, hay là thật tâm đi tới đây bái tế Thu Nguyệt Hàn? Thế nhưng bất cứ như thế nào thì tình cảm mà ta dành cho Khinh Nhan khôngbao giờ thay đổi. Ta vô pháp buông tha cho nàng, bất luận là nàng đã từng làm gì.

Lúc ly khai tuyết cốc, ta bảo Xa Hạo đi suốt đêm tới Lục Hải Nguyên, đi thỉnh cầu Tuệ Kiều tới nơi này, thứ nhất là muốn Tuệ Kiều khám bệnh cho

https://thuviensach.vn

nàng, thứ hai là muốn tra xem bệnh tình của Khinh Nhan là thật hay là đang ngụy trang.

Ta trở lại biệt viện của Sở Châu, ta trực tiếp mang Khinh Nhan vào gian phòng của ta, nàng vẫn đang hôn mê bất tỉnh, mạch đập càng rối loạn hơn.

Ta bảo mọi người lui ra, đóng cửa phòng lại, ngày xưa ta đã từng dùng Âm Dương Song Tu thuật trị liệu cơ thương thế cho Khinh Nhan, chắc là bây giờ cũng vậy?

Ta kề môi bên tai của Khinh Nhan nhẹ giọng gọi, thế nhưng nàng không có bất cứ phản ứng gì, ta thở dài, xem ra thương thế lần này của Khinh Nhan nặng hơn lần trước nhiều.

Ta cởi áo ngoài của Khinh Nhan ra, đối mặt với khuôn mặt kiều mị, cành vàng lá ngọc, ta nhịn không được có chút rung động, ta tự ép mình tỉnh táo lại, ta tỉ mỉ nhìn khắp thân thể mềm mại của Khinh Nhan một lần, thấy trên cơ thể xinh đẹp trắng như tuyết của nàng, không có bất kỳ vết thương gì, nàng chắc chắn không bị ngoại thương, ta lúc này mới yên tâm hơn một chút.

Ta nhẹ giọng nói:

“Khinh Nhan, không phải ta cố ý khinh bạc nàng, ta chỉ vì chữa thương cho nàng mà thôi.”

Ta âm thầm thu liễm dục vọng của nàng, nhẹ nhàng ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, trong đầu ta trống rỗng, nội lực của ta nhờ vào sự giao hòa của hai thân thể chậm rãi đi vào thân thể Khinh Nhan, nhưng làm ta thất vọng là ta không thể tìm thấy một tia nội lực nào trong cơ thể Khinh Nhan, vì thế ta thử đem khí lưu tiến vào đan điền của nàng.

Lúc này đôi mắt xinh đẹp của Khinh Nhan chậm rãi mở ra, nàng lập tức hiểu được ta đang làm cái gì, liều mạng giãy giụa, nói:

https://thuviensach.vn

“Không nên... mau buôn ta ra...”

Ta thấp giọng nói:

“Khinh Nhan, chúng ta cứ giống như trước đây đi, ta nhất định, có thể chữa khỏi nội thương cho nàng!”

Khinh Nhan nức nở nói:

“Mau buông ta ra, ta không muốn liên lụy ngươi...”

Ta vẫn chưa hiểu ý tứ trong lời nói của nàng, mà chỉ cảm thấy một dòng khí xoáy vô cùng âm lãnh từ trong đan điền Khinh Nhan bay đến, nội lực trong thân thể ta không tự chủ được bị cỗ khí xoáy hấp dẫn, tự động chạy vào cơ thể của Khinh Nhan.

Ta lúc này mà muốn buôn thân thể của Khinh Nhan ra, nhưng đã quá muộn, thân thể chúng ta như bị dính lại với nhau, nội lực trong cơ thể ta cuồn cuộn chạy vào cơ thể của Khinh Nhan.

Ta yên lặng chăm chú nhìn Khinh Nhan, đơn giản là ta đã không còn chút sức nào để nói, trong đầu có một thanh âm vẫn luôn quanh quẩn trong đầu, nàng lừa dối ta...

Thế nhưng biểu tình trên khuôn mặt của Khinh Nhan so với ta còn thống khổ hơn, nội lực của ta cuồn cuộn chảy vô cơ thể nàng, nàng dường như đã không thể nào chịu nổi nữa, máu không ngừng phun ra từ trong miệng của nàng, đem đem phần trước ngực chúng ta nhuộm đỏ, nàng cố sức cắn môi dưới, dòng khí xoáy âm lãnh trong cơ thể nàng nháy mắt thay đổi phương hướng.

Ta mượn cơ hội này, tách ra khỏi thân thể mềm mại của nàng. Thân thể ta không còn chút sức lực nào, mềm nhũng nằm sấp trên giường.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan lại phun ra thêm một ngụm máu tươi, hôn mê nằm ở trên giường.

Ta thở dốc một lúc lâu, vừa mới khôi phục một chút khí lực, liền cố gắng mặc quần áo vào, làm những động tác đơn giản như vậy cũng làm ta liên tục thở dốc, ta vận huyền công vận hành xung quanh thân thể, ta chỉ thấy đan điền là một mảnh trống rỗng, không còn cảm giác tràn đầy như trước kia, một thân công lực đã bị Khinh Nhan hút đi tám chín phần mười.

Khóe môi ta hiện ra một nụ cười khổ, cho dù là nàng có cố ý hại ta hay không, võ công mà ta khổ cực tu hành đã bị mất đi trong một khắc này, việc ta tùy tiện đã làm cho ta phải trả một cái giá trầm trọng.

Ngoài cửa vang lên một âm thanh vô cùng ôn nhu:

“Long đại ca, huynh có chuyện gì không?”

Cả A Y Cổ Lệ cũng đến, ta thấp giọng đáp:

“Ta... không có chuyện gì...”

Thanh âm ta nói ra khô khốc đến cực điểm, ngay cả ta cũng có cảm giác xa lạ.

A Y Cổ Lệ dường như cảm thấy cái gì đó, nói:

“Long đại ca... Huynh làm sao vậy?”

Ta cố gắng từ trên giường đứng dậy, mở cửa phòng ra, khuôn mặt đầy lo lắng của A Y Cổ Lệ xuất hiện ở ngoài cửa, ta miễn cưỡng cười cười, hai đầu gối mềm nhũn, ầm một tiếng ngã xuống mặt đất.

A Y Cổ Lệ khóc lóc cố gắng đỡ thân thể ta, nói:

“Long đại ca!”

https://thuviensach.vn

Ta rất sợ nàng quấy rầy mọi người, thấp giọng nói:

“Không nên la ầm lên như vậy... trước tiên đỡ ta... ngồi xuống...”

A Y Cổ Lệ nhanh chóng bình tĩnh trở lại, nàng nâng ta ngồi xuống chiếc ghế, sau đó trở tay đóng cửa phòng lại.

Quần áo của ta đã bị mồ hôi làm cho ướt đẫm, thế nhưng mồ hôi vẫn không ngừng tiết ra.

A Y Cổ Lệ thấy hình dáng lúc này của ta, vô cùng lo lắng, nói:

‘‘Không được... ta phải đi tìm đại phu!”

Ta nắm lấy cổ tay của nàng:

“Ta không sao... nàng... nàng đi xem... nàng ấy còn sống hay không...”

Ngón tay ta chỉ vào Khinh Nhan đang nằm trên giường.

Khuôn mặt A Y Cổ Lệ nhất thời đỏ lên, thân thể của Khinh Nhan vẫn đang lõa lồ nằm trên giường, thân thể nàng vô cùng mê người, cho dù là nữ nhân cũng phải động tâm.

A Y Cổ Lệ tất nhiên là biết chúng ta vừa nãy đã xảy ra chuyện gì, khuôn mặt nàng tràn đầy xấu hổ đi tới, dò xét mạch đập của Khinh Nhan, lại dùng ảo ngủ bằng gấm che lại thân thể mềm mại mê người của Khinh Nhan.

Mặt nàng rốt cũng cũng được thả lỏng, nhưng vẫn không dám nhìn ta, thấp giọng nói:

“Nàng còn sống...”

https://thuviensach.vn

Chương 144: Đả Huyệt

Ta cố gắng làm cho A Y Cổ Lệ bình tĩnh trở lại, giúp lau vết máu trên người cho ta, tuy khoảng cách khá xa, nhưng ta vẫn cảm giác được thân thể của A Y Cổ Lệ đang run rẩy không ngừng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên nàng thấy ta gần như trần truồng như thế này.

Thay một bộ trường bào sạch, ta bảo A Y Cổ Lệ đỡ ta trở lại bên cạnh bàn, thân thể ta dường như mới trải qua một phen bệnh nặng đang vô cùng suy yếu, A Y Cổ Lệ châm cho ta một chén trà, sau khi uống một ngụm, cổ họng đang khô rát của ta cũng dịu đi một chút.

“Rốt cuộc là đã xảy ra chuyên gì?”

Khuôn mặt của A Y Cổ Lệ ửng hồng hỏi.

Ta cười khổ lắc đầu nói:

“Ta cũng không biết rốt cục là đã xảy ra chuyện gì, mọi việc chỉ có thể chờ Tuệ Kiều đến mới có thể giải đáp được.”

A Y Cổ Lệ cầm chiếc khăn lông màu trắng, lau những giọt mồ hôi vừa mới chảy ra trên trán của ta.

Ta nhìn khuôn mặt kiều diễm của nàng, trong lòng thầm nghĩ:

“Lẽ nào ta phải đưa người con gái ôn như thiện lương như thế này đến Yên quốc ư?”

Ta không thể tự thuyết phục được chính mình.

https://thuviensach.vn

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Long đại ca bảo ta đến rốt cục là có chuyện gì quan trọng vậy?”

Ta mỉm cười nói:

“Không cỏ chuyện gì gấp, ta chỉ là có chút nhớ nàng...”

Ta không ngờ là ta lại có thể nói ra một câu mang tính khiêu khích như vậy, lâu nay ta ở trước mặt A Y Cổ Lệ luôn biểu hiện tương đối tự kiềm chế mình, thái độ hôm nay của ta sao lại khác thường như vậy? Lẽ nào năng lực kiềm chế của ta cũng nương theo việc công lực mất đi mà giảm xuống?

Khuôn mặt của A Y Cổ Lệ càng thêm ửng hồng, cúi đầu xuống, ôn nhu nói:

“Long đại ca đừng có đùa ta nữa!”

Ta nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nàng, ta càng cảm thấy bất thường, trong đầu không cách nào tỉnh táo được, mình ngày xưa không phải là bộ dáng này, trong nội tâm ta đang tự mình nhắc nhở: “Long Dận Không a Long Dận Không, ngươi hôm nay rốt cục là bị sao vậy?”

Thế nhưng ánh mắt của ta không tự chủ được nhìn về bộ ngực nở nang của A Y Cổ Lệ, dục vọng trong cơ thể ta đang dâng lên vô cùng mạnh mẽ. A Y Cổ Lệ nhận thấy thân thể của ta như vậy còn tưởng rằng ta có chỗ nào khó chịu, ân cần nói:

“Ta đi rót thêm cho huynh một chén trà.”

Ta đột nhiên nắm lấy tay nàng, đem thân thể mềm mại của A Y Cổ Lệ ôm vào trong lòng.

A Y Cổ Lệ e thẹn nói:

https://thuviensach.vn

“Long đại ca, huynh...”

Ta không còn quan tâm gì hôn xuống đôi môi anh đào của nàng, trong hai mắt đã tràn đầy dục hỏa, nét mặt vô cùng dáng sợ. A Y Cổ Lệ lúc này mới phát hiện ra ta có gì đó không bình thường, liền vô cùng sợ hãi đưa tay đẩy ta ra, ta lúc này đang rất suy yếu, A Y Cổ Lệ chỉ đẩy nhẹ một cái đã đẩy ta ngã ra phía sao, cái ót của ta đụng vào mặt đất, ta cảm thấy trước mặt ta lúc này toàn là ngôi sao, sao đó là trời rung đất chuyển, rồi ta ngất đi.

Khi ta tỉnh lại, ta thấy mình đã nằm trên giường, Tuệ Kiều đang ngồi bên cạnh giường vồ cùng ôn nhu nhìn ta.

Ta lật chăn ra, lại thấy nàng đang trần như nhộng nằm trên giường.

Tuệ Kiều khẽ mắng:

“Huynh là tên chuyên làm điều ác, sao huynh lại dọa A Y Cổ Lệ thành bộ dạng như vậy?”

Ta nhớ lại mình vừa rồi đã làm cái gì, vừa thẹn vừa mắc cở nói:

“Ta cũng không biết tại sao ta lại làm những việc như thế, hình như ta không thể khống chế được bản thân của mình. Giống như là mất đi lý trí vậy.”

Tuệ Kiều thở dài một hơi, nói:

“Muội đã xem mạch cho huynh. Công lực trong cơ thể huynh đã mất hết.”

Nàng đầy thâm ý nhìn ta, nói:

“Huynh và vi Khinh Nhan cô nương kia rốt cuc là đã xảy ra chuyên gì?”

https://thuviensach.vn

Ta đem mọi chuyện nói lại một lần, đôi mi thanh tú của Tuệ Kiều nhíu lại, sắc mặt biến thành vô cùng nghiêm trọng.

Ta thấp giọng hỏi:

“Nàng thế nào?”

Tuệ Kiều nói:

“Trong truyền thuyết có một loại phương pháp có thể trong thời gian ngắn nâng cao công lực của mình.”

Nàng ngừng lại một chút lại nói:

“Trong quyển ghi chép y thuật của Tôn tiên sinh cũng có nói đến, phương pháp Kim Châm Đả Huyệt có thể đẩy nhanh quá trình tu luyện, thế nhưng nó đối với thân thể có hại rất lớn. Nếu như ta không nhìn lầm, thì vị Khinh Nhan cô nương này đã dùng phương pháp Kim Châm đả huyệt để kích phát tiềm năng trong cơ thể, trong thời gian ngắn nhanh chóng tăng cường công lực.”

Ta mê muội hỏi:

“Nhưng sao nàng lại liên tục nôn ra máu? Lẽ nào tổn hại lại nghiêm trọng như vậy?”

Tuệ Kiều lắc đầu nói:

“Nếu như là một cao thủ tuyệt đỉnh dùng phương pháp Kim Châm Đả Huyệt để tăng cường công lực, chỉ cần lực khống chế tương đối tốt, thì vẫn có thể đem tổn hại trì hoãn lại, thế nhưng võ công của Khinh Nhan không phải thuộc loại cao thủ đứng đầu, nàng lại mạnh mẽ dùng phương pháp này đề kích phát tiềm năng, hơn nữa... trong cơ thể nàng ngoại trừ nội công hấp

https://thuviensach.vn

thu của huynh, còn có một luồng vô cùng âm lãnh, nàng chính là nhờ vào nó để nhanh chỏng đả thông hai mạch Nhâm Đốc.”

Ta thấp giọng nói:

“Ta có chút không hiểu.”

Tuệ Kiều nói:

“Lấy một ví dụ, kinh mạch trong cơ thể của Khinh Nhan giống như một dòng suối nhỏ, thế nhưng luông khí âm lãnh này lại như một dòng nước lũ ngập trời, cho dù nàng trong thời gian ngắn có thể chứa được dòng nước lũ này, thế nhưng không thể nào tránh khỏi tai nạn vỡ đê...”

Ta hít một hơi lạnh :

“Theo lời nàng nói thì nàng ấy đã đến tình trạng vỡ đê này rồi?”

Tuệ Kiều nói:

“Lúc trước chẳng qua nàng ấy chỉ có chút dấu hiệu, nếu như có thể kiềm chế đúng lúc, thì vẫn có thể dùng thuốc khống chế, đáng tiếc…”

Nàng nhìn về phía ta, lộ ra vẻ thương xót.

Ta thì thào nói:

“Nàng nói ta tùy tiện trị thương cho nàng ấy, ngược lại còn làm bệnh tình của nàng ấy nặng thêm?”

Tuệ Kiều nói:

“Huynh lúc trước có nói cho ta biết, huynh và Khinh Nhan đã từng song tu Vô Gian Huyền Công, công lực trong cơ thể huynh là dương, công lực trong cơ thể nàng là âm. Đáng lẽ âm dương giao hòa có thể chữa trị vết

https://thuviensach.vn

thương, chỉ tiếc là trong cơ thể của nàng lúc này còn có thêm một cỗ lực lượng khác, nàng lại trải qua Kim Châm Thứ Huyệt, công lực của nàng tăng lên mấy lần, đây là nguyên nhân tại sao công lực của huynh bị nàng hấp thu.”

Ta hiểu rồi, Khinh Nhan không phải là cố ý hấp thu công lực của ta, trong lòng ta nhất thời an tâm hơn nhiều, võ công đối với ta cũng không có ý nghía gì lớn, cho dù mất hết võ công, ta cũng không cảm thấy mất mát gì nhiều.

Tuệ Kiều nói:

“Nàng hút đi phần công lực này của huynh, giống như là đã châm ngòi kíp nổ trong người nàng, đem đến sự cực khổ khắc chế luồng khí của nàng phá bỏ, việc cho tới lúc này, chỉ sợ đã tẩu hỏa nhập ma, trên đời này không có ai có thể cứu chữa...”

Ta đau khổ cắn môi, tất cả mọi thứ đều do ta liều lĩnh mà ra, nếu như ta không tự cho là mình thông minh, Khinh Nhan cũng sẽ không tẩu hỏa nhập ma, không thuốc nào trị khỏi.

Tuệ Kiều nói:

“Ta đã dùng kim châm ngăn huyệt của nàng lại, tạm thời cản trở khí tức trong cơ thể nàng lại, hy vọng có thể kéo dài sinh mệnh của nàng!”

Ta lớn Tiếng nói:

“Sẽ không! Khinh Nhan sẽ không chết!”

Tuệ Kiều chán nán nói:

“Trên đời rất nhiều việc không phải sức người có thể ngăn cản, ít nhất là muội không có cách nào chữa được cho nàng!”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Ta muốn đi gặp nàng!”

Tuệ Kiều gật đầu, nói:

“Nàng đang trong vườn ngắm hoa.”

Khinh Nhan đang yên lặng đứng trong tuyết, đôi mắt đẹp đang nhìn chằm chằm vào hoa mai màu vàng đang nở rộ, sắc mặt của nàng đang tái nhợt. Trong ánh mắt của nàng ẩn chứa một chút đau buồn. Gió nhẹ thổi qua, hai giọt nước mắt trong suốt theo gió bay xuống, rơi xuống tuyết, yên lặng hòa tan.

Khinh Nhan cũng không quay người lại, vẫn như cũ ngắm hoa mai, nàng nói:

“Ta vẫn luôn có lỗi với ngươi, vì sao ngươi vẫn tốt với ta như vậy.”

Ta từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, mặt dán sát vào gáy của nàng, nói:

“Là ta có lỗi với nàng.”

Khinh Nhan nắm lấy hai tay ta, nàng ôn nhu dùng trán cọ vào gò má của ta, nhẹ giọng nói:

“Tất cả đều do ta gieo gió gặt bão. Ta có ngày hôm nay, tất cả đều là báo ứng.”

Nàng nắm lấy tay ta, dắt ta ngồi xuống dưới gốc cây mai, ngày Khinh Nhan ôn nhu như nước ngày xưa đã trở lại, Khinh Nhan nói:

“Lúc đâu là ta và Lãnh Cô Huyên bày mưu, hàm hại Thu sư thúc, sau đó lại giả vờ bị thương, lừa lấy Vô Gian Huyền Công từ huynh.”

https://thuviensach.vn

Ta chăm chú nhìn vào đôi mắt xinh đẹp của nàng, thấp giọng nói:

“Có câu ta vẫn muốn hỏi nàng, lúc trước nàng dâng cho ta tấm thân trong trắng của nàng, là do có tình ý với ta, hay là do mệnh lệnh của Lãnh Cô Huyên?”

Khinh Nhan trầm mặc, nước mắt lần thứ hai chảy xuống, qua hồi lâu nàng mới nói:

“Huynh chỉ cần nhớ kỹ, Khinh Nhan đời này kiếp này chỉ yêu duy nhất một người, đó là huynh...”

Trong lòng ta rất kích động, vươn tay ôm Khinh Nhan vào lòng, Khinh Nhan yên lặng khóc nức nở.

Ta chợt nhớ tới lời mà Thu Nguyệt Hàn từng nói với ta, Khinh Nhan là con gái của Lãnh Cô Huyên và Hoa Trục Nguyệt. nhưng ta không biết Khinh Nhan nàng có biết chuyện này hay không?

Ta thấp giọng nói:

“Tuệ Kiều nói trong cơ thể của nàng có một lực lượng vô cùng âm lãnh, nó từ đâu mà có?”

Khinh Nhan lau nước mắt, nhẹ giọng nói:

“Lực lượng bên trong cơ thể của muội là do Huyền Minh giáo chủ Lãnh Cô Huyên truyền cho, phương pháp Kim Châm Đả Huyệt cũng là do nàng truyền cho muội.”

Nội tâm của ta bỗng nhiên chấn động, ta không biết vì sao Lãnh Cô Huyên lại dùng phương pháp này để làm hại con gái ruột của mình?

Ta nâng khuôn mặt xinh đẹp đọng lòng người của Khinh Nhan lên:

https://thuviensach.vn

“Nàng có thể nói cho ta biết, vì sao lúc trước nàng phải trợ giúp cho Lãnh Cô Huyên?”

Ta hỏi việc này cũng có dụng ý, ta muốn biết là Khinh Nhan có biết Lãnh Cô Huyên là mẹ ruột của nàng hay không?

Khinh Nhan nói:

“Bởi vì nàng biết nơi ở của phụ mẫu muội, chỉ cần muội giúp nàng ta hoàn thành nhiệm vụ, nàng sẽ mang ta đi gặp phụ mẫu của muội...”

Không ngờ trên đời này còn có một mẫu thân ác độc như vậy, ngay cả con gái của mình mà cũng lợi dụng? Ta định nói thân thế của Khinh Nhan ra, thế nhưng lời nói tới miệng, ta vẫn nuốt trở vào, chuyện này không nên nói cho Khinh Nhan biết thì tốt hơn, sự thật tàn khốc như vậy nàng sao có thể chịu nổi?

Khinh Nhan nói:

“Huynh có nhớ lời mà muội lần trước ly khai nói với huynh hay không, chỉ cần muội làm xong mọi việc trong môn phái, muội sẽ đi gặp huynh, đến lúc đó muội sẽ quên mọi thứ trong gian hồ, toàn tâm toàn ý hầu hạ bên người huynh.”

Ta gật đầu nói:

“Ta cũng từng nói trong thiên hạ này không có bất kỳ ai có thể bắt chúng ta xa nhau!”

Khinh Nhan rưng rưng nước mắt, nói:

“Thế nhưng muội đã làm nhiều việc xấu như vậy, huynh vẫn còn muốn muội ư?”

https://thuviensach.vn

Ta gắt gao ôm thân thể mềm mại, hôn lên khuôn mặt đang tái nhợt của nàng:

“Tất cả đều là do Lãnh Cô Huyên ép buộc nàng, trong lòng ta, nàng vĩnh viễn là Khinh Nhan của ta...”

Khinh Nhan ‘Oa!’ một tiếng rồi khóc lớn lên, áp lực trong nội tâm hoàn toàn bộc phát ra. Nàng run giọng nói:

“Chỉ tiếc là lúc đầu muội không trân trọng tình cảm quý báu của chúng ta... muội biết mình... muội không còn nhiều thời gian nữa...”

Ta khẽ hôn lên mái tóc dài của nàng, trong lòng vô cùng đau xót, nhưng ngoài miệng vẫn an ủi nàng:

“Y thuật của Tuệ Kiều là giỏi nhất trong thiên hạ, nàng ấy nhất định sẽ có biện pháp cứu nàng.”

Khinh Nhan buồn bã cười nói:

“Bệnh của muội muội biết rất rõ.”

Ta lo lắng thân thể của nàng đang suy yếu, nên khuyên nàng trở lại phòng, Tuệ Kiều đã vì nàng nấu một chén thuốc. Khinh Nhan có lẽ là không muốn ta lo lắng, nên nhanh chóng uống chén thuốc vào, nằm trên giường bắt đầu chìm vào giấc ngủ.

Ta và Tuệ Kiều đứng dậy rời khỏi phòng của Khinh Nhan, ta tới lúc này mới nhớ một việc, thấp giọng nói với Tuệ Kiều:

“Tuệ Kiều, việc võ công của ta bị Khinh Nhan hút đi, đừng để cho người khác biết.”

Tuệ Kiều khẽ gật đầu, ôn nhu cười nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh có phải là sợ sau khi người khác biết sẽ đi tìm Khinh Nhan gây hại?”

Ta cười nói:

“Quả nhiên là hiểu chồng không ngoài vợ, trong lòng ta nghĩ cái gì, nàng đều biết hết.”

Tuệ Kiều kéo ta tới đến một chỗ yên lặng, nhẹ giọng nói:

“Việc của A Y Cổ Lệ, huynh đã nói với nàng chưa?”

Ta lắc đầu nói:

“Chuyện này có chút khó nói, ta không biết phải mở miệng như thế nào nữa.”

Tuệ Kiều thở dài một hơi, nói:

“Chuyện này trước sau gì huynh cũng phải cho nàng biết, lẽ nào huynh thật sự muốn mang nàng đến Yên đô gả cho tên ngốc con của Lý Triệu Cơ ư?”

Ta không nói gì, ngửa đầu nhìn bầu trời.

Tuệ Kiều nói:

“Huynh không nói nhưng muội cũng nhìn ra được, kỳ thực huynh rất có hảo cảm với A Y Cổ Lệ đúng không?”

Ta cuống quít giải thích:

“Việc không như nàng nghĩ đâu.”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh gấp cái gì, muội cũng đâu có trách huynh!”

Nàng vươn ngón chỉ vào trán của ta:

“Chẳng những là muội, mà còn tất cả các tỷ muội đều nhìn thấu tâm tư của huynh, hơn nữa A Y Cổ Lệ từ lâu đã có tình ý đối với huynh, người mù cũng thấy được!”

Ta cười nói:

“Nhưng sao ta lại không nhìn ra?”

Tuệ Kiều thản nhiên cười:

“Chính vì trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, muội lần này đến đây, Vân Na và Sở Nhi đều giao phó cho muội phải thúc đẩy việc giữa hai người, nếu như có gì sai lầm thì chỉ hối hận cả đời.”

Ta ôm chiếc eo nhỏ nhắn của Tuệ Kiều, nói:

“Long Dận Không ta không biết tu thế nào mà lại có may mắn như thế, có thể cưới được các thê tử thông tình đạt lý như các nàng.”

Tuệ Kiều gắt giọng:

“Chẳng qua là chúng ta không các nào quản lý nên đành phải mặc kệ thôi!”

Ta cười ha hả.

Tuệ Kiều nói:

“Được rồi tình trạng của Khinh Nhan không tốt cho lắm, muội sợ rằng muội không thể chữa khỏi nội thương cho nàng.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Theo nàng, Khinh Nhan còn bao nhiêu thời gian?”

Đôi mi của Tuệ Kiều nhíu lại:

“Muội chỉ biết y thuật, đối với võ công chi đạo, muội từ trước đến nay vẫn không hiểu nhiều cho lắm, có thể từ trên phương diện võ công tìm được phương pháp cứu sống nàng ấy...”

Lời của nàng làm cho ta thấy một tia hi vọng, Khinh Nhan sở dĩ bị như vậy, là do con tiện nhân Lãnh Cô Huyên kia ban tặng, nếu như đi tìm ả, có lẽ là có thể tìm ra phương pháp cứu Khinh Nhan.

Tuệ Kiều nói:

“Vị Khinh Nhan cô nương này kiên cường hơn rất nhiều người, đối mặt với sống chết, vẫn có thể bảo trì bình tĩnh, chỉ riêng phần chí khí này, chúng ta đã không thể so với nàng.”

Ta lắc đầu, thật tâm mà nói tình cảm của ta với Khinh Nhan vẫn không hề thay đổi, thế nhưng ta vẫn đang vẫn không thể hoàn toàn tin lời nàng, trong chuyện này có rất nhiều chỗ đáng ngờ. Lãnh Cô Huyên biết rõ Khinh Nhan là con gái của nàng, nhưng vì sao nàng lại hạ độc thủ như vậy? Lẽ nào cốt nhục thân tình trong lòng nàng lại nhạt nhẽo như vậy ư?

Tuệ Kiều thấy ta vẫn không nói gì, nhẹ giọng nói:

“Huynh đang lo lắng thương thế của nàng ư?”

Ta gật đầu, ghé vào bên tai Tuệ Kiều, thấp giọng nói:

“Thương thế của Khinh Nhan có thể là giả vờ hay không?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tuệ Kiều kinh hãi, đôi mắt đẹp của nàng tràn đầy ngạc nhiên, nàng chậm rãi lắc đầu nói:

“Tẩu hỏa nhập ma chỉ sợ là không thể giả mạo, huynh... huynh hoài nghi nàng?”

Ta xoay người lại nhìn một chút phòng của Khinh Nhan, thở dài nói:

“Có lẽ là ta quá mức mẫn cảm, bất quá ta vẫn cảm thấy nàng xuất hiện quá mức bất ngờ.”

Tuệ Kiều nói:

“Muội nghĩ Khinh Nhan không hề có tâm làm hại huynh.”

“Nàng chỉ mới nhìn thấy Khinh Nhan có một lần, làm sao nàng biết?”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

“Huynh dựa vào phân tích bình thường để phán đoán, mà nữ nhân lại nhìn nhận vấn đề qua trực giác.”

Ta vỗ nhẹ nhẹ cái mông đầy ắp của Tuệ Kiều, mỉm cười nói:

“Ta vẫn luôn cẩn thận để ý đến nữ nhân, không nghĩ đầu óc của nữ nhân các nàng rất không đơn giản a.”

Tuệ Kiều dịu dàng cười nói:

“Huynh nói bậy.”

Ta chợt nhớ tới từ sau khi công lực bị Khinh Nhan hút đi, định lực của ta kém hơn trước rất nhiều, nhất là lúc đối mặt với mỹ nữ, biểu hiện cực kỳ kém, ta lập tức đem việc này nói cho Tuệ Kiều.

Tuệ Kiều khanh khách cười nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh vốn là như thế.”

Ta cười khổ nói:

“Vốn dĩ ta có ý nghĩ này trong đầu, thế nhưng lúc bình thường thí ý chí vốn chiếm ưu thế, nhưng hiện tại ta... ta...”

Ta ghé vào bên tai của Tuệ Kiều nói:

“Dục vọng của ta so với trước kia càng thêm dữ dội, thấy các nàng là ta không thể nhịn được mà nghĩ tới chuyện đó.”

Khuôn mặt của Tuệ Kiều ửng hồng. Nhẹ nhàng nhéo nhéo bàn tay của ta:

“Chuyện này muội cũng không rõ, hãy trở lại để muội kiểm tra kỹ lại một lần.”

Ta mỉm cười nói:

“Trước khi khám bệnh. Nàng hãy giúp ta hạ dục hỏa xuống cái đã.”

Tuệ Kiều cười nói:

“Buổi tối sẽ bàn, huynh hiện giờ vẫn còn đang đóng vai một thái tử nghiêm chỉnh đàng hoàng.”

Vẻ mặt ta mất mát:

“Lâu lắm, ta sợ ta nhịn không nổi nữa.”

Tuệ Kiều ôn nhu nói:

“Ngoan, muội còn phải đi khám bệnh cho Khinh Nhan nữa, hơn nữa, huynh vẫn còn chưa nói về việc Yên Quốc cho A Y Cổ Lệ đó.”

https://thuviensach.vn

Ta ôm vai nàng lấy Lục Ngọc nhẫn mà ta đã cất giấu ra, đặt vào lòng bàn tay nàng, thấp giọng nói:

“Giúp ta giữ gìn kỹ cái giới chỉ này, ngàn vạn lần đừng để Khinh Nhan nhìn thấy.”

Tuệ Kiều thấy thần sắc ta ngưng trọng, nên cũng nghiêm túc gật đầu.

Lúc ta đi tới nơi ở của A Y Cổ Lệ, nàng đang ngồi ở phía trước cửa sổ thêu dệt cái gì đó, thấy ta, nàng vội vàng thu hồi thứ đang thêu, sợ hãi kêu lên:

“Long đại ca...”

Ta cười nói:

“Sao thế, nàng hình như là có chút sợ ta?”

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Muội không phải là sợ huynh. Chỉ là...”

Khuôn mặt nàng đỏ lên.

Ta cười khẽ:

“Chỉ là cái gì? Có chuyện gì cứ nói với ta.”

Dục vọng trong lòng ta lại bốc lên. Ánh mắt của ta nhìn sang nơi khác, cố gắng dùng phương thức này để phân tán dục vọng của mình, sau đó mới quay lại nhìn A Y Cổ Lệ.

A Y Cổ Lệ nói:

“Hôm nay muôi đẩy huynh ngã, sợ huynh trách muội.”

https://thuviensach.vn

Ta ha hả cười nói:

“Làm sao có thế, hơn nữa việc đó không hề liên quan đến nàng mà. Tất cả đều do ta gieo gió gặt bão.”

Ánh mắt của ta lại nhịn không được nhìn về bộ ngực đầy đặn của A Y Cổ Lệ, A Y Cổ Lệ vô ý thức lui về phía sau một bước.

Ta ho khan một tiếng, nói:

“Có chuyện ta muốn nói với muội.”

A Y Cổ Lệ gật đầu nói:

“Chúng ta đi ra ngoài nói chuyện.”

Chúng ta rời khỏi biệt viện, đi dọc theo con đường mòn ra bờ sông, ta đã chuẩn bị tất cả lời nói, không nghĩ tới khi đối mặt với A Y Cổ Lệ, ta vẫn không cách nào mở miệng.

Ngược lại, A Y Cổ Lệ là người trước tiên phá vỡ sự yên tĩnh:

“Long đại ca, có phải huynh gặp phải việc gì khó hay không?”

Ta thở dài nói:

“A Y Cổ Lệ, nếu như huynh muốn muội giúp huynh một việc mà muội không muốn làm, muội có đáp ứng hay không?”

Hai má của A Y Cổ Lệ đã biến thành hai đám mây đỏ, cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói:

“Huynh... huynh không nói ra... làm sao biết muội không đáp ứng?”

Ta ngẩn ra, nhưng ngay lập tức hiểu được là nàng đã hiểu lầm ý của ta.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Muội yên tâm, ta sẽ không làm khó muội, ta sẽ tôn trọng ý nguyện của muội.”

A Y Cổ Lệ ngượng ngùng nói:

“Huynh... huynh không cần nói nữa, muội... muội hiểu ý của huynh...”

Nàng lấy hết dũng khí nhào vào lòng ta, lòng ta vô cùng ấm áp, lời vừa định nói ra lại nuốt trở vào một lần nữa.

A Y Cổ Lệ ôm lấy ta, nói:

“Kỳ thực... từ lúc huynh cứu muội ra khỏi sa mạc... muội... muội đã thích huynh...”

Lòng ta rung lên, không tự chủ được ôm lấy chiếc eo nhỏ nhắn của nàng. A Y Cổ Lệ nói:

“Hôm nay huynh... huynh... lúc huynh hôn muội... muội... muội không kịp suy nghĩ... cho nên mới đẩy huynh ra, kỳ thực... trong lòng muội lúc đó rất vui mừng...”

A Y Cổ Lệ nhắm đôi mắt lại, ngẩng mặt cười, ta nhìn đôi môi xinh đẹp ươt át của nàng, lúc này nếu vẫn đứng yên không làm gì thì ta là thằng ngốc, ta cúi người xuống hôn đôi môi của nàng, thân thể mềm mại của A Y Cổ Lệ hơi rung lên, vô ý thức giãy giụa, nhưng ngay sau đó lai ôm chắc lấy thân thể ta, bắt đầu hôn trả lai.

Đôi môi nàng mềm mại như lông chim. Cái lưỡi thom tho giống như chú chim nhỏ bị giật mình sợ hãi, trong lúc ta liên tục xâm lược thì không ngừng lẩn trốn, ta rất am hiểu ngự nữ chi đạo:

https://thuviensach.vn

“Trong thời gian như thế này, quyết không thể buông tha, dưới sự khiêu khích của ta, đầu lưỡi mềm mại của A Y Cổ Lệ bắt đầu mềm ra, bắt đầu chủ động quấn lấy ta. Hai tay của ta đặt lên trên mông của nàng, bắt đầu đặt thân thể nàng xuống dưới hạ thân của ta.

Đôi mắt đẹp của A Y Cổ Lệ trở nên vô củng mơ màng, ta cảm giác được nhiệt độ trong cơ thể nàng không ngừng tăng lên.

Ta gắt gao ôm thân thể mềm mại của A Y Cổ Lệ, cố gắng khống chế dục vọng đang không ngừng tăng lên của mình.

Một giọng nói lạnh lúng phát ra từ sau lưng ta:

“Ban ngày ban mặt lại làm chuyện cẩu thả, các ngươi có cảm thấy xấu hổ hay không?”

Ta bỗng nhiên ngẩn ra, thanh âm này rõ ràng là của Lãnh Cô Huyên.

A Y Cổ Lệ không biết lai lịch của Lãnh Cô Huyên. Chẳng qua lại bị người qua đường thấy được, nên mắc cỡ cúi đầu xuống, vội vàng từ trong lòng ta giãy ra.

Ta xoay người nhìn lại, thấy Lãnh Cô Huyên đang yên lặng đứng ở bên cạnh bụi cỏ lau, một đôi con ngươi trong trẻo nhưng lạnh lùng đang nhìn mặt trăng trên bầu trời, ta mỉm cười nói:

“Ta tưởng là ai, hóa ra là Lãnh giáo chủ, không nghĩ tới Lãnh giáo chủ lại có thói quen rình coi việc kín đáo của người khác.”

Lãnh Cô Huyên lúc này mới đưa mắt nhìn về phía chúng ta:

“Rình coi các ngươi? Ta sợ làm bẩn đôi mắt của ta.”

Ta ha ha cười nói:

https://thuviensach.vn

“Lãnh giáo chủ nếu không nhìn, làm sao mà biết được chúng ta đang làm cái gì?”

Lãnh Cô Huyên tức giận nói:

“To gan!”

Ta chút nào không có chút sợ hãi nào, cười nhạt nói:

“Lãnh giáo chủ có thấy hay không. Hai chúng ta quần áo chỉnh tề, chẳng qua là đang ôm hôn mà thôi sao có thể nói là việc cẩu thả?”

“Ngươi!”

“Chẳng lẽ Lãnh giáo chủ cũng không biết chân chính thả việc là như thế nào làm được?”

Ta biết Lãnh Cô Huyên không dám làm gì ta, nên mỗi câu ta nói đều cố châm chọc nàng.

Lãnh Cô Huyên tức giận nói:

“Long Dận Không, ngươi đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi!”

Ta ha hả cười nói:

“Nếu là ta không có đoán sai, Lãnh giáo chủ ít nhất bây giờ còn chưa muốn giết ta!”

Lãnh Cô Huyên bị ta nói trúng suy nghĩ, hừ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía A Y Cổ Lệ, nội tâm ta không khỏi hoảng hốt, lão yêu bà này đối với ta còn có chút kiên kỵ, thế nhưng A Y Cổ Lệ trong lòng ả không có chút quan trọng nào, nếu ả ta nhìn A Y Cổ Lệ có chút không vừa mắt, ra tay trừng trị ta lại chẳng làm gì được.

https://thuviensach.vn

Ta vội vàng đem trọng tâm câu chuyện chuyển sang chỗ khác:

“Lãnh giáo chủ tìm ta có việc gì không?”

Ta mặc dù nói vậy nhưng trong lòng ta từ lâu đã biết lần này ả đến đây là có quan hệ với Khinh Nhan.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ngươi đi theo ta.”

Ta vỗ nhẹ vào bàn tay của A Y Cổ Lệ, bảo nàng yên tâm chờ ta. Lúc này ta mới đi theo Lãnh Cô Huyên tới chỗ bờ sông

Lãnh Cô Huyên nói:

“Khinh Nhan có phải là đang ở chỗ của ngươi không?”

Ta gật đầu nói:

“Không sai!”

Ta mắng thầm trong lòng:

“Định mê hoặc ta ư, nhất cử nhất động của Khinh Nhan ngươi đều khống chế trong tay rồi.”

Lãnh Cô Huyên thở dài một hơi nói:

“Nàng hiện tại ra sao?”

Ta cũng học theo nàng thở dài một hơi:

“Chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.”

https://thuviensach.vn

Ta yên lặng chú ý sự biến hóa của Lãnh Cô Huyên, lại phát hiện nàng căn bản không hề toát ra một chút ưu thương nào.

Trong lòng ta càng ngày càng bối rối nếu như nói Khinh Nhan là con gái của Lãnh Cô Huyên, thế thì nghe đến việc con gái đang gặp nguy hiểm tại sao ả lại không có một chút cảm xúc nào cả? Chẳng lẽ Khinh Nhan căn bản không phải là con gái của nàng? Hoặc là nội thương của Khinh Nhan là do các nàng liên thủ sắp đặt? Ta thà tin rằng là cái thứ nhất.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ta lúc trước chỉ muốn giúp nàng, không nghĩ tới là trong cơ thể của nàng có một loại lực lượng không biết tên. Ta làm việc lỗ mãng, vì vậy đã làm cho nàng tẩu hỏa nhập ma.”

Trong lời nói bộc lộ sự thương tiếc, nhưng mà thương tiếc và đau lòng là hai thứ hoàn toàn khác nhau, ta đã có kết luận, Khinh Nhan ở trong lòng Lãnh Cô Huyên không có chút trọng yếu nào.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nhìn ta. nói:

“Long Dận Không, việc ngươi đã đáp ứng ta, khi nào mới làm xong?”

Nàng nói chính là việc đào móc bảo tàng, ta cười thầm trong lòng, nơi hai tấm bản đồ vẽ căn bản là một nơi hoàn toàn xa lạ, chờ cho tới khi ta đánh hạ được Yên quốc, chưa chắc nàng đã tìm ra được bảo tàng, nghĩ là vậy nhưng ta không có chút biểu lộ khác thường nào trên mặt, thấp giọng nói:

“Chuyện này sợ rằng có chút phiền phức...”

Lãnh Cô Huyên cắt đứt lời ta nói:

https://thuviensach.vn

“Ta mặc kệ! Trong vòng ba tháng, ngươi phải chiếm được ba tòa thành đó cho ta!”

Ta cười ha hả lên, trong tiếng cười tràn đầy khinh thường.

Lãnh Cô Huyên tức giận nói:

“Ngươi cười cái gì?”

Ta lạnh lùng nói:

“Lãnh giáo chủ cho rằng hai nước giao tranh, là trò chơi của hai đứa con nít hay sao?”

“Đồ hỗn trướng!”

Ta căm tức nhìn Lãnh Cô Huyên nói:

“Luận võ công ngươi có thể khoa tay múa chân trước mặt ta, thế nhưng đến nói đến việc chính trị ngươi ngay cả đứa bé cũng không bằng!”

Lãnh Cô Huyên giận dữ, bỗng nhiên giơ bàn tay lên.

Ta không sợ mà còn cười nói:

“Trước khi xuất thủ mong Lãnh giáo chủ suy nghĩ kỹ càng, rốt cục là đánh xuống một chưởng này là có thể lấy được bảo tàng của Mâu thị hay không rồi hãy đánh?”

Lãnh Cô Huyên cắn cắn môi, cố nén phẫn nộ buôn tay xuống.

Ta âm thầm đắc ý trong lòng, Lãnh Cô Huyên không phải là không có nhược điểm, chỉ cần nắm được nhược điểm của nàng, ta vẫn có thể lợi dụng nàng. Ta không khỏi nhớ tới đề nghị của Cao Quang Viễn, nếu như Lãnh

https://thuviensach.vn

Cô Huyên đồng ý giúp đỡ thì việc ta đối phó với Yên vương chẳng phải là tăng thêm phần thắng hay sao?

Ta mỉm cười nói:

“Trong vòng ba tháng chiếm ba thành Ngọc Môn quan, Sùng Phủ, Thiết Xích cũng không phải là không có khả năng, nhưng mà...”

Lãnh Cô Huyên dường như đã bình tĩnh lại, thấp giọng nói:

“Nhưng mà cái gì?”

Ta bước một bước lại trước mặt nàng:

“Lãnh giáo chủ nếu như muốn mau chóng đạt được mục đích, nhất định phải phối hợp với ta.”

“Phối hợp thế nào?”

Lòng Lãnh Cô Huyên đã động.

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi có nhìn thấy vị cô nương kia không?”

Lãnh Cô Huyên gật đầu.

“Nàng là công chúa Bí Điền quốc, bị bán cho thất vương tử của Yên quốc Lý Quốc Thái làm phi tử.”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Long Dận Không, ngươi quả nhiên là một tên chuyên cướp đoạt thê tử của người khác!”

Ta cười nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Việc của ta không cần giáo chủ quan tâm, mục đích của ngươi là bảo tàng, mục dích của ta là lãnh thổ nước Yên, những thứ khác giáo chủ không cần hỏi đến.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Rốt cục ngươi muốn là gì?”

Ta đem kế sách mà Cao Quang Viễn lúc trước nói với ta nói cho Lãnh Cô Huyên nghe, sắc mặt của Lãnh Cô Huyên dần dịu lại.

Ta mỉm cười nói:

“Người này không có vấn đề gì, hơn nữa cho có chuyện thì lấy võ công thiên hạ vô song của giáo chủ vẫn có thể dễ dàng giết chết hắn mà.”

Lãnh Cô Huyên hừ lạnh một tiếng nói:

“Chỉ sợ là ngươi muốn ta bảo vệ bình an cho tiểu tình nhân của ngươi thì có.”

Ta cười nói:

“Lãnh giáo chủ quả nhiên thông minh, Dận Không không thể nào gạt được ngài.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Chớ ở trước mặt ta nói ngọt.”

Ta cười nói:

“Lãnh giáo chủ có phải là đã đáp ứng rồi không?”

Lãnh Cô Huyên nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này ta cần phải về suy nghĩ cho cẩn thận.”

Ta có chút kỳ quái đạo:

“Chuyện này đối với ta và ngài đều có lợi, Lãnh giáo chủ còn lo lắng điều gì?”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Trong đầu của ngươi chứa toàn là mưu ma quỷ kế, ta làm sao biết được ngươi có đào sẵn hố cho ta nhảy vào hay không?”

Ta thầm mắng trong lòng:

“Lão yêu bà, lúc không cần động não thì ngươi lại sử dụng đầu óc.”

Lãnh Cô Huyên chậm rãi đi về phía A Y Cổ Lệ, cười lạnh, nói:

“Thảo nào Long Dận Không luyến tiếc không muốn đem ngươi tặng đi, một nữ tử xinh đẹp như thế này, đổi lại bất cứ người nào khác cũng luyến tiếc không chịu vứt bỏ mà thôi.”

A Y Cổ Lệ nghe thấy vậy liền ngẩn ra, trong mắt tràn đầy mê mang nhìn Lãnh Cô Huyên nói:

“Ngươi... ngươi rốt cục là đang nói cái gì?”

Lãnh Cô Huyên cười dài một tiếng, thân thể theo gió bay đi, trong nháy mắt biến mất trong màn đêm.

Trong mắt A Y Cổ Lệ tràn ngập sợ hãi nhìn ta:

“Long đại ca... huynh... huynh rốt cục là muốn đưa muội cho tên ma quỷ nào?”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài một hơi, bây giờ mà còn giấu diếm A Y Cổ Lệ thì thật có chút thất đức, ta thấp giọng nói:

“Ta gọi nàng đến đây vì việc này.”

https://thuviensach.vn

Chương 145: Dục Hỏa

Nước mắt của A Y Cổ Lệ dọc theo dung nhan rực rỡ chậm rãi chảy xuống, nàng run giọng nói:

“Ngươi là muốn nói cho ta chuyên này...”

Ta áy náy gật đầu.

A Y Cổ Lệ cố sức cắn đôi môi:

“Ta hận ngươi...”

Nàng xoay người chạy thẳng về hướng biệt viện.

Ta đi theo tới trước gian phòng của nàng, thấy A Y Cổ Lệ khóc lóc lao vào phòng của mình. Ta hơi do dự, cuối cùng vẫn không đi vào.

Không biết khi nào Khinh Nhan xuất hiện ở phía sau ta, buồn bã thở dài một hơi nói:

“Kỳ thực chàng cần gì phải để cho cô ấy rơi vào hiểm cảnh?”

Ta buồn bã nói:

“Lãnh Cô Huyên bắt ta trong vòng ba tháng phải lấy được Ngọc Môn quan, thành Sùng Phủ, Thiết Xích, ta nghĩ không ra được phương pháp nào tốt hơn.”

Khinh Nhan cầm lấy bàn tay ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như chàng tin tưởng, ta có thể thay thế cô ấy đến Yên đô giúp chàng hoàn thành đại kế lần này.”

Ta chậm rãi lắc đầu nói:

“Cơ thể nàng đã đến nông nỗi thế này ta làm sao có thể để cho nàng rơi vào hiểm cảnh, lại nói lần này Yên quốc trước khi đại hôn tất sẽ tiến hành kiểm tra thân thể nghiêm ngặt đối với tân nương, nếu để cho bọn họ tra ra kẽ hở, chẳng phải là biến khéo thành vụng rồi sao.”

Khinh Nhan đỏ mặt, đương nhiên hiểu lời ta nói chính là ám chỉ việc nàng đã bị ta phá thân.

Khinh Nhan nói:

“Nhưng mà A Y Cổ Lệ không biết chút võ công nào, nếu trong cung Yên cung phát sinh biến hóa bất thình lình thì cô ấy ứng phó như thế nào?”

Ta đang muốn nói nguyên nhân thì A Y Cổ Lệ đã chậm rãi kéo ra cánh cửa phòng, trong đôi mắt lệ ngân vẫn chưa khô, nàng nhẹ giọng nói:

“Long đai ca... huynh vào đây, ta có lời muôn hỏi huynh ngay trước mặt.”

Ta gật đầu, đi theo sau A Y Cổ Lệ đi vào bên trong phòng.

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Ta chỉ muốn hỏi chàng, ở trong suy nghĩ của chàng có từng thích ta hay không?”

Ta gật đầu không chút do dự.

A Y Cổ Lệ lần nữa chảy ra nước mắt, nàng nhào vào trong lòng ta, ôm chặt lấy người ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Có những lời này của chàng là đủ rồi.”

Ta thấp giọng nói:

“Khinh Nhan nguyên ý thay thế cô đi vào Yên đô.”

A Y Cổ Lệ lắc đầu, trong đôi mắt toát ra ánh mắt vô cùng kiên định:

“Ta muốn bản thân mình đi!”

Trong lòng ta chấn động, nhìn nàng một cách khó hiểu.

A Y Cổ Lệ nói:

“Ta sẽ không để cho bất cứ ai đi thay ta, bởi vì lần này ta nỗ lực là vì người mình yêu thích, ta phải muốn tự mình đi vì ta muốn trong lòng chàng vĩnh viễn phải nhớ đến ta, ta không muốn bất kỳ người nào thay thế vị trí của ta.”

Trong lòng ta dấy lên trận cảm động khôn xiết, ôm chặt lấy thân thể mềm mại của A Y Cổ Lệ, nói lời chân thành:

“Nàng yên tâm, ta nhất định sẽ mang nàng binh yên trở về bên cạnh ta.”

***

Rốt cuộc Lãnh Cô Huyên cho ta một câu trả lời thuyết phục làm ta hài lòng:

“Long Dận Không, ta đáp ứng ngươi, ta sẽ đích thân hộ tống nha đầu kia đến Yên đô.”

Ta vui mừng quá đỗi:

“Đa tạ Lãnh giáo chủ.”

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyền lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

“Ngươi cũng đừng vui vẻ quả sớm, ta còn có một điều kiện.”

Ta mỉm cười nói:

“Xin Lãnh giáo chủ cứ nói.”

Lãnh Cô Huyên bước gần về phía ta thêm một bước, giọng điệu nặng thêm:

“Ta muốn ngươi đi cùng ta đến Yên đô.”

Nội tâm ta trầm xuống, lão yêu bà này quả nhiên không có đáp ứng hợp tác với ta vui vẻ như thế, ta cười ha hả nói:

“Lãnh giáo chủ có từng nghĩ tới lấy thân phận hiện tại của ta chưa, ta đi vào vào Yên đô thì sợ rằng có điều bất tiện.”

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nhìn ta:

“Thuật dịch dung của Khinh Nhan diệu tuyệt thiên hạ, có nó giúp ngươi, ai sẽ nhận ra ngươi chính là Long Dận Không?”

Ta cười nói:

“Tâm đề phòng của Lãnh giáo chủ đối với ta không ngờ nặng như vậy.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ngươi quỷ kế đa đoan, nếu như ngươi thiết kế cái tròng để hại ta, chẳng phải ta ngồi chờ chết hay sao?”

https://thuviensach.vn

Ta thầm mắng Lãnh Cô Huyên gian xảo đa nghi, nhưng mặt vẫn không đổi sắc nói:

“Lãnh giáo chủ võ công cái thế, cho dù ta muốn hại giáo chủ chỉ sợ cũng không có cơ hội.”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Có câu là lo trước tính sau, nếu ngươi thực sự không có ý muốn hại ta thì cứ đi cùng đến Yên đô thì có sao đâu?”

Nàng dừng lại một chút lại nói:

“Ngươi hình như rất lâu rồi chưa có thấy con gái, biết đâu chúng ta có thể gặp lại nó ở Yên đô, cha con đoàn tụ chẳng phải là một chuyện rất đáng mừng hay sao?”

Ta căm tức nhìn Lãnh Cô Huyên:

“Lấy thân phận của giáo chủ Lãnh giáo chủ không ngờ đi bắt cóc một đứa trẻ, không sợ người khác chê cười hả?”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ta chưa bao giờ sẽ cân nhắc đến ý nghĩ của người khác, ngươi hình như cũng là người như vậy mà. Được rồi, ta còn quên nói cho ngươi, Khúc Nặc sinh một đứa con trai, trắng trẻo mập mạp đích thật là khiến người yêu mến, ngươi có muốn được nhìn thấy họ không?”

Trong lòng ta chấn động mạnh, lẽ nào Lãnh Cô Huyên đã biết bí mật cha của đứa bé mà Khúc Nặc sinh hạ là của ta? Trong ánh mắt của ta toát ra sát khí mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên xem thường cười nói:

“Ta biết ngươi rất hận ta, đáng tiếc ngươi không có biện pháp gì để bắt ta đâu. Ngươi không phải là rất thích hiểm trung cầu thắng lắm hay sao, ta sẽ cho ngươi một cơ hội.”

Nàng nghiến răng nghiến lợi nói:

“Nếu như ngươi không đi Yên đô, ta sẽ giết con gái của ngươi trước, sau đó lại giết chết mẹ con Khúc Nặc rồi mang đầu của họ đến trả lại cho ngươi.”

Ta chậm rãi gật đầu nói:

“Được, ta đáp ứng ngươi!”

Lãnh Cô Huyên mỉm cười nói:

“Đây mới là Long Dận Không mà ta quen biết, ba ngày sau, ta sẽ chờ ngươi ở đình nghỉ chân ở phía tây thành Sở Châu.”

“Vì sao chàng phải đáp ứng với bà ta?”

Khinh Nhan buồn bã nói.

Ta mỉm cười nói:

“Dưới tình huống trước mắt hình như ta không có lựa chọn khác tốt hơn, lại nói con gái của ta còn đang ở trong tay bà ấy, lần này có lẽ là một cơ hội để giải cứu nó ra.”

Khinh Nhan thở dài, trầm mặc chốc lát mới nói:

“Tính cách của Lãnh Cô Huyên thay đổi thất thường, nếu như bà ta cải biến chủ ý muốn giết chàng, chỉ sợ tình cảnh của chàng sẽ trở nên rất nguy

https://thuviensach.vn

hiểm.”

Ta cười nói:

“Mục đích của bà ta là muốn đạt được bảo tàng Mâu thị, trước khi chưa đạt được tâm nguyện thì bà sẽ không giết ta dễ dàng như vậy đâu?”

Khinh Nhan nói:

“Tên Cao Quang Viễn kia rốt cuộc có đáng tin hay không? Nếu như hắn thông đồng cùng Yên vương để hại chàng thân nhập hiểm cảnh, chẳng phải là nguy cơ trùng trùng?”

Ta lắc đầu nói:

“Mấy ngày này ta đã cho điều tra, tất cả những lời của Cao Quang Viễn có lẽ là thật.”

Lúc này ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng gọi của Tiêu Trấn Kỳ:

“Công tử có ở đó không?”

Ta vỗ vỗ bàn tay Khinh Nhan, xoay người đi ra ngoài cửa.

Tiêu Trấn Kỳ có vẻ hơi lo lắng, mở miệng hỏi:

“Công tử thực sự quyết định muốn đến Yên đô?”

Ta hướng Tiêu Trấn Ký nháy mắt ra hiệu một cái, cùng hắn đi tới thư phòng, sau khi đóng cửa phòng lại mới nói:

“Tiêu đại ca không đồng ý hả?”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên không đồng ý, chuyện công tử lẻn vào Yên đô một khi bị bại lộ thì hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, vì một người đàn bà mà bất chấp mạo hiểm như vậy căn bản là không đáng.”

Ta thấp giọng nói:

“Lần này không chỉ là vì A Y Cổ Lệ mà còn là vì con gái của ta...”

Tiêu Trấn Kỳ hơi giật giật khóe môi, thấp giọng nói:

“Công tử đã suy nghĩ rõ ràng hay chưa?”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Ý ta đã quyết, bất luận người nào cũng không có khả năng cải biến chủ ý của ta.”

“Mặc dù là công tử đi Yên đô, Lãnh Cô Huyên cũng chưa hẳn sẽ trả lại tiểu quận chúa đâu!”

Ta mỉm cười nói:

“Lãnh Cô Huyên đương nhiên sẽ không dễ dàng mà bỏ qua áp chế đối với ta.”

“Vậy vì sao công tử còn đáp ứng?”

Ta nắm chặt hai bàn tay:

“Bà ta lo lắng ta thiết kế cái tròng tại Yên đô hại bà ấy, đã như vậy ta sẽ thật sự hại bà ta một lần luôn.”

Tiêu Trấn Kỳ sắc mặt ngưng trọng nói:

“Công tử muốn diệt trừ Lãnh Cô Huyên?”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Lão yêu bà này nhiều lần đã gây khó dễ với ta. Nếu như tiếp tục để cho bà ấy lấn lát ta nữa chỉ mang ta nhiều phiền phức hơn nữa mà thôi, hành trình Yên đô lần này đó là một cơ hội tốt để diệt trừ bà ta.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Chuyện này Khinh Nhan có biết không?”

Ta thấp giọng nói:

“Giữa Khinh Nhan cùng Lãnh Cò Huyên rốt cuộc là cái quan hệ gì còn chưa rõ ràng, ta không muốn để cho cô ấy nhiều nội tình.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Công tử có tính toán gì chưa?”

Ta kéo hắn ngồi xuống bên cạnh bàn:

“Ta dự định kết hợp cùng A Y Cổ Lệ, khi đó có thể lấy đầy đủ lý do để làm cho chuyến đưa dâu này đặc biệt long trọng, chọn hai nghìn hảo thủ gia nhập vào trong đội ngũ đón dâu, cho dù trên đường có phát sinh bất luận biến hóa gì chúng ta cũng có thể tự bảo vệ mình.”

Tiêu Trấn Kỳ gật đầu nói:

“Khi cần thiết chúng ta còn có thể tăng thêm nhân thủ.”

Ta lắc đầu nói:

“Nếu như đưa vào nhân thủ quá nhiều sẽ chỉ khiến cho phía Yên quốc sinh nghi, ngươi đem đại quân bố trí trên biên cảnh Yên Khang, chỉ cần xảy

https://thuviensach.vn

ra hình huống gì dị thường thì lập tức suất quân đánh vào từ hậu phương Yên quốc.”

Tiêu Trấn Kỳ có chút lo lắng nói:

“Xem ra công tử đối với Cao Quang Viễn cũng không có hoàn toàn tín nhiệm.”

Ta cười nói:

“Người này thực sự quá mức gian xảo, chuyện ta lo lắng cũng không phải hắn muốn hại ta mà là mượn cơ hội này diệt trừ Yên vương, cướp hoàng quyền, sau đó đem toàn bộ mọi chuyện đổ lên trên người chúng ta.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Lấy tính cách của hắn cũng không phải là không có khả năng.”

“Cho nên ta mới mời Lãnh Cô Huyên giúp ta, chỉ cần Cao Quang Viễn dám có dị động vì ta sẽ để Lãnh Cô Huyên giết chết hắn.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ả yêu phụ Lãnh Cô Huyên này cũng không phải dễ khống chế như vậy đâu, công tử nhất định phải cẩn thận.”

Chuyện ta đến Yên đô có rất ít người biết được, mặc dù là A Y Cổ Lệ ta cũng không có tiết lộ chuyện này cho nàng biết.

Ba ngày sau, ta đích thân tiễn A Y Cổ Lệ ra ngoài thành. Lúc chia tay A Y Cổ Lệ lòng đau như cắt, nước mắt ràn rụa, ta có thể cảm nhận được nỗi đau buồn trong lòng nàng lúc này, thế nhưng tất cả lại không thể nói rõ. Nhìn người ấy thương tâm như vậy trong nội tâm ta cũng hết sức thương tiếc.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc đội ngũ rước dâu đi rồi ta mới đội lên mặt nạ da người đã được chuẩn bị cho ta trước đó, lặng yên ra ngoài cửa tây. Phụ trách hộ tống A Y Cổ Lệ là Xa Hạo tận lực giảm lại tốc độ hành trình, ta thì chạy đến đình nghỉ chân trước để hội hợp cùng Lãnh Cô Huyên.

Lãnh Cô Huyên một thân y phục màu xanh lục đang lẳng lặng đứng trước đình, thấy ta nàng mỉm cười nói:

“Ngươi quả nhiên giữ hẹn!”

Ta thản nhiên cười nói:

“Muốn cùng Lãnh giáo chủ hợp tác, không đưa ra một chút thành ý thỉ làm sao mà thành công?”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Nha đầu kia đâu?”

Ta xoay người lại nhìn phương hướng Sở Châu:

“Cô ấy đã ở trong đội ngũ đưa dâu, lập tức giáo chủ sẽ được gặp cô ấy.”

Lãnh Cô Huyên thở dài nói:

“Ta nghĩ nó sẽ không muốn nhìn thấy ta đâu, nó bị rơi vào tình cảnh này đều là ta đã hại nó.”

Trong lòng ta thầm nghĩ:

“Những lời này của Lãnh Cô Huyên rốt cuộc có thể tin được bao nhiêu? Nhìn ánh mắt của nàng căn bản không có một tia ba động nào, nếu không phải nàng từng cùng Khinh Nhan liên thủ gạt ta, dù cho Khinh Nhan không phải là con gái của nàng. Thừa dịp cơ hội này ta nhất định phải tìm mọi cách làm cho rõ ràng mọi chuyện.”

https://thuviensach.vn

Đang nói chuyện, đội ngũ đưa đưa dâu đã đi tới chỗ đình nghỉ chân, ta cùng Lãnh Cô Huyên gia nhập vào trong đội ngũ.

Lãnh Cô Huyên lên chiếc xe ngựa đã được chuẩn bị cho nàng trước đó, ta dục ngựa đi tới bên cạnh Xa Hạo. Xa Hạo hiểu ý cười, thấp giọng nói:

“Thuận lợi không?”

Ta gật đầu, sau đó cùng Xa Hạo đi tới phía trước đội ngũ. Xa Hạo khẽ nói:

“Có hai trăm võ sĩ mang theo Mặc thị liên nỗ thủ ở xung quanh xe ngựa của Lãnh Cô Huyên, chỉ cần bà ta dám có hành động khác thường nào sẽ bắn cho bà ta thành một con nhím.”

Ta cười nói:

“Bà ấy không phải là kẻ ngu, trên đường đi chắc sẽ không đối với ta bất lợi đâu.”

Chính ngọ thập phân(12h10) chúng ta đến biên cảnh Yên Khang. Cao Quang Viễn quả nhiên giữ hẹn, sai người dẫn chúng ta cùng đứa con trai Cao Chí Thu đưa vào Khang cảnh.

Ta suất lĩnh năm nghìn binh sĩ cung kính đón chào, chúng ta sau khi dừng lại nghỉ tại biên cảnh một lát liền tức khắc tiến nhập Yên cảnh.

Tuy nói đã vào đầu mùa xuân nhưng khí trời của Yên Bắc vẫn còn hơi lạnh, từ khi ta bị Khinh Nhan hút đi công lực, năng lực chịu lạnh đã kém đi rất nhiều, trên người mặc rất dầy, thế nhưng vẫn cảm thấy lạnh, Xa Hạo bảo ta lên một chiếc xe ngựa đã được chuẩn bị trước đó.

Ta bò lên xe ngựa, sau đó mơ mơ màng màng ngủ mất, thân thể không những không ấm hơn mà càng lúc càng trở nên lạnh hơn, khi sờ thử thái

https://thuviensach.vn

dương của mình thì nóng hầm hầm, không ngờ ta lại phát bệnh ngay vào lúc này.

Lúc buổi chiều cắm trại Xa Hạo mới qua đây thăm ta, lúc này bệnh của ta đã rất trầm trọng, tứ chi bủn rủn vô lực, ngay cả sức lực bước đi cũng không có.

Xa Hạo quá sợ hãi nói:

“Sao công tử đột nhiên phát bệnh đến thế này?”

Ta yếu ớt nói:

“Có lẽ là bị phong hàn, nghỉ ngơi một đêm sẽ không có việc gì...”

Xa Hạo nói:

“Giờ ta đi mời đại phu.”

Hắn sai người đi gọi đại phu đi theo đội tới, sau khi giúp ta bắt mạch, đại phu nói:

“Vị tướng quân này bị phong hàn, ta sẽ kê cho ngài hai phương thuốc, chốc nữa phải uống ngay, chắc rất nhanh có thể bình phục thôi.”

Xa Hạo tin chắc ta không có trở ngại thì mới yên lòng.

Khinh Nhan nghe được tin tức vội đi tới trước xe của ta, nàng nói với Xa Hạo:

“Giao hắn cho ta tới chăm sóc, ngươi đi đi!”

Xa Hạo hơi do dự nhìn về phía ta.

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đi lo việc khác đi, Khinh Nhan cô nương hắn là sẽ không hại ta.”

Khinh Nhan kéo cửa xe đi lên, nàng sờ sờ trán lại dò xét mạch đập của ta, không khói hoa dung thất sắc, thấp giọng nói:

“Buổi sáng hôm nay vẫn còn tốt lắm mà, sao lại đột nhiên phát bệnh nghiêm trọng thế này?”

Ta cười nói:

“Có lẽ là do lần trước giao hoan với nàng quá mức xuất thần nên thân thể suy yếu...”

Khinh Nhan đỏ mặt, nhẹ giọng trách móc:

“Chàng... bệnh đến tình trạng này rồi mà miệng vẫn còn nói bậy.”

Rồi nàng nhẹ nhàng ôm lấy người ta, nói:

“Là ta hại chàng, trong lòng chàng có hận ta hay không?”

Ta thấp giọng nói:

“Trong lòng ta rất thích nữa là khác, nếu không tin hiện tại nàng có thể hại ta thêm một lần…”

Vừa nói ta đã luồn bàn tay phải vào trong váy Khinh Nhan.

Khinh Nhan đỏ mặt đẩy tay ta ra:

“Ta đi giúp chàng sắc thuốc, nếu còn dám nói bậy ta sẽ không quan tâm chàng nữa.”

Ta ngoài miệng mặc dù nói lời khiêu khích nàng, thế nhưng trên người rã rời đến không có một chút sức lực nào, sau khi uống xong thuốc của Khinh Nhan sắc, không bao lâu thì ta chìm vào giấc ngủ say.

https://thuviensach.vn

Bệnh tình lần này của ta cũng không có rất nhanh sẽ có chuyển biến tốt đẹp theo như lời của đại phu, trái lại càng trở nên nghiêm trọng hơn, liên tục sốt cao ba ngày không hạ nhiệt, cả người cũng gầy đi một vòng, môi khô đến nứt ra, hai mắt vô thần, nếu như không phải là mang mặt nạ da người có lẽ sắc mặt của ta cũng sẽ càng kinh khủng hơn.

Ba ngày này Khinh Nhan vẫn luôn ở bên cạnh chăm sóc ta, bệnh tình của ta tác động đến phương tâm của nàng, chúng ta giống như đã trở về những ngày ở chung trong khoang thuyền khi chạy thoát ra từ đại Hán, cái loại cảm giác ấm áp cùng thâm tình khiến cho ta cả đời cũng khó quên.

Khinh Nhan rưng rưng nói:

“Thân thể chàng từ trước đến nay đều rất cường tráng, vì sao lại bệnh đến tình trạng này rồi? Không được, ta phải đi tìm Lãnh Cô Huyên đến xem giúp chàng thế nào?”

Ta lắc đầu, khàn giọng nói:

“Tìm cái lão yêu bà đó làm gì... bà... bà ấy chỉ biết nhân cơ hội hại ta thôi...”

Khinh Nhan gấp đến độ khóc thành tiếng:

“Nhưng… chàng mãi chưa hạ sốt, ta... ta không biết nên làm cái gì bây giờ...”

Ta an ủi nàng:

“Chỉ cần thêm một ngày là chúng ta có thể tới Yên đô rồi, đến đó thì có thể tìm được danh y chẩn bệnh cho ta.”

Buổi tối lúc cắm trại, Xa Hạo qua đây thăm ta, hắn thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Hôm nay Lãnh Cô Huyên hỏi qua tình huống của công tử thế nào, ta cũng không có nói ra bệnh tình của công tử cho bà ta biết.”

Ta gật đầu nói:

“Bà ta có cử động dị thường gì không?”

Xa Hạo nói:

“Biểu hiện ra thì bà ấy vẫn luôn ở trong xe, thế nhưng mỗi đêm đều lặng lẽ chuồn ra ngoài.”

Xa Hạo có chút mù mờ nói:

“Hơn nữa hình như bà ta cố ý để cho chúng ta nhìn ra hành tung của bà ta, không biết có phải còn có những người khác đi cùng bà ta qua đây không?”

Ta ho khan một tiếng nói:

“Khỏi cần quản bà ta nữa, chúng ta chỉ cần bảo đảm an toàn cho A Y Cổ Lệ là được.”

Xa Hạo nói:

“Bệnh tình của công tử thế nào rồi?”

Ta yếu ớt nói:

“Ngày hôm nay tay chân hình như đã khôi phục được một ít sức lực, tuy nhiên vẫn chưa hạ sốt được chút nào.”

Xa Hạo nói:

“Cũng may chỉ cần đêm mai là chúng ta có thể đến được Yên đô rồi, tới nơi sẽ tìm một vị danh y để xem bệnh cho công tử.”

https://thuviensach.vn

Sau khi Xa Hạo đi khỏi đây, Khinh Nhan lại bưng tới một chén thuốc, ta lắc đầu nói:

“Ta không muốn uống, thuốc này đối với bệnh tình của ta không có tác dụng gì.”

Khinh Nhan ôn nhu nói:

“Chàng cứ nên uống đi, thuốc này chỉ có công hiệu thanh nhiệt giải độc, đối với thân thể của chàng không có hại gì.”

Ta thấy Khinh Nhan bởi vì nghỉ ngơi không đủ mà dung nhan tiều tụy đi rất nhiều, trong lòng không khỏi thấy yêu thương, liền bảo Khinh Nhan buông chén thuốc xuống rồi ôm lấy thân thể của nàng vào trong lòng, nói:

“Muốn tháo chuông thì phải cần người buộc chuông, bệnh này của ta có lẽ phải cần nàng tới trị liệu mới khỏi được.”

Không biết vì sao, trong lòng ta đột nhiên dấy lên một cỗ dục hỏa cường liệt, thân thể nhanh chóng sản sinh ra biến hóa.

Khinh Nhan nhạy cảm thấy được biến hóa của ta, đỏ mặt cười nói:

“Chàng cùng bị bệnh đến tình trạng này, thế mà còn muốn làm chuyện kia nữa sao.”

Ta cầm lấy bàn tay của nàng đặt ở dưới thân ta, rồi hôn lên lỗ tay của nàng, khẽ nói:

“Ta cũng không rõ vì sao, lúc nào cũng không khống chế được dục hỏa của bản thân mình.”

Khinh Nhan nhẹ giọng nói:

“Chàng bị ta làm hại thế còn chưa đủ sao?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Chúng ta chỉ cần không dùng nội công, hắn là sẽ không làm hại tới đối phương.”

Khinh Nhan do dự nói:

“Nhưng mà bốn phía đều có người, nếu lỡ để cho bọn họ nghe được thì xấu hổ đến chết mất.”

Vừa nghe nàng nhắc nhở ta không khỏi thấy mất mát, thế nhưng dục hỏa trong lòng càng lúc càng thêm cường liệt, ta duỗi bàn tay vào trong áo Khinh Nhan không ngừng xoa nắn. Khinh Nhan dưới vuốt ve của ta cũng đã thở hổn hển, hiển nhiên dục vọng đã bị ta khơi mào.

Khi ta đang muốn tiến thêm một bước để hành động thì Khinh Nhan nắm chặt lấy cánh tay của ta, cầu xin:

“Oan gia, cho dù chàng muốn thì cũng không thể ở đây chứ.”

Lúc này ta đã tinh trùng thượng não, bên dưới đã điều khiển bên trên, ta bất chấp xé rách quần áo của Khinh Nhan, mặc kệ là chuyện gì cũng bị ta ném phía sau đầu.

Khinh Nhan nói:

“Chàng hãy dừng tay nghe ta nói.”

Ta liều mạng hôn xuống cổ nàng.

Khinh Nhan nói:

“Ta vừa rồi đi lấy nước đến đây phát hiện ở sườn phía tây doanh trại có một gian nhà tranh bỏ trống, nếu như chàng thực sự muốn... chúng ta đến nơi đó đi...”

https://thuviensach.vn

Sau đó Khinh Nhan hầu hạ ta mặc vào quần áo rồi đi ra thùng xe, lúc này đêm đã rất khuya, ngoại trừ binh sĩ phụ trách gác đêm còn những người khác phần lớn đã đi nghỉ ngơi.

Xa Hạo thấy chúng ta đi ra thì vội vàng lên nghênh đón:

“Hai người định đi đâu?”

Ta cười nói:

“Ta cảm thấy trong lòng phiền muộn nên muốn ra ngoài đi dạo.”

Xa Hạo căn dặn:

“Quanh đây đều là sơn lâm, có không ít dã thú thường lui tới, hai người nên cẩn thận.”

Khinh Nhan nói:

“Ngươi yên tâm, ta sẽ chăm sóc thái tử.”

Xa Hạo gật đầu rồi ý ra hiệu cho hộ vệ để chúng ta đi.

Ta cùng Khinh Nhan đi dọc theo dòng suối nhỏ tới một khu rừng ở phía trước, con đường này mặc dù không xa nhưng đường gồ ghề khó đi. Ngôi nhà tranh mà Khinh Nhan nói nằm ở trong khu rừng, trong lòng ta không khỏi thầm hoài nghi, Khinh Nhan cũng là nội thương trong người, cự ly ở đây cách nguồn nước cũng khá xa, vì sao nàng lại tới đây làm gì? Chẳng lẽ nàng nhân cơ hội để quan sát địa hình xung quanh đây?

Khu nhà tranh này có lẽ là của người coi giữ rừng ở, từ hàng rào xung quanh nhà tranh đã bị sụp xuống cùng bãi cỏ hoang um tùm trong viện có thể thấy được ở đây chắc đã bị bỏ hoang một thời gian rất lâu.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan cùng ta dắt tay đi vào trong viện, dùng chùy thủ tùy thân chặt đứt khóa cửa. Khi chúng ta đây cửa đi vào, ta cũng không quản đến chuyện đóng cửa liền một tay ôm Khinh Nhan vào trong lòng và hôn nàng điên cuồng.

Khinh Nhan dịu dàng nói:

“Chàng buông ra trước để ta khóa cửa phòng đã.”

Không biết vì sao, trong nội tâm ta trở nên kích động khác thường, tâm tình lúc này của ta giống như thể khi lần đầu tiên phát sinh việc nam nữ vậy.

Ta cùng Khinh Nhan cởi ra hết quần áo trên người, tiếp đó hai thân thể lõa lồ điên cuồng quấn chặt lại với nhau, lúc này ta kích động đến miệng khát lưỡi khô, trái tim nóng hừng hực như muốn nhảy ra ngoài khoang miệng. Nhiệt huyết dâng lên, ta dùng toàn lực xâm nhập vào ngọc thể của Khinh Nhan.

Những động tác kịch liệt liên tiếp của ta làm cho Khinh Nhan nhịn không được lớn tiếng kêu lên, nàng cầu xin:

“Chàng... nhẹ một chút...”

Nhưng lý trí của ta trong sát na tiến nhập vào ngọc thể của nàng đã hoàn toàn mê thất, một cỗ dục hỏa khó có thể ngăn chặn trong cơ thể như muốn tìm cửa ra để phát tiết. Hai mắt ta đã bị mê man, hai tay ôm chặt lấy cặp mông đầy đặn trơn bóng của Khinh Nhan, hạ thân dường như điên cuồng dùng toàn lực trùng kích.

Khinh Nhan phát ra tiếng la đau khổ mà bao hàm cả vui sướng, những tiếng la dưới những động tác kịch liệt của ta trở nên gián đoạn đứt quãng.

https://thuviensach.vn

Nhiệt độ cơ thể ta bắt đầu tăng cao, giống như có một ngọn lửa đang đốt cháy trong cơ thể, ngọn lửa này tại trong đan điền của ta không ngừng mở rộng, ta ép chặt lấy thân thể Khinh Nhan, gương mặt dán vào làn da trắng muốt nõn nà. Hàm răng ngấu nghiến cắn lên thân thể nàng, Khinh Nhan dưới những động tác cuồng dã của ta đã hoàn toàn buông tha rụt rè như ngày thường, há miệng mút lấy đôi môi ta, tứ chi như bạch tuộc quấn chặt lấy thân thẻ ta, trong miệng phát ra những tiếng la hét, rên rỉ mơ hồ không rõ.

Ta phát ra một tiếng gầm nhẹ, dục hỏa trong cơ thể như vỡ đê ào ào tuôn ra, lửa tình nóng rực thiêu đốt toàn thân Khinh Nhan khiến nàng không tự chủ được cả người run lên bần bật, hai mắt khép hờ, dường như đã bị hư thoát.

Ý nghĩ của ta dần dần bình tĩnh hơn, đột nhiên cảm giác được nơi đan điền trống rỗng đến cực điểm, một cỗ khí lưu cực kỳ âm lãnh từ trong cơ thể Khinh Nhan nhanh chóng chảy ngược vào trong cơ thể ta, trong lòng ta hoảng hốt, không ngờ lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn này.

Khinh Nhan kinh hoảng nói:

“Mau buông ta ra...”

Lúc này ta cho dù muôn buông nàng ra cũng đã không thể, luồng khí lưu âm lãnh cuồn cuộn đang không ngừng chảy vào trong cơ thể, sau đó đều tập trung tại nơi đan điền của ta, toàn thân ta giống như rơi vào trong hầm băng, máu như muốn đông cứng lại, khớp hàm không ngừng run lên cầm cập.

Khuôn mặt của Khinh Nhan đã hoàn toàn mất đi màu máu, trong đôi mắt toát ra vẻ kinh hoảng không gì sánh được.

Lòng ta kêu to không ổn, hôm nay vì ham vui sướng, không ngờ rơi xuống kết cục thế này, nếu bởi vậy mà đánh mất cái mạng nhỏ này, chẳng

https://thuviensach.vn

phải là trở thành trò cười cho người trong thiên hạ hay sao.

Khi nhìn lại Khinh Nhan không ngờ đã bị ngất ở trong lòng ta, mặc dù toàn thân ta không thể động đậy, thế nhưng ý nghĩ lại cực kỳ thanh tĩnh, chính là bởi vì thanh tĩnh nên cảm giác sợ hãi mới phát ra càng mạnh mẽ.

Luồng khí lưu tìm tòi chảy vào trong cơ thể ta kéo dài không dứt, trong lòng ta đã hiểu, lần này không chỉ công lực mà ta ngày đó truyền vào cơ thể Khinh Nhan, thậm chí ngay cả công lực của Lãnh Cô Huyên truyền cho nàng cùng công lực của bản thân Khinh Nhan tất cả đều bị ta hút trở về, nếu như vậy ta chẳng phải sẽ bị tẩu hỏa nhập ma?

Không biết qua thời gian bao lâu, luồng khí lưu rốt cuộc ngừng truyền vào trong cơ thể ta, dục niệm trong đầu ta lúc này cũng hoàn toàn biến mất, thay vào đó chính là sự sợ hãi thật sâu.

Khinh Nhan vẫn còn hôn mê bất tỉnh, ta mặc vào áo khoác ngoài và chỉnh lý lại quần áo cho nàng sau đó âm thầm điều tức, chỉ cảm thấy bên trong đan điền một cỗ nội tức khổng lồ tự nhiên thôi phát ra, tiếp đó chảy khắp kinh mạch toàn thân, cũng không cảm thấy một chút dị thường nào. Ta ôm lấy người Khinh Nhan, đang muốn rời khỏi đây thì đột nhiên nghe được trong rừng cây bên ngoài truyền đến tiếng bước chân sột soạt.

Tiếng bước chân đó rõ ràng hướng về gian nhà tranh mà ta đang ở, ta vội vàng ôm lấy Khinh Nhan trốn vào dưới giường.

Qua hồi lâu mới nghe thấy tiếng cửa phòng chậm rãi bị đẩy ra, lúc này ta mới ý thức được thính lực của mình trong chớp mắt đã đề thăng tới một cảnh giới hoàn toàn mới, thậm chí so với trước khi ta mất đi công lực còn vượt xa hơn.

Ta ngừng thần, rất sợ bị người phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta.

https://thuviensach.vn

Trong bóng tối nghe được một tiếng thở dài buồn bã, toàn thân ra run lên, thanh âm này với ta mà nói đã quá quen thuộc rồi, rõ ràng chính là phát ra từ Thải Tuyết người mà không lúc nào ta không nhớ tới.

Ta cố kiềm chế nội tâm đang xúc động, xuyên thấu qua khe hở dưới giường quan sát ra bên ngoài.

Lúc này thấy hai đôi giày thanh tú xuất hiện ở phía trước mặt, có lẽ Thải Tuyết cũng không phải đến đây một mình.

Một giọng nói dịu dàng của nữ vang lên:

“Cung chủ hình như có tâm sự?”

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

“Lúc này giáo chủ hẳn là tới rồi.”

Trong lòng ta trầm xuống, giáo chủ trong miệng Thải Tuyết chẳng lẽ là Lãnh Cô Huyên? Xem ra giữa họ quả nhiên có sự liên hệ.

Ngoài cửa đột nhiên vang lên giọng nói của Lãnh Cô Huyên:

“Nếu các ngươi tới rồi, vì sao không ra đây gặp ta?”

Lòng ta cả kinh, còn tưởng rằng hành tung của mình đã bị Lãnh Cô Huyên phát hiện. Thải Tuyết cùng cô gái đồng thời đi ra ngoài gian nhà tranh, cùng nói:

“Thuộc hạ tham kiến giáo chủ!”

Lãnh Cô Huyên thản nhiên nói:

“Khinh Hồng, ngươi lui ra trước đi, ta có mấy câu muốn nói riêng với Thải Tuyết.”

https://thuviensach.vn

Cô gái tên gọi Khinh Hồng đáp một tiếng sau đó đi qua một bên.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Thải Tuyết, chuyện ta giao cho ngươi đà làm xong chưa?”

Thải Tuyết ôn nhu nói:

“Tất cả cũng đã làm xong.”

Lãnh Cô Huyên thở dài:

“Trong lòng ngươi có phải còn đang nghĩ đến hắn?”

Thải Tuyết trầm mặc chốc lát mới đáp:

“Trong lòng Thải Tuyết từ lâu đã quên đi tất cả.”

Lãnh Cô Huyên tràn ngập từ ái nói:

“Thải Tuyết, ngươi phải hiểu được, ngươi là thánh nữ của bản môn, phải gánh vác trọng trách nhất thống Thánh môn, nghìn vạn lần không thể rơi vào trong tình ái nam nữ.”

Lãnh Cô Huyên nói tiếp:

“Hy vọng ngươi có thể hiểu rõ, ta sở dĩ bảo ngươi làm việc này đều là vì tốt cho ngươi.”

Trong lòng ta âm thầm giật mình, từ khi ta biết Lãnh Cô Huyên tới nay chưa từng thấy qua giọng điệu của nàng đối với người khác lại hoà nhã đến như vậy. Nhưng vì sao đối với Thải Tuyết lại hòa nhã như thế? Giữa họ rốt cuộc có mối quan hệ thế nào?

Thải Tuyết nói:

https://thuviensach.vn

“Giáo chủ, ta muốn cầu giáo chủ một việc.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ngươi nói đi!”

Thải Tuyết nói:

“Con gái của Dận Không căn bản không có quan hệ gì đến chuyện này, giáo chủ nên buông tha nó đi.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ta đã từng đáp ứng ngươi sẽ không làm tổn thương nó, đương nhiên ta sẽ thực hiện, lần này hành trình Yên đô nếu như thuận lợi, ta sê đem nó trả về bên cạnh Dận Không.”

Thải Tuyết thân thiết nói:

“Giáo chủ sẽ làm hại hắn không?”

Trong lòng ta bất giác cảm thấy ấm áp, hắn trong miệng của Thải Tuyết đương nhiên chính là ta. Trong miệng nàng mặc dù nói đã quên ta, thế nhưng từ trước đến giờ vẫn luôn quan tâm đến ta.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Thứ ta muốn chính là bảo tàng của Mâu thị, Long Dận Không mưu toan chính là bá nghiệp thiên hạ, chỉ cần hắn không phải tận lực đối nghịch với ta, ta đương nhiên sẽ không làm hại hắn.”

Lãnh Cô Huyên dừng lại một chút lại nói với Thải Tuyết:

“Ta biết tâm tư của ngươi. Cũng được, ta đáp ứng ngươi, chỉ cần Long Dận Không không có tâm muốn hại ta, ta quyết không ra tay đối phó hắn.”

https://thuviensach.vn

“Đa tạ giáo chủ!

Lãnh Cô Huyên thở dài nói:

“Trong miệng ngươi nói cảm tạ nhưng trong lòng chưa hẳn là nghĩ như vậy, ta biết ngươi đối với cách làm của ta từ trước đến nay chưa bao giờ có ý tán đồng.”

Thải Tuyết thấp giọng nói:

“Thài Tuyết không dám.”

Lành Cô Huyên thản nhiên cười nói:

“Ngươi đừng tưởng rằng ta không biết, mẹ con Khúc Nặc có phải do ngươi cố ý để chạy đúng không?”

Trong lòng ta hết sức vui mừng, nếu như những lời của Lãnh Cô Huyên tất cả là thật, mẹ con Khúc Nặc đã thoát khỏi không chế của nàng, khiến cho ta càng thêm vui mừng chính là, Thải Tuyết chưa từng phản bội ta.

Thải Tuyết hình như đang quỳ xuống trước mặt Lãnh Cô Huyên:

“Thải Tuyết tự tiện quyết định, xin giáo chủ trách phạt!”

Lãnh Cô Huyên thở dài một hơi nói:

“Ngươi thực sự là một đứa trẻ tâm địa quá mức thiện lương, bỏ đi, chuyện này ta sẽ không truy cứu nữa, lần này chuyện ở Yên đô ngươi không cần tham dự, ngày mai đi cùng Khinh Hồng trở về đại Hán đi.”

Lúc này Khinh Nhan cũng tỉnh lại, nàng tựa sát vào trong lòng ta, cả người vẫn đang không ngừng run lên, không biết lời đối thoại vừa rồi của Lãnh Cô Huyên cùng Thải Tuyết nàng rốt cuộc có nghe được gì không.

https://thuviensach.vn

Ta hướng nàng làm một cái thủ thế chớ có lên tiếng, lúc này bên ngoài đã hoàn toàn yên lặng xuống, chúng ta ở lại thêm một lúc nữa, vững tin bên ngoài không có động tĩnh gì, khi đang muốn từ dưới giường bò ra ngoài thì lại nghe bên ngoài vang lên giọng nói lạnh lùng của Lãnh Cô Huyên:

“Long Dận Không, lẽ nào ngươi dự định ở bên trong đó cả đời sao!”

Lúc này ta mới biết hành tung của mình đã bị bại lộ từ lâu, vừa rồi Lãnh Cô Huyên sở dĩ không có vạch trần, có lẽ là sợ ta cùng Thải Tuyết sẽ gặp phải nhau.

Ta cười ha hả nói:

“Bên trong rất tốt, ta tạm thời chưa muốn ra ngoài đâu. Lãnh giáo chủ có phải cũng muốn vào đây nói chuyện dăm ba câu hay không?”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Đêm hôm khuya khoắt, cô nam quả nữ ở cùng trong một phòng còn ra thể thống gì.”

Ta cười nói:

“Lãnh giáo chủ hình như đối với những việc riêng tư đặc biệt có hứng thú thì phải, đã như vậy, ta thẳng thắn nói cho giáo chủ biết, hiện tại ta đang khỏa thân cùng với Khinh Nhan làm cái chuyện vợ chồng thường làm, nếu như giáo chủ có hứng thú thì có thể đi vào xem thử.”

Khinh Nhan xấu hổ tới cực điểm, há miệng cắn mạnh một cái lên vai ta, ta đau quá hét to lên một tiếng.

Tiếng kêu này vào trong tai Lãnh Cô Huyên thì lại có một tầng hàm nghĩa khác, nàng vừa thẹn vừa giận nói:

“Long Dận Không, ngươi thực sự là quá mức vô sỉ!”

https://thuviensach.vn

Ta ngưng thần lắng nghe, hồi lâu cũng không nghe được thanh âm của nàng nữa, lúc này mới đỡ Khinh Nhan từ dưới giường bò đi ra ngoài, từ kẽ cửa nhìn ra phía bên ngoài nhưng không còn thấy bóng dáng của Lãnh Cô Huyên đâu nữa.

Cà người Khinh Nhan yếu ớt vô lực tựa ở trên người ta, ta xoay người lại nói:

“Lão yêu bà đi rồi, chúng ta nên mau chóng trở về đi, để tránh mấy người Xa Hạo khỏi phải lo lắng.”

Khinh Nhan cười khổ nói:

“Lúc này ta một bước cũng đi không được.”

Ta cõng Khinh Nhan, lúc này cảm giác được trong cơ thể tràn ngập khí lực, xem ra một thân công lực của Khinh Nhan đều bị ta hút vào trong cơ thể.

Đi ra rừng cây, cảm thấy phía sau lưng lạnh giá, không ngờ là nước mắt của Khinh Nhan đã làm quần áo phía sau lưng ta hoàn toàn ướt nhẹp, ta hòa nhã hỏi:

“Làm sao vậy? Có phải cảm thấy người khó chịu không?”

Khinh Nhan lắc đầu, ôm chặt lấy cổ và dán khuôn mặt vào sau gáy ta, càng khóc càng thêm thương tâm.

Ta nhẹ giọng nói:

“Có phải nàng là vì nguyên do võ công đã bị ta hút đi?”

Khinh Nhan run giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Từ lâu ta đã bị tẩu hỏa nhập ma, cần võ công thì còn ích lợi gì, ta chỉ là lo lắng công lực này đi vào trong cơ thể của chàng sẽ gây thương tổn cho chàng mà thôi...”

Ta cười nói:

“Vừa rồi ta đã điều tức qua cũng không có phát hiện dị dạng gì, ta nghĩ hẳn là không có việc gì đâu.”

Khinh Nhan yên lặng gật đầu nhưng vẫn đang yên lặng rơi lệ, trong lòng ta mơ hồ cảm giác được có thể nàng đã nghe được lời đối thoại giữa Lãnh Cô Huyên cùng Thải Tuyết.

Trên đường trở về doanh trại thì gặp phải Xa Hạo đang dẫn người qua đây tìm.

Ta nháy mắt một cái với họ, Xa Hạo thấy bộ dạng của ta thì trên mặt lộ ra vẻ khó tin, không nghĩ tới vừa rồi ta vẫn còn uể oải mà bây giờ tinh thần đã tỉnh táo lại, tình hình cụ thể ở trong đó ta đương nhiên không thể nói cho người ngoài biết rồi.

Đi tới doanh trại, trước tiên mang Khinh Nhan vào nghỉ ngơi bên trong xe sau đó đi tới bên cạnh lửa trại. Xa Hạo đưa cho ta một con chim trĩ đã nướng xong, khẽ nói:

“Sao lại đi một lúc lâu như vậy?”

Ta tránh nói vào vấn đề chính:

“Không ngờ trên đường gặp phải Lãnh Cô Huyên rồi cùng bà ta hàn huyên vài câu.”

Xa Hạo nói:

“Bà ta có làm khó dễ công tử không?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu:

“Có chuyện có thể khẳng định, Lãnh Cô Huyền đã xuất động không ít thủ hạ của Huyền Minh giáo, xem ra tâm đề phòng của bà ấy đối với chúng ta rất nặng.”

Xa Hạo cười lạnh nói:

“Cho dù bà ta có lợi hại cỡ nào cũng đánh không lại tất cả chúng ta vây đánh.”

Ta cười nói:

“Có thể tránh được xung đột thì tốt nhất nên nghĩ cách tránh đi, dù sao mục đích lần này của chúng ta là hợp tác.”

Đang nói chuyện thì thấy Lãnh Cô Huyên từ trong bóng tối đi về phía chúng ta, lạnh lùng nói:

“Ta còn tưởng là ngươi không dám trở về chứ?”

Xa Hạo tràn đầy cảnh giác đứng dậy, tay phải chậm rãi đặt trên chuôi kiếm.

https://thuviensach.vn

Chương 146: Gió Lớn

Ta cười nói:

“Xem ra Lãnh giáo chủ và ta nói chuyện với nhau còn chưa đủ. Xa huynh, huynh tránh đi chỗ khác một lát, chúng ta có rất nhiều bí mật muốn nói riêng với nhau.”

Lãnh Cô Huyên ngồi xuống bên cạnh đống lửa, thấp giọng nói:

“Vừa rồi ngươi đã làm gì với Khinh Nhan?”

Ta nhướng mày, xem ra lúc ta và Xa Hạo nói chuyện với nhau, nàng đã vào thăm Khinh Nhan. Lấy tu vi của nàng đương nhiên có thể phát hiện công lực trong người Khinh Nhan đã hoàn toàn biến mất.

Ta mỉm cười nói:

“Ta không hiểu ý của Lãnh giáo chủ là gì.”

Lãnh Cô Huyên bỗng nhiên vươn tay chộp về hướng mạch môn của ta.

Ánh mắt của ta tập trung, tiết tấu một chiêu nhanh như chớp này của nàng ở trong mắt ta trở nên chậm rất nhiều. Ta theo bản năng nhẹ xoay cánh tay, lấy tay bắt ngược lại mạch môn của nàng.

Lãnh Cô Huyên không nhịn được kêu lên một tiếng sợ hãi, thu bàn tay vào trong tay áo, ống tay áo như linh xà cuốn về phía cánh tay của ta.

https://thuviensach.vn

Trước khi ống tay áo chạm vào thân thể, ta dĩ nhiên có thể đoán trước chiêu tiếp theo của nàng. Cánh tay ta rụt về, ngửa thân ra phía sau, hai chân đạp trên mặt đất lùi về phía sau hơn hai trượng.

Xa Hạo ở một bên yên lặng quan sát, thấy hành động của Lãnh Cô Huyên liền cuống quýt dẫn hơn mười tên võ sĩ vọt tới.

Lãnh Cô Huyên cười nhạt chậm rãi đứng dậy, đôi mắt lạnh như băng nhìn thẳng ta nói:

“Ngươi thực sự lợi hại, thiếu chút nữa ta đã bị ngươi lừa gạt!”

Ta thực sự không ngờ mình lại có thể liên tục tránh né được hai lấn công kích của Lãnh Cô Huyên, có lẽ là tác dụng khi hấp thu công lực của Khinh Nhan.

Ta ra hiệu cho Xa Hạo lui về, mỉm cười nói:

“Lãnh giáo chủ quên mất mục tiêu chung của chúng ta lần này sao?”

Lãnh Cô Huyên bước về phía ta một bước, thấp giọng nói:

“Võ công của ngươi cuối cùng là do người phương nào truyền cho?”

Rõ ràng nàng cũng cũng không biết Vô Gian Huyền Công đang nằm trong tay ta, xem ra Khinh Nhan vẫn chưa nói cho nàng bí mật này.

Lãnh Cô Huyên hỏi đến cùng:

“Có phải Thu Nguyệt Hàn không?”

Ta mỉm cười nói:

“Kiến thức của Lãnh giáo chủ thực sự phi phàm, bất cứ chuyện gì của Dận Không đều không thể gạt được người!”

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt Lãnh Cô Huyên lộ ra sát khí mãnh liệt, trong lòng ta âm thầm đề phòng, sợ nàng sẽ bất ngờ công kích lúc ta không kịp đề phòng.

Lãnh Cô Huyên hạ thấp giọng nói:

“Nàng còn nói cho ngươi biết những gì?”

Ta không hề sợ hãi, lùi về phía sau một bước, thực ra là để cô ý kéo dài khoảng cách với nàng:

“Lãnh giáo chủ một người tên Hoa Trục Nguyệt không?”

Trong mắt Lãnh Cô Huyên hiện lên một chút đau khổ khó có thể phát hiện, chút đau khổ này vừa hiện ra liền biến mất.

Ta loáng thoáng đoán ra được Hoa Trục Nguyệt có địa vị khá quan trọng trong lòng nàng, cố ý nói:

“Nghe nói Hoa Trục Nguyệt có một người con gái...”

“Ngươi cuối cùng là có ý gì?”

Ta bình tĩnh nói:

“Thu tiền bối đã từng nói cho ta biết, Khinh Nhan chính là con gái của Hoa Trục Nguyệt. Chính vì ngươi lợi dụng điều này mới có thể ép Khinh Nhan làm việc cho ngươi!”

“Câm miệng!”

Lãnh Cô Huyên hét lớn, quần áo trên người không có gió tự lay động, từng sợi tóc dài tung bay, sát khí lạnh thấu xương từ trên người nàng tản mát ra bốn phía, một áp lực vô hình đè nén khiến ta hầu như không thể nói ra lời.

https://thuviensach.vn

Ta hít một hơi thật sâu, một luồng khí vô cùng khổng lồ từ đan điền chạy khắp kinh mạch toàn thân, áp lực của Lãnh Cô Huyên đối với ta giảm đi rất nhiều.

Ta mỉm cười nói:

“Những việc Lãnh giáo chủ đã làm ta biết rất nhiều, ta cùng đã có thể đoán ra được bí mật của Lãnh giáo chủ.”

Lãnh Cô Huyên lạnh lẽo nói:

“Phương pháp giữ kín bí mật tốt nhất đó là giết người diệt khẩu.”

Ta cười ha hả nói:

“Phương pháp này của Lãnh giáo chủ có lẽ có thể dùng đối với người khác, nhưng đối với ta lại không có chút hiệu quả nào!”

Trong đôi mắt ta lộ ra sự lạnh lẽo bức người, bước về phía trước một bước, giận dữ nhìn Lãnh Cô Huyên nói:

“Nếu như ta đã dám nói cho ngươi biết chuyện này, liền chuẩn bị kĩ lưỡng từ lâu. Nếu như ta bị thương một cọng tóc, việc lớn kinh thiên động địa này sẽ truyền khắp thiên hạ. Đến lúc đó Lãnh giáo chủ không chỉ trở thành trò cười cho thiên hạ, mà sợ rằng...”

Ta dừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Toàn bộ Huyền Minh Giáo cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Ánh mắt Lãnh Cô Huyên bị ta nhìn gần như vậy, lần đầu tiên dao động. Từ những gì mình nghe thấy ta mạnh dạn suy đoán.

Mặc dù ta không bóc trần tư tình giữa Lãnh Cô Huyên và Hoa Trục Nguyệt, nhưng từ những lời nói mập mờ của ta, tất nhiên Lãnh Cô Huyên

https://thuviensach.vn

có thể đoán được ta đã biết toàn bộ sự việc.

Ta hùng hồn nói:

“Ta sẽ tuân thủ hết lòng hứa hẹn giữa chúng ta, ta mong rằng Lãnh giáo chủ cũng như vậy. Mục tiêu của ta chỉ là đất đai và quyền lực, những việc khác ta không có bất cứ hứng thú nào.”

Lãnh Cô Huyên im lặng rất lâu, cuối cùng gật đầu.

Chân khí khác thường trong cơ thể Khinh Nhan hầu như đã bị ta hấp thu hoàn toàn, lúc này nàng đã không có chút võ công nào.

Ta chậm rãi buông mạch môn của nàng, ôn nhu nói:

“Mặc dù võ công của muội bị mất đi, nhưng dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma cũng biến mất theo.”

Khinh Nhan dịu dàng cười nói:

“Có thể đây chính là số mệnh của muội, lúc trước muội hao phí tâm cơ để lấy được võ công, cuối cùng cũng không thể như ý nguyện.”

Ta an ủi nàng nói:

“Mất đi võ công chưa hẳn đã không phải là chuyện tốt, muội có thể yên tâm ở bên cạnh ta làm một tiểu nữ nhân hiền lương thục đức!”

Khinh Nhan ôn nhu nói:

“Không biết muộn có còn cơ hội đó hay không?”

Ta nắm bàn tay mềm mại của nàng nói:

“Một đời một kiếp này huynh sẽ để muội ở bên cạnh huynh, nhất định sẽ không để cho muội rời khỏi huynh một lần nữa.”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan dán khuôn mặt lên bàn tay to lớn của ta, yên lặng chảy nước mắt.

Ta ôm thân thể mềm mại mê người của nàng vào trong lòng, nhẹ giọng nói:

“Nếu như trong lòng muội cảm thấy khó chịu thì có thể khóc lớn lên.”

Bờ vai Khinh Nhan nhịn không được co lại, nàng thấp giọng nói:

“Khinh Nhan sẽ không bao giờ làm việc gì có lỗi với huynh nữa...”

Ta ôn nhu khuyên giải, an ủi nàng cho đến khi nàng nằm trong lòng ta ngủ thiếp đi.

Lúc nửa đêm chợt nghe một tiếng kêu thê lương thảm thiết. Trong lòng ta giật mình, vội vàng vén rèm xe lên, đã thấy vô số ánh lửa lờ mờ hiện ra ở rừng cây bốn phía, rõ ràng có kẻ thù bên ngoài tới.

Khinh Nhan cũng cảm thấy không đúng, đứng lên nói:

“Chuyện gì xảy ra?”

Ta nói:

“Muội ở trong xe chờ huynh, dù thế nào cũng không được ra ngoài!”

Ta mở của xe nhảy xuống, Xa Hạo dẫn theo hai võ sĩ đến bên người ta. Hắn không có bất kì bối rối nào, bình tĩnh như nước nói:

“Dưới núi có một đội ngũ khoảng hơn năm nghìn người, rõ ràng là đến để phục kích chúng ta.”

Ta tức giận nói:

“Là Yên quân sao?”

https://thuviensach.vn

Xa Hạo thấp giọng nói:

“Bọn họ cũng không mặc trang phục của Yên quân, giống như là mã tặc!”

Ta gật đầu nói:

“Ta và huynh đi xem.”

Rồi chỉ về phía thùng xe Khinh Nhan đang ở.

Xa Hạo hiểu ý, để hai tên võ sĩ bảo vệ ở hai bên thùng xe.

Vị trí của chúng ta ở trên sườn núi nên có thể phát hiện sớm hướng đi của kẻ địch dưới chân núi. Bây giờ bọn chúng còn cách đoanh địa một đoạn, năm trăm trên nỗ thủ bên ta đã chiếm cứ vị trí có lợi, bất cứ lúc nào cũng có thể bắn tên.

Lãnh Cô Huyên yên lặng đứng trên tảng đá lớn, ánh mắt vô cùng lạnh lùng:

“Những người này vì ngươi mà đến đúng không?”

Ta cười nhạt nói:

“Bây giờ còn chưa biết, có thể bọ họ tìm đến phiền phức Lãnh giáo chủ”

Lãnh Cô Huyên hừ một tiếng nặng nề. Lúc này quân đội tiền phương của kẻ địch đã tiến vào bên trong tầm bắn.

Xa Hạo cười lạnh nói:

“Đúng là tự tìm đường chết!”

Hắn quát lớn:

https://thuviensach.vn

“Bắn tên!”

Năm trăm tên nỗ thủ đồng thời bắn tên bắn như bay về phía kẻ địch.

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền đến từ trận doanh của quân địch. Thế nhưng lực sát thương của nỗ tiễn đối với bọn chúng kém xa so với những gì ta tưởng tượng.

Từ sau khi hút hết công lực của Khinh Nhan, thị lực của ta đột nhiên tăng mạnh, cho dù trong đêm đen ta vẫn có thể thấy rõ ràng binh lính đối phương cầm trong tay tấm chắn to lớn, mặc khôi giáp màu rám nắng.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nói:

“Đằng Giáp binh, tốt nhất các ngươi nên đổi lại dùng hỏa tiễn để đối phó!”

Trong lòng ta âm thầm khâm phục thị lực của mình đúng là còn kém hơn Lãnh Cô Huyên rất nhiều. Cách xa như vậy, dĩ nhiên nàng có thể thấy rõ tính chất khôi giáp của đối phương.

Xa Hạo lập tức hạ lệnh đổi lại dùng hỏa tiễn. Thế nhưng hỏa tiễn bắn trúng tấm chắn của đối phương lại không thể nào đốt cháy, cho dù là Lãnh Cô Huyên cũng không thể đoán ra được điều này.

Ta nhíu mày, rõ ràng trên tấm chắn và khôi giáp của đối phương có đồ chống cháy, xem ra đối phương có chuẩn bị mà đến.

Phía sau doanh địa bỗng nhiên xuất hiện rối loạn. Ta và Lãnh Cô Huyên liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều xuất hiện vẻ kinh hãi, dĩ nhiên có kẻ địch từ phía sau lẻn vào.

Không đợi ta lên tiếng, thân thể Lãnh Cô Huyên đã theo gió bay lên, dẫn đầu hướng tới doanh địa.

https://thuviensach.vn

Ta nói với Xa Hạo:

“Bảo vệ chỗ cao, dù thế nào cũng không thể để kẻ địch tấn công tới!”

Rồi rút trường đao ra, lấy tộc độ cao nhất phóng về phía trận doanh.

Nhiều chỗ tại trận doanh đã bốc lên ánh lửa, tám gã áo đen bịt mặt gặp người liền giết, ra tay lạnh lùng vô tình, bọn họ phối hợp nhịp nhàng, bước đi phối hợp nhất trí.

Lãnh Cô Huyên tiến lên với tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã tới trước mặt tám người. Nàng bay lên không đánh ra một chưởng, một luồng gió vô cùng mạnh mẽ đánh về phía một người.

Những người khác nhanh chóng xếp thành một hàng dài, bàn tay mỗi người đều đặt tại giữa lưng đồng bạn, người đó dĩ nhiên dùng một chưởng nghênh đón Lãnh Cô Huyên, cứng rắn nhận một chưởng của Lãnh Cô Huyên.

Lãnh Cô Huyên hét lên một tiếng, quanh thân bao phủ một quầng sáng màu xanh lờ mờ, trên bàn tay trong nháy mắt hiện lên bảy màu sắc khác nhau. Khi chạm vào tay của đối phương, bỗng nhiên phóng ra ánh sáng chói mắt.

Tám người đối phương cùng hét lớn, ánh sáng màu tím từ những người còn lại liên tục hướng về tay của người đó. Chỉ nghe một tiếng nổ ‘ầm!’, thân thể Lãnh Cô Huyên khẽ vụt qua, tám gã mặc đồ đen cũng lui về phía sau ba bước, sau đó nhanh chóng tạo thành một vòng tròn vây Lãnh Cô Huyên vào giữa.

Trong lòng ta trầm xuống, không nghĩ tới đêm nay đến phục kích chúng ta thậm chí có cao thủ mạnh mẽ như vậy, liền vội vàng chỉ huy võ sĩ đến bảo vệ thùng xe của A Y Cổ Lệ.

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên cười dài, ánh sáng xanh trên người càng thêm mạnh mẽ:

“Từ khi nào Mộc Cao Quật cũng trở thành tay sai của người khác!”

Người dẫn đầu đó cười quái dị nói:

“Việc Huyền Minh Giáo Lãnh giáo chủ có thể làm, tám huynh đệ chúng ta đương nhiên cũng có thể làm!”

Mộc Cao Quật chính là một môn phái thần bí của Tây Vực, võ công của nó xuất xứ từ Thiên Trúc Khô Thiện Công, khi luyện đến cảnh giới cao nhất có thể trở thành Bất Tử Chi Thân, đương nhiên đây chỉ là lời đồn, cho đến bây giờ ta chưa từng thấy tận mắt.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nói:

“Bất Tử Bát Long? Hôm nay ta sẽ biến các ngươi thành tám cỗ thi thể!”

Hai tay của nàng chậm rãi rũ xuống, ống tay áo gần như chạm tới mặt đất, đột nhiên hai ống tay áo bằng tốc độ cao nhất bắn ra ngoài. Trên không trung, ống tay áo hóa thành muôn vàn bóng ảnh phân biệt đánh về phía tám gã mặc đồ đen.

Thân thể tám tên mặc đồ đen đồng thời xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mạnh, dường như có một tường vây màu đen hoàn toàn nhốt Lãnh Cô Huyên ở bên trong.

Ta cố gắng không tiếp tục xem cuộc chiến ở đây, chạy thẳng tới chỗ xe của Khinh Nhan. Đi tới trước xe mới phát hiện hai tên võ sĩ bảo vệ Khinh Nhan đều đã tẻ xỉu trên đất.

Ta kinh hãi mở cửa xe thi thấy bên trong không còn bóng dáng Khinh Nhan, chồ ngồi trên xe để lại một chiếc khăn lụa, trên mặt khăn dùng máu tươi viết một hàng chữ:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, muội đi...”

Trước mắt ta tối sầm, cầm khăn lụa hét lớn:

“Khinh Nhan!”

Nhìn bốn phía xung quanh căn bản không thấy bóng dáng Khinh Nhan. Ta dù nghĩ thế nào cũng không hiểu, Khinh Nhan đã mất đi võ công, nhưng nàng làm cách nào có thể rời khỏi nơi này? Lẽ nào từ đầu đến cuối nàng vẫn gạt ta? Sẽ không! Tình cảm của nàng đối với ta hẳn là thật, nàng sẽ không gạt ta!

Trong lòng ta dâng lên một nỗi bi thương vô hạn, lúc này kẻ địch dưới chân núi đã đánh gần vào doanh địa, bên ta chỉ dùng nỗ tiễn không thể nào ngăn cản sự tiến công của bọn chúng.

Xa Hạo ra lệnh cho năm trăm tên võ sĩ hộ tống mấy người A Y Cổ Lệ theo con suối nhỏ lùi về hướng trên núi.

Cuộc chiến ở chỗ Lãnh Cô Huyên đã đến lúc quyết định, vòng vây của tám tên mặc đồ đen càng ngày càng nhỏ. Ta đã không nhìn thấy thân ảnh của Lãnh Cô Huyên, trong lòng nhịn không được cảm thấy lo lắng cho nàng. Lẽ nào dưới sự liên thủ của mấy người này, Lãnh Cô Huyên cũng không phải đối thủ?

Xa Hạo đi tới bên người ta thấp giọng nói:

“Không địch lại, hay là lui lại hướng trên núi trước đi!”

Ta quyết đoán nói:

“Đi trợ giúp Lãnh Cô Huyên trước!”

Ta và Xa Hạo đồng thời phóng về phía mấy tên mặc đồ đen.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Lãnh Cô Huyên phát ra một tiếng cười nhạt, tường vây màu đen xung quanh nàng bỗng chia năm xẻ bảy, tám tên mặc đồ đen bay ra ngoài.

Có một người dĩ nhiên bay tới trước mặt ta. Ta nắm lấy thời cơ vung đao chém về phía cổ hắn. Trong lúc cấp bách, thân thể tên mặc đồ đen hơi lệch về phía bên phải. Một đao của ta chém vào vai của hắn, dĩ nhiên giống như chém lên một khúc gỗ, trên vai hắn không chảy ra một chút máu nào.

Một tên mặc đồ đen khác ở gần hắn nhất vội vã xông lên cứu giúp nhưng bị Xa Hạo vung đao ngăn lại.

Thân hình Lãnh Cô Huyên nhanh hư quỷ mỵ lần nữa chạy tới, nhân lúc Xa Hạo còn chưa kịp xuất đao, bàn tay cắm vào giữa lưng tên mặc đồ đen kia nhanh như tia chớp. Thân thể tên mặc đồ đen quơ quạ hét lên một tiếng thê lương rồi chậm rãi ngã trên mặt đất.

Hai tay Lãnh Cô Huyên vẫn sạch sẽ, không dính một vết máu nào. Một chiêu của nàng thành công đánh tan vòng vây của đối phương, liền không cho đối phương bất cứ một cơ hội gì.

Võ sĩ dưới tay của ta đem bảy tên mặc đồ đen còn lại vây quanh, Lãnh Cô Huyên tiếp tục ra tay, trong chốc lát liên tục hạ sát thủ, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục. Toàn bộ tám tên mặc đồ đen đều chết dưới thủ đoạn độc ác của nàng.

Lúc này những võ sĩ phòng thủ đã dừng lại, bắt đầu vây quanh chúng ta chậm rãi rút lui.

Ta chỉ về phía đỉnh núi nói:

“Chúng ta lùi về nơi đó tạo thành tầng phòng tuyến thứ hai, phải đem tổn thất bên ta giảm xuống thấp nhất.”

https://thuviensach.vn

Hai nghìn tên võ sĩ lần này đến đây đều được huấn luyện nghiêm chỉnh, tuy số lượng ít hơn kẻ địch nhưng đội ngũ không biểu hiện ra bất cứ sự hoảng loạn nào.

Đi dọc theo dòng suối nhỏ, ngoại trừ năm trăm tên binh sĩ phụ trách bảo vệ A Y Cổ Lệ tiếp tục đi về phía trước còn lại hơn một ngàn người chúng ta dừng lại nghỉ lúc còn cách đỉnh núi một đoạn, chuẩn bị ngăn cản sự truy kích của đối phương.

Từ vị trí của chúng ta, có thể thấy rõ ràng hướng đi của địch nhân. Tốc độ tiến lên của bọn họ cũng không nhanh, dường như đang chờ đợi cái gì.

Ta hơi lo lắng nói:

“Phía sau núi có thể có địch nhân khác hay không?”

Xa Hạo nói:

“Thuộc hạ đã sai người lên đỉnh núi quan sát, lập tức sẽ biết tình hình.”

Ta gật đầu nói:

“Thương vong của chúng ta có nghiêm trọng không?”

Xa Hạo lắc đầu nói:

“Do không trực tiếp chiến đấu nên số người chết bên ta không vượt quá năm mươi người.”

Ta thở dài một hơi như trút được gánh nặng.

Gió đêm nay bỗng trở nên rất lớn, lúc này tiếng thông reo từng trận lại có vài phần cảm giác sóng to gió lớn.

https://thuviensach.vn

Võ sĩ Xa Hạo phái đi quan sát tình hình phía sau núi không lâu sau đã trở về. Tất cả đúng như ta đoán trước, phía sau núi cũng có khoảng ba nghìn kẻ địch đang tiến lên núi.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nói:

“Xem ra lần hôn nhân này chính là cái bẫy của người Yên, sợ rằng bọn họ muốn diệt trừ người.”

Ta lại không nghĩ như vậy, lấy thực lực hiện tại của Yên quốc căn bản không dám ra tay đối phó chúng ta, hơn nữa ngoại trừ một số ít người, người khác cũng không biết ta cải trang bí mật tiến vào hạp trận.

Gió càng lúc càng lớn, Xa Hạo nói:

“Chúng ta có nên lao xuống từ đỉnh núi không?”

Ta mỉm cười nói:

“Còn bao nhiêu cây Hỏa tiễn?”

Xa Hạo nói:

“Còn thừa lại không ít.”

Ta chỉ về phía địch nhân đang tiếp cận nói:

“Dùng hỏa tiễn đốt rừng tùng ở phía dưới chúng ta, lúc này gió thổi hoàn toàn có thể làm dấy lên một đám cháy lớn, năm nghìn người này sẽ bị lửa lớn ngăn lại dưới chân núi.”

Xa Hạo gật đầu, ta lại nói:

“Người còn lại toàn bộ lui lên bảo về đỉnh núi, tập trung ngăn cản ba nghìn người phía sau núi tiến công.’’

https://thuviensach.vn

Xa Hạo ở lại chỗ cửa ải chi huy bắn tên, Hỏa tiễn vẽ lên từng quỹ tích lóe sáng giữa trời đêm, rừng tùng dưới chân rất nhanh liền bị đốt cháy.

Lửa mượn gió thổi, không qua bao lâu từng mảng rừng tùng lớn dưới chân chúng ta đã cháy lên. Thế lửa theo hướng gió nhanh chóng lan tràn xuống dưới chân núi.

Mấy nghìn quân lính của địch bị lửa ngăn cách, không dám tùy tiện tiếp tục tiến lên.

Chúng ta nhân cơ hội này nhanh chóng rúi lui về phía đỉnh núi.

Quay đầu lại nhìn xuống chân núi, đã thấy một bên sườn núi bị thiêu đốt, ánh lửa làm đỏ bừng một mảnh trời đêm. Trong lòng ta bỗng nhiên lo lắng, nếu như Khinh Nhan chưa rời khỏi doanh địa, chẳng phải sẽ chết trong trận hỏa hoạn này?

Lãnh Cô Huyên thấy ánh mắt của tạ nhịn không được hỏi:

“Ngươi sợ?”

Ta lắc đầu nói:

“Không thấy Khinh Nhan đâu!”

Lành Cô Huyên hiển nhiên là giật mình, đôi mi thanh tú nhăn lại nói:

“Võ công của nó đã mất hết, có thể đi được đến chỗ nào? Lẽ nào có người mang nàng đi?”

Xa Hạo đi tới bên cạnh tạ thấp giọng nói:

“Kẻ địch phía sau núi không tiến lên nữa.”

https://thuviensach.vn

Ta quan sát xung quanh chân núi, địch nhân từ sườn núi phía sau đúng là đã dừng lại ở lưng chừng núi, hẳn là bọn họ đoán được tình huống bên này từ ánh lửa và khói đặc.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Còn chờ cái gì, trước tiên lao xuống đánh tan đánh tan bọn chúng, lẽ nào còn chờ những người đó đuổi theo sao?”

Ta lớn tiếng nói:

“Không sai! Chúng ta phải lấy tốc độ nhanh nhất đánh tan những kẻ địch này, lại có thể phá vây thành công.”

Chúng ta tổ chức đội hình một lần nữa, nhanh chóng phóng xuống dưới chân núi, gió vẫn đang thổi rất lớn, đối với những kẻ địch đánh từ phía sau này rõ ràng không thể dùng hỏa tiễn. Nếu không chỉ là dẫn lửa thiêu thân, tự làm chúng ta rơi vào trong biển lửa.

Bởi vì lo sợ kẻ địch có thể dùng hòa tiễn để đối phó chúng ta, Lãnh Cô Huyên xông lên trước tiên, ta và Xa Hạo dẫn theo môt nghìn tên võ sĩ chạy tới ngay sau đó.

May mắn là đội ngũ ba nghìn quân địch này cũng không có đủ cung nỏ. Trang bị của bọn họ kém xa Đằng Giáp võ sĩ truy kích chúng ta, càng không thể so với võ sĩ bên ta được trang bị Mặc thị liên nỗ.

Mặc thị liên nỗ thích hợp bắn tầm trung, hơn nữa chúng ta bắn từ trên cao xuống. Binh sĩ đối phương đã ngã xuống rất nhiều dưới mưa tên của chúng ta. Mặc dù trong đó có một bộ phận nỗ thủ phản kích, thế nhưng do bắn tứ phía dưới lên nên uy lực giảm đi rất nhiều.

Xa Hạo quát to:

https://thuviensach.vn

“Các huynh đệ, giết sạch những tên cẩu tặc bội bạc này!”

Hắn ra lện một tiếng, hơn ngàn tên võ sĩ điên cuồng hét lớn lao xuống phía dưới.

Ta vung trường đao cùng và Xa Hạo xông vào đội ngũ trước tiên.

Đợt bắn tên vừa rồi đã làm đối phương tổn thất một nửa lực lượng, hơn nữa bên ta chiếm ưu thế về địa hình. Chúng ta như mãnh hỏ xuống núi, trong nháy mắt đã chia năm xé bảy đội hình của đối phương.

Hai nghìn tên võ sĩ này đều là những hảo thủ được ta lựa chọn kĩ càng, từng người đều là cao thủ đánh cận chiến. Huống chi còn có Lãnh Cô Huyên võ công cao tuyệt trợ giúp.

Khí thế quân địch trong thời gian ngắn liền bị chúng ta đè ép xuống, quân địch phía sau đã bắt đầu xoay người bỏ chạy. Đội hình của bọn họ cứ như vậy càng trở nên hỗn loạn, kết cục thất bại đã không thể xoay chuyển được nữa.

Ta gầm lên một tiếng như hổ, chém một tên địch ở phía trước ngã trên mặt đất, dễ dàng đâm một đao về phía sau xuyên thủng ngực một tên địch muốn đánh lén ta. Khí tức trong cơ thể ta giống như nước sông hoàng hà liên miên không dứt, quanh thân tràn đầy lực lượng dùng không hết.

Nhìn phía dưới chân núi lại có vô số ánh lửa tụ tập về phía chúng ta, nét mặt của ta lập tức trở nên nghiêm trọng. Không nghĩ tới những kẻ địch ở phía sau lại đi vòng qua núi nhanh như vậy.

Xa Hạo chém chết vài tên địch xong đi đến bên cạnh ta lớn tiếng nói:

“Còn có kẻ địch!”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nhưng lập tức lại phát hiện tình huống cũng không như tưởng tượng của chúng ta, những kẻ địch bị chúng ta đánh tan lại kêu lên những tiếng kêu kinh khủng rôi xoay người chạy lên trên núi.

Ta và Xa Hạo nhìn nhau cùng mỉm cười, quân đội dưới chân núi rõ ràng là quản tiếp viện của chúng ta.

Ta lớn tiếng nói:

“Giữ lại mấy người còn sống, xem xem cuối cùng là ai muốn hàm hại chúng ta!”

Tình hình chiến đấu tiếp theo hoàn toàn nghiêng về một phía. Sau khi viện quân xuất hiện, bất kể là số lượng hay lực lượng bên ta đều nắm ưu thế áp đảo, trong thời gian ngắn chiến đấu đã kết thúc.

Ba nghìn tên địch phục kích chúng ta phần lớn đã chết trong lúc chiến đấu, còn lại hon hai trăm tên bị bắt, số người tử vong bên ta là hơn trăm người, còn có hơn hai trăm người bị thương. Tổn thất không nghiêm trọng lắm.

Trong đội ngũ quân tiếp viện đi ra một người tướng lĩnh trẻ tuổi chừng hai mươi ba, hai mươi bốn tuổi. Tướng mạo người này thanh tú, rất có phong phạm của một vị nho tướng, Xa Hạo đi lên nghênh tiếp.

Tên tướng lĩnh này cung kính nói:

“Tại hạ Cao Hàm tới tiếp ứng chậm, mong ràng Hôn sử đại nhân thứ tội!”

Ta yên lặng hướng một ảnh mắt về phía Xa Hạo, Xa Hạo lạnh lùng nói:

“Đạo đãi khách của Yên quốc chính là thế này phải không? Phiền tướng quân chuyển cáo Yên vương, cuộc hôn nhân này đến đây là kết thúc, chúng

https://thuviensach.vn

ta sẽ lập tức trở về Đại Khang.”

Cao Hàm cuống quít nói:

“Bẩm Hôn sử đại nhân, ngài dù thế nào cũng không nên hiểu lầm. Những người này tuyệt đối không phải do Đại vương sai khiến. Ta lập tức sẽ thẩm vấn bọn họ, chỉ cần tra ra người chủ mưu ở phía sau sẽ nhất định trừng trị nghiêm khắc không nương tay.”

Xa Hạo cười lạnh nói:

“Cao tướng quân có thể làm chủ được sao?”

Cao Hàm nói:

“Phụ thân ta chính là đương triều Tướng quốc, trước khi ta đến đây người đã đặc biệt muốn ta chuyển lời, ước hẹn giữa phụ thân và Thái tử điện hạ sẽ không thay đổi chút nào.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Cao Hàm này chính là con trai của Cao Quang Viễn, nhìn cử chỉ, cách ăn nói quả nhiên là hổ phụ không sinh khuyển tử, trong số những người trẻ tuổi cũng được coi là loại nhân tài kiệt xuất.”

Xa Hạo nói:

“Làm thế nào mà Cao tướng quân biết được chúng gặp phải phục kích?”

Cao Hàm cung kính nói:

“Có người biết bí mật thông báo cho chúng ta, bất quá chúng ta lại tới chậm một chút. Không biết công chúa có sao không?”

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Công chúa không sao cả.”

Cao Hàm thở phào nhẹ nhõm nói:

“Nếu vậy ta yên tâm rồi, nếu như công chúa xảy ra chuyện gì, tại hạ dẫu có chết muôn lần cũng không hết tội.”

Xa Hạo thấp giọng nói:

“Đã có người mặt báo, chắc hẳn Cao tướng quân đã biết người đứng sau lưng điều khiển là ai?”

Cao Hàm cười nhạt nói:

“Bẩm Hôn sử đại nhân, bây giờ chuyện này còn chưa có chứng cứ chính xác. Nói chung ngài yên tâm, chỉ cần tìm được chứng cứ, chúng ta quyết sẽ không bỏ qua cho nghịch tặc quấy rối sau lưng chuyện này.”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía ta, mỉm cười nói:

“Vị tướng quân này bản lĩnh không tệ, không biết phải xưng hô như thế nào?”

Ta chắp tay nói:

“Tại hạ Tiểu Muội, là hộ vệ bên người Thái tử điện hạ.”

Cao Hàm than thở:

“Bên người Thái tử đúng là tàng long ngọa hổ.”

Qua thẩm vấn mới biết hơn hai trăm tên tù binh bị bắt đều là ‘Hắc quân’ được thuê tới, cái gọi là ‘Hắc quân’ chính là tên gọi chung của lực lượng võ trang của các bộ lạc tại bắc bộ Yên quốc.

https://thuviensach.vn

Những người này cũng không biết cuối cùng là ai đứng sau lưng sai khiến, nhưng Cao Hàm thông qua thẩm vấn biết được bọn họ đến từ ba bộ lạc khác nhau. Trừng phạt đương nhiên sẽ rơi vào đầu những thủ lĩnh bộ lạc này.

Kết quả này cũng không ngoài dự đoán của chúng ta.

Người không hi vọng cuộc hôn nhân này tiến hành nhất chính là Hạ Hầu Nộ Thái đại tướng quân, âm mưu lần này tám chín phần mười là hắn bày ra. Thông qua chuyện này, ít nhất ta có thể xác định Cao Quang Viễn không thể nghi ngờ là đối với hợp tác với chúng ta khá có thành ý.

Bình mình cuối củng cũng lên, chúng ta ở chân núi dưới sự bảo vệ của quân đội Yên quốc. Đây là một dải bình nguyên trống trải, đêm qua chiến đấu đẫm màu đã làm cho tinh thần và thể xác của mỗi người vô cùng mệt mỏi.

Sau khi Xa Hạo và Cao Hàm thương lượng xong đã quyết định tạm thời đóng quân ngay tại chỗ, nghỉ ngơi một buổi sáng lại tiếp tục lên đường.

Bên cạnh doanh địa có một con sông nhỏ. Trải qua một đêm chiến đấu, trên người võ sĩ đều loang lổ vết máu, từng người nhảy xuống sông không hề cố kị tắm rửa.

Ta và Xa Hạo cũng tới bờ sông rửa sạch vết máu trên người rồi tới doanh trướng thay y giáp sạch sẽ.

Xa Hạo nói:

“Đứa con trai này của Cao Quang Viễn tuyệt không đơn giản.”

Ta cười nói:

“Không phải có câu nói lão cha anh hùng con hảo hán sao?”

https://thuviensach.vn

Xa Hạo cười nói:

“Sợ rằng Cao Quang Viễn chỉ có thể dùng từ gian hùng để hình dung sao?”

Ta phá lên cười, búi tóc cẩn thận, đội mũ giáp lên, dùng sức giãn cánh tay một chút, vô ý làm rơi chiếc khăn lụa Khinh Nhan để lại cho ta.

Ta cúi người nhặt khăn lụa lên, không nhịn được hơi buồn bã thất vọng.

Xa Hạo nói:

“Lại đang lo lắng cho Khinh Nhan cô nương sao?”

Ta gật đầu nói:

“Không biết một nữ nhân yếu đuối như nàng có thể tránh được trận hỏa hoạn lớn đó không.”

Xa Hạo nói:

“Sao không tìm hai tên võ sĩ phụ trách bảo vệ xe cho nàng hỏi một chút?”

Nhờ hắn nhắc nhở lúc này ta mới nhớ vừa rồi chỉ lo lắng chuyện tối hôm qua mà lại quên mất chuyện này.

Xa Hạo gọi hai tên võ sĩ đã tỉnh lại đến.

Hai người có vẻ mười phần sợ hãi, sau khi vào trướng liền quỳ gối trước mặt Xa Hạo.

Xa Hạo nói:

“Tối hôm qua các ngươi có nghe được cái gì? Gặp được cái gì không ?”

https://thuviensach.vn

Một tên võ sĩ trong đó nói:

“Thuộc hạ thấy một tên trung niên mặc nho sam đi tới, thuộc hạ chưa kịp ngăn cản hắn đã đánh ngất đi.”

Trong lòng ta chấn động, không nghĩ tới tối hôm qua còn có người khác ở đó, ta thấp giọng nói:

“Hình dáng người trung niên kia như thế nào?”

Tên võ sĩ nói:

“Người này nho sam rách rưới, tướng mạo xem như không tệ...”

Trước mắt của ta hiện lên khuôn mặt Tào Duệ, chẳng lẽ là Tào Duệ mang Khinh Nhan đi?

Võ sĩ dừng lại một chút lại nói:

“Hình như hắn có đọc một câu thơ...”

Ta hỏi tới:

“Cái gì?”

“Hình như là... đêm tuyết ở Khang đô, lúc đó là tết Nguyên Tiêu...”

Trong lòng ta không còn lo lắng, người mang đi Khinh Nhan không còn nghi ngờ gì chính là Tào Duệ. Nếu như tất cả những gì ta thấy ở Mai Hoa cốc là sự thật, như vậy Tào Duệ chính là Hoa Trục Nguyệt, nhưng tại sao hắn lại không muốn gặp lại Lãnh Cô Huyên, đem tất cả mọi chuyện nói rõ ràng chứ?

Cuối cùng thì Khinh Nhan và Thải Tuyết ai mới là con gái của hắn và Lãnh Cô Huyên đây? Ta có thể kết luận là, Tào Duệ quyết không có lòng

https://thuviensach.vn

hại Khinh Nhan, lấy bản lĩnh của hắn tất nhiên có thể mang Khinh Nhan rời đi nơi này an toàn.

Sau một thời gian ngắn nghỉ ngơi, chúng ta tiếp tục đi tới Yên đô, khi đến Yên Đô đã là rạng sáng ngày hôm sau. Cao Hàm dẫn chúng ta tiến vào từ cửa phía Đông, có hắn dẫn dắt hiển nhiên bớt được nhiều thủ tục phức tạp.

Yên đô đối với lần đại hôn này cũng không biểu hiện ra nhiệt tình lắm, có lẽ bởi vì chiến tranh giữa Yến Hàn có thể do thời gian chúng ta vào thành quá muộn. Ta nhận ra được từ trên khuôn mặt của binh sĩ thủ thành, bọn họ là bởi vì lí do đầu tiên.

Thành Yên đô có phong cách đặc biệt của nó, thành trì được dựng theo hình vuông, bốn góc đều xây lầu quan sát cao chót vót, nguy nga, độ rộng của tường thành cũng đứng đầu trong số các nước.

Nếu thực sự xảy ra cuộc chiến phá thành, chỉ cần tường vây tầng bên ngoài Yên đô đã rất khó công phá. Không trách được tôn tử đã từng nói: “thượng binh phạt mưu, kỳ thứ phạt giao, kỳ thứ phạt binh, kỳ hạ công thành, công thành chi pháp vi bất đắc dĩ (l)”. Căn cứ vào đó nếu như chúng ta dùng vũ lực đoạt được Yên quốc bên ta cũng sẽ tổn thất thảm trọng.

Cửa thành nặng nề chậm rãi mở ra, trục đường chính trong Yên đô chỉ có nam bắc, đông tây hai đường, đường chúng ta đi vào chính là nằm trên trục đường đông tây.

Cao Hàm giới thiệu với Xa Hạo:

“Tất cả đường phố trong Yên đô đều thẳng tắp, mặc dù người lần đầu tiên đến đây cũng sẽ không bị lạc.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Có phải cung điện Yên quốc nằm trên chỗ giao nhau của hai đường nam bắc, đông tây?”

Cao Hàm gật đầu nói:

“Ở Yên quốc ngươi rất khó tìm thấy một tòa kiến trúc hình tròn, phần lớn đều là hình vuông.”

(1): Chương Mưu công trong binh pháp Tôn Tử:

Thứ nhất là dụng mưu để chiến thắng, thứ đến là vận dụng ngoại giao để thủ thắng, thứ nữa là dùng thủ đoạn quân sự để chiến thắng, còn thấp nhất là đánh phá thành trì. Công Thành thủ thắng là việc bắt đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Chương 147: Đối Chọi

Khi gần tới nội thành, đột nhiên phía trước bụi bốc lên mù mịt, một đội quân Yên quốc đi tới, truyền chỉ ngoại trừ A Y Cổ Lệ và nữ quyến ra, thì những người khác đều phải ở bên ngoài nghỉ ngơi.

Sắc mặt của ta vẫn bình thường, nhưng Xa Hạo cả giận nói:

“Nghe nói Yên quốc là một quốc gia lễ nghi, không ngờ cũng chỉ có như thế này!”

Thần tình của Cao Hàm có vẻ có chút xấu hổ, thế nhưng quân mệnh không thể trái, trong lòng hắn cho dù không phục, nhưng cũng chỉ còn cách tiếp thu hiện thực trước mắt.

Ta lạnh lùng nhìn tướng lĩnh truyền lệnh nói:

“Làm phiền ngươi trở lại bẩm báo cho Yên vương, nếu như tối nay chúng ta không được vào trong nội thành, vậy chúng ta sẽ trở lại Đại Khang.”

Tướng lĩnh kia ngơ ngác, tùy tiện nói:

“Mệnh lệnh của đại vương không thể trái...”

Cao Hàm vẫn không nói gì bỗng nhiên mở miệng nói:

“Từ Báo, ngươi đem tình hình thực tế bẩm báo cho đại vương, ta sẽ an bài khách nhân ở lại Lô thị hành quán.”

https://thuviensach.vn

Lô thị hành quán nằm ở phía đông nam của ngoại thành Yên đô, nơi đây chính là phủ đệ của một thương nhân họ Lô, sau đó người này đắc tội triều đình mà bị tịch thu gia sản.

Người Yên thích võ, cho nên ở bên ngoài mỗi tòa thành đều lập lên những hành quán làm nơi ở lại tạm thời cho những võ sĩ, nhưng hành quán này thường là của triều đình, kinh phí tất nhiên là do triều đình gánh chịu.

Lô thị hành quán cũng là một hành quán cho võ sĩ, nơi này vừa vặn thuộc về phạm vi quản hạt của Cao Hàm.

Đường đi ở đông thành, thẳng tắp rộng rãi, con đường này có thể chứa được mười con tuấn mã đi song song với nhau, hai bên đường là những kiến trúc có quy mô lớn, chỉnh tề ngay ngắn dựng hai bên đường.

Do đêm đã khuya cho nên không thấy người đi đường, thỉnh thoảng có những binh sỹ tuần tra đi qua. Họ nhìn thấy cờ xí của Cao Hàm đều cuống quít nhường đường, qua đó cũng có thể thấy thế lực của gia đình họ Cao ở Yên đô như thế nào.

Lô thị hành quán là một kiến trúc vô cùng rộng rãi, trước cửa có hơn mười tên vệ binh thủ hộ, trong tòa hành quán này trống rỗng, không thấy bóng dáng một võ sĩ nào.

Cao Hàm giải thích:

“Hiện giờ chiến sự Yên Hàn đang khẩn trương, một số võ sĩ đều đã ra chiến trường, một số thì rời khỏi Yên đô tìm nơi nương tựa vào chủ nhân của mình, cho nên các hành quán ở Yên đô không còn được dùng tới.”

Chúng ta sắp xếp cho A Y Cổ Lệ nghỉ ngơi ở một căn phòng yên tĩnh, lại cử ra năm trăm người thay phiên tuần tra trong hành quán, những người còn lại nghỉ ngơi tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Sau khi tắm rửa, Xa Hạo tới tìm ta nói là Cao Hàm đã chuẩn bị rượu, mời chúng ta nhập tiệc.

Trong lòng ta cũng có chút khen ngợi cha con Cao thị, hắn mời chúng ta uống rượu, nhất định là có chuyện muốn cùng chúng ta thương lượng, đối với tình thế trước mắt, ta cũng cần mau chóng nắm giữ, cho nên không có lý do nào cự tuyệt lời mời này.

Đi vào Hề Lai thính, Cao Hàm đã chuẩn bị rượu và thức ăn, thấy ta và Xa Hạo đi đến, hắn cuống quít đứng dậy đón chào.

Ba người chúng ta sau khi ngồi xuống, Cao Hàm phất phất tay, ý bảo những người hầu xung quanh lui ra, tự mình rót rượu cho chúng ta, nói:

“Chuyện vừa nãy đã khiến cho hai vị thống lĩnh chịu ủy khuất.”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện này không phải lỗi của Cao tướng quân, sao tướng quân lại tự nhận về mình?”

Cao Hàm nói:

“Quyết định của Đại vương đúng là thất lễ, ngày mai ta sẽ vào triều cố gắng thuyết phục đại vương.”

Trong lòng ta cười thầm, lấy địa vị của Cao Hàm, hiển nhiên là chưa đủ tư cách trước mặt Yên vương Lý Triệu Cơ, cho dù có tới thuyết phục cũng là chuyện của cha hắn.

Xa Hạo nói:

“Cao tướng quân, ta và Tiêu thống lĩnh đã thương lượng, ngày mai chúng ta trở lại Đại Khang. Yên quốc nếu như không lấy lễ tiếp đón, chúng ta quyết không thể nén giận đem công chúa gả cho Thất vương tử gì gì đó,

https://thuviensach.vn

nếu mà cứ nhắm mắt đưa chân, chúng ta sao có thể hồi báo lại với điện hạ đây.”

Cao Hàm bưng chén rượu lên nói:

“Hai vị thống lĩnh chớ nổi giận, trước tiên chúng ta cạn chén rượu này đã.”

Ta và Xa Hạo chẳng qua chỉ nói để đe dọa hắn mà thôi, mục đích còn chưa đạt được đương nhiên chúng ta không dễ dàng rời khỏi nơi này.

Cao Hàm rất có phong phạm của cha hắn, cho dù có chuyện gì xảy ra đi nữa, thì tâm tình của hắn đều trấn tĩnh thoải mái tự nhiên. Hắn phân biệt hướng hai người chúng ta mời rượu nói:

“Lần này hai vị thống lĩnh đến đây, thái tử điện hạ có gì ... phân phó không?”

Ta để chén rượu xuống nói:

“Thái tử điện hạ bảo ta mang một mật hàm tới cho Cao tướng quốc.”

Cao Hàm lông mày khẽ động, thấp giọng nói:

“Ta sẽ an bài Tiêu thống lĩnh ngày mai gặp mặt phụ thân ta.”

Thật ra ta chẳng có mật hàm gì cả, nhưng do ta ở đây cho nên đừng nói là một phong, cho dù có mười phong, một trăm phong, ta cũng viết ra được.

Cao Hàm nói:

“Hai vị thống lĩnh, tại hạ có một chuyện muốn nhờ, mong hai vị có thể tạm thời nén giận trong lòng, cho ta một ngày thời gian, trước hoàng hôn ngày mai, ta nhất định cho hai vị thống lĩnh một câu trả lời thỏa đáng.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này là do có người đang giở trò à?”

Cao Hàm nói:

“Chuyên này chắc là do họ nhằm vào cha con chúng ta!”

Ta có thể nhận ra hàm nghĩa trong câu nói của hắn chuyện này vô cùng có khả năng là Hạ Hầu Nộ Thái đang giở trò, ta không tiếp tục hỏi tới, cùng hắn nói chuyện phiếm vài câu, sau đó cùng Xa Hạo trở về phòng nghỉ ngơi.

Đẩy cửa phòng ra, đã có bốn mỹ tỳ ở bên trong phòng xin đợi, ta nhịn không được nở nụ cười, Cao Hàm này muốn dùng nữ sắc nghênh đón ta hay sao?

Bốn nữ tỳ này mặc dù dung mạo không tầm thường, thế nhưng lại không được liệt vào hạng giai nhân tuyệt sắc, không đủ cho ta động tâm, cho nên ta tình nguyện chọn một giấc ngủ yên lành.

Ta mời các nàng ra hết ngoài cửa, nằm ở trên giường, không bao lâu đã tiến nhập vào mộng đẹp.

Sáng sớm hôm sau, khi ta rửa mặt xong và bước ra khỏi cửa, đã thấy mấy mỹ tỳ từ trong phòng Xa Hạo bước ra ngoài. Ta nhịn không được mỉm cười, chắc là đêm qua hắn được một đêm hương diễm, điên loan đảo phượng.

Trong lòng ta cảm thấy an ủi, Xa Hạo cuối cùng cũng thoát khỏi bóng ma của Tuệ Kiều, một lần nữa sống cho riêng mình.

Sau khi dùng xong điểm tâm, Cao Hàm tới gặp ta, từ biểu hiện vui vẻ của hắn ta đoán là sự việc có tiến triển.

Cao Hàm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu Thống lĩnh, đại vương đã đồng ý các cho các người dẫn theo hai trăm tùy tùng cùng công chúa tiến vào trong nội thành, ngay bây giờ chúng ta có thể đi.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Yên vương chỉ nói như vậy thôi sao?”

Cao Hàm nói:

“Tiêu thống lĩnh nói câu này là có ý gì?”

Ta đứng dậy lạnh lùng nói:

“Công chúa chính là nghĩa muội của thái tử điện hạ, lần này gả nhập Yên quốc, không chỉ đại biểu cho Bí Điền Quốc, mà còn đại biểu cho Đại Khang ta. Từ khi tiến vào trong biên giới nước Yên, chúng ta không chỉ bị mã tặc quấy rầy, mà bây giờ còn phải ngồi trong hành quán ngoại thành. Lẽ nào yên vương không có bất kỳ câu nói gì sao?”

Cao Hàm trên mặt lộ vẻ khó xử nói:

“Tiêu thống lĩnh, đại vương đã bảo ta thay mặt người tạ lỗi!”

Ta ha hả cười lạnh nói:

“Cao tướng quân, tiêu mỗ nói không nhằm vào người, thế nhưng lời xin lỗi của tướng quân đúng là thiếu trọng lượng.”

Cao Hàm sắc mặt ửng đỏ, hắn thấp giọng nói:

“Tiêu thống lĩnh muốn như thế nào mới thoả mãn?”

Ta đi tới một bước, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn Yên vương suất lĩnh chúng thần, tự mình đón công chúa vào nội thành!”

Cao Hàm thần tình lúng túng nói:

“Tiêu Thống lĩnh, chuyện này hình như người đang ép buộc ta? Tại hạ sợ rằng không làm chủ được.”

Ta đã dự tính tới câu trả lời này nên mỉm cười nói:

“Nếu như ngươi không làm chủ được, vậy thì hãy tìm một người có thể làm chủ được nói với ta.”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như Cao tướng quốc lúc này lúc rảnh rỗi, ta nguyện tự mình tới quý phủ bái kiến.”

Cao Hàm do dự một chút, gật đầu nói:

“Tiêu thống lĩnh xin mời đi theo ta.”

Phủ đệ của Cao Quang Viễn ở đông bắc nội thành, đây cũng là nơi ở của vương công quý tộc Yên quốc, bây giờ là lúc trọng thần vào triều, không ngờ hắn vẫn có ở trong nhà.

Phủ đệ của hắn có kiến trúc tinh xảo hoa lệ, không có sự gọn gàng thường thấy ở Yên quốc mà thay vào đó là sự to lớn hào nhoáng. Cao Hàm cười hướng ta giới thiệu:

“Phủ đệ này là do thợ của Tấn quốc xây dựng, cho nên phong cách kiến trúc khác hắn ở nơi này.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cao tướng quân vốn là người Tấn quốc ư?”

Cao Hàm nói:

“Mẫu thân của ta chính là người Ba Thục, nhưng mà đã tạ thế nhiều năm rồi.”

Đi qua một rừng trúc, phía trước có một cái cầu nhỏ, một dòng suối trong suốt nhẹ nhàng chảy qua, bên kia tiểu cầu là một rừng cây, thấp thoáng có một tiểu lâu. Cao Hàm nói:

“Nơi đó là thư phòng của phụ thân ta.”

Cao Quang Viễn biết ta tới, ngồi ở trên ghế đánh giá ta, hiện giờ ta chỉ là một thống lĩnh cho nên đây là lễ nghi cao nhất mà hắn có thể làm.

“Ngồi đi!”

Hắn chỉ vào cái ghế đối diện.

Ta theo lời ngồi xuống, Cao Hàm lui ra ngoài, tiện tay khép cửa phòng lại.

Cao Quang Viễn nói:

“Nghe nói thái tử điện hạ có bảo ngươi mang tới một phong mật hàm?”

Ta gật đầu nói:

“Thái tử điện hạ đúng là bảo ta mang tới một phong mật hàm, nhưng mà căn cứ vào tình huống bây giờ thì không cần phải giao cho tướng quốc.”

Cao Quang Viễn nở nụ cười:

“Tiêu tướng quân, chuyện trên đường các ngươi gặp phải ta đã nghe qua, những người đó chắc là do Hạ Hầu Nộ Thái phái ra, bây giờ ta không có

https://thuviensach.vn

chứng cứ cho nên không cách nào trị tội hắn được.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Từ đêm qua vào thành, phương diện Yên quốc cũng chẳng có lễ ngộ gì với chúng ta, không nói tới chuyện Khang - Yên đã là liên minh, cho dù là địch nhân với nhau, cũng không thất lễ tới như vậy.”

Cao Quang Viễn nói:

“Đại vương vốn phải xử lý nhiều chuyện, đúng là đã có chút thất lễ, ta đã tấu trình lên đại vương, tin rằng sẽ nhanh chóng có câu trả lời thỏa mãn cho thống lĩnh.”

Ta đem phong mật hàm mình viết ra, giao cho Cao Quang Viễn nói:

“Công chúa bởi vì việc đêm qua, đến nay vẫn đang để ý, trừ phi Yên vương tự mình đăng môn đón nàng, bằng không công chúa sẽ không bước vào trong nội thành nửa bước.”

Cao Quang Viễn trên mặt lộ vẻ khó xử nói:

“Việc này chờ ta bẩm báo với đại vương sau đó sẽ trả lời.”

Hắn mở mặt hàm, thư này do ta viết tối qua, nội dung đương nhiên ta biết rõ.

Cao Quang Viễn xem xong, châm lửa đốt sau đó hướng ta nói:

“Xem ra thái tử điện hạ đem tất cả trọng trách giao cho Tiêu tướng quân.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tướng quốc có chuyện gì cứ nói thẳng với ta, chuyện ở Yên quốc ta có thể làm chủ.”

Cao Quang Viễn thưởng thức gật đầu nói:

“Có chuyện này ta phải nói cho ngươi biết, lần này người muốn kết hôn công chúa không phải là Thất vương tử Lý Quốc Thái.”

Trong lòng ta ngẩn ra, bật thốt lên nói:

“Cái gì?”

Cao Quang Viễn nói:

“Thất vương tử trời sinh ngu dốt, căn bản không hiểu việc nam nữ tình ái.”

Ta lạnh lùng nói:

“Cao tướng quốc tốt nhất là nói rõ hơn một chút.”

Cao Quang Viễn nói:

“Thực không dám dấu diếm, người tham luyến mỹ sắc của công chúa chính là đại vương, người đã vì Thất vương tử định giai ngẫu, quyết định mình đem công chúa Bí Điền Quốc nhét vào hậu cung.”

Trong lòng ta dâng lên sự phẫn nộ vô cùng, nắm chặt song quyền nói:

“Yên vương làm như vậy không sợ người trong thiên hạ chế nhạo ư?”

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Ta đang muốn hắn bị người trong thiên hạ chế nhạo!”

https://thuviensach.vn

Trong câu nói của hắn, ta nhận ra ý nghĩa trong chuyện này, thấp giọng nói:

“Chuyện này chẳng lẽ là do tướng quốc giật dây?”

Cao Quang Viên ha hả cười nói:

“Không nghĩ tới thủ hạ của thái tử lại cao mình như vậy, không sai! Yên vương thay đổi ước nguyện ban đầu, dự định đem công chúa nhét vào hậu cung đúng là do ta giật dây!”

Trong lòng ta thầm mắng, Cao Quang Viễn này quả nhiên vô sỉ tới cực điểm, làm chuyện này hắn chẳng có chút gì xấu hổ, trái lại còn đắc ý.

Cao Quang Viễn nói:

“Đoạt đi con gái của lão tử, lão tử làm như vậy cũng không quá đáng.”

Ta nhất thời minh bạch dụng tâm chân chính của Cao Quang Viễn, Yên vương làm ra loại chuyện như vậy, sau này khi cung biến sẽ không còn chỗ mà chôn, Cao Quang Viễn ủng lâp Thất vương tử, hành thích vua, đương nhiên là có đầy đủ lý do.

Ta lạnh lùng nói:

“Cao tướng quốc, lúc trước vì sao không nói rõ chuyện này với thái tử.”

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Cái Thái tử muốn chỉ là kết quả, không phải là diễn biến, ta tin tưởng cho dù Cao mỗ làm thế nào. thái tử đều sẽ đồng ý.”

Ta ngưng mắt nhìn Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Cao đại nhân, có chuyện ta phải nhắc nhở ngươi, thái tử đối với A Y Cổ Lệ đã sớm nảy sinh tình cảm, lần này trước khi ta tới đây, thái tử đã ngàn vạn lần dặn dò, nói ta phải bảo hộ an toàn cho công chúa. Nếu như công chúa có gì sơ xuất, sợ rằng thái tử sẽ không vui vẻ.”

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử tuyệt không vì một nữ tử mà ảnh hưởng tới đại cục.”

Trong lòng ta âm thầm xấu hổ.

Lại nghe hắn nói:

“Nhưng mà, Tiêu tướng quân cứ việc yên tâm, đại hôn khẳng định không cách nào thuận lợi tiến hành, sự thuần khiết của công chúa sẽ được đảm bảo. Một lát nữa ta sẽ vào cung gặp đại tướng, đem yêu cầu của Tiêu tướng quân truyền lên cho hắn, ta nghĩ đại vương sẽ có bồi thường đối với chuyện thất lễ tối qua.”

Ta nhíu mày nói:

“Có chuyện ta nghĩ mãi không hiểu, lấy quan hệ của Yên - Khang sao Yên vương có thể làm ra chuyện thất lễ như vậy?”

Cao Quang Viễn có vẻ có chút do dự, chần chờ trong chốc lát mới nói:

“Hán quốc hôm qua có phái sứ thần tới, muốn làm trung gian hòa giải trong cuộc tranh đấu Yên Hàn.”

Chuyện này ta vẫn chưa nghe nói tới, lẽ nào Yên vương trong thời khắc mấu chốt chuẩn bị vứt bỏ liên minh Khang – Tần, ngược lại hướng về liên minh Hán - Tề - Tấn? Nếu như đúng là như vậy, thì hành trình lần này của ta chẳng phải là nguy cơ trùng trùng hay sao?

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Sứ thần của Hán quốc là ai vậy?”

Cao Quang Viễn nói:

“Hán quốc Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ, Quốc Sư Đoạn Tinh!”

Ta hít một hơi lạnh, Lý Mộ Vũ đúng là một đối thủ tương đối mạnh, khi còn ở Hán quốc, hắn đã làm cho ta phải chịu những phiền phức vô cùng, tới nay ta vẫn còn nhớ rõ.

Đoạn Tinh chính là Hoàn Tiểu Trác, mê hồn thuật của nàng cao siêu vô cùng, quan hệ với ta lại chẳng rõ địch ta, nếu như nàng dùng phương pháp này không chế tâm thần của Yên vương Lý Triệu Cơ, vậy chẳng phải là phiền phức càng thêm phiền phức hay sao?

Cao Quang Viễn có chút kỳ quái nói:

“Tiêu tướng quân quen biết bọn họ?”

Ta mỉm cười nói:

“Đối với Lý Mộ Vũ nghe tiếng đã lâu, Đoạn Tinh thì ta chưa từng nghe nói qua.”

Cao Quang Viễn nói:

“Một thiếu nữ còn trẻ mà được Hán Thành Đế - Hạng Bác Đào tín nhiệm như vậy, tất có nàng chỗ hơn người.”

Ta gật đầu nói:

“Yên vương có thể thay đổi lập trường hay không?”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cũng lo lắng điểm này, hôm nay đại vương hủy bỏ buổi triều chỉ để tiếp đãi hai sứ thần của Hán quốc, chuyện này sợ rằng có chút phức tạp.”

Ta cả giận nói:

“Yên vương thực sự quá đáng, không chút nào quan tâm tới thân phận liên minh của chúng ta, trong khi đó lại làm ra chuyện bên nặng, bên nhẹ.”

Cao Quang Viễn cười lạnh nói:

“Trước khác nay khác, tính tình Yên vương từ trước đến nay không quả quyết, gặp chuyện do dự, cho dù hắn có thay đổi chủ ý thì cũng phải còn lâu.”

Ta đi qua lại vài bước, tình thế phát triển nghiêm trọng hơn nhiều so với tưởng tượng của ta, xem ra đại hôn sớm cử hành bao nhiêu thì khả năng khống chế cục diện của chúng ta càng lớn hơn bấy nhiêu:

“Cao tướng quốc có thể cho ta biết ngày cử hành đại hôn hay không?”

Cao Quang Viễn nói:

“Chờ chút nữa ta vào cung sẽ gặp đại vương đàm luận việc này.”

Hắn có chút sầu lo nói:

“Hai vị sứ thần của Hán quốc tới đây, đúng là chuyện ngoài dự liệu, ta lo lắng chính là đại vương bị lời nói của bọn họ tác động, trong thời khắc mấu chốt ngả vào trận doanh của họ.”

Ta gật đầu nói:

“Đối với Yên vương mà nói nhanh chóng kết thúc trận chiến tranh này cũng chưa hẳn là một chuyện tốt, thế nhưng hắn cũng nhận rõ, Hán quốc mời hắn gia nhập liên minh, chẳng qua chỉ là cướp đoạt mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn cười lạnh nói:

“Hán Thành Đế đương nhiên nhận ra được, Đại Khang muốn thu được lợi ích từ trong trận chiến này, bây giờ hắn chủ động bày tỏ với Yên quốc, chẳng qua chỉ muốn nhằm vào Đại Khang mà thôi.”

Ta nhìn về phía Cao Quang Viễn nói từng câu từng chữ:

“Cao tướng quốc sẽ không thay đổi lập trường vốn có chứ?”

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Tên đã lên dây, không phát không được, số phận của Cao mỗ vốn đã đứng chung với hai vị tướng quân từ lâu rồi.”

Ta mỉm cười, Cao Quang Viễn đối với tình thế đúng là có nhận thức sâu sắc, hiểu được lợi ích của mình mới là người thông minh.

Ta thấp giọng nói:

“Tại hạ còn có một chuyện muốn nhờ.”

Cao Quang Viễn nói:

“Tiêu tướng quân có việc gì cứ nói, chỉ cần ta có thể làm được, tất nhiên sẽ dùng hết sức.”

“Làm phiền tướng quốc an bài cho ta một cơ hội, ta muốn cùng Đại Hán quốc sư Đoạn Tinh gặp mặt một lần.”

Cao Quang Viễn nheo hai mắt lại nhìn ta một cái, sâu xa khó hiểu cười cười.

Ta có chút kỳ quái nói:

“Cao tướng quốc sao lại cười?”

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn nói:

“Ta phát hiện Tiêu tướng quân đối với người khác không thẳng thắn, nếu ta không có đoán sai, tướng quân và vị Đoạn quốc sư kia tất nhiên có quen biết, sao lúc nãy lại nói không quen biết nàng?”

Ta nở nụ cười:

“Cao tướng quốc mắt sáng như đuốc, tại hạ và vị Đoạn Tinh kia từng có gặp mặt một lần. Nhưng mà chuyện đó đã nhiều năm, không biết nàng còn nhớ được ta hay không.”

Cao Quang Viễn thâm ý nói:

“Tiêu tướng quân là một người chỉ cần gặp mặt là có thể nhớ được”

Ta một mình quay trở về Lô thị hành quán, khi vừa tới nơi đúng kịp bữa trưa. Xa Hạo lặng lẽ kéo ta đến một bên, thấp giọng nói:

“Lãnh Cô Huyên sáng sớm đã đi khỏi đây, cho tới bây giờ vẫn chưa về.”

Ta cười nhạt nói:

“Không cần quan tâm tới nàng ta, nàng ta có chuyện riêng muốn làm, khi chúng ta cần, nàng ta sẽ trở lại.”

Ta đem tình hình ở vương phủ nói lại cho hắn một lần, hai mi của Xa Hạo nhíu chặt, tràn ngập sầu lo nói:

“Nếu như Yên vương đột nhiên phản chiến, thì chúng ta sẽ ở trong tình thế bất lợi, hay là công tử mau chóng rời khỏi mảnh đất thị phi này trước.”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Tình thế còn chưa rõ ràng, ta cũng chưa cần phải rời đi, hơn nữa Yên vương Lý Triệu Cơ cũng không phải đứa ngốc, hắn có thể nhận ra mục đích thực sự của Hán Thành Đế là gì.”

Lúc này lại có võ sĩ tới đây thông báo nói:

“Khởi bẩm hai vị thống lĩnh, Hữu tướng quốc của Yên quốc là Vệ Tử Việt đăng môn cầu kiến.”

Ta ngơ ngác, Yên quốc có tả hữu tướng quốc, Tả tướng quốc Cao Quang Viễn, hữu tướng quốc Vệ Tử Việt. Các quốc gia đều lấy tả làm đầu, cho nên địa vị trong triều của Vệ Tử Việt cao hơn so với Cao Quang Viễn, nhưng mà Vệ Tử Việt này còn có một thân phận khác, Vệ thị bộ tộc là khai quốc công thần lớn nhất của Yên quốc, họ có thế lực rất lớn.

Ta sớm biết Vệ Tử Việt còn có một nguyên nhản khác, đó là khi còn ở Tần quốc, Liên Việt đã từng nói cho ta biết, hắn đã từng đào trộm phần mộ tổ tiên của Vệ Tử Việt.

Vệ Tử Việt lần này đến đây là phụng mệnh lệnh của Yên vương Lý Triệu Cơ, tự mình hướng công chúa xin lỗi việc tối qua, xem ra Cao Quang Viễn vẫn chưa đem yêu cầu của ta truyền đạt cho Yên vương.

Vệ Tử Việt đã trên năm mươi tuổi, nhưng mà do chăm sóc tốt, nên bề ngoài của hắn chỉ chừng hơn ba mươi một chút, thân thể béo mập, bước đi có chút không vững, thấp thoáng đã nhận ra sự già yếu.

Ta đem tin tức mà Vệ Tử Việt mang tới thông báo cho A Y Cổ Lệ, thế nhưng A Y Cổ Lệ không muốn gặp Vệ Tử Việt, cho nên ta đành phải cùng Xa Hạo tiếp kiến Vệ Tử Việt ở đại sảnh.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Vệ tướng quốc, công chúa bởi vì đi đương mệt nhọc nên thân thể không khỏe, sợ rằng hôm nay không thể gặp người rồi.”

Ánh mắt của Vệ Tử Việt nhìn ta đầy vẻ dối trá, hắn tươi cười nói:

“Công chúa nếu thân thể không khỏe, Vệ mỗ đương nhiên không miễn cưỡng, hôm nay tại hạ đăng môn đến thăm, là được đại vương nhờ vã, hướng chư vị biểu thị sự áy náy tối qua.”

Xa Hạo cười lạnh nói:

“Vệ đại nhân có gì giải thích?”

Vệ Tử Việt nói:

“Tối hôm qua hoàng cung có kẻ thù bên ngoài lẻn vào, đại vương đã hạ lệnh phong tỏa nội thành, cho nên mới chậm trễ các vị quý khách, mong hai vị thống lĩnh không lấy làm phiền lòng.”

Hắn những nói câu này chẳng qua chỉ là mượn cớ, chúng ta đã tới đây một khoảng thời gian rồi, hơn nữa nếu thực sự có trộm, sao cha con Cao Quang Viễn không nói cho chúng ta biết?

Ta mỉm cười nói:

“Vệ tướng quốc nếu như đã đại biểu cho Yên vương mà đến, chuyện này cũng đã giải thích rõ, ta đương nhiên không tức giận làm gì.”

Vệ Tử Việt cười nói:

“Hai vị thống lĩnh vừa nhìn đã biết là người thông tình đạt lý, khoan dung rộng rãi hơn người, chuyện này mong rằng hai vị có thể hướng công chúa giải thích rõ.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Công chúa là kim chi ngọc diệp, bị ủy khuất, đương nhiên trong lòng có tức giận, những người làm thuộc hạ như chúng ta sao có thể tiện mở miệng cơ chứ.”

Vệ Tử Việt nói:

“Đại vương để cho ta tới thông tri cho các vị, đại vương muốn mở tiệc trong hoàng thành, tiếp kiến các vị khách quý.”

Ta có chút châm chọc nói:

“Cuối cùng cũng đợi được tới lúc Yên vương tiếp kiến rồi.”

Vệ Tử Việt đương nhiên nhận ra sự bất mãn trong câu nói của ta, nhưng mà hắn chẳng biểu hiện gì, vẫn tươi cười như trước nói:

“Đại vương ngày xử lý ngàn chuyện, quốc sự bận rộn, cho nên mới để cho hai vị chờ lâu, mong hai vị thống lĩnh có thể thông cảm.”

Ta cười lạnh nói:

“Xem ra chuyện giữa Đại Khang và Yên quốc không coi là quốc sự.”

Vệ Tử Việt cười nói:

“Tiêu thống lĩnh hình như tức giận.”

Xa Hạo lớn tiếng nói:

“Chúng ta tại sao không tức giận? Thái tử điện hạ lo lắng vì quan hệ liên minh giữa hai nước mới bảo chúng ta hộ tống công chúa từ ngàn dặm tới đây, không nghĩ tới chưa tới Yên đô đã bị lạnh nhạt, không cho cả chúng ta tiến vào trong nội thành, mà đã ở ngoài này rồi, tại sao tới giờ vẫn không có thành viên hoàng thất nào ra đón? Nếu như Yên vương không có thành ý,

https://thuviensach.vn

chúng ta cũng không muốn ở chỗ này chịu sự lạnh nhạt, hôm nay chúng ta sẽ hộ tống công chúa trở lại Đại Khang!”

Hắn càng nói thần tình càng kích động, gân xanh trên trán hiện lên.

Vệ Tử Việt cười theo nói:

“Xa thống lĩnh hiểu lầm, đại vương đã sớm bắt tay vào chuẩn bị chuyện đại hôn, hiện giờ ở trong cung đã chuẩn bị hoàn tất, chiều hôm nay hoàng hậu sẽ đích thân tới đón công chúa vào cung nghỉ ngơi.”

Ta lạnh lùng nói:

“Không cần! Trước khi Yên vương triệu kiến, công chúa sẽ không vào cung. Vệ đại nhân trở về đem câu này chuyển cáo lại cho Yên vương.”

Vệ Tử Việt thần tình có vẻ xấu hổ, nhưng mà lập tức lại khôi phục lại sự tươi cười:

“Yên - Khang hai nước vốn là liên minh, chắc thái tử điện hạ cũng không muốn hòa khí bị tổn thương.”

Ánh mắt của ta lấp lánh nhìn về phía Vệ Tử Việt nói:

“Vệ tướng quốc có từng nghĩ tới là ai làm tổn thương hòa khí không? Nếu như thái tử ở đây, sợ rằng hai chữ liên minh sẽ bị người định nghĩa lại.”

Vệ Tử Việt ho khan hai tiếng, nói có lệ hai câu, cuống quít đứng dậy cáo từ.

Xa Hạo nhìn theo bóng lưng của Vệ Tử Việt, có chút sầu lo nói:

“Yên vương rõ ràng đã ngả theo hướng Hán quốc, chúng ta tiếp tục ở chỗ này chỉ tăng thêm sự nguy hiểm mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh nói:

“Đời ta hận nhất chính là tiểu nhân bội tín, Lý Triệu Cơ muốn phản chiến, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy.”

Xa Hạo nói:

“Giữ được núi xanh lo gì không có củi đốt, chúng ta dù sao bây giờ cũng đang ở trong bụng địch nhân, lấy lực lượng của chúng ta hiện giờ không có khả năng chống đỡ được bọn họ. Nếu như chúng ta bây giờ rời đi, vậy mới là thượng sách.”

Ta lắc đầu:

“Hiện giờ rời đi chẳng phải là đem toàn bộ công lao của chúng ta hai tay dâng cho Hán quốc hay sao? Đêm cũng đã khuya, ta muốn có được một thứ gì đó từ chuyện này.”

Xa Hạo nói:

“Công tử phải cẩn thận, Cao Quang Viễn người này là người gian xảo giả dối, không thể đem tiền đồ số phận đều đặt ở trên người của hắn.”

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi yên tâm, ta chưa bao giờ tín nhiệm người này!”

Đêm tới, Cao Quang Viễn bảo Cao Hàm tới mời ta tới phủ uống trà. Cao Hàm nhỏ giọng tiết lộ cho ta, đêm nay khách mời còn có Lý Mộ Vũ và Đoạn Tinh, không nghĩ tới hiệu suất làm việc của Cao Quang Viễn rất cao, nhanh như vậy đã an bài xong cơ hội cho ta và Đoạn Tinh gặp mặt.

Lúc ta tới, Lý Mộ Vũ và Hoàn Tiểu Trác đã ngồi trong Trúc Phong đình, bên trong đình ngoại trừ Cao Quang Viễn, còn có một vị tử sam thiếu nữ, đang đun nước trà bên canh một bếp lò.

https://thuviensach.vn

Tướng mạo của nàng tuy rằng không xuất chúng cho lắm, thế nhưng lại có một cỗ khí chất phiêu dật xuất trần, phảng phất như không thuộc về cõi đời này.

Cao Quang Viễn cười híp mắt nói:

“Tiêu tướng quân người tới vừa lúc, ta còn đang bình luận về trà thơm với Lý đại đô đốc đây.”

Ta cười đem lễ hộp cầm trong tay đặt lên bàn.

Cao Quang Viễn hư tình giả ý nói:

“Tiêu tướng quân tới đây là được, sao còn mang lễ vật? Chẳng lẽ coi thường Cao mỗ ta như vậy sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Tướng quốc sao lại nói câu này, Lý Đại Đô Đốc mang trà thơm cho tướng quốc, ta chỉ mang một chút trà bánh, tướng quốc yên tâm, ta không có ý hối lộ đâu.”

Cao Quang Viễn cười ha hả.

Trà cụ (dụng cụ pha trà) là một cái chén nhỏ màu lam, hơn nữa động tác của thiếu nữ này làm cho ta nhớ tới cách pha chế tiên trà. Muốn có tiên trà thì phải nghiền lá trà thành bột, sau đó cho toàn bộ vào đun, độ khó của cách pha trà này cực kỳ cao, mồi lửa độ lửa đều phải vô cùng chính xác.

Cao Quang Viễn đem Lý Mộ Vũ và Đoạn Tinh giới thiệu cho ta, ta mỉm cười bắt chuyện với hai người.

Hai người mặc dù đối với ta có chút lãnh đạm, chắc là do lập trường của hai nước Khang – Hàn, nếu như không phải Cao Quang Viễn tận lực an bài, chúng ta rất khó ngồi chung với nhau trên một cái bàn.

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn nói:

“Vị này là sự phụ Huyền Anh, chính là đại sư tu hành ở Quan Vụ Am của Yên đô, đối với trà đạo có thể nói là người bác đại tinh thâm, hôm nay ta cố ý mời sư phụ tới để pha trà giảng kinh.”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Xem ra hôm nay chúng ta thật là có phúc.”

Ta mỉm cười nói:

“Tiêu mỗ hôm nay cũng lộc chay ăn rồi.”

Lý Mô Vũ hai mi khẽ nhúc nhích, ánh mắt nhìn vào mặt của ta.

Cao Quang Viễn quan sát tỉ mỉ, cười nói:

“Thật tuyệt, hôm nay ta cũng định cho mọi người phải hài lòng mà về, trong lúc còn đang đợi trà, chúng ta nói chuyện về trà đạo đi?”

Hoàn Tiêu Trác nhẹ giọng nói:

“Sự phụ Huyền Anh ở chỗ này, sao chúng ta dám múa rìu qua mắt Lỗ Ban chứ?”

Cao Quang Viễn cười to nói:

“Chính là bởi vì sự phụ Huyền Anh ở chỗ này, cho nên chúng ta mới phải tận lực xin chỉ dạy một phen, nếu như bỏ lỡ, chẳng phải là đáng tiếc lắm hay sao?”

Lý Mộ Vũ có ý định khoe khoang mình trước mặt mọi người, mở miệng nói:

“Đã như vậy, ta liền nói hai câu tâm đắc về trà đạo.”

https://thuviensach.vn

Ta biết Hoàn Tiểu Trác giỏi phương diện dò xét tâm tư, ánh mắt của ta luôn hướng đi nơi khác, không dám tiếp xúc với nàng.

Lý Mộ Vũ lại nói:

“Trà đạo nói chung chia làm ba nhà, Nho, Đạo, Phật, mỗi nhà đều có lưu phái riêng của mình, về hình thức và nội dung cũng khác nhau. Trong phật giáo thì trà yến thường lấy sự thanh tĩnh, cô tịch, chú trọng về tâm tình. Trong khi đó trong trà đạo của Đạo gia thường yêu cầu sự hư tĩnh kỳ ảo và sợ cầu kỳ, giống như rời khỏi trần gian, trà đạo của Nho gia lại dốc lòng nhập vào cõi đời.”

Cao Quang Viễn khen:

“Lý Đại Đô Đốc quả nhiên kiến thức phi phàm, cao kiến này làm cho Cao mỗ thấy vô cùng mới mẻ.”

Ta lưu ý đến ánh mắt của Huyền Anh không có biến hóa gì vẫn lạnh lùng như cũ, biết kiến giải này của Lý Mộ Vũ không có gì mới.

Ta có ý định muốn hạ uy phong của hắn, nên cười nói:

“Kiến giải của Lý Đại Đô Đốc mới nghe thì hình như rất có lý, nhưng mà Tiêu mỗ lại không cho rằng như vậy.”

https://thuviensach.vn

Chương 148: Đấu Trà

Lý Mộ Vũ lạnh lùng nhìn ta nói:

“Mộ Vũ cũng muốn nghe cao kiến của Tiêu tướng quân!”

Ta mỉm cười nói:

“Tiêu mỗ chỉ là một người thô lỗ, có điều gì không đúng mong rằng các vị không phiền lòng. Ta cho rằng những gì Lý Đại Đô Đốc nói chẳng qua chỉ những cái khác nhau bề ngoài của trà đạo, nhưng lại quên rằng các lưu phái trà đạo có một điểm giống nhau rất lớn...”

Ta cố ý dừng lại một lát, đến khi ánh mắt mọi người trong đình tập trung hết lên người của ta, đương nhiên ánh mắt Huyền Anh vẫn yên tĩnh như nước, không bị thay đổi bởi bất kì chuyện gì bên ngoài, ta lớn tiếng nói:

“Các phái đều chú trọng bình thản, yên tĩnh, trên thực tế họ đều phát triển từ ý của Nho gia. Cho nên ta cho rằng, nguồn gốc của trà đạo chính là Nho gia, ba nhà theo như Lý Đại Đô Đốc nói chẳng qua chỉ là biểu hiện bề ngoài. Ví như nước sông, nước hồ, nước mưa, bề ngoài nhìn thì có vẻ khác nhau, trên thực tế đều là nước, không có bất cứ điều gì khác nhau.”

Ánh mắt Huyền Anh lặng lẽ nhìn về phía ta, dường như hơi tán thưởng đối với giải thích của ta.

Khuôn mặt tuấn tú của Lý Mộ Vũ ửng đỏ, bị ta khiển trách không nói gì được, chỉ yên lặng đi tới bức tường đổ.

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiểu Trác giúp hắn giải vây nói:

“Hai vị nói đều rất có đạo lý, nhưng Tiêu tướng quân nói về nguồn gốc của trà đạo, còn Lý Đô Đốc lại nói về các lưu phái của trà đạo.”

Ta thấy Hoàn Tiểu Trác ủng hộ hắn trong lòng đau đớn chua xót vô cùng khó chịu.

Cao Nguyên Viễn cười nói:

“Nếu như mọi người nói chuyện vui vẻ như vậy, ta cũng xin được chen ngang hai câu, nội dung chủ yếu mà trà đạo hướng tới là năm thứ, lá trà, nước trà, độ mạnh yếu của lửa, dụng cụ, hoàn cảnh uống trà. Hôm nay uống trà, độ mạnh yếu của lửa, nước trà do Huyền Anh sư phụ nắm giữ, trà cụ cùng hoàn cảnh do ta cung cấp, lá trá chính là Lý Đại Đô Đốc đưa tặng, không biết có thể diễn biến ra những loại biến hóa nào.”

Ta mỉm cười nói:

“Nhất định là tuyệt vời không sao tả xiết!”

Lý Mộ Vũ khinh thường nói:

“Không nhìn thấy trà cũng có thể ngửi thấy hương thơm của trà, Tiêu tướng quân có thể từ mùi hương đoán ra được đoán được ra trong bình rốt cục là loại trà nào sao?”

Hiển nhiên hắn muốn cố ý làm khó ta.

Trước nay ta đã uống đủ loại danh trà trong thiên hạ, hơn nữa thiên phú về trà đạo rất cao.

Mặc dù không dám tự xưng đã đạt đến cấp bậc tông sư, nhưng tu vi trên phương diện này cũng thuộc về hàng ngũ cao thủ.

https://thuviensach.vn

Lúc này nước trà đang sôi sùng sục, mùi thơm theo hơi nước không ngừng phả ra xung quanh, mùi thơm này trong lành kéo dài, bên trong lại thoang thoảng mùi hương của hoa Lan, thanh cao mà kéo dài, mang một phong cách riêng.

Lý Mộ Vũ cười lạnh nói:

“Không phải Tiêu tướng quân muốn chờ đến lúc trà được bưng đến trước mặt mới chịu đoán chứ?”

Ta hờ hững cười nói:

“Không nghĩ Lý Đại Đô Đốc còn vội vàng hơn cả ta!”

Ta quay sang nói với Huyền Anh:

“Huyền Anh sư phụ, trà nàng đang pha chế có phải là Kỳ Môn Hồng Trà?”

Sắc mặt Lý Mộ Vũ không nhịn được biến đổi, từ bộ dáng của hắn ta đã biết mình đoán đúng.

Huyền Anh nói:

“Tiêu tướng quân nói không sai, trà ta đang pha chế chính là Kỳ Môn Hồng Trà.”

Cao Quang Viễn khen:

“Tiêu tướng quân quả là cao thủ trên phương diện này. Chỉ từ mùi vị có thể phân biệt được rốt cuộc là loại trà nào, Cao mỗ bội phục, bội phục!”

Hắn tán dương ta chẳng khác gì âm thầm hạ thấp Lý Mộ Vũ. Lý Mộ Vũ bị mất mặt trước mọi người khiến cho sắc mặt của hắn càng trở nên khó coi.

https://thuviensach.vn

Huyền Anh nói:

“Kỳ Môn Hồng Trà có mùi thơm đặc biệt, cao hương hình tú. Chỉ cần là người biết trà, rất dễ dàng đoán được tên của nó. Việc này đối với Tiêu tướng quân cũng không tính là khó khăn.”

Những lời này của nàng uyển chuyển vạch ra, cho dù ta đoán được tên trà cũng không hẳn đã có chỗ hơn người.

Huyền Anh bưng bình trà đi lại phía chúng ta, ta hơi khó hiểu nói:

“Huyền Anh sư phụ, có chuyện ta vẫn chưa rõ, trước đây ta đã từng uống qua Kỳ Môn Hồng Trà, nhưng trà cụ lần đó và lần này lại khác nhau hoàn toàn, không biết nguyên nhân là thế nào?”

Huyền Anh lạnh nhạt nói:

“Trà đạo yêu cầu phải tuân theo những quy tắc nhất định, trong trà đạo có chín cái khó, đó là: trông, thu hoạch, sao trà, dụng cụ, lửa, nước, liều lượng, nấu trà, thưởng thức”

Cao Quang Viễn giật mình tỉnh ngộ nói:

“Nói như vậy, trà cụ ta chuẩn bị cũng không thích hợp pha chế Kỳ Môn Hồng Trà?”

Huyền Anh nói:

“Trà đạo cũng chú trọng biến hóa, Kỳ Môn Hồng Trà chỉ là một loại trong số nghệ thuật uống trà, trà mà mọi người từng uống qua bất kể là dụng cụ uống trà hay phương pháp pha chế đều khác so với hôm nay, mùi vị hai loại đương nhiên cũng không giống nhau.”

Nàng ưu nhã rót cho chúng ta mỗi người một chén trà. Ngón tay nàng thon dài mềm nhẹ, làn da nhẵn nhụi như trẻ sơ sinh, mặc dù chưa uống trà,

https://thuviensach.vn

nhưng chỉ nhìn hai tay của nàng cũng có thể tưởng tượng trà được pha chế bởi đôi tay này hương vị sẽ thanh thuần như thế nào.

Chén trà đầu tiên có hương thanh u kèm theo mùi hoa Lan thoang thoảng, vừa vào miệng có cảm giác hơi ngọt, dường như không có một chút vị đắng. Thưởng thức tỉ mỉ, trong vị nhàn nhạt lại ẩn chứa một tư vị khác.

Uống tới chén thứ hai, đầu lưỡi đã thấm nhuần vị trà. Tới chén thứ ba, cổ họng đã ngọt lịm, thấm đẫm vị trà. Lúc này lại cảm nhận tỉ mỉ lần nữa, chỉ cảm thấy thơm ngọt đầy miệng, hương trà đầy bụng, không còn thanh u đạm bạc như lúc trước nữa.

Ta có cảm giác như đi tới bờ biển, ngồi trên một tảng đá xanh biếc, trơn nhẵn, để cho nước biển trong suốt cọ rửa đôi chân trần, bên chân có tảo biển xanh biếc và cá ngũ sắc bơi lội, mặt trời phía xa tỏa ra những tia nắng rực rỡ ấm áp, khiến trong lòng cảm giác được sự bình yên, có thể nghe được từng tiếng nỉ non của tảo biển.

Cảnh giới của trà đạo chú trọng đến một loại văn hóa cùng lạc thú, nói về sự đạm bạc, yên tĩnh của cuộc sống. Làm cho người ta ở trong không gian riêng hưởng thụ cảm giác bản thân hòa vào vẻ đẹp của thiên nhiên, không có ồn ào náo nhiệt, không có phân tranh của thế gian, chỉ có hoa thơm chim hót, nước suối, mây bay cùng âm thanh du dương của đản cổ, tinh thần cảm nhận được sự thăng hoa tột cùng.

Thần kinh căng thẳng của ta bất giác trở nên êm dịu và buông lỏng, từ lúc chào đời tới nay, đây là lần đầu tiên ta may mắn được uống trà ngon như vậy, ta thốt ra một câu thừa nhận từ đáy lòng:

“Trà ngon!”

Bất luận là Lý Mộ Vũ hay Cao Nguyên Viễn lúc này đều như ta, trên mặt mỗi người đều hiện lên vẻ bình thản không màng danh lợi, không khí giương cung bạt kiếm vừa rồi đã biến mất trong hư vô.

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn chợt nhớ tới bánh trà ta mang đến, đưa tay mở ra.

Bánh trà cũng được chuẩn bị tỉ mỉ, do đầu bếp chuyên pha chế cùng ta đến pha, tất cả đều là trà bánh đặc sắc của Tần quốc. Việc này trong mắt người khác cũng không có gì đặc biệt, nhưng đối với Hoàn Tiểu Trác, ý nghĩa nhất định sẽ khác.

Quả nhiên Hoàn Tiểu Trác ngẩn ra, đôi mắt đẹp nhìn về phía ta, ta chỉ cảm thấy trong ánh mắt nàng tràn đầy sự hấp dẫn, bản thân liền bị ánh mắt nàng hắp dẫn, trong lòng thầm kêu không ổn.

Ta biết nàng am hiểu thôi miên mê hồn thuật, âm thầm điều hòa nhịp thở, thầm niệm Vong Tình thiên trong Vô Gian Huyền Công. Trong đầu liền trở nên sáng sủa, khôi phục lại trạng thái ban đầu.

Hoàn Tiểu Trác ý tứ sâu xa nói:

“Bánh trà Tiêu tướng quân chọn khá đặc biệt.”

Ta cười nói:

“Đầu bếp theo chúng ta đến đây chính là người Tần, am hiểu pha chế bánh trà của Tần quốc, Đoạn quốc sư cảm thấy đặc biệt ở chỗ nào?”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

“Tiếc rằng trước nay ta không thích trà của Tần quốc.”

Lúc này Cao Quang Viễn đứng lên nói:

“Lý Đại Đô Đốc, ta có chuyện muốn nói với ngài.”

Lý Mộ Vũ không biết hắn cố ý muốn tạo cơ hội cho ta nói chuyện với Hoàn Tiểu Trác, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tốt, nếu vậy chúng ta tới thư phòng nói chuyện.”

Ta cười nói:

“Nếu như Cao đại nhân muốn nói chuyên riêng cùng Lý Đại Đô Đốc, vây ta tránh đi một lát.”

Ta chỉ về cầu nhỏ ở phía trước nói:

“Đoạn Quốc Sư, chúng ta lên cầu ngắm cá được chứ?”

Trong lòng Hoàn Tiểu Trác đã sinh ra sự tò mò mãnh liệt với ta, đứng lên nói:

“Ta đang có ý đó.”

Hai người chúng ta rời khỏi Trúc Phong đình, chậm rãi đi lên cầu nhỏ. Nhìn xuống dưới cầu thấy nước suối trong suốt đến tận đáy, nhìn rõ ràng từng con cá đang bơi.

Ánh trăng sáng trong treo cao trên bầu trời đêm, gió đêm hiu hiu đưa tới âm thanh xào xạc của lá trúc. Tất cả đều yên tĩnh tự nhiên như vậy.

Hoàn Tiểu Trác nhìn thẳng vào đôi mắt ta nói:

“Nhìn ánh mắt Tiêu tướng quân rất quen thuộc, khiến ta nhớ đến một người.”

Ta mỉm cười nói:

“Có thể khiến Đoạn quốc sư nhớ thương chắc hẳn không phải người bình thường. Nếu sau này Tiêu mỗ có cơ hội, nhất định phải nghĩ cách kết giao.”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngài không cần phải nghĩ cách kết giao, người ta nói chính là chủ nhân của ngài!”

Ta mỉm cười nói:

“Khó trách Đoạn quốc sư vẫn nhớ mãi không quên người, phong thái của chủ nhân, Tiêu mỗ thực sự không bằng được.”

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt một, ánh mắt nhìn về phía dòng nước chảy.

Ta nhẹ nhàng thở dài nói:

“Lão nhân sống bên cạnh Cửu Lỗ cầu ở biên cương không biết còn ở đó hay không, tấm thuẫn xấu xí hắn làm ra, đến bây giờ ta vẫn nhớ như in.”

Thân thể mềm mại của Hoàn Tiểu Trác chấn động, cắn chặt môi dưới, những lời nói của ta không khác gì đã nói cho nàng biết thân phận thật sự của mình.

Trước đây uống rượu trên bờ sông Xuản Thủy, nàng nhất định sẽ không quên, nếu như không phải nàng dẫn đường, ta làm sao có thể tìm được đến đó?

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Dù vóc dáng một người có thay đổi thế nào cũng không che giấu được ánh mắt của chính mình. Từ khi nhìn thấy huynh lần đầu tiên, ta đã nhận ra huynh.”

Ta cười nói:

“Nếu như người nào cũng có ánh mắt như Đoạn cô nương, sợ rằng ta không thể che giấu được người nào trong thiên hạ nữa.”

Ánh mắt Hoàn Tiểu Trác chuyển sang hờ hững nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu không phải vì huynh lúc trước Hạng Tinh sớm đã chết tại Hán đô, huynh phá hỏng đại kế của ta, bây giờ lại bộc lộ thân phận với ta, chẳng lẽ không sợ ta vạch trần bộ mặt thật của huynh?”

Ta cười nói:

“Trong lòng ta thủy chung đều hi vọng Đoạn cô nương trở thành bằng hữu nhất đáng tin cậy của mình.”

“Bằng hữu? Huynh xem ta là bằng hữu, vì sao còn năm lần bảy lượt phá hư chuyện của ta?”

Ta nhẹ giọng thở dài nói:

“Tiểu Trác, đã qua thời gian dài như vậy, chẳng lẽ muội vẫn không thể quên đi cừu oán kia?”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

“Chỉ cần ta còn một hơi thở, quyết sẽ không quên những gì Hạng Tinh đã làm với Hoàn thị một tộc của ta.”

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện giữa các ngươi, sau này ta không bao giờ xen vào nữa.”

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

“Bây giờ ngươi mới biểu lộ điều này, có phải hơi quá muộn hay không?”

Ta chân thành tha thiết nói:

“Lúc trước ta có thể thoát khỏi Đại Hán đều là nhờ sự trợ giúp của muội. Nếu không có muội sợ rằng ta đã sớm chết ở Đại Hán rồi, tình ý của muội đối với ta, Dận Không vĩnh viễn ghi tạc trong lòng.”

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiểu Trác cúi đầu xuống, thấp giọng nói:

“Huynh nói lời này với ta, có phải còn có mục đích khác hay không?”

Ta thản nhiên nói:

“Từ trước tới nay ta luôn công tư rõ ràng, đây là những lời nói từ đáy lòng của Dận Không, cho dù ta lừa hết người trong thiên hạ cũng không bao giờ lừa gạt nữ nhân mình yêu quý.”

Ta nó những lời này khá thẳng thắn. Trái tim Hoàn Tiểu Trác đập loạn, bị những lời nói của ta làm khuôn mặt đỏ bừng, cúi đầu xuống. Một lúc lảu sau mới nói:

“Những lời huynh nói có mấy câu có thể tin đây?”

Từ trong Trúc Phong đình truyền ra tiếng cười to thoải mái của Cao Quang Viễn cùng Lý Mộ Vũ, ánh mắt ta không nhịn được nhìn sang.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Dận Không, ta không hiểu được, huynh hoàn toàn có thể an tâm ở Đại Khang làm thái tử, tại sao phải mạo hiểm dấn thân vào nơi nguy hiểm?”

Ta mỉm cười nói:

“Trước nay muội vẫn giỏi phân tích tâm lý người khác, không bằng ngươi giúp ta phân tích một chút.”

Hoàn Tiểu Trác lắc đầu nói:

“Ta nhìn không thấu huynh, sợ rằng đời này kiếp này cũng không thể nhìn thấu huynh.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như muội nguyện ý từ bỏ những phiền não trong trần thế này, ta cũng không ngại để muội nghiên cứu ta cả đời.”

Hoàn Tiểu Trác băng tuyết thông minh, hàm ý trong lời nói của ta đương nhiên nàng có thể hiểu rõ, ánh mắt nhìn về xa xăm nói:

“Đời người có rất nhiều chuyện không thể buông xuôi, ta làm huynh thất vọng rồi.”

Ta thở dài nói:

“Điều ta không muốn nhất chính là đứng trên lập trường đối địch với muội. Có lẽ đôi khi thật sự khó có thể lựa chọn.”

Hoàn Tiểu Trác lạnh nhạt cười nói:

“Vấn đề lập trường đều do chúng ta lựa chọn, có thể trở thành kẻ địch hay không chúng ta đều có thể khống chế, huynh nghĩ thế nào?”

Ta cười nói:

“Trước đây đều là muội giúp ta, không biết đến lúc nào ta mới có thể trả lại ngươi phần nhân tình này.”

Hoàn Tiểu Trác ý tứ sâu xa nói:

“Mặc dù huynh có thể, nhưng huynh sẽ không tình nguyện làm, ta cũng không ép huynh...”

Nàng nói tất nhiên là chuyện về Hạng Tinh, thật sự ta không thể nào giúp nàng, ta không nói được gì cả.

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta nên trở lại thôi, nếu nói chuyện lâu hơn nữa sợ rằng Lý Mộ Vũ sẽ nghi ngờ.”

Ta xoay người nhìn lại, thấy Lý Mộ Vũ đúng là đang nhìn về phía chúng ta.

Ta cười lạnh nói:

“Người này trước nay vẫn đáng ghét như vậy.”

Hoàn Tiểu Trác không nhịn được cười, nói:

“Hình như huynh chán ghét hắn không chỉ vì vấn đề về lập trường, có phải vẫn còn lý do khác hay không?”

Ta thấp giọng nói:

“Thấy hắn lảng vảng quanh muội như một con ruồi, ta hận không thể lập tức giết chết hắn.”

Khuôn mặt Hoàn Tiểu Trác đỏ lên, nhẹ giọng trách móc:

“Ta đã là gì của huynh, đừng vội nói hươu nói vượn.”

Trong lòng ta cười thầm, biểu lộ ghen tỵ lúc thích hợp còn hiệu quả hon so với trực tiếp nói lời yêu thương.

Hoàn Tiểu Trác chính là người quan trọng nhất có thể giúp ta giành được thắng lợi trong lần hành trình tới Yến đô này, ta nhất định phải chiếm được trái tim nàng, làm cho nàng hoàn toàn nghiêng về phía ta.

Trở lại Trúc Phong đình, đôi mắt sâu xa của Lý Mộ Vũ lạnh lùng nhìn ta, ta không thèm để ý cầm lấy chén trà, thưởng thức một ngụm chè đỏ Kỳ Môn Hồng Trà, khen:

https://thuviensach.vn

“Tài nghệ pha trà của Huyền Anh sư phụ, uống trà của nàng xong, sợ rằng sau này ta uống những loại trà khác cũng sẽ cảm thấy nhạt nhẽo.”

Lý Mộ Vũ lạnh lùng nói:

“Không nghĩ tới Tiêu tướng quân cũng là người tao nhã như vậy.”

Ta mỉm cười nói:

“Lời của Lý Đại Đô Đốc sai rồi, Tiêu mỗ chỉ là một kẻ phàm tục, nhưng trà này lại vô cùng tao nhã. Không phải người nhã mà là trà nhã.”

Cao Quang Viễn khen:

“Hay cho một câu không phải người nhã mà là trà nhã, mỗi câu nói của Tiêu tướng quân đều như ẩn giấu thiên cơ, Cao mỗ bội phục hết mức!”

Huyền Anh rót thêm trà cho chúng ta, lạnh nhạt nói:

“Trà là vật thanh cao, cũng là thứ phàm tục. Con người một khi sống trong thế tục, trong chốn quan trường sẽ bị nhiễm vài phần quan cách; Hành tẩu trên giang hồ sẽ bị nhiễm vài phần khí khái giang hổ; Trên thương trường lại nhiễm vài phần hơi thở của đồng tiền; Ở chốn thanh lâu lây dính vài phần son phấn; nếu như là địa chủ, tất sẽ mang tính cách của con buôn, nếu như ở nhà mình, tất sẽ có phần phóng khoáng. Chúng ta sống trong khói lửa của nhân gian, sao lại không nhiễm vài phần khí tức của nó được chứ?”

Trong lòng ta chấn động nhìn qua Huyền Anh, không nghĩ tới thiếu nữ này trong vẻ ngoài xấu xí lại cất chứa một trái tim trí tuệ, sự hiểu biết đối với nhân gian của nàng có thể nói là sâu sắc đến cực hạn.

Cao Quang Viễn cười nói:

https://thuviensach.vn

“Huyền Anh sư phụ nói đúng, trà này vốn chỉ hun đúc mấy phần khói lửa, nhưng đến tay chúng ta lại bị lây dính mùi vị khác. Bởi vì chúng ta đều là người phàm tục, cho nên không phải trà tục mà là người tục!”

Ta lại lập tức cười lớn, sửa lại:

“Thực sự tục khí sợ rằng chỉ có những nam nhân chúng ta, Đoạn quốc sư không tính vào.”

Lý Mạc Vũ cũng cười lên ha hả:

“Hôm nay Lý mỗ được lợi không ít, nghe được những lời này của Huyền Anh đại sư, mới biết được trà đạo cùng nhân sinh thậm chí còn có nhiều liên hệ như vậy.”

Hắn đứng lên nói:

“Trời hôm nay đã tối, Mạc Vũ xin được cáo lui trước, ngày sau nếu có cơ hội lại xin thỉnh giáo Huyền Anh đại sư về cách thưởng thức trà.”

Hoàn Tiểu Trác đứng dậy cùng hắn, ta cũng nhân cơ hội nói lời cáo từ.

Cao Quang Viễn nói:

“Nếu đã như vậy, Cao mỗ cũng không cố gắng giữ mấy vị lại.”‘

Hắn tự mình tiễn chúng ta ra khỏi phủ đệ, Lý Mạc Vũ cùng Hoàn Tiểu Trác rời đi trước.

Ta đến chỗ ngựa, lúc đang chuẩn bị lên ngựa, Cao Quang Viễn lại lên tiếng giữ lại, đi đến bên cạnh ta thấp giọng nói:

“Tối nay Tiêu tướng quân nói chuyện thế nào?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Xem ra vị Đoạn Quốc Sư này đã không nhớ rõ ta.”

Cao Quang Viễn cười ha hả nói:

“Tiêu tướng quân đúng là không thẳng thắn, vừa rồi ta còn thấy các ngài nói chuyện với nhau rất vui vẻ.”

Ta cười nói:

“Nếu như Cao tướng quốc đã đoán được, cần gì phải truy hỏi tới cùng?”

Khóe miệng Cao Quang Viễn lộ ra ý cười, hắn chỉ ngã tư đường phía trước:

“Ta và ngài đi dạo một đoạn.”

Cao Hàm dắt ngựa đi theo chúng ta từ xa.

Cao Quang Viễn nói:

“Nghe nói hôm nay các ngài từ chối đưa công chúa vào Hoàng cung?”

Ta gật đầu nói:

“Không sai, Vệ Tử Việt đến quán trọ tiết lộ ý tứ của Yên vương với chúng ta, loại yêu cầu vô lễ này, bất luận thế nào chúng ta cũng sẽ không chấp nhận.”

Cao Quang Viễn thấp giọng nói:

“Sau này nếu Đại vương triệu kiến các ngài, ngay tại chỗ đề cặp đến chuyện đám cưới...”

Hắn dừng bước, nhìn thẳng ta nói:

https://thuviensach.vn

“Vô cùng hi vọng Tiêu tướng quân có thể thuyết phục công chúa, nhất định không thể từ chối...”

Khóe môi ta giật giật, ánh mắt trở nên lạnh như băng.

Cao Quang Viễn nói:

“Tận dụng thời cơ, Tiêu tướng quân nhất định phải cân nhắc cẩn thận.”

“Cao tướng quốc yên tâm, việc này ta nhất định sẽ suy nghĩ cẩn thận.”

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

“Tiêu tướng quân suy nghĩ tỉ mỉ, nhất định sẽ không làm ta thất vọng.”

Lúc này phía trước truyền đến từng tiếng ngựa hí, giống như sắp có một đội nhân mã đi qua.

Ta và Cao Quang Viễn không nói chuyện nữa, nhìn về phía trước lại thấy một đám người mặc áo giáp bằng đồng xanh cưỡi ngựa chạy về phía chúng ta.

Tên tướng lãnh cầm đầu nhìn thấy Cao Quang Viễn chợt ngẩn ra, vội vàng nhảy xuống từ trên lưng ngựa, quỳ rạp xuống trước mặt Cao Quang Viễn nói:

“Chất nhi Hiệu Đình bái kiến Cao bá phụ.”

Cao Quang Viễn cười ha hả nói:

“Ta tưởng là ai, thì ra là tiểu tử ngươi, mấy ngày không gặp mà đã trở nên oai hùng hơn rất nhiều.”

Ta ngẩng đầu nhìn lên, thấy một đội ngũ chừng hơn trăm người, tất cả binh sĩ đều mặc khôi giáp chỉnh tề. Dám rêu rao trong khu vực sĩ phu ở lại

https://thuviensach.vn

như vậy sợ rằng thân phận nhất định không phải tầm thường.

Đột nhiên ta nhận ra một khuôn mặt quen thuộc. Chính là một người người đàn ông có vóc người cao lớn, hai tay bị trói quặt ra đằng sau, đầu tóc rối bù, vết thương trên người chồng chất.

Ta bất giác ngẩn ra, người này dĩ nhiên là Liên Việt đã lâu không gặp, hắn gầy hơn rất nhiều so với gặp ta ở Đại Tần, đại khái là vì chịu nhiều hành hạ, vì vậy ta vừa gặp mới không thể nhận ra.

Không biết hắn vì sao lại rơi vào trong tay tên tướng lãnh tuổi trẻ, nhưng nhìn tình hình trước mắt, rõ ràng đám binh lính này là vì hắn mà đến.

Trên mặt Liễn Việt vẫn là bộ dạng chẳng thèm để ý, bởi vì miệng bị bịt kín nên không thể nói được gì.

Cao Quang Viễn cũng chú ý đến Liên Việt, hơi tò mò hỏi:

“Hiệu Đình, người kia là ai?”

Tên tướng lãnh trẻ tuổi nói:

“Cao bá bá, lần này chất nhi vì hắn mà phải chạy khắp nơi, hắn chính là Liên Việt trước đây đã đào trộm phần mộ tổ tiên của họ Vệ chúng ta.”

Ta giật mình tỉnh ngộ, thì ra tên tướng lãnh trẻ tuổi này chính là Vệ Hiệu Đình, con trai của Vệ Tử Việt, ta đã sơm nghe danh người này, được xưng là đệ nhất dũng sĩ của Yên bắc. Liên Việt rơi vào tay hắn, sợ rằng thoát thân không dễ dàng.

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

“Ác tặc như vậy cần phải nhanh chóng diệt trừ.”

https://thuviensach.vn

Vệ Hiệu Đình lại chào hỏi Cao Hàm, tất cả binh linh xuống ngựa đi bộ qua bên cạnh chúng ta, xem như để tỏ ra tôn kính với Cao Quang Viễn.

Ta đợi sau khi bọn họ đi xa mới thấp giọng nói với Cao Quang Viễn:

“Cao tướng quốc, Tiêu mỗ có việc muốn nhờ.”

Cao Quang Viễn sảng khoái trả lời:

“Tiêu tướng quân không cần phải khách khí, nói cho ta nghe một chút là được.”

Ta thấp giọng nói:

“Liên Việt bị bọn họ bắt sống đã từng có chút giao tình với ta, Cao đại nhân có thể cho ta một phần nhân tình, nghĩ cách giải cứu hắn hay không?”

Trên mặt Cao Quang Viễn lộ vẻ khó xử, thở một hơi dài nói:

“Những chuyện khác thì đơn giản, nhưng người này đạo trộm mộ tổ của họ Vệ, cho dù ta mở miệng, Vệ Tử Việt cũng chưa chắc đã cho ta chút mặt mũi nào.”

Ta gật đầu nói:

“Nếu như Cao tướng quốc cảm thấy khó khăn, coi như Tiêu mỗ chưa từng nhắc đến chuyện này vậy.”

Cao Quang Viễn nói:

“Nếu Tiêu tướng quân đã mở miệng, chuyện này để ta nghĩ biện pháp. Có thành công hay không ta không dám nói trước.”

Ta vái thật sâu nói:

“Tại hạ tạ ơn tướng quốc trước.”

https://thuviensach.vn

Trở lại hành quán của họ Lô, Xa Hạo vẫn chưa ngủ, đang ở ngoài phòng chờ ta.

Ta gọi hắn vào trong phòng. Xa Hạo ân cần nói:

“Tối nay nói chuyện thế nào?”

Ta cười nói:

“Bây giờ vẫn chưa rõ ràng lắm, hiện giờ Đoạn Tinh đã biết thân phận của ta, muốn làm nàng trợ giúp chúng ta sợ rằng phải tốn một ít thời gian.”

Xa Hạo cười nói:

“Với năng lực của công tử, chỉ đối phó với một quốc sư của Đại Hán, còn không phải là dễ như trở bàn tay sao.”

Ta cười nói:

“Xem ra gần đây tâm tình của Xa huynh rất tốt, đêm qua ngự liền bốn nàng, cảm giác thế nào?”

Xa Hạo ra vẻ xin lỗi nói:

“Tối hôm qua uống ít rượu, cho nên mới...”

Ta vỗ vai hắn nói:

“Háo sắc cũng không sao, mỗi người đàn ông đều cần có lúc buông lỏng, nhưng đối với loại gái bán hoa dung tục nhất định không được dấn thân vào quá sâu. Cũng đến lúc Xa huynh nên tìm một hồng nhan tri kỷ rồi.”

Xa Hạo cười nói:

“Tại sao nói một hồi lại đem đề tài đặt lên người ta? Được rồi Yên quốc đối với chuyện A Y Cổ Lệ cuối cùng lại không có tính toán gì sao?”

https://thuviensach.vn

Nhắc tới chuyện này, nét mặt của ta liền trở nên ngưng trọng, ánh mắt nhìn về phía ngọn nến đang cháy nói:

“Cao Quang Viễn thuyết phục Yên vương, để chính hắn thu A Y Cổ Lệ vào Hậu cung.”

“Cái gì?”

Xa Hạo lớn tiếng nói, tay phải hắn nắm chặt, nện xuống mặt bàn:

“Tên hỗn trướng này đúng là không phải người tốt. Đám quần thần Yên quốc này còn có liêm sỉ hay không? Thái tử, chúng ta dứt khoát mang đưa công chúa ngay đêm trở về Đại Khang, lập tức tập hợp binh mã đem Yên quốc san thành đất bằng!”

Ta nhẹ nhàng lắc đầu nói:

“Mục đích của Cao Quang Viễn chính là tìm một lí do làm phản giết vua.”

Xa Hạo nhắc nhở ta nói:

“Thái tử đã nghĩ tới hay chưa, cuối cùng hắn rất có khả năng đem chuyện này đổ hết lên đầu chúng ta.”

Ta cười lạnh nói:

“Tình cảnh hiện tại của Cao Quang Viễn cũng không được tốt cho lắm, nếu như Yên quốc cũng nghiêng về phía Hán quốc, đối với hắn không có chỗ tốt gì cả. Cho nên làm phản chính là lối thoát tốt nhất của hắn.”

Xa Hạo nói:

“Loại người như vậy ngài còn hi vọng hắn hết lòng tuân thủ hứa hẹn?”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Thực ra ta cũng không nắm chắc mười phần, nhưng bây giờ ta cũng có vài phần thắng.”

Trong đôi mắt ta toát lên ánh sáng vô cùng kiên định:

“Lần này nhất định chúng ta sẽ thắng.”

Xa Hạo nói:

“Người định thuyết phục A Y Cổ Lệ như thế nào? Khiến nàng gả cho Yên vương, chưa chắc nàng đã đồng ý.”

Ta mím môi, im lặng không nói.

Xa Hạo nói:

“Cũng chỉ còn cách là Thái tử biểu lộ thân phận với nàng.”

Ta hít một hơi thật sâu nói:

“Huynh đi nghỉ trước đi, chuyện này ta sẽ suy nghĩ cẩn thận.”

Ta yên lặng ngồi trước bàn nhìn ánh nến, vận mệnh luôn đẩy ta đến những thời điểm cần phải lựa chọn thế này, làm cách nào để có thể đạt được mục đích mà không làm tổn thương A Y Cổ Lệ, đây không nghi ngờ gì chính là một vấn đề khó khăn.

Ngoài cửa vang lên tiếng bước chân nhẹ nhàng, ta mở cửa phòng ra thấy một thiếu nữ mặc y phục màu trắng lẳng lặng đứng dưới ánh trăng, mi đẹp như vẽ, giống như vui vẻ mà vẫn nhăn mày.

Trong lòng ta hoảng hốt, giọng run run nói:

“U U!”

https://thuviensach.vn

Y phục U U trắng như tuyết, đôi chân chỉ đi tất bông màu trắng, tựa như tiên tử trong mộng, thản nhiên quay về phía ta mỉm cười:

“Hóa ra huynh vẫn chưa quên ta.”

Ta động tình nói:

“Trên thế giới này có một người vĩnh viễn nhớ muội bất kể lúc nào, bất kể muội ở đâu, dù sao chỉ cần muội biết có một người như thế.”

Hai hàng nước mắt trong suốt chảy xuống trên mặt U U, nàng nhẹ giọng nói:

“Huynh là đồ xấu xa, luôn làm cho người ta khóc, có phải kiếp trước muội nợ huynh cái gì không?”

Ta đi lên phía trước, nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng nói:

“Tại sao muội chỉ cần nhìn qua là nhận ra huynh, cho dù huynh ngụy trang thế nào đi nữa?”

U U nín khóc, mỉm cười nói:

“Bởi vì trên người huynh có mùi hôi.”

Ta cười nói:

“Có lẽ chúng ta ngưu tầm ngưu, mã tầm mã.”

Ta biết khi mình ngụy trang sẽ không bị U U nhận ra dễ dàng như vậy, lần này nàng đến đây chắc chắn là được Lãnh Cô Huyên chỉ điểm.

Từ lần hiểu lầm U U ở Hán đô, trong lòng ta luôn cảm thấy áy náy với nàng, cảm giác áy náy này bất giác đã biến thành yêu thương nàng từ lúc nào.

https://thuviensach.vn

Tiến vào trong phòng, khuôn mặt U U dưới ánh nến càng trở nên xinh đẹp, ta cầm tay nàng ngồi xuống cạnh bàn, ôn nhu nói:

“Muội gầy đi!”

U U rút tay lại, nhẹ giọng nói:

“Huynh không cần nói những lời đường mật với muội, lần này muội đến tìm huynh là do sự phụ dặn dò, cũng không phải tới tìm huynh để nói chuyện yêu đương.”

Ta cười nói:

“Huynh tình nguyện cùng muội nói về tình cũ, cũng không muốn nhắc tới lão yêu bà kia.”

U U xì một tiếng nói:

“Muội làm gì có tình cũ nào, từ trước đến giờ đều là một mình huynh tình nguyện, tự mình đa tình mà thôi.”

Ta mặt dày tiếp tục nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, cợt nhả nói:

“Không biết vì sao, càng bị muội mắng trong lòng huynh càng thoải mái, không bằng muội mắng ta vài câu nữa.”

U U dùng ngón tay dí lên trán ta một cái nói:

“Vô liêm sỉ...”

Ta nhìn nụ cười xinh đẹp của nàng, trong lòng thỏa mãn, tiến lên phía trước, hôn lên khuôn mặt nàng, lại bị nàng dùng tay ngăn miệng của ta lại:

“Long Dận Không, huynh đàng hoàng ngồi đó cho muội. Còn dám quấy rầy muội, cẩn thận muội dùng một đao biến huynh thành thái giám.”

https://thuviensach.vn

Ta cười ha hả nói:

“Hôm nay muội có chuyện gì vậy, dường như tâm tình của muội không được tốt.”

U U buồn bã nói:

“Không biết huynh dùng thủ đoạn gì thuyết phục sư phụ muội, khiến nàng tình nguyện giúp huynh?”

Ta cười nói:

“Huynh và sư phụ muội chẳng qua chỉ là hợp tác dựa trên lợi ích, nàng muốn lợi dụng ta để nhanh chóng tìm được bảo tàng của họ Mâu, ta muốn lợi dụng nàng bảo vệ an toàn cho mình, hai người chúng ta ai cũng không thiệt thòi.”

Ta thấp giọng nói:

“Từ khi sư phụ muộn đến Yên đô liền không có tin tức gì nữa, rốt cục là đi nơi nào?”

U U nhìn qua ta nói:

“Nếu như sư phụ đáp ứng huynh, đương nhiên sẽ không đổi ý. Huynh đừng vội lấy dạ tiểu nhân để đo lòng quân tử.”

Ta khinh thường cười nói:

“Nếu Lãnh Cô Huyên có thể được coi là quân tử, sợ rằng quân tử trên đời này đều đã chết sạch.”

U U cả giận nói:

“Không cho huynh vũ nhục sư phụ muội.”

https://thuviensach.vn

Ta thờ dài nói:

“Khó trách người ta nói chỉ có trẻ nhỏ cùng nữ nhân là khó nuôi.”

U U hung hăng nhéo lỗ tai ta nói:

“Long Dận Không, huynh dám mắng muội?”

Ta nhân cơ hội ôm lấy eo nhỏ của nàng, đem nàng ôm vào trong ngực.

U U cười khẽ một tiếng, nắm lấy xương sườn của ta, hai cánh tay ta tê dại, nàng nhân cơ hội thoát khỏi lồng ngực ta.

Ta cười khổ nói:

“Huynh đối với muội chân thành như vậy, tại sao muội nhẫn tâm ra tay đánh lén?”

U U nắm tay ta nói:

“Muội làm sao nhẫn tâm nổi.”

Đôi mắt đẹp của nàng tỏa sáng, toát ra vài phần tình ý triền miên.

Ta hận không thể ôm nàng vào lòng mặc sức yêu thương mới có thể giải tỏa hết nhớ nhung trong lòng, tiếc rằng nha đầu này luôn như gần như xa đối với ta, luôn luôn trốn tránh tình cảm của ta.

U U buồn bã nói:

“Hình như võ công của huynh tiến bộ rất nhiều, vừa rồi muội ở bên ngoài đã cố ý không chế hành tung, không nghĩ tới vẫn bị huynh phát hiện.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Đây là do hút hết nội công của Khinh Nhan, trong đó còn có công lao của Lãnh Cô Huyên.”

Ngoài miệng lại nói:

“Mấy ngày nay huynh không ngừng khổ luyện, võ công tiến bộ rất nhiều.”

U U buồn bã nói:

“Nghe nói Khinh Nhan mất tích?”

Nét mặt ta ảm đạm xuống, thở dài nói:

“Võ công của nàng mất hết, ta đang lo lắng cho nàng.”

U U bỗng nhiên tức giận nói:

“Nàng đối với ngươi như vậy nhiêu lần, tại sao ngươi còn lo lắng cho nàng như vậy?”

Ta thấp giọng nói:

“Làm nam nhân cần phải biết tha thứ một số chuyện, hơn nữa những gì nàng làm, trên căn bản cũng vì sư phụ muội gây nên.”

U U cười lạnh nói:

“Trong lòng huynh thích nàng ta, đương nhiên sẽ giúp nàng ta trốn tránh trách nhiệm.”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 149: Cùng Ngủ

Ta cười nói:

“Xem ra nàng thực sự thích ta rồi, nếu không nàng ghen với người ta làm gì.”

U U nhẹ giọng phì nói:

“Công phu tự mình khen mình của huynh đúng là hơn người.”

Ta ha hả cười nói:

“Có giai nhân như nàng làm bạn, sao ta không khen mình cơ chứ?”

U U nói:

“Muội có chuyên nghiêm chỉnh muốn nói với huynh.”

Ta gật đầu nói:

“Không bằng chúng ta lên giường rồi nói.”

U U nói:

“Huynh lại muốn nhân cơ hội chiếm tiện nghi của muội.”

Ta cười nói:

“Ta phát hiện càng ngày nàng càng thích ta.”

https://thuviensach.vn

U U nói:

“Da mặt thật dày.”

“Vậy thì sao nàng sợ ta? Sợ vì yêu, yêu nên mới sợ, vì sao chúng ta trước kia có thể nằm cùng giường mà vẫn tương kính như tân, còn bây giờ muội lại không dám chứ? Có phải là sợ kìm lòng không được, đúng không?”

U U phì nói:

“Muội sợ huynh sao?”

Nàng uyển chuyển tung người, xoay mình trên không trung một vòng đáp lên trên giường, ôn nhu nói:

“Đêm nay không biết ai sợ ai?”

Ta cười tủm tỉm đi tới bên giường nằm xuống, ngón tay trỏ của U U cong lại, chỉ phong chuẩn xác bắn trúng ánh nến, trong phòng lập tức tối đen lại.

Nàng kéo cánh tay ta gối đầu lên, nhẹ giọng nói:

“Huynh tốt nhất nên đoàng hoàng, nếu không thì... muội không bao giờ để ý tới huynh nữa.”

Ta khẽ hôn một cái lên mái tóc của nàng, thấp giọng nói:

“Có nàng ở bên cạnh là ta đã thỏa mãn rồi, những chuyện khác ta không muốn làm.”

U U thản nhiên cười nói:

“Vậy mới là bé ngoan.”

Ta ôm vai nàng, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Sư phụ của nàng định bảo nàng làm gì?”

U U không phản ứng, thấp giọng nói:

“Sư phụ bảo muội theo A Y Cổ Lệ vào cung, phụ trách bảo hộ an toàn cho nàng ta.”

Ta nhíu mày nói:

“Không ngờ lần này Lãnh Cô Huyên đối với ta cũng không tệ, mấy cao đồ của bà ta đều đã được huy động...”

U U dường như cảm thấy được điều gì đó, rúc đầu vào ngực ta, nhẹ giọng nói:

“Ngoại trừ muội ra huynh còn gặp ai?”

Ta thở dài một hơi nói:

“U U, nàng hãy nói thật cho ta, mẹ con Khúc Nặc có phải là đã trốn thoát rồi không?”

Trong bóng tối đôi mắt đẹp của U U tỏa ra quang hoa như bảo thạch, nàng do dự một chút rồi nói:

“Đúng! Làm sao huynh biết?”

Lúc này ta mới đem chuyện vô ý nghe được lần đối thoai giữa Lãnh Cô Huyên và Thải Tuyết cho U U.

U U nói:

“Cuối cùng thì huynh vẫn biết chuyện của Thải Tuyết.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thải Tuyết là thánh nữ của Huyền Minh giáo, nàng ấy và Lãnh Cô Huyên đến tột cùng có quan hệ như thế nào, Khinh Nhan và Thải Tuyết có quan hệ như thế nào?”

U U nghe xong thở dài một hơi, đẩy ta ra rồi ngồi dậy, ta cũng ngồi dậy, ôm lấy thắt lưng của nàng từ phía sau nói:

“Chuyện này đã hành hạ ta lâu rồi, ta thực sự không rõ, Thải Tuyết nếu là thánh nữ của Huyền Minh giáo, vì sao nàng ta cam tâm tới bên cạnh ta làm một thị nữ, hơn nữa còn là lúc ta thất bại nhất trong cuộc đời?”

U U nói:

“Huynh không thể hiểu chuyện của Ma môn đâu…”

Ta áp vào gò má của U U, nói:

“Nói cho ta biết, ta không muốn tiếp tục phải đoán già đoán non nữa.”

Ta hạ giọng nói:

“Trước khi Thu tiền bối chết đã từng chính mồm nói cho ta biết, Khinh Nhan là con gái của Lãnh Cô Huyên, thế nhưng Lãnh Cô Huyên đối với nàng ấy đâu có chút thương yêu nào, trong thiên hạ làm gì có mẫu thân nào như vậy chứ.”

Câu nói của ta làm cho U U giật mình, nàng cố sức nắm cánh tay của ta nói:

“Huynh... không thể bôi nhọ thanh danh của sư phụ muội...”

Ta cười lạnh nói:

“Ta bôi nhọ bà ta? Chuyện này là do Thu tiền bối chính mồm nói với ta như vậy, năm đó sư phụ của nàng đã từng có tình cảm với Ma Môn cao thủ

https://thuviensach.vn

Hoa Trục Nguyệt rồi sinh ra một người con gái...”

“Không có khả năng!”

U U không cách nào tiếp nhận được chuyện này.

Nàng bỗng nhiên ôm lấy ta nói:

“Chuyện này ngàn vạn lần không thể cho sư phụ biết, nếu không người...”

Ta khinh thường nói:

“Bà ta thì có thể làm gì được ta? Ta giờ đã biết chuyện của bà ấy, nếu bà ta không muốn thiên hạ rèm pha thì cứ tới giết ta thử xem!”

U U hạ giọng nói:

“Sư phụ chẳng bao giờ đối xử với ai thương yêu như đối với Thải Tuyết, cho dù nàng ta có làm cái gì, sư phụ cũng có thể tha thứ, mẹ con Khúc Nặc là do Thải Tuyết lén thả đi.”

Nàng đương nhiên cũng có hoài nghi chuyện của Thải Tuyết và Lãnh Cô Huyên.

Ta kéo nàng nằm xuống, dán vào tai của nàng nói:

“Nàng có phải đã hoài nghi Thải Tuyết là con của Lãnh Cô Huyên đúng không?”

U U nói:

“Không có chứng cứ xác thực, huynh ngàn vạn lần không thể nói bậy.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Lãnh Cô Huyên bên ngoài thì lãnh đạm cao ngạo, nhưng không ngờ lại làm nhiều chuyện đồi bại như vậy với Hoa Trục Nguyệt, lợi hại a, lợi hại!”

U U tức giận nói:

“Long Dận Không, cái tên hỗn đản này, không được vũ nhục sư phụ muội!”

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng nói:

“Ta nói toàn là sự thực, ta chỉ muôn muội biết bộ mặt thật của bà ta mà thôi.”

U U cả giận nói:

“Nếu huynh còn nói thêm câu nữa, muội liền rời khỏi đây, vĩnh viễn không bao giờ để ý tới huynh.”

Ta cười nói:

“Được rồi, nàng không cho ta nói ta sẽ không nói, chúng ta chi nói chuyện phong hoa tuyết nguyệt có được không?”

U U phì nói:

“Tâm tình đang tốt thì bị huynh phá hỏng cả rồi.”

Ta nhân cơ hội này hôn lên cái cổ của nàng một cái, thâm tình nói:

“Lần này nàng có rời khỏi ta nữa hay không?”

U U nói:

“Bên cạnh huynh toàn là hồng nhan tri kỷ, muội có ở bên cạnh huynh hay không có gì khác nhau đâu chứ?”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Nàng đừng có quên chuyện nàng đã đáp ứng với ta, nếu như có một ngày ta có thể nhất thống thiên hạ, nàng sẽ làm lão bà của ta, đừng có đổi ý đấy nhé?”

U U thở dốc, e thẹn nói:

“Muội sao lại đổi ý cơ chứ...”

Nhưng mới nói tới đây cái miệng của nàng đã bị ta bao kín, U U đẩy ta ra, ta nhân cơ hội hôn một cái thật kêu, ta định hôn tiếp nhưng U U lại rút đoản kiếm để ở hạ thể của ta, nói:

“Còn dám làm bậy, muội sẽ cắt!”

Ta ha hả nở nụ cười, biết U U bên ngoài tuy cứng rắn, thế nhưng bên trong lại rụt rè, nàng càng làm như vậy, chứng tò nàng đã thích ta rất nhiều.

“Nếu như ta cứ làm bậy, vậy thì nàng làm thế nào?”

Ta ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng thân hình lại lui về phía sau.

U U nhẹ giọng cười nói:

“Muội biết huynh không có lá gan đó.”

“Đó là bởi vì ta thương hương tiếc ngọc, không đành lòng lạt thủ tồi hoa.”

Ta dõng dạc nói.

U U thu hồi đoản kiếm, chủ động ôm lấy ta, ôn nhu nói:

“Kỳ thực huynh ôm muội thế này, tâm lý của muội rất thích, chẳng qua chưa tới ngày muội gả cho huynh, muội sẽ không...”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta một trận vui vẻ nói:

“Muội thực sự đã chuẩn bị gả cho ta?”

U U gật đầu nói:

“Hôm nay Thải Tuyết đã trở thành Ma Môn thánh nữ, muội sẽ không còn ràng buộc gì nữa cả, sư phụ cũng không bức bách muội làm chuyện muội không thích, chờ khi sư phụ lấy được Mâu thị bảo tàng, cũng coi như muội trả hết ân tình cho người.”

Theo như lời nàng nói thì Thải Tuyết trở thành Thánh nữ của Ma môn, chứ không phải là của Huyền Minh Giáo, trong lòng ta ngẩn ra nói:

“Thải Tuyết là Thánh nữ của Ma môn? Ý của muội là như thế nào đây?”

U U nói:

“Sư phụ có ý định thống nhất Ma Môn một lần nữa. Thải Tuyết chính là thánh nữ chung, chuyện này đã được các trưởng lão cho phép.”

Ta thấp giọng nói:

“Hình như Phiêu Miễu Các không đáp ứng mà?”

“Nếu như sư phụ thành công tìm được Mâu thị bảo tàng, lấy được Vô Gian Huyền Công, Phiêu Miễu các cũng chỉ còn cách tuân theo.”

Trong lòng ta chán nản nói:

“Thế sự thật là trêu người, U U có thể thoát khỏi ràng buộc, Thải Tuyết lại bước vào trong hắc ám vô tận, hai nàng đều là nữ nhân mà ta yêu, cho nên ta quyết không thể cho Lãnh Cô Huyên khống chế số phận các nàng.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Dã tâm của Lãnh Cô Huyên đúng là không nhỏ, nhưng vì sao các nàng bây giờ mới nghĩ tới chuyện thống nhất Ma Môn? Chẳng lẽ là bởi vì Thu tiền bối đã chết, trên đời này không còn ai chống lại được nàng ta hay sao?”

U U nhẹ giọng nói:

“Huynh sai rồi kẻ thù thực sự của sư phụ không phải là Thu sư bá, cũng không phải là Phiêu Miễu Các.”

“Vậy đến tột cùng là ai?”

U U thấp giọng nói:

“Trong chốn giang hồ có một môn phái cực kỳ thần bí, có tên gọi là Dao Lâm tiên các. Hơn trăm năm trước Ma Môn phân liệt cũng do môn phái này tạo ra, nhưng mà cũng từ sau lần đó Dao Lâm tiên các mai danh ẩn tích, cho tới gần đây ‘Tuyết Vũ Lệnh’ mới lại xuất thế.”

“Tuyết Vũ Lệnh là cái gì?”

Ta chưa từng nghe nói qua chuyện này.

U U nói:

“Tuyết Vũ Lệnh là tín vật võ lâm của Dao Lâm tiên các, cho nên lần này Dao Lâm tiên các xuất thế nhất định là địch nhân của Ma môn.”

Ta gật đầu nói:

“Những ngày này Lãnh Cô Huyên xuất quỷ nhập thần, không biết là có phải đối phó chuyện của Dao Lâm tiên các hay không?”

U U khẽ thở dài:

“Thời gian yên tĩnh không còn được bao nhiêu nữa...”

https://thuviensach.vn

Ta ôm thân thể mềm mại của nàng, nói:

“Chúng ta không cần quan tâm tới nhiêu chuyện vậy, trân trọng thời gian chúng ta ở bên nhau là được rồi.”

U U thấp giọng nói:

“Huynh lai muốn làm cái gì?”

Ta cười nói:

“Không nên nghĩ xấu về ta như vậy, ta chỉ muốn ôm nàng, yên ổn ngủ một giấc...”

Sáng hôm sau khi ta tỉnh lại, U U đã rời đi, trên chăn đệm vẫn còn lưu lại mùi thơm của nàng, nhớ tới thời gian tối hôm qua, ta nở nụ cười mỉm.

Ra khỏi phòng, ta thấy Xa Hạo đang chỉ huy võ sĩ thao luyện, thấy ta xuất hiện, Xa Hạo cười tiến lên đón:

“Tiêu Thống lĩnh dậy thật sớm.”

Ta cười nói:

“So với các ngươi thì hình như ta dậy muộn hơn nhiều.”

Xa Hạo cùng ta đi tới chỗ hành lang, thấp giọng nói:

“Công tử đã nói chuyện với A Y Cổ Lệ chưa?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta vẫn không biết cách nào mở miệng.”

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

“Ngày mai phải vào cung gặp mặt Yên Vương rồi, thơi gian còn lại của công tử cũng không còn nhiều lắm.”

Ta thấp giọng nói:

“Mấy ngày nay tâm tình của nàng thế nào?”

Xa Hạo nói:

“Công chúa vẫn ở trong phòng không chịu ra ngoài, nên thuộc hạ cũng không biết thế nào?”

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Khuya hôm nay ta sẽ nói với nàng.”

Trong lòng đã quyết định, chuyện đã tới nước này chỉ còn cách đem sự thật nói cho A Y Cổ Lệ biết.

Xa Hạo nói:

“Tới giờ Lãnh Cô Huyên bây vẫn chưa trở về.”

Ta cười nói:

“Chuyện của bà ta chúng ta không cần lo lắng, quan trọng là bà ta đã phái người tới đây giúp rồi.”

Xa Hạo gật đầu nói:

“Mong rằng nàng ta có thể bảo hộ công chúa vào cung.”

Ta thấp giọng hướng Xa Hạo nói:

“Người tới chỗ dịch quán dành cho sứ thần Hán quốc truyền cho ta một tin tức.”

https://thuviensach.vn

“Cho Đoạn Tinh?”

Ta gật đầu nói:

“Buổi trưa hôm nay ta ở cầu Tàn Tuyết chờ nàng, chú ý là cần phải đem câu nói này nói cho chính nàng biết.”

Xa Hạo nói:

“Nếu như vậy thuộc hạ sẽ tự mình đi một chuyến, tiện thể có thể bắt chuyện với Lý Mộ Vũ.”

Ta lúc này mới nhớ tới, trước kia để cứu ta, hắn đã từng giao thủ với Lý Mộ Vũ, lúc đó hắn còn bị Hán quốc phát lệnh truy nã, ta nhịn không được cười nói:

“Ngươi với Lý Mộ Vũ ai lợi hại hơi ai?”

Xa Hạo cười thần bí:

“Tài bắn cung của ta mạnh một chút!”

Câu nói này của hắn cũng có ý, hắn mạnh hơn Lý Mộ Vũ một chút.

Ta cười ha hả nói:

“Nói không chừng lần này các ngươi còn có cơ hội giao thủ.”

Cầu Tàn Tuyết ở thành Tây, vắt ngang qua sông Dịch, đây chính là nơi để uống rượu tiễn bạn.

Đại danh của cầu Tàn Tuyết ta nghe đã lâu, chuyện lần này có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, vừa dùng làm nơi hẹn với Hoàn Tiểu Trác, lại nhân cơ hội du lãm thắng cảnh thiên hạ.

https://thuviensach.vn

Mặc dù là chính ngọ, nhưng mà không nhìn thấy mặt trời, sắc trời u ám, gió bắc đang thổi cho nên hầu như tất cả bách tính đều đóng cửa.

Ta một mình phóng ngựa tới cầu Tàn Tuyết, gió ở Yên đô cực lớn, người đi đường thường phải dùng nón, sau đó lấy khăn che kín mặt mới có thể tránh được bụi.

Do ta chưa quen thuộc khí hậu ở đây, nên không thể làm gì khác hơn là lấy ống tay áo che kín mũi.

Khi ta tới cầu Tàn Tuyết ta mới thấy, đây chỉ là một cái cầu đá tàn tạ, khác hẳn với cái tên tao nhã của nó.

Ngửa đầu nhìn về phía bầu trời, thấy sắc trời u ám vô cùng, nơi này cách thành tây không xa lắm, nhưng mà khi nhìn lại thấy nó vô cùng mờ mịt không thấy cánh cửa của cổng thành.

Trong lòng nhịn không được cười khổ, trong hoàn cảnh này mà ước hội giai nhân, quả thực là ngu xuẩn vô cùng.

Ta đứng trong bão cát đợi nửa canh giờ, nhưng không thấy Hoàn Tiểu Trác tới, trong lòng ta cỏ chút nôn nóng lên, lẽ nào nàng không nhận được lời mời của ta? Tính toán thời gian một chút, ta thấy đã quá giờ hẹn nên thầm nghĩ trong lòng:

“Đợi lát thêm nửa canh giờ nữa nếu nàng không tới, ta chỉ còn cách trở về.”

Không nghĩ tới gió càng lúc càng lớn, gạch ngói trên mặt đất cũng bị gió thổi tung lên, miệng mũi của ta dính không ít bùn đất, trong miệng khó chịu vô cùng, ngựa của ta ở trong gió hí lên một tiếng, giống như trong trời đất chỉ còn lại có một người, một ngựa.

https://thuviensach.vn

Ta mất đi lòng tin, xem ra hôm nay Hoàn Tiểu Trác không tới được rồi, ta kéo cương ngựa, lúc đang muốn rời đi, thì mơ hồ nghe thấy tiếng vó ngựa truyền đến.

Ta nheo mắt nhìn về phía trước thế nhưng gió quá lớn, không thấy người tới là ai, phải mất một lúc sau mới thấy người tới là một cái xe ngựa bốn bánh.

Ta dắt ngựa đi tới, hướng về thùng xe hỏi dò:

“Người tới có phải là Đoạn quốc sư không?”

Trong xe không ai trả lời.

Ta cố gắng nói to hơn:

“Người tới có phải là Đoạn quốc sư không?”

Bên trong buồng xe vẫn không ai trả lời.

Ta có chút thất vọng dắt cương ngựa, muốn rời đi.

Lúc này từ trong buồng xe truyền đến một tiếng cười khẽ:

“Đồ ngốc, chẳng nhẽ có người thích ở trong bão cát hay sao?”

Ta thoải mái cười, Hoàn Tiểu Trác quả nhiên đúng hẹn mà đến, mỹ tỳ lái xe bảo ta buộc ngựa vào sau xe, rồi mở cửa chui vào trong thùng xe.

Khi vào ta thấy Hoàn Tiểu Trác mỉm cười ngồi bên trong, nàng nhìn thấy trên mình ta toàn bụi cát, không nín được lại mỉm cười.

Ta cười nói:

“Đoạn quốc sư vì sao để cho ta đợi lâu như vậy?”

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiêu Trác nói:

“Lẽ nào huynh mới chờ ta một chút mà đã mất kiên nhẫn?”

Nàng đưa cho ta một cái khăn ướt, ta lau mặt, chỉ mới một vệt mà đã biến nó thành màu xám.

Ta thở phào nhẹ nhõm nói:

“Thời tiết ở Yên đô thật là ác liệt, nếu tiếp tục thêm một lúc nữa, ta sẽ bị biến thành người bùn mất.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Khi ta rời khỏi cửa, Yên đô bắt đầu nổi gió, trong thành lại thiếu cây cối, cho nên gió thổi là mang theo cát bay, ta phải bỏ ngựa ngồi xe, thời gian sẽ bị chậm hơn một chút.”

Ta thoải mái duỗi thắt lưng một cái nói:

“Quốc Sư đúng là quốc sư, kiểu gì cũng cao minh hơn ta một chút.”

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Ngươi tới tìm ta là có chuyện gì?”

Ta vén rèm xe lên, thấy bụi bặm vẫn bay khắp bầu trời.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Phía trước chính là Độ Kiếp Sơn, nghe nói cảnh sắc trên núi rất đẹp, chúng ta tới đó ngắm một chút.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hay là thôi đi, hiện giờ khắp nơi toàn là bụi, ở trên Độ Kiếp sơn cũng chỉ như vậy thôi.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Ngươi không hiểu, Độ Kiép Sơn non xanh nước biếc, chính là một ngọn núi thanh lệ kỳ ảo!”

Ta đâu chịu tin, cũng may Độ Kiếp Sơn cách chúng ta không xa, xe ngựa đi không bao lâu thì tới.

Ta và Hoàn Tiểu Trác xuống xe ngựa, bão cát nhỏ hơn trước rất nhiều. Hoàn Tiểu Trác lấy lụa mỏng che mặt đi len núi ta cuống quít đi theo.

Thế núi của Độ Kiếp sơn thoai thoải, đưa mắt có thể nhận ra cây cối ở đây tốt tươi, con đường mòn lên núi đã phủ đầy rêu xanh, trơn trượt vô cùng, hiển nhiên ở đây rất ít người tới du lịch.

Đi lên phía trước, cảnh sắc chuyển sang trong sáng, không khí mát mẻ, đâu còn sự tồn tại của bão cát nữa. Khi ta quay đầu nhìn lại, thấy chân núi mênh mông, ta bỗng nhiên tỉnh ngộ nói:

“Hóa ra bão cát đều ở phía dưới, cho nên trên núi thật là mát mẻ.”

Hoàn Tiểu Trác bỏ cái khen che mặt, ta chú ý tới. trong một thời gian không gặp, dung mạo của nàng càng lúc càng thanh lệ thoát tục. Nếu như so sánh với thời gian ở Hán đô lần trước, thì đẹp hơn vô cùng, không biết nàng tu luyện công phu vì mà lại có thể ảnh hưởng tới dung mạo?

Hoàn Tiểu Trác nhìn về phía ta nói:

“Ngươi nhìn chằm chằm ta như vậy làm gì? Trên mặt của ta lẽ nào có chỗ nào kỳ quái hay sao?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Quốc sư không nên hiểu lắm, cái đẹp bao giờ cũng hấp dẫn người khác.”

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt nói:

“Ở đây bốn bề vắng lặng, ngươi có thể đem mục đích của mình nói ra rồi chứ?”

Ta gật đầu, thấp giọng nói:

“Ta muốn cô nương giúp ta một chuyện.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Chỉ sợ chuyện của ngươi muốn làm, ta không cách nào giúp được.”

Ta thấp giọng nói:

“Trong thiên hạ chỉ có cô nương mới có thể làm được, ta muốn cô nương giúp ta khống chế Yên Vương Lý Triệu Cơ, làm cho hắn trong một thời gian ngắn không ngả theo phe của Hán quốc.”

Hoàn Tiểu Trác nhăn mày nói:

“Ngươi có biết thân phận và nhiệm vụ tới Yên đô lần này của ta không?”

Ta gật đầu nói:

“Đương nhiên biết, Lần này cô nương tới đây là muốn thuyết phục Yên vương từ bỏ liên minh với ta.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Nếu ngươi đã biết, vì sao còn đưa ra yêu cầu này?”

https://thuviensach.vn

Ta dừng bước lại, ngưng mắt nhìn vào đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác, nói:

“Trước khi ta tới Yên đô, ta không biết cô nương với Lý Mộ Vũ lại tới nơi này, càng không biết Hán quốc lại nỗ lực điều đình chiến sự giữa Yên – Hàn, nếu như ta biết chuyện này, ta sẽ không tới nơi đây.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Mục đích ngươi kết minh với Yên đô rất rõ, tại sao lại bắt chúng ta không được lựa chọn?”

Ta cười lạnh nói:

“Hán quốc thay đổi ý niệm muốn tranh thủ Yên quốc, chẳng qua chỉ đơn giản là nhằm vào ta, không muốn cho ta nhận được lợi ích gì từ trận chiến này. Nếu như Lý Triệu Cơ thông minh đương nhiên sẽ hiểu, sớm muộn gì hắn cũng là thức ăn của Hán quốc mà thôi.”

Hoàn Tiểu Trác cười nhạt nói:

“Xem ra ngươi đã hiểu rõ tất cả.”

Ta thở dài nói:

“Ta đã ở Yên đô hơn một ngày, một đêm rồi, nói chung là nó rất phiêu lưu. Yên vương lúc này quyết định ngả theo hướng Hán quốc, chỉ sợ là ta và hai nghìn võ sĩ sẽ bị hắn tàn sát.”

Hoàn Tiểu Trác không nói gì, ánh mắt nhìn về phía núi rừng xa xa.

Ta thấp giọng nói:

“Ta tới đây là để hộ tống công chúa Bí Điền Quốc A Y Cổ Lệ cùng với Yên quốc thất vương tử Lý Quốc Thái thành hôn, thế nhưng không nghĩ tới

https://thuviensach.vn

Yên Vương đột nhiên cải biến chủ ý, hắn muốn nhét A Y Cổ Lệ vào trong hậu cung.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Chuyện này ta đã nghe nói, nhưng nó đâu có quan hệ gì với ngươi, nếu như ngươi thực sự lo lắng về an nguy của mình, thì lựa chọn tốt nhất bây giờ chính là rời đi.”

Ta chậm rãi lắc đầu nói:

“Tính tình của ta cô nương cũng rõ, chuyện gì ta đã quyết định làm thì sẽ không dễ buông bỏ!”

Trong đôi mắt ta tỏa ra quang mang vô cùng kiên định:

“Lần này cho dù có khó khăn như thế nào, ta cũng phải thành công!”

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác hiện lên sự thưởng thức, nàng nhẹ giọng nói:

“Ngươi định làm như thế nào?”

Ta không trực tiếp trả lời câu hỏi, mà nhìn thẳng vào đôi mắt nàng nói:

“Cho dù lập trường của chúng ta ra sao, lúc nào ta cũng coi cô nương là bằng hữu đáng tin cậy nhất, cho nên ta không nói dối cô nương.”

Hoàn Tiểu Trác rùng mình, đôi mi dài rủ xuống nói:

“Ngươi nếu như lo lắng thì không cần nói...”

Ta đi tới trước mặt nàng một bước, thấp giọng nói:

“Nguyện vọng lớn nhất của đời ta là thống nhất loạn thế phân tranh, để cho bách tính thiên hạ có được cuộc sống an bình, ở Đại Khang, ta có thể

https://thuviensach.vn

yên ổn làm một thái tử, nhưng mà phụ hoàng của ta không muốn buông tha hoàng quyền, hơn nữa Tả Trục Lưu còn đang nhìn chằm chằm vào cơ nghiệp của Long thị ta, cho nên ta đã trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Trận chiến lần này giữa Yên - Hàn đối với ta mà nói là một cơ hội vô cùng tốt, nếu như lấy được đất đai phía bắc Yên quốc, là ta có thể có nền móng cho cơ nghiệp tương lai của mình, bởi vậy ta mới không chú ý tới an nguy dấn thân tới Yên đô."

Hoàn Tiểu Trác nhập thần lắng nghe ta độc thoại, nàng dường như hiểu cái gì đó, nhẹ giọng nói:

"Ngươi muốn thừa dịp này hạ thủ với Yên vương? Thế nhưng ngươi có nghĩ tới chuyện Yên vương mặc dù chết, nhưng ngươi có khi cũng không lấy được đất đai của Yên quốc..."

Ta mỉm cười.

Hoàn Tiểu Trác trợn tròn:

"Chẳng lẽ nói... ngươi có nội ứng ở trong nội bộ của Yên quốc?"

Ta từ chối cho ý kiến gật đầu, hạ giọng nói:

"Hạng Bác Đào tuyệt không phải là một quân chủ anh minh, nếu như hắn chiếm được đất đai của Yên quốc, bách tính sẽ khổ cực vô cùng."

Hoàn Tiểu Trác lạnh lùng nói:

"Cho dù là ngươi hay Hạng Bác Đào có được đất đai của Yên quốc, thì chiến tranh giành thiên hạ sớm muộn cũng xảy ra, bách tính vẫn là người chịu khổ cực."

Ta chân thành tha thiết nói:

https://thuviensach.vn

“Tiểu Trác, ta sẽ không miễn cưỡng nàng, cho dù nàng có giúp ta hay không, ta vẫn thực hiện theo kế hoạch đã định của mình.”

Hoàn Tiểu Trác bước đi, ta đứng một chỗ im lặng chờ đợi.

Nàng đi tới một chỗ cao, rốt cục quay đầu, nhẹ giọng nói:

“Ngươi và Hạng Bác Đào có một điểm khác nhau cực lớn... đó là ta là bằng hữu của ngươi...”

Ta tươi cười, Hoàn Tiểu Trác nói câu này, đã chứng minh được địa vị của một người bằng hữu như ta ở trong lòng nàng.

Ta đi chỗ của Hoàn Tiểu Trác, nhìn xuống rừng cây um tùm, thấy một góc chùa nhỏ hiện ra, ta có chút kỳ quái nói:

“Ở đây sao lại có chùa miếu?”

Hoàn Tiểu Trác mỉm cười nói:

“Có cái gì kỳ quái? Đây không phải chùa miếu mà là am ni cô.”

“Am ni cô?”

Ta càng nghi hoặc, xem ra Hoàn Tiểu Trác biết rất rõ về nơi này.

Hoàn Tiểu Trác chậm rãi đi tới chỗ của Am ni cô:

“Nơi này là Quan Vụ Am.”

Cái tên này đối với ta hình như có chút quen quen, ta cẩn thận suy nghĩ lại mới nhớ ra, hôm qua thiếu nữ kia Huyền Anh ở phủ của Cao Quang Viễn pha trà chính là người của Quan Vụ Am. Lẽ nào Hoàn Tiểu Trác là bạn của nàng ta?

https://thuviensach.vn

Lại đi phía trước đi ta thấy một dòng suối chảy róc rách, trên một tảng đá phía trước có mấy chữ triện. Ta tuy rằng đọc nhiều sách vở, thế nhưng lại không biết được chữ nào.

Trong lòng ta cảm thấy hứng thú, ngồi xồm xuống tỉ mỉ nghiên cứu.

Hoàn Tiểu Trác cười nói:

“Sao ngươi lại tự nhiên hứng thú như vậy? Lẽ nào những chữ này có cái gì đặc biệt ư?”

Ta gật đầu nói:

“Nếu như ta đoán không lầm, những chữ này là một đoạn kinh văn, nhưng mà ta lại không biết nó là gì.”

Một thân ảnh thanh nhã xuất hiện ở phía trước chúng ta, vẫn là Huyền Anh mặc trường bào màu trắng, nàng cầm một lọ thuốc và một giỏ trúc, hiển nhiên là mới lên núi hái thuốc về.

Huyền Anh lạnh nhạt nói:

“Tiêu tướng quân nói không sai, nơi này khắc đúng là kinh văn, nhưng mà trong đó có khắc lẫn chữ Phạn ngươi nhận không ra cũng chỉ là chuyên bình thường.”

Ta cười nói:

“Khó trách ta cố gắng nghiên cứu mà không hiểu được, hóa ra trong đó có chữ không phải là chữ Hán!”

Hoàn Tiểu Trác mỉm cười nói:

“Chúng ta mạo muội quấy rối sự phụ Huyền Anh thanh tu, mong được lượng thứ.”

https://thuviensach.vn

Huyền Anh nói:

“Tương phùng là có duyên, hai vị nếu không phải ngại am ni cô đơn sơ, mời dời bước chút nghỉ.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Đã như vậy, chúng ta liền quấy rầy rồi.”

Một tiểu ni cô xuất hiện nhận lấy giỏ trúc trong tay của Huyền Anh, Huyền Anh đi rửa tay, sau đó mới hỏi chuyện của ta và Hoàn Tiểu Trác.

Tiểu ni cô kia lại đi tới, dâng trà cho chúng ta.

Ta nâng chung trà lên uống một hớp, chỉ cảm thấy một vị đăng đắng ở trong miệng, khi tới cổ họng mới có cảm giác mát lạnh khi chảy vào trong miệng nó có chút ấm áp.

Ta cúi đầu nhìn vào chén trà, thấy màu xanh của trà chuyển thành màu đỏ, trong lúc nhất thời ta không đoán ra được đây là trà gì.

Huyền Anh nói:

“Đây là Khổ Căn Đăng do ta tự pha chế, có công dụng trục nóng, hôm nay ở xung quanh Yên đô có nhiều bão cát, Khổ Căn Đăng dúng lúc này là thích hợp nhất.”

Hoàn Tiểu Trác cười nói:

“Sự phụ Huyền Anh quả nhiên là người có tấm lòng từ bi, Đoạn Tinh cám ơn vô cùng.”

Huyền Anh nói:

“Đoạn quốc sư cần gì phải khách khí.”

https://thuviensach.vn

Lúc này có một tiểu ni cô đi tới trước mặt Huyền Anh nhẹ giọng nói:

“Sư tỷ, kinh thư trong Thủy Nguyệt các có mang đi không?”

Huyền Anh gật đầu nói:

“Muội đem kinh văn ở phía bắc ra phơi nắng, sau đó ta chọn, những thứ còn lại bỏ ở nơi này.”

Tiểu ni cô xoay người rời đi đi.

Ta hơi cảm giật mình nói:

“Sự phụ Huyền Anh phải ly khai nơi đây?”

Huyền Anh nói:

“Yên đô thay đổi bất ngờ, một hồi tinh phong huyết vũ khó có thể tránh khỏi, nơi này không còn là nơi cho người xuất gia chúng ta nữa.”

Những lời này của nàng dường như bao hàm ý nghĩa khác, lẽ nào thiếu nữ thông minh này có thể thấy trước tiên cơ? Nhưng ta lập tức hủy bỏ ý nghĩ này, Cao Quang Viễn mời nàng pha trà, cho nên quan hệ của hai người không tầm thường, có lẽ hắn đã lộ phong thanh, khiến cho nàng biết được.

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Yên Hàn giao chiến, nhưng chiến hỏa còn chưa lan tới Yên đô, sự phụ Huyền Anh rời khỏi nơi này hình như hơi vội vã?”

Huyền Anh cười nhạt nói:

“Yên Hàn giao chiến, thế nhưng không phải một ngày một đêm là có thể xong, hiện giờ ở Yên đô sắp xảy ra màn đấu đá cung đình, xưa nay ta

https://thuviensach.vn

không thích máu tanh, không muốn để ý tới những chuyện thị phi này nữa.”

Ta mỉm cười nói:

“Sự phụ Huyền Anh biết được thiên cơ, ta muốn người chỉ điểm hai câu, không biết từ đấu đá cung đình trong miệng sư phụ có nghĩa là gì?”

Huyền Anh chậm rãi buông chén trà nói:

“Tiêu tướng quân từ Đại Khang tới, Đoạn quốc sư tới từ Hán quốc, Khang - Hán vốn bất hòa, thiên hạ ai chẳng biết đều này. Yên quốc vốn chỉ là một con sơn dương, sớm muộn gì cũng bị bắt, hai phe hiện giờ hai cũng muốn có được. Cho dù Yên quốc ngả theo hướng nào, thì cuối cùng cũng không thể tránh khỏi họa sát thân.”

https://thuviensach.vn

Chương 150: Nghĩ Cách Cứu Viện

Nàng nhìn ta một cái rồi quay sang nhìn Hoàn Tiểu Trác, nói:

“Huyền Anh từ trước tới giờ vẫn luôn thẳng thắn như vậy, mong hai vị đừng phiền lòng.”

Hoàn Tiểu Trác dịu dàng cười nói:

“Huyền Anh sư phụ cứ nói chúng ta sẽ chăm chú lắng nghe.”

Huyền Anh nói:

“Mặc dù ta là người xuất gia, thế nhưng tình cảm trong cuộc sống ta vẫn biết hết sức rõ ràng, tình bạn giữa Tiêu tướng quân và Đoạn quốc sư cũng không hề đơn giản như bề ngoài...”

Trong mắt của Hoàn Tiểu Trác lộ ra một tia bối rối, nhưng lập tức bình tĩnh trở lại, mỉm cười nói:

“Huyền anh sư phụ rốt cuộc là muốn nói gì?”

Huyền Anh nói:

“Chính là bởi vì ngươi có loại quan hệ này, thế cục ở Yên đô vốn đã hỗn loạn nay càng thêm khó có thể phân biệt, những việc sắp xảy ra không ai có thể đoán trước được.”

Ta nở nụ cười, nói:

https://thuviensach.vn

“Không nghĩ tới Huyền Anh sư phụ đối với chính trị lại có cái nhìn thấu đáo như vậy.”

Huyền Anh mỉm cười nói:

“Ta không hiểu tình hình chính trị, nhưng ta có thể quan sát sắc mặt người khác và biết được nhiều thứ, cho nên ta phát hiện được một ít sự thật mà thôi.”

Ta tán thưởng gật đầu, suy nghĩ của Huyền Anh vượt xa sự tưởng tượng của ta, thân phận của nàng chắc chắn không phải đơn giản chỉ là một người ni cô tu hành.

Ta nhẹ giọng nói:

“Có một câu kẻ hèn này không biết có nên hỏi hay không?”

Huyền Anh cười nhạt nói:

“Khi ngươi nói ra câu này là ngươi đã muốn hỏi ta rồi còn gì.”

Ta cười nói:

“Huyền Anh sư phụ và Cao tướng quốc rốt cuộc là có quan hệ gì?”

Huyền Anh nói:

“Cao tướng quốc có ơn cứu mạng Huyền Anh. Huyền Anh khi còn nhỏ đã gặp chuyện không may, nếu như không có Cao tướng quốc cứu giúp, bần tăng từ lâu đã rời khỏi thế giới này rồi.”

Không nghĩ tới tên Cao Quang Viễn lại có thể làm ra một việc tốt như thế, thảo nào Huyền Anh lại tình nguyện tới tướng quốc phủ bưng nước pha trà.

https://thuviensach.vn

Ta uống một hớp trà đắng, nói:

“Huyền Anh sư phụ sau này định đi đâu?”

Huyền Anh mỉm cười nói:

“Tạm thời vẫn chưa muốn đi đâu, nhưng mà thời cuộc bây giờ đang rung chuyển, cho dù đi bất cứ đâu cũng chỉ là tránh né nhất thời mà thôi.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Đã như vậy, đi và ở lại thì có gì khác nhau?”

Huyền Anh thở dài một hơi, nói:

“Ta vẫn chưa có thể nhìn thấu hồng trần, hiểu rõ sự biến ảo trên thế gian...”

Nàng dừng lại một chút, đôi mắt đẹp nhìn ta, nói:

“Tiêu tướng quân, Đoạn quốc sư, không cần biết các ngươi đang định làm gì, chỉ cần nhớ là làm cho máu chảy thành sông không phải là cách duy nhất để giải quyết vấn đề, người cầm quyền trong lòng nếu tồn tại một tia nhân từ, thì thiên hạ sẽ bớt được vô số linh hồn bị chết oan.”

Ta gật đầu, đứng dậy chào từ biệt Huyền Anh.

Huyền anh lại lấy hai hộp trà tặng cho ta và Hoàn Tiểu Trác, chúng ta nói lời cảm tạ rồi ly khai.

Đi ra khỏi Quan Vụ Am, ta nhịn không được quay đầu lại nhìn cửa chùa đang chậm rãi đóng lại, thấp giọng nói:

“Cô nương có thấy Huyền Anh có gì đó kỳ quái hay không?”

Hoàn Tiểu Trác nhìn ta, nói:

https://thuviensach.vn

“Có cái gì kỳ quái, chẳng qua là chơi cờ giỏi hơn người thường thôi mà.”

Ta cười nói:

“Ta hiện tại có chút nghi ngờ cô nương và Huyền Anh quen biết từ trước, hôm nay cô nương chủ động dẫn ta tới gặp nàng ta.”

Hoàn Tiêu Trác trợn mắt lên nhìn ta, nói:

“Ngươi nói bậy bạ gì đó?”

Ta nhìn thẳng vào nàng, nói:

“Ta cảm thấy hai người dường như rất là giống nhau, nhưng lại không biết rốt cuộc là hay người giống nhau ở chỗ nào?”

Hoàn Tiêu Trác cười nói:

“Đại khái là bởi vì ta cũng có lòng hướng Phật, cho nên ngươi mới có như vậy cảm giác.”

Ta giả vờ khẩn trương nói:

“Cô nương bất cứ giá nào cũng không thể có lòng hướng Phật được, nếu không thì trên thế giới này lại nhiều thêm một nam tử si tình đó.”

Mặt Hoàn Tiêu Trác ửng hồng, vội vã chạy xuống chân núi.

Trở lại Lô thị hành quán, Cao Hàm đã ngồi trong quán chờ ta đã lâu. Ta và hắn đi tới thư phòng, đem hộp trà đặt trên kệ sách, ánh mắt của Cao Hàm nhìn vào hộp trà, có chút ngạc nhiên nói:

“Tiêu tướng quân đã đi tới Quan Vụ Am?”

Nhớ đến quan hệ giữa Huyền Anh và Cao Quang Viễn, ta cũng không cần giấu diếm điều gì. Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Hôm nay ta đi dạo ở Độ Kiếp Sơn, trùng hợp đi qua chỗ này, cho nên lên thăm viếng Huyền Anh sư phụ.”

Cao Hàm cười nói:

“Xem ra Tiêu tướng quân đích thật là người có duyên, bình thường thì Huyền Anh rất ít khi gặp người khác, cho dù là ta đi thăm viếng, cũng ít khi được đi vào trong am.”

Ta cười nhạt một tiếng, mời Cao Hàm ngồi xuống:

“Cao tướng quân mang đến cho ta tin tức gì thế?”

Cao Hàm nói:

“Phụ thân bảo ta đến thông báo cho Tiêu tướng quân mong công chúa sáng sớm ngày mai vào cung...”

Hắn thấp giọng nói:

“Bên phía công chúa không có vấn đề gì chứ?”

Ta lắc đầu nói:

“Ngươi về nói cho tướng quốc cứ yên tâm, mọi việc bên này ta đã lo hết.”

Cao Hàm đạo:

“Nếu mọi việc ngày mai thuận lợi, đại vương hắn là sẽ định ra thời gian để cưới công chúa vào cung.”

Ta lạnh lùng nói:

“Có chuyện ta phải nói rõ, ngày nào công chúa chưa được gả, thì ngày đó không vào Yên cung.”

https://thuviensach.vn

Cao Hàm gật đầu nói:

“Tiêu tướng quân yên tâm, Lô thị hành quán này các ngài muốn ở tới lúc nào cũng được. Nhưng mà ngày mai sau khi vào cung, đại vương có thể sẽ mời các ngài ở lại dịch quán trong thành.”

Ta cười nói:

“Hai ngày này chúng ta sẽ ở lại trong hành quán này, những nơi khác chúng ta không muốn đi.”

Cao Hàm nói:

“Theo tiền lệ thì sẽ có bà đỡ đến nghiệm thân cho công chúa, chuyện này Tiêu tướng quân nên nói trước cho công chúa biết, để tránh khỏi đến lúc đó lại có hiểu lầm.”

Ta gật đầu nói:

“Quy củ trong cung ta cũng biết, công chúa càng biết rõ việc này hơn ta.”

Cao Hàm do dự một chút rồi nói:

“Còn có một việc, sự việc Liên Việt sợ là chúng ta không giúp được gì, cha con Vệ Tử Việt hận hắn thấu xương, phụ thân ta đã đi cầu xin nhưng bị từ chối, ta cũng từng lẻn đi gặp Vệ Hiệu Đình, khi nói việc này ta và hắn thiếu chút nữa là trở mặt...”

Hắn ngừng lại một lát rồi nói thêm:

“Ta và hắn là huynh đệ kết nghĩa!”

Ta nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

“Đã làm khó các ngươi, tên Liên Việt đào trộm mộ phần tổ tiên Vệ thị, khó trách bọn họ lại tức giận như thế.”

Cao Hàm nói:

“Bọn họ đã quyết định, hoàng hôn ngày mai sẽ đem Liên Việt lăng trì xử tử.”

Lòng ta trầm xuống, không nghĩ tới Liên Việt vẫn không thể thoát khỏi lòng bàn tay của Vệ thị.

Cao Hàm thấy mặt ta tối lại, biết là trong lòng ta không dễ chịu gì, nên biết điều rời đi.

Ta đưa hắn đến ngoài cửa. Xa Hạo đi tới bên cạnh ta, thấp giọng nói:

“Lãnh Cô Huyên đã trở về, lúc này ở hậu viên chờ ngài.”

Nhắc đến Lãnh Cô Huyên, trong lòng ta xuất hiện một ý tưởng. Võ công của nàng rất cao cường, nếu như đồng ý giúp đỡ cứu Liên Việt ra cũng không có chút khó khăn nào.

Ta vội vàng đi tới hậu viện.

Lãnh Cô Huyên đang yên lặng ngồi dưới bóng cây, thong thả uống trà, còn U U thì đứng ở phía sau nàng.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nhìn ta, nói:

“Hai ngày nay ngươi chạy loạn khắp nơi, ta cũng không thể không biết xấu hổ làm phiền ngươi?”

Ta ngồi xuống trước mặt Lãnh Cô Huyên, nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu không có Lãnh giáo chủ tương trợ, ta thật không biết phải giải quyết việc này như thế nào nữa.”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Trong lòng ngươi sợ rằng chỉ xem ta là người sai vặt?”

Trong lòng ta cười thầm, Lãnh Cô Huyên này quả thật là biết rõ thân phận của chính mình, nhưng nghĩ là một việc còn trên mặt ta thì không hề lộ ra bất cứ thứ gì, ta nói:

“Lãnh giáo chủ bày mưu nghĩ kế, võ công cái thế, trí tuệ siêu quần, kẻ hèn này không thể nào so được.”

Lãnh Cô Huyên bị ta liên tiếp vỗ mông ngựa nên nhịn không được mỉm cười, U U phía sau cũng đang cố nín cười, thiếu chút nữa là đã cười ra tiếng.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ngươi nói nhiều như vậy, là muốn ta làm giúp ngươi chuyện gì phải không?”

Ta thở dài nói:

“Lãnh giáo chủ quả nhiên anh minh.”

“Nói!”

Ta nói mọi việc của Liên Việt cho Lãnh Cô Huyên nghe.

Lãnh Cô Huyên nhíu mày nói:

“Mục đích của chúng ta đến Yên đô là gì? Tại sao lúc quan trọng như thế này ngươi lại vì một tên vô danh tiểu tốt mà mạo hiểm? Muốn đi thì ngươi

https://thuviensach.vn

cứ đi đi, ta không rảnh.”

Ta mỉm cười nói:

“Giáo chủ nói vậy là sai rồi, xin hỏi giáo chủ ngài vì sao lại giúp ta?”

Lãnh Cô Huyên không trả lời, Mâu thị bảo tàng là đáp án mà mọi người đều biết.

Ta thấp giọng nói:

“Hiện nay chúng ta mặc dù chưa tìm được bảo tàng của Mâu thị, thế nhưng Mâu Kỳ Vô mà lưu lại bảo tàng lớn như vậy. Chắc chắn là trong đó có vô số cơ quan, ta nói thẳng, cho dù Lãnh giáo chủ ngài có thể tìm được bảo tàng, ngài cũng chưa chắc có thể phá giải hết các cơ quan trong đó.”

Lãnh Cô Huyên khinh thường nói:

“Ta không tin Mâu Kỳ Vô có thể lưu lại cơ quan gì có thể ảnh hưởng được ta?”

Ta có chút châm chọc nói:

“Võ công hơn người chưa chắc có thể giải quyết được mọi việc.”

Lãnh Cô Huyên tức giận nói:

“To gan!”

Ta không chút sợ hãi nào nhìn nàng, tiếp tục nói:

“Liên Việt chính là một cao thủ trong việc đào mộ. Nếu có thể cứu được hắn đối với việc tìm kiếm bảo tàng của Mâu thị sao này có lợi rất lớn, Lãnh giáo chủ nên suy nghĩ kỹ một chút.”

Ánh mắt của Lãnh Cô Huyên dao động, một lát sau mới nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn hiện tại bị giam ở nơi nào?”

Ta mừng rỡ trong lòng, ta biết Lãnh Cô Huyên đã bị lời của ta nói làm động lòng, thấp giọng nói:

“Liên Việt hiện tại bị giam trong tướng quốc phủ của Vệ Tử Việt.”

“Ngươi đưa ta bản đồ phủ Vệ Tử Việt, ta sẽ đi cứu hắn.”

“Đa tạ Lãnh giáo chủ!”

Tìm bản đồ của phủ Vệ Tử Việt cũng không khó, không cần quấy rầy Cao Quang Viễn, Cao Hàm cũng có thể lo được việc này. Lúc hoàng hôn hắn đã đem bản đồ giao tới tay ta, còn dặn ta phải cẩn thận, không nên vì một chuyện nhỏ mà làm hỏng việc lớn. Có Lãnh Cô Huyên giúp đỡ nên ta không cần lo lắng về việc này, điều mà Cao Hàm nói chỉ là dư thừa mà thôi.

Có một số việc ta phải đối mặt, chẳng hạn như việc tìm A Y Cổ Lệ nói chuyện, từ lúc bắt đầu rời khỏi Sở Châu tới bây giờ, ta vẫn luôn tránh mặt nàng. Tim của nàng thiếu nữ đã trao cho ta, trong khoảng thời gian này chắc chắn trong tim nàng rất là đau khổ.

Chỉ mấy ngày ngắn ngủi, A Y Cổ Lệ đã gầy hơn nhiều, nụ cười trên khuôn mặt của nàng đã ít xuất hiện hơn rất nhiều, trong lòng ta đau đớn không chịu nổi, nếu như không phải là vì ta, nàng cũng sẽ không mạo hiểm như lúc này.

Ta cung kính hành lễ nói:

“Công chúa điện hạ, tại hạ có một việc báo riêng với ngài.”

Trong đôi mắt xanh thẳm xinh đẹp của A Y Cổ Lệ không có chút giao động nào, lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Những thị nữ trong này không phải là người ngoài, có cái gì ngươi trực tiếp nói ra là được.”

Ta thấp giọng nói:

“Mấy câu nói này là do Thái tử điện hạ trước khi đi dặn dò ta nói cho ngài, không thể để cho người khác nghe được.”

Nghe được tên của ta, thân thể của A Y Cổ Lệ có chút rung lên, nàng nhẹ giọng nói:

“Mấy người các ngươi lui ra đi!”

Khi tất cả thị nữ đã ra khỏi phòng, ta đi tới đóng cửa phòng lại.

A Y Cổ Lệ nhíu mày nói:

“Tiêu thống lĩnh hình như không cần cẩn thận như vậy, ta và ngài cô nam quả nữ cùng ở trong phòng sẽ bị người khác nói ra nói vào.”

Ta mỉm cười nói:

“Thái tử điện hạ bảo ta nói cho công chúa, trong trong lòng hắn vẫn luôn lo lắng cho người!”

Khuôn mặt của A Y Cổ Lệ ửng hồng, trách mắng:

“Cuồng đồ to gan, sao ngươi dám vô lễ như thế với ta!”

Nàng xoay người định đi ra ngoài lại bị ta kéo lại, sắc mặt A Y Cổ Lệ tái lại, đang định hét lên, ta cuống quít che miệng nàng lại, nói:

“Đừng có la lên, là ta mà!”

Đôi mắt xanh thẳm xinh đẹp của A Y Cổ Lệ hiện lên sự khó tin, ta chậm rãi lấy mặt nạ xuống, khuôn mặt đẹp trai hiện ra trước mặt A Y Cổ Lệ.

https://thuviensach.vn

Trên đôi mắt xinh đẹp của nàng liền trào ra hai hàng nước mắt, A Y Cổ Lệ bỗng nhiên nhào vào lòng ta khóc nức nở, vừa khóc vừa nói:

“Long đại ca, muội.,. Muội còn tưởng rằng... Tưởng rằng huynh không cần muội nữa...”

Ta khẽ hôn lên vành tai của nàng, nói:

“Nha đầu ngốc, ta sao có thể bỏ nàng được.”

A Y Cổ Lệ chủ động hôn ta, chiếc lưỡi thom tho liều mạng quấn lấy lưỡi ta, nàng dùng cách này để bộc lộ sự nhớ nhung đối với ta.

Chúng ta hôn môi một lúc rồi mới tách ra. A Y Cổ Lệ thở hổn hển nói:

“Huynh lừa muội thật là khổ, huynh vẫn luôn ở bên cạnh muội vì sao lại không ra gặp muội?”

Ta cười nói:

“Ta sợ suốt ngày gặp nàng, sẽ làm cho người khác nhìn ra chúng ta có tình ý, lộ ra chân tướng, rồi bị người khác biết được thân phận thật của ta.”

A Y Cổ Lệ ôm cổ ta, nói:

“Mấy ngày nay, muội luôn nhớ tới huynh, nếu như huynh còn không tới, muội sợ muội sẽ nhớ huynh mà chết mất.”

Lòng ta cảm động, ta hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nói:

“Nàng yên tâm, ta lần này chắc chắn sẽ mang nàng bình yên trở về.”

A Y Cổ Lệ dùng ánh mắt đau buồn nhìn ta, ôn nhu nói:

“Có huynh bên cạnh muội muội không sợ gì cả.”

https://thuviensach.vn

Ta ôm chiếc eo nhỏ của nàng kéo nàng ngồi xuống giường, A Y Cổ Lệ như chú chim nhỏ nép người vào lòng ta.

Ta thấp giọng nói:

“Có một việc ta phải nói cho nàng biết, tên hỗn trướng Yên vương Lý Triệu Cơ thấy nàng xinh đẹp, nên thay đổi ý định, muốn đem nàng nhét vào hậu cung.”

Mặt A Y Cổ Lệ trắng bệch, nói:

“Muội không muốn gả cho hắn, trên đời này trừ huynh ra muội sẽ không gả cho ai hết!”

Ta gật đầu nói:

“Tâm ý của nàng sao ta lại không biết chứ, nhưng mà tình thế trước mắt đang rất nguy hiểm, ta có rất nhiều việc phải lo lắng.”

A Y Cổ Lệ nói:

“Thế nhưng nếu muội vào đó, sợ rằng... sợ rằng không còn gặp lại huynh nữa...”

Ta cười nói:

“Nha đầu ngốc, nếu ta không có chuẩn bị chu đáo, ta cũng không dám đưa nàng vào cung, nàng yên tâm, trước khi đại hôn ta sẽ không để cho nàng vào cung.”

A Y Cổ Lệ ôm lấy ta, nói:

“Muội tin huynh!”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Chỉ cần Yến vương định ra ngày đại hôn, chúng ta sẽ bắt đầu chuẩn bị kế hoạch, ngày đại hôn của nàng và hắn chúng ta sẽ phát động binh biến, ta sẽ không cho hắn còn tồn tại trên cõi đời này nữa.”

A Y Cổ Lệ nói:

“Chỉ cần muội có thể ở bên cạnh hầu hạ huynh, những thứ khác không còn quan trọng nữa, nếu huynh vứt bỏ muội, muội sẽ tự sát đề giữ gìn tấm thân trong sạch...”

Thân phận của ta lúc này có hạn chế, không thể ở quá lâu trong phòng của A Y Cổ Lệ, ta nói thêm vài câu nữa, rồi lưu luyến rời khỏi căn phòng của nàng.

Đi ra khỏi nơi ở của A Y Cổ Lệ, ta liền thấy Lãnh Cô Huyên đang đứng đợi ta, ta cười cười rồi lên nghênh đón nàng:

“Lãnh giáo chủ, chuẩn bị xong chưa?”

Lãnh Cô Huyên đã đáp ứng ta đêm nay sẽ đi cứu Liên Việt.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nói:

“Chính là môt chuyện nhỏ, cần gì chuẩn bị.”

Ánh mắt của nàng nhìn thẳng vào ta.

Ta cười nói:

“Lãnh giáo chủ nếu như không có gì dặn dò, thì ta trở về phòng nghỉ ngơi đây.”

“Ngươi đứng lại!”

Lãnh Cô Huyên gọi ta lại.

https://thuviensach.vn

“Lãnh giáo chủ còn có chuyện gì?”

Trong lòng ta đột nhiên sinh ra một loại dự cảm không tốt.

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Không có việc gì đặc biệt, nhưng mà đêm nay ta muốn ngươi đi theo ta!”

Dự cảm của ta quả nhiên chính xác, Lãnh Cô Huyên là người đa nghi, rất sợ việc đi cứu người này là cái bẫy mà ta bày ra cho nên kéo ta đi cùng.

Ta thấp giọng nói:

“Võ công của kẻ hèn này thấp kém, Lãnh giáo chủ không sợ ta thành gánh nặng cho ngài sao?”

Lãnh Cô Huyên cười nói:

“Ngươi yên tâm, ta sẽ để cho U U chiếu cố ngươi.”

Ta cười khổ nói:

“Xem ra ta không có lựa chọn nào khác?”

Lãnh Cô Huyên không chút thay đổi, nói:

“Ta chưa từng cho người khác có cơ hội lựa chọn!”

Ta dưới sự trợ giúp của U U đã gắn lên mặt của mình thêm một chòm râu, ta cười híp mắt nói:

“Nàng bây giờ có nhận ra ta là ai hay không?”

U U cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi có cần phải cải trang như vậy hay không?”

Nàng lấy một cái mặt nạ bằng đồng dán trên mặt ta:

“Như thế này thì ai có thể nhận ra ngươi? Ngươi đâu cần phải vẽ vời thêm chuyện?”

Ta cười nói:

“Võ công của ta không cao, vì thế phải cẩn thận hơn một chút. Nếu bị người khác làm rớt mặt nạ, thì thân phận của ta chẳng phải bị lộ hay sao?”

U U nói:

“Có ta bảo vệ ngươi. Ngươi còn sợ cái gì?”

Ta kề sát vào tai nàng, nói:

“Cẩn thận thì thuyền chạy được vạn năm.”

Phủ của Vệ Tử Việt nằm ở hướng Đông Bắc của Yên Đô, cách phủ của Cao Quang Viễn hơn một ngày đi đường. Cao Hàm đưa cho ta bản đồ cực kỳ chi tiết, thậm chí ngay cả vị trí phân bố hộ vệ trong Vệ phủ cũng được ghi chép rất kỹ càng. Xem ra công việc tình bảo của cha con họ Cao làm rất tốt.

Ta đối với khinh công của mình không chút nắm chắc nào, cho nên ta mang theo dây thừng để phòng ngừa tình huống thay đổi. Lãnh Cô Huyên không có đi cùng chúng ta, mà dựa theo kế hoạch định sẵn, nàng thu hút sự chú ý của dịch nhân, ta và U U phụ trách cứu Liên Việt.

U U đổi lại một bộ trang phục võ sĩ bó sát màu đen, làm lộ ra dáng người nóng bỏng của nàng.

https://thuviensach.vn

Chúng ta đang ẩn nấp trong bụi cỏ phía Tây bên ngoài bức tường, bên cạnh là một thân thể nóng bỏng đang dáng sát vào người ta, ta còn ngửi được mùi thơm từ trên cơ thể của U U phát ra. Sự khẩn trương trước khi đại chiến đã bị loại cảm thụ này đánh tan.

Nửa đêm, chòi gác gần chúng ta nhất phát ra một đạo ánh sáng màu xanh biếc, đây là ám hiệu giữa Lãnh Cô Huyên và U U, nó đại biểu cho việc những tên võ sĩ phụ trách canh gác đã bị Lãnh Cô Huyên xử lý hết.

Công việc cứu người của chúng ta bắt đầu. U U và ta leo qua bức tường, ta kinh ngạc phát hiện khinh công của mình có tiến bộ rất lớn. Không cần dùng dây thừng, đã có thể nhảy lên bức tường cao.

U U nhẹ giọng nói:

“Ngươi quả nhiên có tiến bộ rất lớn.”

Chúng ta yên lặng chạy vào trong, đợi Lãnh Cô Huyên hấp dẫn sự chú ý của võ sĩ, qua thời gian đủ để uống một chén trà nhỏ, phía nam ngôi nhà phát ra ánh lửa cao ngất. Ta và U U mừng rỡ nhìn nhau, đeo mặt nạ vào, rồi chạy dọc theo phía Bắc.

Thế lửa càng lúc càng lớn, trong Vệ phủ truyền ra từng đợt tiếng than khóc, chúng ta đang ẩn nấp trong chỗ tối, thấy rất nhiều đội võ sĩ mang theo thùng nước chạy tới đó dập lửa.

Võ sĩ trong phủ bị ánh lửa hấp dẫn, đường đi bắt đầu trống rỗng, ta và U U dựa theo vị trí trên tấm bản đồ, nhanh chóng chạy về nơi giam giữ Liên Việt.

Liên Việt bị giam ở căn phòng thứ hai bên trái trong khu phía Bắc ngôi nhà, khi chúng ta đi đến đó thì thấy hai hộ vệ đang đứng canh cửa.

“Ai đó!”

https://thuviensach.vn

Bọn họ vội vàng rút binh khí ra.

Ta và U U cùng nhau xông ra ngoài, tốc độ của ta nhanh hơn U U, tên võ sĩ bên trái chưa kịp rút binh khí ra, ta đã cắm một đao vào yết hầu của hắn, tên võ sĩ giãy giụa vài cái rồi ngã xuống.

Ta một cước đá mở cửa phòng, thấy trong phòng đèn đuốc sáng trưng, toàn thân Liên Việt đều là máu đang bị trói trên cột sắt, đã bị hôn mê từ lâu, mọi việc xảy ra ở bên ngoài không hề hay biết gì cả.

Ta giơ trường đao chặt đứt xích sắt trên người hắn, ta dùng toàn lực nhưng chỉ nghe một tiếng 'Keng!' tia lửa văng khắp nơi, xích sắt lại không có chút tổn hại nào.

U U nói:

"Cây đao của ngươi sợ rằng chém không đứt."

Nàng cầm thanh đoản kiếm chém xuống, xích sắt không một tiếng động mà đứt làm hai, nàng đắc ý hất đầu nhìn ta .

Ta thấp giọng nói:

"Đi mau, nếu để cho bọn họ phát hiện là chạy không thoát đâu."

Ta cõng Liên Việt trên lưng rồi cùng U U lao ra ngoài, lúc này đã có mười mấy tên võ sĩ chạy về phía chúng ta, không nghĩ ra bọn họ có thể nhanh chóng phát hiện như vậy.

U U thấp giọng nói:

"Ngươi dẫn hắn đi trước, ta cản bọn chúng lại."

Ta gật đầu, đám vố sĩ này còn chưa phải là đối thủ của U U.

https://thuviensach.vn

Liên Việt thân hình cao lớn, ta cõng hắn trên lưng thật là mệt, lúc này ta lại không biết Lãnh Cô Huyên đang ở nơi nào, ta thầm mắng trong lòng, lão yêu bà này quả nhiên không thể tin tưởng.

Lúc ta cõng Liên Việt chạy tới bức tường, lại gặp phải một nam tử áo đen, hắn lạnh lùng nói:

“Muốn cứu người trong Vệ phủ, ngươi quả thật là có can đảm?”

Ta hơn ngẩn ra, lui về phía sau một bước, người đứng trước mặt ta lúc này chính là Yên Bắc - đệ nhất dũng sĩ Vệ Hiệu Đình.

Trường đao trong tay Vệ Hiệu Đình tà tà hạ xuống, ánh trăng chiếu lên thân đao phản chiếu lên mặt tuyết từng đạo ánh sáng lạnh lẽo. Thân thể của hắn cao lớn, bộ quần áo võ sĩ bó sát người thể hiện ra đường cong hoàn mỹ trên người hắn, trong ánh mắt toát ra từng đạo sát khí lạnh lẽo, khóe môi như cười như không, càng làm tăng sự lãnh khốc của hắn.

Liên Việt lúc này đã tỉnh lại, khàn khàn giọng nói:

“Buông ta xuống, người này... rất khó đối phó...”

Ta chậm rãi đặt Liên Việt xuống bãi cỏ.

Vệ Hiệu Đình cũng không có nhân cơ hội mà đánh lén, yên lặng chờ ta làm xong mọi việc, mới nói:

“Nếu ngươi thắng được thanh đao trong tay ta, ta sẽ cho ngươi mang hắn đi.”

Ta không đợi vệ Hiệu Đình nói xong, đã giơ đao lên rồi dùng tốc độ cao nhất phóng tới, cuộc sống Đấu Sĩ gian hồ năm đó đã cho ta biết được tầm quan trọng của việc chiếm trước lợi thế.

https://thuviensach.vn

Thanh Đồng đao trong tay ta như thiểm điện đánh về phía đầu của Vệ Hiệu Đình, con ngươi của Vệ Hiệu Đình chợt co rút lại, quát lên một tiếng, trường đao trong tay đánh lên đao của ta.

Hai đao chạm vào nhau, phát ra tiếng kim loại va chạm chói tai, sức mạnh của Vệ Hiệu Đình vượt xa sự tưởng tượng của ta, sau khi thanh đao của ta va vào đao của hắn, lực phản chấn đẩy ta lui về phía sau, ta rất bất đắc dĩ phải lui lại một bước, dưới chân mới ổn định lại được.

Ngay lúc đó Vệ Hiệu Đình nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay cầm đao đâm vào phần dưới bụng của ta.

Ta liên tục lùi lại năm bước vẫn chưa tránh thoát khỏi sụy uy hiếp từ một đao kia của hắn, trong lúc hoảng loạn ta dựng thẳng sống đao lên, lấy thân đao chặn lại thế công của hắn.

Khi mũi đao chạm vào sống đao, thanh đao của ta bị uốn cong lại như hình cánh cung, may mà chất liệu của thanh Thanh Đồng đao của ta tốt nếu không đã gãy từ lâu.

Ngay trong lúc mành chỉ treo chuông, thì từ trong đan điền của ta dâng lên một cỗ chân khí cường đại. Chân khí dọc theo kinh mạch chạy đến hai tay của ta, thân đao vốn đang bị uốn cong đến cực hạn, ngay lập tức bị kéo thẳng trở lại.

Trong mắt Vệ Hiệu Đình toát ra sự kinh ngạc, hắn nhanh chóng thu hồi trường đao, rồi chém nhanh như chóp một cái.

Ta đã hơi bình tĩnh trở lại, chân khí trong cơ thể ta vẫn liên tục vận chuyển. Sức lực của Vệ Hiệu Đình mạnh hơn ta, liều mạng với hắn là một lựa chọn không chính xác.

Tốc độ ra chiêu của hắn trong mắt ta đã bắt đầu chậm đi nhiều, ta ứng phó càng thêm dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Sự tự tin trong mắt vệ Hiệu Đình biến mất, ta thậm chí còn có thể dự đoán chiêu thức sắp tới của hắn nữa, việc này chưa từng xuất hiện trong những lần ta đánh nhau trước đây.

Phía sau ta truyền đến từng đợt gào thét, võ sĩ của vệ phủ đã chạy tới nơi này.

Hơn trăm võ sĩ cầm cung nỏ trong tay, cung nhắm vào mi tâm của ta, lòng ta trầm xuống, thời khắc mấu chốt này sao Lãnh Cô Huyên còn chưa tới?

Khóe môi Vệ Hiệu Đình mỉm cười:

“Chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, ngươi và Liên Việt thì sẽ biến thành con nhím!”

Ta thấp giọng nói:

“Trước khi bọn hắn bắn tên, ta chắc chắn có thể chém chết ngươi!”

Trong mắt Vệ Hiệu Đình nổi lên một tia sợ hãi, sự cường đại của ta hoàn toàn làm sụp đổ lòng tin của hắn.

Lãnh Cô Huyên quỷ mị xuất hiện ở bên cạnh Liên Việt, một tay nàng nhẹ nhàng xách Liên Việt lên, thân thể to lớn của Liên Việt trong tay nàng không khác gì tờ giấy.

Nàng đeo trên mặt một cái mặt nạ bằng đồng, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào những võ sĩ xung quanh, những võ sĩ kia cũng bị uy thế của nàng làm cho sợ hãi không ai dám tiến lên.

Lãnh Cô Huyên thấp giọng nói:

“Ngươi mang Liên việt đi trước!”

https://thuviensach.vn

Vệ Hiệu Đình cười lạnh nói:

“Ngươi coi Vệ phủ là nơi nào...”

Hắn vung đao muốn đánh về phía Lãnh Cô Huyên, thế nhưng hắn chưa kịp vung đao lên, Lãnh Cô Huyên đã xuất hiên trước mặt hắn, cái mặt nạ bằng đồng cách hắn chưa đầy một thước.

Mặt của Vệ Hiệu Đình không còn chút máu, Lãnh Cô Huyên nếu muốn giết hắn thì vừa rồi hắn chỉ còn là một cái xác.

Có Lãnh Cô Huyên ở chỗ này, ta không còn lo lắng gì nữa, lần nữa cõng Liên Việt đi về cửa hông phía trước.

Lúc này những võ sĩ xung quanh đã giương cung bắn về phía chúng ta, Lãnh Cô Huyên gầm lên một tiếng, ống tay áo bỗng nhiên chém ra, những mũi tên vốn đang bắn về phía ta bỗng nhiên xoay tròn trên không trung, cảnh tượng khủng khiếp trước mắt làm cho những võ sĩ kia quên luôn việc tiếp tục lắp tên bắn, không đợi bọn họ kịp phản ứng, những mũi tên đang xoay tròn giống như là được bắn ra từ cung, bay ngược về phía bọn họ, những âm thanh kêu la thảm thiết liên tục vang lên trong màn đêm.

Ta không có bị thứ gì ngăn cản, thuận lợi rời khỏi Vệ phủ, những võ sĩ canh cửa bên ngoài đã bị đánh ngã đang nằm trên mặt đất, xem ra là Lãnh Cô Huyên đã giải quyết bọn họ.

U U điều khiển xe ngựa từ trên đường chạy về phía ta, ta đặt Liên Việt vào trong xe. Đi tới ngồi bên cạnh U U, nàng vung roi ngựa lên đánh mạnh xuống, xe ngựa giống như một mũi tên đã rời cung biến mất trong màn đêm.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 151: Ám Đấu

Sau khi ta và U U vòng qua mấy ngã tư thì cho xe chạy về hướng ngôi nhà mà Cao Hàm chuẩn bị lúc trước. Ngôi nhà này cách Lôi thị hành quán không xa, nằm trong một khu bình dân, vị trí khá bí ẩn.

Sau khi tới cửa sau ngôi nhà, ta vác Liên Việt tiến vào trong viện, U U tiếp tục đánh xe về phía trước để đề phòng có người theo dõi.

Trải qua thời gian chạy trốn liên tục, Liên Việt đã không chịu đựng nỗi mà ngất đi.

Ta vác hắn đi vào trong phòng, đặt hắn nằm lên giường. Dưới ánh đèn, bộ dạng hắn càng trở nên thê thảm. Rõ ràng là hai cha con Vệ Tử Việt căm hận hắn tới cực điểm, khắp toàn thân trên dưới đều là những vết thương nhìn thấy mà giật mình.

Ta chuẩn bị tốt nước nóng, rửa sạch vết máu trên thân Liên Việt. Sau đó giúp hắn bôi Kim Sang dược lên miệng vết thương.

Liên Việt bị đau đớn kích thích, từ trong mê man tỉnh lại, khàn giọng nói:

“Đa tạ ân công cứu giúp...”

Ta cười nói:

“Cần gì phải đa tạ, ta từng thiếu ngươi ba lần tính mạng, bây giờ mới trả lại một lần mà thôi!”

Trong đôi mắt Liên Việt không khỏi toát ra vẻ kinh ngạc, ngạc nhiên nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi là...”

Ngay sau đó hắn liền mỉm cười nói:

“Không sai, ngài từng thiếu ta ba lần tính mạng, nhưng bây giờ chỉ còn thiếu hai lần rồi.”

Ta dặn dò:

“Trong vòng hai ngày Vệ Phủ chắc chắn sẽ tìm kiếm tin tức về ngươi khắp nơi, ngươi tạm thời cứ an tâm ở đây dưỡng thương, nhất định không được đi ra ngoài!”

Liên Việt gật đầu nói:

“Ta hiểu, tất cả đều nghe theo sự sắp xếp của Thái tử.”

Dáng vẻ của hắn đối với ta hơi cung kính, hoàn toàn khác với bộ dạng kiêu ngạo không chịu nghe lời ngày xưa, tám phần nguyên nhân là bởi vì ta không để ý nguy hiểm, một tay cứu hắn từ Vệ phủ ra.

Lúc này cửa phòng khẽ động, U U cười khanh khách đi vào trong phòng.

Ta ân cần nói:

“Tình hình bên ngoài thế nào?”

U U nói:

“Cha con họ Vệ đã làm cho cả Yến đô gà chó không yên, muội cũng gặp phải truy binh ở ngã tư đường phía trước nhưng lại trùng hợp gặp con trai của Cao Quang Viễn dẫn quân hỗ trợ kiểm tra, giúp muội cản đường bọn họ”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cao Hàm này cũng là một kẻ chu đáo.”

U U nói:

“Lúc này trên đường đã yên tĩnh rất nhiều, truy binh đã tản đi gần hết.”

Ta gật đầu nói:

“Chúng ta trở về thôi!”

Lúc ta và U U đi đến trước cửa, Liên Việt gọi ta lại nói:

“Thái tử...”

Ta quay người lại, thấy trong đôi mắt Liên Việt toát ra quang mang kích động:

“Cám ơn!”

Ta hiểu ý cười, cùng U U mở cửa đi ra ngoài. Kể từ ngày nhìn thấy tận mắt bản lĩnh trộm mộ của Liên Việt, ta đã muốn thu nạp hắn vào làm việc cho mình, nhưng lần đó sau khi cứu Lệ Cơ ra liền không biết hắn đã đi đâu. Không nghĩ tới lần này gặp lại, hắn đã rơi vào cảnh bị cầm tù, xem ra trong chốn minh minh đã có chú định chúng ta có duyên phận trở thành quân thần, chỉ từ ánh mắt của hắn lúc ta chuẩn bị rời đi cũng đủ để chứng minh điều này.

Sáng sớm hôm sau, Cao Hàm tới đây gặp ta, ta biết hắn nhất định là tới vì chuyện tối qua, cùng hắn đi vào thư phòng.

Nét mặt Cao Hàm ngưng trọng nói:

“Tiêu tướng quân thành công chứ?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tất cả đều nhờ Cao tướng quân, nếu không ta sao có thể thuận lợi cứu Liên Việt ra?”

Cao Hàm thở dài một hơi nói:

“Vệ Hiệu Đình cho rằng ta liên quan đến chuyện này, tới tìm ta đòi người.”

Ta cười ha hả nói:

“Cao tướng quân trả lời hắn thế nào?”

Cao Hàm nói:

“Mặc dù hắn hoài nghi, nhưng vì nể mặt phụ thân ta cũng không dám làm quá. Nhưng là… hai ngày này Tiêu tướng quân tốt nhất không nên để Liên Việt lộ diện.”

“Cao tướng quân cứ yên tâm, chuyện này ta đã sắp xếp thỏa đáng, sẽ không tạo ra bất kỳ phiền toái gì cho ngài.”

Cao Hàm nói:

“Tiêu tướng quân không nên hiểu lầm, cũng không phải ta sợ phiền toái, chẳng qua e ngại chuyện này có thể ảnh hưởng đến đại kế của chúng ta.”

Ta gật đầu.

Cao Hàm nói:

“Không biết công chúa đã chuẩn bị thế nào rồi, hôm nay cũng nên vào cung ra mắt Đại Vương rồi.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trễ một chút cũng không có vấn đề gì, Yên vương để cho chúng ta đợi ba ngày, chúng ta cho hắn chờ đợi một chút cũng là việc nên làm.”

Tuy rằng nói như thế. nhưng chuyện ra mắt Yên vương dù sao cũng không thể trì hoãn. Vừa qua giờ Tỵ, mười người chúng ta dưới sự hộ vệ của Cao Hàm cùng các võ sĩ dồn dập đi tới Yên cung.

Yên vương Lý Triệu Cơ triệu kiến chúng ta tại Phong Đức điện, mấy vị đại thần Cao Quang Viễn cùng Vệ Tử Việt hộ tống hắn đi đến ghế ngồi. Điều thú vị hơn là không biết hắn suy nghĩ thế nào, lại mời cả Hoàn Tiểu Trác cùng Lý Mộ Vũ cùng đến đây.

Chỉ có A Y Cổ Lệ thực sự có tư cách đi vào Phong Đức điện. Ta, Xa Hạo cùng U U đóng giả làm thị nữ tùy thân cũng đi cùng chúng ta.

Bốn người chúng ta được an bài ngồi phía bên tay phải Yến vương, mà mấy người Lý Mộ Vũ là sứ thần Hán quốc được an bài ngồi phía tay trái Yên vương, ở thời đại phía xem trọng bên trái này, rõ ràng Yên vương có lo ngại nặng bên này nhẹ bên kia.

Ta cùng Xa Hạo chia ra ngồi ở hai bên A Y Cổ Lệ, lúc ngẩng đầu lên vừa vặn chạm phải ánh mắt Hoàn Tiểu Trác, trong con ngươi chúng ta đều toát ra vẻ ngầm hiểu.

Từ bề ngoài nhìn, Yên vương Lý Triệu Cơ có thể được xem là một vị mỹ nam tử, mặc dù đã bốn mươi chín tuổi, nhưng nhìn qua dường như chỉ mới hơn ba mươi tuổi. Râu tóc đều đen, mày kiếm mắt sáng, trong lúc nhìn quanh tự toát ra khí chất cao quý trời sinh, bàn tay to trắng nõn được chăm sóc rất tốt đặt lên đầu rồng ở tay vịn hai bên, trên mặt luôn mang theo một nụ cười nhàn nhạt.

Kể từ khi chúng ta tiến vào Phong Đức điện, ánh mắt của hắn đều tập trung lên người A Y Cổ Lệ. Mặc dù A Y Cổ Lệ mang khăn che mặt, nhưng phong tư tuyệt thế vẫn không thể nào che giấu được.

https://thuviensach.vn

Lý Triệu Cơ nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói:

“Hai ngày này Bổn vương bận rộn chuyện quốc sự, không có thời gian triệu kiến các vị khách quý, mong các vị thứ lỗi.”

Bên phía chúng ta không có ai nói gì, không khí trong đại điện tức khắc trở nên khó xử.

“Đại vương lấy quốc sự làm trọng, chúng ta cũng biết rất rõ.”

Cũng là Lý Mộ Vũ lên tiếng, thực ra chuyện này đâu có quan hệ gì với bọn hắn? Trước lần gặp mặt này, Yên vương đã triệu kiến bọn họ rồi.

Ánh mắt Yên vương lại nhìn A Y Cổ Lệ nói:

“Hai ngày này Công chúa nghỉ ngơi thoải mái chứ?”

A Y Cổ Lệ lạnh nhạt nói:

“Lôi thị hành quán ở ngoài thành mặc dù không xa hoa bằng nơi dừng chân của Hoàng thất, nhưng lại có thể làm rõ thân phận của chúng ta, tại sao chúng ta lại không thoải mái chứ?”

Trong lòng ta âm thầm khen ngợi, những lời này của A Y Cổ Lệ không khác gì đâm Yên vương một cái đinh mềm.

Yên vương ở trước mặt mọi người bị A Y Cổ Lệ khiển trách lễ nghi không chu đáo, vẻ mặt hơi mất tự nhiên, lại theo thói quen ho khan một tiếng nói:

“Bổn vương tiếp đón không chu toàn, mong rằng Công chúa tha thứ.”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Đại vương, chúng ta đến Yên đô đã nhiều ngày, không biết Đại vương đối với chuyện hôn lễ rốt cuộc có tính toán như thế nào, hi vọng sớm nói rõ cho chúng ta biết, để chúng ta thuận lợi trở về báo cáo với Thái tử điện hạ.”

Yến vương cười nhìn về phía Cao Quang Viễn nói:

“Ý tứ của bổn vương chắc hẳn Cao tướng quốc đã truyền đạt lại cho Công chúa rồi.”

Ý hắn đương nhiên là chuyện đưa A Y Cổ Lệ vào hậu cung. Có thể trước mặt sứ thần các nước nói ra chuyện này, đủ thấy rằng Lý Triệu Cơ người này cực kỳ vô sỉ.

Cao Quang Viễn lặng lẽ trao đổi một ánh mắt với ta, cung kính nói:

“Khởi bẩm Đại Vương, Công chúa đã đồng ý.”

Yên vương mỉm cười nói:

“Bổn vương đã tự mình định ra ngày đại hôn, năm ngày sau sẽ long trọng rước Công chúa vào Hậu cung.”

Lý Mộ Vũ dẫn đầu đứng lên nói:

“Chúc mừng Đại vương!”

Lý Triệu Cơ cười ha hả, ánh mắt hướng về phía A Y Cổ Lệ nhìn một lúc lâu mới chuyển sang người ta:

“Tiêu tướng quân, hôm nay công chúa ở lại nội cung được rồi, các ngươi có thể trở về phục mệnh sớm.”

Ta lạnh lùng nhìn Lý Triêu Cơ nói:

https://thuviensach.vn

“Xin Đại vương thứ tội, ý của ngài tại hạ chưa hiểu!”

Lý Triệu Cơ lại nhìn về phía Cao Quang Viễn lần nữa, Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Tiêu tướng quân, Đại vương sợ rằng Lôi thị hành quán quá đơn sơ, tiếp tục ở lại đó sẽ khiến Công chúa chịu thiệt thòi, cho nên mới...”

Ta lạnh lùng ngắt lời hắn:

“Trước khi tại hạ đến Yên quốc, Thái tử đã dặn dò ta, Yên quốc là nước trọng lễ nghi, Yên vương lấy đức trị người nổi tiếng thiên hạ. Chúng ta lần này đi sứ không được đánh mất lễ tiết để tỏ lòng tôn trọng đối với quân thần của Yên quốc...”

Ta cố ý dừng lại một lát, ánh mắt quét qua quân thần của Yên quốc, Cao Quang Viễn cùng Vệ Tử Việt bắt gặp ánh mắt sắc bén của ta, trước sau đều cúi đầu xuống.

Ta nhìn thẳng hai mắt Lý Triệu Cơ nói:

“Nhưng là hôm nay ta thấy, Yên quốc cũng không phải là nước xem trọng lễ nghi như ta nghĩ. Yên vương cũng không phải là một vị minh quân lấy đức trị người như Thái tử đã nói!”

“To gan!”

Cao Quang Viễn trách mắng trước tiên, hắn cũng không nghĩ tới ta sẽ nói ra những lời này.

Ta không chút sợ hãi đứng dậy, chẫm rãi đi ra giữa đại điện. Võ sĩ hộ giá ở hai bên đồng thời rút bội đao, không khí khẩn trương đến mức có thể đọng lại, cả Phong Đức điện tức khắc trở nên yên tĩnh đến mức một cây châm rơi xuống cũng có thể nghe rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác lộ ra vẻ ân cần. Ta đột nhiên nghĩ rằng, nếu như lúc này ta thực sự quyết liệt cùng Yên vương, nàng nhất định sẽ không chút do dự đứng về phía ta.

Ta lớn tiếng nói:

“Một ngày chưa lập gia đình thì không thể ở nhà chồng, cho dù là dân chúng bình thường cũng hiểu được đạo lý này, chẳng lẽ Yên vương không biết sao?”

Trên mặt Yên vương Lý Triệu Cơ lộ ra vẻ vô cùng khó xử, dường như hắn muốn giải thích điều gì đó.

Lúc này Lý Mộ Vũ chen ngang nói:

“Tiêu tướng quân dường như hơi bảo thủ, ý tứ của Đại vương chẳng qua là đón Công chúa vào cung nghỉ ngơi, có lẽ cũng không có ý khác.”

Ta quay đầu tức giận nhìn Lý Mộ Vũ nói:

“Lý Đại Đô Đốc, nghe nói ngài và Như Diệp công chúa của Đại Hán đã định ra hôn ước, vậy không biết đến bây giờ Như Diệp công chúa đã vào phủ Đô Đốc ở lần nào chưa?”

Lý Mộ Vũ cứng lưỡi, trong chốc lát không nói được gì.

Ta cười lạnh nói:

“Lý Đại Đô Đốc còn hiểu được lễ nghi, chẳng lẽ ngài cho rằng Yên vương còn không bằng ngài sao?

Lý Mộ Vũ tức giận nói:

“Tiêu tướng quân rốt cục là có ý gì?”

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt ta toát ra vẻ vô cùng âm lãnh:

“Lý Đại Đô Đốc nên hiểu ý của ta, giữa Yên - Khang ký kết liên minh, chuyện giữa chúng ta dường như không cần người ngoài xen mồm vào!”

Ta nói một lời hai nghĩa, đầu tiên là chế giễu Lý Mộ Vũ, lại nhắc nhở Lý Triệu Cơ không nên quên chuyện hai nước liên minh.

Lý Triệu Cơ nói:

“Tiêu tướng quân hiểu lầm rồi, ý của Bổn vương là chuẩn bị cho công chúa một chỗ thanh tĩnh trong Hoàng cung để nghỉ ngơi.”

A Y Cổ Lệ chậm rãi đứng dậy, lạnh lùng nói:

“Chúng ta đi, nếu như Yên quốc không muốn lấy lễ tiếp đón, hôn sự này cũng không cần nhắc lại. Ta trở về nói chuyện này với Hoàng huynh, người cũng có thể đủ hiểu.”

Lời của A Y Cổ Lệ vừa nói ra, lo lắng nhất chính là Cao Quang Viễn, mắt thấy thời cơ sắp mất, nếu như A Y Cổ Lệ thực sự rời đi, chẳng khác gì hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Lúc này Ngự tiền thị vệ xuất hiện từ phía sau chúng ta, ngăn cản đường đi của chúng ta.

Xa Hạo tức giận quát:

“Có phải Yên vương muốn liều mạng người chết ta sống không?”

Hoàn Tiểu Trác vẫn im lặng mở miệng nói:

“Chuyện này vốn là một chuyện tốt, mọi người không nên kích động, bình tĩnh thương lượng mới tốt.”

https://thuviensach.vn

Lý Triệu Cơ cười nói:

“Đoạn Quốc Sư nói rất đúng...”

Hắn nhìn hai mắt Hoàn Tiểu Trác thật sâu, trong chốc lát quên mất mình đang nói gì. Người ngoài nhìn vào chỉ cho rằng Lý Triệu Cơ rõ ràng bị sự xinh đẹp của Hoàn Tiểu Trác hấp dẫn, nhưng ta biết rõ nhất định là Hoàn Tiểu Trác lợi dụng Yên vương không chuẩn bị, dùng mê hồn thuật đối phó với hắn.

Hoàn Tiểu Trác cười ngọt ngào nói:

“Thực ra công chúa ở ngoài sẽ thích hợp với lễ nghi hơn, Đại vương cần gì phải miễn cưỡng?”

Nét mặt Lý Triệu Cơ ngày càng trở nên buông lỏng, ánh mắt vẫn không rời khỏi khuôn mặt Hoàn Tiểu Trác, mê mang nói:

“Đúng vậy, thực ra bổn vương không có ý mạnh mẽ giữ Công chúa lại, nàng muốn ở bên ngoài, vậy thì ở ngoài là được.”

Cao Quang Viễn nhân cơ hội đứng lên nói:

“Đại vương, thần có một ý, nếu như người tin tưởng, thần tình nguyện đón công chúa vào trong phủ ở, năm ngày sau sẽ xuất giá từ phủ của thần, không biết Đại Vương nghĩ thế nào? Có thể cho thần có được vinh hạnh này hay không?”

Lý Triệu Cơ mỉm cười nói:

“Được, cứ theo lời khanh nói mà làm.”

Ta đưa mắt nhìn A Y Cổ Lệ, A Y Cổ Lệ đứng dậy đi ra hướng ngoài cung, đi được vài bước lại xoay người về phía Yên vương nói:

https://thuviensach.vn

“Ngài yên tâm, nếu ta đã đồng ý với ngài, chắc chắn sẽ tuân thủ lời nói của mình.”

Lúc này ánh mắt Lý Triệu Cơ mới rời khỏi Hoàn Tiểu Trác, nét mặt trở nên bình thản rất nhiều. Hắn thấp giọng nói:

“Công chúa nhất định không nên nghĩ khác, bổn vương không có ý nghĩ gì khác với công chúa.”

Lúc này hắn giải thích thêm một lần, trái lại lại trở nên dư thừa.

Ta bình tĩnh nói:

“Nếu đã quyết định năm ngày sau tổ chức hôn lễ, ta hi vọng Đại vương tuân theo lễ nghi. Thái tử điện hạ xem công chúa như muội muội ruột thịt, nếu như trên lễ nghi có bất kì điều gì thiếu sót, chúng ta là thủ hạ rất khó báo lại với thái tử.”

Lý Triệu Cơ gật đầu nói:

“Ngươi yên tâm, ngày đại hôn Bổn vương sẽ đích thân đến quý phủ của tướng quốc nghênh đón công chúa.”

Chúng ta đều không nói gì, xoay người theo A Y Cổ Lệ rời khỏi Phong Đức điện. Khi tới quảng trường, ta chợt nghe thấy một giọng nói lạnh lùng từ phía sau:

“Tiêu tướng quân!”

Ta dừng bước, xoay người nhìn lại, thấy Lý Mộ Vũ mặt mày tối sầm đang đi tới.

Ta mỉm cười nói:

“Lý Đại Đô Đốc, không biết ngài tìm ta rốt cục có gì muốn phân phó?”

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ chậm rãi đi tới trước mặt ta, nhìn thẳng vào đôi mắt ta một lúc lâu mới nói:

“Ta chỉ cảm thấy Tiêu tướng quân hơi quen mặt, trước đây chúng ta nhất định đã gặp nhau ở nơi nào đó!”

Ta cười to nói:

“Lý Đại Đô Đốc đúng là quý nhân hay quên chuyện, hôm trước chúng ta vẫn còn cùng uống trà ở phủ của Cao tướng quốc, tại sao hôm nay đã quên ta rồi?”

Lý Mộ Vũ cười lạnh nói:

“Tiêu tướng quân đúng là có trí nhớ tốt, ngài vừa nhắc ta đúng là nhớ đến.”

Ta dựa vào biểu hiện của Lý Mộ Vũ lập tức ý thức được, hắn đã bắt đầu hoài nghi thân phận của ta. Với sự khôn khéo của hắn đoán được thân phận của ta chỉ là chuyện sớm hay muộn. Nếu như Lý Mộ Vũ thật sự phát hiện ra bí mật của ta, dưới tình huống vạn bất đắc dĩ, ta sẽ để Lãnh Cô Huyên diệt trừ hắn.

Lý Mộ Vũ gật đầu nói:

“Bình vương có thể có được thủ hạ như Tiêu huynh, thực sự là rất may mắn.”

Ta mỉm cười nói:

“Phải nói có thể đi theo minh chủ như thái tử chính là may mắn của ta mới đúng.”

Lý Mộ Vũ và ta cùng nhau nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ nói:

“Tối nay ta mời mấy vị đại thần Yên quốc uống rượu ở Nguyệt Mãn lâu. Nếu như Tiêu huynh có thời gian rãnh, xin mời cùng đến.”

Ta đưa mắt nhìn Lý Mộ Vũ nói:

“Nếu là mạo muội quấy rầy sẽ bất tiện.”

Lý Mộ Vũ cười nói:

“Tiêu huynh không cần phải khách khí Mạc Vũ thật lòng xin mời.”

Ta cố ý nói:

“Không biết khi đó Đoạn quốc sư có đến hay không?”

Lý Mộ Vũ mỉm cười nói:

“Đương nhiên nàng sẽ đi.”

Ánh mắt hắn lộ ra vẻ mất tự nhiên. Ta đã sớm đoán được hắn có hảo cảm với Hoàn Tiểu Trác, có lẽ do thân phận của hắn nên trước sau vẫn không biểu lộ công khai. Ta vừa vặn nắm được điểm này, muốn lợi dụng Hoàn Tiểu Trác làm suy sụp lòng tin của Lý Mộ Vũ, cho hắn một kích nặng nề.

“Tốt, ta nhất định sẽ đến đúng hẹn.”

Chúng ta làm theo đề nghị của Cao Quang Viễn, hộ tống A Y Cổ Lệ vào phủ tướng quốc.

Mọi chuyện tiến triển còn thuận lợi hơn so với dự đoán của chúng ta, sắp xếp tốt cho A Y Cổ Lệ xong. Cao Quang Viễn mời ta đến phòng của hắn, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu tướng quân, Đại vương đã quyết định, năm ngày sau tự mình đến đây rước dâu.”

Trong lòng ta hiểu, Yên vương Lý Triệu Cơ sở dĩ làm như vậy, cùng mê hôn thuật của Hoàn Tiểu Trác không tránh được quan hệ. Ta lạnh nhạt cười nói:

“Cao tướng quốc có phải muốn sửa đổi kế hoạch, tính toán ra tay với Yên vương ngay trong phủ Tướng quốc?”

Cao Quang Viễn lắc đầu.

Ta cười nói:

“Lúc này mà Cao tướng quốc vẫn sợ việc này bị đổ lên đầu ngài?”

Cao Quang Viễn nói:

“Tiêu tướng quân không nên hiểu lầm, nếu như ta đã quyết định làm ra chuyện này, đã sớm suy nghĩ qua hết thảy hậu quả, lại còn sợ tự rước lấy họa sao?”

Cao Quang Viền mở bản đồ trên bàn ra nói:

“Mời Tiêu tướng quân nhìn, đây là con những con đường sẽ phải đi qua vào ngày hôn lễ. Ta quyết định sẽ hành động trên đường Yên vương trở về Hoàng thành, giết chết hắn ngay trên đường về.”

Trong lòng ta mừng thầm, cứ như vậy, an toàn của A Y Cổ Lệ có thể được bảo đảm đầy đủ. Ta thấp giọng nói:

“Đã quyết định chọn người ám sát Yên vương chưa?”

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đã chọn được người, nhưng vẫn chưa đưa ra quyết định cuối cùng.”

Ta nhíu mày nói:

“Chuyện này là quan trọng nhất, nếu như không nắm chặt mười phần, chính là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.”

Đuôi lông mày Cao Quang Viễn khẽ động:

“Tiêu tướng quân có thể thuyết phục nàng ra tay sao?”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này để ta lo.”

Để Lãnh Cô Huyên ám sát Yến vương là suy nghĩ đã có trong đầu ta từ sớm. Đến lúc đó nàng tháp tùng A Y Cổ Lệ vào cung, khoảng cách với Yên vương Lý Triệu Cơ rất gần, huống chi bản thân nàng lại có võ công xuất thần nhập hóa, chỉ cần nắm được thời cơ, Yên vương không có bất cứ cơ hội chạy thoát nào.

Cao Quang Viễn nói:

“Cùng với việc giết chết Yên vương, ta sẽ để người trong cung khởi sự, khống chế Liệt Vi vương phi, đưa Vương tử Lý Quốc Thái lên ngôi.”

Ta nhắc nhở hắn:

“Điều khiển thế cục của Hoàng cung dễ dàng, nhưng muốn điều khiển cả thế cục Yên đô cũng rất khó khăn. Những thần tử khác sẽ không trơ mắt nhìn ngài làm mưa làm gió.”

Cao Quang Viễn cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu tướng quân yên tâm, những việc này ta đã sớm tính toán. Tên sát thủ ám sát Yên vương nếu như thực sự lợi hại như ngài nói, kế hoạch tiếp theo của chúng ta sẽ trở nên dễ dàng hơn rất nhiều.”

Cao Quang Viễn nói:

“Sau khi sát thủ ám sát Yên vương, ta sẽ cho người gây hỗn loạn để tạo cơ hội cho nàng chạy trốn. Nhưng phương hướng nàng chạy trốn chính là hướng phủ của Hữu tướng quốc Vệ Tử Việt.”

Ta tức khắc hiểu được ý đồ của Cao Quang Viễn, hắn muốn đem chuyện Yên vương bị ám sát đổ lên đầu cả nhà Vệ Tử Việt. Người này thực sự là cao thủ tạo ra âm mưu.

Cao Quang Viễn nói:

“Ta sẽ đoàn kết chúng thần hết sức tiến cử hiền tài Lý Quốc Thái lên làm vua, nội bộ Vương thất hắn là không có vấn đề gì.”

Ta gật đầu nói:

“Ngày đại hôn, quân đội Đại Khang sẽ tập hợp tại biên giới giữa Yên - Khang.”

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Tiêu tướng quân yên tâm, sau khi Lý Quốc Thái thuận lợi trở thành Yên vương, ta sẽ mở rộng cửa Yên quốc cho Đại Khang trước tiên.”

Ta đi tới Nguyệt Mãn lầu dự tiệc đúng giờ hẹn, người ra vào nơi này đều là vương công quý tộc của Yên quốc hoặc là những vị khách hào phóng vung tiền như nước, mặc dù Nguyệt Mãn lầu nằm ở vùng tây bắc, nhưng những món ăn bên trong toàn mang phong vị Ngô Việt (phương nam).

https://thuviensach.vn

Đi vào Nguyệt Mãn lâu, giống như đi vào tửu lâu tại Tô Hàng, rường cột chạm trổ, trang sức đẹp đẽ tinh xảo. Thị tỳ trong lầu váy lụa mong manh, cười tươi như hoa, làm cho người ta ngỡ như đi tới ngày xuân tại Giang Nam. Nhìn cánh tay như ngó sen cùng với đôi chân trắng nõn lộ ra khỏi váy của các nàng, trong lòng kìm không được cảm thấy chút men say, đúng là rượu không say mà người tự say.

Lý Mộ Vũ mỉm cười ra đón, bất luận hắn đến nơi đâu cũng sẽ trờ thành người đầu tiên được thiếu nữ nhìn chăm chú, lần này cũng không ngoại lệ. Ta thậm chí bắt đầu hối hận, vì sao lúc đầu không nói Khinh Nhan làm một cái mặt nạ anh tuấn hơn, để bây giờ bị Lý Mộ Vũ đoạt đi rất nhiều danh tiếng.

Nhưng vóc dáng oai hùng cùng khuôn mặt thô quánh của ta cũng hấp dẫn sự chú ý của không ít thiếu nữ, điều này cũng làm ta hơi cảm thấy an ủi.

Lý Mộ Vũ nhiệt tình cầm tay ta:

“Tiêu huynh, tất cả mọi người đều đến đông đủ, chỉ còn chờ ngài nữa thôi.”

Ta theo hắn đi tới Yêu Nguyệt các, thấy đa số người ngồi đó ta đều nhận ra. Trừ hai cha con Vệ Tử Việt, còn có Võ Thắng Cừ thống lĩnh Ngự lâm quân, hắn ngồi cùng bàn với Cao Hàm. Theo như ta biết, Võ Thắng Cừ chính là một trong nhưng trợ thủ quan trọng của Cao Quang Viễn. Giữa bọn họ còn có một tầng quan hệ không ai biết: Võ Thắng Cừ chính là con nuôi của Cao Quang Viễn.

Ta chắp tay với mọi người, cuối cùng ánh mắt rơi trên người Hoàn Tiểu Trác. Nàng khẽ mỉm cười với ta.

Ta cười híp mắt đi tới chỗ Hoàn Tiểu Trác, ngồi xuống bên cạnh nàng.

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ hơi ngạc nhiên, theo như sắp xếp lúc trước của hắn là muốn ta ngồi bên cạnh cha con Vệ Tử Việt. Nhưng nếu ta ngồi xuống rồi, hắn cũng không thể nói thêm điều gì, không thể làm gì khác hơn là mỉm cười trở về chỗ ngồi của mình:

“Nếu như mọi người đều đến đông đủ, chúng ta có thể khai tiệc rồi.”

Hoàn Tiểu Trác thấp giọng nói với ta:

“Dường như huynh không quan tâm chút nào đến ánh mắt người khác?”

Ta mỉm cười nói:

“Có thể ngắm dung nhan của Quốc sư, ta không quan tâm bọn họ sẽ cảm thấy như thế nào.”

Ta cười nói:

“Ở trước mặt người khôn khéo, có rất nhiều chuyện không thể nào che giấu. Phương pháp giữ bí mật tốt nhất chính là làm rối loạn tư tưởng của hắn.”

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Huynh định làm như thế nào?”

Khuôn mặt nàng đột nhiên đỏ bừng, cánh tay run lên làm đổ một chút trà trong chén ra ngoài.

Ta lấy hành động cụ thể trả lời nàng, tay phải của ta lặng lẽ thò xuống bàn vuốt ve chân ngọc của nàng. Mặc dù cách một lớp vải nhưng vẫn cảm nhận được da thịt mềm mại trơn nhẵn, trong lòng cảm thấy mình như sắp mất hồn. Ta thầm mắng mình, đã sớm biết Hoàn Tiểu Trác có tình ý với mình vì sao đến bây giờ mới dám to gan tiến tới bước này?

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ nhạy cảm nhận ra thay đổi nhỏ bé của Hoàn Tiểu Trác, khuôn mặt đột nhiên trở nên cứng ngắc. Hắn đưa chén rượu lên, nặn ra một nụ cười nói:

“Các vị đại nhân, Mạc Vũ kính mọi người một chén!”

Lúc này ta mới nhẹ nhàng nhéo lên đùi Hoàn Tiểu Trác một cái, lưu luyến không muốn rời đi, đưa chén rượu lên tiếp lời nói:

“Đa tạ Lý Đại Đô Đốc đã cho chúng ta cơ hội này, không những có rượu ngon món ngon, còn có thể thỏa thích chiêm ngưỡng sắc đẹp!”

Mọi người đồng thanh cười lớn, bọn họ cũng không biết được chuyện gì xảy ra, còn tưởng rằng ta nói chính là những thị tỳ xinh đẹp của Nguyệt Mãn lầu.

Lý Mộ Vũ đè nén tức giận trong lòng, mỉm cười nói:

“Sợ rằng Tiêu tướng quân hiểu lầm rồi, Nguyệt Mãn lâu chẳng qua chỉ là chỗ uống rượu, cũng không phải là nơi trăng hoa.”

Ta cười nhìn về phía Hoàn Tiểu Trác nói:

“Thực ra trăng hoa nơi nào cũng có, chỉ là ngài không phát hiện cùng hiểu rõ mà thôi.”

Cho dù mọi người có chậm hiểu hơn nữa cũng nhìn ra quan hệ giữa ta và Hoàn Tiểu Trác không giống bình thường.

Rõ ràng là Hoàn Tiểu Trác bị ta làm cho nội tâm rối loạn, xấu hổ đưa chén rượu lên nói:

“Sớm biết tối nay chỉ có mình ta là nữ tử, Đoạn Tinh sẽ không tới.”

Mũi chân hung hăng day lên chân ta.

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Lần này ta cùng Lý Đại Đô Đốc đến đây, nhờ có các vị đại nhân nhiệt tình chiêu đãi, Đoan Tinh mượn chén nhạt này xem như lời cảm ơn.”

Mọi người đồng thanh hưởng ứng.

Ta cũng uống cạn rượu trong chén, lau miệng nói:

“Lý Đại Đô Đốc dự định khi nào sẽ rời đi?”

Lý Mộ Vũ nói:

“Lần này Mạc Vũ đến đây là để củng cố quan hệ giữa hai nước Yên Hán, vốn hôm nay nên rời đi, nhưng bây giờ lại gặp chuyện vui của Yên vương, đương nhiên phải tham gia hôn lễ xong mới rời đi.”

Ta cười nói:

“Lý Đại Đô Đốc suy nghĩ thực sự chu đáo.”

Ánh mắt ta chuyển qua Hoàn Tiểu Trác nói:

“Cứ như vậy, ta lại có thêm cơ hội gặp gỡ Đoạn Quốc Sư thêm vài ngày rồi.”

Những lời này của ta cực kỳ thẳng thắn, Hoàn Tiểu Trác thông minh như thế, sao lại không biết ta lợi dụng quan hệ với nàng để kích động Lý Mộ Vũ, sẵng giọng nói:

“Huynh thực sự rất hèn hạ.”

Lý Mộ Vũ hiển nhiên liên tục bị những hành động của ta khiến tâm tình lo lắng, nhíu mày nói:

“Tiêu tướng quân và Đoạn Quốc sư đã từng quen biết sao?”

https://thuviensach.vn

Ta cười híp mắt nhìn Hoàn Tiểu Trác nói:

“Chuyện này sợ rằng Lý Đại Đô Đốc nên hỏi Đoạn Quốc sư rồi.”

Lý Mộ Vũ cười cười, hắn hắn đã ý thức được ta đang lợi dụng quan hệ với Hoàn Tiểu Trác kích động hắn, nhưng liên quan đến chuyện nam nữ, cho dù hắn đã nhìn ra mục đích của ta cũng không cách nào điều khiển được tâm tình của mình.

Hoàn Tiểu Trác hiển nhiên không muốn tiếp tục bị ta lợi dụng, đứng dậy mỉm cười nói:

“Đột nhiên ta cảm thấy hơi mệt, các ngài cứ tiếp tục uống rượu nói chuyện. Đoạn Tinh xin cáo từ trước.”

Ta đứng dậy theo:

“Ta đưa quốc sư về!”

Đôi mắt Lý Mộ Vũ hiện lên sự oán độc vô cùng.

Hoàn Tiểu Trác hơi do dự, cuối cùng vẫn gật đầu.

Đi ra khỏi lâu, gió đêm thổi mạnh, ta đưa Hoàn Tiểu Trác tới xe của nàng. Hoàn Tiểu Trác xoay người lại, trên khuôn mặt như phủ thêm một tầng sương lạnh:

“Huynh còn đi theo ta làm gì? Có phải vẫn muốn lợi dụng ta làm chuyện gì?”

Ta mỉm cười nói:

“Muội không nên hiểu lầm, từ đầu đến cuối ta đều không nghĩ rằng sẽ lợi dùng muội, chẳng lẽ đến bây giờ muội vẫn không hiểu được tấm lòng của ta sao?”

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt đẹp của Hoàn Tiểu Trác hiện lên vẻ ngượng ngùng, nàng nhẹ giọng nói:

“Đã muộn, muội muốn trở về dịch quán nghỉ ngơi.”

Ta to gan nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, thấp giọng nói:

“Chúng ta có thể vứt bỏ tất cả mọi chuyện trước mắt, đi đến một nơi không có người nào khác, nói một chút chuyện giữa chúng ta không?”

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoàn Tiểu Trác cúi thấp xuống, giọng nói càng ngày càng nhỏ đi:

“Ta và huynh có chuyện gì để nói?”

Tuy lời nói như thế, nhưng chân lại bước về phía ta một bước.

Ta mỉm cười nói:

“Mặc dù cảnh sắc của sông Dịch Thủy không đẹp như sông Xuân Thủy, nhưng cũng có phong tình riêng của Bắc quốc, bên bờ sông có một chợ đêm khá có danh tiếng. Không bằng chúng ta đi cảm nhận một lần, nhân tiện ôn lại chuyện cũ bên bờ sông Xuân Thủy.”

Hoàn Tiểu Trác phất phất tay, để cho xe ngựa tự rời đi, sóng vai cùng ta đi về phía sông Dịch Thủy.

Hoàn Tiểu Trác để mặc ta nắm bàn tay nhỏ mềm mại, dưới ánh trăng bao phủ, lộ ra vẻ xấu hổ mờ mịt, thấp giọng nói:

“Từ trước tới giờ huynh luôn thích ép buộc người khác sao?”

Ta lắc đầu:

https://thuviensach.vn

“Ta chưa bao giờ ép buộc người khác, tấm lòng của ta đối với muội lúc còn ở Hán quốc muội cũng đã hiểu.”

Hoàn Tiểu Trác gắt giọng:

“Huynh quỷ kế đa đoan, ai biết được trong lòng huynh nghĩ gì?”

Ta cười nói:

“Muội giỏi đoán tâm tư người khác, cho dù người như Lý Triệu Cơ cũng bị muội điều khiển tâm thần, huống chi là ta?”

Hoàn Tiểu Trác nghe thấy tên Lý Triệu Cơ, vẻ mặt ngưng trọng nói:

‘‘Có chuyện ta đang muốn nói cho Huynh biết, hắn đã cùng Hán quốc đạt thành hiệp nghị, có ý muốn giết các huynh.”

Ta thở dại nhẹ nhõm nói:

“May là lần này có muội ra tay trợ giúp, nếu không sợ rằng mấy người chúng ta đã rơi vào cảnh bị cầm tù.”

Hoàn Tiểu Trác nói:

“Công lực của muội còn thấp, chỉ có thể quấy nhiễu suy nghĩ bình thường của hắn trong thời gian ngắn.”

Ta mỉm cười nói:

“Như vậy đã đủ cho ta rồi!”

Ta nắm chặt bàn tay Hoàn Tiểu Trác, vừa rồi còn nói không đề cặp tới chuyện chính trị, nhưng lại không tự chủ được nhắc tới đề tài này.

Hoàn Tiểu Trác nói:

https://thuviensach.vn

“Lý Mộ Vũ hắn đã đoán được thân phận của huynh, huynh nên cẩn thận hơn.”

Trong lòng ta ấm áp, ta ở trong lòng nàng đúng là là khá quan trọng, ta thấp giọng nói:

“Có phải Lý Mộ Vũ có hảo cảm đặc biệt với muội?”

Khuôn mặt Hoàn Tiểu Trác đỏ lên nói:

“Chuyện đó có quan hệ gì đến huynh?”

Nàng tránh thoát khỏi bàn tay ta, đi trước về phía Dịch Thủy đình.

Khóe miệng Hoàn Tiêu Trác hiện lên nụ cười, nâng chén trà nhò lên, nhẹ giọng nói:

“Lý Mộ Vũ đã bắt đầu nghi ngờ huynh, huynh làm như vậy chẳng phải càng khiến hắn nghi ngờ sao?”

https://thuviensach.vn

Chương 152: Cướp Người Yêu

Đêm đã về khuya, bên bờ sông Dịch chỉ còn lại mấy ngọn đèn, chúng ta nhìn xuống mặt nước tối đen như mực của con sông, xung quanh lặng ngắt như tờ.

Hoàn Tiểu Trác nhẹ giọng nói:

“Ngươi có phải đã quyết định hạ thủ trong ngày đại hôn của Yên vương?”

Ta gật đầu nói:

“Cô nương có thể rời khỏi Yên đô trước ngày đó.”

Hoàn Tiểu Trác xoay người nhìn ta một cái nói:

“Nếu như ta không có nghe lầm thì câu nói này hình như là quan tâm tới ta thì phải?”

Ta mỉm cười nói:

“Từ khi ta nhìn thấy cô nương, ta đã quan tâm tới cô nương rồi.”

Hoàn Tiểu Trác u oán thở dài một hơi, ánh mắt lần thứ hai nhìn vào mặt sông đen kịt, hồi lâu mới nói:

“Số phận của ta đã định, trước, không cần bất cứ ai quan tâm.”

https://thuviensach.vn

Ta quyết định, to gan từ phía sau ôm lấy thân thể mềm mại của Hoàn Tiểu Trác, Hoàn Tiểu Trác kìm lòng không được run rẩy một chút, cố sức giãy dụa nói:

“Ngươi đang làm gì vậy?”

Ta khẽ hôn lên đôi tai trong suốt của nàng, nói:

“Tiểu Trác, ta thích nàng!”

“Thế nhưng ta chưa bao giờ thích ngươi!”

Hoàn Tiểu Trác vẫn cố gắng chống cự.

Ta thâm tình nói:

“Từ ánh mắt của nàng đã cho ta biết, trong lòng nàng đã có vị trí của ta rồi.”

Hoàn Tiểu Trác lập tức bỏ qua sự phản kháng, thân hình của nàng tựa vào lòng ta, vô lực nói:

“Huynh còn muốn muội thế nào nữa, muội đã giúp huynh nhiều chuyện như vậy, huynh còn chưa hài lòng hay sao?”

Ta ôm chặt lấy nàng nói:

“Ở bên cạnh ta đi, ta không muốn nàng tiếp tục phiêu bạt nữa.”

Hoàn Tiểu Trác chậm rãi lắc đầu, ánh mắt dần ủ rũ, nàng muốn thoát ra nhưng lại bị ta giữ lại, nên nàng nhẹ giọng nói:

“Muội thừa nhận trong lòng muội ngập tràn hình bóng của huynh, có thể nói là huynh chính là cuộc sống của muội. Nhưng cuộc sống của muội kiếp này phải đối mặt với những cái chết của thân nhân trong gia đình...”

https://thuviensach.vn

Từ đôi mắt đẹp của nàng chảy ra hai hàng lệ, đây là lần đầu tiên nàng chủ động bày tỏ cõi lòng.

Trong lòng ta tràn ngập nhu tình, Hoàn Tiểu Trác là người vô cùng lý trí nàng tuy rằng yêu ta, thế nhưng lại không muốn tiếp thu tình cảm của ta, bởi vì khi trong đời nàng còn một chuyện quan trọng hơn đó là báo thù.

Trước mắt ta xuất hiện hình ảnh máu tươi khắp nơi, Hoàn Tiểu Trác và Tinh Hậu mỗi người cầm một thanh đao sắc bén, đang điên cuồng đâm vào đối phương. Ta không dám tiếp tục suy nghĩ tiếp, thống khổ nhắm hai mắt lại.

Hoàn Tiểu Trác nhẹ nhàng kéo cánh tay của ta, ôn nhu nói:

“Không nên bàn lại việc này, muội chỉ muốn ôn lại tình cảnh khi chúng ta còn ở bên bờ sông Xuân Thủy.”

Ta nở một nụ cười ấm áp, cuộc sống còn dài, hà tất gì cứ phải nghĩ tới chữ chết.

Sau khi ta và Hoàn Tiểu Trác chia tay, ta đi tới nơi mà Liên Việt dưỡng thương.

Liên Việt không ngờ ta tới thăm hắn khuya như vậy, thương thế của hắn đã đỡ hơn trước rất nhiều, bước đi không còn khó khăn gì nữa.

Ta nhìn trên bàn, thấy trên đó có một ít đậu phông, một bình rượu nhỏ, không nghĩ tới Liên Việt dưỡng thương lại thoải mái như vậy.

Ta cười nói:

“Không nghĩ tới thương thế của ngươi lại khôi phục nhanh như vậy.”

Liên Việt mặt mày rạng rỡ nói:

https://thuviensach.vn

“Cũng nhờ có Kim Sang Dược của công tử, công tử đúng là người hiểu tâm lý của ta, không những trị liệu thương thế mà còn trị liệu cả cái bụng, nếu như không chê chén rượu nhạt và đậu phộng rang, vậy thì uống với ta mấy chén, thế nào?”

Ta cười ngồi xuống bàn Liên Việt rót đầy chén rượu cho ta, nói:

“Lần này nhờ công tử cứu giúp, Liên Việt mượn hoa hiến phật, mời người một chén.”

Ta cùng hắn chạm chén, uống cạn chén rượu.

Liên Việt nói:

“Công tử dự định ở lại Yên đô bao lâu nữa?”

Ta để chén rượu xuống nói:

“Năm ngày sau, sau khi công chúa gả vào Yên cung, cũng chính là ngày ta rời khỏi Yên đô.”

Liên Việt gật đầu, chau mày, dường như đang nghĩ tới một chuyện khó quyết định, một lát sau mới nói:

“Công tử, có chuyện ta cần nói với người, trước khi ta bị Vệ Hiệu Đình bắt, ta đã gặp nữ tử mà chúng ta đã cứu từ trong hoàng lăng của Yến Nguyên Tông ra ngoài, bên cạnh nàng còn mang một đứa bé.”

Nữ hài tử trong lời nói của Liên Việt chính là Khúc Nặc.

Trong lòng ta chấn động, cố gắng kiềm chế sự kích động trong lòng, nói:

“Nàng ở đâu?”

Liên Việt nói:

https://thuviensach.vn

“Lần cuối cùng ta gặp nàng ta là ở Thiết Xích thành thuộc đông bắc của Yên quốc, nàng ta dùng nghề may vá y phục để kiếm sống.”

Ta yên lặng gật đầu, chiếu theo lời nói của Liên Việt, thì mẹ con Khúc Nặc đã thoát khỏi sự khống chế của Lãnh Cô Huyên, trong lòng cảm thấy an ủi, nhưng nghĩ tới hoàn cảnh khổ cực của hai mẹ con họ bây giờ, tâm tình của ta nhất thời trở nên nặng nề, hận không thể lập tức tới gặp.

Liên Việt nhìn thấu tâm sự của ta, thấp giọng nói:

“Sau khi rời khỏi Yên đô, ta có thể mang công tử đi gặp nàng.”

Ta cười nhạt, bưng chén rượu lên nói:

“Chuyện này chờ sau khi rời khỏi Yên đô rồi tính, đúng rồi, ta có chuyện cần nói với ngươi.”

Liên Việt nói:

“Công tử xin cứ việc phân phó, tính mạng của Liên Việt này đã sớm thuộc về công tử.”

Ta thấp giọng nói:

“Ngày đại hôn, trong hoàng cung sẽ phát sinh biến loạn, trận biến loạn này phải có người gánh chịu.”

Liên Việt mi tâm khẽ động:

“Công tử muốn ai gánh chịu đây?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta muốn đem chuyện này đổ lên đầu họ Vệ.”

https://thuviensach.vn

Trên mặt Liên Việt lộ vẻ vui mừng, hắn lần này suýt nữa bị Vệ Tử Việt cướp đi tính mệnh, đương nhiên là ghi hận trong lòng. Liên việt nói:

“Công tử muốn làm như thế nào? Có cần Liên Việt giúp gì không?”

Ta gật đầu nói:

“Lúc trước nghe nói ngươi đã vào trong lăng mộ của Vệ thị, ta muốn đem tang vật bỏ vào trong đó.”

Liên Việt liên tục xưng hay, cùng ta cạn một chén nói:

“Phần mộ tổ tiên của Vệ thị có bố trí vô cùng đặc biệt, nghe nói là do danh tượng (thợ nổi danh) Thần Công xây dựng.”

Ta cũng nghe nói tới hai đại cao thủ trong việc bố trí cơ quan, một người là Quỷ Phủ, một người tên là Thần Công, hai người này đều cùng một sư môn, nhưng mà phong cách bố trí lại khác nhau vô cùng.

Liên Việt nói:

“Ta nghe nói Mâu thị bảo tàng là do hai người bọn họ hợp lực xây dựng, nếu như có cơ hội, ta nhất định phải xem một chút, không biết mình có cơ hội này không.”

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi nhất định sẽ có cơ hội như vậy!”

Ta đã có cao thủ giỏi về bố trí cơ quan như Gia Cát Tiểu Liên. Bây giờ lại có cao thủ quật mộ như Liên Việt đầu nhập, một khi có được Mâu thị bảo tàng đồ, chuyện vào trong đó chắc là sẽ dễ dàng.

Tất cả mọi chuyện diễn ra theo đúng như kế hoạch của ta và Cao Quang Viễn, mặc dù Lý Mộ Vũ biết có khả năng nhận ra thân phận thực sự của ta,

https://thuviensach.vn

thế nhưng hắn vẫn chưa có gì hành động, Hoàn Tiểu Trác cũng không nghe theo lời khuyên của ta, vẫn ở lại Yên đô.

Căn cứ theo tín tức của thủ hạ truyền tới, Tiêu Trấn Kỳ đã bố trí tám vạn đại quân ở biên giới Khang – Yên, một khi phát sinh biến cố, tám vạn đại quân này sẽ lập tức xông vào trong biên giới Yên quốc.

“Chỉ cần đoạt được vương vị, ta sẽ mở rộng biên cảnh môn hộ, để cho thái tử lấy danh nghĩa hợp lực đánh Hàn tiến quân vào bên trong.”

Cao Quang Viễn thấp giọng nói.

Ta gật đầu nói:

“Binh lực ở phía bắc của Yên quốc còn lại bao nhiêu?”

Cao Quang Viễn nói:

“Hiện tại trọng binh của Yên quốc toàn bộ đã tập trung ở biên cảnh.”

Hắn chỉ hướng ví trí của Lang Yên thành trên bản đồ, nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái hiện tại suất lĩnh mười hai vạn người cố thủ ở Lang Yên thành, mười hai vạn người này chiếm một nửa binh lực của Yên quốc. Lang Yên Thành cách Yên đô cũng khá xa, nếu như đi liên tục cả ngày lẫn đêm cũng phải mất tới sáu ngày, nói cách khách bọn họ muốn nghe được tin phản loạn cũng phải mất sáu ngày.”

Ta mỉm cười nói:

“Sáu ngày này, chúng ta đã ổn định được thế cục.”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Không sai! Cung biến thành công, đại quân của thái tử lập tức tiến vào trong Yên quốc, ta sẽ cho Hạ Hầu Nộ Thái cái tội danh mưu nghịch.”

Ta nhíu mày nói:

“Xem ra trận chiến với Hạ Hậu Nộ Thái sẽ khó tránh khỏi.”

Cao Quang Viễn nói:

“Hắn tuy rằng có tới mười hai vạn binh lực, thế nhưng cũng không đáng sợ, những binh lính này đã tiêu hao hết sức lực vì đối kháng với nước Hàn, hiện giờ uể oải tới cực điểm.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu.

Cao Quang Viễn nói:

“Thánh chỉ đã chuẩn bị xong, ta sẽ an bài Cao Hàm tới biên cảnh đón đại quân của thái tử, cùng với ba vạn quân của ta tạo thành lực lượng chủ yếu chống lại Hạ Hầu Nộ Thái.”

Lúc này ngoài cửa có người thông báo:

“Cao tướng quốc đại nhân, trong cung có người tới.”

Ta và Cao Quang Viễn liếc mắt nhìn nhau, đi ra khỏi thư phòng.

Người tới là Yến cung tổng quản Lý công công, hắn còn mang theo hai cung nữ và một vị bà đỡ. Trong lòng ta lập tức hiểu rõ mục đích của họ tới đây, trước khi đại hôn bà đỡ phải nghiệm thân cho công chúa.

Cao Quang Viễn và Lý công công có quen biết, tiến lên chắp tay hành lễ nói:

https://thuviensach.vn

“Hóa ra là Lý công công, có chuyện gì cần phải lão nhân gia tự thân tới vậy?”

Lý công công cười nói:

“Lão nô cũng cũng chỉ làm việc cho đại vương.”

Hắn chỉ chỉ bà đỡ phía sau nói:

“Triệu bà bà cùng với mấy người này tới nghiệm thân cho công chúa.”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta lập tức đi thông báo cho công chúa!”

Ta lạnh nhạt nói:

“Chuyện này giao cho ta đi, ta dẫn Triệu bà bà và bọn họ tới đó.”

Lý công công nhìn ta, thần tình có vẻ có chút phức tạp.

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Như vậy rất tốt, làm phiền Tiêu tướng quân.”

Đi tới gian phòng mà A Y Cổ Lệ ở, ta bảo Triệu bà bà đợi chút, đi vào trước hướng A Y Cổ Lệ thông báo chuyện này, vừa đi vào bên trong phòng, A Y Cổ Lệ liền lao tới ôm chặt lấy ta, nói:

“Long đại ca, huynh thực độc ác... hai ngày rồi mà không tới thăm muội?”

Nhìn người ngọc lệ rơi đầy mặt, ta thực sự không đành lòng, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi anh đào của nàng nói:

https://thuviensach.vn

“Hiện giờ đang ở trong phủ của Cao Quang Viễn, mọi ánh mắt đều tập trung vào chúng ta, ta đương nhiên phải giữ ý một chút.”

A Y Cổ Lệ khép đầu vào ngực ta, nói:

“Ngày mai là ngày muội vào cung, nếu như chuyện thất bại...”

Ta ngăn cản nàng nói tiếp, thấp giọng nói:

“Trong cung có mấy người tới nghiệm thân cho nàng đó.”

A Y Cổ Lệ tiếu đỏ mặt, nhẹ giọng nói:

“Huynh bảo họ vào đi.”

Ta đi ra ngoài bảo bọn Triệu bà bà đi vào, còn mình thì đi ra ngoài đợi, một lát sau, đã thấy Triệu bà bà cười tủm tỉm mang theo hai cung nữ xuất hiện, chắc là kết quả làm họ thỏa mãn.

Triệu bà bà nói:

“Tiêu tướng quân, tướng quân cần phải bảo vệ tốt sự an nguy của công chúa, ngày mai là ngày đại hôn chớ để xảy ra điều gì sai lầm.”

Quyền lực của bà đỡ ở trong cung có khi còn cao hơn cả thái y, các nàng thường là đối tượng để các cung nữ muốn có được sự sủng ái của đế vương lấy lòng.

Ta gật đầu, tiễn họ ra ngoài đại môn.

Cao Quang Viễn và Lý công công chuyện trò vui vẻ đi tới, xem quan hệ của hai người đúng là không tầm thường, đợi cho đám người này rời đi, Cao Quang Viễn mới thấp giọng nói:

“Tiêu tướng quân mời đi theo ta.”

https://thuviensach.vn

Ta thấy sắc mặt của hắn ngưng trọng, nghĩ là có chuyện gì trọng yếu, cho nên đi theo hắn.

Đi vào thư phòng, Cao Quang Viễn khép cửa, bỗng nhiên quỳ gối trước mặt ta.

Ta cuống quít nói:

“Cao tướng quốc, đây là ý gì?”

Ta đưa tay muốn nâng hắn dậy, Cao Quang Viễn lại cố ý không đứng.

Cao Quang Viễn thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ, xin thứ cho Quang Viễn có mắt không tròng, không đón tiếp chu đáo.”

Lúc này ta mới biết Cao Quang Viễn đã khám phá ra thân phận của ta, nhưng ta vẫn không thừa nhận, nói:

“Cao tướng quốc sao lại nói ra lời ấy, tại hạ là Tiêu Tín!”

Cao Quang Viễn thấp giọng nói:

“Thái tử không cần giấu diếm Quang Viễn, Lý Mộ Vũ đã đem thân phận của người nói cho Yên Vương, đại hôn ngày mai bọn họ sẽ hạ thủ với người.”

Trong lòng ta ngẩn ra, lúc này mới nhớ tới vừa rồi Cao Quang viễn và Lý công công lén trao đổi hồi lâu, xem ra Lý công công đã đem tin tức này tiết lộ cho hắn.

Hiện giờ giấu diếm cũng chẳng còn tác dụng gì, cho nên ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cao tướng quốc đứng lên đi, ta cũng không muốn cố ý giấu diếm ngươi, bại lộ hành tung quá sớm sẽ khiến ta ở trong hiểm cảnh, người không trách ta đấy chứ?”

Cao Quang Viễn lúc này mới đứng dậy, cung kính nói:

“Quang Viễn đối với thái tử điện hạ trung thành và tận tâm, không dám có nửa câu oán giận.”

Trong lòng ta cười thầm, Cao Quang Viễn là người như thế nào, chẳng nhẽ ta còn chưa rõ hay sao.

Cao Quang Viễn nói:

“Vừa rồi Lý công công đã tiết lộ tin tức, chẳng hiểu vì nguyên nhân gì Lý Mộ Vũ đã biết được thân phận của thái tử, hắn đã đem việc này thông báo cho Yên Vương, Yên Vương quyết định ngày mai khi thái tử theo đội ngũ tiến vào hoàng cung, sẽ lập tức bắt người.”

Ta cười lạnh nói:

“Xem ra Yên vương quyết tâm muốn cùng Hán quốc kết minh.”

Cao Quang Viễn thở dài một hơi nói:

“Chuyện này đã định, nếu như chúng ta không xuất thủ ngăn cản, thì Yên quốc sẽ trở thành vật trong tay của Hán quốc.”

Hắn ân cần nói:

“Thân phận của thái tử nếu đã bại lộ, vậy thì nên tránh đi một chút, tránh cho những chuyện rắc rối phát sinh.”

Ta lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Yên Vương nếu như muốn bắt ta trong hoàng cung, vậy thì ta sẽ nhanh hơn hắn một bước, sự tập trung sẽ chú ý lên người của ta, phương diện phòng thủ sẽ lơ là, Lãnh Cô Huyên sẽ dễ dàng hạ thủ với hắn hơn.”

Cao Quang Viễn khen:

“Thái tử điện hạ đúng là can đảm, Quang Viễn cảm thấy may mắn kiếp này có thể được gặp minh chủ!”

Công phu vỗ mông ngựa của Cao Quang Viễn mặc dù có chút quá đáng, nhưng ta cũng chẳng có chút nào buồn nôn, thực ra ai cũng muốn nghe được khen ngợi, nhưng quan trọng nhất là bản thân phải bảo trì sự tỉnh táo. Là trung hay là gian cũng không quan trọng, quan trọng là mình có thể sử dụng được hay không mà thôi, đời nào mà chẳng có gian thần.

Ta vỗ vỗ bả vai Cao Quang Viễn, nói:

“Cao tướng quốc, sau khi việc này thành công, ta đảm bảo cho ngươi cuộc sống phú quý, trọn đời an khang.”

Cao Quang Viễn lần thứ hai quỳ gối quỳ xuống nói:

“Thần tạ ơn chúa thượng!”

Cho dù ta có thừa nhận hay không, thì Cao Quang Viễn vẫn là người coi ta là một đế vương, ta đã từng có sát niệm với hắn, nhưng hôm nay thấy hắn quỳ, ý nghĩ đó đã biến mất trong ta.

Ta đã nhận rõ, Cao Quang Viễn bây giờ không dám có lòng phản nghịch với ta, thời gian tiếp theo số phận của ta với hắn gắn kết chặt chẽ với nhau. Trung thì như thế nào? Chỉ cần hắn có tác dụng, thì hắn vẫn là một quân cờ của ta.

https://thuviensach.vn

Ta đi tới bên trong phòng của A Y Cổ Lệ, nàng mặc quần áo màu trắng, đôi mắt ngấn lệ. ngồi bên cạnh giường. Ta chậm rãi đi tới, nhẹ giọng nói:

“Ngày mai mọi chuyện sẽ qua đi, nàng sẽ được trở lại cuộc sống trước đây.”

A Y Cổ Lệ nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt ta, run giọng nói:

“Long đại ca, muội muốn nhìn huynh...”

Ta gật đầu, chậm rãi bỏ mặt nạ ra.

A Y Cổ Lệ si ngốc nhìn ta, nước mắt chảy xuống không ngừng.

Ta ôm lấy vai nàng, A Y Cổ Lệ nhân thể tựa vào trong lòng ta, nàng ôm lấy ta, hôn ta, ta nhiệt tình đáp lại.

Dưới nụ hôn nồng nhiệt của A Y Cổ Lệ, thân hình ta có phản ứng, ta cố gắng khống chế tâm tình, hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu lên.

A Y Cổ Lệ run giọng nói:

“Long đại ca, muội...”

Nàng muốn nói điều gì đó lại thôi, hai má đỏ bừng.

Ta nhẹ giọng nói:

“Chuyện gì?”

Nàng rúc đầu vào ngực ta. nói:

“Ngày mai muội phải vào cung, chuyện diễn ra như thế nào rất khó nói, muội phải đem sự thuần khiết của mình cho huynh...”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chấn động, A Y Cổ Lệ đứng dậy, quần áo trên người nàng rơi xuống, để lộ một thân hình như ngọc.

Ta bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, sau đó mới mở ra, đối mặt với thân hình như ngọc này, sao ta có thể làm như không thấy?

Nàng lấy ra một cây chùy thủy được dấu ở ống chân, A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Cây chùy thủ này là thứ để bảo vệ trinh tiết của nữ nhân Bí Điền Quốc. Nếu gặp phải người xấu sẽ dùng Trinh Tiết vệ để kết thúc tính mạng.”

Nàng rút trinh tiết vệ ra.

Ta cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng, ôm nàng vào trong lòng.

Ta không kìm lòng được nữa, vuốt ve thân hình của nàng, đầu ngón tay dọc theo thân hình đó, chậm rãi di chuyển, da thịt như ngọc, đôi chân đẹp thon dài của nàng vòng lấy lưng của ta. Dưới sự vuốt ve của ta, thân hình của A Y Cổ Lệ trở nên vô cùng kiều diễm.

Ta dán môi lên đôi môi của nàng, bắt đầu kịch liệt tiến công. A Y Cổ Lệ nhiệt tình hôn trả, đầu lưỡi của hai chúng ta triền miên quấn lấy nhau, A Y Cổ Lệ bởi vì kích động nên thân hình của nàng run nhẹ.

Sự nồng nhiệt làm cho chúng ta quên mất hoàn cảnh xung quanh, sự rụt rè của A Y Cổ Lệ dần biến mất, đôi mắt đẹp của nàng nhắm chặt, hai hàng lông mi dài run nhè nhẹ, miệng anh đào nhỏ hơi mở ra, cái lưỡi thơm tho chạm lấy đầu lưỡi của ta, thuần thục quấn lấy nhau. Nàng không còn trụ được nữa, nằm ngả xuống giường.

Nàng e thẹn, hai má đỏ bừng, hơi thở như lan, mùi hương nhàn nhạt của cơ thể bay vào mũi của ta, làm cho hô hấp của ta trở nên khó khăn, dục vọng cường liệt đã bị đánh thức.

https://thuviensach.vn

Ta dán sát vào bộ ngực của A Y Cổ Lệ, cảm nhận độ co giãn kinh người của nàng, ta hôn dọc theo cái cổ trắng ngần. Thân hình của A Y Cổ Lệ bủn rủn, hai chân ngọc không kìm được nữa tách ra, ta hôn tới chỗ cội nguồn cảm xúc, thân hình nàng run lên bần bật.

Nhiệt độ cơ thể của chúng ta đang nóng lên, hơi thở trở nên dồn dập, cái lưỡi thơm tho của chúng ta triền miên quấn lấy nhau. Khi A Y Cổ Lệ rơi vào ý loạn tình mê, thân hình của ta đè lên thân hình của nàng, hai tay của nàng vô thức tóm lấy cánh tay của ta, móng tay bấm thật sâu, làm cho ta cảm nhận được sự ấm áp.

Ta cẩn thận yêu thương nàng, A Y Cổ Lệ hoàn toàn bị chinh phục, môi đôi anh đào khẽ mở, không kìm nén được rên hừ hừ, e thẹn vô hạn.

Ngọc thể của A Y Cổ Lệ run rẩy, nàng ôm chặt lấy lưng của ta, thân hình mềm mại của chúng ta dính sát vào với nhau. Tình cảm của chúng ta đã bị đối phương dẫn dụ, không còn cách kìm nén, tiếng hít thở gấp gáp của ta và A Y Cổ Lệ hòa quyện vào với nhau, tấu lên một khúc nhạc rung động tâm hồn...

Nhìn những điểm hồng trên đệm, mặt của A Y Cổ Lệ sáng như ánh bình minh, trong đôi mắt đẹp hiện rõ tình ý và sự hạnh phúc. Nàng nhào vào trong lòng ta, chăm chú nhắm đôi mắt đẹp lại, mắc cỡ không dám nhìn.

Ta ôn nhu vuốt ve mái tóc dài của nàng, nói:

“Tiểu yêu tinh này lại dám dùng phương pháp như vậy mê hoặc ta.”

A Y Cổ Lệ dịu dàng nói:

“Muội thật vui vẻ, kể từ hôm nay A Y Cổ Lệ đã hoàn toàn trở nữ nhân của huynh.”

Thâm tình của nàng làm cho ta cảm động vô cùng.

https://thuviensach.vn

Ta nhẹ nhàng hôn lên gáy ngọc của nàng, không nghĩ tới gần tới lúc cuối cùng ta cũng không còn bảo trì được sự tỉnh táo, để cho dục vọng thắng lý trí.

A Y Cổ Lệ cầm lấy Trinh tiết vệ, cất vào trong ống chân, dùng đôi mắt đẹp màu lam, nói:

“Nếu như ngày mai thất bại, muội sẽ dùng chùy thủ kết thúc tính mạng của mình.”

Ta ôm lấy nàng vào trong lòng, thấp giọng nói:

“Muội yên tâm, ta sẽ không để cho muội bị bất cứ tổn thương gì!”

Đêm yên tĩnh không tiếng động, ta đứng một mình trong hoa viên của tướng phủ, nhìn vầng trăng lạnh trên không trung, trong lòng ta miên man bất định.

A Y Cổ Lệ không phải là nữ nhân đầu tiên nói với ta những lời này, nhưng ta không thể bên trọng bên khinh trong tình cảm, ta không chỉ đa tình, hơn nữa còn nặng tình, đây chính là khuyết điểm lớn nhất của ta.

Lãnh Cô Huyên chẳng biết xuất hiện ở phía sau ta từ lúc nào, cảm giác của ta càng lúc càng nhạy cảm, cho dù cước bộ của bà ta có nhẹ đi nữa, ta vẫn nhận ra, có lẽ đây chính là tác dụng của việc hấp thu công lực của Khinh Nhan.

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng, nói:

“Chuyện ngày mai đã chuẩn bị xong chưa?”

Ta gật đầu nói:

“Lãnh giáo chủ yên tâm, tất cả đều ở trong kế hoạch.”

https://thuviensach.vn

“Đừng quên lời hứa lúc trước của ngươi.”

Ta quay đầu lại, ngưng mắt nhìn Lãnh Cô Huyên, nói:

“Long Dận Không ta đã nói thì chưa bao giờ đổi ý.”

Thấy Lãnh Cô Huyên cười nhạt, ta nói:

“Sau chuyện này, ta cũng muốn Lãnh giáo chủ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đem con gái trả lại cho ta.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Lòng tin và danh dự của ta tốt hơn ngươi nhiều.”

Nàng giơ tay phải lên, lúc này ta mới phát hiện trong đó có hai tấm bản đồ, một trong hai bức chính là... bức trước kia ta có, bức còn lại chính là của Điền Tuần.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ngươi có muốn xem không?”

Ta mỉm cười nói:

“Lãnh giáo chủ khổ cực mới có được bản đồ, sao lại cam tâm tình nguyện chia sẻ cho người khác?”

Lãnh Cô Huyên đưa bản đồ cho ta, hai tấm bản đồ mỏng dính bị nàng ném tới, đi nhẹ nhàng như một chiếc lá, chắc là đã quán chú nội lực trong đó.

Ta đưa tay tiếp nhận bản đồ, do không biết dụng ý của bà ta, nên hai mắt vẫn cứ nhìn vào Lãnh Cô Huyên.

Lãnh Cô Huyên nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi không cần dùng loại ánh mắt này nhìn ta, Mâu thị bào tàng một người không nuốt nổi, cho dù ta tìm được bảo tàng cũng phải vận chuyên... chuyện này cũng là một chuyện khó khăn.”

Ta cười nói:

“Nghe ý tứ của Lãnh giáo chủ, hình như muốn chia xẻ với ta?”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Trải qua thời gian ta quan sát ngươi vẫn là một người hợp tác được.”

Ta mở hai bức bản đồ, dựa vào trí nhớ, ta có thể nhớ rõ mọi thứ trong tấm bản đồ của Điền Tuần, sau đó đem trả lại cho Lãnh Cô Huyên nói:

“Điền Tuần là người giả dối gian xảo, bức địa đồ này là giả hay thực rất khó nói.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Không thể giả, hai bức bản đồ này hợp lại, ví trí đúng là ở phía bắc của Yên quốc.”

Trong lòng ta âm thầm lấy làm kỳ quái, tấm bản đồ của Điền Tuần cho dù không giả, nhưng mà tấm bản đồ của ta thì đã được chế lại, hai tấm hợp lại với nhau thì không khó, nhưng mà chẳng nhẽ nó lại không có một chút kẽ hở nào? Trên đời này chẳng nhẽ lại có chuyện trùng hợp như vậy sao? Hay là Lãnh Cô Huyên đang giả bộ?

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ta giúp ngươi giết chết Yên Vương, đạt được đất đai phía bắc Yên quốc, ngươi giúp ta tìm Mâu thị bảo tàng, nếu như so sánh hai chuyện này, thì lợi ích của ngươi lớn hơn nhiều.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Lãnh giáo chủ nói không sai, kỳ thực chúng ta không nên thành địch nhân, mục tiêu của chúng ta không giống nhau, lợi ích lại chẳng có gì xung đột.”

Lãnh Cô Huyên lần đầu tiên tươi cười:

“Thảo nào Khinh Nhan và U U đều yêu ngươi, ngươi đúng là có chỗ hơn người.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Nếu như ngươi trẻ vài tuổi sợ rằng cũng không thoát khỏi bàn tay của ta.”

Những lời này đương nhiên ta không dám nói ra miệng.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Sau khi giúp ta tìm được bào tàng, ta sẽ gả U U cho ngươi!”

Lão yêu bà này nói không thể nào tin tưởng, nhưng mà như vậy cũng đáng quý, hơn nữa U U cũng chỉ là một đệ tử của bà ta, không bao giờ có vị trí được như Thải Tuyết và Khinh Nhan được, có thể bà ta cũng buông tha cho U U cũng không biết chừng.

Ta thấp giọng nói:

“Ta còn có một việc muốn nhờ Lãnh giáo chủ.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Từ khi hợp tác với ngươi cho tới nay, hình như toàn là ngươi nhờ ta, trong khi ta chưa có được chỗ tốt nào.”

https://thuviensach.vn

Ta nhịn không được bật cười, nếu như không phải là vì Mâu thị bảo tàng, sao bà ta lại chịu giúp ta cơ chứ?

Ta mỉm cười nói:

“Trên người Lãnh giảo chủ hình như có một chiếc Đoạn Tình Thất Tuyệt Châm, nếu như cho hắn một cái, hắn sẽ nghe theo sự phân phó của chúng ta.”

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Ngươi nói câu này đúng là đã nhắc nhở ta, có lẽ ta cũng nên áp dụng cái gì đó với ngươi!”

Ta cười nói:

“Lúc nãy còn coi ta như đồng bạn hợp tác, hiện giờ đã muốn ra tay đối phó ta, chẳng nhẽ Lãnh giáo chủ lại không có chút đáng tín nhiệm nào sao?”

Lãnh Cô Huyên cắn răng nghiến lợi nói:

“Long Dận Không nếu như ngươi dám bán đứng ta, ta sẽ đem Đoạn Tình Thất Tuyệt Châm tặng cho ngươi, để ngươi cảm nhận cái gì mới là thống khổ sống không bằng chết.”

Ta ha hả cười nói:

“Ta đã coi Lãnh giáo chủ như bằng hữu, sao lại bán đứng cơ chứ?”

Ta chợt hạ giọng nói:

“Ngày mai sau khi giết được Yên Vương, Lãnh giáo chủ hãy cắt lấy đầu hắn vứt vào trong phủ của Hữu tướng quốc Vệ Tử Việt, nhiệm vụ của giáo chủ ở Yên đô đã xong, chuyện còn lại sẽ do ta làm!”

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên nói:

“Ta ở Yên đô còn có một việc muốn làm...”

Từ hai mắt của nàng sát khí bốc ra, trong lòng ta không khỏi rùng mình, không biết Lãnh Cô Huyên còn chuyện gì muốn làm?

https://thuviensach.vn

Chương 153: Cung Biến

Hôn lễ của Hoàng tộc ta đã trải qua nhiều lần, trinh tự rườm rà, trong đó nhắm mắt lại ta cũng có thể biết. Song lần này lại khách, ta cùng Cao Quang Viễn muốn mượn cơ hội hôn lễ lần này để khởi sự. Yên vương Lý Triệu Cơ đã biết thân phận của ta, chúng ta nhất định phải khống chế được hắn trước khi hắn vào Hoàng cung, cho dù người có can đảm hơn nữa cũng khó mà hành động được trong cung. Hồ vốn chỉ ở trên núi mới phát huy được hết uy thế, đây cũng là nguyên nhân trọng yếu mà người ta thường nói biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Kế hoạch của Yên vương là bắt giữ ta tại Hoàng cung, nắm giữ tiên cơ chính là điểm mấu chốt quyết định việc biến loạn trong cung thành công hay thất bại.

Yên vương Lý Triệu Cơ tuân thủ lễ nghi, dùng phương thức long trọng đón A Y Cổ Lệ. Đoàn đón dâu gồm có hai ngàn Ngự lâm quân, hai trăm cung nữ, hai trăm thái giám, năm ngàn người của Vệ đội Hoàng thành chia ra hộ vệ ở hai bên. Một đoàn người dồn dập đi đến phủ Tướng quốc.

Không có quá nhiều dân chúng vây xem ở ngã tư đường, dân chúng đã bị chiến tranh Yên - Hàn hành hạ đến mức không có chút hứng thú đối với tất cả mọi việc. Loại đại sự như Yên vương nạp phi này, đối với bọn họ cũng chỉ là việc không liên quan đến mình, cao không thể với tới. Nhớ tới ngày đó ta cưới Sở Nhi ở Đại Khang, tình cảnh muôn người đều đổ xô ra đường, đúng là khác biệt một trời một vực.

https://thuviensach.vn

Theo như lời Cao Quang Viễn, năm ngàn vệ đội của Hoàng thành đã được hắn nắm trong tay, hơn hai ngàn tên Ngự lâm quân cũng có hơn một nửa là thân tín của hắn.

Tuy nói như vậy, ta cùng Xa Hạo vẫn như cũ hộ vệ ở trước xa giá của A Y Cổ Lệ. Vị trí này cách Yên vương - Lý Triệu Cơ rất gần, nếu như phát sinh bất cứ chuyện ngoài ý muốn nào, chúng ta có thể bắt giữ Yên vương - Lý Triệu Cơ trong thời gian ngắn nhất.

Đội ngũ đi đến Bàn Long cầu, ta và Xa Hạo liếc mắt nhìn nhau, đây là nơi chúng ta cùng Cao Quang Viễn lúc trước đã ước định hành động. Phía trước bỗng truyền đến một tiếng ngựa hí, một gã kỵ sĩ trong đội trượt chân ngã trên mặt đất, ngựa của hắn sùi bọt mép, cả người co quắp không ngừng. Phía trước đội ngũ đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Cao Hàm thống lĩnh vệ đội Hoàng thành ra dấu ý bảo đội ngũ tạm thời dừng lại.

Cùng lúc đó, một thân ảnh màu trắng từ xa giá của A Y Cổ Lệ bay ra ngoài như quỷ mị phóng về phía xa giá nơi Yên vương - Lý Triệu Cơ đang ngồi.

Chuyện xảy ra bất ngờ, thị vệ Hoàng cung hộ vệ ở hai bên xa giá của Yên vương - Lý Triệu Cơ căn bản không kịp phản ứng.

Ta đưa ánh mắt về phía Xa Hạo, Xa Hạo bảo vệ xa giá của A Y Cổ Lệ quay đầu lại lui về phía sau.

Trong đội ngũ Ngự lâm quân bắt đầu có người la lớn:

“Đại Vương bị hành thích!”

Những người này chắc chắn là thân tín của Cao Quang Viễn, nhân cơ hội gây ra hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Năm ngàn tên vệ đội Hoàng thành xúm lại, trong chốc lát tình cảnh trở nên cực kì hỗn loạn.

Tất cả lực chú ý của mọi người đều tập trung lên xa giá nơi Yên vương ngồi, trái lại quên mất sự tồn tại của ta và A Y cổ Lệ.

Xa Hạo dựa theo ước định lúc trước giữa ta và hắn, thừa dịp hỗn loạn che chở U U và A Y Cổ Lệ rời khỏi đội ngũ.

Xa giá nơi Yên vương ngồi vẫn không có động tĩnh gì, vô số cung nỗ nhắm thẳng vào xa giá, nhưng không người nào dám tiến lên một bước.

Xa Hạo lặng lẽ trở lại bên cạnh ta, thấp giọng nói:

“Đã đi!”

Trên miệng ta bất giác hiện lên nụ cười, ta sắp xếp cho A Y Cổ Lệ rời đi trước cũng không thương lượng qua cùng Cao Quang Viễn. Lãnh Cô Huyên lao ra từ xa giá của A Y Cổ Lệ, rất có khả năng Cao Quang Viễn sẽ đổ chuyện này lên đầu A Y Cổ Lệ, ta quyết không để nữ nhân của mình rơi vào nguy hiểm.

Cao Quang Viễn vốn ở cuối cùng của đội ngũ, lúc này phóng ngựa đến bên cạnh tạ thấp giọng nói:

“Thế nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Nằm trong tầm tay!”

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe thấy từ trong xa giá của Yên vương vang lên một tiếng cười dài, mui xe vỡ ra, một thân ảnh màu trắng phóng lên cao.

“Bắn tên!”

https://thuviensach.vn

Cao Hàm quát lớn.

Tên bắn ra từ Phi Hoàng nỗ nhắm hướng Lãnh Cô Huyên bay tới như mưa, Lãnh Cô Huyên lao ra cực nhanh, thân thể ở giữa không trung đột nhiên đổi hướng, lao như sao băng về phía mọi người.

Thị lực của ta hơn người, đã thấy trên tay của nàng xách theo một cái đầu máu chảy đầm đìa, chính là đầu của Yên vương Lý Triệu Cơ, trong lòng vui sướng đến cực độ, việc lớn hôm nay đã thành công.

Lúc Lãnh Cô Huyên rơi xuống liền ra tay hạ sát hai gã võ sĩ bên cạnh. Hai gã võ sĩ trước mặt nàng căn bản không có lực lực phòng thủ, liên tục kêu thảm, bị mất mạng ngay lập tức.

Không đợi đợt mưa tên bắn tới lần thứ hai, nàng từ trong đám người bay lên một lần nữa. Sau mấy lần lên xuống đã biến mất ở phía cuối con đường.

Cao Hàm quát lớn:

“Đuổi theo! Bắt hung thủ hành thích Đại Vương!”

Hắn dẫn theo Vệ đội của Hoàng thành lấy tốc độ cao nhất đuổi theo hướng Lãnh Cô Huyên chạy trốn.

Cao Quang Viễn đương nhiên không có thị lực tốt như ta, vẫn không thể xác định được sống chết của Yên vương, thấp giọng hỏi ta:

“Thế nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Đầu của Yên vương đã bị mang đi rồi.”

Cao Quang Viễn lộ rõ nét vui mừng, anh mắt vẫn tập trung về phía xa giá nơi Yên vương ngồi.

https://thuviensach.vn

Hai gã hộ vệ của Hoàng cung thận trọng mở cửa xe, một thi thể không đầu từ trong xe ầm ầm rơi xuống, mọi người cùng kinh hãi kêu lên, lại thấy thi thể không đầu kia mặc Long bào trên người, trên cổ vẫn không ngừng chảy máu, không phải là Yên vương thì là ai?

Cao Quang Viễn thấp giọng nói:

“Thái tử trở lại phủ Tướng quốc chờ đợi trước, ta phải vào cung ngay lập tức.”

Ta gật đầu cười, Cao Quang Viễn đã sớm thay đổi một khuôn mặt khác, đau buồn khóc lớn:

“Đại vương! Đại vương...”

Ta cùng Xa Hạo trờ lại phủ đệ của Cao Quang Viễn, hai ngàn tên võ sĩ theo chúng ta đến đây lục tục tản ra xung quanh phủ tướng quốc. Yên đô xảy ra biến cố, tất cả đều rất khó nói, Cao Quang Viễn có thể thuận lợi khống chế cục diện hay không, vẫn còn phải chờ đợi.

Tin tức liên tục truyền đến, phủ đệ của Vệ Tử Việt bị bao vây, đầu của Yên vương được tìm thấy trong lúc lục soát Vệ phủ. Tam Hoàng tử, Ngũ Vương tử của Yên quốc ở lại Yên đô cố gắng mưu đồ làm phản, trước sau đều bị bắt. Cả Yên đô rơi vào cảnh phong vân biến hóa.

Xa Hạo lo lắng nói:

“Thái tử, chúng ta hẳn là nên nhân lúc hỗn loạn để rời đi. Nếu như chờ Cao Quang Viễn nắm trong tay thế cục, rất có thể hắn sẽ ra tay đối phó với chúng ta.”

Ta lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Cao Quang Viễn là người thông minh, nắm trong tay thể cục của Yên đô không đông nghĩa với nắm trong tay thế cục của cả Yên quốc. Nếu mất đi sự trợ giúp của chúng ta, hắn sẽ bị đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái nghiền thành phấn vụn rất nhanh.”

Xa Hạo nói:

“Nhưng lòng tham của con người là vô cùng tận, một khi hắn ở địa vị cao, rất khó bảo đảm suy nghĩ sẽ không phát sinh biến hóa.”

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng cười lớn của Cao Hàm, ta và Xa Hạo nhìn nhau, mở cửa phòng đi ra ngoài.

Cao Hàm tới trước mặt ta quỳ xuống nói:

“Cao Hàm tham kiến thái tử điện hạ.”

Xem ra Cao Quang Viễn đã cho hắn biết thân phận của ta.

Ta mỉm cười nói:

“Yên đô đang tràn ngập khói lửa, tại sao Cao tướng quân vẫn có thể dành thời gian về nhà?”

Cao Hàm đứng lên nói:

“Khởi bẩm thái tử điện hạ, thế cục trong cung đã tạm ổn, Hoàng Hậu cùng chúng thần đã ủng hộ Vương tử Lý Quốc Thái lên ngôi vua. Đầu của Yên vương được tìm thấy ở Vệ phủ. Tất cả mọi thứ đều chứng minh do Hữu tướng quốc Vệ Tử Việt làm ra.”

Hắn thấp giọng nói:

“Thái tử yên tâm, cả Yến đô đã nằm trong tay chúng ta, sẽ không có sơ suất gì.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Chuyện biên giới Yên Khang thì thế nào?”

Cao Hàm cung kính nói:

“Lần này Cao Hàm đến đây chính là vì chuyện này. Thất vương tử đã hạ lệnh mở cửa biên giới, xin đại quân của Thái tử trợ giúp chống đỡ quân đội Hán quốc.”

Ta mỉm cười nói:

“Mấy người Tiêu tướng quân hẳn là đã dẫn theo tám vạn đại quân lên đường.”

Ta chậm rãi tháo mặt nạ ra, hiện giờ đã không cần thiết phải che giấu thân phận. Yên vương mới băng hà, Thất vương tử Lý Quốc Thái kế thừa vương vị. Mặc dù ta chưa gặp Lý Quốc Thái, nhưng đã sớm nghe nói về người này. Hắn trời sinh ngu dốt, trí não chỉ như một đứa trẻ, Cao Quang Viễn sở dĩ đưa hắn lên ngôi, chính là muốn biến hắn thành một con rối.

Ta đứng trước gương, đường đường chính chính đội Tử quan lên. Hôm nay ta muốn lấy thân phận Thái tử của Đại Khang đi chúc mừng Lý Quốc Thái lên ngôi Hoàng Đế.

Ta từng trải qua biến loạn trong cung đình Tần quốc, sự kiện lần đó mặc dù không có quá nhiều máu tanh, nhưng kí ức về sự tàn khốc đó ta vẫn nhớ như in trong đầu.

Biến loạn trong cung đình Yên quốc chẳng qua chỉ là kéo tấm màn che xuống, ta có dự cảm mãnh liệt, tiếp theo sẽ có càng nhiều giết chóc và đổ máu.

https://thuviensach.vn

Không khí trong Mộc Trạch cung bị đè nén cực độ, ta, Xa Hạo và Cao Hàm cùng đi vào đại điện. Cao Hàm thấp giọng nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái dẫn theo đại quân tiến về hướng Yên đô.”

Ta gật đầu, Xa Hạo nói:

“Ngày hôm qua Tiêu tướng quân đã dẫn quân tiến vào biên giới Yên quốc. Nếu không có gì thay đổi, trong vòng ba ngày có thể đến Thiết Xích thành.”

Ta ngẩng đầu nhìn về phía trước, thất vương tử Lý Quốc Thái ngồi ngay ngắn trên ghế rồng. Dáng người hắn mập lùn, trên mặt luôn mang theo nụ cười ngốc nghếch. Xem ra cái chết của phụ thân hắn cũng không khiến hắn đau buồn chút nào.

Cao Quang Viễn ngồi bên tay trái hắn, từ ánh mắt của hắn, có thể thấy được giờ phút này địa vị trong triều của hắn đã không có bất kỳ người nào có thể với tới.

Phía sau Lý Quốc Thái có một tấm rèm che, có thể loáng thoáng nhìn thấy bóng người lay động, xem ra phía sau còn có người ngồi, theo suy đoán của ta chắc hắn là Hoàng Hậu của Yên quốc, phương thức buông rèm chấp chính đã từng xuất hiện nhiều lần trước đây. Đối với Yên quốc đang trong tình trạng rung chuyển, đây có thể xem là phương thức tốt nhất.

Ta cung kính nói:

“Đại Khang Thái tử Long Dận Không tham kiến Đại vương!”

Lý Quốc Thái vẫn ngốc nghếch cười, phía sau tấm rèm vang lên một tiếng ho khan, lúc này Lý Quốc Thái mới thu lại nụ cười, nói:

“Đứng lên đi!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta thầm mắng, cái tên chỉ biết cười này đúng là ăn nói bậy bạ, ta đâu có quỳ xuống với hắn nhưng ngoài miệng vẫn nói:

“Đa tạ Đại vương!”

Cao Quang Viễn cho người mang đến một cái ghế ngồi cho ta, lúc này ta mới để ý đến, Lý Mạc Vũ và Hoàn Tiểu Trác cũng không xuất hiện trong Mộc Trạch cung.

Quần thần đều cúi đầu không dám nói lời nào, cả bầu không khí lại rơi vào im lặng một lần nữa.

Lý Quốc Thái hắt xì hai lần liên tục, vuốt vuốt lỗ mũi nói:

“Đã xong chưa? Nếu xong rồi ta trở về chơi với chó tiếp.”

Cao Quang Viễn mở miệng nói:

“Xin Đại Vương đợi một chút, thần có vài việc quan trọng muốn khởi tấu với Đại Vương.”

Lý Quốc Thái ưỡn bụng, ngồi trở lại ghế rồng, cởi xuống giày phải, thậm chí còn nghịch ngón chân ở trước mặt mọi người:

“Có chuyện gì nói mau!”

Cao Quang Viễn nói:

“Theo tin tình báo, nghịch tặc Hạ Hầu Nộ Thái đã dẫn theo mười vạn đại quân tiến về Yên đô.”

Lý Quốc Thái mở lớn hai mắt nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái là ai?”

Cao Quang Viễn thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Người này là Đại tướng quân của Yên quốc, tiên vương đem trách nhiệm nặng nề là chống đỡ Hán quốc giao cho hắn, không nghĩ tới hắn không những không chống đỡ, ngược lại còn cấu kết với kẻ địch bên ngoài cố gắng làm phản. Hắn muốn giết Đại Vương cùng các vị Vương phi...”

Rốt cuộc lần này Lý Quốc Thái cũng hiểu được, bàn tay vỗ một phát nặng nề lên bàn rồng:

“Đây... Quang Viễn, bắt tên nghịch tặc đó lên đây cho ta!”

Cao Quang Viễn dở khóc dở cười nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái dẫn theo phản quân sau sáu ngày nữa sẽ tới Yến đô. Chỉ dựa vào quân đội của chúng ta bây giờ căn bản không thể chống lại bọn hắn.”

Lý Quốc Thái cuối cùng còn không có ngu ngốc:

“Ngươi... nói là chúng ta không đánh lại hắn?”

Cao Quang Viễn gật đầu, Lý Quốc Thái run rẩy nói:

“Vậy… hắn... hắn muốn giết ta, nên... nên làm gì bây giờ?”

Hắn run rẩy đứng dậy khỏi ghế rồng:

“Cái... cái Đại Vương này ta không làm nữa, hắn... hắn muốn giết ta...”

Chúng thần bàn luận xôn xao, Lý Quốc Thái hoàn toàn là một kẻ ngu ngốc sợ chết, hắn lại có tư cách gì làm nắm giữ vị trí Yên vương.

Cao Quang Viễn nói:

“Đại vương không cần kinh hoàng, Yên quốc và Đại Khang chính là liên bang. Chúng ta có chuyện, Đại Khang đương nhiên sẽ không ngôi yên

https://thuviensach.vn

không quản. Thái tử điện hạ của Đại Khang lần này đến đây chính là vì trợ giúp chúng ta.”

Cao Quang Viên lây ra một bản hòa ước nói:

“Thần đã thảo xong hòa ước, chỉ cần Đại Vương đồng ý những điều kiện này, Thái từ điện hạ chắc chắn sẽ dẫn quân bảo vệ an toàn cho chúng ta.”

Bản hòa ước này là ta và hắn cùng nhau soạn thảo, điểm quan trọng nhất là Yên quốc cắt nhường ba tòa thành trì là Ngọc Môn quan, Sùng Phủ, Thiết Xích, mở rộng biên giới Yên Khang để quân đội của ta cùng Yên quân dùng chung phòng tuyến, chống đỡ đại quân phản loạn của Hạ Hầu Nộ Thái. Trên thực tế không khá gì đem cửa ngõ phía bắc Yên quốc mở rộng cho ta.

Lý Quốc Thái ngốc nghếch nhìn ta nói:

“Ngươi thật sự có thể bảo vệ ta?”

Ta gật đầu nói:

“Đại vương yên tâm, Dận Không sẽ đem hết toàn lực trợ giúp Yên quốc tiêu diệt quân phản loạn.”

Lý Quốc Thái cười ha hả, hắn tự tay cầm lấy bản hòa ước từ tay Cao Quang Viễn, không chút do dự ấn ngọc tỷ lên trên.

“Chờ đã!”

Trong số quần thần rốt cục cũng có người không thể nhịn được tiến lên, hắn chính là Yên quốc Ngự Sử Liễu Học Trung.

Sắc mặt Cao Quang Viễn đột nhiên trở nên vô cùng âm trầm, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Liễu đại nhân có lời gì muốn nói?”

Liễu Học Trung bước lên, tức giận quát:

“Nếu như hai nước kí hòa ước, tại sao không đem ra bàn luận cùng các đại thần khác?”

Cao Quang Viễn cười lạnh nói:

“Đại vương đã ấn Ngọc tỷ, hòa ước đã được ký. Một lát nữa sẽ truyền đọc cho các ngài, tính tình của Liễu đại nhân có phải hơi nóng nảy rồi không?”

Liễu Học Trung lớn tiếng nói:

“Nếu vậy, bây giờ mời Cao đai nhân đem hòa ước tuyên đọc một lần!”

Cao Quang Viễn chuyển một ánh mắt qua, tên Thái giám đứng hầu bên cạnh Lý Quốc Thái cầm lấy hòa ước, đọc từ đầu đến cuối một lần. Thực ra chúng thần đã sớm đoán được nội dung hòa ước, nhưng khi bọn hắn nghe được toàn bộ, trên mặt vẫn lộ ra vẻ bi ai phẫn nộ. Bản hòa ước này không khác gì chắp tay đem toàn bộ đất đai của bắc Yến nhường đi. Ta cảm thấy rõ ràng sự oán độc trong ánh mắt mỗi người khi nhìn về phía ta, nếu không phải Cao Quang Viễn đã khống chế được thế cục trong cung, rất có thể bọn họ sẽ xông lên mà xé nát ta.

Liễu Học Trung cười lên ha hả nói:

“Quả nhiên là một bản hòa ước công bằng! Đại Vương vừa mới lên ngôi, Cao tướng quốc liền không thể chờ được đem Yên quốc bắc bộ chắp tay cho đi, quả nhiên là chủ ý tốt, quả nhiên là tính toán tốt!”

Trong lời nói của hắn tràn đầy khinh thường và châm chọc.

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ít ngày nữa Hạ Hầu Nộ Thái dẫn theo mười vạn quân phản loạn sẽ công thành, Thái tử điện hạ vì nghĩ đến minh ước giữa hai nước mới dẫn quân trợ giúp. Chẳng lẽ đạo lý dễ hiểu như vậy Liễu đại nhân cũng không hiểu?”

Liễu Học Trung nói:

“Ta chỉ hiểu, Cao Quang Viễn ngươi đã sớm có chủ ý muốn bán nước, nghịch tặc! Thiên hạ của Yên quốc sẽ bị mất trong tay nghịch tặc ngươi!”

Cao Quang Viễn hừ lạnh:

“Bắt tên nghịch tặc này lại cho ta!”

Liễu Học Trung cố gắng lao về phía Cao Quang Viễn, Cao Hàm rút kiếm cản lại đường đi của hắn một kiếm đâm vào lồng ngực của hắn. Trong cung trở nên lặng ngắt như tờ, ánh mắt của những đại thần trung thành lộ ra vẻ bi thương. Thân thể Liễu Học Trung chậm rãi đổ về phía sau.

Trong yên lặng vang lên tiếng thét kinh hãi của Lý Quốc Thái:

“Giết.. giết người!”

Cao Quang Viễn cung kính nói:

“Đại vương, Liễu Học Trung cấu kết với Hạ Hầu Nộ Thái muốn hành thích Đại Vương, tội đáng phải giết!”

Lý Quốc Thái che kín hai mắt nói:

“Đáng chết... đáng chết...”

Hai gã thị vệ tiến vào lôi xác Liễu Học Trung ra ngoài, để lại một vết máu thấy mà ghê người trong Mộc Trạch cung.

Cao Quang Viễn nói lớn:

https://thuviensach.vn

“Liễu Học Trung mưu đồ ám sát Đại Vương, tội không thể tha. Đem cả nhà chém đầu, tịch thu tài sản để răn đe!”

Lý Quốc Thái mắt một lúc lâu mới có thể khôi phục lại từ trong sợ hãi run rẩy nói:

“Còn có chuyện gì khác không...”

Cao Quang Viễn mỉm cười nói:

“Xin Đại Vương chờ một chút, còn có một chuyện quan trọng. Ngày hôm qua Tiên vương bị ám sát, hiện nay đã điều tra rõ sự thật, kẻ chủ mưu sau lưng chính là Hữu Tướng quốc Vệ Tử Việt, kính xin Đại Vương tự mình giải quyết chuyện này.”

Lý Quốc Thái rõ ràng là không còn lòng dạ nào để ý đến, phất tay nói:

“Hắn Sát hại phụ vương ta, đương nhiên phải đền mạng, giết cả nhà là được...”

“Đại vương anh minh!”

Cao Quang Viễn lớn tiếng nói, quần thần trong điện cùng kêu lên phụ họa. Liễu Học Trung vừa mới chết, chúng thần đã sớm bị dọa vỡ mật, bây giờ lại thấy kết cục của Vệ Tử Việt, không còn ai ngu xuẩn đến mức chống lại Cao Quang Viễn, chỉ có phụ họa theo mới có thể tự bảo vệ mình.

Khóe môi Cao Quang Viễn lộ ra một nụ cười đắc ý:

“Xem ra Đại Vương đã mệt mỏi, mời Đại vương trở về nghỉ ngơi.”

Lý Quốc Thái như trút được gánh nặng, từ trên ghế rồng đi xuống, thậm chí còn quên không xỏ một chiếc giày, một chân trần một chân đi giày đi về phía sau cung.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cười thầm, trao đổi với Cao Quang Viễn một ánh mắt đắc ý. Cao Quang Viễn đi tới bên cạnh ta, cung kính giao bản hòa ước cho tạ thấp giọng nói:

“Đại sự đã thành công, trong vòng hai ngày là Thái tử điện hạ có thể trờ về Đại Khang rồi.”

Ta mỉm cười nói:

“Hai ngày này viện quân của Tiêu tướng quân sẽ đến Thiết Xích thành, ta dự định ở Yên đô thêm hai ngày nữa.”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta và Thái tử điện hạ lại có cơ hội nâng cốc chúc mừng!”

Chúng ta nhìn nhau cười.

Ta và Xa Hạo rời khỏi Mộc Trạch cung, khắp nơi trong cung đều có bóng dáng Như Lâm quân, Cao Quang Viễn đã hoàn toàn khống chế được thế cục nơi này, người này còn lợi hại hơn so với tưởng tượng của ta.

Xa Hạo nói:

“Xem ra Cao Quang Viễn cũng không có lòng phản bội Thái tử.”

Ta cười lạnh nói:

“Lãnh Cô Huyên đã lặng lẽ cho hắn một cây Đoạn Tình Thất Tuyệt Châm, nếu như hắn có chút dị động nào, ta sẽ cho hắn không được chết già.”

Thực ra điểu mấu chốt để nắm Cao Quang Viễn trong tay vẫn là đại quân trong tay ta. Không có ta, hắn lập tức sẽ biến thành tù nhân trong tay Hạ Hầu Nộ Thái.

https://thuviensach.vn

Lúc này một cung nữ hướng chúng ta đi tới, cung kính nói:

“Ngài có phải là Thái tử điện hạ của Đại Khang?”

Ta gật đầu nói:

“Là ta!”

Cung nữ quy xuống nói:

“Thải tử điện hạ, ta là Kỳ Nhi, cung nữ của Hoàng Hậu Phượng Mị. Hoàng Hậu sai ta mời Thái tử điện hạ tới Phúc Lâm cung gặp mặt.”

Ta hơi ngẩn ra, ta và Hoàng Hậu Phượng Mị cũng không quen biết, rốt cục nàng muốn tìm ta làm gì?

Kỳ Nhi nói:

“Thái tử điện hạ nhất định phải tới, chuyện này vô cùng quan trọng.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Yến vương vừa mới chết, mặc dù Vệ Tử Việt đã bị kết luận là thủ phạm, nhưng rất nhiều người vẫn cho rằng ta có liên quan đến cái chết của Yên vương. Nếu là Hoàng Hậu Phượng Mị cũng nghĩ như vậy, rất có thể nàng sẽ bố trí cạm bẫy để hại ta. Nếu như ta đến Hậu cung, chẳng phải là vô cùng nguy hiểm?”

Nghĩ tới đây, ta lập tức quyết định, nói với Kỳ Nhi:

“Kỳ Nhi, hôm nay ta còn có việc phải làm. Nếu như Hoàng hậu Phượng Mị thật sự muốn gặp ta, tối nay ta sẽ chờ nàng ở Nguyệt Mãn lâu.”

Trên mặt Kỳ Nhi lộ ra vẻ lo lắng:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ, chuyện này không thể đợi lâu, cầu xin ngài cùng ta đi gặp Hoàng hậu!”

Ta mỉm cười nói:

“Kỳ Nhi, ngươi chuyển lời của ta tới Hoàng hậu, buổi tối ta nhất định kính cẩn chờ đợi.”

Kỳ Nhi thấy thái độ của ta kiên quyết, đành phải từ bỏ.

Xa Hạo nhìn bóng lưng Kỳ Nhi, nhíu mày nói:

“Thái tử thật sự muốn gặp nàng?”

Ta gật đầu nói:

“Ta và Phượng Mị cũng không quen biết, nàng chủ động hẹn gặp ta, có hai loại khả năng, một là báo thù cho Yên vương, hai là vì chuyện của Cao Quang Viễn.”

Trước khi tới Nguyệt Mãn lâu, ta đã chuẩn bị đầy đủ phòng ngừa Hoàng hậu Phượng Mị gây bất lợi cho ta. Nhưng khiến ta ngoài ý muốn là, buổi tối khi Hoàng hậu Phượng Mị đến cũng không dẫn theo ai khác ngoài cung nữ Kỳ Nhi.

Hoàng hậu Phượng Mị năm nay ba mươi tuổi, sau khi vợ đầu của Lý Triệu Cơ chết, vào hai năm trước nàng được phong làm Hoàng hậu. Sinh cho Lý Triệu Cơ được hai người con, con trai là Bát Hoàng tử Lý Quốc Long, năm nay mười bốn tuổi, con gái là Cửu Công chúa Lý Nhã Ny, năm nay mười hai tuổi.

Phượng Mị tuyệt đối thuộc về loại nữ nhân có thể gợi lên dục vọng nguyên thủy nhất của nam nhân. Giơ tay nhấc chân đều toát ra vẻ xinh đẹp gợi cảm, trong xinh đẹp lại ẩn chứa loại khí chất cao quý càng tăng thêm sự

https://thuviensach.vn

gợi cảm của nàng. Có một nữ nhân cao quý xinh đẹp uyển chuyển hầu hạ ở phía dưới, chính là ước mơ của đa số nam nhân.

Phượng Mị thướt tha uyển chuyển đi vào phòng, đôi mắt đẹp nhìn vào khuôn mặt ta, sau đó rơi lên người Xa Hạo, dịu dàng nói:

“Xem ra lòng đề phòng của Thái tử rất nặng!”

Ta cười nhạt, phất phất tay, Xa Hạo xoay người lui ra ngoài. Những lời này của Phượng Mị nói không sai, trong Nguyệt Mãn lâu còn mai phục hai trăm tên thủ hạ của ta.

Kỳ Nhi cũng rời khỏi phòng, đem của phòng đóng lại.

Phượng Mị dùng tư thế cực kỳ duyên dáng cởi áo choàng xuống, cổ áo của nàng rất rộng, hai vai trắng như tuyết với những đường cong duyên dáng lộ ra ngoài, thực sự có thể nói là hương thơm bắn ra bốn phía. Trái tim của ta không nhịn được đập nhanh hơn rất nhiều, nàng đến đây thế này không phải là vì câu dẫn ta chứ?

Câu nói đầu tiên của Phượng Mị nằm ngoài dự đoán của ta:

“Cao Quang Viễn không phải là người tốt, nếu như ta đoán không sai, hắn là hắn sai người ám sát Đại Vương.”

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng hậu, lần này ta đến đây chẳng qua là đại biểu cho Đại Khang, chuyện nội bộ của Yên quốc ta không muốn hỏi tới.”

Phượng Mị, kiều mị nhìn ta nói:

“Thái tử điện hạ, sở dĩ ta nguyện ý ngồi nói chuyện cùng ngài, chủ yếu bởi vì ta cảm thấy thái tử chính là một nhân vật phi phàm. Nếu như vẫn che

https://thuviensach.vn

che giấu giấu không có chút thẳng thắn nào, Phượng Mị nghĩ chúng ta cũng không cần thiết phải nói chuyện thêm nữa.”

Ta nở nụ cười, cảm giác của ta cho thấy, Phượng Mị nhất định không phải là một nữ nhân đơn giản.

Phượng Mị nói:

“Tất cả mọi người có thể nhìn ra, nếu như Cao Quang Viễn không dựa vào lực lượng của ngài, tuyệt đối không dám phát động lần biến loạn trong cung đình này. Vài ngày nữa đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái có thể đến Yên đô, chỉ dựa vào binh lực của Yên đô, sợ rằng trong vòng một ngày Yên đô sẽ bị hắn công phá.”

Ta mỉm cười nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái đánh tới Yên đô, e rằng nhanh nhất cùng phải sau sáu ngày nữa.”

Phượng Mị nói:

“Đại quân của Thái tử trong vòng sáu ngày nhất định có thể đến Yên đô, giúp đỡ chúng ta tạo nên một đường phòng tuyến.”

Ta rất ít khi gặp được nữ nhân đầu óc rõ ràng như thế, Yên vương Lý Triệu Cơ có được một hiền thê như vậy, sao lại rơi xuống loại tình trạng này?

Dường như Phượng Mị nhìn thấu nghi ngờ của ta, nhẹ giọng thở dài nói:

“Cho tới bây giờ Đại Vương cũng không nghe lời của ta. Hắn gặp phải kết cục ngày hôm nay, tuyệt đối không phải ngẫu nhiên.’’

Ta nhíu mày, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Có lẽ Hoàng hậu nên đi tìm Cao tướng quốc nói chuyện này.”

Phượng Mị buồn bã cười:

“Cao Quang Viễn chỉ là một tên súc sinh không có chút danh dự nào, lúc trước hắn từng đồng ý với ta, chỉ cần ủng hộ tên ngu ngốc Lý Quôc Thái lên ngôi vua, liền giữ lại tính mạng cho con ta. Nhưng bây giờ hắn thậm chí đã nhốt Quốc Long lại, dùng điều này uy hiếp ta, ép ta dâm nhục!”

Trong lòng ta vô cùng chấn động, Phượng Mị giương cổ trắng ngần lên, lại thấy trên cổ trắng như tuyết của nàng có mấy vết màu xanh đọng lại, rõ ràng là người bị ngược đãi thô bạo. Không nghĩ tới Cao Quang Viễn lại là kẻ hèn hạ như vậy, thậm chí dùng loại thủ đoạn thế này để đối phó với một nữ nhân.

Phượng Mị nói:

“Ta hiểu con người Cao Quang Viễn, hắn nhất định sẽ không buông tha cho Quốc Long, ngài có biết, lúc hắn cưỡng gian ta đã nói những gì?”

Ta lắc đầu.

Trong đôi mắt đẹp của Phượng Mị lộ ra vẻ thù hận vô cùng, gằn từng chữ:

“Hắn nói… Lý Triệu Cơ chiếm đoạt người hắn yêu, giết chết nữ nhân của hắn. Hắn muốn đòi lại công bằng trên người tất cả nữ nhân bên cạnh Lý Triệu Cơ...”

Trong lòng ta hoảng hốt, Cao Quang Viễn vẫn luôn nhớ tới chuyện Lý Triệu Cơ giết chết Sở Quý Phi, hắn muốn trả thù gấp trăm lần.

Phượng Mị nói:

https://thuviensach.vn

“Trong thiên hạ chỉ có Thái tử điện hạ có thể ngăn cản hắn, người Cao Quang Viễn thực sự cố kỵ cũng chỉ có Thái tử mà thôi.”

Đôi mắt nàng rưng rưng nói:

“Một mình Phượng Mị chịu nhục cũng không sao, ta không thể để tên súc sinh này làm dơ bẩn nữ nhi của ta...”

Nàng đột nhiên quỳ rạp xuống đất nói:

“Thái tử điện hạ…”

Ta cuống quít đỡ lấy cánh tay nàng:

“Nàng mau đứng dậy!”

Phượng Mị nói:

“Chỉ cần Thái tử điện hạ đồng ý với ta, bảo vệ hai đứa con của ta, bất cứ chuyện gì Phượng Mị cũng có thể đồng ý.”

Trên khuôn mặt nàng toát lên vẻ đẹp câu hồn lạc phách, ta đương nhiên hiểu ý tứ trong những lời này của nàng.

Mặc dù ta không phải là chính nhân quân tử gì, nhưng chuyện lợi dụng lúc người gặp nạn như thế này, từ trước đến nay ta luôn khinh thường không làm.

Ta gật đầu nói:

“Nàng yên tâm, ta đồng ý với nàng.”

Phượng Mị lau nước mắt, Lúc ta nàng nàng dậy, có lẽ là nhớ tới lúc trước bị làm nhục, không kìm nỗi bi thương, nhào vào lòng ta thấp giọng khóc nức nở. Thân thể đẫy đà của nàng run rẩy trong lòng ta, thực sự là một loại

https://thuviensach.vn

khảo nghiệm đối với ý chí của ta. Ta vỗ vỗ vai nàng, nhẹ giọng khuyên nhủ, qua một lúc lâu Phượng Mị mới ổn định được cảm xúc, ngôi trở lại ghế, xấu hổ nói:

“Phượng Mị đột nhiên không khống chế được tâm tình, mong rằng Thái tử điện hạ không chê cười.”

Ta mỉm cười nói:

“Cảm xúc của bất cứ ai cũng đều có lúc suy sụp, Hoàng hậu cần gì phải để ý quá mức.”

Phượng Mị rót đầy chén trà trước mặt ta, ôn nhu nói:

“Nội bộ Yên quốc đã sớm chia năm xẻ bảy, trong lòng các vị đại thần cũng đều có tính toán khác. Kết cục hôm nay là chuyện đã định trước từ sớm.”

Ta nhìn Phượng Mị ngồi trước mặt, sự hiểu biết về đại cục của nàng rõ ràng rất phi phàm, ta thấp giọng nói:

“Nếu Hoàng Hậu đã sớm nhìn rõ đại cục, vì sao không can gián Yên vương?”

Phượng Mị hờ hững cười:

“Đại vương không phải là một người có thể làm việc lớn, Hứa Vũ Thần đã sớm khuyên can hắn nhiều lần, nhưng hắn làm việc không quyết đoán, căn bản không chịu nghe lời trung thần. Từ khi Hạ Hầu Nộ Thái dẫn quân tấn công Hán quốc, kết cục tan vỡ của Yên quốc đã định. Các vị đại thần đều có tính toán riêng, Hạ Hầu Nộ Thái liên tục thất bại, thậm chí mười vạn đại quân lại không thể chống lại quân đội của Hán quốc Tam Vương. Ai

https://thuviensach.vn

cũng biết là hắn lén lút cấu kết với Hán quốc, chỉ có Đại Vương vẫn mù quáng tin tưởng hắn mà thôi.”

Ta gật đầu tràn đầy đồng cảm.

Phượng Mị nói:

“Hứa đại nhân trung thành với nước, nhưng bởi vì chuyện dân chạy nạn mà bị giáng chức, hiện giờ vẫn còn bị giam trong thiên lao. Chỉ sợ Cao Quang Viễn nhất định sẽ không bỏ qua cho ngài ấy.”

Ta thở dài nói:

“Hứa Vũ Thần đúng là một nhân tài, chỉ tiếc hắn đã chọn sai chủ nhân.”

Phượng Mị nói:

“Điều ta không nghĩ tới chính là, Cao Quang Viễn lại lặng lẽ nương nhờ vào Thái tử điện hạ. Mặc dù hắn làm người hèn hạ, nhưng ánh mắt lại tốt hơn mấy người Hứa Vũ Thần rất nhiều.”

Những lời này chính là uyển chuyển khen ngợi ta.

Ta mỉm cười nói:

“Hoàng hậu có hận ta không?”

Phượng Mị lắc đầu nói:

“Vì sao ta phải hận ngài? Nếu Yên quốc mất nước là chuyện nhất định sẽ xảy ra, cho dù là bị Hán hay Khang quốc tiêu diệt lại có gì khác nhau? Phượng Mị không cầu mong gì, chỉ cần con cái có thể bình an, thiên hạ bị người nào cướp được có liên quan gì đến cô nhi quả phụ chúng ta?”

Nàng nhấp một ngụm trà nói:

https://thuviensach.vn

“Có chuyện ta cần phải nhắc nhở Thái tử, Cao Quang Viễn càng giết nhiều người, sẽ chỉ làm cựu thần của Yên quốc càng thêm căm hận các ngài. Cho dù bề ngoài nhượng bộ, nhưng bên trong cũng sẽ tùy thời phản kháng. Sau khi đại quân Khang quốc tiến vào Yên quốc, sợ rằng sẽ gặp phải rất nhiều nguy cơ.”

Ta trịnh trọng nói:

“Xin Hoàng Hậu chỉ giáo!”

Phượng Mị nói:

“Xin hỏi Thái tử điện hạ, quân đội Khang quốc tiến vào chiếm đóng có bao nhiêu?”

“Tám vạn binh lính tinh nhuệ!”

Phượng Mị lại nói:

“Thái tử điện hạ có biết nhân khẩu của Yên quốc là bao nhiêu?”

Ta hơi ngẩn ra.

Phượng Mị nói:

“Chỉ riêng Yên đô đã có hai mươi vạn người, cả Yên quốc có trên ba trăm vạn người. Yên quốc tuy yếu, nhưng một khi các ngài giết chóc ác độc, khơi dậy sự căm hận của dân chúng, tám vạn đối với ba trăm vạn là khái niệm gì, Thái tử hẳn là rõ ràng chứ?”

Trong lòng ta trầm trọng, gật đầu.

Phượng Mị nói:

https://thuviensach.vn

“Phượng Mị có một đề nghị, không biết Thái tử có thể tiếp nhận hay không?”

Ta cung kính nói:

“Mời Hoàng hậu nói!”

Phượng Mị nói:

“Thái tử mang danh nhân đức, tại sao lần này không thể hiện cho dân chúng thấy sự nhân đức của ngài. Đối với dân chúng mà nói, an cư lạc nghiệp mới là chuyện bọn họ quan tâm nhất. Ba trăm năm trước Yên - Khang vốn là một, dân chúng hai nước vốn là cùng một nguồn gốc. Nếu như Thái tử có thể lấy đức thu phục người, còn có ai muốn làm phản chứ?”

https://thuviensach.vn

Chương 154: Dụ Dỗ

Kỳ thực ta sớm đã có dự định, mặc dù thủ đoạn tàn sát hiện tại của Cao Quang Viễn quá mức tàn nhẫn, thế nhưng tại tình huống trước mắt cùng là rất cần thiết, nhân cơ hội có thể trừ khử phe đối lập, về sau sẽ cho ta tiến thêm một bước trên con đường khống chế và bình định thổ địa của Yên quốc. Phượng Mị sở dĩ khuyên ta lấy đức thu phục người, nàng cùng có quyết định của chính mình. Cao Quang Viễn một mặt tàn sát tất nhiên sẽ kích khởi sự cừu thị của chúng thần, cho dù có giết chết Cao Quang Viễn nhưng thuận theo dân ý mới là biện pháp tốt nhất. Có thể Phượng Mị đã thấy được điểm này nên muốn mượn tay của ta trừ khử Cao Quang Viễn, để trả hận thù cá nhân.

Ta mỉm cười nói:

“Dận Không cũng có một thỉnh cầu, không biết hoàng hậu có thể không đáp ứng không?”

Phượng Mị cười quyến rũ:

“Phượng Mị còn có đường sống để lựa chọn sao?”

Nhìn dáng dấp quyến rũ của nàng, tám phần mười là nghĩ ta giống như Cao Quang Viễn, ta không khỏi thầm cười khổ, thấp giọng nói:

“Dận Không có ý định cùng hoàng hậu kết làm tỷ đệ, không biết ý của hoàng hậu thế nào?”

https://thuviensach.vn

Phượng Mị hơi sửng sốt, nàng tuyệt đối không nghĩ đến ta lại có thể đưa ra yêu cầu như vậy, trong đôi mắt tràn ngập ý cảm kích.

Sau khi ta cùng nàng kết làm tỷ đệ, Cao Quang Viễn nhìn nét mặt của ta khẳng định sẽ không dám động vào nàng.

Phượng Mị run giọng nói:

“Đa tạ hảo ý của thái tử, chỉ sợ Phượng Mị trèo cao không xứng.”

Ta cười nói:

“Ý của hoàng hậu là đã cự tuyệt ta?”

Phượng Mị vội vàng lắc đầu:

“Ta rất. . . vui mừng đó mà…”

Nàng mị nhạn như tơ, thở gấp nói:

“Sau này ngài chính là đệ đệ của ta…”

Nữ nhân này giỏi về mị hoặc người khác, thảo nào Cao Quang Viễn sẽ hạ thủ với nàng.

Sau khi ta cùng Phượng Mị chia tay, trực tiếp trở lại hành quán của Lô thị, từ sau khi trong cung sinh biến, ta đã dọn từ phủ đệ của Cao Quang Viễn qua ở chỗ này.

Làm cho ta kinh hỉ chính là Lang Thứ cùng A Đông suất lĩnh năm trăm võ sĩ từ Sở Châu đã đến đây, hai người đang chờ đợi ta ở hành quán cùng đã lâu.

Thấy ta đi vào hành quán, hai người vội vàng quỳ xuống đất, cùng nói:

“Chủ nhân!”

https://thuviensach.vn

Ta cười ha hả nói:

“Hai người các ngươi vì sao tới đây nhanh như vậy?”

Lang Thứ nói:

“Sau khi nhận được tin tức của chủ nhân, Hoàn Nhan vương phi sai chúng ta lập tức xuất phát, thuận tiện mang tin tức ở đại Khang báo cho chủ nhân.”

Ta cười nói:

“Vừa rồi tại Nguyệt Mãn lâu chỉ lo nói chuyên, bụng ta còn đang đói đây!”

Rồi xoay người nói với Xa Hạo:

“Mau bảo phòng bếp chuẩn bị cơm nước, ta phải cùng các huynh đệ thoả thích ăn uống một phen.”

A Đông mỉm cười nói:

“Đã chuẩn bị xong rồi, chỉ chờ chủ nhân đến sẽ khai tiệc.”

Ta cảm thấy hơi kinh ngạc, Lang Thứ nói:

“Đêm nay chủ nhân nhất định phải cùng chúng ta uống cho thống khoái mới được!”

Đi vào Ám Hương các, đã thấy trên bàn bày đầy món ăn đủ màu sắc, hiển nhiên là đã được chuẩn bị trước đó. Ta khen:

“Tay nghề của đầu bếp Tô hình như lại đề cao không ít.”

A Đông cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân đoán sai rồi, những món ăn này cùng không phải là do đầu bếp Tô làm.”

Ta hơi khó hiểu nhíu mày, lúc này phía sau truyền đến tiếng bước chân mềm mại, xoay người lại nhìn thì thấy A Y Cổ Lệ mặc bộ váy màu lam của người Hán có thêu hoa đang thướt tha đi đến, phía sau là đầu bếp Tô đang hai tay bưng mâm, bên trong là một con dê vàng ươm mới vừa nướng xong.

Ta vẫn là lần đầu nhìn thấy A Y Cổ Lệ trong trang phục như vậy, không nghĩ tới khi nàng mặc lên trang phục của dân tộc Hán lại có thêm một loại phong tình khác.

A Y Cổ Lệ dưới ánh mắt của ta hai gò má không khỏi đỏ bừng, nàng mới vừa bị ta cải tạo trở thành tiểu nữ nhân đã có thêm vài phần quyến rũ rung động lòng người.

Ta mỉm cười nói:

“Thì ra một bàn các món ngon này đều là do A Y Cổ Lệ làm!”

A Y Cổ Lệ thản nhiên cười nói:

“Ta cùng mới học được không lâu sau hy vọng có thể hợp khẩu vị của mọi người.”

Ở trước mặt mọi người, ta không chút nào che giấu cảm tình với A Y Cổ Lệ, nắm lấy bàn tay nàng dắt nàng ngồi xuống bên cạnh ta.

A Y Cổ Lệ mặc dù xấu hổ, thế nhưng trong lòng nhất định là ngọt ngào tới cực điểm, sau khi trải qua trường phong ba này, cảm tình giữa chúng ta càng ngày càng nồng nàn.

Rượu qua ba tuần, Lang Thứ nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân, đại quân của chúng ta rất nhanh là có thể đến thành Thiết Xích, không nghĩ tới lần này chiếm được bắc bộ của Yên quốc lại dễ dàng đến như vậy.”

Ta chậm rãi buông ly rượu xuống, nói:

“Mọi người đừng quá lạc quan, mười vạn đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái vài hôm nữa sẽ quân vây bốn mặt, có thể khống chế được cương vực của bắc bộ Yên quốc hay không, then chốt phải nhìn xem kết quả của trận chiến dịch này.”

Xa Hạo gật đầu nói:

“Đã sớm nghe nói Hạ Hầu Nộ Thái chính là tướng lĩnh lợi hại nhất của Yên quốc, lần này sợ rằng sẽ có một trận ác chiến.”

A Đông xem thường nói:

“Hắn tác chiến với nước Hàn đều là lâm trận tháo chạy, có lẽ cũng chỉ là một người bình thường mà thôi, có thể làm nên công trạng gì chứ? Lại nói hiện tại hắn lưng mang tội danh phản quân, gây nên thiệt hại cho mười vạn đại quân, đợi đến được Yên đô thì còn không biết còn lại bao nhiêu, có cái gì mà đáng sợ?”

Ta thần sắc ngưng trọng, nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái chiến công hiển hách, cùng không là một hư danh, hắn sở dĩ trước mặt quân Hàn tháo chạy đó là bởi vì chúng đã cấu kết trước đó, Hạ Hầu Nộ Thái chẳng qua là là diễn kịch mà thôi, hiện tại chúng ta đã khống chế Yên đô, với hắn mà nói chỉ có thể tận lực trụ lại mới có thể khống chế được cục diện môt lần nữa, hắn nhất đinh sẽ dốc hết toàn lực.”

Lang Thứ cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta thấy Tiêu tướng quân lần này nhất định có thể đánh cho Hạ Hầu Nộ Thái quân lính tan rã.”

Ta mỉm cười nói:

“Giao chiến là chuyên sau này, hiện tại ta quan tâm nhất vẫn là thế cục của Yên đô, hy vọng trước khi đại quân đến đừng xảy ra biến cố gì.”

Ta bưng lên ly rượu thăm hỏi với họ cùng uống một ly, lại nói:

“Lý Mạc Vũ và Đoạn Tinh từ sau khi cung biến thì mất tung tích, dịch quán cũng là người đi nhà trống, tìm không được bất cứ một tin tức nào của họ. Hai ngày này các ngươi giúp ta tra khắp nơi xem nơi hạ lạc của họ thế nào.”

Mọi người đồng thời gật đầu.

Xa Hạo nói:

“Đúng rồi, Lãnh Cô Huyên từ sau khi cung biến cũng không thấy xuất hiện, không biết bà ta đi đâu rồi?”

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

“Bà ấy chắc đang ở cùng với U U tỷ tỷ.”

Ta nhìn A Y cổ Lệ, trong ánh mắt tràn ngập ý hỏi.

A Y Cổ Lệ nói:

“Sau khi U U tỷ tỷ hộ tống ta trở về liền cùng sư phụ của nàng rời khỏi đây, nghe nói có chuyên muốn làm.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Sớm muộn gì Lãnh Cô Huyên cùng tới tìm ta, lực hấp dẫn của bảo tàng Mâu thị đối với bà ấy so với bất cứ chuyên gì cùng quan trọng hơn.”

Xa Hạo nói:

“Vì sao công tử không thừa dịp đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái chưa đến Yên đô thì đi trước một bước rời khỏi đây?”

Ta mỉm cười nói:

“Tại điểm này ta cùng Lang Thứ có cái nhìn như nhau, ta tin tưởng Tiêu đại ca đánh bại Hạ Hầu Nộ Thái không có bất luận vấn đề gì. Ở lại Yên đô cũng là vì muốn tận mắt thấy quá trình của vở kịch này.”

Ta nghĩ tới chuyên hoàng hậu Phượng Mị hôm nay đã dặn dò ta, hướng Xa Hạo nói:

“Ta cùng hoàng hậu Phượng Mị đã kết làm tỷ đệ, ngày mai ngươi đem chuyện này thông báo cho Cao Quang Viễn, bảo hắn tới hành quán gặp ta, ta có chuyện muốn cùng hắn thương lượng.”

Xa Hạo gật đầu.

Chúng ta uống cho đến tận hừng đông mới bắt đầu tự giải tán, dù sao ta trong lòng cùng có tâm sự nên không dám uống thêm, A Y Cổ Lệ đưa ta trở lại phòng ngủ và bưng tới cho ta bát canh tỉnh rượu, khi nàng muốn cáo từ rời đi thì bị ta nắm lấy bàn tay của nàng, nói:

“Ở lại với ta!”

A Y Cổ Lệ mặt ừng đỏ nói:

“Thế nhưng... người khác đều biết...”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Biết thì có sao, ta chính là muốn để cho người trong thiên hạ đều biết nàng từ lâu đã trở thành nữ nhân của ta rồi!”

A Y Cổ Lệ đỏ mặt nhào vào trong lòng ta, che lại miệng ta, nói:

“Chàng còn chưa có cưới ta thì đã... làm như vậy với ta rồi, bảo ta sau này làm sao còn mặt mũi mà gặp người khác đây.”

Ta cười to nói:

“Trước đây chính là nàng đã câu dẫn ta còn gì, hiện tại hối hận sợ rằng quá muộn rồi!”

Ta xoay người đem A Y Cổ Lệ đặt ở trên giường, bắt được đôi môi đỏ mọng của nàng rồi bắt đầu hôn lấy, A Y Cổ Lệ mới nếm thử tư vị của tình ái nên đâu có thể chịu đựng được ta luân phiên khiêu khích, không bao lâu thân thể đã không ngừng run lên rồi thở phì phò, tứ chi quấn chặt lấy người ta, hiển nhiên đã động tình.

Hôm nay ta tại Nguyệt Màn lâu đã bị phong thái mê người của Phượng Mị làm cho mê mẩn, dục hỏa trong nội tâm từ lâu đã mạnh mẽ bốc lên, hiện tại rốt cuộc tìm được cơ hội phát tiết, đối mặt là A Y Cổ Lệ so với Phượng Mị càng xinh đẹp hơn, ta toàn lực hưởng thụ thân thể đầy đã khêu gợi của nàng. Những động tác cuồng bạo của ta khiến cho một cô gái mới trải qua việc đời lần đầu có phần không chịu nổi, trong hơi thở phát ra còn kèm theo tiếng rên đau đớn.

Có thể là cảm giác hơi say đã kích thích thần kinh khiến cho ta quên đi cảm thụ lúc này của A Y Cổ Lệ, trái lại càng lúc càng thêm thô bạo, trong đôi mắt của A Y Cổ Lệ đã tràn đầy lệ quang. Lúc này ta mới cảm giác được nỗi thống khổ của nàng, hơi áy náy lau đi nước mắt trên mặt nàng, dịu dàng hỏi:

“Có phải cảm thấy rất đau không?”

https://thuviensach.vn

A Y Cổ Lệ gật đầu nhưng ôm chặt lấy ta, ghé sát vào bên tai ta khẽ nói:

“Ta có cảm giác nói không nên lời, nhưng... thực sự rất thích.”

Những lời này so với bất cứ thứ thuốc thôi tình, kích dục nào còn có tác dụng hơn, nhiệt tình của ta đã bị những lời này của nàng đề thăng đến cao điểm, lập tức ta ôm lấy hai chân A Y Cổ Lệ ép sát tới bụng nàng, nàng cùng dùng hai chân thon dài quấn chặt lấy cổ ta, dùng nhiệt tình và thẹn thùng đáp lại động tác của ta.

A Y Cổ Lệ không tự chủ được bắt đầu rên rỉ, nghe được tiếng rên rỉ dâm mị đến tận xương của mình, nàng không khỏi e thẹn vô hạn, hai má ửng đỏ, dáng dấp kiều diễm của nàng càng kích thích dục hỏa của ta càng lúc càng dâng cao.

Tiếng rên rỉ ai uyển ai oán của A Y Cổ Lệ cùng nối tiếp theo từng động tác lên xuống của ta, ánh trăng có lẽ cùng bởi vì ngượng ngùng nên cùng trở nên mông lung.

Điên cuồng triền miên cả đêm làm cho một thiếu nữ mới trải qua việc đời như A Y Cổ Lệ nếm tới khổ sở tận ngày hôm sau. Sáng sớm hôm ấy, nàng vốn là dự định yên ắng trở về hương khuê của mình, nhưng bất kể như thế nào cùng bò dậy không nổi.

Ta cười nhéo nhéo khuôn mặt nàng.

“Đều tại chàng cả, chốc nữa sao ta dám gặp người khác đây?”

A Y Cổ Lệ đỏ mặt nói.

Ta cười ha ha nói:

“Nàng thành thật nằm ở trên giường nghỉ ngơi đi, không có ai sẽ đi xen vào việc của người khác đâu, lát nữa ta sẽ cho tỳ nữ qua đây hầu hạ nàng.”

https://thuviensach.vn

A Y Cổ Lệ lưu luyến không rời:

“Chàng định đi đâu?”

“Ngày hôm nay ta có hẹn với Cao Quang Viễn, hắn chắc sắp tới rồi.”

Ta mặc vào áo khoác ngoài rồi đứng dậy.

A Y Cổ Lệ khẽ nói::

“Ở đây dù sao cùng là Yên quốc, chàng gặp việc gì cùng phải cẩn thận.”

Ta gật đầu nói:

“Nàng yên tâm đi, vì nàng ta nhất định sẽ sống tới trăm tuổi, bằng không làm sao có thể thoả thích hưởng thụ tiểu bảo bối của ta chứ?”

Ta luồn tay vào trong chăn bóp nhẹ lên ngực nàng một cái.

A Y Cổ Lệ mắc cỡ lui vào bên trong, dùng chăn che đến tận trán.

Lúc này ta mới mỉm cười và đi ra cửa.

Đi tới sân, Lang Thứ cùng A Đông tiến lên nghênh đón:

“Chủ nhân!”

Ta cười nói:

“Các ngươi thức dậy sớm vậy, ta còn tưởng rằng tối hôm qua uống nhiều như thế thì cả đám các ngươi cùng bò dậy không nổi chứ.”

Lang Thứ nói:

“Ta cùng A Đông sáng sớm đã đến dịch quán nơi Lý Mạc Vũ ở, vừa lúc đụng phải quan viên quản lý dịch trạm, nghe nói Lý Mạc Vũ đà sớm đi rồi,

https://thuviensach.vn

Đoạn Tinh cùng không có đồng hành cùng hắn, nghe nói buổi sáng hôm qua vẫn còn thấy xuất hiện ở dịch quán.”

Ta hơi giật mình, nếu nói như vậy thì Hoàn Tiểu Trác vô cùng có khả năng còn đang ở Yên đô, thế nhưng vì sao nàng không tới tìm ta? Thời cuộc tại Yên đô hỗn loạn bất an, rốt cuộc hiện tại nàng đang ẩn náu ở nơi nào đây?

Lúc này Xa Hạo cùng Cao Quang Viễn đã đi tới, ta dừng nói chuyên với Lang Thứ, mỉm cười đi tới nghênh đón:

“Cao tướng quốc tới thật sớm!”

Cao Quang Viễn cười nói:

“Thái tử điện hạ cho triệu, Quang Viễn sao dám không đến!”

Chúng ta đồng thời cười ha hả.

Ta bảo hạ nhân pha một hũ trà xanh tại trong đình nghỉ mát, cùng Cao Quang Viễn ngồi xuống đối diện nhau.

Cao Quang Viễn nói:

“Nghe nói thái tử đã cùng Phượng Mị hoàng hậu kết làm tỷ đệ?”

Ta gật đầu nói:

“Quả thực như vậy.”

Cao Quang Viễn nhíu mày nói:

“Thái tử điện hạ, có chuyện Quang Viễn không biết có nên nói ra hay là không?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cao tướng quốc, giữa chúng ta từ lâu đã trở thành bằng hữu không có gì giấu nhau, lẽ nào trong lòng ngươi còn có điều gì bận tâm hay sao?”

Cao Quang Viễn nói:

“Phượng Mị hoàng hậu cùng thái tử kết làm tỷ đệ, khẳng định là có dụng ý xấu.”

Ta cười nói:

“Cao tướng quốc suy đoán đúng rồi, cô ta muốn ta cầu tình với ngài để bảo vệ tính mệnh cho hai đứa con của cô ấy.”

Chuyện này cũng không cần phải giấu diếm Cao Quang Viễn, dù cho ta không nói, hắn cùng có thể đoán được.

Cao Quang Viễn thấp giọng nói:

“Thái tử có phải đã đáp ứng rồi?”

Ta gật đầu nói:

“Tối quả thực đã đáp ứng rồi.”

Cao Quang Viễn không khỏi thở dài một hơi nói:

“Chẳng lẽ thái tử không rõ đạo lý trảm thảo trừ căn hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Đạo lý này ta đương nhiên hiểu rõ, tuy nhiên hiện tại liền ra tay giết hai đứa con của cô ta thì vị miễn có phần quá nóng vội, hai ngày này Cao tướng quốc đã liên tiếp diệt trừ bốn vị vương tử, hai đứa con này của Phượng Mị hày còn chưa trưởng thành, nếu ngài cùng diệt trừ luôn cả họ,

https://thuviensach.vn

chỉ sợ sẽ làm cho các vị cựu thần trong triều sợ sệt, chỉ sợ bách tính của Yên quốc cùng sẽ bởi vậy mà sản sinh ra tâm lý sợ hãi đối với chúng ta.”

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

“Những lời của thái tử điện hạ cùng không phải không có đạo lý, theo ý của thái tử thì chúng ta nên xử lý họ như thế nào?”

Ta cười nói:

“Ngài mặc dù đã đưa cho ta ba tòa thành trì của Yên quốc, thế nhưng trong thời gian ngắn tên hoàng đế bù nhìn Lý Quốc Thái này vẫn cần phải tồn tại, hai đứa con của Phượng Mị ngươi không cần nóng lòng giết họ làm gì, đợi đến khi đẩy lùi đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái ta sẽ đưa bọn họ đến đại Khang làm con tin, như vậy cùng không cần Cao tướng quốc phải tự tay giết chết bọn họ rồi phải gánh chịu tiếng xấu, cũng sẽ không lưu lại hậu hoạn, Cao tướng quốc nghĩ như thế nào?”

Cao Quang Viễn cười nói:

“Kiến thức của thái tử điện hạ chung quy Quang Viễn không cách nào với tới, kế sách nhất cử lưỡng tiện như thế đương nhiên rất tốt.”

Trong lòng y mặc dù chưa hẳn nghĩ như vậy, thế nhưng nếu ta đã mở miệng đưa ra chuyên này, y đương nhiên không dám phản bác, kỳ thực hai đứa con của Phượng Mị cùng không phải là nhân vật then chốt gì, Cao Quang Viễn sở dĩ muốn giết chúng chẳng qua là vì trả mối thâm cừu đại hận lúc trước Yên vương Lý Triệu Cơ đã giết Mạc quý phi.

Ta rót thêm trà nóng vào ly trà, mỉm cười nói:

“Tình thế bên phía Hạ Hầu Nộ Thái thế nào rồi?”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn bắt đầu hành quân rất nhanh, có điều tin tức thám báo mới nhất cho thấy tốc độ hành quân của hắn đột nhiên đã bị giảm xuống.”

Ta gật đầu nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái không phải là kẻ ngu, hắn nhất định biết tin tức quân đội của chúng ta đã tiến nhập Yên cảnh, cho dù có toàn lực hành quân thì cùng tất phải rơi vào phía sau đại quân của chúng ta thôi.”

Cao Quang Viễn nói:

“Cho nên hắn đóng vững đánh chắc, cố gắng dùng một thế trận tốt nhất để xuất hiện tại trước mặt chúng ta…”

Ta cười lạnh nói:

“Hắn thả chậm tốc độ hành quân có lẽ còn có hai nguyên nhân, một là vì nhân cơ hội để khống chế vững chắc đối với vùng phía nam Yên quốc, hai là có thể vì chờ đợi viện quân khác đến. Mười vạn binh lực trong tay hắn cho dù với điều kiện là không tổn hao gì muốn công phá Yên đô cùng không phải là chuyên dễ dàng.”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta đã bắt được mẫu thân và thê tử của Hạ Hầu Nộ Thái.”

Ta cười nói:

“Xem ra Hạ Hầu Nộ Thái vẫn chưa có được sự chuẩn bị chu đáo.”

Ta nhắc nhở Cao Quang Viễn:

“Tạm thời cứ giam giữ họ lại, ngày sau nhất định sẽ có được công dụng.”

Cao Quang Viễn cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hiểu rồi!”

Ta đột nhiên nhớ tới một việc:

“Cao tướng quốc, hiện tại Hứa Vũ Thần đang bị giam giữ ở nơi nào?”

Cao Quang Viễn lộ vẻ khó xử, hồi lâu mới nói:

“Hứa Vũ Thần đang bị giam giữ trong thiên lao, người này đối với Yên vương Lý Triệu Cơ có thể nói là trung thành và tận tâm, hiện tại mỗi ngày lấy tuyệt thực để kháng cự, thái tử muốn thu phục hắn sợ rằng so với lên trời còn khó hơn.”

Y đã sớm nhìn ra ta đối với Hứa Vũ Thần có chút tán thưởng, cho nên mới nói như thế.

Ta mỉm cười nói:

“Cao tướng quốc có thể an bài cho ta và hắn gặp mặt một lần được không?”

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử nếu mở miệng, Quang Viễn sao dám không theo, có điều…”

Ta biết trong lòng y có điều cố kỵ, nếu ta quả thật thuyết phục được Hứa Vũ Thần, ngày sau rất có khả năng sẽ đối với y bất lợi. Ta an ủi:

“Cao tướng quốc cứ yên tâm, nếu ta đáp ứng với ngài thì sẽ bảo đảm cho lợi ích trong tương lai của ngài, thu được cương vực của Yên Bắc công lao của ngài vĩnh viễn xếp vào vị trí thứ nhất.”

Cao Quang Viễn cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Quang Viễn cùng không phải là tham công, nói một cách công bằng, Hứa Vù Thần bất kể là ý chí hay là năng lực cùng vượt xa Quang Viễn. Cả đời này Quang Viễn có thể vì thái tử điện hạ làm chỉ có một chuyện, mà Hứa Vù Thần lại có tài an bang định quốc.”

Ta ngưng mắt nhìn Cao Quang Viễn, người này mặc dù âm hiểm gian trá, tuy nhiên tại phương diện nhìn người ánh mắt đích thực rất độc đáo.

Cao Quang Viễn nói:

“Có câu là có mới nới cũ, qua cầu rút ván, lúc trước Quang Viễn đầu nhập cho thái tử trong lòng sớm đã có chuẩn bị này.”

Ta cười nói:

“Cao tướng quốc suy nghĩ nhiều rồi, Dận Không có thể thề với trời không bao giờ nghĩ cách giết hại ngài.”

Cao Quang Viễn thản nhiên cười nói:

“Từ cổ chí kim, từ các triều đại, triều nào cùng đều có trung thần, nhưng một triều cùng không thiếu gian thần, lại càng không thiếu chính là những người bình thường vô năng!”

Cao Quang Viễn dừng lại một chút lại nói:

“Ta muốn hỏi thái tử điện hạ, trong suy nghĩ của ngài thì người nào là trung, người nào là gian?”

Ta im lặng không nói gì, khái niệm trung và gian đích thực rất khó trả lời.

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Hứa Vũ Thần đối với Yên vương mà nói là một đại đại trung thần, hắn có thể vì xã tắc của Yên quốc cúc cung tận tụy chết không hối hận, mặc dù hắn chết bởi vì ngu trung nhưng cùng sẽ lọt vào danh thùy thanh sử. Ta đối với Yên vương mà nói là một đại đại gian thần, là ta một tay dẫn thái tử vào Yên đô, thiết kế ra tràng cung biến này, nhìn từ ngoài mặt trung gian rõ ràng, không cần nghi ngờ.”

Tuy nhiên ba trăm năm trước, thiên hạ vốn chính là một nhà, cái gì gọi là Yên, cái gì gọi là Khang? Để ta tùy tiện suy đoán hoài bão của thái tử vậy. Trong lòng thái tử tất nhiên là muốn một lần nữa đem những người đang chia rẽ trong thiên hạ kết hợp làm một thể, nếu như có một ngày giang sơn đang bị phân rẽ thống nhất, khi nhìn lại tất cả hiện tại, Hứa Vũ Thần trung tâm giữ gìn Yên quốc, khiến cho thiên hạ bị rơi vào cảnh chia rẽ, đây coi là ngu trung. Ta với Yên quốc mặc dù vô công, nhưng đối với giang sơn tương lai của thái tử lại có công rất lớn, ta là trung hay gian đây?

Ta mỉm cười nói:

“Trung có ngu trung, gian có đại gian, Cao tướng quốc tại vấn đề nhận thức trái phải rõ ràng so với Hứa Vũ Thần thì minh mẫn hơn nhiều.”

Cao Quang Viễn nói:

“Quang Viễn chỉ cầu thái tử một việc, đợi sau khi đánh bại quân đội của Hạ Hầu Nộ Thái, củng cố vững chắc Yên Bắc, thái tử chấp thuận cho ta mang theo người nhà cùng nhau ẩn thân thế ngoại.”

Ta nở nụ cười:

“Chẳng lẽ Cao tướng quốc không muốn tiếp tục làm gian thần của ngươi sao?”

Cao Quang Viễn ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Ta đứng dậy:

“Nếu các triều đại cùng không thiếu gian thần, thì bên người ta sao lại có thể thiếu chứ? So với đám thần tử tầm thường vô vị kia thì ta vẫn là càng thưởng thức một gian thần như Cao Quang Viễn đây.”

Cao Quang Viễn kích động nói:

“Thái tử điện hạ!”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện quan trọng bên người suốt ngày vây quanh đám thần tử ngu trung, chẳng phải là cuộc sống thiếu khuyết rất nhiều lạc thú hay sao? Giữa trung và gian giống như cá với nước, ta tin tưởng sau này Cao tướng quốc sẽ trợ giúp cho ta nhiều hơn nữa.”

Cao Quang Viễn đột nhiên quỳ xuống trước mặt ta, khóc không thành tiếng nói:

“Người trong thiên hạ đều không biết Quang Viễn, chỉ có thái tử là tri kỷ của Quang Viễn, Quang Viễn kiếp này thà phụ người trong thiên hạ, quyết không phụ ơn tri ngộ của thái tử đối với ta.”

Ta đưa tay nâng y dậy, thấp giọng nói:

“Cao tướng quốc, tất cả những gì ngày sau ngươi phải gánh chịu sợ rằng không nhẹ đâu.”

Cao Quang Viễn nói:

“Có những lời ngày hôm nay của thái tử, Quang Viễn ngày sau chết cùng không tiếc!”

https://thuviensach.vn

Ta được Cao Quang Viễn dẫn vào thăm Hứa Vũ Thần, chính như Cao Quang Viễn đã nói, Hứa Vũ Thần đã tuyệt thực nhiều ngày, hắn mặc trường bào màu xám, hình dạng tiều tụy, đang lẳng lặng ngồi ở trong lao, hai mắt ngơ ngác, ngóng nhìn ngọn đèn ở phía trước mặt.

Ngục tốt mở cửa lao, ta cúi người đi vào.

Ánh mắt của Hứa Vũ Thần vẫn không có nhìn ta đến một lần, lạnh lùng nói:

“Long Dận Không quả nhiên không giống hạng bình thường, không uổng một binh một tốt thu được cương vực Yên Bắc, loại bản lĩnh này mấy người có thể làm được?”

Ta mỉm cười ngồi xuống trước mặt hắn:

“Hình như Hứa đại nhân đang chế nhạo ta?”

Hứa Vũ Thần cười lạnh nói:

“Không dám, người khác Hứa mỗ suốt đời bội phục qua rất ít, ngươi vừa đúng là một người trong đó. Trộm tiền tài của người là tặc, trộm quốc thổ của người là vương. Hứa mỗ chẳng qua là một kẻ tù tội, sao dám bài bỏ một người vương giả cướp đoạt chính quyền?”

Ta phá lên cười, ngục tốt bưng lên rượu và thức ăn.

Ta tự mình rót đầy ly rượu cho Hứa Vũ Thần, mỉm cười nói:

“Ngày hôm nay ngài đừng ta coi ta trở thành vương giả, ta cùng sẽ không xem ngài là kẻ tù tội, chúng ta bình tĩnh hoà nhà uống vài ly, được chứ?”

Hứa Vũ Thần vẫn đang thờ ơ:

“Vương giả trong lòng ta chỉ có đại vương.”

https://thuviensach.vn

Ta cười bưng lên một ly rượu, uống cạn trước, chậm rãi buông xuống ly không, nói:

“Vương giả trong lòng ngài nếu chỉ có Yên vương, như vậy chúng ta sẽ cược một ván đi, nếu là ta nói đúng, ngài phải uống một ly, nếu ta nói không đúng thì ta tự phạt một ly.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Người thắng làm vua, người thua làm giặc, có gì mà không dám, sau khi nắm Yên quốc trong tay, mỗi một câu nói của ngươi đều là khuôn vàng thước ngọc, ai sẽ nói ngươi nói đúng hay không?”

Ta cười nói:

“Yên vương Lý Triệu Cơ mặc dù là vương giả trong cảm nhận của ngài, thế nhưng khi so sánh với ta, hắn tuyệt đối không có bản lĩnh mang cho vạn dân an khang hạnh phúc.”

Hứa Vũ Thần yên lặng không nói.

Ta cầm lấy ly rượu nói:

“Ngài vào trước là chủ, lần này coi như ta đã nói sai.”

Ta uống một ly, lại nói:

“Nếu như ta không phải là dựa vào sự trợ giúp của Cao Quang Viễn, thừa dịp thời cơ Yên Hàn khai chiến, đại quân xâm nhập Yên cảnh, nhất định có thể thu được bắc bộ của Yên quốc.”

Hứa Vù Thần gật đầu, không ngờ cầm lấy ly rượu uống cạn, hắn thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta sở dĩ uống ly rượu này là bởi vì lúc trước ngươi đồng ý chuyên tiếp nhận nạn dân.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu nói bắt đầu từ điểm này, loại thủ đoạn ta chọn dùng để đạt được cương vực Yên quốc đã tránh được cảnh máu chảy rất nhiều, đối với bách tính mà nói là một chuyện tốt.”

Hứa Vũ Thần lạnh lùng nội:

“Thủ đoạn đê tiện như thế sao lại có thể khiến cho người trong thiên hạ tâm phục?”

“Hứa đại nhân, theo ý của ngài nếu ta không phải chọn dùng thủ đoạn như vậy, Yên quốc sẽ không bị vong quốc?”

Hứa Vũ Thần thở dài:

“Cho dù người chiếm Yên Bắc không phải là ngươi, sớm muộn gì Yên quốc cùng sẽ bị Hàn Quốc chiếm đoạt.”

“Cuối cùng Hứa đại nhân cùng nói những câu sự thật. Nếu Yên quốc sớm muộn gì cùng phải vong quốc, cục diện ở đây do ta tới khống chế cùng các nước khác tới khống chế thì có gì khác nhau đâu? Vì sao Hứa đại nhân đối với ta lại lạnh nhạt như vậy?”

Ánh mắt Hứa Vũ Thần nhìn ta nói:

“Long Dận Không, nếu chuyện đã nói đến nước này thì ta cùng không ngại mà nói thẳng cho ngươi biết. Bất kể từ trên năng lực hay là khí phách, trong tám nước không có một quốc quân nào có thể so được với ngươi, nếu để ta lựa chọn, ta tình nguyên để cho ngươi chiếm lĩnh cương vực của Yên quốc còn tốt hơn là để cho Yên quốc bị Hàn quốc chiếm.”

https://thuviensach.vn

Ta hai tay nâng ly:

“Đa tạ Hứa đại nhân khích lệ!”

Rồi nâng ly rượu uống một hơi cạn sạch.

Hứa Vũ Thần nói:

“Ngày đó ngươi để cho Tần quốc đưa ra kết minh thì chúng ta đã biết được dụng ý chân chính của ngươi là giành được cương vực của Yên quốc, hiện tại tất cả cũng trở thành kết cục đã định, cương vực của Yên Bắc bị ngươi không uổng một binh một tốt dễ dàng đạt được, toàn bộ Yên quốc sớm muộn gì cùng trở thành vật trong bàn tay của ngươi. Ta cùng không hận ngươi, hiện ở trong lòng còn lại chỉ có thương tiếc, thương tiếc đại vương không có quý trọng giang sơn cùng bách tính trong tay, đem non sông đã gây dựng tốt đẹp chắp tay dâng cho người khác. Vũ Thần cũng không phải không biết mục đích hôm nay ngươi đến đây, có câu là trung thần không thờ hai chủ, Vũ Thần quyết sẽ không cải biến ý nghĩ của bản thân mình.”

Ta gật đầu nói:

“Trước khi tới đây ta đã cùng Cao tướng quốc nói chuyên qua một lúc.”

Hứa Vũ Thần mặt lộ vẻ xem thường:

“Kẻ nịnh thần, không đề cập tới cũng được.”

Ta mỉm cười nói:

“Có một điểm Cao tướng quốc mạnh hơn nhiều so với Hứa đại nhân đây.”

Hứa Vũ Thần cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Luận đến đê tiện hạ lưu, hắn đương nhiên so với ta mạnh hơn cả nghìn lần vạn lần rồi.”

Ta lắc đầu nói:

“Cao tướng quốc nói với ta: Hứa Vũ Thần bất kể là ý chí hay là năng lực thì cũng vượt xa hắn, nhưng mà mặc dù Hứa đại nhân là trung thần, nhưng chỉ có thể được xưng là ngu trung thôi.”

Hứa Vũ Thần lớn tiếng nói:

“Gà chó trâu ngựa còn biết tri ân báo đáp, huống hồ là con người?”

Ta cười ha hả, tiếng cười hồi lâu mới dứt, hai mắt Hứa Vũ Thần tràn đầy bối rối nhìn ta, hắn hiển nhiên đang chờ đợi ta giải thích nguyên nhân cười.

Ta lớn tiếng nói:

“Xin hỏi Hứa đại nhân, ai có ân đối với ngài?”

Hứa Vũ Thần không cần suy nghĩ liền hồi đáp:

“Đại vương!”

Ta lắc đầu nói:

“Hứa Vũ Thần, xem ra bất kể là ta hay là Cao Quang Viễn cùng đánh giá ngài quá cao rồi!”

Hứa Vũ Thần nhìn thẳng con mắt ta, trong ánh mắt tràn ngập phẫn nộ.

Ta gằn từng chữ:

“Chân chính đối với ngươi có ân cũng không phải Yên vương Lý Triệu Cơ, mà là hàng ngàn hàng vạn bách tính của Yên quốc!”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần thân thể kịch chấn, ánh mắt xẹt qua một tia thần sắc khó có thể miêu tả.

Ta lớn tiếng nói:

“Dân là gốc rễ để lập quốc, nếu như không có những bách tính này, Lý Triệu Cơ làm vương của ai, ngài sẽ đi làm thần cho ai, ngài là thần cũng không phải là thần tử của Lý Triệu Cơ mà là thần tử của bách tính, hắn là quân cùng không phải đi thống trị nô dịch bách tính, trách nhiệm chân chính là dẫn dắt bách tính qua cuộc sống an khang hạnh phúc, chỉ tiếc hắn không tận sức làm trách nhiệm này, cũng không có bản lĩnh này.”

Tay Hứa Vũ Thần cầm ly rượu run run, hắn uống cạn ly rượu để che giấu sự kích động nơi nội tâm.

Ta tiếp tục nói:

“Ngày đó ngài tự chủ trương cùng ta hiệp thương việc nạn dân, trong mắt có sự tồn tại của Yên vương không? Trong lòng ngài từ lâu đã có sự so sánh giữa Yên vương cùng bách tính, Yên vương mặc dù quan trọng, thế nhưng khi so sánh với nỗi khổ của bách tính thì hắn chỉ có thể là thứ yếu, ngài đã một lòng trung với Yên vương.”

Vì sao lúc đó không tuân thủ ý chỉ của Yên vương. Bởi vậy có thể thấy được từ đầu đến cuối ngài chỉ đem bản thân mình trở thành thần tử của bách tính mà không phải là thần tử của một người Yên vương.

Hứa Vũ Thần lại uống một ly.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu ta muốn bức ngài đi vào khuôn khổ thì có rất nhiều loại phương pháp. Nếu như một ngày ngài không giúp ta, ta sẽ giết chết một nghìn bách tính, hai ngày không giúp ta, ta liền giết chết hai nghìn bách tính, trong nhà

https://thuviensach.vn

ngài còn có người thân, người khác ngươi có thể mặc kệ, thế nhưng ngài còn có một đại tẩu đã nuôi ngài trưởng thành, nếu ta bắt cô ta tới để uy hiếp ngài, ngài có thể đáp ứng giúp ta không?”

Hứa Vũ Thần gật đầu.

Ta cười nói:

“Nhưng mà ta sẽ không làm như vậy, nếu ngài đã đáp ứng giúp ta thì đó cùng là tâm mặc kệ mà tình cũng không muốn, một Hứa Vũ Thần như vậy đối với ta thì có ích lợi gì?”

Ta đứng dậy, chắp tay đi tới phía trước cửa sổ:

“Thiên hạ hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp, đây là đạo lý không thể bàn cãi, ánh mắt của Hứa đại nhân sao lại hạn hẹp như vậy, Yên quốc thì thế nào? Khang quốc thì làm sao? Ba trăm năm trước, tám nước vốn chỉ là một quốc gia, nhiều năm qua bách tính lang bạt kỳ hồ, trải qua chiến hỏa, suy cho cùng là nguyên nhân gì tạo thành? Xét đến cùng vẫn là bị phân tách, nếu ta có thể một lần nữa thống nhất tám nước lại để cho bách tính sinh hoạt tại trong một hoàn cảnh chung, cuộc sống của họ chắc hẳn sẽ yên bình hơn rất nhiều.”

Ta xoay người sang chỗ khác, ánh mắt sáng ngời nói:

“Hứa đại nhân nếu có thể đối với bách tính của Yên quốc có ái tâm như vậy, vì sao không thể đem loại ái tâm này kéo dài tới người trong thiên hạ? Nếu ngài có thể phụ tá ta giành được một phen đại nghiệp này, đối với bách tính không phải là một loại ơn huệ hay sao?”

Hứa Vũ Thần trốn tránh ánh mắt của ta, ta biết phòng tuyến nội tâm của hắn đã bắt đầu lỏng lẻo.

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Trung thần không thờ hai chủ, bởi vì câu này mà bao nhiêu thần tử ngu trung đã bị uổng mạng, buồn cười nhất chính là đến chết họ cùng không biết chủ nhân chân chính của bản thân mình là ai!”

Ta bưng lên một ly rượu, cung kính đưa đến trước mặt Hứa Vù Thần:

“Bách tính của Yên quốc vẫn chưa có thoát khỏi uy hiếp của chiến hỏa, lẽ nào Hứa đại nhân cứ cam tâm vứt bỏ chủ nhân của mình như thế không để ý sao?”

Hứa Vũ Thần do dự hồi lâu, rốt cuộc tiếp nhận ly rượu trong tay ta, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, sau đó ném ly rượu đi, ngửa đầu cười dài một tràng dài.

https://thuviensach.vn

Chương 155: Chính Tà

Hoàn Tiêu Trác vẫn chưa có xuất hiện qua, giữa lúc ta vì an nguy của nàng mà lo lắng thì nàng lại sai người đưa tới cho ta một phong thư, thư chắc đã được viêt sẵn từ lâu, trên lạc khoản đê là ba ngày trước, đó cũng chính là thời điểm phát sinh cung biến, nội dung bên trong cũng không đề cặp quá nhiều, chỉ là bảo ta bảo hộ an toàn cho Huyền Anh.

Ta không khỏi nhíu mày, Hoàn Tiểu Trác cùng Huyền Anh xem ra đã sớm quen biết, nhưng vì sao biểu hiện trước đây lại hình đồng người lạ, giữa bọn họ rốt cuộc đang giấu bí mật gì?

Năm ngày sau Tiêu Trấn Kỳ suất lĩnh năm vạn sĩ binh bình yên đến Yên đô, lần này tổng cộng dấy binh tám vạn, ba vạn khác đang lưu thủ ở thành Thiết Xích, không chế thế cục tại bắc cương Yên quốc.

Ta triệu tập mọi người đến hành quán Lô thị, thứ nhất là đón gió cho nhóm người Tiêu Trấn Kỳ, thứ hai là thương lượng biện pháp đối phó với đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái.

Cao Quang Viễn cùng Hứa Vũ Thần lần đầu tiên ngồi cùng nhau, lần này hai người mặc dù đã lại đồng điện vi thần, thế nhưng sự khinh bỉ của Hứa Vũ Thần đối với Cao Quang Viễn vẫn rõ ràng như trước, xem ra hắn sinh thời là sẽ không có hòa hoãn đối với Cao Quang Viễn.

Trước tiên ta nhất nhất giới thiệu cho bọn họ cho đối phương, mọi người sau khi hàn huyên xong thì ngôi vào vị trí quanh người ta.

Ta bưng lên ly rượu nói:

https://thuviensach.vn

“Bữa tiệc tối nay chủ yếu là vì nghênh tiếp Tiêu tướng quân, đương nhiên còn có một mục đích, chính là mọi người ngồi cùng một chỗ để thương lượng làm sao để đối phó với đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái.”

Ta sở dĩ mời tới cả Cao Quang Viễn cùng Hứa Vũ Thần nguyên nhân quan trọng nhất chính là mau chóng để cho bọn họ dung nhập vào trong tập đoàn chính trị của ta, để cho bọn họ cảm thụ được sự tín nhiệm của ta đối với họ.”

Ta mỉm cười nhìn qua Cao Quang Viễn:

“Mấy ngày này Cao đại nhân vẫn quan tâm đến hướng đi của đại quân Hạ Hầu Nộ Thái, vậy thì do ngươi tới giới thiệu tình huống một chút đi.”

Trong ánh mắt Cao Quang Viễn tràn ngập cảm kích, cung kính nói:

“Khởi bẩm thái tử, việc này vẫn là do khuyển tử đang làm, để hắn tới tự thuật lại hắn là càng rõ ràng sáng tỏ hơn.”

Anh mắt mọi người đồng thời nhìn qua Cao Hàm ở phía cuối bàn tiệc.

Cao Hàm đứng dậy nói:

“Thái tử điện hạ, Hạ Hầu Nộ Thái tổng cộng thống lĩnh mười vạn Yên quân chinh phạt nước Hàn, trong thời gian này vẫn chưa chân chính phát sinh xung đột quy mô lớn, số người thương vong hầu như có thể bỏ qua không tính toán đến. Sau khi Yên vương chết, Hạ Hầu Nộ Thái liền lấy cờ hiệu thay trời hành đạo, chinh phạt phản nghịch để tiến quân về Yên đô.”

Hắn dừng lại một chút mới nói:

“Đại quân của chúng ngày đầu tiên tiến lên hướng bắc một trăm dặm, ngày hôm đó binh sĩ bỏ trốn gần tới nghìn người. Ngày hôm sau bắt đầu Hạ Hâu Nộ Thái liên thả chậm tốc độ tiến quân, trong vòng bốn ngày kế tiêp

https://thuviensach.vn

chúng chỉ tiến về hướng bắc thêm một trăm dặm. Trong bốn ngày này binh sĩ đào tẩu lại có bảy nghìn người, cho nên hiện tại binh lực thực tế của chúng chỉ có khoảng tám vạn tám nghìn người mà thôi."

Ta mỉm cười nói:

"Cự ly của Hạ Hầu Nộ Thái hiện tại còn cách chúng ta có hai ngày lộ trình, chờ hắn đi tới Yên đô, sợ rằng trên tay chỉ còn tám vạn người."

Cao Hàm nói:

"Yên vương đã chết, tám vạn sĩ binh này từ lâu nhân tâm hoảng sợ, chân chính nguyện ý thay Hạ Hầu Nộ Thái bán mạng chỉ sợ ngay cả phân nửa cũng không có."

Lang Thứ cười ha hả nói:

"Nói như vậy, chúng ta chẳng phải là nắm chắc thắng lợi rồi sao?"

Tiêu Trấn Kỳ lắc đầu nói:

"Trong khoảng thời gian này ta sưu tập một ít tư liệu của Hạ Hầu Nộ Thái, người này quyết không phải chỉ được hư danh, hắn thả chậm tôc độ hành quân chính là cố ý làm, chuyện mà chúng ta có thể nghĩ đến thì hắn nhất định cũng có thể nghĩ đến, như vậy hắn kéo chậm tiết tấu, ngoại trừ vì không chế thổ địa ở vùng phía nam Yên quốc, còn có một loại khả năng chính là chờ đợi viện quân đến từ nước Hàn."

Cao Hàm nói:

"Tiêu tướng quân nói không sai, quân đội nước Hàn bắt đầu đại quy mô tập kết tại biên cảnh Yên Hàn, nhân số khoảng mười lăm vạn. Tuy nhiên bọn chúng tạm thời vẫn chưa có dấu hiệu tiến nhập vào cảnh nội Yên quốc, có lẽ vẫn còn đang trong chờ đợi."

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày nói:

“Nói cách khác, một khi chúng ta cùng Hạ Hầu Nộ Thái giao chiến, quân chi viện từ nước Hàn vô cùng có khả năng như tia chớp đột phá vòng vây tiến nhập Yên quốc, mà mười vạn đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái cũng chỉ là quân tiên phong mà thôi.”

Cao Hàm gật đầu nói:

“Thái tử điện hạ nói không sai, cho nên chúng ta phải đối mặt cũng không chỉ có mười vạn người của Hạ Hầu Nộ Thái, uy hiếp chân chính nằm ở mười lăm vạn người ở nước Hàn. Từ tình huống trong hai ngày này Hạ Hầu Nộ Thái đẩy mạnh đại quân, xem ra tốc độ của hắn càng ngày càng chậm, chắc hẳn là đang chờ đợi viện quân từ nước Hàn.”

Xa Hạo nói:

“Không bằng chúng ta lấy phương thức tiến công chớp nhoáng để giải quyết quân đội của Hạ Hầu Nộ Thái.”

Tiêu Trấn Kỳ lắc đầu nói:

“Lấy binh lực hiện tại của chúng ta thủ thành thì còn được, nếu là chủ động xuất kích, chẳng phải là theo như ý nguyện của hắn hay sao?”

Vẫn chưa có mở miệng, Hứa Vũ Thần liền nói:

“Biện pháp tốt nhất ngay lúc này chính là ép buộc Hạ Hầu Nộ Thái nhanh hơn tiến độ tiến quân để kéo lại cự ly cùng quân đội nước Hàn.”

Cao Hàm cười nói:

“Biện pháp mà Hứa đại nhân nói mỗi người đều hiểu rõ, nhưng mà có biện pháp nào có thể khiến cho con cáo già Hạ Hầu Nộ Thái này rút lui đây?”

https://thuviensach.vn

Cha con hắn có lẽ không có hòa hợp gì với Hứa Vũ Thần nên trong lời nói còn mang chút châm biếm.

Hứa Vũ Thần còn chưa lên tiếng thì Cao Quang Viễn đã giành trước đáp:

“Ta có một ý nghĩ, mẫu thân cùng thê tử của Hạ Hầu Nộ Thái cũng đều trong tay chúng ta, chúng ta cứ trực tiếp đem người nhà của vài tên quan tướng thủ hạ của hắn để khống chế, chỉ cần chúng ta lấy việc này tới áp chế bọn họ, không lo giữa bọn chúng không sinh ra nội loạn, khi cần thiết chúng ta có thể giết chết người thân của họ, chọc cho đám tướng lĩnh này nổi giận, nhiễu loạn tâm trạng của họ.”

Trong lòng ta cười thầm, tên Cao Quang Viễn giỏi nhất chính là loại thủ đoạn này, ta đã sớm ngờ tới hắn muôn đưa ra việc này, quả nhiên hắn đã đề xuất ngay trước mặt mọi người, một nhân vật gian thần như thế này sắm vai có thể nói là rất hoàn hảo, tuy nhiên có hắn ở bên cạnh cũng đã tiết kiệm cho ta không ít công phu, những chuyện xấu xa đê tiện cũng có thể giao cho hắn đi làm.

Hứa Vũ Thần xem thường cười nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái đối với thê tử kết tóc của hắn chưa từng có qua một chút tình cảm yêu mến gì, hồi lúc còn ở Yên đô động một tí là hắn mắng chửi thê tử, mẫu thân của hắn cũng không phải là mẹ đẻ mà chính là thị thiếp thứ ba của phụ thân hắn, ngươi cho là Hạ Hầu Nộ Thái sẽ lo lắng cho tính mệnh của họ hay sao?”

Cao Quang Viễn sắc mặt xấu hổ cười cười, bởi vì ta có ở bên cạnh nên dù sao hắn cũng phải lưu cho Hứa Vũ Thần vài phần thể diện, nếu đổi lại lúc khác, chỉ sợ hắn đã sớm tranh cãi ầm lên với Hứa Vũ Thần rồi.

Tu dưỡng của Cao Hàm thì xa mới bằng phụ thân của hắn, liền lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Hứa đại nhân chắc hẳn có ý nghĩ gì hơn người, chi bằng nói ra để cho mọi người nghe một chút!”

Cao Quang Viễn trách mắng:

“Thằng khốn khiếp, ở đây đâu có phần cho ngươi nói chuyện, còn không mau cút xuống cho ta!”

Ta cười nói:

“Cao đại nhân hà tất phải đối với hắn nghiêm khắc như vậy, ta cũng muốn nghe một chút ý nghĩ của Hứa đại nhân.”

Kỳ thực khi Hứa Vũ Thần nói ra câu kia, ta đã đoán ra có lẽ hắn đã có phương pháp phá địch rồi.

Hứa Vũ Thần nói:

“Cuộc đời Hạ Hầu Nộ Thái có một người mà hắn yêu nhất…”

Khi nói những lời này hắn cố ý nhìn thoáng qua Cao Quang Viễn.

Cao Quang Viễn bật thốt lên nói:

“Ngươi nói chính là Cốc Tiêm Tiêm!”

Hứa Vũ Thần chẳng nói đúng sai, chỉ nói:

“Vị trí của Cốc Tiêm Tiêm ở trong lòng Hạ Hầu so với thê tử cùng mẫu thân của hắn quan trọng hơn nhiều, có điều mặt ngoài Hạ Hầu Nộ Thái thô kệch, tuy chỉ thầm lén lút qua lại nhưng rất chính xác.”

Cao Quang Viễn nói:

“Cốc Tiêm Tiêm đó chẳng qua là một ca kỹ, Hạ Hầu Nộ Thái tối đa chỉ coi ả là một món đồ chơi mà thôi, sao lại coi trọng ả được?”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần mỉm cười nói:

“Cao đại nhân hình như cũng không có tính nhẫn nại, ta còn chưa có nói hết cơ mà.”

Cao Quang Viễn ngượng ngùng ngậm miệng lại.

Hứa Vũ Thần nói:

“Ba năm trước đây Hạ Hâu Nộ Thái suốt ngày quyến luyến Tiên Vũ lâu, đó chính là bởi vì Cốc Tiêm Tiêm.”

Ta gật đầu, một tướng quân mê luyến ca kỹ đó cũng không phải là chuyện hiếm lạ gì, chỉ bằng vào chuyện này ta cũng vô pháp xác định Cốc Tiêm Tiêm ở trong cảm nhận của Hạ Hầu Nộ Thái có phải quan trọng nhất hay không.

Hứa Vũ Thần nói:

“Sau đó phát sinh một việc khiến cho ta biết được cảm tình của Hạ Hầu Nộ Thái đối với Cốc Tiêm Tiêm là không người có thể thay thế được.”

Hắn nhìn qua Cao Quang Viễn nói:

“Đại nhân có nhớ kỹ chuyện đã xảy ra ba năm trước đây vào ngày đại thọ của đại vương không?”

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

“Ta đương nhiên nhớ kỹ, ngày đó ta chúc thọ cho đại vương, đặc biệt từ Tiên Vũ lâu mời tới hai mươi ca kỹ hiến vũ, chưa từng nghĩ đến không ngờ nhị vương tử coi trọng Cốc Tiêm Tiêm, mở miệng trêu chọc, Hạ Hầu Nộ Thái ngay tại chỗ liền xảy ra xung đột cùng nhị vương tử, không tiếc vung đao múa kiếm.”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần cười nói:

“Cao đại nhân quả nhiên còn nhớ rất rõ, thế nhưng sau lần tiệc chúc thọ đó lại xảy ra một việc, nhị vương tử dẫn người đến Tiên Vũ lâu gây rối, nỗ lực muốn mang Cốc Tiêm Tiêm về phủ.”

Cao Quang Viễn hiển nhiên cũng không biết chuyện này, nhíu mày, trầm mặc.

Hứa Vũ Thần nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái đúng lúc đó chạy tới Tiên Vũ lâu, song phương đã xảy ra xung đột kịch liệt, ta lúc đó đang đảm nhiệm chức phủ doãn ở Yên đô, chuyện này vừa lúc là ta xử lý.”

Anh mắt mọi người đều tập trung vào trên người Hứa Vũ Thần, mỗi người cũng cảm giác được quan hệ giữa hai người đó nhất định không tầm thường.

Hứa Vũ Thần nói:

“Sự yêu thích của Hạ Hầu Nộ Thái đối với Cốc Tiêm Tiêm dật vu ngôn biểu(l), mà Cốc Tiêm Tiêm đối với Hạ Hầu Nộ Thái lại lạnh lùng, ta tìm mọi cách điều tra, mãi cho đến cuối cùng mới biết được Hạ Hầu Nộ Thái cũng không phải là ham mỹ sắc của Cốc Tiêm Tiêm…”

(1): tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Hắn dừng lại một chút mới nói:

“Họ căn bản là cha con, Cốc Tiêm Tiêm là đứa con gái của một kỹ nữ cùng Hạ Hầu Nộ Thái sinh ra!”

Ta cũng bị cố sự không thể tưởng tượng nổi này hấp dẫn, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng Hạ Hầu Nộ Thái vì sao phải để cho con gái của mình lưu lạc phong trần?”

.

Hứa Vũ Thần mỉm cười nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái cũng là về sau mới biết được nơi ở của đứa con gái này, hắn đã từng có hai đứa con trai, nhưng đều lần lượt chết trên chiến trường, hiện tại hắn chỉ còn duy nhất một cốt nhục thân sinh này thôi, các ngươi nói xem, Cốc Tiêm Tiêm ở trong lòng hắn rốt cuộc phải chiếm địa vị ra sao?”

Ta cùng Cao Quang Viễn liếc mắt nhìn nhau, đây đó cũng toát ra một vẻ mặt ngầm hiểu, một chiêu này của Hứa Vũ Thần đích xác tuyệt vời, thế nhưng hắn cũng ngại hai chữ bỉ ổi, xem ra gian thần cùng trung thần vốn là không có giới hạn rõ ràng nào.

Cao Quang Viễn nói:

“Ý của Hứa đại nhân là dùng Cốc Tiêm Tiêm để uy hiệp Hạ Hầu Nộ Thái?”

Hứa Vũ Thân lắc đầu nói:

“Mặc dù là uy hiếp Hạ Hầu Nộ Thái nhưng có thể thế nào, ngươi giết Cốc Tiêm Tiêm, Hạ Hầu Nộ Thái dưới bi phẫn suất quân tăng tốc thẳng tiến, ai binh chưa hắn có thể thắng, nhưng mà nếu song phương giao chiến tổn thất của chúng ta nhất định rất lớn.”

Cao Quang Viễn mù mờ nói:

“Lẽ nào Hứa đại nhân còn muốn để cho Cốc Tiêm Tiêm tới khuyên nhủ thuyết phục Hạ Hầu Nộ Thái quy thuận hay sao?”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần nói:

“Cốc Tiêm Tiêm mặc dù có địa vị quan trọng trong lòng Hạ Hầu Nộ Thái, nhưng chỉ bằng vào ả còn không đủ khiến cho Hạ Hầu Nộ Thái đầu hàng.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Ý của Hứa đại nhân là còn muốn tại nội bộ đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái thiết lập một ít mánh khóe.”

Hứa Vũ Thần gật đầu nói:

“Những sĩ binh này từ lâu dưới những cuộc chiến bại liên tiếp giữa Yên Hàn mà bị phai mờ đi nhuệ khí, đánh Yên đô cũng không phải là nguyện vọng của mọi người, huống chi chính như có một số người như theo lời của ta nói, đa số người nhà của các tướng lĩnh cũng tại Yên đô, họ không thể không có điều cố kỵ, cái này sẽ giúp cho chúng ta đặt cơ sở nhằm phân hoá nội bộ quân đội của Hạ Hầu Nộ Thái.”

Trên mặt Cao Hàm toát ra vẻ xem thường, có lẽ cho là kế của Hứa Vũ Thần cũng không có gì mới lạ, chẳng qua là lấy kiến nghị của phụ thân hắn để làm cơ sở phát triển thêm mà thôi.

Hứa Vũ Thần nói:

“Nước Hàn đến nay vẫn chưa có phái ra viện quân, từ phương diện khác cho thấy họ vẫn đang ở vào trạng thái đứng xem. Hàn vương Mạc An Thiên trời sinh đa nghi, chúng ta có thể hạ thủ từ đây, sai người trước mặt hắn nêu ý kiến, chửi bới Hạ Hầu Nộ Thái cùng chúng ta thầm đạt thành đồng minh, lần này là muốn dụ dỗ Hàn quân thâm nhập, nhân cơ hội mà một lưới bắt hết.”

Cao Quang Viễn đưa ra dị nghị:

https://thuviensach.vn

“Giữa Hạ Hầu Nộ Thái cùng Hàn vương sớm có câu kết, quan hệ của họ sao lại đơn giản để bị chúng ta xúi giục được?”

Hứa Vũ Thần nói:

“Những lời này là do chúng ta nói, Hàn vương tự nhiên sẽ không tin, thế nhưng nếu là do sủng thần Quản Đông Ngự của hắn nói ra, hắn tất nhiên sẽ tin tưởng không nghi ngờ.”

Cao Quang Viễn hai mắt sáng ngời, thấp giọng nói:

“Quản Đông Ngự người này trời sinh tham tài, chỉ cần dùng bạc nhiều một chút, bất luận chuyện gì hắn cũng sẽ làm hết.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Cao đại nhân có phải đã chọn được chọn người thích hợp rồi không?”

Cao Quang Viễn nói:

“Công bộ thị lang Triệu Tử Nhạc là bạn tốt đồng môn với Quản Đông Ngự, nếu là do hắn đi du thuyết, chuyện này có thể nước chảy thành sông.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Chuyện phía Quản Đông Ngự chúng ta tạm thời có thể nhận định đã tính trước kỹ càng, hiện tại vấn đề then chốt nhất chính là Cốc Tiêm Tiêm.”

Hắn dừng lại một chút rồi nói tiếp:

“Nếu như có thể thuyết phục Cốc Tiêm Tiêm đảo hướng trận doanh của chúng ta, chúng ta lại tiết lộ quan hệ giữa ả và Hạ Hầu Nộ Thái cho Hàn vương biết, chuyện này cho dù đại công cáo thành. Lấy tính cách đa nghi của Hàn vương nhất định cho rằng Hạ Hầu Nộ Thái ý đồ dẫn dụ bọn họ, quân Hàn nếu là án binh bất động, Hạ Hầu Nộ Thái sẽ rơi vào hoàn cảnh tứ

https://thuviensach.vn

cố vô thân, đến lúc đó cho dù hắn không đầu nhập vào chúng ta, các tướng lĩnh thủ hạ cùng sĩ binh cũng sẽ tứ tán bỏ chạy."

Ta thầm xưng diệu, thuật công tâm của Hứa Vũ Thần đích xác lợi hại, trong lòng không khỏi âm thầm may mắn, may mà Hứa Vũ Thần cuối cùng hiệu lực cho ta. Nếu là trận doanh đối địch khác với ta, với ta mà nói hắn chính là một mối phiền phức cực lớn.

Ta mỉm cười nói:

"Cốc Tiêm Tiêm rốt cuộc là một người đàn bà thế nào?"

Cao Quang Viễn nói:

"Tính cách thanh cao cao ngạo, mặc dù nhân tại phong trần, khó có được sinh ra từ nước bùn mà không nhiễm bẩn, có thể coi là một kỳ nữ tử."

Ta cười nói:

"Một người đàn bà có thể được Cao đại nhân tôn sùng như vậy chắc hẳn bất phàm. Ta rất muôn tận mắt kiến thức một phen."

Tầm hoa vấn liễu vốn chính là điểm mạnh của ta, hơn nữa sự sùng bái của Hứa Vũ Thần cùng Cao Quang Viễn đối với Cốc Tiêm Tiêm từ lâu đã khơi dậy lòng hiếu kỳ của ta, lần này vừa vặn mượn danh nghĩa đi nước cờ vì nước vì dân ta đến Tiên Vũ lâu tìm gặp Cốc Tiêm Tiêm.

Cao Quang Viễn đích thân dẫn đường cho ta. Hiện tại địa vị của Cao Quang Viễn ở trong lòng người dân Yên đô nghiễm nhiên đã vượt lên trên Yên vương tân nhậm, lão bản của Tiên Vũ lâu là Liễu Yên Nương đích thân nghênh tiếp tận ngoài đại môn.

Liễu Yên Nương vóc người mập mạp, có người nói năm đó đã từng là một đời danh kỹ tại Yên quốc, thế nhưng hiện tại từ trên mặt hàng tá phấn

https://thuviensach.vn

son của ả ta không chút nào tìm ra bất cứ vẻ thanh tao nào, khiến cho ta không khỏi cảm thán năm tháng vô tình.

Có thể là Yên vương Lý Triệu Cơ mới vừa bị ám sát không lâu sau, sinh ý tại Tiên Vũ lâu đặc biệt kém, ngoại trừ hai người ta cùng Cao Quang Viễn thì không còn có khách nhân nào khác đến quang cố.

Liễu Yên Nương nương nũng nịu nói:

"Yên Nương không biết Cao đại nhân đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, mong rằng thứ tội."

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

"Vị này chính là bạn tốt Long công tử của ta, hôm nay đặc biệt tới bái hội Cốc Tiêm Tiêm."

Liễu Yên Nương nghe được tên của Cốc Tiêm Tiêm thì sắc mặt đột nhiên biến đổi, thấp giọng nói:

"Yên Nương khiến hai vị thất vọng rồi, Tiêm Tiêm cô nương từ nửa năm trước đã trở thành người tự do, lại nói nàng ngày gần đây bị phong hàn…"

Cao Quang Viễn cười lạnh nói:

"Liễu lão bản chẳng lẽ không cho Cao mỗ ta mặt mũi hay sao?"

Liễu Yên Nương sợ đến hồn bất phụ thể nói:

"Cao đại nhân xin bớt giận, Yến Nương chỉ là nói theo tình hình thực tế cũng không có ý từ chối."

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Liễu lão bản cứ yên tâm, lần này ta đến đây đặc biệt là vì bái phỏng Tiêm Tiêm cô nương, bà chỉ cần chuyển lời cho chúng ta là được, nếu như cô ấy không muốn thấy ta, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.”

Liễu Yên Nương vẫn đang có vẻ còn hơi do dự, ta hướng Cao Quang Viễn nháy mắt ra hiệu một cái. Cao Quang Viễn đem hai nghìn lượng ngân phiếu chuẩn bị từ trước giao vào tay Liễu Yên Nương, Liễu Yên Nương nào dám thu, từ chối nói:

“Cao đại nhân nghìn vạn lần không được như vậy, Yên Nương sau này còn phải dựa vào Cao đại nhân chiếu cố nhiều hơn, bạc của ngài ta kiên quyết không thể thu, nếu như vị Long công tử này thành tâm như vậy, ta sẽ liều mạng chịu Tiêm Tiêm cô nương mắng một trận để chuyển đạt ý của hai vị cho cô ta là được rồi chứ gì.”

Bà sai tiểu tỳ châm trà cho chúng ta, sau đó xoay người đi về hướng hậu viện.

Tiểu tỳ này mặc dù tuổi tác còn nhỏ, thế nhưng lại rất biết đạo câu dẫn người, không ngừng làm ra các tư thái ghẹo người nhằm dụ dỗ ta, nghĩ đến nguyên do nơi này là chỗ trăng hoa nên mưa dầm thấm đất cũng không có gì lạ.

Sau một lúc lâu, Liễu Yên Nương cười tủm tỉm trở lại bên cạnh chúng ta, thấy thần sắc của bà ta có lẽ mọi chuyện đều tương đối thuận lợi.

Liễu Yên Nương nói:

“Tiêm Tiêm cô nương đáp ứng gặp Long công tử, chỉ có điều…”

Bà ta nhìn Cao Quang Viễn nói:

“Có điều cô ấy nói chỉ cho một mình Long công tử đi vào.”

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn cười nói:

“Không ngờ được Cốc Tiêm Tiêm còn rất ra vẻ.”

Liễu Yên Nương giỏi về sát ngôn quan sắc, rất sợ Cao Quang Viễn giận chó đánh mèo với bà ấy, liền giọng nói:

“Yên Nương lập tức gọi hồng bài cô nương của Tiên Vũ lâu tới tiếp Cao đại nhân.”

Cao Quang Viễn cười lắc lắc nói:

“Ngươi pha cho ta một bình trà ngon là được, ta ở chỗ này đợi công tử.”

Liễu Yên Nương nhìn qua ta, trong ánh mắt toát ra vẻ kính nể, người có thể khiến cho Cao Quang Viễn kiên trì chờ đợi đương nhiên sẽ không phải là nhân vật bình thường gì rồi, một người đàn bà giỏi về phỏng đoán thân phận khách nhân, nghĩ đến đã đoán được địa vị của ta.

Liễu Yên Nương đích thân dẫn đường cho ta, hậu viện Tiên Vũ lâu bố trí cực kỳ lịch sự tao nhã, bên trong vườn tử trúc thành hàng, cỏ xanh mọc dày như đệm, mặc dù vẫn đang là đầu mùa xuân nhưng ở đây đã là một mảnh xuân ý dạt dào.

Ở giữa Hoa viên có một tảng đá Thái Hồ(2) rất tinh xảo, dưới tảng đá có một hồ nước sâu rộng, bên trong có mấy loài cá chép năm màu rực rỡ đang bơi lội qua lại vòng quanh đá Thái Hồ, phần cuối của con đường phía trước hiện ra một góc tiểu lâu, hiên đỏ ngói xanh, thấp thoáng trong rừng cây tùng khiến người ta sinh ra cảm giác cảnh đẹp ý vui.

(2): đá Thái Hồ (loại đá ở Thái Hồ tinh Giang Tô, Trung Quốc, thường dùng làm hòn non bộ)

Liễu Yên Nương nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêm Tiêm cô nương mặc dù đã là người tự do, nhưng trong Yên đô cô ấy cũng không có người thân cho nên tạm thời vẫn ở lại chỗ ta.”

Ta gật đầu, trong khi nói chuyện đã đi tới tiểu lâu phía trước, có hai nha hoàn mặc váy ngắn màu vàng ý cười dịu dàng đang đứng hầu ở trước cửa, dung mạo của hai cô gái thanh lệ, hoàn toàn bất đồng so với mấy tiểu tỳ vừa rồi ta gặp ở Tiên Vũ lâu, trên người tìm không được bất cứ một chút mùi phong trần nào.

Liễu Yên Nương nói:

“Long công tử, ta chỉ có thể đưa đên nơi đây thôi, Tiêm Tiêm cô nương đang ở phía trên chờ ngài đó.”

Trên mặt bà ta lộ ra một dáng cười có phần ái muội, trong lòng của bà ta nhất định là đã đánh đồng ta như các khách làng chơi khác.

Ta âm thầm buồn cười, lần này là vì muốn đẩy lùi đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái chứ chưa bao giờ từng có lý do chơi gái đường hoàng như vậy.

Đi tới tầng ba của lầu các, có một thị nữ dáng dong dỏng cao đưa ngón tay chỉ vào phía sau màn che, ta hướng nàng cười cười, thị nữ kia cực kỳ xấu hổ, mắc cỡ mặt đỏ bừng, cúi đầu xuống, trông rất là khả ái.

Đi vào phía trong ta thấy một thiếu nữ đang quay người lại ngồi dựa vào lan can, nhìn phong cảnh bên trong hoa viên ở phía xa, mái tóc đen dài như như thác nước chảy xuôi xuống hai vai đầy đường cong mềm mại của nàng, chiếc quần dài màu hồng nhạt tô điểm thêm cạp váy màu trắng, mơ hồ có thể thấy được từng đường cong là lướt trên thân thể nàng, loại màu sắc mông lung mà dịu dàng khiến cho toàn bộ bóng lưng của nàng trở nên mềm mại khác thường, trên chiếc cổ thon dài trăng nõn càng phát ra lực mê hoặc trí mạng đến người thưởng thức.

https://thuviensach.vn

Khóe môi ta nổi lên một tia mỉm cười, từ vị trí của nàng có thể thấy rõ toàn cảnh ở hoa viên, xem ra nàng ta đã quan sát ta khá lâu rồi.

Cốc Tiêm Tiêm cũng không xoay người, nhẹ giọng nói:

“Điện hạ nếu đã tới đây vì sao còn muốn giấu diếm thân phận của bản thân mình?”

Giọng nói của nàng giống như hoàng oanh xuất cốc, cực kỳ êm tai, cực kỳ thuỳ mị. Cô gái này quả nhiên không tầm thường, chỉ câu nói đầu tiên đã nhân tiện vạch trần thân phận của ta.

Ta cười nói:

“Tiêm Tiêm cô nương đã từng gặp ta rồi sao?”

Cốc Tiêm Tiêm thản nhiên nói:

“Cao Quang Viễn quyền khuynh triều dã, mặc dù là Yên vương Lý Quốc Thái hắn cũng sẽ không để vào mắt, người có thể làm cho Cao Quang Viễn tự mình cùng đi đến đây chỉ có thái tử Long Dận Không của đại Khang, một vấn đề đơn giản như vậy thì bất cứ người nào cũng có thể nghĩ đến.”

Nàng chậm rãi xoay người lại, mặc dù ta cũng đã chuẩn bị tâm lý nhưng vẫn bị khí chất của nàng làm cho kinh ngạc. Cốc Tiêm Tiêm chân chính hấp dẫn ta chính là khí chất của nàng, trên khuôn mặt là hai loại cảm giác thanh thuần cùng quyến rũ tuyệt nhiên bất đồng, ta chưa bao giờ trên một người con gái nào có thể thấy được cảm giác thống nhất hài hòa đến vậy, Cốc Tiêm Tiêm hoàn toàn là một ngoại lệ.

Cốc Tiêm Tiêm mỉm cười nói:

“Trên mặt Tiêm Tiêm lẽ nào có gì khác thường sao? Hay là dung mạo thô bỉ của ta đã làm thái tử phải sợ hãi?”

https://thuviensach.vn

Ta ha hả cười nói:

“Dận Không từ lâu đã làm tốt chuẩn bị kinh diễm, nhưng mà vẫn không có nghĩ đến dung mạo của Tiêm Tiêm cô nương lại khuynh quốc khuynh thành đến vậy.”

Ta không chút khách khí ngồi xuống đối diện với Cốc Tiêm Tiêm, có đôi khi đối mặt với một phụ nữ xinh đẹp cũng yêu cầu dũng khí, tuyệt đại đa số đàn ông đều không có được tố chất tâm lý như của ta, mà loại dũng khí này vừa vặn là một trong các nguyên nhân ta hấp dẫn rất nhiều mỹ nữ.

Cốc Tiêm Tiêm mỉm cười nói:

“Thái tử rất biết làm cho phụ nữ hài lòng, khó trách người khác đều nói mỹ nữ trong thiên hạ đều bị thái tử điện hạ một lưới bắt hết.”

Ta cười nói:

“Tiêm Tiêm cô nương đã chuẩn bị hết những lời này rồi sao?”

Cốc Tiêm Tiêm thản nhiên nói:

“Tiêm Tiêm hiện tại đã là thân tự do, những lời này của thái tử ta có nên hiểu là đang trêu chọc hay không đây?”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Thái tử có mục đích gì cứ việc nói thẳng đi.”

Ta thật không ngờ Cốc Tiêm Tiêm là một phụ nữ thông minh như thế, khi nói chuyện với dạng phụ nữ như thế này luôn luôn tiết kiệm được không ít hơi sức.

Ta cũng không trực tiếp rõ mục đích đến đây, cười hỏi:

https://thuviensach.vn

“Nếu Tiêm Tiêm cô nương đã dễ dàng đoán được thân phận của ta, chắc hẳn cũng đoán được ý đồ ta đến đây, không bằng cô nói ra nghe thử xem.”

Cốc Tiêm Tiêm nhìn như vô ý ôm lấy mái tóc bị gió thổi phất phơ, tay áo dài theo động tác tuột xuống lộ ra cánh tay trắng ngần, trong lòng ta không khỏi hơi kinh hoàng, nếu có thể hưởng thụ được thân thể trong suốt đó của nàng thì là một chuyện hạnh phúc cỡ nào đây.

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

“Tiêm Tiêm chỉ là một người con gái bình thường, xuất thân chỉ là một ca kỹ, bên người thái tử mỹ nữ đông đảo, hẳn là sẽ không đặc biệt đến vì Tiêm Tiêm đấy chứ.”

Ta chẳng đáp chẳng rằng chỉ gật đầu.

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Đại quân của Khang quốc đã đến Yên đô, Yên quốc mặc dù tân vương đăng cơ, thế nhưng quốc gia này từ lâu đã chỉ là tôn tại trên danh nghĩa, nêu nói theo cách khác, Yên đô cơ bản trên thực tế đã là vật nằm trong tay thái tử rồi.”

Ta nở nụ cười.

Côc Tiêm Tiêm nói:

“Nghe nói Hạ Hầu Nộ Thái suất lĩnh mười vạn đại quân từ biên cảnh nước Hàn trở về, đang gươm ngựa sẵn sàng chuẩn bị tiến đánh Yên đô, nếu Tiêm Tiêm không có đoán sai, thái tử chắc hẳn đến vì chuyện này phải không.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêm Tiêm cô nương nói không sai, Dận Không chính là đến vì chuyện này.”

Anh mắt Cốc Tiêm Tiêm chuyển sang lạnh nhạt nói:

“Công phu tình báo của thái tử quả nhiên xuất sắc, tuy nhiên đáng tiếc là Tiêm Tiêm không có lý do trợ giúp ngài.”

Ta mỉm cười nói:

“Làm thế nào Tiêm Tiêm cô nương mới nguyện ý trợ giúp ta đây, nếu có điều kiện gì thì cứ việc nói rõ với Dận Không.”

Cốc Tiêm Tiêm thở dài nói:

“Chắc hẳn ngài đã tra ra Hạ Hầu Nộ Thái chính là cha ruột của ta, muốn lợi dụng cảm tình của ông ấy đối với ta để mà thuyết phục ông quy thuận.”

Ta thẳng thắn thành khẩn nói:

“Dận Không quả thực là có suy nghĩ như vậy.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Ngài có biết người trên đời này ta hận nhất là ai hay không?”

Nàng lớn tiếng nói:

“Trên đời này người ta hận nhất chính là Hạ Hầu Nộ Thái, nếu không phải ông ta bội bạc, mẫu thân ta sẽ không bị buồn bực mà chết, vậy thì sự sống chết của ông ấy cùng ta có quan hệ gì?”

Nàng ngưng mắt nhìn ta nói:

“Ta là người Yên quốc, là ngươi một tay tạo thành Yên quốc có cục diện như hôm nay, Tiêm Tiêm trên thực tế đã là người mất nước, ngươi nghĩ

https://thuviensach.vn

rằng ta sẽ trợ giúp ngươi đi thuyết phục cừu nhân sao? Chiến tranh giữa các ngươi thì có quan hệ gì với ta chứ, các ngươi cứ liều mạng ngươi chết ta sông, biết đâu trong lòng ta sẽ càng thêm vui vẻ hơn?”

Ta nở nụ cười:

“Trong lòng Tiêm Tiêm cô nương hình như cũng không phải nghĩ đến như vậy mà đúng không?”

Cốc Tiêm Tiêm hơi nhếch lông mày, hỏi:

“Ngươi sao lại có thể biết được trong lòng ta?”

Ta cười nói:

“Dận Không mặc dù nhìn không thấu tâm sự của Tiêm Tiêm cô nương, thế nhưng ta biết, Tiêm Tiêm cô nương nếu thực sự ôm ý nghĩ như vậy thì căn bản sẽ không gặp ta, nêu cô bằng lòng gặp một cừu nhân làm cho cô mất nước, sợ rằng không chỉ đơn giản là xuất phát từ hiếu kỳ đâu. Tiêm Tiêm cô nương có thể là đang quan tâm đên Hạ Hầu tướng quân, có thể là đối với long Dận Không ta ôm hứng thú gì đó không tầm thường.”

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Thái tử hình như rất có lòng tin thì phải, chưa hẳn mỗi một người con gái đều sẽ có cảm mến đối với ngài đâu.”

https://thuviensach.vn

Chương 156: Đánh Cuộc

Ta gật đầu nói:

"Tiêm Tiêm cô nương nói không sai, Dận Không tìm đến Tiêm Tiêm cô nương không chỉ vì Hạ Hầu Nộ Thái. Hạ Hầu Nộ Thái đã sớm cấu kết với Hán quốc, một khi chiến sự nổ ra, Yên quốc chắc chắn sẽ lâm vào chiến hỏa. Nếu như ta bại trận có thể lui về Đại Khang phòng thủ, Hạ Hầu Nộ Thái thất bại có thể nương nhờ vào Hán quốc. Nhưng còn dân chúng Yên quốc thì thế nào? Bất luận là ai thắng ai thua, đất đai Yên quốc, dân chúng Yên quốc đều không thể không gánh chịu tai họa chiến tranh này. Tiêm Tiêm cô nương đã từng nghĩ tới chuyện này chưa?"

Côc Tiêm Tiêm lạnh lùng nói:

"Tài ăn nói của Thái tử thực sự rất cao, nếu không phải ngài bày mưu xâm lược Yên quốc, hiện tại dân chúng Yên quốc vẫn còn đang an cư lạc nghiệp, cần gì phải lo lắng chuyện chiến hỏa?"

Ta cười nói:

"Những lời này của Tiêm Tiêm cô nương không đúng rồi, vận mệnh của Yên quốc là điều đã được định sẵn. Cho dù ta không nhòm ngó Yên quốc, Yên quốc sớm muộn gì cũng rơi vào trong tay những quốc gia khác. Vạn vật sinh sôi nảy nở trong cõi đời này, hưng vong suy thịnh đều có liên quan đến chính bản thân nó, sở dĩ Yên quốc rơi vào tình cảnh hôm nay, cũng không thể oán trách người khác, mà là trách chính bản thân Yên vương."

Cốc Tiêm Tiêm khẽ mỉm cười:

https://thuviensach.vn

“Theo như những gì Thái từ nói, dân chúng Yên quốc không những không nên thù hận ngài, trái lại còn cần phải cảm ơn ngài?”

Ta gật đầu cười nói:

“Hiện giờ chưa chắc đã có người cảm tạ ta, nhưng ngày sau dân chủng Yên quốc nhất định sẽ cảm kích ta.”

Ta tiến lại gần Cốc Tiêm Tiêm một chút:

“Hôm nay ta đến tìm Tiêm Tiêm cô nương cũng là vì giúp cho dân chúng Yên quốc tránh được một cuộc chiến hỏa.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Người ở địa vị cao, làm bất cứ chuyện gì cũng có thế tìm được lý do đường đường chính chính.”

Ta mỉm cười nói:

“Hình như Tiêm Tiêm cô nương rất có thành kiến với ta.”

Cốc Tiêm Tiêm lắc đầu nói:

“Ta chẳng những không có thành kiến với Thái tử, trái lại còn rất có hảo cảm.”

Ta cười nói:

“Nếu như vậy, chuyện ta muôn nhờ vả Tiêm Tiêm cô nương sẽ đơn giản hơn rồi.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Muốn ta đồng ý giúp ngài thực ra cũng không tính là khó khăn, chỉ cần Thái tử tiếp nhận một lần đánh cuộc với ta là được.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Tiêm Tiêm cô nương cứ nói, chỉ cần Dận Không có thể làm được, nhất định sẽ làm hết sức mình.”

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Nếu như trong vòng ba ngày ngài có thể làm cho ta toàn tâm toàn ý yêu ngài, ta sẽ ra mặt thuyết phục Hạ Hầu Nộ Thái quy thuận ngài.”

Ta ngàn vạn lần không nghĩ tới Cốc Tiêm Tiêm lại đưa ra điều kiện như vậy, nhịn không được mỉm cười nói:

“Lần đánh cuộc này nhìn thì thấy dễ dàng, nhưng để làm được cũng vô cung khó khăn. Cho dù Tiêm Tiêm cô nương có thích ta, nhưng nói một đằng làm một nẻo, kiên quyết không chịu thừa nhận thì làm sao bây giờ? Chẳng phải là Dận Không chắc chắn thua không nghi ngờ gì sao?”

Cốc Tiêm Tiêm quyến rũ cười nói:

“Xưa nay Tiêm Tiêm dám yêu dám hận, nếu như trong lòng thật sự thích, tuyệt đối không nói một đằng làm một nẻo. Thái tử điện hạ muốn lùi bước sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Loại đánh cuộc hương diễm thế này, Dận Không cầu còn không được. ‘‘

Ta đưa tay ra cùng bàn tay nhỏ bé mềm mại như không có xương của Cốc Tiêm Tiêm nhẹ nhàng vỗ một chưởng nói:

“Bắt đầu từ bây giờ, chúng ta liền bắt đầu đánh cuộc trong thời gian ba ngày, Tiêm Tiêm cô nương nhất định không được từ chối bất ki lời mời nào của Dận Không.”

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm thản nhiên cười.

Ta đứng dậy cáo từ:

“Hôm nay Dận Không còn có chuyện quan trọng cần xử lý, ngày mai chúng ta gặp lại.”

Cốc Tiêm Tiêm hơi ngẩn ra, hành động của ta thực sự nằm ngoài dự đoán của nàng. Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

“Xem ra thái tử điện hạ đối với khái niệm về thời gian cũng không rõ ràng lắm.”

Ta mỉm cười nói:

“Tốt nhất là Tiêm Tiêm cô nương sớm chuẩn bị tâm lý đón nhận thất bại đi.”

Cao Quang Viễn và ta cùng rời khỏi Tiên Vũ Lâu, hắn rất tò mò đối vói những gì ta và Tiêm Tiêm nói với nhau. Sau vài lần hỏi, ta mới cười đem chuyện đánh cuộc giữa ta và Cốc Tiêm Tiêm nói rõ cho hắn.

Cao Quang Viễn khó hiểu nói:

“Nếu chỉ có ba ngày, vì sao Thái tử không quý trọng cơ hội cùng nàng ở chung?”

Ta cười ha hả.

Cao Quang Viễn càng thêm khó hiểu nói:

“Chẳng lẽ Thái tử đã nắm chắc nhất định sẽ thắng?”

Ta lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Cốc Tiêm Tiêm là một nữ nhân cực kỳ thông minh. Nàng muốn đánh cuộc chuyện này nhất định là có mục đích của mình.’’

Cao Quang Viễn cười nói:

“Có lẽ nàng đã ngưỡng mộ Thái tử từ trước, mượn cơ hội này để dựa vào Thái tử cũng không biết chừng.”

Ta mỉm cười nói:

“Hiểu biết về nữ nhân của Cao đại nhân cũng không nhiều.”

Cao Quang Viễn nịnh nọt nói:

“Ở phương diện này thần làm sao sánh bằng một phần của Thái tử.”

Những lời này cực kỳ buồn nôn, ta nhíu mày tạm thời thừa nhận.

Ta mỉm cười nói:

“Trận đánh cuộc này ta căn bản không có cơ hội chiến thắng, Cốc Tiêm Tiêm là muốn nhân cơ hội này để hạ thấp uy phong của ta.”

Cao Quang Viễn nói:

“Vậy tại sao Thái tử vẫn đồng ý với nàng? Đối với loại nữ nhân không biết điều này căn bản không cần bất cứ chút tình cảm nào. Nếu nàng dám từ chối, đưa nàng đến quân doanh làm quân kỹ, hành hạ nàng vài tháng, xem nàng còn dám càn quấy nữa không.”

Ta cười nói:

“Nữ nhân thích một người đàn ông thường là không cần lý do. Nếu như nàng không thích ngươi, đừng nói là ba ngày, cho dù ba năm, nàng vẫn sẽ

https://thuviensach.vn

không có bất kỳ tình cảm gì vói người. Nếu nàng thích ngươi, chỉ cần nhìn thoáng qua cũng đủ rồi.”

Cao Quang Viễn trở nên im lặng, như đang suy nghĩ điều gì đó. Xem ra hắn đang nhớ lại chuyện cũ giữa hắn và Sở Quý phi.

Ta vỗ vai Cao Quang Viễn nói:

“Giúp ta tra rõ lai lịch của Cốc Tiêm Tiêm, trừ chuyện nàng là con riêng của Hạ Hậu Nộ Thái ra, còn có chuyện gì nữa không.”

Cao Quang Viễn gật đầu nói:

“Điện hạ yên tâm, sáng sớm ngày mai ta sẽ đem tất cả tài liệu về nàng trình lên.”

Tất cả mọi người khi biết trận đánh cuộc hoang đường này đều lắc đầu không dứt, chỉ có A Y Cổ Lệ lại không cho là như vậy. Lúc chúng ta nghỉ ngơi, A Y Cổ Lệ rúc vào lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Nếu như Cốc Tiêm Tiêm không phải là cố ý làm khó huynh, nghĩa là nàng thực sự thích huynh.”

Ta khẽ vuốt bờ vai mềm nhẵn của nàng nói:

“Tại sao muội lại ngĩ như vậy?”

A Y Cổ Lệ nói:

“Không có bất kỳ nữ nhân nào đem chuyện này ra để đánh cuộc. Chắc hẳn là Cốc Tiêm Tiêm đã có chút hiểu biết về huynh từ sớm, nàng cho huynh ba ngày, cũng là cho chính mình ba ngày, muốn dùng thời gian ba ngày này để hiểu rõ về huynh.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hiểu rõ điều gì về ta.”

A Y Cổ Lệ ôn nhu nói:

“Có lẽ là muốn xem xem Thái tử điện hạ của chúng ta có thực sự uy vũ bất phàm như người ngoài đồn đại hay không, hoặc mượn cơ hội này để khảo nghiệm xem Thái tử điện hạ của chúng ta có đáng để nàng dựa vào cả đời hay không.”

Ta cười ha hả nói:

“Nếu thực sự như vậy, Cốc Tiêm Tiêm cũng có thể được coi là một kỳ nữ.”

A Y Cố Lệ cười nhéo chóp mũi ta nói:

“Thành thật trả lời, có phải huynh cũng động tâm với Cốc Tiêm Tiêm rồi phải không?”

Ta đem thân thể mê người của nàng ôm vào trong lòng, ghé vào bên tai nàng nói:

“Cũng có một chút động tâm, nhưng nam nhân có chút lòng háo thắng cũng là chuyện bình thường.”

A Y Cổ Lệ cười duyên nói:

“Ta thấy lòng háo thắng thì không có, nhưng lòng háo sắc thì lại có.”

Ta giả bộ tàn bạo nói:

“Bổn Thái tử sắc đảm ngập trời, tối nay nhất định phải cho muội đau khổ cầu xin tha thứ.”

A Y Cổ Lệ thẹn thùng đầy mặt, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta mà lại sợ huynh sao?”

Trong lòng ta kích động, chuyển thân đặt nàng xuống phía dưới, toàn lực tiến vào cơ thể mềm mại của nàng.

Tứ chi thon dài của A Y Cổ Lệ quấn chặt lấy ta, dịu dàng nói:

“Còn chưa nói xong chuyện chính sự, không được nhúc nhích!”

Ta cười khổ nói:

“Chuyện chính sự nào còn quan trọng hơn chuyện của chúng ta lúc này?”

A Y Cổ Lệ dán khuôn mặt mình lên cổ ta, nhẹ giọng nói:

“Thực ra nếu huynh thu được Cốc Tiêm Tiêm vào hậu cung cũng chưa chắc đã không phải chuyện tốt. Cho dù Hạ Hầu Nộ Thái không thừa nhận nhưng huynh vẫn là con rể hắn. Nếu chuyện này truyền ra ngoài, với tính cách đa nghi của Hán vương, nhất định sẽ cho là Hạ Hầu Nộ Thái muốn tính kế hại hắn... huynh... ôi...”

Lời của A Y Cổ Lệ bị gián đoạn bởi hành động đột ngột của ta. Nến rốt cục cháy hết, tiếng thở dốc của nàng trong bóng tối càng trở nên dồn dập...

Sáng sớm ngày thứ hai Cao Quang Viễn đã đưa lên cho ta toàn bộ tư liệu về Cốc Tiêm Tiêm. Cốc Tiêm Tiêm có một vị bạn thân chốn khuê phòng, dĩ nhiên chính là nữ nhân thần bí Huyền Anh kia.

Cao Quang Viền thở dài nói:

“Ta biết Huyền Anh lâu như vậy, cũng không biết nàng và Cốc Tiêm Tiêm là bạn tốt.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Một người là danh kỹ của Yên quốc, một người là ni cô khám phá hồng trần, hiểu rõ ảo diệu của cuộc đời, chuyện này càng ngày càng trở nên thú vị. Hai người các nàng trở thành bằng hữu như thế nào?”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta cũng muốn biết, nếu không để ta tìm Huyền Anh tới hỏi.”

Ta lắc đầu nói:

“Hỏi nàng cũng không biết được điều gì. Đúng rồi, Cao đại nhân vì sao lại quen biết Huyền Anh?”

Cao Quang Viễn nói:

“Phụ thân của Huyền Anh từng là người quen của ta, nhưng sau lại bất hạnh gặp tai họa, vợ chồng lần lượt bị mất mạng. Sau khi cha mẹ Huyền Anh chết, chính là ta giúp nàng an táng bọn họ, vì vậy Huyền Anh đối với ta rất cảm kích, đó cũng là chuyện tám năm về trước. Sau khi an táng cha mẹ nàng, Huyền Anh liền đột nhiên mất tích, mãi tới nửa năm trước nàng mới xuất hiện ở Yên đô. Lúc ấy ta mắc một bệnh nan y, tìm nhiều thầy thuốc những vẫn không trị được. Nàng chủ động tìm đến trị liệu, không nghĩ tới trong vòng bảy năm nàng thậm chí học thành một thân y thuật tuyệt diệu như vậy, rất nhanh liền chữa khỏi bệnh cho ta. Cũng nhờ đó ta mới biết vị ni cô cứu ta này chính là bé gái ta đã giúp đỡ ngày xưa.”

Ta gật đầu nói:

“Mang ơn biết báo đáp, Huyền Anh cũng là một cô gái có hiểu biết.”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta biết nàng có kỹ năng pha trà trác tuyệt, cho nên thỉnh thoảng mời nàng đến giúp ta pha trà. Đối với thỉnh cầu của ta, Huyền Anh không từ

https://thuviensach.vn

chối. Chắc hẳn là vì báo đáp ân đức năm đó của ta.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Ta đã sớm gặp mặt Huyền Anh, ấn tượng đối với ta của Cốc Tiêm Tiêm có lẽ là biết được từ nàng. Nếu thực sự như thế thì đúng là rất thú vị, chẳng lẽ Huyền Anh bề ngoài lãnh nhược băng sương này cũng nổi lên phàm tâm với ta?”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta còn nghe được một chuyện...”

Thấy bộ dạng muốn nói lại thôi của hắn, chắc hẳn chuyện này cũng khó nói ra.

Ta cười nói:

“Cao đại nhân không cần lo lắng, có chuyện gì cứ nói ra là được.”

Cao Quang Viễn nói:

“Chuyện ước hẹn ba ngày giữa Thái tử và Cốc Tiêm Tiêm hiện này đã truyền khắp hang cùng ngõ hẻm trong Yên đô. Xem ra Cốc Tiêm Tiêm muốn mượn cơ hội này để nhục mạ Thái tử điện hạ.”

Ta nở nụ cười, Cốc Tiêm Tiêm làm như vậy ngược lại càng làm khơi dậy lòng háo thắng của ta. Nếu như nàng muốn dùng chuyện này để khiến dư luận xôn xao, ta liền cho nàng thua tâm phục khẩu phục.

Cao Quang Viễn đương nhiên không biết ta nghĩ gì, thấp giọng nói:

“Thái tử vẫn còn muốn đánh cuộc với Cốc Tiêm Tiêm sao?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tại sao lại không? Ba ngày đúng là quá dài, đêm mai ta liền có thể nghỉ đêm tại khuê phòng của Cốc Tiêm Tiêm.”

Cao Quang Viễn trợn to hai mắt, xem ra hắn cũng không tin ta có thể chiến thắng Cốc Tiêm Tiêm, nhưng bề ngoài lại nịnh nọt nói:

“Chỉ cần là chuyện Thái tử muôn làm, đương nhiên có thể làm dược.’’

Tám phần mười là hắn cho rằng ta muốn Bá Vương Ngạnh Thượng Cung (dùng sức mạnh - ngày nay thường dùng từ cưỡng) với Tiêm Tiêm.

Trong vòng hai ngày ta vẫn không đến Tiên Vũ Lâu gặp Cốc Tiêm Tiêm. Trong mắt mọi người, ta đã bỏ qua trận đánh cuộc này. Hiện giờ chỉ còn lại một ngày, cho dù ta có mị lực hơn người đến mức nào cũng rất khó có thể khiến Cốc Tiêm Tiêm một lòng một dạ yêu ta.

Ta đã chuẩn bị kì càng từ sớm. Đúng như A Y Cổ Lệ nói, Cốc Tiêm Tiêm hắn là đã sớm động tâm với ta. Nếu như nàng chỉ muốn giễu cợt ta, sẽ không làm cho dư luận xôn xao, mọi người đều biết, bằng trí thông minh của nàng sẽ không đem sinh mạng của mình ra để đánh cuộc. Khả năng lớn nhất là nàng đã thích ta, có lẽ muốn làm giảm nhuệ khí của ta trước mặt mọi người, nhưng cuối cùng nhất định sẽ thổ lộ cõi lòng với ta.

Sáng sớm, ta một mình đến Tiên Vũ Lâu. Liễu Yên nương và các vị cô nương của Tiên Vũ Lâu đã sớm trông mòn con mắt, lập trường của các nàng đương nhiên là đứng về phía Cốc Tiêm Tiêm. Có thể khiến ta nhận thua trước mặt Cốc Tiêm Tiêm, đối với các nàng cũng là một sự vinh quang lớn.

Ta giao ngựa cho tên dắt ngựa trước cửa, Liễu Yến nương vội vàng nghênh đón, cười duyên nói:

“Thái tử điện hạ, Tiêm Tiêm cô nương đã đợi ngài hai ngày rồi!”

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt:

“Lão bản nương, Thái tử cùng dân chúng bình thường trong mắt ngươi có gì khác nhau?”

Liễu Yến nương sững sờ.

Ta cười đem một tấm ngân phiếu kín đáo đưa cho nàng nói:

“Nhớ kỹ, khách nhân cho ngươi tiền mới là khách nhân tôn quý nhất, không cần biết địa vị, tài sản của hắn như thế nào, chỉ cần làm cho khách nhân bỏ tiền ở chỗ này thì ngươi mới là một chủ nhân có tài.”

Liễu Yến nương cười đến hai mắt cũng híp lại thành một đường:

“Thái tử nói đúng, Thái tử nói đúng!”

Ta mỉm cười nói:

“Với ngân phiếu này, ngươi có thể cho ta biết tình hình của Tiêm Tiêm cô nương hai ngày nay chứ?”

Liễu Yến nương nói:

“Kể từ khi Thái tử rời đi, mỗi ngày Tiêm Tiêm cô nương đều dựa vào lan can nhìn xung quanh, chờ đợi Thái tử đến.”

Nàng hạ giọng nói:

“Tiêm Tiêm cô nương chưa từng đối với người nào như vậy cả, theo ta thấy, Tiêm Tiêm cô nương thực sự thích ngài.”

Ta cười ha hả nói:

“Cám ơn Yến nương, tối nay ta lại tặng cho ngươi một hồng bao.”

https://thuviensach.vn

Hai mắt Liễu Yến nương tỏa sáng, nàng nhẹ giọng nói:

“Đúng rồi, Tiêm Tiêm cô nương đang tiếp đãi một vị khách, là Huyền Anh sư phụ bạn tốt của nàng.”

Xem ra tác dụng của bạc đúng là rất lớn, một tấm ngân phiếu đã làm lập trường của Liễu Yến nương lặng lẽ nghiêng về bên ta.

Ta chậm rãi đi về hướng tiểu lâu của Cốc Tiêm Tiêm. Tỳ nữ xinh đẹp trước của hắn là cũng biết ta đánh cuộc cùng chủ nhân của nàng, cười vô cùng rực rỡ, dường như đã nhận định ta cuối cùng sẽ thất bại. Nhìn lên tiểu lâu thấy Cốc Tiêm Tiêm cùng Huyền Anh đang sóng vai đứng dựa vào lan can, mỉm cười ngọt ngào nhìn ta.

Cốc Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

“Ta còn tưởng rằng Thái tử điện hạ lâm trận bỏ chạy, không dám đến đây nữa.”

Ta cười nói:

“Nếu Dận Không thực sự lâm trận bỏ chạy, Tiêm Tiêm cô nương có thất vọng không?”

Trong đôi mắt đẹp của Cốc Tiêm Tiêm hiện lên nét vô cùng quyến rũ, nhưng ta không tiếp tục nhìn nàng, quay sang Huyền Anh nói:

“Huyền Anh sư phụ đến đây khi nào?”

Huyền Anh vẫn trước sau như một lạnh nhạt, đôi mắt thâm thúy yên tĩnh như giếng nước, nói:

“Lần này Huyền Anh đến đây để từ biệt Tiêm Tiêm cô nương.”

https://thuviensach.vn

Chắc hẳn nàng đã sớm biết thân phận của ta, Tiêu tướng quân ngày xưa chính là Long Dận Không Thái tử của Đại Khang.

Mặc dù ta đã nghe Huyền Anh nói muốn rời đi từ khi ở Quan Vụ am, nhưng vẫn cảm thấy hơi ngạc nhiên:

“Huyền Anh sư phụ phải đi?”

Huyền Anh gật đầu nói:

“Tất cả đã chuẩn bị xong xuôi, ngày mai Huyền Anh sẽ rời khỏi Yên đô.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Lần này Huyền Anh tỷ tỷ rời đi, Tiêm Tiêm lại mất đi một người có thể nói chuyện cùng.”

Trong lời nói lộ ra một chút buồn bã.

Huyền Anh cười nhạt, đứng dậy cáo từ nói:

“Huyền Anh còn có chuyện quan trọng, không quấy rầy mọi người nữa.”

Khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm đỏ bừng nói:

“Tỷ tỷ nói gì vậy, ta và Thái tử cũng không có chuyện gì bí mật. Hơn nữa ngày mai tỷ tỷ rời khỏi Yên đô rồi, hôm nay muội phải bày tiệc tiễn biệt mới phải.”

Huyền Anh cười nói:

“Người ngoài thế tục không cần gò bó quá nhiều. Những lễ tiết phàm tục này có thể bỏ liền bỏ đi.”

Cốc Tiêm Tiêm thở dài, đành phải bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Ta lại nói:

“Hôm nay từ biệt, chẳng biết khi nào mới được thưởng thức trà thơm do Huyền Anh sư phụ tự tay pha. Dận Không có một yêu cầu quá đáng, Huyền Anh sư phụ có thể cho ta thêm một cơ hội thưởng thức trà của nàng hay không?”

Cốc Tiêm Tiêm lặng lẽ nhìn qua ta. Trong lòng ta cười thầm, kể từ khi xuất hiện trước mặt hai người bọn họ, ta biểu hiện ra sự chú ý đối vói Huyền Anh hơn xa nàng.

Tuy dung mạo Cốc Tiêm Tiêm hơn xa Huyền Anh, nhưng ra lại cố ý làm như không thấy nàng. Phải biết rằng lòng hiếu thắng của nữ nhân cũng không kém gì nam nhân, phương pháp buông rồi lại nắm này có thế nói là trăm phát trăm trúng.

Huyền Anh nói:

“E rằng làm cho Thái tử điện hạ thất vọng rồi, đạo pha trà chú trọng tâm tình, hôm nay tâm tình Huyền Anh bất an, cho dù miễn cưỡng, cũng không thể pha được trà ngon.”

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Huyền Anh tỷ tỷ, nếu Thái tử điện hạ có nguyện vọng như vậy, tỷ cứ thỏa mãn tâm nguyện của hắn đi. Phật dạy làm đầu, Huyền Anh tỷ tỷ dùng một bình trà xanh để cứu đời, chính là hợp vói đạo của phật môn.”

Huyền Anh thở dài nói:

“Mọi người đã nói như vậy, Huyền Anh không thể làm gì khác hơn là tuân theo.”

Cốc Tiêm Tiêm mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đi lấy trà cụ.”

Ta vốn định ngồi xuống nói chuyện cùng Huyền Anh, không nghĩ tới Cốc Tiêm Tiêm lại nhìn qua ta nói:

“Chẳng lẽ Thái tử không muôn giúp đỡ sao?”

Ta cười đứng dậy:

“Có thể ra sức vì Tiêm Tiêm cô nương, thật sự là vinh hạnh của Dận Không.”

Cốc Tiêm Tiêm thản nhiên cười, dẫn ta đi đến phòng để trà cụ trên tầng hai. Nàng đi phía trước ta, dáng người thon thả, mông ngọc đong đưa, thực sự là thân thể mê người.

Thấy bốn phía không có ai, Côc Tiêm Tiêm mang theo u oán kín đáo, nhìn ta nói:

“Dường như trong lòng thái tử căn bản không có Tiêm Tiêm.”

Ta mỉm cười nói:

“Lúc này trong lòng Dận Không chỉ có bóng dáng của Tiêm Tiêm cô nương, chẳng qua là tự ti mặc cảm, không dám nói chuyện với Tiêm Tiêm cô nương.”

Cốc Tiêm Tiêm kiều mị xì một tiếng, nhẹ giọng nói:

“Ngài thực sự cho rằng ta không biết ngài có chủ ý gì?”

Ta cười nói:

“Tiêm Tiêm cô nương băng tuyết thông minh, ở trước mặt nàng Dận Không thực sự giống như một người trần truồng, cái gì cũng không giấu

https://thuviensach.vn

được.’’

Khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm đỏ bừng, trách mắng:

“Nếu không phải chính tai nghe được, thật khó tưởng tượng những lời dung tục này lại được nói ra từ miệng Thái tử.”

Ta không chút xấu hổ nói:

“Có đôi lúc, lời dung tục còn kích thích hơn nhiều so với những lời đường mật.”

Cốc Tiêm Tiêm cười duyên nói:

“Hiểu biết của ta đối với Thái tử lại tăng thêm một tầng.”

Ta một lời hai ý nói:

“Qua đêm nay, hiểu biết của Tiêm Tiêm cô nương về ta sẽ càng thêm khắc sâu.”

Khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm càng đỏ bừng, nhưng trong đôi mắt lại không toát ra bất cứ vẻ ngượng ngùng nào cả. Trong lòng ta âm thầm cảm thán, ngượng ngùng mà nàng biểu lộ ra nhất định chỉ là ngụy trang, muốn chinh phục được nàng sợ rằng vô cùng khó khăn.

Trà cụ Cốc Tiêm Tiêm sưu tập thực sự không ít, trong đó không thiếu món quý giá, nàng chọn ra từ trong số đó một bộ trà cụ có xuất sứ từ Truy thành của Tề quốc, từ miệng nàng ta mới biết, bộ trà cụ này là Huyền Anh tặng cho nàng năm xưa.

Trở lại Đĩnh Nhuyễn các, hai tỳ nữ xinh đẹp đang nấu nước bằng lò Hông Nê(nồi đất nung đỏ). Huyền Anh vẫn không có bất kỳ hành động gì, nhìn đám mây trắng xa xa, trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ trống rỗng xa xăm.

https://thuviensach.vn

Ta đem trà cụ đã rửa sạch đặt lên bàn, Cốc Tiêm Tiêm đưa cho Huyền Anh một quyến sách cổ đã ố vàng, chân thành tha thiết nói:

“Lần này Huyền Anh tỷ tỷ rời đi, không biết đến bao giờ chúng ta mói có thể gặp lại. Quyển ‘Xuân Thủy dao’ này xem như là lễ vật ta tặng tỷ tỷ đi.”

Huyền Anh yên lặng gật đầu, nét mặt của nàng không có biến hóa gì quá nhiều. Ta chưa từng gặp qua một thiếu nữ trầm ổn đến vậy, nàng có lẽ còn nhỏ hơn ta vài tuổi, nhưng ta có cảm giác nàng còn lớn hơn ta rất nhiều, dĩ nhiên đây chỉ là một loại cảm giác ở trong lòng.

‘Xuân Thủy Dao’ là một quyển cầm phổ của đàn cổ, ta đã từng nghe nhạc sĩ của cung đình nhắc đến trước đây, nhưng không có duyên được thấy. Bản thân ta cũng là người thích nhạc, nếu như có duyên gặp được, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội giám định và thưởng thức.

Ta mỉm cười nói:

“Quyển cầm phổ này ta đã hâm mộ từ lâu nhưng vẫn không có cơ hội nhìn thấy, Huyền Anh sư phụ có thể cho Dận Không mượn xem qua hay không?”

Huyền Anh đưa cầm phổ ‘Xuân Thủy dao’ cho ta nói:

‘Mời Thái tử xem!”

Ta tiếp lấy cầm phổ, ngồi xuống bên cạnh bàn, lật xem từ đầu đến đuôi một lần, bất giác chìm đắm vào trong đó, dường như có một khúc nhạc du dương uyển chuyển vang lên bên tai, cho đến khi Cốc Tiêm Tiêm đặt chén trà nhỏ trước mặt ta, ta mới như giật mình tỉnh lại, cười nói:

“Dận Không thất lễ rồi, không nghĩ tới cầm phổ này lại kì diệu như thế!”

Ta khép cầm phổ lại, dùng hai tay trả lại cho Huyền Anh, nói:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ Huyền Anh sư phụ cho mượn đọc.”

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Ngài còn chưa tạ ơn ta.”

Ta cười nói:

“Nếu Tiêm Tiêm cô nương đã đem cầm phổ tặng cho Huyền Anh sư phụ, cầm phổ này đã không còn là của nàng nữa, Dận Không đương nhiên không cần cám ơn nàng.”

Ngón tay trắng như tuyết của Cốc Tiêm Tiêm nhẹ nhàng chỉ vào chén trà nhỏ trước mặt ta nói:

“Ngài chỉ mải nhìn cầm phổ, nhưng lại không biết trà này là do ta pha.”

Ta nâng chén trà lên, một mùi hương trong lành thoang thoảng truyền ra. Mở chén trà nhỏ ra, thấy nước trà trong xanh, vừa nhìn liền cảm thấy thoải mái. Ta nhấp một ngụm nhỏ, thấy trong mùi thơm ngát của nước trà hơi có chút vị đắng, cảm nhận tỉ mỉ, vị đắng trên đầu lưỡi tản đi, chỉ cảm thấy một vị ngọt kéo dài.

Ta kìm lòng không được nói:

“Trà ngon!”

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Ngài chẳng qua chỉ khen ngợi, có thể nói được tên trà không?”

Ta cười nói:

“Có gì hiếm lạ đâu, chẳng qua chỉ là trà Long Tỉnh của Tây Hồ trộn thêm chút ít rễ Nho đắng, ta nói có đúng không?”

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm cười duyên nói:

“Thật không ngờ, thái tử cũng thực sự có bản lãnh.”

Huyền Anh nói:

“Thái tử chính là cao thủ trong trà đạo, lần trước trong phủ của Cao tướng quốc Huyền Anh đã được lĩnh giáo...”

Nàng dừng lại một lát rồi nói:

“Công phu dịch dung của Thái tử cũng thuộc loại đứng đầu.”

Ta cười phá lên:

“Huyền Anh sư phụ chớ trách. Ngày đó do tình thế bức bách nên Dận Không mới phải che giấu thân phận của mình, cũng không có ý lừa gạt ai cả.”

Huyền Anh lạnh nhạt cười nói:

“Huyền Anh là người ngoài thế tục, Thái tử đương nhiên không cần thiết phải lừa gạt ta làm gì, cũng sẽ không mang đến cho Huyền Anh bất cứ tổn thất nào. Nhưng ngàn vạn dân chúng nước này đều đem hy vọng đặt lên người Thái tử, mong rằng Thái tử không nên lừa gạt bọn họ.”

Ta trịnh trọng gật đầu nói:

“Lời của Huyền Anh sư phụ, Dận Không ghi khắc tận đáy lòng.”

Ánh mắt ta rơi vào giá đàn ở một bên, đứng dậy đi tới giá đàn:

“Huyền Anh sư phụ chắc hẳn cũng là cao thủ về âm luật, sắp tới lúc ly biệt, Dận Không không có gì để tặng, tình nguyện gảy một khúc nhạc để tiễn Huyền Anh sư phụ.”

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Xem ra hôm nay Tiêm Tiêm không có chút địa vị nào trong lòng Thái tử rồi. Đàn có bảy dây, chẳng lẽ không có một dây nào vang lên vì Tiêm Tiêm?”

Ta mỉm cười nói:

“Cùng một tiếng đàn nhưng người nghe khác nhau sẽ có cảm nhận khác nhau. Tiêm Tiêm cô nương lắng nghe cẩn thận, tất nhiên có thể nghe được tình ý với nàng trong tiếng đàn của Dận Không.”

Nhẹ nhàng vén mảnh lụa đỏ phủ trên đàn lên, ta mới phát hiện đàn này tên là Cầm Tiêu Vĩ. Ngón tay chậm rãi lướt qua lướt lại trên dây đàn, đối với ta mà nói, gặp được danh cầm cũng giống như uống rượu ngon lại gặp được bạn hiền.

Ta chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong đầu tiến vào một cảnh giới hư vô trông trải, tu luyện Vô Gian Huyền Công lại vô tình giúp tu vi của ta tăng lên trên mọi phương diện. Cảnh giới tối cao của gảy đàn ở chỗ tự nhiên, đạt tới tiếng đàn và âm thanh của tự nhiên hòa vào một thể.

Ta nghe thấy tiếng chim hót vui tai, tiếng nước chảy róc rách, tiếng xào xạc phát ra do gió xuân lay động lá cây, nghe được âm thanh rất nhỏ của đóa hoa đang nở. Môi của ta bất giác nở một nụ cười bình thản.

Tiếng đàn du dương cuối cùng cũng vang lên, tiếng đàn này khéo léo dung nhập vào trong tiết tấu của tự nhiên, tiếng đàn của ta đã trở thành một phần không thể thiếu của sắc xuân.

Đôi mắt đẹp tựa như hồng trần phủ đầy bụi của Huyền Anh hiện lên một chút ánh sáng hiếm có, trong tai nàng nghe thấy chính là cảnh đêm yên tĩnh trên núi vắng sau cơn mưa xuân.

https://thuviensach.vn

Tâm cảnh con người khác nhau, cảm nhận âm thanh đương nhiên cũng khác nhau.

Vẻ mặt Cốc Tiêm Tiêm từ kinh ngạc lúc ban đầu biến thành thưởng thức, rồi lại từ thưởng thức biến thành say mê. Nàng hẳn đã nghe ra được ta khúc nhạc ta gảy chính là ‘Xuân Thủy dao’, Trong thiên hạ, người chỉ cần nhìn một lần là có thể gảy được cả một khúc đàn không có mấy, mà người lần đầu tiên gảy một khúc nhạc có thể đạt tới cảnh giới như thế lại càng hiếm thấy.

Ta vuốt khẽ dây đàn, tiếng đàn đột nhiên trở nên ôn nhu kiều diễm, như một đôi tình nhân ở bụi râm có trăm hoa, nhẹ giọng thì thầm, tình cảm sâu sắc triền miên. Trong đầu ta càng trở nên tĩnh lặng, nội dung Vong Tinh thiên trong Vô Gian Huyền Công khắc trong đầu ta vô cùng rõ ràng, ta đột nhiên hiểu vong tình cũng không phải là vô tình, vong ngã cũng không phải là vô ngã. (Vong ngã là quên mất bản thân mình, vô ngã là không coi bản thân còn tồn tại)

Cảnh vật xung quanh dường như biến mất trong mất, xung quanh ta biến thành một màu tinh khiết, cảm giác của ta trở nên nhạy cảm trước nay chưa từng có.

Ta thậm chí có thế nghe thấy nhịp đập trái tim của Cốc Tiêm Tiêm trở nên nhanh hơn, cảm nhận được nhiệt độ cơ thể nàng tỏa ra. Chẳng lẽ trong lúc vô tình ta đã đem Vô Gian Huyền Công dung nhập vào với tiếng đàn, cùng tiếng đàn tạo nên tác dụng cộng hưởng?

Huyền Anh lại cho ta cảm giác hoàn toàn khác, cả người nàng như một khối băng không cách nào hòa tan được. Cho dù ta dùng cách nào cũng không thể đến gần nàng.

Bỗng nhiên tiếng chén trà rơi xuống đất vang lên, chính là Huyền Anh lỡ tay làm rơi chén trà xuống đất. Tiếng vang làm rối loạn sự hài hòa trong

https://thuviensach.vn

tiếng đàn của ta, muốn trở lại cảnh giới vong tình vừa rồi rất khó, ta gảy thêm hai dây đàn, dư âm phiêu miễu, lặng lẽ kết thúc.

Huyền Anh áy náy nói:

“Đều do Huyền Anh lắng nghe quá nhập tâm, thậm chí còn lỡ tay đánh vỡ chén trà...”

Ta lại rất rõ ràng, vừa rồi lúc nàng làm rơi vỡ chén trà vừa vặn đến đoạn nhạc khúc chuyển ngoặt, nếu không, không thể dễ dàng quấy nhiễu tiếng đàn của ta như vậy.

Ta ngẩng đầu lên nhìn Cốc Tiêm Tiêm, thấy khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm ửng đỏ, trong mắt toát ra vẻ mờ mịt. Nếu không phải Huyền Anh quấy nhiễu ta gảy đàn, tiếng đàn chắc chắn có thế gõ mở nội tâm đã động tình của nàng.

Ta thầm than đáng tiếc, lại thấy tỳ nữ giúp Huyền Anh thay một bộ trà cụ khác. Nàng dường như chuyện gì cũng chưa xảy ra, tiếp tục uống trà.

Rõ ràng là bất luận Huyền Anh hay Cốc Tiêm Tiêm đều hiểu rõ lẫn nhau, Huyền Anh có thể siêu thoát ở ngoài tiếng đàn, đại khái là có quan hệ mật thiết với xuất thân Phật môn của nàng.

Nhưng vừa rồi rõ ràng là nàng cố ý gây nên, hẳn là thấy Cốc Tiêm Tiêm bị trầm mê trong tiếng đàn của ta, trong lúc mấu chốt lợi dụng làm rơi chén trà để quấy nhiều ta gảy đàn, làm cho Cốc Tiêm Tiêm trở lại với thực tại.

Lúc này một tỳ nữ xinh đẹp đến cạnh ta, nhẹ giọng nói:

“Thái tử điện hạ, có một vị cô nương ở ngoài cửa tìm ngài.”

Ta hỏi ngẩn ra:

“Nàng có nói tên họ của mình?”

https://thuviensach.vn

Tỳ nữ xinh đẹp kia nói:

“Nàng nói nàng tên Khinh Nhan!”

Ta hơi giật mình, vội vàng đứng dậy, trong lòng lúc này vô cùng kích động. Ngày đó trên đường đến Yên đô, Khinh Nhan đi không từ biệt, mặc dù có thể là được Tào Duệ cứu đi, nhưng không lúc nào ta không lo lắng cho an toàn của nàng. Bây giờ nàng đến tìm ta, chứng tỏ rằng nàng bình an vô sự.

Ta nói với Huyền Anh và Cốc Tiêm Tiêm:

“Tại hạ có chuyện quan trọng, e rằng lúc này phải cáo từ.”

Huyền Anh mỉm cười nói:

“Ta cũng muốn đi.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Ta đưa Huyền Anh tỷ tỷ ra ngoài từ cửa sau.”

Huyền Anh là đệ tử cửa Phật, đương nhiên không thể ra vào từ của chính Tiên Vũ Lâu. Cốc Tiêm Tiêm nhìn ta nói:

“Chẳng lẽ Thái tử đã quên, ước định của chúng ta chỉ còn lại có một đêm thôi.”

Ta cười nói:

“Dận Không thân bất do kỷ, mong Tiêm Tiêm cô nương lượng thứ. Chờ sau khi xử lý xong chuyện này, Dận Không lại tới bái phỏng.”

Cốc Tiêm Tiêm ý tứ sâu xa nói:

“Chỉ sợ Thái tử không còn cơ hội.”

https://thuviensach.vn

Ta không muốn nói chuyện lâu với nàng, bước nhanh ra cửa trước Tiên Vũ Lâu. Đi ra tới cửa lại không thấy bóng dáng Khinh Nhan, không nhịn được nhíu mày, thầm nghĩ trong lòng:

“Chẳng lẽ có người gạt ta?”

Ngẩng đầu nhìn ra xa, lại thấy một bóng trắng xinh đẹp đột nhiên ẩn vào hẻm nhỏ phía trước. Trong lòng ta mừng rỡ, lấy tốc độ cao nhất đuổi theo nàng.

Đến đầu hẻm nhỏ lại phát hiện mất đi mục tiêu một lần nữa. Con hẻm này dài không thấy cuối, xung quanh lại không có người đi lại, trong lòng ta âm thầm cảnh giác, nếu là địch nhân của ta cố ý bố trí dụ dỗ ta, ta đuổi theo vào trong hẻm chẳng phải là vô cùng nguy hiểm?

https://thuviensach.vn

Chương 157: Động Tình

Ta đứng ở đầu hẻm do dự một lúc lâu, cuối cùng cũng không dám tiếp tục đuổi theo. Trong lòng ta đã kết luận, người tới tìm ta hôm nay cũng không phải Khinh Nhan.

Suy đi nghĩ lại, người hiểu rõ quan hệ giữa ta và Khinh Nhan như thế chỉ có U U. Lại nghĩ đến bóng lưng ta nhìn thấy vừa rồi, ta càng thêm khẳng định suy đoán của mình, nhất định là U U sắp đặt để lừa gạt ta.

Nhưng vì sao nàng lại phải làm như vậy? Hai ngày trước nàng và Lãnh Cô Huyên đi không từ biệt, hẳn là phải xử lý một chuyện vô cùng quan trọng, nhưng tại sao nàng lại trở lại đây trêu chọc ta? Chẳng lẽ là....

Trong lòng ra bồng nhiên sinh ra dự cảm không ổn, trước giờ U U làm việc luôn luôn cổ quái, nàng sẽ không lợi dụng kế điệu hổ ly sơn, dẫn ta tới đây để nhân cơ hội ra tay với Tiêm Tiêm chứ?

Nghĩ tới đây, ta không kìm được hoảng hốt, xoay người chạy về hướng Tiên Vũ Lâu.

Đến bên ngoài Tiên Vũ Lâu, Liễu Yến nương thấy ta vừa đi đã quay lại, cười khanh khách đi tới nói:

“Thái tử điện hạ không cần gấp gáp, thời gian còn lại tới gần một ngày mà.”

Ta chẳng muốn giải thích rõ với nàng, trực tiếp phóng về tiểu lâu nơi Cốc Tiêm Tiêm ở, làm cho đám tỳ nữ trong lầu cùng cười duyên, ở trong mắt

https://thuviensach.vn

bọn họ tất nhiên là ta nóng lòng muốn gặp Cốc Tiêm Tiêm nên mới như vậy.

Ta vừa mới đi vào hoa viên đã thấy Cốc Tiêm Tiêm đi tới từ cửa sau, trái tim đang treo cao mới hạ xuống được. Cốc Tiêm Tiêm hiển nhiên cũng không ngờ được ta sẽ trở lại nhanh như vậy, nhẹ giọng nói:

“Không phải là Thái tử điện hạ có chuyện quan trọng cần làm sao?”

Ta thở phào nhẹ nhõm nói:

“Chuyện đã xong xuôi rồi.”

Trong đôi mắt Cốc Tiêm Tiêm lộ ra vẻ hoài nghi, nàng thản nhiên cười nói:

“Lần này Thái tử điện hạ trở về để ứng phó với trận đánh cuộc với Tiêm Tiêm sao?”

Ta gật đầu, nhưng vẫn đang suy nghĩ vì sao vừa rồi U U phải dằn dắt ta rời đi? Nếu như không phải nàng muốn đối phó với Cốc Tiêm Tiêm, chẳng lẽ còn người nào khác? Thân ảnh Huyền Anh đột nhiên xuất hiện ở trong lòng ta.

Trong lòng ta chấn động kịch liệt, nắm chặt cánh tay Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Tiêm Tiêm, Huyền Anh đi đâu?”

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

“Thái tử hãy buông tay ra trước đã.”

Lúc này ta mới ý thức được mình thất thố, buông cánh tay Cốc Tiêm Tiêm ra, áy náy cười nói:

https://thuviensach.vn

“Vừa rồi ta quá nóng nảy, mong Tiêm Tiêm cô nương đừng trách.”

Cốc Tiêm Tiêm hơi u oán nói:

“Trong lòng Thái tử, Huyền Anh tỷ tỷ quan trọng hơn so với Tiêm Tiêm.”

Ta khó xử ho khan một tiếng. Ta đối với Huyền Anh cũng không có suy nghĩ gì khác, những lời này của Cốc Tiêm Tiêm đúng là đã hiểu lầm ta.

Trong cảm giác của ta, Huyền Anh không nhiễm bụi trần, dường như cũng không thuộc về cõi đời này. Biểu hiện vừa rồi thuần túy chỉ là do lo lắng gây nên.

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Huyền Anh tỷ tỷ cũng không cho ta tiễn xa, vừa ra khỏi cửa liền vội vàng rời đi, tỷ ấy nói là trở về Quan Vụ am.”

Ta nhíu mày, chuyện này cực kỳ quái lạ, từ chuyện Huyền Anh lỡ tay làm vỡ chén trà đến việc U U xuất hiện dụ ta rời đi.

Hai chuyện này nhìn bề ngoài thì không có bất cứ liên hệ gì, nhưng suy nghĩ tỉ mỉ lại thấy trong đó có mối liên lạc không ai biết.

Nếu như vừa rồi cũng không phải là Huyền Anh cố ý làm rơi chén trà, như vậy nàng đột nhiên rời đi có phải có liên quan tới U U hay không? Mà U U đột nhiên dẫn ta rời đi có phải là xuất phát từ mục đích muốn bảo vệ ta không?

Ta thấp giọng nói:

“Ta phải lập tức đến Quan Vụ am một chuyến.”

Ta muốn vạch trần bí ẩn này.

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Chẳng lẽ Huyền Anh tỷ tỷ gặp nguy hiểm?”

Ta lạnh nhạt cười nói:

“Có lẽ là không có chuyện gì.”

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

“Ta muốn đi cùng với thái tử.”

Ta nhìn qua Cốc Tiêm Tiêm, vốn muốn mở lời từ chối nàng lại nuốt ngược trở lại.

Sắc trời đột nhiên trở nên ảm đạm, mới vừa rồi còn trời quang mây tạnh, giờ phút này đã trở nên u ám, giống như tâm cảnh của ta lúc này.

Khi ta cùng Cốc Tiêm Tiêm lên tới Độ Kiếp sơn, tầng mây hạ xuống càng thấp, mưa bắt đầu rải rác rơi xuống. Thềm đá trên núi trở nên trơn trượt, ta rất tự nhiên dắt bàn tay mềm mại của Cốc Tiêm Tiêm. Cốc Tiêm Tiêm cười tươi như hoa, cũng không có cự tuyệt, nhẹ giọng nói:

“Thái tử điện hạ rất biết nắm bắt thời cơ.”

Ta cười nói:

“Còn nhờ có Tiêm Tiêm cô nương cho ta cơ hội này.”

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tia chớp, kèm theo đó là một tiếng nổ. Trên mặt Cốc Tiêm Tiêm lộ ra một chút sợ hãi khiến người ta muốn che chở yêu thương.

Ta thấp giọng nói:

“Không cần sợ, có ta ở cạnh nàng.”

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm xẹt qua vẻ ấm áp. Chinh phục nữ nhân không chỉ cần có mị lực hơn người và dáng vóc phi phàm, khiến cho nữ nhân sinh ra cảm giác an toàn, đây mới là phương pháp hữu hiệu nhất làm cho các nàng yêu ta nhanh nhất.

Sơn môn Quan Vụ am đóng kín, xem ra Huyền Anh cũng không trở về, ta và Cốc Tiêm Tiêm nhìn nhau, đồng thời lộ ra vẻ thất vọng.

Trong rừng trúc bên trái chúng ta bỗng truyền đến một tiếng rên rỉ yếu ớt. Chúng ta theo tiếng kêu tìm đến, lại thấy một tiểu ni cô đang tựa vào cây trúc, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng chảy ra một dòng máu tươi.

“Huyền Tuệ!”

Cốc Tiêm Tiêm cuống quýt vọt tới đỡ tiểu ni cô kia dậy.

Giọng Huyền Tuệ run rẩy nói:

“Cốc cô nương...”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Huyền Anh tỷ tỷ đâu?”

Huyền Tuệ nói:

“Huyền Minh giáo chủ Lãnh Cô Huyên tới, lúc này đang cùng... Huyền Anh sư ở.... phía sau núi đấu võ...”

Ta hơi ngẩn ra, quả nhiên không ngoài dự đoán của ta, vừa rồi là U U cố ý dẫn ta rời đi.

Huyền Tuệ nói:

https://thuviensach.vn

“Nàng thật hèn hạ... Lợi dụng ta... Dẫn sư tỷ tới.... Còn ra tay đánh ta bị thương....”

Ta nói lớn:

“Hiện giờ các nàng ở nơi nào?”

Huyền Tuệ đưa ngón tay chỉ về hướng sau núi, ta dùng tốc độ cao nhất phóng về phía sau núi.

Thân phận của Huyền Anh ta đã đoán được vài phần. Nếu Lãnh Cô Huyên tự mình ra tay đối phó nàng, Huyền Anh vô cùng có khả năng là truyền nhân của Dao Lâm tiên các.

Mưa rơi càng lúc càng lớn, đến khi ta đi tới phía sau núi, y phục trên người đã bị nước mưa làm ướt hết.

Hai thân ảnh màu trắng xuất hiện trong tầm mắt ta.

Huyền Anh và Lãnh Cô Huyên đứng cách nhau khoảng mười trượng, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương. Sự xuất hiện của ta liền đánh vỡ cục diện giằng co hồi lâu của các nàng.

Lãnh Cô Huyên quát lên giận dữ, ông tay áo vẽ lên một vòng tròn trên không trung, quỹ tích rơi xuống của nước mưa đột nhiên thay đổi bởi động tác quay tròn, dường như có một con Ngân Long bay múa quanh quấn quanh hai tay nàng. Nội lực phun trào, Ngân Long do nước mưa ngưng kết thành xông phá tầng tầng màn mưa, lao tới phía Huyền Anh như một mũi tên.

Nét mặt Huyền Anh vô cùng bình tĩnh, nhẹ nhàng giơ cánh tay lên, nước mưa phía trước biến thành một lá chắn trong suốt trước mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Ngân Long va chạm với lá chắn nước, tiếp tục tiến về phía trước hơn một thước mới biến thành hơi nước mờ mịt bay khắp trong không khí. Bởi vậy có thể thấy được nội lực của Huyền Anh vẫn yếu hơn Lãnh Cô Huyên một chút. Nhưng với tuổi của nàng đã có thể có võ công ngang với Lãnh Cô Huyên, đã có thể được xếp vào hàng ngũ cao thủ đứng đầu.

Thân thể Lãnh Cô Huyên chậm rãi bay lên, bắt đầu xoay tròn trên không trung. Thân thể nàng càng xoay càng nhanh, đến cuối cùng đã thấy nước mưa xung quanh thân thể nàng khôn ngừng xoay tròn, mặc dù ta đứng cách nàng một khoảng những vẫn cảm thấy không khí xung quanh bị hút tới, chân không kìm nỗi bước về phía trước một bước, trường bào tung bay về phía Lãnh Cô Huyên.

Huyền Anh vẫn không nhúc nhích, áo dài màu trắng không bị một chút ảnh hưởng nào từ Lãnh Cô Huyên. Đôi mắt nhìn về phía Lãnh Cô Huyên trên không trung, ánh mắt hư vô mà mờ mịt.

Lãnh Cô Huyên từ trên cao dùng hết sức phóng về phía Huyền Anh. Nước mưa bên cạnh Huyền Anh chợt xoay tròn xung quanh nàng. Từ bên ngoài nhìn vào, dường như Huyền Anh bị bao vây ở trong màn nước.

Một tia chớp xoẹt ngang ở phía chân trời, từng tiếng nổ vang lên liên tục, tiếng sấm át đi thanh âm đánh nhau của các nàng. Sau tiếng sấm, màn nước tản đi. Nước bắn ra bốn phía, văng lên khuôn mặt và người ta không ít, rất đau đớn. Bởi vậy có thể đoán ra được uy lực một kích vừa rồi của hai nàng.

Lãnh Cô Huyên chậm rãi rơi xuống cách Huyền Anh chừng năm trượng, sắc mặt tái nhợt gật đầu nói:

“Tốt! Truyền nhân của Dao Lâm tiên các đúng là không làm cho ta thất vọng.”

Huyền Anh cười nhạt một tiếng, vẫn không nói gì.

https://thuviensach.vn

Lúc này Lãnh Cô Huyên mới nhìn qua ta ở nơi xa, xoay người lao về hướng chân núi.

Huyền Anh lắc đầu, nhưng ngay sau đó ‘thốc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi. Ta muốn đưa tay đớ nàng.

Huyền Anh đưa tay ngăn cản ta nói:

“Ta không sao, nghỉ ngơi một chút sẽ tốt...”

Nàng lấy khăn lụa lau máu tươi trên miệng, chậm rãi đi về phía Quan Vụ am.

Ta lo lắng nàng lúc nào cũng có thể ngã xuống, lặng lẽ đi theo phía sau nàng. Thấy Huyền Anh vẫn đi lại như thường ta mới yên tâm.

Trở lại Quan Vụ am, Cốc Tiêm Tiêm ân cần từ trong am ra đón, đỡ lấy bả vai Huyền Anh nói:

“Tỷ tỷ, tỷ không có vấn đề gì chứ?”

Huyền Anh lắc đầu nói:

“Ta không sao, Huyền Tuệ ở đâu?”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Lúc này nàng đang nghỉ ngơi ở trong phòng.”

Huyền Anh gật đầu, cùng Cốc Tiêm Tiêm đi tới phòng Huyền Tuệ ở.

Một lúc sau, lại thấy Huyền Anh dìu Huyền Tuệ mang theo tay nải màu xanh đi ra.

Ta ngẩn ra, ngạc nhiên nói:

https://thuviensach.vn

“Huyền Anh sư phụ định đi đâu?”

Huyền Anh nói:

“Mặc dù hôm nay Lãnh Cô Huyên bị ta gây thương tích, nhưng chắc chắn sẽ lại tới tìm ta một lần nữa. Bây giờ ta và Huyền Tuệ phải rời đi nơi này.”

Huyền Anh mỉm cười nói:

“Đa tạ Thái tử quan tâm, thầy thuốc có thể tự hiểu bản thân mình, thương thế của Huyền Anh không nghiêm trọng lắm, vẫn có thể chiếu cố tốt Huyền Tuệ sư muội.”

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng khuyên nhủ:

“Huyền Anh tỷ tỷ, nếu không tỷ đến Tiên Vũ Lâu nghỉ ngơi vài ngày. Chờ đến khi hoàn toàn khôi phục rồi đi cũng không muộn.”

Huyền Anh nói:

“Ân oán giữa Dao Lâm tiên các và Huyền Minh Giáo là chuyện của chúng ta, ta không muốn mọi người bị liên lụy.”

Nàng nói vói Cốc Tiêm Tiêm:

“Tiêm Tiêm, sau này làm phiền muội giúp ta chiếu cố Quan Vụ am.”

Cốc liêm liêm gật đầu nói:

“Huyền Anh tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ tìm người trông nom quét dọn nơi này.”

Huyền Anh nhẹ giọng nói:

“Huyền Anh cáo từ!”

https://thuviensach.vn

Nàng dìu Huyền Tuệ không quay đầu lại đi về phía ngoài Quan Vụ am. Ta nhìn bóng lưng của nàng biến mất trong mưa gió, không kìm lòng được thở dài nói:

“Chỉ mong Lãnh Cô Huyên không nên mang đến phiền phức cho nàng mới tốt.”

Cốc Tiêm Tiêm dịu dàng cười nói:

“Người tốt tự nhiên sẽ có trời cao chiếu cố, Huyền Anh tỷ tỷ nhất định sẽ bình an vô sự.”

Ta giúp Cốc Tiêm Tiêm khóa kĩ cửa mỗi gian phòng của Quan Vụ am, lúc đang định khóa sơn môn lại thấy một bóng trắng như u linh xuất hiện ở trước Quan Vụ am, chính là Lãnh Cô Huyên vừa mới rời đi.

Trong lòng ta thầm kêu không ổn, nhưng trên mặt lại hiện ra nụ cười, nói:

“Hôm nay thật sự là rất đúng dịp, lại gặp Lãnh giáo chủ tới hai lần.”

Sắc mặt Lãnh Cô Huyên trắng bệch như tờ giấy, giọng nói nặng nề:

“Huyền Anh đâu?”

Giọng nói của nàng hơi run rẩy. Ta lập tức đoán được thương thế của Lãnh Cô Huyên cũng không nhẹ.

Cốc Tiêm Tiêm tức giận nói:

“Là ngươi đả thương Huyền Anh tỷ tỷ sao?”

Ta lặng lẽ kéo góc áo của nàng, rất sợ nàng trong lúc vô ý đắc tội Lãnh Cô Huyên.

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên cười lạnh nói:

“Tiện nhân này dĩ nhiên hèn hạ như vậy, dám đánh lén ta. Hôm nay ta nhất định phải đem nàng chém thành trăm mảnh mới giải được mối hận trong lòng ta.”

Ta mỉm cười nói:

“Lãnh giáo chủ đến chậm một bước, Huyền Anh vừa mới dẫn theo sư muội nàng rời đi rồi.”

Lãnh Cô Huyên gật đầu nhưng cũng không có ý đuổi theo. Xem ra là thương thế trong cơ thể làm nàng buông tha không muốn đuổi theo.

Trong lòng ta mừng thầm, lần này cũng là cơ hội tốt nhất để diệt trừ Lãnh Cô Huyên. Thừa dịp nàng bị thương nặng giết chết nàng, chẳng những có thể rửa sạch được năm lần bảy lượt nàng sỉ nhục ta trước đây, còn có thể bỏ đi được một tai họa ngầm. Quan trọng nhất là, nếu như nàng chết, Thải Tuyết và U U cũng có thể thoát khỏi trói buộc của nàng.

Dường như Lãnh Cô Huyên đã nhận ra ý định của ta, nhìn ta nói:

“Ngươi đang muốn nhân cơ hội diệt trừ ta?”

Ta bị nàng nói thẳng ý định ra, khẽ mỉm cười nói:

“Làm sao Lãnh Giáo Chủ lại nghĩ như vậy, Dận Không vẫn luôn xem Lãnh giáo chủ là đồng bọn tốt nhất.”

Trong lòng ta quyết tâm, nếu như bỏ lỡ cơ hội lần này, sau này muốn đối phó vói Lãnh Cô Huyên sợ rằng sẽ rất khó. Âm thầm ngưng tụ nội lực chuẩn bị cho một kích toàn lực.

Lúc này trong rừng trúc đột nhiên truyền ra một tiếng cười bén nhọn quái dị, một giọng âm dương quái khí nói:

https://thuviensach.vn

“Lãnh Cô Huyên, ngươi không đi đối phó dư nghiệt của Dao Lâm tiên các, lại ở đây câu dẫn một tên mặt trắng nhỏ làm gì?”

Trong lòng ta cả kinh, chẳng lẽ Lãnh Cô Huyên còn có đồng đảng? Lại thấy một gã mặc đồ đen dáng người thon gầy từ trong rừng trúc xuất hiện như quỷ mị, sắc mặt hắn tái nhợt, đầu đầy tóc bạc bay múa trong mưa, môi mỏng như đao gọt.

Mặc dù hắn là một nam tử nhưng lại mang theo một nét âm nhu quỷ dị. Người nay ta đã từng gặp trong Hoàng cung của Hán quốc, ngày đó hắn từng đại chiến một trận với Thu Nguyệt Hàn. Hắn chính là cao thủ của Huyền Minh giáo Mộ Dung Sơ Tình.

Ta âm thầm thở dài. Mắt thấy có thể giết chết Lãnh Cô Huyên, không nghĩ ra lại có thêm một trợ thủ của nàng tới.

Lãnh Cô Huyên lại không cảm thấy chút may mắn nào, nàng lạnh lùng nói:

“Mộ Dung không ở Đại Hán hưởng phúc mà tới đây làm gì?”

Mộ Dung Sơ Tình cười lạnh nói:

“Nếu như ta không đến, làm sao có thể biết được chuyện về tàng bảo đồ của họ Mâu? Ngươi thân là giáo chủ nhưng làm việc lại nghĩ đến lợi ích của bản thân trước tiên, xem ra vị trí này đã không còn thích hợp với ngươi nữa.”

Lãnh Cô Huyên cười nói:

“Mộ Dung trưởng lão rốt cục là đến vì tàng bảo đồ hay là vì vị trí giáo chủ?”

Mộ Dung Sơ Tình nói:

https://thuviensach.vn

“Hai thứ này dường như cũng không mâu thuẫn với nhau. Lãnh giáo chủ vẫn nên ngoan ngoãn giao ra tàng bảo đồ, có lẽ ta sẽ xem xét ôn nhu hơn với ngươi một chút...”

“Lớn mật!”

Lãnh Cô Huyên nổi giận quát.

Mộ Dung Sơ Tình cười nói:

“Nếu là trước đây, lá gan của ta đương nhiên sẽ không lớn như thế. Nhưng lúc này đã không giống trước đây, ta muốn đối với ngươi như thế nào, liền có thể đối với ngươi như thế vậy.”

Ta nắm tay Cốc Tiêm Tiêm lặng lẽ lui về một bên, ở lại sẽ chỉ thêm nguy hiểm. Chuyện nội bộ của Huyền Minh Giáo vẫn để cho bọ họ tự giải quyết với nhau là tốt rồi, ta lười không muốn để ý tới.

Lãnh Cô Huyên nói:

“Long Dận Không, ngươi luôn miệng nói chúng ta là đồng bọn, lúc này lại muốn vứt bỏ không quan tâm tới đồng bọn sao?”

Ta thầm mắng trong lòng, Lãnh Cô Huyên hèn hạ này, trước khi chết vẫn còn muốn kéo theo một cái đệm lưng.

Mộ Dung Sơ Tình cười nói:

“Thái tử điện hạ có thể đi, nhưng vị tiểu mỹ nhân này phải ở lại. Lão phu cũng muôn thử một chút cái gọi là người có phúc.”

Cốc Tiêm Tiêm vô ý thức nắm chặt bàn tay ta, trong lòng tất nhiên là sợ ta bỏ nàng ở lại.

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như lúc này nàng thừa nhận yêu ta, ta liền lưu lại bảo vệ nàng.”

Khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm ửng đỏ, nhẹ giọng mắng:

“Ngài thậm chí còn bỏ đá xuống giếng, thật là hèn hạ!”

Trong lúc tức giận tình ý tự nhiên lộ ra, hồn nhiên quên mất chúng ta còn đang ở trong hiểm cảnh.

Ta thở dài xoay người lại:

“Đáng tiếc ta chưa từng có thói quen đem nữ nhân của mình đưa cho người khác.”

Cốc Tiêm Tiêm liếc mắt đưa tình, như một con chim nhỏ nép vào vai ta.

Trong đôi mắt Lãnh Cô Huyên lộ ra vẻ an tâm, bất kể quá trình như thế nào, ta cuối cùng vẫn đứng trên cùng trận tuyến với bà ta. Có sự trợ giúp của ta, hi vọng chiến thắng Mộ Dung Sơ Tình của bà ta lại tăng thêm vài phần.

Mộ Dung Sơ Tình gật đầu, đột nhiên vọt về phía ta, hai nắm đấm nhanh chóng trở nên to lớn hơn trong mắt ta. Hắn đã nhìn ra manh mối, muốn đánh bại ta trước khi ta và Lãnh Cô Huyên kịp liên thủ.

Bởi vì Cốc Tiêm Tiêm ở bên cạnh ta, ta dùng một tay đẩy nàng sang một bên, muốn tiếp tục lui về phía sau đã không thể nào kịp, không thể làm gì khác hơn là cứng rắn dùng hai nắm đấm đón đỡ. Mộ Dung Sơ Tình thực sự hèn hạ tới cực điểm, đường đường là một cao thủ tiền bối mà thậm chí còn đánh lén một hậu bối như ta.

Mặc dù công lực của ta thời gian gần đây tăng nhanh như bay, nhưng so sánh với những cao thủ cấp độ như Mộ Dung Sơ Tình vẫn còn thua kém

https://thuviensach.vn

không ít. Bốn quyền chạm nhau, chỉ cảm thấy xương cốt hai cánh tay vô cùng đau đớn.

Thân thể ta dưới một đòn của Mộ Dung Sơ Tình không thể đứng vững nổi, lùi về phía sau bảy tám bước mới dừng lại được, cổ họng nóng lên, phun ra một ngụm máu tươi. Cốc Tiêm Tiêm cuống quít xông lại đỡ lấy ta.

Lãnh Cô Huyên nắm chặt thời cơ vừa trôi qua sẽ biến mất này, nhanh như chớp tấn công tới phía sau Mộ Dung Sơ Tình. Mộ Dung Sơ Tình phản ứng nhanh chóng lạ thường, xoay người lại va chạm một chưởng với Lãnh Cô Huyên.

Thân thể hắn hơi lay động, kêu lên một tiếng đau đớn, đứng nguyên tại chỗ căm tức nhìn Lãnh Cô Huyên, nhưng không tiếp tục công kích.

Lãnh Cô Huyên lạnh nhạt nói:

“Ngươi trúng Đoạn Tinh Thất Tuyệt Châm của ta, nếu dám vọng động, kết quả như thế nào ngươi hắn đã biết.”

Mộ Dung Sơ Tình cười lạnh nói:

“Chỉ tiếc Đoạn Tinh Thất Tuyệt Châm của ngươi không thể gây thương tổn được cho ta.”

Lãnh Cô Huyên cười nói:

“Nếu như không thể gây thương tổn được cho ngươi, ngươi không ngại thử đánh cuộc một lần xem sao.”

Quả nhiên Mộ Dung Sơ Tình không dám tiếp tục cử động, thấp giọng nói:

“Nếu như hôm nay ngươi không giao tàng bảo đồ ra đây, cho dù lão phu phải liều mạng cũng sẽ giết chết toàn bộ các ngươi.”

https://thuviensach.vn

Ba người chúng ta chậm rãi đi vào Quan Vụ am, Mộ Dung Sơ Tình thậm chí cũng không đuổi theo.

Đi vào Quan Vụ am, Lãnh Cô Huyền thở phào nhẹ nhõm nói:

“Nguy hiểm thật!”

Ta nhịn đau nói:

“Vì sao Lãnh giáo chủ không thừa dịp hắn chữa thương để rời đi?”

Lãnh Cô Huyên thấp giọng nói:

“Vừa rồi nếu như chúng ta rời đi, Mộ Dung Sơ Tình chắc chắn sẽ không tiếc hết thảy ra tay với chúng ta, chúng ta ở lại ít nhất còn có thể trì hoãn một thời gian ngắn.”

Ta gật đầu, trong ngực lại cảm thấy đau đớn, liên tiếp ho khan hai tiếng, lại phun ra một ngụm máu tươi.

Cốc Tiêm Tiêm lấy khăn lụa lau máu tươi trên khóe miệng ta, dùng hành động thể hiện sự ân cần.

Lãnh Cô Huyên xem xét kinh mạch của ta nói:

“Ngươi bị Mộ Dung Sơ Tình đả thương kinh mạch, e rằng phải mấy ngày nữa mói có thể khôi phục.”

Lúc này Mộ Dung Sơ Tinh ở ngoài am nói lớn:

“Giáo chủ, ta cho ngươi ba canh giờ để suy nghĩ cẩn thận. Nếu vẫn u mê không chịu tỉnh ngộ, đừng trách lão phu vô tình.’’

Lãnh Cô Huyên nhăn đôi mày liễu nói:

https://thuviensach.vn

“Trong ba canh giờ lão tặc này chắc chắn có thể ép Đoạn Tinh Thất Tuyệt Châm ra ngoài, đến lúc đó sợ rằng không còn cơ hội để không chế hắn.”

Ta thấp giọng nói:

“Kéo dài được bao nhiêu hay bấy nhiêu. Trời đã tối, có lẽ thủ hạ của ta sẽ tìm đến nơi này.”

Nhưng khi nhìn qua Cốc Tiêm Tiêm, trong lòng ta liền trầm xuống. Tất cả mọi người đều biết đánh cuộc giữa ta và Cốc Tiêm Tiêm, bọn họ tất nhiên sẽ cho rằng ta sẽ nắm chặt thời điểm cuối cùng này để chiếm được trái tim Cốc Tiêm Tiêm. Sợ rằng sẽ không ai muốn đến quấy rầy chúng ta.

Cốc Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

“Ta đỡ huynh vào trong phòng nghỉ ngơi.”

Ta gật đầu, dưới sự nâng đỡ của Cốc Tiêm Tiêm đi vào trong phòng.

Trời đã hoàn toàn tối, Cốc Tiêm Tiêm châm đèn, nhẹ giọng nói:

“Huynh có đói bụng không? Ta đến phòng bếp xem có đồ ăn gì không?”

Mặc dù thân thể ta đau đớn, nhưng ngoài miệng vẫn không thành thật:

“Sắc đẹp của Tiêm Tiêm cô nương có thể ăn được, Dận Không chỉ cần nhìn nàng liền không cảm thấy đói.”

Trên mặt Cốc Tiêm Tiêm phủ đầy một tầng thẹn thùng, ta đưa tay nắm bàn tay mềm mại của nàng nói:

“Nàng vẫn còn chưa thừa nhận mình thích ta!”

Cốc Tiêm Tiêm trách móc:

https://thuviensach.vn

“Ngày đó chúng ta đã ước định, nhất định phải để ta cam tâm tình nguyện thừa nhận mới xem như huynh thắng. Bây giờ huynh lại ép buộc ta.”

Ta thở dài nói:

“Chỉ còn lại có ba canh giờ, chẳng lẽ đến giờ phút này nàng vẫn không chịu thổ lộ tình cảm của mình với ta sao?”

Ta nắm bàn tay mềm mại của Cốc Tiêm Tiêm, ôm nàng vào trong lòng. Cốc Tiêm Tiêm ngượng ngùng nằm trong lòng ta, nhẹ giọng nói:

“Vì sao huynh luôn muốn ép buộc người khác?”

Ta nhìn đôi môi anh đào kiều diễm của nàng, trong lòng động đậy, cúi xuống hôn lên đôi môi hồng đầy đặn ướt át, đầu lưỡi không chút khách khí tiến vào trong miệng thơm ngát như đàn hương nhẹ nhàng trêu đùa đầu lưỡi mềm mại của nàng.

Nhìn dáng vẻ vừa nhu mì dịu dàng lại vừa thẹn thùng của nàng, ta thật sự hơi không kìm được lòng, nhịn không được đưa tay luồn vào trong váy, vuốt ve đôi chân ngọc thẳng tắp của nàng, trong nội tâm dâng lên một loại vui sướng không nói lên lời. Bên trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có giao tiếp giữa răng môi của chúng ta vang lên.

Ta bỗng nhiên nghĩ, nếu như có thể cùng Cốc Tiêm Tiêm hợp thể song tu, chắc chắn có thể chữa khỏi thương thế trong thời gian ngắn. Nhưng nếu bây giờ đưa ra chuyện này, nàng có thể cho rằng ta thừa dịp bỏ đá xuống giếng không?

Ta vén ống quần nàng lên, bàn tay vuốt ve dọc theo chân ngọc của nàng lên phía trên. Thân thể mềm mại của Cốc Tiêm Tiêm run rẩy, nàng đột nhiên giữ tay ta lại:

https://thuviensach.vn

“Không thể...”

Ta ghé vào bên tai nàng nói:

“Nếu như chúng ta còn tiếp tục thế này, sợ rằng không chạy thoát khỏi bàn tay Mộ Dung Sơ Tình.”

Cốc Tiêm Tiêm không biết tại sao ta lại đột nhiên nhắc tới chuyện này. Nàng sửa sang lại quần áo, từ trong lòng ta đứng dậy, nhẹ giọng nói:

“Nếu như rơi vào trong tay lão tặc đó, ta tình nguyện tự sát.”

Ta cười nói:

“Ta nghĩ ra một biện pháp đối phó với hắn.”

Đôi mắt Cốc Tiêm Tiêm sáng ngời:

“Biện pháp gì?”

“Nhân lúc hắn chưa ép Đoạn Tình Thất Tuyệt Châm ra ngoài, chúng ta lao ra ngoài chạy trốn.”

Những lời này lọt vào tai Cốc Tiêm Tiêm không khác gì mò trăng dưới nước, nàng nhẹ giọng nói:

“Nếu như huynh không bị thương có thể còn có cơ hội, nhưng là bây giờ…”

Ta mỉm cười nói:

“Ta có một biện pháp chữa thương, có thể khôi phục trong thời gian ngắn. Nhưng...”

Ta cố ý dừng lại một lát.

https://thuviensach.vn

“Nhưng là như thế nào?”

Trên khóe miệng ta lộ ra một nụ cười mập mờ, bất luận là mở lòi như thế nào, nhưng khi nói ra chuyện này luôn lo ngại bị cho là bỏ đá xuống giếng:

“Nhưng nếu như nàng chịu phối hợp với ta.”

Dường như Cốc Tiêm Tiêm đã hiểu được điều gì đó từ nét mặt của ta, không mặt ửng đỏ nói:

“Long Dận Không, huynh đúng là không phải người tốt.”

Ta nắm bàn tay mềm mại của nàng nói:

“Tiêm Tiêm, ta tuyệt không có ý lừa nàng, lại càng không muốn ép buộc nàng. Nếu như trong lòng nàng không thích ta, ta sẽ không bao giờ nói ra những lời này.”

Cốc Tiêm Tiêm yêu kiều quyến rũ nhìn ta nói:

“Chuyện vô liêm sỉ như vậy, huynh lại có thể nói ra thẳng thắn hùng hồn như thế. Gặp phải loại nam nhân như huynh, Tiêm Tiêm không còn cách nào khác là giơ tay đầu hàng.”

Trong lòng ta vui mừng quá đỗi, đưa tay ôm nàng vào lòng một lần nữa. Quả nhiên là tái ông thất mã chưa hẳn đã không phải là phúc, trời cao ở chôn minh minh luôn đứng về phía ta. Mỗi khi gặp phải hoàn cảnh khó khăn, liền lại để cho ta tiếp tục thấy được hi vọng.

Cốc Tiêm Tiêm xấu hổ nói:

“Cuối cùng huynh cũng thỏa mãn được tâm nguyện của mình. Mặc dù Tiêm Tiêm xuất thân phong trần, nhưng từ trước tới giờ chỉ bán nghệ không bán thân, vẫn còn là một nữ nhi trong sạch. Huynh phải đồng ý với ta, ngày sau quyết không được phụ bạc ta.”

https://thuviensach.vn

Sóng mắt nàng lưu chuyển, lộ rõ phong thái quyến rũ.

Ta gật đầu thật mạnh, cởi cạp váy của Cốc Tiêm Tiêm ra, đem váy dài của nàng chậm rãi từ trên vai cởi xuống. Dưới ánh đèn, khuôn mặt nàng hiện lên vẻ vô cùng quyến rũ.

Cái yếm màu hồng phấn bao vây lấy bộ ngực đầy đặn, làn da trắng như tuyết vô cùng mềm mại. Đường cong trên thân thể lả lướt, lồi lõm tinh tế. Một đôi chân thon dài thẳng tắp, tròn trịa như ngọc, thực sự là một vưu vật tuyệt sắc hiếm có.

Đôi môi mềm mê người của Cốc Tiêm Tiêm mở ra, khẽ thở nhẹ ra hương thơm như lan. Ta cũng không nhịn được nữa, hôn lên đôi môi, bắt được đầu lưỡi thơm tho vẫn còn muốn trốn tránh của nàng.

Lồng ngực của nàng khẽ phập phồng, cái yếm thay vì che giấu, ngược lại còn khơi lên dục vọng của con người. Yếm tơ mặc dù che lại hai gò bồng đảo co giãn kinh người của nàng, nhưng lại tôn lên hai đường cong càng thêm dụ dỗ.

Ta nhẹ nhàng vuốt ve làn da nàng, cuối cùng hai tay đặt lên trên đôi gò bồng đảo.

Mái tóc đen như thác nước của Tiêm Tiêm trở nên tán loạn, tăng thêm một chút vẻ biếng nhác, hai hàm răng trắng như ngọc làm lòng người rung động.

Ta dùng ngón tay út gạt vành yếm lên, cảnh xuân sắc bên trong như ẩn như hiện.

Ta dùng tay xé đứt dây yếm, thân thể tuyệt mỹ của Cốc Tiêm Tiêm không còn chút che giấu nào hiện ra trước mặt ta. Cùng với một tiếng rên rỉ thống khổ của Cốc Tiêm Tiêm, ta đạt được mong muốn chiếm giữ thân thế nàng, một cảm giác chinh phục tự nhiên sinh ra.

https://thuviensach.vn

Mặc dù ta say mê với khoái lạc do Cốc Tiêm Tiêm mang lại, nhưng vẫn duy trì lý trí cơ bản nhất. Đối đầu với kẻ địch mạnh, phải lợi dụng thời cơ khó có được này để nhanh chóng chữa khỏi nội thương.

Ta lo lắng Cốc Tiêm Tiêm không biết võ công, không chịu phối hợp thể song tu, trái lại còn bị ta làm thương tổn, thấp giọng nói:

“Nếu như có chỗ nào không thoải mái, muội cứ nói ra.”

Những lời này lọt vào tai Cốc Tiêm Tiêm lại mang ý nghía khác, khuôn mặt nàng đỏ bừng nói:

“Tên bại hoại huynh, muốn Tiêm Tiêm bị xấu hổ chết mới vừa lòng sao?”

Trong lòng ta rung động, vội vàng thu liễm tâm thần, tập trung toàn bộ vào việc song tu. Cốc Tiêm Tiêm không biết võ công, nhưng mấu chốt trong việc chữa thương của ta là mượn cơ thể nàng làm chỗ trừ khí tuần hoàn.

Hành công đến thời điểm mấu chốt, rốt cục Cốc Tiêm Tiêm cũng cảm nhận được tư vị của hoan hảo của nam nữ, thân thể mềm mại nhịn không được bắt đầu phản ứng. Việc này đối với ta đúng là một khảo nghiệm sống còn.

Tiếng thở dốc của Cốc Tiêm Tiêm càng ngày càng gấp, đến cuối cùng biến thành thấp giọng rên rỉ.

Thân thế chúng ta quấn lấy nhau, dục hỏa đã hoàn toàn cháy lên.

Ngoài cửa bồng nhiên vang lên thanh âm của Lãnh Cô Huyên:

“Long Dận Không!”

https://thuviensach.vn

Trong lúc dục hỏa dâng cao, ta đối với Lãnh Cô Huyên gọi làm như mắt điếc tai ngơ. Dưới sự chạy nước rút toàn lực của ta, ta và Cốc Tiêm Tiêm đồng thời phát ra một tiếng rên rỉ thỏa mãn, tình cảm mãnh liệt của ta không kìm được bộc phát ở trong cơ thể của Cốc Tiêm Tiêm.

Lãnh Cô Huyên chắc hẳn đã đoán được điều gì đó từ thanh âm của chúng ta, cả giận nói:

“Giỏi cho một đôi cẩu nam nữ không biết liêm sỉ.”

Cốc Tiêm Tiêm xấu hổ đem khuôn mặt vùi sâu vào trong lồng ngực ta, hàm răng hung hăng cắn ở trên ngực ta một cái.

Ta cười ha hả nói:

“Đời người nên hưởng hết mọi hoan lạc, ta đương nhiên muốn nắm chắc thời gian cuối cùng này cùng người yêu hưởng thụ cho tốt. Tật xấu rình coi người khác sinh hoạt vợ chồng của Lãnh giáo chủ vẫn không thay đổi. Cửa cũng không cài then, nếu như Lãnh giáo chủ tò mò, ta không ngại để ngươi vào xem.”

Cốc Tiêm Tiêm thè đầu lưỡi khả ai, nhẹ giọng nói:

“Huynh quá vô sỉ rồi, loại chuyện này còn mời người khác vào xem.”

Ta cười nói:

“Muội yên tâm, lão yêu bà kia chắc chắn sẽ không tiến vào.”

Thấy trên đệm có một vết màu hồng, khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm càng trở nên đỏ bừng hơn, xấu hổ nói:

“Chúng ta làm chuyện này ở Quan Vụ am, Phật tổ nhất định sẽ trách tội.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cười thầm, năm đó chuyện hoang đường hơn ta cũng đã từng làm. Ta từng cùng Dao Như làm chuyện này ngay trước tượng Phật, nhưng cũng không thấy Phật trách tội.

Ta mỉm cười nói:

“Không sao cả, lát nữa chúng ta thiêu hủy chăn đệm, thắp hương nhiều hơn nữa, Phật tổ nhất định sẽ tha thứ cho chủng ta.”

Ta nhẹ nhàng hôn lên môi nàng một cái nói:

“Muội ở chỗ này chờ ta, ta đánh đuổi Mộ Dung Sơ Tình xong sẽ trở lại đón muội.”

Ta mở cửa phòng ra định rời đi, Cốc Tiêm Tiêm từ phía sau gọi ta nói:

“Dận Không!”

Ta xoay người lại.

Nàng đỏ mặt nói:

“Câu hỏi lúc đầu của huynh ta vẫn chưa trả lời huynh.”

Ta đưa mắt thâm tình nhìn đôi mắt đẹp của nàng chờ đợi đáp án.

Cốc Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

“Lúc ta chưa nhìn thấy huynh, trong lòng đã thích huynh. Sau khi gặp huynh, liền không thể tự kiềm chế được mà yêu huynh. Lúc ra và huynh lập ra trận đánh cuộc này, ta đã chuẩn bị kĩ lưỡng, bất luận là trong vòng ba ngày này huynh cố gắng thế nào, ta cũng sẽ thừa nhận mình thua...”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tối nay ta muốn ngủ lại tại hương khuê của Tiêm Tiêm cô nương, để cho người trong cả thiên hạ đều biết, Cốc Tiêm Tiêm là nữ nhân của Long Dận Không ta!”

https://thuviensach.vn

Chương 158: Nhân Duyên

Lãnh Cô Huyên giật mình nhìn ta, bà ta trăm triệu lần không ngờ chỉ trong một thời gian ngắn, thương thế của ta đã hoàn toàn khôi phục. Sự ảo diệu của hợp thể song tu bà ta không bao giờ biết được, mà kiếp này sợ rằng bà ta cũng không có cơ hội thử.

Ta mỉm cười nói:

“Thân thể ta từ trước đến nay cường tráng, hơn nữa tu luyện thải âm bổ dương thần công, thương thế cỏn con như thế này chỉ là trò trẻ con mà thôi.”

Lãnh Cô Huyên nói:

“Xem ra hôm nay chúng ta có cơ hội đánh bại Mộ Dung Sơ Tình rồi.”

Ta nắm chặt hai tay, nói:

“Ta ra ngoài đuổi hắn đi.”

Lãnh Cô Huyên lắc đầu nói:

“Chỉ dựa vào một chút công phu của ngươi, thì có lẽ có lòng mà không có sức.”

Nàng đi tới chỗ ta, thấp giọng nói:

“Ta truyền cho ngươi một thức đao pháp, ngươi phải nắm lấy cơ hội, làm sao một chiêu tế đao.”

https://thuviensach.vn

Ta nửa ngờ nửa tin nói:

“Đao pháp gì mà lợi hại như thế?”

Lãnh Cô Huyên ngạo nghễ nói:

“Một thức này tên gọi là Phá Thiên nhất thức, ngươi xem là rõ!”

Bà ta bẻ một cành cây, lấy nó làm kiếm biểu diễn cho ta xem.

Ta luyện tập hai lần, vẫn tin rằng mình không bị lừa gạt mới xách đao ra ngoài, Lãnh Cô Huyên nói:

“Ta cùng đi với ngươi, Mộ Dung Sơ Tình không biết thương thế của ngươi đã khôi phục, sự đề phòng với ngươi đã giảm, ta giả vờ đưa cho hắn bảo đồ, ngươi căn cứ vào tình hình mà xuất đao.”

Ta cười nói:

“Chúng ta hợp tác từ trước đến nay đều may mắn, lần này cũng sẽ không ngoại lệ.”

Mộ Dung Sơ Tình im lặng ngồi ngoài cửa, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào ta và Lãnh Cô Huyên:

“Lãnh giáo chủ suy nghĩ đã kỹ chưa?”

Lãnh Cô Huyên gật đầu nói:

“Đã suy nghĩ kỹ.”

Bà ta chậm rãi đưa một cuốn bản đồ tới, ánh mắt của Mộ Dung Sơ Tình hiện lên sự tham lam, khi đưa tay nhận đương nhiên hắn không chú ý tới ta được nữa.

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên đột nhiên đem bản đồ ném xuống đất, Mộ Dung Sơ Tình đưa tay bắt lấy.

Ta vẫn đợi thời cơ này, một tay rút trường đao, Phá Thiên nhất thức nhanh như tia chớp xuất hiện, hàn quang lóa mắt, bổ vào vai của Mộ Dung Sơ Tình.

Một thức đao pháp này ẩn chứa ba mươi sáu thế biến hóa khác nhau, đây là lần đầu tiên ta sử dụng nó, uy lực đương nhiên không được đầy đủ.

Tuy là nhưng vậy, trên mặt của Mộ Dung Sơ Tình vẫn toát lên sự kinh hãi, thân hình liên tục lui về phía sau tới năm trượng, nhưng vẫn không cách nào chạy trốn khỏi phạm vi đao thức.

Ta rõ ràng cảm giác được đao phong cắt vào da thịt của Mộ Dung Sơ Tình, trường đao cắm thật sâu vào cánh tay phải của hắn, kèm theo đó là những thanh âm xương vỡ lách cách, cánh tay của hắn lập tức đứt lìa.

Mộ Dung Sơ Tình kêu lên một tiếng đau đớn, tay trái nhanh chóng nắm lấy chỗ bị cụt, đầu tóc dựng ngược cả lên, hắn dùng ánh mắt oán độc nhìn ta, thân hình như diều bay ngược lên, chuyển mình trên không trung hai cái, đã biến mất trong màn đêm.

Ta thở phào nhẹ nhõm, nếu như Mộ Dung Sơ Tình liều lĩnh xuất thủ với ta, hậu quả chắc chắn sẽ không tưởng tượng nổi.

Lãnh Cô Huyên thở dài một hơi nói:

“Đáng tiếc! Vừa rồi ngươi xuất đao nhanh một chút thì lão tặc đã táng mạng rồi.”

Ta cảm thán nói:

“Nếu như hắn không sơ xuất thì sẽ không bị ta gây thương tích.”

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên đột nhiên kéo giãn khoảng cách giữa hai chúng ta, bà ta nhất định đang đề phòng ta đột nhiên xuất thủ.

Không biết vì sao, sát ý của ta với Lãnh Cô Huyên đột nhiên biến mất, người này hiện giờ vẫn còn chút tác dụng, giết bà ta đi thì thực sự là quá nóng vội.

Ta mỉm cười nói:

“Mộ Dung Sơ Tinh nói không chừng sẽ còn trở lại, chúng ta mau rời khỏi nơi này mới được.”

Lãnh Cô Huyên gật đầu, thâm ý nói:

“Hôm nay ngươi cứu ta, ta sẽ nhớ kỹ.”

Ta lạnh nhạt nói:

“Lãnh giáo chủ nếu như thật lòng cảm ơn, vậy thì mau đem con gái của ta trở về, lấy đó làm sự báo đáp. Dận Không sẽ hết lòng hết sức giúp Lãnh giáo chủ tìm được Mâu thị bảo tàng. Lãnh giáo chủ nghĩ như thế nào?”

Lãnh Cô Huyên ngưng mắt nhìn ta, hồi lâu mới nói:

“Nghe cũng có vài phần đạo lý, ta sẽ suy nghĩ.”

Nàng xoay người đi về phía xa, ta cũng không xuất thủ ngăn cản, nhìn theo bóng lưng của bà ta đi xa, lần đầu tiên ta cảm thấy nữ nhân này cũng bất lực.

Khi ta trở lại Quan Vụ am, Cốc Tiêm Tiêm đã thay một chiếc tăng bào sạch sẽ, mừng rỡ tiến lên đón. Ta cười nói:

“Nàng mặc bộ quần áo này theo ta hạ sơn, người khác nhất định tưởng Long Dận Không ta đã lừa được một ni cô xinh đẹp như hoa.”

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm cười duyên kéo cánh tay của ta, nhẹ giọng nói:

“Quần áo đã bị tên bại hoại này xé rách, chẳng nhẽ huynh muôn muội mặc quần áo rách xuống núi?”

Ta cười ha hả, ôm Cốc Tiêm Tiêm, dịu dàng nắm chặt eo nhỏ nhắn của nàng nói:

“Khó kìm lòng nổi, khó kìm lòng nổi!”

Ta lo lắng Mộ Dung Sơ Tình lần thứ hai tìm tới, nên cùng với Cốc Tiêm Tiêm rời khỏi am, trực tiếp đi về phương hướng của Yên đô.

Khi trở lại Tiên Vũ Lâu, thì đã gần nửa đêm, Liễu Yến Nương vẫn chưa ngủ, đứng ở trước cửa chờ Cốc Tiêm Tiêm trở về. Thấy ta và Cốc Tiêm Tiêm ôm nhau đi vào đại môn, Liễu Yến Nương trừng mắt, há mồm, kinh ngạc vô cùng.

Cốc Tiêm Tiêm thản nhiên cười, e thẹn vô hạn, Liễu Yến Nương là một nhân vật lăn lộn trong chốn phong nguyệt nhiều năm, chỉ cần liếc mắt là nhận ra biến hóa vi diệu của Cốc Tiêm Tiêm, khanh khách cười nói:

“Thái tử điện hạ dù sao cũng là thái tử điện hạ, xem ra Tiên Vũ Lâu không bao lâu sau sẽ có chuyện vui rồi.”

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng trách mắng:

“Yến nương không được nói bậy!”

Thiên tư của nàng thông minh, đương nhiên hiểu rõ thân phận của ta, cưới một ca kỹ là không thể nào.

Liễu Yến Nương thấy Cốc Tiêm Tiêm có chút sợ hãi, ngượng ngùng ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Yến nương, ngươi bảo hạ nhân làm mấy món ăn khuya, đêm nay ta ở lại đây nghỉ ngơi.”

Nghe thấy ta nói những lời này mặt của Cốc Tiêm Tiêm đỏ bừng, đi như chạy về phía hậu viện. Liễu Yến Nương lúc này mới len lén hướng ta dựng ngón cái, lên ta cười móc ra một tấm ngân phiếu, nhét vào trong tay Liễu Yến Nương nói:

“Theo như thông lệ lì xì cho ngươi.”

Liễu Yến Nương nhìn xung quanh một chút, vững tin Cốc Tiêm Tiêm đã về phòng, mới cười duyên nói:

“Nếu là việc đại hỉ, Yến nương cũng không khách khí.”

Nàng bỗng nhiên quỳ xuống ở trước mặt ta nói:

“Thái tử điện hạ, Yến nương có một chuyện muốn nhờ.”

Ta mỉm cười nói:

“Ngươi đứng lên đi, có chuyện gì cứ việc nói.”

Liễu Yến Nương đứng dậy nói:

“Yến nương muôn cầu thái tử viết cho yến nương một tấm biển hiệu.”

Ta nhịn không được nhíu mày, Liễu Yến Nương này thật kỳ lạ, ta là thái tử của một quốc gia lại đi viết biển hiệu cho một thanh lâu, nếu như chuyện này bị truyền ra ngoài, Tiên Vũ Lâu chẳng phải là kỹ viện được ngự ban hay sao?

Liễu Yến Nương nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ có phải là còn điều cố kỵ hay không? Sợ Tiên Vũ Lâu ảnh hưởng đến danh tiếng của thái tử?”

Ta cảm thấy nàng ta còn có ý khác, nên dùng thanh âm trầm thấp nói:

“Yến nương có chuyện gì cứ nói thẳng đi.”

Liễu Yến Nương thở dài một hơi nói:

“Thái tử điện hạ đã biết, Cốc Tiêm Tiêm chính là con gái của Hạ Hầu Nộ Thái?”

Ta gật đầu.

Liễu Yến Nương nói:

“Mẫu thân của Tiêm Tiêm khi còn sống chính là tỷ muội tốt nhất của ta, chuyện của nàng và Hạ Hầu Nộ Thái ta đều biết tất cả.”

Nhớ lại tỷ muội ngày xưa, trong đôi mắt đẹp của Liễu Yến Nương lại rơi xuống hai giọt nước mắt trong suốt, xem ra chốn phong trần cũng có chân tình tồn tại.

Liễu Yến Nương dùng khăn lụa lau giọt nước mắt, thấp giọng nói:

“Mẫu thân của Tiêm Tiêm đã vì Hạ Hầu Nộ Thái bỏ ra tất cả, thế nhưng Hạ Hầu Nộ Thái ngại nàng xuất thân phong trần không cho nàng một danh phận gì, cho tới khi có Tiêm Tiêm, Hạ Hầu Nộ Thái cũng chẳng có thay đổi gì...”

Liễu Yến Nương vô cùng oán hận nói:

“Sau khi sinh nở, tỷ tỷ của ta mắc chứng u buồn, hơn nữa Hạ Hầu Nộ Thái đối với nàng cũng không được tốt, cho nên tâm tình ngày một kém đi, cuối cùng phải hậm hực mà chết. Ta còn nhớ trước khi tỷ tỷ của ta chết, đã

https://thuviensach.vn

cầm hai tay ta, giao phó Tiêm Tiêm lại, dặn kỹ ta là cho dù có như thế nào cũng không được để nó đi theo con đường của nàng.”

Ta thấp giọng nói:

“Thế nhưng vì sao ngươi lại để cho Tiêm Tiêm ở lại Tiên Vũ Lâu?”

Liễu Yến Nương nói:

“Ta coi Tiêm Tiêm như đứa con của mình, mười chín năm nay ta chưa từng làm chuyện gì trái ý của nó. Ta đã từng mời tất cả danh nhạc sĩ, vũ cơ nổi danh ở Yên quốc tới huấn luyện cho Tiêm Tiêm, có thể nói cho dù tướng mạo, hay tuyệt nghệ Tiêm Tiêm cũng chẳng kém một tiểu thư khuê các nào.”

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu.

Liễu Yến Nương nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái chỉ là một người nhu nhược, sau khi mẹ của Tiêm Tiêm chết đi, hắn len lén tới thăm Tiêm Tiêm, sau đó còn muốn mang Tiêm Tiêm đi, nhưng bị ta cự tuyệt. Ta không muốn cho Tiêm Tiêm biết phụ thân nó lại là hung thủ thực sự hại chết mẫu thân. Cho tới năm năm trước, Tiên Vũ Lâu đột nhiên gặp nạn, ta bất đắc dĩ phải xin người mang quyền cao chức trọng như Hạ Hầu Nộ Thái cầu viện. Hắn không chút nào do dự trợ giúp ta, cũng vì chuyện này, Tiêm Tiêm biết Hạ Hầu Nộ Thái mới là cha của nó. Bên ngoài nó nhu nhược, nhưng bên trong vô cùng quật cường, cũng vì chuyện này, ta thiếu mười vạn lượng bạc của Hạ Hầu Nộ Thái, Tiêm Tiêm tự động coi đây là món nợ của mình. Từ ngày đó, Tiêm Tiêm trở thành người của Tiên Vũ Lâu, cho tới khi trả hết nợ cho Hạ Hầu Nộ Thái, nó mới chịu trở lại cuộc sống trước kia.”

Trong lòng ta vô cùng cảm động vì hành động của Tiêm Tiêm.

https://thuviensach.vn

Liễu Yến Nương nói:

“Tiêm Tiêm là một người con gái tốt, tuy rằng nó ở chốn phong trần, nhưng lại vô cùng giữ gìn bản thân, quyết không vì tiền tài mà khom lưng, hơn nữa có Hạ Hầu Nộ Thái âm thầm chiếu cố, người có chủ ý với nó ở Yên quốc không ít, nhưng người dám tới quấy rầy không có mấy ai.”

Ta thấp giọng nói:

“Đã qua nhiều năm như vậy, nàng vẫn không chịu tha thứ cho Hạ Hầu Nộ Thái sao?”

Liễu Yến Nương nói:

“Tiêm Tiêm không nói trước mặt người ngoài bao giờ, nhưng mà ta biết, trong lòng nó không hận hắn, từ khi Yên vương chết đi, thời khắc nào nó cũng quan tâm tới tin tức của Hạ Hầu Nộ Thái.”

Ta cảm thán nói:

“Cốt nhục thân tình, rất khó thay đổi.”

Liễu Yến Nương nói:

“Yến nương cầu thái tử một việc, nếu như người thật tình thích Tiêm Tiêm, vậy thì xin hãy cưới nó làm vợ, cho nó một cái danh phận. Nếu như người chỉ vì chuyện của Hạ Hầu Nộ Thái mà lợi dụng nó, vậy thì kính xin thái tử dừng tay, tha cho Tiêm Tiêm một con đường sống.”

Ta cười nhạt một tiếng, đứng dậy đi về phía hậu viện.

Liễu Yến Nương ở ta phía sau kêu lên:

“Công tử...”

https://thuviensach.vn

Ta bình tĩnh nói:

“Sáng sớm ngày mai, ta sẽ cho ngươi một câu trả lời thỏa mãn.”

Cốc Tiêm Tiêm mặc áo ngủ bằng lụa trắng, im lặng ngồi trên giường trong khuê phòng chờ ta tới. Ta đi tới bên cạnh nàng, nâng cằm nàng lên, hôn một cái.

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

“Huynh cùng với Yến nương nói chuyện lâu như vậy, có phải là Yến nương đã đem toàn bộ chuyện cũ nói cho huynh biết?”

Ta gật đầu.

Côc Tiêm Tiêm cầm lấy ấm trà, rót cho ta một chén.

Ta nâng chung trà lên, im lặng nhấm nháp hương thơm của nó.

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Yến nương có nói những điều không nên nói không?”

Ta mỉm cười nói:

“Yến nương rất quan tâm tới nàng.”

Cốc Tiêm Tiêm đôi mắt đẹp ửng đỏ nói:

“Nếu như không có Yến nương, muội cũng sông không tới bây giờ.”

Ta chậm rãi buông chén trà nói:

“Có chuyện này ta vẫn muốn hỏi muội, nếu như không vì phụ thân muội, muội có trao thân cho ta không?”

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

“Những lời này đáng nhẽ phải do muội hỏi mới đúng, nếu như không phải vì cha muội, huynh có để ý tới muội không?”

Ta ngưng mắt nhìn Cốc Tiêm Tiêm, nặng nề gật đầu nói:

“Nếu như không phải vì hắn, có thể kiếp này ta cũng không có cơ hội đặt chân vào Tiên Vũ Lâu, nhưng mà bây giờ, tình cảm của ta với nàng là đơn thuần, không có động cơ gì khác.”

Câu này đã phá vỡ sự bình tĩnh của nàng, trong đôi mắt đẹp kia hiện lên hai dòng lệ. Nàng ôn nhu nói:

“Xem xong bức tranh này, huynh sẽ biết đáp án liền.”

Ta tiếp nhận bức tranh trong tay của Tiêm Tiêm, chậm rãi mở ra, thấy trong đó có một bức họa Nô Kiều, lạc khoản trên bức tranh là do ta viết, nhưng đó là chuyện của năm ta mười bốn tuổi, hiện giờ nó mơ hồ vô cùng.

Côc Tiêm Tiêm thâm tình nói:

“Bức thủ từ này là do một nhạc sĩ tặng cho muội, từ khi muội nhìn thấy bức thủ từ này, trong lòng muội đã ngập tràn hình bóng của huynh rồi.”

Trong lòng ta ấm áp, trăm triệu lần không ngờ Cốc Tiêm Tiêm đã sớm coi ta là người trong mộng. Côc Tiêm Tiêm nói:

“Sau đó muội quan tâm tới tất cả những chuyện của huynh, mà cũng thực kỳ quái, tuy rằng muội chưa từng gặp huynh, vậy mà muội lại cảm giác được huynh ở bên cạnh...”

Ta cầm bàn tay nhỏ bé của nàng.

Cốc Tiêm Tiêm nói:

https://thuviensach.vn

“Khi nghe người ta nói huynh tới Yên đô, muội rất muốn đi nhìn lén huynh một cái, sau đó muội nghe nói “hắn” một xuất binh đánh Yên đô, muội cũng mơ hồ nhận ra có lẽ huynh sắp tới...”

Ta nhẹ giọng nói:

“Ta dùng phương thức này xuất hiện, muội có thất vọng không?”

Côc Tiêm Tiêm khẽ gật đầu, ôn nhu nói:

“Lúc đầu đúng là thất vọng, thậm chí có chút ủy khuất, vì mục đích của mình huynh không tiếc lợi dụng muội, dù thế nào đi nữa muội cũng không muốn chỉ là người bị lợi dụng, thế nhưng sau đó...”

Cốc Tiêm Tiêm xấu hổ cúi đầu xuống, hồi lâu mới nói:

“Muội cũng không biết mình tại sao lại như vậy, mới nhìn thấy ánh mắt của huynh, muội đã quên đi tất cả sự ủy khuất. Trong lòng chỉ còn lại một ý nghĩ, đó là chỉ cần ở cạnh huynh, muội có thể buông bỏ tất cả, có phải muội rất ngu không?”

Ta ôm nàng vào trong lòng, cố sức hôn lên đôi môi anh đào của nàng, bàn tay ta thâm nhập vào trong áo, nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực đẹp vô hạn.

Triền miên hồi lâu chúng ta mới giật mình vì có tỳ nữ mang đồ ăn tới.

Cốc Tiêm Tiêm e ngại thè lưỡi, đứng dậy mở cửa phòng, tiếp nhận khay, hướng tỳ nữ nói:

“Không có chuyện gì, ngươi mau đi nghỉ ngơi đi.”

Nàng bưng khay tới bên cạnh ta, nhẹ giọng nói:

“Mệt mỏi một ngày một đêm, mau ăn một chút đi.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nói đúng, ăn no xong chúng ta lại tiếp tục ôn chuyện.”

Cốc Tiêm Tiêm nhìn ta khịt mũi, gắp một miếng thức ăn bỏ vào trong miệng ta, nói:

“Xem huynh còn nói bậy được nữa không.”

Ta nuốt miếng thức ăn, uống hương trà rồi mới nói:

“Được rồi, lúc nãy nghe muội có học đánh đàn, không biết ta có phúc được thưởng thức không?”

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

“Ở trước mặt huynh đánh đàn, ta chẳng phải là múa rìu trước mặt Lỗ Ban hay sao?”

Ta cười nói:

“Muội cứ cho rằng ta như đàn gảy tai trâu là được.’’

Cốc Tiêm Tiêm lấy cây Vĩ cầm, nhẹ giọng nói:

“Muội sẽ đánh bài ‘Điệp Luyến Hoa’ của nhạc sĩ kia cho huynh nghe.”

Ta vui vẻ gật đầu.

Cốc Tiêm Tiêm vuốt cầm huyền, tiếng đàn du dương chậm rãi vang lên trong đêm, tài nghệ của nàng quả nhiên bất phàm, tuy thiếu vài phần cương liệt nhưng lại thêm vài phần ôn nhu, khúc Điệp Luyến Hoa này dưới bàn tay của nàng, đã được thể hiện một cách hoàn mỹ.

Ta uống cạn chén hương trà, đi tới phía sau Cốc Tiêm Tiêm, ôm lấy nàng, bởi vì hành động của ta, nên tiếng đàn trở nên hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Cốc Tiêm Tiêm ngừng gảy đàn, oán trách nói:

“Huynh thế này, muội làm sao đàn tiếp được.”

Ta dùng vuốt ve thân hình của nàng, thấp giọng nói:

“Ta nghe tới mức mê ly, nhịn không được muốn có chút gì đó.”

Cốc Tiêm Tiêm khuôn mặt ửng hồng nói:

“Đầu óc của huynh toàn là chủ ý hư hỏng.”

Ta ha hả cười to, đỡ lấy huyền cầm nói:

“Hình như muội có dụng ý khác, định trách ta có đúng không.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Muội có ý gì đâu?”

Ta giảo hoạt cười nói:

“Cầm này tên là gì?”

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

“Tiêu Vĩ cầm...”

Nàng lập tức ý của ta, gáy ngọc đỏ lên, dịu dàng nói:

“Long Dận Không, thật vô sỉ a!”

Ta cười nói:

“Muội dùng Tiêu Vĩ cầm gảy khúc Điệp Luyến Hoa, vậy chẳng phải là công nhiên dụ dỗ ta sao? Vậy mà còn chống chế...”

https://thuviensach.vn

Ta còn chưa có nói xong, Cốc Tiêm Tiêm liền nhào vào trong lòng ta, chúng ta ngã xuống đất, ôm chặt lấy nhau. Dục hỏa trong người ta bùng lên, không còn khống chế được mình nữa, đưa tay muốn cởi bỏ áo ngủ của Cốc Tiêm Tiêm, thế nhưng dưới tình thế cấp bách cởi mấy lần đầu không được.

Dưới tình hình gấp gáp, ta tóm lấy vạt áo của nàng, kéo roạt một tiếng, thân hình mê người của Cốc Tiêm Tiêm lập tức hiện ra. Thân hình nàng như ngọc, mềm mại không xương, ta vừa vuốt vừa xoa, làm cho nàng khấn trương run rẩy.

Hôm nay ở Quan Vụ am đoạt đi tấm thân xử nữ của nàng, nhưng bởi vì còn lưu ý tới chuyện trị thương, bên ngoài lại có cường địch, nên ta phải kiềm chế bản thân mình. Hiện giờ có thế vứt bỏ mọi trở ngại, thỏa thích hưởng thụ thân hình tuyệt mĩ của Cốc Tiêm Tiêm.

Ta dùng thân hình tách đôi chân ngọc của nàng ra, Cốc Tiêm Tiêm ý loạn tinh mê rên rỉ, khi ta tiến vào công thành, cũng nhanh chóng đốt lửa, những tiếng hét nhanh chóng vang lên, tâm tình của ta sung sướng vô cùng.

Tiêm Tiêm gần như mê loạn ôm chặt lấy ta, mười ngón tay bấm vào thân hình cường kiện của ta, hai chân ngọc duyên dáng kẹp chặt, truyền tới cho ta những sự rung động.

Dưới sự tấn công không ngừng, khuôn mặt Cốc Tiêm Tiêm đỏ bừng, nàng cảm nhận được sự yêu thương mà ta dành cho nàng. Khuôn mặt nàng vốn đỏ nay lại thêm hồng, thân hình run rẩy, chìm đắm trong tình cảm mãnh liệt...

Sau cuộc mây mưa, ta và Cốc Tiêm Tiêm vẫn dính vào với nhau, nàng ôm chặt lấy ta, hai tay ta vẫn vuốt ve thân hình mềm mại của nàng.

Cốc Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, huynh có rời khỏi muội hay không?”

Ta mỉm cười nhéo nhéo chóp mũi của nàng:

“Từ hôm nay muội chính là thê tử của Long Dận Không, sao ta có thể rời khỏi muội được chứ?”

Cốc Tiêm Tiêm lệ quang dịu dàng nói:

“Trong cơ thể muội vẫn có dòng máu của mẹ mình, khi đã yêu thì vô cùng cố chấp, chẳng cần để ý tới tương lai như thế nào...”

Ta hôn hôn lên đôi môi anh đào của nàng nói:

“Tiêm Tiêm, vì sao lại nói như vậy?”

Cốc Tiêm Tiêm chán nản nói:

“Huynh là Đại Khang thái tử, tương lai sẽ làm hoàng đế, trong khi muội chỉ là một nữ tử thanh lâu phong trần, địa vị của hai chúng ta khác nhau quá xa, muội không muốn huynh bị người khác phỉ báng...”

Ta cười nói:

“Long Dận Không ta đã quyết định thì chẳng ai có thể thay đổi được, muội mặc dù là xuất thân phong trần, thế nhưng vẫn giữ mình trong sạch, mùi bùn không nhiễm, lại càng đáng quý. Ai dám cười ta, một khi ta leo lên đế vị, muội là ái phi của ta, người nào dám chế nhạo xuất thân của muội, ta sẽ giết người đó, một nghìn người chế nhạo xuất thân của muội, ta sẽ giết hết một nghìn.”

Cốc Tiêm Tiêm cảm động tới cực điểm, nằm trong lòng ta, bỗng nhiên nàng cắn ta một cái.

Ta ôm nàng nói:

https://thuviensach.vn

“Trong lòng của muội chỉ cần nhớ kỹ, người muội yêu là Long Dận Không, không phải là Đại Khang thái tử, nếu như lúc nào muội cũng để ý tới thân phận địa vị, vậy thì cuộc sống của chúng ta còn gì thú vị nữa?”

Cốc Tiêm Tiêm nín khóc mỉm cười, nhẹ giọng nói:

“Người muội yêu là Long Dận Không, là Long Dận Không vô sỉ hạ lưu, là Long Dận Không thích xé y phục của người khác.”

Ta bám bên tai nàng nói:

“Nếu như không muốn bị ta xé quần áo, vậy thì khi nhìn thấy ta hãy cởi sạch nhé.”

Cốc Tiêm Tiêm xấu hổ dí vào mũi ta một cái.

Sau khi tắm rửa, ta ôm mỹ nhân lên giường, nhìn thấy người ngọc kiều diễm, thân thế ta lại sinh phản ứng.

Cốc Tiêm Tiêm e thẹn nói:

“Huynh có thể nghiêm chỉnh một chút không, muội có chuyện muốn nói.”

Ta ôm lấy nàng tiến vào trong chăn, vốn định tức khắc công thành chiếm đất nhưng Cốc Tiêm Tiêm giãy dụa nói:

“Huynh hãy nghe muội nói, chuyện của “hắn” huynh định xử lý như thế nào?”

“Hắn” đương nhiên là chỉ Hạ Hầu Nộ Thái.

Trải qua hai ngày quan sát, ta phát hiện Cốc Tiêm Tiêm tuy rằng trong miệng vẫn căm hận phụ thân, thế nhưng nhưng trong lòng lại không như vậy, chẳng qua nàng không muôn biểu lộ trước mặt người khác mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ta nói tình hình thực tế:

“Trước khi ta gặp muội, ta thực sự muốn lợi dụng muội để đối phó Hạ Hầu Nộ Thái, Hàn vương Mạc An Thiên từ trước đến nay đa nghi, nếu như hắn biết quan hệ của chúng ta, hắn sẽ nghi ngờ động cơ của Hạ Hầu Nộ Thái, chỉ cần xử trí thoả đáng, ta sẽ có cơ hội làm cho bọn họ bất hòa.”

Đôi mắt đẹp của Cốc Tiêm Tiêm bịt kín sự u buồn, trầm mặc hồi lâu mới nói:

“Muội sẽ đích thân viết một bức thư cho hắn, có lẽ hắn sẽ thay đổi ước nguyện ban đầu, vì bách tính Yên quốc là miễn đi trường chiến tranh này.”

Ta thấp giọng nói:

“Cho dù muội có tin hay không cũng được, hiện giờ ta không còn ý nghĩ muôn lợi dụng muội tiến hành việc này. Hạ Hầu Nộ Thái sẽ phải tự mình suy nghĩ, con đường của hắn đều có hậu quả rõ ràng.”

Cốc liêm liêm do dự hồi lâu mới nói:

“Dận Không, muội muốn xin huynh một việc.”

Ta gật đầu nói:

“Chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định đáp ứng.”

Cốc Tiêm Tiêm sâu xa nói:

“Hắn đánh Yên đô chỉ là một chuyện hồ đồ, hắn thân là thần tử của Yên quốc, đương nhiên là phải vì chủ cũ. Nếu như không cách nào tránh khỏi việc binh đao, mong huynh tha cho hắn một cái mạng.”

Nàng không biết Hạ Hầu Nộ Thái và nước Hàn đã sớm cấu kết.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Muội yên tâm, nếu như có một ngày không tránh được chuyện binh đao, ta sẽ làm theo yêu cầu của muội.”

“Cảm ơn huynh!”

Cốc Tiêm Tiêm chủ động dâng cặp môi thơm, ta tạm thời vứt bỏ chính trị, toàn tâm toàn ý triền miên với nàng...

Có được trái tim của Cốc Tiêm Tiêm chỉ là bước đầu tiên , chuyện tình tiếp theo đương nhiên là dễ dàng hơn rất nhiều, Hứa Vũ Thần nói Triệu Tử Nhạc sẽ tự mình tới nước Hàn tìm Quản Đồng Ngự, tất cả đều được tiến hành theo kế hoạch.

Cùng lúc đó, Cao Quang Viễn cho người lẻn vào trong quân của Hạ Hầu Nộ Thái, thuyết phục những thủ lĩnh mà chúng ta đã chế ngự người nhà của họ, một trận bạo loạn khổng lồ được bắt đầu.

Hạ Hầu Nộ Thái cũng không nóng lòng hành quân, hắn đóng quân ở Trữ thành cách Yên đô chừng hai trăm dặm, để cho binh sĩ nghỉ ngơi chu đáo.

Dưới mưu kế của ta, chuyện của ta và Cốc Tiêm Tiêm nhanh chóng được truyền ra ngoài, Hạ Hầu Nộ Thái chắc chắn đã nghe nói, tâm tình của hắn lúc này chắc là không được bình tĩnh.

Trong khi đó quân đội của ta không ngừng tiến vào trong Yên quốc, hơn phân nửa lãnh thổ phía bắc Yên đô đã rơi vào trong tay của ta.

Hiện giờ ta cần nhất chính là thái độ của Hạ Hầu Nộ Thái, thời gian càng dài, đối với ta lại càng có lợi, trận doanh của Hạ Hầu Nộ Thái sẽ trở nên hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

Lúc hoàng hôn, ta cùng với Cốc Tiêm Tiêm và A Y Cổ Lệ leo lên vọng lâu phía nam của Yên đô, nhìn về phía sương chiều xa xa, ta nhịn không được thở thật dài một tiếng.

Hai cô gái đồng thời kéo cánh tay ta, nói:

“Chuyện gì làm huynh buồn vậy?”

Ta đi về phía trước hai bước, vỗ mái tường nói:

“Hóa ra ta đã ở Yên đô được hơn một tháng, chuyện phía nam vẫn không có tiến triển gì, muôn phá vỡ cục diện bế tắc trước mặt, sợ rằng phải cần một thời gian nữa.”

A Y Cổ Lệ nói:

“Bên nước Hàn không phát binh, hình như họ đã bỏ ý niệm phát binh trong đầu.”

Ta gật đầu nói:

“Hiện giờ ta thực sự có chút bội phục Hạ Hầu Nộ Thái, từ khi hắn đóng quân ở Trữ thành, quân kỷ nghiêm minh, từ tin tức của những binh sĩ đào tẩu trốn ra ngoài, ta biết hắn đã quyết định chống ta tới cùng, Trữ thành địa thế hiểm trở, sau lưng chính là miền nam, đất đai màu mỡ, bách tính giàu có, muốn đánh thắng, ta cũng phải trả một cái giá thật lớn.”

Cốc Tiêm Tiêm nói:

“Nếu như huynh muốn, muội sẽ tới Trữ thành một chuyến.”

https://thuviensach.vn

Chương 159: Mưu Đoạt

Ta lắc đầu nói:

“Chiến tranh vĩnh viễn là chuyện của là nam nhân, nó không có quan hệ gì với nàng.”

“Nhưng mà…”

Cốc Tiêm Tiêm còn muốn nói gì thêm.

Lúc này phía sau chúng ta đột nhiên truyền đến một tiếng cười to:

“Thái tử điện hạ hôm nay thế nào có thú nhàn nhã đi chơi như vậy, ở chỗ này cùng hai vị cô nương xem mặt trời lặn sao?” - Là Cao Quang Viễn trên đường tìm qua đây.

Ta xoay người lại cười nói:

“Thủ đoạn của Cao đại nhân thật là lợi hại, xem ra một chút nhàn hạ chốc lát ta cùng khó có được.”

Ta nhìn qua hai bên, hai nàng hiểu ý dắt tay đi qua một bên.

Cao Quang Viễn cung kính nói:

“Thái tử điện hạ, Quang Viễn đặc biệt tới để chúc mừng ngài.”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cao đại nhân từ trước đến nay giỏi về quan sát tâm ý của ta, ta nghĩ ngài nhất định sẽ không làm cho ta thất vọng.”

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử điện hạ, Triệu Tử Nhạc đã bình yên từ nước Hàn quay trở về.”

Ta gật đầu nói:

“Nói cách khác nhiệm vụ lần này của hắn đã hoàn thành tương đối tốt đẹp?”

Cao Quang Viễn nói:

“Quản Đồng Ngự mặc dù chưa có xác minh tỏ thái độ, nhưng mà đã nhận lễ vật, gièm pha Hạ Hầu Nộ Thái chỉ là chuyên sớm muộn gì thôi.”

Ta thở dài một hơi nói:

“Không biết thế nào, hai ngày này ta cứ mãi tâm trạng không yên, chung quy cảm thấy có chuyện gì đó không tốt sắp xảy ra.”

Cao Quang Viễn cười nói:

“Thái tử điện hạ có lẽ là nguyên do ở Yên đô thời gian quá dài nên tâm tình khó chịu, không bằng ngày mai ta cùng điện hạ đi mục trường ở núi Sắc Lam săn bắn, tiện thể giải sầu một chút, thế nào?”

Ta đối với săn bắn cùng không có biểu hiện ra có nhiều hứng thú lắm, trọng tâm câu chuyện vẫn chưa thể rời khỏi Hạ Hầu Nộ Thái:

“Hiện tại ta lo lắng nhất chính là Hạ Hầu Nộ Thái sẽ quyết đánh đến cùng, nếu như hắn không hề đem hy vọng ký thác vào nước Hàn vậy thì nhất định suất lĩnh mười vạn đại quân chiếm giữ tại Tuyên Thành, nam bắc Yên quốc tất sẽ rơi vào cục diện bế tắc trong thời gian dài.”

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viễn nhìn Cốc Tiêm Tiêm ở xa một cái, rồi thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ vì sao không cho Tiêm Tiêm cô nương đứng ra đi khuyên bảo Hạ Hầu Nộ Thái quy thuận?”

Ta nhíu mày nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái cũng không phải là một nhân vật đơn giản, vị trí của Tiêm Tiêm tại trong cảm nhận của hắn chưa hắn quan trọng như vậy.”

Cao Quang Viễn thở dài một hơi nói:

“Ta cũng không có nghĩ đến đại quân của Hạ Hầu Nộ Thái đột nhiên ổn định xuống, quân kỷ so với trước đây quả thực không thể so sánh nổi.”

“Đây là chỗ cao minh của hắn.”

Ánh mắt của Cao Quang Viễn lại bị hai người ở xa hấp dẫn. Ta theo ánh mắt của hán nhìn lại nhưng là hai người Hứa Vũ Thần cùng Tiêu Trấn Kỳ đang sóng vai đi về chỗ chúng ta.

Ta không khỏi cười nói:

“Hôm nay các ngươi có phải cùng đã thương lượng cả rồi nên đều đến nơi đây tìm ta.”

Tiêu Trấn Kỳ cùng Hứa Vũ Thần hướng ta thi lễ, Tiêu Trấn Kỳ nói trước:

“Chúng ta có việc gấp cần bẩm báo thái tử.”

Ta gật đầu.

Hứa Vũ Thần nói:

“Vừa rồi nhận được tin tức, có mấy thủ hạ được chúng ta phái đi du thuyết với Hạ Hầu Nộ Thái, tất cả đều bị Hạ Hầu Nộ Thái giết hết, sau đó

https://thuviensach.vn

còn bêu đầu trên bắc môn Tuyên Thành.”

Cao Quang Viễn biến sắc, những người phái ra đó hơn phân nửa đều là thủ hạ của hắn. Cao Quang Viễn cả giận nói:

“Tên Hạ Hầu Nộ Thái khốn khiếp này quả không biết điều, nếu hắn dám giết người của chúng ta, chúng ta không cho hắn nếm thử lợi hại một chút, chẳng phải là càng cổ vũ cho thói hống hách của hắn hay sao.”

Ta thản nhiên nói:

“Theo ý của Cao đại nhân chúng ta nên làm thế nào?”

Cao Quang Viễn nói:

“Danh sách các tướng lĩnh của hắn chúng ta đều nắm rõ, đa số người thân của họ đều nằm trong lòng bàn tay chúng ta, chúng ta phải dùng phương pháp dĩ bỉ chi đạo hoàn trì bỉ thân(l), chúng giết một người bên ta, chúng ta liền giết mười người bên chúng.

(1): dùng phương pháp người khác đối phó mình để đối phó lại.

Hứa Vũ Thần cười lạnh nói:

“Cao đại nhân xem ra là ý định muốn khơi mào trận chiến tranh này?”

Cao Quang Viễn nói:

“Hiện tại không phải chúng ta muốn khơi mào trận chiến tranh này mà đang khiêu khích chúng ta.”

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái rất am hiểu đạo dùng binh, hắn nhất định biết Yên đô đã xảy ra chuyên gì, thậm chí có thể đã đoán được kế hoạch của chúng ta,

https://thuviensach.vn

giết chết thủ hạ của chúng ta chính là vì làm tức giận chúng ta, nếu như chúng ta trúng kế đi công thành, cái giá phải trả nhất định tương đối nặng nề.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Tiêu tướng quân nói không sai. Nếu như hiện tại là chúng ta phát binh đánh Tuyên Thành, Hạ Hầu Nộ Thái tự nhiên có thể trừ bỏ được hiềm nghi cùng chúng ta cấu kết hãm hại nước Hàn, nước Hàn nhất định sẽ phái thêm đại quân hiệp trợ Hạ Hầu Nộ Thái đánh chúng ta.”

Cao Quang Viễn nói:

“Kế ly gián lúc trước chính là do Hứa đại nhân nghĩ ra, hiện tại tình huống phát triển tới tình trạng này, Hứa đại nhân nhất định còn có cách giải quyết.”

Hắn khéo léo đem nan đề đổ lên trên người Hứa Vũ Thần.

Hứa Vũ Thần vẻ mặt bình tĩnh nói:

“Hạ Hầu Nộ Thái càng muốn trước mặt Hàn vương làm sáng tỏ mối quan hệ giữa chúng ta thì càng chứng minh nội tâm của hắn đang hoang mang, thời gian chúng ta đoạt được Tuyên Thành cùng không còn xa.”

Cao Quang Viễn cười nói:

“Lời nói của Hứa đại nhân Cao mỗ cũng không dám gật bừa. Hạ Hầu Nộ Thái nếu ổn định được đầu trận tuyến, chiếm được vùng phía nam Yên quốc để chống chọi lại cùng chúng ta, ngày sau muốn hắn bắt chẳng phải là càng khó hơn hay sao?”

Hứa Vù Thần mỉm cười nói:

“Ta dám cam đoan, hắn nhẫn không được thời gian dài đâu.”

https://thuviensach.vn

Hắn đi về phía ta thêm một bước, thấp giọng nói:

“Nếu Cốc cô nương nguyện ý, thái tử điện hạ sao không nhân cơ hội để cho cô ấy nhận tổ quy tông, trợ giúp Hạ Hầu Nộ Thái tu lại một chút phần mộ tổ tiên, thuận tiện trấn an một chút chư vị người nhà của các tướng lĩnh.”

Cao Quang Viễn cười lạnh nói:

“Thủ đoạn lấy ơn báo oán của Hứa đại nhân quả thực cao minh.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Nếu như Hàn vương Mạc An Thiên cho rằng Hạ Hầu Nộ Thái giết chết mấy người chẳng qua là khổ nhục kế, chuyên này sẽ trở nên dễ làm hơn nhiều.”

Tiêu Trân Kỳ gật đầu nói:

“Hiện tại Hạ Hầu Nộ Thái vẫn còn đang ôm kỳ vọng đối với nước Hàn, chỉ có đoạn tuyệt hy vọng của hắn mới có thể thuận lợi thuyết phục được hắn.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Tấm vương bài Tiêm Tiêm cô nương cùng nhanh phát huy được công dụng rồi.”

Ta ngưng mắt nhìn bầu trời dần dần tối đi, đột nhiên nói:

“Chúng ta không có nhiều thời giờ để chờ đợi như thế đâu, ngày mai bắt đầu điều toàn bộ nạn dân từ vùng phía nam chạy đến cho về quê quán, ta muốn nhìn xem Hạ Hầu Nộ Thái có thể nhẫn nại tới khi nào?”

Cao Quang Viên không mất thời cơ vỗ mông ngựa:

https://thuviensach.vn

“Kiến thức của Thái tử khiến cho chúng ta theo không kịp, nếu điều nạn dân về vùng phía nam thì tất phải gia tăng gánh nặng cho vùng phía nam, hiện tại quân lương của Hạ Hầu Nộ Thái duy trì cho mười vạn quân đội đã miễn cưỡng, nếu lại có thêm bách tính cuồn cuộn không ngừng ào vào thì hắn sẽ càng thêm khó chống đỡ.”

Tiêu Trấn Kỳ bật thốt lên nói:

“Nếu Hạ Hầu Nộ Thái giết chết bách tính thì làm thế nào?”

Hứa Vũ Thần thở dài một hơi nói:

“Nếu hắn giết chết bách tính sẽ lập tức mất đi dân tâm ở vùng phía nam, mười vạn quân mà của hắn sẽ trở thành một nhóm quân cô độc.”

Sự tình chính như Hứa Vũ Thần sở liệu, Hàn vương cũng không bởi vì Hạ Hầu Nộ Thái giết chết mấy tên thủ hạ của chúng ta thì sẽ tin tưởng hắn.

Ta cùng Cốc Tiêm Tiêm sai người đi sửa chữa một chút phần mộ tổ tiên của Hạ Hầu thị, cùng an ủi chư vị người nhà các tướng lĩnh thủ hạ của Hạ Hầu Nộ Thái, hướng bọn họ làm ra bảo chứng, chỉ cần họ có thể quy hàng với ta sẽ bỏ qua hết chuyện cũ.

Bảy ngày sau, bên nước Hàn vẫn chưa xuất binh, trong bảy ngày này chúng ta đã điều những người Yên ngày trước lánh nạn sang phía bắc Yên quốc về hết nguyên quán, không lâu sau, người Yên được thu nhận từ hai nơi là Dung Phủ và Bình Châu cùng bị trục xuất trở về vùng phía nam Yên quốc, đợi sau khi tất cả kết thúc, tổng nhân số bị trục xuất dự tính đến khoảng hai mươi vạn người.

Sáng sớm tỉnh lại, Cốc Tiêm Tiêm cùng không có ở bên cạnh người ta, ta thoáng nhìn những tia sáng mặt trời ngoài cửa sổ mới vừa hé lộ ra từ phía chân trời, A Y Cổ Lệ vẫn còn đang ngủ say, trên khuôn mặt như hoa hải đường vẫn còn hiện lên hai mảng đỏ ửng, khóe môi ta hiện ra một tia mỉm

https://thuviensach.vn

cười, nhớ lại tình hình cuộc đại chiến triền miên cùng hai nàng đêm qua, dư vị dường như vẫn còn chưa hết.

Ta mặc vào trường bào đi về hướng ngoài cửa sổ, hôm nay còn phải cùng mọi người thảo luận tình hình mới nhất, không thể mải mê hoan ái giường chiếu được.

Đi tới trong sân thấy hai người Xa Hạo cùng A Đông cùng không có ở bên ngoài, ta không khỏi có chút kỳ quái, theo lý hôm nay phải là Xa Hạo trực mới đúng, loại chuyên tự tiện rời khỏi công việc thế này vẫn chưa từng phát sinh trên người hắn.

Đang lúc mù mờ không hiểu, Lang Thứ suất lĩnh hai võ sĩ đi tới, hắn cung kính nói:

“Chủ nhân thức dậy sớm thế!”

Ta thấp giọng nói:

“Xa Hạo đâu?”

Lang Thứ nói:

“Hắn cùng A Đông đuổi theo Cốc cô nương rồi.”

Ta sửng sốt:

“Tiêm Tiêm?”

Lang Thứ gật đầu nói:

“Tối hôm qua Cốc cô nương đêm khuya đến Tiên Vũ lâu, A Đông đảm nhận trách nhiệm bảo vệ dọc đường.”

https://thuviensach.vn

Ta vỗ vỗ đầu, tối hôm qua uống không ít rượu, Cốc Tiêm Tiêm quả thực là nửa đêm đã từng đi ra ngoài, còn là ta bảo A Đông tiễn nàng đến Tiên Vũ lâu nữa mà.

Lang Thứ nói:

“Nhưng Cốc cô nương lại từ cổng sau của Tiên Vũ lâu lặng lẽ trốn đi, đến khi A Đông phát hiện thì cô ấy đã ra khỏi thành rồi.”

Ta mơ hồ đã đoán ra vì cớ gì mà Cốc Tiêm Tiêm ra khỏi thành, trong lòng lo lắng không thôi.

Lang Thứ lại nói:

“Sau khi A Đông trở về, vốn định đem chuyên này bẩm báo cho chủ nhân, thế nhưng lại sợ quấy nhiễu chủ nhân yên giấc nên liền cùng Xa Hạo đuổi theo Cốc cô nương.”

Ta thở dài một hơi nói:

“Nếu Tiêm Tiêm đã có chủ ý, hai người họ sao có thể khuyên nàng trở về được.”

Lang Thứ nói:

“A Đông nói qua, nếu không thể mang Tiêm Tiêm cô nương bình an trở về thì hắn cùng sẽ không trở lại.”

“Hồ đồ!”

Ta lớn tiếng trách mắng.

Ngoài cửa vang lên tiếng cười sang sảng, sau đó thấy Hứa Vũ Thần bước khoan thai đi đến.

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Hứa đại nhân tới vừa lúc, ta đang có chuyện muốn cùng ngài thương lượng đây.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Vũ Thần cùng có chuyện đến đây khải tấu thái tử điện hạ.”

Hắn từ trong trong tay áo lấy ra một phong thư, hai tay giơ đến trước mặt ta:

“Đây là tín hàm Tiêm Tiêm cô nương ủy thác ta chuyển giao cho thái tử.”

Ta gật đầu, nhưng không có mở phong thư kia ra.

Hứa Vũ Thần không giải thích được nói:

“Chẳng lẽ Thái tử điện hạ không muốn nhìn thử xem bên trong rốt cuộc viết cái gì sao?”

Ta lắc đầu nói:

“Nội dung bên trong ta có thể tưởng tượng được. Xem cũng chẳng qua để tăng thêm đa cảm thôi, cứ chờ sau này rồi hãy tính.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Chẳng lẽ Thái tử điện hạ không muốn hỏi Vũ Thần chuyên này rốt cuộc có quan hệ như thế nào hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Vừa rồi quả thực ta muốn hỏi, nhưng hiện tại cùng không cần phải hỏi nữa, trước khi đi Tiêm Tiêm nhất định đã hỏi qua ý kiến của ngài, nói

https://thuviensach.vn

không chừng lần này đến gặp Hạ Hầu Nộ Thái để nói những gì ngài chắc cũng đã dặn dò cả rồi.”

Hứa Vũ Thần cúi người thật sâu nói:

“Vũ Thần mong thái tử thứ tội, chuyện này ta vốn định nói cho thái tử nhưng Tiêm Tiêm cô nương sợ thái tử ngăn cản cô ấy đi nên nói cái gì cùng bắt ta giữ bí mật này cho cô ấy.”

Ta cũng không có ý muốn trách Hứa Vũ Thần, thấp giọng nói:

“Theo Hứa đại nhân thấy, chuyến đi này của Tiêm Tiêm đến Trữ thành để thuyết phục Hạ Hầu Nộ Thái rốt cuộc có bao nhiêu cơ hội?”

Hứa Vũ Thần cười giảo hoạt nói:

“Vũ Thần cho rằng, trận tuyến của Hạ Hầu Nộ Thái đã đại loạn, hiện tại cốc cô nương đi Trữ thành hắn là có mười phần thành công.”

“Hả?”

Ta nhìn thẳng hai mắt Hứa Vũ Thần, chờ mong hắn giải thích tiếp.

Hứa Vũ Thần nói:

“Kế khiển dân(2) của Thái tử điện hạ đích thật là cao minh tới cực điểm…”

(2): Kế xua dân về quê ở trên.

Nghe được câu trả lời như thế từ trong miệng Hứa Vù Thần, ta không khỏi cười ha hả.

Hứa Vũ Thần lúng túng nói:

“Thái tử cười cái gì?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Không ngờ giọng điệu của Hứa đại nhân trở nên giống như Cao Quang Viễn rồi.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Vũ Thần là ăn ngay nói thật, sao lại giống như tên tiểu nhân dua nịnh hót kia được!”

Xem ra ta đánh đồng hắn cùng Cao Quang Viễn đối với hắn chẳng khác nào một loại sỉ nhục.

Ta nhịn cười nói:

“Hứa đại nhân nói tiếp đi.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Hiện tại Hạ Hầu Nộ Thái đã lâm vào thế tiến thoái lưỡng nan, nếu như hắn muốn hướng Hàn vương Mạc An Thiên biểu lộ bản thân cùng thái tử không có quan hệ gì tất phải hạ thủ tàn sát bách tính, nhưng nếu thật sự làm như vậy tình cảnh của hắn sẽ càng thêm gian nan, cho dù hắn nguyện ý làm như vậy, binh lính thủ hạ của hắn cùng sẽ không có người nào đáp ứng. Thái tử không uổng một binh một tốt, dùng bách tính của Yên quốc tới chế ngự Hạ Hầu Nộ Thái, thật sự là một nước cờ diệu kỳ.”

Ta cười nói:

“Chuyện này ta cũng là đột nhiên mới nghĩ ra, ban đầu còn lo lắng Hứa đại nhân phản đối nữa đấy.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Vũ Thần mặc dù bất tài nhưng vẫn có thể phân rõ đại cục.”

https://thuviensach.vn

Ta thưởng thức gật đầu:

“Tiêm Tiêm khi nào nói với ngài chuyện muốn đi Trữ thành?”

Hứa Vũ Thần nói:

“Chuyện đó cho dù cốc cô nương không tìm ta, Vũ Thần cùng sẽ khuyên cốc cô nương đến Trữ thành một chuyến.”

Ta cảm thán nói:

“Đối với chúng ta mà nói, nắm chặt thời cơ có thể quan trọng, nhưng ta vẫn đang có chút lo lắng cho an nguy của Tiêm Tiêm.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Cốc cô nương đối với thái tử tình thâm ý trọng. Thái tử điện hạ vốn nên lo lắng cho tình cảnh của cô ấy, tuy nhiên Hạ Hầu Nộ Thái hiện tại chỉ có một đứa con gái này, hắn chắc sẽ không làm điều gì bất lợi đối với Cốc cô nương. Lại nói hai người Xa Hạo cùng A Đông đã đuổi theo Cốc cô nương, cho dù phát sinh chuyên gì cùng có thể chú ý đến cô ấy mà.”

Ta thấp giọng nói:

“Cự ly từ đây đến Trữ thành chỉ có hai trăm dặm, nếu thuận lợi thì buổi chiều hôm nay Tiêm Tiêm sẽ có thể đến nơi.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Trong vòng ba ngày chúng ta chắc sẽ có được kết quả.”

Ta chậm rãi nhắm lại hai mắt, tình hình hiện tại Hạ Hầu Nộ Thái hắn là đang rối loạn lòng người, Cốc Tiêm Tiêm đến đảm nhiệm chiêu hàng đích xác là người được chọn thích hợp nhất, nhưng Hạ Hầu Nộ Thái có thể tin tưởng được không? Hắn có thể cho là ta đang lợi dụng Cốc Tiêm Tiêm để

https://thuviensach.vn

dẫn dụ hắn vào bẫy không? Trong đầu ta đột nhiên xuất hiện một ý nghĩ lớn mật, sao ta không nhân cơ hội này biểu hiện thành ý của ta, để cho Hạ Hầu Nộ Thái triệt để hướng về trận doanh của ta luôn.

Hứa Vũ Thần hình như xem thấu nội tâm của ta. Thấp giọng nói:

“Thái tử có phải có ý nghĩ gì khác hay không?”

Ta cười nói:

“Có biết ta vì sao đến nay không có cho Cốc Tiêm Tiêm một cái danh phận hay không?”

Hứa Vũ Thần hiển nhiên không có nghĩ đến ta sẽ đột nhiên hỏi ra một câu như vậy, hắn trầm tư chốc lát, mới nói:

“Trong lòng Thái tử có phải cố kỵ đến sự chênh lệch…”

Ta thoải mái cười ha hả:

“Hứa đại nhân lần này đoán sai rồi, Long Dận Không ta làm sao cố kỵ đến mấy cái địa vị?”

Ánh mắt ta sáng quắc có thần nói:

“Ta nhất định sẽ cưới Tiêm Tiêm làm vợ, tuy nhiên phải có phụ thân của cô ấy ở đây, ta muốn chứng minh cho hắn thấy. Chuyên ngày xưa hắn không dám làm thì ta dám làm, hắn không thể dành cho mẫu thân của Tiêm Tiêm nhưng ta có thể cho con gái của hắn!”

Trong hai mắt Hứa Vũ Thần lộ ra vẻ kích động:

“Thái tử, thần minh bạch!”

Ta lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Lập tức tập hợp binh mã, theo ta đi vào Trừ thành cưới Cốc Tiêm Tiêm!”

Hứa Vũ Thần mỉm cười nói:

“Vũ Thần bất tài, nguyện ý chủ động đến gặp Hạ Hầu Nộ Thái để làm mai mối!”

Ta đương nhiên sẽ không độc thân đi đến Trữ thành mạo hiểm, đại quân của Tiêu Trấn Kỳ đang đóng ở nơi cách phía Nam Yên đô một trăm dặm, cự ly cùng Trữ thành rất gần. Phía trước Trữ thành có một con sông Lạc Hà chảy qua, chúng ta cùng Hạ Hầu Nộ Thái phân giới tuyến tại nơi này, có sự bảo hộ của năm vạn tinh binh, an toàn của ta đương nhiên không có bất luận vấn đề gì.

Chúng ta đến sông Lạc Hà thời gian đã là đang lúc hoàng hôn ngày hôm sau, ta cùng Tiêu Trấn Kỳ, Hứa Vũ Thần sóng vai đứng bên bờ bắc sông Lạc Hà, nhìn về phía Nam, thành luỹ dài liên miên của Trữ thành có thể thấy được rõ ràng. Nối liền hai bờ sông là cây cầu dài, hai bên cùng phái ra trọng binh bảo vệ hai đầu cầu, các nạn dân bị chúng ta trục xuất về vùng phía nam phải đi qua cây cầu này để đến Trữ thành, tại bờ bên kia tiếp thu kiểm tra, sau khi vững tin không phải là gian tế bên ta phái ra mới cho phép vào thành.

Tiêu Trấn Kỳ nói:

“Từ khi chúng ta điều nạn dân về vùng phía nam, phía Trữ thành liền phái ra một vạn quân đóng tại bờ Lạc Hà nhằm phụ trách trấn giữ nạn dân để tránh khỏi xuất hiện dân loạn, tuy nhiên như vậy ngược lại gia tăng cho chúng ta không ít phiền phức.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Tình hình hai ngày này thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Trấn Kỳ cười nói:

“Bách tính đã nổi loạn vài lần, tuy nhiên phạm vi rất nhỏ, chúng ta cùng ứng phó rất đúng lúc, rất nhanh thì trở lại yên tĩnh, có điều hai ngày nữa nạn dân từ Dung Phủ và Bình Xuyên sẽ đến đây, áp lực của chúng ta sẽ lớn hơn nhiều.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như là chuyên này thuận lợi giải quyết, các ngươi sẽ không phải tiếp nhận thêm áp lực đến từ các nạn dân nữa.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thái tử điện hạ, giờ ta đến Trữ thành trước để đưa sính lễ!”

Ta lắc đầu.

Hứa Vũ Thần mù mờ hỏi:

“Thái tử lại cải biến chủ ý hả?”

Ta cười nói:

“Nếu hiện tại mình Hứa đại nhân đi trước cùng vị có phần mạo hiểm, cứ chờ thêm rồi tính tiếp.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Nhưng mà…”

Ta chỉ vào các nạn dân đang đi trên cây cầu:

“Ngàn vạn bách tính này, mỗi người đều sẽ trở thành một bà mối của ta!”

Tiêu Trấn Kỳ cùng Hứa Vũ Thần liếc mắt nhìn nhau, mỉm cười hiểu ý.

https://thuviensach.vn

Ta đem một tờ giấy kết hôn đã được viết sẵn từ trước đưa cho Tiêu Trấn Kỳ:

“Triệu tập các binh sĩ trong doanh trại có bút pháp tốt, chiếu theo mặt trên sao chép ra rồi phát cho nạn dân đi qua đây mỗi người một tờ.”

Tiêu Trấn Kỳ vui tươi hớn hở gật đầu nói:

“Chiến dịch giấy kết hôn của công tử này của công tử đích thật là thiên hạ kỳ quan, ngày mai chắc chắn sẽ oanh động thiên hạ.”

Nạn dân ùn ùn không ngừng lao về hướng bờ bên kia, giấy kết hôn cùng liên tục không ngừng truyền đến Trữ thành, Hạ Hầu Nộ Thái tất nhiên sẽ thu được giấy kết hôn của ta, nhưng cùng không biết hắn sẽ xử trí chuyên này như thế nào đây.

Chính ngọ ngày hôm sau, Hạ Hầu Nộ Thái phái sứ thần đến đây hẹn ta đêm đó gặp nhau ở giữa cây cầu, cơ hội mà ta chờ đợi rốt cuộc đã tới.

Trước khi đêm đến song phương chúng ta tạm thời phong bế lại hai đầu cầu, trên mặt cầu dài nữa dặm treo vô số đèn lồng, ta chậm rãi đi lên cầu, nương theo ngọn đèn thấy xa xa một bóng người màu xám đang đi về hướng ta.

Hạ Hầu Nộ Thái thân hình cao lớn, mắt hổ râu quai nón, từ bề ngoài của hắn khó tưởng tượng hắn sao có thể sinh ra một người con gái dịu dàng quyến rũ như Cốc Tiêm Tiêm được nhỉ.

Ngay khi ta đang quan sát Hạ Hầu Nộ Thái thì hắn cùng đang quan sát ta.

Cự ly giữa hai người chúng ta không ngừng sát lại, sau cùng gặp nhau ở giữa cây cầu.

https://thuviensach.vn

Ta giang hai cánh tay, ý bảo ta cùng không có mang theo bất thứ vũ khí nào.

Hạ Hầu Nộ Thái so với trong tưởng tượng của ta càng thêm trầm ổn, hắn lạnh lùng nói:

“Ngươi là Long Dận Không?”

Ta mỉm cười nói:

“Hạ Hầu tướng quân so với ta tưởng tượng càng thêm uy phong hơn.”

Hạ Hầu Nộ Thái có phần châm biếm:

“Ngươi so với ta tưởng tượng càng thêm giả dối.”

Ta nói một câu hai nghĩa :

“Ta đối với địch nhân từ trước đến nay đều giả dối, thế nhưng đối với người thân cùng bằng hữu của ta thủy chung bảo trì tấm lòng thẳng thắn thành khẩn.”

Hạ Hầu Nộ Thái giơ lên một tờ giấy kết hôn trong tay, sau đó mở bàn tay để mặc cho tờ giấy bị gió đêm thôi đi, bay bổng rồi rơi xuống trên mặt sông tối như mực. Hắn nhìn thẳng hai mắt của ta nói:

“Vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, ngươi quả nhiên có tiềm chất trở thành vương giả.”

Ta rất thẳng thắn nói:

“Cùng nhờ có khích lệ của Hạ Hầu tướng quân thôi, ngài có phát hiện chúng ta tại rất nhiều mặt có nhiều điểm tương đồng hay không?”

Hạ Hầu Nộ Thái căm tức nói:

https://thuviensach.vn

“Ta chưa từng có đê tiện đến nỗi đi lợi dụng phụ nữ như ngươi!”

Ta cười lạnh nói:

“Ta cũng đã quên mất, làm tổn thương phụ nữ mới là điểm mạnh của Hạ Hầu tướng quân.”

“Ngươi!”

Hạ Hầu Nộ Thái tức giận đến nứt cả con mắt, hiển nhiên bị những lời này của ta làm tức giận.

Ta không hề sợ hãi nói:

“Lần này ta đến đây cũng không phải là vì khai chiến, mà ta đến là vì Tiêm Tiêm.”

Hạ Hầu Nộ Thái lớn tiếng nói:

“Tiêm Tiêm là con gái của ta, ta tuyệt sẽ không gả nó cho ngươi!”

Ta nhìn Hạ Hầu Nộ Thái giận dữ nói:

“Hôm nay ta tới gặp ngươi là bởi vì bận tâm đến ngươi dù sao cùng là phụ thân của Tiêm Tiêm, nhưng ngươi nếu can thiệp đến chuyên giữa ta và Tiêm Tiêm, ta nhất định sẽ cho ngươi phải trả giá vô cùng nghiêm trọng.

Hạ Hầu Nộ Thái cười to nói:

“Ta cùng rất muốn nhìn ngươi làm sao khiến cho ta phải trả giá?”

Hắn nhìn trận doanh bên ta ở xa, xem thường nói:

“Binh lính thủ hạ của ngươi còn chưa tới năm vạn, quân đội ta đóng tại Trữ thành có tới mười vạn, nếu không phục ngươi cứ việc qua đây khiêu chiến!”

https://thuviensach.vn

Ta thản nhiên cười nói:

“Mười vạn? Lẽ nào Hạ Hầu tướng quân đến lúc này vẫn còn chưa rõ ràng tình trạng của bản thân hay sao? Mười vạn thế hệ sau của Yên quốc này nếu như biết ngươi một lòng muốn đem lợi ích của Yên quốc bán đứng cho nước Hàn, lúc đó họ còn có thể đi theo ngươi đến bao lâu?”

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Long Dận Không, bách túc chi trùng tử nhi bất cương(3), trận chiến này mặc dù là ta nhất định thất bại nhưng ngươi cùng phải trả một cái giá nặng nề.”

(3): bách túc chi trùng tử nhi bất cương(côn trùng trăm chân, chết vẫn đứng vững): ý là một người tuy thất bại nhưng khí thế vẫn còn mạnh, không dễ tiêu diệt.

Ta lạnh lùng nói:

“Trước đây Yên vương đối đãi với ngươi không tệ, nhưng vì sao Hạ Hầu tướng quân muốn bán đứng lợi ích của Yên quốc, khiến cho mười vạn binh sĩ vô tội phải rơi vào khốn cảnh?”

Hạ Hầu Nộ Thái đi một bước về bên thành cầu, hai tay nắm lấy vòng bảo hộ:

“Chuyện của ta không cần ngươi can dự vào.”

Ta cười nói:

“Chỉ tiếc, hiện tại Hàn vương Mạc An Thiên cũng không tin ngươi, lúc này hắn nói không chừng đang tưởng là chúng ta liên thủ thiết lập cạm bẫy để cho Hàn quân tới chui vào đấy.”

Đột nhiên xoay người lại:

https://thuviensach.vn

“Long Dận Không, nếu ngươi muốn đối phó ta thì cứ chân đao minh thương mà đánh với ta, vì sao phải sử dụng thủ đoạn đê tiện lừa gạt con gái của ta?”

Ta mỉm cười nói:

“Có ba nguyên nhân, thứ nhất, ta muốn cho Hàn vương đối với ngươi sản sinh tâm hoài nghi, cho ngươi nhanh chóng thấy rõ bộ mặt thật sự của Hàn vương. Thứ hai, ta không muốn Yên quốc rơi vào trong cảnh nội chiến, làm cho bách tính chịu nổi khổ chiến tranh…”

Hạ Hầu Nộ Thái cắt đứt lời ta, nói châm chọc:

“Nhìn không ra ngươi còn là một thánh giả biết trách trời thương dân nữa đấy.”

Ta tiếp tục nói:

“Một điểm quan trọng nhất chính là: Cảm tình giữa ta cùng Tiêm Tiêm hoàn toàn là thật, ta đã từng nghĩ tới lợi dụng cô ấy để thuyết phục ngươi, thế nhưng ta cuối cùng đã bỏ qua quyết định này, ta không muốn trong cảm tình của ta cùng cô ấy trộn lẫn bất cứ công danh lợi lộc gì!”

Hạ Hầu Nộ Thái cười lạnh nói:

“Quả nhiên có tài ăn nói, thảo nào Tiêm Tiêm sẽ mắc bẫy của ngươi.”

Ta nói không khoan nhượng:

“Ngươi có thể vũ nhục ta nhưng tuyệt đối không thể coi thường cái nhìn của Tiêm Tiêm.”

Hạ Hầu Nộ Thái xem thường nói:

https://thuviensach.vn

“Đó là bởi vì Tiêm Tiêm tuổi còn trẻ, thấy không rõ được bộ mặt thật sự của ngươi thôi.”

Ta mỉm cười nói:

“Tiêm Tiêm thiên tư thông minh, cô ấy tự nhiên rõ ràng vì sao sẽ thích ta, bởi vì ở trong lòng cô ấy từ lâu đã đem ta và ngươi so sánh!”

“Cùng ta so sánh cái gì?”

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt của Hạ Hầu Nộ Thái:

“Lúc trước nếu không phải ngươi vứt bỏ mẫu thân của Tiêm Tiêm thì bà ấy cùng sẽ không chết đi, Tiêm Tiêm cùng sẽ không bị lưu lạc phong trần, ngươi tại Yên quốc mặc dù thống suất vạn quân, là một tướng quân anh dùng vô địch, nhưng trước mặt mẹ con họ chỉ là một người nhu nhược mà thôi!”

Ánh mắt của Hạ Hầu Nộ Thái đột nhiên trở nên ảm đạm.

Ta lớn tiếng nói:

“Ta và ngươi bất đồng, bất kể ngươi cho ràng ta dối trá cùng được, đê tiện cùng được, nhưng ta dám ở trước mặt người trong thiên hạ thừa nhận cảm tình đối với Tiêm Tiêm, bất kể xuất thân của cô ấy như thế nào, bất kể địa vị của cô ấy ra sao, Long Dận Không ta nói cưới thì nhất định sẽ cưới hỏi đàng hoàng với cô ấy, chuyện ta đã làm thì ta có can đảm chịu trách nhiệm, tuyệt đối sẽ không trốn tránh trách nhiệm, rồi sau này khiến cho người khác phải chịu sự đau khổ!”

Ta ngưng mắt nhìn Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Ngươi dám không?”

Hạ Hầu Nộ Thái cúi đầu xuống, hồi lâu mới nói:

https://thuviensach.vn

“Ta không bằng ngươi…”

Ta từ trong giọng nói của hắn cảm giác được một tia dao động, ta nói tiếp:

“Mười vạn binh sĩ thủ hạ của ngươi cùng vô tội, họ ở trong trận chiến tranh này rốt cuộc là nhân vật sắm vai trò thế nào? Họ rốt cuộc là vì ai mà chiến đấu, sợ rằng rất nhiều người vẫn còn chưa rõ. Nhưng cuối cùng họ sẽ có một ngày hiểu ra, Hạ Hầu tướng quân, ta không biết ngươi vì sao lại phản bội Yên vương, thế nhưng ta biết, Yên vương Lý Triệu Cơ cùng không phải là minh chủ, Hàn vương Mạc An Thiên cùng là một hạng tiểu nhân vô dụng, ngươi không cần vì người như thế mà hi sinh tính mệnh của mười vạn Yên quân này, ngươi sao lại nhẫn tâm nhìn bách tính của Yên quốc rơi vào trong cảnh nước sôi lửa bỏng?”

Hạ Hầu Nộ Thái thở dài một tiếng:

“Ta cũng không phải là có ý định phản bội Yên vương. Chính là bởi vì ta cho tới bây giờ cùng không phải là thần tử của Yên quốc, ta là người Hàn, sau khi tiên vương đem ta huấn luyện rồi giả tạo thân phận cho ta, để cho ta lẫn vào trong quân Yên quốc, từng ấy năm tới nay, ta đã phân không rõ bản thân rốt cuộc nên là thần tử của ai?” - Trong ánh mắt hắn toát ra sự bi thương vô tận.

Ta ngạc nhiên tới cực điểm, không nghĩ tới tiên vương của nước Hàn lại lợi hại như vậy.

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Yên vương Lý Triệu Cơ đối với ta không tệ. Nếu ta trung với hắn thì sẽ phản bội tiên vương, phản bội cố quốc, nếu ta trung với tiên vương thì sẽ có lỗi với Lý Triệu Cơ, ta hy vọng giữa Hàn Yên vĩnh viễn đừng có bùng nổ chiến tranh, như vậy ta cùng thì vĩnh viễn không cần phải làm ra lựa chọn.”

https://thuviensach.vn

Khóe môi hắn nở một nụ cười cay đắng:

“Nhưng cái ngày đã định trước cùng sắp tới, tiên vương của nước Hàn mặc dù đã băng hà nhiều năm, nhưng ngài đà đem bí mật này truyền cho Hàn vương Mạc An Thiên, ta nhiều lần suy nghĩ cuối cùng rốt cuộc quyết định, đảo hướng về bên cố quốc.”

Hắn xoay người đối diện với ta:

“Điều duy nhất ta không có nghĩ đến chính là ngươi sẽ chen chân đánh vào giữa, mà Cao Quang Viễn không ngờ lại phối hợp với ngươi phát động một tràng cung biến, ta không thể không rơi vào hoàn cảnh xấu hổ tiến thối lưỡng nan như hiện nay.”

Ta yên lặng gật đầu.

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Nghe được tin tức Yên vương băng hà, lòng ta đặc biệt hối hận, nếu như không phải là bởi vì ta, các ngươi sẽ không nắm chặt cơ hội lần này.”

Ta lại gật đầu, từ một phương diện nào đó, Hạ Hầu Nộ Thái đích thật đã cho chúng ta cơ hội tuyệt hảo để tạo ra một tràng cung biến thành công.

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Loại cảm giác bứt rứt này khiến cho ta quyết tâm báo thù cho Yên vương, ta mật hàm cho Hàn vương, xin hắn mau chóng phái ra viện quân, cố gắng trong khoảng thời gian ngắn đoạt được Yên đô.”

Trong lòng ta âm thầm may mắn, nếu như Hàn vương Mạc An Thiên quả thật đáp ứng lời thỉnh cầu của hắn, hiện tại chắc hắn sẽ là một cục diện khác rồi.

Hạ Hầu Nộ Thái chậm rãi lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Chính như theo lời của ngươi nói, Hàn vương Mạc An Thiên căn bản là một tên tiểu nhân vô năng, kế phản gián của các ngươi đã dễ dàng lừa gạt được hắn, sự do dự của hắn đã làm cho nước Hàn bỏ lỡ cơ hội tốt để chiếm lấy Yên quốc, loại cơ hội thế này sợ rằng vĩnh viễn cũng sẽ không có lần thứ hai.”

Ta lẳng lặng lắng nghe Hạ Hầu Nộ Thái tự bạch.

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Theo thời gian mỗi ngày trôi qua, ta đối với Hàn vương đã triệt để thất vọng, cho dù hiện tại hắn xuất binh cùng cải biến không được thế cục của phía bắc Yên quốc.”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu lúc này Hạ Hầu tướng quân vẫn còn ôm kỳ vọng đối với hắn, sợ rằng sẽ bị người đời chê là ngu trung thôi.”

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Ta nghe nói Cao Quang Viễn cùng Hứa Vũ Thần lần lượt đều đầu nhập vào phe ngươi, khi đó biết ngươi nhất định có chỗ hơn người, sau đó…”

Ánh mắt của hắn lần thứ hai dừng lại trên khuôn mặt ta:

“Sau đó liền nghe nói chuyện của Tiêm Tiêm cùng ngươi, ta thế nào cùng không nghĩ đến đứa con gái tự cao tự đại này của ta sẽ thích ngươi, ta đã từng có lỗi với mẫu thân của nó, ta tuyệt đối sẽ không để cho Tiêm Tiêm lại chịu thêm một chút tổn thương nào, nếu như ngươi làm chuyện có lỗi với nó thì ta sẽ không tiếc bất cứ sinh mệnh của người nào.”

Từ lời nói có thể nhìn ra được sự yêu mến của hắn đối với Tiêm Tiêm đích thật là phát ra từ nội tâm.

https://thuviensach.vn

Hắn thở dài một hơi lại nói:

“Ta càng không nghĩ đến Tiêm Tiêm sẽ chủ động qua đây tìm ta, trong lòng nó chưa từng xem ta trở thành một người phụ thân, ta chỉ là một người xa lạ thất tín bội nghĩa, một hung thủ giết hại mẫu thân của nó…”

Ánh mắt của Hạ Hầu Nộ Thái đau khổ đến co giật:

“Ta làm sao không biết, nó sở dĩ bỏ tự tôn đến đây nguyên do là bởi vì ngươi, ta hiểu phần cảm tình của Tiêm Tiêm đối với ngươi đã rất khó thay đổi được, tựa như lúc trước mẫu thân của nó đối với ta vậy…”

Hạ Hầu Nộ Thái nhắm lại hai mắt, rơi vào trong hồi ức đau khổ, hồi lâu mới nói:

“Ta đã từng tại trước mộ của mẫu thân Tiêm Tiêm phát thệ, chỉ cần con gái cầu ta, bất kể là chuyên gì ta đều sẽ đáp ứng với nó… bởi vì ta nợ mẹ con nó thật sự quá nhiều… quá nhiều…”

Hắn xoay người lại, mặc dù ta không biết hắn có chảy xuống nước mắt hay không, nhưng ta có thể cảm giác được rõ ràng nỗi thống khổ của hắn vào lúc này.

Hạ Hầu Nộ Thái rất nhanh liền khôi phục trấn tĩnh:

“Chuyện Tiêm Tiêm cầu xin ta thì ta nhất định sẽ làm, ngày mai ta sẽ giải tán quân đội đóng ở Trữ thành, tuy nhiên… ngươi cũng phải đáp ứng ta một điều kiện…”

“Hạ Hầu tướng quân xin cứ nói!”

“Ta muốn ngươi đường đường chính chính cưới con gái của ta làm vợ!”

https://thuviensach.vn

Chương 160: Giải Thoát

Hạ Hầu Nộ Thái tuyên bố có mười vạn đại quân, trên thực tế là không tới tám vạn người, khi đi đến tiểu cốc sẽ giải tán, từ khi ý định hình thành trong đầu hắn thì, tiểu cốc dài và hẹp đã thúc đẩy quyết định này.

Giải tán một đội ngũ tám vạn người trong một thời gian ngắn không phải là một việc dễ dàng gì, trải qua sự bàn bạc với ta, tám vạn binh sĩ này, người nào nguyện ý tiếp tục ở lại trong quân sẽ ở được bố trí ở lại doanh trại gần sông Đà Lạc do Tiêu Trấn Kỳ thống lĩnh, đợi sau khi mọi người tụ hợp lại sẽ bắt đầu phân chia đội ngũ lại một lần nữa.

Còn những người tự nguyện li khai thì đơn giản thống kê một lần, số binh sĩ nguyện ý ở lại binh doanh vẫn chiếm đa số, có hơn bốn vạn sáu nghìn người, để ổn thỏa mọi thứ, tạm thời buộc những binh sĩ Yên quốc này nộp vũ khí, về phần chức vụ trong quân, thì vẫn như lúc trước.

Hơn hai vạn binh sĩ giải ngũ về quê, do chúng ta thống nhất cho vay lộ phí để cho bọn họ có thể trở về gia đình.

Một trong những ngày đó, quân canh giữ Trữ thành đều ra khỏi thành, thành trì này lại một lần nữa yên tĩnh trở lại.

Quyết định, trục xuất dân chạy nạn vốn chỉ là kế tạm thời, hiện tại Hạ Hầu Nộ Thái đã quy hàng, ta quyết định hủy bỏ lệnh trục xuất, những dân chạy nạn này được tự do chọn lựa nơi mà bọn họ định cư, kỳ thực chỉ cần qua thêm một thời gian nữa là ta có thể đem thế cục Yên Quốc ổn định trở lại, đến lúc đó ta cũng không cần trục xuất nữa, bọn họ vẫn có thể trở lại nhà của mình, có ai mà không muốn trở lại quê nhà của mình?

https://thuviensach.vn

Ta và Hứa Vũ Thần đi cùng nhau dưới sự hộ tống của sáu trăm tên binh sĩ, toàn bộ đều thay Cát phục do phương bắc tiến cống Trữ thành.

Ta đã tiếp quản toàn bộ Trữ thành, vì vậy vấn đề an toàn không cần lo lắng. Sáu trăm tên binh sĩ này không hề mang theo vũ khí, trên người chỉ mặc trang phục cát tướng, nhiệm vụ của họ lần này là tới giúp ta đưa sính lễ cưới Cốc Tiêm Tiêm, trên mặt mỗi người đều tràn đầy vẻ tươi cười. Chẳng những thủ hạ của ta như vậy, ngay cả biểu hiện của những người dân xung quanh cũng rất tốt, không một người dân bình thường nào lại muốn chiến tranh xảy ra cả. Tình huống bây giờ đối với bọn họ mà nói chính là một kết quả tốt nhất.

Xa Hạo và A Đông phân biệt đứng ở hai bên cửa thành, bọn họ đã đợi ta thật lâu, vừa thấy ta là trên mặt bọn họ liên nở ra một nụ cười hiểu ý.

Bọn họ gia nhập vào đội ngũ, đi hai bên phía sau ta, mọi việc cứ như vậy mà làm, giữa chúng ta không cần giải thích bất cứ cái gì.

Đường lớn trong Trữ thành được quét dọn sạch sẽ, trước cửa những ngôi nhà hai bên đường đều được treo đèn đỏ lụa màu. Hứa Vũ Thần nói:

“Thái tử điện hạ có hài lòng không?”

Ta mỉm cười nói:

“Chỉ có một ngày ngắn ngủi mà có thể làm ra như thế này, Hứa đại nhân quả nhiên lợi hại.”

Hứa Vũ Thần cười nói:

“So với thái tử điện hạ một mình chống đỡ mười vạn đại quân, Vũ Thần không thể nào so sánh được.”

https://thuviensach.vn

Ta cười ha hả, nói đến cũng kỳ quái, lời nói của Hứa Vũ Thần và Cao Quang Viễn thường xuyên giống nhau, nhưng là hai người bọn họ lại không hề hợp với nhau. Khác nhau lớn nhất của họ chỉ sợ chính là lời nói của Hứa Vũ Thần thường là lời nói thật lòng, mà Cao Quang Viễn thường chỉ là lời nói nịnh nọt, ta có thể bình thản nghe Cao Quang Viễn nói, thế nhưng nghe Hứa Vũ Thần nói ta lại có chút mắc cỡ. Cảm nhận khi đối mặt với trung thần và gian thần quả nhiên là khác nhau.

Khi đến phủ của Hạ Hầu Nộ Thái ở phía đông nam Trữ thành, ở đây từ lâu đã có một đoàn người chúc mừng đông nghẹt, ta có chút ngạc nhiên nói:

“Hứa đại nhân, không ngờ là dân chúng Trữ thành lại quan tâm tới chúng ta như vậy.”

Hứa Vũ Thần cười nói:

“Thái tử không thể trong một thời gian ngắn như vậy mà chiếm được dân tâm. Những người này là ta dùng ngân lượng mời tới, hơn nữa còn có một buổi tiệc rượu miễn phí dân chúng tất nhiên sẽ vui vẻ đến đây.”

Ta có chút xấu hổ ho khan một tiếng, những lời nói trực tiếp này của Hứa Vũ Thần làm ta có chút đỏ mặt.

Hứa Vũ Thần nói:

“Hạ Hầu tướng quân nếu gặp tình huống như thế này chắc chắn sẽ rất vui vẻ, bất cứ người nào lúc gả con gái, đều mong muốn nó được tổ chức thật là náo nhiệt.”

Ta gật đầu nói:

“Hứa đại nhân nói đúng.”

https://thuviensach.vn

Thấy đội ngũ đón dâu đã tới, dân chúng liên tục tránh qua hai bên, ta xoay người bước xuống ngựa, cổng lớn từ từ mở ra, Hạ Hầu Nộ Thái mặc trên người một bộ Cát phục mỉm cười ra đón.

Ta dựa vào lễ nghĩa đi tới phía trước, nói:

“Nhạc phụ đại nhân ở trên, xin nhận của tiểu tế một lạy.”

Hạ Hầu Nộ Thái không đợi ta quỳ xuống, liền lấy hai tay nâng ta dậy, nói:

“Làm sao có thể như vậy được, thân phận của ngươi đặc biệt, không cần tuân theo những nghi thức bình thường.”

Hắn dẫn ta đi vào nhà. Hứa Vũ Thắn bảo bọn binh sĩ mang sính lễ đi vào.

Ta vì tỏ lòng coi trọng với Tiêm Tiêm, nên sính lễ cũng rất là phong phú.

Hạ Hầu Nộ Thái chỉ nhìn thoáng qua sính lễ, thứ hắn coi trọng chính là chân tình của ta đối với Tiêm Tiêm.

Đi vào khuê phòng của Cốc Tiêm Tiêm, thấy nàng đã mang vào Phượng Quan Hà Bội (mũ phượng, khăn trùm đỏ), nàng yên lặng ngồi trên giường, hai bên có hai cung nữ đang ngồi cạnh, lòng ta rất kích động, tình ý của Tiêm Tiêm đối với ta, đích rất đáng giá cho ta đợi nàng lâu như vậy.

“Tiêm Tiêm!”

Ta thâm tình nói.

Tiêm Tiêm khẽ run lên tiếng, tuy rằng ta không thể nhìn thấy nét mặt của nàng lúc này, thế nhưng có thể cảm nhận được nàng đang rất hạnh phúc và e thẹn.

https://thuviensach.vn

Ta vén tấm rèm đỏ ra, đi đến hỉ đường, Tiêm Tiêm vẫn chưa nói lời từ biệt với Hạ Hầu Nộ Thái, ta cảm nhận được, nàng vẫn chưa tha thứ cho sai lầm của Hạ Hầu Nộ Thái đối với mẫu thân mình.

Hứa Vũ Thần tươi cười rạng rỡ, hắn hôm nay sẽ làm người chủ hôn cho ta, lúc ta và Tiêm Tiêm bái thiên địa xong, sau đó quay sang hành lễ với Hạ Hầu Nộ Thái, lần này Hạ Hầu Nộ Thái không có ngăn cản ta, lúc này hắn đang trong vai một người phụ thân. Ánh mắt của Hạ Hầu Nộ Thái lúc nào cũng nhìn trên người con gái của mình, trong ánh mắt lộ ra sự vui sướng xuất phát từ nội tâm.

Sau khi ta đưa Tiêm Tiêm về phòng, ta lần nữa trở ra ngoài mời rượu, Hứa Vũ Thần, Tiêu Trấn Kỳ, Xa Hạo, A Đông, Lang Thứ cùng với một bộ phận thuộc hạ và toàn bộ những quan viên trong Trữ thành đều tới dự tiệc cưới, khắp nơi trong nhà đều là một mảnh tiếng cười.

Lần này giải trừ được nguy cơ, hơn nữa còn cưới được Tiêm Tiêm, ta có thể nói là song hỷ lâm môn, mọi người liên tục tìm ta và Hạ Hầu Nộ Thái mời rượu. Ta dù sao cũng lo lắng cho đêm động phòng hoa chúc tối nay, vì thế ta vẫn giữ lại một phần tỉnh táo, mà Hạ Hầu Nộ Thái tâm tình đang rất vui sướng, vì thế ai đến mời rượu cũng không từ chối, cũng may tửu lượng của hắn rất kinh người, nên mọi người liên tục tiến lên chúc mừng hắn vẫn còn uống được. Ta sau khi mời rượu Hạ Hầu Nộ Thái xong liền trở về tân phòng.

Nến đó bên trong phòng đang cháy sáng rực, Tiêm Tiêm thì đang yên lặng ngồi trên giường, hắn là nàng đã đợi ta một lúc lâu. Ta cầm lấy đòn cân (gậy vén khăn) vén khăn hồng đang đội trên đầu của nàng, ánh nến mờ ảo, càng làm tăng lên sự xinh đẹp của nàng.

Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Muội còn tưởng rằng huynh đã quên mất muội định, cho muội đêm nay ở một mình trong phòng.”

Ta cười cười ôm nàng đặt lên đầu gối của ta, hôn khuôn mặt nàng một cái, nói:

“Mỹ nữ xinh đẹp như thế này dâng tận miệng, nếu ta còn không đến hưởng dụng, ta chẳng phải là một tên đại ngốc hay sao?”

Tiêm Tiêm quyến rũ liếc mắt nhìn ta một cái. Có chút khiêu khích nói:

“Huynh định hưởng dụng muội như thế nào?”

Ta rung động trong lòng, bàn tay chiếm lấy bộ ngực lớn của nàng, Tiêm Tiêm khẽ rên rỉ, bàn tay nhỏ bé của nàng vuốt ve bắp đùi ta.

Ta chợt nhớ tới một việc, liền nắm lấy bàn tay của nàng, nói:

“Tiêm Tiêm, đêm nay nàng vẫn chưa mời rượu nhạc phụ.”

Khuôn mặt của Tiêm Tiêm lạnh lại, từ trong lòng ta đứng dậy, nhẹ giọng nói:

“Không phải là muội không muốn mời rượu hắn, thế nhưng mỗi khi muội nhìn thấy hắn, đều luôn nghĩ tới mẫu thân đã chết, Dận Không, muội không thể nào tha thứ cho hắn.”

Ta thở dài nói:

“Nhạc phụ đại nhân vì muội mà giải tán mười vạn đại quân, vứt bỏ sự chống cự, những việc đó đã cho thấy nàng trong lòng hắn chiếm một vị trí rất quan trọng, hôm nay là ngày vui của chúng ta. Nếu như ngay cả nữ nhi cũng không mời rượu hắn trong lòng hắn sẽ cảm thấy như thế nào?”

Tiêm Tiêm yên lặng không nói, nước mắt bắt đầu chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Ta ôm chặt hai vai của nàng, nói:

“Tiêm Tiêm, lúc nhạc mẫu sắp chết vẫn còn yêu nhạc phụ, ta nghĩ bà ở dưới cửu tuyền cũng không hi vọng nàng đối với phụ thân của mình lại giống như hai người xa lạ vậy.”

Tiêm Tiêm “Oa!” lên một tiêng rồi khóc nức nở, ta nhẹ giọng an ủi nàng, một lúc lâu sau nàng mới không chế được tình cảm của mình. Nàng gật đầu nói:

“Muội sẽ đi”

Đi vào trong phòng khách, khách mời cũng đã đi hết, Hạ Hầu Nộ Thái ngồi một mình trong phòng. Hắn đang ngơ ngác nhìn mặt trăng đang ở trên cao.

Ta và Tiêm Tiêm đi tới trước mặt hắn, nhỏ giọng nói:

“Nhạc phụ đại nhân!”

Hạ Hầu Nộ Thái bỗng nhiên kinh hãi, hắn xoay người lại, đôi mắt ứng đỏ, kinh ngạc nói:

“Ngươi...”

Hắn lúc này mới thấy được Tiêm Tiêm đang ở sau lưng ta.

Trên mặt hắn lộ ra một nụ cười hiền hòa:

“Đã trễ thế này, sao còn không về phòng nghỉ đi?”

Ta mỉm cười nói:

“Vừa rồi quá đông khách, Tiêm Tiêm không thể lộ mặt được, bây giờ nàng đến đây để mời rượu nhạc phụ đại nhân.”

https://thuviensach.vn

Hạ Hầu Nộ Thái cười nói:

“Đều là người một nhà, không cần phải để ý nhiều như vậy.”

Ta bảo người hầu cầm tới một vò rượu và hai chén rượu, rót đầy một chén, sau đó đưa cho Tiêm Tiêm.

Tiêm Tiêm do dự một lát, sau đó đi tới trước mặt Hạ Hầu Nộ Thái, nhẹ giọng nói:

“Tiêm Tiêm mời phụ thân một chén...”

Giọng nói của nàng tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng khi Hạ Hầu Thái nghe được, thì không khác nào tiếng sấm mùa xuân, hắn đứng yên không nhúc nhích, tình cảm trong lòng không cách nào che dấu được, trong đôi mắt của hắn đã có chút nước mắt:

“Tiêm Tiêm...”

Cổ họng của Hạ Hầu Nộ Thái rung lên, hắn đưa tay cầm lấy chén rượu, ngửa đầu một hơi uống cạn.

Cốc Tiêm Tiêm từ trong tay ta lấy ly rượu thứ hai, nói:

“Tiêm Tiêm chúc phụ thân thân thể khỏe mạnh, phúc thọ duyên niên.”

Hạ Hầu Nộ Thái kích động gật đầu, một lần nữa uống cạn cầm lấy tay nữ nhi, nghiêm túc đặt vào bàn tay ta, nói:

“Dận Không, ta giao Tiêm Tiêm cho ngươi, ngươi nhất định phải chiếu cố cho nó thật tốt, nếu để cho nó có chút tủi thân nào, ta chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Nhạc phụ đại nhân yên tâm, Tiêm Tiêm theo con chắc chắn sẽ rất hạnh phúc.”

Hạ Hầu Nộ Thái vui mừng gật đầu nói:

“Có thể thấy các con đến với nhau, ta cũng cảm thấy an tâm...”

Hắn phất phất tay nói:

“Đêm đã khuya, các con nên về nghỉ ngơi đi, có việc gì thì cứ để ngày mai nói.”

Ta và Tiêm Tiêm trở về phòng, nàng có thể mời rượu phụ thân, làm cho ta thấy được dấu hiệu hai người người sẽ hòa hợp, sau này chỉ cần khuyên giải cho nàng nhiều hơn, thì ngày mà cha con hai người hòa hợp cũng không còn xa.

Ta đóng cửa phòng lại, cười lớn đè Tiêm Tiêm xuống giường, sau đó thuận tay phất một cái làm tắt cây nến đỏ, trong bóng tối, ta hôn lên đôi môi nàng, nhưng ta cảm thấy hơi lạnh và có chút ẩm ướt, ta biết đó là nước mắt của nàng.

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, nhẹ giọng nói:

“Tiêm Tiêm, nàng làm sao vậy? Hôm nay là ngày vui của chúng ta. sao nàng lại khóc?”

Tiêm Tiêm dựa vào thân thể ta, nói:

“Dận Không... muội... Muội bỗng nhiên cảm thấy sợ hãi... muội cảm thấy...”

Lòng ta trầm xuống:

“Muội cảm thấy cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Muội nghĩ tới phụ thân... muội cảm thấy hắn sắp rời xa chúng ta...”

Những lời Hạ Hầu Nộ Thái vừa nói bỗng nhiên xuất hiện trong đầu chúng ta, vẻ mặt như trút được gánh nặng của hắn hình như bao hàm cái gì đó? Ta bỗng nhiên đứng lên, nói:

“Không tốt! Ta phải đi tìm hắn!”

Ta mở cửa phòng rồi dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi, trong sân lúc này chỉ toàn là bóng tối đen kịt, chỉ có thư phòng phía Đông Nam là còn có ánh đèn.

Ta nhanh chóng chạy lại đó, cố sức gõ cửa phòng, nhưng không ai đáp lại, trong lòng ta có một dự cảm chẳng lành, ta nhắc chân đá văng cửa phòng ra .

Ta thấy khuôn mặt tái nhợt của Hạ Hầu Nộ Thái đang ngồi trên bàn, khóe môi mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Ta sợ hãi nói:

“Nhạc phụ đại nhân! Ngài làm sao vậy?”

Hạ Hầu Nộ Thái cười nhạt nói:

“Không có gì...”

Lời nói còn chưa dứt, ‘Phốc!’ một cái hắn liền phun ra một ngụm máu tươi.

“Cha!”

Tiêm Tiêm từ phía sau khóc nức nở chạy tới.

Hạ Hầu Nộ Thái chậm rãi khoát tay áo, ý bảo chúng ta không nên quá lo.

https://thuviensach.vn

Tiêm Tiêm thấy phụ thân như thế, cơn giận trong lòng đã biến mất từ lâu, nàng nhào vào lòng phụ thân rồi òa khóc, nàng ôm lấy thân thể của hắn nói:

“Người làm sao vậy?”

Ta nhanh chóng bình tĩnh lại, nói:

“Tiêm Tiêm, nàng bảo vệ cho nhạc phụ đại nhân, ta đi tìm đại phu.”

Hạ Hầu Nộ Thái khàn giọng nói:

“Vô dụng... ta đã uống thuốc độc, không ai có thể... cứu ta...”

Ta vô cùng đau khổ nhìn về phía Hạ Hầu Nộ Thái.

Hạ Hầu Nộ Thái nói:

“Ta giải tán đại quân... là hy vọng có thể bù đắp... thiếu sót của ta với con gái... thế nhưng... ta không thể tự thuyết phục mình...”

Hắn nhìn về phía ta nói:

“Đối với Yên Vương, ta là một tên nghịch thần, đối với Hàn Vương, ta là một thần tử bị vứt bỏ... tâm nguyện lớn nhất của ta đã hoàn thành... trên đời này không còn việc gì để ta lưu luyến nữa...”

Tiêm Tiêm đã khóc không ra tiếng nữa.

Hạ Hầu Nộ Thái yêu thương vuốt ve mái tóc dài của con gái:

“Người ta yêu nhất trong cuộc đời chính là mẫu thân của con, thế nhưng ta không có cam đảm để mang lại hạnh phúc cho nàng, ta đã làm cho nàng đau khổ mà chết, Dận Không can đảm hơn ta nhiều, con gả cho hắn ta rất yên tâm...”

Tiêm Tiêm khóc rống lên, nói:

https://thuviensach.vn

“Cha... là con không tốt...”

Hạ Hầu Nộ Thái lắc đầu cười nói:

“Ta rốt cuộc cũng đã có thể quang minh chính đại đi tìm cái chết, đây là việc can đảm nhất trong đời của ta.”

Hắn nhìn về phía ta nói:

“Dận Không... đừng quên những gì ngươi đã đồng ý với ta...”

Ta nghiêm túc gật đầu.

Hạ Hầu Nộ Thái như trút được gánh nặng, nói:

“Cuối cùng ta đã có thể đi gặp mẫu thân của con rồi...”

Đầu hắn bỗng nhiên cúi xuống, lúc ta nhìn hắn thì hắn đã không còn hơi thở nữa.

Cốc Tiêm Tiêm ôm lấy thân thể phụ thân khóc rống lên.

Ta buồn bã nhìn thi thể của Hạ Hầu Nộ Thái, trong lòng có vô số cảm xúc đan xen, ta thật không ngờ Hạ Hầu Nộ Thái lại lựa chọn một con đường không có đường về như vậy.

Hạ Hầu Nộ Thái chết cũng làm cho vô số người không cách nào hiểu được, hắn giải tán mười vạn đại quân, đem lãnh thổ phía Nam của Yên Quốc giao cho ta, công lao của hắn đối với ta đã vô cùng to lớn. Hơn nữa con gái của hắn lại trở thành phi tần của ta, sau này hắn chắc chắn sẽ trở thành Quốc Trượng, một người như thế sao lại lựa chọn tự sát, thật sự là làm cho người ta khó hiểu.

Ta lại không cho là thế, Hạ Hầu Nộ Thái khi còn sống vẫn luôn cảm thấy mâu thuẫn và bứt rứt, phương pháp tốt nhất để thoát khỏi nó chính là từ biệt

https://thuviensach.vn

cõi đời này, chỉ có như vậy hắn mới có thể an bình.

Đả kích này đối với Tiêm Tiêm là tương đối nặng, vừa mới cùng phụ thân tiêu tan hiểu lầm lúc trước, thì lại đối mặt với cảnh người thân duy nhất của mình chết đi, cho dù nàng ý chí kiên cường, cũng không thể nào chịu được, nếu không phải là có ta vẫn ở bên cạnh nàng, quả thật là không biết nàng sẽ làm ra chuyện ngu ngốc gì.

Ta đem thi thể của Hạ Hầu Nộ Thái chuyển đến Yên đô, vợ của hắn đã qua đời từ lâu, ta đem hắn chôn ở bên cạnh mộ của mẫu thân Tiêm Tiêm, giúp cho vợ chồng bọn họ ở cùng một chỗ.

Cốc Tiêm Tiêm ở trước hai ngôi mộ xây một căn nhà cỏ, muốn vì phụ thân thủ tang bảy tuần, nàng mặc dù không nói thế nhưng trong nội tâm của nàng đang rất tự trách bản thân lúc trước lại lạnh lùng như vậy.

Ta vốn định ở đây với nàng mấy ngày, thế nhưng Đường Muội và Ung Vương Long Thiên Khải đã tìm đến đây.

Từ vẻ mặt của hai người là ta có thể nhìn ra trong nước đã xảy ra việc lớn, ta lập tức đoán ra là Khang Đô có chuyện lớn xảy ra, vì Tuyên Thành, Sở Châu là lãnh địa của ta, nếu có cái gì không bình thường, người biết đầu tiên sẽ là ta.

Ta ở Lô Thị hành quán gặp mặt hai người. Ung vương đầu tiên là chúc mừng ta:

“Chúc mừng thái tử không tốn một binh một tốt mà chiếm được một phần Yên Quốc.”

Ta mỉm cười nói:

“Tin tức của hoàng thúc quả nhiên linh thông, việc ta bên này vừa chiếm được vùng phía Nam Yên đô, ngươi bên kia ngay lập tức biết được.”

https://thuviensach.vn

Ung vương cười nói:

“Từ khi nghe nói ngươi xuất hiện ở Yên Đô. Toàn bộ Đại Khang đều đang chú ý đến mỗi hành động của ngươi, Đại Đường rất nhiều năm rồi chưa có ai được chú ý như vậy. Còn về phần ngươi chiếm được phía Nam Yên Đô, khi chúng ta lên đường đến Yên Đô mới biết được.”

Ta gật đầu. Loại chuyện như thế này được truyền bá có thể nói là cực nhanh, hiện tại sợ rằng không chỉ là Đại Khang biết, mà có thể là toàn bộ thiên hạ đều biết được tin ta chiếm được một phần nước Yên.

Ung Chính thở dài nói:

“Khi ta tới đây mới biết được tin tức của Hạ Hầu tướng quân, mong rằng thái tử điện hạ hãy bớt đau buồn.”

Ta thấp giọng nói:

“Cảm tạ Hoàng thúc đã quan tâm, thân thể của phụ Hoàng ta gần đây có tốt không?”

Ung vương nhìn ta, nói:

“Thái tử, đây cũng là việc mà lần này ta đến đây, bệ hạ đột nhiên trúng gió, nửa người bên trái không thể cử động được, xem ra là không còn sống được bao lâu.”

Trong lòng ta mừng thầm. Ngày này rốt cuộc đã đến, Hâm Đức hoàng đế cho dù là thân thể khỏe mạnh như thế nào đi nữa thì cũng không tránh thoát khỏi số mệnh, ta biểu hiện ra một bộ dáng vô cùng lo lắng, nói:

“Cái gì? Phụ Hoàng của ta...”

Trong lòng mọi người đều biết rất rõ ràng, ta chẳng qua là đang làm dáng một chút mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ung vương nói:

“Ta lo lắng Khang Đô có biến, đã cùng Trần tiên sinh bàn bạc qua. Trần tiên sinh bảo ta lập tức tới đây, đem chuyện này nói cho thái tử biết.”

Hắn có chút thần bí, nói:

“Chuyện này đã được nghiêm cấm lan truyền, ngoại trừ một ít người biết rõ, thì không ai có thể biết được bệnh tình của Hoàng thượng là như thế nào.”

“Bên phía Tả Trục Lưu có hành động gì không?”

Ung vương nói:

“Môt chuyện khác để chúng ta đến đây, chính là vì Tả Trục Lưu.”

Hắn nhíu mày nói:

“Tả Trục Lưu đề nghị bệ hạ lưu mẹ con An Dung công chúa lại, không ngờ bệ hạ lại nghe lời của hắn, hiện tại Bắc Hồ đã phải đại sứ đến Khang Đô để đòi lại mẹ con An Dung, hơn nữa còn nói lời bừa bãi. Bọn chúng nói nếu trong vòng một tháng mà không giao mẹ con An Dung ra, bọn chúng liền phát binh Nam tiến, đánh Đại Khang.”

Ta ngơ ngác, vài ngày gần đây ta chỉ lo thực hiện đại kế trên Yên Quốc mà quên mất tình hình trong nước, không nghĩ tới Tả Trục Lưu trong khoảng thời gian này lại làm ra một việc lớn như vậy.

Đường Muội nói:

“Trần tiên sinh nói Tả Trục Lưu sở dĩ muốn lưu mẹ con An Dung lại, chính là vì muốn chọc giận Bắc Hồ Khả Hãn Thác Bạt Thuần Chiếu, nếu Bắc Hồ thật sự tiến công. Tả Trục Lưu sẽ lập tức nêu ra ý kiến, để cho chúng ta phòng thủ phương Bắc.”

https://thuviensach.vn

Ta tức giận nói:

“Tả Trục Lưu là tên thất phu, khắp nơi đều đối đầu với ta, ta quyết không để hắn sống trên đời này nữa!”

Lúc này Hứa Vũ Thần và Cao Quang Viễn đang đến phủ của ta, ta tìm bọn họ chính là vì sự phát triển sau này của Yên Quốc, hiện tại gặp phải chuyện này, cũng có thể hỏi ý kiến của bọn họ một chút.

Hứa Vũ Thằn hãy nghe ta nói xong, cau mày nói:

“Thái tử có nghĩ tới chưa, Bắc Hồ gần Yên Đô hay là Khang Đô hơn?”

Ánh mắt ta lẫm liệt.

Cao Quang Viễn trả lời thay ta:

“Chuyện này còn phải hỏi sao? Tự nhiên là Yên đô gần hơn.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Nếu Yên đô gần hơn, vì sao Bắc Hồ Khả Hãn không để cho sứ giả đến truyền tin cho thái tử, mà lại trực tiếp phái sứ giả đi tìm Hâm Đức Hoàng đế hỏi tội?”

Cao Quang Viễn nói:

“Hâm Đức hoàng đế dù sao cũng là vua của Đại Khang, huống hồ hắn lại là người giam lỏng mẹ con An Dung công chúa, Bắc Hồ Khả Hắn đương nhiên muốn tìm hắn để hỏi tội...”

Nói đến đây hắn đột nhiên dừng lại, ánh mắt tràn ngập nghi ngờ nói:

“Thái tử điện hạ, theo ta được biết hình như là Bắc Hô Khả Hãn và Thái tử trong đã có ý đồ kết minh, vậy thì sao hắn lại không tìm thái tử hỗ trợ?”

https://thuviensach.vn

Hứa Vũ Thần nói:

“Cho nên đây mới là việc quan trọng ! Người Hồ lương thiện đã thay đổi, hiện tại trọng binh của Thái tử đang được bố trí ở bên trong Đại Khang, phòng thủ biên giới ở phía Bắc lúc này đã suy yếu rất nhiều. Nếu chúng ta nghĩ tới điểm này, Tả Trục Lưu và Thác Bạt Thuần Chiếu chắc chắn cũng đã nghĩ tới, có lẽ là Tả Trục Lưu muốn đưa thải tử vào nơi nguy hiểm, còn về phía Thác Bạc Thuần Chiếu thì chưa chắc là vì lo lắng cho mẹ con An Dung mà hạ chiến thư!”

Hai mắt Cao Quang Viễn lóe sáng, kiến thức của Hứa Vũ Thần hơn hẳn rất nhiều.

Ta gật đầu nói:

“Bên ngoài là ta đã nắm phần lớn lãnh thổ trong tay, thế nhưng trên thực tế ta vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ được.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thải tử nói rất đúng, Bắc Hồ xuất binh nếu chỉ là đe dọa thì không có gì, nếu Thác Bạt Thuần Chiếu thật sự muốn dẫn binh xuôi nam thì quân đội của thái tử chắc chắn sẽ đứng mũi chịu sào trong việc chống lại Bắc Hồ. Việc phòng thủ trong nước chắc chắn sẽ yếu bớt, nước Hàn sau khi hay tin Hạ Hầu tướng quân chết đi, khẳng định là hối hận việc lúc đầu do dự. Nếu có cơ hội tốt như vậy, thái tử có dám chắc là bọn họ sẽ không dẫn binh Bắc tiến?”

Cao Quang Viễn nói:

“Đây chính là việc rút dây động rừng, Tả Trục Lưu tính toán đúng là rất cao minh.”

Ung vương than thở:

https://thuviensach.vn

“Chỉ tiếc là bệ hạ lại rất tin tưởng Tả Trục Lưu, từ lúc ngài bị bệnh tới nay, lời nói của hắn càng ngày càng có giá trị.”

Cao Quang Viễn nói:

“Ta mặc dù không quen biết với Tả Trục Lưu, thế nhưng người này nếu có thể nghĩ ra âm mưu như vậy, chắc chắn là một tai họa ngầm rất lớn, thái tử vì sao không sớm tiêu diệt hắn, nếu để hắn tiếp tục ở lại trong Đại Khang, sợ rằng sau này hắn còn tạo nhiều phiền phức hơn nữa.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Bắc Hồ nếu đưa ra thời hạn một tháng. Có lẽ là do hắn không nắm chắc việc có thể tiến quân Đại Khang, hoặc là hắn muốn xem phản ứng của thái tử.”

Cao Quang Viễn nói:

“Tả Trục Lưu có thể cấu kết với Bắc Hồ hay không? Bọn họ có thể là ra động tác giả để chúng ta lui quân hay không?”

Ung vương nói:

“Không cần biết là có chuyện gì, việc bệ hạ nhiễm bệnh là thật, hắn lúc nào cũng có thể băng hà, thái tử là vương giả Đại Khang, việc sống chết của Tả Trục Lưu còn không phải là do một câu nói của thái tử quyết định hay sao?”

Ta lo lắng suy nghĩ một lúc, nói:

“Ta sẽ viết một lá thư cho Thác Bạ Thuần Chiếu, việc của mẹ con An Dung, ta sẽ lo.”

Hứa Vũ Thần nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như Thác Bạt Thuần Chiếu giữ đúng lời hứa, thì một tháng này đối với thái tử mà nói đã trở thành vô cùng quan trọng, chúng ta phải trong một tháng này, nhanh chóng ổn định thế cục ở Khang Đô.”

Ta gật đầu nói:

“Binh lực của Yên Quốc tạm thời không thể điều đi nơi khác.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thái tử chớ quên là còn có Tần quốc. Bắc Hồ nếu là dám phát binh, thái tử có thể từ Tần quốc tìm cứu binh, Bắc Hồ có lẽ là lo lắng việc này nên mới chưa phát binh.”

Cao Quang Viễn nói:

“Thái tử điện hạ có phải là chuẩn bị trở về Khang Đô?”

Ta thở dài nói:

“Việc đã xảy ra như vậy thì bây giờ chỉ có thể thả lỏng công việc ở đây một chút. Đi giải quyết việc xảy ra ở Khang Đô quan trọng hơn.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Lần này thái tử đi Khang Đô, nhất định phải đem những tai họa ngầm trong nội bộ diệt trừ, không thể để cho Tả Trục Lưu tiếp tục làm loạn nữa.”

Ta gật đầu, nói:

“Thế lực của Tả Trục Lưu ở Đại Khang cũng không phải là yếu, nếu ta muốn động tới hắn chỉ sợ sẽ làm cho nội bộ Đại Khang sóng gió ngập trời.”

Cao Quang Viễn nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ giỏi việc thuyết phục đối thủ. Lẽ nào không thể thuyết phục được Tả Trục Lưu ư?”

Ta lắc đầu nói:

“Ta cũng không phải là chưa thử qua, Tả Trục Lưu cũng hiểu ý định của ta, thế nhưng hắn lại không hề thay đổi lập trường, người này chỉ có thể bỏ qua, không thể làm gì khác được.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Ung vương nói câu vừa nãy không sai chút nào, chỉ cần thái tử có thể danh chính ngôn thuận trở thành vương giả của Đại Khang thì việc đối phó với Tả Trục Lưu dễ hơn nhiều.”

Ta chăm chú nhìn Hứa Vũ Thần, đợi hắn nói câu tiếp theo.

Hứa Vũ Thần nói:

“Hiện tại sở dĩ có nhiều người đứng về phía Tả Trục Lưu, là do vương giả của Đại Khang vẫn là Hâm Đức Hoàng đế, bọn họ cho rằng một ngày thái tử chưa lên ngôi, thì lúc đó vẫn có cơ hội thay đổi. Nếu như thái tử có thể chân chính nắm giữ Hoàng quyền, thì lực lượng bên người Tả Trục lưu tự nhiên sẽ biến mất, lúc đó hắn sẽ bị bức vào tuyệt cảnh.”

Ta thấp giọng nói:

“Hứa đại nhân có nghĩ tới chưa, chuyện này nếu như nóng vội, sẽ làm nổi lên tâm phản bội trong bọn đại thần và Tả Trục Lưu.”

Hứa Vũ Thần mim cười nói:

“Cho nên việc đầu tiên khi thái tử trở lại là bồi dưỡng tăng cường lực lượng trong triều, việc giết Tả Trục Lưu chưa cần phải làm ngay, thế nhưng vẫn có thể từ từ tước đoạt quyền lực cũa hắn.”

https://thuviensach.vn

Trên mặt ta lộ vẻ mỉm cười, Hứa Vũ Thần và cái nhìn lúc trước của ta rất giống nhau, ta bảo Trần Tử Tô đi thuyết phục Hạ Vương Long Thiên Tứ, chính là muốn lợi dụng lực lượng hoàng tộc để tận lực làm suy yếu lực lượng của Tả Trục Lưu.

Ung vương nói:

“Chúng ta nên mau chóng trở về Khang Đô, bệnh tình của bệ hạ càng ngày càng xấu, nếu như hắn đột nhiên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, thì không biết Tả Trục Lưu sẽ làm ra việc gì nữa.”

Bệnh tình của Hâm Đức Hoàng đế chính là thứ mấu chốt nhất, nếu như hắn đột nhiên băng hà, Tả Trục Lưu chắc chắn sẽ không muốn nhìn ta thuận lợi lên ngôi, nói không chừng sẽ không tiếc bất cứ giá gì để ngăn cản ta.

Cao Quang Viễn nói:

“Chỉ sợ là hắn hiện nay đã nghĩ tới việc này, trên đường thái tử điện hạ đi về Khang Đô sợ rằng sẽ xảy ra chuyện.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Trừ phi hắn cỏ bản lĩnh thật lớn, có thể đem toàn bộ biên giới Yên - Khang phong tỏa lại, nếu không thì không cách nào ngăn cản việc thái tử trở lại.”

Ta mỉm cười nói:

“Ta gặp chuyện đã thành thói quen rồi, nếu như bình an lên đường, ta ngược lại còn cảm thấy có chút không quen.”

Mọi người đều cười phá lên.

Ta nhìn Hứa Vũ Thần nói:

https://thuviensach.vn

“Ta sợ rằng không kịp thấy Tiêu tướng quân, ngươi hãy giúp hắn nhanh chóng xây dựng lấy Yên quân, cố gắng trong thời gian ngắn nhất tụ tập lại một chi quân đội.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thần nhất định không làm phụ lòng điện hạ.”

Ta lại nhìn Cao Quang Viễn nói:

“Sóng gió lần này ờ Yên Quốc, cả triều thần và dân chúng đều trông đợi vào chúng ta, biện pháp mà chúng ta thi hành có hiệu quả, thì sẽ được sự tin cậy của bọn họ. Không thể tạo nhiều sát nghiệp, nếu không dân chúng sẽ quay lưng lại với chúng ta, về phần Hoàng thất phải nhờ ngươi trấn an bọn họ, để cho bọn họ rời xa chính trị, nhưng không thể ảnh hưởng đến cuộc sống của bọn họ, cứ để bọn họ hưởng thụ, chúng ta phải làm cho bọn họ cảm thấy cuộc sống của bọn họ lúc này còn tốt hơn ngày xưa.”

Cao Quang Viễn hiểu ý của tạ thấp giọng nói:

“Thải tử yên tâm, thần đã hiểu.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Vũ Thần hôm qua nói về việc thuế má với thái tử, không biết thái tử quyết định như thế nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Phương án mà ngươi đề ra rất có khả thi, nhưng mà bởi vậy, sợ rằng dân chúng Đại Khang đều chạy sang bên này hết a.”

Hứa Vũ Thần cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chế độ cải cách thuế má này chỉ nhằm vào tình huống hiện tại của Yên Quốc, chủ yếu hấp dẫn những dân chúng chạy nạn của Yên Quốc trở về, đương nhiên nếu dân chúng Đại Khang muốn ở lại, thì cũng có thể hưởng thụ chính sách này.”

Ta gật đầu nói:

“Hứa đại nhân, ngươi nên xem lại phương án mà Trần tiên sinh đưa ra một chút, cố gắng không để cho chênh lệch giữa Yên Quốc và Đại Khang quá xa, cố gắng làm cho một ngày nào đó trong tương lai, biên giới Yên Khang không cần tồn tại nữa, dân chúng ở hai nước đều được hưởng thụ như nhau.”

Hứa Vũ Thần cung kính nói:

“Vũ Thần hiểu, ta sẽ điều chỉnh phương án này một lần nữa, cố gắng làm cho phương án giống với của Trần tiên sinh.”

Ta nhắc nhở hắn:

“Không cần phải giống y hệt, cần phải để cho dân chúng thấy được thành ý của chúng ta.”

Cao Quang Viễn nịnh nọt nói:

“Phương án của Trần tiên sinh vẫn có thể dùng cho Yên Quốc, dân chúng đều sẽ biết ơn của bệ hạ.”

Ta mỉm cười nói:

“Nhiều năm chia cắt, người thống trị khác nhau làm cho dân chúng hai nước khác nhau, mỗi vùng trên một quốc gia còn có pháp luật khác nhau? Nói chi đây là hai quốc gia?”

Cao Quang Viễn toát mồ hôi nói:

https://thuviensach.vn

“Nghe thái tử điện hạ nói chuyện, còn hơn mười năm đọc sách thánh hiền!”

Câu nói này làm cho Ung vương nhịn không được mỉm cười, cảnh giới vỗ mông ngựa của Cao Quang Viễn quả thật là hiếm có trên đời.

https://thuviensach.vn

Chương 161: Mưu Đồ Bí Mật

Ta để A Y Cổ Lệ ở lại Yên đô cùng Tiêm Tiêm, đoạn thời gian này đối với nàng là những năm tháng gian nan nhất. Cũng may Tiêm Tiêm cuối cùng cũng chấp nhận sự thật, thoát khỏi bi thương chỉ là vấn đề thời gian.

Hành trình cụ thế của ta vẫn chưa tiết lộ trước cho bất kì ai. Dựa theo sự dặn dò của ta, Đường Muội và Ung vương đến Yên đô rồi lập tức lên đường trở về. Đêm đó ta dẫn theo Xa Hạo và A Đông cải trang làm thường nhân bình thường rời Yên đô đi thẳng về hướng đông, dự định đi qua Bình Xuyên thành tiến vào biên giới Đại Khang.

Phòng thủ biên giới Yến Khang lỏng lẻo hơn rất nhiều so với trước đây. Qua không lâu nữa, biên giới giữa hai nước sẽ hoàn toàn biến mất, nếu như ta có thể thuận lợi kế thừa hoàng quyền của Đại Khang, các nước trong khu vực ta thống trị sẽ thành một. Trăm họ của ta, của cải của ta cũng sẽ tăng lên tương ứng, không người nào dám bỏ qua sự tồn tại của ta.

Ngón tay chỉ về những doanh trại liên tiếp ở xa xa, lớn tiếng nói:

“Chủ nhân, đó chính là nơi để thu nhận dân chạy nạn của Yên quốc.”

Xa Hạo nói:

“Không biết bây giờ còn có người ở nơi đó không?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Lệnh trục xuất đã hủy bỏ, người Yên lúc đầu trở lại xem tình hình thế nào, rất nhiều đã quay trở lại đây. Muốn bọn họ tình nguyện chấp nhận trở về quê hương, đoán chừng phải chờ sau khi tình hình Yên quốc hoàn toàn ổn định, pháp luật mới công bố toàn bộ mới được.”

Xa Hạo nói:

“Hiện nay thống trị cả Yên quốc là Hứa Vũ Thần và Cao Quang Viễn mấy người cựu thần, có thể tồn tại tai họa ngầm hay không?”

Ta lắc đầu nói:

“Chỉ cần quân quyền khống chế ở trong tay chủng ta, Yên quốc sẽ không phát sinh bất cứ biến cố gì. Cao Quang Viễn tuy gian trá nhưng hắn có thế hiểu rõ tình thế, Yên vương đã chết, Hứa Vũ Thần càng không có lý do để phản bội. Nếu như ta dám dùng bọn họ sẽ phải cho bọn họ đầy đủ tín nhiệm, để bọn họ có đầy đủ không gian phát triển. Nếu không ta và Yên vương Lý Triệu Cơ có gì khác nhau chứ.”

Xa Hạo không nhịn được cảm thán nói:

“Khó trách từng người bọn hắn lại đổi màu cờ trung thành với thái tử, lòng dạ của thái tử còn không thể thuyết phục được ai chứ?”

Ta lại thở dài một hơi nói:

“Có vài người lại không cách nào thay đổi...”

Xa Hạo nói:

“Thái tử đang nói Tả Trục Lưu?”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đến bây giờ vẫn không hiểu được trong lòng Tả Trục Lưu nghĩ như thế nào, trước mặt hắn có vô số con đường có thể đi, nhưng hắn hết lần này tới lần khác lại chọn một con đường không có đường về!”

A Đông nói:

“Có thể chính hắn muốn làm hoàng đế, có thể hắn hiểu khi chủ nhân leo lên Đế vị nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn, nên hắn cho rằng đố nghịch vói chủ nhân là lối thoát duy nhất.”

Ta nhịn không được phá lên cười:

“Xem ra ta và Tả Trục Lưu không còn chỗ nào có thế hòa hoãn. Lần này đi đến Khang Đô, nhất định phải đẩy hắn vào tuyệt cảnh.”

Bảy ngày sau, chúng ta thuận lợi đến ngoài thành Khang Đô, Đường Muội và Ung vương mặc dù lên đường trước chúng ta, nhưng để đánh lừa Tả Trục Lưu nên lựa chọn đi đường lớn đến Khang Đô, trên đường cố ý đi chậm lại nên bây giờ ngược lại lại ở phía sau chúng ta.

Lúc tới nông trang ở ngoài thành đã là nửa đêm, nơi đây đã trở thành nơi dừng chân của đội quân tiên phong của ta ở Khang Đô. Bề ngoài nông trang cực kì phổ thông, nhưng kết cấu bên trong do chính Tiểu Liên tự mình tính toán thiết kế, cơ quan tinh xảo, bố cục nghiêm mật hiếm thấy trong thiên hạ.

Năm dặm xung quanh nông trang rải rác tinh anh võ sĩ thủ hạ của ta. Đi vào phạm vi này, tin tức chúng ta đến lập tức được truyền vào trong nông trang.

Tuyến đường chúng ta đi đều là nội bộ đặt ra trước đó, nếu không phải người hiếu rõ tình hình bên trong, đội ngũ canh gác gần đó sẽ lập tức phát hiện.

https://thuviensach.vn

Đi tới trước nông trang đã có người sớm đem cửa lớn chậm rãi mở ra. Phía trên guồng nước to lớn bên trong trang có một có một đài quan sát cực kì bí mật, từ nói đó có thể thấy rõ ràng có người đến.

Ba người chúng ta thúc ngựa tới trước đại môn của nông trang, trong nông trang vẫn còn ánh sáng.

Cửa lớn nông trang chậm rãi mở ra, hơn mười võ sĩ từ con đường đối diện bước lên nghênh đón, mượn ánh sáng ta đã nhìn rõ hai người là Tiêu Tín và Dực Hổ, một đoạn thời gian không gặp, hai tiểu tử có vẻ càng thêm trưởng thành, trên người đã không thấy bất cứ chút ngây thơ nào.

Hai người quỳ xuống cùng kêu lên:

“Tham kiến thái tử điện hạ!”

Ta cười ha hả:

“Các ngươi đến rất đúng lúc, tất cả đứng lên đi!”

Lúc này mọi người mới vui vẻ đứng dậy, Tiêu Tín nói:

“Lúc Thái tử tiến vào phạm vi nông trang chúng ta cũng đã nhận được tin tức, bên trong tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ chờ nghênh tiếp ngài đến.”

Ta xoay người xuống ngựa, đem cương ngựa ném cho Dực Hổ.

Bây giờ Dực Hổ đã cao hơn ta nửa cái đầu, vóc người cường tráng vô cùng uy mãnh, trong người Hán rất hiếm thấy người nào có vóc người như hắn. Dực Hổ nhếch miệng rộng cười nói:

“Tỷ phu! Trần tiên sinh tính ra ngươi muộn nhất là ngày mai sẽ đến Khang Đô, tính toán của hắn thực sự không sai.”

Ta vỗ vỗ vai hắn:

https://thuviensach.vn

“Hảo tiểu tử, không uổng phí nhiều lương thực như vậy.”

Dực Hổ cười nói:

“Lực cánh tay của Dực Hổ bây giờ là mạnh nhất trong mọi người, tỷ phu có muốn thử một chút hay không?”

Ta cười mắng:

“Hỗn tiểu tử, ngươi muốn khiêu chiến ta sao? Có phải muốn thừa dịp ta đi đường dài mệt mỏi làm ta trở tay không kịp?”

Dực Hổ gãi đầu cười nói:

“Tỷ phu, dù có gan to bằng trời ta cũng không dám làm thế, đệ chỉ muốn khoe chút thủ đoạn với huynh mà thôi!”

Ta cười nói:

“Chờ chúng ta nghỉ ngơi rồi nói tiếp.”

Ta quay về hướng Tiêu Tín nói:

“Trần tiên sinh có ở đây không?”

Tiêu Tín lắc đầu nói:

“Khoảng thời gian này hắn vẫn luôn ở phủ Thái tử.”

Ta gật đầu nói:

“Việc này không nên chậm trễ, ngươi cùng ta đến Vương Phủ gặp hắn!”

Dực Hổ chen vào nói:

“Khâu thúc thúc vẫn còn ở đây, tỷ phu có muốn đến thăm hắn không?”

https://thuviensach.vn

Ta ngơ ngác, ân cần nói:

“Vết thương của hắn đã khỏi hắn chưa?”

Dực Hố thở dài một hơi nói:

“Từ lần trước bị thương, thân thể của hắn trở nên rất suy yếu. Vết thương mặc dù chuyển biến tốt nhưng lại mắc một bệnh quái lạ, đã phải nằm trên giường hơn nửa năm nay. Chu thái y hàng ngày luôn qua trị liệu cho hắn, thế nhưng vẫn không thấy chuyển biến tốt.”

Trong lòng ta thầm than, Khâu Dật Trần nếu như không phải vì ta cũng sẽ không trở thành như hiện nay.

Dực Hổ lại nói:

“Hai tháng trước Tử Ngưng cô nương đến đây để chăm sóc hắn, đến giờ vẫn đang ở nông trang.”

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Hôm nay đã quá muộn, không nên quấy rầy bọn họ nghỉ ngơi. Ngày mai ta lại tới thăm bọn họ.”

Trừ Tiêu Tín, ta không dẫn ai khác đi theo. Hai người chúng ta thông qua địa đạo của nông trang đi đến vào trong thành Khang Đô.

Trên đường, Tiêu Tín đem tình hình Khang Đô gần đây kể lại cho ta, hắn đối với tình thế hiện nay có nhận xét rất độc đáo. Tuổi tác tăng lên, sự cơ trí và trầm ổn của hắn đã lộ ra rõ ràng.

Chỉ khi hỏi đến tình hình Yên quốc, Tiêu Tín mới biểu hiện ta sự hưng phấn đặc biệt của người tuổi trẻ:

“Cha thế nào?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nhiệm vụ chủ yếu hiện nay của Tiêu tướng quân là gây dựng lại quân đội Yên quốc để hợp lại cùng đại quân của chúng ta. Một khi việc này hoàn thành, binh lực của chúng ra sẽ tăng lên gấp trăm lần.”

Hai mắt Tiêu Tín tỏa ra ánh sáng kích động:

“Nói cách khác, thực lực của Thái tử điện hạ có thể so với bất kì một quốc gia nào?”

Ta mỉm cười gật đầu:

“Tiêu Tín, ngươi nghĩ khi đại quân ổn định, ta nên tấn công quốc gia nào trước?”

Tiêu Tín hơi nhíu mày nói:

“Tiêu Tín cho rằng bây giờ chưa phải là thời gian chủ động xuất kích, việc cấp bách hiện nà là loại bỏ Tả Trục Lưu, đem tình hình chính trị nội bộ của Đại Khang hoàn toàn ổn định lại.”

Ta thưởng thức nhìn hắn. Người này đã có phong độ của một đại tướng.

Tiêu Tín nói:

“Nhưng Thái tử điện hạ cũng nên chuẩn bị sẵn sàng, cho dù lần này thuận lợi loại bỏ Tả Trục Lưu, các nước khác cũng chưa chắc đã ngồi chờ chết. Rất có khả năng bọ họ sẽ thừa dịp Thái tử chưa ổn định bước chân mà không tiếc tất cả công kích Đại Khang. Cho nên việc liên minh giữa Đại Khang, Tần quốc và Bắc Hồ trở nên cực kì quan trọng, nếu là bất kì bên nào bất hòa, đều sẽ rơi vào tình trạng hai mặt đều là địch.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Mấy ngày này ta vẫn đang lo lắng vấn đề này, lãnh thổ quốc gia càng lơn, chịu áp lực về phòng thủ lại càng lớn. Chỉ có nhanh chóng đem quân đội Yên quốc biến thành một đội quân anh dũng trung thành với ta, chúng ta mới có đủ tinh lực để suy nghĩ đến tình hình của những quốc gia khác.”

Tiêu Tín nói:

“Tả Trục Lưu hẳn là thấy được Thái tử điện hạ vừa chiếm được Yên quốc, muốn dựa thời cơ chúng ta chưa đặt vững chân để khơi dậy mâu thuẫn giữa Bắc Hồ và Khang quốc, làm cho chúng ta mệt mỏi ở cả hai tuyến.”

Ta cười lạnh nói:

“Hắn tính toán không sai, chỉ tiếc ta nhất định sẽ không để cho hắn thực hiện được. “

Tiêu Tín nói:

“Lần này Tả Trục Lưu làm việc này rất có xu hướng đập nồi dìm thuyền. Thuộc hạ điều tra được tướng quân thủ thành của ba quận phía nam Đại Khang là Quý Vân, Sùng Đức, Nhạc Dương đều là thân tin của Tả Trục Lưu, gần đây Tả Trục Lưu tiếp xúc với bọn họ nhiều lần. Giả sử bọn họ đã sớm cấu kết lẫn nhau, lần này rất có khả năng sẽ làm khó dễ từ phía nam.”

Ta thấp giọng nói:

“Binh lực của ba quận có bao nhiêu?”

Tiêu Tín nói:

“Binh lực của ba quận đều có sáu vạn, tuy rằng không tính là cường đại nhưng ba quận này khống chế địa thế Trường Giang cùng Hán quốc chống

https://thuviensach.vn

lại lẫn nhau, chính là cửa ngõ của Đại Khang. Nếu một ngày ba quận này phát sinh phản loạn, Hán quốc sẽ thừa dịp nội loạn mà tiến vào.”

Ta gật đầu nói:

“Cho nên diệt trừ Tả Trục Lưu hắn là bước cuối cùng, trước tiên phải chặt đứt mấy vây cánh này của hắn.”

Tiêu Tín cười nói:

“Thái tử minh giám, Tiêu Tín chính là muốn nói mấy câu này.”

Nói xong đã đến cuối con đường, Tiêu Tín đỡ ta xuống xe. Trần Tử Tô và Đột Tạ đã đợi ở phía trước từ lâu, ta không nhịn được có chút kì quái, chẳng lẽ bọn họ đã biết ta đến Khang Đô?

Tiêu Tín giải thích với ta:

“Lúc chúng ta khởi hành, võ sĩ đã sớm theo đường đi để báo tin, mỗi cách một đoạn sẽ có người đem kí hiệu tiếp tục kéo dài. Cho nên Trần tiên sinh bọn họ hẳn đã biết tin tức Thái tử giá lâm từ sớm.”

Ta đi nhanh đến chỗ Trần Tử Tô, cười nói:

“Đêm khuya còn quấy rầy giấc ngủ của tiên sinh, xin thứ tội!”

Trần Tử Tô cười ha hả nói:

“Tử Tô biết trong vòng hai ngày Thái tử đến, làm sao có thể ngủ được. Hơn nữa đên nay Tử Tô cũng chưa hề đi nghỉ, tại sao lại nói quấy rầy?”

Ta cười nói:

“Trần tiên sinh đêm khuya vẫn còn vất vả vì quốc gia, trong lòng Dận Không cảm động đến rơi nước mắt.”

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô cười thần bí nói:

“Cũng không phải do Tử Tô tình nguyện, có điều có một vị lão tiên sinh muốn cùng ta nói chuyện phiếm, ta không thể không bồi tiếp. Thái tử đến rất đúng lúc, vừa vặn có thể cùng hắn uống vài chén, trò chuyện vài câu.”

Ta mỉm cười nói:

“Không biết là vị lão tiên sinh nào có thể làm cho Trần tiên sinh kính trọng như vậy?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Thái tử đi sẽ biết.”

Thực ra ta đã mơ hồ đoán được thân phận của vị lão tiên sinh này, người trong thành Khang Đô có thể làm cho Trần Tử Tô tôn kính như vậy cũng không có mấy, nhất định là nhạc phụ đại nhân của ta, Dực Vương Lâm Bi Phong.

Chúng ta đi đến Yến Nguyệt các, tất cả đúng như ta đoán trước, đúng là Dực Vương Lâm Bi Phong đang mỉm cười ngồi ở đó, tự rót tự uống một mình chờ ta đến.

Ta vội vàng bước lên phía trước chào:

“Tiểu tế Dận Không tham kiến nhạc phụ đại nhân!”

Dực Vương cười nắm bả vai ta nói:

“Muốn ta tổn thọ sao? Ngươi bây giờ là Thái tử dưới một người trên vạn người, sao có thể quỳ với ta được?”

Ta cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Cho dù hài nhi leo lên ngôi vị hoàng đế thì vẫn là con rể của ngài, nhìn thấy nhạc phụ đương nhiên phải hành lễ!”

Ta cố ý dập đầu với hắn một cái mới đứng dậy.

Trong mắt Dực Vương ánh lên vẻ kích động, hắn thân thiết kéo tay ta, để cho ta ngồi bên cạnh hắn. Ta nói Trần Tử Tô và Tiêu Tín ngồi xuống, Đột Tạ xuống phòng bếp dặn dò người hầu chuẩn bị rượu và thức ăn.

Ta cười nói:

“Nhạc phụ đại nhân chẳng lẽ cũng biết hôm nay hài nhi trở về nên mới đến nơi này chờ hài nhi?”

Lâm Bi Phong lắc đầu nói:

“Ta chỉ cảm thấy trong lòng phiền muộn, một mình ở trong vương phủ cảm thấy càng thêm buồn chán nên có thời gian rảnh rỗi thường đến tìm Trần tiên sinh nói chuyện phiếm.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Tử Tô được Dực Vương để mắt đến, hiện nay hầu như mỗi ngày đều sẽ đến tìm Tử Tô uống rượu chơi cờ.”

Lâm Bi Phong cười nói:

“Hâm Đức hoàng đế không cho ta lên điện, ta ở nhà cũng không có việc gì làm. Đây là chỗ của con rể ta, chẳng lẽ không được đến sao?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Đương nhiên có thể, bây giờ Dực Vương thiên tuế ở phủ Thái tử còn nhiều hon ở Dực Vương Phủ!”

https://thuviensach.vn

Lâm Bi Phong cười hớn hở nói:

“Tuy chơi cờ ta không bằng ngươi, nhưng ngươi uống rượu kém hơn ta rất nhiều!”

Trần Tử Tô nói:

“Đâu chỉ kém hon rất nhiều, Tử Tô chỉ xem một chút mà thôi. Hôm nay Thái tử điện hạ tới, Dực Vương thiên tuế có thể uống thống khoái một hồi.”

Mọi người cùng nhau nở nụ cười.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu nhạc phụ đại nhân thấy ở đây rất buồn chán, vì sao không đi Tuyên Thành thăm Sở nhi?”

Lâm Bi Phong nói:

“Ta sao lại không muốn đến đó, thế nhưng khi tất cả đã chuẩn bị tốt, đang lúc chuẩn bị xuất phát, lão tặc Tả Trục Lưu lại gây ra sự việc lần này. Trần tiên sinh nói ngươi phải tự mình giải quyết việc này, sai Đường Muội và Ung vương đi mời ngươi. Ta chỉ có thế hủy bỏ hành trình, ở lại chỗ này xem có chỗ nào có thể giúp đỡ được cho ngươi không.”

Hắn lập tức lại thở dài một hơi nói:

“Ban đầu ta định vào cung khuyên nhủ phụ hoàng ngươi nhưng người lại không cho ta chút thể diện nào, không hề cho ta vào cung!”

Nắm tay hắn đập mạnh lên bàn, hiển nhiên trong lòng cực kì tức giận.

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Hiện nay bệ hạ có bệnh nặng, trừ rất ít người, còn lại đều từ chối gặp người ngoài. Dực Vương cần gì phải tức giận vì chuyện đó chứ?”

Lâm Bi Phong nói:

“Cũng không phải ta đế ý việc này, mà là thấy bệ hạ sủng ái bọn tiểu nhân nịnh hót, trong lòng cảm thấy khó chịu mà thôi.”

Ta cười nói:

“Có thể phụ hoàng có tính toán của người, Tả Trục Lưu muốn lấy thúng úp voi, sợ rằng hắn cũng không có năng lực này.”

Lâm Bi Phong nói:

“Đương nhiên hắn không có năng lực này.”

Tiêu Tín nói:

“Từ khi bệ hạ bị bệnh lại càng xem trọng Tả Trục Lưu, dù sao việc này đối với chúng ta cũng không phải là chuyện tốt.”

Ta gật đầu nói:

“Ngày mai ta sẽ vào cung gặp phụ hoàng, tranh thủ nhanh chóng giải quyết chuyện mẹ con An Dung”

Trần Tử Tô lại lắc đầu nói:

“Thái tử không cần nóng vội, tuy Tả Trục Lưu đã giam lỏng mẹ con An Dung nhưng các nàng tạm thời cũng không có nguy hiểm gì. Hiện nay Tả Trục Lưu cũng không biết tin Thái tử đến Khang Đô, chính là hắn ở ngoài sáng, chúng ta ở trong tối. Việc khẩn cấp trước mắt là liên hệ các đại thần trong triều, đem bệnh tình của bệ hạ truyền bá ra ngoài, làm cho quần thần ủng hộ Thái tử tạm thời quản lý triều chính. Xem xem Tả Trục Lưu phản

https://thuviensach.vn

ứng thế nào, cũng mượn cơ hội này nhìn xem cuối cùng ai kiên quyết đứng về phía Tả Trục Lưu.”

Lâm Bi Phong nói:

“Việc này để cho ai đứng ra đây?”

Trần Tử Tô nói:

“Hạ vương Long Thiên Tứ đã đồng ý rồi, hắn sẽ liên hợp các vị hoàng tộc cùng đứng ra vì việc này.”

Lâm Bi Phong cười nói:

“Như vậy rất tốt, lời nói của bọn hắn hắn là có chút trọng lượng, ta sẽ liên hệ những đại thần khác.”

Trần Tử Tô nói:

“Lực lượng quân đội Tả Trục Lưu có thể khống chế tập trung ở ba noi Quý Vận, Sùng Đức, Nhạc Dương, nếu như Thái tử đăng cơ là việc chắc chắn sẽ thành, Tả Trục Lưu chắc chắn sẽ không tiếc tất cả phát động phản loạn.”

Lâm Bi Phong cười lạnh nói:

“Đến thời điếm mấu chốt những người đó chưa chắc đã cùng hắn chịu chết. Cho dù bọn họ trung thành với Tả Trục Lưu, chỉ có sáu vạn binh mã có thể làm nên sóng gió gì?”

Trần Tử Tô nói:

“Tuy rằng nói như thế nhưng một khi Đại Khang rơi vào nội loạn, kẻ thù bên ngoài chắc chắn sẽ nhân cơ hội xâm nhập. Loạn trong giặc ngoài cùng đến, việc Thái tử nắm trong tay tình hình Đại Khang sẽ trở nên bất lợi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín nói:

“Lấy thực lực hiện nay của Tả Trục lưu mà nói, hắn căn bản không có cách nào chống lại Thái tử. Thế nhưng hắn vẫn không tiếc bất cứ giá nào đối nghịch cùng thái tử, sau lưng nhất định có chỗ dựa vào.”

Ta nhíu mày nói:

“Trước đây khi ta đến Đại Hán giải trừ liên minh năm nước, Tả Trục Lưu còn đặc biệt tìm ta phân tích tình thế. Điều này cho thấy tình cảm của hắn với Đại Khang cũng rất sâu đậm, chưa hắn đã cấu kết cùng nước ngoài.”

Lâm Bi Phong nói:

“Chỉ có một giải thích là Tả Trục Lưu thấy bệ hạ không còn sống được lâu, rất sợ sau khi ngươi đăng cơ sẽ ra tay đối phó hắn. Cho nên mới không tiếc tất cả ra tay trước.”

Trần Tử Tô nói:

“Đáng tiếc cho dù khơ dậy chiến tranh giữa Bắc Hồ và Đại Khang cũng không có bất cứ chồ tốt nào cho hắn.”

Lâm Bi Phong nói:

“Trước khác nay khác, lúc đó hắn cảm thấy mình rất có hi vọng cướp được ngôi vị hoàng đế Đại Khang, đương nhiên sẽ xem Đại Khang như một phần của mình. Thế nhưng khi thế lực của Dận Không từ từ lớn mạnh, hắn gần như tuyệt vọng với ngôi vị hoàng đế, tâm tính tự nhiên sẽ sinh ra biến hóa. Rất có khả năng sẽ liều mạng cá chết lưới rách.”

Ta gật đầu nói:

“Nhạc phụ nói không sai, Tả Trục Lưu rất có khả năng sẽ làm như vậy. Hơn nữa cơ hội cuối cùng của hắn là thừa dịp ta đặt chân chưa ổn định để

https://thuviensach.vn

phát động trận nổi loạn này. Lúc trước hắn có hi vọng chiếm được ngôi vị Hoàng đế Đại Khang nên mới xem Đại Khang là một phần của mình, hiện giờ hắn cảm giác hi vọng với ngôi vị hoàng đế càng ngày càng xa vời, chưa chắc đã không thể bán đứng lợi ích của Đại Khang."

Tiêu Tín nói:

"Nếu như trong chuyện này hắn cấu kết cùng những quốc gia khác, chuyện này chẳng phải sẽ trở nên vô cùng phiền phức?"

Trần Tử Tô nói:

"Cho nên việc xử lý Tả Trục Lưu nhất định phải chuẩn bị chu đáo. Khi thời cơ đến phải lập triển khai hành động ngay lập tức, cố gắng đem hắn loại bỏ trong thời gian ngắn nhất, không thể để cho nước khác có bất kì cơ hội phản ứng nào."

Ta nhìn qua Trần Tử Tổ tán thưởng nói:

"Đại Khang chắc chắn không thể phát sinh nội loạn, nếu không các nước khác chắc chắn sẽ nhân cơ hội này vây công chúng ta."

Trần Tử Tô nói:

"Ngày mai khi Hoàng tộc cùng chúng thần đề nghị công tử tạm thời quản lý triều chính, Tả Trục Lưu chắc chắn sẽ phản đối kịch liệt. Chúng ta sẽ đem những người ủng hộ bên cạnh hắn gạt bỏ trước tiên…"

T a lắc đầu nói:

"Không phải trước tiên gạt bỏ, mà là một lưới bắt hết! Gạt bỏ tay chân của hắn tất sẽ khiến đánh rắn động cỏ. Tả Đông Tường ở Long Tương Quân tuy rằng chỉ đảm nhiệm phó chức nhưng đại quyền của Long Tương Quân vẫn bị hắn nắm trong tay, đây là lực lượng phòng ngự quan trọng

https://thuviensach.vn

nhất của Khang Đô. Nếu như Tả Đông Tường làm loạn, trong thòi gian ngắn nhất sẽ tạo thành uy hiếp tương đối cho chúng ta.”

Lâm Bi Phong gật đầu nói:

“Tả Đông Tường cũng là một trong những quân cờ quan trọng nhất của Tả Trục Lưu. Long Tương Quân có ba vạn người, Ngự Lâm quân bên trong hoàng thành chỉ có một vạn, nhưng lập trường của Khiếu Dương đứng về phía chúng ta. Một khi phát sinh biến loạn, chúng ta có thể không chế hoàng cung trong thời gian ngắn nhất.”

Ta suy nghĩ kĩ càng một lát mói nói:

“Vũ lực cũng không phải là cách giải quyết vấn đề duy nhất, một khi Khang Đô xảy ra biến loạn, toàn bộ Đại Khang tất sẽ rơi vào hỗn loạn. Tả Trục Lưu hẳn là đã tính ra trong vòng hai ngày ta sẽ đến Khang Đô, hắn chắc chắn đã chuẩn bị đầy đủ. Cho dù chúng ta dựa vào lực lượng Ngự Lâm quân để bắt hắn, chắc chắn sẽ phải đối mặt vói một cuộc huyết chiến với Long Tương Quân.”

Tiêu Tín nói:

“Thái tử nói đúng, Tả Đông Tường nắm đại quyền Long Tương Quân cũng không phải một ngày, hiện nay trong quân có rất nhiều thân tín của hắn, gọi là vệ đội của họ Tả cũng không quá đáng.”

Ta chậm rãi đế chén rượu xuống nói:

“Ngày mai ta muốn vào hoàng cung trước, nhân lúc Tả Trục Lưu chưa kịp chuẩn bị đem hắn cùng tay chân bắt giữ toàn bộ, kín đáo phong tỏa tin tức, khống chế Long Tương Quân trong thời gian ngắn nhất.”

Hai mắt Trần Tử Tô sáng ngời, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử dự định...”

Ta mỉm cười nói:

“Nếu như phụ hoàng bị bệnh nặng, như vậy đã không thể nắm triều chính trong tay. Làm nhi tử, ta đương nhiên phải giúp người chia sẻ!”

Trong lòng ta đã ý muốn soán vị, giữ lại Hâm Đức hoàng đế đã không còn chút ý nghĩa nào đối với ta. Nếu như hắn vẫn tiếp tục ngồi trên ngôi vị hoàng đế sẽ chỉ làm ảnh hướng đến việc nắm trong tay thế cục và sự phát triển trong thời gian tới của ta.

Trần Tử Tô nói:

“Từ sau khi Hâm Đức hoàng đế bị bệnh hầu như đều từ chối người ngoài thăm hỏi. Trong khoảng thời gian này, đều do Tả Trục Lưu truyền lời với bên ngoài thay hắn.”

Lâm Bi Phong nói:

“Ta đã thử thăm dò bệnh tình cụ thế của bệ hạ từ Chu Độ Hàn nhưng người này khá bảo thủ, bất kể ta hỏi hắn thế nào, hắn đều không đề cập chút gì tới bệnh tình của bệ hạ.”

Ta nhíu mày nói:

“Nói như vậy, nếu như ta muốn gặp phụ hoàng mà không để Tả Trục Lưu biết sẽ rất khó?”

Trần Tử Tô gật đầu.

Trong đầu ta bỗng nhiên hiện ra bóng dáng một người, thấp giọng nói:

“Hiện giờ Viên Thiên Trì thế nào?”

https://thuviensach.vn

Hai mắt Trần Tử Tô sáng ngời:

“Đúng rồi, ta đang định nói chuyện này, tuy Hâm Đức hoàng đế bệnh nặng, thế nhưng hầu như mỗi ngày đều sẽ gọi Viên Thiên Trì đến giảng đạo kinh cho hắn. Nếu như hắn có thể giúp đỡ, hắn là Thái tử có thể che giấu tai mắt người khác đi gặp Hâm Đức hoàng đế.”

Chiếc mặt nạ da người Khinh Nhan đưa cho ta cũng có tác dụng tương đối tốt. Ta nhờ Dực Vương giúp ta đứng ra mời Viên Thiên Trì gặp nhau tại Khang Đô lục vân trà lâu.

Viên Thiên Trì đến đúng giờ, mở cửa phòng ra nhưng lại không thấy Dực Vương. Hắn có vẻ ngơ ngác, ánh mắt lập tức liền nhìn vào mặt ta. Yên tĩnh nhìn hai mắt của ta, qua một lúc, trên môi hắn mới hiện lên nụ cười:

“Cuối cung ngài đã trở về!”

Không nghĩ tói ta đã dịch dung mà lần đầu tiên gặp hắn đã bị nhận ra, trong lòng ta khâm phục, gật đầu thấp giọng nói:

“Viên tiên sinh mắt sáng như đuốc, ta không thể không bội phục ngài.”

Viên Thiên Trì cười nhạt một tiếng, ngồi xuống đối diện vói ta, cầm lấy ly trà ra rót cho hắn uống một hớp khen:

“Trà ngon!”

Ta cười nói:

“Có thể được Viên tiên sinh khen ngợi, xem ra trà này hắn là không tồi.”

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Mặt nạ này đúng là rất tinh xảo, tiếc là không che giấu được ánh mắt của một ngài.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu cười.

Viên Thiên Trì nói:

“Khi Dực Vương tìm ta, ta liền đoán ra ngài muốn tìm ta. Hon nữa sau khi vào cửa lại thấy ánh mắt của ngài, ta lập tức đoán được thân phận của ngài.”

Ta mỉm cười nói:

“Người trong thiên hạ có được ánh mắt như Viên tiên sinh sợ rằng cũng không có mấy.”

Viên Thiên Trì nói:

“Nhân vật như Thái tử trong thiên hạ cũng không có mấy người.”

Chúng ta nhìn nhau cười ha hả lên.

Ta chậm rãi buông chén trà nói:

“Viên tiên sinh chính là cao nhân đương thời. Mục đích ta đến đây, tiên sinh ngài hẳn là đã đoán được.”

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Cổ ngữ có câu, không có việc gì không lên điện tam bảo, Thái tử nếu đã hạ minh tới tìm ta, nhất định là có việc muốn nhờ. Tuy rằng ta không biết Thái từ đi đến Khang Đô bằng cách nào, nhưng nhìn cách ăn mặc của ngài, hiển nhiên là rất sợ người khác biết được hành động của mình...”

Hắn thấp giọng nói:

“Nhất là Ta Trục Lưu...”

https://thuviensach.vn

Người này thực sự không đơn giản, ta nhìn thẳng đôi mắt sâu xa của hắn, đợi câu nói tiếp theo của hắn.

Viên Thiên Trì nói:

“Nếu như Thái tử muôn gặp người ấy, ta có thể giúp ngài tạo ra một cơ hội bí mật.”

Ta mỉm cười nói:

“Cảm ơn Viên tiên sinh!”

Viên Thiên Trì cười nhạt nói:

“Chỉ là việc nhỏ, không cần nói cảm ơn. Nhưng mà... Thái tử đã từng nghĩ rằng, lần này người đó bị bệnh cuối cùng là thật hay giả?”

Trong lòng ta ngẩn ra, trong hai mắt tràn đầy nghi ngờ.

Viên Thiên Trì nói:

“Y thuật của ta tuy rằng không cao, nhưng ta có thể nhận ra người đó không phải bị trúng gió. Mỗi lần Thái y sắc thuốc cho hắn xong đều đem bã thuốc đi chôn sâu, nhưng hết lần này tới khác lòng hiếu kì của ta lại rất nặng. Nhân lúc không có người, ta đào lên một chút bã thuốc mới phát hiện những thảo dược này căn bản không phải để trị trúng gió mà chỉ là dược thảo giúp khí huyết lưu thông bình thường mà thôi.”

Ta biết đây không phải chuyện đùa, Viên Thiên Trì nói chuẩn xác, xem ra tất cả đều là sự thật. Thế nhưng Hâm Đức hoàng đế vì sao lại phải giả bộ bị bệnh, lẽ nào hắn và Tả Trục Lưu hợp tác lẫn nhau muốn hại ta?

Dường như Viên Thiên Trì đoán được suy nghĩ trong lòng ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này người đó giả bộ bệnh, theo như ta thấy, khiến ngài trởvề Khang Đô mục đích chân chính là nhằm vào Tả Trục Lưu.”

Trong lòng ta khẽ động:

“Nói thế là thế nào?”

Viên Thiên Trì nói:

“Trong khoảng thời gian này tiếp xúc với người đó nhiều lần, cũng coi như có hiểu biết nhất định về người đó. Ta phát hiện người đó hơn xa những biểu hiện ngu ngốc của hắn, đối với sự phát triển của mọi việc rất rõ ràng.”

Ta gật đầu nói:

“Ý ngài là... Người đó đã nhận ra uy hiếp từ phía Tả Trục Lưu?”

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Từ trong lời nói và cử chi của người đó cũng không khó nhận ra điều này, nhưng ta thấy biến hóa của người đó trước và sau khi giả bộ sinh bệnh khá lớn!”

Ta không nhịn được nhích người đến gần Viên Thiên Trì hơn một chút.

Viên Thiên Trì nói:

“Người đó đột nhiên trở nên lo lắng khác thường, tràn ngập sợ hãi cái chết. Tính khí lại càng tàn bạo hơn so với trước đây, ta tận mắt nhìn thấy hắn bóp chết Ngưng Diệp Phi!”

Ta hít một hơi khí lạnh, tin Ngưng Điệp Phi chết ta cũng nghe nói qua, nhưng trong lời đồn là bị bệnh chết, không nghĩ tới dĩ nhiên là bị Hâm Đức hoàng đế giết chết.

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì thấp giọng nói:

“Khi Ngưng Điệp Phi bị giết luôn miệng nói, nghiệt chủng! Nghiệt chủng!”

Trong lòng ta trầm xuống, chẳng lẽ Ngưng Điệp Phi lén lút qua lại với người ngoài? Nhưng cũng không hỏi thêm.

Viên Thiên Trì cười khổ nói:

“Sau khi Ngưng Điệp Phi chết, người đó dĩ nhiên cho người mổ bụng nàng xem bên trong có trẻ con hay không...”

“Cái gì?”

Ta giật mình hỏi.

Viên Thiên Trì gật đầu nói:

“Sau này ta mới biết, người đó nghi ngờ Ngưng Điệp Phi lén lút qua lại với người ngoài, thấy bụng nàng lớn hơn một chút so với trước đây nên cho rằng Ngưng Điệp Phi mang bầu. Đến khi giết chết Ngưng Điệp Phi, mổ bụng ra mới biết, Ngưng Điệp Phi chỉ là mập lên nên mới thế, chứ không phải như người đó tưởng tượng.”

Trong lòng ta có cảm giác cực kì bất an, lẽ nào Hâm Đức hoàng đế đã cảm thấy được tình cảm của ta và Trân Phi? Nghĩ kĩ một chút lại thấy không phải vậy, nếu hắn biết chuyện của chúng ta, tại sao không xuống tay với Trân Phi mà lại chọn Ngưng Điệp Phi đây?

Viên Thiên Trì nói:

“Tối nay ta đến Dưỡng Tâm Điện giảng đạo cho người đó, Thái tử có thể giả làm người hầu của ta để cùng đi vào.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Cứ quyết định như vậy, sau khi ta gặp người đó, mọi việc tự nhiên sẽ rõ ràng.”

Viên Thiên Trì thâm ý nói:

“Người đó tuyệt đối không đơn gian, nếu như ngài cho rằng hắn đã già nua vô dụng, chỉ sợ là phạm phải một sai lầm rất lớn.”

Trước lúc trời tối, ta đeo một hòm thuốc trên lưng đi theo Viên Thiên Trì cùng tới Dưỡng Tâm Điện. Thị vệ trước của kiểm tra toàn thân chúng ta theo quy củ, lại kiểm tra cẩn thận mấy hòm thuốc xong mới cho chúng ta đi vào.

Màn che buông xuống, Hâm Đức hoàng đế nằm trên Long sàng, hai gã thái giám yên lặng đứng thẳng ở một bên.

Thân thể Hâm Đức hoàng đế chậm rãi động đậy, hai gã thái giám cuống quít lại gần. Hâm Đức hoàng đế nói:

“Đỡ ta ngồi dậy...”

Giọng nói của hắn hơi khàn khàn, ta nghe lại có vẻ xa lạ.

Viên Thiên Trì cung kính nói:

“Thảo dân Viên Thiên Trì tham kiến bệ hạ!”

Hâm Đức hoàng đế quay mặt lại, dung mạo của hắn so với lần trước ta gặp cũng không thay đổi quá nhiều, chỉ là ánh mắt có vẻ hỗn loạn khác thường. Có thẻ thấy trong lòng hắn cực kì bất an.

“Hôm nay Viên tiên sinh cứ tiếp tục đem đạo pháp ngày hôm trước giảng cho ta nghe.”

https://thuviensach.vn

Hâm Đức hoàng đế nói.

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Đêm nay thảo dân còn mang đến một vị đạo huynh, đạo pháp của hắn còn cao thâm hơn cả ta.”

Anh mắt hắn nhìn về phía ta.

Hâm Đức hoàng đế lạnh lùng nhìn qua ta, hắn không có ánh mắt như Viên Thiên Trì, cũng không nhận ra thân phận của ta:

“Ngươi nói chính là hắn sao?”

Viên Thiên Trì cười nói:

“Chính là vị đạo huynh này!”

Hâm Đức hoàng đế nhìn ta chăm chú nói:

“Bây giờ trong lòng ta không yên, ngươi có thể làm lòng ta yên tĩnh lại sao?”

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Vị đạo huynh này là một kì nhân, trong lúc hắn giảng đạo không thích có người khác ở đây, chỉ bằng ta lui ra ngoài.”

https://thuviensach.vn

Chương 162: Thiên Vận

Hâm Đức Hoàng gật đầu, nói với thái giám hai bên:

“Các ngươi dẫn Viên tiên sinh ra ngoài nghỉ ngơi đi, trẫm muốn trò chuyên vài câu cùng với vị cao nhân này.”

Ta từ trong ánh mắt của Hâm Đức Hoàng mơ hồ cảm giác được điều gì, ông ta sẽ không hồ đồ đến mức cùng một người xa lạ ở cùng một phòng đấy chứ, xem ra ông ta đã từ các dấu hiệu mà đoán được thân phận của ta rồi.

Hâm Đức Hoàng thở dài nói:

“Dận Không là con sao?”

Lời ông ta nói đã chứng thực suy đoán của ta.

Ta chậm rãi cởi bỏ mặt nạ, cung kính quỳ xuống trước mặt ông:

“Hài nhi bất hiếu, xin phụ hoàng thứ tội!”

Hâm Đức Hoàng lắc đầu nói:

“Trẫm chưa bao giờ trách con, con cũng không có tội lỗi gì cả! Mau mau đứng lên đi!”

Lúc này ta mới đứng dậy.

Hâm Đức Hoàng nói:

https://thuviensach.vn

“Viên Thiên Trì chính là người mà con giới thiệu cho trẫm, trẫm đà sớm ngờ tới, con thông qua hắn để tới gặp ta, né tránh giám thị của Tả Trục Lưu.”

Ta làm ra vẻ vô cùng thân thiết nói:

“Thân thể của phụ hoàng ra sao rồi? Từ khi hài nhi biết được bệnh tình của phụ hoàng thì không lúc nào không lo nghĩ cho người.”

Hâm Đức Hoàng cảm thán:

“Trong số các hoàng nhi của ta chỉ có con là người hiếu thuận nhất, cũng chỉ có con là người có tiền đồ nhất, thiên hạ của đại Khang giao cho con, trẫm yên tâm…”

Ông ta chưa bao giờ đối với ta mà hiền hoà như vậy, phần nào cùng làm cho ta cảm thấy có chút quái lạ.

Hâm Đức Hoàng vỗ vỗ long sàng, ý bảo ta ngồi xuống bên cạnh ông, rồi khẽ nói:

“Trẫm cũng không có sinh bệnh, lần này chỉ là giả bộ, diễn trò cho Tả Trục Lưu xem mà thôi!”

Tất cả quả nhiên đã như lời nói của Viên Thiên Trì, trận bệnh này của ông ta quả nhiên là giả bộ, mục đích chân chính là gạt cho ta quay về Khang đô, nhưng không biết lần này ông ta lại muốn làm cái gì đây? Trong lòng ta không khỏi thầm sinh cảnh giác, sẽ không phải Hâm Đức Hoàng muốn hại ta đấy chứ?

Hâm Đức Hoàng nghiến răng nghiến lợi nói:

“Dận Không, Trẫm trừ khử Tả Trục Lưu!”

https://thuviensach.vn

Ta hơi sửng sốt, mới vừa gặp mặt Hâm Đức Hoàng liền đưa ra chuyên này, cùng không biết vì sao Tả Trục Lưu sẽ làm cho ông ta tức giận đến thế?

Ta thâp giọng nói:

“Phụ hoàng có phải bởi vì chuyên của mẹ con An Dung không?”

Hâm Đức Hoàng vỗ mạnh lên long sàng một cái:

“Mặc dù trẫm đã già nhưng dù sao vẫn không có hồ đồ, ai một lòng vì đại Khang, kẻ nào muốn mưu đoạt giang sơn của Long thị chúng ta, trong lòng trẫm biết rõ ràng. Tả Trục Lưu khuyên trầm lưu lại mẹ con An Dung rõ ràng là muốn cho đại Khang đắc tội với Bắc Hồ, nếu như Bắc Hồ tiến công chúng ta sẽ thu hút đại bộ phận quân lực của chúng ta, nước Hàn tất sẽ thừa hư mà vào, không chỉ giang sơn mà con khổ cực mới có được sẽ bị người khác cướp đi, thậm chí ngay cả đại Khang của trẫm cùng sẽ bị liệt quốc phân chia.”

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng thánh minh.”

Nhưng trong lòng lại thầm khó hiểu, Hâm Đức Hoàng sao lại đột nhiên thông suốt đến thế? Lẽ nào xưa nay ông ta vẫn chỉ giả vờ hồ đồ?

Hâm Đức Hoàng nói:

“Tinh lực cùng thể lực của trẫm đã không được như trước. Xem ra cự ly cách đại nạn đã không lâu…”

Đây vẫn là lần đầu tiên mà ông ta nói lời như vậy trước mặt ta, so với trước đây ông ta say mê tu đạo, tin tưởng thuật trường sinh bất lão thì hoàn toàn khác biệt.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của ông có vẻ uể oải mà trống rỗng:

“Dận Không, có phải con cảm thấy trẫm đã già và vô dụng rồi phải không?”

Ta vội vàng nói:

“Hài nhi chưa bao giờ nghĩ như vậy, phụ hoàng anh minh thần võ, bất kể văn trị hay võ công đều là vị hiền đế đầu tiên từ cổ chí kim!”

“Từ cổ chí kim...”

Hâm Đức Hoàng nở nụ cười khổ, lập tức lại bắt đầu thở dốc kịch liệt, qua hồi lâu mới bình ổn được, thanh âm ông ta khàn khàn nói:

“Cả đời này trẫm đã làm không ít việc hồ đồ, bằng không đại Khang sẽ không bị trẫm làm cho người người oán trách...”

Ông ấy nhìn ta chăm chú nói:

“Dận Không, trầm mệt mỏi, thực sự mệt mỏi, lần này sau khi diệt trừ Tả Trục Lưu trẫm sẽ hoàn toàn giao lại đại Khang cho con. Việc của Yên quốc đã làm cho trẫm hiểu được, con đã vượt lên trên trẫm rất nhiều, nếu như trẫm còn tiếp tục ngồi ở cái ngai vị này cùng chỉ trở thành trở ngại cho con thôi, trở thành trở ngại của đại Khang!”

Ta không biết ông ta có phải đang thử hay không, ta vội vàng quỳ xuống nói:

“Phụ hoàng chớ nói như thế, trong lòng hài nhi phụ hoàng mới là chủ nhân chân chính của đại Khang!”

Hâm Đức Hoàng vỗ nhẹ đầu vai của ta:

“Trẫm đã hạ lệnh đặc xá Lục hoàng huynh của con rồi.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta thầm kinh hãi, Hưng vương Long Dận Thao bởi vì mưu phản mà bị Hâm Đức Hoàng giáng tới nước Sở. Theo lý trọn đời không được trở về Khang đô, không nghĩ tới Hâm Đức Hoàng lại đi đặc xá cho hắn.

Hâm Đức Hoàng nói:

"Thời gian trẫm còn ở lại trên đời này cùng không còn nhiều, nói đến cùng thật lạ, nguyên vọng hiện tại ở trong lòng trẫm chính là để cho huynh đệ các con đều ở bên người trẫm, trước khi chết có thể thấy được các con trẫm cũng thỏa mãn rồi..."

Trong lòng ta thầm than, quả nhiên Hâm Đức Hoàng đã già, mặc kệ là ai có mạnh mẽ thế nào cũng không cách nào cưỡng lại được thiên mệnh.

Hâm Đức Hoàng cầm tay của ta nói:

"Sau này đăng cơ con có thể bỏ qua cho các huynh đệ khác của con hay không?"

Ta gật đầu, trong lòng thầm xấu hổ, cho dù có thể buông tha người khác, nhưng Cần vương cùng Hưng vương là tuyệt đối không thể bỏ qua được, hai người họ sớm đã có tâm xưng đế, ta tuyệt đối không thể lưu lại hai cái tai họa ngầm này trên đời được.

Hâm Đức Hoàng như trút được gánh nặng thở phào một hơi, nhẹ giọng nói:

"Trẫm quả nhiên không có nhìn lầm con, lòng dạ của con không có một hoàng nhi nào có thể với tới."

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng! Thống soái ở ba nơi Quý Vân, Sùng Đức, Nhạc Dương cùng Tả Trục Lưu lui tới rất thân thiết, nếu như muốn diệt trừ Tả Trục Lưu mà không khiến cho đại Khang nội loạn, trước tiên phải làm tan rã binh quyền ở ba nơi này đã.”

Hâm Đức Hoàng nói:

“Trẫm đã suy nghĩ qua, ta sẽ hạ một đạo chỉ điều nhiệm tướng thủ ở ba nơi này đi nơi khác.”

Ta mỉm cười nói:

“Phụ hoàng thánh minh, không bằng điều binh mà ở hai nơi Sùng Đức và Nhạc Dương đến cảnh nội Yên quốc hiệp trợ Tiêu Trấn Kỳ khống chế cục diện ở Yên quốc đi, hai vạn binh mã ở Quý Vân có thể tiếp tục giữ lại nơi đó, đồng thời sai thuỷ quân đề đốc ở Lư Châu - Phó Thiên Hiến tiếp quản ba nơi này, tại ven bờ Trường Giang xây dựng thêm một đạo phòng tuyến khác.”

Hâm Đức Hoàng thản nhiên cười nói:

“Xem ra con đã sớm có chuẩn bị, Phó Thiên Hiến kia là do Dực vương Lâm Bi Phong một tay đề bạt lên tướng lĩnh, mặc dù năng lực xuất chúng, thế nhưng từ trước đến nay kiêu căng vô lễ, lúc trước trẫm đã từng sai hắn thống lĩnh thuỷ quân Trường Giang, nhưng mà khi trầm nam tuần thị sát, người này cùng dám trước mặt mọi người chỉ trích quân chính của ta, bởi vậy ta mới giáng hắn xuống Lư Châu.”

Ta cung kính nói:

“Phụ hoàng, hiện tại ba nước Hán Tề Tấn vẫn nhìn đại Khang chằm chằm như hổ đói, tình thế Yên quốc bên ta mới vừa ổn định, phòng tuyến Trường Giang không được phép thất bại, Phó Thiên Hiến mặc dù kiêu căng nhưng trong quân đại Khang đối với người này cực kỳ tôn sùng, lĩnh quân

https://thuviensach.vn

tác chiến quả thực hắn có mặt độc đáo, dưới tình hình trước mắt sử dụng nhân tài không thể so đo tính toán như thế được, phụ hoàng sao không suy nghĩ thêm thử xem."

Hâm Đức Hoàng gật đầu nói:

"Mọi chuyên của Đại Khang ta đã không muốn hỏi đến nữa, con muốn làm gì thì cứ làm như thế đi!"

Trong lòng ta đại hỉ, xem ra Hâm Đức Hoàng quả nhiên có tâm thoái vị nhượng hiền, có sự trợ giúp của ông ta đối phó với Tả Trục Lưu có thể nói là nắm chắc.

Ta lại nói:

"Long Tương quân Đóng ở Khang đô vẫn nằm trong tay khống chế của cha con Tả thị, nếu chúng ta xuất thủ đối phó Tả Trục Lưu, sợ rằng Tả Đông Tường sẽ lập tức phát động phản loạn."

Hâm Đức Hoàng thở dài:

"Ta vẫn đang lo lắng chuyện này, nhân số của Long Tương quân mặc dù không nhiều nhưng tất cả đều là tinh anh của tập đoàn Tả thị. Một khi phát sinh biến loạn sẽ trực tiếp uy hiếp đến an toàn của hoàng thành, con có biện pháp tốt nào không?"

Ta kiên quyết nói:

"Bắt giặc phải bắt vương trước, chúng ta phải thế sét đánh không kịp bưng tai khống chế toàn bộ cha con Tả thị, cùng chế trụ toàn bộ người nhà của tướng lĩnh nòng cốt Long Tương quân, đến lúc đó chúng tất phải quân lính tan rã."

Hâm Đức Hoàng khen:

https://thuviensach.vn

“Hay! Quả nhiên diệu kế, cứ dựa theo lời của con mà làm đi!”

Ông ta lại nói:

“Ba ngày sau trẫm sẽ ở trước mặt chúng thần trong triều đem tất cả sự vụ trong triều giao cho con, chờ tính ra được ngày hoàng đạo sẽ cử hành đại điển đăng cơ cho con!”

Trong lòng ta kinh hoàng một trận, tâm nguyên vương vấn trong lòng nhiều năm mắt thấy đã gần thực hiện được rồi, bất kể ta trầm ổn thế nào cũng không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, vội vàng quỳ xuống đất, cúi đầu xuống để che giấu vẻ mặt mừng rỡ như điên của ta, kích động nói:

“Hài nhi đa tạ phụ hoàng!”

Đi ra khỏi Dưỡng Tâm điện đã là lúc nửa đêm, Viên Thiên Trì thấy vẻ mặt của ta thì đã hiểu kết quả trao đổi đêm nay của ta nhất định là vô cùng thoả mãn, hắn cùng ta sóng vai dọc theo đường trong cung đi về hướng đông môn, khi đi tới vị trí của Phú Duyên cung thì trước mặt đột nhiên thổi tới một trận gió lạnh, ta kìm lòng không được rùng mình một cái. Chỉ cảm thấy trong bụng đột nhiên đau quặn quại.

Ta ôm bụng cười khổ nói:

“Người có ba cái vội, xem ra phải làm phiền tiên sinh chờ ta một lát rồi.”

Viên Thiên Trì mỉm cười gật đầu.

Ta vội vàng lắc mình nhảy vào rừng trúc ở đường mòn phía bên phải, đối với địa hình của hoàng cung ta khá quen thuộc. Bên trong rừng trúc có một gian nhà trống, thế nhưng đi được hai bước thì cơn đau bụng đã giảm xuống, ta xoa bụng, thầm nghĩ trong lòng:

“Không biết là ăn phải thứ gì không sạch sẽ?”

https://thuviensach.vn

Đang suy nghĩ thì nghe được nơi rừng trúc phía trước mơ hồ truyền đến một trận cười của người nào đó.

Trong lòng ta hiếu kỳ, đêm khuya thế này sao lại có người ở đây? Lẽ nào trong cung có người tới nơi này để yêu đương vụng trộm hay sao?

Dưới sự hiếu kỳ mạnh mẽ thúc đẩy ta rón rén đi về hướng phát ra thanh âm, mơ hồ nghe được có người thấp giọng nói:

“Trần ma ma... chuyện này không có quan hệ gì với ta hết... muốn trách... bà cứ trách hắn…”

Giọng nói này vang lên trong tai ta có vài phần quen thuộc, ta tỉ mĩ suy nghĩ, đây là giọng nói của tiểu thái giám Lạc Mịch trong cung, trong lòng càng cảm thấy kỳ quái, không biết Trần ma ma trong miệng của hắn là ai?

Ta từ trong khe hở ở rừng trúc nhìn về phía trước, thấy Lạc Mịch đang quỳ gối trên một mảnh đất nhỏ trống trải trong rừng trúc, đang châm vài tờ tiền giấy.

Hắn thấp giọng nói:

“Bà lẽ ra sống được rất tốt... vì sao phải nói nhiều như vậy làm gì... bà chết thì đã chết rồi, vì sao phải liên lụy tới ta... hắn không biết lúc nào lại đi hoài nghi ta, phỏng chừng ta cũng không sống nổi...”

Hắn rất sợ ánh lửa sẽ dẫn tới sự chú ý của người khác nên mỗi lần chỉ đốt một tờ tiền giấy thôi, tro bụi rơi xuống một cái hố đã được đào sẵn ở trước mặt hắn, chắc có lẽ lát nữa sẽ dùng đất để che lại.

Lạc Mịch thở dài nói:

“Trần ma ma, bà chết thì cùng đã chết rồi, vì sao phải nói nhiều như vậy làm gì... Bằng không thì cái bí mật kia trong thiên hạ ai cùng sẽ không

https://thuviensach.vn

biết... bà hại bản thân bà thì cùng mặc, nhưng vì sao còn phải liên lụy đến cả thái tử nữa…”

Trong lòng ta trầm xuống, một nỗi sợ hãi không hiểu đã chiếm lấy nội tâm, chuyện này không ngờ lại có quan hệ với ta.

Ta đè thấp giọng nói:

“Chuyện ngươi đang nói rốt cuộc là chuyên gì?”

Lạc Mịch sợ đến toàn thân đột nhiên run lên, cả người tê liệt ngã ra đất, ta đội mặt nạ bởi vậy nên hắn không có nhận ra ta, hắn lắp bắp nói:

“Ngươi... ngươi rốt cuộc... là... ai?”

Ta hừ lạnh một tiếng, tháo xuống mặt nạ, Lạc Mịch sợ đến nỗi hồn phi phách tán:

“Thái... Thái tử... đện hạ…”

Ta chầm chậm đi tới bên người hắn, tận lực hạ giọng nói, dỗ dành hắn:

“Lạc Mịch, ngươi đem tất cả mọi chuyện từ đầu chí cuối nói cho ta biết, ta tuyệt đối sẽ không làm khó dễ ngươi.”

Lạc Mịch sợ đến nước mắt cùng chảy ra, hồi lâu mới ổn định được một chút, run giọng nói:

“Không... không có chuyện gì…”

Ta nhìn hằm hằm vào hai tròng mắt của hắn:

“Nếu ngươi không nói, ta lập tức bắt ngươi đến trước mặt phụ hoàng, nói cho ông ấy biết toàn bộ những gì thấy được đêm nay.”

Lạc Mịch vội vàng quỳ rạp xuống đất, dập đầu như giã tỏi, nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ… nghìn vạn lần không được... bằng không tính mệnh của hai người chúng ta sợ rằng cũng…”

Trong lòng ta càng thêm hoài nghi, thấp giọng nói:

“Lạc Mịch, ngươi cần phải đem chuyện này nói cho ta biết, bằng không ta sẽ không cho ngươi bất cứ một chút thể diện nào.”

Lạc Mịch rơi lệ nói:

“Thái tử điện hạ... ngài... nhất thiết phải chuẩn bị sẵn tâm lý…”

Hắn xoa xoa nước mắt, mới nói:

“Một tháng trước đây, bệ hạ đột nhiên gọi Trần ma ma vào cung.”

“Trần ma ma nào?”

Lạc Mịch khẽ nói:

“Đó là bà đỡ phụ trách nghiệm thân lúc Bình quý phi vào cung!”

Ta hít sâu một hơi, một mảng mây đen dày đặc đã bao phủ lấy nội tâm của ta, chuyên ta vẫn lo lắng nhất rốt cuộc đã xảy ra. Lúc này ta mới nhớ tới trước đây Tôn Tam Phân trước khi chết có nói qua, hắn đã từng lén dùng tiền mua chuộc được bà đỡ nghiệm thân cho mẹ ta, nhưng lúc đó đối với ta mà nói tất cả phát sinh thực sự quá mức đột nhiên, cho nên ta vẫn quên đi chuyện này, hiện tại cái tai hoạ ngầm này rốt cuộc đã bạo phát rồi.

Lạc Mịch nói:

“Nhưng sau khi Trần ma ma vào cung thì không thấy trở ra nữa, sau đó bệ hạ gọi ta vào sai ta mang thi thể của Trần ma ma ném xuống giếng…”

https://thuviensach.vn

Hắn nhớ lại từng chuyên đã xảy ra mà có vẻ đặc biệt sợ hãi, môi càng thêm tái nhợt, giọng nói lại trở nên run rẩy:

“Nhưng... ta... ta không ngờ Trần ma ma vẫn còn chưa hoàn toàn tắt thở, ta... lúc ta muốn ném bà ấy xuống giếng, không ngờ bà ấy tỉnh lai... nói... nói…”

“Bà ấy nói cái gì?”

Giọng nói của ta cũng vì sợ hãi mà run lên.

Lạc Mịch cắn môi dưới, lấy hết dùng khí nói:

“Bà ấy nói... thái tử... là... là con trai của Bình quý phi và thái tử trước kia... Trước khi Bình quý phi vào cung thì đã mang thai rồi... bà... bà ấy…”

Lạc Mịch dưới ánh mắt cực kỳ âm lãnh của ta cũng không cách nào nói cho trọn vẹn.

Ta cười lạnh nói:

“Không ngờ bà ấy dám vu tội ta!”

Lạc Mịch nói:

“Bà ấy... bà ấy nói... lúc vào cung... trên tay bà ấy có viết hai phần công vẳn nghiệm thân, một phần trong đó đến nay vẫn còn được bà ấy giữ… Hiện tại đã... đã rơi vào trong tay bệ hạ rồi…”

Ta không kìm lòng nổi rùng mình một cái, nếu tất cả những lời của Lạc Mịch là thật, vậy thì Hâm Đức Hoàng đã biết được thân thế của ta rồi, cái lão cáo già này, ở trước mặt ta không ngờ lão lại che giấu cẩn thận đến như vậy, nếu như vừa rồi không phải là ta bị đau bụng đến khó nhịn và đi tới rừng trúc để tìm chỗ giải quyết, căn bản sẽ không phát hiện ra bí mật động trời này, khó trách thái độ của ông ta đối với ta lại đột nhiên có chuyển biến

https://thuviensach.vn

như vậy, xem ra là ông ta có ý dùng Tả Trục Lưu để đánh lạc hướng sự chú ý của ta, ba ngày sau, mục tiêu chân chính mà ông ta muốn đối phó chỉ sợ là ta mà thôi!

Ta nhìn Lạc Mịch chằm chằm nói:

“Trần ma ma đã chết rồi hả?”

Lạc Mịch vội vàng không ngừng gật đầu nói: “Ta... ta dựa theo ý của bệ hạ ném bà ấy xuống giếng rồi…”

Ta thấp giọng nói:

“Rất tốt!”

Trong nội tâm thầm ẩn hiện sát khí, chuyện này tuyệt đối không thể để truyền ra ngoài nữa, bằng không ta sẽ trở thành kẻ địch của toàn bộ hoàng thất tông tộc. Lạc Mịch từ trong ánh mắt của ta dường như đã đoán được điều gì, hoảng sợ nói:

“Thái tử... ngài…”

Ta không đợi hắn nói xong, hai tay siết chặt lấy cái cổ của hắn, Lạc Mịch làm sao có thể là đối thủ của ta, ở trước mặt ta căn bản không có bất cứ chút lực phản kích nào. Hai chân liều mạng dãy dụa đạp mạnh trên mặt đất vài cái, chỉ trong vài nốt nhạc đã đi gặp ông bà.

Ta ôm lấy thi thể như bức tượng đi tới hồ nước ở phía tây rừng trúc, sau đó buộc thêm một tảng đá vào người hắn rồi nẻm thi thể xuống hồ nước.

Làm xong tất cả những việc này, vững tin xung quanh không có người ta mới men theo đường cũ trở về rừng trúc, đi tới nơi vừa rồi Lạc Mịch mới đốt vàng mã thì đã thấy Viên Thiên Trì đang tiến lên nghênh đón ta.

Vẻ mặt của Viên Thiên Trì cùng không có gì đặc biệt, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Sao công tử lại đi lâu như vậy?”

Ta thấp giọng nói:

“Không biết bị làm sao mà bụng cứ khó chịu mãi, xem ra ta cần phải nhanh chóng đi về uống thuốc mới được.”

Viên Thiên Trì thản nhiên cười nói:

“Công tử cần phải bảo trọng thân thể nhiều hơn!”

Trở lại nông trang ngoài thành, bọn người TTT, Tiêu Tín vẫn đang ở trong nông trang để chờ đợi tin tức của ta. Bởi vì trên đường xảy ra chuyện của Lạc Mịch nên lúc này tâm tình của ta có phần phiền muộn, không hề thuật lại cho mọi người tình hình cụ thể hôm nay vào cung mà đã trực tiếp đi thẳng đến thư phòng.

Đã rất lâu rồi ta chưa có cái cảm giác sợ hãi thật sâu như thế này, không ngờ Hâm Đức Hoàng đã biết được thân phận thật của ta, rốt cuộc là ông ta muốn làm gì? Chẳng lẽ là muốn lợi dụng ta để đối phó với Tả Trục Lưu rồi sau đó thừa dịp ta chưa chuẩn bị rồi tóm gọn ta? Ta lấy từ trong người ra bức địa đồ đã được cất kỳ từ lâu, đây là di vật duy nhất mà cha ta đã để lại.

Hiện tại lãnh thổ của Đại Khang so với lúc vẽ ra bản đồ này đã lớn hơn rất nhiều, nhưng hiện tại ta vẫn chưa hoàn thành được tâm nguyện của ông. Ngón tay của ta di động dọc theo biên giới rộng lớn của tám nước, cự ly thành công đã càng ngày càng gần, ta sẽ không để cho bất cứ người nào ngăn cản bước tiến của ta đi tới.

Mặc dù Hâm Đức Hoàng đã biết được ta không phải là con trai ruột của ông ta nhưng lấy thân phận cùng địa vị của một người đứng đầu một quốc gia ông ta sẽ phải bận tâm đến bộ mặt cùng danh dự của hoàng thất, cho nên tuyệt đối sẽ không vạch trần ra việc này. Khả năng tốt nhất của ông ta chính là im hơi lặng tiếng mà hạ thủ với ta thôi, sau đó thu xếp cho ta một

https://thuviensach.vn

cái tội danh hạng nhất nào đó rồi tước đi ngôi vị thái tử của ta. Từ trên thái độ của ông ta đối với Tả Trục Lưu có thể thấy được ông ta đối với Tả Trục Lưu hẳn là cùng có cảnh giác, tính toán lần này của ông ta là muốn một hòn đá ném trúng hai con chim, khó trách ông ta lại đột nhiên đặc xá cho Hưng vương Long Dận Thao, sau khi diệt trừ ta, ngôi vị thái tử tất phải sẽ bỏ không, tám phần mười là ông ta muốn lại một lần nữa đề bạt cho Hưng vương.

Ta đau khổ bóp nhéo mi tâm, với ta mà nói hiện tại chỉ có một lựa chọn. Ô cửa sổ đột nhiên bị gió thổi tung, một trận gió lạnh lùa vào bên trong, hai ngọn nến đang cháy bỗng nhiên bị thổi tắt, cả gian phòng rơi vào một mảnh tối tăm.

Ta cũng không đứng dậy đi đóng cửa sổ, nằm gục trên thư án, cuối cùng đã chìm vào giấc ngủ, trong cơn hoảng hốt hình như phụ thân đột nhiên xuất hiện bên cạnh ta, hình ảnh của ông hiện lên trong đầu ta càng lúc càng rõ ràng.

Ta lẳng lặng nhìn ông, trong đôi mắt của ông tràn đầy vui mừng:

“Rốt cuộc con đã trưởng thành rồi!”

“Phụ thân! Con nên làm như thế nào đây?”

Ta nói lớn tiếng, nhưng bên tai lại nghe không được thanh âm của mình.

Phụ thân mỉm cười vỗ vỗ vai ta, mở ra tấm bản đồ đang đặt trên thư án, bản đồ ở dưới mắt ta như gặp kỳ tích bỗng biến to hơn, giang sơn của tám nước, núi non phập phồng, sông ngòi cuồn cuộn.

Phụ thân lớn tiếng nói:

“Con chịu nhục nhiều năm như vậy là vì cái gì? Không phải là vì có một ngày trở thành đế vương của đại Khang, giành được một phen cơ nghiệp có

https://thuviensach.vn

một không hai tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả thôi sao? Hiện tại cơ hội đã tới trước mắt của con, vì sao con còn phải do dự?”

Ta kích động hồi đáp:

“Hài nhi sẽ không do dự!”

Phụ thân đưa tay chỉ về hướng vị trí của Khang đô:

“Tòa thành trì này từ lâu đã mục nát, mặc dù là bản thân Hâm Đức Hoàng cùng đã không thể chịu đựng được mùi hôi thối lỗi thời ở đây rồi. Cho nên hắn muốn né tránh khỏi nơi này để mà xây dựng một cung điện mới, nhưng hắn chưa bao giờ lĩnh ngộ được, sự mục nát này căn bản là do chính hắn tạo thành! Chỉ có diệt trừ được hắn mới có thể làm cho Khang đô lại toả sáng sinh cơ tràn trề một lần nữa!”

Ta kích động gật đầu.

“Một vị đế vương chân chính thì không cần phải quan tâm đến người khác nghĩ cái gì? Khi con giành được cơ nghiệp muôn đời, đứng trên chúng nhân thì tất cả mọi người sẽ ngưỡng mộ con, từ góc độ nào đi nữa thì họ chỉ nhìn thấy quyền quý cùng sự tôn sùng của con, vĩnh viễn nhìn không thấy những cố sự phía sau của con!”

Giọng nói của phụ thân càng ngày càng nhỏ, hình bóng của ông dần dần biến mất ở trong không khí.

Ta lớn tiếng gọi:

“Phụ thân!”

Nóng lòng ta mở mắt ra, đã thấy một người đứng ở bên cạnh ta, trong nhất thời toàn thân và mồ hôi, ta đưa tay nắm lấy chủy thủ ở bên hông.

https://thuviensach.vn

Ngọn đèn bên trong phòng đã được châm lại, lúc này ta mới nhìn rò đó chính là Tử Ngưng đang đứng ở bên cạnh ta.

Trường bào bằng lông cừu trên người bởi vì động tác của ta mà bị tụt xuống đất, Tử Ngưng hơi nhăn mày, không che giấu được thân thiết hỏi:

“Ngươi... gặp ác mộng hả?”

Ta thở dài một hơi:

“Không... có chuyên gì…”

Giọng nói của ta có chút khác thường.

Tử Ngưng nói:

“Vừa rồi nghe mấy người Trần tiên sinh nói công tử đã trở về, nhưng mà tâm tình hình như không được tốt lắm, vì vậy ta hầm một tô cháo tổ yến đưa tới cho công tử.”

Ta mỉm cười nói:

“Đa tạ Tử Ngưng cô nương!”

Tiếp nhận chén cháo tổ yên trong tay Tử Ngưng, uống hai miếng, đột nhiên nhớ tới chuyên của Khâu Dật Trần, ta áy náy nói:

“Sau khi ta đi tới Khang đô, quá bận rộn việc trong triều nên vẫn chưa có thời gian đi thăm Khâu đại ca, bệnh tình hiện tại của huynh ấy ra sau rồi?”

Trong đôi mắt của Tử Ngưng bịt kín một tầng u uất, nàng khẽ nói:

“Bệnh tình thủy chung vẫn hay thất thường, cả người gầy đến mức thay đổi hình dạng rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta thở dài, Khâu Dật Trần rơi xuống kết quả ngày hôm nay tất cả đều bởi vì ta mà thôi.

Tử Ngưng nói:

“Mấy người Trần tiên sinh vẫn còn đang ở bên ngoài chờ công tử, công tử có cần gặp mặt họ không?”

Ta vội vàng nói:

“Mau mau để cho bọn họ vào đây, vừa rồi tâm tình ta không được tốt nên đã quên mất cảm nhận của họ!”

Tử Ngưng dịu dàng cười nói:

“Công tử chỉ cần nhớ kỹ trong lòng mọi người ai cũng quan tâm cho công tử hết, chỉ cần công tử vui vẻ thì cùng là chuyện mà chúng ta vui vẻ nhất rồi.”

Thấy nét mặt vui cười như hoa của nàng ta không khỏi ngẩn ngơ, bật thốt lên nói:

“Trong lòng Tử Ngưng cô nương cùng nghĩ như vậy sao?”

Lời vừa nói ra miệng ta lập tức hận không thể chui xuống đất, phải biết rằng Tử Ngưng là vị hôn thê của Khâu Dật Trần, Khâu Dật Trần là thủ hạ trung thành cùng huynh đệ của ta, ta làm sao có thể nói ra lời nói có chứa ý khiêu khích như vậy được?

Tử Ngưng đỏ mặt, lông mi đen dài nhanh chóng buông xuống, cùng không trả lời vấn đề của ta mà xoay người giống như đi trốn rời khỏi đây.

Không bao lâu, đám người Trần Tử Tô cùng Tiêu Tín tất cả đều đi tới thư phòng.

https://thuviensach.vn

Sau khi ta bắt chuyện, bảo cho bọn họ ngồi xuống mới mỉm cười nói:

“Hôm nay ta hơi mệt mỏi cho nên mới vừa trở về đã đi nghỉ một lúc, bằng không thì nào có tinh lực để cùng mọi người nghị sự, để mọi người phải đợi lâu như vậy, mọi người sẽ không trách chứ?”

Mọi người đồng loạt nở nụ cười.

Hai mắt thâm thúy của Trần Tử Tô nhìn thẳng ta nói:

“Xem ra kết quả gặp mặt hôm nay của công tử cùng Hâm Đức Hoàng cùng không được như ý?”

Ta gật đầu nói:

“Phụ hoàng rất thẳng thắn liền đáp ứng yêu cầu của ta để đối phó Tả Trục Lưu, ngày mai sẽ hạ ý chỉ, sẽ tiến hành phân bố lại một lần nữa đối với quân đội ở ba trấn phía nam.”

Tiêu Tín bán tín bán nghi nói:

“Thuận lợi như vậy sao?”

Ta lại gật đầu, thấp giọng nói:

“Phụ hoàng đặc xá cho Hưng vương Long Dận Thao, hai ngày nữa có lẽ hắn sẽ trở về Khang đô.”

Trần Tử Tô nhíu mày nói:

“Ông ta vào lúc này đặc xá cho Long Dận Thao, lại còn triệu hắn trở về kinh sư, trong đó có phải còn ôm mục đích gì nữa hay sao?”

Tiêu Tín hỏi:

“Bệnh tình lần này của Hâm Đức Hoàng rốt cuộc là thật hay giả?”

https://thuviensach.vn

Ta cứ theo sự thực mà nói:

“Bệnh tình lần này của ông ta chỉ là ngụy trang mà thôi, mục đích là vì qua mắt Tả Trục Lưu cũng là vì muốn dụ ta về Khang đô, muốn mượn lực lượng của chúng ta để mà trừ khử Tả Trục Lưu.”

Trần Tử Tô nói:

“Bệ hạ có đáp ứng giao toàn bộ quyền hành trong triều cho công tử hay không?”

“Ông ta đáp ứng ba ngày sau sẽ tuyên bố chuyên này.”

Trần Tử Tô chậm rãi lắc đầu nói:

“Chuyện này quả thực khiến người khó hiểu, nếu như Hâm Đức Hoàng thực sự nhìn ra Tả Trục Lưu dụng tâm hiểm ác thì trước kia đã giao hoàng quyền cho công tử rồi, công tử lấy thân phận thái tử giám quốc để đối phó với Tả Trục Lưu hẳn là càng dễ hơn, mặc dù ông ta đà đáp ứng ba ngày sau sẽ nhượng quyền lại cho công tử nhưng đồng thời lại triệu Hưng vương Long Dận Thao trở về Khang đô, chuyện này không thể không khiến người cảm thấy khó hiểu.”

Thân thế của ta đương nhiên không tiện nói ra cho họ được, ta nói bóng nói gió:

“Ta cũng cảm giác được có chút không đúng, lần này phụ hoàng có thể là mượn tay của chúng ta để đối phó với Tả Trục Lưu rồi sau đó sẽ thừa dịp lúc ta không đề phòng mà sẽ lại ra tay đối phó với ta.”

Trần Tử Tô nhìn thẳng vào hai mắt ta, hồi lâu mới nói:

“Trong lòng công tử nhất định là đã có dự định rồi, công tử thử nói ra cho mọi ngươi nghe thử xem đi!”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Có người nói cho ta biết, phụ hoàng muốn giết ta!”

Tất cả mọi người đều giật mình, Xa Hạo lớn tiếng nói:

“Ông ta vì sao phải làm như vậy? Ông ta là cha ruột của công tử, hổ dữ không ăn thịt con, hơn nữa nếu diệt trừ công tử, Yên quốc mới vừa giành được tất sẽ phát sinh biến số, Khang quốc cùng sẽ rơi vào trong hỗn loạn, lẽ nào ông ta đã già nên hồ đồ rồi hay sao?”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Ta căn bản không phải là cốt nhục thân sinh của Hâm Đức Hoàng, ông ta hiện tại đã biết được sự thật này, xuất thủ đối phó ta đương nhiên là hợp lẽ phải, con người một khi bị cừu hận che mắt thì bất chấp hậu quả gì cùng có thể không tính đến, hiện tại chỉ sợ Hâm Đức Hoàng cùng là như thế này thôi.”

Tiêu Tín nói:

“Ông ta đã có tâm tư giết thái tử điện hạ, chúng ta tuyệt đối không thể cứ ngồi đợi ông ta đến hạ thủ được!”

Dực Hổ nói:

“Không sai, chúng ta cứ dứt khoát đánh vào hoàng cung chặt lấy đầu của lào già kia, đến lúc đó tỷ phu đương nhiên sẽ trở thành hoàng đế của đại Khang rồi!”

“Câm miệng!”

Ta phẫn nộ quát, tên tiểu tử này nói mặc dù có chút đạo lý, nhưng trước mặt mọi người lại la ầm lên như thế cùng khiến cho ta cảm thấy khó xử, dù sao trong mắt người ở bên ngoài Hâm Đức Hoàng vẫn là phụ thân của ta.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô khẽ ho khan một tiếng:

“Mọi người đi ra ngoài đi, ta cùng công tử có vài câu muốn nói riêng với nhau!”

Sau khi Trần Tử Tô đợi được mọi người ra khỏi cửa mới thở dài một hơi nói:

“Trong lòng công tử nhất định là có tâm sự, cậu không muốn nói thì Tử Tô cùng không dám hỏi, tuy nhiên nếu Hâm Đức Hoàng thực sự động sát niệm đối với công tử thì chúng ta có thể phải đối mặt với việc đánh vào cung.”

Ta gật đầu, lời Trần Tử Tô nói không sai, ta đã không còn sự lựa chọn nào khác.

Trần Tử Tô nói:

“Nếu Hâm Đức Hoàng muốn hạ thủ đối với công tử thì ba ngày sau hắn nhất định sẽ không giao đại quyền trong triều cho công tử, có thể là hắn đã quyết định tại ngày hôm đó sẽ hạ thủ với công tử.”

Ta cười lạnh nói:

“Không phải là có thể, mà là nhất định!”

Trần Tử Tô nói:

“Ở trong truyện này Tả Trục Lưu rốt cuộc là sắm vai một nhân vật thế nào? Hắn cùng với Hâm Đức Hoàng đứng chung một chiến tuyến hay là bị Hâm Đức Hoàng liệt vào một trong những nhân vật phải trừ khử, bây giờ vẫn còn rất khó nói.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng triệu Hưng vương về Khang đô hiển nhiên là muốn cho Hưng vương thay thế vị trí của ta, từ trước đến nay Tả Trục Lưu vẫn luôn là người ủng hộ chân thành nhất đối với cần vương Long Dận Lễ, cho tới bây giờ trước mặt người khác vẫn không che giấu lập trường của mình, nếu Hưng vương cầm quyền đối với hắn cùng không có bất cứ chỗ tốt nào. Phụ hoàng đang muốn mượn tay của ta để làm suy yếu lực lượng của Tả Trục Lưu, khiến cho lực chú ý của ta đều tập trung trên người hắn, sau đó sẽ lặng lẽ mà hạ thủ đối với ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Mặc kệ trong lòng họ nghĩ thế nào, nếu như công tử muốn đoạt cung thì nhất định phải đoạt trước khi Hâm Đức Hoàng hạ thủ với cậu. Nắm chặt thời cơ đối với chúng ta mà nói là cực kỳ quan trọng, trong vòng ba ngày mà nghĩ ra một kế hoạch để phá vỡ con sóng lớn trong nền chính trị của đại Khang cùng không phải là chuyên dễ dàng gì.”

Ta rất tán thành nói:

“Quả thực là khônh phải chuyên dễ dàng, nhưng chúng ta đã không có bất cứ sự lựa chọn nào khác.”

Mặc dù Trần Tử Tô không biết lý do mà Hâm Đức Hoàng muốn hạ thủ đối với ta, nhưng từ trong giọng điệu trịnh trọng của ta đã suy đoán được, việc này đã không còn cơ hội để mà hòa hoãn nữa, hắn thấp giọng nói:

“Các võ sĩ tinh anh chúng ta mại phục ở trong Khang đô có hai ngàn người, ngự lâm quân bên trong Khang đô có một vạn người, Long Tương quân có ba vạn người. Nhìn từ bên ngoài thì tràng cung biến sắp phát sinh chúng ta sắp sửa phải đối mặt chính là bốn vạn người!”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Hai ngàn người đối địch với bốn vạn người, quả thực không có nhiều cơ hội thành công lắm.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Sao lại không có nhiều cơ hội thành công, quả thực ngay cả một cơ hội cùng không có, mật đạo này của chúng ta là có thể đi vào vương phủ. Cự ly từ vương phủ tới hoàng cung còn có một đoạn khoảng cách tương đối dài, nếu muốn ở trong khoảng thời gian ngắn nhất khống chế được Hâm Đức Hoàng thì đầu tiên phải giải quyết một vạn Ngự lâm quân cái đã.”

Ta suy nghĩ một chút nói:

“Triệu Khiếu Dương là nghĩa tử của nhạc phụ, vấn đề ngự lâm quân hẳn là có thể giải quyết được.”

Trần Tử Tô lắc đầu:

“Triệu Khiếu Dương mặc dù là nghĩa tử của Dực vương nhưng về lập trường chính trị hắn chưa từng bày tỏ qua, từ xưa đến nay thân tình cùng lập trường không có quan hệ, nếu như Triệu Khiếu Dương hết thảy theo ý của Dực vương mà chuyển vị trí thì chúng ta khống chế ngự lâm quân, cấp tốc công chiếm hoàng cung sẽ trở nên rất dễ dàng. Nếu như lập trường của hắn đứng ở bên Hâm Đức Hoàng thì tình trạng mà chúng ta phải đối mặt sẽ càng trở nên gian nan hơn.”

Ta gật đầu nói:

“Trần tiên sinh còn nhớ rõ chuyên lần trước chúng ta lợi dụng bách tính công phá phòng luyện đan hay không?”

Trần Tử Tô khó hiểu hỏi:

“Lẽ nào công tử còn muốn tạo ra thêm một tràng dân loạn nữa?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu:

“Lần này không giống như vậy, ta sẽ cố gắng trong thời gian ngắn nhất khống chế được phụ hoàng, tin tức về cung biến tuyệt đối không thể để lộ ra ngoài.”

Trần Tử Tô nhắc nhở ta:

“Khống chế Hâm Đức Hoàng đồng thời cũng phải khống chế được cả Tả Trục Lưu, bằng không thì chỉ cần là ba vạn Long Tương quân sẽ khiến cho chúng ta tốn thêm một phen trắc trở không ít.”

Ta suy nghĩ một chút lại nói:

“Đêm nay ta phải ước hẹn với nhạc phụ, ta cần phải chứng thực được chuyên của Triệu Khiếu Dương.”

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô còn có một kiến nghị!”

“Trần tiên sinh mời nói!”

“Hiện tại công tử đã chiếm được phía Bắc của đại Khang, Yên quốc cùng đã rơi vào trong khống chế của cậu, nếu Hâm Đức Hoàng cố ý muốn hại công tử thì vì sao không thừa dịp lúc hắn vẫn còn chưa hạ thủ mà trở về Yên quốc, cắt cứ tự lập, bỏ qua mối quan hệ cùng với đại Khang.

Nếu như Bắc Hồ vì chuyện của An Dung mà thật sự sẽ phát động tiến công, Thác Bạt Thuần Chiếu chỉ có thể đi vòng qua biên giới của chúng ta mới công kích được đại Khang, chúng ta chỉ việc ngồi xem nghêu cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. Thừa dịp cơ hội lúc song phương đang giao chiến, chúng ta một mặt có thể điều dưỡng nghỉ ngơi, một mặt có thể khống chế vững chắc được Yên quốc, ngay khi Khang quốc rơi vào chiến loạn chúng

https://thuviensach.vn

ta có thể an bài đại quân từ biên cảnh phía Đông Yên quốc đột nhập vào đại Khang, đến lúc đó nhất định thế như chẻ tre, dễ dàng thu được thổ địa của đại Khang."

Ta nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Trần Tử Tô:

"Trần tiên sinh nghĩ rằng ta sẽ tiếp thu kiến nghị này của tiên sinh hay sao?"

Trần Tử Tô thở dài, trở nên trầm mặc.

Ta lớn tiếng nói:

"Ta đã chờ đợi một thời gian rất lâu, lần này thì ta tuyệt đối sẽ không tiếp tục đợi thêm được nữa! Nếu như ta chỉ là muốn một miếng thổ địa và trở thành vương giả một phương thì mục đích của ta đã đạt được, nhưng mà…"

Hai mắt ta lấp lánh nhìn thẳng vào Trần Tử Tô:

"Tiên sinh hẳn là biết chí hướng của Long Dận Không ta là cái gì? Lúc trước ta cùng tiên sinh tại Tần đô thoải mái luận chuyên thiên hạ thời thế, cuối cùng có một ngày ta sẽ thống nhất được tám nước trở thành một chỉnh thể! Hiện tại đây là cơ hội tốt nhất của ta, thiên hạ của đại Khang chỉ còn thiếu một bước nữa thì sẽ được nắm giữ vào trong tay của ta, đây là gốc rễ để ta lập quốc, ta sẽ không cho bất cứ kẻ nào khác có cơ hội, bất kể là hoàng huynh của ta hay là Tả Trục Lưu, hoặc là Hâm Đức Hoàng! Trận chiến này ta nhất định phải thắng, bất kể phải trả giá nặng nề cỡ nào ta nhất định phải leo lên được ngôi vị hoàng đế!"

Trần Tử Tô nói:

"Công tử muốn lúc nào thì sẽ bắt đầu đoạt cung?"

Ta hít sâu một hơi, nói:

https://thuviensach.vn

“Càng sớm càng tốt!”

Hâm Đức Hoàng tưởng là thời gian này ta sẽ lơ là, cũng vừa là lúc thời gian phòng bị của ông ta đối với ta sẽ lơ là nhất, nếu để cho ông ta biết rõ được âm mưu của ta thì sẽ hạ thủ với ta sớm hơn, ta sẽ không để cho ông ta có cơ hội này.

Dực vương chau mày, mỗi người cùng đều không nghĩ thấu lý do Hâm Đức Hoàng sẽ hạ thủ với ta, phế bỏ ta đại Khang nhất định sẽ rơi vào trong nguy cơ trùng trùng, Hâm Đức Hoàng vì sao phải cầm tiền đồ cùng tương lai của đại Khang ra mạo hiểm như vậy?

“Bệ hạ thật là hồ đồ!”

Dực vương cảm thán.

Chỉ có ta là rõ ràng, hiện tại Hâm Đức Hoàng không những không hồ đồ, trái lại còn thanh tỉnh hơn bao giờ hết, mặc dù ta cùng là cháu chắt của Long thị nhưng cùng không phải là con trai thân sinh mà là cháu ruột của ông ta, ông ta thiếu khuyết nhất chính là lòng dạ bao dung nên tất nhiên sẽ coi đây là chuyện vô cùng nhục nhã, lấy tính cách của lão ta, sẽ chỉ biết điên cuồng mà trả thù ta thôi.

Phụ thân cùng không có lỗi với lão mà là Hâm Đức Hoàng chiếm đoạt mẫu thân của ta, chia rẽ gia đình của ta, khiến cho cuộc đời ta phải lớn lên trong thù hận.

Từ sau khi Hâm Đức Hoàng phong ta làm thái tử, có một dạo ta cũng từng nghĩ đến sẽ xóa nhòa đi mối cừu hận này, ông ta dù sao cùng là tổ phụ của ta, cùng có máu mủ tình thâm, nếu như ta thuận lợi leo lên đế vị thì có lẽ sẽ không áp dụng cách làm cực đoan đối với ông ta. Thế nhưng trước mắt đoạn chuyện cũ năm xưa đã bị khơi mào lên một lần nữa, cừu hận của ta đối với ông ta cũng sẽ theo đó mà nhanh chóng khôi phục, ta muốn cho ông ta phải trả giá đắt vì tất cả những gì ông ta đã làm.

https://thuviensach.vn

Dực vương nói:

“Dận Không, chuyện này con phải suy nghĩ cho rõ ràng, đoạt cung soán vị chính là việc đại nghịch bất đạo, ngày sau trên lịch sử đại Khang sẽ có một từ không lấy gì làm vẻ vang.”

Ta mỉm cười nói:

“Con chỉ cầu sao kiếp này không còn gì để hối tiếc, ngày sau cứ để mặc cho người ta bình luận đi!”

Trong ánh mắt của Dực vương toát ra vẻ kích động.

Ta trịnh trọng nói:

“Sở Nhi đã gần đến ngày sinh rồi, con muốn tặng cho cô ấy một lễ vật quý báu nhất!”

Khi nói những lời này ta cũng có mục đích nhất định, ta thấy Dực vương Dực vương việc mưu triều soán vị vẫn còn có lo lắng, giờ nhằm đúng lúc nhắc đến mẹ con Sở Nhi, trong nhất thời có thể dẹp bỏ hết lo lắng của Dực vương.

https://thuviensach.vn

Chương 163: Sóng To

Dực vương nặng nề gật đầu nói:

“Nếu như hắn đối với con bất nhân thì con cùng không cần phải tận hiếu với hắn làm gì, vì tương lai của đại Khang cũng buộc lòng phải làm như vậy, con thử nói ra suy nghĩ của mình cho ta nghe thử!”

Ta cứ dựa theo thực tế nói:

“Trên tay con chi có hai nghìn võ sĩ.”

Dực vương nở nụ cười:

“Hai nghìn võ sĩ muốn đối chọi với bốn vạn tinh binh ở Khang đô, trong thiên hạ chỉ có con mới có can đảm lớn như vậy thôi!”

Ta cung kính nói:

“Cho nên Dận Không mới đến xin nhạc phụ đại nhân giúp đỡ.”

Dực vương nói:

“Một vạn ngự lâm quân bên trong hoàng thành đều nằm trong phạm vi thống lĩnh của Khiếu Dương. Khiếu Dương đã thầm tôn sùng con từ lâu, nếu như ta bảo hắn giúp con thì hắn nhất định sẽ theo phân phó của ta mà hành sự!”

Ta quá đỗi vui mừng:

https://thuviensach.vn

“Nếu như Triệu thống lĩnh mà chịu giúp con thì chuyên này đã thành công hơn phân nửa rồi.”

Dực vương nói:

“Vấn đề then chốt của đoạt cung không chỉ nằm ở trên người của Hâm Đức Hoàng!”

“Còn có Tả Trục Lưu!”

Dực vương gật đầu, ông thấp giọng nói:

“Long Tương quân tổng cộng có ba vạn người, nhánh quân này không được khinh thường, hơn nữa phòng thủ ở cửa thành Khang đô phần lớn nằm trong tay vây cánh của Tả Đông Tường, một khi các ngươi nhận được tin tức thì có thể từ cửa thành cấp tốc tiến vào bên trong thành, đối với chúng ta mà nói đã là một khảo nghiệm không nhỏ rồi.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Chuyện này sợ rằng còn phải phiền đến nhạc phụ.”

Dực vương không khỏi cười nói:

“Con còn có chủ ý gì nữa, nói ra ta nghe nghe thử xem.”

Ta mỉm cười nói:

“Nhạc phụ đại nhân còn nhớ rõ lần trước Hàn Đương Thành tướng quân suất lĩnh thuỷ quân ngăn cản Long Tương quân tiến nhập vào hoàng thành không?”

Dực vương cười nói:

“Con lại nghĩ đến kế cũ trùng thi?”

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu:

“Thuỷ quân hiện tại ở trong tay Hàn tướng quân mặc dù chỉ có năm nghìn người, thế nhưng năm nghìn người này lại có thể tạo ra được hỗn loạn quy mô không nhỏ, thời điểm đoạt cung họ có thể tạo ra một hiện tượng giả là bị người tấn công, đến lúc đó chúng ta có thể giả truyền thánh chỉ để điều Long Tương quân đi vào trợ giúp, thừa dịp trong khoảng thời gian này nhanh chóng ổn định tình thế ở hoàng cung là được.”

Dực vương nói:

“Ý kiến hay! Nhưng một khi Long Tương quân phát giác bị lừa gạt, họ tất sẽ quay đầu lại bắt đầu tiến công vào hoàng thành.”

Ta cười nói:

“Họ còn có cơ hội để quay đầu lại nữa không!”

Dực vương sửng sốt, khó hiểu nói:

“Con có thể nói rõ hơn được không?”

Ta xoay người hướng ra ngoài cửa hô to:

“Tiêu Tín!”

Tiêu Tín lên tiếng, từ cửa đi vào, cung kính hướng Dực vương quỳ lạy nói:

“Tiêu Tín tham kiến Dực vương thiên tuế!”

Dực vương khoát tay áo nói:

“Nếu Thái tử đã gọi ngươi vào đây thì hẳn chủ ý này là ngươi nghĩ ra, mau nhanh nói cho ta nghe thử.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín từ trong lòng lấy ra một bản địa đồ, mở ra đặt ở trên thư án.

Dực vương khẽ động lông mày, thấp giọng nói:

“Đây hình là bản đồ canh phòng của thuỷ quân ở Khang đô?”

Tiêu Tín nói:

“Dực vương thiên tuế nhìn không sai, đây chính là địa đồ của doanh trại thuỷ quân Khang đô.”

Hắn chỉ vào địa đồ nói:

“Chúng ta có thể trước tiên tại trong doanh trại thiết lập mai phục, đợi đến sau khi Long Tương quân tiến vào doanh trại thì sẽ dùng lửa để cản đường lui của họ, sau khi binh sĩ Long Tương quân bị lửa vây quanh tất phải bỏ chạy về hướng bờ sông, chúng ta có thể sử dụng hỏa tiễn để tiêu diệt binh sĩ Long Tương quân ở trên bờ.”

Dực vương nói:

“Con muốn một lần tiêu diệt hết binh sĩ Long Tương quân?”

Ta gật đầu nói:

“Trong Long Tương quân đại bộ phận đều là thân tín của Tả Trục Lưu, giết chết bọn chúng thì mới có thể trừ tận gốc cái tai hoạ ngầm này, khiến cho cha con Tả thị rơi vào thế cô lập không có sự trợ giúp.”

Dực vương nói:

“Năm nghìn thuỷ quân đối phó với ba vạn Long Tương quân, chỉ bằng vào hỏa công cùng vũ tiễn chưa hẳn có thể khống chế được cục diện.”

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Đến lúc đó ta sẽ suất lĩnh năm trăm võ sĩ tinh nhuệ để hiệp trợ thuỷ quân hành động, tất cả những người này đều giỏi về sử dụng liên nỗ của Mặc thị cùng Phích lịch đạn, lực sát thương từ cự ly xa tương đối là lớn.”

Dực vương tán thưởng gật đầu.

Tiêu Tín thu hồi địa đồ, hướng chúng ta cáo từ rồi lui về phía sau đi ra ngoài.

“Người này ngày sau nhất định có một phen thành tựu!” Dực vương nhìn bóng lưng Tiêu Tín, khen tự đáy lòng.

Ta mỉm cười nói:

“Tiêu Tín quả thực rất có năng lực, trong những người còn trẻ hiện giờ thì hắn là người có thể giúp được con nhiều nhất!”

Dực vương nói:

“Con dự định khi nào sẽ phát động cung biến?”

Ta bình tĩnh nói:

“Nếu phụ hoàng đã có tâm giết con thì việc đoạt cung đương nhiên là càng sớm càng tốt, vừa rồi con đã bảo A Đông cùng Đột Tạ chia nhau đến Yên quốc cùng Lục Hải Nguyên báo tin gấp, một khi chúng ta đoạt cung thành công, lúc đó song phương sẽ điều một bộ binh sĩ đến Khang đô trợ giúp để ngừa ba quận ở vùng phía nam phát sinh phản loạn.”

Dực vương nói:

“Tại biên cảnh Khang Tấn có bảy vạn quân đội đóng giữ, con không được quên số lực lượng này?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Bảy vạn quân đó thì ra là một chi chính của nhạc phụ đại nhân nhằm gánh vác trọng trách dẹp loạn dân loạn ở đại Khang, hiện tại vẫn đang cùng phản quân ở phía tây nam chinh chiến liên miên, trước đó con đà nghe tìm hiểu qua rồi.”

Dực vương nói:

“Bảy vạn quân này chính là do Cố Thành Hiền phụ trách thống lĩnh, người này trước nay vẫn luôn là thủ hạ làm việc cho ta, bản chất sành đời, làm việc khôn khéo. Nếu như con có thể thuận lợi leo lên đế vị, truyền chỉ thăng chức quan cho hắn, hắn nhất định sẽ thuần phục với con thôi.”

Ta thở dài nói:

“Nước xa không cứu được lửa gần, cho dù hiện tại Cố Thành Hiền thuần phục với con, từ chỗ của hắn suất quân đến Khang đô chí ít cùng phải mất năm ngày thời gian.”

Dực vương nói:

“Nhưng chúng ta cùng không phải là bảo hắn giúp con đoạt vị mà là lợi dụng binh lực của hắn để đi uy hiếp ba trấn phía nam. Từ nơi hắn đóng quân cho đến ba trấn thì chỉ cần hai ngày là đủ rồi, nếu như ba trấn quả thật sẽ vì Tả Trục Lưu mà phát sinh phản loạn, Cố Thành Hiền có thể đến được nơi đó trước tiên. Cho dù tám vạn binh lực của hắn không chiến thắng được sáu vạn quân của ba trấn nhưng chí ít có thể trì hoàn tốc độ tiến quân của ba trấn về Khang đô, để cho chúng ta có đủ thời gian mà chuẩn bị.”

Ta đối với Cố Thành Hiền cùng không phải là chưa nghe qua. Người này chính như Dực vương đã nói, làm người sành sõi, làm việc khôn khéo, khiến cho người ta rất khó suy nghĩ thấu được tâm tư của hán, nhưng dưới tình huống trước mắt mạo hiểm là điều khó tránh khỏi, ta chỉ có thể lợi dụng lợi ích và hứa hẹn đầy đủ để đi mê hoặc khiến hắn tâm động, khi đó mới có thể bảo đảm hắn hướng về trận doanh của ta.

https://thuviensach.vn

Dực vương nói:

“Dận Không, ta muốn xin con một việc…”

Ta nhìn vẻ mặt muốn nói lại thôi của ông thì đã hiểu điều ông muốn nói là gì rồi, gật đầu nói:

“Nhạc phụ đại nhân cứ việc nói!”

Dực vương nói:

“Chuyện lần này không có quan hệ gì tới Dận Thao, sau khi con thuận lợi leo lên hoàng vị thì con có thể bỏ qua cho nó được không?”

Ta gật đầu:

“Nhạc phụ đại nhân yên tâm, Dận Không nhất định sẽ không thương tổn đến tính mệnh của hắn!”

Những lời này của ta đã bao hàm hai tầng hàm nghĩa, vừa không có đáp ứng Dực vương ngay lúc ấy bỏ qua cho Dận Thao cùng bảo chứng sẽ không giết hắn. Đối với Dực vương ít hoặc nhiều cùng coi như có chút giao phó.

Dực vương thở dài nói:

“Có thể khiến cho hắn được an ổn sống ở trên đời này đã là đủ rồi, cuối cùng có một ngày Dận Thao sẽ sẽ biết được thiên mệnh thuộc về ai…”

Trên đời có rất nhiều chuyên cùng khiến người khó có thể dự đoán được, đêm hôm đó ta vẫn chưa trở về nông trang ngoài thành mà ngủ lại trong phủ thái tử, thế nhưng ngay sáng sớm hôm sau Xa Hạo đã qua đây gõ cửa.

Nếu như không phải là chuyên gì đặc biệt khẩn cấp thì y sẽ không liều lĩnh quấy rối giấc ngủ của ta đâu.

https://thuviensach.vn

Xa Hạo nói:

“Công tử, Viên Thiên Trì đang ở ngoài cửa cầu kiến!”

Ta hơi sửng sốt, tối hôm qua ta mới vừa chia tay với hắn xong, sao mới sáng sớm đã tới tìm ta rồi, không biết lần này hắn đến đây rốt cuộc là vì mục đích gì nữa?

Ta trầm ngâm chốc lát mới nói:

“Huynh mời hắn vào đây đi!”

Xa Hạo đang muốn đi thì ta lại nhắc nhở:

“Huynh lưu ý một chút xem có người theo dõi hắn qua đây hay không.”

“Công tử yên tâm, Xa Hạo biết mà.”

Thần sắc trên khuôn mặt Viên Thiên Trì cực kỳ ngưng trọng, hiển nhiên có chuyên rất quan trọng đã xảy ra. Hắn mới bước vào cửa phòng đã đi thẳng vào vấn đề luôn:

“Thái tử điện hạ, cung nhân (nhân viên làm việc trong cung) phụ trách thanh lý hồ nước ở hoàng cung đã từ trong hồ nước vớt ra được một thi thể, chuyện này đã thượng tấu lên cho hoàng thượng…”

Ta chấn động cả người, trước mắt đột nhiên như bị bao phủ bởi mây mù hắc ám, rõ ràng là ta đã buộc vào một hòn đá rất chắc rồi mà, không nghĩ tới thi thể của Lạc Mịch lại vẫn bị nổi lên trên, quả nhiên là người tính không bằng trời tính, chuyện này lại bị bại lộ ra ngoài nhanh như vậy, trong lòng ta quả thực đã ảo nào đến cực điểm rồi.

Viên Thiên Trì nói:

“Nơi phát hiện thi thể cách chỗ hôm qua thái tử đi vệ sinh không xa...”

https://thuviensach.vn

Những lời này hắn chỉ có nói phân nửa, còn phần ý tứ còn lại đã quá mức rõ ràng rồi, trong lòng hắn nhất định là cho rằng cái chết của Lạc Mịch khó thoát khỏi can hệ tới ta.

Trong đầu ta nhanh chóng hiện lên vô số ý niệm, nhưng trong khoảng thời gian ngắn vẫn không cách nào làm ra quyết đoán được.

Viên Thiên Trì nói:

“Bệ hạ đã sai người tra rõ chuyện này, vừa rồi đã gọi ta vào cung hỏi đêm hôm qua sau khi thái tử rời khỏi Dưỡng Tâm điện đi đi hướng nào.”

“Ngươi nói như thế nào?”

Viên Thiên Trì nói:

“Ta chỉ nói loanh quanh thôi, nhưng bệ hạ hiển nhiên cũng không tin lời của ta, bệ hạ sai ta tới mời thái tử vào cung để kiểm tra đối chiếu sự thật của chuyên này.”

Hâm Đức Hoàng biết cái chết của Lạc Mịch thì rất hiển nhiên sẽ liên tưởng đến chuyên thân thế của ta, nếu như lão ta đã nảy sinh hoài nghi với ta thì chuyên này sợ rằng không ổn.

Xa Hạo ở trước cửa nói:

“Công tử, đại nội tổng quản Đa Long đến đây truyền chỉ!”

Nội tâm ta giật thót, Hâm Đức Hoàng sai Viên Thiên Trì tới tìm ta là bởi vì suy nghĩ đến việc sẽ phải đối phó Tả Trục Lưu, hiện tại thân phận của ta không tiện để lộ ra, hiện tại lại sai Đa Long đến đây truyền chỉ, chẳng khác nào như đi rêu rao chuyện ta tới Khang đô cho cả thiên hạ được biết, lẽ nào lão ta sẽ hạ thủ với ta? Thậm chí là tạm hoãn đối phó Tả Trục Lưu mà phải trừ khử ta trước, điều này cũng có thể lắm.

https://thuviensach.vn

Tâm tình của ta rất nặng nề bước lên trước một bước, thấp giọng nói:

“Xa Hạo, huynh bảo hắn đến phòng khách chờ ta, ta thay y phục rồi sẽ qua đó ngay!”

Viên Thiên Trì thở dài một hơi nói:

“Nếu như hiện tại công tử muốn rời khỏi đây thì vẫn còn có cơ hội!”

Ta cắn chặt môi, đi hay là ở lại đây? Trong lúc nhất thời ta không cách nào có được chủ ý. Cái chết của Lạc Mịch nhất định đã làm cho Hâm Đức Hoàng sớm hạ quyết tâm, nếu lão ta không tiếc trả giá tất cả muốn trừ khử ta thì hiện tại ta nên nghe theo kiến nghị Viên Thiên Trì rời khỏi đây, từ địa đạo có thể bình yên thoát khỏi Khang đô, nhưng muốn ta vứt bỏ đi cục diện mà ta đã khổ cực kiến lập ra như vậy, ta không cam lòng.

Viên Thiên Trì nói:

“Núi xanh còn đó, lo gì thiếu củi đun, nếu như lần này Hâm Đức Hoàng quyết tâm hạ thủ với công tử, lấy lực lượng hiện tại của công tử tại Khang đô rất khó chống lại ông ta.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Viên tiên sinh cho là ta còn có cơ hội sao?”

Đối mặt với người thông minh như Viên Thiên Trì, rất nhiều chuyện không cần phải nói đã quá mức rõ ràng rồi.

Viên Thiên Trì nhíu mày nói:

“Có cơ hội, chẳng qua…”

“Chẳng qua cái gì?”

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì nói:

“Vì một cơ hội mà đi mạo hiểm đến sinh mệnh, công tử cho rằng đáng giá sao?”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Ta không có kiên trì để tiếp tục chờ nữa!”

Viên Thiên Trì thở dài:

“Ta hiểu rồi!”

Ta có phần mù mờ hỏi:

“Ngươi hiểu gì?”

Trong lòng quả thực không biết Viên Thiên Trì đã hiểu cái gì.

Viên Thiên Trì gật đầu nói:

“Tối hôm qua Viên mỗ thấy thái tử hồi lâu không về, khi đi vào tìm trùng hợp đã nghe được một số lời không nên nghe!”

Nội tâm ta run lên, trong hai mắt toát ra sát ý mãnh liệt! Những lời này của Viên Thiên Trì đã cho thấy hắn đã biết rõ thân phận của ta.

Viên Thiên Trì thản nhiên cười nói:

“Nếu như ta đã dám đến đây thì trong lòng ta từ lâu đã có chuẩn bị, ta đối với công tử trước nay vẫn không có ác ý. Nếu như ta muốn hại cậu thì cần gì phải đợi đến ngày hôm nay.”

Ta buồn bã không nói.

Viên Thiên Trì nói:

https://thuviensach.vn

“Có chuyện ta nghĩ công tử hẳn là biết, sở dĩ ta đi tới Khang đô giúp công tử chính là bởi vì có người cầu ta làm như vậy!”

Chuyện này trước nay vẫn là điều bí ẩn cứ mãi quanh quẩn trong đầu của ta:

“Ai bảo ngươi làm như vậy?”

“Thải Tuyết!”

Đáp án của Viên Thiên Trì cũng không làm cho ta cảm thấy kinh ngạc bao nhiêu, từ những lời đối thoại cùng hắn trước đây ta đã mơ hồ đoán ra được điểm này.

Viên Thiên Trì nói:

“Công tử, đáp ứng ta một việc, sau này phải chăm sóc cho hai người Thải Tuyết cùng Khinh Nhan!”

Trong lòng ta sửng sốt, Viên Thiên Trì và hai người họ rốt cuộc là có mối quan hệ như thế nào?

Viên Thiên Trì từ trong người lấy ra hai tấm mặt nạ da người, mỉm cười nói:

“Ngày đó ta bảo Thải Tuyết làm cho ta hai cái mặt nạ, không ngờ ngày hôm nay đã phát huy được công dụng rồi!”

Hắn đưa một trong hai cái cho ta rồi nói:

“Công tử không cần lo lắng, bí mật kia rất nhanh sẽ biến mất ở trên đời này!”

Hắn chậm rãi đội lên một cái mặt nạ khác lên mặt, trước mắt của ta nhất thời xuất hiện một khuôn mặt khác y chang như mình.

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì chậm rãi đi hai bước, thần thái cùng phong độ của hắn mô phỏng theo ta giống như đúc, mặc dù là ta cùng có phần tin tưởng người ở trước mặt chính là bản thân của mình.

Ta cúi đầu nhìn tấm mặt nạ trên tay, không cần hỏi cùng biết đây nhất định là tấm mặt nạ khuôn mặt của Viên Thiên Trì rồi, hắn đã chủ động cùng ta trao đổi thân phận.

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Ta đã từng nhắc nhở công tử qua đừng bao giờ coi thường Hâm Đức Hoàng, lòng nghi ngờ của hắn rất nặng, phương pháp duy nhất có thể khiến hắn thả lỏng cảnh giác chỉ có một…”

Hắn dừng lại một chút, mới nói:

“Đó chính là cậu phải chết!”

Trong lòng ta một trận kích động, không ngờ Viên Thiên Trì lại nguyên ý đi tìm cái chết vì ta, tấm lòng cao thượng thế nào bảo ta làm sao mà báo đáp?

Ta lắc đầu nói:

“Không thể, Hâm Đức Hoàng đã ôm ý định giết ta rồi, nếu ngươi vào cung chỉ sợ dữ nhiều lành ít!”

Viên Thiên Trì bình tĩnh nói:

“Công tử cũng không phải là người có ánh mắt nông cạn, hắn là hiểu đạo lý cái gì nên làm cái gì không nên làm.”

Ta cung kính hướng hắn cúi người một cái, lúc này mới cùng hắn trao đổi y bào.

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì giật lại cửa phòng và nhanh chóng đi trước về hướng phòng khách, một luồng tia nắng sớm từ bên trong chiếu ra ngoài, trước mắt đang chào đón chúng ta sẽ là một ngày như thế nào đây?

Đa Long đang chờ ở phòng khách từ lâu đã nhịn không được, nhưng trên mặt vẫn giả ra dáng dấp khiêm tốn kính trọng.

Thấy chúng ta đi đến hắn vội vàng đi lên hướng Viên Thiên Trì nghênh đón, cung kính nói:

“Thái tử điện hạ, bệ hạ đặc biệt bảo ta tới truyền một đạo mật chỉ.”

Viên Thiên Trì gật đầu, thần thái của ta phải học tới mười phần, hai tay tiếp nhận mật chỉ và mở ra, hơi cau mày nói:

“Phụ hoàng bảo ta lập tức nhập cung thương lượng việc thiện vị!”

Chuyện này đã sớm nằm trong dự liệu của ta, Hâm Đức Hoàng tung ra điều kiện mê người như vậy là để lừa ta nhập cung, có thể nói là rất phí tâm tư vào việc này.

Đa Long cười tủm tỉm nói:

“Chúc mừng thái tử điện hạ, có thể ngày mai nô tài sẽ phải đổi cách xưng hô gọi ngài là hoàng thượng rồi!”

Viên Thiên Trì lạnh lùng nhìn thoáng qua Đa Long, ánh mắt sắc bén làm cho Đa Long nhìn thấy không khỏi run lên.

Viên Thiên Trì nói:

“Ngươi ở trong cung nhiều năm như vậy, cái gì nên nói, cái gì không nên nói chẳng lẽ vẫn còn chưa rõ hay sao?”

Đa Long vội vàng quỳ xuống, đưa tay tát lên mặt mình hai cái:

https://thuviensach.vn

“Nô tài đáng chết, ăn nói bừa bãi, mong thái tử thứ lỗi!”

Viên Thiên Trì khoát tay áo, xoay người hướng ta nói:

“Viên tiên sinh, giờ ta cùng Đa tổng quản vào cung bái kiến phụ hoàng, tiên sinh có đi không?”

Ta làm ra bộ dáng cung kính nói:

“Thái tử điện hạ, bệ hạ cùng thái tử thương lượng chính là quốc sự, ta chỉ là một dân áo vải nào có tư cách để tham dự!”

Đa Long cười nói:

“Viên tiên sinh, bệ hạ bảo ta nói lại cho tiên sinh là muốn tiên sinh đi cùng với thái tử, bệ hạ còn có một số việc muốn nói với tiên sinh.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Hâm Đức Hoàng chắc sẽ không phải cùng muốn hạ thủ với Viên Thiên Trì đấy chứ? Nếu thế thì chúng ta trao đổi thân phận còn có ý nghĩa gì nữa?”

Viên Thiên Trì nói:

“Xin Đa tổng quản đợi một chút, ta muốn cùng thủ hạ nói vài ba câu rồi sẽ đi ngay.”

Đa Long cười nói:

“Thái tử cứ việc nói đi, tuy nhiên xin thái tử nhanh lên một chút vì ta và thủ hạ sẽ ở bên ngoài vương phủ đợi đại giá của thái tử.”

Sau này Đa Long đi rồi, Xa Hạo vội vàng bước lên phía trước nói:

“Công tử, nghìn vạn lần không được đi vào hoàng cung!”

https://thuviensach.vn

Xa Hạo không nhận ra là Viên Thiên Trì đang giả mạo, những lời này đã trực tiếp chứng minh những gì y nói.

Ta cười nói:

“Xa Hạo!”

Xa Hạo toàn thân chấn động, lúc này mới mới biết được ta mới là thái tử chân chính, trên mặt hiện ra vẻ kinh hỉ.

Viên Thiên Trì nói:

“Hâm Đức Hoàng sẽ không hại ta, cho dù công tử vào cung cùng sẽ không có bất cứ nguy hiểm gì đâu.”

Xa Hạo nói:

“Hâm Đức Hoàng âm hiểm giả dối, có trời mới biết được hắn có hạ thủ với công tử hay không?”

Viên Thiên Trì mỉm cười nói:

“Thứ mà hắn tha thiết ước mơ nhất chính là thuốc trường sinh bất lão vẫn còn bảy ngày nữa mới luyện thành, ngươi cho là hắn sẽ mang tính mệnh của mình ra để mạo hiểm hay sao?”

Ta dứt khoát nói:

“Xa Hạo, ngươi lập tức đi tìm mấy người Trần tiên sinh cùng Tiêu Tín, lập tức bắt đầu chuẩn bị, sơ bộ đêm nay phải quyết định được chuyên đã chuẩn bị ngày hôm nay, thời gian cụ thể ta sẽ liên lạc cùng các ngươi sau.”

Xa Hạo vẫn còn lo lắng nói:

https://thuviensach.vn

“Nhưng công tử lẻ loi một mình đi vào cung, nếu để xảy ra chuyên gì thì nên làm như thế nào cho phải?”

“Chuyện này ta đã quyết định rồi!”

Thời gian cấp bách cùng không cho phép ta giải thích thêm với Xa Hạo, trong khoảng thời gian ngắn nhất ta đã an bài thỏa đáng hết mọi chuyên bên trong vương phủ, sau đó cùng Viên Thiên Trì đi ra ngoài vương phủ.

Mục đích của Đa Long đến vương phủ chính là vì truyền ta vào cung, ta cùng Viên Thiên Trì dưới hộ tống của năm mươi đại nội thị vệ tiến về hướng hoàng cung.

Mặt nạ mà Thải Tuyết chế tạo ra cực kỳ tinh xảo, hơn nữa thân hình của ta cùng Viên Thiên Trì lại xấp xỉ gần như nhau, người khác sẽ rất khó từ bên ngoài mà nhìn ra được kẽ hở.

https://thuviensach.vn

Chương 164: Vong Linh

Lấy thân phận của Viên Thiên Trì để tiến vào hoàng cung đối với ta mà nói vẫn không phải là chuyện mới mẻ gì, đi vào hoàng cung liền cảm thấy bầu không khí hôm nay đặc biệt nặng nề, mặc dù là bầu trời trong xanh, ánh nắng rực rỡ nhưng trong lòng cứ cảm thấy có một loại áp lực nói không nên lời.

Mỗi bước chân của Viên Thiên Trì đều trấn định mà vững tin, hắn hắn là đã mất một phen khổ công để mô phỏng theo các mặt của ta, bằng không thì cùng sẽ không giả trang đến nông nỗi khiến cho người khác thật giả khó phân biệt như vậy.

Chúng ta đi tới Cần Chính điện, Đa Long mỉm cười nói:

“Xin Viên tiên sinh chờ ở bên ngoài trước, bệ hạ chỉ cho phép thái tử đi vào trước.”

Ta gật đầu, nhìn qua Viên Thiên Trì một cái thật sâu, trong lòng buồn bã một trận, chỉ cần hắn bước vào trong cửa cung này thì có nghĩa là đã dữ nhiều lành ít.

Khóe môi Viên Thiên Trì vẫn hiện lên một nụ cười thản nhiên, hắn sửa lại Tử Kim Quan trên đỉnh đầu và chậm rãi đi vào trong Cần Chính điện.

Nhìn cửa cung chậm rãi đóng lại phía sau Viên Thiên Trì, nội tâm ta bắt đầu không ngừng trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Đa Long vẫn chưa đi theo Viên Thiên Trì vào trong, cười tủm tỉm nhìn ta nói:

“Hoàng thượng cùng thái tử không biết sẽ phải nói chuyên đến khi nào, mời Viên tiên sinh đến Tiềm Không các dùng trà trước.”

Ta gật đầu, đi cùng Đa Long về hướng Tiềm Không các ở phía trái cần Chính điện, Tiềm Không các là nơi Hâm Đức Hoàng thường ngày ở đó tụng kinh, bình thường Viên Thiên Trì vẫn được Hâm Đức Hoàng tiếp kiến ở chỗ này.

Mấy năm gần đây mặc dù ta đã nhiều lần trở về Khang đô nhưng vẫn không có cơ hội đi vào Tiềm Không các, thứ nhất là ta sẽ quấy rối thanh tĩnh của Hâm Đức Hoàng, thứ hai từ trước đến nay ta không có hứng thú đối với việc cầu tiên học đạo.

Khiến cho ta cảm thấy ngoài ý muốn chính là, Cần vương Long Dận Lễ không ngờ cũng đang chờ ở đây, đây là chuyên mà ta không hề dự tính trước, lại không biết Hâm Đức Hoàng gọi hắn ta tới đây để làm gì?

Trước mặt Cần vương đang bày một ván cờ tàn, hắn cau mày, hiển nhiên đã hãm sâu vào trong bàn cờ, ngay cả ta đi tới bên cạnh mà cùng không cảm thấy được.

Ta nhìn vào ván cờ, trong lòng không khỏi ngẩn ra, cờ trắng chiếm hết ưu thế, cờ đen nhất định thất bại, nhưng không biết cần vương đối mặt với bàn cờ đã định trước thắng thua này để làm gì?

Cần vương thở dài, lúc này mới nhìn thấy ta, giọng buồn bã nói:

“Ta xem ván cờ này đã một ngày một đêm rồi nhưng vẫn chưa có nhìn ra kẽ hở trong đó.”

https://thuviensach.vn

Ở trong chư vị hoàng tử Cần vương có kỳ nghệ khá cao siêu, luôn luôn tự xưng là đệ nhất cao thủ tại Khang đô.

Ta không biết rốt cuộc là hắn đã gặp phải vấn đề khó giải quyết gì, khàn giọng nói:

“Cờ đen đã định trước là thất bại, đây rõ ràng là một cờ chết, trong thiên hạ không có người có thể giải được!”

Thân thể Cần vương đột nhiên rung lên, hắn ngẩng đầu nhìn ta, trong hai mắt đầy tơ máu.

Ta còn tưởng là giọng nói của mình đã để lộ ra kẻ hở, nội tâm kinh hoảng không ngớt, hối hận không nên lỗ mãng mở miệng nói.

Cần vương nói:

“Viên tiên sinh quả nhiên là thế ngoại cao nhân, một câu đã đánh thức được bản vương!”

Ánh mắt của hắn lại trở về bàn cờ, cười thảm thương:

“Cờ chết! Cờ chết! Cuối cùng ta đã hiểu cái chân ý phụ hoàng bảo ta ngồi ở chỗ này xem ván cờ tàn cục để làm gì rồi.”

Lúc này ta mới biết hắn cũng không có nhìn thấu thân phận của ta, cùng cảm thấy an lòng hơn.

Cần vương cười khổ nói:

“Phụ hoàng đã quá lo lắng rồi, đã trải qua nhiều chuyện như vậy ta đối với ngôi vị hoàng đế từ lâu đã không còn bất cứ hy vọng xa vời gì, nếu đã là cờ chết thì ta sao lại vọng tưởng có thể lật ngược được đây?”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

https://thuviensach.vn

“Những lời này của ngươi chỉ sợ là đang nói cho ta nghe thôi, lấy tính tình của Cần vương bảo hắn buông tha giang sơn của đại Khang thì hắn sao lại cam tâm tình nguyện?”

Tuy nhiên Cần vương khẳng định không biết, Hâm Đức Hoàng sở dĩ bảo hắn xem thế cờ tàn cục này cùng không phải bảo hắn bỏ đi cái tâm cùng Long Dận Không ta tranh vị mà là bảo hắn bỏ đi ý nghĩ tranh chấp cùng Hưng vương Long Dận Thao thì đúng hơn.

Đa Long bưng lên cho chúng ta hai ly trà Long Tĩnh tốt nhất, lá trà mặc dù tốt nhưng ta lại không có tâm tình để mà thưởng thức, lúc này trong lòng có thể nói là cảm xúc phập phồng, không biết trong Cần Chính điện sẽ phát sinh chuyện thế nào đây.

Cần vương nói:

“Ta có một việc muốn thỉnh giáo tiên sinh!”

“Trên đời này rốt cuộc có chuyên trường sinh bất lão hay không?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Bảy ngày sau, đan dược của ta đã gần luyện thành, đến lúc đó điện hạ sẽ rõ ràng.”

Cần vương than thở:

“Phụ hoàng quả nhiên là hồng phúc tề thiên, nếu thực sự có thể luyện thành đan dược trường sinh bất lão, giang sơn của đại Khang sẽ trọn đời nằm trong tay Long thị...”

Hắn không có biểu lộ ra bất cứ niềm vui sướng nào, ngược lại có vẻ đặc biệt buồn phiền, ta dám cam đoan, cừu hận trong lòng hắn đối với Hâm Đức Hoàng đã vượt qua cả ta rồi.

https://thuviensach.vn

Nói xong câu đó, Cần vương đứng dậy.

Đa Long nói:

“Điện hạ không đợi hoàng thượng sao?”

Cần vương cười khổ lắc đầu, nói với giọng đầy thâm ý:

“Chờ tới khi nào? Xem ra trọn kiếp này ta cùng không đợi được...”

Hắn vung tay áo phất cho bàn cờ rối loạn, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Đa Long nhìn bóng lưng của hắn nhịn không được thở dài:

“Cần vương điện hạ đã thay đổi rất nhiều!”

Ta mỉm cười nói:

“Thay đổi thì không chỉ có một mình điện hạ đâu?”

Trong khoảng thời gian này với ta mà nói, thật có thể nói là là sống một ngày bằng một năm, hai canh giờ sau mới có tiểu thái giám đi tới Tiềm Không các gọi ta đến Cần Chính điện diện thánh.

Ta mang theo nội tâm thấp thỏm bất an đi theo tiểu thái giám tới cần Chính điện. Tất cả từ lâu đã khôi phục lại sự yên tĩnh.

Hâm Đức Hoàng đang lẳng lặng ngồi ở trên long sàng, chỉ trong một đêm ngắn ngủi dường như lão ta đã già đi rất nhiều.

Sau khi ta đi vào cửa cung, hai tiểu thái giám thức thời lui ra ngoài.

Hâm Đức Hoàng chỉ vào một cái ghế tròn bằng gấm, nói:

“Ngồi đi!”

https://thuviensach.vn

Ta cung kính ngồi xuống, nhân cơ hội nhìn chung quanh khắp nơi nhưng không có phát hiện bóng dáng của Viên Thiên Trì, lẽ nào lúc này hắn đã bị hại?

Hâm Đức Hoàng ho khan một tiếng nói:

“Hôm nay trẫm mới phát hiện, bản thân mình lại cô độc đến vậy, bên người ngay cả một người tri tâm để nói chuyên cũng không có.”

Ta cùng giả bộ ho khan hai tiếng, khàn giọng nói:

“Bệ hạ là vạn thừa chí tôn, chỉ cần ngài nguyện ý thì có người nào không muốn lắng nghe lời dạy bảo của ngài?”

Hâm Đức Hoàng ha ha cười một tiếng:

“Giọng của Viên tiên sinh bị làm sao thế?”

“Hôm qua bị chút phong hàn, cho nên...”

Ta lại ho khan hai tiếng.

Hâm Đức hoàng đế hình như cùng chưa nghi ngờ, thở dài nói:

“Bên người ta đơn giản là hai loại người, một loại người sợ ta, một loại người hận ta, cho dù là các hoàng nhi của ta cùng không ngoại lệ!”

Ta cung kính gật đầu.

Hâm Đức Hoàng nói:

“Các thần tử không có một người nào coi ta là bạn, các hoàng tử không có một người coi ta là người thân.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Đến bây giờ bệ hạ vẫn chưa rõ ý nghĩa của quả nhân hay sao?”

Hâm Đức Hoàng cười khổ nói:

“Quả nhân, quả nhân… Viên tiên sinh nói đúng lắm, trầm chính là quả nhân cô đơn…”

Lão ngưng mắt nhìn ta:

“Viên tiên sinh, thuốc trường sinh bất lão rốt cuộc có thể luyện thành hay không? Trẫm đã không còn bao nhiêu năm tháng có thể sống trên đời này?”

Ta lặng lẽ không nói, suy cho cùng không biết Viên Thiên Trì trước đây đã lừa gạt Hâm Đức Hoàng thế nào.

Giọng điệu của Hâm Đức Hoàng trở nên vội vã:

“Ta còn có cơ hội trường sinh hay không?”

Ta chậm rãi gật đầu:

“Bệ hạ yên tâm, bảy ngày sau ngài sẽ có thể đạt được tâm nguyện.”

Hâm Đức hoàng đế cố sức lắc đầu, ngỡ ngàng tựa lưng ở trên ghế:

“Nếu như… ta có thể trường sinh bất lão, nhìn từng người bên cạnh rồi cũng sẽ chết đi, sau cùng ta cũng sẽ trở thành một người cô đơn, ta sống rốt cuộc còn có ý nghĩa gì nữa?”

Ta thở dài nói:

“Trường sinh có thể dễ dàng đạt được, nhưng đăng nhập tiên tịch cũng rất khó khăn, bệ hạ có thể dứt bỏ tất cả trước mắt hay sao? Những lời này là ta đang bịa chuyên, Hâm Đức Hoàng một lòng nghĩ trường sinh, lúc nào

https://thuviensach.vn

cùng mộng tưởng trở thành tiên nhân, ta đưa đến những gì lão thích thì lão nhất định sẽ không hoài nghi.

Hâm Đức Hoàng nói:

“Trẫm đã chán ghét thế giới này, chán ghét những dối trá trong cuộc sống, nếu có thể rời khỏi đây ta sẽ bất chấp dù phải trả giá mọi thứ…”

Có quỷ mới tin những lời kể lể nghe mà hùng hồn sôi sục của lão, nếu như lão có thể thực sự trường sinh như mong muốn thì có thể nào chịu buông tha quyền lực vô thượng trước mắt chứ.

Ta thăm dò nói:

“Hình như hôm nay tâm tình của bệ hạ rất nặng nề, có phải có tâm sự gì hay không?”

Hâm Đức Hoàng gật đầu, thanh âm trầm thấp nói:

“Dận Không tự sát rồi!”

“Cái gì?”

Ta giả vờ kinh hoảng nói.

Vành mắt Hâm Đức Hoàng không ngờ đã ươn ướt:

“Làm một hoàng đế cùng không có được tự do như một người bách tính áo vải, rất nhiều khi phải làm một số chuyên đi ngược lại với tâm nguyện của mình, Dận Không là đứa con trai ta thương yêu nhất, nhưng nó lại muốn phản bội ta, thiên hạ của đại Khang không thể loạn, vì bách tính, vì cơ nghiệp của tổ tông trẫm không thể không làm...”

Hai hàng lệ dọc theo khuôn mặt hốc hác của lão chảy xuống, đổi lại là người bên ngoài có lẽ đã bị lão làm cảm động rồi.

https://thuviensach.vn

Nội tâm ta thầm mắng:

“Lão thất phu, lão quả nhiên dối trá vô sỉ tới cực điểm!”

Hâm Đức Hoàng nói:

“Trẫm trong lòng đau buồn cùng không dám biểu lộ trước mặt người khác, Dận Không mặc dù đã chết ta cùng không thể làm tang ma cho nó, trong thiên hạ còn có chuyện nào đáng buồn hơn chuyện này không đây?”

Hâm Đức Hoàng nói:

“Mấy năm nay, trẫm luôn vì đại Khang cúc cung tận tụy, dốc hết tâm huyết, mắt thấy đại Khang mỗi ngày trở nên cường thịnh hơn, trong lòng trầm đã vui sướng tới cực điểm, thế nhưng trăm triệu không có nghĩ đến, không ngờ Dận Không lại sinh ra ý nghĩ muốn hại trẫm, sớm có người báo cho ta biết nó ôm binh tự lập, nỗ lực muốn chia rẽ đại Khang, trong lòng ta mặc dù khó chịu nhưng cùng không đành lòng giáng tội cho nó, hôm nay tuyên nó vào cung chính là vì chuyện này, nhưng mà sau khi Dận Không bị ta vạch trần lại thẹn quá thành giận không ngờ muốn giết ta, may mà trẫm vì đề phòng nó hại ta nên đã chuẩn bị trước, nó thấy gian mưu bại lộ, không ngờ uống thuốc độc tự sát...”

Hâm Đức Hoàng giơ lên cánh tay, dùng ống tay áo lau đi nước mắt ở khóe mắt, công phu đóng kịch của lão quả nhiên nhất lưu.

Ta thầm than cho số phận của Viên Thiên Trì đồng thời cũng không khỏi cảm thấy bản thân mình may mắn.

Hâm Đức Hoàng nói:

“Trẫm nhớ kỹ ngươi đã nói với trẫm, ngươi có thể thao túng vong linh, ta gọi ngươi qua đây chính là muốn ngươi giúp ta siêu độ cho vong linh của Dận Không, làm cho nó trên trời có linh thiêng có thể được an nghỉ, mặt

https://thuviensach.vn

khác còn có chuyện quan trọng hơn trẫm muốn đích thân mang ngươi đi làm.”

Ta cung kính nói:

“Bệ hạ yên tâm, Thiên Trì nhất định sẽ không phụ bệ hạ giao phó.”

Ta thăm dò nói:

“Vì sao Bệ hạ không đem việc này truyền cho thiên hạ biết?”

Hâm Đức Hoàng thở dài nói:

“Trẫm vừa rồi đã nói qua, hiện tại bên người ta đã không còn ai có thể tin được.”

Ta cố ý nói:

“Tả tướng quốc đối với bệ hạ trung thành và tận tâm…”

Hâm Đức Hoàng lắc đầu nói:

“Sự trung thành của hắn tất cả đều là ngụy giả vờ!”

Lão tức giận đấm mạnh vào long sàng một cái:

“Ngươi theo ta tới đây!”

Ta theo Hâm Đức Hoàng đi qua gian phòng phía sau Cần Chính điện, hai tiểu thái giám dìu Hâm Đức Hoàng đi tới trước cửa, Hâm Đức Hoàng thấp giọng nói:

“Các ngươi ở chỗ này chờ ta, ta cùng Viên tiên sinh có một số chuyện muốn nói riêng với nhau.”

Hai tiểu thái giám cung kính đứng ở trước cửa.

https://thuviensach.vn

Ta cùng Hâm Đức Hoàng đi vào tĩnh thất, bên trong phòng ánh sáng lờ mờ, một chùm sáng chiếu vào xuyên qua từ hai ô cửa sổ càng tăng thêm vài phần cô đơn cùng vắng vẻ.

Ở giữa gian phòng đặt một cái bàn thờ, phía trên thờ phụng một cái hũ chạm ngọc màu lam, phía trên khắc thêm một con rồng lượn vòng quanh, con rồng này nhìn qua cùng không có gì đặc biệt, nhưng khi nhìn kỳ mới phát hiện trên người con rồng này không hề có vảy, có tất cả sáu móng vuốt, hai cái móng trước ôm chặt lấy cái nắp hù, trên đỉnh đầu con rồng chỉ có một cái sừng. Ta đã từng ở trong [Hồng Hoang Chí Dị kinh] xem qua giới thiệu về nó, con rồng này tên gọi là Tỏa Trì, trong truyền thuyết chính là thần vật phụ trách trông giữ tiên nhân phàm giới trên thiên đình, nhưng không biết vì sao tại được điêu khắc trên cái hũ này?

Hơn nữa trên nắp hũ còn có hai tấm bùa giấy đậy kín, hiển nhiên là che lại vật phẩm ở bên trong hũ.

Không biết vì sao, tim kiềm chế không nổi bắt đầu tăng tốc đập loạn lên.

Hâm Đức Hoàng ngưng mắt nhìn cái hũ ngọc kia, trong hai mắt toát ra cừu hận thấu xương, hồi lâu mới nói:

“Ngươi vì sao luôn muốn đối nghịch cùng ta? Hơn hai mươi nay ngươi vì sao âm hồn không tiêu tán?”

Ta đã suy đoán được bên trong cái hũ ngọc này nhất định là đang cất tro cốt của cha ta, nội tâm kích động tới cực điểm, thế nhưng tại trước mặt Hâm Đức Hoàng ta cùng không dám có bất cứ biểu lộ gì.

Hâm Đức Hoàng nói:

“Viên tiên sinh, bên trong cái hũ này chính là tro cốt của con ta Long Dận Cơ, rất nhiều năm qua âm hồn của nó thủy chung vẫn luôn làm phiền ta.”

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt ta lộ ra vẻ hoang mang, trong lòng đã phẫn nộ tới cực điểm, Hâm Đức Hoàng không ngờ tuyệt tình đến nông nỗi đem tro cốt của cha ta bí mật cất dấu ở trong này, đồng thời sử dụng hai tấm bùa để khóa cái vong linh của ông, khiến cho phụ thân trọn đời không được siêu sinh.

Hâm Đức Hoàng nhẹ nhàng xoa hù tro cốt, nhẹ giọng nói:

“Cả đời này ta không lúc nào không đối mặt với những lời nói dối trá cùng sự phản bội, bên người ta vậy mà không có được một người bằng hữu chân chính...”

Trong hai mắt vẩn đục của lão hiện lên một tia bi thương, có lẽ những lời này cùng có thể tin được vài phần.

Hâm Đức Hoàng nói:

“Cho tới bây giờ ta cùng chưa từng nghĩ đến, hai đứa con của ta không ngờ trước sau đều phản bội ta, hơn nữa đều là sau khi được phong thái tử.”

Trong lòng ta thầm mắng, cái lão vô liêm sỉ này đem toàn bộ tội nghiệt cùng trách nhiệm cùng đổ lên trên người khác, nhưng lại không nghĩ tới bản thân mình rốt cuộc là sắm vai nhân vật nào ở trong đó.

Ta thở dài nói:

“Quyền lực cùng địa vị, hai thứ này không biết đã làm thay đổi bản tính của bao nhiêu người!”

Hâm Đức Hoàng cùng không biết mục tiêu chân chính của những lời này là chỉ ai, hắn tán thành gật đầu nói:

“Nếu ta cũng không phải là thân đế vương, có thể các con của ta cùng sẽ hiếu kính ta, sẽ không giờ phút nào cùng dòm ngó đến ngôi vị hoàng đế của ta.”

https://thuviensach.vn

“Bệ hạ muốn ta làm cái gì?”

Ánh mắt của Hâm Đức Hoàng một lần nữa hướng về hũ tro cốt, thanh âm của lão trở nên kích động:

“Ta muốn ngươi giúp ta đuổi đi âm hồn của Dận Cơ, khiến nó vĩnh viễn rời khỏi đại Khang, rời khỏi hoàng cung này, khiến nó không ảnh hưởng đến thần dân của trẫm nữa, khiến nó đừng trở lại làm phiền trầm nữa!”

Khuôn mặt của Hâm Đức Hoàng tức giận đến đỏ bừng, bộ ngực phập phồng kịch liệt.

Ta thấp giọng nói:

“Thiên Trì có thể làm được chuyện này, tuy nhiên nếu như muốn thuận lợi hoàn thành tâm nguyện của bệ hạ thì cần phải leo lên đài cao làm phép…”

Hâm Đức Hoàng lớn tiếng nói:

“Trẫm không phải đã xây dựng một tòa Quan Tinh lâu cho ngươi còn gì, ở đó không phải là địa điểm thích hợp để làm phép hay sao?”

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này sợ rằng còn phải làm phiền đến bệ hạ, chỉ có bệ hạ tương trợ mới có thể đuổi đi vong linh của thái tử được!”

Hâm Đức Hoàng nhíu mày, trong đôi mắt toát ra vẻ sợ hãi, ở sâu trong nội tâm của lão nhất định đối với vong linh của phụ thân và ta đã tồn tại sự sợ hài thật sâu.

Ta bịa chuyên:

https://thuviensach.vn

“Hai thái tử đều là ngôi sao đế vương, chỉ bằng vào khả năng của Thiên Trì cho dù có thể gọi lại vong linh của họ nhưng cùng không đủ năng lực để đuổi đi hai người họ, bệ hạ chính là chân long thiên tử thiên mệnh sở quy, chỉ có bệ hạ cùng ta liên thủ mới có thể thuận lợi đuổi đi vong linh của họ.”

Hâm Đức Hoàng nặng nề gật đầu, hình như rốt cuộc đã hạ quyết tâm.

Tiểu thái giám ngoài cửa thông báo:

“Bệ hạ, Tả tướng quốc đến đây cầu kiến!”

Hâm Đức Hoàng lạnh lùng nói:

“Nói trẫm thân thể không khỏe, lúc này không muốn thấy bất luận kẻ nào!”

Tiểu thái giám kia đáp ứng một tiếng, ngoài cửa lại tiếp tục yên tĩnh.

Hâm Đức Hoàng nghiến răng nghiến lợi nói:

“Dận Cơ à Dận Cơ, trẫm thật sự là không rõ, ngươi đã dùng thủ đoạn gì khiến cho Tả Trục Lưu tôn sùng ngươi như vậy.”

Trong lúc vô ý lão đã nói ra những lời này đã làm cho nội tâm ta đột nhiên chấn động, lẽ nào Tả Trục Lưu chính là người trung thành luôn đi theo phụ thân ta?

Hâm Đức Hoàng thở dài nói:

“Nhi tử của ta muốn giết ta, đại thần ta tín nhiệm nhất lại muốn trù tính lật đổ chính quyền của ta, trẫm rốt cuộc đã phạm sai lầm gì lại rơi xuống nông nỗi bị cô lập hoàn toàn thế này?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cảm xúc phập phồng, Tả Trục Lưu bất màn đối với đại Khang, muốn lật đổ chính quyền của Hâm Đức Hoàng, trong đó không ngờ có nguyên nhân là phụ thân ở bên trong, thế nhưng hiện tại hắn đã không phải chỉ đơn thuần là báo thù cho chủ cũ, tất cả hành động của hắn phần lớn đều mang tính chất công lợi, rốt cuộc là hắn muốn thay đổi hiện trạng mục nát của đại Khang hay là muốn đổi tên thay họ giang sơn của Long thị? Có lẽ khả năng phía sau chiếm phần lớn hơn.

Hâm Đức Hoàng nói:

"Trẫm muốn ngươi lập tức xua tan đi âm hồn của chúng!"

Ta gật đầu, tiến lên xé xuống hai tấm bùa che trên nắp hũ tro cốt.

Hâm Đức Hoàng ngạc nhiên nói:

"Ngươi làm cái gì?"

Ta mặt không đổi sắc nói:

"Bệ hạ có biết vì sao vong linh của thái tử thủy chung vẫn luôn quanh quẩn bên cạnh ngài không? Chính là bởi vì ngài đã phong ấn vong linh tại nơi này, muốn đuổi hắn đi thì đầu tiên phải thả ra vong linh của hắn trước."

Hâm Đức Hoàng bán tín bán nghi gật đầu, ta thản nhiên cười nói:

"Mời bệ hạ theo ta leo lên Quan Tinh lâu, Thiên Trì lập tức có thể hoàn thành tâm nguyện của ngài!"

Quan Tinh lâu cao tổng cộng bảy tầng, ta cùng Hâm Đức Hoàng đi cùng với thị vệ của hoàng cung leo lên đến tầng bẩy của Quan Tinh lâu, sắc trời đột nhiên trở nên vô cùng ảm đạm, một cơn giông tố sắp sửa kéo đến.

Tối tăm cùng như bầu trời còn có sắc mặt của Hâm Đức Hoàng, lão đứng dựa vào lan can trông về toàn cảnh trong hoàng cung ở xa, trong đôi mắt

https://thuviensach.vn

toát ra vẻ quyến luyến không gì sánh được.

Sau khi ta tắm rửa xong thay một bộ trường bào màu trắng, mái tóc dài xõa đến bờ vai chưa có buộc lại. Lúc này gió đông càng lúc càng lớn làm thổi mái tóc của ta ra phía sau đầu, tay áo phất phơ nhìn cùng có một cảm giác tiên phong đạo cốt.

Thị vệ đã chuẩn bị sẵn lô đỉnh bằng đồng, bên trong đỉnh ánh lửa cháy hừng hực, ánh lên khuôn mặt không ngừng biến ảo của Hâm Đức Hoàng.

Ta ném hai tấm bùa lấy từ trong cần Chính điện vào trong lô đỉnh, bùa chú màu vàng dưới ngọn lửa nhanh chóng bị cháy thành đám tro tàn.

Ta bảo bọn thị vệ lui lại đến tầng sáu, trên tầng bẩy chỉ còn lại hai người ta cùng Hâm Đức Hoàng, lúc này mới cầm lấy mộc kiếm, trong miệng lẩm bẩm đọc, tay áo phất phơ làm ra bộ dạng đang làm phép.

Vẻ mặt của Hâm Đức Hoàng có vẻ vô cùng thành kính, hai mắt không ngờ nhắm lại.

Trong lòng ta mừng rỡ, lúc này không phát tín hiệu thì còn chờ khi nào, ta liền lặng lẽ ném một viên lôi hỏa đạn vào trong lô đỉnh, lại đặt vào mũi tên ánh sáng của Mặc thị đã chuẩn bị sẵn từ trước, nhanh chóng châm nó cháy, sau đó một luồng sáng màu lục xuyên qua bầu trời u ám, bắn thẳng lên trên.

Lúc này Hâm Đức Hoàng cùng vừa mở mắt, thấy quỹ đạo của luồng sáng lục kia thì hoảng sợ nói:

“Đó… đó là gì vậy?”

Ta mở rộng hai cánh tay, hứng gió quát to:

https://thuviensach.vn

“Vong linh nghe lệnh! Ngươi mau nhanh nhanh lui đi. Không được tiếp tục làm phiền bệ hạ.”

Lúc này viên lôi đạn kia đã bị lửa dẫn nổ, ngọn lửa trong lô đỉnh tăng vọt, Hâm Đức Hoàng sợ đến vội vàng lui về phía sau.

Thị vệ xung quanh nghe được động tĩnh cũng vội vàng vọt lên đây.

Ta vung kiếm gỗ, hai hàng lông mày dựng thẳng, giận dữ hét:

“Yêu nghiệt lớn mật! Dám quấy nhiễu hoàng thượng!”

Kiếm gỗ đột nhiên chém về phía lô đỉnh, những nơi nội lực đi qua ánh lửa bị đẩy ra ngoài, giống như một mũi tên lửa bắn về phía bên ngoài tòa lâu, từ xa nhìn lại không ngờ như một con rồng lửa đang bay lượn tại trong hư không.

Hâm Đức Hoàng vốn đã tin tưởng chuyện có đạo pháp tiên thuật, hơn nữa lão đã giết hai cha con ta nên trong lòng có quỷ, đối với những động tác giả tạo của ta không ngờ lại tin tưởng thật, lão hướng về nhóm thị vệ kia quát lớn:

“Còn không mau cút xuống cho ta, chớ ảnh hưởng đến Viên tiên sinh làm phép!”

Mũi tên ánh sáng đã bay đến phần cuối bầu trời cao, trở nên càng lúc càng sáng, cuối cùng đã biến ảo thành quang mang màu đỏ.

Hâm Đức Hoàng thẫn thờ nhìn không trung, lão chưa thấy qua sự huyền diệu của mũi tên ánh sáng Mặc thị đương nhiên không biết chân tướng trong đó. Trong lòng ta lại hiện lên một ý nghĩ khác, mũi tên ở trong bầu trời đêm như lúc này có vẻ càng chói mắt, những thủ hạ của ta vẫn luôn quan tâm đến các biến hóa trong hoàng cung, họ nhất định sẽ thấy ta đã

https://thuviensach.vn

xuất ra tín hiệu, không cần bao lâu Tiêu Tín sẽ vén lên bức màn che bắt đầu đối phó với Long Tương quân.

Hâm Đức Hoàng cùng đang lặng im cầu xin điều gì, có thể là ở cầu khẩn vong linh của ta cùng phụ thân sớm ngày rời khỏi nơi đây, không tiếp tục làm phiền lão nữa.

Ta cầm kiếm gỗ chỉ xiên lên bầu trời, thấp giọng nói:

“Vong linh tán lui!”

Trên không trung chợt xẹt qua một tia sét, theo đó một tiếng sấm tiếng vang lên ầm ầm, ta không khỏi lo lắng, mắt thấy bào tố đã sắp kẻo tới, thế thì kế hỏa công của Tiêu Tín sợ rằng sẽ thất bại mất.

Lúc này một gã thị vệ hoang mang rối loạn lật đật chạy lên, đi tới trước mặt Hâm Đức Hoàng, nói:

“Bệ hạ, việc lớn không tốt, thuỷ quân đóng ở Khang đô đột nhiên phát sinh rối loạn.”

Hâm Đức Hoàng nhíu mày, không nhịn được nói:

“Ta còn tưởng là đại sự gì, để cho Long Tương quân đi xử lý!”

Thị vệ lại nói:

“Dực vương ở bên ngoài cầu kiến!”

Hâm Đức Hoàng cả giận nói:

“Hắn tới làm cái gì? Ta đã nói không cho phép hắn vào cung rồi mà, là người nào đã thả hắn vào?”

https://thuviensach.vn

Ta nhìn lại dưới lầu quả nhiên thấy Dực vương Lâm Bi Phong đang đứng ở dưới Quan Tinh lâu, lẳng lặng đợi Hâm Đức Hoàng triệu kiến.

Khóe môi Hâm Đức Hoàng khẽ động, trong hai mắt xẹt qua một tia sát khí, lão hướng tên thị vệ kia khẽ nói:

“Bảo hắn đến cần Chính điện chờ ta, ta xử lý hết chuyện bên này sẽ gặp hắn ngay!”

Ta nhất thời đã hiểu được ý của lão, Hâm Đức Hoàng đã động chạm sát tâm muốn giết Dực vương. Nếu ta thực sự đã chết thì Dực vương nhất định sẽ phản, Hâm Đức Hoàng sẽ không chứa chấp một tai hoạ ngầm này sống trên đời, một là không làm, đã làm thì làm đến cùng, ngay cả Dực vương cùng phải mưu hại luôn.

Sau khi thị vệ kia đi khỏi, không bao lâu lại quay trở lại bẩm báo, hướng Hâm Đức Hoàng nói:

“Khởi bẩm bệ hạ, Dực vương không chịu đi, nói là nếu bệ hạ không muốn gặp thì ông ấy sẽ xin đợi ở dưới lầu!”

Hâm Đức Hoàng cả giận nói:

“Phản rồi! Trẫm niệm tình hắn ngày xưa cực khổ vất vả, mọi việc cùng lưu cho hắn vài phần cảm tình, không nghĩ tới hắn ỷ lại sủng ái thì kiêu căng, ngay cả lễ nghi quân thần cơ bản nhất cùng quên mất.”

Lúc này lại có một gã thị vệ đi lên.

Hâm Đức Hoàng đang tức giận, phẫn nộ hét lớn:

“Lại có chuyên gì?”

Thị vệ kia nói:

https://thuviensach.vn

“Dưỡng Tâm điện đột nhiên bốc lửa!”

Trong lòng ta đại hỉ, biết nhất định là người cài trong hoàng cung đã bắt đầu hành động rồi.

Hâm Đức Hoàng căm tức nhìn thị vệ kia hầm hầm:

“Vậy thì bảo Ngự lâm quân đi cứu hỏa! Còn đứng ở chỗ này làm gì?”

Thị vệ kia khúm núm nói:

“Ngự thiện phòng cùng Cảnh Dương cung cùng đồng thời bốc lửa, xem ra hình như là có người đang cố ý phóng hỏa...”

Lúc này trên bầu trời lại vang lên một tiếng sét đinh tai nhức óc cắt đứt những câu sau của tên thị vệ.

Hâm Đức Hoàng vô ý thức ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời càng lúc càng ảm đạm, lẩm bẩm nói:

“Nghịch tử... ngươi vẫn còn đang quấn lấy ta...” Lão đem toàn bộ mọi chuyện phát sinh cùng quy lên trên người cha con ta.

Lâm Bi Phong đang quát to trong gió:

“Bệ hạ, thần nghe nói ngài đã ban cái chết cho thái tử, không biết có việc này hay không?”

Giọng nói của ông tràn ngập vẻ bi phẫn, Xa Hạo hẳn là đã nói rõ cho ông biết việc ta cùng Viên Thiên Trì trao đổi thân phận, ông hiện tại đang nhân cơ hội mà làm khó dễ.

Hâm Đức Hoàng phẫn nộ nắm chặt hai bàn tay, lạnh lùng nói:

“Người đâu, bắt tên nghịch thần phạm thượng phía dưới cho ta!”

https://thuviensach.vn

Từ trong tiểu lâu đi ra hơn mười thị vệ, lập tức vây quanh Lâm Bi Phong ở chính giữa.

Lâm Bi Phong lạnh lùng nhìn mọi người chung quanh, sát khí cường liệt từ trên người ông tỏa khắp xung quanh, gió lạnh thổi qua, vài lá cây chậm rãi bay xuống, mới vừa tiến đến phạm vi bên cạnh ông đều bị luồng sát khí dày đặc này kích thành bột phấn.

Bọn thị vệ không khỏi biến sắc, đều móc ra cung nỏ chỉ vào Lâm Bi Phong.

Lâm Bi Phong giận dữ hét:

“Bệ hạ đối xử với Lâm Bi Phong ta như thế này sao?”

Lúc này lại có hơn trăm tên thị vệ từ bốn phương tám hướng kéo đến bắt đầu vây quanh tiểu lâu, chính là ngự lâm quân đến đây hộ giá, dẫn đầu là một người khuôn mặt anh tuấn, chính là thống lĩnh ngự lâm quân Triệu Khiếu Dương.

Trong lòng ta nhất thời yên tâm hơn, Triệu Khiếu Dương suất lĩnh hơn trăm ngự lâm quân vây quanh đám thị vệ kia ở chính giữa, lớn tiếng nói:

“Không có ta cho phép, bất luận kẻ nào cũng không được tự ý động đậy!”

Hâm Đức Hoàng hiển nhiên không có ý thức đến biến hóa của tình thế trước mắt, cười lạnh nói:

“Cũng không phải trẫm đối với ngươi vô tình, mà là ngươi quá mức ngông cuồng!”

Ta thản nhiên cười, thân thể đột nhiên rung lên một cái, hai mắt lạnh lùng nhìn thẳng Hâm Đức Hoàng.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức Hoàng thấy được ánh mắt băng lãnh của ta thì nhịn không được rùng mình:

“Ngươi…”

Ta lạnh lùng nói:

“Phụ hoàng… người đã hại con rất là khổ! Vì sao phải chia rẽ vợ chồng con, vì sao phải dùng đủ mọi gian kế hại con, sau khi hại chết con không ngờ còn muốn nhốt linh hồn của con, làm cho con trọn đời không được siêu sinh?”

Trên khuôn mặt Hâm Đức Hoàng nhất thời không còn màu máu, môi run run nói:

“Ngươi... ngươi...”

Bởi vì trong lòng lão đã sợ hãi tới cực điểm, lúc này vậy mà nói không ra lời, cho rằng quả nhiên là vong linh của Long Dận Cơ đã nhập vào thân thể của Viên Thiên Trì.

https://thuviensach.vn

Chương 165: Tri Kỷ

Ta dứt khoát tiếp tục biểu diễn, lấy kiếm gỗ chỉ vào cổ họng của lão:

“Uổng công ta luôn mồm tôn ông làm phụ hoàng, ông nào có chút dáng dấp của phụ thân, trong lòng ông đối với ta nào có chút thương yêu nào không?”

Hâm Đức Hoàng bị ta đe doạ đã lui về phía sau từng bước một, lão hoảng sợ nói:

“Ngươi... đừng quấn lấy ta... ta đã bị ngươi dằn vặt hai mươi mấy năm, vì sao ngươi không thể bỏ qua cho ta?”

Ta cười rộ lên ha ha.

Con ngươi Hâm Đức Hoàng đột nhiên biến lớn hơn, tiếp đó chợt thu nhỏ lại, lão từ trong thanh âm không không cần che giấu của ta dường như đã nghe được cái gì:

“Dận Không…”

Lão đột nhiên lớn tiếng điên cuồng la lên:

“Hộ giá! Hộ giá!”

Không có bất cứ kẻ nào xông lên bảo hộ cho an nguy của lão hết.

Các thị vệ dưới lầu đã bị Triệu Khiếu Dương hoàn toàn khống chế.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức Hoàng môi run run nói:

“Ngươi... rốt cuộc là... người... hay là quỷ?”

Ta chậm rãi tháo xuống mặt nạ, mỉm cười nói:

“Phụ hoàng anh minh như vậy chẳng lẽ còn không phân biệt được ta rốt cuộc là ai hay sao?”

Hâm Đức Hoàng liên tục lắc đầu:

“Không thể nào... không thể nào...”

Lão rốt cuộc đã hiểu chuyên gì đã xảy ra, trên mặt lại đột nhiên đắp lên nụ cười:

“Dận Không, giờ trẫm sẽ soạn chiếu thư truyền ngôi vị hoàng đế cho con…”

Ta thản nhiên cười nói:

“Hình như ông không có tư cách truyền ngôi cho ta!”

Hâm Đức Hoàng khó hiểu nhìn ta.

Ta lạnh lùng nói:

“Ngôi vị hoàng đế vốn là của phụ vương ta, nếu không phải ông trù tính hại ông ấy thì vị trí này làm sao có thể để mặc cho ông ngồi đến ngày hôm nay?”

Hâm Đức Hoàng nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên liều lĩnh xông về phía ta.

Ta vứt đi cây kiếm gỗ, thụi cho lão một quyền thiệt mạnh vào bụng, cừu hận tích góp từng tí một trong hai mươi năm, tất cả đều nằm ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Hâm Đức Hoàng đau đến kêu một tiếng bi thảm, thân thể rũ rượi ôm bụng nằm lăn lộn trên đất, không ngừng run lên, run giọng nói:

“Nghịch tử... ngươi... có gan thì giết ta đi…”

Ta mỉm cười ngồi xổm, vỗ vỗ đầu vai lão:

“Cho ông chết như vậy chẳng phải là quá dễ dãi cho ông rồi sao? Có một số việc, ta phải để cho ông biết!”

Hâm Đức Hoàng vừa hối vừa vội, trong lúc nhất thời đã bị ngất đi.

Lúc này Lâm Bi Phong từ phía dưới đi lên, ta cùng ông trao đổi qua lại một ánh mắt.

Lâm Bi Phong nhìn Hâm Đức Hoàng đang bất tinh té trên mặt đất, trong ánh mắt vẫn còn toát ra một tia hổ thẹn không đành lòng.

Ta thấp giọng nói:

“Nhạc phụ đại nhân, nếu như không phải là Viên tiên sinh liều mình cứu giúp, lúc này hài nhi đã bị ông ta hại chết rồi.”

Lâm Bi Phong thở dài.

Lúc này Triệu Khiếu Dương hơi luống cuống đi tới bên cạnh chúng ta, thấp giọng nói:

“Ngự lâm quân Phó thống lĩnh Chu Đắc Chí mượn danh nghĩa cứu hoả đã suất lĩnh tám nghìn ngự lâm quân hoàn toàn kiểm soát được hậu cung.”

Trong lòng ta cả kinh.

Trong lòng Lâm Bi Phong chấn động không dưới ta chút nào, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

“Chu Đắc Chí sao lại đột nhiên làm phản?”

Triệu Khiếu Dương mặt lộ vẻ xấu hổ nói:

“Đây là sơ sót của Khiếu Dương ...”

Lúc này có oán giận mấy thì có tác dụng gì, cùng may Hâm Đức Hoàng đã bị chúng ta khống chế được, trước mắt chuyên then chốt nhất chính là làm cho rõ ràng chủ nhân phía sau màn của Chu Đắc Chí là ai?

Lâm Bi Phong nói:

“Trước tiên phải tìm được truyền quốc ngọc tỷ rồi mới nói!”

Ta nghe được ông nhắc tới chuyên này nội tâm chợt trầm xuống, nếu như truyền quốc ngọc tỳ rơi vào tay người khác, hậu quả sợ rằng thiết tưởng không chịu nổi.

Một gã thị vệ đã đi tới:

“Khởi bẩm thái tử điện hạ, Tả tướng quốc sai người đưa tới một phong thơ!”

Ta nao nao, tin tức của Tả Trục Lưu cùng thật là linh thông, bên này ta vừa mới bắt đầu hành động thì bên hắn đã có phản ứng rồi, lẽ nào hắn đã suy đoán được kế hoạch của ta?

Thư cùng không phải là là viết cho ta mà là viết cho Dực vương Lâm Bi Phong.

Lâm Bi Phong mở ra xem, sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng phiền muộn, khẽ nói:

“Ngọc tỷ đã rơi vào trong tay Tả Trục Lưu, hắn vu tội ta cùng Khiếu Dương mưu phản, giết chết thái tử, nhốt Hâm Đức Hoàng, muốn ủng hộ

https://thuviensach.vn

cần vương làm vua!”

Ta cười lạnh nói:

“Xem ra Tả Trục Lưu nhất định biết được tin tức con bị Hâm Đức Hoàng ban cho cái chết, cho dù chúng ta không khởi sự thì hắn cùng sẽ nhân cơ hội mà tạo cung biến thôi.”

Lâm Bi Phong gật đầu nói:

“Hắn đã sẵn có cái tâm mưu phản, đâu dễ mà bỏ qua cơ hội tốt bực này được?”

Triệu Khiếu Dương hối hận nói:

“Đáng lẽ ta phải nên cẩn thận với việc này, vừa rồi lúc Chu Đắc Chí chủ động suất quân cứu hoả thì ta nên phát hiện ra gian mưu của hắn.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ đứng phía sau? Tả Trục Lưu đa mưu túc trí, lần này bàn tính đánh một trận cũng thật sự là cực kỳ tuyệt diệu.” Đừng nói là Triệu Khiếu Dương, ngay cả ta vừa rồi còn tưởng ràng cơn hỏa hoạn là do bên mình tạo nên, không nghĩ tới là do Tả Trục Lưu sắp đặt.

Lâm Bi Phong nói:

“Một vạn ngự lâm quân hơn phân nửa đã nằm trong vòng khống chế của Chu Đắc Chí rồi!”

Triệu Khiếu Dương càng xấu hổ hơn.

Ta an ủi hắn:

https://thuviensach.vn

“Điều này cùng chẳng trách ngươi được, Tả Trục Lưu trước mặt người khác rải lời đồn, số ngự lâm quân cùng tưởng là ta đã chết!”

Lâm Bi Phong nói:

“Nếu Tả Trục Lưu sớm có ý nghĩ tạo cung biến, Long Tương quân mà con của hắn nắm trong tay nhất định sẽ phối hợp với hành động của họ, chưa hẳn sẽ toàn bộ điều động đến doanh địa của thuỷ quân.”

Ta lo lắng nhất cùng là chuyện này, nếu Tả Trục Lưu dự mưu phát sinh cung biến, Tả Đông Tường cùng sẽ không đưa hết chủ lực đến doanh địa của thuỷ quân, nói không chừng hiện tại đại bộ phận của Long Tương quân đã tới gần hoàng thành.

Điều mà ta lo lắng nhất đã được chứng thực, hai vạn binh sĩ Long Tương quân dưới thống lĩnh của Tả Đông Tường lấy chiêu bài dẹp phản tặc bình loạn đã tiếp nhập vào hoàng thành, tình thế đã trở nên càng nghiêm trọng hơn.

Cho dù lúc này ta đem tin tức bản thân mình bình yên vô sự truyền ra ngoài thì tám nghìn ngự lâm quân đáo ngũ kia cùng sẽ không thay đổi được hoàn cảnh xấu trước mắt của chúng ta, khả năng mà chúng ta dựa vào cùng chỉ có cái chiêu bài Hâm Đức Hoàng này thôi.

Ta lại thay đổi vương phục, lại sai người gia tăng canh chừng Hâm Đức Hoàng nghiêm ngặt hơn.

Xung quanh phòng luyện đan đã bị Long Tương quân bao vây quanh, hơn hai nghìn người chúng ta đã bị rơi vào trong vòng vây trùng trùng của Tả Trục Lưu.

Ta ngay ngắn viết lên tên của mình tại cuối phong thơ, sau đó đem bản đồ ở trong người phụ thân đã để lại cho ta bỏ vào thư, đóng thư lại rồi giao cho Triệu Khiếu Dương, nói:

https://thuviensach.vn

“Sai người lập tức mang phong thư này giao cho Tả Trục Lưu!”

Triệu Khiếu Dương cười khổ nói:

“Lúc này Tả Trục Lưu đã chiếm hết ưu thế, sợ rằng thái tử nói cái gì hắn cùng sẽ không bỏ qua đâu!”

Ta mỉm cười nói:

“Chúng ta cần nhất chính là thời gian, chỉ cần có thể kéo dài được một giờ ba khắc, khi chiến sự giữa thuỷ quân bên kia cùng Long Tương quân sẽ kết thúc thì họ lập tức sẽ đến đây, đến lúc đó tình huống của chúng ta sẽ có chiều hướng tốt hơn!” ‘

Bên ngoài lại vang lên tiếng la ó rung trời, không ngoài các câu như thảo phạt nghịch tặc, thả ra bệ hạ.

Ta chậm rãi đứng dậy, đẩy ra cửa phòng nội thất.

Hâm Đức Hoàng lúc này đã tỉnh lại, lão nhìn ta chằm chằm:

“Nghịch tử... hiện tại ngươi thả trẫm ra... trẫm có thể sẽ cân nhắc thả cho ngươi một con đường sống...”

Ta cười ha ha, nắm lấy tóc của lão, ánh mắt nhất thời trở nên lãnh khốc:

“Ông không cần lo lắng, nhất định ta sẽ muốn ông phải chết trước mặt ta!”

Hâm Đức Hoàng nhịn không được run lên:

“Ngươi…”

Ta hạ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta nói thật cho ông biết, Tả Trục Lưu đã vây quanh chúng ta ở đây rồi, thứ hắn muốn không chỉ là tính mạng của ông và ta, còn có thiên hạ của Long thị chúng ta nữa, ông tốt nhất là nên cầu khẩn trời xanh để cho ta thắng được trận này đi, bằng không ta sẽ dùng máu của ông để tế liệt tổ liệt tông của Long thị chúng ta!”

Mặt Hâm Đức Hoàng xám như tro tàn, tái nhợt cúi đầu xuống, trên mặt không ngờ chảy ra hai hàng nước mắt:

“Nghịch tử... nghịch tặc...”

Một câu trước đương nhiên là mắng ta, còn câu sau chính là mắng Tả Trục Lưu.

Lá thư mà ta viết cho Tả Trục Lưu cùng không có nội dung thực chất gì, chỉ viết hai chữ ‘thu ngô’, đây là hai chữ năm đó ta đã thấy dưới nền bia mộ của phụ thân, đến giờ vẫn còn khắc ở trong tim, nhưng vẫn nghi hoặc không giải thích được. Hai chữ ‘thu ngô’ này rốt cuộc là có ý gì? Lúc đầu ta còn tưởng là chỉ nơi mà mẫu thân cùng phụ thân đính ước, hiện tại khi liên tưởng đến hai chữ ‘thu ngô’ có thể còn có thâm ý khác. Nếu Tả Trục Lưu đã từng là bằng hữu của phụ thân thì có thể hắn sẽ hiểu ý trong đó, hơn nữa bản địa đồ mà phụ thân để lại cho ta có thể sẽ làm cho Tả Trục Lưu nhớ tới cái gì.

Thị vệ được phái đi rất nhanh đã mang về câu trả lời của Tả Trục Lưu. Tả Trục Lưu yêu cầu được bái kiến Hâm Đức Hoàng để xác nhận lão ta vẫn bình an vô sự.

Lâm Bi Phong nói:

“Hắn thật to gan, cùng dám độc thân đến đây!”

Nhưng ta lại biết Tả Trục Lưu cũng không phải đến vì Hâm Đức Hoàng mà do hai chữ cùng tấm bản địa đồ kia đã nổi lên tâm hiếu kỳ mạnh mẽ của

https://thuviensach.vn

hắn, hắn muốn phải nhanh một chút vạch trần ra cái bí ẩn này. Huống hồ dưới tình huống trước mắt chúng ta đã hoàn toàn rơi vào trong khống chế của hắn, bất kể chúng ta muốn đối với hắn như thế nào cùng sẽ không ảnh hưởng đến đại cục trước mắt.

Tả Trục Lưu dù sao cùng là người quá mức giả dối rồi, mặc dù hắn đến đây một mình nhưng có một cái điều kiện, đó chính là Dực vương phải cùng hắn trao đổi, nói cách khác, lúc hắn đi vào phòng luyện đan thì đồng thời Dực vương cùng Triệu Khiếu Dương phải ở lại trong trận doanh của họ, chỉ có như vậy mới có thể bảo đảm an nguy cho bản thân hắn.

Ta không khỏi thầm ca ngợi tâm tư kín đáo của Tả Trục Lưu, hắn quả nhiên là nhân vật mà đại Khang có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lâm Bi Phong mặc dù không biết ta muốn cùng Tả Trục Lưu nói cái gì, thế nhưng dưới tình huống trước mắt chúng ta đã không thể lựa chọn, chỉ còn cách thống khoái mà đáp ứng với yêu cầu của Tả Trục Lưu cùng hai người Triệu Khiếu Dương trao đổi qua lại với Tả Trục Lưu mà thôi, lấy bản thân mình làm con tin để thúc đẩy cuộc đối thoại giữa ta và Tả Trục Lưu.

Vẻ mặt của Tả Trục Lưu vẫn như một mặt giếng cổ không hề dao động, cho dù đại cục đã nắm ở trong tay nhưng từ trên mặt hắn vẫn nhìn không thấy bất cứ vẻ đắc ý nào, chỉ cần là loại cảnh giới này thì trên đời đã rất ít người có thể đạt được.

Hắn mỉm cười hướng ta gật đầu nói:

“Bình Vương quả nhiên không có làm cho ta thất vọng, Tả mỗ đã sớm biết ngài sẽ không dễ dàng chết như vậy mà!”

Ở trong lòng hắn chưa bao giờ thừa nhận qua thân phận thái tử của ta, cho tới bây giờ hắn vẫn còn xưng hô ta là Bình vương.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tả tướng quốc thật là thần thông quảng đại, bất cứ chuyên gì của đại Khang cùng không thể gạt được cái lỗ tai của ông!”

Tả Trục Lưu vung lên bức thư cùng tấm bản đồ trong tay, nói:

“Tả mỗ có rất nhiều chuyện cũng không biết, bằng không thì cùng sẽ không mạo hiểm đến đây để tìm kiếm một cái kết quả đâu.”

Ta tán dương:

“Sự can đảm của Tả tướng quốc quả nhiên phi phàm, bản vương nếu như thực sự muốn đối phó với ông thì hiện tại chính là một cơ hội tốt nhất.”

Tả Trục Lưu nói:

“Lẽ nào Bình Vương điện hạ không bận tâm đến tính mệnh của Dực vương cùng Triệu thống lĩnh hay sao?”

Ta mỉm cười nói:

“Hai tính mệnh so với giang sơn của đại Khang thì tính là cái gì?”

Tả Trục Lưu không có cảm thấy sợ hãi một chút nào, khen:

“Tầm mắt của Bình Vương quả nhiên sâu xa, Tả mỗ bắt đầu ngửi được một mùi máu rồi đấy.”

Ta cười ha hả:

“Tả tướng quốc, bản vương bảo ông tới là muốn để cho ông chính tai nghe được một việc, điều này sẽ giải đáp được bí ẩn trong lòng của ông.”

Tả Trục Lưu mỉm cười nói:

“Hy vọng Bình Vương điên hạ đừng làm cho Tả mỗ thất vọng!”

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi gật đầu nói:

“Tả tướng quốc hãy nghe cho kĩ!”

Ta mang theo Tả Trục Lưu đi vào gian phòng nhốt Hâm Đức Hoàng, ý bảo Tả Trục Lưu trốn ở gian bên ngoài rồi đuổi đi các thị vệ phụ trách trông coi, lúc này mới đi vào trong phòng, ta cố ý không đóng lại cửa phòng nội thất để cho Tả Trục Lưu có thể nghe được rõ ràng cuộc đối thoại giữa chúng ta.

Hâm Đức Hoàng độc ác mắng:

“Nghịch tử, ngươi lại muốn làm cái gì?”

Ta cười lạnh:

“Ta chỉ muốn biết, lúc trước vì sao ông phải hại chết thái tử?”

Hâm Đức Hoàng nghiến răng nghiến lợi nói:

“Giết hắn căn bản không cần lý do, nếu để khi đó ta biết được có một nghiệt chủng như ngươi tồn tại thì ngay cả ngươi cùng ả tiện nhân kia ta cũng sẽ giết luôn!”

Ta nghe được lão làm nhục mẫu thân của ta, trong nội tâm ta nổi cơn thịnh nộ, thọi một quyền lên sườn lão, Hâm Đức Hoàng cười thảm:

“Đánh rất hay... đánh rất hay... ta có mắt không tròng, không ngờ nuôi một tên nghiệt chủng... bên người... hai mươi mấy năm... nhưng lại hồn nhiên không phát giác... Ha ha... Ha ha ha...”

Lão ta thật sự là hối hận tới cực điểm, dùng đầu không ngừng đập vào trên tường.

https://thuviensach.vn

Ta rất sợ lão ta sẽ làm ra hành vi tự mình hại mình, liền vỗ một chưởng lên gáy lão, đánh cho lão ngất ngã qua một bên.

Tả Trục Lưu chậm rãi đi đến, hắn hiển nhiên bị những lời nghe được làm cho khiếp sợ, hai mắt sững sờ nhìn ta chòng chọc:

“Ngươi... ngươi..”

Trong lòng hắn thực sự quá mức kinh hãi, những câu tiếp theo không ngờ một chữ cũng không nói ra được.

Ta chậm rãi gật đầu, bình tĩnh nói:

“Hiện tại ông đã hiểu rồi chứ?”

Tả Trục Lưu trịnh trọng đặt tấm địa đồ vào trong tay ta, đột nhiên quỳ gối xuống, trong hai mắt lệ nóng doanh tròng, run giọng nói:

“Tội thần không biết thân phận của thái tử, xin thứ tội…”

Ta vội vàng đỡ lấy hay tay hắn:

“Tả tướng quốc, ông mau mau đứng lên!”

Tả Trục Lưu thấp giọng nói:

“Tả mỗ thấy được hai chữ thu ngô, trong lòng đã mơ hồ đoán được cái gì, khi thấy được địa đồ thì Tả mỗ đã kết luận giữa điện hạ cùng thái tử nhất định sẽ tồn tại mối quan hệ cực kỳ thân mật…”

Hắn lau đi nước mắt sát bên má:

“Hai chữ đó chính là Tả mỗ năm đó tự tay khắc lên, trước khi thái tử chết, hai người chúng ta đã từng uống rượu dưới tàng cây ngô đồng, gió thu

https://thuviensach.vn

thổi qua, lá rơi lả tả, ta vẫn nhớ kỹ những lời nói ngày đó thái tử đã từng nói qua... thu ngô ngày không nhiều... ly tình người đứt ruột gan…”

Lúc này ta mới biết được lai lịch hai chữ thu ngô trên tấm bia của phụ thân.

Tả Trục Lưu nói:

“Thái tử dặn ta, nhất thiết không được biểu lộ ra quan hệ giữa chúng ta trước mặt bệ hạ, bàng không nhất định sẽ bị bệ hạ chèn ép, sau khi thái tử chết đi Tả mỗ vẫn vâng theo lời dạy của thái tử, thế nhưng...”

Hắn ngưng mắt nhìn ta nói:

“Cho tới bây giờ ta cũng không biết trên đời này thái tử vẫn còn để lại cốt nhục…”

Tả Trục Lưu nói:

“Kẻ sĩ chết vì tri kỉ, trên đời này người ta kính trọng nhất chỉ có một người là thái tử, năng lực của điện hạ ta cùng không phải là nhìn mà không thấy, nhưng càng là như vậy Tả mỗ càng cao hứng khi đối phó với điện hạ, nếu không phải Hâm Đức Hoàng thì thái tử cùng sẽ không bị chết và đại Khang cùng sẽ không có khốn cảnh như ngày hôm nay, Tả mỗ đã từng phát thệ trước mộ thái tử, sinh thời nhất định phải phá vỡ giang sơn của Long thị, báo thù rửa hận cho thái tử!”

Ta làm ra nét mặt vô cùng kích động, cầm chặt cánh tay của Tả Trục Lưu:

“Tả tướng quốc... vất vả cho ông rồi...”

Trong lòng nhưng vẫn còn đang thấp thỏm bất an, lúc trước Tả Trục Lưu có thể thật tình vì ơn tri ngộ của cha ta, thế nhưng hiện tại địa vị của hắn đã

https://thuviensach.vn

đề thăng, cùng thời gian phai nhòa, tâm tính của hắn khó tránh khỏi sẽ không phát sinh biến hóa, hắn phát động tràng cung biến này rất khó nói không có bất cứ tư lợi cá nhân gì ở bên trong?

Tả Trục Lưu cảm thán nói:

"Thế sự tang thương, tạo hóa trêu người, tất cả vì sao nhất định phải làm đến tình trạng không thể không kết thúc thì mới chân tướng rõ ràng?"

Trong lòng ta ngẩn ra, cái câu nói có cảm giác hào hùng này của hắn rốt cuộc là có ý gì? Lẽ nào hắn quyết ý tiến hành tràng cung biến này cho tới cùng, thề phải đoạt đi giang sơn của Long thị ta sao? Nếu thực sự như vậy, cho dù ta hi sinh tính mệnh của Dực vương cùng Triệu Khiếu Dương cùng phải tóm hắn khống chế ở trong tay, bằng không thì ta không còn cơ hội để lật ngược thế cờ nữa rồi.

Tả Trục Lưu ngưng mắt nhìn ta nói:

"Hổ phụ vô khuyển tử, điện hạ đã có được phong thái như ngày xưa của thái tử, thái tử dưới suối vàng có biết, có thể thấy hình dạng của ngài hôm ngay chắc hẳn cùng sẽ vạn phần vui mừng."

Ta nhất thời không biết ý đồ chân chính của Tả Trục Lưu là thế nào, không thể làm gì khác hơn là bảo trì trầm mặc.

Tả Trục Lưu vỗ nhẹ vai ta rồi kéo ta ngồi xuống, lúc này bên ngoài cửa sổ điện chợt vang lên tiếng sấm, một cơn mưa xối xả cuối cùng cùng rơi xuống.

Tả Trục Lưu nói:

"Tràng cung biến này Tả mỗ bất đắc dĩ mới phải làm, thế lực của điện hạ không ngừng lớn mạnh, lấy lực lượng giờ phút này của Tả mỗ đã rất khó để mà đối kháng với điện hạ."

https://thuviensach.vn

Hắn nói chính là tình hình thực tế, ta gật đầu.

Tả Trục Lưu lại nói:

“Hâm Đức Hoàng nhìn như ngu ngốc, thế nhưng cho tới bây giờ hắn chưa từng tin tưởng qua đối với bất cứ người nào ở bên cạnh, mặc dù hắn lập ngài làm thái tử nhưng lúc nào không lúc nào là không đề phòng ngài, mặc dù mặt ngoài hắn coi ta là sủng nhưng lợi dụng tất cả khả năng thủ đoạn để điều tra ta.”

Ta thấp giọng nói:

“Giữa Tả tướng quốc cùng phụ vương ta rốt cuộc là quen nhau như thế nào?”

Tả Trục Lưu thản nhiên cười nói:

“Thời còn trẻ Tả mỗ tại Thanh Châu đã từng phạm tử tội, bị quan địa phương phán tử tội, có thể là ông trời thương cảm ta đã để cho ta gặp được thái tử. Sau khi Thái tử cùng ta nói chuyện với nhau, thương tiếc cho chút tài cán của ta nên đã miễn cho ta tử tội, sau đó ta mai danh ẩn tích, thay đổi thân phận rồi bước lên con đường làm quan. Không nghĩ tới lại được Hâm Đức Hoàng trọng dụng, một đường lên chức. Sau đó lúc tại Khang đô gặp phải thái tử ta đã nhắc tới đoạn chuyện cũ này với thái tử, mặc dù thái tử chỉ dửng dưng thế nhưng ta vĩnh viễn khắc sâu vào tâm, thái tử nói qua, chuyện thái tử cứu ta không được đề cập đến với bất kỳ ai, ngày sau chúng ta chính là bằng hữu.”

Tả Trục Lưu hai mắt đã ướt át:

“Ta vẫn luôn ghi nhớ lời phân phó của thái tử, chưa bao giờ trước mặt người khác tiết lộ mối quan hệ giữa ta cùng thái tử. Giữa chúng ta cùng chỉ là thỉnh thoảng gặp nhau, song ý chí cùng hoài bão của thái tử đã đủ để

https://thuviensach.vn

thuyết phục Tả mỗ, đến nay giọng nói, nụ cười và dáng điệu của thái tử vẫn còn hiện lên rõ ràng ở trong đầu ta.”

Tả Trục Lưu nhìn Hâm Đức Hoàng đang bất tỉnh nằm trên mặt đất, cười lạnh nói:

“Ta vốn tưởng là mối quan hệ qua lại giữa ta cùng thái tử kiếp này sẽ không có người thứ ba biết, không nghĩ tới vẫn bị hắn nghe được.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Công phu tình báo của Hâm Đức Hoàng quả nhiên không bình thường, thân thế của ta không phải là cùng bị lão ta tra ra hay sao.”

Tả Trục Lưu nói:

“Cuộc đời Hâm Đức Hoàng người mà kiêng kỵ nhất đó là thái tử điện hạ, sau khi hắn biết được mối quan hệ giữa ta cùng thái tử liền bắt đầu đối phó ta, Tả mỗ tại đại Khang làm quan cùng không phải một ngày, chuyên mà hắn muốn đối phó ta đã bị thân tín của ta tiết lộ ra, từ khi đó ta liền bắt đầu xúc tiến quyết định đoạt cung.”

Ta thấp giọng nói:

“Tả tướng quốc có phải là muốn ủng hộ lập cần vương lên ngôi?”

Tả Trục Lưu không che giấu chút nào, gật đầu:

“Cần vương là người lớn tuổi nhất trong số các vị hoàng tử, đồng thời cùng là một người không có chủ kiến nhất, không thể nghi ngờ là người có điều kiện tốt nhất để chọn làm khôi lỗi.”

Ta biểu hiện rất tán thành, gật đầu.

Tả Trục Lưu nói:

https://thuviensach.vn

“Điều duy nhất Tả mỗ không có nghĩ đến chính là, điện hạ vừa trở lại đại Khang liền truyền đến tin tức điện hạ đã bị giết.”

Ta cười nói:

“Tin tức của Tả tướng quốc quả nhiên rất linh thông.”

Tả Trục Lưu nói:

“Muốn ở trong triều sinh tồn, không có mấy cái cơ sở ngầm thì làm sao có thể?”

Nhớ tới Thiên Cơ các trong tay Tả Trục Lưu, xem ra cơ sở ngầm Tả Trục Lưu xếp đặt ở các nơi còn có rất nhiều, bất kể là ai cùng không muốn có một đối thủ như vậy.

Tả Trục Lưu nói:

“Tả mỗ không tin điện hạ sẽ dễ dàng bị hắn hại chết như vậy!”

Ta không khỏi nở nụ cười.

Tả Trục Lưu nói:

“Cùng thái tử trở thành bằng hữu, nhưng lại cùng điện hạ trở thành địch nhân, thiên ý trêu người, thiên ý trêu người a!”

Ta cười nói:

“Long Tương quân của Tả tướng quốc đã bao vây ta, hôm nay Dận Không đã rất khó mà chạy thoát khỏi lòng bàn tay của ông.”

Tả Trục Lưu cười khổ nói:

“Điện hạ đừng vội lo lắng, Tả mỗ phát động tràng cung biến lần này chính là đã cố gắng hết sức, cho dù Tả mỗ may mắn cung biến thành công,

https://thuviensach.vn

chấp chưởng quyền lực của đại Khang cùng sẽ không lâu dài. Đại quân của Điện hạ tại Yên quốc cùng phía bắc Khang quốc làm sao có thể bỏ qua chúng ta, một ngày dấy quân đông tiến, Tả mỗ sao lại có năng lực để ngăn cản, toàn bộ đại Khang gần như đã rơi vào tình trạng chia năm xẻ bảy, Tả mỗ chưa bao giờ nghĩ đẩy vạn dân đại Khang vào cảnh nước sôi lửa bỏng."

Ta nhẹ giọng nói:

"Lúc trước Tả tướng quốc mặc dù muốn nhằm vào ta, thế nhưng vẫn chưa bao giờ làm việc tổn hại đến đại Khang."

Tả Trục Lưu nói:

"Tả mỗ thật hổ thẹn, tình trạng hôm nay chính là do ta một tay tạo thành."

Lúc này trong mưa gió mơ hồ truyền đến tiếng la ó chém giết, ta cùng Tả Trục Lưu nhìn nhau rồi đồng thời đi ra ngoài, ngoài cửa thị vệ tiến lên thông báo:

"Điện hạ, viện quân của chúng ta đã tới rồi!"

Trong lòng ta đại hỉ, nhất định là Tiêu Tín cùng Hàn Nhữ Thành đã suất lĩnh thủ hạ chạy tới hoàng thành rồi.

Tả Trục Lưu vẻ mặt ngưng trọng nói:

"Việc này cuối cùng cùng cần có người để giao phó!"

Nội tâm ta chấn động, ngóng nhìn Tả Trục Lưu nói:

"Tả tướng quốc yên tâm, hiện tại ta đang ở vào vòng vây của các ông, thủ hạ của ta sẽ không dám tùy tiện phát động công kích."

Tả Trục Lưu thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Thần có một việc muốn nói riêng với điện hạ.”

Ta gật đầu, nắm lấy tay Tả Trục Lưu cùng hắn sóng vai đi lên tầng bảy Quan Tinh lâu.

Bao quát hoàng cung đều thấy nàm trong mưa gió, cả căn phòng luyện đan đã bị Long Tương quân vây quanh kín đến không có kẽ hở, xa xa nhìn lại tựa như xung quanh đang bao phủ một tầng mây đen.

Xa xa tuy là truyền đến từng đợt tiếng la gọi, thế nhưng cự ly từ nơi này vẫn còn có một khoảng cách, hơn nữa lại do mưa rơi ào ào nên thấy không rõ rốt cuộc là ai.

Tả Trục Lưu đột nhiên quỳ gối xuống trước mặt ta, ta kinh hoảng nói:

“Tả tướng quốc không cần phải cho ta đại lễ như vậy chứ?”

Tả Trục Lưu cung kính hướng ta khấu đầu ba cái:

“Ba lạy này của Tả mỗ chính là cúi chào đế vương tương lai của đại Khang, nhất đại bá vương bễ nghễ thiên hạ!”

Trong nội tâm ta một trận kích động.

Một tia sét loá mắt chia đôi bầu trời tối tăm làm hai nửa, đồng thời cùng chiếu sáng những đường nét trên khuôn mặt chúng ta, cơn mưa lạnh giá xen lẫn trong cơn cuồng phong không ngừng phả vào người chúng ta.

Tả Trục Lưu nói:

“Điện hạ đã đem thân thế của mình nói cho Tả mỗ, đủ thấy tín nhiệm đối với cựu thần. Tính mệnh này của Tả mỗ là của thái tử điện hạ ban tặng, kiếp này đã không có duyên để báo đáp đại ân của thái tử.”

Trong hai mắt hắn lập lòe nước mắt, hiển nhiên đang cực kỳ kích động.

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Mời Tả tướng quốc đứng lên rồi nói.”

Tả Trục Lưu cố ý quỳ trên mặt đất nói:

“Việc cung biến đã truyền khắp Khang đô, giờ phải có người tới gánh chịu trách nhiệm, nguyên nhân của trường phong ba này là do Tả mỗ dựng lên, đương nhiên phải do Tả mỗ tới gánh chịu, điện hạ có hiểu không?”

Hai mắt ta đã ươn ướt, Tả Trục Lưu chủ động đến xin gánh chịu trách nhiệm chuyện này đã khiến cho trên bức tranh cung biến có được dấu chấm tròn viên mãn, ta không thể cự tuyệt, cùng không nghĩ cự tuyệt, run giọng nói:

“Tả thừa tướng không cần như vậy…”

Tả Trục Lưu nói:

“Từ một khắc khi Tả mỗ biết thân thế của điện hạ thì đã hạ quyết tâm. Có một số việc cần phải làm cho nó vĩnh viễn bị chôn sâu dưới dất, Tả mỗ không phải là người trung nghĩa, khó bảo toàn ngày khác sẽ không sinh ra dị tâm, nếu như vậy thì ta sẽ có lỗi với điện hạ, có lỗi với điện hạ thì ta không mặt mũi nào đi gặp thái tử...”

Hai hàng nước mắt nhạt nhòa theo hai bên má hắn chậm rãi chảy xuống.

Ta nặng nề gật đầu, cố sức cắn chặt đôi môi.

Tả Trục Lưu nói:

“Thần chỉ có một thỉnh cầu, mấy đứa con của ta cùng không biết chuyện của Tả mỗ làm, hy vọng điện hạ có thể bỏ qua cho chúng nó…”

https://thuviensach.vn

“Tả tướng quốc yên tâm, Dận Không tuyệt đối sẽ không làm trái với sự giao phó của ông!”

Ta nói như đinh đóng cột.

Tả Trục Lưu thấp giọng nói:

“Sau khi ta chết chúng nó nhất định sẽ hận điện hạ, nói không chừng sẽ nghĩ mọi biện pháp để đối phó với điện hạ.”

Ta chân thành nói:

“Tả tướng quốc yên tâm, nếu như ta đà đáp ứng với ông thì bất kể họ làm ra chuyên gì ta đều sẽ tha thứ cho họ.”

Tả Trục Lưu nói:

“Tả mỗ cũng không có cầu gì, chỉ cầu điện hạ giữ lại tính mệnh cho chúng nó, trục xuất chúng nó ra khỏi đại Khang thì ta đã thỏa nguyên vọng rồi! Về phần việc hôm nay Tả mỗ sẽ cho người trong thiên hạ một cái giao phó hợp lý!”

Ta đỡ Tả Trục Lưu đứng lên, Tả Trục Lưu chân thành tha thiết nói:

“Điện hạ, thần không thấy được ngày điện hạ đăng cơ!”

Trong lòng ta đau xót, nước mắt không thể kiềm chế nổi chảy xuống.

Tả Trục Lưu phát ra tiếng cười to như đã hiểu ý, xoay người đi xuống dưới lầu.

Khi Dực vương cùng Triệu Khiếu Dương trở về có gặp thoáng qua Tả Trục Lưu, Dực vương nhìn Tả Trục Lưu hầm hầm, cừu hận đối với hắn cho tới bây giờ chưa hề che đậy.

https://thuviensach.vn

Tả Trục Lưu thản nhiên cười, chậm rãi biến mất trong cơn mưa gió.

Ta lẳng lặng đứng ở trong mưa, nhìn theo bóng dáng của Tả Trục Lưu biến mất trong cơn mưa gió, Tả Trục Lưu nói không sai, việc cung phải có người tới gánh chịu trách nhiệm, thân phận của ta quyết không thể bại lộ được, cái chết của hắn đã trở thành điều tất nhiên.

Dực vương thấp giọng nói:

“Dận Không, hắn cùng với con nói chuyện gì đấy?”

Ta nhẹ giọng nói:

“Tả Trục Lưu đà đáp ứng ủng hộ con làm vua, lập tức sẽ cho rút lui Long Tương quân đang vây quanh chúng ta.”

Dực vương cùng Triệu Khiếu Dương đồng thời lấy làm kinh hãi, họ sao lại đi tin Tả Trục Lưu có thể đột nhiên thay đổi lập trường, hơn nữa lại còn dưới tình huống đang chiếm hết ưu thế mà vứt bỏ.

Dực vương nói:

“Có phải là bởi vì viện quân của chúng ta đã đến cho nên hắn biết khó ma lui?”

Ta lắc đầu, ngước mắt nhìn lên bầu trời đầy khói mù, nói với giọng đầy thâm ý:

“Tả Trục Lưu rốt cuộc thấy rõ được đại cục ở đây, cho dù hắn có thể đoạt cung thành công thì cũng không cách nào đoạt được toàn bộ thiên hạ của đại Khang…”

Hai vạn Long Tương quân bắt đầu lục tục rút lui khỏi hoàng cung, ta nghiêm lệnh các binh sĩ thủ hạ không được làm ra bất luận cử động công kích gì.

https://thuviensach.vn

Một canh giờ sau, Tả Đông Tường thống lĩnh Long Tương quân đã rút lui toàn bộ khỏi hoàng cung.

Tiêu Tín cùng Hàn Nhữ Thành suất lĩnh sáu nghìn quân đội liên hợp vò sĩ cùng thuỷ quân đã nắm giữ được quyền khống chế hoàng cung, tin tức ta cùng Hâm Đức Hoàng bình yên vô sự nhanh chóng được truyền khắp toàn bộ hoàng cung.

Về phần tám nghìn ngự lâm quân đang khống chế hậu cung sau khi thu được tin tức thì lập tức qua đây bảo hộ chúng ta, Phó thống lĩnh ngự lâm quân Chu Đắc Chí thấy tình huống không ổn liền suất lĩnh vài tên thủ hạ thân tín lặng yên chạy trốn mất.

Quân lực ba phương hội họp tại một chỗ, tổng binh lực đã đạt tới mười sáu nghìn người, ta bảo Tiêu Tín suất lĩnh hai nghìn võ sĩ thân tín kể cả một nghìn ngự lâm quân bảo hộ hoàng thành, tám nghìn người còn lại do Hàn Nhữ Thành thống lĩnh dò xét thành Khang đô, thuận tiện tăng cường phòng thủ ở các cửa thành. Năm nghìn người còn lại do Dực vương cùng Triệu Khiếu Dương suất lĩnh thì đến các nơi Khang đô, mật thiết giám thị cử động của bách quan cùng hoàng thân quý tộc trong triều.

Khi mà tất cả sơ bộ đã được ổn định thì đã là lúc hoàng hôn, mưa đã dần dần ngừng lại, trong không khí tràn ngập mùi bùn đất ướt át, ta hít sâu một hơi không khí trong lành, cảm giác nặng nề trong ngực vẫn không giảm bớt chút nào.

Tiêu Tín lặng yên đi tới phía sau ta, thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ, sau khi Long Tương quân ra khỏi thành thì giải tán rất nhanh, chúng ta có cần nhân cơ hội này truy kích, một lưới bắt hết bọn chúng hay không?”

Ta lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đã đáp ứng Tả Trục Lưu, ta sẽ cho hắn một cơ hội.”

Tiêu Tín nói:

“Viện quân của chúng ta trong hai ngày nữa sẽ đến, thái tử có phải muốn chờ sau khi viện quân đến rồi mới quét sạch dư đảng của chúng?”

Ta thấp giọng nói:

“Chuyện của Tả Trục Lưu trước tiên phải bỏ lại, nhiệm vụ hàng đầu của chúng ta đó là khống chế hoàng cung, ổn định được Khang đô. Được rồi, truyền quốc ngọc tỷ đã tìm được chưa?”

Tiêu Tín lắc đầu nói:

“Chúng ta đã lục soát mỗi một ngõ ngách có thể giấu được ngọc tỷ ở hoàng cung nhưng vẫn hoàn toàn chưa có kết quả, có người trong ngự lâm quân báo cáo lại, ngọc tỷ hình như đã bị Chu Đắc Chí lục soát, có thể là do hắn thừa dịp hỗn loạn đã mang đi rồi không?”

Ta nhíu mày, ngọc tỷ mặc dù quan trọng, thế nhưng chẳng qua cùng chỉ là một hình thức mà thôi, hoặc là thực sự mất đi thì để thợ thủ công làm lại một cái khác là được, tuy nhiên sẽ thiếu đi lực thuyết phục.

Ngoài điện chợt truyền đến một tiếng cười dài, ta ngẩng đầu lại nhìn, chính là hai người Trần Tử Tô cùng Xa Hạo đang chạy tới, Trần Tử Tô mặt mày hớn hở nói:

“Chúc mừng thái tử!”

Thì ra từ trước đến nay hắn xưng hô ta là công tử, lúc này cũng đột nhiên thay đổi.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trần tiên sinh cứ gọi ta công tử thì thân thiết hơn.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Nếu công tử đã phân phó, Tử Tô chỉ đành cúng kính không bàng tuân mệnh, có điều đợi sau khi công tử đắng cơ rồi, Tử Tô nhất định phải đổi cách xưng hô thôi.”

Ta mỉm cười, lúc này mới phát hiện mặc dù ta đã khống chế thành công đại cục nhưng trong lòng cùng không có nhiều vui sướng lắm.

Xa Hạo đi tới ta trước mặt nói:

“Công tử, lúc ta cùng Trần tiên sinh vào cung đã gặp phải vài tên ngự lâm quân áp giải Phó thống lĩnh Chu Đắc Chí qua đây.”

Ta đại hỉ nói:

“Mau để cho bọn họ vào đây!”

Xa Hạo gật đầu, hướng về phía ngoài điện gọi một tiếng, vài tên ngự lâm quân áp giải Chu Đắc Chí mặt mũi bầm dập đi vào, thì ra sau khi Chu Đắc Chí dẫn dắt thân tín chạy ra ngoài cung, vài tên thân tín nghĩ tới nghĩ lui, chỉ cần còn ở trong cảnh nội đại Khang thì không cách nào chạy trốn khỏi truy kích của chúng ta được, cho dù chạy đi cả đời này chỉ sợ cùng phải sống trong cảnh lo lắng hãi hùng, sau khi mấy tên này thương lượng thì thừa dịp Chu Đắc Chí chưa chuẩn bị đã bắt y lại, để nhằm lập công chuộc tội.

Chu đắc Chí sợ đến mặt xám như tro tàn, không ngừng dập đầu nói:

“Tiểu nhân tội đáng chết vạn lần, thái tử điện hạ lòng dạ rộng lớn, nghìn vạn lần đừng chấp nhặt với ta.”

https://thuviensach.vn

Chương 166: Xả Thân

Cuộc đời ta ghét nhất chính là loại người tham sống sợ chết, tiểu nhân bội bạc thế này, nhíu mày nói:

"Ngọc tỷ đâu?"

Tên ngự lâm quân đang quỳ bên cạnh Chu Đắc Chí vội vàng hai tay dâng lên ngọc tỷ.

Tảng đá trong lòng ta cuối cùng cùng được buông xuống, vững tin ngọc tỷ này cùng không phải là đồ dỏm mới giao cho Xa Hạo giữ.

Xa Hạo nói:

"Mấy tên này giờ làm sao?"

Ta nhìn kỹ bọn chúng một lúc rồi nói:

"Mấy tên binh sĩ này đã lập công chuộc tội, vả lại giúp ta tìm được truyền quốc ngọc tỷ, mỗi người thưởng nghìn lượng bạc ròng, để cho bọn họ hồi hương đi!"

Mấy tên binh sĩ kia cuống quít quỳ lạy tạ ân.

Ánh mắt ta rơi vào trên người Chu Đắc Chí:

"Loại tiểu nhân thay đổi thất thường thế này ở lại trên đời chi biết nguy hại người khác, kéo hắn ra ngoài chém!"

https://thuviensach.vn

Chu Đắc Chí sợ quá xụi lơ trên mặt đất, ta không nhìn y thêm một lần nữa, phất tay áo đi vào nội đường.

Trần Tử Tô theo sát phía sau ta, đi tới một nơi yên tĩnh, thấp giọng nói:

“Công tử dự định xử trí Hâm Đức Hoàng như thế nào?”

Trong hai mắt ta hiện lên một tia sát khí dày đặc.

Trần Tử Tô nhỏ giọng an ủi:

“Công tử vì sao không tạm thời lưu lại tính mạng của hắn? Nếu như hiện tại giết chết hắn thì không dám đảm bảo chư vị hoàng tử sẽ không nhân cơ hội này mà nổi loạn.”

Ta gật đầu nói:

“Trần tiên sinh nói rất đúng, ta cũng không phải là nóng lòng leo lên đế vị, giữ lại cho ông ta sống lâu mấy ngày đối với ta chỉ có ích.”

Kỳ thực trong lòng ta còn có một dự định, lúc trước Hâm Đức Hoàng hại cha mẹ ta như vậy, nếu để cho lão chết đi chẳng phải là quá dễ dãi cho lão rồi sao, ta muốn cho lão sống không bằng chết, cho hắn biết cái gì gọi là hai chữ đau khổ.

Ta thở dài nói:

“Lúc này trong lòng ta rất lo lắng, Trần tiên sinh giúp ta soạn một bản chiếu thư trước đi!”

Trần Tử Tô cung kính nói:

“Là chiếu thư gì?”

Ta suy nghĩ một chút nói:

https://thuviensach.vn

“Vị trí của Hâm Đức Hoàng tạm thời không động đến, làm cho ông ta đem tất cả quyền lợi ngay thực tại trả về hết cho ta, trước tiên ta phải leo lên được vị trí thái tử giám quốc đã.”

Trần Tử Tô nói:

“Vậy Tử Tô sẽ đi làm ngay!”

Đi vào nội thất, Hâm Đức Hoàng hai mắt dại ra vẫn đang ngồi ở đó, lào đã hoàn toàn suy sụp tinh thần, từ trên thần thái của ta chắc lão đã suy đoán ra được tình huống phát triển của mọi việc.

Ta chậm rãi đi tới đối diện với lào, nhìn xuống nói:

“Tả Trục Lưu đã bị bại, thế cục của hoàng thành đều đã nằm ở trong tay ta rồi!”

Hâm Đức Hoàng khàn giọng nói:

“Hắn vốn chính là tay sai của Dận Cơ, chuyên này thì có gì mà khó hiểu!”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện cho tới bây giờ, có phải ông đã chuẩn bị hết mọi thứ rồi phải không?”

Hâm Đức Hoàng lặng lẽ nhìn ta:

“Ngươi muốn giết ta sao?”

Ánh mắt ta đột nhiên trở nên âm lãnh vô bì, hạ giọng nói:

“Ông cho là giết chết ông rồi thì có thể xóa tan được nỗi cừu hận trong nội tâm ta hay sao?”

https://thuviensach.vn

Trên mặt Hâm Đức Hoàng lộ ra vẻ kinh khủng, sau đó lại giữ bình tĩnh, lão cười khổ nói:

“Ngươi quả nhiên độc ác, so với người cha đã chết của ngươi còn ác độc hơn nhiều!”

Ta nâng bình trà lên rót cho lào một ly, cầm lấy đưa tới trước mặt lão.

Hâm Đức Hoàng cầm chén trà mà tay không ngừng run run:

“Ngươi muốn giết ta?”

Ta cười ha ha nói:

“Lúc này nếu như ta muốn giết ông thì không khác giẫm chết một con kiến hôi mà thôi. Còn cần phải hạ độc trong nước trà rườm rà như thế sao?”

Hâm Đức Hoàng cố sức mở đôi môi khô khốc, cuối cùng lão nhắm lại hai mắt uống cạn ly trà.

Ta cười đến càng thoải mái hơn.

Hâm Đức Hoàng ở trong tiếng cười của ta có vẻ càng sợ hãi:

“Ngươi...”

Lão đột nhiên ôm lấy cổ họng của mình.

Ta cười lạnh nói:

“Ông cũng không phải là quá ngu, nhưng cùng không tính là thông minh, mặc dù ta nói là không muốn giết ông nhưng cùng sẽ không bỏ qua cho ông dễ dàng như vậy đâu, đỡ cho ông phải nói lung tung khắp nơi.”

Ta ném ấm trà cầm trong tay xuống đất, các mảnh sứ nát vạm tung tóe, một mảnh nhỏ trong đó đã cắt vào da thịt trên thái dương Hâm Đức Hoàng,

https://thuviensach.vn

máu tươi dọc theo lông mày hoa râm của lào chậm rãi nhỏ xuống.

Ta thở dài nói:

“Kỳ quái, không ngờ máu của ông lại là màu đỏ!”

Hâm Đức Hoàng tức đến khóe mắt muốn nứt ra, hận không thể xông lên giết ta chết.

Ta cười lạnh nói:

“Bên trong nước trà ta đà bỏ vào thuốc câm, để tránh ông đi khắp nơi nói bậy, nếu ông nói với người bên ngoài là đã bị trúng gió thì sẽ được yên ổn nằm ở trên giường, muốn ăn cái gì, dùng cái gì ta đều có thể thỏa mãn cho ông, có điều đáng tiếc sợ rằng ông không thể đi đâu được!”

Hâm Đức Hoàng đột nhiên nắm lấy mảnh sành trên mặt đất lao về phía ta, ta ôm lấy cánh tay của lão và vặn mạnh ngược ra sau, Hâm Đức Hoàng bị đau làm rớt xuống mảnh sành xuống đất.

Ta thở dài nói:

“Ông đừng có mà quên, thuốc trường sinh bất lào đã sắp luyện thành, đến lúc đó ta nhất định sẽ đích thân đút cho ông ăn.”

Hâm Đức Hoàng há to miệng, khổ nổi một câu cùng nói không nên lời.

Ta cười ha hả, kéo ra cửa phòng, lớn tiếng gọi:

“Xa Hạo!”

Xa Hạo nghe tiếng đi đến.

Ta lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Tạm thời để ông ta ở chỗ này, không có ta cho phép bất luận kẻ nào cùng không được tiếp cận ông ta!”

Đi ra ngoài điện, Tiêu Tín đã đi tới:

“Thái tử điện hạ! Chư vị đại thần đang đợi ở Quảng Đức điện!”

Ta gật đầu nói:

“Để cho họ chờ thêm một lát nữa đi!”

Tiêu Tín thấp giọng nói:

“Ta đã sai thủ hạ tỉ mỉ tìm kiếm qua, thi thể của Viên Thiên Trì cũng không có ở trong cần Chính điện!”

Ta nhíu mày, hạ giọng nói:

“Những nơi khác thì sao?”

Tiêu Tín nói:

“Ta đã hỏi qua tiểu thái giám phụ trách thu dọn thi thể của Viên Thiên Trì, họ rõ ràng đã giấu thi thể ở trong cái lu ở góc phía đông cần Chính điện, chuẩn bị trời tối sẽ mang đi mai táng, nhưng thi thể lúc này đã không cánh mà bay.”

Trong lòng ta vừa mừng vừa sợ, mừng chính là Viên Thiên Trì vẫn còn có cơ hội thoát khỏi độc thủ của Hâm Đức Hoàng, sợ chính là Viên Thiên Trì nhất định đã biết thân thế của ta, trên đời này nhiều thêm một người biết được thân thế của ta thì bí mật này sẽ nhiều hơn một phần khả năng sẽ bị bại lộ.

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

“Có cần sai người đi tìm kiếm tăm tích của hắn không?”

Ta lắc đầu:

“Bỏ đi, Viên Thiên Trì chính là thế ngoại cao nhân, cho dù tìm được thì hắn cùng chưa hắn sẽ tình nguyện để cho ta sở dụng.”

Tiêu Tín gật đầu nói:

“Thế cục trong hoàng cung sơ bộ đã ổn định, ta đã để cho một nghìn ngự lâm quân phụ trách bảo hộ hậu cung, chuyện Hâm Đức Hoàng vẫn chưa truyền tới nơi bọn họ.”

Hắn đi tới gần ta hơn, hạ giọng nói:

“Chúng ta tại Cảnh Dương cung tìm được Cần vương, trong cung xảy ra chuyên lớn như vậy nhưng hắn vẫn còn đi uống rượu say!”

Khóe môi ta nở một nụ cười lãnh khốc:

“Mang ta đi gặp hắn!”

Cần vương vẫn chưa có hoàn toàn tỉnh táo, mở cặp mắt say lờ đờ mơ mơ màng màng nhìn ta.

Ta mỉm cười nói:

“Ngũ hoàng huynh mạnh khỏe chứ!”

Cần vương ợ một tiếng, mùi rượu nồng nặc khiến cho ta suýt thở không nổi, ta lui về phía sau, mới nói:

“Hoàng huynh đã biết tội chưa?”

Cần vương hình như không thể nghe rõ lời của ta, ta nháy mắt ra hiệu một cái, Tiêu Tín cầm lấy một thùng nước lạnh đã được chuẩn bị từ trước

https://thuviensach.vn

đổ lên đầu hắn.

Cần vương cười lạnh nói:

“Ngươi là thái tử hiện nay, là một đế vương tương lai dưới một người trên vạn người, ta đâu dám quên?”

Ta lặp lại câu hỏi vừa rồi:

“Ngũ hoàng huynh đã biết tội chưa?”

Cần vương biến sắc, giận dữ hét lên:

“Ngươi nói cái gì? Ta có tội gì?”

Ta thở dài nói:

“Chuyện cho tới bây giờ, hoàng huynh vẫn còn u mê không biết hối cải. Chỉ sợ nếu như tiếp tục như vậy, cho dù là phụ hoàng cùng không cách nào giúp được hoàng huynh đâu!”

Cần vương càng nghe càng sợ, run giọng nói:

“Rốt cuộc là ngươi đang nói cái gì?”

Ta lạnh lùng nói:

“Ngươi cấu kết với Tả Trục Lưu, ý đồ mưu hại phụ hoàng. Cướp giang sơn đại Khang, chứng cứ vô cùng xác thực, lẽ nào ngươi còn muốn nguỵ biện?”

Cuối cùng Cần vương cùng hiểu, hắn hoảng sợ nói:

“Phụ hoàng đâu? Phụ hoàng đâu? Ta muốn gặp phụ hoàng, ta muốn chứng minh sự trong sạch của ta!”

https://thuviensach.vn

Ta cười lạnh đứng dậy.

Cần vương ở phía sau ta gầm lên giận dữ:

“Long Dận Không! Tên nghịch tặc nhà ngươi có phải đã mưu hại phụ hoàng rồi không? Hiện tại lại còn muốn hại cả ta?”

Ta nói với Tiêu Tín:

“Áp giải hắn đến Quảng Đức điện, ta muốn tại trước mặt chúng thần nói ra tội trạng của hắn!”

Tiêu Tín lớn tiếng nói:

“Thuộc hạ tuân mệnh!”

Cần vương mắng:

“Long Dận Không! Chuyện chính ngươi đã làm vì sao phải đổ lên đầu ta? Ngươi là đồ khốn khiếp! Ngươi là đồ…”

Tiêu Tín giận dữ hét:

“Vả miệng cho ta, cho đến khi nào hắn không nói ra lời mới thôi!”

Hai võ sĩ vọt tới, một người vặn lấy hai cánh tay Cần vương, một người khác thì vả mạnh vào miệng Cần vương, Cần vương xưa nay cẩm y ngọc thực, sống an nhàn sung sướng, đâu có thể chịu được nỗi khổ như vậy, trong nháy mắt đã bị đánh cho hai má sưng húp lên, ngoài miệng máu me chảy bầy nhầy, dù như vậy nhưng hắn vẫn còn liên tục mắng, tiếc rằng giọng nói đã mơ hồ, ra khỏi miệng chỉ nghe được tiếng ú a ú ớ.

Một canh giờ sau ta mới đến được Quảng Đức điện, các bộ đại thần, vương công quý tộc tất cả đều đang kiên trì xin đợi ở trong đại điện, không

https://thuviensach.vn

có một người dám dám đi khỏi, cùng không có một người nào dám để lộ ra bất cứ vẻ sốt ruột gì.

Ta vẫn chưa dựa theo ngự đạo của nhất quốc chi quân để đi vào đại điện mà đi vào từ đại môn ở chính điện, chúng thần đều cúi thấp đầu xuống, không có người nào dám nhìn thẳng vào ánh mắt của ta.

Ta bảo thị vệ mang đến một cái ghế đặt ở cạnh long ỷ, đây là một loại thị uy, cùng là một loại thanh minh, ta cùng không có ý lập tức tiếp nhận vị trí của Hâm Đức Hoàng.

Ta nhìn chúng thần chung quanh, một loại cảm giác từ trên cao nhìn xuống tự nhiên nảy sinh, nét mặt thân cận ngày xưa nhất thời có vẻ càng trở nên xa xôi hơn, câu nói của Hâm Đức Hoàng đột nhiên vang vọng bên tai ta:

“Quả nhân… quả nhân…”

Khi đạt được thì đồng thời cũng mất đi ý nghĩa.

Ta không biết sau này ta có thể thay đổi hay không, cùng không biết thứ mà ta mất đi là cái gì?

Tất cả mọi người đang đợi chờ ta lên tiếng, ta trầm mặc hồi lâu, mới nói:

“Bệnh tình cua rphuj hoàng đã càng lúc càng nghiêm trọng!”

Trong chúng thần phát ra một loạt tiếng sụt sịt.

Ta lạnh lùng nhìn xuống phía dưới, những thanh âm tức thì lại trở nên yên tĩnh.

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện xảy ra hôm nay khiến cho người khác đau lòng, trong số các hoàng huynh của ta không ngờ có người ý đồ mưu phản!”

Ánh mắt sắc bén của ta quét về phía vị trí của các vị hoàng tử, họ đều cúi đầu xuống, rất sợ ánh mắt của ta rơi vào trên người họ.

Hạ vương Long Thiên Tứ rất đúng lúc ra khỏi hàng, giận dữ nói:

“Thái tử điện hạ, rốt cuộc là kẻ nghịch tặc nào lại lớn mật như vậy, không ngờ lại dám làm ra chuyện đại nghịch bất đạo thế này?”

Ta chậm rãi nói:

“Người đó là cần vương Long Dận Lễ!”

Lời ta vừa nói ra khỏi miệng, trong các hoàng tử đã có vài người mặt biến sắc, mấy người đó đã từng là người ủng hộ Cần vương, hiện tại chuyện Cần vương mưu phản xảy ra, đương nhiên mọi người cảm thấy bất an.

Ta quát to:

“Áp giải hắn vào đây cho ta!”

Bốn võ sĩ áp giải Long Dận Lễ đã bị đánh cho mặt mũi bầm dập đi vào, ngoài miệng Long Dận Lễ vẫn đang ú ớ không ngừng, nhưng không ai có thể nghe được hắn đang nói cái gì, kỳ thực cho dù có thể nghe rõ thì cùng có lợi ích gì đây, dưới tình hình trước mắt ai còn dám ra mặt giúp hắn nữa?

Tiêu Tín trình lên tờ giấy nhận tội của Long Dận Lễ:

“Khởi bẩm thái tử điện hạ, Cần vương Long Dận Lễ đã thẳng thắn thú nhận việc mưu phản!”

https://thuviensach.vn

Tiểu thái giám trước điện cầm lấy tờ giấy nhận tội trình lên trước mặt ta, ta xem qua loa một lần, tờ giấy nhận tội này cùng không phải là Long Dận Lễ viết, tuy nhiên dấu vân tay ở chỗ lạc khoản đích thật là của bản thân hắn.

Ta thở dài, vô cùng đau đớn vỗ vào long án:

“Hoàng huynh! Phụ hoàng đối đài với ngươi ân trọng như núi, huynh đệ chúng ta đối với ngươi tình như thủ túc, nhưng không ngờ ngươi lại làm ra chuyên đến mức này, ngươi làm sao đối mặt với phụ hoàng, làm sao đối mặt với những huynh đệ chúng ta đây, ngươi làm sao không làm thất vọng liệt tổ liệt tông của Long thị ta được?”

Long Dận Lễ khổ nổi không cách nào phân biện, cổ họng chỉ phát ra được tiếng ú ớ, nếu như lúc này hắn được tự do nhất định sẽ lao lên muốn ăn thịt ta.

Hạ vương Long Thiên Tứ cả giận nói:

“Nghịch tặc bất trung bất hiếu bực này thì giữ lại trên đời còn có tác dụng gì?”

Trong đám người vang lên không ít tiếng phụ họa.

Lúc ta đang muốn hạ lệnh thì từ trong số đại thần phía hàng bên trái đi ra một người, chính là thái phó đại Khang Hoàng Đoan Phòng, người này là ân sư thụ nghiệp của nhiều vị hoàng tử, Long Dận Lễ cùng là học sinh của y, mặc dù ta chưa từng học tập qua cùng y nhưng đối với tính tình ngay thẳng dám nói của y từ lâu đã nghe nói qua, thấy y đi ra thì trong lòng đã đoán được mục đích của y là gì rồi, thầm nghĩ:

“Nếu như Hoàng Đoan Phòng ở ngay chỗ này làm khó dễ thì ta đành phải có lỗi với ông ta thôi.”

https://thuviensach.vn

Hoàng Đoan Phòng lớn tiếng nói:

“Thái tử điện hạ, cựu thần cho rằng, việc mưu nghịch không phải chuyện đùa, chuyện này tốt nhất vẫn nên cẩn thận tra xét, điện hạ chỉ bằng vào một tờ giấy nhận tội thì đã nhận định Cần vương có tội, sợ rằng có phần không công bằng hợp lý, khó mà khiến kẻ dưới phục tùng được.”

Ta thản nhiên cười nói:

“Hoàng đại nhân nghĩ như thế nào thì mới tính là công bằng đây?”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Cựu thần cho rằng, chuyện này cần phải giao cho người phụ trách chuyên môn thẩm tra xử lí, thu thập nhân chứng vật chứng đầy đủ cả, Cần vương dù sao cùng là có thân phận hoàng tử, thái tử cùng có thể cho hắn một cơ hội để biện bạch.”

Hạ vương Long Thiên Tứ cười lạnh nói:

“Hoàng đại nhân đang nói đùa sao? Cần vương đã nhận tội, chứng cứ vô cùng xác thực thì còn cần tái thẩm làm gì nữa?”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Hạ vương nếu nói Cần vương đã nhận tội, như vậy đi, giờ ở trước mặt mọi người ngài thử hỏi Cần vương thêm một lần xem, rốt cuộc là Cần vương có mưu nghịch hay không?”

Mặc dù Cần vương không thể nói chuyên, nhưng cái lỗ tai còn nghe được, lời nói của Hoàng Đoan Phòng hắn rõ ràng nghe lọt vào tai, hắn ú ớ liều mạng lắc đầu, tự nhiên là biểu thị bản thân không có làm việc mưu nghịch.

Hạ vương cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Buồn cười, lúc này hắn đương nhiên sẽ không thừa nhận rồi!”

Trong chúng thần không thiếu người trong đó muốn nhìn thấy ta mất mặt, Hoàng Đoan Phòng vừa ra mặt đã khiến cho nhiều người thầm mừng rỡ, việc Cần vương nếu không thể mau chóng giải quyết, đối với ta việc uy hiếp mọi người khống chế triều cương tương đối là bất lợi.

Ta bình tĩnh nói:

“Hai vị đại nhân nói cùng có đạo lý, như vậy đi, chúng ta sẽ dời lại vụ án của Cần vương để tái thẩm sau, trước tiên lột bỏ vương vị của hắn rồi nhốt hắn vào trong thiên lao.”

Không ngờ Hoàng Đoan Phòng lại tiếp tục mở miệng nói:

“Thái tử điện hạ, cho dù cần vương bị lột đi vương vị nhưng vẫn còn thân phận hoàng tử, nhốt hắn vào thiên lao hình như không hợp với lễ, chuyện này có cần phải tấu rõ với bệ hạ rồi sau đó mới định đoạt hay không?”

Trong lòng ta phẫn nộ, Hoàng Đoan Phòng này quả nhiên không thức thời vụ, văn võ bá quan cả triều người nào không rõ ta đã nắm giữ chính quyền của đại Khang, một đám người sau tiếp người trước rũ bỏ quan hệ cùng Cần vương, nhưng y lại muốn ra mặt đối nghịch với ta, lẽ nào không làm cho ta tức giận thì y mới đồng ỷ bỏ qua sao?

Lúc ta đang muốn mở miệng thì ngoài điện chợt có người thông báo:

“Khởi bẩm thái tử điện hạ, phản tặc Tả Trục Lưu đã bị Dực vương bắt được, lúc này đã áp giải tới ngoài điện!”

Chúng thần đều kinh hãi, trái tim đang thấp thỏm của ta cuối cùng cùng được thả xuống. Ta hít sâu một hơi làm cho tâm tình của mình mau chóng bình phục, cao giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Để hắn vào đây!”

Dực vương bước vào trong Quảng Đức điện, hai võ sĩ áp giải Tả Trục Lưu đi theo phía sau ông.

Vẻ mặt của Tả Trục Lưu ung dung mà trấn tĩnh vẫn như thường ngày, hắn vẫn đang là tướng quốc đứng trên vạn người.

Dực vương ức chế không được nội tâm vui sướng, có thể tự tay bắt được kẻ đối đầu lớn nhất cả đời của mình vẫn là tâm nguyên mà ông tha thiết ước mơ, hôm nay rốt cuộc đã được toại nguyện.

Ánh mắt mọi người cùng đều tập trung lên người ông, nhưng con mắt của Tả Trục Lưu vẫn chỉ nhìn chằm chằm vào một mình ta, cả hai chúng ta cùng đều hiểu được tâm ý của đối phương.

Ta chậm rãi gật đầu nói:

“Tả tướng quốc tới rồi!”

Khóe môi Tả Trục Lưu nở một nụ cười:

“Thắng làm vua. thua làm giặc, Tả mỗ hiện tại là thân mang tội, điện hạ không cần phải xưng hô như vậy!”

Không có người biết được bí mật giữa ta và Tả Trục Lưu, hắn hắn là có cơ hội thoát đi nhưng vẫn trở về nhận tội, sự kiện cung biến phải có người tới gánh chịu.

Tâm tình của ta trầm trọng, thấp giọng thở dài:

“Phụ hoàng đối đãi với ông không tệ, vì sao Tả tướng quốc phải mưu nghịch chứ?”

Tả Trục Lưu cười nói dửng dưng:

https://thuviensach.vn

“Trong thiên hạ có người nào không muốn leo lên ngôi vị hoàng đế cao cao tại thượng? Trong lòng thái tử lẽ nào không có nghĩ qua như vậy hay sao?”

“Lớn mật!”

Dực vương phẫn nộ quát.

Ta nháy mắt ra hiệu ngăn lại Dực vương đang muốn tiếp tục nói.

Tả Trục Lưu nói:

“Trước khi cung biến Tả mỗ đã nghĩ tới sẽ có kết quả như ngày hôm nay, trong lòng cùng không hối hận không tiếc gì!”

Ta thấp giọng nói:

“Hay cho một câu không hối hận không tiếc! Sự kiện cung biến rốt cuộc là ông cùng với ai bày ra?”

Tả Trục Lưu thở dài một hơi nói:

“Chuyện này là ta cùng Cần vương cùng bày ra, người khác không có quan hệ, mong rằng thái tử đừng liên luỵ người khác…”

Lời vừa nói ra, cả triều văn võ nhất thời phát ra một trận thở dài. Hoàng Đoan Phòng buồn bã cúi đầu xuống, có lời chứng thực mạnh mẽ hùng hồn của Tả Trục Lưu, Cần vương Long Dận Lễ đã rất khó mà thoát được tội rồi.

Ta chuyển hướng chúng thần nói:

“Ngũ hoàng huynh và cả Tả Trục Lưu ý đồ mưu triều soán vị, tội chứng rõ ràng, không thể nghi ngờ, các vị đại nhân cho rằng nên xử trí như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Hạ vương Long Thiên Tứ lần thứ hai đứng ra khỏi hàng nói:

“Thái tử điện hạ! Long Dận Lễ thân là hoàng tử, lại không biết hiếu kính bệ hạ, Tả Trục Lưu thân là tướng quốc của đại Khang nhưng lại không biết trung tâm vì nước, hai người phạm phải tội mưu nghịch tuyệt đối không thể tha thứ, bằng không không những không dẹp loạn được phẫn nộ của chúng thần, cùng vô pháp giao phó đối với nghìn vạn bách tính của đại Khang!”

Hắn dừng lại một chút lại nói:

“Dựa theo luật của đại Khang ta, phàm người mưu nghịch phải phán Lăng Trì xử tử!”

Tả Trục Lưu xem thường cười nói:

“Hạ vương đối với luật của đại Khang quả nhiên là nhớ kỹ rõ ràng, Tả mỗ có một chuyện không rõ, mượn cơ hội ngày hôm nay để hỏi ngươi luôn, nếu như là có người cùng thê tử của trọng thần trong triều đình thông dâm, dựa theo luật lệ của đại Khang thì nên phán tội gì?”

Những lời này của hắn rõ ràng là nhằm vào sự kiện yêu đương vụng trộm năm đó giữa Hạ vương cùng thê tử của Lại bộ đại thần Vương Đà, dựa theo luật lệ của đại Khang hạ vương phải chịu phán xử cung hình, nhưng mà Hâm Đức Hoàng chỉ giáng hắn tới Du Lâm một thành nhỏ ở phía Tây.

Sắc mặt Hạ vương lúc đen lúc trắng, ngay trước mặt văn võ cả triều bị Tả Trục Lưu vạch trần xuất chuyện này đã khiến hắn xấu hổ tới cực điểm.

Trong lòng ta thầm than, xem ra Hạ vương cuối cùng vẫn không cách nào gánh vác được trọng trách, chỉ có thể để hắn ở bên trong triều đảm nhiệm làm một người góp tiếng nói mà thôi, những việc xấu mà hắn trải qua rất khó bị người khác quên lãng.

Hạ vương cả giận nói:

https://thuviensach.vn

“Tả Trục Lưu, hôm nay truy xét chính là tội ngươi mưu nghịch, ngươi cùng đừng đánh lạc hướng câu chuyện!”

Tả Trục Lưu thản nhiên cười nói:

“Nếu là tử tội, thi hành như thế nào thì có gì khác nhau?”

Hắn chuyển hướng Dực vương:

“Dực vương! So với mấy tên tiểu nhân phi gian tức đạo, ta càng nguyện ý nghe ý kiến của ông hơn!”

Trong lòng ta thầm kêu không ổn, Dực vương cùng Tả Trục Lưu tranh đấu hơn mười năm, ông sao có thể đưa ra kiến nghị có ích gì đối với Tả Trục Lưu được?

Dực vương nhìn Tả Trục Lưu một lần thật sâu, thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ, thần cho rằng Tả Trục Lưu mặc dù phạm vào tội mưu nghịch nhưng cũng không thể lấy Lăng trì để hành hình được!”

Câu trả lời của ông đã nằm xa ngoài dự liệu của ta.

“Vậy thì mời Dực vương nói ra lý do của ngươi!”

Dực vương nói:

“Hiện tại bệ hạ đang ốm trọng bệnh, đã không còn sức để mà xử lý triều chính, tất cả đều phải dựa vào thái tử đi làm, văn võ cả triều có người nào không phải là nội tâm thấp thỏm, những bách tính của đại Khang có người nào mà không phải là thấp thỏm lo âu, tội mà Tả Trục Lưu cùng ngũ hoàng tử phạm phải theo lý nên lấy Lăng trì tử hình, thế nhưng dựa theo luật lệ của đại Khang còn có một điều, chính là phải tru di cửu tộc!”

Dực vương nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như tất cả cùng dựa theo quy định cũ mà tiến hành, sợ rằng mỗi một vị hoàng tử ở đây cũng khó thoát khỏi họa sát thân!”

Chúng hoàng tử sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Ta gật đầu, những lời này của Dực vương cùng không sai, nếu như tru cửu tộc chẳng phải là ngay cả ta cùng tính ở trong đó hay sao.

Dực vương nói:

“Trong triều phát sinh đại sự như vậy, nếu muốn làm cho quần thần tâm phục, làm cho bách tính tâm an, thì nên lấy đức chính, còn có một việc thần phải báo cáo, Tả Trục Lưu chính là bản thân chủ động nhận tội trước, cùng không phải là do thần bắt được!”

Khóe môi Tả Trục Lưu nở một nụ cười hiểu ý, hắn bình tĩnh nói:

“Trong số các quan viên của Đại Khang ta tán thưởng nhất chính là Dực vương ông, ta rất muốn cùng ông trở thành bằng hữu nhưng lại trở thành người đối đầu với ông!”

Lời hắn nói chợt làm cho ta nghĩ đến Cao Quang Viễn cùng Hứa Vũ Thần, dứt bỏ thái độ xử thế bất đồng, họ không ngờ lại tương tự đến như vậy.

Ánh mắt mọi người cùng tập trung trên mặt ta, họ đều đang chờ mong ta đưa ra quyết đoán cuối cùng.

Ta nhìn Tả Trục Lưu một lần, thở dài một hơi thật sâu, trong số mọi người ở đây cùng chỉ có Tả Trục Lưu hiểu rõ hàm nghĩa chân chính tiếng thở dài của ta, thật tình thì ta cũng không muốn giết Tả Trục Lưu, thế nhưng không giết hắn thì toàn bộ sự kiện cung biến phải giao phó thế nào đây? Chính như Tả Trục Lưu đã nói, hắn cùng không phải là người trung nghĩa, khó bảo toàn ngày sau sẽ không sinh ra dị tâm, nếu như ngày sau đổi

https://thuviensach.vn

ý, thân thế của ta sẽ trở thành vũ khí hữu hiệu nhất để hắn tấn công ta, ta tuyệt đối không thể để cho loại chuyên này xảy ra được.

Tả Trục Lưu quay trở về làm cho ta cảm thấy vạn phần may mắn, hắn không phụ lòng phụ thân ta, cuối cùng đã lựa chọn quay về. Nếu như hắn thừa dịp thời cơ này để mà ẩn thân thế ngoại, Tả Trục Lưu sẽ trở thành một tâm bệnh vĩnh viễn của ta, nghĩ đến biết rõ một người biết rõ bí mật của bản thân mình vẫn còn đang sống ở trên đời này, cuộc sống hàng ngày của ta sẽ rất khó mà yên ổn.

Thanh âm của ta trầm thấp mà áp lực:

“Việc Tả Trục Lưu mưu phản chứng cứ vô cùng xác thực, không thể nghi ngờ, tội tuyệt không thể tha thứ, niệm tình hắn chủ động nhận tội, ban thưởng cho hắn cái chết không chảy máu.”

Ta đối với Tả Trục Lưu có thể nói là phá lệ thi ân, cái chết không chảy máu chính là cho hắn bạch lăng bẩy thước để cho hắn tự sát. Đối với một đại thần đã phạm vào một trọng tội mưu nghịch mà nói đã nhân từ tới cực điểm rồi.

Tả Trục Lưu phát ra một tiếng cười ha ha, xoay người đi ra ngoài cửa đến.

Cần vương vẫn còn đang nằm vật trên đất, ta thấy dáng dấp vô tích sự của hắn, lạnh lùng nói:

“Ngũ hoàng huynh, ngươi thân là hoàng tử, không ngờ làm ra chuyên đại nghịch bất đạo như vậy. Cho dù chúng ta là huynh đệ, ta cùng không thể nào tha cho ngươi được! Người đâu, mang hắn đến Ngọ môn chém ngang lưng hành hình!”

Các vị hoàng tử quá sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Sự nhân từ của ta đối với Tả Trục Lưu cùng sự tàn khốc đối với Cần vương hình thành sự đối lập rõ nét, đối với cách xử trí hai người ta đã suy nghĩ qua nhiều lần. Tả Trục Lưu đối với ta có ân là thứ nhất, sự khoan dung của ta đối với hắn có thể làm cho nội tâm sợ hãi của quần thần thoáng yên ổn hơn.

Nhưng thân vương Long Dận Lễ lại khác, chư vị hoàng huynh cùng hoàng chất của ta mặc dù mặt ngoài thừa nhận ta là thái tử, nhưng vẫn còn có không ít người còn có tâm dòm ngó đến ngôi vị hoàng đế của ta, ta giết Long Dận Lễ chính là muốn răn đe, để cho bọn họ biết đối với thủ túc ta cùng tuyệt sẽ không lưu tình, để cho bọn họ thu lại cái tâm mưu nghịch.

Ta xử lý xong chuyện của Tả Trục Lưu và Cần vương, toàn bộ Quảng Đức điện lặng ngắt như tờ, thủ đoạn vừa cương vừa nhu của ta khiến cho mỗi người cùng bắt đầu đánh giá lại phân lượng của vị thái tử như là ta đây.

Hai mắt của nhìn quét quanh một vòng, lạnh lùng nói:

“Phụ hoàng bệnh nặng và đã ủy thác ta tạm thời chủ trì quốc sự, các vị đại nhân có chuyện gì cứ việc hướng ta khải tấu!”

Ta vốn đang dự định chờ sau khi Trần Tử Tô soạn ra chiếu thư mới tuyên bố việc giám quốc, hiện tại Tả Trục Lưu đã chủ động nhận tội và bị xử tử, trong lòng ta cùng không còn điều gì kiêng kỵ nữa, hơn nữa vừa rồi Hoàng Đoan Phòng dám ngang nhiên tại trong triều đình biện hộ cho Cần vương đã khiến ta tức giận, ta dứt khoát chính miệng nói ra chuyện này, nhìn xem cuối cùng còn có người nào dám phản đối nữa không!

Ta đợi một lát, vững tin không có người dám tiến lên nêu ý kiến, trong nội tâm không khỏi một trận đắc ý, cười lạnh nói:

“Các vị hoàng thúc hoàng huynh hoàng chất ở lại, còn những người khác thì tiến hành bãi triều!”

https://thuviensach.vn

Chúng thần im hơi lặng tiếng lui xuống, trong nháy mắt trong Quảng Đức điện chỉ còn lại có các thành viên trong Long thị nhất tộc chúng ta.

Bởi vì vừa rồi ta đã xử quyết tàn khốc đối với Long Dận Lễ nên làm cho mỗi một thành viên hoàng thất cùng có cảm giác sợ hãi gấp bội, một đám cúi đầu nhìn dưới đất, không người nào dám chủ động lên tiếng trước.

Ta thở dài, từ vị trí cao cao tại thượng chậm rãi đi xuống, người thứ nhất ta đi qua là hạ vương Long Thiên Tứ, bên người hắn còn có ba vị hoàng thúc khác của ta.

Ta lắc đầu mỉm cười nói:

“Hoàng thúc! Thúc không cần phải khách khí như vậy, ở trong triều đình thúc và ta có cách biệt địa vị, nhưng nói theo lý thì thúc vẫn là thúc phụ của ta, gọi ta Dận Không là được rồi!”

Ta chỉ là cố ý diễn trò, ở đây vẫn đang là Quảng Đức điện, Long Thiên Tứ hiển nhiên phải tôn xưng ta là thái tử điện hạ, hiện tại ta đã trở thành người lãnh đạo chân chính của đại Khang, cho dù cho hắn cái lá gan bằng trời cùng không dám gọi trực tiếp tên của ta.

Long Thiên Tứ nói:

“Tôn ti hữu biệt, hôm nay thái tử điện hạ đã là thân phận giám quốc, ở trong cảm nhận của chúng ta đã cùng cấp với đế vương của đại Khang, chúng ta phải làm lễ cung thủ quân thần.”

Thiên xuyên vạn xuyên mà thí bất xuyên, những lời này của hắn nói trúng tận trong đáy lòng ta, mượn cái miệng của hắn đã làm rò chuyên này trước các thành viên hoàng thất, chính là một trong những mục đích của ta.

Ta làm ra vẻ mặt cực kỳ bất đắc dĩ, ánh mắt đảo qua trên mặt từng người họ:

https://thuviensach.vn

“Nếu chúng ta đều là người một nhà, ta sẽ nói hai câu thật tình, Long Dận Không ta căn bản không muốn làm cái thái tử gì hết, càng không muốn làm giám quốc gì cả, thế cục của đại Khang mọi người hẳn là cùng biết, vài thập niên tới nay, kinh tế liên tục giảm sút, tín nhiệm của bách tính đối với triều đình không ngừng giảm xuống, khí thế hùng bá liệt quốc của đại Khang ngày xưa đà mất đi rất nhiều năm…”

Ta nhìn chằm chằm vào thập lục hoàng huynh Long Dận Đông, nói:

“Trong số mọi người có thể sẽ có người cho ràng, ngôi vị thái tử đồng nghĩa với quyền lực cùng địa vị vô thượng, nhưng các ngươi có từng nghĩ tới hay chưa, ở vào vị trí này, lưng cũng yêu cầu phải gánh trách nhiệm cùng nghĩa vụ gì? Đó là một gánh nặng thiên quân đó!”

Ta lại thở dài nói:

“Các người đừng tưởng rằng những lời ta nói chỉ là dối trá, hôm nay mỗi một chữ mỗi một câu ta nói với mọi người đều là phát ra từ đáy lòng, nếu như mọi người cho rằng bản thân có thể lãnh đạo đại Khang trở nên hùng mạnh, có thể lãnh đạo trăm họ an cư lạc nghiệp thì có thể đảm nhiệm được vị trí thái tử này, Long Dận Không ta sẽ chủ động thoái vị nhượng hiền!”

Ánh mắt ta thủy chung vẫn nhìn thẳng vào thập lục hoàng huynh Long Dận Đông, hắn xưa nay nhát gan, chỉ chốc lát đã bị ta nhìn cho hết hồn, khi ta nói ra những lời này hắn cùng đã cầm cự không nổi nữa, phịch một tiếng quỳ xuống trước mặt ta, sợ đến hồn vía lên mây, nói:

“Thái tử điện hạ... Long Dận Đông ta nếu như có mảy may dị tâm thì cứ cho ta bị thiên lôi đánh trúng, không chết tử tế được…”

Ta nở nụ cười ha ha, hai tay đỡ Long Dận Đông đứng dậy:

“Thập lục hoàng huynh, ta biết huynh là một người có lòng dạ yếu đuối nhất trong số các huynh đệ, lúc trước mấy vị hoàng huynh đánh ta chỉ có

https://thuviensach.vn

huynh là không có ra tay, thấy môi của ta bị rách đến chảy máu huynh còn sợ đến phát khóc nữa mà…”

Những lời này của ta còn chưa có nói xong, trong số các hoàng huynh của ta lại có thêm hai người nữa quỳ xuống.

Ta cười nói:

“Mọi người làm cái gì vậy? Để cho các hoàng thúc hoàng chất thấy được thì khẳng định sẽ chê cười chúng ta.”

Hai hoàng huynh này vừa khóc vừa nói:

“Thái tử điện hạ… chúng ta tội đáng chết vạn lần, lúc trước…”

Ta cười đến mức càng thoải mái:

“Cho nên mới nói, ta cùng không muốn làm cái chức thái tử này, hiện tại ngay cả tự do hứng thú nói chuyện như thời còn bé cùng không có. Rốt cuộc là ta thay đổi hay là do mọi người thay đổi đây?”

Không có người trả lời vấn đề của ta, hoặc là không dám, hoặc là không thể. Xem ra khả năng đầu tiên có thể tính lớn hơn.

Ta ra hiệu bảo họ đứng dậy, căn dặn:

“Khang đô trong vòng hai ngày này vẫn còn không yên ổn, nếu như ta đã ở vị trí này thì phải đứng lên gánh vác trách nhiệm này, mọi người đều là những người thân nhất bên người ta, mỗi thời khắc an nguy của mọi người cùng đều là mối bận tâm trong lòng ta, không có ta truyền triệu, trong hai ngày này mọi người tốt nhất là cứ ở trong phủ đệ của mình, về phần các hoàng huynh được phong đất bên ngoài thì ta sẽ sai người mau chóng thông tri cho họ trước là tới thăm bệnh tình của phụ hoàng, đến lúc đó, một nhà chúng ta có thể một lần nữa đoàn tụ với nhau rồi.”

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi mọi người giải tán hết thì trời đã về khuya, ta đi tới cần Chính Điện, đây là gian phòng ta đặc biệt yêu cầu họ chuẩn bị cho ta, bởi vì nơi này cất dấu tro cốt của cha ta.

Đi tới Cần Chính Điện đã thấy Dực vương đang chờ ta ở nơi đó, ta hơi sửng sốt, chiếu theo ý nghĩ của ta lúc này ông ấy hẳn là đã về phủ rồi mới đúng.

Dực vương đứng dậy muốn hướng ta hành lễ, ta vội vàng ngăn ông lại:

"Ở đây cùng không có người ngoài, nhạc phụ đại nhân không cần khách khí như vậy."

Lúc này Dực vương mới ngồi trở lại trên ghế, vẻ mặt ông ngưng trọng nói:

"Thái tử điện hạ, lần này ta đến đây là có vài chuyên muốn cùng ngài thương lượng."

Ta cười nói:

"Nhạc phụ mời nói!"

Trong lòng âm thầm phỏng đoán, chuyên Dực vương muốn nói tám phần mười có quan hệ đến mẹ con Tịnh Đức Phi rồi.

Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Dực vương nói:

"Tịnh Đức Phi thân nhiễm trọng bệnh, xem ra không lâu sau sẽ rời xa nhân thế…"

Ta cười nói:

"Nhạc phụ yên tâm, con sẽ tìm ngự y tốt nhất để chữa bệnh cho mẫu phi."

https://thuviensach.vn

Dực vương lại nói:

“Hiện tại nàng chỉ còn lại có đứa con trai Dận Thao, hi vọng thái tử đừng tính toán với nó chuyện lần này.”

Ta tinh tường cảm thấy được ý tứ ẩn dấu phía sau những lời này của ông:

“Nhạc phụ đại nhân, có phải Long Dận Thao đã trở về rồi không?”

Dực vương chép miệng, rốt cuộc gật đầu nói:

“Không sai, bệ hạ gọi nó trở về Khang đô, nó quả thực đã trở về rồi.”

Ta nhíu mày, hiện tại việc cần ta xử lý thực sự rất nhiều, cùng không có rảnh mà suy nghĩ đến việc của Long Dận Thao, chủ ý của Hâm Đức Hoàng gọi hắn về Khang đô là muốn lập hắn làm thái tử để thay thế địa vị của ta, chỉ đơn giản từ điểm này ta đã nên giết Long Dận Thao rồi.

Dực vương rất coi trọng thân tình, tuy nhiên nếu ông đã đưa ra việc này thì ta cùng không thể làm mọi chuyện một cách tuyệt tình được, vả lại Long Dận Thao là ca ca ruột của An Dung, nếu như ta giết hắn An Dung tất sẽ sản sinh tâm cừu hận đối với ta, dưới tình hình trước mắt An Dung đối với ta còn có tác dụng tương đối quan trọng, cho dù không cho Dực vương mặt mũi thì ta cùng phải suy nghĩ đến cảm thụ của An Dung.

Nghĩ tới đây ta chậm rãi gật đầu nói:

“Nếu nhạc phụ đại nhân đã mở miệng, việc của Long Dận Thao con sẽ không hề truy cứu nữa. Chỉ có điều con muốn hắn phải trở lại Sở Cơ, kiếp này không được bước ra khỏi Sở Cơ nửa bước, chuyện này cũng phải do nhạc phụ giám thị mới được.”

Dực vương có thể bảo trụ được tính mệnh của Long Dận Thao đã là việc vô cùng may mắn rồi, ông vui vẻ nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử yên tâm, ta nhất định sẽ khiến cho nó không sinh ra bất cứ dị tâm nào, chuyên này nhất định sẽ cho thái tử một sự giao phó hài lòng.”

Ta thở dài nói:

“Nhạc phụ đại nhân, vì sao con đột nhiên cảm giác được giữa chúng ta đã trở nên xa cách hơn rất nhiều? Con vẫn nhớ đến tình cảnh chúng ta thường hau cùng uống rượu chơi cờ với nhau.”

Dực vương nói:

“Hiện tại đà khác với ngày xưa, bây giờ con đã là vương giả chân chính của đại Khang, còn thiếu chỉ là một cái danh phận mà thôi, giữa chúng ta cái lễ quân thần thì vẫn phải cung kính tuân thủ.”

Ta cười nói:

“Nếu để Sở Nhi nhìn thấy chúng ta như vậy, nhất định sẽ mắng con cho coi!”

Nhắc tới Sở Nhi, trong hai mắt Dực vương lộ ra vẻ từ ái:

“Lại nói ta cùng đã lâu rồi chưa gặp nó, bây giờ nó chắc là đã sắp lâm bồn.”

Nhớ tới khuôn mặt thanh khiết tuyệt luân của Sở Nhi, nội tâm ta không khỏi nóng lên, hận không thể dứt bỏ sự phân tranh chính trị trước mắt để mà lập tức trở lại thảo nguyên Lục Hải, cùng các chư vị kiều thê mỹ thiếp của ta cùng nhau cộng hưởng ôn nhu.

Ta nhẹ giọng nói:

“Đợi đến khi tình hình ở Khang đô ổn định rồi, con sẽ sai người đón họ qua đây.”

https://thuviensach.vn

Dực vương nói:

“Qua hai ngày nữa ta sẽ đích thân qua đón nó!”

Ta cười gật đầu, đề tài về Sở Nhi đã kéo lại cự ly giữa chúng ta trở nên gần gũi hơn rất nhiều…

Ta thấp giọng nói:

“Việc của Tả Trục Lưu thế nào rồi?”

Việc xử quyết Tả Trục Lưu ta đã giao cho Dực vương phụ trách, vậy nên ta mới hỏi.

Dực vương nói:

“Việc hành hình đã định tại giờ ngọ đêm nay, đến lúc đó ta sẽ đích thân đến đưa tiễn hắn.”

Vẻ mặt ta nặng trìu thở dài một hơi.

Dực vương nói:

“Có phải là con không muốn giết hắn hay không?”

Ta tự đáy lòng nói:

“Tả Trục Lưu đích thật là một nhân tài hiếm thấy, chỉ tiếc là hắn đã lựa chọn làm địch nhân của ta.”

Dực vương tràn đầy đồng cảm gật đầu, ông nhẹ giọng nói:

“Ta cảm giác lần này Tả Trục Lưu giống như là đột nhiên thay đổi ý nghĩ, ngày ấy dưới tình huống đã chiếm hết ưu thế nhưng lại triệt hồi Long Tương quân, sau đó lại chủ động nhận tội, những hành vi này không tương xứng như hắn ngày xưa.”

https://thuviensach.vn

Ông nhìn ta rồi nói:

“Rốt cuộc là thái tử điện hạ đã nói với hắn những gì?”

Ta thấp giọng nói:

“Con chỉ có hỏi hắn, trong số các hoàng tử của đại Khang ai so với con càng có tư cách kế thừa ngôi vua hơn thôi!”

Dực vương thở dài:

“Nói đến cùng kỳ quái, ta cùng hắn tranh tới đấu đi đã nhiều năm như vậy, chân chính đến lúc hắn sắp chết, trong lòng cảm thấy có chút thất lạc.”

Ta vỗ nhẹ lên cánh tay Dực vương, hạ giọng nói:

“Sau khi Tả Trục Lưu chết đi, nhạc phụ hãy dùng thi thể của người khác đổi lấy thi thể của hắn, con không muốn sau khi hắn chết còn phải chịu những vũ nhục khác.”

Dực vương nặng nề gật đầu. Sau khi Dực vương đi rồi ta sai người gọi Trần Tử Tô tới, xem chiếu thư mà hắn đã sắp xếp cho ta. Loại chuyên này đối với Trần Tử Tô mà nói chỉ là một việc nhỏ nhặt mà thôi, ta thoả mãn gập lại chiếu thư, nói:

“Được! Ngày mai ta sẽ công bố chiếu thư này cho thiên hạ!”

Trần Tử Tô cười nói:

“Tâm tình hiện giờ của thái tử điện hạ có phải đang rất tốt hay không?”

Ta lắc đầu:

“Không dối gạt Trần tiên sinh, khi chưa có nắm giữ hoàng quyền thì ngày đêm ta đều nghĩ đến chuyện này, đến khi chân chính nắm giữ được

https://thuviensach.vn

quyền lợi trong tay nhưng không có vui vẻ như đã dự tính, trái lại cảm thấy có một loại gánh nặng nói không nên lời.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Những lời này đủ để chứng minh thái tử sẽ trở thành một hoàng đế tốt, đầu tiên nghĩ đến đó là trách nhiệm mà không phải là như các đế vương khác nghĩ chính là ngồi ôm ba nghìn phụ nữ, thoả thích trong sơn thủy thanh sắc.”

Ta cười khổ nói:

“Xem ra phần trọng trách này ta tháo xuống không được rồi. Đúng rồi Trần tiên sinh, ta còn có một việc muốn cùng tiên sinh thương lượng.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Rất trùng họp, Tử Tô cũng có một việc muốn cùng công tử thương lượng, hay là công tử nói trước đi.”

Ta mỉm cười nói:

“Ta muốn cho tiên sinh đảm đương vị trí tướng quốc của đại Khang, không biết ý của Trần tiên sinh thế nào?”

Trân Tử Tô cười nói:

“Tử Tỏ muôn nói cũng là chuyện này.”

Ta cảm thấy hơi ngạc nhiên nói:

“Thì ra Trần tiên sinh từ lâu đã đoán được, đã như vậy chắc hẳn tiên sinh sẽ không cự tuyệt ta chứ?”

Trần Tử Tô lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Tử Tô muốn nói chính là, ta không thích hợp ở vị trí này, vẫn hi vọng công tử lựa chọn hiền năng khác.”

Trong lòng ta ngẩn ra, Trần Tử Tô không muốn làm tướng quốc là việc mà ta không có nghĩ đến, ta thấp giọng nói:

“Năng lực của Trần tiên sinh đã rõ như ban ngày, đừng nói là tướng quốc của đại Khang, cho dù sau khi thống nhất tám nước, tiên sinh cùng có tư cách làm tướng quốc của thiên hạ.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Tính cách của Tử Tô phóng túng không chịu bị trói buộc, nếu như trở thành tướng quốc nhất định sẽ trở thành trò cười cho các quan viên khác, vả lại Tử Tô không thích bị chức quan ràng buộc, sau khi trở thành tướng quốc tất nhiên sẽ mất đi rất nhiều tự do, hơn nữa hiện tại thân phận của ta có thể xưng hô cậu làm công tử, khi đối mặt với công tử không cần câu nệ nhiều lễ tiết quân thần, suy nghĩ của ta càng ít bị ràng buộc thì càng được linh hoạt, rốt cuộc công tử muốn một Trần Tử Tô thường thường có thể nghĩ ra vài mánh khóe hay là muốn một Trần tướng quốc của lễ cung thủ quân thần đây?”

https://thuviensach.vn

Chương 167: Hậu Cung

Ta thở dài nói: “Nếu Trần tiên sinh đã nói như vậy, ta cùng không miễn cưỡng tiên sinh nữa, có điều sau khi Tả Trục Lưu chết vị trí tướng quốc sẽ vẫn đang bỏ trống, tiên sinh lại không muốn làm, làm cho ta trong lúc nhất thời chạy đi đâu tìm được người thích hợp đây?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Kỳ thực người được chọn bên người công tử có thể đảm nhiệm được tướng quốc có rất nhiều, hữu tướng quốc ngài không phải là đã sớm khâm định hạ vương Long Thiên Tứ rồi sao? Hiện tại khó khăn chỉ là chọn lựa tả tướng quốc thôi.”

Ta lắc đầu nói:

“Hôm nay tại trong triều đình Tả Trục Lưu trước mặt các vị đại thần làm khó dễ Hạ vương, những việc xấu của hạ vương đã để lại ấn tượng tương đối tồi tệ trong lòng các quần thần, lúc trước ta nghĩ dùng hắn cùng là vì đối phó với Tả Trục Lưu, hiện tại Tả Trục Lưu đã nhận tội thì để hắn đảm nhiệm chức hữu tướng quốc sợ rằng có chút miễn cưỡng, chư vị thần tử không dám đảm bảo sẽ không ở phía sau ta nói ra nói vào.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Công tử nói rất đúng, hạ vương đích thật là không đảm đương nổi.”

Hắn nhẹ nhàng vuốt chòm râu nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử nghĩ Hứa Vũ Thần thế nào?”

Ta gật đầu nói:

“Hứa Vũ Thần đầy bụng kinh luân, lòng dạ rộng lớn, đích thật là người thích hợp để chọn làm tả tướng quốc, chẳng qua hắn là di thần của Yên quốc. Nếu như ta dùng hắn tất sẽ khiến cho các thần tử của đại Khang sẽ thất vọng.”

Trần Tử Tô nói:

“Cho nên người thứ nhất mà công tử nghĩ tới chính là ta?”

Ta nở nụ cười:

“Công bằng mà nói, năng lực của Hứa Vũ Thần cũng không dưới tiên sinh.”

Trần Tử Tô gật đầu:

“Hứa Vũ Thần sở dĩ tại Yên quốc không có nhiều thành tích chủ yếu là bởi vì đi theo nhầm quân chủ, công tử cho hắn không gian đầy đủ hắn nhất định có thể thi triển ra năng lực của bản thân. Tử Tô cho rằng do Hứa Vũ Thần đảm nhiệm chức tả tướng quốc là cực kỳ thích hợp, về phần hắn là cựu thần của Yên quốc, công tử căn bản không cần lo lắng, nếu đem tả tướng quốc giao cho Hứa Vũ Thần đảm nhiệm, hữu tướng quốc thì chọn lựa trong số các cựu thần của đại Khang, như vậy đám thần tử cùng không nói được gì.”

Ta thấp giọng nói:

“Tiên sinh cho là hữu tướng quốc do ai đảm nhiệm thì mới tốt?”

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Hạ vương nếu bị công tử gạt bỏ, nếu là chọn lựa tiếp thì trong hoàng tộc sợ rằng có điều không thích hợp, công tử cho rằng Dực vương thế nào?”

Ta lắc đầu nói:

“Dực vương là nhạc phụ của ta, sao có thể để cho ông ấy đảm nhiệm chức tướng quốc được.”

Ta sở dĩ phủ quyết Dực vương đảm nhiệm chức tướng quốc còn có một suy nghĩ khác, từ trong những lời nói vừa này của Dực vương ta có thể thấy được, trong nội tâm của ông đã bắt đầu sinh ra ý muốn thối lui, cho dù ta đưa ra việc này, chỉ sợ cũng bị ông cự tuyệt mà thôi.

Đột nhiên ta nghĩ tới một người. Hôm nay tại trong triều đình Hoàng Đoan Phòng ngang nhiên nói giúp cho cần vương Long Dận Lễ. Người này tại bên trong triều đại Khang thanh danh từ trước đến nay rất tốt, nếu như ta để cho y đảm nhiệm chức hữu tướng quốc thì có thể tại trước mặt quần thần biểu hiện ra tấm lòng khoan dung của ta, nếu như hắn cự tuyệt ta thì cùng vừa lúc cho ta một một cơ hội để giáng chức của y.

Ta đem việc của Hoàng Đoan Phòng nói cho Trần Tử Tô nghe, Trần Tử Tô cũng luôn miệng xưng tuyệt.

Trần Tử Tô lại cùng ta thảo luận phát triển thế cục thêm vài câu, rất sợ trì hoãn việc nghỉ ngơi của ta nên phải đứng dậy cáo từ.

Dù bận rộn tròn một ngày nhưng ta không cảm thấy uể oải chút nào, đi tới phía sau Cần Chính Điện nơi cất dấu tro cốt của cha ta. Ta ngưng mắt nhìn hũ ngọc chứa tro cốt, trong lòng bất giác muôn vàn cảm khái, nếu như phụ hoàng trên trời có linh thiêng chắc hẳn sẽ cảm thấy vui mừng với những gì ta đạt được ngày hôm nay.

Ta cung kính quỳ trên mặt đất. Thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Phụ thân! Hài nhi thành công rồi!”

Nhớ tới nỗ lực cùng các loại khuất nhục mà ngày xưa bản thân phải chịu, hai hàng lệ nóng dọc theo hai gò má ta chậm rãi chảy xuống.

Từ bây giờ ta đã trở thành người thống trị chân chính trên ý nghĩa của đại Khang, ta đầu tiên phải đối mặt chính là phải thay đổi chế độ hiện hành ở đại Khang. Cách thống trị ngu ngốc nhiều năm trước tới nay của Hâm Đức Hoàng đã làm cho cả cơ cấu chính trị của đại Khang mục nát tới cực điểm, muốn từ trên căn bản thay đổi thì phải yêu cầu một thời gian nhất định.

Mãi cho đến canh ba thì ta mới an giấc trên giường, nhưng mới vừa ngủ không lâu sau liền nghe được bên ngoài vang lên tiếng la hét ầm ĩ, ta giương đôi mắt, sắc trời vẫn đang một mảnh đen kịt, người phương nào lớn mật như vậy cùng dám ồn ào náo động tại trước cần Chính Điện?

Ta sai người gọi Tiêu Tín tới, hỏi rốt cuộc đà xảy ra chuyên gì.

Tiêu Tín nói:

“Khởi bẩm thái tử điện hạ, là Chu thái y ở bên ngoài kêu la!”

“Chu Độ Hàn?”

Trong Lòng ta ngẩn ra, lấy tính tình luôn ẩn giấu từ trước đến nay của Chu Độ Hàn, sao hôm nay lại lớn mật như vậy?

Tiêu Tín thấp giọng nói:

“Hắn muốn gặp Hâm Đức Hoàng!”

Sắc mặt của ta nhất thời chuyển lạnh:

“Để hắn vào đây, ta muốn nghe xem lý do của hắn là gì!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín vội vàng đi ra ngoài gọi Chu Độ Hàn đi vào.

Chu Độ Hàn đeo hòm thuốc đi nhanh vào, hắn vẫn chưa hướng ta quỳ xuống, thấp giọng nói:

“Ty chức tham kiến thái tử điện hạ!”

Chu Độ Hàn nói:

“Ty chức tại trong cung làm đã hơn mười năm, quy củ trong cung ty chức cũng hiểu, đi tới trước Cần Chính điện kêu la thật sự là vì bất đắc dĩ, mong thái tử điện hạ thứ lỗi.”

“Chu thái y tìm ta đến cùng là vì chuyện gì?”

Chu Độ Hàn nói:

“Ty chức muốn đưa thuốc cho bệ hạ!”

Ta nhíu mày, trên mặt hiện ra vẻ không hờn giận, không ngờ Chu Độ Hàn không thức thời vụ như vậy, vào lúc này còn dám đưa ra lý do muốn gặp Hâm Đức Hoàng, lẽ nào các thần tử không sợ chết của đại Khang lại có nhiều như vậy sao?

Tiêu Tín bởi vì việc của Khâu Dật Trần cùng Chu Độ Hàn đã liên hệ rất nhiều, trong lòng tự nhiên muốn bảo vệ hắn, cuống quít nói:

“Chu thái y, ta không phải là đã nói với ông rồi sao, thái tử đã an bài người chăm sóc bệ hạ, không cần phải làm phiền đến ông.”

Chu Độ Hàn nói:

“Thái tử điện hạ, ty chức ở trong cung nhiều năm như vậy, chuyện gì cùng phân được rõ ràng, chuyện gì cùng nhìn thấu, nếu ta dám đến cầu điện hạ thì đã sớm có chuẩn bị tốt đối với mọi chuyện, bệ hạ tuổi tác đã cao,

https://thuviensach.vn

thân thể suy nhược, đã chịu không được dằn vặt, nếu thái tử muốn bệ hạ sống ở trên đời này lâu thêm một ít thời gian thì nên giao bệ hạ cho ty chức chăm sóc.”

Ta lạnh lùng nhìn Chu Độ Hàn:

“Nhìn không ra ngươi đối với phụ hoàng cùng rất trung thành và tận tâm!”

Chu Độ Hàn không sợ nói:

“Thân là thần tử đại Khang, đây là bản phận của ta.”

Ta bước đi thong thả vài bước qua lại bên trong phòng, thấp giọng nói:

“Tiêu Tín, sai người đưa Chu thái y vào chỗ của phụ hoàng đi!”

“Đa tạ thái tử điện hạ!”

Ta xoay người lại, ngưng mắt nhìn Chu Độ Hàn nói:

“Chu thái y quả thật đã chuẩn bị tốt hết rồi sao?”

Chu Độ Hàn lặng lẽ gật đầu, quay người đi ra hướng ngoài điện.

Nhìn bóng lưng của Chu Độ Hàn, ta kìm lòng không đậu phát ra một tiếng thở dài.

Tiêu Tín nói:

“Thái tử điện hạ vì sao không ngăn cản hắn? Chu Độ Hàn bất kể là nhân phẩm hay là y thuật đều là nhất lưu, bởi vì Hâm Đức Hoàng mà đi chọn con đường chết, thực sự đáng tiếc!”

Ta nhìn Tiêu Tín:

https://thuviensach.vn

“Mỗi người có tín niệm khác nhau, mặc dù Chu Độ Hàn biết rõ Hâm Đức Hoàng ngu ngốc vô đạo nhưng trong lòng vẫn còn có hai chữ trung nghĩa đang tác quái, hắn nhảy không ra được cái vòng tròn này, ta giữ hắn lại ở bên người thì có chỗ lợi gì?”

Ta nghĩ đến việc của mẹ con An Dung liền xoay người hướng Tiêu Tín nói:

“Tra ra được tăm tích của mẹ con An Dung chưa?”

Tiêu Tín gật đầu nói:

“Hiện tại tạm thời họ đang ở Nghi Chính cung, thuận tiện chăm sóc Tịnh Đức Phi đang bị bệnh nặng.”

“Bên phía hậu cung không có gì động tĩnh gì chứ?”

Tiêu Tín nói:

“Điện hạ yên tâm. Hậu cung rất an tĩnh, ta đã sai võ sĩ phong tỏa toàn bộ những con đường đi thông đến hậu cung, bất luận kẻ nào cùng không được tự tiện đi vào.”

Ta thoả màn gật đầu:

“Rất tốt, bảo người giúp ta chuẩn bị rửa mặt, sau khi hừng đông ta sẽ đi gặp An Dung!”

Tiêu Tín lại nói:

“Ung vương cùng Đường Muội đêm nay sẽ đến Khang đô, ngày mai họ sẽ qua bái kiến thái tử.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Cái rào cản này bọn họ bao cùng không nhỏ, hôm nay mới đến đã bỏ lờ mất vở kịch hay này rồi!”

Trong lòng cùng hiểu được, họ sở dĩ tới trễ như thế tám phần mười đều là chủ ý của Ung vương. Tính cách của Ung vương trước đến nay nhát gan cẩn thận, ngờ tới lần này ta đi tới Khang đô chắc chắn dấy lên một tràng cuồng phong sậu vũ, hắn rất sợ sẽ dính líu vào trong nên nhất định là sau khi thấy tình thế trong sáng mới tới Khang đô, về phần Đường Muội, Ung vương chỉ cần làm ra quyết định thì hắn tự nhiên sẽ không tiện can thiệp. Huống hồ Đường Muội từ trước đến nay tâm cơ không sâu, Ung vương rất dễ có thể lừa gạt được hắn.

Sắc trời mới vừa thì ta đã rời khỏi cần Chính điện, trực tiếp đi qua hậu cung, tất cả người phụ trách trông coi hậu cung đều là võ sĩ thân tín của ta, thấy ta đi đến đều quỳ xuống hành lễ.

Ta từ Di Xuân viên tiến vào hậu cung. Mới sáng sớm các cung nữ thái giám đang ở trong vườn cắt sửa nhành hoa và quét lá rụng, những người này mặc dù bị nhốt ở trong hậu cung nhưng có cảm giác đặc biệt nhạy cảm, vừa thấy ta đi đến tức thì vội vàng đồng loạt quỳ gối ra hai bên đường, một đám phía sau tiếp trước kêu lên:

“Nô tài khấu kiến thái tử điện hạ!”

Những cung nhân này cùng kêu lên:

“Thái tử điện hạ sớm hơn!”

Ta cười ha ha một tiếng, bước nhanh về hước Nghi Chính cung.

An Dung cùng không có nghỉ ngơi ở Nghi Chính cung, lúc này vẫn đang ở trong Thục Đức cung chiếu cố cho bệnh tình của Tịnh Đức Phi.

https://thuviensach.vn

Tiểu thái giám ở Nghi Chính cung nhìn thấy ta tự thân tới đây, vội vàng chạy vào Thục Đức cung thông báo.

Nghi Chính cung cùng Thục Đức cung vốn cũng chỉ cách một con đường, ta còn chưa đi tới trước Thục Đức cung thì đã thấy An Dung đang nghênh đón ở ngoài cửa cung, xa xa hướng ta thi lễ:

“An Dung không biết thái tử điện hạ tới nên không có tiếp đón từ xa, mong thái tử thứ tội!”

Ta cười nói:

“Nếu như không phải là chính tai nghe được, ta rất khó tin đây là muội tử An Dung của ta nói nói mới mấy tháng không gặp không ngờ đã cùng ta xa cách như thế rồi.”

An Dung Yên Nhiên cười nói:

“Hôm nay thái tử điện hạ đã thân phận giám quốc, An Dung đương nhiên không dám tùy ý xưng hô với thái tử như ngày trước mà.”

Ta cười nói:

“Muội là hoàng phi của Bắc Hồ không cần câu nệ với lễ tiết của đại Khang, cứ gọi ta một tiếng hoàng huynh đi!”

An Dung vừa rồi chẳng qua cùng là làm hình làm dạng, nghe được ta nói như thế nàng đương nhiên không kiên trì thêm, ngọt ngào kêu một tiếng:

“Thái tử ca ca!”

Ta cười đi cùng nàng đi vào ngồi trong hoa viên ở Thục Đức cung.

Ta đối với từng ngọn cỏ gốc cây ở đây cùng đều rất tinh tường, lúc trước Trân phi bị lạnh nhạt thì cũng tại nơi đây, một đoạn túc duyên của chúng ta

https://thuviensach.vn

đã phát sinh. Từ sau khi đi tới Khang đô ta không lúc nào không tưởng niệm đến Trân phi, sau khi thành công cướp đoạt hoàng quyền, loại cảm giác tưởng niệm này trở nên càng cường liệt hơn, thế nhưng ta lại phải suy nghĩ đến các mặt ảnh hưởng khác, cho nên bây giờ vẫn còn chưa thể đi gặp nàng được.

“Thái tử ca ca đang suy nghĩ gì vậy?”

An Dung đã nhận thấy được vẻ mặt khác thường của ta.

Lúc này ta mới hồi phục tinh thần lại, cười nói:

“Không có gì, hai ngày này chuyên xảy ra rất nhiều, trong đầu ta có phần rối loạn.”

An Dung cười nói:

“Nhưng theo muội thấy thì, toàn bộ đại Khang chi có ý nghĩ của thái tử ca ca là tỉnh táo nhất thôi.”

Từ trong câu nói của nàng ta cùng nghe được hàm nghĩa khác, thản nhiên cười, nói tránh đi:

“Bệnh tình của mẫu phi thế nào rồi?”

Nhắc tới Tịnh Đức Phi, trên mặt An Dung không khỏi như bị phủ kín một tầng mây đen, thở dài nói:

“Từ sau khi phụ hoàng đày bà vào lãnh cung, suốt ngày mẫu thân chỉ lấy lệ rửa mặt, tâm tình rất kém, tâm bệnh gì cùng sẽ tìm đến. Hai ngày này những chuyện xảy ra trong cung ít nhiều gì cùng truyền tới tai của bà, bà đang lo lắng cho chuyện của Dận Thao ca ca, bệnh tình mới vừa chuyển biến tốt lại trở nên trầm trọng.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Muội nói với mẫu phi không cần lo lắng, việc của lục hoàng huynh ta đã bảo nhạc phụ đại nhân tự tay đi làm rồi, mấy ngày tới hắn sẽ bình yên trở về Sở Cơ, sẽ không có chuyện gì đâu.”

Nghe được ta đã tha cho ca ca nàng, An Dung che giấu không được sự vui sướng trong lòng:

“Vậy muội sẽ nói lại chuyên của lục hoàng huynh cho mẫu phi, đối với bệnh tình của mẫu phi nhất định có trợ giúp.”

Ta chuyển đề tài đến trên người An Dung:

“Hoàng muội, lần này muội đến đại Khang thăm người thân cùng đã không ít thời gian rồi, có phải là nên trở về rồi không?”

An Dung thở dài nói:

“Thái tử ca ca, chuyện của muội huynh nhất định là biết rõ, nếu như không phải là Tả Trục Lưu ở một bên gièm pha, lúc này muội đã về tới thành Ô Khố Tô lâu rồi.”

Ta cười nói:

“Hiện tại thì không có người nào ngăn cản muội đâu!”

Tả Trục Lưu đã đền tội, Hâm Đức Hoàng cùng bị ta chế trụ, lời nói của ta tại đại Khang đại biểu cho ý chi cao nhất, vậy thì có ai dám đưa ra dị nghị gì chứ?

An Dung lại thở dài một hơi nói:

“Không phải là muội không muốn trở lại, chỉ là sức khỏe của mẫu hiện tại đã thành như vậy rồi, sao muội có thể yên tâm mà trở về được?”

https://thuviensach.vn

Ta biết rõ An Dung lòng dạ sâu nặng, nàng ở lại Khang đô lâu như vậy, trong lòng từ lâu đã muốn trở về, thế nhưng ngoài miệng lại nói muốn ở lại, rõ ràng là khẩu thị tâm phi, chẳng lẽ nha đầu kia còn muốn mượn chuyện này để làm khó dễ ta hay sao?

An Dung nói:

“Muội nghe nói đại hãn muốn dấy binh đánh đại Khang?”

Ta cười nói:

“Hoàng muội nghe được tin tức này từ đâu vậy?”

An Dung nói:

“Nếu như chuyên này là thật, đại hãn nhất định là vì việc mẹ con của muội, thái tử ca ca không cần lo lắng, muội sẽ viết một phong thư, sai người đưa cho đại hãn, giải thích rõ ràng rồi sẽ không có chuyện gì đâu.”

Bây giờ An Dung quả thực không giống bình thường, lúc này không ngờ cùng đòi thể hiện cứu thế chủ, trong lòng ta thầm khinh thường, cô nghĩ rằng Long Dận Không ta đến đây để cầu cô sao? Nhưng biểu hiện ra vẫn cười tủm tỉm nói:

“Đại Khang và Bắc Hồ vốn là quan hệ thông gia, làm sao có thể đánh nhau được? Tuy nhiên ta cũng thấy hơi lo lắng cho muội.”

Ta cố ý thở dài nói:

“Ta nghe nói vương phi Lạc Anh bên người muội phu đã mang thai”

An Dung cố gắng giữ bình tĩnh, nói:

“Thật vậy chứ? Đây cũng là một chuyên tốt mà.”

https://thuviensach.vn

Nhưng bàn tay không tự chủ được nắm chặt lấy mép váy.

“Lúc đầu thì ta cho rằng cũng là một chuyên tốt, thế nhưng vừa nghĩ lại, chuyện này đối với Bắc Hồ là một chuyện tốt, thế nhưng đối với muội tử lại chưa hẳn là chuyên tốt gì!”

An Dung dễ dàng nghe ra ẩn ý phía sau câu nói của ta, thản nhiên cười nói:

“Ả ta chẳng qua là một trắc phi, mặc dù sinh vương tử nhưng vẫn không cách nào cải biến được sự thật này, lẽ nào sẽ nguy hiểm đến địa vị của muội sao?”

Dáng tươi cười rò ràng có chút miễn cường.

Trong Lòng ta cười thầm, biểu hiện ra lại giả bộ lo lắng:

“Muội tử, không phải là huynh trưởng bắn tiếng đe doạ. Người Hồ chú trọng nhất đó là huyết thống thuần khiết, tiền triều đã từng có vị Văn Tuyển công chúa gả đến đất Hồ, cũng sinh hạ cho Khả Hãn ba vị vương tử, thế nhưng đến cuối cùng ba vị vương tử này cùng không có thể kế thừa hãn vị, sau đó từng người bị huynh đệ của họ, Khả Hãn tân nhậm giết chết.”

Ta cố ý dừng lại một chút, thấy An Dung đã biến sắc mặt, ta tiếp tục châm dầu vào lửa:

“Cho dù hiện tại muội thân là hoàng hậu, tiểu điệt của ta là trưởng tử Khả Hãn, thế nhưng đến đến tương lai lập người thừa kế, nhóm thần tử của người Hồ chưa hẳn sẽ cam tâm để nó kế thừa hãn vị, bất kể muội phu thương yêu các ngươi thế nào, ý kiến của các thần dân hắn không thể không suy nghĩ đến.”

An Dung tràn ngập sầu lo nói:

https://thuviensach.vn

“Không dối gạt thái tử ca ca, sau khi ta sinh hạ Tư Nam đã đề xuất với đại hàn việc lập nó làm thế tử, nhưng đại hàn nói Tư Nam tuổi tác còn bé, chỉ một câu đã thoái thác.”

Ta giả bộ đang vắt óc suy nghĩ, một lát sau mới nói:

“Muội tử, có câu ta cùng không biết có nên nói hay không, lần này Bắc Hồ hạ chiến thư với đại Khang sợ rằng không đơn giản là vì muội và Tư Nam đâu.”

An Dung kìm lòng không đậu rùng mình:

“Huynh là nói…”

Ta thấp giọng nói:

“Lúc trước ta tại Ô Khố Tô bất đắc dĩ uy hiếp muội, muội phu đã đối xử với muội như thế nào, thái độ hiện tại dường như đã thay đổi hoàn toàn là một người khác, lẽ nào muội tử không có cảm thấy sao?”

Ta thở dài nói:

“Ở tại vị trí như của hắn, có đôi khi có một số chuyện rất khó để làm ra lựa chọn.”

Những lời này cùng là lời tâm huyết là của ta.

Ta đứng dậy đi hai bước nói:

“Tuy nhiên có một điểm ta có thể kết luận, nếu như Bắc Hồ cùng đại Khang phát sinh chiến sự. Thời gian muội tử ở bên kia sợ rằng sẽ không được sống yên ổn đâu.”

Ta không cần quay đầu lại đã có thể cảm giác được sự sợ hãi trong nội tâm An Dung. Chuyện này chỉ cần hơi động não là có thể nghĩ được, Bắc

https://thuviensach.vn

Hồ và đại Khang chỉ cần phát sinh chiến sự, địa vị Hoàng thất của An Dung tại Bắc Hồ tất phải bị vây trong hai cái khó này, nếu như đại Khang ta chiến thắng, địa vị của cô sẽ tùy theo mà đề cao, nếu như đại Khang ta chiến bại, kết quả cuối cùng chỉ sợ sẽ rất bi thảm.

An Dung thông minh hơn người, nàng đương nhiên biết rõ đạo lý này, những lời này của ta đã làm rõ với nàng, lợi ích của nàng đã cùng đại Khang liên hệ chặt chẽ với nhau, bất kể nàng tình nguyện hay không, cũng đều phải đứng cùng một trận tuyến với ta.

An Dung trầm mặc hồi lâu mới nói:

“Thái tử ca ca, muội đi chuẩn bị để ngày mai trở về Bắc Hồ!”

Ta đột nhiên quay người lại. Hai mắt lấp lánh có thần, nhìn thẳng gương mặt của An Dung, chân thành nói:

“Muội tử, ta thật sự không nỡ để cho muội đi, muội một thân một mình sinh sống tại một nước lang sói, phần ân nghĩa này đối với đại Khang, khiến ca ca ta cảm thấy không bằng…”

An Dung rưng rưng đôi mắt nói:

“Dận Không ca ca nghìn vạn lần đừng nói như thế, nếu như không phải là ca ca quan tâm, An Dung làm sao có thể có được địa vị như ngày nay.”

Cách xưng hô của nàng đối với ta cùng trở nên thân thiết hơn.

Trong lòng mỗi huynh muội chúng ta đều có sự tính toán riêng, thế nhưng trong miệng lại nói ra những lời tình nghĩa thắm thiết đến tận đáy lòng.

An Dung một bên lau chùi nước mắt một bên nói:

“Muội đi rồi, mong rằng Dận Không ca ca có thể chăm sóc mẫu phi.”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Muội tử yên tâm, ta nhất định sẽ đối xử tử tế với họ!”

Trong số họ đương nhiên cùng bao quát cả Hưng vương Long Dận Thao.

Ta thấy An Dung đã đáp ứng mau chóng trở về Bắc Hồ, trong lòng cùng yên ổn hơn, chỉ cần mẹ con An Dung trở về, Thác Bạt Thuần Chiếu đã không có lý do để phát binh, chẳng qua muốn để cho hắn triệt để bỏ đi suy nghĩ muốn thừa dịp loạn lạc mà xâm lấn đại Khang, sợ rằng còn phải tốn thêm một ít công phu.

Ta đang muốn cáo từ, một cung nữ từ trong cung đi ra, cung kính nói với ta:

“Thái tử điện hạ, Tịnh Đức Phi nương nương muốn gặp ngài.”

Ta đành phải đứng dậy đi theo cung nữ kia vào trong cung.

Dáng dấp của Tịnh Đức Phi đã thay đổi rất nhiều, gương mặt của ngày xưa được chăm nom rất tốt giờ đã tràn đầy nếp nhăn, tóc cùng có vẻ rối tung, hai mắt dại ra vô thần.

Thấy ta đi đến, bà kịch liệt thở hổn hển ho hai tiếng, An Dung vội vàng tiến lên đỡ lấy bà.

Tịnh Đức Phi nói:

“Các ngươi đều đi ra ngoài cả đi, ta muốn nói riêng với Dận Không vài câu.”

An Dung có chút lo lắng nhìn ta, nàng nhất định là sợ Tịnh Đức Phi lại nói ra lời đắc tội với ta.

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói: “Nếu mẫu phi đã nói như vậy, các ngươi cứ lui ra ngoài cả đi, chúng ta muốn nói chuyên riêng với nhau vài câu.”

Đợi sau này tất cả mọi người đi rồi, Tịnh Đức Phi đột nhiên từ trên giường ngọ ngoạy đi xuống, quỳ gối đến trước mặt ta, cử động của nàng ít nhiều có chút ngoài ý liệu của ta, ta vội vàng nâng bà dậy, thấp giọng nói:

“Mẫu phi nương nương làm cái gì vậy? Mau mau đứng lên, chớ để hài nhi phải chịu tội.”

Tịnh Đức Phi thấp giọng khóc nức nở:

“Thái tử điện hạ ta tự biết có một số chuyện đã đắc tội với điện hạ, cầu điện hạ đại nhân đại lượng, nghìn vạn lần không nên trách tội ta, buông tha cho mấy người mẹ con chúng ta đi.”

Nói được mấy câu bà lại bắt đầu ho sặc sụa.

Ta đỡ bà ngồi lại trên giường, dọn một cái đệm gấm rồi ngồi cạnh bên người bà, mỉm cười nói:

“Mẫu phi không cần nói như thế, ý của mẫu phi trong lòng Dận Không hoàn toàn hiểu cả, tối hôm qua nhạc phụ đại nhân đã nói chuyên với Dận Không rất lâu, ta đã bảo ông ấy đưa lục hoàng huynh trở về Sở Cơ, việc của An Dung muội tử ta cùng đã giải quyết, ngày mai sẽ sai người đưa hai mẹ con họ trở về Bắc Hồ, về phần bệnh tình của mẫu phi ta nhất định sẽ tìm ngự y tốt nhất chữa trị cho người.”

Tịnh Đức Phi rơi lệ nói:

“Thái tử điện hạ, mặc dù ta nằm ở trên giường này, nhưng những chuyện đã xảy ra trong triều mấy ngày nay ta rất rõ ràng, ta đã từng làm không ít chuyên có lỗi với điện hạ, cùng không kỳ vọng thái tử điện hạ có thể tha

https://thuviensach.vn

thứ ta, nhưng hai đứa con của ta dù sao cùng là anh em cùng cha khác mẹ với điện hạ, cầu điện hạ nghĩ đến phần thân tình này mà tha cho họ đi.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Ta cùng họ cùng không phải là cùng một người cha.”

Trên mặt vẫn cười tủm tim nói:

“Mẫu phi yên tâm, nếu ta đã đáp ứng nhạc phụ thì sẽ không để ông ấy phải thất vọng, được rồi, nếu như mẫu phi cảm thấy hai người họ không có ở bên người thì trong lòng cứ lo lắng, vậy chờ bệnh tình của mẫu phi chuyển biến tốt đẹp, ta sẽ an bài cho mẫu phi đi thăm bọn họ.”

Tịnh Đức Phi gật đầu, vô lực nói:

“Nếu Thái tử đã nói như vậy thì ta yên tâm rồi.”

Ta mượn cớ không làm phiền bà nghỉ ngơi, đứng dậy xin cáo lui.

An Dung vẫn đang đợi ta ở ngoài cửa cung, nàng nhẹ giọng nói:

“Có phải mẫu phi cầu ca ca buông tha cho lục hoàng huynh không?”

Ta cười gật đầu.

An Dung buồn bã nói:

“Muội đã hỏi qua mấy vị ngự y, bệnh tình của mẫu phi sợ rằng chống đỡ không được lâu.”

Nàng hơi do dự, rốt cuộc hỏi:

“Phụ hoàng thế nào.”

https://thuviensach.vn

Ta lạnh lùng nhìn nàng, ta ghét nhất chính là đàn bà nhiều chuyện, An Dung cũng biết rõ sự kiêng kỵ này của ta, nhưng không ngờ còn dám nhắc tới trước mặt ta.

An Dung lập tức ý thức được mình đã nói sai lời, có chút sợ hãi cúi đầu xuống.

Ta cười lạnh nói:

“Về phía phụ hoàng đương nhiên có ta chăm sóc, muội không cần phải lo lắng làm gì.”

Nói hết câu liền quay người bước đi.

Mới đi được vài bước đã gặp phải tổng quản nội cung Đa Long, hắn thấy ta đi qua vội vàng quỳ xuống hành lễ:

“Nô tài Đa Long tham kiến chủ tử!”

Dù sao hắn ở trong cung đã nhiều năm, cách xưng hô đối với ta cũng tương đối biết khôn ngoan, hai chữ chủ tử này cùng rất vừa vặn biểu đạt được thân phận hiện tại của ta.

Ta nhíu mày nói:

“Đa tổng quản, hai ngày nay ngươi trốn đi đâu vậy, trong cung xảy ra chuyện lớn như vậy mà ngươi lại không thấy mặt đâu là sao?”

Ta cố ý không có bảo hắn bình thân, tên Đa Long này am hiểu nhất chính là a dua nịnh hót, ngay từ bé ta đã không ưa được khuôn mặt của hắn rồi, ngày đó lại là hắn phụng chỉ đưa ta và Viên Thiên Trì vào cung tiếp kiến, ngày hôm nay ta phải nhân cơ hội này mà nghiêm phạt hắn một chút.

Đa Long cười bồi nói:

https://thuviensach.vn

“Khởi bẩm chủ tử, nô tài từ trước đến nay chỉ là làm tốt bổn phận của mình, trong lòng nô tài thầm nghĩ hầu hạ chủ tử cho tốt, những chuyện khác không có quan hệ gì với nô tài hết, nô tài không dám quản, cùng không dám hỏi.”

Những câu đáp trả của hắn quả nhiên khéo léo, thảo nào đã đảm nhiệm chức tổng quản nhiều năm như vậy.

Ta lạnh lùng gật đầu:

“Đa Long, ngươi không nói ta còn thật không biết, bổn phận của ngươi rốt cuộc là gì đấy?”

Đa Long nói:

“Chủ tử, ngài suốt ngày bận về việc quốc sự, có một số việc ngài chẳng đáng để đi quản nó, cùng không có tinh lực để mà bận tâm, tỷ như nói, trong hậu cung, vị quỷ phi nào là Hoàng thượng thích nhất, vị nương nương nào, vị nương nương nào bị hoàng thượng lạnh nhạt, lại có vị nương nương nào trong lòng đang nhớ đến bệ hạ, việc này nô tài cùng đều ghi tạc trong lòng.”

Trong lòng ta ngẩn ra, tên Đa Long này rõ ràng là Vạn Sự Thông của hậu cung, nếu như muốn nhanh chóng xử lý tột việc hậu cung, sợ rằng thiếu hắn thật đúng là không dễ làm. Nghĩ tới đây, vẻ mặt nhất thời hòa hoãn xuống:

“Đa tổng quản, tuổi tác của ngươi cùng không nhỏ, quỳ lâu như vậy làm gì? Đứng lên rồi hãy nói!”

Đa Long tạ ân:

“Đa tạ chủ tử, nô tài có thể gặp phải chủ tử thương cảm thuộc hạ như ngài đây thật sự là phúc phận của kiếp trước tu được.”

https://thuviensach.vn

Hắn quỳ hồi lâu như thế, khi đứng lên có vẻ hơi cố sức, xoa xoa mồ hôi trên trán rồi nói tiếp:

“Chủ tử, biểu hiện trong hai ngày này của hậu cung coi như bình tĩnh, thế nhưng sau lưng vẫn có một số người đang châm dầu vào lửa, chủ tử có phải nên nghĩ chút biện pháp.”

Hắn hiển nhiên đang nhắc nhở ta điều gì.

Ta thản nhiên cười nói:

“Đa tổng quản đối với việc trong cung từ trước đến nay đều rõ ràng, ngươi giúp ta nghĩ ra một biện pháp, làm sao để hậu cung triệt để yên tĩnh đây?”

Đa Long nhìn quanh bốn phía, hai tiểu thái giám đi theo hắn cùng cung kính quỳ gối ở đằng xa, nghĩ đến cũng là thân tín của hắn.

Đa Long ho khan một tiếng, hạ giọng nói:

“Thân phận hiện tại của chủ tử là thái tử giám quốc, đương nhiên phải thay thế Hoàng thượng hành sử quyền lực, cho nên đương nhiên phải ở trong cung, nhưng rất nhiều các hậu phi nương nương cùng ở tại hậu cung, khó tránh khỏi sẽ có người nói vớ vẩn, kết cấu của hậu cung không thay đổi chỉ sợ là không được.”

Ta nhìn hắn, cổ vũ hắn tiếp tục nói.

Đa Long nói:

“Phía tây bắc hoàng thành có hai trạch viện, nô tài đã sai người quét dọn sạch sẽ nơi đó rồi nếu như chủ tử đồng ỷ, trong hai ngày này ta có thể để cho các nương nương dọn qua đó.”

https://thuviensach.vn

Cách suy nghĩ của Đa Long quả nhiên chu đáo, nhóm tần phi của Hâm Đức Hoàng nhân số không ít, hiện tại nếu ta chấp chính, đương nhiên không thể để cho họ tiếp tục chiếm lấy hậu cung, vậy cứ cho họ một cái tòa viện để họ vào trong đó dưỡng lão cho rồi.

Ta có chút lo lắng hỏi:

“Hiện tại để họ qua đó, có thể sẽ có đàm tiếu gì không?”

Đa Long cười nói:

“Chủ tử suy nghĩ nhiều rồi, thứ nhất đây là gia sự của ngài, thứ hai như vậy có thể tránh khỏi hiềm nghi, lại nói nô tài đã chuẩn bị được một kế sách vạn toàn.”

Ta thấy hứng thú:

“Nói ra nghe thử xem!”

Đa Long nói:

“Nô tài dự định sai người xây dựng hai tòa phật đường ở trong viện, để cho các nương nương ở nơi đó cầu phúc cho bệ hạ, coi như là bệ hạ sau trăm tuổi, họ cùng có thể dùng phật đường siêu độ cho bệ hạ.”

Đa Long này thực sự là khôn khéo, nỗi oán hận vốn có của ta đối với hắn đã hoàn toàn biến mất.

Ta cười nói:

“Cứ dựa theo ý của ngươi mà làm đi! Nhưng mà hoàng hậu và Tịnh Đức Phi tốt nhất vẫn là an bài thỏa đáng một chút, cho họ một tòa viện riêng đi, nhất thiết đừng để cho người khác nói ta coi nhẹ họ.”

Đa Long liên tục gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Chủ tử yên tâm, nô tài nhất định an bài chuyên này cho thỏa đáng.”

Ta lại nói:

“Đa Long, ta còn có một việc muốn làm phiền ngươi!”

Đa Long vẻ mặt nịnh bợ nói:

“Chủ tử cứ việc phân phó!”

Ta hạ giọng nói:

“Chuyện này nếu ngươi để lộ ra ngoài, hoặc là có chỗ nào làm không thoả đáng, ta sẽ đem ngươi bầm thây vạn đoạn!”

Đa Long không nghĩ tới ta nói trở mặt thì trở mặt ngay, sợ đến quỳ ngay xuống đất, run giọng nói:

“Chủ tử chỉ cần ngài phân phó, nô tài cho dù nước sôi lửa bỏng cùng quyết không dám không theo.”

Ta thoả mãn gật đầu, đích thân nâng hắn dậy:

“Đa Long, ngươi đối với bản vương trung thành như thế, bản vương thực sự rất cảm động.”

Đa Long thấp thỏm bất an đứng cạnh ta.

“Thời gian qua ta sống ở trong cung, Trân phi nương nương đã từng nhiều lần chiếu cố cho ta, ta đã từng phát thệ phải báo đáp với nương nương, nhưng vẫn không có cơ hội.”

Đa Long đảo tròng mắt vài vòng, đầu vẫn càng cúi thấp hơn, loại chuyên này hắn nghe đều là tội lỗi, nào dám đưa mắt nhìn ta.

Ta cố ý nói:

https://thuviensach.vn

“Đa Long, khi bản vương nói, hình như ngươi không tập trung!”

Đa Long cuống quít nói:

“Chủ tử, nô tài vẫn một mực chăm chú lắng nghe mà!”

Ta mỉm cười nói:

“Vậy thì ngươi nghĩ giúp ta một biện pháp, nên báo đáp Trân phi nương nương thế nào đây?”

Đa Long ngẩn người, lại theo thói quen ngó trái liếc phải một lúc, cuối cùng nói:

“Trong cung có tòa Cửu Đỉnh sơn, trên núi đã từng có tòa Mộc Ân am, năm đó sau khi Thác Đế xuất gia, Cảnh Việt hoàng hậu cùng cắt tóc xuất gia ngay trên Cửu Đỉnh sơn này, Mộc Ân am chính là được xây vào khi đó.”

Ta gật đầu, đoạn điển cố này ta cùng không xa lạ, về phần Mộc Ân am sau đó vì sao trở thành phế tích thì ta không biết.

Đa Long thấp giọng nói:

“Có chuyện có thể chủ tử không biết, ngày Hâm Đức Hoàng đắng cơ, Mộc Ân am đột nhiên bị thiên hỏa bắn trúng, toàn bộ miếu đột nhiên bị bốc hỏa, bất kể cứu thế nào cùng không thể ngăn cản lửa lan tràn, đành phải trơ mắt nhìn nơi đó biến thành một đống gạch vụn. Sau đó Hâm Đức Hoàng cho rằng đó là nơi chẳng lành, không muốn trùng kiến miếu thờ và vẫn bỏ hoang cho đến nay.”

Ta cười lạnh:

“Nếu là nơi chẳng lành, ngươi nói cho ta biết những điều này thì có ích gì?”

https://thuviensach.vn

Chương 168: Thỉnh Chiến

Đa Long cười nói:

"Đối với Hâm Đức Hoàng chính là nơi chẳng lành, nhưng mà đối với chủ tử chưa hẳn là như vậy, nô tài đã sai phong thủy tiên sinh tính qua, Cửu Đỉnh sơn chính là nơi tụ linh, lại nói từ khi khai quốc tới nay, Mộc Ân am này đã tồn tại ở đó, quốc vận của đại Khang chẳng phải là đã từng bị suy sụp hay sao, ngược lại sau khi đốt hủy đi Mộc Ân am, quốc lực của đại Khang ngày càng suy yếu, nếu như chủ tử trùng kiến còn có ý phục hưng đại Khang!"

Những lời này của hắn tính ra cùng đã nói đến tâm khảm của ta, Hâm Đức Hoàng cho rằng là nơi chẳng lành, đối với ta ngược lại là phong thuỷ bảo địa, khóe môi ta nở nụ cười.

Đa Long quan sát ti mỉ, nhân cơ hội nói:

"Nô tài cho rằng, có thể mau chóng trùng kiến Mộc Ân điện, Trân phi nương nương tu hành ở trong am thì không phải là một lựa chọn thích hợp sao."

Ta thấp giọng nói:

"Chuyện này cứ giao cho ngươi đi làm, ghi nhớ kỹ lời của ta vừa nói qua, nếu như để xảy ra bất cứ sai sót gì thì..."

Trong đôi mắt ta toát ra sát khí lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Đa Long không dằn nổi rùng mình, cúi đầu nói:

“Chủ tử yên tâm, nô tài nhất định xử lý thỏa đáng chuyện này.”

Ta thoả mãn gật đầu, đang muốn rời đi thì Đa Long lại nói:

“Chủ tử, tú nữ ba năm một lần đã lựa chọn xong, trải qua sàng lọc nhiều lần đã chọn ra ba trăm tú nữ, hiện tại đều tạm thời ở tại Hi Xuân viện, chủ tử muốn qua đó xem hay không?”

Ta lắc đầu nói:

“Chuyện này tạm thời để sau đi, đợi sau khi các vương phi đi tới Khang đô rồi mới để cho họ đến chọn.”

Đa Long cung kính vái chào, đột nhiên ta nghĩ đến lúc trước Dao Như là tú nữ của Tần quốc không được tuyển chọn, phương diện này tồn tại nhiều nội tình, sự mục nát của triều chính đại Khang còn trên cả Tần quốc, lại không biết trong việc tuyển chọn tú nữ lần này còn có bao nhiêu bí ẩn bên trong?

Chuyện quan trọng nhất đang đặt ở ở trước mặt ta vẫn đang là sự uy hiếp quân sự của Bắc Hồ, mặc dù An Dung đã đáp ứng lập tức trở về Bắc Hồ, nhưng trong lòng ta vẫn không thể xác định Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ thuận lợi lui quân hay không, hiện tại chính quyền đại Khang đã thay đổi, tất cả còn chưa ổn định, đối với Bắc Hồ mà nói trước mắt chính là cơ hội tốt nhất.

Giữa lúc ta toàn tâm suy nghĩ đến việc Bắc Hồ, một việc khác lại xảy ra, thuỷ quân của Nhạc Dương Sùng Đức, được Phó Thiên Hiến của Lô Châu tiếp nhận thành công, nhưng thuỷ quân Nhạc Dương dưới suất lĩnh của thống lĩnh Lưu Đạt Uy đã tuyên bố tách ra, mặc dù chỉ là hai vạn binh mã, nhưng đối với chính quyền đại Khang vừa mới thay đổi mà nói, đây ý nghĩa như một loại khiêu chiến, con mắt của mọi người cùng đang nhìn ta, bao quát cả bẩy vạn quân đội đang đóng quân tại biên cảnh Khang Tấn.

https://thuviensach.vn

Mặc dù ta đã sớm sai người đến đưa thuốc an thần cho Cố Thành Hiền, nhưng đến nay hắn vẫn chưa cho ta một câu trả lời thuyết phục.

Việc Lưu Đạt Uy nếu như xử lý không thoả đáng, những những nguy cơ tiềm ẩn này sợ rằng cũng sẽ đồng thời bạo phát.

Sắc mặt ta ngưng trọng ngồi ở trong Cần Chính điện, nghe tin Dực vương tới thăm, Trần Tử Tô và Tiêu Tín cũng ngôi ở một bên.

Dực vương nói:

“Lưu Đạt Uy căn bản sẽ không có kết quả, cứ để cho Cố Thành Hiền phái quân đến Nhạc Dương trước, bẩy vạn đại quân trên tay hắn trong vòng một ngày có thể vây quanh toàn bộ Nhạc Dương, chỉ cần chặt đứt đường vận lương của Lưu Đạt Uy, tối đa nửa tháng hắn sẽ vứt bỏ thành đầu hàng.”

Trần Tử Tô nhìn ta, thấp giọng nói:

“Công tử lo lắng có phải là chuyện Cố Thành Hiền hay không?”

Ta gật đầu:

“Nếu nói chính xác, điều mà ta lo lắng cũng không phải là hắn, mà là bẩy vạn binh mã đang trong tay hắn. Người này đến hiện tại vẫn chưa tỏ rõ lập trường của bản thân mình, việc Lưu Đạt Uy nếu như xử lý không thoả đáng, sợ rằng sẽ liên tiếp dẫn đến hậu quả không tốt.”

Dực vương nói:

“Cố Thành Hiền coi trọng nhất chính là lợi ích, đại Khang thế cục đã định, hắn sẽ không biết điều đến nỗi vậy chứ?”

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Càng là người như thế, càng sẽ biết lợi dụng cơ hội, hắn biết Nhạc Dương gặp chuyện không may. Đến hiện tại vẫn đang án binh bất động, nói rõ hắn trong lòng có quỷ, lần này hắn tám phần mười là muốn đòi điều kiện với công tử rồi.”

Dực vương vỗ một cái lên mặt bàn trà, giận dữ nói:

“Tên khốn khiếp này, có thể để hắn thống lĩnh bảy vạn quân, đã là tạo hóa của hắn rồi, hắn còn dám đề xuất điều kiện gì?”

Trần Tử Tô cười nói:

“Trước khác nay khác, hiện tại hắn tự nhận là bảy vạn trong tay đối với công tử mà nói cực kỳ quan trọng, đương nhiên muốn nhân cơ hội này mà tăng thêm lợi ích.”

Ta đột nhiên nở nụ cười:

“Cố Thành Hiền cùng được xem là một nhân vật, đã như vậy, ta cứ thăng cho hắn một chức quan đi.”

Ta suy nghĩ một chút mới nói:

“Nếu như hắn có thể thuận lợi dẹp loạn việc Lưu Đạt Uy, ta sẽ phong vương cho hắn, như thế có được không?”

Tất cả mọi người là ngẩn ra, phải biết rằng được phong vương tại trong bản triều chỉ có Dực vương Lâm Bi Phong mới có đãi ngộ này, hiện tại ta lại tùy tiện phong vương cho một người khác, người khác tạm thời thì không sao, nhưng Dực vương Lâm Bi Phong há có thể nhẫn được, hắn giận dư nói:

“Cố Thành Hiền hắn là cái thá gì? Chẳng qua là lúc trước là một tên tắm ngựa cho ta, nếu như thái tử điện hạ đối với hắn như vây, có thể khiến cho

https://thuviensach.vn

các thần tử khác của đai Khang tâm phục được không?”

Trần Tử Tô cũng gật đầu:

“Dực vương nói không phải không có lý, việc phong vương hy vọng công tử suy nghĩ nhiều thêm.”

Ta cười đầy thâm ý nói:

“Ta chỉ là đáp ứng hắn trước, lung lạc tư tưởng của hắn, đợi đến khi việc của Lưu Đạt Uy qua đi, chúng ta suy nghĩ xử lý hắn sau.”

Trần Tử Tô nói:

“Mặc dù có thể nói như thế, nhưng một khi công tử đề xuất ra việc phong vương, nhất định sẽ khiến triều dã chấn động, nếu để các bộ binh mà khác cùng bắt chước tranh giành, nhân cơ hội đề xuất yêu cầu, một phen phí tâm của công tử chẳng phải là uổng phí rồi sao?”

Trong lòng ta chấn động, những lời này của Trần Tử Tô lập tức đã đánh thức ta, hiện tại ta đã là người thống trị tối cao của đại Khang, đã không phải là Bình Vương cắt cứ một phương lúc trước, nhất cử nhất động của ta đều được toàn bộ quan viên của đại Khang để ý tới, nhất là vào thời gian mẫn cảm như hiện tại, một việc xử lý không thoả đáng sẽ liên tiếp dẫn đến hậu quả xấu.

Tiêu Tín vẫn không nói gì đột nhiên mở miệng:

“Điện hạ, Trần tiên sinh nói đúng, hiện tại quân đội đóng giữ tại biên cảnh đại Khang cùng đang dán mắt nhìn ngài, hơn nữa các vương gia khác cùng đều đang để ý đến, nếu như có bất cứ điểm nào không thoả đáng, khả năng cùng sẽ dẫn đến một tràng hỗn loạn.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, nếu dụ dỗ không được thì chỉ có thể dùng chính sách sắt đá, nhưng mà nếu thủ đoạn quá cứng rắn sẽ chọc giận Cố Thành Hiền, hậu quả chẳng phải là càng nghiêm trọng hơn sao? Ta nhíu mày suy tư, tên Lưu Đạt Uy này phản loạn thật là không hợp lúc tí nào.

Tiêu Tín thấp giọng nói:

"Nếu như thái tử điện hạ đồng ý, Tiêu Tín nguyện đến gặp Cố Thành Hiền một chuyến!"

Ánh mắt của chúng ta đồng thời nhìn sang Tiêu Tín.

Tiêu Tín tràn ngập lòng tin nói:

"Tiêu Tín chỉ cần điện hạ đích nhất viết chiếu thư và một tờ giấy uỷ nhiệm, để ta dẫn theo hai mươi hộ vệ, nhất định có thể thành công tiếp quản đại quân của Cố Thành Hiền!"

Ta ngưng mắt nhìn hắn nói:

"Tiêu Tín, chuyện này cùng không phải là trò đùa, liên quan đến sự ổn định của đại Khang ta mai sau, ngươi phải biết rằng nói ra những lời này thì phải gánh chịu trách nhiệm cùng hậu quả!"

Tiêu Tín nói:

"Thái tử điện hạ, nếu Tiêu Tín đà nói ra những lời này, trong lòng sớm đã suy nghĩ qua trách nhiệm và hậu quả mà bản thân cần phải gánh chịu, nếu Tiêu Tín không thể thành công tiếp quản đại quân của Cố Thành Hiền, sẽ nguyện lấy cái chết tạ tội!"

Ta chậm rãi gật đầu:

"Được! Nếu ngươi đã nói như vậy, chuyện này ta chỉ có giao cho ngươi đi làm, nếu ngươi có thể thuận lợi tiếp nhận binh quyền của Cố Thành

https://thuviensach.vn

Hiền, dẹp loạn của Lưu Đạt Uy, ta sẽ cho ngươi tiếp nhận chức vị của Cố Thành Hiền!”

“Đa tạ thái tử điện hạ!”

Sau khi Tiêu Tín lĩnh mệnh liền xoay người đi ra ngoài.

Ta thấy trên mặt Trần Tử Tô từ đầu đến cuối vẫn luôn tươi cười, hình như đối với thành công lần này của Tiêu Tín rất lạc quan, ta không nén nổi hỏi:

“Vì sao Trần tiên sinh lại cười?”

Trân Tử Tô cười nói:

“Dưới trướng của công tử lại có thêm một vị tướng tài bất thế, ta đang vui vẻ cho công tử đó thôi!”

Ta nói đầy thâm ý:

“Rốt cuộc hắn có thể đủ đảm đương cái danh hiệu này hay không thì còn phải đợi sau khi chuyện này kết thúc thì hãy tính.”

Trần Tử Tô nói:

“Vậy trước hết chúng ta trao đổi cái nhìn xem, thái độ của Tiêu Tín cực kỳ kiên định, chủ trương đối với đám phản quân này chọn dùng thủ đoạn cứng rắn, ta chỉ là lo lắng thủ đoạn của hắn quá tàn khốc mà thôi.”

Dực vương nói:

“Dưới tình thế trước mắt không chảy máu thì không đủ để uy hiếp bọn tiểu nhân trong lòng còn có toan tính khác, thời khắc đặc biệt nhất định phải dùng một ít thủ đoạn đặc biệt.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Xem ra lần này sở dĩ Tiêu Tín dám ở trước mặt ta nói phách, đối với sự trợ giúp của hai người nhất định có quan hệ không ít nhỉ.”

Trần Tử Tô và Dực vương đồng thời nở nụ cười.

Dực vương nói:

“Tiêu Tín đích thật là một thiên tài hiếm có, nhưng mà thái tử nếu vậy mà đề bạt hắn, trong triều dã rất nhiều người chắc chắn sẽ không tâm phục, việc lần này của Lưu Đạt Uy vừa lúc là một cơ hội, đến nay Cố Thành Hiền vẫn chưa có phản ứng, đã biểu lộ ra hắn muốn nhân cơ hội này mà muốn được thêm lợi ích, hắn tự cho là trong tay nắm bảy vạn trọng binh, nhưng hắn lại không nghĩ đến trong nhân tâm của thủ hạ là nghĩ như thế nào? Mặc dù lão phu đã không can dự đến quân chính, song đối phó với loại tiểu nhân này ta vẫn còn có chút biện pháp.”

Ta mỉm cười nói:

“Cho nên nhạc phụ liền tặng phần nhân tình này cho Tiêu Tín?”

Dực vương cười nói:

“Biểu hiện lần này của hắn ta đã thấy rõ ràng, người này mặc dù tuổi còn nhỏ song đã có phong độ của một đại tướng, thời gian sẽ cho hắn cơ hội.”

Ta mỉm cười gật đầu, trong lòng lại có chút mất mát, hôm nay cách xử lý của bản thân ở trên vấn đề của Lưu Đạt Uy đã mất tiêu chuẩn rất lớn, nếu như không phải họ ở bên cạnh chỉ điểm, gần như ta đã mắc phải sai lầm lớn.

Dực vương nói:

“Tả Trục Lưu đã đền tội, thi thể của hắn ta đã thu lại và giấu đi rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta yên lặng gật đầu, nhớ tới Tả Trục Lưu trong lòng không khỏi rầu rỉ.

Dực vương hơi do dự, nhưng vẫn nói:

“Tả Đông Tường đã tới đây!”

Ta hơi sửng sốt, không nghĩ tới hiện tại vào lúc này Tả Đông Tường vẫn còn dám xuất hiện ở Khang đô.

Dực vương nói:

“Hắn quỳ gối trước Càn Vũ môn thỉnh cầu ban thưởng thi thể của phụ thân hắn, ta đã sai người bắt hắn rồi.”

Ta thở dài nói:

“Không nghĩ tới hắn còn là một hiếu tử!”

Dực vương nói:

“Thái tử dự định xử trí hắn như thế nào?”

Ta suy nghĩ một chút mới nói:

“Lát nữa con sẽ đi theo nhạc phụ để đi gặp hắn, con cùng muốn nghe xem hắn nói những gì.”

Ta muốn gặp Tả Đông Tường kỳ thực là còn ôm một ý nghĩ khác, ta rất sợ Tả Trục Lưu đã nói bí mật của ta cho con cái của hắn, nếu như Tả Đông Tường đã biết được thân thế của ta, ta quyết sẽ không tuân thủ lời hứa hẹn của Tả Trục Lưu.

Ta lại nói với Trần Tử Tô:

“Trần tiên sinh, ta còn muốn làm phiền tiên sinh đến Tần quốc một chuyến, mặc dù An Dung công chúa đã đáp ứng trở về Bắc Hồ, nhưng ta

https://thuviensach.vn

vẫn chưa thể hoàn toàn tin tưởng tên Thác Bạt Thuần Chiếu được.”

Trần Tử Tô nói:

“Điều mà công tử lo lắng không phải không có lý, hiện tại quả thực là nên tiến thêm một bước tăng cường sự liên minh giữa hai nước Khang Tần, để cho những quốc gia chung quanh đang muốn thừa hư mà vào biết khó mà lui.”

Những quốc gia trong miệng Trần Tử Tô nói đương nhiên cùng bao gồm cả các nước Hán, Tề, Tấn.

Ta gật đầu nói:

“Quốc thư và công hàm bí mật đưa cho Tinh Hậu ta cũng đã viết xong rồi, Trần tiên sinh nên mau chóng khởi hành đi.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử yên tâm, Tử Tô nhất định không nhục sứ mệnh!”

Trước khi đi hắn lại nói với ta:

“Hai ngày này công tử thực sự đã lao lực quá mức, nhất định phải chú ý đến thân thể nhiều hơn, việc của đại Khang cùng không phải là trong một ngày thì có thể được như ý, công tử nhất định phải kiên trì mới được.”

Ta biết hắn nhất định là đang nhắc nhở ta vừa rồi đã xử lý không thỏa đáng việc của Lưu Đạt Uy, khóe môi nở một nụ cười, nói:

“Lời nói của Trần tiên sinh đã làm cho ta sáng tỏ được không ít, từ hôm nay ta nhất định sẽ từ từ tỉnh táo lại.”

Trần Tử Tô nở một nụ cười đầy thâm ý, cáo từ trước:

https://thuviensach.vn

“Công tử và Dực vương cứ tiếp tục trò chuyên, Tử Tô còn phải đi chuẩn bị công việc để ngày mai nhập Tần, xin cáo lui trước.”

Ta đứng dậy nói:

“Ta cùng muốn cùng nhạc phụ đại nhân đi gặp Tả Đông Tường, đi thôi!”

Tả Đông Tường tạm thời bị giam giữ tại Phụ Tân các, tuy nói là giam giữ, Dực vương cùng không có tiến hành bất cứ sự trói buộc gì với hắn hết, khi đi tới Phụ Tân các, hắn vẫn đang quỳ gối ở trong đại đường theo khuôn phép, chính như Dực vương đã nói, hôm nay từ khi hắn đến để xin thi thể của phụ thân vẫn quỳ suốt đến bây giờ, thời gian đã gần ba canh giờ rồi.

Ta cùng Dực vương sóng vai đi vào trong Phụ Tân các, Tả Đông Tường vẫn quỳ tại nơi đó không hề động đậy, đầu chấm sát mặt đất cho nên ta thấy không rõ khuôn mặt của hắn là vui hay buồn.

Hình như từ tiếng bước chân hắn đã nhận ra được là ta đã đến, thấp giọng nói:

“Tội thần Tả Đông Tường, cầu thái tử điện hạ ban thưởng cho hài cốt của gia phụ…”

Nói đến chữ cuối cùng, thanh âm đã nghẹn ngào.

Ta chậm rãi bước hai bước đến trước mặt hắn, nhìn xuống hắn:

“Nếu ngươi đã chạy thoát ra ngoài rồi, vì sao lại còn muốn trở về?”

Tả Đông Tường vẫn không dám ngẩng đầu lên:

“Điện hạ, mặc dù thần không biết gia phụ rốt cuộc đã làm chuyện gì, nhưng thần dám khẳng định, ông ấy không hề có lỗi với đại Khang!”

Ta nhíu mày, nội tâm xẹt qua một tia sát khí âm lãnh.

https://thuviensach.vn

Lúc này Tả Đông Tường từ trong người móc ra một phong thư, cung kính trình lên trước mặt ta:

“Đây là thư của gia phụ để lại lúc đã trốn đi.”

Ta rút lá thư ra, thấy phía trên quả nhiên là chữ do Tả Trục Lưu tự tay viết, nội dung vẫn không hề đề cập đến việc thân thế của ta, lúc này ta mới yên lòng, nội dung bên trong tối đa chỉ nói là bảo huynh muội Tả Đông Tường rời khỏi đại Khang, cái chết của hắn không có quan hệ đến bất cứ người nào khác.

Ta trả lại lá thư cho Tả Đông Tường, đột nhiên nói:

“Ngươi có hận ta hay không?”

Tả Đông Tường lắc đầu.

Ta lạnh lùng nhìn thẳng vào hai tròng mắt của hắn, nhưng từ trong đó không có tìm được bất cứ vẻ sợ hãi nào, bất kể là lập trường của Tả Đông Tường như thế nào, sự can đảm của người này quả thực khiến người bội phục.

Ta thấp giọng nói:

“Trả lại hài cốt của phụ thân ngươi cùng không khó khăn, tuy nhiên ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện!”

Tả Đông Tường lớn tiếng nói:

“Chỉ cần thái tử điện hạ có thể đáp ứng trả lại hài cốt của gia phụ, điều kiện gì ta cùng đáp ứng.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn tất cả huynh muội các ngươi đều phải rời khỏi đại Khang, cả đời không được bước vào trong bản đồ đại Khang nửa bước!”

Tả Đông Tường gật đầu thiệt mạnh:

“Ta đáp ứng!”

Ta nháy mắt ra hiệu một cái với Dực vương:

“Nhạc phụ đại nhân, giao hài cốt của Tả tướng quốc cho hắn đi!”

Ta cùng Dực vương rời khỏi Phụ Tân các, ta không cầm nổi lòng thở dài một hơi, Dực vương thấp giọng nói:

“Vì sao thái tử lại thở dài?”

Ta quay đầu lại nhìn ánh đèn ở bên trong Phụ Tân các rồi nói:

“Nhạc phụ, có chuyện con vẫn chưa có nói cho người biết, lần này con đã thiếu Tả Trục Lưu một nhân tình rất lớn.”

Dực vương nói:

“Mặc dù ta không biết nội tình cụ thể, nhưng nếu không phải là Tả Trục Lưu chủ động lui binh, lần này chúng ta sợ rằng sẽ rất phiền phức.”

Ta gật đầu nói:

“Hiện tại nhạc phụ đã hiểu vì sao con muốn bảo người lưu lại thi thể của Tả Trục Lưu chưa?”

Dực vương lặng lẽ không nói.

Ta lại nói:

https://thuviensach.vn

“Hôm nay con đối với việc của Cố Thành Hiền biểu hiện ra có chút mềm lòng, nên mới phải nhờ mọi người nhắc nhở ta. Vừa rồi khi đối mặt với Tả Đông Tường, ta vẫn đang suy nghĩ đến vấn đề này.”

Trong ánh mắt Dực vương hiện lên vẻ mặt khó nói rõ.

Ta thở dài nói:

“Nếu lúc này con bỏ qua cho huynh muội Tả Đông Tường, sợ rằng ngày sau nhất định sẽ trở thành cái họa tâm phúc của con, nếu như con nhẫn tâm diệt trừ hết bọn họ, tất nhiên có thể từ nay về sau ngủ yên, nhưng làm vậy con lại có lỗi với ân nghĩa của Tả Trục Lưu, nhạc phụ đại nhân có thể nói cho con biết được không, con nên làm như thế nào mới phải?”

Dực vương ngừng bước, ngửa đầu nhìn lên vầng trăng sáng hình lưỡi liềm trên không trung, hồi lâu mới nói:

“Một vương giả thủy chung sẽ phải đối mặt với vấn đề như vậy. Ta chỉ muốn hỏi con một câu, hiện tại nếu như con giết mấy huynh muội Tả Đông Tường, ngày sau có thể áy náy hay không?”

Ta không chút do dự gật đầu, nếu như thực sự giết chết mấy người họ, chỉ cần ta nghĩ đến Tả Trục Lưu thì ăn ngủ nhất định sẽ không yên.

Dực vương nói:

“Lưu lại tính mệnh của họ, tuy nói người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết, song cùng phải coi trọng đến đạo nghĩa, cùng đừng làm thất vọng lương tâm của mình, nếu như mấy huynh muội Tả Đông Tường ngày sau có tâm mưu hại con, lúc đó con mới giết họ cùng không trễ. Hiện tại con đang ngồi ở địa vị cao, theo thời gian trôi qua, thực lực của họ và con sẽ càng đi càng xa, cơ hội họ đối phó con sẽ càng thêm xa vời, điều này cùng không phải là nhân từ đối với họ mà là nhân từ đối với chính bản thân con,

https://thuviensach.vn

ta không muốn sau này con mới hiểu được, áy náy mới là sự thống khổ mà trên đời này con người khó tiếp nhận nhất!”

Ta thấp giọng nói:

“Nhạc phụ đại nhân nói rất đúng, nhưng mà nếu muốn phòng bị mấy người họ, biện pháp tốt nhất vẫn là giữ họ lại ở bên cạnh.”

Dực vương suy nghĩ một chút nói:

“Cho họ một chức quan nhàn tản, để cho bọn họ tại bên trong Khang đô từ từ sẽ hao mòn đi lệ khí quanh thân, cùng có thể xem là một biện pháp giải quyết rất tốt.”

Dực vương thản nhiên cười nói:

“Cũng không phải ta có biện pháp, chỉ là trong hai ngày này, con mới đăng cao vị, góc độ xử lý sự việc cùng phương pháp vẫn còn chưa kịp chuyển biến, ta bên cạnh vua đã nhiều năm, rất nhiều chuyện cũng đã trải qua, tuy nhiên ta nói cùng chưa hẳn hoàn toàn đúng cả, con có thể nghe cùng có thể không nghe.”

Ông lại nói:

“Ngày mai ta sẽ đi Sở Cơ, việc của Dận Thao ta nhất định sẽ làm được thỏa đáng. Đúng rồi, còn có một việc, tuổi tác của Tịnh Đức Phi cùng không nhỏ, con cảm thông cho bà ấy một chút đi, đừng để cho bà ấy hàng ngày ở trong cùng ăn no rồi tưởng niệm nỗi khổ, cứ để cho bà ấy đi theo Dận Thao đến Sở Cơ đi.”

Ta suy nghĩ một chút rốt cuộc gật đầu:

“Tất cả đều nghe theo sự an bài của nhạc phụ đại nhân.”

Dực vương cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta thay mặt một nhà tỷ tỷ cảm ơn con, sau khi ta đưa họ đến Sở Cơ rồi sẽ đến Lục Hải Nguyên đón Sở Nhi trở về.”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Con cũng rất nhớ đến cô ấy, nhạc phụ đại nhân trên đường nhất định phải chú ỷ sức khỏe, nhất thiết đừng để khổ cực bản thân.”

Dực vương cười nói:

“Con đang sợ Sở Nhi đi đường sẽ mệt nhọc chứ gì?”

Ta bị ông vạch trần tâm ý, trên mặt không khỏi hơi đỏ lên.

Khi trở lại cần Chính điện, thấy Đa Long đang đợi ở đó, ta cười nói:

“Đa tổng quản, đã trễ thế này còn tìm ta có chuyện gì?”

Đa Long cười nói:

“Cần Chính điện là nơi xử lý chính vụ, ở lại rất bất tiện, hơn nữa cự ly quá gần đại điện, buổi tối có phần không thanh tĩnh, nô tài lo lắng cho chủ tử nghi ngơi ở chỗ này sẽ không tốt.”

Ta thản nhiên nói:

“Chẳng qua là tạm thời nghỉ ngơi, hà tất phải phiền phức như thế!”

Đa Long nói:

“Không phiền phức chút nào, chủ tử, nô tài đã chỉnh lý lại Bách Ninh cung rồi, nơi đó yên tĩnh, không ồn ào náo động, là một nơi rất tốt để nghỉ ngơi.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đã chỉnh lý xong rồi thì ta đành phải qua vậy.”

Bách Ninh cung ta cũng biết, chỗ đó đã từng là nơi Hâm Đức Hoàng dùng để nghỉ hè tại trong cung, phía dưới có bố trí hầm băng, xung quanh là khu trồng cây cảnh vắng vẻ, hoàn cảnh thanh nhã, đích thật là một nơi lý tưởng để nghỉ ngơi.

Đa Long cười nói:

“Nô tài sẽ dẫn đường cho chủ tử!”

Hắn cầm theo đèn lồng đi ở phía trước, ta bước chậm theo phía sau hắn, đi xuyên qua một hành lang ở trong cung hơn một dặm đường, mới đến trước Bách Ninh cung. Trước đại môn sớm đã có tám võ sĩ thủ hạ của ta đứng ở nơi đó. Mặc dù Đa Long là tổng quản trong cung, nhưng thay thế tẩm cung cho ta cũng phải đạt được đồng ý của Tiêu Tín và Xa Hạo trước, vững tin tại Bách Ninh cung không có bất cứ tình huống dị thường nào mới dám yên tâm để cho ta qua đây nghỉ ngơi.

Đi vào đại môn, mùi hoa khắp vườn theo làn gió đêm nhè nhẹ thấm vào ruột gan, toàn bộ khu vườn được bao phủ trong một tầng ánh trăng mông lung, càng phát ra một loại vẻ đẹp yên ả tĩnh lặng.

Ánh đèn trong Bách Ninh cung đã được châm lên.

Đa Long đưa ta đến trước cửa, cười nói:

“Chủ tử, bên trong có cung nữ hầu hạ ngài, đêm nay lão nô sẽ an giấc trong căn phòng nhỏ ở bên ngoài, có chuyện gì cứ gọi một tiếng là được.”

Ta thoả mãn gật đầu nói:

“Làm phiền Đa tổng quản rồi!”

Đa Long cười thần bí, khom người đi về phía căn phòng nhỏ ở bên trái.

https://thuviensach.vn

Đi vào trong Bách Ninh cung, một cung nữ mặc trang phục màu đỏ mỉm cười tiến lên nghênh đón, quỳ gối trước mặt ta, ôn nhu nói:

"Nô tỳ tham kiến thái tử điện hạ!"

Ta vẫn chưa lưu ý đến khuôn mặt của nàng, lúc này nghe được thanh âm của nàng mới cảm thấy rất quen thuộc, cúi đầu nhìn thì thấy chính là cung nữ này không ngờ là Ngọc Tỏa theo hầu Trân phi, trong lòng ta không khỏi giật mình, thảo nào Đa Long cười đến thần bí như vậy, tên nô tài này quả nhiên rất hiểu ý người, xem ra đêm nay an bài ta nghỉ ngơi ở trong Bách Ninh cung là có một phen thâm ý khác.

"Ngọc Tỏa, ngươi đứng lên đi!"

Lúc này Ngọc Tỏa mới đứng dậy.

Ta nhìn bốn phía, cùng không thấy bóng dáng của Trân phi đâu, thấp giọng nói:

"Nàng đâu?"

Trong đôi mắt của Ngọc Tỏa hiện ra ý cười, nàng chỉ vào phía sau màn che.

Ta khó có thể ức chế được sự kích động trong nội tâm, bước nhanh đi đến phía sau màn che, xốc lên màn che đã thấy trong ánh đèn hồng đong đưa, Trân phi mặc bộ váy dài màu hồng thấp đến ngực, áo khoác mỏng màu trắng nửa trong suốt, thân thể trắng sáng như ẩn như hiện, càng phát ra vẻ mê người hơn.

Nàng lẳng lặng đứng ở nơi đó, trong đôi mắt đẹp nhộn nhạo lệ quang trong suốt, bộ ngực đẫy đà bởi vì kích động mà phập phồng kịch liệt. Ta vẫn còn nhớ kỹ bộ váy này là lúc trước nàng mặc khi đưa tiễn ta đến đại

https://thuviensach.vn

Khang làm con tin. Ký ức của ta đột nhiên trở về ban đêm gió tuyết tung bay đó.

Ta bước nhanh đến cạnh người nàng, đột nhiên mạnh mẽ ôm thân thể mềm mại của nàng vào trong lòng, dường như muốn đem nàng hoà tan vào trong cơ thể ta. Đôi môi nóng bỏng của Trân phi như phát cuồng tìm vị trí của môi ta, chúng ta toàn lực hôn nhau, tất cả thoáng như hôm qua, tất cả lại như mộng cảnh…

Vùng vẫy một lúc, Trân phi lẳng lặng nằm ở trước ngực ta, mái tóc dài tán loạn càng hiển lộ dung nhan tuyệt mỹ, ta nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, nói:

“Tất cả cũng đã qua rồi, ta sẽ không để cho nàng phải chịu thêm một chút oan ức nào nữa.”

Trân phi thản nhiên cười nói:

“Có thể lần thứ hai nhìn thấy chàng, trong lòng ta đã rất thỏa mãn rồi, sau này cũng không còn có bất cứ hy vọng xa vời gì nữa.”

Ta cầm lấy bàn tay nàng:

“Ta muốn cho nàng cả đời được ở bên cạnh ta!”

Trân phi dịu dàng nói:

“Dận Không, chàng đã từng nghĩ tới chưa, việc giữa chúng ta vĩnh viễn không thể ngửa mặt nhìn trời, tối nay trước khi tới đây ta đã nghĩ tới rồi, quan hệ của chúng ta hãy cứ kết thúc từ đây, ta không muốn bởi vì ta mà ảnh hưởng đến danh dự của chàng.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ngọc Oánh, ta đã sai người trùng tu Mộc Ân am, nghĩ thu xếp cho nàng ở nơi đó, không biết nàng có nguyện ý hay không?”

Trân phi rưng rưng nước mắt ôm lấy người ta, khẽ nói:

“Ngọc Oánh nguyên ý!”

Phải biết ràng sau khi nàng đáp ứng việc này, đối với bên ngoài đó là cả đời thủ trinh vì Hâm Đức Hoàng, quãng đời còn lại sẽ phải sống qua những ngày với đèn xanh phật cổ, càng có ý nghĩa sẽ vứt bỏ địa vị nên có.

Ta hôn lên đôi môi mềm mại của nàng:

“Tội cho nàng rồi!”

Trân phi khẽ nói:

“Chàng sai rồi, từ khi Ngọc Oánh vào cung tới nay, chưa từng sống qua những ngày vui vẻ như vậy.”

Ngoài cửa vang lên giọng nói của Ngọc Tỏa:

“Thái tử điện hạ, Đa tổng quản có việc gấp muốn gặp ngài.”

Ta nhíu mày, Đa Long sớm như vậy đã qua đây quấy rầy ta, nghĩ đến nhất định là có việc gấp.

Trân phi hầu hạ ta rửa mặt xong, mặc vào y bào, ta ôm lấy nàng lưu luyến không rời, Trân phi dịu dàng nói:

“Mau đi đi, ban đêm ta sẽ qua đây nữa.”

Lúc này ta mới hỏi nàng là đến Bách Ninh cung như thế nào.

Trân phi cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hầm băng ở phía dưới Bách Ninh cung cùng Thu Loan cung chỗ ta ở có đường băng thông nhau, để tiện cho việc ngày nắng nóng vận chuyển băng lạnh, chìa khoá mở đường băng cũng nằm trong tay Đa tổng quản phụ trách quản lý.”

Ta không khỏi nở nụ cười, con cáo già Đa Long quả nhiên giảo hoạt.

Đa Long vẻ mặt kinh hoảng đang đứng ở ngoài cửa, thấy ta đi ra, thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ, tối hôm qua xảy ra một đại sự!”

Ta có chút bất mãn trừng mắt với hắn:

“Chuyện gì mà đáng cho ngươi phải luống cuống như vậy?”

Đa Long nói:

“Cung nữ Tĩnh Dao đi theo bên người Hoàng hậu đã tự sát!”

Đa Long thở dài nói:

“Mặc dù Hoàng hậu bại liệt nằm trên giường, nhưng hoàng hậu luôn coi Tĩnh Dao như con gái thân sinh của mình, vừa rồi đã gọi lào nô qua, nói cái gì cùng phải tìm ra hung thủ đã hại chết Tĩnh Dao.”

Ta cười lạnh nói:

“Ngươi không phải nói Tĩnh Dao tự sát còn gì, làm sao mà tìm được hung thủ?”

Đa Long mếu mặt nói:

“Thời gian Tĩnh Dao chết đã mang thai bốn tháng…”

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Ta giật mình, nếu thế thì đây không phải chuyện đùa, chuyện này nghiêm trọng hơn so với sự tưởng tượng của ta nhiều.

Đa Long nói:

“Phiền toái nhất chính là, hoàng hậu cứ một mực chắc chắn là Hạ vương hiếp xong giết Tĩnh Dao ! Hoàng hậu cùng đã gọi qua nhóm cựu thần, hiện tại nhất định phải có một kiến giải về việc này.”

Ta cả giận nói:

“Lập tức bảo Hạ vương đến cần Chính điện chờ ta, ta cũng muốn nghe lời giải thích của hắn!”

Ta vừa đến cần Chính điện, Hạ vương đã chạy qua, thấy sắc mặt của ta, hắn lập tức ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, khẽ nói:

“Thái tử điện hạ…”

Ta hừ lạnh một tiếng:

“Hoàng thúc, việc của Tĩnh Dao rốt cuộc là thế nào?”

Hạ vương thở dài nói:

“Chuyện này... quả thực là trách ta, ta cùng Tĩnh Dao sớm đã có tư tình, nhưng ngại cô ấy là người bên cạnh hoàng hậu, ta vẫn không cách nào mang cô ấy đến bên người. Hôm qua lúc ta vào cung gặp mặt hoàng hậu, cô ấy lại bức ta cho cô ấy một cái danh phận, dưới tình thế cấp bách ta đã làm ầm lên với cô ta, nào ngờ... cô ta lại tự sát...”

Hạ vương có vẻ rất khổ sở.

Ta vỗ mạnh một cái lên bàn:

https://thuviensach.vn

“Hoàng thúc, thúc thật là hồ đồ a! Hiện tại là lúc nào, thúc lại úp cho ta một cái sọt như vậy, hiện tại hoàng hậu đã triệu tập một đám cựu thần, nhất định phải truy cứu chuyện này, thúc bảo ta phải làm gì đây?”

Hạ vương sợ quá quỳ rạp xuống đất:

“Thái tử điện hạ, ta thực sự không có giết Tĩnh Dao, trong bụng Tĩnh Dao còn có cốt nhục của ta, sao ta có thể nỡ lòng mà giết cô ấy cho được?”

Ta cười lạnh nói:

“Những lời này thúc cứ đến nói với hoàng hậu đi, ta tin tưởng thúc thì có tác dụng gì?”

Hạ vương run giọng nói:

“Mấy lão già kia đã sớm nghĩ diệt trừ ta, lần này có hoàng hậu giúp bọn chúng, ta chỉ sợ khó mà giãy bày.”

Ta thấy hình dạng sợ hãi của Hạ vương, trong lòng thầm may mắn, may mà chưa có lựa chọn hắn đảm nhiệm chức vị hữu tướng quốc, bằng không chỉ cần chuyện này của hắn mà để lộ ra dấu vết, chắc sẽ khiến cho ta phải bận bịu mà xử lý.

Lúc này Ung vương và Hoàng Đoan Phòng cùng chạy qua đây, ta bảo Hạ vương tạm thời lảng tránh ở phía sau bình phong.

Hai người Ung vương và Hoàng Đoan Phòng mặc dù cùng là vì việc của Hạ vương mà đến, nhưng lập trường lại không giống nhau.

Sau khi hai người hướng ta thi lễ, ta lạnh lùng nói:

“Mục đích đến của hai người ta đều biết rõ, chuyện nếu đã xảy ra, mọi người cứ thương lượng một biện pháp để giải quyết đi.”

https://thuviensach.vn

Ung vương nói:

“Thái tử điện hạ, ta đã sai người điều tra rõ, Tĩnh Dao rõ ràng là tự sát, không có quan hệ trực tiếp cùng Hạ vương, hoàng hậu luôn miệng muốn xử lý nghiêm khắc Hạ vương, nghi ngờ là nhân cơ hội mà quan báo tư thù.”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Cựu thần cũng không cho là như vậy, Tĩnh Dao mặc dù là tự sát, nhưng trong bụng đã mang thai được bốn tháng là sự thực, chỉ cần là tội ác dâm loạn cung đình này, Hạ vương chỉ sợ cùng khó tránh khỏi bị chém đầu!”

Hoàng lão đầu này từ trước đến nay ghét ác như thù, nói ra câu nào cùng không hề nể mặt.

Ung vương lớn tiếng nói:

“Chết chẳng qua là một cung nữ, lẽ nào hoàng hậu còn muốn bắt Hạ vương đền mạng cho nó hay sao?”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Cũng không thể nói như thế, chết mặc dù chỉ là một cung nữ, song lại liên lụy tới tất cả nội cung. Hành vi của Hạ Vương không đứng đắn, thân là thân phận hoàng tộc, không biết cẩn thận trong lời nói và việc làm, lại câu dẫn thị nữ bên người hoàng hậu dẫn đến mang thai, ảnh hưởng xấu chưa từng xảy ra từ khi đại Khang khai quốc đến nay, nếu bỏ qua, sợ rằng ngày sau hoàng cung sẽ không còn đạo lý để mà thuận theo nữa.”

Ung vương cả giận nói:

“Nếu Hoàng đại nhân đã có biện pháp, vậy đại nhân nói xem, rốt cuộc nên làm như thế nào?”

Hoàng Đoan Phòng nói:

https://thuviensach.vn

“Thân phận của Hạ vương dù sao cùng đặc biệt, cựu thần không dám tự tiện quyết đoán, chuyện này tốt nhất cứ để cho thái tử điện hạ đích thân xử lý.”

Nhìn không ra công phu đá bóng của Lão đầu này còn là nhất lưu nữa chứ.

Ta suy nghĩ một chút, chuyện này với ta mà nói cùng không phải là một chuyện xấu, nhân cơ hội đúng lúc có thể thực thi kiến nghị thay đổi của Đa Long. Cái ông Hạ vương này thành sự không đủ bại sự có thừa, vừa lúc ta cùng vứt luôn đi không cần.

Ta mỉm cười nói:

“Trước khi nói đến chuyện này, có một việc ta còn muốn hỏi ý kiến của Hoàng đại nhân trước.”

Hoàng Đoan Phòng cung kính nói:

“Thái tử cứ việc nói, cựu thần rửa tai lắng nghe.”

Ta gật đầu nói:

“Ta muốn cho đại nhân đảm nhiệm chức hữu tướng quốc của đại Khang, không biết ý của Hoàng đại nhân thế nào?”

Hoàng Đoan Phòng giật mình, hắn cũng không nghĩ đến không ngờ ta lại đi thăng quan cho hắn, hơn nữa còn để hắn đảm nhiệm chức vị quan trọng như vậy. Hoàng Đoan Phòng thấp giọng nói:

“Thần thì có tài đức gì? Chức vị tướng quốc quan hệ trọng đại, mong thái tử điện hạ suy nghĩ kỹ.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đã suy nghĩ qua rồi, cứ định như thế đi! Chốc nữa sẽ chiếu cáo thiên hạ!”

Hoàng Đoan Phòng không thể làm gì khác hơn là khom người tạ ân:

“Thần Hoàng Đoan Phòng đa tạ thái tử điện hạ.”

Ung vương có chút mất mát nhìn ta, hắn cũng không có nghĩ đến ta sẽ giao vị trí hữu tướng quốc cho lão đầu ngang ngược này.

Ta cười nói:

“Hiện tại Hoàng tướng quốc có thể nói nên xử trí chuyện này như thế nào rồi chứ?”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Cựu thần chỉ có một kiến nghị, muốn dẹp loạn trường phong ba này phải xử lý nghiêm khắc Hạ vương!”

Hạ vương vẫn núp ở phía sau bình phong để nghe trộm cùng không nhẫn nhịn nổi nữa, nhanh chóng đi ra ngoài, cả giận nói:

“Hoàng Đoan Phòng , Long Thiên Tứ ta đâu có đắc tội qua với ông, sao ông lúc nào cùng đối nghịch với ta thế hả?”

Hoàng Đoan Phòng thấy Hạ vương đột nhiên xuất hiện, không biểu hiện ra bất cứ sợ hãi nào, bình tĩnh nói:

“Hiện tại Đại Khang đang ở vào thời kì rất đặc biệt, con mắt của văn võ bá quan đều nhìn chăm chú vào trên người thái tử, việc của Tĩnh Dao dù lớn dù nhỏ, nếu như không làm ầm lên thì đó là may mắn của Hạ vương, song hiện tại hoàng hậu lại mượn chuyện này để gây khó dễ, toàn bộ triều dã cùng đã biết chuyện này, chúng ta không thể ngồi yên không lý đến, nếu như xử lý có chút không thoả đáng, tất sẽ khiến cho triều dã chấn động…”

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Hạ vương xám như tro tàn, rốt cuộc hắn đã ý thức được tính nghiêm trọng của chuyện này.

Ung vương cũng không khỏi thở dài một hơi.

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Lấy tính tình của Hạ vương cùng không thích hợp ở lại Khang đô, kỳ thực Du Lâm thành trì tuy nhỏ, nhưng tự tại thoải mái, vì sao Hạ vương không suy nghĩ thử xem!”

Hạ vương vô lực cúi đầu xuống, hắn lao lực thiên tân vạn khổ mới từ Du Lâm thành nhỏ nhoi trở về Khang đô, vốn định sau khi ta nắm quyền có thể thuận buồm xuôi gió, cùng không từng nghĩ lại xảy ra chuyện này, trong nháy mắt lại sắp đưa hắn trở về chỗ cũ.

Ta chậm rãi gật đầu nói:

“Hoàng tướng quốc nói rất có đạo lý, Tĩnh Dao mặc dù không phải là do hoàng thúc tự tay giết chết, nhưng tội dâm loạn cung đình quyết không thể xem nhẹ...”

Ta dừng lại một chút lại nói:

“Nghĩ đến thúc chỉ là nhất thời hồ đồ, miễn đi vương vị của thúc, giáng đến Du Lâm thành, ngày sau để xem thúc sửa đổi thái độ thế nào mới quyết định đến việc trở về Khang đô.”

Hạ vương hối hận tới cực điểm, nhưng sự tình đã tới nước này hắn có biện pháp nào đâu, chỉ phải tiếp nhận hiện thực này.

Hạ vương cùng Hoàng Đoan Phòng đi rồi, Ung vương thì ở lại, ta biết trong lòng hắn đang bất mãn đối với phương pháp xử lý vừa rồi của ta, ở lại chắc là vì chuyện này.

https://thuviensach.vn

Ung vương nói:

“Thái tử điện hạ, Hạ vương mặc dù phong lưu, nhưng mà vẫn chưa gây ra sai lầm lớn, lần này điện hạ có phải đối với hắn quá mức nghiêm khắc rồi không?”

Ta lạnh lùng nói:

“Hoàng thúc, hiện tại là lúc nào? Lúc này Đại Khang yêu cầu nhất chính là ổn định, ta không muốn thấy nhóm cựu thần kia mượn đề tài để nói chuyện của mình, để rồi xảy ra chuyện!”

Ung vương nói:

“Nhưng chỉ vì một cung nữ…”

Ta dùng tay ra hiệu ngăn hắn tiếp tục nói.

Ta thấp giọng nói:

“Việc các ngươi đã làm cho ta, trong lòng ta rất rõ ràng, nhưng điều đó cùng không có nghĩa là các ngươi có thể làm xằng làm bậy, thân là trưởng bối, đầu tiên là phải học được tự kiềm chế, đừng để cho những người khác có cơ hội mà công kích mình.”

Ung vương đỏ mặt, gật đầu.

Ta lại nói:

“Hoàng thúc, thiên hạ của đại Khang không chỉ của một mình Long Dận Không ta mà là thuộc về toàn bộ gia tộc Long thị chúng ta!”

Cái chết của Tĩnh Dao rốt cuộc cùng theo sự kiện bị giáng chức của Hạ vương mà vẽ lên dấm chấm tròn viên mãn, chuyện này nhắc nhở ta, cho dù là hoàng hậu đã liệt vẫn còn có thế lực của nàng, điều này cũng thúc đẩy

https://thuviensach.vn

quyết tâm ta sẽ thanh lý họ ra khỏi hậu cung, dưới bày mưu đặt kế của ta, Đa Long dời các các vị tần phi từ trong cung xá của Hâm Đức Hoàng ra ngoài, tập trung ở tại trong hai tòa viện phía tây bắc hoàng cung.

Mộc Ân am đã bắt đầu trùng tu, Trân phi trước khi nhập am đã đến xuất gia tại Pháp Nghiêm tự nhà chùa của hoàng gia Khang đô, đợi đến khi Mộc Ân am xây thành thì mới trở về hoàng cung.

Hứa Vũ Thần suất lĩnh một vạn đại quân từ Yên quốc đến Khang đô, lập tức liền đưa vào trong chỉnh sửa của tân pháp, tình thế của Khang đô sơ bộ đã được ổn định, ta để Xa Hạo đảm nhiệm chức vụ tổng quản Ngự Lâm quân, đem nhiệm vụ trùng kiến Long Tương quân giao cho Triệu Khiếu Dương, Đột Tạ đảm nhiệm Phó thống lĩnh Long Tương quân, toàn bộ lực lượng quân sự của Khang đô đã được tẩy rửa một lần, quyền lực của then chốt cũng đều được nắm giữ ở trong tay thủ hạ thân tín của ta.

Hàn Nhữ Thành ở lại Khang đô đảm nhiệm thống lĩnh thuỷ quân, bản thân việc này chính là đại tài tiểu dụng, ta sai hắn đem thuỷ quân Khang đô giảm bớt xuống còn 1000 người, sau đó đến Miện Trì phụ trách tổ kiến lại thuỷ quân ở Miện Trì và Tịch Dương, số thuỷ quân này đã trở thành lực lượng quan trọng nhất thủ hộ cửa ngõ phía Đông đại Khang.

Trần Tử Tô đến Tần quốc rất nhanh đã sai người mang tin tức trở về, người đưa tin không chỉ mang đến cho ta lá thư Tinh Hậu tự tay viết còn mang đến tin tức Tần quốc đã xảy ra nạn hạn hán.

Ta xem xong bức mật hàm Tinh Hậu tự tay viết tâm tình bất giác trở nên có chút trầm trọng, nạn hạn hán lần này của Tần quốc tương đối nghiêm trọng, Tinh Hậu tại trong thư đề xuất việc mượn lương, không lâu sau Trần Tử Tô sẽ gặp sứ thần Tần quốc cùng nhau trở về.

Ta sai người gọi tới hai người Hứa Vũ Thần và Hoàng Đoan Phòng, bàn bạc việc mượn lương.

https://thuviensach.vn

Hai người gần đây đều bận rộn việc chỉnh sửa tân pháp, hình dáng đều có chút tiều tụy, nhìn hai thần tử tận tâm tận lực trước mắt trong lòng ta không khỏi ấm áp. Hứa Vũ Thần đương nhiên là không cần thiết phải nói, từ khi Hoàng Đoan Phòng đảm nhiệm hữu tướng quốc, sự tận trách của hắn làm cho ta vô cùng cảm động, càng cảm thấy quyết định của mình không có sai.

Mắt thấy thời gian đã gần đến bữa tối, ta bảo thái giám chuẩn bị cơm tối, mời hai người họ cùng nhau dùng cơm. Ta thân thiết nói:

“Các ngươi đừng chỉ lo việc triều đình, còn phải chú ý đến sức khỏe nhiều hơn, các ngươi là sống lưng của đại Khang, nếu như thân thể suy sụp thì còn ai ra giúp ta nữa.”

Hoàng Đoan Phòng cảm kích gật đầu, lúc đầu hắn cùng ta chống đối cùng là đối việc việc chứ không phải người. Năng lực của ta cùng uy vọng đã rõ như ban ngày, trải qua tiếp xúc trong khoảng thời gian này, từ đáy lòng hắn đã thừa nhận người chủ nhân mới là ta.

Ta chỉ vào thức ăn đầy bàn nói:

“Khi ăn cơm sẽ không câu nệ cái lễ tiết gì hết, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Nghe nói người đưa tin của Trần tiên sinh đã từ Tần quốc tới đây!”

Ta gật đầu nói:

“Hôm nay gọi các ngươi qua đây chính là vì chuyện này, các ngươi đã nghe nói việc Tần quốc xảy ra nạn hạn hán chưa?”

Hai người đồng thời gật đầu, Hoàng Đoan Phòng nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này ta nghe nói đã có hơn nửa tháng, nhưng gần đây quá bận rộn việc triều chính đại Khang nên chưa có chú ý nhiều.”

Hứa Vũ Thần mỉm cười nói:

“Thái tử điện hạ không nói việc liên minh hai nước trước tiên nói chuyên nạn hạn hán của Tần quốc, có phải Tần quốc mở miệng mượn lương của chúng ta không?”

Ta cười nói:

“Hứa tướng quốc quả nhiên có khả năng biết trước, không sai, Tần quốc mở miệng mượn lương của chúng ta.”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Thái tử điện hạ cho mượn hay là không?”

Hắn nói xong câu đó rồi tự mình bật cười trước:

“Những lời này lào phu hỏi có chút dư thừa, lấy quan hệ giữa hai nước Khang Tần thì thái tử điện hạ nhất định phải cho mượn rồi.”

Ta gật đầu nói:

“Lương nhất định phải cho mượn, nhưng ta cũng không rõ ràng lắm tình huống cụ thể hiện tại của đại Khang, chúng ta rốt cuộc có thể cho mượn bao nhiêu mới không ảnh hưởng đến dân sinh của bổn quốc, đặc sứ của Tần quốc sẽ đi theo Trần tiên sinh cùng qua đây, ta tính cùng là việc trong vòng 10 ngày, trong vòng 10 ngày này ta hy vọng các ngươi có thể đem số lương dự trữ của đại Khang làm ra một bản thống kê sơ lược.”

Hứa Vũ Thần nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này không khó, kỳ thực chúng ta sớm đã bắt tay vào việc thống kê số lương dự trữ của đại Khang rồi, nếu thuận lợi hai ngày này sẽ kết thúc.”

Ta cười nói:

“Như vậy rất tốt, xem ra ta đã suy nghĩ nhiều rồi.”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Có chuyên cựu thần phải hồi bẩm.”

Ta nhìn sắc mặt nghiêm trọng của hắn, biết chuyên này nhất định không phải chuyên đùa, mỉm cười nói:

“Hoàng tướng quốc mời nói.”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Tồn ngân trong quốc khố của Đại Khang hiện tại chỉ có 350 vạn lượng, lúc trước bệ hạ đăng cơ, tồn ngân trong quốc khố đã có 7200 vạn lượng, trong vài chục năm bệ hạ tại vị, quốc khố đã tiếp cận sát biên giới trống rỗng.”

Ta nhíu mày, không nghĩ tới hiện trạng kinh tế của đại Khang lại kém đến như vậy.

Hứa Vũ Thần ngắt lời nói:

“Hâm Đức Hoàng uỷ nhiệm cho quan viên bình thường dựa vào yêu thích của bản thân, thường thường cao hứng lại miễn đi thuế má của một số quận huyện, hoặc là đột nhiên tăng thuế má, mà trải qua thẩm tra của chúng ta hắn là các quận huyện được miễn đi thuế má, thuế chưa bao giờ bị miễn trừ qua, các quận huyện tăng thuế má so với con số hắn yêu cầu còn nhiều hơn vài lần. Nói cách khác, thuế ngân của bách tính chiếu theo giao nộp

https://thuviensach.vn

không lầm, thế nhưng trong quốc khố lại không có bạc, toàn bộ bị quan viên địa phương bóc lột hết.”

Ta cả giận nói:

“Không ngờ có chuyện như vậy?”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Không chỉ như vậy, rất nhiều khu còn có một số chính sách riêng, ngoại trừ chế độ thuế mà đại Khang quy định, quan viên địa phương lại tự ý thu vào thuế má, oán hận của bách tính đối với triều đình hơn phân nửa đều là do đám quan viên tham tang uổng pháp này tạo thành!”

Ta cả giận nói:

“Chuyện này nhất định phải tra rõ tới cùng, đám quan viên tang uổng pháp một khi tra thực thì bắt cho ta, một người cùng không thể buông tha!”

Hứa Vũ Thần cười lắc đầu nói:

“Thái tử điện hạ, thần muốn hỏi ngài rốt cuộc là muốn trị tham hay là muốn thu hồi lại thuế ruộng đã bị tổn thất?”

Ta có chút mù mờ nhìn sang Hứa Vũ Thần:

“Hai cái thì có gì khác nhau sao?”

Hứa Vũ Thần nói:

“Nếu như là trị tham, sợ rằng sẽ liên quan đến các quan hệ các cấp độ, một nửa thần tử của Khang quốc thậm chí là các vị vương gia công chúa trong hoàng tộc cùng sẽ bị liên lụy vào, nếu như thái tử muốn truy cứu tới cùng, đến lúc đó người bị chém tuyệt đối sẽ không phải là một số lượng nhỏ.”

https://thuviensach.vn

Ta hít một ngụm lãnh khí. Nếu thật là như vậy, thế cục của đại Khang sẽ một lần nữa rơi vào trong một mảnh hỗn loạn.

Hứa Vũ Thần nói:

“Kỳ thực đối đãi thần tử cùng như như đối đã với phụ nữ, đánh nhẹ hắn sẽ không nhớ được, đánh nặng lại sẽ hoàn toàn ngược lại. Điện hạ nhất định phải nắm nắm chặt chừng mực này.”

Ta cười nói:

“Xem ra đánh nặng không được, đánh nhẹ cùng không được. Vậy thì đánh tới khi họ nôn hết ra số ngân lượng đã nuốt mới thôi!”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Thái tử điện hạ dự định đánh thế nào đây?”

Ta cười lạnh nói:

“Tìm ra mấy tên lớn nhất trong đó, để cho bọn họ nhổ ra bạc, đem chuyện này làm cho thiên hạ đều biết, muốn cho bọn quan viên nhỏ biết, muốn để cho chúng phải khiếp sợ, muốn để cho chúng chủ động trả ngân lượng trở về trong quốc khố!”

Bảy ngày sau, Trần Tử Tô thuận lợi trở về Khang đô, cùng đi với hắn còn có một người bạn cũ của ta gặp gỡ đã lâu. Đặc sứ Tần quốc Yến Hưng Khải. Không nghĩ tới Tinh Hậu sẽ để cho đối thủ bình sinh lớn nhất đi tới đại Khang, lẽ nào nàng để Yến Hưng Khải đến đây còn có một phen dụng ý khác?

Trần Tử Tô cùng Yến Hưng Khải đến Khang đô lúc nửa đêm, Trần Tử Tô không dám nán lại, đêm đó liền vào cung cầu kiến ta.

Ta tiếp kiến Trần Tử Tô ở trong Cam Ninh cung.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô áy náy nói:

“Tử Tô đêm khuya đến quấy rầy mộng đẹp của công tử, mong rằng thứ tội!”

Ta cười nói:

“Hai ngày này ta vẫn đang chờ tin tức của tiên sinh, dù sao thì cùng là ngủ không được, vừa rồi còn đang đọc sách mà!”

Ta bắt chuyện Trần Tử Tô ngôi xuống.

Trần Tử Tô nói:

“Đêm khuya Tử Tô vào cung chính là vì một việc gấp!”

“Có phải vì việc của Yến Hưng Khải không?”

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Thư Tinh Hậu tự tay viết ở đây!”

Tin hàm lần trước của Tinh Hậu là cầu ta mượn lương, lần này lại không biết vì chuyên gì? Mở tin hàm ra, nương theo ngọn đèn ta xem lướt qua một lần, trên giấy viết chi năm chữ ‘Tru sát Yến Hưng Khải’.

Ta cười lắc đầu, đem tin hàm đưa cho Trần Tử Tô, kỳ thực khi ta biết Yến Hưng Khải đại biểu Tần quốc mà đến thì đã có loại dự cảm này, lần này Tinh Hậu sợ rằng là muốn mượn cơ hội này hạ thủ với Yến Hưng Khải, bây giờ đã chứng thực suy đoán của ta.

Trần Tử Tô nói:

“Xem ra lần này Yến Hưng Khải là một đi không trở lại.”

Ta thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Người này nguy hại Tần quốc đã nhiều năm, Tinh Hậu sớm có tâm tư trừ khử hắn, chẳng qua khổ nỗi thế lực của hắn tại Tần quốc không nhỏ, trong lúc nhất thời vô pháp hạ thủ với hắn được, hiện tại muốn mượn tay của ta trừ khử hắn coi như là giải quyết xong một tâm nguyên nhiều năm.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử có thật muốn giết Yến Hưng Khải không?”

Ta dùng ngón tay gõ nhẹ hai cái lên mặt bàn rồi nói:

“Yến Hưng Khải đã từng nhiều lần hại ta, người này chết chưa hết tội, tuy nhiên…”

Ta đứng dậy bước đi hai bước mới nói:

“Nhưng nếu như hắn chết ở cảnh nội đại Khang, chúng ta nhất định phải gánh tội danh mưu sát sứ thần Tần quốc.”

Trần Tử Tô nói:

“Việc Tần quốc mặc dù do Tinh Hậu xử lý, nhưng Yến Hưng Khải cùng không phải là nhân vật bình thường, cái chết của hắn tất phải làm cho quốc nội của Tần quốc dấy lên một cổ sóng triều phản đối đại Khang.”

Ta lo lắng nhất chính là chuyên này, huống chi Yến Hưng Khải còn là huynh trưởng kết nghĩa của ta, nếu như ta giết hắn, chẳng phải là muốn gánh trên lưng thanh danh bất nghĩa còn gì. Nhưng mà Tinh Hậu nếu đã mở miệng cầu ta, việc này ta nhất định phải giúp nàng hoàn thành, nghĩ tới đây, ta lập tức liền hạ quyết tâm, thấp giọng nói:

“Yến Hưng Khải phải chết, tuy nhiên chuyên này nhất định phải làm thỏa đáng.”

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

“Ý của công tử là muốn giá họa người khác?”

Ta gật đầu nói:

“Chúng ta chỉ cần nghĩ một biện pháp, để hắn chết ở địa phương bên ngoài đại Khang, đến lúc đó chúng ta đương nhiên có thể đùn đẩy hết trách nhiệm!”

Trần Tử Tô cười nói:

“Chủ ý này của Công tử quả thực rất tuyệt, tuy nhiên có chuyện công tử cần phải lưu ý, chính là bởi vì đấu tranh giữa Yến Hưng Khải và Tinh Hậu mới làm cho nội bộ của Tần quốc thủy chung bị vây trong hỗn loạn, lực lượng song phương chế ước lẫn nhau làm cho Tần quốc không cách nào đạt được sự phát triển hài lòng, nếu như công tử diệt trừ khối u ác tính là Yến Hưng Khải cho Tinh Hậu, có thể sẽ sản sinh hậu hoạn hay không? Mong rằng công tử suy nghĩ cho kỹ.”

Ta chẳng phải không có nghĩ đến vấn đề này, thế nhưng lấy tình ý của Tinh Hậu đối với ta, nàng hẳn là sẽ không phản bội lại ta, lại nói sau khi Yến Nguyên Tông chết rồi, từ lâu nàng đã mất đi cái tâm tranh quyền đoạt lợi, sao lại sản sinh ra ý nghĩ khác? Lần này sở dĩ muốn giết Yến Hưng Khải, đại khái là bởi vì duyên cớ cừu hận ngày xưa.

Chính ngọ ngày hôm sau, ta tại Lưu Hương viên mở tiệc chiêu đãi Yến Hưng Khải, ta vẫn chưa để cho người khác đi cùng y.

Yến Hưng Khải đúng hẹn mà đến, dáng dấp của y vẫn không khác gì khi xưa, chỉ là ở trước mặt ta có vẻ khiêm tốn rất nhiều, cung kính nói:

“Sứ thần đại Tần Yến Hưng Khải tham kiến thái tử điện hạ!”

Ta ha ha phá lên cười, đứng dậy cầm lấy cánh tay Yến Hưng Khải:

https://thuviensach.vn

“Đại ca chẳng lẽ không nhận ra người huynh đệ này hay sao?”

Yến Hưng Khải mỉm cười nói:

“Xưa khác, nay khác, hiện tại Hưng Khải sao dám sơ suất.”

Ta cười nói:

“Đại ca xem, hôm nay ta vẫn chưa mặc vương phục, ở đây trừ đại ca và ta ngoài ra không có những người khác ở đây, sở dĩ ta ở chỗ này mời đại ca mà không phải lựa chọn trong đại điện, chủ yếu chính là vì một chữ tình ngày xưa với đại ca, lẽ nào đại ca thực sự đã ghét bỏ người huynh đệ này hay sao?”

Yến Hưng Khải làm ra bộ dạng cảm động đến rơi nước mắt, nắm chặt hai tay ta nói:

“Huynh đệ, cùng không phải là người làm ca ca này ghét bỏ ngươi, thật sự là ta tự ti mặc cảm, không dám nhận cái xưng hô đại ca này.”

Lúc này chúng ta mới ngồi xuống bàn bên cạnh.

Phía sau thái giám dâng rượu và thức ăn, ta bưng lên ly rượu nói:

“Đại ca không quản thiên lý mà đến, huynh đệ lấy ly rượu này tẩy trần cho đại ca!”

Yến Hưng Khải gật đầu, cầm lên ly rượu cạn một ly với ta, đề tài chuyển lên trên nhiệm vụ lần này của y:

“Thái tử điện hạ, lần này thái hậu để cho ta qua đây là vì việc bàn bạc mượn lương.”

Ta cố ý xụ mặt không vui:

https://thuviensach.vn

“Nếu như đại ca còn xem ta như người xa lạ như thế, ta sẽ lập tức đi khỏi đây, việc mượn lương cùng không tính gì nữa!”

Yến Hưng Khải vẻ mặt tươi cười nói:

“Huynh đệ, ca ca thật sự là rất cao hứng, có một số từ không phải, ngươi nghìn vạn lần đừng để bụng.”

Ta cười nói:

“Đây mới là ca ca tốt của ta, ngày hôm nay huynh đệ chúng ta không say không về.”

Yến Hưng Khải nói:

“Rượu ta nhất định sẽ uống thống khoái cùng huynh đệ, việc mượn lương thì xin huynh đệ cho ta một câu trả lời thuyết phục.”

Ta mim cười nói:

“Đại ca yên tâm, ta đã sai người bắt tay vào chuẩn bị tiền lương, trong khoảng thời gian ngắn nhất sẽ vận đến Tần quốc, để giải mối nguy khẩn cấp của các người.”

Yến Hưng Khải liên tục gật đầu nói:

“Đa tạ huynh đệ.”

Thế nhưng trên mặt không có ý vui vẻ nhiều lắm. Trong lòng ta đã hiểu, Yến Hưng Khải xưa nay xảo trá, hắn cùng rõ ràng bản thân đến đại Khang dữ nhiều lành ít, phàm là việc gì cùng nơi chốn cẩn thận.

Ta cố ý nói:

“Tình huống của Tần quốc ra sao?”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải nao nao, lập tức cười khổ nói:

“Nếu huynh đệ đã gọi ta một tiếng đại ca, người làm đại ca đương nhiên sẽ không giấu diếm ngươi, tình huống của Tần quốc rất gay go, nạn hạn hán trong nước rất nghiêm trọng, vùng duyên hải lại phát sinh sóng thần, Trung Sơn quốc bị Hàn Quốc giựt giây đã nhân cơ hội làm loạn. Người Đông Hồ cùng không ngừng quấy rối biên cảnh Tần quốc, so với thời gian tiên hoàng còn tại vị thì quả thực không cách nào so sánh.”

Trong lòng ta thầm thầm một câu, giữa Yến Hưng Khải và Đông Hồ sẵn có cấu kết, việc Đông Hồ quấy rối sợ rằng cùng hắn có quan hệ.

Yến Hưng Khải chuyển đề tài:

“Mấy năm nay đại Khang dưới tổ chức của huynh đệ càng ngày càng lớn mạnh, hiện tại Yên quốc biểu hiện ra vẫn đang tồn tại, thế nhưng trên thực tế đã đưa về trong bản đồ đại Khang.”

Ta cười nói:

“Đại ca là không biết nỗi khổ của huynh đệ, ta vừa mới tiếp quản triều chính đại Khang, trong nước hiện tại mâu thuẫn trùng trùng, các quốc gia chung quanh cùng khiến cho ta đau đầu không ngớt.”

Yến Hưng Khải tràn đầy đồng cảm gật đầu:

“Lần này huynh đệ nhấn mạnh việc kết minh chính là vì để cho Bắc Hồ xem phải không?”

Ta thấp giọng nói:

“Đại ca nói không sai, ta chính là muốn cho Bắc Hồ biết khó mà lui, đừng vọng tưởng thừa dịp cơ hội hình quyền đại Khang thay đổi mà từ đó mưu lợi bất chính.”

https://thuviensach.vn

Kỳ thực ta nhấn mạnh minh ước với Tần quốc còn có một mục đích khác, chính là để uy hiếp Hán quốc dẫn đầu các nước phía nam.

Yến Hưng Khải nói:

“Huynh đệ hùng tài vĩ lược, thiên hạ này một ngày nào đó sẽ rơi vào trong tay huynh đệ thôi.”

Ta cười nói:

“Đại ca nói đùa, ta làm sao lại có tâm tư như vậy.”

Yến Hưng Khải thở dài một hơi nói:

“Huynh đệ cần gì phải giấu diếm ta, Hưng Khải dù sao đã đến từng tuổi này, tình thế của thiên hạ ta vẫn có thể thấy rõ...”

Hắn buông ly rượu nói:

“Có câu hy vọng huynh đệ đừng giấu diếm ta, lần này thái hậu có phải đã bảo huynh đệ giết ta hay không?”

Ta giật mình, không nghĩ tới Yến Hưng Khải sẽ nói ra những lời này ngay trước mặt.

Yến Hưng Khải cười khổ nói:

“Kỳ thực mặc dù huynh đệ không nói ta cũng rõ ràng, lần này thái hậu sở dĩ để ta đến mượn lương, đó là muốn mượn tay huynh đệ trừ khử ta mà thôi.”

Ta lặng lẽ không nói, chẳng khác nào như đã ngầm thừa nhận.

Yến Hưng Khải nói:

“Nếu ta dám đến đây, từ lâu đã không để ý đến chuyên sinh tử rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày, lấy tính tình của Yến Hưng Khải, y cùng không phải là một người không sợ chết, y dám đến đến đây nhất định còn có mục đích khác, lẽ nào phía sau y còn có điều gì để dựa vào?

Yến Hưng Khải nói:

“Huynh đệ, lập trường của hai người chúng ta mặc dù bất đồng, thế nhưng mục đích đều là như nhau, lúc trước khi ngươi đến Tần quốc làm con tin, hoàn cảnh sao mà giống ta đến vậy, chúng ta đều là người chí lớn, nhưng không được người thưởng thức!”

Tâm tình của y hình như kích động lên, hai mắt nhìn lên trời:

“Thiên hạ của Tần quốc vốn là của tộc Yến thị ta, thế nhưng Hạng Tinh lại lợi dụng âm mưu quỷ kế để chiếm đoạt.”

Trong lòng ta thầm xấu hổ, Tinh Hậu có thể nắm đại quyền của Tần quốc nắm trong tay, ta ở trong đó làm nên tác dụng không ít, trong lòng Yến Hưng Khải nhất định là cực kỳ hận ta.

Yến Hưng Khải nói:

“Bất kể ngươi tin hay không, ta chưa bao giờ từng hận ngươi, thậm chí ngay cả Hạng Tinh ta cũng chưa từng hận, ta chỉ hận bản thân tính toán không bằng người, lúc nào cùng rơi vào hạ phong.”

Trong lời nói có vẻ vô cùng mất mát.

Ta thở dài nói:

“Chính trị đấu tranh vốn chính là như thế, đại ca cũng không cần để ở trong lòng.”

Yến Hưng Khải gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh đệ nói rất phải, trong lòng ngươi nhất định đang nghĩ, ta vì sao không ở lại Tần quốc mà lại dám mạo hiểm đến đây?”

Ta ngưng mắt nhìn Yến Hưng Khải, chờ đợi đáp án của y.

Trong mắt của Yến Hưng Khải toát ra nỗi bi ai vô tận:

“Thực không dám giấu diếm, thái hậu đã không muốn đợi thêm nữa, nếu như ta ở lại Tần quốc, sợ rằng nàng lập tức sẽ hạ thủ với ta.”

Ý khác của y chính là, đi tới đại Khang còn có một đường sinh cơ.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Ta thân thiết nói.

Yến Hưng Khải nói:

“Huynh đệ có còn nhớ rò việc cuốn sổ Điền thị hay không?”

Ta gật đầu. Chuyên này ta đương nhiên sẽ không quên.

Yến Hưng Khải nghiến răng nghiến lợi nói:

“Cuốn sổ đã rơi vào trong tay thái hậu, nàng muốn mượn chuyện này để đưa ta vào chỗ chết. Hiện tại Tần quốc tai họa liên miên, nếu vạch trần ra việc ta tham ô, toàn bộ thần tử nhất định sẽ hướng ta công kích, kết quả của ta...”

Khóe môi Yến Hưng Khải nở một nụ cười khổ bất đắc dĩ.

Ta nhíu mày, thấp giọng nói:

“Điền Tuân đã chết, biết tin tức chi có Điền Ngọc Lân, chẳng lẽ là hắn để lột bí mật cho Tinh Hậu biết?”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải nói:

“Không phải là hắn thì còn ai?”

Yến Hưng Khải nói:

“Chết ở trong tay của ngươi ta còn có thể được phong quang đại táng, nếu như chết ở trong tay thái hậu, chỉ sợ ta chi có thân bại danh liệt, nếu làm không tốt ngay cả người nhà cùng phải bị liên luỵ toàn bộ.”

Ta ngưng mắt nhìn Yến Hưng Khải thật lâu, lão cáo già này quả nhiên là sự can đảm hơn người, y muốn nói không chỉ là những lời nói, trong đó nhất định có ẩn tình khác, trừ phi y có vốn cùng ta đàm phán thì mới dám đến Khang đô, bằng không y quyết sẽ không làm ra việc mạo hiểm như vậy.

Ta mỉm cười nói:

“Đại ca nói chi vậy, đại ca và ta chính là huynh đệ kết nghĩa, ta sao lại có ý muốn giết đại ca?”

Yến Hưng Khải cười một tiếng hắc hắc, y hạ giọng nói:

“Huynh đệ, ngươi đối với ta tốt như vậy, ta nên báo đáp huynh đệ như thế nào đây?”

Y nhìn xung quanh một chút. Ta nhất thời đã hiểu ý tứ của y, phất tay bảo người lui ra.

Yến Hưng Khải vững tin mọi người đã lui ra hết, lúc này mới nói:

“Huynh đệ chắc hẳn biết bí mật trong cuốn sổ của Điền thị chứ?”

Trong cuốn sổ của Điền thị ghi lại việc ăn hối lộ phạm pháp của Yến Hưng Khải, ngoại trừ đó là còn giấu bản vẽ bảo tàng của Mâu thị, việc ăn

https://thuviensach.vn

hối lộ phạm pháp của Yến Hưng Khải nếu đã bị Điền Ngọc Lân vạch trần, hiển nhiên cái y chỉ nhất định là bí mật của bảo tàng Mâu thị.

Trong nội tâm ta bỗng nhiên sinh khả nghi, lẽ nào Yến Hưng Khải sớm đã biết việc bảo tàng? Trong đó rốt cuộc có cất dấu bí mật thế nào?

https://thuviensach.vn

Chương 169: Hiện Thực

Yến Hưng Khải nói:

"Lợi ích giữa ta và Điền Tuân có rất nhiều điểm chung, cho nên cho tới nay chúng ta đều là đồng bọn tương đối tốt, nhưng đột nhiên phát sinh một việc đã làm thay đổi quan hệ của chúng ta…"

Ánh mắt Yến Hưng Khải trở nên có chút hoang mang, rơi vào sâu trong hồi ức của chuyên cũ:

"Ta cùng Điền Tuân nhờ cơ duyên xảo hợp chiếm được một bộ phận của Tàng Bảo đồ Mâu thị, sự xuất hiện của tấm Tàng Bảo đồ này đã làm cho quan hệ không gì phá nổi giữa chúng ta xuất hiện vết rách, ngoài mặt chúng ta đã thương lương đem tấm Tàng Bảo đồ này giấu đến một nơi bí ẩn, nơi đó chỉ có hai người chúng ta biết, nhưng sau lưng chúng ta lại chọn dùng các loại thủ đoạn để nghĩ chiếm đoạt bảo đồ làm của riêng.

Điền Tuân cử báo cho Tuyên Long Hoàng việc ta tham ô, định lợi dụng triều đình lật đổ ta, may mà người bên cạnh hoàng huynh đúng lúc báo cho ta biết, ta hủy đi toàn bộ cái gọi là chứng cứ của Điền Tuân, sau đó lại lợi dụng người nhà của hắn để uy hiếp Điền Tuân, Điền Tuân hại ta không được, ngược lại bị ta đưa vào ngục…"

Khóe môi Yến Hưng Khải nở một nụ cười mỉm đắc ý.

Lúc này ta mời hiểu Điền Tuân vì sao lại từ nhất đại diêm thương giàu nhất thiên hạ sa vào cảnh tù tội lưu lạc biên hoang. Thì ra trong đó lại có nhân quả như vậy. Yến Hưng Khải và Điền Tuân hiển nhiên cũng không là

https://thuviensach.vn

người lương thiện gì, Điền Tuân vì Tàng Bảo đồ có can đảm khiêu chiến Yến Hưng Khải, đích xác có chút ngu muội.

Yến Hưng Khải lại nói:

"Điền Tuân làm người đê tiện giả dối. Sau khi hắn cùng ta đem bản đồ giấu đi, lại định dùng bản đồ giả thay thế bản đồ thật, nhưng không nghĩ đến lại bị ta nhanh chân đến trước, từ lâu ta đã thần không biết quỷ không hay đánh tráo Tàng Bảo đồ kia."

Vẻ mặt Yến Hưng Khải có phần đắc ý.

Ta thầm nghĩ trong lòng, hai người này quả nhiên đều đê tiện như nhau, chẳng qua là thủ đoạn của Yến Hưng Khải cao minh hơn mà thôi.

Yến Hưng Khải nói:

"Sau khi Điền Tuân đánh cắp bản đồ giả lại dùng một tấm bản đồ giả khác để thế vào, mặc dù ta biết bí mật của hắn nhưng thủy chung không có vạch trần, nếu như cho hắn biết trong tay của mình chẳng qua là một bức bản đồ giả, hắn nhất định sẽ không tiếc trả giá tất cả mà sẽ nói rõ tất cả những chuyên của ta ra ngoài."

Ta mỉm cười nói:

"Đại ca làm như vậy sợ rằng còn có một mục đích, muốn dẫn dắt người khác tránh đi chú ý đối với đại ca, chuyển đầu mâu hướng lên người Điền Tuân?"

Yến Hưng Khải cười hắc hắc hai tiếng. Người này đích thật là âm hiểm cực kỳ, đừng nói là Điền Tuân, mặc dù là ta cùng đã từng bị hắn gạt. Nhiều năm trôi qua như vậy, ta đều cho rằng điều y quan tâm nhất chính là chứng cứ phạm tội trong cuốn sổ, không nghĩ tới là y cố ý chuyển đầu mâu lên người Điền Tuân, làm mê hoặc tầm mắt của người trong thiên hạ, hơn nữa

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên và toàn bộ cao thủ Ma Môn liên can cùng bị y lừa đến quay vòng vòng, Yến Hưng Khải quả nhiên cao minh.

Ta cười tủm tỉm nhìn Yến Hưng Khải. Nếu như Tàng Bảo đồ trong tay y là thật, như vậy hắn quả thực có cái vốn để cùng ta cò kè mặc cả.

Yến Hưng Khải nói:

“Huynh đệ, ngươi sẽ không cho là ta đang nói dối đấy chứ?”

Ta cười nói:

“Đâu có, lấy trí thông minh như đại ca đây, sao lại có thể lấy tính mệnh của bản thân mình ra để đùa chứ?”

Yến Hưng Khải càng cười thoải mái hơn, y thấp giọng nói:

“Lãnh Cô Huyên chiếm được hai tấm Tàng Bảo đồ, đã là bí mật mà thiên hạ đều biết, phần Tàng Bảo đồ bà ta đạt được từ trong tay Điền Tuân vừa đúng trên tay của ta cùng có một phần.”

Y từ trong người lấy ra một bức Tàng Bảo đồ rồi đặt vào tay ta, ta liếc mắt đã nhìn ra phần Tàng Bảo đồ này cùng với cái lần trước Lãnh Cô Huyên lấy từ chỗ ta không ngờ lại giống nhau y chang, xem ra Yến Hưng Khải quả thật không có lừa ta.

Yến Hưng Khải nói:

“Lễ hạ vu nhân tất hữu sở cầu, Yến Hưng Khải ta chỉ là một tục nhân, đương nhiên cùng tránh không được cái lệ này.”

Thời gian y đưa ra điều kiện cuối cùng đã tới.

Ta chậm rãi buông ly rượu xuống:

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc đại ca muốn ta giúp đại ca làm cái gì?”

Yến Hưng Khải buồn bã thở dài một hơi nói:

“Huynh đệ hẳn là có thể thấy được, hiện tại ta đã bị Hạng Tinh dồn đến đường cùng, bằng không ta cùng sẽ không đem bí mật đã chôn dấu ở trong lòng nhiều năm cùng nói cho huynh đệ biết đâu.”

Ta gật đầu.

Yến Hưng Khải nói:

Có chuyện chỉ sợ huynh đệ cũng không biết, Hạng Tinh đã không còn sống được bao lâu!”

Ta giật mình, hoảng sợ nói:

“Ngươi. . . ngươi nói cái gì?”

Trong hai mắt Yến Hưng Khải toát ra vẻ oán độc không gì sánh được, y thấp giọng nói:

“Hạng Tinh mặc dù vẫn hận ta, nhưng thủy chung phải bận tâm đến áp lực từ mọi mặt, nên vẫn chưa hạ thủ với ta, nhưng gần đây lại đột nhiên thay đổi dự tính ban đầu, dùng tất cả phương pháp dồn ta vào chỗ chết, ta qua một phen điều tra mới biết thì ra bà ta thân mắc bệnh bất trị, nghĩ chắc trước khi chết phải tiêu diệt được ta!”

Trước mắt ta tối sầm, suýt nữa đã ngất đi.

Yến Hưng Khải thấy sắc mặt ta khác thường, vội vàng ngừng lại, thân thiết nói:

“Huynh đệ, ngươi có chuyện gì không?”

https://thuviensach.vn

Ta cố ức chế nỗi đau buồn trong nội tâm, miễn cưỡng nở nụ cười, nói:

“Ta không sao, được rồi, đại ca còn chưa nói rốt cuộc muốn ta giúp đại ca làm gì?”

Yến Hưng Khải nói:

“Ta giúp ngươi đạt được bảo tàng Mâu thị, ngươi giúp ta leo lên hoàng vị Đại Tần!”

Ta lạnh lùng nhìn y nói:

“Điều kiện của đại ca bất kể nhìn như thế nào, đối với ta cùng không có quá nhiều lợi ích!”

Yến Hưng Khải mỉm cười nói:

“Huynh đệ, Yến Hưng Khải ta đối với thế cục của thiên hạ rất hiểu rõ, hùng tâm của ngươi, sự báo thù của ngươi, ta so với bất cứ kẻ nào cùng đều rõ ràng hơn, năm nay ta đã 56 tuổi, thời gian còn tại trên đời này đà không nhiều, nguyên vọng lớn nhất cả đời đó là leo lên ngôi vị hoàng đế của Tần quốc, cho dù chỉ có một ngày ta cùng có thể mỉm cười nơi chín suối!”

Y đứng dậy cáo từ:

“Ta chỉ có một yêu cầu này, thái tử điện hạ không ngại suy nghĩ một chút…”

Tâm tư của ta rơi vào trong một mảnh hỗn loạn, Tinh Hậu bị bệnh nan y? Yến Hưng Khải hẳn là sẽ không có lý do gì mà lừa dối ta, nhớ tới phong thái tài hoa tuyệt đại của nàng, không ngờ hai mắt của ta đã đẫm lệ.

Trong cơn hoảng hốt, dường như ta thấy Tinh Hậu mỉm cười ngồi ở bên người ta, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Dận Không…”

Trong lòng ta dường như bị ngàn thanh đao cắt, đây là một loại đau đớn cỡ nào.

Ta không biết mình đã ngồi ở trong vườn bao lâu.

Chỉ biết Đa Long đi tới bên người ta, nhắc nhở:

“Chủ tử, Túc vương đã đi rồi, ngài có phải cùng nên bày giá hồi cung không?”

Ta đột nhiên giật mình tỉnh giấc, bên má vẫn còn lưu lại một chút lạnh lẽo, là nước mắt vẫn chưa bị gió thổi khô đi.

Thanh âm ta trầm lắng nói:

“Bảo Trần tiên sinh đến ngự thư phòng gặp ta!”

“Vâng!”

Đa Long cung kính đáp.

Tâm tình hỗn loạn của ta thật lâu vẫn không cách nào bình tĩnh được, dáng tươi cười của Tinh Hậu thủy chung quanh quẩn ở trong đầu ta, thậm chí ngay cả khi Tử Tô đi vào ngự thư phòng ta cùng hoàn toàn không phát giác.

Trần Tử Tô ho khan một tiếng, để khiến cho ta chú ý.

Khuôn mặt của ta được che giấu ở trong bóng tối, cùng vừa vặn che giấu được bi thương ở trên mặt ta, nhưng trong giọng nói bất kể như thế nào cùng che giấu không được:

“Lần này tiên sinh đến Tần quốc, có từng gặp được Tinh Hậu không?”

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô gật đầu nói:

“Tinh Hậu đã tiếp kiến Tử Tô, cũng tự tay giao thư hàm cho ta!”

“Tiên sinh có từng cảm thấy được nàng có dị thường gì không?”

Trần Tử Tô nhíu mày nói:

“Giữa Tinh Hậu và ta có bức rèm che cách xa nhau, Tử Tô vẫn chưa nhìn thấy khuôn mặt của nàng. Công tử, rốt cuộc Yến Hưng Khải đã nói chuyên gì với cậu?”

Ta thấp giọng nói:

“Yến Hưng Khải nói cho ta biết, Tinh Hậu đã mắc bệnh nan y, đã không còn sống ở trên đời này bao lâu nữa!”

Trần Tử Tô cùng giật mình:

“Cái gì? Sao ta tại Tần quốc chưa từng có nghe nói việc này?”

Ta buồn bã nói:

“Tình cảnh hiện tại của Yến Hưng Khải không ổn, theo lý hắn sẽ không bịa đặt lời nói dối như vậy để lừa gạt ta.”

Trần Tử Tô nói:

“Tính mạng của hắn hiện tại bị chúng ta nắm ở trong tay, vì bảo mệnh chuyện gì cùng có thể làm được, công tử không cần tin hắn!”

Ta lo lắng gật đầu, tuy là nói như vậy, việc của Tinh Hậu ta vẫn không cách nào yên tâm được.

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Công tử, Tử Tô có hai tin tức muốn bẩm báo cho công tử, một tốt một xấu, Công tử muốn nghe tin nào trước?”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Trong thiên hạ còn có tin gì có thể so với tin Tinh Hậu bị bắc bệnh nan y đây?”

Trần Tử Tô nói:

“Nếu tâm tình của công tử không tốt, ta sẽ nói ra tin tức tốt trước, Tiêu Tín đã thành công tiếp nhận đại quân của Cố Thành Hiền, hiện nay đang xuất phát về hướng Nhạc Dương, tin tưởng qua vài ngày có thể dẹp Lưu Đạt Uy phản loan.”

Ta thản nhiên nói:

“Lấy năng lực của Tiêu Tín hơn nữa còn có mấy người các ngươi ở bên cạnh chỉ điểm, lật đổ được Cố Thành Hiền hẳn là không khó, tin tức xấu thì sao?”

Trần Tử Tô nói:

“Tin tức xấu chính là, tại biên cảnh nước Hàn lại bắt đầu tập kết quân đội, hình như có ý đồ công kích chúng ta.”

Ta cười lạnh nói:

“Nước Hàn? Họ nào có lá gan lớn như vậy? Sợ rằng lại là Hạng Bác Đào giựt giây từ bên trong, đợi đến khi việc Bắc Hồ được lắng lại, việc đầu tiên là ta sẽ không bỏ qua cho nước Hàn!”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 170: Kiều Thê

Tin tức tốt truyền đến liên tiếp, sau khi mẹ con An Dung trở lại Bắc Hồ, Thác Bạt Thuần Chiếu rốt cuộc đã bỏ kế hoạch nam hạ công kích đại Khang, biểu hiện ra nhìn như là hắn bởi vì mẹ con An Dung bình an vô sự, nguyên nhân thật sự khiến hắn phải lui binh chính liên minh giữa Khang Tần, lấy thực lực hiện tại của hắn vẫn còn chưa đủ để chống lại liên minh Khang Tần, Thác Bạt Thuần Chiếu cùng không phải là một kẻ ngu, hắn hiểu được xem xét thời thế.

Đối với một địch nhân như vậy ta không dám thả lỏng đề phòng đối với hắn chút nào, nếu như hiện tại Hán Tề Tấn liên minh tiến quân về ta, hắn nhất định sẽ nhân cơ hội này mà công kích vào phía sau ta. May mắn chính là Hán Thành Đế - Hạng Bác Đào cùng không đủ quyết đoán, sau khi Bắc Hồ rút quân hắn cũng mất đi dũng khí nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, quyết định này đã cho ta cơ hội được thở dốc.

“Thái tử điện hạ!”

Đa Long vừa chạy vừa thở tới bẩm báo, ta rất ít nhìn thấy hắn biểu lộ ra kích động cùng kinh hỉ như vậy:

“Chuyện gì?”

Từ sau khi biết được bệnh tình của Tinh Hậu, thừ từ khách đến của ta cũng ít đi nhiều.

Đa Long xoa xoa mồ hôi trên trán:

https://thuviensach.vn

“Hỉ sự… đại hỉ sự... Thái Tử Phi nương nương đến Khang đô!”

Ta đặc biệt kinh hỉ, đứng dậy lớn tiếng nói:

“Nàng đang ở đâu?”

“Dực vương Thiên tuế cùng vương phi đã đến nghỉ ngơi trước ở phủ thái tử!”

Sở Nhi không có trực tiếp tiến nhập hoàng cung, ngược lại đi phủ thái tử, ta kinh hỉ nhưng cũng không suy nghĩ nhiều thêm lớn tiếng nói:

“Mau! Chuẩn bị xe ngựa cho ta, ta sẽ qua đó ngay!”

Lần này không chỉ là Sở Nhi, Yến Lâm, Tuệ Kiều, Tư Hầu, Lệ Cơ tất cả đều cùng nhau qua đây. Vân Na bởi vì phải phụ trách việc biên phòng ở bắc bộ nên vẫn chưa hộ tống họ cùng nhau đến, tuy nhiên con gái của chúng ta đã thay mặt cho nàng đã trở về. Lần này Thác Bạt Lục Châu muốn đích thân tiễn An Dung về Bắc Hồ, thuận tiện cùng Thác Bạt Thuần Chiếu bàn bạc việc cùng ta gặp nhau. Cho nên phải một thời gian mới có thể qua đây.

Ta trước tiên là ôm lấy Sở Nhi với cái bụng đã nhú cao, cười nói:

“Bụng của Sở Nhi sao lại to như vậy, có khi nào bên trong có tới hai đứa không?”

Sở Nhi trách móc:

“Hiện tại chức vị của chàng đã là thái tử giám quốc, vẫn còn không có nghiêm chỉnh gì hết. Làm sao có thể khiến bách tính đại Khang tâm phục cho được.”

Ta cười cùng lần lượt ôm hôn mấy người Tư Hầu, cuối cùng khi đi tới bên người Yến Lâm, nhớ tới Minh Nhi của chúng ta, trong lòng ta không

https://thuviensach.vn

khỏi đau xót, ôm lấy thân thể mềm mại của Yến Lâm vào trong lòng, hôn lên đôi môi anh đào của nàng, nói:

“Mấy ngày nay có nhớ ta hay không?”

Yến Lâm gật đầu, vành mắt không khỏi đỏ lên.

Tuệ Kiều cười nói:

“Ngày hôm nay chúng ta cùng tướng công cửu biệt trùng phùng, người nào cũng không được phép khóc, bằng không đêm nay sẽ bị phạt nặng…”

Ta cười nói:

“Phạt thế nào?”

Tuệ Kiều da mặt vốn đã mỏng, bị ta hỏi như thế mặt không khỏi đỏ lên, vậy mà nói không nên lời.

Tư Hầu cùng Lệ Cơ chia ra mỗi người tóm lấy một lỗ tai của ta:

“Mấy ngày này chàng có phải đã quên hết mấy người chúng ta rồi phải không?”

Ta vội vàng xin dung thứ:

“Cho ta mượn lá gan của trời ta cùng không dám. Từ sau khi trở lại Khang đô, ta ngay cả nữ sắc cùng chưa từng gần, suốt ngày đều ngủ một mình tại ngự thư phòng, nếu như không tin, ta sẽ gọi Đa Long tới làm chứng cho ta!”

Những lời này của ta mặc dù không phải là sự thật, nhưng cùng không khác là mấy, từ khi Trân phi đến Pháp Nghiêm tự xuất gia, ta quả thực vẫn chưa từng tiếp cận qua một chút nữ sắc nào.

https://thuviensach.vn

Yến Lâm cười nói:

“Những lời này của chàng có quỷ mới tin thôi!”

Nàng cười rồi nhìn sang Tuệ Kiều nói:

“Tuệ Kiều, muội y thuật cao minh, chốc nữa thử kiểm tra xem mấy ngày này rốt cuộc hắn đã làm bao nhiêu chuyện xấu!”

Tuệ Kiều mặt càng đỏ hơn:

“Loại chuyên này làm sao mà tra xét cho được?”

Ta cười tủm tỉm nắm lấy tay nàng, nói:

“Mặc dù nàng không biết nhưng ta lại biết, không bằng chúng ta đi kiểm tra xem thế nào.”

Lời vừa nói ra, một cơn mưa quyền của các vị kiều thê rơi vào trên người ta.

Vẫn là Sở Nhi giải vây cho ta:

“Đừng náo loạn nữa, lần này có cả Dao Như tỷ tỷ đi theo cùng chúng ta qua đây, Dận Không, chàng nên đến thăm cô ấy trước đi!”

Nhớ tới Dao Như ta nhất thời buồn bã, thu lại dáng cười, ngưng mắt nhìn Tuệ Kiều nói:

“Cô ấy thế nào rồi?”

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Đỡ hơn nhiều rồi, nhưng vẫn không có ý thức.”

https://thuviensach.vn

Ta đi theo Tuệ Kiều tới hậu trạch. Hai nha hoàn đang thúc xe đẩy, Dao Như mặc bộ váy màu lam đang ngồi ở trên xe đẩy, ánh mắt lẳng lặng nhìn vào hoa Đinh Hương ở phía trước, lẩm bẩm nói:

"Không…"

Tuệ Kiều nói:

"Thân trên của cô ấy đã có thể hoạt động, chẳng qua ý thức vẫn chưa được khôi phục, suốt ngày chỉ biết nói 'Không!' và một người tên Vũ, ta nghĩ chắc là đang gọi tên Vũ của chàng!"

Trong lòng ta đau xót, bước nhanh đến trước mặt Dao Như, đưa tay đỡ lấy vai nàng. Ánh mắt Dao Như vẫn nhìn vào hoa Đinh Hương, dường như ta căn bản không có tồn tại:

"Không…"

"Dao Như…"

Ta run giọng nói, là ta đã hại nàng đến tình cảnh thế này, nếu như Dao Như không thể khoẻ mạnh, ta sẽ áy náy cả đời.

Tuệ Kiều nhẹ nhàng kéo lấy ống tay áo ta, ý bảo ta đừng làm phiền Dao Như thanh tịnh:

"Dao Như hiện tại tựa như ta trước đây, cô ấy đã phong bế ý thức của bản thân mình vào một không gian ngăn cách với nhân thế, trừ phi chúng ta tìm được khe hở của không gian này, mới có thể chân chính thức tỉnh được nàng!"

Gió mát rượi thổi qua, ánh sáng mặt trời sau giờ ngọ đặc biệt mềm mại. Ta gối đầu lên hai chân đầy co dãn của Lệ Cơ, Yến Lâm cùng Tư Hầu thì xoa bóp cho ta, Sở Nhi và Tuệ Kiều ở một bên mỉm cười nhìn ánh mặt trời,

https://thuviensach.vn

đã rất lâu rồi ta chưa từng trải qua cuộc sống tốt đẹp như vậy, thoải mái đến mức ta chỉ muốn hét lên.

Lúc này ta mới nhớ tới việc họ vì sao tình nguyện ở trong phủ thái tử, chuyển hướng Sở nhi nói:

“Sở Nhi! Mấy người các nàng vì sao không chịu đến hoàng cung ở?”

Sở Nhi cười nói:

“Hoàng cung quá lớn cùng quá trống trải, người ở bên trong thường cảm thấy rất có áp lực, phủ thái tử này mặc dù hơi nhỏ nhưng lại khiến chúng ta cảm thấy an toàn ấm áp hơn.”

Lệ Cơ tràn đầy đồng cảm gật đầu:

“Hoàng cung vốn đã không phải là nơi dành cho người ở mà!”

Làng kinh thương hải nan vi thủy(đã từng vượt qua biển cả, không sợ gì sông nước), nàng đã từng trải qua đoạn cuộc sống không dám nhớ lại, so với bất luận người nào cùng chán ghét hơn so với cuộc sống trong hoàng cung.

Yến Lâm nói:

“Nếu như ở lại trong cung, chúng ta sẽ cảm giác được chàng là hoàng thượng, chúng ta là phi tử của chàng, chàng là chủ nhân chúng ta là nô tài, ở chỗ này chúng ta cảm thấy chàng là trượng phu của chúng ta, chúng ta là thê tử của chàng, ở đây mới như là một cái nhà.”

Trong lòng ta cảm động, mở cánh tay ôm Yến Lâm vào trong lòng, hôn một cái thật kêu lên môi nàng, nha đầu này nói không sai. Chỉ có ở chỗ này mới như là một cái nhà, bước vào hoàng cung chúng ta không thể không

https://thuviensach.vn

đội lên các loại mặt nạ dối trá, sắm vai nhân vật ngay cả bản thân mình cùng xa lạ.

Tư Hầu nói:

“Lại nói tiếp, ta tưởng nhớ nhất vẫn là Lục Hải Nguyên. Không khí ở nơi đó trong lành hơn nhiều so với Khang đô, trời cùng xanh hơn ở đây, hồ nước cùng trong hơn ở đây.”

Ta cười nói:

“Đợi đến khi ta nhất thống thiên hạ, các nàng muốn đi đâu ta sẽ cùng các nàng đi đến đó!”

Chúng nữ cùng kêu lên:

“Chàng nhớ kỹ lời mình đã nói đấy, tuyệt đối không không cho phép đổi ý!”

Ta nặng nề gật đầu nói:

“Yên tâm, ta sẽ không đổi ý!”

Mặc dù ta một lòng muốn thời gian ở cùng với các vị kiều thê lâu hơn nữa, nhưng chính sự bề bộn không dứt ra được, lúc ăn cơm hai người Hứa Vũ Thần và Hoàng Đoan Phòng lại đến quấy rầy ta, ta đành phải bỏ bọn họ lại để đi tới thư phòng tiếp khách. Hứa Vũ Thần áy náy nói:

“Hai người chúng ta quấy rầy thái tử dùng bữa. Mong rằng thái tử thứ lỗi!”

Ta cười nói:

“Ta đã ăn no rồi, chưa nói tới quấy rối gì hết. Hai người còn chưa có ăn cơm phải không, để ta sai người đi chuẩn bị cho hai người.”

https://thuviensach.vn

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Thái tử không cần quản đến chúng ta làm gì, có việc gấp chúng ta phải khải tấu với thái tử!”

Ta cười nói:

“Nói đi!”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Thành Nhạc Dương đã bị Tiêu Tín công phá!”

Ta đại hỉ:

“Tin tức này có đáng tin cậy không?”

Hứa Vũ Thần nói:

“Thiên chân vạn xác, tin chiến thắng chúng ta đã mang đến, chẳng qua.”

Hình như hắn có chuyện gì, muốn nói lại thôi.

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Tiêu Tín đã giết chết toàn bộ một nhà Lưu Đạt Uy mười bảy người, bên trong thành phàm là binh sĩ kháng cự không đầu hàng toàn bộ bị Tiêu Tín giết chết tại chỗ, binh sĩ bị chết tại thành Nhạc Dương không ngờ có hơn 5000 người!”

Hoàng Đoan Phòng bởi phẫn nộ, ngay cả chòm râu trắng phau cùng giương lên, trong hai mắt đầy tơ máu.

Hứa Vũ Thần nói:

https://thuviensach.vn

“Tiêu Tín mặc dù đã lập đại công, nhưng thủ đoạn tàn nhẫn, lạm sát kẻ vô tội. Chuyện này đã gây chấn động rất lớn tại triều dã.”

Hoàng Đoan Phòng kích động nói:

“Không chỉ như thế, ngày hôm nay Cố Thành Hiền cùng đã được áp giải đến Khang đô, mặc dù may mắn còn sống, nhưng tứ chi đã bị hắn chém đứt, người bỏ vào trong lu. Tình cảnh vô cùng thê thảm, Cố Thành Hiền này mặc dù ngạo mạn vô lễ, nhưng vẫn chưa phạm tội gì lớn, Tiêu Tín này lạm dụng tư hình, còn đắc chí, cho rằng đã lập được đại công, khiến cho vô số thần tử trong lòng nguội lạnh.”

Hứa Vũ Thần đưa tới tin chiến thắng truyền đến của Tiêu Tín và trong tay ta, ta nhìn tin chiến thắng, nội dung tràn đầy từ ngữ hưng phấn. Tiêu Tín lần đầu được dẫn dắt nhiều binh sĩ tác chiến như vậy, cũng đạt được thắng lợi, trong lòng hưng phấn không thể tránh được, trong đó cùng không có biểu lộ ra kiêu ngạo và tự phụ chút nào. Kỳ thực lần này thủ đoạn của Tiêu Tín sở dĩ nghiêm khắc như vậy cùng là được ta bày mưu đặt kế mà tiến hành, chẳng qua là có chút hơi quá đáng.

Hứa Vũ Thần nói:

“Tiêu Tín quả thực là một nhân tài, thế nhưng dù sao hắn vẫn còn nhỏ tuổi, cách xử lý trên rất nhiều chuyên vẫn có vẻ không đủ thành thục, thái tử điện hạ nghìn vạn lần đừng bởi vì trận thắng lợi này mà dung túng hắn.”

Hoàng Đoan Phòng nói:

“Không những không thể dung túng hắn, còn cần phải khiển trách hắn một chút, cho hắn biết bản thân rốt cuộc đã sai ở nơi nào!”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Hai vị tướng quốc nói đúng, nếu như vậy, chúng ta sẽ thăng cho hắn hai cấp rồi lại giáng hắn xuống hai cấp, để cho tự bản thân hắn suy nghĩ đi!”

Hứa Vũ Thần khen:

“Kế này của Thái tử điện hạ rất tuyên!”

Nhưng Hoàng Đoan Phòng lại nói:

“Thái tử điện hạ có phải đã khoan dung quá mức rồi không?”

Ta mỉm cười nói:

“Thanh niên nhân có chút nhuệ khí là chuyện tốt, nếu như ta đối với hắn nghiêm khắc quá, chỉ sẽ làm giảm tự tin và hăng hái của hắn, khiến hắn quy về người bình thường, ta yêu cầu chính là một tướng quân năng chinh thiện chiến, mà không phải là một người bề ta bình thường quá khôn khéo.”

Hứa Vũ Thần nói:

“Ý của thái tử chúng ta đều hiểu, tuy nhiên hiện tại đại Khang yêu cầu nhất chính là ổn định, máu tanh cùng giết chóc sẽ chỉ làm các tướng sĩ người người cảm thấy bất an.”

Ta gật đầu nói:

“Các ngươi yên tâm, về phần Tiêu Tín ta sẽ đích thân viết thư hàm qua, bảo hắn chú ý chuyện này!”

Hứa Vũ Thần nói:

“Chuyện này hình như do phụ thân của hắn mở miệng thì càng tốt hơn.”

Ta rất tán thành:

https://thuviensach.vn

“Đúng! Nên do Tiêu tướng quân đề xuất, hắn sẽ không cảm thấy ta lạnh nhạt với hắn.”

Hoàng Đoan Phòng than thở:

“Hy vọng hắn có thể lĩnh hội được một phen khổ tâm mà mọi người nỗ lực vì hắn.”

Hắn lại nghĩ tới một việc nói:

“Thái tử điện hạ, Yến Hưng Khải đi tới Khang đô đã được một đoạn thời gian, thế nhưng hắn vì sao còn chưa đi, lẽ nào Tần quốc không có chuyện gì để làm cả sao?”

Hứa Vũ Thần cười nói:

“Yến Hưng Khải là không dám đi!”

Ta cùng nở nụ cười:

“Tạm thời không quản đến hắn, một ngày hắn chưa rời khỏi Khang đô thì một ngày là khách của chúng ta, chúng ta sẽ dùng lễ nghi quy cách cao nhất để đối đãi hắn.”

Sau khi hai người rời đi, ta không nén nổi thở dài một hơi, cho tới nay lúc nào ta cùng kỳ vọng leo lên đỉnh cao quyền lực, nhưng sau khi là chân chính leo lên địa vị cao mới phát hiện, hiện tại đã không còn tự do, thoải mái như ngày xưa, không thể không đi đối mặt với nhiều chuyện rối rắm phức tạp, thời gian dành cho người thân cùng đã càng ngày càng ít.

Diên Bình qua gọi ta đi dùng bữa tối, khi ta đang muốn đi cùng với nàng thì Dịch An lại đến bẩm báo:

“Tiểu chủ nhân, có một người gọi là Liên Việt muốn gặp cậu!”

https://thuviensach.vn

Ta đại hỉ nói:

“Liên Việt! Hắn không phải là đang ở Yên quốc dưỡng thương sao? Mau mời hắn vào đây!”

Dịch An xoay người đi ra ngoài, không bao lâu sau đã thấy Liên Việt bước nhanh đến, trong lòng còn ôm một đứa bé.

Đứa bẻ gái này châu tròn ngọc sáng, cực kỳ khả ái, đôi mắt đen như bảo thạch có phần linh động, đáo qua đáo lại liên tục, nhìn thấy Vương phủ phô trương như vậy nhưng có biểu hiện ra sợ hãi chút nào.

Nội tâm ta vô duyên vô cớ cảm thấy kinh hoàng, nếu như Minh Nhi là của ta không có mất tích, chỉ sợ cũng lớn như nó rồi, Liên Việt giao đứa trẻ này cho Dịch An, quỳ gối xuống nói:

“Liên Việt tham kiến chủ nhân!”

Ta cười nói:

“Từ lúc nào ngươi lại học khách khí như vậy? Mau mau đứng lên, đúng lúc ta có chuyện muốn hỏi ngươi đây!”

Liên Việt đứng dậy nói:

“Chủ nhân chớ vội, trước tiên ngài cứ nhìn đứa trẻ này là ai đi?”

Trong lòng ta ngẩn ra, lẽ nào đứa trẻ này chính là Mính Nhi của ta? Liên Việt cười gật đầu nói:

“Chính là tiểu quận chúa!”

Nội tâm ta không khỏi run rẩy, bước nhanh lên vọt tới trước mặt Mính Nhi, giang hai cánh tay muốn ôm lấy nó, nhưng Mính Nhi lại sợ hài co rụt lại phía sau, ôm chặt lấy bắp đùi Liên Việt:

https://thuviensach.vn

“Cha…”

Liên Việt xấu hổ cười nói:

“Chủ nhân, trong mấy ngày ta mang nó đến đây, đứa bé này vẫn luôn gọi ta như thế…”

Trong lòng ta dâng lên nỗi hổ thẹn vô hạn, cốt nhục thân sinh của mình vậy mà không nhận ra mình là ai, ta giành được thiên hạ đại Khang đồng thời ta cùng mất đi rất nhiều.

Dịch An từ lâu đã đi thông báo cho mấy người Yến Lâm. Không lâu sau ta đã nghe được tiếng khóc, Yến Lâm không quản tất cả đang chạy về phía bên này, ta rất sợ nàng sẽ giống như ta làm đứa trẻ sợ hãi, cầm lấy canh tay nàng, muốn giúp nàng ổn định tâm tình.

Yến Lâm khóc lóc đòi giãy cánh tay ra, có thể là tâm linh trời sinh giữa mẹ con, Mính Nhi cũng không có sợ hãi mấy, tùy ý để cho Yến Lâm ôm lấy nó. Yến Lâm vạch ra vạt áo của Mính Nhi, thấy trên vai phải có một vết bớt màu đỏ thám, Yến Lâm không còn nghi ngờ gì nữa, bé gái trước mắt quả thực là Mính Nhi của chúng ta.

“Mính Nhi!”

Yến Lâm khóc lóc ôm chặt Mính Nhi vào trong lòng, sau đó tới Yến nhi, Tuệ Kiều, Tư Hầu, Lệ Cơ tất cả đều là lệ nóng doanh tròng, nhiều lần trải qua trăm nghìn cay đắng, cuối cùng chúng ta cùng có thể lại một nhà đoàn tụ.

Đã tìm trở về đứa con gái khiến cho mỗi người chúng ta đều đặc biệt mừng rỡ, ta sai người lại chuẩn bị mở tiệc chiêu đãi đại ân nhân Liên Việt đã giúp ta mang về đứa con gái này. Yến Lâm đích thân rót đầy ba ly rượu cho Liên Việt:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ Liên đại ca đã cứu Mính Nhi trở về!”

Liên Việt vội vàng đứng dậy:

“Vương phi chớ khách khí với ta, tiểu quận chúa chỉ là ta phụ trách mang về thôi, cũng không phải ta chính tay cứu, Vương phi không cần cám ơn ta làm gì! Tuy nhiên rượu này ta sẽ uống!”

Hắn uống cạn hết ba ly này. Yến Lâm còn nói thêm vài câu cảm tạ nữa mới cùng mấy người Tuệ Kiều trở về nghỉ ngơi. Lúc này ta mới nói với Liên Việt:

“Có phải Lãnh Cô Huyên bảo ngươi mang Mính Nhi về đây không?”

Liên Việt gật đầu nói:

“Chủ nhân đoán không sai, đích thật là Lãnh Cô Huyên bảo ta mang tiểu quận chúa trở về đây.”

Ta cùng hắn cạn một ly rượu, Liên Việt tiếp tục nói:

“Ta ở lại Yên đô dưỡng thương, vốn là nghĩ tới sau khi thương thế khỏi hẳn sẽ trở lại nhờ vả vào công tử. Không nghĩ tới U U mang theo Lãnh Cô Huyên tới tìm ta, bảo ta giúp bà tìm được bảo tàng Mâu thị, Lãnh Cô Huyên căn cứ vào hai tấm bản đồ trong tay rồi ghép thành một địa đồ bảo tàng, phạm vi tại chỗ giáp giới giữa thành Thiết Xích, Sùng phủ, Ngọc Môn quan. Nhưng chỗ ba thành giao nhau chính là Yên sơn, theo ta được biết ở trong vòng khu vực này gần nghìn năm nay căn bản không có công trình lớn này, đừng nói là mộ táng, dù cho mồ tầm thường cùng rất khó tìm được.”

Khóe môi ta không khỏi nổi lên một tia mỉm cười. Ta vốn cho rằng Lãnh Cô Huyên đạt được tấm bản đồ từ trong tay Điền Tuân là bản đồ thật sự, không nghĩ tới Yến Hưng Khải đã vạch trần tấm bản đồ đó cùng là giả.

https://thuviensach.vn

Lãnh Cô Huyên qua trăm cay nghìn đắng mà chỉ chiếm được hai tấm bản đồ giả, chuyện này thực sự là nói ra cùng thành trò cười cho thiên hạ, dựa vào hai tấm bản đồ này đương nhiên là tìm không được bảo tàng Mâu thị chân chính rồi.

Liên Việt cười nói:

"Lãnh Cô Huyên uy hiếp muốn ta phải đi theo bà ta đến nơi niêm yết trên địa đồ để nhìn xem, ta đánh không lại, trốn cùng không thoát, không thể làm gì khác hơn là đi theo bà ta đến đó. Chúng ta dạo qua một vòng các nơi có khả năng được ghi dấu trên bản đồ, ta càng xem càng thấy không giống, ngay cả Lãnh Cô Huyên cũng thấy bản địa đồ cũng thấy là giả, ta vốn cho rằng Lãnh Cô Huyên thẹn quá thành giận sẽ giết chết ta, thế nhưng không nghĩ tới nàng không những không tức giận, ngược lại còn bảo ta mang tiểu quận chúa đến đây."

Ta cũng cảm thấy điều này quá ngạc nhiên, lẽ nào từ sau lần ta cứu bà ta thoát khỏi tay Mộ Dung Sơ Tình, Lãnh Cô Huyên lương tâm trỗi dậy? Nhưng lập tức ta đã phủ định ngay suy đoán này, bản tánh của Lãnh Cô Huyên lãnh khốc vô tình, bà ta còn có quái lương tâm gì được? Lẽ nào bà ta... một dự cảm chẳng lành nảy sinh trong lòng, lão bà Lãnh Cô Huyên này chắc sẽ không động tay động chân gì đó trên người Mính Nhi chứ?

Nghĩ tới đây ta nhất thời luống cuống tay chân, đứng dậy đang muốn đi xem Mính Nhi, đã thấy Tuệ Kiều đi tới, nàng đi tới bên người ta, ghé sát vào tai ta nhỏ giọng nói:

"Vừa rồi ta đã kiểm tra qua cho Mính Nhi, trên người nó cùng không có bất cứ dị trạng nào, chàng yên tâm đi!"

Ta thở dài nhẹ nhòm một hơi, mới vỗ vỗ bàn tay Tuệ Kiều, nỗi lo lắng trong lòng cuối cùng cũng được giải tỏa.

Liên Việt nói:

https://thuviensach.vn

“Lúc trên đường ta đi ngang qua thành Thiết Xích, vốn định đến thăm mẹ con Khúc Nặc, nhưng lo lắng Lãnh Cô Huyên đang âm thầm theo dõi, cho nên ta không dám đến.”

Ta gật đầu, thấp giọng nói:

“Lãnh Cô Huyên nếu đã nhìn ra Tàng Bảo đồ trong tay bà ta là giả, điều đầu tiên mà bà ta hoài nghi chính là trên người ta.”

Liên Việt nói:

“Lẽ nào bản đồ thật đang nằm trong tay chủ nhân?”

Ta cười khổ nói:

“Bản đồ thật cùng không nàm trong tay ta, nhưng bản đồ giả trong tay Lãnh Cô Huyên chính là do ta đưa cho, lần này ngay cả ta cùng không nghĩ thấu, bà ta hẳn là phải tức giận mới đúng, không ngờ lại thành thật trả lại con gái cho ta.”

Liên Việt nói:

“Hoặc là bà ta sợ đến quyền vị hiện tại của chủ nhân, hoặc là bà ta thực sự lương tâm trỗi dậy?”

Ta cười nói:

“Ta hầu như có thể khẳng định, hiện tại Lãnh Cô Huyên nhất định là đang ở phụ cận Khang đô.”

Liên Việt nói:

“Ta cũng có loại cảm giác này, Lãnh Cô Huyên vô cùng có khả năng trên đường đã theo dõi ta đến đây.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Chắc chắn có một ngày bà ta sẽ tìm tới cửa, bởi vì bà ta không thể bỏ qua bảo tàng Mâu thị được.”

Trong lòng ta thầm nghĩ, Lãnh Cô Huyên sở dĩ không dám lập tức tìm tới cửa sợ rằng còn có một nguyên do, lần trước bà ta và Huyền Anh đánh nhau đã bị mang trọng thương, sau đó lại bị Mộ Dung Sơ Tinh làm cho thương nặng thêm. Trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng không dễ dàng khôi phục như vậy.

Ta an bài Liên Việt tạm thời ở tại trong phủ, đợi đến khi ta trở về chỗ ở của mình đã là đêm khuya, Yến Lâm và Mính Nhi đã đi vào giấc ngủ, mấy người Tư Hầu Tuệ Kiều vì mang theo con gái nên cũng phải đi ngủ sớm, chỉ có Lệ Cơ vẫn còn đang chờ ta dưới đèn. Ta mỉm cười từ phía sau ôm lấy Lệ Cơ, Lệ Cơ khẽ nói: “Mau uống trà sâm đi!”

Ta cười tủm tỉm bưng lấy ly trà sâm cùng một hơi hết sạch, thấp giọng nói:

“Nàng quả nhiên là thương ta nhất!”

Lệ Cơ trách móc:

“Đây cũng phải là tâm ý của một mình ta, kỳ thực tất cả mọi người đang đợi ngươi, chẳng qua bọn trẻ còn nhỏ, người lớn có thể chịu đựng được, nhưng trẻ con không thể nào chịu được.”

Ta áy náy nói:

“Đều do ta bộn về quá nhiều việc quốc sự, ngay cả thời gian ở cùng người thân cùng không có.”

Lệ Cơ cầm lấy bàn tay ta, áp khuôn mặt lên mu bàn tay:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, nếu như không phải là ta nhớ chàng, ta quyết sẽ không đến Khang đô đâu.”

Ta yêu thương vuốt ve khuôn mặt nàng, tàng kinh thương hải nan vi thủy. Lệ Cơ từ lâu đã chán ghét cuộc sống cung đình, nếu như để cho nàng lựa chọn, nàng nhất định sẽ lựa chọn khoảng thời gian vô ưu vô lự ở Lục Hải Nguyên. Ta đột nhiên cảm giác được, để cho các kiều thê của ta đến Khang đô có thể là một sai lầm, thứ họ cần cùng không phải địa vị cùng vinh quang, trong cảm nhận của họ coi trọng nhất chính là chân tình cùng ta cùng chung hoạn nạn.

Ta hôn lên lỗ tai trong suốt của Lệ Cơ:

“Qua mấy ngày nữa, chờ ta xử lý hết mọi việc của Khang đô, ta sẽ cùng các nàng trở về Lục Hải Nguyên!”

“Thật sao?”

Lệ Cơ kinh hỉ quay mặt lại, đôi môi của nàng vừa lúc áp đến bờ môi của ta, một loại cảm giác tiêu hồn thực cốt dấy lên trong lòng, ta gật đầu, lập tức áp sát lên bờ môi của nàng. Đầu lưỡi thơm mát của Lệ Cơ nhẹ nhàng trêu chọc dục vọng của ta, ta ôm lấy nàng đi về bên giường.

Sứ giả ta phái đến Tần quốc để gửi lời hỏi thăm rất nhanh đã từ Tần Đô trở về, trong thư hồi âm Tinh Hậu cùng không có đề cập quá nhiều đến bệnh tình của mình, chủ yếu là nói cho ta biết Đông Hồ đã bắt đầu đóng quân tại phía bắc Tần quốc, có ý định rõ ràng muốn lợi dụng lúc Tần quốc gặp nạn hạn hán xâm nhập vào phía nam. Tinh Hậu mời ta giúp đỡ.

Thời gian Yến Hưng Khải ở lại Khang đô đã đến nửa tháng, thái độ của ta đã khiến y cảm thấy rất thất vọng, ta cùng không có biểu hiện ra đối với Tàng Bảo đồ dục vọng chiếm hữu mạnh mẽ như y mong muốn, sự lạnh nhạt của ta cho Yến Hưng Khải rốt cuộc thiếu kiên nhẫn, lần thứ hai y vào cung cầu kiến ta. Ta vẫn hết sức nhiệt tình mà tiếp đài y.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải đi thẳng vào vấn đề nói:

“Thái tử điện hạ, đề nghị lần trước của ta ngài đã suy nghĩ thế nào?”

Từ sau lần đó, y không có tiếp tục xưng hô với ta là huynh đệ nữa, hiển nhiên đối với ta có chút kính nể. Ta cười nói:

“Đại ca cùng đừng trách, gần đây công việc nhiều ta không ngờ đã quên mất…”

Trong ánh mắt Yến Hưng Khải hiện lên một tia thất vọng, lập tức lại thấp giọng nói:

“Về việc Tàng Bảo đồ...”

Ta ha ha phá lên cười. Yến Hưng Khải không hiểu nhìn ta, y cùng không biết hàm nghĩa chân chính mà nụ cười của ta.

Hồi lâu ta mới ngưng cười, nói:

“Rất trùng hợp, Lãnh Cô Huyên cùng đã sai người nói chuyện với ta!”

Sắc mặt Yến Hưng Khải hơi đổi, y lập tức nghe ra trong những lời này của ta bao hàm thành phần uy hiếp. Nếu như ta tiết lộ bí mật của y cho Lãnh Cô Huyên biết, tình cảnh của y sẽ trở nên càng nguy hiểm hơn. Yến Hưng Khải nói:

“Thái tử điện hạ quả thật đối với bảo tàng Mâu thị không có chút hứng thú nào không?”

Ta cố ý thở dài nói:

“Đại ca hẳn là có thể thấy được, hiện tại ta đã nắm giữ chính quyền của hai nước Khang Yên, bảo tàng Mâu thị đối với ta mà nói chỉ là một truyền thuyết, trên đời này rốt cuộc có bảo tàng này hay không còn chưa nhất

https://thuviensach.vn

định. Cho dù là thật sự có một tòa bảo tàng như vậy đi chăng nữa, tài bảo trong đó có nhiều mấy cùng kém hơn so với quốc thổ ta đang sở hữu trong tay ta, ta cần gì phải vì một việc viển vông mà đi uổng phí khí lực làm gì?"

Yến Hưng Khải nói:

"Bảo tàng Mâu thị nhất định tồn tại, hơn nữa trong đó còn có bí ẩn bất truyền của Ma Môn."

"Võ công với ta mà nói cũng không có chút ý nghĩa nào!"

Ta vẫn chẳng hề để ý nói.

Yến Hưng Khải lại cắn răng nói:

"Trong bảo tàng Mâu thị có bảo tàng vô cùng vô tận!"

Ta cười ha ha:

"Nếu có một ngày ta nhất thống thiên hạ, trong thiên hạ không phải là vương thổ, bảo tàng mâu thị cho dù chôn ở trong lòng đất cùng là tài phú của ta, dùng phương thức này đạt được nó chẳng phải nhanh hơn ư?"

Trên trán Yến Hưng Khải đã vả mồ hôi, nếu như bảo tàng đối với ta không có chút ý nghĩa nào, tính mạng của y cùng không có cách nào đạt được bảo đảm, lại không cần phải nói trở thành quân vương của Tần quốc.

Yến Hưng Khải nói:

"Nhưng mà nếu như thái tử điện hạ chiếm được bảo tàng Mâu thị thì có thể giảm được rất nhiều thời gian để nhất thống thiên hạ."

Ta cười đến càng vui vẻ hơn.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải hít thở cùng trở nên gấp hơn, từ trong lòng y lấy ra một quyển trục đã ố vàng, mở ra trước mặt ta:

"Đây là một phần đầu được lấy từ chỗ đặt bản đồ, chính là bản ghi chép của chính tay thuỷ tổ đạo giáo Lão Tử viết, mỗi dòng trong đó đều có ám thị, ngày đó lúc Lão Tử phi thăng đã tại nhân gian để lại một viên thuốc trường sinh bất lão, quyển trục này đặt cùng một chỗ với Tàng Bảo đồ, có phải là có hàm nghĩa thuốc trường sinh bất lão cùng được đặt ngay ở bên trong bảo tàng Mâu thị?"

Yến Hưng Khải quả nhiên là đang rối loạn, ngay cả việc hoang đường như thế cùng có thể nghĩ ra, cố sự như vậy chỉ có thể đi lừa lão hoàng đế một lòng muốn trường sinh như Hâm Đức Hoàng thôi, đối với ta thì không có chút tác dụng nào. Chân chính hấp dẫn ta vẫn là của cải trong bảo tàng Mâu thị, nếu như thực sự có thể đạt được số của cải này, ta có thể sở hữu đủ tài lực để phát triển quốc lực, trong thời gian ngắn nhất sẽ nhất thống thiên hạ. Ta cười vỗ vỗ vai Yến Hưng Khải:

"Đại ca còn tính dự định trở về Tần quốc nữa hay không?"

Yến Hưng Khải ngơ ngác nhìn ta, không biết ta đột nhiên hỏi y những lời này rốt cuộc là có ý gì.

Ta cười lạnh nói:

"Vừa rồi ta nhận được tin tức, Đông Hồ bắt đầu đóng quân tại biên cảnh phía bắc Tần quốc, ý muốn thừa dịp Tần quốc gặp nạn hạn hán xâm nhập phía nam, chuyện này đại ca không biết sao?"

Lúc trước Bạch Quỹ sở dĩ bị chết trận chính là bởi vì nguyên do Yến Hưng Khải cấu kết với Đông Hồ, hiện tại Đông Hồ lần thứ hai xâm nhập phía nam thì tám phần mười vẫn có quan hệ với Yến Hưng Khải.

Yến Hưng Khải lau mồ hôi lạnh trên trán:

https://thuviensach.vn

“Hoàn Nhan Liệt Thái sớm đã có tâm xâm lấn Tần quốc, hiện tại Tần quốc gặp nạn hạn hán đối với chúng mà nói chính là một cơ hội tốt ngàn năm khó gặp, tuy nhiên chuyện này không hề có chút quan hệ nào với ta hết...”

Những lời này ít nhiều đã có mùi giấu đầu lòi đuôi.

Yến Hưng Khải rất sợ ta không tin:

“Nếu như Đông Hồ xâm chiếm Tần quốc, đối với ta không có một chút lợi ích nào.”

Ta cười nói:

“Đại ca không cần giải thích, trong lòng ta rất rõ ràng.”

Yến Hưng Khải hỏi dò:

“Nếu như Đông Hồ thực sự phát binh, thái tử điện hạ sẽ làm thế nào?”

Ta quả quyết đáp:

“Khang Tần nếu đã liên minh, Đông Hồ phát binh xâm lấn Tần quốc thì chẳng khác nào như xâm lấn đại Khang, ta sẽ dốc hết binh lực đại Khang để hỗ trợ Tần quốc!”

Những lời này của ta cùng không có nửa điểm dối trá ở bên trong, ta chính là muốn chứng minh cho người trong thiên hạ thấy, liên minh giữa hai nước không gì là phá nổi.

Yến Hưng Khải lặng lẽ không nói, hồi lâu mới nói:

“Quyết đoán của Thái tử điện hạ quả thực không người nào có thể bị kịp.”

https://thuviensach.vn

Có thể là biểu hiện thờ ơ của ta đối với bảo tàng khiến y có chút chán nản, đứng dậy muốn cáo từ.

Ta cười nói:

“Ta đã cho người chuẩn bị tiệc rượu, buổi trưa đại ca cứ ở lại chỗ này đi.”

Yến Hưng Khải thở dài:

“Ta nghe nói đại quân Đông Hồ đã tiếp cận, đâu còn có tâm tư mà uống rượu, ta nên đi về chuẩn bị để mau chóng trở về Tần quốc.”

Ta gật đầu:

“Cũng tốt, hiện tại đại Tần chính là lúc cần dùng người, đại ca nên trở lại vì nước xuất lực.”

Yến Hưng Khải vội vã cáo từ, ta tìm Triệu Khiếu Dương tới, bảo hắn phái người nghiêm mật giám thị Yến Hưng Khải.

Tinh Hậu tại trong thư nói về bệnh tình của mình rất nhẹ nhàng, tâm tình của ta càng trầm trọng. Ta nâng chung trà lên, yên lặng ngưng mắt nhìn bầu trời, chuyện cũ từng màn từng màn hiện lên trong đầu ta, ta đột nhiên sản sinh một dự cảm đáng sợ, mình có thể sẽ không còn được gặp lại Tinh Hậu.

Loại cảm giác này làm cho ta sợ run lên, trượt tay làm rớt chung trà xuống đất, mảnh sứ vỡ vụn rơi khắp mặt đất.

Thái giám đứng hầu bên cạnh vội vàng qua thu dọn, ta vô duyên vô cớ buồn bực:

“Cút ngay!”

https://thuviensach.vn

Thái giám sợ quá nơm nớp lo sợ thối lui đến một bên. Phía sau truyền tới một thanh âm trầm thấp nói:

“Ngươi đi đi, để cho ta tới!”

Ta xoay người, nhìn thấy Trần Tử Tô đã đến.

Trần Tử Tô nhìn mảnh sứ đầy đất, khẽ nói:

“Xem ra tâm tình của công tử không tốt, không biết có phải vì việc Đông Hồ không.”

Ta lắc đầu, bắt chuyện Trần Tử Tô ngồi xuống đối diện:

“Trần tiên sinh, tiên sinh tới rất đúng lúc, có chuyện ta muốn cùng tiên sinh thương lượng một chút.”

Trần Tử Tô mỉm cười nói:

“Công tử muốn cùng ta thương lượng quốc sự hay là gia sự?”

Những lời này của hắn một câu hai ý nghĩa, lẽ nào đà từ các biểu hiện khác thường của ta nhìn được cái gì?

Ta thấp giọng nói:

“Ta muốn đi Tần quốc!”

Trần Tử Tô cũng không cảm thấy kinh ngạc chút nào, bình tĩnh nói:

“Công tử quả thực là nên đi!”

Trong lòng ta hiếu kỳ, vốn tưởng rằng khi kiềm nén nói ra những lời này nhất định sẽ bị Trần Tử Tô phản đối. Không nghĩ tới hắn vậy mà tán thành quyết định của ta.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

“Đông Hồ mặc dù đóng quân tại phía bắc Tần quốc, nhưng kể cả không có xâm nhập biên giới Tần quốc, điều này chứng minh thái độ của Hoàn Nhan Liệt Thái vẫn chỉ đang đứng xem, nếu như đại Khang lập trường kiên định đồng minh cùng Tần quốc, Đông Hồ chưa hẳn dám mạo hiểm xâm nhập phía nam, công tử đến Tần đô, chẳng khác nào như cho người trong thiên hạ một tín hiệu làm sáng tỏ, Đông Hồ có thể sẽ biết khó mà lui. Tần thái hậu là nghĩa mẫu của công tử, hơn nữa nhiều lần lúc công tử nguy nan đã tận hết sức lực cứu giúp, nếu nói từ trên đạo nghĩa công tử cũng nên đến đó thăm bệnh.”

Ta nặng nề gật đầu.

Trần Tử Tô lại nói:

“Bệnh tình của Thái hậu bây giờ vẫn còn chưa rõ, nếu như tình huống lạc quan, tất cả tự nhiên sẽ dễ dàng, thế nhưng nếu như bệnh tình nghiêm trọng...”

Hắn dừng lại một chút mới nói:

“Hành trình Tần Đô lần này của công tử sẽ trở nên càng gian nan hơn.”

Ta cảm thán nói:

“Lời nói của Trần tiên sinh cùng như nỗi lo lắng trong lòng ta! Hiện tại thế cục đại Khang đã cơ bản ổn định, hơn nữa mấy người các ngươi cùng ở chỗ này giúp ta khống chế được cục diện. Ta cùng có thể yên tâm mà đi.”

Trần Tử Tô nói:

“Công tử định làm gì với Yến Hưng Khải?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Trong tay Yến Hưng Khải có giữ địa đồ của bảo tàng Mâu thị, hiện tại giết hắn hơi sớm.”

Trần Tử Tô nói:

“Nhưng nếu công tử không giết hắn, Yến Hưng Khải có thể sẽ thừa dịp sự kiện Đông Hồ lần này mà nhân cơ hội làm loạn không?”

Ta cười lạnh nói:

“Việc Đông Hồ cùng hắn tám phần mười cùng có quan hệ, hiện tại ta vẫn luôn suy nghĩ một việc, Yến Hưng Khải vì sao muốn làm hoàng đế Tần quốc đến thế, dù chỉ có một ngày, hắn cũng cam tâm tình nguyện, trong đó có phải là ẩn tình khác hay không?”

Trần Tử Tô nhíu mày:

“Yến Hưng Khải cả đời cũng vì hoàng quyền mà phấn đấu. Có thể đây là tâm nguyện lớn nhất của hắn cũng chưa hắn là không thể.”

Ta lắc đầu nói:

“Hắn là chỉ một con cáo già, hoàng quyền đối với hắn quan trọng, tính mệnh đối với hắn càng quan trọng hơn, đến hiện tại hắn còn đem cả địa đồ của bảo tàng Mâu thị ra để làm tư sản cò kè mặc cả với ta, trong đó tất nhiên có ẩn tình không thể cho ai biết.”

Trần Tử Tô cười nói:

“Hắn dùng bảo tàng đổi lấy ngôi vị hoàng đế Đại Tần, cộng thêm tính mệnh của bản thân mình, trong thiên hạ nào có việc tiện nghi như vậy…”

Hắn đột nhiên ngắt quãng những lời này, kinh ngạc nhìn sang ta.

https://thuviensach.vn

Ta cũng đột nhiên giật mình tỉnh giấc, cùng Trần Tử Tô hầu như đồng thời nói:

“Bảo tàng tại Tần quốc!”

Ta lộ ra một tia mỉm cười. Bản thân mình vì sao trước sau chưa hề nghĩ đến chuyện này, Yến Hưng Khải tính toán không chỉ là ngôi vị hoàng đế Tần quốc, y há có thể đưa bảo tàng cho ta một cách uổng phí? Cá y cũng muốn mà chân gấu y cũng muốn, y đang mưu đồ việc tốt nhất cử lưỡng tiện.

Trần Tử Tô nói:

“Tử Tô thực sự không nghĩ thấu, bảo tàng Mâu thị này lẽ nào thực sự quan trọng như vậy?”

Ta thản nhiên cười nói:

“Trần tiên sinh, bảo tàng Mâu thị với ta mà nói cũng không có ý nghĩa quá mức quan trọng, thế nhưng ta cùng không thể để nó rơi vào tay người khác được.”

“Tiểu chủ nhân!”

Dịch An vừa nói vừa thở hồng hộc chạy tới, từ xa hắn đã la lên:

“Vương phi sinh rồi!”

Ta đột nhiên đứng dậy, kích động chạy ra ngoài cung, mới chạy được hai bước, dừng chân hỏi:

“Là con trai hay con gái?”

Dịch An tươi cười rạng rỡ nói:

https://thuviensach.vn

“Chúc mừng tiểu chủ nhân, là vị tiểu vương gia trắng trẻo mập mạp!”

Ta thiếu chút nữa vì vui quá mà ngất xỉu.

Hoàn toàn không để ý đến lời chúc mừng của Trần Tử Tô, lấy tốc độ vượt rào chạy tới Vương phủ.

Mỗi người ở Vương phủ cùng vì tiểu sinh mệnh mới vừa sinh ra mà vui mừng phấn khởi, khi ta chạy đến Vương phủ, các vị kiều thê của ta cùng đang ở trong hoa viên hoan hô nhảy nhót, Dực vương cùng vui tươi hớn hở đứng ở đó, nghĩ đến cùng là mừng còn hơn trúng số.

Yến Lâm và Lệ Cơ tiến lên kéo cánh tay ta:

“Đừng đi vào vội, Tuệ Kiều cùng bà đỡ đang giúp con tắm đó.”

Ta như bừng tỉnh trong mộng, bán tín bán nghi hỏi:

“Là con trai thật hả?”

Yến Lâm cùng Lệ Cơ cười khanh khách gật đầu.

Dực vương nghiêm mặt nói:

“Ngươi không hỏi Sở Nhi làm sao, mới đến thì đã hỏi là nam hay là nữ, lẽ nào vị trí của Sở Nhi ở trong lòng của ngươi còn không bằng một đứa con sao?”

Từ sau khi ta leo lên ngôi vị thái tử, đây vẫn là lần đầu tiên ông ấy trách cứ ta như vậy.

Ta không khỏi thầm xấu hổ, ngoài miệng lại giảo hoạt nói:

“Vừa rồi Dịch An đã nói cho con biết mẹ tròn con vuông, nhạc phụ đại nhân nghìn vạn lần đừng trách.”

https://thuviensach.vn

Dực vương cười nói:

“Ta biết ngươi đối với Sở Nhi như thế nào, lòng ta cùng rất vui vẻ!”

Ông hưng phấn quá nói năng cũng trở nên có chút lộn xộn.

Có Dực vương chỉ điểm, lúc ta bước vào gian phòng, cố nén nỗi hưng phấn trong lòng, bước tới nhìn Sở Nhi đã sinh hạ Lân nhi cho ta, Sở Nhi sắc mặt tái nhợt, trên trán vẫn đang đổ mồ hôi nhễ nhại. Hiển nhiên vừa rồi chịu khổ sở không ít, nhớ tới khi mà nàng cần có ta nhất, nhưng ta lại không có ở bên cạnh nàng, trong nội tâm không khỏi thấy hổ thẹn.

Ta cầm lấy bàn tay của Sở Nhi, khẽ nói:

“Sở Nhi, nàng vất vả rồi.”

Sở Nhi dịu dàng cười nói:

“Hài tử này tính khí nóng vội, ta vốn định chờ chàng trở về rồi mới để cho nó chào đời, không nghĩ tới nó lại không chịu đợi.”

Ta không khỏi nở nụ cười, ánh mắt rơi vào trên khuôn mặt béo mập của con ta. Trong lòng không khỏi sinh ra một cảm xúc khó tả, năm đó khi mẫu thân sinh ta ra, phụ thân cùng không cũng không có ở bên cạnh bà, tâm tình của bà không biết đã phải chịu áp lực như thế nào.

Ta đưa tay muốn ôm lấy con trai, lại bị Yến Lâm đến giành trước, cười khanh khách nói:

“Đứa trẻ này trông giống Dận Không nhiều hơn.”

Tư Hầu cười nói:

“Tỷ nhìn mà con mắt cũng muốn rớt ra rồi kìa, không bằng lại sinh giúp Dận Không một đứa con trai nữa.”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm trừng mắt dữ tợn với ta, nói:

“Hắn vốn cũng thương yêu Sở Nhi muội tử nhiều hơn, bằng không thì dùng cái gì mà cùng Sở Nhi sinh con trai, mà mỗi người chúng ta đều là con gái chứ!”

Ta cười ha ha nói:

“Nàng đừng ghen, sau này ta muốn cho mỗi người các nàng cùng cùng sinh cho ta một đàn con cơ!”

Ta đến gần vốn định nhìn con trai. Không ngờ Yến Lâm ôm lấy con trai đi đến căn phòng sát vách:

“Ông ngoại đợi cháu ngoại muốn rớt cả tròng mắt ra ngoài, ta nên ôm qua cho ông ấy nhìn trước thì hơn.”

Ta biết Yến Lâm là cố ý chỉnh ta, cùng chỉ đành cố gắng áp chế sự khát vọng trong nội tâm, trở lại ngồi bên cạnh Sở Nhi.

Sau khi mọi người giải tán, Sở Nhi tựa vào trong lòng ta, khẽ nói:

“Ta... vừa rồi thực sự rất sợ, rất sợ ta cũng như mẫu thân...”

Ta ôm chặt lấy nàng, nói:

“Đừng nói ngốc vậy, nàng không phải là vẫn êm đẹp đó sao?”

Sở Nhi ôn nhu nói:

“Trong lúc mà sinh hạ hài tử này, dường như ta thấy được mẫu thân. Thì ra vì ông ấy mà chuyện gì cùng có thể vứt bỏ.”

Ta đương nhiên biết Sở Nhi ám chỉ là cái gì, trong lòng cảm động, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, nói:

https://thuviensach.vn

“Sở Nhi ngoan, nghỉ ngơi cho khỏe đi, ta muốn nàng phải mau chóng khoẻ lại, sinh thêm cho ta mấy đứa nữa.”

Sở Nhi nhẹ giọng trách móc:

“Người ta vừa mới sinh xong! Chàng lại còn muốn nghĩ đến loại chuyện này rồi!”

Khuôn mặt nổi lên hai mảng đỏ ửng, càng thêm kiều diễm động nhân.

Ta ghé sát vào bên tai nàng, nhỏ giọng nói:

“Đã lâu rồi ta chưa có cùng nàng làm chuyện kia, trong lòng rất muốn…”

Sở Nhi nhăn lại mũi, tóm lấy lỗ tai ta:

“Chàng là đồ hôn quân hoang dâm vô đạo, còn không mau cút ra ngoài cho ta!”

Ta cười ha ha, lúc này vừa vặn Yến Lâm đang ở sát vách gọi ta, lúc này ta mới đứng dậy đi xem con trai của ta.

Ôm lấy con trai, một loại cảm giác chân thực mà thân thiết tự nhiên nảy sinh, loại cảm giác này khó mà miêu tả, trước đây ta chưa bao giờ cảm nhận được.

Lúc này ta mới biết, trong lòng mình vì sao hy vọng có được một đứa con trai như vậy, bởi vì nó đại biểu cho sinh mệnh cùng quyền lợi của ta được kéo dài, hai mắt ta không khỏi đã ươn ướt.

Dực vương nhẹ giọng nói:

“Cháu ngoan của ta còn chưa có tên kìa!”

https://thuviensach.vn

Ta từ trong cơn vui mừng như điên bình tĩnh lại, đặt tên cho con thật đúng là một nan đề, tên thế hệ của phụ thân ta chính là Dận, theo lý thuyết tên thế hệ của ta cần phải là Kỳ, nhưng hôm nay buộc lòng phải đâm lao phải theo lao, ta suy nghĩ một chút nói:

"Gọi là Long Kỳ Thiên đi!"

Dực vương hai mắt sáng ngời, ông khẳng định biết hàm nghĩa của Kỳ Thiên, hài tử này hẳn là sẽ trở thành đế vương tương lai của đại Khang, cũng chỉ có con trai của ta mới được đặt cho cái tên này.

Nghe theo kiến nghị của Trần Tử Tô, ta cũng không có gióng trống khua chiêng việc tuyên dương đến Tần Đô, chỉ nói chuyện này cho những người thân và trọng thần thân tín biết.

Khó đối mặt nhất vẫn là chư vị kiều thê của ta, họ vừa mới từ Lục Hải Nguyên qua đây, Sở Nhi còn mới sinh xong không lâu, mà ta lại phải rời khỏi đây đến Tần quốc. Cũng may họ đều rất hiểu ý người, biết phàm là chuyện gì cùng phải lấy đại sự làm trọng, cùng không có người nào ngăn cản ta, càng như thế này trong lòng ta càng không dễ chịu.

Trước khi sắp chia tay, ta lại tới gặp Dao Như, trải qua điều dưỡng trong khoảng thời gian này, sức khỏe của nàng đã bình phục rất nhiều, nhưng ý thức vẫn còn trống rỗng, không hề có ấn tượng đối với bất cứ người nào.

Mấy ngày này đều là do Diên Bình đi theo bên cạnh săn sóc nàng, ta hỏi qua tình hình gần đây của Dao Như, đi tới ngồi xuống bên cạnh nàng, Diên Bình cùng hai thị tỳ lui ra ngoài.

Ta ngưng mắt nhìn đôi mắt Dao Như như bị bao phủ bởi một tầng sương mù dày đặc, khẽ nói:

"Dao Như, ngày mai ta phải đi Đại Tần rồi, ta biết mỗi người các nàng đều không muốn để cho ta đi, nhưng ta không đi không được…"

https://thuviensach.vn

Dao Như ngơ ngác nhìn ta vẫn không có chút phản ứng nào, ta lại nói:

“Lúc ta còn làm một con tin, ta kỳ vọng có một ngày có thể trở thành đế vương trên vạn người, hiện tại mục tiêu này cách ta càng ngày càng gần, nhưng ta lại phát hiện mình vẫn còn có rất nhiều chuyện khó có thể làm được…”

Thanh âm của ta trở nên nghẹn ngào, Dao Như thủy chung vẫn si ngốc, hiện tại Tinh Hậu lại mang trọng bệnh, ta không cách nào khiến cho mỗi người phụ nữ mà ta yêu mến đạt được hạnh phúc.

Ta vươn tay cầm lấy bàn tay của Dao Như, nàng cùng không có cự tuyệt, tùy ý để ta lẳng lặng cầm lấy bàn tay thon thon của nàng:

“Dao Như, trở về đi, ta không muốn mất đi bất kể là người nào trong số các nàng...”

Một giọt nước mắt chảy xuống từ bên gò má, lẳng lặng nhỏ xuống trên mu bàn tay của Dao Như, toàn thân Dao Như hơi run lên, khóe môi nàng hiện ra một tia mỉm cười, nhưng ánh mắt vẫn đang nhìn ngoài cửa sổ:

“Không...”

Đi ra ngoài cửa, gặp phải Lệ Cơ đang đến thăm Dao Như, nàng có vẻ tâm sự nặng nề, thấy ta khẽ nói:

“Dận Không, ta... muốn cầu chàng một việc.”

Ta gật đầu, nắm lấy bàn tay nàng đi đến ngồi xuống trước cửa hành lang, Lệ Cơ nói:

“Sau khi chàng đến Tần Đô rồi, nhất thiết đừng quên tới bái tế cha ta.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chuyện này sao ta có thể quên được? Ta nhất định sẽ đến bái tế ông ấy.”

Lệ Cơ buồn bã thở dài:

“Ta cùng Tư Hầu thực sự là bất hiếu, mồ mả của cha nhiều năm không có người đến cúng, sợ rằng cỏ hoang đã mọc đầy.”

Ta ôm lấy vai nàng:

“Lần này đi Tần Đô, ta sẽ tìm mọi cách tìm được hài cốt của nhạc phụ, nếu có thể tìm được ta sẽ mang tro cốt của ông ấy trở về đây.”

Lệ Cơ rưng rưng nói:

“Cha chết ở trong chiến tranh, sợ ràng hài cốt từ lâu đã tìm không được.”

https://thuviensach.vn

Chương 171: Ẩn Tình

Ta cũng biết hy vọng tìm được hài cốt của Bạch Quỹ là cực kỳ bé nhỏ, nói như vậy chẳng qua là an ủi Lệ Cơ mà thôi.

Lệ Cơ cầm lấy một bọc đồ đặt vào trong tay ta:

“Đây là điểm tâm của ta và Tư Hầu tự tay làm, chàng mang đến đặt trước phần mộ của cha…”

Nàng lau đi nước mắt nói:

“Hạng Tinh bản tính ác độc, chàng đến Tần quốc cần phải đề phòng bà ta.”

Nàng cũng không biết quan hệ giữa ta và Tinh Hậu, cho nên mới nhắc nhở như vậy.

Nhớ tới năm đó Tinh Hậu trù tính hại chết phụ thân của nàng, ta thấp giọng nói:

“Nàng có hận bà ta hay không?”

Lệ Cơ lắc đầu nói:

“Từ sau khi rời khỏi Tần quốc, ta đã quên tất cả, bao gồm cả cừu hận.”

Ta không cách nào làm được như Lệ Cơ, ta quên không được mối thù trong lòng, còn có những khuất nhục mà bản thân đã từng phải chịu.

https://thuviensach.vn

Nửa đêm, ta đi tới Duyệt Vinh cung nơi nhốt Hâm Đức Hoàng, Xa Hạo đích thân phụ trách việc cảnh giới ở đây, nghe được tin tức ta đến, hắn vội vàng đi ra đón.

Ta ngửa đầu nhìn gian phòng phía trước còn sáng ánh đèn, thấp giọng nói:

"Ông ta đã ngủ chưa?"

Xa Hạo gật đầu nói:

"Ngày nào ông ta cùng ngủ rất trễ, tuy nhiên tình huống thân thể cùng không tệ lắm."

Ta không thể không bội phục lực sinh mệnh ngoan cường của Hâm Đức Hoàng, đương nhiên đây cùng là do Chu Độ Hàn chăm sóc được chu đáo.

"Chu thái y đâu?"

"Hiện tại hắn vẫn còn ở bên trong phòng của lão hoàng đế, giúp ông ta châm cứu!"

Ta thản nhiên cười, chậm rãi bước về hướng căn phòng.

Đẩy ra cửa phòng, quả nhiên thấy Chu Độ Hàn đang châm cứu cho Hâm Đức Hoàng, Hâm Đức Hoàng ngồi đối mặt với cửa phòng, ta vừa đi vào trong phòng, lão liền thấy được ta.

Từ trong hai mắt của lão cùng không không thấy được bao nhiêu cừu hận, còn lại cùng chỉ có một loại bi thương không hiểu. Ở trước mặt ta lão chỉ là một kẻ thất bại, hơn nữa lão đã không còn cơ hội để báo thù.

Chu Độ Hàn thu hồi kim châm, hành lễ:

"Thái tử điện hạ, đã trễ thế này còn tới thăm bệ hạ?"

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Nếu như ta không đến, vẫn còn chưa biết Chu thái y đối với phụ hoàng lại dốc lòng như vậy đâu?”

Chu Độ Hàn nói:

“Chiếu cố bệ hạ chính là bản phận của người làm thần tử!”

Ta mỉm cười gật đầu, vẻ mặt ôn hoà nói:

“Trời đã tối rồi, Chu thái y cứ về nghỉ ngơi trước đi.”

Lúc này Chu Độ Hàn mới đứng dậy đi ra ngoài, Xa Hạo từ bên ngoài đóng cửa lại.

Tiếng đóng cửa nặng nề làm cho Hâm Đức Hoàng nhịn không được run lên, lão nhìn sang ta, trong ánh mắt đục ngầu hiện ra vẻ sợ hãi cực độ.

Ta mỉm cười ngồi xuống đối diện lão:

“Đã rất lâu rồi hai người chúng ta chưa tiếp cận nhau như thế này!”

Hâm Đức Hoàng đã già, đó là cái già của nội tâm, ta đột nhiên có loại cảm giác cường liệt. Hiện tại lão chỉ là một phế nhân, một lão già đang hấp hối.

Nhìn dáng vẻ già nua của lão, cừu hận của ta đối vời lão cùng đã giảm đi vài phần, nhưng ta vẫn không thể nào tha thứ cho lão được.

Hâm Đức Hoàng dùng ngón tay chấm nước trà, viết lên mặt bàn một chữ “Bút” thật to, sau đó ngẩng đầu nhìn ta.

Ta gật đầu, gọi Xa Hạo mang đến giấy bút cho lão. Bởi vì sợ Hâm Đức Hoàng sẽ viết bậy ra bí mật của ta, từ khi bắt đầu giam lỏng lão ta cùng đã

https://thuviensach.vn

tước đoạt luôn quyền được viết chữ của lão.

Hâm Đức Hoàng viết lên tờ giấy trắng của Tuyên Thành một hàng chữ:

“Nếu ngươi đã chiếm được thiên hạ đại Khang, vì sao còn phải dằn vặt ta? Hãy để ta chết một cách thanh thản đi!”

Ta thở dài nói:

“Giữ ông lại đương nhiên là có lý do, nếu hiện tại ông chết thì nhóm hoàng tử hoàng tôn của ông tám chín phần mười sẽ nhân cơ hội làm loạn, chí ít hiện tại ta vẫn không có tinh lực đi xử lí bọn họ.”

Trên mặt Hâm Đức Hoàng hiện ra một tia cười khổ, lão viết tiếp:

“Ngươi dự định để cho ta sống tới khi nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta cùng không rõ ràng lắm. Có thể sẽ để cho ông sống đến ngày ta thống nhất thiên hạ!”

Hâm Đức Hoàng ngơ ngác nhìn ta, hồi lâu mới viết:

“Đan dược có luyện thành được không?”

Không ngờ vào lúc này lão ta còn nghĩ đến việc trường sinh bất lão.

Ta từ trong người móc ra một cái bình ngọc, bên trong quả thực chứa thuốc trường sinh bất lão mà Viên Thiên Trì luyện cho lão.

Ánh mắt Hâm Đức Hoàng đột nhiên trở nên sáng rực.

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Viên Thiên Trì căn bản không phải thuật sĩ gì cả. Hắn là một quân cờ do ta sắp xếp vào bên cạnh ông thôi, nếu ông một lòng cầu trường sinh, ta đành phải thành toàn cho ông, đan dược trong bình ngọc này nếu có thể trường sinh bất lão, vì cớ gì mà hắn không dùng? Rồi sao lại bị rơi xuống kết quả bị ông hãm hại?”

Hâm Đức Hoàng cúi đầu xuống, cây bút lông sói trong tay rơi xuống đất.

Ta cầm lấy tờ giấy trên bàn, bước đến châm vào ngọn nến, đứng dậy nói:

“Ông cứ an tâm mà ở chỗ này dưỡng lão đi, ta sẽ không bạc đãi ông đâu!”

Cổ họng Hâm Đức Hoàng phát ra tiếng a a, ta cúi đầu, nhìn thấy trên mặt đất lão đã viết xuống mấy chữ:

“Đại Khang may mắn, trẫm bất hạnh!”

Ta ngưng mắt nhìn hai mắt của lão thật lâu, Hâm Đức Hoàng nặng nề gật đầu, hai hàng nước mắt vẩn đục theo hai gò má lão chảy xuống, vận mệnh của lão đã hoàn toàn bị ta nắm giữ trong tay, lúc này trong lòng lão tràn ngập cảm giác bất lực cùng xót xa, đó không chỉ là cảm thán cho số phận của bản thân lão, càng bởi vì ta đã vô tình phá vỡ mộng tưởng trường sinh của lão.

Đêm đó ta không cách nào ngủ được, ta không khỏi nhớ tới tình hình khi đó từ Khang đô đến Tần quốc làm con tin, không ngờ ta cũng từ một thiếu niên ngây ngô rốt cuộc trở thành một người thống trị được vạn người kính ngưỡng, từ vận mệnh bị người khác chi phối, ngược lại đã là chúa tể số phận của người khác, lần này đến Tần quốc so với tình cảnh khi đó đã cách biệt một trời một vực.

Đường Muội, A Đông, Lang Thứ suất lĩnh hai trăm võ sĩ cùng ta đến Tần quốc, trong các vị kiều thê ta chỉ lựa chọn Tuệ Kiều đi theo, một nguyên

https://thuviensach.vn

nhân rất quan trọng trong đó chính là kỳ vọng nàng có thể dùng y thuật cao siêu của mình trị hết tật bệnh cho Tinh Hậu. Mặc dù ta không có công bố nguyên nhân ta đến Tần quốc lần này cho mọi người biết, nhưng cũng đã nói chuyện này cho Yến Hưng Khải, Yến Hưng Khải lập tức đã hiểu ý của ta. Y cùng mười hai quan viên Tần quốc cùng đi theo hộ tống ta về Tần Đô, xem ra y vẫn còn ôm hy vọng xa vời đối với ngôi vị hoàng đế của Tần quốc.

Chúng ta theo đường bộ đến Tần quốc, bởi vì lo lắng bệnh tình của Tinh Hậu nên trên đường không dám dừng lại nghỉ nhiều, ngày đêm đi gấp đến Tần quốc, bảy ngày sau, chúng ta đã đến thành Loan Dương phía tây Tần quốc.

Loan Dương chính là kho lương quốc gia của Tần quốc, hiện tại Tần quốc gặp nạn hạn hán, lương thực từ các nơi vận tới cùng được dự trữ ở chỗ này, sau đó phân phối đến khắp nơi, trong đó cùng bao quát cả lương thực mượn được từ đại Khang, bởi vậy Loan Dương trở thành tòa thành quan trọng nhất hiện nay của Tần quốc.

Vì tránh dân đói náo động cướp lương, tổng số quân ở đây đạt đến 6 vạn người, tướng lĩnh phụ trách thống quân là Nhạc Trì Cạnh, người này nguyên là thành thủ Nhạn Châu, lúc trước khi ta theo Bạch Quỹ bắc chinh Đông Hồ đã từng gặp mặt Nhạc Trì Cạnh một lần. Ấn tượng của ta đối với người này tương đối xấu, lúc trước chính là hắn canh gác ở Nhạn Châu, đóng chặt cổng để mặc cho hơn mười vạn binh sĩ Tần quốc tự sinh tự diệt, mặc dù nói hắn lúc đó là bị Tinh Hậu điều khiển, nhưng thân là tướng thủ biên quan, không ngờ làm ra loại chuyên này, quả thực là người đáng khinh.

Nhạc Trì Cạnh nghe tin tức ta và Yến Hưng Khải đến đây, vội vàng suất lĩnh quan viên lớn nhỏ bên trong thành ra nghênh tiếp, hết sức cung kính đón nhóm chúng ta vào biệt thự bên trong thành.

https://thuviensach.vn

Bất kể thái độ của ta lãnh đạm như thế nào, tên Nhạc Trì Cạnh này luôn luôn tươi cười đón chào, xem ra hắn có thể được Tinh Hậu trọng dụng cùng không phải ngẫu nhiên.

Sau tiệc tối, Yến Hưng Khải đi tới đình viện ta nghỉ ngơi, tại trên đường y đã nhiều lần muốn cùng ta nói chuyện, nhưng luôn bị cách nói ôn hoà của ta làm đình chỉ, hiện tại đã tới cảnh nội Tần quốc, y vẫn chưa xác định được ý nghĩ chân chính trong đầu ta, xem ra là muốn thám thính thử xem quyết định của ta thế nào.

Ta cười nói:

“Đại ca tới vừa lúc, Tuệ Kiều mới vừa pha cho ta một bình trà thuốc rất tốt, mời đại ca nếm thử.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Không ngờ ta vậy mà còn có lộc ăn, ta cũng muốn nếm thử trà thuốc vương phi tự tay pha.”

Ta nhìn hai bên tóc mai đã điểm bạc của Yến Hưng Khải, nói:

“Trà thuốc này có công hiệu làm đen tóc, chốc nữa ta sẽ đưa cho đại ca hai hộp.”

Yến Hưng Khải vô ý thức sờ lên thái dương, cười khổ nói:

“Năm tháng làm con người già đi, xem ra ta không chịu già đi cùng không được.”

Ta mỉm cười nói:

“Con người cuối cùng cùng sẽ có một ngày già đi, bất kể người nào cùng không thể trẽ mãi được.”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải thở dài một hơi nói:

“Chỉ tiếc đến nay ta vẫn chưa thực hiện được nguyện vọng trong lòng!”

Nguyên vọng trong miệng y nói đương nhiên chính là chỉ leo lên ngôi vị hoàng đế Đại Tần.

Ta bưng ly trà lên uống, cố ý làm bộ không đếm xỉa tới.

Yến Hưng Khải thấp giọng nói:

“Lẽ nào Thái tử điện hạ đối với bảo tàng Mâu thị quả thật không có hứng thú gì sao?”

Ta thong thả buông ly trà xuống, nói:

“Nếu nói ta đối với bảo tàng Mâu thị căn bản không có bất cứ hứng thú gì thì ta đương nhiên là nói dối. Ta hiểu ý của đại ca, muốn dùng Tàng Bảo đồ để đổi lấy ngôi vị hoàng đế Tần quốc, nhưng có một điểm đại ca phải làm cho rõ, đại Khang cùng Đại Tần tuy là liên bang, thế nhưng ta cùng không thể can thiệp vào việc nội bộ của Tần quốc.”

Yến Hưng Khải nói:

“Thái tử điện hạ, bệnh của Hạng Tinh đã rất nguy kịch, trừ phi xuất hiện kỳ tích, bằng không bà ta hẳn là không còn sống được bao nhiêu thời gian nữa đâu.”

Ta không khỏi nhíu mày, cố nén cơn tức giận ở trong lòng.

Yến Hưng Khải thấy vẻ mặt không hợp của ta, dừng lại một chút mới nói tiếp:

“Trạch Vương Yến Nguyên Lập chẳng qua là một ông vua bù nhìn tầm thường bất tài, Hạng Tinh vừa chết, hắn căn bản không có năng lực khống

https://thuviensach.vn

chế được đại cục của Tần quốc, huống chi hiện tại Tần quốc loạn trong giặc ngoài, đang là lúc thời buổi rối ren, muốn không loạn cùng rất khó."

Ta cười lạnh nói:

"Nếu đại ca leo lên hoàng vị thì có thể ổn định được cục diện của Tần quốc hả?"

Yến Hưng Khải gật đầu nói:

"Mặc dù ta không có bản lĩnh như thái tử điện hạ đây, nhưng đối phó với đám vương công đại thần của Tần quốc vẫn có chút khả năng, chỉ cần ta nắm chặt triều chính của Tần quốc, ta nhất định có thể làm cho cục diện ổn định xuống."

Ta gọn gàng dứt khoát hỏi:

"Đối với ta thì có lợi ích gì?"

Yến Hưng Khải nói:

"Ta sẽ trợ giúp thái tử điện hạ tìm được bảo tàng Mâu thị, hơn nữa từ nay về sau, Tần quốc sẽ quy phục đại Khang."

Y vì leo lên ngôi vị hoàng đế, không ngờ nghĩ đến chuyên bán đứng cả Đại Tần, tuy nhiên lấy sự hiểu biết xưa nay của ta đối với y, lời nói của Yến Hưng Khải rất khó để tin, hiện tại y nói mặc dù rất hay, nhưng một khi y hắn leo lên ngôi vị hoàng đế, nói không chừng người thứ nhất mà y quay đầu mâu lại đối phó chính là ta.

Ta mỉm cười nói:

"Đại ca nói lâu như vậy, nhưng ta chưa thấy bất cứ một chút thành ý nào của đại ca cả."

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải đương nhiên biết thành ý mà ta nói là cái gì, y cắn cắn môi nói:

“Chỉ cần trở lại Tần Đô, bảo đảm ta bình an vô sự, ta sẽ giao Tàng Bảo đồ cho ngươi!”

Ta nhìn thẳng hai mắt của Yến Hưng Khải:

“Có chuyện ta vẫn luôn cảm thấy khó hiểu, rốt cuộc Yến Nguyên Tông đã bị chết thế nào?”

Yến Hưng Khải cười giảo hoạt:

“Chuyện này sợ rằng không có người nào biết được, hại chết Yến Nguyên Tông chính là Yến Nguyên Tịch, lúc này Yến Nguyên Tịch đã trở thành một đống xương từ lâu rồi!”

Ta cười lạnh nói:

“Lẽ nào bây giờ đại ca vẫn còn chưa ý thức được, sở dĩ thái hậu muốn giết đại ca chính là bởi vì bà ta đã đem cái chết của Yến Nguyên Tông tính lên đầu của đại ca.”

Yến Hưng Khải thở dài:

“Lần này ta trở về Tần quốc, thực chất đã là mạo hiểm rất lớn.”

Ta nói với giọng đầy thâm ý:

“Đại ca cảm thấy lấy sinh mệnh đi đổi lấy một địa vị hư vô mờ mịt, có đáng giá không?”

Trong hai mắt Yến Hưng Khải lóe ra quang mang kích động:

“Đáng! Cho dù trả giá bằng sinh mệnh ta cùng không oán không hận!”

https://thuviensach.vn

“Ta sẽ ráng hết sức giúp đại ca!”

Đối với Yến Hưng Khải ta vẫn chưa thể tùy tiện hứ hẹn điều gì. Hiện tại Yến Hưng Khải chỉ có thể dựa vào duy nhất tấm Tàng Bảo đồ này, một khi Tàng Bảo đồ rơi vào tay ta, y cũng trở nên không còn giá trị, khi đó ta cùng không còn do dự gì để diệt trừ y.

Yến Hưng Khải không phải không rõ đạo lý này, cho nên y sẽ cầm chắc tấm vương bài này trong tay, không tới thời điểm mấu chốt tuyệt sẽ không tung ra.

Yến Hưng Khải đi được không lâu, tướng thủ Loan Dương Nhạc Cánh Trì tới cầu kiến, ta vốn cũng không muốn gặp hắn, nhưng Nhạc Cánh Trì lại hiến cho ta một lễ vật không tưởng được.

Đường Muội giúp ta mở ra hộp lễ vật, thấy bên trong hộp đặt một đôi ngọc mã bằng phỉ thúy vô cùng tinh xảo, chính là lễ vật “Mã đạp Phi Yến” mà lần trước ta tặng cho thái tử Tần quốc Yến Nguyên Tịch, tình hình ta chịu nhục trước mặt mọi người tại trong phủ Tần thái tử nhất thời hiện ra trước mắt, khi đó ta chính là bị con ngựa Yến tử đạp dưới móng, mà hiện tại ta đã trở thành tuấn mã đàng không. Tên Nhạc Cánh Trì này xem ra cùng đã tốn một phen khổ công, dùng lễ vật loại này xem như nước cờ đầu, vậy ta đâu còn lý do để mà cự tuyệt hắn?

Mặc dù ta ghét Nhạc Cánh Trì, nhưng ấn tượng đối với tên này cùng không sâu sắc, khi đối diện với hắn, hình dáng của hắn ở trong đầu mới dần dần hiện lên rõ ràng.

Nói một cách công bằng, dáng vẻ Nhạc Cánh Trì cùng đường đường, chính nghĩa hào hùng. Điều này làm cho ta nhịn không khỏi nhớ tới Cao Quang Viễn, người quả nhiên không thể nhìn tướng mạo, bề ngoài nổi bật chưa hẳn đại biểu cho hắn không phải là hạng người đại gian đại ác.

Nhạc Cánh Trì cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ ở đây có quen không?”

Ta mỉm cười nói:

“Mọi việc Nhạc tướng quân đều suy nghĩ chu đáo như vậy, sao ta lại không quen?”

Ánh mắt ta rơi vào trên Mã đạp Phi Yến bên kia, đôi bảo vật này sao lại rơi vào tay hắn nhỉ?

Hình như Nhạc Cánh Trì đã nhận ra ý nghĩ trong lòng của ta. Thấp giọng nói:

“Đôi Mã đạp Phi Yến này chính là năm ngoái khi ta phụng ý chỉ của thái tử kê biên tài sản phủ đệ của Yến Nguyên Tịch đã phát hiện ra. Sau đó nghe nói đây là vật của thái tử điện hạ, vốn đã sớm nghĩ đưa lại cho thái tử nhưng khổ nỗi vẫn không có cơ hội, cho nên mới kéo dài đến hiện tại.”

Ta cười nói:

“Nhạc tướng quân phí tâm rồi, nếu như không phải là ngươi đưa tới đôi Mã đạp Phi Yến này, rất nhiều chuyện trước đây sợ rằng ta đã quên hết.”

Nhạc Cánh Trì hình như nghe ra ý trong lời nói của ta, vẻ mặt có chút xấu hổ. Hắn có chút khó khăn nói:

“Thái tử điện hạ có phải còn rõ việc hạ quan tại Nhạn Châu sao?”

Ta ha ha cười nói:

“Sao lại quên được? Lúc đó nếu không phải Nhạc tướng quân đóng chặt cửa thành, hơn mười vạn đại quân của Bạch Quỹ sao lại bị diệt toàn quân được, Long Dận Không ta cũng đâu phải lưu lạc Đông Hồ?”

https://thuviensach.vn

Trên chóp mũi của Nhạc Cánh Trì đã thấm đẫm mồ hôi hột, hiển nhiên trong lòng hoang mang tới cực điểm, hắn cố lấy dũng khí nói:

“Thái tử điện hạ, Nhạc Cánh Trì ta chỉ là một tướng thủ biên quan nho nhỏ. Mọi việc đều phải nghe theo sự phân phó của triều đình, việc này ta cũng chỉ vì bất đắc dĩ mới phải làm, nhưng không ngờ lại liên lụy đến điện hạ…”

Ta xem thường nhìn hắn, người này hắn là tâm phúc của Tinh Hậu, bằng không Tinh Hậu cũng sẽ không trọng dụng hắn đến bây giờ, hiện tại còn giao cho hắn nhiệm vụ điều phối lương thiên tai, lại nói ta cùng không phải là chủ tử của hắn, cũng không thể trách cứ hắn quá nặng được.

Ta thở dài nói:

“Nhạc tướng quân, nghe theo triều đình phân phó là bản phận của mỗi một thần tử phải làm, ngươi cùng không có sai lầm gì.”

Nhạc Cánh Trì thấp thỏm lo âu nói:

“Hạ quan tự biết mình nghiệp chướng nặng nề, mong rằng thái tử điện hạ lượng thứ.”

Ta mỉm cười nói:

“Ta cùng không có ý trách cứ ngươi, hiện tại thái hậu cho ngươi quản lý kho lương Đại Tần. Ngươi cũng đừng phụ lòng giao phó của thái hậu, xử lý công chính vô tư hết việc này, trợ giúp Tần quốc vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt, đó chính là công đức lớn nhất của ngươi.”

Nhạc Cánh Trì liên tục gật đầu.

Khi ta đang muốn tiễn khách, hắn chợt thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ, có chuyên hạ quan muốn khải tấu với điện hạ.”

https://thuviensach.vn

“Nhạc tướng quân cứ nói đừng ngại!”

Nhạc Cánh Trì đi gần đến bên người ta hơn, hạ giọng nói:

“Thái hậu đã hạ mật chỉ, chỉ cần Yến Hưng Khải bước vào biên giới thì ta phải bắt hắn lại, áp giải đến Tần Đô!”

Hắn hai tay dâng lên mật chỉ.

Ta nao nao, nếu Tinh Hậu đã hạ ý chỉ như vậy, vì sao Nhạc Cánh Trì vẫn chưa chấp hành?

Nhạc Cánh Trì nói:

“Thái hậu tại ý chỉ sau cùng đã đặc biệt ghi chú, chuyện này muốn xem ý của thái tử điện hạ.”

Ý của hắn rất rõ ràng, rốt cuộc có muốn hạ thủ với Yến Hưng Khải hay không thì phải do ta quyết định.

Tinh Hậu quả nhiên rất hiểu ta, biết được ta không hạ thủ với Yến Hưng Khải tại Khang đô, hắn là có lý do riêng.

Ta suy nghĩ một chút mới nói:

“Về phía Yến Hưng Khải, tạm thời đừng kinh động đến hắn, thế lực của hắn tại Tần quốc cũng không bình thường, hiện tại Đại Tần đang đứng ở thời buổi rối loạn, sẽ không chịu nổi bất cứ sự nội loạn nào, nếu Như nhạc tướng quân, ta sẽ đích thân đưa hắn về Tần Đô, về phần xử trí như thế nào, ta sẽ cùng thái hậu thương lượng xong mới đưa ra quyết định.”

Nhạc Cánh Trì nói:

“Thái tử điện hạ anh minh, ngày mai hạ quan sẽ phái một nghìn binh lính tinh anh phụ trách ven đường bảo vệ an toàn của thái tử.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Làm cái gì? Giám thị ta hả? Lẽ nào hai trăm võ sĩ thủ hạ của ta đều là đồ vô tích sự hay sao?”

Ta vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:

“Nhạc tướng quân yên tâm, về phía thái hậu ta sẽ tự mình đi giao phó.”

Lúc này một tướng lĩnh hoảng hốt chạy đến, thở hồng hộc nói:

“Nhạc tướng quân! Việc lớn không tốt…”

Nhạc Cánh Trì cả giận nói:

“Đồ khốn, nơi thái tử nghỉ ngơi, đâu phải là chỗ ngươi có thể tùy tiện xông vào?”

Đường Muội đi theo phía sau tên tướng lĩnh kia, tiến đến nói:

“Là ta bảo hắn vào!”

Tướng lĩnh khàn giọng nói:

“Mấy nghìn người đang vây quanh kho lương tại Bắc Môn, muốn xông vào cướp lương, hơn nữa trong tay mỗi người đều cầm đuốc, tuyên bố... Nếu không để cho bọn họ đi vào, họ sẽ phóng hỏa đốt kho thóc…”

Nhạc Cánh Trì không khỏi biến sắc, cuống quít lên nói:

“Thái tử điện hạ, tình huống khẩn cấp, hạ quan xin cáo lui trước!”

Ta gật đầu.

Nhạc Cánh Trì đi rồi, ta nói với Đường Muội:

https://thuviensach.vn

“Gọi A Đông đi, chúng ta cùng đi qua xem.”

Ba người chúng ta tới kho lương Bắc Môn, thấy bách tính tụ tập đông nghịt ở phía trước, trong tay mỗi người cùng cầm đuốc, khiến cho Bắc Môn kho lương Loan Dương bị tắc nghẽn.

Mấy nghìn binh lính tay kéo cung nhắm vào những bách tính này.

Nhạc Cánh Trì đứng ở chỗ cao, gương mặt trở nên xanh đen.

Ta cùng Đường Muội, A Đông bởi vì đứng ở một nơi bí mật gần đó nên hắn cũng không thấy chúng ta.

Đường Muội thấp giọng nói:

“Công tử nên nhanh chóng ngăn cản hắn, bằng không lấy tính tình của người này nhất định sẽ lạm sát người vô tội.”

Ta gật đầu, lúc trước Nhạc Cánh Trì không để ý tới hơn mười vạn Tần Quân, huống chi đây chỉ là mấy nghìn bách tính. Tuy nhiên ta cùng không ngăn cản ý nghĩ của Nhạc Cánh Trì, mấy nghìn nạn dân này người người tay cầm đuốc, một khi cục diện khống chế không được, hậu quả khó mà tưởng tượng nổi.

Từ vị trí của ta có thể thấy rõ ràng vẻ mặt biến hóa của Nhạc Cánh Trì, hắn do dự rất nhiều thủy chung vẫn không dám hạ lệnh bắn chết bách tính, số bách tính kia càng kêu gào càng điên cuồng, trong đó có mấy người còn định phá tan bức tường quan binh để xông lên.

Tình huống nếu như cứ để tiếp tục phát triển, cục diện sẽ trở nên không thể vàn hồi, ta chậm rãi đi về phía Nhạc Cánh Trì.

Nhạc Cánh Trì thấy ta, vội vàng chạy qua đón:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ, ngài không ở lại dịch quán nghỉ ngơi sao, đến đây làm gì?”

A Đông lạnh lùng nói:

“Ở đây hỗn loạn thành thế này, thái tử làm sao có thể ngủ được?”

Nhạc Cánh Trì cười khổ nói:

“Thái tử điện hạ, những điêu dân này thật sự là quá đáng giận. Ngông cuồng tính cướp đoạt kho lương Đại Tần.”

Ta mặt không đổi sắc nói:

“Dựa theo luật pháp đại Tần, người cướp đoạt kho lương quốc gia phải bị tội gì?”

“Phải trảm!”

Nhạc Cánh Trì nói xong, trên mặt có vẻ cực kỳ bất đắc dĩ:

“Thái tử điện hạ có điều không biết, những điêu dân này không biết lấy từ đâu ra lửa với dầu, hiện tại đã vây quanh tường vây của kho lương, trên người họ cùng vẽ loạn mấy thứ này, nếu như phát sinh xung đột, những điêu dân này nhất định sẽ liều lĩnh nhảy vào kho lương. Tính mệnh của họ thì nhỏ, nếu kho lương Đại Tần bởi vậy mà bị hủy, hạ quan cho dù bồi tính mệnh của cả nhà cùng không cách nào chuộc tội.”

Thảo nào Nhạc Cánh Trì đến hiện tại vẫn không dám hạ lệnh bắn tên, nguyên lai là sợ ném chuột vỡ đồ. Rất sợ những nạn dân này gây nên hoả hoạn.

Trong số bách tính có người lớn tiếng kêu lên:

https://thuviensach.vn

“Tất cả đám tham quan ô lại này đều có cùng ý tưởng đen tối, nói cái gì mở kho lương cứu trợ thiên tai, bách tính chúng ta sống ngay bên cạnh kho lương còn chết đói, huống chi những người khác? Hôm nay chúng ta mặc kệ, dù sao đều phải chết, không bằng làm ma no còn tốt hơn!”

Những lời này vừa nói xong, nhất thời khiến cho mọi người đều cộng hưởng ào lên, dân chúng càng phẫn nộ hơn, có mấy người đã dẫn đầu xông về hướng kho lương.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 172: Nóng Như Lửa

Nhạc Cánh Trì đã mất đi trấn tĩnh, thấp giọng nói:

“Nếu ai dám tới gần kho lương, giết chết không cần luận tội!”

Lời tuy nói như vậy, nhưng những bách tính kia một khi châm dầu lửa, chỉ dựa vào tên ở trong tay các binh lính rất khó khiến cho họ lui lại.

Ta cũng nhìn ra Nhạc Cánh Trì không có năng lực khống chế cục diện trước mắt, chậm rãi đi lên chỗ cao, quát lớn:

“Các vị hương thân! Xin nghe ta một lời!”

Ta vận nội lực, thanh âm vang xa truyền ra ngoài, rõ ràng quanh quẩn khắp bầu trời đêm.

Tất cả những nạn dân đều ngước mắt lên nhìn ta, có người quát lên:

“Ngươi là người phương nào?”

Ta mỉm cười nói:

“Ta là thái tử đại Khang Long Dận Không!”

Trong đoàn người phát ra một loạt tiếng kinh ngạc, trong đó có một số người đã nghe nói ta đi tới Tần quốc, càng nhiều người cùng không tin ta sẽ tới đây, có người kêu lên:

“Ngươi là thái tử đại Khang, cần gì phải quản đến việc của Đại Tần?”

https://thuviensach.vn

Nhạc Cánh Trì đang muốn tức giận, ta vung thân ngăn hắn lại:

“Ta mặc dù là thái tử đại Khang, nhưng chuyện này có liên quan tới ta, mọi người đều biết, Khang Tần hai nước chính là minh hữu, một nửa lương thực trong kho lương Loan Dương đều là Tần quốc mượn từ đại Khang ta, hiện tại các ngươi muốn tranh đoạt những lương thực này không chỉ tổn hại lợi ích của Tần quốc, đồng thời đã tổn hại lợi ích của đại Khang ta.”

Một trung niên nhân mặc thanh sam kêu la:

“Chúng ta mặc kệ ngươi là ai, nói chung đêm nay chúng ta nhất định phải nhận được lương thực, bằng không thì chúng ta chưa đợi được đến lúc mở kho phát lương, chắc đã bị chết đói cả rồi!”

Ta lớn tiếng nói:

“Kho lương Loan Dương chính là kho lương quốc gia của Tần quốc, có biết vì sao triều đình thiết lập kho lương quốc gia nơi này không? Là bởi vì vì suy nghĩ đến bản địa dân phong thuần phác, trong lòng bách tính lấy quốc gia làm trọng, biết đại thể, lo đại cục, hiện tại Tần quốc xảy ra nạn hạn hán, chịu đói không chỉ có mọi người, còn có bách tính của địa phương khác.”

Ta ngưng mắt nhìn trung niên nhân dẫn đầu kia, nói:

“Ngươi có người thân ở tại các nơi khác không?”

Trung niên nhân thấp giọng nói:

“Ca ca cùng đệ đệ của ta cùng đang ở Dĩnh Xuyên!”

Ta gật đầu, lớn tiếng nói:

“Ngày mai lương thực của kho lương số bảy, số tám của Bắc Môn này sẽ được vận chuyển về những vùng như Dĩnh Xuyên phía tây bắc Tần quốc,

https://thuviensach.vn

nếu ngươi đoạt ở đây, hoặc là đốt kho lương, ca ca cùng huynh đệ của ngươi sẽ không được cứu viện, một mình ngươi no nhưng huynh đệ của ngươi sẽ phải đối mặt với cảnh bị chết đói, ngươi có phải là quá ích kỷ rồi không?”

Kỳ thực ta hoàn toàn không biết nơi này có kho lương số bảy số tám không, chẳng qua chỉ bịa ra thôi, cùng may không ai truy đến cùng chuyện này, cùng hết sức chăm chú nghe ta.

Trung niên nhân xấu hổ cúi đầu xuống.

Ta thở dài nói:

“Ta biết mỗi người các ngươi cùng không dễ dàng, thủ kho lương lớn nhất của Tần quốc nhưng phải bị đói, nhưng các ngươi cùng phải nghĩ đến, người Tần quốc bị đói không chỉ có các ngươi, còn có bách tính của địa phương khác, lương thực chỉ có nhiêu đó nhưng dân đói ngàn vạn, mặc dù ta không phải là vua của quốc gia các ngươi, nhưng ta có thể lĩnh hội được sự khó xử của triều đình các ngươi, các ngươi thấy chính là chung quanh mình mà triều đình các ngươi lại phải chú ý toàn bộ đại cục của Tần quốc, đầu tiên họ muốn phân phát lương thực cho những người cần nhất.”

Ta xoay người nói với Nhạc Cánh Trì:

“Nhạc tướng quân, phân phối lương thực cho dân ở đây phải chăng đã có phương án rồi không?”

Nhạc Cánh Trì gật đầu, lập tức lại hạ giọng nói:

“Loan Dương cũng không phải là vùng thiên tai, trong phân phối cũng không có tính đến nơi đây.”

Ta hướng hắn nháy mắt ra hiệu một cái, lập tức hướng về đoàn người nói:

https://thuviensach.vn

“Lương thực của Loan Dương đã được bố trí xong, nhưng thời gian vẫn chưa có đến, Nhạc tướng quân chỉ có thể phát trước một bộ phận cho phụ nữ và trẻ em, những người khác cần phải tiếp tục chờ đợi.”

Ta lại nói:

“Ta lập tức sẽ để đại Khang tận khả năng vận chuyển càng nhiều lương thực qua đây, trợ giúp Tần quốc vượt qua cửa ải khó khăn này.”

“Chúng ta dựa vào cái gì tin ngươi?”

Trong đám có người kêu gào.

Ánh mắt ta tràn ngập uy nghiêm đảo qua đoàn người, từng câu từng chữ nói:

“Bằng ba chữ Long Dận Không! Bằng quan hệ đồng minh thân như huynh đệ giữa đại Khang và Đại Tần!”

Đoàn người nhất thời trầm mặc, rất nhiều người ở chỗ Bắc Môn lui trở về.

Nhạc Cánh Trì lập tức đã hiểu ý của ta, lớn tiếng nói:

“Mọi người nghe rõ rồi chứ, đêm nay ta sẽ phát xuống một phần lương thực, mọi người đừng tiếp tục làm loạn nữa, mau giải tán đi!”

Lúc này trong đám người thình lình lao ra một người, cây đuốc cầm trong tay đột nhiên ném vào trong tường vây, trong miệng quát lên:

“Đừng nghe hắn nói láo mê hoặc dân chúng, chúng ta chờ đợi nữa thì sẽ bị chết đói!”

Ánh mắt mọi người cùng rơi vào ngọn lửa đang bay lượn trên không trung, ngọn lửa này chỉ cần rơi vào trên tường vây dính đầy dầu hỏa, một

https://thuviensach.vn

tràng hỏa hoạn nhất định sẽ bốc lên.

Nội tâm ta cảm thấy đau lòng khôn xiết, cơn hỏa hoạn này mà bị châm không chỉ có kho lương Loan Dương, còn có mấy nghìn bách tính xung quanh trên người bôi đầy dầu hỏa, trước mắt ta dường như hiện ra cảnh tượng bi thảm bách tính giãy dụa kêu khóc trong biển lửa, tất cả cùng đã không còn kịp rồi…

Khi ngọn lửa sắp rơi vào trên tường vây thì đột nhiên dừng lại, một thân ảnh uyển chuyển ở trong trời đêm từ từ tung bay lên, bạch lăng trong tay phi nhanh ra quấn lấy thanh đuốc đang bập bùng lửa hồng, ngọn lửa lập tức bị tắt dụi.

Ta thấy rõ ràng, thiếu nữ này má lún đồng tiền xinh như hoa, giống Lăng Ba tiên tử, chính là U U.

U U thiên kiều bá mị nhìn thoáng qua phía ta, tại không trung xoay người một cái thật mềm mại khéo léo, nhẹ nhàng bay về phía ta.

Cùng lúc đó, Đường Muội và A Đông đồng thời phóng về đám người, họ đã nhìn ra vừa rồi ném ngọn lửa rốt cuộc là ai, quyết ý muốn bắt lại người có ý định làm loạn.

Không chờ hai người tới gần, hai đạo hàn quang chia ra bắn vào nơi yếu hại của họ rồi.

Đường Muội và A Đông làm sao có thể bị hạn đạo chích tầm thường thế này ám toán được, Đường Muội trở tay rút ra trường đao, vung đao chém rớt xuống hai mũi tên đang bay tới trước sau. A Đông và hắn rất hiểu ý nhau, khi vừa áp sát tên kia thì trường kiếm trong tay như tia chớp đâm tới ngực đối phương.

Tên kia muốn lui lại phía sau, không ngờ kiếm trong tay A Đông như linh xà quấn lên đầu vai y, phập một tiếng, đâm rách quần áo trên vai y,

https://thuviensach.vn

lưỡi kiếm hơi trầm xuống, đâm vào trong da thịt trên vai y.

Đường Muội thừa dịp cơ hội này, vòng ra phía sau y, bổ sống đao lên nách chân y. Tên kia lập tức ngã xuống đất.

U U nhẹ nhàng rơi vào phía sau ta, nhẹ nhàng thổi một hơi lên gáy ta, nếu không phải đang trước mặt mọi người, ta nhất định phải ôm nàng vào lòng, tặng cho nàng một nụ hôn nồng nhiệt triền miên.

Ta nắm lấy bàn tay nàng, mỉm cười nói:

“Nếu đã sớm trở về, vì sao còn trốn không chịu gặp ta?”

U U quyến rũ lườm ta:

“Chàng suốt ngày chỉ lo cùng Tuệ Kiều chàng chàng thiếp thiếp, trong mắt đâu còn có ta tồn tại?”

Ta nhịn không được cười ha hả.

Lúc này Đường Muội và A Đông đã áp giải tên dẫn đầu làm loạn kia lên.

Người này tuổi chừng 40, khuôn mặt như con nhím, vừa nhìn thì biết không phải dân lương thiện gì rồi.

Người nọ khàn giọng nói:

“Ta chỉ là bách tính ở Loan Dương…”

Ta nháy mắt ra hiệu một cái, A Đông thọi mạnh vào sườn y một quyền, tên này đau qua cong cả lưng, bắt đầu ho kịch liệt.

U U nói:

“Ta đã sớm chú ý tới ngươi lén lút, căn bản không phải bách tính Loan Dương gì đâu!”

https://thuviensach.vn

Lúc này Nhạc Cánh Trì mới đi tới bên người ta, lòng còn sợ hãi nói:

“May nhờ có thái tử điện hạ xuất thủ tương trợ, bằng không không thể tưởng tượng nổi!”

Hắn đưa tay áo xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, ánh mắt rơi vào tên kia, trở nên âm lãnh cực kỳ.

Ta cười nói:

“Nhạc tướng quân, việc ở đây cứ giao cho ngươi đi, phía sau tên này nhất định có người sai khiến, ngươi cần phải moi ra tới cùng tất cả mọi việc!”

Nhạc Cánh Trì cung kính nói:

“Thái tử điện hạ yên tâm, ta nhất định tra ra manh mối chuyện này.”

Ta lại nói:

“Kho lương Loan Dương chính là trọng địa quốc gia, xảy ra bất cứ sơ hở nào đều sẽ ảnh hưởng đến quốc vận của Đại Tần, chuyện đêm nay mặc dù không ra náo loạn lớn, nhưng Nhạc tướng quân phải cảnh giác mới được!”

Nhạc Cánh Trì liên tục gật đầu.

Ta chỉ vào tường vây dính đầy dầu hỏa:

“Mau sai người thanh lý sạch sẽ số dầu hỏa đó đi, điều tra rõ nơi phát ra dầu hỏa, bất kể là ai buôn bán dầu hỏa đều phải truy bắt hắn về quy án!”

Ta có rất nhiều chuyện muốn nói với U U, sau khi dặn dò Nhạc Cánh Trì liền rời khỏi kho lương.

Bên trong thành Loan Dương nơi nơi là binh sĩ khôi giáp sáng bóng, tràng bạo loạn vừa rồi đã làm cho tòa thành này rơi vào rơi vào bầu không

https://thuviensach.vn

khí sâm nghiêm đầy áp.

Ta cùng U U đi tới dịch quán, ở đây chắc là nơi yên ổn bình tĩnh nhất thành Loan Dương.

U U nhìn ngọn đèn trên lầu dịch quán, thản nhiên cười nói:

“Tuệ Kiều của ngươi đang chờ ở trên đó, sao ngươi lại nhẫn tâm để cho cô ấy phòng không gối chiếc?”

Ta cười ha ha nói:

“Xem ra nàng vẫn còn rất quan tâm đối với ta. Tuệ Kiều rất hiểu ý người, biết chúng ta cửu biệt gặp lại, tất phải có rất nhiều lời tri tâm muốn nói, cô ấy sẽ không trách ta đâu!”

Vừa dứt lời, ngọn đèn trên lầu quả nhiên tắt đi, cả đình viện hoàn toàn rơi vào cảnh mông lung bao phủ của ánh trăng.

U U nhẹ giọng nói:

“Cô ấy quả nhiên rất hiểu ý người, so với yêu nữ chỉ biết hại người như ta không biết tốt hơn bao nhiêu lần…”

Ta nắm lấy eo nàng để nàng ngồi xuống bên người ta, khẽ nói:

“Tuệ Kiều là Tuệ Kiều, nàng là nàng, trong lòng ta hai người đều quan trọng như nhau.”

U U cười nói:

“Long Dận Không, ngươi nghĩ rằng ta sẽ ghen sao?”

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cũng rất hy vọng nàng có thể ghen, như vậy thì chứng minh trong lòng nàng có ta.”

Ta ôm lấy nàng sát vào lòng mình càng chặt hơn, nhưng U U lại đẩy cánh tay ta ra, đứng dậy đi tới ngồi xuống đối diện ta, nàng nhẹ giọng nói:

“Xem ra muốn nói chuyên nghiêm chỉnh với ngươi thì phải bảo trì một đoạn cự ly.”

Nàng lấy ra hai tấm địa đồ từ trong tay áo, chính là hai tấm địa đồ bảo tàng Mâu thị lúc trước Lãnh Cô Huyên đã phải hao hết trăm cay nghìn đắng mới đạt được.

Ta cố ý làm ra bộ mù mờ không hiểu.

U U nói:

“Sư phụ bảo ta mang hai tấm địa đồ đưa cho ngươi!”

“Vì sao?”

“Bởi vì trong đó có một tấm là giả, hoặc cả hai tấm đều là giả.”

U U lẳng lặng nhìn ta, nàng rõ ràng là nói cho ta biết Lãnh Cô Huyên đã mang món nợ này tính lên đầu ta rồi.

Ta cười nói:

“Ta đối với bảo tàng Mâu thị đã không còn chút hứng thú nào, nàng có thể giúp ta chuyển ý này đến cho Lãnh Cô Huyên biết.”

U U thở dài nói:

“Chỉ tiếc ngươi đã đáp ứng với sư phụ, phải giúp sư phụ tìm được bảo tàng Mâu thị, mà sư phụ ta vừa vặn là người cố chấp nhất thiên hạ, chỉ cần

https://thuviensach.vn

người khác đáp ứng với sư phụ qua chuyện gì, sư phụ quyết không cho phép người khác đổi ý, trừ phi người đó bị chết.”

Ta gật đầu nói:

“Xem ra nàng đã theo dõi ta từ Khang đô.”

U U ngọt ngào cười nói:

“Lần này ngươi đã đoán sai, ta theo dõi cũng không phải là ngươi, mà là Liên Việt!”

Ta nhíu mày nói:

“Lần này Liên Việt cũng đâu có hộ tống ta qua đây!”

U U nói:

“Hiện tại hắn cùng sư phụ chắc cùng đã tới Tần quốc rồi.”

Nội tâm ta không khỏi ngẩn ra, nghe ý của U U, Liên Việt đã rơi vào trong tay Lãnh Cô Huyên.

U U nói:

“Qua việc lần này, sư phụ phát hiện ra một đạo lý, mọi việc không thể cưỡng cầu, vẫn nên thuận theo tự nhiên mới là tốt nhất.”

Ta cảm thấy hứng thú hỏi:

“Hình như ta nghe không hiểu ý của nàng?”

U U nói:

“Sư phụ nói, Long Dận Không ngươi luôn mồm nói là không để bụng cái gì bảo tàng, nhưng khát vọng trong lòng đối với bảo tàng lại mạnh mẽ hơn

https://thuviensach.vn

so với bất luận người nào, chỉ cần đi theo ngươi, sớm muộn gì cũng sẽ tìm được bảo tàng Mâu thị.”

Ta cười nói:

“Ta là người như thế sao?”

U U cười nói:

“Ngươi luôn mồm nói không muốn làm hoàng đế nhưng trong lòng so với bất kì người nào đều muốn làm hơn, cái này gọi là khẩu thị tâm phi.”

Ta ha ha cười nói:

“Nói như vậy, hai người chúng ta thực sự rất giống nhau.”

“Sao ta lại giống ngươi được?”

Ta ghé sát vào U U nói:

“Nàng luôn miệng nói không thích ta, kỳ thực trong lòng đã sớm yêu ta rồi, muốn giết ta, lúc đó nàng chẳng phải cùng là khẩu thị tâm phi sao?”

U U bị ta nói trúng tâm sự, mặt ửng đỏ, nhẹ giọng trách móc:

“Nói chuyên nghiêm chỉnh với ngươi, nhưng ngươi lại không ngay ngắn, cứ muốn chuyển đề tài của ta đi.”

Ta cười nói:

“Ta là khó kiềm chế tình cảm mà, lại nói nàng đã từng đáp ứng với ta…”

Ánh mắt U U chuyển sang khổ khác, nói:

“Hiện tại ngươi vẫn chưa nhất thống giang sơn, ta đương nhiên không muốn làm tròn lời hứa của ta.”

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

“Hiện tại ta đã nắm trong tay chính quyền của hai nước Khang, Yên, cự ly nhất thống giang sơn chẳng qua là vấn đề thời gian thôi sao, nàng có phải nên suy nghĩ đến cho ta một chút phần thưởng để mà cổ vũ ý chí của ta một chút chứ?”

U U gắt giọng:

“Ngươi dâm tặc này, loại chuyện này vậy mà cũng dám nói ra khỏi miệng.”

Ta ha ha cười nói:

“Nàng hình như hiểu lầm ý của ta rồi, ta chỉ muốn nàng hôn ta một cái thôi, cùng không có ý nghĩ an phận gì khác.”

U U thoải mái nói:

“Được thôi!”

Ta tuyệt đối không nghĩ đến nàng sẽ đáp ứng thẳng thắn như vậy, vừa định ghé miệng qua lại nghe U U nói:

“Nhưng ngươi phải nhắm mắt lại, không được nhìn ta!”

Ta mỉm cười nhắm lại hai mắt, không hề nghĩ U U đột nhiên giơ ngón tay điểm huyệt đạo của ta, nội tâm ta trầm xuống, không nghĩ tới U U sẽ giở mánh cũ ‘trùng thi’ với ta. Lẽ nào đêm nay lại muốn bắt cóc ta hay sao.

Trong lòng đột nhiên cảm thấy một luồng hương thơm mát kéo tới, chính là thân thể U U đã ghé vào trong lòng ta, đôi môi nàng hơi run run hôn lên đôi môi ta, ghé má sát vào bên tai ta, khẽ nói:

“Chàng nhất định cho là ta lại muốn hại chàng, ta đâu nỡ.”

https://thuviensach.vn

Nàng lại hôn lên bên má ta và đưa tay giải huyệt đạo cho ta.

Khi ta ngẩng đầu nhìn thì bóng hình của U U đã biến mất ở trong màn đêm mênh mông.

Ta vô cùng mất mát thở dài một hơi, bên môi vẫn còn lưu lại hương vị đôi môi U U, cảm tình của nàng đối với ta không có bất cứ thành phần dối trá nào ở bên trong, chỉ là vì sao nàng thủy chung không cách nào bỏ qua được Lãnh Cô Huyên, cứ để mặc cho bà ta nắm giữ tương lai cùng hạnh phúc của bản thân mình. Ta bất giác nhớ tới Khinh Nhan, từ sau lần trước tại Yên quốc bị Tào duệ mang đi, đến nay vẫn chưa có tin tức gì, không biết nàng có việc gì hay không?

Sáng sớm ngày hôm sau, chúng ta rời khỏi Loan Dương để tiếp tục xuất phát hướng về Tần Đô.

Biểu hiện của Yến Hưng Khải có chút ngoài dự đoán của ta, y cũng không biểu hiện ra sợ hãi cùng bất an chút nào, càng đến gần Tần Đô y càng có vẻ trấn định, ngay cả ta cùng nhịn không được bắt đầu hoài nghi Yến Hưng Khải nhất định là có chỗ dựa khác, dù vậy, với y mà nói hiện nay cùng là thời khắc sống chết trước mắt, y có thể bình thản ung dung, đủ thấy y có được sự can đảm cùng tâm cảnh hơn người.

Sau khi rời khỏi Loan Dương, Yến Hưng Khải dường như đã quên việc Tàng Bảo đồ, không đề cập tới chuyện này nữa, khi nói chuyện với ta cùng chỉ giới hạn ở phương diện thế cục của Tần quốc.

Đợt hạn hán lần này của Tần quốc quả thực nghiêm trọng, mỗi một châu mà chúng ta đi qua ven đường nơi nơi đều khô cạn nứt nẻ, khắp nơi có thể thấy được nạn dân đang chạy tị nạn.

“Từ đầu xuân đến bây giờ vẫn còn chưa có một trận mưa nào!”

Yến Hưng Khải cảm thán nói.

https://thuviensach.vn

Ta tiếp nhận túi nước từ trong tay Đường Muội, uống hai ngụm nước rồi ngẩng đầu nhìn ánh mặt trời gay gắt, thời kì này không biết sẽ còn kéo dài tới khi nào? Năm nay Tần quốc quả nhiên là tai nạn không ngừng, trời xanh cứ như đang muốn đối nghịch với Tần quốc, các thủ đô chung quanh đều có mưa xuống, duy chỉ có đất đai của Tần quốc thì ánh nắng nóng như lửa, tình hình này trong thời gian ngắn sẽ không có dấu hiệu giảm bớt nào.

Ta vô ý thức nhìn về hướng nam:

"Mực nước của Hoàng Hà thế nào?"

Yến Hưng Khải cười khổ nói:

"Đại Tần chúng ta nằm ở hạ du Hoàng Hà, nhiều khúc sông đã khô cạn, ngay cả lòng sông cùng đã hiện ra."

Bên đường có hai mẹ con đang khiêng một thùng nước bùn gian nan đi qua, ta nhíu mày, nước này làm sao có thể dùng uống được?

Tuệ Kiều bên trong xe phía sau xốc lên màn xe, khẽ nói:

"Đại nương! Nước này lấy từ đâu vậy?"

Phụ nữ trung niên nói:

"Hồ Yên Chi phía trước, bên trong còn có một chút nước đọng! Mọi người nếu như muốn tranh nước thì đến nhanh đi, chậm sẽ không còn đâu."

Lòng ta ngẩn ra, hồ Yên Chi với ta mà nói là nơi quá quen thuộc, khi ta còn làm con tin ở Đại Tần ở lại Phong Lâm các nằm ngay ven hồ Yên Chi, không ngờ hiện tại cùng đã khô cạn.

Yến Hưng Khải cảm thán nói:

https://thuviensach.vn

“Mực nước của hồ Yên Chi sâu mười trượng, không ngờ cùng thấy đáy, lẽ nào ông trời thực sự muốn khiến cho bách tính Tần quốc chết khát hết sao?”

Đường Muội nói:

“Vì sao không đào thêm vài cái giếng, có thể tìm ra được mạch nước ngầm thì sao.”

Yến Hưng Khải nói:

“Đường hộ vệ có điều không biết, biện pháp có thể nghĩ đến chúng ta nghĩ hết cả rồi, nhưng nguồn nước tìm ra được cũng không cách nào cung cấp cho nhiều bách tính dùng để uống như vậy.”

Tuệ Kiều buồn bã nói:

“Xem ra chỉ có một cơn mưa to mới có thể đủ cải thiện tình hình trước mắt của Tần quốc.”

Ta không nói gì, dục ngựa dẫn đầu chạy về phía trước, nơi mà chúng ta đang có mặt đã là vùng ngoại ô Tần Đô, hai bên đường trồng đầy dương liễu, trong đó hơn phân nửa đã khô vàng bởi vì không chịu nổi khô hạn.

Hồ Yên Chi xinh đẹp nên thơ ngày nào cũng biến thành một hố đất lớn, đáy hồ phần lớn đã bị phơi nắng dưới mặt trời chói chang, xa xa nhìn lại phảng phất như một tấm mạng nhện khổng lồ đang trải dưới đáy hồ.

Yến Hưng Khải đi tới bên người ta, y yên lặng nhìn về phương hướng hồ Yên Chi, hồi lâu mới nói:

“Phía trước chính là Tần Đô.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta dường như đã không nhận ra nơi đây.”

Yến Hưng Khải thở dài nói:

“Đại Tần đã nhiều năm không có chịu phải cơn hạn hạn nghiêm trọng đến thế, hy vọng thái tử điện hạ đến có thể mang đến vận may cho Đại Tần.”

Ta nhìn lên bầu trời xanh thẳm như được tắm:

“Không biết trời xanh có nghe được lời cầu khẩn của ta không, vì bách tính Tần quốc hãy mang đến một tràng Cam Lâm(nắng hạn gặp mưa rào).”

Yến Hưng Khải nói với giọng đầy thâm ý:

“Tần quốc hạn hán nghiêm trọng, nhưng bên trong triều đình lại trời mây u ám, ta không biết có thể bình yên vượt qua trận cuồng phong bạo vũ này hay không nữa đây.”

Những lời này của y có ý nhắc nhở ta.

Ta mỉm cười nói:

“Có chuyện ta vẫn chưa nói cho đại ca biết, Lãnh Cô Huyên đã tới Tần quốc.”

Một tia sợ hãi từ trên mặt Yến Hưng Khải hiện lên chớp mắt đã trôi đi, y khẽ nói:

“Bà ta tới làm gì?”

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt của Yến Hưng Khải, định từ đó thấy được ý nghĩ chân chính trong nội tâm của y:

https://thuviensach.vn

“Lãnh Cô Huyên đã phát hiện Tàng Bảo đồ là giả, bà ta muốn tìm được Tàng Bảo đồ chân chính.”

Yến Hưng Khải thấp giọng nói:

“Vì sao Thái tử không suy nghĩ đến việc diệt trừ bà ta, bà ta và Hoàng thất Đông Hồ có liên hệ rất mật thiết, nếu để bà ta chiếm được bảo tàng, Trung Nguyên sợ rằng lại phải gặp tai ương.”

“Lãnh Cô Huyên võ công cao cường, trừ phi có thể chắc chắn, tốt nhất vẫn là không nên liều lĩnh hạ thủ với bà ta, đại ca và Huyền Minh giáo quan hệ không cạn, hẳn là hiểu rõ thực lực cùng tính tình của bà ta chứ.”

Yến Hưng Khải gật đầu, rốt cuộc nhịn không được nói:

“Thái tử điện hạ, nghìn vạn lần đừng tiết lộ việc Tàng Bảo đồ cho bà ta, bằng không hậu quả không thể tưởng tượng nổi.”

Ta cười nói:

“Có câu cửa miệng ‘thà đắc tội với tiểu nhân chứ đừng đắc tội với nữ nhân!’, vì sao đại ca lại đi đắc tội với hai nữ nhân lợi hại như vậy chứ, chỉ hơi sơ ý, tất cả những gì mà đại ca vất vả nửa cuộc đời mới tạo được, sợ rằng sẽ phó cho dòng nước cuốn trôi thôi!”

Ta cố ý giày vò thêm nội tâm của Yến Hưng Khải.

https://thuviensach.vn

Chương 173: Thâm Tình

Phụ trách nghênh tiếp chúng ta là Tông Chính Quan của Tần quốc - Lưu Nghệ, thời gian ta ở Tần quốc đã từng tiếp xúc với hắn, lúc đó là do Yến Hưng Khải giới thiệu gặp mặt. Quan hệ của hai người bọn họ khi đó rất thân mật, Tinh Hậu để cho Lưu Nghệ đến đây không biết là có mục đích gì?

Làm cho ta ngoài ý muốn là Lưu Nghệ nhìn Yến Hưng Khải tương rất nhạt nhẽo, thậm chí ngay cả chào hỏi cũng không, nhìn có chút giấu đầu hở đuôi, lẽ nào hắn sợ quan hệ giữa mình và Yến Hưng Khải bị Tinh Hậu biết được?

Lưu Nghệ tươi cười nói:

“Thái tử điện hạ đại giá quang lâm, chính là vinh dự cho Đại Tần và kẻ hèn này.”

Trong lòng ta cười thầm, vinh dự thì chưa chắc, có khi họ đang oán giận ta thì có. Nghĩ thì như vậy nhưng ta không thể hiện gì trên mặt, mỉm cười nói:

“Đại Tần chính là quê hương thứ hai của ta, ta đến nơi này cùng giống như là về quê hương mà thôi.”

Những lời này của ta cùng là thật lòng, ấn tượng về Đại Tần so với Đại Khang trong lòng ta còn sâu sắc hơn, tình cảm của ta với Đại Tần không kém gì với Đại Khang.

https://thuviensach.vn

Lưu Nghệ nói:

“Thái hậu đã bảo ta tu sửa lại Phong Lâm Các, điện hạ khi tới Tần đô có thể vào ở bất cứ lúc nào.”

Ta cười nói:

“Đa tạ thái hậu!”

Lưu Nghệ để cho Tần quân đi theo hộ tống hai bên, còn hắn thì cưỡi ngựa đi lên phía trước đoàn người.

Yến Hưng Khải oán độc nhìn thẳng vào bóng lưng của Lưu Nghệ, hung ác nói:

“Tiểu nhan!”

Ta nhịn không được cười nói:

“ Tại sao đại ca lại tức giận như vậy?”

Yến Hưng Khải bực tức nói:

“Lúc đầu là ta toàn lực giúp hắn, bây giờ ta gặp khó khăn, khi tìm hắn giúp đỡ thì hắn chê ta làm phiền hắn, nóng lòng vứt bỏ quan hệ với ta, thậm chí ngay cả chào hỏi trên danh nghĩa một cái cũng không.”

Lấy lòng dạ không ngay thẳng của Yến Hưng Khải, hắn sẽ không nói ra bất cứ gì trước mặt ta, việc này tám phần mười là cố ý diễn trò.

Đội ngũ đi đến Quan Tiễn Nhai, Yến Hưng Khải và ta tách ra, hắn đi Tần cung tham kiến Tinh Hậu, thuận tiện bẩm báo tình hình đi sứ của Đại Khang .

Ta thì dưới sự bảo vệ của Lưu Nghệ đi đến Phong Lâm Các nghỉ tạm.

https://thuviensach.vn

‘Mọi thứ vẫn như xưa’, mọi thứ trước mặt ta nhìn đều có chút quen thuộc, lại có chút xa lạ. Hồ Yên Chi đã khô cạn, những cây Phong mọc xanh tươi trước cửa Phong Lâm Các lúc trước bây giờ đã héo rũ gần hết, nhìn thấy cảnh này trong lòng ta bỗng nổi lên một sự bi thương.

Mang theo tâm tình nặng nề, ta lấy tay đẩy cửa lớn của Phong Lâm Các ra, một cơn gió mát dịu đập vào mặt ta, làm cho tinh thần ta không nhịn được khẽ run lên. Mọi thứ bên trong vẫn như lúc trước, cỏ xanh thành mảng, cây lớn thành hàng. Không hề có chút dấu hiệu khô héo nào.

Vài tên hạ nhân đều đang đứng đợi bên trong viện, bọn họ lúc trước đều từng là người hầu của ta.

Lý Phúc dẫn đầu cung kính nói:

“Xin chào chủ nhân!”

Ta gật đầu cười, thấp giọng hỏi han:

“Vì sao những cây Phong bên ngoài đều đã chết hẻo, mà những cây cối trong viện vẫn còn xanh tốt như vậy?”

Lý Phúc nói:

“Thái hậu đã dặn dò là phải giữ nguyên hình dạng của từng ngọn cây cọng cỏ ở nơi này, nếu có bất cứ sai lầm nào sẽ trách tội chúng tiểu nhân.”

Trong lòng ta cảm thấy ấm áp, Tinh Hậu đối với ta rất chân thành, chỉ cần nhìn xung quanh nơi này là có thể thấy được.

Sau khi tắm rửa, ta ở trong Phong Lâm Các nghỉ ngơi một lát, Hứa công công đã tới truyền ta vào cung.

Năm tháng vô tình, lông mi của Hứa công công đã trắng phau, hắn cung kính nói:

https://thuviensach.vn

“Lão nô tham kiến điện hạ!”

Giọng nói của hắn đã có chút run rẩy, hiển nhiên là rất kích động, mọi việc của ta và Tinh Hậu hắn vô cùng rõ ràng, khi thấy ta đến hắn cũng vì chủ nhân của mình mà cảm thấy vui vẻ.

Ta gật đầu, nhỏ giọng nói:

“Sức khỏe của Hứa công công có tốt không?”

Hứa công công cảm động đến rơi nước mắt, nói:

“Lão nô rất khỏe, nhưng mà...”

Hắn do dự một chút, nửa câu dưới định nói nhưng lại thôi. Ta đoán ra việc này có liên quan tới bệnh tình của Tinh Hậu, lòng ta trầm xuống, trước mặt đang có rất nhiều người nên ta không tiện hỏi nhiều.

Hứa công công nói:

“Xe ngựa đã chuẩn bị xong, mời thái tử điện hạ theo lão nô vào cung.”

Ta và Tuệ Kiều phân biệt lên hai chiếc xe ngựa, phất tay bảo Hứa công công cùng theo ta lên xe ngựa. Hứa công công ngầm hiểu liền đi vào bên trong xe . Cửa xe vừa đóng lại, ta liền khẩn cấp hỏi:

“Hứa công công, bệnh tình của mẫu hậu ta đến tột cùng là như thế nào?”

Hứa công công thở dài một hơi, lời còn chưa nói, hai hàng nước mắt đã chảy xuống:

“Thái hậu lần này bệnh không nhẹ. Tất cả đại phu của Tần quốc đều được mời đến đây, nhưng không ai có thể trị khỏi được.”

https://thuviensach.vn

Lòng ta càng ngày càng nặng trĩu, thân thể dựa vào thân xe, ta liên tục suy nghĩ.

Khi Hứa công công nhắc nhở chúng ta đã đi tới Phượng Dương Cung, ta mới bắt đầu tỉnh táo lại.

Xung quanh Phượng Dương cung toàn là màu tím của Viêm Trà Ti, đây chính là đóa hoa đã đoạt đi tính mạng của Yến Nguyên Tông, bây giờ lại trở thành thứ mà Tinh Hậu thích nhất. Ta và Tuệ Kiều liếc mắt nhìn nhau, cả hai đều lắc đầu.

Hứa công công bảo cung nữ đưa Tuệ Kiều đến điện ngồi chờ, Tinh Hậu muốn một mình gặp mặt ta.

Đi vào cửa cung, ta liền không thể nào khống chế nhịp tim đập của mình, Phượng Dương Cung vẫn giống hệt như ngày xưa, nhưng mà không biết Tinh Hậu vẫn như trước hay không?

Tinh Hậu yên lặng ngồi bên bàn trà, bộ trường bào màu đen bao lấy thân thể mềm mại của nàng, đôi mắt của nàng vẫn như trước, vẫn trong veo như hồ nước không một tia gợn sóng, cho dù là ta xuất hiện thì cùng không làm ra bất cứ rung động nào. Sự khống chế tình cảm của nàng vẫn xuất sắc như vậy, sự yên lặng của nàng nhắc nhở ta nơi này là Tần cung, còn nàng là Thái hậu Đại Tần.

Ta mạnh mẽ kiềm chế sự kích động trong lòng, quỳ gối xuống, nói:

“Hài nhi Dận Không tham kiến mẫu hậu...”

Giọng nói của ta có chút rung rung, chỉ có ở trước mặt Tinh Hậu ta mới có thể như vậy.

Trên khóe môi của Tinh Hậu nở ra một nụ cười ấm áp, khuôn mặt cao quý của nàng nhất thời nổi lên một chút sinh động:

https://thuviensach.vn

“Dận Không, ngươi bây giờ đã là thái tử Đại Khang, không cần phải hành lễ với ta.”

Ta chân thành tha thiết nói:

“Dận Không lần này đến đây là với thân phận một đứa con, cứ không phải là thân phận thái tử Đại Khang.”

Trên khuôn mặt của Tinh Hậu xuất hiện một tia cảm động, Hứa công công quan sát tỉ mi, nên để cho hai tên cung nữ thái giám lui ra ngoài.

Tinh Hậu nhẹ nhàng vỗ hai vai ta, những ngón tay mềm mại của nàng xuyên qua lớp áo cảm nhận được hai vai đầy sức sống của ta. Ta trở tay cầm lấy bàn tay nàng, đưa đến môi ta, chân thành hôn một cái.

Một giọt nước mắt từ trên đôi mắt của Tinh Hậu rơi xuống đầu ta, ta ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn khuôn mặt cao quý mà không bao giờ cười của nàng, ánh mắt của Tinh hậu vẫn nhìn về phía trước, nàng nhẹ giọng nói:

“Chỉ tiếc là, ta không còn nhìn thấy ngươi nữa...”

Cơ thể ta chấn động, vươn cánh tay ra run run vẫy vẫy trước hai mắt của Tinh Hậu, đôi mắt xinh đẹp của nàng vẫn nhìn thẳng về phía trước, nàng nói:

“Dận Không, hãy để ta nhìn kỹ ngươi.”

Nàng ngón tay dọc theo trán ta từng chút từng chút một vuốt ve, cảm thụ từng chút từng chút khuôn mặt của ta. Cuối ngừng lại hai bên má của ta. Nàng chạm đến hai hàng nước mắt lạnh buốt của ta.

Ta không thể khống chế được nội tâm của mình nữa, ôm chặt lấy đôi chân dài của nàng, khuôn mặt chôn chặt giữa hai đầu gối nàng, yên lặng

https://thuviensach.vn

khóc òa lên. Ta đã rất nhiều năm không bộc lộ cảm xúc của mình trước mặt người khác, lúc này nước mắt ta chảy xuống mang theo sự cực độ bi thương phát tiết ra.

Tinh Hậu nhẹ nhàng vuốt ve tóc ta:

“Dận Không... Vì sao phải khóc, ta chẳng phải là vẫn còn sống hay sao...”

Giọng nói của nàng có chút nghẹn ngào, đột nhiên ôm chặt lấy ta.

Ta ôm chặt lấy thân thể mềm mại của nàng:

“Mẫu hậu, ta nhất định sẽ chữa khỏi cho người!”

Tinh Hậu chậm rãi lắc đầu, nhẹ giọng nói:

“Bệnh tình của ta quá nặng...”

Ta cắt ngang lời nàng nói:

“Ta không quan tâm cái gì Tần quốc, không quan tâm cái gì thiên hạ, ta chỉ muốn người vui vẻ sống trên đời này!”

Tinh Hậu vuốt ve gò má của ta:

“Dận Không, trước khi ngươi tới đây, trong lòng ta vẫn luôn luôn lo lắng, ta rất sợ ngươi thay đổi... Bây giờ thì ta yên tâm rồi, ngươi vẫn chính là ngươi.”

Ta thâm tình nói:

“Ta vẫn là ta, ở trước mặt mẫu hậu, Dận Không vĩnh viễn sẽ không thay đổi!”

Tinh Hậu đỡ ta từ dưới đất đứng lên:

https://thuviensach.vn

“Tới đây! Ngồi bên cạnh ta.”

Tâm tình kích động của ta cũng từ từ bình tĩnh lại:

“Mẫu hậu, mắt của người từ khi nào mà không nhìn thấy vậy?”

Tinh Hậu thở dài nói:

“Khi Yến Hưng Khải đi Đại Khang, mắt ta đã bắt đầu nhìn không rõ, nửa tháng trước, ta đã không còn nhìn thấy bất cứ thứ gì nữa, chuyện này ta vẫn bảo Hứa công công phải giữ kín, trong toàn bộ Đại Tần, không có ai là biết ta bị mù.”

Thảo nào Tinh Hậu bảo Yến Hưng Khải ra ngoài làm việc nhưng lại cho hắn rất ít thời gian.

Tinh Hậu nói:

“Ngươi từ đâu biết bệnh tình của ta?”

Ta thành thật trả lời:

“Yến Hưng Khải nói cho ta biết, sợ rằng bên người mẫu hậu có tai mắt của hắn xếp vào.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Ta đã điều tra, từ nay về sau tên mật báo đó không còn tồn tại trên cõi đời này nữa.”

Xem ra là Tinh Hậu đà giải quyết xong tên đó rồi.

Ta áy náy nói:

“Mẫu hậu khoan hãy giết Yến Hưng Khải, hài nhi có việc phải dùng đến hắn.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu vỗ vỗ mu bàn tay của ta:

“Ngươi chưa muốn giết hắn chắc chắn là ngươi có lý do. Ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ cho ta một lời giải thích hợp lý.”

Ta nhỏ giọng nói:

“Trong tay của Yến Hung Khải nắm giữ tàng bảo đồ của Mâu thị, hắn lấy thứ này ra làm điều kiện, muốn ta giúp hắn leo lên ngôi vị hoàng đế Đại Tần.”

Tinh Hậu nhíu mày:

“Ngươi đáp ứng hắn?”

“Dận Không vẫn chưa đáp ứng hắn, bất quá ta đáp ứng hắn ở trước mặt mẫu hậu nói tốt vài câu, giữ lại tính mạng cho hắn.”

“Ngươi rốt cuộc là muốn làm cái gì?”

“Ta muốn lúc ta có được tàng bảo đồ, hắn cũng sẽ biến mất!”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Xưa nay Yến Hưng Khải là một tên giả dối, ngươi cho là hắn thật sự đem tàng bảo đồ ra làm cọng rơm cứu mạng ư? Điều này không thể xảy ra! Hắn sở dĩ dám cùng ngươi trở về Tần Đô, đó là bởi vì thế lực hoàng tộc vẫn còn mạnh, nếu ta mà giết hắn thì sẽ gặp sự trả thù của hoàng tộc, hoặc có lẽ hắn có chỗ dựa gì khác...”

Ta gật đầu, Tinh Hậu rất hiểu rõ Yến Hưng Khải.

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Yến Hưng Khải còn quên một điều, bất kể là hoàng tộc hận ta nhiều ít ra sao, thì ta vẫn phải giết hắn, nếu không phải gặp trận hạn hán, ta cùng sẽ không giữ lại cho hắn chút hơi tàn này!”

Ta nhỏ giọng nói:

“Mẫu hậu có phải là đã nắm giữ tội chứng tham ô của Yến Quang Khải?”

Tinh Hậu cười nhạt nói:

“Giết chết hắn còn cần lý do sao? Yến Nguyên Tông vừa chết, ta nói hắn tham ô cũng được, mưu nghịch cùng chẳng sao, hắn còn cơ hội cãi lại hay sao?”

Nàng dừng lại một chút, nói:

“Dận Không, lần này có thể gặp ngươi, ta cùng bớt đi một nỗi băn khoăn...”

Hô hấp của nàng đột nhiên dồn dập, đôi mi nhíu lại, hai tay bỗng nhiên ôm đầu, hai mắt nhắm lại, thân thể mềm mại không ngừng run lên.

Ta hoảng sợ ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, lớn tiếng nói:

“Hứa công công!”

Húa công công vẫn đang đứng bên ngoài chú ỷ lắng nghe tiếng động bên trong, vừa nghe thấy tiếng ta gọi, hắn liền xông vào, hắn giúp ta đỡ Tinh Hậu, cuống quít nói:

“Nhanh... Truyền thái y...”

Có Tuệ Kiều ở đây, tất nhiên là không cần những thái y bình thường của Tần Quốc.

https://thuviensach.vn

Tuệ Kiều trước hết cho Tinh Hậu uống một viên thuốc giảm đau, sau đó lại bắt mạch cho nàng.

Lúc chẩn bệnh, ta và Hứa công công đều đứng ở bên ngoài, ta rất lo lắng cho Tinh Hậu, ở trong điện liên tục đi qua đi lại, lòng ta lúc này vô cùng khó chịu.

Hứa công công rót một chén trà, đưa tới trước mặt ta, nói:

“Thái tử điện hạ, người cứ yên tâm, thái hậu sẽ không có chuyện gì đâu...”

Lần này tới lượt hắn an ủi ta.

Ta lúc này mới phát hiện được mình đang thất thường, may mà ở đây không có người ngoài, bằng không nhất định sẽ hoài nghi ta và Tinh Hậu có quan hệ.

Tuệ Kiều chữa bệnh cho Tinh Hậu hết một canh giờ, mới từ màn che bước ra.

Ta thấy mặt nàng ngưng trọng, lòng ta lập tức nguội lạnh lại hơn phân nửa, vừa muốn mở miệng hỏi han bệnh tình của Tinh Hậu, Hứa công công nói:

“Vương phi đã vất và rồi, hay là đi đến thiên điện nghỉ ngơi một lát.”

Hắn nháy mắt với ta, hiển nhiên không muốn bệnh tình của Tinh Hậu bị người khác nghe được.

Ta và Tuệ Kiều đi tới thiên điện, Tuệ Kiều thở dài một hơi nói:

“Quá muộn...”

https://thuviensach.vn

Mắt ta tối sầm lại, ta cảm thấy toàn thân vô lực, vịn vào tay vịn trên ghế rồi ngồi xuống, nói một cách khó khăn:

“Nàng... nói... rõ ràng hơn đi!”

Tuệ Kiều nói:

“Bệnh tình của Tinh Hậu rất nặng, không thuốc nào chữa khỏi...”

……..

Tào Duệ không chút biểu hiện, nói:

“Ta không phải là Hoa Trục Nguyệt, thế nhưng ta biết hắn, Hoa Trục Nguyệt đã chết!”

Ta nữa tin nữa ngờ nhìn hắn:

“Ngươi có quan hệ gì với Khinh Nhan và Khải Tuyết? Lãnh Cô Huyên và các nàng có quan hệ gì?”

Tào Duệ thở dài, nói một câu thừa:

“Bất kể là Thải Tuyết hay là Khinh Nhan, các nàng đều không có quan hệ gì với ngươi!”

Ta tức giận nói:

“Lúc ta ở Mai Hoa Cốc mai táng Thu tiền bối, nhìn thấy bức họa của ngươi, ngươi chính là Hoa Trục Nguyệt!”

Tào Duệ bình tĩnh nói:

“Dận Không, trên đời này có rất nhiều việc mà ngươi không biết. Nếu ta lừa dối ngươi thì hôm nay ta đã không xuất hiện ở nơi này. Hoa Trục

https://thuviensach.vn

Nguyệt đích xác đã chết, Khinh Nhan và Thải Tuyết đều là con gái của hắn...”

Lòng ta vô cùng chấn động, không thể tin được nhìn Tào Duệ.

Tào Duệ nói:

“Hôm nay ta đến đây, là để nói cho ngươi biết, Mâu thị bảo tàng chẳng qua chỉ là một âm mưu, nó căn bản không tồn tại trên thế giới này, cho dù ngươi chiếm được cả hai tấm tàng bảo đồ, ngươi cũng không thể nào tìm thấy nó.”

Ta hít thật sâu một ngụm khí lạnh, nói:

“Trước khi ngươi tới đây, ta đã không còn chút hứng thú nào với Mâu thị bảo tàng, nó là thật cùng được, giả cùng được. Đối với ta đã không còn ý nghĩa gì nữa.”

Ánh mắt của Tào Duệ sáng lên nhìn chằm chằm vào ta, hắn không thể ngờ ta vì Tinh Hậu mà lại có biến đổi lớn đến như vậy.

Ta thấp giọng nói:

“Ta rốt cuộc cùng hiểu được một đạo lý, trong thiên hạ này thứ quan trọng nhất không phải là Mâu Thị bảo tàng!”

Tào Duệ chậm rãi đứng dậy:

“Ta vốn định khuyên ngươi, không ngờ ngươi đã hiểu ra từ lâu!”

Hắn cười lớn đi về phương xa.

“Tào tiên sinh!”

Ta ở sau lưng gọi hắn.

https://thuviensach.vn

Thân hình Tạo Duệ ngừng lại một chút.

Tào Duệ tiếp tục đi về phía trước, giọng nói của hắn theo gió đêm truyền đến:

“Nếu vô duyên thì cần gì gặp lại...”

Ngày thứ hai Tần vương Yến Nguyên Lập tổ chức một buổi tiệc chiêu đãi chúng ta , từ lúc hắn lên ngôi tới nay đây là lần hắn tiếp xúc ta gần như thế, người này quả nhiên giống như lời đồn, hắn chính là một phế vật. Bề ngoài của hắn vô cùng bình thường, không hề có chút khí thế vương giả nào cả, ngay cả nói cùng là lắp bắp, sợ hãi rụt rè, hắn quả thật là một con rối hoàn mỹ.

Ngẫm lại thì thấy thật buồn cười, đám người Tuyên Long Hoàng đều là những đại nhân vật, nhưng những đứa con sinh ra toàn là lũ vá áo túi cơm, thảo nào Đại Tần lại rơi vào tình cảnh như thế này, nghĩ đến Đại Khang, những đứa con gái của Hâm Đức không có bao nhiêu người được gả đi là vì mục đích chính trị, tám phần mười đều là do hoàng cảnh tốt đẹp trong hoàng thất tạo ra.

Thứ nhất ta là người thống trị chân chính của Đại Khang, thứ hai ta là nghĩa tử của Tinh Hậu, huống chi hiện tại Tần quốc đang gặp hạn hán, đang dựa vào sự trợ giúp của Đại Khang. Trong buổi tiệc, Tần Vương Yến Đồng Lập vô cùng khách khí với ta, hắn dùng chính là lễ huynh trưởng để tiếp đãi.

Cùng đi dự buổi tiệc với hắn là đa số đại thần mà ta quen biết, mọi người đều đang nhớ về những chuyện ngày xưa, nói tới những việc xảy ra trước đây, trong lúc nhất thời chúng ta đã thân cận hơn rất nhiều.

Yến Hưng Khải gia nhập vào buổi tiệc, từ lúc trở về Tần Đô, tinh thần của hắn đã tốt hơn rất nhiều, trong tiệc rượu hắn cùng nói cười rất vui vẻ, làm cho ta không thể tin được hắn là tên Yến Hưng Khải mấy ngày trước

https://thuviensach.vn

còn đang khóc lóc cầu xin ta, ta âm thầm cảnh giác trong lòng, lẽ nào biểu hiện của Yến Hưng Khải lúc trước là giả vờ? Tinh Hậu nói không sai, hắn trong nội bộ hoàng thất vẫn có một lực lượng rất mạnh, cỗ lực lượng này không thể khinh thường được.

Tiệc rượu qua đi, Yến Hưng Khải tự mình đưa ta về Phong Lâm Các, xem ra hắn muốn nói chuyện riêng với ta.

Xe ngựa chở hai người chúng ta tới một nơi tương đối váng vẻ, Yến Hưng Khải thấp giọng nói:

“Nghe nói thái tử điện hạ đã xem qua bệnh tình của thái hậu, không biết người hiện tại ra sao rồi?”

Ta mỉm cười nói:

“Sau khi đại ca trở về, chẳng lẽ còn chưa gặp qua thái hậu hay sao?”

Yến Hưng Khải cười lạnh nói:

“Nàng muốn gặp ta hay sao?”

Ta lạnh nhạt nói:

“Bệnh tình của thái hậu không hề nghiêm trọng như lời đại ca nói, ta đã làm chẩn bệnh cho nàng, chỉ cần dựa theo phương thuốc của ta, điều dưỡng kỹ lưỡng, qua một thời gian sẽ hồi phục như lúc đầu.”

Yến Hưng Khải đầy nghi ngờ nhìn ta, hắn tất nhiên sẽ không tin ta nói dối, thấp giọng nói:

“Thái hậu không việc gì đương nhiên tốt nhất nhưng mà...”

Hắn suy nghĩ một chút mới nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử có thể giúp ta một việc hay không?”

Ta mỉm cười nói:

“Đại ca muốn ta giúp việc gì? Ngươi bây giờ không phải là đang rất tốt hay sao?”

Ý tứ trong câu nói của ta là ta đã giúp giữ mạng cho Yến Hưng Khải hắn, hắn hiện tại đang ở Tần Đô, Tinh Hậu vẫn chưa đối phó với hắn, có thể nói là lời hứa của ta đã thực hiện xong, thế nhưng việc hắn đáp ứng đưa tàng bảo đồ cho ta đến bây giờ hắn vẫn chưa đáp ứng.

Yến Hưng Khải là tên gian xảo, ý tứ trong câu nói của ta hắn cùng đã nghe ra, hắn mỉm cười nói:

“Ta muốn ngươi đưa ta đi gặp thái hậu!”

Ta thở dài nói:

“Chuyện này sợ rằng ta không thể nào giúp được ngươi, thứ nhất thái hậu cần nghỉ ngơi, thứ hai, đại ca nếu một mình vào cung, chẳng phải là cho thái hậu có cơ hội để đối phó ngươi hay sao? Ta làm sao có thể đem huynh đệ kết bái đưa vào chỗ chết được?”

Ta nói những lời này một cách hùng hồn.

Yến Hưng Khải nói:

“Nếu nàng muốn giết ta, thì khi ta bước vào Tần Quốc ta đã bị nàng hạ thủ rồi, sở dĩ đến bây giờ vẫn không hề ra tay, chắc chắn là do sợ ảnh hưởng tới hoàng thất.”

Khóe môi của Yến Quang Khải lộ ra một nụ cười gian:

https://thuviensach.vn

“Không dám giấu thái tử điện hạ, lần này ta vào cung, chính là đại biểu cho toàn bộ hoàng thất của Tần Quốc đàm phán với thái hậu!”

Yến Hưng Khải không hề cố kỵ nào trước mặt ta, đem tất cả những suy nghĩ trong đầu nói ra toàn bộ.

“Đại ca rốt cuộc là muốn đàm phán việc gì với thái hậu?”

“Nếu thái hậu đang bị bệnh nặng, tất nhiên là nàng không có hơi sức nào mà chú ý tới quốc sự, trong nội bộ hoàng thất đã đạt được hiệp nghị, định tìm trong hoàng thất tám vị đức cao vọng trọng để giúp đỡ đại vương trong coi việc triều chính, cũng là giảm bớt gánh nặng cho thái hậu, để nàng yên tâm dưỡng bệnh sớm ngày khôi phục.”

Yến Hưng Khải nói ra tính toán từ lâu trong lòng mình.

Ta nhịn không được nhíu mày:

“Đại ca hôm nay đi theo ta là vì việc này?”

Yến Hưng Khải gật đầu nói:

“Đây cùng không phải là ý của một mình ta, ngay cả đại vương cũng muốn thái hậu nghỉ ngơi cho thật tốt, không nên vì việc nước mà hao tâm tổn trí nữa.”

Ta cười lạnh nói:

“Trong hai ngày ngắn ngủi, đại ca đã làm được thật nhiều việc.”

Yến Hưng Khải cười nói:

“Từ lúc ta trở về Tần Đô, mỗi bước ta đi đều có người giám sát, cho dù ta có lòng phản nghịch, cũng không có cơ hội để làm phản, cùng may là ta

https://thuviensach.vn

có nhiều người thân bạn bè, bọn họ đều muốn vì thái hậu mà gánh bớt công việc, vì Đại Tần giải nạn.”

Ta bỗng nhiên ý thức được, Yến Hưng Khải sợ nhất không phải là ở lại Tần Quốc, mà là ở lại Đại Khang, đó là mới là đoạn thời gian nguy hiểm nhất của hắn, chỉ cần ta muốn, ta lúc nào cùng có thể lấy mạng hắn, hắn lợi dụng tàng bảo đồ để nắm lấy nhược điểm của ta, dưới điều kiện bảo đảm an toàn cho bản thân, nên hắn đem bệnh tình của Tinh Hậu nói cho ta biết.

Hắn rốt cuộc là muốn gì? Chẳng lẽ là muốn dẫn ta vào Đại Tần? Hắn ở Tần quốc tuy có thế lực rất lớn, nhưng quyền lực vẫn nằm trong tay Tinh Hậu, hắn muốn đối phó ta sợ rằng không hề đơn giản? Lẽ nào hắn muốn lợi dụng ta để đối phó Tinh Hậu? Những suy nghĩ liên tiếp xuất hiện trong đầu ta.

Yến Hưng Khải nói:

“Được rồi, việc ta đáp ứng ngươi, ta sẽ làm!”

Hắn từ trong người lấy ra một quyển trục, hai tay dâng lên, thấp giọng nói:

“Đại trượng phu nhất ngôn kỷ xuất tứ mà nan truy, thái tử điện hạ sẽ không cho là ta đổi ý chứ?”

Ta cười ha ha nói:

“Sao đại ca lại nói vậy, ta chưa từng nghi ngờ chữ tín của ngươi mà.”

Yến Hưng Khải mỉm cười nói:

“Có một chuyện ta phải nhắc nhở huynh đệ, tám bản đồ này tuy là đồ thật, nhưng khi nó rơi vào tay ta thì đã bị lửa đốt hết một phần”

https://thuviensach.vn

Ta sớm biết Yến Hưng Khải sẽ không đưa cho ta tấm bản đồ một cách dễ dàng như vậy, trong lòng ta thầm mắng, ta thuận tay để tấm bản đồ sang một bên, nói:

“Tấm bản đồ này đối với ta cũng không có nhiều ý nghĩa lắm.”

Yến Hưng Khải giả vờ ngạc nhiên nói:

“Thái tử điện hạ không hề hứng thú với bảo tàng của Mâu Thị?”

Ta cười nhạt nói:

“Thứ ta hứng thú chỉ có một...”

Yến Hưng Khải bởi vì ta dừng lại, nên nhích người lại gần một chút.

Hai mắt ta tỏa sáng, nói:

“Đó chính là lãnh thổ Đại Tần!”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 174: Đại Kế

Yến Hưng Khải giật mình, lập tức cười lớn, nói:

“Thái tử điện hạ thật là biết nói giỡn.”

Ta cười lạnh nói:

“Đại ca tưởng ta nói đùa sao?”

Nụ cười trên mặt Yến Hưng Khải đột nhiên cứng đờ:

“Việc này...”

Ta cười ha hả, vỗ vỗ vai hắn:

“Ta đích thật là nói đùa với đại ca, Đại Khang và Đại Tần chính là minh hữu, ta sao có ý định đó trong đầu được?”

Yến Hưng Khải cười có chút miễn cưỡng.

Xe ngựa đi tới gần Phong Lâm Các rồi chậm rãi ngừng lại, ta từ trên xe bước xuống.

Yến Hưng Khải ở phía sau ta nói:

“Việc ta nhờ điện hạ định làm như thế nào?”

Ta không xoay người lại, thân thể đứng yên trong chốc lát, nói:

“Ta sẽ báo cáo với thái hậu chuyện này.”

https://thuviensach.vn

Khi ta từ trên xe bước xuống, trong đầu ta chỉ toàn là ý niệm muốn giết chết Yến Hưng Khải, nếu Tinh Hậu thật sự chết đi, ta muốn diệt trừ hắn càng thêm khó khăn.

Mọi việc Yến Hưng Khải đã chuẩn bị xong từ lâu, lần này hắn có can đảm gặp Tinh Hậu, tất nhiên là đã có năng lực để nói chuyện với Tinh Hậu, thế lực mà hắn nhờ cậy có lẽ chính là dòng họ Yến thị, cỗ lực lượng này không chỉ muốn ngốc đầu trở lại, hơn nữa còn muốn một ngụm nuốt trọn Tinh Hậu.

Lãnh Cô Huyên đã ở Phong Lâm Các đợi ta từ lâu, việc nàng đến cùng nằm trong dự liệu của ta.

Lãnh Cô Huyên ngồi ở đình hóng mát, yên lặng uống trà, ánh mắt chăm chú nhìn những bông hoa xinh đẹp xung quanh, ta rất ít khi nhìn thấy nàng như vậy, thì ra Lãnh Cô Huyên nếu bỏ đi sự tàn độc thì nàng cũng là một mỹ nữ, khó trách lúc trước Hoa Trục Nguyệt lại không tiếc tất cả bỏ qua Thu Nguyệt Hàn, để mà quỳ gối dưới váy nàng.

Lãnh Cô Huyên nhẹ giọng nói:

“Hiện tại ở Đại Tần còn rất ít nơi có khung cảnh xinh đẹp như thế này.”

Ta thầm nghĩ trong lòng:

“Đây chính là kết quả mà Tinh Hậu chiếu cố đặc biệt.”

Đương nhiên lời như thế ta sẽ không nói ra.

Lãnh Cô Huyên đạo:

“U U đã đem mọi việc nói cho ngươi biết rồi?”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Tàng bảo đồ giả!”

Lãnh Cô Huyên lạnh lùng nhìn thẳng ta nói:

“Long Dận Không, lá gan của ngươi thật lớn, còn dám dùng tấm tàng bảo đồ giả tới gạt ta!”

Ta cười nói:

“Trong tay Lãnh giáo chủ có hai tấm tàng bảo đồ, vì sao ngươi biết chỉ có tấm trong tay ta mới là giả? Chẳng lẽ là bởi vì Điền Tuần đã chết, mà chết thì không có đối chứng, vì thế ngươi đem hết mọi thứ đổ lên đầu ta?”

Lãnh Cô Huyên trầm trọng hừ một tiếng.

Ta cười tủm tỉm ngồi xuống bên cạnh nàng, đem tấm bản đồ mà Yến Hưng Khải đưa để ra trước mặt nàng:

“Lãnh giáo chủ chỉ biết một, mà không biết hai, giáo chủ cứ nhìn thứ này rồi sẽ hiểu mọi thứ.”

Lãnh Cô Huyên mê hoặc mở tấm bản đồ ra, khi nàng nhìn thấy tấm bản đồ thì ngẩn. Ta mỉm cười nói:

“Tấm bản đồ này rất giống với tấm của giáo chủ lấy từ trong tay của Điền Tuần đúng không?”

Lãnh Cô Huyên gật đầu, đôi mi nhíu lại:

“Quả thật là rất giống, thế nhưng vẫn có vài chỗ khác nhau.”

Nàng tức giận nhìn ta, nói:

“Hóa ra tấm bản đồ này vẫn luôn ở trên tay ngươi, ngươi lừa ta thật thê thảm!”

https://thuviensach.vn

“Lãnh giáo chủ sao hết lần này tới lần khác đều đổ lên đầu ta vậy? Thực không dám dấu, tấm bản đồ này là do Yến Hưng Khải đưa cho ta.”

Lãnh Cô Huyên rất kinh hãi, nói:

“Yến Hưng Khải?”

Ta gật đầu nói:

“Tấm bản đồ trong tay Điền Tuần chỉ là một tấm bản đồ giả. Tấm bản đồ thật vẫn luôn nằm trong tay Yến Hưng Khải.”

Lãnh Cô Huyên giận dữ vỗ một cái lên chiếc bàn đá, trên chiếc bàn đá cứng rắn xuất hiện một dấu tay, xung quanh dấu tay là những vết rạn nứt, những vết này từ từ lan ra xung quanh.

“Tên gian tặc Yến Hưng Khải!”

Lòng ta thầm than, cảnh giới của Lãnh Cô Huyên rất là cao, nhưng sao lại dễ xúc động như thế? Thế nhưng nàng càng xúc động, đối với ta càng tốt.

Ta cố ý xúi giục, nói:

“Yến Hưng Khải muốn dùng tấm bản đồ này để đổi lấy sự ủng hộ của ta, hắn muốn ta giúp hắn leo lên ngôi vị Hoàng đế Đại Tần.”

Trong mắt của Lãnh Cô Huyên tràn đầy sát khí:

“Vậy thì ta muốn xem thử coi hắn có thể sống tới ngày mai hay không.”

Nàng nói xong liền xoay người đi ra ngoài.

Ta nhìn theo bóng lưng của Lãnh Cô Huyên càng ngày càng xa, nhưng trong lòng ta không có chút cảm giác dễ chịu nào. Yến Hưng Khải sở dĩ

https://thuviensach.vn

dám đem tấm bản đồ này giao cho ta, thì hắn chắc chắn đã có chuẩn bị. Chắc chắn hắn còn tính cả Lãnh Cô Huyên vào trong, lẽ nào hắn có cách để đối phó với Lãnh Cô Huyên?

Đường Muội và A Đông từ xa đi tới, Đường Muội thấp giọng nói:

“Nàng ta muốn làm gì?”

Ta thở dài nói:

“Thứ mà nàng muốn nhất chính là Mâu thị bảo tàng, hiện tại nhất định là đi tìm Yến Hưng Khải tìm tấm bản đồ thật.”

A Đông nói:

“Yến Hưng Khải chẳng lẽ lại cam tâm tình nguyên đem bản đồ đưa cho nàng?”

Ta suy nghĩ một chút mới nói:

“Yến Hưng Khải không phải là người đơn giản, hắn đưa cho ta tấm tàng bảo đồ này chỉ sợ là có mục đích khác. Đường Muội, chuẩn bị xe ngựa cho ta, ta muốn vào cung gặp mẫu hậu.”

Tinh Hậu dưới sự điều trị tỉ mỉ của Tuệ Kiều nên sắc mặt đã tốt hơn trước rất nhiều, lúc ta đi tới Phượng Dương Cung, thì nàng đang phê duyệt hồ sơ. Bởi vì mắt của nàng nhìn không thấy, nên Hứa công công ở một bên đọc rất chậm, nàng thì ngồi nghe rồi phê từng chiếu chỉ một.

Hứa công công chỉ vào những tấu sớ chất thành đống, sau đó bất đắc dĩ lắc đầu, ý của hắn là bảo ta khuyên Tinh Hậu nên nghỉ ngơi không nên làm việc quá vất vả.

Tuệ Kiều nhìn ta thản nhiên cười, thu thập hòm thuốc lại, cùng Hướng công công lui ra ngoài, bọn họ muốn giành khoảng không riêng cho hay

https://thuviensach.vn

chúng ta.

Ta ngồi xuống trước mặt Tinh Hậu.

Tinh Hậu nói:

“Dận Không, nghe nói hôm nay hoàng thượng mở tiệc chiêu đãi ngươi?”

Ta thở dài nói:

“Mẫu hậu, thân thể của người vẫn còn yếu, sao lại làm việc cực khổ như thế? Công việc trong triều đình người cứ buông tay đi, cứ để cho người khác làm, cần gì phải tự mình làm như vậy.”

Tinh Hậu vươn bàn tay, ta cuống quít đưa tay ra, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng.

Tinh Hậu nói:

“Hoàng thượng không có chủ kiến riêng của mình, các đại thần nói gì thì hắn nghe cái đó, tình hình của Đại Tần lúc này đang rất rắc rối, cho dù ta muốn buông bỏ thì cũng không thể buông được!”

Ta ôn nhu cầm lấy bàn tay của nàng, Tinh Hậu mệt mỏi nhắm đôi mắt lại, nhẹ giọng nói:

“Thời gian còn lại của ta không nhiều lắm, ta muốn làm một việc cuối cùng cho dân chúng Đại Tần, còn...cho ngươi.”

Nhớ tới việc thời gian của Tinh Hậu không còn nhiều, trong lòng ta không khỏi có chút chua sót, ta chăm chú nhìn vào nàng.

Chỉ có ở trước mặt ta, Tinh Hậu mới bỏ đi sự cao quý rụt rè của nàng. Thấp giọng:

https://thuviensach.vn

“Hôn ta...”

Ta hôn đôi môi anh đào hơi lạnh của nàng, bàn tay to xâm nhập vào bên trong quần áo, nhẹ nhàng vuốt ve đôi nhũ phong mềm mại trơn bóng của nàng, Tinh Hậu dưới sự vuốt ve của ta, cơ thể bắt đầu nóng lên, tứ chi của nàng hoàn toàn duỗi ra, quần áo trên người nàng từ từ tuột xuống, ta hôn lấy từng phần thân thể của nàng, trong nồng đậm sự yêu thương, hai chúng ta hòa thành một khối...

Ta cẩn thận tỉ mỉ chải chuốt từng sợi tóc dài của nàng, yên lặng hưởng thụ mùi hương trên người nàng.

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Không biết sau này còn có thể được ngươi chải đầu cho ta nữa hay không.”

Ta từ phía sau ôm lấy thân thể của nàng:

“Có, nhất định sẽ có!”

Nước mắt ta đà ướt hết hai mắt.

Tinh Hậu ngửa người về phía sau, dán chặt vào cơ thể của ta:

“Chỉ tiếc là ta lúc này không thể nhìn thấy, nếu không ta sẽ chải vuốt lại búi tóc cho ngươi.”

Ta cố gắn khống chế tâm tình, không muốn để cho Tinh Hậu cảm thấy được sự bi thương trong lòng ta.

Tinh Hậu dường như đã cảm thấy được cái gì, cứ thế đem nội dung câu chuyên nói sang thứ khác:

“Nghe nói ngươi đã có mấy đứa con?”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Sở nhi vừa sinh cho ta một đứa con trai, ta đặt tên cho nó là Long Kỳ Thiên!”

“Long Kỳ Thiên!”

Tinh Hậu ôn nhu lặp lại một lần nữa:

“Ta cùng đang hi vọng vào ông trời, hy vọng có thể mang cho Đại Tần một cơn mưa để xóa đi sự hạn hán.”

Ta an ủi nàng, nói:

“Trời xanh sẽ không tàn khốc như vậy đâu, ta tin tưởng một thời gian sau, hạn hán ở Đại Tần sẽ biến mất.”

Tinh Hậu nắm tay ta, kéo ta ngồi xuống bên cạnh nàng:

“Dận Không, ngươi còn nhớ việc mà ngươi đã đáp ứng ta hay không?”

Ta tất nhiên là vẫn nhớ rõ, khi đó ta đáp ứng Tinh Hậu, chỉ cần nàng còn sống, ta sẽ không bao giờ tấn công Tần Quốc.

Tinh Hậu nói:

“Hiện tại ta thu hồi câu nói kia!”

Trong lòng ta chấn động, nghẹn ngào:

“Mẫu hậu!”

Tinh Hậu cười nhạt nói:

“Nếu ngươi muốn thống nhất tám nước, thì trước tiên phải thống nhất phía Bắc Trường Giang trước, hiện tại Đại Tần chính là mục tiêu tốt nhất

https://thuviensach.vn

của ngươi.”

Ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, hiện tại ta chỉ mới vừa nắm giữ hoàng quyền trong tay, hơn nữa thế cục ở Yên Quốc chỉ mới hơi ổn định mà thôi, đánh Tần quốc lúc này không phải là một quyết định sáng suốt.”

Tinh Hậu nói:

“Đông Hồ đóng quân ở Bắc cương, khi chiến tranh nổ ra, Tần quốc chỉ còn cách hướng Đại Khang cầu viện.”

Ta hiểu rõ ý tứ của Tinh Hậu, lúc đó, ta phái ra đại quân trợ giúp Tần Quốc chống lại sự xâm lượt của Đông Hồ, sau đó có thể nhân cơ hội chiếm lấy Tần Quốc.

Ta không tỏ thái độ gì cả, đem nội dung câu chuyên chuyển đến trên người tên Yến Hưng Khải:

“Mẫu hậu, Yến Hưng Khải muốn gặp người.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Gặp ta? Chỉ sợ là hắn gặp ta để ngửa bài thì có? Hắn cho là ta không biết. Gần đây hắn vẫn luôn liên lạc cùng bọn người hoàng tộc, cố gắng ngóc đầu lên.”

Ta thấp giọng nói:

“Yến Hưng Khải lần này hình như chuẩn bị rất chu đáo.”

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn khắp nơi truyền ra tin tức ta bị bệnh nặng, rất nhiều đại thần đã gia nhập vào trận doanh của hắn.”

“Chẳng lẽ mẫu hậu lại để cho hắn tùy ý làm loạn như vậy hay sao?”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Nếu hắn muốn ngửa bài, xem ra đã đạt được sự ủng hộ của hoàng thất, ở hơn nữa trong đám quần thần cùng có không ít người ủng hộ.”

Ta tự trách nói:

“Đều tại ta nhất thời do dự, lưu lại mối họa này.”

Tinh Hậu mỉm cười nói:

“Yến Hưng Khải vốn là tên gian xảo, huống hồ chỉ cần tìm được Mâu Thị bảo tàng thì có thể thống trị thiên hạ, lực hấp dẫn này thật sự là rất khó chống cự.”

Ta đem những việc liên quan tới Lãnh Cô Huyên nói cho Tinh Hậu nghe.

Tinh Hậu nhíu mày nói:

“Yến Hưng Khải thường dùng tâm kế, hắn đưa cho ngươi tấm bản đồ này, khẳng định là đã nghĩ hết mọi thứ, hắn chắc chắn sẽ có cách để đối phó với Lãnh Cô Huyên.”

Ta gật đầu nói:

“Ta cũng nghĩ như vậy, Yến Hưng Khải có lẽ là đã nắm chắc có thể đối phó được Lãnh Cô Huyên.”

Tinh Hậu nói:

https://thuviensach.vn

“Rất có khả năng, hắn lợi dụng tàng bảo đồ còn để kiểm tra ngươi, bây giờ hắn đã biết, ngươi muốn lợi dụng Lãnh Cô Huyên để tiêu diệt hắn.”

Ta cười khổ nói:

“Ta đúng là vẫn còn coi thường lão hồ ly này mà.”

Tinh Hậu nói:

“Hắn biết ngươi muốn giết hắn, nói không chừng hắn cũng sẽ chuẩn bị đối phó ngươi.”

Ta nắm chặt hai tay lại:

“Bây giờ mà muốn đối phó hắn có lẽ là rất tốn sức.”

Tinh Hậu nói:

“Trên tay ta còn có chứng cớ phạm tội của hắn lúc trước, muốn xử tội hắn không phải là rất dễ dàng hay sao?”

Ta thấp giọng nói:

“Địch nhân lúc này của mẫu hậu không phải chỉ là một mình Yến Hưng Khải, mà là cả Yến thị!”

Tinh Hậu buồn bã thở dài một hơi, nói:

“Cho nên ta mới do dự, Yến Hưng Khải đã bắt đầu châm ngòi, rốt cuộc là có thể tạo nên sóng gió như thế nào, ta đã không cách nào dự tính được, dưới tình hình hiện nay, ta chỉ còn cách suy nghĩ cho toàn cục.”

Ta nói:

“Yến Hưng Khải nhất định phải chết, hiện tại không chỉ một mình hoàng tộc ủng hộ hắn, ngay cả Đông Hồ cũng có quan hệ mập mờ với hắn.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nói:

“Ngươi đi nói cho Yến Hưng Khải, buổi chiều ngày mai ta muốn gặp hắn ở Phượng Dương Cung!”

Ta ở Tần quốc cũng có rất nhiều bạn hữu, Tiền Tứ Hải và Tây Môn Bá Đống là hai trong số đó, khi hay người đến thăm làm ta rất là vui vẻ.

Hai người bọn họ đã từng giúp đỡ ta, và cùng được ta giúp đỡ, phần lớn sinh ý của bọn họ đã chuyển sang Đại Khang, mà ta cùng thành chỗ dựa vừng chắc của bọn họ ở Đại Khang. Quan hệ như thế giữa chúng ta làm cho ta rất tin tưởng vào bọn họ.

Đợt khô hạn ở Tần Quốc lần này làm cho Tiền Tứ Hải bị thiệt hại không ít, hơn nữa thuế má ở Đại Tần lại tăng lên gấp ba lần trước kia.

Tiền Tứ Hải đau khổ nói:

“Nếu Đại Tần vẫn cứ hạn hán như vậy, sợ là tiền bạc mà ta cực khổ làm nên sẽ bị triều đình vơ vét sạch.”

Ta cười nói:

“Tứ Hải huynh là người Đại Tần, lúc quốc gia gặp nạn thì cùng nên vì nước ra sức, hơn nữa ngươi giàu ngang với quốc gia, lấy ra chút bạc như thế để làm việc thiện thì có là cái gì?”

Tiền Tứ Hải đau khổ nói:

“Thái tử điện hạ, hiện tại Đại Tần không thể nào so sánh với Đại Khang, quan liêu hủ bại, từ trên xuống dưới, tất cả đều ngó mắt nhìn chằm chằm vào miếng thịt béo trong nồi, ai cũng muốn được chia một chén canh, việc làm ăn càng ngày càng khó, nếu như không phải còn có Diêm trường, ta đã sớm rời khỏi nơi này sang Đại Khang sống rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

“Việc làm ăn ở Diêm trường có tốt không?”

Tiền Tứ Hải thở dài một tiếng nói:

“Lần này ta đến tìm thái tử điện hạ, chính là vì việc ở Diêm trường, lúc trước thái hậu đã hứa đem Diêm trường của Điền thị giao cho ta quản lý, nhưng bây giờ lại thay đổi ý kiến, bắt ta phải mau chóng chấm dứt công việc ở đó, giao nộp lại cho quốc khố.”

Ta quả thật là không có nghe thấy chuyện này, có chút kỳ quái nói:

“Mẫu hậu sao đột nhiên lại thay đổi ý kiến?”

Tiên Tứ Hải nói:

“Còn không phải bởi vì chuyện của Điền Ngọc Lân hay sao, hắn không biết đã dùng phương pháp gì, mà có thể buộc thái hậu phải trả lại Diêm trường cho hắn.”

Ta lập tức hiểu ra, chắc chắn là Điền Ngọc Lân dùng chứng cứ phạm tội của Yến Hưng Khải để đổi lấy Diêm trường.

“Tứ Hải huynh định đến nhờ ta khuyên bảo thái hậu thu hồi lệnh?”

Tiền Tứ Hải lắc đầu nói:

“Thái tử không nên hiểu lầm, ta đã không có chút hứng thú nào với Diêm trường nữa rồi, hơn nữa Đông Hồ và Tần quốc sắp khai chiến, nếu như Tần Quốc chiến bại, giữ lại ruộng muối còn có ích lợi gì? Ta chỉ muốn thái tử điện hạ ở trước mặt thái hậu nói tốt vài câu, để cho nàng thư thả cho ta một tháng, để ta còn thu xếp việc ở ruộng muối còn có thu xếp cho những người công nhân nữa.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

“Chuyện này thì dễ làm, ta nhất định giúp Tứ Hải huynh!”

Tiền Tứ Hải thấy tình thế của Tần Quốc tương đối bi quan, nên chuẩn bị chuyển nhà tới Đại Khang, một thương nhân như vậy mà tới ta hoang nghênh còn không kịp nữa là.

Ta chuyển hướng nhìn Tây Môn Bá Đống nói:

“Việc làm ăn của Tây Môn lão bản gần đây như thế nào?”

Tiền Tứ Hải tràn ngập ước ao nói:

“Tây Môn huynh bây giờ cứ nói là tiền tài cuồn cuộn, ta chỉ có thể kiếm tiền lúc tình thế an ổn, còn Tây Môn huynh thế cục càng bất ổn, tiền kiếm càng nhiều. Khi Đại Tần và Đông Hồ khai chiến, tài sản của Tây Môn huynh sẽ như quả cầu tuyết càng lăn càng nhiều.

Tây Môn Bá Đống cười khổ nói:

“Tứ Hải huynh nói đùa, quan hệ hiện nay giữa Trung Sơn và Tần quốc đang rất khẩn trương, gia tộc Tây Môn của chúng ta chỉ có thể kiếm sống ở khe hở, những ngày như thế này không thể kéo dài quá lâu được.”

Xem ra hai người bọn họ đều có chỗ khó của riêng mình. Hôm nay tới tìm ta có lẽ là để dự tính cho tương lai.

Tiền Tứ Hải thấp giọng nói:

“Thái tử điện hạ, hiện nay khắp nơi đều đồn đại, nói thời gian của thái hậu không còn nhiều, chuyện này rốt cuộc là thật hay giả?”

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Tin đồn làm sao có thể tin tưởng!”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Tuy là lời đồn, thế nhưng thái tử điện hạ chớ cũng nên chú ý rằng, nước chảy mòn vàng, bia miệng khó cãi.”

Tiền Tứ Hải phụ họa nói:

“Bệnh tình của thái hậu hiện đang được mọi người bàn tán sôi nổi, dân chúng khắp nơi đều bàn tán việc này.”

Ta cảm thán nói:

“Đại Tần hiện nay đang rất hỗn loạn, lấy Yến Hưng Khải được sự trợ giúp của bọn hoàng tộc đang muốn đoạt lại quyền lực từ tay thái hậu.”

Tiền Tứ Hải chán nản nói:

“Nếu như lời đồn là thật... thì Tần Quốc...”

Lời của hắn tuy không rõ ràng, nhưng những người ở đây ai cùng hiểu ý của hắn.

Có lẽ là bởi vì việc của Diêm trường, nên Tiền Tứ Hải có chút buồn rầu, hắn hẹn ta tối nay đi uống rượu ở Vạn Hoa Lâu sau đó đứng dậy rời đi, Tây Môn Bá Đống vẫn chưa đi cùng với hắn, dường như còn có lời muốn nói riêng với ta.

Tiền Tứ Hải đi rồi, hai mắt của Tây Môn Bá Đống tràn đầy do dự, trầm mặc một lúc lâu mới nói:

“Thái tử điện hạ, có chuyện ta phải nói cho người biết.”

https://thuviensach.vn

Ta thấy được sắt mặt trầm trọng của hắn, nên biết chuyên hắn nói không phải là chuyên đùa, ra dấu một cái, cho thị vệ hai bên lui ra.

Tây Môn Bá Đống khó khăn nói:

“Ta biết được gia huynh đã từng hối lộ Yến Hưng Khải.”

Ta kinh hãi trong lòng. Ta nhớ rõ là Tây Môn gia tộc và Yến Hưng Khải xưa nay không hòa thuận. Việc mua bán vũ khí lần trước giữa Tây Môn gia và Đại Tần là do ta giúp đỡ. Xem ra trong đó còn có ẩn tình, lúc đó Tây Môn Bá Đống còn có việc giấu diếm ta.

Tây Môn Bá Đống nói:

“Lúc trước ta vì lợi ích của gia tộc nên không có nói tất cả sự thật cho thái tử biết, đại ca của từ lâu đã có quan hệ họp tác với Yến Hưng Khải. Nếu không có hắn trợ giúp, thì vụ mua bán vũ khí lần trước cùng không có thuận lợi như vậy.”

Ta lạnh lùng nói:

“Sau này vì lợi ích dẫn tới việc không hòa thuận, cho nên Yến Hưng Khải mới có thể đem hiệp ước chuyển nhượng cho người khác?”

Tây Môn Bá Đống áy náy nói:

“Bá đống không nên giấu diếm điện hạ!”

Ta tuy ràng rất tức giận, thế nhưng trên mặt lại không hề thấy được chút tức giận nào, nói:

“Tây Môn lão bản, việc này nếu đã qua, ngươi còn nhắc lại làm gì?”

Tây Môn Bá Đống nói:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ, Yến Hưng Khải và thái hậu đã như nước với lửa, bệnh của thái hậu cho dù là thật hay giả, thì trận chiến tranh giành quyền lợi này cùng sẽ xảy ra.”

Ta lập tức hiểu ý của hắn. Tây Môn Bá Đống sợ Tinh Hậu lấy bằng chứng ăn hối lộ của Yến Hưng Khải ra nói, liên lụy đến Tây Môn gia tộc.

Ta lạnh nhạt nói:

“Hiện tại Trung Sơn gần như đã độc lập, Tây Môn lão bản còn cần việc làm ăn ở Đại Tần sao?”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Thực không dám dấu, hai năm qua đại ca của ta đã dời ciệc làm ăn xuống phía nam, quyết định bỏ qua tổ nghiệp ở Trung Sơn để dời đến Hán Quốc.”

Ta nhíu chặt hai hàng lông mày lại, theo lời của Tây Môn Bá Đống thì bọn họ muốn liên minh với Hán Quốc, việc này đối với ta mà nói không phải là một tin tức tốt, vũ khí bọn họ chế tạo sẽ làm cho liên minh phía nam tăng thực lực lên rất nhiều.

Tây Môn Bá Đống nói:

“Ta không đồng ý với quyết định của đại ca, đã nhiều lần khuyên hắn, thế nhưng hắn vẫn không thay đổi quyết định.”

Tây Môn Bá Đống không hề nói láo, từ lần đầu tiên hắn nhìn thấy ta, hắn đã rất tôn sùng ta, nếu như hắn là tộc trưởng của Tây Môn gia tộc, hắn nhất định sẽ nghiêng về phía ta.

Ta vô ý vuốt vuốt ngón tay, thấp giọng nói:

“Tây Môn lão bản sau này định làm như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tây Môn Bá Đống nói:

“Tây Môn gia tộc ta mặc dù lập nghiệp ở Trung Sơn, thế nhưng phần lớn tài sản đều ở Tần Quốc, từ lúc đại ca ta quyết định đi xuống phía nam, thì sản nghiệp ở Tần Quốc cùng bắt đầu dời xuống phía nam...”

Tây Môn Bá Đống thở dài một hơi nói:

“Đại ca hồ đồ, không thấy rõ tình thế hiện nay, nếu cứ tiếp tục như vậy, sản nghiệp của Tây Môn gia tộc sớm muộn gì cùng mất hết trên tay hắn.”

Lúc này ta mới hiểu được ý định của Tây Môn Bá Đống, hắn nói với ta nhiều như vậy, không phải vì muốn cầu xin cho Tây Môn gia tộc, mà là hắn nói với ta hắn không hòa thuận với huynh trưởng của mình, hắn đang cầu sự trợ giúp từ ta.

Ta mỉm cười nói:

“Nếu để cho ngươi lựa chọn, thì ngươi sẽ chuyển trọng tâm kinh doanh đến nơi nào?”

Tây Môn Bá Đống nói như đinh đóng cột:

“Đại Khang!”

Ta cố ý thở dài một hơi nói:

“Chỉ tiếc đại ca của ngươi lại không muốn như vậy.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Ý của đại ca không phải là ý của đa số mọi người.”

Ta thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như viêc đại ca của ngươi hối lộ Yến Hưng Khải là thật, thì sản nghiệp của Tây Môn gia tộc ở Đại Tần sẽ bị niêm phong.”

Tây Môn Bá Đống cắn cắn môi, cố gắng làm cho mình bình tĩnh lại.

Ta mỉm cười nói:

“Ta sẽ cầu xin với thái hậu, đem sản nghiệp của Tây Môn gia tộc trả lại cho ngươi, không biết ngươi có thể trả lại sản nghiệp của Đại Tần hay không?”

Tây Môn Bá Đống lộ vẻ vẻ kích động, hắn chờ chính là câu nói này của ta, hắn vái ta một cái thật sâu, nói:

“Nếu mọi việc thuận lợi, Bá Đống nhất định sẽ kết cỏ ngậm vành báo đáp ân đức của thái tử.”

Ta vỗ vỗ vai hắn, nói:

“Tây Môn lão bản, cho ta những người thợ giỏi nhất, làm ra những thứ vũ khí tốt nhất cho ta, đó chính là sự báo đáp tốt nhất dành cho ta.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Trong tay ta có chứng cớ việc đại ca hối lộ Yến Hưng Khải...”

Ta lắc đầu nói:

“Việc này ngươi không nên làm, tố cáo huynh trưởng của mình, sẽ làm cho ngươi không cách nào đặt chân trong Tây Môn gia tộc. Mất đi sự tính nhiệm, tổn thất này đối với ngươi không thể nào tưởng tượng được.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Vậy... làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

Ta mỉm cười nói:

“Cách thì có rất nhiều, chỉ cần một cái lý do, là ngươi có nắm giữ được tài sản bị niêm phong của Tây Môn gia tộc, huống chi trong tay chúng ta còn có một người thích hợp để làm việc này!”

“Ai?”

“Điền Ngọc Lân!”

Điền Ngọc Lân mấy ngày nay ở Tần đô rất vui vẻ, Tinh Hậu mặc dù không có phong quan thưởng tước cho hắn, nhưng lại ban cho hắn một tòa phủ đệ, còn phái cao thủ tới bảo vệ. Điền Ngọc Lân lúc này đang chờ đợi để thu hồi Diêm trường của tổ tiên Điền gia để lại. Hắn hiện tại đang chờ đợi sự đổi đời của hắn.

Yến Hưng Khải mặc dù hận hắn đến nghiến răng nghiến lợi. Thế nhưng lại e ngại sự bảo hộ của Tinh Hậu, cho nên vẫn chưa đối phó hắn, hơn nữa Điền Ngọc Lân đã giao ra mọi chứng cớ, giết hay không cùng không còn quan trọng nữa.

Ta bảo Tây Môn Bá Đống đến mời hắn, buổi tối đến Vạn Hoa Lâu dự tiệc tối, trong lòng ta vô cùng căm giận Điền Ngọc Lân. Nếu như không phải vì hắn, thì con của ta và Dao Như cùng không bị chết trong bụng mẹ, nếu như không phải vì hắn, thì Dao Như cùng không bị ngơ ngơ ngác ngác cho tới bây giờ.

Mộ Dung Yên Yên ở Vạn Hoa Lâu đã đi, người khác đã vào thay thế chỗ của nàng. Ta không ngờ rằng lão bản của Vạn Hoa Lâu bây giờ chính là người mà ta quen biết từ lâu — Tô Tam Nương, thảo nào Tiền Tứ Hải và Tây Môn Bá Đống lại mời ta ăn cơm ở chỗ này.

Lúc ta đến Vạn Hoa Lâu, Tiền Tứ Hải, Tây Môn Bá Đống và Điền Ngọc Lân đều đã chờ đợi ở đó từ lâu, Điền Ngọc Lân không ngờ là ta sẽ đến nơi

https://thuviensach.vn

này, khuôn mặt vô cùng ngạc nhiên.

Ta thấy sâu trong đôi mắt của hắn ẩn chứa sự sợ hãi.

Ta cười nhạt một tiếng:

“Đã lâu không gặp, Điền công tử vẫn như lúc trước.”

Điền Ngọc Lân có vẻ rất bất an, đứng lên hô:

“Thái tử điện hạ!”

Đôi tay không biết để đâu cho phải.

Tiên Tứ Hải tiến lên giải vây:

“Ta mời Điền công tử tới đây là để thương lượng việc ở Diêm trường.”

Một tiếng cười khanh khách từ phía sau ta truyền đến, Tô Tam Nương với khuôn mặt đã tẩy sạch son phấn cầm một chiếc quạt đi tới. Từ xa dịu dàng nói:

“Thái tử điện hạ đại giá quang lâm, làm cho cả tòa Vạn Hoa Lâu này cùng được vẻ vang, hèn gì điểu tước trước cửa từ sáng tới giờ vẫn gáy liên tục.”

Ta cười nói:

“Tam Nương càng ngày càng đẹp, quả nhiên là dung mạo nghiêng nước nghiêng thành.”

Tô Tam Nương cười khẽ, nói:

“Thái tử điện hạ lại chọc ta, dung mạo của Tô Tam nương làm sao có thể so được với các mỹ nhân bên cạnh ngài được.”

https://thuviensach.vn

Tây Môn Bá Đống nói:

“Hách Liên đại nhân sao còn chưa tới?”

Tô Tam Nương cười duyên, nói:

“Hắn đã tới từ lâu rồi, lúc này đang cùng tình nhân của mình vui vẻ trong phòng?”

Lời của nàng còn chưa dứt, thì bên ngoài cửa đã vang lên một giọng nói nũng nịu:

“Ngươi là đồ đểu cáng, thừa dịp ta không có ở đây mà nói xấu ta!”

Ta xoay người lại, thấy một nữ tử yêu mị đang mặc một bộ đồ màu hồng lôi kéo một nam tử khôi ngô, hai người chính là Lạc Vân Nhạn và bạn thân của ta Hách Liên Chiến.

Trong lòng ta mừng như điên, ta và Hách Liên Chiến bốn mắt nhìn nhau, cả hai đều toát ra vẻ kích động, hai chúng ta nhìn chằm chằm nhau, sau đó nắm chặt tay, hay người cùng lúc phát ra tiếng cười.

Ta lớn tiếng nói:

“Hách Liên huynh tới Tần đô sao không tới tìm ta?”

Hách Liên Chiến kéo ta ngồi xuống bàn, cười to nói:

“Ta mới vừa từ Tế Châu tới đây, nghe nói ngươi đang ở Tần đô mời hai người Tiền lão bản và Tây Môn lão bản dùng cơm ở đây, nên ta cùng chạy đến giúp vui.”

Ta nhìn Lạc Kinh Nhạn, lại nhìn Hách Liên Chiến, từ dáng vẻ vô cùng thân thiết của họ, ta biết quan hệ của bọn họ không hề tầm thường.

https://thuviensach.vn

Lạc Vân Nhạn có tật giật mình, bị ta nhìn như vậy, nên có chút ngượng ngùng, nói nhỏ:

“Mắt của thái tử điện hạ thật là không đứng đắn chút nào.”

Ta cười ha hả, nói:

“Ta chẳng qua là cảm thấy có chút trùng hợp, vì sao Lạc lão bản lại bỏ lại sản nghiệp ở ở Tế châu mà chạy tới Tần đô?”

Tô Tam Nương vạch trần, nói:

“Có người đã động lòng xuân, Hồng Hồ Tử ở chỗ nào thì nàng ta sẽ ở chỗ đó, hình như là nàng rất sợ người khác cướp đi nam nhân của nàng.”

Lạc Vân Nhạn mắng:

“Đồ đểu, ngươi không nói thì cùng không ai nói ngươi bị câm đâu, Vạn Hoa Lâu này là ta dùng tiền mua, vì sao ta lại không thể ở đây?”

Tô Tam Nương cười nói:

“Ngươi quan tâm không phải Vạn Hoa Lâu, chỉ mượn việc công ở Vạn Hoa Lâu để làm việc riêng mà thôi.”

Các nàng xuất thân từ nơi phong trần, nên việc cãi nhau om sòm đã thành thói quen, ta cũng không trách mà ngồi cười tủm tỉm nhìn các nàng cãi nhau.

Hách Liên Chiến cười nói:

“Hai người bớt tranh cãi đi, đã có tuổi rồi, tranh cãi như thế không sợ thái tử chê cười hay sao.”

Người nghe vô tâm người nghe cố ý, Lạc Vân Nhạn nói:

https://thuviensach.vn

“Hồng Hồ Tử ngươi thật là tốt, ngươi chửi xẻo ta phải không?”

Hách Liên Chiến ôm lấy cánh tay nàng kéo nàng ngồi lên đùi hắn, tính tình của hắn hào sảng thô lỗ, từ trước đến nay không hề để ý đến những chuyên vặt vãnh, trước mặt mọi người thơm Lạc Vân Nhạn một cái, nói:

“Rượu càng mạnh càng ngon, nữ nhân càng phong trần lại càng thuần thục.”

Câu này ngay cả Lạc Vân Nhạn cùng có chút chịu không nổi, mặt nàng đỏ hồng giãy khỏi người Hách Liên Chiến, e thẹn nói:

“Ta đi chuẩn bị rượu thị cho các ngươi...”

Nàng vội chạy ra ngoài.

Tô Tam Nương ngạc nhiên nói:

“Nàng ta còn biết xấu hổ ư?”

Câu này làm tất cả chúng ta đều cười ha hả.

Rượu quá tam tuần, ta mới bắt đầu hỏi tại sao Hách Liên Chiến lại tới đây.

Hách Liên Chiến để chén rượu xuống nói:

“Ta từ Hán quốc mua được một ít dược liệu, khi đi qua thủy lộ của Đại Tần thì gặp phiền phức. Dược liệu của ta bị thủy sư của Lê Châu giữ lại, ta đến nơi này là để tìm cách giải quyết.”

Tây Môn Bá Đống nói:

“Hiện tại Đông Hồ và Đại Tần đang rất khẩn trương, chiến sự hết sức căng thẳng, ta nghe nói, Tần quốc lần này tịch thu không hàng hóa không

https://thuviensach.vn

chỉ riêng một mình ngươi, mà tất cả đội thuyền đi Đông Hồ đều bị tịch thu, sợ rằng mấy ngày sau, ngay cả khu thủy vực giáp với Đông Hồ cùng bị phong tỏa luôn.”

Hách Liên Chiến tức giận nói:

“Con bà nó, lần này tiền của lão tử có đi không có về rồi!”

Ta cười nói:

“Khi ta gặp thái hậu, ta sẽ nói chuyện này với nàng, xem thử coi có cách gì khác không.”

Hách Liên Chiến lắc đầu nói:

“Quên đi, trước khi đi ta cùng đã nghĩ tới việc này, hiện tại đội thuyền của mọi người đều bị tịch thu, cho dù thái hậu nể mặt ngươi thả đội thuyền của ta đi, thì sau khi về nước cũng gặp phải phiền phức, nói không chừng Gia Luật Xích Mi còn nói ta cấu kết với Tần Quốc nữa.”

Ta gật đầu nói:

“Hách Liên huynh từ Đông Hồ tới, huynh có nghe được tin tức gì hay không?”

Hách Liên Chiến nói:

“Hình như trận này nhất định phải đánh, thế nhưng dân chúng ở Đông Hồ lại không muốn chiến tranh, trận chiến với Bắc Hồ mấy năm trước đã làm cho Đông Hồ tổn hại rất lớn, mấy năm nay Triều Tiên lại thừa dịp Đông Hồ suy yếu, nên đã chiếm đoạt không ít thổ địa.”

Tiền Tứ Hải than thở:

https://thuviensach.vn

“Không ngờ thiên hạ lúc này lại loạn đến như thế, mọi thứ cứ như thế thì ai dám an tâm mà buôn bán nữa.”

Hách Liên Chiến nói:

“Không có cách nào khác, ngươi không đi đánh người khác, người khác sẽ tới đánh ngươi, so với viêc chờ người khác ăn tươi nuốt sống ngươi, thì ngươi phóng tay đánh cướp người khác còn tốt hơn.”

https://thuviensach.vn

Chương 175: Mây Đen

Điền Ngọc Lân nhìn chúng ta nói cười vui vẻ, hắn không chen vào được một câu, tiệc rượu vừa mới bắt đầu, hắn không thể nào tìm cách rời khỏi, nên hắn chỉ còn cách ngồi im, hắn rất khó chịu mất tự nhiên nhưng không làm gì được.

Tiền Tứ Hải rất giỏi quan sát sắc mặt người khác, mỉm cười nói:

“Điền công tử, hôm nay ta tìm công tử đến đây một là vì để mọi người thân quen hơn, hai là vì trao đổi việc Diêm trường.”

Điền Ngọc Lân cùng đã trải qua mấy năm ma luyện, tính tình cũng đã thay đổi rất nhiều, hắn nhẹ giọng nói:

“Việc ở Diêm trường là do thái hậu an bài, mong rằng Tiền lão bản nên hiểu rõ.”

Ta cười thầm trong lòng, Diêm trường này chính là mỏ vàng đào không bao giờ hết của Tiền Tứ Hải, có được nó đã khó rồi, nay lại phải hai tay dâng trả lại, hắn không tức giận mới là lạ!

Tiền Tứ Hải biểu hiện mình rất rộng rãi, cười nói:

“Diêm trường này là của Điền gia các ngươi, Tiền mỗ chỉ là được thái hậu giao cho kinh doanh mấy năm, hiện tại ngươi đã tới nên tất nhiên là trả lại cho ngươi. Bất quá ta có chút khó khăn, mong Điền công tử cho ta thêm vài ngày thời gian, để ta thu xếp mọi việc.”

https://thuviensach.vn

Điền Ngọc Lân gật đầu nói:

“Bên ta không có vấn đề gì, nhưng mà thái bên thái hậu sợ rằng phải nói một tiếng.”

Hắn mang Tinh Hậu ra làm bia đỡ.

Ta cười nói:

“Việc này ta sẽ lo, Điền công tử không cần lo lắng.”

Điền Ngọc Lân nhìn thấy ta đã lên tiếng, nên không thể nói gì thêm, yên lặng bưng chén rượu lên uống cạn, nhìn thấy vậy là ta biết trong lòng hắn rất không tình nguyện.

Một lúc sau hắn liền tìm cớ rồi rời đi.

Ta đứng lên nói:

“Nếu Điền công tử có việc phải đi, ta cũng không lưu lại nữa, nhưng mà trước khi đi, ta có việc muốn nói riêng với ngươi.”

Điền Ngọc Lân gật đầu, đi theo ta sang căn phòng bên cạnh.

Đóng cửa phòng lại, ta nói thẳng với hắn:

“Điền công tử, ta muốn ngươi làm cho ta một việc.”

Điền Ngọc Lân lạnh nhạt nói:

“Thái tử điện hạ quyền cao chức trọng, sợ rằng Điền mỗ không thể giúp được cái gì”.

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu việc này ngươi không làm được thì ta cần gì phải nó nhiều như vậy?”

Điền Ngọc Lân nhíu mày nói:

“Xin thái tử điện hạ phân phó.”

“Ta muốn ngươi tố giác Tây Môn Bá Ngôn đút lót Yến Hưng Khải!”

Điền Ngọc Lân ngơ ngác, hắn cười khổ nói:

“Xem ra thái tử điện hạ đã hiểu lầm, sổ sách của Điền thị chỉ ghi chép việc của Điền gia và Yến Hưng Khải, không hề có những việc khác. Cho dù ta muốn giúp ngươi, ta cùng không có chứng cứ.”

Ta nhìn thẳng hai mắt hắn, nói:

“Chứng cứ ta có thể đưa cho ngươi.”

Điền Ngọc Lân không hiểu, noi:

“Thứ lỗi cho việc ta nói thẳng, thái tử điện hạ muốn đẩy ngã không phải là Yến Hưng Khải mà là Tây Môn gia tộc.”

Điền Ngọc Lân nói:

“Ta và Tây Môn gia tộc từ trước đến giờ không hề có liên quan gì đến nhau, sao lại phải hại bọn họ, ta không thể làm được, mong điện hạ thứ tội.”

Trên người hắn quả nhiên là mang dòng máu của Điền Tuần, giả dối mà lại không bình tĩnh. Mặc dù có thể trước mặt ta nhẹ nhàng trả lời, nhưng không thể nào lừa gạt được ta.

https://thuviensach.vn

Ta biết chắc trong lòng của hắn không cứng rắn như bề ngoài của hắn, ta nhỏ giọng nói:

“Ngươi và Tây Môn gia tộc mặc dù không có liên quan, thế nhưng người và Yến Hưng Khải có thù sau oán nặng.”

Điền Ngọc Lân cứng họng, hắn không nghĩ đến là ta lại nói ra câu này.

“Việc lúc trước của ngươi và phụ thân ngươi, có lẽ ngươi không biết rõ, tấm tàng bảo đồ trong tay phụ thân ngươi là đồ giả, Yến Hưng Khải dùng kế thay mận đổi đào, đã lấy đi từ lâu. Thứ mà phụ thân ngươi cực khổ giữ gìn chỉ là đồ giả mà thôi!”

Lời của ta đối với hắn giống như sét đánh ngang tai, nhất làm cho Điền Ngọc Lân trợn mắt há mồm, hắn ngây người trong chốc lát, sau đó nói:

“Không có khả năng!”

Ta cười lạnh nói:

“Ta cần gì phải gạt ngươi? Nếu như tấm bản đồ đó là thật, thì Điền gia của ngươi cùng không rơi vào hoàn cảnh bây giờ!”

Điền Ngọc Lân hít thở khó khăn. Hắn nắm chặt hai tay lại, gân xanh nổi lên đầy trán, hiển nhiên là đã tức giận đến cực điểm.

Ta xoay người đi ra ngoài cửa, mở cửa phòng, Điền Ngọc Lân ở ta phía sau hô lên:

“Thái tử điện hạ yên tâm, ta nhất định sẽ vạch trần việc này!”

Khóe môi của ta nổi lên một nụ cười, chuyện này do Điền Ngọc Lân đứng ra tốt nhất.

Không ngờ Điền Ngọc Lân lại hỏi thêm một câu:

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ, Dao Như hiện tại... ra sao rồi?”

Ta bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, trong mắt ta tràn đầy sát khí.

Điền Ngọc Lân run sợ trong lòng, chân phải lui lại một bước, nói:

“Sao nàng... nàng...”

Hắn cho là Dao Như đã chết.

Ta lạnh lùng nói:

“Từ nay về sau ta không muốn ngươi nói đến cái tên này nữa...”

Ta dừng một chút mới nói:

“Ngươi không xứng!”

Mọi người cùng đã rời khỏi hết, ta và Hách Liên Chiến đi tới phía sau Vạn Hoa Lâu uống trà, đối với ta mà nói, chỗ này hết sức quen thuộc, khi xưa ta và Mộ Dung Yên Yên thường hay đến đây, mọi thứ vẫn như trước, thế nhưng Mộ Dung Yên Yên lại đang ở Hán Quốc, đã lâu rồi mà không hề có chút liên lạc nào.

Hách Liên Chiến thở dài một hơi, buông chén trà xuống, nói:

“Nếu chiến tranh giữa Đông Hồ và Tần Quốc nổ ra, thái tử định làm gì?”

Tuy ta và hắn có giao tình rất sâu, thế nhưng việc này vẫn rất khó trả lời, ta yên lặng một lát rồi nói:

“Đại Khang và Tần Quốc đang liên minh.”

Hách Liên Chiến nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu Tinh Hậu thật sự bệnh nặng giống như bên ngoài đồn đại, thì Tần Quốc trong thời gian tới sẽ rất khó nói.”

Ý của hắn rất rõ, nếu như Tinh Hậu chết, thì quan hệ giữa hai nước sẽ phát sinh sự thay đổi. Ta đã sớm lo lắng đến điểm này, thế nhưng người nói việc này với ta chính là một người Đông Hồ, ta không thể nào nói rõ suy nghĩ trong lòng ta trước mặt hắn được.

Ta mỉm cười nói:

“Bất kể thời gian tới chính quyền Đại Tần rơi vào tay ai, thì thứ mà hắn lo lắng đầu tiên cũng chỉ là quan hệ giữa Đại Tần và Khang Quốc.”

Hách Liên Chiến lại lắc đầu nói:

“Tần Quốc có lợi không có nghĩa là Khang Quốc có lợi, nếu ta là ngươi, ta sẽ nắm chắc lấy cơ hội lần này, Tần quốc và Đông Hồ khai chiến, hậu phương chắc chắn sẽ trống rỗng, nếu thái tử nhân cơ hội này phát binh, thì có thể làm ít mà hưởng nhiều.”

Ta cười phá lên, nói:

“Đề nghị của Hách huynh đệ mặc dù không tệ, thế nhưng ta lại không thể nào làm được. Thứ nhất, hai nước chúng ta lúc trước là đồng minh, thứ hai, mục đích mà Đông Hồ xuôi nam không chỉ là Tần Quốc mà là cả Trung Nguyên, nếu như ta không giúp Tần quốc mà còn ném đá xuống giếng, thì cho dù ta chiếm được Tần Quốc thì ta vẫn phải đối mặt với sự uy hiếp của Đông Hồ.”

Hách Liên Chiến nói:

“Chỉ tiếc Hoàn Nhan Liệt Thái là một tên hôn quân, nhìn không thấu tình thế trước mắt, hắn sẽ không dễ dàng bỏ qua việc xuôi nam, không biết sau này sẽ còn bao nhiêu dân chúng phải cực khổ nữa đây!”

https://thuviensach.vn

Ta cười nhạt nói:

“Là người lính, không phải ai cũng vì lo lắng cho dân chúng, quyền lực và tiền bạc đã lấp đầy hai mắt của bọn họ, làm cho bọn họ quên hết những thứ khác.”

Hách Liên Chiến gật đầu, hắn có chút lo lắng nói:

“Ta lo lắng sau khi khai chiến, Đông Hồ đối mặt không chỉ một mình Tần Quốc và Đại Khang mà còn một cái uy hiếp lớn hơn nữa...”

Trong lòng ta bỗng nhiên chấn động, sao ta lại quên mất việc này chứ? Mấy ngày này qua ta chỉ lo cho nội bộ Tần Quốc, lại bỏ qua kình địch mạnh nhất của Đông Hồ.

Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ không bỏ qua cơ hội này, lúc Đông Hồ xuôi nam tấn công Đại Tần, với chính là lúc mở rộng biên giới tốt nhất đối với hắn. Nếu ta và hắn liên thủ, thừa dịp này ta chiếm Đại Tần hắn chiếm Đông Hồ. Đối với chúng ta mà nói đây là việc vẹn cả hai bên, sao ta lại không nghĩ tới chứ?

Hách Liên Chiến đương nhiên không biết ta nghĩ gì trong lòng, hắn hình như nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên nói:

“Gia Luật Xích Mi là tên tiểu nhân chỉ biết nịnh nọt, hắn không khuyên quốc vương đuổi bọn Cao Ly ra khỏi đất nước, mà lại xúi giục hắn đi xâm lược nước khác, việc hắn là chính là đẩy Đông Hồ vào cảnh nguy hiểm, nếu đại quân Đông Hồ xuôi nam, bọn Cao Ly lại nhân cơ hội này xâm lấn biên giới, hậu quả thật không thể nào tưởng tượng nổi.”

Ta mới biết hắn chỉ lo lắng về bọn Triều Tiên, ta cười nói:

“Triều Tiên nước nhỏ dân ít, môi trường sống lại không tốt, không có gì nguy hại.”

https://thuviensach.vn

Hách Liên Chiến nói:

“Tuy là vậy nhưng Đông Hồ lại hay mặt có địch, việc này rất là không ổn.”

Ta gật đầu nói:

“Mong rằng Hoàn Nhan Liệt Thái có thể dừng cương trước bờ vực, không nên đưa toàn bộ dân chúng Đông Hồ vào cảnh dầu sôi lửa bỏng.”

Hách Liên Chiến gật đầu, nói:

“Hoàn Nhan tướng quân có khỏe không?”

Ta nở nụ cười đầy hưởng thụ, nói:

“Vân Na rất tốt, lúc chúng ta rảnh rỗi thường xuyên nhắc tới đại ân nhân huynh, Hách Liên huynh nếu có thời gian rảnh thì mời huynh đến Đại Khang một chuyến, ta và Vân Na sẽ cố gắng để cảm tạ đại ân giúp đỡ lúc xưa.”

Hách Liên Chiến cười nói:

“Ngươi nói vậy là không xem ta là bạn bè, chỉ cần các ngươi có thể hạnh phúc, thì lòng ta không có gì tiếc nuối nữa.”

Ta biết hắn đã từng có tình cảm với Vân Na, bây giờ hắn đang có cảm tình với Lạc Vân Nhạn, coi như là trời xanh bồi thường cho hắn.

Thân phận và địa vị thay đổi, quan hệ giữa chung ta cũng có sự thay đổi kì lạ, tất nhiên vấn đề quan trọng là lúc này chúng ta đang đứng trên hai lập trường khác nhau, rất nhiều việc chúng ta không thể nói ra những suy nghĩ trong đầu được, cho nên hai chúng ta có chút xa lạ, nói thêm vài câu, ta liền đứng dậy từ biệt hắn, trước khi đi, Hách Liên Chiến hắn dặn dò ta, vấn đề về hàng hóa của hắn ta không nên hỏi đến, ta rất vui vẻ đáp ứng hắn.

https://thuviensach.vn

Điền Ngọc Lân quả nhiên dựa theo ước hẹn, báo cáo cho Tinh Hậu việc Tây Môn Bá Ngôn nhiều lần đút lót cho Yến Hưng Khải.

Ngày thứ hai khi ta đến thăm Tinh Hậu, Tinh Hậu đang rất tức giận, nghe được tin ta đến, liền bảo Hứa công công dẫn ta đến gặp nàng, nàng nở một nụ cười trên khuôn mặt trắng bệnh, nói:

“Dận Không, Đại Tần ta đối với Tây Môn gia tộc không tệ, không ngờ Tây Môn Bá Ngôn lại cấu kết với Yến Hưng Khải, ta không thể nào tha cho hắn được!”

Hắn trong miệng nàng không chỉ là một mình Yến Hưng Khải.

Ta mỉm cười nói:

“Mẫu hậu bớt giận, Tây Môn Bá Ngôn hiện đang ở Trung Sơn, cho dù người muốn làm gì thì chỉ sợ là nước xa không thể cứu được lửa gần.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Chưa hẳn? Đám người Tây Môn gia tuy rằng ở Trung Sơn, thế nhưng hơn phân nửa sản nghiệp đều đang ở trong Đại Tần, ta lập tức cho người niêm phong toàn bộ sản nghiệp của hắn! Những người có quan hệ với Tây Môn gia, đều bị bắt nhốt vào tù!”

Ta mừng thầm trong lòng, nhưng trên mặt không có bất kỳ biểu hiện gì, nói:

“Mẫu hậu không cần như vậy, thứ quý nhất của Tây Môn gia tộc không phải là của cải vàng bạc, mà là những người thợ lành nghề, niêm phong sản nghiệp của bọn họ là việc cần phải làm, nhưng mà giết chết những người thợ thì không phải là một quyết định sáng suốt. Huống chi, hiện tại chiến sự giữa Tần quốc và Đông Hồ đang hết sức căn thẳng, nếu không có bọn họ đúc những vũ khí tốt, thì sức chiến đấu của Tần Quốc sẽ bị giảm đáng kể.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nhíu chặt đôi mày:

“Vậy ngươi nói xem nên làm sao bây giờ?”

Ta nhân cơ hội này đưa ra ý kiến:

“Đút lót cho Yến Hưng Khải là Tây Môn Bá Ngôn, chưa chắc những người khác có quan hệ, làm vậy sẽ ảnh hưởng đến những người vô tội, sao mẫu hậu lại không thu luôn cả Tây Môn gia tộc.”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

“Ngươi nói thì dễ, nhưng làm thế nào để thuyết phục bọn họ mới là việc khó?”

Ta cười nói:

“Chúng ta chỉ cần sử dụng một kế nhỏ, thì những người này sẽ do chúng ta sử dụng.”

Tinh Hậu có chút khó hiểu ngẩng đầu lên.

Ta nhỏ giọng nói:

“Chúng ta có thể liệt kê từng cái tội trạng của Tây Môn Bá Ngôn, niêm phong sản nghiệp của Tây Môn gia tộc, để cho những tên đó tưởng là do Tây Môn gia hại bọn họ, sau đó bồi dưỡng tâm phúc trong nội bộ Tây Môn gia, làm cho nội bộ Tây Môn gia bị chia cắt ra.”

Tinh Hậu liên tiếp gật đầu, nói:

“Tây Môn Bá Đống hình như là một lựa chọn không tồi.”

Ta nhân cơ hội này, nói:

https://thuviensach.vn

“Người này cùng ta cũng có chút giao tình, theo ta được biết hắn từng nhắc nhở đại ca của hắn, huống hồ địa vị của hắn ở Tây Môn gia không thua kém gì với Tây Môn Bá Ngôn, hắn rất thích hợp để làm chuyện này.”

Tinh Hậu thở hổn hển, nói:

“Cứ làm như thế...”

Ta nhanh chóng rót cho nàng một chén trà, đưa tới trước mặt nàng, nói:

“Hai ngày nay mẫu hậu cảm giác như thế nào?”

Tinh Hậu thở dốc một hơi, nói:

“Ta cảm thấy rất mệt mỏi, xem ra... ta không được rồi...”

Trong lòng ta đau xót thiếu chút nữa đã rơi lệ, nhìn xung quanh, ta thấy không còn người nào khác, ta mới cầm bàn tay của Tinh Hậu, run giọng nói:

“Mẫu hậu, người không có vệc gì đâu.”

Tinh Hậu nhẹ nhàng xoa khuôn mặt ta, mỉm cười nói:

“Đứa nhỏ ngốc... Bệnh tình của ta, ta là người hiểu rõ nhất...”

Nàng ôn nhu dựa vào người ta, nói nhỏ vào trong tai ta:

“Người mà ta lo lắng nhất chính là Yến Hưng Khải, nếu ta xảy ra chuyện, tên này nhất định sẽ làm ra một trận trời long đất lở.”

Ta hôn lên giọt nước mắt trong suốt của nàng, nói:

“Người có muốn tối nay ta lén lút xử lý hắn hay không?”

Tinh Hậu lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Tất cả ánh mắt của bọn hoàng thất đều chú ý lên người ngươi, nếu như hắn xảy ra chuyện gì, thì bọn hoàng thất và các đại thần sẽ đồng lòng mưu phản.”

Ta thở dài nói:

“Yến Hưng Khải biết mẫu hậu sẽ không dễ dàng xử lý hắn nên mới có thể kiêu ngạo như vậy.”

Tinh Hậu nói:

“Ba ngày sau, ta chuẩn bị lập đàn cầu mưa, ngươi có đồng ý giúp ta hay không.”

Ta gật đầu.

Lúc này giọng của Hứa công công từ bên ngoài truyền vào:

“Khởi bẩm thái hậu nương nương, Túc vương Yến Hưng Khải ở ngoài cung cầu kiến.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Hắn tới thật đúng lúc, ngươi ra bảo hắn đứng ở ngoài cửa, nửa canh giờ sau mới cho hắn đi vào.”

Tinh Hậu vô cùng chán ghét hắn, nàng không hề bỏ qua bất cứ cơ hội nào để trừng trị hắn.

Ta nâng bàn tay Tinh Hậu dìu đến phía sau màn che, nàng ngồi xuống chiếc giường, sau đó nhỏ giọng bảo ta tuông màn che xuống.

Yến Hưng Khải theo Hứa công công đi vào trong cung, đứng trước màn che, nên không thể nào thấy được sắc mặt của Tinh Hậu.

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải cung kính nói:

“Thần Yến Hưng Khải bái kiến thái hậu nương nương thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế!”

Tinh Hậu lạnh nhạt nói:

“Túc vương vội vã tới gặp ta không biết là có chuyện gì?”

Nàng không cho Yến Hưng Khải đứng lên, Yến Hưng Khải không thể làm gì khác hơn là quỳ ở đó, thấp giọng nói:

“Thái hậu trong khoảng thời gian này không có vào triều nghe tấu, vương công đại thần đều đoán là Phượng thể của thái hậu không được tốt, thần hôm nay đến đây là để thăm hỏi sức khỏe của người.”

Tinh Hậu nói:

“Đã làm phiền Túc vương, ta sở dĩ không vào triều nghe tấu, là bởi vì hoàng thượng đã tới tuổi trưởng thành, rất nhiều chuyện nên để cho hắn tự mình xử lý, thân thể ta không có gì, ngươi không cần suy đoán lung tung.”

Yến Hưng Khải cười một tiếng, nói:

“Thái hậu, không phải thần suy đoán lung tung, mà cả Đại Tần ai cùng biết thái hậu đang bệnh nặng, tuy thần không tin, thế nhưng miệng người có thể làm tan chảy vàng, thần có thể giải thích với một người nhưng không thể giải thích với cả Đại Tần được.”

Tinh Hậu nắm chặt lấy bàn tay của ta, hiển nhiên là trong lòng đã tức giận tới cực hạn, ta vỗ nhẹ bàn tay nàng, ý bảo nàng nên bình tĩnh lại.

Tinh Hậu nói:

“Vậy theo ý ngươi ta cần làm gì để cho lời đồn biến mất?”

https://thuviensach.vn

Yến Hưng Khải nói:

“Thái hậu chỉ cần xuất hiện trước mặt mọi người, để cho người khác thấy thái hậu không có việc gì, lời đồn này tự nhiên sẽ biến mất.”

Tinh Hậu cười lạnh nói:

“Túc vương lo lắng quả nhiên chu toàn.”

Yến Hưng Khải khiêm tốn nói:

“Thần chỉ hết lòng vì nước mà thôi.”

Giọng nói của Tinh Hậu đột nhiên cao lên:

“Hay cho một câu hết lòng vì nước. Ta hỏi ngươi, có người mật báo với ta, năm đó Tây Môn Bá Ngôn và Đại Tần kỷ hiệp ước, đã nhiều lần hối lộ ngươi? Việc này có thật không?”

Yến Hưng Khải không hề sợ hãi, bình tĩnh nói:

“Thần cũng biết việc này, Tây Môn Bá Ngôn lúc trước từng hối lộ thần, thần cũng đã nhận vài món lễ vật, tuy nhiên vũ khí mà Tây Môn gia tộc chế tạo vẫn là tốt nhất trên đời. Cho dù hắn có hối lộ hay không, thì Tần Quốc vẫn cùng bọn họ ký kết hiệp ước, lần đó là do ta được sự đồng ý của hoàng huynh mới ký kết hiệp định với Tây Môn gia tộc. Thu hối lộ là do ta nhất thời hồ đồ, còn những thứ thần nhận hối lộ đã toàn bộ nộp lên quốc khố, thần không hề là gì tổn hại đến Đại Tần, nếu như thái hậu không tin có thể điều tra.”

Tinh Hậu không nhịn được nói:

“Quên đi. Ta không rảnh để quản lý những việc ngươi làm trong quá khứ, ngươi là hoàng thúc, nên hiểu được hai chữ ‘hạn chế’, không để cho người

https://thuviensach.vn

khác tìm được nhược điểm. Ta bảo vệ ngươi thì không thể giải thích được với những người khác.”

Yến Hưng Khải liên tục vâng vâng dạ dạ.

Tinh Hậu nói:

“Hôm nay ngươi đến không phải chỉ là để gặp ta, ngươi có chuyện gì thì cứ nói rõ ra.”

Yến Hưng Khải nói:

“Thái hậu, ta và các vị đại thần đã bàn bạc, hiện tại Đại Tần đang trong lúc rối loạn. Thái hậu vì nước làm việc vất vả, nếu như tiếp tục như vậy thì sẽ có một ngày không chịu đựng nổi, chúng ta quyết định...”

Tinh Hậu lạnh lùng cắt đứt hắn, nói:

“Ý của ngươi ta hiểu rồi, cho dù các ngươi không nói ra thì ta cùng dự định đem Tần Quốc giao cho hoàng thượng. Sau đó ta ở lại nơi này hưởng thụ cuộc sống yên bình.”

Yến Hưng Khải nói nửa ngày, lại bị thái hậu một câu cắt ngang, không thể nói thêm được gì. Tuy rằng hắn không tin thái hậu dễ dàng buôn tha cho quyền lực như vậy. Thế nhưng lúc này hắn lại không tìm được lý do gì để nói tiếp, hắn chỉ có thể nói:

“Thái hậu anh minh!”

Tinh Hậu thở dài mang chút mệt mỏi, nói:

“Ngươi trở về trước đi, ta sẽ nhanh chóng cho các ngươi một đáp án thỏa mãn.”

Yến Hưng Khải không thể làm gì khác hơn là cáo từ lui ra.

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu suy yếu dựa vào bờ vai của ta, thở dốc một lúc, mới nói:

“Bất kể như thế nào ta cùng không thể tha cho tên nghịch tặc này, lúc trước không phải do hắn thì Nguyên Tông cùng không bị chết sớm như vậy.”

Ta cảm thấy hơi xấu hổ, cái chết của Yến Nguyên Tông cũng có chút quan hệ với ta, việc này là bí mật mà ta muốn chôn giấu thật sâu trong lòng.

Ta nhẹ nhàng ôm lấy bờ vai của Tinh Hậu, nàng ốm hơn trước đây rất nhiều, ta thấp giọng nói:

“Mẫu hậu định hạ thủ với Yến Hưng Khải như thế nào?”

Tinh Hậu gật đầu, trong giọng nói còn chứa một tia bất đắc dĩ:

“Ta rất mâu thuẫn, giết chết hắn có thể làm cho toàn bộ hoàng thất đại thần đối địch với ta...”

Nàng nắm thật chặt bàn tay của ta, nói:

“Ta sợ ảnh hưởng đến đại nghiệp trong tương lai của ngươi!”

Ta vô cùng cảm động, ôm thật chặt thân thể nàng, nhẹ giọng nói:

“Mẫu hậu yên tâm, hài nhi nhất định sẽ hoàn thành tâm nguyện của người.”

Ta tuy rằng hứa hẹn như thế, nhưng mà ta lại không có bất kỳ lý do nào để diệt trừ hắn. Giết chết Yến Hưng Khải, thì làm sao có thể giao phó với hoàng thất Đại Tần, nếu không có lý do rõ ràng, rất có thể sẽ làm cho tập đoàn quỷ tộc Đại Tần bị chia rẽ, thời gian của Tinh Hậu không còn nhiều lắm, sự chia rẽ trong nội bộ Đại Tần đối với ta không có chỗ tốt nào cả.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa đi đến Thất Khổng Kiều, đột nhiên ngừng lại, Đường Muội và A Đông hỏi:

“Là ai?”

Một giọng nói từ phía trước vang lên:

“Tào Duệ!”

Ta vén rèm xe lên, thấy Tào Duệ đang đứng trên chỗ cao nhất trên cầu, hai tay chắp ở sau lưng, yên lặng ngắm nhìn mặt trăng đang treo trên cao, trên người hắn mặc một bộ nho sam nhìn không rõ màu sắc, tay áo của hắn bay phấp phới trong gió đêm, nhìn qua quả thật có vài phần tiên phong đạo cốt.

Tới Tần đô chỉ mới có mấy ngày, hắn đã hai lần chủ động đến tìm ta, xem ra hắn có chuyện quan trọng muốn nói, ta đối với hắn càng ngày càng hiếu kỳ, sao mỗi lần hắn đều có thể chuẩn xác tìm được ta như thế? Hắn rốt cuộc là người như thế nào?

Ta chậm rãi đi tới trước mặt Tào Duệ, mỉm cười nói:

“Tào tiên sinh có phải là thay đổi suy nghĩ, dự định nói cho ta biết tin tức của Khinh Nhan và Khải Tuyết?”

Hai mắt của Tào Duệ vẫn chăm chú nhìn mặt trăng trên cao, thấy hắn ngạo mạn như thế, trong lòng ta lại không có chút tức giận nào.

Ta cùng im lặng, nhìn theo mắt hắn ngắm nhìn mặt trăng đang treo trên cao, ta nhìn mặt trăng một hồi lâu nhưng không hề thấy có cái gì mới.

Tào Duệ nói:

“Hình như ngươi đang gặp khó khăn.”

https://thuviensach.vn

Ta cười cười từ chối cho ý kiến.

Tào Duệ thở dài nói:

“Có thể lúc trước ta không nên nói cho ngươi từ kia!”

Ta thấp giọng nói:

“Nếu như Tào tiên sinh có thể nhìn thấu thiên cơ, vậy thì có thể chỉ điểm sai lầm của Dận Không một lần nữa hay không?”

Tào Duệ nói:

“Ta lần này đến đây là để giúp ngươi một lần.”

Ta mỉm cười nói:

“Tào tiên sinh định giúp ta như thế nào?”

Tào Duệ đnói:

“Khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Tần Quốc đều đồn rằng thái hậu đang bệnh nặng, không biết là thật hay giả?”

Ở trước mặt hắn, ta không cần giấu diếm việc gì, chậm rãi gật đầu nói:

“Tào tiên sinh có thể có cứu được người hay không?”

Tào Duệ thấp giọng nói:

“Nếu để ngươi lựa chọn giữa Đại Tần và thái hậu, ngươi sẽ chọn cái nào?”

Ta ngơ ngác, không ngờ rằng Tào Duệ lại hỏi câu này.

Tào Duệ nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi không cần giấu diếm ta, ngươi nghĩ gì trong lòng cứ nói ra, nếu không thì đừng mơ tưởng ta làm giúp ngươi bất cứ việc gì.”

Ta vái Tào Duệ một cái thật sâu:

“Xin Tào tiên sinh cứu mẫu hậu ta.”

Trong lòng ta Đại Tần mặc dù quan trọng, thế nhưng vị trí của Tinh Hậu trong lòng ta còn quan trọng hơn rất nhiều. Huống chi cứu sống Tinh Hậu, nàng vẫn có thể nắm giữ Tần Quốc, sớm muộn gì thì gian sơn của Tần Quốc cùng rơi vào trong tay ta.

Tào Duệ dường như nhìn thấu suy nghĩ của ta, nói:

“Trong thiên hạ không có việc gì vẹn cả hai bên, sinh tử được định sẵn, bệnh tình của thái hậu ta cùng không có cách nào khác!”

Nghe Tào Duệ nói như thế, trong lòng ta phủ kín một tần mây đen, ta triệt để mất đi hi vọng cứu chữa cho Tinh Hậu.

Tào Duệ nói:

“Nhưng mà, ta có thể giúp ngươi thoát khỏi hoàn cảnh khó khăn hiện nay!”

Lòng ta không yên gật đầu.

Tào Duệ đưa tay chỉ lên trời, nói:

“Ngươi có thấy được, xung quanh ánh trăng có một tầng mây Địa Âm nhàn nhạt.”

Thị lực của ta rất tốt, thế nhưng cho dù cố gắng như thế nào thì ta cùng không thể thấy được mây đen mà Tào Duệ nói.

https://thuviensach.vn

Tào Duệ nói:

“Giờ ngọ ngày mai chắc chắn sẽ có mưa lớn!”

Trong lòng nửa tin nữa ngờ, phải biết rằng, Tần Quốc cùng có cao thủ giỏi xem thiên tượng, bọn họ chắc chắn rằng, rất sau vẫn không có mưa. Cho dù Tào Duệ chính là Ma Môn Hoa Trục Nguyệt thì cũng không có bản lĩnh Hô Phong Hoán Vũ.

“Ngươi không tin?”

Tào Duệ nhìn ra sự nghi ngờ trong lòng ta.

Ta không nói gì.

Tào Duệ mim cười nói:

“Nể tình Khải Tuyết ta cho ngươi một chữ!”

Hắn đưa cho ta một chuyên tờ giấy, ta mở ra xem, thấy bên trong có một chữ ‘Tế’, ta lập tức liên tưởng đến việc lập đàn cúng bái cầu mưa ba ngày sau của thái hậu. Tào Duệ này quả nhiên có khả năng biết trước. Việc Tinh Hậu muốn cầu mưa chỉ có hai người chúng ta biết mà thôi. Tào Duệ sao có thể nghĩ tớ chứ?

Nhìn Tào Duệ một lần nữa, trên mặt hắn xuất hiện một nụ cười khó hiểu:

“Lún sâu vào chuyện tình cảm quá chưa chắc là một chuyện tốt!”

Lòng ta chấn động, lẽ nào hắn biết ta và Tinh Hậu có tình cảm? Không có khả năng! Hắn... sao hắn lại biết được? Lòng ta hoảng sợ. Tào Duệ trước mắt này rốt cuộc là người hay quỷ? Nhớ đến lúc ta ở Đại Hán, Tào Duệ đã từng đưa cho ta một chữ ‘Tình”, ta liền hiểu ra, Tào Duệ nhất định là biết mối tình oan nghiệt, giữa ta và Tinh Hậu, ta càng nghĩ càng thấy sợ, Nếu

https://thuviensach.vn

Tào Duệ là đối thủ của ta, thì lấy sự hiểu biết về ta của hắn, chẳng phải là ta làm việc gì cùng bị hắn quản lý hay sao?

Tào Duệ nói:

“Trong thiên hạ này không có bức tường nào là kín gió, nếu như ngươi thoán để ý một chút thì sẽ nghe được những lời đồn đãi xung quanh, ngươi sẽ biết trong Tần đô hiện nay lưu truyền lời đồn gì.”

Ta cười lạnh nói:

“Là Yến Hưng Khải tung tin thái hậu bị bệnh nặng.”

Tào Duệ lắc đầu nói:

“Không chỉ có như vậy, ngươi đi nghe ngóng một chút sẽ biết.”

Ta gật đầu, thấp giọng nói:

“Chữ hôm nay mà Tào tiên sinh đưa cho ta rốt cuộc là có ý gì?”

Tào Duệ nở nụ cười, hắn vương ngón tay chỉ vào sương mù đầy trời:

“Tần quốc sở dĩ nhiều lần không cầu mưa được, là bởi vì thiếu đi một phần thành ý, không thể nào cảm động trời xanh được?”

Hắn vừa nói từ nay sau giờ ngọ trời sẽ mưa xối xả, hiện tại lại nói còn thiếu thành ý, vậy là có ý gì? Trong lòng ta bỗng nhiên khẽ động, ta bỗng nhớ tới tế phẩm, lẽ nào hắn là nói tế phẩm của Tần Quốc không đúng? Nhưng sao hắn lại nói tới chuyện này? Ta nghĩ đến Yến Hưng Khải, trong lòng ta liền mừng như điên, nếu như tất cả giống như lời Tào Duệ, thì Tinh Hậu có thể lấy lý do cầu mưa để danh chính ngôn thuận giết chết Yến Hưng Khải, việc này không có ai có thể phản đối được.

Tào Duệ thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Tào mỗ đã nói hết, làm như thế nào, ngươi cứ tự suy nghĩ đi.”

Hắn xoay người liền đi khỏi.

Ta ở sau lưng hắn la lớn:

“Tào tiên sinh! Ngươi có cách nào cứu nàng hay không!”

Tào Duệ hơi ngừng lại một chút, chậm rãi lắc đầu, thở dài nói:

“Từ xưa đa tình thường mang hận... cần gì phải vậy... cần gì phải vậy...”

Ta không mang theo Đường Muội và A Đông trở về Phong Lâm Các, mà là đi tới Tam Phượng Kiều dùng cơm, thứ nhất để lấp đầy bụng, thứ hai là nghe theo lời khuyên của Tào Duệ, đi ra ngoài nghe ngóng tin tức một chút.

Ba người chúng ta lựa một chợ đêm ồn ào, tìm chút điểm tâm, mua mấy vò rượu ngon, cuộc sống ngoài cung thực là chân thật.

Ta uống một chén rượu, cố ý than thở:

“Thời tiết quỷ quái này chẳng biết lúc nào trời mới có thể mưa!”

Ta vừa nói xong quả nhiên có người tiếp câu, người nọ là một thân thư sinh đánh phấn, xem ra đã có chút men say, trong miệng nói nhỏ:

“Triều đình bất hạnh, hậu cung dâm loạn, đây là bị trời phạt a…”

Người ngồi bên cạnh vẫn còn tỉnh táo, ôm lấy cánh tay hắn, nói:

“Lưu huynh, ngươi uống nhiều quá...”

Người nọ cười nói:

“Ta đâu có uống nhiều? Người ở đây ai mà không hiểu, Đại Tần sở dĩ đến tình trạng này là có nguyên nhân?”

https://thuviensach.vn

Người xung quanh đều thở dài một hơi.

Người bạn ngồi cạnh nói:

“Lưu Vô, chúng ta chẳng qua là một tên thư sinh, việc quốc gia đại sự sao có thể nói bừa!”

Ta cố ý nói:

“Vị huynh đài này nói sai rồi, chúng ta mặc dù là thư sinh, nhưng vẫn là con dân của Đại Tần, có câu là quốc gia hưng vong thất phu hữu trách, lợi ích của Đại Tần cùng có liên quan tới chúng ta, chúng ta tất nhiên là phải quan tâm.”

Tên Lưu tiên sinh kia hiển nhiên là bị lời ta nói đả động, nặng nề gật đầu nói:

“Vị huynh đài này nói rất đúng, chúng ta là con dân của Đại Tần thì cùng nên vì Đại Tần mà lo lắng.”

Ta cố ý nói:

“Vị huynh đài này nói trời phạt là có ý gì vậy?”

Họ Lưu thư sinh ha ha cười nói:

“Nghe giọng của ngươi thì cũng là người Tần Đô, sao ngay cả việc này cũng không biết?”

Ta thở dài nói:

“Tại hạ suốt ngày đọc sách, hai lỗ tai không nghe thấy chuyên bên ngoài, cho nên mới không biết.”

Người bạn ngồi kế của hắn kéo tay hắn, nói:

https://thuviensach.vn

“Lưu huynh, ngươi uống say rồi, chúng ta nên trở về đi!”

Lưu tiên sinh kia lớn tiếng nói:

“Sợ cái gì? Muốn người ta không biết thì ngươi đừng có làm?”

Ánh mắt của hắn nhìn về phía ta nói:

“Vị huynh đài này việc không biết, Đại Tần sở dĩ rơi vào tình trạng như thế này, đều là do nữ nhân trong cung kia gây nên!”

Lòng ta rung lên, nữ nhân kia trong miệng hắn chính là Tinh Hậu chứ không ai khác, ta có gắng kiềm chế sự xúc động trong lòng, mỉm cười nói:

“Ta xin cẩn thận lắng nghe!”

Tiên sinh họ Lưu nói:

“Nữ nhân này không chỉ nắm giữ triều chính Đại Tần, mà còn cùng nghĩa tử của mình loạn luân, nàng đã chọc giận trời xanh, đây chính là nguyên nhân mà Đại Tần không ngừng gặp phải tai họa!”

Nghe đến đây ta không thể nào kiềm chế được nữa, hét lớn:

“Thất phu ngươi dám!”

https://thuviensach.vn

Chương 176: Phá Phủ

Lời còn chưa dứt, ta đã đánh một quyền vào ngực của tên họ Lưu, hắn bị ta đánh liên tục phun ra máu, ngã bay ra ngoài, rớt trên chiếc bàn cách nơi này ba trượng làm cho chiếc bàn vỡ thành mảnh nhỏ, chén đĩa trên bàn rơi khắp nơi trên mặt đất.

Lúc ta đánh ra một quyền này, trong lòng ta đã có chút hối hận, đối phương chẳng qua là một cái tên thư sinh nhiệt huyết mà thôi, ta không cần nặng tay với hắn như vậy, tuy rằng đã nhanh chóng thu lực lại, chỉ còn 5 phần lực đạo lên người hắn, thế nhưng tên kia cùng không thể nào chịu nổi, hắn mềm như bún nằm trên mặt đất, tay chân không ngừng co rút, dường như sắp mất mạng.

Mọi người thấy vậy, liền vô cùng sợ hãi đứng dậy, có vài người hoảng sợ kêu lên:

“Giết người rồi...”, người nhát gan một chút thì ngồi xuống đất ôm đầu của mình.

Đường Muội và A Đông nhanh chóng bảo vệ hai bên cho ta, chuẩn bị bảo hộ ta rời đi.

Ta vốn định rời đi, thì trước mắt ta xuất hiện một bóng lưng xinh đẹp, thiếu nữ đó mặc một bộ đồ màu trắng đang đi đến gần tên tiên sinh họ Lưu kia, đưa tay sờ vào mạch của hắn, nhẹ giọng nói:

“Không có việc gì, hắn chỉ là nhất thời hô hấp khó khăn mà thôi, chưa có chết.”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ này này không ngờ là Huyền Anh mà ta gặp được ở Yên quốc, nàng hắn là truyền nhân của Dao Lâm Tiên Các, không nghĩ tới nàng lại rời khỏi Yên quốc mà đến nơi này.

Huyền anh nhét vào miệng tên thư sinh kia một viên thuốc màu đỏ, một lát sau, tên thư sinh họ Lưu quả nhiên tỉnh lại, tay hắn ôm lấy ngực khuôn mặt nhìn như rất là đau khổ. Thấy ta vẫn đang đứng trước mặt hắn, trong mắt hắn lộ ra sự sợ hãi, nói:

“Ngươi... Ngươi muốn làm gì?”

Huyền anh thở dài nói:

“Ngươi bị gãy hai cái xương sườn, còn không mau rời đi, định ở chỗ này chờ chết hay sao?”

Mấy tên thư sinh khác thấy vậy, trong lòng run sợ hơn vài phần, hơn nữa tên họ Lưu khi này ăn bừa nói bậy ở đây, nếu bị quan phủ bắt được, thì không hề có chút chỗ tốt nào, vì vậy bọn họ trợn mắt nhìn ta một cái sao đó đỡ tên họ Lưu rời đi.

Huyền Anh lúc này mới nhìn về phía ta, nhẹ giọng nói:

“Công tử cần gì phải cùng những tên thư sinh nho nhỏ này tranh chấp!”

Trong lòng ta cảm thấy hơi xấu hổ, thấp giọng nói:

“Đa tạ Huyền Anh cô nương ra tay giúp đỡ.”

Huyền anh lạnh nhạt nói:

“Phật môn lấy từ bi làm gốc, đây là việc mà ta nên làm.”

Đường Muội đứng một bên nhắc nhở:

https://thuviensach.vn

“Công tử, chúng ta nên rời khỏi chỗ này tránh bị thêm rắc rối.”

Ta gật đầu, nhìn Huyền Anh, nói:

“Huyền anh cô nương đang ở nơi nào? Không bằng ta đưa ngươi về?”

Ta vốn có cho rằng Huyền Anh sẽ từ chối. Không nghĩ tới nàng lại gật đầu, nói:

“Ta ở trong Mộ Vân Trai trên Giả Lam Sơn.”

Mộ Vân Trai không xa lạ gì với ta, lúc trước ta chính là ở nơi này mà kết bạn được với Thu Nguyệt Hàn, nhưng mà Huyền Anh ở nơi này thì có chút kỳ quái, Thu Nguyệt Hàn là là cao thủ ma môn, mà Huyền Anh lại là truyền nhân của Dao Lâm Tiên Các, sao nàng lại chọn nơi này làm nơi ở tạm.

Đất trong Yên Chi Hồ đã cạn khô, ta và Huyền Anh sóng vai đi lên Giả Lam sơn, Đường Muội và A Đông thì cách chúng ta một đoạn.

Ta bùi ngùi than thở:

“Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ta thật khó có thể tin đây là Hồ Yên Chi nơi mà sóng vỗ mênh mông.”

Huyền anh nói:

“Thương hải tang điền, chẳng qua chỉ trong nháy mắt mà thôi, những gì mà công tử nhìn thấy chưa chắc đã là thật.”

Ta mỉm cười nói:

“Đạo lý của phật môn huyền ảo, bác đại tinh thâm, Dận Không là một người thường không thể nào hiểu được.”

https://thuviensach.vn

Huyền anh nói:

“Sát ý của công tử quá nặng, mỗi nơi công tử đến đều toàn là máu tanh.”

Ta cười nói:

“Dường như Huyền Anh sư phụ không hề có hảo cảm với ta?”

Huyền anh cười nhạt nói:

“Chúng sinh trước mặt Phật Tổ đều bình đẳng, tuy rằng Huyền Anh vẫn chưa đạt tới cảnh giới đó, thế nhưng ở trong mắt ta công tử và những người khác không có gì khác nhau.”

Trên người Huyền Anh tràn đầy thần bí. Nàng mặc dù không có dung mạo xuất chúng, thế nhưng loại khí chất thần bí này lại làm cho người khác rất là tò mò.

Ta chợt nhớ tới Huyền Anh trên phương diện y thuật rất là cao thâm, nói không chừng nàng còn có thể chữa khỏi cho Tinh Hậu, ta thấp giọng nói:

“Huyền Anh sư phụ, Dận Không có một chuyện muốn nhờ.”

Huyền anh nói:

“Ta biết ngươi muốn nhờ ta làm việc gì, thực không dám dấu, lúc trước ta đã từng gặp thái hậu, bệnh của nàng, ta không thể chữa khỏi...”

Trong lòng ta buồn bã một trận, vừa rồi Tào Duệ nói như vậy, hiện tại Huyền Anh cũng nói như thế. Xem ra bệnh tình Tinh Hậu thật sự không thể chữa khỏi rồi.

Huyền anh cảm thấy tâm tình của ta, nhẹ giọng nói:

“Sinh tử có mệnh, công tử cần gì phải để ý như thế?”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, nhưng trong lòng ta biết ta không bao giờ đạt được cảnh giới mà nàng đã nói.

Hai người chúng ta đều im lặng cho đến khi đi tới chân núi Giả Lam Sơn, ta mới mở miệng nói:

“Trên vết thương trên người ngươi đã tốt hơn chưa?”

Huyền Anh gật đầu.

Ta thấp giọng nói:

“Lãnh Cô Huyên cũng đã tới Tần đô, ngươi phải cẩn thận một chút.”

Huyền anh nói:

“Có chuyện ta phải nhắc nhở công tử, Mâu thị bảo tàng liên quan đến an nguy của chúng sinh, ngài tuyệt đối không thể để nó rơi vào tay của Lãnh Cô Huyên...”

Ta thở dài nói:

“Ta đã không còn hứng thú với Mâu thị bảo tàng, sau đó ta sẽ không hao tâm tổn trí tìm nó nữa.”

Đôi mắt trong như nước mùa thu của Huyền Anh nhìn ta:

“Nếu thật sự như vậy, thì đây thật sự là phúc cho chúng sinh.”

Nàng ngẩng đầu nhìn ngôi chùa trên núi, nhẹ giọng nói:

“Ngài trở về đi, ta muốn một mình lên núi!”

Nếu nàng đã nói vậy, ta cũng không kiên quyết đi lên cùng nàng nữa, ta dừng bước lại từ biệt nàng.

https://thuviensach.vn

Nhìn hình bóng xinh đẹp của Huyền Anh biến mất trong núi, ta nhịn không được thở dài một hơi, đêm nay liên tục gặp Tào Duệ, Huyền Anh hai vị cao nhân thần bí, ta đây mới biết được có người đang tận lực phát tán tin tức ta và Tinh Hậu có tư tình, chuyện này tám phần mười là do Yến Hưng Khải làm, một loại cảm giác vô cùng nguy hiểm tràn ngập lòng ta, Yến Hưng Khải chẳng lẽ muốn dùng chuyện này để đả kích Tinh Hậu? Tình thế gấp gáp, ta và Tinh Hậu nếu không thể làm ra phản ứng kịp thời, sợ rằng sẽ sẽ bị tên tiểu nhân này hãm hại.

Đường Muội phía sau ta nhỏ giọng nói:

“Công tử, chúng ta trở về đi!”

Ta bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, nhìn thẳng vào Đường Muội, nói:

“Viêc mà tên họ Lưu kia nói các ngươi đã từng nghe qua chưa?”

Trên mặt Đường Muội và A Đông xuất hiện một tia hổ thẹn, ta giờ mới hiểu được, kỳ thật những người bên cạnh mình đều nghe được chuyện mình và Tinh Hậu có tư tình, chỉ có mình là không hay biết gì mà thôi.

Ta không khỏi tức giận, hung hăng trừng mắt bọn họ, nói:

“Sau này bất luận nghe được điều gì, đều phải báo lại với ta!”

Nói xong ta không nhìn hai người nữa, leo lên ngựa, phi về phía Phong Lâm Các.

Lúc tỉnh táo, ta tỉ mi suy nghĩ, mình phát hỏa với Đường Muội và A Đông là không hề có lý do gì, chuyện này cho dù là ai thì cùng rất khó mở miệng, việc giữa ta và Tinh Hậu là sự thật. Yến Hưng Khải không có bằng chứng gì, hắn chỉ tận lực phát tán tin đồn nhằm phá hư hình tượng Tinh

https://thuviensach.vn

Hậu trong lòng dân chúng, không nghĩ tới nói bậy nói bạ lại nói trúng sự thật.

Đường Muội yên lặng đi tới bên người ta, thấp giọng nói:

“Công tử...”

Ta gật đầu, chỉ tay về chiếc ghế đá bên cạnh, nói:

“Ngươi ngồi xuống. Ta có chuyện muốn ngươi đi làm!”

Đường Muội ngồi xuống bên cạnh ta.

Ta vỗ vỗ bả vai hắn:

“Đường Muội, ta muốn ngươi lập tức trở về Khang Đô một chuyến!”

Đường Muội rất kinh hãi, còn tưởng rằng ta vì chuyện vừa rồi mà tức giận, run giọng nói:

“Công tử, Đường Muội không nên giấu diếm người, xin công tử bỏ qua cho ta lần này.”

Ta cười nói:

“Ta cũng không trách các ngươi, lần này ngươi trở về Khang Đô là để làm giúp ta một việc quan trọng.”

Vẻ mặt Đường Muội chăm chú, nói:

“Xin công tử ra lệnh.”

Ta thấp giọng nói:

“Bệnh tình của thái hậu không được tốt cho lắm, Đông Hồ lại đóng quân ở phía Bắc, ngày mà Tần Quốc xảy ra nội loạn, Đông Hồ sẽ bắt đầu tấn

https://thuviensach.vn

công.”

Đường Muội hít một hơi khí lạnh, nhỏ giọng nói:

“Công tử, đã như vậy thì tại sao lúc này chúng ta không thừa dịp mọi thứ còn chưa nguy hiểm mà thoát ra?”

Ta lắc đầu nói:

“Lúc này không phải là thời điểm để rời khỏi. Ta để ngươi trở về lần này là để thông báo cho Trần tiên sinh và Hứa Tướng quốc, bảo bọn họ chuẩn bị mọi thứ cho thật tốt.”

Ta đến gần Đường Muội hơn một, thấp giọng nói:

“Ta đã viết xong một lá thư để gửi cho Thác Bạt Thuần Chiếu, ngươi đem lá thư này cho bọn người Trần tiên sinh xem, hỏi ý kiến của họ sau đó lập tức đưa bức thư này đến Bắc Hồ.”

Đường Muội trịnh trọng nói:

“Công tử yên tâm, Đường Muội nhất định không phụ sự tinh cậy của công tử.”

Ta gật đầu, nhìn mặt trăng ở trên cao, ánh trăng rất sáng, ta vẫn không hề nhìn thấy một chút mây đen nào, ta nói:

“Đêm đã khuya, ngươi trở về nghỉ ngơi đi!”

Ta một mình đi tới vào phòng, vừa khép cửa phòng lại ta liền nghe được một tiếng thở dài, U U châm ánh nến, khuôn mặt dưới ánh nến lúc sáng lúc tối, trên mặt lộ ra một vẻ vô cùng u oán.

Ta mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

“Ta còn lo lắng đêm nay một mình khó ngủ, không nghĩ tới sớm từ lâu đã có mỹ nữ trong phòng chờ đợi.”

U U cười nhẹ, nói:

“Mỹ nhân làm cho Long Dận Không ngươi động tâm thật sự không có nhiều lắm.”

Ta nghe ra ý tứ khác trong câu nói của nàng, mỉm cười, đi tới ngồi xuống bên cạnh nàng, ôm lấy chiếc eo nhỏ nhắn của nàng:

“Không phải là tối nay nàng định ở lại đây đó chứ?”

Nàng nhìn ta một cái, nói:

“Ngươi quả nhiên không phải con người, trong lòng có nhiều tâm sự như vậy, thế mà lại biểu hiện ra mình không có việc gì.”

Ta cười nói:

“Vốn là ta đang có rất nhiều áp lực, nhưng khi ta thấy nàng đến, ta đã khá hơn rất nhiều.”

U U ném cho ta một cái nhìn mê hoặc, nhẹ giọng nói:

“Ta ở trong lòng ngươi quan trọng như vậy ư?”

“Đó là đương nhiên!”

Ta nói.

U U thấp giọng nói:

“Tuy rằng ta biết ngươi đang gạt ta, thế nhưng trong lòng ta vẫn rất vui vẻ.”

https://thuviensach.vn

Nàng rúc vào trong lòng ta, nói nhỏ:

“Có biết vì sao đêm nay ta tới đây hay không?”

Ta vẫn chưa mở miệng, thế nhưng trong lòng ta đã hiểu, tám chín phần mười là nàng nhận được lệnh của Lãnh Cô Huyên mà đến đây, ta thở dài trong lòng, không biết đến khi nào U U mới có thể thoát khỏi sự trói buộc của Lãnh Cô Huyên?

Ta ngáp một cái nói:

“Ta có chút mệt nhọc, không bằng chúng ta lên giường nói chuyện.”

Mặt U U đỏ lên, cắn môi dưới, chúng ta ngủ chung giường không phải là lần đầu, nhưng mà chúng ta chưa từng có hành động vượt khỏi giới hạn, việc này đối với ta mà nói không thể ngờ là một kỳ tích.

Ta và U U mặc nguyên quần áo mà ngủ, U U nằm ở ta trong lòng, nhẹ giọng nói:

“Ngươi vì sao lại xúi dục sư phụ ta đi giết Yến Hưng Khải?”

Ta cười lạnh nói:

“Không phải là ta bảo sư phụ nàng đi giết Yến Hưng Khải, xưa nay lòng dạ của nàng vẫn luôn rất hẹp hòi, Yến Hưng Khải lừa nàng như vậy, nàng làm sao có thể bỏ qua?”

U U nếu đã hỏi như vậy thì tất nhiên là Lãnh Cô Huyên đã đi tìm Yến Hưng Khải, không biết kết quả như thế nào nhỉ?

U U nói:

“Sau khi sư phụ biết Yến Hưng Khải lừa gạt người, nàng rất tức giận, ngay lập tức đi tìm Yến Hưng Khải hỏi chuyện, thế nhưng...”

https://thuviensach.vn

Ta tò mò, hỏi:

“Thế nào?”

U U nói:

“Ta vốn tưởng rằng, lấy tính tình của sư phụ, người chắc chắn sẽ không chút do dự giết chết Yến Hưng Khải, thế nhưng Yến Hưng Khải không hề có chút chuẩn bị nào, khi hai người gặp nhau, nói riêng vài câu, sư phụ với khuôn mặt xám xịt rời đi, không bao giờ... nói tới việc giết Yến Hưng Khải nữa.”

Ta vốn biết Yến Hưng Khải không dễ đối phó, bây giờ xem ra, hắn đã chuẩn bị mọi thứ rất là chu đáo, hắn sở dĩ có can đảm như vậy, chắc là hắn đã nắm được nhược điểm gì đó của Lãnh Cô Huyên.

U U nói:

“Ta chưa từng thấy sư phụ như thế, Yến Hưng Khải rốt cuộc là đã nói gì với người?”

Ta mỉm cười nói:

“Chuyện này chỉ có bọn họ mới biết được.”

Tuy nói vậy nhưng trong lòng ta thầm nghĩ:

“Lẽ nào Yến Hưng Khải cũng biết đoạn tình cảm oan nghiệt lúc xưa của Hoa Trục Nguyệt và Lãnh Cô Huyên? Sau dó hắn dùng nó để áp chế, ép buộc Lãnh Cô Huyên phải quên đi việc muốn giết hắn?”

Ta thấp giọng nói:

“Sư phụ của nàng hiện đang ở đâu?”

https://thuviensach.vn

U U nói:

“Ta cũng không biết, lúc rời khỏi phủ của Túc Vương, nàng liền đi một mình, ta nghĩ tới nghĩ lui, rất sợ nàng và Yến Hưng Khải sẽ liên thủ nghĩ kế hại ngươi, cho nên mới tới đây nhắc nhở ngươi.”

Ta hôn lên khuôn mặt của nàng một cái, nhẹ giọng nói:

“Quả nhiên là nàng vẫn còn quan tâm tới ta.”

U U nói:

“Người mặt dầy như thế trên đời chỉ sợ còn sót lại có một mình ngươi, nếu như ngươi xảy ra chuyện gì, chẳng phải là thiếu đi nhiều điều thú vị hay sao.”

Ta cười nói:

“Kỳ thực chỉ cần ngươi muốn thì còn có nhiều thứ còn hơn cả thú vị nữa.”

U U không giải thích được lời nói của ta, đánh mạnh lên người ta một cái, dịu dàng nói:

“Ngươi quả nhiên đủ vô sỉ, sau ngươi lại có cách nghĩ đê tiện như vậy, đừng mơ ta tới tìm ngươi nữa.”

Ta biết nàng tuy rằng luôn biểu hiện vô cùng lẳng lơ mê hoặc lòng người, thế nhưng nhưng trong lòng nàng lại rất rụt rè, vì thế ta đối với nàng không hề có hàng động gì quá phận. Thấp giọng nói:

“Nàng không cần lo lắng, ta sẽ đợi được nàng chủ động.”

Mặt U U đỏ lan tới tận cổ, cười nhẹ, nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi đừng có nói bậy.”

Ta ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, thân thể mềm mại thơm mát của nàng đối với ta quả thật là một khảo nghiêm khó khăn. Ta thâm tình nói:

“Ngươi đã làm cho Lãnh Cô Huyên rất nhiều việc rồi, tình cảm mà nàng nợ Lãnh Cô Huyên nàng đã trả hết rồi, vì sao còn ở lại bên cạnh nàng ta?”

U U trầm mặc xuống, trong đôi mắt xinh đẹp của nàng đã có chút ướt:

“Nếu ta rời xa sư phụ, thì bên cạnh người không còn ai là người thân, chẳng phải là nàng càng thêm cô đơn hay sao...”

Sáng sớm hôm sau, ta đi Phượng Dương Cung bái kiến Tinh Hậu, ánh sáng mặt trời xuất hiện nơi chân trời, khắp nơi đều lộ ra một màu đỏ rực, trên trời không có chút đấu hiệu nào cho thấy trời sẽ mưa, ta đối với lời nói của Tào Duệ vô cùng tin tưởng, nếu như hắn nói sau giờ ngọ sẽ mưa, vậy nhất định là có mưa.

Khi ta đem chuyên ngày mai trời có mưa nói cho Tinh Hậu, trên khuôn mặt của nàng tràn đầy mê hoặc:

“Dận Không, ta đã nhờ rất nhiều vị cao thủ giỏi xem thiên tượng đến xem, tất cả đều nói sắp tới trời sẽ không có mưa.”

Ta tràn ngập lòng tin nói:

“Tào Duệ chính là thế ngoại cao nhân, chắc chắn hắn sẽ không nói sai.”

Tinh Hậu nói:

“Hy vọng có thể giống như lời hắn nói, vậy thì nguy cơ của Tần Quốc có thể hóa giải rồi.”

Ta nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Mẫu hậu, Dận Không có một cái ý nghĩ, sao không mượn cơ hội trời mưa lần này trừ đi tên Yến Quang Khải?”

Tinh Hậu ngơ ngác, suy nghĩ một chút mới nói:

“Ngươi định dùng lý do gì?”

“Liệt kê từng tội danh của Yến Quang Khải, đem việc Tần Quốc hạn hán đổ lên đầu hắn, trước khi giờ ngọ đem hắn xử chém, dựa theo lời Tào tiên sinh nói, sau giờ ngọ sẽ có trời mưa lớn, chúng ta có thể dùng trận mưa này để che dấu mục đích thật sự của mình, cho dù là dân chúng Tần Quốc hay là hoàng tộc cùng không thể nói gì được.”

Tinh Hậu có chút do dự nói:

“Giết chết Yến Hưng Khải cũng không phải là việc khó, thế nhưng nếu trời không mưa, chẳng phải là chúng ta rơi vào thế bị động hay sao?”

Ta cắn cắn môi, thấp giọng nói:

“Mẫu hậu, Yến Hưng Khải không thể giữ lại!”

Thân thể mềm mại của Tinh Hậu chấn động, cảm thấy trong lời nói của ta còn có ý khác:

“Dận Không, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Ta thở dài nói:

“Yến Hưng Khải hiện nay tung tin đồn, nói mẹ con chúng ta có gian tình.”

Biểu hiện của Tinh Hậu rất bình tĩnh. Nàng gật đầu nói:

“Hắn quả nhiên là không từ thủ đoạn!”

https://thuviensach.vn

Ta bực tức nói:

“Nếu như chúng ta không giết hắn, rất có thể hắn sẽ làm ra việc còn lớn hơn nữa.”

Tinh Hậu cầm lấy cánh tay ta. Nhẹ giọng nói:

“Ngươi có biết không, việc dùng lễ tế thiên để giết chết Yến Hưng Khải chính là gửi gắm số phận của chúng ta vào trận mưa ?”

Ta gật đầu nói:

“Mẫu hậu, xem ra chúng ta phải mạo hiểm một lần!”

Tinh Hậu dịu dàng cười nói:

“Ngươi hôm nay hãy viết ra một bản cáo trạng những tội danh của Yến Hưng Khải, lúc tế thiên ngày mai ta sẽ công bố thiên hạ, làm để cho mọi người biết, tất cả tai nạn ở Tần Quốc chính là do Yến Hưng Khải gây nên.”

Ta lại đem việc chuẩn bị liên minh với Bắc Hồ và cả kế hoạch để cho Bắc Hồ tấn công từ phía sau nói cho Tinh Hậu biết.

Tinh Hậu nói:

“Chuyện này đối với Bắc Hồ quả là trăm lợi mà không có một hại, Thác Bạt Thuần Chiếu chắc chắn sẽ đáp ứng.”

Nàng thở dài nói:

“Sợ rằng rất nhanh Đông Hồ sẽ phát binh tấn công.”

Ta an ủi:

“Mẫu hậu không cần phải lo lắng, viện quân của Đại Khang ít ngày nữa sẽ đến.”

https://thuviensach.vn

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

“Nếu như tất cả thuận lợi, ngươi và Thác Bạc Thuần Chiếu sẽ trở thành hai thế lực lớn nhất thiên hạ.”

Sau khi rời khỏi Phượng Dương Cung, ta đi tới tiệm thuốc, hỏi Tuệ Kiều bệnh tình của Tinh Hậu.

Tuệ Kiều buồn bã lắc đầu, từ trong hộp gấm lấy ra một chiếc khăn lụa đầy vết máu:

“Hai ngày nay thái hậu liên tục ói ra máu, nàng sợ để cho người khác biết nên đã đem tất cả những chiếc khăn lụa này giấu đi, sau khi Hứa công công phát hiện liền trộm một cái đưa cho muội.”

Trong lòng ta đau xót, hai mắt đã ươn ướt:

“Tuệ Kiều, nàng còn có biện pháp nào không?”

Tuệ Kiều thở dài nói:

“Muội chỉ có thể tận lực giảm bớt sự đau khổ cho nàng, về phần nàng còn có thể sống bao lâu thì chỉ còn xem ông trời an bài như thế nào.”

Nàng cho ta rót một chén trà, đưa đến tay ta, ân cần nói:

“Tuy Tần Quốc hiện tại nhìn rất bình tĩnh, thế nhưng sóng ngầm trong nội bộ triều đình đã bắt đầu khởi động, nếu như thái hậu không may bệnh chết. Huynh ở đây sẽ rất nguy hiểm, huynh nên suy nghĩ một chút xem khi nào rời khỏi nơi này.”

Ta nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Tuệ Kiều, ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, mặt của nàng chôn chặc trong ngực ta, ta nhỏ giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta đã bảo Đường Muội trở về Đại Khang, bảo bọn người Hứa tướng quốc nhanh chóng liên lạc với Bắc Hồ, ngày mà Đông Hồ tấn công, Bắc Hồ sẽ từ phía sau đánh úp.”

Tuệ Kiều nhẹ giọng nói:

“Huynh đang chờ đợi trận chiến này?”

Ta gật đầu nói:

“Chỉ có trận chiến tranh này diễn ra, ta mới có lý do phái binh tới Tần Quốc, như vậy mới có thể nắm giữ được lãnh thổ Đại Tần trong tay.”

Tuệ Kiều nói:

“Trận chiến tranh này không biết lại có bao nhiêu người cửa nát nhà ta vợ chồng li tán.”

Lòng của nàng rất lương thiện, việc nàng nghĩ tới đầu tiên chính là số mệnh của những người dân bình thường.

Ta hôn lên khuôn mặt của nàng một cái, nói:

“Nếu muốn cho dân chúng có được cuộc sống bình yên thật sự thì cần phải nhanh chóng kết thúc việc chia năm xẻ bảy hiện nay.”

Trong đôi mắt của Tuệ Kiều đã có chút hơi nước, nàng khẽ gật đầu, ôm lấy thân thể ta, nói:

“Đáp ứng muội, nhất định phải giảm đến mức thấp nhất việc giết chóc.”

“Ta đáp ứng nàng!”

Ta tuy đã đáp ứng nàng, thế nhưng trong lòng ta rất rõ ràng, mình không thể nào làm được, việc thống nhất thiên hạ lúc nào cùng kèm theo là máu

https://thuviensach.vn

tanh và giết chóc, cầu thang dẫn đến nơi cao nhất của quyền lực phải được xây bằng xương cốt, mà đối thủ mà ta lập tức phải giết chết chính là Yến Hưng Khải.

Thừa dịp không có ai, ta và A Đông đi ra ngôi mộ Bạch Quỹ ngoài thành cung kính quỳ lạy dâng hương. Nhớ tới ngày xưa Bạch Quỹ oai phong lẫm liệt, trong lòng ta không nhịn được xuất hiện một trận buồn vô cớ, cuộc sống thường hay thay đổi, người quen thuộc trong nháy mắt đã hóa thanh mây khói, thời gian của Tinh Hậu đà không còn nhiều, mà cuộc chiến tranh giành quyền lực của ta vẫn phải tiếp tục.

Trong mộ của Bạch Quỹ chỉ chôn quần áo và những vật mà hắn để lại, mới vừa rồi di chuyển đến tận đây. Bởi vì bình thường ít có người xử lý, cho nên xung quanh ngôi mộ cỏ mọc um tùm, ta và A Đông đi đến trước mộ nhổ hết những bụi cỏ hoang đi, lúc này mới rời khỏi, khi ta rời khỏi rừng cây, ta chợt nghe thấy một tiếng khóc, đối với ta giọng của cô gái này có chút quen thuộc.

Ta bỗng nhiên tò mò, dựa theo tiếng khóc đi đến, dưới ánh mặt trời chiều, một bóng người xinh đẹp lộ ra, nàng mặc bố y, nhưng không thể che giấu được dáng người xinh đẹp của nàng. Trong lòng nàng đang ôm một đứa trẻ, trong rừng bỗng nhiên truyền đến một tiếng chim kêu to, làm cho đứa trẻ tỉnh lại, sau đó khóc rống lên.

Nàng kia dường như cảm thấy được sự xuất hiện của ta, bỗng nhiên quay đầu lại.

Hai mắt của chúng ta giao nhau, nhất thời ngây người tại chỗ, ta trăm không ngờ được người đứng ở chỗ này chính là Khúc Nặc! Liên Việt đã nói cho ta biết, hai mẹ con của nàng đang ở Thiết Xích thành, không ngờ hai người lại xuất hiện ở Tần đô.

https://thuviensach.vn

Lòng ta vô cùng kích động, đứa bé mà Khúc Nặc đang bế chính là cốt nhục của ta.

Khúc Nặc hiển nhiên đã nhận ra ta, biểu tình trên khuôn mặt nàng rất là hoảng hốt, muốn chạy trốn, nhưng chân lại vướng phải sợi dây mây, nàng liền kêu lên một tiếng rồi ngã xuống đất, ta nhanh chóng xông tới, ôm hai mẹ con nàng vào lòng.

Khúc Nặc đứng vững lại, liền đẩy cánh ta của ta ra, đứa bé vừa này còn đang khóc bỗng nhiên im lặng, sau đó tươi cười nhìn ta.

Khuôn mặt của đứa bế này cực kỳ giống ta, trong lòng ta vô cùng ấm áp, ta hận không thể ngay lập tức đem nó ôm vào trong lòng, hảo hảo hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nó, nhưng ta không thể để cho Khúc Nặc biết được lúc trước ta thay mận đổi đào, đoạt đi tấm thân xử nữ của nàng, vì thế không thể làm gì khác là cố gắng kiềm chế chính mình.

“Khúc cô nương, ta vẫn luôn lo lắng cho cô nương!”

Khúc Nặc lạnh lùng nhìn ta một cái, ôm lấy hài nhi định rời khỏi. Không ngờ đứa bé lại vươn tay về phía ta kêu lên, trong ánh mắt của nó tràn đầy khát vọng.

“Hài tử này rất dễ thương!”

Mắt nhìn đứa con ruột của mình gần trong gan tất, nhưng không cách nào gần gũi, giọng nói của ta đã trở nên khàn khàn.

“Hãy để ta ôm nó một chút!”

Ta đưa tay ra.

Khúc Nặc do dự một chút, rốt cục vẫn đưa hài tử cho ta ôm.

https://thuviensach.vn

Hạnh phúc vô cùng làm ta vô cùng choáng váng. Đây là con của ta, máu mủ tình thâm. Nó nhất định cảm giác được ta, bàn tay nhỏ bé xin xắn nắm lấy vạt áo của ta, trên khuôn mặt ngây thơ hồn nhiên nở ra nụ cười dễ thương.

Ánh mắt ta dời sang mộ bia, phía trên có khắc hai chữ Trầm Trì, một loại cảm giác đố kỵ đang cắn lấy lòng ta. Khúc Nặc không để ý an nguy để tới đây bái tế Trầm Trì! Trong lòng của nàng vẫn không có quên được hắn.

Khúc Nặc đưa tay ôm lấy đứa bé trên tay ta, đứa bé vẫn nắm chặc lấy vạt áo của ta không chịu buôn, Khúc Nặc cố gắng kéo tay đứa bé ra, nó liền khóc òa lên, nó khôgn muốn xa ta.

Ta nói gần như cầu khẩn:

“Khúc cô nương, hài tử này có duyên với ta, cô nương hãy để cho ta ôm nó thêm một lát đi.”

Có lẽ là thấy con mình khóc quá mức đáng thương, Khúc Nặc cùng không tiếp tục nữa.

Ta ôm con trai ngồi xuống tảng đá bên cạnh, nhẹ giọng nói:

“Khúc cô nương. Tần đô lúc này rất nguy hiểm, cô nương cần gì phải mạo hiểm đi vào như vậy?”

Khúc Nặc thở dài một hơi:

“Ta vốn không muốn sống tiếp trên đời...”

Ta kinh hãi trong lòng, không nghĩ tới Khúc Nặc vẫn còn ý tưởng này trong đầu.

Khúc Nặc thâm tình nhìn một hài nhi một chút, chán nản nói:

https://thuviensach.vn

“Như không phải là vì đứa bé này, ta đã rời khỏi thế giới này từ lâu rồi.”

Ta thấp giọng nói:

“Lúc trước nàng biến mất ở Lục Hải Nguyên, ta phái người đi khắp nơi tìm tin tức của mẹ con nàng, cho tới hai tháng trước ta mới từ miệng Liên Việt biết được, các ngươi trốn thoát khỏi tay Lãnh Cô Huyên, hiện nay đang sống ở Thiết Xích thành, vốn định chờ mọi chuyên qua đi ta sẽ phái người đến đón hai mẹ con, không ngờ ta lại gặp được hai người ở đây.”

Khúc Nặc nói:

“Ta là một nữ nhân không may mắn, ngươi cần gì phải hao tổn tâm trí vì ta?”

Ta áy náy nói:

“Mẹ con hai người bị bắt là do ta làm hại.”

Ta chợt nhớ tới một việc, Lãnh Cô Huyên bắt cóc Khúc Nặc lâu như vậy, nàng có thể đoán ra được ta là cha ruột của đứa bé hay không?

Nhưng khi nhìn vẻ mặt của Khúc Nặc, hình như là nàng vẫn không biết về việc này. Ta khuyên nàng:

“Khúc cô nương, Tần đô không phải là nơi mà nàng có thể dừng chân, hay là để ta tìm một chỗ cho hay người ở tạm, chờ mấy ngày nữa, mọi việc làm xong ta sẽ đưa hai mẹ con cô nương trở về Đại Khang?”

Mắt Khúc Nặc đỏ lên.

Ta đoán được là nàng lần này đến đây không phải chỉ là để bái tế Trầm Trì, ta hỏi:

“Rốt cuộc là xảy ra chuyên gì?”

https://thuviensach.vn

Khúc Nặc nói:

“Mẹ của ta đã chết, cha lại bị bệnh... nhưng... nhưng... ta không thể đến thăm người...”

Ta lúc này mới biết tại sao nàng lại mạo hiểm đi đến Tần Đô.

Khúc Nặc khóc thúc thít nói:

“Ta tìm người hỏi thăm tin tức của cha ta một chút, không ngờ lại nghe được tin mẹ ta đã qua đời...”

Ta nhẹ giọng an ủi nàng:

“Cô nương yên tâm, ta nhất định sẽ an bài cho hai cha con cô nương được gặp mặt, nhưng mà cô nương không thể xuất hiện trong Tần Đô được.”

Trải qua nhiều lần lo lắng, ta quyết định cho hai mẹ con nàng tạm thời sống trong Mộ Vân Trai, nơi này cách xa thành thị, nên có rất ít người biết, hơn nữa ở đây còn có Huyền Anh có võ công cao thâm, tuy rằng giao tình giữa ta và nàng không sâu, thế nhưng việc nhỏ này nàng nhất định nể mặt ta.

An bài cho Khúc Nặc xong ta lập tức tới Khúc phủ, Khúc Tĩnh không ngờ là ta lại tới phủ của hắn, vì thế hắn vội vàng chạy ra nghênh đón, nhìn hắn đã già đi rất nhiều, con gái, thê tử trước sau bỏ hắn mà đi, chịu liên tục đả kích như vậy làm cho hắn tâm tàn ý lạnh.

“Khúc Tĩnh không biết thái tử điện hạ đại giá quang lâm, không có nghênh đón từ xa, xin thái tử tha tội!”

Khúc Tĩnh vái ta một cái thật sâu. Hắn chính là nhạc phụ của ta, ta không nhận nổi một lễ này vì vậy ta nhanh chóng đỡ hắn dậy:

https://thuviensach.vn

“Khúc Phụng Thường không cần khách khí như thế, ta đến đây là để thăm ngươi mà.”

Trong hai mắt của Khúc Tĩnh tràn đầy mê hoặc, hắn không ngờ là ta lại lấy lý do đó, ta và hắn chỉ có duyên gặp mặt, giao tình giữa hai người cũng không sâu.

Xuất phát từ lễ phép, Khúc Tĩnh vẫn cung kính dẫn ta vào phòng khách, cho ngươi hầu dâng trà lên.

Ta cố ý thở dài một hơi nói:

“Nghe nói Khúc phu nhân đã qua đời?”

Khúc Tĩnh gật đầu, chán nản nói:

“Đây là việc hai tháng trước, mọi việc ta đã làm xong, cảm tạ thái tử quan tâm.”

Ta thấp giọng nói:

“Khúc Phụng Thường bây giờ còn có người thân nào khác không?”

Những lời này của ta đánh trúng vào điểm yếu trong lòng hắn, hắn hai mắt đã có chút ươn ướt, hắn cắn cắn môi, nói:

“Trên đời này... Khúc mỗ không còn người thân nào nữa...”

Ta từ tay áo lấy ra chiếc vòng ngọc mà Khúc Nặc giao cho ta làm tín vật, chậm rãi đặt lên bàn, Ánh mắt của Khúc Tĩnh rơi trên chiếc vòng ngọc, trong ánh mắt của hắn ngay lập tức tràn đầy sự kinh hãi, hai tay run run cầm lấy chiếc vòng ngọc, run giọng nói:

“Chiếc vòng ngọc này... ngươi... ngươi từ đâu mà có được?”

https://thuviensach.vn

Hắn nóng lòng ngay cả thái tử cũng không xưng hô.

Ta bình tĩnh nói:

“Chiếc vòng ngọc này đương nhiên chính là do chủ nhân của nó đưa cho ta!”

Khúc Tĩnh suýt nữa hôn mê bất tỉnh, hắn liều mạng lắc đầu nói:

“Không có khả năng, không có khả năng... Nặc nhi... Nặc nhi đã chết... nó đã được chôn cùng với đại vương...”

Hai hàng nước mặt chảy dọc theo khuôn mặt đầy nếp nhăn của hắn, hiển nhiên trong lòng hắn đang rất kích động.

Ta thấp giọng nói:

“Tối nay ta đến đây chính là để nói cho Khúc Phụng Thường việc này, không biết Khúc Phụng Thường có tin ta hay không?”

Khúc Tĩnh liên tục gật đầu, với hắn mà nói, không có thứ gì quan trọng hơn tin tức con gái hắn còn sống.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 177: Tế Thiên

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

"Khúc đại nhân, đem thiên đao của ngươi cho ta!"

Thiên đao dài năm tấc, toàn thân là do bạch kim tạo thành, nó là công cụ để giết gia súc toong ngày tế thiên, cũng là thứ vũ khí duy nhất được mang lên tế đàn.

Tâm tình của Khúc Tĩnh nặng nề mang thanh đao đưa cho Tinh Hậu, khuôn mặt của Tinh Hậu vẫn bình tĩnh như mọi ngày, nhẹ giọng nói: "Ngươi đem tế thiên phú truyền xuống cho những trung thần đi."

Khúc Tĩnh gật đầu.

Tinh Hậu dưới sự nâng đở của Hứa công công đi tói trước người Yến Hưng Khải.

Yến Hưng Khải lúc này mới biết được, Tinh Hậu từ lâu đã bị mù.

"Có chuyện ta muốn hỏi ngươi... Nguyên Tông có phải là bị ngươi hại chết hay không?

Trong ánh mắt của Yến Hưng Khải có chút điên cuồng, hắn đã hiểu được mình hôm nay khó có thề thoát khỏi cái chết, hắn nhanh chóng tiếp nhận sự thực, muốn dành cho Tinh Hậu một đã kích cuối cùng, hắn khàn giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Hại chết hắn là ngươi... Nếu không phải ngơi cướp lấy quyền vị Đại Tần của tạ, thì ta cần gì phải giết hắn? Là ngươi hại chết con của ngươi, là ngươi..."

Trong lòng Tinh Hậu lúc này đang rất đau đớn, thiên đao nhanh như tia chóp đâm vào ngực Yến Hưng Khải, một đao, hai đao, nàng giống điên cuồng không ngừng đâm xuống, máu của Yến Hưng Khải nhiễm đỏ cả người nàng, ta xông tói, nắm lấy tay nàng, Tinh Hậu vô lực ngồi trên mặt đất khóc òa lên.

Lúc này có rất nhiều vương công đại thần đã vọt lên tế đàn, tình thế lúc này đang rất nghiêm trọng.

Ta ngửa đầu nhìn trời cao, mặt trời chói chang vẫn đang treo trên không, không hề có chút dấu hiệu trời sẽ mưa nào, chẳng lẽ số mệnh của ta và Tinh Hậu phải gặp nguy hiểm ở chỗ này ư?

Hứa công công nhìn những người đang tức giận xông lên tế đàn, trên mặt trắng bệnh, run giọng nói:

"Phản rồi... Phản rồi..."

Thòi khắc mấu chốt Khúc Tĩnh là người thứ nhất khôi phục bình tỉnh, cao giọng nói: "Bệ hạ dùng tính mệnh của Yến Hưng Khải để tế thiên, là vì Đại Tần chuộc tội!"

Lòi hắn vừa dứt, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng sấm.

Tất cả mọi người đều bị tiếng sét này làm cho sợ hãy tình thế hỗn loạn nhất thời yên tĩnh trở lại, không chỉ vậy mà còn yên lặng tói mức chỉ rơi xuống một cây kim cũng có thể nghe được rõ ràng.

Ánh mặt trời bổng nhiên mờ dần, bấu trời đã có chút tối.

https://thuviensach.vn

Nội tâm không yên của ta cũng theo ánh mặt trời mờ dần mà biến mất, Tào Duệ quả nhiên là không gạt tạ, mọi việc lúc này rất đúng vói những gì mà hắn đã đoán.

Bầu trời càng ngày càng tối đi, toàn bộ bầu trời giống như bị một tấm màng che lại, nhìn giống như là những đêm không trăng không sao vậy.

Một đạo ánh sáng phá tan màn đêm ở chân trời, theo sao nó là từng tiếng sấm chấn động trời đất. Một giọt nước mưa rơi trên hai gò má của tạ, khi ngón tay chạm vào nó thì ta cảm thấy mát lạnh thấm một thấm gan, đậu sau đó là từng hạt từng hạt mưa rơi trên lãnh thổ Đại Tần.

Những quan viên xung quanh tế đàn phát ra từng đợt từng đợt hoang hô, không ai còn nghi ngờ về cái chết của Yến Hưng Khải nữa, trận mưa xối xả này đã cuốn đi tất cả những nghi ngờ và chứng cứ.

Khúc Tĩnh cao giọng nói:

"Sự chân thành của chúng ta rốt cuộc đả cảm động trời xanh, đúng là nghịch tặc chưa trừ diệt, tai hoạ không ngừng a!"

Tất cả mọi người đều yên lặng toong sự sung sướng do cơn mưa này mang đến.

Tinh Hậu buồn bả không vui quỳ gối giữa tế đàn, mặc cho mưa xối xả làm ướt hết cả quần áo của nàng. Nước mưa có thể tẩy đi vết máu trên người nàng, nhưng không cách nào tẩy đi sự bi thương toong lòng nàng, tuy rằng nàng đã thành công tiêu diệt Yến Hưng Khải, nhưng nàng không thể nào mà vui sướng được.

Hứa công công mở cây dù ra cung kính đứng bên người Tinh Hậu, yên lặng vì nàng che gió che mưa.

https://thuviensach.vn

Ta lần đầu tiên cảm giác được thì ra Tinh Hậu lại cô đơn như thế, nhớ tới việc sinh mệnh của nàng đã sắp mất hết, lòng ta đau đớn như bị dao cắt vậy.

Ta thấp giọng khuyên nàng:

"Xin mẫu hậu hãy trở về cung nghỉ ngơi, ở nơi này mưa to gió lạnh; nếu không cẩn thận lại làm hại thân thể."

Khúc Tĩnh đi tới ta bên người, thấp giọng nói:

"Thi thể của Túc vương nên xử trí như thế nào?"

Ta ngưng mắt nhìn về đỉnh đồng dùng để tế thiên trước mặt, nơi này chính là nơi tốt nhất để chôn cất Yến Hưng Khải.

Ngay lúc thỉ thể của Yến Hưng Khải được bỏ vào đỉnh đồng, một tiếng hét bi thảm đột nhiên vang lên, Tần hoàng Yến Đồng Lập không thể chịu nổi một màn điên cuồng tàn nhẫn lúc nãy, hắn đã điên rồi!

Trời mưa xối xả đúng lúc đã chứng minh câu nói Yến Hưng Khải làm trời xanh nổi giận, tạm thời ngăn chặn hết mọi lòi đồn toong Tần Quốc.

Nhưng mà lý do này chỉ có thể lừa gạt dân chúng bình thường, nhưng không cách nào làm cho Tần quốc hoàng tộc thật lòng tin tưởng. Bọn họ sở dĩ đột nhiên thay đổi lập trường, tạm thời buông tha việc tranh đoạt quyền lợi, đều là bởi vì Đông Hồ đã phát động chiến tranh.

Trong đoạn thời gian này mà cùng Tinh Hậu đối địch, thì Tần Quốc không thể tránh khỏi cảnh bị chia cắt, hơn nữa cho dù là ai lên ngôi hoàng đế thì việc đầu tiên hắn phải làm chính là chống lại thiết kỵ của Đông Hồ, nhìn hết thảy hoàng tộc Đại Tần lúc này, ai có được bản Bnh và năng lực này?

https://thuviensach.vn

Ngày thứ năm khi Đông Hồ phát động chiến tranh với Đại Tần, mười vạn viện quân của Đại Khang chia làm ba lần tiến vào lãnh thổ Đại Tần, cùng lúc đó, bên Bắc Hồ cũng truyền đến tin tức. Thác Bạt Thuần Chiếu đã tập kết binh lực xuất phát tới biên giới Đông Hồ, chuẩn bị phát động cuộc tiến công đại quy mô.

Tinh Hậu từ sau ngày tế thiên đã bị nhiễm phong hàn, bệnh tình của nàng càng ngày càng nặng, mà ta lại phải tránh miệng lưỡi người đòi nên phải kiềm chế ý niệm vào cung thăm Tinh Hậu, không thể ngày đêm ở bên cạnh chăm sóc nàng

Mưa xối xả liên tục mấy ngày liền là cho Hồ Yên Chi một lần nữa ứở lại như xưa, thừa dịp bóng đêm dày đặc, ta và Khúc Tĩnh cùng làm bạn trên một con thuyền nhỏ đi đến Mộ Vân Trai tìm mẹ con Khúc Nặc.

Bất cứ ai cũng có thể từ sắc mặt của ta hiện nay mà biết được tâm toang của ta đang rất nặng nề. Ta yên lặng ngồi trên mũi thuyền, ngửa đầu nhìn mưa bụi buồn bả trên mặt hồ, ta lại nhớ tói bệnh tình cùa Tinh Hậu, toong lòng ta càng thêm đau đớn.

Khúc Tĩnh mặc áo tơi, quần áo nhìn giống như một ngư ông bình thường, hắn đang cầm một cây dù bằng giấy dầu, giúp ta ngăn mưa cản gió:

"Thái tử tuy tuổi vẫn còn trẻ, nhưng phải biết yêu quý bản thân mình; nếu không khi ngai đến tuổi của tạ, thì hối hận cũng không kịp nữa rồi."

Sự quan tâm của Khúc Tĩnh đối vói ta là xuất phát từ nội tâm, lúc trước việc của Khúc Nặc và Trầm trì hắn không hề ủng hộ, bất quá là xuất phát từ sự thương yêu của hắn đối vói con gái, cho nên hắn cũng không có ngăn cản, hiện tại hắn đã biết mọi việc giữa ta và Khúc Nặc, không biết từ lúc nào hắn đã tiếp nhận chuyện này, đối xử vói ta cũng giống như đối xử vói con rể của mình vậy.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực bỏ qua những thủ đoạn có phần đen tối của ta vói Khúc Nặc, thì ta rất xưng đôi vói con gái cùa hắn, sự thay đổi toong tâm lý của Khúc Tĩnh cũng là một việc bình thường mà thôi.

Ta nhìn Khúc Tĩnh cười cảm kích, sau đó cầm lấy cây dù toong tay hắn.

Khúc Tĩnh nhìn mặt hồ mênh mông, than thở:

"Tròi đã mưa liên tục năm ngày, hình như vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại. Lúc này ta đã bắt đầu lo lắng, hình như là tai nạn mà trời xanh giáng xuống Tần Quốc vẫn chưa kết thúc."

Ta lắc đầu nói:

"Tuy rằng chúng ta không thể triệt để tránh thoát tai nạn, nhưng có thể giảm thiệt hại đến mức thấp nhất."

Hai mắt Khúc Tĩnh sáng ngòi.

Ta nhìn về phía Già Lam Sơn ở phía xạ, nhẹ giọng nói:

"Khúc đại nhân, ta nghĩ ngài nên giữ kín bí mật đó giúp ta."

Khúc Tĩnh gật đầu:

"Thái tử yên tâm, nếu cần thiết ta sẽ quên đi việc kia."

Khúc Tĩnh càng thông tình đạt lý hơn ta tưởng tượng.

Những ký ức mà Mộ Vân Trai để lại cho ta đa số đều là sự đau buồn, lần đầu tiên Thu Nguyệt Hàn cứu ta chính là ở nơi này, mọi vật ở đây vẫn giống như trước, căn nhà dưới sự tẩy rữa cùa trận mưa nhìn càng thêm sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Ta và Khúc Tình được một tiểu ni cô dẫn vào bên toong Mộ Vân Trai, cơn mưa xối xả lúc này đột nhiên ngừng lại. Trên mái hiên vẫn còn lưu lại vài giọt nước, rơi xuống trong núi rừng tạo thành một chuỗi âm thanh có tiết tấu

Huyền Anh ngồi một mình toong đỉnh, ngắm nhìn những giọt nước đang rơi xuống, dường như đang xuất thần, ngay cả ta và Khúc Tĩnh đến gần mà nàng cũng không phát hiện ra. Ta lúc này mới phát hiện nàng có một vẽ đẹp không giống vói người thường, vẻ đẹp khi nàng trầm tư suy nghĩ ta chưa từng thấy qua trên bất cứ người nào.

Ta nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Huyền Anh lúc này mới tỉnh lại, cười nhạt nói:

"Ta chỉ lo nhìn trời mưa mà quên mất việc tiếp đón hai vị khách quý, xin hai vị đừng phiền lòng."

Ta cười nói:

"Lúc này mưa đã tạnh."

Huyền Anh nói:

"Lúc trời vừa hết mưa, mới là lúc đẹp nhất, thái tử điện hạ chẳng lẽ chưa bao giờ nhìn thấy sự yên tỉnh cùng bình an toong đó ?"

Nàng chỉ tay vào hậu viện, nói:

"Mẹ con nàng đang nghỉ ngơi toong hậu viện."

Ta xoay người nhìn Khúc Tĩnh, nói:

"Ngài hãy đi trước đi, ta ở chỗ này nói vài câu vói Huyền Anh sư phụ."

https://thuviensach.vn

Kỳ thực là ta không biết làm thế nào để đối mặt vói hai mẹ con nàng, vì vậy ta chọn cách trốn tránh.

Ta đi tói trước măt Huyền Anh rồi ngồi xuống, ánh mắt rơi vào chiếc đàn cổ trên bàn.

Huyền anh rót cho ta một chén trà, đưa đến tay ta.

Ta cười nói:

"Từ khi Dận Không uống qua chén trà mà Huyền Anh sư phụ tự tay pha chế, ta không còn muốn uống trà mà người khác pha nữa."

Huyền anh cười nhạt nói:

"Thái tử quá khen, cách ngài gãy đàn mới chính là làm cho Huyền Anh nhớ mãi không quên."

Ta đưa tay đặt trên cổ cầm:

"Nếu hôm nay gặp được tri âm, Dận Không xin gãy một khúc cho Huyền Anh sư phụ nghe và dùng nó để thay cho lòi cảm tạ."

Huyền Anh gật đầu, đôi mắt xinh đẹp một lần nữa nhìn lên mái hiên.

Một giọt nước toong suốt theo gió từ trên cao rơi xuống, ngay khi giọt nước sắp tiếp xúc mặt nước, ta nhẹ nhàng gãy đàn, tiếng đàn giống như một luồng gió xuân, trong bóng đêm ôn nhu lượng lờ.

Khúc nhạc Xuân Thủy Dao một lần nữa vang lên toong tay Huyền Anh, ta nhịn không được nhớ lại nhớ tói Cốc Tiêm Tiêm đang ở Yên Quốc chịu tang, lúc trước ta ở bên cạnh hai nữ nhân của mình gãy khúc nhạc này, lúc đó tự tại thong dong biết bao.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta lúc này diễn ra một tha’y đổi vô hình; một sự tương tư, vô hạn u sầu. Khúc “Xuân Thủy Dao” trên tay ta đã mất đi sự nhu tình ngày xưa, thay vào đó là vài phần cô đơn lặng lẽ Ị

Tiếng đàn đột nhiên ngừng lại, dây đàn ở chỗ đầu ngón tay của ta đã bị đứt thành hai đoạn.

Ta ngơ ngác nhìn cổ cầm, toong lòng ta xuất hiện một sự đau buồn không thể nào giải thích được.

Huyền Anh nhẹ giọng nói:

"Ngươi có tâm sự!"

Ta còn chưa kịp trả lòi, thì nghe được từ toong hậu viện phát ra một tiếng thét chói tai. Ta và Huyền Anh liếc mắt nhìn nhau, toong ánh mắt toàn đầy sự nghi ngờ, hai chúng ta lập tức đứng dậy chạy vào bên toong.

Ta thấy một gã Hắc Y nhân đang ở bên cạnh Khúc Nặc, lưỡi đao sắc bén đang kề trên chiếc cổ trắng như tuyết của nàng.

Khúc Tĩnh đang ôm con trai của tạ, liều mạng chạy tói chổ chúng ta.

Ta và Huyền Anh đi tói bên cạnh Khúc Tĩnh, bảo hộ hắn và con trai của ta.

Hắc y nhân khàn giọng rầm rú:

"Đem đứa bé kia giao cho tạ, nếu không ta giết chết nàng!"

Huyền anh lạnh lùng nói:

"Phật môn là thanh tịnh, ngươi dám động sát niệm, không sợ Phật tổ ừách tội ư?" Hắc y nhân cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

"Ta chỉ muốn hài tử kia, ta đếm tới bạ, nế không giao nó cho tạ, ta lập tức thì cắt đứt cổ nàng!"

Thanh đao lạnh lẽo đè xuống thêm vài phần, máu của Khúc Nặc dọc theo thay đao chảy xuống.

Ta kinh hãi nói:

"Ngươi buông nàng rạ, ta đáp ứng với ngươi bất cứ điều kiện gì!"

Hắc y nhân cười quái dị, nói: "Bất luận điều kiện gì? Long Dận Không ngươi không tiếc bất cứ thứ gì cứu nữ nhân này?"

Hắn lắc đầu nói:

" Lẽ nào ngươi mặt kệ tính mệnh con trai mình?”

Sắc mặt ta trầm xuống.

Khúc Nặc vô cùng khiếp sợ, nàng run giọng nói:

"Ngươi... Ngươi nói cái gì?"

Hắc y nhân kia cười lạnh nói:

"Trong thiên hạ lại có một nữ nhân ngu ngốc như ngươi, ngươi nhìn kỹ một chút, khuôn mặt của hài tử này, có chổ nào không giống Long Dận Không, nó chính là cốt nhục của Long Dận Không!"

Ta giận dữ hét lên:

"Câm miệng!"

Hắc y nhân cười quái dị nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu ngươi thật sự có dũng khí thì ngươi dùng mạng của ngươi để đổi lấy mạng nàng đi!"

Huyền Anh thấp giọng nói:

"Không nên bị hắn khích tướng!"

Không nghĩ tới lúc này Khúc Nặc đột nhiên giãy khỏi cánh tay của Hắc Y nhân, liều mạng chạy tới chỗ của chúng ta.

Ta hét lớn một tiếng, nhanh chóng chạy tới chỗ tên Hắc Y nhân, Huyền Anh muốn ngăn cản cũng không còn kịp nữa.

Hắc y nhân quơ trường kiếm, toàn lực đâm vào sau lưng Khúc Nặc, ta nắm cánh tay nàng, cố sức đem nàng đẩy về phía sa tạ, dùng thân thể ta để chặn lại một kiếm này, thanh kiếm đâm vào sau lưng ta.

Cùng lúc đó, Huyền Anh nhổ chiếc trâm trên đầu phóng tói Hắc Y nhân, tốc độ giống như tên bay, chuẩn xác đánh trúng vao trường kiếm, lực lượng khổng lồ làm cho Hắc Y nhân không thể nắm chặt trường kiếm được, trường kiếm tuột khỏi tay hán.

Hắc y nhân không dám dừng lại, thân thể liên tục lộn một vòng, trong nháy mắt biến mất toong màn đêm.

Khúc Tĩnh ôm lấy nhi tử đi đến chỗ con gái, ba người ôm nhau mà khóc.

Thanh kiếm chỉ xẹt qua một chút da thịt của tạ, không có nguy hiểm tói tính mạng, tuy thế nhưng máu chảy ra cũng làm nhuộm đỏ cả cái áo.

Khúc Nặc nhìn con trai của nàng một chút, bỗng nhiên đưa tay nhặt trường kiếm từ dưới đất lên, nàng từng bước một đi tói bên người tạ, đôi mắt xinh đẹp lạnh lùng nhìn tạ, gằn từng chữ một:

"Vừa rồi tên kia...nói... là thật?"

https://thuviensach.vn

Khúc Tĩnh chưa từng thấy con gái của mình như thế, rất sợ nàng nóng giận làm bị thương ta, sợ hãi nói:

"Nặc Nhi, con... nghe ta giải thích..."

Khúc Nặc lạnh lùng nói:

"Ta chỉ muốn ngươi trả lòi tạ, lòi hắn nói là thật hay giả?"

Ta gật đầu.

Đôi mắt xinh đẹp của Khúc Nặc toàng đầy nước mắt, nàng lúc này mới hiểu được lúc vì sao lúc trước ta không tiếc mọi thứ cứu nàng từ Hoàng lăng rạ, nàng bỗng nhiên hét lên một tiếng chói tai, giơ thanh kiếm đâm vào ngực ta.

Khi thanh kiếm đâm vào ngực tạ, đứa con trai của ta bổng nhiên khóc òa lên.

Thanh kiếm trong tay Khúc Nặc bỗng ngừng lại, không thể đâm sâu thêm được một chút nào nửa.

https://thuviensach.vn

Chương 178: Khó Lường

Ta thấp giọng nói:

"Chi cần nàng tha thứ cho ta, ta đồng ý chết ngay trước mặt nàng."

Thanh kiếm trong tay Khúc Nặc rơi xuống đất, nàng che mặt lại chạy đi.

"Nặc nhi!" Khúc Tĩnh rất sợ con gái của mình làm ra chuyên điên rồ gì liền ôm cháu ngoại của nàng chạy theo.

Trên trời lại đổ cơn mưa, ta chậm rãi đứng dậy, bên cạnh ta chi còn lạ một mì Huyền Anh.

Một kiếm này của Khúc Nặc đâm cùng không sâu, thế nhưng vẫn làm rách da thịt, máu đang không ngừng chảy ra.

Huyền Anh thờ dài một hơi, dẫn ta đi vào trong tẩy rửa băng bó lại vết thương cho ta.

Đôi mắt xinh đẹp cơ trí của nàng nhìn chàm chàm vào ta, dường như có thể nhìn thấu nội tâm ta, ta cố gắn tránh nẻ ánh mắt của nàng, sợ nàng xem thấu bí mật trong lòng ta.

Huyền Anh nói:

"Tuy ràng ngươi có thể lừa gạt được phụ tử Khúc thị nhưng không thể lừa được ta." Ta miễn cường cười nói:

"Nhừng lời này của Huyền Anh sư phụ, Dận Không nghe không hiểu."

https://thuviensach.vn

Huyền anh nói:

"Tên Hắc Y nhân kia căn bản không định làm hại Khúc Nặc, nếu như hắn thật sự muốn ra tay thì Khúc Nặc không thể nào may mắn mà thoát được

Ta lặng lè không nói, trước mặt Huyền Anh ta rất khó giấu diếm cái gì.

Huyền anh nói:

"Ta bây giờ mới biết tại sao ngươi lại muốn ở lại đánh đàn cho ta nghe, mục đích thật sự của ngươi chính là dời đi sự chú ý của ta, để cho Hắc Y nhân có thời gian lẻn vào Mộ Vân Trai."

Kế hoạch bị Huyền Anh nhìn thấu, ta không khỏi xấu hổ cười.Huyền anh nói:

"Người phụ nữ tên Khúc Nặc căn bản không có một chút lực công kích nào, thân pháp mà Hắc Y nhân vừa rồi rời đi cho thấy hắn tuyệt đối là một cao thủ nhất lưu. Nếu hắn thật sự muốn giết họ thì chi sợ ràng chúng ta đà tới chậm. Mọi chuêện chi là một kế hoạch của ngươi, ngươi muốn nàng biết được sự thật nhưng lại sợ nàng không thể nào chịu nổi nên ngươi mới sử dụng tới khổ nhục kế."

Lúc này ta cùng không cần phải giấu diếm cái gì nữa, thở dài nói:

"Ta đối với bọn họ không có một chút ác ý nào."

Huyền anh nói:

"Nếu ngươi là người bất lương thì ta đà sớm phá hỏng lời nói dối của ngươi rồi."

Ánh mãt của nàng nhìn ra ngoài cửa sổ. Nhẹ giọng nói: "Đêm đã về khuya, thái tử điện hạ nên trở về rồi."

https://thuviensach.vn

Ta yên lặng đứng dậy, mặc thêm áo choàng, đi ra ngoài tìm Khúc Tĩnh, Khúc Tĩnh thấy thương thế của ta không nặng nên mới yên lòng, áy náy nói:

"Tiểu nữ đâm thái tử bị thương, mong thái tử tha lỗi."

Ta thở dài nói:

"Khúc bá phụ không cần nói như thế, lúc đầu là ta có lỗi với nàng, cho dù Khúc Nặc làm gì ta, ta cũng không một câu oán trách."Khúc Tĩnh nói: "Nặc nhi đà bình tinh hơn rồi, chúng ta nên trở về thôi, có lè một thời gian sau nó sẽ tha thứ cho lỗi lầm ngày xưa của ngài."

Ta nói:

"Ta cũng không cần Khúc Nặc phải tha thứ cho ta, ta chi mong là mẹ con nàng sống tốt là được rồi.”

Khúc Tĩnh chán nản nói:

"Nặc nhi sở dĩ chịu nhiều đau khổ như vậy, người làm phụ thân như ta cùng có một phần trách nhiệm, mong ràng nó có thể tha thứ cho ngươi."

Ta yên lặng gật đâu.

Ta bảo Lang Thứ hộ tống Khúc Nặc trở về, còn ta một mình đi về Phong Lâm Các.

A Đông ra đón, thấp giọng nói:

"Công tử!"

Hắn đà đổi lại một bộ vò sĩ bình thường, nhưng mà sắc mặt của hắn vẫn có chút tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu:

"Trên đường ngươi đến đây có bị ai theo dõi hay không?"

A Đông lắc đầu, thở hổn hển, nói:

"Không ngờ vò công của Huyền Anh lại cao như vậy!"

Ta thấp giọng nói:

"Vò công của nàng và Lành Cô Huyên sàn sàn nhau, hơn xa ta cho nên ta mới dùng kế dụ nàng đi."

A Đông vẫn còn sợ hài, nói:

"May mà nàng hạ thủ lưu tình nếu không thì thuộc hạ đã bỏ lại cái mạng này ở chỗ đó rồi." Hắn vẻn áo lên, trên người có một vết thương lớn như đồng tiền.

Ta nhíu mày, vừa rồi rò ràng là thấy Huyền Anh chi dùng kim thoa đánh bay trường kiếm của A Đông, vết thương này từ đâu ra?

A Đông giải thích:

"Trên đầu nàng có hai cây kim thoa, nàng dùng một cái đánh vào xương sườn non của thuộc hạ, nhưng mà thuộc hạ có chút kỳ quái, rò ràng là nàng có đủ năng lực để bắt được thuộc hạ, thế nhưng nàng lại thả thuộc hạ đi?"

Ta thở dài nói:

"Huyền Anh đã nhìn thấu kế hoạch của chúng ta, nàng đoán được ngươi là thủ hạ của ta. Cho nên mới thả cho ngươi đi."A Đông sợ hài nói:

"Một nữ nhân bí hiểm, công tử nên cẩn thận với nàng ta thì hơn."

Ta lăc đau nói:

https://thuviensach.vn

"Huyền Anh đối với chúng ta không có ác ý, nếu không thì nàng đã vạch trần chúng ta rồi."

Lúc này Lang Thứ đà trở về, đi cùng hắn là một tướng lĩnh trẻ tuổi, người này hóa ra là Dực Hổ.

Ta không khỏi ngơ ngác, tiểu tử này không phải theo Tiêu Tín đi Nam Cương ư, sao hắn lại đến nơi này.

Dực Hổ ha hả cười nói:

"Tỷ phu! Dực Hổ khấu đầu với huynh!" Hắn quỳ gối xuống dập đầu ba cái.

Ta cười cười kẻo hắn:

"Mau đứng lên, không phải tiểu tử ngươi đi theo Tiêu Tín làm việc ư, sao lại chạy tới đây?"

Dực Hổ nói:

"Tên tiểu tử Tiêu Tín kia thật là một tên buồn chán. Hắn vô tình vô nghĩa dùng quân pháp xử lý đệ, trong cơn tức giận ta liền trở lại Tần Đô."

Ta cười thầm trong lòng, tên tiểu tử Dực Hổ này từ trước tới nay không hề câu nệ tiểu tiết, làm việc tùy tiện, Tiêu Tín tâm tư kín đáo, vừa thống lĩnh đại quân Nam Cương vừa tạo uy tín trong quân, tám phần mười là tìm cách đuổi tên tiểu tử Dực Hổ này đi, tránh khỏi việc hắn lại sinh sự.

Dực Hổ nói:

"Tỷ phu biết tại sao đệ tới đây tìm huynh không?"

Ta lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Dực Hổ mất kiên nhẫn, thấy ta không đoán, liền mở miệng nói:

"Là Trần tiên sinh bảo đệ tới, tiên sinh nói trận chiến với Đông Hồ này là cơ hội kiếm công lập nghiệp tốt nhất!"

Ta cười nói:

"Nếu ngươi muốn đánh với Đông Hồ, sao không đi theo đại quân, chạy đến Tần đô tìm ta làm gì?"

Dực Hổ lúc này mới nhớ tới nhiệm vụ của mình liền cười nói: "Tỷ phu, nói cho ngươi biết một tin tức tốt..."

Hắn kề sát lại tai ta, nói nhỏ:

"Lão hoàng đế sắp chết rồi, ngươi chính là tân hoàng đế!"

"Cái gì?" Ta kinh hài trong lòng, ánh mắt tràn đầy sự hoảng sợ.

Dực Hổ sợ ta nghe không rò liền nói lại một lần:

"Lào hoàng đế sắp chết, ha ha!"

"Đồ hỗn trướng! Ngươi cười cái gì?" Ta lớn tiếng giận dữ hé

Dực Hổ bị ta rống lên làm cho sợ hài đứng yên tại chỗ, hắn vốn cho là tin tức này vô cùng tốt. Không ngờ ta lại có phản ứng như thế.

Lang Thứ thấy thế, vội và kẻo Dực Hổ sang một bên.

Ta tức giận nói:

"Trần tiên sinh nói cái gì?"

Dực Hổ lúc này mới cảm thấy việc này rất quan trọng, thấp giọng nói: "Trần tiên sinh bảo tỷ phu lập tức trở về!"

https://thuviensach.vn

Nếu thật sự Khâm Đức hoàng đế sắp chết, đối với ta chưa hẳn là một chuyên tốt, hắn mặc dù chi là một con rối, thế nhưng đối với việc ổn định nội bộ Đại Khang của ta có y nghĩa rât quan trọng, lúc này không phải là thời điểm tốt nhất, nếu làm không tốt thì Đại Khang vừa mới ổn định rất có thể sẽ hỗn loạn một lần nừa.

Nếu thật sự Khâm Đức hoàng đế sắp chết, đối với ta chưa hẳn là một chuyên tốt, hắn mặc dù chi là một con rối, thế nhưng đối với việc ổn định nội bộ Đại Khang của ta có y nghĩa rât quan trọng, lúc này không phải là thời điểm tốt nhất, nếu làm không tốt thì Đại Khang vừa mới ổn định rất có thể sẽ hỗn loạn một lần nữa.

Cho dù là ta không muốn, nhưng chắc chắn ta phải rời khỏi Tần Quốc trở về Đại Khang, nếu như tiếp tục ở đây thì cho dù là ta hay là Đại Khang cùng không có chỗ tốt nào.Nhớ tới tính mạng của Tinh Hậu không còn nhiều, lòng ta càng ngày càng trầm trọng, ta không muốn rời khỏi nàng nhưng ta không thể không đi.

Ngay trong đêm ta liền vào Tần cung hỏi ý kiến của Tinh Hậu.

Từ ngày tế thiên tới nay, Tinh Hậu bị nhiễm phong hàn vẩn chưa khôi, cơ thể vẫn còn đang bị sốt rất cao.

Ta đêm khuya vào cung, cùng có chút đường đột.

Tuy ràng đã đã khuya, nhưng Tuệ Kiều và Hứa công công vẫn đang ở trong chiếu cố nàng.

Tinh Hậu vừa mới ngủ không lâu, Hứa công công bảo ta đừng làm phiền Tinh Hậu ngủ, lúc này mới đem cùng Tuệ Kiều và ta đi ra ngoài điện.

Hứa công công khàn giọng nói:

"Thái hậu vừa đi vào giấc ngủ, thái tử điện hạ có việc quan trọng ư?"

https://thuviensach.vn

Ta gật đâu, nhìn Tuệ Kiêu nói:

"Hai ngày nay mẫu hậu sao rồi?"

Tuệ Kiều lắc đầu, xem ra tình huống của Tinh Hậu không tốt cho lắm.

Ta thấp giọng nói:

"Ở Khang Đô xảy ra việc lớn, đêm nay ta phải trở về."

Hứa công công ngơ ngác. Trên mặt toát ra vẽ ngơ ngác, chán nản nói: "Thế nhưng... Thái hậu nàng..."

Lúc này vang lên giọng nói của Tinh Hậu từ phía sau màng che:

"Là Dạn Khong ư?"

Ta nhẹ nhàng như vậy mà vẫn quấy rầy giấc ngủ của nàng, ta và Tuệ Kiều liếc mắt nhìn nhau, ta nói:

"Mầu hậu, là hài nhi!"

Tinh Hậu nói:

"Dận Không, ngươi tới đây, ai gia có chuyên muốn nói với ngươi."

Hứa công công cho ta một ánh mắt cổ vũ, sau đó yên lặng cùng Tuệ Kiều lui ra ngoài.

Ta chậm rãi đi tới trước giường của Tinh Hậu, yên lặng quỳ gối ở đầu giường, nắm lấy tay Tinh Hậu dặt lên mặt mình."Ta còn tưởng ràng, ngươi không dám đến đây gặp ta!" Giọng nói của Tinh Hậu tràn đầy u oán.

Ta nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng. Hôn nhẹ đầu ngón tay, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Hài nhi không giờ nào phút nào không nhớ tới mầu hậu."

Tinh Hậu gật đầu, thở dài một hơi, nói:

"Ta mệt mỏi quá, từ sau ngày tế thiên, ta đột nhiên cảm giác được cả người mệt mỏi, ta chưa từng cảm thấy uể oải như thế bao giờ..."

Mắt ta đà có chút ươn ướt.

Tinh Hậu ôn nhu nói:

"Sợ ràng sau này ta không thể giúp ngươi được nữa..."

Nước mắt ta đã tràn ra, thấm ướt cánh ta của Tinh Hậu, nàng ôn nhu nở nụ cười, đưa tay lau nước mắt của ta:

"Đứa nhỏ ngốc, khóc cái gì? Long Dận Không trong lòng ta là một nam tử hán đinh thiên lập địa, là một ngườTanh hùng chưa bao giờ biết sợ!"

Ta bỗng nhiên ôm lấy thân thể mềm mại của Tinh Hậu, khóc nức nở, nước mắt ta tận tình phát tiết ra, thân thể ta không ngừng rung rẫy.

Biểu hiện của ta không phải là mềm yếu, mà là bởi vì bi thương, chi có ở trước mặt Tinh Hậu ta mới không kiêng kỵ gì tận tình bộc lộ tình cảm của mình.

Tinh Hậu ôn nhu vuốt ve ta đinh đầu của ta, giống như là đang an ủi một tiểu hài tử đang bi thương.

Ta run giọng nói:

"Mầu hậu... Khang Đô xảy ra việc, Dận Không không thể không về ..."

Tinh Hậu gật đầu, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Việc quốc sự mới quan trọng, ngươi không thể vì ta mà làm ảnh hưởng tới đại nghiệp sau này của ngươi."

Ta nặng nề gật đầu, nước mắt giống như lù lụt vờ đê tuôn trào ra. Ta hiểu chuyến đi này có ý nghĩa như thế nào, tình trạng của Tinh Hậu hiện nay tuyệt đối không thể chờ tới ngày mà ta một lần nừa trở lại Tần Đô, sự chia tay của chúng ta lần này chính là vĩnh biệt.

Ta nức nở nói:

"Dận Không không muốn đi..."

Tinh Hậu ôm lấy ta, nhẹ nhàng hôn môi ta:

"Trong đời này ta đau lòng nhất có hai việc, một là hại chết Nguyên Tông, hai là ra tay giết chết hài nhi của chúng ta..."

Ta hôn môi nàng, ngăn nàng nói tiếp.

Tinh Hậu nhẹ nhang wot ve gò má của ta, lúc sắp chia tay mà nàng vẫn còn bình tĩnh như vậy, thế nhưng ta biết trong lòng nàng lúc này đang đau như bị dao cắt.

Nàng ti mi chạm từng phần da thịt của ta, dường như muốn đem hình dạng của ta khắc thật sâu trong lòng.

"Dận Không! Sau khi ta chết, ngươi còn nhớ tới ta không?"

Ta yên lặng gật đầu, cổ họng nghẹn ngào làm ta không thể nào nói gì được. Một lúc sau ta mới run giọng nói:

"Cho dù là kiếp này hay kiếp sau ta cũng sẽ không bao giờ quên mẫu hậu."

Tinh Hậu nắm chặc tay ta:

https://thuviensach.vn

"Lại đây chảy đầu cho ta thêm một lần nừa đi!"Ta ôm chiếc eo nhỏ nhắn của Tinh Hậu, để nàng ngồi xuống trước kính, cởi búi tóc nàng ra, mái tóc dài của Tinh Hậu như một con sông mượt mà chảy xuống, ta khè hôn một cái lên đinh đầu nàng, bàn tay run rẫy cầm lấy chiếc lượt bàng ngọc, cẩn thận chảy từng sợi tóc của Tinh Hậu.

Tinh Hậu trong kính vô cùng thánh khiết và mỹ lệ, tất cả những hình ảnh này hiện lên trong đầu ta, ta không dám nghĩ tượng, Tinh Hậu mất đi thì thế giới này sẽ trở nên như thế nào, một giọt nước mắt trong suốt từ khuôn mặt của Tinh Hậu chảy xuống, viên này nước mắt làm lộ ra sự bất lực, ưu thương ở phía sau sự kiên cường của nàng.

Nàng bỗng nhiên nắm lấy tay ta, xoay người chui vào lòng ta, bắt đầu khóc nức nở.

Nếu lúc này ta có thể đổi tính mạng cho Tinh Hậu, ta nguyên ý từ bỏ giang sơn, ta nguyên ý từ bỏ hùng tâm tranh bá. Nhưng mà ta biết rò, việc này không thể nào xảy

Tinh Hậu nhẹ giọng nói:

"Ta sẽ xây trong Hoàng lăng một tòa Băng cung, ta sẽ ở nơi đó chờ ngươi... Bất luận là bao lâu ta cùng sẽ ở đó chờ ngươi đến gặp ta."

Nước mắt làm ta bắt đầu mơ hồ, Tinh Hậu đà biết rò lúc này ta đi nàng sẽ không bao giờ gặp lại ta nừa.

"Kiếp này ta chưa bao giờ ở trước mặt người khác thổ lộ tâm sự của mình, chi có đối với ngươi..."

Tinh Hậu đem đầu mình dựa vào bộ ngực kiên cố của ta.

"Tần quốc sau khi trải qua trận chiến này, chắc chắn trở thành năm bè bảy mảng, muốn chinh phục phần lãnh thổ này chắc chắn sẽ hao phí không

https://thuviensach.vn

ít khí lực, đối với hoàng tộc Tần Quốc, ngươi không được có chút tình cảm nào, nếu không sẽ rất nguy hiểm. Tuy ràng lần này ngươi thành công mượn lực lượng của Bắc Hồ, thế nhưng ở trong trận chiến này, Bắc Hồ thu được lợi ít không thua ngươi chút nào, Thác Bạt Thuần Chiếu chính là đối thủ nguy hiểm nhất của ngươi sau này."

Mặc dù là trong giờ phút này, Tinh Hậu vẫn không quên lo lắng cho đại nghiệp của ta.

Ta thâm tình vuốt ve khuôn mặt của Tinh Hậu:

"Mầu hậu... Ta nhất định sẽ trở lại gặp ngươi..."

Đi ra bên ngoài Phượng Dương Cung, ta không kìm lòng được quy đầu nhìn lại, thấy ở bên trong vẫn có ánh sáng, có lè là Tinh Hậu vẫn đang ngồi dưới ánh nến buồn bã tâất thần.

Ta nhìn Tuệ Kiều nói vài câu, sau đó mới cùng Hứa công công rời khỏi.

Bước đi của Hứa công công cũng đã bắt đầu chậm chạp, trước khi chia tay thấp giọng nói với ta:

"Thái tử điện hạ, lần này từ biệt, sợ ràng không thể nào gặp lại."

Ta hiểu hắn muốn nói gì, yên lặng gật đầu, nói:

"Hứa công công ngươi tuổi tác đã cao, ngươi nên chăm sóc kỹ thân thể của mình." Hứa công công nói:

"Trên đời này lào nô không còn bất cứ lo làng gì, nếu thái hậu xảy ra chuyên gì thì lão nô sẽ đi theo người."

Ta cảm động vỗ bờ vai gầy của Hứa côn công, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Thay ta chiếu cố mẫu hậu, ta xử lý xong việc ở Khang Đô sẽ lập tức trở lại..."

Kỳ thực trong lòng ta biết rất rò, lần ra đi này sẽ là lần vĩnh biệt, từ nay về sau ta và Tinh Hậu âm dương cách biệt, không thể nào gặp lại.

Hứa công công nói:

"Thái tử yên tâm, cho dù là bao lâu thì nô tài cùng đợi ngài trở về..."

Ta bảo Lang Thứ và 50 vò sĩ ở lại Tần Đô, thứ nhất để giúp đờ cho Tuệ Kiều, thứ hai là đưa tinh của ta cho Khúc Tĩnh và Huyền Anh, để cho bọn họ chiếu cố mẹ con Khúc Nặc.

Màn đêm buông xuống ta liền dẫn A Đông và những người còn lại đi suốt đêm về Đại Khang.

Trên đường đi ta gặp phải viện quân đang đến Đại Khang, ý đồ thật sự của bên ta chính là nhân cơ hội quân Tần gao chiến mà chiếm lấy hậu phương của Tần Quốc, mười vạn viện binh này sẽ trong một ngày tiến vào bên trong Đại Tần, kế hoạch của ta đà hoàn thành hơn một nừa.

•

Chi huy quân tiếp viện lần này chính là Vân Na, nàng xuất lĩnh bốn vạn đại quân xuất phát từ Lục Hải Nguyên, từ phương Bắc của Tần Quốc tiến vào, ta vốn định gặp nàng ở trong Đại Tần, hiện tại xem ra chúng ta không thể làm gì khác hơn là gặp thoáng qua.

Chúng ta ngày đêm lên đường trở về Khang Đô, bảy ngày sau, Khang Đô nguy nga hiện ra trong tầm mắt của chúng ta.

Hứa Vũ Thần biết được tin ta đã về tới Khang Đô liền bảo Triệu Khiếu Dương suất lĩnh một nghìn Long Tương Quân ra ngoài thành nghênh tiếp.

https://thuviensach.vn

Tin tức Hâm Đức hoàng đế đang bệnh nặng chi có mấy người biết. Cho nên Khang Đô lúc này vẫn đang rất bình tĩnh.

Ta không thèm nghi ngơi mà đi thẳng vào hoàng cung thăm Hâm Đức hoàng đế.

Hứa Vũ Thần biết được tin ta đã về tới Khang Đô liền bảo Triệu Khiếu Dương suất lĩnh một nghìn Long Tương Quân ra ngoài thành nghênh tiếp.
Tin tức Hâm Đức hoàng đế đang bệnh nặng chi có mấy người biết. Cho nên Khang Đô lúc này vẫn đang rất bình tĩnh.

Ta không thèm nghi ngơi mà đi thẳng vào hoàng cung thăm Hâm Đức hoàng đế.

Trần Tử Tô và Xa Hạo đều ở trong cung chờ ta, từ nẻt mặt của hai người cho thấy tình huống của Hâm Đức hoàng đế không tốt cho lắm.

"Phụ hoàng ra sao?" Ta nhìn vào bên trong tấm màn che.

nr A HR 9 HH A 4-

Trân Tử Tô đạo:

"Đã hôn mê hơn nừa tháng, Chu thái y đang ờ bên giường chăm sóc hắn, xem ra..."Hắn chậm rãi lắc đầu.

Ta nhíu mày, vốn tưởng ràng Hâm Đức hoàng đế còn có thể chống đờ thêm một thời gian, không nghĩ tới hắn lại sắp ra đi, trong lòng ta không nhịn được sinh ra một cảm giác chán ghét, lúc hán sắp chết mà vẫn còn muốn làm phiền ta, hại ta không thể nào ở lại bên cạnh Tinh Hậu.

Xa Hạo nói:

"Công tử không vào xem ư?"

https://thuviensach.vn

Ta lắc đầu nói:

"Có Chu thái y ở đây, ta đi vào cũng không có tác dụng gì."

Lúc này Chu Độ Hàn từ bên trong đi ra. Khuôn mặt đầy vẻ bi thương, thấy ta, không khỏi lệ rơi đầy mặt, run giọng nói:

"Thái tử điện hạ, bệ hạ người... Người... không được nữa rồi..."

Ta gật đầu nói:

"Ngươi cũng mệt mỏi rồi, hày đi xuống nghi ngơi đi."Chu Độ Hàn buồn bã lui ra, ta nhìn Xa Hạo nhỏ giọng nói:

"Chuyên này tuyệt đối không thể để cho nàng truyền đi, nếu phụ hoàng đà không thể cứu chữa..."

Trong hai mắt ta xẹt qua một tia sát khí.

Xa Hạo lập tức hiểu ta ý tứ, xoay người đi ra ngoài.

Trân Tử Tô thâp giọng nói:

"Lẽ nào công tử muốn giấu giếm tin tức Hâm Đức hoàng đế bệnh nặng sắp chết?"

Ta cười lạnh nói:

"Trong lúc này, chẳng lè thích họp công bố thiên hạ tin tức hắn băng hà hay sao?"

Trân Tử Tô nói:

"Công tử lo lắng rất đúng, bây giờ cùng chi còn cách lo lắng chuẩn bị việc đãng cơ mà thôi."

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi lắc đầu, chẳng hiểu tại sao, trong tiềm thức của ta bổng nhiên sinh ra sự chống cự với việc lên ngôi hoàng đế, ta sợ ột ngày mình lên ngôi vị đó, mình sẽ đánh mất bản thân mình.

Trần Tử Tô lo lắng lo lắng nhìn ta, nói:

"Công tử ở Đại Tần rốt cuộc đã xảy ra chuyên gì?"

Ta không trả lời hắn mà nhanh chóng đi đến phía sau tấm màn.

Hâm Đức hoàng đế đang yên lặng nàm trên giường. Tóc của hắn do trong thời gian dài không có chảy chuốt nên rất là rối loạn. Hai mắt hán nhắm chặt, đôi môi khô nứt có chút rung động, nhờ vào đó mới có thể làm cho người ta biết được hắn còn sống trên còi đời này.

Dường như cảm nhận được ta đi đến, cánh tay khô gầy hơi giật giật, muốn mở hai mắt ra, nhưng không thể nào làm được.

Ta yên lặng nhìn vẽ mặt hốc hác già nua của Hâm Đức hoàng đế , hắn đã từng là một đế vương không ai bì nổi, hôm nay đã trở thành một người già đang hấp hối.

Hâm Đức hoàng đế dường như hồi quang phản chiếu đột nhiên mở mắt ra, hai chúng ta nhìn chàm chàm vào nhau, trong ánh mắt của hắn nói cho ta biết, hắn đang mim cười, nụ cười nào không chứa bất cứ thù hận nào.Tay của hắn chậm rãi vương về phía ta, nhưng đươc nừa đường thì hắn khôn còn sức lực nữa, ta giơ tay ra, cầm lấy bàn tay khô gầy của hán, dường như Hâm Đức hoàng đế muốn nói gì đó, hăn mở miệng thật lớn, cổ nổi lên cả gân xanh, đôi mắt của hán bổng nhiên sáng lên rồi dần dần phai nhạt, cái đầu đầy tóc bạc nghiêng sang một bên.

•

https://thuviensach.vn

Ta tự cho mình sẽ không vì cái chết của Hâm Đức hoàng đế mà cảm thấy đau buồn, nhưng khi ta gặp hán, vành mắt ta vẫn không tự chủ đượcỏ lên, ta rốt cục cùng biết hắn tại sao lại muốn tìm đan dược giúp trương sinh bất tử, cho dù là hắn hay là ta thì một ngày náo đó cũng sẽ đối mặt với cái chết, đây là sự thật mà ta khôn cách nào trốn tránh được.

Gió đêm trong trẻo nhưng lạnh lùng, ta ngồi một mình ờ bên bờ đầm Du Long, ngắm nhìn hồ nước đang tối đen như mực, tâm sự trong lòng ta cùng dày đặc như bóng đêm lúc này vậy.

Từ đêm nay, ta đà trở thành người nắm quyền lực tối cao ở Đại Khang, nhưng khi ta lên cao như vậy, ta mới phát hiện mình thật sự rất cô độc. Sự phiền muộn trong lòng ta không ai có thể hiểu hết. Ta không khỏi nhớ lại đoạn thời gian ở Lục Hải Nguyên, Lệ Cơ, Yến Lâm các nàng lúc này hắn là đang ngủ, ban đêm ở đó bình yên và an lành hơn ở Khang Đô này rất nhiều.

Phía sau ta vang lên tiếng bước chân, ta xoay người sang chỗ khác, thấy Đa Long đang cầm đèn lồng đi tới đây, cung kính nói:

"Chủ nhân, thuộc hạ đi tìm ngài khắp nơi, không ngờ ngài lại ở đây ngắm cảnh đêm."

Ta cười khổ lắc đầu, ta nào có tâm tình mà ở đây ngắm cảnh đêm?

Đa Long thấy tâm trạng của ta không tốt, đem đèn lồng để qua một bên, thấp giọng nói:

"Chủ nhân hình như không biết, trên đinh Cửu Đinh sơn hình như vẫn còn tiếng tụng kinh."

Ta ngơ ngác, thấy trên mặt Đa Long nổi lên một nụ cười đầy thâm ý.

Trên núi Cửu Đinh quả nhiên có chút ánh sáng, trong lòng ta không khỏi có chút ấm áp, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Nàng... đã tới đó?"

Đa Long gật đầu nói:

"Nàng cả ngày lẫn đêm đều ở trong Mộc Ân am tụng kinh, cầu khẩn cho tương lai của Đại Tần."Ta chậm rãi đứng dậy, Đa Long cầm đèn lồng lên đi trước dẫn dường.

Cửu Đinh sơn tuy ràng không cao, thế nhưng cũng là nơi cao nhất của Đại Khang, Mộc Ân am lại được xây ở nơi cao nhất trong này, từ trên đó nhìn xuống chân núi, sẽ thấy tất cả những thứ ở phía dưới. Đêm nay trong hoàng thành có rất ít nơi còn có đèn sáng, cả hoàng thành toát ra một vẽ cô đơn lạnh lèo.

Đa Long theo ta tới trước cửa Mộc Ân am, đem đèn lồng và một cái chìa khóa giao và tay ta, mim cười nói:

"Nô tài tuổi già sức yếu, không chịu đựng nổi nữa, xin phép được trở về nghi ngơi." Khi nào hán nên tránh mặt, hán hiểu rất rò.

Ta mở cánh cửa của Mộc Ân am ra, thấy mọi thứ đà được sửa chừa lại, khu viện này không lớn nhưng sau khi sửa chừa lại nhìn rất là lịch sự tao nhà, khung cảnh xung quanh rất là yên tĩnh thanh nhà.

Trước hành lang gấp khúc xuất hiện một tiểu ni cô mặc bộ tăng bào màu xám đang cung kính cúi người hành lễ, kế bên còn có cung nừ Ngọc Tỏa người theo hầu Trân Phi.

Một loại cảm giác ấm áp lan tỏa khắp lòng ta, ta nhanh chân bước vào trong.

Ta thấy Trân Phi mặc một bô tăng bào mầu trắng, lẳng lặng đứng ở dưới ánh nến, đôi mắt đẹp rưng rưng đang mong mỏi chờ ta tới.

https://thuviensach.vn

Hai chúng ta cùng nhau vọt tới, ôm chặt lấy nhau, thân thể mềm mại ấm áp của Trân Phi dán chặt vào người ta, làm cho ta cảm giác được một tia an ủi mà đã lâu ta không thể cảm nhân được.

"Dận Không..." Nàng nhẹ nhàng gọi tên ta, nhưng ngay lập tức bị ta chiếm lấy đôi môTanh đào của nàng, ta gần như thô bạo xé đi tăng y, toàn lực tiến tiến vào thân thể xinh đẹp của nàng.

Trân Phi yên lặng phối họp với động tác của ta, dùng thân thể của nàng để vuốt ve an ủi sự đau khổ trong lòng ta...

Ánh trăng êm ả, ánh nến chập chờn, thân thể trắng noàn của Trân Phi dán chặt vào người ta.

Ta ngắm nhìn trăng non bên ngoài cửa sổ, nhẹ giọng nói:

"Phụ hoàng đã băng hà..."

Thân thể mềm mại của Trân Phi hơi run lên một chút, sau đó nàng ôm chặc lấy ta.

Khóe môi của ta hiên ra môt nu cười khổ, nói:

0 • • J

"Ta vốn cho là mình sẽ vô cùng vui vẻ thế nhưng lúc này ta đang rất đau khổ."

Trân Phi ôn nhu nói:

"Máu mủ tình thâm, huynh và hắn không thể nào vứt bỏ được."

Ta lắc đầu, nhẹ nhàng hôn cái trán của Trân Phi, nói:

https://thuviensach.vn

"Ta là vì những người bên cạnh ta, vì mình mà cảm thấy khổ sở, có lè sẽ có một ngày ta giống như hắn vậy..."

Ta đau khổ nhắm hai mắt lại, nếu như những người mà mình yêu thương ra đi, mình sẽ đau khổ như thế nào, nếu như ngày đó thật sự sẽ tới, vậy mình có thể đối điện được không?

Trân Phi ôn nhu nói:

"Dận Không, muội chưa từng thấy tâm trạng của huynh lại xấu như vậy, huynh bây giờ đà trở thành vương giả chân chính của Đại Khang, rốt cuộc là việc gì mà lại làm cho huynh như thế này?"

Ta không trả lời, nhưng trong lòng ta biết rò là tại sao, đó là vì việc của Tinh Hậu.

Ta không trả lời, nhưng trong lòng ta biết rò là tại sao, đó là vì việc của Tinh Hậu. Ta ôm Trân Phi nói:

"Đáp ứng ta, vĩnh viễn làm bạn bên người ta, cho dù là như thế nào cùng không được rời khỏi ta."

Trân Phi gật đầu, đầu rút vào ngực ta, nhẹ giọng nói:

"Ngọc Oánh cho dù là kiếp này hay là kiếp sau đều ở bên cạnh huynh..."

https://thuviensach.vn

Chương 179: Báo Oán

Lúc ta đi đến Cần Chính Điện, Hứa Vũ Thần, Trần Tử Tổ, Xa Hạo đều đã đứng đợi ta từ lâu, ta biết là bọn họ đã biết về cái chết của Hâm Đức hoàng đế, ta đi tói án thư ngồi xuống, nói:

"Mấy người các ngươi tói thật sớm!”

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Từ tôi hôm qua tói giờ chủng thuộc hạ đều ờ chồ này."

Ta chậm rãi gật đầu, vệc Hâm Đức hoàng đế băng hà không phải là một việc nhỏ, tôi hôm qua ta không nói một lòi đã ròi khỏi, bọn họ không ai dám tự ý quyết định việc gì.

Hứa Vũ Thần thấp giọng nói:

'Thái tử điện hạ, chủng thuộc hạ đều đang chò' ngài ra quyết định?"

Ta lạnh nhạt nói:

"Với sự hiếu biết về ta của Hứa đại nhân chắc là biết ta sẽ làm như thế nào rồi chứ.”

Hứa Vũ Thần cười cười nhưng không dám nói, tuy rằng mồi người đều rất rõ ta không muôn đem việc Hâm Đức hoàng đế băng hà công bô' thiên hạ, thế nhưng ai cùng không dám nói ra chuyện này.

https://thuviensach.vn

Từ nét mặt của họ thì ta đã biết họ nghi gì, một loại bực tức xông lên đầu, Hứa Vũ Thần ngày xưa không nói thì thôi nói thì bất tận hôm nay lại không dám lên tiếng, ta đột nhiên đứng lên đi ra ngoài cung.

Trần Tử Tổ ò sau lưng ta lêu lên: "Công tử!"Ta dừng bước lại, trầm mặc hồi lâu mói nói:

"Giữ kín bí mật, tất cả như thường!"

Đi ra bên ngoài Cân Chính Điện, Xa Hạo theo sau lưng ta, hắn thấp giọng nói:

"Công tử!”

Ta gật đầu:

"Chuyện gì?"

Xa Hạo thò dài một hoi nói:

"Tối hôm qua bên nông trang truyền đến tin tức, Khâu Dật Trần bệnh chết!"

Ta chân động trong lòng, Khâu Dật Trần từ lần bị thương trước, thân thế đã rất suy yếu, không ngờ là hắn không thế qua khỏi. Ta không khỏi nhớ tói Tử Ngưng, cái chết của Khâu Dật Trần đôi vói nàng là một sự đã kích vô cung lỏn.

Ta ngẩng đầu nhìn trời cao, ánh mặt trời đã trôn ra phía sau tầng mây, dường như cảm thấy được tâm tinh lúc này của ta bầu trời đột nhiên tôi sầm lại, ta bồng nhiên nghĩ tói bôn chừ họa vô đon chí, nhừng tai họa này đến lúc nào mói chấm dứt đây?

Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm qua lúc ta tới tim Chu thái y, hắn đã uống thuốc độc tự vận, việc kia không hề có ai biết được nữa."

Ta cảm thấy hố thẹn trong lòng, Chu Độ Hàn là người chính trực, hắn đã biết là ta sẽ hạ thủ vói hắn, cho nên hắn đã tự sát, không ngờ ta lại liên tiếp tạo nên sát nghiệp.

Xa Hạo đầy lo lắng hỏi:

"Công tử, có muôn đi chia buồn hay không?"

Ta gật đầu nói:

"Ngươi đi chuẩn bị xe ngựa, chủng ta đi qua đó."

Ta yên lặng ngồi trong xe, trong lòng âm thầm đau khổ. Trong đầu đang cô' gắn tìm cách đế an ủi Tử Ngưng. Thế nhưng trong lòng ta đang rất phiền muộn, trong đầu vô cùng rô' loạn, không thế nghi ra cách nào.

Xe ngựa đột nhiên ngừng lại, phía trước vang lên một tiếng nừ nhi đang khóc, sau đó lại nghe một tiếng quát:

"Là ai! Ngươi quả thật là lớn mật, dám cản đường Thái tử điện hạ?"

Một giọng nói bi thương của nừ tử vang lên: "Van cầu ngươi, ta muôn gặp thái từ, xin người buôn tha cho tính mạng của đại ca ta!"

Ta ngơ ngác, giọng nói này vói ta khá là quen thuộc, nhưng trong lúc nhất thòi ta lại không nhớ ra là

Ta vén rèm xe lên nhìn ra bên ngoài, đã thấy một nừ tử đang mặt quần áo bình dân quỳ trên đường khóc lóc cầu xin. Ta thật không ngờ là người quỳ dưới đất chính là người mà đã lâu ta không gặp Tả Ngọc Di, nhưng tại sao nàng lại tói cầu ta?

https://thuviensach.vn

Từ câu nói vừa rồi của nàng, chắc là Tả Đông Tường đã xảy ra chuyện, ta đã từng dặn dò qua là không ai được là khó dề huynh muội Tả thị. Là ai lớn mật như thế dám di đôi phó vói Tả Đông Tường?

Xa Hạo tức giận, nói:

"Nếu ngươi đã biết thái từ đang ngồi trên xe thi ngươi cùng nên biết là cản đương thái tử sẽ bị tội gì rồi chứ?”

Tả Ngọc Di đau buồn nói:

'Thái tử điện hạ, xin người bỏ qua lỗi lầm lúc trước mà buôn tha cho đại ca của ta! "

"Đem nàng bắt lại cho ta!”

Xa Hạo lớn tiếng nói.

Ta ngăn Xa Hạo lại, đấy cửa xe đi xuống. Đi tói trước mặt Tả Ngọc Di, ôn hòa nói:

"Hóa ra là Tả cô nương, cô nương đứng lên đi!"

Tả Ngọc Di vẫn quỳ trên mặt đất nói:

'Thái tử không đáp ứng buông tha cho đại ca của ta, Ngọc Di sẽ quỳ mãi ờ noi này."

Ta thò dài nói:

"Muôn ta buông tha đại ca của cô nương, thì cùng phải nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Tả Ngọc Di lúc này mói ngẩn đầu lên, tươi cười, quả nhiên là đáng thương vô cùng, gia cảnh ngày xưa của nàng rất tốt, hon nừa còn có một

https://thuviensach.vn

phụ thân là Tả Trục Lưu quyền cao chức trọng.

Từ nhỏ nàng đã được nuông chiều, ăn mặc hết sức rực rờ, hiện tại mặc một bộ y phục bình dân, ngạo khí trên người của nàng đã mất hết, nhìn vào quả thật là hấp dẫn động lòng người.Ta hòa nhã nói:

"Tả cô nương, đại ca của cô nương đã xảy ra chuyện gì? Nói ra đi, nếu ta có thế thì ta sẽ giúp.”

Tả Ngọc Di nửa tin nửa ngờ nhìn ta :

"Nhừng người đó không phải là do ngài phái tói?”

Ta càng nghe càng kỳ quái, rốt cuộc là ai to gan như thê' dám giả mạo ta đế đi đôi phó Tả Đông Tường? Ta nhìn Tà Ngọc Di nói:

"Làm phiền cô nương dần đường, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, khi đến đó thì sẽ rỏ tất cả."

Sau khi Tả Trục Lưu chết, ta vẫn chưa đôi phó vói gia đình của hắn, mọi thứ ta đều giừ lại cho gia đính hắn, ta giừ lại cho hắn tòa phủ đệ, đế cho con cái và người nhà của hắn sông trong đó, tất nhiên là bông lộc của Tả Trục Lưu bọn họ không cách nào kế thừa.

Ta thu lại chức thống lình Long Tương Quân của Tả Đông Tường, giáng chức hắn xuống thành người quản kho binh khí ờ Khang Đô, nói thăng ra là một người gác kho binh khí, không có bất kỳ quyền lọi gì.

Nhị đệ của hắn là Tả Đông Hào bị ta sắp xếp vào làm việc ò Hình Bộ, nhưng mà Tả Đông Hào tâm cơ thâm hậu, đến nay vẫn không giao bí mật của Thiên Cơ Các ra, mặc dù ta biết Thiên Cơ Các vẫn chưa tan rã.

Thế nhưng Tả Đông Hào đã bị mất quyền lực, còn bị ta cắt đứt tất cả tài nguyên , dưới sự giám sát chặt chè của ta, Thiên Cơ Các sớm muộn gì cùng

https://thuviensach.vn

sụp đổ.

Đi tói phía trước Tả phủ, tinh huống trước mắt làm ta kinh hãi, hon ôột ngàn võ sĩ bao vây Tả phủ lại, cừa phủ từ lâu đã bị người ta phá hoại, bên trong thinh thoảng còn truyền tói tiếng đánh nhau.

Thế nhưng Tả Đông Hào đã bị mất quyền lực, còn bị ta cắt đứt tất cả tài nguyên , dưới sự giám sát chặt chè của ta, Thiên Cơ Các sớm muộn gì cùng sụp đổ.

Đi tói phía trước Tả phủ, tinh huống trước mắt làm ta kinh hãi, hon ôột ngàn võ sĩ bao vây Tả phủ lại, cừa phủ từ lâu đã bị người ta phá hoại, bên trong thinh thoảng còn truyền tói tiếng đánh nhau.

Càng làm cho ta giật minh là, những người này đều là thân tín võ sĩ mà ta mang từ Lục Hải Nguyên đến, ta đã đem nông trang tạm giao cho Tử Ngưng quản lý, lẽ nào việc lần này là do nàng khơi mào?

Lúc này ta mói nhớ tói nguồn gốc của những ân oán này , lúc trước Khâu Dật Trần bị bắn trúng mủi tên kia , chính là Tả Đông Tường bắn , tất nhiên là Tử Ngưng dần những võ sĩ này đến đế giất Tả Đông Tường báo thủ cho Khạu Dật Trần .

Những võ sĩ thấy ta đang đi tới. mỗi một người đều sợ hãi cúi đầu xuống, không có lệnh của ta mà tự V hành động, tội quả thật là không nhẹ.

Ta u ám nhìn lướt qua bọn họ. lạnh lùng nói:

"Toàn bộ lui ra cho ta. ai dám tiếp tục ờ tại chồ này. xử hắn trọng tội!"

Xa Hạo thấy ta thật sự nồi giận. Cuống quít lớn tiếng nói:

"Thái tử nói các ngươi có nghe hay không? Còn không mau trở vẻ!"

Những vố sĩ nàv vội vàng chạy Iêa ngoài thành.

https://thuviensach.vn

Ta đi vào trong Tà phủ. đi đến phòng khách thấy mấy người bị thương đang nằm trên mặt đất. Tã có vài người của Tà phủ đang sợ hãi trốn trong góc. thấy Tả Ngọc Di vào. cuống quít vọt lẻn nói:

"Tiểu thư... khòngnẻn vào..."

Đi vào phòng khách, ta thấy Tả Đông Tường toàn thản là máu. Bị hơn mười tên võ sĩ vây xung quanh. Thân thể bởi vì đau đớn mà không ngừng run lẻn. dường như bất cứ lúc nào cũng có thê té ngã trên mặt đất.

Tử Ngưng đang giương cung, mũi tên nhắm ngay ngực của Tả Đông Tường, đôi mắt xinh đẹp tràn đầy sát khí.

Ta phẫn nộ quát:

"Dưng tay!”Lúc ta vừa nói xong là mũi tẻn đã rời khỏi cung. Sức lực trong người Tà Đông Tường đã cạn kiệt từ lảu. lắv đâu ra sức mà phản khàng chứ? Hắn nhắm hai mắt lại. yên lặng chờ mũi tên xuyên tim.

Trong đại sảnh vang lẻn tiếng thét bi thảm chói tay của Tã Ngọc Di.

Xa Hạo giống như một cơn gió vọt tới. giơ kiếm chém xuống mũi tên đang bay tới chồ Tả Đông Tường, mũi tên liền cong vẹo rơi xuông đắtẾ

Tử Ngưng một kích không trúng, liên lấy ra một mũi tên chuản bị bắn lần nữa.

Ta xông lẻn nắm lấy cồ tay của nàng, lớn tiếng nói: "Dừng tay!"

Tử Ngưng rưng rưng nước mắt. nói:

"Ngươi buông ĩa ra! Hôm nay ta nhắt định phải giết tên hồn trướng Tà Đông Tường

V

https://thuviensach.vn

này!"

"Buông ra!”

Tử Ngưng gần như điên cuồng hét lẻn.

Ta chậm Iềăi lắc đầu. kiên quyết nói:

"Ta quyết không cho phép bắt cứ ai động đến hắn!"

Tử Ngưng dùng cắn cắn môTanh đào. hai hàng nước mắt chảy xuống, nàng gắn từng chữ

một:

"Long Dặn Không, ta nhìn nhầm ngươi iễồỊ Dặt Trắn nhìn nhầm ngươi rồiể.." Nàng vùng tay khỏi tay ta. xoay người rời khỏi.

Ta đang định đuổi theo nàng nhưng thấy nàng đang rắt kích động, cho dù là ta giải thích nhưng chưa chắc nàng đã nghe lọt taỊ cứ đẻ nàng bình tinh lại rồi nói tiếp.

Phía sau một lắn nữa vang lẻn tiếng Tả Ngọc Di. Tà Đông Tường không thể nào chịu nồi nữa nên đã ngã trên mặt đất.

Ta bảo Xa Hạo đi tìm đại phu. biết được Tả Đông Tường chi bị thương ngoài da, không nguy hiẻm tới tính mãng, lúc này mới vẻn lòng, ta và Xa Hạo rời khỏi Tả phủ. đi đến nông trường.

Linh vị của Khâu Dặt Trắn đã được bố trí ồn thỏa từ lảu, Tử Ngưng và hắn mặc dù không có thành thản, thế nhưng từ lảu đã thành thản, hiện giờ nàng đang lắv thản phận vợ của hắn mà xử lý tang sự.

Lúc ta đi tới linh đường. Tử Ngưng đã đổi sang một thản V phục màu tiểắng. khuôn mặt tiều tụy đang canh giữ trước linh cừuệ

https://thuviensach.vn

Nhóm dịch: huntercd Cảm ơn các VIP đã ủng hộ vipvandan.vn Dịch già: Thanh Thanh

Tam Cung Lục Viện Tham gia vipvandan.vrì - Hội tụ đám mê Tìĩạch Chương Ngư

Sau khi ta dân hương cho Khâu Dặt TrảiỊ liền yên lặng đi tới bên cạnh Tử Ngưng. Tử Ngưng lạnh lùng đưa mắt nhìn sang nơi khác, căn bản không muốn nhìn ta.

Xa Hạo bào mọi người lui ra, bên trong chi còn lại ĩa và Tử Ngưng.

Ta thắp giọng nói:

Tử Ngưng lạnh lùng cắt đứt lời ta nói:

"Ngươi không cần giải thích với ta cía gì. ta sẽ không tin bắt cứ gì ngươi nói nừa? Có cái gì muốn nói thi sau này cứ đi tìm Dặt Trân mà nói..."

Nhắc tới Khâu Dặt Trần, trong lòng ta cực kỳ đau đớĩỊ một lằn nữa rơi nước mắt.. Tachán nản nói:

"Dặn Không kiếp này hay kiếp sau đều không quên ân đức cùa Dặt Trần huynh."

Từ Ngưng chậm Iềăi lắc đẩu nói:

"Ngươi không cằn làm bộ làm tịch như vậy. trong lòng ngươi bây giờ chi còn hoàng quyền và đế vị. nào có băng hữu và nghĩa khí? Long Dặn Không ngàv xưa đã biển mắt từ lảu

Ta kích động nói:

"Ta chưa từng thav đôi. thế nhưng ờ vào vị trí ta. có một số việc phải lo lắng cho đại cục. không thể làm gì khác, mong ngươi hiểu cho sự khó xử

https://thuviensach.vn

của taệ"

TừNgưng nói:

"Ngươi chính là vị lợi ích của bàn thản mình, ngươi có khô tâm gì? Trong lòng ngươi Dặt Trằn ònkém hơn cả tên nghịch tặc Tả Đông Tường!"

Nàng cắn răng nghiêng lợi. nói:

"Ta sai rồỊ chúng ta đều sai rồỊ chúng ta chi la nhừng giặc cỏ gian hồ. làm sao mà có thẻ kết giao băng hừu với thái tử ngươi được, ngươi không cần làm khó dễ. ta cũng sẽ không làm khó dễ ngươi, xử lý xong tang sự của Dặt Trần, ta liền trờ lại đảo Thiên Đường làm hải tặc của ta. không bao giờ ..ệ can thiệp tới nghiệp lớn của thái tử điện hạ ngươi nữa."Ta biết Tử Ngưng hiểu lầm ta rắt sâu. ta giải thích với nàng chi là vô dụng, để cho nàng ly khai một thời gian cũng tốt. thòi gian có thể phai nhạt bắt cứ thương tảm gì. không thể làm gì khác hơn là thở dài một hơi. nói:

"Ngươi yên tâm. ta nhắt định sẽ không làm Iẻa việc gì có lỗi với Khâu huynh."

Cảm xúc trong lòng ta lúc này là vô cùng cô độc. đa số thời gian, ta chi yên lặng đứng yên trong thư phòng, ngắm nhìn tấm địa đô mà phụ thản đê lại cho ta. nhớ lại tất cả mọi việc, lẽ nào ta đã thay đôi thật sự rồi hay sao?

Thế giới này phải chăng là yên lặng thay đổi? Quyền lực và địa vị của ta không ngừng tăng lẻn. nhưng sự ung dung thoải mái không màng danh lợi lúc xưa đã biến mắt. áp lực mà ta phải chịu đựng càng ngày càng tăng.

Tử Ngưng quả nhiên là không muốn tiếp tục ở lại Khang Đô. sau khi mai táng Dặt Trần, nàng liền yên lặng rời khỏi Khang Đô. nàng đi rất là dứt khoát thậm chí không từ biệt bắt cứ ai.

https://thuviensach.vn

Bắc Hồ rốt cuộc cũn đã toàn diện tuyên chiến với Đông Hồ. một tiẻặn chiến tranh lảu dài đã chính thức xuất hiện.

Ta tăng mạnh binh lực phái đến Tằn Quốạ binh lực tiến vào lănh thồ Đại Tằn đã đặt tới một con số kinh người mười lăm vạn. đại quản do Vân Na làm tông chi huy.

Dựa theo mưu kế trước đó của ta và Tinh Hậu. quản đội Đại Khang tiến vào biên giới phía Bắc chi có hai vạn. mười ba vạn còn lại thì một ít đi dẹp loạn ở Tung SơĩỊ đại bộ phận thì bố trí phòng vệ từ Tần Đô đến sông Trường Giang, đề phòng HáiỊ Tề. Tấn liên quản nhản cơ hội lẻn vào.

Bóng đêm mờ ảo. ta và Xa Hạo đi đến trước mộ của Khâu Dật Trần thăm viếng, rất nhiều chuyện, ta không thề nói rõ với Tử Ngưng, ta không giết Tả Đông Tường chính là vì Tả Trục Lưu.Xa Hạo và những võ sĩ đứng cách ta khá xạ ta một mình nhìn mộ bia tâm sự. phảng phất giống như Khâu Dặt Trằn đang ngồi đối diện với ta vậy, ta thắp giọng kề ra những nồi khồ của mình với hắĩL bưng chén rượu lẻn. đô xuống trước mồ của Khâu Dặt Trần, Khâu Dặt Trằn dưới suối vàng nếu cỏ linh thiêng, thi chắc là sẽ hiểu cho hắn.

Nhóm dịch: huntercd Cảm ơn các VĨP đã ủng hộ vipvanáan.vn Dịch giả: Tĩĩanh Tĩĩanh

Những võ sĩ thấy ta đang đi tới, mồi một người đều sợ hãi cúi đầu xuôhg, không có lệnh của ta mà tự ý hành động, tội quả thật là không nhẹ.

Ta u ám nhìn lướt qua bọn họ, lạnh lùng nói:

Toàn bộ lui ra cho ta, ai dám tiếp tục ờ tại chồ này, xử hắn trọng tội!"

Xa Hạo thấy ta thật sự nối giận. Cuông quít lớn tiếng nói:

Thái tử nói các ngươi có nghe hay không? Còn không mau trò' về! "

https://thuviensach.vn

Những võ sĩ này vội vàng chạy ra ngoài thành.

Ta đi vào trong Tả phủ, đi đến phòng khách thấy mấy người bị thương đang nằm trên mặt đất, Tả có vài người của Tà phủ đang sợ hãi trôn trong góc, thấy Tả Ngọc Di vào, cuông quít vọt lên nói:

'Tiếu thư... không nên vào..."

Đi vào phòng khách, ta thấy Tả Đông Tường toàn thân là máu. Bị hon mười tên võ sĩ vây xung quanh. Thân thế bòi vì đau đón mà không ngừng run lên, dường như bất cứ lúc nào cùng có thể té ngã trên mặt đất.

Mộ bia là do chính Tử Ngưng Lập, phía trên còn có tên của Tử Ngưng, ta vuốt ve tên Tử Ngưng, nội tâm âm thầm buồn bã, sợ rằng cả đòi này Tử Ngưng sẽ đeo danh phận góa phụ, nàng đôì vói ta hắn là chán nản tói cực điếm, lần này từ biệt, trời nam đất bắc, không biết ngày sau còn có duyên gặp lại hay không.

Ngay lúc ta định ròi đi, thì ta thấy một nừ từ mặc bộ đồ trắng đang cầm lồng đèn và một giỏ trúc đựng tếphảm đi tói đây, khi ta nhìn rõ ràng, ữiiếu nừ kia không ngờ là Tả Ngọc Di.

Nàng hiến nhiên là không ngờ gặp ta ờ đây, liền vội vã quỳ xuống, ta khoát tay, nói:

"Tả cô nương không cần đa lề như vậy, đủng dậy đi.”

Tả Ngọc Di đứng dậy, đi tói trước mộ Khâu Dật Trần, đem nhừng tế phẩm trong giỏ trúc ra, cung kính ờ làm lề bái tế trước ngôi mộ.

Cơ thế nàng đã rất tiều tuy, khi bái tế xong nàng nhìn ta, nói:

"Ngày ấy may mắn được thái tử điện hạ giúp đỡ, nếu không thì chủng ta đã không còn tồn tại trên thế giói này nửa ròi.”

https://thuviensach.vn

Ta lạnh nhạt nói:

"Đại ca của ngươi ra sao rồi?"

Tả Ngọc Di nhẹ giọng nói:

"Đa tạ thái tử điện hạ quan tâm, thương thế của đại ca ta đã tốt hon rất nhiều, lúc này đã có thế xuống giường đi lại."

Ta gật đầu.

Tả Ngọc Di lại nói:

"Lúc đó ta mói biết, vị Khâu tráng sĩ này là người trúng một tên của đại ca ta, hôm nay ta đến đây bá tế hắn. xem như vì đại ca chuộc lại một chút lồi lầm."

Ta thưởng thức gật đầu, Tả Ngọc Di trải qua biến cố gia tộc, so vói ngày xưa đã trường thành hon rất nhiều, bây giò' nàng đã biết lo lắng cho người khác, đôi vói nàng mà nói không thế nghi ngờ là một chuyện vô cùng tô't.

Ta thấp giọng nói:

"Tròi đã tối, ngươi một thân một minh không nên lang thang ở noi này, mau chóng trở về đi."

Tả Ngọc Di gật đầu, ôn nhu nói:

"Đa tạ thái tử quan tâm, Ngọc Di sẽ cấn thận."

Ta xoay người đi về phía xe ngựa, đi hai bước ta lại quay đầu lại, đã thấy Tả Ngọc Di thu thập xong giỏ trúc, đang đi trên con đường nhỏ trờ về Khang Đô.

Ta gọi ờ nàng nói:

https://thuviensach.vn

"Xe của Tả cô nương đâu?"

Tả Ngọc Di nhẹ giọng nói:

"Ngọc Di đi bộ, không có ngồi xe."

Ta lúc này mói nhìn lại phần đuôi váy của nàng dính rất nhiều bùn đất, hiên nhiên là không có nói dôi, từ noi này đến Khang Đô đi xe phải hon nửa canh giờ, nếu đế cho một nừ tử yếu đuôi như nàng một minh trờ về, quả thật là không thế làm cho người khác an lòng.

Ta đưa ngươi ve!

Tả Ngọc Di thấp thỏm lo âu, nói:

"Ngọc Di không dám làm phiền thái tử, ta có thế tự minh trờ về!”

Ta cười nói:

"Ngươi không cần long lắng, gặp nhau đã là có duyên, hon nừa xe ngựa của ta rất rộng, vẫn đủ chố cho ngươi ngồi.”

Tả Ngọc Di thấy ta nói như thê' không thế làm gì khác hon là nghe theo, đi vào trong xe ngồi xuống, Tả Ngọc Di có vẻ câu nệ, đôi mắt đẹp nhắm lại, không dám mò' mắt nhìn ta.

Ta đã vất vả mấy ngày nay, hon nừa tâm trạng của ta lúc này rất nặng nề, một lúc sau ta đã chim vào giấc ngủ, trong mộng ta còn ngon được có người đang gọi tên ta, ta liền mò' mắt tinh lại.

Trước mắt vẫn là một mảnh đen kịt, không biết đã qua bao lâu, ta thấy Tinh Hậu mặc một bộ đồ đen đang nhìn ta mim cười, ta mừng rờ chạy như điên về phía nàng.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng cho du ta cố gắng như thế nào, thì khoảng cách giữa ta và nàng càng ngày càng xa, khuôn mặt của Tinh Hậu càng ngày càng mờ, một lúc sau hoàn toàn biến mất.

Ta phát cuồng gọi tên nàng.

Một loại đau đớn khó tả dân lên trong lòng ta, bồng nhiên mò' mắt ra, ta thấy Tả Ngọc Di đang hoa dung thất sắc, nàng đang bị ta ôm vào lòng, trong đôi mắt xinh đẹp toát ra sự kinh khủng, nhưng nàng không dám giãy ra.

Ta áy náy thả nàng ra, nói: "Xin lỗi...

Tả Ngọc Di ôn nhu nói:

" Có phải là điện hạ đã gặp ác mộng hay không?"

Ta gật đầu, lúc này ta mói phát hiện ra mồ hôi lạnh đã làm ướt đầm quần áo.

Tả Ngọc Di lấy ra một cái khăn lụa đưa cho ta, ta lau sạch mồ hôi lạnh trên trán, sự phiền muộn trong lòng của ta không cách nào giải thích được.

Ta thật dài nột hơi, nói:

" Vừa rồi ta có nói cái gì không?”

Tả Ngọc Di lắc đầu. Khuôn mặt của nàng ủng đỏ lên, hiển nhiên là cừ chi của ta vừa rồi hoi có chút quá mức.

Lúc này mà nhắc lại việc khi nảy chi tăng thêm sự xấu hổ, ta vén rm xe lên nhìn ra ngoài, thấy bên ngoài vẫn là ánh trăng dịu dàng như nước, Khang Đô đã nằm trong tầm nhìn, lúc này nó đã được bao phủ bòi một tầng sương mù.

https://thuviensach.vn

Tả Ngọc Di nhẹ giọng nói:

"Hình như tâm trạng của thái tử điện hạ đang rất kém.”

Ta từ chôi cho ý kiến chi gật đầu, áp lực mà mấy ngày nay ta phải chịu quả thực là quá lỏn.Tả Ngọc Di nói:

"Phía Đông Khang Đô, có một noi gọi là Hoi Long Viện, bên trong đều là những cây Hòe cố xưa, nó là một di tích rất đẹp, bên trong có một cây Hòe ngàn năm, nghe nói nó là bản tôn của thượng cố tiên nhân. Mọi người nếu có tâm sự gì có thế đi tói cây Hòe đó kế ra, sau khi nói xong, đem mọi phiền nảo sẽ được tiêu trừ."

Ta từng nghe nói qua chuyện này, thế nhưng ta cho la đây chi là truyền thuyết, không đáng tin vì vậy ta chi cười nhạt một tiếng không nói thêm lòi nào.

Tả Ngọc Di đã cho ta không tin, lại nói:

"Ta có nhiều tâm sự thường đến đó đế kế ra, sau đó cảm giác phiền muộn của ta liền biến mất."

Ta cười nói:

"Cây cổ Hòe đó có thật là linh nghiệm như vậy hay không?"

Tả Ngọc Di gật đầu, nhẹ giọng nói:

"Hoi Long Viện là noi mà tiên hoàng ban cho gia phụ..."

Nàng có chút buồn bà cắn cắn môi.

Đường trò về phủ cùa Tả gia, vừa vặn đi qua Hoi Long viện, Tả Ngọc Di đưa tay chi ra ngoài cửa số,

https://thuviensach.vn

"Hai ngày nay ta đều luôn ở trong Hoi Long Viện, hẻm nhỏ đó là noi đi đến Hoi Long Viện, thái tử điện hạ có hứng thủ đi xem cây cổ Hòe đó hay không?"

Ta thấy lúc này vẫn còn sớm, trở lại cùng chi có thế đôi mặt vói hoàng cung lạnh lèo mà thôi, không bằng đi theo nàng nhìn một chút, cùng coi như là đi giải sầu cùng được.

Đường trò về phủ cùa Tả gia, vừa vặn đi qua Hoi Long viện, Tả Ngọc Di đưa tay chi ra ngoài cửa số,

"Hai ngày nay ta đều luôn ở trong Hoi Long Viện, hẻm nhỏ đó là noi đi đến Hoi Long Viện, thái điện hạ có hứng thủ đi xem cây cổ Hòe đó hay không?"

Ta thấy lúc này vẫn còn sớm, trở lại cùng chi có thế đôi mặt vói hoàng cung lạnh lèo mà thôi, không bằng đi theo nàng nhìn một chút, cùng coi như là đi giải sầu cùng được.

Ta gật đầu, bảo Xa Hạo đánh xe đi thẳng tói Hoi Long Viện.

Hẻm nhỏ yên tình, nhỏ hẹp, xe ngựa mói đi được một lát thì lại bị đường xá quá nhỏ hẹp mà phải ngừng lại, ta và Tả Ngọc Di xuống xe, nói này cách Hoi Long Viện chi hon một trăm bước mà thôi.

Xa Hạo tiến lên, nói:

'Thái tử điện hạ, xe ngựa không thế đi tiếp được. "

Ta cười nói:

"Chúng ta đi bộ qua."Xa Hạo cảnh giác nhìn Tả Ngọc Di một chút, hắn rất hoài nghi động cơ của nừ hài này.

https://thuviensach.vn

Ta biết là Tả Ngọc Di thành tâm mòi ta, dựa vào biểu hiện của nàng lúc này, nàng không còn là thiếu nừ điêu ngoa lúc xưa nừa, huống chi tính mệnh của nàng và hai huynh trường đang nằm trong tay ta, nàng sao dám làm hại ta?

Đấy cánh cửa gỗ nặng nề của Hoi Long Viện ra, một luồng hương thơm nhàng nhạt của hoa Hòe ập tới, ta ngẩng đầu nhìn vào phía trong, quả nhiên là trong đình viện khắp noi đều trồng hoa Hòe.

Lúc này chính là lúc hoa Hòe nò' rộ, cả vườn đều là hương thơm của hoa Hòe, tâm trạng nặng nề của ta không tự chủ được mà giảm đi khá nhiều.

Tả Ngọc Di nhẹ giọng nói:

"Hoi Long Viện tuy rằng rất lỏn, thế nhưng kiến trúc thì chi có một ngôi nhà nhỏ, đa số thòi gian ta đều ò bên trong đó.”

Xa Hạo và bọn thị vệ dò xét xung quanh khu vườn, nhìn thì giông như đang ngắm cảnh, nhưng thật ra là sợ trong đó có dấu nghịch tặc, khi kiêm tra xong mọi noi và biết rằng trong này ngoại trừ chủng ta thì không còn ai khác, Xa Hạo mói yên lòng lại.

Tả Ngọc Di mặc dù không hài lòng với hành vi của bọn Xa Hạo. Thế nhưng vẫn không có biếu hiện

Tả Ngọc Di dần ta đi tói trước mặt một gốc cây Hòe cực lớn ờ phía Bắc khu vườn, ôn nhu nói:

"Cây Hòe này là cây thần thụ mà ta đã nói. Thái tử điện hạ có tâm sự gì cứ nói vói nó."

Ta chủ ý tói những cái lỗ lớn nhỏ trên thân cây, có chút kỳ quái nói:

"Sao trên cây Hòe này lại có nhiều vết thương như vậy?"

https://thuviensach.vn

Tả Ngọc Di nói:

"Bời vì nó thần kỳ, cho nên có rất nhiều người tim nó đế tâm sự, mồi người đều đào ra một cái động trên thân cây, khi tâm sự xong liền dùng bùn đất lắp lại, bảo đảm tâm sự của minh không bị người khác biết, khi cây thần mộc này roi vào tay phụ thân ta, noi này mói yên tình trò' lại."

Nàng nhẹ giọng nói:

"Thái tử có tâm sự gì, có thế nói vói nó, Ngọc Di đi chuẩn bị một ít trà, bánh."

Tả Ngọc Di đi rồi, chi còn lại có ta một minh đôi mặt vói cây cổ Hòe này. Cổ hòe che lấp ánh mặt trời, giông người đinh thiên lập địa, che khuất ta dưới bóng của nó.

Ta rút đoản kiếm trên tay ra khoét một lỗ trên thân cây, yên lặng kề sát vào đại thụ.

Tất cả những ý nghĩ đều xông lên đầu ta, ta nhìn cây đại thụ cùng như đang đôi diện vói chính minh, ta đột nhiên hiếu rõ bản thân minh, nước mắt đột nhiên chảy ra.

Ta nhìn cây đại thụ thấp giọng kêu lên:

"Mầu hậu..."

Ta dùng bùn lấp cái lỗ lại, nhưng ta không thế nào kiềm chế được sự bi thương và nhớ nhung trong lòng.

Tả Ngọc Di nhanh chóng làm mấy món ăn sáng, rượu là loại được làm ra từ những cây đào dưới táng cây Hòe.

Tả Ngọc Di vươn bàn tay nhỏ rót đầy chén rượu cho ta:

https://thuviensach.vn

"Vò rượu này là do mẫu thân ta làm khi xưa, được phụ thân chôn dưới tàn cây Hòe. Nếu hôm nay thái tử không tới đây, Ngọc Di cùng sẽ không lấy ra..."

Sau khi nói xong những lòi này, mặt nàng đã là một mảnh đỏ ừng, trong Đại Khang có lưu truyền một phong tục, mồi khi nhà nào có thêm một nừ nhi, người phụ thân sẽ lấy một vó rượu chôn dưới đất, khi nừ nhi của minh xuất giá thì lại đào lên.

Ta mim cười nói:

"Phần lề vật này của Tả cô nương quá mức trân quý."

Lúc chủng ta nói chuyện thì Xa Hạo đã yên lặng kiếm tra qua tất cả thức ăn và rượu một lần đế chắc chắn là không có độc.

Tả Ngọc Di thò' dài một hoi, nói:

'Không nghi tói thái tử điện hạ cùng có lúc phiền não!"

Đôi mắt xinh đẹp của nàng nhìn Xa Hạo một chút, trong ánh mắt lộ ra sự bất mãn khi Xa Hạo vẫn còn đứng đó.

Ta cười nói: Đúng vậy, chi có khi ta leo lên vị trí này, ta mói biết minh đã mất đi rất nhiều thứ.”

Tả Ngọc Di bưng chén rượu lên kính ta, nói:

"Ngọc Di lấy chén rượu nhạt này đế cảm tạ ân đức của thái tử điện hạ dành cho huynh muội chủng ta."

Ta mim cười nói:

"Tả cô nương không cần khách khí vói ta, việc của lệnh tôn, không hề có liên hệ gì vói các ngươi, ta cùng không phải là người không biết phân biệt

https://thuviensach.vn

tô't xấu, sẽ không làm hại những nươời vô tội."

Nhắc tói Tả Trục Lưu, Tả Ngọc Di nhịn không được buồn bã.

Xa Hạo và những võ sĩ đã yên lặng lui ra phía xa.

Tả Ngọc Di nói:

"Có rất nhiều viêc không phải là chính minh có thế lựa chọn, lúc trước Ngọc Di cùng đã làm nhiều việc sai tráu..ế"

Nàng lại bưng lên một chén rượu, nói:

"Lúc trước Ngọc Di nhiều lần nhắm vào thái tử, xin thái tử dừng phiền lòng."

Ta cùng nàng cụng chén rượu, uống cạn, nói:

"Việc đó đã qua từ lâu, Tả cô nương còn nhắc lại làm gì?"

Tả Ngọc Di lắc đầu nói:

"Ngọc Di lúc trước từng nhục mạ thái tử, không ngờ thái từ lại rất rộng lượng, bỏ qua những chuyện trước kia. Hon nừa lần này còn cứu đại ca cùa ta, xin nhận một lạy của Ngọc Di!"

Nàng đang định quỳ xuống thì ta đã nhanh chóng đờ nàng dậy, nhưng khi nâng ta dùng sức hoi nhiều nên Tả Ngọc Di mất thăng bằng, ngã nhào vào tmg người ta.

Mặt nàng đỏ bừng, nhanh chóng đứng dậy, nói:

'Thái tử điện hạ, Ngọc Di mạo phạm, xin thái tử đừng đế ý..."

Đôi mắt xin đẹp của nàng toát ra vô hạn tinh ý, có lẽ là do chén rượu gây nên, trong lòng ta loạn một hồi, thấy mỹ nhân xinh đẹp như vậy nằm trong

https://thuviensach.vn

ngực minh, ta nhịn không được cuôi đầu nhìn xuống, nâng cằm nàng lên, nhẹ nhàng hôn lên đôi môTanh đào của nàng một cái.

Thân thế mềm mại của Tả Ngọc Di rung lên, thân thế vốn đã đứng lên lại mềm nhũng, một lần nừa ngã vào lòng ta,, từ trong chiếc cố áo rộng của nàng, có thế rõ ràng bộ ngực trắng tuyết mê người của nàng đang liên tục phập phồng, hiến nhiên là đang vô cùng kích động.

Đôi mắt của Tả Ngọc Di khép hờ lại, trong hai mắt đột nhiên xuất hiện hai giọt nước mắt trong suốt, trong lòng ta ngơ ngác, ta sợ hành động vừa rồi của ta mạo phạm nàng, ta yên lặng buôn thân thế nàng ra, thấp giọng nói:

"Xin lỗi, ta nhất thòi không không chế dược, xin Tả cô nương dừng trách.."

Không ngờ Tả Ngọc Di lại trò tay ôm lấy cổ ta, run giọng nói:

"Ta luôn luôn hận ngươi, từ lúc ngươi chọn phi, ngươi chọn Sỡ nhi mà không chọn ta, ta liền bắt đầu hận ngươi, thế nhưng ta càng hận ngươi, ta lại càng không thế nào quên ngươi...”

Nàng nói xong liền khóc nức nở.

Ta rất xúc động, không ngờ là sâu trong nội tâm của Tả Ngọc Di lại quan tâm tói ta như vậy.

Nàng nói xong liền khóc nức nở.

Ta rất xúc động, không ngờ là sâu trong nội tâm của Tả Ngọc Di lại quan tâm tói ta như vậy.

Ta ôm lấy thân thế mềm mại của nàng, Tả Ngọc Di xấu hố kề sát tai ta, dịu dàng nói:

https://thuviensach.vn

"Đêm nay cho du bất cứ việc gì ta cùng không thế đế ngươi đi, ngươi đã vứt bỏ ta một lần, ta không cho phép ngươi vứt bỏ ta một lần nữa..."

Đi tói căn tiêu lâu của Tả Ngọc Di, ta trò' tay đóng cừa lại, Xa Hạo cà nhừng võ sĩ sớm biết sẽ có chuyện như vậy xảy ra, vì thế rất biết điều lui ra bên ngoài.

Tả Ngọc Di rất xấu hổ, nhưng trên mặt tinh ý dạt dào, ta kéo nàng lại gần ta, lúc đến bên cạnh ta, thân thế của nàng đột nhiên xoay tròn, bộ quần áo màu trắng trên người nàng từ từ tuột xuống, đường lộ ra một thân thế xinh đẹp và nhừng đường cong lả lướt trước mặt ta.

Ta xông lên, ôm lấy thân thế mềm mại của nàng vào lòng.

Tả Ngọc Di ôn nhu nói:

"Kỳ thực ta đi tói mộ của Khâu Dật Trần, chủ yếu là vì đế gặp ngươi...”

https://thuviensach.vn

Chương 180: Trăng Khuyết

Mưa gió qua đi cùng là một loại cô đơn? Ta yên lặng ôm Tả Ngọc Di vào lòng, khóe môi hiện ra một tia mìm cười hiếu ý, ta ngắm nhìn bầu trói đêm bên ngoài cửa sổ, ngay cả chính ta cùng không hiếu tại sao ta và Tà Ngọc Di lại phát sinh quan hệ, những việc của ta và nàng có thế nói là đều nằm trong kế hoạch của nàng.

Đôi vói nàng, cái chết của phụ thân chính là sự đã kích lớn nhất đôi vói nàng, từ sau khi Tả Trục Lưu chết, nàng đã mất đi địa vị, mất đi sự tôn sùng của nhừng người khác.

Thậm chí lúc nào nàng cùng sông trong nguy cơ, cho nên nàng mói nghĩ biện pháp tiếp cận ta, thậm chí không tiếc hi sinh sự trong trắng của chính minh.

Tả Ngọc Di ôn nhu nói:

"Thái tử điện hạ, ngài có trách ta không?”

Ta cười nhạt một tiếng, nàng đang cô' gắng tiếp cận ta. Kỳ thực vói ta mà nói, ta chẳng mất đi thứ gì, mà nàng lại dùng chính trinh tiết của min đế đổi lấy cảm tinh của ta, tuy ta nghĩ vậy nhưng không hề nói ra, nhẹ giọng nói:

"Nha đầu ngốc, ta trách nàng cái gì?"

Tả Ngọc Di ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

"Ngọc Di làm như vậy... Thái tử có cho ta là một... nữ nhân tùy tiện hay không?”

Ta lắc đầu, chi về chiếc khăn lụa trắng có pha chút đỏ đang nằm trên giường, mim cười nói:

" Có sự chứng minh này của nàng, sao ta có thể nghi như vậy được?"

Khuôn mặt Tả Ngọc Di ừng hồng, mò' miệng cắn ta một cái, dịu dàng nói:

"Huynh không có gì tốt cả, chi biết giều cợt muội."

Ta vuốt ve vai nàng vài cái, chậm rãi ngồi dậy: "Ngọc Di, ta còn có chuyện muôn làm, đêm nay phải hồi cung."

Tả Ngọc Di nặng nề gật đầu, ôn nhu nói:

'Tuy rằng muội không muôn huynh đi, thế nhưng huynh là thái từ, có rất nhiều chuyện không thế không làm."

Ta hôn lên mặt nàng một cái:

"Hai ngày này sau ta sẽ nói vói huynh trường của nàng rồi đưa nàng vào cung.”

Khuôn mặt của Tả Ngọc Di bông nhiên lạnh lại, xoay người sang chỗ khác, vai không ngừng run lên, đang tủi thân khóc ồ lên.

Ta ngắm nhìn cái lưng không một mãnh vải của nàng, ôn nhu nói:

"Làm sao vậy? Nếu như nàng không muôn ta đi thì đêm nay ta sẽ ờ lại vói nàng."

Tả Ngọc Di cố sức lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Ngọc Di không phải có ý này... Ngọc Di biết, thái tử điện hạ cho là muội thấy sang bắt quàng làm họ... Muội...”

Nàng khóc càng ngày càng thương tâm.

Ta cười nói:

"Nàng nghi nhiều quá mà thôi."

Tả Ngọc Di lau nước mắt, nói:

"Ngọc Di biết minh là con gái của tội thần, không xứng vói thân phận của thái tử, Ngọc Di cũng không cần có danh phận gì, thái từ điện hạ không cần nói vói huynh trường của muội. Sau này, nếu người còn nhó' tói muội thì hãy tói noi này tim muội. Nếu như người không muôn nhớ thì cứ quên mọi việc xảy ra đêm nay đi, cứ coi như là giừa chủng ta chưa từng xảy ra chuyện gì."

Ta áy náy trong lòng, Tả Ngọc Di quả thật là một nừ tử mạnh mè, nhừng lòi ta vừa nói đã làm tôn thương nàng.

Ta hôn đôi môTanh đào của nàng, cam lấy chiếc khăn lụa, mim cười nói:

Thòi khắc đó ta sẽ nhớ mãi trong lòng, khi nhìn chiếc khăn lụa này ta sẽ nhớ tói nàng."

Tả Ngọc Di nín khóc mim cười, nhưng mắc cở tói mức đỏ cả cố, đoạt lấy chiếc khăn lụa từ trên tay ta: "Huynh không được mang nó bên người, sẽ không may đâu."

Ta thấy được tâm trạng của nàng đã đò' hon, này ói đứng dậy, nói:

"Ngọc Di, ngày mai ta sẽ trở lại thăm nàng."

Tả Ngọc Di ngoan ngoãn gật đầu, nhẹ giọng dặn dò:

https://thuviensach.vn

Tuy việc triều chính cần phải làm, nhưng ngươi cũng phải chú ý giừ gìn thân thC không thế làm việc quá vất vả."Ta cười nói:

"Vừa rồi nàng đã thử qua sự lợi hại của ta, liệu ta có thế vất vả quá mức không?"

Tả Ngọc Di mắc cờ cúi đầu:

"Huynh thật đáng ghét, chi biết khinh bạc muội thổi."

Ta cười ha ha. Trong lòng ta hiếu rất rõ, nừ nhân đôi vói những lòi khinh bạc của nam nhân thì càng khinh bạc các nàng càng vui vẻ.

Lúc ta ra ngoài Hoi Long Viện thì đã là canh hai.

Xa Hạo nhanh chóng tiến lên đón, thấp giọng nói:

'Thái tử điện hạ, việc lớn không tốt..."

Ta nhíu mày, gần đây ta rất ít khi nghe được tin tức tốt, nhừng tin xấu liên tục ập đến, tin thần và thế xác của ta đã vô cùng mệt mỏi.

Xa Hạo muôn muôn nói cái gì đó, nhưng ta phất tay, nó:

"Về cung trước đã!"

Đi vào trong xe ngựa, ta mệt mỏi nhắm hai mắt lại, ta sờ dì ngăn cản lòi nói của Xa Hạo, nguyên nhân quan trọng là sợ hắn nói ra tin tức bất hạnh, hon nừa sợ tin tức này có liên quan tói Tinh Hậu vì thế ta cố gắn trồn tránh tin tức này.

Cuộc đòi của một người đã được định sẵn là không thế trôn tránh trong phần lớn sự việc, ta cũng hiếu được đạo lý này, khi ta thấy Hứa Vũ Thần, Trần Tử Tổ, Hoàng Đan Phòng đang ờ trong Cân Chính Điện đợi ta, ta biết đã có một việc vô cùng lỏn xảy ra.

https://thuviensach.vn

Ta cảm thấy tim minh càng ngày càng đập nhanh, lóng ta dần dần bị một bóng ma che lấp, ta khó khăn đi tói ngồi xuống án thư, thấp giọng nói:

"Chuyện gì xảy ra...”

Trần Tử Tổ bi thương, nói:

Công từ, liêu tướng quân hán...

Con ngươi của ta chợt co rút lại:

"Hắn làm sao?”

Trần Tử Tổ đang rất bi thương, hắn cô' gắn mở miệng nhưng không thế nói ra lòi nào.

Hứa Vũ Thần thấp giọng bố sung:

"Lúc Tiêu tướng quân ờ biên cảnh Yên - Hàn dò xét, đột nhiên bị tập kích, bị một người bắn lén sau lưng gây thương tích!"

"Cái gì?"

Ta bồng nhiên đứng dậy, rông lớn lên:

Han sao roi

Trần Tử Tổ bi thương kêu lên:

"Trên mũi tên có tấm độc dược, Tiêu tướng quân không bị thương quá nạng không thế chừa trị, đã hi sinh vì nước rồi!”

Trần Tử Tổ bi thương kêu lên:

"Trên mùi tên có tấm độc dược, Tiêu tướng quân không bị thương quá nạng không thế chừa trị, đã hi sinh vì nước rồi!"

https://thuviensach.vn

Nước mắt tuôn trào từ hai mắt ta, ta không nghĩ tới tin tức được truyền tới sẽ như thế này, người phụ tá đắc lực của ta-Tiêu Trân Kỳ lại bị một tên vô danh tiếu tốt đánh lén, mắt ta tôi lại, ta lung lay đi về phía trước hai bước, khó nhọc nói:

"Tin tức có chính xác hay không?"

Trần Tử Tổ rưng rưng gật đầu.

"Tiêu Tín có biết hay không?"

Trần Tử Tônói:

"Ta đã bảo Đường Muội lên đường suốt đêm đến Nam cương, Bảo Tiêu Tín nhanh chóng trò' về Khang Đô." Hắn sờ dì làm như vậy, làm phòng ngừa Tiêu Tín quá đau lòng mà làm ra việc gì mất lý trí.

Việc ta quan tâm nhất lúc này chính là việc lần này là ngẫu nhiên hay là âm mưu báo thù được chuẩn bị từ lâu của nước Hàn?

Hứa Vũ Thần nói:

"Thái tử điện hạ, căn cứ theo tin tức từ Yên Quốc truyền tới. Lần này Tiêu tướng quân chi đi kiểm tra theo thường lệ. Bị mủi tên bay lạc của đối phương gây thương tích, hẳn không phải là hành động trả thù được lên kế hoạch của nước Hàn."

Ta cố nén sự đau thương trong lòng, nói:

"Cho dù việc này không phải là do nước Hàn cố ý nhưng món nợ máu này ta phải đòi lại từ nước Hàn!"

Hứa Vù Thần và Hoàng Đan Phòng liếc mắt nhìn nhau, trên mặt hai người đều toát ra vẻ lo lắng.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đan Phòngtiến lên nêu ý kiến, nói:

"Thái tử điện hạ, tình hình của Đại Khang lúc này mới vừa ổn định, mà bên ta lại mới vừa phái đi mười lăm vạn quân đi tiếp viện Đại Tần, nếu như lúc này tuyên chiến với Đại Hàn thì không đủ khả năng. Mong ràng thái tử nghĩ lại."

Ta lạnh lùng nói:

"Ta có nói khởi binh đánh nước Hàn chưa?"Hứa Vũ Thần nói:

"Thái tử điện hạ, việc chúng ta cần làm hiện nay là ổn định tình hình nước Yên, cố gắng giảm bớt sự khủng hoảng từ cái chết của Tiêu tướng quân đối với dân chúng. Hơn nừa còn phải ngăn ngừa bọn có lòng dạ bất chính ngốc đầu dậy."

Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một tiếng sét đánh làm chấn động toàn bộ mặt đất, tiếng gió thổi kèm theo tiếng thét chói tai của vài tên thái giám.

Ta đi nhanh hướng đi ra ngoài cửa cung, trước mặt ta là Đa Long đang hoãn hốt chạy tới.

Mặt Đao Long trăng bệch, run giọng nói:

"Chủ nhân, Quảng... Quảng Đức Điện... Bị sét đánh sụp! Đây điềm báo bất hạnh a!"

"Làm càn!"

Ta phẫn nộ quát, khuôn mặt lạnh giá.

Ta lạnh lùng nhìn Đa Long, hắn sợ tới mức quỳ xuống liên tục dập đầu: "Nô tài đáng chết... Nô tài đáng chết..."

_____ r _____

https://thuviensach.vn

nặng nê phất tay áo một cái, đi về phía Quảng Đức Điện.

Xung quanh Quảng Đức Điện tập trung rất đông thái giám và cung nữ đang kinh hài, chỗ này là nơi cao nhất trong Hoàng thành, là nơi tượng trưng cho quyền lực tối cao của Đại Khang, bây giờ lại bị sét đánh sập, hiển nhiên không phải là dấu hiệu tốt lành gì.

Bọn đại nội thị vệ khi nghe được tin tức liền dưới sự chi huy của tên đầu lĩnh cố

May mắn lúc này là nửa đêm, nếu như là ban ngày, thì cả những thủ hạ của ta và văn vò cả triểu chi sợ là phải chôn xác ở chỗ này, nghĩ tới đây ta cảm thấy cực kỳ sợ hài.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, ta thấy mặt trăng đang chậm rãi chìm vào đám mây, áp lực vô hình mà bầu trời đêm tỏa ra càng ngày càng lớn.

Trần Tử Tô yên lặng đi tới phía sau ta, thấp giọng nói:

"Nếu như Gia Cát tiên sinh ở chỗ này thì tốt rồi, hắn nhất định có thể bí ẩn trong thiên tượng."

Lòng ta nặng nề gật đầu, chi về phía ngự thư phòng, ý bảo Trần Tử Tô theo ta qua đó.

Đi tới ngự thư phòng, Trần Tử Tô đóng cửa lại, nói:

"Công tử không nên đem những việc xảy ra tối nay giừ trong lòng, có thể đây chi là trùng họp mà thôi."

Ta lạnh nhạt nói:

"Long Dận Không ta chưa bao giờ tin có quỷ thần, Quảng Đức điện là do nhiều năm chưa tu sửa, đổ nát cũng là việc tất nhiên. Ta gọi Trần tiên sinh tới đây, là vì muốn thương lượng một việc với ngươi."

https://thuviensach.vn

Trân Tử Tô nói:

"Công tử có ý kiến gì?"

Ta thấp giọng nói:

"Năm đó lúc Hâm Đức hoàng đế còn sống, muốn khởi công xây dựng lại Tân Đô, thế nhưng sau này vì loạn lạc mà phải dừng lại, hiện tại ta muốn một lần nừa xem xét tới vấn đề này."

Trân Tử Tô nói:

"Kính xin công tử nghĩ kỹ lại, lúc này nội bộ Đại Khang chi vừa mới ổn định, nhiệm vụ quan trong nhất lúc này là phát triển đất nước, chứ không phải là chuêện xây dựng lại Tần Đô."

Ta gật đâu nói:

"Ta chi suy nghĩ tới việc đó, chứ không phải muốn làm vào lúc này, Trần tiên sinh không cần lo ngại."

Trân Tử Tô nói:

"Ỷ công tử là... Trước tiên chọn sẵn nơi sẽ xây dựng lại Kinh đô mới, sau đó chuẩn bị sẵn mọi thứ, ời khi thời co đến, mọi việc cùng sẽ tự nhiên như nước chảy thành sông?"

Ta gật đầu, thấp giọng nói:

"Việc tuyển chọn nơi đặt Kinh đô mới, ngươi giúp ta để ý một chút."

Trân Tử Tô cung kính nói:

"Công tử yên tâm, Tử Tô nhất định hoàng thành."

Ta đem nội dung câu chuyên chuyển sang tình thế trươc mắt, nói:

https://thuviensach.vn

"Tiêu đại ca hy sinh thân mình sự tình, ta nhất định phải buộc nước Hàn phải trả cho ta một câu trả lời họp lý."

Trân Tử Tô nói:

"Công tử, cho dù là nước Hàn trong việc này có vai trò gì, ta cho ràng hiện tại chúng ta vẫn không thích họp truy cứu, phía sau nước Hàn còn có Hán Quốc, Tề Quốc,

Tấn Quốc ủng hộ, nếu không thì họ cũng không dám khiêu khích chúng ta." Hắn dừng lại một chút lại nói: "Huống hồ việc Tiêu tướng quân bị hại có chút kỳ hoặc, theo ta được biết, nơi hắn bị trúng tên không phải nàm trong lãnh thổ nước Yên mà là trong lãnh thổ nước Hàn."

Ta ngơ ngác, thấp giọng nói:

"Chuyên này có thể chắc không?"

T' « 'T' f rT» /V r, 1 4. « r *

Trân Tử Tô gật đâu nói:

"Ta đã hỏi rất kỳ nhân viên tình báo, Tiêu tướng quân quả thật là bị bắn trong lãnh thổ nước Hàn, nói cách khác, nước Hàn trên danh nghĩa chính là tự vệ, ngược lại chúng ta là người không có đạo lý."

Đôi mi ta nhíu chặc, suy nghĩ một lúc lâu mới nói:

"Tiêu đại ca là tướng quân thủ thành ở biên giới nước Yên, hắn sẽ không tự tiện tiến vào lãnh thổ nước khác, lè nào..." 'T' À rp f rp /V r “

Tran Tử To noi:

"Thuộc hạ cùng hoài nghi như vậy, trong chuyên này chắc chắn là có người âm thầm ra tay, có lè là nội bộ bên ta xảy ra vấn đề, cố ý đem Tiêu

https://thuviensach.vn

tương quân dẫn tới lãnh thổ nước Hàn, thế nhưng trải qua sự điều ta của ta, là Tiêu tướng quân đi một mình, nên mới xảy ra chuyên bất hạnh như vậy."

Ta nắm chặt hai tay lại, tức giận nói:

"Cho dù là ai làm chuyên này thì ta cũng bắt hắn phải trả một cái giá đắt."

Trân Tử Tô nói:

"Tử Tô nhắc nhở công tử, hiện tại là lúc quan trọng để ổn định lòng dân Yên Quốc, tuy ràng chúng ta đã nắm giữ toàn bộ Yên Quốc, thế nhưng bọn hoàng tộc nước Yên chưa chắc đà thần phục ngài, trong khoảng thời gian đặc biệt này rất dễ dàng phát sinh nội loạn, công tử không nên bị thù hận che mờ hai mắt, mà không để mắt tới việc nắm lấy toàn bộ đại cục trong tay."

Ta thở dài một tiếng, nói:

"Xem ra chi có thể chờ mọi việc ở Tần Quốc đi vào khuôn khổ thì mới có thể đối phó nước Hàn." 'T' À rp f rp /V r “

Tran Tử To noi:

"Tử Tô nhắc nhở công tử, hiện tại là lúc quan trọng để ổn định lòng dân Yên Quốc, tuy ràng chúng ta đã nắm giữ toàn bộ Yên Quốc, thế nhưng bọn hoàng tộc nước Yên chưa chắc đà thần phục ngài, trong khoảng thời gian đặc biệt này rất dễ dàng phát sinh nội loạn, công tử không nên bị thù hận che mờ hai mắt, mà không để mắt tới việc nắm lấy toàn bộ đại cục trong tay."

Ta thở dài một tiếng, nói:

https://thuviensach.vn

"Xem ra chi có thể chờ mọi việc ở Tần Quốc đi vào khuôn khổ thì mới có thể đối phó nước Hàn."

Trân Tử Tô lăc đau nói:

"Trước mắt Đại Khang không có năng lực để phát động cuộc chiến tranh quy mô lớn, sau khi tình hình ở Tần Quốc đà ổn định, công tử nên củng cố địa vị cho vừng chắc mới là biện pháp tốt nhất."

Ta gật đầu, rốt cục cùng đem nội dung câu chuyên nói tơi việc mà ta không muốn nhắc tới nhất-Tinh Hậu, ta nói:

"Trần tiên sinh, bên Tần Quốc có tin tức gì mới hay không?"Trần Tử Tô hầu như mỗi ngày đều cùng ta phân tích chiến báo ở Tần Quốc, khi có tin tức mới nhất định sẽ nói cho ta biết trước tiên, nghe được ta hỏi như vậy, hắn cùng hiểu ý nghia trong câu nói của ta, hắn do dự một chút rồi nói:

"Công tử, quỷ phi nương nương hôm nay có đưa một bức thư đến." Những bức thư gửi cho ta đều phải qua tay của Trần Tử Tô, sau đó sàng lọc chọn lựa rồi mới đưa tới tay ta.

Ta chấn động trong lòng, chăm chú nhìn Trần Tử Tô, nói:

"Nếu là thư nhà thì vì sao lại không nói cho ta biết?"

'T' À rp f rp /V r ■

Trân Tử Tô nói:

"Tử Tô và công tử giống nhau, đều sợ tinh tức truyền đến lại là tin xấu."

Hắn cung kính đem bức thư trình lên tay ta, nói:

"Sau khi việc của Tiêu tướng quân xảy ra, Tử Tô mới hiểu được, rất nhiều chuyên cho dù mình đà biết rò nhưng chi dựa vào sức người là không

https://thuviensach.vn

thể nào thay đổi được."

Ta cố nén sự khủng hoảng trong nội tâm vương tay ra nhận lấy bức thư, nhiều lần nhìn muốn nhìn bức thư nhưng lại không dám mở bức thư ra, thở dài một hơi, đem bức thư trả lại cho Trần Tử Tô, nói:

"Ngươi giúp ta xem một chút..."

Trần Tử Tô vui vẻ nhận mệnh, xé mở mức thư, xem qua một lần, thấp giọng nói: "Chúc mừng công tử, quỷ phi nương nương đã tìm ra cách duy trì tính mạng cho thái hậu."

Thân thể ta run mạnh, vui vẻ nói:

"Cái gì?"

'T' À rp f rp /V r ■

Trân Tử Tô nói:

"Thái hậu đà rơi vào hôn mê, quỷ phi nương nương đem nàng đặt vào quan tài băng, giấu xuống tòa cung điện bàng băng ở dưới đất, nếu sau này có cách cứu sống nàng, quỷ phi sẽ làm cho nàng tinh lại."

Nụ cười trên mặt ta nhất thời biến mất, Tinh Hậu bây giờ đang hôn mê bất tinh, hiện tại lại bị đóng băng đặt dưới lòng đất trong cung, vậy thì so với người chết có gì khá nhau?

Tuệ Kiều sở dĩ viết lá thư này, chi là không muốn làm cho ta quá đau buồn, nàng làm cho ta thấy còn một chút hi vọng để ta không ngả quỵ mà thôi.

Trân Tử Tô an ủi ta , nói:

https://thuviensach.vn

"Công tử không cần phải lo lắng, quỷ phi y thuật tinh thông, diệu tuyệt thiên hạ, lấy bản lĩnh của nàng chắc chắn sẽ tìm ra cách cứu thái hậu."

Ta chán nản nói:

"Mong ràng sẽ có một ngày như vậy..."

Trần Tử Tô đem bức thư đặt trên chiếc bàn trước mặt ta, nói:

"Trong thơ quỷ phi có nhắc tới, Hoàn Nhan đại tướng quân đã nắm chắc phần lãnh thổ phía Nam Tần Quốc trong tay, tin tức này đối với chúng ta cùng có thể xem là một chuyên tốt."

Ta yên lặng nhìn bức thư trên bàn, trước mắt hiện ra khuôn mặt tái nhợt của Tinh Hậu.

Trần Tử Tô thấy ta ngơ ngác nhập thần như vậy đành lắc đầu, lặng yên lui ra ngoài...

Năm ngày sau Tiêu Tín tới Khang Đô, từ trên bộ đồ tang trên người hắn thì mọi người biết hắn đã nghe đượ tin phụ thân mình bị hại, Trần Tử Tô bảo Đường Muội đi Nam cương, lệnh Tiêu Tín trở về Khang Đô thật ra cũng có nổi khổ riêng.

Tuy ràng Tiêu Tín không phải là con ruột của Tiêu Trấn Kỳ, thế nhưng được Tiêu Trấn Kỳ nuôi từ nhò, tình cảm phụ tử của hai người vô cùng sâu đậm, ai trong chúng ta đều sợ hắn không chịu nổi đà kích lớn như thế.

Biểu hiện kiên cường và bình tĩnh của Tiêu Tín ngoài dự liệu của chúng ta, ba ngày ba đêm liên tục liên tục lên đường cùng không làm hán quá mệt mỏi, mấy ngày nay đã làm cho hắn trưởng thành hơn rất nhiều.

Ta triệu kiến Tiêu Tín ở từ đường lập cho Tiêu Trấn Kỳ.

https://thuviensach.vn

Trước tiên Tiêu Tín dâng hương dập đầu trước linh vị phụ thân mình, sau đó mới đi tới trước mặt ta quỳ bái.

Ta nâng hắn dậy, nói:

"Phúc Oa. Việc đã như vậy, ngươi cũng không cần quá mức đau khổ. Ta nghĩ Tiêu đại ca trên trời có linh thiêng, cùng không muốn thấy ngươi suốt ngày sống trong đau khổ."

Từ lúc hắn làm việc cho ta tới nay, đây là lần đầu tiên ta kêu nhũ danh của hán, ta sở dĩ làm như vậy, là vì nói cho hắn biết, ta chẳng nhừng là chủ nhân của hắn mà còn là người thân nừa.

Hai mắt Tiêu Tín đỏ lên, nói:

"Thái tử điện hạ không cần lo lắng, Tiêu Tín biết nên làm như thế nào."

Ta thở dài nói:

"Ta và Tiêu đại ca tình như thủ túc, không ngờ hắn đột nhiên lại gặp nạn như vậy, hôm nay Long Dận Không ta xinh thề, sẽ có một ngày, ta sang bàng nước Hàn, vì Tiêu đại ca trả thù rửa hận."

Giọng nói của Tiêu Tín đà có chút khàn, hắn thấp giọng nói:

"Thái tử điện hạ, sự đau khổ trong lòng thuộc hạ cùng không thua kẻm gì ngài, nhưng bây giờ không phải là lúc phát binh đánh nước Hàn. Có câu là rút dây động rừng, nếu như bây giờ chúng ta đối phó nước Hàn, nhất định sẽ khiến cho Hán, lề, Tấn ba nước liên thủ tấn công chúng ta, bây gờ chúng ta nên quan tâm tới chiên sự ở Đại Tần chứ không phải thứ gì khác."

Hắn vẫn luôn lo lắng cho đại cục, xem ra sự lo lắng của ta và Trần Tử Tô đều là dư thừa.

HRề A HR ĩ r *

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín nói:

"Thái tử điện hạ? mạt tướng có một yêu cầu quá đáng, xin thái tử điện hạ đáp ứng.”

Ta gật đâu nói:

"Phúc Oa, có chuyên gì, ngươi cứ việc nói.'"T' • /V 'T' r 4-

Tieu Tín đạo:

"Biên giới Yên-Hàn lúc này tuy không có chiến sự, thế nhưng tai họa ngầm lúc nào cùng có thể bộc phát. Huống chi tuy người dân Yên quốc đà biểu hiện thần phục Đại Khang, thế nhưng bọn họ vẫn không cam tâm, cha của thuộc hạ lại không mai bị đánh lén, cục diện lúc này ở Yên Quốc đang rất nguy hiểm."

Ta cùng đang nghĩ về vấn đề này.

Lúc này cần nhất chính là sự ổn định, Tiêu Trấn Kỳ chết đi, quân lính đóng ờ biên giới đã mất đi người cầm đầu, muốn tìm một người đủ tín nhiệm, mà lại có năng lực thì rất khó.

Tiêu Tín không thể nghi ngờ là là một trong những người thích họp nhất trong vị trí này, bất quá ta vẫn có chút lo lắng, khi hắn nắm giử binh quyền liệu có vì cái chết của cha hắn mà làm ra việc gì điên rồ hay không?

Biểu hiện của hắn lúc này cho thấy việc này sẽ không xảy ra. Thế nhưng sau đó thì sau?

Những lời này biểu hiện tâm ỷ muốn chủ động đảm nhiệm chức thống lĩnh quân đội đóng ở nơi biên giới Yên-Hàn của hắn.

Biểu hiện của hắn lúc này cho thấy việc này sẽ không xảy ra. Thế nhưng sau đó thì sau?

https://thuviensach.vn

Những lời này biểu hiện tâm ỷ muốn chủ động đảm nhiệm chức thống lĩnh quân đội đóng ở nơi biên giới Yên-Hàn của hắn.

Hắn thật có năng lực như vậy, thế nhưng việc bình định Nam cương đã chứng minh, tuy hắn có năng lực rất mạnh nhưng thủ đoạn lại rất cứng rán, trong giai đoạn mẫn cảm này mà phái hắn tới đó liệu có quá mức mạo hiểm hay không?

Tiêu Tín thấy ta vẫn chưa tỏ thái độ, biết trong lòng ta vẫn còn đang lo lắng, vì thế hắn quỳ gối xuống khó nức nở, nói:

"Tiêu Tín không dám làm khó thái tử điện hạ, ta lần này xin đi tới biên giới Yên-Hàn là vì báo thù cho phụ thân. Ta cũng biết thái tử đang lo lắng việc gì, ngài nhất định lo lắng ta bởi vì thù hận của cha mà mất đi lí tri, Tiêu Tín tuy ràng ngu muội, thế nhưng cùng biết phân biệt bên nặng bên nhẹ, ta sẽ không vi đại thù của cha mà ảnh hường tới đại nghiệp của thái tử."Hắn ngừng lại một chút, nói:

"Tiêu Tín sở dĩ xin đi ra trận giết giặc, là hy vọng có thể giúp thái tử điện hạ ổn định thế cục Yên-Hàn, giúp người giải quyết những phiền hà trong nhà, sau này ổn định lại, khi thái tử quyết định tấn công nước Hàn, ta sẽ là người đầu tiên xông qua đó!"

Tiêu Tín nói những lời đó, làm cho ta không còn do dự nữa, ta vỗ nhẹ vai hán, Tiêu Tín sẽ không bao giờ làm những chuyên thiếu suy nghĩ nữa, hắn đà trưởng thành, ta nên cho hắn cơ hội này, ta đang cần một trợ thủ đắc lực.

Ta thấp giọng nói:

"Ta đà chuẩn bị xong mọi thứ, sáng sớm ngày mai ngươi sẽ đi Yên Quốc, ngươi là con của Tiêu đại ca, trước tiên ngươi phải làm tròn chừ hiếu, sau khTan táng cho Tiêu đại ca, ta sẽ tuyên bố với mọi người, ngươi sẽ là thống lĩnh mới của quân đội đang đóng giừ ở biên giới Yên-Hàn."

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín lơn tiêng nói:

"Tiêu Tín nguyên vì thái tử xông pha khói lửa, muôn chết không từ!"

Trở lại hoàng cung, ta định nghi ngơi một chút, Đa Long liền tới thông báo, Trần Tử Tô đang tìm ta.

Ta chi còn cách bỏ đi ỷ định nghi ngơi trong đầu, đi tìm hắn.

Trần Tử Tô cùng đà nhiều ngày chưa được ngủ giống như ta, trag hai mắt đầy tơ máu, sắc mặt đà có chút vàng.

Ta bảo Đa Long mang tới hai chén trà sâm, ân cần nói:

"Trần tiên sinh, hai ngày này mãc dù bận việc của Tiêu tướng quân, thế nhưng ngươi cùng phải chú ý tới thân thể của mình chứ, trong khoảng thời gian này, ta phải nhìn từng người từng người bạn hữu rời bỏ ta, việc như vậy, ta không muốn tiếp tục diễn ra."

Ta đưa chén trà sâm cho Trần Tử Tô, Trần Tử Tô vội vàng đứng dậy nhận lấy, vẻ mặt có chút cung kính.

Ta buồn bã thở dài nói:

"Bây giờ ta rất nhớ tới thời điểm chưa lên làm thái tử..."

Lấy trí tuệ của Trần Tử Tô, hắn có thể nghe ra hàm nghĩa trong câu nói của ta.

Hắn thở dài nói:

"Công tử nghĩ vậy do gần đây gặp rất nhiều chuyên không hài lòng, mấy hôm nừa công tử sẽ tốt hơn thôi."

Ta cười khổ lắc đầu.'T' À rp f rp /V r “

https://thuviensach.vn

Tran Tử To noi:

"Thái tử có phải là đã quyết định cho Tiêu Tín đảm nhiệm chức thống lĩnh quân đội đồn trú ờ biên giới Yên-Hàn?"

Ta gật đâu nói:

"Tran tiên sinh nghĩ như thế nào?"

HR ^ HH 9 HH A 4-

Trân Tử Tô đạo:

"Tiêu Tín biết rò binh pháp, trí tuệ siêu quần, văn thao vò lượt, là người thích họp nhất cho vị trí tướng lĩnh, nhưng mà..."

"Nhưng mà cái gì?"

"Tiêu Tín co một khuyêt điểm vô cùng lớn, chính là là làm người quá cuồng ngạo, lại thêm lãnh khốc vô tình, nếu như chọn hắn thì phải tìm cho hắn một người trợ lý." Trần Tử Tô thấp giọng nhắc nhở ta .

Ta nhíu mày nói:

"Ta định cho Dực hổ đi giúp đờ hán, thế nhưng tiểu tử này nóng nảy bướng binh, hơn nừa hắn còn mới trốn từ chỗ Tiêu Tín ra. Lần này bảo hắn trở lại thì dùng bất cứ giá gì hắn cùng không đồng ý."

Tran Tử Tô cười nói:

"Hắn không nên đến thì tốt hơn, Dực Hổ tuy ràng dùng mành, nhưng trí tuệ khá thấp, hán so với Tiêu Tín còn kém hơn."

Ta thấp giọng nói:

"Lẽ nào Trần tiên sinh muốn đi?"

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô cười lắc đầu:

"Gần đây làm việc quá vất vả, không thích hợp đề đi, hơn nừa có một người rất thích hợp nhưng lại bị quên mất."

"Ai?"

Trần Tử Tô uống một ngụm sâm trà, thong thả nói:

"Tướng quốc nước Yên Cao Quang Viễn!"

Ta như người mới tinh mộng, vỗ trán một cái, nói:

"Không sai! Sao ta lại quên mất hắn được chứ! Lấy tính cách cáo già của Cao Quang Viễn, dich thật là một người phụ tá tốt nhất cho Tiêu Tín."

Không nghĩ tới Trần Tử Tô lại lắc đầu:

"Công tử nếu để cho Cao Quang Viễn đến giám quân, Tiêu Tín sẽ nghĩ như thế nào? Hắn nhất định nghĩ công tử không tín nhiệm hán, như vậy trái lại còn khéo quá hóa dở."

Ta lúc này mới hiểu hết ý của hắn.

Trân Tử Tô nói:

"Cao Hàm con trai của Cao Quan Viễn là một tướng lĩnh trẻ tuổi rất xuất sắc, nếu công tử đã cho Tiêu Tín một cơ hội thì sao lại không cho Cao Hào một cơ hội? Huống chi Cao Hàm là người địa phương, phương diện quân sự và phân bố quân đội rành hơn Tiêu Tín rất nhiều, làm như vậy một là nâng đờ Cao Hàm, Cao Quang Viễn tự nhiên sẽ cảm thấy tương lai tươi sáng, lấy trí tuệ của hán, hắn đương nhiên biết, công tử cho Cao Hàm tới là vì mục đích gì."

Ta liên tiếp gật đầu, khen ngợi:

https://thuviensach.vn

"Trần tiên sinh thậm biết lòng người.

Trân Tử Tô cười nói:

"Công tử không cần khen ta, chủ ý này là của Hứa Vũ Trần, sau khi Tiêu tướng quân chết, quân thủ vệ biên giới xuất hiện một cái ghế trống, mấy người chúng ta thương lượng qua, người thích họp nhất để ngồi vào đó lúc này chính là Tiêu Tín, nhưng mà hắn có thể đảm nhiệm trọng trách này hay không thì cần phải xem vào biểu hiện kế tiếp của hắn."

Ta tràn ngập lòng tin, nói:

"Tiêu Tín tuyệt đối có thể đảm nhiệm được chức đó."

'T' À rp f rp /V r ■

Trân Tử Tô nói:

"Hắn phải đối mặt không phải chi riêng quân lính của Đại Khang, quân đội đóng ở biên giới nước Yên do rất nhiều thành phần họp thành, trong đó có quan hệ rất là phức tạp. Tiêu tương quân ngày xưa lấy nhân đức trị quân, mà Tiêu Tín từ trước đến nay là dùng nghiêm khắc để trị quân, phương pháp của cha con hai người hoàn toán khác nhau, mấy người chúng đang lo lắng vì chuyên này. Cùng may Hứa tướng quốc đưa ra ỷ kiến tuyệt diệu này, Cao Quang Viễn am hiểu nhất chính là âm mưu quỷ kế, mặc dù là công tử không cho hắn đi làm, hắn thì nhất định sẽ lưu ý tìm kiếm những khuyết điểm và sai lầm của Tiêu Tín."

Ta cười ha ha nói:

"Không nghĩ tới, hiểu rò Cao Quang Viễn nhất lại là Hứa Vũ Thần!"

Trần Tử Tổ mim cười nói:

https://thuviensach.vn

'Mặc dù Hứa tướng quốc và Cao Quang Viễn không họp nhau, nhưng hai người bọn họ cùng hiếu rất rõ đôi phương. Ban đầu không phải Thái Tử nhìn vào quan hệ giữa hai người này, khéo léo sắp xếp bọn họ đến chức vị thích họp."

Ta gật đầu cười, Trần Tử Tổ có rất nhiều suy nghi cùng tinh cờ trùng họp vói ta. Khoảng thòi gian này tâm tình ta thật sự quá kém, rất nhiều chuyện không có thòi gian suy nghĩ, cùng không muôn nghi, hoi có vẻ thuận theo tự nhiên.

Trần Tử Tônói:

" Có phải Thái tử đã quết định đi Yên quốc, tự minh xử lý chuyện Tiêu tướng quân?"

Ta thò dài nói:

" Ta và Tiêu đại ca làm bạn tâm đầu ý họp, về tinh về lý ta cùng phải đi Yên quốc một chuyến. Hon nừa, chuyện vói Tiêu Tín nên đế ta tự minh thông báo cho thỏa đáng.’’

Trần Tử Tô nói:

’’ Gần đây tâm tinh Thái tử không vui, đi đến Yên quốc thả lỏng tâm tinh cùng tốt. Mặc du giao chiến giừa Tần quốc và Đông Ho đã đến lúc gấp rút nhưng đôi vói chúng ta lại là một cơ hội rất lỏn. Hoàn Nhan tướng quân trân giừ Tần quốc, trên thực tế mười ba vạn tinh binh của Đại Khang đã nắm trong tay hậu phương rộng lớn của Tần quốc. Tần Thái hậu vẫn chưa biết sông chết, cục diện chính trị của Tần quốc lúc này đã loạn thành một đoàn, bất kế là quan lại hay hoàng tộc cùng không có người nào có đủ năng lực đế xoay chuyến tinh thê' kết cục thất bại của Tần quốc đã định sẵn. Đông Ho phát động cuộc chiến này CUÔ1 cùng chắc chắn sẽ kết thúc vói kết quả lường bại câu thương. Thực lực của hai bên sẽ khó gượng dậy nối. Bắc Ho và Đại Khang có thế ngồi không thu lọi. Nhưng là..."

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 181: Cân Nhắc

Trần Tử Tổ mim cười nói:

'Mặc dù Hứa tướng quốc và Cao Quang Viễn không hợp nhau, nhưng hai người bọn họ cùng hiếu rất rõ đôi phương. Ban đầu không phải Thái Tử nhìn vào quan hệ giữa hai người này, khéo léo sắp xếp bọn họ đến chức vị thích hợp."

Ta gật đầu cười, Trần Tử Tổ có rất nhiều suy nghi cùng tinh cờ trùng hợp vói ta. Khoảng thòi gian này tâm tình ta thật sự quá kém, rất nhiều chuyện không có thòi gian suy nghĩ, cùng không muôn nghi, hoi có vẻ thuận theo tự nhiên.

Trần Tử Tô nói:

" Có phải Thái tử đã quết định đi Yên quốc, tự minh xử lý chuyện Tiêu tướng quân?"

Ta thò dài nói:

" Ta và Tiêu đại ca làm bạn tâm đầu ý họp, về tinh về lý ta cùng phải đi Yên quốc một chuyến. Hon nừa, chuyện vói Tiêu Tín nên đế ta tự minh thông báo cho thỏa đáng.’’

Trần Tử Tô nói:

’’ Gần đây tâm tinh Thái tử không vui, đi đến Yên quốc thả lỏng tâm tinh cùng tốt. Mặc du giao chiến giừa Tần quốc và Đông Ho đã đến lúc gấp rút

https://thuviensach.vn

nhưng đôi vói chúng ta lại là một cơ hội rất lỏn. Hoàn Nhan tướng quân trân giừ Tần quốc, trên thực tế mười ba vạn tinh binh của Đại Khang đã nắm trong tay hậu phương rộng lớn của Tần quốc. Tần Thái hậu vẫn chưa biết sông chết, cục diện chính trị của Tần quốc lúc này đã loạn thành một đoàn, bất kế là quan lại hay hoàng tộc cùng không có người nào có đủ năng lực đế xoay chuyến tinh thê' kết cục thất bại của Tần quốc đã định sẵn. Đông Ho phát động cuộc chiến này CUÔ1 cùng chắc chắn sẽ kết thúc vói kết quả lường bại câu thương. Thực lực của hai bên sẽ khó gượng dậy nối. Bắc Ho và Đại Khang có thế ngồi không thu lọi. Nhưng là..."

Trần Tử Tổ cau mày, lộ ra vẻ lo lắng.

Ta đã đoán được suy nghi của hắn, hắn chắc chắn đang lo lắng Thác Bạt Thuần nhò' đó có thế phát triến an toàn.

Ta thấp giọng nói:

” Dưới tinh huống trước mắt, chủng ta rất khó có thế chiếu cố chuyện Ho Bộ. Nếu thực sự Thác Bạt Thuần có bản lãnh đó, hắn sẽ nhân cơ hội thâu tóm Đông Ho, thống nhất Ho Bộ một lần nữa."

Trần Tử Tổ thò dài nói:

"Nếu là như vậy, Thác Bạt Thuần sẽ trờ thành tử địch nguy hiếm nhất của Thái tủ."

Ta gật đầu nói:

” Hai việc không thế đồng thòi làm, vân đề thiết yếu trước mắt của chủng ta là Thông nhất lãnh thổ ba nước Khang, Tần, Yên. ơ phía nam chông lại hai nước Tân, Hán, phía bắc lấy Am son làm giói hạn vói Bắc Ho, xác định lại biên giói Đại Khang một lần nừa."

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

"Lãnh thổ Đông Ho rộng lớn, Bắc Ho muôn trong thòi gian ngắn đánh chiếm tất cả đất đai cũng không phải chuyện dề. Trong khoảng thòi gian này Thái tử có thế thoải mái nghi ngoi dường sức, tăng tốc mờ rộng.”

Ta đồng cảm nói:

"Bách túc chi trùng tử nhi bất cương, Thác Bạt Thuần muôn nhanh chóng thâu tóm Đông Ho chi sợ cũng không dề dàng. Huống chi phía sau Đông Ho còn có Triều Tiên vốn đã rình mò từ lâu."Trần Tử Tổ mim cười nói:

” So vói việc chúng ta nắm được Tần quốc, khó khăn mà Bắc Ho gặp phải 1ÓTI hon nhiều lắm. Nhưng Thác Bạt Thuần cùng là một thế hệ kiêu hùng, hắn sẽ không bỏ qua cơ hội ngàn năm có một này. Thâu tóm Đông Ho chi là vân đề thòi gian, về phần Triều Tiên, căn bản sẽ không gây được sóng gió gì lớn cả."

Hắn thấp giọng nói:

" Mặc dù trước mắt là cơ hội giao chiến, nhưng đôi vói Thái tử cùng là thòi gian rồi rãi nhẹ nhàng nhất, sao Thái từ không nhân dịp này nghi ngoi điều dường cho tô't. Kế hoạch về Tần quốc đã được áp dụng, chiến sự dây dưa càng lâu lại càng có lợi cho chủng ta. Tần quốc không thế xem như Yên quốc, lãnh thố quốc gia rộng lỏn, dân cư đông đúc, chi có từng bước xâm chiếm mói là kế sách tô't nhất. Mà Thái từ cùng cần phải có đủ kiên nhẫn, theo đuôi quá trình chiến tranh kéo dài, thực lực của Tần quốc sẽ càng ngày càng trở nên suy yếu, vì thế sự phụ thuộc của bọn họ đôi vói Đại Khang cùng càng ngày càng lớn, chờ đến khi chiến tranh kết thúc, bọn họ đã vô hình chung trở thành nước phụ thuộc của Đại Khang. Đến lúc đó, cho du Thái tử không muôn thu lấy Tần quốc, Tần quốc cùng không cách nào ròi khỏi ngài được."

Ta không kim được nhớ tói Tinh Hậu, nếu như không có nàng, ta cùng không thế xâm nhập vào nội bộ Tần quốc thuận lọi như thế, phần đại lề này

https://thuviensach.vn

chính là nàng tặng cho ta.

Trần Tử Tổ thây nét mặt ta u ám, biết ta chắc chắn đang nghi đến chuyện đau buồn, nhẹ giọng khuyên ta:

"Có một số việc Thái tử nên biết buông bỏ. Hiện tại ngài chính là Vương giả của cả vùng lãnh thổ này, nếu như vẫn cả ngày đắm chim trong cảm xúc u uất, tuyệt đôi không phải là may mắn của Đại Khang."

Ta lạnh nhạt cười nói:

Dây moi la Trần tiên sinh mà ta cân.

Trần Tử Tổ mim cười nói:

'Thái tử đã nghi tói hay chưa? Có lê không chi có người bên cạnh ngài mói thay đối?"

Trong lòng ta rung động, hắn ám chi là chính bản thân ta thay đổi, nhưng tại sao ta lại không cảm thấy như thê?

Suy nghi cấn thận lại, mọi chuyện xảy ra trong thòi gian này thực sự rất nhiều, thân phận địa vị đã thay đổi, trong tiềm thức ta luôn quy kết những u uất trong lòng là do đủ loại bất hạnh.

Nhưng lòi nói của Trần Tử Tổ đột nhiên nhắc nhò' ta, hiện giò' ta đã khác xa so vói trước đây, có lẽ do bản thân ta chưa kịp thích ứng loại biến hóa này.

Ta chậm rãi đặt chén trà xuống:

" Xem ra ta nên đi ra ngoài một thòi gian, tạm thòi quên đi những việc bên cạnh đế tim lại chính bản thân minh."

Trần Tử Tô cười nói:

https://thuviensach.vn

"Từ Tổ tin rằng không lâu sau sẽ lại thấy Thái tử khôi phục dáng vẻ Vương giả hăng hái hào hùng như ngày xưa."

Hắn nhấp một ngụm trà sâm rồi nói tiếp:

"Việc tuyến chọn noi đế xây cung điện mói Thái tử giao cho ta, ta đã tim được người thích họp làm chuyện này."

" Ồ!"

Lúc này ta đã đoán được, người hắn nói đến chắc chắn là Gia Cát Tiếu Liên.

" Thành tựu trên phương diện này của Gia Cát tiên sinh hon xa Tử Tô, ta đã cho người thông báo vói hắn chuyện này, hắn hắn sẽ không từ chốiế"

Ta cười nói:

"Gia Cát tiên sinh đang giúp ta xây dựng Ky Giáp quân, công sự, tường thành phía bắ Đại Khang và Yên quốc cũng do hắn lên kế hoạch. Ngươi đem chuyện này giao cho hắn, hắn trở lại chắc hắn sẽ trách ta tham hường thụ mà không muôn phát triển."

Trần Tử Tô cười ha ha nói:

"Dân chủng chú trọng an cư lạc nghiệp, Đế Vương cũng không phải không như thê'. Mặc dù hiện giò' Thái từ có đông đảo Vương phi, nhưng lại không có ai làm bạn bên cạnh, cả ngày buồn bực không vui. Chờ khi xây dựng xong cung mói, các vị Vương phi có thế sớm chiều làm bạn bên thái tử, lúc đó phiền não của Thái tử hăn là sẽ ít đi rất nhiều."

Lòi của hắn làm ta nhó' đến chuyện về Tả Ngọc Di, ta do dự một lát nhưng vẫn nói chuyện này ra: "Trần tiên sinh, ta có chuyện muôn hỏi ý kiến của ngươi."

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

"Mòi Thái tử nói."

Ta thấp giọng kể cho hắn chuyện về Tả Ngọc Di, CUÔ1 cùng lại nói:

" Ta có ý định muôn đưa Tả Ngọc Di vào trong cung, không biết Trần tiên sinh nghi thế nào về chuyện này?"

Ta thấp giọng kể cho hắn chuyện về Tả Ngọc Di, CUÔ1 cùng lại nói:

" Ta có ý định muôn đưa Tả Ngọc Di vào trong cung, không biết Trần tiên sinh nghi thế nào về chuyện này?"

Trần Tử Tô nhíu mày, quyet đoán lac đau:

"Thái tử! Chuyện này nhất định không được!”

Ta biết có lẽ hắn sẽ phản đôi, nhưng lại không nghĩ rằng hắn phản đôi kiên quyết như thế, hoi ngạc nhiên hỏi:

"Vì sao không thế?"

Trần Tử Tô nói:

"Đầu tiên, Tả Ngọc Di chính là con gái của Tả Trục Lưu, Tả Trục Lưu phạm vào tội phản nghịch, ban đầu nếu như không phải Thái từ khai ân, tội này đáng phải tru di cửu tộc. Mac du Thái từ không truy cứu trách nhiệm vói con gái hắn, nhưng tiếng ác của Tả thị đã sớm truyền khắp Đại Khang. Tiếp theo, đúng như những gì Thái tử nói, Tả Ngọc Di có khả năng cô' ý tiếp cận Thái tử. Thái tử tự minh ban cho Tả Trục Lưu cái chết, đôi vói nàng, ngài là kẻ thủ giết cha. Mặc dù không loại trừ khả năng nàng có thế một lòng hầu hạ Thái tử, nhưng Thái từ cùng phải nghi cần thận, nàng có thế lợi dụng cơ hội tiếp cận Thái tử, lúc nào cùng có thế gây khó dề cho Thái tử."

https://thuviensach.vn

Ta thầm nghi trong lòng:

” Nếu như Tả Ngọc Di thực sự muôn hại ta, nàng cũng có rất nhiều cơ hội, vì sao không xuống tay vói ta từ lúc trước chứ?"

Trần Tử Tô nói:

" Thái tử còn nhớ hay không, lúc đầu nạp phi, Tả Ngọc Di và Vương phi nương nương chính là hai mỹ nhân được tuyến chọn cuôi cùng. Bạn đầu Thái tử chọn Vương phi mà bỏ qua Tả Ngọc Di, hiện giò' ngài lại muôn đưa nàng vào cung, nếu như Vương phi biết chuyện này sẽ có cảm giác gì? Lúc Tả Trục Lưu còn sông đã cùng Dực Vương không đội trời chung, nếu như ngài kiên trì phòng nàng làm phi, Dực Vương sẽ nghi thế nào?"

Ta thò dài nói:

"Ngươi nói không sai!”

Trần Tử Tô nói:

" Giừ lại mạng sông cho ba huynh muội nàng đã là ân đức lớn nhất. Nếu như Tả Ngọc Di thật lòng hiếu được chuyện này, nàng sẽ không đưa ra chuyện danh phận vói Thái tử, an phận ờ bên cạnh Thái tử, còn có điều gì chưa đủ nừa?"

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Trần tiên sinh hiếu lầm rồi, Ngọc Di cũng không muôn ta cưới nàng, chi là ta muôn công bằng vói nàng hơn mà thôi."

Trần Tử Tổ ý tứ sâu xa nói: ” Thái tử muôn công bằng vói nàng hay công bằng vói Vương phi, lợi hại giừa hai chuyện đó, Thái tử phải tự minh lựa chọn."Thực ra sau khi Trần Tử Tổ nói xong nhừng lòi này, ta đã bó đi suy nghi muôn đưa Tả Ngọc Di vào cung. Có một số việc không thế mọi mặt

https://thuviensach.vn

đều vẹn toàn, sau này ta sẽ bồi thường cho nàng nhiều hon về tinh cảm là được.

Trần Tử Tổ nói không sai, an cư mói có thế lạc nghiệp. Khi tâm tinh của ta xuống thấp nhất mói phát hiện tất cả ái phi của ta đều không có bên cạnh ta, ngay cả Trân phi vôn có thế cùng ta dốc bầu tâm sự cùng đến Pháp Nghiêm tự đế tụng kinh.

Từ sau khi Hâm Đức hoàng đế chết đi, ta càng không chịu nối không khí trang nghiêm đè nén trong cung, nếu vẫn tiếp tục ờ trong Hoàng cung này, sớm muộn gì ta cùng phát điên mất.

Dùng bừa tôi xong, ta gọi Xa Hạo hộ tông ta cùng đến Long viện.

Đi vào đường mòn sâu thăm trong Long viện, ta liền cảm thấy tâm tinh sảng khoái hon rất nhiều, không biết cây Cố hòe kia rốt cục có công hiệu thần kỳ như Tả Ngọc Di nói hay không, tóm lại tói đây đúng là có thế tạm thòi quên đi mọi chuyện phức tạp trong cung.

Xa Hạo thấp giọng nhắc nhò' ta:

"Tả tiếu thư chưa chắc đã ờ đây."

Ta cười nói:

"Ta chi muôn tói đây một lúc Nếu nàng không có ờ đây, chủng ta cứ tạm xem như ra ngoài đi dạo hóng mát."

Đi đến trước Long viện, lại thấy cừa lỏn khép hờ, trong lòng ta bất giác vui vẻ, xem ra Tả Ngọc Di vẫn còn ờ noi này.

Xa Hạo vôn định đi vào cùng ta, ta giơ tay lên cản hắn nói:

"Các ngươi chờ ta ở bên ngoài, có chuyện gì ta sẽ gọi các ngươi vào."

https://thuviensach.vn

Xa Hạo chi có thế gật đầu, nhắc nhờ:

” Mọi việc Thái tử cùng phải cấn thận một chút."

Ta đi vào Long viện, thấy Tả Ngọc Di đang ngồi một minh dưới tán cây cổ hòe, trên bàn gỗ đã sớm dọn xong rượu và thức ăn. Đôi mắt đẹp của nàng nhìn cây cố hỏe say sưa ngơ ngác, không biết trong lòng đang nghĩ gì?

Ta đi tói phía sau nhẹ nhàng ho khan, thân thế mềm mại của Tả Ngọc Di chân động, đột nhiên xoay người lại, trên mặt đã vương đầy nước mắt. Nàng khè cắn môi dưới, đứng lên liều lình lao vào trong lòng ta, ôm chặt thân thế ta, khuôn mặt tràn đầy nước mắt áp sát vào mặt ta:

"Ta nghi huynh sẽ... sẽ không quay lại..." Có lẽ do trong lòng kích động quá mức, thân thế mềm mại của nàng không kim được run rẩy.

Ta cười nói:

" Ta đã khi nào nói không tói chưa?"

Tả Ngọc Di nức nờ nói:

"Ngày ấy lúc huynh ròi đi đã nói ngày thứ hai sẽ tói gặp ta, nhưng ta ngồi nhìn phía đông chờ không thấy huynh tói, hướng về phía tây chò' cùng vẫn không thấy huynh... Ngọc Di đã đợi Điện hạ ờ chỗ này bôn ngày rồi.Ế.”

Nội tâm nàng đau xót, nằm trong lòng ta khóc nức nờ.Ta hôn lên mặt nàng lại thấy khuôn mặt nàng nóng đến mức hoi dọa người, sò' trán nàng thấy vô cùng nóng, ta ân cần nói:

"Muội ngã bệnh rồi!"

Tả Ngọc Di lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

" Ta không sao, thấy huynh trò' lại ta.ẽ."

Chưa nói hết câu nàng đã ngất xỉu.

Ta vội vàng gọi mấy người Xa Hạo, đế bọn họ đi mòi đại phu xung quanh.

Đại phu bắt mạch xong liền lắc đầu.

Ta thấy nét mặt hắn như vậy, trong lòng sợ hãi. Trời sanh sẽ không tàn nhẫn như thế chứ, nếu sinh mạng như hoa của Tả Ngọc Di bị cướp đi, ta... Ta không dám nghi tiếp nừa.

Đại phu ho khan vài tiếng mói chậm rãi nói:

"Không có chuyện gì, chi là bị nhiễm gió lạnh, lại vì nàng không ngủ mấy ngày liên tục, thân thế quá mệt mỏi mói ngất xiu. Ta kê hai đon thuốc cho nàng, sắc uống mấy ngày sẽ không có chuyện gì nừa."

Lúc này ta mói yên lòng, đế Xa Hạo đưa đại phu ra ngoài kê đon.

Ta ngồi xuống bên giường của Tả Ngọc Di, nhin khuôn mặt hoi tái nhợt của nàng trong lòng không nhịn được áy này. Chính ta cùng không nhớ rõ lúc trước đã đồng ý đến gặp nàng, chi vì một câu nói lơ đãng như vậy lại khiến cô gái si tinh này vẫn chò' đợi đến hôm này. Lại nghĩ đến nàng đã bôn ngày đêm không ngủ, cho dù là một nam nhân làm bằng sắt cùng không chịu đựng nổi, huống chi nàng chi là một nừ tử nhu nhược?

Ta vươn tay vuốt lại mái tóc rối bòi trên trán nàng, lúc này Tả Ngọc Di đột nhiên thò' dài, chậm rãi mờ mắt ra. Thấy ta ngồi bên cạnh, nàng ôm chặt lấy cánh tay ta, dựa đầu vào bên cạnh ta:

"Điện hạ, ta... Không phải đang nằm mơ chứ..ẻ"

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

" Nha đầu ngốc, đương nhiên không phải muội đang nằm mơ!"

Tả Ngọc Di giãy dựa ngồi dậy, nhẹ giọng nói:

" Ta chuẩn bị rượu và thức ăn cho Điện hạ!"

Ta đè vai nàng lại, ép nàng nằm xuống một lần nữa, ôn nhu nói:

" Muội yên tâm, chuyện này ra đã sớm giao cho bọn thuộc hạ làm. Việc muội cần làm lúc này là ngoan ngoãn nằm ờ đây, nói chuyện vói ta một lát."

Tả Ngọc Di rụt rè nói:

"Ngọc Di thật sự vô dụng, gây nhiều phiền toái cho Điện hạ như vậy." Thân thế nàng suy yếu, khuôn mặt bòi vì nóng ran mà trò' nên ừng đỏ, càng lộ ra vẻ xinh đẹp động lòng người.

Ta khè vuốt ve khuôn mặt nàng:

” Nếu hôm nay ta không đến, chăng lẽ muội vẫn muôn đợi?”

Tả Ngọc Di gật đầu, giọng nói mặc du suy yếu nhừng vân lộ ra vẻ vô cung kiên cường:

"Một ngày Thái tử không đến, Ngọc Di vẫn sẽ ờ chỗ này chờ thêm một ngày. Nếu như Thái tử vinh viền không đến, Ngọc Di sẽ ờ chỗ này chò' cả đòi..."

Trong lòng ta bất giác run lên, không ngờ tinh cảm của nàng đôi vói ta lại sâu đậm như vậy. Ta sao có thế làm tôn thương cô gái si tình này, bàn tay ta lặng lẽ luồn vào trong áo ngủ bằng gấm, ôn nhu vuốt ve hạ thế đã nóng bừng của nàng.

Tả Ngọc Di phát ra một tiếng rên ri, nhẹ gióng gắt:

https://thuviensach.vn

"Điện hạ... Huynh còn muôn lọi dụng lúc người khác gặp khó khăn sao...”

Ta và Tiêu Tín đi song song vói nhau trên đường tói Yên quốc. Tiêu Tín đang mặc quần áo tang, cùng đi theo hộ tông hắn còn có mười hai tên tướng lình trẻ tuổi, đêu là bạn nôi khô' vói hắn ở thôn Tướng quân ờ Tần đô, không nghi tói quả thực đúng vói cái tên thôn Tướng quân, hiện giờ cả đám đều trò' thành tướng lình trẻ tuổi nối danh.

Đường Muội và Tiêu Trân Kỳ tinh như huynh đệ, đã đến Yên quốc trước đế sắp xếp chuyện mai táng. Cừu hận ở lại trân giừ Khang đô, ta dần theo A Đông và Lang Thứ đi theo. Bòi vì lần này có rất nhiều tướng lình có quan hệ tốt vói Tiêu Trân Kỳ nhờ chúng ta mang theo tế phẩm của bọn họ cho nên xe ngựa thậm chí tói mười hai cồ, võ sĩ đi theo cũng lên tói gần một ngàn năm trăm người.

Mói vừa ra khỏi Trường đình, bầu trời liền bắt đầu có mưa rả rích. Tiêu Tín cung kính nói:

” Xin Thái tử điện hạ trò' lại trong xe nghi ngoi đế tránh bị nhiễm phong hàn! "Ta hờ hừng cười:

"Trong mắt các ngươi ta yếu đuôi như vậy sao? Chút mưa gió thế này ta vẫn chịu được."

Tiêu Tín thấy ta kiên trì cùng đành thôi, đế võ sĩ đem áo choàng đến cho ta.

Ta vừa mặc áo choàng vào, mưa liền trở nên nặng hạt. Hạt mưa roi xuống dày đặc, vô số hạt mưa dài hẹp trong veo trong mắt ta giông như vô số mùi tên từng đợt từng đợt bắn xuống mặt đất, ngàn vạn thác nước chảy xuống từ trên mái nhà.

https://thuviensach.vn

Sau vài phút đã không phân biệt được trời đất, giông như một nhánh sông chảy xuống từ trên không trung, mà trên mặt đất cùng lan tràn những khe rãnh, tạo thành một thế giới trắng xóa chi toàn nước

A Đông và Lang Thứ phóng ngựa tới chỗ chủng ta, Lang Thứ lớn tiếng nói:

"Chủ nhân! Mưa càng lúc càng lỏn, chủng ta phải tim chỗ trú mưa, chò' mưa nhỏ đi mói có thế đi tiếp!"

Bòi vì tiếng mưa gió quá lỏn, mặc du gần trong gang tấc nhưng hắn vẫn phải dùng hết sức lực toàn thân hét lên mói khiến tiếng nói của minh không bị ngắt quãng.

Ta dứt khoát lắc đầu, mặc dù ta không nói gì nhưng mồi người đều hiếu ý ta, ta không muôn lãng phí thòi gian đi đường.

Tiêu Tín vẫn không tỏ thái độ gì lại thấp giọng đề nghị:

'Thái tử điện hạ, Lang Thứ nói đúng, nếu như chủng ta tiếp tục lên đướng, sẽ có không ít binh lính bời vì mưa gió mà bị nhiễm phong hàn. Lúc đó tốc độ của chủng ta trái lại sẽ càng chậm hơn.”

Ta xoay người lại nhìn đội ngũ đang đi trong mưa gió, bất đắc dì lắc đầu: "Được rồi!”

Chủng ta dừng lại nghi ngoi tại một ngôi miếu bỏ hoang, các võ sĩ dọn dẹp đại điện sạch sẽ, đô't lên một đông lửa cho chủng ta trú mưa. Ta và mấy người Tiêu Tín ờ trong đại điện, một số binh lính tránh mưa ngoài hành lang, số binh lính còn lại giăng vải dầu ờ giừa sân làm bạt che đế nghi ngoi tạm thòi.

Lang Thứ bưng một chén cháo mộc nhì trắng nóng hối đến trước mặt ta:

https://thuviensach.vn

” Chủ nhân, trước tiên làm ấm áp thân thê!”

Ta bưng chén cháo chuẩn bị ăn, chợt nghe bên ngoài vang lên tiếng hô lỏn. A Đông vội vàng chạy ra cửa nhìn xem chuyện gì xảy ra, cùng không lâu lắm liền trở lại đại điện, nói vói ta:

"Chủ nhân, binh lính phát hiện ờ phía sau viện có một ni cô bị bệnh. Xem bộ dáng của nàng rõ ràng đã bị bệnh đến mức không bò dậy nổi rồi."

Ta thấp giọng nói:

” Cứu một mạng người hon xây bảy tòa tháp, ngươi dẫn theo thái y đi cùng xem bệnh cho nàng.”

A Đông nói:

"Liều đại phu đã đi rồi."

Ta suy nghi một lát rồi lại nói:

” Ngươi gọi hai võ sĩ dọn dẹp một chồ trong đại điện đế cho vị ni cô kia nghi ngoi đi. Bên ngoài lắm thầy nhiều ma, mặc dù nàng là ni cô nhưng dù sao cùng là một nừ nhân, cùng sẽ bất tiện."

A Đông nói:

" Chủ nhân yên tâm, bây giò' ta sẽ đi làm."

Ni cô bị bệnh kia tuổi còn quá nhỏ, Liều thái y xem bệnh cho nàng xong, kết luận nguyên nhân chính xác là bị nhiễm phong hàn, cùng không phải bệnh gì nghiêm trọng, ờ trong điện lấy thảo dược ra giúp nàng ăn. Tiếu ni cô kia vẫn không có sức lực, bòi vì nóng lên, thân thế không kim được run rẩy. Ta cho người lấy chăn đệm ra đắp cho nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc này tiếu ni cô cùng tinh táo hon một chút, nhìn xung quanh, CUÔ1 cùng ánh mắt roi vào trên người ta, đôi mắt liền mò' lỏn, kích động nói:

” Ngài... Chính là... Đại Khang Thái tử.ẽ. Long Dận Không?"

Lang Thứ nghe thấy nàng trực tiếp gọi tên ta liền vội vàng trách mắng:

” Lỏn mật, tên của Thái tử có thế đế cho ngươi tùy tiện gọi sao?”

Hắn nói như vậy cùng xem như gián tiếp thừa nhận thân phận ta.

Tiếu ni cô kia không kim được chảy xuông hai hàng nước mắt.

Trong lòng ta vô cùng ngạc nhiên, tiếu ni cô này tại sao có thế nhận ra ta? Lập tực ôn hòa nói:

"Tiếu sư phụ nhận ra ta sao?"

Tiếu ni cô gật đầu nhè nhẹ, giãy dựa quỳ xuông trước mặt ta:

"Đệ tử Nghi Duyên tham kiến chủ nhân!"

Ta bất giác ngẩn ra, tiếu ni cô vừa mói gặp này dì nhiên là người ta chạm mặt lúc gặp Thu Nguyệt Hàn ở Tuyên ThTam. Khi đó nàng đi theo bên cạnh Thu Nguyệt Hàn và Viên Tuệ, hôm nay Thu Nguyệt Hàn đã qua đời, Viên Tuệ cũng đến Thanh Thục son của Tân quốc gia nhập Phiêu Miều các, vì sao nàng lại tói đây?

Nghi Duyên nói:

"Chủ nhân không nhận ra ta sao?"

Ta mim cười nói:

” Sao lại không nhận ra? Viên Tuệ sư tỷ có khỏe không?”

https://thuviensach.vn

Nghi Duyên gật đầu, nàng nhẹ giọng nói:

"Sư tỷ cho ta và Nghi Trác sư tỷ đến Đại Khang tim chủ nhân, nhưng không nghi tói ta và Nghi Trác sư tỷ lại bị thất lạc nhau trên đường. Ta không tim được nàng lại cn bị bệnh, không thế làm gì khác hon là tói ngôi miếu hoang này nghi tạm, nhưng không ngờ bệnh tinh không khá hon, trái lại lại càng thêm nghiêm trọng. Nếu không phải gặp được chủ nhân ở noi này, sợ rằng ta đã phụ sự nhờ vả của sư tỷ rồi..."

Ta nhẹ giọng nói:

"Ngươi tim ta rốt cục vì chuyện gì, nói cho ta nghe xem.”

Nghi Duyên nhìn chung quanh, võ sĩ chung quanh liền hiếu ý nàng, vội vàng đi ra cửa.

Trong lòng ta cười thầm, tiêu ni cô này vẫn có chút đề phòng người khác.Nghi Duyên thấp giọng nói:

"Chăng lẽ chủ nhân đã quên, ngày mùng sáu tháng sáu hàng năm là ngày chủng ta đến Phiêu Miều các bái kiến Thần Quang Đắc Nhật tử, chẳng phải ngài đã đồng ý vói sư tỷ sẽ tự minh đến Thanh Thục Sơn chủ trì đại lề tham bái sao?"

Nếu không có Nghi Duyên nhắc nhờ, ta gần như đã quên mất chuyện này. Hôm nay đã là mùng một tháng năm, tính ra chi còn hon một tháng là đến ngày tham bái.

Nghi Duyên thấy ta im lặng không nói lại cho rằng ta không muôn đi, vội vàng nói:

"Chủ nhân, chuyện này quan hệ đến cơ nghiệp trăm năm của Phiêu Miều các, ngài nhất định phải đi đó!"

https://thuviensach.vn

Ta lạnh nhạt cười nói:

” NgươTan tâm dường bệnh, hiện giò' ta có chuyện quan trọng phải đến Yên quốc, chờ chủng ta tói Yên quốc lại nói tiếp.”

Nghi Duyên vẫn còn muôn nói thêm, ta phất phất tay, xoay người đi về phía chỗ nghi ngoi của mìnhẻ

Ta lấy chiếc nhẫn ngọc bích ra, soi lên đông lửa, lại thấy trong đó có tia sáng lờ mờ chuyến động, như có một con hỏa long boi lội qua lại, bất cứ lúc nào cũng có thế lao ra ngoài.

Những lòi nói của Thu Nguyệt Hàn trước lúc lâm chung ta vẫn nhớ rõ mồn một, nhưng hiện tại vướng víu vói công việc, làm sao có thế đến Thanh Thục Sơn đế xử lý chuyện của Phiêu Miều các, huống chi Thanh Thục Sơn ở Tần quốc, cho dù ta đi không ngừng nghi cũng cần thòi gian hon nửa tháng.

Những lòi nói của Thu Nguyệt Hàn trước lúc lâm chung ta vẫn nhớ rõ mồn một, nhưng hiện tại vướng víu vói công việc, làm sao có thế đến Thanh Thục Sơn đế xử lý chuyện của Phiêu Miều các, huống chi Thanh Thục Sơn ờ Tân quốc, cho dù ta đi không ngừng nghi cũng cần thòi gian hon nửa tháng.

Ban đầu đồng ý vói Thu Nguyệt Hàn cũng không nghi đến sau này sẽ phải gánh chịu trách nhiệm, xem ra lần này sẽ phải phụ lòng nàng.

Tiếng sấm ngoài của ầm ầm, mưa không có dấu hiệu ngớt đi, hôm nay chủng ta rất khó có thế tiếp tục lên đường. Ta mệt mỏi ngáp, đắp chăn lông chim vào giấc ngủ.

Trong giấc mộng hiện lên khuôn mặt tái nhợt của Thu Nguyệt Hàn, nàng khinh thường nhìn ta: "Dận Không! Ban đầu ngươi đã đáp ứng những gì vói ta? Hiện giò' ngươi đã làm được những gì?”

https://thuviensach.vn

Ta liều mạng muôn gạt bỏ bóng dáng của nàng ra khỏi đầu, lúc tinh lại đã thấy mồ hôi lạnh tủa ra toàn thân.

Lúc này mưa bên ngoài đã nhỏ đi một chút, Tiêu Tín chi huy tướng sĩ sửa sang lại xe ngựa chuẩn bị tiếp tục lên đường.

Ta cho hắn chuẩn bị một xe ngựa cho Nghi Duyên, dần theo nàng đi thẳng tói Yên quốc.Vừa tiến vào Yên quốc liền gặp được đội ngũ tiếp đón của Cao Quang Viền, lần này vẫn là Cao Hàm dần đội. Thòi gian này Cao Hàm làm thống lình ở đông bắc bộ Yên quốc, năng lực rất lỏn, rất có uy tín trong quân.

Đây cùng là lần đầu tiên hắn gặp Tiêu Tín, Tiêu Tín dẹp yên Nam Cương Đại Khang, công danh đã truyền khắp thiên hạ. Hiện giờ có thế nói là thanh danh lớn lao, hon nừa hắn lại sắp đảm nhiệm chức vụ Thông soái đại quân đóng tại Yên quốc. ơ trong mắt người khác, Tiêu Tín đã trở thành người chạm tay là có thế bỏng.

Cao Hàm rất có phong phạm của phụ thân minh. Trải qua khoảng thòi gian rèn luyện này hắn càng lộ ra vẻ nhanh nhạy cấn thận, cách xử sự làm người khiêm tốn, khoan dung vói thuộc hạ. So vói Tiêu Tín trước giò' luôn nghiêm nghị thì hoàn toàn khác nhau.

Ta mượn cơ hội này đế quan sát hai người, Tiêu Tín đau đón vì phụ thân nên lộ ra vẻ u uất không vui, từ khi tiếp nhận lòi hỏi thăm ân cần của Cao Hàm xong liền rất ít nói chuyện vois người khác.

Cao Hàm lại trái ngược, hắn rất nhanh đã hòa nhập vào đoàn thế các tướng lình, uống rượu nói chuyện, chung đụng hòa họp, phương diện đôi đãi đúng là sò' trường của hắn.

Lúc ban đêm đóng quân ngoài tròi, Cao Hàm tói bên cạnh ta, sau khi làm lề ra mắt liền đem tinh hình Yên quốc bây giò' báo cáo vói ta. Đa số những gì hắn nói ta đều đã sai người tim hiếu, cùng không có chuyện gì mói.

https://thuviensach.vn

Ta bẻ gãy một cành khô ném vào đông lừa, nói:

"Chuyện Tiêu tướng quân bị hại có điều tra thêm được gì không?"

Cao Hàm nói:

" Chuyện này vô cùng đáng ngờ. Tiêu tướng quân đi tuần tra ranh giới, mà tên dẫn đường lại cùng bị bắn chết. Ta đã điều tra qua những quân sĩ hộ tông Tiêu tướng quân đi tuần tra cùng không có bất ki nghi vân nào. Nhưng toàn bộ sự việc chắc chắn là một âm mưu đã được bày sẵn, đang tiếc tên dẫn đường đã chết, rất khó có thế tiếp tục lần theo đầu mối này đế điều tra.”

Ta gật đầu nói:

" Những ngày này quân đội nội bộ của Yên quốc có phản ứng gì?"

Cao Hàm nói:

" Thái tử điện hạ yên tâm, tất cả đều rất ổn."

Hắn cắn môi, dường như có chuyện muôn nói, suy nghĩ một lát mói tiếp tục:

"Những ngày gần đây trong Yên đô có vài lòi đồn, nghe nói trong số các đại thần và Hoàng tộc có người âm mưu bí mật liên thủ muôn đuôi quân đội Đại Khang đi.”

Ta cười lạnh nói:

"Đương nhiên là bọn họ muôn làm như vậy, có điều tra được rốt cuộc là ai không?"

Cao Hàm lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Cha ta đã bắt tay vào điều tra chuyện này nhưng cùng không tra được đầu môi nào, có lê chi là lòi đồn mà thổi."

Ta vỗ vai Cao Hàm, đứng dậy nhìn lên bầu trời đêm đầy sao, ta không đánh mà thắng được lãnh thổ Yên quốc, bề ngoài xem ra rất yên ổn, nhưng thực ra sau lưng vẫn tồn tại đủ loại tai họa ngầm.Tiêu Trân Kỳ chết đi chi sợ chính là một mồi lửa, nếu như ta không nhanh chóng ổn định được tinh hình, sẽ bị đám cựu thần và Hoàng tộc Yên quốc ngo ngoe muôn động, lúc nào cũng có thế vồ đến kia làm khó dề.

Những lòi này của Cao Hàm đã củng cô' lòng tin cho ta, sau khi đến Yên quốc, ta sẽ dùng thủ đoạn cứng rắn uy hiếp bọn họ, khiến bọn họ thu lại mầm mông phản nghịch vừa mói nảy mầm.

Cao Hàm nói:

"Thái tử điện hạ, nghe nói Tiêu Tín tướng quân đến đây đế tiếp nhận vị trí của Tiêu tướng quân, không biết chuyện này có thật hay không?”

Ta gật đầu xoay người lại nói:

" Cao tướng quân nghi thế nào?”

Cao Hàm nói: "Mạt tướng không dám giấu diếm điện hạ, ta nghi Tiêu tướng quân cũng không thích họp vói chức vụ này."

Ta mim cười ngôi xuống một lần nừa nói:

" Nói lý do của ngươi cho ta nghe!"

Cao Hàm nói:

" Ta đã nghe về uy danh và chiến công của Tiêu tướng quân đã lâu, cũng biết hắn là người nối bật nhất của Đại Khang bây giờ. Nhưng ta cũng nghe nói hắn đôi đãi vói thủ hạ lạnh lùng vô tình, làm việc quá mức dựa vào bản

https://thuviensach.vn

thân, chưa bao giờ nghe ý kiến của người khác. Quân đội đóng tại Yên quốc hiện giờ nhìn mặt ngoài thì bình tình như thường, nhưng trong lòng tướng sĩ vẫn lo lắng không yên, nếu đế hắn nắm giừ chức vị Thông soái, dùng thủ đoạn cứng rắn đế quản lý quân đội, chắc chắn sẽ khiến rất nhiều tướng lình sinh ra lòng oán hận.''

Hắn dừng lại một lát rồi nói tiếp:

'Khi Tiêu soái còn sông luôn đôi đãi vói tướng sĩ như huynh đệ, làm người khoan dung, sợ rằng thủ hạ đã sớm quen vói tác phong của hắn. Hôm nay Thái tử lại điều một tướng quân có tác phong hoàn toàn khác đến, chi sợ...”

Cao Hàm do dự một lát rồi vẫn nói ra suy nghi trong lòng:

"Chi sợ quân đội đóng tại Yên quốc sẽ nhanh chóng lâm vào cảnh rối loạn."

Ta cười nói:

"Cao tướng quân, theo ý kiến của ngươi, người nào mói thích họp chức vị Thông soái này ?"

Cao Hàm nói:

"Sau khi Tiêu soái chết, Cao Hàm vẫn luôn suy nghi về chuyện này, tác dụng của đại quân đóng ờ biên cảnh Yên Hán không phải tầm thường, vừa cần yên ốn bên trong, lại phải vừng chắc bề ngoài, trách nhiệm vô cùng quan trọng. Thông soái lại phải do người của Đại Khang đảm nhiệm, người này không nhừng phải có năng lực lãnh đạo, còn phải hiếu rõ chuyện nội bộ của Yên quốc, càng cần phải nhân từ độ lượng."

Ta không nhịn được cười lỏn:

https://thuviensach.vn

"Cao tướng quân cho rằng hiện giò' Đại Khang có tướng lình như vậy hay không?”

Cao Hàm gật đầu nói:

"Hoàn Nhan Vương phi là người như vậy, chi tiếc hiện giò' nàng lại đang ở Đại Tần.”Ta cười nói:

" Năng lực của Tiêu Tín quá rõ ràng, chi tiếc về phương diện đôi nhân xử thế đúng ra ưiiếu sót rất nhiều."

Ta nhin Cao Hàm nói:

" Vì vậy ra đã sớm quyết định đếngươi làm phó chức phụ tá cho hắn.”

Cao Hàm hoi ngẩn ra, lại đột nhiên quỳ xuống nói:

"Cao Hàm xin Thái tử thu hồi mệnh lệnh."

Ta ngạc nhiên nói:

"Vì sao Cao tướng quân lại nói vậy?”

Cao Hàm nói:

" Cao Hàm không dám giấu diếm Thái tử điện hạ, trước khi Cao Hàm tói nghênh tiếp Thái tử, phụ thân ta đã dặn dò ta, nếu như Thái tử giao cho ta làm phó tướng, nhất định không được đồng ý."

Ta nhíu mày, Cao Quang Viền đúng là cũng có chút bản lính. Chuyện ta bố nhiệm Cao Hàm trừ Trần Tử Tổ ra cũng không còn ai khác biết, không nghi tói hắn lại có thê đoán được.

Ta đờ bả vai Cao Hàm nói:

"Ngươi đứng lên rồi nói tiếp.”

https://thuviensach.vn

Cao Hàm vẫn kiền trì quỳ trên mặt đất nói:

"Mạt tướng tình nguyện anh dùng chiến đấu trên sa trường, cũng không muôn làm người hòa giải trong đại quân đóng tại Yên quốc!”

https://thuviensach.vn

Chương 182: Bình Nghịch

Ta cười nói:

"Ai nói ta muôn ngươi trở thành người hòa giải? Mặc dù năng lực của Tiêu Tín hon người, nhưng dù sao người trẻ tuổi cũng kiêu ngạo, sẽ không để ý đến quan hệ vói thuộc hạ. Ngươi giỏi về việc này, hon nừa lại ờ trong quân nhiều năm, đôi vói những quy định ờ trong quân hiếu khá rõ. Phương diện lãnh binh tác chiến do Tiêu Tín làm chủ, còn xử lý quan hệ nội bộ, thúc đấy quan hệ giừa tướng sĩ sẽ do ngươi làm chủ. Hai người các ngươi hồ trợ lần nhau mói có thế giúp ta sớm ốn định tình hình Yên quốc. Chăng lẽ ngươi không muôn giúp ta sao?”

Cao Hàm nói:

'Không phải mạt tướng không muôn nỗ lực vì Thái tử, nhưng mà..."

Ta biết trong lòng hắn đương nhiên kiêng dè Tiêu Tín, mim cười nói:

"Ngươi yên tâm, đế hai người các ngươi đồng thời dần quân cũng chi là kế hoạch tạm thời. Đọi đến khi tinh hình ốn định lại, ta đương nhiên sẽ giao cho ngươi chức vụ khác. "

Cao Hàm yên lặng gật đầu. Ta đã nói đến mức này, hắn đương nhiên không thế tiếp tục từ chôi.

Di hài của Tiêu Trân Kỳ đã được đưa về Yên đô từ sớm, linh đường được dựng trong phủ tướng quân. Sau khi mấy người chủng ta đến Yến đô liền đến phủ tướng quân phúng viếng trước.

https://thuviensach.vn

Trong thòi gian này, Cao Quang Viền vẫn luôn xử lý chuyện này, hắn lộ ra vẻ vô cùng mệt mỏi.

Đường Muội đến đây trước, đã sắp xếp hậu sự cho Tiêu Trân Kỳ ốn thỏa, chi chờ mấy người chúng ta và Tiêu Tín đến sẽ hạ táng.Ta yên lặng đi tói trước quan tài của Tiêu Trân Kỳ, nhìn chân dung của hắn, trong lòng đau xót không nhịn được roi xuống hai hàng lệ nóng. Nhớ lại thòi gian hai chủng ta cùng sóng vai chiến đấu trước đây, ta rất khó có thế tin tường hắn thực sự đã chêtả

Ta run giọng nói:

"Tiêu đại ca... Ta đến thăm huynh đây. Ngày xưa, rất nhiều nguy hiếm như vậy chủng ta đều có thế vượt qua, nhưng bây giờ huynh lại.."

Ta không kim nối tinh cảm trong lòng, giọng nói nghẹn ngào, không thế nói tiếp được nừa.

Tiêu Tín nhào tói bên quan tài khóc rông lên. Mấy ngày nay hắn vẫn luôn kim nén tinh cảm của minh, bây giờ nhìn thấy di hài của phụ thân liền không thế không chế được đau đón trong lòng, tinh cảm tự nhiên lộ ra.

Đường Muội lau nước mắt trên khóe mi, giao cho ta Liệp Thiên cung và một quyên binh pháp, run giọng nói:

"Đây là di vật của Tiêu đại ca. Người đi theocạnh huynh ấy nói, huynh ấy muôn giao nhừng thứ này lại cho Thái tử."

Ta khó có thế kim nén đau đón trong lòng. Liệp Thiên Cung và cuốn binh pháp do ta tự minh sao chép này chính là lề vật lần đầu gặp mặt ta tặng Tiêu Trân Kỳ khi còn ờ Đại Tần làm con tin, cũng là vật chứng kiến tinh cảm giừa chủng ta.

https://thuviensach.vn

Hôm nay lề vật vẫn còn, nhưng người xưa đã sớm rời xa trần gian. Ta cung kính đặt Liệp Thiên Cung vào trong quan tài của Tiêu Trân Kỳ, anh hùng đã qua đòi, trong thiên hạ còn ai có thế xứng vói cây cường cung này?

Ta xé từng tờ từng tờ của quyến binh pháp đô't trước di hài Tiêu Trân Kỳ, trong lòng lặng lẽ nói:

"Tiêu đại ca, ta nhất định sẽ tim được kẻ hại huynh, chém hắn thành trăm mảnh đế rửa mối hận trong lòng ta."

Ròi khỏi linh đường lại nhìn thấy Cao Quang Viền buồng thõng tay đứng trong viện, dường như đang chờ ta.

Ta xoay người, dùng ông tay áo lau khô nước mắt, sau đó mói nói:

"Cao đại nhân tìm ta có chuyện gì không?"

Cao Quang Viền thấp giọng đáp lại, mói ta đến gian phòng phía đông ngồi nói chuyện.

Ta đoán trước được hắn tói tim ta chắc chắn là vì chuyện của Cao Hàm, giành trước nói:

"Ta đã quyết định đế Tiêu Tín và Cao Hàm họp tác quản lý quân đội, có phải Cao đại nhân có ý kiến gì không V

Cao Quang Viền nói:

"Vi thần không dám, đứa con kém cỏi có thế được Thái tử trọng dụng chính là phúc từ tổ tiên đế lại, trong lòng thần vui mừng còn không hết, làm gì dám có ý kiến gì.”

Trong lòng ta cười thầm, Cao Quang Viền vô cùng xảo quyệt, biết không thế nào thay đổi được quyết định của ta liền thuận theo tự nhiên, vui vẻ chấp nhận bố nhiệm của ta.

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viền nói:

"Sở dì thần mòi điện hạ tới đây là có chuyện quan trọng cần bàn."Ta gật đầu, bưng chén trà trên bàn lên uống một ngụm.

Cao Quang Viền nói:

'Thái tử điện hạ, bây giò' lòng chông đôi Đại Khang của dân chủng bên trong Yên quốc ngày càng tăng lên. Từ sau khi Tiêu soái chết, chuyện binh lính Đại Khang bị tân công đã xảy ra vài lần."

Ta nhíu mày, chuyện này ta lại chưa từng được nghe ai nói.

Cao Quang Viền nói:

'Mặc dù mọi chuyện lắng xuống rất nhanh, không tạo thành tôn thất nghiêm trọng, nhưng đầu môi cũng hoi không chính xác."

Ta lạnh lùng nói:

"Loại chuyện thế này không cần đế trong lòng, bắt được một tên liền giết một tên, cho những người khác thấy hậu quả của chuyện đó, rất nhanh sẽ không còn ai dám gây chuyện."

Cao Quang Viền nói:

"Ta nghi rằng có người làm khó dề sau lưng."

"Có điều tra được gì không?"

Cao Quang Viền thò' dài:

"Bấm Thái tử điện hạ, chuyện này đến bây giò' ta vẫn chưa điều tra được gì."

Ta không nhịn được đứng dậy:

https://thuviensach.vn

"Chuyện này chò' sau tang lễ của Tiêu tướng quân rồi nói tiếp. Người điều tra xem trong sô'Hoàng tộc Yên quốc và cựu thần, người nào có khả năng làm loạn."

Cao Quang Viền liên tục gật đầu, hắn lại nói:

"Hành cung của Thái tử điện hạ đã được bô' trí tại Lô thị hành quán."

Xem ra tinh hình Yến đô còn phức tạp hon nhiều so vói tường tượng của ta. Cao Quang Viền cùng hiếu được một ít suy nghi trong lòng ta, đem Lô thị hành quán tu sửa lại.

Điều làm ta vui mừng chính là ba ái thê Côc Tiêm Tiêm, A Y Cổ Lệ và Thác Bạt đều yên lặng chò' ta ở đây. Sự ấm áp khi gặp lại sau một thòi gian xa cách là điều ta mong chờ nhất.

Ba người vợ yêu đón ta vào trong phòng. Tiêm Tiêm đã quên đi đau đón khi phụ thân mất, A Y Cổ Lệ càng ngày càng xinh đẹp, tiếng hán tiêu chuẩn không bị pha tạp chút khấu âm dị tộc.

Người thay đổi lớn nhất là Lục Châu, nàng đã trường thành, như một đóa hoa tươi nò' rộ, thân thế mềm mại, đường cong lả lướt, làn da trắng mịn như mờ đông, hoàn toàn không còn bộ dáng một tiếu cô nương như ngày xưa.

Điều duy nhất không thay đổi là bộ dạng nhu mi của nàng, vừa gặp liền lao vào trong lòng ta, khiến Tiêm Tiêm và A Y Cố Lệ đều hoi ghen ghét.

Ta cười nói:

"Lục Châu, sao muội lại tói đây?"

Lục Châu nói:

https://thuviensach.vn

"Lần trước mấy vị tỷ tỷ đều đến Khang Đô gặp huynh, mà ta lại phải đưa chị dâu tói o Khô' Tô cho nên không thế đi cùng. Vài ngày trước, sau khi các tỷ tỷ trờ về Lục Hải Nguyên liền kế chuyện của huynh cho ta, mọi người đều nói huynh không vui, ta liền hận không thế lập tức bay đến Khang Đô vói huynh, nhưng huynh lại đi Đại Tần."

Lục Châu nói:

"Lần trước mấy vị tỷ tỷ đều đến Khang Đô gặp huynh, mà ta lại phải đưa chị dâu tói o Khô' Tô cho nên không thế đi cùng. Vài ngày trước, sau khi các tỷ tỷ trờ về Lục Hải Nguyên liền kế chuyện của huynh cho ta, mọi người đều nói huynh không vui, ta liền hận không thế lập tức bay đến Khang Đô vói huynh, nhưng huynh lại đi Đại Tần."

Ta thương yêu vuốt ve mái tóc dài của nàng.

Lục Châu thò' dài nói:

"Vài ngày trước truyền ra tin tức Tiêu đại ca chết, sau khi mấy người chủng ta thương lượng, do ta thay mặt mấy vị tỷ tỷ đến đây, thứ nhất là đế phúng viếng Tiêu đại ca, thứ hai cùng vì gặp huynh. "

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

"Lục Châu, muội không nên nằm trong lòng Dận Không mãi, huynh ấy mói lặn lội đường xa đến đây, vẫn chưa kịp nghi ngoi đó."

Ta cười nói:

'Không có chuyện gì, các mội cùng nằm trong lòng ta, ta vẫn có thế chịu được. "Côc Tiêm Tiêm nhu mi nói:

"Chăng lẽ tướng công còn không nhận ra, hai người chủng ta đã bắt đầu ghen tỵ vói ghen tỵ vói cô gái nhỏ này rồi."

https://thuviensach.vn

Lục Châu cười nói:

"Các tỷ tỷ không cần ghen tỵ vói ta, địa vị của chủng ta ờ trong lòng tướng quân đều như nhau cả. Ta đến phòng bếp chuẩn bị tiệc tối, các tỷ thoải mái thân mật vói tướng công đi."

Côc Tiêm Tiêm cũng đứng dậy nói:

Ta đi giúp muội!

A Y Cổ Lệ nhẹ giọng nói:

"Hay là đế ta đi, đã lâu rồi tướng công chưa được ăn món ăn phương bắc. Bây giờ hai người chúng ta xuống bếp, Tiêm Tiêm tỷ tỷ nói chuyện cùng vói tướng công đi."

Ta cười híp mắt nhìn hai nàng đi ra cừa, lúc này mói kéo Tiêm Tiêm ngồi xuống bên cạnh ta, nắm bàn tay mềm mại của nàng, nhẹ giọng nói:

'Khoảng thòi gian này có nhớ ta không?"

Tiêm Tiêm gật đầu, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt ta, thương tiếc nói:

"Dận Không, huynh gầy đi nhiều quá."

Ta ôm eo nhỏ của nàng nói:

"Khoảng thòi gian này có quá nhiều chuyện xảy ra, đương nhiên phải suy nghi nhiều hon."Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

"Ta hiếu tâm tinh của huynh lúc này. Lúc phụ thân ta vừa tạ thế, trong lòng Tiêm Tiêm cũng vô cùng đau khổ. Nhưng theo thòi gian trôi qua, Tiêm Tiêm hiếu ra một đạo lý, phụ thân ở dưới suôi vàng cũng không muôn thấy ta lấy nước mắt rửa mặt cả ngày, người nhất định sẽ hi vọng ta mau chóng quên đi đau thương, vượt qua đế sông cuộc sông hạnh phúc."

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu.

Tiêm Tiêm lại nói:

'Mặc dù Tiêu tướng quân đã bỏ minh vì quốc gia, nhưng hắn cũng không hi vọng huynh đau lòng vì hắn. Mọi người đều đang chò' huynh khôi phục sự mạnh mê, lấy lại khí phách như ngày xưa." Nàng nằm trong lòng ta, vòng tay ôm lấy thân thế ta nói: "Huynh biết không, huynh đau lòng sẽ làm chủng ta đau lòng, tâm tinh huynh không vui làm cho cả dân chủng Yên đô cũng đắm chim trong không khí bị đè nén."

Ta hôn lên má Tiêm Tiêm. Ta đương nhiên hiếu được đạo lý đó, nhưng ta vẫn không có cách nào thoát khỏi những bóng ma liên tiếp này. Nhó' lại những lòi Cao Quang Viền vừa nói, ta hỏi Cốc Tiêm Tiêm:

"Dân chủng Yên quốc gần đây có điều gì bất mãn không?"

Đôi mi thanh tú của Tiêm Tiêm nhăn lại, suy nghi một lát mói nói:

"Huynh hỏi ta mói nhớ, dân chủng Yên quốc gần đây không còn nhiệt tinh vói quân đội Đại Khang như trước đây nừa. Nghe nói đã xảy ra mấy lần tranh chấp, đa số đều là dân chủng Yên quốc gây nên."

" Ồ?"

Tiêm Tiêm nêu ví dụ nói:

"Hàng hóa bình thường bán cho người Yến bằng một giá, bán cho quân nhân Đại Khang giá tiền sẽ gấp đôi, thậm chí gấp hon mười lần. Có thương gia thậm chí còn không muôn làm ăn vói quân đội Đại Khang, cả Yên quốc tràn ngập tư tường chông đốiế"

Lúc này ta mói ý thức được sự nghiêm trọng của chuyện này. Nước có thế nâng thuyền, cũng có thế lật thuyền, ban đầu ta lợi dụng dân chủng Yên

https://thuviensach.vn

quốc, không mất một binh sĩ cũng có thế nắm được đất đai Yên quốc, bây giờ tinh hình lại đột nhiện trờ nên khó xử, nếu như ta không kịp thòi xử lý tô't chuyện này, sợ rằng tinh hình Yên quốc vừa mói ổn định lại sẽ bị rung chuyến.

Tiêm Tiêm nhẹ giọng nói:

"Dân chủng thường là người vô tội nhất, lại dề dàng bị lòi đồn mê hoặc nhất. Huynh dù thế nào cũng không nên quy kết tất cả những việc phát sinh lên bọn họ, tim ra người xúi giục phía sau mói là vân đề quan trọng nhất đế giải quyết chuyện này.”

Ta cười, đè nàng xuống nói:

"Không nghi ra, muội nói càng ngày càng có phong cách của người lãnh đạo."

liêm liêm xấu hô nói:

"Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng, đi theo Thái từ gia như huynh, đương nhiên củng bắt chước được một chút quyền hành và thủ đoạn

Ngoài của vang lên hai tiếng cười như chuông bạc, là hai người Lục Châu và A Y Cố Lệ bưng mấy món ăn đặc sắc lên, hai người trêu ghẹo nói:

Tỷ tỷ vừa học được thủ đoạn gì, dạy cho chủng ta đi.”

Ta cười nói:

"Chờ đến tôi lên giường Tiêm Tiêm sẽ chính thức dạy cho các muội."

Lòi này của ta khiến khuôn mặt ba vị mỹ nừ đều đỏ bừng, cùng xi một tiếng, ba cánh tay nhéo lên các vị trí khác nhau trên người ta. Có đôi lúc, nhiều vợ cùng có nghía là ngươi phải chịu thêm nhiều đau khổ, nhưng là

https://thuviensach.vn

cảm giác đau khổ mà vui sướng này chính là chuyện mà bao người đàn ông đều tha thiết ước mơ.

Nước ao ấm áp, ta sảng khoái nằm trong Liên Hoa trì hưởng thụ ba người vợ xinh đẹp dịu dàng tắm rửa cho.

Đã lâu rồi ta không có cảm giác hoàn toàn buông lỏng như vậy, chi có ở cùng gia đình minh, thần kinh căng thăng mói có thế hoàn toàn buông lỏng, quên đi chuyện phân tranh chính trị ngôn ngang, quên đi chiến tranh tàn khốc vô tận.

Tính tinh Lục Châu bấm sinh tinh nghịch, vừa xoa bóp thân thế cho ta, vừa cô' ý đùa giờn chỗ nhạy cảm của ta. Nước ao trong suốt bộc lộ hoàn toàn phản ứng của ta không sót chút gì.

Khuôn mặt A Y Cổ Lệ đỏ lên đầu tiên, cố gắng dùng khăn tắm che đậy biến hóa vô cùng bất lịch sự của ta, lại bị ta bắt được bàn tay nhỏ bé, kéo vào trong lòng. A Y Cố Lệ phát ra một tiếng kêu duyên dáng, sau đó bị ta đột nhiên tiến vào, thân thế mềm mại bắt đầu run rẩy.

Nước ao đột nhiên trờ nên gạn sóng mãnh liệt, cùng như tinh cảm nồng đậm mãnh liệt, mênh mông của chủng ta. Am áp lâu dài, liên miên vô tận...

Quên đi đau buồn cùng không phải chuyện dề dàng làm được, cho du tạm thòi quên đi nhưng đến khi ngươi chợt nhớ lại, cảm giác đau đón càng lớn hon.

Ta im lặng đứng trước mộ Tiêu Trần Kỳ, chợt nhận ra không ngờ đòi người lại ngắn ngủi như vậy. Ngày xưa mọi người còn sông vui vẻ, hôm nay thậm chí từng người đều ròi bỏ ta mà đi, ngày maTai sẽ lại là người ròi đi đây? Ta không muôn nghi đến, cũng không dám nghi đến.

Ba người vợ yêu của ta yên lặng đặt hoa Bách Họp trắng trên tay xuống trước mộ, các nàng biết lúc này tốt nhất là không nên quấy rầy ta.

https://thuviensach.vn

Ta ra dấu tay cho A Đông đưa các nàng về phủ trước. Ta ngồi trước mộ, lưu luyến vuốt ve chữ trên bia mộ, những chữ này là do ta tự tay khắc lên.

Đường Muội đem bầu rượu đến bên ta, cầm ba chén rượu lên rót đầy, trầm giọng nói:

"Ngày xưa ta và Tiêu đại ca thường xuyên uống rượu cùng Thái tử, bây giờ... Tiêu đại ca đã...” Giọng nàng nghẹn ngào, không thế nói tiếp được nừa.

Ta bưng một chén rượu lên, cung kính rót lên mặt đất nói:

"Tiêu đại ca, mặc dù huynh đã rời khỏi nhân thế, nhưng ta tin rằng linh hồn huynh sẽ luôn bên cạnh bảo vệ chúng ta."

Lệ nóng đã tràn ra khóe mắt ta.

Ta và đường muội nâng chén rượu lên, uống một hoi cạn sạch.

Hình ảnh truyện trò vui vẻ, ca hát thoải mái ngày xưa dường như lại hiện về một lần nừa, ta chợt cảm thấy Tiêu Trân Kỳ cũng không rời xa ta, hắn vẫn luôn ờ bên ta.

Trăng cao gió mạnh, gió đêm hoi lạnh, ta và Đường Muội chưa nhận ra chủng ta đều đã hoi say. Xa xa bồng truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập, trong đêm yên tình lại càng khiến người chủ ý.

Trăng cao gió mạnh, gió đêm hoi lạnh, ta và Đường Muội chưa nhận ra chủng ta đều đã hoi say. Xa xa bồng truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập, trong đêm yên tình lại càng khiến người chủ ý.

Ta nhờ âm thanh đã phân biệt ra là một chiếc xe tám ngựa kéo, đây là quyền lực đặc thủ chi có Hoàng tộc mói có. Không biết là ai lại đến đây lúc này?

https://thuviensach.vn

Thị vệ phía trước đã ngăn cản xe ngựa lại, không lâu sau Lang Thứ đến thông báo:

"Khởi bẩm chủ nhân, Hoàng hậu Phượng MỊ của Yên quốc đến phúng viếng."

Ta nhíu mày, Phượng Mị không đến linh đường phúng viếng lại trực tiếp đến mộ Tiêu Trân Kỳ là có lý do gì?

Nừ nhân này đế lại âh tượng khá sâu cho ta, là người rất am hiếu mưu kế, hon nừa giỏi về xem xét thời thế.

Lúc này nàng lại xuất hiện rô't cuộc là thật lòng phúng viếng hay là đến đây vì ta?

Lang Thứ thấy ta không tỏ thái độ gì, thấp giọng nói:

"Chủ nhân, có can ta nói nàng trờ về hay không?"

Ta lac dau noi:

'Không sao, đế nàng đến đây đi. Nếu thực sự đến đây phúng viếng thì đó là tấm lòng của nàng."

Lang Thứ xoay người đi, ta chợt nhớ ra kế từ khi hạ táng xong chưa từng gặp Tiêu Tín, hắn là người chịu tang, theo lý nên canh giừ trước mộ của phụ thân mói đúng.

Ta hỏi Đường Muội:

"Phúc Oa ò đâu?"

Đường Muội lau rượu trên khóe miệng đi, nói:

https://thuviensach.vn

"Sau khi hạ táng Tiêu đại ca hắn liền đến viện quân cơ giải trừ quân tịch, chờ ngày mai ngài tuyên bô' chức vị của hắn sẽ chính thức nhậm chức.’’

Ta thò dài nói:

"Đứa nhỏ này đúng là không giông bình thường."

Đường Muội hoi bất mãn nói:

"Cho dù coi trọng việc nước, cùng phải trực bên linh cừu Tiêu đại ca bảy ngày rồi mói làm gì thì làm.” Ta vỗ vai Đường Muội nói:

"Tinh cảm của Phúc Oa đôi vói Tiêu đại ca chắc chắn không kém chủng ta chút nào, chẳng qua là hắn chôn sâu đau buồn ờ trong lòng. Ngươi thấy không, từ sau khi đến Yên đô, hắn gần như không kế ngày đêm luôn trực bên cạnh quan tài phụ thân, điều này đủ đế chứng minh lòng hiếu thảo của hắn."

Đường Muội nói:

"Chi mong hắn đúng như ngài suy nghĩ."

Phía sau truyền đến tiếng bước chân rất nhịp nhàng, ta xoay người nhìn lại thấy Hoàng hậu Phượng Mị của Yên quốc mặc đồ đen duyên dáng thướt tha đi tói lăng mộ.

Nừ nhân này là một vưu vật vô cùng quyến rũ, bộ đồ đen bằng lụa không thế che giấu được thân thế mềm mại gọi cảm của nàng, ngực rung mông lắc, tràn đầy vẻ xuân sắc Khó trách lúc đầu Cao Quang Viền lại xuống tay vói nàng.

Phượng MỊ cung kính hành lề vói ta, nhu mi nói:

"Phượng MỊ tham kiến Thái tử điện hạ..."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt tràn đầy quyến rũ nhìn ta.

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Hoàng hậu Phượng Mị cần gì phải khách khí như vậy. bằng thân phận của nàng, đúng ra ta phải hành lề vói nàng mói đúng."

Phượng MỊ chợt thò' dài nói:

" Thái tử điện hạ không cần giều cợt Phượng Mị.”

Nàng đặt bó hoa cúc trên tay xuống trước mô Tiêu Trân Kỳ, chán nản nói:

” Không nghi tói vị anh hùng đầu đội trời chân đạp đất như Tiêu tướng quân dì nhiên cũng bị tiêu nhân hầm hại, thực sự khiến người ta đau lòng không thôi.”

Mùi thơm thoảng thoảng trên người nàng tỏa ra, theo gió đêm yên lặng chui vào mũi ta, thực sự là dụ dỗ không nhỏ.

Phượng MỊ chủ động nói mòi:

"Thái tử điện hạ có bằng lòng đi dạo một lát không?"

Ta biết nàng có chuyện bí mật muôn nói vói ta. Ta gật đầu cùng nàng đi về phía trước.

Phượng MỊ nói:

"Từ khi Thái tử điện hạ đến Yên đô, Phương Mị đã muôn gặp ngài. Đáng tiếc tên giặc già Cao Quang Viễn luôn ờ đây, Phượng MỊ xuất hiện sẽ bất tiện."

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta cười thầm, lúc đầu Phượng Mị bị Cao Quang Viễn cường gian, nếu không có ta ra tay ngăn cản e rằng Cao Quang Viền còn có thế làm những chuyện bất kính hon. Từ chuyện này mà nói, Phượng MỊ thiếu ta một món nợ rất lỏn.

Ta cười nói:

"Chẳng lẽ Hoàng hậu Phượng Mị vẫn không tin tưởng ta? Cao đại nhân chắc chắn không dám làm trái vói những gì ta đã nói.”

Đôi mắt Phượng Mị lưu chuyến, dịu dàng nói:

"Vì vậy ta vẫn cảm kích ngài, bất kế Thái tử muôn thiếp làm chuyên gì ữiiếp cũng cam lòng tinh nguyện."

Ta cười nhạt, lòng dạ và mưu mô của nừ nhân này đúng là sâu không lường được. Bằng thân phận nàng, cho dù mất nước cũng không nhất định phải dùng thủ đoạn này đế tiếp cận ta, huống chi còn tự xưng là thiếp.

Phượng MỊ nói:

"Lần này Phượng MỊ đến đây là đế nhắc nhờ Thái tử điện hạ một chuyện vô cùng quan trọng."Ta gật đầu nói:

"Mòi Hoàng hậu nói!"

Phượng MỊ quan sát xung quanh một lát, khoảng cách chủng ta vói lăng mộ rất xa, nàng đưa tay ra nắm lấy tay ta, ta đột nhiên ngơ ngẩn, nàng sẽ không to gan như vậy, muôn dụ dồ ta tại noi hoang vu này chứ?

Phượng MỊ thấp giọng nói:

” Trong Hoàng tộc có người bí mật âm mưu làm phản!”

https://thuviensach.vn

Mặc dù ta đã sớm có chuẩn bị nhưng lúc này trái tim cũng không kim được đập gấp gáp hon, hạ giọng nói:

"Hoàng hậu có biết rõ tinh hình cụ thế không?"

Phượng MỊ gật đầu nói:

"Duy Công vương Lý Triệu Vũ, Thu Chí vương Lý Triệu Tề cùng nhau mưu đồ chuyện này. Bọn họ từng tim đến ta, nói muôn nâng đờ con ta trò' thành Yên vương, ta cô' ý nói qua loa cho qua chuyện này.

Ta lạnh lùng nói:

"Hoàng hậu, đây không phải chuyện đùa, nếu nàng không có cứng cứ, chi sợ ra không thế tin tường lòi nói một phía của nàng.”

Phượng MỊ cắn môi dưới, nói khè:

"Ta có thế có chứng cớ gì? Nhưng nhừng chuyện hôm nay, bòi vì ta quan tâm đến ngài nên mói làm thế. Nếu như ngài không tin ta cũng không còn cách nào cả."

Bòi vì nàng nóng lòng mà đôi mắt đẹp cũng hoi đỏ lên Ta cô' ý thử dò xét nàng:

" Chuyện này ta sẽ điều tra rõ ràng, nếu như tất cả đều là thật, ta nhất định sẽ không bạc đãi Hoàng hậu."

Ta trầm ngâm một lát rồi nói tiếp:

” Năm nay Quốc Chiếu hắn đã mười bôn tuổi rồi, chờ sau khi chuyện này kết thúc, ta sẽ nâng đờ hắn lên ngôi Yên Vương được chứ?"

Khuôn mặt Phượng Mị trắng bệch, nàng đột nhiên nói lớn:

https://thuviensach.vn

"Long Dận Không, ngươi cho ta là thứ gì? Chẳng lẽ ngươi nghi rằng ta làm những chuyện này vì bản thân minh sao?"

Nàng xoay người đi về phía xe ngựa, không thèm nhìn ta một lần.

Ta bị hành động của nàng làm cho ngây ngẩn, sau một lúc mói cười khố lắc đầu, lấm bấm:

"Chăng lẽ nàng thực sự không vì minh sao?"

Những chuyện Phượng Mi nói ta tất nhiên sẽ không hoàn toàn tin tưởng, nhưng lại không thế không tin. Phương pháp tô't nhất đế xử lý chuyện này chính là đôi chất, đêm đó ta liền cho Tiêu Tín bắt giừ Duy Công vương Lý Triệu Vũ và Thu Chí vương Lý Triệu Tề đế ta tử minh thám vân.

Lúc thấm vân Duy Công vương, Thu Chí vương bị giam giừ ờ phòng bên. Trước đó ta đã điều tra qua, Duy Công vương là kẻ yếu hèn, tính tinh bấm sinh hiền lành, tim kiếm đột phá từ hắn dề dàng hon nhiều.

Rõ ràng Duy Công vương Lý Triệu Vũ không ngờ được ta sẽ bắt hắn. Mặc du trên thực tế Yên quốc đã nằm trong tay ta, nhưng đám hoàng tộc thất thế như Lý Triệu Vũ này vẫn còn có chút địa vị.

Ta mim cười nói:

" Ban ngồi!"

Lý Triệu Vũ lạnh lùng nói:

” Đêm khuya Thái tử điện hạ bắt Bôn vương đến đây không biết có chuyện gì?”

Ta cười ha hả:

https://thuviensach.vn

"Vương gia đúng là biết nói đùa, rõ ràng ta cho bọn họ đi mòi, tai sao có thế dùng từ bắt được?”

Lý Triệu Vù cười lạnh nói:

" Thái tử điện hạ nói đùa còn giỏi hon ta nhiều lắm. Bôn vương còn chưa kịp mặc áo choàng đã bị những binh lính này bắt tói đây, trong thiện hạ còn có đạo lý mòi người như vậy sao?"

Hắn chậm rãi ngồi xuống ghế lụa, dõi mắt nhìn ra ngoài của làm bộ dạng không chút sợ hãi.Ta mim cười nói:

" Thực ra tôi nay ta tìm Vương gia cũng không có chuyện gì khác, chủ yếu là muôn thương lượng chuyện tranh chấp không vui xảy ra liên tục giừa quân đội Đại Khang và dân chủng Yên quốc gần đây."

Lý Triệu Vũ cười nói:

'Mặc dù Bôn vương mang danh Vương gia nhưng đã sớm không hỏi đến chuyện triều chính. E rằng Thái tử điện hạ tim nhầm người rồi."

Ta lặng lẽ đưa ánh mắt về phía Tiêu Tind.

Tiêu Tín phất tay, lúc này ngoài cửa mang theo một cái đầu đầm đìa máu lên. Lý Triệu Vũ nhìn lại, đầu lâu kia chính là nô bộc giừ cửa cho hắn, hắn hoảng sợ nói:

"Ngươi... Các ngươi..."

Ta cười nói:

"Vương gia không cần hoảng sợ, chủ nhân chiếc đầu này vừa rồi đã mắng chửi Tiêu tướng quân.”

Ta chi về phía 1 lêu 1 in nói:

https://thuviensach.vn

"Vị Tiêu tướng quân này là tông chi huy của quân đội đóng tại Yên quốc mói được ta bố nhiệm, một tên người hầu nho nhỏ dì nhiên cũng dám phạm thượng. Ta chi có thế thay người khác trừng phạt hắn, Vương gia nói hắn có đáng bị giết không?"

Khuôn mặt Lý Triệu Vũ trắng bệch, CUÔ1 cùng hắn đã bắt đầu ý thức được sự nghiêm trọng của việc tôi hôm nay, hắn cắn môi dưới nói:

"Đáng chết!"

Ngoài của liên tục vang lên mấy tiếng kêu thảm thiết, mồ hôi lạnh trên trán Lý Triệu Vũ không ngừng chảy ra, hắn hoi chột dạ nhìn ta.

Ta mim cười nói:

"Vương gia, tôi này ta vốn có ý tốt mòi ngài đến, nhưng hình như người trong phủ của ngày hoi không hiếu chuyện, cho rằng ta muôn hại ngài. Có một số người thậm chí còn mắng chửi ta, ngài cho rằng bọn chủng có đáng chết không?"

Thân thế Lý Triệu Vũ mềm nhũn, tê liệt ngã trên ghê'

Ánh mắt ta đột nhiên trở nên nghiêm khắc:

"Lý Triệu Vũ, ta đôi vói ngươi như thế nào?"

Lý Triệu Vụ bị ta dọa sợ đến mức từ trên ghế quỳ rạp xuống đất, uy phong lúc mói vừa rồi không biết đã chạy đến noi nào, run giọng nói:

"Thái tử điện hạ Thái tử điện hạ... Ngài... Ngài rất tốt vói tiếu nhân." Sau một lát hắn đã từ Bôn vương biến thành tiếu nhân.

Ta cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

” Nếu ta đôi vói ngươi rất tốt, vì sao ngươi lại lén lút mưu đồ phản bội ta, muôn bồi dường một vị Vua mói?"

" Ta... Không có..."

" Ha ha! Ngươi cho rằng miệng cảu Thu Chí vương Lý Triệu Tề có thế kín hon ngươi sao?"

Phòng tuyến của Lý Triệu Vũ hoàn toàn bị ta đánh tan, hắn hoảng sợ nói:

"Thái tử điện hạ, tiếu nhân bị oan, tất cả đều do Lý Triệu Tề ép ta, hắn... hắn và tướng lình Hố Thừa quân là Đỗ Khánh Phong âm mưu bí mật làm phản, không nên kéo cả tiếu nhân vào, ta... Cho dù gan lớn bằng trời cũng không dám làm như vậy... Ta..ế"

Ta cũng không nghi tói có thế dề dàng lừa được hắn nói hết sự thật như vậy, xoay người nói vói Tiêu Tín:

"Đem tên khôn Lý Triệu Tề lên đây cho ta!"

Bôn tên võ sĩ lôi Lý Triệu Tề bị trói chặt đi ra từ cừa phòng bên cạnh, miệng Lý Triệu Tề bị bịt kín. Mặc dù hắn không thế nói chuyện nhưng lại có thế nghe được rõ ràng từng câu Lý Triệu Vũ vừa nói. Sắc mặt hắn trờ nên xanh mét, đến lúc này hắn đã hiếu, hôm nay chắc chắn không thoát khỏi cái chết.

Ta ra hiệu cho võ sĩ kia lấy miếng giẻ trong miệng hắn ra, Lý Triệu Tề chửi ầm lên:

" Lý Triệu Vũ, ngươi đúng là một kẻ vô dụng, hai mắt ta mù nên mói họp tác vói kẻ vô tích sự như ngươi."

Lúc này Duy Công vương mói hiếu vừa rồi đã bị ta lừa, nét mặt vô cùng chán nản.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng Lý Triệu Tề có khí phách hon Duy Công vương rất nhiều, tức giận nói:

” Đổ tội cho người khác, Long Dận Không, rõ ràng ngươi chi muôn đuôi tận giết tuyệt người của Lý thị ta."

Ta cười lạnh nhưng không lên tiếng.

Lý Triệu Tề bước lên một bước, giận dừ hét:

"Cho dù người giết hai người chúng ta thì sao? Ngươi cho rằng ngàn vạn dân chủng Yên quốc sẽ cam lòng tinh nguyện ủng hộ ngươi sao, nằm mơ!"

Ta bình tình nhìn chằm chằm vào đôi mắt Lý Triệu Tề, từ sâu trong mắt hắn ta không tim thấy chút sợ hãi nào, điều này khiến ta hoi thất vọng, ta lạnh lủng nói:

"Ta đôi xử vói Hoàng tộc các người không tệ, tại sao lại muôn phản bội ta?"

Lý Triệu Vê cười ha hả:

"Phản bội ngươi? Thiên hạ Yên quốc vôn là của Lý gia chúng ta, nếu không phải ngươi dùng gian kế hại chết Hoàng huynh của ta, cướp lây giang son của chủng ta, hiện giờ Yên quốc vẫn là thiên hạ của họ Lý ta! Ngươi chăng qua chi là một kẻ trộm mà thôi!"

Tiêu Tín giận dừ hét:

"ĐỒ khốn kiếp!"

la đưa tay lên ngăn Tiêu Tín lại, nhin Lý JLriêu lẽ nói:

"Có chuyện ta muôn hỏi ngươi, cái chết của Tiêu tướng quân có liên quan đến ngươi không?”

https://thuviensach.vn

Lý iriệu lẽ cười lạnh nói:

"Ngươi cho rằng ngươi có thế biết bất cứ chuyện gì? Thật xin lỗi, trong thiên hạ này, chuyện ngươi không thế làm được vẫn còn rất nhiều, ta sẽ không nói cho ngươi biết!"

Hắn đắc ý cười lớn.

Trong mắt tiêu tín đột nhiên dấy lên ngọn lửa hận thù.

Ta thờ dài quay sang nói vói Tiêu Tín:

"Nếu như ta giao hắn cho ngươi, ngươi có cách nào có thế điều tra được chuyện cha ngươi chết có liên quan tói hắn hay không?"

Tiêu Tín nặng nề gật đầu, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Ta sẽ đập nát xương cô't toàn thân hắn, dùng đao nhọn từ từ xẻo hết da thịt hắn, CUÔ1 cùng mói chọc mủ hai mắt hắn, cho hắn tận mắt nhìn thấy tinh trạng thê thảm trên người mình."

Bộ dạng Lý Triệu Tề như không quan tâm đến sông chết, dường như lòi của Tiêu Tín không có bất cứ tác dụng gì vói hắn.

Duy Công vương Lý Triệu Vũ đã sớm bị những lòi nói của Tiêu Tín dọa cho hồn lia khỏi xác, nhất thòi phân và nước tiếu vương vãi đầy đất. Đủng như lòi Thu Chí vương, họp tác vói hắn đúng là mắt bị mù rồi.

Ta gật đau nói vói Tiêu Tín:

"Cứ làm theo phương pháp của ngươi, tôi nay ta nhất định phải có câu trả lòi cho ta!"

Tiêu Tín chậm rãi đi về phía Lý Triệu Tề, hai gã võ sĩ như hố như sói đã sớm ném Lý Triệu Tề lên mặt đất, kéo hai cánh tay hắn, mờ mười ngón tay

https://thuviensach.vn

hắn ra trên mặt đất. Tiêu Tín cam búa sắt, căm thù nói:

"Có phải ngươi làm hại cha ta không?"

Lý Triệu Tề cười ha hả, tiếng cười đột nhiên bị ngắt quãng.

Tiêu Tín vung búa sắt hung hăng đập lên đầu ngón tay hắn:

"Nói!"

Búa sắt đập xuống điên cuồng, Lý Triệu Tề ngất xiu mấy lần rồi lại bị dùng nước lạnh giội tỉnh lại. Mười ngón tay, ngón chân hắn đã sớm đầm đìa máu tươi, không ít thị vệ đã sớm không đành lòng tiếp tục nhìn, cúi gập đầu xuống.

Ánh mắt ta vẫn luôn nhìn chằm chằm vào khuôn mặt Lý Triệu Vũ, khuôn mặt Lý Triệu Vũ đã hoàn toàn trắng bệch, mồi đốt xương bị vờ vụn đều như gõ lên trái tim hắn.

Tiêu Tín chợt vung búa sắt đầm đìa máu tươi lên, trợn mắt nhìn Lý Triệu Vũ, Lý Triệu Vũ bị dọa, hoảng sợ hét lớn:

'Tiêu... Tiêu tướng quân, là... Là hắn và... Đồ Khánh Phong cùng nhau giêít hại...”

Tiêu Tín nối giận gầm lên, vung bủa sắt hung hăng đập lên xương đùi Lý Triệu Tề, tiếng xương gãy trong trẻo lại vang lên. Lý Triệu Tề kêu thảm, lại ngất đi một lần nừa.

Ta chậm rãi đủng dậy:

"Lý Triệu Vũ, ta chi cho ngươi một cơ hội duy nhất, khai ra tất cả người có mưu đồ làm phản, nếu như dám lừa gạt điều gì, kết quả của ngươi sẽ thê thảm hon cả Lý Triệu Tề."

https://thuviensach.vn

Ta chậm rãi đi ra khỏi đình viện, nhìn trời đêm mịt mù, hít một ngụm không khí trong trẻo mát lạnh. Tiêu Tín lặng lê tói cạnh ta, khàn giọng nói:

"Thái tử điện hạ, nên xử lý bọn chủng thếnào?”

Ta tim kiếm trên bầu trời nhưng vẫn không thấy một ngôi sao nào, mệt mỏi nhắm đôi mắt lại, một lúc sau mói nói:

"Giết không tha!"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 183: Trăng Khuyết

Ta nắm bàn tay mềm mại của nàng, hôn lên môi nàng nói:

"Gặp được muội mới là may mắn nhất của đời ta."

Đôi mắt màu lam của nàng tràn đầy tình cảm ngọt ngào:

"Long đại ca, nếu huynh có thể vinh viễn ở bên cạnh muội thì tốt biết mấy?"

Ta ôm thân thể mềm mãi đầy đà của nàng, trong lòng cảm thấy áy náy. Đôi vói các nàng mà nói, thế giói của các nàng chi có duy nhất minh ta, mà trong lòng ta không những chi có các nàng, còn có chí lớn thống nhất thiên hạ, ta thực sự hoi không công bằng vói các nàng.

Ta thấp giọng nói:

"Ta cả ngày đều bận... Việc nước, lạnh nhát đôi vói các muội, muội có trách ta không?"

A Y Cổ Lệ ôn nhu lắc đầu:

"Hoàn Nhan tỷ tỷ đã từng nói, chủng ta yêu một vị Vương giả cho nên chủng ta phải chấp nhận được cô đon. Hon nừa ta tin chắc, Long đại ca rất nhanh có thế kết thục thòi buổi loạn lạc tranh giành này, đến lúc đó huynh có thế sớm chiều đều chung sông vói chủng ta rồi.”

Ta nặng nề gật đầu, vì tình cảm sâu đậm của những người vợ yêu của ta, ta cùng phải nhanh chóng chấm dứt thòi buổi loạn lạc chia năm xẻ bảy này,

https://thuviensach.vn

thống nhất giang son Trung nguyên một lần nừa.

Sau một đêm hồn loạn, cả thành đều tiêu điều, cho du đang giừa ngày hè cùng không thế át đi không khí lạnh lêo thê lương được.

Dưới sự bày mưu đặt kế của ta, bất cứ quan viên nào liên quan đến chuyện âm mưu bí mật đều bị bắt lại, còn về thành viên Hoàng tộc liên quan đến chuyện đó liền xử từ ngay tại chồ không đế lại một tên.

Thành viên trong Hoàng thất Yên quốc bị giết lần này lên tói hon bảy mươi người, quan lại lớn nhỏ có liên quan cùng đạt đến con sô' kinh người là một trăm ba mươi hai người, dì nhiên trong số đó cùng có không ít người bị Lý Triệu Tề cố ý hầm hại.

Đôi vói quan viên, thủ đoạn của ta khá ôn hòa, đem nhừng người này giao cho Cao Quang Viền điều tra rõ ràng, chi cần không có quan hệ trực tiếp tói chuyện âm mưu làm phản sẽ bỏ qua chuyện cù.

Hành động lần này làm sụp đổ hoàn toàn đếchếcù của Yên quốc, lực lượng Hoàng tộc bị ta lợi dụng sự kiến lần này quét sạch hoàn toàn.

Ba ngày sau, Yên đô lại khôi phục sự yên tình như ban đầu, dường như tất cả mọi chuyện đều chưa từng xảy ra, nhưng trong sự yên tình này, hai nước đã hoàn toàn dung họp.

Ta, Tiêu Tín và Cao Hàm cùng đi tói Hoàng cung Yên quốc, mục đích lần này là gặp Hoàng hậu Phượng Mị, cùng là đế giói thiệu hai người đại tướng nắm giừ binh quyền Yên quốc giói thiệu vói Hoàng đế bù nhìn.

Ta không có hứng thú quá nhiều đôi vói tên ngốc Hoàng đế của Yên quốc. Hắn bây giò' càng hựu danh vô thực, sờ dì ta không muôn giết luôn hắn bòi vì ta chưa tim được người thích họp đế thay thế.

https://thuviensach.vn

Từng người thái giám và cung nữ trong Hoàng cung đều biếu hiện đủ tôn kính và kinh sợ đôi vói ta. Trong lòng bọn họ hiếu rõ, ta mói là chủ nhân chân chính của noi này.

Phượng MỊ yên lặng ngồi trong đình tại ngự hoa viên Nhược Thủy, từ nét mặt của nàng có thế nhận ra trong lòng nàng hoi mất bình tình.

Nàng thấy ta từ xa, muôn nhưng khuôn mặt lại hoi cứng nhắc, cho đến khi ta tói trước mặt nàng, nàng mói miền cường nò' được nụ cười.

"Thái từ điện hạ!"

Giọng nói nàng tràn đầy mệt mỏi, xem ra hai ngày qua nàng hăn là không nghi ngoi tô't.

Ta cười ngồi xuống đôi diện nàng. Phượng Mị ra hiệu cho cung nừ bên cạnh đi noi khác, nhẹ giọng "Hình như tâm tinh của Thái tử rất tốt!"

Ta thò dài nói:

"Tâm tinh của Hoàng hậu có vẻ không tốt cho lắm."

Trong mắt Phượng Mị lộ ra một chút oán trách, lông mi nàng nhảy lên vài cái, nói:

"Mấy ngày nay người trong Hoàng tộc Yên quốc bị giết, có câu môi hờ răng lạnh, Phượng MỊ cùng không thế không lo lắng cho vận mệnh tương lai của minh."

Ta cười ha hả:

"Hoàng hậu cần gì phải lo buồn vô cớ. Lần này nếu không có nàng nhắc nhở, Dận Không làm sao có thế thuận lợi giải quyết nhừng tên muôn làm loạn này."

https://thuviensach.vn

Trong mắt nàng ện lên vẻ đau lòng, rõ ràng nàng không nghĩ tói lần này ta sẽ dùng thủ đoạn cứng rắn như vậy, sau chuyện của huynh đệ Lý Triệu Tề lại đem mọi chuyện mờ rộng ra vô hạn, gần như giết sạch cả thành viên trong Hoàng thất Yên quốc. Nếu như biết có kết quả hôm nay, có lẽ nàng sẽ không nói thật mọi chuyện cho ta.

Phượng MỊ đột nhiên thò' dài nói:

"Phượng Mị không dám lừa gạt Thái tử, nếu như biết truyện này sẽ liên lụy đến nhiều người như vậy, Phương Mị nhất định sẽ không nói thật mọi chuyện vói Thái Tử." Trong mắt nàng tràn đầy nước mắt hôi hận: "Bây giò' ta đã trò' thành tội nhân của toàn bộ hoàng thất Yên quốc, là ta hại chết nhiêu người như vậy.."

Ta thấp giọng nói:

"Nàng không làm sai, nếu không phải nàng nói cho ta biết chuyện này, một khi huynh đệ Lý Triệu Tề phát động nối loạn, lần sóng gió này sẽ còn liên lụy đến nhiều người hon nừa, người chết đi sẽ càng nhiều hơn."

Phượng MỊ rưng rưng gật đầu.

Ta lại nói:

"Hoàng hậu, ta có dự định nâng đờ con nàng trò' thành Yên vương, đánh rớt tên ngôc Lý Quốc Thái kia."

Không mặt Phượng MỊ tái nhợt, nhìn xung quanh không có ai, thậm chí quỳ xuống trước mặt ta. Ta cuông quýt đờ nàng dậy, nói:

"Hoàng hậu không thế như thế."

Phượng MỊ nôn nóng, nước mắt giàn giụa:

https://thuviensach.vn

'Thái tử điện hạ, Phượng Mị không làm bất cứ chuyện gì có lỗi, vì sao Thái tử nhất định muôn đưa mẹ con chủng ta vào chỗ chết?"

"Vì sao Hoàng hậu lại nói ra những lòi này?"

Phượng MỊ nói:

"Danh hiệu Yên vương có ý nghía như thế nào trong lòng người trong thiên hạ đều rõ ràng, kế từ sau khi Tiên vương chết đi, Phượng MỊ đã sớm chặt đứt suy nghĩ muôn đế con minh kế thừa Vương vị. Nếu như Thái từ thật sự thương mấy mẹ góa con côi chủng ta, liền miền phong hào cho chủng ta, đế ta mang theo hai đứa con ẩn cư noi thôn dã, bình an sông cả đòi này. Nếu không xin dứt khoát ban cho mẹ con chủng ta cái chết còn tốt hon những ngày cầu sinh trong kè hờ này.."

Nói xong điều này, nàng không kim được khóc lên nức nờ.

"Sợ rằng Hoàng hậu đã hiếu lầm ý của ta."

Ta nhẹ nhàng an ủi nàng.

Phượng MỊ rưng rưng ngẩng đầu lên.

Ta mim cười nói:

"Sau đợt sóng gió này, cho dù ta không nói, tất cả Hoàng tộc và quan lại của Yên quốc cùng sê đoán ra nàng là ngươi tô' giác chuyện này. Hoàn cảnh sau này của nàng tất nhiên sẽ không tốt."

Phượng MỊ gật đầu.

Ta lại nói:

"Gạt bỏ Lý Quốc Thái là chuyện ta đã dự định từ sớm, ta chăng những muôn gạt bỏ hắn, hon nừa còn muôn đổi Yên đô thành Yên thành. Đế Yên

https://thuviensach.vn

quốc từ nay biến mất trên bản đồ!"

Trên mặt Phượng MỊ hiện lên vẻ hoảng sợ.Ta mim cười nói:

"Nàng không cần sợ, thực ra Yên quốc bây giờ đã sớm chi còn cái tên, bây giờ ta chăng qua chi là đâm thủng tấm màng này mà thôi."

Phượng MỊ nói:

"Nếu như Thái tử điện hạ quyết định xóa bỏ Yên đô, Phượng Mị và hai đứa con sẽ trò' thành dân thường, mong Thái tử cho phép mẹ con chủng ta được tự minh rời đi."

Ta lac đau nói:

"Hoàng hậu Phượng Mị, cho du ta đế ba mẹ con nàng rời đi, đám dư nghiệt Hoàng tộc Yên quốc kia sẽ buông tha cho các nàng sao?"

Khuôn mặt Phượng Mị tái nhợt, chán nản không nói.

Lúc này ta mói nói ra suy nghi của minh:

"Ta cho Quốc Chiếu trở thành Yên vương đương nhiên có lý do. Sau khi hắn thay thế Lý Quốc Thái, ta sẽ lập tức phế bỏ ngôi vị Yên vương của hắn, đế hắn tói Khang đô làm Vương hầu không cùng họ, Hoàng hậu Phượng Mị nghi như thế nào?"

Phượng MỊ run giọng nói:

'Thái tử điện hạ... Ngài... Ngài nếu như đã lấy được thiên hạ Yên quốc, vì sao vẫn muôn giừ mẹ con chúng ờ Đại Khang?"

Ta bùi ngùi thò' dài:

https://thuviensach.vn

"Nàng hiếu lầm rồi, ta chi đế các nàng đến Khang đô nhưng cùng sẽ không hạn chế sự tự do của các nàng. Sau khi phong vương, các nàng có thế sông cuộc sông tự do tự tại như Hoàng tộc bình thường khác. Thực ra điều này có thế xem như lựa chọn tốt nhất cho các nàng."

Phượng MỊ yên lặng một lúc lâu, cư ôi cùng thò' dài ngán ngấm:

"Cùng được, nếu như trong lòng Thái tử điện hạ đã quyết, mẹ góa con côi chủng ta cùng không có co hội phản đôi, tất cả mọi việc đều nghe theo sự sắp đặt của Thái tử điện hạ."

Ta nhìn quanh ngự hoa viên, phát hiện cây cỏ noi này hoi hồn tạp, hẳn là đã một thòi gian chưa dọn dẹp. Xem ra Hoàng cung Yên quốc cùng giông như vận mệnh đất nước, càng ngày càng suy bại.

Phượng MỊ nhẹ giọng nói:

"Thợ chăm sóc hoa trong Hoàng cùng cùng bỏ đi đến tám chín phần mười. Hiện giò' cùng chi có người trong cung tự minh cắt tia hoa cỏ nên ngự hoa viên cùng không còn cảnh đẹp như ngày xưa nừa."

Ta gật đầu, sau này cùng có thế cân nhắc thay đổi noi này thành hành cung của minh. Nếu như có một ngày ta thống nhất tám nước, thu được toàn bộ Hoàng cung và tài sản của bọn họ, sẽ thỏa mãn đến mức nào.

Dường như Phượng Mị biết được suy nghĩ của ta:

"Quyền lực Thái tử điện hạ có được càng lỏn, áp lực phải thừa nhận cùng sẽ càng lớn."

Ta xoay người lại, nhìn vào đôi mắt tràn đầy sầu lo của Phượng Mị, nói sâu xa:

https://thuviensach.vn

"Trong mắt Hoàng hậu, bây giò' và khi Yên vương còn sông rô't cục có gì khác nhau?"

Phượng MỊ khè cắn moi dưới, dõi mắt nhìn về phía cung điện phía xa một lúc mói nói:

"Khi Đại vương còn sông, mặc dù ta có địa vị là Hoàng hậu một nước nhưng cùng chi là con rối, đồ choi của hắn. Hiện giờ ta đã quên minh là Hoàng hậu gì đó, ta chi là Phượng MỊ."

Ta thực sự không nghi tói Phượng Mị sẽ trả lòi như vậy.

Phượng MỊ mim cười nói:

"Chi có sau khi trải qua rồi mói biết được, quyền lực và địa vị chăng qua chi là mây trôi cuôi trời."

Ta ngửa mặt lên tròi cười dài, xoay người đi về phía xa. Trên đòi còn có thứ gì còn chân thật hon quyền lực? Phượng Mị sẽ không hiếu, bòi vì nàng vinh viền không thế chạm tói đinh cao quyền lực, càng không thế nào cảm nhận cảm giác vô cùng thỏa mãn mà quyền lực mang lại.

Trở lại Lô thị hành quán lại thấy ba người Tiêm Tiêm đang nói chuyện cùng Nghi Duyên trong sân, thấy ta trờ lại, bôn người cùng đứng lên.

Lục Châu ngọt ngào cười nói:

"Chúng ta đang nghe Nghi Duyên tiếu sư phụ giảng kinh Phật. Không nghi ra nàng tuy nhỏ tuối nhưng lại tinh thông Phật pháp như vậy."

Ta cười nói:

"Nghi Duyên, ngươi giảng kinh Phật cũng được, nhưng nhất định không được dụ dỗ vợ yêu của ta. Nếu như các nàng cũng trôn vào Phật môn, ta chắc chắn sẽ không tha cho ngươi."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Nghi Duyên sợ hãi:

"Chủ nhân, Nghi Duyên không dám!"

A Y Cổ Lệ đi tới bên canh ta, nhẹ nhàng kéo ông tay áo của ta:

"Huynh xem huynh đi, khiến tiêu cô nương người ta sợ hãi rồi đó.”Ta cười nói:

"Chi đùa vói nàng một chút mà thổi."

Lập tức ôn hòa nói:

"Nghi Duyên, bênh của ngươi đã tớ hon rồi chứ?”

Nghi Duyên gật đầu nói:

"Đa tạ chủ nhân quan tâm, hiện giờ Nghi Duyên đã khôi phục như lúc ban đầu rồi.”

"Vậy thì tốt!"

Ta gật đầu.

Nghi Duyên nói:

"Chủ nhân, khi nào chủng ta sẽ lên đường?”

Câu hỏi của nàng vừa ra khỏi miệng liền khiến ba cô gái sửng sô't, ánh mắt đồng thòi nhìn về ta.

Ta cười khố nói:

"Nghi Duyên, ngươi cũng thấy đấy, công việc của ta ờ đây rất bận rộn, e rằng không thế đi được. Nếu không đế ta viết một lá thư đế ngươi chuyên cho Viên Tuệ sư tỷ."

https://thuviensach.vn

Nghi Duyên nghe thấy ta không muôn đi, nước mắt liền chảy ra:

"Nhưng chủ nhân, lần xem lề này ý nghía to lỏn, nếu người không đi, ta sẽ phải trả lòi đồng môn thế nào đây?"

Ta thò dài nói:

"Các ngươi cứ nói chuyện, ta còn có chuyện phải làm!" Ta xoay người vội vàng đi tói thư phòng, mặc cho Nghi Duyên kêu la ờ phía sau, ta cũng không quay đầu lại.

Không nghi tói tiếu ni cô này lại phiền toái như vậy, dù sao ta cũng không thế bỏ lại chuyện Yên quốc đế tói Tần quốc cùng nàng.

Vừa mói ngồi xuống trong thư phòng, Côc Tiêm Tiêm liền đi vào, nàng sắp xếp lại mấy bộ sách ta đế loạn trên giá sách, nhẹ giọng nói:

"Nghi Duyên còn quá nhỏ, suy nghi còn đon giản. Dù huynh muôn từ chôi nàng cũng phải khéo léo một chút."

Ta cười khố nói:

'Tiêm Tiêm, muội cũng không biết tinh hình thực tế, nàng muôn ta cùng nàng tói Thanh Thục Sơn của Tần quốc đế chủ trì chuyện Phiêu Miều các tế bái thần quang. "

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

"Đây cũng là một chuyện tốt. Gần đây tâm tinh huynh sa sút, trong lòng bất an, đi ra ngoài giải sầu là tốt nhất, Thanh Thục son không phải là noi rất tốt có thế đến sao?”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Tiếu ni cô kia không hiếu chuyện, tại sao muội cũng lại vô lý như nàng?"

Côc Tiêm Tiêm ôn nhu nói:

"Dận Không, hiện giờ tinh hình Yên quốc đã ổn định lại, chiến sự giừa Tần quốc và Đông Ho đang trong giai đoạn giằng co, thực ra huynh hoàn toàn có thế dứt ra rời đi một thòi gian ngắn. Chăng lê huynh thực sự bị địa vị cam tù, trờ thành nô lệ của quyền lực sao?"

Trong lòng ta chân động. Đủng những gì Cốc Tiêm Tiêm nói, ta cũng không phải không thế đi, mà là bị địa vị cam tù, chăng lẽ ta đã thực sự trờ thành nô lệ của quyền lực sao?

Côc Tiêm Tiêm chi ra ngoài cửa nói:

"Nghi Duyên đang quỳ ở trong viện, mặc cho chủng ta khuyên nhủ thế nào nàng cũng không chịu đứng lên. Nàng bệnh lâu vừa mói khỏi, không chịu nối lăn qua lăn lại như vậy, huynh đi khuyên nhủ nàng một chút đi."

Ta đi đến bên cửa số nhìn ra, đúng là thấy Nghi Duyên đang quỳ trong viện. Không ngờ tiếu ni cô này quật cường như vậy, rất có khí thế nêu không thế dần ta tói Thanh Thục son được sẽ thề không bỏ qua. Trong lòng ta hoi buồn cười, bản thân minh là người đứng đầu Yên Khang lai bị một tiếu ni cô ép buộc, thật sự là vô cùng nực cười.

Ta lại đi đến chồ Nghi Duyên:

"Nghi Duyên, ngươi đứng lên đi!"

Nghi Duyên quật cường lắc đầu:

"Nếu như chủ nhân không đồng ý, Nghi Duyên sẽ quỳ mãi ở chỗ này."

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Muôn ta đồng ý vói ngươi, cũng phải chờ ta xử lý xong hết chuyện của ta mói được."

Nghi Duyên mừng rờ ngẩng đầu lên:

Chủ nhân đong ý sao Ệ'

Ta không đồng ý, cũng không nói không đồng ý:

"Sáng sớm mai ta nhất định sẽ trả lòi ngươi chắc chắn.’'Đêm yên tình, ta ngồi một minh trong thư phòng, yên lặng vuô't ve chiếc nhẫn ngọc trên ngón tay. Khuôn mặt tái nhợt của Thu Nguyệt Hàn vẫn luôn hiện ra trong đầu ta, nàng đã từng cứu ta trong lúcước sôi lửa bỏng nhiều lần. Nếu không vì ta, nàng cũng sẽ không roi vào kết quả thê thảm như vậy.

Ta không kim được bùi ngủi thờ dài, không nghi tói ngoài cừa số cũng đồng thòi vang lên một tiếng than nhẹ. Ta chợt bừng tinh, cam trường đao trên bàn lên, lạnh lùng nói:

"Người nào?”

Cánh cửa số phía sau đột nhiên mờ ra, một tờ giấy trôi nối bồng bềnh bay về phía ta. Ta đưa tay bắt lại, đột nhiên lao về phía của sổ. Nhìn ra ngoài chi thấy sương roi đầy đất, không có bóng dáng bất cứ người nào.

Trong lòng đầy nghi hoặc, ta đi tói bên đèn, mờ tờ giấy ta đọc, lại thấy một dòng chừ đẹp đè phóng khoáng đập vào mắt ta: "Muôn cứu Thải Tuyết, đến điện Thanh Thục sơn."

Ta hít một ngụm khí lạnh, thành tựu về thư pháp của ta uyên thâm, chừ viết đã nhìn qua một lần là không thế quên được.

Người viết dòng chừ này mặc dù cô' ý muôn che giấu nét chừ nhưng ta vần có thế dựa vào phong cách hành ván nhận ra được, đây là do Khinh

https://thuviensach.vn

Nhan viết.

Cảm xúc trong lòng ta chợt ngôn ngang trăm môi, Khinh Nhan có thế đến đưa tin cho ta, hăn là không có chuyện gì, nhưng tại sao nàng không muôn xuất hiện gặp ta? Thải Tuyết gặp nạn? Tin tức Khinh Nhan đưa đến rốt cuộc là thật hay giả?

Người viết dòng chừ này mặc dù cô' ý muôn che giấu nét chừ nhưng ta vẫn có thế dựa vào phong cách hành văn nhận ra được, đây là do Khinh Nhan viết.

Cảm xúc trong lòng ta chợt ngôn ngang trăm môi, Khinh Nhan có thế đến đưa tin cho ta, hăn là không có chuyện gì, nhưng tại sao nàng không muôn xuất hiện gặp ta? Thải Tuyết gặp nạn? Tin tức Khinh Nhan đưa đến rốt cuộc là thật hay giả?

Trong lòng ta tràn ngập phiền muộn. Ta đấy cửa phòng đi ra ngoài, một thân ảnh nhỏ bé yếu ớt vẫn đang quỳ dưới ánh trăng, chính là tiếu nha đầu Nghi Duyên quật cường này, nàng nhất đinh muôn ta trò' lại cùng nàng.Ta gật đầu, thấp giọng nói:

"Ngươi trờ về nghi ngoi cho tốt, sáng sớm mai chúng ta sẽ lên đường đi Thanh Thục son!”

Mặc dù mấy người Tiêm Tiêm một lòng muôn cùng ta tói Thanh Thục son, nhưng nghi đến những nguy hiếm, vất vả trên đường, ta vẫn dịu dàng từ chôi yêu cầu của các nàng.

Dù sao lần này cũng là đi đến Tân quốc, làm rầm rộ hiến nhiên là điều không thực tế.

Ta chi mang theo A Đông, Lang Thứ, lại thêm tiếu ni cô quật cường Nghi Duyên và sáu tên võ sĩ đinh cao cùng đi tói Tần quốc.

https://thuviensach.vn

Chuyện tói Thanh Thục son lần này ta cũng không cho nhiều người biết. Vói ta, càng ít người biết chuyện này, trên đường càng an toàn hon.

Hon nừa nếu như mấy người Tiêu Tín, Cao Quang Viền biết ta muôn đi Tần quốc chắc chắn sẽ cô' gắng ngăn cản, cho nên ta lấy cá cải trang vi hành trong Yên quốc, trải nghiệm và quan sát tình hình dân chủng.

Tần quốc và Yên quốc chi có chung hon mười dặm biên giới, trên thực tế, chồ biên giói này chính là noi giao nhau cảu ba nước Tần, Hán, Yên, cũng là noi ba dòng sông Nguyên, Mần Giang, Đà La chảy vào Trường Giang, noi đây được gọi là Tam Giang khấu.

Cũng bòi vì đặc thù địa lý của Tam Giang khấu nên nó trờ thành ranh giói ngầm giừa ba nước, nó cũng không thuộc về bất cứ quốc gia nào.Ta đứng trên núi cao nhìn dưói chân xa xa, ba dòng nước màu sắc khác nhau cuồn cuộn chảy về phía đông hội tự vào Trường Giang, con sông màu vàng là Đà La, nó chảy từ tây bộ xuống, mang đến lượng lớn phù sa cho bình nguyên Yên Khang.

Màu xanh là Mần Giang, chảy đến từ phía nam Tân quốc, màu đen chính là sông Nguyên, chảy đến từ tận biên thùy phía tây nam.

Ba dòng sông hoặc sóng lớn dâng trào, hoặc trong suô't có thế nhìn thấy đáy dung nhập vào trong lòng Trường Giang rộng lỏn, trò thành một phần của Trường Giang.

Dòng nước hòa vào nhau thành một thế, không còn phân biệt được giói hạn và sự khác nhau giừa chúng nừa.

Ta không nhịn được liên tường đến tam nước hiện nay. Sè có một ngày ta thống nhất vùng đất trung nguyên này thành một thế lần nừa.

Nghi Duyên đứng phía sau ta lên tiếng:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, bên trái phía trước mười dặm có một bến đò, chúng ta nên nắm chắc thòi gian lên đường.”

Tiếu ni cô này cũng thú vị, cả ngày ờ cạnh ta thúc giục tăng tốc lên đường, ngay cả thòi gian đế ta thường thức phong cảnh bên đường cũng không có, sợ đế lờ chuyện tế lề thần quang.

Ta nhìn bầu trời mờ mịt nói:

"Xem ra tói bến đò trời cũng tôi rồi, nhưng ngươi đã nói vậy, ta sẽ làm như ngươi nói, tránh cho tiếu nha đầu ngươi nói ta cô' ý đến trề.”

Khuôn mặt nhỏ của Nghi Duyên đỏ lên, sợ hãi nói:

"Nghi Duyên không dám."

Mấy ngườTa Đông cũng nỡ nụ cười, mang theo Nghi Duyên ngây thơ đúng là khiến hành trình của chủng ta tăng thêm không ít niềm vui.

Mọi chuyện đều như ta đoán trước, khi chúng ta đến noi gọi là bến Không Thuyền, trời đã hoàn toàn tối. Bến đò rách nát không chịu nối, lại còn treo một cái đèn đánh cá. Một ông lão lưng còng ngồi ở bến đò cũ kì, thản nhiên tự đắc hút thuốc, có lẽ là người đánh cá kiếm ăn ờ noi này.

Ta đi đến bên cạnh ông lão cười, vái chào nói:

"Cụ già, có thế đưa chủng ta sang Tân quốc không?"

Ong lão hít mạnh tấu thuốc, ánh lửa lóe lên chiếu sáng khuôn mặt vuông vắn, ông ta nhả ra một ngụm gói đặc, lạnh nhạt nói:

"Ngươi không biết chừ sao?”

Sắc mặt võ sĩ phía sau ta đồng thòi biến đối. Lão già này thậm chí lại vô lý vói ta như thế, trong lòng bọn họ đây là chuyện vô cùng bất kính. Bây

https://thuviensach.vn

giò' còn chưa rời khỏi Yên quốc, tròng lòng bọn họ đương nhiên không kiêng dè điều gì.

Ta lạnh lùng nhìn về phía bọn họ. Lúc trước ta đã cảnh cáo bọn họ nhất định không được hành động thiếu suy nghi, xem ra vẫn còn phải nhắc lại một lần nừa.

Mấy người thấy ánh mắt của ta mói kiềm chế sự tức giận lại, lặng lẽ lui sang một bên.

Ta mim cười nói:

"bến Không Thuyền! chẳng lẽ bến này đã bỏ hoang sao?"

Ong lão không nhịn được đập tấu thuốc nói:

"Uống cho ngươi mang bộ dạng người đọc sách, đầu óc lại ngu dô't như thế. Bến Không Thuyền, chăng qua chi không có thuyền mà thôi, bến vẫn còn đây, tại sao lại bỏ hoang được?"

Ta bị ông ta trách mắng một lần nhưng cũng không chút tức giận, vẫn mim cười nói:

"Cụ nói đúng, đôi tai của tại hạ không nghe thấy chuyện thiên hạ, mong ngài chi bảo, nếu như không có thuyền thi có thế qua sông bằng cách nào?"

Lúc này ông lão mói quay đầu lại, chi lên đầu ta, lắc đầu hết cách nói:

"Tối nay không có thuyền, cũng không chờ đò. Nếu như mầy người các ngươi thực sự muôn qua sông, chuẩn bị tốt năm trăm lượng bạc, sáng sớm mai ta đưa các ngươi qua sông."

Nghi Duyên nói:

https://thuviensach.vn

"Ong cụ, người tại sao lấy nhiều tiền như vậy, lần trước ta ngồi thuyền qua sông cũng chi mất năm lượng bạc, tại sao lần này người lại muôn tới năm trăm lượng bạc?"

Ong lão lạnh lủng nhìn Nghi Duyên, nói:

"Một ngàn lượng bạc, thiếu một lượng ta sẽ không chở! "

Nghi Duyên vẫn còn muôn nói chuyện nhưng bị ta nắm bàn tay nhỏ bé lại. Ta biết nếu tiếp tục nói chuyện cùng lão già cố quái này, giá tiền rất có thế lại tăng gấp đôi, tô't nhất vẫn im lặng là hon.Mấy người chúng ta đi đến bãi cỏ cách bến đò hoi xa, mấy người Lang Thứ đi dựng lều vải, Nghi Duyên thờ hôn hến nói:

"Chủ nhân, rõ ràng là ông ta đang lừa gạt chủng ta, làm gì có chuyện qua sông mà phải mất nhiều bạc như vậy?"

Ta cười nói:

"Cân gì phải tranh chấp vói một ông già, chủng ta cùng không đến nồi không trả nối. Hon nừa lần trước ngươi đến, chưa chắc đã là ông ta chò' ngươi."

Nghi Duyên gật đầu nói:

"Ta cùng cảm thấy kỳ lạ, lần trước ta từ bờ bên kia qua, noi này có rất nhiều thuyền nhỏ, tại sao lần này..M

A Đông vẫn luôn ở bên cạnh lắng nghe, nói:

"Ong lão kia hoi kỳ lạ, có muôn ta thử thăm dò xem sao hay không?"

Ta gật đầu, thấp giọng dặn dò:

"Mọi việc đều phải cấn thận, không thế đế ông ta phát hiện ta."

https://thuviensach.vn

Bòi vì chủng ta nghi ngờ ông già này, buổi tôi khi chủng ta nghi ngoi bên bờ sông đều phải thay phiên nhau canh gác, sợ hắn gây khó khăn cho chủng ta.

A Đông lợi dụng lúc ban đêm ông ta ngủ say đi đến theo dõi, nhưng không phát hiện bất kì điều đáng ngờ nào. Có lẽ người này sông bên bò' sông đã lâu mói tạo nên tính cách kỳ lạ như vậy.

Sáng sớm hôm sau, ta tinh dậy từu trong giấc mộng, việc đầu tiên làm là kiếm tra lại so người và đồ r vật. Một đêm này cùng không xảy ra biến cố nào.

A Đông lợi dụng lúc ban đêm ông ta ngủ say đi đến theo dõi, nhưng không phát hiện bất kì điều đáng ngờ nào. Có lẽ người này sông bên bò' sông đã lâu mói tạo nên tính cách kỳ lạ như vậy.

Sáng sớm hôm sau, ta tinh dậy từu trong giấc mộng, việc đầu tiên làm là kiếm tra lại so người và đồ vật. Một đêm này cùng không xảy ra biến cố nào.

Nhìn về phía bến đò xa xa chi thấy mặt sông rộng lớn bị mặt trời chiếu xuống mà trờ nên đỏ rực, ông lão kia vẫn đứng ờ vị trí hôm qua, yên lặng hút thuốc, dường như đang đợi chủng ta đến.

Ta nghĩ rằng hôm nay sẽ có đò đến đây, nhưng bôn phía bến đò vẫn trông không, không thấy một con đò nào. Xem là trừ ông lão này, noi này không còn người đưa đò nào nừa.

Ta đi tói bên cạnh ông lão, mim cười nói:

"Cụ già, lòi tôi hôm qua vẫn giừ nguyên chứ?"

Ong lão liếc xéo ta, cứng rắn nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi cho là ta đánh rắm sao?"

Ta ngượng ngùng cười:

"Một ngàn lượng bạc, ngài đưa chủng ta và tất cả đồ vật sang bờ bên kia.”

Nhưng trong lòng ta hoi nghi hoặc, rô't cục ông già này sẽ dùng biện pháp gì đế đưa chủng ta qua sông đây?

https://thuviensach.vn

Chương 184: Qua Sông

Ong lão chầm chậm nói:

'Một ngàn lượng bạc chi là giá đưa qua sông, nếu tính thêm lề vật, ngươi phải đưa cho ta hai ngàn lượng bạc mói đủ.”

Rõ ràng là ông ta đang cô' ý lừa bịp tông tiền.

Ta lười không muôn tranh cãi cùng ông ta, gật đầu, móc một tờ ngân phiếu ra đưa cho hắn:

"Đây là một ngàn lượng, sau khi lão đưa chủng ta sang bờ bên kia, ta sẽ trả một ngàn lượng còn lại.”

Ong lão cầm lấy ngân phiếu, đập đập tấu thuốc vào gót giày, xoay người đi về phía nhà tranh của minh. Không lâu sau, ông ta khiêng theo năm cái túi da dèn dẹt đi tói.

Mấy ngườTa Đông, Lang Thứ đã thu dọn xong xuôi, cùng cùng nhau nhìn lại xem rốt cục ông già này muôn làm cái gì.

Ong lão kia kéo một túi da trong đó ra, dùng miệng gắng sức thối. Trong nháy mắt túi đa kia đã phồng lên, lúc này chủng ta mói nhận ra, túi da ông lão kia đang thổi chính một bộ da trâu.

Vần luôn nghe nói đến chuyện thổi da trâu(khoác lác), không nghĩ tói hôm nay lại có duyên được thấy tận mắt. Nghi Duyên cùng cảm thấy rất thích thủ, hai mắt sáng ngòi.

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta lại hoi bất an, ông già này thậm chí chi bằng sức minh thổi căng năm cái túi da trâu trong thòi gian ngắn, có vẻ lực lượng vô cùng kinh người, nhừng người già bình thường rất khó có thế làm được như ông ta.Ong già kia rất thành thạo ghim năm bộ da trâu lên giá gồ, mồi cái bè da trâu đã xuất hiện trước mặt chủng ta. Khó trách noi này lại được gọi là bến Không Thuyền, thì ra ông lão này lại dùng cách này đế đưa chủng ta qua sông.

Ong lão nói:

'Mồi lần ta chi đưa được hai người, các ngươi phân công cho tốt đi."

Ta càng ngày càng cảm thấy ông lão này có điếm đáng ngờ, trong lòng còn đang do dự có nên lên bè hay không, Nghi Duyên đã nhảy tói trước, cười nói:

"Cụ à, người chèo chậm một chút!"

Ta ra hiệu cho một tên võ sĩ đi theo, thấy ông lão kia vung mái chèo lên, trong nháy mắt đã chèo thuyền ròi khỏi bến, càng đi càng xa, chôc lát sau đã biến mất trong tia nắng ban mai.

A Đông và Lang Thứ cùng đi đến cạnh ta, thấp giọng nói:

"Chủ nhân, ông lão này thực sự quá kỳ lạ."

Ta gật đầu. Nhưng dưới tinh huống trước mắt, phương tiện qua sông duy nhất chính là bè da trâu của ông ta. Tạm thòi cùng không có cách nào khác, ta thấp giọng nói:

"Đề cao cảnh giác, nếu như phát hiện điều gì không đúng phải lập tức ra tay vói hắn."

https://thuviensach.vn

Tốc độ đưa đò của ông lão kia rất nhanh, trong chôc lát đã qua lại ba lần, ta và A Đông là nhóm thứ tư lên bè. Đôi vói ta, ngồi trên da trâu vượt sông đúng là một sự trải nghiệm hoàn toàn mói.

Ánh mắt ông lão luôn nhìn lên bầu trời nhưng không cảm thấy chói mắt chút nào. Hai cánh tay ông ta thô to, đầy vết chai, tiết tâu chèo bè vô cùng nhịp nhàng. Dưới sự điều khiến của ông ta, bè da trâu lướt nhanh về phía bờ bên kia.

Bàn tay A Đông vẫn luôn đặt trên chuôi kiếm, chi cần ông lão có bất ki hành động khác thường nào, trường kiếm trong tay hắn sẽ lập tức cắt đứt cố họng hắn.

Bè da trâu đã ra đến giừa sông. Chi có ở giừa dòng nước chảy cuồn cuộn mói có thế cảm giác được sự rung động ẩn trong đó. Ta đưa tay xuống dòng nước cảm nhận bọt sóng xô đấy.

Ong lão chợt mờ miệng nói:

"Có phải các ngươi cho rằng ta là kẻ lòng dạ khó lường hay không?”

A Đông đột nhiên nắm chặt chuôi kiếm, trên mặt vẫn giừ y nguyên nụ cười ung dung, nói:

"Cụ nói gì vậy?"

Ông lão cười lạnh, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm ta nói:

'Ta thực sự là muôn hại các ngươi. Nếu ngươi đã nhận ra, vì sao vẫn còn lên bè của ta?"

Vụt một tiếng, kiếm của A Đông đã ra khỏi vỏ. Cùng lúc đó, bè da trâu dưới chân chủng ta cùng vang lên mấy tiếng dừ dội, túi hoi bằng da trâu ta va A Đông đang đứng đồng thòi rách toang, bè da trâu chia làm hai. Lão

https://thuviensach.vn

già ngồi bất động trên bè, ta và A Đông đã roi xuống dòng sông đang chảy cuồn cuộnỄ

Mặc dù kì năng boi lội của ta và A Đông không kém, nhưng ờ giừa dòng sông đang chảy cuồn cuộn thế này cùng là vô cùng nguy hiếm. Huống chi noi chủng ta roi xuống nước chảy rất xiết, trong nháy mắt chúng ta đã bị cuốn đi cách bè tói hon năm trượng, càng lúc càng xa.

Lão già cười lạnh nói:

"Long Dận Không, Lãnh Cô Huyên hoàn toàn sùng bái ngươi, không nghĩ tói cùng chi là một kẻ tầm thường. Được chết trong tay ta cùng coi như phúc phận mà ngươi đã tu từ kiếp trước.’’

Sau phút bôi rối ban đầu, ta nhanh chóng bình tình trở lại. Nếu như lão già này nhắc tói Lãnh Cô Huyên, tám phần mười chính là người trong ma môn, không biết vì sao hắn muôn đôi địch vói ta?

Giọng nói của ông lão theo gió truyền vào tai ta:

'Hôm nay liền cho ngươi được hiếu rõ mà chêtả Chuyện của ma môn chủng ta chi có thê do ma môn tự giải quyêít, nếu như ngươi muôn cản trờ, chi có một con đường chết."

Hắn lấy một cây cung sừng trâu từ trên bè. Thị lực của ta rất tốt, thấy hành động của hắn liền biết không tô't, nhịn thờ lặn sâu xuống dưới nước.

Mũi tên nhọn xẹt qua người ta, xuyên qua áo choàng, xé rách da thịt của ta. Đau đón khiến bắp thịt toàn thân ta căng thăng, dùng hết sức lực toàn thân lặn càng sâu xuống dưới nước.

Giọng nói của ông lão lại vang lên một lần nừa:

https://thuviensach.vn

"Long Dận Không, một mũi tên này là ta cảnh cáo ngươi, trờ lại ngoan ngoãn làm thái từ, nếu không ngươi nhất định sẽ không có cơ hội trờ về!"

Khi ta nối lên mặt nước một lần nừa, lão già đã sớm đi xa, một cái túi da trâu lẻ loi trôi nối trên mặt sông, ta dốc hết sức boi về phía chiếc túi da, bám vào bên cạnh thờ dốc một lúc lâu mói từ trong hoảng sợ bình tình lại được.

Lão già kia cũng không muôn giết ta, nếu như hắn thực sự có ý muôn giết người, mũi tên vừa rồi đã xuyên qua ngực ta.

A Đông nhô đầu lên từ đằng xa. Khi hắn biết chắc ta không bị thương mói mừng như điên boi về phía ta.Rốt cục chủng ta cũng tụ tập lại vói nhau, hai tay nắm chặt, dựa vào sức nối của túi da trâu từ từ boi sang bờ bên kia. Túi da trâu này rõ ràng là do lão già kia đế lại cho chúng ta, hôm nay hắn đến chủ yếu là đế đe dọa ta, cũng không thực sự muôn ra tay vói ta.

Lang Thứ và Nghi Duyên đã vượt qua Trường Giang nhận ra có điều không đúng, dùng một chiếc thuyền gỗ ờ bờ bên kia quay lại.

Bọn họ ờ quá xa nên cũng không biết rốt cục chuyện gì đã xảy ra vói ta và A Đông, không biết rằng trong khoảng thòi gian ngắn ngủi này chúng ta đã đi dạo qua Quỷ Môn quan một vòng.

Ta dặn dò riêng voTa Đông, nhất định không được nói ra chuyện chủng ta bị lão già hại khiến roi xuống nước, tránh cho mọi người hoảng sợ.

Đến khi mọi người và đồ dùng đều được chuyến sang bờ bên kia đã là giừa trưa, ta và A Đông thay y phục khô ráo, nhớ lại lúc vừa rồi còn ở dưới nước vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Nhân lúc nghi ngoi, A Đông thấp giọng nói vói ta:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, nếu như thân phận của người đã bị bại lộ, chủng ta cần gì phải tiếp tục mạo hiếm đi đến Thanh Thục son? Không bằng lúc này chủng ta trở lại Yên quốc đế tránh xảy ra chuyện rủi ro gì trên đường.”

Ta nằm trên thảm cỏ, thấp giọng nói:

"Lão già kia cũng không phải do bất kỳ nước nào phái tới, hắn không có bất cứ mục đích chính tri nào. Sỡ dì hắn ngăn cản ta đến Thanh Thục son có thế là vì chuyện của Ma Môn."

"Ma môn?"

A Đông ngạc nhiên hỏi.

Ta gật đầu:

"Hôm nay hắn đã bắn một mùi tên về phía ta nhưng không biết vì sao, hình như phút cư ôi hắn đột nhiên thay đổi suy nghi. Nếu không chúng ta sẽ không thế bình an ngồi nói chuyện ở đây rồi.”

A Đông nói:

"Chẳng lẽ chủ nhân vẫn muôn tiếp tục đi?"

Ta không nói gì, yên lặng nhìn tầng mây dày đặc trên bầu trời xa xa.

Dường như A Đông đã nhìn thấu suy nghi của ta, thấp giọng van cầu:

"Chủ nhân, mặc dù ta chưa đấu vói lão già kia, nhưng ta có thế cảm nhận được võ công của hắn hon xa ta. Chuyện mói vừa rồi chẳng qua chi là lòi cảnh cáo của hắn đôi vói chủng ta, nếu như chủng ta vẫn kiên trì đi tiếp mà chọc giận hắn, hậu quả sẽ không thế tường tượng được. Thân phận của chủ nhân vô cùng quan trọng, cần gì phải vì một chuyện nhỏ mà mạo hiếm đến Thanh Thục sơn?”

https://thuviensach.vn

Ta nghi thầm:

"Ong già kia rõ ràng là cao thủ cùng đăng cấp vói Lãnh Cô Huyên, nếu hắn nhắc tói chuyện Ma môn, hiến nhiên là không muôn ta chen chân vào trong đó, chẳng lẽ hắn chính là người trong Ma môn? Trong Ma môn rốt cục là che giấu nhừng bí mật gì?"A Đông nói: "Chủ Nhân!"

Ta chậm rãi ngồi dậy, thấp giọng nói:

"A Đông, ngươi có thực sự biết vì sao ta phải đến Thanh Thục son không?"

A Đông lắc đầu.

Ta đứng dậy nhìn dòng sông đang cuồn cuộn chảy về hướng đông, nói:

___ II'

lnải JLuyet gặp nạn!

Giọng nói của A Đông trờ nên kích động:

"Chủ nhân, chăng lê người lại vì một nừ nhân mà đặt bản thân minh vào noi nguy hiếm sao?”

Ta bồng nhiên nói:

"Nếu như o Linh vẫn còn trên cõi đòi này, khi nàng gặp phải nguy hiếm ngươi sẽ làm gì?"

Con ngươTa Đông chợt rụt lại, hiện lên vẻ thống khổ, sau ánh mắt này chính là một cõi lòng đau đón, tan nát.

Ta chợt hôi hận, vì sao lại nhắc tói chuyện cũ đau lòng của A Đông chứ.

A Đông khó khăn lắm mói thò' dài một hoi:

https://thuviensach.vn

"Ta sẽ không tiếc tất cả đế đi cứu nàng, nhưng là... Người lại khác.ẻ"

Rất lâu rồi, đây là lần đầu tiên A Đông nói chuyện vói ta như vậy.Hắn nhìn thẳng vào đôi mắt ta:

"Chủ Nhân là Vương giả tương lai của Trung Nguyên, người không thế vì tinh cảm cá nhân của minh mà dân thân vào noi nguy hiếm được."

Ta cười lắc đầu, kế từ khi chuyện xảy ra vói Tinh Hậu, ánh mắt nhìn cuộc sông của ta đã thay đổi rất nhiều.

Ta vẫn là ta, trong lòng luôn không thế vứt bỏ tinh cảm sâu đậm đôi vói những người ta yêu. Nếu như có bất cứ chuyện gì xảy ra vói Thải Tuyết, e rằng ta không thế nào chịu nối.

Ta cũng không phải người kiên cường, ít nhất trên phương diện tình cảm.

Đến bây giò' ta mói thực sự hiểu rõ bản thân minh, ta thậm chí đã bắt đầu nghi ngờ,một người không thế nào dứt bỏ tình cảm cá nhân có thế thành công nắm giừ thiên hạ trong tay được không?

A Đông ảm đạm nói:

"Chủ nhân, người đã thay đổi. Người trờ nên không quyết đoán, người trò' nên đa tinh quá mức, người đã không còn là Bình Vương điện hạ của ngày xưa nừa."

Ta nắm chặt hai nắm tay, ta hiếu rõ biến hóa của bản thân hon bất kỳ kẻ nào, nhưng ta không cách nào thay đổi tình trạng hiện giò' của bản thân, ta thậm chí đã bắt đầu căm giận bản thân minh. Ta đón gió từ ngoài sông thổi vào, gằn từng chừ:

"Có lẽ ta chính là loại người này, chi là ngươi vẫn không phát hiện ra mà thổi.."

https://thuviensach.vn

A Đông lui về sau một bước, nói:

"Chủ Nhân, bước thêm một bước nữa sẽ roi xuống nước, chăng lã người vẫn muôn đi sao?” "Ngươi có thế đi theo ta hay không?"

A Đông nói lớn:

"Ta vinh viền sẽ đi theo chủ nhân!"

Ta nặng nề gật đầu:

"Ta sẽ tiếp tục đi."

Ta chợt nhận ra, sở dì minh muôn đi Thanh Thục son, không chi vì Phiêu Miều các, không chi vì sự sông chết của Thải Tuyết mà còn vì tìm lại bản thân minh. Con đường tương lại rốt cục dài thế nào...

Qua ba của sông, vượt qua Trường Giang, chủng ta đã đặt chân lên Tần quốc.

Nói ra cùng kì lạ, mặc dù đặt chân lên vùng đất này nhưng trong lòng ta không có chút sợ hãi nào, ngược lại còn cảm thấy một sự vui sướng, buông lỏng từ đáy lòng.

Đây là cảm giác đã rất lâu rồi ta không có được, có lẽ trong hoàn cảnh nguy hiếm mói có thế kích thích được tiềm năng ẩn sâu bên trong.

Từ sau khi vào Tân quốc, thòi gian ngủ của A Đông ngắn hon rất nhiều, mồi đêm hắn đều canh phòng trước trướng bồng của ta, đến khi trời sáng hắn mói nghi ngoi một lát trên đường đi. Từ đó có thế thấy được sự lo lắng của hắn cho ta.

Ta biết rõ, ông già kia sớm muộn gì cùng tói tim ta. Nếu như hắn đã cảnh cáo ta một lần, lần này chắc chắn sẽ không nương tay vói ta.

https://thuviensach.vn

Ba ngày sau chúng ta đã tới Vọng Giang thành, thành trì lớn nhất của Tân quốc. Thành này có lịch sử lâu đòi nhất tại Tân quốc, bất kế là quy mô và sự phồn vinh đều vượt xa Tần đô của Tân quốc.

Mặc dù ta đã từng du lịch trời nam bế bắc nhưng khi vừa vào Vọng Giang thành cũng giật minh vói những gì nhìn thấy.

Dòng Mân Giang xanh biếc chảy quanh co ở phía bắc Vọng Giang thành, các nhánh sông của nó bao vây xung quanh Vọng Giang thành.

Dòng nước chảy xiết, sóng lỏn xô bờ không đủ đế làm ta khiếp sợ, điều thực sự khiến ta sợ hãi chính là tường thành cao vút của Vọng Giang thành.

Tường thành gồm có năm tầng, cao dần từ ngoài vào trong, cho dù bức tường thấp nhất ở bên ngoài cũng cao hon nhiều so vói tường thành tại Khang đô.

Mồi tầng tường thành của Vọng Giang thành đều đại biếu cho một giai đoạn lịch sử khác nhau.

Tường thành năm tầng này là trải qua ba triều đại, mười lăm đòi vua tích lùy nhiều năm xây dựng lên.

Gạch xây tường thành củng không cùng một thòi đại, ghi dấu lại những sự kiện lịch sử đã từng phát sinh tại noi này. Hôm nay đã bị rêu xanh phủ kín, lộ ra cảm giác thê lương cổ xưa.

Cửa thành cũng không kiếm tra chặt chẽ đôi vói người ra vào. Lãnh thổ quôc gia thay đổi đã biến một cứ điếm chiến lược quan trọng ngày xưa trò' thành một tòa thành trong lục địa.

Trọng điếm của Vọng Giang thành cũng thay đổi từ một noi tập kết quân đội thành noi đế phát triến kinh tế.

https://thuviensach.vn

Ta đứng dưới tường thành nguy nga cao vút này, trong lòng không kim được muôn vàn xúc động. Phong cách kiến trúc của Vọng Giang thành có vài phần tương tự vói Kinh đô Đông Ho, nhưng nếu nói về độ cao, dày của tường thành, chi hon chứ không kém so vói Hắc Sa thành.

Hon nừa còn có địa thế đặc biêt, ờ lưng chừng núi, đôi mặt vói dòng sông cuồn cuộn, đúng là dề thủ khó công. Ta không kim được tường tượng, nếu như ngày sau tân công Tân quốc, chi riêng tòa Vọng Giang thành này đã là một vân đề vô cùng khó khăn.

Nghi Duyên khá quen thuộc Vọng Giang thành, giói thiệu những thắng cảnh xung quanh cho chủng ta. Lang Thứ và các võ sĩ bị hấp dẫn bòi giọng nói dề nghe của nàng, thinh thoảng lại vang lên tiếng cười vui vẻ.

Ta nói vóTa Đông:

Tìm một khách sạn nghi ngoi một đêm, sáng sớm mai chủng ta lại tiếp tục lên đường."

Nghi Duyên đang đi phía trước xoay người lại cười khè:

"Chủ nhân, theo ta biết phía trước có ngõ Ung Trúc, bên trong có khách sạn Duyệt Lai, không gian tao nhã, phòng ờ sạch sẽ."

Lang Thứ cười ha hả:

"Nghi Duyên muội, noi muội nói rõ ràng là không họp khẩu vị của chủ nhân."

Lúc này Nghi Duyên cũng mặc trang phục tục gia, quân khăn trên đầu đế che giấu thân phận người xuất gia của nàng.

Nhưng dù sao Nghi Duyên cũng là người xuất gia, khách sạn điều kiện không tồi trong mắt nàng rất khó phủ họp vói yêu cầu của chủng ta.

https://thuviensach.vn

Nhưng nói thế nào thì hiện giờ cũng ở noi đất khách quê người, khách sạn Duyệt Lai Nghi Duyên đề nghị cũng có thế thỏa mãn ý muôn không muôn khoa trương của ta, ta gật đầu nói:

"Nghi Duyên, ngươi đã từng tói noi này, chủng ta đều nghe theo tất cả sắp xếp của người."

Nghi Duyên vui mừng gật đầu, dần chúng ta tói ngõ Ung Trúc. Thực ra thì ở Vọng Giang thành, Nghi Duyên cũng chi biết có khác sạn này mà thôi.

Tới noi chủng ta mói phát hiện, khách sạn Duyệt Lai mà Nghi Duyên nói không nhừng ở noi hẻo lãnh mà điều kiện cũng cực ki đon sơ. Noi này thậm chí còn không có người ở trọ, nhưng điều này cũng giúp tránh được không ít phiền phức.

Có lẽ chủ nhân khách sạn đã lâu không đón được khách nào, cuông quýt giúp chủng ta chuẩn bị phòng, đun nước nóng, vội trước vội sau rất nhiệt tinh.

Vốn A Đông và Lang Thứ còn muôn đổi lại khách sạn nhưng bị ta dùng ánh mắt ngăn lại. Lần này đến Tân quốc khiến tư tường hồn loạn trong thòi gian dài của ta dần trờ lại bình tình.

Chi khi thực sự đôi mặt vói sông núi Trường Giang và Hoàng Hà, ta mói có thế cảm nhận được khát vọng đôi vói tròi đất rộng lớn của minh.

Bước vào trong cung nghía là nắm trong tay quyền lực vô cùng, nhưng cũng đồng nghía vói việc đã bị xác định là hai thứ linh hồn và tự do không thế đều hoàn mỹ?

Tiếng gõ cửa vang lên, từ tiết tấu ta có thế nhận ra đó là A Đông. Ta mờ cưa lại thấy ông chủ khách sạn cười híp mắt đi phía sau A Đông, hắn cung kính nói:

https://thuviensach.vn

"Đại gia, vừa rồi có một vị cô nương đưa bái ữiiếp tói.”

Ta bất giác thấy hoảng sợ, chăng lẽ thân phận của minh đã bị bại lộ? Ta lấy bái ứiiếp trong tay ông chủ khách sạn, mờ ra mói thấy trên giấy có hình một con bướm muôn bay, trên hai cánh viết hai chừ Thiên Cơ.

Trong lòng ta ấm áp, khuôn mặt xinh đẹp của Mộ Dung Yên Yên liền hiện lên trong đầu ta. Lúc trước ở Đại Tần nàng đã dùng Ngọc Điệp đế biếu lộ thân phận vói ta. Hình vẽ trên bái thiếp này hẳn là dùng Ngọc Điệp ân lên.

Ta mừng rờ nói:

"Hiện giò' nàng đang ở đâu?"

Ong chủ khách sạn nói:

"Vị cô nương kia đang đọi ờ đại sảnh, đại gia có muôn gặp nàng không?"

Ta không đợi hắn nói hết câu đã bước về phía đại sảnh.

Đi vào đại sảnh lại thấy một tỳ nừ xinh đẹp mặc y phục xanh biếc đang chò' ở đó, cùng không phải là Mộ Dung Yên Yên. Rõ ràng nàng biết ra, đứng lên cung kính hành lề:" Long công tử, chủ nhân nhà ta đang chò' ngài ờ ngoài xe.”

A Đông lạnh lùng nói:

"Nếu đã đến đây vì sao không xuất hiện gặp mặt? Loại người không thành tâm này, chủ nhân không gặp cùng được! "

Ngoài của vang lên tiếng cười khè:

"Hôm nay ta đi xe ngựa hon hai trăm dặm tói đây chi đế gặp Long công tử một lần, chăng lẽ còn không xem là thành tâm sao?

https://thuviensach.vn

Ta ngạc nhiên ngẩng đầu lên, lại thấy một thiếu nừ vén màn che xe ngựa lên, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp của nàng, dì nhiên lại là u u.

Ta vui mừng đến tột cùng, nhưng lại hoi mất mát. Vôn muôn gặp Mộ Dung Yên Yên, không nghĩ tói lại là u u. Thực ra u u tói đây cùng không kỳ lạ, Phiêu Miều các tế lề thần quang cùng là chuyện lớn trong ma môn.

Ngày ấy gặp phải một lão già ki quái, hắn lại nhắc đến Lãnh Cô Huyên, nếu như u u đã đến đây, chưa biết chừng Lãnh Cô Huyên cùng tói rồi.

Ta cười đi tói chồ u u. A Đông nhìn thấy u u cùng hiếu ra bảy tám phần, chuyện của chủng ta, hắn hiều tốt nhất là không nên hỏi tói. Hon nừa u u cùng không có ác ý vói ta, điếu này đã được chứng minhẽ

Ta tói bên cạnh xe ngựa, nhẹ giọng nói:

"Muội làm ta nhớ nhung thật khổ! "

u u liếc ta, nói:

"Chi sợ có người trong lòng muôn gặp người khác, thấy ta chi cảm thấy mất mát."

Nàng vươn tay ra, trên ngòn tayhon dài kẹp Ngọc Điệp được điêu khắc tinh xảo, hai cánh vẫn rung động không ngớt, nhìn rất sông động.

Lòng ta trầm xuống, Ngọc Điệp này là của Mộ Dung Yên Yên, tại sao lại roi vào trong tay u u?

"Muội gặp Mộ Dung Yên Yên?"

Ta hạ giọng hỏi.

u u cười vô cùng quyền rũ, ôn nhu hỏi:

https://thuviensach.vn

"Hình như huynh rất quan tâm đến nàng ta?"

"Rốt cục nàng ta thế nào rồi?”

Dự cảm không tốt bao phủ trong lòng ta.

u u ôn nhu nói:

"Huynh lên xe rồi nói tiếp, ta sẽ nói cho huynh mọi tin tức của nàng ta.”

Nàng nhìn về phía A Đông:

"Nhất định không được đế tên mặt đen này đi theo, tránh làm ảnh hưởng tói hứng thủ nói chuyện yêu đương của chủng ta."

Ta biết nàng có việc muôn nhờ ta, nhưng tính tinh vẫn rất quái lạ. Nếu như chọc giận nàng, e rằng không thê dò hỏi được tung tích của Mộ Dung Yên Yên. ta lập tức ra dấu cho A Đông trò' lại khách

Ta lên xe ngựa, vừa mói vào trong xem thân thế mềm mại của u u liền lao vào lòng ta, nhẹ giọng "Có phải huynh đã sớm quên mất ta rồi không?"

Tuân mã hí dài, tỳ nừ xinh đẹp đánh xe chạy về phía xa.

Ta ôm thân thế mềm mại của u u, cúi đầu hôn lên bò' môi đỏ mọng của nàng, u u vươn đầu lưỡi thơm tho nhiệt tinh đáp lại nụ hôn của ta. Một lúc sau ta mói buông nàng ra, nhẹ giọng nói:

"Từng giây từng phút ta đều nhớ muội!"

Trong đôi mắt đẹp của u u hiện lên hai điếm sáng, nhưng ngay sau đó lại cười tươi nhu hoa, nhẹ giọng mắng:

"Lại lừa gạt ta rồi, nhưng ta thích..."

Nàng yên lặng nằm trong lòng ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Tại sao không hỏi chuyện về Mộ Dung Yên Yên?"

Ta cố ý thò' dài:

"Chuyện muội muôn nói, cho dù ta không hỏi muộ cũng sẽ nói. Nếu như muội không muôn nói, cho dù ta có hỏi muội cũng không chịu nói."

u u hung hăng nhéo lên ngực ta, oán giận nói:

"Trong lòng huynh chắc chắn đang nghi tói nàng ta, có phải lúc hôn ta cũng đem ta biến thành nàng ta?"

Ta cười ha hả:

"Nói thật, ta còn chưa từng hôn nàng ta!"

u u thở phi phi, đấm lên ngực ta, nói:

"Càng không chiếm được, trong lòng càng mong đợi.”

Ta ghé vào bên tai nàng nói nhỏ:

"Đến giờ ta vẫn chưa có được muội, hiện giò' trong đầu đều là hình ảnh muội."

Khuôn mặt u u lại đỏ bừng, cuộn tròn trong lòng ta như một con mèo nhỏ, nói:

"Ta buồn ngủ rồi, đế ta nằm trong lòng huynh ngủ ngon một giấc.’’

Nàng ngáp một cái, trong nháy mắt đã tiến vào mộng ìn tư thế ngủ như hoa Hải Đường của nàng, không nhịn được cười khổ. Tám phần khả năng là u u đang giả bộ ngủ, rốt cuộc nàng muôn dần ta đến noi nào?

Trong giấc mộng, u u đột nhiên ôm chặt ta, nói mê:

https://thuviensach.vn

"Dận Không, đừng rời xa ta..."

Hai giọt nước mắt trong suô't chảy ra từ khóe mắt nàng, dính ướt vạt áo trước ngực ta, ta nhìn nhìn bộ dáng khóc như mưa của nàng, bất giác ngây dại...

Xe ngựa chạy trên đường chừng nửa canh giờ mói dừng lại. u u mở mắt ra, thản nhiên cười:

"Thật khố cho huynh phải chịu đựng ta lâu như vậy, cánh tay có phải bị ta đè đến tê dại rồi không?"

Ta cười nói:

” Nếu muội thật sự không đành lòng, đến lúc trờ về đế cho ta dựa vào lòng muội."

Khuôn mặt u u đỏ lên, dắt tay ta nói:

"Ta đã sớm tính toán đòi này kiếp này sẽ theo huynh, huynh muôn thế nào, u u đương nhiên sẽ làm theo."

Ta gần như không tin vào lỗ tai minh, chăng lẽ u u đã hoàn toàn thoát khỏi sự không chế của Lãnh Cô Huyên, dự định sau này sẽ làm bạn bên cạnh ta?

Nhưng tất cả mọi chuyện phát sinh trong quá khứ liền gạt bỏ ý nghi này khỏi đầu ta, u u không dề dàng thoát khỏi Lãnh Cô Huyên như vậy.

Xuống xe ngựa, dưới chân là một con đường lát đá xanh rộng rãi, thẳng tắp. Con đường này chính là Thiên nhai nối danh của Vọng Giang Thành, cũng là noi cao nhất của Vọng Giang thành.

Bóng đêm mờ mịt, sương mủ quanh quẩn trên Thiên nhai. Ta và u u nắm tay nhau đi trên đường, có rất ít người đến đây vào ban đêm. u u nhẹ giọng

https://thuviensach.vn

nói:

"Lần này huynh nhất định phải đến Thanh Thục son sao?”

Ta gật đầu.

u u thờ dài:

"Lần này chi sợ sẽ có rất nhiều nguy hiểm.”

Ta mim cười nói:

"Muội biết ta đã lâu như vậy, có khi nào ta không phải sông trong nguy hiếm không?"

Ta mim cười nói:

"Muội biết ta đã lâu như vậy, có khi nào ta không phải sông trong nguy hiếm không?"

UUnói:

"Huynh trời sinh đã là một kẻ điên thích mạo hiếm.. Thử hỏTai có thế bỏ được địa vị có thế hô mưa gọi gió xuống đế chạy đến nước đôi địch?"

Nàng dừng lại một lát rồi nói tiếp:

Lân này huynh đến đây rốt cuộc VI chuyện gi í

Ta mim cười, chậm rãi đi tói lan can ven đường, hai tay vịn vào lan can, nói:

"Vói sự hiếu biết về ta của muội, chăng lẽ còn không đoán ra được sao?"

Trong lòng ta thầm nghi, lần này u u đến đây chắc chắn có liên quan đến Lãnh Cô Huyên.

https://thuviensach.vn

u u tói cạnh ta, lăng lặng nhìn về phương xa, nói:

"Sau khi Mộ Dung Sơ Tinh bị sư phụ ta đánh bị thương nặng, không biết từ đâu tim được vẫn Tinh lệnh, vẫn Tinh lệnh chính là thánh vật bị đánh mất nhiều năm của Ma môn chủng ta, ý nghía của nó trong bôn môn rất không tầm thương."Ta nhíu mày nói:

"Vần Tinh lệnh? Lần trước muội từng nói vói ta Dao Lâm Tiên các có Tuyết Vũ lệnh, Tuyết Vũ lệnh đó là tín vật đế triệu tập cả võ lâm, chẳng lẽ vẫn Tinh lệnh cũng giông Tuyết Vũ lệnh sao?"

UUnói:

"Tuyết Vũ Lệnh và vẫn Tinh lệnh vốn là một đôi, Dao Lâm Tiên các và Ma môn vốn có cùng nguồn gốc. Nhưng chuyện đã qua nhiều năm, ân oán trong đó cũng có rất ít người có thế biết được. »

Ta gật đầu.

UUlại nói:

'Tuy rằng Tuyết Vù lệnh đã tái hiện trên giang hồ, nhưng địa vị của Tuyết Vũ lệnh bây giờ đã không được như ngày xưa, người trên võ lâm sẽ có ai chịu bán mạng vì một cái tín vật từ nhiều năm trước? Nhưng vẫn Tinh lệnh lại hoàn toàn khác"

Nàng ôm cánh tay ta nói:

"Vần Tinh lệnh vẫn là tín vật tín vật chí cao của Ma môn chủng ta, nhiều năm trước lại đột nhiên mất tích. Trong môn vẫn có lòi đồn, vẫn Tinh lệnh được giấu trong bảo tàng của Mâu thị, trong Ma môn có nhiều người muôn chiếm nó làm của riêng. Có được vẫn Tinh lệnh và Vô Gian Huyền Công liền có thế ra lệnh cho cả Ma môn."

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

"Đây cũng lý do thực sự khiến Lãnh Cô Huyên vô cùng khát vọng có được bảo tàng này?" u u gật đầu nói:

"Nguyện vọng lớn nhất trong đòi của sư phụ chính là thống nhất ma môn đang phân liệt một lần nừa., nhưng người vì điều đó cũng phải hi sinh rất nhiều thứ..."

Ta cười lạnh nói:

"Chi sợ lòng nàng đã bị quyền lực làm mê mẩn."

"Không!"

u u lắc đầu thật mạnh, nước mắt đã sắp chảy ra:

"Sư phụ không phải loại người như huynh nghi, người có nồi khố riêng của minh."

Ta biết nàng vẫn luôn trung thành vói Lãnh Cô Huyên, nói tô't cho Lãnh Cô Huyên cũng không có gì lạ, lảng sang chuyện khác, nói:

"Sao muội lại biết được hướng đi của ta?"

u u ôn nhu cười nói:

Thực ra từ lúc huynh vừa lên đường, người trong Ma môn đã nhìn chăm chú vào huynh rồi."

"Nói vậy, ông lão ta gặp ờ Tam Giang khấu cũng là người trong Ma môn?" u u gật đầu nói:

"Hắn là Khúc Chiêu Hiên, một trong bôn vị trường lão của Ma môn, vẫn ẩn cư bên sông làm nghề đánh cá. Nếu như không phải Mộ Dung Sơ Tinh

https://thuviensach.vn

tim được vẫn Tinh lệnh cũng không thế mòi được hắn. Nói về vai vế, hắn còn cao hon sư phụ ta hai thế hệ, là người có vai vế và địa vị lớn nhất trong Ma môn.

Ta thầm cảm thấy may mắn. Xem ra Khúc Chiêu Hiền còn lọi hại hon cả Lãnh Cô Huyên. Lúc ờ Tam Giang khấu, nếu như hắn nối hứng muôn đôi phó ta, chi sợ rất khó có may mắn thoát được.

Ta hoi khó hiếu:

"Bôn trường lão của ma môn lợi hại như thê' sao lại đế cho nó phân liệt thành hai chi Huyền Minh giáo và Phiêu Miều các? Chẳng lẽ mấy người Lãnh Cô Huyên làm xằng làm bậy bọn họ cùng ngồi yên không đế ý đến sao?”

UUnói:

"Việc này ngày cả ta cùng không rõ ràng lắm. Nếu như không phải Khúc Trường lão xuất hiện, chủng ta cùng không biết hắn vẫn còn sông trên cõi đòi này. Nhưng một số việc có thế xác đinh, chi có vẫn Tinh lệnh mói có thế điều động được bôn vị trường lão, hon nữa.." Dường như u u còn muôn nói thêm điều gì, nhưng lòi tói miệng lại bị nuốt trờ lại.

"Ba vị trường lão còn lại là ai?"

u u lắc đầu nói:

"Ta không biết, ngay cả sư phụ ta cùng không biết. Mồi vị trường lão đều có một tín vật, địa vị trong ma môn của bọn họ khá đặc thu, có thế chi định người kế nhiệm tiếp theo.”

"Nếu Vần Tinh lệnh nằm trong tay Mộ Dung Sơ Tinh, hắn có thể lợi dụng vẫn Tinh lệnh đế yêu cầu bôn vị trường lão của Ma môn đôi phó vói sư phụ muội không?”

https://thuviensach.vn

UUnói:

"Cùng có thế, nhưng chức vụ của bôn trường lão trong Ma môn chi giới hạn trong việc bảo vệ giáo chủ, mặc dù hiện giờ Mộ Dung Sơ Tinh chiếm được vẫn Tinh lệnh, nhưng hắn lại không có Vô Gian Huyền Công nên vẫn không có tư cách tiếp nhận vị trí giáo chủ, bôn vị trường lão sẽ không vì vẫn Tinh lệnh nắm trong tay hắn mà nghe lệnh hắn."

Ta cười nói:

"Xem ra lần này Thanh Thục Sơn đã trò' thành noi tụ tập của Ma môn."

UUnói:

'Mặc dù ta không biết vì sao huynh phải tói Thanh Thục son, nhưng ta tin tường, huynh đi lần này nhất định là có liên quan tói Thu Nguyệt Hàn. Dận Không..."

Nàng nắm chặt tay ta, nói:

"Đồng ý vói ta, trở về đi thổi... Huynh không thuộc về noi đó."

Ta nhìn sâu vào trong mắt nàng một lát mói nói:

"Một khí ta đã quyết định chuyện gì, chưa bao giờ từng thay đối."

u u thò' dài nói:

"Từ đầu đến cuối huynh đều không thế thay đối."

Ta mim cười nói:

"Muội cũng vậy."

u u nhét Ngọc Điệp vào tay ta, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Có chuyện ta muôn nói vói huynh, hiện giờ Mộ Dung Yên Yên đang bị giam lỏng tại Nhàn Vân son trang ờ phía tây bắc Vọng Giang thành. Nếu huynh muôn cứu nàng, bây giờ là cơ hội tốt nhất."

Ta ngẩn ra, ngạc nhiên hỏi:

"Tại sao nàng lại tói đây?"

u u nói:

"Mộ Dung Yên Yên là cháu gái ruột của Mộ Dung Sơ Tinh, cùng là người thân duy nhất trên đòi này của hắn. Sư phụ ta bắt giừ nàng, chuẩn bị dùng nàng đế ép Mộ Dung Sơ Tinh giao ra vẫn Tinh lệnh.”

Ta thấp giọng nói:

"Muội nói cho ta chuyện này, chăng lê không sợ phá hỏng việc lớn của sư phụ muội sao?" u u nhẹ giọng nói:

"Thực ra sư phụ đã sớm ý thức được, cho dù có dùng mạng sông của Mộ Dung Yên Yên đế ép buộc, Mộ Dung Sơ Tinh cùng sẽ không giao ra vần Tinh lệnh. Nàng muôn giết Mộ Dung Yên Yên đế làm rối loạn tâm tinh của Mộ Dung Sơ Tinh.”

u u lại thò' dài nói:

"Ta biết quan hệ giừa nàng và huynh đã không rõ ràng từ khi còn ờ Đại Tần. Nếu nàng chết, huynh chắc chắn sẽ rất đau lòng. Ta đương nhiên không muôn thấy huynh bị như thế..."

Tinh cảm sâu đậm vói ta lặng lẽ lộ ra trong lòi nói.

Trong lòng ta ấm áp, vươn tay ôm thật chặt u u vào trong lòng, khè hôn lên tai nàng, nói:

https://thuviensach.vn

"U u, đồng ý vói ta, không nên tiếp tục đi theo Lãnh Cô Huyên nừa. Cùng ta ròi đi được không?”

u u không nói gì, chi yên lặng nằm trong lòng ta. Ta cảm thấy hoi lạnh ờ ngực, liền biết đã bị nước mắt của nàng thấm đầm. Một lúc sau u u mói nói:

"Ta đồng ý vói huynh, chờ sau khi kết thúc chuyện ờ Thanh Thục son, ta sẽ ờ bên cạnh huynh cả đời."Ta nâng khuôn mặt làm say lòng người của nàng lên, hôn mạnh lên bờ môi đỏ mọng của nàng. Lúc này sương mủ xung quanh càng dày đặc, chủng ta quên mất thế giói xung quanh, đắm chim trong nụ hôn nồng nàn...

Nửa đêm, ta dần theo A Đông và Lang Thứ lặng lẽ tói Nhàn Vân son trang. Lúc này tròi đêm đã sáng hon, vầng trăng treo cao trên bầu tròi, sương roi đầy đất, gió nhẹ thổi vào mặt, bên tai loáng thoáng truyền đến tiếng sóng xô bờ.

Dựa vào bản đồ u u cho ta, chủng ta vượt tường tiến vào hoa viên phía sau Nhàn Vân son trang, dưới ánh trăng có thế thấy rất rõ hoa cỏ sau viện đã rất lâu không có người cắt tia, cây câu nhỏ bắc qua hồ nước cũng bị sụp nhiều chồ. Tòa son trang này hăn là đã bị vứt đi từ lâu.

Ta chi về hai căn phòng có đèn sáng, thấp giọng nói:

"Hai phòng kia hăn có bôn tên đệ tử Ma môn canh gác, các ngươi đi không chế bọn chủng. ’'

Hai người gật đầu, đồng thòi xông ra ngoài.

Không lâu sau, mấy tiếng hoảng sợ gần như vang lên cùng lúc, sau đó tất cả lại trở lại yên tình.

Trên môi ta hiện lên nụ cười, đôi phó vói đệ tử bình thường của Ma môn là chuyện dề dàng. Nhưng tất cả cũng phải cảm ơn u u, nếu không có nàng,

https://thuviensach.vn

ta cũng không biết được chuyện Mộ Dung Yên Yên gặp nạn.

A Đông và Lang Thứ hoàn thành nhiệm vụ, xuất hiện ờ phía trước, phất tay vói ta. Ta bước tói tụ tập vói bọn họ lần nừa, đi tói phía trước viện, dừng lại ờ trước mái hiên căn phòng thứ ba, dán lỗ tai lên cửa phòng, xác định không có ai bên trong mói mở cừa phòng ra.

Trên môi ta hiện lên nụ cười, đôi phó vói đệ tử bình thường của Ma môn là chuyện dề dàng. Nhưng tất cả cũng phải cảm ơn u u, nếu không có nàng, ta cũng không biết được chuyện Mộ Dung Yên Yên gặp nạn.

A Đông và Lang Thứ hoàn thành nhiệm vụ, xuất hiện ờ phía trước, phất tay vói ta. Ta bước tói tụ tập vói bọn họ lần nừa, đi tói phía trước viện, dừng lại ờ trước mái hiên căn phòng thứ ba, dán lồ tai lên cửa phòng, xác định không có ai bên trong mói mở cừa phòng ra.

Ta vào trong phòng đốt đèn lên. Đủng như u u nói, tường phía đông của gian phòng có một chiếc tủ ngầm trong tường. Ta nói vói hai người:

"Các ngươi ờ lại đây, ta xuống dưới cứu nàng.”

Lang Thứ thấp giọng nói:

"Có cần chủng ta xuống cùng chủ nhân không?"

Ta lắc đầu:

"U u đã nói noi này chi có bôn tên đệ tử Ma môn, các ngươi trông chừng ờ đây được rồi.”

Hai người cùng nói:

"Chủ nhân cấn thận một chút!"

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu cười, kéo của ra, gõ tấm ván phía sau, quả nhiên vang lên tiếng rầm rầm. Ta lấy tay đẩy tấm ván ra, phía sau hiện lên một của hầm tôi đen như mực.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 185: Trần Duyên

Ta châm nến chiếu sáng cửa động, dưới chân xuất hiện một bậc đá, ta chậm rãi đi xuống. Bước xuống khoảng hai mươi bậc, CUÔ1 cùng cùng chạm đến nền đất.

Mộ Dung Yên Yên mặc y phục màu xanh biếc nằm co ro trong một góc phòng đá, đang ngủ rất say, khuôn mặt gầy hon rất nhiều, nước mắt trên má vẫn còn chưa khô.

Ta đau lòng, không nghĩ tói sẽ gặp lại nàng trong tinh huống thế này.

Dường như Mộ Dung Yên Yên cảm thấy điều gì, chậm rãi mò' đôi mắt ra, thấy cảnh tượng trước mắt liền lộ ra vẻ không thế tin nổi, nước mắt tuôn trào trên mặt: 'Dận Không..."

Ta vươn tay ra ôm nàng vào lòng.

Mộ Dung Yên Yên vẫn không thế tin được sự thật trước mắt, lấm bấm nói:

"Thật sự là huynh sao?"

" Là ta, thật sự là ta!"

Ta kích động nói.

Ta lo lắng người của Ma môn sẽ xuất hiện bất cứ lúc nào, nhẹ giọng nói:

"Muội có thể đi được không?”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên lắc đầu nói:

'Không biết Lãnh Cô Huyên đã làm gì ta, hiện giò' cả người ta đều không còn chút sức lực, không thế động đậy."

Ta mim cười nói:

"Bà ta đã làm một viêc tốt, cho ta được gặp lại nàng đế an ủi nồi khố tương tư."

Mộ Dung Yên Yên xấu hố nhìn ta. Ta ôm thân thế mềm mại của nàng lên, xoay người bước lên bậc đá.

Cứu Mộ Dung Yên Yên thành công, ta CUÔ1 cùng cùng có thế thò' phào nhẹ nhõm. Khi sắp tói cừa ra, ta đột nhiên cảm thấy hoi khác thường, bên trong phòng có đô't đèn dầu nhưng bây giờ đã bị dập tắt. Trong lòng ta âm thầm cảnh giác, ghé vào tai Mộ Dung Yên Yên nói:

"Có gì đó không đúng, muội ờ lại đây chờ ta."

Ta cấn thật đặt Mộ Dung Yên Yên xuống, rút trường đao bên hôn ra, chầm chậm đi về phía của ra.

Thị lực của ta rất tốt, trong bóng tôi vẫn có thế nhìn rõ mọi vật. Từ góc độ của ta, không thấy A Đông và Lang Thứ đâu. Cảm giác của ta trong bóng đêm trở nên nhạy bén khác thường, một tiếng gió rất nhẹ từ bên trái đánh về phía trái tim ta.

Ta lật đao lại, nhanh như chóp ngăn trở lại lại tiếng gió không biết là gì kia.

Trong đêm yên tình, tiếng kim loại chạm vào nhau vang lên trong trẻo. Đôi phương sử dụng một thanh đoản kiếm, noi đao kiếm chạm nhau bắn ra tia lửa, ánh sáng yếu ớt này đủ đế ta nhìn rõ hình dáng người này.

https://thuviensach.vn

Người này là một thiếu nừ đeo khăn che mặt, ta nhẹ nhàng lui về phía sau chắn lại lối vào, lạnh lùng "Còn dám tiếp tục cản đường của ta, ta chắc chắn sẽ giết ngươi!”

Cô gái kia ngẩn ra, đoản kiếm ngưng lại không động đậy, nhẹ giọng nói:

" Long Dận Không!"

Nghe được giọng nói của nàng, ta không nhịn được chân động, nàng dì nhiên là Hoàn Tiếu Trác.

Ta mừng rờ nói:

»T* HP / M

liêu ỉ rác!

Cô gái kia nhẹ nhàng lên tiếng chứng thực suy đoán trong lòng ta.

Hoàn Tiếu Trác thu đoản kiếm lại, thấp giọng hỏi:

"Tại sao huynh lại tói đây?”

Ta cười nói:

"Đế sau hãy nói!”

Ta đi tói bên Mộ Dung Yên Yên ôm nàng lên. Lúc này Hoàn Tiếu Trác đã đôt nến lên, trong phòng liền trở nên sáng rõ.

Mộ Dung Yên Yên và Hoàn Tiếu Trác là bạn thân chôn khuê phòng. Khi còn ò Đại Tần, chính Mộ Dung Yên Yên đã cầu xin ta đê Tinh Hậu bỏ qua cho Hoàn thị.

Hoàn Tiếu Trác là tỷ muội tô't nhất của nàng, đến đây cứu nàng cũng là chuyện đương nhiên.

https://thuviensach.vn

Nhưng mặc dù võ công của nàng không rồi cũng không có khả năng yên lặng không một tiếng động không chế được hai ngườTa Đông và Lang Thứ, chăng lê nàng còn có trợ thủ?

Dường như Hoàn Tiếu Trác đã nhận ra điều thắc mắc của ta, cười thản nhiên:

"Ta còn có một người rất mạnh giúp đờ. Huynh yên tâm, hai tên thuộc hạ của huynh chi bị không chế huyệt đạo, chủng ta cũng không làm bọn họ bị thương."

Mộ Dung Yên Yên vô lực nói:

'Đều tại ta mói khiến mọi người phải bôn ba khố cực."

Hoàn Tiếu Trác nhìn ta một lát. Nhẹ giọng nói:

'Chúng ta là tỷ muội tốt, không cần phải nói mấy lòi khách sáo làm gì.”

Ta cười nói:

"Tốt nhất là chủng ta nên mau chóng ròi khỏi noi này. Nếu không chờ mấy người Lãnh Cô Huyên trờ lại e rằng sẽ rất phiền toái."

Đi ra ngoài cừa, ta nhìn xung quanh vẫn không thấy bóng dáng A Đông và Lang Thứ đâu.

Hoàn Tiếu Trác nhẹ giọng nói:

"Bọn họ bị điếm huyệt, nằm bên trong gian phòng phía đông. Hai canh giò' sau huyệt đạo sẽ tự động giải khai.”

Ta thấp giọng nói:

"Làm phiền Đoạn quốc sư thả bọn họ."

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiếu Trác thấy ta xưng hô với nàng như vậy, lạnh nhạt cười nói:

"Hiện giò' ta không phải là quốc sư gì cả, huynh gọi thăng tên ta là được rồi."Trong lòng ta vui vẻ, xem ra cuôi cùng Hoàn Tiếu Trác cũng buông bỏ được ân oán với Tinh Hậu, tim lại được bản thân minh.

Trước mặt chủng ta đột nhiên xuất hiện ánh đèn, Huyền Anh mặc y phục trắng yên lặng đi tói chồ ta.

Lúc này ta mói biết người giúp đờ mà Hoàn Tiếu Trác nói chính là Huyền Anh, khó trách lại có thế không chế A Đông và Lang thứ mà không gây ra chút tiếng động nào. Võ công của Huyền Anh có thế sánh ngang với Lãnh Cô Huyên, cao hon rất nhiều so với mấy bọn A Đông.

Ta mim cười nói:

" Huyền Anh sư phụ, thật đúng là không có duyên thì không gặp lại(nhân sinh hà xử bất tương phùng). Lần trước còn gặp ờ Tần ddô, không nghi tói trong thòi gian ngắn nàng lại đến Tân quốc rồi."

Huyền Anh lạnh nhạt cười nói:

"Bước chân của Thái tử điện hạ cũng không chậm, mà sự can đảm của ngài lại càng khiến Huyền Anh khâm phục."

Ta cười nói:

'Không phải là Huyền Anh sư phụ cũng đến Vọng Giang thành rồi sao?

Hoàn Tiếu Trác cười nói:

"Là ta mòi Huyền Anh sư tỷ tói."

Ta ngạc nhiên nhìn Hoàn Tiếu Trác, nàng gọi Huyền Anh là sư tỷ, như vậy nàng cũng là đệ tử của Dao Lâm Tiên các? Khó trách khi còn ờ Yên

https://thuviensach.vn

đô, ta đã nhận ra giừa nàng và Huyền Anh hoi không đúng.

Hoàn Tiếu Trác nói:

" Yên Yên bị Lãnh Cô Huyên bắt, võ công của ta lại kém xa Lãnh Cô Huyên nên mói mòi sư tỷ giúp đỡ."

Huyền Anh nhìn Mộ Dung Yên Yên nằm trong lòng ta, sau đó lại nhìn thẳng vào ta, nói:

" Long công tử, ta có mấy câu muôn nói riêng vói ngài."

Ta giao Mộ Dung Yên Yên cho Hoàn Tiếu Trác rồi cùng Huyền Anh đi tói hồ nước gần đó.

Nét mặt Huyền Anh vẫn bình thản như nước, đôi mắt dường như bị hai luồng sương khói bao phủ khiến người ta không thế nhìn ra được suy nghĩ trong lòng nàng.

"Mục đích đến Thanh Thục son thực sự của ngài là gì?"

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Huyền Anh sư phụ bắt đầu cảm thấy hứng thú vói chuyện của ta từ khi nào vậy?"

Huyền Anh nói:

"Cho dù Long công từ không muôn thẳng thắn cho biết, Huyền Anh cùng có thế đoạn được nguyên do trong đó."

Ta mim cười nhìn Huyền Anh.

« Bộ hạ đi theo Long công tử có một ni cô, nàng chính là đệ tử Phiêu Miều các Nếu như ta đoán không nhầm, lần này Long công tử đến là vì

https://thuviensach.vn

chuyện của Phiêu Miểu các, hon nữa..." « Bộ hạ đi theo Long công tử có một ni cô, nàng chính là đệ tử Phiêu Miểu các Nếu như ta đoán không nhầm, lần này Long công tử đến là vì chuyện của Phiêu Miểu các, hon nữa..."

Đôi mắt lạnh như băng của Huyền Anh nhìn thẳng vào ta, nói:

"Có phải Thu Nguyệt Hàn đã đem tín vật của chưởng môn Phiêu Miểu các giao cho ngài rồi không?"Ta thực sự khâm phục những phân tích của Huyền Anh, chậm rãi gật đầu nói:

" Huyền Anh sư phụ nói không sai, lần này ta đến Thanh Thục son đế chủ trì việc Phiêu Miểu các tham bái thần quang."

Huyền Anh nói:

” Long công từ có biết, lần tham bái thần quang này đã không còn là chuyện riêng của Phiêu Miểu các?"

Ta im lặng không nói. bôn vị trường lão của Ma môn xuất hiện, Lãnh Cô Huyên, Mộ Dung Sơ Tinh cũng đã bộc lộ ra lập trường của minh, điều này cho thấy hành trình đến Thanh Thục son lần này chắc chắn sẽ không yên ôn.

Huyền Anh nói:

"Phiêu Miểu các và Huyền Minh Giáo là hai chi nhánh lớn của Ma môn. Lần này bôn vị trường lão của Ma môn xuống núi cũng chi có một mục đích duy nhất, đó là thống nhất Ma môn, chọn ra người đáng tin cậy làm giáo chủ.”

Ta thấp giọng nói:

"Nói như vậy, Phiêu Miểu các sẽ phải đôi mặt vói sóng to gió lớn?”

https://thuviensach.vn

Huyền Anh gật đầu nói:

"Nếu như Lãnh Cô Huyên thành công trờ thành giáo chủ Ma môn, lực lượng của Ma môn sẽ trở nên mạnh mè chưa từng có. Điều này không phải là chuyện tốt đôi vói bất kỳ ai, cho nên...”

Nàng dừng lại một lát mói nói tiếp:

"Lần này Long công tử nhất định phải hết sức ngăn cản Ma môn thống nhất."

Ta vốn cho rằng Huyền Anh sẽ ngăn cản ta đi Thanh Thục son, không ngờ nàng lại tán thành.

Ta cười nói:

"E rằng chi vói lực lượng của minh ta thì không thế nào làm được điều này.”

»•T1 • r ếfM

Ta sẽ giúp ngài!

Huyền Anh nhẹ giọng nói, nàng bước vài bước lên chiếc cầu gãy rồi đột nhiên xoay người lại nói:

"Có chuyện ngài phải nhớ kỹ, kế từ tôi này, ngài và thuộc hạ của minh phải tách ra, đi đến Thanh Thục son trước cùng ta và Tiếu Trác"

Ta đã cảm nhận được sự nghiêm trọng của vân đề từ trong giọng nói của nàng, thấp giọng nói:

"Được rồi!”

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Yên Yên bị Lãnh Cô Huyên hạ Tô Cốt Tán, mặc dù Huyền Anh giúp nàng giải độc còn sót lại trong cơ thế, nhưng đế khôi phục lại như lúc ban đầu còn cần nghi ngoi một đoạn thòi gian nừa. Ta giao Mộ Dung Yên Yên cho hai ngườTa Đông chăm sóc, lệnh cho bọn họ ờ lại Vọng Giang thành chờ ta trờ về.

Sáng sớm hôm sau, ta cùng Huyền Anh, Hoàn Tiếu Trác thuê một chiếc thuyền buồm năm cột từ bến Đông An xuất phát, ngược dòng đi thăng tói Thiên Vực thành.

Từ lúc lên thuyền, Huyền Anh liền một minh tình tu trong khoang thuyền, trừ lúc dùng cơm ra thì rất ít khi thấy nàng xuất hiện.

Điều này lại tạo cơ hội cho ta và Hoàn Tiêu Trác ờ gần nhau.

Ta yên lặng nằm trên boong thuyền, nửa người trên ờ trần, giang cả hai tay, hai chân ra hường thụ ánh mặt tròi giừa trưa.

Hoàn Tiếu Trác đứng trên mui tàu, quần áo trắng tinh tung bay theo gió tựa như một tiên nừ. Thinh thoảng nàng lại xoay người nhìn ta đang nằm trên boong, trong mắt hiện lên vẻ xấu hố.

"Huynh không thấy nóng sao?"

Ta đứng dậy, thoải mái vươn vai, chậm rãi đi đến bên nàng. Khuôn mặt Hoàn Tiếu Trác ừng đỏ đưa cho ta một chiếc khăn tay.

Ta không cam khăn tay mà nắm bàn tay mềm mại của nàng. Hoàn Tiếu Trác xấu hố nói:

"Huynh buông ra...”

Giọng nói của nàng lí nhí như con muỗi.

Ta xoay người lại nói:

https://thuviensach.vn

"Lau mồ hôi trên lưng giúp ta.”

Hoàn Tiếu Trác do dự một lát rồi cũng đưa tay lên, nhẹ nhàng lau mồ hôi cho ta.

"Thi ra muội cũng là đệ tử của Dao Lâm Tiên các?"

Hoàn Tiếu Trác gật đầu, thấp giọng nói:

"Ngày xưa khi họ Hoàn chủng ta gặp nạn, sư phụ đã cứu ta, còn truyền võ công cho ta. Tiếc rằng ta vẫn không thế dùng võ công của minh báo thù cho người nhà..."

"Muội vẫn hận nàng ta sao?"

Ta suy nghi cấn thận rồi mới hỏi câu này.

Bàn tay Hoàn Tiếu Trác chợt dừng lại, một lát sau mới nói:

"Cuối cùng ta cùng biết, có một số việc đều do trời định, cho du ngươi có cô' gắng thế nào cùng không thế đạt được điều mong muôn. Chút cừu hận trong lòng ta đã sớm biến mất rồi.."

Ta nói tránh đi:

"Thì ra Huyền Anh là sư tỷ của muội."

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Thực ra ta cùng không được xem là đệ tử của Dao Lâm Tiên các, sự phụ chi dạy võ công cho ta, cùng không thu ta làm đệ tử."

Ta cười nói:

"May là muội còn chưa trờ thành đệ từ của bà ta, nếu không chăng phải sẽ là một tiếu ni cô giông như Huyền Anh sao?”

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiếu Trác xấu hổ đánh lên lưng ta, ta chợt xoay người lại kéo nàng ôm vào lòng, cúi đầu xuống hôn lên đôi môi mềm mại của nàng.

Dường như Hoàn Tiếu Trác bị giật minh, đấy mạnh ta ra ngoài chạy trôn vào trong khoang thuyền.

Ta nhìn bóng lưng của nàng, trên khóe miệng xuất hiện nụ cười. Ta biết rõ nàng có tinh cảm vói ta, lần này ta nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội này.Lúc ăn cơm tôi Hoàn Tiếu Trác mói ra khỏi khoang thuyền, thinh thoảng chạm phải ánh mặt tràn đầy tinh cảm của ta liền cuông quýt né tránh.

Cho dù là Huyền Anh cũng nhìn rõ sự mập mờ giừa chủng ta, lạnh lùng trừng mắt nhìn ta, khiến xuân tâm của ta đang nhộn nhạo liền nhanh chóng nguội lạnh.

Trên đầu thuyền bồng vang lên tiếng hô kinh hãi của người lái thuyền.

Chủng ta nhìn nhau, vội vàng chay ra ngoài.

Phía trước có một con thuyền nhỏ đang lao vùn vụt như mùi tên ròi cung về phía thuyền buồm của chúng ta, cho dù người lái thuyền chuyên hướng như thế nào, con thuyền nhỏ kia vẫn lao thăng về phía mũi thuyền của chủng ta.

Trên thuyền nhỏ chi có một người đàn ông trẻ tuổi đang chắp tay đứng, dáng vẻ nhàn nhã, anh tuân tiêu sái.

Đôi mắt ta mờ lỏn, người này dì nhiên lại là Viên Thiên Trì đã mất tích khi còn ờ Khang đô, không ngờ hắn lại xuất hiện ờ đây.

Thuyền nhỏ không có ai chèo lái, tuy r đi xuôi dòng, nhưng chắc chắn không thế có tốc độ kinh người đến vậy được.

https://thuviensach.vn

Huyền Anh lạnh lùng nói:

"Hắn dùng nội lực đế đẩy thuyền, võ công của người này sâu không lường được."

Ánh mắt của ta và Viên Thiên Tri chạm vào nhau, cùng sảng khoái cười lớn.

Ta nói lớn:

"Viên tiên sinh, ngài vẫn khỏe chứ?”

Viên Thiên Trì mim cười nói:

"Nhờ hồng phúc của Thái tử, Viền mồ rất khỏe."

Trong lúc nói chuyện , thuyền nhỏ đã chi còn cách thuyền buồm của chủng ta chừng năm trượng. Thuyền nhỏ đang lao vói tốc độ cao chợt dừng lại trên mặt nước.

Viên Thiên Trì đạp nhẹ lên thuyền nhỏ, thân thế bay lên như một con diều, trong chóp mắt đã đứng trên boong thuyền.

Nét mặt hắn thong dong, dường như đi dạo trong sân vắng, chậm rãi bước về phía ta.

Ta cười nói:

'Thân thủ của Viên tiên sinh thật cao cường!"

Ánh mắt Viên Thiên Tri roi vào Huyền Anh, lạnh nhạt nói:

"Vì sao Dao Lâm Tiên các lại luôn xem vào chuyện nội bộ của Ma môn?”

Huyền Anh lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

"Chuyện Dao Lâm Tiên các quan tâm chính là chính nghía trên giang hồ."

Viên Thiên Trì cười ha hả, quay sang nói vói ta:

"Sao Thái từ không đổi thuyền? Chẳng lẽ giang son lãnh thổ còn không thú vị bằng chuyện phân tranh của giang hồ?"

Huyền Anh lạnh lùng nói:

"Chuyện Dao Lâm Tiên các quan tâm chính là chính nghía trên giang hồ."

Viên Thiên Trì cười ha hả, quay sang nói vói ta:

"Sao Thái từ không đổi thuyền? Chẳng lẽ giang son lãnh thổ còn không thú vị bằng chuyện phân tranh của giang hồ?"

Ta mim cười nói:

"Chuyện ta đã quyết định, chưa bao giò' bỏ dờ giừa chừng."

Nụ cười của Viên Thiên Trì lập tức biến mất, lạnh lùng nói:

"Hay cho câu bỏ dò' giừa chừng!" Boong thuyền dưới chân phát ra tiếng răng rắc, từng vết nứt từ chỗ hắn đứng lan rộng ra bôn phía.

Huyền Anh vung tay lên, một chường âh vô hình từ từ bay về phía Viên Thiên Trì. Chường âh bay đi, phạm vi không ngừng mò' rộng, đè ép không khí xung quanh.Thân thế Viên Thiên Tri nhanh chóng xoay tròn, sàn thuyền lập tức bị xuyên thung, hắn phóng lên lao về phía cột buồm.

Ta chợt hiếu ý đồ của hắn, hắn muôn đánh gãy cột buồm đế ngăn không cho chủng ta đi tiếp.

https://thuviensach.vn

Ta hét lỏn, nhảy lên giữa không trung, nhanh như chóp rút trường đao ra chặn lại Viên Thiên Trì.

Ngón tay Viên Thiên Trì cong lên, bắn vào sông đao của ta vô cùng chính xác làm phát ra tiếng kêu ông ông. Hai cánh tay ta tê rần, suýt nừa không giừ được trường đao trong tay.

Viên Thiên Trì mim cười nói:

"Võ công của Thái tử hình như không có quá nhiều tiến bộ!"

Chủng ta lao vào nhau rồi lại tách ra, kéo giãn khoảng cách vói đôi phương.

Huyền Anh đã lặng yên không một tiếng động đi tói phía sau Viên Thiên Trì, đánh một chường về phía Viên Thiên Trì.

Viên Thiên Trì không xoay người lại, đưa tay đôi chường vói nàng, thân thế chuyến hướng trên không trung, đột nhiên bỏ qua ý định muôn đánh gãy cột buồm mà lao xuống thuyền nhỏ bên dưới như một con chim ưng.

Ta và Huyền Anh cùng roi xuống mặt thuyền, nhìn xuống phía dưới thấy Viên Thiên Tri đang thúc dục thuyền nhỏ dưới chân lao qua tầng tầng sóng lỏn, dùng tốc độ cao nhất lao về phía đáy thuyền.

Hoàn Tiếu Trác duyên dáng kêu lên:

"Không tốt!"

Chén trà trong tay ném về phía Viên Thiên Trì nhanh như tia chóp.

Boong thuyền dưới chân chân động kịch liệt. Ta nắm chặt tay Hoàn Tiếu Trác và Huyền Anh, đề phòng bị chân động té ngã.

Khuôn mặt Huyền Anh trò' nên tái nhợt, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Thuyền nhỏ của hắn được làm bằng thép..."

Tiếng cười của Viên Thiên Trì vang lên từ phía đuôi thuyền, chúng ta xoay người lại, thấy Viên Thiên Trì đứng trên thuyền nhỏ, càng lúc càng đi xa.

Nước đột nhiên phun ra từ lồ thủng hắn vừa tạo ra trên boong thuyền, một khe nứt nhìn mà giật minh từ lỗ thủng không ngừng kéo dài.

"Bảo vệ Tiêu Trác cho tốt!"

Mũi chân Huyền Anh điếm nhẹ lên boong thuyền, thân thế mềm mại bay lên không trung, từ trên cao lao tói Viên Thiên Trì đang muôn ròi đi.

Ta biết Viên Thiên Trì chắc chắn đã khơi dậy lừa giận trong lòng Huyền Anh, lần ra tay này tất nhiên là một kích toàn lực.

Nét mặt Viên Thiên Trì nghiêm túc, hai đấm hướng lên không trung đón đờ.

Thuyền thép đột nhiên dừng lại trên mặt nước, lấy nó làm trung tâm, sóng nước theo hình tròn nhanh chóng lan ra bên ngoài, bọt nước trắng xóa bắn tung tóe.

Huyền Anh như lá rụng nhẹ nhàng roi xuống cây gỗ đang trôi trên mặt nước.

Xung quanh Viên Thiên Trì xuất hiện một luồng nước xoáy cực lỏn, trong nháy mắt cắn nuốt cả hắn và con thuyền nhỏ, nhưng luồng nước này cũng đồng thòi lan về phía Huyền Anh, thân thế mềm mại của Huyền Anh cũng bị roi vào vòng xoáy.

Thuyền buồm không ngừng chim xuống. Ta nắm tay Hoàn Tiếu Trác tung người nhảy khỏi boong thuyền.

https://thuviensach.vn

Noi này cách một bãi đất nối giừa dòng sông không xa, bằng kì năng boi lội của ta, boi tói đó không có bất kỳ khó khăn nào.

Bòi vì còn phải chiếu cô' cho Hoàn Tiếu Trác nên ta tốn nhiều thòi gian và sức lực hon. Khi bói tói bên bờ, ta cũng cảm thấy tứ chi nhức mỏi, mệt mỏi nằm trên bãi sông.

Hoàn Tiếu Trác vẫn chưa hết hoảng sợ nhìn ra mặt sông xa xa, thuyền buồm đã chim xuống hoàn toàn, Huyền Anh cũng không biết đi noi nào.

Ánh mắt ta roi vào trên người Hoàn Tiếu Trác. Bòi vì nàng bị ngâm nước, quần áo hoàn toàn dính sát vào trên người, nhừng đường cong mê người hiện lên rõ ràng trước mắt ta, núi non phập phồng, cảnh xuân vô hạn, khiến trái tim ta đập thình thịch.Ánh mắt Hoàn Tiếu Trác chạm phải ánh mắt tham lam của ta, khuôn mặt không kim được hiện lên hai rặng mây đỏ, nhẹ giọng mắng:

"Chán ghét..."

Nàng như đóa hoa sen mói nở, xinh đẹp động lòng người, thẹn thùng vô hạn.

Ta quay đầu nhìn ra mặt sông, bóng dáng Huyền Anh và Viên Thiên Trì đều không thấy. Hoàn Tiếu Trác lo lắng đứng dậy:

"Sè không có chuyện gì xảy ra vói sư tỷ chứ? Chủng ta có cần phải quay lại tim bọn họ hay không?" Ta lạnh nhạt cười nói:

"Võ công của nàng và Viên Thiên Trì đều hon xa chủng ta, cho dù chủng ta tim được bọn họ cũng không giúp được gì."

Nhưng trong lòng ta tin tường, sẽ không có bất cú chuyện gì xảy ra vói Huyền Anh. Hon nừa trong quá trình chiến đầu, Viên Thiên Trì cũng chi muôn ngăn cản chủng ta tiếp tục đi tói mà không phải muôn hạ sát thủ.

https://thuviensach.vn

Bãi sông này cũng không lỏn, bên trên mọc đầy cây xanh. Ta vào rừng tim ít cành khô, may là đá lửa trong ngực không bị mất. Ta đô't một đông lửa trên bờ, cùng Hoàn Tiêu Trác ngồi sưởi, bình tình chò đợi Huyền Anh, nhân tiện hong khô y phục trên người.

Hoàn Tiếu Trác ôm gôi ngồi trước mặt ta, khéo léo che đi thân thế mềm mại lung linh, làm ta không cách nào thường thức được.

Ta nhẹ giọng nói:

"Muội có đói bụng không?"

Hoàn Tiếu Trác gật đầu.

Ta rút đoản đao từ ông giày, vót nhọn một cành cây, đi tói bên bò' sông, suy nghi một lát liền dứt khoát còi áo ngoài ra đưa cho Hoàn Tiêu Trác, nói:

"Hong khô giúp ta, ta ra bò' sông bắt cá.”

Hoàn Tiếu Trác đỏ mặt cam lấy, đôi mắt đẹp cụp xuống không dám nhìn ta.

Bòi vì bãi sông này không có người ờ cho nên không có ai đánh cá ờ noi này, bên bò' có rất nhiều cá dạt vào, thoải mái phoi nắng. Không có chút cảnh giác nào vói ngư dân như ta.

Dùng thủ đoạn của ta đôi phó vói mấy con cá này quá đon giản, trong chốc lát liền bắt được năm con cá chép béo mập.

Quần áo trên người Hoàn Tiếu Trác đã được hong khô, đương nhiên không còn khó xử như lúc đầu, tươi cười đứng dậy tiếp nhận thành quả ta kiếm được.

Ta mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Một bừa trưa thịnh soạn đó! "

Hoàn Tiếu Trác yêu kiều gật đầu, nhìn thấy thân thế gần như trần truồng của ta, khuôn mặt lại đỏ bừng.

Ta mặc lại áo bào, dõi mắt nhìn ra mặt sông nhưng vẫn không thấy bóng dáng Huyền Anh, trong lòng đã bắt đầu hoi lo lắng. Huyền Anh sẽ không thực sự xảy ra chuyện gì chứ? Tại sao lâu như vậy vẫn chưa trò lại?

Hoàn Tiếu Trác dùng đoản đao mố cá, rửa sạch xâu vào cành cây nướng, không lâu sau đã ngửi thấy mùi thơm mê người.

Nàng đưa cho ta một con cá đã được nướng chín. Ta nhân cơ hội nắm tay nàng, thâm tinh nói:

" Tiếu Trác! Những ngày này ta luôn nhớ muội!"

Có lẽ vì trên bãi sông chi có hai người chủng ta, Hoàn Tiếu Trác cùng không từ chôi ta như khi ờ trên thuyền, tùy ý đế cho ta nắm tay, ôn nhu nói:

"Ta làm sao biết được huynh có gạt ta hay không?"

Ta thề son sắt:

"Có trời đất làm chứng, nếu như Long Dận Không ta nói dôi nửa lòi sẽ bị sét đánh, không chết tử tế được...”

Trên bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng sấm khiến ta sợ đến run rẩy, ngửa mặt nhìn lên trời mói thấy một vùng mây đen dày đặc đang chầm chầm hạ xuống, ta cười khố nói:

"Sè không trùng họp như vậy chứ, ông trời oi, ta thật sự không nói láo!”

Hoàn Tiếu Trác nhịn không được bật cười lên, duôi ngón tay ân lên trán ta nói:

https://thuviensach.vn

"Rõ ràng là huynh đang nói láo, ông trời cùng nhận ra rồi."

Ta nhìn bộ dạng vô cùng thẹn thùng của nàng, lại nhớ tới nhừng khó khăn trò' ngại mà chủng ta đã cùng vượt qua, trong lòng cảm thấy thỏa mãn, từ từ tiến tói, muôn hôn lên đôi môTanh đào mềm mại của nàng.

Hoàn Tiếu Trác xấu hố nhắm hai mắt lại, bộ dáng đáng yêu như là mặc cho ta muôn làm gì cùng được

Ta nhìn bộ dạng vô cùng thẹn thùng của nàng, lại nhớ tới nhừng khó khăn trò' ngại mà chủng ta đã cùng vượt qua, trong lòng cảm thấy thỏa mãn, từ từ tiến tói, muôn hôn lên đôi môTanh đào mềm mại của nàng.

Hoàn Tiếu Trác xấu hố nhắm hai mắt lại, bộ dáng đáng yêu như là mặc cho ta muôn làm gì cùng được

Ngay khi ta sắp hôn lên môi nàng, một giọng nói già nua vang lên cách đó không xa:

"Cá nướng ngon như vậy, nếu không ăn nhanh chi sợ sẽ nguội mất."

Ta và Hoàn Tiếu Trác đều giật minh, xoay người nhìn lại mói thấy một ông già mặc áo bào màu vàng đứng cách chủng ta chừng mười trượng, thèm nhỏ dãi nhìn cá nướng.

Nhớ tói tinh cảnh đang nồng nàn thi bị người bắt gặp vừa rồi, hai người chúng ta đều vô cùng khó xử, Hoàn Tiếu Trác lại càng xấu hố đến mức không dám ngẩng đầu lên.Trong lòng ta âm thầm cảnh giác, vừa rồi đã cấn thận xem xét xung quanh nhưng vẫn không thấy có người ờ trên bãi sông này. Ong lão này xuất hiện thậm chí không có chút dấu hiệu nào, ông ta rô't cục là địch hay bạn?

Bề ngoài ta không biếu hiện chút gì, mim cười giơ cá nướng lên nói:

https://thuviensach.vn

"Bảo kiếm tặng tráng sĩ, phân hồng tặng giai nhân. Khó có khi gặp phải người hữu duyên thường thức tài nghệ vợ ta như vậy, con cá này mòi lão nhân gia nếm thử."

Ong lão kia cười híp mắt nhìn ta, nói:

’ Không tồi, không tồi! đứa nhỏ ngươi còn biết tôn kính người già."

Ong ta cũng không từ chôi, nhận lấy cá nướng từ tay ta, ngồi cạnh đông lừa vừa ăn từng miếng lớn vừa khen:

"Tay nghề tô't, đúng là tay nghề tô't! Ngoài cháy trong giòn, mềm mại ngon miêng, không làm mất mùi vị ban đầu. Đã rất lâu ta không được ăn cá ngon như vậy rồi."

Trong chốc lát ông ta đã ăn hết một con cá nướng.

Hoàn Tiếu Trác cười nói:

"Khó được lão bá khen tặng như vậy, nếu người không chê, lại thường thức thêm một con cá nừa chứ?"

Ong lão cười đến nếp nhăn trên mặt cũng giãn ra:

"Ta vui vẻ còn không hết, sao có thế ghét bỏ được."

Ong ta tự tay nhận lấy con cá Hoàn Tiếu Trác đưa, ăn từng miếng lỏn, bộ dạng gấp gáp như một con khi, không có chút dáng dấp từng trải lão luyện nào.

An xong vài miếng, dường như ông ta mói nhó' ra chuyện gì, lấy một bầu rượu từ phía sau ra, ngửa mặt lên uống ừng ực hai ngụm lỏn, dùng tay áo lau rượu vương trên môi, nói:

https://thuviensach.vn

Thoải mái! Thoải mái! Cuộc sông này đúng là còn rất nhiều thứ làm người ta lưu luyến.”

Ong ta đưa bầu rượu về phía ta, cười tủm tim nói:

"Ta ăn cá nướng của ngươi, mòi ngươi uống rượu được chứ?"

Ta hoi ngẩn ra, rõ ràng là ông già này có chuẩn bị mà đến, bây giờ hắn đưa bầu rượu này cho ta, trong đó có cạm bầy gì không?

Ong lão thấy ta không lập tức nhận lấy bầu rượu, nụ cười trên khuôn mắt liền biến mất, lạnh lùng

"Thếnào? Lo lắng trong rượu của ta có độc sao? Hay là chê lão đầu này lôi thôi hèn hạ?"

Vô số suy nghi chuyến xẹt qua trong đầu ta, ông lão này tám chín phần mười là người trong Ma môn, chưa biết chừng chính là một trong bôn trường lão như Khúc Chiêu Hiên.

Xem vừa rối hắn không đến đây mà không gây ra chút tiếng động liền biết, võ công của người này hon xa ta. Nếu hắn muôn đôi phó vói ta cũng không cần thiết dùng loại thủ đoạn hèn hạ này.

Hoàn Tiếu Trác lặng lẽ kéo tay áo ta, ý nói ta nhất định không được uống..

Trong lòng ta quyết định, đưa tay tiếp lấy bầu rượu, mim cười nói:

"Vãn bồi cùng là người thích rượu, lão tiền bôi uống vui vẻ thoái mái như thế đã sớm khơi dậy cơn thèm rượu của ta, vãn bôi cũng muôn nếm thừ bầu rượu ngon này của tiền bôi!"

Ta ngửa đầu lên uống hai ngụm lỏn, chi cảm thấy rượu vào cố họng nhhưng lại không có mùi vị gì, rõ ràng chi là nước lã mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ong lão cười ha hả, trong mắt lộ ra vẻ khen ngợi:

" Long Dận Không, ngươi đúng là rất có can đảm!”

Ong ta mờ miệng liền gọi tên ta, rõ ràng lần này là đến vì ta.

Ta cười nói:

"Thi ra lão tiền bôi cũng nhận ra tại hạ!”

Ong lão gật đầu nói:

"Có người muôn ta khuyên ngươi trò' về, ta vốn muôn ném ngươi xuống sông đế ngươi tự do trôi về lãnh thổ quốc gia của mình."

Ta mim cười nói:

"Lão tiền bôi là vị trường lão nào trong Ma môn?"

Ong lão lắc đầu nói:

"Ngươi đừng vội nghe người ngoài nói hươu nói vượn, trong Ma môn làm gì có trường lão chó má nào!"

Ong ta nói chuyện không kiêng kỵ chút nào, nghe cũng rất thủ vị, nhưng ta lại không dám buông lỏng chút nào.

Ong lão cười híp mắt nhìn Hoàn Tiếu Trác nói:

"Nhưng nhìn tiếu tình nhân như hoa như ngọc của ngươi, ném ngươi xuống sông thật cũng hoi tàn nhẫn."

Hoàn Tiếu Trác lạnh lùng nói:

"Nếu như lão bá muôn đôi phó vói Long Dận Không, e rằng phải giết chết ta trước!"

https://thuviensach.vn

Ông lão cười lớn:

” Ngàn không nên vạn không nên, ta không nên ăn hai con cá nướng của ngươi, sau này ăn đồ của người khác sẽ không thấy ngon miệng."

Ong ta nhìn ta nói:

” Long Dận Không, ta chi muôn khuyên ngươi một câu, chuyện của Ma môn tô't nhất ngươi không nên xen vào, đôi vói ngươi không có điều gì tốt cả."

Ta thò dài nói:

’Tại hạ không muôn làm tiền bôi thất vong, có câu nhận lòi nhờ vả của người thi phải hết lòng hoàn thành, chuyện ta tói Thanh Thục son là do Thu Nguyệt Hàn tiền bôi nhờ vả lúc lâm chung, nếu như Long Dận Không ta đã đáp ứng rồi thì nhất định phải đến."

Ánh mắt ông lão lóe lên, trầm giọng nói:

"Ngươi nói thật cho ta biết, Lục Ngọc giói chi của Phiêu Miều các có phải đang nằm trong tay ngươi khổng?"

Ta ngẩn ra, cư ôi cùng chẫm rãi gật đầu.

Ong lão thờ dài bùi ngùi:

" Hắn nói không sai, xem ra tất cả đều là ý trời. Long Dận Không, ngươi đã là chủ nhân Phiêu Miều các, lão phu cũng không ngăn cản ngươi nừa, nhưng mà.."

Trong đôi mắt ông ta phát ra ánh sáng bức người, dường như muôn nhìn thấu nội tâm của ta. Ta không sợ hãi nhìn thẳng vào mắt ông ta.

Ong lão nói:

https://thuviensach.vn

"Đồng ý vói ta một chuyện, sau khi lên Thanh Thục son, nếu ngươi gặp Thải Tuyết, nhất định không được nói một câu, một chừ nào vói nàng! ”

Trong lòng ta rung động kịch liệt, cuôi cùng lắc đầu nói:

"Xin thứ cho vãn bôi không thế tuân theo."

Con ngươi của ông lão chợt co rút lại, nhưng ngay sau đó lại trò' nên bình thả. Ong ta nhặt bầu rượu lên, chẫm rãi đứng dậy, nói:

” Long Dận Không, mặc dù ngươi là một vương giả, nhừng cũng chắc chắn chi là người của thế tục.

Có rất nhiều chuyện ngươi vinh viền đều không thế nào hiếu được...”

Ong ta nói xong liền xoay người đi về phía dòng sông.

Ta hô lỏn từ phía sau:

” Viên Thiên Trì có phải là một trong bôn trường lão không?"

Ong ta xoay người lại, mim cười nói:

"Chuyện trên đòi thay đổi trong nháy mắt, ai có thế thực sự nói rõ đươc. Hôm nay hắn là, ngày mai có thể sẽ không phải là, kiếp này không phải là, kiếp sau có lẽ lại là. Ao diệu trong đó ngay cả ta cung chưa hiếu rõ được...”

Gió sông nhẹ đưa, một lá lau sậy theo gió trôi nối trên mặt sông.

Ông lão chóp mắt đã đi tói trên lá lau, lá sau chò' ông già theo, trôi nhanh về phía bờ sông. Trong chốc lát, bóng dáng ông ta đã biến mất trong bóng chiều.

Ta và Hoàn Tiếu Trác đứng trợn mắt há hốc mồm, võ công của người này đã đến cảnh giói tuyệt đinh, cười lá cây vượt sông trong truyền thuyết thậm

https://thuviensach.vn

chí xuất hiện ngày trước mắt ta.

Lúc này bầu trời đã bắt đầu u ám, thấy sắp tới sẽ có một cơn giông, nước sông vốn bình tính cũng cuộn trào mãnh liệt.

Ta và Hoàn Tiếu Trác ôm nhau đứng một chỗ, dõi mắt nhìn ra mặt sông. Cuôi cùng thì hình bóng Huyền Anh cũng xuất hiện trên mặt sông đang cuộn trào. Không biết nàng tim được một con thuyền nhỏ ờ đâu, theo gió vượt sóng lao nhanh tói chỗ chủng ta.

Ta và Hoàn Tiếu Trác đều nò' nụ cười vui mừng. Mặc dù chủng ta không tận mắt thấy Huyền Anh đại chiến cùng Viên Thiên Trì, nhưng cũng có thế xác định được một chút, Huyền Anh cũng không thua, nhưng Viên Thiên Trì thì thế nào?

Hắn cũng không xem như hoàn toàn thất bại, mục đích thực sự của hắn hôm nay là dần dắt Huyền Anh rời đi, nếu không tên trường lão ma môn kia cũng không có cơ hội nói chuyện một minh cùng ta.

Nhưng vì sao cư ôi cùng hắn lại muôn buông tha cho ta? Trên Thanh Thục son rốt cuộc che giấu bị mật lớn gì?

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 186: Sương Mù

Nhìn một vùng trắng xóa trước mặt, thậm chí khoảng cách xa hon năm thước liền không thế nhìn thấy gì, ta không nhịn được thò' một hoi dài. Khó trách ban đầu Viên Tuệ nói với ta, cho dù người bình thường tói Thanh Thục son cũng rất khó tim được vị trí Phiêu Miều các

Lúc này là sáng sớm, khung cảnh trong son cốc vắng vẻ, thinh thoảng lại vang lên vài tiếng vượn hót thê lương quanh quẩn bên tai rất lâu. Dường như bản thân đang đứng giừa đám mây, không biết đang ờ noi nào.

Hoàn Tiếu Trác lặng lẽ ôm cánh tay ta, tinh cảm nồng nàn của nàng đôi vói ta đã rất khó có thế che giấu được nừa.

Ta bùi ngùi thò' dài nói:

"Đúng là sương mù không thấy cuôi, chi có chò' sương mù tản đi chủng ta mói có thế tim được đừng tói Phiêu Miều các"

Huyền Anh lạnh lùng nói:

"Noi này hàng năm đều bị sương mù che phủ, muôn chò' đến khi sương mù tản đi, sợ rằng rất khó."

Lúc này ta mói nhớ tói Lục Ngọc giói chi Thu Nguyệt Hàn cho ta, lấy ra đeo lên lại thấy trên chiếc nhẫn xuất hiện tia sáng mờ ảo thật chiếu về một hướng, chăng lẽ phương hướng ánh sáng chiếu vào chính là hướng Phiêu Miều các?

https://thuviensach.vn

Huyền Anh và Hoàn Tiếu Trác cùng chủ ý đến biến hóa trên chiếc nhẫn, Hoàn Tiếu Trác ngạc nhiên "Chẳng lẽ hướng ánh sáng chiếu vào chính là vị trí của Phiêu Miều các?"Huyền Anh gật đầu nói:

"Chiếc nhẫn này là tín vật của Phiêu Miều các, trong đó hăn phải có điều huyền diệu, chủng ta đi theo phương hướng nó chi dần, có lẽ sẽ không sai."

Mặc dù có chiếc nhẫn chi dần phương hướng, nhưng xung quanh đều là sương mù, lại thêm đường núi tron trượt, ba người chúng ta đi rất lâu vẫn chưa thấy một tòa kiến trúc nào. Xem thòi gian hán là đã đến giừa trưa nhưng sương mủ trên núi không nhưng không giảm đi, trái lại còn trò' nên càng dày đặc

Chủng ta ngồi nghi dưới gốc một cây tùng, lấy lương khô và nước trong túi hành lý ra ăn lót dạ.

Ta hoi hối hận nói:

"Ban đầu nếu dần theo tiêu nha đầu Nghi Duyên kia theo thi tô't rồi, nàng rất quen thuộc vói noi này, có nàng dần đường chúng ta đã không phải tự minh lần mò trong sương mù rồi.”

Huyền Anh lạnh nhạt nói:

"Thái tử đã từng nghi tói chưa, tất cả mọi chuyện hôm nay đều đã được định trước, căn bản không thế nào thay đổi được?”

Ta cười nói:

"Từng câu nói của Huyền Anh sư phụ đều chứa đựng đạo lý, chi tiếc rằng tư chất của Dận Không thấp kém, không nhận thức được ý nghía trong đó. Bản thân ta cho là, tất cả mọi chuyện trên đòi đều có thể thay đối. Tất cả đều có thê!"

https://thuviensach.vn

Ta nắm chặt bàn tay Hoàn Tiếu Trác, ý nghía trong đó không nói cũng có thế hiếu được.

Hoàn ỉ iêu irác cúi đau xuống.

Trong đôi mắt Huyền Anh đột nhiên xẹt qua vẻ bôỉ rối rất khó phát hiện.

Ta nhạy cảm bắt được điều này. Lè nào nội tâm đã sớm như mảnh ruộng khổ cằn của Huyền Anh lại bị ta làm rung động?

Ta nhìn Huyền Anh, mặc dù nàng không xinh đẹp hon người, nhưng khí chất phiêu nhiên thoát tục của nàng lại khiến ta vô cùng động tâm, nàng vốn là một ứìiếu nừ không nên thuộc về trần gian này.

Ánh mắt Huyền Anh lại trò' nên hư vô mờ mịt, sự rung động chi thoáng qua rồi biến mất. Trong lòng ta chợt sinh ra cảm giác gần trong gang tấc mà xa tận chân tròi. Tinh táo suy nghi lại mói nhận ra giừa minh và Huyền Anh có một khoảng cách có lẽ vinh viền cũng không thế lấp đầy.

Khi chủng ta tiếp tục tim đường đã là lúc hoàng hôn, ờ Thanh Thục son quanh năm bị sương mù phủ kín này đã sớm không phân biệt được thòi gian. Ta không nhịn được thò' dài:

"Trên núi một ngày, trên mặt đất vài chục năm, không biết sau khi ta quay về, cảnh vật có còn như cũ hay không?"

Huyền Anh lạnh lùng nhìn ta, nói:

"Nếu như ngài vẫn không thế buông bỏ quyền lực và địa vị, sao còn phải vất vả đến Thanh Thục son làm gì?"

Hoàn Tiếu Trác nhỏ giọng giải thích giúp ta:

"Thái từ chi vì hết lòng tuân thủ hứa hẹn vói Thu tiền bôi mà thổi!"

https://thuviensach.vn

Anh mắt sâu sắc của Huyền Anh dường như nhìn thấu được sâu trong lòng ta:

"Thực sự như thế sao?”Không biết tại sao ta thậm chí không dám đôi mặt vói nàng, nhìn về phía trước nói:

"Bất kế mục đích của ta xuất phát từ đâu, hiện giờ Thanh Thục son đã khơi dậy hứng thú mãnh liệt trong ta."

Huyền Anh bồng nhiên dừng bước, đầu đuôi tia sáng trên chiếc nhẫn của ta đã nôỉ lại thành một vòng tròn. Ta vô cùng kinh ngạc, tại sao lại xuất hiện hiện tượng kỳ lạ này? Nhưng từ vòng tròn này chắc chắn không thế nào tim được đường đi chính xác.

Huyền Anh âm thầm vận nội lực, vung tay về phía trước, sương mủ dày đặc bị nàng xua tan, nhưng ngay sau đó lại bị lấp đầy trờ lại.

Mặc dù chi nhìn thoáng qua nhưng chủng ta vẫn thấy được ba thước phía trước là vực sâu vạn trượng, nếu như chủng tiếp tục đi thăng về phía trước sẽ không thoát được kết cục tan xương nát thịt, ta thầm cảm thấy may mắn.

Huyền Anh nói:

"Xem ra chủng ta cách Phiêu Miều các không còn xa nừa! "

Ống tay áo nàng phất về phía bên trái, một cây cầu đá lộ ra lò' mò' trong sương mù.

Ánh sáng trên chiếc nhẫn trong tay ta chi thẳng vè phía cầu đá, Hoàn Tiếu Trác không kim được nắm chặt tay ta, thấp giọng nói:

"Chẳng lẽ đi qua cây cầu đó là tói Phiêu Miều các rồi?"

Huyền Anh nói:

https://thuviensach.vn

"Các ngươi theo sau ta, chờ ta dùng chường xua tan sương mù!”

Nàng dần đầu di về phía cây cầu.

Cây cầu này vắt ngang giữa hai ngọn núi cao, bề rộng không quá ba thước. Đi trên đó, chi cần hoi SO' ý sẽ roi xuống vực sâu vạn trượng.

Tuy nội lực của Huyền Anh mạnh mê, nhưng mồi lần xuất chường cũng chi có thế xua tan sương mủ trong vòng một trượng. Hon nừa sương mù vừa tản đi, đoàn sương mù ở xung quanh sẽ lập tức tràn tói.

Sương mủ càng thêm dày đặc hon so vói lúc trước, ta đế Hoàn Tiêu Trác đi theo phía sau Huyền Anh còn ta che chờ phía sau nàng.

Chủng ta cấn thận từng li từng tí đi được hon năm mươi trọng nhưng vẫn không nhìn thấy phía cuôi của cây cầu.

Cũng vì khấn trương mà sau lưng ta đã ướt đầm mồ hôi, gió núi thổi quá khiến sông lưng lạnh buô't.

Nếu được lựa chọn một lần nừa, ta nhất định sẽ không bước lên cây cầu này nửa bước, nhưng bây giờ muôn quay đầu lại có lẽ đã muộn.

Huyền Anh tiếp tục đánh ra một chường, sương mù dày đặc phía trước đột nhiên bién mất, rốt cục chủng ta đã có thế thấy vách núi phía CUÔ1 cây cầu.

Nhưng lại thấy phía cuối cây cầu có một người đàn ông trung niên mặc áo xanh đang yên lặng ngồi đó. Sương mù xung quanh dường như bị một lực hút vô hình đấy hết về phía sau hắn.

Ta đương nhiên có thế nhận ra hắn, hắn chính là Tào Duệ, một người trước sau ta vần không thế nắm lấy. Hắn từng trợ giúp ta không chi một lần, nhưng bây giờ lại xuất hiện ờ noi này, rô't cục là vì giúp ta hay muốn ngăn

https://thuviensach.vn

cán ta?

Nhưng lại thấy phía cuối cây cầu có một người đàn ông trung niên mặc áo xanh đang yên lặng ngồi đó. Sương mù xung quanh dường như bị một lực hút vô hình đấy hết về phía sau hắn.

Ta đương nhiên có thế nhận ra hắn, hắn chính là Tào Duệ, một người trước sau ta vẫn không thế nắm lấy. Hắn từng trợ giúp ta không chi một lần, nhưng bây giò' lại xuất hiện ờ noi này, rô't cục là vì giúp ta hay muôn ngăn cản ta?

Ánh mắt Tào Duệ còn khó nắm bắt hon cả sương mù trong son cốc. Hắn nhìn sương mù xa xa, không biết có thế thấy được những gì che giấu phía sau màn sương đó hay không?

Tào Duệ nhẹ giọng nói:

"Long Dận Không, vì sao ngươi phải tói đây?”

Ta bước lên phía trước một bước, thấy rõ ràng hon Tào Duệ đã hoàn toàn cản lại đường đi tói của chủng ta. Trừ khi bay qua hắn, nếu không chủng ta không thế nào đi qua cây cầu này.

Ta cung kính nói:

"Tào tiên sinh hăn là biết rõ mục đích thực sự của ta khi đến noi này!”Tào Duệ cười nhạt, hắn cậm rãi đứng dậy, thoải mái như đang đứng trên đất bằng, bước lên phía trước một bước rồi đứng yên tại đó.

Sắc mặt chúng ta đồng thòi biến đổi, mồi người đều cảm thấy chân động dưới chân. Một bước nhìn như thoải mái của Tào Duệ nhưng lại có lực

https://thuviensach.vn

lượng có thế phá núi nứt đá. Một bước của hắn chính là lòi cảnh cáo cho chủng ta.

Tào Duệ nói:

"Ta càng không muôn ngươi bị cuốn vào chuyện đó, ngươi lại càng muôn dính líu vào. Trên đòi có rất nhiều việc không phải sức người có thế thay đổi được."

Huyền Anh nói:

"Bôn vị trường lão nếu đã mai danh ẩn tích tại nhân gian, cần gì phải xuất hiện lại trên giang hồ? Chẳng lẽ muôn khơi dậy một lần mưa máu gió tanh mói chịu bằng lòng bỏ qua sao?"

Tào Duệ lạnh nhạt nói:

"Huyền Anh, ngươi đã là đệ tử của Dao Lâm Tiên các thì hăn phải biết, Ma môn và Dao Lâm Tiên các vốn là cùng một nguồn gôc."

Ta giật minh, trong đó thậm chí lại có nhiều chuyện cũ như vậy. Nếu như không phải chính miệng Tào Duệ nói ra, dù thế nào ta cũng sẽ không tin.

Huyền Anh nói:

'Mặc dù cùng chung một nguồn gốc, nhưng chính tà có phân biệt! "

Tào Duệ cười ha hả nói:

"Chính tà có phân biệt? Cái gì là chính? Cái gì là tà? Chẳng qua là nhận thức vớ vẩn của kẻ tầm thường mà thôi!”

Hắn nói vói ta:

” Long Dận Không, ngươi cho rằng minh là chính hay tà?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta chân động. Chuyện ta muôn làm cũng chi là cô' gắng leo lên ngôi vị Hoàng đế, chi cần chuyện gì có lọi cho minh sẽ không từ bất ki thủ đoạn nào, nhưng ta cho rằng bản thân minh cũng không phải hạng người đại gian đại ác

Tào Duệ nói:

"Cái gọi là chính tà căn bản là không có bất ki khác biệt nào. Chăng qua là ngươi đánh giá trên góc độ khác nhau mà thổi!"

Hắn thương hại nhìn Huyền Anh:

" Huyền Anh, những gì ngươi tin tường đều do sư phụ ngươi dạy, rất nhiều chuyện ngươi cũng không hiếu rõ ràng."

Hắn lại nói vói Hoàn Tiêu Trác:

"Hoàn Tiếu Trác, sư phụ ngươi cứu ngươi trong lúc nguy nan, ngươi liền cho rằng bà ta là người tốt, nhưng làm sao ngươi biết được bà ta chưa từng làm chuyện gì sai?”

Hoàn Tiếu Trác tức giận nói:

’ Không cho ngươi si nhục sư phụ ta!"Tào Duệ cười nói:

"Nếu như ngươi tôn trọng sư phụ minh như vậy, sao không nghe theo lòi bà ta, lấy ơn báo oán, tại sao còn phải nghi hết biện pháp đế trả thù Hạng Tinh chứ?"

Nét mặt Hoàn Tiếu Trác biến sắc, giọng run run:

"Ngươi... Thực sự là ai?”

Tào Duệ nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi không nghe sư phụ dạy bảo, còn nói gì đến tôn trọng sư phụ? Khó trách đến lúc chết sư phụ ngươi cũng không chịu thu ngươi làm đệ tử!"

Hoàn Tiếu Trác bị Tào Duệ nói khiến đau lòng không dứt, nước mắt không kim chếnối chảy ra.

Tào Duệ nói lớn:

Hung thủ hại chết phụ thân ngươi không phải Hạng Tinh, hạ lệnh tàn sát cả nhà ngươi cũng không phải nàng ta. Ngươi không phân biệt được trắng đen đúng sai, không biết tôn kính sư phụ, còn mặt mũi nào sông trên cõi đòi này nữa?”

Đang lúc nói chuyện, ngón tay hắn khè nhúc nhích, dùng ngón tay bắn một luồng khí vô hình vào đầu gôi Hoàn Tiếu Trác. Hoàn Tiếu Trác kêu lỏn, thần thê mềm mại lay động, thậm chí bị văng ra khỏi cây cầu.

Ta thực sự không nghi tói Tào Duệ sẽ đột nhiên ra tay vói Hoàn Tiếu Trác, lúc ta và Huyền Anh muôn cứu nàng thì đã muộn.

Trơ mắt nhìn Hoàn Tiếu Trác biến mất trong sương mù dày đặc, cơn giận dừ thiêu đô't máu trong người ta. Ta hét lên điên cuồng, lướt qua Huyền Anh, toàn lực chém một đao về phía Tào Duệ.

Tào Duệ không thèm nhìn đao của ta, vung tay liền bắt được mũi đao, khóe léo đấy một cái, thân thế ta trên không trung liền mất thăng bằng, treo cao bên bờ cầu đá.

Thanh trường đao trong tay Tào Duệ trò' thành vật chông đờ, cơ hội sông duy nhất của ta.

Tào Duệ dùng tay không bắt đao, thậm chí không bị chút tôn thương nào, hắn lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

"Long Dận Không, từ đầu đến cuôi ngươi vẫn không có can đảm đôi mặt vói cái chết. Chi cần ta buông tay, giang son xã tắc, tính mạng của ngươi đều sẽ biến mất trong sương mủ này."

Mồ hôi lạnh tuôn ra trên trán ta, trong lòng ta đã hoàn toàn bị lấp đầy bòi đau thương và tuyệt vọng. Ta khổ cực phân đấu đến ngày hôm nay mà thậm chí không đánh lại một tên cao thủ gác cửa, tính mạng ta hoàn toàn nằm trong tay hắn.

Khuôn mặt Huyền Anh trở nên trắng bệch, thân thế mềm mại không ngừng run rẩy trong gió, rõ ràng là vô cùng quan tâm tói hoàn cảnh của ta.

Tào Duệ lớn tiếng trách mắng:

"Huyền Anh, nếu ngươi đã vào Phật môn thì nên vứt bỏ thất tinh lục dục. Thân là đệ tử Dao Lâm Tiên các lại không chịu lo lắng hoàn thành nguyện vọng của sư phụ, trái lại còn chim đắm trong tình cảm thế tục, ngươi có mặt mùi nào đôi mặt vói sư phụ ngươi nừa?"

Huyền Anh vốn trước giờ vẫn không biếu lộ ra tinh cảm trong lòng, lúc này lại roi lệ đầy mặt. Nàng từ từ quỳ xuống:

"Huyền Anh biết tội! "Tào Duệ cười lạnh nói:

"Ngươi biết tội? Lúc này ngươi chẳng qua chi lo lắng cho sông chết của Long Dận Không, những chuyện khác ngươi có nghi tói không?”

Khuôn mặt Huyền Anh hoàn toàn trắng bệch, mồi câu nói của Tào Duệ đều đâm thẳng vào nhược điếm trong lòng nàng.

Huyền Anh run giọng nói:

"Huyền Anh tự biết minh tội nghiệt nặng nề, nhưng chuyện này không liên quan đến hắn!”

https://thuviensach.vn

Tào Duệ cười ha hả nói:

"Hay cho một câu không liên quan tới hắn, nếu vậy, ngươi liền nhảy khỏi cây cầu đá này đế chịu tội vói sư phụ ngươi, ta sẽ tha mạng cho hắn!"

" Tốt!"

Huyền Anh gật đầu, chậm rãi từ trên cầu đá đứng dậy.

Ta hoảng sợ hét lỏn:

'Không thê! Huyền Anh, nàng nhất định không được nghe hắn nói bậy!"

Huyền Anh mim cười thâm tinh vói ta, đây là lần đầu tiên nàng lộ ra chân tinh vói ta kế từ khi chủng ta quen nhau. Huyền Anh giang đôi tay ra, tung người nhảy khỏi cầu đá, tựa như một đóa Bách Họp tung bay trong gió.

" Huyền Anh! "

Ta khàn giọng kêt lên, trong lòng đau đón như bị ngàn vạn lười đao chém, đau đón khó có thế hình dung khiến ta như đứt từng khúc ruột.

Tào Duệ cười lạnh nói:

"Long Dận Không, vì sao ngươi không có can đảm nhảy xuống?"

Ta giận dừ hét:

"Tào Duệ, một ngày nào đó ta sẽ chém ngươi thành trăm mảnh!"

Tào Duệ cười điên cuồng:

"Ngươi trở nên không thực tế như vậy từ khi nào! Tính mạng của ngươi còn đang nằm trong tay ta, ta muôn giết ngươi chi cần nhấc tay một cái, ngươi cho rằng minh vẫn còn cơ hội sao?"

https://thuviensach.vn

Lòi của hắn đâm thật sau vào noi yếu hại của ta, ta còn có cơ hội sao? Chưa bao giờ ta thấy nản lòng thoái chí như lúc này, ảm đạm nói:

"Ngươi giết ta đi!"

Tào Duệ cười nói:

"Vì sao ta phải giết ngươi? Nếu chi có một minh ngươi cô đon sông trên cõi đòi này, chăng phải ngươi sẽ càng thêm thống khổ sao?"

"Tào Duệ!"

Giận dừ dường như đô't cháy cả thân thế ta.Tào Duệ lạnh nhạt cười nói:

"Ngươi hận ta! Nếu như vậy chủng ta cũng nên hoàn toàn kết thúc!"

Hắn đột nhiên tùy ý đạp một cái về phía trước, cầu đá vang lên tiếng răng rắc rất lớn. Ta hoảng sợ nhìn lên đinh đầu, hắn thậm chí dùng chân đạp gãy cây câu đã vắt ngang núi cao.

Ta không muôn chết! Trong lòng ta hét lỏn. Tào Duệ lao xuống, tốc độ roi xuống của hắn thậm chí còn nhanh hon ta. Ta cuông quýt lựa chọn buông chuôi đao ra, nhưng Tào Duệ lại nắm được tay ta, mim cười nói:

"Nếu trời xanh đã gắn liền vận mệnh của chủng ta lại vói nhau, ngươi muôn chạy trôn cũng có thế thoát được sao?"

Trong nháy mắt, trong đầu ta hiện lên hình ảnh mấy người vợ yêu, bồng nhiên lại biến thành bản đồ Đại Khang, còn lại trong lòng cũng chi có tuyệt vọng, tính mạng của ta thực sự sẽ phải kết thúc sao?

Ta chậm rãi nhắm mắt lại, chò' đọi mọi thứ kết thúc...

Sương mủ trước mặt đột nhiên tản đi, ta nhạy cảm phát hiện được tốc độ roi xuống của chúng ta chợt chậm lại. Tào Duệ đột nhiên nắm cánh tay ta

https://thuviensach.vn

lướt nghiêng đi, có thế thấy được một thác nước mơ hồ ở trước mặt.

Dưới sự lôi kéo của Tào Duệ, chủng ta lao vào trong thác nước. Sau thác nước có một cừa động không lồ.

Ngay khi chủng ta lướt vào cửa động, hắn bồng nhiên buông tay ta, ta hoảng sợ hét lỏn, nhưng thân thế ta lại không tiếp tục roi xuống, dường nhu có một bàn tay vô hình nâng đờ, thân thế ta chậm rãi trôi nối trên không trung.

Tào Duệ trôi nối trên không trung cách ta chừng hai trượng, bình tình nhìn ta.

Ta giật minh nhìn ọi thứ trước mặt, chẳng lẽ ta đã rời khỏi cõi đòi? Hay là tất cả những gì trước mặt đều là ảo ảnh do Tào Duệ tạo ra?

Dường như Tào Duệ đọc được suy nghi của ta, lạnh nhạt nói:

"Long Dận Không, ngươi cũng chưa chết, những gì ngươi thấy cũng không phải ảo giác. Động này hoàn toàn khác vói những gì ngươi từng biết!"

Thân thế hắn tiếu sái trôi về phía sau. ơ trong mắt ta, hắn đang bay lượn trên không trung.

Ta vung mạnh tay nhưng thân thế vẫn đứng yên tại chồ, di chuyến trong không trung thậm chí còn khó hon cả trong nước.

Tào Duệ nói:

"Trong Vô Gian Huyền Công vốn có một bộ Bộ pháp, mặc dù ngươi nhớ nhưng lại không thế vận dụng được."

Trong đầu ta lập tức hiện lên bộ pháp trong Vô Gian Huyền Công, vói trí tuệ của ta, trong thòi gian ngắn đã có thế nắm giừ được yêu cautrong đó.

https://thuviensach.vn

Dựa theo chi dẫn, ta đứng thẳng người dậy, thử bước về phía trước một bước nhưng lại bị mất thăng bằng, cùng sử dụng tay chân mói có thế đi về phía trooc hai bước.

Tào Duệ mim cười nói:

"Ngươi không cần vất vả như thê' chi cần thuận theo tự nhiên, tất cả sẽ trờ nên dề dàng.”Ta dần dần hiếu được bí quyết trong đó, thân thế chi cần hoi dùng lực là có thế trượt ra ngoài mấy trượng, nhưng muôn thong dong đi lại như Tào Duệ chi sợ không dề dàng như vậy. Cho dù tư chất của ta cao đến đâu cũng không thế làm được như vậy trong thòi gian ngắn.

Tinh cảnh này rất quái lạ, Tào Duệ nhàn nhã đi về phía trước, ta phải sử dụng cả tay chân, ta đi theo phía sau hắn chậm như rùa bò.

Vô số ánh đèn từ bên trên chiếu xuống. Ta ngẩng đầu lên mói phát hiện trên đinh sương mù lượn lờ, mơ hồ có ánh sáng phát ra từ đó.

Tào Duệ nói:

"Ngươi biết trên đinh đầu là gì không?”

Ta lắc đầu, tất cả mọi vật trước mắt đôi vói ta mà nói đều thần bí khó lường.

Tào Duệ lạnh nhạt nói:

"Ngẩng đầu ba thước là bầu trời, đạo lý đon giản như vậy ngươi cũng không hiếu sao?”

Ta thấp giọng nói:

"Nhưng noi này rõ ràng là bên trong động!”

Tào Duệ cười lên ha hả:

https://thuviensach.vn

"Người giỏi còn có người giỏi hon, núi cao còn có núi cao hon, ngươi làm sao biết được những gì minh thấy chính là duy nhất?"

Ta càng thêm mơ hồ, thấp giọng nói:

Chan lẽ ngài là... ilên nhanỉ

Tào Duệ không nói gì, hai mắt nhìn từng điếm sáng trên đinh đầu rất lâu. Nét mặt hắn cực ki phức tạp, im lặng một lúc lâu mói nói:

"Long Dận Không, ngươi có tin trên đòi này có thuật trường sinh không?"

Trong lòng ta chân động kịch liệt, nếu như không có ngày hôm nay, ta chắc chắn sẽ không tin các loại thuyết pháp về trường sinh, tiên nhân.

Nhưng tất cả những gì chứng kiến trước mắt lại khiến ta phải nghi kì về vân đề này một lần nừa.

Tào Duệ từng cứu giúp ta trong hoàn cảnh nguy hiếm nhiều lần, chẳng lê hắn căn bản không phải người phàm, có năng lực biết trước mọi việc?

Tào Duệ thờ dài nói:

"Có lẽ từ khi chủng ta quen biết đã là một sai lầm!”

Ta cô' nén sự kinh hãi trong lòng, nói:

"Ban đầu khi giao Xuân Cung đồ cho ta, ngài đã biết thân phận của ta, biết Vô Gian Huyền Công được giấu bên trong Xuân Cung đồ?"

Tào Duệ nói:

"Bức Xuân Cung đồ kia ta cũng không định giao cho ngươi, ngươi chi tinh cờ bị cuốn vào trong chuyện giừa chủng ta!"

https://thuviensach.vn

Hắn nói không sai, ban đầu rõ ràng là hắn giao Xuân Cung đồ cho Thải Tuyết, Thải Tuyết lại tặng nó cho ta.

Tào Duệ tiến về vách đá phía trước. Ta có thế phân biệt nhừng đồ án khác nhau được điêu khắc trên vách đá. Nhừng tia sáng phía trên chiếu xuống dần trò' nên sáng hon, khi ta hoàn toàn thấy rõ các đồ án trên vách liền đứng ngốc tại đó. Đồ án điêu khắc trên vách đá thậm chí giông Xuân Cung đồ như đúc

Giọng nói của Tào Duệ trò nên vô cùng thê lương:

"Ta và ngươi khác nhau, ta không thuộc về thế giói này!"

"Rốt cục ngài có ý gì?

Ta dường như cảm thấy điều gì đó.

Tào Duệ chậm rãi quay lại nhìn ta, trong đôi mắt toát ra vẻ đau xót:

"Rất lâu trước kia có một nhóm người đến từ một thế giói khác, bòi vì biến cố bất ngờ mà buộc phải lưu lạc tại noi này..."

Ta cùng chưa hiếu được ý hắn, thấp giọng dò hỏi: ine giói khácệ'

Tào Duệ gật đầu, hắn giang tay ra, trước mắt ta liền xuất hiện một cảnh tượng ki diệu, vô sô' tinh cầu sáng chói xoay tròn quanh ta, dường như ta bị đưa vào giừa một bầu tròi sao.

Ngón tay Tào Duệ chi vào một viên tinh cầu, bình tình nói:

"Ngươi sẽ không tường tượng được, thế giói người đang sinh sôn chăng qua chi là một trong số ngàn vạn tinh cầu trong vù trụ mênh mông mà thôi.”

Ta thậm chí hoài nghi Tào Duệ bị điên, lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Ta sông giừa sông núi, tung hoành Trường Giang và Hoàng Hà, có trăng sao làm bạn. Noi này tại sao có thế là một tinh cầu được?"

Tào Duệ cười ha hả:

" Ech ngồi đáy giếng! Những gì ngươi thấy chưa chắc đã đại biêu được cho toàn bộ thế giới chứ đừng nói là chuyện trọng vù trụ. Cho dù thế giới ngươi đang sông, dùng hết kiếp này của ngươi cũng chưa chắc đã có thế trải qua toàn bộ."

Ta im lặng lòi Tào Duệ nói cũng có vài phần đạo lý. Những gì ta chưa nhìn thấy chưa chắc đã là không tồn tại. Nếu như tất cả những gì hắn nói đều là thật, vậy Tào Duệ là đến từ một thế giới khác.

Ta thấp giọng nói:

"Có phải ngài đang muôn cho ta biết, ngài chính là tiên nhân trường sinh bất lão đến từ một thế giới khác?"

Tào Duệ cười khố nói:

"Trường sinh bất lão, khi ngươi thực sự trường sinh bất lão ngươi mói biết được đó là một chuyện đáng buồn đến cờ nào."Tào Duệ vẫy tay, nhừng tinh cầu vòn quanh ta liền biến mất không thấy gì nừa. Hắn nhìn bức Xuân Cung đồ trên vách đá nói:

'Rất nhiều người trong chúng ta bị thất lạc khi roi xuống mặt đất... Nhừng người khác, một số bám trụ tại noi chúng ta roi xuống, số khác trà trộn vào nhân gian, học cách thích ứng vói thế giói của các ngươi. Chủng ta bị buộc tói noi này, nhưng tâm nguyện chung của mọi người vẫn làròi khỏi noi này trờ về nhà."

Ta yên lặng nghe những lòi nói không khác gì mò trăng dưới nước của Tào Duệ. Trong lòng ta vô cùng sợ hãi, trong những người Tào Duệ nói có

https://thuviensach.vn

Thải Tuyết, Khinh Nhan, Lãnh Cô Huyên, Viên Thiên Trì... Hay không?

Tào Duệ nói:

"Nhưng trong số chủng ta, chi có một người biết phương pháp đế trở về, nhưng người này lại bị roi vào trạng thái hôn mê..ế"

Tào Duệ dừng lại một lát mói nói tiếp:

"Vốn chúng ta cho rằng rất nhanh nàng sẽ tinh lại, nhưng chủng ta lại quên mất một chuyện, sau khi tói thế giói này, thòi gian ờ noi này vận chuyến hoàn toàn khác vói quê hương chủng ta."

Hắn khố sờ nắm chặt hai tay, thấp giọng nói:

"Ngươi sẽ không thực sự hiếu được cái gọi là sông một ngày bằng một năm. Ta đã ở lại noi nàyuô't một ngàn năm, chi đế chờ nàng thức tinh...”

Ta hít một hoi khí lạnh, một ngàn năm đôi vói bất kỳ kẻ nào cũng là một quá trình chờ đợi dài đẳng đẵng và buồn chán, nếu là ta, sợ rằng đã sớm phát điên rồi.Tào Duệ hạ giọng nói:

"Chúng ta phát hiện, bề ngoài của minh bòi vì hoàn cảnh thay đổi mà cùng xảy ra thay đối. Chò' đọi dài dòng khiến rất nhiều người mất đi kiên nhẫn, bọn họ bắt đầu buông tha cho ý định trò' về mà tiếp nhận thực tế. Có không ít người cưới vợ sinh còn, hoàn toàn hòa nhập vào thế giói này. Chủng ta không ngăn cản tự do của bất kỳ người nào, nhưng có một quy tắc chủng ta phải tôn trọng, đó là nhất định không được can thiệp vào bất cứ chuyện gì của thế giói này."

Ta thấp giọng nói:

"Mấy người Lãnh Cô Huyên, Thu Nguyệt Hàn không phải cùng giông các người chứ?”

https://thuviensach.vn

Tào Duệ không trả lời trực tiếp vân đề của ta, nói:

'Thòi gian một ngàn năm đủ đế bất cứ chuyện gì xảy ra. Sau này chủng ta mói phát hiện, chủng ta có thế hạn chế bản thân minh tuân thủ những quy tắc đó, nhưng lại không thế nào hạn chế đòi sau của chủng ta. Trong cơ thế bọn họ tồn tại một dòng máu cuồng ngạo không thế không chế được, trong lòng tràn đầy ham muôn chiếm hữu và chinh phục mãnh liệt.”

Ta âm thầm kinh hãi, minh cùng phù họp vói những gì Tào Duệ nói, sẽ không phải đòi sau của bọn họ chứ?

Tào Duệ lạnh nhạt cười nói:

"Ngươi có thế yên tâm, trên đòi này, ngươi là một kẻ thuần túy không có chút quan hệ huyết thống nào vói chúng ta."

Ta thấp giọng nói:

"Trong vòng một ngàn năm này, đòi sau của các ngài hăn là đã sinh sôi nảy nò' rất nhiều. Nếu như bọn họ cùng kế thừa năng lực siêu nhân của các ngài, chi sợ những người sinh trường ờ noi này đều sớm bị diệt tộc rồi.”

Tào Duệ gật đầu nói:

"Chủng ta vôn cùng nghi như vậy, nhưng sau này lại phát hiện ra, trong cơ thế nhừng đòi sau của chủng ta cùng không có thế chất đặc biệt như chủng ta, trái lại lại giông vói các ngươi nhiều hon. Hon nừa các ngươi cùng không nhỏ yếu như chủng ta tường tượng, bất kế là trí tuệ hay lực lượng đều có thế chông lại được nhừng đòi sau của chúng ta, đến nay vẫn vừng vàng nắm trong tay giang son. Càng kỳ lạ hon chính là, nhừng người trong chúng ta sau khi cưới vợ sinh con, tuổi thọ liền lập tức bị rút ngắn, tuổi thọ của bọn họ thậm chí còn không vượt quá một năm.”

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nói như vậy, hi sinh tính mạng đế cưới vợ sinh con đúng là quá mạo hiếm!"

Tào Duệ lại lắc đầu, nói:

Tuy nói như vậy, nhưng số người mạo hiếm đi cưới vợ sinh con lại rất nhiều. Đến bây giờ, sô' người đến thế giói này sớm nhất đã không còn lại nhiều."

Ta âm thầm than thở, cuộc sông hon một ngàn năm cấm dục, ngày cả ta chi sợ cùng không nhịn được

Tào Duệ nói:

"Nhưng ngay cả chúng ta cùng không nghĩ tói, trong sô' chúng ta thậm chí lại có người ngoại lệ!"

Ta ngạc nhiên nói.Tào Duệ chi vào Xuân Cung đồ:

"Trong chủng ta có một vị đồng bạn, dùng tên Tổ Cuồng Khiếu đế hòa nhập vào thế giói này. Hắn thậm chí còn dung họp các loại võ học, sáng tạo ra một loại võ công kinh thế hãi tục. Khi tu thành loại võ công này là có thế loại bỏ được nguy hiếm khi cưới vợ sinh con, đột phá giói hạn về tuối thọ."

Tào Duệ thờ dài nói:

"Đế tu thành bộ võ công này, hắn giấu ếm tên họ, ẩn núp tránh thoát tầm mắt chủng ta, giết hại vô số thiêu nữ."

"Là hắn sáng lập Ma Môn?"

Tào Duệ gật đầu:

"Người này triệu tập đòi sau của chủng ta, dạy bọn họ võ công. Sau khi được hắn chi điếm, thế chất của nhừng đòi sau này đột nhiên tăng mạnh.

https://thuviensach.vn

Thực lực của Ma môn đột nhiên tăng trưởng trong thòi gian ngắn, nhanh chóng nối lên trong chôn võ lâm."

'Khi chủng ta biết đã tạo nên sai lầm lỏn, một lòng muôn bồi thường tội nghiệt do người này gây ra. Không ngờ hắn giả bộ chết rồi lặng lẽ ẩn núp tại một noi chủng ta không biết. Chủng ta bị hắn lừa gạt, cho rằng tất cả mọi chuyện đã kết thúc, nào ngờ hắn lại nhằm vào công cụ chủng ta chuẩn bị đế trờ về. Hắn lọi dụng lúc động đất, đem công cụ có thế đưa chủng ta trở về chôn xuống dưới đất, lén lút cùng người khác thần không biết quỷ không hay chia nhỏ vật ấy ra, dòi đến chồ hắn."

Ta nhíu mày nói:

"Chẳng lẽ hắn không muôn trò' về sao?"Tào Duệ nói:

"Ngươi nói không sai, hắn đã chặt đứt ý muôn trờ về, một lòng muôn ở lại thế giói này làm một bá chủ chinh phục thế giới."

Ta yên lặng không nói, nếu như nhân vật cấp bậc này một lòng muôn tranh bá thiên hạ, thực sự là nồi khố của dân chủng.

Tào Duệ nói:

'May mắn lúc ấy có một tên thủ hạ phát hiện không thích họp, kịp thòi thông báo cho chúng ta. Chủng ta phát hiên tung tích của hắn, muôn tiêu diệt hắn nhưng lại đế hắn trôn thoát một lần nừa. Lần này hắn bị chủng ta đánh thương nặng, tự biết không phải là đôi thủ của chủng ta. Sau trăm năm, thậm chí hắn còn cải trang thành một đạo sĩ, ý đồ lọi dụng đòi sau của chúng ta ngăn cản hy vọng trò' về của chủng ta."

Tào Duệ nhắm thật chặt hai mắt, trên mặt hiện lên sự khố sờ không dứt, rõ ràng chuyện năm đó rất thảm thiết.

Qua một lúc Tào Duệ mói nói tiếp:

https://thuviensach.vn

"Đó là một trận chiến vô cùng máu tanh... Mặc dù chủng ta giết được Tổ Cuồng Khiếu nhưng cũng làm cho hai bên tôn thất thảm trọng. Hắn chia Vô Gian Huyền Công chia làm hai bộ thượng, hạ giấu ở hai noi khác nhau, một phần trong đó được giấu trong bức Xuân Cung đồ."

"Vô Gian Huyền Công thực sự lợi hại như vậy sao?”

Tào Duệ lạnh nhạt lắc đầu:

Thứ thực sự quan trọng vói chủng ta chính là bức Tinh đồ này!"

Tào Duệ lạnh nhạt lắc đầu:

Thứ thực sự quan trọng vói chủng ta chính là bức Tinh đồ này!”

" Tinh đồ?"

Ta ngạc nhiên hỏi, chăng lẽ bức Xuân Cung đồ này chính là Tinh đồ mà hắn nói?

Tào Duệ gật đầu nói:

"Đáng tiếc, chi có một người hiếu được bức Tinh đồ này, nhưng nàng vẫn còn đang hôn mê bất tinh." Ta âm thầm tính toán quan hệ trong đó.

Tào Duệ nói:

"Chủng ta chờ đợi ngàn năm đến khi nàng chuẩn bị thức tinh, nhưng nàng lại biến mất...”

Ta mơ hồ đoán được người mà Tào Duệ nói là ai, cắn chặt môi dưới, hi vọng Tào Duệ sẽ nói ra đáp án khác.

Tào Duệ nói:

https://thuviensach.vn

'Khi chủng ta phát hiện nàng biến mất, tất cả mọi người đều roi vào tuyệt vọng. Chủng ta không thế nào tiếp thu sự thật này, sau khi chờ đợi một ngàn năm thậm chí lại chi nhận được kết quả như vậy, chẳng lẽ chủng ta chắc chắn phải lưu lại noi tinh cầu xa lạ này."

Trái tim ta nhảy lên kịch liệt, khó khăn nói:

"Chăng lẽ nàng không nhó' được chuyện gì xảy ra?”

Trái tim ta nhảy lên kịch liệt, khó khăn nói:

"Chăng lẽ nàng không nhó' được chuyện gì xảy ra?”

Tào Duệ chậm rãi gật đầu nói:

"Trinh độ chi huy của nàng hon xa chủng ta, nhưng muôn nhớ lại tất cả nhừng chuyện đã xảy ra lại can một quá trình chậm chạp...”

* Tinh đồ: Bản đồ các ngôi sao.

https://thuviensach.vn

Chương 187: Thật Giả

Tào Duệ nhìn thẳng vào mắt ta, nói:

"Ngươi bây giờ hăn là hiếu được giừa chủng ta hoàn toàn khác nhau.”

Ta gật đầu.

Tào Duệ nói:

"Có chuyện ta muôn ngươi biết, trí nhó' của nàng đã dần dần khôi phục. Cuôi cùng chủng ta cũng thấy được hi vọng trờ về quê hương, chủng ta sẽ không đế cho bất cứ người nào phá hỏng nó, hon nừa nàng cũng sẽ không theo ngươi ròi đi. Ngươi là người có lý trí, muôn chọn cách nào, ta hi vọng ngươi có thế suy nghi cấn thận.”

Trước mắt đột nhiên tôi sầm, thân thế ta bị một lực đấy đánh trúng, bay ngược ra phía ngoài cửa động. Đến khi ta kịp phản ứng lại, thân thế đã roi vào trong sương mủ một lần nừa.

Trong lòng ta không còn chút sợ hãi nào, bòi vì ta tin tường minh chắc chắn sẽ không chết, Huyền Anh và Hoàn Tiếu Trác cũng như vậy.

Ta roi xuống đầm nước ấm áp, rất nhanh liền đi lên bờ. Bên đầm nước hoa cỏ xanh mượt, gió đêm thổi nhẹ, một thiếu nừ mặc đồ trắng ngồi trong biến hoa đang chăm chủ choi đàn cố. Mây mủ vòn quanh nàng, nàng như tiên tử giáng trần, vừa chân thực và xa xôi, chính là Khinh Nhan đã lâu không gặp.

https://thuviensach.vn

Ta ngơ ngác đứng tại chỗ, sau khi trải qua những chuyện vừa rồi, suy nghi của ta roi vào tình trạng hồn loạn. Đôi mặt vói người yêu ngày xưa thậm chí còn không biết nên nói gì.

Tiếng đàn đột nhiên ngừng lại, Khinh Nhan ngẩng đầu lên, quay về phía ta nờ nụ cười sáng lạn: "Chàng ngốc, những lòi nói khéo léo thường ngày của huynh đã ném đi noi nào rồi. chăng lẽ huynh thật sự làm như không quen biết ta sao?"

Khuôn mặt ta hoi cứng lại. Khinh Nhan đứng dậy, vươn bàn tay mềm mại ra nắm lấy tay ta, kéo ta ngồi xuống bãi cỏ, nhẹ giọng nói:

"Sao huynh không nói lòi nào?"

Ta cười khố nói:

'Khinh Nhan, trong đầu ra lúc này rất loạn, ngàn vạn lòi, ta biết bắt đầu từ đâu đây?”

Khinh Nhan đột nhiên thò' dài, nói:

"Nếu như vậy, huynh hãy nghi ngoi cho tốt, có lẽ ngày mai khi tinh dậy huynh sẽ quên đi hết mọ chuyện."

Trong giọng nói của nàng dường như có ma lực kỳ lạ, đôi mặt ta bất giác trò' nên nặng nề, ôm bò' vài của nàng chim vào trong mộng đẹp...

Khi tinh lại đã phát hiện minh đang nằm trong một gian phòng thiền sạch sẽ. Ta sò lên người minh, sau khi chắc chắn không có gì khác thường mói đứng dậy đấy cửa bước ra ngoài.

Ngoài cửa, Huyền Anh và Hoàn Tiếu Trác đang nhỏ giọng nói chuyện vói Viên Tuệ, khi nghe thấy tiếng động liền cùng xoay người lại, mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi tinh rồi sao?”Ta lại càng như lọt vào trong sương mù, rõ ràng đã thấy Huyền Anh và Hoàn Tiếu Trác roi xuống từ trên câu đá, nhưng bây giờ các nàng lại không có việc gì đứng trước mặt minh, dường như tất cả mọi chuyện cũng chưa từng xảy ra vậy.

Ta tràn đầy nghi ngờ, hỏi:

"Đây là noi nào?"

Viên Tuệ cung kính nói:

"Chủ nhân, noi này chính là Phiêu Miều các"

"Tại sao ta lại tói đây?"

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Ngày đó ta và sư tỷ đi qua cầu đá nhưng lại đột nhiên không thấy huynh đâu, tim chỗ nào cũng không thấy huynh, không thế làm gì khác hon là đến Phiêu Miều các trước."

Viên Tuệ bố sung thêm:

"Lúc ta cho đệ tử trong môn đi tìm chủ nhân lại thấy chủ nhân ngất xỉu bên ngoài son môn."

Trong lòng ta chân động kịch liệt, trên mặt Hoàn Tiếu Trác tràn đầy vẻ ân cần, vô cùng chân thành, rõ ràng là không giông giả bộ, nhưng ngày đó rõ ràng ta đã thấy các nàng roi từ trên cầu đá xuống, còn ta bị Tào Duệ kéo vào trong vách đá, lẽ nào lại sai? Chăng lẽ khi các nàng roi xuống sườn nủim trí nhớ cũng bị người khác xóa đi rồi?

Viên Tuệ bấm báo:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, ngày mai là mùng sáu tháng sáu, chính là ngày bôn môn bái tế thần qang, chủ nhân có chuyện gì cần giao phó không?"

Nhó' tói chuyện của Tào Duệ, ta đã sớm mất đi hứng thú vói những chuyện khác, lạnh nhạt nói: "Tất cả đều làm theo sự sắp xếp của Viên Tuệ sư tỷ."

Viên Tuệ gật đầu xoay người ròi đi, vừa đi được hai bước lại quay đầu lại, nói:

"Chủ nhân, những cất giừ của các đòi chường môn đều được bảo tồn trong Phiêu Miều các ờ phía trước, nếu ngài có hứng thú có thế đến đó xem."

Ta gật đầu, cúi đầu xuống nhìn Lục Ngọc giói chi trên tay, lại thấy trong chiếc nhẫn không còn chút ánh sáng nào, hoàn toàn khác vói tình trạng ánh sáng luôn lưu chuyến trước đây, chăng lẽ nó đã hoàn thành xong sứ mệnh của minh?

Hoàn Tiếu Trác ôn nhu nói:

"Huynh hăn là đói bụng rồi, ta đi chuẩn bị vài món ăn.” Nàng xoay người đi về phía phòng bếp, chi đệ lại một minh ta và Huyền Anh.

Ta nhìn đôi mắt thâm thủy của Huyền Anh, khuôn mặt nàng vẫn luôn binh tình như trước đây, ta không tìm thấy chút bôi rối nào trong mắt nàng.

Ta thấp giọng nói:

"Nàng chắc hẳn còn nhó' những chuyện đã xảy ra?”

Huyền Anh lạnh nhạt nói:

"Thái tử đang nói chuyện gi?”

https://thuviensach.vn

Ta đưa tay ra nắm lấy tay nàng:

"Sau khi nàng và Tiếu Trác nhảy xuống khỏi cầu đá rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Huyền Anh giày khỏi bàn tay ta, nói:

"Ta không biết ngài đang nói gì?"

"Nàng nói bậy!"

Ta giân dừ hét lên.

Huyền Anh bình tình nói:

"Hai ngày nay ngài lo lắng quá mức, đầu óc hoi hồn loạn cũng là chuyện bình thường. Sau khi nghi ngoi thật tô't, ngài sẽ không suy nghi miên man nừa."

Ta dám khăng định Huyền Anh đang nói bậy, vì sao nàng phải gạt ta? Chăng lê nàng và Tào Duệ giông nhau?

Đấy năm cánh cừa lớn phủ đầy bụi của Phiêu Miều các ra, ta mói phát hiện gian nhà nhỏ năm tầng này hoàn toàn chi có cái xác không.

ơ đây đừng nói điến tịch kinh văn, thậm chí ngay cả thang lầu cũng không có một bậc, bôn vách tường trông không, chi có trên mái hiên tầng trên cùng có vài sợi tơ nhện.

Có lẽ các đòi chường môn căn bản là không muôn lưu lại bất kỳ dấu vết nào, đó cũng là nguyên nhân ngày xưa Phiêu Miều các suy sụp.

Ta đứng một minh trên sân phía ngoài Phiêu Miều các, dõi mắt nhìn mây mủ giăng kín xa xa.

https://thuviensach.vn

Những lòi Tào Duệ nói voi ta hôm qua, từng câu từng chừ vẫn còn quanh quẩn trong tai ta rất rõ ràng, chăng lẽ tất cả đều do ta tưởng tượng ra? Huyền Anh lặng lẽ xuất hiện phía sau ta, nàng nhẹ giọng nói:

"Ngày mai sau khi ngài tế bái thần quang xong liền có thế ròi khỏi Thanh Thục son, tất cả mọi chuyện sẽ trò' lại bình thường như trước."

Ta đột nhiên xoay người lại, nhìn chằm chằm đôi mắt của nàng.

Huyền Anh không chút sợ hãi đôi mặt vói ta.

Ta đột nhiên nắm lấy bàn tay thon dài của nàng, nói lớn:

"Có chuyện ta muôn một minh hỏi nàng!”

Ta đóng cừa lớn Phiêu Miều các lại, chi còn ta và Huyền Anh ờ noi không gian yên tình này, giọng nói kích động của ta quanh quẩn trong căn nhà nhỏ:

"Nàng vì cứu tính mạng của ta đã nhảy từ trên cầu đá xuống, có chuyện này hay không?"

Huyền Anh lạnh lùng lắc đầu. Ta đột nhiên ôm nàng vào lòng, cúi đầu hôn lên đôi môTanh đào hoi lạnh của nàng. Thân thế mềm mại của Huyền Anh run lên, nàng thực sự không nghi rằng ta sẽ làm chuyện to gan như vậy, cả người thậm chí không còn sức lực chông cự lại ta.

Hai hàng nước mắt trong suô't chảy chậm rãi chảy ra trên gò má nàng, cũng không biết do nàng cảm động hay đau buồn.

Ta tha thiết nói:

"Ta sẽ không nhớ lầm, những lòi nàng đã nói trước mặt Tào Duệ đã thực sự xảy ra.”

https://thuviensach.vn

Đôi môi Huyền Anh run nhẹ, đây là lần đầu tiên nàng có biếu hiện mất bình tình trước mặt ta như thế.

Đôi môi Huyền Anh run nhẹ, đây là lần đầu tiên nàng có biêu hiện mất bình tình trước mặt ta như thế.

Huyền Anh bồng nhiên ôm chặt ta, yên lặng khóc nức nở, chủng ta cứ đứng ôm nhau như vậy. Không biết qua bao lâu ta mói nghe thấy nàng nói nhỏ:

"Đồng ý vói ta, ròi khỏi noi này, vinh viền cũng không nên trò' lại..."Ta nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, ánh mắt trờ nên kiên quyêít:

" Ta chắc chắn sẽ ròi đi, nhưng không phải lúc này!"

Huyền Anh nhẹ nhàng tránh khỏi vòng tay ta, chầm chậm đi đến trước vách tường, thấp giọng nói: "Ngày mai trên Thanh Thục son này chắc chắn sẽ xảy ra chuyện không tầm thường."

Ta nhíu mày, tói lúc này Huyền Anh vẫn không thăng thán nói chuyện hôm qua vói ta. Từ biếu hiện của nàng có thế thấy trong lòng nàng giấu kín chuyện gì đó, chăng lẽ nàng có nồi khố riêng?

Ta đi tói phía sau nàng, thấp giọng nói:

"Huyền Anh, nếu như ngày mai bôn vị trường lão của Ma môn tự minh tói, ta có cần hêt sức ngăn cản chuyện này xảy ra không? »

Huyền Anh quay lại nhìn ta cười buồn bã, trong nụ cười chứa đựng rất nhiều nồi chua xót:

"Chuyện tói nước nảy rồi chăng lẽ huynh vẫn còn chưa rõ, chuyện của Ma môn không có chút quan hệ nào vói huynh. Sau ngày mai, có lẽ Ma môn sẽ mãi mãi biến mất trong trí nhớ của huynh.”

https://thuviensach.vn

Ta lắc mạnh đầu, cho dù ta có thế quên đi Ma môn, nhưng hai người có ngàn vạn quan hệ rắc rối với Ma môn là Khinh Nhan và Thải Tuyết làm sao ta có thế quên, làm sao ta có thế quên được tinh cảm thâm sâu giừa chủng ta?

Ta mặc y phục trắng, đeo Lục Ngọc giới chi trên ngón vô danh ờ tay trái, dưới sự đồng hành của bôn tên đệ tử đi lên tế đàn.

Tế đàn của Phiêu Miều các hoàn toàn do ngọc thạch màu trắng xây thành, mặc du khí thế không bằng tế đàn của Hoàng thất nhưng lại hon ở chồ ta nhã tinh xảo.

Tế đàn chia làm ba tầng, có chín chín tám mươi mốt bậc thang. Ta một minh đi lên tầng thứ ba của tế đàn, lên đến đinh, ta xoay người nhìn lại, phía dưới đều là mây mủ mò' mịt, bất giác liền sinh ra cảm giác xa ròi trần thê'.

Ta đi một minh tói bên cạnh dựa vào lan can, ngón tay gõ nhẹ trên lan can, rốt cục tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì?

Mây mủ trước mắt càng trở nên dày đặc, một bóng hình yếu điệu mơ hồ mông lung xuất hiện trong mây mủ. Ta mang theo đầy nghi ngờ đi về phía trước, thấy một ữiiếu nừ mặc y phục trắng đang yên lặng đứng đó, hết sức chăm chủ bày biện bát đùa trên bàn.

Đôi mắt ta đã hoi ươn ướt, nàng chính là Thải Tuyết không lúc nào ta không nhớ tói. Cô' nén kích động trong lòng, ta thấp giọng gọi:

« Thải Tuyết!"

Thải Tuyết quay lại cười thản nhiên vói ta, nhẹ giọng nói:

"Rượu và thức ăn đã chuẩn bị xong, mòi công tử vào chồ!"

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, đi tói ngồi xuống bên cạnh bàn ngắm nhìn Thải Tuyết. Một thòi gian dài không thấy, vẻ đẹp của nàng càng trờ nên động lòng người, làn da trắng như tuyết, mắt ngọc mày ngài, khiến ta phải hoài nghi nàng thực sự là tiên từ không thuộc về trần thê'.

Thải Tuyết cung kính rót đầy rượu vào chén thủy tinh trước mặt, quỳ xuống dâng chén rượu đến trước mặt ta:

"Chén rượu này, Thải Tuyết đa tạ ân cứu mạng của công tử ngày đó, nếu không có công tử, sẽ không có Thải Tuyết ngày hôm nay."

Ta im lặng, ta đúng là đã cứu mạng nàng, nhưng Thải Tuyết đã sớm báo đáp ta. Ta lặng yên đón lây chén rượu, uống một hoi cạn sạch, mặc dù vị rượu ngọt ấm, nhưng trong lòng ta cũng khổ sờ đến tột cùng.

Thải Tuyết rót đầy chén thứ hai, nói:

"Chủ nhân đôi vói Thải Tuyết ân nặng như núi, Thải Tuyết lại bắt phu nhân cùng tiêu chủ nhân đi, lấy oán trả on, Thải Tuyết thẹn vói chủ nhân..."

Nói đến đây, nước mắt đã roi lã chã trên khuôn mặt nàng,ôi môi mấp máy nhưng không nói lên lời.

Ta đón lấy chén thủy tinh, nói:

"Ta chưa bao giò' trách muội, bòi ta biết Thải Tuyết sẽ không bao giờ hại ta."

Ta lại ngửa đầu uống cạn chén rượu này.

Hai tay Thải Tuyết run rẩy muôn rót chén thứ ba cho ta, nhưng vì tâm tinh vô cùng kích động, vài lần đều rót ra ngoài.

Ta nắm lấy tay nàng, lấy bầu rượu trong tay nàng tự rót cho minh.Thải Tuyết rưng rưng nói:

https://thuviensach.vn

"Kế từ khi gặp được công tử, Thải Tuyết đã quyết định cả đòi này sẽ luôn ờ bên cạnh công tử...

Nhưng là... Hôm nay Thải Tuyết mói phát hiện... Trên đòi này có rất nhiều chuyện không phải ta cso thế làm được.."

Trong lòng ta quặn đau, nàng đang nói lòi từ biệt vói ta sao?

Thải Tuyết buồn bã nói:

"Ta không bao giò' muôn ròi xa công tủ, nhưng là ta lại làm những chuyện lừa dôi công tử..."

Nàng muôn rút bàn tay mềm mại về nhưng lại bị ta nắm chặt lấy.

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt nàng, run giọng nói:

'Mặc dù ta không đến nồi không biết chuyện gì xảy ra, nhưng ta chi muôn biết một chuyện, rô't cuộc trong lòng muội có từng thích ta hay không?”

Nước mặt trong suô't chảy xuống khuôn mặt tuyệt mỹ của Thải Tuyết, nàng xoay ngừoi đi chỗ khác lau khô nước mắt, quay lại nhìn ta nỡ một nụ cười thê lương xinh đẹp:

"Từ ngày đầu tiên Thải Tuyết gặp chủ nhân, đã thích chủ nhân rồi.”

Ta vì một câu nói của nàng, đột nhiên tràn đầy dũng khí, vươn tay ôm nàng vào lòng, lớn tiếng nói: "Ta thê' bất kế bọn họ là người hay thần, ai cũng không thế cướp muội khỏi tay ta!"

Thải Tuyết chậm rãi lắc đầu, nhẹ nhàng thoát khỏi lòng ta, đôi mắt đẹp say lòng người bình tình trờ lại, nói:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, không ai ép buộc Thải Tuyết cả, đó là việc Thải Tuyết phải làm!"

Nàng lại nâng chén rượu trên bàn lên:

'Thải Tuyết đi rồi, chủ nhân phải biết tự chăm sóc bản thân minh, không nên vì chuyện quốc gia mà quên mất thân thể...”

Ta bưng chén rượu này lên, nhìn Thải Tuyết nói:

"Nếu như ta không cần giang son xã tắc nừa, muội có đồng ý ờ lại không?"

Thải Tuyết cười:

"Sau khi chủ nhân uống hết chén rượu này, Thải Tuyết sẽ trả lòi người.”

Trong lòng ta khố sở, nếu như Thải Tuyết vẫn muôn ròi đi, ta tinh nguyện không nghe câu trả lòi này. Ta nhắm mắt uống cạn chén rượu, trong đầu cảm giác tròi đất xoay chuyến, thân thế mềm nhũn ngã xuống tế đàn.

Khi tinh dậy, trước mắt tôi đen. Ta hoảng sợ ngồi dậy, đầu đau như muôn vờ tung ra, tứ chi bủn rủn, lại ngã xuống. Trong bóng tôi ta nghe thấy tiếng trái tim minh đập thình thịch và tiếng hít thò' dồn dập, minh rốt cuộc đang ờ trên tròi hay dưói đất? Ta hét lỏn:

"Có ai không?"

Không có ai trả lòi ta. Xung quanh truyền đến mùi hôi thôi của bùn đất, ta đoán minh đang nằm ờ giừa một đám bùn lầy.

Nghi ngoi một lúc lâu sau ta mói gắng gượng bò dậy, mọi việc mói xảy ra ta đều nhớ như in. Chẳng lẽ Thải Tuyết đưa ta đến noi này?Đi được hai bước, ta chợt nghe thấy tiếng rên ri yếu ớt. Ta theo tiếng kêu tim đến lại bị trật chân té ngã, nhào vào một thân thể mềm mại.

https://thuviensach.vn

"Người nào?”

Ta giật minh hỏi.

Giọng nói của người kia suy yếu:

"Là Dận Không sao?”

Ta từ giọng nói nhận ra được người bên dưới chính là Hoàn Tiếu Trác, ta vừa mừng vừa sợ. ôm nàng thật chặt, kích động nói:

"Là ta, ià ta!"

Hoàn Tiếu Trác cũng vô cùng kích động, ông chặt lấy ta, nói:

"Dận Không, ta rất sợ, ta còn tường rằng đòi này sẽ không được gặp lại huynh nừa."

Ta ôn nhu nói:

"Sao có thế như thê' Long Dận Không ta trước này đều phúc lớn mạng lỏn, làm sao có thế chết dề dàng như vậy được! "

Ta và Hoàn Tiếu Trác dắt tay nhau đứng dậy, ta thấp giọng nói:

'Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao chúng ta lại đến noi này?”

Hoàn Tiếu Trác còn mê mang hon ta, thấp giọng nói:

"Ta không biết, ngày ấy ta đột nhiên trượt chân roi xuống khỏi cầu đã, trong lúc hoảng sợ lại đột nhiên nối lên một cơn gió lỏn, trước mặt đều là sương mủ trắng xóa. Ta không hiếu sao liền bị hôn mê, khi tinh lại đã thấy nằm ờ noi này rồi.”

Hoàn Tiếu Trác còn mê mang hon ta, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ta không biết, ngày ấy ta đột nhiên trượt chân roi xuống khỏi cầu đã, trong lúc hoảng sợ lại đột nhiên nối lên một cơn gió lỏn, trước mặt đều là sương mủ trắng xóa. Ta không hiếu sao liền bị hôn mê, khi tinh lại đã thấy nằm ờ noi này rồi."

Trong lòng ta hoảng sợ, không ngờ Hoàn Tiếu Trác đã quên sạch mọi chuyện ờ Phiêu Miều các, chăng lẽ nhóm người Tào Duệ đã làm gì nàng? Ta yên lặng gật đầu, xem ra Hoàn Tiêu Trác hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Hoàn Tiếu Trác lo lắng nói:

"Vừa rồi huynh có thấy sư tỷ không?"

Ta thờ dài, lúc này ta mói nhớ ra, ngày ấy Huyền Anh hôn ta cũng là lòi từ biệt, ta không muôn nhắc lại chuyện này vói Tiếu Trác nừa, tránh cho nàng lại thêm đau buồn.Ta thấp giọng nói:

'Huyền Anh sư phụ lánh đòi thanh tu, lặng lê đi xa. E rằng sau này chủng ta sẽ không gặp được nàng nữa."

Hoàn Tiêu Trác run run nói:

"Tại sao sư tỷ cũng không chào ta một tiếng?"

Ta ôm nàng nói:

"Nàng vốn là người không thuộc về thế gian này, ròi đi có lẽ lại là chuyện tốt. Chủng ta đi lên phía trước tim kiếm xem có thấy lối ra không."

Hoàn Tiêu Trác gật đầu, chủng ta từng bước lục lọi trong bóng tôi đi về phía trước. Tìm kiếm trong bóng tôi chừng nửa canh giờ mói thấy ánh sáng rọi từ bên ngoài vào.

Hoàn Tiêu Trác mừng rờ nói:

https://thuviensach.vn

"Noi đó hẳn phải là lối ra!"

Chủng ta cùng chạy về phía trước, nhưng chạy chưa được hai bước, dưới chân đột nhiên trông rồng. Thân thế chủng ta đồng thòi mất thăng bằng roi thẳng từ trên không trung xuống. Chủng ta hét lớn nhưng lại lập tức roi vào trong một đầm nước ấm áp.

Lúc này đã là bình minh, bầu tròi trên đinh đầu vẫn là một màu xanh nhạt, thinh thoảng lại lóe ra vàTanh sao. Ta và Hoàn Tiếu Trác đã thoát ra ngoài, lúc này cũng không cố kỵ gì nừa, ôm lấy nhau thật chặt.Rửa sạch bùn đất trên người, chúng ta đi lên trên bờ. Ta ngạc nhiên nhận ra cảnh vật trước mắt thậm chí giông như đúc noi ta gặp Khinh Nhan, ta bồng nhiên cảm thấy dường như ta chưa từng ròi khỏi noi này.

Hoàn Tiếu Trác thấy nét mặt ta khác thường, nhẹ giọng nói:

"Thếnào? Huynh không thoải mái sao?"

Ta lắc đầu, sái bước về phía bụi hoa phía trước. Vạch bụi hoa ra lại thấy một cô gái xinh đep như hoa hai đường đang ngủ, không phải Khinh Nhan còn là ai?”

Ta hít một hoi khi lạnh, không kim được lui về phía sau một bước. Hoàn Tiếu Trác chạy tói từ phía sau ta, nhìn thấy Khinh Nhan cũng giật minh, nhẹ giọng nói:

"Tại sao Khinh Nhan lại ngủ ờ đây?”

Ta khó có thế hình dung tâm tinh phức tạp của minh lúc này, có lẽ chuyện của Khinh nhan phải chò' chính nàng giải thích.

Khinh Nhan phát ra một tiếng mê sảng mềm nhẹ, chầm chậm mờ đôi mắt ra. Khi nàng nhìn thấy ta, trong đôi mắt tràn đầy khiếp sợ:

https://thuviensach.vn

"Dận Không... Huynh... Tại sao huynh có thể tìm đến noi này?"

Ta thấp giọng nói:

"Là do tiếng đàn của muội dần ta tói đây.”

r

Ta cố ý nói như vậy đế quan sát phản ứng của Khinh Nhan.

Vẻ mặt của Khinh Nhan càng trở nên mê mang:

"Nhưng là... Kế từ khi ta tói đầy đều không hề choi đàn..."

Trong lòng ta trầm xuống:

"Hôm qua muội không gặp ta sao?"

Khuôn mặt Khinh Nhan ừng đỏ, nói:

"Hôm qua ta mơ thấy huynh, nhưng làm sao huynh biết được?”

Ta ảm đạm nói:

"Bời vì ta cũng gặp muội trong mộng..."

Ta đã hiếu, Khinh Nhan và Tiếu Trác giông nhau, trí nhớ về những chuyện kia đã trờ nên trông rồng. Ta chi không hiếu được, vì sao ta lại nhớ kỹ được tất cả mọi chuyện? Hon nừa còn nhớ rõ ràng từng chu tiết như vậy? Ta dám khăng định những chuyện minh đã trải qua đều không phải ảo giác.

Ta ngẩng lên nhìn ngọn núi cao vút trong tầng mây, thấp giọng nói:

"Ngọn núi này chính là Thanh Thục son sao?”

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan gật đầu, nhẹ giọng nói:

"Noi này đúng là Thanh Thục son! "

Ta nhớ đên ban đầu Khinh Nhan chính là truyền nhân của Phiêu Miều các, trong long máy động, nhẹ giọng hỏi:

"Muội là đệ tử Phiêu Miều các, vì sao không đi tham bái thần quang?"

Khinh Nhan đầy mê mang nói:

"Phiêu Miều các đã sớm bị tiêu hủy từ nhiều năm, huynh đang nói đùa sao?"

Hoàn Tiếu Trác nhìn chúng ta hoi kỳ quái.

Những gì còn lại trong lòng ta chi có mất mát, rô't cục tất cả nhưng chuyện đã xảy ra trong hai ngày này là thật hay giả? Ta không muôn nghi, cùng không dám nghĩ tiếp.

Ta kiên trì leo lên trên núi, sương mù dày đặc trên núi đã sớm tản đi, cầu đá vắt ngang giừa núi đã gãy lia, trừ phi biết bay, nếu không e rằng không ai có cách nào đến được vách núi đôi diện.

Ta đế ý thấy trên cầu đá mọc đầy cỏ hoang, rõ ràng là đã bị gãy nhiều năm, nhìn về phía vách núi xa xa đúng là thấy một đông đố nát, xem ra đó hăn là Phiêu Miều các mà Khinh Nhan nói.

Trần quang!

Hoàn Tiếu Trác chi về bầu trời phía trên Phiêu Miều các đổ nát.

Một luồng ánh sáng bảy màu phân biệt dâng lên từ phía đông đổ nát và từ phia trên rủ xuống giao hòa lần nhau, trong ánh bình minh càng trờ nên chói mắt. Bên tai ta chợt vang lên giọng nói thâm tinh của Thải Tuyết:

https://thuviensach.vn

"Quên ta..."

Ta cúi đầu nhìn xuống thấy Lục Ngọc giới chi đã biến mất.

Gió núi lạnh lèo thổi tung vạt áo, làm lộ ra lồng ngực vạm vỡ của ta. Lúc này ta mới cảm thấy trên lồng ngực đau rát, cúi đầu nhìn xuống mới thấy trên ngực có một dấu môi rõ ràng. Ta nắm chặt hai tay nhìn về phía thần quang, trong lòng ta hiểu, sợ rằng đòi này kiếp này sẽ không thế gặp lại mấy người Thải Tuyết nừa...

Chủng ta cùng không rời đi ngay mà nân ná ở lại Thanh Thục son mấy ngày, hi vọng có thế thấy kỳ tích xuất hiện. Sương mù mịt mủng quanh núi đã không còn sót lại chút gì, phía đôi diện chi có một đông đố nát, không thấy bóng dáng bất kỳ người nào.

Ta khó có thế che giấu nồi cô đon trong lòng. Hoàn Tiếu Trác và Khinh Nhan cũng nhận ra trong lòng ta không vui, không ai chủ động nhắc tói chuyện rời đi.

Mưa núi phiêu linh, ta đứng một minh bên vách núi, yên lặng nhìn về phía Phiêu Miều các. Khinh Nhan lặng lẽ đến cạnh ta, ôn nhu nói:

"Noi đó đã không còn ai rồi..."

Trong đôi mắt Khinh Nhan vẫn hiện lên vẻ mê mang.

Ta thấp giọng nói:

"Tại sao muội lại ở trong son cốc này?"

Khinh Nhan nói:

"Trên đường ta cùng huynh đến Yên quốc, xung quanh đột nhiên nối lên hỏa hoạn. Trong lúc hoảng sợ ta liền xuống khỏi xe, có rất nhiều sát thủ vây

https://thuviensach.vn

ta lại. Trong lúc nguy cấp có một vị trường giả che mặt cứu ta ra... Sau đó liền đưa ta đến noi này...”

Ta truy vân:

"Người đó là Tào Duệ?"

Khinh Nhan lắc đầu nói:

"Ta chưa từng nghe thấy tên này.”

Nàng trả lòi kiên quyết như thế đế ta tin rằng nàng chưa từng gặp người tên Tào Duệ này.

Khinh Nhan nói:

'Mặc dù ta không biết hắn là ai, nhưng hắn nhất định có rất nhiều quan hệ vói Ma môn. Hắn đế ta ờ lại dường thương trong son cốc, thuận tiện sám hôi những chuyện đã gây nên ngày xưa...”

Trên mặt Khinh Nhan hiện lên vẻ áy náy, rõ ràng đang hôi hận về chuyện ngày xưa thông đồng vói Lãnh Cô Huyên hầm hại Thu Nguyệt Hàn.

Ta nghi thầm:

"Nếu tất cả những gì Tào Duệ nói vói ta đều là thật, như vậy cái chết của Thu Nguyệt Hàn cùng chi là giả dôi. Nhưng vì sao hắn lại phải xóa đi cả Phiêu Miều các? Chẳng lẽ chi vì đế cho ta từ bỏ ý định?"

Ta thấp giọng nói:

"Đệ tử của Phiêu Miều các có còn ai không?"

Khinh Nhan nói:

https://thuviensach.vn

"Phần lớn các đệ tử còn lại của Phiêu Miểu các đều ờ lại tại Tam Hư am ờ Hán quốc, tại sao huynh lại đột nhiên quan tâm đến chuyện Phiêu Miểu các như vậy?"

Ta cười khổ nói:

"Không có gì, ta chi tùy ý hỏi thổi..."

Khinh Nhan ảm đạm nói:

"Ta đã làm chuyện có tội lớn với Phiêu Miểu các, đòi này ta không còn mặt mùi nào đi gặp những tỷ muội kia nừa."

Ta đưa tay ôm eo nhỏ của nàng, nhẹ giọng nói:

"Mọi chuyện đã qua, chăng lẽ trong lòng muội còn điều gì không buông bỏ được sao?"

Khinh Nhan run lên, gục mặt vào vai ta khóc nức nở. Ánh mắt ta vẫn ngoi ngác nhìn trời cao u ám. Ta dám khăng định tất cả mọi chuyện đều đã xảy ra, nếu không dâu môi trên ngực ta rô't cục đến từ đâu?

Khinh Nhan run lên, gục mặt vào vai ta khóc nức nở. Ánh mắt ta vẫn ngoi ngác nhìn trời cao u ám. Ta dám khăng định tất cả mọi chuyện đều đã xảy ra, nếu không dâu môi trên ngực ta rô't cục đến từ đâu?

Kí ức về chuyện này của những người bên cạnh ta đều trông rồng, có lẽ là do mấy người Tào Duệ hoàn toàn muôn che giấu tên tuổi, nhưng tại sao lại chi giừ lại trí nhớ của minh ta?

Chẳng lẽ là do Thải Tuyết làm?

Nếu như có thế lựa chọn, ta tình nguyện quên đi thống khổ này, nhưng ta lại không được quyền lựa chọn, có lẽ thống khổ này sẽ luôn giừ lại trong đầu ta suốt cả đòi này.

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiếu Trác đi tới phía sau chủng ta, nhẹ giọng nói:

"Dận Không, huynh định khi nào rời khỏi Thanh Thục son?"

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Hiện giờ...”

Rời khỏi Thanh Thục son, ta có cảm giác như đã trải qua mấy đòi. Tất cả những chuyện xảy ra ờ Phiêu Miều các ta không thế nào quên được.

Ta không biết cả đòi này còn có thế gặp lại mấy người Thải Tuyết không, nhưng ta biết, bất luận thòi gian trôi qua bao lâu, hình bóng Thải Tuyết sẽ không bao giờ xóa nhòa trong tâm trí ta.

Trong mưa nhìn lại, Thanh Thục son đã trở thành một mảnh ảo ảnh như có như không, ta cắn chặt môi, nước mắt hòa vói nước mưa mặn chát, cảm giác khố sợ này không phải người bình thường có thế chịu đựng được, nó khiến tâm thần ta đau đón, giày vò ý chí của ta.

Rời khỏi Thanh Thục son, ta có cảm giác như đã trải qua mấy đòi. Tất cả những chuyện xảy ra ờ Phiêu Miều các ta không thế nào quên được.

Ta không biết cả đòi này còn có thế gặp lại mấy người Thải Tuyết không, nhưng ta biết, bất luận thòi gian trôi qua bao lâu, hình bóng Thải Tuyết sẽ không bao giờ xóa nhòa trong tâm trí ta.

Trong mưa nhìn lại, Thanh Thục son đã trở thành một mảnh ảo ảnh như có như không, ta cắn chặt môi, nước mắt hòa vói nước mưa mặn chát, cảm giác khố sợ này không phải người bình thường có thế chịu đựng được, nó khiến tâm thần ta đau đón, giày vò ý chí của ta.

Ta đột nhiên xoay người lại, mạnh mê bước về phía trước một bước. Mặt đất vừng chắc bòi vì bước chân của ta mà hoi rung chuyến, nước mưa dưới

https://thuviensach.vn

chân văng lên tung tóe.

Dường như ta muôn dầm nát ảo ảnh trong đầu, trong lòng lại dâng lên vô cùng ý chí chiến đấu và dũng khí. Vùng đất này thuộc về ta, tính mạng ta nhất định sẽ gắn kết chặt chè, không thế tách rời cùng nàng.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 188: Cự Phú

Đường từ Thanh Thục son đến Vọng Giang thành lất phất mưa phùn, một vùng u ám che phủ bầu trời giông như nội tâm của ta lúc này vậy.

Mặc dù Khinh Nhan và Hoàn Tiếu Trác không rõ rốt cục đã xảy ra chuyện gì, nhưng từ đủ loại hành động của ta cũng đoán được nhất định ta đã trải qua biến cô' không lồ.

Hai người biếu hiện ra sự quan tâm với ta mọi lúc, cô' gắng dùng loại quan tâm lặng lẽ này khiến ta sớm thoát khỏi tâm trạng u ám.

"Cuối cùng trời cũng tạnh mưa rồi!"

Khinh Nhan ném nón đi mưa đi, nhìn bầu trời nắng gắt kêu lên vui mừng.

Từ khi rời khỏi Thanh Thục son, tính tinh của nàng trò' nên hoạt bát động lòng người, dường như đã trờ lại thành thiếu nừ mà ta gặp ờ Hán quốc hồi nào.

Ta không biết rốt cục tại sao lại sinh ra sự thay đổi này, nhưng ta cũng vui mừng khi thấy Khinh Nhan thoát khỏi tâm trạng day dứt.

Ta ghim cương ngựa, tuân mã bởi vì động tác của ta mà dựng hẳn vó trước lên, hí dài một tiếng.

Hoàn Tiếu Trác và Khinh Nhan phóng ngựa đến bên ta. Hoàn Tiếu Trác quan sát nét mặt ta, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Bầu trời cũng đã quang đãng, vì sao vẫn không thấy huynh nò' nụ cười?"

Khinh Nhan cố ý nói:

"Chăng lẽ vì có hai người chúng ta ờ bên huynh cả ngày khiến tâm tinh huynh cảm thấy buồn bực?" r

Hoàn Tiếu Trác đột nhiên thờ dài u oán:

"Nếu thật sự như vậy, chủng ta nên thức thòi bỏ đi cho tốt, không nên tiếp tục chọc Long đại công tử của chủng ta phiền lòng nừa!"

Ta miền cường nò' nụ cười:

"Hai nha đầu các muội người hát kẻ khen hay như thế làm gì? Ta chi lo lắng việc quốc sự, cùng không phải cố ý nhằm vào các muội như thê' Hon nừa khuôn mặt ta đã được Khinh Nhan hóa trang, đương nhiên nét mặt sẽ không thế phong phú như trước. "

Khinh Nhan cười nói:

'Mặc dù chi miền cường cười nhưng cùng xem như có cười, nhưng từ giờ tr' đi, nếu huynh vẫn giừ khuôn mặt khố sợ như vậy, chủng ta liền quay đầu ròi đi.

Hoàn Tiếu Trác đồng lõa gật đầu.

Ta thờ dài, nỡ nụ cười sáng lạn:

"Coi như ta sợ các muội, cười như thế này được chưa?"

Hai cổ gái bị bộ dạng của ta chọc cho cười lớn.

https://thuviensach.vn

Phía trước vang lên tiếng vó ngựa dồn dập, trong buổi sáng sớm lung linh sau cơn mưa nghe có vẻ trong trẻo, một đội xe chừng hai mươi người phóng về phía chúng ta.

Thực sự làm ta ngạc nhiên chính là sự xa xi của đội ngũ này, nhưng từ vóc dáng tuân mã cùng hoa văn tinh xảo của thủng xe đến xem, khí phách không thua kém gì Hoàng gia, thân phận của chủ nhân đội ngũ này chắc chắn khá cao.

Ta liếc mắt nhìn hai cô gái, phóng ngựa tránh ra ven đường. Dù sao noi này cũng là lãnh thổ của Tân quốc, chủng ta không cần thiết phải làm người khác chủ ý.

Không nghi tói đội xe đến trước mặt chúng ta lại đột nhiên ngừng lại, một người trung niên mập lùn bước xuống xe ngựa, từ xa cười, nói:

"Người tói chính là Đoạn quốc sư?”

Ta ngẩn ra, thì ra đội xe này đến vì Hoàn Tiếu Trác.

Hoàn ỉ iêu irác cười yêu ớt:

"Ta còn tường là ai có khí phách lớn như vậy, thì ra là Phó tiên sinh!"

Người trung niên kia cười ha hả, nói:

"Đoạn quốc sư chớ chế cười ta, ta chi là ờ quý phủ của người khác kiếm cơm, theo giao phó của chủ nhân ở đây chò đã lâu."

Đôi mày thanh tú của Hoàn Tiếu Trác nhíu lại, nói:

"Chủ nhân của ngài là ai?"

Phó tiên sinh cười nói:

https://thuviensach.vn

"Đoạn quốc sư đi rồi sẽ biết!”

Dường như Hoàn Tiếu Trác cũng không có nhiều hảo cảm với vị Phó tiên sinh này, lạnh lùng nói: "Nếu như ngài không muôn nói, vậy không nên tiếp tục chặn đường ta. Còn nừa, hiện giờ ta đã không còn bất cứ quan hệ nào với Đại Hán, sau này ngài cũng đừng gọi ta là Đoạn quốc sư nừa!"

Phó tiên sinh thấy Hoàn Tiếu Trác lạnh lùng như vậy nhưng vẫn duy trì bộ dáng cười híp mắt, đủ thấy người này khôn khéo từng trải. Phó tiên sinh cười nói:

"Xin Đoạn cô nương không nên tức giận, lúc này Mộ Dung cô nương đang ờ quý phủ chò' đợi!"

Hắn vừa nói ra, trong lòng ta cùng chân động, chuyện Mộ Dung Yên Yên ờ lại dường thương tại Vọng Giang thành là không giả, ta còn đế mấy ngườTa Đông Lang Thứ ờ lại bảo vệ nàng, nhưng tại sao nàng lại đến quý phủ của người nào đó, hon nừa hắn còn tói đây đón Hoàn Tiếu Trác, vì sao lại không thấy một người võ sĩ thuộc hạ của ta?

Hoàn Tiếu Trác nghi ngờ nói:

"Hiện giò Yên Yên đang ờ đâu?”

Phó tiên sinh cười nói:

"Đoạn cô nương không cần lo lắng, hiện tại nàng và các vị khách quý khác đang ở quý phủ noi ta ờ làm khách rất thoải mái, mọi người rất nhanh có thế gặp họ." Hắn nói một hồi lâu vẫn chưa chịu tiết lộ thân phận chủ nhân.

Ta lặng lẽ đưa một ánh mắt về phía Hoàn Tiếu Trác, Hoàn Tiếu Trác gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Tốt, ta đi theo các ngài!"

Mặt mày Phó tiên sinh hỏn hở, làm một động tác mòi cung kính:

"Mòi ba vị khách quý lên xe!"

Ta cười nhạt, cùng Khinh Nhan và Hoàn Tiếu Trác cùng lên xe, Khinh Nhan ghé vào tai ta nói nhỏ: "Những người này đều là võ sĩ tầm thường, một minh ta cùng có thế đánh bại bọn họ!"

Ta CO y lam bộ:

"Làm nừ nhân không nên quá dã man, động một tí liền đánh đánh giết giết!"

Khuôn mặt Khinh Nhan đỏ lên, hung hăng cắn một cái vào vai ta.

Ta vươn tay ôm hai cô gái vào lòng, suốt dọc đường đúng là ta đã lạnh nhạt vói bọn họ. Hai cô gái đỏ mặt nằm trong lòng ta, yên lặng hương thụ cảm giác ôn nhu sau nhiều ngày xa cách.

Qua cừa xe có thế thấy dược, sau khi tiến vào Vọng Giang thành, xe ngựa chạy dọc theo một đường.

Hoàn Tiếu Trác nhỏ giọng nói:

"Vị phó tiên sinh này là một thương nhân của Hán quốc, có một của hàng lớn ở Hán đô, bòi vì kinh doanh đầy đủ các mặt hàng chô nên cùng có chút danh tiếng trong đám vương công quý tộc ờ Hán đô, ta cùng vì vậy mói biết hắn."

Khinh Nhan mim cười nói:

"Tỷ nói ta mói thấy có chút ân tượng, ta đã từng mua tơ lụa tại cửa hàng của hắn."

https://thuviensach.vn

Hoàn Tiếu Trác gật đầu nói:

"Nhưng tất cả cùng chi là ngụy trang, mặt hàng kinh doanh chủ yếu của hắn là binh khí và than đá.” Trong khi nói chuyện, xe ngựa đã dừng lại.

Không lâu lắm, Phó tiên sinh nhẹ nhàng gõ cửa xe, cung kính nói:

"Đoạn cô nương, chủng ta đến noi rồi!"

Mò' cửa xe ra mói thấy xe ngựa của chúng ta dừng bên một thảm cỏ xanh ngát, con đường đá xanh rộng năm thước kéo dài tói tận rừng liều phía trước.

Phó tiên sinh dần chủng ta chầm chậm đi tói rừng liều phía trước. Đi vào rừng liều, còn đường trờ hỏ hẹp, cành liều rũ xuống từ trên đinh đầu, bóng cây râm mát tựa như mái tóc của thiếu nừ xõa xuống, không khí trong rừng vô cùng trong lành.

Đi hon trăm bước về phía trước liền đến cuôi rừng liều, khung cảnh trước mắt trở nên sáng sủa, một cái hồ phăng lặng như gương ờ phía trước, tựa như một bãi có xanh ngát vây quanh một viên kim cương, phản chiếu ánh sáng biến ảo vô cùng trên bầu tròi.

Phó tiên sinh cười nói:

"Xin ba vị khách quý đừng trách, đoạn đường này nhỏ hẹp, xe ngựa không thế đi vào, hon nừa ta mòi ba vị xuống xe cùng vì muôn kế cho mọi người nghe mộ câu chuyện cù."

Ta mim cười nói:

"Xin rửa tai lắng nghe!"

Phó tiên sinh nói:

https://thuviensach.vn

"Vị công tử này đã từng nghe qua chuyện cũ Bách Thuận đế đến thăm Ba Thục chưa?”

Ta cười nói:

"Tiên sinh đang nói đến Phong Lưu Hoàng đế tám trăm năm trước?"

Ta cười nói:

"Tiên sinh đang nói đến Phong Lưu Hoàng đế tám trăm năm trước?"

Phó tiên sinh cười nói:

"Chính là người này. Ban đầu khi Bách Thuận đế du lịch đến Vọng Giang thành, nghe đồn từng có duyên phận vói Long nừ, nhưng về sau bòi vì tròi và người khác biệt, hai người bọn họ cũng không thế nào ở chung vói nhau. Bách Thuận đi rồi, Long nừ liền đến noi ban đầu bọn họ gặp nhau, nước mắt roi xuống biến thành hồ này, nàng đế bày tỏ tinh cảm trung trinh vói Bách Thuận đế nên đã cắt bỏ đi sợ tơ phiền não trong đầu, roi vãi tại noi này, ngày sau hóa thảnh mảnh rừng liều này."Câu chuyện cũ này lại khơi gọi ta nhớ lại những chuyện về Thải Tuyết, trong lòng lại cảm thấy ảm đạmỄ

Phó tiên sinh cười nói:

"Nhưng tất cả cũng chi là truyền thuyết mà thôi, dựa theo Vọng Giang thành Sử mà Phó mồ đã xem qua, cái hồ này là do con người đào, dẫn nước từ ngoài sông vào mói tạo thành, mành rừng liều này cũng do người đòi sau trồng, nhưng là ngày xưa Bách Thuận đế cũng thực sự xây dựng một cung điện ờ noi này.”

Ta gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Bách Thuận đế cũng thực sự là một Hoàng đế đa tinh, nói không chừng có lẽ ông ta có không ít tinh nhân ờ Vọng Giang thành này.”

Những lòi này của ta khiến khuôn mặt Khinh Nhan và Hoàn Tiếu Trác cùng đỏ lên, tám phần mười là các nàng liên tường nhừng lòi nói này đến bản thân minh.

Một chiếc thuyền hoa xa hoa đã sớm đậu bên bò' chò' đợi, phó tiên sinh dần chủng ta lên thuyền. Thuyền hoa chầm chậm lướt trên hồ xen xanh biếc khôn cùng, từng đợt gió nhẹ mát rượi phả vào mặt. Lần trước tói Vọng Giang thành, do ta quá vội vã nên không đế ý đến noi có cảnh sắc tuyệt đẹp

Cảnh đẹp tuyệt trần trước mắt khơi dậy sự tò mò rất lớn của ta đôi vói chủ nhân noi này, rốt cục là ai ở lại noi này? Tiền tài và địa vị của hắn chắc chắn là rất lớn.

Sau nửa canh giờ, thuyền hoa móí dừng lại tại giừa hồ. Ta đứng trên mũi thuyền thường thức cảnh đẹp, thấy một kiến trúc phong cách cổ xưa, tao nhã trên đảo xa xa, bô' cục rất ki là.Đến khi thuyền hoa cập vào bò' liền thấy hon hai mươi người đi ra bến thuyền, trong đó thậm chí có cả A Đông và Lang Thứ, từ vẻ mặt mừng như điên của bọn họ, ta xem ra chủ nhân noi này đôi vói bọn họ khá khách khí, lo lắng trong lòng CUÔ1 cùng cùng hạ xuống.

Mặc dù ta đã được Khinh Nhan hóa trang cho, nhưng A Đông và Lang Thứ có thế nhận ra vóc dáng và khí phách của ta. Chủng ta vừa lên bờ, hai người bọn họ liền đi tói, quỳ xuống đất nói lớn:"Chủ nhân!"

Ta phất tay, ta cùng không muôn bộc lộ thân phận trước mặt mọi người, mim cười nói:

"Mộ Dung cô nương đâu?"

https://thuviensach.vn

A Đông và Lang Thứ còn chưa kịp trả lòi, lại nghe thấy một tiếng cười sang sảng vang lên:

"Long công tử chi quan tâm đến hồng nhan tĩ kỷ, chẳng lẽ không nhớ được bằng hữu cù là ta sao?"

Trong lòng ta chân động, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên, một người mặc áo bào tơ lụa màu xám đang cười lỏn bước tói.

Làn da người này trắng nõn, râu tóc bồng bềnh theo gió, bộ dạng giông hệt một nho sinh, đôi mắt sâu hoi có màu vàng biếu hiện ra hắn không phải là người trung nguyên.

" Xích Lồ Ôn huynh!"

Ta mừng rờ nói. Bất kế thế nào ra cùng không ngờ được sẽ gặp lại hắn tại noi đất khách Tần quốc

Nhưng lòi vừa nói ra ta đã hôi hận, mặc dù tình bằng hữu giừa chủng ta không cạn, nhưng du sao hắn cùng là một thương nhân, lòi nói vừa rồi của ta cùng xem như đã bộc lộ thân phận của chính mìnhẽ

Xích Lỗ Ôn cười nói:

"Người có thế thay hình đổi dạng, thay đổi tuối tác, nhưng là khí chất bấm sinh cuối cùng cũng không thế nào thay đối."

Một gã thương nhân mặc áo lam từ phía sau hắn bước tói trước mặt ta, nói:

"Tại hạ Phan Độ, là người Tân, hôm này liều lình mời, mong rằng Long công tử không cảm thấy phiền lòng.”

Cái tên Phan Độ này cũng không xa lạ gì vói ta, một trong bôn đại phủ hào trong thiên hạ, cho dù ta chưa từng gặp gờ người này, nhưng danh tiếng

https://thuviensach.vn

của hắn ta đã được nghe nói từ lâu.

Huống chi khi còn ở Tuyên thành, ta đã từng điều động vật liệu trong tay hắn, mặc dù chưa từng gặp mặt nhưng âh tượng vẫn khá sâu.

Ta mim cười nói:

"Ta còn tường là ai có được đinh viện khí phách như vậy, thì là là Phan lão bản giàu át thiên hạ."

Phan Độ lạnh nhạt cười nó:

"Phan mồ chăng qua chi có chút gia tài, giàu át thiên hạ thì không dám nhận.’’

Xích Lỗ Ôn cười to nói:

"Phan huynh cần gì phải khách khí, Long công tử cũng không muôn mượn bạc của huynh, huynh cần gì phải khiêm tốn như vậy."

Phan Độ cười ha hả nói:

"Phan mồ thất lề rồi, mòi Long công từ và hai vị cô nương, Mộ Dung cô nương đang nói chuyện cùng - Quản tiên sinh, hôm nay chủng ta phải tụ tập vui vẻ một lần! "

Ta mừng rờ nói:

"Chính là Quản Thư Hành Quản lão bản?”

Phan Độ gật đầu nói:

"Chính là Quản tiên sinh, nếu không phải hắn đến đây tìm Mộ Dung cô nương, ta còn không biết rằng Mộ Dung cô nương đã giá lâm Tần quôc."

Từ xa vang lên tiếng cười lớn của Quản Thư Hàn:

https://thuviensach.vn

"Phan Tam Lang, ngươi vừa nói bậy gì về ta vậy?”

Phan Độ cười nói:

'Không phải Quản tiên sinh muôn tự minh chuẩn bị rượu và đồ ăn sao? Tại sao bây giò' lại ứiiếu kiên nhẫn như vậy?"

Quản Thư Hành nói:

"Có bằng hữu từ phương xa tói khiến vui mừng quá đồi, Long công từ lặn lội đường xa đến, nếu như ta không đi ra chào đón chăng phải là tỏ ra không đủ chân thành sao? Hon nừa Phan Tam Lang ngươi là con buôn gian xảo, ai biết được ngươi có nói xấu sau lưng ta hay không?”

Phan Độ khó xử cười.

Ta vội vã tiến lên đón:

"Quản lão bản, ta nhớ ngài muôn chết rồi.”Quản Thư Hành bước lên nắm hai tay ta, đánh giá trên dưới một lần mói nói sâu xa:

"Chi sợ trong lòng ngươi đang nghi đến con gái nuôi của ta, lão già như ta làm gì có lực hấp dần lớn như vậy?”

Một câu của hắn khiến mọi người đều cười lớn.

Phan Độ đi phía trước dần đường, Xích Lỗ On cùng Hoàn Tiếu Trác và Khinh Nhan đi ờ phía sau hắn, ta và Quản Thư Hành lại roi vào cuôi cùng, Quản Thư Hành thấp giọng nói:

"Công tử không cần phải lo lắng, Phan Độ là bằng hừu sông chết vói ta, hon nữa..."

Hắn cười nói:

https://thuviensach.vn

"Một nửa gia nghiệp của Phan Tam Lang cũng có ân ký của lão phu.”

Hắn đã nói như vậy, xem ra quan hệ với Phan Độ không phải là tầm thường.

Đi qua hành lang khúc khuỷu tới một khoảng sân tao nhã, Mộ Dung Yên Yên mặc y phục màu xanh nhạt đang tươi cười đứng chò' chủng ta ờ cừa. Anh mặt của nàng từ xa đã đặt trên người ta, trong đó tràn ngập tinh cảm, lộ ra không chút che giấu nào.

Nàng nhẹ giọng nói:

"Công tử trò về rồi!"

Ta nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng dâng lên cảm giác ấm áp vô hạn. Lúc này ta mói biết được hạnh phúc lớn nhất thiên hạ là luôn có người yêu thương chò' đợi ngươi trò' về. Nhưng ta cũng không biêu lộ trước mặt mọi người.

Phan Độ lấy cớ đi chuẩn bị tiệc rượu, Khinh Nhan, Hoàn Tiếu Trác tói một bên nói chuyện.

Xích Lỗ On và Quản Thư Hành kéo ta vào vào trong đình, Xích Lỗ On cười ha hả nói:

"Chút nừa thì công tử đã giấu diếm được cả ta rồi!"

Ta cười khổ nói:

"Xem ra công phu ngụy trang của ta vẫn không ra sao cả, Xích Lỗ On huynh vừa nhìn qua là có thế nhận ra thân phận ta.”

Xích Lỗ Ôn cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nói ra cũng là tinh cờ, lần nay ta tói tim Phan Độ, lại tinh cờ gặp Quản lão bản đến đây nhò' Phan Độ tim kiếm Mộ Dung cô nương, không nghi tói Mộ Dung cô nương lại đang ờ chỗ mấy người Lang Thứ dường thương."

Lúc này ta mói nhận ra tại sao Xích Lỗ Ôn vừa gặp liền nhận ra ta. Lang Thứ từng gặp hắn nhiều lần khi hộ tông ta tói Bắc Ho, lấy trí tuệ của hắn, đoán ra ta tự minh đến cũng không khó.

Quản Thư Hành nói:

"Công tử yên tâm, tinh bằng hừu giừa ta và Phan Tam Lang không phải bình thường, hắn sờ dì có thế lập nghiệp đều do lão phu dốc lòng trợ giúp, nếu không lão phu cũng không giao hon nửa tài sản của minh cho hắn quản lý thay."

Ta cười nói:

"Quan hệ của Quản lão bản đúng là vô cùng rộng rãi."

Quản Thư Hành cười ha hả nói:

"Phan Độ đến giò' cũng không biết thân thân phận chân chính của công tử, nhưng hắn luồn thầm sùng bái công tử vô cùng."

Ta cười nói:

"Quan hệ của Quản lão bản đúng là vô cùng rộng rãi."

Quản Thư Hành cười ha hả nói:

"Phan Độ đến giò' cùng không biết thân thân phận chân chính của công tử, nhưng hắn luồn thầm sùng bái công tử vô cùng.”

Ta cười khẽ, hỏi một câu vô cung khó hiếu:

https://thuviensach.vn

"Gần đây Quản tiên sinh có gặp Tào Duệ không?"Quản Thư Hành hoi ngẩn ra:

"Tào Duệ? Người này là ai? Quản mồ chưa từng nghe thấy..."

Trong lòng ta đã sớm đoán trước hắn sẽ trả lòi như vậy, trên mặt hiện lên nụ cười khố sò:

"Có lê do ta nhớ lầm rồi.”

Ta chuyến đề tài, nói vói Xích Lỗ Ôn:

"Than đá Xích Lỗ On huynh cần trước nay đều lấy từ Tuyên thành, không biết vì sao lần này lại

tranh gan tim xa, đến tận Tan quốc này ẻ'

Xích Lỗ Ôn cười nói:

"Chi riêng khoáng sản tại Tuyên thành thì không thế thỏa mãn được nhu cầu của ta, ta đương nhiên phải nghĩ tói noi này.”

Ta mim cười nói:

"Hiện giò' thòi tiết đang vô cùng lạnh, chăng lẽ Xích Lỗ On huynh muôn tích trừ sô' lượng lỏn, ngày sau đầu cơ kiêm lòi sao?"

Xích Lỗ On cười ha hả nói:

"Ta đã sớm nói, chuyện gì đều không thế giấu được công tử.”

Ta lại biết rõ sự thật sẽ không đon giản như vậy, ban đầu Thác Bạt Thuần Chiếu tịch thu tài sản của Xích Lỗ Ôn, gật như đấy hắn vào đường cùng.Cho dù sau này có sự giúp đờ của ta, vất vả kinh doanh mấy năm mà

https://thuviensach.vn

dần dần khôi phục lại, nhưng chi bằng năng lực của hắn mà muôn thu mua lượng than đá lớn như vậy là chuyện không thế nào.

Xích Lỗ Ôn nói:

'Hiện giò' Bắc Ho liên minh vói hai nước Thái, Khang một đường thăng tiến,ông Ho liên tiếp bại lui. Tin rằng không lâu nừa sẽ chủ động đầu hàng rồi."

Ta mim cười nói:

"Xích Lỗ Ôn huynh đã từng nghĩ tói chưa, một khi chiến sự Đông Ho kết thúc trước Đông chí, than đá ngươi vất vả thua mua chi sợ cùng..."

Xích Lỗ Ôn cười phá lên:

'Mặc dù Đông Ho roi vào thế yếu, nhưng liên quân ba nước muôn hoàn toàn đánh tan Đông Ho trong thòi gian ngắn, khả năng này cực ki nhỏ. Mặc khác ta lại có cơ hội kiếm được món lòi vô cùng lớn từ đó. Vì một khả năng cực nhỏ mà buông tha cho cơ hội như vậy, Xích Lỗ On ta nhất định không làm được! "

Quản Thư Hành vỗ mạnh lên đùi, khen lớn:

"Xích Lỗ Ôn thực sự là người tiêu biêu trong số thương nhân chủng ta, không vào hang cọp sao bắt được cọp con.”

Ta mim cười nói:

"Nhừng lòi đó của Quản tiên sinh cùng không họp lý lắm, nên dùng câu phú quý hiếm trung cầu mói chính xác hơn!"(cầu phú quý trong chôn nguy hiếm)

Ba người chủng ta cùng cười lớn.

https://thuviensach.vn

Dường như Xích Lồ Ôn biết ta không hiếu tại sao hắn lại có nhiều tiền như vậy, thấp giọng giải thích: Thực ra chủ ý lần này cũng không phải là của một minh ta, công tử hăn là đoán được vói tiền tài trước mắt của ta cũng không có năng lực điều khiến phương diện năng lượng than đá trong thiên hạ.”

Ta cười nói:

" Trí tuệ của Xích Lỗ On huynh cũng không phải là người bình thường có thế hiếu được.’’

Xích Lỗ Ôn cười nói:

Thực ra cũng không có trí tuệ gì cả, thiên thòi địa lợi là công tử giúp ta tạo ra, ta chi cần nắm chặt nhân hòa, sẽ không có chuyện đến mà không giành được thắng lợi."

Ánh mắt ta và Quản Thư Hành cùng nhìn về hắn, chò' đọi giải thích tiếp theo.

Xích Lỗ Ôn nói:

"Lấy tài lực của một minh ta thì không thế nào làm được, nhưng nếu thêm vào Tiền Tứ Hải Tiền lão bản, Phan Độ Phan lão bản, còn có phú hào của Đại Khang Hàn Bách Thọ, bôn người chủng ta cùng họp tác điều khiến việc buôn bán than đá cũng dư dả."

Ta giật minh tinh ngộ, thương trường như chiến trường, quan hệ giừa thương nhân củng như quan hệ giừa các nước vói nhau.

Rõ ràng Xích Lỗ Ortã tim hiếu đạo lý trong đó, liên kết lợi ích của mọi người lại vói nhau, đây cũng là cái gọi là nhân hòa mà hắn nói.

https://thuviensach.vn

Thực ra có xảy ra chiến tranh hay không, liên minh mà hắn sáng lập này cũng đã chiếm được lợi ích chủ động.

Ta bồng nhiên nghĩ nếu như hắn cùng làm như thế trên các lình vực khác, như vậy mạch máu kinh tế trong thiên hạ phần lớn sẽ nằm trong tay mấy người bọn họ, đây là một chuyện rất đáng sợ.

Xích Lỗ Ôn cười nói:

"Nước có thế nâng thuyền, cùng có thế làm lật thuyền. Chi cần công tử dần dắt nó phát trien xuôi theo dòng, cho du có cuộn sóng ngập trời cùng có thế gây ra được chuyện gì?"

Ta lập tức hiếu được ý tứ của hắn, nụ cười trên khóe môi lại hiện lên.

Xích Lỗ Ôn nói:

"Xích Lỗ On có một chuyện muôn nhờ, xin công tử đồng ý."

Ta uyến chuyên trả lòi:

'Không biết chuyện Xích Lỗ Ôn huynh muôn nhò' ta là gì?"

Xích Lỗ Ôn cười nói:

"Xích Lỗ On buôn bán nhiều năm, trong lúc đi lại giừa các quốc gia đã chịu hết khố sở về việc tiền tệ bất đồng giừa các nước. Mặc dù có các loại của hàng vàng bạc như Bảo Phong, Hằng Tường Chiếu, nhưng quy mô lại rất hạn chê'. Xích Lỗ Ort muôn mở một cửa hàng bạc lỏn nhất trong thiên hạ, đế thương nhân trong thiên hạ nhận thức noi này, đây là việc rất cấp bách hiện nay.”

Chân mày ta hoi nhảy, đề nghị này của Xích Lỗ On rất họp ý ta, nếu như có thế thành lập một cửa hàng vàng bạc như vậy, chẳng những có thế thu nạp tiền bạc của thương nhất khắp các quốc gia, còn có thế có hiệu quả

https://thuviensach.vn

điếu khiến bọn họ, tiến thêm một bước nữa có thế trở thành trụ cột đế ta thống nhất tiền tệ các nước sau này.

Xích Lỗ Ôn nói:

"Xích Lỗ On muôn cùng công tử hợp tác mở một của hàng vàng bạc lớn nhất từ trước tói giờ."

Ta xảo quyệt cười nói:

'Không biết sau khi khai trương cửa hàng, sẽ thuộc về quốc gia hay tư nhân?"

Khuôn mặt Xích Lỗ Ôn bình tình nói:

"Đương nhiên là thuộc về quốc gia! Hon nừa sau khi khai trương, Xích Lỗ On sẽ gửi tất cả tiền bạc của minh vào cửa hàng trước tiên!"

Ta nửa đùa nói:

"Chăng lẽ không sợ Xích Lỗ On huynh chăng lê không sợ ta nuốt sạch tâm huyết của huynh sao?"

Xích Lỗ Ôn yên lặng nhìn thẳng đôi mắt sâu không lường được của ta, mim cười nói:

"Trong lòng công tử muôn ôm cả thiên hạ, làm sao sẽ quan tâm đến chút tài sản nhỏ bé của ta?"

Ta cười hà hả, Xích Lỗ Ôn đúng là không giông bình thường. Sở dì hắn đưa ra đề nghị này, điều quan trọng hon là làm cho ta yên tâm. Hắn đã xem như biếu lộ vói ta, ngày sau sẽ kiên quyết đứng về phía ta, đem tiền đồ vận mệnh của minh hoàn toản đặt cả lên người ta.

Nhưng đề nghị về cửa hàng vàng bạc cũng khiến ta vô cùng vui mừng.

https://thuviensach.vn

Ta vẫn không có kế hoạch hoàn hảo nào có thế không chế được những thương nhân này, chi cần cửa hàng vàng bạc của ta thu nạp được tiền tài của bọn hắn, ta liền có thế vừng vàng nắm trong tay tất cả thương nhân trong thiên hạ.Vì lợi ích, bọn họ sẽ trờ thành người theo đuôi trung thành nhất của ta, trò' thành trợ thủ không thế thiếu giúp ta trị quốc an dân. Y nghía của việc đó không kém hon thâu tóm được lãnh thố của một quốc gia.

Quản Thư Hành nghe đến đó cùng không thế không bị can đảm và sách lược của Xích Lỗ On thuyết phục, khen từ đáy lòng:

"Trong thế hệ chủng ta, không có một ai cso thế sánh vai cùng Xích Lỗ On huynh! "

Xích Lỗ Ôn cười nói:

"Quản tiên sinh không cần quá khen. Là một thương nhân, quan trọng nhất là ánh mắt, không có ánh mắt quan sát thòi thế sớm muộn gì cùng bị loại bỏ."

Quản Thư Hành cười khổ nói:

Thứ quản mồ thiếu hụt chính là ánh mắt xem xét thòi thê' cùng xem như một người bị loại bỏ."

Ta cười nói:

"Quản tiên sinh không cần quá khiêm tốn, nếu là ngài không chê, sắp tói xin giúp ta lên kế hoạch việc mò' cửa hàng vàng bạc."

Quản Thư Hành từ chối:

"Chuyện này quan hệ trọng đại, Quản mồ có tư cách gì mà nhận nhiệm vụ này?"

Xích Lỗ Ôn nói:

https://thuviensach.vn

"Những lời này của công tử cùng họp ý ta, nếu Quản tiên sinh có thế trợ giúp chủng ta thì đúng là làm nhiều công ít."

Những lời này của hắn chắc chắn không phải dôi trá, sự chân thành lộ rõ trong ánh mắt.

Xích Lỗ Ôn nói:

"Những lời này của công tử cùng họp ý ta, nếu Quản tiên sinh có thế trợ giúp chủng ta thì đúng là làm nhiều công ít."

Những lời này của hắn chắc chắn không phải dôi trá, sự chân thành lộ rõ trong ánh mắt.

Quản Thư Hành vẫn muôn từ chôì nhưng thấy ánh mắt tràn đầy chờ mong của ta, hắn do dự một lát rồi nặng nề gật đầu:

"Hai vị đã coi trọng như vậy, nếu Quản mồ vẫn từ chôi cùng không tốt.”Hắn đứng dậy vái thật sâu về phía ta, nói:

Thực không dám đấu diếm, Quản mồ đã sớm động lòng vói kế hoạch lớn của Xích Lỗ On huynh, nguyện dốc hết năng lực kém cỏi vì công tử."

Ta cam hai tay hắn, nói:

"Có thế được Quản tiên sinh trợ giúp chính là vinh dự của Dận Không."

Trong lòng Quản Thư Hành kích động không ngớt, nắm chặt lấy hai tay ta.

Gió đêm phất phơ, chúng ta ngồi trong đình thường thức món ăn do Mộ Dung Yên Yên tự minh nấu, chuyện trò vui vẻ.

Quản Thư Hành cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ta còn không biết Yên Yên có thế nấu ăn ngon như vậy."

Xích Lỗ On cười ha hả nói:

"Kẻ sĩ chết vì ngươi tri ki, nừ nhân cô' gắng vì người minh yêu, đạo lý đon giản từ xưa đến này này không thế nào thay đổi được. Chăng lê Quản tiên sinh còn không rõ điều này sao?"

Ánh mắt hắn thâm ý nhìn ta.

Mọi người cùng cười lớn.

Khuôn mặt Mộ Dung Yên Yên ừng đỏ nói:

"Ban đầu ta chi biết Xích Lỗ On lão bản là người Ho, không ngờ ngài cùng biết nhiều điến cô' của người Hán như vậy."Xích Lỗ Ôn cười nói:

"Trong mắt Mộ Dung tiêu thư vẫn còn phân chia Ho Hán sao? Mặc dù Xích Lỗ Ôn là người thô lồ nhưng trong lòng cùng hiếu được, người sông trên đòi căn bản không có bất cứ phân biệt nào cả."

Phan Độ cười nói:

"Lòi đó của Xích Lỗ Ôn huynh sai rồi, trong mắt ta, người Ho và người Hán du sao vẫn có chồ khác nhau.”

Xích Lỗ Ôn cười cười nhìn Phan Độ, dường như đang đợi giải thích tiếp theo của hắn.

Phan Độ nói:

'Khác biệt ngay ờ chỗ con ngươi của ngài vàng hon so vói ta một chút."

Câu trả lòi của hắn ngoài dự đoán của mọi người.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Phan Lão bản nói cùng đúng, nhưng những gì Xích Lỗ On huynh nói lại càng có đạo lý hon. Cái gì gọi là Ho Hán, chăng qua chi là phân chia lãnh thố mà thôi, nếu như đổi lại tên, lúc này chủng ta chính là người Ho, còn Xích Lỗ Ôn lại chính là người Hán rồi."

Quản Thư Hành gật đầu nói:

"Bởi vậy cái gọi là người sông trên đòi vốn không có phân chia cao thấp, tất cả điều đó đều là hoàn cảnh sau này tạo ra."

Ta gật đầu, nâng chén rượu lên nói:

"Ta và các vị kết giao trong lúc còn nghèo hèn, càng cảm thấy tinh bằng hừu vô cùng quý giá. Hi vong là cho du bây giờ hay sau này, chủng ta vẫn có thế thoải mái không cần cố kỵ chỗ nào giông như hôm nay, vinh viền không có bất kỳ ngăn cách nào!"

Phan Độ đã sớm từ ánh mắt tôn trọng và sùng bái của mọi người vói ta mà đoán được địa vị củata không phải tầm thường, dần đầu nói:

"Những lòi này của Long công tử Phan Độ vinh viền ghi nhớ trong lòng. Nếu như ngày sau Long công tử có chồ nào cần dùng đến Phan mồ, Phan mồ chắc chắn sê đem hết toàn lực, tận tâm hoàn thành!"

Ánh trăng như nước, ta ngả nghiêng ngồi trên ghế đu, đưa qua đưa lại, yên lặng nhìn trăng sáng trên không trung những tấm trí lại đang đắm chim trong ba chén rượu ngon mà Thải Tuyết dâng.

Hoàn Tiếu Trác và Khinh Nhan một trái một phải kéo ghế đu lại, nhẹ giọng nói:

"Huynh say sao?"

https://thuviensach.vn

Suy nghi của ta trở lại vói thực tế, lạnh nhạt cười nói:"Chi có mấy chén rượu nhạt làm sao khiến ta say được?"

Phía sau vang lên một tiếng cười khè, là Mộ Dung Yên Yên bưng canh giải rượu tói, nàng đặt khay lên bàn đá trước mặt ta, nói:

"Cha nuôi đã bị huynh chuốc say, đầu óc hai người Phan Độ và Xích Lỗ On cũng đã choáng váng rồi, thành tích vĩ đại của công tử thật khiến người ta phải ghé mắt!”

Ta cười nói:

"Miệng lười của Yên Yên trước nay vẫn lợi hại như vậy, hôm nay ôn lại, Dận Không được lợi ích không nhỏ.”

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng xi một tiếng, bưng canh giải rượu tói trước mặt ta:

'Không nên nói nhảm nừa, còn không mau uống canh giải rượu."

Ta bưng canh giải rượu, ngửa đầu uống sạch.

Hoàn Tiếu Trác ôn nhu khuyên nhủ:

"Huynh lên trò' về nghi ngoi sớm, nếu không ngày mai lại không dậy nối đó."

Ta thừa dịp đang say, cười lớn nói:

’Gối đầu một minh khó ngủ, tôi nay chủng ta có nên cùng ngủ chăn lỏn, cùng hường mây mưa hoan lạc, cảm nhận tinh cảm ôm ấp của Bách Thuận đế và Long nừ khi xưa?"

Khuôn mặt ba cô gái cùng đỏ lên, vươn tay gõ lên đầu ta.

https://thuviensach.vn

Ta đưa tay chộp lấy, nhưng chi bắt được bàn tay mềm mại của Khinh Nhan, Mộ Dung Yên Yên và Hoàn Tiếu Trác cười duyên bỏ chạy, hai người cùng nói:

"Ngày mai còn có chuyện đứng đắn phải làm, chủng ta không điên cùng huynh được."

Khinh Nhan vốn muôn bỏ chạy cùng các nàng nhưng lại bị ta vừng vàng kéo lại, nàng vừa thẹn vừa vội nói:

"Buông...”

Ta cúi đầu xuống hôn lên đôi môi mềm mại của nàng, thấp giọng nói:

"Ta nhất định sẽ không cho muội bỏ chạy.”

Khinh Nhan e thẹn nói:

"Nếu huynh mạnh mè giừ ta lại, ngày mai ta biết đôi mặt vói các nàng ấy thế nào đây?”

"Xoẹt!" một tiếng, ta thậm chí xé rách ông quần nàng, da thịt trong suốt như ngọc lộ ra trước mặt ta. Khinh Nhan a lên một tiếng, hung hăng cắn vào vai ta nhưng lại bị ta chặn ngang ôm lấy, đi vào trong phòng.

Ta ghé vào tai nàng nói nhỏ:

"Nếu muội không chiều ta, chi sợ ta sẽ bị dục hỏa thiêu đốt đến chết mất. Phật có câu, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, hay là muội bô' thí cho ta thân thế mê người này đi."

Thân thế mềm mại của Khinh Nhan liền nóng bừng, gắt giọng:

"Đồ không có mặt mùi, không biết xấu hổ huynh, sợ rằng có ngày ta phải chết trong tay tên dâm tặc huynh.. ế"

https://thuviensach.vn

Cả đêm ta không biết mệt mỏi xâm lược Khinh Nhan, dường như tinh lực của ta vô cùng vô tận, Khinh Nhan từ lúc đầu thỏa mãn đến về sau thừa nhận, yên lặng chịu đựng sự tiến công của ta.

Ta từ tiếng rên ri của nàng cảm nhận được chút mệt mỏi, cuối cùng sau khi liên tục tân công cuồng nhiệt liền xụi lơ trên thân thế mềm mại của Khinh Nhan.

Khinh Nhan khè cắn lên da thịt trên cổ ta, nói:

"Huynh như một con dã thú..."

Ta mim cười, bàn tay vuốt ve làn da trơ nhẵn như lụa của Khinh Nhan.

Khinh Nhan dùng tay nâng khuôn mặt ta lên, nói:

"Dận Không, ta đột nhiên cảm thấy huynh thay đổi rất nhiều...”

Ta cười nói:

"Về phương diện nào?"

Khuôn mặt Khinh Nhan lại đỏ lên, nhỏ giọng nói:

"Phương diện nào cũng vậy..."

Sau đó cắn lồ tai ta, nhỏ giọng nói:

"Huynh chưa bao giò' dã man như vậy, người ta mệt mỏi muôn chết...”

Nụ cười của ta đọng lại trên khuôn mặt nàng, nhẹ giọng nói:

"Ta biết một công pháp có thế giúp tận hường thú vui mây mưa.”

Khinh Nhan cười nói:

https://thuviensach.vn

"Trên đòi này sao lại có môn công pháp nhàm chán như vậy?"

Ta nhẹ giọng nói:

"Vô Gian Huyền Công!"

Khinh Nhan càng cười lớn:

"Đó là bí mật đã thất truyền rất lâu của Ma môn, huynh sẽ biết được sao?"

Ta cúi đầu xuống, hôn lên bờ vai nhẵn nhụi bóng loáng của nàng, một giọt nước mắt yên lặng roi xuống trong bóng tối...

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 189: Sắc Lang

Mồi thương nhân giàu có một phương đều có chồ hon người, Phan Độ cũng không ngoại lệ, hắn trời sinh tính tinh hào phóng với bằng hừu, giao du rộng rãi. ơ Tân quốc từ vương công quý tộc đến những người tiếu thương hầu như đều có bạn tô't tri kỷ của hắn.

ơ Vọng Giang thành, sở dì Phan Độ có thế mua lại hành cung ngày xưa của Bách Thuận đế này làm phủ đệ cũng nhờ có sự trợ giúp của Tình Sơn vương Kỳ Phong.

Ở Tân quốc, Tình Sơn vương Kỳ Phong chính là nhân vật số hai, chi đứng dưới Tần Vương Phòng Hiên Chí. Hắn và Tân Vương Phòng Hiền Chí quen biết từ thuò' nhỏ, thân như huynh đệ.

Lại thêm võ công và mưu lược của hắn hon người, đã trợ giúp Tân Vương Phòng Hiền Chí từ khi hắn còn là Hoàng tử, trở thành công thần lớn nhất của Quốc vương Tần quốc, cho nên rất được Tân Vương Phòng Hiền Chí tin tường, trò' thành vương công bàng tộc(không cùng họ) duy nhất của Tân quốc.

Nhưng người này có dục vọng rất mạnh vói tiền tài và sắc đẹp, Phan Độ đã lợi dụng chính nhược điếm này đế kéo gần quan hệ vói Tình Sơn vương Kỳ Phong.

Rất lâu rồi ta không được ngủ thoải mái nhẹ nhàng như vậy, lúc tinh lại đã gần giừa trưa. Sau rủa mặt ta đi tói phòng khách, thấy Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên đã chuẩn bị xong sớm một chút, ngồi đó chò ta.

https://thuviensach.vn

Ta mim cười đi tói, vòng tay ôm eo các nàng, hôn lên khuôn mặt xinh đẹp của mồi người.

Khuôn mặt Mộ Dung Yên Yên đỏ lên, nhẹ nhàng đấy ta ra. Không nghi tói Mộ Dung Đại lão bản kinh doanh Vạn Hoa Lâu cùng có lúc thẹn thùng.

Trong lòng ta vui vẻ, nhưng lại không thấy Hoàn Tiếu Trác ở đây, mim cười hỏi:

Tiêu Trác đâu

Mộ Dung Yên Yên nói:

L.O người bạn đen từ Hán quốc, 1 lêu I rác đi chào hỏi hán.

Ta chợt ngẩn ra, là ai mà quan trọng như vậy?

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

"Huynh không nên suy nghi lung tung, là Lý Mộ Vũ tói, hắn muôn khuyên Tiếu Trác trò' về."

Ta gật đầu.

Mộ Dung Yên Yên lại nói:

"Vừa rồi ta cũng ờ đó, đi tới đây cùng Lý Mộ Vũ vẫn còn một nhân vật lợi hại."

"Người nào?”

Mộ Dung Yên Yên nhíu mày nói:

"Nhắc đến tên Kỳ Phong đúng là lang trong sắc lang, ta mói ngồi ở đó một lát đã không chịu nổi ánh mắt của hắn, lấy cớ thân thế khó chịu đế bỏ ra ngoài."

https://thuviensach.vn

Ta không nhịn được hoi bận tâm, Hoàn Tiếu Trác sao có thế đôi phó vói tên khôn này?

Dường như Mộ Dung Yên Yên đoán được suy nghi của ta, nhẹ giọng nói:

"Huynh không cần phải lo lắng, có Lý Mộ Vũ và Phan lão bản ờ đó, Kỳ Phong dù sao cũng phải kiêng nể, hắn sẽ không dám có hành động gì quá đáng."

Ta mim cười nói:

"Nghe muội nói cũng làm khơi gọi lên hứng thủ của ta, ta muôn đi xem xem tên Tình Sơn vương rốt cuộc là người bại hoại đến mức nào.”

Mộ Dung Yên Yên khuyên can ta:

"Lý Mộ Vũ và Kỳ Phong đều không phải kẻ tầm thường, huynh nên tránh đi thì tốt hơn."

Ta cười ha hả nói:

"Nhiều năm như vậy, đã sóng gió gì mà ta chưa từng trải qua, ta còn phải sợ tên sắc lang Kỳ PHong này sao? Hon nữa..."

Ta nhìn qua Khinh Nhan, nói:

"Dựa vào thuật hóa trang tuyệt vòi của Khinh Nhan, hai người bọn hắn cho dù mắt sáng như đuốc cũng rất khó có thế nhận ra ta!”

Khinh Nhan nũng nịu cười, lấy tay dí lên trán ta, nói:

"Huynh hồ đồ rồi sao? Cho dù ta có thế lừa gạt được ánh mắt hai người bọn họ, vậy còn Phan Độ thì sao?”Dường như Mộ Dung Yên Yên đoán được suy nghi của ta, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Huynh không cần phải lo lắng, có Lý Mộ Vũ và Phan lão bản ờ đó, Kỳ Phong dù sao cũng phải kiêng nể, hắn sẽ không dám có hành động gì quá đáng."

Ta mim cười nói:

"Nghe muội nói cũng làm khơi gọi lên hứng thú của ta, ta muôn đi xem xem tên Tình Sơn vương rô't cuộc là người bại hoại đến mức nào."

Mộ Dung Yên Yên khuyên can ta:

"Lý Mộ Vũ và Kỳ Phong đều không phải kẻ tầm thường, huynh nên tránh đi thì tốt hơn."

Ta cười ha hả nói:

"Nhiều năm như vậy, đã sóng gió gì mà ta chưa từng trải qua, ta còn phải sợ tên sắc lang Kỳ PHong này sao? Hon nữa..."

Ta nhìn qua Khinh Nhan, nói:

"Dựa vào thuật hóa trang tuyệt vòi của Khinh Nhan, hai người bọn hắn cho dù mắt sáng như đuốc cũng rất khó có thế nhận ra ta!"

Khinh Nhan nũng nịu cười, lấy tay dí lên trán ta, nói:

"Huynh hồ đồ rồi sao? Cho dù ta có thế lừa gạt được ánh mắt hai người bọn họ, vậy còn Phan Độ thì sao?"

Ta mim cười nói:

"Ta dám khăng đinh Phan Độ nhất định đã sớm đoán được thân phận thực sự của ta. Hôm nay Tân quốc đã sớm không bằng Đại Khang, chính vì Phan Độ đủ thông minh cho nên hắn có thế thấy rõ phương hướng phát triến trong tương lai."

https://thuviensach.vn

Ta cùng Khinh Nhan và Hoàn tiếu trác cùng đi vào nhà thủy tạ.

Vừa tới trước cửa đã nghe thấy một tiếng cười ngạo mạn:

"Đoạn cô nương đúng là trí tuệ hon người, cuộc nói chuyện hôm nay có thế so với mười năm đọc sách thánh hiền của Bôn vương, ha ha, ha ha ha. Nếu như bôn vương có được hồng nhan tri kỷ như nàng làm bạn có thế xem như may mắn lớn nhất cuộc đòi này."

Ta đã đoán ra người này chắc chắn là Tình Sơn vương Kỳ Phong.

Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên gạt tấm rèm che lên, ra nghênh ngang đi vào trong nhà thủy tạ, dáng điệu nghênh ngang này cũng không phải do ta cô' ý như vậy, dưới sự hóa trang khéo léo của Khinh Nhan, ta biến thành một người mập mạp.

Lần này ta cải trang thành bộ dạng của Tiền Tứ Hải, cho dù lúc ta nhìn vào gương cũng ngờ là Tiền Tứ Hải tự minh tói, chút nừa cũng bị ánh mắt của chính minh lừa gạt.

Ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn vào ta, trong ánh mắt Xích Lỗ Ônn Quản Thư Hành và Phan Độ đều hiện lên vẻ ngạc nhiên, bọn họ đều đã tiếp xúc vói Tiền Tứ Hải nhưng nghi thế nào cũng không ra tại sao Tiền Tứ Hải lại âm thầm đến đây.

Nhưng khi bọn họ thấy Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên đi bên cạnh ta liền đoán được thân phận ta ngay lập tức.

Trên mặt Hoàn Tiếu Trác hiện lên nụ cười khó có thế phát hiện.

Ta nhìn xung quanh, ánh mắt roi vào vị trung niên khôi ngô ngồi bên cạnh Hoàn Tiếu Trác, đó là Kỳ!

https://thuviensach.vn

Người này mặc y phục võ sĩ màu lam, bên ngoài khoác ao choáng màu trắng, trên vạt áo có thêu hoa văn hổ báo, mặt đầy râu quai nón, tuổi chừng trên dưới bôn mươi, bên trong khí thế bức người lại ẩn chứa một chút suồng sã cợt nhả, khiến khí phách của hắn giảm đi rất nhiều.

Ta cười lớn:

Tiền mô đen chậm!

Kỳ Phong cười lạnh nói:

"Ta còn tưởng là ai, thì ra là Tiền đại lão bản của Tần quốc, ta và ngươi dù sao cũng xem như có duyên gặp mặt một lần, tới Vọng Giang thành sao không đến chào hỏi ta một tiếng? Có phải xem thường Bôn vương không?"

Ta giật minh, không nghi tới Tiền tứ Hải thậm chí cũng có quan hệ với Kỳ Phong, xem ra hôm nay nên nói ít đế tránh bị Kỳ Phong phát hiện sơ hờ mói tốt.

Mộời nói:

Hình như Tình Sơn vương nhận lầm người rồi.”

Tình Sơn vương Kỳ Phong ngẩn ra, thốt lên nói:

” Nhận lầm người?"

Mộ Dung Yên Yên gật đầu, ôm cánh tay mập mạp của ta, nói:

” Chẳng lẽ Tình Sơn vương không nhận ra hắn và Tiền Tứ Hải khác nhau sao? Hắn là anh em sinh đôi vói Tiền Tứ Hải, lão bản của cừa hàng vàng bạc Long Đức Xương Tiền Ngũ Quý. »

Mộ Dung Yên Yên gật đầu, ôm cánh tay mập mạp của ta, nói:

https://thuviensach.vn

” Chẳng lẽ Tình Sơn vương không nhận ra hắn và Tiền Tứ Hải khác nhau sao? Hắn là anh em sinh đôi vói Tiền Tứ Hải, lão bản của cừa hàng vàng bạc Long Đức Xương Tiền Ngũ Quý. »

Phan Độ cười nói:

"Chuyện này cũng không trách Vương gia được, hai huynh đệ bọn họ thật sự quá giông nhau, cho dù Phan mồ có quan hệ vói bọn họ nhiều năm nhưng vẫn khôn dề dàng phân biệt được bọn họ."

Những lòi này của hắn xem như gián tiếp chứng minh ta chính là Tiền Ngũ Quý chứ không phải Tiền Tứ Hải.

Tình Sơn vương rõ ràng là không chút nghi ngờ lòi nói của Phan Độ, mim cười nói:

'Thì ra là đệ đệ sinh đôi của Tứ Hải huynh, khó trách lại giông nhau như vậy. Nói ra cùng là do Bôn vương thất lề, mòi Tiền lão bản mau ngồi!"

Trong lòng ta thầm khen đầu óc Yên Yên linh hoạt. Cứ như vậy, cho dù ta có lộ ra SO' hờ, Tình Sơn vương Kỳ Phong cũng sẽ không nghi ngờ.Ta ngồi xuống cạnh Xích Lỗ On, Xích Lỗ On nhìn ta nò' một nụ cười sâu xa.

Ánh mắt Kỳ Phong lại chuyến từ Hoàn Tiếu Trác sang Khinh Nhan, bộ dáng như bị hút hồn, trong lòng ta mắng thầm:

"Tên sắc lang này lại dám to gan như thế, ngày sau nếu ta có cơ hội nhất định sê móc đôi mắt hắn ra." Kỳ Phong cười híp mắt nhìn Khinh Nhan, nói:

" Vị cô nương này ta cũng không nhận ra, xin hỏi quý danh của cô nương?"

Khinh Nhan quyến rũ cười, nhẹ nhàng ôm cánh tay ta, ôn nhu nói:

"Tiếu nừ họ Long tên Di, Tiền lão gia là phu quân của ta!"

https://thuviensach.vn

Nàng cố ý không che giấu sự thân mật vói ta. Trong lòng ta ấm áp, nắm lấy bản tay Khinh Nhan.

Lấy chồng theo chồng, nàng nói minh họ Long đương nhiên là vì ta, còn tên Di kia tám phần mười là muôn dùng miệng lười chiếm chút tiện nghi của Kỳ Phong.

"Long Di..."

Ki Phong vừa mờ miệng liền thấy hoi không ốn, khó xử ho khan một tiếng, sửa lòi nói:

Long... Cô nương...

Khinh Nhan cười nói:

Có chuyện gi vậy Vương gia í

Nét mặt già nua của Kỳ Phong ừng đỏ. Mọi người muôn cười nhưng không dám cười, rận nhìn trong lòng thực sự rất khó chịu. rKỳ Phong nhìn Khinh Nhan rồi lại nhìn ta, trên mặt lộ ra vẻ cực kỳ tiếc nuôi. Cho dù hắn nghi thế nào cũng không tường tượng được tại sao một mỹ nhân tuyệt thế như Khinh Nhan lại xem trọng một kẻ mập mạp như ta.

Kỳ Phong nói:

Lân này liền lão bản tói đây la muon làm ăn sao í Ta cười nói:

"Lần này Tiền mồ chi đi ngang qua noi này, thuận tiện ghé thăm một bằng hừu cũ, cũng không có việc làm ăn nào.”

Kỳ Phong gật đầu.

Phan Độ chi sợ hắn tiếp tục hỏi, cười nói:

https://thuviensach.vn

"Yến tiệc buổi trưa đã chuẩn bị xong, xem ra các vị khách quý cũng đã đói bụng, chủng ta vừa ăn vừa nói chuyện."

Với thân phận và địa vị của Tiền Ngũ Quý mà ta đang giả mạo đương nhiên không có tư cách hưởng thụ đãi ngộ của khách quý trong bừa tiệc.

Nhưng sau khi ngồi xuống liền phát hiện, ta vẫn trở thành trung tâm chủ ý của mọi người.

Nhưng nguyên nhân hấp dẫn ánh mắt mọi người lần này là bòi vì Khinh Nhan và Yên Yên, hai mỹ nừ như nhòa ngọt ngào ngồi bên một kẻ mập mạp, bất kế ờ noi nào cũng là một chuyện quái lạ.

Huống chi còn có Hoàn Tiếu Trác lúc nào cũng đưa ánh mắt thâm tinh về phía ta.

Với mấy người Xích Lỗ On vốn đã biết thân phận của ta thì không sao cả, nhưng đôi vói Kỳ Phong và Lý Mộ Vũ, không thế không coi đây là một chuyện cực kỳ quái dị.

Kỳ Phong nói vói Hoàn Tiếu Trác:

"Đoạn cô nương dự định ờ lại Vọng Giang thành bao lâu?"

Hoàn Tiếu Trác căng thẳng cười:

"Ngày mai Đoạn Tinh sẽ ròi khỏi Vọng Giang thành."

Kỳ Phong nói:

" Đoạn cô nương cần gì phải ròi đi vội vàng như thế. Bôn vương nghe nói Đoạn cô nương am hiếu Định Thần Thanh Tâm thuật, mấy ngày nay Bôn vương quá vất vả vì chuyện quốc sự, trong lòng hoi phiền nào, cả ngày đứng ngồi không yên, hi vọng Đoạn cô nương có thế ờ lại một thòi gian nừa đế giúp Bôn vương điều dường thân thế."

https://thuviensach.vn

Người này đúng là cực kỳ vô sỉ, thậm chí có thể nói ra những lòi này ngay trước mặt mọi người.

Hoàn Tiếu Trác lạnh nhạt nói:

"Cảm ơn Vương gia đã ưu ái, nhưng nhìn sắc mặt của Vương gia cũng không phải người có tâm tư phiền não. Đoạn Tinh tủy tiện nói thêm một câu, Vương gia cũng không bị mất ngủ."

Kỳ Phong cười ha hả, không chút đỏ mặt nói:"Ánh mắt của Đoạn cô nương thật tốt, Bôn vương khâm phục! Khâm phục!" Hán đứng dậy nâng chém rượu bằng sừng tê giác, nói:"Bôn vương mòi nàng ba chén!"Trong lòng mọi người đều kinh hãi, trong chén rượu bằng sừng tê giác kia có chừng bôn lượng rượu mạnh, ba chén là một cân hai lượng, chăng lẽ tên khôn kiếp này muôn chuốc say Hoàn Tiếu Trác tại chồ sao?

Lý Mộ Vũ nhíu mày, rõ ràng là cảm thấy không vui vói những gì Kỳ Phong làm, trên khóe miệng vẫn miền cường nò' nụ cười:

" Vương gia, tửu lượng của Đoạn quốc sư không tốt, ba chén này đế Mộ Vũ uống thay nàng. "

Kỳ Phong cười đứng dậy:

"Lý Đại Đô Đốc, chén bằng sừng tê giác này sao có thế xứng vói uy danh của ngài, tướng quân muôn uống rượu cũng phải dùng nón sắt. Hon nừa nếu ngài muôn uống, cũng phải chò' Bôn vương kính Đoạn cô nương xong đã.”

Lý Mộ Vũ suy nghi đến quan hệ giừa hai nước Hán, Tân, mạnh mẽ đè nén lại lửa giận ngồi xuống.

Nét mặt Hoàn Tiếu Trác vẫn ung dung như cũ, nhưng ba chén rượu mạnh này, bất kế thế nào nàng cũng không đủ khả năng uống hết được.

https://thuviensach.vn

Ta đang định đứng dậy nối giận lại bị Mộ Dung Yên Yên nhẹ nhàng kéo tay lại, Mộ Dung Yên Yên đứng dậy cười nói:

"Vương gia, ngài tại sao lại bắt nạt muội muội của ta trước mặt mọi người như vậy?"

Nàng đã quen vói hoàn cảnh này, cười vô cùng quyến rũ. Mặc dù đang chi trích Kỳ Phong nhưng khi nghe cũng cảm thấy cực kỳ thoải mái.

Kỳ Phong cười nói:

"Ta còn không biết Mộ Dung lão bản có quan hệ gì vói Đoạn cô nương!”

Mộ Dung Yên Yên xi một tiếng, nói:

"Hai người chúng ta đã sớm trò' thành tỷ muội, chuyện giừa nừ nhân lê nào cũng phải nói cho ngài biết sao?"

Kỳ Phong gật đầu cười:

"Tinh cảm tỷ muội giừa các nàng sâu đậm, nếu như ta không đông ý chăng phải là không biết lý lẽ sao?"

Ta lặng lẽ đưa một ánh mắt về phía Phan Độ, Phan Độ vội vàng đứng dậy, cười nói:

"Sợ rằng Vương gia không biết, Mộ Dung lão bản bị bệnh nặng mói khỏi, bây giờ mà uống rượu chi sợ sẽ có hại mà không có lợi, hay là.ẻ."

Sắc mặt Kỳ Phong đột nhiên biến đối, lạnh lùng nói:

"Phan Độ, ngươi cho rằng lòi nói của Bôn vương chi là gió thoảng qua tai sao?"

Phan Độ đứng ngây ra đó một lát, không biết nên trả lòi thế nào.

https://thuviensach.vn

Không khí trong đại sảnh bồng chốc trò' nên nặng nề. Ta nghi thầm:

'Hôm nay Tình Sơn vương cô' ý gây khó dề, hoàn toàn không nế mặt Lý Mộ Vũ và Phan Độ, rõ ràng là có mưu đồ khác, nhưng rốt cuộc hắn đến đây vì chuyện gì?"

Phan Độ nhanh chóng bình tình lại, mim cười nói:

" Vương gia, Phan Độ sao dám làm trái ý ngài, nhưng Phan Độ vừa mói tìm được vài món đồ cổ muôn nhờ Vương gia giám định, cho nên...”

Phan Độ nhanh chóng bình tình lại, mim cười nói:

" Vương gia, Phan Độ sao dám làm trái ý ngài, nhưng Phan Độ vừa mói tìm được vài món đồ cổ muôn nhờ Vương gia giám định, cho nên...”

Kỳ Phong lạnh lùng nói:

"Phan Độ, thu hồi bộ mặt giả dôi của ngươi lại. Ngươi cho rằng Bôn vương không biết ngươi đang làm những gì sao?"

Phan Độ hoảng sợ, run giọng nói:

"Vương gia nói những lòi này là có ý gì?

Mộ Dung Yên Yên thấy tinh thế không đúng, mim cười nói:

"Đang uống rượu vui vẻ, tại sao mọi ười lại giương cung bạt kiếm rồi? Rượu vương gia mòi ta còn chưa kịp uống nừa!"

Nét mặt Kỳ Phong không hòa hoãn hon chút nào, hắn tức giận nhìn Phan Độ, nói:

"Ngươi hiếu được rõ ràng tinh hình phương bắc lúc này, vậy mà vần dám bí mật âm mưu chuyện đầu cơ vói thương nhân của nước hắn. Chẳng lẽ

https://thuviensach.vn

ngươi muôn thừa dịp thòi buổi rối loạn này đế gây tốn hại ích lợi của Tân quốc sao?”

Phan Độ quá sợ hãi, run giọng nói:

"Rô't cục là kẻ nào đã nói xấu tại hạ vói Vương gia? Phan Độ từ trước đến giờ vẫn luôn một lòng trung thành vói Tân quốc, Vương gia biết ta đã nhiều năm, Phan Độ làm người như thế nào ngài hán là biết rõ...”Kỳ Phong cười lạnh ném một xấp văn kiện lên bàn:

" Phan Độ, xấp văn kiện này chi là một phần vô cùng nhỏ mà người khác bí mật báo cáo cho ta, nếu như không phải Bôn vương hết sức giúp ngươi đè xuống, ngươi cho rằng minh có thế thoái mái như thế hay sao?"

Đôi vói loại thủ đoạn này, ta đã sớm nhìn quá quen rồi. Sở dì Kỳ Phong vạch trần trước mặt mọi người, thứ nhất là vì bị ngăn cản mòi rượu, thẹn quá hóa giận, thủ hai là cô' ý đe dọa Phan Độ, muôn kiếm được càng nhiều ích lọi từ trên người hắn.

Xấp văn kiện trên tay hắn tám phần là không có bất kỳ ý nghía thực tế nào, loại thủ đoạn này ta đã sớm dùng qua, nhưng tự hỏi bản thân minh cũng không thế nào làm trần trụi và vô si như hắn.

Trong số mọi người ở đây, sắc mặt khó coi nhất phải kế đến Lý Mộ Vũ. Vói thân phận hắn, lê ra phải là người được tôn trọng nhất trong sô' chúng ta, nhưng Tình Sơn vương Kỳ Phong rõ ràng là không cho hắn chút mặt mũi nào.

Ta chầm chậm đặt chén rượu xuống, phát ra một tiếng cười lớn.

Ánh mắt Kỳ Phong chuyến sang ta, hắn không ngờ tói một thương nhân của Tần quốc lại dám can đảm cười nhạo hắn trước mặt mọi người.

Giọng nói của Kỳ Phong vô cùng lạnh lèo:

https://thuviensach.vn

"Nếu như Bôn vương đoán không sai, Tiền lão bản hình như đang giều cợt ta?"

Ta mim cười nói:

"Tiền mồ là loại người gì, chăng qua là một thương nhân nho nhỏ suo't ngày chi biết nịnh hót, theo đuối lọi ích cực nhỏ mà thôi.

Nguyện vọng lớn nhất trong lòng ta là thu được lợi nhuân nhiều hon, bất kế là Tần quốc cũng tô't,

Tần quốc cũng tốt, Bắc Ho cũng được, noi nào có thế kiếm bạc, Tiền mồ liền hướng về noi đó, ai có thế giúp Tiền mồ thu lợi, người đó chính là quý nhân của Tiền mồ, ai giúp đờ việc buôn bán của ta, người đó chính là cơm áo, cha mẹ của Tiền mồ.”

Ánh mắt ta đảo qua Xích Lỗ Ôn, Quản Thư Hành, cuôi cùng dừng lại trên người Phan Độ:

"Ta và Phan lão bản đã quen biết nhiều năm, ta tin rằng Phan lão bản cũng giông như ta, trong lòng chủng ta chi nghi đến thu lợi nhuận, mấy thứ chiến tranh, chính trị căn bản không có chút quan hệ nào tói chủng ta."

Lòi này của ta rất có khí phách, Xích Lỗ Ôn, Quản Thư Hành và Phan Độ nghe xong hai mắt liền tỏa sáng, rõ ràng là trong lòng kích động tột độ. Không nghi ngờ gì, ta đã nói ra được tiếng lòng của những người thương nhân này.

Xích Lỗ Ôn khen trước tiên:

Tiền lão bản nói không sai, mặc dù Xích Lỗ Ort là người Ho, nhưng trong lòng ta cũng nghi như ngài, vàng bạc trong thiên hạ đều giông nhau, tại sao phải phân biết thành Ho, Hán làm gì?”

https://thuviensach.vn

Quản Thư Hành gật đầu nói:

"Tiền lão bản đã nói ra được tiếng lòng của Quản mồ, đáng tiếc loại chuẩn mực này Quản mồ lại không có bản lãnh nói ra."

Khinh Nhan nhu mi cười, trong ánh mắt nhìn ta lộ ra vẻ kiêu ngạo cùng tự hào, ôm cánh tay ta, tinh ý lộ ra không chút che giấu nào.Kỳ Phong nặng nề gật đầu, đột nhiên cười lên điên cuồng:

"Nói rất hay!"

Sắc mặt hắn thay đổi cực nhanh, vỗ vai Phan Độ nói:

"Phan lão bản không nên sợ hãi, bôn vương chăng qua chi nói đùa vói ngài mà thôi. Những văn kiện này tuy nhiều nhưng Bôn vương chưa bao giờ tin tưởng, nếu không ta còn có tư cách là bằng hữu tô't nhất của ngài sao?"

Trên trán Phan Độ chảy đầy mồ hôi lạnh, rõ ràng vừa rồi bị sợ hãi không nhẹ, hắn khố sờ cười nói: "Nếu như không có Vương gia giúp đờ, Phan Độ sao có thế có được gia sản như ngày hôm nay."

Kỳ Phong cười nói:

"Mọi người ngồi xuống uống rượu, mặc dù Bôn vương là người thô lỗ nhừng cũng biết thương hoa tiếc ngọc, ta sao nờ đế Đoạn cô nương phải uống nhiều rượu như vậy chứ?"

Hán bưng chén rượu nên uống sạch, giơ chén không cho chủng ta thấy, nói:

"Bốn vương kính các vị trước!”

Hắn nói như thế, mọi người cũng vội vàng nâng chén lên, cung kính uống cạn. Trận sóng gió nhỏ vừa rồi tạm thòi lắng xuống.

https://thuviensach.vn

Ta âm thầm giật minh, Kỳ Phong hoàn toàn không giông như biêu hiện nông cạn của hắn. Lần này hắn làm đủ loại hành động vô lề, rốt cục là đã tính toán trước hay vì cô' ý dò xét ta?

Ánh mắt Kỳ Phong lại roi trên người ta, nói:

"Thương nhân thủ vị như Tiền lão bản đến bây giờ ta mói được gặp. Bôn vương biết, chi cần ở trong mắt thương nhân, bất cứ thứ gì củng có thế trờ thành hàng hóa, bất cứ thứ gì cũng có một cái giá...” [Kỳ Phong say đắm nhìn Khinh Nhan, nói:

"Vị ữiiếp này của ngài rất xinh đẹp, khiến Bôn vương mê đắm, không biết Tiền lão bản có đồng ý bỏ thứ yêu thích, chi cần ngài ra một cái giá, Bôn vương chắc chắn có thế làm cho ngài thỏa mãn!"

Lòi vừa nói ra, tất cả mọi người ngồi đây đều giật minh. Ai cũng không ngờ được hắn lại đưa ra yêu cầu vô si như thế trước mặt mọi người.

Ta cười lạnh nói:

"Tình Sơn vương đúng là danh bất hư truyền, tiếc rằng ngài chi hiếu phiến diện về thương nhân. Mọi việc đều có ngoại lệ, thương nhân sông ở trên đời, đầu tiên là làm người, sau đó mói làm thương nhân. Làm người phải hiếu được lề nghía liêm sỉ, thương nhân cũng không ngoại lệ. Mặc dù địa vị của Tiền Ngũ Quý ta hèn mọn nhưng cũng hiếu được hai chừ tự ái, chăng lẽ Tình Sơn vương không hiếu được đạo lý quân từ không đoạt thứ yêu quý của người khác sao?"

Đôi mắt lạnh lêo của Kỳ Phong nhìn chằm chằm ta, gân xanh trên trán nối lên, rõ ràng là đã bị ta chọc giận.

Ta dắt tay Khinh Nhan đứng lên, chậm rãi đi ta ngoài. Mộ Dung Yên Yên đưa mắt nhìn ta, ta mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Yên Yên, muội sợ gì chứ, muội đã từng thấy Tiền Ngũ Quý ta nhìn thấy nừ nhân của minh bị người khác làm nhục mà vẫn giừ im lặng chưa?”

Khi chủng ta xoay người định ròi đi lại nghe thấy tiếng quát giân dừ của Kỳ Phong: "Tiền Ngù Quý!"Ta mim cười xoay người lại, sát cơ trong mắt đã lộ ra không chút che giấu nào. Kỳ Phong không nhịn được lạnh run:

"Ngươi..."

Lúc này Lý Mộ Vũ cũng đủng dậy:

'Không khí noi này vô cùng phiền muộn, Lý mồ cũng con mẹ nó không chịu được không khí buồn bực này. Đoạn quốc sư, chủng ta ra ngoài hóng mát một lát thôi."

Kỳ Phong lại bất ngờ không tức giận, chi nói:

" Tối nay Bôn vương đãi tiệc tại hồ Long nừ, nếu như các vị không đến ta sẽ rất thất vọng..."

Trên đảo có con đề dài, nhưng không phải là thông vào bờ mà là bao vây quanh nhừng hồ sen lớn nhỏ không đông nhất.

Khi ta cùng Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên bước lên bò' đê cũng đã thấy Lý Mộ Vũ và Hoàn Tiếu Trác đang đi về phía ta.

Ta thấp giọng nói:

" Biếu hiện hôm nay của Lý Mộ Vũ rất ki lạ, tại sao hắn lại đột nhiên chông đôi lại Kỳ Phong?"

Khinh Nhan nhỏ giọng nói:

"Có lẽ hắn sẽ lập tức giải thích điều bí mật này."

https://thuviensach.vn

Quả thật là Lý Mộ Vũ đã hô lên ờ phía sau: "Xin Tiền huynh dừng bước!"

Ta đưa mắt nhìn Khinh Nhan và Yên Yên, hai người bọn họ đi về phía sau tụ tập cùng Tiếu Trác, Lý Mộ Vũ một minh đi đến bên cạnh ta.

Ta nhìn hồ sen xanh biêc phía trước, mim cười nói:

"Lý Đại Đô Đốc có chuyện gì muôn dặn dò sao?"

Lý Mộ Vũ nhìn thẳng vào hai mắt ta, thấp giọng nói:

" Thái tử điện hạ vẫn còn muôn tiếp tục giấu diếm sao?"

Ta không nói gì, nét mặt vẫn thong dong như trước, yên lặng chò' Lý Mộ Vũ nói. Lý Mộ Vũ nói:

"Có thế làm cho Đoạn quốc sư và Mộ Dung lão bản cùng động lòng chắc chắn khong phải nhân vật như Tiền Ngũ Quý. Ngài có thế lừa được Kỳ Phong, nhưng không thế nào thoát khỏi ánh mắt của ta được."

Ta nờ nụ cười:

"Lý Đại Đô Đốc tói tim ta chi đế nói những lòi này thôi sao?”

Lý Mộ Vũ lắc đầu nói:

"Lần này là ta làm liên lụy mọi người.”Những lòi này ngoài dự đoán của ta.

Ta quay sang Lý Mộ Vũ nói:

"Lý Đại Đô Đốc có thểnói rõ ràng hon không?”

Lý Mộ Vù nói:

https://thuviensach.vn

"Ta nhận được tin tức, Kỳ Phong muôn mượn cơ hội này đế loại bỏ ta.”

Ta mim cười nói:

"Chi sợ rằng Đại Đô Đốc đang nói đùa, Hán vương tin tường ngài như thê' hai nước Tân, Hán xưa này vốn giao hảo, Kỳ Phong làm sao dám dề dàng đôi phó vói ngài?"

Lý Mộ Vũ thò' dài nói:

"Sợ rằng ngài không rõ ràng lắm, bảo tàng của Mâu thị nằm trong biên giới Hàn Quốc, Tân vương tính toán dần binh thâu tóm Hàn Quốc đế có thế chiếm bảo tàng của Mâu thị làm của riêng."

Ta cười ha hả nói:

"Bảo tàng của Mâu thị, e rằng chẳng có cái bảo tàng của Mâu thị nào cả.”

Sau hành trình đến Thanh Thục son, ta đã không còn tin những lòi đồn về bảo tàng của Mâu thị nừa, có lẽ đây chăng qua chi là mấy người Tào Duệ tung hỏa mù mà thôi.

Lý Mộ Vũ hạ giọng nói:

"Tin tức này vô cùng chính xác, chủng ta vốn muôn cùng Tân quốc cùng nhau thâu tóm Hàn Quốc nhưng không ngờ Phòng Hiên Chí thấy lợi quên nghía, muôn nuo't trọn cả bảo tàng của Mâu thị. Lần này Kỳ Phong muôn đôi phó ta đế diệt trừ đi một đôi thủ mạnh mẽ." r

Ta cười nói:

"Đại Đô Đốc nói sinh động như vậy, Tiền mồ có không muôn thì cũng phải tin rồi.”

Lý Mộ Vũ nói:

https://thuviensach.vn

"Lý mồ nói đến miệng đắng lưỡi khô, chăng lẽ Thái tử điện hạ vẫn không chịu tin sao?"

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Chuyện này dường như cũng không có quá nhiều quan hệ với ta, ta lập tức sẽ lên đường rời khỏi noi thị phi này."

Lý Mộ Vũ cười nói:

"Có lẽ Thái tử điện hạ đã không có sự lựa chọn. Nếu như ta nói cho Kỳ Phong biết thân phận thực sự của ngài, e rằng hứng thú của hắn sẽ lập tức chuyến dòi sang ngài."

Ta cười lạnh nói:

"Ai sẽ tin tường?”

Lý Mộ Vũ nói:

"Xung quanh hồ nhỏ này đã mai phục hai nghìn tên Phi Vũ quân có trang bị tên nỏ mạnh mê, hon nừa trên mũi tên còn có độc. Cho dù Thái tử điện hạ có thế chạy thoát an toàn, nhưng ngài có thế bảo đảm tất cả thủ hạ của ngài có thể trôn ra ngoài được sao? Hon nừa cho dù Kỳ Phong tin ngài là Tiền Ngũ Quý, nhưng vói bản tính háo sắc của hắn, ngài cho rằng hắn sẽ đế mặc cho mấy vị hồng nhan tri kỷ của ngài rò đi sao? Theo Lý mồ thấy, nguy hiếm mà Thái tử điện hạ gặp phải còn lỏn hon Lý mồ nhiều. Người đạt được lợi ích lỏn nhất khi chủng ta họp tác phải là ngài mói đúng."Ta cười nói:

"Nhừng lòi nói của Lý Đại Đô Đốc luôn không thế khiến người nào từ chôi, hiện giò' Tiền mồ đã không nghi ra được lý do gì đê từ chối ngài. Không biết rốt cuộc Lý Đại Đô Đốc có kế hoạch gi?”

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vù nói:

"Bắt giặc trước bắt vua, muộn thuận lọi ròi đi, trước tiên sẽ phải ra tay vói Kỳ Phong.”

"Nghe nói Kỳ Phong là mãnh tướng đệ nhất của Tân quốc, võ công hon người. Đôi phó vói hắn chi sợ cũng không phải chuyện dề dàng.”

Lý Mộ Vù nói:

"Sau khi ta biết Kỳ Phong muôn giết ta liền muôn nhanh chóng rời khỏi noi này, nhưng Đoạn quốc sư vẫn chưa trở về an toàn, ta lo rằng Kỳ Phong sẽ gây bất lợi cho nàng nên mói ờ lại. Nhưng Kỳ Phong làm việc chu đáo chặt chè, noi noi đều đề phòng ta, có thế nói là giám sát ta từng bước. Hiện giờ chúng ta muôn thoát đi thành công chi có thế cầu thắng lợi trong nguy hiếm. Ta từng thử dò xét võ công của hắn, võ công của Kỳ Phong chắc chắn không kém Lý mồ, hon nừa bên canh hắn còn có tám tên võ sĩ đều là cao thủ đứng đầu. »

Ta nhíu mày nói:

Theo lòi ngài, cơ hội của chúng ta không phải là cực nhỏ sao?"

Lý Mộ Vù nói:

"Lý mồ tin rang khi chủng ta liên thủ chắc chắn có thế thuận lợi thoát khỏi vòng vây."

Ta cười ngẩng đầu lên:

” Lý Đại Đô Đốc đã nghi tói, sau khi chủng ta trôn ra ngoài sẽ làm gì?"

Hiến nhiên là Lý Mộ Vũ hiếu được ý tứ trong lòi nói của ta, mim cười nói: "Đường ai nấy đi!"

https://thuviensach.vn

Lý Mộ Vũ không nói sai, xung quanh hòn đảo giữa hồ có hai mươi chiếc thuyền hoa bỏ neo. Theo những gì Phan An nói, hoàn cảnh náo nhiệt như vậy chi có hội đèn lồng trong tiết nguyên tiêu mới gặp được.

Hai mươi chiếc thuyền hoa này nhìn bề ngoài thì bình tình, nhưng thực ra bên trong lại giấu diếm sát cơ hung hiếm. Theo như điều tra của Lý Mộ Vũ, trên mồi thuyền hoa đều ẩn nấp một trăm tên cao thủ của Phi Vũ quân. Hon nừa những thuyền hoa này lại khéo lèo ngăn chặn những con đường có thế rời khỏi noi này, xem ra Kỳ Phong đã chuẩn bị từ sớm, lần này chúng ta muôn chạy trôn thuận lọi sẽ phải tốn không ít công sức.

Mồi khi gặp phải nguy hiếm ta càng trò' nên bình tình, đây cũng là mặt hon người của ta. Ta cùng Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên ờ lại trong tiêu lâu thường thức trà, Hoàn Tiếu Trác nói chuyện vói Lý Mộ Vũ xong cũng trở lại.

Hoàn Tiếu Trác cười nói:

” Sơn vù dục lai phong mãn lâu(Gió thổi mưa giông trước cơn bão), nhưng lúc này vẫn có thế giừ được binh tình như huynh chi sợ trong thiên hạ cũng không tim được người thứ hai."

Ta cười ha hả nói:

"Bây giờ ta mói nhớ tói những gì Yên Yên nói hôm nay!"

Ta nhìn Mộ Dung Yên Yên nói:

"Ta quen biết Tiền Tứ Hải nhiều năm như vậy cũng chưa từng nghe thấy hắn còn có một đệ đệ."

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

"Hắn còn có hai người ca ca nừa, nhưng huynh đệ sinh đôi thì không có."

https://thuviensach.vn

Ta cười khổ nói:

"Trong số huynh đệ của hắn có ai là Tiền Ngũ Quý không?"

Ba mỹ nữ nhìn nhau rồi cùng nở nụ cười, Mộ Dung Yên Yên cười đến không thờ nối. Ta giả bộ hung ác nói:

"Muội dám quanh co mắng ta là con rùa đen!"

Ta âh Mộ Dung Yên Yên ngồi lên đùi, nhẹ nhàng đánh lên cái mông co dãn kinh người của nàng hai cái.

Sau khi vui đùa, chủng ta lại trò' về với thực tế.

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Ta đã nói chuyện vói Lý Mộ Vũ, giừa hắn và Kỳ Phong chắc chắn không phải đồng mưu, nếu không chi cần vạch trần chủng ta tại chỗ còn tốt hon, không cần phải lấy cớ họp tác làm gì."

Ta gật đầu nói:

"Ta cũng tin hắn, nhưng người Kỳ Phong thực sự muôn đôi phó lần này là hắn, chủng ta chăng qua chi xuất hiện không đúng lúc, vựa vặn bị hắn làm liên lụy."

Khinh Nhan thờ dài nói:

"Chi sợ người mà Kỳ Phong muôn đôi phó lúc này không chi có Lý Mộ Vũ, nhìn bộ dạng sắc lang của hắn vừa rồi, chi sợ là muôn mạnh mè giừ ba chủng ta lại."

Ta giận dừ nói:

https://thuviensach.vn

"Hắn lại tính là thứ gì, hôm nay ta nhất định phải lấy đầu hắn đế rửa môi hận trong lòng ta. Nhưng hiện tại người ta lo lắng nhất là Phan Độ, hắn rô't cục có kiên quyết đứng về phía chủng ta hay khổng?"

Mộ Dung Yên Yên đỏ mặt tránh thoát khỏi lòng ta, sửa sang lại đầu tóc, nói:

"Phan Độ đã sớm thấy rõ tinh hình thiên hạ, có lòng muôn nương tựa vào công tử. Nhưng dưới tinh thế trước mắt, chuyện đầu tiên mồi người nghi tói chính là giừ được tinh mạng của minh. Chuyện hôm nay nếu như không thế xử lý tốt, chẳng nhừng nhiều năm khắc khổ kinh doanh của Phan Độ sẽ phải đố xuống sông, chi sợ ngay cả mạng hắn cũng không giừ được, không dám bảo đảm hắn sẽ không do dự."

Ta lạnh lùng nói:

"Nói vậy nghía là Phan Độ có thế bán đứng chúng ta?"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 190: Phá Quân

Phan Độ đứng ờ trong sân, dường như hắn đã chò' đợi khá lâu. Ánh mặt trời lúc giừa trưa vốn nên sáng chói lại đột nhiên trờ nên ảm đạm, giông như ánh mắt của Phan Độ lúc này vậy.

Nhìn thấy ta, tên mặt hắn lộ ra nụ cười thân mật mà tôn kính, điều này khiến ta càng thêm tin tưởng, Phan Độ vô cùng có khả năng đã biết thân phận thực sự của ta.

Ta áy náy nói:

'Không nghi tói chủng ta lại gây ra nhiều phiền toái cho Phan lão bản như vậy.”

Phan Độ chân thành nói:

"Sao Tiền lão bản lại nói vậy, mặc dù thòi gian Phan mồ gặp các vị chi ngắn ngủi, nhưng trong lòng Phan mồ đã sớm xem các vị là bằng hừu tốt nhất."

Hắn vẫn gọi ta là Tiền lão bản, rõ ràng là không muôn vạch trần thân phận của ta.

Ta cố y nói:

Tiền mồ và mấy vị bằng hừu tốt đã bàn bạc xong, chủng ta tốt nhất nên tự minh ròi đi noi này đế tránh Tình Sơn vương giận chó đánh mèo, khiến Tiền lão bản phải chịu hậu quả nghiêm trọng."

https://thuviensach.vn

Phan Độ nghe thấy vậy liền biến sắc, hắn nhìn xung quanh, đột nhiên quỳ rạp xuống trước mặt ta: 'Thái tử điện hạ, mặc dù Phan Độ không phải là anh hùng gì, nhưng cũng không phải hạng người ham sông sợ chết. Những ngày gần đây may mắn được cùng tiến cùng lui vói Thái từ điện hạ, Phan mồ sao có thế lui bước được. "

Ta cười lạnh nói:

"Phan lão bản đã sớm biết thân phận của ta?"

Phan Độ gật đầu nói:

'Thái tử điện hạ không cần băn khoăn, sự ngường mộ của Phan Độ vói Thái tử có thế sánh vói trời đất."

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Chi tiếc rằng chủng ta quen biết trong tinh thế trước mắt. cách bảo vệ minh duy nhất của Phan lão bản lúc này là báo cáo cho Tình Sơn vương tất cả tinh hình cụ thế.”

Phan Độ nghiêm nghị nói:

"Phan Độ không hi vọng Thái tử điện hạ tin tường, nhưng có điều Thái tử điện hạ không biết, lần này Tình Sơn vương Kỳ Phong không chi muôn đôi phó vói các ngài, người hắn muôn đôi phó còn có cả ta."

Ta mim cười nói:

"Phan lão bản có thế nói rõ hon không?”

Phan Độ cười khổ nói:

"Tình Sơn vương Kỳ Phong háo sắc, lòng tham không đáy, mặc dù hắn cho ta không ít ích lợi, nhưng đòi hỏi ờ ta cũng càng ngày càng nhiều hon.

https://thuviensach.vn

Nhiều năm qua, những gì tiếu nhân đã trải qua khổ không nói hết.”Trong ánh mắt hắn lộ ra vẻ vô cùng căm hận:

"Năm ngoái tiếu nhân mói nạp một ái thiếp vừa xinh đẹp lại có tài nghệ tên là Tích Xuân, nhưng không biết tại sao lại truyền tói tai Tình Sơn vương, hắn đã nhiều lần đế lộ ý tứ, muôn ta tặng nàng cho hắn. Nhưng tinh cảm của Phan Độ đã sinh ra tinh cảm khó có thế dứt bỏ vói nàng, ta không thế bỏ được, không thế làm gì khác hon là bỏ ra số tiền lớn mua mười mỹ nừ từ Giang Nam đưa tói cho Tình Sơn vương, hi vọng hắn từ bỏ suy nghi này. Mười mỹ nừ này bất kế là dáng điệu hay tài nghệ đều không thua kém Tích Xuân, lúc ấy Tình Sơn vương tỏ ra vô cùng cao hứng, tạm thòi cũng quên đi chuyện này. Nào ngờ, hắn thừa dịp Tích Xuân ngủ say, sai người muôn mạnh mẽ bắt nàng đi..."

Trong đôi mắt Phan Độ bao phủ một tầng nước mắt, khố sờ nói:

"Dưới tinh thế cấp bách, Tích Xuân đế giừ lại sự trong sạch đã nhảy từ trên đài cao xuống, mặc dù giừ lại được tinh mạng nhưng bây giờ cũng bị liệt toàn thân, cả ngày phải nằm trên giường... Tình Sơn vương đùn đấy chuyện này cho không còn liên quan đến hắn chút nào. Mặc dù ta biết rõ ràng hắn là người sau khiến phía sau, nhưng không có năng lực làm gì...”

Ta đồng tinh thờ dài.

Phan Độ nói:

"Phan Độ là một thương nhân cho nên tinh cảm chân thành này không dề có được. Từ ngày ấy Phan Độ đã thế, đòi này ta nhất định không bỏ qua cho tên chó má này."

Ta bước lên phía trước hai bước, nói:

"Xem ra hôm nay Tình Sơn vương sẽ quyết tâm đôi phó vói chủng ta, Phan lão bản cũng rất khó tránh thoát quan hệ."Phan Độ nói:

https://thuviensach.vn

'Tiếu nhân đã sớm nghi kỹ, nếu hôm nay có thế thoát được, cũng chắc chắn không thế ở lại Tần quốc nữa."

Ta mim cười nói:

"Chăng lẽ Phan lão bản thực sự bỏ được gia sản ờ Tân quốc của minh sao?"

Phan Độ cười lạnh nói:

"Hắn bất nhân vói ta, ta bất nghía vói hắn. Không phải nói không khiêm tốn, chi cần Phan Độ vừa rời đi, kinh tế Tần quốc sẽ liền roi vào cảnh hồn loạn."

Ta nói thầm:

"Cho dù ngươi có thế bình yên rời đi nhưng chi sợ không có cách nào mang theo sán nghiệp tại Tần quốc, những lòi này dường như hoi huyênh hoang."

Phan Độ nói:

"Có chuyện Thái từ không biết, mỏ than của ta là một trong những trụ cột của nền kinh tế Tân quốc. Ta đã sớm nhận ra âm mưu hiếm ác muôn cướp đoạt gia sản của ta của Tình Sơn vương, trong rất nhiều năm này, ta đã bắt tay vào việc chuyến dòi tài sản của minh đến nia khác, lần họp tác cùng Xích Lỗ Ort này cũng là đế tăng nhanh quá trinh chuyến dòi tài sản."

Ta cười nói:

"Phan lão bản đúng là không tầm thường, ánh mắt phòng ngừa chu đáo đúng là hon người."

Phan Độ nói:

https://thuviensach.vn

"Phan mồ chăng qua chi là một thương nhân, mặc dù bản lình phòng ngừa chu đáo ta không có, nhưng thỏ khôn có ba hang thì vẫn có thế làm được. "

Ta nhịn không được nò nụ cười: 'Than lão bản chăng lẽ bỏ được quặng mỏ sao?”

Phan Độ nói:

"Tài sản lỏn nhất của Phan Độ ta là mỏ than đá, ý nghía của nhừng mỏ than đá này đôi vói Tân quốc cũng không phải tầm thường. Ta từng giao cho nhừng người thân tín tại mỏ than, chi cần ta gặp rủi ro gì liền dùng thuốc nố đánh sập con đập của các hồ nước xung quanh mỏ than, đến lúc đó nước trong hồ tràn vào sẽ lấp đầy các mỏ than. Phan Độ ta sẽ không đế lại một viên khoáng thạch nào cho bọn hắn!"

Ta gật đầu, Phan Độ đúng là không phải kẻ tầm thường, tất cả mọi chuyện đều đã chuẩn bị kì lường. Phan Độ nói:

'Chúng ta chi cần thoát khỏi hồ Long nừ, Phan Độ sẽ có cách rời khỏi Vọng Giang thành."

Ta khè mim cười, chi cần rời khỏi hồ Long nừ, Khinh Nhan có thế dùng thuật hóa trang cao tuyệt của nàng, rời khỏi Vọng Giang thành chắc chắn không phải chuyện khó khăn gì.

Ta thấp giọng nói:

"Trừ đường thủy ra, còn cách nào có thế rời khỏi hòn đảo giừa hồ không?"

Phan Độ lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Noi này không có đường bí mật nào, trừ đường thủy ra thì không còn cách nào khác."

"Hon hai mươi chiếc thuyền hoa, hon hai ngàn tên Phi Vũ quân, một khí chủng ta làm kinh động bọn họ, chắc chắn mưa tên sẽ đầy trời. Đến khi đó cơ hội thoát khỏi noi này sẽ cực nhỏ."Phan Độ nói:

"Phan Độ cũng có một kế hoạch. "

"Nói nghe một chút!"

Phan Độ nói:

"Hai nghìn tên Phi Vũ quân tuy nhiều, nhưng noi này dù sao cũng là mặt nước, chi cần chủng ta cho người lẻn xuống nước đục thủng đáy thuyền của bọn chủng, cho dù nhừng tên Phi Vũ quân này có lọi hại hon nừa, khi roi xuống nước rồi, uy lực tên nỏ của bọn họ chưa chắc đã phát huy một phần mười."

Ta gật đầu nói:

"Kế hoạch rất tốt, nhưng tim đâu được cao thủ trong nước có thế đồng thòi đục thục hai mươi chiếc thuyền chứ?”

Phan Độ mim cười nói:

"Ta có sáu tên thuộc hạ một lòng trung thành, bọn họ từ nhỏ đã sông ờ vùng sông nước, ờ dưới nước như đi trên đất bằng.”

Trong lòng ta vui mừng quá đồi, nếu thực sự như vậy thì mọi chuyện trở nên đon giản hon rất nhiều.

Lúc này A Đông và Lang Thứ đến tìm ta, thấy Phan Độ đứng một bên, lòi vừa muôn nói ra lại nuốt trờ lại.

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

'Không có vân đề gì, Phan lão bản là người minh, có chuyện gì cứ nói.”

Ta cười nói:

'Không có vân đề gì, Phan lão bản là người minh, có chuyện gì cứ nói.”

Trong mắt Phan Độ lộ ra vẻ cảm kích, một câu nói binh thản của ta đã bộc lộ sự tín nhiệm vói hắn.

A Đông nói:

"Công tử, lần này chủng ta mang đến không ít Phích Lịch tiền, đôi phó vói hai mươi chiếc thuyền hoa cũng không phải vân đề lỏn.”

Trong lòng ta chợt động, Phích Lịch tiền chính là do Gia Cát Tiếu Liên kết họp giừa Mặc thi liên nồ và Phích Lịch đạn tạo thành, có tầm bắn của Mặc thì Liên nỗ và sức nố của Phích Lịch đạn. Ta đi qua đi lại vài bước, bồng quay sang nói vói Phan Độ:

Thuộc hạ của ngài có người nào giỏi bắn tên không?"

Phan Độ cung kính nói:

'Thái tử điện hạ, sáu tên thuộc h của ta bất kế là đánh nhau hay bắn tên đều là lựa chọn tốt nhất."Trên khóe môi ta hiện lên nụ cười:

"Phan lão bản, ngài về nghi ngoi trước đi, một canh giờ sau chúng ta sẽ gặp lại ờ đại sảnh."

Trên mặt mồi người đều lộ ra vẻ khấn trương. Tính cả người trong son trang, chủng ta có tông cộng bảy mươi hai người. Dùng bảy mươi hai người chông lại hon hai nghìn tên Phi Vũ quân thuộc hạ của Kỳ Phong không khác gì lấy trứng chọi đá.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Lý Mộ Vũ rất bình tình làm bộc lộ ra khí chất lâm nguy không loạn của hắn, hắn bình tình

'Mặc dù kẻ địch đông đảo nhưng chủng ta cũng không phải không có cơ hội, chi cần chủng ta có thế lên được thuyền hoa của Kỳ Phong liền có thế bắt được hắn."

Xích Lỗ Ôn nói:

'Không vào hang cọp sao bắt được cọp con, chi có lên thuyền hoa chủng ta mói có cơ hội bắt giừ Kỳ Phong.”

Quản Thư Hành nói:

"Nếu Kỳ Phong mòi chủng ta dự tiệc, chắc chắn đã chuẩn bị đầy đủ. Cho dù chúng ta đi dự tiệc cũng chưa chắc đã có cơ hội ra tay."

Mọi người cùng gật đầu đồng ý vói những gì Quản Thư Hành nói.

Ta mim cười nói:

"Ta đồng ý vói Lý Đại Đô Đốc, nếu không mạo hiếm, chủng ta chắc chắn không có cơ hội phá vây.” Ta bước về phía trước hai bước rồi nói tiếp:

"Chi cần lên được thuyền hoa, chủng ta có thế gây hồn loạn trên thuyền.”

Quản Thư Hành nhắc nhở ta:

"Công tử định mang vù khí lên bằng cách nào?"

Ánh mắt ta nhìn vào Khinh Nhan, nhẹ nhàng chi vào trâm ngọc trên đầu nàng nói:

»tnp 4- f t 1 / A? I»»

1 rong đó có bí ân!

https://thuviensach.vn

Cái gọi là bí ẩn, chính là giấu Phích Lịch đạn vào trâm cài tóc đi lên thuyền hoa, đến lúc đó dựa vào uy lực của Phích Lịch đạn, chủng ta sẽ chiếm ưu thế rất lỏn vói đôi phương.

Lý Mộ Vù nói:

"Lần này cũng có bôn tên cao thủ đến đây cùng ta, bọn họ cũng có thế cam chân tám tên thuộc hạ của Kỳ Phong một thòi gian.”

Hắn nhìn thẳng vào ta nói:

Tiền lão bản, chi sợ Kỳ Phong phải dựa vào hai người chủng ta rồi."

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Kỳ Phong rất đề phòng hai người, các ngài muôn đến gần hắn sợ rằng không dề dàng, chuyện này nên đế ta cùng Đoạn Tinh làm!"

Ta cười nói:

'Không thế dùng kế lấy sắc dụ địch, ta là người đầu tiên không đồng ý."

Mọi người cùng nờ nụ cười, không khí vốn khấn trương trò' nên thoải mái hon rất nhiều.

Ta bồng thấy Hoàn Tiếu Trác lặng lẽ đi về phía đình nhỏ phí trước cây cầu, ta kết thúc nói chuyện, đi théoả

Hoàn Tiếu Trác ngắm nhìn hồ nước gạn sóng lăn tăn, đột nhiên thò' dài.

Ta từ phía sau ôm eo nhỏ của nàng:

"Thếnào? Có phải hoi sợ hay không?"

Hoàn Tiếu Trác xoay người lại, thản nhiên cười, nói:

https://thuviensach.vn

"Có huynh ờ bên cạnh, ta can gì phải sợ chứ?"

Ta nắm tay Hoàn Tiếu Trác đi về phía Ho Quang các phía trước, lên tới lầu ba của Ho Quang các dõi mắt nhìn ra mặt hồ, đúng là có hai mươi chiếc thuyền hoa sắp hàng bao vây hòn đảo giữa hồ lại.

Thuyền hoa có rường cột chạm trổ tăng thêm rất nhiều tinh thơ ý họa cho mặt hồ, nhưng nhìn kỹ mói nhận ra trong đó bao hàm bao nhiêu sát cơ.

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Kỳ Phong nhìn bề ngoài thì bừa bãi, nhưng lòng dạ rất thâm sâu, tâm tư kín đáo, tinh thần khá vừng chắc. Ta đã thừ nhiều lần nhưng đều không thế làm ảnh hường đến lực chú ý của hắn."

Ta cười ôm Hoàn Tiếu Trác vào lòng, nói:

"Lý Mộ Vũ đã từng nói, võ công của Kỳ Phong cũng không hề kém hắn, muội muôn dùng Mê Hôn thuật điều khiến tâm thần hắn sợ rằng rất khó."

Hoàn Tiếu Trác thò dài nói:

"Xem ra trận đánh tôi này là không thế tránh được."

Ta cười nói:

"Kiếp này Long Dận Không ta đã từng trải qua tất cả sóng gió lớn nhỏ, chút khó khăn nhỏ này tính là

Thật ra ta biết tinh hình trước mắt rất nghiêm trọng nhưng không biêu lộ trên nét mặt chút nào. Nếu như ta biếu lộ ra một chút khấn trương sẽ càng làm cho tâm lý bọn họ bất an, không có chút lợi ích nào vói tinh hình chung.

Hoàn Tiêu Trác nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như có thế nhân cơ hội hạ độc vào rượu của hắn, quấy nhiều lực chú ý của bọn hắn, có lẽ ta vẫn có cơ hội điều khiến tâm thần hắn."

Ta nhíu mày nói:

"Bây giờ nói thì dề dàng nhưng đế làm được sẽ rất khó, chi có thế tim cơ hội trong bừa tiệc rồiế"

Hoàn Tiếu Trác dựa vào trong lòng ta, nhẹ giọng nói:

'Không biết sáng sớm ngày mai chủng ta sẽ ở noi nào?"

Ta cười nói:

"Sáng sớm ngày mai chắc chắn chủng ta đang ôm nhau nằm trên giường."

Hoàn Tiếu trác đỏ mặt, hung hăng nhéo lên cánh tay ta nhưng lại bị ta ôm chặt hon.

Bóng đêm vừa xuống, nhóm chủng ta chuẩn bị đầy đủ, phân nhau hồi trên hai chiếc thuyền nhỏ đi về phía vùng nước ở phía đông nam hồ.

Thuyền hoa to lớn của Tình Sơn vương Kỳ Phong bỏ neo ờ noi này, từ bên ngoài nhìn lại, chiếc thuyền hoa này dài chừng hai mươi trượng, rộng chừng tám trượng, từ trên xuống dưới gồm ba tầng, mồi tầng đều là rường cột chạm trổ, đèn đuốc sáng rực, trên tầng ba còn có một sân thượng lộ ra ngoài trời, tiệc rượu được bày trên sân thượng này.

Bất kế là kích thước hay khí thế của chiếc thuyền hoa này đều rất hiếm thấy, đứng giừa mười mấy chiếc thuyền trong hồ tựa như hạc giừa bầy gà.

Phan Độ ngồi chung thuyền vói chúng ta, nhỏ giọng nói:

"Chiếc thuyền hoa này chính là dùng chiến hạm cải tạo lại."

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

"Đúng là Tình Sơn vương bỏ ra công sức rất lớn cho lần dạ tiệc này."

Lý Mộ Vù nói:

"Xem ra trên chiếc thuyền hoa này ít nhất ẩn nấp ba trăm tên võ sĩ.”

Trong lòng mồi người đều trò' nên thận trọng hon.

Ta ôm eo Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên, mim cười nói:

"Có qua có lại, tôi này nếu như Tình Sơn vương kính chủng ta một thước, chủng ta liền kính hắn một trượng."

Hoàn Tiếu Trác cười nói:

"Nhưng nếu Tình Sơn vương muôn tặng cho huynh mấy mỹ nừ tuyệt đẹp, huynh sẽ làm thế nào đây?"Ta nhìn theo ánh mắt của nàng, lại thấy tám thiếu nừ mặc váy lụa mỏng manh, tay cam đèn cung đinh đang cười tươi như hoa đứng trên đầu thuyền, dường như đang đoi chủng ta đến.

Ta bất giác thấy buồn cười, nói:

"Ta bắt đầu không rõ ý đồ thực sự của Tình Sơn vương rồi. Lúc ban ngày gần như muôn cùng chủng ta giương cung bạt kiếm, buổi tôi lại dùng đại lề đón chào, chẳng lẽ hắn muôn mê hoặc chủng ta sao? Hay là thật lòng nhận sai lầm?”

Lý Mộ Vũ lạnh lùng nói:

"Tóm lại hắn không có chút ý tốt nào, tám mỹ nừ này nói không chừng lại là tám tên sát thủ máu lạnh.”

https://thuviensach.vn

Từng người chủng ta đi lên thuyền hoa, Tình Sơn vương Kỳ Phong tự minh đi ra chào đón, nét mặt hắn biến hóa nhanh tựa như thòi tiết tháng sáu, xế chiều bầu trời u ám, lúc này lại trò' thành ánh mặt trời rực rờ, giông như thay đổi thành một người khác vậy.

Kỳ Phong mim cười nói:

"Bằng hữu từ phương xa đến vui mừng quá đồi, hôm này các vị khách quý đường xa mà đến, Bôn vương tự cảm thấy vinh dự cho kẻ hèn này, tôi nay bày rượu nhạt, xin mòi các vị ngồi vào vị trí, mời!"

Lý Mộ Vũ chắp tay cười nói:

"Được Vương gia nhiệt tinh mòi, chủng ta vô cùng vinh hạnh."

Kỳ Phong thành khấn cười, ánh mắt đảo qua Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên, lưu luyến một lát, cuôi cùng nhìn thăng vào ta, nói:

"Bôn vương vừa gặp Tiền lão bản mà như đã quen từ trước, có rất nhiều lòi muôn nói cùng ngài."

Ta lạnh nhạt cười nói:

'Tiếu nhân có năng lực gì mà có thế được Vương gia cọi trọng như thê?"

Kỳ Phong nói sâu xa:

"Nếu không có bản lình phi thường, làm sao có thế chiếm được trái tim của mỹ nừ tuyệt thế như vậy..."

Ta cười ha hả cùng mọi người đi lên lầu ba của thuyền hoa.

Yến tiệc tôi này nhìn bề ngoài thi tường hòa, nhưng sau lưng lại giấu diếm ánh đao bóng kiếm.

https://thuviensach.vn

Sau khi mọi người ngồi xuống, Kỳ Phong cho thuộc hạ bưng rượu và thức ăn lên, hắn bưng chén rượu lên trước, nói:

'Hôm này Bôn vương muôn mòi các vị đến tụ hội, thú nhất là đế dùng cơm tẩy trần, thứ hai là muôn cùng mọi người ngắm pháo hoa."

Hắn nhìn về phía xa nói:

"Trên thuyền hoa xung quanh đều là thuộc hạ của ta, một lát nừa bọn họ sẽ bắn pháo hoa đế làm tăng thêm hứng thú uống rượu cho chủng ta! Bôn vương xin cạn chén này trước!"

Nói xong câu đó, Kỳ Phong nâng chén lên uống cạn.

Khinh Nhan và Yên Yên đưa ánh mắt về phía ta, trong lòng các nàng chắc chắn đang lo lắng Kỳ Phong hạ độc vào rượu.Lý Mộ Vũ ờ một bên lại mim cười, bưng chén lên nói:

"Khó có khi vương gia nhiệt tinh như vậy, chủng ta đa tạ!"

Hắn đưa một ánh mắt về phía ta, nâng chén lên uống cạn, rõ ràng hắn đã điều tra, rượu trong chén cũng không có độc. Trong lòng ta liền hiếu, Kỳ Phong chắc chắn cho rằng chủng ta đã hoàn toàn roi vào vòng vây trùng điệp của hắn, không cần ứìiết phải hạ độc.

Thấy tất cả chủng ta đều uống cạn rượu, Kỳ Phong cười lên ha hả, vuốt râu nói:

"Kế từ hôm nay, mọi người chính là bằng hừu của Bôn vương, chi cần có bất kỳ phiền toái nào ờ Tân quốc cứ việc đến tim Bôn vương."

Ta nghi thầm:

"Đây gọi là tiên lề hậu binh, xem chừng không bao lâu nừa sẽ lộ ra bộ mặt thật."

https://thuviensach.vn

Kỳ Phong uống thêm cùng chủng ta một chén nừa, đem chén không đặt mạnh lên bàn, nói sâu xa: "Đã rất lâu Bôn vương không vui vẻ thế này rồiế"

Lúc này một tên mặc đồ thư sinh màu lam đi lên, cung kính nói:

"Vương gia, bi chức có việc quan trọng cần bấm báo."

Kỳ Phong lạnh lùng nói:

"Nguy Tử Kỳ, ngươi không thấy Bôn vương đang uống rượu sao?"

Nguy Tử Kỳ sợ hãi nói:

"Vương gia, chuyện này rất khấn cấp cho nên bi chức mói quấy rầy hứng thú uống rượu của ngài và các vị khách quý.”

Kỳ Phong không nhịn được nhíu mày lại, nói:

"Tốt lắm, noi này dù sao cũng không có người ngoài, ngươi có lòi gì cứ việc nói!”

Ngụy Tử Kỳ yên lặng nhìn mọi người xung quanh một lát rồi mói thấp giọng nói:

"Dân chủng xung quanh biên cảnh Tân Hàn vì tranh đoạt noi săn bắn và đánh cá mà xảy ra chuyện dùng binh khí đánh nhau vói quy mô lỏn..."

Kỳ Phong cười lạnh nói:

"Ta còn tưởng là chuyện lớn gì, loại chuyện dùng binh khí đánh nhau này hàng năm đều xảy ra mấy lần. Bắt hết những người tham gia lại, hai nước ngồi xuống thương lượng cho tô't là dược."

Nguy Tử Kỳ thò' dài nói:

https://thuviensach.vn

"Có chuyện Vương gia không biết, lần này số người tử vong lên tới hon sáu trăm người... Hon nừa hon nửa trong sô' đó là dân chủng Tần quốc ta!”

"Cái gì?"

Đôi mắt Kỳ Phong liền trợn to.

Trong lòng ta mờ hồ cảm thấy điềm xấu, lần dùng binh khí đánh nhau này bất kế là thật hay giả, có phải là nguyên nhân Tân quốc cô' ý tạo ra đế dần quân tiến đánh nước Hàn không?

Lực lượng chủ yếu của Đại Khang bây giờ đều đặt ờ biên giới Thái quốc, nhiệm vụ chủ yếu của lực lượng còn lại là bảo vệ lãnh thổ của minh, không cách nào rút tay ra đế đôi phó vói nước Hàn được. Có lẽ Tân quốc muôn nhân cơ hội này đê phát triến lực lượng của minh, mò' rộng bản đồ quốc gia.

Lý Mộ Vũ đương nhiên cũng suy nghi như chủng ta, hắn mim cười nói:

"Xưa này hai nước Tần Hàn đều giao hảo, chuyện này chăng qua là tranh chấp của dân gian, tô't nhất vẫn nên xử lý cấn thận. Nếu không chờ ta trờ về bấm báo vói Đại vương, đế Đại Vương đứng ra hòa giải, như thếnào?"

Nhừng lòi này của Lý Mộ Vũ còn có ý khác, hắn muôn xem xem phản ứng của Kỳ Phong như thế Kỳ Phong cười lạnh nói:

"Lý Đại Đô Đốc thật sự là nhiệt tình, nhưng nếu chuyện này xảy ra giừa hai nước Tân Hàn, đương nhiên sẽ do Đại vương của hai nước đứng ra xử lý, không cần phải làm phiền tói Hán vương."

Lý Mộ Vũ cười ha hả nói:

"Bôn nước Hán, Tề, Tân, Hàn từ trước tói giờ đều là láng giềng như tay vói chân. Nếu một bên xảy ra chuyện, Hán vương rất nhiên sẽ chủ động

https://thuviensach.vn

giúp đờ. Chăng lê Vương gia vẫn còn khách khí vói chủng ta sao?"

Ánh mắt Kỳ Phong chóp lên không dứt khiên người khác không đoán được trong lòng hắn nghi gì, hắn nâng chén rượu trước mặt lên, nói:

"Chúng ta vẫn không nên nhắc đến chuyện không vui, tôi nay chi nói chuyện gió trăng, đại sự khắp thiên hạ, sau này lại nói ờ trên triều đinh đi!"

Hắn mê đắm nhìn Khinh Nhan nói:

"Long cô nương xinh đẹp tuyệt trần, khắp cả trên thuyền này không ai có thế sánh bằng một phần của Long cô nương."Khinh Nhan lạnh nhạt cười nói:

"Vương gia quá khen, Long Di chăng qua chi là người tầm thường, sao có thế sánh được vói ba nghìn phi tử bên cạnh vương gia."

Kỳ Phong cười nói:

'Cho dù so sánh, các nàng cũng chi như cặn bã mà thôi!”

Lòi vừa nói ra, tất cả thị nừ đứng xung quanh đều lộ ra vẻ cừu hận. Lòi này thực sự là đế khiêu khích ta, rõ ràng hắn còn ghi hận chuyện xung đột giừa ta và hắn lúc ban ngày.

Ta cô' ý làm bộ mọi chuyện đều không liên quan đến minh, bưng chén rượu tự rót tự uống một minh.

Kỳ Phong lại được nước lân tói:

Tiền lão bản, nhừng lòi của ta hôm nay ngài đã nghi kì chưa?”

Ta cố nén tức giận, cười tủm tim nói:

"Chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Kỳ Phong cười lạnh nói:

"Nếu như ngài tặng Long cô nương cho ta, Bôn vương bằng lòng đưa cho ngài tất cả mỹ nhân trên thuyền."

Ta cười ha hả, chầm chậm đặt chén rượu lên bàn, mim cười nói:

"Long Di, muội kính Vương gia một chén rượu!"

Vốn Kỳ Phong muôn cố ý kích thích sự tức giận của ta đế làm khó dề, không ngờ thái độ của ta lại quay ngoắt một trăm tám mươi độ, hắn bất giác không kịp phản ứng lại.

Khinh Nhan cười khanh khách đứng lên, dịu dàng nói:

"Nếu như tướng công căn dặn, ta đương nhiên phải làm theo."

Nàng thướt tha đi về phía Kỳ Phong, thân thế mềm mại tựa như cành liễu đung đưa trong gió, nhìn Kỳ Phong vẫn còn ngây ngốc ờ đó.

Ta và Hoàn Tiếu Trác đưa mắt nhìn nhau, đều nhận ra vẻ vui mừng trong mắt đôi phương. Nếu như Khinh Nhan có thế nắm chắc cơ hội này, hôm nay chủng ta có thế dề dàng nắm tinh thế trong tay.

Khinh Nhan chầm chậm đi tói chồ Kỳ Phong, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người nàng, Khinh Nhan dùng hai tay bưng chén rượu, ôn nhu nói:

Tiếu nừ Long Di chúc Vương gia thiên tuế, long thế an khang, danh vang tám phương.”

Kỳ Phong cười ha hả nói:

"Lòi này của Long cô nương khiên ta rất vui."

https://thuviensach.vn

Hắn tiếp lấy chén rượu trong tay Khinh Nhan, nhân cơ hội nắm chặt tay nàng, nói:

"Tới! Tới! Tói! Có câu có đi mà không có lại là vô lề, hai người chủng ta cùng uống chung chén này."

Ta nắm chặt chén rượu trong tay, Kỳ Phong lại dám đùa giờn nừ nhân của ta trước mặt ta, hắn đã nằm trong danh sách phải giết của ta.

Khinh Nhan cười nói:

"Nếu Vương gia đã nói, Long Di đương nhiên không dám từ chối."

Nàng đón lấy chén rượu của Kỳ Phong, lủ đang muôn uống lại nghe thấy Kỳ Phong cười lạnh, nói: "Chăng lẽ Long cô nương không sợ ta hạ độc vào rượu sao?"

Ta nghe thấy vậy liền ngẩn ra, chăng lẽ Kỳ Phong đã nhận ra mục đích thực sự của Khinh Nhan?

Khinh Nhan cười nói:

"Nếu Vương gia đã nói, Long Di đương nhiên không dám từ chối."

Nàng đón lấy chén rượu của Kỳ Phong, lủ đang muôn uống lại nghe thấy Kỳ Phong cười lạnh, nói: "Chăng lẽ Long cô nương không sợ ta hạ độc vào rượu sao?"

Ta nghe thấy vậy liền ngẩn ra, chăng lẽ Kỳ Phong đã nhận ra mục đích thực sự của Khinh Nhan?

Nét mặt Khinh Nhan vẫn bình tình như thường, mim cười nói:

"Vương gia còn không sợ tiếu nừ hạ độc vào rượu, tiếu nừ có gì phải sợ?"

https://thuviensach.vn

Vừa nói ra lòi này, tất cả mọi người đều giật minh.

Thị vệ phía sau Tình Sơn vương giận dữ mắng:

»ÍT' I»

lo gan!Kỳ Phong lại đưa tay cản tên thị vệ lại, cười ha hả nói:

Trả lòi hay! Bôn vương thích nhất những người tính tinh chân thành như Long cô nương."

Hắn tự tay tiếp lấy chén rượu trên tay Khinh Nhan, chậm rãi đưa lên môi.

Trong lòng ta vô cùng vui mừng, chi cần Kỳ PHong uống chén rượu này, chuyện hôm nay coi như đã thành công một nửa. Đủng lúc này, từ phía xa vang lên một tiếng nố lỏn.

Tất cả chúng ta đều bị tiếng nố này làm giật minh, xoay người lại mói thấy trên mặt tròi xa xa dâng lên một vết sáng chói mắt, đẹp như sao tròi, bay đến giừa không trung đột nhiên nổ ra, bầu tròi đêm liền như có hàng ngàn cây đuốc sáng rực.

Kỳ Phong đặt chén rượu xuống, cười lớn:

"Bắt đầu bắn pháo hoa rồi, chủng ta thường thức trước, lát nừa trở lại lại uống tiếp."

Ta thầm kêu đáng tiếc, chi cần màn biếu diễn pháo hoa này chậm lại mọt khắc, chắc chắn Kỳ Phong sẽ uống hết chén rượu.

Lý Mộ Vũ đi ra phía trước, mim cười nói:

"Cách đại khách mà Tình Sơn vương nghi ra đúng là rất khác biệt, Lý mồ nhất định sẽ nhớ kỹ thòi khắc đặc thù tôi nay."

https://thuviensach.vn

Những lòi này của hắn tràn đầy châm chọc. Kỳ Phong vuốt râu cười nói:

"Hy vọng Lý Đại Đô Đốc sẽ cơ hội như vậy."

Khinh Nhan nhân cơ hội trò' lại bên cạnh ta, nhỏ giọng thò' dài. Ta biết nàng đang tiếc nuôi không dứt cơ hội vừa bị tuột mất vừa rồi, lặng lẽ nắm tay nàng, trên khóe môi nò' nụ cười, thấp giọng nói:

"Thời gian đã đến!"Ta nhìn về phía Phan Độ, thấy lúc này sắc mặt hắn trắng bệch, ánh mắt liên tục nhìn xung quanh, rõ ràng trong lòng đang vô cùng khấn trương. Sáu tên thuộc hạ dưới tay hắn đã lặn xuống nước, bắt đầu dùng Phịch Lịch tiền đôi phó với hai mươi chiếc thuyền hoa xung quanh.

Pháo hoa liên tiếp bắn lên không trung, muôn loại màu sắc chiếu sáng rực cả bầu trời đêm, đẹp không tả xiết. Chủng ta bề ngoài thi đắm chim trong cảnh đẹp trước mắt, nhưng trong lòng mồi người đều có tính toán riêng.

Kỳ Phong vẫy tay về phía ta, ta sải bước về phía trước, đứng sóng vai cùng hắn. Kỳ Phong mim cười "Có chuyện ta muôn Tiền lão bản thứ lồi."

Ta cho rằng hắn nhắc tói chuyện xảy ra lúc ban ngày, lạnh nhạt nói:

"Nếu chuyện đã qua, Vương gia cần gì phải nói nừa."

Kỳ Phong cười ha hả nói:

"Ta đã cho người điều tra, Tiền Tứ Hải dường như cũng không có người huynh đệ sinh đôi tên là Tiền Ngũ Quý nào."

Ta rùng minh, chuyện này cuôi cùng cũng bị hắn phát hiện. Sớm biết như vậy ta đã không đóng giả thành Tiền Ngũ Quý rồi.

Kỳ Phong cười cam tay ta, nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu Bôn vương không đoán sai, ngài chính là Tiền Tứ Hải!”

Trên mặt ta cô' ý hiện ra nụ cười khổ, thấp giọng nói:

"Xin Vương gia đừng trách, sờ dì Tứ Hải phải giấu diếm thân phận là vì...”

Trong bóng đêm mơ hồ truyền đến từng tiếng nổ lỏn, hon nừa lại cách chủng ta càng ngày càng gần.

Kỳ Phong buông tay ta ra, ánh mắt nhìn về bầu trời phía xa, khắp noi trên mặt hồ thậm chí có không ít ánh lửa, hắn mơ hồ có cảm giác không ốn, xoay người nói:

"Nguy Tử Kỳ, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì. ta đế cho người khác bắn pháo hoa từ Đông Ho, tại sao noi nào cũng đều có ánh lửa?”

Nguy Tử Kỳ nói:

"Khời bấm Vương gia, chủng ta cũng cảm thấy kỳ lạ, vừa rồi ta đã sai một thuyền nhỏ đi xem..."

Lòi của hắn còn chưa dứt, một chiếc thuyền hoa cách chủng ta không xa vang lên một tiếng nổ lỏn, cả thân thuyền thậm chí vờ làm hai, ngọn lửa đột nhiên xông lên từ phía dưới.

Kỳ Phong nhìn rt rõ ràng, quát lớn một tiếng, tức giận nhìn về phía ta.

Lý Mộ Vũ nắm lấy thòi cơ này, đột nhiên đánh một quyền về phía sườn phải Lý Mộ Vũ. Ta gần như ra tay cùng lúc vói hắn, nhấc chân đá về phía hạ thân của hắn.

Tất cả mọi chuyện xảy ra trong chóp mắt, lại thêm Kỳ Phong cách chủng ta quá gần, muôn trôn tránh đã không còn kịp. Kỳ Phong hừ một tiếng khó

https://thuviensach.vn

chịu, nhưng lại không tránh né mà cứng rắn chông đờ ta và Lý Mộ Vũ họp lực công kích.

Ta đá vào hạ thế hắn nhưng lại cảm thấy thân thế hắn không co giãn chút nào, tựa như đá vào một cây cọc gồ.

Lý Mộ Vũ lộ ra vẻ ngạc nhiên, rõ ràng hắn cũng gặp tinh huống tương tự vói ta.

Kỳ Phong hét lỏn, nhanh như chóp bắt lấy cánh tay ta. Lực cánh tay hắn rất mạnh, thực sự là trước nay ta chưa từng gặp. Ta thuận thế sáp lại gần hắn, đầu vai đánh lên ngực hắn.

Kỳ Phong hoi lui về phía sau một bước nhỏ, lại bị Lý Mộ đánh một quyền vào sau lưng. Lúc này võ sĩ chung quanh thấy tinh hình không ổn, rối rít bao vây chủng ta lại.

Mộ Dung Yên Yên kêu nhỏ, gờ trâm cài tóc trên đinh đầu xuống, lấy Phịch Lịch đạn giấu trong đó ném ra ngoài. Chi nghe một tiếng nổ lớn, cả thuyền cũng hoi chân động, noi Phích Lịch đạn roi xuống có hon mười tên võ sĩ không kịp tránh né bị nố cho máu thịt văng tung tóe.

Kỳ Phong đang vật lộn cùng chủng ta lợi dụng chân động này tách ra, liên tục lui về phía sau hai bước, đứng trong vòng bảo vệ của các võ sĩ.

Lý Mộ Vũ đủng cùng một chồ vói ta, lớn tiếng nói:

"Hắn là người Mộc Cao Quật! "

Tám bóng đen nhanh như quỷ mị bao vây chủng ta lại, bôn tên thuộc hạ của Lý Mộ Vũ cũng tiến lên nghênh tiếp.

Ta đến bên Khinh Nhan, Khinh Nhan nhét một viên Phích Lịch đạn vào trong tay ta. Tiếng động ở tầng dưới vang lên bôn phía, võ sĩ phụ trách bảo

https://thuviensach.vn

vệ Tình Sơn vương Kỳ Phong đang muôn xông lên trên thuyền.

Kỳ Phong cười lạnh nói:

"Lý Mộ Vũ, ngươi thật to gan!"

Lúc này có khoảng hai mươi tên võ sĩ tinh nhuệ của Phi Vũ quân lao lên tầng ba, giương cung lắp tên nhằm về phía chủng ta. Ta ném Phích Lịch đạn ra ngoài, Phích Lịch đạn nổ trên boong thuyền trước mặt bọn họ, có mấy người bị nổ chết tại chồ.

Lý Mộ Vũ hét lớn lao về phía lối vào thang lầu vói tốc độ cao nhất, hắn biết nhất định phải ngăn không cho đôi phương công kích ờ cự ly xa.

Mấy người Xích Lỗ On, A Đông, Lang Thứ cũng theo sát phía sau.

Ta và Khinh Nhan, Hoàn Tiếu Trác, Mộ Dung Yên Yên bị vây vào giữa, trên tay ta chi còn lại duy nhất một viên Phích Lịch đạn do Hoàn Tiếu Trác giấu.

Hai viên Phích Lịch đạn lần trước cũng không tạo nên được hiệu quả như mong muôn, chiếc thuyền hoa này hứng chịu hai lần nố tung thậm chí cũng không bị tôn hại gì.

Lúc này chúng ta mói phát hiện cả thân thuyền đều dùng thép chế tạo thành, muôn nổ xuyên qua boong thuyền nhất định không phải chuyện dề dàng. Phương án tô't nhất lúc này là nhanh chóng bắt giừ Kỳ Phong lại.

Ta vung tay đánh ngã một tên võ sĩ, cướp lấy trường đao của hắn, lao về phía Kỳ Phong vói tốc độ cao nhất.

Bôn tên võ sĩ trước mặt Kỳ Phong lao lên ngăn cản ta lại. Ta nối giận gầmlên, trường đao nhanh như tia chóp xẹt qua cổ họng bọn chủng làm

https://thuviensach.vn

máu tươi phun ra tung tóe, tiếp tục lao về phía Kỳ Phong.sắc mặt Kỳ Phong càng ngày càng trở nên xám xịt, hăn thấp giọn nói:

"Hôm nay Bôn vương nhất định phải chém ngươi thành trăm mảnh mói xả được mối hận trong lòng."

Hắn đột nhiên nắm chặt hai đấm, cả người hiên ngang đứng thẳng, khóp xương vang lên tiếng lách cách rung động, áo bào phồng lên, không gió tự bay. Ta đưa hết nội lực vào trường đao, thân thế bay lên cao, hai tay cam đao chém xuống đinh đầu Kỳ Phong.

Kỳ Phong quát lỏn, tóc dài màu đên thm chí dựng đứng lên, Tử Kim quan trên đinh đầu bay lên trời, đôi bàn tay đen như mực trực tiếp đón đờ mùi đao của ta, hắn thậm chí muôn dùng đôi tay trần chông đờ vói một đao toàn lực của ta.

Ánh mắt tràn đầy sát khí của ta va chạm vói ánh mắt âm u lạnh lèo của Kỳ Phong trong không trung, máu nóng trong cơ thế mồi người đều sôi trào.

Đã rất lâu rồi ta không tim được loại cảm giác máu nóng sôi trào này, ánh đao trong tầm mắt ta nháy mắt đã đi xa, va chạm vói bàn tay Kỳ phong, ánh đao liền văng khắp noi, biến mất trong vô hình.

Tóc của Kỳ Phong bị đao khí lạnh thấu xương chém xuống tán loạn, nhẹ nhàng đung đưa roi xuống, ờ giừa không trung liền hóa thành bụi phân. Hắn liên tục lui về phía sau ba bước, đôi tay không bị thương tích gì, trên mặt càng trở nên xám xịt.

Đôi tay ta tê rần, thân thế vừa chuyến đã thấy năm ánh đao loang loáng chém tói. Ta xoay người trên không trung, đánh roi tất cả trường đao đâm tói từ phía sau.

Lúc roi xuống đất, Kỳ Phong đã bị tách ra khỏi võ sĩ hộ vệ một lần nừa.

https://thuviensach.vn

Lúc roi xuống đất, Kỳ Phong đã bị tách ra khỏi võ sĩ hộ vệ một lần nừa.

A Đông và Lang Thứ giết trở lại bên ta, ta lớn tiếng nói:

"Bắt giừ Kỳ Phong trước!"

Kỳ Phong cười lên mấy tiếng khặc khặc quái dị:

"Giọng điệu thật lỏn, hôm nay ta muôn xem bản lình của ngươi cao đến đâu!"

Võ sĩ dưới tay hắn bao vây ta lại.

Lúc này Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên đồng thòi ném trâm ngọc trong tay về phía nhừng võ sĩ kia. Nhừng võ sĩ kia đã thấy tận mắt uy lực của Phích Lịch đạn, lúc này hắn đã như chim sợ cành cong mà không biết rằng lần này Mộ Dung Yên Yên và Khinh Nhan chi phô trương thanh thế, cuông quýt lui trò' về phía sau, chi lo trôn không kịp.

Lý Mộ Vũ và ta cùng nắm lấy thòi cơ khó được này, đồng thòi xôngKỳ Phong. Lần này mục tiêu ta lựa chọn là hai mắt Kỳ Phong, hắn có tà công Mộc Cao Quật hộ thế, binh khí tầm thường sợ rằng khó có thế khiến hắn bị thương, nhưng con mắt luôn là noi yếu đuỏi nhất của con người, ta khì hắn cũng không phải ngoại lệ.

Lý Mộ Vũ vung quyền đánh về phía sau lưng Kỳ Phong, cùng ta tạo thành xu thế tân công trước sau, cố gắng dùng một kích có thế bắt Kỳ Phong lại.

https://thuviensach.vn

Chương 191: Thoát Khốn

Phía sau vang lên mấy tiếng kêu thế thảm. Trong số bôn tên cao thủ thuộc hạ của Lý Mộ Vũ, dưới dự giáp công của tám tên võ sĩ hộ vệ của Kỳ Phong đã có hai người chết, tinh thế đôi vói chủng ta càng trờ nên bất lọi.

Kỳ Phong nối giận gầm lên một tiếng, dùng tay không chộp lấy trường đao của ta. Trường đao dưới lực lượng của hai chúng ta bị bẻ cong như cây cung. Lúc này một quyền nặng ngàn cân của Lý Mộ Vũ lại nện vào sau lưng Kỳ Phong khiến thân thế Kỳ Phong lắc lư một chút.

Trươngg đao cuối cùng cũng không thế thừa nhận lực lượng của chủng ta, gãy làm hai đoạn. Ta dùng nửa đoạn đao gãy hung hăng đâm về phía mắt trái Kỳ Phong. Kỳ Phong kịp thòi nhắm mắt lại, lưỡi đao gãy tựa như đâm trúng một khúc gồ, vang lên một tiếng khô khốc.

Kỳ Phong cam nửa đoạn đao gãy còn lại, trở tay đâm về phía Lý Mộ Vũ. Lý Mộ Vũ hoi dao động, nếu như hắn lui về phía sau chắc chắn sẽ bỏ lờ cơ hội tiếp tục tân công Kỳ Phong.

Hắn cắn môi dưới, lại hung hăng đánh một quyền vào sau lưng Kỳ Phong. Nửa đoạn đao gãy cắm vào sườn phải Lý Mộ vù, mà ba quyền nặng nề của Lý Mộ Vũ rốt cuộc cũng đánh cho chân khí trong cơ thế Kỳ Phong tán loạn.

Lưỡi đao gãy vẫn đang giằng co ở trước mắt trái của ta đột nhiên mất đi lực cản, lưỡi đao đâm về phía trước nửa tấc. Nhưng chi nửa tấc này cũng đã làm bị thương mắt phải của Kỳ Phong.

https://thuviensach.vn

Kỳ Phong hét lên thảm ứìiết, đánh một quyền về phía ngực ta. Ta dùng tay trái chộp lấy cố tay hắn, tay phải cầm đao tiếp tục đâm thẳng về phía trước.

Ba người chúng ta vận lộn sát người khiến những người khác căn bản không thế nào chen vào.

Dưới chân đột nhiên vang lên một tiếng nô mạnh, chân động kịch liệt khiến chủng ta không thế đứng vừng, vốn đang dây dưa cùng một chỗ liền bị hất văng ra ngoài.

Thân thuyền vang lên tiếng đứt gãy răng rắc, ờ giừa thuyền hoa bị phá ra một vết rách rộng hon một trượng. Rõ ràng là sáu tên thuộc hạ sờ trường về boi lội của Phan Độ sau khi hoàn thành những nhiệm vụ khác đã tói phía dưới thuyền hoa của chủng ta, dùng Phích Lich Tiễn bắn vào dưới đáy thuyền hoa, làm nố tung thân thuyền.

Thuyền hoa chầm chậm chim xuống nước. Ta không tiếp tục truy kích Kỳ Phong nừa, kéo tay Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên nhảy xuống nước.

Tinh cảnh trên thuyền hoa rất hồn loạn. Hai bên vốn đang đôi lập liền lậ tức bỏ qua tranh đấu, đều lo tự cứu lấy minh.

Mọi người bên phe ta đã sớm có chuẩn bị cho tinh huống trước mắt, thừa dịp hồn loạn, dùng hết sức lực boi về phía đám hoa sen gần đó.

Ta vẫn chưa rõ mục đích thật sự của Phan Độ muôn chủng ta boi tóTao sẽ làm gì, đến khi boi vào tói giừa đám sen mói biết, trong đó thậm chí còn dấu ba chiếc thuyền gồ.

Ngay cả ta cũng không đoán được Phan Độ làm cách nào đế liên lạc vói bên ngoài, sắp xếp ba chiếc thuyền gồ đến đây tiếp viện từ khi nào?

https://thuviensach.vn

Ta giúp ba người Khinh Nhan lên thuyền gồ, sau đó mới bò lên. Phan Độ, Quản Thư Hành, A Đông ngồi chung chiếc thuyền này vói chủng ta. Lý Mộ Vũ và những người khác lên hai chiếc thuyền còn lại. Ong lão cầm mái chèo chậm rãi chéo, thuyền nhỏ xuyên qua giừa những đám lá sen đi về phía trước.

Tiếng kêu cứu thê thảm bên tai dần dần nhỏ đi, xoay người nhìn lại chi thấy noi noi trên mặt hồ đều là lửa cháy rừng rực.

'Chuyện ờ noi này sẽ lập tức làm cả Vọng Giang thành chân động."

Phan Độ đi đến bên cạnh ta nói.

Ta gật đầu nói:

rhải nói la ca I ân quốc.

Ong lão chèo thuyền nói:

"Ra khỏi hồ sen là có thế tói thẳng Lưu Phương hà."

Ta nhíu mày nói:

"Để chủng ta xuống bờ hồ gần đây, trên đường sông chắc chắn sẽ có người của Kỳ Phong mai phục." Ong lão chèo thuyền nói:

"Lúc đầu chủng ta chèo thuyền theo đường đó tói đây. Noi đó không có ai cả, hai bên bờ Lưu Phương hà đều là lau lách rậm rạp. Cho dù Kỳ Phong có bản lình bằng trời cũng không thế phong tỏa hết cả rừng lau được."

Ta hoi hiếu ki nói:

"Kỳ Phong đã phong tỏa hoàn toàn vùng nước xung quanh đảo giừa hồ. Tại sao lão có thế nhận được tin tức mà ờ chỗ này tiếp viện cho chủng ta?"

https://thuviensach.vn

Ong lão nở nụ cười.

Phan Độ mim cười nói:

"Ta và Tô lão thường dùng bồ câu đế đưa tin, Kỳ Phong không lường trước được điều này."

Ta giật minh tinh ngộ gật đầu.

Đoạn đường thủy phía trước đột nhiên trở nên chật hẹp, có lẽ do tầm mắt đều bị lá sen che khuất, chủng ta cũng không phát hiện ra đã tiến vào giừa Lưu Phương hà. Ong lão nói:

"Chúng ta tiếp tục đi về phía trước hai dặm rồi sẽ lên bờ. Tất cả xe ngựa đều đã chuẩn bị xong."

Hai bên bờ Lưu Danh hà đều là những đám lau lách rậm rạp, kẻ địch muôn phát hiện tung tích của chủng ta đúng là không phải chuyện dề.

Tất cả mọi người đều biết vẫn chưa thoát khỏi nguy hiếm, cả đám đều im lặng, không khí lộ ra vẻ nặng nề khác thường.

Khinh Nhan khấn trương nắm tay ta, ta cười nói:

"Có biết tôi nay điều gì làm ta tức giận nhất không?”

Mọi người đồng loạt nhìn về phía ta.

Ta cười nói:

"Chính là lúc Kỳ Phong nắm tay Khinh Nhan, ta hận không thế chặt đôi tay của hắn xuông.”

Mọi người đều nờ nụ cười, nhừng lòi này của ta đã làm hòa tan không khí khấn trương lúc này.

https://thuviensach.vn

Thuyền gỗ dừng lại bên bờ.

Ong lão kêu lên mấy tiếng cúc cu, không lâu sau đã nghe được mấy tiếng vó ngựa truyền đến, bôn chiếc xe do o Bồng mã kéo chạy nhanh tói.

Phan Độ nói:

"Điếm dừng chân ờ trong thành."

Ta binh tình nói:

"Xem ra chủng ta phải ở lại Vọng Giang thành nghi ngoi một đêm rồi."

Ánh mắt ta và Hoàn Tiếu Trác chạm nhau, khuôn mặt Hoàn Tiếu Trác đỏ lên, rõ ràng là đang nhớ tói những lòi ta nói vói nàng lúc xế chiều.

Bôn chiếc xe ngựa chờ chủng ta đến một khu nhà ờ phía bắc Vọng Giang thành. Mặc dù phô' xá noi này sầm uất, nhưng chủng ta đi sâu vào trong hẻm nhỏ, hành động lặng lẽ nên cũng không dề dàng bị người phát hiện.

Tiến vào trong khu nhà, Phan Độ dần chủng ta vào trong phòng, hắn thấp giọng nói:

"Noi này chi đế dừng lại nghi ngoi tạm thòi. Sau khi mọi người thay quần áo xong, ta sẽ sắp xếp cho các vị đến nhừng noi khác đế ẩn náu."

Hắn dừng lại một lát rồi bổ sung:

"Khu nhà này cũng không phải là tài sản của ta, Kỳ Phong sẽ không dề dàng phát hiện được."

Khép cửa phòng lại, Khinh Nhan và Hoàn Tiếu Trác giúp ta gờ bỏ những dụng cụ hóa trang xuống. Khinh Nhan nắm chắc thòi gian hóa trang lại cho chủng ta. Không lâu sau, ta lại biến thành một người đàn ông cao lỏn mặt đen, có râu quai nón.

https://thuviensach.vn

Dưới sự yêu cầu của ta, Khinh Nhan lại cải trang thành một lão bà tóc bạc trắng, Hoàn Tiếu Trác và Mộ Dung Yên Yên cũng bị nàng biến thành hai người thôn nừ có vóc dáng bình thường, nước da hoi ngăm đen. Nhìn vào gương xong chủng ta đều vui vẻ cười

Khinh Nhan cô' ý giả giọng già nua:

"Từ giò' trò' đi các ngươi sẽ là con trai, con gái ngoan của ta, nhất định không được đế lộ thân phận."

. Mộ Dung Yên Yên nũng nịu mắng:

"Giỏi cho Khinh Nhan ngươi, thậm chí còn dám chiếm tiện nghi của chủng ta.”

Ta mim cười nói:

"Trong thiên hạ còn có lão bà quyến rũ như vậy, khiến ta cũng không nhịn được động sắc tâm rồi." Khinh Nhan cười mắng:

"Huynh có phải con người không, thậm chí còn có ý nghi không đàng hoàng vói bà lão như ta."

Mặc dù bộ dạng của nàng là một lão bà, nhưng giọng nói lại lơ đãng lộ ra sự quyến rũ của thiếu nừ. Trong lòng ta hoi động, lặng lê xoa lên mông nàng.

Khinh Nhan lặng lẽ cúi đầu xuống, nếu không phải hóa trang che giấu, lúc này chắc chắn là mặt đầy thẹn thủng.

Ta đế Khinh Nhan hỗ trợ hóa trang cho những người khác, dưới bàn tay Khinh Nhan, bộ dạng của tất cả mọi người đều thay đổi. Nhân lúc Khinh Nhan giúp người khác hóa trang, ta và Lý Mộ Vũ, Phan Độ, Xích Lỗ Ôn tụ tập lại một chồ bàn bạc hướng đi tiếp theo.

https://thuviensach.vn

"Đoán chừng Kỳ Phong sẽ lập tức bắt đầu hành động lục soát trên quy mô lỏn, nhiều người chúng ta tụ tập ờ noi này như vậy sẽ rất không an toàn."

Ta gật đầu nói:

”SỐ người càng nhiều thì mục tiêu càng lỏn, khả năng bị phát hiện của chủng ta cũng càng lỏn." Phan Độ nói:

"Hiện giờ cửa thành Vọng Giang thành đã đóng, muôn ra khỏi thành, nhanh nhất cũng phải chò' sáng sớm ngày mai."

Xích Lỗ Ôn nói:

"Không biết khi chủng ta tiến vào khu nhà này có bị láng giềng xung quanh bắt gặp hay không?" Phan Độ nói:

"Ta đã sắp xếp tốt chỗ cho các vị ẩn náu. Chò' mọi người hóa trang xong, mọi người có thế chia nhau ra làm việc Ta sẽ cho thuộc hạ dần các vị đến noi ẩn náu của minh.”

Ta và Lý Mộ Vũ nhìn nhau, trên khóe một đều nở nụ cười hiếu ý.

Ta thấp giọng nói:

"Sau khi mọi người chia tay sẽ phải dựa vào chính minh. Tin rằng Lý Mộ Vũ sẽ không có bản lình nhận ra tất cả chủng ta."

Nghi đến võ công quái dị của Kỳ Phong, ta cũng không nhịn được nhíu mày nói:

"Rốt cuộc là hắn luyện tập võ công gì, không ngờ lại kỳ lạ như thê?"

Lý Mộ Vù nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như ta không nhìn lầm, Kỳ Phong tu luyện hắn là Khô Mộc thần công của Mộc Cao Quật, nghe nói sau khi luyện môn thần công này có thế trò' thành kim cương bất hoại thân."

Nói tói đây, hắn cười nói:

"Nhưng xem ra Kỳ Phong vẫn chưa tu luyện tói mức đó, vẫn bị ngài chọc mù một con mắt.”

Ta cười ha hả nói:

"Hi vọng có thế đâm mủ mắt hắn.”

Một canh giờ sau, chủng ta phân chia tố xong liền tự minh hành động, dưới sự dần dắt của thuộc hạ của Phan Độ, chủng ta lần lượt ròi đi từ của sau khu nhà.

Ta và Khinh Nhan, Mộ Dung Yên Yên, Hoàn Tiêu Trác được Phan Độ tự minh dần tói một căn nhà ở khu bình dân.

Mò công đi vào trong sân, Phan Độ dừng bước, cười nói:

"Hòa thượng ẩn thân noi thành thị, khu bình dân này có quá nửa là tiếu thương từ bên ngoài tới, cũng không quen biết lần nhau, dùng đế ẩn náu là tốt nhất."

Ta cười nói:

"Ta còn tường rằng ngài muôn đưa chủng ta đến một noi rất xa chứ."Phan Độ cười nói:

"Nếu công tử đã đến noTan toàn, nhiệm vụ của Phan Mỗ cũng xem như tạm thòi kết thúc, ta cũng cần phải trờ về nghi ngoi.”

Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Phan huynh định đi đâu?"

Phan Độ mim cười chi về phía một loạt nhà dân phía sau, nói:

"Ngay ờ noi này, nhưng sau khi bước ra khỏi cánh cửa này, chủng ta sẽ trờ thành người qua đường."

Ta hiếu ý hắn, vồ vai Phan Độ nói:

"Chuyện đêm nay ta nhất định sẽ không quên!"

Hai mắt Phan Độ tỏa sáng, lộ ra vẻ kích động. Vói trí tuệ của hắn đương nhiên có thế hiếu được ý nghía trong lòi nói này, hắn vì ta mà hi sinh nhiều như vậy, ta nhất định sẽ nhó' kì ân tinh của hắn. Phan Độ cung kính chào ta, xoay người đi ra ngoài cừa, không lâu lắm liền biến mất trong bóng đêm.

Đóng cừa phòng lại, chi còn ta và ba cô gái giừa không gian yên tình này. Bầu trời đêm không biết trò' nên hoi sáng từ lúc nào, ánh trăng từ từ ló ra khỏi tầng mây, nhuộm cả mặt đất thành một vùng sáng

Ta hít thật sâu một ngụm không khí trong lành, không khí máu tanh khấn trương tạm thòi ròi xa, ta xoay người lại nhìn Khinh Nhan, mim cười thâm ý nói:

"Lão bà bà, có cần ta hầu hạ người nghi ngoi không?”

Khinh Nhan cười nói:

"Đúng là đứa con có hiếu, nhưng bây giờ ta đói bụng muôn chết rồi, chuẩn bị đồ ăn cho ta trước đã."

Mộ Dung Yên Yên yếu điệu cười nói:

"Chuyện này giao cho ta làm đi!"

https://thuviensach.vn

Nói chuyện bồng nhiên ra dấu ý bảo im lặng, chủng ta đồng thòi không nói chuyện nừa, nghiêng tai lắng nghe thấy xa xa mò' hồ vang lên tiếng cho sủa, ta thấp giọng nói:

"Về phòng trước đã, xem ra là quân đội Tân quốc đi lục soát."

Ngôi nhà tông cộng có ba gian, ta nghi ngoi ờ gian phòng phía đông, Hoàn Tiêu Trác, Mộ Dung Yên Yên và Khinh Nhan nghi ngoi tại một gian khác. Khinh Nhan đủng trước của nhìn Hoàn Tiêu Trác cười như không cười nói:

"Muội ngủ cùng đứa con ngoan của ta đi."

Hoàn Tiếu Trác xấu hố sẵng giọng:

"Tỷ nói linh tinh cái gì vậy?"

Khinh Nhan cười nói:

"Hai người các ngươi một đóng giả làm con trai ta, một đóng giả làm con dâu ta, nhất định không được đế lộ ra so hò nào."

Nàng lại quay sang ta nói:

"Nếu như quân đội Tần quốc tói đây điều tra, huynh không cần nói gì, giả làm một người câm là

4 ■ "

được rồi.

Ta lập tức hiếu ý, nàng sợ khấu âm của ta đế lộ sơ hở.Khinh Nhan vỗ vỗ bộ ngực của minh, nói:

"Mọi người yên tâm, tất cả đều có bà già này ứng phó."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của nàng thay đổi trong nháy mắt. Lúc trước Khinh Nhan chưa bao giò' dùng giọng như vậy nói chuyện vói ta, khiến ta cũng hoi ngẩn ra. Nhưng ngay sau đó ta nghi tói thân thế thần bí khó lường của Khinh Nhan, trong lòng ảm đạm than một tiếng, có lẽ bí mật này cả đòi này ta cũng không thế nào vạch trần được.

Ta cùng Hoàn Tiếu Trác đi vào phòng. Ta còi áo ngoài ra, Hoàn Tiếu Trác thẹn thùng nói:

"Huynh đang làm gì?"

Ta cười ha hả nói:

"Nếu là vợ chồng, đương nhiên phải làm chuyện vợ chồng rồi."

Hoàn Tiêu I rác máng:

"Quân đội Tân quốc sẽ lâọ tức đến noi này, vậy mà huynh còn rảnh rồi nghi đến chuyện đó dược."

Ta cười ôm thân thế mềm mại của nàng, nói:

"Quân đội Tân quốc thì thế nào? Bây giờ chúng ta chi là một đôi vợ chồng ờ nông thôn, ai cũng không quản được chủng ta!"

Ta hôn nhẹ lên khuôn mặt Hoàn Tiếu Trác Hoàn Tiếu Trác bị ta hôn, thân thể mềm mại không nhịn được mềm nhũn, nằm trong lòng ta không nói nên lòi.

Lúc này bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa dồn dập, ta vội vàng dặn dò:

"Nhanh còi quần áo rồi lên giường nằm."

Hoàn Tiêu Trác xấu hố gật đầu, chui vào trong chăn.

https://thuviensach.vn

Ta mặc y phục màu đỏ lên, bên ngoài khoác thêm áo choàng bằng vải thô, mở cửa phòng đi ra ngoài. Ra tói ngoài cửa đã thấy Khinh Nhan run rẩy đi ra, ta chạy lại đờ lấy cánh tay nàng. Khinh Nhan đư mắt về phía ta, nói:

"Còn không mau đi mò' cửa!"

Ta gật đầu mò cửa ra. Bên ngoài đèn đuốc sáng rực, ước chừng có hon trăm tên võ sĩ Tân quốc cam đuốc đứng bên ngoài. Tên tướng quân cầm đầu quát:

"Phụng lệnh lục soát, noi này có khâm phạm của triều đình ẩn nấp hay không?”

Ta nhớ rõ nhân vật minh đang đóng vai lúc này, miệng ôôaa kêu lỏn, không ngừng khoa tay múa chân.

Khinh Nhan ho khan mấy tiếng, vô lực nói:

"Các ngài quan đại gia thấy đấy, noi này trừ bôn người mẹ con chủng ta ra làm gì có phạm nhân nào!"

Tên tướng quân này hung ác nhìn ta, nói:

"Nhìn bộ dạng của ngươi cùng không phải người lương thiện gì, bắt về tra xét cho rõ ràng! ” Hai gã võ sĩ phía sau đi lên bắt ta.

Khinh Nhan đứng chắn trước thân thế ta, nói:

"Các ngươi có còn vương pháp hay không, đứa con câm điếc của ta tuy rằng hoi đen, nhưng cho tói bây giờ vẫn chưa từng làm chuyện gì phạm pháp. Chẳng lẽ các ngươi muôn vu oan cho hắn sao?"

Tên tướng quân này chăng qua chi đe dọa một chút, quơ tay ngăn hai tên thuộc hạ lại, cười lạnh nói: "Bà lão, theo như lệ ta phải đi vào lục soát. Hai

https://thuviensach.vn

người các ngươi mau tránh ra.”

Khinh Nhan đứng chắn trước thân thế ta, nói:

"Các ngươi có còn vương pháp hay không, đứa con câm điếc của ta tuy rằng hoi đen, nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa từng làm chuyện gì phạm pháp. Chẳng lẽ các ngươi muôn vu oan cho hắn sao?"

Tên tướng quân này chăng qua chi đe dọa một chút, quơ tay ngăn hai tên thuộc hạ lại, cười lạnh nói: "Bà lão, theo như lệ ta phải đi vào lục soát. Hai người các ngươi mau tránh ra.”

Khinh Nhan nói:

"Con dâu và con gái ta đang ngủ, một đám nam nhân các ngươi xông vào còn ra thế thống gì?"

Tên tướng quân giận dữ nói:

'Tránh ra! Nếu còn dám ngăn cản ta sẽ bắt cả hai người các ngươi lại!"

Hắn dần theo sáu tên thuộc hạ đẩy ta và Khinh Nhan ra, đi vào trong phóng, ta cuông quýt đi theo sau hắn. Đầu tiên hắn đi tói phòng của Mộ Dung Yên Yên, Mộ Dung Yên Yên cuộn minh lại trên giường run rẩy, tên tướng quân này ghé đuốc vào gần khuôn mặt nàng nhìn cấn thận, sau khi tin chắc trong phòng không còn ai khác liền xoay người đi sang gian phòng bên cạnh.Hoàn Tiếu Trác cùng làm bộ kinh hãi, tên tướng quân này không lục soát gì, trên mặt lộ ra vẻ mất mát, đi tói bên giường nhấc tấm chăn bông đắp trên người Hoàn Tiếu Trác lên. Hoàn Tiếu Trác bị dọa khiến hét toáng lên, đường cong lả lướt trên thân thế mềm mại ẩn hiện dưới lóp y phục. Ta trợn tròn mắt, nắm tay đánh về phía tên tướng quân.

Tên tướng quân này nhấc chân đá vào bụng ta, ta nhân cơ hội giả bộ vô cùng đau đón rồi té ngã trên đất.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan cuông quýt quỳ xuống trước mặt tên tướng quân:

"Quan đại gia, tính tinh đứa con của ta trước giò' rất cứng rắn, nhất là không chịu để vợ hắn phải chịu một chút uất ức nào."

Tên tướng quân cười hắc hắc, nói:

"Không ngờ tên câm điếậy."

Hắn lưu luyến nhìn qua Khinh Nhan rồi dần đám thuộc hạ đi ra ngoài cừa.

Khinh Nhan lặng lẽ dựng ngón cái lên vói ta và Hoàn Tiếu Trác, khen ngọi biếu hiện xuất sắc vừa rồi của chúng ta.

Khi chắc chắn mấy tên quân lính Tân quốc kia đã đi xa chúng ta mói đóng cửa lớn lại, Khinh Nhan le lười nói:

"Nguy hiểm thật!"

Ta ngắt lên mặt nàng, nói:

"May là có muội ở đây!"

Khinh Nhan cười duyên nói:

"Đêm đã khuya, chủng ta trò' về nghi ngoi thôi."

"Ta nên làm cái gì bây giờ?" Ta cười hắc hắc nói.

Khinh Nhan vỗ vỗ ngực ta, nói:

"Con ngoan, vợ ngươi vẫn còn chờ ngươi trong phòng đó."

Ta nghe giọng nói mềm mại của nàng, trong lòng không nhịn được rung đông, nắm bàn tay thon dài của nàng nói:

https://thuviensach.vn

"Ta muôn muội cũng đi theo ta."

Khinh Nhan cười khanh khách nói:

"Ta và Yên Yên có vài lòi muôn nói vói nhau, huynh vẫn đi tim cổ vợ nhỏ bé của huynh đi."

Tuy rằng ta và Hoàn Tiếu Trác đã sớm tinh sâu nghía nặng nhưng đến bây giờ giừa chủng ta vẫn chưa phát sinh chuyện nam nừ. Không biết tại sao, trái tim của một lão tướng đầy kinh nghiệm tình trường như ta lúc này cũng không nhịn được đập rộn lên.

Ta đấy cừa phòng ra. Hoàn Tiêu Trác vẫn đang cuộn minh trong chăn bông. Nước da của nàng tuy bị nhuộm đen nhưng khuôn mặt của nàng vẫn toát ra vẻ khác thường trong bóng đêm. Có lẽ vì ý thức được chuyện sắp phát sinh giừa chủng ta, đôi mắt nàng cụp xuống không dám nhìn thẳng vào ta.

Ta đóng của phòng, lại cài then thật cấn thận.

Hoàn Tiểu Trác xấu hô nói:

"Huynh... Làm cái gì?"

Ta mim cười đi tói bên giường, muôn kéo chăn bông ra lại bị Hoàn Tiếu Trác giừ chắt lấy. Ta kéo liên tiếp hai lần vẫn không thế kéo ra được.

Ta cúi đầu xuống hôn lên đôi môTanh đào của nàng, Hoàn Tiếu Trác kháng nghị:

"Ta không thích bộ râu của huynh chạm vào ta."

Ta cười thầm, xem ra khuôn mặt hảo sảng của ta cũng không có nhiều người thích. Ta cấn thận gờ râu mép ta, lại tói bên Hoàn Tiếu Trác. Hoàn

https://thuviensach.vn

Tiêu Trác nhắm chặt hai mắt, đế mặc ta nhẹ nhàng nhấm nháp đôi môTanh đào ướt át.

Động tác của ta từ từ tăng thêm, rô't cuộc cũng thành công mờ được cái miệng thơm như mùi đàn hương của nàng.

Hoàn Tiếu Trác vươn cánh tay trần ra khỏi chăn bông, vấy tắt ngọn đèn dầu. Trong phòng liền đắm chim trong bóng tối.

Hai cánh tay ngọc của nàng ôm chặt lấy ta:

"Dận Không..."

Tay ta dọc theo bờ vai trần vuô't ve làn da mềm mại nhẫn nhụi như tơ lụa của nàng. Thân thế mềm mại của Hoàn Tiêu Trác bị ta tủy ý vuốt ve, không kim nối run rẩy lên. Ta hôn lên mang tai nàng, nhẹ giọng nói:

"Muội biết không, vừa rồi ta hận không thế đào con mắt của những tên binh lính Tân quốc kia ra." Hoàn Tiếu Trác cười nhẹ, nàng chủ động hôn ta, nói:

"Ta đồng ý vói huynh... Thân thế Hoàn Tiếu Trác vinh viễn chi là của huynh..ế"

Câu nói biếu lộ của nàng trong nháy mắt đốt lên ham muôn mãnh liệt, mênh mông của ta. Ta ôm thân thế mềm mại hoàn mỹ của nàng, tận tinh phát tiết sự kích thích và tinh yêu trong lòng...

Khi bình minh lên, Hoàn Tiếu Trác mái tóc tán loạn nằm trong lòng ta, trong đôi mắt tràn đầy tình ý chân thành. Nàng nhẹ nhàng vuốt ve dấu môi trên ngực ta, bồng nhiên cúi xuống hôn mạnh lên chỗ khác trên lồng ngực ta, đến khi trên đó lưu lại một dấu vết thật sâu mói thôi. Nàng dịu dàng nói:

"Ta muôn huynh vinh viền giừ lại nó..."

https://thuviensach.vn

Ta không nhịn được nò' nụ cười khổ, nếu như mồi vị mỹ nhân bên cạnh ta đều muôn lưu lại một dấu ân tren ngực ta, chăng phải ta sẽ biến thành một con báo đốm sao? Chi sợ chi có nụ hôn của Thải Tuyết là không thế nào xóa đi, nàng chi đệ lại cho ta một nụ hôn này, ta không biết đòi này kiếp này chủng ta còn có duyên gặp lai nừa không?

Ta nhẹ nhàng vuốt ve hai trái tuyết lê của Hoàn Tiếu Trác, Hoàn Tiếu Trác phát ra một tiếng rên ri nho nhỏ, e thẹn nói:

"Bàn tay huynh nhẹ nhàng một chút, người ta bị huynh nắm rất đau."

Ta cười ha hả, trải qua một đêm triền miên, thân thế Hoàn Tiếu Trác phải chịu không ít khổ sờ, nhẹ giọng nói:

"Ta lại muôn nừa, chủng ta..."

Hoàn Tiếu Trác cuông quýt xin tha:

"Ta thực sự sợ huynh rồi, e rằng hôm nay ta không thế cùng huynh lên đường nừa."

Taời vuốt ve mái tóc nàng, nhẹ giọng nói:

"Ta muôn ra ngoài xem xét động tình thế nào."

Hoàn Tiếu Trác hoi mệt mỏi, ngáp một cái, nói:

"Huynh đi đi, ta rất mệt mỏi, muôn nghi ngoi một lát.Ta gật đầu, đứng dậy đắp chăn giúp nàng, vuo't ve khuôn mặt nàng, nói:

"Muội ngủ đi, ta đi ra ngoài một lát."

Hoàn Tiếu Trác hạnh phúc gật đầu. Ta nhìn nàng binh thản ngủ trong lòng cũng cảm thấy ấm áp. Lúc này ta mói phát hiện cuôi cùng Hoàn Tiếu Trác cũng thoát ra khỏi bi thương đau khổ, hạnh phúc của nàng là do ta

https://thuviensach.vn

mang đến. Cảm giác khi mang lại cuộc sông cho nừ nhân minh yêu thì ra lại thỏa mãn và dề chịu như vậy.

Ta đấy cưa phòng đi ra ngoài, bầu trời vẫn chưa sáng rõ. Ta vươn vai, cả người không cảm thấy chút mệt mỏi nào, chân khí trong đan điền hùng hồn, có lê võ công của ta trong lúc vô tinh lại tiến bộ. Ta chợt nhớ ra đã rất lâu rồi chưa tập luyện Vô Gian Huyền Công, cũng không thi triến qua song tu họp thế thuật nhưng trạng thái thân thế lại giông như vừa mói luyện công xong. Có lê ta đã sớm khắc sâu Vô Gian Huyền Công trong đầu, trong tiềm thức vẫn âm thầm lặng lẽ luyện tập nên mói phát sinh biến hóa như vậy.

Ta đến gian phòng của Khinh Nhan và Mộ Dung Yên Yên, qua khe hở ta không thấy hai nàng trên giường. Đi tói trước cửa lại nghe thấy âm thanh loáng thoáng vang lên từ phía phòng bếp. Ta nhíu mày, rón rén đi về phía phòng bếp. Nhìn qua cửa số phòng bếp thấy một bóng dáng xinh đẹp đang đứng trước bếp lò, thì ra là Mộ Dung Yên Yên dậy sớm chuẩn bị điếm tâm cho chủng ta.

Ta lặng lẽ đi vào phía sau Mộ Dung Yên Yên, đột nhiên bế bông nàng lên.

Mộ Dung Yên Yên bị ta dọa sợ đến hét toáng lên, nhưng ngay sau đó biết là ta, xấu hố nói:

"Huynh mau buông ra, điếm tâm còn chưa làm xong."

Ta cười nói:

"Trừ Mộ Dung lão bản ra, cái gì ta cũng không muôn ăn."

Ta bế Mộ Dung Yên Yên phòng củi ở phía sau, đôi chân thon dài của Mộ Dung Yên Yên lộ ra khỏi váy, càng trờ nên mê người.

Mộ Dung Yên Yên trách mắng:

https://thuviensach.vn

"Tối hôm qua huynh còn chưa điên đủ sao, vừa sáng sớm đã tới đây khi dề ta cận thận ta..."

Hoi thờ mùi đàn hương từ miệng nàng cùng bị ta che lại. Mộ Dung Yên Yên không ngờ ta thực sự muôn hoan lạc vói nàng ở chồ này, đôi mắt đẹp mờ lỏn, tránh thoát khỏi miệng ta, khấn trương nói: 'Mấy người Khinh Nhan lúc nào cùng có thế đi vào...”

Bàn tay ta đã luồn vào trong quần nàng, chiếc quần lót mỏng dính cùng bị ta xé xuống. Càng như vậy trong lòng ta lại càng bị kích thích mãnh liệt, hon nừa ta đã sớm quyết định nhất định phải giừ lại các nàng ờ bên cạnh ta, quyết không đế các nàng rời xa ta.

Mộ Dung Yên Yên thấy bộ dạng nôn nóng của ta, biết không thế nào tránh được, e thẹn nói:

'Mặc dù huynh muôn ta ờ đây, cùng phải đóng cừa phòng củi lại... A.

Thân thế mềm mại của Mộ Dung Yên Yên đột nhiên căng thăng, ta cảm nhận rõ ràng được noi ấm áp trong cơ thế nàng. Tứ chi của nàng quân chặt lấy ta như bạch tuộc, lúc này có muôn ra đóng cừa cùng không thế được rồi.

Ánh lửa của bếp lò chiếu rọi lên cơ thế của chúng ta, trong ánh lửa thinh thoảng lại vang lên những tiếng bạch bạch, nhưng cùng không thế nào che giấu tiếng thờ hôn hến của ta và tiếng rên n động tinh của Mộ Dung Yên Yên.Thòi gian làm điếm tâm của Mộ Dung Yên Yên bị kéo dài thêm không ít, Khinh Nhan đã sớm nhận ra sự khác thường từ hànnh động của nàng và Hoàn Tiếu Trác, kéo ta đến một noi yên tình, nhỏ giọng nói:

"Long Dận Không, tên dâm tặc huynh thậm chí trong một đêm liền hạ độc thủ vói cả Tiếu Trác và Yên Yên!”

Ta không nhịn được nò' nụ cười đắc ý:

https://thuviensach.vn

"Cảm on muội đã tạo ra cơ hội cho ta!"

Khinh Nhan thẹn thùng nói:

"Ta cùng không bảo huynh đến phòng chứa củi làm loại chuyện này.”

Lúc này ta mói biết được khi ta và Mộ Dung Yên Yên triền miên trong phòng chứa củi đã bị Khinh Nhan bắt gặp, khó xử ho khan một tiếng, ghé vào bên tai Khinh Nhan nói:

"Vì sao muội không vào tham chiến?"

Khinh Nhan hung hăng nhéo tai ta:

"Tên sắc ma huynh, lại dám đánh chủ ý vói cả lão thái bà ta."

Ta cười nói:

"Ta chi sợ lão thái bà muội ở một been nhìn lén, nước miếng cùng chảy ra.”

Khinh Nhan nhoén miệng nờ nụ cười, lộ ra vẻ xấu hố. Ta ôm éo nhỏ của nàng nói:

"Nếu không chúng ta vào trong phòng..."

Khinh Nhan cười nói:

"Noi này nguy cơ trùng trùng mà huynh vẫn còn tâm tư nối điên, tô't nhất chuẩn bị rời khỏi vùng đất thị phi Vọng Giang thành này nhanh một chút.’’

https://thuviensach.vn

Chương 192: Phỏng Đoán

Ong chủ khách sạn tự minh kiểm tra hành lý của chủng ta, cùng may Khinh Nhan có thế nói tiếng Tần quốc tiêu chuẩn, hon nừa cải trang thành bà lão giông như đúc, người bên ngoài nhìn vào rất khó phát hiện được sơ hở.

Ta chi cần đóng tốt vai người câm điếc của minh là được. Về phần Tiếu Trác và Yên Yên đều xinh đẹp thông minh, đóng giả thành thôn nừ cùng không có chút SO' hò' nào.

Khách sạn Cao Thăng cùng chi là khách sạn bình thường, người lui tói ở trọ quá nửa đều là người buôn bán nhỏ. Chủng ta thuê hai gian phòng, mặc dù hoi đon sơ nhưng được dọn dẹp rất sạch sẽ.

Vì đế tránh làm cho người khác chủ ý, khi chúng ta ăn cơm đều gọi trực tiếp vào phòng. Những ngày thường, ta và Khinh Nhan đều lấy lý do xem bệnh đế thăm dò tin tức trên phố.

May mắn là không nhận được tin tức có người sa lưới nào, xem ra những người khác cùng như chủng ta, rất có khả năng vẫn còn ờ trong thành chờ đợi mọi việc tạm lắng xuống.

Ba ngày sau, binh sĩ tuần tra trong thành giảm bớt rất nhiều. Qua hỏi thăm mói biết thì ra có người phát hiện tung tích nhóm người Lý Mộ Vũ ờ hon trăm dặm phía ngoài Đạm Thủy thành.

Xem ra bọn họ đã thành công trôn ra, cô' ý tạo ra một số động tình đế thu hút sự chú ý, giúp những người vẫn ờ lại trong Vọng Giang thành có cơ hội

https://thuviensach.vn

chạy ra ngoài.

Chủng ta tiếp tục ờ lại trong thành chò' đọi thêm hai ngày nừa, khi tin chắc noi này đã bị kiếm tra qua mói vội vàng đánh xe trâu chầm chậm đi ra ngoài thành.

Quay đầu nhìn lại Vọng Giang thành, bôn người chủng ta cùng nờ nụ cười.Mộ Dung Yên Yên nhẹ giọng nói:

"Lần trải qua này e rằng cả đòi ta cùng khó mà quên được." Những lòi này của nàng lọt vào trong tai chủng ta lại có ý nghía khác.

Khinh Nhan cười trêu ghẹo nói:

"Chi sợ tỷ không quên được phòng chứa củi ở noi này ấy chứ!"

Cô gái nhỏ này lại nói bí mật này ra, Mộ Dung Yên Yên xấu hố cúi đầu xuống, ta mim cười. Chi có Hoàn Tiếu Trác là không hiếu ra sao, hỏi:

"Phòng chứa củi là thếnào?"

Khinh Nhan cười nói:

"Muội hỏi Yên Yên đi."

Mộ Dung Yên Yên e thẹn nói:

"Xem ta bịt cái miệng nói hươu nói vượn của tỷ lại!"

Hai nàng đùa giờn náo loạn ở trên xe. Ta cười ha hả nói:

"Nếu đế người khác nhìn thấ một tiêu lão thái bà thế này chắc chắn sẽ cho rằng muội là người điên!” Ta vung tay lên quất mạnh roi, Xe trâu từ từ đi về phía mặt tròi lặn.

https://thuviensach.vn

Khi trở lại Tam Giang khấu một lần nửa, dòng nước vẫn chảy cuồn cuộn như trước, nhưng những người bên cạnh lại thay đổi rất nhiều. Nhó' lại đó lần Khúc Chiêu Hiên dụ ta ra giữa sông, dường như vừa mói xảy ra ngày hôm qua, lại tựa như chưa từng xảy ra bao giò' cả.

Khinh Nhan đi tói bên cạnh ta, nói:

"Vượt qua Tam Giang khấu lả có thể áến biên giói Yên quốc rồi."_____

Ta mim cười nói:

"Trong thiên hạ đã không còn Yên quốc!”

Khi nói những lòi này, trong lòng ta dâng lên hào hùng và dùng khí vô tận. Ta vui mừng phát hiện, thì ra minh vẫn là Long Dận Không trước đây, một Long Dận Không không chiu cúi đầu trước bất kỳ khó khăn hay đau khố nào!

Khinh Nhan ôm cánh tay ta, nép vào lòng ta như một con chim nhỏ, nhẹ giọng nói:

"Đêm qua ta mơ một giấc mơ kỳ lạ, ta thấy minh bị nhốt trong một vỏ trứng!"

Ta không nhịn được nò' nụ cười, có lê là do áp lực và mệt mỏi trong mấy ngày qua gây nên. Chi cần tiến vào lãnh địa của minh, tất cả cùng sẽ chuyến biến tốt đẹp.

Hoàn Tiếu Trác tim được một chiếc thuyền nhỏ ở bến đò. Có câu một lần bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng, ta kiếm tra chiếc thuyền nhỏ cấn thận từng li từng tí, lại hỏi đi hỏi lại người lái thuyền. Khi chắc chắn không có điều gì khả nghi mói cùng mấy cô gái lên thuyền.

https://thuviensach.vn

Thuyền nhỏ đi đến giữa lòng sông, Khinh Nhan đột nhiên níu bò' vai ta, suy yếu nói:

"Ta chóng mặt quá!"

Mộ Dung Yên Yên mang nước sạch tói, Khinh Nhan vừa uống một ngụm liền bám lấy mép thuyền nôn dừ dội.

Người chèo thuyền nói:

"Không sao cả, đại khái là do say sóng!"

Nào ngờ Khinh Nhan càng nôn dừ dội hon, CUÔ1 cùng ngay cả mật cùng nôn ra ngoài.

Ta bị dọa sợ đến luông cuông tay chân. Hoàn Tiếu Trác hiếu được chút y thuật, giúp Khinh Nhan bắt mạch xong, khuôn mặt lộ ra vẻ vui mừng:

"Hoạt mạch! Khinh Nhan có rồi!"

Ta vui mừng qua đồi, ôm Khinh Nhan thật chặt nói:

"Thật vậy sao?"

Khinh Nhan vô cùng xấu hố nói:

"Ta chưa bao giò có, làm sao biết được?"

Ta cười lỏn lên.

Người lái thuyền cùng vội vàng chúc mừng, ta đương nhiên không thế thiếu tiền thường cho hắn.

Thuyền đến bò' bên kia, ta đờ Khinh Nhan ngồi xuống bãi sông, làm bộ sờ sờ trên bụng nàng.

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan trách móc:

"Có cái gì mà đụng vào?"Ta cười nói:

"Có thế làm bụng mỹ nữ lỏn lên là một việc rất thành công, muội đế cho ta thỏa mãn lòng hư vinh của minh một lát không được sao?”

Ta nhẹ giọng nói:

'Tháng này muội đã tói kỳ chưa?"

Khinh Nhan đỏ mặt mắng:

"Tại sao chuyện gì huynh cùng có thế nói ra được?"

Ta cười nói:

"Ta chi muôn xác định chắc chắn mà thổi."

Khinh Nhan ghé sát vào tai ta nói nhỏ:

"Ta chưa bao giò có tháng..."

Ta ngẩn ra, chợt nhớ tói lai lịch thần bí của Khinh Nhan, chăng lẽ nàng cùng giông như Thải Tuyết, đều không thuộc về thế giói này? Nhưng vì sao Thải Tuyết ròi đi mà lại đế Khinh Nhan ở lại, xóa đi trí nhớ trong đầu nàng? Lè nào là vì an ủi ta?

Khinh Nhan thấy sắc mặt ta khác thường, nhẹ giọng nói:

"Huynh sao vậy?"

Ta cười nói:

'Không có gì, khi trở về đế Tuệ Kiều giúp muội điều dưỡng cho tốt, đế Khinh Nhan sinh cho ta một tiếu hoàng tử mạnh khỏe tuân tú."

https://thuviensach.vn

Khinh Nhan cười nói: "Nếu là nừ thì thế nào?”

Ta hôn nhẹ lên trán nàng, nói:

"Bất kế là nam hay nừ ta đều thích cả."

Hoàn Tiếu Trác và Mộ Dung Yên Yên đem nước sạch tói giúp Khinh Nhan lau mồ hôi trên trán. Lúc này phía sau vang lên tiếng vó ngựa dồn dập.

Ta xoay người nhìn lại thấy một đội võ sĩ mạnh mê giáp đen, nón đen phóng ngựa về phía bò' sông. Người dẫn đầu dì nhiên là Tô Thiết Đảm đã lâu ta chưa gặp, từ số lượng võ sĩ trong đôi ngũ và trang phục của hắn có thế thấy được tiếu từ này đã được thăng chức.

Tô Thiết Đảm đến trước mặt chủng ta, xiết cương ngựa, nói lớn:

"Các ngươi là gian tế từ Tần quốc tói?"

Hoàn Tiếu Trác tức giận nói:

"Chúng ta chăng qua chi là dân chủng bình thường, sao có thế là gian tế được?"

Tô Thiết Đảm cười lạnh nói:

"Xem ngươi nhanh mồm nhanh miệng, nhất định là có ý đồ gì. Người đâu, kiếm tra bọn họ cấn thận!”

Ta cười nói:

"Tô Thiết Đảm, trọng trách của ngươi càng ngày càng lỏn rồi, có phải còn muôn bắt chúng ta lại hay không?"

Đôi mắt Tô Thiết Đảm trừng lỏn như chuông đồng:

https://thuviensach.vn

"Thái... Thái..ắ"

Hắn lăn lông lốc từ trên lưng ngựa xuống, còn lăn thêm một vòng tới trước mặt ta. Có lẽ do quá kích động mà một câu cũng không nói nên lòi, chi biết quỳ xuống dập mạnh đầu trước mặt của ta, trên trán bị đập trúng đã vụn ờ bò' sông khiến máu chảy thành dòng.

Ta cười ha hả nói:

"Tốt rồi, tô't rồi! Mau đứng dậy đi, đường đường là một tướng quân lại như thế còn ra thế thống gì!"

Lúc này Tổ Thiết Đảm mói phục hồi tinh thần, xoay người lại mắng:

"Các ngươi đều ngu ngốc hết sao? Còn không nhanh dập đầu vói Thái tử điện hạ!"

Lúc này đám binh lính kia mói biết được người đàn ông đen thui này là Thái tử của bọn họ, mọi người cuông quýt quỳ xuống, cùng kêu lên:

"Tham kiến Thái tử điện hạ!”

Tô Thiết Đảm cho người dựng lều trại tại bãi sông, sau khi ta và mấy người Khinh Nhan vào trong lều liền tẩy đi nhừng thứ hóa trang trên mặt. Mặc dù ta vẫn mặc y phục bằng vải thô nhưng mồi khi giở tay nhấc chân đều đế lộ ra khí phách hon người, khiến từng tên tướng sĩ đều không dám nhìn thẳng.

Tô Thiết Đảm nhân lủcchủng ta còn đang rửa mặt đã cho người trở về thông báo trước. Noi này cách doanh địa đóng quân phía tây nam không xa, không lâu sau Cao Hàm đã tói đây bái kiến.

Từ biếu hiện cưa Cao Hàm ta có thế nhận ra thòi gian gần đây hắn cũng không được như ý, trên nét mặt luôn luôn mang theo vẻ phiền muộn. Ta

https://thuviensach.vn

nhạy cảm phát hiện được những do dự và phiền muộn của hắn đều do Tiêu Tín mang lại.

Sau khi cho mọi người lui ra, ta đế Hoàn Tiếu Trác pha cho Cao Hàm một tách trà xanh.

Cao Hàm nói:

"Cuối cung thì Thái tử cùng trò' về!"

Ta mim cười nói:

"Thếnào? Dường như Cao tướng quân có tâm sự."

Cao Hàm gật đầu, lại quỳ xuống trước mặt ta, nói:

" Thái tử điện hạ, mạt tướng xin ngài xóa bỏ chức vị phó thống soái của ta."

Ta cười nói:

"Ta vừa mói trờ về mà ngươi đã làm như vậy, có phải muôn phá hỏng tâm tinh của ta hay không?" Ánh mắt ta đột nhiên trò' nên sắc bén.

Cao Hàm thấp giọng nói:

"Cao Hàm không dám, sờ dì mạt tướng cầu xin điều này đều là vì ta ờ trong quân doanh căn bản chi là một tướng lình dư thừa. Bản thân Tiêu soái đã có thế không chế toàn cục, Cao Hàm thay vì ờ chỗ này làm thùng rồng kêu to còn không bằng ra tiền tuyến anh dùng chiến đấu.”

Ta chẫm rãi đặt chén trà xuống, nói:

"Cao tướng quân, chăng lẽ ngươi quên mất nhiệm vụ ban đầu ta giao khi đế ngươi đảm nhiệm chức vụ này sao?"

https://thuviensach.vn

Cao Hàm ngẩng đầu lên, trong ánh mắt lộ ra vẻ khố sờ khác thường:

"Cao Hàm biết, nhưng là Tiêu soái bất kế về mưu lược hay chiến thuật đều hon xa mạt tướng, mạt tướng ờ lại căn bản là không có chỗ nào dùng được, cho nên..."

Ta lạnh lùng nói:

"Chuyện này rốt cuộc là do tự ngươi nghi ra, hay là do phụ thân ngươi đế ngươi làm như vậy?"

Cao Hàm đụng phảTanh mắt của ta, không nhin được rùng minh, thấp giọng nói:

"Cao Hàm không dám giấu Thái từ điện hạ, thẩn chi cảm thấy trong lòng buồn bực không giải thích được. Sau khi nói chuyện vói phụ thân, phụ thân đế cho ta xin Thái tử điện hạ được rút lui."

Ta gật đầu. Nếu như Cao Quang Viền làm như vậy nghía là hắn nhất định có lý do đầy đủ. Cao Hàm là con ruột của hắn, chắc hắn hắn đã nhìn ra Cao Hàm không phải là đôi thủ của Tiêu Tín, nếu vẫn đế Cao Hàm ở bên cạnh Tiêu Tín liền giông như đế Cao Hàm ở chung vói một con mãnh hổ.

Hắn sợ có một ngày Tiêu Tín có thế làm bị thương con minh, cho nên hắn mói khuyên Cao Hàm làm như vậy.

Ta hoi mệt mỏi nhắm mắt lại, nói:

"Chuyện này chờ ta trò' lại Yên thành rồi nói tiếp, ta sẽ gặp Cao đại nhân nói chuyện một lần."

Cao Hàm gật đầu.

Ta mò mắt ra, nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi đứng lên đi, báo những chuyện xảy ra trong quân gần đây cho ta."

Cao Hàm nói:

Tiêu soái thực sự là một người tài khó có được, phương pháp chi huy quân đội của hắn và ta hoàn toàn khác nhau, nhưng trị quân nghiêm khắc lại có hiệu quả khá tốt. Hiện giờ kỷ luật trong quân đội đóng tại Yên quốc... Yên thành còn nghiêm minh hon so vói lúc trước Tiêu Trân Kỳ nguyên soái trân thủ"

Cao Hàm nói:

Tiêu soái thực sự là một người tài khó có được, phương pháp chi huy quân đội của hắn và ta hoàn toàn khác nhau, nhưng trị quân nghiêm khắc lại có hiệu quả khá tốt. Hiện giờ kỷ luật trong quân đội đóng tại Yên quốc... Yên thành còn nghiêm minh hon so vói lúc trước Tiêu Trân Kỳ nguyên soái trân thủế"

Cao Hàm nhạy cảm phát hiện được ta phản cảm với hai tử Yên Quốc.

Ta mim cười nói:

"Tài lãnh binh trị quân của Tiêu Tín đích thực là hon người, đến bây giò' ta cũng chưa từng nghi ngờ năng lực của hắn.”

Cao Hàm nói:

"Ta phát hiện gần đây Tiêu soái thay đổi rất nhiều, tình nguyện chủ động nói chuyện cùng tướng lình, đôi xử vói binh lính trở nên thân ứìiết hon. Vốn tất cả mọi nguồi đều lo lắng hắn sẽ lựa chọn biện pháp cứng rắn đế trị quân, nhưng lúc này nhìn lại mói thấy lo lắng đó là dư thừa."Ta gật đầu, Từ lòi nói của Cao Hàm có thế thấy Tiêu Tín càng ngày càng trường thành, điều này đôi vói chính hắn hay đôi vói Đại Khang đều là chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

Cao Hàm nói:

"Nghe nói gần đây Hoàn Nhan tướng quân liên tục thắng lợi mấy trận liền. Đông Ho dưới sự giáp công của liên quân Bắc Ho và Tần, Khang đã bắt đầu tan tác"

Ta cười lạnh nói:

"Bản thân Đông Ho không biết tự lượng sức minh, ngày mất nước đã không còn xa nừa."

Ta hiếu mục đích của Cao Hàm khi nói những lòi này, hắn muôn được điều lên tiền tuyến, dùng đao thật, thương thật đế chứng minh năng lực của minh.

Ta trầm ngâm một lát rồi mói nói:

"Cao tướng quân, tạm thòi ngươi cứ an tâm ờ lại. Sau khi trận chiến vói Đông Ho kết thúc, vùng biên giói này sẽ trở thành noi nguy hiếm nhất thiên hạ."

Hai mắt Cao Hàm sáng ngời, hắn đã nhận ra điều ám chi của ta.

Ta đế Tô Thiết Đảm dần theo năm trăm quân hộ tông ta trở lại Yên thành, sau khi trải qua nguy hiếm mói biết quý giá những khoảng thòi gian an nhàn. Ba ngày sau chúng ta tói Yên thành, Cao Quang Viền tự minh đến trường đình cách thành mười dặm đế đón ta.

Cùng đi vói hắn còn có mấy người vợ yêu của ta, Thác Bạt Lục Châu , A Y Cổ Lệ và Côc Tiêm Tiêm, gặp lại người yêu đương nhiên không tránh khỏi một lần thốn thức. Từ khi gặp Cao Hàm trong lòng ta đã đầy tâm sự, đế cho mấy người Khinh Nhan trò' về hành quán trước, ta và Cao Quang Viền đi tói Yên cung.Kế từ khi ta đổi tên Yên đô thành Yên thành, Hoàng cung Yên quốc đã không còn cảnh tượng ngày xưa. Sau khi Phượng Mị dần

https://thuviensach.vn

hai đứa con tới Khang đô, Cao Quang Viễn theo lệnh ta trục xuất Lý Quốc Thái ra khỏi Hoàng cung, phế bỏ vị trí Yên vương của hắn, tim một phủ đệ ờ trong thành đế nuôi dưỡng tên ngu ngốc này.

Cao Quang Viền cho người sửa sang, thay đổi lại Hoàng cung, chuẩn bị đem noi này trò' thành hành cung của ta sau này.

Ta và Cao Quang Viền đến Dụ Đức điện, sau khi cho mọi người lui ra, Cao Quang Viền cuông quýt quỳ xuống trước mặt ta, nói:

"Vi thần Cao Quang Viễn xin nhận tội vói Thái tử điện hạ.”

Ta cười khè, những gì Cao Quang Viền làm ta rõ ràng hon bất cứ kẻ nào. Ta không đế hắn lập tức đứng dậy, mim cười nói:

Cao đại nhân có tội giệ'

"Vi thần không biết dạy con khiến Thái tử điện hạ thất vọng, đương nhiên là có tội!"

Ta cười ha hả nói:

"Tin tức của Cao đại nhân đúng là nhanh nhạy, ta vừa mói nói vài chuyện vói Cao Hàm ở biên giới, ngài ở đây cùng đã biết rõ ràng. Có phải Cao Hàm cho người báo tin cho ngài trước không?"

Cao Quang Viền ho khan một tiếng, nói:

"Quang Viền không dám lừa gạt Thái tử điện hạ, đúng là đứa con không ra gì đã thông báo những chuyện bên kia cho hạ thần.”

Cao Quang Viền rất thông minh, hắn biết lúc nào nên nói thất, biết chắc dùng mưu kế thủ đoạn trước mặt ta sẽ không có tác dụng, còn không bằng thẳng thắn nói ra.

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

"Ngài đứng lên mà nói!”

Lúc này Cao Quang Viễn mói đứng dậy, ta chi về chiếc ghế đằng trước, hắn tạ on rồi ngồi xuống.

Ta cười lạnh nói:

"Có phải chuyện Cao Hàm xin ta từ quan là chủ ý của ngài hay không?"

Cao Quang Viền gật đầu nói:

"Thái tử điện hạ minh xét!"

»*T» • rv»t

1 ại sao ẻ'

Cao Quang Viền thò' dài nói:

'Mặc dù thần không có bản lình gì nhưng cùng đã lăn lộn trên quan trường nhiều năm, dù sao cùng đã trải qua một sô' sóng gió.”

Ta nhận ra hắn có hàm ý khác, không nhịn được nói:

"Có chuyện gì ngài cứ việc nói thăng, không cần quanh co lòng vòng trước mặt ta.”

Cao Quang Viền nói:

"Nếu vậy thần xin được nói thăng, ta thấy lòng dạ Tiêu Tín này sâu xa, rất nhiều mưu kế, vói năng lực của đứa con không ra gì kia rất khó thoát khỏi sự hiềm chế của hắn. Nếu như vẫn tiếp tục đảm nhiệm chức phó soái bên cạnh hắn, sớm muộn gì cùng bị người kia làm hại. Thần cho đứa con không ra gì từ quan, thực ra là xuất phát từ lý do cá nhân."

https://thuviensach.vn

Ta nhíu mày, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên bàn mấy cái. Cao Quang Viền thấp thỏm bất an nhìn ta, yên lặng chò' đợi quyết định của ta.

Cao Quang Viền cắn môi dưới như là đã đưa ra quyết định, thấp giọng nói:

"Nếu như Thái từ điện hạ đã hỏi, Quang Viền dì nhiên không giám giấu điều gì, thần cho rằng mặc dù Tiêu Tín là một nhân tài hiếm thấy, nhưng người này cậy tại khinh ngườì, lại thêm..."

Hắn muôn nói lại thôi.

Ta phất tay ý bảo hắn tiếp tục nói.

Cao Quang Viền đứng dậy đi tói trước mặt ta, thấp giọng nói:

"Thần từng đế một vị tiên sinh xem bói xem tướng mạo cho Tiêu Tín..."

Ta thấy hắn ấp ủng, nghi rằng những lòi của hắn không có gì hừu ích, không nhịn được nói:

"Ngài cứ việc nói. Ta sẽ không đế trong lòng."

Lúc này Cao Quang Viễn mói nói:

Tiên sinh xem bói nói, Tiêu Tín có tướng đế vương!"

Ta cười ha hả, đứng dậy vỗ vai Cao Quang Viền, nói:

"Thầy bói trên giang hồ đúng là chi biết nói bây, Cao đại nhân sẽ không thực sự tin tường chứ?”

Cao Quang Viền nói:

'Mặc dù là thầy bói trên giang hồ, nhưng có rất nhiều điều Thái tử điện hạ cũng cần phải cân nhắc." Hắn hạ giọng nói:”Thần cho rằng nên sớm đề

https://thuviensach.vn

phòng Tiêu Tín đế tránh ngày sau hắn phát triển an toàn, trờ thành họa lớn cho Thái tử."

Ta mim cười nói:

"Có câu, dùng người thì không nghi ngờ, nghi ngờ thì không dùng người. Ta còn muôn dựa vào Tiêu Tín đế tranh giành giang son, nếu như lúc nào cũng nghi thần nghi quỷ, Tiêu Tín sẽ chịu trung thành vói ta sao?"

Tuy nói như vậy nhưng trong lòng ta vẫn hoi không thoải mái, trong lòng ta đã sớm có đề phòng vói Tiêu Tín. Hon nừa cũng không chi riêng Cao Quang Viền nhắc tói điều này trước mặt ta, đế ta đề phòng hắn nhiều hon, tránh cho nuôi hố gây họa sau này.

Cao Quang Viền nói:

'Mặc dù năng lực của Tiêu Tín xuất sắc, nhưng khát vọng điều khiến quyền lực của hắn quá mạnh mê, nhất định không cho phép xuất hiện kẻ đôi lập trong số thuộc hạ. Hiện giò' tướng lình thân tín của hắn đa số đều là bạn bè nôi khô' của hắn. Sự trung thành của nhừng người này đôi vói Thái tử điện hạ chưa chắc đã bằng tinh hừu nghị vói Tiêu Tín."

Ánh mắt ta sâu không lường được, Cao Quang Viền tuyệt đôi không thế từ nét mặt đoán được suy nghi thực sự trong lòng ta.

Cao Quang Viền nói:

Thần có một ý tường, nếu muôn phòng ngừa Tiêu Tín có thế an toàn phát triến, phải bắt tay vào làm vói đám thân tín dưới tay hắn."

Ta cười nói:

"Cao đại nhân không cần phải vất vả nhiều như vậy. Được rồi, Phượng Mị đã đến Khang đô an toàn chưa?"

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viền nói:

Thần có một ý tưởng, nếu muôn phòng ngừa Tiêu Tín có thế an toàn phát triến, phải bắt tay vào làm vói đám thân tín dưới tay hắn."

Ta cười nói:

"Cao đại nhân không cần phải vất vả nhiều như vậy. Được rồi, Phượng Mị đã đến Khang đô an toàn chưa?"

Cao Quang viền cung kính nói:

’Thần đã cho người bảo vệ bọn họ đến Khang đô an toàn. Dường như Phượng Mị đã chịu chấp nhận thực tế, cũng không có hành động gì khác cả."

Ta gật đầu nói:

"Sau này trên bản đồ Trung Nguyên sẽ không còn hai chừ Yên quốc nừa."Cao Quang Viền chân thành kính phục nói:

"Ngày Thái tử điện hạ thống nhất thiên hạ đã không còn xa nừa."

"Cao đại nhân, chuyện của Cao tướng quân ta muôn ngài khuyên nhủ hắn, đế hắn tiếp tục ờ lại trong quân. Hiện tại ta có thế cam đoan vói ngài, nhất định sẽ không đế chuyện gì xảy ra vói Cao tướng quân."

Ta đã nói đến vậy, Cao Quang Viền cùng không thế nói gì nừa. Thực ra sờ dì ta đế Cao Hàm lưu lại, nguyên nhân quan trọng hon là khiến Cao Quang Viễn mồi thòi mồi khắc đều phải chủ ý đến Tiêu Tín. Nếu Tiêu Tín có hành động gì bất thường, ta chắc chắn sẽ biết trước tiên.

Khi trở lại Lô thị hành quán thì màn đêm đã phủ xuống, sáu người vợ yêu của ta đã chuẩn bị xong thức ăn, đang chờ ta trờ về. Tinh hình của Khinh Nhan tốt hon hai ngày trước rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Ta mim cười nói:

"Đã mòi đại phu khám chưa?"

Lục Châu gật đầu nói:

"Đại phu vừa mói tói. Khinh Nhan tỷ tỷ có tin vui, xem ra không lâu nừa chủng ta lại có thêm một tên tiếu từ rồi.”

Ta cười lỏn, nói:

"Ta muôn mồi người các muội đều sinh cho ta thật nhiều con.”

Lục Châu sợ hãi le lười nói:

"Nghe nói sinh con sẽ rất đau, huynh dì nhiên lại tàn nhẫn như vậy, còn muôn chúng ta sinh cho huynh thật nhiều, chăng phải là muôn chúng ta đau thật nhiều sao?”

Ta ôm nàng vào lòng, mim cười nói:

"Muôn thoải mái đương nhiên phải chấp nhận một chút đau đón! "

Câu nói mập mờ của ta khiến khuôn mặt mấy người vợ yêu đều đỏ lên.

Lục Châu tránh thoát từ trong lòng ta, nhỏ giọng nói:

"Đúng rồi, còn có chuyện đứng đắn vẫn còn chưa nói cho huynh biết!"

Ta cảm thấy ngạc nhiên, người vợ nhỏ bé đáng yêu này lại có chuyện đứng đắn muôn nói vói ta, đây là lần đầu tiên.

Lục Châu lấy ra một phong thư bí mật đưa tói trước mặt ta:

"Đây là tin tức Lục hoàng huynh đưa cho huynh, vừa mói đưa đến hôm trước."

https://thuviensach.vn

Ta mở phong thư ra, sau khi thấy hết nội dung trong đó không nhịn được nhíu mày.

Lục Châu thấy nét mặt ta chăm chủ, ân cần hỏi:

"Xảy ra chuyện gì?"

Ta đặt phong thư lên bàn, thấp giọng nói:

"Hoàng huynh của muội hẹn ta tháng sau gặp nhau tại biên giới đế bàn bạc chuyện lớn.”

Lục Châu cười nói:

"Tốt, rất nhanh ta có nhìn thấy mấy người ca ca rồi."

Trong lòng ta lại không cao hứng như vậy, sò dì Thác Bạt Thuần Chiếu lựa chọn gặp mặt vào lúc này nhất định không phải là suy nghi ngẫu nhiên.Lúc này Đông Ho liên tục bại lui, việc chủng ta sắp đôi mặt sẽ là phân chia lãnh thổ. Dựa vào sự khôn khéo của Thác Bạt Thuần Chiếu, hắn không thế không nghi đến chuyện này.

A Y CỐ Lệ nói:

"Hình như huynh có tâm sự?”

Ta cười nói:

"Làm gì có tâm sự gì? Mọi người nghi ngoi tại Yên thành hai ngày, sau đó sẽ đi đến Lục Hải Nguyên." Côc Tiêm Tiêm hoan hô nói:

"Tốt quá! ta đã nghe mọi người kế rất nhiều chuyện xưa về Lục Hải Nguyên, rất muôn được đến thăm noi đó một lần."

Ta gật đầu cười:

https://thuviensach.vn

"Đến noi đó ta sê dần mọi người cưỡi ngựa thả ưng, săn bắn trên thảo nguyên."

Hoàn Tiếu Trác lại lắc đầu nói:

"Sợ rằng lần này ta không thế đi cùng huynh được."

Ta hoi ngẩn ra, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn nàng.

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Ta chuẩn bị trở về Hán quốc một chuyến, đem những chuyện chưa xử lý ở noi đó làm xong.”

Nàng đứng dậy đi tói trước mặt ta, nói:

" Lý Mộ Vũ là nhân tài trụ cột của Hán quốc, nếu ta có thế thuyết phục hắn thần phục tướng công, ngày sau đôi phó vói Hán quốc sẽ giảm bớt được không ít công sức."

Ta nhíu mày nói:

'Mặc dù Lý Mộ Vũ từng họp tác vói ta ở Tân quốc, nhưng đó là do tinh thế ép buộc, cùng hoi bất đắc dì. Chi sợ hắn sẽ không dề dàng bị muội nói động."

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Nhìn từ bề ngoài thì Lý Mộ Vụ một lòng trung thành, nhưng hắn đã sớm bất mãn vói Hán vương. Rất nhiều đề nghị của hắn đều bị Hán vương từ chôi, ngăn cách trong lòng càng ngày càng sâu."

Mộ Dung Yên Yên nói:

https://thuviensach.vn

'Không sai, ta cùng nghe nói đến chuyện này. Hán vương Hạng Bác Đào mặt ngoài thì tin tưởng Lý Mộ Vũ, còn muôn gả con gái cho hắn, nhưng trong lòng vẫn luôn vô cùng đề phòng hắn. Hai năm qua đã từng bước làm tan rã binh quyền trong tay Lý Mộ Vũ, muôn đế Đại hoàng tử thay thế địa vị của Lý Mộ Vũ trong quân.”

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Trước nay Lý Mộ Vũ luôn tự phụ minh tài cao, trong lòng sớm đã oán trách Hán vương."

Ta gật đầu nói:

"Nếu thực sự có thế thuyết phục được người này, đôì vói Đại Khang cùng là một chuyện tô't vô cùng lớn.”

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

"Huynh yên tâm đi, ta cùng phải trờ lại Hán đô xử lý vài chuyện, hai tỷ muội chủng ta chăm sóc lần nhau nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì.”

Ta ôm eo nhỏ nhắn của hai nàng, nói:

"Chúng ta vừa mói gặp nhau các muội đã muôn ròi đi, trong lòng vẫn có chút không nỡ."

Hoàn Tiếu Trác tựa đầu vào vai ta, Mộ Dung Yên Yên nói:

"Huynh yên tâm, sau khi chủng ta trở về sau lần này, huynh có muôn đuôi chủng ta cũng sẽ không ròi đi."

Ta có tinh cảm đặc biệt khác vói Lục Hải Nguyên, chi khi đứng trên thảo nguyên này, hít thò' mùi hương của có xanh ta mói có thế cảm nhận sâu sắc được tinh cảm sâu đậm và quyến luyến đói vói thân phận kia của nó.

https://thuviensach.vn

Tinh hình chiến sự dồn dập truyền đến trên đường đi, Hoàn Nhan Vân Na dần theo Khang quân hát vang tiến mạnh, đã trục xuất được quân đội Đông Ho khỏi biên giới Tần quốc.

Ta phê duyệt xong tin tức về chiến sự xong liền giao lại cho thủ hạ. Hắn sẽ đi cả ngày đêm đến tiền tuyến đế giao mệnh lệnh của ta cho Vân Na.

Cốc Tiêm Tiêm vén mành trướng đi vào, đưa tách trà trà Phố Nhi vừa mói pha đến trước mặt ta, nói: "Trên suô't đoạn đường huynh chưa từng nghi ngoi, thê nào? vẫn còn lo lắng chuyện ở tiền tuyến sao?"

Ta nâng chén trà lên uống hai ngụm, mim cười nói:

” Đông Ho đã hoàn toàn tan tác, hiện tại nhiệm vụ trước mắt của chúng ta chi là chiếm lình lãnh thố của bọn hắn."

Đôi mi thanh tú của Côc Tiêm Tiêm nhướng lên, nhẹ giọng nói:

"Lần đàm phán cùng Khả Hãn của Bắc Ho có phải vì chuyện này không?"

Đôi mi thanh tú của Côc Tiêm Tiêm nhướng lên, nhẹ giọng nói:

"Lần đàm phán cung Khả Hãn của Bắc Ho có phải vì chuyện này không?"

Ta gật đầu nói:

"Tranh đoạt thiên hạ cũng giông như săn thủ, trước khi con mồi đến tay mọi người đều cùng chung mục đích, bây giò' con mồi sắp tói tay, đương nhiên phải suy nghi đến vân đề phân chia.”

https://thuviensach.vn

Chương 193: Thương Nghị Bí Mật

Cốc Tiêm Tiêm cười nói:

"Chuyện chính trị luôn luôn làm người ta nhức đầu.”

Ta mim cười nói:

"Ta đôi vói Thác Bạt Thuần Chiếu tương đôi hiếu rõ, người này lòng ôm chí lỏn, đã sớm có dã tâm nhòm ngó Trung Nguyên, nhưng mà ngại sự tồn tại của Đông Ho, cho nên mói tạm thòi không di chuyến mục tiêu lên người của chủng ta. Hiện giò' Đại Khang đã không còn sức chông lại hắn, sau khi Thác Bạt Thuần Chiếu chiếm đoạt xong đất đai Đông Hồ, chắc chắn sẽ di chuyến mục tiêu sang chúng ta."

Côc Tiêm Tiêm nói:

"Vậy thì vô cùng phiền phức, nếu như hắn cấu kết vói các nước ờ phía Nam, tiến hành vây công chủng ta, tinh thế của chủng ta lúc đó không được lạc quan cho lắm."

Ta mim cười nói:

"Cho nên, ta không thế nào đế hắn đôi phó chủng ta được"

Cốc Tiêm Tiêm u oán thò dài một hoi nói:

"Huynh và Thác Bạt Thuần Chiếu sớm muộn gì cũng phải đánh vói nhau một trận, lúc đó Lục Châu sẽ vô cùng thương tâm."

https://thuviensach.vn

Ta tràn đầy đồng cảm gật đầu:

"Mong rằng ngày đó càng muộn càng tốt."

Khi trời hoàng hôn, chủng ta rốt cục đã tói mục trường trên Lục Hải Nguyên, các vị ái thê và tướng lình nghe tin ta tói, ai nấy đều tói đón tiếp.Sò' nhi, Lệ Cơ, Tư Hầu, Yến Lâm đã trông mòn con mắt vói ta, nhưng mà ngại sự có mặt của mọi người ờ đây, không cách nào biếu lộ tinh cảm của minh vói ta được.

Hừu tướng quốc Hoàng Đoan Phòng và Gia Cát Tiếu Liên cũng ò đây nghênh tiếp ta, còn có cả Tuyên Thành thành chủ Triệu Đông Tề và Công Tôn Lộc, ngoài ra các châu quận gần đây như Tình vương Dận Trì, Đạt vương Dận Đông nghe tin ta tói cũng đích thân tói gặp.

Sau khi ta cùng các vị kiều thê nói chuyện vói nhau một lát, ta lập tức đi tói doanh trướng, Hoàng Đoan Phòng nghe nói ta tói Lục Hải Nguyên lúc, cho nên mang theo Hứa Vũ Thần và Trần Tử Tổ tói thương nghị.

Chủng ta ngồi trong doanh trướng, Hoàng Đoan Phòng biếu tinh nghiêm túc, ta thấy hắn có bộ dáng như vậy, thì cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Nghe nói Thác Bạt Thuần Chiếu đã suất lình các vị chủng thần đi tói Lục Hải Nguyên.”

Ta cười nói:

"Lần này hắn tói cũng không tốt lành gì, tói đàm phán vói ta mà thổi."

Hoàng Đoan Phòng nói:

"Hứa tướng quốc và Trần tiên sinh đều cho rằng: lần này Thác Bạt Thuần Chiếu tói là vì chuyện của Đông Hồ."

https://thuviensach.vn

Ta mim cười nói:

"Đông Ho tan tác, mảnh đất màu mỡ đang đọi chủ nhân, chủng ta và Bắc Ho có xung đột trực tiếp về lọi ích, đúng là cần phải ngồi nói chuyện với Thác Bạt Thuần Chiếu một lần.''

Gia Cát Tiếu Liên nói:

"Bắc Hô và chúng ta đều là người giành chiến thắng, phân chia lợi ích sẽ không dề.”

Triệu Đông Tề gật đầu nói:

"Bắc Ho và Đông Ho từ xưa vốn là một Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ không nhượng bộ chút nào ò cố thổ của minh."

Hoàng Đoan Phòng nói:

"Nếu như không có Khang - Tần liên quân, Bắc Ho rất khó đánh bại Đông Hồ, chiến tranh gian khổ như vậy, sao có thế cho Bắc Ho độc chiếm được?"

Ta mim cười, trong trận chiến này, thu hoạch lớn nhất của ta đó là Tần quốc, dưới mưu kế của ta và Tinh Hậu, binh lực và thực lực của Tần quốc đã bị hao tôn vô cùng lớn. Toàn bộ quốc gia đã bị binh lực của ta không chế, chuyện Đông Ho chi tính là một chuyện ngoài ý muôn mà thôi.

Ta hướng Hoàng Đoan Phòng nói:

"Hoàng tướng quốc, Hứa tướng quốc và Trần tiên sinh nói như thế nào?"

Hoàng Đoan Phòng nói:

"Hai người bọn họ nhất trí ý kiến, phần đất chủng ta đã chiếm được của Đông Ho tuyệt đôi không giao vào trong tay của Bắc Ho."

https://thuviensach.vn

Hoàng Đoan Phòng trước khi làm chuyện gì hắn đều có chuẩn bị đầy đủ, hắn trải bản đồ lên bàn,

'Hiện tại Tần Khang liên quân đã chiếm được những vùng này, vốn đây toàn là đất đai của Đông Ho chiếm của Tần quốc, đương nhiên, cũng có hai tòa thành của Đông Ho."

Hắn chi vào những ký hiệu trên bản đồ.

Ta nhìn địa đồ nói:

"Hoàn Nhan Liệt Thái tuy rằng bị thua, thế nhưng Đông Ho vẫn đang co đầu rút cổ ở phía bắc của

Đông Hô, cho tiếp giáp vói biên giói iriều ỉ lên.

Hoàng Đoan Phòng nói:

"Trần đại nhân kiến nghị, Tần Khang liên quân dừng lại không công kích lên phía bắc."

Ta nhịn không được nò' nụ cười:

"Cách nghi của Trần tiên sinh và ta đúng là trùng họp, lúc nãy ta đã cho người thông báo cho Vân Na đình chi tiến quân lên phía bắc, trận chiến ác liệt tiếp theo cứ đế cho Thác Bạt Thuần Chiếu đánh đi."

Hoàng Đoan Phòng nói:

"Ngoại trừ hai tòa thành trì của Đông Ho, chủng ta lần này tông cộng thu phục được 13 trọng trân phía bắc của Tần quốc, phỏng chừng lần này Thác Bạt Thuần Chiếu tói đây cũng vì mảnh đất này."

Gia Cát Tiếu Liên nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

"Lê nào Thác Bạt Thuần Chiếu muôn lấy 13 tòa thành trì này của chủng ta sao?"

Ta cười nhạt nói:

"Vói tính cách của hắn, nhất định sẽ làm như vậy."

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Công tử sẽ trả lại cho hắn ?"

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía ta, họ đang trông đọi câu trả lòi.

Ta nờ nụ cười đứng dậy:

"Vân đề này chi có thế đọi Thác Bạt Thuần Chiếu tói mói có đáp án chính xác được"

Đi ra ngoài doanh trướng, bầu tròi đã đầy sao, Gia Cát Tiếu Liên theo thói quen nhìn về phía tinh không, ta đi tói bên cạnh hắn, mim cười nói:

"Gia Cát tiên sinh đã nhận ra điều gì từ trong thiên văn?"

Gia Cát Tiếu Liên bí hiếm nò' nụ cười, hắn dùng đôi mắt thâm thúy nhìn lên bầu tròi, nói:

'Mấy ngày nay, lúc nào ta cùng theo dõi tinh vị của chủ nhân, từ khi chủ nhân đi Tần quốc, ánh sáng của tinnh vị đã trở nên ảm đạm đi rất nhiều. Lúc đó ta còn lo lắng cho chủ nhân, nhưng mà sau đó ánh sáng của nó lại rực rờ hon lúc trước rất nhiều."

Ta đờ lấy Gia Cát Tiếu Liên tựa vào xe lăn, hắn chưa bao giò' nịnh ta một điều gì, ta vô cùng tin tường, không nghi ngờ hắn bao giờ.

Gia Cát Tiêu Liên nói:

https://thuviensach.vn

"Ta đã suy đoán ra, lần này chủ nhân tới Tân quốc chắc chắn có biến co', nhưng mà từ đó về sau, quang mang của người không bao giờ che lấp được nừa.”

Ta yên lặng ngưng mắt nhìn tinh không, thấp giọng nói:

"Gia Cát tiên sinh, tiên sinh có tin tưởng ngoài chủng ta ra, vẫn còn nhừng thế giới khác tồn tại?"

Gia Cát Tiếu Liên có chút kinh ngạc xoay người lại, nhìn vào hai mắt của ta.

Gia Cát Tiếu Liên có chút kinh ngạc xoay người lại, nhìn vào hai mắt của ta.

Ta binh tình nói:

"Lần này ta tói Thanh Thục Sơn, đã gặp rất nhiều chuyện không biết nói thế nào, nhừng chuyện ta không dám tin tưởng cứ liên tiếp xảy ra."

Gia Cát Tiếu Liên gật đầu.

Ta tiếp tục đến:

'Thải Tuyết, Huyền Anh, Lãnh Cô Huyên, thậm chí toàn bộ ma giáo, dường như bốc hoi khỏi thế giới này, không còn dấu vết, ta không muôn tin tưởng, thế nhưng nhưng không tin không được. "

Gia Cát Tiếu Liên thấp giọng nói:

"Trong Mặc thị chân kinh có ghi chép về một số hiện tượng thiên văn, cũng ám chi đạo lý "nhân ngoại hừu nhân, thiên ngoại hừu thiên", nhưng mà vói trí tuệ của ta, không cách nào hiếu được chân lý trong đó.”

Ta thò dài nói:

https://thuviensach.vn

"Chuyện có quan hệ tói Ma giáo và chuyện có liên quan tói Thanh Thục Sơn dường như đã biến mất, ta hoài nghi bọn họ có năng lực nào đó xóa đi mất đoạn ký ức này của người khác."Trong ánh mắt Gia Cát Tiếu Liên toát ra đồng tinh vẻ, hắn đương nhiên hiếu tinh cảm của ta vói Thải Tuyết, nói:

M/^» Ạ_____ , » ___ 1 1 Ạ A rn

Cong từ VI sao không quenể'

Ta cười khố nói:

"Đôi khi nhớ lại còn thống khố hon so vói mất đi ký ức!"

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Nếu mà như vậy, tốt nhất công tử nên nghi biện pháp quên nó đi, có một số việc, không ai có khả năng vãn hồi, cho dù người đó có là vương giả bề nghề thiên hạ, vẫn chi giông như bách tính tầm thường mà thổi."

Sau khi trở lại phòng, các vị ái thê đã đi vào giấc ngủ, tâm tinh của ta vốn đang bị vây trong tâm sự.

Ta trở về phá hỏng giấc ngủ của các nàng, khi ta ôm từng vị ái thê một, thì Sở nhi nhẹ giọng nói: "Dận Không, huynh tói thăm Dao Như đi."

Ta ngơ ngác, không biết Dao Như lại xảy ra chuyện gì.

Yến Lâm nói:

"Huynh không nên suy nghi bậy bạ, chủng ta phát hiện Dao Như đã khôi phục nhừng ký ức trước kia, chăng qua là nàng ta không chịu ta thứ cho minh. Bây giò' Tuệ Kiều đang chiếu cô' cho nàng ấy, cho nên hôm nay hai người bọn họ không ra đón huynh được."

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta như có một dòng nước ấm chảy qua. Trời xanh dù sao cũng đôi đãi vói ta không tệ, mang đi Thải Tuyết, lại đem Dao Như trả lại cho ta.

Ta mim cười nói:

"Vậy thì ta phải đi thăm họ một chút."

Sỡ nhi nói:

"Lúc này bọn họ đang ờ căn nhà nhỏ mà trước kia Lệ Cơ ở, cho dù chủng muội có khuyên thế nào, Dao Như cùng không muôn trờ lại..."

Sò' nhi dừng lại một chút nói:

"Muội không dám đem tin tức huynh trở về nói cho Dao Như, sợ nàng ta lại làm ra hành động gì đó quá khích. Tuệ Kiều sợ nàng ấy gặp chuyện không may, hiện giờ một tấc cùng không rời."

Ta đứng lên nói:

"Xem ra khúc mắc này chi có ta mói có thế cời."

Sở nhi u oán thờ dài một hoi nói:

"Huynh đã tạo thành vô số tinh nghiệt, không biết kiếp này có thế trả được không."

Ta ôm thân thế mềm mại của nàng, hôn lên đôi môTanh đào của nàng một cái, mim cười nói:

"Kiếp này kiếp sau, ta muôn vinh viền thiếu các nàng."

Khi Yến Lâm tiền ta ra khỏi cừa, đã kéo ta qua một bên, nhỏ giọng nói:

"Muội dạy cho huynh một biện pháp."

https://thuviensach.vn

Ta hứng thú nói:

"Vần là Lâm nhi ngoan nhất, nói nghe một chút."Yến Lâm bám vào tai ta nhỏ giọng nói:

"Khi huynh thấy Dao Như không đế ý tói huynh, vậy thì hãy dùng Bá Vương Ngạnh Thượng Cung."

Ta suýt nừa bật cười.

Yến Lâm cả giận nói:

"Huynh cười cái gì?"

Ta nói:

'Muội cho là chiêu sô' dùng vói muội lại có thế dùng vói người khác hay sao?”

Yến Lâm vừa thẹn vừa vội, véo lỗ tai của ta, nói:

"Dâm tặc, lúc trước nếu như huynh không gian dâm muội, muội lại theo huynh hay sao?"

Thiên lý ở đâu cơ chứ, lúc trước rõ ràng là nàng hạ thủ vói ta, sao bây giờ lại có thế nói như vậy, ta chi còn cách cười khố gật đầu.

Sò' nhi ở phía xa ngoắc tay ta nói:

'Mấy người đừng ở đây nói chuyện nừa, mau cho Dận Không đi đi."

Ta nhỏ giọng nhìn Yến Lâm nói:

"Cời hết ờ trên giường chò' ta, sáng sớm ngày mai, ta nhất định sẽ quay lại tim nàng.”

https://thuviensach.vn

Yến Lâm đỏ mặt mà gật đầu, nhưng nhỏ giọng nói:

"Chi sợ ngày mai huynh mệt tói mức không động đậy được nừa ấy chứ."Sỡ nhi nói:

"Tối nay chủng muội không tiếp huynh được, nhưng vẫn còn Lệ Cơ tỷ tỷ, tô't nhất huynh cũng nên làm cho tỷ ấy có thành quả."

Ta mim cười gật đầu, lại nghe phía sau có một tiếng ngựa hí, hóa ra là Lệ Cơ cười một con tuân mã đỏ thầm đi tói bên cạnh ta.

Ta vung roi ngựa lên, nặng nề vụt vào mông ngựa một cái, tuân mã lao vút đi.

Bóng đêm trên thảo nguyên vẫn mỹ lệ như trước, gió nhẹ hết sức ôn nhu, ta xoay người nhìn lại, đã thấy Lệ Cơ mặc trang phục của người Ho bó sát người, vóc người càng thướt tha, ngực nhỏ phập phồng, vô cùng mê người.

Lệ Cơ ánh mắt của ta như vậy, mim cười ngọt ngào nói:

"Huynh nhìn cái gì?”

Ta mim cười nói:

"Muội là thê tử của ta, đương nhiên ta muôn nhìn gì thì nhìn."

Lệ Cơ xấu hố gật đầu, nhỏ giọng nói:

"Lệ Cơ không bao giò' thấy phiền khi huynh nhìn."Ta chuyến cương ngựa, vòng tay nhấc toàn bộ thân hình của nàng sang ngựa của ta. Lệ Cơ tựa vào lòng ta, chủng ta hôn nhau cho tói khi nàng không còn thò' được nừa mói buông ra, Lệ Cơ nhẹ giọng

"Mồi ngày muội đều nhớ huynh."

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, đưa tay vuốt ve bộ ngực sừa của nàng, Lệ Cơ ôm lấy thắt lưng của ta, tựa đầu vào ngực ta, nhỏ giọng nói:

"Cưỡi ngựa cho tốt."

Ta cười to nói:

"Bằng vào kỵ thuật của ta, chuyện nhỏ này sao có thế làm khó ta được?"

Ta còn chưa nói xong, tuân mã đột nhiên hí dài một tiếng, hai vó trước dựng lên, ta bất ngờ không kịp đề phòng, bị nó ném xuống mặt đất, Lệ Cơ roi đè lên ta, cùng may là bãi cỏ xốp, hai người chủng ta mói không bị tôn thươngế

Ta cả giận nói:

"Cái con súc sinh này, cùng dm khi quân phạm thượng."

Khi ta nhìn lại, đã thấy nó chạy đi rất xa rồi.

Lệ Cơ cười rộ lên, vươn bàn tay nhỏ nhắn kéo ta dậy, cùng may con ngựa của nàng vẫn ở phía sau, chủng ta lại một lần nừa lên ngựa. Sau khi đi được chừng 3 dặm đường, phía trước của chủng ta truyền tói một tiếng ngựa hí.

Ta mim cười nói:

"Con súc sinh này quả nhiên không dám chạy xa, ta phải một đao chém đầu nó mói dược."

Lệ Cơ ôn nhu nói:

'Không thế, nó chăng qua chi là một con súc sinh, huynh không cần nối giận.”

https://thuviensach.vn

Kỳ thực ta cùng chi nói vậy mà thôi, từ chỗ này nhìn lại, Tử Vân Ho đã ờ ngay phái trước, dưới ánh trăng và ánh sao chiếu rọi, mặt hồ tỏa ra quang hoa mê ly.

Trên một bãi cỏ ven hồ, có hai con tuân mã đang đứng với nhau một chồ, ta nhịn không được nò' nụ cười, Lệ Cơ khi nhận rõ chủng đang làm cái gì thì nhịn không được đỏ bừng khuôn mặt, nhẹ giọng phi nói:

"Thật là vừa... vừa nãy nó bỏ chạy, hóa ra là tói đây tim tinh nhân!"

Ta cắn vai nàng nói:

"Muội có muôn hay không..."

Lệ Cơ tức giận véo ta một cái, nói:

"Bại hoại, huynh lại so sánh muội vói con súc sinh kia hay sao."

Ta cười ha ha lên, hai con tuân mã nghe thấy tiếng động, cuông quít xa nhau, có thế chúng nó đã coi ta là một vị khách không mòi mà tới, phá hỏng chuyện tô't của chủng.

Nụ cười của ta đột nhiên biến mất, con ngựa đực kia vôn là con 'Hắc Sư Tử' mà trước kia ta giao cho Tiêu Trân Kỳ, không biết tại sao nó lại ờ chồ này?

Lệ Cơ cùng nhận ra nó:

"A! Nó hình như là tọa kỵ của huynh trước kia mà!"

Lệ Cơ cùng nhận ra nó:

"A! Nó hình như là tọa kỵ của huynh trước kia mà!"

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, Hắc Sư Tử hiến nhiên nhận ra ta, nó hí lên một tiếng chạy tói chồ ta, ta xoay người xuống ngựa, đã thấy trên minh nó chỗ nào cùng là bùn đất, xem ra đã không có ai chăm sóc lâu rồi, lê nào nó từ biên giói Yên - Hàn chạy tói đây?

Ta vỗ nhẹ nhẹ bộ lông dơ bẩn của nó, thấp giọng nói:

"Xem ra ngươi đã chịu không ít khổ sở, nếu đã tói noi này, vậy thì tắm rửa đã, không nên làm chuyện câu dần con gái nhà lành!"

Lệ Cơ nhịn không được cười ra tiếng.

Ta còi dây cương, vồ vồ cái mông Hắc Sư Tử, nói:

"Đi thôi, ta sẽ không quấy rối chuyện tốt của các ngươi."

Hắc Sư Tử nhẹ giọng hí một tiếng, mang theo con ngựa cái chạy tói bên hồ.

Chồ này cách căn nhà của Dao Như không xa, ta vói Lệ Cơ nắm tay nhau đi vào trong.Thấy căn nhà vẫn còn ánh sáng, ta và Lệ Cơ nhìn nhau cười, cuộc sông vôn là như vậy, bây giò' là Dao Như, trước kia là Lệ Cơ và Tuệ Kiều. Các nàng đều đã từng là người mà ta nghi ngờ, nhưng các nàng cùng mang một tình yêu khắc cô't ghi tâm vói ta.

Ta nhẹ nhàng dập gõ cửa, qua hồi lâu mói có một giọng nừ ôn nhu vang lên:

"Ai?"

Ta nhận ra đây chính là giọng của Dao Như, trong lòng kích động không nói nên lòi

Lệ Cơ nhẹ giọng đáp:

https://thuviensach.vn

"Là ta, Lệ Cơi"

Cửa phòng mở ra, Dao Như mặc một bộ quần áo màu vàng nhạt, tay cam một cái đèn dầu đứng trước cửa. Khi ánh mắt của nàng với ta gặp nhau, nước mắt đã vòng quanh, nàng đánh roi ngọn đèn tỏng tay, xoay người chạy vào trong phòng.

Khi nàng muôn đóng của thì bị ta chặn lại, nói:

"Dao Như, cho ta vào đi!"

Động tác của chúng ta làm cho Tuệ Kiều phải giật minh tinh giấc, nàng mói ngủ không lâu, khi thấy ta tói, thìcuống quít đi tói bên người Dao Như khuyên lon:

"Dao Như, có chuyện gì thì cứ đế cho huynh ấy vào rồi hãy nói.”

Dao Như mờ cửa phòng, gục ờ trên giường, lớn tiếng khóc ồ lên.

Lệ Cơ và Tuệ Kiều ngầm hiếu đi ra cừa.

Ta cô' nén sự kích động trong lòng, đi tói bên người Dao Như, nhẹ nhàng xoa vai nàng nói:

"Dao Như, vì sao muội không muôn gặp ta?"

Dao Như xoay người lại, nước mắt đã tràn ngập khuôn mặt thanh tú, nàng cô' sức lắc đầu nói:

"Công tử, Dao Như không còn mặt mùi nào nhìn thấy người, nếu như người còn thương Dao Như, vậy thi hãy đệ Dao Như ở đây tự sinh tự diệt là được rồi.”

Ta muôn ôm thân hình của nàng, nhưng lại bị Dao Như giãy ra, nàng, quỳ rạp xuống trước mặt ta,

https://thuviensach.vn

"Dao Như trải qua lần sinh tử này, thì đã khám phá được hồng trần, hiếu rõ cuộc đòi ảo huyền, mong rằng công tử có thế thành toàn muội.”

Ta chậm rãi lắc đầu, dùng thanh âm trầm trọng nói:

"Ta sẽ không bao giò' đồng ý cho muội, cùng không bao giò' bỏ muội, chi vì trong lòng ta không bao giờ quên được muội. Nếu như muội thực sự muôn ròi xa ta, ta sẽ không cách nào chịu đựng nồi thống khổ này..."

Ta bồng nhiên nghi tói Tinh Hậu, nhớ lại Thải Tuyết, nhớ lại Huyền Anh, nhớ lại u u... cuộc đòi ta không còn cách nào chấp nhận được nồi đau mất đi người minh thương yêu nừa.

Vành mắt ta đỏ lên, cam lấy bàn tay của Dao Như, động tinh nói:

"Cho ... ta một cơ hội nừa, ta nhất định sẽ không đế nàng phải chịu đựng bất cứ ủy khuất và thống khổ gì."Dao Như lớn tiếng khóc lên, run giọng nói:

'Không phải là Dao Như không muôn tha thứ cho công tử, mà là Dao Như không còn mặt mùi nào đôi mặt vói công tử nữa..."

Ta hôn lên đôi môTanh đào của nàng, lập tức cảm nhận được sự tang thương trong đó, sự oán giận trong lòng ta đã tiêu tan thành mây khói từ lâu.

Huống chi hiện giò' Điền Tuần đã chết, Điền Ngọc Lân trước kia đôi nghịch vói ta, bây giò' cùng chi là một phế nhân. Nếu như ta muôn giết hắn thì chẳng khác gì giết một con kiến hổi, ta cần gì phải tính toán vói hắn cơ chứ?

Ta kéo cánh tay của Dao Như, yêu thương nhìn lên vết thương trên cổ của nàng, nếu như Dao Như có thế vì ta mà chết, vậy thì có thế nhận thấy được sự thương yêu của nàng vói ta.

https://thuviensach.vn

Trải qua bao nhiêu năm tháng cuộc đòi, mói thấy chân tinh tương đôi quý, ta sao có thể đế nàng ròi xa ta được nừa.

Ta cố họng nức nò nói:

"Còn nhó thòi gian ta làm con tin bên nước Tần không?"

Dao Như rưng rưng gật đầu.

Ta thấp giọng nói:

"Tôn tiên sinh đã về cõi tiên từ lâu rồi, Thải Tuyết cùng đã ròi khỏi ta, người cùng ta chung hoạn nạn chi còn lại một minh muội...”

Nói đến đây nước mắt của ta lại tự động chảy ra, Dao Như khóc càng lúc càng thương tâm.

Ta chân thành tha thiết nói:

"Ta không muôn kiếp này minh lại có thêm một tiếc nuôi nừa, ta muôn muội làm thê tử của ta, chăm sóc cho ta, chiếu cô' cho ta, giông như khi chủng ta còn ờ Đại Tần...”

M/^» Ạ , 7 ft

Cong tử...

Dao Như nhào vào trong lòng ta, thân hình nàng không ngừng run rẩy, chân tinh của ta cư ôi cùng cùng có thế tim được lối vào cánh của nội tâm vôn đang đóng kín từ lâu của nàng.

Ta hôn lên đôi mắt đầy nước của nàng, thường thức đôi môi như khô hạn, có thế nói là sau khi mưa gió qua đi mặt trời lại mọc, phương đông tiếp tục ừng hồng...

https://thuviensach.vn

Sáng sôm sau khi ta tinh lại, ba vị kiều thê đã thức dậy chuẩn bị xong tất cả cho ta. Sau khi ta rửa mặt xong, ra khỏi phòng, thấy Tuệ Kiều đang ngồi ở bãi cỏ trước nhà chờ ta tói uống trà, Dao Như và Lệ Cơ đứng ò bên cạnh ăn ô mai.

Ta đi tói bên người Tuệ Kiều ngồi xuống, hỏi sự nghi vân trong lòng ta:

"Mầu hậu ra sao rồi?"

Tuệ Kiều u oán thò' dài một hoi nói:

"Người đã an nghi trong cung rồi, muội thấy tô't nhất chúng ta không nên quấy rầy sự yên nghi của người nữa..."

Ta cô' sức mấp máy môi, ý của Tuệ Kiều sao ta lại không hiếu cơ chứ.

Bàn tay nhỏ nhắn của Tuệ Kiều đặt lên bàn tay của ta:

"Chi sợ là muội không còn cách nào cứu người..."Ta gật đầu, ánh mắt nhìn sang ven hồ, thấy Dao Như và Lệ Cơ đang cười thật tươi, có lê ta phải học cách quên đi tất cả quá khứ.

Tuệ Kiều nói:

"Chi khi nào có huynh ờ bên cạnh, bọn muội mói vui vẻ như vậy."

"Ta sẽ làm cho các nàng ngày nào cùng được vui vẻ như vậy!"

Ta vào đôi mắt của Tuệ Kiều nói:

"Ngày đó đã không còn xa nừa!"

Khi trở lại mục trường, mặt trời đã lên rất cao, các vị kiều thê biết ta đã thành công giải quyết được chuyện của Dao Như, ai nấy đều vui vẻ vô cùng.

https://thuviensach.vn

Trong đám người ra đón ta, ta vẫn không nhìn thấy Yến Lâm, sau khi hỏi Sở nhi ta mới biết được, Yến Lâm không được khỏe, hiện đang ờ trong phòng nghi ngoi.

Trong lòng ta cười thầm, chắc chắn là Yến Lâm vẫn còn nhớ câu nói của ta nói vói nàng từ tôi hôm qua, chắc vẫn đang nằm trên giường chò' ta tói.

Vất vả lắm ta mói tim được một lý do đế tói phòng của Yến Lâm.

Thị nừ trước cửa nhìn thấy ta thi cuông quít quỳ xuống hành lề, ta mim cười nói:

"Nàng có ờ bên trong không?"

Thị nừ nói:

"Nương nương nói là rất đau đầu, cho nên bây giờ vẫn chưa thức dậy."

Ta gật đầu nói:

"Ngươi đi trước đi, ta sẽ tự chăm sóc nàng ấy.”

Đi vào bên trong phòng, ta trò' tay khép cửa phòng lại, thấy màn che bên trong đã buông. Ta nhịn không được tươi cười, vén màn che lên, thấy Yến Lâm vẫn đang ngủ, ta vỗ vỗ nàng, nhưng nàng không thèm đế ý tói ta.

Ta đưa tay luồn vào trong chăn gấm, mân mê thân hình mê người của nàng, cô gái nhỏ này quả nhiên là tuân thủ lòi hứa.

Yến Lâm nhịn không được khanh khách nờ nụ cười, trở tay trùm chăn lên đầu ta, kéo ta lên giường. Trong bóng tôi đã hôn lên đôi môi ướt át của nàng, Yến Lâm còi y phục của ta, chủng ta lập tức họp lại thành một đôi, thân hình giông như củi khô bị đô't.

Yến Lâm dịu dàng nói:

https://thuviensach.vn

"Vua không nói choi, sao huynh đế muội đọi lâu như vậy...”

Ta mim cười nói:

"Lần này là ta sai, ta sẽ bồi thường gấp bội cho nàng!"

"A!"

Yến Lâm bị ta làm cho hét ầm lên.

Ba ngày sau, đám người của A Đông và Lang Thứ cùng lục tục quay trờ về Lục Hải Nguyên, bọn họ mặc dù rời đi trước ta, nhưng vì phải tạo ra những động tình khác, cho nên về muộn hon ta rất nhiều.

Ta đôi vói Hô't Ho không lạ gì cả, cùng bòi vì đánh hắn một trận, mà bị các hảo tỷ muội của hắn phục kích, cùng nhờ hắn mà ta quen biết Tác Mạt Nhi.

Ta không có hảo cảm nhiều lắm vói tiêu tử kiêu căng ngạo mạn này, thế nhưng du sao lần này hắn tói đây cùng mang thân phận là Sử Tiết, cho nên ta phải lấy lề đón hắn.

Ta tiếp đãi nhóm người Hô't Ho ở trong doanh trướng của minh, mấy năm không gặp, ta thấy hắn thay đổi rất nhiều, trên bộ mặt bóng loáng của hắn đã có thêm một bộ râu quai nón, có vẻ là tang thương và hiếu đòi hon trước nhiều.

Hô't Ho dùng lề tiết của người Ho, tay phải đặt ở trước ngực hành lề vói ta, nói:

"Đại Ho Quốc Sử Tiết Diệt Lang tướng quân Hô't Ho tham kiến Đại Khang thái tử điện hạ."

Ta khoát tay áo nói:

https://thuviensach.vn

"Hô't Ho tướng quân không cần phải khách khí như vậy, chủng ta giông như là bạn thân tương phùng, đâu phải hành lề vói nhau làm gì.”

Hôt Ho lúc này mói ngẩng đầu lên, hắn đương nhiên là hiếu câu nói "bạn thân tương phùng" của ta là có ý gì, xấu hố cười nói: Thái tử vẫn còn nhó ta hay sao."

Ta giả bộ nhiệt tinh, cam bàn tay của hắn, bảo hắn ngồi xuống vị trí ờ bên phải của ta, nói:

"Hô't Ho tướng quân đi đường tói đây có được thuận lợi hay không?"

Hôt Ho hiến nhiên không ngờ ta lại đôi vói hắn nhiệt tinh như vậy, có chút được yêu mà sợ nói:

"Rất thuận lợi, rất thuận lợi."Trong lòng ta cười thầm, khí tức vô lại ở tiếu tử này đã ít hon xưa rất nhiều, xem ra Bác Thiếp Nhì đã quản lý và giáo dục hắn rất nhiều trong thòi gian hai năm qua.

Ta xoay người hướng Sát Cáp Thai nói:

"Sát Cáp Thai, tiệc tôi đã chuẩn bị thế nào rồi?"

Sát Cáp Thai cung kính nói:

"Khời bấm chủ nhân, tất cả đã chuẩn bị xong.”

Ta nhìn Hôt Ho nói:

"Hô't Ho tướng quân đường xa tói đây đương nhiên là có chút mệt mỏi, ta đã chuẩn bị xong doanh trướng, có lẽ tướng quân nên đi tắm và nghi ngoi trước."

Hôt Ho gật đầu, rời khỏi doanh trướng.

https://thuviensach.vn

Sát Cáp Thai nhìn hướng hắn ròi đi, đi tói bên cạnh ta thấp giọng nói:

"Hắn chi là một phế vật vô dụng, chủ nhân không cần đôi vói hắn khách khí như thế?"

Ta mim cười nói:

"Ngươi cùng có thế nhận ra hắn là một phế vật, đương nhiên Thác Bạt Thuần Chiếu cùng có thế nhìn ra được."

Sát Cáp Thai có chút không giải thích được nhíu mày.

Ta thấp giọng nói:

"Thác Bạt Thuần Chiếu bảo hắn tói đây làm tiền trạm, tất có lo lắng điều khác"

Sát Cáp Thai bồng nhiên tinh ngộ nói:

"Chủ nhân nói đúng, Thác Bạt Thuần Chiếu muôn lọi dụng hắn áp chế Bác Thiếp Nhì?"

Ta gật đầu nói:

"Bác Thiếp Nhì và Thác Bạt Thuần Chiếu từ trước tói nay không họp nhau, Thác Bạt Thuần Chiếu làm như vậy cũng không phải là không có lý...”

Ngoài cừa bồng nhiên truyền đến tiếng cười của Thác Bạt Lục Châu, ta dừng cuộc đôi thoại lại, rồi đi ra ngoài.

Đã thấy Lục Châu mặc trang phục sặc sờ của người Ho chạy tói chỗ của ta.

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Có gì mà muội vui vẻ như vậy?"

Nàng xoay người một vòng, nói:

"Có đẹp hay không?"

Ta khen:

"Y phục đẹp, nhưng người càng đẹp hơn!"

Lục Châu kéo cánh tay ta nói:

"Huynh đi theo muội!"

"Có chuyện gì vậy?"

Ta không giải thích được nói.Lục Châu cười nói:

Tới rồi huynh sẽ biêt.

Ta biết nàng vôn có tâm tính trẻ con, mà trong khi lúc này cùng không có chuyện gì, cho nên theo nàng tói mục trường.

Đi tói bên ngoài danh trướng của Lục Châu, Lục Châu đấy ta lên trước, sau đó bịt mắt của ta, nói: "Huynh đoán xem, là ai tói đây?”

Trong lòng ta ngẩn ra, ta ngửi được một mùi hương nhàn nhạt, mùi hương này không giông vói mùi cơ thế của Lục Châu.

Trong chuyện này ta có thế nói là trời sinh có sờ trường, trên môi nỡ một nụ cười, nhẹ giọng nói:

"Tác Mạt Nhi, quả thật là cô nàng sao?"

Trong doanh trướng có một thanh âm tràn ngập e thẹn, nói:

https://thuviensach.vn

"Là muội!"

Lục Châu buông hai tay, dương dương đắc ý cười nói:

"Muội đã nói, trong lòng của nàng ấy không bao giờ quên được huynh!"

Tác Mạt Nhi im lặng đứng đôi diện với ta, trong đôi mắt đẹp của nàng tỏa ra vô hạn nhu tình, nàng mặc một bộ võ sĩ phục màu trắng, hoi rộng thùng thình, giấu đi vóc người xinh đẹp của nàng.

Từ kiểu dáng của võ sĩ phục này thì ta có thế đoán được đây là một bộ trang phục của nam nhân, xem ra lần này Tác Mạt Nhi đến đây hoàn toàn là do tự chủ trương, lẽ nào nàng tới đây chi vì gặp ta, nghĩ tới đây, tim ta đập thình thịch.

Lục Châu nói: "Muội không làm cản trờ hai người nói chuyện"

Nói xong nàng xoay người ra khỏi doanh trướng.

Ta mim cười nói:

"Vừa rồi ta còn nghi tới nàng, không ngờ nàng lại xuất hiện ngay ờ trước mặt."

Tác Mạt Nhi khuôn mặt ủng hồng nói:

"Gạt người mà!"

Ta cam lấy bàn tay nhỏ nhắn mềm mại của nàng, Tác Mạt Nhi nhẹ nhàng giãy một chút, sau đó đế mặc ta nắm, nàng cúi đầu, nhẹ giọng nói:

'Muội còn tường rằng ngươi đã quên muội từ lâu rồi chứ..."

Nói tói đây, thân hình của nàng bị ta kéo vào trong lòng minh.

https://thuviensach.vn

Bòi vì sợ Lục Châu đột nhiên từ bên ngoài xông vào, ta chi lướt môi qua đôi môTanh đào của nàng.

Tác Mạt Nhi ôn nhu nói:

"Lần này muội tới đây, là vì chuyện của ca ca..ẻ"

Ta gật đầu nói:

"Chúng ta ngồi xuống rồi hãy nói!"

Tác Mạt Nhi nói:

"Ca ca của muội chưa từng có kinh nghiệm lình quân, lần này đại hãn đột nhiên bảo huynh ấy dẫn r 1000 người đi tiền trạm, trong chuyện này có ý đồ khác."

Ta mim cười nói:

"Nàng nói không sai, có lẽ là Thác Bạt Thuần Chiếu muôn dùng ca ca của nàng áp chế phụ thân của nàng, đế cho phụ thân nàng không dám có dị động gì ờ sau lưng.”

Tác Mạt Nhi thò' dài nói:

"Cha muội và phụ thân muội tuy rằng không hợp ý, thế nhưng người vẫn luôn trung thành và tận tâm vói Bắc Ho, đại hãn là người tính tình đa nghi, từ sau khi nhậm chức đã biếu hiện ra mặt, mượn cớ chiến tranh vói Đông Ho làm suy yếu đi binh quyền trong tay của người. Phụ thân muội đã sớm nản lòng thoái chí, có dự định từ quan hồi hương, không ngờ đại hãn lại không có ý định buông tha."

Ta nhẹ nhàng vuốt vai của nàng, an ủi.

Tác Mạt Nhi sâu xa nói:

https://thuviensach.vn

"Mấy tỷ muội rất lo lắng cho sự an nguy của ca ca, sợ rằng lần đi này huynh ấy sẽ gặp chuyện gì ngoài ý muôn, cho nên mới đề cử muội giả nam trang tới đây."

Ta cười nói:

"Vì sao phải đề cử muội tới đây?"

Ta nói xong câu này, khuôn mặt của Tác Mạt Nhi đỏ bừng lên, dùng nắm tay trắng ngọc đấm ta một cái, nhỏ giọng nói:

"Còn không phải là bòi vì huynh hay sao?”

https://thuviensach.vn

Chương 194: Lửa Trại

Trong lòng ta kích động vô cùng, kéo nàng vào trong lòng minh, đang muôn ôn nhu một phen, nhưng không ngờ lại nghe thấy tiếng ho nhẹ của Lục Châu ờ bên ngoài trướng.

Ta kề sát vào tai của Tác Mạt Nhi, nhỏ giọng nói:

"Có nhớ chỗ mục trường trước kia chúng ta hẹn nhau hay không?"

Tác Mạt Nhi mặt cười nhịn không được đỏ lên, nhỏ giọng nói:

"Muội sẽ không đi! "

Ta hôn một cái lên má của nàng, nói:

'Cho dù nàng có đi hay không, nửa đêm hôm nay ta cũng ờ đó chờ.”

Đi ra ngoài trướng, đã thấy Lục Châu dùng vẻ mặt quỷ bí nhìn ta, ta có tật giật minh nò' nụ cười. Cũng may Lục Châu cũng không hỏi chuyện của ta và Tác Mạt Nhi, mà nói:

"Tống quản Sát Cáp Thai đang tim huynh, Nhã Khắc an đáp cũng đã tói, tất cả mọi người đang lo lắng Nhã Khắc và Hô't Ho sẽ lại xảy ra xung đột.”

Ta nhịn không được cười nói:

"Cái tên Nhã Khắc này tói sớm không tói, tói muộn không tói lại tói đúng lúc này, đúng là oan gia ngõ hẹp mà."

https://thuviensach.vn

Bòi vì có chuyện trước kia, cho nên Nhã Khắc không dám làm chuyện gì khinh suất, trong toàn bộ bừa tiệc Hô't Ho biếu hiện vô cùng lề phép, cứ lấy tính cách của hắn mà nói, thì điều này đã khó mà có được rồi.Biếu hiện của Hô't Ho cũng tương đôi câu nệ, có lẽ là sợ chủng ta gây hại tói hắn, cho nên đứng dậy cáo từ từ khi còn sớm.

Ta cũng không có giừ lại, tự minh đưa hắn ra trước cửa mục trường

Hô't Ho cung kính nói:

"Thái tử điện hạ xin dừng bước! "

Ta mim cười nói:

"Ta vẫn còn mấy câu muôn nói vói Hô't Ho tướng quân."

Hô't Ho ngơ ngác, sau đó gật đầu, đi ra bên ngoài thảo nguyên ngồi xuống vói ta.

Ta thấp giọng nói:

"Hô't Ho tướng quân hôm nay tói noi này, hình như là chưa làm chuyện gì à.”

Hô't Ho có chút không giải thích được nhìn về phía ta.

Ta cười nhạt nói:

"Đại hãn bảo ngươi tói đây, chắc chắn không chi vì chuyện đon giản là uống rượu đó chứ."

Hô't Ho gật đầu nói:

"Đại hãn bảo ta tói đây đi tiền trạm cho người."

Ta nhịn không được nờ nụ cười:

https://thuviensach.vn

"Nếu như an bài ngươi đi tiền trạm, tại sao hôm nay ngươi vẫn chưa chịu thương lượng chuyện địa điếm hội đàm, số lượng người tham dự, vệ binh bảo vệ và những điều cần thiết khác. "

Hô't Ho xấu hố cười nói:

"Ta... Hôm nay có chút khấn trương, cho nên quên mất toàn bọ những chuyện này."

Trong lòng ta cười thầm, Hô't Ho này quả nhiên là người không làm được việc. Đáng tiếc cho Bác Thiếp Nhì anh hùng một đòi, vậy mà lại sinh ra một tên phế vật, nhưng ta vẫn giả bộ nhiệt tình, vồ vồ bả vai Hốt Ho nói:

"Ngươi thực ra không cần phải khấn trương, từ lâu ta đã coi ngươi là huynh đệ của minh.’'

Hô't Ho ngạc nhiên quay đầu, hắn bị câu nói này của ta làm cho bôi rối, sửng sô't hồi lâu mói nói: "Hốt Ho không dám vói cao...”

Xem ra trước khi hắn tói đây, Bác Nhì Thiếp đã có sự giáo huân cấn thận cho hắn rồi.

Ta cô' ý thở dài một hoi nói:

"Hốt Ho tướng quân, thực không dám dấu diếm, ta và lệnh muội Tác Mạt Nhi, từ khi còn ò Bắc Ho đã định ước chung thân.”

Hô't Ho có chút giật minh nhìn ta một cái.

Ta chân thành tha thiết nói:

"Ta muôn cầu Hô't Ho huynh ở trước mặt Bác Thiếp Nhì tướng quân nói tốt vài câu, thành toàn cho ta và Tác Mạt Nhi."Hô't Ho thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Thực không dám dấu diếm, chuyện của thái tử và Tác Mạt Nhi, ta đã sớm có nghe thấy. Hon nừa... Hơn nữa..."

Hắn dường như đã hạ quyết tâm, ghé sát vào ta, thấp giọng nói:

"Tác Mạt Nhi lần này cũng theo ta cùng đi."

Ta cười nói:

"Thực không dám dấu diếm, chiều nay Tác Mạt Nhi đã tói tim ta rồi."

Hô't Ho trợn to hai mắt, cùng ta nở nụ cười, không khí có vẻ vô cùng hòa họp.

Hốt Ho nói:

"Trước khi ta tói, đại hãn chi bảo ta thương lượng địa điếm hội đàm vói thái tử, chứu không giao chuyện gì khác."

Ta gật đầu nói:

"Bác Thiếp Nhì tướng quân có nói vói ngươi điều gì hay không?"

Hô't Ho thò dài nói:

"Cha chỉ nói là...”

Biếu tinh của hắn có vẻ có chút thống khổ:

"Cha nói ta không có năng lực làm tướng quân, đại hãn cho ta tói đây là nể mặt người."Hắn nắm chặt song quyền, đập xuống đùi một cái, nói:

"Ngẫm lại thì ta thực sự là vô dụng, cho dù có làm chuyện gì đi nừa cũng không thế nào khiến cha ta yên tâm được, lần này tói đây lại còn phải bắt muội tử ta đi theo."

https://thuviensach.vn

Ta an ủi hắn nói:

"Đây có lê là điều khác người ờ ngươi, ngươi sinh ra không họp vói chiến tranh."

Hốt Ho nói:

"Ngày xưa ta đã làm rất nhiều chuyện hồ đồ, bây giờ nhó' lại ta thực sự là rất hôi hận, ta cũng muôn làm vài chuyện cho vinh quang, đế cho cha ta và các tỷ muội không còn phải lo lắng vì ta nữa."

Ta chợt phát hiện Hốt Ho cũng không phải là không biết suy nghi, sỏ dì hắn biến thành như ngày hôm nay, phần lớn là do Bác Nhì Thiếp và những tỷ muội của hắn quá nuông chiều hắn mà thôi.

"Hô't Ho huynh không cần phải ... miền cường minh, kỳ thực nam nhi lập thế đâu phải chi có con đường chiến tranh, cho nên không thế áp dụng vói tất cả mọi người được."

Hô't Ho cười khố nói:

"Thếnhưng cho tói bây giờ, ta vẫn chưa phát hiện ra minh có sờ trường gì cả?"

Hắn chợt nhớ tói một việc, lấy từ trong lòng ra một bức thư, nói:

Trước khi ta đi, cha ta bảo ta đưa bức thư này cho ngươi."

Ta trịnh trọng cất bức thư vào trong lòng, ta chuyến hướng nhìn Hô't Ho nói:

"Chuyện hội đàm ta sẽ bắt tay vào chuẩn bị, địa điếm đã định là ờ phía tây bắc của Lục Hải Nguyên, đây là chồ biên giói của Đại Khang và Bắc Ho, ngày mai ta sẽ cho thủ hạ đi tói noi đó chuẩn bị tất cả. Còn về vân đề

https://thuviensach.vn

của ngươi, thì do ngươi phụ trách, tất cả vật dụng ta sẽ cung cấp cho ngươi." "Đa tạ thái tử điện hạ!”

Hô't Ho mặc dù hồ đồ, nhưng cũng nhận ra, đây là một lề vật ta tặng cho hắn.

Từ biệt Hô't Ho ta trò lại doanh trướng, Nhã Khắc, Sát Cáp Thai, Gia Cát Tiếu Liên, Hoàng Đoan Phòng đang chờ ta.

Nhã Khắc đương nhiên là không biết dụng ý của ta, hét lên:

"An đáp, tại sao ngươi lại đôi vói tên dâm tặc vô si kia khách khí như thê?"

Ta ha hả phá lên cười:

"Đại quốc bao la đương nhiên phải có phong phạm của đại quốc, hắn là khách ờ xa tói, chẳng nhè ngay cả lề nghi chúng ta cũng không làm được?”

Nhã Khắc ngượng ngủng nờ nụ cười.

Ta chuyến trọng tâm câu chuyện tói việc hồi đàm:

"Còn mấy ngày nừa Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ tói biên giói Bắc Ho đế bàn chuyện hội đàm, chủng ta can chuẩn bị cho sớm.”

Nhã Khắc nói:

"Bây giờ chính là thòi khắc đon giản nhất, không làm được huynh đệ thì làm địch nhân, chủng ta chi cần chuẩn bị rượu và thức ăn, cũng đồng thòi chuẩn bị cả đao thương, ếu như ờ vào tinh huống xấu nhất thì đánh vói Bắc Ho một trận."

Câu nói dứt khoát của hắn làm cho mọi người phi cười.

https://thuviensach.vn

Câu nói dứt khoát của hắn làm cho mọi người phi cười.

Hoàng Đoan Phòng mim cười nói:

"Nhã Khắc tướng quân nói tuy rằng thẳng thắn một chút, nhưng mà thực sự là có đạo lý.”

Sát Cáp Thai nói:

"Căn cứ vào tin tinh báo, quan viên lớn nhỏ đi theo Thác Bạt Thuần Chiếu là 20 người, binh sĩ 5000 người, đương nhiên không bao gồm 6 vạn binh sĩ ở những tòa thành lân cận."Ta bình tình phân tích nói:

"Nói cách khác, chi cần ta và Bắc Ho không thống nhất được, 6 vạn binh mã này sẽ là đội quân xâm nhập Lục Hải Nguyên."

Nhã Khắc bực tức nói:

"Sợ cái chim ấy, trên Lục Hải Nguyên có hai vạn du kỵ binh, chi cần 2 vạn kỵ binh này thôi cũng đủ giết chết 6 vạn người của hắn."

Gia Cát Tiếu Liên cười nói:

"Công tử còn chưa nói khai chiến, Nhã Khắc tướng quân đã chuẩn bị xuất trận rồi ư?"

Nhã Khắc cười hắc hắc nói:

"Nếu như thật sự đánh nhau, ta đương nhiên phải là người thứ nhất xông lên.”

Ta mim cười nói:

"Mọi người đầu tiên phải nhớ kỹ, phòng bị là thủ đoạn cần thiết, lần hòa đàm này hai nước ai cũng quan tâm tói lợi ích của bản thân minh, cho nên

https://thuviensach.vn

phải lấy khẩu hiệu là dì hòa vi quý, ta không muôn có xung đột gì phát sinh."

Mọi người đồng thòi gật đầu, trong lòng mọi ngườTai cũng biết, mục tiêu trọng điếm của ta bây giò' là phòng ngự Trung Nguyên, không còn tinh lực bận tâm tói chuyện Bắc Ho.

Ta lại nói:

"Lần hoà đàm này, Nhã Khắc làm đại biếu cho các bộ tộc cũng tói dự họp.”

Nhã Khắc cười nói:

"Ta cũng sớm biết chuyện lần này không thế nào ữiiếu ta được.’’

Ta lại nói:

"Công việc đàm phán cụ thế thế nào do Hoàng tướng quốc phụ trách."

Hoàng Đoan Phòng là một người cương trực công chính, hắn sẽ không khoan nhượng chút nào khi đôi mặt vói vân đề biên giói và lãnh thổ quốc gia. Hon nừa trước đây hắn đã cùng Hứa Vũ Thần,

Trần Tử Tổ hai người nói chuyện về các phương án hòa đàm, cho nên hiện giò' hắn là người thích họp nhất đế chọn lựa.

Hoàng Đoan Phòng nói:

"Lão phu thân là Đại Khang thần tử, cho nên đương nhiên phải gánh vác chuyện này."

Ta chuyến hướng nhìn Sát Cáp Thai nói:

https://thuviensach.vn

"Những sụ vụ trong lần hòa đàm này do người đảm bảo, còn an toàn của mục trường do A Đông và Lang Thứ phụ trách."

Nhã Khắc nói:

"Ngày mai Đường Muội sẽ dẫn 1000 dũng sĩ Xoa Tháp tộc tói đây."

Ta mim cười nói:

"Vậy thì cho họ vào đàm phán, nhưng mà Thác Bạt Thuần Chiếu mang theoận 5000 người, bên ta không thế lấy số lượng như họ, bằng không họ sẽ không thấy được sự rộng lượng của chúng ta."

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Sự an toàn của lần đàm phán này do ta phụ trách!"

Ánh mắt của mọi người đồng thòi nhìn về phía Gia Cát Tiếu Liên.

Gia Cát Tiếu Liên cười nhạt nói:

"Ta sê dẫn theo 1000 cơ giáp binh theo công tử, một nghìn cơ giáp binh này có thế đôi phó vói 1 vạn người, huống chi chi là 5000 binh sĩ!"

Ta cười to nói:

"Lần này có những huynh đệ như các người, ta mói có thế đứng thẳng lưng, chi còn lo lắng chuyện cò kè mặc cả vói Thác Bạt Thuần Chiếu thế nào nừa mà thổi!”

Nửa đêm, ta im lặng tói góc tây bắc của mục trường, chính là noi mà ta và Tác Mạt Nhi hẹn nhau. Không ngờ hiện giò' đã là thòi điếm giao mùa giừa xuân và hạ, không khí ban đêm của thảo nguyên luôn trong trẻo nhưng lại lạnh lèo, gió lạnh từ ngoài vạt áo luồn vào trong người của ta.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh trăng, Tác Mạt Nhi cam đèn lồng im lặng đứng ở đó, trông còn yêu kiều hon so vói hoa, nàng hướng ta thản nhiên cười, nhẹ giọng nói:

"Huynh tói chậm!"

Ta áy náy nói:

"Vừa rồi còn phải đàm luận vói các tướng lình, cho nên tói chậm một chút."

Tác Mạt Nhi nói:

"Gió đêm rất lạnh, huynh hẹn muội ờ chồ này, không sợ các vị phi tử của huynh trách hay sao?"

Ta mim cười nói:

I rách cái gì' la và nàng tinh đau ý họp, có cái gi phải sợ í Tác Mạt Nhi trả lòi lại một cách mia mai nói:

"Nếu như huynh không sợ, vậy tại sao lại hẹn gặp muội ờ chỗ không người thế này?”

Ta đi về phía trước một bước, nhưng Tác Mạt Nhi lại lui về phía sau một bước, ta thấp giọng nói: "Bời vì trong lòng ta có rất nhiều lòi muôn nói vói nàng.”

Tác Mạt Nhi đỏ mặt, nói:

"Gạt người!"

Ta cam bàn tay mềm mại của nàng, nói:

"Sao ta có thế gạt muội được chứ?"

https://thuviensach.vn

Một trận gió lạnh thổi qua, Tác Mạt Nhi hát hoi. Ta cuông quít còi áo ngoài, khoác lên người của nàng, Tác Mạt Nhi xấu hổ cúi đầu, nhưng trên mặt luôn hiện lên tinh ý.

Ta chi về phía vọng lâu phía trước, nói:

"Chúng ta tói đó tránh gió."

Tác Mạt Nhi nhu thuận gật đầu.

Vọng lâu này xây dựng lên đế quản lý dê bò, sau đó do Lục Hải Nguyên nhiều lần thay đổi chủ, nên bị bỏ đi, trông nó tàn tạ, nhưng xung quanh toàn là đá cứng, cho nên vẫn có thế ngăn cả gió lạnh.

Ta và Tác Mạt Nhi đô't một đông lừa trại ở trong vọng lâu, dựa vào nhau ngồi tựa lưng vào vách đá.

Tác Mạt Nhi nhẹ giọng nói:

"Muội vốn không muôn tói, nhưng không hiếu sao không thế kim được hai chân của minh.”Ta thu tay, sờ lên bàn chân của Tác Mạt Nhi, tuy rằng cách một lóp y phục, nhưng ta vẫn cảm nhận được sự co dãn và nhiệt độ của nàng. Tác Mạt Nhi vô ý thức rụt về phía sau, ta cúi người xuống hôn lên đôi môi của nàng, người ngọc do dự một chút, cuối cùng cũng mờ rộng vòng tay ôm lấy ta.

Ta hôn lên khuôn mặt của Tác Mạt Nhi, nàng nhắm chặt hai mắt, thân thế mềm mại xụi lơ nằm trong chiếc áo của ta. Bên ta ta vẫn nghe thấy tiếng gió thổi ở bên ngoài, nhưng bên trong vọng lâu xuân ý nồng đậm...

Nhìn điếm hồng trên áo, khuôn mặt Tác Mạt Nhi đỏ lên, đột nhiên che mặt khóc lỏn. Ta cuông quít khuyên lon:

"Không cần sợ, con gáTai cũng phải có một lần như thế này."

https://thuviensach.vn

Tác Mạt Nhi khóc thút thít nói:

'Muội làm thế này, sao còn có thế đôi mặt vói cha minh?"

Ta cười nói:

"Nếu như không cách nào đôi mặt, vậy thì đừng về nữa."

Ta chợt nhớ tói lá thư của Hô't Ho đưa cho ta, ta vẫn còn chưa đọc nó, nhưng khi sờ vào trong ngực thì lại không thấy nó đâu, tim kiếm ờ xung quanh mói phát hiện nó nằm ở bên dưới người của Tác Mạt Nhi, trên đó còn có một điếm hồng.

Tác Mạt Nhi đỏ mặt muôn đoạt lấy, nhưng ta lại xoay người sang một bên, mở ra mật hàm nói:

"Chờ ta xem xong đã!"

Dùng ánh lửa trại, ta thấy bên trong chi có mấy chừ Hán thật to: "Con gái gả cho ngươi, đảm bảo con trai ta bình an trờ về!"

Trên miệng của ta nò một nụ cười.

Tác Mạt Nhi xán lại, khi xem được nội dung, thì khuôn mặt đỏ lại càng đỏ, nhỏ giọng nói:

"Đây... là do cha muội viết...”

Ta gật đầu nói:

"Xem ra cha muội đã nhận thấy mục đích thực sự của Thác Bạt Thuần Chiếu khi phái Hô't Ho tói đây làm tiền trạm, từ phong thư này có thế thấy được, cha muội lo lắng nhất chính là Thác Bạt Thuần Chiếu mượn cơ hội này hạ thủ vói Hô't Ho."

https://thuviensach.vn

Tác Mạt Nhi đoạt lấy lá thư này, gắt giọng:

"Hay cho một người cha bất công, vì tính mạng của con trai, lại đi bán đứng con gái minh!”

Nàng vung tay ném luôn bức thư vào trong đông lửa Ta cười kéo nàng vào trong lòng:

"Cha nàng tuy rằng bất công, thế nhưng ánh mắt lại vô cùng chuẩn xác, từ lâu đã nhìn thấu tâm sự của con gái ngoan của minh, cho dù có là bán đủng, nhưng biết con gái minh cũng cam tâm tinh nguyện."

Tác Mạt Nhi nhăn cái mùi khả ái lại, nhẹ giọng nói:

"Lần trước từ Đại Khang phản hồi o Khô' Tổ, hoàng hậu đã nhắc việc hôn nhân vói phụ thân muội, cha muội lúc đó lập tức cự tuyệt, muội còn tường rằng người vẫn còn phản đôi.”

Ta thấp giọng nói:

"Bời vậy có thế thấy được quan hệ giừa Thác Bạt Thuần Chiếu và cha muội xấu hon ta tường tượng.”

Tác Mạt Nhi nhăn cái mùi khả ái lại, nhẹ giọng nói:

"Lần trước từ Đại Khang phản hồi o Khô' Tổ, hoàng hậu đã nhắc việc hôn nhân vói phụ thân muội, cha muội lúc đó lập tức cự tuyệt, muội còn tường rằng người vẫn còn phản đôi."

Ta thấp giọng nói:

"Bời vậy có thế thấy được quan hệ giừa Thác Bạt Thuần Chiếu và cha muội xấu hon ta tường tượng." Tác Mạt Nhi khấn trương nắm cánh tay của ta nói:

https://thuviensach.vn

"Nên làm cái gì bây giờ? Ca ca của muội có thế bị nguy hiểm hay không?"Ta mim cười nói:

"Muội đã là thê tử của ta rồi, ca ca muội chính là đại cừu tử (anh vợ) của, chăng nhè ta lại không đế tói sự an nguy của anh vợ minh hay sao?"

Tác Mạt Nhi thần tinh xấu hổ vô cùng, nhẹ giọng phi nói:

"Huynh còn dám nói bậy, sau này muội không đế ý tói huynh nừa!"

Bảy ngày sau, Thác Bạt Thuần Chiếu suất lình bộ hạ đúng hẹn tói biên giới phía bắc của Lục Hải Nguyên, Hô't Ho đã hoàn thành nhiệm vụ một cách viên mãn.

Đế tỏ lòng đôi vói Thác Bạt Thuần Chiếu nhìn trúng, ta tói sớm nửa ngày đóng quân đọi hắn.

Chủng ta đồng thời hạ trại cách biên giói chừng 2 dặm, ờ giừa là một đồng cỏ nhỏ hẹp, đây chính là địa điếm hòa đàm của hai nước.

Ta đứng ở biên giói, nhìn sang doanh trại của Thác Bạt Thuần Chiếu. Sát Cáp Thai phóng ngựa từ đàng xa hướng ta chạy tói, hắn không quản tói mồ hôi trên mặt, lớn tiếng nói:

"Bắc Ho đại hãn đã tói doanh địa.”

Ta mim cười nói:

"Chúng ta đi nghênh tiếp hắn!"

Trong tầm mắt của chủng ta hiện ra bảy kỵ sĩ Bắc Ho đang phóng tói chồ chúng ta, người cầm đầu chính là Bắc Ho Khả Hãn Thác Bạt Thuần Chiếu.

Ta cười to nói:

https://thuviensach.vn

"Đường Muội! Sát Cáp Thai! Theo ta qua đó!"

Nói xong hai chân ta thúc vào bụng ngựa, dùng tốc độ cao nhất chạy tới chỗ Thác Bạt Thuần Chiếu Dưới chân là đồng cỏ vô biên, trong mắt toàn là một màu xanh.

Thác Bạt Thuần Chiếu và ta mim cười nhìn nhau, sau khi nhìn nhau hồi lâu, ta đưa bàn tay ra, nắm chặt lấy hai bàn tay của hắn, nói:

"Đã lâu ngày không gặp, phong thái của đại hãn vẫn như trước!"

Thác Bạt Thuần Chiếu cười ha ha nói:

"Thái tử điện hạ cũng như vậy!"

Chủng ta nhìn nhau cười to.

"Đêm nay ta ờ doanh trại của minh mò' tiệc tẩy trần cho Đại hãn."

Thác Bạt Thuần Chiếu lắc đầu, ánh mắt chuyến hướng nhìn xuống đồng cỏ dưới chân:

"Thái tử còn nhớ tói lần uống rượu tâm sự bên cạnh Tử Vân Ho hay không?"

Ta đương nhiên là nhớ, lúc đó chủng ta đô't lửa trại, thoải mái tâm sự chuyện thiên hạ.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Đêm nay, sao chủng ta không đô't một đông lửa trại, nướng một con dê béo, đế nhớ lại tinh cảnh khi xưa?"

Ta cười to nói:

https://thuviensach.vn

"Đề nghị của đại hãn đúng là hợp với lòng ta, khi mặt trời lặn, ta cung kính mòi đại hãn."

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Không gặp không về!"

Sau đó hắn quay đầu ngựa, phóng như bay về phía doanh trại của hắn

Ta nhìn theo thân ảnh đang dần biến mất, trong lòng nghi hoặc vô cùng, Thác Bạt Thuần Chiếu muôn đon độc nói chuyện vói ta đế làm gì? Bãi cỏ dưới chân đôi vói hắn chi là biên giói của Đại Khang và Bắc Ho, nhưng đôi vói ta chính là lãnh thổ của thiên hạ.

Ánh lửa chiếu rọi khuôn mặt của ta và Thác Bạt Thuần Chiếu, ánh mắt của chủng ta tuy rằng đều chăm chủ nhìn vào con dê nướng, nhưng mà trong lòng ai nấy đều có suy nghi của riêng minh.

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nói:

"Nếu người khác không biết, còn tường hai chủng ta đi trộm con dê này!”

Ta đương nhiên nhận ra ẩn ý của câu nói này, cười nhạt một tiếng, ném túi rượu cho hắn nói: "Đây là đặc sản của Đại Khang Ngọc Dao Xuân. Đại hãn nếm thừ xem sao!”

Thác Bạt Thuần Chiếu mò' túi, ngửa đầu quán một ngụm, khen:

"Rượu ngon, không ngờ rằng rượu của Đại Khang và Bắc Ho đều như nhau!”

Ta mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Chén dùng để uống Ngọc Dao Xuân tô't nhất là chén thanh đồng, nhưng lại phải là loại chén Phù Thành do Tần quốc chế tạo. "

Thác Bạt Thuần Chiếu thờ dài nói:

"Đáng tiếc, đáng tiếc, ờ đây không tim được chén thanh đồng phủ họp."

Ta cười nói:

"Đại hãn không cần cảm thán, Phù Thành vốn đã thuộc về phạm vi không chế của Đại Khang ta, ngày sau ta sẽ đích thân đưa tói cho đại hãn một chén Thanh đồng."

Thác Bạt Thuần Chiếu cười ha ha nói:

"Thái tử quả nhiên là hào sảng!”

Hắn cắt lấy một cái đùi dê ném cho ta, ta đón, rồi ngửi mùi hương nói:

"Dê nướng thì dê Bắc Ho mói là tốt nhất!”

Thác Bạt Thuần Chiếu tràn đầy cảm xúc nói:

"Ngày xưa khi Lục Hải Nguyên còn thuộc sự quản lý của chủng ta, ờ đây từng chăn nuôi không ít súc vật.

Ta cười nói:

"Vậy thì đã chứng minh, đồng cỏ Đại Khang có thế chăn nuôi được cả dê bò của Bắc Ho lần Đại Khang.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười ha hả, hắn giơ túi rượu lên:

"Uống!"

https://thuviensach.vn

Ta và hắn ngửa đầu uống một ngụm lớn, tốc độ uống rượu của Thác Bạt Thuần Chiếu nhanh hon ta rất nhiều, chi một chốc là túi rượu chi còn lại có một nửa.

Ta tự than thò nói:

"Tôc độ uống của Đại hãn đúng là nhanh hon ta rất nhiều.”

Thác Bạt Thuần Chiếu lau rượu ờ hai bên môi:

"Tôc độ chiếm đất của thái tử điện hạ còn nhanh hon ta nhiều!”

Ta ha hả nở nụ cười, Thác Bạt Thuần Chiếu cuôi cùng cũng nói vào chủ đề chính.

Ta mim cười nói:

"Đêm nay chủng ta chi nói chuyện ngày xưa, không bàn luận chuyện quốc sự."

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Có một số việc, ngươi vói ta đều không bỏ được, nếu như đế sầu muộn ở trong lòng thì kếu gì cũng ảnh hường tói tâm tinh hôm nay."

Ta gật đầu nói:

"Ngày xưa chủng ta đã ngồi bên lửa trại, nâng cốc nói chuyện vui vẻ, ngươi lúc đó là Bắc Ho thái tử, ta là Bình vương của Đại Khang, vậy mà đảo mắt đã qua mấy năm rồi.."

Thác Bạt Thuần Chiếu cảm thán nói:

"Ngươi bây giờ là Đại Khang thái tử, mà ta cũng đã kế thừa Hãn vị, trò' thành Khả Hãn của Đại Ho Quốc."

https://thuviensach.vn

Hắn hai mắt nhìn thng ta nói:

'Thái tử điện hạ ờ Đại Khang từ lâu cũng là vương giả một hô vạng ứng, trò' thành đế vương cũng chi là vân đề thòi gian.”Trong lòng ta cười trộm, trên thực tế ta từ lâu đã trờ thành Đại Khang vương giả, Hâm Đức hoàng đế cũng đã sớm chết, chi vì mưu đồ nên ta không dám đưa tin hắn chết mà thôi.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Còn nhớ câu nói lúc trước của ta vói ngươi hay không, đó là câu, sẽ có một ngày hai chủng ta sẽ gặp nhau trên chiến trường?"

Ta lăc đau nói:

"Ta không nhớ rõ...”

Thác Bạt Thuần Chiếu nở nụ cười, lấy trí tuệ của hắn chắc chắn sẽ đoán được đây là do ta cô' ý nói dối?

Hắn thò dài một hoi nói:

"Ta mong muôn giừa hai chủng ta vinh viền không bao giờ xuất hiện ngày đó.”

Đây chính là câu nói lúc trước của ta.

Ta cắn một miếng thịt dê nướng, nhìn lửa trại đang nhảy múa nói:

"Việc này cũng bòi quyết định của hai chủng ta."

Thác Bạt Thuần Chiếu gật đầu:

"Ngày vong quốc của Đông Ho không còn nhiều, thái tử có ý kiến gì vói sự phát triến của đại thế trong thòi gian tói hay không?”

https://thuviensach.vn

Ta mặc dù nói minh hôm nay không nói tói quốc sự, thế nhưng Thác Bạt Thuần Chiếu vẫn chuyến trọng tâm câu chuyện tói vân đề này.

Ta mặc dù nói minh hôm nay không nói tói quốc sự, thế nhưng Thác Bạt Thuần Chiếu vẫn chuyến trọng tâm câu chuyện tói vân đề này.

Ta mim cười nói:

"Bắc Ho và Đại Khang là hai nước có chung biên giói từ rất lâu rồi, tuy rằng đã bao lần trải qua chiến hỏa, biên giói cũng nhiều lần thay đối, nhưng được cái nó không biến hóa nhiều lắm, chuyện đế tranh luận giừa chủng ta không nhiều."Thác Bạt Thuần Chiếu chăm chủ lắng nghe ta nói, cái mà hắn thực sự quan tâm không phải là biên giói của Bắc Ho vói Đại Khang, mà chính là đất đai của Đông Ho. Cũng như ta, cái ta quan tâm chân chính trong trận chiến tranh này chính là đất đai, điều này hai chủng ta ai cũng biết rõ cả.

Ta uống hết một túi rượu, xoay người cam lấy túi rượu thứ hai, đưa cho Thác Bạt Thuần Chiếu, rồi tự lấy cho minh, nói:

"Đông Ho ờ phía bắc của Tần quốc, hon nửa biên giói quốc gia chung nhau, hiện tại Khang - Tần liên quân đã đoạt lại được mảnh đất là Đông Ho xâm chiếm ngày xưa, Đại Hãn cũng đoạt được phân nửa giang son của Đông Ho."

Con ngươi của Thác Bạt Thuần Chiếu co rút lại, đây mói là vân đề trọng yếu của hắn.

Ta nhạy cảm cảm thấy được sự biến hóa trong tâm trạng của hắn lúc này, nên tự giơ túi rượu lên đế đôi ấm vói hắn, nhưng lại nghe Thác Bạt Thuần Chiếu thấp giọng nói:

"Đông Ho và Bắc Ho từ xưa là một nhà, sau bòi vì nội loạn mà chia cách. Cuộc đòi của ta có mục tiêu lớn nhất là thống nhất hai nước, hôm nay thấy

https://thuviensach.vn

mục tiêu sắp hoàn thành, ta tuyệt đôi không thế vứt bỏ."

Ta mim cười nói:

"Ý của đại hãn là.ế-"

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Ta mạo muội phỏng đoán một chút, sờ dì trước kia thái tử đáp ứng xuất binh, cũng không phải là vì liên minh Khang - Tần, mục đích chân chính là Tần quốc."

Ta ha hả nở nụ cười, dụng ý này có lẽ là thiên hạ đều biê't, có giấu cũng chăng có tác dụng gì.

Trong đôi mắt của Thác Bạt Thuần Chiếu ẩn hiện hàn mang:

"Ngươi vì Tần quốc, ta vì Đông Ho, việc ai người đó làm có được không?”

Ta mim cười nói:

Ta không biêt Đại hãn vị nói vói cái gi của Tan quốc í

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Chúng ta phân định, lấy mảnh đất giừa Vọng Thành và Mạch thành làm biên giói, đất đai ờ phía nam Tần quốc sê được coi là phía bắc của Đại Khang, chúng ta sau này lấy đó làm biên giói là được

V*. II

Ta ha ha phá lên cười:

"Đại Hãn đã từng nghe một cố sự chưa?"

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Thuần Chiếu không nghi tói ta lại nói tói cô' sự vào lúc này, nên nhịn không được nhíu mầyễ

Trước kia, có hai người hàng xóm, một người trong đó đã đánh mất một con dê, hóa ra là bị Ngạ Lang đến tóm mất, hai người cùng nhau đuôi đuôi kịp Ngạ Lang, giết chết Ngạ Lang.

Từ miệng của nó cứu được con dê nhỏ, người có con dê vì cảm ơn đôi phương đã giúp minh đánh chết Ngạ Lang nên giao cả con sói cho đôi phương, nhưng không ngờ đôỉ phương lại cho rằng con dê cũng là con mồi, bắt người kia phân cho minh một phần..."

Thác Bạt Thuần Chiếu đã nhận ra dụng ý trong câu chuyện này của ta, hắn thâm ý nói:

Thái tử muôn nói, ta chính là người hàng xóm kia ư?"

Ta lạnh lùng ngưng mắt vào đôi mắt của hắn, chậm rãi lắc đầu nói: 'Không! Ta mói là người đó!”

Khóe miệng của Thác Bạt Thuần Chiếu cứng lại một chút, chúng ta cứ nhìn chằm chằm vào nhau, hồi lâu mói nợ một nụ cười cứng ngắc.

Ta binh tình nói:

"Mười hai tòa thành trì của Tần quốc, vinh viễn là của Tần quốc, mặc dù Đông Ho xâm chiếm đã lâu, nhưng trên lịch sự lại chăng có gì thay đổi cả! Khang - Tần hai nước vì thu lại đất đai đã mất, đã trò giá không biết bao nhiêu là máu thịt. Cho dù ta đáp ứng, nhưng bách tính hai nước Khang - Tần cũng sẽ không đáp ứng!"

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

https://thuviensach.vn

'Thái tử nói toàn những câu chính nghía, thế nhưng ờ trong mắt của bách tính Tần quốc, Khang quân và Đông Ho có khác gì nhau đâu."

Ta cười lạnh nói:

"Có khác nhau, người Khang người Tần đều là người Hán, 500 năm trước họ là người một nhà, cùng chung dòng máu, cùng có tố tông, còn Đông Ho là ngoại tộc!"

Ánh mắt của Thác Bạt Thuần Chiếu trở nên lãnh khốc cực kỳ, những lòi ta nói Đông Ho này thực chất là nói hắn.

Thác Bạt Thuần Chiếu lạnh lùng nói:

"Lúc trước nếu như ta không đáp ứng xuất binh, hiện giờ Tần quốc có lẽ đã roi vào trong tay của Đông Ho rồiế"Ta đôi chọi gay gắt nói:

"Lúc trước nếu như Đại Hãn không xuất binh, thì hiện giò' đất đai của Đông Ho cũng sẽ không quay về vói Bắc Hồ!"

Thác Bạt Thuần Chiếu bồng nhiên ha ha phá lên cười, hắn cam lấy túi rượu nói:

"Sao tự dưng chủng ta lại như cừu nhân nói chuyện vói nhau vậy, uống rượu đi nào!”

Ta cười nói:

"Đúng vậy, nói tói quốc sự là không vui, không biết tại sao ta lại nói tói vân đề này!"

Chủng ta cùng nhau uống cạn túi rượu.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

https://thuviensach.vn

"Xem ra thái tử không trả lại đất đai của Đại Ho quốc cho ta?"

Hắn cố ý dùng tói từ Đại Ho Quốc, từ nay về sau, hắn đã coi Đông Ho là vật trong tay minh.

Ta mim cười nói:

"Con giun xéo mãi cũng phải oằn, theo ta được biết Đông Ho vẫn chưa hoàn toàn tan tác, Hoàn Nhan Liệt Thái vẫn đang co đầu rút cố ờ Hắc Sa thành, hiện giò' chủng ta đàm luận chuyện phân chia đất đai hình như là quá sớm?"

Thác Bạt Thuần Chiếu tràn ngập lòng tin nói:

'Trong vòng nửa năm, ta sẽ thu hồi toàn bộ Đông Ho!"

Ta CÔ ý nói:

"Đại hãn hình như đã vứt bỏ Khang - Tần liên quân?”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười nhạt nói:

"Chuyện của Đại Ho Quôc đương nhiên phải do chúng ta tự giải quyết, hiện giò' không nên làm phiền tói thái tử điện hạ."

Ta thầm mắng hắn giảo hoạt, thế nhưng vói ta mà nói, đây cũng là một lý do đế ta bứt ra khỏi chuyện này, mục đích của ta không phải là Đông Ho, mà là các nước phía nam.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Uy Khâu và Đoạn Sa Thành vốn là lãnh thổ của Đại Ho quốc, ta mong thái tử có thế trả lại cho ta." Ta mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Uy Khâu đúng là lãnh thổ của Ho quốc, thế nhưng Đoạn Sa Thành là noi mà bách tính của Đông Ho và người Hán sông chung. Nếu như nói cho chính xác, thì người Hán chiếm đại bộ phận, mà ngược dòng lịch sử lại hon trăm năm trước, Đoạn Sa thành chính là lề vật mà Nguyệt thị quốc đưa cho Đại Chu Quốc. Hiện giò' hai nước tuy rằng đã diệt vọng, nhưng mà thứ cho ta không thế đáp ứng được yêu cầu này!"

Ta kiên trì lưu lại Đoạn Sa Thành, là bòi vì Đoạn Sa Thành có tác dụng trọng yếu trong việc phòng ngự vói phương bắc Đoạn Sa thành họp vói 8 nước phía nam làm một thể, có tính chất liên hoàn trong việc phòng ngự, nếu như đã tặng noi này cho hắn, cũng bằng mở rộng cừa đón người Ho vào ỉ ân quốc.

Thác Bạt Thuần Chiếu cũng không còn kiềm chế được tức giận trong lòng nừa, phẫn nộ nói:

'Thác Bạt Thuần Chiếu ta mặc dù không đọc qua sử sách, nhưng cũng biết Đoạn Sa Thành chính là lãnh thố của Ho quốc, chăng nhè thái tử nói ta ngu muội hay sao?”

Ta kiên trì lưu lại Đoạn Sa Thành, là bòi vì Đoạn Sa Thành có tác dụng trọng yếu trong việc phòng ngự vói phương bắc Đoạn Sa thành họp vói 8 nước phía nam làm một thể, có tính chất liên hoàn trong việc phòng ngự, nếu như đã tặng noi này cho hắn, cũng bằng mở rộng cừa đón người Ho vào ỉ ân quốc.

Thác Bạt Thuần Chiếu cũng không còn kiềm chế được tức giận trong lòng nừa, phẫn nộ nói:

'Thác Bạt Thuần Chiếu ta mặc dù không đọc qua sử sách, nhưng cũng biết Đoạn Sa Thành chính là lãnh thố của Ho quốc, chăng nhè thái tử nói ta ngu muội hay sao?"

https://thuviensach.vn

Ta ha hả cười to, dùng chủy thủ cắt lấy một miếng thịt dê ném cho Thác Bạt Thuần Chiếu:

"Đại hãn không cần nối giận, chớ quên chủng ta là hảo huynh đệ."

Thác Bạt Thuần Chiếu cười lạnh nói:

"Ngươi đã từng coi ta là hảo huynh đệ ư?"

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 195: Ước Định

Nụ cười của ta vẫn như cũ:

"Nếu như bỏ đi lập trường của hai nước, Đại Hãn chính là huynh đệ tốt nhất của Dận Không!"

Thác Bạt Thuần Chiếu nhìn ngọn lừa trại trước mặt chủng ta, nói:

"Đứng ở lập trường hai nước, ngươi là đôi thủ mạnh nhất trong cuộc đòi của ta."

Ta ngửa đầu uống một hóp rượu lớn, một dòng nhiệt lưu chảy thăng vào bụng ta:

"Ta không coi đại hãn là đôi thủ, chí ít hiện giò' thì không!"

Thác Bạt Thuần Chiếu dường như đã hiếm hàm nghía của câu nói, hắn thấp giọng nói:

"Nếu như ta thành công bình định được Đông Hồ, ngươi thành công bình định phương nam, có lẽ tinh cảm của chủng ta cũng tói hồi kết."

Ta mim cười nói:

"Ta chưa bao giò' nghi xa như Đại Hãn cả, ta quý trọng tất cả những gì có ờ trước mặt, ta chi biết rằng đêm nay đại hãn là bằng hữu của ta, còn ngày mai, ta chưa từng suy nghi tói..."

Thác Bạt Thuần Chiếu thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ta và ngươi quả nhiên là khác nhau!”

Ánh mắt của hắn miên man bất định, trầm mặc hồi lâu rồi nói:

"Nếu như ta liên thủ với các nước Hán, Tân, Tề, Hàn gây khó khăn cho ngươi, ngươi sẽ làm như thếTa ha ha phá lên cười, Thác Bạt Thuần Chiếu đã nói như vậy, thì đã chứng minh hắn từng có ý định như thế. Ta bình tình đáp:

"Các nước Hán, Tân, Tề, Hàn có dự tính riêng của họ, nếu như Đại Hãn vói một quốc gia còn dề, chứ liên thủ vói cả bôn nước thì thực sự là khó hon lên tròi."

Thác Bạt Thuần Chiếu mim cười nói:

"Hiện giờ, thái tử điện hạ đã có được Yên quốc, lại nuốt được nước Tần, các quốc gia ờ phía nam aTai cũng bất an, trong thòi gian này có lẽ họ sẽ cảm nhận được môi thủ chung là như thế nào."

Ta cô' ý giả bộ lo lắng, nói:

"Nếu như thực sự có ngày đó, ta sẽ cầu viện Đông Ho !"

Thác Bạt Thuần Chiếu ngơ ngác.

Ta mim cười nói:

"Đôi phó vói bôn quốc gia ờ phía nam, ta sẽ tận dụng Trường giang hiếm địa làm căn cứ, trong một thòi gian ngắn họ sẽ không cách nào vượt được Trường Giang. Cho nên chủ lực phòng thủ của ta sẽ tập trung ờ phương bắc. Đông Ho tuy đã bại trận, thế nhưng nếu như ta liên thủ với họ chông lại Đại Hãn, Hoàn Nhan Liệt Thái sẽ không bao giò' bỏ qua cơ hội tốt như thế này."

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Thuần Chiếu ha ha phá lên cười, ta cũng cười theo hắn, cười tói mức chảy cả nước mắt.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Cố nhân thường nói lý luận suông, không ngờ chủng lại diễn ra ở trên người của chủng ta"

Ta gật đầu cười nói:

"Đại hãn và ta đúng là có sờ thích giông nhau!"

Chủng ta lại uống cạn một túi rượu ngon, trăng sáng đã treo cao trên đầu, bãi cỏ bập bồng đã được phủ thêm một lóp sương, ánh mắt của chủng ta đồng thòi chuyến tử ánh lửa trại lên vầng trăng trên

Thác Bạt Thuần Chiếu dùng thanh âm trầm thấp nói:

"Có biết chuyện làm ta vô cùng hối hận ở kiếp này của ta là gì không?"

Ta thầm nghi trong lòng:

"Chng phải ngươi hối hận vì không giết được ta ở Ô Khô' Tổ thành hay sao?"

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

"Chính là đem Lục Hải Nguyên trả lại cho ngươi, nếu như tất cả có thế bắt đầu lại từ đầu, ta tuyệt đôi không buông bỏ.”

Ta cũng hiếu nguyên nhân làm cho hắn hôi hận, Lục Hải Nguyên chính là cơ sò' tạo nên đại nghiệp của ta hiện giờ, biến ta từ một hoàng tử không có tiếng tăm gì trờ thành một vương giả hùng bá phía bắc Trường Giang.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ ta đã trò' thành một nhân vật duy nhất có địa vị sánh ngang vói hắn, có lẽ hắn hôi hận vì đã sáng tạo cho ta cơ hội.

Ta thâm tinh sờ bãi cỏ dưới chân minh:

'Khi ta còn sông, ta tuyệt đôi không đế Lục Hải Nguyên roi vào tay người khác. "

Đây chính là lòi tâm huyết, cũng là lòi biếu lộ ý định của minh vói Thác Bạt Thuần Chiếu.

Thác Bạt Thuần Chiếu gật đầu, hắn thấp giọng nói:

"Lục Hải Nguyên và Đoạn Sa Thành cái nào trọng yếu hon vói ngươi?”

Ta mim cười nói:

"An Dung và Tư Nam ai sẽ là người trọng yếu hon?”

Thác Bạt Thuần Chiếu đương nhiên hiếu ý của ta, hắn sẽ không bao giò' đế thê tử và con trai hắn roi vào tay người khác. Ta cũng không bao giờ buông bỏ Lục Hải Nguyên và Đoạn Sa Thành mà trả lại cho hắn. Sắc mặt của hắn càng lúc càng xám lại, đêm nay giao phong vói ta, hắn không chiếm được bất cứ tiện nghi gì cả.

Ta cũng không muôn cùng Thác Bạt Thuần Chiếu roi vào cục diện bế tắc quá sớm, mim cười nói: "Khang - Tần liên quân, vốn phải tiếp tục truy kích lên phía bắc của Đông Ho, nhưng hiện giờ không cần phải vậy nừa, ngày mai họn họ sẽ ròi khỏi Uy Khâu.”

Thác Bạt Thuần Chiếu không có hứng thú gì lớn vói Uy khâu, chi thản nhiên gật đầu.

Ta bổ sung:

https://thuviensach.vn

"Căn cứ tin tinh báo của ta, chiến sự vói Đông Ho chủng ta bắt được 5 vạn dê bò, toàn bộ được nuôi ờ trong mục trường phía nam của Uy khâu. Đồng thòi noi đó còn có 12 vạn thạch quân lương, được tích trừ ờ kho phía đông của Uy Khâu. Những vật tư như thế này, mong rằng nó có thế trợ giúp ngươi sớm ngày đánh bại được Hắc Sa thành."

Thác Bạt Thuần Chiếu hai mắt sáng ngòi, hắn đương nhiên biết ta đã bắt đầu nhượng bộ.

Thác Bạt Thuần Chiếu vẫn chưa từ bỏ ý định nói:

"Không bằng ta lấy Ốc Tháp Ly và Uy Khâu hai thành đổi lấy Đoạn Sa Thành?"

Ta nờ nụ cười:

"Đại hãn không cần như vậy, sao ta lại không biết xấu hố mà chiếm tiện nghi của người cơ chứ?"

Thác Bạt Thuần Chiếu thấy ta không động tâm, biết là ta không từ bỏ chồ có vị trí chiến lược như Đoạn Sa Thành, cho nên đành phải thò' dài một hoi nói:

"Kỵ binh của ta tuy mạnh, nhưng mà thủy quân lại bạc nhược, nghe nói Khang - Tần liên quân đã bắt được hon 20 chiến hạm lớn của Đông Hồ..."

Hắn thấy minh không được thành, nay lại bắt đầu muôn vật, trong lòng ta cười thầm, nếu đế cho Xích Lỗ Ôn, Tiền Tứ Hải thấy chúng ta mặc cả thế này, có lẽ họ sẽ cho rằng chúng ta cũng giông như họ.

Trong lòng ta rõ ràng, hai mươi chiến thuyền này sẽ không dùng đế đôi phó vói Đông Ho, sau này nếu Thác Bạt Thuần Chiếu thay đổi thái độ, hắn sê dùng nó mà xuôi nam.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng ta cũng không muôn cự tuyệt lòi thinh cầu thứ hai của hắn, nên gật đầu nói:

"Đại hãn yên tâm, ta sẽ cho người mang 20 chiến thuyền tới.”

Thác Bạt Thuần Chiếu cười ha ha, vỗ vỗ cánh tay ta nói:

"Quả nhiên sảng khoái!”

Ta nhưng cười nói:

"Nhưng mà ta cũng có một điều kiện!"

Thác Bạt Thuần Chiếu ngơ ngác, từ biếu tinh của hắn, hắn nghi rằng ta sẽ ra cho hắn một vân đề khó.

Ta kề sát vào hắn nói:

"Ta muôn Đại Hãn thành toàn cho hôn sự của ta."

Ta kề sát vào hắn nói:

"Ta muôn Đại Hãn thành toàn cho hôn sự của ta."

Thác Bạt Thuần Chiếu ha ha phá lên cười:

"Ta còn tường chuyện gì, không biết thái tử điện hạ coi trọng con gái nhà ai?”

"Là con gái út của Bác Thiếp Nhì - Tác Mạt Nhi! "

Thác Bạt Thuần Chiếu chân mày hoi nhíu lại. Hắn và Bác Thiếp Nhì xưa nay không hợp, đương nhiên sẽ lo lắng tói hậu quả khi ta vói Bác Nhì Thiếp làm thông gia.

Thác Bạt Thuần Chiếu nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi nhắc tới ta mới nhớ, hình như An Dung đã đề cập tới chuyện này, nhưng mà bị Bác Thiếp Nhì tướng quân cự tuyệt, khiến cho An Dung rất mất mặt mũi, sau đó nàng còn trút giận lên đầu ta."

Ta quỷ bí cười nói:

Thực không dám dấu diếm, ta và Tác Mạt Nhi đã tự ước định chung thân từ lâu, cho dù có được sự đồng ý hay không, chủng ta cũng không đế ý tói. Đại Hãn nếu giúp ta việc này, thì cũng chi coi như là tiếp thêm một bậc thang mà thổi."

Thác Bạt Thuần Chiếu phá lên cười, hắn nhẹ đấm một quyền lên ngực của ta, nói:

"Ngươi quả nhiên lọi hại, quả nhiên lợi hại! ”

Chủng ta nhìn nhau cười to, tiếng cười theo gió truyền đi khắp thảo nguyên...

Khi ta và Thác Bạt Thuần Chiếu đã đạt thành hiệp nghị, thi những chuyện khác không còn quan trọng nừa, hiệp ước cụ thê do Hoàng Đoan Phòng và Bắc Ho thừa tướng Huyền Độc đồng thòi soạn thảoệ

Thác Bạt Thuần Chiếu đôi vói ta tràn ngập cảnh giác, tói trưa ngày thứ 3, hắn ròi khỏi Lục Hải Nguyên trở về Ô Khô' Tổ thành.

Ta ròi khỏi doanh trại trở về mục trường của minh.

Lần đàm phán này có thế nói là chủng ta có được toàn thắng, sự vui mừng hiện rõ lên mặt của thủ hạ, nhưng mà ta cũng không lạc quan quá nhiều. Vân đề mấu chô't bây giờ chính là, thòi gian Thác Bạt Thuần Chiếu đánh bại được Hắc Sa thành càng lâu, đôi vói ta càng có lọi.

https://thuviensach.vn

Đêm khuya, khi ta đang đau đầu suy nghi, thì của trướng lay động, Sỡ nhi mang bừa ăn khuya tói. Ta bỏ bản đồ xuống, đứng dậy ân cần nói:

"Sao còn chưa ngủ?"

Sở nhi oán trách liếc mắt nhìn ta nói:

"Huynh đã nhiều ngày thức tói nửa đêm, còn bảo muội ngủ được hay sao?"

Ta tiếp nhận bừa ăn khuya, khen:

"Thơm quá!"

Sở nhi cười khanh khách nhìn tăn, ánh mắt của nàng chuyến sang bản đồ trên bàn, nói:

"Có phải huynh đang suy nghi chuyện của Bắc Ho?”

Ta gật đầu nói:

"Thác Bạt Thuần Chiếu tuy rằng đã tán thành hiệp nghị, thế nhưng trong lòng hắn sẽ không chấp nhận kết quả như thế này, một khi thòi cơ tói, hắn sẽ xuất thủ vói chủng ta."

Sỡ nhi nói:

Trong một thòi gian ngắn, hắn sẽ không cách nào rút thân ra khỏi chiến tranh vói Đông Ho."

Ta cười nói:

"Đứng là như thê' trong lòng hắn luôn luôn mong muôn người Ho thống nhất, đây cũng là thòi gian tốt cho ta."

Sỡ nhi nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như hắn buông bỏ Đông Ho, tiến nhập phía nam, thì tinh cảnh của chủng ta hung hiểm dị thường."

Ta lăc đau nói:

"Hắn có quyết tâm thống nhất Ho quốc quá sâu, cho nên trong một thòi gian ngắn không cách nào thay đổi được"

Sỡ nhi bóp bả vai cho ta, nói:

"Huynh cũng giông như vậy, trong lòng lúc nào cũng chi muôn nhất thống Trung nguyên."

Ta cười ha ha nói:

"Hiện giờ ta đang nghi tới, Hán, Tề, Tân liên minh nhưng thực ai cũng có suy nghi riêng của minh."

Sỡ nhi u oán than thở:

"Đâu chi có bọn họ, con người vốn ích kỷ mà."

Ta bàn tay của nàng, thâm tinh nói:

"Cảm tạ nàng, Sở nhi!"

Sỡ nhi nhẹ giọng cười nói:

"Chủng ta làm phu thê nhiều năm như vậy, nhưng muội chưa thấy huynh nói câu này bao giờ!"

Ta kéo nàng ngồi lên đùi minh, nói:

"Nếu như không có muội ủng hộ, sao ta có thế chuyên tâm lo chuyện đại sự thiên hạ?"

https://thuviensach.vn

Sở nhi thâm tinh nhìn vào hai mắt của ta, ôn nhu nói:

"ơ trong lòng muội, huynh vinh viễn là ta anh hùng, cho dù phải làm chuyện gì cho huynh, muội cũng cam tâm tinh nguyện. Đừng cản muội làm chuyện gì cho huynh, chi cần sau này khi huynh nhất thống thiên hạ vẫn còn coi muội là bạn đòi, vậy là Sở nhi cảm thấy đủ rồi.”

Ta nặng nề gật đầu.

Ánh mắt của Sở nhi một lần nừa nhìn vào bản đồ, nàng bàn tay nhỏ nhắn của nàng chi vào vạch đỏ trên đó, nói:

"Vạch đỏ này là cái gì?"

"Muội còn nhớ ta đã đề cập tói trường thành không?"Sỡ nhi gật đầu nói:

"Huynh đã nhiều lần nói là giao cho Gia Cát tiên sinh thiết kết, hình như là mấy năm trước đã bắt đầu xây dựng một sô' đoạn ở trong nước."

Ta thấp giọng nói:

"Ta dự định xây dựng nó từ Vọng Hải thành kéo dài tói Ngọc Môn quan, liên hệ tất cả các ngọn núi vói nhau, hình thành một bức tường đồng vách sắt không ai có thế vượt qua được!”

Trong hai mắt Sỡ nhi tỏa ra thần thái rạng rờ, kích động nói:

"Nếu như chuyện to lớn này mà hoàn thành, bách tính Trung Nguyên không bao giò' phải chịu... Ho Lỗ quấy rầy nừa."

Ta gật đầu nói:

"Xây dựng trường thành không thế một ngày mà thành công được, hiện giò' chủng ta phải tập trung phòng ngự trọng điếm ờ phía bắc Tần quốc và biên giói giáp vói Đông Ho. Ta đã bảo Gia Cát tiên sinh tính toán, nếu như

https://thuviensach.vn

thuận lợi, thì trong vòng 3 năm, là có thế xây dựng được đoạn trường thành ờ đây.”

Sỡ nhi cười nói:

"Chi cần khi chủng ta xây dựng hoàn tất, Thác Bạt Thuần Chiếu sẽ lập tức biết dụng ý của huynh."

Ta khinh thường nói:

"Sợ gì hắn, hiện giò' hắn vẫn đang tập trung chiến đấu vói Đông Ho, hi vọng sớm ngày công được Hắc Sa thành, thống nhất toàn bộ thảo nguyên. Trong khi đó ta lợi dụng thòi gian này nghi ngoi lấy sức, lấy khỏe mạnh mà đôi vói mệt mỏi, nếu hắn thực sự mà tới, thì củng chưa chắc là địch thủ của chủng ta."

Ngoài trướng đột nhiên vang lên thanh âm của Đường Muội:

"Công tử, ngườTan giấc chưa?”

Ta buông Sỡ nhi ra, lớn tiếng nói:

"Vần chưa, vào đi!”

Đường Muội và Gia Cát Tiếu Liên tươi cười rạng rờ đi đến.

Ta cười nói:

"Các ngươi mặt mày hớn hò' như vậy, không biết là có chuyện gì vui?"

Đường Muội cười nói:

"Công từ nghe xong nhất định sẽ cao hứng hon chúng thuộc hạ nhiều, Tân quốc đột nhiên phát động chiến tranh vói nước Hán!"

"Cái gì?"

https://thuviensach.vn

Đường Muội đem quân trạng khấn cấp dâng lên, nói:

'Tiêu Tín vừa mói đưa quân báo khấn cấp tói, mòi công tử xem qua! "

Xem xong quân báo, ta cười to thoải mái, Tân quốc lúc này phát động chiến tranh thật họp ý ta. Đây là một trong những hành vi ngu xuẩn của Tân vương, hành động này sẽ khiến cho quan hệ của các nước ờ phía nam trở nên căng thng, khả năng bọn họ liên họp lại đôi phó vói ta sẽ nhỏ hon.

Gia Cát Tiếu Liên nhìn bừa ăn trên bàn, mim cười nói:

Công từ đúng là có lộc ăn.

Ta cười nói:

"Sở nhi, mau đi chuẩn bị thêm rượu và thức ăn, ta và mọi người sẽ phải uống mừng."

Sò' nhi mim cười gật đầu, xoay người ròi đi.

Ta và Gia Cát Tiêu Liên đi tói trước bản đồ, nói:

"Gia Cát tiên sinh, việc xây dựng trường thành, ta nhanh chóng bắt đầu."

Gia Cát Tiếu Liên cười nói:

"Có lẽ công tử nên chò' ta nói xong hai chuyện.”

Ta vồ vồ đầu vai hắn nói:

"Mời nói!"

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Công tử đã đáp ứng cho Bắc Ho 20 chiến hạm, ta đã nghi ra phương pháp ứng đôi, chi cần cải biến một chút, thì 20 chiến hạm này sẽ trở thành

https://thuviensach.vn

phần mộ của thủy quân Bắc Ho."

Ta cười ha ha lên.

Gia Cát Tiếu Liên lại nói:

"Còn một đại sự là chuyện xây dựng tân cung."

Hắn mò' một bức ứìiết kế do chính tay hắn làm, nói:

"Tân cung ta đã thiết kế hoàn thành, địa điếm cũng đã chọn xong, chi chò' công tử phê chuẩn, nhưng mà..ễ"

Hắn mò' một bức ứìiết kế do chính tay hắn làm, nói:

"Tân cung ta đã thiết kế hoàn thành, địa điếm cũng đã chọn xong, chi chò' công tử phê chuẩn, nhưng mà..ễ"

Hắn nhìn bản đồ trên bàn, nói:

"Nếu như xây dựng trường thành, thì việc xây dựng tân cung phải chậm lại một chút.''

Ta đương nhiên hiếu ý của hắn, mim cười nói:

"Chuyện có nặng nhẹ, trong hai việc thì xây dựng trường thành trọng yếu hon nhiều."

Ta cuộn bức ứìiết kế tân cung lại, đế nó sang một bên.

Gia Cát Tiếu Liên gật đầu nói:

"Công tử có lưu ý tói hiện tượng thiên văn của ngày hôm nay không?"

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ta có quan sát thiên văn cả đêm cũng chng bằng Gia Cát tiên sinh nhìn liếc mắt."

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Quang mang của ngôi sao đế vương vạn trượng, những ngôi sao khác không còn sáng nừa.”Ta ngơ ngác, ngưng mắt nhìn Gia Cát Tiếu Liên, muôn từ trong đôi mắt thâm thúy này tim ra hầm nghía chân chính.

Ta đột nhiên trầm mặc, qua hồi lâu mói nói:

"Hai ngày nay ta vẫn đang lo lắng chuyên này, có một số việc kiếu gì cũng phải đôi mặt..."

Không đợi Hoàng Đoan Phòng và Huyền Độc chính thức ký hòa ước, ta và các vị ái thê dưới sự hộ tông của Đường Muội, A Đông rời khỏi Tuyên Thành tói Khang Đô.

Từ khi ta chấp chường Đại Khang, kinh tế của đất nước không ngừng tăng trường, những việc này đều là do Trần Tử Tô, Hứa Vũ Thần và thủ hạ của ta có cách nội trị tốt.

Về phần đôi ngoại, ta không mất một người nào chiếm được Yên quốc, sau đó lợi dụng liên quân Khang - Tần kháng Hồ, không chế quân sự của Tần quốc.

Trong trận chiến tranh này, binh sĩ bên ta tôn thất rất ít, chi trong giai đoạn cuôi mói chính thức gia nhập đội quân đánh đuôi quân Đông Ho. Việc này cũng chăng làm tôn thương gì tói nguyên khí của Đại Khang, Yên quốc đã bị ta chiếm, phương diện quân sự của Tần quốc đã hoàn toàn ngả theo Đại Khang, toàn bộ biên giói phía bắc đã roi vào trong tay của ta, đã tói lúc ta phải xưng đế.

https://thuviensach.vn

Mặc dù chi là đầu thu, thế nhưng ta đã cảm thấy không khí trong trẻo và có hoi lạnh, ta và Đường Muội, A Đông ba người đi thành hàng ngang trước đội ngù, Đường Muội nói:

"Công tử, phía trước chính là Khang Đô!"

Ta từ trong trầm tư tinh lại, nhìn thành quách ở phía xa xa, từ khi ta nắm quyền, tường thành Khang đô đã được tu sửa như mói, độ cao của thành trì đã cao hon ngày xưa một trượng.

Ta chợt nhớ tói Vọng Giang Thành, tường thành của noi đó mói đúng là nhìn được cả thiên hạ.

Đường Muội lại nói:

"Công tử hôm nay có muôn tói nông trang hay không?"

Ta lắc lắc đầu, hiện giờ không còn giông như ngày xưa nừa, ta không cần phải lợi dụng nông trang đế che giấu hành tung của minh.

A Đông cao giọng nói:

"Phía trước có phải là đội ngũ nghênh tiếp không?"

Ta đưa mắt nhìn lại, đã thấy trên con đường lớn có hon ngàn người chinh tề tói nghênh tiếp. Xem ra tin tức ta trò' lại Khang đô đã lọt vào trong tai của quan lại ờ đây.

Hứa Vũ Thần dần đám quần thần đi tói, ta còn chưa tói nơi, đám người đã đồng loạt quỳ xuống, cùng nhau kêu lên:

"Tham kiến thái tử thiên tuế, tham kiến ương phi thiên tuêl"

Ta hoi nhíu mày, ta luôn có phản cảm vói các từ thiên tuế, vạn tuế, lúc trước khi Hâm Đức hoàng đế còn sông, từ vạn tuế này đã làm cho ta cảm

https://thuviensach.vn

thấy buồn cười.

"Các vị đại nhân binh thân!"

Thanh âm của ta tràn ngập hào hùng và bình tình, bao quát cả khí thế của thiên hạ.

Đội ngũ nôi đuôi nhau tiến vào Khang Đô, Hứa Vũ Thần tổ chức người đón tiếp có thứ tự, bách tính nghe tin tức ta đến Khang Đô, tất cả đều ờ hai bên đường quỳ hô vạn tuế, thanh âm dường như truyền đi khắp phô' lớn ngõ nhỏ cưa Khang đô.Lúc đầu ta thực sự chán ghét từ này, nhưng khi nghe mãi cũng thành thói quen, Đường Muội và A Đông im lặng đi lui về phía sau, cách ta một khoảng, trong đám người đông đúc này, ta đột nhiên cảm thấy minh thực sự cô đon.

Sau khi vào cung, ta đi tói Cân Chính Điện, Hứa Vũ Thần, Trần Tử Tô, Xa Hạo đã cung kính chò ò noi đó.

Ba người thấy ta đi vào trong điện, định quỳ lạy, thì ta khoát tay áo nói:

"ơ đây không có người ngoài, không cần phải lúc nào cũng lề nghía như vậy, tùy tiện ngồi đi."

Ba người thấy ta nói như vậy, mói ngồi xuống một bên.

Ta bảo thái giám rời đi, lại bảo Dịch An khép cừa phòng lại, thấp giọng nói:

"Phụ hoàng thếnào?”

Xa Hạo ngầm hiếu hồi đáp:

"Vần luôn mơ màng ngủ."

Ta cố ý thò' dài một hoi nói:

https://thuviensach.vn

"Không biết hắn có thế cam cự được tới ngày mai không?"

Ánh mắt của ba người lập tức sáng ngòi, họ hiếu được hàm nghía chân chính của ta, ta đã quyết định đem tin Hâm Đức hoàng đế chết truyền khắp thiên hạ, cũng có nghía là ta có ý đị

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Hai ngày trước ta và Hứa tướng quốc đã thương lượng chuyện này."

Ta mim cười nói:

"Nói cách khác, các ngươi đã chuẩn bị thỏa đáng?"

Trần thử tô nói

"Công tử nhất định sẽ thỏa mãn."

Ta gật đầu, Trần Tử Tô làm việc từ trước đến nay ta đều rất yên tâm, ta đem câu chuyện giừa ta và Thác Bạt Thuần Chiếu nói lại một lần.

Hứa Vũ Thần nói:

'Thác Bạt Thuần Chiếu đúng như điện hạ nói, hắn một lòng muôn nhất thống thảo nguyên, đây là một cơ hội khó mà có được của Đại Khang chủng ta, nhưng mà người này cũng không phải là một nhân vật tầm thường, điện hạ không thế bỏ qua hắn được. "

Trần Tử Tổ phụ họa gật đầu.

Ta cười nói:

Hứa đại nhân nói đúng như cách nghi của ta, ta đã quyết định mau chóng xây dựng trường thành ờ phía bắc Tần quốc ngăn trò' người Ho ờ bên ngoài của tường thành."

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

"Công từ nói thật hay, phía bắc Tần quốc chính là phòng tuyến yếu nhất đôi vói Trung Nguyên, xây dựng tường thành ờ noi đó, sê đề cao năng lực phòng thủ của Tần quốc."Hứa Vũ Thần có chút lo lắng nói:

"Cái kế hoạch này mặc dù tô't, nhưng mà xây dựng trường thành chắc chắn sẽ dùng tói một lượng nhân lực, vật lực rất lỏn, trong khi chủ nhân còn phải chủ ý tói các nước phía Nam, hiện giờ Tân quốc đã khai chiến vói nước Hàn, chính là một cơ hội tốt cho chủng ta xuất thủ."

Ta gật đầu nói:

"Hứa đại nhân lo lắng vô cùng chu đáo, chuyện hai nước Tần - Hán đọi Tiêu Tín trở về rồi bàn tiếp."

Tiêu Tín săp về sao ẻ' Trần Tử Tô ngạc nhiên nói.

Ta cười nói:

"Ta đăng cơ là một chuyện vô cùng lỏn, sao có thế thiếu hắn được?"

Từ sau khi Hâm Đức hoàng đế chết, hoàng cung Đại Khang đã thay đổi nhiều chỗ theo ý của ta, ta đã hạ lệnh cho dờ bỏ những bộ phận thừa của hoàng cung, xây nó thành Ngự Hoa viên. Hoàng cung trò' nên sáng sủa hon trước rất nhiều, không còn áp lực như ngày xưa nừa.

Ta và Xa Hạo đi tói Dường Tâm Điện, ở đây có bài vị của phụ thân ta, đồng thòi cũng có di thế của Hâm Đức hoàng đế.

Ta ngưng mắt nhìn Hâm Đức hoàng đế nằm ờ trong quan tài băng, do bảo tồn đúng cách, thi thế của hắn trông vẫn rất sông động. Ta nhẹ nhàng vuô't ve tảng băng, bây giờ trong lòng ta chng còn hận cũng không oán hắn nừa.

https://thuviensach.vn

Xa Hạo thấp giọng nói:

"Chủ nhân, khi nào tuyên bô' tin tức Hâm Đức hoàng đế băng hà?" "Sáng sớm ngày mai!"

Khi ánh bình minh mói nhủ, bầu trời vẫn còn màu than trì, thì tiếng khóc đã phá vờ hoàng cung: "Bệ hạ băng hà..."

Ta mặc bộ đồ tang, sắc mặt nghiêm túc và trang trọng, Sò' nhi và Lục Châu rưng rưng sửa sang lại ông tay áo cho ta.

Đa Long mặc đồ tang, đi tói phía sau của ta, thấp giọng nói:

"Sau khi tin tức bệ hạ băng hà truyền ra, có mấy phi tử muôn nhìn mặt bệ hạ.”

Ta lạnh lùng nói:

"Nếu như các nàng có tinh cảm thâm sâu vói bệ hạ, vậy thì thỏa mãn tâm nguyện của họ đi!"

Ta gật đầu, dần các vị ái thê đi tói Quảng Đức điện, ở đây đã bô' trí linh đường của Hâm Đức hoàng đế, hoàng tộc và thần từ trong triều có thế tiến vào bên trong đế viếng, các quan viên cấp thấp thì đứng ờ bên ngoài, tất cả đều đang quỳ xuống.

Ta quỳ gôi trước linh cừu, nhưng mà trong lòng vẫn nghi tói cảnh tôi hôm qua, ta đã đặt bài vị của phụ thân ta lên trên di thế của Hâm Đức hoàng đế, ngàn vạn bách tính than khóc, nhưng không biết là họ đang khóc cho Hâm Đức hoàng đế, hay là cho phụ thân của ta.Dực Vương Lâm Bi Phong mặc áo tang, buồn bã đi đến, bái tế Hâm Đức hoàng đế. Khi hắn đi tói bên cạnh ta thì thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

'Thái tử điện hạ xin hãy nén bi thương, ngàn vạn lần đừng làm tôn hại tói sức khỏe của minh."

Ta yên lặng gật đầu, ánh mắt của Dực vương nhìn vào con gái của minh, hắn cắn môi, ánh mắt càng trờ nên kiên nghị, ờ trước mặt mọi người, cha con hắn không cách nào thế hiện nồi nhớ nhung.

Lâm Bi Phong thấp giọng hướng ta nói:

"Ta đã thông báo cho Dận Thao, trước khi bệ hạ an táng, có lẽ hắn sẽ tói Khang Đô kịp."

Nếu như không có sự nhắc nhò' của hắn, ta suýt chút nừa đã quên mất sự tồn tại của Long Dận Thao, hắn ờ Sở Cơ đã nhiều năm, ta tuy rằng hạ lệnh cho hắn không được rời khỏi thành. Thế nhưng việc Hâm Đức hoàng đế băng hà là chuyện lỏn, cũng cần phải bảo hắn tói, nếu không ta sẽ bị người khác mắng, Lâm Bi Phong lo lắng rất là chu đáo.

Ta thấp giọng nói:

"Chuyện này phải làm phiền nhạc phụ đại nhân, nhưng mà sau khi phụ hoàng hạ táng, ta muôn Long Dận Thao lập tức rời đi, không nên đế phát sinh chuyện gì khác. "

Lâm Bi Phong gật đầu nói:

Ta hiêu rồi.

Ung vương mặc quần áo tang gào khóc đi đến, không nghi tói công phu giả khóc của hắn lại xuất sắc tói vậy.

Ta hướng Ung vương nháy mắt, hắn ầm hiếu đi tói bên người ta, vẫn đang giả bộ bi thống vạn phần, khóc thút thít nói:

"Không nghi tói bệ hạ lại phải quy tiên..."

https://thuviensach.vn

Ta cắt ngang câu nói của hắn:

"Hoàng thúc, ta có chuyện muôn nhờ cậy người!"

Ung vương lập tức dừng tiếng khóc, bòi vì hắn chng chảy được giọt nước mắt nào cả:

"Thái tử điện hạ xin cứ việc phân phó."

Ta thấp giọng nói:

"Mấy ngày tói nhân số của hoàng thất tói phúng viếng sẽ rất đông, ta không muôn có bất cứ chuyện gì xảy ra.”

Ung vương liên tục gật đầu nói:

"Chuyện của tôn thất, ta sê lưu ý, thái tử yên tâm, ta đảm bảo sẽ không có gì sai sót.”

Ta lại nói:

"Việc cảnh giới trong cung, ta đã hoàn toàn giao cho Xa thống lình, có chuyện gì, hoàng thúc nên nói vói hắn một câu."

Ung vương vội vàng gật đầu.

"Hạ vương ờ Du Lâm cũng đã một thời gian, hắn thân là hoàng thúc, cũng nên tham gia tang lề của bệ hạ, người nên cho người đi mòi hắn về."

Ung vương mim cười, hắn đương nhiên hiếu là ta muôn xá tội cho Hạ vương.

Ba ngày sau, Vân Na, Tiêu Tín cũng lần lượt tói Khang Đô, biêu chiều, họ theo ta tói phòng bí mật trong Quảng Đức điện đế nghị sự.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày bôn ba đã làm cho Vân Na mệt mỏi, ta thâm tinh ngưng mắt nhìn đôi mắt màu lam của nàng, thương tiếc nói:

"Nàng đã mệt rồi, mau mau ngồi xuống đi."

Vân Na mim cười ngồi xuống cạnh ta, từ trong tay Dịch An tiếp nhận chén trà, uống hai hóp rồi mói

'Muội đã dựa theo sự phân phó của huynh, đem Uy Khâu trả cho Bắc Ho, quân đội của chủng ta rút lui khỏi biên giói."

Ta gật đầu nói:

'Mấy ngày nừa Gia Cát tiên sinh sẽ tói Vọng Sa Thành đế bắt đầu công việc xây dựng trường thành." Vân Na nói:

"Vọng Sa thành muội giao cho Dực Hổ quản lý."

Ta nờ nụ cười:

"Muội không sợ thủ hạ nói muội công tư lần lộn ư?"

Vân Na cười nói:

"Hài tử này đã lập rất nhiều chiến công, hai năm qua cũng đã trường thành hon rất nhiều, không còn là... thiếu niên lồ mãng của ngày xưa nừa, muội tin rằng sẽ không có ai dị nghị gì cả."

Lúc này Tiêu Tín, Trần Tử Tổ, Hứa Vũ Thần, Dực Vương cùng nhau đi tói noi này.

Sau khi bọn họ bái kiến ta, lại đến chào Hoàn Nhan Vân Na, Vân Na chi huy đại quân đánh đuôi Đông Ho, không chế toàn bộ quân sự của Tần quốc, địa vị của nàng vô cùng vừng chắc trong lòng của chúng thần.

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

"Tất cả đều ngồi xuống đi, những người phụ tá đắc lực của ta hôm nay đều đã trờ về, trong lòng ta yên tâm hon rất nhiều.”

Tiêu Tín mim cười nói:

"Thái tử điện hạ chắc là muôn đăng cơ! "

Ta cười nhạt một tiếng nói:

"Điều đó còn phải chờ phụ hoàng của ta hạ táng đã."

Hứa Vũ Thần nói:

'Thái tử điện hạ, Quổc quân Trung Sơn quốc Trương Trí Thành tự minh đến Khang Đô phúng viếng, dự tính ngày mai có thế đến. Nước Hàn, Tề quốc, Hán quốc cũng phái Sừ Tiết trong mấy ngày nừa sẽ lục tục kéo tói Khang đô."

Dực Vương cười nói:

"Trương Trí Thành tự minh đến phúng viếng, không biết là trong đầu của hắn có chủ ý gì nừa?"

Tiêu Tín nói:

"Trung Sơn quổc từ trước đến nay đều dựa vào Tần quốc và Hán quốc, hiện tại Tần quốc đã roi vào trong tay của chúng ta, hắn cho dù có ngu xuẩn hon nừa, cũng có thế nhận ra sự phát triến của tinh hình."

Trần Tử Tổ vuô't râu nói:

"Trương Trí Thành lần này đến đây, khăng định là muôn bảy tỏ vói công tử."

https://thuviensach.vn

Ta khinh thường nói:

"Trung Sơn quốc từ lâu đã trờ thành vật trong tay của ta, ngoại từ đường quy phục, chng nhè hắn còn cách nào khác hay sao."

Vân Na gật đầu nói:

"Trương Trí Thành chủ động đến đây thì cũng là một chuyện tốt, nếu như hắn nguyện ý quy phụ cũng tránh khỏi việc động binh."

1 rân 1 ừ 1 ô hướng 1 lêu 1 in nói:

Tiêu tướng quân vừa từ biên giới phía nam của Yên quốc trờ về, chiến sự của Tân - Hán ra sao rồi?"

Tiêu Tín nói:

"Chiến tranh vừa mới bắt đầu, nhưng mà Tân vương này vô cùng ngu xuẩn, hắn khai chiến vói Hán quốc chăng phải là tự chui đầu vào rọ hay sao."

Ta mim cười nhìn về phía Tiêu Tín nói:

Tiêu Tín, ngươi có đề nghị giể'

Tiêu Tín nói:

Thuộc hạ nghe nói, nguyên nhân của trận chiến này là do có tin đồn, bảo tàng mâu thị nằm trong biên giới nước Hán, Hán quốc muôn phân chia chén canh này, nhưng lại bỏ qua mất Tân quốc."

Tiêu Tín nói:

'Thuộc hạ nghe nói, nguyên nhân của trận chiến này là do có tin đồn, bảo tàng mâu thị nằm trong biên giới nước Hán, Hán quốc muôn phân chia

https://thuviensach.vn

chén canh này, nhưng lại bỏ qua mất Tân quốc."

Trần Tử Tô nói:

"Hiện tại Tân quốc hận nhất là Hán quốc, liên minh phía nam đã bị trận chiến này làm đảo lộn hoàn toàn."

T iêu t ín gật đau nói:

"Đại Khang cùng Tân quốc xưa nay có môi thù truyền khiếp, thế nhưng nhiều năm trước, Tân quôc luôn dựa vào địa lợi kháng cự lại vói Đại Khang, chủng ta không làm sao chinh phục được, đây đúng là cơ hội ngàn năm có một vói chủng ta."

https://thuviensach.vn

Chương 196: Đăng Cơ

Ta phân tích:

"Phương bắc vừa mới được bình định, phía nam chiến sự lại nối lên, nếu như bây giờ khởi xướng chiến tranh với Tân quốc, thì sợ rằng phần thắng của chúng ta không lớn. Hon nừa nếu như chủng ta công kích Tần quốc, sẽ khiến cho những nước khác cảnh giác, nói không chừng bọn họ sẽ lại liên minh chông ta."

Tiêu Tín nói:

"Đúng là có khả năng này, cho nên nắm chắc thòi cơ là một vân đề trọng yếu đôi vói chủng ta, đọi cho hai nước Tân Hàn chiến sự roi vào trong trạng thái giằng co, chúng ta dùng một thòi gian ngắn nhất đánh bại Tân quốc."

Dực Vương nói:

"Nếu mà như vậy, tại sao chủng ta không hạ thủ vói nước yếu hon, đó là nước Hán, nếu như chủng ta bây giờ tiến quân nước Hàn, nước này hai mặt thụ địch, chiếm được đất đai của họ cũng không khó."

Tiêu Tín lăc đau nói:

"Đánh nước Hàn, sẽ chi làm Tần quốc có thêm thòi gian chuẩn bị đầy đủ, cho dù chủng ta có được đất đai của nước Hàn, thì cũng chi đã hao tốn binh lực. Huống chi mục đích thực sự của chủng ta là thống nhất Trung Nguyên, muôn thống nhất nhanh nhất thì phải phá bỏ liên minh giữa 3 nước Hán,

https://thuviensach.vn

Tề, Tân, tiêu diệt Tân quốc là chủng ta đã phá được rào cản ờ phía nam. Đồng thòi cô lập nước Hán, dựa vào tinh thế của họ, có khi chủng ta không cần đánh họ cũng hàng."

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Hay cho một diệu kế nhất tiền hạ song điêu."

Tiêu Tín nói:

"Ta có thế nói một cách tự tin, đó là trong vòng 1 năm ta có thế đánh bại Tân quốc."

Ta gật đầu:

'Chuyện này ta giao cho ngươi đi làm."

Tiêu Tín lon tiếng nói:

"Mạt tướng tuân mệnh! "

Hứa Vũ Thần nói:

"Nhân sứ giả của các nước tói đây phúng viến, thái tử nên trân an tinh thần của hai nước Hán, Tề."

Trần Tử Tô nói:

"Lực lợng của Hán quốc, Tề quốc không thế khinh thường, hiện giờ sự quật khởi của Đại Khang làm cho họ cảnh giác, trân an bọn họ đâu có dề như vậy."

Ta trầm tư trong chốc lát, mói nói:

"Trần tiên sinh, tiên sinh thảo cho ta một bức chiếu thư, khi hạ táng phụ hoàng xong, ta sẽ công bô' nó cho thiên hạ."

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tổ gật đầu, ta lại hướng Hứa Vũ Thần nói:

"Các chuyện cụ thế thì do Hứa tướng quốc lo liệu."

Hứa Vũ Thần cung kính nói:

"Vũ Thần cấn tuân thánh dụ!" sắc mặt của mọi người đã có sự biến hóa, từ giò' khắc này. Ta đã quyết định trờ thành đế vương chân chính của Đại Khang.

Trung Sơn quốc quân Trương Trí Thành sẽ tói Khang đô vào sáng ngày mai, sau khi bái tế Hâm Đức hoàng đế, ta tiếp đãi hắn ở Cảnh Dương cung.

Trương Trí Thành tinh thần tiều tụy hon so vói sự tường tượng rất nhiều, hắn tuy rằng chưa tói 60 tuổi, nhưng mà tóc bạc đầy đầu, vóc người thon gây, hai má hắn hõm sâu, xương gò nhô lên, chng có chút khí thế nào của vương giả.

Hành động của Trương Trí Thành luôn thế hiện sự kính nế vói ta, từ khi ta không chế được quân sự của Tần quôc, thì Trung Sơn quôc đã bị uy hiếp, tiền đồ, số phận của hắn hoàn toàn thuộc về ta.

Đầu tiên là ta tỏ ra cảm ơn hắn:

"Trung Sơn vương không ngại cực khổ, đường xa mà đến, Dận Không thật sự là cảm động đến roi nước mắt."

Trương Trí Thành khiêm cung nói:

"Tiêu Vương vói Hâm Đức hoàng đế ngày xưa có chút giao hảo, nhưng do quôc sự... bề bộn, rất ít có cơ hội gặp nhau, lần gặp đầu tiên đã cách đây 15 năm trước rồi..."

Trương Trí Thành tỏ ra thâm tình, nước mắt roi lã chã, nói: "Giọng nói và nụ cười của Hâm Đức hoàng đế vẫn như in sâu vào trong lòng của tiếu

https://thuviensach.vn

vương, không ngờ lần gặp mặt này cũng là lúc vinh biệt...”

Ta thờ dài một hoi nói:

"Sinh lão bệnh tử chính là số mệnh mà con người không thế chạy trôn được, ta tin rằng vong linh của phụ hoàng sẽ sớm được về miền cực lạc"

Trương Trí Thành cuông quít phụ họa nói:

"Nhất định như vậy, nhất định như vậy!"

Ta chậm rãi đặt chén trà xuống, đồng thòi nháy mắt cho Đa Long, Đa Long hiếu ý, đi tói trước mặt của ta, nói:

"Chủ tử, ngọc tỷ đã cất xong, người có muôn kiêm tra một chút không?”

Ta lăc đau nói:

"Ta đang cùng Trung Sơn vương nói chuyện, có chuyện gì đọi lát nừa hãy nói."

Đa Long lui sang một bên.

Trương Trí Thành cấn thận từng li từng tí hỏi:

"Thái tử điện hạ khi nào đăng cơ?"

"Nước không thế một ngày không có vua, sau khi phụ hoàng hạ táng, ta sẽ lập tức đăng cơ! ”

Trương Trí Thành thấp giọng nói:

"Thái tử trờ thành quốc quân Khang quốc là một chuyện chung của các nước, Tiêu Vương lần này sẽ ở lại đây mấy ngày, tham gia đăng cơ đại điến của người rồi mói tnvor về! "

https://thuviensach.vn

Ta cười nói:

"Như vậy liền đa tạ Trung Sơn vương.”

Trương Trí Thành dường như đã quyết định, thấp giọng nói: "Tiêu Vương lần này đến đây còn muôn tăng cường quan hệ bang giao của hai nước."

Ta mim cười nói:

"Trung Sơn vương có dự tính như thế nào?"

Trương Trí Thành thấp giọng nói:

'Tiếu vương đã chuẩn bị chu đáo, mòi thái tử điện hạ xem qua."

Hắn dùng hai tay đưa hiệp nghị tói trước mắt của ta.

Ta mờ ra, đọc kỹ một lần, nhừng đề nghị của Trương Trí Thành không làm cho ta hứng thủ chút nào, chi đon giản là hai nước tăng cường quan hệ, đồng thòi cũng tính con số mà mồi năm nước hắn tiến công Đại Khang.

Ta cười nhạt một tiếng, đặt hiệp nghị lên trên bàn.

Trương Trí Thành thấy hành động của ta, trong ánh mắt của hắn hiện lên sự bất an, thấp giọng nói: "Thái từ điện hạ..."

Ta cam chén trà, chậm rãi uống một mói nói:

"Trung Sơn vương hình như vẫn coi ta là người ngoài thì phải.’’

Trương Trí Thành cuông quít nói:

"ơ trong lòng Tiếu Vương đã coi Đại Khang là huynh đệ, sao có thế coi là người ngoài?”

https://thuviensach.vn

Ta mim cười nói:

'Khang - Tần đã đạt thành liên minh từ lâu rồi, bước tiếp theo bây giờ ta sẽ hủy bỏ biên giới Khang - Tần, thống nhất buôn bán của hai nước, không biết Trung son vương có hứng thủ không?"

Sắc mặt của Trương Trí Thành trở nên có chút cứng ngắc:

'Tiếu Vương không rõ ý của thái tử điện hạ..."

Ta phá lên cười:

"Ngày xưa khi Tần quốc cùng Trung Sơn kết minh, Trung Sơn đã hủy bỏ toàn bộ những trạm kiếm soát của minh, buôn bán của Trung Sơn mấy năm nay phát triển khiến cho thiên hạ ai cũng đế mắt tói."

Trương Trí Thành chậm rãi gật đầu nói:

' Tiêu Vương hiểu.

Ta mim cười cam lấy bản hiệp nghị kia, đưa cho Trương Trí Thành nói:

"Nếu như đã là huynh đệ, thì sau này không cần phải nhắc tói tiến công nừa, Trung son vương cũng không cần giừ lại quân đội làm gì, quân lính có sẵn có thế an bài trong quân đội của Khang - Tần, có như vậy chủng ta mói cùng tiến cùng lùi. Nếu như Trung Sơn quốc có bất cứ chuyện gì, thì liên quân sẽ ứng phó, đôi vói Trung Sơn quốc mà nói, đây là một chuyện tốt vô cùng?"

Ta đã biếu lộ cho Trương Trí Thành biết, hắn phải giải tán quân đội.

Ta mim cười cam lấy bản hiệp nghị kia, đưa cho Trương Trí Thành nói:

"Nếu như đã là huynh đệ, thì sau này không cần phải nhắc tói tiến công nừa, Trung son vương cũng không cần giừ lại quân đội làm gì, quân lính có

https://thuviensach.vn

sẵn có thế an bài trong quân đội của Khang - Tần, có như vậy chủng ta mói cùng tiến cùng lùi. Nếu như Trung Sơn quốc có bất cứ chuyện gì, thì liên quân sẽ ứng phó, đôi vói Trung Sơn quốc mà nói, đây là một chuyện tốt vô cùng?"

Ta đã biếu lộ cho Trương Trí Thành biết, hắn phải giải tán quân đội.

Trương Trí Thành gật đầu nói:

'Thái tử yên tâm. Tiếu Vương sẽ làm lại bản hiệp nghị này..."

Ta cười nói:

"Không cần phiền toái như vậy, ta đã bảo Hứa tướng quôc làm xong rồi."

Ta chuyến hướng nhìn Đa Long nói:

"Đa Long, đưa hiệp nghị của Hứa tướng quôc cho Trung son vương xem."

Đa Long mặt mày rạng rờ đưa bản hiệp nghị đã chuẩn bị từ lâu ra.Trương Trí Thành kiên nhẫn xem bản hiệp nghị, hai hàng lông mày của hắn nhíu chặt, ta bảo Hứa Vũ Thần viết hiệp nghị cũng không hà khắc như hắn tường tượng, ngoài việc giải tán quân đội, thì những điều khác là vô cùng họp lý.

Căn cứ theo bản hiệp nghị, ta vẫn đế Trương Trí Thành làm Trung Sơn vương, đôi vói chính trị và pháp luật của Trung Sơn quôc ta không can thiệp. Thục ra đây chi là kế tạm thòi trân an hắn, việc hắn giải tán quân đội cũng đã khiến cho cánh của vào Trung Sơn quôc mở rộng, Trương Trí Thành đã không còn lực hoàn thủ nừa rồi.

"Trung Sơn vương cho rằng bản hiệp nghị này có họp lý không?" Ta thâm ý hỏi.

https://thuviensach.vn

Trương Trí Thành gật đầu, trên mặt nò' một nụ cười miền cường, hắn chi còn cách đáp ứng mà không còn sự lựa chọn nào khác.

Ta mim cười cam lấy bàn tay của hắn nói:

"Kế từ hôm nay, Trung Sơn và Đại Khang chính là huynh đệ, chuyện của Trung Sơn quôc là chuyện của Đại Khang, trong thiên hạ có ai dám có chủ ý vói Trung Sơn quôc, thì cũng chính là có chủ ý vói Đại Khang!"

Lấy Đại địa vị của Đại Khang bây giờ, làm gì có ai dám gây khó dề cho chủng ta, cho dù liên minh cước là Hán, Tề, Hàn, cũng phải phái người tói phúng viếng.

Cô mẫu Trường Thi đã xa nước nhiều năm, bây giò' được trò' lại quên cũ, tói đây phúng viếng vong huynh, Đại hán tam hoàng tử Hạng Đạt Sinh cũng đi cùng mẫu thân tói đây.

Nghe nói tin cô mẫu Trường Thi tói đây, ta bảo Sò' nhi và Lục Châu đi đón.

Cô mẫu Trường Thi tuy rằng có nhiều điều không hài lòng vói Hâm Đức hoàng đế khi còn sông, thế nhưng hôm nay huynh trường đã chết, chuyện ngày xưa đã không còn trọng yếu nừa rồi, dù sao hai người cũng là máu mủ tinh thân, cho nên người khóc ở trước linh vị của Hâm Đức hoàng đế tói mức bất tinh.

Ta đôi vói cô mẫu Trường Thi đúng là có chút cảm tình, khi còn ờ Đại Hán, nếu như không có người bảo vệ, sợ rằng ta không thế nào thuận lọi ròi khỏi Hán đô được.

Hạng Đạt Sinh là người thiện lương, nhớ tói những chuyện ta đã làm vói hắn khiến ta có chút áy náy, lần này đôi đãi vói hai mẹ con họ hết sức nhiệt tình, đế cho bọn họ cảm nhận được sự ấm áp của nhà mẹ đẻ.

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi kiên trì túc trực ờ bên cạnh linh cừu, Hạng Đạt Sinh cũng ờ bên cạnh mẫu thân.

Sau đêm hôm đó, cô mẫu Trường Thi gọi ta sang một bên, trải qua một ngày một đêm, người đã tiều tụy và gầy gò hon trước rất nhiều.

Ta cung kính đờ người ngồi xuống ghế, nhẹ giọng nói:

"Cô mẫu nếu như đã mệt mỏi, vậy thì hãy đi nghi ngoi, ngàn vạn lần đừng làm ảnh hường tói sức khỏe."

Cô mẫu Trường Thi buồn bã thở dài một hoi nói:

"Ta không có chuyện gì, chi là trong lòng có chút chuyện muôn nói vói ngươi.”

Ta cung kính nói:

"Dận Không lắng nghe cô mẫu giáo huân."

Cô mẫu Trường Thi cười nhạt nói:

"Ngươi bây giờ đã là vua một nước, là vương giả có quyền lực nhất thiên hạ, ta có thế giáo huân ngươi cái gì, chi có một chuyện muôn thương lượng vói ngươi mà thôi.”

Ta kéo một cái ghế, ngồi xuống bên cạnh bàn.

Cô mẫu Trường Thi cam ta tay nói:

"Dận Không, trong số huynh đệ các ngươi, thì ngươi thông minh nhất, cũng là người có bản lình nhất, khi ngươi tói Hán đô, ta đã nhận ra điếm này."

Ta khiêm tốn cười.

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi nói:

"Phàm là một người làm vua, không ai không ôm mộng nhất thống giang son, bề nghề thiên hạ, duy ngã độc tôn, phụ hoàng ngươi cũng như vậy,..."

Cô mẫu dừng lại một chút, nhìn chằm chằm vào ta, nói:

"Ngươi cũng sẽ không ngoại lệ."

Ta không nói gì, ờ trong mắt cô mẫu Trường Thi ta là một người cam chịu.

Cô mẫu Trường Thi nói:

"Ta chi là một nừ tử, nhưng sông trong gia đình quan lại, gả nhập hoàng gia, ân oán thế nào ta cũng đã trải qua nhiều rồi. Trước kia vì đế cho ngươTan toàn ròi khỏi Hán đô, dượng ngươi đã hôi hận tói cực điếm, thậm chí hắn còn giận chó đánh mèo, nói là ta thả cho ngươi đi."Cô mẫu Trường Thi cười lạnh nói:

"Ta gả cho hắn nhiều năm như vậy rồi, nhưng hắn chưa từng coi ta là người trong nhà, đồng thòi ta cũng không cách nào coi Đại Hán là quốc gia của minh được."

Mi mắt của người đỏ lên, nói:

"Sức khỏe của ta càng lúc càng yếu, thòi gian trên dương thế đã không còn nhiều, trong lòng ta không yên lòng một chuyện, đó là biếu huynh và hai biếu muội của ngươi. Như Nhân vốn đã gả cho Tần vương Yến Nguyên Tông, thế nhưng số phận không tốt, vừa đính hôn, Yến Nguyên Tông lại đột nhiên bệnh chết. Như Diệp gả cho Đại Đô Đốc Lý Mộ Vũ, thế nhưng từ khi nó lập gia đình, ta chưa thấy nó cười bao giờ, đương nhiên ta cũng biết, nó và Lý Mộ Vũ không hạnh phúc..."

https://thuviensach.vn

Cô mẫu Trường Thi nói đến đây, nhịn không được nừa, thấp giọng khóc nức nò' lên.

Ta lấy khăn cấm đưa cho cô mẫu của minh.

Cô mẫu Trường Thi lau nước mắt nói:

"Đạt Sinh tuy rằng tâm địa thiện lương, đôi vói chính quyền không hề có dã tâm, cho nên không được cha nó yêu thích. Đại huynh của hắn là người lòng dạ hẹp hòi, vẫn có thành kiến vói mẹ con ta, nếu như có một ngày hắn leo lên đế vị, thì sẽ làm điều bất lợi vói Đại Sinh, ... nghi tói chuyện này, trong lòng ta vô cùng thấp thỏm bất an."

Ta an ủi nàng nói:

"Cô mẫu cứ thả lòng tinh thần, chi cần biếu huynh không có lòng tranh đoạt vương vị, các vị huynh đệ sẽ không ai tính toán vói huynh ấy đâu."

Cô mẫu Trường Thi lắc đầu nói:

"Ta sao có thế yêm tâm được cơ chứ!"

Nàng nắm chặt ta tay nói:

"Dận Không, ta biết sớm muộn gì Khang - Hán cũng có một trận chiến, tói lúc đó, ta có thế đã không còn tại thê' biếu huynh, biếu muội của ngươi, bọn chủng nên làm thế nào đây?”

Ta thấp giọng nói:

"Cô mẫu muôn ta thế nào làm?"

Cô mẫu Trường Thi nói:

"Ta muôn ngươi chiếu cô' tốt cho 3 người bọn họ."

https://thuviensach.vn

Ta nặng nề gật đầu nói:

"Cô mẫu yên tâm, Dận Không chi cần còn sông ở trên đòi này một ngày, thì sẽ không đế cho bọn họ phải chịu bất cứ ủy khuất gì.”

Cô mẫu Trường Thi rưng rưng gật đầu nói:

"Có những lòi này của ngươi, ta yên tâm rồi."

Nàng nhẹ giọng nói:

"Dận Không, ngươi là kiêu ngạo của dòng họ Long thị chủng ta, mong rằng ngươi có thế sớm nhất thống thiên hạ!"

Trở lại linh đường, tâm tình của ta không thế bình tình lại được vì những câu nói của cô mẫu Trường Thi, cô mẫu Trường Thi từ lâu đã nhận ra hùng tâm xưng bá thiên hạ của ta.

Đồng thời, người cũng nhận thức được, không một ai có thế cản bước tiến của ta. Đôi vói người mà nói, quan trọng nhất trong cuộc đòi người chính là 3 đứa con, người không muôn họ bị chiến tranh ảnh hường, ta sẽ cô' gắng hết sức thỏa mãn tâm nguyện của người.

Trở lại linh đường, tâm tình của ta không thế bình tình lại được vì những câu nói của cô mẫu Trường Thi, cô mẫu Trường Thi từ lâu đã nhận ra hùng tâm xưng bá thiên hạ của ta.

Đồng thời, người cũng nhận thức được, không một ai có thế cản bước tiến của ta. Đôi vói người mà nói, quan trọng nhất trong cuộc đòi người chính là 3 đứa con, người không muôn họ bị chiến tranh ảnh hường, ta sẽ cô' gắng hết sức thỏa mãn tâm nguyện của người.

Ngày hạ táng Hâm Đức hoàng đế, toàn bộ Khang Đô đều vang lên tiếng khóc, trời đất tôi sầm.

https://thuviensach.vn

Ta an bài đại táng cho Hâm Đức hoàng đế, coi như đó là sự an ủi nho nhỏ với hắn.

Do tang lề quá quy mô đã làm cho những người tham gia tinh thần có chút uế oải, do mấy ngày liên tiếp ta phải túc trực bên linh cừu, lại phải chạy bôn ba tiếp Sử Tiết các ngươi, cho nên mệt nhọc vô cùngs.

Sau khi lề tang chấm dứt, ta tranh thủ tắm nước nóng, thay quần áo sạch, sự mệt mỏi dần biến mất, giông như là đã được thoát thai hoán cốt.Đi tói Cần Chính Điện, ta gặp Tiêu Tín tói đây từ biệt, từ khi Tần quốc tân công nước Hàn, tinh hình thế cục luôn luôn biến đối, quân đội của Tân quốc thế như chẻ tre, chi trong một thòi gian ngắn đã có thế tân công vào sâu trong nước Hàn, đây cũng là điều mà chúng ta không ngờ tói.

Đột nhiên thế cục thay đổi, làm cho Tiêu Tín không còn cách nào lưu lại tham gia đại điến của ta, hắn phải cấp tốc tói phía nam biên cảnh nước Yên.

Ta thấp giọng nói:

"Không nghi tói Tân quân lại mạnh như thê?'

Tiêu Tín nói:

"Không phải Tần quân mạnh, mà là quân Hàn không chịu nối một kích."

Ta nhíu mày nói:

"Dùng số quân đội của ngươi, đánh Tần quốc thì sợ rằng không đủ."

Tiêu Tín cười nói:

"Vừa rồi thuộc hạ và Hoàn Nhan vương phi đã thương lượng, người sẽ phái quân đội đồn trú ờ phía nam của Tần quốc tói tương trợ. Hon nừa, mục tiêu đầu tiên của thuộc hạ là vượt Tam Giang KHấu, đánh các tòa trọng trân ven sông của Tần quôc."

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu nói:

"Chuyện cụ thế thế nào, ngươi tự minh lo lắng đi, công thành chiếm đất thì ta không bằng ngươi."

Tiêu Tín nói:

'Thái tử điện hạ ngàn vạn lần không nên nói như vậy, Tiêu Tín có thế có ngày hôm nay toàn dựa vào thái tử điện hạ bồi dường, hôm nay có cơ hội báo đáp, Tiêu Tín cúc cung tận tụy, tói chết mói thôi."

Ta cười nói:

"Sao đang yên lành lại nói tói chừ chết, chò' ngươi đánh hạ Tân quốc, ta sẽ tự minh tói Tân đô mừng công ngươi!”

Tiêu Tín quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói:

"Mạt tướng tất không phụ sự mong đợi của thái tử!"

Ba ngày sau, ta chính thức tuyên bô' đăng cơ. Bòi vì Hâm Đức hoàng đế mói mất, cho nên đại điến cũng không hoành tráng cho lắm. ngoại trừ số Sử Tiết của các quốc gia, thì nhân số quan lại tham gia đại điến rất hạn chê' ta cố gắng đon giản hết mức có thế.

Hứa Vũ Thần cao giọng nói:

"... Thiên hạ là phụ mẫu, đã đặt ra tên Khang, thay đổi niên hiệu thành Uy Đức, phong thê tử Sở nhi của Lâm thị làm hoàng hậu..."

Ta bình tình đứng ở trên đài cao, im lặng tiếp nhận sự quỳ lạy của nhiều người, cảnh tượng này không làm cho ta cảm thấy kích động gì cả, điều này cũng nằm ngoài dự kiến của ta, ta thấy nó chng khác xưa là bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Sò' nhi kéo kéo cánh tay của ta, nàng đột nhiên nhẹ giọng nói: "Hình như huynh không được vui cho lầm."

Ta mim cười khó hiếu, lấy quyền thế địa vị của ta, đương nhiên ta cũng phải đánh đổi nhiều thứ của bản thân.

"Các khanh bình thân!"

Quần thần trước điện lập tức hô tô:

"Tạ ơn hoàng thượng, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Còi mũ mão, bỏ long bào, ta trờ lại hậu cung, nhìn các vị ái thê yêu kiều đi xung quanh, trong lòng ta cảm thấy ấm áp vô cùng.

Vân Na dẫn các vị kiều thê tói trước mặt ta, mim cười nói: 'Thần thiếp tham kiến vạn tuêl"

Ta ha hả cười nói:

"Ta đã sớm nói rồi, các nàng đừng có rườm ra cấp bậc lề nghía, nếu không ta đầy tất cả các nàng vào trong lãnh cung đó."

Vân Na thản nhiên cười, Yến Lâm phía sau nói:

"Vì sao các nàng đều có danh phận, chi có muội là Lệ Cơ không có?"

Lệ Cơ cười nói:

"Yến Lâm, chủng ta đã chết từ lâu rồi, chi cần ở bên cạnh bệ hạ là đã thỏa mãn rồi, cần danh phận làm cái gì.”

Yến Lâm nói:

"Muội tuy rằng không ngại, thế nhưng Minh Nhi của muội chăng nhè lại phải giông như muội sao? Sau này có làm gì có mặt mũi nói chuyện vói các

https://thuviensach.vn

huynh đệ khác?"

Ta cười to nói:

"Chuyện này đúng là ta chưa hề nghi tói.”Thanh âm ôn nhu của Sỡ nhi từ bên ngoài vang lên:

"Lâm tỷ tỷ, Dận Không đã an bài xong rồi, hai ngày nừa sẽ phong hiệu cho các người.”

Sở nhi chậm rãi đi tói bên người ta, cười nói:

'Muội lúc nãy đã nói chuyện vói cha."

Yến Lâm ngạc nhiên nói:

"Nói chuyện gì?"

Sò' nhi cười nói:

"Tìm cho tỷ và Lệ Cơ một gia đình, lúc đó các tỷ sẽ có thân phận."

Yến Lâm lúc này mói hiếu được, có chút ngại ngủng nói:

"Ta không phải muôn danh phận gì cả, chi là..."

Ta cười nói:

"Chuyện này mấy tỷ muội các nàng tự thương lượng đi!"

Ta bồng nhiên lưu ý đến Khinh Nhan và Tuệ Kiều không ờ đây, có chút kỳ quái nói:

"Khinh Nhan và Tuệ Kiều đâu?"

Tư Hầu nói:

https://thuviensach.vn

"Khinh Nhan từ lúc có mang, sức khỏe không được tốt lắm, Tuệ Kiều phải chiếu cố nàng ấy."

Ta gật đầu nói:

"Lát nữa ta tới thăm nàng."Thác Bạt Lục Châu và Vân Na đồng thòi đứng lên nói:

"Chúng ta cùng đi vói huynh."

Ta cam cánh tay hai người, hướng Sò' nhi nói:

"Sở nhi, muội mau chóng làm xong chuyện của Lệ Cơ và Yến Lâm, ta đi thăm Khinh Nhan một chút."

Sò' nhi mim cười nói:

"Huynh đi đi, chuyện nhỏ như thế này không làm phiền tói huynh."

Ta cùng Vân Na và Lục Châu đi tói Phúc Hi cung, Lục Châu nhỏ giọng nói:

'Khinh Nhan lần này phản ứng còn mạnh hon người khác, trong khTa Y Cố Lệ không như vậy."

Trong lòng ta vui vẻ, chuyến hướng nhìn Lục Châu nói:

"A Y Cố Lệ cũng có rồi sao?”

Lục Châu cười khanh khách gật đầu nói:

"Mấy hôm trước mói biết... nhưng do huynh bận quốc sự, nên không nói cho huynh biết dược." Ta cười nói:

"Xem ra lại có thêm mấy người con gái rồi."

https://thuviensach.vn

Vân Na trêu ghẹo nói:

"Lục Châu, khi nào tới phiên muội đây?"

Lục Châu mặt cười lập tức đỏ lên, nhỏ giọng nói: "Vậy phải xem... ý của huynh ấy...”Ta cười nói:

"Xem ra lại có thêm mấy người con gái rồi.”

Vân Na trêu ghẹo nói:

"Lục Châu, khi nào tới phiên muội đây?"

Lục Châu mặt cười lập tức đỏ lên, nhỏ giọng nói: "Vậy phải xem... ý của huynh ấy...”

Ta cười nói:

"Lúc nào nàng muôn, ta cũng sẵn sàng đáp ứng."Câu nói này làm cho Vân Na và Lục Châu đỏ mặt, Vân Na nhịn không được sẵng giọng:

"Đã làm Vua của một nước rồi mà vẫn còn ăn nói lung tung."

Ta ha hả cười to, trước mặt đã là Phúc Hi cung.

Ta mói bước vào, đã nghe tiếng nôn mửa của Khinh Nhan.

Ta bước nhanh hon, tiến tói bên cnh giường, Khinh Nhan thò' phào nhẹ nhõm, muôn đứng dậy hành lễ, bị ta đờ lấy vai, nói: "Chăng phải ta đã nói, đừng có làm những chuyện này vói ta hay sao."

Khinh Nhan nhăn mày nói:

"Muội chưa bao giò' nghi tói chuyện hoài thai lại khố cực tói như vậy."

Vân Na nói:

https://thuviensach.vn

"Có lẽ là do sức khỏe của muội yếu, hai tháng sau thì đờ hon."

Lục Châu lấy khăn ướt, lau mồ hôi trên trán của Khinh Nhan.

Lúc này Tuệ Kiều đã bưng thuốc tới, ta tiếp nhận chén thuốc trong tay của nàng, đút cho Khinh Nhan uống từng thìa một.

Tuệ Kiều nói:

"Thể chất của Khinh Nhan khác hán với những người khác, khi muội bắt bạch của nàng ấy, thì không giông như sức khỏe yếu, mà còn mạnh hon người bình thường nhiều. Muội đã tra tim sách vỡ, nhưng không tim ra được tại sao phản ứng của nàng ấy lại nghiêm trọng tói như vậy."

Trong lòng ta đã hiếu rõ, thế chất của Khinh Nhan và Thải Tuyết giông nhau, nàng vốn không thuộc về thế giói này, ta lúc này đầy tâm sự, không muôn vì có thai mà Khinh Nhan có chuyện gì ngoài ý muôn.

Ta ờ trong Phúc Hi cung thật lâu, sau đó mói ròi đi, đi được một lúc ta gặp Đa Long. Hắn dường như quá vội vàng, suýt nừa thì va cả vào ta, thấy hắn cuông quít quỳ rạp xuống đất:

"Lão nô tham kiến bệ hạ! Xin bệ hạ thứ tội."

Ta khoát tay áo nói:

'Đứng lên đi, ngươi vội vàng như vậy là vì sao vậy?”

Đa Long nhìn chung quanh, ta hiếu ý của hắn nên đi tói lương đình trong hoa viên, lạnh lùng nói: "Có chuyện gì thì nói đi."

Đa Long nhỏ giọng nói:

"Bệ hạ đã lâu rồi chưa tói Cừu Đinh sơn."

https://thuviensach.vn

Có hắn nhắc nhò' ta mói nhớ tói, đã lâu rồi ta không tói Mộc Ân Am gặp Trân Phi, ta gật đầu, thấp giọng nói:

"Nàng có khỏe không?"

Đa Long ho khan một tiếng, tói gần bên tai của ta nói:

"Người... đã mang thai 7 tháng....”

Ta rủng minh, đây là một chuyện vô cùng vui vẻ, vậy mà ta lại bỏ quên chuyện này, không nghi tói Trân phi lại mang cô't nhục của ta, trong lòng ta vừa mừng vừa lo, thấp giọng hướng Đa Long nói:

"Vì sao không nói cho ta biết sớm?”

Đa Long hoi có vẻ bôi rối nói:

"Nô tài không có cơ hội."

Ta hừ lạnh một tiếng, bước đi bước lại, mói nói:

"Ngươi đi sắp xếp, tôi nay ta tói Mộc An Am thăm nàng.”

Đa Long liên tục gật đầu.

Ta lại nói:

"Việc này có người khác biết hay không?”

Đa Long nói:

"Chi có duy nhất một người là Ngọc Tỏa."

Ta yên tâm, hạ giọng nói:

"Việc này quyết không thế cho người khác biết nừa!”

https://thuviensach.vn

Đa Long cuông quít gật đầu.

Đêm đó ta tới Mộc Ân Am, Trân Phi không ngờ ta sê đến, cuông quít quỳ gôi trong viện nói:

"Bần ni không biết bệ hạ giá lâm, không tiếp đón từ xa, xin bệ hạ thứ tội."

Ta nhìn cái bụng của Trân phi hoi nhô ra trong bộ tăng bào màu trắng, trong lòng có một cảm xúc không nói lên lòi.

Đa Long thức thòi lui ra ngoài, sau đó đóng cừa lại.

Ngọc Tỏa mặc trang phục ni cô, đi tói đóng chặt then cửa lại, sau đó lui ra ngoài.

Trong phòng chi còn lại có ta và Trân phi, ta nắm lấy bàn tay của nàng, nhẹ nhàng kéo nàng lên, nói: "Ngọc Oánh, đôi vói ta không cần hành đại lề như vậy, hon nừa thân thế nàng cũng không tiện."

Trân Phi khuôn mặt ừng hồng, cam bàn tay của ta kéo vào trong tình thất, sau khi đóng cừa phòng, do bên trong không thắp đèn nên rất tối.

Trân Phi xoay người lại, nhào vào trong lòng ta, ôm lấy cổ ta, điên cuồng hôn lên mặt ta. Nàng dùng cái lưỡi thơm do, hôn dọc theo gò má, hai bàn tay nàng run rẩy còi áo của ta.

Ta còi y phục của nàng, mất đi sự che giấu của tăng bào, cái bụng to của Trân phi hiện lên trước mặt ta.

Ta đưa tay muôn xoa, nhưng lại bị Trân Phi cười duyên đấy ra, nàng không cho ta xoa tiếu phúc nàng. Nàng muôn còi đôi tất của minh, nhưng do không tiện lên không được, ta chạy tói giúp nàng, Trân Phi cười nói:

"Đế ông vua một nước còi tất cho minh, thiếp thực không dám nhận."

https://thuviensach.vn

Ta đắp chăn gấm cho nàng, sau đó chui vào bên trong nằm bên cạnh nàng, một tay của ta kéo nàng vào trong lòng, hôn lên đôi môTanh đào của nàng. Trân phi nhắm hai mắt lại, ngẩng mặt đón nụ hôn của ta.

"Cẩn thận đừng động tới con của chủng ta..."

Thanh âm của Trân phi run rẩy, sự kiều diễm lan tỏa trong không khí.

Ta và Trân Phi nằm sát vào nhau, mái tóc đen mềm mại của nàng chọc vào tai của ta, làm cho ta nhịn không được nò' nụ cười.

Trân Phi ôn nhu nói:

"Thiếp luôn nhớ chàng."

Ta thấp giọng nói:

'Mấy ngày trước do bận tang lề của phụ hoàng, sau đó là việc đăng cơ, nên không có thòi gian tói noi này.

Trân Phi ôm chặt ta, đứa con trong bụng hình như biết ta gây áp lực vói nó, nên nó lại dùng chân đạp đạp. Chủng ta cùng nờ nụ cười, xích thân hình ra ngoài một chút.

Trân Phi nhẹ giọng nói:

"Thiếp muôn có đứa con này.”

Trong bóng tối, nụ cười của ta co quắp lại.

Trân Phi cảm thấy được biến hóa, lập tức bỏ thân hình của ta ra, im lặng rời sang một bên, thấp giọng nói:

"Thiếp có thế rời khỏi hoàng cung."

Ta cam lấy bàn tay mềm mại của nàng, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Lê nào nàng không muôn tiếp tục cùng ta hay sao?"Trân Phi u oán thở dài một hoi nói:

"Khi thiếp phát hiện thân hình minh có điều không đúng, đã muôn bỏ đứa nhỏ này, thế nhưng tói lúc cư ôi cùng, thiếp lại không làm được. Hiện giò' ứìiếp phát hiện, đứa nhỏ này đã trò' thành một phần tính mạng của thiếp, nó trọng yếu giông như chàng, bảo ứìiếp buông bỏ nó, thực sự là không thế..."

Ta yên lặng không nói gì.

Trân Phi nói:

"Thiếp biết, đế nó lại sẽ mang lại cho chàng rất nhiều phiền phức, nhưng thiếp cũng đã suy nghi rồi, chi có ròi xa hoàng cung này, thiếp mói có thế bảo toàn danh dự cho chàng."

Trong lòng ta nhất thòi nối lên trăm môi cảm xúc ngôn ngang, đột nhiên ôm chặt thân thế mềm mại của Trân Phi, động tinh nói:

"Ta không cho phép nàng ròi đi, ngày mai ta sẽ hạ chiếu lập nàng làm phi, đế ý gì tói cái danh dự thối tha, để ý gì tói thiên hạ nghi gì!"

Trân Phi tràn ngập yêu thương vuốt ve khuôn mặt ta, nói:

"Chàng đã là vua của một nước, sao còn trẻ con như vậy, miệng người đáng sợ, cưới mẫu phi làm vợ, sẽ khiến cho chàng không ngẩng đầu lên được."

Ta cười lạnh nói:

"Ai dám nói ta, ta sẽ giết người đó!"

Trân Phi nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Bách tính có thế giết, đại thần có thế giết, thế nhưng thê tử, nừ nhân cưa huynh có thế giết không?"

Trân Phi nhẹ giọng nói:

"Bách tính có thế giết, đại thần có thế giết, thế nhưng thê tử, nữ nhân của huynh có thế giết không?" Trong lúc nhất thời, ta không biết nên nói gì cả.

Trân Phi nói:

"Cho dù không có người nào dám nói, thế nhưng sách sử nhất định sẽ lưu lại, uy tín mà huynh tích lùy nhiều năm như vậy trong lòng bách tính, sẽ bị hủy hoại trong chốc lát. Dận Không, huynh có thế nói như vậy, muội đã thỏa mãn rồi."

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 197: Cái Chết Đày Tiếc Nuối

Ta run giọng nói:

'Cho dù như thế nào, ta cũng không cho nàng rời khỏi ta!"

Trân Phi cười nói:

"Sớm hay muộn gì thì thiếp cũng phải rời khỏi triều đình, lần này thiếp rời đi, thiếp biết chàng rất nhớ thiếp, yêu thiếp. Nếu như lúc nào rảnh rồi, chàng tói thăm mẹ con chúng ứiếp. Nếu như thiếp vẫn ờ trong hoàng cung, thì thiếp sẽ nơm lóp lo sợ, một khi chuyện của chúng ta bại lộ, con của chủn ta sẽ sông trong hoàn cảnh như thế nào, nó có được bình an hay không?"

Lệ nóng tuôn trào trong khóe mắt của ta.

Trân Phi nói:

"Khi thiếp biết minh mang thai, thiếp đã nghi tói cái chết, đế tránh sự việc liên lụy tói chàng. Thế nhưng mồi khi thiếp nghi tói ánh mắt của chàng, thì ứìiếp lại nghi, nếu như thiếp chết đi, chàng sẽ thương tâm tói mức nào? Thiếp..."

Một giọt nước mắt trong suô't roi vào miệng của ta.

Ta nghẹn ngào, nếu như Trân phi chết, thì sợ rằng ta không cách nào chịu đựng được đả kích lớn như vậy.

Trân Phi nói:

https://thuviensach.vn

"Thiếp ờ trong cung nhiều năm, nhưng chuyện đấu đá, ngươi lừa ta gạt, hầu như ngày nào cũng xảy ra bên cạnh. Thiếp thực sự mệt mỏi rồi, thiếp sợ con cưa chủng ta phải sông trong hoàn cảnh như vậy. Nếu như trong lòng chàng thực sự có thiếp, vậy thì hãy cho thiếp ròi khỏi noi này, đế cho con cưa chúng ta lớn lên không phải lo nghi gì cả."

Ta nặng nề gật đầu, Trân Phi đã nói tói mức này, sao ta có thế cự tuyệt cơ chứ?

Ta thấp giọng nói:

r»T-i r r • »•

Ta đong ý vói nàng.

Lúc ròi khỏi Mộc Ân am đã là lúc bình minh, Đa Long vẫn đứng dựa vào cột đình mà ngủ, đèn lồng trong tay hắn roi xuống đất, xem ra làm nô tài cũng không dề dàng gì.

Ta nhẹ giọng khụ một tiếng. Đa Long lúc này mói cảm thấy, cuông quít đứng dậy quỳ xuống, tiếc rằng thân hình của hắn đứng quá lâu, cho nên mói động đậy đã ngã lăn xuống đất, ta cười nâng hắn dậy nói:

"Đa Tông quản, năm nay bao nhiêu tuổi rồi?"

Đa Long cung kính nói:

"Nô tài năm nay 63 tuổi, vào cung cũng đã được 55 năm rồi."

Ta gật đầu nói:

'Cùng tói lúc ngươi nên nghi ngoi một chút rồi.”

Đa Long không biết ý nghi chân chính của câu nói này, trong lúc nhất thòi hắn đứng ngây ngốc tại chồ, sau khi định thần lại mói cuông quít quỳ

https://thuviensach.vn

xuống, nói:

"Chủ tử, nô tài không biết đã làm sai cái gì, chủ tử xin cứ trách phạt, nhưng đừng đuôi nô tài ra khỏi cung."

Ta cười nhạt nói:

"Ngươi nghi quá nhiều rồi, ta muôn ngươi làm giúp ta một việc"

Đa Long cung kính nói:

"Chủ tử xin cứ việc phân phó."

Ta xoay người lại nhìn Mộc Ân Am:

"Đa Tông quản, ta muôn ngươi hộ tông Trân phi và Ngọc Tỏa rời khỏi đây, bô' trí noi ăn chôn ở cho họế"

"Lão nô cấn tuân thánh dụ."

Vốn ta định tói chỗ của Sở nhi nghi ngoi, nhưng mà trên đường lại gặp Xa Hạo, thấy vẻ mặt nghiêm túc của hắn, xem ra lại có chuyện xảy ra rồi.

"Tả gia đã xảy ra chuyện!"

VI qp 9 • rVI

1 ả gia nào ẻ'

Ta có chút kỳ quái nói.

Xa Hạo giải thích:

"Hai đứa con trai của Tả Trục Lưu đã chạy thoát!"

https://thuviensach.vn

Ta bồng nhiên rùng minh, lạnh lùng nhìn về phía Xa Hạo nói: "Chuyện xảy ra khi nào?"

Xa Hạo nói:

"Chắc là mói gần đây, vốn thuộc hạ phụ trách giám thị hai huynh đệ của hắn, nhưng do gần đây xảy ra chuyện... bận phụ trách tang lề của Hâm Đức hoàng đế, lại bận chuyện bệ hạ đăng cơ, cho nên có điều sơ xẩy, tạo cho họ cơ hội rời đi."Ta nắm chặt hai tay, chậm rãi đi lại, bồng nhiên quay đầu lại nói: "Tả Ngọc Di đâu?"

Xa Hạo do dự một chút, rốt cục nói:

"Nàng vẫn đang ờ Hoi Long Viện, nhưng mà.ẻ."

"Nhưng mà cái gì..."

"Có lẽ nàng ta khuyên hai huynh trường không nên rời đi, mói xảy ra tranh chấp, bị đâm một đao..." "Cái gì?"

Đôi mắt của ta căng như muôn nứt ra.

Xa Hạo cuông quít nói:

"Bệ hạ yên tâm, thuộc hạ đã tìm đại phu thăm và khám bệnh cho nàng ta, hiện giờ không có gì nguy hiểm."

Ta đi qua đi lại, cắn răng nghiến lọi nói:

"Hai tên này đúng là không bằng cam thủ, lại dám hạ thủ cả vói em gái của minh. Xa Hạo, ta mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, nhất định phải bắt hai người bọn họ trờ lại, sông ta muôn gặp người, chết, ta muôn thấy thủ cấp của họ."

Xa Hạo gật đầu:

https://thuviensach.vn

"Thuộc hạ sẽ đi làm chuyện này."

Trong lòng ta vô cùng phiền loạn, phất phất tay nói:

"Ngươi mau chuẩn bị xe ngựa, ta muôn tói Hoi Long Viện."

Xa Hạo nhắc nhò ta nói:

"Hôm nay còn phải lâm triều..ế"

"Dù sao cũng không có chuyện gì gấp, đế bọn họ đọi một lát cũng được!"

Trên đường đi, trong đầu ta vô cùng hồn loạn, huynh đệ Tả Đông Tường trôn thoát đôi vói ta cũng chăng phải là chuyện to tát gì. Đáng quan tâm ở đây là Tả Ngọc Di bị thương, trong lòng ta vô cùng áy náy.

Tuy rằng ta và Tả Ngọc Di đã có quan hệ thế xác, nhưng ta lại hầu như đã quên mất nàng. Cũng bòi vì lẽ đó, mà ta càng cảm thấy nàng đáng quý, nếu không vì ta, nàng sẽ không phải chịu chuyện như vậy.

Lúc tói Hoi Long Viện, ta trực tiếp đi vào khuê phòng của Tả Ngọc Di, ánh sáng bên trong rất yếu ớt, màn che được buông xuống.

Ta xôc màn che lên, thấy Tả Ngọc Di xoay lưng ra phía ngoài, yếu ớt nói:

"Hương Vân, ngươi đã trở về?"

Ta cô' gắng kim chế sự kích động trong lòng minh, thấp giọng nói:

"Là ta!"

Thân hình của Tả Ngọc Di rõ ràng run rẩy một chút, chậm rãi quay người lại, vốn nước mắt trên mặt đã đầy, đôi môTanh đào không còn chút máu, nay vì kích động mà tái nhợt, run giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ... Thiếp... Cho rằng kiếp này kiếp... người không tói nữa..ế"Ta ôm chặt lấy thân hình của nàng, nói:

"ủy khuất cho nàng rồi..."

Tả Ngọc Di nhào vào trong lòng ta, lớn tiếng khóc ồ lên, hồi lâu mói dừng tiếng khóc.

Ta lo lắng cho thương thế của nàng, nhỏ giọng nói:

"Bị thương ờ chồ nào vậy?"

Tả Ngọc Di cô' gắng dùng ngón tay nhỏ nhắn chi vào nực, ta cấn thận còi áo ra, nàng mắc cờ nhắm mắt lại, thấy trên ngực có quân một lóp băng, từ trong đó máu vẫn chảy ra.

Xem ra nàng bị thương không nhẹ, nếu sâu thêm một chút nừa thôi, có lẽ nàng đã hương tiêu ngọc vẫn, ta cảm thấy đau lòng vô cùng, hôn lên đôi môTanh đào của nàng, nói:

"Đều tại ta..."

Tả Ngọc Di lắc đầu nói:

"Hai vị huynh trường muôn chạy trôn, ứiiếp không muôn bọn họ đi, hai huynh mắng thiếp không nhớ tói công nuôi dưỡng của cha... Trong lúc tức giận, nhị ca dùng kiếm đâm thị thương ữiiếp..."

Ta cả giận nói:

"Hắn quả thực không phải là người, sao có thế hạ độc thủ vói em gái của minh như thế."

Tả Ngọc Di chán nản nói:

https://thuviensach.vn

Trái tim này của Ngọc Di vinh viễn thuộc về bệ hạ, cho dù thế nào cũng không ròi đi."

Do kích động, nàng ho nhẹ hai tiếng, lại nói:

"Ngọc Di còn muôn cầu bệ hạ một việc"

Do kích động, nàng ho nhẹ hai tiếng, lại nói:

"Ngọc Di còn muôn cầu bệ hạ một việc"

Ta gật đầu nói:

"Nàng nói đi!”

"Ngọc Di mong bệ hạ có thể tha cho hai vị huynh trường của ữiiếp, tuy bọn họ đôi vói ứìiếp như vậy, nhưng mà chưa làm chuyện gì xấu cho Đại Khang, mong bệ hạ có thế hiếu được nồi khố trong lòng tiện thiếp."

Trong lòng ta rất là cảm động, Ngọc Di quả nhiên đã có sự thay đổi lỏn, từ một quý nừ điêu ngoa, nay đã trò' thành một khuê tú suy nghi vì mọi người.

Ta ôm vai nàng nói:

"Muôn ta tha cho bọn họ không khó, nhưng mà...""Nhưng mà cái gì?"

"Nhưng mà nàng phải đáp ứng ta, theo ta vào cung! Ta muôn lập nàng là phi!”

Ta đã quyết định, dù thế nào ta cũng phải cho nàng một danh phận, quyết không thế đế cho nàng cô độc sông ở bên ngoài được.

Tả Ngọc Di cúi đầu, trầm mặc hồi lâu mói gật đầu.

https://thuviensach.vn

Khi ta dẫn nàng vào trong cung, ta an bài nàng ở trong Bách Trừ Cung, nạp phi là chuyện không lỏn, nhưng mà do ta tôn trọng Sở nhi, nên ta phải cùng nàng thương lượng trước mói được.

Trước kia ta đã nói vói Sở nhi một lần, đã bị nàng phản đôi, cho nên ta phải nói lại một lần nừa. Quả nhiên, không ngoài dự đoán của ta, lập trường của Sở nhi vói Tả Ngọc Di vẫn như trước, kiên quyết phản đôi.

"Dận Không, Tả Ngọc Di chính là con gái của Tả Trục Lưu, Tả Trục Lưu ngày xưa đã hãm hại không ít đại thần, hon nừa lại còn mưu phản, thiên hạ đều biết, bây giờ huynh muôn lập nàng ta làm phi, vậy thì làm sao phục chủng được?"

Ta thấp giọng nói:

'Thế nhưng Ngọc Di đôi vói ta tình thâm ý trọng, lần này nàng ấy lại suýt chút nừa bị huynh trường hại chết, ta chi muôn đưa nàng ta vào cung, chiếu cô' cho nàng ta một chút."

Sở nhi lạnh lùng nói:

"Hiện giờ không phải là việc chiếu cô', mà là việc lập phi, lấy thân phận của Tả Ngọc Di, thì không cách nào gia nhập hoàng thất được.’’

Ta thấy Sở nhi kiên trì như vậy, lửa giận trong lòng không khỏi bốc lên, lớn tiếng nói:

"Vì sao nàng đôi vói người khác có thế dề dàng tha thứ, vậy sao lại không thế tha thứ cho Tả Ngọc Di được chứ! "

Sỡ nhi nói:

"Muội không phải là vì Tả Ngọc Di, mà là suy nghi cho danh dự của huynh, muội không muôn sau lưng một vị vua có một cái danh háo sắc! "

https://thuviensach.vn

Ta cả giận nói:

"Sỡ nhi, nàng tưởng rằng ta không biết trong lòng nàng nghi gì ư? Trong lòng của nàng bài xích Ngọc Di, nhạc phụ và Tả Trục Lưu từ trước đến nay không họp, có phải là nàng còn nhớ chuyện trước kia khi ta lập nàng làm phi không?"

Trước kia đế lập phi, ta chi được chọn Sỡ nhi hoặc là Tả Ngọc Di, sau này ta chọn trúng Sở nhi, nên mói tạo thành sự nguyên nhân bài xích của nàng.

Sò' nhi đứng dậy, hai hàng nước mắt chảy ra, nàng cắn môTanh đào, cố sức dậm chân một cái, xoay người chạy ra ngoài.

Trong lòng ta phẫn nộ, cầm lấy chén trà ném mạnh vào tường, chén trà vờ tung ra tứ phía, thái giám cung nừ xung quanh chưa bao giờ thấy ta tức giận như vậy, sợ hãi quỳ xuống đất.

Sau khi tinh táo lại, trong lòng ta có chút hôi hận, từ sau khi ta và Sỡ nhi kết hôn, chủng ta chưa từng phát sinh sự cãi cọ lớn tói mức này.

Ngoài điện vang lên tiếng bước chân nhẹ nhàng, Vân Na nghe tin chạy tới, ta ảo não ngồi xuống ghê'.

Vân Na đi tói bên cạnh ta, đánh mắt nhìn đám thái giám cung nừ xung quanh, bọn họ hiếu ý cuông quít thu dọn đông vờ nát, rồi đi ra ngoài.

Trong phòng chi còn lại có hai người chủng ta, ta cười khố nói:

Thế nào? Tới lên án ta có phải không, sao không mang theo các chị em tói?"

Vân Na thản nhiên nò' nụ cười, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Trong trí nhớ' của muội, huynh chưa từng có lần nào cãi nhau với Sò' nhi.”

Ta thò dài nói:

"Vừa rồi ta thật có chút kích động, nhưng mà..." Trong lòng ta vẫn canh cánh chuyện Sỡ nhi phản đôi Tả Ngọc Di.

Vân Na nói:

"Muội mặc dù không hiếu rõ Tả Ngọc Di, nhưng muội biết, Sỡ nhi phản đôi tất có lý."

"Tỷ muội nàng tinh thâm nghía trọng, đương nhiên phải giúp cho muội ấy rồi."

Vân Na nói:

"Không biết huynh có nghi tói chuyện, ngần ấy năm nay, hồng nhan bên người huynh mồi lúc một nhiều, Sò' nhi có từng oán giận huynh gì không? Suô't ngày huynh bận việc... quốc sự, chuyện trong hậu cung là do ai lo liệu, tỷ muội bọn muội hòa họp thế này, là do công của ai?"

Những câu hỏi liên tiếp của Vân Na làm cho ta thẹn thùng, nhớ tói lúc nãy ta tức giận vói Sỡ nhi như vậy, trong lòng cảm thấy áy náy vô cùng.

Vân Na nói:

"Huynh đó, không biết là có phải mắc bệnh đế vương rồi hay không? Sớm biết như vậy, bọn muội ờ lại Lục Hải Nguyên vui vẻ còn hon."

Ta xấu hô nói:

"Ta đúng là đã sai rồi, Sở nhi đâu, ta tói chịu tội vói nàng ấy."

https://thuviensach.vn

Vân Na cười nói:

"Nếu như huynh không tới, sợ rằng Yến Lâm và Lục Châu sẽ cam đao liều mạng vói huynh!”

Ta nhịn không được bật cười lên:

"Các nàng phản rồi, lại dám phạm thượng ư?”

Vân Na nói:

"Là ai đã nói huynh không coi minh là hoàng đê? Làm những chuyện này vói tướng công của minh đâu có gì là không được?”

Sự tức giận trong lòng ta đã tiêu tan thành mây khói từ lâu, ta cười nói:

"Ta chi là một điếu hoàng đế (điêu = chim), trong nhà có vợ dừ, trong nhà có vợ dừ a."

Ta tim thấy Sở nhi ờ bên ngoài hồ sen của Vinh Thọ cung, nàng đứng ờ bên bờ, hai bò' vai không ngừng run lên.

Trong lòng ta tràn ngập cảm giác áy náy, nhẹ giọng nói:

'Tiếu Đinh Đương!"

Sỡ nhi giật minh, nhưng vẫn không có quay đầu lại. Nàng bồng nhiên đi tói phía trước, ta sợ hãi nói: "Nàng làm cái gì vậy?"

Sò' nhi vẫn hờ hừng,đột nhiên nhảy ùm xuống hồ.

Ta quá sợ hãi, không kịp còi ngoại bào, nhảy ủm xuống hồ.

Ho sen cũng không sâu, chi ngập tói ngực ta, thế nhưng thân hình của Sở nhi vẫn biến mất dưới làn nước. Ta kinh hoảng vô cùng, lặn xuống bên dưới, lần tim vị trí của Sỡ nhi, rồi ôm lấy nàng lôi lên.

https://thuviensach.vn

Quần áo của Sỡ nhi đã ướt đầm nước, nhưng mà trên mặt lại nò' nụ cười, lúc này ta mói biết đây là kế hoạch của nàng, cười khổ nói:

" Sở nhi đã là mẫu nghi thiên hạ, vậy mà vẫn còn đùa theo cách này được sao?"

Sò' nhi vươn cánh tay ngọc ôm cái cổ ta nói:

"Nếu như huynh không cứu muội, thì muội vinh viền không nối lên..."

Ta mặc dù biết nàng là nói vui đùa, thế nhưng trong lòng vẫn có chút sợ, ôm chặt lấy nàng nói:

"Ta sẽ không ròi đi đâu, Sở nhi ta không ròi bỏ muội đâu."

Hai giọt nước mắt trong suô't chảy dọc theo gò má của Sở nhi, nàng khè gật đầu, rúc đầu vào trong ngực ta, ôn nhu nói:

"Bình ca ca, vừa rồi là muội không phải."

Ta che đôi môTanh đào của nàng lại, nói:

"Đều là lỗi của ta, là muội chi muôn tốt cho ta, chuyện lập phi, ta sẽ không nhắc lại nữa."

Sò' nhi nhẹ giọng nói:

"Chuyện này cứ hoãn lại một chút, sau này hãy nói, Ngọc Di đôi vói huynh trả công nhiều như thế, nếu như muội còn phản đôi, thì đúng là không nghi tói nhân tình."

Chủng ta nói ra câu nói này, thi sự khúc mắc cũng biến mất không còn tăm hoi, trong lòng chi còn lại sự vui vẻ, cảm thấy cái hồ sen lạnh lèo này biến thành một noi vui vẻ nhất trần gian.

https://thuviensach.vn

Sỡ nhi nói:

"Huynh còn nhớ noi này hay không?"

Ta nặng nề gật đầu, đương nhiên nhớ kỹ, đây là n mà ta cùng Sở nhi gặp nhau lần đầu tiên, ta làm sao có thế quên, chính ờ chỗ này ta đã cứu nàng lên, cũng là noi mà hình ảnh của ta chiếm cứ trái tim của nàng.

Chủng ta nhìn nhau thật lâu, trong ánh mắt ai nấy đều có tinh ý dạt dào.

Mấy tên thái giám thấy ta và Sở nhi đứng trong hồ sen, sợ hãi hoang mang chạy tới, kinh hô:

"Bệ hạ, Hoàng hậu nương nương, nô tài nhất thòi tắc trách, tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!”

Ta và Sỡ nhi nhìn nhau cười, nắm tay nhảy lên trên, thái giám cung nừ lập tức vây lại, mang theo khăn phủ lên trên người chủng ta.

Một trận gió lạnh thổi tói, Sở nhi nhịn không được hắt hoi, ta thân thiết ôm vai Sỡ nhi, nhẹ giọng "Sỡ nhi, ngàn vạn lần đừng cảm lạnh, chúng ta trờ về rồi tiếp tục song tu luyện công, được không?"

Một trận gió lạnh thổi tói, Sở nhi nhịn không được hắt hoi, ta thân thiết ôm vai Sỡ nhi, nhẹ giọng

"Sỡ nhi, ngàn vạn lần đừng cảm lạnh, chúng ta trờ về rồi tiếp tục song tu luyện công, được không?”

Khuôn mặt của Sỡ nhi bị câu nói này của ta làm cho đỏ lên, nước trên mặt nàng vẫn còn chưa khô, giông như là hoa sen mói nở, càng trờ nên rực rờ diễm lệ.Sò' nhi đã thu xếp Thục Đức cung làm noi dường thương cho Ngọc Di, Tả Ngọc Di cũng hiếu ý người, không oán hận chút nào đôi vói Sỡ nhi cả.

https://thuviensach.vn

Có lê là do ta và nàng lâu ngày gặp lại, đồng thòi có được thần y Tuệ Kiều cấn thận chăm sóc, mà sức khỏe của Ngọc Di tô't lên rất nhiều, thương thế khôi phục một cách nhanh chóng, chăng bao lâu đã hoàn toàn khôi phục.

Nhưng mà Tả Ngọc Di vẫn biết minh khác biệt vói người khác, cho nên đa số thòi gian đều ờ bên trong cung điện của minh làm vườn.

Lúc này đã gần tói Trung Thu, dân chủng cũng đang trong không khí hân hoan, ta muôn mờ tiệc trong hoàng cung, mòi các vị vương công đại thần.

Thế nhưng do tang lề của Hâm Đức hoàng đế còn chưa được ba tháng, ta lại là hiếu từ hiền tôn, đương nhiên phải đế ý tói miệng thế gian, cho nên hủy bỏ dịp đoàn tụ năm nay.

Ta chi lập một bàn tiệc nhỏ trong Ngự hoa viên, mòi các vị hiền thê quây quần, vui vẻ hòa thuận, không khí ấm áp hon nhiều.

Ngọc Di cũng tham gia vói muội người, ta nhìn đi nhìn lại vẫn thấy ứìiếu Tuệ Kiều, không khỏi có chút kỳ quái, xoay người hướng Dịch An nói:

Tuệ Kiều đâu '

Ngọc Di cười nói:

"Tuệ Kiều tỷ tỷ nói Phủ Tỷ quả trên Cửu Đinh son chi trong dịp Trung thu mói kết trái, hon nừa chi vào lúc trăng tròn, tranh thủ trong một canh giờ ngắt lấy, mấy có dược hiệu tốt nhất. Tỷ ấy bảo chủng ta không cần chờ, một lát nừa tỷ ấy sẽ về."

Ta biết Tuệ Kiều say mê vói y đạo, nhịn không được thò' dài một hoi nói:

"Dù vậyhi cũng không nên hái thuốc vào lúc này, không đọi được thì bảo người khác đi hái, hôm nay dù sao cũng là Trung thu."

https://thuviensach.vn

Sò' nhi cười nói:

"Việc hái thuốc này người bình thường có thế làm hay sao? Dịch An, ngươi đi tới Cửu Đinh Sơn tận lực bảo Tuệ Kiều trò' về sớm một chút, chủng ta ở đây chờ tỷ ấy, dù sao Trung thu cũng là ngày đoàn viên, một năm cũng chi có một lần mà thôi."

Lục Châu nói:

"Có thể là Triều Tiên không có Trung thu."

Yến Lâm cười nói:

'Tiếu Ny Tử, lê nào Bắc Ho cũng không có Trung thu ư?"

Nàng và Lục Châu trước nay quen vui đùa, xưng hô như vậy đã thành thói quen.

Ta cười nói:

'Không bằng như vậy, chủng ta tranh thủ thòi gian đợi, biếu diễn tài nghệ của bản thân, mọi người thấy thế nào?"

Mọi người cùng nhau trầm trồ khen ngợi.

Khinh Nhan đang có mang, mim cười nói:

"Muội đánh đàn."

Côc Tiêm Tiêm nói:

"Muội gảy Minh sắt (không biết là loại nhạc cụ gì)!"

Lệ Cơ nói:

'Muội gảy đàn Tỳ Bà."

https://thuviensach.vn

Sỡ nhi nói:

"Muội múa kiêm!"

Vân Na cười nói:

"Vậy thì tỷ phụ cho muội."

Yến Lâm vốn định múa kiếm, thế nhưng bị Sở nhi và Vân Na chiếm trước, nên không thế làm khác hon là nói:

"Muội chi biết Kích Phừu (không rõ)."

Lục Châu, Tác Mạt Nhi và A Y Cổ Lệ nắm tay nhau đứng dậy nói:

"Ba người chủng ta tói khiêu vũ đi!”

Dao Như mim cười nói:

"Dao Như cũng múa một khúc!"

Ngọc Di cười nói:

"Ngọc Di không có bản lình gì, nhưng mà từ nhỏ đã học pha trà, nay pha trà trợ hứng cho mọi người.”Ta hứng thú quá, đứng lên nói:

"Hôm nay nếu mọi người đã cao hứng như vậy, ta sẽ vẽ lại một bức tranh tả lại cảnh hôm nay!"

Tư Hầu vui vẻ vỗ tay, nói:

"Thiếp mài mực cho bệ hạ!"

Ta phất tay bảo bọn thái giám cung nừ nói:

"Các ngươi lui xuống trước đi!"

https://thuviensach.vn

Tình cảnh này ta không muôn người ngoài nhìn thấy.

Ta không khỏi nhó' trước kia khi còn ờ phủ của Bạch Quỹ, ta cùng Lệ Cơ, Tư Hầu tỷ muội lần đầu gặp nhau, trong lòng không khỏi ấm áp, trong nháy mắt, nhiều năm đã qua như vậy, tâm nguyện ngày xưa, nay cũng đã gần hoàn thành.

Ta chợt nhó tói Hoàn Tiêu Trác và Mộ Dung Yên Yên vẫn còn ò Hán quốc xa xổi, Khúc Nặc vẫn còn ờ Hán đô, Tử Ngưng thương tâm nên đã rời khỏi Thiên Đường đảo, ẩn cư ò Sò' Châu.

Lúc này cũng tói lúc Trân phi lâm bồn, Thải Tuyết và Huyền Anh đã rời khỏi thế gian, u u thì không biết hạ lạc noi nào, Tinh Hậu khiến ta buồn thương vô cùng.

Tấm giấy Tuyên Thành bày ra trước mắt, ta chậm rãi nhắm hai mắt lại, nhớ lại hình ảnh chủng nừ ờ bên người. Tiếng đàn du dương vang lên ờ bên tai, tinh cảnh khó quên cứ hiện lên, trong tay múa bút.

Ánh trăng giông cát mỏng phủ lên người của chủng ta, mùi hương mê người, khúc nhạc du hồn, kiếm quang loang loáng, vù đạo tươi tắn, hương trà thơm mắt, tất cả đều mỹ lệ, đều hài hòa...

Khi ta đề chừ cuối cùng trên bức Tuyên Thành, Tư Hầu tiếp nhận bút lông cừu trong tay của ta, rồi nhìn chằm chằm vào bức tranh, không muôn rời đi.

Ta tiếp nhận chén trà trong tay Ngọc Di, uống một ngụm lớn.

Các vị kiều thê tất cả đều xúm lại, nhìn tranh vẽ, tán thưởng không ngớt, mồi người đều tìm được vị trí của minh ở trong đó

Ta vẫn còn đang đắm chim trong bức tranh, bức tranh này chính là cảm tinh khắc cô't ghi xương của ta, nó dung họp rất nhiều tinh cảm, chân tinh...

https://thuviensach.vn

Phía sau truyền đến tiếng Tư Hầu thở dài, sau đó là Dao Như, sau đó là Yến Lâm... rồi tất cả đều im lặng.

Qua hồi lâu không thấy tiếng người, ta đang muôn xoay người lại, bồng nhiên cảm thấy trời đất quay cuồng, tay phải muôn tóm lấy bụi cây bên cạnh, nhưng lại cảm thấy yếu ớt vô cùng.

Khi ta xoay người lại được, thấy mồi vị ái thê đều ngã lăn trên đất, trong lòng ta hoảng hô't, cô' sức giương đôi mắt, nhưng cảm thấy cảnh vật trước mắt đã trờ nên mơ hồ.

Trong lòng ta còn đang tự nhắc nhờ minh, quyết không được nhắm mắt lại, không ngờ nghe thấy bên tai vang lên tiếng cười lanh lảnh.

Tả Ngọc Di im lặng đứng sau một bụi hoa, trong đôi mắt đẹp của nàng tỏa ra sát khí âm lãnh, nhu tinh ngày xưa đã bị thay thế bòi sự lãnh khốc.

Ta đã hiếu ra mọi chuyện, mồ hôi lạnh tuôn rơi, chân tay mềm nhũn ngã xuống đất.

Tả Ngọc Di cầm lấy bức tranh, trong ánh mắt hin lên sự thống khổ vô cùng, nàng giông như đang nói một minh:

"Trên bức tranh này, vì sao lại ữiiếu duy nhất một minh ta?"

Trong lòng ta ngẩn ra, lúc này mói chủ ý tói chuyện trên bức tranh chi ứiiếu duy nhất một minh nàng, sao ta có thế sơ sấy như vậy chứ?

Thế nhưng khi nghi lại, ta cảm thấy không phải vì bức tranh mà nàng hạ độc chủng ta, lúc này ta đột nhiên nghi tói chuyện ngày xưa Sỡ nhi khuyên bảo, trong lòng hôi hận cực điếm, ta cảm giác như minh đã mắc sai lầm lớn, không chi hại minh, mà còn hại tói các vị ái thê của ta.

https://thuviensach.vn

Tả Ngọc Di chậm rãi đi tới trước mặt ta, nàng nhẹ nhàng nâng cằm ta lên, nhét vào trong miệng của ta một viên dược hoàn, khi thuốc tan đi, ta cảm thấy cổ giọng giật giật, cuối cùng cũng đã nói được.

"Ngọc Di... Đây là vì sao?"

Theo như tính toán của ta, tốt nhất lúc này ta nên giả bộ hồ đồ đế trân an Tả Ngọc Di, chờ lát nừa sẽ có người tói cứu.

Tả Ngọc Di cười lạnh nói:

"Vì sao? Chăng lẽ ngươi lại không rõ ư? Ngày xưa khi ngươi nạp phi, ngươi chọn Lâm Sò' Nhi mà bỏ ta, lúc đó ngươi có nghi đến ngày hôm nay không? Ngươi lại dùng âm mưu quỷ kế bắt ta làm con tin, reo rắt tin đồn, làm hỏng thanh danh thuần khiết của ta, lúc đó ngươi có nghi tói ngày hôm nay không? Khi ngươi giết hại cha ta, hầm hại huynh trường của ta, phá tan gia đình của ta, giết tộc nhân của ta, người có nghi tói ngày hôm nay không?”

Ta im lặng nhìn Tả Ngọc Di, trong đôi mắt nàng chi thấy có cừu hận khắc cô't ghi tâm, chứ chng có chút yêu thương nào. Trong lòng ta cảm thấy một sự thống khố vô bờ bến, ta vốn nghi là Tả Ngọc Di có tinh cảm vói ta, nhưng thật không ngờ, điều đó lại hoàn toàn không đúng.

Ta cười khố nói:

"Ta chi có một câu nói muôn hỏi ngươi, ở trong lòng của ngươi, đã từng thích ta hay chưa?"

Tả Ngọc Di chậm rãi lắc đầu, nàng cắn răng nghiến lọi nói:

"Ta hi sinh sự thuần khiết của minh, không tiếc tất cả tiếp cận ngươi, chính là vì hôm nay, chính là vì muôn ngươi trả giá thật cao!"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của nàng chuyến hướng nhìn Sở nhi và mọi người đang nằm trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Ngươi có biết sự thống khổ nhất trên đòi là cái gì không?"Ta không nói gì, nhưng trong lòng lại cảm thấy một sự sợ hãi vô cùng.

Trên khuôn mặt mỹ lệ của Tả Ngọc Di hiện lên nụ cười điên cuồng:

"Chuyện thống khổ nhất trên đòi chính là tận mắt chứng kiến người minh yêu chết trước mặt minh. Long Dận Không, tôi nay ngươi thực sự rất vinh hạnh!”

Nàng chậm rãi đi tói chỗ của Sỡ nhi, từ từ lấy cái trâm cài tóc trên đầu xuống, chi vào cổ của Sỡ nhi,

"Lâm Sỡ Nhi! Từ khi sự kiện nạp phi diền ra, không thòi khắc nào ngươi không là địch của ta, từ lúc ta vào cung, ngươi lại trăm phương ngàn kế làm khó dề, ta không giết ngươi, thề không làm người!”

Ta sợ hãi nói:

"Ngọc Di, người trong lòng ngươi hận là ta, giết phụ thân ngươi, hầm hại huynh trường của ngươi cũng là ta, việc này làm gì có liên quan tóTai khác, ngươi muôn giết thì giết ta đi!"

Tả Ngọc Di lạnh lùng nhìn ta nói:

"Trong lòng của ngươi thủy chung chi có các nàng, ngươi cho ta là cái gì cơ chứ?”

Trong lòng ta chợt nghi, nếu như nàng nói câu nói này, đã chứng minh nàng không phải là không có tinh cảm vói ta, ta thấp giọng nói:

"Ngọc Di, có thế chết ờ trong tay ngươi, ta không oán không hôi. Cho dù ngươi đôi vói ta như thế nào, ta cũng sẽ không trách ngươi, ta tin rằng tất cả

https://thuviensach.vn

những chuyện ở Hoi Long viện, đều là thật tình...”

Câm miệng!

Tả Ngọc Di hét lỏn, trâm cài tóc của nàng run rẩy, chứng tỏ nàng đang kích động.

Ta tràn ngập thâm tinh nói:

"Nếu như đằng nào ta cũng phải chết, vậy thì có những điều này ta phải nói ra, ta đã coi ngươi là thê tử của ta từ lâu rồi, ta.."

"Gạt ta!"

Tả Ngọc Di hét lên một tiếng, nàng bồng nhiên giơ trâm gài tóc đâm vào cố của Sở nhi, ta thống khổ nhắm hai mắt lại, kêu to:

"Nếu như Sở nhi chết, ta cũng không sông được...”

Tiếng thét chói tai đột nhiên dừng lại, ta nghe thấy tiếng kêu thống khổ của Tả Ngọc Di, ta mở hai mắt, thấy Tả Ngọc Di nằm trên mặt đất. Trong khi đó, Sở nhi không việc gì đứng dậy, cam cái trâm cài tóc của Tả Ngọc Di ném đi rất xa.

Việc biến hóa quá mức ngạc nhiên, trong lòng ta vừa mừng vừa sợ, không biết làm gì đế biếu đạt tâm tinh lúc này.

Tả Ngọc Di bị Sở nhi đánh, đau tói mức không cừ động được thân hình, nàng run giọng nói:

"Lâm Sở Nhi... Ngươi... Ngươi... vẫn luôn gạt ta..."

Sò' nhi lạnh lùng nói:

'Không phải là ta gạt ngươi, mà là ta không tin tường được ngươi!"

https://thuviensach.vn

Vân Na, Yến Lâm, Lục Châu, Tư Hầu, Dao Như... từng người một đều đứng dậy, trên mặt ai nấy đều mang theo sự khinh thường.Trong lòng ta âm thầm xấu hổ, các vị kiều thê đều khám phá ra gian kế của Tả Ngọc Di, trong khi chi có một minh ta là không biết gì.

Sỡ nhi bưng một chén nước trà, lạnh lùng nói:

"Tả Ngọc Di, dụng tâm của ngươi thực ác độc, dám ò trong trà hạ 'Tô Cốt Tán' !"

Tả Ngọc Di sợ hãi nói:

"Ngươi... làm sao biết?"

Sỡ nhi mim cười nói:

"Cho dù ta không biết, nhưng trà do ngươi pha ta không bao giờ uống! Hon nừa, ngươi thường làm vườn trong cung, ngươi trồng loại thảo dược gì sao có thế qua mắt được Tuệ Kiều?"

Tả Ngọc Di sắc mặt tái nhợt:

"Hóa ra là nàng, sớm biết như vậy ta nên giết nàng ta đi!"

Sở nhi lắc đầu nói:

Tuệ Kiều tâm địa thiện lương, đương nhiên sẽ không bao giò' làm nhừng chuyện độc ác như ngươi." Ta sợ hãi nói:

"T Ạ ~xs _____ V •')"

luệ Kiều ra sao roiể'

"Muội không có chuyện gì!"

Phía sau vang lên giọng nói ôn nhu của Tuệ Kiều.

https://thuviensach.vn

Sau khi tin tưởng Tuệ Kiều bình an vô sự, ta mới yên lòng.

Tuệ Kiều nói:

"Ngọc Di, bệ hạ đôi vói ngươi ân sủng như vậy, tại sao ngươi lại làm nhừng chuyện này?”

Tả Ngọc Di tự biết đại thế đã mất, thống khố cười nói:

"Hóa ra các ngươi đã sớm thông đồng, chi có ta là không biết gì mà thôi."

Tuệ Kiều đi tói bên cạnh ta, nhét một viên dược hoàn màu xanh vào trong miệng, một mùi thơm chạy dọc theo cổ họng xuống ngực, không bao lâu tay chân ta hết bủn rủn, sức lực lại một lần nừa tràn về, ta đứng dậy.

Tuệ Kiều nói:

"Trong chén trà của Tả Ngọc Di mang cho muội có Mông Hãn Dược, may mà Sò' nhi tói kịp lúc” Sò' nhi mim cười nói:

Tỷ cũng mói thu được tin mà thôi, khi nhận được tin liền vào trong hầm cứu muội.”

Ánh mắt của nàng chuyến sang nhìn Tả Ngọc Di, nói:

"Ngươi coi như có chút lương tâm, không hạ sát thủ vói Tuệ Kiều."

Ta có chút nghi mà sợ nói:

"Các nàng đã biết trong trà có độc, tại sao còn cho ta uống?"

Yến Lâm thở phi phi nói:

"Có mấy người bị mỹ sắc làm cho lú lần, không nếm thử vị đắng, làm sao tinh táo lại được?”

https://thuviensach.vn

Mặt ta không khỏi nóng rần lên, đúng là gieo gió gặp bão.

Vân Na nói:

"Bọn muội đương nhiên là không dám đế huynh mạo hiếm, khi Tuệ Kiều tim thấy số thảo được của Tả Ngọc Di, hon nừa lại căn cứ vào dược liệu vào trong cung của nàng ta trồng, Tuệ Kiều tin tường là nàng ta muôn chế'Tô Cốt Tán', muôn dùng nó làm hại mọi người."

Côc Tiêm Tiêm nói:

"Bọn muội đều tin tường, Tả Ngọc Di hận nhất là bọn muội, hạ thủ với huynh sẽ nhẹ hon."

Ta âm thầm cười khổ, trong lòng nói:

"Nàng ta đâu phải là nhẹ nhàng vói ta, chi là nàng ta muôn ta tận mặt chứng kiến những cái chết của các vị kiều thê mà thổi."

Sò' nhi chuyến hướng nhìn Tả Ngọc Di nói:

"Ngươi tự cho minh hành sự kín đáo, nhưng chỗ nào cũng lưu lại sơ hở, trồng dược liệu là một, sợ bị Tuệ Kiều vạch trần, ngươi giam nàng là hai, lúc mọi người gặp nhau, ngươi chủ động pha trà là ba."

Tả Ngọc Di sắc mặt đã không có chút huyết sắc nào, nàng thê thảm cười nói:

"Lâm Sở Nhi, ta đúng là không đấu lại ngươi!”

Nàng đứng dậy, nhìn chung quanh nói:

Thảo nào mấy ngày gần đây các ngươi đôi vói ta thân thiết như vậy..."

Sở nhi u oán thờ dài một hoi nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như ngươi bụng dạ không khó lường, chủng ta đã có thế trò' thành tỷ muội tốt..."Mqp ? Ạ.ort

ỉ ỷ muộiế'

Tả Ngọc Di ha hả cười, rất lâu sau mói dừng lại được:

"Chúng ta vinh viền sẽ không trò' thành tỷ muội, quá khứ không phả bây giò' cũng không phải, tương lai lại càng không phải. Ngươi luôn hon ta tất cả, từ lúc ta vào cung, chi một danh phận phi tử thôi ngươi cũng không muôn cho ta..."

Trong đôi mắt của Tả Ngọc Di hiện lên sự oán độc:

"Lâm Sỡ Nhi, trên đòi này, ta chưa từng hận người nào như ngươi.”

Nàng chuyến hướng nhìn ta, ánh mắt oán độc kia trở nên ôn nhu hon trước:

"Ngươi hãy trả lòi ta một câu hỏi thực lòng, ngươi có yêu ta hay không?"

Ta ngơ ngác, không nghi rằng nàng ta ờ trước mặt mọi người lại hỏi ta câu này, ta do dự một chút, cuối cùng thì lắc đầu.

Trong mắt Tả Ngọc Di hiện lên sự thống khổ vô cùng:

"Long Dận Không, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi..."

Nàng bồng nhiên điên cuồng nỡ nụ cười, sắc mặt đột nhiên biến thành đen xi, thân hình mềm nhũn ngã xuống đất.

Trong lòng ta hoảng hô't, không lo lắng gì nừa, lập tức tiến lên ôm nàng vào trong ngực. Tả Ngọc Di nắm cánh tay của ta, móng tay bấm sâu vào da thịt của ta, run giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi... Ngươi... Sẽ hôi hận... Ta... Ta..."

Trong miệng nàng phun ra một dòng máu đen, thân hình cứng ngắc lại.

Trong lòng ta hoảng hô't, không lo lắng gì nừa, lập tức tiến lên ôm nàng vào trong ngực. Tả Ngọc Di nắm cánh tay của ta, móng tay bấm sâu vào da thịt của ta, run giọng nói:

"Ngươi... Ngươi... Sẽ hôi hận... Ta... Ta..."

Trong miệng nàng phun ra một dòng máu đen, thân hình cứng ngắc lại.

Tuệ Kiều vội vàng bước lên, dùng kim châm đâm vào huyệt đạo.

Tả Ngọc Di cười thảm nói:

Quá muộn rồi...

Chủng nừ đương nhiên hận Tả Ngọc Di, nhưng thấy tinh cảnh này, không ai đành lòng được, toàn bộ đều cúi đầu xuống.

Thân hình của Tả Ngọc Di nằm trong lòng của ta lạnh dần đi, ta buồn bã ôm lấy nàng, yên lặng nói: "Ngọc Di... sao nàng phải làm như vậy... sao nàng phải làm như vậy..."

Trong đầu ta vẫn vang lên câu nói của Tả Ngọc Di: "ngươi sẽ hôi hận" nàng ám chi cái gì mói được co chứ? Mạng sông của nàng đã mất, đồng thòi nàng cũng mang theo sự nghi hoặc này xuống dưới nấm mồ xanh...

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 198: Tin Mừng

" Phụ thân!"

Giọng nói non nớt trong trẻo của Minh Nhi làm ta đang trầm tư tinh lại. ơ phía trước, 12 người con của ta đang choi đùa trên bãi cỏ, mấy người vợ yêu ở một bên cười dịu dàng nhìn.

Kỳ Thiên cũng đã hon hai tuổi, đang vui vẻ nô đùa trên đó.

Khinh Nhan vác cái bụng lớn đi đến cạnh ta. Ta vội vàng diu nàng ngồi xuống, mim cười nói:

"Hôm nay cảm giác thếnào?"

Khinh Nhan thờ dài nói:

"Còn có thế như thế nào? Tiểu tử này đã ở bên trong suốt mười hai tháng, đến bây giờ vẫn còn chưa chịu ra."

Ta cũng không nhịn được cười khổ, nói:

'Thật không biết trong đó có gì tốt mà tiêu tử này cứ ò' lì bên trong không chịu ra nừa."

Khuôn mặt xinh đẹp của Khinh Nhan đỏ bừng.

Tuệ Kiều cười dịu dàng đi tói bên cạnh chủng ta, nhẹ giọng nói:

https://thuviensach.vn

'Mồi ngày muội đều bắt mạch cho muội ấy, đứa nhỏ này vô cùng khỏe mạnh. Hai người cứ việc thoải mái thả lỏng tinh thần, sẽ không có chuyện gì xảy ra."

Khinh Nhan bồng nhiên ' Ôi ' một tiếng, ta ân cần nói:

"Sao vậy?"

Đôi mi thanh tú của Khinh Nhan nhíu lại, nói: "Muội đau bụng quá, có lẽ sắp sinh rồi..."

Tuệ Kiều vội vàng bắt mạch cho Khinh Nhan, sau đó sò xuống bụng nàng, mừng rỡ nói:

MI N í £ . 1

Đúng là săp sinh rồi!

Trong chôc lát mấy ngươi vợ yêu của ta đều xông tói.

Gần đây Tiêu Tín đã trải qua bảy tháng ác chiến, đại quân do hắn suất lình cư ôi cùng cũng đánh sâu vào trong lòng Tần quôc, khoảng cách đánh hạ Tân đô cũng gần ngay trước mắt.

Lần này ta dần theo mấy người vợ yêu đến Vọng Giang thành của Tân quôc đế giải sầu, cũng là đế thực hiện hứa hẹn vói Tiêu Tín lúc trước, tói Tần đô mừng công cho hắn, không ngờ Khinh Nhan lại sinh ngay trên đường.

Ta ôm Khinh Nhan vào lều trại, Yến Lâm và Lục Châu đấy ta ra ngoài.

Ta lo lắng cho sự an toàn của Khinh Nhan, luông cuông tay chân, đi tói đi lui bên ngoài lều.

https://thuviensach.vn

Sỡ nhi sắp xếp ốn thỏa cho mấy đứa con của ta xong, đến bên cạnh ta, nhẹ giọng nói:

"Huynh yên tâm, có Tuệ Kiều ờ trong đó, hai mẹ còn Khinh Nhan nhất định sẽ bình an."

Ta gật đầu nhưng trong lòng vẫn không thế nào bình tình được.

Sở nhi ôm cánh tay ta, cùng đến bãi sông phía trước ngồi. Ta nhặt lên một hòn đá cuội hoi mỏng ném ra mặt sông phía trước, hòn đá nhảy lên mấy cái trên mặt nước rồi chim xuông giừa sông.

Sò' nhi mim cười nói:

"Mồi người phụ nừ đều gặp phải thòi điếm như vậy. Lúc trước khi ta sinh Thiên nhi cũng vô cùng sợ r hãi, vậy mà chăng mấy chôc đứa nhỏ này cũng đã lỏn như vậy rồi."

Ta miền cường nở nụ cười, nhưng trong lòng vẫn lo lắng cho Khinh Nhan, dù sao thế chất của nàng cũng khác vói những người phụ nừ khác, chi riêng mang thai cũng kéo dài tói một năm. Ta ngóng nhìn mặt sông xa xa, nói:

"Ta không muôn bất kỳ ai trong các muội xảy ra chuyện gì...”

Sò' nhị tựa đầu vào vai ta, nhẹ giọng nói:

"Lần này đột nhiên tói Vọng Giang Thành có phải còn có mục đích khác không?"

Ta lắc đầu, nhưng nụ cười trên mặt lại bán đứng bí mật của ta.

Sò' nhi cười nói:

https://thuviensach.vn

"Muội nghe nói Tiếu Trác và Mộ Dung Yên Yên cũng sẽ tới Vọng Giang thành đế gặp chủng ta?"

Ta cười nói:

"Xem ra ta không thế giấu được muội chuyện gì.”

Sỡ nhi nói:

"Trung thu năm nay chủng ta có thế đoàn viên tại Vọng Giang thành rồi."

Nhắc tói Trung thu nụ cười của ta liền cứng lại, hình bóng Tả Ngọc Di trước khi chết hiện lên rõ ràng trong đầu ta. Ta vẫn không muôn nhắc tói chuyện này, nhưng cho đến tận hôm nay vẫn không thế quyên được chuyện xảy ra ngày đó.

Sò' nhi thấy vẻ mặt ta như vậy liền lập tức đoán được suy nghi trong lòng ta, nhẹ giọng nói:

"Lại nghi đến nàng ta à?"

Ta cũng không che giấu, gật đầu nói:

"Có vài chuyện từ đầu đến CUÔ1 vẫn nghi không ra. Mặc dù ban đầu muội luôn đề phòng Ngọc Di, nhưng chuyện Tuệ Kiều bị nàng nhô't trong hầm rô't cuộc là ai thông báo cho muội?"

Sỡ nhi cười thần bí nói:

"Người đó không cho muội tiết lộ thân phận, vói lại người đó có ân vói muội, đương nhiên muội không thế bán đứng người ta được. "

Ta lại nói:

https://thuviensach.vn

"Trước lúc Ngọc Di lâm chung, có nói ta phải hối hận, không biết đó là điều gì?"

Ánh mắt Sở nhi nhìn về phương xa, rõ ràng nàng đang trôn tránh câu hỏi của ta.

Trong lòng ta đau đón âm ỷ, vân đề này ta đã hỏi Tuệ Kiều không chi một lần, nhưng Tuệ Kiều cũng lảng tránh không chịu trả lòi ta. Ta đã loáng thoáng đoán được, có lẽ trước khi Ngọc Di chết đã mang trong minh giọt máu của ta, nhưng vân đề này ta đã không còn cơ hội đế chứng thực nừa.

Sỡ nhi lảng sang chuyện khác:

"Nếu như lần này Khinh Nhan sinh ra Lân nhi, Tiêu Tín thuận lợi đánh hạ Tân đô thì có thế nói là song hỷ lâm môn (hai việc vui cùng đến một lúc), trung thu lần này nhất định phải ăn mừng thật lớn mói được! "

Ta gật đầu. Bồng nghe tiếng thét chói tai của Lục Châu vang lên từ trong lều, ta và Sở nhi đều ngẩn ra, đồng thòi đứng dậy.Lục Châu sắc mặt trắng bệch chạy ra khỏi trướng, bộ dạng hoảng sợ không dứt, thò' không ra hoi đi tói bên cạnh ta, nói:

"Khinh Nhan tỷ tỷ.... sinh... sinh ra một quả trứng..."

Ta không quan tâm đến nhiều cấm kỵ, sải bước xông vào trong lều.

Mấy người Vân Na, Yến Lâm, Tiêm Tiêm đều đang vây quanh trước bồn tắm, ngơ ngác run rẩy nhìn quả trứng thịt màu trắng trong chậu.

Ta nắm chặt hai đấm, cảnh tượng trước mắt khiến ta nhớ lại chuyện lúc trước tại Thanh Thục son, Khinh Nhan hoàn toàn không giông chủng ta.

Chi có nét mặt Tuệ Kiều vẫn bình tình như trước, đôi tay nhẹ nhàng vuốt ve vỏ ngoài của quả trứng, mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Chng qua chi là do thòi gian mang thai quá dài, màng thai dày hon so vói người bình thường một chút thôi, mọi người không cần ngạc nhiên."

Tuệ kiều lấy ngân đao từ trong tay Dao Như, cấn thận cắt dọc theo màng ngoài của qua trứng.

Trái tim ta như treo trên đầu, không biết bên trong rốt cuộc là một hài nhi như thế nào. Bòi vì Sò' nhi và Lục Châu quá khấn trương, một trái một phải nắm chặt lấy hai cánh tay ta.

Trong trướng bồng nhiên vang lên một tiếng khóc ni non rõ to, ta lấy hết dũng khí bước lên phía trước nhìn vào, thấy Tuệ Kiều ôm ra một đứa trẻ SO' sinh mập mạp đáng yêu từ bên trong trứng. Ta kích động đến run rẩy, khi chắc chắn đứa bé kia không khác gì nhừng đứa trẻ bình thường, lỏn tiếng

"Là con trai! Là con trai!"

Mấy người vợ yêu đều vây quanh chúc mừng Khinh Nhan, ta tiếp lấy đứa trẻ từ trong tay Tuệ Kiều xem xét ti mi. Vân Na và Sở nhi đến bên ta, tiếp lấy đứa trẻ từ trong tay ta, nói:

"Noi này không có chuyện của huynh, hài tử còn chưa được tắm rửa nừa!"

Ta cười ha hả, vẫn không quên dặn dò các nàng:

"Nhất định không được nói chuyện hôm nay vói người ngoài!”

An ủi Khinh Nhan một lát, ta vô cùng vui sướng đi ra khỏi lều. Tuệ Kiều cũng vội vàng hoàn thành những việc còn lại rồi ra ngoài nghi ngoi.

Ta đến bên nàng, thấp giọng nói:

"Tuệ Kiều, đứa nhỏ này như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Ta vẫn hoi không yên lòng, dù sao đứa con trai này cũng khác những đứa còn lại.

Tuệ Kiều cười một tiếng, chi về bãi cỏ phía trước, hai chủng ta đi về phía trước vài bước.

Tuệ Kiều nói:

"Đứa nhỏ này hán là không có chuyện gì, nhưng mà..."

Nàng thâm ý nhìn ta, nói:

"Khinh Nhan hình như khác chúng ta."

Ta cười ha hả, ta đã quyết định vinh viễn giừ kín bí mật này trong lòng.

Tuệ Kiều nói:

"Huynh yên tâm, muội sẽ giải thích họp lý cho mấy tỷ muội.”

Cảm giác trờ lại Vọng Giang thành lần này hoàn toàn khác so vói trước đây. Sau khi trải qua chiến tranh, tường thanh vốn chắc chắn đã có nhiều chồ bị hư hỏng.

Lần này Trần Tử Tô cùng đến đây vói chúng ta. Hắn lần đầu tiên thấy Vọng Giang thành cũng không nhịn được rung động, từ đáy lòng nói:

"Nếu như Tân vương chú trọng phòng thủ Vọng Giang thành, chi sợ Tiêu Tín rất khó có thế đánh hạ noi này trong thòi gian ngắn.”

Ta vô cùng đồng cảm gật đầu, vồ vỗ tường gạch, nhìn dòng sông đang chảy cuồn cuộn nói:

"Sự hưng thịnh và diệt vong của mồi quốc gia đều có quan hệ trực tiếp đến người lãnh đạo. Nếu không phải Tần vương dồn phần lỏn binh lực đế

https://thuviensach.vn

tân công Nước Hàn, chủng ta cũng không có được cơ hội ngàn năm có một này.”

Trần Tử Tô nói:

"Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở sau, tầm nhìn của Tân Vương Phòng Hiên Chí hạn hẹp. Căn bản không nhận ra được nguy cơ ờ ngay bên minh.”

Ta cười nói:

"Đâu chi có minh hắn tầm nhìn hạn hẹp, Hán vương Hạng Bác Đào, Tề vương Kinh Phong Đồng, Hàn vương Mạc An Thiên tuy tầm nhìn không hạn hẹp, nhưng cũng chi là hạng người chì biết đến lọi ích của bản thân!"

Trần Tử Tô nói:

'Mấy người này đúng là thiếu hụt tầm nhìn và quyết đoán, ban đầu ta còn cho rằng Kinh Phong Đồng khá hon một chút, nhưng bây giờ nhìn lại cũng đều như thế cả!"

Ta không thế không nhớ lại tinh cảnh ban đầu Trần Tử Tô ờ Đại Tần thoải mái bàn luận tinh thế thiên hạ, trong lòng không nhịn được kích động. Chi cần Tiêu Tín đánh hạ được Tân đô, cả vùng phía nam trung nguyên sẽ bị ta chia làm hai. Hai nước Hán, Sở đã không có gì đáng ngại, càng không cần nói đến Nước Hàn đã chịu đủ sự hành hạ của chiến tranh.

Phía sau vang lên tiếng bước chân đều đặn, ta xoay người nhìn lại, là Tiêu Hư Phóng chịu trách nhiệm phòng thủ Vọng Giang thành. Hắn là một trong nhừng tướng lình trẻ tuổi mói nối lên gần đây, cũng là một trong nhừng người bạn nôi khô' của Tiêu Tín.

Tiêu Hư Phóng cung kính tiến đến, quỳ xuống hành lề, nói:

"Thần - Tiêu Hư Phóng tham kiến bệ hạ!”

https://thuviensach.vn

Ta phất tay nói:

"Đưng lên đi!"

Tiêu Hư Phóng lại hành lề vói Trần Tử Tổ:

"Tham kiến Trần tiên sinh!"

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Để ta đoán xem, bộ dạng của ngươi vui mừng hớn hò' như vậy, nhất định là có tin vui quan trọng muôn báo cho bệ hạ. Có phải Tiêu nguyên soái đã đánh hạ Tần đô rồi không?"

Tiêu Hư Phóng gật đầu nói lớn:

"Trần tiên sinh dự đoán như thần. Rạng sáng hôm qua Tiêu soái đã đột phá phòng thủ phía ngoài của Tần đô, không quá ba ngày nừa, cả Tân đô sẽ nằm trong sự không chế của chủng ta."Trần Tử Tô mim cười nói:

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

Tiêu Hư Phóng lại nói:

"Có một vị thương nhân ờ phía dưới thành muôn cầu kiến bệ hạ."

"Là người nào?"

"Hắn họ Phan tên Độ, chính là thương nhân giàu có của Tân quốc trước đây.”

Ta cười nói:

"Thi ra là hắn, Tiêu tướng quân, ngươi cho người dẫn hắn đến đinh viện trên đảo giừa hồ Long nừ chờ trước, buổi tôi ta sẽ trở về gặp hắn."

https://thuviensach.vn

Lúc này mói Tiêu Hư Phóng lúc này mói cáo từ.

Ta nhìn bóng lưng Tiêu Hư Phóng nói:

"Mấy người huynh đệ của Tiêu Tín cũng dần trường thành rồi."

Trong mắt Trần Tử Tổ xẹt qua vẻ bất an, thấp giọng nói:

"Trước mắt thì đúng là chuyện tô't vói Đại Khang..."

Lòi này hắn chi nói một nửa nhưng ta hiếu hắn muôn nói gì. Ta cười nhạt, xoay người đi tói lồ châu mai, hai tay vịn lên đó, nói:

"Ngươi nghi sắp tói Thác Bạt Thuần Chiếu có khả năng tân công chủng ta hay không?"T

Trần Tử Tô cười nói:

"Chúng ta tân công Tần quốc mất một năm, hiện giờ Tân đô cũng không trụ được quá ba ngày. Mặc dù Thác Bạt Thuần Chiếu thành công đoạt được Hắc Sa thành, nhưng Hoàn Nhan Liệt Thái vẫn mang theo năm vạn quân còn sót lại chạy thoát ra ngoài, như vậy hắn cũng phải hao tôn thêm chút công sức nừa. Huống chi mặc dù nhìn bề ngoài thì thấy Thác Bạt Thuần Chiếu đã thống nhất cả thảo nguyên, nhưng sự ngăn cách giừa các bộ tộc cũng không thế giải quyết trong thòi gian ngắn được. Muôn ổn định tân công vào Trung Nguyên cũng cần phải điều chinh ít nhất là ba năm."

Ta gật đầu.

Trần Tử Tô lại nói:

"Trường thành ờ noi phòng thủ yếu nhất là phía bắc Đại Tần đã xây dựng xong, tin rằng không mất bao lâu, phòng tuyến chắc chắn như sắt thép này sẽ vắt ngang toàn bộ biên giói phía bắc, chắc chắn sẽ tạo ra một tầng phòng thủ nừa cho quân ta."

https://thuviensach.vn

Ta và Trần Tử Tổ có rất nhiều quan điếm họp nhau, thấp giọng nói:

"Có lẽ cũng đến lúc nghi đến chuyện hai nước Hán, Sở rồiế"

Trần Tử Tô lại lăc đau, nói:

"Từ Tô cho rằng bệ hạ nên tạm thòi bỏ qua chuyện hai nước Hán, Sở. Mấy năm qua chủng ta vẫn luông không ngừng chiến tranh, mặc dù kinh tế trong nước không bị ảnh hường quá nhiều, nhưng tâm tinh dân chủng lại vô cùng nặng nề. Tô't nhất là sau khi bệ hạ chiếm được Nước Hàn rồi, tạm thòi dừng lại mấy năm, thứ nhất là có thế nghi ngoi lấy lại sức, thứ hai là có thế suy nghi kì lại biện pháp đôi phó vói nước họ."

Ta cười nói:

"Nếu như muôn bỏ qua, tại sao Trần Tiên sinh còn đề nghị ta chò' đến sau khi chiếm được Nước Hàn?"

Trần Tử Tô cười nói:

"Nước Hàn hiện giờ đã tốn thương nghiêm trọng, cho dù bệ hạ không dùng binh vói Nước Hàn, chi cần hoi đe dọa một chút, tám phần mười là Hàn vương Mạc An Thiên sẽ đầu hàng."

Ta gật đầu nói:

"Còn có Mâu thị bảo tàng có thế khiến Tân Vương Phòng Hiên Chí gây chiến rốt cuộc là có phải thực sự nằm trong biên giói Nước Hàn không?”

Trần Tử Tô cười hỏi:

"Lúc này Mâu thị bảo tàng vẫn còn quan trọng vói bệ hạ đến vậy sao?"

Ta mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Ta chi hoi tò mò, bảo tàng có thế khiến người trong thiên hạ vừa nghe tin liền lập tức hành đông rô't cuộc ẩn chứa thứ gì?”

Thực ra trong lòng ta vẫn tồn tại ảo tường, có lẽ Thải Tuyết và Huyền Anh(nguyên văn là Khinh Nhan, có lẽ tác giả nhầm!) vẫn chưa rời khỏi noi này. Xem bọn họ và Mâu thị bảo tàng có liên quan nhiều như vậy, chưa biết chừng hiện giờ vẫn còn ờ noi đó.

"Tử Tổ lại cho rằng Mâu thị bảo tàng chng qua chi là một thần thoại mà thổi."

Rõ ràng là Trần Tử Tổ không tin Mâu thị bảo tàng có tồn tại.Ta vồ vai hắn, nói:

"Cùng không còn sớm nừa, chủng ta cũng nên trờ về hồ Long nừ thôi. Nhất định không được đế ông chủ lớn Phan Độ phải chò' đọi sốt ruột.”

Lần này sờ dì ta chọn hồ Long nừ, thực ra cũng có ý muôn trờ lại chôn cũ. Đình viện noi này vốn đều thuộc về Phan Độ nhưng sau đó hắn vì cứu ta mà đắc tội vói Tình Sơn vương Kỳ Phong rồi cùng ta bỏ chạy khỏi Vọng Giang thành, buông tha cho gia sản tại noi này. Sau đó hắn lại lặn lội tói Khang đô tim ta, ta đế hắn, Quản Thư Hành và Xích Lỗ Ôn chuẩn bị mở chuẩn bị mò' của hàng vàng bạc Phong Đức Khôn, trước mắt đã tạo dựng được quy mô ban đầu, nghiệp vụ đã phát triến đến khắp noi trên Khang, Tần, Yên, khí thế phát triến hừng hực.

Trở lại đình viện, Phan Độ đã sớm đọi tại noi này, Sỡ nhi và Vân Na ngồi nói chuyện cùng hắn.

Thấy ta trò' lại, Phan Độ vội vàng quỳ rạp xuống đất, cung kính nói:

"Phan Độ tham kiến bệ hạ, bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuêĩ'

Ta cười ha hả nói:

https://thuviensach.vn

"Phan lão bản cần gì phải khách sáo như vậy, tòa đinh viện này vốn là tài sản của ngài, chủng ta là khách, ngài làm như vậy có khác gì hạ lệnh đuôi khách vói chủng ta, chủng ta không thế làm gì khác hon là ròi đi."

Phan Độ cuông quýt nói:

"Phan Độ không phải có ý này, Phan Độ không phải có ý này!"

Mọi người xung quanh đều nò' nụ cười.

Ta nói vói Sở nhi:

"Sở nhi, chuẩn bị rượu và thức ăn cho chủng ta, ta muôn uống một trận thoải mái vói Phan lão bản.”

Ta nói vói Sở nhi:

"Sở nhi, chuẩn bị rượu và thức ăn cho chủng ta, ta muôn uống một trận thoải mái vói Phan lão bản." Sỡ nhi cười nói:

"Đã sớm chuẩn bị xong, mọi người trực tiếp đến Thủy Nguyệt các là được!"

Ta mòi Phan Độ và Trần Tử Tổ cùng đến Thủy Nguyệt các, bời vì thân phận khác biệt, Phan Độ tỏ ra cấn trọng hon rất nhiều.

Ta cho người xung quanh lui ra, mim cười nói:

"Noi này không còn người ngoài, nếu như Phan lão bản xem ta là bằng hữu liền mặc sức uống vói ta vài chén, thành tâm nói chuyện vói nhau thôi."Phan Độ kích động nói:

"Đa tạ bệ hạ!"

Hắn ngồi xuống phía dưới ta.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô chủ đọng rót đầy rượu cho chủng ta, cười nói:

"Phan lão bản, ta và bệ hạ vừa tói đây, người cũng đến Vọng Giang thành, có phải có chuyện quan trọng muôn bấm báo với bệ hạ không?"

Phan Độ lắc đầu nói:

'Không phải như Trần tiên sinh nghi, lần này ta trờ lại bòi vì Tân đô sắp bị đánh hạ, Tân quốc sắp bị quy về bản đồ Đại Khang. Sau khi ta và Quản tiên sinh bàn bạc xong liền quyết định đế ta trờ về trước chuẩn bị chuyện thành lập chi nhánh tại đây.”

Ta cười nói:

"Phan lão bản hiếu rõ phong tục của đất Tân như lòng bàn tay, do ngài chuẩn bị thành lập chi nhánh đương nhiên là thích họp nhất.”

Ta giơ chén rượu nên cụng vói hai người.

Phan Độ nói:

"Bệ hạ, hiện giò' Phong Đức Khôn đã trở thành cửa hiệu đứng đầu trung nguyên, chủng ta đang cùng nhừng cửa hàng vàng bạc khác thống nhất chuyện ngân phiếu."

Ta gật đầu nói:

"Chuyện này phiền ngài và Quản tiên sinh nỗ lực."Phan Độ chân thành nói:

"Nếu không có bệ hạ giúp đờ chủng ta sao có thế trong thòi gian một năm ngắn ngủi phát triến được đến quy mô như vậy được?”

Trần Tử Tô cười nói:

https://thuviensach.vn

"Có Phong Đức Khôn làm trụ cột thì chuyện thống nhất tiền tệ tại trung nguyên sau này sẽ trở nên dề dàng hon."

Ta mim cười nói:

"Có những trợ thủ tốt như mọi người, ta làm bất cứ chuyện gì cũng đều dề dàng hon rất nhiều."

Phan Độ và Trần Tử Tô cùng nò nụ cười.

Ba người chúng ta hàn huyên đến tận đêm khuya mói chia tay.

Ta thừa dịp hoi có chút men say liền đi tói phòng Khinh Nhan thăm con của chủng ta.

Khinh Nhan binh phục sau khi sinh vô cùng nhanh chóng, hoàn toàn không giông bộ dạng những người mẹ khác. Nhưng dựa theo lẽ thường vẫn phải đế nàng ở trong phòng hai ngày. Hai ngày này những người khác đều ra ngoài dạo choi, chi có nàng vẫn phải ờ trong phòng, cũng may còn có con làm bạn nên không cảm thấy cô đon chút nào.

Khi ta vào trong phòng, Khinh Nhan đang cho con bú, thấy đứa nhỏ ngậm chặt lấy đầu vú Khinh Nhan, ta hạnh phục nò nụ cười.

Đi tói bên cạnh Khinh Nhan, ôm thật chặt thân thế mềm mại của nàng, chăm chú ngắm nhìn đứa r con của ta mà trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp.

Khinh Nhan đặt con đã ngủ say vào trong nôi, nhỏ giọng nói:

"Vừa uống rượu sao?"

Ta gật đầu, nói nhỏ:

"Bồng nhiên thấy nhớ muội và con rất nhiều.”

https://thuviensach.vn

Ta đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực của Khinh Nhan nhưng lại bị nàng gạt ra, cười nói:

"Muôn phong lưu thì đi tim các nàng ấy.”

Ta cười ha hả

Khinh Nhan kéo tay ta đi tói một bên ngồi xuống, nói:

"Dận Không, hai ngày nay muội nhớ lại rất nhiều chuyện đã qua...”

Ta hoi ngẩn ra, không phải bòi vì sinh đẻ mà khiến cho trí nhớ trước đây của nàng thức tinh lại chứ? Nếu đúng là như vậy cũng chưa hán là chuyện tốt.

Khinh Nhan nhẹ nhàng tựa vào vai ta, nói:

'Hôm nay muội mói nhận ra hạnh phúc lớn nhất trên cõi đòi này là gì.”

Lúc này ta mói yên lòng vì biết những gì nàng nói cũng không phải sự kiện kia, hôn nhẹ lên trán nàng, nói:

"Đêm đã khuya, muộn đi nghi sớm đi.."

Hôm sau Tiếu Trác và Yên Yên đến Vọng Giang thành. Lần trước chúng ta tách ra đến nay đã là một năm, ta ôm thân thế mềm mại của các nàng, hôn mồi người một nụ hôn nóng bỏng đến khi các nàng không thò' nối mói bỏ qua.

"Kế từ hôm nay không cho các muội ròi xa ta nừa!"

Ta dùng giọng ra lệnh nói.

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

https://thuviensach.vn

"Huynh đường đường là vua một nước, quây quần xung quanh có tam cung lục viện thất thập nhị phi, sao có thế ữiiếu người đẹp làm bạn bên cạnh được?”

Hoàn Tiếu Trác trêu ghẹo:

"Có lẽ đã sớm quên mất chúng ta cũng không biết chừng.”

Ta cười nói:

"Dưới rốn Tiêu Trác có một nốt ruồi son, Yên Yên cũng một cái, nhưng là mọc ờ.."

Khuôn mặt Mộ Dung Yên Yên đỏ bừng, vung tay lên muôn đánh ta nhưng lại bị ta ôm trọn vào trong lòng, hôn lên miệng một cái.

Mộ Dung Yên Yên thở gấp nói:

"Ta còn tường có một số người sau khi trò' thành Đế vương sẽ đàng hoàng hon, không ngờ lại càng trò' nên dâm tà!"

Ta phá lên cười.

Ta kéo hai người ngồi xuống bên giường, nói:

"Các muội đã nói rất nhanh sẽ trờ lại tim ta nhưng tại sao lại đi lâu như vậy?

Hoàn Tiêu Trác nói:

"Rất nhiều chuyện không thế nóng vội, chăng lẽ huynh không hiếu được sao?"

Mộ Dung Yên Yên nói:

https://thuviensach.vn

"Chi sợ có người suốt ngày chi lo trêu hoa ghẹo nguyệt, chuyện gì cũng đều quên rồi."

Ta không chịu nối hai người họp lực công kích, giơ tay đầu hàng, nói:

"Ta sợ hai muội rồi, có câu quân tử động thủ không động khẩu, hay là chủng ta.."

Ta nhìn về phía chiếc giường phía sau, lộ ra nụ cười xấu xa, ôm hai nàng ngả về phía sau, nói:

"Hay là chủng ta động thủ ở trên giường thôi!"

Trận đại chiến vô cùng hương diễm này đương nhiên không có người thua, ba người chủng ta đều là kẻ thắng cuộc. Chủng ta yên lặng ôm nhau nằm một chồ, khuôn mặt hai cô gái dán lồng ngực ta, lắng nghe nhịp đập của trái tim ta, cảm nhận lấy dư âm sau cao trào.

Một lúc lâu sau Hoàn Tiếu Trác mói phá vờ sự yên lặng:

"Nghe nói trong vòng hai ngày huynh sẽ đánh hạ Tần đô?"

Ta gật đầu nói:

"Sau trăm năm trung nguyên bị phân liệt cuối cùng cũng được thống nhất lại trên tay huynh rồi."

Ta cười nói:

"E rằng không dề dàng như muội nói, chi riêng Đại Hán đã là một khúc xương khó nhằn rồi."

Hoàn Tiếu Trác cười nói:

"Có chuyện ta còn chưa kịp nói cho huynh biết."Hoàn Tiếu Trác nói:

https://thuviensach.vn

"Lý Mộ Vũ cũng không tốt lắm, Hán vương Hạng Bác Đào muôn truyền ngôi vị Hoàng Đế cho con trai cả là Hạng Đạt Văn, cô' gắng đế con trai cả từ từ thay thế địa vị trong quân của Lý Mộ Vũ."

Ta cười nói:

"Thiên hạ nhà Hán vốn là của Hạng gia, Hạng Bác Đào làm như vậy cũng không có gì không đúng cả."

Hoàn Tiếu Trác cười nói:

'Mặc dù hắn làm như vậy cũng không có vân đề gì, nhưng chi tiếc lòng nghi ngờ của hắn quá nặng, thậm chí còn hoài nghi Lý Mộ Vũ đã sớm có lòng làm phản, đôi vói hắn xa lánh đủ kiếu. Lý Mộ Vũ lập vô số chiến công vì Đại Hán, đến nay vẫn một lòng trung thành vói Hạng Bác Đào nhưng lại bị roi xuống tinh cảnh như vậy, đương nhiên là không cam lòng.”

Ta gật đầu nói:

"Hạng Bác Đào lòng dạ hẹp hòi, đúng là không phải người có thế hợp tác được."

Mộ Dung Yên Yên nói:

"Trong thòi gian này, quyền lực trong tay Lý Mộ Vũ đã bị từng bước tước đoạt. Lại thêm phu nhân của hắn chính là con gái ruột của Hoàng hậu đại hán bây giò' khiến Đại hoàng tử Hạng Đạt Văn đã sớm liệt hắn vào phe phái của Tam hoàng tử, trong lòng luôn đề phòng vói hắn ờ mọi mặt. Hiện giò' Hạng Bác Đào vẫn còn sông, mặc dù xa lánh Lý Mộ Vũ nhưng cũng không đến nồi xuống tay vói hắn, nhưng nếu chò' đến khi Đại hoàng tử kế vị chi sợ rằng kết quả của Lý Mộ Vũ sê rất thảm."

Hoàn Tiếu Trác gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

'Mặc dù Lý Mộ Vũ không nói, nhưng vói trí tuệ của hắn hăn là đã sớm nhìn thấu chuyện này."

Ta thò dài nói:

"Về văn, võ, mưu lược, Lý Mộ Vũ đều là lựa chọn tốt nhất, nhưng không biết tại sao lại muôn chịu cảnh người tài giỏi phải sông vói kẻ tầm thường, uất ức ờ lại làm tay sai cho Hạng Bác Đào."

Mộ Dung Yên Yên và Hoàn Tiếu Trác nhìn nhau, Hoàn Tiếu Trác nói:

"Có chuyện chi sợ huynh cũng không biết, cha mẹ Lý Mộ Vũ đều mất từ nhỏ, là Hạng Bác Đào nuôi dưỡng hắn thành người. Trong lòng hắn đã sớm coi Hạng Bác Đào như cha ruột, mặc dù Hạng Bác Đào hoài nghi đôi vói hắn thế nào thì hắn cũng sẽ không chịu phản bội Hạng Bác Đào."

Kẻ nói vô ý, người nghe hừu tinh, trong lòng ta không nhịn được hoi giật minh. Lý Mộ Vũ và Tiêu Tín vô cùng giông nhau, hôm nay ta hoài nghi và đề phòng vói Tiêu Tín cũng không kém gì Hạng Bác Đào đôi vói Lý Mộ Vũ. Nếu như Tiêu Tín hiếu rõ lòng dạ lúc này của ta, hậu quả chăng phải là... Ta không dám tiếp tục nghi nừa, nhắm hai mắt lại hít một hoi thật sâu.

Mộ Dung Yên Yên thấy nét mặt ta khác thường, nhỏ giọng nói:

"Có phải huynh cảm thấy không thoải mái không?"

Ta lăc đau nói:

"Ta chợt nhớ lại tinh cảnh tranh đấu cùng Tình Sơn vương Kỳ Phong ở chồ này, không biết lão sắc lang kia hiện giò' thế nào."

Mộ Dung Yên Yên và Hoàn Tiếu Trác cùng nở nụ cười, Mộ Dung Yên Yên nói: "Nếu như bắt được hắn nhất định phải chém thành trăm mảnh mói có thế rửa được môi hận trong lòng."

https://thuviensach.vn

Ta ngồi dậy, mim cười nói:

Tần đô đã bị bao vây, Kỳ Phong có thế trôn đi noi nào? Bây giò' hắn cũng chi là con chó nhà có tang mà thôi."

Hoàn Tiếu Trác nói:

"Huynh định khi nào thì tói Tân đô?"

Ta suy nghi một lát mói nói:

"Trung thu sắp tới, ta muôn cùng các muội hường trung thu tại Vọng Giang thành sau đó mói đi Tân đô."

Mộ Dung Yên Yên cười nói:

"Tốt quá! Năm nay chủng ta có thế đoàn viên cùng một chồ rồi."

Lập trường của Lý Mộ Vũ là trung thành vói Hạng Bác Đào, điều này cũng không khiến ta cảm thấy thất vọng.

Sò' dì ta chắc chắn như vậy là bòi vì hắn vẫn còn ôm ảo tường đôi vói Hạng Bác Đào, nếu muôn cho hắn nghiêng về bên phe ta, đầu tiên phải đánh tan ảo tưởng của hắn.

Ta nghi đến Cô mẫu Trường Thi, bà ấy là Hoàng hậu của Đại Hán, mẹ vợ của Lý Mộ Vũ, cũng chính là nhân vật mà Đại hoàng từ kiêng kỵ nhất.

Mà Cô mẫu Trường Thi cũng không có bất kỳ hảo cảm nào vói Đại hoàng tử Hạng Đạt Văn. Có lẽ có thế bắt đầu từ bà ấy đế khiến Đại hoàng tử càng thêm oán hận và đô' kỵ vói Lý Mộ Vũ, thúc đấy Lý Mộ Vũ hướng về phía trận doanh của ta.

Tần đô bị công phá còn sớm hon so vói ta tường, ngày mười bôn tháng tám liền truyền đến tin tức đánh chiếm được Tân đô. Điều khiến ta không

https://thuviensach.vn

ngờ được chính là kẻ cho quân mờ của thành lại là Tình Sơn vương Kỳ Phong, hắn tự tay trói Tân Vương Phòng Hiên Chí đưa ra ngoài thành, hướng về quần ta bỏ vữ khí đầu hàng.

Điều này làm cho Điều này làm cho ta phải bỏ đi ý định ờ lại Vọng Giang thành hường trung thu, ngay hôm đó liền cùng Trần Tử Tổ, Sở nhi đi tói Tần đô. Về phần những ái phi khác, ta đế các nàng ở lại Vọng Giang thành.

Hiện giờ Tần đô cũng không bình tình, hon nừa ta cũng không muôn các tướng sĩ cảm thấy bọn họ ờ tiền tuyến chiến đấu đầm máu, còn ta lại thản nhiên dần theo các vị phi tử đi du ngoạn.

Vầng trăng treo cao, ta và Trần Tử Tô, Sở nhi ngồi trên đồi cao ngắm ánh trăng sáng, đắm chim trong gió mát, từ từ sinh ra cảm giác xa ròi trần thế.

Sò' nhi đột nhiên thò' dài, nói:

"Vốn còn muôn yên ốn hường trung thu ờ Vọng Giang thành, không nghi tói vẫn phải theo huynh bôn ba đường dài."

Ta cười nói:

"Có câu gả cho gà thì theo gà, gả cho chó thì theo chó, gả cho con khi thi chạy khắp núi..."

Sò' nhi không nhịn được cười:

"Chăng phải huynh chính là con khi kia sao?”

https://thuviensach.vn

Chương 199: Bảo Tàng

Trần Tử Tô cười ha hả, hắn thâm ý nói:

"Bất kế bệ hạ lên đường lúc nào cũng không thế đến Tân đô vào trung thu, cần gì phải vội vàng như thế?"

Ta không nói gì, nâng chén rượu nên một ngụm uống cạn.

Giữa Trần Tử Tô và ta không có chuyện gì là không thế nói, hắn tiếp tục nói:

bệ hạ vân không yên tâm về 1 lêu 1 in sao ỉ Ta lắc đầu, thấp giọng nói:

'Tiêu Tín chiến công hiến hách, hon nừa cũng không có bất cứ hành động bất trung nào với ta, ta tại sao lại không tin hắn? Trần tiên sinh quá lo lắng rồiế"

Mồi khi ta và Trần Tử Tô nói chuyện vói nhau, Sỡ nhi luôn giừ im lặng. Nàng yên lặng rót đầy rượu cho ta và Trần Tử Tổ, trong sô' những thủ hạ của ta cũng chi có Trần Tử Tổ được hường ưu đãi như vậy.

Bây giò ta rô't cuộc đã hiếu tại sao Trần Tử Tổ không muôn đảm nhiệm chức vụ tướng quốc, vói thân phận của hắn bây giờ càng có thế nói chuyện thoải mái vói ta mà không cần cô' kỵ điều gì.

Trần Tử Tô nói:

"Chuyện Tân đô bị công phá đã sớm đã là kết cục đã định, bệ hạ lại đột nhiên thay đổi quyết định không muôn ờ lại đón trung thu tại Vọng Giang

https://thuviensach.vn

thành, nhất định là có điều bí ẩn khác.’’

Ta không nhịn được nò nụ cười, có thế nói Trần Tử Tô hiếu ta quá rõ. Ta hỏi ngược lại:

"Trần tiên sinh cho rằng ta vì chuyện gì?"

Trần Tử Tô nói:

"Vốn là bệ hạ không có chuyện gì, nhưng khi nghe tin Tình Sơn vương trói Tân Vương Phòng Hiên Chí lại, cúi đầu xưng thần vói Đại Khang lại đột nhiên thay đổi quyết định, ta nghi nguyên nhân hán là ò trong đó.”

Sò' nhi cũng nỡ nụ cười.

Ta mim cười nói:

"Rốt cuộc Trần tiên sinh cho rằng ta vì điều gì?”

Trần Tử Tô nói:

"Bệ hạ muôn xem xem rốt cuộc là bọn hắn đầu hàng ngài hay là đầu hàng Tiêu Tín."

Ta cười ha hả nói:

"Trần tiên sinh cho rằng lòng dạ Long Dận Không ta hẹp hòi như vậy sao?"

Trần Tử Tô lăc đau nói:

"Chuyện này chính là nguyên tắc, không liên quan gì đến lòng dạ. Bệ hạ nghiêm túc đôỉ vói chuyện này như thế cùng là họp tinh họp lý."

Nụ cười của ta từ từ biến mất, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Cho dù ta dùng tốc độ nhanh nhất chạy tói Tân đô, khi ta đến đó chi sợ Tân Vương đã sớm đầu

hàng Tiêu Tín rồi.

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Từ Tô dám nói Tiêu Tín chắc chắn sẽ không dám tiếp nhận sự đầu hàng của Tân vương."

Hai mắt ta sáng ngòi:

Trần tiên sinh cho là 1 lêu iừisê làm thê nàoể'

Trần Tử Tô nói:

"Từ Tô cho là Tiêu Tín sẽ giam cả Tình Sơn vương Kỳ Phong và Tân Vương Phòng Hiên Chí vào ngục, chờ bệ hạ tói trừng tri."

Hắn dừng lại một lát rồi nói tiếp:

"An oán giừa bệ hà và Kỳ Phong cả thiên hạ đều biết, vói sự không khéo của Tiêu Tín, hắn nhất định không làm việc sai lầm.’'

Ánh mắt ta lại nhìn lên ánh trăng trên bầu trời, thản nhiên nói:

"Chi mong sẽ như tiên sinh nói."

Trần Tử Tổ binh tình nói:

"Có chuyện Tử Tổ không biết có nên nói hay không."

Ta gật đầu ý bảo hắn nói tiếp.

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

"Bây giờ bệ hạ quá coi trọng Tiêu Tín, chính vì lần này, ngài mói lo sợ uy tín của hắn không ngừng được nâng cao trong quá trình chinh chiến này, lặng lẽ phát triển an toàn, trờ thành tai họa ngầm cho ngài sau này.”

Ta không phủ nhận mà cũng không thừa nhận.

Trần Tử Tô nói:

"Đã đến lúc nên cân nhắc chọn ra những tướng lình khác đế chia sẻ quyền lực trong quân của Tiêu Tín...”

Ta thò dài nói:

"Sợ rằng bây giò' vẫn chưa phải lúc Dõi mắt ra cả Đại Khang, có ai có thế sánh vói Tiêu Tín về tài

câm quân đanh giặcể'

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Đôi vói quân đội, cầm quân đánh giặc đương nhiên quan trọng, nhưng hậu cần tiếp viện cũng quan trọng không kém. Y của Tử Tô cũng không phải là phân liệt binh quyền của Tiêu Tín mà là tách hoàn toàn hậu cần tiếp viện và cam quân đánh giặc ra, đế lúc nào cũng có thế hạn chế được hắn.”

Lông mi ta giật giật, Trần Tử Tổ lại nói:

Trong lòng Tử Tô đã có một người thích hợp.."

Ta nói ngay:

"Có phải Cao Quang Viễn hay không?"

Trần Tử Tô cười nói:

"Chính là người này, xem ra ta và bệ hạ đều nghi giông nhau."

https://thuviensach.vn

Ta lắc mạnh đầu, nói:

'Mặc dù Cao Quang Viền rất thích hợp, nhưng ta sợ hắn sẽ lợi dụng thòi cơ này cô' ý đôi đầu vói Tiêu Tín. Khi đó chủng ta chăng phải là khéo quá hóa vụng sao?"

Trần Tử Tô cười nói:

"Cao Quang Viền này mặc dù xảo quyệt nhưng lại nhìn nhận mọi chuyện khá rõ ràng. Cho dù bệ hạ có cho hắn thêm một lá gan hắn cũng không dám làm ra chuyện bất lọi vói sự nghiệp thống nhất của Đại Khang. Huống chi Tiêu Tín cũng không phải kẻ tầm thường."

Ta gật đầu nói:

"Hi vọng làm như vậy sẽ không khiến Tiêu Tín bất mãn."

Trần Tử Tô lăc đau nói:

"Nếu như ta đoán không sai, sau khi chủng ta đến Tân đô, Tiêu Tín sẽ chủ động xin dần quân đi đánh Nước Hàn. Giừa hắn và Nước Hàn có thủ giết cha, ý nghi muôn tân công Nước Hàn đế báo thù rửa hận đã có không chi một ngày. Hiện giờ phía tây Đại Khang cũng chi còn có Nước Hàn vẫn đang kéo dài hoi tàn, huống chi thời cơ đã chín muồi, đúng là đã đến thòi điếm nên đôi phó vói Nước HànỆM

Ta đặt chén rượu xuống, nói:

"Ta từng nghi tói sẽ đế Cao Hàm làm chủ soái tiến công Nước Hàn. Thù hận giừa Tiêu Tín và Nước Hàn quá sâu, nếu đế cho hắn cam quân, chi sợ sẽ tạo thành vô sô' giết chóc và tội ác"

Trần Tử Tô nói:

"Chính vì chuyện này mói càng nên đế hắn đánh Nước Hàn!"

https://thuviensach.vn

Ta bất giác ngẩn ra, sau đó lập tức hiểu ý Trần Tử Tổ, không nhịn được thở một hoi dài.

Trần Tử Tô ngáp một cái, đứng dậy cáo từ:

"Tử Tổ đi về trước, bệ hạ và nương nương cũng nên nghi ngoi cho sớm."

Trần Tử Tô đi rồi, ta nhìn chén rượu trước mặt thật lâu, một lúc sau mói âng chén lên nhấp một ngụm.

Sỡ nhi nói:

"Lấy tính tinh trước nay của Tiêu Tín, nếu đế hắn dần quân đánh chiếm Nước Hàn chi sợ sê máu chảy thành sông."

Ta thờ dài nói:

"Sở nhi, những lòi Trần tiên sinh nói muội có hiếu không?”

Sỡ nhi gật đầu nói:

"Thực sự là Trần tiên sinh nghi vô cùng chu đáo. Hắn đế Cao Quang Viền quản lý quân nhu, mục đích là phoi bày mâu thuần giừa hắn và Tiêu Tín. Hắn đế Tiêu Tín dần quân đánh chiếm Nước Hàn là đế các vị tướng sĩ nhận rõ một mặt lạnh lủng vô tinh của Tiêu Tín. Hon nữa..." Sở nhi đột nhiên ngừng lại, im lặng một lúc lâu mói nói tiếp: "Có lẽ Tiêu Tín cũng không có lòng làm phản, có phải chủng ta đã quá lo lắng rồi không?"

Ta cười khố nói:

"Trong ấm êm không biết nồi khố của kẻ nghèo hèn, hiện giờ ta càng hiếu sâu sắc những lòi này."

Sỡ nhi tràn đầy nghi hoặc nhìn ta.

https://thuviensach.vn

Ta nâng chén rượu lên nói:

"Không nói chuyện quốc sự nừa, đêm trung thu này hai vợ chồng chủng ta nên uống rượu cho thỏa thích!" Trong lòng ta cũng hiếu, hiện giò' Tiêu Tín không có lòng làm phản, nhưng cũng không thế chắc chắn tương lai không có. Ta phải đề phòng trước, nhất định không thế đế cho con mãnh hố ta nuôi lớn này quay đầu cắn trả lại ta."

Ngày đến Tần đô, Tiêu Tín dần theo thuộc hạ ra cách ngoài thành ba mươi dặm nghênh đón, điều này khiến sự đề phòng của ta vói Tiêu Tín lại tăng thêm mấy phần.

Ta đã nghiêm khắc hạ lệnh các tướng lình tại Vọng Giang thành không được tiết lộ tung tích của ta, cô' gắng khiến Tiêu Tín không kịp trở tay, không nghi tói hắn vẫn nhận được tin tức trước khi ta đến. Xem ra trong quân có không ít tướng lính là tâm phúc của hắn.

Nhiều ngày không thấy, Tiêu Tín gầy đi rất nhiều nhưng lại không khiến người khác cảm thấy tiều tụy, trái lại lại có thêm vẻ lạnh lủng và dũng mãnh.

Trải qua năm tháng tôi luyện bằng máu tanh, trong đôi mắt hắn đã không tim thấy chút lồ mãng và bốc đồng ngày xưa nừa mà giông như một đầm nước sâu tình lặng.

Tiêu Tín cung kính nói:

'Tiêu Tín không biết bệ hạ đại giá quang lâm, không thế tiếp đón từ xa, mong bệ hạ thứ tội!”

Ta cười ha hả nói:

"Đứa nhỏ này, ngươi đã ra khỏi thành ba mươi dặm nghênh đón lại vẫn còn khách sao như thế. Mau mau đứng dậy, ta biết lòng hiếu thảo của

https://thuviensach.vn

ngươi, không nên làm cho các tướng lình đi theo ngươi chịu vất vả nừa."

Lúc này Tiêu Tín mói cùng các tướng lình đứng dậy.

Ta đế Tiêu Tín đi sóng vai cùng ta.

Tiêu Tín cung kính nói:

"Không phải bệ hạ nói sau trung thu mói tói sao, tại sao lại..."

Tiêu Tín cung kính nói:

"Không phải bệ hạ nói sau trung thu mói tói sao, tại sao lại..."

Lòi của hắn bị tiếng cười lớn của ta cắt đứt.

Ta cười nói:

"Tiêu Tín, ngươi còn nhớ năm ngoái ta đã từng nói gì ờ Khang Đô không?”

Không đợi Tiêu Tín trả lòi, ta lại nói tiếp:

"Ta nói rồi, khi Tân đô bị phá, ta sẽ tự minh đến đây mừng công cho ngươi. Vua không nói choi, nếu ta đã nói thì đương nhiên phải đến!"

Tiêu Tín cảm động đến roi nước mắt, nói:

"Không ngờ bệ hạ vẫn còn nhớ rõ chuyện nhỏ này."Ta tán thường nhìn hắn, nói:

"Tiêu Tín, đây cũng không phải là chuyện nhỏ. Ngươi giúp ta đánh hạ Tần đô cũng không khác g nắm được cả lãnh thổ Tân quốc, đây là một việc lớn ngàn năm, trong lòng trầm rất cảm kích đôi vói ngươi!"

Tiêu Tín khiêm tốn nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, Tiêu Tín có thể đánh hạ Tần đô toàn bộ đều nhờ vào kế hoạch của người, Tiêu Tín quyết không dám kế công."

Ta khè mim cười, những lòi nói của hắn cũng rất đúng mực.

Tiến vào Tân đô lại thấy đường phô' trật tự ngăn nắp, ngoài những bức tường đố và không ít vết máu chưa kịp tẩy sạch, rất khó có thế tưởng tượng được không lâu trước đây noi này đã từng xảy ra chiến đấu thảm thiết.

Tiêu Tín nói:

"Tình Sơn vương Kỳ Phong chủ động đầu hàng miền đi cho chủng ta không ít tôn thất, bên trong thành cũng không xảy ra chiến đấu vói quy mô lớn. Địch ý củadân chủng Tần quốc đôi vói chủng ta cũng không nghiêm trọng như trong tường tượng."

Ta thờ dài từ đáy lòng:

"Có thế tránh được càng nhiều chuyện đố máu càng tốt."

Trần Tử Tô ò một bên bồng nhiên nói:

"Tiêu tướng quân, tại sao trong Tân đô lớn thế này, đường phô' lại vắng lặng như vậy, ngay cả người đi đường cũng không thấy một ai?"

Tiêu Tín lạnh nhạt cười nói:

"Có điều Tần tiên sinh không biê't, noi này vừa mói trải qua chiến tranh, mặc dù dân chủng may mắn sông sót, nhưng cảm giác sợ hãi trong lòng sẽ không dề dàng biến mất. Hon nừa quân ta vừa mói tiếp nhận Tân đô, lo lắng có người kích động dân chủng gây chuyên nên đã ra lệnh cho những dân chủng này nêu không có việc gì thì nên ờ lại trong nhà, đế tránh làm ngộ thương người vô tội.”

Trần Tử Tô mim cư oi.

https://thuviensach.vn

Ta chi về phía một tòa kiến trúc nguy nga hoành tráng phía trước nói:

"Noi đó chính là Hoàng thành của Tân quốc sao?"

Tiêu Tín gật đau nói:

Tiêu Tín nghe nói bệ hạ muôn tói Tân đô nên đã cho người rửa sạch sẽ Tần cung, tôi nay bệ hạ có thế nghi ngoi ờ trong cung."

Ta cười nói:

"Từ lâu đã nghe nói kiến trúc Tân cung kỳ lạ, vườn hoa khéo léo nối danh thiên hạ, hôm nay rốt cuộc ta cũng có cơ hội thường thức một lần rồi."

Tiêu Tín nói:

"Chi sợ phải làm bệ hạ thất vọng rồi."

Ta khó hiếu nhìn Tiêu Tín.Tiêu Tín giải thích:

"Khi Tần vương Phòng Hiên Chí nghe nói ngoài thành bị phá, biết đại thế đã mất, thậm chí đã cho người phóng hỏa, ý định thiêu hủy cả Hoàng cung, hon nừa còn trắng trợn giết hại các phi tần trong cung. Lúc Tình Sơn vương Kỳ Phong đầu hàng, lừa trong Hoàng cung vẫn chưa tắt. Mặc dù chủng ta đã cho rất nhiều người đi cứu hỏa, nhưng hon nửa cung cũng đã bị hủy, phi tần, cung nừ trong cung cũng bị giết rất nhiều."

Hoàng cung đã ờ phía trước, trên tường cung có nhiều dấu vết bnị lửa thiêu cháy đen, xem ra những lòi của Tiêu Tín cũng không phải là giả.

Chủng ta theo Tiêu Tín tói Vương cung phía đông vẫn còn được bảo tồn hoàn hảo, đám kiến trúc này bòi vì có nước ngăn cách nên cũng không bị lửa lan đến.

Tiêu Tín nói:

https://thuviensach.vn

"Trừ Nguyệt cung được bảo tồn hoàn hảo, tôi nay bệ hạ và nương nương có thế nghi ngoi tại noi này.”

Ta gật đầu nói:

"Ta muôn gặp hai người Tần Vương và Tình Sơn vương trước."

Tiêu Tín nói:

"Ta đã cho người tạm thòi giam giừ lại đế chờ bệ hạ xử lý.

Tần Vương Phòng Hiên Chí đầu tóc tán loạn, vẻ mặt uế oải, long bào cũng bị rách nhiều chỗ, bộ dạng cực kỳ chật vật. Tình Sơn vương Kỳ Phong vẫn mặc Vương phục gọn gàng, trong lúc giở tay nhấc chân vẫn có khí phách vương giả.Hai người bị giải đến trước mặt ta, Phòng Hiên Chí vẫn duy trì một chút khí phách, đứng ở đó không muôn quỳ gôi. Kỳ Phong không dám nhìn ta, biết điều hon quỳ xuống chò' đọi xử lý.

Ta không chút nóng vội thổi lên lá trà xanh nối trong chén trà, ánh mắt cuôi cùng nhìn thng vào mặt Phòng Hiên Chí:

"Tần Vương có khỏe không?"

Phòng Hiên Chí cười lạnh nói:

"Tù nhân cấp thấp, có thể tốt được thế nào chứ?"

Ta không nhịn được nò' nụ cười, xoay người qua nói vói Tiêu Tín:

"Ban ghế ngồi cho Tân Vương!"

Tiêu Tín cho thuộc hạ đưa đến một chiếc ghế gồ, nhưng Phòng Hiên Chí vẫn đứng ở đó, khàn giọng

https://thuviensach.vn

"Long Dận Không, ngươi muôn giết cứ giết, cần gì phải làm những thủ đoạn này?"

Ta mim cười nói:

"Tại sao ta phải giêít ngươi?”

Phòng Hiên Chí giận giừ nói:

"Ngươi chiếm cung đinh của ta, chiếm đoạt lãnh thổ của ta, giành dân chủng của ta. Hiện giờ nếu như đã đạt được mục đích còn giừ lại ta làm gì?"

Ta cười nói:

'Không nghi tói ngươi cũng có vài phần khí tiết. Nếu ngươi đã một lòng muôn chết, ta sẽ cho ngươi thỏa mãn ngươi! Người! Ban thường rượu!”

Võ sĩ thuộc hạ bưng khay rượu đã chuẩn bị trước lên, đưa đến trước mặt Phòng Hiên Chí.

Phòng Hiên Chí vừa rồi vẫn còn làm bộ dạng thấy chết không sờn nhưng đến thòi điếm mấu chô't lại bị dọa đến sắc mặt thay đổi, cánh tay run run đưa tói chén rượu, lúc gần chạm vào lại rụt trở về.

Ta cười ha hả nói:

"Ta còn tường ngươi thật sự là một dũng sĩ, không nghi tói cũng chi là hạng người ham sông sợ chết." Sắc mặt Phòng Hiên Chí vàng như đất, nhưng lại không có dũng khí phản bác lòi của ta.

Ta lạnh lùng nói:

"Có chuyện ta vẫn chưa biết, nếu như ngươi không phát động cuộc chiến vói Nước Hàn, Đại Khang ta rất khó tim được cơ hội đôi phó vói ngươi. Có

https://thuviensach.vn

thế nói cho ta biết, rốt cuộc là điều gì khiến ngươi mạo hiếm phát động cuộc chiến tranh này không?"

Phòng Hiên Chí ảm đạm thở dài, ánh mắt roi lên người Kỳ Phong, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Còn không phải là bị đồ vô si này xúi giục!"

Thân thế Kỳ Phong run lên, ngẩng đầu lên, chạm phải ánh mắt của ta liền sợ đến lập tức quay mặt đi. Hiện giờ ta đương nhiên khác với lúc ban đầu gặp hắn, nhưng sau này hắn hn là có nghe nói chính là ta giả mạo thành Tiền Ngũ Quý.

Ta lạnh lùng nói:

"Kỳ Phong, ngươi còn nhận ra ta không?"

Kỳ Phong run rẩy nói:

"Tội thần... Không nhận ra..."

Ta cười phá lên, nói:

"Ngươi không nhận ra ta, nhưng ta lại không thế quên được ngươi, người đâu! Giải Kỳ Phong xuống lăng trì xử tử!"

Kỳ Phong đâu ngờ rằng ta vừa mờ miệng liền muôn đưa hăn vào chồ chết, bị dọa đến hồn lia khỏi xác, lớn tiếng nói:

"Khoan đã!"

Ta cho võ sĩ lui trò lại, cười lạnh nói:

"Ngươi còn gì đế nói?”

Kỳ Phong nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ có muôn sớm ngày thống nhất thiên hạ?"

Ta khôn nhịn được châm chọc:

'Chăng lẽ ngươi giúp được ta sao?”

Kỳ Phong lớn tiếng nói:

'Mặc dù ta không thế giúp ngài, nhưng là ngài hăn cũng nghe nói đến Mâu thị bảo tàng.”

Ta khinh thường nói:

"Kỳ Phong oi Kỳ Phong, chết đến noi rồi mà ngươi vẫn còn muôn dùng lòi nói dôi trẻ con đó đến lừa gạt ta sao?"Kỳ Phong nói:

"Bệ hạ minh giám, chuyện này chắc chắn không phải nói dôi, Mâu thị bảo tàng nằm ngay trong biên giới Nước Hàn, hon nừa đã có người tim được vị trí cụ thế của nó..."

Ta đặt chén trà xuống, nói:

"Người kia chính là ngươi?”

Kỳ Phong nói:

"Nếu như tha cho ta không chết, tại hạ có thế giúp ngài tim được Mâu thị bảo tàng."

Ta cười lớn:

"Tình Sơn vương dù sao cũng là Tình Sơn vương, sông chết trước mắt lại vẫn có thế thêu dệt ra lòi nói dôi hoàn hảo như vậy, đúng là kến người ta bội phục, bội phục!"

Kỳ Phong thấy ta vẫn không tin tường hắn, cắn chặt môi nói:

https://thuviensach.vn

"Ngọc bội giắt bên hông ta được lấy ra từ trong Mâu thị bảo tàng. Nếu bệ hạ không tin có thế lấy đế xem xét.”

Ta gật đầu, bọn thuộc hạ lấy xuống ngọc bội bên hông Kỳ Phong. Khôi ngọc bội này nhìn bề ngoài thì không có gì khác thường cả, nhưng khi nhìn kì phía trên lại được điêu khắc văn tự dày đặc.

Kỳ Phong vì làm cho ta tin tưởng, rõ ràng không giấu diếm bất kỳ điều gì, nhỏ giọng nói:

"Bệ hạ đặt khôi ngọc bội này trước ánh nến, chiếu lên tường sẽ xuất hiện một đoạn chừ viết, phần đầu chính là tên Mâu Kỳ Vô.”

Ta lạnh nhạt cười:

"Chi bằng một cái tên đã muôn làm cho ta tin tưởng ngươi sao?”

Ta lạnh nhạt cười:

"Chi bằng một cái tên đã muôn làm cho ta tin tưởng ngươi sao?”

Tuy nói như thế nhưng ta vẫn cho người kéo rèm che của số lại, đốt nến, đặt ngọc bội ở trước ánh nến. Ánh nến xuyên thấu qua ngọc bội chiếu lên bức tường trắng xóa. Đến khi ta thấy được chừ viết, sự kinh hãi trong lòng khó có thế diễn tả bằng lòi.”

Đoạn chừ viết này rõ ràng là đoạn mở đầu của tông cương trong Vô Gian Huyền Công, người khác có lẽ không cảm thấy được điều gì, nhưng đôi vói ta mà nói chuyện này chắc chắn có thế nói là khiếp sợ.

Ta phất phất tay, mọi người kéo rèm che lên, trong đại điện lại khôi phục lại ánh sáng. Nến bị dập tắt, khói xanh lượn lờ.

Ta yên lặng vuốt ve ngọc bội trong tay, nét mặt vẫn bình tình như cũ:

https://thuviensach.vn

'Khôi ngọc bội này ngươi có được từ tay người nào?”"Từ trong tay một tên đạo tặc!"

"Ai?”

"Nếu như Kỳ Phong thng thắn nói ra, không biết bệ hạ có thế khoan thứ cho tội lỗi ngày xưa tội thần phạm phải hay không?"

Kỳ Phong không bỏ lờ thòi cơ đưa ra điều kiện vói ta.

Ta chậm rãi gật đầu nói:

"Ta sẽ cho người chuẩn bị một khu nhà tại Khang Đô, sau này cuộc sông của ngươi sẽ không phải lo nghi gì." Gian lỏng hắn đã là ân đức lỏn nhất của ta cho hắn.

Kỳ Phong cung kính nói:

"Đa tạ bệ hạ khai ân. Thực không dám giấu diếm, ngọc bội kia là do tội thần đoạt được trong tay một đạo tặc tên Liên Việt!”

Trong lòng ta không nhịn được giật minh, Liên Viêt! Đã rất lâu ta không có tin tức của hắn, thì ra hắn vẫn không buông tha cho việc truy tim Mâu thị bảo tàng. Từ khôi ngọc bội này xem ra, nhất định là Liên Việt đã thành công tim được vị trí của Mâu thị bảo tàng.

Kỳ Phong nói:

"Ta cũng chi là trong lúc vô tinh bắt sông được người này, lúc đó hắn bị nội thương rất nặng. Một thuộc hạ của ta là bằng hừu rất tô't của người này, lúc ấy đang đóng quân tại biên cảnh Tần Hàn đã cứu hắn. Có lẽ vì cảm tạ ơn cứu mạng của người này, trong lúc vô tinh Liên Việt đã tiết lộ chuyện này ra. Thuộc hạ ta hiếu được đây không phải là chuyện đùa, một mặt giừ

https://thuviensach.vn

Liên Việt lai, một mặt chạy cả đêm đế thông báo chuyện này cho ta.”Kỳ Phong nói:

"Ta giam hắn trong địa lao ở Vương phủ."

Ta gật đầu nói:

'Tốt, chi cần tất cả những gì ngươi nói đều là thật, ta chắc chắn sẽ hết lòng tuân thủ lòi hứa của minh.”

Ánh mắt ta chuyến san Tần Vương Phòng Hiên Chí. Tên phế vật này không có bất kỳ tác dụng gì đôi vói ta cả, ta cố ý nói

"Tiêu Tín, ngươi nghi chủng ta nên đôi xử vói Tân Vương thế nào đây?”

Tiêu Tín trầm ngâm một lát rồi nói:

"Bệ hạ, Tân Vương vẫn có được một chút địa vị và sự ảnh hường trong lòng dân chủng Tần quốc. Thần cho là có thế giừ lại tính mạng cho hắn, lấy phương thức xưng thần đế đôi đãi vói hắn, đầu tiên có thế ổn định tâm lý thấp thỏm lo âu của dân chủng Tân quốc, thứ hai là có thế thế hiện sự khoan dung của bệ hạ cho những quốc gia khác thấy được."

Ta nờ nụ cười, quay sang nhìn Phòng Hiên Chí nói:

"Ngươi nghe rõ lòi của Tiêu tướng quân rồi chứ? Tần Vương có nguyện ý cúi đầu xưng thần không?" Phòng Hiên Chí lắc mạnh đầu, nói:

"Muôn giết cứ giết, cần gì phải làm nhục ta!" Sự quyết tâm của những lòi này đã kém hon lúc trước rất nhiều, mồi người đều có thế cảm nhận được sự sợ hãi trong lòng hắn.sắc mặt ta đột nhiên chuyến lạnh, lạnh lùng nói:

"Lôi ra ngoài giết cho ta!"

https://thuviensach.vn

Các vị đại thần xung quanh không nhịn được cười, không nghi tới Tân Vương dì nhiên là một kẻ kém cỏi như vậy.

Phòng Hiên Chí bị dọa đến mặt xám như tro tàn, hai chân mềm nhũn quỳ rạp xuống đất:

"Ta... Ta... Nguyện ý...”

Ta cười lạnh nói:

'Thân là vua một nước sao có thế nói mà không giừ lòi? Nhừng lòi ngươi nói có thế không tính, Nhưng nhừng lòi ta nói trước mặt các vị đại thần không thế không tính! "

Mọi người cũng không ngờ ta lại thực sự muôn giết Phòng Hiên Chí.

Phòng Hiên Chí bị sợ hãi đến mức thậm chí hôn mê bất tinh.

Ta phất phất tay, võ sĩ thuộc hạ lôi Phòng Hiên Chí ra ngoài.

Cả đại điện trở lên im ắng đến mức cây kim roi xuống cũng có thế nghe được.

Ta mim cười nói:

'Tiêu Tín, ngươi có biết vì sao ta phải giết Phòng Hiên Chí?”

Tiêu Tín nói:

"Vi thần không biết!"

Ta cười nói:

"Từ nay trở đi Tân quốc liền biến mất trên bản đồ Trung Nguyên, dân chủng Tân quốc chính là bách tinh của Đại Khang, trong lòng bọn họ nhất định không được phép có một vị vua nào khác. Cho dù ta có tha thứ cho

https://thuviensach.vn

hắn, quân vương của ba nước Hán, Sở, Hàn cũng sẽ không cúi đầu xưng thần. Ta muôn giết hắn cho bọn họ thấy, đế cho bọn họ sợ hãi từ tận đáy lòng!”

Tiêu Tín im lặng không nói.

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Bệ hạ hùng tài đại lược, bề tôi chủng ta đúng là không thế sánh bằng."

Ta cười ha hả nói:

"Từ khi nào Trần tiên sinh cũng học được cách nói nịnh nọt vậy?"

Các đại thần cùng cười lớn.

Ta quay sang Tiêu Tín, nói:

"Lần đánh hạ Tân đô này Tiêu Tín có công lao lỏn nhất, ngươi muôn ta ban thường ngươi thế nào?”

Tiêu Tín bước ra khỏi hàng, lớn tiếng nói:

"Thần chi có một thinh cầu, hi vọng bệ hạ đáp ứng!"

"Nói ra nghe một chút!"

Tiêu Tín nói:

"Thần xin được tân công Nước Hàn!"

Ta cười nói:

"Tiêu Tín, Hàn quốc trải qua nhiều lần chiến tranh, đã sớm tôn thương nghiêm trọng hiện giờ trong biên giới Nước Hàn nội loạn liên tục. Cho dù chủng ta không tân công bọn họ, Nước Hàn không sớm thì muộn cũng tự

https://thuviensach.vn

sụp đổ. Ngươi là tướng lĩnh xuất sắc nhất của ta, kẻ địch mà ngươi phải đôi mặt sẽ càng phải mạnh mè hon. Chuyện này nên giao cho người khác đi làm thôi!"

Tiêu Tín kích động nói:

"Bệ hạ, thần muôn tân công Nước Hàn còn vì lý do cá nhân!"

Ta đương nhiên hiếu lý do cá nhân mà hắn nói là gì. Tiêu Tín chết trong tay người Nước Hàn, đôi vói Tiêu Tín, Nưng cơ hội này đế trả thù Nước Hàn.

Tiêu Tín lại nói:

'Một mồi lửa có thế thiêu rụi cả thảo nguyên, Nước Hàn sau khi trải qua chiến tranh đã roi vào thòi điếm suy yếu nhất. Việc chúng ta phải làm là thừa thắng xông lên, khiến bọn họ sụp đổ hoàn toàn. Nếu như đế cho bọn họ có cơ hội nghi ngoi, có lẽ sẽ đánh mất cơ hội tốt nhất này."

Ta cười nói:

"Ta cũng không nói là không tân công Nước Hàn. Cao Hàm đã chủ động xin mệnh lệnh của ta, muôn dần quân từ vùng Yên tân công biên giói phía bắc Nước Hàn. Ta đã đồng ý vói hắn.”

Tiêu Tín đột nhiên quỳ xuống, kích động nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín thân là thần thì phải giúp vua giải quyết lo lắng, thân là con cũng phải giúp phụ thân báo thù! Xin bệ hạ cho ta cơ hội này."

Ta thờ dài:

Tiêu Tín, ta vốn định đế ngươi lên kế hoạch đôi phó vói hai nước Hán, Sở..."

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô mò miệng đúng lúc "Bệ hạ, thần có một ý."

Trần Tử Tô nói:

"Bệ hạ đã đồng ý vói Cao tướng quân, nhưng tâm tinh muôn báo thù của Tiêu tướng quân lại khấn cấp như vậy. Không bằng làm như thế này, Hàn đô nằm ờ trung tâm Nước Hàn, đế hai vị tướng quân chia ra dần quân tân công Nước Hàn từ hai phía nam, bắc. Thứ nhất có thế tạo thành xu thế phôi họp, tăng tốc độ tiêu diệt Nước Hàn. Thứ hai, có thế xem xem rô't cuộc là ai trong sô' hai vị tướng quân có thế đánh hạ Hàn đô trước! "

Ta xem thường nói:

"Chi là một Nước Hàn lại muôn làm phiên hai vị đại tướng quân thuộc hạ của ta, chuyện này truyền ra chăng phải sẽ khiến người chê cười sao!”

Trần Tử Tô nói:

"Tần quốc vừa mói bình định xong, chi sợ trong thòi gian ngắn bệ hạ cũng không có tính toán tiến đánh hai nước Tề, Hán. Tân công Nước Hàn cũng không phí quá nhiều lực lượng, hai vị tướng quân cũng có thế xem trận chiến vói Nước Hàn lần này như một cuộc luyện binh."

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ, xin thành toàn nguyện vọng báo thù của Tiêu Tín."

Ta trầm ngâm một lúc mói nói:

"Ngươi đã câu xin ta như vậy, nếu như ta vẫn không đáp ứng ngươi cũng không được. Vậy thì làm theo lòi Trần tiên sinh đi, ngươi và Cao Hàm tân công Nước Hàn từ hai phía nam, bắc. Ai có thế đánh hạ Hàn đô, công lao lần này sẽ thuộc về người đó."

https://thuviensach.vn

Sau khi mọi người tản đi, ta giữ Trần Tử Tổ lại. Trần Tử Tổ cười tủm tim nói:

"Có phải bệ hạ có lòi gì muôn hỏi ta không?"

Ta cười nói:

"Không chuyện gì có thế giấu diếm được Trần tiên sinh!” Ta mòi hắn ngồi xuống, nói:

"Vừa rồi vì sao ngài lại đồng ý cho Tiêu Tín tân công Nước Hàn?”

Trần Tử Tô mim cười nói:

Tiêu Trân Kỳ là phụ thân của hắn, thù giết cha không đội tròi chung, lý do của Tiêu Tín rất chính đáng. Cho dù ta không nói, chắc hăn bệ hạ cũng đáp ứng thinh cầu của hắn."

Ta hoi lo lắng, nói:

"Tiêu Tín vô cùng thủ hận người Hàn, ta lo lắng lần này hắn tân công Nước Hàn sê khiến cho máu chảy thành sông, người người oán hận."

Trần Tử Tô gật đau nói:

"Bệ hạ nói vô cùng đúng, thần cũng cho rằng lần này Tiêu Tín đi, không biết sẽ giết hại bao nhiêu người dân vô tội của Nước Hàn.”

"Vậy sao ngài vẫn đề nghị đế hắn đi?"

Trần Tử Tổ gật đầu nói:

"Bệ hạ nói vô cùng đúng, thần cũng cho rằng lần này Tiêu Tín đi, không biết sẽ giết hại bao nhiêu người dân vô tội của Nước Hàn.”

"Vậy sao ngài vẫn đề nghị đế hắn đi?"

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô mim cười nói:

"Tiêu Tín chủ động xin vào Hàn giết giặc, mặt ngoài thì là báo thù cho phụ thân, nhưng từ phương diện khác xem lại, hắn muôn nhân cơ hội diệt Nước Hàn đế tạo dựng công lao không ai sánh bằng. Nếu Nước Hàn bị hắn tự tay tiêu diệt, như vậy uy tín trong quân của hắn lại cao thêm một bậc nừa. Dõi mắt các tướng lình trong triều, không còn ai có thế sánh được vói hắn nừa."

Ta thò dài nói:

"Vì vậy ta không muôn đế hắn thay ta giải quyết hết mọi chuyện, không muôn tất cả binh lính đều cảm thấy hắn không thế chiến thắng, không ai sánh bằng."

https://thuviensach.vn

Chương 200: Đồ Sát Cả Thành

"Sở dĩ thần đề nghị đế Tiêu Tín và Cao Hàm đông thòi giáp công Nước Hàn, thứ nhất là suy nghi cho Đại Khang, gắng hết sức giảm bớt tốn thất đến mức thấp nhất, mặt khác cũng là đế tất cả binh lính biết, Đại Khang cũng không chi có minh Tiêu Tín giỏi dùng binh."

"Nếu như Tiêu Tín đánh vào Hàn đô trước, sợ rằng những tính toán này của Trần tiên sinh đều uống phí."

Tiêu Tín muôn đánh vào Hàn đô trước cũng không dề dàng như vậy!"

"Tại sao có thế khẳng định?"

Trần tử tô nói

"Hàn quân đã sớm không còn ý chí chiến đấu, sợ rằng một khi chiến sự nổ ra sẽ nghe thấy liền chạy. Xét về địa hình Nước Hàn, phía nam có nhiều núi non trùng điệp, phía bắc lại là vùng bình nguyên bằng phng. Hai phe chưa chiến đấu, Cao Hàm đã chiếm cứ thuận lợi về địa hình, huống chi sau lưng hắn còn có Cao Quang Viền hết sức ủng hộ, đây chính là nhân hòa. Nếu như Tiêu Tín muôn thắng lợi sẽ phải dùng một sô' thủ đoạn phi thường, lấy phong cách của hắn, rất có khả năng sẽ dùng thủ đoạn cứng rắn đế trân áp, khiến người Hàn khuất phục, nhờ đó có thế tăng nhanh tốc độ hành quân. Các tướng sĩ vừa mói trải qua đại chiến, nếu Tiêu Tín quá hiếu thắng sẽ chi làm trong lòng tướng sĩ nảy sinh oán hận."

Ta thò dài nói:

https://thuviensach.vn

Làm như vậy không khác nào chủng ta cố ý tính kế hắn."

Trần Tử Tô nói:

"Bệ hạ nhất định không nên nghi vậy. Hiện giò' danh vọng của Tiêu Tín ờ trong quân đã như mặt trời ban trưa, nếu như đế hắn tiếp tục lập công lỏn tiêu diệt Nước Hàn, khó tránh khỏi trong lòng hắn sẽ sinh ra kiêu ngạo, tự mãn. Bằng tinh hình hiện nay của Nước Hàn, bất luận là ai cũng có thế tiêu diệt được. Thông qua chuyện này đế nhân cơ hội bồi dường Cao Hàm, không đế cho Tiêu Tín có địa vị duy nhất ờ trong quân, đây mói là mục đích thực sự của chủng ta."

Ta thấp giọng nói:

"Vói sự khôn ngoan của Tiêu Tín chưa chắc đã không nhân ra ta có phòng bị vói hắn.”

Trần Tử Tô cười nói:

"Nếu như hắn thật sự khôn ngoan, hôm nay khi bệ hạ do dự đã nên biết chủ động buông tha cho việc tân công Nước Hàn."

Ta gật đầu. Sở dì hôm nay ta kiên quyết muôn giết chết Tần Vương Phòng Hiên Chí cùng vì ám chi Tiêu Tín, có lẽ hắn sẽ hiếu được ý của ta.

Trần Tử tô thâm ý nói:

"Người trẻ tuổi gặp chút thất bại là chuyện tốt, cũng đến lúc Tiêu Tín phải thất bại một lần."

"Ta chi hoi lo lắng, hắn có thế vì chuyện của chủng ta mà cảm thấy thất vọng, chán nản không?"

Trần Tử Tô cười nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như hắn một lòng trung thành thì nhất định sẽ không suy nghi như vậy. Còn nếu hắn có lòng dạ khác, lần chiến tranh với Nước Hàn này có lẽ có thế nhìn ra được một sô' manh môi. Thần cũng hi vọng hắn có thể vượt qua được lần khảo nghiệm này.”

Tình Sơn vương Kỳ Phong không nói láo, đúng là Liên Việt bị giam giừ trong địa lao tại phủ của hắn. Ta cho người cứu Liên Việt ra rồi dần đến chỗ ta. Ta gần như không thế nhận ra người đang hấp hôi gần chết trước mặt này chính là Liên Việt.

Thân hình Liên Việt vốn cao lớn mập mạp bây giò' chị còn lại bộ khung xương, thòi gian dài không thấy ánh mặt tròi khiến làn da hắn trờ nên tái nhợt bệnh trạng, tóc cũng lốm đốm bạc, miệng nghẹn ngào nhưng không nói nên lòi.

Thi ra Kỳ Phong sợ hắn tiết lộ chuyện về Mâu thị bảo tàng cho người khác nên đã hạ độc khiến hắn bị câm. Hai chân cũng bị đánh gãy, bộ dạng thê thảm không nờ nhìn.

Ta thờ dài, không nghi tói kẻ trộm mộ nối tiếng khắp thiện hạ thậm chí lại suy bại thành bộ dạng

Sau khi Liên Việt nhận ra ta liền không nhịn được roi lệ đầy mặt, không ngừng khoa tay múa chân vói ta.

la hiêu ý hán, đê Trần Tử Tô mang giấy bút tói.

Liên Việt rưng rưng viết:

"Chủ nhân, Liên Việt vẫn luôn chò' ngài..."

Ta chầm chậm gật đầu, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Ngươi yên tâm, ta sẽ giúp ngươi đòi lại tất cả đau khổ hôm nay ngươi phải chịu."

Liên Việt viết:

"Lãnh Cô Huyên ép ta dẫn bà ta đi tim Mâu thị bảo tàng. Không biết yêu phụ này tim được bản đố của Mâu thị bảo tàng ờ đâu, xác định Mâu thị bảo tàng ngay tại Phật Yết son trong biên giới Nước Hàn. Ta theo bà ta đi đến Thất Xảo phong của Phật Yết Sơn, đúng là có tim được một khu kiến trúc đố nát cố xưa. Sau nửa tháng tim tòi, chúng ta thậm chí còn tim được một đường hầm dưới đông đố nát đó."

Ta vô cùng chăm chủ nhìn theo ngòi bút của Liên Việt.

Liên Việt viết:

"Đi vào trong đường hầm ta mói phát hiện, noi này và những ngôi mộ ta đã từng đào hoàn toàn khác nhau, bất kế là bô' cục kiến trúc hay phương hướng lăng mộ ta đều chưa từng thấy qua, cách bô' trí cơ quan lại càng chưa từng gặp được trước đây. Trong lòng ta vô cùng kích động."

Ta hiếu được vì sao Liên Việt lại kích động, hứng thú của hắn đôi vói loại lăng mộ mói lạ này cũng như cao thủ gặp được võ công tuyệt thê' cho dù Lãnh Cô Huyên không đế hắn đào, chi sợ hắn vẫn tiếp tục đào xuống.

Liên Việt viết:

"Ta suy đoán đây có lê chính là Mâu thị bảo tàng trong truyền thuyết, sau khi quan sát một lúc lâu mói xác định được vị trí đế bắt đầu khai quật. Nhưng sau khi thực sự bắt tay vào đào mói phát hiện sự phức tạp của cơ quan ờ noi này vượt xa so vói những gì ta tường tượng. Chi bằng lực lượng của ta căn bản không có khả năng đi vào trung tâm của lăng mộ."

Trên mặt Liên Việt hiện ra vẻ thống khổ:

https://thuviensach.vn

"Lãnh Cô Huyên đem đến cho ta hai mươi người Hàn đế giúp ta khai quật. Nhưng khi khai quật càng sâu, ta lại phát hiện hành vi của bà ta càng trò' lên kỳ lạ. Dường như bà ta nóng lòng tim đến trung tâm lăng mộ nên không cho chủng ta bất kỳ cơ hội nghi ngoi nào. Chủng ta liên tục đào ngày đêm không nghi, nhừng người Hàn kia không thế chịu đựng được đầu tiên, có hai người muôn chạy trôn nhưng bị Lãnh Cô Huyên giết chết trước mặt mọi người. Cái chết đúng là có uy hiếp nhất định vói những người khác, vì mạng sông, nhừng người Hàn kia lại phải tiếp tục lao đầu vào làm việc. Nhưng khi đang đào dờ may mắn lại xảy ra, đường hầm bị sụp xuống chôn vùi sáu người Hàn, khiến nửa tháng cô' gắng của chủng ta hoàn toàn uống phí."

Ta thấp giọng nói:

"Lãnh Cô Huyên sẽ không dề dàng buông tha."

Liên Việt gật đầu, tiếp tục viết:

"Sau khi ta đo lường tính toán lại, mói phát hiện phương hướng chúng ta đào không có bất kỳ sai lầm nào, hon nừa một lần khai quật đều là ta ti mi thiết kế hướng đi của huyệt động, lẽ ra sẽ không xuất hiện hiện tượng sụp đổ. Nhưng khi chuyện này đã xảy ra rồi, chi có thế lựa chọn chồ khác đế bắt đầu khai quật lại. Ngay khi chúng ta lại đến gần trung tâm lăng mộ, chuyện lạ lại xảy ra. Nhừng người Hàn dưới tay chủng ta đều phát bệnh, không có ai chịu tiếp tục đào, bọn họ không còn năng lực đào tiếp. Đến cuối cùng, trừ ta và Lãnh Cô Huyên, thậm chí tất cả nhừng người khác đều chết."

Liên Việt thống khổ nhắm chặt hai mắt lại, rõ ràng là nhớ lại đoạn thòi gian đó khiến hắn vô cùng đau đón.Một lúc sau tinh thần của Liên Việt mói từ từ ổn định lại, tiếp tục viết:

https://thuviensach.vn

"Hai người chúng ta tiếp tục đào xuống phía dưới, cuôi cùng cũng thành công tiến vào trung tâm lăng mộ. Sau khi tiến vào lăng mộ chủng ta mói phát hiện, chúng ta khố cực đào bói cuối cùng thậm chí lại chi đào đến lăng phụ, cũng chính là lăng mộ của tiếu thiếp. Dường như trời cao cô'ý trêu chọc chủng ta, cửa vào lăng mộ của tiếu thiếp kia hoàn toàn được đúc bằng thép, hon nừa lại bị khóa trái từ bên ngoài, căn bản không có biện pháp đi qua được."

Ta chợt nhớ tói Lãnh Cô Huyên, bà ta trải qua trăm cay nghìn đắng mói tìm được Mâu thị bảo tàng, mắt thấy tất cả sắp thành công nhưng lại đột nhiên tan thành bọt nước, tâm tinh của bà ta sẽ chán nản đến mức nào.

Liên Việt viết:

"Lãnh Cô Huyên trong nháy mắt liền tâm ý nguội lạnh, yên lặng đến đáng sợ. Ta sợ bà ta gặp phải kích thích lớn như vậy, tinh thần thất thường sẽ làm ra chuyện bất lợi vói ta. Thừa dịp bà ta bị như vậy, ta liền lặng lẽ trôn ra ngoài, không nghi tói Lãnh Cô Huyên lại quay đầu lại nhìn ta, nhưng cũng không đuôi theo. Ta không dám tiếp tục ờ lại trong Mâu thị bảo tàng nữa..."

Ta gật đầu, những chuyện xảy ra sau đó ta đã biết toàn bộ. Ta vỗ nhẹ vai Liên Việt, nói:

"Ngươi cứ yên tâm nghi ngơi, đợi sau khi khỏi hăn, tất cả mọi chuyện sẽ trò' nên tốt đẹp."

Liên Việt kích động gật đầu.

Mâu thị bảo tàng sớm đã không còn quan trọng vói ta như trước đây. Sở dì ta vẫn quan tâm đến nó như vậy, cũng không phải vì tài phú và bảo vật trong đó mà là vì mấy người có liên quan mật thiết đến cuộc đòi ta là Thải Tuyết, u u và Huyền Anh. Mâu thị bảo tàng đã trò' thành cơ hội duy nhất

https://thuviensach.vn

giúp ta có thế tìm được các nàng. Không biết trời xanh có cho ta cơ hội này không.

Mâu thị bảo tàng sớm đã không còn quan trọng với ta như trước đây. Sở dì ta vẫn quan tâm đến nó như vậy, cũng không phải vì tài phú và bảo vật trong đó mà là vì mấy người có liên quan mật thiết đến cuộc đòi ta là Thải Tuyết, u u và Huyền Anh. Mâu thị bảo tàng đã trò' thành cơ hội duy nhất giúp ta có thế tìm được các nàng. Không biết trời xanh có cho ta cơ hội này không.

Ta yên lặng đứng trong gió đêm, ngắm nhìn vầng trăng sáng treo cao trên bầu trời. Trăng có khi tròn khi khuyết, người có buồn vui li biệt, khi ta đã từng bước bước lên đinh cao của quyền lực rồi, lại càng ngày càng cảm thấy địa vị của quyền lực và giang son trong lòng ta đã không còn quan trọng như lúc ban đầu nừa.

Về phần chiến tranh vói Nước Hàn đã kéo lên tấm màn che, trận chiến này đã định là nghiêng về một phía, người bên ngoài nhìn vào lại thấy càng giông xâm lược hon.Nhưng khi Cao Hàm hát vang tiến mạnh ờ phía bắc Nước Hàn, Tiêu Tín lại lâm vào cảnh ác chiến cực ki gian khổ. So sánh vói tướng sĩ ờ phương bắc sợ hãi rối rít chạy trôn, tướng sĩ và dân chủng tại phương nam Nước Hàn tỏ ra kiên cường hon nhiều, dựa vào địa hình phức tạp triến khai một trận chiến ác liệt vói đại quân của Tiêu Tín, gây cho hắn không ít phiền phức.

Thòi gian này ta vẫn ờ lại Tân đô, rất nhiều chuyện đôi nội ta đều tự minh đi làm đế tạo dựng địa vị trong lòng dân chủng Tần quốc.

Tấu chương về quân tinh vẫn còn nguyên trên bàn, ta không có chút ý muôn mò' xem nào. Tấu chương của Cao Hàm cũng chi đon giản báo cáo chiến đấu của bọn hắn thuận lợi thế nào, tất cả đều là tấu chương báo cáo thành quả thắng lọi.

https://thuviensach.vn

Sở nhi bưng đồ ăn khuya đến đặt trước bàn đọc sách của ta, mim cười nói:

"Ta còn tường huynh đang phê duyệt tấu chương, không nghi tói huynh lại trôn ờ noi này ngơ ngác sừng sờ, rốt cuộc là đang nghi gì?"

Ta cười nói:

"Hoàng hậu nương nương dạy dồ rất dúng, bây giò' ta bắt đầu phê duyệt! "

Ta nhìn qua trên bàn, tiện tay đế tấu chương của Cao Hàm sang một bên.

Sò' nhi tò mò hỏi:

"Vì sao huynh chưa nhìn đã quăng tấu chương báo cáo quân tinh này sang một bên?"

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Tấu chương của Cao Hàm trước nay đều thông báo thành quả thắng lợi, có gì khác nhau đâu?"

Sò' nhi mờ phong tấu chương ra, xem qua một lần rồi không nhịn được cười khè, đúng là bị ta đoán trúng.

Theo ý huynh, rốt cuộc là ai trong hai người Tiêu Tín và Cao Hàm có thế đánh hạ Hàn đô trước?"

Ta ngả người về phía sau, nói:

"Cao Hàm tiến đánh từ bắc bộ, so vói Tiêu Tin thì thuận lòi hon, người đến Hàn đô trước nhất định là hắn."

Ta dừng lại một lát rồi lại nói:

https://thuviensach.vn

"Nhưng là Hàn đô chính là noi phòng thủ mạnh nhất của Nước Hàn, chưa chắc Cao Hàm đã có thế tần công được vào thành trong thòi gian ngắn. Nếu như Tiêu Tín đến Hàn đô trước khi Cao Hàm phá được thành, người thắng cuôi cùng sợ rằng sẽ là Tiêu Tín."

Năng lực cầm quân chiến đấu của hai người ta đều biết rõ ràng, nếu như ở cùng một điều kiện, Cao Hàm chắc chắn không phải đôi thủ của Tiêu Tín.

Sỡ nhi nói:

'Một người hát khúc khải hoàn, một người hầm sâu trong bùn lầy, xem ra lần này Tiêu Tín phải chịu đả kích không nhỏ rồi."

Ta đang muôn nói chuyện lại nghe thấy thị vệ bên ngoài thông báo:

"Khởi bấm bệ hạ, Trần tiên sinh tói.”

"Mau mòi hắn vào!”

Trần Tử Tô cam trong tay một bản côn văn khấn cấp, vẻ mặt ngưng trọng đi tói. Không đế ý đến hành lề vói ta liền thấp giọng nói:

"Tiêu Tín đã đánh hạ Duy thành."

Ta cười nói:

"Đây chính là chuyện tốt, vì sao Trần tiên sinh phải nhăn mặt nhíu mày?"

Trần Tử Tô cười khô nói:

"Sợ rằng Bệ hạ còn không biết, Tiêu Tín đã hạ lệnh tàn sát hàng loạt dân trong thành trong vòng ba ngày, cả Duy thành đã máu chảy thành sông."

Ta ngẩn ra, đột nhiên đứng lên giận dừ nói:

https://thuviensach.vn

"To gan, ai cho hắn lá gan lớn như vậy, lại dám há lệnh tàn sát hàng loạt dân trong thành?"

Trần Tử Tô nói:

"Phong mật hàm này hăn là giải thích của Tiêu Tín vói ngài."

Ta tiếp lấy, cô' nén tức giận xem qua một lần, sau đó ném xuống đất:

Khá lăm Tiêu Tín!

Trần Tử Tô nói:

"Bệ hạ, có phải hắn nói muôn tàn sát hàng loạt dân trong thành đế làm cho tướng sĩ và dân chúng Nước Hàn sợ hãi, khiến bọn họ buông tha chông cự?"

Ta gật đầu, trên đó đúng là viết như vậy.

Trần Tử Tô nói:

"Ta từng đoạn Tiêu Tín sẽ sử dụng một sô' thủ đoạn cứng rắn nhưng không ngờ hắn lại cực đoan như thế. Xem ra thắng lợi trong cuộc chiến này vô cùng có ý nghía vói hắn."

Ta thò dài nói:

"Mục đích thực sự khi Tiêu Tín tàn sát dân chủng hàng loạt không phải vì uy hiếp dân chủng Nước Hàn, mà là đế thử dò xét phản ứng của ta!"

Sở nhi vào Trần Tử Tô cùng nhìn về phía ta.

Ta trầm ngâm một lát mói nói:

"Trần tiên sinh, ngài lập tức giúp ta soạn một bản sớ ca ngọi chiến công của Tiêu Tín, thăng quan cho hắn."

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô thấp giọng nói:

"Bệ hạ còn muôn cổ vù cho thói kiêu ngạo của hắn sao?"

Ta hỏi ngược lại:

"Ta có lý do đế giáng tội cho hắn sao?"

Sau khi Trần Tử Tô rời đi, Sỡ nhi không nhịn được hỏi:

Tiêu Tín đã làm ra loại chuyện này, vì sao huynh vẫn còn muôn ca ngọi hắn?"

Ta không trả lòi trực tiếp vân đề của nàng, lạnh nhạt cười nói:

"Võ tướng trong triều không người nào có được năng lực như Tiêu Tín, ta còn muôn đế hắn tân công hai nước Tề, Hán."

Sở nhi thò dài nói:

Hi vọng chuyện Tiêu Tín tàn sát dân chủng hàng loạt chi là do lòng hiếu thắng gây nên, nếu như hắn thật sự đang dò xét phản ứng của huynh, người này quyết không thế giừ lâu."Ta nhẹ nhàng vuốt ve lưng Sở nhị, mim cười nói:

'Không nên nghi đến loại chuyện phiền lòng này nừa, ít nhất trước mắt vẫn không thấy Tiêu Tín có biếu hiện làm phản nào, có lẽ chi do ta lo lắng mà thôi."

Sở nhi gật đầu, đôi mi thanh tú cau lại, nói:

"Phòng ngừa chu đáo cũng không có gì không tốt cả. Tất cả mấy người Gia Cát tiên sinh, Trần tiên sinh, Hứa tướng quốc đều đề tinh chuyện này vói huynh, đủ thấy được chuyện này không thế bỏ qua. Cho dù Tiêu Tín có

https://thuviensach.vn

là ki tài tuyệt thế, huynh cũng nên sớm nghi ra biện pháp kiềm chế hắn cho tốt.

Ta chậm rãi đi tói bản đồ ờ phía trước, tim thấy vị trí Duy thành, sau đó tim được Phật Yết son ờ phía nam Duy thành. Tiêu Tín đánh hạ Duy thành cũng đồng nghía vói việc Phật Yết son đã quy về bản đồ của Đại Khang ta, Mâu thị bảo tàng đã roi vào sự không chế của ta.

Ta nhẹ giọng nói:

"Thương thế của Liên Việt đã khôi phục tương đôi rồi, ngày mai chủng ta sẽ đến Phật Yết son dạo choi một lần."

Sò' nhi cười nói:

"Huynh thực sự tin tường Mâu thi bảo tàng tồn tại trên thế gian này sao?"

Ta cười nói:

"Mâu thị bảo tàng không có ý nghía đặc biệt gì vói ta cả, cho dù nó có tồn tại hay không thì hiện giò' cũng đã nằm trong bản đồ Đại Khang, cũng trở thành lãnh thổ của ta. Đế nó tiếp tục bị chôn vùi dưới đất hay là đào lên đôi vói ta cũng không có gì khác cả."

"Vậy sao huynh còn muôn đi?"

"Vậy sao huynh còn muôn đi?"

Sò' nhi nhẹ giọng nói.

Ánh mắt ta trở nên mê mang mà đau buồn:

"Trong lòng ta vẫn luôn có nút thắt khó có thế còi được, ta tim Mâu thị bảo tàng cũng không phải vì tiền tài trong đó, mà là đế tim một câu trả lời."

https://thuviensach.vn

"Một câu trả lòi?”

Ta nhìn Sở nhi gật đầu nặng nề.

"Chủ nhân, Liên Việt xin ngài không nên đi mạo hiếm!"

Liên Việt nghe ta nói xong cuông quýt ngã quỵ xuống, khàn giọng khấn cầu.

Được ngự y chừa trị cấn thận, thân thế hắn đã phục hồi, tuy không to lớn được như ngay xưa, nhưng hành động và ngôn ngừ đã khôi phục lại như trước. Tin rằng không mất bao lâu nừa liền có thế khôi phục lại bộ dáng như xưa.

Ta hoi trách cứ nói:

"Liền Việt, ngươi đã khiến ta không còn nhận ra nừa rồi.”

Ta xoay người ngồi xuống ghế.

Liên Việt vẫn bò lốm ngổm trên đất, giọng run run:

"Chủ nhân minh xét, không phảLiên Việt nhát gan, nhưng noi đó quá quái lạ, chủ nhân cần gì phải đưa minh vào noi nguy hiếm như vậy? Nếu như có bất kỳ SO' xuất nào, chi sợ Liên Việt có chết ngàn lần cũng không hết tội!"

Liên Việt vẫn bò lốm ngổm trên đất, giọng run run:

"Chủ nhân minh xét, không phải là Liên Việt nhát gan, nhưng noi đó quá quái lạ, chủ nhân cần gì phải đưa minh vào noi nguy hiếm như vậy? Nếu như có bất kỳ SO' xuất nào, chi sợ Liên Việt có chết ngàn lần cũng không hết tội!"

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Trong lòng ta đã quyêít, cho dù là ai khuyên ta cũng sẽ không thay đổi quyết định. Trước nay ta vẫn hiếu rõ tính tinh của ngươi, càng gặp phải chuyện quái lạ trong lòng ngươi lại càng tò mò hon. Cho dù ta không cho ngươi đi, tương lại khi có cơ hội ngươi cũng sẽ nhất định phá giải bí mật về Mâu thị bảo tàng.”Ta đến trước mặt hắn, tự minh đờ hắn dậy, nói:

'Hiện giò' Phật Yết son đã được quy về bản đồ Đại Khang, chúng ta chi cần sắp xếp thỏa đáng hn là sẽ không có nguy hiếm gì. Chăng lẽ ngươi không muôn dần đường cho ta sao?”

Liên Việt thấp thỏm lo âu:

"Chủ nhân không nên nói như vậy, tính mạng Liên Việt đã sớm là của chủ nhân, đừng nói là dần đường, cho dù đế Liên Việt lập tức tự sát Liên Việt cũng không nhíu mày một chút."

"Tốt, có những lòi này của ngươi là ta an tâm rồi. Sáng sớm ngày mai chủng ta sẽ khòi hành đến Phật Yết sơn."

Sáng sớm hôm sau, ta và Liên Việt cùng nhau lên đường đến Phật Yết son. Đế đảm bảo chuyến đi này không xảy ra điều gì ngoài ý muôn, chủng ta mang theo tông cộng năm nghìn tên võ sĩ tinh nhuệ, những võ sĩ này đều do Đường Muội và Xa Hạo chọn lựa kì càng. Võ công cao cường đương nhiên không cần phải nói, hon nừa mồi người đều mang theo vù khí, cung nỏ mạnh mê, lực sát thương vô cùng lớn.

Sò' dì ta mang theo nhiều võ sĩ như vậy, bề ngoài là đế đề phòng gặp phải dân chạy nạn và giặc cướp trên đường, nhưng thực ra ta vẫn có một suy nghi, nếu thực sự gặp được mấy người Thải tuyết tại Mâu thị bảo tàng, ta sẽ không tiếc tất cả đế giành lại các nàng.

Đoàn người chúng ta đến Thủy Tinh cốc ở chân núi phía bắc Thất Xảo phong thuộc Phật Yết son khi trời còn chư sáng. Đoàn người tiếp tục dè dặt tiến vào sâu trong rừng rậm đế tói noi cất giừ bảo tàng của Mâu Kỳ Vô giàu

https://thuviensach.vn

át thiên hạ theo chi dần của Liên Việt.Trong rừng tôi đen, hoàn cảnh thế này không khỏi khiến chủng ta sinh ra một số ảo giác.

Bên tai nghe thấy tiếng gầm gừ quái gở không giông như tiếng hố gầm, trong chốc lát tiếng gầm gừ kia đè xuống tất cả các thanh âm khác trong rừng rậm, dồn ép về phía chủng ta, khảo nghiệm ý chí, dằn vặt thần kinh của chúng ta.

Ta xoay người lại nhìn qua nét mặt của tất cả võ sĩ thuộc hạ, mồi người đều lộ ra vẻ vô cùng tự tin. Trên môi ta bất giác nở nụ cười.

Liên Việt quan sát hoàn cảnh chung quanh, nhỏ giọng nói vói ta:

"Chủ nhân, chủng ta đã đến gần phạm vi tử cốc rồi.”

Ta nhíu mày, cái tên này ít nhiều lộ ra vẻ không đủ may mắn.

Liên Việt giải thích:

"Trong tử cốc có rất ít sinh vật sinh sông, cho dù là con chim cũng không muôn bay qua noi này."

Hắn ra lệnh cho mười tên võ sĩ đi ở phía trước mò' đường, chủng ta theo sau bọn họ ước chừng ba mươi trượng. Đường núi rất nhỏ hẹp, càng đi về phía trước con đường càng gập ghềnh, có không ít noi đã bị nước lù phá hỏng.

Chủng ta không thế làm gì khác hon là cùng xuống ngựa, đế ngựa lại một chỗ sườn núi trông trải, lại đế một trăm tên võ sĩ ờ lại trông ngựa.Đi bộ khoảng hai dặm, Liên Việt đột nhiên vung tay ý bảo cả đội ngũ dừng lại. Hắn chầm chậm đi lên phía trước, tói bên một gốcây đại thụ đố ngang ra đường, cúi người xuống quan sát cấn thận một lát rồi mói quay sang nói vói ta:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, cây này mói bị chặt không lâu.”

Ta nhíu mày, nói vậy vùng này đã có người tim đến. Ta lạnh lủng nói:

"Chuẩn bị vù khí cấn thận, chủ ý xung quanh có kẻ địch hay không!"

Lòi còn chưa dứt, một mùi tên mang theo tiếng xé gió sưu một tiếng bắn thng tói mặt ta. Hai tên võ sĩ trước mặt ta phản ứng vô cùng nhanh chóng,, trường thương trong tay đồng thòi gạt lên không trung cản mũi tên lại.

Cùng lúc đó, cung nỏ trong tay võ sĩ thuộc hạ của ta nhắm về phía mũi tên bay toi bắn như mưa.

Trong phía rừng cây đột nhiên vang lên tiếng kêu thảm, một người đàn ông bị tên bắn như một con nhím roi xuống từ trên cành cây.

"Liều mạng vói những tên chó Khang này!"

Hai bên núi rừng đột nhiên vang lên tiếng gầm giận dừ, khoảng một trăm tên dân chạy nạn quần áo rách rưới lao ra từ trong rừng. Xem ra chủng ta đã gặp phải dân chủng chạy nạn của Nước Hàn.

Ta quyết đoán ra dấu tay, võ sĩ thuộc hạ giơ vù khí lên nghênh tiếp bọn họ. Trận chiến đấu này không kéo dài quá lâu, trong nháy mắt hon trăm tên dân chạy nạn đều bị võ sĩ tiêu diệt.

Ta lắc đầu thương tiếc, nhừng người này thực sự không biết tự lượng sức minh. Nếu như bọn hắn chạy trôn, ta chắc chắn sẽ không dồn bọn họ vào chồ chết.

Liên Việt thấp giọng nói:

"Có lê bọn họ trôn ra từ Duy thành."

https://thuviensach.vn

Ta trở nên im lặng, trong lòng những dân chủng này đã sớm không có đường lui, thấy chủng ta liền cho rằng Tiêu Tín sai quân lính đuôi giết bọn họ, cho nên mói liều lình lao ra.

Ta phiền muộn phất tay, nói:

"Mau rời khỏi noi này."

Đi qua mảnh rừng rậm này, trước mắt chợt trở nên sáng sủa, son cô' phía trước hoàn toàn là một mảnh đất bằng phng rộng rãi, đất đai đỏ như lửa. Tia nắng ban mai chiếu xuống khiến màu đỏ này trờ nên ảm đạm, cả vùng đất giông như bị nhuộm đầy máu tươi.

Vẻ mặt Liên Việt trở nên kích động, thấp giọng nói:

"Noi này chính là tử cốc."

Ta đôi vói màu sắc trước mắt chán ghét không nói nên lời, cả vùng đất màu đỏ không có bất kỳ cây côi, cũng không nhìn thấy bất cứ sinh vật nào. Tử cốc đúng là tên như ý nghía.

Đội ngũ chậm rãi tiến vào son cốc phía trước, nhưng đi về phía trước hon một dặm liền không thấy con đường nào nừa, ta nghi hoặc nhìn Liên Việt.

Liên Việt mim cười nói:

"Xin chủ nhân đợi một lát, đường đi sẽ lập tức xuất hiện trước mặt ngài."Ánh mặt trời vàng rực xuyên thủng tia sáng ban mai chiếu lên vùng đất đỏ thầm này. Trước mặt ta xuất hiện một cảnh tượng không thế tường tượng nối, giừa vùng đất đỏ đột nhiên xuất hiện một con đường rộng rãi thng tắp hướng thng về phía bắc, cuôi con đường mơ hồ xuất hiện những tòa kiến trúc

Liên Việt lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Phía trước chính là cửa vào Mâu thị bảo tàng!"

Đã trải qua chuyện ở Thanh Thục son, bất cứ cảnh tượng kỳ quái nào đều không thế tạo thành rung động với ta, ta cao giọng nói:

"Lên đường!"

Ta giơ roi thúc ngựa, phóng thng theo con đường thng tắp đi tới noi có những kiến trúc ở phía trước.

Mặc dù có thế thấy được hình dáng của tòa kiến trúc ở xa xa, nhưng khi đến noi cũng làm chủng ta tốn mất nửa canh giờ. Khi đến Mâu thị bảo tàng mặt trời đã hoàn toàn mọc lên, nhiệt độ trên mặt đất tăng lên rất nhiều.

Ta nhìn bức tường cao cách đó không xa, bức tường dài chừng năm mươi trượng, leo đây những dây leo không biết tên, dây leo cũng đỏ rực như đất đai. Không biết phía sau bức tường này rô't cuộc ẩn giấu bí mật gì.

Ta và Liên Việt đi ở phía trước đội ngù. Con đường dưới chân rộng chừng mười trượng, toàn bộ đều được lát kín bằng đá lỏn, bòi vì thòi gian quá dài không có người đặt chân lên nên trên mặt cũng phủ đầy rêu xanh và dây leo.

Bức tường chi có một khe nứt rộng chừng một trượng, đây chính là cửa vào lăng mộ thần bí.

Đi qua cái khe rồi tiếp tục đi về phía trước chừng nửa dặm, một cây câu đá hình vòm thô to xuất hiện trước mặt chủng ta.

Cầu hình vòm tựa như một chiếc cầu vồng vắt ngang giữa không trung, đi đến noi cao nhất của cây cầu mói phát hiện một khe nứt rộng chừng năm mươi trượng, nhìn xuống dưới là một khe sâu ít nhất ba trăm trượng, phía dưới có dòng nước chảy cuồn cuộn. Nếu như bị roi từ phía trên xuống chắc chắn sẽ không thế thoát khỏi vận mệnh tan xương nát thịt.

https://thuviensach.vn

Võ sĩ thuộc hạ lấy tên nỏ ra, buộc dây thừng vào đuôi tên, bắn thật sâu vào tường thành phía đôi diện. Bọn họ kiếm tra lại dây thừng, khi tin chắc có thế thừa nhận được sức nặng của con người mói đế hai gã leo qua trước mò' đường.

Sau khi hai người thành công lượt qua khe núi, bên này lại bắn sang mấy sợi dây thừng, tạm thòi dùng dây thừng tạo thành một cái câu dây.

Ta nờ nụ cười, trong mắt những võ sĩ này ta là một vương giả sông an nhàn sung sướng. Ta không nhịn được nối lên lòng háo thắng, ta muôn cho bọn họ thấy bản lình của ta, ta cũng không lựa chọn đi lên cầu dây của bọn họ.

Ta nắm lấy dây thừng, lui ra phía sau vài bước sau đó vọt mạnh về phía trước, khi thân thế còn cách khe nứt khoảng một trượng liền bay lên tròi. Khi bay lên đến điếm cao nhất, ta mạnh dạn buông lỏng hai tay, thân thế xoay tròn trên không trung sau đó roi xuống chính xác ờ mặt cầu bên kia.

Tiếng hoan hô vang lên ờ phía sau ta, ta đắc ý gật đầu, xoay người lại nói vói võ sĩ thuộc hạ:

"Còn không mau nhảy qua cho ta!”

Có sự cổ vù của ta, đám võ sĩ kia đều thế hiện bản lình của minh. Mọi người dùng sờ trường của bản thân lướt qua khe nứt đi tói mặt cầu bên này rất chuẩn xác.

Chính đôn lại trong thòi gian ngắn, chủng ta đi dọc theo con đường tron trượt về phía cửa thành.

Cừa thành bằng gồ đã sớm bị mục nát, đủ đế thấy được thòi gian tồn tại lâu dài của noi này. Chừ viết trên cưa thành đã không rõ, khó khăn lắm mói nhận ra được ba chứ khắc phía trên là Vô Cực thành.

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 201: Mộng Cảnh

Liên Việt đã đến noi này hai lần nên khá quen thuộc, hắn vừa giới thiệu vói ta hoàn cảnh noi này, vừa quan sát hoàn cảnh xung quanh xem có gì khác vói lần trước hay không.

Đi qua cừa thành, phía trước xuất hiện một quảng trường nhỏ, bôn phía quảng trường rải rác các cây trụ và pho tượng đủ kiếu dáng, phong cách những pho tượng rất kỳ lạ, hình dạng mồi người hoàn toàn khác vói người Trung Nguyên.

Liên Việt vồ mạnh lên cây trụ một người ôm hết, nói:

"Đây vẫn chưa được tính là ki tích thực sự!"

Khi chủng ta đi tói trung tâm của đông đố nát, rốt cuộc ta đã hiếu vì sao Liên Việt lại than thở như vậy.

Dưới ánh mặt trời ban trưa, một kiến trúc hình tròn màu vàng kim cao chừng năm mươi trượng sừng sừng hiện ra trước mắt chủng ta.

Mặt trời chiếu ngàn vạn tia sáng xuống đông đố nát Vô Cực thành, đồng thòi cũng đem sự thần bí và huy hoàng của nó bộc lộ trước mặt chủng ta.

Cây côi hai bên tạo thành một cái khung cao lỏn, một vài dây leo bám chi chít lên những cây khô, leo lên đến tận đinh chóp kiến trúc màu vàng kim.

Đứng ờ noi ấy, bất kế dõi mắt về phương nào, trong tầm mắt đều là một cảnh tượng vắng vẻ.

https://thuviensach.vn

Khắp noi tràn đầy màu xanh biếc xinh đep, kiến trúc hình tròn nằm sừng sừng ở trung tâm đông đố nát, thinh thoảng lại có vài con chim xinh đẹp vỗ cánh bay qua.

Ta vói tâm tinh kích động nhìn chăm chủ tất cả cảnh tượng trước mặt, Mâu thị bảo tàng thần bí này có thế đưa người yêu của ta trờ lại bên ta không?

Kiến trúc này cũng không bị năm tháng tang thương lưu lại bất kỳ dấu vết nào. Ta chậm rãi đi tói phía trước kiến trúc, cúi người xuống nhẹ nhàng vuô't ve bức tường phía bên ngoài.

Liên Việt nhỏ giọng nói:

"Tường bên ngoài tòa kiến trúc này hoàn toàn được dùng vàng đế đúc thành!”

Trong lòng ta sợ hãi than thở tạo hóa thần kỳ, đồng thòi cũng vui mừng khó tả. Tạm thòi không nói đến phía bên trong Mâu thị bảo tàng có cất giấu bảo tàng thực sự hay không, chi riêng bức tường bằng vàng này đã là một lượng tiền tài khó có thế ước lượng được.

Cũng kỳ lạ, tại sao một lượng của cải lớn như vậy được giấu trong Tử cốc nhiều năm mà không có người bên ngoài nào phát hiện?

Dường như Liên Việt nhận ra sự nghi ngờ của ta, giải thích:

"Nếu không có Lãnh Cô Huyên dần đường, ta cũng không ngờ tói noi này còn có một tòa thành cổ như vậy. Ta đã từng hỏi thăm dân chủng xung quanh, bọn họ chưa từng nghe nói tói Tử cốc tồn tại ở noi này. Nói cách khác, gần đây Tử cốc mói xuất hiện ở noi này.”

Ta gật đầu, bí ẩn khó có thế giải thích thực sự quá nhiều, có một số việc chi sợ kiếp này cũng đừng nghi giải thích được.

https://thuviensach.vn

Ta ra hiệu cho thuộc hả lục soát bôn phía. Sau khi chắc chắn không có kẻ địch ẩn núp xung quanh, ta mói cùng Liên Việt bước lên những bậc thang bằng vàng đế đi tói noi cao nhất của kiến trúc.

Trên đường đi tới, ta phát hiện ờ trung tâm kiến trúc hình tròn có một khe hẹp ước chừng rộng một thươc, dài hai thước, đủ đế cho một người trường thành đi qua. Từ những mảnh vụn xung quanh có thế thấy khe hờ này rõ ràng là bị phá hỏng.

Trên mặt Liên Việt lộ ra vẻ do dự, xem ra hắn vẫn không quên được kinh nghiệm bi thảm lần trước.

Hai tên võ sĩ dần đầu tiến vào trong khe hở, phía dưới vang lên giọng nói của bọn hắn, phía dướTan toàn. Lại có thêm mười tên võ sĩ tiếp tục đi xuống.

Lúc ta đang muôn tiến vào khe hở, Liên Việt đột nhiên kéo vai ta lại, thấp giọng nói:

'Chủ nhân cần gì phải đưa minh vào noi nguy hiếm?"

Ta cười nói:

"Có nhiều người bảo vệ ta như vậy thì có thế xảy ra chuyện gì? Ngươi không cần quá lo lắng.”

Nói xong ta cất bước tiến vào khe hở. Võ sĩ phía dưới đã châm đuốc lên, chiếu sáng hoàn toàn phía bên trong kiến trúc. Liên Việt đi theo phía sau ta, chủng ta đi về phía trước chừng mười trượng liền thấy cầu thang dần xuống phía dưới.

Liên Việt nói:

https://thuviensach.vn

"Từ noi này đi xuống dưới có một gian phòng rộng rãi, đại khái là quảng trường phía bên trong kiến trúc"

Không khí bên trong trở nên vẩn đục, lại thêm độ cao có hạn, chúng ta phải khom người đi rất lâu, trong lòng không nhịn được dâng lên cảm giác bị đè nén.

Sau khi tụ họp lại tại gian phòng rộng rãi phía trước, Liên Việt chi về một cánh cửa nhỏ phía bên phải

"Đi qua cánh cừa này sẽ thấy một cầu thang treo lơ lửng bằng thủy tinh, đi dọc theo cầu thang xuống phía dưới chừng hai mươi trượng sẽ tói tầng thứ nhất của địa cung."

Ta từng theo Liên Việt lẻn vào lăng mộ của Tần vương, mặc dù quy mô noi đó to lỏn, nhưng nếu so khí phách, mức độ tinh xảo vói Mâu thị bảo tàng thì cũng kém hon một bậc không thế nghi ngờ. Ta sinh ra hứng thủ mãnh liệt đôi vói Mâu thị bảo tàng, thương nhân giàu át thiên hạ năm đó có phải cũng cùng một loại người như Tào Duệ không?

Đế đảm bảo không xảy ra bất kỳ SO' xuất nào, Liên Việt dần theo một đội ngũ gồm hai mươi người đi trước dò đường. Sau khi tin chắc không có gì khác thường, hắn mói quay đầu lại mòi ta cùng đi.

Đi vào cánh cừa, một cầu thang hình xoắn ốc bằng thủy tinh lượn vòng xuống phía dưới, dưới ánh sáng lờ mờ không thế nhìn rõ được câu thang thủy tinh này rô't cuộc có bao nhiêu tầng.

Ta được võ sĩ hộ tông chầm chậm đi dọc theo cầu thang xuống phía dưới. Khi chúng ta càng xuống gần tói tầng dưới chót của lăng mộ, ánh sáng bắt đầu trở nên mịt mờ hon.

Vách tường thủy tinh hai bên xuất hiện đủ loại pho tượng vói hoa ván tinh xảo, mượn ánh đuốc có thế thấy nhừng bức tượng được điêu khắc

https://thuviensach.vn

chính là những hình ảnh thiếu nừ vói tư thế xinh đẹp bay lên trời, kỹ thuật điêu khắc vô cùng tinh xảo.

Ta không nhịn được thờ dài:

"Không nghi tói trong thiên hạ còn có những bức tranh phi thiên đẹp như vây.”Chuyện càng kỳ lạ hon chính là, những ứiiếu nừ bayúa này tóc và làn da đều được nhuộm màu trông rất sông động, đôi mắt cực kỳ linh hoạt, bất kế ta nhìn theo phương hướng nào, những ánh mắt này đều nhìn chăm chú lên người ta.

Liên Việt hoi hoảng sợ nói:

"Lần trước thuộc hạ đi qua cũng không có những pho tượng này!"

Ta cười nhạt, đưa tay vuốt ve lên pho tượng, cảm giác thấy cứng rắn và lạnh như băng. Rõ ràng những pho tượng này đều là vật chết, có lẽ bòi vì lần trước Liên Việt quá vội vàng nên bỏ qua mà thổi.

Hành lang phía trước trờ nên rộng rãi, có thế cho sáu người bước đi song song. Bước tiến của Liên Việt trờ nên ngày càng chậm chạp, CUÔ1 cùng dừng lại cách năm mươi trượng phía trước, thấp giọng nói: "Con đường này khác hoàn toàn so vói lần trước thuộc hạ đi qua, rất kỳ lạ."

Hắn tói trước mặt ta, nói:

"Chủ nhân, hay là ngài trờ lại bên ngoài trước, chò' thuộc hạ thăm dò tinh huống tại noi này rõ ràng rồi lại đi tiếp."

Từ vẻ mặt của Liên Việt đến xem, hắn nói cũng không phải không có lý.

Ta gật đầu nói:

"Cùng được! Ta trở lại trước, chò' ngươi thăm dò tinh huống rõ ràng rồi xuống cũng không muộn."

https://thuviensach.vn

Ta xoay người cùng các võ sĩ dọc theo đường cũ trò' lại. Khi đi tói trước phía trước những bức tượng bồng có một cơn gió lạnh thổi qua, đuốc trong tay chủng ta bị dập tắt toàn bộ, trong lòng ngay lập tức cảm thấy hoảng sợ.

Bôn tên võ sĩ vây quanh ta, rất sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muôn.

Sau thòi gian bôi rối ngắn ngủi, ta rất nhanh đã bình tình trở lại: "Không nên kinh hoảng, đô't lửa lên!"

Khi ngọn lửa sáng lên một lần nừa, ta không kim được sửng sô't, tất cả cảnh vật trước mắt thậm chí đã thay đổi trong khoảng thòi gian rất ngắn. Đa số nhừng võ sĩ theo ta xuống thậm chí không biết đã đi đâu, chi còn lại tám tên võ sĩ chịu trách nhiệm bảo vệ bên cạnh ta.

Chủng ta ở trong một đại sảnh rộng rãi, nhìn bôn phía vách tường thậm chí tron nhẫn, không thấy bất kỳ lối ra nào.

Rõ ràng tám tên võ sĩ chưa bao giờ trải qua chuyện quái là nhự vậy, vội vàng lấy vù khí ra đánh lên vách tường bôn phía, cô' gắng tim được cửa ra vào được ẩn giấu trong đó.

Dưới chân bồng vang lên thanh âm quái lạ, không chờ chủng ta kịp thòi phản ứng, mặt đất dưới chân đột nhiên vờ toang ra, chủng ta cùng kêu lỏn, roi xuống phía dưói.

Khi ta tiếp xúc vói mặt đất một lần nừa đã roi vào một vùng tôi đen, bên tai vang lên tiếng gọi lo lắng của thuộc hạ:

"Bệ hạ, bệ hạ!"Nhưng lại càng ngày càng nhỏ, thậm chí đến cuối cùng đã biến mất hoàn toàn.

Ta nhạy cảm đoán được minh cũng không bị roi xuống quá sâu, mặt đất dưói chân nhẫn nhụi bằng phng. Khi thị lực của ta đã làm quen được vói bóng tôi mói phát hiện minh ở trong một gian phòng gọn gàng sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Ta cũng không thấy quá nhiều sợ hãi, hành trình đến Thanh Thục son lúc trước đã làm cho trong lòng ta có chuẩn bị từ sớm. Vói ta, cho dù có phát sinh bất cứ chuuyện thần bí quái lạ nào cũng sẽ không khiến ta ngạc nhiên.

Ngón tay khè vuô't ve bức tường bóng loáng lạnh như băng, cảm giác cô đọc khó có thế hình dung tràn ngập nội tâm ta. Khi tin chắc gian phòng này căn bản không có lối đi ra ngoài, ta hoi mệt mỏi đứng dựa lên vách tường, đế bức tường lạnh như băng làm giảm nhiệt độ cơ thế ta một chút, trong lòng yên lặng nói:

"Thải Tuyết! Muội ò trong này sao?”

Trong phòng không có chút gió nào, ta lại ngửi được hoi thờ của từ vong một lần nừa. Nhưng nếu ta không thế nào ra khỏi gian phòng này, bá nghiệp của ta, vợ yêu của ta, tất cả những gì ta có cũng đều tan thành bọt nước.

Đến lúc này ta mói phát hiện, bất luận minh cô' gắng như thế nào, cuôi cùng cũng không thế còi ra được nút thắt trong lòng này. Tất cả những gì đã trải qua tại Thanh Thục son như một cơn ác mộng quân chặt lấy ta, nếu như không tim được đáp án, kiếp này ta cũng không thế nào có được vui sướng thực sự.

Trong cơ thế có cảm giác nóng rực mơ hồ, trái tim ta càng ngày càng đập nhanh. Bàn tay ta vô ý thức đặt lên vị trí trái tim nhưng lại cảm thấy nóng bỏng đau nhói.

Ta vén vạt áo lên, thấy dấu môi son trước ngực ờ trong bóng tôi trờ nên rõ ràng khác thường, xinh đẹp ướt át tựa như một đóa hoa mói nở.

ơ noi xa xôi chắc chắn Thải Tuyết sẽ đế lại chi dần nào đó cho ta, ý chí chiến đấu mãnh mè lại trò' lại vói ta một lần nừa. Trước nay ta gặp phải tuyệt cảnh không chi một lần nhưng chưa bao giờ bị khó khăn đánh bại, lần này cũng sẽ như vậy.

https://thuviensach.vn

Ta xoay người lại, phát hiện dấu môi son dường như càng phát ra ánh sáng mãnh liệt, trong lòng trò' nên kích động đến tột cùng. Thải Tuyết lưu lại dấu môi son này đúng thực là đế lại chi dần cho ta, nàng không thế nào quên được ta, cũng như ta đòi đòi kiếp kiếp không thế quên được nàng vậy.

Ta gõ nhẹ lên vách tường, âm thanh trông rồng vang lên, rõ ràng vách tường này không phải là đặc. Ta ngưng tụ công lực toàn thân, đột nhiên đánh một quyền về phía vách tường. Vách tường trước mặt bị ta đánh ra một lỗ thủng rộng hon một thước vuông, gió lạnh trong lành từ lỗ thủng thổi vào bên trong.

Ta đánh liên tục mấy quyền đế mò' rộng lỗ thủng cho đến khi vừa đủ đế đi qua.

Cảnh tượng trước mắt khiến ta gần như không dám tin vào mắt của minh, một cái hồ mênh mông sóng nước xuất hiện ờ phía trước, vầng trăng sáng treo cao trên bầu trời, cát dưới chân màu đỏ, gió đêm mát mẻ thổi vào mặt vô cùng thoải mái.

Ta mờ lớn hai mắt, không chút do dự bước về phía trước một bước, cát dưới chân chân thực mà xốp mịn, tất cả đều không phải là ảo ảnh.

Ta kinh ngạc xoay người lại, phía sau đã không thấy bất kỳ bóng dáng kiến trúc nào, rô't cuộc ta đến từ noi nào? Noi này rốt cuộc là noi nào?

Mang theo đầy cõi lòng mê mang, ta dầm lên bãi cát màu đó đi về phía ven hồ, một con thuyền lá nhỏ lăng lặng bỏ neo bên bờ. Một ông lão quay lưng về phía ta, yên lặng cầm mái chèo, cất lên giọng khàn khàn:

"Nếu đã vô duyên thì cần gì phải gặp lại nhau?”

Ta dựa vào giọng nói liền lập tức nhận ra ông lão này dì nhiên lại là Khúc Chiêu Hiên ta đã từng gặp lúc qua sông tại Tam Giang khấu.

https://thuviensach.vn

Ta cung kính nói:

"Tiền bôi, vãn bôi muôn...”

Khúc Chiêu Hiên vung tay lên cắt đứt câu nói của ta, lạnh lùng nói:

"Y của ngươi ta đã sớm rõ ràng, ta ờ đây đế đưa ngươi đi gặp nàng.”

Hắn chậm rãi quay đầu lại, trong đôi mắt âm u lạnh lèo toát ra vẻ vô cùng cay nghiệt:

"Nhưng không biết ngươi có còn dám lên thuyền của ta không?”

Ta cười nhạt, không chút sợ hãi bước lên con thuyền nhỏ.

Khúc Chiêu Hiên vung mái chèo lên, chậm rãi đưa thuyền nhỏ rời khỏi bờ hồ, nhẹ giọng nói:

"Hôm nay khói sóng ba vạn dặm, ngày mai nhân gian không còn xuân.”

Ta không rõ hàm nghía trong những lòi này của hắn, dõi mắt nhìn về phương xa. Sương khói mò' mịt quanh quẩn trên mặt hồ tựa như từng sọi lụa mông, hồ nước yên lặng không chút gạn sóng, thuyền nhỏ vừng vàng lướt đi trên mặt hồ.

Ta thấp giọng nói:

Tiền bôi, rốt cuộc đây là noi nào ể'

Khúc Chiêu Hiên vẫn giừ nguyên khuôn mặt lạnh như băng:

'Lão phu đã sớm quên tuổi của minh, đã sớm quên lai lịch của minh, trên cõi đòi này không còn bất cứ chuyện gì đáng đế ta quan tâm."

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

'Mồi câu nói của tiền bôi đều như ẩn chứa đạo lý nào đó, chi tiếc Dận Không ngu dốt nên không thế nào hiếu được ý nghía thực sự trong đó."

Khúc Chiêu Hiên nhìn ta, nói:

'Không phải ngươi ngu dô't mà là quá thông minh, người quá thông minh thường sẽ chọc tói quá nhiều phiền toái. Bế khố vô biên quay đầu là bờ, vì sao đạo lý đon giản mà dề hiếu như vậy ngươi lại không thế hiếu được?”

Ta thò dài nói:

"Nếu như ta chưa làm rõ được rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, chi e rằng cả kiếp này ta đều sẽ sa vào bế khổ, vinh viền không thế nào quay lại bờ."

Khúc Chiêu Hiên nói:

"Oan nghiệt, oan nghiệt, nhân quả tự minh gieo xuống thì cũng phải tự đi thừa nhận. Lão phu đã nói hết lòi, là phúc hay họa tự ngươi suy nghi đi! "

Trong màn sương khói lượn lờ phía trước xuất hiện một hòn đảo nhỏ xanh rì.

Trên bến thuyền xây nên bằng ngọc thạch màu trắng có một người cao lớn nho nhã đang mim cười đứng đó, ánh trăng bao phủ trên người hắn lại tăng thêm vài phần cảm giác thần bí, siêu thoát khỏi phàm trần, người này chính là Viên Thiên Trì.

Ta thầm mắng trong lòng, ngày ấy ờ Thanh Thục son Tào Duệ đã nói sẽ vinh viền biến mất, Thải Tuyết cũng đã từ biệt ta ờ trên đinh núi. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tại sao bọn họ lại đột nhiên ở lại?

Trong lòng ta ngoài những nghi hoặc còn có cảm giác vô cùng vui mừng. Nếu như bôn trường lão của Ma môn không đi, chưa biết chừng Thải Tuyết vẫn còn ờ lại thế giói này, nói cách khác, ta vẫn còn co hội đế gặp lại nàng.

https://thuviensach.vn

Viên Thiên Trì mim cười nói:

"Long Dận Không cuôi cùng vẫn là Long Dận Không, chi cần muôn làm chuyện gì, bất kỳ kẻ nào cũng không ngăn được ngươi."

Ta nhìn người đàn ông thần bí trước mặt,, đến hôm nay ta vẫn chưa thế phân biệt được rô't cuộc hắn là bằng hữu hay kẻ địch của ta.

Viên Thiên Trì làm ra động tác mòi vói ta, ta bước lên từ thuyền nhỏ, chầm chậm đi tói trước mặt Viên Thiên Trì:

"Nhừng chuyện mà Dận Không muôn làm đều không gạt được Viên Thiên Trì!"

Viên Thiên Trì cười phá lên, hắn xoay người bước về phía đảo nhỏ. Ta bước nhanh về phía trước sóng vai cùng hắn.Ta cũng không giấu diếm suy nghi thực sự trong lòng minh:

"Thải Tuyết có ờ đây hay không?"

Trong lòng ngươi vẫn không quên được nàng?”

Ta gật đầu, không chi có Thải Tuyết, còn cả Huyền Anh ta cũng không thế nào quên được.

Viên Thiên Trì thâm ý nói:

"Ta vẫn cho rằng giang son xã tắc mói là thứ quan trọng nhất trong lòng ngươi, bây giờ nghi lại có lẽ là sai lầm rồi."

Bàn đá dưới tàng cây hoa quế đã sớm bày biện sẵn đồ uống rượu bằng sứ men xanh, gió đêm nhẹ đưa mùi thơm lan tỏa ra bôn phía.

Viên Thiên Trì mim cười nói:

https://thuviensach.vn

"Dưới hoa và ánh trăng, ta và ngươi nâng cốc chuyện trò vui vẻ cũng có thế xem là một chuyện tốt." Ta lạnh nhạt nói:

"Nếu như có thế lựa chọn, ta tinh nguyện uống rượu cùng một vị mỹ nừ ở noi này.”

Viên Thiên Trì gật đầu, ngồi xuống đôi diện vói ta:

"Có biết vì sao chủng ta vẫn còn ờ lại đến bây giờ không?"

Ta đã sớm đoán ra, nhất định là bọn họ đã gặp phiền toái khó có thế tường tượng nối, nhưng ta cũng không nói ra mà chi mim cười, nói:

"Không phải Viên huynh nghi đến tình bằng hừu giừa chủng ta nên mói không nờ ròi đi chứ?"

Viên Thiên Trì nâng chén rượu lên nói:

"Ngươi đúng là rất biết nói đùa. Thực không dám giấu, sờ dì đến bây giò' chủng ta vẫn chưa ròi đi là vì gặp phải một chút phiền toái."

"Có chuyện gì ta có thế giúp được không?"

Viên Thiên Trì nói:

"Ta cần một lượng lớn than đá, chuyện này ngươi hăn là có đủ khả năng làm được."

Ta nhìn đôi mắt tràn đầy khát vọng của Viên Thiên Trì, trong lòng hiếu, lượng tài nguyên khoáng sản lớn nhất trong thiên hạ đã bị ta nắm trong tay, xem ra lượng than đá mà Viên Thiên Trì cần rõ ràng là ta có thế thu gom đầy đủ được.

Viên Thiên Trì thấy ta không có chút phản ứng nào, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Chúng ta cũng không lấy không của ngươi. Ngươi thấy chỗ này rồi đấy, những kiến trúc được tạo ra bằng vàng ròng này chính là thù lao chủng ta trả cho ngươi."

Hắn đưa chén rượu tới trước mặt ta như là muôn nhanh chóng hoàn thành giao dịch xem ra rất họp lý này.

Ta lại gạt chén rượu sang một bên. Bòi vì đã dầm phải vết xe đố, ta đương nhiên không dám uống rượu của bọn hắn.

Viên Thiên Trì hoi ngạc nhiên hỏi:

"Ngươi không đồng ý? Chăng lẽ ngươi không hài lòng vói số lượng vàng này?”

Ta lăc đau nói:

'Than đá đôi vói ngươi lúc này chính là nhu cầu cấp bách, trong lòng ngươi than đá không thế dùng giá trị đế đo lường được. Nhưng trong lòng ta, cho dù có nhiều vàng hon nừa cũng có thế dùng giá trị đế cân nhắc, giao dịch này không công bằng vói ta."

Viên Thiên Trì lộ ra vẻ giật minh, ngay tức khắc hắn đã hiếu được ta thực sự muôn gì:

Thứ cho Viên mồ ngu dốt, xin Long huynh nói rõ! "

Ta lạnh lùng nhìn thng vào đôi mắt hắn, gằn từng chừ:

Viên Thiên Trì chậm rãi gật đầu, đặt chén rượu lên trên bàn, thấp giọng nói:

"Nàng cũng không ờ noi này!"

https://thuviensach.vn

Ta cười phá lên một lúc mói ngừng lại, đưa mặt sát tói mặt Viên Thiên Trì, hạ giọng nói:

"Nếu như ta không gặp được Thải Tuyết, giừa chủng ta sẽ vinh viền không có bất kỳ giao dịch nào!"

Vẻ mặt Viên Thiên Tri khẽ động, nhưng ngay sau đó lại nói:

"Lúc này Long huynh hoàn toàn bị vây ờ noi này, nếu như ta muôn làm chuyện bất lọi vói ngươi, chi sợ ngươi rất khó an toàn ròi đi."

Ta cười lạnh nói:

"Nếu như ta không nghe lầm, ngươi đang uy hiếp ta?"

Viên Thiên Trì bình tình nói:

"Rất can đảm!"

Ta nhìn Viên Thiên Trì, nói:

"Ta không quan tâm các ngươi cần than đá làm gì, ta chi biết trở lại quê hương đôi vói các ngươi quan trọng hon bất cứ chuyện gì. Mà đôi vói ta, Thải Tuyết mói là quan trọng nhất, ngươi không thế lựa chọn!”

Cho tói nay, ta luôn roi vào thế bị động trước mấy người Viên Thiên Trì, đến bây giò' ta mói đột nhiên phát hiện bọn họ cũng đều có nhược điếm, cũng không phải không thế chiến thắng.

Quyền chủ động roi vào trong tay ta lần đầu tiên, ta dường như đã thấy được hi vọng gặp lại Thải Tuyết. Ta phải nắm chặt lấy cơ hội này, khiến bọn hắn phải nhượng bộ ta.

Viên Thiên Trì cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

"Long Dận Không, hôm nay ta mới phát hiện, ngươi cũng không phải kẻ thông minh như ta nghi!" Ta cười nói:

"Có lẽ đôi với người như Viên huynh, vốn không nên dùng phương pháp quá thông minh!"

Trong ánh mắt Viên Thiên Tri toát ra sát cơ lạnh lèo:

"Giết chết ngươi, Trung Nguyên sẽ lại roi vào cảnh hồn loạn một lần nừa, than đá ta cần có thế giao dịch vói những người khác."

Ta thong dong bức bách, nói:

"Có lẽ ngươi có bản lình đó, nhưng chi sợ ngươi không dám!"

M-p / 111 Ạ_____ J '-)»»

la CÓ gi mà không dám íTa chắp tay đứng dậy, nhìn lên vầng trăng sáng treo cao trên bầu trời, hít một hoi thật sâu mùi hoa thơm mê người, nói:

"Trong lòng ta đôi vói Thải Tuyết như thế nào, Thải Tuyết liền đôi vói ta như vậy. Nếu các ngươi làm ta tôn thương, chi sợ Thải Tuyết sẽ vinh viền không đưa các ngươi ròi đi..."

Sắc mặt Viên Thiên Trì hoàn toàn trắng bệch, ta đã hoàn toàn lột đi lóp ngụy trang mạnh mè của hắn. Trước mặt ta, hắn không còn bất kỳ ưu thế đáng kế nào.

Ta xoay người lại, mim cười nói:

"Viên huynh đã suy nghi kỹ chưa?"

Một giọng nói réo rắt từ phía xa trả lòi:

IIT1 t r . . I r«

https://thuviensach.vn

la đong ý vói ngươi!

Không biết Tào Duệ xuất hiện phía sau ta từ lúc nào. Nét mặt hắn bình tình như nước, xem ra những lòi vừa rồi của ta hắn đều nghe thấy toàn bộ, nhưng trên mặt hắn lại không biếu hiện chút buồn vui nào.

"Đi theo ta!"

Tào Duệ xoay người đi về phía trung tâm hòn đảo.

Trong lòng ta vừa mừng vừa sợ, hắn là nhân vật mấu chô't của cả sự kiện, không biết sự xuất hiện của hắn có thế làm cho tất cả mọi chuyện thay đổi không?

"Ta còn tờng rằng các ngươi đã đi rồi!"

Ta hết sức kiềm chế kích động trong lòng, nói với Tào Duệ.

"Ta còn tường rằng các ngươi đã đi rồi!"

Ta hết sức kiềm chế kích động trong lòng, nói với Tào Duệ.

"Nếu có thế ròi đi, chúng ta cần gì phải ờ lại noi này?”

Trong lòi nói của Tào Duệ lộ ra chút cô đon.

Hắn càng lâm vào khó khăn, trong lòng ta càng vui mừng, điều này đôi vói ta thực sự là chuyện vui vô cùng lỏn, bọn họ đi hay ở hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay ta.

Cho dù gặp được Thải Tuyết ta cũng sẽ không thực hiện lòi hứa của minh, ta vẫn chưa ngu ngốc đến nồi tự tiền người minh yêu ròi đi.

"Ngươi còn nhớ Huyền Anh không?”

https://thuviensach.vn

Khi trong lòng ta đang tràn đầy hình bóng Thải Tuyết, Tào Duệ lại đột nhiên nhắc tới Huyền Anh. Ta gật đầu.

Giọng Tào Duệ trờ nên hoi nặng nề:

"Nàng bị bệnh...”

Từ giọng nói của Tào Duệ ta đã nhận ra, chuyện này cũng không lạc quan như ta nghi."Nàng thế nào?”

Trước mặt xuất hiện một gian nhà bằng đá trắng. Nó xuất hiện đột ngột như vậy, tựa như một u linh từ trong bóng tôi đột nhiên xuất hiện trước mặt ta, ta thậm chí còn hoài nghi đây là ảo ảnh do Tào Duệ tạo ra.

Ngày đó ở Thanh Thục son hắn có thế khiến ta lầm tưởng là Huyền Anh và Hoàn Tiếu Trác nhảy từ trên núi cao xuống, hôm nay cũng có thế tạo ra cảnh Huyền Anh bị bệnh nặng như vậy. Mục đích thực sự của hắn là quấy nhiều tinh thần ta, khiến lập trường vốn kiên định của ta bị dao động.

Tào Duệ thấp giọng nói:

"Ta vốn định xóa đi tất cả trí nhớ của ngươi, nhưng không nghi tói Thải Tuyết thực sự vẫn còn...”

Ý tứ của hắn ta hoàn toàn hiếu. Tào Duệ thò' dài nói:

"Thực ra quên đi được so vói nhớ kỹ còn hạnh phúc hon."

Ta cấn thận đấy của phòng ra, Huyền Anh đang lặng lẽ nằm trên chiếc giường ngọc, dung nhan tiều tụy, bộ dạng như bị bệnh rất nặng.

Ta bước nhanh tói trước giường, nắm lấy bàn tay nàng, giọng run run:

"Huyền Anh!”

https://thuviensach.vn

Huyền Anh lạnh nhạt cười nói:

"Xem ra huynh vẫn thực sự tim đến.

Trong lòng ta đau xót, nước mắt chợt tràn ra khóe mi, nhẹ giọng nói:

"Muội không phải sợ, có ta ở bên cạnh muội, bất cứ chuyện gì cũng có thế giải quyết."Huyền Anh đột nhiên thò' dài buồn bã:

"Bây giò' ta rô't cuộc hiếu được người định không bằng trời định, càng muôn nhanh chóng rời khỏi thế giới này lại càng không thế nào rời đi."

Ta ảm đạm nói:

"Trong lòng muội, thế giới này thực sự không có điều gì đáng đế lưu luyến sao?"

Huyền Anh nhẹ nhàng thò' dốc một lát rồi mói nói:

"Trường lão đế cho huynh gặp ta thực ra còn có ý khác."

Vừa rồi ta đã loáng thoáng đoán được ý Tào Duệ, bây giờ nhìn đến bộ dạng của Huyền Anh ta đã hiếu được bảy tám phần. Chăng lê bệnh tinh của Huyền Anh nghiêm trọng, nếu tiếp tục ở lại thế giới này nàng sẽ không thế sông được?

Huyền Anh ôn nhu nói:

"Có thế gặp lại huynh một lần, cho dù ta có chết cũng nhắm mắt..."

Hình ảnh nàng lại đột nhiên biến mất trước mắt ta, ta vẫn đứng trên bãi cỏ trông trải, Tào Duệ bình tình nhìn chăm chủ vào ta.

Nét mặt ta vẫn chưa thế khôi phục lại từ trong lo lắng và kinh ngạc.

"Tất cả những gì ngươi thấy đều là sự thật!"

https://thuviensach.vn

Tào Duệ lạnh lùng nói.

Ta lắc mạnh đầu, ta không thế nào tin được tất cả những chuyện vừa rồi. Sở dì Tào Duệ tạo ra một loạt ảo ảnh này chi đế quấy nhiều tâm thần của ta.

Tào Duệ nói:

"Ta vốn tường rằng có thế thuận lọi rời khỏi noi này, nhưng không ngờ trên đường lại gặp chuyện chăng lành. Huyền Anh vì thế mà bị thương tốn, tính mạng của nàng đã không kéo dài được quá lâu. Nêu như ngươi không giúp ta, nàng sẽ phải chết rất nhanh tại thế giói này."

Ta bồng nhiên nghi, nếu như Huyền Anh rời xa ta, đôi vói ta điều đó cũng có gì khác vói nàng chết đi đâu?

Ánh mắt Tào Duệ lóe lên, nói:

"Ngươi không tin ta?"

Ta gật đầu.

Tào Duệ nói:

"Đi qua cây cầu nhỏ phía trước, ngươi sẽ nhận được đáp án minh muôn!"

Bông tuyết bồng nhiên lác đác roi xuống từ trên bầu trời, cây cỏ xanh tươi xung quanh trong nháy mắt chuyến thành khô vàng, tuyết rất nhanh liền phủ kín bãi cỏ phía trước. Cả trời đất đột nhiên thay đổi trang phục mói, tinh khiết một màu.

Ta thấy cây cầu nhỏ ờ xa xa, trong gió tuyết hiện ra mờ mịt khác thường, mồi tiến thêm một bước, hình ảnh trước mắt ta lại trở nên rõ ràng hon.

Phía trên câu nhỏ có một chiếLiên Hoa đăng đong đưa, ta đi tói trước câu mói phát hiện trên Liên Hoa đăng có bảy chừ lớn "Ưu sầu u tư tác Ly Tao",

https://thuviensach.vn

chuyện cũ nhiều năm trước bồng nhiên hiên lên trong tâm trí, ngày đó câu đô' đèn(đoán hoa đăng) này đã mờ ra một trang truyền kỳ riêng trong cuộc đòi ta.

Noi cao nhất của chiếc câu nhỏ cái Phong Tuyết Đình được điêu khắc từ băng, trên cây cột hai bên chia ra khắc một câu đôi.

Vế trái là: "Năm trăm dặm Thiên trì, thu vào trong đáy mắt, phấp phơ khăn vân tóc tung bay, mừng không gian rộng lớn vô biên. Nhìn: Phương Đông có điều thần kỳ; phía Tây có khí linh bay lên; phía Bắc uốn lượn, phía Nam có dải trắng vòng quanh. Cao nhân vận sĩ, ngại gì không ngoạn thủy du son. Thừa dịp cua còn trên đảo nhỏ, cái lược còn trong sương mai. Thiên địa đổi thay, điếm tô một màu đỏ như chu sa. Đừng phụ lòng: tứ phương hương đạo, vạn mẫu cát vàng, phù dung chín ngày hè; dương liễu ba ngày xuân."

Vế phải là: "Mấy nghìn năm chuyện cũ, như được khắc vào trong lòng. Nâng cốc lên cao, ngợi khen anh hùng không dứt. Nghi: Hán xây Lâu Thuyền, Đường dựng Thiết Trụ, Tông vung Ngọc Phủ, Nguyên tạo Túi da. Công nghiệp vĩ đại, tôn hao tâm lực bao đòi. Bao nhiêu Họa tranh châu ngọc, chi như mưa buổi sớm mai. Chi còn bia đá vờ, tang thương như khói sóng chiều tà. Thắng cô độc: mà điều nhỏ không thông, chi như lửa trên sông dài, hai đàn thu Nhạn, một mái tóc sương."

Tức cảnh sinh tinh khiến ta roi nước mắt, câu đôi này không lúc nào ta không khắc trong tâm khảm, nhưng là hôm nay ta mói cảm nhận được tư vị chân chính trong đó.

Trong đinh, Y Nhân mặc y phục trắng, trên tay cam cây dù màu đỏ chầm chậm đi về phía ta, tất cả tựa như một giấc mộng, nếu tất cả chi là một giấc mộng, ta tình nguyện vinh viễn sẽ không tinh lại.

https://thuviensach.vn

Cái tên Thải Tuyết khiến ta ngày đêm nhớ thương rô't cuộc hiện lên trong lòng ta, nhưng ta lại không thế nào gọi được.

Chủng ta đứng nhìn nhau thật lậu, đều thấy được tinh ý trong mắt đôi phương, trải qua thòi gian dài tương tư đã hóa thành lệ nóng chảy xuống ròng ròng.

Ta không đế ý đến tất cả vọt tói ôm chặt lấy thân thế mềm mại của Thải Tuyêít, hoi ấm và mùi hương của cơ thế chân thật mà rõ ràng như thê' tất cả những gì trước mắt đều không phải là một giấc mộng.

"Ta sẽ không đế muội đi! "

Câu nói đầu tiên của ta chính là một lòi thề.

Thải Tuyết khè lau đi nước mắt trên mặt ta, một lúc lâu sau mói ôn nhu nói:

"Huynh gầy đi rất nhiều...”

Chi một câu hỏi thăm ân cần như vậy lại mò' ra cánh của tinh cảm của ta, chưa bao giờ ta đế lộ ra sự yếu ớt không khắc chế chút nào như vậy.

Chủng ta nắm tay nhau ngồi trong đinh.

Thải Tuyết nhẹ giọng nói:

"Tào tiên sinh không lừa huynh, Huyền Anh bị bệnh nặng, nếu không nhanh chóng ròi khỏi noi này chi sợ sẽ không giừ được tính mạng lâu nừa!"

Ta ảm đạm thò dài:

"Vì sao muội nhất định phải ròi đi cùng hắn?”

Thải Tuyết rưng rưng nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu ta có thế lựa chọn, ta tinh nguyện trò' lại thành Thải Tuyết không buồn không lo của ngày xưa, binh yên ờ bên cạnh chăm sóc công tử. Nếu có mưa gió, công tử sẽ vì Thải Tuyết mà che chắn cả bầu trời, nếu có nguy nan, công tử sẽ lao vào trong nước lửa đế cứu Thải Tuyết..."

Ta nắm chặt bàn tay Thải Tuyết nói:

"Ngày xưa có thế, hiện tại vẫn có thế, chi cần trong lòng muội vẫn có ta, ta vẫn sẽ luôn đôi xử vói muội như dì vãng!"

Thải Tuyết nhẹ nhàng cắn môi dưới, vành mắt đỏ lên, nói:

"Công từ không thay đổi, nhưng Thải Tuyết cũng đã thay đổi, Thải Tuyết trước mắt huynh đã không còn là Thải Tuyết của ngày xưa nừa!"

Ta hét lớn:

'Muội chưa bao giò' thay đổi, trong lòng ta muội vinh viền là Thải Tuyết của lần đầu ta gặp. Là ta cứu muội ra từ Cân vương phủ, muội đã từng nói tính mạng muội là của ta. Không có sự cho phép của ta, muội nhất định không được rời khỏi ta!"

Ta gần như thô bạo kéo Thải Tuyết vào lòng, cảm thụ thân thế mềm mại của nàng đang run rẩy. Ta tinh táo biết được, nàng run rẩy không phải vì sợ hãi mà bòi vì sự cảm động trong lòng.

Om nhau một lúc lâu Thải Tuyết mói tránh thoát từ trong lòng ta.

"Nếu như ta mò' miệng cầu huynh chuyện kia, huynh có thế đáp ứng không?"

Ta quả quyết lắc đầu nói:

"Ta chăng nhừng không đáp ứng, hon nừa chi cần có cơ hội, ta sẽ tiêu hủy tất cả các mỏ than ở Trung Nguyên, ta nhất quyết sẽ không đế muội rời

https://thuviensach.vn

khỏi ta!"

https://thuviensach.vn

Chương 202: Phá Thành

Thải Tuyết u oán thò' dài một hoi:

"Những chuyện mà Tào tiên sinh nói cho công từ biết đều là thực, ta vốn không thuộc về thế giới này, ta..ế"

Ta bồng nhiên ôm nàng thân thế mềm mại:

"Ta mặc kệ nàng tói từ noi nào, cũng không quan tâm tói chuyện nàng và ta có gì khác nhau, nếu như ông trời đã mang nàng tói bên ta, vậy thì không có lý do gì mang nàng đi cả, ai cũng không được!"

Thải Tuyết chậm rãi lắc đầu nói:

"Có một số việc, tinh cảm của ta và công tử không đủ làm nên chuyện, công tử thân là vương giả, đôi vói điều này phải hiếu rõ từ trước mói đúng."

Ta cười khố nói:

"Ta là vương giả cái gì? Ngay cả nừ nhân minh yêu thương cũng không bảo vệ được, vậy thì là vương giả cái gì!"

Thải Tuyết cam bàn tay của ta, nói:

"Thải Tuyết vần còn nhớ công từ làm sao đạt được vị trí như ngày hôm nay, nếu như không có công tử, Thải Tuyết cũng đã chết ờ Cân vương phủ rồi."

https://thuviensach.vn

Ta vừa muôn mò' miệng, lại bị Thải Tuyết che lại:

'Thải Tuyết không xa công tử, thế nhưng Thải Tuyết cũng không cách nào cự tuyệt được hi vọng của tộc nhânếế"

Trong đôi mắt của nàng đã thấm đầm nước mắt.

Thải Tuyết nói:

"Nếu như ta không đi, những người như Tào tiên sinh cũng phải ờ lại mảnh đất này. Nếu như ta không đi, Huyền Anh cũng không có thuốc nào cứu được. Nếu như ta không đi, người thân ờ cô' hương của chủng ta sẽ vinh viễn chim đắm trong đau khổ..."

Ta yên lặng nhìn Thải Tuyết, hồi lâu mói nói:

"Nếu như nàng đi, kiếp này ta không cách nào vui vẻ được!"

Thải Tuyết quay đầu đi, dường như sợ ta nhìn thấy lúc nàng bi thương:

"Sở dì ta muôn cho Khinh Nhan lưu lại bên cạnh công tử, là vì muôn người bớt đi sự thống khổ..."

Ta lỏn tiếng nói:

"Nếu Khinh Nhan có thế lưu lại, vì sao nàng không thế?"

Thải Tuyết chậm rãi quay đầu, ánh mắt của nàng đột nhiên khôi phục lý trí và bình tình:

"Ta không thê!"

Chủng ta nhìn nhau thật lâu, sự thống khổ trong nội tâm chủng ta lúc này không có cách nào diền tả bằng lòi được.

Trầm mặc hồi lâu Thải Tuyết mói nói:

https://thuviensach.vn

"Mong công tử có thế thành toàn cho Thải Tuyết."

Ta đứng lên, chậm rãi đi lại vài bước, ờ trong trí nhó' của ta, Thải Tuyết chưa bao giò' xin ta điều gì, không nghi tói lần đầu tiên nàng mờ miệng, lại mong được ròi đi, trong lòng ta mất mác tói cực điếm.

»»*TI 4/ /

Ta đáp ứng nàng!

Ta nhắm chặt hai mắt lại.

"Trong vòng 3 tháng, mong rằng công tử có thế sử dụng than đá lấp đầy tử cốc này!"

Ao ảnh trước mt ta đột nhiên biến mất, dường như một lần nừa ta chim trong màn đêm vô tận, một thòi gian sau, trước mắt ta vẫn chi là màu đen. Trong lúc mơ hồ, ta nghe thấy tiếng võ sĩ kêu lên:

"Bệ hạ! Ngài có ờ đây không?"

Ta lớn tiếng đáp lại.

Không bao lâu sau, Liên Việt mang theo đám võ sĩ vọt vào, khi tin chắc là ta bình yên vô sự, bọn họ mói yên lòng được.

Ta cam lấy cây đuốc trong tay của Liên Việt, nhìn xung quanh một vòng. Trừ chỗ mấy võ sĩ phá tường vào, thi nhừng noi khác không hề bị tôn hại, trong lòng ta ầm thầm kinh ngạc, chăng nhè lúc nãy ta vói Thải Tuyết gặp nhau chi là một giấc mộng?

Thế nhưng trong ký ức của ta, tất cả nhừng chuyện này đều là thực, mùi thơm trên cơ thế của Thải Tuyết vẫn còn trên cơ thế của ta.

Liên Việt thấy sự khác thường của ta, nhỏ giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, có phải làngười thấy không thoải mái? "

Ta lắc đầu, thấp giọng nói:

"Ngươi nói đúng, ở đây thật hình như là có cái gì đó không đúng, chúng ta mau rời khỏi chỗ này."

Trong vòng ba tháng ta đã đố đầy than đá vào tử cốc, nhìn tử cốc này, trong lòng ta buồn bã thò' dài một hoi, cuôi cùng ta cũng hiếu rõ, tại sao tử cốc lại xuất hiện ờ đây.

Ta quay đầu đi, hướng Liên Việt nói:

"Ngươi có phải thấy kỳ quái, tại sao ta lại bỏ qua ý niệm trước kia?"

Liên Việt thấp giọng nói:

"Chủ nhân nhất định có nguyên nhân của minh."

Trên miệng của ta nò' một nụ cười cay đắng:

"Ở trong thạch thất này, ta đã gặp rất nhiều chuyện.”

Liên Việt không giải thích được nhìn về phía ta, đương nhiên hắn không cách nào hiếu rõ hàm nghía chân chính.

Ta hướng Liên Việt nói:

"Liền Việt, ta muôn ngươi ờ lại chỗ này.”

Liên Việt nói:

"Chủ nhân có thế giải thích cho Liền Việt hiếu một chút hay không?"

"Ta sẽ phân cho ngươi 3000 người, ngươi phụ trách bảo vệ tử cốc, không cho phép bất cứ người nào tói gần. Chờ khi ta tói Hàn đô, ta sẽ tiếp tục

https://thuviensach.vn

phân binh sĩ cho ngươi. Trong vòng 3 tháng, sẽ có một lượng lớn than đá vận chuyến tói đây, cho tói khi lấp đầy tử cốc này mói thôi.”

Liên Việt sợ hãi nói:

"Chủ nhân có phải định thiêu hủy noi này?"

Ta thờ dài nói:

"Đến lúc đó ngươi sẽ tự hiểu."

Ta suất lình hai nghìn võ sĩ tiếp tục đi tói Hàn đô, những người còn lại ta giao cho Liên Việt thống lình, phụ trách bảo vệ sự an toàn của Mâu thị bảo tàng, phòng ngừa những chuyện bất ngờ phát sinh.

Ba ngày sau chủng ta đã đi tói noi đóng quân của Tiêu Tín, Hàn đô đã bị chủng ta vây khôn, Tiêu Tín và Cao Hàm đã ờ đây nhiều ngày, tiến công Hàn đô từ hai phía. Tiếc rằng Hàn đô thành tường cao dày, liên tục đánh mấy ngày, thương vong thảm trọng, nhưng cũng không có bất cứ tiến triến gì.

Tiêu Tín nghe nói ta đích thân tói tiền tuyến đôn đốc, cuông quít ra ngoài đại quân nghênh đón, do chuyện của Mâu thị bảo tàng, cho nên tâm tinh của ta không tô't, ít nhiều cũng hiện lên trên mặt, chủng tướng đã nhận ra, cho là ta bận tâm vì chuyện chiến sự, cho nên mói nối giận.

Đi tói đại trại, Tiêu Tín cung kính đem tinh hình của Hàn đô hồi báo, ta khoát tay áo, chiến sự cụ thế ta không có nhiều hứng thủ, toàn bộ nước Hàn đã roi vào trong tay của chủng ta, Hàn đô chông cự tuy rằng ngoan cường, nhưng mà chủng ta đã phong tỏa nó, chi cần một thòi gian nừa, nó sẽ tự động sụp đố mà thôi.

Ta cô' gắng nghe Tiêu Tín báo cáo hết tinh hình, trầm ngâm một lúc mói nói:

https://thuviensach.vn

"Tiêu Tín, khi ta đi qua thành trì, thấy máu chảy thành sông, thi thể vất khắp noi, có phải toàn bộ là do kiệt tác của ngươi?"

Sắc mặt của Tiêu Tín chng có biếu hiện gì là bất an, cung kính nói:

F

"Bệ hạ, thần đã giải thích tất cả trong tấu chương, bách tính ờ miền nam nước Hàn vô cùng ngoan cường điêu ngoa, không giết không đủ sức uy hiếp bọn họ..."

Ta cười lạnh nói:

"Lúc ngươi tàn sát dân trong thành, bây giò' ta cũng đâu có thấy tiến triển, gì?"

Tiêu Tín nói:

Thông trị thiên hạ cần thủ đoạn nhân từ, thế nhưng chinh phục thiên hạ lại phải dùng thủ đoạn mạnh mê, cứng rắn!”

Lửa giận lập tức bóc lên từ trong lòng ta, Tiêu Tín lại dám giáo huân cả ta sao, ta cố nén lửa giận trong lòng, đặt mạnh chén trà lên bàn, lạnh lùng nói:

Tiêu tướng quân dạy rất đúng!

Tiêu Tín tự biết minh nói lờ lòi, cuông quít quỳ rạp xuống đất nói:

"Bệ hạ thứ tội, Tiêu Tín nhất thòi nói lờ lòi nên mói phạm thượng như vậy, chứ thực ra thần không có ý đó!"

Hắn dập đầu bình bịch.

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

"Đứa nhỏ này thực là, ta sao có thế tức giận ngươi cơ chứ.”

Ta đích thân nâng Tiêu Tín dậy, nói:

"Phúc Oa, ta đã chứng kiến ngươi trưởng thành, trong lòng ta coi ngươi như con của minh, sao ta có thế tức giận ngươi. Hon nừa, ngươi nói câu đó thực sự là có lý, nói tói bản lình chiến tranh, ta thực sự không bằng ngươi!”

Ta đích thân nâng Tiêu Tín dậy, nói:

"Phúc Oa, ta đã chứng kiến ngươi trưởng thành, trong lòng ta coi ngươi như con của minh, sao ta có thế tức giận ngươi. Hon nừa, ngươi nói câu đó thực sự là có lý, nói tói bản lình chiến tranh, ta thực sự không bằng ngươi!”

Trên mặt Tiêu Tín có sự hố thẹn nói:

"Bệ hạ ngàn vạn lần không nên nói như vậy. Tiêu Tín có thế có ngày hôm nay, toàn là nhò' vào bệ hạ, trong lòng Tiêu Tín coi bệ hạ như phụ thân của minh."

Ta mim cười vồ vồ vai hắn, nói:

Tiêu Tín, trong lòng ta có một suy nghi, không biết có nên nói cho ngươi biết không?”

Xin bệ hạ cứ giáo huân, 1 lêu 1 in xin lăng nghe.

"Ta có ý định nhận ngươi làm nghía tử, không biết ý định của ngươi như thế nào?”Ý niệm này đã hình thành trong lòng ta từ rất lâu rồi, mặc dù Tiêu Tín khiến ta phải cảnh giác, nhưng mà năng lực của hắn lại khiến ta phải nế trọng.

Trong khi đó ta lại không muôn hắn bành trướng thêm quyền lực, đồng thòi cũng không muôn hắn có ý niệm gì khác. Trong ý nghi của ta, Tiêu Tín

https://thuviensach.vn

nhất định sẽ đáp ứng, nhưng ta không ngờ, Tiêu Tín lại cự tuyệt lại đề nghị của ta.

"Bệ hạ, Tiêu Tín được bệ hạ coi trọng như vậy, trong lòng thực sự rất kinh sợ, lại vừa vinh hạnh, thế nhưng đại thủ của phụ thân thuộc hạ chưa báo, Tiêu Tín lại nhận cha khác đó là bất hiếu. Bệ hạ có chí lớn muôn thống nhất thiên hạ, hiện giò' còn chưa thực hiện được, là bề tôi không giúp bệ hạ đó là bất trung. Tấm lòng của bệ hạ, thần vinh khắc cô't ghi tâm, nhưng cũng mong bệ hạ hiếu cho, trước khi hoàn thàn hai chuyện này, thần không dám tiếp nhận hảo ý của bệ hạ."

Ta thầm nghi trong lòng:

"Chi sợ ngươi mượn cớ mà thôi.”

Thế nhưng mà biếu hiện của ta vẫn kích động, run giọng nói:

"Hay cho một thần tử trung hiếu lường toàn, ta có được ngươi trợ giúp, đúng là trời xanh ưu ái cho ta!"

Trong mắt của Tiêu Tín đã có nước mắt, hình như bị những lòi nói của ta làm cảm động.

Lúc này ờ ngoài trướng bồng vang lên tiếng thông báo, Cao Quang Viền nghe nói ta tói tiền tuyến, cho nên mang theo Cao Hàm tói cầu kiến.

Ta cười nói:

"Tin tức của hai cha con họ thực linh thông."

Tiêu Tín nói:

"Cao đại nhân hôm qua tự đã tự minh đưa vật tư tói, nghe tin bệ hạ tói cũng không lạ."

https://thuviensach.vn

Trong khi nói chuyện Cao Quang Viền và Cao Hàm đã đi vào trong trướng, hai người nhìn thấy ta, cuông quít muôn quỳ lạy thi lề.

Ta cười nói:

"Trong doanh trướng không phải triều đình, không cần rườm rà như vậy, mau đứng dậy đi."

Hai người ngồi xuống bên cạnh Tiêu Tín, ba người chào nhau.

Cao Quang Viền nói:

"Thần đã sớm nghe nói bệ hạ tói nước Hàn, nhưng không biết bệ hạ tói Hàn đô khi nào?"

Ta cười nói:

"Cao đại nhân thực biết nói dôi, ta chân trước mói tói quân doanh, thì chân sau ngươi đã tới, tin tức của đại nhân thực linh thông!"

Cao Quang Viền cười nói:

"Thần cùng vừa dịp vận chuyến vật tư, lúc này sắp mùa đong rồi, chiến sự của Hàn đô vẫn đang trong trạng thái căng thăng, xem ra phải kéo dài cả mùa đông, nên thần phải chuẩn bị cho đại quân thực sẵn sàng.”

Ta CÔ ý nhin Tiêu Tín và Cao Hàm nó:

"Có nghe hay không? Cao đại nhân đang nói hai người các ngươi đấy, tập họp nhiều binh mã như vậy, trong khi chi có một cái thành Hàn đô nhỏ như vậy cũng không phá được!"

Câu nói đùa này của ta khiến cho mặt của hai người đỏ ừng.

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viền đương nhiên sẽ không quan tâm tới chuyện Tiêu Tín có ở chỗ này hay không, thấy con trai của minh bị xấu hổ, hắn mim cười nói:

"Bệ hạ, thực ra trước khi tới đây, Hàm nhi đã có một kế sách phá thành"

Ta nhìn Cao Hàm, thấy trong mắt hắn có chút mất tự nhiên, ta không cần hỏi cũng biết, tám phần mười chủ ý này là do Cao Quang Viền nghi cho hắn.

Nhưng mà đó là kết sách gì, ta cũng cảm thấy vô cùng hiếu kỳ, mim cười nói:

"Cao tướng quân còn không mau nói ra cho ta nghe một chút."

Cao Hàm nói:

"Bệ hạ, Hàn đô kháng cự vô cùng ngoàn cường, đều là vì trong đám thủ hạ của Hàn vương có một tướng lình dũng mãnh thiện chiến, tên là Ho Văn Mạc, muôn trong một thòi gian ngắn đánh hạ Hàn đô, thì phải loại bỏ người này."

Tiêu Tín gật đầu, chắc chắn hắn cũng điều tra được tinh hình của Hàn đô, thấp giọng nói:

Ho Văn Mạc được Hàn vương Mạc An Thiên vô cùng coi trọng, muôn diệt trừ hắn không dề dàng như vậy."

Cao Hàm nói:

"Bệ hạ còn nhớ tói Quản Đồng Ngự không?"

Ta gật đầu:

"Hắn là một trong những thần tử mà Mạc An Thiên tôi tin tường, khi chủng ta chia rẽ quan hệ của Hạ Hầu Nộ Thái và Hàn vương, hắn đã từng

https://thuviensach.vn

giúp đỡ chủng ta.”

Trong lòng ta đã đoán được kế sách của Tiêu Tín, chuyện này chắc chắn là do Cao Quang Viền nghi ra, lần trước dùng kế phản gián đôi phó vói Hạ Hậu Nộ Thái cũng là chủ ý của hắn, lần này lặp lại trò cũ, lọi dụng Quản Đồng Ngự diệt trừ Ho Văn Mạc.

Cao Hàm nói:

"Quản Đồng Ngự tham tài sợ chết, thuyết phục người này không khó.”

Tiêu Tín lăc đau nói:

Trước khác nay khác, lúc đầu Quản Đồng Ngự có địa vị vô cùng đáng tin trong lòng Hàn vương, nhưng bây giò' là thòi khắc vô cùng, toàn bộ nước Hàn hầu như đã roi vào trong tay của chủng ta,

Hàn đô lại bị chúng ta vây khôn, người mà Hàn vương tín nhiệm nhất bây giò' chính là Ho Văn Mạc, muôn lợi dụng Quản Đồng Ngự hầm hại Ho Văn Mạc, sợ rằng không dề dàng như vậy."

Cao Hàm nói:

'Thần từ nước Hàn cũng nhìn thấu thế cục, Quản Đồng Ngự cũng sẽ không ngoại lệ, hiện giò' chủng ta chủ động cho hắn cơ hội, hắn nhất định sẽ cầu còn không được, việc thiết kế giết chết Ho Văn Mạc, chính là cơ hội lập công cho hắn, cho dù có khó khăn, hắn cũng không buông bỏ kế hoạch này."

Tiêu Tín nói:

"Xem ra Cao tướng quân đã có trọn vẹn kế hoạch?"

Cao Hàm từ chôi cho ý kiến gật đầu.

https://thuviensach.vn

Ta trầm ngâm trong chôc lát, kế hoạch của Cao Hàm tuy rằng được, nhưng lòi của Tiêu Tín cũng hết sức có lý, trong tinh huông này, địa vị của Quản Ngự Đồng trong lòng Hàn vương đã không còn trọng yếu nừa, bảo hắn làm hại Ho Ván Mạc, chỉ sợ là có chút khó khăn. ,

Ta chuyến nhìn hướng Cao Hàm nói:

"Ngươi tính liên hệ vói Quản Ngự Đồng như thếnào?"

Cao Hàm nói:

"Thần muôn mòi bệ hạ viết một bức thư, phái sứ thần đưa tói, biếu thị mong muôn nghị hòa vói nước Hàn, sứ thần nhân cơ hội này tiếp cận Quản Ngự Đồng, đem ý của chủng ta nói cho hắn biết."

Ta lại nói:

"Ngươi chuẩn bị pháTai đi?"

Cao Quang Viền tiếp lòi nói:

"Đương nhiên là bạn tô't của Quản Ngự Đồng - Triệu Tử Nhạc, hắn chính là người thuyết phục Quản Ngự Đồng dề dàng nhất."

Ta gật đầu nói:

"Việc này dề làm, ngày mai ta sẽ viết một bức thư gửi cho Hàn vương, mong là mọi chuyện được tiến hành một cách thuận lọi.”

Cha con Cao Quang Viền vui mừng nói:

"Đa tạ bệ hạ, thần tất sẽ không phụ lòng của bệ hạ."

Hai người ròi đi, ta mói nhìn Tiêu Tín, nói:

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín, ngươi cho rằng hành động lần này của bọn họ có mấy phần thành công/'

Tiêu Tín suy nghi một chút nói: "Bọn họ sẽ không thành công!"

Ta nhíu mày:

"Đem cách nghi của ngươi nói cho ta nghe một chút.”

Tiêu Tín nói:

" Trong tay Hàn vương Mạc An Thiên vẻn vẹn chi còn lại có Hàn đô làm mảnh đất dung thân, lúc này bệ hạ nghị hòa vói hắn, bệ hạ cho rằng hắn sẽ tin tưởng hay sao?"

Ta lăc đau nói:

"Tất nhiên là không tin tưởng."

"Triệu Tử Nhạc và Quản Đồng Ngự là bạn tô't, có rất nhiều người biết, Hàn vương đương nhiên cũng biết, bệ hạ phái người này tói chi sợ rằng dừ nhiều lành ít."

"Hai nước giao binh không chém sứ giả, Mạc An Thiên sẽ không làm nhừng chuyện không họp lý lẽ như vậy chứ?"

Tiêu Tín nói:

"Chăng nhừng là Triệu Tử Nhạc, mà cả Quản Ngự Đồng cũng khó mà tránh được. Thần dám khăng định, hiện tại Mạc An Thiên đã nghe theo tất cả những gì mà Ho Văn Mạc nói. Đạo trị quân của Ho Văn Mạc thần cũng đã có nghiên cứu, hắn và Quản Đồng Ngự từ trước đến nay không họp nhau, một khi Ho Văn Mạc khám phá ra kế sách của Cao đại nhân, tất sẽ giết một người răn trăm người.”

https://thuviensach.vn

Ta thường thức gật đầu, cách nghi của ta và Tiêu Tín đúng là có chỗ giông nhau.

Tiêu Tín nói:

"Cho nên thần muôn mòi bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra."Ta thưởng thức gật đầu, cách nghi của ta và Tiêu Tín đúng là có chỗ giông nhau.

Tiêu Tín nói:

"Cho nên thần muôn mòi bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra."

Ta ha hả cười nói:

"Lòi ta nói có khi nào thay đổi không?”

Tiêu Tín có chút không giải thích được nhìn về phía ta.Ta mim cười nói:

"Tri quân cung trị quốc đúng là hai chuyện khác nhau, Ho Văn Mạc nếu làm như vậy, thì hắn cũng roi vào trong khôn cảnh. Quản Đồng Ngự có địa vị không đon giản trong triều chính của nước Hàn, người này tuy rằng tham tài, thế nhưng số quan viên trong nước Hàn giao hảo vói hắn cũng không ít, số quan viên được hắn nâng đờ nhiều vô số kế. Nếu như Ho Văn Mạc mượn cơ hội này hạ thủ vói hắn, thì chắc chắn sẽ biếu thị chủ ý muôn hòa vói Đại Khang, điều này sẽ làm cho quan viên của nước Hàn cảm thấy bất an, họ sẽ không đế cho người khác kiềm chế hành vi của minh. Đến lúc đó, họ sẽ tim cách đưa Ho Văn Mạc vào chồ chết, Ho Văn Mạc có thế không chế binh sĩ, nhưng không cách nào không chế quan viên dược."

Trong ánh mắt của Tiêu Tín bồng nhiên lóe sáng, hắn đã phảng phất hiếu được chuyện này.

"Nếu như kế hoạch của Cao Hàm thất bại, ngươi có biện pháp gì đánh hạ được Hàn đô không?"

https://thuviensach.vn

Ta CÔ ý hướng Tiêu Tín nói.

Tiêu Tín lắc đầu:

Tận bây giờ vân chưa có cách nào.

Ta ha ha phá lên cười:

"Hảo tiếu tử, cứ quanh co với ta, có phải là đã có biện pháp rồi hay không?”

Tiêu Tín nói:

Tiêu Tín đang đọi thòi cơ, một khi thòi cơ tói, nhất định có thế công hạ Hàn đô.”

"Bao lâu?" "Không vượt quá nửa tháng!"

Tiêu Tín khng định nói.

Ta mim cười nói:

'Mong rằng ngươi không khiến ta thất vọng.”

Tiêu Tín nói:

"Lúc phá Hàn đô, thần muôn dùng thủ cấp của Mạc An Thiên tế vong linh của phụ thân.”

Nhớ tói Tiêu Trân Kỳ, làm cho nội tâm của ta đau đón vô cùng, ta cô' sức gật đầu nói:

Ta đáp ứng ngươi!

Tất cả không ngoại trừ dự liệu của ta và Tiêu Tín, Triệu Tử Nhạc mang theo thư nghị hòa của ta viết, ngay đêm đó hắn bị Hàn vương Mạc An

https://thuviensach.vn

Thiên giết chết. Quản Đồng Ngự cũng gặp họa, thủ cấp của hai người bị treo ở bên ngoài thành Hàn đô. Tuy rằng ta đã sớm dự liệu được tất cả, nhưng vẫn bị sự vô lề của Hàn vương chọc giận.

"Đồ hồn trướng! Không cho trầm thế diện, đúng là tự tìm chồ chết!”

Ta ném chén trà đi rất xa, những mảnh vụn bắn tung tóe.

Cha con Cao Quang Viền quỳ gôi trước mặt ta, sợ hãi không dám lên tiếng, chuyện này do cha con hắn đưa ra, hiện giờ kết quả như thế này, hai người rất khó giải thích vói ta.

"Đều do vi thần suy đoán sai lầm!”

Nhường cơ hội lập công cho con minh, cho dù thế nào thì Cao Quang Viễn vẫn là một người cha tốt.

Cao Hàm lỏn tiếng nói:

"Việc này không liên quan gì tói cha thần, đều là do thần suy đoán sai lầm."

Ta nhìn Cao Hàm nói:

"Ngươi đi ra ngoài trước, ta có chuyện muôn nói vói Cao đại nhân.”

Cao Hàm thấp thỏm bất an nhìn qua phụ thân một cái, Cao Quang Viền vội vã đánh ánh mắt bảo hắn ra ngoài.

"Thần nguyện gánh chịu tất cả tội trạng!"

Cao Quang Viền nói đồng thòi cũng quan sát sắc mặt của ta.

Ta cười lạnh nói:

"Vậy ngươi muôn gánh chịu như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viền nhất thòi nghẹn lòi, do dự một chút rồi mói nói:

"Thần xin bệ hạ giáng tội!"

Ta thò dài nói:

"Ngươi chi vì muôn con trai minh lập đại công, mà bỏ qua mất sự gian ngoan trước kia đi đâu rồi? Chi cần suy nghi một chút, ngươi chắc chắn có thế suy nghi ra hậu quả của chuyện này.”

Ta vừa nói như thê' Cao Quang Viền âm thầm thờ dài một hoi, biết ta không có ý trách tội hắn, nên hắn cười nói:

"Bệ hạ nhìn xa trông rộng, Quang Viền thúc ngựa cũng đuôi không kịp."

"Đừng có cho ta ăn thuốc mê, Cao đại nhân ta phải nhắc nhò' ngươi, chuyện lần này nếu như ta không phạt ngươi, chi sợ đám thần tử sẽ không phục."

"Bệ hạ mòi trách phạt!"

Ta suy nghi một chút nói:

"Chuyện giám quân, ngươi chuyên giao lại cho người khác, ta sẽ chọn người thích họp."

Cao Quang Viền đàng hoàng gật đầu nói:

"Thần cũng nhân cơ hội này tự cảnh tinh minh một chút."

Ta lại nói:

"Muôn ngươi nghi ngoi, thực sự không dề như vậy."

Ta đem mật dụ trong tay, đưa cho hắn, nói:

https://thuviensach.vn

"Ở Phật Yết Sơn - Thất Xảo Phong của Nước Hàn có một tử cốc, Mâu thị bảo tàng cũng ò trong noi đó, ngươi mang theo mật dụ của ta, suất lình một vạn binh mã, tập trung than đá ờ các noi, lấp đầy tử cốc này cho ta."

Cao Quang Viền vẫn chưa hiếu được mệnh lệnh của ta, nhưng vẫn gật đầu nói:

"Bệ hạ yên tâm, thần nhất định làm tốt chuyện này."

Ta lại nói:

"Ngươi nhớ kỹ cho ta, trong vòng ba tháng, nhất định phải dùng than đá lấp đầy tử cốc."Khi hạ mệnh lệnh này, trong lòng ta cực kỳ phức tạp, ta không muôn trơ mắt nhìn Huyền Anh chết trước mặt minh, cũng không muôn Thải Tuyết rời đi, thòi gian lúc này cũng chi còn lại có 3 tháng mà thổi.

Cao Quang Viền nói:

"Bệ hạ, Hàm nhi, nó..."

Ta thờ dài một hoi nói:

"Ngươi cũng có thế nhận ra, lần này ta đã cho hắn cơ hội, nhưng không ngờ..."

Cao Quang Viền thần tinh buồn bã, Cao Hàm cạnh tranh được vói Tiêu Tín, đây cũng là một sự thực.

Ta thấp giọng nói:

"Sau chiến dịch này, ta dự tính cho Cao Hàm đi biên giới phía bắc hiệp trợ Gia Cát tiên sinh xây dựng trường thành. Không biết ý của ngươi như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Cao Quang Viền cung kính nói:

"Tất cả nghe theo sự an bài của bệ hạ."

Ta thấm thìa nói:

"Có lẽ lúc đầu ta an bài sai lầm, Cao Hàm ở bên cạnh hắn, bị hắn phủ một cái bóng quá lỏn, ngay cả bản lình thực sự của minh cũng không phát huy được."

"Bệ hạ minh giám!"

Cao Quang Viền nói xong câu đó, do dự một chút, lại nói:

"Chng nhè bệ hạ không sợ Tiêu Tín phát triển, quá giới hạn?"

Ta mim cười nói:

"Việc này Cao đại nhân không cần quá lo, Tiêu Tín đôi vói ta trung thành và tận tâm, người trong thiên hạ có làm phản, hắn cũng sẽ không.”

Cao Quang Viền thấy ta đột nhiên cải biến ý chủ ý, trong lúc nhất thòi không biết nên nói gì cho phải. Ta vồ vồ bả vai hắn nói:

"Cao đại nhân. Ngươi ngàn vạn lần muôn đừng xem nhẹ trọng trách lần này, nếu có gì sai lầm, ta tuyệt sẽ không tha thứ cho ngươi."

Cao Quang Viền cười khố nói:

"Thần có một câu muôn hỏi, vì sao khi bệ hạ nhắc tói chuyện này lại vô cùng thống kho?"

Ta thò dài nói:

"Có một số việc khiến ta vô cùng mâu thuần, ta không muôn làm, nhưng lại không thế không làm." Cao Quang Viền nói:

https://thuviensach.vn

"Trong thiên hạ lại còn có người khác làm khó được bệ hạ ư?”

Ta không chút nào giấu diếm gật đầu:

"Ngươi tói đó sẽ rõ, có người muôn dùng bảo tàng đế đôi lấy than đá, thế nhưng ta không muôn đổi, nhưng lại không thế không đối."

Cao Quang Viền dường như roi vào trong sương mù. Hắn suy nghi một chút nói:

"Bệ hạ mâu thuẫn như vậy, có phải là vì sợ rằng sau khi giao than đá, hắn không giao bảo tàng?"

Ta không nói gì, nguyên nhân thực sự không bao giò' ta nói cho hắn biết.

Cao Quang Viền dường như roi vào trong sương mù. Hắn suy nghi một chút nói:

"Bệ hạ mâu thuẫn như vậy, có phải là vì sợ rằng sau khi giao than đá, hắn không giao bảo tàng?"

Ta không nói gì, nguyên nhân thực sự không bao giò' ta nói cho hắn biết.

Cao Quang Viền nói:

"Việc này lại dề quá, chủng ta có thế động tay động chân vào số than đá đó, nếu như bọn họ đổi ý, ta có thế phá hủy."

Ta bồng nhiên giật minh tinh giấc, trong lòng mừng như điên, có Cao Quang Viền ờ bên cạnh đúng là có tác dụng không tường. Chủ ý của hắn giông như một chậu nước lạnh dội lên đầu ta, vì sao ta không nghi tói cơ chứ?Bệnh của Huyền Anh là thực hay giả, ta đâu biết, nếu như bọn họ thông đồng gạt ta,hăng phải là ta tiền mất tật mang hay sao? Đế lại một hậu chiêu, đúng là một ý kiến hay.

https://thuviensach.vn

Ta ghé sát vào Cao Quang Viền nói:

"Ngươi có diệu kế gì?”

Cao Quang Viền nói:

"Chúng ta có thế đem than đá ngâm trong dầu hòa, nếu như bọn họ đúng hẹn gửi cho chủng ta bảo tàng, chúng ta sẽ đem than đá giao cho bọn họ. Nếu như họ đổi ý, chủng ta sẽ bô' trí binh sĩ ở xung quanh, vạn mũi tên cùng bắn ra, sẽ làm cho bọn họ nhận được công dã tràng."

Ta âm thầm cười khổ, nếu như vậy thì Thải Tuyết sẽ bị thiêu sông mất, nhưng mà ta lại nghi lại, đến lúc đó ta chi cần cò kè mặc cả, không hạ lệnh bắn cung, Thải Tuyết sẽ không bị nguy hiếm gì cả, nên lập tức gật đầu nói:

"Việc này giao cho Cao đại nhân làm, ba tháng sau ta sẽ tói tử cốc tiến hành giao dịch, trước kỳ hạn, ngươi phảTan bài thỏa đáng cho ta.”

Nhoáng một cái, ta đã ờ đại doanh hon 10 ngày, thòi tiết cũng chuyến dần sang lạnh, không bao lâu nừa sẽ chuyến sang mùa đông. Từ sau khi kế hoạch của Cao Hàm thất bại, Tiêu Tín suô't ngày thao luyện binh sĩ, chinh lý quân vụ, ngày nào cũng hồi báo lại vói ta, dường như hắn đã quên mất lòi hứa trong vòng nửa tháng sẽ đánh bại được Hàn đô.

Trong lòng của ta không bình tình như bề ngoài, ta không chi quan tâm tói cuộc chiến của nước Hàn, mà cũng lo lắng cho an nguy của Thải Tuyết và Huyền Anh.

Ta nắm lấy bức tranh trên bàn, cô' sức xé nát, rồi ném đi rất xa, đây là bức thứ 8 mà ta hủy hoại, trong tâm trạng này, đúng là ta không có cách nào vẽ được một bức thỏa mãn.

Lúc này Tiêu Tín cũng tói, thấy đông giấy trên mặt đất thì ngẩn ra, sau đó cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ có phải là đang sốt ruột hay không?”

Ta gác bút lại, có lẽ hắn cho rằng ta bị làm phiền bòi chiến cuộc ở Hàn đô, ta cam lấy khăn cấm lau mồ hôi nói:

"Còn có 5 ngày nừa, ngươi đừng quên lòi hứa vói ta.”

Tiêu Tín nờ nụ cười:

Tiêu Tín đến đây cũng là vì chuyện này.

Hắn mò bản đồ nòi:

"Bệ hạ mòi xem, đây chính là địa đồ xung quanh Hàn đô."

Địa đồ Hàn đô ta đã xem vô số lần, hiện giờ đã không còn hứng thú, ta nhíu mày nói:

"Đừng có thừa nước đục thả câu nừa, nói mau!"

Tiêu Tín cam lấy bút của ta, vẽ một đường trên bản đồ, nói:

"Đây là con đường vận lương đêm nay của chủng ta, thần đã tiết lộ ra ngoài, đế cho Ho Văn Mạc thu được"

Biếu tinh của ta trở nên nghiêm túc

Tiêu Tín nói:

"5000 tướng sĩ sẽ phụ trách vận chuyến lương thảo, trong khi đó đêm nay thuộc hạ sẽ phụ trách công kích hướng nam và hướng đông. Đồng thòi thần cũng đã thông báo cho Cao tướng quân, bảo hắn công kích cửa Tây."

Tiêu Tín rất sợ ta không hiếu ý của hắn, giải thích:

https://thuviensach.vn

"Cửa bắc chính là cừa có sức mạnh phòng thủ lớn nhất, từ khi chúng ta công thành cho tói nay, thần chưa bao giò' chọn đây làm điếm đột phá."

Ta thấp giọng nói:

"Ngươi muôn công kích cửa Đông, Tây, Nam, dụ cho quân Hàn từ cửa Bắc xông ra cướp lương?"

Tiêu Tín mim cười nói:

"Bệ hạ minh giám, Hiện giò' lương thảo của Hàn đô chi còn kiên trì được một thòi gian ngắn nừa, Ho Văn Mạc sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như thế này đế cướp lương. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, khi đêm nay chủng ta công thành, hắn sẽ thừa dịp xông ra xuất kỳ bất ý cướp đoạt lương thảo của chủng ta."

"Ngươi muôn thừa dịp khi bọn họ cướp lương thảo thành công quay về, sẽ đánh thăng vào trong thành?"

Tiêu Tín lăc đau nói:

Ho Văn Mạc là người cơ cảnh, nếu như có bất kỳ chuyện gì, hắn sẽ đóng chặt cửa thành không ra.” Ta giải nói:

"Nếu như lương thảo đã bị bọn họ cướp, chủng ta lại không vào thành, vậy chăng phải là đưa tói cho bọn họ một tiện nghi lớn hay sao?"

Tiêu Tín cười nói:

"Đúng, chủng ta sê đưa đông lương thảo này cho bọn họ."

"Ngươi đã hạ độc trong lương thảo?"

Ta mơ hồ đoán được chủ ý của Tiêu Tín.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ đoán trúng chi một nửa, nếu như hạ độc trong luwogn thảo, lấy sự cảnh giác của Hư Võng, hắn sẽ kiêm tra ti mi trước khi ăn, cho nên khả năng giấu được bọn họ là cực kỳ nhỏ bé. Thần đã động tay động chân trong đông lương thảo, nhưng không phải là hạ độc, mà dùng dịch Nguyên, các phương pháp tầm thường không kiếm tra được."

Trong lòng ta thầm khen, Tiêu Tín quả nhiên lợi hại.

Tiêu Tín nói:

"Chuyện cho Dịch nguyên vào trong đông lương thảo, 5000 binh sĩ hộ tông cũng không được biết. Sau khi Ho Văn Mạc cướp đoạt thành công lương thảo, tin tường là không có độc, hắn sẽ lập tức phân phát cho binh sĩ. Sau khi binh sĩ ăn vào, họ sẽ không lập tức biểu hiện ra tinh hình bệnh tật gì cả, thế nhưng sau một ngày phát bệnh, họ phải dùng tói dược vật đặc biệt đế không chế, nếu không ôn dịch sẽ phát tán vói một tốc độ khó mà tường tượng. Hán đô không công mà đổ!"

Ta mim cười nói:

"Xem ra năm ngày sau, chủng ta có thế ờ trong Hàn đô mừng công."

Tiêu Tín tràn ngập lòng tin nói:

"Nếu như tất cả thuận lợi, thì chủng ta không phải đợi tói 5 ngày. "Khi màn đêm buông xuống, chủng ta tiến công đại quy mô trên ba mặt Đông, Tây, Nam. Tất cả không ngoài dự liệu của Tiêu Tín, Ho Văn Mạc thừa dịp chủng ta tập kết đại quân công thành, từ cưa bắc xuất kỳ binh, cướp lương thảo của chúng ta. Khi Tiêu Tín phái binh truy kích, thì Ho Văn Mạc đã an toàn thoát đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi mất lương thảo, quân ta vẫn công kích thêm một lần, rồi mới lui binh.

Đôi vói chủng ta mà nói, nhiệm vụ tiếp theo chính là chò' đợi.

Tận dụng thòi gian này, Tiêu Tín trộn chất giải dịch Nguyên vào trong lương thảo cho binh sĩ ăn.

Ba ngày sau, từ trong thành bốc lên những cột khói đen, có lẽ là thiêu xác người chết.

Nếu như quân Hàn tiếp tục thủ thành, chi có một con đường chết, bây giờ họ chi có một con đường, đó chính là đột phá vòng vây.

Ngay đêm đó, Ho Văn Mạc suất lình sáu vạn Hàn quân, bảo hộ Hàn vương Mạc An Thiên từ cừa Bắc giết ra, khi mới ra khỏi thành đã bị quân ta bao vây. Vòng vây của Tiêu Tín lập rất rộng, hắn cũng không muôn co lại, bòi vì chò' cho quân địch mỏi mệt, lúc đó mới làm một kích trí mạng.

Khi Tiêu Tín và Cao Hàm liên thủ truy kích Hàn vương, ta được 5 vạn binh sĩ bảo hộ, chậm rãi tiến vào Hàn đô, trong thành không một ai phản kháng, bòi vì bên trong chi còn lại có bách tính và binh sĩ bị bệnh, không còn sức chạy trôn.

Ta hạ nghiêm lệnh cho binh sĩ không được hạ sát kẻ vô tội, khi không chế xong cục diện trong thành, nhanh chóng nấu dược thảo không chế dịch bệnh, đồng thòi dán bô' cáo khắp thành, bảo người bị bệnh tói lình giải dược.

Ta hạ nghiêm lệnh cho binh sĩ không được hạ sát kẻ vô tội, khi không chế xong cục diện trong thành, nhanh chóng nấu dược thảo không chế dịch bệnh, đồng thòi dán bô' cáo khắp thành, bảo người bị bệnh tói lình giải dược.

https://thuviensach.vn

Ngoài ra, ta còn trích một bộ phận quân lương trong quân, phân phát cho bách tính. Lúc đầu người Hàn còn mang tâm lý sợ hãi và hoài nghi, thế nhưng sau khi có người lình nhận, thấy ta không lừa dôi họ, cho nên chi sau nửa đêm, trên quảng trường đã chật kín người Hàn.

Cho tói sáng hôm sau, chủng ta vẫn phải tiếp tục sắc thuốc, trên quảng trường vẫn còn nhiều người Hàn chưa được thuốc. Ta ra lệnh cho 5000 binh lính chia làm nhiều tổ, mang thảo dược phát cho những gia đình của người Hàn.

Thứ nhất là đề phòng bách tính giấu tặc tử gây bất lợi cho ta, thứ hai là đảm bảo bệnh dịch được, trên quảng trường Hàn người đã thiếu rất nhiều, mệnh lệnh của ta năm nghìn tên lính chia làm hon tổ, mang cho thảo dược từng cái đến bái tiêu trừ kịp thòi.

Còn về phần quan viên của nước Hàn chưa ròi đi, ta cho người tói bái phỏng, chuyến ý của ta cho bọn họ. Khi chính ngọ Tiêu Tín dần theo Hàn vương Mạc An Thiên và đại tướng quân Ho Văn Mạc chiến thắng trò' về.

Ngoại trừ 5000 quân Hàn đang lấn trôn, Cao Hàm đang phụ trách truy kích, thì toàn bộ đều bị bắt.

https://thuviensach.vn

Chương 203: Thù Lớn

Nghe Tiêu Tín bẩm báo xong, ta cực kỳ vui mừng, cười ha hả nói:

"Tốt! Tốt! Chờ Cao tướng quân trở lại ta sẽ làm lề mừng công thật lớn cho hai ngươi."

Tiêu Tín cười nói:

"Công lao lớn nhất cũng chính là bệ hạ, Nước Hàn đều do ngài đánh hạ, thần và Cao tướng quân đều không làm gì cả."

"Đánh vào Hàn đô trước là ta, nhưng ta cũng không dám nhận nhiều công lao."

Tiêu Tín và ta cùng nờ nụ cười, hắn thấp giọng nói:

"Mạc An Thiên viết thư đầu hàng, bệ hạ có muôn gặp hắn không?"

Ta cười lạnh nói:

"Vua đã mất nước có gì đáng đế gặp? Ngươi cho người dẫn Ho Văn Mạc tới đây cho ta, ta xem rô't cuộc hắn là hạng người thế nào."

Tiêu Tín gật đau nói:

"Bệ hạ gặp hắn cũng không có vân đề gì, nhưng nhất định không nên có ý định thu phục hắn. Người này rất trung thành vói Mạc An Thiên, đã sớm quyết ý hi sinh cho tổ quốc, nếu như không phải vì bảo vệ Mạc An Thiên

https://thuviensach.vn

cũng sẽ không bị chủng ta bắt sông. Cho dù mạnh mê giừ lại cũng sẽ trờ thành tai họa ngầm, còn không bằng diệt trừ hắn từ sớm."

Trong lòi nói của hắn lộ ra ý muôn nhanh chóng diệt trừ Ho Văn Mạc. Xem ra lần này đôi kháng vói Ho Văn Mạc, Tiêu Tín phải chịu không ít đau khố.Ta vừa gặp đã nảy sinh hảo cảm vói Ho Văn Mạc. Người này thân hình cao lỏn, dáng vẻ đường hoàng, khuôn mặt đầy vẻ cao ngạo không chịu khuất phục, mặc dù thân thế bị thương nhiều chỗ nhưng không ảnh hường đến phong thá Tanh hùng của hắn chút nào.

Võ sĩ hai bên muôn hắn quỳ xuống, Ho Văn Mạc quật cường đứng ở đó, bộ dạng gần sát cái chết cũng không chịu khuất phục. Hai võ sĩ cầm trường côn đi tói chỗ Ho Văn Mạc, bọn họ muôn dùng trường côn đập gãy xương đùi Ho Văn Mạc.

Ta đưa một ánh mắt đế các võ sĩ lui xuống, mim cười nói:

Thực sự là một người trung nghía.”

Ho Văn Mạc cười lạnh nói:

"Nếu ta đã roi vào trong tay ngươi, cần gì phải nói nhiều lòi vô nghía như vậy. Cho ta chết thống khoái đi! "

Ta cười ha hả nói:

Ho tướng quân, có chuyện ta vẫn chưa hiếu. Mạc An Thiên làm việc ngu ngốc, đế mặc cho người khác xui khiến, quân vương như vậy tại sao ngươi vẫn còn bảo vệ hắn?"

Ho Văn Mạc bình tình nhìn ta, nói:

"Con không chê mẹ xấu, chó không chê nhà nghèo, huống chi Ho Văn Mạc thân là thần dân của Đại Hàn, trong lòng ta Đại vương không khác gì

https://thuviensach.vn

cha mẹ."

Ta gật đầu khen ngợi, cầm ván thư xin hàng Hàn vương Mạc An Thiên vừa kí tên trên bàn lên, nói: "Hiện giò' chủ nhân của ngươi đã chủ động đầu hàng ta, sau này ngươi nên làm thế nào, trong lòng chắc hn đã hiếu."

Ho Văn Mạc ngẩn ra, từ vẻ mặt của hắn có thế thấy được hắn không tin chuyện Mạc An Thiên đầu hàng ta là thực.

Ta ném văn thư xin hàng cho hắn, Ho Văn Mạc tiếp lấy mò' ra đọc, sau khi hắn xem xong văn thư, chắc chắn đó là do Mạc An Thiên viết cũng không nhịn được roi lệ.

Ta lạnh nhạt cười nói:

"Ngươi xem hắn như cha mẹ, nhưng trong lòng hắn cũng không có đứa còn như ngươi.”

Ho Văn Mạc ảm đạm ném văn thư xin hàng xuống đất, nói:

"Ngươi muôn nói điều gì vói ta?"

Ta đã sớm có lòng yêu mến nhân tài đôi vói Ho Văn Mạc, một lòng muôn thu nhận hắn đế minh dùng, chân thành tha thiết nói: "Có câu chim không biết chọn cành mà đậu, Ho tướng quân cần gì phải hi sinh vì một chủ nhân tầm thường như vậy?"

'Dường như ngươi vẫn không hiếu, Hồ mồ chi hi sinh cho tố quốc chứ không phải chết vì chủ nhân!" Ta cười phá lên:

"Hi sinh cho tổ quốc? Ta luôn cho rằng Ho tướng quân là một danh tướng có tấm lòng rộng lỏn, nhưng không ngờ tầm nhìn của Ho tướng quân cũng chi hạn hẹp như vậy! Tám nước trung nguyên vốn là một nhà, ngươi hị sinh cho tố quốc nào? Hôm nay ngươi chết, có lẽ sẽ có người khen ngươi

https://thuviensach.vn

trung nghía, chờ đến khi thiên hạ thống nhất rồi, còn ai sẽ xem ngươi là một trung thần đây?”

"Đại trượng phu lập thế chi cầu không thẹn với lương tâm, cần gì phải quan tâm người khác suy nghi như thế nào?"

Giọng điệu của Ho Văn Mạc vẫn cứng rắn.

Ta thò dài nói:

"Có biết vì sao ta tốn công sức nói nhiều với ngươi như vậy không?"

Ho Văn Mạc không nói gì.

Ta nói lớn:

Thứ nhất là ta yêu thích sự trung nghía của ngươi, thứ hai vì tiếc cho sự tài ba của ngươi, bây giò' xem ra ngươi cũng chi là ngu trung(trung thành mù quáng) thôi. Đáng tiếc ngươi có bản lình nhưng lại không có cơ hội thi triển.”

Ánh mắt Ho Văn Mạc đột nhiên lóe lên. Ta nhạy cảm phát hiện được trong lòng hắn có thay đổi, thành khấn nói:

"Ta đã sớm nghe nói ngươi yêu dân như con. Nếu như ngươi có thế lo lắng cho trăm họ của Nước Hàn, vì sao không đem sự lo lắng này cho người khắp thiên hạ?"

Ho Văn Mạc im lặng không nói, dường như đã không phản bác được.

Ta thành khấn nói:

"Trung Nguyên như một cây đại thụ chọc trời, tám nước chính là tám nhánh cây, vạn dân trong thiên hạ chính là cành lá trên cây đại thụ đó. Ho

https://thuviensach.vn

tướng quân vì sao có thế vì một cành lá che mắt mà quên đi sự thực rằng trăm họ của trung nguyên vốn là cùng một nguồn gốc?"

Trong đại sảnh yên lặng như tờ, tướng lình thuộc hạ của ta không chi đến từ Đại Khang mà còn có không ít đến từ Yên quốc và đủ các tướng lình của các nước đầu hàng, lòi nói của ta không chi nói cho một minh Ho Văn Cấm nghe, mà còn tác động đến sâu trong nội tâm của bọn họ.

Ta đứng dậy chầm chậm đi đến giừa đại sảnh, nói:

"Có thế thống nhất tám nước, cho trăm họ có cuộc sông ờ một mảnh đất hòa bình yên ốn chính là tâm nguyện lỏn nhất kiếp này của Long Dận Không ta. Sè có người nói ta dã tâm bừng bừng, đó là bọn họ không biết được chí hướng của ta. Bản đồ trung nguyên vì sao không ngừng bị thu nhỏ lại, chng lẽ người Ho ờ phương bắc mà man di ờ phía nam thực sự mạnh mè như vậy sao?”

Ta nhìn các tướng lình xung quang, sau đó lắc mạnh đầu, nói:

"Tướng lình của chủng ta cũng xuất sắc như vậy, binh lính của chủng ta cũng dũng cảm như vậy, vì sao bao năm qua lại đột nhiên không chịu nối một kích trước người Ho? Đó là bòi vì phân liệt, đó là bòi vì sự đấu tranh nội bộ giừa tám nước gây nên. Đôi vói cầm quân đánh giặc, ta chi là một kẻ tầm thường, nhưng ta biết, một phòng tuyến vờ vụn ròi rạc căn bản không cách nào gánh vác được trách nhiệm nặng nề là chông đờ ngoại tộc xâm lân! "

Trong mắt các tướng lình đề ánh lên vẻ kích động, nhừng lòi của ta đã nói giúp cho tiếng lòng của bọn họ.

Ta nói lớn:

"Ta chưa bao giò' lo lắng, chưa bao giò' có áp lực nặng nề như bây giờ. Các ngươi đều là nhân tài hiến có, tầm mắt của các ngươi không nên chi

https://thuviensach.vn

giới hạn trong chiến tranh trước mắt.”

Ta chi về phương bắc nói:

"Các ngươi cũng đã biết, hai Ho thống nhất là kết quả đã định rồi. Sau khi Thác Bạt Thuần Chiếu Thác Bạt Thuần Chiếu ổn định được nội bọ Ho quốc, mục tiêu của hắn chắc chắn chính là vùng đất trung nguyên phi nhiêu của chủng ta. Trung Nguyên đấu tranh nội bộ, bất kế là ai thắng ai thua, Quân vương cũng sẽ đôi xử tử tế với dân chủng nước hắn, nhưng nếu người Ho xâm nhập vào lãnh thố của chủng ta, dân chủng của chủng ta sẽ phải làm thế nào đây?"

Ta tuyệt không phải cô' ý làm ra bộ dạng ngày tận thế như vậy, tất cả những lòi này đều là suy nghi chân thật trong lòng ta.

Ánh mắt Ho Văn Mạc lần đầu tiên đôi diện thng vói ta, hắn bồng thò' dài nói:

"Dân chủng ờ trong lòng ngươi thực sự quan trọng như vậy sao?”

Ta nặng nề gật đầu nói:

"Dân chủng là gốc rề của một quốc gia, không có trăm hò thi làm gì có quồc gia? Không có trăm họ thì còn có Quân vương nừa sao? Dân chủng mói là áo cơ, cha mẹ của chủng ta, dân chủng mói là chủ nhân của chủng ta. Nhừng lòi vừa rồi của Ho tướng quân sai rồi, dân chúng vẫn còn đó, ngươi vì sao lại hi sinh cho tổ quốc, vì sao lại muôn chết vì chủ nhân? Nhừng gì nên nói ta đều đã nói xong rồi, nếu như Ho tướng quân vẫn còn muôn hi sinh vì Mạc An Thiên, vì tố quốc, ta chắc chắn sẽ không ngăn cản!"

Khóe môi Ho Văn Mạc co rút lại, hắn bồng nhiên quỳ xuống, nói:

https://thuviensach.vn

"Ho Văn Mạc quỳ vì dân chủng trong thiên hạ, cũng không phải quỳ vì ngài!"

Ta cười ha hả nói:

"Nếu người trong thiên hạ đều có tấm lòng rộng lỏn như Ho tướng quân, Trung Nuyên ta chắc chắn sẽ hùng bá khắp thiên hạ."Ho Văn Mạc hướng về ta dập đầu ba cái, nói lỏn:

"Buổi nói chuyện hôm nay của bệ hạ đã làm thức tinh người trong mộng.”

Ta cười nói:

Lân này Hồ tướng quân lạy vì điều gi í Ho Văn Mạc nói:

"Có một câu bệ hạ nói sai rồi, bệ hạ chính là chủ nhân của vạn dân, ,cũng là chủ nhân của Văn Mạc sau này, Văn Mạc đương nhiên phải bái kiến chủ nhân."

Ta đưa tay nâng Ho Văn Mạc, lớn tiếng nói:

"Có thế có được Ho tướng quân thực sự là may mắn của ta!"

Mặc dù Mạc An Thiên cúi đầu xưng thần vói ta nhừng vẫn khó thoát khỏi cái chết. Ta vốn cũng không có ý định giết hắn, nhưng nếu đã đồng ý vói Tiêu Tín, dùng dầu của Mạc Thiên An đế tế bái linh hồn Tiêu Trân Kỳ thì đương nhiên không thế đổi ý.

Ngày cúng tế ta tự minh đưa Tiêu Tín đến trước linh vị Tiêu Trân Kỳ. Sau khi Tiêu Tín tự tay giết Mạc An Thiên liền quỳ lạy trước linh vị phụ thân khóc không đứng dậy nối.

Trong lòng ta thầm than:

https://thuviensach.vn

Tiêu 1 in rốt cuộc vân là một đứa nhỏ hiếu thuận.

Ta tiếp lấy chén rượu trong tay Lang Thứ, chậm rãi rót xuống mặt đất trước linh vị, nhớ lại khi xưa sát cánh chiến đấu cùng Tiêu Trân Kỳ, trong lòng lại đau xót đến roi lệ. Nếu như Tiêu Trần Kỳ còn sông đến bây giờ, rất nhiều tâm sự bị đè nén trong lòng ta đều có thế nói hết vói hắn.Tiêu Tín tế bái xong cũng khong dám quấy rầy hồi ức của ta, cáo từ ròi đi trước.

Ta ngồi một minh trước linh vị Tiêu Trân Kỳ, vừa nhớ lại chuyện cũ vừa nhìn về linh vị Tiêu Trân Kỳ mà uống rượu. Đôi vói Tiêu Tín, ta thực sư vô cùng mâu thuần, từ hiện tại mà thấy dường như Tiêu Tin cũng không có biếu hiện làm phản, nhưng theo danh tiếng và địa vị của hắn được đề cao, ta vẫn dần dần cảm thấy bất an.

Lần đầu tiên ta cảm thấy dường như minh cũng không quá nắm chặt được Tiêu Tín. Nếu như tiếp tục đế hắn phát triến, cuối cùng cũng có một ngày hắn trở thành tai họa ngầm của ta.

Đây cũng không phải do ta đa nghi, mấy người Trần Tử Tô, Cao Quang Viễn, Vũ Cự đều trước sau đưa ra cảnh báo cho ta, bọn họ nhất định đã nhận ra dấu hiệu từ một mặt nào đó của Tiêu Tín.

Không biết do uống quá nhiều rượu hay vì mấy ngày nay quá mệt mỏi, ta đột nhiên mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi bên cạnh linh vị, trong lúc mơ hồ ta thấy Tiêu Trân Kỳ chậm rãi đi tói trước mặt ta.

Tiêu đại ca!

Ta kích động gọi.

Tiêu Trân Kỳ mim cười gật đầu nói:

"Công tử, đa tạ ngài vẫn nhớ đến ta!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta nghẹn ngào không nhịn được roi lệ.

Tiêu Trân Kỳ rót đầy hai chén rượu, cùng ta uống cạn rồi nói:

"Có phải công tử muôn giết Phúc Oa?"

Ta vội vàng lắc đầu, nói:

"Tại sao Tiêu Đại ca lại nghi vậy?Tta chưa bao giò' nghi đến chuyện này."

Ta chạm phải ánh mắt chân thành tha ữiiết của Tiêu Trân Kỳ, ảm đạm thở dài nói:

'Thực không dám giấu diếm, ta thật sự có ý nghi như vậy."

"Vì sao công tử phải giết hắn?”

"Ta lo lắng hắn làm phản.”

i iêu Trần Kỳ yên lặng một lúc lâu mói nói:

"Nguyên nhân Phúc Oa muôn làm phản cũng là vì công tử."

Ta ngẩn ra, nói:

"Tiêu đại ca có thế nói rõ hon hay không?" i iêu Trần Kỳ nói:

"Trong lòng Phúc Oa coi trọng nhất là hai chuyện, một là trở thành một danh tướng thống lình vạn quân, quét ngang thiên hạ, còn mt việc nừa chính là..."

Một trận gió lạnh thổi qua khiến ta nhịn không được run lên, mò' mắt ra lại thấy minh vẫn ngồi trước linh vị Tiêu Trân Kỳ, làm gì có ai khác nừa. Trong lòng ta hôi hận không thôi, vừa rồi chắc chắn là Tiêu Trân Kỳ hiện

https://thuviensach.vn

về báo mộng cho ta, nếu như ta tinh lại chậm một chút liền có thế nghe được hết mọi chuyện rồi.

Lúc này Lang Thứ vội vàng hấp tấp chạy tới chồ ta, ta co duỗi chân tay bị nhức mỏi, đứng lên nói: "Chuyện gì?"

Lang Thứ nói:

"Việc lớn không tốt, Phó Lực Nhạc thống lình Thiết Giáp Doanh mạnh mè đoạt con gái của Nước Hàn Ngự sử Lưu Kim Thành."

Ta nhíu mày, Phó Lực Nhạc chính là mãnh tướng thuộc hạ đáng tin cậy nhất của Tiêu Tín, cũng là một trong những người bạn nôi khô' của Tiêu Tín, có thế nói là chiến công hiến hách, danh dự trong quân cực cao.

Chuyện người thắng lọi cướp đoạt thành quả cũng thường xảy ra, trên thực tế cũng không thế tránh được chuyện này.

Ta thấp giọng nói:

"Chuyện này giao cho Tiêu Tín xử lý, cô' gắng không nên làm lỏn chuyện."

Lang Thứ cười khổ nói:

"Chủ nhân, sợ rằng lần này phiền phức lỏn, Lưu Thiến Nhi chính là vị hôn thê của Ho Văn Mạc" "Cái gì?"

Lần này ta giật minh không nhẹ, tên Phó Lực Nhạc không đoạt người nào, hết lần này tói lần khác lại muôn đoạt vị hôn thê của Ho Văn Mạc. Trong lòng ta nhanh chóng chuyến động trăm ngàn ý niệm, chuyện này đã có mưu đồ từ trước hay chi là tinh cờ xảy ra?

Sắc mặt ta tôi sầm, nói:

https://thuviensach.vn

"Lang Thứ, lập tức dẫn ta đi xem!"Mực độ tồi tệ của chuyện này vượt xa sự tưởng tượng của ta. Thiến Nhi không cam lòng chịu nhục nên mạnh mè dùng trâm cài đầu tự vẫn.

Tất cả chuyện này đột ngột chuyến biến, tâm tinh của quan viên Nước Hàn vừa mói đầu hàng ta vô cùng kích động, nguy cơ lỏn hon nừa còn ẩn chứa ờ phía sau, Ho Văn Mạc và năm vạn quân đầu hàng vốn đã thành tâm quy thuận lại xảy ra chuyện này, khiến một phen cô' gắng của ta bị uống phí toàn bộ.

Trong lòng ta vô cùng tức giân, ta nhất định phải khiến người gây nên chuyện này phải trả giá thật nhiều.

Phó Lực Nhạc bị trói chặt lôi đến trước mặt ta, thân hình cao lỏn của hắn khom lại, rồ ràng hắn đã ý thức được tính nghiêm trọng của chuyện này, quỳ rạp xuống đất, thấp giọng nói:

"Tội thần Phó Lực Nhạc ra mắt bệ hạ, bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế."

Khi ta đôi mặt vói Phó Lực Nhạc lại trờ nên bình tình, có tức giận cũng không giải quyết được vân đề, ta quay sang lạnh nhạt hỏi Tiêu Tín:

"Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Tín cung kính nói:

"Bệ hạ, đều do vi thần không biết quản giáo mói đế xảy ra chuyện này..."

Lúc này ngoài điện truyền đến tiếng khóc cực ki bTai, là Hàn quốc Ngự sử Lưu Kim Thành đến, đây là chuyện ta cố ý sắp đặt.

la cố ý nói:

"Người nào đang khóc ngoài cửa?”

https://thuviensach.vn

Lang Thứ nói:

"Nước Hàn Ngự sử Lưu Kim Thành đến đây đế xin bệ hạ chủ trì công lý."

Ta thờ dài:

"Tiêu tướng quân, Phó Lực Nhạc là thuộc hạ của ngươi, ngươi cho rằng nên xử lý chuyện này thế nào?"

Tiêu Tín nhíu mày lộ ra vẻ khó khăn, nói:

"Bệ hạ, thần khó có thế quyết định được."

Ta cười lạnh nói:

"Ví sao lại khó quyết định?"

Tiêu Tín nói:

"Chính vì Phó Lực Nhạc là thuộc hạ nên thần mới khó quyết định, bất kế thần đưa ra phương pháp nào cũng có thế bị cho là thiên vị.”

Trong lòng ta thầm tức giận, chuyện này đúng là vô cùng khó giải quyết. Nếu như xử phạt nhẹ Phó Lực Nhạc chắc chắn sẽ làm đám đại thần đầu hàng của Nước Hàn sinh lòng oán hận, cô' gắng của ta lúc trước sẽ hoàn toàn uống phí.

Nhưng nếu ta xử phạt Phó Lực Nhạc quá nặng lại sẽ khiến tướng lình thuộc hạ của ta tâm ý nguội lạnh, chưa biết chừng sẽ còn có người nhân cơ hội kích động khiến bọn họ sinh ra ý rời bỏ.

Chuyện này rô't cuộc có phải là một âm mưu không, có phải còn có một tầng âm mưu càng sâu phía sau việc làm này của Phó Lực Nhạc, Tiêu Tín

https://thuviensach.vn

có liên quan gì đến chuyện này hay không? Các vân đề liên tiếp quấy nhiều ta.

Chuyện này rô't cuộc có phải là một âm mưu không, có phải còn có một tầng âm mưu càng sâu phía sau việc làm này của Phó Lực Nhạc, Tiêu Tín có liên quan gì đến chuyện này hay không? Các vân đề liên tiếp quấy nhiều ta.

Ta lạnh lùng nói:

"Phó Lực Nhạc, ngươi có biết minh phạm phải tội gì không?”Ta giận dừ nói:

"Ngươi mạnh mê cướp đoạt con gái nhà lành, chưa kịp gian dâm đã hại chết người. Mặc dù Ngự sử Lưu Kim Thành là đại thần cũ của Nước Hàn nhưng hiện giờ đã đầu hàng chúng ta, cũng trờ thành đại thần của Đại Khang như ngươi, huống chi nàng là vị hôn thê của Ho Văn Mạc tướng quân. Ngươi làm như vậy chắc chắn sẽ khơi dậy sự tức giận của các đại thần cũ và quân đầu hàng của Nước Hàn, người trong thiên hạ sẽ nhìn tướng sĩ Đại Khang ta như thế nào? Ta luôn miệng tuyên bô' với bên ngoài chúng ta lấy nhân nghía làm đầu, ngươi làm như vậy có khác nào cho ta một bạt tát thăng vào mặt?"

Phó Lực Nhạc đã nhận ra tai họa ập đến từ trong lòi nói của ta, bị dọa sợ đến mặt vàng như đất, run run nói:

"Bệ hạ, thần biết sai rồi. Nhưng thần cũng chi muôn tâm sự vài câu vói Lưu tiếu thư, cũng không có ý định gian dâm nàng, lại càng không muôn hại chết nàng..."

Lâm miệng!

Ta giận dừ vỗ lên hương án. Người này thực sự quá đáng giận, chuyện đến nước này rồi vẫn còn mạnh miệng nói bậy.

https://thuviensach.vn

"Lôi xuống cho ta...”

Lúc này Tiêu Tín cuông quít bước ra khỏi hàng, quỳ xuống trước mặt ta, nói:

"Bệ hạ, thần có vài lòi muôn nói.”

Ta tức giận nhìn hắn: "Có gì muôn nói?

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ, Phó Lực Nhạc chính là mãnh tướng hiếm có của Đại Khang, nhừng năm gần đây đã vì sự thống nhất của Đại Khang mà lập được công lao hiến hách."

Hắn quay sang Phó Lực Nhạc nói:

"Còi áo bào của ngươi ra!"

Phó Lực Nhạc hoi do dự rồi vẫn còi áo bào của minh ra, chi thấy trên thân trần của hắn đầy những vết thương lớn nhỏ. Chủng thần không nhịn được phát ra tiếng than thở, Tiêu Tín chân thành nói: "Mọi vết sẹo này đều vì Đại Khang mói có, mồi cuộc chiến hắn đều dần đầu xung phong liều chết, chưa bao giò' từng lùi bước."

Phó Lực Nhạc không nhịn được roi lệ đầy mặt, thấp giọng khóc ồ lên.

Trong lòng ta cũng không kim được đau xót, bất kế mục đích lần này của Tiêu Tín là gì, Phó Lực Nhạc là công thần của Đại Khang là chuyện không thế chôi câi.

Tiêu Tín nói:

"Từ quan chức mà nói, Phó Lực Nhạc là thuộc hạ của thần, từ quan hệ cá nhân, hắn là bằng hừu nôi khô' của thần. Chuyện này thực sự là hắn đã sai,

https://thuviensach.vn

nhưng thần tin tưởng mục đích ban đầu của hắn nhất định không phải là muôn hại chết Lưu Thiến Nhi. Bệ hạ, xin ngài nhìn ờ công lao của hắn, tạm thòi giừ lại cái đầu này, đế hắn có cơ hội được chết trên sa trường...”

Phó Lực Nhạc khóc rông lên, liên tục dập đầu trước mắt ta, máu tươi đầm đìa trên trán:

"Bệ hạ, tội thần không sợ chết, nhưng chết như vậy thần không cam lòng. Xin bệ hạ cho thần một cơ hội đế thần được đường đường chính chết đi! "

Ta nhìn các đại thần xung quanh, bọn họ đều cúi đầu xuống. Chuyện này bất luận có phải là âm mưu hay không, hậu quả đã phát triển đến mức khiến ta khó có thế nắm giừ được. Nếu như ta giết Phó Lực Nhạc có lẽ sẽ được đám đại thần đầu hàng kia tôn kính, nhưng lại làm giảm đi sự trung thành của đám thuộc hạ.

Lúc này một tên võ sĩ vội vàng chạy lên bấm báo:

"Bệ hạ, quân đầu hàng của Nước Hàn vừa mói tổ chức lại kia lại gây rối, đã xảy ra xung đột cùng quân đội của chủng ta."

Ta nắm chặt hai tay.

Tiếng khóc của Lưu Kim Thành không ngừng vang lên ngoài cửa. Ta vốn muôn cho hắn vào kế tội Phó Lực Nhạc, nhưng bây giờ ta cũng hoi do dự.

Tiêu Tín thấp giọng nói:

"Quân đầu hàng lên tói hon năm vạn, nếu không trân áp kịp thòi sợ rằng sẽ càng rối loạn hon. Thần nguyện ý dần quân đi nhanh chóng dẹp loạn."

Lúc này lại có võ sĩ đến bấm báo:

"Bệ hạ, tướng quân Ho Văn Mạc xin cầu kiến!"

https://thuviensach.vn

Ta cũng hoi ngẩn ra, kế từ sau khi xảy ra chuyện này Ho Văn Mạc vẫn giừ im lặng. Hiện giò' hắn lại xuất hiện, không biết là có tính toán gì?

Ta gật đầu nói:

Cho hán vào.Ho Văn Mạc chậm rãi đi vào đại điên, trong ánh mắt tràn đầy vẻ bi thương, phẫn nộ, lạnh lùng nhìn qua Phó Lực Nhạc đang quỳ trên mặt đất rồi quỳ xuống hành lề vói ta, nói:

"Thần Ho Văn Mạc ra mắt bệ hạ!"

"Miền lề!"

Ho Văn Mạc vẫn quỳ trên mặt đất nói:

"Bệ hạ, thần đã tra ra kẻ xui khiến làm loạn chính là phó tướng Chu Xuyên, thần đã trói hắn đem đến ngoài cửa chờ xử lý."

Trong lòng ta lấy làm ngạc nhiên, theo như Ho Văn Mạc nói, chuyện nối loạn đã lắng xuống. Lúc này hắn vẫn có thế giừ cho đầu óc tinh táo, thực sự là một nhân tài hiếm có.

Ta thò dài nói:

"Chuyện này cũng không trách hắn, Ho tướng quân thả Chu Xuyên ra đi. Chi cần sau này bọn họ không gây sự nừa thi chuyện ngày hôm nay ta sẽ bỏ qua.”

"Đa tạ bệ hạ!"

Ta lại nói:

"Chuyện về Lưu tiếu thư ta đã nghe nói rồi, mong rằng Ho tướng quân có thế kim nén bi thương."

https://thuviensach.vn

Ta cô' ý nói vậy đế xem xem rốt cuộc Ho Văn Mạc có phản ủng gì.

Ho Văn Mạc lộ ra vẻ mặt vô cùng thương cảm, nói:

"Bệ hạ, chuyện này thần không muôn nhắc lại nừa. Nếu như người gây họa là thuộc hạ của Tiêu tướng quân, nói vậy Tiêu tướng quân hn sẽ lấy lại công bằng giúp Ho mồ."

sắc mặt Tiêu Tín hoi đổi, Tiêu Tín đấy chuyện này về phía hắn trước mặt bao người như vậy, hắn có muôn từ chôi cũng không thế được.

Ta gật đầu nói:

Ho tướng quân nói đúng. Tiêu Tín, ngươi xem xem nên xử lý thế nào đi!
"

Tiêu Tín không còn đường lui, tức giận nhìn Phó Lực Nhạc, nói:

"Phó Lực Nhạc, thường ngày ta đã nhắc nhò' ngươi thế nào? Hôm nay ngươi lại dám gây ra chuyện lớn thế này? Mặc dù ngươi không có lòng muôn hại người, nhưng người khác cũng bòi vì ngươi mà chết!"

Hắn quay sang ta nói:

"Bệ hạ, thần cho rằng nên cách chức Phó Lực Nhạc, phạt một trăm quân côn, đế hắn phải canh trước Lưu tiếu thư làm răn đe."

Lòi vừa nói ra, tất cả mọi người đều hiếu Tiêu Tín đang bao che Phó Lực Nhạc, nhưng đa số mọi người không thế hiện chút bất mãn nào. Tất cả mọi người đều đủng trên lập trường của Phó Lực Nhạc, không ai muôn thấy một tướng lình có công lao lớn như vậy bị giết.

Vì vậy mọi người đều đang xem phản ứng của Ho Văn Mạc, không ngờ Ho Văn Mạc lại thò' dài nói: "Nguyên nhân hậu quả của chuyện này ta rất

https://thuviensach.vn

rõ ràng, mặc dù hắn có ý đồ bất lương với Thiến nhi, nhưng cũng không có lòng muôn hại nàng. Trừng phạt một trăm côn cũng hoi quá nặng tay.”

Hắn vừa nói ra đều khiến tất cả mọi người ngây ngẩn, ngay cả ta cũng không ngờ Ho Văn Mạc lại nói như vậy.

Ho Văn Mạc nói:

"Ta cũng là người cam quân, chuyện như vậy ta cũng đã từng trải qua. Nếu như thật sự đánh hắn một trăm côn chi sợ sau này cũng không cầm quân, không chiến đấu được nừa. Đôi vói một tướng lình, chuyện này không khác gì giết hắn. Mặc dù hắn khó thoát khỏi tội lỗi khi gây ra cái chết cho Thiến nhi, nhưng cũng là Thiến nhi phúc mỏng mệnh mỏng."

Hắn quay sang Tiêu Tín nói:

"Tiêu tướng quân trừng phạt hắn năm mươi quân côn là được rồi, ngày sau nếu xảy ra chuyện thế này nừa, nhất định phải chém không tha. Về phần canh giừ bên quan tài ta nghi lại càng không cần, chi sợ Thiến nhi ờ dưới suôi vàng cũng không muôn nhìn thấy mặt kẻ này.”

Mấy lòi ngắn ngủi của Ho Văn Mạc đã đem sự đồng tinh của mọi người đều chuyến về phía hắn. Người này dưới tinh huống như vậy vẫn còn có thế nắm toàn bộ đại cục.

Tiêu Tín quát Phó Lực Nhạc:

"Còn không mau tạ tội vói Ho tướng quân!"

Phó Lực Nhạc quỳ lạy về phía Ho Văn Mạc, nhưng Ho Văn Mạc lại xoay người sang chỗ khác:

"Bệ hạ, thần muôn trò' về lo liệu chuyện hậu sự cho Thiến nhi, xin cáo từ trước...”

https://thuviensach.vn

Ta phát hiện trong mắt Tiêu Tín xẹt qua một tia bất an, ta phát hiện rõ ràng biếu hiện của Ho Văn Mạc hôm nay chắc chắn không phải thật lòng.

Biếu hiện hôm nay của Ho Văn Mạc lại càng khiến ta coi trọng hắn thêm vài phần. Đây là một tướng lình có năng lực chông lại được Tiêu Tín, hôm nay hắn nín nhịn, chắc chắn sẽ có mưu đồ về sau.

Linh đường của Lưu Thiến Nhi cũng không được ứiiết lập tại Lưu phủ và là được lập tại nhà của Ho Văn Mạc. Mặc dù hai người vẫn chưa chính thức thành hôn nhưng Ho Văn Mạc hoàn toàn dùng lề nghi của vợ minh đế đôi đãi vói nàng.

Ho Văn Mạc cũng không ngờ được ta lại đến đây tế bái, vội vàng ra ngoài linh đường nghênh tiếp. Ta đờ hắn dậy, đến trước bài vị của Lưu Thiến Nhi dâng hương.

Từ đôi mắt sưng phủ của Ho Văn Mạc có thế thấy được cái chết của Lưu Thiến Nhi khiến hắn phải chịu đả kích khá lớn.

Ta cho mọi người lui, tạo ra một không gian riêng đế nói chuyện cùng Ho Văn Mạc.

"Ho tướng quân, hôm nay ta đến đây đế bày tỏ lòng xin lồi vói ngài."

Ho Văn Mạc lắc đầu nói:

"Bệ hạ không cần nói như vậy, lòng dạ Ho mồ cũng không rộng rãi như bệ hạ nghi."

Ta yên lặng nhìn Ho Văn Mạc chờ hắn nói tiếp.

Ho Văn Mạc nói:

"Bệ hạ, Thiến Nhi là ngươi Văn Mạc yêu nhất cuộc đòi này, Văn Mạc sẽ không đế nàng phải chết oan uống như vậy."

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

"Đã như vậy, tại sao lúc ờ trên triều ngươi không có ý yêu cầu trừng trị Phó Lực Nhạc theo đúng pháp luật?"

Ho Văn Mạc nói:

"Bệ hạ, mặc dù thần ngu dốt nhưng có một số việc vẫn thấy được rõ ràng. Nếu Phó Lực Nhạc bị xử tử, sợ rằng đám cựu thần của Nước Hàn chủng ta ngày sau sẽ càng thê thảm hon. Huống chi mặc dù Phó Lực Nhạc bức tử Thiến Nhi, nhưng hắn cũng không phải thủ phạm chân chính."

Trong lòng ta chân động, nhìn thăng vào Ho Văn Mạc nói:

"Ngươi nói gì?"

Ho Văn Mạc đáp:

"Từ khi Thiến Nhi chết đi, thần đã không đế ý đến sông chết của minh nừa. Nhưng nếu như phải chết như vậy, thần cũng không cam lòng."

Ta gật đầu nói:

"Noi này không có người ngoài, có lòi gì ngươi cứ nói thăng vói ta."

Ho Văn Mạc nói:

"Người hại chết Thiến Nhi chính là Tiêu Tín!"

Mặc dù ta đã sớm có chuẩn bị nhưng trong lòng vẫn vô cùng rung động. Ánh mắt của Ho Văn Mạc đúng là rất sắc bén, nhìn một lần đã thấy rõ được sự thật.

Ho Văn Mạc nói:

https://thuviensach.vn

'Mặc dù thần cầm quân chiến đấu không hon gì Tiêu Tín, nhưng hắn lại đặc biệt đế mắt đến ta, đem ta trò' thành đôi thủ cả đòi của hắn, cho nên hắn muôn giết ta."

Ta im lặng không nói, lúc đầu Ho Văn Mạc bị bắt, Tiêu Tín đã đưa ra chuyện này vói ta.

Ho Văn Mạc nói:

"Chắc hăn là hắn không ngờ được ta lại đầu hàng, bề ngoài nhìn vào thì thấy chuyện hại chết Thiến Nhi chi là ngẫu nhiên, nhưng nếu xử lý không tô't sẽ trờ thành họa lớn. Bệ hạ hăn cũng nghi đến, giết chết Phó Lực Nhạc chắc chắn sẽ khiến tướng lãnh thuộc hạ trong lòng nguội lạnh, không giết Phó Lực Nhạc lại khiến những cựu thần Nước Hàn chủng ta bất mãn."

Hắn dừng lại một lát rồi nói tiếp:

"Thần đã cân nhắc nhiều lần, địa vị của những cựu thần Nước Hàn chủng ta không thế nào so được vói công thần của Đại Khang. Nếu như bệ hạ buộc phải quyết định, chủng ta chắc chắn sẽ bị bỏ qua."

Ta yên lặng nhìn Ho Văn Mạc, trí tuệ của người này không kém gì Tiêu Tín.

Ho Văn Mạc nói:

"Năm vạn tù binh Hàn vừa mói được biên chế lại, tất cả tin tức từ bên ngoài đều bị phong tỏa, thừ hỏi làm sao bọn họ có thế biết được tin tức Thiến Nhi chết? Nhất định là có người cố ý tiết lộ chuyện này ra ngoài, khiến cho bọn họ bất mãn, gây xích mích rối loạn. Nếu tình hình tiếp tục phát triến thêm, kết quả cuôi cùng chắc chắn là bị trân áp, máu tươi của năm vạn Hàn quân này chắc chắn sẽ chảy xuống vô ích, thế cục vốn bình tình sẽ lầm vào khấn trương. Thần không muôn thấy tinh cảnh như thế, cho nên mói chủ động buông tha cho trừng phạt Phó Lực Nhạc. »

https://thuviensach.vn

Ta thấp giọng nói:

"Ho tướng quân nói những lòi này vói ta mà không sợ ra giáng tội ngươi sao?”

Ho Văn Mạc nói:

Thần không sợ, bòi vì thần vừa mói nói rồi, sau khi Thiến Nhi chết, thần cũng đã không quan tâm đến sự sông chết của minh rồi. Thần hận nhất chính là Tiêu Tín, chi cần thần còn một hoi thờ thì chắc chắn sẽ tim hắn đòi lại công bằng.’’

Ta nhíu mày nói:

"Ho tướng quân, ngươi đã quên những lòi ta nói vói ngươi sao?”

"Thần chưa quên, thần sẽ vì bệ hạ xông pha khói lửa mà không chôi từ. Nhưng thần biết, kiếp này hi vọng báo thù duy nhất của thần chính là bệ hạ, trong thiên hạ, có thế đôi phó vói Tiêu Tín cũng chi có bệ hạ. Mặc dù hắn là nhân tài hiếm có, nhưng hắn không có lòng bao dung. Chuyện Thiến Nhi, hắn chi đon giản muôn hại thần, chi sợ hắn còn muôn thử dò xét bệ hạ.”

Ta cười lạnh nói:

Trước nay hắn luôn trung thành vói ta, chi sợ không phức tạp như ngươi nói.”

Ho Văn Mạc nói:

"Nếu là như vậy, vì sao bệ hạ không giết luôn Phó Lực Nhạc đế lấy lại công bằng cho thần và vạn dân trong thiên hạ?"

Khóe môi ta không nhịn được co rút lại.

Ho Văn Mạc nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như bệ hạ giết Phó Lực Nhạc chi sợ sẽ khiến rất nhiều tướng lình sinh ra lòng phản đôi, đây mói là chỗ cao minh của Tiêu Tín."

Ta lạnh lùng nói:

"Thiên hạ còn chưa thống nhất mà trong lòng các ngươi cũng chi nghi đến chuyện đấu đá lần nhau, thực sự khiến lòng ta nguội lạnh."Ho Văn Mạc quỳ xuống trước mặt ta, nói:

"Bệ hạ, nhừng lòi Văn Mạc nói hôm nay vinh viền sẽ không nhắc lại vói một người nào khác. Trước lúc bệ hạ thống nhất thiên hạ, Văn Mạc cũng không đế ý nghi này trong đầu. Văn Mạc thề vói bệ hạ, trước lúc thống nhất thiên hạ, nếu như Văn Mạc có ý định trả thủ sẽ trọn đòi không được siêu sinh.”

Hắn rưng rưng nói:

"Nếu như Tiêu Tín vinh viền không có ý định làm phản, Văn Mạc cũng sẽ vinh viền không nhắc lại chuyện báo thù. Còn nếu như ngày khác hắn có ý định làm phản, cầu xin bệ hạ cho ta một cơ hội tự minh đôi phó vói hắn."

Ta nhìn vào đôi mắt cực kỳ bi thương của Ho Văn Mạc, đột nhiên hiếu được lực lượng giúp hắn sông sót chính là vì báo thủ cho Lưu Thiến Nhi, ngoài ta ra, hắn không còn bất cứ cơ hội nào.

Lúc này ta lại nhớ đến câu nói còn dang dờ trong mộng của Tiêu Trân Kỳ. Trên phương diện tinh cảm, Tiêu Tín giông Ho Văn Mạc đến kỳ lạ, hai người đều chấp nhất như nhau. Tinh cảm của Tiêu Tín đôi vói Lục Châu có phải đã phai nhạt đi?

Ta lập tực bỏ đi ý nghi này, sợ rằng Tiêu Tín sẽ không bao giò' thay đổi tinh cảm vói Lục Châu, điều quan trọng thứ hai trong cuộc đòi hắn chính là Lục Châu. Ý nghi này khiến ta không rét mà run, Ho Văn Mạc vì Lưu

https://thuviensach.vn

Thiến Nhi mà có thế ẩn nhẫn như vậy, Tiêu Tín có phải cũng giông như hắn hay không?

Ta mệt mỏi thò' dài, vỗ nhẹ vai Ho Văn Mạc nói:

"Nếu như ngươi và Tiêu Tín cùng tân công Tề quốc, ngươi cho rằng ai trong số các ngươi có thế đánh hạ Tê đô?"

Ta mệt mỏi thở dài, vỗ nhẹ vai Ho Văn Mạc nói:

"Nếu như ngươi và Tiêu Tín cùng tân công Tề quốc, ngươi cho rằng ai trong số các ngươi có thế đánh hạ Tê đô?"

Ho Văn Mạc cho ta một đáp án tràn đầy lòng tin:

'Mặc dù thần cầm quân chiến đấu không hơn gì Tiêu Tín, nhưng những gì hắn có thế làm, thần cũng có thế làm được!”

https://thuviensach.vn

TAM CUNG LỤC VIỆN THẤT THẬP NHỊ PHI

Thạch Chương Ngư
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 204: Nguyện Vi

Kỳ hẹn tháng ba đảo mắt đã tới, Cao Quang Viền đúng là không phụ sự nhò' vả của ta, dùng than đá bịt kín cả Tử cốc.

Bòi vì có kinh nghiệm lần trước, lần này ta không những mang theo binh mã mà con đem theo cả mấy hảo thủ là Đường Muội, Xa Hạo, A Đông tói Mâu thị bảo tàng.

Ngoài ra ta còn cho người mòi cả Gia Cát Tiêu Liên am hiếu cơ quan thuật tói đây, xem hắn có thế vạch trần bí mật của Mâu thị bảo tàng hay không.

Bình tình mà xét, mặc dù ta đã đáp ủng thinh cầu của Thải Tuyêít, nhưng trong lòng ta vẫn tồn tại hi vọng xa vời, hi vọng có thế mạnh mê giừ nàng lại. Nếu không cũng không sắp xếp chu đáo chặt chè và tường tận như vậy.

Gia Cát Tiếu Liên quan sát chung quanh Mâu thị bảo tàng nhiều lần, lại tham khảo thêm bản vẽ dưới đất của Liền Việt hồi lâu mói thờ dài nói:

"Bản vẽ này và kết cấu bên ngoài không có chút nào phù họp cả."

Liên Việt đỏ mặt nói:

'Thuộc hạ chi có thế làm được như vậy, cơ quan bên trong biến hóa ngàn vạn, hai lần chứng kiến đều hoàn toàn khác nhau."

Gia Cát Tiều Liên nói:

https://thuviensach.vn

'Thật không nghi ra trên đòi này thâmụ chí còn có cơ quan phức tạp như thế, ta muôn kiếm tra thực tế một chút."

la lăc đau nói:

Trước tôi mai mọi người tô't nhất không nên hành động thiếu suy nghi."

Đêm mai là kỳ hạn cư ôi cùng của ước định giừa ta và Thải Tuyết, ta không muôn xảy ra chuyện gì ngoài ý muôn.

Liên Việt đi rồi ta mói hỏi Gia Cát Tiếu Liên:

"Gia Cát tiên sinh, ngài có tin sự ki diệu của vùng này không, lại có thế thấy được vạn vật trong trời đất, gió sương mưa tuyết?"

Gia Cát Tiếu Liên nhìn chăm chú lên bầu trời đêm, trong ánh mắt tràn đầy vẻ ngạc nhiên cùng kích động:

"Công tử có phát hiện, hiện tượng thiên văn phía trên Tử cô' hoàn toàn khác biệt vói bên ngoài?"

Ta học theo bộ dạng của hắn nhìn lên không trung nhưng lại không phát hiện bất kỳ điều huyền diệu

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Noi đây cất giấu một bí mật vô cùng lỏn, xảy ra bất kỳ chuyện gì cũng không có gì lạ cả."

Lúc này Cao Quang Viễn đến đây gặp, ta không muôn quấy rầy Gia Cát Tiếu Liên đang yên lặng suy tư, cùng Cao Quang Viền đi đến ngọn đồi nhỏ phía trước.

Cao Quang Viền cười nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, tất cả đều đã chuẩn bị đầy đủ, chi chò' đến lúc giao dịch."

Ta thấp giọng nói:

"Binh mã đã ẩn núp kì càng chưa?"Cao Quang Viền gật đầu nói:

"Người của chủng ta có chừng năm vạn, đã bao vây trọn cả Tử cốc. Chi cần có bất cứ hành động khác thường nào liền có thế san bằng noi này."

Hắn tiến lại gần ta hon một chút, đầy nghi hoặc hỏi:

"Người muôn giao dịch mà bệ hạ nói rốt cuộc là ai?”

Ta cười nói:

"Ngày mai ngài sẽ biết được."

Liên Việt và Xa Hạo hoi bôi rối đi về phía chúng ta.

Hai người hành lề vói ta xong, Xa Hạo nói:

"Chủ nhân, góc đông nam Tử cốc đột nhiên xuất hiện một cái hô' cực lỏn, than đá bên trên không ngừng roi xuống."

"Cái gì?"

Trong lòng ta không nhịn được hoảng sợ, rõ ràng là tôi mai mói giao dịch, tại sao bây giò' đã bắt đầu thu lấy than đá của ta? Cứ theo đà này thì đến trước lúc giao dịch, chăng phải là vẫn không thế nào lấp đay lừ cốc í

Cao Quang Viền nói:

"Phía ngoài Tử cốc chủng ta vẫn còn không ít than đá."

Lòi còn chưa dứt đã nghe một tiếng nố ầm vang, trong Tử cốc bồng nhiên xuất hiện năm sáu lỗ thủng sụp đố xuống, than đã không ngừng tuôn

https://thuviensach.vn

xuống phía dưới.

Liên Việt nói:

"Lần này phiền toái, xem ra có người muôn đối ý rồi."

Ta nhìn kiến trúc hình tròn màu vàng kim phía xa xa, thấy đinh kiến trúc cực lớnó dường như sáng hon lúc trước rất nhiều.

Ta cắn chặt môi, trong lòng vô cùng rối loạn. Xem ra Thải Tuyết cũng không muón gặp ta mà dự định trực tiếp rời khỏi noi này.

Cao Quang Viền nói:

"Bệ hạ, có can đô't hết than đá hay không?"

la phiền muộn lăc đau.

Chợt nghe Gia Cát Tiếu Liên ờ phía xa nói lớn:

"Đúng rồi, nhừng cừa động này chính là tương ứng vói vị trí trong Bắc Đấu thất tinh!"

Chủng ta đồng loạt chạy tói bên Gia Cát Tiếu Liên, ngón tay Gia Cát Tiếu Liên chi vào kiến trúc vàng kim hình tròn, nói:

"Tòa kiến trúc kia chắc chắn không phải Mâu thị bảo tàng."

"Xin Gia Cát tiên sinh chi giáo?"

Gia Cát Tiếu Liên đặt chiếc la bàn trên tay xuống, chi thng về phía đông nói: "Phía đông Tử cốc có nước hay không?" "Dưới hồ nhỏ mói chính là Mâu thị bảo tàng."

Lúc này bảy lỗ thủng cực lỏn trong Tử cốc đột nhiên phun ra ngọn lửa phừng phừng, chiếu sáng cả Tử cốc thành một vùng đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Ta quyết đoán ra lện:

"A Đông, ngươi dẫn theo hai ngàn người chặn lối vào Tử cốc, nếu có bất cứ người nào ra vào noi này đều bắn chết cho ta. Những người còn lại theo ta đến hồ nhỏ phía trước."

Ho nhỏ cách Tử cốc chừng năm dặm, từ xa liền nhìn thấy mặt hồ lóe ra ánh sáng bảy màu không ngừng biến đổi.

Ta hạ lệnh cho binh lính bao vây quanh hồ, cát dưới chân nóng rực khác thường, cầm một nắm cát lên mói phát hiện hạt cát cũng có màu đỏ.

Ta âm thầm ngạc nhiên, ngày đó ta roi vào trong nội cung cũng từng phát hiện một cái hồ bán nguyện có cát màu đỏ vây xung quanh, không nghi tói cát noi này và noi đó cũng giông nhau, chi là mặt hồ này hình tròn, khác vói mặt hồ ta chứng kiến đêm đó.

Ánh sáng trên mặt hồ không ngừng biến đổi, nhiệt độ xung quanh cũng không ngừng tăng lên. Thấy cảnh tượng kỳ lạ trước mắt, Cao Quang Viền cũng không kim được lo lắng, thấp giọng nói:

"Bệ hạ, thần cảm thấy noi này hoi ki lạ. Vì an toàn của ngài, bệ hạ nên rời khỏi noi này rồi nói sau."

Ta dứt khoát lắc đầu, trong lòng đã sớm quyết định, bất kế như thế nào tôi nay ta cũng phải gặp lại Thải Tuyết một lần. Nếu không sợ rằng đòi này kiếp này ta cũng không còn cơ hội nào đế gặp nàng

Ta dứt khoát lắc đầu, trong lòng đã sớm quyết định, bất kế như thế nào tôi nay ta cũng phải gặp lại Thải Tuyết một lần. Nếu không sợ rằng đòi này kiếp này ta cũng không còn cơ hội nào đế gặp nàng

Nước trong hồ nhỏ rõ ràng là dâng lên rất nhiều. Gia Cát Tiếu Liên thình thoảng chủ ý đến thiên văn, thinh thoàng lại cho người thông báo tinh trạng

https://thuviensach.vn

nước dâng lên của hồ nhỏ, sắc mặt càng ngày càng trở nên nghiêm trọng.

Theo như người từ Tử cốc báo lại, than đá trong cốc đã cháy lên hừng hực, đến giờ vẫn không thấy bất cứ kẻ nào ra vào cửa cốc.

Trong lòng ta không nhịn được lo lắng loạn lên. Nếu mấy người Thải Tuyết vẫn sông trong Tử cốc, trận hỏa hoạn này có thế gây tai họa cho bọn họ không?

Nếu là bọn họ thực sự chết trong biến lửa, chăng phải ta chính là người hại chết bọn họ? Trái tim bị giày vò nhiều lần khiến ta mất đi bình tình như ngày xưa.

Dường như Gia Cát Tiếu Liên nhận ra sự bất an của ta, thấp giọng nói:

"Tử cốc vốn là cửa Từ, hồ nước nhỏ này mới là cửa Sinh. Bệ hạ không cần lo lắng."Lòi còn chưa dứt đã nghe thấy một tiếng nố vang trời, một cột nước từ mặt hồ phóng lên cao, dưới sự chiếu rọi của ánh sáng bảy màu lộ ra vẻ mỹ lệ khác thường.

Chủng ta vô ý thức lui về phía sau, vô số giọt nước từ phía trên roi xuống đầu chủng ta, hồ nước từ từ xoay tròn tạo nên một vũng nước xoáy cực lớn ờ giừa hồ.

Phía Tử cốc liên tục truyền đến nhừng tiếng nố vang, mặt đất dưới chân cũng vì nhừng vụ nố kịch liệt này mà chân động, sắc mặt của rất nhiều binh lính trờ nên trắng bệch, bọn họ chưa từng trải qua tinh cảnh khiến người ta sợ hãi như thế này.

Gia Cát Tiếu Liên lớn tiếng nói:

Trong này có rất nhiều loại bô' cục, thực sự chính là một trận pháp.”

Hắn thấp giọng thò' dài, nói:

https://thuviensach.vn

"Càn, Đoái, Hỏa, Lôi, Phong, Thủy, Cần, Không.."

Ánh mắt hắn nhìn chăm chú vào trung tâm nước xoáy:

"Quá tuyệt diệu, thái cực sinh lường nghi, lường nghi sinh tứ tượng, trong đó thậm chí ẩn chứa ngàn vạn biến hóa, trong thiên hạ thậm chí lại có cao nhân như vây!"

Trong lòng ta âm thầm cười khổ, tất cả cảnh tượng trước mắt tám phần mười là do lão quái vật Tào Duệ kia gây nên, ảo diệu trong đó không phải người bình thường có thế hiếu được.

Gia Cát Tiếu Liên nhìn về phương hướng Tử cốc, sau đó lại nhìn bầu trời, cuôi cùng mói nhìn vào hồ nhỏ, lấm bấm nói:

'Không đúng... Vị trí quẻ cân dường như hoi không đúng...”Ta không dám quấy rầy hắn suy nghi, yên lặng quan sát sự biến hóa trên nét mặt của Gia Cát Tiếu Liên.

"Chng lẽ là ta sai lầm rồi?"

Gia Cát Tiếu Liên đã hoàn toàn đắm chim trong đó.

Đường Muội ờ bên cạnh ta nói nhỏ:

"Bệ hạ, ánh sáng màu xanh lam kia dường như sắp biến mất rồi.”

Ta ngẩng đầu nhìn lại, đúng là thấy ánh xanh lam trong số bảy màu ánh sáng dần dần mờ nhạt đi, xem ra sẽ phải biến mất.

Gia Cát Tiếu Liên nắm chặt hai tay nói:

"Đúng vậy, vị trí quẻ Cần có thiếu sót rất nhiều, mà đó cũng không phải cừa vào."

https://thuviensach.vn

Mặt đất đột nhiên chân động, nhiều tên binh lính trong lúc bất ngờ không kịp chuẩn bị đều té ngã trên mặt đất, Gia Cát Tiếu Liên đang ngồi trên xe lăn cũng bị chân động khiến hắn văng lên mặt đất.

Ta ở cách hắn gần nhất, vội vàng chạy tói đờ hắn dậy. Lúc này mực nước trong hồ lại tăng vọt, sóng lớn cuồn cuồn ra từ mặt hồ, cuốn về bôn phía.

Gia Cát Tiếu Liên lớn tiếng nói:

"Lập tức rời khỏi noi này, mọi người bảo vệ bệ hạ rút lui về phía bắc!"

Mặt đất càng chân động kịch liệt, trong lúc chân động dưới chân đột nhiên xuất hiện một khe nứt không lồ. Mấy tên binh sĩ không kịp chạy thoát bị roi xuống khe nứt, trong nháy mắt cái khe lại khép J lại. Đứng trước sức mạnh của tự nhiên, chủng ta lại tỏ ra yếu đuôi sợ hãi như vậy.

Gia Cát Tiếu Liên chi về một ngọn núi ở phía bắc, chủng ta vội vàng chạy trôn lên sườn núi. Xoay người nhìn lại thấy hồ nhỏ sóng lỏn ngập trời, từ cốc cách đó không xa cũng bốc cháy hừng hực.

Bầu trời đột nhiên trò' nên u ám, không còn thấy một ngôi sao nào. Tâng mât dày đặc tụ tập trên không trung tạo thành một luồng nước xoáy cực lỏn đang không ngừng từ từ hạ xuống.

Tốc độ xoay tròn của hồ nước càng ngày càng nhanh, tầng mây phía trên dường như bị mặt nước hấp dẫn, mũi nhọn trung tâm chi thăng về phía vị trí trung tâm của nước xoáy trong hồ.

Vô số tia chóp vòn quanh tầng mây, tựa như có ngàn vạn con rắn đang chuyến động trong đó.

Gia Cát Tiếu Liên thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Trung tâm nước xoáy chính là vị trí quẻ Khôn, lối ra của trận này nằm ở đó!"

Trong lòng ta chán nản đến cực điếm, xem ra đòi này kiếp này không thế nào gặp lại Huyền Anh và Thải Tuyết được nừa, ta thậm chí tự tay tiền người minh yêu ròi đi.

Ánh sáng mãnh liệt bắn ra từ trung tâm nước xoáy, chiếu sáng cả vùng thiên địa này thành màu vàng óng. Tất cả chủng ta đều không chông đờ nối ánh sáng mãnh liệt này chiếu vào, vội vàng nhắm chặt hai mắt lại.

Cho dù nhắm mắt lại cũng có thế cảm thấy được sự kích thích từ ánh sáng mãnh liệt kia.

Qua một lúc lấu, bên tai lại vàng lên một tiếng nố lớn hon nừa, dòng khí nóng rực thổi từ phía cốc đến đập thăng vào mặt, trong không khí tràn ngập bụi bặm và lưu huỳnh.

Dường như ánh sáng yếu đi một chút, ta thừ mở mắt ra, chi thấy xung quanh tràn đây sương mù, mơ hồ có thế thấy rất nhiều điếm sáng.

Giọng nói của Gia Cát Tiếu Liên vang lên bên cạnh ta:

Trước khi sương mù tản đi mọi người không được hành động thiếu suy nghi."

Trên ngực ta đột nhiên cảm thấy đau đón, ta hoảng sợ vén vạt áo lên lại thấy vết hôn của Thải Tuyết mờ đi rất nhiều. Không biết tại sao ta lại đột nhiên sinh ra dự cảm không tô't, Thải Tuyết sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muôn chứ?

Hai canh giờ sau sương mù trước mặt mói từ từ tản đi, bầu trời xa xa đã trờ nên xanh mờ mờ, xem ra không lâu nừa là đến bình minh.

https://thuviensach.vn

Phía Tử cốc bốc lên từng luồng khói đen, xem ra than đá vẫn chưa cháy hết. Ho nhỏ lại càng biến hóa lớn hon nừa, hồ nước thậm chí qua một đêm đã hoàn toàn khô cạn, đáy hồ hiện ra trước mắt chủng ta.

Dưới đáy hồ cũng không phải cát mà là một quần thế kiến trúc không lồ do kim loại tạo nên, dưới ánh nắng sớm lóe ra ánh sáng lạnh lèo âm u.

Ta chưa từng thấy kiến trúc nào có phong cách như vậy, lại càng không thế tưởng tượng nối một quần thế kiến trúc to lỏn như thế thậm chí hoàn toàn dùng kim loại đúc thành.

Gia Cát Tiếu Liên cũng ngạc nhiên không kém gì ta, hắn cho võ sĩ bên cạnh đấy minh đi về phía đáy hồ.Ta vốn muôn cùng hắn đi về phía trước, nhưng đau đón trên ngực càng ngày càng kịch liệt, bên tai dường như còn nghe được tiếng rên ri khố sở của Thải Tuyết.

Tay phải ta run rẩy che ngực, trái tim cũng không tự chủ được đập mạnh hon.

Ta gần như có thế chắc chắn nhất định là Thải Tuyết đã xảy ra chuyện gì đó, xoay người lại hét lên giận dừ:

'Mọi người nghe rõ cho ta, tim kiếm khắp từng góc nhỏ trong khu kiến trúc này!”

Gia Cát Tiếu Liên dừng bước, đột nhiên quay đầu lại nói lớn:

"Bệ hạ, nhất định không được làm vậy. Cơ quan ở noi này chằng chịt, nếu đế cho tướng sĩ tùy tiện xông vào sẽ chi tạo thành hi sinh không đáng có."

Ta đến trước mặt Gia Cát Tiếu Liên, nói nhỏ đến mức chi có hắn mói nghe được:

https://thuviensach.vn

"Ta... Nghe được Thải Tuyết kêu cứu với ta, nàng nhất định đã xảy ra chuyện gì đó..."

Gia Cát Tiếu Liên tràn đầy ngạc nhiên nói:

"Bệ hạ nói là... Thải Tuyết cô nương ờ..." Ta nặng nề gật đầu.

Ánh mắt Gia Cát Tiếu Liên nhìn về phía đáy hồ, một lúc sau mới thò' dài nói:

"Nhưng là ta vẫn chưa tim được cửa vào chính xác, rốt cuộc là Khôn vị hay Cần vị?"

Ta quả quyết nói:

Cân vị!

Gia Cát Tiếu Liên kinh ngạc nói:

"Tại sao bệ hạ có thế kết luận như vậy?”

Gia Cát Tiếu Liên kinh ngạc nói:

"Tại sao bệ hạ có thế kết luận như vậy?”

Ta thấp giọng nói:

"Ngài có tin trên đòi này có cảm ứng tâm linh không?”

Gia Cát Tiếu Liên không trả lòi, nhưng ta biết rõ ràng là hắn không tin.

Ta bước về hướng Cần vị, Gia Cát Tiếu Liên nói vói theo:

"Bệ hạ, hay là đế ta dần người đi trước dần đường.”

https://thuviensach.vn

Chủng ta đi dọc theo con đường phức tạp khó có thế phân biệt đế tiến về phía trước. Năm mươi tên lính dưới sự chi dần của Gia Cát Tiếu Liên dè dặt mò' đường.

Mồi khi đến một noi địa hình phức tạp, cho dù Gia Cát Tiêu Liên cũng không thế kết luận nên đi như thế nào, bên tai ta lại vang lên tiếng Thải Tuyết kêu cứu. Sự thật chứng minh mồi lần quyết đoán của ta đều chính xác.Trong ánh mắt Gia Cát Tiếu Liên tràn đầy vẻ kinh ngạc, hắn rốt cuộc bắt đầu tin có thần minh ờ noi sâu xa chi dần ta.

Năm tấm cừa sắt không lồ chặn lại lối đi của chủng ta, Gia Cát Tiếu Liên quyết đoán loại trừ ba cừa trong sô' đó, còn dư lại hai cánh cừa khiến chủng ta lại lâm vào cảnh không biết đi hướng nào. Mà lúc này ta cũng không còn nghe được tiếng kêu cứu của Thải Tuyết nừa.

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Năm cánh của này đều có thế mò' ra, nhưng chi có một trong số đó đi thông đến Sinh lộ, nếu như mờ sai lầm, toàn bộ năm cánh cừa này sẽ trờ thành Tử lộ, chủng ta sẽ không còn cơ hội tiến vào nừa."

Trong lòng ta yên lặng cầu khấn:

"Thải Tuyết! Cho ta một chi dần!"

Nhưng bên tai cũng không nghe được giọng nói nào.

Ta vén vạt áo lên, thấy dấu môi son do Thải Tuyết lưu lại lại hồng nhuận lên, ta đi đến cánh cửa khác lại phát hiện màu sắc của dấu môi son đó nhạt đi rất nhiều, trong lòng không nhịn được vui mừng, Thải Tuyết vẫn đang chờ ta đến.

Ta nhanh chóng đưa ra quyết định, chi về cánh cừa sắt ban đầu nói:

https://thuviensach.vn

"Chính là nó!”

Mười tên võ sĩ họp lực chầm chậm đẩy cánh của sắt ra, một cửa động cực lớn xuất hiện trước mặt chủng ta. Trên mặt Gia Cát Tiếu Liên lộ ra vẻ vui mừng:

"Phán đoán của bệ hạ chính xác."Hai trăm tên võ sĩ đi trước mò' đường, sau đó là Gia Cát Tiếu Liên dần theo hai trăm tên võ sĩ theo sát, ta dưới sự bảo vệ của Xa Hạo, Liên Việt và hai trăm tên võ sĩ theo sát Gia Cát Tiếu Liên. Đây là kết quả do ta gạt bỏ hết ý kiến của mọi người, kiên trì đi trước.

Cây đuốc chiếu sáng ngòi cả đường hầm, hai bên vách tường điêu khắc hoa văn tinh xảo. Từ trước đến nay ta luôn si mê những thứ này, nhưng bây giờ ta không có lòng dạ nào đế dừng lại thưởng thức, trong đầu vẫn luôn hiện lên hình bóng xin đẹp của Thải Tuyết. Nếu như Thải Tuyết xảy ra bất cứ chuyện gì, ta tự nhận minh cũng không thế nào chịu được đả kích lớn như vậy.

Phía trước đột nhiên vang lên tiếng võ sĩ hô lên kinh hãi, trong lòng ta chợt khấn trương.

Một ông lão bị thương cả người đầm đìa máu đen nằm ờ noi đó. Ta tiến đến gần lại phát hiện ông lão này chính là Khúc Chiêu Hiên, một trong bôn trường lão của Ma môn.

Khúc Chiêu Hiên thấy ta, hai mắt đột nhiên sáng lên, khàn giọng nói:

"Long Dận Không...”

»1 T» f,f

lo gan!

Các võ sĩ thấy hắn gọi thng tên tục của ta, cùng giận dừ mắng mỏ.

https://thuviensach.vn

Ta ra hiệu cho mọi người lui xuống, đi tói trước mặt Khúc Chiêu Hiên. Khúc Chiêu Hiên đưa tay ra nắm lấy cánh tay ta, lúc này ta mói nhìn rõ trên ngực hắn có hai lồ máu, máu tươi vẫn còn đang chảy ra. Vói võ công xuất thần nhập hóa của hắn, trong thiên hạ đã có rất ít người có thế khiến hắn bị thương, là ai có võ công cao cường như vậy?

"Đi... Cứu Công chúa..."

Khúc Chiêu Hiên dùng hết sức lực nói.

Ta đã đoán ra Công chúa mà hắn nói chắc chắn là Thải Tuyết, lo lắng vừa rồi cuôi cùng cũng bị chứng thực, ta cao giọng hạ lệnh:

"Lập tức lao vào cho ta!"

Khúc Chiêu Hiên nắm chặt tay ta nói:

'Không được... Lôi đi phía trước trừ tộc của chủng ta ra... Chi... Chi có người tu luyện Vô Gian Huyền Công mói có thế thông qua... Nếu bọn họ tiếp tục đi tói... Sè chi làm xúc động cơ quan... Khiến cho... Nổ tung...”

Khúc Chiêu Hiên nhét một viên tinh thạch hình tròn màu xanh biếc vào trong tay ta, nói:

"Nó... Sẽ chi dần.. Ngươi...”

Lòi còn chưa dứt hắn đã gục đầu xuống, ta xem xét qua thấy hắn không còn chút hoi thò' nào.

"Bệ hạ! Xin người nghi lại!"

Gia Cát Tiếu Liên nghe được toàn bộ cuộc nói chuyện giữa ta và Khúc Chiêu Hiên, hắn thấp giọng khuyên can ta, nhưng khí nhìn thấy ánh mắt kiên định của ta liền hiếu rõ có nói gì đi nừa cũng không thế làm ta thay đối ý định, ảm đạm thò' dài nói:

https://thuviensach.vn

"Nàng quan trọng với ngài như vậy sao?"

Ta gật mạnh đầu, nói:

"Nếu không đi cứu nàng ta sẽ hối hận cả đời! ”

Tiến vào đoạn đường có ánh sáng xanh mông lung phía trước, hoi nước trong không khí xung quanh tựa như bị hút sạch. Lúc này ta mói hiếu được ý nghía thực sự của những gì Khúc Chiêu Hiên nói, phương pháp hít thờ trong Vô Gian Huyền Công có thế giúp ta hô hấp tự nhiên trong hoàn cảnh này.

Tinh thạch màu xanh biếc lóe lên tia sáng ki dị dần đường cho ta, đi một quãng đường chừng nửa dặm, trước mắt ta đột nhiên sáng bừng. Đây là một đại sảnh dùng thủy tinh tạo thành, đứng trong đó tựa như ờ trong một thế giói trong suốt sáng ngòi.

Trong không gian nhìn như thuần khiết này lại nồng nặc mùi máu tanh.

Tào Duệ và Viên Thiên Trì trôi lơ lửng giữa không trung, hai người đang họp lực chông lại một lão già tóc trắng.

Ta chưa từng gặp lão già kia. Dựa vào tình thế trước mắ có lẽ lão già kia chính là hung thủ giết hại Khúc Chiêu Hiên.

Thân thế ba người chầm chậm xoay tròn trên không trung, một đoàn anh sáng khác nhau quay tròn xung quanh thân thế bọn hắn.

Khuôn mặt Tào Duệ lộ ra vẻ khá kinh ngạc, sự xuất hiện của ta nằm ngoài dự đoán của hắn.

Ta cũng không quan tâm đến tinh hình chiến đấu giữa bọn họ, Thải Tuyết và Huyền Anh mói là những người ta quan tâm nhất.

https://thuviensach.vn

Trong đại sảnh bày mười cái lồng bằng thủy tinh trong suô't, ta phát hiện ra Huyền Anh và Thải Tuyết trong đó.

Ta khó có thế kim nén được sự kích động trong lòng, lỏn tiếng kêu gọi, vọt tói chỗ Thải Tuyết. Nhưng trên lồng thủy tinh kia không có bất kỳ khe hờ nào, hai người các nàng dường như bị đông cứng ờ trong đó.

Ta dốc sức gõ lên phía ngoài nhưng hai nàng dường như đã tiến vào giấc ngủ say, không có bất kỳ phản ứng nào.

Tào Duệ và Viên Thiên Trì cùng phát ra một tiếng kêu thảm, thân thế bọn họ bay ngược ra ngoài, nặng nề đụng lên vách tường.

Thân thế lão già tóc trắng kia tựa như chim ưng từ trên không trung lướt về phía Thải Tuyết, trong tay không biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh thiết kiếm màu đen nặng nề, hai tay giơ lên qua đinh đầu, dốc hết sức bổ về phía Thải Tuyết.

Trong lòng ta giật minh, nếu đế hắn bổ trúng lồng thủy tinh, Thải Tuyết chắc chắn sẽ hương tiêu ngọc vẫn. Trong lúc cấp bách ta cũng chng thèm quan tâm minh có phải đôi thủ của hắn hay không, rút trường đao bên hông ra, rông lỏn một tiếng, ngưng tụ hết công lực toàn thân nghênh đón.

Đao kiếm chạm vào nhau, trường đao trong tay ta lập tức bị trường kiếm của lão già chém thành hai đoạn. Thế chém của thiết kiếm không dừng lại, biến hóa khéo léo trên không trung, chuyến chém thành đâm về phía trái tim ta vô cùng chuẩn xác.

Viên Thiên Trì thét lên kinh hãi, trong lòng ta liền trầm xuống, chăng lê tính mạng minh chi vì khinh địch mà kết thúc như vậy?

Mũi kiếm lạnh như băng đâm vào da thịt ta. Sau cơn sợ hãi khó có thế nói nên lời, ta lập tức phát hiện minh vẫn còn sông trên thế giói này.

https://thuviensach.vn

Da thịt noi mũi kiếm đâm vào trở nên sáng ngòi khác thường, ánh sáng màu đỏ từ trong lồng ngực ta xuyên suô't ra ngoài, vị trí một kiếm này đâm trúng chính là noi Thải Tuyết lưu lại dấu môi son.

Mũi kiếm lạnh như băng đâm vào da thịt ta. Sau cơn sợ hãi khó có thế nói nên lời, ta lập tức phát hiện minh vẫn còn sông trên thế giói này.

Da thịt noi mũi kiếm đâm vào trở nên sáng ngòi khác thường, ánh sáng màu đỏ từ trong lồng ngực ta xuyên suô't ra ngoài, vị trí một kiếm này đâm trúng chính là noi Thải Tuyết lưu lại dấu môi son.

Mặc dù thiết kiếm không thế đâm vào thân thế ta, nhưng lực lượng không lồ từ trên thân kiếm lại đấy ta về phía sau. Lưng ta nặng nề đụng vào lồng thủy tinh, ta nghe thấy rõ ràng âm thanh thủy tinh vờ vụn vang lên. Trên khóe môi của lão già lộ ra nụ cười tàn khốc, hắn thông qua ta đế truyền lực lượng lên lồng thủy tinh phía sau.

Ánh sáng trên ngực trở nên nhạt đi, mũi kiếm lại tiến vào sâu trong cơ thế ta một chút.

Một đôi tay mềm mai ôm chặt lấy thân thế ta từ phía sau, ánh sáng vốn đã ảm đạm lại bừng sáng lên mãnh liệt.

Trong lòng dâng lên dũng khí vô hạn, tất cả tiềm lực của ta bòi vì Thải Tuyết xuất hiện mà được khơi dậy. Nếu như một kiếm này đâm xuyên qua thân thế ta, ta và Thải Tuyết đều không thế may mắn thoát được.Trong mắt lão già bồng nhiên toát ra vẻ do dự, ứiiết kiếm cũng dừng lại trên ngực ta mà không tiếp tục đâm tói.

Cùng lúc đó, Tào Duệ và Viên Thiên Trì lại lao lên phía sau hắn, lão già thay đổi phương hướng thiết kiếm, oô' gắng quét ngang ngực Viên Thiên Trì và Tào Duệ.

https://thuviensach.vn

Song ứiiết kiếm dường như đã họp thành một thế vói ta, lão già kia dùng hết toàn lực thậm chí cũng không thế rút thiết kiếm ra khỏi cơ thế ta. Cả chuôi kiếm bị ánh sáng phát ra từ cơ thế ta bao phủ, trên mặt lão già lộ ra vẻ vô cùng kinh ngạc.

Tào Duệ nắm chặt cơ hội ngàn năm có một này, một quyền đánh trúng sau lưng lão già. Gần như cùng lúc đó, Viên Thiên Trì cũng ngưng tụ công lực toàn thân đánh trúng xương sườn của Lão già.

Khuôn mặt của lão già bòi vì đau đón mà trở nên vặn vẹo, nhanh chóng vứt bỏ thiết kiếm, gầm nhẹ một tiếng, hai đấm chia ta đánh úp về phí Tào Duệ và Viền Thiên Trì. Một tiếng thình thịch vang lên, thân thế ba người cùng bay ngược ra ngoài, nặng nề roi trên mặt đất.

Máu tươi phun ra từ trong miệng lão già, hắn cười sầu thảm:

"Hắn... Hắn thậm chí....đã tu luyện Vô Gian Huyền Cổng..."

Sau lưng Tào Duệ dựa sát vào vách tường mói có thế chông đờ cho minh không bị quỳ rạp xuống đất, Viên Thiên Trì thì đã sớm hôn mề.

Tào Duệ cười lạnh nói:

"Tổ Cuồng Khiếu... Ngươi chấp nhận số phận đi.."

Trong lòng ta kinh hãi, không ngờ lão già trước mặt này lại chính là người sáng lập Ma môn Tố Cuồng Khiếu mà Tào Duệ nói, cũng chính là Không Không chân nhân. Tào Duệ từng nói hắn đã sớm chết đi, nhưng không ngờ hắn vẫn còn sông trên cõi đòi này.

Thải Tuyết ờ phía sau bồng buông lỏng thân thế ta, thân thế mềm mại ngã xuống mặt đất. Ta vội vàng ôm nàng vào trong lòng.

Tổ Cuồng Khiếu thê thảm cười nói:

https://thuviensach.vn

Tiếu tử, không phải ta thua trong tay ngươi. Nếu không phải ta thấy ngươi đôi với nàng thật lòng nên nảy sinh lòng thương hại, lúc này ngươi đã chết rồi.”

Thải Tuyết nằm trong lòng ta, dựa vào ta nâng đờ mói đứng lên được, nhẹ giọng nói:

"Đã qua nhiều năm như vậy, vì sao trong lòng Tổ tiên sinh vẫn không... Buông bỏ được... chuyện cũ kia..."

Giọng nói của Tổ Cuồng Khiếu đột nhiên trò nên bén nhọn:

"Ta đương nhiên không thế nào quên được, nếu như hắn chết trước mặt ngươi, ngươi có thế quên được hắn sao?"

Thải Tuyết nhìn ta, trong mắt không che giấu được tinh ý vô hạn, trong chốc lát cũng không cách nào trả lòi được câu hỏi của Tổ Cuồng Khiếu.

I ô Cuông Khiêu nói:

"Chi vì ta đã yêu một cô gái bình thường, nhưng các ngươi lại từng bước ép ta, chính các ngươi đã cướp đi tính mạng của nàng, là các ngươi khiến ta phải cô đon khố sờ trên cõi đòi này cả ngàn năm.’’

Tào Duệ không có chút sức lực nào nói:

"Chính bản thân ngươi mói là người hại chết nàng... Nếu không phải ngươi có dã tâm nắm giừ thiên hạ... Nàng tai sao phải chết?"

Nét mặt Tổ Cuồng Khiếu ảm đạm nói:

"Ngươi nói không sai... Là ta hại chết..."

Ánh mắt hắn nhìn vào Thải Tuyết nói:

https://thuviensach.vn

"Công chúa... Ngươi dũng cảm hon ta, nếu như năm đó ta không tiếc hi sinh nguyên năng trong co thế, người yêu ta đã không phải chết.."

Trong lòng ta giật minh, từ những lòi của Tổ Cuồng Khiếu ta đã mơ hồ cảm thấy có điều không ôn. Tào Duệ ảm đạm thò' dài:

"Vì hắn, thậm chí Công chúa dám buông bỏ tất cả..."

Tổ Cuồng Khiếu lại cười phá lên:

"Tào Duệ, đòi này kiếp này ngươi cũng sẽ không hiếu được tinh là thứ gì, cho dù người có tiếp tục sông đến ngàn vạn năm cũng sẽ chi cô độc cả đòi."

Tào Duệ ảm đạm không nói.

Thải Tuyết vô lực nằm trong lòng ta, giọng nói trở nên cực kỳ suy yếu:

'Tào tiên sinh... Chi sợ ta... Ta không có cách nào đi cùng ngài được..."

Trong ánh mắt Tào Duệ lộ ra vẻ vô cùng mất mát.

Thải Tuyết rút một thanh đạo nhỏ sắc bén ra từ bên hông, nhẹ nhàng cắt mờ vạt áo của ta, ôn nhu "Công tử, Thải Tuyết muôn làm một việc..."

Ta gật đầu, ta tin tường Thải Tuyết chắc chắn sẽ không hại ta.

Thải Tuyết cấn thận đâm đao nhỏ vào vết thương do kiếm gây ra trên ngực ta, đau đón khiến trán ta chảy ra mồ hôi lạnh. Thải Tuyết nói:

"Ta từng đế lại một bức tinh đồ trong cơ thế công tử, ta không nờ xa công tử... Mong đợi một ngày công từ sẽ đi tìm ta..."

Một viên tinh thế nhỏ như hạt đậu tương tản ra ánh sáng màu hồng bị Thải Tuyết cấn thận lấy ra, ta gần như thoát lực té trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Thải Tuyết ôm chặt lấy thân thế ta, roi lệ nói:

"Hoặc có một ngày ta sẽ đi tim công tử..ế"

Trí nhớ của ta đột nhiên trờ nên mơ hồ, trong mông lung chi nghe thấy Thải Tuyết nói:

"Huyền Anh chính là thuần âm thế, đem vật này cấy vào trong đầu nàng, nàng có thế dần mọi người trở về...”

Dường như ta tiến vào một mộng cảnh vô cùng vô tận, trong mộng cảnh ta trần truồng đứng trong hồ nước trong suốt, ngửa đầu nhìn bầu trời cao xa tinh khiết.

Đáy hồ đều là cát trắng xóa, ngoài ra ta không nhìn thấy một sinh mệnh nào khác. Ta đang ờ đâu? Đây là thực hay là mộng? Ta còn sông hay đã chết?

"Bệ hạ!"

Tiếng gọi lo lắng của mọi người vang lên bên tai ta, ta chầm chậm mờ mắt ra, thấy thuộc hạ trung thành đang xúm lại xung quanh ta.

"Bệ hạ, rốt cuộc ngài đã tinh!"

Gia Cát Tiếu Liên trước nay vẫn không dề dàng biếu lộ tinh cảm cũng vui mừng gần như phát khóc. "Ta đang ờ đâu?"

Ta tràn đây mê mang hỏi, trong đầu thậm chí trò' nên trông tron.

"Bệ hạ, ngài vẫn ở trên Phật Yết son. Ngài đã ngủ ba ngày ba đêm!"

Lúc này ta mói nhớ ra chuyện minh tiến vào đường hầm, nhưng chuyện xảy ra sau đó bất kế ta cố gắng thế nào cũng không nhớ ra nối.

https://thuviensach.vn

Ta dõi mắt nhìn về phía trước lại thấy trong hồ nhỏ sóng xanh lăn tăn, bôn phía núi xanh vòn quanh, hoàn toàn khác vói âh tượng trước đây của ta. Ta mò' mịt hỏi:

"Tại sao ta lại ở chồ này?"

Gia Cát Tiều Liên nói:

"Bệ hạ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Ta chậm rãi lắc đầu nói:

"Ngươi không nên hỏi ta, ta đã không nhớ rõ nữa..."

Thấm thoắt đã trở lại Khang đô nửa năm, nhừng thứ chủng ta nhìn thấy trong hồ nhỏ hoàn toàn biến mất tựa như bị bóc hoi khỏi nhân gian. Gia Cát Tiếu Liên từng cho người lục soát kì đáy hồ, kiến trúc bằng kim loại chủng ta nhìn thấy đã biến mất không đế lại dấu vết gì.

Vàng trong Tử cốc vẫn còn ở noi đó, khoản tiền tài lỏn này trờ thành trụ cột đế phát triến kinh tế cho Đại Khang.

Mồi người đều nhận ra sự buồn bực trong lòng ta, nhừng người vợ yêu thay nhau dùng tất cả biện pháp khuyên bảo ta, nhưng ta vẫn không thế nào xóa đi nồi khổ riêng trong lòng.

Ta đã quên hết nhừng chuyện xảy ra khi tiến vào lối đường hầm, ta không biết có phải Thải Tuyết đã rời khỏi thế giói này hay không, có lẽ vinh viền ta cũng không có duyên được gặp lại nàng.

Ta ngắm nhìn bông tuyết bay múa trong không trung, đây là trận tuyết roi cuôi cùng của năm nay tại Khang Đô. Tuyết xuân yên lặng, mọi âm thanh đều cô đon, không biết tại sao ta lại nhớ lại đêm đầu tiên ta và Thải Tuyết găọ nhau, trong lòng lại âm thầm đau khổ.

https://thuviensach.vn

Tay phải của ta theo thói quen vuốt ve lên ngực, không biết tại sao dấu son môi Thải Tuyết đế lại thậm chí cũng biến mất, tất cả đều xảy ra sau khi ta tiến vào đường hầm nhưng ta lại không nhớ rõ được chút gì.

Đại Kết Cục: Trăng tròn.

Sò' nhi im lặng xuất hiện ờ phía sau của ta, ôn nhu nói: "Bên ngoài trời lạnh như vậy, sao huynh lại ăn mặc phong phanh thế này, nếu như bị bệnh chng phải là bất hạnh cho người trong thiên hạ hay sao?"

Nàng khoác thêm cho ta một cái áo lông cừu, ta cười ôm Sở nhi vào trong lòng, nói:

"Cảm ơn muội."

Sỡ nhi nói:

"Nếu như huynh có tâm sự gì thì nói ra được không? Mấy tỷ muội thấy huynh lúc nào cũng không vui, ai nấy đều lo lắng."

Ta thờ dài một hơi, đưa tay kéo chiếc áo lông cừu, nói tránh đi:

"Vừa nhìn ta đã biết đây là do Duyên Bình may, ở trong cung, chi có nàng ta mói thêu được như thế này.”

Ta chợt nhớ minh đã lâu rồi không gặp Duyên Bình, thấp giọng nói:

"Gần đây tại sao ta không gặp nàng ta?"

Sỡ nhi nói:

"Duyên Bình bị bệnh, đã xin muội nghi, hiện giờ đã về nhà nghi ngoi, thòi gian cũng được ba tháng rồi, áo khoác này là do nàng ta hôm trước sai người đưa tói.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, Dịch An lúc này cũng mang trà tới, ta hỏi Dịch An bệnh tinh của Dueyen Bình, không ngờ rằng bệnh của nàng ta lại càng lúc càng nặng.Lúc còn nhỏ, ta được Duyên Bình và Dịch An thay phiên nhau chiếu cô', ta đã coi hai người bọn họ là người thân của minh. Lúc này nghe nói Duyên Bình bị bệnh nặng, trong lòng không yên, cho nên ta bảo Dịch An cùng đi tới nhà của nàng ta thăm bệnh.

Lúc này trời đã hoàng hôn, tuyết lớn vẫn cứ roi, không thấy dấu hiệu ngừng nghi, cho dù như vậy, hàng quán hai bên đường vẫn rất là náo nhiệt, khắp noi đều là cảnh tượng phồn vinh.

Chăng biết từ lúc nào, kinh tế của Khang quốc đã khôi phục như xưa, hon nừa ta mang về một lượng lớn vàng bc từ tử cốc, cho nên chi trong một thòi gian ngắn, kinh tế Đại Khang phát triến vùn vụt, thực sự trờ thành bá chủ của Trung Nguyên.

Ta vốn định tiêu diệt Tề quốc đầu tiên, thế nhưng Tề vương Kinh Phong Đồng lại bị ta hù dọa vờ mật, phái sử giả tói kết minh, nhưng thực chất là cúi đầu xưng thần.

Bây giò' đưa mắt nhìn khắp Trung Nguyên, cũng chi còn lại Hán quốc là địch nhân duy nhất của ta.

Ta phong cho Tiêu Tín làm thống lình, dần 10 vạn đại quân tói ven bò' Trường giang, đọi tói ngày xuân là phát động tông tiến công đánh Hán quốc, chinh phục đôi thủ cuôi cùng của ta ờ Trung Nguyên.

Khi xe ngựa tói chỗ của Duyên Bình, ta chậm rãi xuống xe ngựa, hướng A Đông nói:

"Ngươi không cần theo ta tiến vào, ta muôn Dịch An cùng đi.”

Đấy cửa phòng ra, thấy phòng ốc được quét tước sạch sẽ, ta thầm nghi trong lòng:

https://thuviensach.vn

"Xem ra bệnh tinh Duyên Bình không nghiêm trọng lắm, từ trước tói giờ nàng ta chi có một minh ờ đây."

Phòng bếp có tiếng mờ cửa, ta xoay người nhìn lại, cả người giông bị sét đánh, ngơ ngác đủng ờ tại chồ, hai mắt lập tức ươn ướt.

Thải Tuyết bưng chén thuốc xuất hiện trước mặt của ta, khi nàng nhìn thấy ta, nước mắt đã ngập tràn đôi mắt đẹp, run giọng nói:

"Thiếp bết, sẽ có một ngày công tử sẽ tói...”

Lệ nóng chảy xuống đôi má của nàng, ta vọt tói, vừng vàng đem Thải Tuyết ôm vào trong ngực:

'Kiếp này ta không bao giờ cho nàng ròi xa ta nừa."

"Thiếp không bao giò' đi... không bao giò' ròi xa công tử..."

Vầng trăng tròn chậm rãi di chuyến lên giừa không trung, đem hai thân hình đang ôm nhau của chủng ta họp thành một, chim đắm trong ánh trăng huyền ảo...

Ta không hỏi tói nhừng chuyện đã xảy ra vói nàng, mà chi cần nàng ở bên cạnh ta, nhừng chuyện khác đã không còn quan trọng nừa rồi.

Mồi người vợ của ta đều vì sự xuất hiện của Thải Tuyết mà nhảy nhót vui mừng, nhừng ngày thống khố của ta, các nàng đều biết cả.

Vân Na cam bàn tay của Thải Tuyết, cười duyên nói:

"Thải Tuyết muội tử trở về là tốt rồi, người hiếu Dận Không nhất là muội, người Dận Không yêu nhất cũng là muội."Sò' nhi cười nói:

"Nếu như muội nhìn thấy Dận Không trong thòi gian này mất hồn mất vía, thì muội mói biết vị trí của muội quan trọng tói bậc nào."

https://thuviensach.vn

Yến Lâm nói:

'Khi không có được trong tay, huynh ấy lại càng yêu, đọi khi lừa được cô lên giường rồi, trong cảm nhận của hắn, c không còn trọng yếu như trước nừa đâu."

Nha đầu ghê tởm này lại dám bôi nhọ ta như vậy.

Thải Tuyết bị các nàng nói tói mức mặt đỏ bừng, cúi đầu xuống. Dao Như và Thải Tuyết từ trước đến nay cảm tinh tốt nhất, thấy Thải Tuyết xấu hố như vậy, vội vã thay nàng giải vây nói:

"Bây giờ người có tinh cũng trờ thành quyến thuộc, trời đúng là chiều lòng người.”

Ta đang muôn nói, nhưng thấy Dịch An đã đi tới, hướng ta nhỏ giọng nói:

"Bệ hạ, Trần tiên sinh và Hứa tướng quốc có chuyện quan trọng cầu kiến.”

Ta gật đầu:

"Bảo họ tói Duyệt Tâm điện chò' ta, ta lập tức tói ngay."

Sắc mặt của Trần Tử Tô và Hứa Vũ Thần cực kỳ ngưng trọng, ta nhìn thấy Hứa Vũ Thần có bộ dáng như vậy, chắc chắn sẽ không kinh ngạc, nhưng Trần Tử Tổ từ trước tói nay luôn ung dung bình tình cũng có sắc mặt như vậy, đúng là làm cho ta có chút ngạc nhiên.

Ta cười nói:

"Có chuyện gì khiến hai người nghiêm túc như vậy?"

Trần Tử Tô dân đau nói:

https://thuviensach.vn

"Nghe nói bệ hạ đã tim được Thải Tuyết cô nương, hai chủng thần đặc biệt tói chúc mừng.”

Ta ha hả cười nói:

"Chi sợ không đon giản như vậy đâu, có chuyện gì mau nói đi."

Hứa Vũ Thần nói:

"Thác Bạt Thuần Chiếu đã nhất thống người Ho, quân đội của hắn quy mô tập kích ờ thảo nguyên bắc bộ của Đại Khang."

Ta nhíu mày nói:

"Hắn vừa mói trải qua một trận chiến, chng nhè lại định khiêu khích chúng ta hay sao?"

Trần Tử Tô nói:

"Thần đã điều tra rõ, Thác Bạt Thuần Chiếu lấy lý do là luyện binh, trước khi hắn tập kết cũng đã thông báo cho thủ thành của chủng ta như vậy.”

Ta cười lạnh nói:

"Trong lòng hắn luôn có dã tâm, trước giờ vẫn bất binh chuyện đất Tần lần trước, hiện giờ Đông Ho đã bị hắn bình định, rất có khả năng hắn sẽ tân công chủng ta."

Ta đi qua đi lại nói:

"Xem ra chi có tạm hoãn tiến công Hán quốc, bảo hắn lên phía bắc hóa giải nguy cơ."

Hứa Vũ Thần nói:

"Lần này lại mất một phen công phu rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta nhận ra ý của hắn, ánh mắt ta trò' nên sắc bén, nói:

Hứa tướng quốc nói những lòi này là có ý gì?

Hứa Vũ Thần thờ dài một hoi nói:

"Bệ hạ còn nhớ rõ chuyện trước kia bệ hạ phái Tiêu Tín đi chinh phạt Hán quốc, thần kiệt lực phản đôi hay không?"

Ta gật đầu nói:

"Ta đương nhiên nhớ, tướng quốc sợ Tiêu Tín khi đánh hạ xong Hán quốc, sẽ chiếm lấy phía nam Trường Giang, dùng nó làm cơ sờ chông lại ta?"

Hứa Vũ Thần nói:

"Nhưng sau đó bệ hạ đã thuyết phục thần."

Ta mim cười nói:

'Cho dù hắn có bản lình, cũng không dám ngang nhiên mưu phản."

Trần Tử Tô nói:

"Nhưng bây giờ lại phát sinh biến hóa, nếu như người Ho xuôi nam, khi Tiêu Tín tân công phía nam sẽ có cơ hội tự lập. Trong một thòi gian ngắn, chúng ta không cách nào chủ ý tói hắn được, hắn là người cảnh giác, biết chóp thòi cơ sẽ không bỏ qua cơ hội tô't như thế này."

Ta cười khố nói:

"Vì sao các ngươi nhận định, Tiêu Tín tất phản?"

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

"Trước khi Tiêu Tín xuất chinh, Tử Tô đã nói chuyện. Thần đã từng hỏi hắn, nếu như người Ho làm loạn, chủng ta nên đánh Hán trước hay là Kháng Ho trước? Bệ hạ đoán xem hắn trả lòi như thế nào?”

Ta đã mất đi hứng thú suy đoán, lắc đầu biếu thị đoán không ra.

Trần Tử Tô nói:

"Tiêu Tín trong lúc vô tinh nói một câu nói, muôn chông ngoài tất phải bình nội.”

Ta bồng nhiên đứng dậy, lớn tiếng nói:

"Truyền ý chi của ta, bảo Tiêu Tín lập tức về Khang đô thương nghị chuyện Kháng Hồ."Hứa Vũ Thần nói:

"Thần dám nói hắn sẽ không sẽ trở lại.”

Trần Tử Tô nói:

"Lúc này hắn về thì thế cục còn khó khăn hon, nếu như hắn không về, thì bệ hạ hãy làm theo câu nói của Tiêu Tín, muôn chông ngoài tất phải bình nội.”

Hứa Vũ Thần cố sức gật đầu, cách nghi của hắn giông như cách nghi của Trần Tử Tô.

Nếu như thực sự Tiêu Tín không còn nghe ta điều khiên, ta nên như thế nào? Ta chậm rãi xoay người nhìn chín rồng vàng đang nhảy múa xung quanh Long ỷ, ta vốn định đọi khi thống nhất thiên hạ mói phải lo lắng tói chuyện của Tiêu Tín, nhưng không ngờ Thác Bạt Thuần Chiếu làm đảo lộn toàn bộ kế hoạch của ta.

Nếu như người Ho xâm nhập phía nam, không có hậu phương ốn định, ta không cách nào tác chiến vói họ được, chuyện đáng lo trước mắt không

https://thuviensach.vn

phải là Hán quốc, mà là Tiêu Tín.

Tất cả mọi chuyện không nằm ngoại dự liệu của Trần Tử Tô, việc triệu Tiêu Tín về kinh không thuận lợi, Tiêu Tín khuyên ta nên đánh Hán quốc trước, sau khi thống nhất Trung Nguyên sẽ chuyên tâm đánh nhau vói người Ho.

"Hắn quả nhiên có mang dị tâm!"

Ta phẫn nộ ném tấu chương của Tiêu Tín ra ngoài.

Sò' nhi và Vân Na liếc mắt nhìn nhau, Sở nhi nhẹ giọng nói:

"Tiêu Tín nói cũng không phải là không có lý, muôn chông ngoài tất phải bình nội."Ta cười lạnh một tiếng nói:

"Bình nội, nội loạn của ta chính là hắn, nếu như hắn thành công đánh được Hán quốc, dựa vào sự hiếm trở của Trường Giang đế chông lại ta, khi đó muôn đôi phó vói hắn lại càng thêm khó khăn."

Vân Na cau đôi mi thanh tú nói:

'Tiêu Tín lần này kháng chi không về, hiến nhiên đã khám phá ra ý đồ của bệ hạ, nếu như chủng ta tiếp tục ép hắn, chi khiến hắn thực sự làm phản.”

Ta cả giận nói:

"Sớm biết như vậy, ta đã không giao nhiệm vụ đánh Hán quốc cho hắn."

Sỡ nhi nói:

"Bây giò' nói điều này cũng không có nghía gì cả, chuyện quan trọng là làm sao triệu hắn trở về được." Ta cười khố nói:

https://thuviensach.vn

"Xem ra trận chiến này không tránh khỏi rồi, Tiêu Tín đã một lòng làm phản, sao hắn có thế về được cơ chứ?"

Sò' nhi nhăn mày nói:

"Chúng ta không có gì đế quản hắn hay sao."

Ta nghe được câu nói này của nàng, trong lòng đột nhiên có ý nghi, Tiêu Tín vẫn thầm mến Lục Châu, nếu như Lục Châu có chuyện gì, hắn sẽ không tiếc tất cả tói Khang đô cứu viện, thế nhưng ta làm như vậy, chăng phải là quá mức đê tiện hay sao?

Gió đêm thổi nhẹ, ta và Lục Châu ờ Trừ Tủ Cung uống trà, Lục Châu đã cảm nhận được điều gì đó, môTanh đào giật giật nói:

Gió đêm thổi nhẹ, ta và Lục Châu ờ Trừ Tủ Cung uống trà, Lục Châu đã cảm nhận được điều gì đó, môTanh đào giật giật nói:

"Có phải huynh phiền vì chuyện ca ca của muội không?"

Ta không nói gì, nàng đúng là một con người cam chịu.

Lục Châu nói:

'Muội dự định tói o Khô' Tô thành một chuyến, gặp mặt hoàng huynh, mong huynh ấy bỏ ý niệm xuôi nam trong đầu."

Lục Châu tuy rằng đã lỏn, thế nhưng vói tính tinh thuần khiết của nàng sao tường tượng được sự hiếm ác của trường đòi, Thác Bạt Thuần Chiếu quyết không phải là một người vì tinh thân mà bỏ ý định của minh.

Ta cười nhạt nói:

"Nếu như nàng đi, chng khác là đưa dê vào miệng cọp, có khi hắn lại bắt nàng làm con tin cũng nên."

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Thuần Chiếu đã từng làm như vậy.

Lục Châu thấy vậy thì hết hồn, ký ức trước kia nàng vẫn còn nhó' rõ, nàng không muôn tái diễn chuyện như vậy nên nhào vào trong lòng ta nói:

'Thế nhưng... Thế nhưng nếu như không thế khuyên can hoàng huynh bỏ đi ý niệm xâm nhập phía nam trong đầu, bách tính hai nước chăng phải lại bị chiến hỏa giày xéo hay sao?"

Ta khè vuốt vai nàng nói:

"Lục Châu, ta có chuyện muôn cầu nàng.”

Lục Châu thản nhiên cười nói:

"Từ khi nào huynh trờ nên khách khí như vậy, có phải huynh đã coi muội là người ngoài không?”

Ta thấp giọng nói:

"Chuyện này sợ rằng khiến muội phải chịu ủy khuất."

Lục Châu cam bàn tay của ta, nói:

"Chi cần có thế giúp huynh, Lục Châu bị ủy khuất một chút có đáng là gì?"

Trong lòng ta cảm động, công bình mà nói, ta không muôn lợi dụng người minh yêu đế đạt được mục đích, thế nhưng thế cục trước mắt đã khiến ta không thế làm gì khác hon.

Sáng sớm hôm sau, Lục Châu bị ta cách chức đuôi vào lãnh cung, vói tội danh là tiết lộ chuyện quốc sự cho Ho quốc. Ta chiếu cáo thiên hạ rằng, bảy ngày sau sẽ lấy máu nàng tế cờ, cổ vù sĩ khí, sau đó triến khai quyết chiến vói người Ho.

https://thuviensach.vn

Bí mật này chi có ta và Lục Châu hai người biết, các vị ái thê của ta bị tin này làm cho khiếp sợ, lù lượt kéo tói khuyên ta.

Ta đã chuẩn bị chuyện này, cho nên trôn ra ngoài hành cung ờ ngoại thành Khang đô, nghiêm lệnh cho Ngự Lâm quân không cho bất cứ ai vào trong.

Đây chính là một canh bạc của ta, vật đặt cược chính là tinh cảm của Tiêu Tín vói Lục Châu.

Ta mất ngủ đúng sáu ngày trong hành cung, tói ngày hồi hoàng cung, vẫn không có tin tức gì của Tiêu Tín. Có thế hắn không nhận được tin tức, hoặc hắn đã nhận ra mưu đồ của ta. Ngày mai ta sẽ hạ chiếu đặc xá cho Lục Châu, xem ra kế sách này đã trò' thành trò cười cho hắn.

Trò lại trong cung, Trần Tử Tổ và Hứa Vũ Thần cùng các thần tử đã chò' ờ đó, đương nhiên là cầu tinh cho Lục Châu.

Ta không nhịn được phất phất tay nói:

"Chuyện mà trầm đã quyết, không ai có thế thay đổi, các ngươTai dám khuyên ta, ta sẽ chém đầu người đó.”

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Từ Tô và các vị đại nhân ờ đây không phải khuyên bệ hạ, mà vì tấu chương của Tiêu tướng quân, hai ngày trước tướng quân đã về tói Khang đô."

Ta vô cùng mừng rờ, nhưng lại không biếu hiện lên mặt, thấp giọng nói:

"Hiện giờ hắn về đây làm cái gì?"

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

"Phải hỏi chính hắn mới biết."

Ta bảo mọi người lui ra, chỉ lưu lại minh Tử Tô ò lại thương lượng.

Trần Tử Tô nói:

"Chiêu Khố nhục kế này của bệ hạ đúng là cao minh."

Ta xấu hổ cười nói:

"Hiện tại ta thật có chút hối hận."

Trần Tử Tổ mim cười nói:

'Thật ra đôi vói người như Tiêu Tín, chủng ta không cần có kế sách gì cao siêu, kế sách của bệ hạ lần này là thích họp nhất."

Ta gật đầu nói:

"Tiêu Tín lần này bị ép phản hồi Khang Đô, chắc chắn hắn đã chuẩn bị kỹ lường."

Trần Tử Tô nói:

"Đứng vậy, đôi vói Tiêu Tín, chủng ta chi có thế dùng hai từ "liên lụy"."

"Ý của Trần tiên sinh là...”

Trần Tử Tô nói:

"Uy tín mà Tiêu Tín vất vả tích lũy ờ trong quân nhiều năm không phải là nói là hết, nếu như chủng ta không nghi tói phương pháp xử lý hắn, chi sợ rằng sẽ mang lại hậu quả vô cùng nghiêm trọng."

Ta cũng đã lo lắng tói chuyện này, khi Tiêu Tín tói Khang đô, ta cũng không lập tức hạ thủ vói hắn.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

"Thần có một kiến nghị, bệ hạ còn nhớ' chủng ta đã từng nói, Tiêu Tín và Cao Hàm ai đánh được Hàn đô sẽ trọng thưởng cho người đó.”

Ta cười nói:

"Tiên sinh không nói tới chuyện này, đúng là ta đã quên mất."

Trần Tử Tô nói:

"Thần có một kiến nghị, bệ hạ còn nhớ' chủng ta đã từng nói, Tiêu Tín và Cao Hàm ai đánh được Hàn đô sẽ trọng thưởng cho người đó.”

Ta cười nói:

"Tiên sinh không nói tới chuyện này, đúng là ta đã quên mất."

Trần Tử Tô nói:

'Tiêu Tín đã tới lúc lập gia đình, sao bệ hạ không nhân cơ hội này làm một chuyện tốt."

Ta cười nhạt nói:

"Không biết Trần tiên sinh đã chọn được con gái nhà ai rồi?"

Trần Tử Tô nói:

"Bệ hạ còn nhớ Phượng Mị có một ngươi con gái hay không?”

Ta gật đầu nói:

"Đứng vậy, Phượng Mị đúng là có một người con gái.”Trong lòng ta đã hiếu ý của Trần Tử Tô, thầm khen hắn cao minh. Yên quốc tuy rằng đã diệt

https://thuviensach.vn

vong, nhưng thân phận của Phượng Mị vẫn còn, coi như cũng môn đăng hộ đôi vói Tiêu Tín.

Trần Tử Tô nói:

"Nghe nói Tử La công chúa thanh lệ vô luân, huệ chất lan tâm, đã có rất nhiều người cầu hôn, bệ hạ thúc đấy việc hôn nhân này, đúng là một chuyện tốt."

"Tốt, ta lập tức đi tìm Phượng MỊ nói chuyện.”

Phượng MỊ ngàn vạn lần không ngờ ta lại tói phủ đệ của nàng bái phỏng, từ khi nàng tói Khang đô, ta chưa bao giờ tói thăm nàng.

Có thế nhận ra, Phượng Mị trang điếm thật lâu mói ra gặp ta.

Ta thờ ơ phẩm hương trà, cô' ý không nhìn tói nàng.

Phượng MỊ cười duyên nói:

"Phượng Mị không biết bệ hạ đến, không tiếp đón từ xa, mong rằng bệ hạ thứ tội.”

Ta cười nhạt nói:

"Hoàng hậu Phượng Mị có cần khách khí vói ta như vậy không?"

Phượng MỊ thâm ý nói:

"Nếu như không có sự quan tâm của bệ hạ, ta và con gái sao có thế bình yên sinh sông ờ Khang đô, đại ân đại đức như vậy, Phượng MỊ kết cỏ ngậm vành cũng khó có thế báo đáp."Ta cười ha hả, cô' ý nhìn bôn phía nhìn một cái nói:

"Vì sao không thấy con gái của hoàng hậu đâu nhi?"

https://thuviensach.vn

Câu hỏi bất thình linh của ta làm cho Phượng MỊ lấy làm kinh hãi, thấy nàng thấp thỏm lo âu, trong lòng ta nhịn không được cười thầm, Phượng Mị có lê cho rằng ta có chủ ý vói con gái của nàng.

Phượng MỊ thấp giọng nói:

"Từ La còn bé, ta sao dám đế nó gặp bệ hạ."

Ta cười nói:

"Nghe tiếng Tử La công chúa thanh lệ vô luân, huệ chất lan tâm đã lâu, hôm nay ta tói ân cần thăm hỏi hoàng hậu Phượng Mị, đồng thòi cũng muôn gặp Tử La công chúa."

Khuôn mặt của Phượng Mị không còn chút máu, nàng nhất định đã hiếu nhầm ý của ta, trong lòng ta cười thầm, nhưng cũng lười vạch trần.

Tuy rằng ta đã có chuẩn bị, nhưng khi nhìn thấy Tử La cũng khiến ta ngẩn ngơ, nàng quả nhiên là trời sinh vưu vật, băng cơ ngọc da, mồi động tác giơ tay nhấc chân đều hiện lên sự quyến rũ, nhu mi động lòng người.

"Tử La khấu kiến bệ hạ..”

Thanh âm của nàng như hoàng oanh trong cốc vắng, trong lòng ta rung động, nhưng khi nhó' tói mục đích chủ yếu lần này bèn thu liềm tâm thần, mim cười nói:

"Quả nhiên là động lòng người, ta gặp còn phải thích.”

Lòi vừa nói ra, khuôn mặt Tử La nhất thòi đỏ bừng, ôn nhu nói:

bệ hạ nói đùa rồi.

Nàng dùng đôi mắt đẹp liếc nhìn ta một cái.

https://thuviensach.vn

Ta mim cười nói:

"Hoàng hậu Phượng Mị, ta có một ý nghi, không biết ngươi có thế đáp ứng không?”

Phượng MỊ thấp thỏm bất an, run giọng nói:

"Bệ hạ có chuyện phân phó, Phượng Mị sao dám chôi từ."

Ta ha hả cười nói:

"Ta có ý định thu Tử La làm con gái nuôi, không biết hoàng hậu Phượng Mị nghi sao?"

Phượng MỊ thò' phào nhẹ nhõm thật dài, câu nói này của ta khiến cho nàng yên lòng, cười nói: "Cầu còn không được, cầu còn không dược."

Nàng hướng Tử La nói:

"Con gái, còn không mau bái kiến phụ hoàng!"

Không nghi tói Tử La cắn môi nói:

"Bệ hạ còn trẻ như vậy, tôi đa chi làm ca ca của con mà thổi..."

Phượng MỊ cả giận nói:

"To gan! Ta xưa nay dậy con thế nào, sao con có thế vô lề như vậy!"

Tử La vành mắt đỏ hồng, lệ roi như mưa, đôi mắt nhìn ta u oán, trong lòng ta nhịn không được lên, nàng không muôn làm con gái nuôi của ta, chăng nhè đã có lòng ái mộ?Tử La thấy mẫu thân tức giận, không thế làm gì khác hon là nhỏ giọng nói: "Phụ hoàng!"

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Con gái ngoan!"

Trong lòng thì cảm thấy có chút buồn cười, ta chi hon Tử La chừng 10 tuổi, đột nhiên gọi một người như vậy là con gái đúng là có là lạ.

Ta lấy ngọc bội trên người xuống, đặt vào trong tay của Tử La, khi tiếp xúc cảm thấy da thịt nàng mềm mại vô cùng, trong lòng không khỏi có chút tiếc nuôi, mỹ nừ như thế này mà chuyến cho hắn, có lẽ sau này ta sẽ phải hôi hận.

Tử La nhận thấy sự thất thô' của ta, không dám rút tay về, đỏ mặt nói:

"Phụ hoàng...”

Lúc này ta mói giật minh, cười buông bàn tay của nàng ra, nói:

"Đây là lề vật ta tặng cho con, chi can cam nó, con có thế tự do ra vào hoàng cung."

"Đa tạ phụ hoàng!"

Ta lại nói:

"Từ La cũng đã tói tuối lập gia đình, không biết đã chọn được ai chưa?"

Phượng MỊ lắc đầu nói:

"Người cầu hôn có không ít, nhưng mà vẫn chưa tim được đôi tượng."Ta mim cười nói:

"Tử La, con thích con trai kiếu gì, nói thử ra xem nào.”

Tử La mặt đỏ hồng, dũng cảm nói:

"Tử La thích nhất là nam tử như phụ hoàng...”

https://thuviensach.vn

"Nha đầu to gan, nói bậy bạ gì đó?”

Đây là lần thứ hai Phượng MỊ quát Tử La.

Ta lúc này cũng nhận ra được, trong lòng Tử La đã sớm mang hình bóng của ta, trong lòng nhịn không được ngầm cười khổ, vốn định làm mai môi cho Tiêu Tín, không ngờ Tử La lạ biếu lộ tinh cảm vói ta, sớm biết như vậy, ta đã giao chuyện này cho Sở nhi đi làm, tránh khỏi phiền phức.

Ta binh tình nói:

"Ta đã chọn cho con một người, Đại tướng quân Tiêu Tín chắc con cũng nghe nói tói, hắn là nhân tài kiệt xuất, ta coi hắn như con của minh, cho nên nghi Tử La và hắn đúng là một đôi trai tài gái sắc"

Khuôn mặt của Tử La trở nên trắng bệch, lạnh lùng nói:

"Con chưa gặp mặt Tiêu Tín, sao phải gả cho hắn?"

Phượng MỊ cả giận nói:

"Nha đầu kia, càng lớn càng không hiếu chuyện, còn không mau về phòng!"

Tử La nước mắt roi như mưa, nhìn ta một cái rồi mói đi về phòng.

Phượng MỊ áy náy nói:

"Bệ hạ, đứa nhỏ này đã bị ta làm hư, ngàn vạn lần đừng lên trách nó làm gì.”

Ta mim cười nói:

"Ta đã coi nó như con gái của minh, sao có thế trách được cơ chứ?"

Phượng MỊ nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm nay bệ hạ tới vì chuyện của Tiêu Tín và Tử La hay sao?"

Ta gật đầu nói:

"Không sai, ý của ngươi thế nào?"

Phượng MỊ trầm ngâm trong chốc lát mới nói:

"Nếu như bệ hạ đã mò' lòi, Phượng Mị đương nhiên không dám cự tuyệt, huống chi Tiêu đại tướng quân chính là trụ cột của nước nhà, là nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ, nếu như Tử La có thế gả cho hắn, cũng không tính là làm xấu con gái của ta.”

Ta cười nói:

"Ngươi đã đồng ý, vậy thì việc này cứ quyết định như vậy đi."

Phượng MỊ thấp giọng nói:

"Bệ hạ, ta sẽ khuyên bảo Tử La, nhưng mà cũng xin người đáp ứng, nếu như Tử La kiên quyết từ chôi, mong người đừng ép nó."

Ta gật đầu nói:

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không làm chuyện ép duyên người khác."

Chính ngọ hôm sau, Tiêu Tín quả nhiên xuất hiện trong Khang Đô, sau khi tin tường hắn trở lại hoàng thành, ta lập tức tuyên bô' đặc xá cho Lục Châu, hon nừa cũng mờ tiệc tẩy trần cho Tiêu Tín, Lục Châu cũng ờ trong đó.

Chính ngọ hôm sau, Tiêu Tín quả nhiên xuất hiện trong Khang Đô, sau khi tin tường hắnrở lại hoàng thành, ta lập tức tuyên bô' đặc xá cho Lục Châu, hon nừa cũng mờ tiệc tẩy trần cho Tiêu Tín, Lục Châu cũng ờ trong đó.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín sắc mặt ngưng trọng, hắn mới xuất hiện ở Khang đô thì đã nghe tin tức đặc xá cho Lục Châu. Tất cả đã chứng minh, ta cô' ý dụ hắn tới Khang đô, nếu như Tiêu Tín dám trở về, điều đó cũng chứng minh, hắn đã chuẩn bị được kỹ càng.

"Thần Tiêu Tín khấu kiên bệ hạ! Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sắc mặt của Tiêu Tín vẫn hết sức khiêm tốn và cung kính.

Ta mim cười đưa tay nâng hắn dậy nói:

"Ngươi về là ta yên tâm rồi."

Thần lan này về đây là vì việc người Hồ xuôi nam.

Ta khoát tay áo nói:

"Hôm nay không nói chuyện quốc sự!"

Rồi ta xoay người hướng Lục Châu nói:

"Lục Châu, khách ta mòi đã tói chưa?"

Lục Châu thản nhiên cười nói:

"Chắc là đã tói rồi!"

Tiêu Tín mê hoặc nói:

"Không biết còn người nào nừa tham gia yến tiệc?”

Lục Châu nói:

"Bệ hạ tuyến cho ngươi một tuyệt đại giai nhân, hôm nay an bài cho hai người gặp mặt.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín lấy làm kinh hãi, cuông quít nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín vẫn chưa muôn thành thân!"

Ta mim cười nói:

"Tiêu Tín, năm nay ngươi không còn nhỏ nừa, trai lớn dựng vợ gái lớn gả chồng, chăng nhẽ ngươi định ờ không cả đòi?”

Tiêu Tín nói:

"Nam nhi phải biết lấy sự nghiệp làm đầu..."

Ta nói một câu hai nghía:

"Lập nghiệp và thành gia vốn là hai chuyện không mâu thuần vói nhau, ta cưới nhiều vợ như vậy, ngươi có thấy ta chậm trề chuyện gì hay không?”

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ chính là thiên tử, sao Tiêu Tín dám so sánh vói người."

Ta cười nói:

"Người con gái này cũng không phải là người ngoài, nàng chính là Tử La công chúa con gái của hoàng hậu Phượng Mị. Ta đã nhận nàng làm con gái nuôi, cho dù là dung mạo, phẩm chất, hay đạo đức đều là người hiếm có, chng nhè ngươi không tin vào ánh mắt của ta?"

Thần không dám, nhưng mà Tử La công chúa xuất chủng như vậy, Tiêu Tín chi sợ không xứng vói nàng.”

Ta cười lạnh nói:

"Tiêu Tín, có phải ngươi coi thường con gái nuôi của ta hay không?"

https://thuviensach.vn

"Thần không dám!"

Lục Châu thấy giọng điệu của ta trờ nên nghiêm trọng, cuông quít mở miệng khuyên lon:

"Huynh gấp cái gì? Chờ khi hai người họ gặp mặt, biết đâu lại có tinh vói nhau cũng nên!"

Đúng lúc này, Phượng MỊ mang theo Tử La tói đây, ta và Lục Châu mim cười tiến lên nghênh đón.

Dưới sự an bài của chủng ta, Tiêu Tín và Tử La nhập tiệc, hai người không nói gì vói nhau, đồng thòi cũng chng thèm liếc mắt nhìn nhau.

Ta đương nhiên biết mọi chuyện, trong lòng cảm thán, có lẽ ta sinh ra không phải đế làm chuyện mai mối.

Sau khi tan tiệc, ta bảo Lục Châu đi theo hỏi ý kiến của Tiêu Tín, còn ta thì dần Tử La tói cửu khúc trường kiều.

Tử La yên lặng đi theo phía sau của ta, khi tói trên trường kiều, đột nhiên ôn nhu nói:

"Bệ hạ chng nhè phải gả ta cho hắn ư?"

Cho dù ta đã nhận nàng làm con gái nuôi, nhưng nàng không gọi ta là phụ hoàng.

Ta cười nhạt nói:

"Lê nào Tiêu Tín không đủ làm cho con động tâm hay sao?"

Tử La cố sức lăc đau nói:

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta đã sớm có lựa chọn, cho dù thế nào cũng không gả cho hắn. "

Ta chậm rãi xoay người sang chồ khác, đã thấy Tử La si ngốc nhìn ta, trong đôi mắt đẹp đã tràn đầy nước mắt.

"Tử La không muôn gả cho hắn!”

Ta nhíu mày, không nghi tói chuyện lại biến thành cục diện như thế này.

Ta lạnh lùng nói:

"Lệnh của cha mẹ, lòi của người mai môi, không tói lượt ngươi tự chủ trương!”

Đế nàng lại một minh, ta xoay người đi tói chỗ của Lục Châu.

Tử La lấy hết dũng khí ờ phía sau ta kêu lên:

'Chăng nhè bệ hạ không muôn biết người trong lòng của Tử La là ai hay sao?”

Ta dừng lại một chút, sau đó chậm rãi lắc đầu.

Từ sắc mặt của Lục Châu, ta đã biết cuộc nói chuyện vói Tiêu Tín không có tiến triển gì cả, tính cố chấp của Tiêu Tín vượt xa sự tường tượng của ta.

Sáng sớm hôm sau, ta hạ chi phong Tiêu Tín là Trung Dùng Vương, ngự ban cho Tiêu Tín và Tử La thành thân, việc này ta không hề cần sự đồng ý của Tiêu Tín và Tử La, ta thân là Đại Khang đế vương, bá chủ Trung Nguyên, một chuyện nhỏ như vậy, sao ta cần phải đế ý tói cảm nhận của bọn họ.

Lần gặp Tiêu Tín tiếp theo, ta thấy hắn bị áp lực, chắc là hắn đã nhận ra ta muôn dùng hôn nhân làm thứ đế ràng buộc hắn, đế cho người thiên hạ

https://thuviensach.vn

biết ân đức của ta đôi vói hắn. Bề ngoài tuy rằng là thăng tiến, nhưng thực tế ta lại tước đi binh quyền của hắn, đế cho hắn ờ trong Khang đô, sông trong sự không chế của ta.

Trước khi tói ngày đại hôn, ta tự minh tói phủ đệ của hắn thăm hắn.

Một thòi gian không gặp, Tiêu Tín gầy đi rất nhiều, cũng trầm mặc hon rất nhiều.

Ta đã chuẩn bị rượu và thức ăn, cùng Tiêu Tín đôi ấm.

Tiêu Tín không có tâm tinh uống rượu, mói chi uống hai chén đã đế chén rượu xuống, buồn bã thò' dài một hoi.

Ta mim cười nói:

"Ngày cưới sắp tói, vì sao ngươi lại thò' dài, chng nhè không hài lòng vói sự sắp xếp của ta?"

Tiêu Tín thấp giọng nói:

"Thần đang lo lắng việc người Ho, Thác Bạt Thuần Chiếu đã nhìn chằm chằm vào biên giói Đại Khang, sao thần có tâm trạng cưới vợ được chứ."

Ta ha hả cười nói:

"Muôn chông ngoài tất phải bình nội, lòi nói của ngươi rất có lý.”

Tiêu Tín nhíu mày, nhưng không có lên tiếng.

Ta tự uống hết ly rượu ngon nói:

"Người Ho muôn xâm nhập phía nam cũng phải chờ tói mùa xuân, chủng ta vẫn có thòi gian chu đáo đế chuẩn bị, ta đã phái tướng quân Ho Văn Mạc thống suất đại quân tói phương bắc phòng bị."

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ, vì bình định Hán quốc, chủng ta đã tập trung khá nhiều binh lực, số binh lực còn lại có lẽ không đủ mạnh."

Ta cười nói:

"Vân Na đã tự minh tói phương nam đốc chiến, trong vòng 1 tháng có thế đánh bại Hán quốc!"

Tiêu Tín thất kinh, hắn vạn lần không ngờ ta lại bảo Vân Na tói đốc chiến, càng không ngờ tói ta lại phát động tân công vói Hán quốc nên thấp giọng nói:

"Việc chinh chiến sao có thế làm phiền nương nương, vói lại thần chính là thống suất...”

Ta cười thật đắc ý, nói:

"Tiêu Tín, nhiều năm qua ngươi vẫn không ngại gian khố Đông dẹp Bắc giúp ta, cho nên ta muôn tranh thủ thòi gian đại hôn, đế ngươi có thế nghi ngoi một chút, yên tâm ờ lại Khang đô sông mấy năm nhàn nhã. Đồng thòi cũng duy trì hương khói cho Tiêu thị, coi như là an ủi linh hồn của phụ thân ngươi."

Tiêu Tín cười nhạt một tiếng, hắn biết ta đã ngả bài, nên cũng không còn giấu diếm nừa.

Tiêu Tín nói:

'Tiêu Tín vào sông ra chết trên sa trường có thế được, nhưng bảo thần sông na nhàn hường phúc ở Khang đô đúng là khó hon giết thần đi.”

Ánh mắt của ta trở nên sắc bén.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín chng hề sợ hãi, nói:

"Hon nừa, tướng lình thủ hạ của Tiêu Tín tuy rằng thiện chiến, nhưng đa số đều là người thô lỗ vô lề, nương nương tói đó, bọn họ chưa chắc đã chịu nghe lời."

Câu này hắn ám chi ta, nếu như ta hạ thủ vói hắn, thì thủ hạ của hắn cũng nhân cơ hội làm loạn.

Ta nờ nụ cười, lẽ nào Tiêu Tín cho rằng, dựa vào số binh mã và thủ hạ của hắn có thế chông lại được ta?

Ta nờ nụ cười, lẽ nào Tiêu Tín cho rằng, dựa vào số binh mã và thủ hạ của hắn có thế chông lại được ta?

Ta ngưng mắt nhìn bản đồ trong phòng của Tiêu Tín nói:

"Yên, Tần, Trung Sơn, Tân, Hàn, Tề đã nằm dưới chân Đại Khang, chi còn một Hán quốc không đáng đế ta nghi nhiều."

Tiêu Tín nói:

"Con giun xéo mãi cũng oằn, Hán quốc ngày xưa đã từng cường thịnh, nhừng năm gần đây, bản đồ Đại Khang không ngừng mò' rộng, thế nhưng Hán quốc cũng chưa bao giò' ngừng phát triến về kinh tế lần quân sự. Nhất là thủy quân của Hán quốc, bệ hạ muôn đánh nước này, sợ rằng không dề dàng như vậy."Hắn dừng lại một chút lại nói:

"Nương nương tuy rằng thiện chiến, thế nhưng không có sờ trường gì đặc biệt đôi vói thủy quân, xin thứ cho Tiêu Tín nói thăng, lân này bệ hạ bảo nương nương đi chinh chiến vói thủy quân của Hán quốc, đây không phải là thượng sách. Nếu như chi cần có một chút sai sót, tôn thất sẽ thảm trọng vô cùng. Tề quốc tuy rằng đã thần phục, thế nhưng quân ta thảm bại, Tề vương chưa hn sẽ không phản chiến, huống chi phương bắc của chủng ta

https://thuviensach.vn

vần bị người Ho nhòm ngó, mong bệ hạ có thế lo lắng nhiều hon, tránh đế suy nghi nhất thòi biến thành hận thiên cố."

Ta chậm rãi đi tói trước bản đồ, dùng ngón tay phác họa lộ tuyến hai bò' Trường Giang, nói:

"Thủy quân Hán quốc đúng là mạnh nhất thiên hạ, nhưng họ chắc chắn sẽ thất bại."

Tiêu Tín ngơ ngác, sự tin tưởng của ta khiến hắn hoài nghi suy nghi trong lòng minh.

Ta cười nói:

"Có chuyện ngươi sợ rằng còn không biết, một khi chúng ta khai chiến vói Hán quốc, Lý Mộ Vũ sẽ ngả theo trận doanh của chủng ta. Sự bô' phòng ờ bên bờ Trường Giang sẽ không còn tác dụng vói chủng ta, Vân Na tuy rằng không thiện thuỷ chiến, thế khi vượt qua được Trường Giang, rất ít người có thế ngăn cản được bước tiến của nàng. "

Tiêu Tín thần tinh buồn bã, ta không đem chuyện Lý Mộ Vũ cho hắn biết, chắc chắn hắn đã nhận ra, ta không con tin tưởng hắn đã lâu rồi.

Ta lại nói:

Thân là sĩ tốt Đại Khang, ngươi củng nên hiếu, ngươi vì ai mà chiến đấu?"

Cho dù ta có cầm quân hay không, thì địa vị của ta vần làm cho mọi người phải tôn sùng.

Tiêu Tín trầm mặc hồi lâu mói nói: "Bệ hạ triệu thần về kinh sư, chắc chắn không chi vì chuyện thành thân cho thần."

https://thuviensach.vn

Ta ngưng mắt nhìn Tiêu Tín, giông như muôn xem trong tâm tư của hắn đang nghi gì:

"Tiêu Tín, ta bảo ngươi Bắc thượng Kháng Ho, tại sao ngươi không đi?"

"Lòng trung của thần với bệ hạ có trời biết, thần làm chuyện gì cũng vì lợi ích của Đại Khang.”

Ta cười lạnh xoay người nói:

"Tiêu Tín, ta cũng không phải là không tin ngươi, nhưng mà có quá nhiều người nói vào tai ta, ngươi có mưu phản ý! "

Tiêu Tín hoảng sợ quỳ rạp xuống đất, run giọng nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín có thể có hôm nay, tất cả đều là do bệ hạ ban tặng, Tiêu Tín làm sao dám có ý mưu phản, mong rằng bệ hạ minh xét, không nên bị người khác mê hoặc.”

Ta cười lớn đờ hắn lên, nói:

"Ta cũng đã nói vói bọn họ, Tiêu Tín là thuộc hạ trung thành nhất của ta, cũng là đứa cháu của người bạn thân nhất của ta, cho dù có chuyện gì xảy ra, ngươi cũng không bao giò' có tâm mưu phản."

"Đa tạ bệ hạ!"

Sắc mặt Tiêu Tín đã trắng bệch.

"Ngươi chi cần nghi ngoi một chút, cần gì thì bảo Xa hộ vệ đi làm, chuyện trong quân, tạm thòi ngươi không cần quản tói nừa."

Tiêu Tín yên lặng gật đầu, trong lòng hắn lúc này thống khổ tói cực điếm.

https://thuviensach.vn

Vân Na tự minh tói Nam Cương đốc chiến, chính là chủ ý của Trần Tử Tô, muôn không chế được thủ hạ thân tín của Tiêu Tín, chi bằng vào sự uy hiếp của Vân Na thì chưa đủ.

Trong thòi khắc mấu chô't, Khinh Nhan cũng phải hiện thân, dùng thuật dịch dung diệu tuyệt thiên hạ, tái tạo lại hình dáng của Tiêu Tín, cùng vói Vân Na đi Nam cương. Chuyện này ta không nói cho Tiêu Tín biết, đại cục vẫn nằm trong tay của ta.

Ra khỏi tướng quân phủ, ta thấy một đoàn người đang đứng, người dần đầu chính là Xa Hạo, thấy ta hắn cuông quít dần mọi người thi lề.

Ta mim cười nói:

"Mấy ngày tói chắc phải khố cực cho các ngươi rồi."

Xa Hạo nói:

"Chủ nhân yên tâm, Xa Hạo nhất định sẽ làm tốt chuyện này.”

Lúc này xa xa truyền đến tiếng vó ngựa, Đường Muội phóng ngựa như bay chạy tói noi này. Xa Hạo thấp giọng hướng ta nói:

"Lúc nãy Đường Muội có tói hai lần, nhưng đều bị thuộc hạ ngăn cản."

Ta gật đầu, Đường Muội không ngờ lại tói đây gặp ta, hắn xoay người xuống ngựa, vội vàng hành l "Đường Muội tham kiến bệ hạ.”Ta cười nhạt nói:

"Ta bảo ngươi đi Lục Hải Nguyên lo việc, sao ngươi vẫn ở chỗ này?”

Đường Muội vẫn quỳ trên mặt đất nói:

"Bệ hạ, thần muôn xin người một việc"

https://thuviensach.vn

Ta thò dài nói:

"Từ sau khi ta đăng cơ, ta có cảm giác tinh cảm của ta và ngươi xa lạ rất nhiều, không biết là ta thay đổi, hay là do ngươi thay đổi."

Đường Muội và Xa Hạo yên lặng không nói gì.

Một trận gió lạnh thổi qua, ta rùng minh chi vào trong xe nói:

"Đường Muội, ngươi theo ta lên xe nói chuyện."

Đường Muội đi theo ta vào bên trong xe, thấp giọng nói:

"Bệ hạ, thần muôn xin bệ hạ tha cho Tiêu Tín."

Ta ha hả nở nụ cười:

"Đường Muội, ta đã bao giò' nói sẽ đôi phó vói hắn chưa?"

Đường Muội vành mắt đều đỏ lên, run giọng nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín tuy rằng không phải do Tiêu đại ca sinh ra, thế nhưng nó cũng là người thân duy nhất của đại ca. Trải qua bao nhiêu năm như vậy, nó cũng đã giúp bệ hạ đánh Đông dẹp Bắc, lập nhiều chiến công hiến hách, người trẻ tuổi khó tránh khỏi có chút ngạo khí, thế nhưng mà nói nó làm phản, Đường Muội có chết cũng sẽ không tin tưởng!"

Ta cười nói:

"Tinh cảm của ta và Tiêu đại ca quyết không dưới ngươi, ta cũng yêu thương Tiêu Tín không kém ngươi đâu, ngươi yên tâm, sáng nay ta đã bảo Vân Na cùng hắn trở lại Nam Cương."

Đường Muội bán tín bán nghi nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ nếu như cho hắn trở về Nam Cương, tại sao lại bảo Xa tướng quân bao vây phủ tướng quân, không cho bất cứ ai vào?"

"Ngươi không tin ta?"

Sắc mặt của ta biến chuyên.

Đường Muội nói:

"Đường Muội không dám, Đường Muội tuy rằng ngu dô't, thế nhưng cũng có thế nhận ra chuyện lần này Tiêu Tín kháng chi đã chọc giận bệ hạ. Đường Muội không dám cầu bệ hạ đặc xá cho hắn, chi cầu bệ hạ có thế lưu lại cho hắn một cái mạng, đế hắn bình an sông qua ngày, vậy thì Tiêu đại ca cũng có thế nhắm mắt."

Ta gật đầu nói:

"Ngươi yên tâm, ta coi hắn như con ruột của ta, sao có thế làm hại hắn cơ chứ?"

Đường Muội bán tín bán nghi gật đầu.

Trở lại trong cung, Phượng Mị lại đến đây bái kiến ta, Sỡ nhi và Thải Tuyết đang ờ một bên tiếp kiến. Đôi mắt đẹp của Phượng MỊ do khóc nên đỏ bừng, không cần hỏi cũng biết, nàng ta lo lắng chuyện của con gái.

Ta vốn không muôn nói chuyện vói nàng ta, tiếc rằng Sỡ nhi lại giừ ta lại:

"Phượng MỊ có lòi muôn nói vói huynh."

Ta chi đành ngồi xuống, lúc này tâm tình của ta bị Đường Muội làm cho không vui, không nhịn được "Hoàng hậu Phượng Mị muôn hối hôn ư?"

Phượng MỊ cắn cắn môTanh đào, lấy hết dũng khí nói:

https://thuviensach.vn

'Cho dù bệ hạ nói như thế nào, Phượng MỊ cũng phải nói ra lòi trong lòng.”

Nàng quỳ xuống đất nói:

"Từ lúc bệ hạ tứ hôn, Tử La đã bắt đầu tuyệt thực, lúc này nó đang hấp hối, nếu như tiếp tục thêm nừa, thi chăng cần đợi tói thòi gian đại hôn, con gái của ta đã..."

Nói đến chỗ thương tâm, nàng nhịn không được khóc òa lên.

Sò' nhi và Thải Tuyết ở một bên nhìn ta có ý oán trách.

Ta cười nhạt nói:

"Ta tuy rằng tứ hôn, thế nhưng đâu có bảo bọn họ lập tức cử hành hôn lên, hon nừa Tiêu Tín đã hộ tông Vân Na đi tói Nam Cương, chuyện này sau này hãy nói có được hay không?"

Phượng MỊ nức nờ nói:

"Phượng MỊ cả gan nói một câu, kỳ thực Tử La không thích Tiêu Tín, từ nhỏ nó đã coi bệ hạ là anh hùng trong lòng, chưa bao giờ thay đối..."

Phượng MỊ nức nờ nói:

"Phượng MỊ cả gan nói một câu, kỳ thực Tử La không thích Tiêu Tín, từ nhỏ nó đã coi bệ hạ là anh hùng trong lòng, chưa bao giờ thay đối..."

Đôi mắt của Sỡ nhi và Thải Tuyết cứ nhìn chằm chằm vào ta, khiến cho ta xấu hổ vô cùng, trong lòng không khỏi có chút đắc ý, có thế được mỹ nhân thầm yêu, dù sao cũng là chuyện vinh hạnh, ờ phương diện này Tiêu Tín không phải là đôi thủ của ta.

Phượng MỊ thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như bệ hạ thương đứa nhỏ này, mong rằng bệ hạ có thế hạ minh toi khuyên Tử La ăn cơm, bằng không... ta cũng chi còn cách nhặt xác con gái minh mà thổi..."

Nàng khóc vô cùng thương tâm.Sò' nhi thờ dài một hoi nói:

"Phượng MỊ tỷ tỷ, tỷ về trước đi, ta đáp ứng tỷ lát nừa sẽ khuyên bệ hạ tói thăm Tử La.”

Phượng MỊ liên tục tạ ân, lúc này mói rời khỏi hoàng cung.

Phượng MỊ đi rồi, Sỡ nhi và Thải Tuyết cười khanh khách đi tói chỗ ta, Sở nhi châm chọc nói:

"Muội còn tường huynh tổ chức hôn lề cho Tiêu Tín, không ngờ lại lấy việc công làm việc tư, ngay cả con gái của minh cũng có chủ ý."

Thải Tuyết cười nói:

"Chuyện này cũng khó trách, phong thái của bệ hạ làm gì có nừ nhân nào kháng cự được."

Nha đầu kia sao có thế học được công phu miệng lười sắc bén vậy cơ chứ.

Ta cười khố nói:

"Trời đất chứng giám, sao ta dám có chủ ý vói Tử La được, trước kia nếu có ý nghi gì khác, sao ta dám nhận nàng ta làm con gái nuôi?"

"Hiện giờ huynh hối hận rồi à?"

Sỡ nhi hỏi.

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

"Đúng là... có một chút...”

Đôi bàn tay trắng liên tục đấm như mưa vào người của ta.Phía sau màn chen vang lên tiếng cười duyên, hóa ra các vị ái thê của ta đều nấp ờ phía sau, một đám người vây ta lại, ta cuông quít xin khoan dung nói:

"Ta biết sai rồi, biết sai rồi, mong rằng chư vị nương nương thứ tội..."

Ta tuy rằng không muôn gặp Tử La, nhưng có Sỡ nhi và Thải Tuyết khuyên nhủ, trong khi Tử La lại tuyệt thực, cho nên Sở nhi đã dùng cách của nàng, khiến cho cô bé này hồi tâm. Sau khi Tử La thành phi tử của ta, nàng mói nói cho ta biết, Sỡ nhi đã đáp ứng nàng, sau này nạp nàng làm phi tần.

Vân Na và Lý Mộ Vũ nội ứng ngoại hợp dưới, Hán quốc chi kiên trì được hai tháng là diệt vong. Ta dựa theo ước định trước kia của ta và cô mẫu Trường Thi, phong Hạng Đạt Sinh là Hán vương, Vân Na và Khinh Nhan hai người dùng trí tuệ xuất chủng, thanh trừ toàn bộ tai họa ờ phía nam.

Thành công tiêu diệt Hán quốc, ta cũng thành công thống nhất Trung Nguyên, tám nước chia rẽ ngày xưa nay đã họp lại thành một thể.

Thác Bạt Thuần Chiếu không ngờ ta chi dùng một thòi gian ngắn là thành công tiêu diệt Hán quốc, ta đem phần lớn binh lực lên phía bắc, hình thành trận tuyến quy mô kháng cự hắn.

Mùa xuân năm đó, sau khi suy nghi mãi, Thác Bạt Thuần Chiếu bỏ qua ý niệm xuôi nam trong đầu, muôn hòa đàm vói ta ờ Lục Hải Nguyên, một lần nừa ký kết hiệp ước biên giói.

Ta xem xong quốc thư của Thác Bạt Thuần Chiếu, cười lạnh đặt trên long án.

https://thuviensach.vn

Tất cả triều thần văn võ đều đang chò' đọi thái độ của ta.

Ta lỏn tiếng nói:

"Hứa tướng quốc!"

Hứa Vũ Thần chậm rãi ra khỏi hàng nói: "Có thần!"

'Thay ta thảo một bức thư gửi cho Thác Bạt Thuần Chiếu, biên giới giữa Đại Khang và Ho Quốc đã xác định từ lâu, không cần đám phán gì nwaxa cả. Nếu như một lòng tuân thủ ước định, thì Khang - Ho chung sông hòa thuận. Nếu như không bằng lòng, vậy thì mòi hắn sẵn sàng ra trận, cùng chủng ta gặp nhau bằng binh đao ờ Bắc cương."

Câu nói đầy khí phách này của ta được nói một cách như đinh đóng cột.

Ánh mắt của quần thần chuyến sang tự hào và kính ne, quốc gia hùng mạnh phải có tôn nghiêm của nó, trải qua bao nhiêu năm ẩn nhẫn, sau khi thống nhất Trung Nguyên, cư ôi cùng cũng có thế cứng rắn kháng cự lại vói người Ho.

Sau khi bãi triều, Xa Hạo tói gặp ta, mang theo tin tức Tiêu Tín bệnh nặng, sau khi ta suy nghi, quyết định tói gặp hắn một lần.

Nêu như không phải tận mắt nhìn thấy, ta tuyệt không thế tin bệnh nhân hấp hối trước mặt này lại là Tiêu Tín, nghe thấy tiếng bước chân của ta, Tiêu Tín nở nụ cười bằng đôi môi tái nhợt:

"Bệ hạ... tói rồi...”

Ta gật đầu, trong lòng dâng lên một cảm giác áy náy, nếu như không phải ta giam lỏng hắn, thì Tiêu Tín cũng không luân lạc tói mức này.

Tiêu Tín nhìn về phía Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

"Xa hộ vệ, ta .. có mấy câu muôn nói vói bệ hạ."

Xa Hạo nhìn ta một cái, ta phất tay bảo hắn rời đi, ngồi xuống bên cạnh Tiêu Tín.

Tiêu Tín giằng co ngồi dậy, nói:

"Bệ hạ vì sao không giêít thần.ẻ."

"Vì sao ta phải giết ngươi?”

"Bệ hạ... chăng phải là đang nghi... thần có ý mưu phản hay sao?"

Ta hỏi ngược lại:

"Ngươi thực sự có tâm mưu phản ư?”

Ta tuy rằng giam lỏng Tiêu Tín nhiều năm, thế nhưng chng bao giờ định tội danh của hắn cả. Tiêu Tín trầm mặc xuống, hồi lâu mói nói:

"Trước kia Tiêu Tín không nên trở lại Khang đô, đó là một sai lầm..."

Ta cười lạnh nói:

"Ngươi cho rằng, 10 vạn binh mã của ngươi có thế nghịch chuyến được càn khôn hay sao?"

Tiêu Tín nói:

Trong thiên hạ nếu như có một người có thế làm được, người đó sẽ... là ta..."

Trong lòi nói của hắn tràn ngập tự tin và mất mác, sau khi nói xong hắn ho khù khụ, qua một hồi mói bình phục lại được, khuôn mặt tái nhợt không còn một giọt máu.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn Tiêu Tín, yên lặng nghi đến, nếu như lúc trước ta do dự vói nó, hậu quả thực sự khó mà tường tượng.

Tiêu Tín nói:

"Mấy năm qua qua thần đã nghi nhiều tói một việc, bệ hạ mạnh hon thần ờ điểm nào. Hôm nay thần mói nghi tới, thần thiện cầm quân, nhưng rong ruổi chiến trường, chưa chắc đã có thế nắm được thiên hạ..."

Tiêu Tín nghi ngoi một chút mói nói tiếp:

"Bệ hạ có biết vì sao... thần có ý mưu phản không?"

Ta bồng nhiên cảm thấy được câu nói của Tiêu Tín hôm nay vô cùng khác thường, sao hắn lại thừa nhận chuyện mưu phản, chng nhè bệnh của hắn đã không còn thuốc thang nào có thế chừa khỏi, hoặc là do thoái chí vói cảnh ngộ trước mắt?

"Trước kia, thần nghe nói bệ hạ phế Lục Châu vào lãnh cung, là thần biết bệ hạ đã có ý đôi phó vói thần..., nhưng mà thần vẫn tới, bòi vì trong lòng ta... kiếp này, không có chuyện gì có thế quan trọng hon chuyện của nàng."

Trong mắt của Tiêu Tín đã có hai dòng lệ.

Ta hít một hoi, kiếp này Tiêu Tín đúng là khôn khổ, nếu không vì chuyện này, hắn vẫn là tướng lình trung thành nhất của ta.

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ, thần xin người một việc, trước khi thần chết, có thế cho thần nhìn một lần được không?”

Ta chậm rãi đủng dậy, đi ra ngoài cừa, trước khi đóng cửa, ta dừng lại một chút, nói:

https://thuviensach.vn

"Không được!"

Một cơn gió thu thổi qua, một chiếc lá vàng roi xuống trước mặt của ta...

Vĩ thanh.

Năm mói lại tói, khắp noi trong Khang đô giăng đèn kết hoa, bách tính có cuộc sông yên vui, nên trên mặt lúc nào cũng hiện nụ cười hạnh phúc hạnh phúc và sung sướng.

Ta mang các vị ái thê ngồi trên đài cao của Quảng Đức điện, thưởng thức pháo hoa và màn biếu diễn múa phía trước. Sở nhi và Vân Na phân biệt ngồi hai bên của ta, Thải Tuyết và Khinh Nhan ở một bên nhỏ giọng nói gì đó, Thải Tuyết thinh thoảng cúi đầu xuống, bộ dáng vô cùng đáng yêu.

Yến Lâm và Lục Châu nghe trộm được nội dung các nàng nói chuyện, cười cười chạy tói chỗ của ta ta

"Chúc mừng huynh, lại được làm cha rồi!"

Các vị kiều thê cùng nhau cười rộ lên, Thải Tuyết nghe thấy mọi người cười như vậy, biết cuộc nói chuyện giừ minh và Khinh Nhan đã bị mọi người biết hết, nên đỏ mặt cúi đầu xuống.

Lúc này Dao Như, Côc Tiêm Tiêm, Hoàn Tiếu Trác, Lục Châu, A Y Cố Lệ, Lệ Cơ, Tác Mạt Nhi, Tư Hầu, Mộ Dung Yên Yên và Khinh Nhan đều lên quảng trường, biếu diền màn múa hát.

Nhìn bóng hình xinh đẹp của nàng, bất giác ta đã trầm mê vào trong đó, nhừng giải lụa màu trong tay các nàng bay múa, đúng là động lòng người.

Nhó' tói ngày xưa gian khổ phân đấu, trong lòng ta âm thầm cảm thán

Sau khi Tiêu Tín chêít, Đường Muội yên lặng rời xa ta, sau đó ta nghe nói hắn mang theo vợ con tói chân núi Âm son chăn thả, hắn và Tiêu Trân

https://thuviensach.vn

Kỳ tinh thâm, cho nên đem cái chết của Tiêu Tín đố lên đầu ta, kiếp này hắn sẽ không bao giò' tha thứ cho ta được.

Biến mất cùng vói hắn còn có Trần Tử Tô, đôi vói chuyện này ta đã sớm có tâm lý chuẩn bị, trước kia ta muôn phong hắn làm tướng quốc, nhưng Trần Tử Tổ liền bày tỏ ý nghi thành công thì cáo lão của hắn, quy ẩn điền viên là một lựa chọn tốt nhất của hắn.

Bôn phía quảng trường, pháo hoa liên tục bắn lên cao, chiếu sáng bầu trời đêm, những tiếng hoan hô vang lên liên tiếp, hóa ra đó là thanh âm của bách tính.

Một bóng hình xinh đẹp trong các vị ái thê của ta bay vọt lên, tiếng cười khè như chuông bạc, ta không khỏi chân động, đưa mắt nhìn lại, thấy một thiếu nừ thiên kiều bá mị đang đứng ờ noi đó, không phải là u u thì còn là ai?

Trong lòng ta kích động khó có thế ức chế, chạy tói chỗ nàng, khi cam bàn tay của nàng ta mói nói: "Ta không phải đang nằm mơ đó chứ?"

u u quyến rũ liếc mắt nhìn ta, ôn nhu nói:

"Còn nhớ lòi hứa trước kia của muội vói huynh không?"

Ta nặng nề gạt đau.

u u vươn tay điếm lên trán ta một cái, nói:

"Muội còn tường rằng một năm là huynh có thế thống nhất Trung Nguyên, không nghi tên ngu ngốc này khiến muội phải đọi lâu như vậy!"

Trong lòng âm thầm kích động, mờ rộng cánh tay ôm người ngọc vào trong lòng.

Hứa Vũ Thần và Cao Quang Viền đồng thòi lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Chúc bệ hạ và chư vị nương nương Giang Sơn vinh cô', thiên thu vạn tái, vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế..M

Ta kề sát vào tai của u u, nhỏ giọng trêu đùa:

"Đêm nay ta sẽ không cho nàng đào tấu."

"Chi sợ huynh không có bản lĩnh như vậy."

"Ta đã nghĩ ra một biện pháp tốt!"

"Nói nghe một chút!"

"Còi sạch quần áo của nàng, sau đó đốt đi, đảm bảo nàng không dám ra khỏi phòng?"

"Long Dận Không, ngươi phủ thêm một cái long bào vẫn chi là một tên lưu manh..."

https://thuviensach.vn

Chương 205: Đại Kết Cục: Trăng Tròn.

Sò' nhi im lặng xuất hiện ờ phía sau của ta, ôn nhu nói: "Bên ngoài trời lạnh như vậy, sao huynh lại ăn mặc phong phanh thế này, nếu như bị bệnh chng phải là bất hạnh cho người trong thiên hạ hay sao?"

Nàng khoác thêm cho ta một cái áo lông cừu, ta cười ôm Sở nhi vào trong lòng, nói:

"Cảm ơn muội."

Sỡ nhi nói:

"Nếu như huynh có tâm sự gì thì nói ra được không? Mấy tỷ muội thấy huynh lúc nào cũng không vui, ai nấy đều lo lắng."

Ta thờ dài một hơi, đưa tay kéo chiếc áo lông cừu, nói tránh đi:

"Vừa nhìn ta đã biết đây là do Duyên Bình may, ở trong cung, chi có nàng ta mói thêu được như thế này.”

Ta chợt nhớ minh đã lâu rồi không gặp Duyên Bình, thấp giọng nói:

"Gần đây tại sao ta không gặp nàng ta?"

Sỡ nhi nói:

"Duyên Bình bị bệnh, đã xin muội nghi, hiện giờ đã về nhà nghi ngoi, thòi gian cũng được ba tháng rồi, áo khoác này là do nàng ta hôm trước sai người đưa tói.”

https://thuviensach.vn

Ta gật đầu, Dịch An lúc này cũng mang trà tới, ta hỏi Dịch An bệnh tinh của Dueyen Bình, không ngờ rằng bệnh của nàng ta lại càng lúc càng nặng.Lúc còn nhỏ, ta được Duyên Bình và Dịch An thay phiên nhau chiếu cô', ta đã coi hai người bọn họ là người thân của minh. Lúc này nghe nói Duyên Bình bị bệnh nặng, trong lòng không yên, cho nên ta bảo Dịch An cùng đi tới nhà của nàng ta thăm bệnh.

Lúc này trời đã hoàng hôn, tuyết lớn vẫn cứ roi, không thấy dấu hiệu ngừng nghi, cho dù như vậy, hàng quán hai bên đường vẫn rất là náo nhiệt, khắp noi đều là cảnh tượng phồn vinh.

Chăng biết từ lúc nào, kinh tế của Khang quốc đã khôi phục như xưa, hon nừa ta mang về một lượng lớn vàng bc từ tử cốc, cho nên chi trong một thòi gian ngắn, kinh tế Đại Khang phát triến vùn vụt, thực sự trờ thành bá chủ của Trung Nguyên.

Ta vốn định tiêu diệt Tề quốc đầu tiên, thế nhưng Tề vương Kinh Phong Đồng lại bị ta hù dọa vờ mật, phái sử giả tói kết minh, nhưng thực chất là cúi đầu xưng thần.

Bây giò' đưa mắt nhìn khắp Trung Nguyên, cũng chi còn lại Hán quốc là địch nhân duy nhất của ta.

Ta phong cho Tiêu Tín làm thống lình, dần 10 vạn đại quân tói ven bò' Trường giang, đọi tói ngày xuân là phát động tông tiến công đánh Hán quốc, chinh phục đôi thủ cuôi cùng của ta ờ Trung Nguyên.

Khi xe ngựa tói chỗ của Duyên Bình, ta chậm rãi xuống xe ngựa, hướng A Đông nói:

"Ngươi không cần theo ta tiến vào, ta muôn Dịch An cùng đi.”

Đấy cửa phòng ra, thấy phòng ốc được quét tước sạch sẽ, ta thầm nghi trong lòng:

https://thuviensach.vn

"Xem ra bệnh tinh Duyên Bình không nghiêm trọng lắm, từ trước tói giờ nàng ta chi có một minh ờ đây."

Phòng bếp có tiếng mờ cửa, ta xoay người nhìn lại, cả người giông bị sét đánh, ngơ ngác đủng ờ tại chồ, hai mắt lập tức ươn ướt.

Thải Tuyết bưng chén thuốc xuất hiện trước mặt của ta, khi nàng nhìn thấy ta, nước mắt đã ngập tràn đôi mắt đẹp, run giọng nói:

"Thiếp bết, sẽ có một ngày công tử sẽ tói...”

Lệ nóng chảy xuống đôi má của nàng, ta vọt tói, vừng vàng đem Thải Tuyết ôm vào trong ngực:

'Kiếp này ta không bao giờ cho nàng ròi xa ta nừa."

"Thiếp không bao giò' đi... không bao giò' ròi xa công tử..."

Vầng trăng tròn chậm rãi di chuyến lên giừa không trung, đem hai thân hình đang ôm nhau của chủng ta họp thành một, chim đắm trong ánh trăng huyền ảo...

Ta không hỏi tói nhừng chuyện đã xảy ra vói nàng, mà chi cần nàng ở bên cạnh ta, nhừng chuyện khác đã không còn quan trọng nừa rồi.

Mồi người vợ của ta đều vì sự xuất hiện của Thải Tuyết mà nhảy nhót vui mừng, nhừng ngày thống khố của ta, các nàng đều biết cả.

Vân Na cam bàn tay của Thải Tuyết, cười duyên nói:

"Thải Tuyết muội tử trở về là tốt rồi, người hiếu Dận Không nhất là muội, người Dận Không yêu nhất cũng là muội."Sò' nhi cười nói:

"Nếu như muội nhìn thấy Dận Không trong thòi gian này mất hồn mất vía, thì muội mói biết vị trí của muội quan trọng tói bậc nào."

https://thuviensach.vn

Yến Lâm nói:

'Khi không có được trong tay, huynh ấy lại càng yêu, đọi khi lừa được cô lên giường rồi, trong cảm nhận của hắn, c không còn trọng yếu như trước nừa đâu."

Nha đầu ghê tởm này lại dám bôi nhọ ta như vậy.

Thải Tuyết bị các nàng nói tói mức mặt đỏ bừng, cúi đầu xuống. Dao Như và Thải Tuyết từ trước đến nay cảm tinh tốt nhất, thấy Thải Tuyết xấu hố như vậy, vội vã thay nàng giải vây nói:

"Bây giờ người có tinh cũng trờ thành quyến thuộc, trời đúng là chiều lòng người.”

Ta đang muôn nói, nhưng thấy Dịch An đã đi tới, hướng ta nhỏ giọng nói:

"Bệ hạ, Trần tiên sinh và Hứa tướng quốc có chuyện quan trọng cầu kiến.”

Ta gật đầu:

"Bảo họ tói Duyệt Tâm điện chò' ta, ta lập tức tói ngay."

Sắc mặt của Trần Tử Tô và Hứa Vũ Thần cực kỳ ngưng trọng, ta nhìn thấy Hứa Vũ Thần có bộ dáng như vậy, chắc chắn sẽ không kinh ngạc, nhưng Trần Tử Tổ từ trước tói nay luôn ung dung bình tình cũng có sắc mặt như vậy, đúng là làm cho ta có chút ngạc nhiên.

Ta cười nói:

"Có chuyện gì khiến hai người nghiêm túc như vậy?"

Trần Tử Tô dân đau nói:

https://thuviensach.vn

"Nghe nói bệ hạ đã tim được Thải Tuyết cô nương, hai chủng thần đặc biệt tói chúc mừng.”

Ta ha hả cười nói:

"Chi sợ không đon giản như vậy đâu, có chuyện gì mau nói đi."

Hứa Vũ Thần nói:

"Thác Bạt Thuần Chiếu đã nhất thống người Ho, quân đội của hắn quy mô tập kích ờ thảo nguyên bắc bộ của Đại Khang."

Ta nhíu mày nói:

"Hắn vừa mói trải qua một trận chiến, chng nhè lại định khiêu khích chúng ta hay sao?"

Trần Tử Tô nói:

"Thần đã điều tra rõ, Thác Bạt Thuần Chiếu lấy lý do là luyện binh, trước khi hắn tập kết cũng đã thông báo cho thủ thành của chủng ta như vậy.”

Ta cười lạnh nói:

"Trong lòng hắn luôn có dã tâm, trước giờ vẫn bất binh chuyện đất Tần lần trước, hiện giờ Đông Ho đã bị hắn bình định, rất có khả năng hắn sẽ tân công chủng ta."

Ta đi qua đi lại nói:

"Xem ra chi có tạm hoãn tiến công Hán quốc, bảo hắn lên phía bắc hóa giải nguy cơ."

Hứa Vũ Thần nói:

"Lần này lại mất một phen công phu rồi.”

https://thuviensach.vn

Ta nhận ra ý của hắn, ánh mắt ta trò' nên sắc bén, nói:

Hứa tướng quốc nói những lòi này là có ý gì?

Hứa Vũ Thần thờ dài một hoi nói:

"Bệ hạ còn nhớ rõ chuyện trước kia bệ hạ phái Tiêu Tín đi chinh phạt Hán quốc, thần kiệt lực phản đôi hay không?"

Ta gật đầu nói:

"Ta đương nhiên nhớ, tướng quốc sợ Tiêu Tín khi đánh hạ xong Hán quốc, sẽ chiếm lấy phía nam Trường Giang, dùng nó làm cơ sờ chông lại ta?"

Hứa Vũ Thần nói:

"Nhưng sau đó bệ hạ đã thuyết phục thần."

Ta mim cười nói:

'Cho dù hắn có bản lình, cũng không dám ngang nhiên mưu phản."

Trần Tử Tô nói:

"Nhưng bây giờ lại phát sinh biến hóa, nếu như người Ho xuôi nam, khi Tiêu Tín tân công phía nam sẽ có cơ hội tự lập. Trong một thòi gian ngắn, chúng ta không cách nào chủ ý tói hắn được, hắn là người cảnh giác, biết chóp thòi cơ sẽ không bỏ qua cơ hội tô't như thế này."

Ta cười khố nói:

"Vì sao các ngươi nhận định, Tiêu Tín tất phản?"

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

"Trước khi Tiêu Tín xuất chinh, Tử Tô đã nói chuyện. Thần đã từng hỏi hắn, nếu như người Ho làm loạn, chủng ta nên đánh Hán trước hay là Kháng Ho trước? Bệ hạ đoán xem hắn trả lòi như thế nào?”

Ta đã mất đi hứng thú suy đoán, lắc đầu biếu thị đoán không ra.

Trần Tử Tô nói:

"Tiêu Tín trong lúc vô tinh nói một câu nói, muôn chông ngoài tất phải bình nội.”

Ta bồng nhiên đứng dậy, lớn tiếng nói:

"Truyền ý chi của ta, bảo Tiêu Tín lập tức về Khang đô thương nghị chuyện Kháng Hồ."Hứa Vũ Thần nói:

"Thần dám nói hắn sẽ không sẽ trở lại.”

Trần Tử Tô nói:

"Lúc này hắn về thì thế cục còn khó khăn hon, nếu như hắn không về, thì bệ hạ hãy làm theo câu nói của Tiêu Tín, muôn chông ngoài tất phải bình nội.”

Hứa Vũ Thần cố sức gật đầu, cách nghi của hắn giông như cách nghi của Trần Tử Tô.

Nếu như thực sự Tiêu Tín không còn nghe ta điều khiên, ta nên như thế nào? Ta chậm rãi xoay người nhìn chín rồng vàng đang nhảy múa xung quanh Long ỷ, ta vốn định đọi khi thống nhất thiên hạ mói phải lo lắng tói chuyện của Tiêu Tín, nhưng không ngờ Thác Bạt Thuần Chiếu làm đảo lộn toàn bộ kế hoạch của ta.

Nếu như người Ho xâm nhập phía nam, không có hậu phương ốn định, ta không cách nào tác chiến vói họ được, chuyện đáng lo trước mắt không

https://thuviensach.vn

phải là Hán quốc, mà là Tiêu Tín.

Tất cả mọi chuyện không nằm ngoại dự liệu của Trần Tử Tô, việc triệu Tiêu Tín về kinh không thuận lợi, Tiêu Tín khuyên ta nên đánh Hán quốc trước, sau khi thống nhất Trung Nguyên sẽ chuyên tâm đánh nhau vói người Ho.

"Hắn quả nhiên có mang dị tâm!"

Ta phẫn nộ ném tấu chương của Tiêu Tín ra ngoài.

Sò' nhi và Vân Na liếc mắt nhìn nhau, Sở nhi nhẹ giọng nói:

"Tiêu Tín nói cũng không phải là không có lý, muôn chông ngoài tất phải bình nội."Ta cười lạnh một tiếng nói:

"Bình nội, nội loạn của ta chính là hắn, nếu như hắn thành công đánh được Hán quốc, dựa vào sự hiếm trở của Trường Giang đế chông lại ta, khi đó muôn đôi phó vói hắn lại càng thêm khó khăn."

Vân Na cau đôi mi thanh tú nói:

'Tiêu Tín lần này kháng chi không về, hiến nhiên đã khám phá ra ý đồ của bệ hạ, nếu như chủng ta tiếp tục ép hắn, chi khiến hắn thực sự làm phản.”

Ta cả giận nói:

"Sớm biết như vậy, ta đã không giao nhiệm vụ đánh Hán quốc cho hắn."

Sỡ nhi nói:

"Bây giò' nói điều này cũng không có nghía gì cả, chuyện quan trọng là làm sao triệu hắn trở về được." Ta cười khố nói:

https://thuviensach.vn

"Xem ra trận chiến này không tránh khỏi rồi, Tiêu Tín đã một lòng làm phản, sao hắn có thế về được cơ chứ?"

Sò' nhi nhăn mày nói:

"Chúng ta không có gì đế quản hắn hay sao."

Ta nghe được câu nói này của nàng, trong lòng đột nhiên có ý nghi, Tiêu Tín vẫn thầm mến Lục Châu, nếu như Lục Châu có chuyện gì, hắn sẽ không tiếc tất cả tói Khang đô cứu viện, thế nhưng ta làm như vậy, chăng phải là quá mức đê tiện hay sao?

Gió đêm thổi nhẹ, ta và Lục Châu ờ Trừ Tủ Cung uống trà, Lục Châu đã cảm nhận được điều gì đó, môTanh đào giật giật nói:

Gió đêm thổi nhẹ, ta và Lục Châu ờ Trừ Tủ Cung uống trà, Lục Châu đã cảm nhận được điều gì đó, môTanh đào giật giật nói:

"Có phải huynh phiền vì chuyện ca ca của muội không?"

Ta không nói gì, nàng đúng là một con người cam chịu.

Lục Châu nói:

'Muội dự định tói o Khô' Tô thành một chuyến, gặp mặt hoàng huynh, mong huynh ấy bỏ ý niệm xuôi nam trong đầu."

Lục Châu tuy rằng đã lỏn, thế nhưng vói tính tinh thuần khiết của nàng sao tường tượng được sự hiếm ác của trường đòi, Thác Bạt Thuần Chiếu quyết không phải là một người vì tinh thân mà bỏ ý định của minh.

Ta cười nhạt nói:

"Nếu như nàng đi, chng khác là đưa dê vào miệng cọp, có khi hắn lại bắt nàng làm con tin cũng nên."

https://thuviensach.vn

Thác Bạt Thuần Chiếu đã từng làm như vậy.

Lục Châu thấy vậy thì hết hồn, ký ức trước kia nàng vẫn còn nhó' rõ, nàng không muôn tái diễn chuyện như vậy nên nhào vào trong lòng ta nói:

'Thế nhưng... Thế nhưng nếu như không thế khuyên can hoàng huynh bỏ đi ý niệm xâm nhập phía nam trong đầu, bách tính hai nước chăng phải lại bị chiến hỏa giày xéo hay sao?"

Ta khè vuốt vai nàng nói:

"Lục Châu, ta có chuyện muôn cầu nàng.”

Lục Châu thản nhiên cười nói:

"Từ khi nào huynh trờ nên khách khí như vậy, có phải huynh đã coi muội là người ngoài không?”

Ta thấp giọng nói:

"Chuyện này sợ rằng khiến muội phải chịu ủy khuất."

Lục Châu cam bàn tay của ta, nói:

"Chi cần có thế giúp huynh, Lục Châu bị ủy khuất một chút có đáng là gì?"

Trong lòng ta cảm động, công bình mà nói, ta không muôn lợi dụng người minh yêu đế đạt được mục đích, thế nhưng thế cục trước mắt đã khiến ta không thế làm gì khác hon.

Sáng sớm hôm sau, Lục Châu bị ta cách chức đuôi vào lãnh cung, vói tội danh là tiết lộ chuyện quốc sự cho Ho quốc. Ta chiếu cáo thiên hạ rằng, bảy ngày sau sẽ lấy máu nàng tế cờ, cổ vù sĩ khí, sau đó triến khai quyết chiến vói người Ho.

https://thuviensach.vn

Bí mật này chi có ta và Lục Châu hai người biết, các vị ái thê của ta bị tin này làm cho khiếp sợ, lù lượt kéo tói khuyên ta.

Ta đã chuẩn bị chuyện này, cho nên trôn ra ngoài hành cung ờ ngoại thành Khang đô, nghiêm lệnh cho Ngự Lâm quân không cho bất cứ ai vào trong.

Đây chính là một canh bạc của ta, vật đặt cược chính là tinh cảm của Tiêu Tín vói Lục Châu.

Ta mất ngủ đúng sáu ngày trong hành cung, tói ngày hồi hoàng cung, vẫn không có tin tức gì của Tiêu Tín. Có thế hắn không nhận được tin tức, hoặc hắn đã nhận ra mưu đồ của ta. Ngày mai ta sẽ hạ chiếu đặc xá cho Lục Châu, xem ra kế sách này đã trò' thành trò cười cho hắn.

Trò lại trong cung, Trần Tử Tổ và Hứa Vũ Thần cùng các thần tử đã chò' ờ đó, đương nhiên là cầu tinh cho Lục Châu.

Ta không nhịn được phất phất tay nói:

"Chuyện mà trầm đã quyết, không ai có thế thay đổi, các ngươTai dám khuyên ta, ta sẽ chém đầu người đó.”

Trần Tử Tổ mim cười nói:

"Từ Tô và các vị đại nhân ờ đây không phải khuyên bệ hạ, mà vì tấu chương của Tiêu tướng quân, hai ngày trước tướng quân đã về tói Khang đô."

Ta vô cùng mừng rờ, nhưng lại không biếu hiện lên mặt, thấp giọng nói:

"Hiện giờ hắn về đây làm cái gì?"

Trần Tử Tô nói:

https://thuviensach.vn

"Phải hỏi chính hắn mới biết."

Ta bảo mọi người lui ra, chỉ lưu lại minh Tử Tô ò lại thương lượng.

Trần Tử Tô nói:

"Chiêu Khố nhục kế này của bệ hạ đúng là cao minh."

Ta xấu hổ cười nói:

"Hiện tại ta thật có chút hối hận."

Trần Tử Tổ mim cười nói:

'Thật ra đôi vói người như Tiêu Tín, chủng ta không cần có kế sách gì cao siêu, kế sách của bệ hạ lần này là thích họp nhất."

Ta gật đầu nói:

"Tiêu Tín lần này bị ép phản hồi Khang Đô, chắc chắn hắn đã chuẩn bị kỹ lường."

Trần Tử Tô nói:

"Đứng vậy, đôi vói Tiêu Tín, chủng ta chi có thế dùng hai từ "liên lụy"."

"Ý của Trần tiên sinh là...”

Trần Tử Tô nói:

"Uy tín mà Tiêu Tín vất vả tích lũy ờ trong quân nhiều năm không phải là nói là hết, nếu như chủng ta không nghi tói phương pháp xử lý hắn, chi sợ rằng sẽ mang lại hậu quả vô cùng nghiêm trọng."

Ta cũng đã lo lắng tói chuyện này, khi Tiêu Tín tói Khang đô, ta cũng không lập tức hạ thủ vói hắn.

https://thuviensach.vn

Trần Tử Tô nói:

"Thần có một kiến nghị, bệ hạ còn nhớ' chủng ta đã từng nói, Tiêu Tín và Cao Hàm ai đánh được Hàn đô sẽ trọng thưởng cho người đó.”

Ta cười nói:

"Tiên sinh không nói tới chuyện này, đúng là ta đã quên mất."

Trần Tử Tô nói:

"Thần có một kiến nghị, bệ hạ còn nhớ' chủng ta đã từng nói, Tiêu Tín và Cao Hàm ai đánh được Hàn đô sẽ trọng thưởng cho người đó.”

Ta cười nói:

"Tiên sinh không nói tới chuyện này, đúng là ta đã quên mất."

Trần Tử Tô nói:

'Tiêu Tín đã tới lúc lập gia đình, sao bệ hạ không nhân cơ hội này làm một chuyện tốt."

Ta cười nhạt nói:

"Không biết Trần tiên sinh đã chọn được con gái nhà ai rồi?"

Trần Tử Tô nói:

"Bệ hạ còn nhớ Phượng Mị có một ngươi con gái hay không?”

Ta gật đầu nói:

"Đứng vậy, Phượng Mị đúng là có một người con gái.”Trong lòng ta đã hiếu ý của Trần Tử Tô, thầm khen hắn cao minh. Yên quốc tuy rằng đã diệt

https://thuviensach.vn

vong, nhưng thân phận của Phượng Mị vẫn còn, coi như cũng môn đăng hộ đôi vói Tiêu Tín.

Trần Tử Tô nói:

"Nghe nói Tử La công chúa thanh lệ vô luân, huệ chất lan tâm, đã có rất nhiều người cầu hôn, bệ hạ thúc đấy việc hôn nhân này, đúng là một chuyện tốt."

"Tốt, ta lập tức đi tìm Phượng MỊ nói chuyện.”

Phượng MỊ ngàn vạn lần không ngờ ta lại tói phủ đệ của nàng bái phỏng, từ khi nàng tói Khang đô, ta chưa bao giờ tói thăm nàng.

Có thế nhận ra, Phượng Mị trang điếm thật lâu mói ra gặp ta.

Ta thờ ơ phẩm hương trà, cô' ý không nhìn tói nàng.

Phượng MỊ cười duyên nói:

"Phượng Mị không biết bệ hạ đến, không tiếp đón từ xa, mong rằng bệ hạ thứ tội.”

Ta cười nhạt nói:

"Hoàng hậu Phượng Mị có cần khách khí vói ta như vậy không?"

Phượng MỊ thâm ý nói:

"Nếu như không có sự quan tâm của bệ hạ, ta và con gái sao có thế bình yên sinh sông ờ Khang đô, đại ân đại đức như vậy, Phượng MỊ kết cỏ ngậm vành cũng khó có thế báo đáp."Ta cười ha hả, cô' ý nhìn bôn phía nhìn một cái nói:

"Vì sao không thấy con gái của hoàng hậu đâu nhi?"

https://thuviensach.vn

Câu hỏi bất thình linh của ta làm cho Phượng MỊ lấy làm kinh hãi, thấy nàng thấp thỏm lo âu, trong lòng ta nhịn không được cười thầm, Phượng Mị có lê cho rằng ta có chủ ý vói con gái của nàng.

Phượng MỊ thấp giọng nói:

"Từ La còn bé, ta sao dám đế nó gặp bệ hạ."

Ta cười nói:

"Nghe tiếng Tử La công chúa thanh lệ vô luân, huệ chất lan tâm đã lâu, hôm nay ta tói ân cần thăm hỏi hoàng hậu Phượng Mị, đồng thòi cũng muôn gặp Tử La công chúa."

Khuôn mặt của Phượng Mị không còn chút máu, nàng nhất định đã hiếu nhầm ý của ta, trong lòng ta cười thầm, nhưng cũng lười vạch trần.

Tuy rằng ta đã có chuẩn bị, nhưng khi nhìn thấy Tử La cũng khiến ta ngẩn ngơ, nàng quả nhiên là trời sinh vưu vật, băng cơ ngọc da, mồi động tác giơ tay nhấc chân đều hiện lên sự quyến rũ, nhu mi động lòng người.

"Tử La khấu kiến bệ hạ..”

Thanh âm của nàng như hoàng oanh trong cốc vắng, trong lòng ta rung động, nhưng khi nhó' tói mục đích chủ yếu lần này bèn thu liềm tâm thần, mim cười nói:

"Quả nhiên là động lòng người, ta gặp còn phải thích.”

Lòi vừa nói ra, khuôn mặt Tử La nhất thòi đỏ bừng, ôn nhu nói:

bệ hạ nói đùa rồi.

Nàng dùng đôi mắt đẹp liếc nhìn ta một cái.

https://thuviensach.vn

Ta mim cười nói:

"Hoàng hậu Phượng Mị, ta có một ý nghi, không biết ngươi có thế đáp ứng không?”

Phượng MỊ thấp thỏm bất an, run giọng nói:

"Bệ hạ có chuyện phân phó, Phượng Mị sao dám chôi từ."

Ta ha hả cười nói:

"Ta có ý định thu Tử La làm con gái nuôi, không biết hoàng hậu Phượng Mị nghi sao?"

Phượng MỊ thò' phào nhẹ nhõm thật dài, câu nói này của ta khiến cho nàng yên lòng, cười nói: "Cầu còn không được, cầu còn không dược."

Nàng hướng Tử La nói:

"Con gái, còn không mau bái kiến phụ hoàng!"

Không nghi tói Tử La cắn môi nói:

"Bệ hạ còn trẻ như vậy, tôi đa chi làm ca ca của con mà thổi..."

Phượng MỊ cả giận nói:

"To gan! Ta xưa nay dậy con thế nào, sao con có thế vô lề như vậy!"

Tử La vành mắt đỏ hồng, lệ roi như mưa, đôi mắt nhìn ta u oán, trong lòng ta nhịn không được lên, nàng không muôn làm con gái nuôi của ta, chăng nhè đã có lòng ái mộ?Tử La thấy mẫu thân tức giận, không thế làm gì khác hon là nhỏ giọng nói: "Phụ hoàng!"

Ta cười nói:

https://thuviensach.vn

"Con gái ngoan!"

Trong lòng thì cảm thấy có chút buồn cười, ta chi hon Tử La chừng 10 tuổi, đột nhiên gọi một người như vậy là con gái đúng là có là lạ.

Ta lấy ngọc bội trên người xuống, đặt vào trong tay của Tử La, khi tiếp xúc cảm thấy da thịt nàng mềm mại vô cùng, trong lòng không khỏi có chút tiếc nuôi, mỹ nừ như thế này mà chuyến cho hắn, có lẽ sau này ta sẽ phải hôi hận.

Tử La nhận thấy sự thất thô' của ta, không dám rút tay về, đỏ mặt nói:

"Phụ hoàng...”

Lúc này ta mói giật minh, cười buông bàn tay của nàng ra, nói:

"Đây là lề vật ta tặng cho con, chi can cam nó, con có thế tự do ra vào hoàng cung."

"Đa tạ phụ hoàng!"

Ta lại nói:

"Từ La cũng đã tói tuối lập gia đình, không biết đã chọn được ai chưa?"

Phượng MỊ lắc đầu nói:

"Người cầu hôn có không ít, nhưng mà vẫn chưa tim được đôi tượng."Ta mim cười nói:

"Tử La, con thích con trai kiếu gì, nói thử ra xem nào.”

Tử La mặt đỏ hồng, dũng cảm nói:

"Tử La thích nhất là nam tử như phụ hoàng...”

https://thuviensach.vn

"Nha đầu to gan, nói bậy bạ gì đó?”

Đây là lần thứ hai Phượng MỊ quát Tử La.

Ta lúc này cũng nhận ra được, trong lòng Tử La đã sớm mang hình bóng của ta, trong lòng nhịn không được ngầm cười khổ, vốn định làm mai môi cho Tiêu Tín, không ngờ Tử La lạ biếu lộ tinh cảm vói ta, sớm biết như vậy, ta đã giao chuyện này cho Sở nhi đi làm, tránh khỏi phiền phức.

Ta binh tình nói:

"Ta đã chọn cho con một người, Đại tướng quân Tiêu Tín chắc con cũng nghe nói tói, hắn là nhân tài kiệt xuất, ta coi hắn như con của minh, cho nên nghi Tử La và hắn đúng là một đôi trai tài gái sắc"

Khuôn mặt của Tử La trở nên trắng bệch, lạnh lùng nói:

"Con chưa gặp mặt Tiêu Tín, sao phải gả cho hắn?"

Phượng MỊ cả giận nói:

"Nha đầu kia, càng lớn càng không hiếu chuyện, còn không mau về phòng!"

Tử La nước mắt roi như mưa, nhìn ta một cái rồi mói đi về phòng.

Phượng MỊ áy náy nói:

"Bệ hạ, đứa nhỏ này đã bị ta làm hư, ngàn vạn lần đừng lên trách nó làm gì.”

Ta mim cười nói:

"Ta đã coi nó như con gái của minh, sao có thế trách được cơ chứ?"

Phượng MỊ nói:

https://thuviensach.vn

"Hôm nay bệ hạ tới vì chuyện của Tiêu Tín và Tử La hay sao?"

Ta gật đầu nói:

"Không sai, ý của ngươi thế nào?"

Phượng MỊ trầm ngâm trong chốc lát mới nói:

"Nếu như bệ hạ đã mò' lòi, Phượng Mị đương nhiên không dám cự tuyệt, huống chi Tiêu đại tướng quân chính là trụ cột của nước nhà, là nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ, nếu như Tử La có thế gả cho hắn, cũng không tính là làm xấu con gái của ta.”

Ta cười nói:

"Ngươi đã đồng ý, vậy thì việc này cứ quyết định như vậy đi."

Phượng MỊ thấp giọng nói:

"Bệ hạ, ta sẽ khuyên bảo Tử La, nhưng mà cũng xin người đáp ứng, nếu như Tử La kiên quyết từ chôi, mong người đừng ép nó."

Ta gật đầu nói:

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không làm chuyện ép duyên người khác."

Chính ngọ hôm sau, Tiêu Tín quả nhiên xuất hiện trong Khang Đô, sau khi tin tường hắn trở lại hoàng thành, ta lập tức tuyên bô' đặc xá cho Lục Châu, hon nừa cũng mờ tiệc tẩy trần cho Tiêu Tín, Lục Châu cũng ờ trong đó.

Chính ngọ hôm sau, Tiêu Tín quả nhiên xuất hiện trong Khang Đô, sau khi tin tường hắnrở lại hoàng thành, ta lập tức tuyên bô' đặc xá cho Lục Châu, hon nừa cũng mờ tiệc tẩy trần cho Tiêu Tín, Lục Châu cũng ờ trong đó.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín sắc mặt ngưng trọng, hắn mới xuất hiện ở Khang đô thì đã nghe tin tức đặc xá cho Lục Châu. Tất cả đã chứng minh, ta cô' ý dụ hắn tới Khang đô, nếu như Tiêu Tín dám trở về, điều đó cũng chứng minh, hắn đã chuẩn bị được kỹ càng.

"Thần Tiêu Tín khấu kiên bệ hạ! Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Sắc mặt của Tiêu Tín vẫn hết sức khiêm tốn và cung kính.

Ta mim cười đưa tay nâng hắn dậy nói:

"Ngươi về là ta yên tâm rồi."

Thần lan này về đây là vì việc người Hồ xuôi nam.

Ta khoát tay áo nói:

"Hôm nay không nói chuyện quốc sự!"

Rồi ta xoay người hướng Lục Châu nói:

"Lục Châu, khách ta mòi đã tói chưa?"

Lục Châu thản nhiên cười nói:

"Chắc là đã tói rồi!"

Tiêu Tín mê hoặc nói:

"Không biết còn người nào nừa tham gia yến tiệc?”

Lục Châu nói:

"Bệ hạ tuyến cho ngươi một tuyệt đại giai nhân, hôm nay an bài cho hai người gặp mặt.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín lấy làm kinh hãi, cuông quít nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín vẫn chưa muôn thành thân!"

Ta mim cười nói:

"Tiêu Tín, năm nay ngươi không còn nhỏ nừa, trai lớn dựng vợ gái lớn gả chồng, chăng nhẽ ngươi định ờ không cả đòi?”

Tiêu Tín nói:

"Nam nhi phải biết lấy sự nghiệp làm đầu..."

Ta nói một câu hai nghía:

"Lập nghiệp và thành gia vốn là hai chuyện không mâu thuần vói nhau, ta cưới nhiều vợ như vậy, ngươi có thấy ta chậm trề chuyện gì hay không?”

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ chính là thiên tử, sao Tiêu Tín dám so sánh vói người."

Ta cười nói:

"Người con gái này cũng không phải là người ngoài, nàng chính là Tử La công chúa con gái của hoàng hậu Phượng Mị. Ta đã nhận nàng làm con gái nuôi, cho dù là dung mạo, phẩm chất, hay đạo đức đều là người hiếm có, chng nhè ngươi không tin vào ánh mắt của ta?"

Thần không dám, nhưng mà Tử La công chúa xuất chủng như vậy, Tiêu Tín chi sợ không xứng vói nàng.”

Ta cười lạnh nói:

"Tiêu Tín, có phải ngươi coi thường con gái nuôi của ta hay không?"

https://thuviensach.vn

"Thần không dám!"

Lục Châu thấy giọng điệu của ta trờ nên nghiêm trọng, cuông quít mở miệng khuyên lon:

"Huynh gấp cái gì? Chờ khi hai người họ gặp mặt, biết đâu lại có tinh vói nhau cũng nên!"

Đúng lúc này, Phượng MỊ mang theo Tử La tói đây, ta và Lục Châu mim cười tiến lên nghênh đón.

Dưới sự an bài của chủng ta, Tiêu Tín và Tử La nhập tiệc, hai người không nói gì vói nhau, đồng thòi cũng chng thèm liếc mắt nhìn nhau.

Ta đương nhiên biết mọi chuyện, trong lòng cảm thán, có lẽ ta sinh ra không phải đế làm chuyện mai mối.

Sau khi tan tiệc, ta bảo Lục Châu đi theo hỏi ý kiến của Tiêu Tín, còn ta thì dần Tử La tói cửu khúc trường kiều.

Tử La yên lặng đi theo phía sau của ta, khi tói trên trường kiều, đột nhiên ôn nhu nói:

"Bệ hạ chng nhè phải gả ta cho hắn ư?"

Cho dù ta đã nhận nàng làm con gái nuôi, nhưng nàng không gọi ta là phụ hoàng.

Ta cười nhạt nói:

"Lê nào Tiêu Tín không đủ làm cho con động tâm hay sao?"

Tử La cố sức lăc đau nói:

https://thuviensach.vn

Trong lòng ta đã sớm có lựa chọn, cho dù thế nào cũng không gả cho hắn. "

Ta chậm rãi xoay người sang chồ khác, đã thấy Tử La si ngốc nhìn ta, trong đôi mắt đẹp đã tràn đầy nước mắt.

"Tử La không muôn gả cho hắn!”

Ta nhíu mày, không nghi tói chuyện lại biến thành cục diện như thế này.

Ta lạnh lùng nói:

"Lệnh của cha mẹ, lòi của người mai môi, không tói lượt ngươi tự chủ trương!”

Đế nàng lại một minh, ta xoay người đi tói chỗ của Lục Châu.

Tử La lấy hết dũng khí ờ phía sau ta kêu lên:

'Chăng nhè bệ hạ không muôn biết người trong lòng của Tử La là ai hay sao?”

Ta dừng lại một chút, sau đó chậm rãi lắc đầu.

Từ sắc mặt của Lục Châu, ta đã biết cuộc nói chuyện vói Tiêu Tín không có tiến triển gì cả, tính cố chấp của Tiêu Tín vượt xa sự tường tượng của ta.

Sáng sớm hôm sau, ta hạ chi phong Tiêu Tín là Trung Dùng Vương, ngự ban cho Tiêu Tín và Tử La thành thân, việc này ta không hề cần sự đồng ý của Tiêu Tín và Tử La, ta thân là Đại Khang đế vương, bá chủ Trung Nguyên, một chuyện nhỏ như vậy, sao ta cần phải đế ý tói cảm nhận của bọn họ.

Lần gặp Tiêu Tín tiếp theo, ta thấy hắn bị áp lực, chắc là hắn đã nhận ra ta muôn dùng hôn nhân làm thứ đế ràng buộc hắn, đế cho người thiên hạ

https://thuviensach.vn

biết ân đức của ta đôi vói hắn. Bề ngoài tuy rằng là thăng tiến, nhưng thực tế ta lại tước đi binh quyền của hắn, đế cho hắn ờ trong Khang đô, sông trong sự không chế của ta.

Trước khi tói ngày đại hôn, ta tự minh tói phủ đệ của hắn thăm hắn.

Một thòi gian không gặp, Tiêu Tín gầy đi rất nhiều, cũng trầm mặc hon rất nhiều.

Ta đã chuẩn bị rượu và thức ăn, cùng Tiêu Tín đôi ấm.

Tiêu Tín không có tâm tinh uống rượu, mói chi uống hai chén đã đế chén rượu xuống, buồn bã thò' dài một hoi.

Ta mim cười nói:

"Ngày cưới sắp tói, vì sao ngươi lại thò' dài, chng nhè không hài lòng vói sự sắp xếp của ta?"

Tiêu Tín thấp giọng nói:

"Thần đang lo lắng việc người Ho, Thác Bạt Thuần Chiếu đã nhìn chằm chằm vào biên giói Đại Khang, sao thần có tâm trạng cưới vợ được chứ."

Ta ha hả cười nói:

"Muôn chông ngoài tất phải bình nội, lòi nói của ngươi rất có lý.”

Tiêu Tín nhíu mày, nhưng không có lên tiếng.

Ta tự uống hết ly rượu ngon nói:

"Người Ho muôn xâm nhập phía nam cũng phải chờ tói mùa xuân, chủng ta vẫn có thòi gian chu đáo đế chuẩn bị, ta đã phái tướng quân Ho Văn Mạc thống suất đại quân tói phương bắc phòng bị."

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ, vì bình định Hán quốc, chủng ta đã tập trung khá nhiều binh lực, số binh lực còn lại có lẽ không đủ mạnh."

Ta cười nói:

"Vân Na đã tự minh tói phương nam đốc chiến, trong vòng 1 tháng có thế đánh bại Hán quốc!"

Tiêu Tín thất kinh, hắn vạn lần không ngờ ta lại bảo Vân Na tói đốc chiến, càng không ngờ tói ta lại phát động tân công vói Hán quốc nên thấp giọng nói:

"Việc chinh chiến sao có thế làm phiền nương nương, vói lại thần chính là thống suất...”

Ta cười thật đắc ý, nói:

"Tiêu Tín, nhiều năm qua ngươi vẫn không ngại gian khố Đông dẹp Bắc giúp ta, cho nên ta muôn tranh thủ thòi gian đại hôn, đế ngươi có thế nghi ngoi một chút, yên tâm ờ lại Khang đô sông mấy năm nhàn nhã. Đồng thòi cũng duy trì hương khói cho Tiêu thị, coi như là an ủi linh hồn của phụ thân ngươi."

Tiêu Tín cười nhạt một tiếng, hắn biết ta đã ngả bài, nên cũng không còn giấu diếm nừa.

Tiêu Tín nói:

'Tiêu Tín vào sông ra chết trên sa trường có thế được, nhưng bảo thần sông na nhàn hường phúc ở Khang đô đúng là khó hon giết thần đi.”

Ánh mắt của ta trở nên sắc bén.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tín chng hề sợ hãi, nói:

"Hon nừa, tướng lình thủ hạ của Tiêu Tín tuy rằng thiện chiến, nhưng đa số đều là người thô lỗ vô lề, nương nương tói đó, bọn họ chưa chắc đã chịu nghe lời."

Câu này hắn ám chi ta, nếu như ta hạ thủ vói hắn, thì thủ hạ của hắn cũng nhân cơ hội làm loạn.

Ta nờ nụ cười, lẽ nào Tiêu Tín cho rằng, dựa vào số binh mã và thủ hạ của hắn có thế chông lại được ta?

Ta nờ nụ cười, lẽ nào Tiêu Tín cho rằng, dựa vào số binh mã và thủ hạ của hắn có thế chông lại được ta?

Ta ngưng mắt nhìn bản đồ trong phòng của Tiêu Tín nói:

"Yên, Tần, Trung Sơn, Tân, Hàn, Tề đã nằm dưới chân Đại Khang, chi còn một Hán quốc không đáng đế ta nghi nhiều."

Tiêu Tín nói:

"Con giun xéo mãi cũng oằn, Hán quốc ngày xưa đã từng cường thịnh, nhừng năm gần đây, bản đồ Đại Khang không ngừng mò' rộng, thế nhưng Hán quốc cũng chưa bao giò' ngừng phát triến về kinh tế lần quân sự. Nhất là thủy quân của Hán quốc, bệ hạ muôn đánh nước này, sợ rằng không dề dàng như vậy."Hắn dừng lại một chút lại nói:

"Nương nương tuy rằng thiện chiến, thế nhưng không có sờ trường gì đặc biệt đôi vói thủy quân, xin thứ cho Tiêu Tín nói thăng, lân này bệ hạ bảo nương nương đi chinh chiến vói thủy quân của Hán quốc, đây không phải là thượng sách. Nếu như chi cần có một chút sai sót, tôn thất sẽ thảm trọng vô cùng. Tề quốc tuy rằng đã thần phục, thế nhưng quân ta thảm bại, Tề vương chưa hn sẽ không phản chiến, huống chi phương bắc của chủng ta

https://thuviensach.vn

vần bị người Ho nhòm ngó, mong bệ hạ có thế lo lắng nhiều hon, tránh đế suy nghi nhất thòi biến thành hận thiên cố."

Ta chậm rãi đi tói trước bản đồ, dùng ngón tay phác họa lộ tuyến hai bò' Trường Giang, nói:

"Thủy quân Hán quốc đúng là mạnh nhất thiên hạ, nhưng họ chắc chắn sẽ thất bại."

Tiêu Tín ngơ ngác, sự tin tưởng của ta khiến hắn hoài nghi suy nghi trong lòng minh.

Ta cười nói:

"Có chuyện ngươi sợ rằng còn không biết, một khi chúng ta khai chiến vói Hán quốc, Lý Mộ Vũ sẽ ngả theo trận doanh của chủng ta. Sự bô' phòng ờ bên bờ Trường Giang sẽ không còn tác dụng vói chủng ta, Vân Na tuy rằng không thiện thuỷ chiến, thế khi vượt qua được Trường Giang, rất ít người có thế ngăn cản được bước tiến của nàng. "

Tiêu Tín thần tinh buồn bã, ta không đem chuyện Lý Mộ Vũ cho hắn biết, chắc chắn hắn đã nhận ra, ta không con tin tưởng hắn đã lâu rồi.

Ta lại nói:

Thân là sĩ tốt Đại Khang, ngươi củng nên hiếu, ngươi vì ai mà chiến đấu?"

Cho dù ta có cầm quân hay không, thì địa vị của ta vần làm cho mọi người phải tôn sùng.

Tiêu Tín trầm mặc hồi lâu mói nói: "Bệ hạ triệu thần về kinh sư, chắc chắn không chi vì chuyện thành thân cho thần."

https://thuviensach.vn

Ta ngưng mắt nhìn Tiêu Tín, giông như muôn xem trong tâm tư của hắn đang nghi gì:

"Tiêu Tín, ta bảo ngươi Bắc thượng Kháng Ho, tại sao ngươi không đi?"

"Lòng trung của thần với bệ hạ có trời biết, thần làm chuyện gì cũng vì lợi ích của Đại Khang.”

Ta cười lạnh xoay người nói:

"Tiêu Tín, ta cũng không phải là không tin ngươi, nhưng mà có quá nhiều người nói vào tai ta, ngươi có mưu phản ý! "

Tiêu Tín hoảng sợ quỳ rạp xuống đất, run giọng nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín có thể có hôm nay, tất cả đều là do bệ hạ ban tặng, Tiêu Tín làm sao dám có ý mưu phản, mong rằng bệ hạ minh xét, không nên bị người khác mê hoặc.”

Ta cười lớn đờ hắn lên, nói:

"Ta cũng đã nói vói bọn họ, Tiêu Tín là thuộc hạ trung thành nhất của ta, cũng là đứa cháu của người bạn thân nhất của ta, cho dù có chuyện gì xảy ra, ngươi cũng không bao giò' có tâm mưu phản."

"Đa tạ bệ hạ!"

Sắc mặt Tiêu Tín đã trắng bệch.

"Ngươi chi cần nghi ngoi một chút, cần gì thì bảo Xa hộ vệ đi làm, chuyện trong quân, tạm thòi ngươi không cần quản tói nừa."

Tiêu Tín yên lặng gật đầu, trong lòng hắn lúc này thống khổ tói cực điếm.

https://thuviensach.vn

Vân Na tự minh tói Nam Cương đốc chiến, chính là chủ ý của Trần Tử Tô, muôn không chế được thủ hạ thân tín của Tiêu Tín, chi bằng vào sự uy hiếp của Vân Na thì chưa đủ.

Trong thòi khắc mấu chô't, Khinh Nhan cũng phải hiện thân, dùng thuật dịch dung diệu tuyệt thiên hạ, tái tạo lại hình dáng của Tiêu Tín, cùng vói Vân Na đi Nam cương. Chuyện này ta không nói cho Tiêu Tín biết, đại cục vẫn nằm trong tay của ta.

Ra khỏi tướng quân phủ, ta thấy một đoàn người đang đứng, người dần đầu chính là Xa Hạo, thấy ta hắn cuông quít dần mọi người thi lề.

Ta mim cười nói:

"Mấy ngày tói chắc phải khố cực cho các ngươi rồi."

Xa Hạo nói:

"Chủ nhân yên tâm, Xa Hạo nhất định sẽ làm tốt chuyện này.”

Lúc này xa xa truyền đến tiếng vó ngựa, Đường Muội phóng ngựa như bay chạy tói noi này. Xa Hạo thấp giọng hướng ta nói:

"Lúc nãy Đường Muội có tói hai lần, nhưng đều bị thuộc hạ ngăn cản."

Ta gật đầu, Đường Muội không ngờ lại tói đây gặp ta, hắn xoay người xuống ngựa, vội vàng hành l "Đường Muội tham kiến bệ hạ.”Ta cười nhạt nói:

"Ta bảo ngươi đi Lục Hải Nguyên lo việc, sao ngươi vẫn ở chỗ này?”

Đường Muội vẫn quỳ trên mặt đất nói:

"Bệ hạ, thần muôn xin người một việc"

https://thuviensach.vn

Ta thò dài nói:

"Từ sau khi ta đăng cơ, ta có cảm giác tinh cảm của ta và ngươi xa lạ rất nhiều, không biết là ta thay đổi, hay là do ngươi thay đổi."

Đường Muội và Xa Hạo yên lặng không nói gì.

Một trận gió lạnh thổi qua, ta rùng minh chi vào trong xe nói:

"Đường Muội, ngươi theo ta lên xe nói chuyện."

Đường Muội đi theo ta vào bên trong xe, thấp giọng nói:

"Bệ hạ, thần muôn xin bệ hạ tha cho Tiêu Tín."

Ta ha hả nở nụ cười:

"Đường Muội, ta đã bao giò' nói sẽ đôi phó vói hắn chưa?"

Đường Muội vành mắt đều đỏ lên, run giọng nói:

"Bệ hạ, Tiêu Tín tuy rằng không phải do Tiêu đại ca sinh ra, thế nhưng nó cũng là người thân duy nhất của đại ca. Trải qua bao nhiêu năm như vậy, nó cũng đã giúp bệ hạ đánh Đông dẹp Bắc, lập nhiều chiến công hiến hách, người trẻ tuổi khó tránh khỏi có chút ngạo khí, thế nhưng mà nói nó làm phản, Đường Muội có chết cũng sẽ không tin tưởng!"

Ta cười nói:

"Tinh cảm của ta và Tiêu đại ca quyết không dưới ngươi, ta cũng yêu thương Tiêu Tín không kém ngươi đâu, ngươi yên tâm, sáng nay ta đã bảo Vân Na cùng hắn trở lại Nam Cương."

Đường Muội bán tín bán nghi nói:

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ nếu như cho hắn trở về Nam Cương, tại sao lại bảo Xa tướng quân bao vây phủ tướng quân, không cho bất cứ ai vào?"

"Ngươi không tin ta?"

Sắc mặt của ta biến chuyên.

Đường Muội nói:

"Đường Muội không dám, Đường Muội tuy rằng ngu dô't, thế nhưng cũng có thế nhận ra chuyện lần này Tiêu Tín kháng chi đã chọc giận bệ hạ. Đường Muội không dám cầu bệ hạ đặc xá cho hắn, chi cầu bệ hạ có thế lưu lại cho hắn một cái mạng, đế hắn bình an sông qua ngày, vậy thì Tiêu đại ca cũng có thế nhắm mắt."

Ta gật đầu nói:

"Ngươi yên tâm, ta coi hắn như con ruột của ta, sao có thế làm hại hắn cơ chứ?"

Đường Muội bán tín bán nghi gật đầu.

Trở lại trong cung, Phượng Mị lại đến đây bái kiến ta, Sỡ nhi và Thải Tuyết đang ờ một bên tiếp kiến. Đôi mắt đẹp của Phượng MỊ do khóc nên đỏ bừng, không cần hỏi cũng biết, nàng ta lo lắng chuyện của con gái.

Ta vốn không muôn nói chuyện vói nàng ta, tiếc rằng Sỡ nhi lại giừ ta lại:

"Phượng MỊ có lòi muôn nói vói huynh."

Ta chi đành ngồi xuống, lúc này tâm tình của ta bị Đường Muội làm cho không vui, không nhịn được "Hoàng hậu Phượng Mị muôn hối hôn ư?"

Phượng MỊ cắn cắn môTanh đào, lấy hết dũng khí nói:

https://thuviensach.vn

'Cho dù bệ hạ nói như thế nào, Phượng MỊ cũng phải nói ra lòi trong lòng.”

Nàng quỳ xuống đất nói:

"Từ lúc bệ hạ tứ hôn, Tử La đã bắt đầu tuyệt thực, lúc này nó đang hấp hối, nếu như tiếp tục thêm nừa, thi chăng cần đợi tói thòi gian đại hôn, con gái của ta đã..."

Nói đến chỗ thương tâm, nàng nhịn không được khóc òa lên.

Sò' nhi và Thải Tuyết ở một bên nhìn ta có ý oán trách.

Ta cười nhạt nói:

"Ta tuy rằng tứ hôn, thế nhưng đâu có bảo bọn họ lập tức cử hành hôn lên, hon nừa Tiêu Tín đã hộ tông Vân Na đi tói Nam Cương, chuyện này sau này hãy nói có được hay không?"

Phượng MỊ nức nờ nói:

"Phượng MỊ cả gan nói một câu, kỳ thực Tử La không thích Tiêu Tín, từ nhỏ nó đã coi bệ hạ là anh hùng trong lòng, chưa bao giờ thay đối..."

Phượng MỊ nức nờ nói:

"Phượng MỊ cả gan nói một câu, kỳ thực Tử La không thích Tiêu Tín, từ nhỏ nó đã coi bệ hạ là anh hùng trong lòng, chưa bao giờ thay đối..."

Đôi mắt của Sỡ nhi và Thải Tuyết cứ nhìn chằm chằm vào ta, khiến cho ta xấu hổ vô cùng, trong lòng không khỏi có chút đắc ý, có thế được mỹ nhân thầm yêu, dù sao cũng là chuyện vinh hạnh, ờ phương diện này Tiêu Tín không phải là đôi thủ của ta.

Phượng MỊ thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Nếu như bệ hạ thương đứa nhỏ này, mong rằng bệ hạ có thế hạ minh toi khuyên Tử La ăn cơm, bằng không... ta cũng chi còn cách nhặt xác con gái minh mà thổi..."

Nàng khóc vô cùng thương tâm.Sò' nhi thờ dài một hoi nói:

"Phượng MỊ tỷ tỷ, tỷ về trước đi, ta đáp ứng tỷ lát nừa sẽ khuyên bệ hạ tói thăm Tử La.”

Phượng MỊ liên tục tạ ân, lúc này mói rời khỏi hoàng cung.

Phượng MỊ đi rồi, Sỡ nhi và Thải Tuyết cười khanh khách đi tói chỗ ta, Sở nhi châm chọc nói:

"Muội còn tường huynh tổ chức hôn lề cho Tiêu Tín, không ngờ lại lấy việc công làm việc tư, ngay cả con gái của minh cũng có chủ ý."

Thải Tuyết cười nói:

"Chuyện này cũng khó trách, phong thái của bệ hạ làm gì có nừ nhân nào kháng cự được."

Nha đầu kia sao có thế học được công phu miệng lười sắc bén vậy cơ chứ.

Ta cười khố nói:

"Trời đất chứng giám, sao ta dám có chủ ý vói Tử La được, trước kia nếu có ý nghi gì khác, sao ta dám nhận nàng ta làm con gái nuôi?"

"Hiện giờ huynh hối hận rồi à?"

Sỡ nhi hỏi.

Ta ha hả cười nói:

https://thuviensach.vn

"Đúng là... có một chút...”

Đôi bàn tay trắng liên tục đấm như mưa vào người của ta.Phía sau màn chen vang lên tiếng cười duyên, hóa ra các vị ái thê của ta đều nấp ờ phía sau, một đám người vây ta lại, ta cuông quít xin khoan dung nói:

"Ta biết sai rồi, biết sai rồi, mong rằng chư vị nương nương thứ tội..."

Ta tuy rằng không muôn gặp Tử La, nhưng có Sỡ nhi và Thải Tuyết khuyên nhủ, trong khi Tử La lại tuyệt thực, cho nên Sở nhi đã dùng cách của nàng, khiến cho cô bé này hồi tâm. Sau khi Tử La thành phi tử của ta, nàng mói nói cho ta biết, Sỡ nhi đã đáp ứng nàng, sau này nạp nàng làm phi tần.

Vân Na và Lý Mộ Vũ nội ứng ngoại hợp dưới, Hán quốc chi kiên trì được hai tháng là diệt vong. Ta dựa theo ước định trước kia của ta và cô mẫu Trường Thi, phong Hạng Đạt Sinh là Hán vương, Vân Na và Khinh Nhan hai người dùng trí tuệ xuất chủng, thanh trừ toàn bộ tai họa ờ phía nam.

Thành công tiêu diệt Hán quốc, ta cũng thành công thống nhất Trung Nguyên, tám nước chia rẽ ngày xưa nay đã họp lại thành một thể.

Thác Bạt Thuần Chiếu không ngờ ta chi dùng một thòi gian ngắn là thành công tiêu diệt Hán quốc, ta đem phần lớn binh lực lên phía bắc, hình thành trận tuyến quy mô kháng cự hắn.

Mùa xuân năm đó, sau khi suy nghi mãi, Thác Bạt Thuần Chiếu bỏ qua ý niệm xuôi nam trong đầu, muôn hòa đàm vói ta ờ Lục Hải Nguyên, một lần nừa ký kết hiệp ước biên giói.

Ta xem xong quốc thư của Thác Bạt Thuần Chiếu, cười lạnh đặt trên long án.

https://thuviensach.vn

Tất cả triều thần văn võ đều đang chò' đọi thái độ của ta.

Ta lỏn tiếng nói:

"Hứa tướng quốc!"

Hứa Vũ Thần chậm rãi ra khỏi hàng nói: "Có thần!"

'Thay ta thảo một bức thư gửi cho Thác Bạt Thuần Chiếu, biên giới giữa Đại Khang và Ho Quốc đã xác định từ lâu, không cần đám phán gì nwaxa cả. Nếu như một lòng tuân thủ ước định, thì Khang - Ho chung sông hòa thuận. Nếu như không bằng lòng, vậy thì mòi hắn sẵn sàng ra trận, cùng chủng ta gặp nhau bằng binh đao ờ Bắc cương."

Câu nói đầy khí phách này của ta được nói một cách như đinh đóng cột.

Ánh mắt của quần thần chuyến sang tự hào và kính ne, quốc gia hùng mạnh phải có tôn nghiêm của nó, trải qua bao nhiêu năm ẩn nhẫn, sau khi thống nhất Trung Nguyên, cư ôi cùng cũng có thế cứng rắn kháng cự lại vói người Ho.

Sau khi bãi triều, Xa Hạo tói gặp ta, mang theo tin tức Tiêu Tín bệnh nặng, sau khi ta suy nghi, quyết định tói gặp hắn một lần.

Nêu như không phải tận mắt nhìn thấy, ta tuyệt không thế tin bệnh nhân hấp hối trước mặt này lại là Tiêu Tín, nghe thấy tiếng bước chân của ta, Tiêu Tín nở nụ cười bằng đôi môi tái nhợt:

"Bệ hạ... tói rồi...”

Ta gật đầu, trong lòng dâng lên một cảm giác áy náy, nếu như không phải ta giam lỏng hắn, thì Tiêu Tín cũng không luân lạc tói mức này.

Tiêu Tín nhìn về phía Xa Hạo nói:

https://thuviensach.vn

"Xa hộ vệ, ta .. có mấy câu muôn nói vói bệ hạ."

Xa Hạo nhìn ta một cái, ta phất tay bảo hắn rời đi, ngồi xuống bên cạnh Tiêu Tín.

Tiêu Tín giằng co ngồi dậy, nói:

"Bệ hạ vì sao không giêít thần.ẻ."

"Vì sao ta phải giết ngươi?”

"Bệ hạ... chăng phải là đang nghi... thần có ý mưu phản hay sao?"

Ta hỏi ngược lại:

"Ngươi thực sự có tâm mưu phản ư?”

Ta tuy rằng giam lỏng Tiêu Tín nhiều năm, thế nhưng chng bao giờ định tội danh của hắn cả. Tiêu Tín trầm mặc xuống, hồi lâu mói nói:

"Trước kia Tiêu Tín không nên trở lại Khang đô, đó là một sai lầm..."

Ta cười lạnh nói:

"Ngươi cho rằng, 10 vạn binh mã của ngươi có thế nghịch chuyến được càn khôn hay sao?"

Tiêu Tín nói:

Trong thiên hạ nếu như có một người có thế làm được, người đó sẽ... là ta..."

Trong lòi nói của hắn tràn ngập tự tin và mất mác, sau khi nói xong hắn ho khù khụ, qua một hồi mói bình phục lại được, khuôn mặt tái nhợt không còn một giọt máu.

https://thuviensach.vn

Ta nhìn Tiêu Tín, yên lặng nghi đến, nếu như lúc trước ta do dự vói nó, hậu quả thực sự khó mà tường tượng.

Tiêu Tín nói:

"Mấy năm qua qua thần đã nghi nhiều tói một việc, bệ hạ mạnh hon thần ờ điểm nào. Hôm nay thần mói nghi tới, thần thiện cầm quân, nhưng rong ruổi chiến trường, chưa chắc đã có thế nắm được thiên hạ..."

Tiêu Tín nghi ngoi một chút mói nói tiếp:

"Bệ hạ có biết vì sao... thần có ý mưu phản không?"

Ta bồng nhiên cảm thấy được câu nói của Tiêu Tín hôm nay vô cùng khác thường, sao hắn lại thừa nhận chuyện mưu phản, chng nhè bệnh của hắn đã không còn thuốc thang nào có thế chừa khỏi, hoặc là do thoái chí vói cảnh ngộ trước mắt?

"Trước kia, thần nghe nói bệ hạ phế Lục Châu vào lãnh cung, là thần biết bệ hạ đã có ý đôi phó vói thần..., nhưng mà thần vẫn tới, bòi vì trong lòng ta... kiếp này, không có chuyện gì có thế quan trọng hon chuyện của nàng."

Trong mắt của Tiêu Tín đã có hai dòng lệ.

Ta hít một hoi, kiếp này Tiêu Tín đúng là khôn khổ, nếu không vì chuyện này, hắn vẫn là tướng lình trung thành nhất của ta.

Tiêu Tín nói:

"Bệ hạ, thần xin người một việc, trước khi thần chết, có thế cho thần nhìn một lần được không?”

Ta chậm rãi đủng dậy, đi ra ngoài cừa, trước khi đóng cửa, ta dừng lại một chút, nói:

https://thuviensach.vn

"Không được!"

Một cơn gió thu thổi qua, một chiếc lá vàng roi xuống trước mặt của ta...

Vĩ thanh.

Năm mói lại tói, khắp noi trong Khang đô giăng đèn kết hoa, bách tính có cuộc sông yên vui, nên trên mặt lúc nào cũng hiện nụ cười hạnh phúc hạnh phúc và sung sướng.

Ta mang các vị ái thê ngồi trên đài cao của Quảng Đức điện, thưởng thức pháo hoa và màn biếu diễn múa phía trước. Sở nhi và Vân Na phân biệt ngồi hai bên của ta, Thải Tuyết và Khinh Nhan ở một bên nhỏ giọng nói gì đó, Thải Tuyết thinh thoảng cúi đầu xuống, bộ dáng vô cùng đáng yêu.

Yến Lâm và Lục Châu nghe trộm được nội dung các nàng nói chuyện, cười cười chạy tói chỗ của ta ta

"Chúc mừng huynh, lại được làm cha rồi!"

Các vị kiều thê cùng nhau cười rộ lên, Thải Tuyết nghe thấy mọi người cười như vậy, biết cuộc nói chuyện giừ minh và Khinh Nhan đã bị mọi người biết hết, nên đỏ mặt cúi đầu xuống.

Lúc này Dao Như, Côc Tiêm Tiêm, Hoàn Tiếu Trác, Lục Châu, A Y Cố Lệ, Lệ Cơ, Tác Mạt Nhi, Tư Hầu, Mộ Dung Yên Yên và Khinh Nhan đều lên quảng trường, biếu diền màn múa hát.

Nhìn bóng hình xinh đẹp của nàng, bất giác ta đã trầm mê vào trong đó, nhừng giải lụa màu trong tay các nàng bay múa, đúng là động lòng người.

Nhó' tói ngày xưa gian khổ phân đấu, trong lòng ta âm thầm cảm thán

Sau khi Tiêu Tín chêít, Đường Muội yên lặng rời xa ta, sau đó ta nghe nói hắn mang theo vợ con tói chân núi Âm son chăn thả, hắn và Tiêu Trân

https://thuviensach.vn

Kỳ tinh thâm, cho nên đem cái chết của Tiêu Tín đố lên đầu ta, kiếp này hắn sẽ không bao giò' tha thứ cho ta được.

Biến mất cùng vói hắn còn có Trần Tử Tô, đôi vói chuyện này ta đã sớm có tâm lý chuẩn bị, trước kia ta muôn phong hắn làm tướng quốc, nhưng Trần Tử Tổ liền bày tỏ ý nghi thành công thì cáo lão của hắn, quy ẩn điền viên là một lựa chọn tốt nhất của hắn.

Bôn phía quảng trường, pháo hoa liên tục bắn lên cao, chiếu sáng bầu trời đêm, những tiếng hoan hô vang lên liên tiếp, hóa ra đó là thanh âm của bách tính.

Một bóng hình xinh đẹp trong các vị ái thê của ta bay vọt lên, tiếng cười khè như chuông bạc, ta không khỏi chân động, đưa mắt nhìn lại, thấy một thiếu nừ thiên kiều bá mị đang đứng ờ noi đó, không phải là u u thì còn là ai?

Trong lòng ta kích động khó có thế ức chế, chạy tói chỗ nàng, khi cam bàn tay của nàng ta mói nói: "Ta không phải đang nằm mơ đó chứ?"

u u quyến rũ liếc mắt nhìn ta, ôn nhu nói:

"Còn nhớ lòi hứa trước kia của muội vói huynh không?"

Ta nặng nề gạt đau.

u u vươn tay điếm lên trán ta một cái, nói:

"Muội còn tường rằng một năm là huynh có thế thống nhất Trung Nguyên, không nghi tên ngu ngốc này khiến muội phải đọi lâu như vậy!"

Trong lòng âm thầm kích động, mờ rộng cánh tay ôm người ngọc vào trong lòng.

Hứa Vũ Thần và Cao Quang Viền đồng thòi lớn tiếng nói:

https://thuviensach.vn

"Chúc bệ hạ và chư vị nương nương Giang Sơn vinh cô', thiên thu vạn tái, vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế..M

Ta kề sát vào tai của u u, nhỏ giọng trêu đùa:

"Đêm nay ta sẽ không cho nàng đào tấu."

"Chi sợ huynh không có bản lình như vậy."

"Ta đã nghi ra một biện pháp tốt!"

"Nói nghe một chút!"

"Còi sạch quần áo của nàng, sau đó đốt đi, đảm bảo nàng không dám ra khỏi phòng?"

"Long Dận Không, ngươi phủ thêm một cái long bào vẫn chi là một tên lưu manh..."

https://thuviensach.vn